Informazioni su questo libro

Si tratta della copia digitale di un libro che per generazioni è stato conservata negli scaffali di una biblioteca prima di essere digitalizzato da Google nell'ambito del progetto volto a rendere disponibili online i libri di tutto il mondo.

Ha sopravvissuto abbastanza per non essere più protetto dai diritti di copyright e diventare di pubblico dominio. Un libro di pubblico dominio è un libro che non è mai stato protetto dal copyright o i cui termini legali di copyright sono scaduti. La classificazione di un libro come di pubblico dominio può variare da paese a paese. I libri di pubblico dominio sono l'anello di congiunzione con il passato, rappresentano un patrimonio storico, culturale e di conoscenza spesso difficile da scoprire.

Commenti, note e altre annotazioni a margine presenti nel volume originale compariranno in questo file, come testimonianza del lungo viaggio percorso dal libro, dall'editore originale alla biblioteca, per giungere fino a te.

Linee guide per l'utilizzo

Google è orgoglioso di essere il partner delle biblioteche per digitalizzare i materiali di pubblico dominio e renderli universalmente disponibili. I libri di pubblico dominio appartengono al pubblico e noi ne siamo solamente i custodi. Tuttavia questo lavoro è oneroso, pertanto, per poter continuare ad offrire questo servizio abbiamo preso alcune iniziative per impedire l'utilizzo illecito da parte di soggetti commerciali, compresa l'imposizione di restrizioni sull'invio di query automatizzate.

Inoltre ti chiediamo di:

+ *Non fare un uso commerciale di questi file* Abbiamo concepito Google Ricerca Libri per l'uso da parte dei singoli utenti privati e ti chiediamo di utilizzare questi file per uso personale e non a fini commerciali.

+ *Non inviare query automatizzate* Non inviare a Google query automatizzate di alcun tipo. Se stai effettuando delle ricerche nel campo della traduzione automatica, del riconoscimento ottico dei caratteri (OCR) o in altri campi dove necessiti di utilizzare grandi quantità di testo, ti invitiamo a contattarci. Incoraggiamo l'uso dei materiali di pubblico dominio per questi scopi e potremmo esserti di aiuto.

+ *Conserva la filigrana* La "filigrana" (watermark) di Google che compare in ciascun file è essenziale per informare gli utenti su questo progetto e aiutarli a trovare materiali aggiuntivi tramite Google Ricerca Libri. Non rimuoverla.

+ *Fanne un uso legale* Indipendentemente dall'utilizzo che ne farai, ricordati che è tua responsabilità accertati di farne un uso legale. Non dare per scontato che, poiché un libro è di pubblico dominio per gli utenti degli Stati Uniti, sia di pubblico dominio anche per gli utenti di altri paesi. I criteri che stabiliscono se un libro è protetto da copyright variano da Paese a Paese e non possiamo offrire indicazioni se un determinato uso del libro è consentito. Non dare per scontato che poiché un libro compare in Google Ricerca Libri ciò significhi che può essere utilizzato in qualsiasi modo e in qualsiasi Paese del mondo. Le sanzioni per le violazioni del copyright possono essere molto severe.

Informazioni su Google Ricerca Libri

La missione di Google è organizzare le informazioni a livello mondiale e renderle universalmente accessibili e fruibili. Google Ricerca Libri aiuta i lettori a scoprire i libri di tutto il mondo e consente ad autori ed editori di raggiungere un pubblico più ampio. Puoi effettuare una ricerca sul Web nell'intero testo di questo libro da `http://books.google.com`

Digitized by Google

20.9.263

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

VOCABOLARIO
ITALIANO-GRECO

PEL SACERDOTE TEOLOGO

MARCO PECHENINO

PROFESSORE

NEL R. GINNASIO CAVOUR

TIPOGRAFIA E LIBRERIA SALESIANA

S. PIER D'ARENA
Ospizio s. Vinc. de' Paoli

TORINO
Via Cottolengo, N° 32

NIZZA MARITTIMA
Patronato di s. Pietro

1876

Digitized by Google

OPERE SCOLASTICHE DEL MEDESIMO AUTORE

VENDIBILI DALLA TIPOGRAFIA E LIBRERIA SALESIANA
E PRESSO TOMMASO VACCARINO LIBRAIO EDITORE

Exercitationes, liber I; editio altera in-16, pag. 158 . . L. 1 00
Exercitationes in usum tironum linguae latinae ac lexicon latino-italicum; liber II; in-16, pag. 144 . . . . . » 0 70
Verbi e forme verbali difficili od irregolari della lingua greca; edizione 3ª; seconda tiratura in-16, pag. 276; 1876; . » 2 00
Manuale delle declinazioni e coniugazioni greche; in-16, pag. 176 » 1 50
Elementi di grammatica greca secondo il metodo di G. Curtius; 7ª edizione riveduta ed ampliata secondo il programma ministeriale; in-16, pag. 226 . . . . . » 1 75
Esercizii di versione con breve antologia e apposito vocabolario 8ª edizione riveduta ed ampliata secondo il programma ministeriale, in-16, pag. 208 . . . . . » 1 75

Fra le belle produzioni della stampa, che in questi ultimi anni arricchirono la repubblica letteraria con non piccolo vantaggio della gioventù studiosa, merita certamente distinto posto ed onorevole menzione la grammatica greca del Pechenino Prof. del R. Ginnasio Cavour in Torino. È dessa in vero non molto grande, se guardasi il volume, ma ben corredata di tutti quei pregi, che rendono commendevoli lavori di tal fatta, ed utilissimi ai giovanetti che alle greche lettere si avviano. E per fermo, se i pregi di un'ottima grammatica sono precisione, ordine e chiarezza, in niun' altra essi potrebbero ravvisarsi meglio che in quella del Pechenino.

In essa vi ha precisione di precetti tale, che in un medesimo ed elimina la superflua ridondanza di nuova e peregrina erudizione, e nulla lascia a desiderare. Scriveva il nostro autore in tempo direi quasi di crisi per la letteratura, quando il vecchio positivismo vedeva disputarglisi il campo dal germanico razionalismo. Ei fra tanti grammatici, che o dommatizzavano, o deliravano seppe tenersi nel giusto mezzo, ed evitando con felice successo l' inflessibilità degli uni, e l' elasticità degli altri prendeva a basi sode i veri principii, nè perdeva punto di vista lo scopo a cui tendeva, di scrivere cioè per istruire gli scuolari, e non già per dilettare i maestri. Basterebbe al lettore percorrere poche pagine di questo egregio lavoro per formarsi un'esatta idea della precisione del tutto. Le teorie più difficili e minute, come quelle che riguardano gli accenti, le contrazioni, l'enclitiche e proclitiche, i dialetti, ed altre molte, che nelle altre grammatiche vengono superficialmente trattate, o in modo difficile e confuso, in questa sono svolte con tanta proprietà, ed evidenza, che al solo leggerle lo scolaro può intenderle da sè senza l' aiuto della viva voce del maestro. Per dare ai nostri lettori un saggio della precisione, con cui il Pechenino annuncia le sue teorie tornerà acconcio esporne alcuna, e precisamente quella, che riguarda gli aggettivi. Ei li presenta ai giovanetti sotto tre punti di vista, facendo notare la declinazione, le terminazioni, gli accidenti. Esponendone la declinazione li divide in tre classi; nella prima annovera quelli, che in tutti i generi sono parisillabi; nella seconda quelli che sono imparisillabi; nella terza quelli che nel

Digitized by Google

VOCABOLARIO

ITALIANO-GRECO

Digitized by Google

Digitized by Google

VOCABOLARIO
ITALIANO-GRECO

PEL SACERDOTE TEOLOGO

MARCO PECHENINO

PROFESSORE

NEL R. GINNASIO CAVOUR

TIPOGRAFIA E LIBRERIA SALESIANA

S. PIER D'ARENA — Ospizio s. Vinc. de' Paoli | TORINO — Via Cottolengo, N° 32 | NIZZA MARITTIMA — Patronato di s. Pietro

1876

Digitized by Google

PROPRIETÀ DELL' EDITORE

Digitized by Google

AL CORTESE LETTORE

È molto tempo che nelle scuole secondarie si lamenta la mancanza di un Vocabolario, il quale venga in aiuto alla gioventù avviata allo studio della lingua greca. E in fatto, introdottosi appena nei ginnasi e licei del regno l'insegnamento di questo classico idioma antico, molti intelligenti maestri si diedero bensì attorno per acconciare in pro delle varie classi e grammatiche, e temi graduati di versione dal greco in italiano; ma nessuno, a cagione della difficoltà e lunghezza della impresa, si accinse a fornire i discenti di un Lessico, che sicuramente li guidasse a conoscere e convertire i vocaboli e le maniere di una lingua nelle voci e nelle frasi dell' altra. Di che, volendo il precettore esercitare, secondo le prescrizioni dei programmi governativi, il suo alunno a fare italiano un passo di Senofonte, una favoletta d'Esopo od un dialogo di Luciano, trovavasi costretto di porgli nelle mani o il *Lexicon Manuale* di Lipsia, buono in sè, ma non agevole a chi impara una lingua dall' alfabeto; oppure il Fontanella od il Cusani, l'uno dei quali è di una povertà grande, l'altro di una imperdonabile negligenza.

Vero è che l'Ambrosoli, Giuseppe Müller, e il Berrini di questi ultimi tempi si misero con altri valenti a compilare vocabolari, i quali meglio dei sopra narrati paiono rispondere ai bisogni degli studi greci; ma che questi operosi filologi abbiano interamente raggiunta la loro meta non lo accertano gli oculati insegnanti, e lo negano i giovanetti, i quali spesso, specialmente in usando l'opera

Digitized by Google

dei due primi, si trovano al caso di non sapere trovare i voluti termini, o quella versione di essi, che sia propria e conforme alla lingua, in che sono comandati di tradurre. Arrogi che gli ultimi compilatori, datisi alla parte più facile del lavoro, ciò è alla formazione del Lessico Greco-Italiano, si tennero lungi dalla più scabrosa e profittevole formazione del Lessico Italiano-Greco, tanto sospirato negli istituti classici del nostro paese. E però non sapendo in qual altro modo supplire a così fatta lacuna, erano i precettori neccessitati di ricorrere ad antologie, che al testo italiano e greco aggiugnessero in fine un duplice dizionarietto corrispondente, oppure in calce di ciascheduna pagina spiegassero il valore delle parole e maniere di dire, sopra cui avevasi ad esercitare la scuola.

Datomi io fino dai primi anni a coltivare con amore la filologia greca, e parecchi libri poscia stampato avendo per agevolarne l'apprendimento alla gioventù studiosa, da molto tempo stava meditando in qual maniera sarebbesi potuto provvedere ai nostri studi in questa parte così mancanti. Eranmi nel mio studiuolo dinnanzi agli occhi le colossali opere di Beniamino Hedericus, dell'Alexandre, di W. Papés, Wilelmo Frennd...; e parevano mi invitassero a pormi all'opera di un nuovo Lessico. Ma il precetto Oraziano di ponderare la forza delle proprie spalle innanzi di sobbarcarsi ad un grave peso mi teneva indietro dal cacciarmi dentro ad una impresa di tanta mole; e me ne sarei certo rimasto, se non avessi avuto i conforti e i dolci comandi di tale, cui risguardo come padre e maestro. Questo venerato uomo mi diceva: « ella non è così debole di mente da travagliarsi pel mondano ru» more, che è fiato di vento: il far del bene, quando si può, è » un dovere; e l'intendimento istesso di volerlo operare è tenuto » a calcolo eziandio dagli uomini: a che dunque la sta in fra » due? mano ai ferri, e mi faccia questo libro. » E il libro fu, grazie al Cielo, compiuto.

Quale via abbia seguito, sopra quali autori più validamente mi sia appoggiato nel metterlo insieme, chi è dotto e pratico di questo genere di lavori non ha bisogno che io mi stia a dichiararlo. Esso vedrà che io non posimi sotto la penna per rigo un Dizionario qualsiasi già pubblicato; ma che lavorai con pazienza

Digitized by Google

del mio. Il Tramater, la Crusca, il Fanfani ed anche il nuovissimo Dizionario del Sac. Celestino Durando furono la mia scorta per registrare seguitamente nel mio Lessico le voci della lingua italiana; della quale anche le particolari maniere ed i proverbi talora mi compiacqui di riscontrare colle formole e coi proverbi della lingua di Erodoto e di Demostene. Per la lingua antica e classica della Grecia tutti i più solenni lessicografi di Francia, Germania, Bretagna furono da me compulsati. Per la moderna ebbi ricorso e al Dizionario di Lipsia stampato nel 1870, e ad altri più recenti lavori, i quali molto mi giovarono nel tradurre le parole che risguardano i trovamenti delle arti e scienze dei nostri giorni. Persuaso poi che non provvedono alla interezza di un Lessico quelle voci e quei modi, cui solo pose in commercio la corruzione del cuore e della mente, e che più vale il fiore verginale dell'innocenza che non tutte quelle bellezze di lingua che il sensuale paganesimo ci ha regalati, io a tutto potere sonomi ingegnato che nessuno esempio, nessuna parola si leggesse nel mio volume dai giovani, che potesse loro tingere comecchessia il volto di rossore.

Benedica Iddio questa mia fatica; e gli insegnanti vogliano accoglierla con quella indulgenza, che io spero di meritarmi per la intenzione che ebbi nel condurla a fine.

Torino il 5 Aprile 1876.

Digitized by Google

ABBREVIATURE

accr.	accrescitivo.
add.	addiettivo.
add. num.	addiettivo numerale.
att.	attivo.
avv.	avv.
cong.	congiunzione.
dim.	diminutivo.
f.	femminino.
fig.	figuratamente.
G. M.	Greco Moderno.
indecl.	indeclinabile.
inter.	interiezione.
intr.	intransitivo.
m.	mascolino.
M., Med. e med.	Medio.
metaf.	metaforicamente.
N. pass.	Neutro passivo.
neut.	neutro.
p. pass.	participio passato
p. pres.	participio presente.
pass.	passivo.
pegg.	peggiorativo.
pl.	plurale.
prep.	preposizione.
pron.	pronome.
prop.	proprio.
rift.	riflessivo.
s. c.	sostantivo comune.
s. f.	sostantivo femminino.
sing.	singolare.
s. m.	sostantivo mascolino.
superlat. o superl.	superlativo.
T. agr.	Termine di agricoltura.
T. anat.	Termine d'anatomia.
T. arch.	Termine di architettura.
T. astr.	Termine d'astronomia.
T. bot.	Termine di botanica.
T. chim.	Termine di chimica.
T. filos.	Termine filosofico.
T. gramm.	Termine grammaticale.
T. lan.	Termine de' lanaiuoli
T. mar.	Termine di marina.
T. med.	Termine di medicina.
T. mil.	Termine militare.
T. mus.	Termine di musica.
T. st. nat.	Termine di storia naturale.
T. teol.	Termine di teologia.
v.	verbo.
v. att.	verbo attivo.
v. dif.	verbo difettivo.
v. imp.	verbo impersonale.
v. intr.	verbo intransitivo.
v. neut.	verbo neutro.
v. rift.	verbo riflessivo.
V.	Vedi.

Digitized by Google

VOCABOLARIO

ITALIANO-GRECO

A

A; ***Prima lettera dell'alfabeto;*** ἄλφα (τό) ***indecl.*** -2. Preposizione che ordinariamente regge il caso dativo. -3. ***Prep.*** di stato in luogo; ***ἐν. col dat.*** -4. Di moto a luogo; πρός· ἐπί· κατά· ***coll'accus.*** -5. Di vicinanza; παρά· πρός· ***col dat.*** -6. Di successione; κατά· ***coll'accus.*** -7. Secondo; κατά· ***coll'accus.***

Abaco; *s. m.* V. Abbaco.

Abadessa; *s. f.* ἀρχιμανδρῖτις, ιδος (ἡ).

Abate; *s. m.* ἡγεμών, όνος (ὁ)· ἀρχιμανδρίτης, ου (ὁ)· κοινοβιάρχης, ου (ὁ).

Abatino; *dim.* κληρικός, οῦ (ὁ).

Abbacare; *v. intr.* λογίζομαι.

Abbacchiamento; *s. m.* ἀπόστεισις, σεως (ἡ).

Abbacchiare; *v. att.* ἀπο-σείω.

Abbachista; *s. m.* λογιστής, οῦ (ὁ).

Abbacinamento; *s. m.* τύφλωσις, σεως (ἡ).

Abbacinare; *v. att.* τυφλόω=ῶ· ἀλαόω=ῶ· ἀμαυρόω=ῶ.

Abbacinato; *p. pass.* τυφλωθείς, εῖσα, έν.

Abbacinatore; *add.* τυφλῶν, οῦσα, οῦν.

Abbaco e abaco, *s. m.* ἄβαξ, ακος (ὁ). -2. Arte di fare i conti; ἀριθμητική, ῆς (ἡ).

Abbadare; *v. intr.* προς-έχω τὸν νοῦν.

Abbagliaggine, *s. f.* e

Abbagliamento; *s. m.* σκότωμα, ατος (τό)· παρόραμα, ατος (τό). τύφλωσις, σεως (ἡ)· ἀμαύρωμα, ατος (τό). -2. Inconsideratezza; ἀλογιστία, ας (ἡ).

Abbagliare; *v. att.* ἀμβλυώττω· ἀντ-αυγάζω· τυφλόω=ῶ· ἀμαυρόω=ῶ. -2. Che abbaglia; ἀνταυγής, ές.

Abbalno; *s. m.* ῥυρίδιον, ου (τό).

Abbaiamento; *s. m.* ὑλαγμός, οῦ (ὁ)

Abbaiante; *p. pres.* ὑλακτῶν, οῦσα, οῦν· ὑλακτόεις, εσσα, εν· ὑλακτικός, ή, όν· ὑλάκτωρ, ορος (ὁ)· βαύζων, ουσα, ον.

Abbaiare; *v. intr.* βαύζω· ὑλακτέω=ῶ. -2. Aver voglia di abbaiare; ὑλακτιάω-ῶ.

Abbaiare; Abbaiato; *s. m.* V. Abbaiamento.

Abbaiatore-trice; *verb.* V. Abbaiante.

Abbaiatura; *s. f.* Abbaio; *s. m.* V. Abbaiamento.

Abbandonamento; *s. m.* ἐρήμωσις, σεως (ἡ)· ἐρημία, ας (ἡ). ἀπορία, ας (ἡ).

Abbandonare; *v. att.* μετα-λείπω· ἀφ-ίημι· κατα-λείπω. -2. Abbandonarsi; ἀθυμέω· ἀθύμως ἔχω. -3. Abbandonare con dispiacere un proposito; ἀπο-δυς-πετέω=ῶ. -4. Abbandonare per esitanza; ἀπ-οκνέω=ῶ. -5. Abbandonare il posto, disertare; λειποταχτέω=ῶ.

Abbandonatamente; *avv.* ἀθλίως· ἀσκέπτως.

Abbandonevolmente; *avv.* V. Abbandonatamente.

Abbandono; *s. m.* V. Abbandonamento.

Abbandonato; *p. pass.* ἔρημος. ον· ὑπολελειμένος, η, ον· ἀπολειφθείς, εῖσα, έν.

Abbandonatore - trice; *verb.* ἀπολείπων, ουσα, ον. -2. Disertore; λειποτάκτης, ου (ὁ).

Abbarbagliamento; *s. m.* ἀμβλυωπία, ας, (ἡ)· ἀμαύρωσις, σεως (ἡ).

Abbarbagliare; *v. att.* V. Abbagliare.

Abbarbagliato; *p. pass.* ἐκπεπληγμένος, η, ον.

Abbarbicare; *intr.* ῥιζόω=ῶ· ἐμ-φυομαι· ἐμ-φυτεύομαι.

Abbarbicato; *p. pass.* ῥιζωθείς, εῖσα, έν.

Abbarcare; *v. att.* σωρεύω· περ-ισάττω· ἀθροίζω.

Abbarcato; *add.* σωρευθείς, εῖσα, έν· ἐπισωρευθείς, εῖσα, έν.

Abbaruffare; *v. att.* ταράττω. -2. Abbaruffarsi; ἀκροχειρίζομαι.

Abbassagione; Abbassamento; Abbassanza; *s. f. s. m.* ταπείνωσις, σεως (ἡ)· συγκάθεσις, σεως (ἡ)· συγκατάβασις, σεως (ἡ).

Abbassare; *v. att.* κατα-κλίνω· συγ-κατα-βαίνω· καθ-ίημι. -2. Umiliare; ταπεινόω=ῶ.

Abbassato; *add.* καταπεσθείς, εῖσα, έν· χθαμαλός, ή, όν· καθείμενος, η, ον.

Abbasso; *avv.* κάτω.

Abbastanza, *avv.* ἱκανῶς· ἄλις· ἀρθόνως. -2. Avere abbastanza; ἀπαρνέομαι=οῦμαι.

Abbastonare; *v. att.* V. Bastonare.

Abbatacchiare; *v. att.* V. Abbacchiare.

Abbate; *s. m.* V. Abate.

Abbattere; *v. att.* κατα-βάλλω· καθ-ίημι· ἐξ-αλείφω· ἀφανίζω· καθ-αιρέω=ῶ· κατα-στρέφω. -2. Eccettuare, detrarre; ἀφ-αίρω· δια-σύρω. -3. Un albero; κόπτω. -4. Abbattersi; ἐν-τυγχάνω. -5. Essere abbattuto da contrarie onde; ἀντι-κυμαίνομαι.

Abbattimento; *s. m.* καθαίρεσις, σεως (ἡ)· καταβολή, ῆς (ἡ). ἀφανισμός, οῦ (ὁ). συγκροῦσις, σεως (ἡ)· -2.

Digitized by Google

Iscontro di battaglia; μάχη,ης (ἡ). -3. Sfinimento di forze; ἀῤῥωστία, ας (ἡ)· ἀθυμία, ας (ἡ). -4. Per abbattimento; *modo avv.* A caso, per caso; τυχόν· κατὰ τύχην.

Abbattitore; *add.* καθαιρέτης, ου (ὁ)· ἀναστατήρ, τῆρος (ὁ)· ἀναστροπεύς, έως (ὁ).

Abbattuta; *s. f.* V. Abbattimento.

Abbattuto; *add.* περιηρεμένος, η, ον· ἀνάστατος, ον· στρωτός, ή, όν.

Abbatuffolare; *v. att.* ταράττω· συν-ελίσσω.

Abbatuffolato; *add.* συνελιττόμενος, η, ον.

Abbellimento; *s. m.* κόσμος, ου (ὁ)· κόσμησις, εως (ἡ).

Abbellire; *v. att.* κοσμέω-ῶ· καλλύνω. -2. Aggradire, piacere; ἀρέσκει *(impers.)*.

Abbellito; *add.* κεκοσμημένος, η, ον.

Abbellitore-trice; *add.* κοσμητής, οῦ (ὁ)· κοσμῶν, οῦσα, οῦν.

Abbenchè; *avv.* εἰκαί· καίπερ· καίτοι.

Abbeverare; *v. att.* ποτίζω. -2. I sensi; κοιμίζω. κατα-κοιμίζω. -3. Assaggiare; λείβω.

Abbeverarsi; *v. n. pass.* πίνω.

Abbeveratoio; *s. m.* ὑδροθήκη, ης (ἡ)· ποτήριον, ου (τό)· ἀρδάνιον, ου (τό).

Abbicare; *v. att.* συν-αθροίζω· συμ-φορέω-ῶ.

Abbicato; *add.* συναθροιζόμενος, η, ον.

Abbicì; *s. m.* ἀλφάβητον, ου (τό).

Abbientare; *v. att. Abilitare*; ἐπι-τηδειόω-ῶ.

Abbiente; *p. pres.* ἔχων, ουσα, ον. -2. Abile; ἐπιτήδειος, ον· ἱκανός, ή, όν.

Abbiettamente; *avv.* ταπεινῶς.

Abbiettare; *v. att.* ταπεινόω-ῶ.

Abbiettezza; e

Abbiezione; *s. f.* ταπείνωσις, εως (ἡ). -2. Codardia; μικροψυχία, ας (ἡ).

Abbigliamento; *s. m.* κόσμος, ου (ὁ)· καλλωπισμός, οῦ (ὁ)· καλλώπισμα, ατος (τό). -2. Ornamento delle case; σκεύη, ῶν (τά)· ἔπιλα, ων (τά).

Abbigliare; *v. att.* κοσμέω-ῶ.

Abbindolamento; *s. m.* V. Abbindolatura.

Abbindolare; *v. att.* κλώθω. -2. Ingannare; περι-σοφίζομαι· περι-έρχομαι (τινα).

Abbindolatura; *s. f.* μεθοδεία, ας (ἡ).

Abbiociare; *v. att.* κρώζω.

Abbiosciare; *v. intr.* πίπτω. -2. *N. pass.* avvilirsi; ἀθυμέω-ῶ. -3. Cominciare ad avvizzire; *Delle foglie*; μαλακίζομαι.

Abbisognare; *v. intr.* δεῖ. -2. Aver di bisogno; ἀπορέω-ῶ. -3. Che abbisogna di poco; ὀλιγοδεής, ές. -4. Che non abbisogna; ἀπροσδεής, ές. -5. Che abbisogna di molto; πολυδεής, ές.

Abbisogno; *s. m.* V. Bisogno.

Abbisognoso; *add.* ἄπορος, ον· ἐνδεής ές.

Abbiura; *s. f.* V. Abiura.

Abboccamento; *s. m.* συνομιλία, ας (ἡ)· -2. Riscontro; συμβολή, ῆς (ἡ)· ἔντευξις, εως (ἡ)· σύγκρουσις, σεως (ἡ). -3. L'imboccarsi l'estremità d'un vaso in quella di un altro; ἀναστόμωσις, σεως (ἡ).

Abboccare; *v. att.* δόλῳ κατ-έχω· -2. *N. pass.* Parlare insieme; συν-ομιλέω-ῶ. -3. Azzuffarsi; συγ-κρούω. -4. Imboccarsi; *Di fiume*; εἰς-ρέω.

Abboccato; *add. Mangione*; γαστρίμαργος, ον. -2. Vino abboccato; οἶνος μελιηδής, ου (ὁ).

Abboccatore; *s. m. Appaltatore*; τελώνης, ου (ὁ).

Abbocconare; *v. att.* κατα-κόπτω· δια-μελίζω.

Abbominabile; *add.* V. Abominabile.

Abbonacciamento; *s. m.* γαλήνη, ης (ἡ).

Abbonacciare; *v. att.* γαληνόω-ῶ· γαληνίζω.

Abbonacciato; *add.* γαληνός, ή, όν· ἀκύμων, ον· ἀκύμαντος, ον· ἀκύμαστος, ον· ἄκυμος, ον.

Abbonamento; *s. m.* δοκιμασία, ας (ἡ).

Abbonare; *v. att.* δοκιμάζω· βεβαιόω-ῶ.

Abbonazzare; *v. att.* V. Abbonacciare.

Abbondare; *v. att.* V. Abondare.

Abbonire; *v. att. Render buono*; ἐπ-αν-ορθόω-ῶ· δι-ορθόω-ῶ· ἀπ-ευθύνω· -2. Calmare; παύομαι· πραύνω· ἀρέσκομαι.

Abbordaggio; *s. m.* ἐπίπλοος=ους δουπος (ὁ)· συμβολή, ῆς (ἡ)· σύγκρουσις, σεως (ἡ).

Abbordare; *v. att.* παρα-γίγνομαι· ὑπ-έρχομαι· ἐπιτυγχάνω. -2. Una nave; ἐπι-πλέω-ῶ· συμ-βάλλω· συγ-κρούω.

Abbordo; *s. m.* προσόρμισις, σεως (ἡ). -2. Andar all'abbordo, V. Abbordare. -3. Uomo di facile abbordo; εὐπρόσιτος, ον.

Abborracciamento; *s. m.* V. Acciabattamento.

Abborracciare; *v. att.* ἀμελέω-ῶ· σχεδιάζω. -2. *Intr.* Ubbriacarsi; μεθύσκομαι. -3. Mangiare senza discrezione; φύρδην ἐσθίω.

Abborracciatamente; *avv.* καταφρονητικῶς· ἀμελέως.

Abborracciatore; Abborraccione; ἀμελής, ές· καταφρονητής, οῦ (ὁ).

Abborrare; *v. intr.* προς-τίθημι. -2. Errare, smarrirsi; ἁφ-αμαρτάνω.

Abborrire; *v. att.* V. aborrire.

Abbottarsi; *v. intr.* πληρόομαι=οῦμαι· φυσάομαι=ῶμαι.

Abbottinamento; *s. m.* V. Ammutinamento.

Abbottinare; *v. att.* λοιδορίζω· λεηλατέω-ῶ· συλάω-ῶ. -2. Ammutinarsi; ἀφ-ιστάμαι.

Abbottinatore; λοιδορητής, οῦ (ὁ)· λοιδορητήρ, ῆρος (ὁ)· -2. Chi si ribella; ἀποστάτης, ου (ὁ). -3. Predatrice; λοιδορητίς, ίδος (ἡ).

Abbottonare; *v. att.* πορπάω· πορπάζω· περονάω-ῶ.

Abbozzamento; *s. m.* τύπος, ου (ὁ)· ὑποτύπωσις, σεως (ἡ)· ὑπογραφή, ῆς (ἡ)· διαγραφή, ῆς (ἡ)· σκιαγραφία, ας (ἡ)· σκιαγράφημα, ατος (τό).

Abbozzare; *v. att.* σκιαγράφω· δια-γράφω· ὑπο-γράφω· ὑπο-τυπόω-ῶ.

Abbozzata; *s. f.* V. Abbozzamento.

Abbozzatamente; *avv.* σκιαγραφικῶς.

Abbozzato; *add.* ἐπισκιασθείς, εῖσα, ἐν· σκιαγραφηθείς, εῖσα, ἐν. -2. Deforme; δύσμορφος, ον.

Abbozzatore; *add.* σκιαγράφος, ον.

Abbozzatura; Abbozzo; *s. m.* V. Abbozzamento.

Abbozzolarsi; *v. intr.* χρυσαλλίς ποιέομαι=οῦμαι.

Abbracciaboschi; *s. m.* περικλύμενον, ου (τό).

Abbracciamento; *s. m.* ἀσπασμός, οῦ (ὁ)· περιβολή, ῆς (ἡ)· περιπλοκή, ῆς (ἡ)· πρόσπτυγμα, ατος (τό)· ἄσπασμα, ατος (τό).

Abbracciare; *v. att.* ἀσπάζομαι· προς-πτύσσομαι (τινά) *(M.)*· ἐν-αγκαλίζομαι *(M)*· περι-πλέκομαι *(pass.)*. περι-βάλλω· περι-έχω. -2. Che abbraccia molto; πολύοχος, ον. -3. Che non si può abbracciare; ἀκατάληπτος, ον.

Abbracciata; *s. f.* V. Abbracciamento.

Abbracciato; *add.* περιθετος, ον· περιπτυχής, ές. -2. Non abbracciato; ἀπερίπτυκτος, ον.

Abbracciatura; *s. f.* V. Abbracciamento.

Abbracciatutto; *add.* πολυπράγμων, ονος (ὁ, ἡ).

Abbraccicare; *v. att.* V. Abbracciare.

Abbraccio; *s. m.* V. Abbracciamento.

Digitized by Google

Abbraccioni; *avv.* συμπλεκτικῶς· περιπλέγδην· περιπλίξ.
Abbraciamento; *s. m.* ἔμπρησις, σεως (ἡ)· ἐμπρησμός, οῦ (ὁ).
Abbraciare; **Abbragiare**; *v. att.* κατα-φλέγω· ἐμ-πίπρημι· περι-καίω.
Abbragiato; *add.* περικαής, ές.
Abbragiamento; *s. m.* V. Abbraciamento.
Abbramare; *v. att.* ἐπι-θυμέω=ῶ.
Abbramato; *add.* V. Bramoso.
Abbrancare; *v. att.* ἐγ-χείρω. -2. Usurpare; ἁρπάζω· αἱρέω=ῶ· κατα-λαμβάνω. -3. Comprendere; περι-έχω. -4. Metter nel branco; ἀγελάζω.
Abbrancatore; *add.* ἐγχειρητής, οῦ (ὁ). -2. Usurpatore; ἅρπαξ, αγος (ὁ, ἡ).
Abbreviamento; *s. m.* συστολή, ῆς (ἡ). συγκοπή, ῆς (ἡ)· μείωσις, σεως (ἡ) -2. Compendio; ἐπιτομή, ῆς (ἡ)· συντομία, ας (ἡ).
Abbreviare; *v. att.* βραχύνω· ἐλαττόω=ῶ· μικρύνω· σμικρύνω *(Att.)*. -2. Dire concisamente; βραχυλογέω=ῶ. -3. Compendiare; συν-τέμνω· ἐπι-τέμνω.
Abbreviato; *add.* σύντομος, ον.
Abbreviatamente; *avv.* βραχέως· συντόμως.
Abbreviativo; *add.* μειωτικός, ή, όν.
Abbreviatura; **Abbreviazione**; *s. f.* V. Abbreviamento.
Abbrezzare; *v. intr.* V. Abbrividare.
Abbricare; *v. att.* κατα-ῥίπτω· ἐκ-βάλλω. -2. *N. pass.* Aggrapparsi; ἔχομαι· προσ-έχομαι· ἀντι-λαμβάνομαι (τινός). -3. Arrampicarsi; προς-έρπω.
Abbrigliamento; *s. m.* χαλίωσις, σεως (ἡ).
Abbrigliare; *v. att.* χαλινόω=ῶ.
Abbrivare; *v. intr.* ὁρμάω=ῶ.
Abbrividare e Abbrividire; *v. intr.* ῥιγόω=ῶ· ὑπο-περι-ψύχω.
Abbrivo; *s. m.* ὁρμή, ῆς (ἡ). -2. Pigliar l'abbrivo; ὁρμάω=ῶ.
Abbronzamento; *s. m.* περίκαυσις, σεως (ἡ).
Abbronzare; *v. att.* περι-φλέγω· κατ-αύω· θερμαίνω. -2. *N. pass.* ξηραίνομαι.
Abbronzato; *p. pass.* περιφλεχθείς, εῖσα, έν· περίκαυστος, ον· ἡμιφλεγής, ές.
Abbronzatura; *s. f.* V. Abbronzamento.
Abbronzire; *v. att.* V. Abbronzare.
Abbrostire; *v. att.* V. Abbrostolire.
Abbrostitura; *s. f.* ἐπίκαυσις, σεως (ἡ).
Abbrostolire; *v. att.* φρύγω· φρύττω· φλογίζω· φώγνυμι· ἐπι-καίω.
Abbrostolito; ἐπι-κεκαυμένος, η, ον· φρυκτός, ή, όν.
Abbruciabile; *add.* καυστικός, ή, όν.
Abbruciacchiare; *v. att.* προς-φλέγω.
Abbruciamento; *s. m.* κατάφλεξις, εως (ἡ)· ἐκπύρωσις, σεως(ἡ)· καῦσις, σεως (ἡ)· κατάκαυσις, σεως (ἡ).
Abbruciare; *v. att.* κατα-φλέγω· καίω· κατα-καίω· κατα-πίμπρημι. -2. Abbruciar dentro; ἐγ-καίω· ἐμ-φλέγω. -3. Che non si abbrucia; ἀκατάκαυστος, ον. -4. Che abbrucia assai; πολυκαής, ές.
Abbruciato; *add.* φλεχθείς, εῖσα, ἐν· καυστός, ή, όν· ἐπίκαυστος, ον. -2. Testè abbruciato; ἀρτίκαυτος, ον. -3. Molto abbruciato; πολύκαυστος, ον. -4. Incotto, abbronzato; ἡμιφλεγής, ές. -5. Bisognoso, povero; πτωχός, ή, όν. -6. Non abbruciato; ἀκαής, ές· ἄκαυστος, ον.
Abbruciatore; *add.* καυτήρ, ος (ὁ)· καύστης, ου (ὁ)· καυστικός, ή, όν.
Abbrugiare; *v. att.* V. Abbruciare.

Abbrunamento; *s. m.* δυσχροία, ας (ἡ).
Abbrunare; **Abbrunire**; *v. att.* μελαίνω· -2. *N. p.* μελαίνομαι.
Abbruscare; *v. att.* V. Abbruciacchiare.
Abbrusciare; *v. att.* V. Abbruciare.
Abbrustiare; *v. att.* καυτεριάζω· περι-καίω.
Abbrustolare; **Abbrustolire**; *v. att.* ἐμ-πίπρημι· ἐμ-πυρεύω· ἐκ-καίω.
Abbrutire; *v. att.* θηριόω=ῶ.
Abbruttire; *v. att.* ἀμαυρόω=ῶ.
Abbuiare; *v. att.* σκοτόω=ῶ· σκοτίζω· συ-σκιάζω· -2. *N. pass.* σκοτόομαι-οῦμαι. -3. Nascondere; ὑπο-κρύπτω. -4. Attristarsi; λυπέομαι-οῦμαι.
Abbundare; *v. intr.* V. Abondare.
Abburattaio; *add.* κοσκινίζων, ουσα, ον.
Abburattamento; *s. m.* τό κοσκινίζειν.
Abburattare; *v. att.* σήθω· δια-σήθω· κοσκινίζω· κοσκινεύω. -2. Malmenare; ἐν-οχλέω=ῶ· κακόω=ῶ. -3. Ventilare, discutere; ἐξετάζω.
Abburattatore; *add.* κοσκινίζων, ουσα, ον· κοσκινεύων, ουσα, ον.
Abburattatura; *s. f.* V. Abburattamento.
Abdicare; *v. att.* V. Addicare.
Abelmosco; *s. m.* ἴβισκος, ου (ὁ).
Abena; *s. f.* V. Briglia.
Abendue; V. Ambedue.
Aberrare; *v. intr.* ἀλλάττω· ἀφ-αμαρτάνω.
Aberrazione; *s. f.* παραλλαγή, ῆς (ἡ). -2. Pazzia; μωρία, ας (ἡ)· ἀφροσύνη, ης (ἡ).
Abesto; *s. m. Pietra*; ἄβεστος, ου (ἡ).
Abete; *s. m. Pianta*; ἐλάτη, ης (ἡ).
Abetella; *s. f.* στύλος, ου (ὁ).
Ab eterno; *avv.* ἐξ ἀϊδίου.
Abetino e abietino; *add.* ἐλάτινος, η, ον.
Abeto; **Abezzo**; *s. m.* V. Abete.
Abiettamente; *avv.* V. Abbiettamente.
Abiettare; *v. att.* V. Abbiettare.
Abiettezza; *s. f.* V. Abbiettezza.
Abietto; *add. vile*; καταφρονητικός, ή, όν· εὐτελής, ές· δειλός, ή, όν· ταπεινός, ή, όν.
Abiezione; *s. f.* V. Abbiettezza.
Abigeato; *s. m.* ἀπελασία, ας (ἡ)· βοηλασία, ας (ἡ).
Abigeo; *s. m.* ἐλατήρ, ῆρος βοῶν (ὁ)· βοηλάτης, ου (ὁ)· βοηλάτις, ιδος (ἡ).
Abile; *add.* ἱκανός, ή, όν· ἐπιτήδειος, α, ον.
Abilemente; *avv.* V. Abilmente.
Abilità; *s. f.* ἐπιτηδειότης, τος (ἡ)· διάθεσις, σεως (ἡ). ἱκανότης, τος (ἡ).
Abilitare; *v. att. Far abile*; ἱκανόω=ῶ, ἐπι-τηδειόω=ῶ.
Abilmente; *avv.* ἱκανῶς· ἐπιτηδές.
Abissare; *v. att.* κατα-κρημνίζω· εἰς βάραθρον εἰσ-βάλλω.
Abissato; *add.* καταποθείς, εῖσα, έν.
Abisso; *s. m.* ἄβυσσος, ου (ἡ)· βάραθρον, ου (τό)· χάσμα, ατος (τὸ). -2. Profondità; βάθος, εος-ους (τό). -3. Inferno; ἀΐδης, οῦ (ὁ).
Abitabile; *add.* οἰκήσιμος, ον· ἐνοικησιμος, ον. -2. Rendere abitabile; ναίω. -3. Non abitabile; ἀνοίκητος, ον· ἄξενος, ον.
Abitacolo; **Abitaggio**; **Abitagione**; **Abitamento**; *s. m.* οἴκησις, σεως (ἡ)· οἴκημα, ατος (τό). -2. Che muta abitazione; μέτοικος, ον.
Abitante; *s. m.* οἰκητής, οῦ (ὁ)· οἰκήτωρ, ορος (ὁ)· οἰκήτειρα, ας (ἡ)· ἔνοικος, ον· κάτοικος, ον. -2.

Digitized by Google

Con dieci mila abitanti; μυριάνθρωπος, ον· μυρίανδρος, ον.
Abitanza; *s. f.* V. Abitamento.
Abitare; *v. att.* οἰκέω-ῶ· κατ-οικέω-ῶ· ἐν-οικέω-ῶ. -2. Popolare; κατ-οικίζω· -3. Praticare; ἀ-σκέω-ῶ. -4. Trasportare ad abitare in altro luogo; ἀπ-οικίζω. -5. Abitare lontano; ἀπ-οικέω-ῶ. -6. Abitare come protetto o cliente; μετ-οικέω-ῶ. -7. Abitare dentro; ἐγ-κατ-οικέω-ῶ· ἐγ-κατ-οικίζω. -8. Abitare insieme; συν-οικέω-ῶ. -9. Che abita dentro; ἐγκάτοικος, ον. -10. Che abita dirimpetto; ἄντοικος, ον.
Abitare; *s. m.* V. Abitamento.
Abitativo; *add.* V. Abitabile.
Abitato; *s. m.* V. Abitamento.
Abitato; *p. pass.* οἰκούμενος, η, ον. -2. Da uomini neri; μελαμβρότος, ον.
Abitatore; *add.* V. Abitante.
Abitazioncella; *s. f.* οἰκίδιον, ου (τό).
Abitazione; *s. f.* V. Abitamento.
Abitello; *s. m. dim.* d'abito; ἱματίδιον, ου (τό).
Abitevole; *add.* V. Abitabile.
Abitino; *s. m. dim.* d'abito; ἱματίδιον, ου (τό).
Abito; *s. m. Vestimento;* ἐσθής, ῆτος (ἡ)· σχῆμα, ατος (τό). -2. Abito lungo, sottana; ἱμάτιον, ου (τό)· ἀναβόλαιον, ου (τό). -3. Atteggiamento, portamento della persona; σχέσις, σεως (ἡ). -4. Abitudine; ἕξις, εως (ἡ)· ἔθος, εος-ους (τό). -5. Far l'abito; *Assuefarsi;* ἐθίζομαι. -6. Deporre un abito; ἀπ-ε-δύομαι. -7. Con abito nero; Che porta abiti neri; μελανείμων, ον· μελαγχίτων, ος (ὁ, ἡ)· μελάγχλαινος, ον. -8. Portare abiti neri; μελανειμονέω-ῶ. -9. Il portar abiti neri; μελανειμόνησις, σεως (ἡ)· μελανειμονία, ας (ἡ). -10. Togliere gli abiti; ἀπολωπίζω. -11. Con molti abiti; πολυείμων, ον. -12. Che porta un sol abito; μονείμων, ον. -13. Senza abiti; γυμνός, ή, όν.
Abituale; *add.* ἑκτικός, ή, όν· συνήθης, ες. -2. Febbre continua, etica; ἑκτικός πύρετος, ου (ὁ).
Abitualmente; *avv.* καθ' ἕξιν.
Abituare; *v. att.* ἐθίζω. -2. *N. pass.* abituarsi; ἐθίζομαι.
Abituatezza; *s. f.* V. Abito.
Abituato; *add.* ἐθισθείς, εῖσα, έν· εἰωθώς, υῖα, ός· συνήθης, ες· -2. Non abituato; ἀηθής, ές. -3. Non essere abituato; ἀηθέω-ῶ.
Abituazione; *s. f.* V. Abitudine.
Abituccio; *s. m. dim.* di abito; ἱματίδιον, ου (τό).
Abitudine; *s. f.* ἕξις, εως (ἡ)· ἔθος, εος-ους (τό). -2. Mancanza di abitudine; ἀήθεια, ας (ἡ).
Abiturio; Abituro; *s. m.* οἴκησις, σεως (ἡ).
Abiura; *s. f.* ἐξωμοσία, ας (ἡ).
Abiurare; *v.* ἐξόμνυμι, (*f.* ομοῦμαι)· ἀπ-όμνυμι.
Abiurazione; *s. f.* V. Abiura.
Ablaqueare; *v. att.* ῥιζοτομέω-ῶ.
Ablaqueazione; *s. f* ῥιζοτομία, ας (ἡ).
Ablasmare; *v. att.* V. Biasimare.
Ablasto; *add. Infecondo;* ἄκαρπος, ον· ἄφορος, ον.
Ablativo; *add.* ἀφαιρετικός, ή, όν. -2. Caso abl.; ἀφαιρετικὴ πτῶσις, εως (ἡ).
Ablazione; *s. f.* ἀφαίρεσις, σεως (ἡ).
Ablegazione; *s. f.* ἀπόπεμψις, εως (ἡ)· ἀποπομπή, ῆς (ἡ).
Ablegina; *Parte delle viscere che immolavasi agli dei;* ἀπολεγμοί, ῶν (οἱ).

Ablepsia; Ablessia; *s. f.* ἀβλεψία, ας (ἡ).
Abluzione; *s. f.* ἔκνιψις, εως (ἡ).
Abnepote; *s. m.* Abnepta; *s. f.* δισέγγονος, ου (ὁ, ἡ)· δισεγγόνη, ης (ἡ).
Abolimento; *s. m.* ἀφάνισις, σεως (ἡ)· ἀφανισμός, οῦ (ὁ)· ἀνασκευή, ῆς (ἡ)· ἀνύρωσις, εως (ἡ).
Abolire; *v. att.* ἀφανίζω· ἀπο-ψηφίζομαι· ἀκυρόω-ῶ.
Abolitivo; *add.* ἀφανιστικός, ή, όν.
Abolitore; *add.* ἀφανιστής, οῦ (ὁ)· ἀνασκευαστικός, ή, όν.
Abolizione; *s. f.* V. Abolimento.
Abolla; *s. f. Veste militare;* ἱμάτιον, ου (τό).
Abominabile; *add.* αἰσχρός, ά, όν· δεινός, ή, όν· βδελυρός, ά, όν· παμβδελυρός, όν· μιαρός, ά, όν· ἐδελυκτός, ή, όν· μυσαρός, ά, όν.
Abominamento; Abominanza; *s. m.* V. Abominazione.
Abominare; *v. att.* ἀπο-τροπιάζομαι· ἀπο-τρέπομαι· βδελύττομαι· δυσ-χεραίνω· μυσάττομαι. -2. Imputare, accusare; ὀνειδίζω· μέμφομαι.
Abominazione; *s. f.* ἀποτροπιασμός, οῦ (ὁ)· ἀποστροφή, ῆς (ὁ)· βδέλυγμα, ατος (τό)· βδελυρία, ας (ἡ)· βδέλυγμος, ου (ὁ). -2. Nausea; ναυτία, ας (ἡ)· ἀνορεξία, ας (ἡ). -3. Cosa abominevole; βδελυκτόν, οῦ (τό).
Abominevole; *add.* V. Abominabile.
Abominevolmente; *avv.* αἰσχρῶς· δυσχερῶς.
Abominio; *s. m.* V. Abominazione.
Abominosamente; *avv.* V. Abominevolmente.
Abominoso; *add.* V. Abominabile.
Abondante; *add.* ἄφθονος, ον· περισσός, ή, όν. -2. Ricco; εὔπορος, ον· ὀαψιλής, ές.
Abondantemente; *avv.* ἀφθόνως· περισσῶς· εὐπόρως· χυδήν· ῥύδην· ῥύδον· ἄδην.
Abondantissimamente; *avv.* ἀφθονώτατα.
Abondanza; *s. f.* ἀφθονία, ας (ἡ)· περισσεία, ας (ἡ). -2. Ricchezza; ὀαψιλεία, ας (ἡ)· εὐπορία, ας (ἡ)· περιουσία, ας (ἡ). -3. In abbondanza; *add.* ἄφθονος, ον· *avv.* ἀφθόνως.
Abondanziere; *s. m. Uffiziale dell'Abondanza;* ἐπιστάτης, ου τῆς εὐθενείας. σιτάρχης, ου (ὁ)· σίταρχος, ου (ὁ)· σιτηγέρτης, ου (ὁ). -2. Essere abondanziere; σιταρχέω.
Abondare; *v. intr.* εὐ-πορέω-ῶ· περισσεύω. -2. Concorrere copiosamente; ἐπι-ῤῥέω-ῶ.
Abondevole; Abondoso; *add.* V. Abondante.
Aborniello; *s. m.* V. Avorniello.
Aborranza; *s. f.* V. Aborrimento.
Aborrare; *v. att.* V. Abborrare.
Aborrente; *add.* ἄχθιμος, η, ον· ἔχθιστος, η, ον· ἐχθίων, ον· ἐχθρώδης, ή, όν.
Aborrevole; *add.* V. Abominabile.
Aborrimento; *s. m.* V. Abominazione.
Abborrire; *v. att.* V. Abominare. -2. Che aborre; ἀπόστροφος, ον.
Aborrito; *add.* μυσαρός, ά, όν· μισητός, ή, όν.
Abortare; e
Abortire; *v. intr.* ἐξ-αμβλόω-ῶ· ἀμβλίσκω· ἐξ-αμβλίσκω.
Abortivo; *s. m.* ἔκτρωμα, ατος (τό)· ἔκτρωσις, εως (ἡ).
Abortivo; *add.* ἐκτρωματίας, α, ον.
Aborto; *s. m.* ἔκτρωμα, ατος (τό). -2. Fare un aborto; V. Abortire.
Abracciare; *v. att.* V. Abbracciare.

Digitized by Google

Abradere; *v. att.* ἀπο-ξύρω· ἀπο-ξυράω=ῶ· ἀπο-ξέω.
Abragiare; *v. att.* V. Abbraciare.
Abramare; *v. att.* V. Bramare.
Abrasione; *s. f.* ἀποξύρησις, σεως (ἡ).
Abraso; *P. pass.* ἀπόξυρος, ον· ἀπεξυσμένος, η, ον.
Abrile; *s. m.* V. Aprile.
Abrobio; *add. Chi vive mollemente*; ἀβρόβιος, ον.
Abrodieto; *add.* ἀβροδίαιτος, ον.
Abrogare; *v. att.* ἀπο-κυρόω=ῶ· ἀν-αιρέω=ῶ· ἀ-κυρόω=ῶ. -2. Leggi; μετα-τίθημι νόμους.
Abrogazione; *s. f.* ἀποχειροτονία, ας (ἡ)· ἀποκύρωσις, σεως (ἡ).
Abrostine e Abrostino; **Abrostolo e Ambrostolo**, } *s. m.* ἀγριάμπελος, ου (ἡ).
Abrotano, Abrotono, Abruotino, Abruotina; *Erba medicinale*; ἀβρότονον, ου (τό).
Abrupto (ex); *modo avv. Improvvisamente*, ἐξαίφνης· αἰφνίδιον· αἴφνως· αἰφνιδίως.
Abscissione; *s. f.* ἀποκοπή, ῆς (ἡ).
Absentare; *v. att.* V. Assentare.
Absenza; *s. f.* ἀπουσία, ας (ἡ).
Absida; e
Abside; *s. f.* ἀψίς, ῖδος (ἡ). -2. Curvo come un'abside; ἀψιδοειδής ές.
Absorbere; *v. att.* V. Assorbere.
Abusamento; *s. m.* V. Abuso.
Abusare; *v. intr.* κατα-χράομαι=ῶμαι.
Abusazione, **Abusione**, } *s. f.* V. Abuso.
Abusivamente; *avv.* καταχρηστικῶς.
Abusivo; *add.* καταχρηστικός, ή, όν.
Abuso; *s. m.* κατάχρησις, σεως (ἡ). -2. Trasandamento; ἀμελία, ας (ἡ).
A bussa; **A busso**; } V. Abbondantemente.
Abuzzagardo; *s. m.* ἱέραξ, ακος (ὁ).
Abuzzago; *s. m.* τρίορχος, ου (ὁ).
Acacia, Acazia; *s. f.* ἀκακία, ας (ἡ).
Academia; *s. f.* V. Accademia.
Acagiù; *s. m.* V. Anacardio.
Acantide; *s. m. Uccello, Lucherino*; ἀκανθίς, ίδος (ἡ).
Acanto; *s. m. Pianta*; ἄκανθος, ου (ἡ).
A canto; παρά, πρός, περί.
Acantochero; *Porco-spino*; *s. m.* ἀκανθόχοιρος, ου (ὁ).
Acantofago; *Mangiatore di spine*; ἀκανθοφάγος, ον.
Acantoforo; *Che produce spine*; ἀκανθοφόρος, ον.
Acantologo; *Raccoglitore di spine*; ἀκανθολόγος, ον.
Acapno; *add. Che non fa fumo*; ἀκάπνος, ον.
Acardio; *add. Uomo senza cuore*; ἀκάρδιος, ον.
Acaristia; *s. f.* ἀχαριστία, ας (ἡ).
Acaristo; *add.* ἀχάριστος, ον.
Acatalessia; *s. f.* ἀκαταληψία, ας (ἡ).
Acatalettico; *add.* ἀκατάληκτος ον.
Acatarsia; *s. f. Impurità*; ἀκαθαρσία, ας (ἡ).
Acatolico; *add.* ἀκαθολικός, όν. *G. M.*
Accacchiarsi; *v. n. pass.* V. Acquattarsi.
Accademia; *s. f.* ἀκαδημία, ας (ἡ). -2. Università, studio pubblico; λύκειον, ου (τό).
Accademicamente; *avv.* ἀκαδημαϊκῶς.
Accademico; *add.* **Accademo**; *s. m.* } ἀκαδημαϊκός, ή, όν.
Accadenza; *s. f.* V. Accadimento.
Accadere; *v. intr.* συμ-βαίνει· τυγχάνει· γίγνεται. -2. **Bisognare**; δεῖ. -3. Giungere, capitare; ἀφ-ικνέο-

μαι=οῦμαι. -4. Incontrarsi; ἐπι-τυγχάνω. -5. Convenirsi, adirsi; ἁρμόττω.
Accadimento; *s. m.* συμβαῖνον, οντος (τό).
Accaffare; *v. att.* κατα-λαμβάνω· κατα-μάπτομαι.
Accaggente; *add.* V. Conveniente, opportuno.
Accagionamento; *s. m.* ἔγκλημα, ατος (τό)· ἔγκλησις, εως (ἡ)· αἰτίαμα, ατος (τό).
Accagionare; *v. att.* V. Imputare.
Accagliare; *v. att.* V. Coagulare.
Accagliatura; *s. f.* V. Coagulazione.
Accalappiare; *v. att.* παγιδεύω. -2. Imprigionare; εἰς τὸ δεσμωτήριον ἐμ-βάλλω. -3. Ingannarsi; ψεύδομαι.
Accalappiatore; *add.* ψευδής, έος=οῦς (ὁ, ἡ).
Accaldare; *v. att.* καυματίζω.
Accaldato; *p. pass.* καυμασθείς, εῖσα, έν.
Accalognare; *v. att.* V. Calunniare.
Accalorare; *v. att.* **Accalorire**; *v. att.* } V. Riscaldare.
Accambiare; *v. att.* ἀμείβω.
Accampamento; *s. m.* στρατόπεδον, ου (τό).
Accampare; *v. att.* στρατοπεδεύω. -2. *N. pass.* στρατοπεδεύομαι. -3. Dirimpetto; ἀντι-κατα-στρατοπεδεύω· ἀντι-στρατοπεδεύω. -4. Essere accampato dirimpetto: ἀντι-κάθ-ημαι.
Accampionare; *v. att.* εἰς ἀγροικικὴν βίβλον γράφω· εἰς τὸ βιβλίον κεφαλαῖον φέρω.
Accamuffare; *v. att.* V. Camuffare.
Accanalare; *v. att.* ῥυμοτομέω=ῶ.
Accanalatura; *s. f.* ῥῦμα, ατος (τό)· ῥυμάτιον, ου (τό).
Accanare; e
Accaneggiare; *v. att.* κύνα εἰς-βάλλω. -2. *N. pass.* Stizzirsi; ὀργίζομαι (τινί).
Accanimento; *s. m. Ira*; ὀργή, ῆς (ἡ)· θυμός, οῦ (ὁ). ὀξυθυμία, ας (ἡ).
Accanire; *v. att.* V. Accanare.
Accanitamente; *avv.* ὀι' ὀργῆς· λυσσωδῶς· μανικῶς.
Accanito; *add.* ὀργισθείς, εῖσα, έν. -2. Indefesso; ἀκάματος, ον.
Accannellare; *v. att.* φαλαγγόω=ῶ.
Accanto; *o meglio* A canto; παρά· πρός· περί.
Accantonamento; *s. m.* στρατόπεδον, ου (τό).
Accantonare; *v. att.* V. Acquartierare.
Accapacciamento; *s. m.* κεφαλαλγία, ας (ἡ).
Accapacciare; *v. att.* κατ-αμβλύνω.
Accaparramento; *s. m.* ἐγγύησις, σεως (ἡ).
Accaparrare; *v. att.* ἐγγυάω=ῶ, ἀρραβωνίζω.
Accaparratore; *s. m. Incettatore*; παντοπώλης, ου (ὁ). -2. Di frumento; σιτοκάπηλος, ου (ὁ).
Accapellarsi; *v. n. pass.* V. Accapigliarsi.
Accapezzare; *v. att. Condurre a capo*; ἐπι-τελέω=ῶ.
Accapigliamento; *s. m.* διαπάλη, ης (ἡ)· ἀγών, νος (ὁ)· φιλονεικία, ας (ἡ)· ἀψιμαχία, ας (ἡ).
Accapigliarsi; *n. pass.* φιλονεικέω=ῶ· ἀψιμαχέω=ῶ· ἀγωνίζομαι.
Accapigliatore; *add.* φιλόνεικος, ον.
Accapigliatura; *s. f.* V. Accapigliamento.
Accappare; *v. att. Prendere*; λαμβάνω. -2. Riuscire nella impresa; εὐ-τυγχάνω.
Accappatoio; *s. m.* ὠμόλινον, ου (τό).
Accappiamento; *s. m.* V. Accapacciamento.
Accappiare; *v. att.* ἀμματίζω· συμ-πλέκω. -2. Trarre in inganno; ψεύδω.
Accappiatura; *s. f.* παγίς, ίδος (ἡ)· παγίωσις, σεως (ἡ). -2. Inganno; ἀπάτη, ης (ἡ)· δόλος, ου (ὁ).
Accapponare; *v. att.* εὐνουχίζω· ἐκ-τέμνω.

Digitized by Google

Accapponato; *p. pass.* εὐνουχιζόμενος, η, ον.
Accaponatura; *s. f.* τὸ εὐνουχίζειν· ὀρχοτομία, ας (ἡ).
Accappucciare; *v. att.* τὴν κεφαλὴν περι-καλύπτω.
Accapricciare; *v. intr.* V. Raccapricciare.
Accareggiare; *v. att.* V. Accarezzare.
Accarezzamento; *s. m.* φιλοφροσύνη, ης (ἡ)· αἰμυλία, ας (ἡ)· κολακία, ας (ἡ)· ἀρέσκεια, ας (ἡ)· χρηστολογία, ας (ἡ).
Accarezzare; *v. att.* μειλίσσω· χρηστολογέω-ῶ· κορίζομαι· ἀρέσκομαι· αἰκάλλω.
Accarnare; *v. att.* / Accarnire; *v. att.* } κρέας δια-σφίγγω· κατα-μάρπτω.
Accartocciamento; *s. m.* χάρτου εἴλησις, σεως (ἡ).
Accartocciare; *v. att.* συ-στρέφω.
Accartocciatura; *s. f.* χάρτου εἴλημα, ατος (τό).
Accasamento; *s. m.* γάμος, ου (ὁ).
Accasare; *v. att.* οἰκίζω· οἰκοδομέω-ῶ. -2. Collocare in matrimonio; γαμέω-ῶ. -3. *N. pass.* οἰκέω.
Accascare; *v. intr.* συμ-βαίνει· γίγνεται.
Accasciamento; *s. m.* ἀσθένωσις, σεως (ἡ).
Accasciare; *v. att.* ἀσθενόω-ῶ· κάμπτω· ἐξ-ασθενίζω. -2. *N. pass.* infiacchirsi; ἐξ-ασθενίζομαι· τρύχομαι. -3. Accasciarsi or qua or là; μετ-οκλάζω.
Accastellarsi; *n. pass.* V. Attendarsi o Afforzarsi.
Accatarramento; *s. m.* V. Infreddatura.
Accatarrare; *v. intr.* ῥευματικὸς γίγνομαι.
Accatarrato; *p. pass.* ῥευματικός, ή, όν.
Accatarratura; *s. f.* V. Infreddatura.
Accatastamento; *s. m.* κατασκευή, ῆς (ἡ).
Accatastare; *v. att.* κατα-σκευάζω.
Accattabrighe e Accattabriga; e
Accattaglimpacci; *s m.* πολυπράγμων, ονος (ὁ, ἡ).
Accattamento; *s. m.* αἴτησις, σεως (ἡ).
Accattamori; *add.* ἀνδρομανής, ές.
Accattapane, V. Mendico.
Accattare; *v. att.* αἰτέω-ῶ· δανείζομαι. -2. Mendicare; πτωχεύω. -3. Procacciare; λαμβάνω. -4. Comperare; ἀγοράζω· ὠνέομαι-οῦμαι. -5. Impetrare; ἐξ-ικνέομαι-οῦμαι· ἐπι-τυγχάνω.
Accattatamente; *avv.* ἐξεπίτηδες.
Accattato; *add. Tolto in prestito;* ἀκατάλληλος, ον. -2. Preso; ληφθείς, εῖσα, έν.
Accattatore; *add.* δανειζόμενος, η, ον. -2. Mendicante; προσαίτης, ου (ὁ)· πτωχός, ή, όν. -3. Compratore; ὠνητής, οῦ (ὁ).
Accattatozzi; *add.* V. Mendico.
Accattatura / Accatteria; *s. f.* / Accatto; *s. m.* / Accattolica; *s. f.* } δανεισμός, οῦ (ὁ). -2. Andare all' accatto; πτωχεύω. -3. Compra; ὤνησις, σεως (ἡ).
Accattone; *add.* V. Accattatore.
Accavalcare; *v. att.* βαίνω· ἀνα-βαίνω· ἐπ-ανα-βαίνω. -2. Confondere le epoche; ἀνα-χρονίζω.
Accavalciare; *v. att.* ἐφ-ιππάζομαι.
Accavallamento; *s. m. L'atto di accavallare,* τό ἐπιτιθέναι.
Accavallare; *v. att.* ἐπι-τίθημι.
Accavigliare; *v. att.* πασσάλῳ κλώθω.
Accecamento; *s. m.* τύφλωσις, σεως (ἡ)· τυφλότης, ητος (ἡ). -2. Inganno; παράδραμα, ατος (τό).
Accecare; *v. att.* τυφλόω-ῶ. -2. Scancellare; ἐξ-αλείφω· ἀφανίζω. -3. Oscurare; σκοτίζω. -4. Divenire cieco; τυφλόομαι-οῦμαι *(pass.).*
Accecatore; *add.* τυφλόων, όουσα, όον.
Accecazione; *s. f.* V. Accecamento.

Accedere; *v. intr.* παρα-γίνομαι· ὑπ-έρχομαι. -2. Approvare; δοκιμάζω.
Acceffare; *v. att.* ὀδοῦσι συλ-λαμβάνω.
Accheggia; *s. f. Uccello;* σκολόπαξ, ακος (ὁ).
Acceleramento; *s. m.* e
Acceleranza; *s. f.* ὠκύτης, τητος (ἡ)· ἔπειξις, εως (ἡ)· σπουδή, ῆς (ἡ).
Accelerare; *v. att.* ὀτρύνω· ταχύνω· ἐπι-ταχύνω· σπεύδω· σπευδάζω· ἐπ-είγω. -2. *N. pass.* σπουδάζω· ἐπ-είγομαι.
Acceleratamente; *avv.* ὀξέως.
Accelerativo; *add.* / Acceleratore; } σπευστικός, ή, όν.
Accelerato; *add.* σπευστός, ή, όν.
Accelerazione; *s. f.* V. Acceleramento.
Accendente; *add.* καίων, ουσα, ον.
Accendere; *v. att.* καίω· ἅπτω· ἀν-άπτω· ἐν-αύω· ἐμ-πίπρημι· πυρπολέω-ῶ· φλέγω· αἴθω. -2. Illuminare; φωτίζω. -3. Accendere di nuovo; ἀνα-καίνω. -4. Rischiarare; λαμπρύνω. -5. Eccitare gli affetti; ἐγείρω. -6. Infiammarsi; *N. pass.* φλέγομαι. -7. Sdegnarsi; ὀργίζομαι.
Accendevole; e
Accendibile; *add.* καυστικός, ή, όν· εὔφλεκτος, ον· καύσιμος, ον· καυστός, ή, όν.
Accendimento; *s. m.* καῦσις, σεως (ἡ)· φλόγωσις, σεως (ἡ)· ἔμπρησις, σεως (ἡ)· ἕλαψις, εως (ἡ).
Accenditore; *add.* ἐμπρηστής, οῦ (ὁ).
Accennamento; *s. m.* μήνυμα, ατος (τό)· νεῦσις, εως (ἡ). -2. Sentore, indizio; φημή, ῆς (ἡ)· ἀκοή, ῆς (ἡ)· σημεῖον, ου (τό)· δήλωσις, σεως (ἡ).
Accennare; *v. att.* νεύω· σημαίνω. -2. Fingere, far vista; ὑπο-κρίνω. -3. Comandare; ἀρχεύω· ἄρχω. -4. Additare; δακτυλοδεικτέω-ῶ. -5. Far conoscere; δείκνυμι· ἐπι-δείκνυμι.
Accennato; *p. pass.* δειχθείς, εῖσα, έν.
Accennatura; *s. f.* V. Accennamento.
Accenno; *s. m.* V. Avviso.
Accensare; *v. att.* δανείζω.
Accensibile; *add.* V. Accendibile.
Accensione; *s. f.* V. Accendimento.
Accenso; *s. m. Soldato di supplemento;* ὑπηρέτης, ου (ὁ).
Accenso; *p. pass. da* accendere; πυρωθείς, εῖσα, έν· καταφλεχθείς, εῖσα, έν.
Accentare; *v. att.* τονίζω· τονόω-ῶ.
Accento; *s. m.* προσῳδία, ας (ἡ)· τόνος, ου (ὁ)· τόνωσις, σεως (ἡ)· φθόγγος, ου (ὁ). -2. Voce, parola; ῥῆμα, ατος (τό). -3. Segnare coll'accento acuto; ὀξύνω· ὀξυντονέω-ῶ· παρ-οξυντονέω-ῶ· προ-παρ-οξυντονέω-ῶ -4. Segnare il circonflesso; περι-σπάω-ῶ· προ-περι-σπάω-ῶ. -5. Il grave; βαρυτονέω-ῶ. -6. Senza accento; ἄτονος, ον.
Accentrare; *v. att.* εἰς κέντρον συν-ελαύνω· συν-άγω.
Accentrato; *add.* ἐν κέντρῳ συναχθείς, εῖσα, έν.
Accentuare; *v. att.* V. Accentare.
Accentuatamente; *avv.* εὐφώνως.
Accerchiamento; *s. m.* περιβολή, ῆς (ἡ)· κύκλωσις, εως (ἡ)· περικύκλωσις, εως (ἡ). -2. Recinto; περίβολος, ου (ὁ).
Accerchiare; *v. att.* κυκλόω-ῶ· περι-κυκλόω-ῶ· περι-βάλλω· περι-τίθημι. -2. Girare intorno; περι-άγομαι.
Accerchiellare; *v. att.* κυκλεύω· περι-δέω.
Accercinare; *v. att. Avvolgere a foggia di cercine;* πτύσσω.

Digitized by Google

Accerrare; *v. att. Fare la frangia;* κραπεδόωπῶ.
Accertamento; *s. m.* παρεγγυή, ῆς (ἡ)· μήνυμα, ατος (τό).
Accertare; *v. att.* βεβαιόωπῶ· παρεγγυάωπῶ· μηνύω· ἐμ-φανίζω· προ-σημαίνω· ἀσφαλίζω· δηλόωπῶ.
Accertatamente; *avv.* ἀναμφιβόλως· βεβαίως.
Accerto; *s. m.* V. Accertamento.
Accesamente; *avv.* θερμῶς· ὀξύτατα· μάλιστα. -2. *Nella pittura;* πληρέστατα.
Accesissimamente; *avv.* θερμώτατα.
Accesissimo; *add. sup.* θερμώτατος, η, ον. -2. Colorito assai; πληρέστατος, η, ον.
Acceso; *add.* πυρόεις, εσσα, εν. -2. Infervorato; ζέων, ουσα, ον· θερμός, ή, όν. -3. Inclinato; ἐπιῤῥεπής, ές. -4. Incollerito; μαινόμενος, η, ον. -5. Sollecito; σπουδαῖος, α, ον. -6. *Dei colori;* πλήρης, ες. -7. *Di pulimento;* λαμπόταπος, η, ον.
Accessarsi; *n. pass.* παύομαι.
Accessibile; *add.* εὐπρόσιτος, ον· προσβατός, ή, όν· βάβηλος, ον.
Accessione; *s. f. Accostamento;* προσχώρησις, εως (ἡ)· συγχώρησις, εως (ἡ)· προσθήκη, ης (ἡ). -2. Della febbre; παροξυσμός, οῦ (ὁ). -3. Accrescimento V. -4. Assentimento V.
Accesso; *s. m.* πρόσοδος, ου (ἡ). -2. Uomo di facile accesso; εὐπρόσιτος, ου (ὁ, ἡ). -3. Dove si ha libero l'accesso; βάβηλος, ον. -4. Della febbre; παροξυσμός, οῦ (ὁ).
Accessoriamente; *avv.* ἐν προσθήκῃ· ἐφεξῆς· ἐν παρέργῳ.
Accessorio; *s. m.* προσθήκη, ης (ἡ)· πάρεργον, ου (τό).
Accessorio; *add.* πάρεργος, ον· τυχών, οὖσα, όν.
Accestire; *v. intr.* V. Cestire.
Accetta; *s. f.* πέλεκυς, εος (ὁ). -2. Tagliar con l'accetta; πελεκάωπῶ· πελεκίζω. -3. Colpo d'accetta; πελέκησις, εως (ἡ). -4. Tagliato con l'accetta; πελεκητός, ή, όν. -5. Simile ad accetta; πελεκοειδής, ές. -6. Che porta l'accetta; πελεκυφόρος, ον.
Accettabile; *add.* προσδεκτός, ή, όν· ἀριστός, ή, όν. -2. Acconcio, opportuno; εὐπρόσδεκτος, ον.
Accettagione; *s. f.* / **Accettamento**; *s. m.* } V. Accettazione.
Accettante; *add.* ἀποδεχόμενος, η, ον.
Accettare; *v. att.* δέχομαι· ἀπο-δέχομαι. -2. Approvare; δοκιμάζω· ἀπο-δέχομαι. -3. Essere parziale; σκοπέωπῶ τὴν ἀξίαν (τινός)· προσωπολῃπτέωπῶ. -4. Da non accettare; ἀκατάδεκτος, ον. -5. Accettare la pace; τὴν εἰρήνην ὁμολογέωπῶ. -6. Le condizioni; ταῖς ὁμολογίαις συν-τίθεμαι.
Accettata; *s. f. Colpo d'accetta;* πελέκησις, σεως (ἡ).
Accettato; *p.* προσδεκτός, ή, όν· εὐπρόσδεκτος, ον.
Accettatore; *add.* λῃπτήρ, ῆρος (ὁ)· λῃπτής, οῦ (ὁ). -2. Di persone; προσωπολήπτης, ου (ὁ).
Accettazione; *s. f.* ἀποδοχή, ῆς (ἡ)· λῆψις, εως (ἡ)· ὑπόληψις, εως (ἡ). -2. Aggradimento; ἧσις, εως (ἡ)· εὐδοκία, ας (ἡ). -3. Approvazione; ἐπαίνος, ου (ὁ)· δοκιμασία, ας (ἡ). -4. Di persone; προσωπολῃψία, ας (ἡ).
Accettevile; / **Accettevole**; } *add.* V. Accettabile.
Accettevolmente; *avv.* ἀριστῶς· ἡδέως.
Accetto; *s. m.* V. Accettazione.
Accetto; *add. Caro, gradito;* φίλος, η, ον· ἡδύς, δεῖα, ύ. -2. Accettato V.
Accezione; *s. f. Idiotismo di Eccezione;* παραγραφή, ῆς (ἡ).

Accezione; *s. f.* V. Accettazione.
Acchetare; *v. att.* πραΰνω· παύω. -2. *N. pass.* Stare contento; στέργω.
Acchetato; *p. pass.* παυόμενος, η, ον· μαλακισθείς, εῖσα, έν.
Acchetazione; *s. f.* V. Acquietamento.
Acchiantare; *v. intr.* V. Allignare.
Acchiappare; *v. att.* λαμβάνω (τινός)· κιχάνω· προς-αρπάζω. -2. Ingannare; ἐξ-απατάωπῶ· φενακίζω.
Acchiappato; *add.* καταληφθείς, εῖσα, έν.
Acchiedere; *v. att.* V. Chiedere.
Acchinare; *v. att.* ἐγ-κλίνω. -2. *N. pass.* εἶκω.
Acchiocciolare; *v. att.* περι-ειλέωπῶ.
Acchiudere; *v. att.* V. Chiudere.
Acchiudimento; *s. m.* V. Stringimento.
Acchiuso; *p. pass.* di acchiudere, περιληφθείς, εῖσα, έν.
Accia; *s. f.* μίτος, ου (ὁ)· ῥάμμα, ατος (τό).
Accia; *s. f.* V. Accetta.
Acciabattamento; *s. m.* ἀυτοσχεδιασμός, οῦ (ὁ)· ἀμέλεια, ας (ἡ)· ἀμέλησις, σεως (ἡ).
Acciabattare; *v. att.* ἀυτοσχεδιάζω· ἀμελέωπῶ· ἀνα-ῥῥάπτω.
Acciabattato; *add.* ἀμελέτητος, ον. -2. Rattoppato; ἀναῤῥαφείς, εῖσα, έν.
Acciaccamento; *s. m.* συντριβή, ῆς (ἡ)· θλῖψις, εως (ἡ)· θλάσις, εως (ἡ).
Acciaccare; *v. att.* ἐπι-τρίβω· θλίβω· θλάωπῶ.
Acciaccata / **Acciaccatura**; } *s. f.* V. Acciaccamento.
Acciacco; *s. m.* ὕβρις, εως (ἡ)· αἰσχύνη, ῆς (ἡ)· προ-πηλακισμός, οῦ (ὁ)· προπηλάκισις, σεως (ἡ). -2. Infermità; ἀῤῥωστία, ας (ἡ). -3. Avere degli acciacchi; ἀῤῥωστέωπῶ.
Acciaccoso; *add.* ἄῤῥωστος, ον.
Acciaiare; *v. att.* στομόωπῶ· σκληρύνω.
Acciaio; *s. m.* χάλυψ, βος (ὁ)· ἀδάμας, αντος (ὁ).
Acciaiuolo; *s. m. Acciarino;* πυρεῖον, ου (τό).
Acciambellare; *v. att.* σπειράωπῶ· βεμβικίζω. -2. *N. pass.* βεμβικιάωπῶ.
Acciannare; *v. att.* V. Affannare.
Acciapinare; *v. intr.* V. Acciabattare. -2. Adirarsi; ἄχθομαι· ὀργίζομαι *(pass.)*.
Acciarino; *s. m.* πυρεῖον, ου (τό).
Acciarino; *add. di* acciaro; χαλυβικός, ή, όν· χαλυβδικός, ή, όν.
Acciarito; *add. Ridotto ad acciaio;* στομωθείς, εῖσα, έν.
Acciaro; *s. m.* V. Acciaio.
Acciarpamento; *s. m.* V. Acciabattamento.
Acciarpare; *v. att.* V. Acciabattare.
Acciarpatamente; *avv.* ἀμελητί· ἀμελῶς. -2. Confusamente; συγκεχυμένως.
Acciarpatore; *add.* ἀμελής, ές.
Accidentale; *add.* τυχηρός, ά, όν· κατὰ συμβεβηκώς, υῖα, ός. -2. Accessorio; V. -3. Soprannaturale; ὑπερφυής, ές.
Accidentalità; *s. f.* τύχη, ης (ἡ)· συντυχία, ας (ἡ).
Accidentalmente / **Accidentariamente**; } *avv.* τύχον· κατὰ συμβεβηκός· ἐκ τυχῆς.
Accidentario; *agg.* V. Accidentale.
Accidentato; *s. m.* ἀποπληκτικός, οῦ (ὁ, ἡ).
Accidente; *s. m. caso,* συμβεβηκός, ότος (τό). σύμβαμα, ατος (τό)· σύμβαν, αντος (τό)· τύχη, ης (ἡ). -2. Accidente doloroso; πάθος, εος, ους (τό). -3. Per

Digitized by Google

accidente; V. Accidentalmente. -4. *Nelle malattie;* σύμπτωμα, ατος (τό)· -5. Apoplessia; ἀποπληξία, ας (ἡ).

Accidentoso; *add.* αἰφνίδιος, ον· ἐξ-αφνίδιος, ον· ἐξαπιναῖος, ου (ὁ, ἡ)· τυχηρός, ά, όν· δυστυχής, ές. -2. Apopletico; ἀποπληκτικός, ή, όν.

Accidenza; *s. f.* V. Accidente.

Accidia; *s. f.* ἀκηδία, ας (ἡ)· ἀκήδεια, ας (ἡ).

Accidiato; *add.* V. Accidioso.

Accidiosamente; *avv.* ὀκναλέως.

Accidioso; *add.* ῥᾴθυμος, ον· ἀπρόθυμος, ον· ἀργός, ή, όν· ὀκνηρός, ά, όν· ὀκναλέος, α, ον. -2. Essere accidioso; ὀκνέω=ῶ.

Acciecare; *v. att.* V. Accecare.

Accietto; *add.* V. Accetto.

Accigliamento; *s. m.* κατήφεια, ας (ἡ)· κατηφία, ας (ἡ).

Accigliare; *v. att. Cucire insieme le palpebre agli uccelli di rapina per addimesticarli;* βλέφαρας συῤ-ῥάπτω. -2. *N. pass.* συν-οφρυόομαι=ῶμαι.

Accigliato; *add.* σκυθρωπός, ή, όν. -2. Essere accigliato; σκυθρωπάζω· σκυθρωπέω=ῶ.

Accignere; *v. att.* V. Accingere.

Accignimento; *s. m.* παρασκευή, ῆς (ἡ)· συσκευασία, ας (ἡ).

Accileccare; *v. att.* κολακεύω· θωπεύω· ἀρεσκεύομαι *(M.)*· σαίνω.

Accincigliare; *v. att.* κροσσόω=ῶ.

Accincignare; *v. att.* ὑπο-ζώννυμι· ἀνα-στέλλω.

Accingere; *v. att.* ζωννύω· ζώννυμι. -2. *N. pass.* Apparecchiarsi; παρα-σκευάζομαι· ἑτοιμάζομαι.

Accinto; *add.* περιζωννύμενος, η, ον. -2. Apparecchiato ad operare; εὔζωνος, ον· ἕτοιμος, η, ον.

Accintolare; *v. att.* κραιπεδόω=ῶ.

Accio; *avv.* V. Avaccio.

Acciò; Accioc:hè, Acciò che; *cong.* ἵνα· δι᾽ ὅτι γάρ· ὅτι· ὡς· εἴ.

Acciottolare; *v. att.* λίθων, ο λίθοις στρώννυμι· λίθοις ὁδοποιέω=ῶ.

Acciottolato; *s. m.* V. Ciottolato.

Acciottolatura; *s. f.* ὁδοστρωσία, ας (ἡ).

Accipigliarsi; *v. n. pass.* V. Accigliare.

Accircondare; *v. att.* V. Circondare.

Accismare; *v. att.* σχίζω· δια-τέμνω.

Acciso; *add.* V. Acceso.

Acciuffare; *v. att.* τής κεφαλῆς λαμβάνω (τινά). -2. Prender con violenza; προς-αρπάζω.

Acciuga; *s. f.* μαινίς, ίδος (ἡ)· μαίνη, ης (ἡ).

Acciughetta; *s. f.* Acciughino; *s. m.* *dim.* μαινίδιον, ου (τό).

Accivanzarsi; *v. n. pass.* V. Procacciarsi.

Accivettato; V. Scaltro.

Accivimento; *s. m.* V. Provvedimento.

Accivire; *v. att.* πορίζω· παρα-σκευάζομαι· συν-τίθημι· συν-τάσσω.

Accivito; *agg.* V. Provveduto. -2. Pronto; ἕτοιμος, η, ον.

Acclamare; *v. att.* ἐπι-φωνέω=ῶ· προς-φωνέω=ῶ· ἐπι-βοάω=ῶ· προς-ῤῥέγγομαι.

Acclamazione; *s. f.* ἐπιφώνημα, ατος (τό)· προσφθεγμα, ατος (τό)· ἐπιβόημα, ατος (τό).

Acclinare; *v. att.* κατα-κλίνω· ἐγ-κλίνω.

Acclino; *add.* ἐπίφορος, ον· ἐγκλινής, ές· κατάντης, ες· προσκλινής, ές.

Acclive; *add.* προσάντης, ες· ἀνωφερής, ές.

Acclività; *s. f.* ἀνωφερεία, ας (ἡ).

Accludere; *v. att.* κατα-κλείω.

Accoccare; *v. att.* πρὸς τόξον βέλος συν-άπτω. -2. Attaccare; ἅπτω. -3. *N. pass.* Accamparsi; στρατοπεδεύω· -4. Accoccarla ad uno; τεχνάζω.

Accoccolarsi; Accoccovarsi; *n. p.* ὀκλάζω· ὀκλαδιάω=ῶ· ὄκλαξ καθ-ῆμαι· πτέρναις ἐπι-χάθ-ημαι.

Accoglienza; *s. f.* ἀσπασμός, οῦ (ὁ)· φιλοφροσύνη, ης (ἡ)· ὑποδοχή, ῆς (ἡ). -2. Fare accoglienza; φιλοφρονέομαι=οῦμαι· ἀπο-δέχομαι· δειδίσκομαι.

Accogliere; *e per sincope* Accorre; *v. att.* συλλέγω· δέχομαι· -2. Far accoglienze; φιλοφρονέομαι=οῦμαι. -3. Epilogare; ἐπι-λέγω. -4. *N. p.* Accostarsi; ἐγγίζω. -5. Che non accoglie, che non si può accogliere; ἀπαράδεκτος, ον· ἀπρόσδεκτος, ον. -6. Accogliere a vicenda; ἀντι-δέχομαι. -7. Che molto accoglie; πολυδέγμων, ον (ονος). -8. Accogliere favorevolmente; ἀσμενίζω.

Accoglimento; *s. m.* συλλογή, ῆς (ἡ) -2. Epilogo; ἐπίλογος, ου (ὁ)· -3. Accoglienza. V.

Accogliticcio; *add.* συλλελεγμένος, η, ον· συλλογιμαῖος, α, ον.

Accoglitore; *verb.* συλλογεύς, έως (ὁ).

Accolitato; *s. m.* ἀκολουθία, ας (ἡ).

Accolito; *s. m.* ἀκόλουθος, ου (ὁ).

Accollare; *v. att.* ἐπι-τίθημι. -2. Accollarsi un debito; ἐγγυάομαι=ῶμαι *(Med.)*· ὑπερ-ε-τίνω. -3. Gettarsi sul collo; περι-βάλλω (τινά)· περι-πλέκομαι (τινί).

Accollato; *add.* V. Abbracciato.

Accollo; *s. m. T. arch.* προβολή, ῆς (ἡ).

Accollorato; *add.* V. Colorato.

Accolpare; *v. att.* V. Incolpare.

Accolta; *s. f. Raunata;* σύνοδος, ου (ἡ). -2. Accoglienza; φιλοφροσύνη, ης (ἡ).

Accoltellante; *part.* V. Accoltellatore.

Accoltellare; *v. att.* πατάσσω ἐν μαχαίρᾳ.

Accoltellatore; *s. m.* πατάσσων, οντος ἐν μαχαίρᾳ (ὁ) -2. Gladiatore; μονόμαχος, ου (ὁ).

Accolto; *s. m.* V. Accoglienza.

Accolto; *p. pass.* συλλεγείς, εῖσα, έν. -2. Degno di essere accolto; ἀξιόληπτος, ον. -3. Non accolto; ἄληπτος, ον.

Accomanda; *s. f.* e

Accomandagione; *s. f. Custodia;* φυλακή, ῆς (ἡ)· ἐπιμέλεια, ας (ἡ)· προστασία, ας (ἡ).

Accomandare; *v. att. Raccomandare;* ἐπι-τρέπω (τινί)· συν-ίστημι· -2. Appiccare, Legare; συν-άπτω.

Accomandigia; Accomandita; *s. f.* V. Accomanda.

Accombiatare; Accomiatare; *v. att.* ἀφ-ίημι· ἀπο-πέμπω.

Accomiatatura; *s. f.* ἄφεσις, σεως (ἡ)· ἀποπομπή, ῆς (ἡ).

Accominciare; *v. n.* V. Cominciare.

Accommettere; *v. att.* V. Affidare.

Accommiatare; *v. intr.* V. Accomiatare.

Accommodare; *v. att.* V. Accomodare.

Accomodabile; *add.* V. Adattabile.

Accomodamente; *avv.* ἐπιτηδείως.

Accomodamento; *s. m.* V. Acconciamento.

Accomodare; *v att.* ἐφ-αρμόζω· -2. Dare in prestito; κιχράω=ῶ, κίχρημι. -3. Allogare; τίθημι. -4. Fornire, Somministrare; πορίζω. -5. Dar marito; γαμίζω. -6. Acconciare; κοσμέω=ῶ· κομάω=ῶ. -7. Accomodarsi l'animo; πληροφορέομαι=οῦμαι.

Digitized by Google

Accomodatamente; *avv.* καλῶς· εὐτάκτως· ἐπιτηδείως, εὐχερῶς.
Accomodativo; *add. Disposto ad accomodare*; προσάπτων, ουσα, ον.
Accomodato; *s. m.* V. Convenevolezza.
Accomodato; *add.* V. Acconcio.
Accomodatura; **Accomodazione**; } *s. f.* V. Acconciamento.
Accomodevolmente; *avv.* V. Accomodatamente.
Accompagnamento; *s. m.* ἀκολουθία, ας (ἡ). -2. Corteggio; παρακολουθία, ας (ἡ)· πομπή, ῆς (ἡ)· παραπομπή, ῆς (ἡ). -3. Compagno, servo; ἀκόλουθος, ου (ὁ).
Accompagnare; *v. att.* προ-πέμπω· ἀκολουθέω-ῶ· ἕπομαι. -2. Accoppiare, appaiare; ζευγνύω. -3. Far corteggio; παρ-ακολουθέω-ῶ. -4. Aiutare; συν-ωφελέω-ῶ. -5. Fare scorta; προ-πέμπω-ομαι. -6. Paragonare; παρ-άγω. -7. Congiungersi in matrimonio; συ-ζεύγνυμαι. -8. Accompagnare con istrumento musicale; ἀντι-ψάλλω. -9. Che accompagna; ἀκόλουθος, ον.
Accompagnata; *s. f.* V. Accompagnamento.
Accompagnatore; *add.* ἀκόλουθος, ον.
Accompagnatura; *s. f.* V. Accompagnamento.
Accompiere, e Accompire; *v. att.* V. Compiere.
Accomunagione; *s. f.* e
Accomunamento; *s. m.* κοινωνία, ας (ἡ)· κοινότης, τος (ἡ)· κοινώνησις, εως (ἡ)· κοινώνημα, ατος (τό).
Accomunare; *v. att.* κοινωνέω-ῶ· συμ-βάλλω. -2. Far parte; μετα-δίδωμι. -3. Dividere; μερίζω. δι-αιρέω-ῶ. -4. Accompagnarsi; κοινωνός εἰμι.
Acconcezza; *s. f.* φιλοκαλία, ας (ἡ)· κόσμος, ου (ὁ)· κόσμημα, ατος (τό). -2. Opportunità; σύμφορον, ου (τό). -3. Aggiustatezza; εὐπρέπεια, ας (ἡ). -4. Vantaggio; ὠφέλημα, ατος (τό).
Acconciamente; *avv.* V. Accomodatamente.
Acconciamento; *s. m.* ἐπιδιόρθωσις, εως (ἡ)· κατα-ρτισμός, οῦ (ὁ). -2. Artificio; τέχνη, ης (ἡ).
Acconciare; *v. att.* ἐπ-αν-ορθόω-ῶ· καταρτίζω· ἀποκαθ-ίστημι. -2. Confermare; βεβαιόω-ῶ. -3. Adornare; κοσμέω-ῶ· κομάω-ῶ. -4. Pacificare; συν-αλλάττομαι· συν-αλλάττω. -5. Maritare; γαμίζω. -6. Preparare; παρα-σκευάζω. -7. Addimesticare; ἡμερόω-ῶ· τιθασεύω. -8. Indurre; πείθω. -9. Acconciare la ragione; λογίζομαι. -10. Uno pel dì delle feste; κακόω-ῶ. -11. *N. pass.* Adornarsi; κοσμέομαι-οῦμαι. -12. Ridursi a far qualche cosa; συγ-κατα-βαίνω (εἰς τί). -13. Abitare; οἰκέω-ῶ.
Acconciatamente; *avv.* Accomodatamente.
Acconciatore; *add.* κοσμητήρ, ος (ὁ)· κοσμητής, οῦ (ὁ)· κοσμήτωρ, ορος (ὁ)· κοσμήτειρα, ας (ἡ).
Acconciatura; *s. f.* κόσμος, ου (ὁ). -2. Ornamenti; πλόκαμος, ου (ὁ)· πλοκαμίς, ίδος (ἡ). -3. Perdersi l'acconciatura; σφάλλομαι.
Acconcime; *s. m.* ἀνανέωσις, εως (ἡ).
Acconcio; *s. m. Utilità*; ὠφέλεια, ας (ἡ)· ὠφέλημα, ατος (τό)· ὠφέλησις, σεως (ἡ). -2. Accordo; διαλλαγή, ῆς (ἡ). -3. Prendere acconcio; δι-αλλάττομαι. -4. In acconcio; V. Opportunamente.
Acconcio; *add.* κοσμούμενος, η, ον. -2. Disposto; ἐπιτήδειος, α, ον· πρόθυμος, ον. -3. Propenso; ἐπιῤῥεπής, ές.
Acconcludere; *v. intr.* V. Concludere.
Accondensare; *v. att.* V. Condensare.
Accondiscendere; *v. n.* V. Condiscendere.

Acconfarsi; *v. intr.* V. Affarsi.
Acconoscere; *v. intr.* V. Conoscere.
Acconsentimento; *s. m. L'acconsentire*; συγκατάθεσις, σεως (ἡ)· ὁμολογία, ας (ἡ)· συνομολογία, ας (ἡ)· συμῳδία, ας (ἡ).
Acconsentire; *v. intr.* πείθομαι· συγ-κατα-τίθεμαι· ὁμολογέω-ῶ· συν-ομολογέω-ῶ· σύμ-φημι (τινί). -2. Cedere alla pressione; ὑπ-είκω. -3. Acconsentire a vicenda; ἀντι-συμ-φωνέω-ῶ.
Acconsenziente; *p. pres.* σύμψυχος, ον.
Accontamento; **Accontanza**; *s. m. f.* } σύνοδος ου (ἡ)· πρόσοδος, ου (ἡ)· συνουσία, ας (ἡ).
Accontare; *v. att.* πλησιάζω· συμ-βαίνω· συν-έρχομαι· τυγχάνω. -2. Annoverare; ἀριθμέω-ῶ. -3. Ritrovare, incontrare; εὑρίσκω. -4. Far consapevole; μηνύω· δηλόω-ῶ· γνορίζω.
Accontato; *add. Famigliare, intrinsico*; οἰκειος, α, ον· συνήθης, ες.
Accontentare; *v. att.* V. Contentare. -2. Accontentarsi di poco; ὀλιγαρκέομαι-οῦμαι. -3. Non difficile ad accontentare; ἄσιτος, ον.
Acconto; *add.* V. Accontato.
Accontrare; *v. n.* V. Incontrare.
Acconvenire; *v. intr.* πρέπει.
Accoppare; *v. att.* V. Uccidere. -2. Accoppare; *coprir di coppi o tegole*; κεραμιδόω-ῶ· κεραμόω-ῶ.
Accoppiamento; *s. m.* συζυγία, ας (ἡ)· σύζευξις, εως (ἡ)· συναφή, ῆς (ἡ)· συνάφεια, ας (ἡ)· συναγωγή, ῆς (ἡ)· σύστασις, εως (ἡ).
Accoppiare; *v. att.* ζευγνύω· συ-ζεύγνυμι· ζεύγνυμι· συν-άπτω· συν-άγω. -2. Che si accoppia di sovente; πολύμικτος, ον.
Accoppiatoio; *s. m.* σύνδεσμος, ου (ὁ)· ζεῦγμα, ατος (τό).
Accoppiatura; **Accoppiazione**; } *s. f.* V. Accoppiamento.
Accoramento; *s. m.* κατήφεια, ας (ἡ)· κατηφία, ας (ἡ)· λύπημα, ατος (τό)· λυπή, ῆς (ἡ)· δυσθυμία, ας (ἡ).
Accorare; *v. att.* λυπέω-ῶ· ἀνιάω-ῶ.
Accoratoio; *add. Atto ad accorare*; λυπηρός, ά, όν.
Accorazione; *s. f.* V. Accoramento.
Accorcarsi; *v. n. pass.* V. Adagiarsi.
Accorcevole; *add.* μειωτός, ή, όν.
Accorciamento; *s. m.* μείωσις, σεως (ἡ)· κολόβωσις, εως (ἡ)· -2. *Gramm.* ἀποκοπή, ῆς (ἡ).
Accorciare; *v. att.* κολοβόω-ῶ· βραχύνω· μειόω-ῶ. V. Abbreviare.
Accorciatamente; *avv.* συλλήβδην.
Accorciativo; *add. Atto ad accorciare*; μειωτικός, ή, όν.
Accorciato; *p. pass.* μειωθείς, εῖσα, έν.
Accorciatoia; *s. f. Tragetto*; τρίβος, ου (ἡ).
Accorciatoio; *add.* V. Accorciativo.
Accorciatore-trice; *add.* βραχύνων, ουσα, ον.
Accorciatura; *s. f.* V. Accorciamento.
Accordabile; *add.* σύμφωνος, ον.
Accordamento; *s. m.* ἁρμονία, ας (ἡ)· συμφωνία, ας (ἡ).
Accordanza; *s. f.* V. Accordamento.
Accordare; *v. att.* ἁρμόζω. -2. Metter d'accordo; δι-αλλάττω. -3. Permettere; συγ-χωρέω-ῶ· κατ-αινέω-ῶ. -4. Convenire, concordare; δι-αλλάττομαι· ὁμολογέω-ῶ. -5. Cantar d'accordo; ὁμοφωνέω-ῶ.
Accordatamente; *avv.* ὁμολογουμένως· ὁμοθυμαδόν.
Accordato; *p. pass.* σύμφωνος, ον.

Digitized by Google

Accordatore ; *add.* ἁρμόζων, ουσα, ον. -2. Conciliatore ; προξενητής, οῦ (ὁ)· διαλλακτής, οῦ (ὁ)· προξενήτρια, ας (ἡ).
Accordatura ; *s. f.* V. Accordamento.
Accordevole ; *add.* V. Accordabile.
Accordevolmente ; *avv.* V. Accordatamente.
Accordio ; *s. m.* e
Accordo ; *s. m.* συμφωνία, ας (ἡ)· ἁρμονία, ας (ἡ). -2. Convenzione, concordia ; συνθήκη, ης (ἡ). -3. Metter d'accordo ; δι-αλλάττω (τινά τινι). -4. Andar d'accordo, Fare accordo ; ὁμολογέω-ῶ. -5. D'accordo ; *avv.* ὁμοφρόνως. -6. Prender accordo ; δι-αλλάττομαι. -7. *Dei colori* ; ἁρμογή, ῆς (ἡ).
Accorgersi ; *v. n. pass.* αἰσθάνομαι (τινός)· μανθάνω.
Accorgevole ; *add.* αἰσθητικός, ή, όν· αἰσθητός, ή, όν.
Accorgimento ; *s. m.* αἴσθησις, σεως (ἡ)· σύνεσις, σεως (ἡ)· ἀγχίνοια, ας (ἡ). -2. Invenzione ; εὕρησις, σεως (ἡ). -3. Notizia, cognizione ; ἔννοια, ας (ἡ)· νόησις, σεως (ἡ)· γνῶσις, σεως (ἡ).
Accorre ; *v. intr.* V. Accogliere.
Accorrere ; *v. intr.* προς-τρέχω· ἐπι-τρέχω. -2. Soccorrere ; βοηθέω-ῶ. -3. Andare insieme ; ὁμο-δρομέω-ῶ· συν-τρέχω. -4. Ad uno ; ἀντιάω-ῶ.
Accorrimento ; *s. m.* V. Concorso.
Accorruomo o accor' uomo ; *inter. Esclamazione colla quale gridando si chiede pronto soccorso* ; δεῦρο.
Accorso ; *p. pass.* di accorrere.
Accortamente ; *avv.* εὐλαβῶς· φρονίμως. -2. A bello studio ; κατά προαίρεσιν· ἐκ προαιρέσεως· ἐκ προνοίας.
Accortamento ; *s. m.* V. Accorciamento.
Accortare ; *v. att.* V. Accorciare.
Accortezza ; *s. f. Sagacità, perspicacia* ; πρόνοια, ας (ἡ)· ἀγχίνοια, ας (ἡ)· σύνεσις, εως (ἡ)· φρόνησις, εως (ἡ).
Accortigianarsi ; *v. n. pass. Farsi cortigiano* ; αὐλικός, κή γίγνομαι.
Accortinare ; *v. att.* περιπετάσμασι περι-βάλλω, περι-τίθημι· πέπλῳ κοσμέω-ῶ.
Accortissimamente ; *avv.* σοφώτατα· συνετώτατα.
Accorto ; *add.* σοφός, ή, όν· σύνετος, ον. -2. Pratico ; ἔμπειρος, ον. -3. Molto accorto ; πολυκερδής, ές. -4. Fare accorto ; προ-σεμαίνω.
Accosciarsi ; *v. n. pass.* V. Accoccolarsi.
Accostamento ; *s. m.* πρόσαψις, εως (ἡ)· προσθεσις, εως (ἡ).
Accostante ; *add. detto di vestimento* ; εὐαρμόζων, ουσα, ον· εὐάρμοστος, ον· ἐπιτηδής, ές. -2. Di vino ; *stomacale* ; εὐστόμαχος, ον.
Accostantemente ; *avv.* V. Perseverantemente.
Accostanza ; *s. f.* V. Costanza.
Accostare ; *v. att.* πελάζω (τινί)· προς-πελάζω· πλησιάζω· ἐγγίζω· προσ-τίθημι. -2. Conciliare ; συν-αρμόζω· δι-αλλάττω. -3. Collegarsi ; συνθήκας ποιέομαι-οῦμαι. -4. Piacere ; ἀρέσκομαι. -5. Ingegnarsi, adoperarsi ; σπουδάζω· πειράομαι-ῶμαι.
Accostatura ; *s. f.* V. Accostamento.
Accostevole ; *add. Uomo accostevole* ; εὐπροσήγορος, ον.
Accosto ; *prep.* ἐγγύς.
Accostumanza ; *s. f. Usanza* ; ἔθος, εος-ους (τό)· συνήθεια, ας (ἡ).
Accostumare ; *v. att.* ἐθίζω· παιδεύω. -2. Assuefarsi ; ἐθίζομαι.
Accostumatamente ; *avv.* συνήθως. -2. Onestamente ; V.
Accostumatezza ; *s. f.* V. Costumatezza.
Accostumato ; *add.* πεπαιδευμένος, η, ον. -2. Avvezzo ; εἰθισμένος, η, ον.
Accotonare ; *v. att. (il pelo al panno lano)* ; ξαίνω, δια-ξαίνω.
Accotonato ; *p. pass.* διαξανθείς, εῖσα, έν.
Accotonatore ; *s. m.* ξάντης, ου (ὁ).
Accotonatura ; *s. f.* ξάνσις, σεως (ἡ).
Accotone ; *s. m. Fare l'accotone* ; V. Accotonare.
Accottimante ; *s. m.* μισθωτής, οῦ (ὁ).
Accottimare ; *v. att.* ἐπὶ τὸ ἔργον μισθόω-ῶ.
Accovacciarsi ; *v. n. pass.* κατά-κειμαι· κατα-κλίνομαι· ἀνα-πίπτω.
Accovacciolarsi ; *v. n. pass.* σπήλαιον εἰς-ἔρχομαι.
Accovare ; *v. att.* V. Abbattere. -2. *N. p.* Accovarsi ; V. Accovacciarsi. -3. Celarsi ; λανθάνω.
Accovonare ; *v. att.* δραγματεύω· δραγμεύω.
Accozzamento ; *s. m.* συμφόρημα, ατος (τό)· ἄθροισις, σεως (ἡ). -2. Abboccamento ; συνομιλία, ας (ἡ).
Accozzare ; *v. intr.* κερατίζω. -2. *V. att.* Riunire ; συλ-λέγω· συν-άγω· ἀθροίζω. -3. Azzuffarsi ; V.
Accredere ; *v. intr.* V. Credere.
Accreditare ; *v. att.* δοξάζω· πιστὴν ποιέομαι-οῦμαι, περι-τίθημι (τινί)· ποιέω, ὅπως πιστόν τι φαίνηται.
Accrescenza ; *s. f.* V. Accrescimento.
Accrescere ; *v. att.* αὐξάνω. -2. Educare ; παιδεύω. -3. Corroborare ; βεβαιόω-ῶ· ῥώννυμι.
Accrescimento ; *s. m.* αὔξησις, σεως (ἡ). -2. Miglioramento ; βελτίωσις, σεως (ἡ).
Accrescitivamente ; *avv.* αὐξητικῶς.
Accrescitivo ; *add.* αὐξητικός, ή, όν.
Accrescitore ; *add.* αὐξητικός, ή, όν· αὐξητής, οῦ (ὁ).
Accrespare ; *v. att.* V. Increspare.
Accrespatura ; *s. f.* V. Increspatura.
Accubitale ; *s. m.* ἀνακλιντήρια, ων, (τά).
Accubito ; *s. m. il giacere* ; ἀνάκλισις, σεως (ἡ). -2. Lo stesso letto ; ἀνακλιντήριον, ου (τό).
Accudire ; *v. intr.* ἐπ-αγρυπνέω-ῶ. -2. Attendere a ; σπουδάζω· πράττω· ἀσκέω-ῶ· ἐπιτηδειόω-ῶ· ἔχω ἀμφί (τί)· ἐπι-μελέομαι-οῦμαι (τινός).
Accumulabile ; *add.* συλλεκτικός, ή, όν.
Accumulamento ; *s. m.* συλλογή, ῆς (ἡ)· σύλλεξις, εως (ἡ)· εὕξησις, σεως (ἡ)· ἀθροισμός, οῦ (ὁ)· ἄθροισις, εως (ἡ)· ἄθροισμα, ατος (τό)· σώρευσις, σεως (ἡ)· σώρεια, ας (ἡ)· ἐπισώρευσις, σεως (ἡ)· σώρευμα, ατος (τό).
Accumulanza ; *s. f.* V. Accumulamento.
Accumulare ; *v. att.* αὐξάνω· προς-τίθημι· νέω-ῶ· συν-νέω-ῶ· ἐπι-σωρεύω· ἀθροίζω· συν-αθροίζω· συμφορέω-ῶ· ἀμάω-ῶ· προς-αμάομαι-ῶμαι. -2. Accumulare dirimpetto ; ἀντι-προς-αμάομαι-ῶμαι.
Accumulato ; *p. pass.* ἀθρόος, α, ον· νητός, ή, όν.
Accumulatamente ; *avv.* φωροδόν· ἀθρόως· συγχῶς· ἀγεληδόν.
Accumulatore ; *add.* σωρευτής, οῦ (ὁ)· ἀθροίσιμος, ον· ἀθροιστής, οῦ (ὁ).
Accumulazione ; *s. f.* V. Accumulamento.
Accuorare ; *v. intr.* V. Accorare.
Accupare ; *v. att.* V. Occupare, *e così* Accupazione ; V. Occupazione.
Accuparsi ; *rifl. Farsi cupo* ; ἐπι-λυπέω-ῶ.
Accurare ; *v. att.* V. Curare.
Accuratamente ; *avv.* ἀκριβῶς· ἐπιμελῶς· -2. *Sup.* ἀκριβέστατα.

Digitized by Google

Accuratezza; *s. f.* ἀκρίβεια, ας (ἡ)· ἀκρίβωσις, εως (ἡ)· ἐπιμέλεια, ας (ἡ).
Accurato; *add.* ἀκριβής, ές· ἐπιμελής, ές.
Accusa; *s. f.* αἰτία, ας (ἡ)· κατηγορία, ας (ἡ)· αἰτίασις, εως (ἡ)· δίωξις, εως (ἡ)· ἔγκλησις, εως (ἡ)· εἰσαγγελία, ας (ἡ)· ἔνδειξις, εως (ἡ)· ἀναγωγή, ῆς (ἡ)· προβολή, ῆς (ἡ)· αἰτίας ἐπιφορά, ᾶς (ἡ)· γραφή, ῆς (ἡ). -2. Presentare un'accusa; presentare il giuramento di accusa; ἀντ-όμνυμι. -3. Dare, fare accusa; αἰτιάομαι=οῦμαι· κατ-ηγορέω=ῶ. -4. Che contiene vicendevole accusa; ἀντεγκληματικός, ή, όν.
Accusabile; *add.* κατηγορητέος, α, ον· αἰτιατέος, α, ον.
Accusamento; *s. m.* } V. Accusa.
Accusanza; *s. f.* }
Accusare; *v. att.* αἰτιάομαι=ῶμαι· κατ-ηγορέω=ῶ· γράφω (τινά τινος, e τινός τι). -2. Condannare; κατα-γιγνώσκω. -3. Rimproverare; ὀνειδίζω. -4. Manifestare, dare a conoscere; δείκνυμι· ἐπι-δείκνυμι. -5. Accusare a vicenda; ἀντι-κατ-ηγορέω=ῶ· ἀντ-αιτιάομαι=ῶμαι. -6. Da non accusarsi; ἀκατηγόρητος, ον.
Accusativo; *s. m.* αἰτιατική, ῆς (ἡ πτῶσις, *caso*).
Accusato; *add.* κατηγορούμενος, η, ον. -2. Non accusato; ἀκατηγόρητος ον.
Accusatore; *add.* κατήγορος, ου (ὁ, ἡ)· γραψάμενος, η, ον.
Accusatoriamente; *avv.* κατηγορικῶς.
Accusatorio; *add.* κατηγορικός, ή, όν.
Accusazioncella; *s. f. dim.* di **Accusazione.**
Accusazione; *s. f.* V. Accusa.
Acefalo; *add. Senza capo;* ἀκέφαλος, ον.
Acelio; *add. Senza ventre;* ἀκοίλιος, ον.
Acera; *s. f.* V. Acero.
Aceraia; *s. f. Selva di aceri;* ὕλη σφενδάμνοις πεφυτευμένη, ης (ἡ).
Acerbamente; *avv. Immaturamente;* πικρῶς· παρώρως. -2. Pertinacemente; μετ' αὐθαδείας. -3. Crudelmente; πικρῶς· δεινῶς.
Acerbare; *v. att.* V. Esacerbare.
Acerbetto; *add.* ὀξώδης, ες· ἔποξυς, υ.
Acerbezza; *s. f.* } στρυφνότης, ητος (ἡ)· πικρία, ας
Acerbità, *s. f.* } (ἡ)· ἀωρία, ας (ἡ). -2. Salvati-
Acerbo; *s. m.* } chezza; ἀγροικία, ας (ἡ).
Acerbo; *add.* στρυφνός, ή, όν· ἄωρος, ον. -2. Innanzi tempo; πρόωρος, ον. -3. Aspro, crudele; δεινός, ή, όν. -4. Astruso; *Difficile ad intendersi;* χαλεπός, ή, όν. -5. Restio; ἀνύπεικτος, ον. -6. Denso, fitto; πυκνός, ή, όν· συχνός, ή, όν. -7. Disgustoso, doloroso; περίλυπος, ον· ἀλγητικός, ή, όν.
Acereta, *s. f.* e **Acereto**; *s. m.* V. Aceraia.
Acero; *s. m.* σφένδαμνος, ου (ἡ)· σφένδαμνον, ου (τό).
Acerra; *s. f. Braciere usato negli antichi sacrifizi;* θυμιατήριον, ου (τό)· λιβανωτρίς, ίδος (ἡ).
Acerrimamente; *avv.* δριμέως. -2. Con pertinacia; μετ' αὐθαδείας.
Acertello; *s. m. Uccello;* κεγχρίς, ίδος (ἡ).
Acervale; *add. Aggiunto di Sillogismo, Sorite;* σωρείτης, ου (ὁ).
Acervare; *v. att.* V. Ammucchiare.
Acervo; *s. m.* V. Mucchio.
Acervo; *add.* V. Acerbo.
Acescente; *add. Che tende all'acidità;* ὀξίζων, ουσα, ον.
Acescenza; *s. f.* ὀξύτης, τος, (ἡ).
Acetabolo, e **Acetabulo**; *s. m.* ὀξίς, ίδος (ἡ)· ὀξύβαφον, ου (τό). -2. *Ter. Med.* κοτύλη, ης (ἡ).
Acetaio, **acetaro**; *s. m.* ὀξοπώλης, ου (ὁ).
Acetare; *v. intr.* V. Acetire.
Acetario; *s. m. L'erbe che mangiansi in insalata;* ὀξύβαφα, ων, (τά)· τρώξιμα, ων (τά).
Acetella; *s. f. Acqua con aceto;* ὀξύκρατον, ου (τό).
Acetire; *v. intr.* ὀξύνομαι.
Aceto; *s. m.* ὄξος, εος=ους (τό).
Acetosa; *s. f. Sorta di erba;* ὀξαλίς, ίδος (ἡ).
Acetosella; *s. f.* ὀξαλίς, ιδος (ἡ)· ὀξὺ λάπαθον, ου (τό).
Acetosità; *s. f.* ὀξύτης, τος (ἡ).
Acetoso; *add.* ὀξύς, εῖα, ύ· ὀξερός, ά, όν· ὀξώδης, ες.
Achillea; *s. f. Erba medicinale;* ἀχίλλεια, ας (ἡ).
Aciare; *v. intr.* V. Alitare.
Acio; *s. m.* V. Alito, fiato.
Acidetto; *add.* ὕποξυς, υ.
Acidezza; *s. f.* V. Acidità.
Acidificare; *v. att.* ὀξύνω.
Acidità; *s. f.* ὀξύτης, τος (ἡ).
Acido; *add.* ὀξύς, εῖα, ύ.
Acido; *s. m. T. chim.* ὄξος, εος=ους (τό).
Acidulo; *agg.* V. Acidetto.
Acidume; *s. m.* ὀξύ, ὀξέος (τό).
Acinace; *s. m. Specie di pugnale;* ἀκινάκης, ου (ὁ).
Acino; *s. m.* ῥάξ, ῥαγός (ἡ)· ἄκινος, ου (ὁ). -2. Specie di timo; ἄκινος, ου (ὁ).
Acinoso; *add.* ῥαγώδης, ες.
Acinuzzo; *dim. di* acino, ῥάγιον, ου (τό).
Acirologia; *s. f. Locuzione impropria;* ἀκυρολογία, ας (ἡ).
Aclide; *s. m.* ἀχλύς, ύος (ἡ).
Aco; *s. m.* V. Ago.
Aconito; *s. m. Erba medicinale;* ἀκόνιτον, ου (τό).
Aconzia; *s. f. Serpente, che trovasi nella Calabria e nella Sicilia;* ἀκοντίας, ου (ὁ).
Acore, o **Acoro**; *s. m. Malattia;* ἀχώρ, ῶρος (ὁ).
Acoristo; *add.* ἀχώριστος, ον.
Acoro; *s. m. Pianta palustre;* ἄκορον, ου (τό).
Acqua; *s. f.* ὕδωρ, ὕδατος (τό). -2. Pioggia; ὄμβρος, ου (ὁ)· ὑετός οῦ (ὁ). -3. Orina; οὖρον, ου (τό). -4. Far acqua; *orinare*, οὐρέω. -5. Far acqua; *Delle navi;* χαίνω. -6. Far acqua da occhi; *Non conchiudere;* ἀπρακτέω=ῶ. -7. Provvedersi d'acqua dolce; ὑδρεύομαι. -8. Dar acqua; V. Adaquare. -9. Dar acqua; *Piovere;* βρέχω. -10. *Aprire i condotti;* ὑδραγωγίας ἀν-οίγω· -11. Dar l'acqua, alle mani; ὕδωρ εἰς χεῖρας χέω. -12. Andar per acqua; ἀποδημέω=ῶ. -13. Acqua argenta; *Aquavita;* ὕδωρ κεκαυμένον. -14. Cheta, stagnante; ὕδωρ στάσιμον. -15. Acqua di latte; *Siero;* ὀῤῥός, οῦ (ὁ). -16. Acqua rosa; ὕδωρ ῥόδινον. -17. Con acqua nera; μελανάνυδρος, ον. -18. Mancante di acqua; ὀλιγόϋδρος, ον. ἄνυδρος, ον. -19. Ricco d'acqua; πολύυδρος, ον. -20. Acqua viva; τό ὕδωρ τό κρηναῖον, πηγαῖον, ναματιαῖον.
Acquacchiare; *v. att.* V. Abbattere, Acquattare, Avvilire.
Acquaio; *s. m. Pila con suo condotto per ricevere l'acque con cui sono lavate le stoviglie; qualunque ricettacolo d'acqua;* ὑδροθήκη, ης (ἡ).

Digitized by Google

Acquaio; *add. Solco acquaio;* ὑδραγωγός, όν.
Acquaiuolo; *s. m. Che vende, o porta l'acqua;* ὑδροφόρος, ον.
Acquaiuolo; *add.* ἔνυδρος, ον.
Acquare; *v. att.* V. Adacquare.
Acquarella; *s. f.* V. Acquerella.
Acquario; *s. m. Uno dei segni del Zodiaco;* ὑδροχόος=οῦς, ὁου=οῦ (ὁ).
Acquartierare; *v. att.* V. Accampare.
Acquarolo; *s. m.* V. Acquaiuolo.
Acquaruolo; *add* V. Acquatico.
Acquata; *s. f.* ὕδρευσις, σεως (ἡ)· ὕδρευμα, ατος (τό).
Acquaticcio; *s. m.* V. Acquerello.
Acquatico; Acquatile; Acquativo; } *add.* ἔνυδρος, ον. ὑδρᾶιος, α, ον.
Acquato; *add. Innacquato;* κεκραμένος, η, ον· ὑδαρής, ές.
Acquatrico; *add.* V. Acquatico.
Acquattare; *v. intr.* κατα-κύπτω. -2. Nascondersi; συγ-κρύπτομαι.
Acquatura; *s. f.* V. Annaffiatura.
Acquazione; *s. f.* V. Inondazione.
Acquazzone; *s. m.* ὄμβρος, ου (ὁ)· ἐπομβρία, ας (ἡ).
Acquazzoso; *add.* ὄμβριος, ον· ὀμβρηρός, ά, όν· ὀμβρώδης, ες· ἔπομβρος, ον· ὑέτιος, α, ον.
Acquedotto; *s. m.* ὑδραγώγιον, ου (τό)· ὑδραγωγία, ας (ἡ)· ὑδροῤῥόος=οῦς, ὁου=οῦ (ὁ).
Acquedutto; *s. m.* V. Acquedotto.
Acqueo; *add.* ὑδατικός, ή, όν· ὑδάτινος, ον.
Acquereccia; Acquereccio; *s. m.* } ὑδρία, ας (ἡ).
Acquerella; *s. f. Piccola pioggia,;* ὑδάτιον, ου (τό)· ψεκάς, άδος (ἡ)· λεπτός ὄμβρος, ου (ὁ).
Acquerello; *s. m. Bevanda fatta d'acqua messa sulle vinacce, altrimenti detto vinello;* δευτερίας, ου (ὁ οἶνος).
Acquerugiola; *s. f.* V. Acquerella.
Acquetamento *s. m.* παῦσις, σεως (ἡ).
Acquetare; *v. att.* παύω· κατα-παύω. -2. Acquetarsi; ἐπ-ανα-παύομαι. -3. Che non si acqueta; ἀξύστατος, ον.
Acquetta; Acquettina; Acquicella; } *s. f.* ὑδάτιον, ου (τό).
Acquidoccio; *s. m.* V. Acquedotto.
Acquidoso; *add.* V. Acquoso.
Acquidotto; *s. m.* V. Acquedotto.
Acquidrino; *s. m.* V. Acquitrino.
Acquidrinoso; *add.* V. Acquitrinoso.
Acquiescenza; *s. f.* παῦσις, εως (ἡ)· κατάπαυσις, εως (ἡ)· χούρισις, εως (ἡ)· παραμυθία, ας (ἡ)· πράϋνσις, εως (ἡ)· ἡσυχία, ας (ἡ)· ἥσυχον, ου (τό).
Acquiescere; *v. intr.* παύομαι· ἀρέσκομαι.
Acquietamento; *s. m.* V. Acquiescenza.
Acquietare; *v. att.* V. Acquetare.
Acquietazione; *s. f.* V. Acquiescenza.
Acquirente; *s. m.* V. Acquistatore.
Acquisitivo; *add.* κτητός, ή, όν.
Acquisito; *add.* κτήσιος, ον· κτητός, ή, όν· πορισιός, ή, όν.
Acquisitore; *add.* V. Acquistatore.
Acquisizione; *s. f.* V. Acquistamento.
Acquistabile; *add.* κτητός, ή, όν.
Acquistamento; *s. m.* κτῆσις, σεως (ἡ).

Acquistare; *v. att.* κτάομαι=ῶμαι· περι-ποιέομαι=οῦμαι· ἐπι-τυγχάνω (τινός)· ἐξ-ικνέομαι=οῦμαι (τι)· ἐφ-ικνέομαι (τινός). -2. Procacciare; περι-ποιέω=ῶ· πορίζομαι. -3. Terra; V. Approdare. -4. Una scienza, Una lingua; μανθάνω. -5. Da non acquistare; ἄκτητος, ον.
Acquistato; *s. m.* V. Acquisto.
Acquistatore; *add. Chi o che acquista;* πορισιής, οῦ (ὁ)· χρηματιστής, οῦ (ὁ).
Acquisto; *s. m.* κτῆσις, σεως (ἡ)· ἐπιτυχία, ας (ἡ)· πορισμός, οῦ (ὁ)· κτῆμα, ατος (τό)· χρηματισμός, οῦ (ὁ). -2. Fare acquisto; κτάομαι=ῶμαι.
Acquisto; *sinc. di* Acquistato, *part.*
Acquitrina; *s. f.* Ϛ. Acqueruggiola.
Acquitrino; *s. m.* ἕλος, εος-ους (τό).
Acquitrinoso; *add.* ἑλώδης, ες.
Acquivento; *s. m.* V. Acquazzone.
Acquolina; *s. f. dim.* V. Acqueruggiola.
Acquosità; *s. f.* ὑγρότης, τος (ἡ).
Acquoso; *add.* ὑδρηλός, ή, όν· ὑδηρός, ά, όν· ὑδρώεις, εσσα, εν· ὑδάτινος, η, ον.
Acramente; *avv.* V. Acerbamente.
Acre; *add.* ὀριμύς, εῖα, ύ· ὀξύς, εῖα, ύ· πικρός, ά, όν. -2. Difficile; δύσκολος, ον· χαλεπός, ή, όν. -3. Pungente; νύττων, ουσα, ον. -4. Sottile; εἰσδύνων, ουσα, ον. -5. Doloroso; περίλυπος, ον· ἀλγητικός, ή, όν. -6. Accannita guerra; καρτερός, ά, όν· δεινός, ή, όν· ἰσχυρός, ά, όν. -7. Severo; αὐστηρός, ά, όν· ἀπότομος, ον· ἀκριβοδίκαιος, ον. -8. Mordace, insultante; δακέθυμος, ον· χλευαστής, οῦ (ὁ).
Acredine; *s. f.* ἀκμή, ῆς (ἡ).
Acremente; *avv.* πικρῶς.
Acrimonia; *s. f.* ὀξύτης, τος (ἡ).
Acro; *add.* V. Acre.
Acroamatico; *add.* ἀκροαματικός, ή, όν.
Acrobata; *s. m. Funambolo;* σχοινοβάτης, ου (ὁ)· σχοινοδρόμος, ου (ὁ).
Acrobatico; *add.* ἀκροβατικός, ή, όν.
Acrocerauni; *s. m. pl.* Ἀκροκεραύνια, ων (τά).
Acrocordo; *s. m.* ἀκροχορδών, όνος (ἡ).
Acrolito; *Statua coll'estremità di pietra;* ἀκρόλιθος, ου (ὁ).
Acromatico; *add.* ἀχρωμάτιστος, ον.
Acropoli; *s. f.* ἀκρόπολις, εως (ἡ).
Acrostica, Acrostico; Acrostide; } *s. m.* ἀκρόστιχον, ου (τό)· ἀκροστιχίς, ίδος (ἡ)
Acroteria; *s. f. Rostro della nave;* ἀκρωτήριον, ου (τό, τῆς νεώς).
Acroterio; *s. m.* ἀκρωτήριον, ου (τό).
Acudare; *v. att.* V. Aguzzare.
Acuire; *v. att.* V. Aguzzare.
Acuità; *s. f.* ὀξύτης, τος (ἡ).
Aculeato; *add.* κεντροτός, ή, όν.
Aculeo; *s. m.* κέντρον, ου (τό).
Acume, e Acumine; *s. m. Punta;* ὀξύ, έος (τό)· ἀκωκή, ῆς (ἡ)· ἀκίς, ίδος (ἡ)· ὀξύτης, τος (ἡ)· δεινότης, τος (ἡ).
Acuminare; *v. att.* V. Aguzzare.
Acustico; *add.* ἀκουστικός, ή, όν. -2. L'acustica; *Teoria del suono;* ἀκουστική, ῆς (ἡ τέχνη).
Acutamente; *avv.* ὀξέως.
Acutangolo; *add.* V. Acuziangolo.
Acutare; *v. att.* ὀξύνω· ἀπ-οξύνω.
Acutello; Acutetto; } *add.* ὑποξυς, υ.

Digitized by Google

Acutezza; *s. f.* ἀκωκή, ῆς (ἡ)· ἀκμή, ῆς (ἡ)· ὀξύ, έος (τό)· ὀξύτης, τος (ἡ). -2. Concetto arguto; σοφίσματα, ων (τά).
Acuticornio; *add. Che ha corna acute;* ὀξυκέρατος, ον· ὀξυκέρως, ωτος (ὁ, ἡ),
Acutire; *v. att.* V. Aguzzare.
Acuto; *add.* ὀξύς, εῖα, ύ· προστόμος, ον. -2. Perspicace; ὀξυδερκής, ές. -3. Rendere acuto; ἀπ-οξύνω. -4. Non acuto; ἀπρόστομος, ον.
Acuziangolo; *add.* ὀξυγώνιος, ον· ὀξύγωνος, ον.
Acuzie; *s. f.* V. Acutezza.
Ad; *prep.* V. A.
Adacquamento; *s. m.* ἄρδευσις, σεως (ἡ)· ἀρδεία, ας (ἡ)· ἀρδηθμός, οῦ (ὁ)· ἀρδμός, οῦ (ὁ).
Adacquare; *v. att.* ἀρδεύω· ἄρδω.
Adacquato; *add.* περίῤῥυτος, ον.
Adacquatore; *add.* ἀρδευτής, οῦ (ὁ).
Adacquatura; *s. f.* V. Adacquamento.
Adagguagliare; *v. att.* V. Aggguagliare.
Adagiare; *v. att.* προς-άρω. -2. Riporre; τίθημι. -3. *N. pass.* ἐπ-ακολουθέωσῶ· ἕπομαι· εἶκω (τινί). -4. Coricarsi; κατα-κλίνομαι. -5. Uniformarsi; ὑπ-είκω· στέργω.
Adagiato, *part.* da adagiare. -2. Fornito di beni di fortuna; δαψιλής, ές· εὔπορος, ον. -3. Che è adagiato con molti; πολυκλίνης, ες.
Adagio; *s. m.* παροιμία, ας (ἡ).
Adagio, o Ad agio; *avv.* ῥαδίως· ἐπιτηδείως· εὐαρμόστως· ἐπικαιρίως· καλῶς· -2. Lentamente; βραδέως. -3. Adagio a' ma' passi; σπεῦδε βραδέως. -4. Andare adagio; βραδέως εἶμι.- 5. Chi va adagio; βραδυσκελής, ές. -6. Fare adagio; βραδυπορέωσῶ. -7. Navigare adagio; βραδυπλοέωσῶ.
Adamante; *s. m.* V. Diamante.
Adamantino; *add.* ἀδαμάντινος, ον. -2. Indomabile; ἀδάμαστος, ον.
Adarticolazione; *s. f.* προσάρθρωτις, σεως (ἡ).
Adaquare; *v. att.* V. Adacquare.
Adasio, e Adasgio; *avv.* V. Adagio.
Adasperare; Adasprire; *v. att.* παρ-οξύνω.
Adastare; *v. att.* V. Stuzzicare, Irritare. -2. Fermarsi; παρ-ίσταμαι· δι-αιτάομαι-ῶμαι.
Adastiamento; *s. m.* βασκανία, ας (ἡ)· φθόνος, ου (ὁ)· φθόνησις, εως (ἡ).
Adastiare; *v. att.* φθονέωσῶ· βασκαίνω.
Adattabile; *add.* ἐπιτήδειος, ον· χρήσιμος, ον· χρηστός, ή, όν.
Adattabilità; *s. f.* ἐπιτηδειότης, τος (ἡ)· χρησιμότης, ητος (ἡ)· χρηστότης, τος (ἡ)· ἐπιτήδειον, ου (τό)· χρήσιμον, ου (τό).
Adattacchiare; *v. att. Adattare alla peggio;* ἀμελητὶ προς-άπτω.
Adattamente; *avv.* ἐπιτηδείως· καλῶς· εὐαρμόστως.
Adattamento; *s. m.* Adattanza; *s. f.* εὐθημοσύνη, ης (ἡ)· εὐαρμοστία, ας (ἡ).
Adattare; *v. att.* προς-άπτω· συν-άπτω· προς-αρμόζω. -2. Adattare in altra cosa; εἰς-αρτίζω. -3. *N. pass.* Concordarsi; συν-αρμόττω.
Adattatamente; *avv.* V. Adattamente.
Adattato; *p. pass.* ἁρμοστός, ή, όν· ἱκανός, ή, όν· ἐπιτηδής, ές. -2. Non adattato; ἀνάρμοστος, ον· ἄκαιρος, ον.
Adattazione; *s. f.* V. Adattamento.
Adattevole; *add.* V. Adattabile.

Adattezza; *s. f.* ἐπιτηδειότης, τος (ἡ)· ἱκανότης, τος (ἡ).
Adatto; *add.* ἱκανός, ή, όν· ἐπιτήδειος, ον· καίριος, α, ον· ἐπικαίριος, ον· εὔθετος, ον· καλός, ή, όν.
Addannaiato; *add.* πολυχρήματος, ον.
Addarsi; *v. n. p. Accorgersi;* αἰσθάνομαι· μανθάνω· γιγνώσκω· κατα-νοέωσῶ. -2. Applicarsi; προς-έχω.
Addaziare; *v. att. Metter dazio;* τελωνέωσῶ.
Addebbiare; *v. att.* V. Debbiare.
Addebilire; *v. att.* V. Addebolire.
Addebito; *s. m.* κατατίμησις, σεως (ἡ).
Addebolimento; *s. m.* κόπος, ου (ὁ)· ἀσθένεια, ας (ἡ)· ἀῤῥωστία, ας (ἡ)· ἀδυναμία, ας (ἡ).
Addebolire; *v. att.* ἐξ-ασθενίζω· ἀσθενόωσῶ.
Addecimamento; *s. m.* δεκάτευσις, σεως (ἡ).
Addecimare; *v. att.* δεκατεύω.
Addecimato; *add.* δεκατευθείς, εῖσα, έν.
Addecimatore; *s. m.* δεκατευτής, οῦ (ὁ).
Addecimazione; *s. f.* V. Addecimamento.
Addegnare; *v. att.* V. Degnare.
Addensamento; *s. m.* καταπύκνωσις, σεως (ἡ)· πύκνωσις, εως (ἡ)· στέγνωσις, εως (ἡ).
Addensare; *v. att.* κατα-πυκνόωσῶ· πυκνόωσῶ· στεγνόωσῶ. -2. Coagulare; πήγνυμι.
Addensato; *p. pass.* πυκνός, ή, όν.
Addentare; *v. att.* ὀδάκνω· ὀδὰξ λαμβάνω.
Addentato; *add.* ὀηχθείς, εῖσα, έν.
Addentellato; *add.* V. Intagliato.
Addentrarsi; *v. intr.* εἰσ-δύομαι· δια-πείρω· δια-βαίνω.
Addentro, A dentro; *avv.* ἔνδος· ἔσω· ἐσωθεν.
Addesiare; *v. att.* V. Desiare.
Addestramento; *s. m.* παιδία, ας (ἡ).
Addestrare; *v. att.* παιδεύω· διδάσκω. -2. Stare alla staffa; ἀκολουθέωσῶ. -3. Esercitare; ἀσκέωσῶ· γυμνάζω. -4. *N. pass.* Assuefarsi; ἐθίζομαι.
Addetto; *p. pass.* πρόσθετος, ον.
Addì; *avv.* τῇ ἡμέρᾳ.
Addiacciamento; *s. m.* πῆγμα, ατος (τό)· κρύσταλλος, ου (ὁ).
Addiacciare; *v. att.* V. Agghiacciare.
Addiaccio; *s. m.* V. Agghiaccio.
Addiacente; *add.* γείτων, ονος (ὁ, ἡ). -2. Disteso, sdraiato; κατατεινόμενος, η, ον.
Addicare; *v. att.* ἀπο-κηρύττω. -2. Ripudiare; ἀπο-βάλλω.
Addicazione; *s. f.* ἀποκήρυξις, ξεως (ἡ).
Addietro, Adietro, A dietro; *avv.* ὕστερον. -2. Dare addietro; V. Cedere, Ritirarsi. -3. Far tornar addietro; ἀπο-τρέπω. -4. Per addietro; ἐμπρόσθεν.
Addiettivo; *add.* V. Adiettivo.
Addilungarsi; *v. n.* V. Allontanarsi.
Addimanda; *s. f.* Addimandagione; *s. f.* Addimandamento; *s. m.* Addimandanza; *s. f.* αἴτησις, σεως (ἡ)· αἴτησις, σεως (ἡ)· δέησις, σεως (ἡ).
Addimandare; *v. att.* αἰτέωσῶ· δέομαι. -2. Interrogare; ἐρωτάωσῶ. -3. Nominare; καλέωσῶ. -4. Chiamare; μετα-πέμπω.
Addimandatore; *add.* αἰτητής, οῦ (ὁ)· αἰτῶν, οῦσα, οῦν.
Addimandita; *s. f.* Addimandito; *s. m.* Addimando; *s. m.* V. Addimanda.
Addimenticare; *v. att.* V. Dimenticare.

Digitized by Google

Addimesticare; *v. att.* V. Addomesticare.
Addimesticatura; *s. f.* V. Addomesticatura.
Addimoranza; *s. f.* V. Dimora.
Addimorare; *v. intr.* V. Dimorare.
Addimostrare; *v. att.* V. Dimostrare.
Addio; *Ad una persona;* ἐῤῥωσο· χαίρε. -2. *A due o più;* ἐῤῥωσθε· χαίρετε.
Addirarsi; *v. n. pass.* V. Adirare.
Addirsi; *v. n. pass.* πρέπει. -2. Dedicarsi; παρέχω ἐμαυτόν (τινι).
Addirietro; *avv.* V. Addietro.
Addirigere; *v. att.* V. Dirigere.
Addirimpetto; *avv.* ἀντικρύ.
Addiritto; *add.* V. Diritto, Svelto.
Addiritto; *avv.* V. Diritto.
Addirittura; *s. f.* V. Dirittura.
Addirizzamento; *s. m.* V. Dirizzamento. -2. Correzione; ἐπανόρθωσις, σεως (ἡ).
Addirizzare; *v. att.* ἐπ-αν-ορθόω.
Addirizzatoio; *s. m.* κτείς, ενός (ὁ).
Addirizzatura; *s. f.* V. Dirizzatura.
Addiscere; *v. intr.* V. Imparare.
Addisciplinare; *v. att.* V. Disciplinare.
Addisiare; *v. att.* V. Desiderare.
Additamento; *s. m.* μίνυμα, ατος (τό). -2. Aggiunta; προσθήκη, ης (ἡ)· πρόσθημα, ατος (τό).
Additare; *v. att.* δακτυλοδεικτέω· δείκνυμι.
Additto; *add.* V. Dedito.
Addivenire; *v. intr.* συμ-βαίνω· γένομαι.
Addiventare; *v. intr.* V. Diventare.
Addivinamento; *s. m.* V. Indovinamento.
Addizione; *s. f.* προσθήκη, ης (ἡ)· πρόσθημα, ατος (τό).
Addobbamento; *s. m.* κόσμος, ου (ὁ)· κόσμησις, εως, (ἡ)· ἐσθής, ῆτος, (ἡ).
Addobbare; *v. att.* κοσμέω· ἐπι-κοσμέω· κατα-κοσμέω.
Addobbo; *s. m. Masserizia di uso ed ornamento delle stanze;* κόσμος, ου (ὁ)· κατασκευή, ῆς (ἡ). ἔπιπλα, ων (τά).
Addoblare; *v. att.* V. Addoppiare.
Addogliare; *v. att.* λυπέω.
Addolcare; Addolciare; } *v. att.* V. Addolcire.
Addolcimento; *s. m.* γλυκασμός, οῦ (ὁ)· γλύκανσις, σεως (ἡ)· γλύκασμα, ατος (τό)· πράϋνσις, σεως (ἡ).
Addolcire; *v. att.* γλυκαίνω. -2. Ammorbidire; μαλάττω. -3. Mitigare; πραΰνω.
Addolcitivo; *add.* γλυκαντικός, ή, όν· πραϋντικός, ή, όν.
Addolcito; *p. pass.* μαλαχθείς, εῖσα, έν.
Addolorare; *v. att.* λυπέω. -2. *N. pass.* λυπέομαι.
Addoloratissimo; *add.* περίλυπος, ον.
Addolorato; *add.* κατηφής, ές· λυπαλγής, ές.
Addolorevole; *add.* ἀλγεινός, ή, όν.
Addolzare; *v. att.* V. Addolcire.
Addomanda; *s. f.* V. Domanda.
Addomandagioncella; *s. f.* ἐρωτημάτιον, ου (τό).
Addomandagione; *s. f.* V. Domanda.
Addomandare; *v. att.* V. Addimandare.
Addomare; *v. att.* V. Domare.
Addome; *s. m.* V. Addomine.
Addomesticamento; *s. m.* ἡμέρωσις, σεως (ἡ)· τιθασσεία, ας (ἡ).
Addomesticare; *v. att.* ἡμερόω· τισσαθεύω· οἰκειόω. -2. Assuefare; ἐθίζω.
Addomesticatura; *s. f.* ἡμέρωμα, ατος (τό).
Addomestichire; *v. att.* V. Addomesticare.
Addomine; *s. m.* κοιλία, ας (ἡ)· ἐπιγάστριον, ου (τό).
Addoplare; *v. att.* V. Addoppiare.
Addoppiamento; *s. m.* διπλωσις, σεως (ἡ).
Addoppiare; *v. att.* διπλόω.
Addoppiatura; *s. f.* διπλασιασμός, οῦ (ὁ).
Addoppio; *avv.* διπλῆ.
Adoprare; *v. att.* V. Adoperare.
Addormentamento; *s. m.* V. Addormentazione.
Addormentare; *v. att.* κατα-κοιμίζω. -2. Intorpidire; ναρκόω. -3. Intormentire; ῥιγόω. -4. *N. pass.* εὕδω· καθ-εύδω. -5. Annighittirsi; ὑπνώττω.
Addormentaticcio; *add.* ὑπνώττων, ουσα, ον.
Addormentato; *add.* καθεύδων, ουσα, ον. -2. Pigro; ἀργός, ή, όν. -3. Non addormentato; ἀκατάνυστος, ον.
Addormentatore-trice; *add.* ὑπνωτικός, ή, όν.
Addormentazione; *s. f.* καθύπνωσις, σεως (ἡ)· νυσταγμός, οῦ (ὁ).
Addormire; *v. att.* V. Addormentare.
Addornare; *v. att.* V. Adornare.
Addossamento; *s. m.* ἐπίθεσις, σεως (ἡ).
Addossare; *v. att. Porre addosso;* ἐπι-τίθημι· φορτίζω· γεμίζω· ἐπι-βάλλω.
Addossatura; *s. f.* ἐπίθεσις, εως (ἡ).
Addosso; *prep.* ἐπί. -2. Mettere addosso; σωρεύω. -3. Mettere addosso; *Imputare;* προς-τίθημι. -4. Andare, correre, dare addosso; ἐπι-χειρέω· ὁρμάω· προς-πίπτω· ἐπι-πίπτω· ἐφ-ορμάω. -5. Accusare; αἰτιάομαι. -6. Venire addosso; ἐπ-έρχομαι. -7. Fare un conto addosso a; λογίζομαι. -8. D'addosso; ἀπ'ἐμαυτοῦ· ἀπό σεαυτοῦ· ἀφ'ἑαυτοῦ.
Addotto; *p. pass.* προσαγόμενος, η, ον.
Addottorare; *v. att.* αὐξάνω τῇ τοῦ διδασκάλου τιμῇ.
Addottrinamento; *s. m.* V. Addottrinatura.
Addottrinare; *v. att.* παιδεύω· διδάσκω. -2. *N. pass.* Imparare; μανθάνω.
Addottrinatamente; *avv.* σοφῶς· παιδευτῶς.
Addottrinatura; *s. f.* παιδεία, ας (ἡ)· παίδευσις, σεως (ἡ)· διδασκαλία, ας (ἡ)· διδαχή, ῆς (ἡ).
Addottrinevole; *add.* εὐμαθής, ές· εὐάγωγος, ον. -2. Essere addottrinevole; εὐμαθῶς ἔχω.
Addrappare; *v. att.* κοσμέω· περι-βάλλω.
Addrizzare; *v. att.* V. Addirizzare.
Adduare; *v. att.* συν-δυάζω.
Addubitare; *v. intr. Aver sospetto;* V. Dubitare.
Adducere; *v. att.* V. Addurre.
Adducitore; *verb.* ἀρχηγός, οῦ (ὁ, ἡ).
Adduplicare; *v. att.* V. Duplicare.
Addurare; *v. att.* σκληρύνω· σκληρόω· στερῥόω. -2. Avvezzare; ἐθίζω. -3. Indugiare; ὀκνέω· χρονίζω.
Addurre; *v. att.* κομίζομαι· προσ-άγω· ἐπ-άγω· παρα-φέρω· παρα-φορέω. -2. Addurre in difesa a vicenda; ἀντ-απολογέομαι.
Adefagia; *s. f. Voracità;* ἀδηφαγία, ας (ἡ).
Adefago; *add. Vorace;* ἀδήφαγος, ου (ὁ, ἡ).
Adeguamento; *s. m.* Adeguanza; *s. f.* } ἰσομοιρία, ας (ἡ)· ἰσότης, τος (ἡ)· ὁμοιότης, τος (ἡ).
Adeguare; *v. att.* ἰσόω· ἐξ-ισάζω· ἰσάζω· ἀν-ισόω· ἐπ-αν-ισόω· ὁμοιόω.
Adeguatamente; *avv.* μετρίως ἐμμέτρως· πρεπόντως.
Adempiere; *v. att.* ἐκ-πληρόω· ἀνα-πίμπλημι· ἐμπίμπλημι· πληρόω.

Digitized by Google

Adempimento; *s. m.* ἀποπλήρωσις, σεως (ἡ)· ἀναπλήρωσις, σεως (ἡ)· ἐκπλήρωσις, σεως (ἡ).
Adempire; *v att.* V. Adempiere.
Adempitore; *verb.* ἐκπληρῶν, οῦσα, οῦν· ἐκπληρώτης, ου (ὁ).
Adempiutamente; *avv.* V. Compiutamente.
Adenoso; *add. T. chirurg.* ἀδενώδης, ες.
Adentro; *prep.* V. Addentro.
Adequare; *v. att.* V. Adeguare.
Adequatamente; *avv.* V. Adeguatamente.
Adequazione; *s f. ἰσότης*, τος (ἡ)· ἀνίσωσις, σεως (ἡ)· ἐξίσωσις, σεως (ἡ)· ἀνισασμός, οῦ (ὁ)· ὁμοιότης, τος (ἡ). -2. Calcolo; ἀπολογισμός, οῦ (ὁ)· ἐκλογισμός, οῦ (ὁ)· ὑπόλογος, ου (ὁ)· λογισμός, οῦ (ὁ).
Aderbare; *v. att.* ἐπι-βόσκω πόα.
Aderente; *add.* πελάτης, ου (ὁ)· ἑταῖρος, ου (ὁ).
Aderenza; *s. f.* προσθήκη,ης (ἡ)· ἐπίμετρον, ου (ὁ). συζυγία, ας (ἡ). -2. Inclinazione; ὁρμή, ῆς (ἡ). -3. *Stretto congiungimento*; V. Adesione.
Adergere; *v. att.* αἰρέω-ῶ· ἰδρύω· κτίζω· καθ-ίστημι· κατα-σκευάζω.
Aderimento; *s. m.* V. Adesione.
Aderire; *v. intr.* ἀκολουθέω-ῶ· ἕπομαι· συμ-πράττω.
Aderpicare; *v. intr.* V. Inerpicare.
Adesare; *v. att.* V. Adagiare, Adattare.
Adescamento; *s. m.* δελέασμα, ατος (τό)· δέλεαρ, ατος (τό).
Adescare e Aescare; *v. att.* δελεάζω.
Adesione; *s. f.* ἐπιθυμία, ας (ἡ). -2. Stretto attaccamento; προσκόλλησις, σεως (ἡ)· κρημνός, οῦ (ὁ)· κρημνώρεια, ας (ἡ).
Adesivo; *add.* κολλητικός, ή, όν.
Adeso; *p. pass. di* Aderire.
Adespoto; *add. Senza padrone*; ἀδέσποτος, ον.
Adessa; *avv.* e
Adesso; *avv.* νῦν· νυνί· τό γε νῦν· τὰ νῦν ἤδη· ἐν τῷ νῦν χρόνῳ. -2. Adesso adesso; αὐτίκα· παραυτίκα· παραχρῆμα.
Adiacente; *add.* προσκείμενος, η, ον.
Adiacenza; *s. f.* προσθήκη, ης (ἡ).
Adianto; *s. m. Pianta*; ἀδίαντον, ου (τό).
Adiettivamente; *avv.* V. Aggettivamente.
Adiettivo; *add.* ἐπίθετος, ον.
Adimare; *v. att.* κατα-βαίνω· κατα-βάλλω.
Adimoranza; *s. f.* V. Dimoranza.
Adinvenzione; *s. f.* V. Ritrovamento.
Adipe; *s. m.* λίπος, εος-ους (τό)· πιμελή, ῆς (ἡ)· ἀλοιφή, ῆς (ἡ)· στέαρ, ατος (τό)· ὄγκος, οῦ (ὁ).
Adipettare; *v. att. Dar di petto*; V. Intoppare.
Adiposo; *add.* στεατίνος, η, ον.
Adiracinare; *v. att.* V. Lacerare.
Adiramento; *s. m.* / **Adiranza**; *s. f.* } ὀργή, ῆς· θυμός, οῦ (ὁ).
Adirare; *v. att.* χαλεπαίνω· ὀργίζω· ἐξ-οργίζω· παροξύνω· ἐρεθίζω· ὀργὴν ἐμ-βάλλω (τινί). -2. Adirarsi; ὀργίζομαι· χαλεπαίνω· χαλεπαίνομαι· ἐγ-κοτέω-ῶ (τινι). -3. Adirarsi a vicenda; ἀντι-χαλεπαίνω. -4. Adirarsi fortemente; δι-αγανακτέω-ῶ.
Adiratamente; *avv. con ira*; τρὸς ὀργήν· ὀργῆς.
Adirato; *add.* ὀργίλος, η, ον· ὀργισθείς, εῖσα, έν. -2. Adirato con sè stesso; αὐτοχόλωτος, ον.
Adire; *v. att* λαγχάνω (τι)· ἐμ-βατεύω (εἴς τι).
Adirevole; *add.* θυμικός, ή, όν. ἀκράχολος, ον· ὀξύθυμος, ον· ὀργίλος, η, ον. -2. Essere adirevole; ἀκραχολέω-ῶ· ὀξυθυμέομαι-οῦμαι (*Med.*). ὀργίλως ἔχω.

Adirosamente; *avv.* V. Adiratamente.
Adiroso; *add.* V. Adirevole.
Adito; *s. m.* εἴσοδος, ου (ἡ)· πρόσβασις, σεως (ἡ)· ἔμβασις, σεως (ἡ). -2. Dare adito; ἐάω τινα προσελθεῖν (τινί)· εἰς-άγω (τινά)· πρόσοδον ἀν-οίγω.
Adiunzione; *s. f.* V. Aggiunta.
Adiutare; *v. att.* V. Aiutare.
Adiutatore; *add.* βοηθός, όν.
Adiuto; *s. m* V. Aiuto.
Adiutore; *add.* V. Adiutatore.
Adiutorio; *s. m.* βοηθεία,ας (ἡ).
Adiuvante; *add.* συνεργητικός, ή, όν.
Adiuvare; *v. att.* V. Aiutare.
Adizione; *s. f.* ἐμβατεία, ας (ἡ).
Adizzare; *v. att.* V. Aizzare.
Adoblare; *v. att.* V. Adoppiare.
Adocchiamento; *s. m.* πρόσοψις, εως (ἡ).
Adocchiare; *v. att.* ἀτενίζομαι· κατ-οπτεύω· προσοράω-ῶ. -2. Riconoscere; γνωρίζω.
Adocchiatore; *verb.* ἀτενής, ές· κατόπτης, ου (ὁ).
Adolescente; *add.* νεός, ά, όν· νεανίσκος, ου (ὁ). -2. *S. m.* μειράκιον, ου (τό)· νεανίας, ου (ὁ). -3. Appartenente alla adolescenza; νεός, ά, όν· νεοτήσιος, ον.
Adolescentulo; *s. m.* νεανίσκος, ου (ὁ).
Adolescenza; *s. f.* νεότης, τος (ἡ)· ἡλικία, ας (ἡ).
Adomandare; *v. att.* V. Addimandare.
Adombramento; *s. m.* ἐπισκιασμός, οῦ (ὁ)· συσκιασμός, οῦ (ὁ)· συσκίασις, σεως (ἡ)· σκιά, ᾶς (ἡ)· σκιαγράφημα, ατος (τό)· σκιαγραφία, ας (ἡ).
Adombrare; *v. att.* ἐπι-σκιάζω· κατα-σκιάζω. -2. Immaginare, figurare; σχηματίζω. -3. Pigliar ombra *(dei cavalli)*; ἐκ-πλήττομαι.
Adombratore; *add.* σκιαγράφος, ον.
Adombrazione; *s. f.* V. Adombramento.
Adonamento; *s. m.* δάμασις, σεως (ἡ)· χαίρωσις, σεως (ἡ)· ἡμέρωσις, σεως (ἡ)· κόλασις, σεως (ἡ).
Adonare; *v. att.* V. Domare. -2. Sdegnarsi; ἄχθομαι· ὀργίζομαι.
Adonco; *add.* V. Adunco.
Adonestare; *v. att.* καλλύνω· ὑπο-χορίζομαι· κατα-καλύπτω· ἐπι-σκιάζω.
Adonire; *v. att.* V. Adonare.
Adontare; *v. att. Far onta*; ἀδικέω-ῶ (πρὸς, περὶ, εἴς τινα)· κατ-αισχύνω (τινά)· ἀτιμάω-ῶ· προ-πηλακίζω (τινά)· αἰσχύνην ποιέω-ῶ· περι-άπτω (τινί). -2. Pigliar onta; ἄχθομαι
Adontoso; *add.* ὑβριστής, οῦ (ὁ).
Adoperabile; *add.* χρήσιμος, ον· χρηστός, ή, όν· ἐπιτήδειος, α, ον· ἱκανός, ή, όν.
Adoperamento; *s. m.* χρησιμότης, ητος (ἡ)· χρηστότης, ητος (ἡ)· χρῆσις, σεως (ἡ)· ἐπιτηδειότης, ητος (ἡ).
Adoperare; *v. att.* χράομαι· πράττω. -2. Operare; ἐργάζομαι. -3. *N. pas.* ἐργάζομαι· ποιέω-ῶ· σπουδάζω. -4. Contro; ἀντι-σπουδάζω.
Adoperatore; *add.* ποιητικός, ή, όν· πράττων, ουσα, ον· δημιουργός, οῦ (ὁ, ἡ).
Adoperazione; *s. f.* V. Adoperamento.
Adoppiare; *v. att.* ὀπίω ὑπνίζω.
Adoprare; *v. att.* V. Adoperare.
Adorabile; *add.* πάσης θεραπείας ἄξιος, α, ον· προσκυνητός, ή, όν.
Ado abilissimo; *add. sup.* ὀσιώτατος, η, ον.
Adoramento; *s. m.* λατρεία, ας (ἡ)· προσκύνησις, σεως (ἡ)· εὐχή, ῆς (ἡ).

Digitized by Google

Adorando; *add.* V. Adorabile.
Adorare; *v. att.* προς-εύχομαι· προς-κυνέω-ῶ· θερα-πεύω (τινά)· θύω (τινί)· λατρεύω (τινί)· σέβομαι (τινά).
Adoratore; *add.* προσκυνητής, οῦ (ὁ).
Adoratorio; *s. m.* V. Oratorio.
Adorazione; *s. f.* V. Adoramento.
Adordinare; *v. att.* V. Disporre.
Adorezzare; *v. intr. imper.* Essere rezzo, σκιερός, ά, όν, κατάσκιος, ον, ἐπίσκιος, ον εἰμί.
Adornamente; *avv.* V. Adornatamente.
Adornamento; *s. m.* / Adornanza; *s. f.* } V. Ornamento.
Adornare; *v. att.* V. Ornare.
Adornatamente; *avv.* κεκοσμημένως· κοσμίως.
Adornato; *s. m.* V. Ornamento.
Adornatore; *add.* κοσμητής, οῦ (ὁ)· κοσμήτωρ, ορος (ὁ)· κοσμήτρια, ας (ἡ).
Adornatura; *s. f.* κόσμος, ου (ὁ)· καλλωπισμός, οῦ (ὁ).
Adornezza; *s. f.* κάλλος, εος-ους (τό)· φιλοκαλία, ας (ἡ).
Adorno; *s. m.* V. Ornamento.
Adorno, *add.* V. Ornato.
Adotare; *v. att. Dare la dote;* V. Dote.
Adotazione; *s. f.* V. Dotazione.
Adottagione; *s. f.* / Adottamento; *s. m.* } V. Adottazione.
Adottare; *v. att.* υἱοθετέω-ῶ· υἱοποιέομαι-οῦμαι· εἰς-ποιέομαι-οῦμαι (τινά)· ποιέομαι-οῦμαι, τίθεμαι υἱόν. -2. Fare adottare sè stesso; ὡς τὰ χρήματα τὸν κλῆρον (τινός) ἐμαυτὸν εἰς-ποιέω-ῶ. -3. Fare adottare uno; υἱόν (τινά τινι) εἰς-ποιέω-ῶ.
Adottatore; *add.* υἱοθετῶν, οῦσα, οῦν.
Adottazione; *s. f.* υἱοθεσία, ας (ἡ)· υἱοποίησις, σεως (ἡ).
Adottivo; *add.* υἱοποιηθείς, εῖσα, έν.
Adovrare; *v. att.* V. Adoperare.
Adozione; *s. f.* V. Adottazione.
Adriatico; Ἀδρύας, ου (ὁ πόντος).
Adro; *add.* V. Atro.
A due a due; δισσοί, αί, α· σύνδυο.
Aduggere; *v. att.* V. Aduggiare.
Aduggiamento; *s. m.* V. Uggia.
Aduggiare; *v. att. Far uggia, ombra;* ἐπι-σκιάζω. -2. Impedire la vista; ἐπι-κρύπτω.
Adugnare; *v. att.* κατα-μάρπτω· κατα-λαμβάνω.
Adulare; *v. att.* κολακεύω· θεραπεύω (τινά)· θωπεύω· ἀρεσκεύομαι (τινά)· σαίνω· προς-σαίνω (τινά). -2. A vicenda; ἀντι-κολακεύω.
Adulato; *p. pass.* θωπευθείς, εῖσα, έν. -2. Non adulato; ἀθώπευτος, ον.
Adulatore; *add.* κολακεύων, ουσα, ον· κόλαξ, ακος (ὁ)· κολακευτής, οῦ (ὁ)· θώψ, θωπός (ὁ)· κολακίς, ίδος (ἡ).
Adulatoriamente; *avv.* κολακευτικῶς· θωπευτικῶς.
Adulatorio; *add.* κολακευτικός, ή, όν· θωπευτικός, ή, όν· ἄρεσκος, η, ον.
Adulazioncella; θωπευμάτιον, ου (τό).
Adulazione; *s. f.* κολακεία, ας (ἡ)· θώπεια, ας (ἡ)· ἀρεσκεία, ας (ἡ)· θεραπεία, ας (ἡ). -2. Che non si guadagna, non si corrompe con adulazione, non accessibile all'adulazione; ἀκολάκευτος, ον. ἀθώπευτος, ον.
Adulteramente; *avv.* μοιχικῶς.
Adulteramento; *s. m.* V. Adulterazione.
Adulterare; *v. att.* μοιχεύω· μοιχάω-ῶ. -2. Falsificare; κιβδηλεύω· νοθεύω.
Adulterato; *add.* κάπηλος, ον. -2. Non adulterato; ἀκαπήλευτος, ον (ὁ).
Adulteratore; *add.* μοιχός, οῦ (ὁ)· μοιχευτής, οῦ (ὁ)· μοιχαλίς, ίδος (ἡ)· μοιχευτός, ή, όν. -2. Falsificatore; κάπηλος, ον· ὑπονοθευτής, οῦ (ὁ).
Adulterazione; *s. f.* μοιχεσύνη, ης (ἡ)· -2. Corruzione; φθορά, ᾶς (ἡ).
Adulterino; *add.* μοίχιος, α, ον· κίβδηλος, ον· νόθος, ον.
Adulterio e Adultero; *s. m.* μοιχεία, ας (ἡ). -2. Far adulterio; μοιχεύω.
Adultero; / Adulteroso; } *s. m.* V. Adulteratore.
Adultivo; *add. Che cresce;* ἔφηβος, ον· τελειωτικός, ή, όν.
Adulto; *add.* τελειός, ή, όν. -2. Essere ammesso fra gli adulti; εἰς-έρχομαι εἰς τούς ἐφήβους.
Adumiliare; *v. att.* V. Umiliare.
Adumiliazione; *s. f.* V. Umiliazione.
Ad una; ἅμα.
Adunagione; *s. f.* e
Adunamento; *s. m.* συλλογή, ῆς (ἡ)· σύλλογος, ου (ὁ)· συναθροισμός, οῦ (ὁ)· συνάθροισις, σεως (ἡ)· συναγωγή, ῆς (ἡ). -2. Riunione di persone; σύνοδος, ου (ἡ)· ἐκκλησία, ας (ἡ). -3. Tenere adunanza; συν-άγω ἀγοράν· σύλλογον ποιέομαι-οῦμαι· ἀπελλάζω· -4. Tenersi l'adunanza; ἀγορά γένεται. -5. Che si riferisce all'adunanza, che presiede l'adunanza; ἀγοραῖος, ον. -6. Sciogliere; δια-λύω τὴν ἐκκλησίαν. -7. Parlare nell'adunanza; ἀγορεύω. -8. Dall'adunanza; ἀγορῆθεν. -9. Nell'adunanza; ἀγορῆνδε. -10. Concorrere all'adunanza per l'elezione del magistrato; ἀρχαιρεσιάζω.
Adunanubi; *add. indecl. Epiteto di Giove;* νεφεληγερέτης, ου (ὁ)· νεφεληγερής, οῦ (ὁ).
Adunanza; *s. f.* V. Adunamento.
Adunare; *v. att.* συλ-λέγω· συν-άγω· ἀγείρω· ἀθροίζω. -2. Il popolo; συν-άγω, συγ-καλέω τὸν δήμον. -3. Adunare dentro; εἰς-αγείρω.
Adunata; *s. f.* V. Adunanza.
Adunatore; *add.* συλλέγων, ουσα, ον· συλλογεύς, έως (ὁ).
Adunazione; *s. f.* V. Adunamento.
Aduncare; *v. att. Fare aduncо;* κάμπτω· κυρτόω-ῶ· κλίνω.
Adunco; *add.* ἀγκύλος, η, ον· καμπύλος, η, ον· γναμπτός, ή, όν.
Adunghiare; *v. att.* V. Adugnare.
Adunque; *cong.* ἄρα· οὖν.
Adurere; *v. att.* V. Abbrucciare.
Adusare; *v. att.* V. Assuefare.
Adustare; *v. att.* προς-καίω· ἐπι-καίω· ἀφ-αφω.
Adustezza; *s. f.* ξηρότης, ητος (ἡ)· ἐπίκαυσις, σεως
Adustione; (ἡ)· περίκαυσις, σεως (ἡ).
Adustivamente; *avv.* κεκαυμένως.
Adusto; *p. pass.* κεκαυμένος, η, ον· ξηρός, ά, όν.
Advegnachè; *cong.* V. Avvegnachè.
Aempiere; *v. att.* V. Adempiere.
Aempimento; *s. m.* V. Adempimento.
Aentro; *prep.* V. Addentro.
Aera; *s. m.* V. Aere.
Aerato; *add.* V. Arioso.
Aere; *s. m.* ἀήρ, ἀέρος (ὁ)· αὔρα, ας (ἡ)· V. Aria.
Aereato; *add.* V. Arioso.
Aereo; *add. d'aria;* ἀέριος, α, ον· πτηνός, ή, όν -2. Alto, eccelso; ὑψηλός, ή, όν.

Digitized by Google

Aereolito e Aerolito; *s. m.* ἀερόλιθος, ου (ὁ).
Aereonauta; ἀεροναύτης, ου (ὁ)· ἀερονηχής, ές.
Aereostatico; *add.* μετεωροπόρος, ον. -2. Pallone; τὸ πλοῖον μετεωροπόρον, ου.
Aeriforme; *add.* ἀεροειδής, ές· ἀερώδης, ες.
Aerimante; *s. m.* ἀερομάντις, τεως (ὁ).
Aerimanzia o Aeromanzia; *s. f.* ἀερομαντεία, ας (ἡ).
Aerimetria o Aerometria; *s. f.* ἀερομετρία, ας (ἡ).
Aerino; *add.* ἀερόχροος, ους, ροον, ρουν.
Aerio; *add.* V. Aereo.
Aeromele; *s. m.* ἀερόμελι, ιτος (τό).
Aeroso; *add.* V. Aereo.
Aerostato; *add.* V. Aereostatico.
Aescamento; *s. m.* V. Adescamento.
Aescare; *v. att.* V. Adescare.
Aescato; *s. m.* δίκτυον, ου (τό).
Aetite; *s. f.* ἀετίτης, ου (ὁ λίθος).
Afa; *s. f.* καῦμα, ατος. -2. Dare, Fare afa, *dar noia;* κόρον ποιέω· ὀχλέω· ἀνιάω.
Afaca; *s. f. Sorta di pianta;* ἀφάκη, ης (ἡ).
Afarca; *s. m. Sorta di arbusto;* ἀφάρκη, ης (ἡ).
Afaticcio; *add.* ἀσθενής, ές· ἄῤῥωστος, ον· ἐπίνοσος, ον· νοσηματικός, ή, όν· νοσώδης, ες.
Afato; *add.* μαρανθείς, εῖσα, έν.
Afatuccio; *add.* V. Afaticcio.
Afelato; *add.* V. Spossato.
Aferesi; *s. f.* ἀφαίρεσις, σεως (ἡ).
Afesi; *Scioglimento d' una malattia;* ἄφεσις, σεως (ἡ).
Affabile; *add.* εὐπροσήγορος, ον· φιλόφρων, ον· προσήγορος, ον· φιλοπροσήγορος, ον.
Affabilità; *s. f.* εὐπροσηγορία, ας (ἡ)· φιλοπροσηγορία, ας (ἡ).
Affabilmente; *avv.* εὐπροσηγόρως.
Affaccendarsi; *v. n.* πολυπραγμονέω· ἀσχολέω· ἀσχολίαν, πράγματα παρ-έχω.
Affaccendato; *add.* ἄσχολος, ον· πολυπράγμων, ον· -2. Essere affaccendato; V. Affaccendarsi.
Affaccettare; *v. att.* περι-τέμνω.
Affaccettato; *add.* πολύεδρος, ον.
Affacchinarsi; *v. n. pass.* πονέομαι.
Affacciamento; *s. m. Petulanza;* παιδία, ας (ἡ)· ἀκολασία, ας (ἡ)· ἀσέλγεια, ας (ἡ).
Affacciare; *v. att.* λεαίνω· καθ-ομαλίζω· ἐξ-ομαλίζω· ξέω· ἀπ-οξέω. -2. *N. pass.* Mettere fuori la faccia; προ-κινέομαι· οῦμαι *(Pass.)*. -3. Incontrarsi, presentarsi ad alcuno; ἐν-τυγχάνω. -4. Specchiarsi; παρ-ίσταμαι. -5. Affacciarsi al pericolo; προ-κινδυνεύω. -6. Affacciarsi alla finestra; προ-κύπτω ἐκ τῆς θυρίδος. -7. A dignità, chiederle; σπουδαρχέω· μετα-πορεύομαι ἀρχήν.
Affacciatamente; *avv.* προπετῶς· ἀναιδῶς.
Affacciato; *add.* ξεστός, ή, όν· ξυστός, ή, όν. -2. Sfacciato; ἀναιδής, ές· προπετής, ές.
Affacilitare; *v. att.* V. Facilitare.
Affagottare; *v. att.* συν-αθροίζω· συμ-φορέω.
Affaitamento; *s. m. L'atto e l'effetto dell'affaitare;* καλλωπισμός, οῦ (ὁ)· κόσμος, ου (ὁ)· κάλλος, εος, ους (τό).
Affaitare; *v. att.* V. Acconciare.
Affaldare; *v. att.* πτύσσω· συμ-πτύσσω. -2. Raggrinzare; ἀν-ασπάω.
Affaldellare; *v. att.* V. Sfaldellare.
Affalsare; **Affalsificare**; } *v. att.* V. Falsificare.
Affamare; *v. att.* λιμὸν ποιέω. λιμῷ πονέω· λιμῷ δια-φθείρω. -2. Una città; (λιμῷ) ἐκ-πολιορκέω. -3. *V. intr.* Patir la fame; πεινάω· λιμώττω. -4. Desiderare; ἐπι-θυμέω.
Affamatamente; *avv.* πεινητικῶς.
Affamatello; **Affamaticcio**; } *add. dim.* ὑπολιμώδης, ες.
Affamato; *add.* λιμώττων, ουσα, ον· πεινάων, ουσα, ον. -2. Arrabbiato. V. -3. Assai desideroso; ὑποθυμέων, ουσα, ον.
Affamatore; *add.* λιμοφορεύς, έως (ὁ)· λιμοφόρος, ον· λιμοποιός, όν.
Affamatuzzo; *add.* V. Affamatello.
Affamiliarizzare; *v. att.* V. Addimesticare.
Affamire; *v. intr. Aver fame;* πεινάω· λιμώττω.
Affangare; *v. att.* πηλόω.
Affannamento; *s. m.* V. Affanno.
Affannamentoso; *add.* περίλυπος, ον· ἀνιαρός, ά, όν.
Affannare; *v. att. Dare affanno:* λυπέω· ἄγχω. -2. *N. pass.* λυπέομαι· οῦμαι *(Med.)*· ἀδημονέω (περί τινος). -3. Che si affanna per cosa da nulla; μικρολύπος, ον.
Affannato; *add.* θλιβόμενος, η, ον· περιαλγής, ές.
Affannatore; *add.* ἄγχων, ουσα, ον.
Affannevole; *add.* V. Affannoso.
Affanno; *s. m.* πόνος, ου (ὁ). ἀδημονία, ας (ἡ). ἀγωνία, ας (ἡ)· ἄση, ης (ἡ)· ἀπορία, ας (ἡ). -2. Dare affanno; θλίβω. -3. Pieno d'affanni; πολύμοχθος, ον.
Affannone; *add.* πολυπράγμων, ον· πολυπράγματος, ον.
Affannonneria; *s. f.* πολυπραγμοσύνη, ης (ἡ).
Affannosamente; *avv.* περιαλγῶς· περιλύπως· λυπηρῶς.
Affannoso; *add.* περιαλγής, ές· ἀνιαρός, ά, όν.
Affantocciare; *v. att.* τὰ τῆς ἀμπέλου κλήματα συν-δέω· συν-δετμεύω.
Affardellare; *v. att.* σκευάζομαι· ἀποσκευάρια λέγω.
Affare, *v. intr.* Addirsi; πρέπει. *(impers.).*
Affare; *s. m.* χρῆμα, ατος (τό)· πρᾶγμα, ατος (τό)· ἔργον, ου (τό)· ἀσχολία, ας (ἡ)· τάξις, εως (ἡ)· κατάστησις, σεως (ἡ). -2. Condizione, qualità; τύχη, ης (ἡ). -3. Uomo d'alto affare; πολλοῦ ἄξιος· δυνατός, ή, όν· ἀξιόλογος, ον· μέγας, γάλη, γα· ἱκανός, ή, όν. -3. Di mal affare; κακός, ή, όν· πονηρός, ά, όν· ἀσεβής, ές· ἀνόσιος, ον· κακουργός, οῦ (ὁ). -5. Che ha pochi affari; ὀλιγοπράγμων, ον. -6. Che si occupa dei propri affari; ἰδιοπράγμων, ον. -7. Che non si cura degli affari altrui; ἀπολυπραγμόνητος, ον. -8. Non atto agli affari pubblici, che non prende parte; ἀπολίτευτος, ον. -9. Ritirato dagli affari; ἀπράγμων, ον.
Affaretto; **Affarettuccio**; **Affarino**; } *s. m. dim.* πραγμάτιον, ου (τό).
Affarsi; *v. intr.* V. Addattarsi.
Affaruccio; *s. m.* V. Affaretto.
Affasciare; *v. att.* κατα-δέω· συν-δέω· περι-δέω.
Affascinamento; *s. m.* βασκανία, ας (ἡ)· γοητεία, ας (ἡ)· μαγγανεία, ας (ἡ)· ἐπῳδή, ης (ἡ).
Affascinare; *v. att. Fare fascine;* δετμεύω. -2. Ammaliare; βασκαίνω· κατα-φαρμακεύω· φαρμάττω· γοητεύω. -3. Da non potersi affascinare; ἀσκήλητος, ον.
Affascinazione; *s. f.* V. Affascinamento.
Affastellare; *v. att.* καθ-ίστημι· δέω· δετμεύω.
Affastidiare; **Affastidire**; } *v. att.* V. Infastidire.
Affatamento; *s. m.* V. Affaitamento.

Digitized by Google

Affatappiare; *v. att.* V. Ammaliare.
Affatare; *v. att.* V. Affascinare.
Affatato; *add.* ἄτρωτος, ον.
Affaticamento; *s. m.* πόνος, ου (ὁ)· πραγματεία, ας (ἡ)· γυμνασία, ας (ἡ).
Affaticante; *add.* πολύτλας, αντος (ὁ)· πολυτλήμων, ον· πολύπλητος, ον· ἐργαστικός, ή, όν· φιλόπονος, ον· φίλεργος, ον· σπούδατος, η, ον. -2. Essere affaticante; φιλοπονέω=ῶ· σπουδάζω. -3. Affaticantissimo; μοχθηρότατος, η, ον.
Affaticare; *v. att.* κατα-πονέω=ῶ· πονέω=ῶ· ἄγχω. -2. Volgere, mescere agitando; ταράττω. -3. *N. pass.* πονέω=ῶ· πονέομαι=οῦμαι (*Med.*)· μοχθέω=ῶ· κάμνω. -4. Esercitare; γυμνάζω. -5. Affaticarsi a vicenda; ἀντι-πονέω=ῶ.
Affaticatore; *add.* πραγματευτής, οῦ (ὁ)· πραγματίας, ου (ὁ)· καματώδης, ες· κοπώδης, ες.
Affatichevole; **Affaticoso**; } *add.* V. Affaticante.
Affatigare; *v. att.* V. Affaticare.
Affatto; *avv.* ὅλως· παντελῶς· πάνυ· τὰ πάντα· ἄρδην. -2. Per affatto; ἄρδην.
Affatturamento; φαρμακεία, ας (ἡ)· φαρμάκευσις, σεως (ἡ)· γοητεία, ας (ἡ).
Affatturare; *v. att.* κατα-φαρμακεύω· φαρμάττω· γοητεύω· φαρμακόω=ῶ.
Affatturatore-trice; φαρμακεύς, έως (ὁ)· φαρμακευτής, οῦ (ὁ)· φαρμακός, οῦ (ὁ, ἡ)· φαρμακεύτρια, ας (ἡ)· φαρμακίς, ίδος (ἡ)· φαρμάκεια, ας (ἡ).
Affatturazione; *s. f.* V. Affatturamento.
Affazzonamento; *s. m.* καλλωπισμός, οῦ (ὁ)· κάλλος, εος=ους (τό)· κόσμος, ου (ὁ).
Affazzonare; *v. att.* καλλωπίζω· κοσμέω=ῶ· κατα-κοσμέω=ῶ.
Allegatare; *v. intr.* V. Accordarsi, Affliggersi.
Affermamento; *s. m.* βεβαίωσις, σεως (ἡ)· διαβεβαίωσις, σεως (ἡ)· πίστωμα, ατος (τό)· κατάφασις, σεως (ἡ).
Affermantemente; *avv.* βεβαίως. -2. *Sup.* βεβαιότατα.
Affermare; *v. att.* κατα-φαίνω· κατά-φημι· καταφατίζω· βεβαιόω=ῶ. -2. Fortificarsi; ὀχυρόομαι=οῦμαι. -3. Assicurarsi, stabilirsi; ἀσφαλίζομαι.
Affermatamente; *avv.* ἀσφαλῶς· βεβαιῶς.
Affermativa; *s. f.* V. Affermamento.
Affermativamente; *avv.* V. Affermatamente.
Affermativo; **Affermatore**; } *add.* καταφατικός, ή, όν· βεβαιών, οῦσα, οῦν· βεβαιστής, οῦ (ὁ).
Affermazione; *s. f.* V. Affermamento.
Afferramento; *s. m.* σύλληψις, εως (ἡ)· κατάληψις, εως (ἡ)· ἐπίληψις, εως (ἡ)· αἵρεσις, σεως (ἡ).
Afferrante; *s c.* μώνυξ, υχος (ὁ, ἡ).
Afferrare; *v. att.* κατα-μάπτω· λαμβάνω· κατα-λαμβάνω (τινός)· αἱρέω (τί). -2. Colpire; πλήττω. -3. Pigliar porto; προς-ορμίζω. -4. Comprendere il detto altrui; κατα-νοέω=ῶ· συν-νοέω=ῶ.
Afferratoio; *s. m.* λαβίς, ίδος (ἡ)· λαβή, ῆς (ἡ).
Affettamento; *s. m.* V. Affettazione.
Affettare; *v. att.* *Tagliare in fette*; μιστύλλω. ψωμίζω· τομάω=ῶ.
Affettare; *v. att.* *Ambire*; ἐπι-θυμέω=ῶ. -2. Usar artifizio; ἀντι-ποιέομαι=οῦμαι. -3. Far mostra; προς-ποιέομαι=οῦμαι· ἐπι-δείκνυμαι (τί). -4. Dar le pieghe; πτύσσω.
Affettatamente; *avv.* ἀκριβῶς.
Affettatezza; *s. f.* V. Affettazione.
Affettato; *add.* *Tagliato a fette*; ψωμισθείς, εῖσα, έν· -2. Ricercato; ἀντιποιηθείς, εῖσα, έν. -3. *Dello stile*; μικρόνοψος, ον· περίεργος, ον. -4. Non affettato; ἀπερίεργος, ον.
Affettatore; *add.* τομεύς, έως (ὁ).
Affettatura; *s. f.* πτύξις, εως (ἡ).
Affettazione; *s. f.* κακοζηλία, ας (ἡ). -2. *Dello stile*; περιεργία, ας (ἡ). -3. V. Ostentazione.
Affettivo; *add.* διατεθετικός, ή, όν.
Affetto; *s. m.* διάθεσις, σεως (ἡ)· πάθος, εος=ους (τό)· πάθημα, ατος (τό). -2. Desiderio; ἐπιθυμία, ας (ἡ). πόθος, ου (ὁ)· ὁρμή, ῆς (ἡ). -3. Benevolenza; εὔνοια, ας (ἡ)· εὐμένια, ας (ἡ).
Affetto; *p. pass.* διατεθείς, εῖσα, έν· πρόθυμος, ον (εἰς, πρός, ἐπί τι)· εὐκατάφορος, ον· καταφερής, ές (πρός τι)· προπετής, ές· ὁρμητικός, ή, όν· εὔνοος=ους, οον=ουν· εὐνοϊκός, ή, όν. -2. Essere bene affetto; εὐνοϊκῶς ἔχω. -3. Essere male affetto; δυσ-χεραίνω.
Affettuare; *v. att.* V. Impressionare.
Affettuevole; *add.* V. Affettuoso.
Affettuosamente; *avv.* εὐδιαθέτως -2. Cordialmente; ἐκ θύμου· φιλῶς· *superl.* φιλικώτατα.
Affettuoso; *add.* εὐμενής, ές· ἐρωτικός, ή, όν· φιλικός, ή, όν.
Affezionamento; *s. m.* V. Affezione.
Affezionare; *v. att.* φίλον, εὐμενέα ποιέω=ῶ.
Affezionatamente; *avv.* V. Affettuosamente.
Affezionato; *add.* φίλος, η, ον· τίμιος, α, ον· προσφιλής, ές. -2. Inclinato; προπετής, ές· ἐπίφορος, ον.
Affezione; *s. f.* V. Affetto.
Affiaccare; *v. att.* V. Fiaccare.
Affiammare; *v. att.* V. Infiammare.
Affiato; *add.* *Che paga fio*, *feudatario*; πελάτης, ου (ὁ)· ὑποτελής, ές· συντελής, ές· ὑπόκοος=ους, όου=οῦ (ὁ).
Affibbiaglio; *s. m.* *Fermaglio*; περόνη, ης (ἡ)· πόρπη, ης (ἡ)· πόρπημα, ατος (τό).
Affibbiamento; *s. m.* πλοκή, ῆς (ἡ).
Affibbiare; *v. att.* περονάω=ῶ· πορπάω=ῶ· πορπάζω. -2. Bottoni senza occhielli; *dir male*; ὀνειδίζω.
Affibbiatura; *s. f.* V. Affibbiaglio.
Afficcare; *v. att.* V. Ficcare.
Afficere; *v. att.* V. Impressionare.
Affidanza; *s. f.* V. Confidenza.
Affidare; *v. att.* θάρτος ἐμ-ποιέω=ῶ· ἀσφαλή ποιέω=ῶ. -2. Fidare, commettere; παρα-κατα-τίθημι (τί τινι)· ἐπι-τρέπω· πιστεύω· δια-πιστεύω· ἐγ-χειρίζω. -3. Assicurarsi, confidarsi; θαῤῥέω=ῶ· τολμάω=ῶ.
Affiebolare; *v. att.* V. Indebolire.
Affiebolimento; *s. m.* V. Fievolezza.
Affiebolire; *v. att.* V. Indebolire.
Affievolimento; *s. m.* V. Fievolezza, debolezza.
Affievolire; *v. att.* V. Indebolire.
Affiggere: *v. att.* ἅπτω· ἐξ-άπτω· ἀν-άπτω. προς-πήγνυμι. -2. Guardar fiso, affissare; ἀτενίζω· βλέπω ἀσκαρδαμυκτί. -3. *N. pass.* προς-πήγνυμαι.
Affiguramento; *s. m.* διάκρισις, εως (ἡ)· ἀναγνωρισμός, οῦ (ὁ)· ἀνάγνωσις, σεως (ἡ).
Affigurare; *v. att.* δια-κρίνω· διακρίζω κρίνω· αἰσθάνομαι· κατα-νοέω=ῶ· κατα-μανθάνω· γιγνώσκω. -2. Dimostrare come in figura, V. Disegnare.
Affigurazione; *s. f.* V. Affiguramento.
Affilamento; *s. m.* *L'affilare*; θῆξις, εως (ἡ). ὀξύτης, ητος (ἡ)· ἀναστόμωσις, σεως (ἡ).
Affilare; *v. att.* ὀξύνω· παρ-οξύνω. ἀχονάω=ῶ· ὠθήγω. -2. Mettersi in fila; στοιχώδης εἰμί. -3. Dimagrare; ἰσχναίνομαι· ἰσχνόομαι=οῦμαι.

Digitized by Google

Affilata; Affilatezza; *s. f.* V. Affilamento.

Affilato; *add.* ὀξυνόμενος, η, ον· ὀξυπαγής, ές· θηγαλέος, α, ον. -2. Difilato; εὐθύς, εῖα, ύ. -3. Di volto, dimagrato; ἰσχνός, ή, όν.

Affilatore; ὀξυντήρ, τῆρος (ὁ).

Affilatura; *s. f.* V. Affilamento.

Affilettare; *v. att.* λάχνας τοῦ δικτύου δεσμεύω.

Affiliare e Affigliare; *v. att.* V. Associare.

Affinamento; *s. m. Raffinamento;* τελείωσις, σεως (ἡ).

Affinare; *v. att.* ὀξύνω· λεπτουργέω-ῶ· ἀκριβόω-ῶ. -2. Condurre a perfezione; τελειόω-ῶ. -3. Mancare, venir meno; ἐκ-λείπω.

Affinatoio; *s. m.* χαλκεῖον, ου (τό).

Affinatore; *s. m.* χαλκεύς, έως (ὁ).

Affinatura; *s. f.* χαλκεία, ας (ἡ).

Affinchè; *cong.* ἵνα· ὡς· ὅπως. -2. Affinchè non; μή· ἵνα μή· ὡς μή· ὅπως μή.

Affine; *add.* συγγενής, ές· ἀναγκαῖος, α, ον· προσήκων, ουσα, ον. -2. Analogo, somigliante; ἀνάλογος, ον· ὅμοιος, α, ον.

Affine, A fine; *cong.* V. Affinchè.

Affinire; *v. att.* ἐπι-τελέω-ῶ· τελευτάω-ῶ· ἐργάζομαι. -2. V. Affinare. -3. Andare verso la fine, mancare; κατα-λήγω.

Affinità; *s. f.* συγγενεία, ας (ἡ)· συγγενές, έος-οῦς (τό)· ἀναγκαιότης, ητος (ἡ). -2. Convenienza, somiglianza; ἀναλογία, ας (ἡ)· ὁμοιότης, ητος (ἡ).

Affinito; *add.* πεπιραμένος, η, ον· ἀσθενής, ές· ἄῤῥωστος, ον· ἄτονος, ον.

Affiocagione; *s. f.* e

Affiocamento; *s. m.* βράγχος, εος-ους (τό). βραγχία, ας (ἡ)· βραγχίασις, σεως (ἡ)· κέρχνος, ου (ὁ)· κέρχνωμα, ατος (τό)· κερχνασμός, οῦ (ὁ).

Affiocare; *v. att.* βραγχιάω-ῶ· βραγχάω-ῶ· κερχνάω-ῶ· κέρχνω.

Affiocato; *add.* βραγχός, ή, όν· βραγχαλέος, α, ον· κερχαλέος, α, ον· κερχνώδης, ες.

Affiochire; *v. att.* V. Affiocare.

Affirmare; *v. att.* V. Affermare.

Affisamente; *avv.* V. Fissamente.

Affisare; *v. att.* V. Affissare.

Affissamente; *avv.* V. Fissamente.

Affissamento; *s. m.* ἀτενισμός, οῦ (ὁ)· θέα, ας (ἡ).

Affissare; *v. att.* ἀτενίζω· βλέπω ἀσκαρδαμυκτί.

Affissazione; *s. f.* V. Affissamento.

Affissione; *s. f.* τὸ προσάπτειν. -2. Applicazione di mente: ἀτενισμός, οῦ (ὁ).

Affisso; *add.* προς-πεπηγμένος, η, ον.

Affisso; *s. m. t. gramm.* προσθήκη, ης (ἡ). -2. Ordine, bando; δήλωσις, σεως (ἡ)· διάδοσις, εως (ἡ)· ἀναγόρευσις, σεως (ἡ)· ἀνακήρυξις, εως (ἡ). κήρυγμα, ατος (τό)· παράγγελμα, ατος (τό)· πρόγραμμα, ατος (τό)· προγραφή, ῆς (ἡ).

Affittaiuolo; Affittale; *s. m.* V. Affittuale.

Affittare; *v. att.* μισθόω-ῶ· ἀπο-μισθόω-ῶ· ἐργολαβέω-ῶ· ἐκ-δίδωμι. -2. Da affittare; μισθώσιμος, ον. -3. Appartenente all'affittare; μισθωτικός, ή, όν.

Affittatore; *add. Chi o che affitta;* ἐργολάβος, ου (ὁ)· μισθωτής, οῦ (ὁ)· μισθώτρια, ας (ἡ)· μισθώμενος, η, ον.

Affittire; *v. intr.* πυκνὸς γένομαι.

Affitto; *s. m.* ἀπομίσθωσις, σεως (ἡ)· ἐργολάβια, ας (ἡ). -2. Dare ad affitto; ἀπο-μισθόω-ῶ.

Affittuale; Affittuario; *s. m.* μισθωσάμενος, η, ον· ἐργολάβος, ου (ὁ).

Affiammare; *v. att.* καίομαι.

Affiare; *v. att.* V. Soffiare.

Affiato; *s. m.* V. Fiato.

Affiazione; *s. f.* V. Ispirazione.

Affliggere; *v. att.* λυπέω-ῶ· ἀνιάω-ῶ (τινά)· λύπην παρ-έχω· ταλαιπωρέω-ῶ· κακόω-ῶ· κακουχέω-ῶ. -2. Affliggere del pari; ἀντι-λυπέω-ῶ. -3. Che si affligge per ogni piccola cagione, per cosa da nulla; μικρολύπος, ον. -4. Che non si affligge; ἄλυπος, ον· ἀναλγής, ές· ἀνάλγητος, ον.

Affliggimento; *s. m.* V. Afflizione.

Affliggitivamente; *avv.* λυπηρῶς· λυπρῶς.

Affliggitivo; Affliggitore; *add.* λυπηρός, ά, όν· λυπητικός, ή, όν.

Afflittamento; *s. m.* V. Afflizione.

Afflittare; *v. att.* V. Affliggere.

Afflittivo; *add.* V. Affliggitivo.

Afflitto; *add.* περίλυπος, ον· σκυθρωπός, ή, όν· ἀνιαρός, ά, όν. -2. Contrario di vivace; ἄθυμος, ον· δύσθυμος, ον· χαλαρός, ά, όν. -3. Molto afflitto; πολυπενθής, ές· πολυπένθιμος, ον. -4. Essere afflitto; ἀλγέω-ῶ· σκυθρωπέω-ῶ· ἄχνυμαι· ἀκαχίζομαι· λυπέομαι-οῦμαι.

Afflizione; *s. f.* λύπη, ης (ἡ)· ἀνία, ας (ἡ)· δυσθυμία, ας (ἡ)· ἀλγηδών, όνος (ἡ)· ταλαιπόρημα, ατος (τό)· ταλαιπώρησις, σεως (ἡ)· ταλαιπωρία, ας (ἡ)· ὀδύνη, ης (ἡ)· ἄλγος, εος-ους (τό). -2. Dare afflizione; λυπέω-ῶ· ἀκαχίζω.

Affloscire; *v. intr. Divenire floscio;* καλάω-ῶ· μαραίνομαι.

Affluente; *add.* συῤῥῶν, οῦσα, οῦν.

Affluentemente; *avv.* ἀφθόνως· ἰλαδόν.

Affluenza; *s. f.* συῤῥοή, ῆς (ἡ)· συῤῥοία, ας (ἡ)· σύῤῥευσις, σεως (ἡ). -2. Abbondanza; ἀφθονία, ας (ἡ).

Affluire; *v. intr.* συῤ-ῥέω. -2. V. Abbondare.

Affluitudine; *s. f.* V. Affluenza.

Afflusso; *s. m.* ῥεῦμα, ατος (τό). -2. Ridondanza; ἀφθονία, ας (ἡ).

Affocare; *v. att.* V. Infiammare.

Affocato; *add.* V. Ardente.

Affogaggine; Affogagione; Affogamento; *s. f. s. f. s. m.* πνῖγος, εος-ους (τό). πνῖγμα, ατος (τό)· πνῖξις, εως (ἡ)· πνιγμός, οῦ (ὁ)· πνῖξ, γός (ἡ).

Affogante; πνιγηρός, ά, όν· πνιγμώδης, ες· πνιγώδης, ες· πνιστικός, ή, όν· πνιγόεις, εσσα, εν.

Affogare; *v. att.* πνίγω· συμ-πνίγω· ἄγχω· ἀγχονάω-ῶ. -2. Celare; κρύπτω (τινά τι). -3. V. Devastare. -4. *V. intr.* Rimanere coperto dalle acque; πνίγομαι· ἀπο-πνίγομαι· κατα-βυθίζομαι. -5. Alla porticciuola, nei mocci; ἐν τῷ λιμένι προς-κρούω.

Affogato; *add.* πνικτός, ή, όν. -2. *Uova affogate;* ὠα πνικτά (τά).

Affogatoio; *s. m.* πνιγεύς, έως (ὁ).

Affogatura; *s. f.* V. Affogamento.

Affogliare; *v. att. Somministrar la foglia al bestiame;* φύλλα τοῖς προβάτοις δίδωμι.

Affollare; *v. att. Opprimere;* πατέω-ῶ· ὠθέω-ῶ· πιέζω (τινά)· ἐπί-κειμαι (τινί). -2. Concorrere in folla; ἐφ-ορμάω-ῶ· ὠθέομαι-οῦμαι· ὠθίζομαι. -3. Ansare, anelare; ἀσθμαίνω· πνευματιάω-ῶ· ἀνα-ῥυσιάω-ῶ.

Affollatamente; *avv.* ἰλαδόν.

Affoltamento; *s. m.* σπουδή, ῆς (ἡ)· ὁρμή, ῆς (ἡ)· ὁρμητικόν, οῦ (τό).

Affoltarsi; *v. n. pass.* ἐφ-ίπταμαι· εἰς-πίπτω (τινί)·

Digitized by Google

ἐφ-ορμάω=ῶ (τινὶ ο πρὸς τινά)· προς-φέρομαι (τινί). -2. Concorrere in folla; V. Affollare.

Affoltata; *s. f.* V. Affoltamento. -2. Fare affoltata; σπεύδω.

Affondamento; *s. m.* καταβυθισμός, οῦ (ὁ)· κατάδυσις, σεως (ἡ). -2. Nel mare; καταποντισμός, οῦ (ὁ).

Affondare; *v. att. Mandare in fondo, sommergere;* κατα-δύω. -2. Nel mare; κατα-ποντίζω· κατα-δύω. -3. Affondar pali; ἐν-σκήπτω σκόλοπας. -4. Una fossa, solchi; σκάπτω. -5. Disperdere; δια-φθείρω· ἀπ-όλλυμι· δι-όλλυμι.

Affondatura; *s. f.* V. Affondamento.

Affondo; *s. m.* βάθος, εος=ους (τό).

Affondo; *add. Profondo;* βαθύς, εῖα, ύ.

Affondo, A fondo; *avv.* V. Fondo. -2. Profondamente; βαθύ· βαθέως.

Afforcare; *v. att.* τῇ κρεάγρα ἀν-αρτάω=ῶ (τινά). -2. Impiccare; ἀπ-αγχονάω=ῶ.

Afforsennato; *add.* V. Forsennato.

Affortificamento; *s. m.* ἐπιτείχισμα, ατος (τό)· τείχισμα, ατος (τό)· τείχος, εος=ους (τό)· ὀχύρωμα, ατος (τό).

Affortificare; Affortire; *v. att.* V. Afforzare.

Affortunato; *add.* V. Fortunato.

Afforzamento; *s. m.* V. Affortificamento.

Afforzare; *v. att.* ἐπι-τειχίζω· τειχίζω· περι-τειχίζω· ὀχυρόω=ῶ. -2. Rinvigorire; ῥώννυμι. -3. *N. pass.* Sforzarsi; πειράω=ῶ.

Afforzatore; *verb.* ἐπιτειχίζων, ουσα, ον.

Afforzificare; *v. att.* V. Afforzare.

Afforzo; *s. m.* V. Forza, sforzo.

Affoscare; *v. att.* V. Offuscare.

Affossamento; *s. m.* κοίλωμα, ατος (τό)· κοιλασία, ας (ἡ)· κοίλανσις, σεως (ἡ)· κοίλωσις, σεως (ἡ)· ταφραία, ας (ἡ)· τάφρευμα, ατος (τό)· τάφρευσις, σεως (ἡ)· τάφρος, ου (ἡ).

Affossare; *v. att.* κοιλαίνω· κοιλόω=ῶ· ταφρεύω· ταφροβολέω=ῶ.

Affossato; *add.* κοίλος, η, ον· κοιλιώδης, ες· κοιλώδης, ες. -2. Occhi affossati; κοιλοφθαλμία, ας (ἡ). -3. Chi ha gli occhi affossati; κοιλόφθαλμος, ον· κοιλωπός, όν· κοιλώπης, ου (ὁ)· κοιλῶπις, ιδος (ἡ). -4. Avere gli occhi affossati; κοιλοφθαλμιάω=ῶ.

Affossatura; *s. f. Incavatura a guisa di fossa;* κοιλότης, ητος (ἡ).

Affragnere; *v. att.* κατ-άγω· κατ-άγνυμι· ἐπι-τρίβω· θλίβω.

Affralare; e

Affralire; *v. att.* κοπόω=ῶ· κατα-πονέω=ῶ· καματόω=ῶ· τρυχόω=ῶ· παρα-τείνω· ἐν-οχλέω=ῶ (τινί).

Affrancare; *v. att.* ἐλευθερόω=ῶ. -2. Avvalorare; ἀνα-θαῤῥύνω· ἐπι-θαῤῥύνω.

Affrancamento; *s. m.* ἀτελεία, ας (ἡ)· ἐλευθέρωσις, σεως (ἡ).

Affrancatore; *add. Chi o che affranca;* ἐλευθερῶν, οῦσα, οῦν.

Affrancazione; *s. f.* V. Affrancamento.

Affrangere; *v. att.* V. Affragnere.

Affranto; *add.* κοπιῶν, ῶσα, ῶν· κατάπονος, ον. -2. Essere affranto; κοπιάω=ῶ.

Affrantura; *s. f.* θλῖψις, εως (ἡ)· ἐπίτριψις, εως (ἡ).

Affrappare; *v. att.* V. Frappare.

Affratellamento; Affratellanza; *s. m.* *s. f.* οἰκειότης, ητος (ἡ)· ἀδελφότης, ητος (ἡ).

Affratellare; *v. att.* οἰκειόομαι=οῦμαι· ἀδελφοποιέω=ῶ.

Affratto; *s. m. Anfratto;* περίοδος, ου (ἡ). -2. Circuizione di parole; περίφρασις, σεως (ἡ).

Affreddare; *v. att.* ψύχω· ψυχρίζω. -2. *Intr.* Divenir freddo; κατα-ψύχομαι.

Affrenamento; *s. m.* χαλινός, οῦ (ὁ)· χαλίνωσις, σεως ἡ).

Affrenare; *v. att.* χαλινόω=ῶ. -2. Reprimere; κολάζω.

Affrettamento; Affrettanza; *s. m.* *s. f.* σπουδή, ῆς (ἡ).

Affrettare; *v. att.* ταχύνω· ἐπ-είγω. -2. *N. pass.* Darsi fretta; σπεύδω· ἐπ-είγομαι.

Affrettatamente; *avv.* ταχέως.

Affrettato; *p. pass.* ἐπειγμένος, η, ον.

Affrettatore; *add.* ἐπείγων, ουσα, ον.

Affrettoso; *add.* ταχύς, εῖα, ύ.

Affricano; *add.* V. Africano.

Affricino; Affrico; Affricone; *s. m. Nome di vento;* λίψ, λιβός (ἡ).

Affriggere; *v. att.* V. Affliggere.

Affritellare; *v. att. Cuocere le uova nell'olio,* ὠὰ ῥῠγω. -2. Uccidere a ghiado; ξίφει φονεύω.

Affrontamento; *s. m.* ὕβρις, εως (ἡ)· προσβολή, ῆς (ἡ)· μάχη, ης (ἡ).

Affrontare; *v. att.* ὑβρίζω· ἐπι-χείρω. -2. Porre a fronte; παρ-άγω. -3. *N. pass.* Venir a battaglia; μαχίζομαι· προς-βάλλω. -4. Incontrarsi; ἐπι-τυγχάνω. -5. *Di cose inanimate situate dirimpetto;* ἀντί-κειμαι. -6. Affrontare i pericoli; ὑπο-μένω τοὺς κινδύνους.

Affrontata; *s. f.* V. Affrontamento.

Affrontato; *add. Ingiuriato;* ἀδικηθείς, εῖσα, έν.

Affrontatore; *add. Chi o che affronta;* ὑβριστής, οῦ (ὁ)· ὑβρίστρια, ας (ἡ). -2. Arciere; ἀκοντιστής, οῦ (ὁ).

Affronto; *s. m.* προσβολή, ῆς (ἡ)· εἰσβολή, ῆς (ἡ)· ἐφορμή, ῆς (ἡ)· μάχη, ης (ἡ). -2. Ingiuria; ὕβρις, εως (ἡ)· ἀδικία, ας (ἡ)· ἀδίκημα, ατος (τό)· πρόσκρουμα, ατος (τό). -3. Fare affronto; ἐν-υβρίζω.

Affumare; *v. att.* καπνίζω· καπνόω=ῶ. -2. Profumare; θυμιάω=ῶ· ἐκ-θυμιάω=ῶ· θύω· καπνόω=ῶ. -3. Offuscare; V.

Affumato; *add.* καπνιζόμενος, η, ον· καπνηλός, όν· καπνιστός, ή, όν· καπνώδης, ες. -2. Vile; εὐτελής, ές.

Affumicamento; *s. m.* κάπνισις, σεως (ἡ)· κάπνισμα, ατος (τό).

Affumicare; *v. att.* V. Affumare.

Affumicata; *s. f.* V. Affumicamento.

Affumigare; *v. att.* V. Affumare.

Affuorchè; Affuori; *avv.* V. Fuorchè.

Affuscare; *v. att.* V. Offuscare.

Affusione; *s. f.* πρόσχυσις, σεως (ἡ).

Affusellare; Affusolare; *v. att.* ἀτρακτοειδία ποιέω=ῶ. -2. Raffazzonare; κοσμέω=ῶ· ἐπι-κοσμέω=ῶ.

Affusolato; *add.* ἀτρακτοειδής, ές· ἠλακατώδης, ες.

Affutare; *v. att. Riprovare;* ἐλέγχω.

Afonia; *s. f.* ἀφωνία, ας (ἡ).

Aforismo; *s. m.* ἀφορισμός, οῦ (τό)

Aforisticamente; *avv.* ἀφοριστικῶς.

Aforistico; *add.* ἀφοριστικός, ή, όν.

Afratta; *s. f. Nave scoperta;* ἄφρακτος, ου (ἡ ναῦς).

Afretto; *add. dim.* di Afro; ὑπαυστηρός, ά, όν.

Digitized by Google

Africa; *s. f.* Λιβύη, ης (ἡ)· Ἀφρική, ῆς (ἡ).
Africano; *add.* Λίβυς, υος (ὁ)· Λίβυσσα, ης (ἡ).
Afro; *add.* αὐστηρός, ά, όν.
Afronitro; *s. m.* ἀφρόνιτρον, ου (τό).
Afruzzo; *add.* V. Afretto.
Agalloco; *s. m. T. bot.* ἀγάλλοχον, ου (τό).
Agallazia; *s. f.* ἀγαλλαστία, ας (ἡ).
Agalmata; *s. f. Ornamento dei tempii;* ἄγαλμα, ατος (τό).
Agape; *s. f.* ἀγάπαι, ῶν (αἱ).
Agarico; *s. m.* ἀγαρικόν, οῦ (τό).
Agata; *s. f.* ἀχάτης, ου (ὁ).
Agazzino; *s. m. T. bot.* πυράκανθα, ας (ἡ).
Agelastia; *s. f. Privazione del riso, severità di volto;* ἀγελαστία, ας (ἡ).
Agelaste; *add. Che non ride;* ἀγέλαστος, ον.
Agente; *p. pres.* δημιουργός, όν. -2. Che fa gli affari altrui; ἐπίτροπος, ου (ὁ)· κηδεμών, όνος (ὁ).
Agenzare; *n. att.* V. Aggentilire.
Agenzia: *s. f.* ἐπιτροπή, ῆς (ἡ).
Agerato; *s. m. Pianta;* ἀγήρατον, ου (τό).
Agere; *v. att.* V. Operare.
Agevile; *add.* V. Agevole.
Agevolamento; *s. m.* κούρισμα, ατος (τό). ἀνακούφισμα, ατος (τό)· κούρισις, εως (ἡ)· ῥαστώνη, ης (ἡ). -2. Alleviamento; ἴλασμός, οῦ (ὁ).
Agevolare; *v. att.* ῥᾴδιον ποιέω· κουφίζω· ἀνα-κουφίζω· δια-πράττομαι· εὐ-τρεπίζω.
Agevole; *add.* ῥᾴδιος, α, ον. -2. Agile; κοῦφος, η, ον. -3. Mansueto, trattabile; χειροήθης, ες· πρᾷος, εῖα, ὸν· ἀγενόφρων, ον.
Agevole; **Agevolemente**; } *avv.* ῥᾳδίως.
Agevolezza; *s. f.* ῥαστώνευσις, εως (ἡ)· ῥᾳστώνη, ης (ἡ). -2. Mansuetudine; πρᾳότης, ητος (ἡ)· ἀγανοφροσύνη, ης (ἡ)· ἐπιείκεια, ας (ἡ). -3. Affabilità; V.
Agevolmente; *avv.* V. Agevolemente.
Aggaffare; *v. att.* V. Accaffare.
Aggallaticcio o Aggallativo; ἰλυώδης, ες.
Aggallato; *s. m.* ἰλυώδης, εος (ἡ γῆ).
Aggarbare; *v. att.* V. Garbare.
Aggarbatamente; *avv.* V. Garbatamente.
Aggavignare; *v. att.* τραχήλῳ κατα-λαμβάνω· ἰσχυρῶς κατα-λαμβάνω· ἐπι-χειρόω (τινί). -2. Stringere con la mano; χειρόω.
Aggecchimento; *s. m.* ταπεινότης, ητος (ἡ).
Aggecchirsi; *v. n. pass.* ταπεινόομαι.
Aggelare; *v. att.* ψύχω· πήγνυμι. -2. *V. intr.* πήγνυμαι ὑπὸ ψυχοῦς· κρυσταλλόομαι.
Aggelato; *p. pass.* κρυσταλλωθείς, εῖσα, ἐν· πηκτός, ή, όν.
Aggelazione; *s. f.* σύμπηξις, εως (ἡ).
Aggentilire; *v. att.* καλλωπίζω· κοσμέω.
Aggerare; *v. att.* V. Ammucchiare.
Aggere; *s. m.* V. Argine.
Aggestione; *s. f.* χῶμα, ατος (τό)· χῶσις, εως (ἡ).
Aggettare; *v. intr. T. arch.* προ-οικοδομέω.
Aggettivamente; *avv.* ἐπιθέτως· ἐπιθετικῶς.
Aggettivo; *s. m.* ἐπίθετος, ον· προσθετικός, ή, όν.
Aggetto; *s. m. T. arch.* ῥῖψις, εως (ἡ)· ἀποβολή, ῆς (ἡ).
Agghermigliare; *v. att.* κατ-έχω· κρατέω.
Aggheronato; *add. Fatto a gheroni;* κρασπεδωθείς, εῖσα, ἐν.
Agghiacciamento; *s. m.* σύμπηξις, εως (ἡ).

Agghiacciare; *v. att.* κρυσταλλόω· κρυσταίνω· παγόω· συμ-πήγνυμι. -2. Raffreddare; ψύχω· ἀνα-ψύχω· κατα-ψύχω. -3. *V. intr.* Divenir freddo; ἀπο-ψύχομαι· ψύχομαι.
Agghiacciato; *add.* πεπηγώς, υῖα, ός· πηκτός, ή, όν.
Agghiaccio; *s. m.* μάνδρα, ας (ἡ).
Agghiadamento; *s. m.* ῥῖγος, εος-ους (τό)· φρίκη, ης (ἡ).
Agghiadare; *v. att.* ῥιγόω. -2. Trafiggere; διαπείρω· δια-στομόω· τετρώσκω.
Agghiado; *s. m.* V. Agghiadamento.
Agghiettivamente; *avv.* V. Aggettivamente.
Agghiettivo; *add.* V. Aggettivo.
Agghiottornia; *s. f.* V. Ghiottoneria.
Aggiacenza; *s. f.* ἐνθήκη, ης (ἡ)· προσθήκη, ης (ἡ).
Aggiacere; *v. intr.* ἐπί-κειμαι· προς-κειμαι· παράκειμαι.
Aggiardinare; *v. att.* κηπεύω.
Agginocchiamento; *s. m.* γονυκλισία, ας (ἡ).
Agginocchiarsi; *v. n. pass.* γονυπετέω.
Aggio; *s. m.* καταλλαγή, ῆς (ἡ)· ἐπικαταλλαγή, ῆς (ἡ)· τόκος, ου (ὁ).
Aggiogare; *v. att.* ζεύγνυμι· ὑπο-ζεύγνυμι· συ-ζεύγνυμι· ἐν-σκευάζω.
Aggiogatore; *add.* ζευκτήρ, ῆρος (ὁ)· ζεύκτης, ου (ὁ)· ζεύκτειρα, ας (ἡ).
Aggiogliato; *add.* αἰρικός, ή, όν.
Aggiornare; *v. att.* ἐπ-άγω δίκην· εἶπον δίκην· καθ-ίστημι τὴν ἡμέραν. -2. Illuminare; φωτίζω· δια-φωτίζω· ἐπ-αυγάζω· κατα-λάμπω. -3. *V. intr.* Farsi giorno; ἐπι-φώσκει· γίγνεται ἡμέρα, φῶς.
Aggiotaggio; *s. m.* μεταλλαγή, ῆς (ἡ).
Aggiovare; *v. att.* V. Giovare.
Aggiramento; *s. m.* γύρωμα, ατος (τό)· γῦρος, ου (ὁ).
Aggirandola; *s. f.* V. Girandola.
Aggirare; *v. att.* περι-άγω· περι-βάλλω· περι-πλανόω· δινέω· περι-ηγέομαι· *v. n.* -2. Ingannare; ἐξ-απατάω· ἀπατάω· ἀπατεύω. -3. Muoversi in giro; περί-ειμι. -4. Avvolgersi, confondersi; ἁμαρτάνω τῆς ὁδοῦ.
Aggirata; *s. f.* κύκλωσις, σεως (ἡ).
Aggirato; *p. pass.* δινητός, ή, όν. -2. Essere aggirato; δινέω.
Aggiratore; *add.* περιάγων, ουσα, ον. -2. Ingannatore; ἐξαπατῶν, ῶσα, ῶν.
Aggironare; *v. att.* V. Circondare.
Aggiudicare; *v. att.* ἐπι-δικάζω.
Aggiudicazione; *s. f.* ἐπιδικασμός, οῦ (ὁ).
Aggiugnere; *v. att.* προς-δίδωμι· προς-τίθημι· ἐπι-βάλλω· προς-επι-βάλλω. -2. Congiungere; συ-ζεύγνυμι· συν-άπτω· συν-αρμόζω. -3. Arrivare; ἐξ-ικνέομαι· οὖμαι (ἰείς, ἐπί τι)· ἐφ-ικνέομαι· οὖμαι (τινός). -4. Prendere; λαμβάνω. -5. Applicarsi a; προς-έχω.
Aggiugnimento; *s. m.* προσθήκη, ης (ἡ)· πρόσθεσις, εως (ἡ)· παραθήκη, ης (ἡ).
Aggiugnitore; *add.* προστιθείς, εῖσα, ἐν.
Aggiungere; *v. att.* Aggiugnere.
Aggiungimento; *s. m.* **Aggiunta**; *s. f.* } V. Aggiugnimento.
Aggiuntare; *v. att.* V. Aggiugnere.
Aggiuntatore; *s. m.* ἀπατεών, ῶνος (ὁ)· ἀπατηλός, ή, όν· ἀπατήμων, ον.
Aggiuntivo; *add.* V. Adiettivo.
Aggiunto; *s. m. T. gramm.* ἐπίθετον, ου (τό).

Digitized by Google

Aggiuntura; **Aggiunzione**; } *s. f.* V. Aggiugnimento.

Aggiurare; *v. att.* V. Giurare.

Aggiurazione; *s. f.* συνωμοσία, ας (ἡ).

Aggiustabile; *add.* ἐπανορθωτικός, ή, όν. –2. Placabile V.

Aggiustamento; *s. m.* ἐπανόρθωσις, εως (ἡ)· ἐπανόρθωμα, ατος (τό)· ἐξίσωσις, εως (ἡ)· ἄκεσις, εως (ἡ)· ἐξάκεσις, εως (ἡ).

Aggiustare; *v. att.* ἐπ-αν-ορθόω-ῶ· ἰσόω-ῶ· ἀν-ισόω-ῶ· ἐξ-ισόω-ῶ· ἐξ-ισάζω. –2. Addattare; συμ-μετρέω-ῶ (τι πρός τι). –3. Aggiustare, *una lite*; δια-λύω· δια-τίθεμαι. –4. Imitare; μιμέομαι-οῦμαι. –5. Aggiustar fede; πιστεύω (τινι). –6. Aggiustare i conti; συν-τελέω-ῶ τούς λογισμούς.

Aggiustatamente; *avv.* προσηκόντως· καλῶς· εὐτάκτως· ἀκριβῶς.

Aggiustatezza; *s. f.* εὐπρέπεια, ας (ἡ)· ἀξιοπρέπεια, ας (ἡ)· πρέπον, οντος (τό)· εὐπρεπές, έος (τό)· ἀκρίβεια, ας (ἡ).

Aggiustato; *add.* προσήκων, ουσα, ον· ἄρτιος, α, ον. –2. Uomo aggiustato; φρόνιμος, ον· σώφρων, ον.

Aggiustatore; *add.* διατάττων, ουσα, ον. –2. *Che nella zecca aggiusta le monete*; ἀργυραμοιβός, οῦ (ὁ).

Agglobare; *v. att.* σφαιροποιέω-ῶ. –2. Aggomitolare; τολυπεύω· συν-ελίττω· κλώθω.

Agglomerare; *v. att.* V. Aggomitolare, accumulare.

Agglutinare; *v. att.* V. Conglutinare.

Aggobbire; *v. intr. Divenir gobbo*; κυρτόομαι-οῦμαι.

Aggolpacciarsi; *v. n. pass.* V. Avvolpacciarsi.

Aggomitolare; *v. att.* τολυπεύω· συν-ελίττω· κλώθω.

Aggottare; *v. att.* ἀντλέω-ῶ· ἐξ-αντλέω-ῶ.

Aggottatoio; *s. m.* ἀντλίον, ου (τό).

Aggottatura; *s. f.* ἄντλησις, εως (ἡ).

Aggozzare; *v. att.* V. Strozzare.

Aggradare; *v. att.* V. Aggradire.

Aggradevole; *add.* εὔχαρις, ι· εὐχάριστος, ον. ἄρεσκος, η, ον· ἀρέσκων, ουσα, ον· ἡδύς, εῖα, ύ.

Aggradevolmente; *avv.* ἀρεσκόντως· ἡδέως.

Aggradimento; *s. m.* ἧσις, εως (ἡ)· εὐδοκία, ας (ἡ)· εὐαρέστησις, εως (ἡ)· ἡδονή, ῆς (ἡ).

Aggradire; *v. att.* ἀρέσκω· εὐ-αρέσκω· ἀνδάνω. –2. Accettare; ὑπο-δέχομαι.

Aggradivo; *add.* V. Aggradevole.

Aggraduirsi; *v. rifl. Cattarsi benevolenza*; χάριν κατα-τίθεμαι (τινί). ἀπο-κτάομαι-ῶμαι (τινά)· εὔνοιαν κτάομαι-ῶμαι (παρά τινος).

Aggraffare; **Aggraffignare**; } *v. att.* ἁρπάζω· λαμβάνω· κα-θ-αιρέω-ῶ.

Aggrampare; *v. att.* V. Aggrappare.

Aggranare; *v. att.* V. Granire.

Aggranchiare; **Aggranchire**; } *v. intr.* ῥυγόω-ῶ.

Aggrancire; *v. att.* V. Ghermire.

Aggrandare; *v. intr. Divenir grande*; αὐξάνομαι.

Aggrandimento; *s. m.* αὔξησις, εως (ἡ)· αὔξη, ης (ἡ)· αὔξημα, ατος (τό)· αὖξις, εως (ἡ).

Aggrandire; *v. att.* αὐξάνω· μεγαλύνω. –2. *N. pass.* αὐξάνομαι.

Aggranfiare; *v. att.* V. Aggraffiare.

Aggrappare; *v. att.* κατα-μάπτω· προς-περονάω-ῶ.

Aggrassare; *v. intr.* V. Ingrassare.

Aggratare; *v. intr.* ἀρέσκω.

Aggraticciare; *v. att.* ἐλίττω· κυλινδέω-ῶ· σπειράω-ῶ. –2. *N. pass.* Attaccare tenacemente; περι-πλέκομαι.

Aggratigliare; *v. att.* δεσμεύω· δέω (τινά)· περι-βάλλω (τινα) δεσμοῖς.

Aggrato; *add.* V. Grato.

Aggravamento; *s. m.* ἄχθος, εος=ους (τό)· χαλεπότης, ητος (ἡ)· χαλεπόν, οῦ (τό)· ἀχθεινον, ου (τό).

Aggravare; *v. att.* βαρύνω· ἐπι-βαρύνω· ἐπι-βαρέω-ῶ· ἐπ-αχθίζω· δεινόω-ῶ. –2. Divenir grave, darsi travaglio; βαρύνομαι. –3. Peggiorar nelle malattie; περι-πίπτω χαλεπῷ νόσῳ. –4. Che aggrava; βαρυντικός, ή, όν.

Aggravato; *p. pass.* βαρύφορτος, ον. –2. Essere aggravato; βαρύθω.

Aggravazione; *s. f.* V. Aggravamento.

Aggravio; *s. m.* βάρος, εος=ους (τό)· ἄχθος, εος=ους (τό)· φόρος, ου (ὁ). –2. Danno; βλάβη, ης (ἡ)· ζημία, ας (ἡ)· συμφορά, ᾶς (ἡ). –3. Ingiuria; ἀδικία, ας (ἡ)· πρόσκρουσις, εως (ἡ)· ἀδίκημα, ατος (τό)· πρόσκρουσμα, ατος (τό). –4. Imposizione; ἐπιβολή, ῆς (ἡ)· φόρος, ου (ὁ)· δασμός, οῦ (ὁ). –5. Fare il debito suo riguardo agli aggravi pubblici; ἀπο-λειτουργέω-ῶ.

Aggraziare; *v. att.* V. Graziare.

Aggraziatamente; *avv.* τερπνῶς· καλῶς· εὐκοσμῶς.

Aggraziato; *add.* V. Grazioso.

Aggredire; *v. att.* V. Assaltare.

Aggregamento; *s. m.* e

Aggreganza; *s. f.* συναγωγή, ῆς (ἡ)· σύστασις, εως (ἡ)· σύγκρισις, εως (ἡ)· προσαίρεσις, εως (ἡ).

Aggregare; *v. att.* συν-άγω· συν-άπτω· συν-αθροίζω.

Aggregato; *s. m.* } V. Aggregamento.
Aggregazione; *s. f.* }

Aggreggiare; *v. att.* ἀγελάζω. –2. *N. pass.* Radunarsi; ἐπ-έρχομαι· συλ-λέγομαι.

Aggressione; *s. f.* V. Assalimento.

Aggressore; *s. m.* ἐπιχειρητής, οῦ (ὁ)· ληστής, οῦ (ὁ).

Aggrevare; *v. att.* V. Aggravare. –2. *N. pass.* Aggravarsi, crucciarsi; βαρέως, χαλεπῶς, ἀνιαρῶς φέρω

Aggrezzare; *v. att.* V. Agghiadare.

Aggrezzato; *p. pass.* φρίττων, ουσα, ον· ῥιγῶν, οῦσα, οῦν.

Aggrezzire: *v. intr.* V. Intirizzire.

Aggricchiare; *v. intr.* ναρκάω-ῶ· ῥιγέω-ῶ· πήγνυμαι.

Aggrinzare; *v. att.* ῥυτιδόω-ῶ· φαρκιδόω-ῶ· πτύσσω· συμ-πτύσσω.

Aggrinzato; *add.* ῥυτιδίμενος, η, ον.

Aggrinzire; *v. att.* V. Aggrinzare.

Aggrizzarsi; *v. n. pass.* V. Irrigidire, intirizzire.

Aggrommare; *v. intr.* συμ-πήγνυμαι.

Aggrondare; *v. intr.* V. Aggrottare.

Aggrondatura; *s. f.* ὀφρύς, ύος (ἡ).

Aggroppare; *v. att.* ἐμ-πλέκω. –2. Raunare; συν-αθροίζω.

Aggroppato; *add.* συμφερτός, ή, όν.

Aggrottare; *v. att.* ἀνα-χώννυμι. –2. Aggrottar le ciglia; ὀφρυάω-ῶ· τὰς ὀφρύς συν-άπτω· ἄχθομαι-

Aggrovigliarsi; **Aggrovigliolarsi**; } *v. n. pass.* ἐμ-πλέκομαι· συν-ειλέομαι-οῦμαι· συ-στρέφομαι.

Aggrufolare; *v. att.* V. Grufolare.

Aggrumamento; *s. m.* σύμφυσις, εως (ἡ)· συμφυΐα, ας (ἡ)· πῆξις, εως (ἡ)· ἐνθρόμβωσις, εως (ἡ).

Aggrumare; *v. att.* πήγνυμι· ἐμ-πυτιάζω· ἐν-θρομβόω-ῶ.

Digitized by Google

Aggrumato; *add.* πεπηγώς, υῖα, ός· συμπεπηγώς, υῖα, ός· κηκτός, ή, όν.
Aggrumolare; *v. att.* σωρεύω· ἀθροίζω· συν-αθροίζω.
Aggruppamento; *v. att.* περιπλόκη, ης (ἡ)· ἐμπλοκή, ῆς (ἡ)· σύμπλεξις, εως (ἡ).
Aggruppare; *v. att.* V. Aggroppare.
Aggruzzolare; *v. att.* V. Raggruzzolare.
Agguadagnare; *v. att.* V. Guadagnare.
Agguagliabile; *add.* ὁμαλός, ή, όν· ὁμαλής, ές.
Agguagliamento; *s. m.* e
Agguaglianza; *s. f.* ὁμαλότης, ητος (ἡ)· ἰσότης, ητος (ἡ)· ὁμοιότης, ητος (ἡ)· ὁμοίωσις, εως (ἡ).
Agguagliare; *v. att.* ἰσόω=ω· ὁμοιόω=ω. –2. Paragonare; συμ-βάλλω. –3. Agguagliare affatto; ἀντ-αν-ισόω=ω.
Agguagliatamente; *avv.* ὁμαλῶς· ἴσως· ἴσον· ἴσα· ἐπ' ἴσης· ἐξ' ἴσου· κατ' ἴσον· ὁμοίως· ἀναλόγως.
Agguagliato; *p. pass.* ἴσος, η, ον· ὅμοιος, α, ον· σύμμετρος, ον.
Aggnagliatore; *add. Chi o che agguaglia*; ἰσόων, ουσα, ον. –2. Equatore; κύκλος, ου ἰσημερινός (ὁ).
Agguagliazione; *s. f.* V. Agguaglianza.
Agguaglio; *s. m.* ἰσορροπία, ας (ἡ).
Agguantare; *v. att.* V. Abbrancare.
Agguardamento; *s. m.* ὅρασις, σεως (ἡ)· θεώρημα, ατος (τό)· θεώρησις, σεως (ἡ).
Agguardare; *v. att.* θεωρέω=ῶ.
Agguatare; *v. att.* ἐν-εδρεύω· λοχάω=ῶ· ἐλ-λοχάω=ῶ· θηράω=ῶ (τινά)· ἐπι-βουλεύω· ἐπι-τίθημι ἐνέδρας (τινί).
Agguatatore; *verb.* ἐνεδρευτής, οῦ (ὁ)· ἐπιβουλέων, ουσα, ον· ἐπιβουλεύτρια, ας (ἡ).
Agguatevole; *add.* ἐπιβουλευτικός, ή, όν· ἐνεδρευτικός, ή, όν· ἐπιβουλευτός, ή, όν.
Agguato; *s. m.* λόχος, ου (ὁ)· ἐνέδρα, ας (ἡ)· ἐνεδρεία, ας (ἡ)· ἐπιβουλαί, ῶν (αἱ). –2. Per il luogo dove si tendono le insidie; λόχος, ου (ὁ)· λόχμη, ης (ἡ). –3. Porre un agguato; λόχον, ἐνέδραν καθ-ίζω· λοχίζω· ἐλ-λοχίζω· λοχάω=ῶ· ἐλ-λοχάω=ῶ. –4. Stare in agguato; ἐγ-κάθ-ημαι. –5. Trarre in agguato; εἰς ἐνέδραν ὑπ-άγω. –6. Cadere negli agguati; ἐμ-πίπτω εἰς ἐνέδραν. –7. Posto, stabilito in agguato; ἐγκάθετος, ον. –8. Oppor agguato ad agguato; ἀντ-ενεδρεύω.
Agguattare; *v. att.* V. Acquattare.
Aggueffare; *v. att.* προς-τίθημι.
Aggnerrire; *v. att.* μάχιμον ποιέω=ῶ.
Agguindolamento; *s. m.* κυλινδέω=ῶ· στρέφω· ἕλιξις, εως (ἡ)· στρέψις, εως (ἡ). –2. Frode; ἀπάτη, ης (ἡ).
Agguindolare; *v. att.* κυλινδέω=ῶ· στρέφω· ἑλίσσω· σπειράω=ῶ. –2. Ingannare; ἐξ-απατάω=ῶ.
Agguindolo; *s. m.* V. Guindolo.
Aggustare; *v. intr. Dar gusto*; ἀρέσκω· ἀνδάνω.
Aguetta; *s. f.* λεπαργύριον, ου (τό).
Aghindare; *v. att. T. mar.* V. Ghindare.
Aguirone e Airone; *s. m. Uccello*; ἐρωδιός, οῦ (ὁ).
Agiamento; *s. m. Comodità*: εὐκαιρία, ας (ἡ). –2. Cesso; ἄφοδος, ου (ἡ)· ἀναγκαῖα, ων (τά).
Agiare; *v. att.* θεραπεύω.
Agiatamente; *avv. Comodamente, con agio*; ῥᾳδίως· ἐπιτηδείως· ἐπικαίρως· εὐκαίρως· καλῶς.
Agiatezza; *s. f.* ἀρθονία, ας (ἡ). –2. Comodità; εὐκαιρία, ας (ἡ)· εὐπορία, ας (ἡ). –3. Lentezza; βραδύτης, ητος (ἡ)· σχολαιότης, ητος (ἡ)· νωθρότης, ητος (ἡ).
Agiato; *add. Ricco*; εὔπορος, ον. –2. Comodo; εὔπορος, ον· εὐρύχωρος, ον. –3. Acconcio, grande; ἐπιτήδειος, ον. –4. Pigro; βραδύς, εῖα, ύ· σχολαῖος, α, ον· νωθρός, ά, όν.
Agibile; *add.* πρακτικός, ή, όν.
Agiere; *s. f.* V. Aria.
Agile; *add.* δέξιος, α, ον· κοῦφος, η, ον· ἐλαφρός, ά, όν· ἐπιδέξιος, ον. –2. Facile; ῥάδιος, α, ον.
Agilità; *s. f.* δεξιότης, ητος (ἡ)· ἐπιδεξιότης, ητος (ἡ)· ἐλαφρότης, ητος (ἡ).
Agilitare; *v. att.* κοῦφον, ἐλαφρὸν ποιέω=ῶ.
Agilmente; *avv.* ῥᾳδίως· δεξίως· ἐλαφρῶς.
Agina; *s. f. Fretta*; σπουδή, ῆς (ἡ).
Agio; *s. m.* ἐπιτηδειότης, ητος (ἡ) εὐχρηστία, ας (ἡ)· εὐμάρεια, ας (ἡ)· ῥαστώνη, ης (ἡ)· εὐχέρεια, ας (ἡ)· εὐχερές, ους (τό)· σχολαιότης, ητος (ἡ)· ῥᾳθυμία, ας (ἡ). –2. Ozio; σχολή, ῆς (ἡ)· εὐπραγία, ας (ἡ). –3. Età; χρόνος, ου (ὁ). –4. Aver agio; σχόλην ἄγω, ο ἔχω· εὐκαιρίαν ἔχω. –5. Far suo agio, o suoi agi; ἀπο-πατέω=ῶ· ὑπο-χωρέω=ῶ πρὸς τὰ ἀναγκαῖα. –6. Dar agio; πορίζω. –7. Andare a bell'agio; βραδέως εἶμι. –8. Ad agio; βραδέως· κατὰ σχολήν· ἐπὶ σχολῆς.
Agiografo; *s. m.* ἁγιόγραφος, ου (ὁ, ἡ). *G. M.*
Agire; *v. att.* ἄγω· ἐργάζομαι· πράττω· ποιέω=ῶ. –2. Agire per sè; ἀπο-πραγέω=ῶ.
Agitamento; *s. m.* κλόνος, ου (ὁ)· κίνησις, σεως (ἡ)· κλόνησις, σεως (ἡ)· σεισμός, οῦ (ὁ)· κίνημα, ατος (τό).
Agitare; *v. att.* κλονέω=ῶ· κινέω=ῶ· διακινέω=ῶ· σείω· διασείω· ταράττω· σαλεύω· δονέω=ῶ.
Agitato; *p. pass.* σειστός, ή, όν. –2. Non agitato; ἀκράδαντος, ον· ἀκλυδώνιστος, ον. –3. Essere agitato da tempesta; χειμάζομαι· χειμαίνομαι (*pass.*). –4. Non agitato da tempesta; ἀχείμαντος, ον· ἀχείμαστος, ον· ἀχείματος, ον· ἀχείμερος, ον· ἀχείμων, ον.
Agitatore; *apd.* ἐλατήρ, ῆρος (ὁ)· ἐλάτειρα, ας (ἡ).
Agitazioncella; *s. f.* μικρὰ ταραχή, ῆς (ἡ).
Agitazione; *s. f.* V. Agitamento.
Aglio; *s. m.* σκόροδον, ου (τό). –2. Spicchio d'aglio; ἄγλις, ιδος (ἡ).
Aglossia; *s. f.* ἀγλωττία, ας (ἡ).
Aglosso; *add.* ἄγλωττος, ον.
Agna; *s. f.* V. Agnella.
Agnascenza; *s. f.* γένεσις, σεως (ἡ)· ἀρχή, ῆς (ἡ).
Agnatizio; *add.* συγγενικός, ή, όν.
Agnato; *add.* συγγενής, ές· παραρυόμενος, η, ον.
Agnazione; *s. f.* συγγένεια, ας (ἡ).
Agnella; *s. f.* ἀρνίον, ου (τό)· ἀμνή, ῆς (ἡ)· ἀμνίς, ίδος (ἡ).
Agnelletto; **Agnellino**; } *s. m.* ἄμνιον, ου (τό).
Agnellino; *add.* ἀμνεῖος, α, ον· ἄρνειος, α, ον.
Agnello; *s. m.* ἀμνός, οῦ (ὁ). ἀρνίον, ου (τό). –2. Che mangia carne d'agnello; μηλοφάγος, ον· ἀρνοφάγος, ον.
Agnere; *v. diff.* V. Angere.
Agnimento; *s. m.* V. Conoscimento.
Agnina; *s. f.* ἄρνεια, ας (ἡ δορά).
Agnino; *add.* d'agnello, ἄρνειος, α, ον.
Agnizione; *s. f.* V. Riconoscimen o.
Agno; *s. m.* ἀμνός, οῦ (ὁ)· ἀρνός, οῦ (ὁ). –2. Enfiato; βουβών, ῶνος (ὁ).
Agnocasto; *s. m. Vitice*; ἄγνος, ου (ἡ). –2. Simile all'agnocasto; ἀγνώδης, ες.
Agnoia; *s. f. T. med. Ignoranza*; ἄγνοια, ας (ἡ).
Agnolo; *s. m. Angelo*; ἄγγελος, ου (ὁ).
Agnome; *s. m.* παρωνύμιον, ου (τό)· προσωνυμία, ας (ἡ).

Digitized by Google

Agnoscere; *v. att.* V. Conoscere.
Agnusdei, e Agnusdeo; *s. m.* ἀμνός, οῦ (ὁ) θεοῦ.
Ago; *s. m.* βελόνη, ης (ἡ)· ῥαφίς, ίδος (ἡ)· ἠπίτριον, ου (τό)· ἀκέστρα, ας (ἡ). -2. Infilar l'ago; δι-εμ-βάλλω τὸ ῥάμμα. -3. Che ha forma d'ago; βελονοειδής, ές. -4. L'ago della stadera; τρυτάνη, ης (ἡ)· πλάστιγξ, ιγγος (ἡ)· κανών, όνος (ὁ). -5. Calamitato; βελόνη, ης (ἡ). -6. Dei pastori; *Pianta*; γεράνιον, ου (τό). -5. Delle vespe, api e simili; κέντρον, ου (τό). -6. Pesce; βελόνη, ης (ἡ).
Agocchia; *s. f.* V. Agucchia.
Agognante; *p. pres.* ἐπι-θυμητικός, ή, όν· πεινῶν, ῶσα, ῶν· ἀγωνιάτης, ου (ὁ).
Agognare; *v. att.* ἀγωνιάω-ῶ· ὀρέγομαι (τινός)· ἐπι-θυμέω-ῶ· μνάομαι-έωμαι· πεινάω-ῶ.
Agognato; *p. pass.* ἐπιθυμούμενος, η, ον.
Agonale; *add.* ἀγωνικός, ή, όν· ἀγώνιος, ον.
Agone; *s. m. Campo ove si combatte*; ἀγωνιστήριον, ου (τό). -2. *La stessa battaglia*; ἀγών, ῶνος (ὁ).
Agonarca; *s. m.* ἀγωνάρχης, ου (ὁ)· ἀγωνοθέτης, ου (ὁ)· ἀγωνοθέτις, ιδος (ἡ). -2. Essere agonarca; ἀγωνοθετέω-ῶ.
Agonia; *s. f.* ἀγών, ῶνος (ὁ)· ἀγωνία, ας (ἡ). -2. Angoscia, ansietà; ἀδημονία, ας (ἡ)· ἀπορία, ας (ἡ)· λυπηρόν, οῦ (τό)· ἀλύκη, ης (ἡ)· ἄλυσμός, οῦ (ὁ). -3. Avidità; ἐπιθυμία, ας (ἡ).
Agoniani, o Agonii; *Dei che presiedevano agli agoni*; ἀγώνιοι, ων (οἱ) θεοί.
Agonista; *s. m.* ἀγωνιστής, οῦ (ὁ).
Agonistarca; *s. m.* V. Agonarca.
Agonisterio; *s. m. Luogo della lotta*; ἀγωνιστήριον, ου (τό).
Agonistico; *add.* ἀγωνικός, ή, όν· ἀγωνιστήριος, α, ον.
Agonizzante; *p. pass.* ἐγγὺς τοῦ θανάτου ὤν, οὖσα, ὄν.
Agonizzare; *intr.* τῷ θανάτῳ ἀγωνίζομαι.
Agonotesia; *Obbligo degli agonoteti di stabilire i certami*; ἀγωνοθεσία, ας (ἡ).
Agonoteta; *s. m.* V. Agonarca.
Agonotetico; *add.* ἀγωνοθετικός, ή, όν.
Agora; *plurale del nome* Ago.
Agoraio; *s. m.* e
Agoraiuolo; *s. m. Colui che fa o vende gli aghi*; βελονοπώλης, ου (ὁ)· βελονοπῶλις, ιδος (ἡ). -2. Il bocciuolo in cui si tengono gli aghi; βελονοθήκη, ης (ἡ).
Agoranomo; *s. m. Prefetto dell'annona*; ἀγορανόμος, ου (ὁ).
Agorastode; *s. m. Compratore o spenditore*; ἀγοραστής, οῦ (ὁ).
Agoreo; *add.* ἀγοραῖος, ον.
Agosto; *s. m. L'ottavo mese*; αὔγουστος, ου (ὁ)· ὄγδοος μήν, ός (ὁ).
Agramente; *avv.* πικρῶς· σφοδρῶς· δριμέως.
Agrammato; *add. Illitterato*; ἀγράμματος, ον.
Agrario; *add.* γεωργικός, ή, όν· κληρουχικός, όν. -2. Legge agraria; περὶ τὴν κληρουχίαν νόμος, ου (ὁ).
Agrestare; *v. att.* V. Esacerbare, Aspreggiare.
Agreste; *add.* V. Agresto.
Agrestemente; *avv.* ἀγροικῶς.
Agrestezza; *s. f.* ἀγροικία, ας (ἡ)· ἀγριότης, ητος (ἡ). -2. Sapore acuto; ὀξύτης, ητος (ἡ).
Agrestino; *add. Che ha sapore d'agresto*; ὀμφάκινος, η, ον.
Agresto; *s. m. Uva acerba*; ὄμφαξ, κος (ἡ). -2. Liquore che si cava dall'agresto premuto; ὀμφάκιον, ου (τό).
Agresto; *add.* ἄγριος, α, ον· ἀγροικός, ή, όν.
Agrestoso; *add. Che sa di agresto*; ὀμφάκινος, η, ον.
Agrestume; *s. m.* ὀμφάκιον, ου (τό).
Agretto; *s. m. Nasturzio, cardamo*; κάρδαμον, ου (τό).
Agretto; *add. dim. di agro*; ὄποξυς, υ· ὀξήρός, ά, όν· ὀξώδης, ες.
Agrezza; *s. f. astratto di agro*; ὀξύτης, ητος (ἡ)
Agricola; *s. m.* } γεωργός, οῦ (ὁ).
Agricoltore; *s. m.* }
Agricoltura; *s. f.* γεωργία, ας (ἡ). -2. Darsi all'agricoltura; γεωργέω-ῶ. -3. Trascuranza dell'agricoltura; ἀγεωργησία, ας (ἡ). -4. Amante dell'agricoltura; φιλογέωργος, ον. -5. Essere amante dell'agricoltura; φιλογεωργέω-ῶ.
Agrifoglio; *s. m. Pianta*; λωτός, οῦ (ὁ).
Agrino; *add.* V. Agretto.
Agrimani; *s. m. pl. Arnesi preziosi*; ἀγάλματα, άτων (τά)· κειμήλια, ων (τά).
Agrimensore; *s. m.* γεωμέτρης, ου (ὁ).
Agrimensura; *s. f.* γεωμετρία, ας (ἡ).
Agrimonia; *s. f.* ἐπιτίμησις, σεως (ἡ). -2. *Pianta*; ἐυπατόριον, ου (τό).
Agrissimamente; *avv.* σφοδρότατα.
Agrissimo; *add. sup.* σφοδρότατος, η, ον· ὀξύτατος, η, ον.
Agro; *s. m. Territorio*; ἄγρος, ου (ὁ)· γῆ, γῆς (ἡ)· χώρα, ας (ἡ). -2. Sapore contrario al dolce; V. Agrezza.
Agro; *add.* ὀξύς, εῖα, ύ. -2. Pungente; πικρός, ά, όν· δριμύς, εῖα, ύ. -3. Rozzo; τραχύς, εῖα, ύ. -4. Difficile; χαλεπός, ή, όν.
Agronomia; *s. f.* ἀγρονομία, ας (ἡ).
Agronomo; *s. m.* ἀγρόνομος, ου (ὁ).
Agrore; *s. m.* V. Agrezza.
Agrume; *s. m. Nome generico di alcuni ortaggi*; ὁριμέα, έων (τά)· κίτρια, ων (τά).
Aguaglianza; } *s. f.* V. Agguaglianza.
Aguagliezza; }
Aguaito; *s. m.* V. Agguato.
Aguale; *avv. di tempo*; νῦν· νέον.
Aguardamento; *s. m.* βλέμμα, ατος (τό).
Aguardare; *v. att.* βλέπω.
Aguastare; *v. att.* V. Guastare.
Aguastatore; *add.* V. Guastatore.
Aguatare; *v. att.* V. Agguatare, e *derivati*.
Agucchia; *s. f.* ῥαφίον, ου (τό).
Agucchiare; *v. att.* ῥάπτω· ἀκέομαι-εῦμαι.
Agucchiaruolo; *s. m. Che fa le agucchie*; βελονοπώλης, ου (ὁ)· βελονοπῶλις ιδος, (ἡ).
Agucchiato; *add.* ῥαπτός, ή, όν.
Agucchiatore-tora; *add.* ῥάπτης, ου (ὁ)· ῥάπτις, ιδος (ἡ).
Aguglia; *s. f.* V. Ago. -2. Obelisco; ὀβελίσκος, ου (ὁ). -3. Aquila; ἀετός, οῦ (ὁ).
Aguglia portatore; *s. m. Colui che portava le insegne dell'aquila*; ἀετοφόρος, ου (ὁ).
Agugliare; *v. att.* V. Agucchiare.
Agugliata; *s. f.* τολύπη, ης (ἡ)· τολύπευμα, ατος (τό).
Aguglatore; *add.* V. Agucchiatore.
Aguglina; *s. f.* } *dim. di* Aquila, ἀετιδεύς, έως
Aguglino; *s. m.* } (ὁ).

Digitized by Google

Aguglino; *add. Di aquila* ἀετώδης, ες.
Aguglione; *s. m.* κέντρον, ου (τό).
Aguglíotto; *s. m.* ἀετιδεύς, έως (ὁ).
Agugnare; *v. att.* V. Agognare.
Agumentare; *v. att.* V. Aumentare, e *derivati.*
Agumina; **Agumine**; } V. Gomena.
Agunanza; *s. f.* V. Adunamento.
Agunare; *v. att.* V. Adunare.
Agurg; *s. f.* V. Augurio.
Agurare; *v. att.* V. Augurare.
Aguriato; *s. m. Dignità dell' augure*; οἰωνοσκοπία, ας (ἡ).
Agurio; **Aguro**; } *s. m.* V. Augurio.
Aguroso; *add.* δεισιδαίμων, ον.
Agustale; *add.* σεβασμιος, ον.
Agutame; *Voce collettiva per significare ogni qualità di chiodi*; ἥλων πλῆθος, θεος-ους (τό).
Agutamente; *avv.* V. Acutamente.
Agutare; *v. att.* V. Aguzzare.
Agutello; **Agutetto**; } *s. m. Piccolo chiodo*; ἡλίσκος, ου (ὁ)· μίκρος ἧλος, ου (ὁ).
Agutello; **Agutetto**; } *add.* ὀξύτερος, α, ον· ὔποξυς, υ.
Aguto; *s. m. Chiodo*; ἧλος, ου (ὁ).
Aguto; *add.* V. Acuto.
Agutoli; *s. m. Frutice spinoso*; ῥάμνος, ου (ὁ).
Aguzzamento; *s. m.* ὀξύτης, ητος (ἡ)· ἀποξυσμός, οῦ (ὁ).
Aguzzare; *v. att.* ὀξύνω· ἀκονάω-ῶ· θήγω· παρ-ακονάω-ῶ. -2. Aizzare; παρ-ορμάω-ῶ. -3. A vicenda; ἀντι-θήγω.
Aguzzata; *s. f.* V. Aguzzamento.
Aguzzato; *add.* θηπαλέος, α, ον· θητός, ή, όν· ἀκαχμένος, η, ον· ὀξυνόμενος, η, ον. -2. Scarno, affilato; ἰσχνός, ή, όν· λεπτός, ή, όν. -3. Aguzzato da sè; αὐτόθητος, ον.
Aguzzatura; *s. f.* ὀξύτης, ητος (ὁ)· ἀκόνησις, σεως (ἡ)· θῆξις, εως (ἡ).
Aguzzetto, *s. m.* Aguzzetta; *s. m.* e *s. f.* προσφιλής, ἐος-οῦς (ὁ, ἡ)· μεσίτης, ου (ὁ).
Aguzzetto; *add.* ὀξύτερος, α, ον· ὔποξυς, υ.
Aguzzino; *s. m.* κελευστής, οῦ (ὁ).
Aguzzo; *add.* V. Acuto.
Ah, Ahi; *inter.* ἴ· φῆ· αἴ· ὤ. -2. Di desiderio; αἴθε. -3. Di rimprovero; ἄ.
Ahimè; *inter.* οἴμοι.
Aia; *s. f.* ἁλινά, ᾶς (ἡ)· ἁλωνία, ας (ἡ)· ἅλως, ω (ἡ)· ἅλων, ωνος (ὁ)· δῖνος, ου (ὁ). -2. Menar il can per l'aia; χρονίζω. -3. Che è nell'aia; ἁλώνιος, α, ον. -4. Battere il frumento nell'aia; ἁλωνίζω· ἁλωνοτριβέω-ῶ.
Aia; *s. f. Educatrice*; τροφός, οῦ (ἡ)· θρέπτειρα, ας (ἡ).
Aiato; *avv. Andare aiato, andare attorno perdendo il tempo*; πλανάομαι-ῶμαι.
Aiere; V. aere.
Aierino; *add. (Colore)*; ἀέριος, α, ον.
Aietta; *s. f. dim.* d'Aia; ἁλώνιον, ου (τό).
Aigua; *s. f.* V. Acqua.
Ailanto; *s. m. Albero*; αἴλανθος, ου (ὁ).
Aio; *s. m.* τροφεύς, έως (ὁ)· παιδαγωγός, οῦ (ὁ).
Aione; *Andare aione*; V. Aiato.
Airamento; *s. m.* V. Odio.
Airare; *v. att. Odiare*; μισέω-ῶ. -2. Airarsi; ὀργέομαι-οῦμαι.

Aire; *s. c.* V. Aere.
Airone; *s. m.* V. Aghirone.
Aissare; *v. att.* V. Aizzare.
Aita; *s. f.* V. Aiuto.
Aitante; *add.* V. Aiutante. -2. Valoroso; ἀνδρεῖος, α, ον. -3. Robusto; ῥωμαλέος, α, ον· ἐῤῥωμένος, η, ον· δυνατός, ή, όν.
Aitare; *v. att.* V. Aiutare.
Aitorio; *s. m.* V. Aiuto.
Aiuola; *s. f. dim. di* Aia; ἁλώνιον, ου (τό). -2. Porca; πρασιά, ᾶς (ἡ).
Aiuolo; *s. m.* δίκτυον, ου (τό).
Aiutamento; *s. m.* βοηθεία, ας (ἡ).
Aiutante; *s. m.* συνεργός, όν· συλλήπτωρ, ορος (ὁ)· παραστάτης, ου (ὁ)· ἐπαμύντωρ, ορος (ὁ). -2. Di campo; διάγγελος, ου (ὁ)· ὑπηρέτης, ου (ὁ).
Aiutante; *add. Poderoso*; ἐῤῥωμένος, η, ον· ῥωμαλέος, α, ον.
Aiutare; *v. att.* βοηθέω-ῶ· ἀρήγω· ὠφελέω-ῶ· ἐπ-αμύνω· ἐπι-κουρέω-ῶ. -2. Confermare, approvare; ἐπι-κουρόω-ῶ. -3. Accrescere; αὐξάνω. -4. Difendere, liberare; ἐπ-αμύνω. -5. Aiutarsi, servirsi; χράομαι-ῶμαι. -6. Entrare per aiutare; εἰς-βοηθέω-ῶ.
Aiutativo; *add.* βοηθητικός, ή, όν· βοηθηματικός, ή, όν· ἐπικουρικός, ή, όν.
Aiutatore; *add.* βοηθός, οῦ (ὁ, ἡ)· βοηθῶν, θοῦσα, οῦν· ἀρωγός, όν· ἀρηγών, όνος (ὁ, ἡ).
Aiutevole; V. Aiutante.
Aiuto; *s. m.* βοήθεια, ας (ἡ)· βοήθημα, ατος (τό)· ἐπικουρία, ας (ἡ)· ἀρωγή, ῆς (ἡ)· ἐπικούρημα, ατος (τό)· ἀρηγοσύνη, ης (ἡ). -2. Soldatesca dei confederati; βοηθός οῦ (ὁ)· σύμμαχος, ου (ὁ)· συναγωνιστής, οῦ (ὁ). -3. Senza aiuto; ἀπάλαμνος, ον· ἀβοήθητος, ον. -4. Che porge aiuto al discorso; ἀλεξίλογος, ον. -5. Pronto all'aiuto; ἄγχιστος, η, ον. -6. Mancanza d'aiuto; ἀβοηθησία, ας (ἡ). -7. Fatto senza aiuto umano; αὐτοχορήγητος, ον. -8. Andare in, portare aiuto; ἀρήγω. -9. Dare aiuto; βοηθέω-ῶ· ἐπι-κουρέω-ῶ. -10. Che porta aiuto; ἀρωγός, όν.
Aiutore; *add.* V. Aiutatore.
Aizzamento; *s. m. L'atto dell'aizzare*; παροξυσμός, οῦ (ὁ)· παρόρμησις, σεως (ἡ)· παρακέλευσις, σεως (ἡ)· παρακελευσμός, οῦ (ὁ).
Aizzare; *v. att.* παρ-οξύνω· ἐπ-αίρω (τινα)· παρακινέω-ῶ· παρ-ορμάω-ῶ (τινα ἐπί τι)· προ-τρέπω· ἐπ-άγω. -2. Aizzare all'ira; ἐξ-οργίζω. -3. Atto ad aizzare; παρακελευσματικός, ή, όν. -4. Il fuoco; σκαλεύω, ὑπο-σκαλεύω τὸ πῦρ· ἀν-εγείρω τὴν φλόγα.
Aizzatore; *add.* παροξύνων, ουσα, ον· παρακελευστής, οῦ (ὁ).
Ala; *s. f.* πτερόν, οῦ (τό)· πτέρωμα, ατος (τό)· πτέρυξ, γος (ἡ). -2. Dell'esercito; κέρας, ατος (τό). -3. Che si muove colle ali; πτεροβάμων, ονος (ὁ, ἡ). -4. Mosso per ali, Che agita le ali; πτεροδόνητος, ον. -5. Lasciar cadere le ali; πτεροῤῥοέω-ῶ. -6. L'avere ali; πτερότης, ητος (ἡ). -7. Che porta ali; πτεροφόρος, ον· πτεροφόρας, ου (ὁ). -8. Che ha le ali; πτερόφυτος, ον· πτεροφυής, ές. -9. Batter le ali; πτερά κραδαίνω. -10. Far ala; εἴκω (τινι). -11. Mettere le ali; πτεροφυέω-ῶ· πτε-ρόομαι-οῦμαι. -12. Il mettere le ali; πτεροφυία, ας (ἡ). -13. Fornire di ali; πτερόω-ῶ. -14. Muovere le ali; πτερυγίζω. -15. Il muover le ali; πτέρυξις, εως (ἡ). -16. Simile ad ali; πτερυγοειδής, ές· πτερυγώδης,

Digitized by Google

ες. -17. Che ha ali ai piedi; πτερυγόπους, οδος (ὁ, ἡ). -18. Formato ad ala; πτερυγωτός, ή, όν. -19. Denominato dalle ali; πτερώνυμος, ον. -20. Dare ala; πορεύομαι· ὁδοπορέω-ῶ. -21. Il dare ali; πτέρωσις, σεως (ἡ). -22. Chi dà ali; πτερωτής, οῦ (ὁ). -23. Correre colle ali; πτεροδρομέω-ῶ. -24. Con le ali bianche; λευκόπτερος, ον· λευκοπτέρυξ, υγος (ὁ, ἡ). -25. Con ali nere; μελανόπτερος, ον. -26. Con ali piccole; μικρόπτερος, ον. -27. Con grandi ali; μεγαλοπτέρυξ, γος (ὁ, ἡ, τό)· μεγαλοπτέρυγος, ον. -28. Con una sola ala; μονόπτερος, ον. -29. Con ali naturali; αὐτόπτερος, ον. -30. Con ali membranacee; δερμόπτερος, ον. -31. Con dieci mila ali; μυριόπτερος, ον. -32. Senza ali; ἄπτερος, ον

Alabarda; *s. f.* ὄρυ, ρατος (τό).

Alabardiere; *s. m.* δορυφόρος, ου (τό).

Alabastrite; *s. f.* ἀλαβαστρίτης, ου (ὁ)· ἀλαβαστρῖτις, ιδος (ἡ).

Alabastro; *s. m.* ἀλάβαστρος, ου (ὁ)· ἀλαβάστριον, ου (τό).

Alacremente; *avv.* προθυμῶς· εὐθυμῶς· ἑτοίμως· προχείρως.

Alacrità; *s f.* προθυμία, ας (ἡ)· ἑτοιμότης, ητος (ἡ).

Alano; *s. m.* κύων, κυνός (ὁ, ἡ).

Alare; *s. m. Capifuoco;* στήργμα, ατος (τό) τοῦ πυρός.

Alare; *add.* πτερινός, ή, όν.

Alare; *v. att. Tirar con forza;* ἐφ-έλκω· ἐφ-έλκομαι.

Alata; *s. f.* πτερύγισμα, ατος (τό).

Alateria; *s. f.* ἐλατήριον, ου (τό).

Alato; *add.* πτερυγωτός, ή, όν· πτεροτός, ή, όν· ὑπόπτερος, ον. -2. Non alato; ἄπτερος, ον.

Alazzire; V. Stancare.

Alba; *s. f.* ἠώς, ἠόος-ήους (ἡ)· ἄγχαυρος, ου (ὁ)· ὄρθρος, ου (ὁ). -2. Sul far dell'alba; ἅμα τῇ ἕῳ· ἅμα τῇ ἡμέρᾳ. -3. Dall'alba; ἠώθεν.

Albagia; *s. f.* ἀλαζονεία, ας (ἡ)· ὄγκος, ου (ὁ)· οἴησις, σεως (ἡ)· οἴημα, ατος (τό)· φρόνημα, ατος (τό)· τύφος, ου (ὁ).

Albagioso; *add.* μέγα φρονῶν, οῦσα, οῦν· τετυφώς, υῖα, ός· μεγαλοπρεπής, ές.

Albaione; *s. m. Rialto di sabbia;* γήλοφος, ου (ὁ)· γεώλοφος, ου (ὁ).

Albanella; *s. f.* ἱέραξ τριόρχος, ου (ὁ).

Albanese; *add. Straniero;* παρεπίδημος, ον.

Albardeola; *s. f. Uccello;* λευκὸς ἐρωδιός, οῦ (ὁ).

Albaro; *s. m.* V. Pioppo.

Albasia; *s. f. Calma di mare;* V. Bonaccia.

Albatra; *s. f.* V. Corbezzolo.

Albatrello; *s. m. Specie di fungo;* μύκης, ητος (ὁ).

Albatro; *s. m.* V. Corbezzolo.

Albazzano; *s. m. Pietra;* χάλιξ, ικος (ὁ).

Albedine; *s. f.* V. Bianchezza.

Albeggiamento; *s. m.* λεύκωμα, ατος (τό)· λευκότης, ητος (ἡ)· λεικόν, οῦ (τό).

Albeggiare; *intr.* ὑπο-λευκαίνομαι-οῦμαι. -2. Il far dell'alba; ἡ ἡμέρα διαφαῦσκει· ὑποφαίνει. -3. Circa l'albeggiare; πρὸς τὴν ἕω, βαθέος ὄρθρου.

Albeggiante; *p. pres.* ὑπολευκαινόμενος, η, ον· ὑπόλευκος, ον· ἐπίλευκος· ον· διάλευκος, ον.

Alberaia; *s. f.* V. Albereta.

Alberare; *v. att.* V. Inalberare.

Alberatura; *s. f.* ἱστοί, ὧν (οἱ).

Albercocco; *s. m.* V. Albicocco.

Alberelletto; Alberellino; } *s. m.* σκυάριον, ου (τό).

Alberello; Alberelluzzo; } *s. m.* πυξίς, ίδος (ἡ). -2. Piccolo albero; δένδριον, ου (τό).

Alberese; *s. m.* χάλιξ, κος (ὁ).

Albereta; *s. f.* Albereto; *s. m.* δενδρῶν, ῶνος (ὁ).

Alberetto; *s. m. dim.* δένδριον, ου (τό)· δενδρύφιον, ου (τό).

Albergagione; Albergamento; *s. f.* *s. m.* } ξενοδοχεῖον, ου (τό)· πανδοχεῖον, ου (τό)· ξενία, ας (ἡ).

Albergare; *v. att.* ξενίζω· ξενόω-ῶ· ὑποδέχομαι· εἰσδέχομαι. -2. *Intr.* ἐν-οικέω-ῶ· ξενοδοχέομαι-οῦμαι.

Albergaria; *s. f.* V. Albergheria.

Albergatore; *add.* κάπηλος, ου (ὁ)· καπηλίς, ίδος (ἡ)· πανδοχεύς, έως (ὁ)· ξενοδόκος, ου (ὁ).

Albergheria; *s. f.* κατάλυμα, ατος (τό)· κατάλυσις, σεως (ἡ)· πανδοκεῖον, ου (τό). -2. Albergamento; ξενία, ας (ἡ).

Alberghetto; *dim. d'albergo;* καταγώγιον, ου (τό)· οἰκημάτιον, ου (τό).

Albergo; *s. m.* V. Albergheria. -2. Andare ad albergo; κατ-άγομαι (εἴς τινα). -3. Dare albergo; ξενίζω.

Alberino; *s. m.* δενδρίτης, ου (ὁ). -2. *Dim. di albero;* V. Alberetto.

Albero; *s. m.* δένδρον, ου (τό)· δένδρος, εος-ους (τό) *(Poet.)*. -2. Della nave; ἱστός, οῦ (ὁ). -3. Genealogico; γενεαλόγημα, ατος (τό). -4. Al primo colpo non cade l'albero; πολλαῖς πληγαῖς ἐρρωμένη δρῦς δαμάζεται. -5. Rendere albero; ἀπο-δενδρόω-ῶ. -6. Diventar albero; δενδρίζω· δενδρόομαι-οῦμαι. -7. Con pochi alberi; ὀλιγόδενδρος, ον. -8. Con alberi fruttiferi; μηλόσπορος, ον. -9. Ricco d'alberi; πολύδενδρος, ον· δενδρήεις, εσσα, εν· δενδροφόρος, ον. -10. Salire sugli alberi; δενδροβατέω-ῶ. -11. Tagliare alberi; δενδροκοπέω-ῶ. -12 Chi taglia alberi; δενδρότομος, ον. -13. Spiare sotto gli alberi; δενδρυάζω. -14. Che produce alberi; δενδροφόρος, ον. -15. Che nutre alberi; Nutrito da alberi; δενδρεόθρεπτος, ον. -16. Atto a coltivare alberi; δενδροκομικός, ή, όν. -17. Ornato, coperto d'alberi; δενδρόκομος, ον· βαθύδενδρος, ον. -18. Luogo piantato d'alberi, verziere; δενδρών, ῶνος. -19. Che ha forma di, simile ad albero; δενδροειδής, ές· δενδρώδης, ες -20. Con grandi alberi; μεγαλόδενδρος, ον. -21. Che ha belli alberi; ἀγλαόδενδρος, ον· καλλίδενδρος, ον. -22. Albero a pane; ἀρτόκαρπος, ου (ὁ). -23. Da vite, (oppio); μηκώνιον, ου (τό)· μήκων, ωνος (ἡ)· ὄπιον, ου (τό).

Alberotto; Alberuzzo; } *s. m.* V. Alberetto.

Albicante; *add.* ὑπόλευκος, ον· ἐπίλευκος, ον· διάλευκος ον.

Albicare; V. Biancheggiare.

Albiccio; *add.* V. Albicante.

Albicocca; *s. f.* μηλέα-ῆ ἀρμενιακή, ῆς (ἡ).

Albicocco; *s. m.* μῆλον ἀρμενιακόν, οῦ (τό).

Albino; *add.* ὑπόλευκος, ον.

Albitrare; *v. att.* V. Arbitrare.

Albo; *add.* V. Bianco. -2. Chi è alterato dal vino; οἰνόληπτος, ον.

Albone; *s. m.* V. Cassa, Madia.

Alborato; *add. Fornito di alberi;* δενδρόφυτος, ον· δενδρώδης, ες· δενδρῶν, ῶνος (ὁ)· δενδρήεις, εσσα, εν.

Albóre; *s. m.* V. Bianchezza. -2. Quello splen-

Digitized by Google

dore bianco del cielo, che apparisce quando si parton le tenebre della notte ; ὄρθρος, ου (ὁ).

Albore ; *s. c.* V. Albero.

Alboreto ; *s. m.* V. Alberetto.

Alboricello ; *s. m.* V. Arbuscello.

Alboro ; *s. m.* V. Albero.

Alborotto ; *s. m. Scompiglio ;* συγκίνησις, σεως (ἡ).

Alboscello ; *s. m.* V. Arboscello.

Albugine ; *s. f.* λεύκωμα, ατος (τό)· λεύκωσις, σεως (ἡ).

Albugineo ; *add.* λευκός, ή, όν.

Albume ; Albumine ; *s. m.* λευκόν, οῦ (τό)· λεύκωμα, ατος (τό).

Alburno ; *s. m.* στέαρ, ατος (τό τοῦ δένδρου).

Albuscello ; *s. m.* V. Arbuscello.

Alca ; *s. m. Gazza marina ;* κολυμβίς, ίδος (ἡ).

Alcaico ; *add.* ἀλκικός, ή, όν.

Alcali ; *s. m.* ἀλκάλι, ιτος (τό). *G. M.*

Alcalimetro ; *s. m.* ἀλκαλίμετρον, ου (τό). *G. M.*

Alce ; *s. m. Quadrupede ;* ἀλκή, ῆς (ἡ).

Alcea ; *s. f.* ἀλθαῖα, ας (ἡ).

Alchimia ; *s. f.* ἀλχυμία, ας (ἡ) *G. M.* -2. Inganno ; δόλος, ου (ὁ).

Alchimiare ; *v. intr.* χρυσοποιός εἰμι. -2. *Att.* Ingannare ; ἐξ-απατάω-ῶ· κιβδηλεύω.

Alchimista ; *s. m.* χρυσοποιός, οῦ (ὁ).

Alchimizzare ; *v. n.* V. Alchimiare.

Alchimizzatore ; *add.* V. Alchimista.

Alcione ; *s. c.* ἁλκυών, όνος (ἡ).

Alcornoch ; *s. m. Sughero ;* φελλός, οῦ (ὁ).

Alcova ; *s. f.* κοιτώνιον, ου (τό)· ζωθήκη, ης (ἡ).

Alcuno ; *pron.* τις, τι· δεῖνα (ὁ, ἡ, τό). -2. Alcuna volta, talora ; ἐνίοτε.

Aldace, Aldacia ; V. Audace, Audacia.

Ale ; *s. f.* V. Ala.

Aleggere ; *v. att. Eleggere ;* ἐκ-λέγω.

Aleggiare ; *v. intr.* πτερύσσομαι· πτερυγίζω.

Alena ; *s. f.* V. Fiato.

Alenamento ; *s. m.* V. Ansamento.

Alenare ; *v. intr.* V. Alitare.

Alenoso ; *add.* V. Ansante, Asmatico.

Alepardo ; *s. m.* V. Leopardo.

Alere ; *v. att.* V. Alimentare.

Alessandreggiare ; *v. intr. Farla da Alessandro ;* ἀλεξανδρίζω.

Alessicaco ; *add. Discacciatore di mali ;* ἀλεξίκακος, ον.

Alessifarmaco ; *add.* e *sost. Rimedio contro il veleno ;* ἀλεξιφάρμακον, ου (τό).

Aletta ; *dim.* d'Ala, πτερύγιον, ου (τό).

Alfabetare ; *v. att.* κατὰ τάξιν τῶν γραμμάτων τίθημι (τί).

Alfabeticamente ; *avv.* Alfabetico ; *add.* κατὰ τάξιν τῶν γραμμάτων.

Alfabeto ; *s. m.* τῶν γραμμάτων τάξις, εως (ἡ)· ἀλφαβητον, ου (τό) *G. M.*

Alfiere ; *s. m. Grado di milizia ;* σημειοφόρος, ου (ὁ).

Alfiereria ; *s. f. Ufizio dell' alfiere ;* ἔργον, ου (τό) τοῦ σημειοφόρου.

Algа ; *s. f.* φῦκος, εος-ους (τό)· φυκίον, ου (τό).

Algaria ; *s. f. Fasto ;* ἔπαρσις, σεως (ἡ).

Algaroso ; *add.* ἐπαρθείς, εῖσα, έν· ὑπερήφανος, ον· ὑπερηφανής, ές.

Algazzella ; *s. f. Antilope gazzella ;* ὄρυξ, υγος, (ὁ).

Algebra ; *s. f.* ἀλγέβρα, ας (ἡ) *G. M.*

Algebraicamente ; *avv.* λογιστικῶς.

Algebraico ; *add.* λογιστικός, ή, όν.

Algebratico ; Algebrico ; *add.* λογιστικός, ή, όν.

Algebrista ; *s. m.* λογιστής, οῦ (ὁ).

Algere ; *v. dif.* ψύχομαι.

Algheria ; *s. f.* V. Algaria.

Algheroso ; *add.* V. Algaroso.

Algore ; *s. m.* κρυμός, οῦ (ὁ)· κρύος, εος-ους (τό)· ῥίγος, εος-ους (τό).

Algorismo, o Algoritmo ; *s. m.* ἀριθμητική, ῆς (ἡ).

Algoso ; *add. Pieno d'alga ;* φυκιόεις, εσσα, εν.

Alia ; *s. f.* V. Ala.

Aliare ; *v. att.* V. Aleggiare.

Alice ; *s. f.* V. Acciuga, Aringa.

Alicorno ; *s. m.* V. Liocorno.

Alicula ; *s. f. Mantelletto che portavano i fanciulli romani ;* ἄλλιξ, ικος (ὁ).

Alidamente ; *avv.* V. Aridamente.

Alidezza ; *s. m.* ξήρανσις, σεως (ἡ)· ξηρασμός, οῦ (ὁ)· ξηρασία, ας (ἡ).

Alidire ; *v. att. Diseccare ;* ξηραίνω· καπυρόω-ῶ.

Alido ; *add. Secco ;* ξηρός, ά, όν· ψυχρός, ά, όν.

Alido ; Alidore ; *s. m.* ξηρότης, ητος (ἡ).

Alieggiare ; *v. att.* V. Aleggiare.

Alienagione ; Alienamento ; *s. m.* V. Alienazione.

Alienare ; *v. att.* ἀλλοτριόω-ῶ· ἀπ-αλλοτριόω-ῶ· ἀπο-δίδωμι.

Alienatamente ; *avv.* ἀλλοτρίως· ἀποπληκτῶς.

Alienato ; *add.* ἀλλοτριωθείς, εῖσα, έν· -2. Forsennato ; ἀπόπληκτος, ον· παράφρων, ον.

Alienatore ; *add.* ἀλλοτριῶν, οῦσα, οῦν.

Alienazione ; *s. f.* ἀλλοτρίωσις, σέως (ἡ)· ἀπαλλοτρίωσις, σεως (ἡ).

Alienigena ; *s. m. Straniero ;* ἀλλογενής, ές.

Alieno ; *add.* ἀλλότριος, α, ον.

Alietta ; *s. f. dim.* V. Aletta.

Alifante ; *s. m.* V. Elefante.

Aliga ; *s. f. Erba aquatica ;* φῦκος, εος-ους Θαλάσσιον (τό).

Aligero ; *add. Alato ;* πτεροφόρος, ον.

Alimentamento ; *s. m.* τροφή, ῆς (ἡ).

Alimentare ; *v. att.* τρέφω· τροφεύω.

Alimentato ; *p. pass.* Θρεπτός, ή, όν. -2. Bene alimentato ; τροφόεις, εσσα, εν· εὔτροφος, ον. -3. Essere ben alimentato ; εὐτροφέω-ῶ· εὐ-τροφέομαι-οῦμαι *(Med).* -4. Non alimentato ; ἄτροφος, ον. -5. Non essere alimentato ; ἀτροφέω-ῶ.

Alimentario ; *add.* σιτικός, ή, όν.

Alimento ; *s. m.* τροφή, ῆς (ἡ)· σῖτος, ου (ὁ)· *pl.* σῖτα, ων· σιτία, ων (τά)· -2. Che accresce l'alimento ; αὐξιτρόφος, ον. -3. Prendere alimento ; σῖτα, oppure σιτία, προς-φέρομαι. -4. Non ricevere l' alimento ; ἀτροφέω-ῶ. -5. Senza alimento ; ἄτροφος, ον.

Alimentoso ; *add.* Θρεπτικός, ή, όν.

Alimo ; *s. m. Erba ;* ἅλιμος, ου (ὁ).

Aliosso ; *s. m.* ἀστράγαλος, ου (ὁ).

Alipardo ; *s. m.* V. Leopardo.

Alipede ; *add. Fornito di ali ai piedi ;* πτερόπους, ποδος (ὁ, ἡ).

Aliquanto ; *add.* ποσός, ή, όν.

Alisma ; *s. f. Ansietà ;* ἄλυσμός, οῦ (ὁ).

Alismo ; *s. m. Sorta di erba ;* ἄλισμα, ατος (τό).

Aliso ; *s. m.* V. Giglio.

Alitare ; *v. intr.* ἐκ-πνέω-ῶ· πνέω-ῶ· φυσάω-ῶ.

Digitized by Google

Alitare; *s. m.* e
Alito; *s. m.* πνοή, ῆς (ἡ)· πνεῦμα, ατος (τό)· φύσημα, ατος (τό). -2. *Dei venti*; αὔρα, ας (ἡ). -3. Vapore; ἀναθυμίασις, σεως (ἡ)· ἀτμός, οῦ (ὁ)· ἀτμίς, ἴδος (ἡ).
Alitterio; *s. m.* ἀλειπτήριον, ου (τό).
Alitoso; } *add.* ἀτμιδοῦχος, ον· ἀτμιδώδης, ες.
Alituoso; }
Aliveloce; *add.* ταχύτατος, η, ον.
Allaccevole; *add.* δεσμευτικός, ή, όν.
Allacciamento; *s. m.* δέσις, σεως (ἡ)· ἀνάδεσις, σεως (ἡ)· ὑπόδεσις, σεως (ἡ).
Allacciare; *v. att.* δεσμεύω· παγιδεύω.
Allacciativo; *add.* V. Allaccevole.
Allacciatura; *s. f.* δεσμός, οῦ (ἡ)· δέσμα, ατος (τό)· δέσμωμα, ατος (τό).
Allagagione; *s. f.* } καταλυσμός, οῦ (ὁ).
Allagamento; *s. m.* }
Allagare; *v. att.* κατα-κλύζω.
Allagazione; *s. f.* V. Allagagione.
Allampanato; *add.* *Uomo magrissimo*; ἰσχνότατος, η, ον.
Allampare; *v. intr.* V. Abbrucciare.
Allanciare; *v. att.* V. Lanciare.
Allapidamento; *s. m.* λιθοβολία, ας (ἡ).
Allapidare; *v. att.* λιθάζω· λιθοβολέω=ῶ.
Allappare; } *v. intr.* τὸ στόμα συλ-λέγω.
Allappolare; }
Allargamento; *s. m.* ἀνευρισμός, οῦ (ὁ)· διαστολή, ῆς (ἡ).
Allargare; *v. att.* εὐρύνω· ἀν-ευρύνω· δια-στέλλω· παρα-τείνω. -2. Allentare; ἀν-ίημι. -3. La mano; V. Largheggiare. -4. Il cuore; δι-ανα-πάω. -5. Stendere; προ-φέρω· αὐξάνω· ἐκ-τείνω. -6. Allargarsi con uno; *Scoprire i propri pensieri*; ἀπόῤῥητα φανερὰ ποιέω=ῶ.
Allargata; *s. f.* V. Allargamento.
Allargato; *add.* εὐρύς, εῖα, ύ· εὐρυτενής, ές. -2. Abbondante; ἄφθονος, ον.
Allargire; *v. att.* V. Largire.
Allassamento; *s. m.* κάματος, ου (ὁ)· κόπος, ου (ὁ)· καταπόνησις, σεως (ἡ).
Allassare; *v. att.* κατα-ποιέω=ῶ· κατα-πονέω=ῶ· καμάτῳ δίδωμι· ποιέω τινα καμεῖν.
Allastricare; *v. att.* λιθοστρωνύω.
Allastrico; *s. m.* δάπεδον λιθόστρωτον, ου (τό).
Allatinare; *v. att.* *Tradurre in latino*; μεταφράζω εἰς τὴν τῶν Ῥωμαίων φωνήν.
Allato; *avv.* ἐγγύς. -2. *Prep.* παρά.
Allattamento; *s. m.* θηλασμός, οῦ (ὁ)· τιτθεία, ας (ἡ).
Allattare; *v. att.* θηλάζω· τιτθεύω. -2. *Intr.* Prendere il latte; θηλάζομαι. -3. Non allattato; ἄθηλος, ον.
Allavorare; *v. att.* ἐργάζομαι.
Alleanza; *s. f.* *Lega in guerra*; συμμαχία, ας (ἡ). -2 Lega offensiva e difensiva; ἐπισυμμαχία, ας (ἡ). -3. Patto; συνθήκη, ης (ἡ). -4. Stringere, fare alleanza; συμμαχίαν, συνθήκην ποιέομαι=οῦμαι (πρός τινα)· -5. Rompere, violare l' alleanza; παρα-βαίνω, λύω σπονδάς.
Alleato; *add.* σύμμαχος, ον.
Alleccornire; *v. intr.* οὐράνισκον ἀκονάω=ῶ.
Alleficare; *v. intr.* ῥεζόομαι=οῦμαι.
Allegabile; *add.* μαρτυρικός, ή, όν.
Allegagione; *s. f.* } μαρτυρία, ας (ἡ). -2. Dei
Allegamento; *s. m.* } denti; ὀδαξιτμός, οῦ (ὁ).

Alleganza; *s. f.* V. Allegagione.
Allegare; *v. att.* προς-άγω· ἐπ-άγω· προς-κομίζω· μαρτυρία χράομαι=ῶμαι. -2. I denti; αἰμωδέω=ῶ. -3. Collegarsi, far lega; συμμαχίαν ποιέομαι=οῦμαι.
Allegato; *add.* ἐπακτός, ή, όν.
Allegazione; *s. f.* V. Allegagione.
Alleggeramento; *s. m.* V. Alleggerimento.
Alleggerare; *v. att.* V. Alleggerire.
Alleggere; *v. att.* V. Eleggere.
Alleggerimento; *s. m.* κουφισμός, οῦ (ὁ)· κούφισμα, ατος (τό).
Alleggerire; *v. att.* κουφίζω.
Alleggerito; *p. pass.* κεκουφισμένος, η, ον.
Alleggiamento; *s. m.* V. Alleggerimento.
Alleggiare; *v. att.* V. Alleggerire.
Alleggieramento; *s. m.* V. Alleggerimento.
Alleggierare; *v. att.* V. Alleggerire.
Alleggio; *s. m.* ἐπακτρίς, ίδος (ἡ)· ἔπακτρον, ου (τό).
Allegoreggiare; *v. att.* V. Allegorizzare.
Allegoria; *s. f.* ἀλληγορία, ας (ἡ).
Allegoricamente; *avv.* ἀλληγορικῶς.
Allegorico; *add.* ἀλληγορικός, ή, όν.
Allegorista; *s. m.* ἀλληγορῶν, οῦντος (ὁ).
Allegorizzare; *v. att.* ἀλληγορέω=ῶ.
Allegraggio; *s. m.* V. Allegrezza.
Allegramente; *avv.* φαιδρῶς· εὐθύμως. -2. Francamente; ἁδεῶς. -3. Stare allegramente; φαιδρός, ά, όν εἰμι· φαιδρῶς ἔχω· φαιδρόομαι=οῦμαι (*Med.*).
Allegramento; *s. m.* V. Allegrezza.
Allegrante; *p. pres.* εὐφραίνων, ουσα, ον.
Allegranza; *s. f.* V. Allegrezza.
Allegrare; *v. att.* εὐφραίνω· τέρπω· θάλπω· ἱαίνω· φαιδρόω=ῶ. -2. *Intr.* Pigliar diletto; χαίρω· ἥδομαι (*Pass.*)· εὐφραίνομαι· τέρπομαι (τινί)· ἐν ἡδονῇ ἔχω (τί). -3. Congratularsi; συγ-χαίρω. -4. Che molto allegra; πολυτερπής, ές.
Allegrazione; *s. f.* e
Allegrezza; *s. f.* εὐφροσύνη, ης (ἡ)· χαρά, ᾶς (ἡ)· ἱλαρόν, οῦ (τό)· ἱλαρότης, ητος (ἡ)· χάρμα, ης (ἡ)· χαρμονή, ῆς (ἡ)· χαιρηδών, όνος (ὁ)· εὐθυμία, ας (ἡ). -2. Avere allegrezza; χαίρω. -3. Fare allegrezza; συγ-χαίρω.
Allegro; *add.* εὔθυμος, ον· ἱλαρός, ά, όν· φαιδρός, ά, όν. -2. Coraggioso; πρόθυμος, ον. -3. Fertile; εὔφορος, ον. -4. Essere allegro; μοσχιάω=ῶ· χαίρω· φαιδρύνομαι· φαιδρόομαι=οῦμαι (*Med.*).
Alleluia; ἀλληλούια. -2. Erba acetosella; τρίφυλλον, ου (τό).
Alleluiare; *v. intr.* ὑμνέω=ῶ· ἀλληλούια ᾄδω.
Allenamento; *s. m.* ἄνεσις, σεως (ἡ)· ὕφεσις, σεως (ἡ)· πάρεσις, σεως (ἡ)· ἀναχαλασμός, οῦ (ὁ)· χάλασις, σεως (ἡ).
Allenare; *v. att.* ἀσθενέω=ῶ· λωφάω=ῶ· χαλάω=ῶ· ἀνα-χαλάω=ῶ. -2. *Intr.* χαλάω=ῶ· ὑφ-ίημι.
Allenire; *v. att.* πραΰνω· μαλακίζω· μαλακύνω· κουφίζω.
Allenito; *p. pass.* μαλακισθείς, εῖσα, έν.
Allentamento; *s. m.* V. Allenamento. -2. Lentezza; βραδύτης, ητος (ἡ).
Allentare; *v. att.* ἀν-ίημι. -2. Tardare; βραδύνω -3. Scemare; ἐλαττόομαι=οῦμαι.
Allentatura; *s. m.* κήλη, ης (ἡ)
Allento; *s. m.* V. Allentamento.

Digitized by Google

Allenzamento; *s. m.* καταδεσμός, οῦ (ὁ)· λαμπάδιον, ου (τό).
Allenzare; *v. att.* κατα-δέω=ῶ· ἐπι-δέω=ῶ· σπαργανόω=ῶ· σπαργανίζω· σπαργανόω=ῶ.
Allenzato; *p. pass.* σπαργανιώτης, ου (ὁ)·
Allessamento; *s. m.* ἑφθότης, ητος (ἡ).
Allessare; *v. att.* ἑφθόω=ῶ· ἕψω.
Allesso; *add.* ἑφθός, ή, όν.
Allesso; *s. m.* ἕψημα, ατος (τό)· ἑφθόν, οῦ (τό).
Allestire; *v. att.* παρα-σκευάζω. –2. Una nave; ἐξ-αρτύω· ἐξ-αρτίζω· πληρόω=ῶ· παρα-σκευάζομαι. –3. A vicenda; ἀντι-κατα-σκευάζω.
Alletamare; *v. att.* κοπρίζω.
Allettamento; *s. m.* θέλγητρον, ου (τό)· ἐπαγωγαί, ῶν (αἱ)· δελέαμα, ατος· δέλεαρ, ατος (τό).
Allettare; *v. att.* δελεάζω· ἐπ-άγομαι· παρα-καλέω=ῶ· παρ-άγω. –2. Dar letto, albergare; ὑπο-δέχομαι· ξενοδοκέω=ῶ· ξενοδοκέομαι=οῦμαι *(Med.)*· οἰκέω=ῶ· κεῖμαι. –3. Abbassare; κατα-βάλλω. –4. Che alletta; δελεαστικός, ή, όν. –5. Ciò che alletta; ἀγωγόν, οῦ (τό).
Allettativa; *s. f.* } V. Allettamento.
Allettativo; *s. m.* }
Allettativo; *add.* ἐπαγωγός, όν· ἐπαγωγικός, ή, όν· ἑλκτικός, όν.
Allettatore; *add.* δελεάζων, ουσα, ον.
Alletterare; *v. att.* παιδεύω.
Alletterato; *s. m.* V. Letterato.
Alletteratura; *s. f.* V. Letteratura.
Allettevole; *add.* V. Allettativo.
Allevamento; *add.* ἀγωγή, ῆς (ἡ)· τροφή, ῆς (ἡ)· ἀνατροφή, ῆς (ἡ)· παιδεία, ας (ἡ)· παίδευσις, σεως (ἡ).
Allevare; *v. att. Nutrire;* τρέφω· ἀνα-τρέφω. –2. Ammaestrare; παιδεύω. –3. Levar in alto; ἐξ-αιρέω=ῶ. –4. Alleviare; ἀκ-κουφίζω.
Allevato; *p. pass.* πεπαιδευμένος, η, ον.
Allevato; *s. m. Allievo;* τρόφιμος, ου· τροφός, οῦ (ὁ, ἡ).
Allevatore; *add.* τροφός, οῦ (ὁ, ἡ)· θρεπτήρ, ῆρος (ὁ)· θρέπτειρα, ας (ἡ)· τροφεύς, έως (ὁ)· τεθήνη, ης (ἡ).
Allevatura; *s. f.* V. Allevamento.
Allevaturaccia; *s. f. pegg.* κακή ἀγωγή, ῆς (ἡ).
Alleviagione; *s. f.* } κουφισμός, οῦ (ὁ).
Alleviamento; *s. m.* }
Alleviare; *v. att.* κουφίζω.
Alleviazione; V. Alleviagione.
Allezzare; *v. intr.* καυσμός αἴρει.
Allianza; *s. f.* V. Alleanza.
Allibbimento; *s. m.* θάμβος, εος=ους (τό)· ἔκπληξις, εως, ἰ (ἡ)· θάμβησις, σεως (ἡ).
Allibbire; *v. intr.* ἐκ-πλήττομαι· θαμβέω=ῶ· ἐκ-θαμβέω=ῶ.
Allibbito; *p. pass.* ἐκπλαγείς, εῖσα, έν· ἔκθαμβος, ον· ἐκπεπληγμένος, η, ον.
Allibramento; *s. m.* ἀνάγραφή, ῆς (ἡ).
Allibrare; *v. att.* ἀνα-γράφω· ἐν-γράφω· κατα-γράφω.
Allicenziare; *v. att.* V. Licenziare.
Allicere; *v. att.* V. Allettare.
Allidere; *v. att.* V. Ammaccare.
Allietare; *v. att. Far lieto;* V. Contentare.
Allievare; *v. att.* V. Allevare.
Allievo; *s. m.* τρόφιμος, η, ον.
Allifante; *s. m.* V. Elefante.

Alligatore; *s. m.* κροκόδειλος, ου (ὁ).
Allignamento; *s. m.* ῥίζωμα, ατος (τό).
Allignare; *intr.* ῥιζόομαι=οῦμαι· κατα-ῤῥιζόομαι=οῦμαι· φύομαι. –2. Stabilirsi; καθ-ίσταμαι. –3. Che alligna in alto; ἀκροφυής, ές.
Allignato; *add.* κατάῤῥιζος, ον· ῥίζαν ἔχων, ουσα, ον.
Allindare; *v. att.* καλλωπίζω· κοσμέω=ῶ. –2. Acconciarsi; κοσμέομαι=οῦμαι.
Allindatore; *add.* κοσμητής, οῦ (ὁ).
Allindire; *v. att.* V. Allindare.
Allineamento; *s. m.* τάξις, ξεως (ἡ).
Allineare; *v. att.* ταξιόω=ῶ.
Allinguato; *add.* λάλος, ον· ἀθυρόγλωττος, ον· γλώτταλγος, ον· γλώτταργος, ον. –2. Essere allinguato; ἀθυρογλωττέω=ῶ· γλωσσαργέω=ῶ· γλωσσαλγέω=ῶ.
Alliquidire; *v. intr.* τήκομαι· δια-λύομαι.
Allisione; *s. f.* πρόσκρουσις, σεως (ἡ)· πρόσραξις, εως (ἡ)· πρόσρηξις, εως (ἡ)· πλῆξις, ξεως (ἡ).
Allʼiso; *add.* V. Pesto, ammaccato.
Allistare, e Allistrare; *v. att.* ταινιόω=ῶ.
Allitare; *v. intr. Giungere al lito;* προς-ορμίζω.
Allitterato; *s. m.* V. Letterato.
Allitterazione; *s. f.* παρομοιωσις, σεως (ἡ)
Allivellare; *v. att. Dare un fondo a livello;* ἐμ-φυτεύω.
Allividimento; *s. m.* πελίδνωμα, ατος (τό).
Allividire; *v. intr.* πελιδνόομαι=οῦμαι.
Allividito; πελιδνωθείς, εῖσα, έν.
Allocare; *v. att.* V. Allogare.
Alloccaccio; *pegg. d'*Allocco.
Alloccare; *v. att. Adocchiare per tendere insidie;* λοχάω=ῶ.
Allocceria; *s. f.* μωρία, ας (ἡ)· ἀναισθησία, ας (ἡ)· νωθεία, ας (ἡ).
Allocco; *s. m. Uccello;* βύας, ου (ὁ)· γλαῦξ, κός (ἡ). –2. *Metaf.* Balordo; ἠλίθιος, ου (ὁ)· ἀβέλτερος, ον· ἀσύνετος, ον.
Allocuzione; *s. f.* προσφώνημα, ατος (τό)· πρόσφθεγμα, ατος, (τό).
Allodiale; *add.* ἴδιος, α, ον· ἀτελής, ές.
Allodio; *s. m.* ἀγρός, οῦ ἀτελής (ὁ)· χωρίον, ου ἀτελές (τό).
Allodola; *s. f.* κορυδαλλός, οῦ (ὁ)· κόρυδος, ου (ὁ).
Allogagione; *s. f.* } ἀπομίσθωσις, σεως (ἡ).
Allogamento; *s. m.* }
Allogare; *v. att.* τίθημι. –2. Dare a fitto, a pigione; ἀπο-μισθόω=ῶ· ἐκ-μισθόω=ῶ. –3. Dar marito; γαμίζω. –4. *Di danari;* δανείζω.
Allogatore; *add.* μισθώτης, ου (ὁ)· μισθώτρια, ας (ἡ).
Allogazione; *s. f.* V. Allogagione.
Alloggeria; *s. f.* e
Alloggiamento; *s. m.* ξενία, ας (ἡ). –2. *Dei soldati;* στρατόπεδον, ου (τό). –3. Porre gli alloggiamenti; στρατοπεδεύω.
Alloggiare; *v. att.* ξενίζω· ξενίζομαι.
Alloggiato; *p. pass.* ξενισθείς, εῖσα, έν.
Alloggio; *s. m.* V. Alloggiamento.
Allogliato; *add.* αἴρινος, η, ον.
Allongare; *v. att.* V. Allungare.
Allontanamento; *s. m.* e
Allontananza; *s. f.* ἀποχώρησις, σεως (ἡ)· ἀποκίνησις, σεως (ἡ)· μετάστασις, σεως (ἡ)· ἀπαλλαγή, ῆς (ἡ).
Allontanare; *v. att.* ἀπο-χωρίζω· ἀφ-ίστημι· μεθ-ίστημι· ἀπο-κινέω=ῶ· ἀπ-ελαύνω· ἀπο-πέμπω· κε-

Digitized by Google

λεύω (τινα) ἀπέναι. -2. Allontanarsi; ἀπ-έρχομαι· ἀπο-χωρέω-ῶ· ἀπ-ίημι· μεθ-ίσταμαι· ἀπ-αλλάττομαι (*Med.*). -3. Di nascosto; ἀπο-διδράσκω. -4. Per lo spavento; ἀπο-δεδίσσομαι. -5. Allontanare dalla porta; ἀπο-θυρόω-ῶ.

Alloppiare; *v. att.* κεράννυμι ὀπίῳ. -2. Fare addormentare; ὑπνίζω.

Alloppio; *s. m.* ὄπιον, ου (τό).

Allora; e

Allorchè; *avv. di tempo;* τότε. -2. D'allora innanzi; ἐντεῦθεν. -3. Allora quando; ὁπότε.

Allordare; *v. att.* V. Lordare.

Allorino; *s. m dim.* d'alloro, μυρά δάφνη, ης (ἡ).

Allorino; *add.* δάφνινος, η, ον· δαφνικός, ή, όν.

Alloro; *s. m. Laurus nobilis;* δάφνη, ης (ἡ). -2. Con molti allori; πολύδαφνος, ον. -3. Simile all'alloro; δαφνωτός, ή, όν. -4. Che ha la forma dell'alloro; δαφνοειδής, ές· δαφνώδης, ες. -5. Che mangia alloro; δαφνηφάγος, ον. -6. Coronato d'alloro; δαφνωτός, ή, όν· δαφνόκομος, ον· δαφνίτης, ου (ὁ)· δαφνίτις, ιδος (ἡ). -7. Esser coronato d'alloro; δαφνηφορέω-ῶ· δαφνοφορέω-ῶ. -8. Produrre alloro; δαφνηφορέω-ῶ· δαφνοφορέω-ῶ. -9. Che produce alloro; δαφνηφόρος, ον· -10. Ombroso per alloro; δαφνόσκιος, ον.

Allotta; *avv. Allora;* τότε.

Alluciare; *v. att.* ἀπο-βλέπω.

Allucignolamento; *s. m.* συστροφή, ῆς (ἡ).

Allucignolare; *v. att.* συ-στρέφω· συμ-πλέκω.

Allucignolato; *p. pres.* σύστροφος, ον· συμπεπλεγμένος, η, ον.

Allucinare; *v. intr.* V. Abbagliare.

Allucinazione; *s. f.* παράβλεψις, σεως (ἡ)· ἀμβλυωπία, ας (ἡ).

Alludere; *v. att.* ἐπι-σημαίνω· αἰνίττομαι (τί, εἴς τι)· ὑπ-αινίττομαι (τί)· τείνω (εἴς, πρός τι).

Allumare; *v. att.* φωτίζω· δια-φωτίζω· ἐν-αυγάζω· κατα-λάμπω. -2. Adocchiare; ἀτενίζομαι.

Allume; *s. m.* στυπτηρία, ας (ἡ).

Alluminamento; *s. m.* Alluminanza; *s. f.* } φωτισμός, οῦ (ὁ)· καταυγασμός, οῦ (ὁ).

Alluminare; *v. att.* φωτίζω.

Alluminare; *s. m.* φῶς, φωτός (τό).

Alluminatore; *add.* φωτίζων, ουσα, ον.

Alluminazione; *s. f.* V. Illuminamento.

Alluminoso; *add.* στυπτηριώδης, ες.

Allungamento; *s. m.* ἔκτασις, σεως (ἡ)· ἀνάβολή, ῆς (ἡ). παρέκτασις, σεως (ἡ). -2. Discostamento; ἀνα-χώρησις, σεως (ἡ). -3. Distanza; διάστασις, σεως (ἡ).

Allungare; *v. att.* μηκύνω· ἐκ-τείνω· προ-άγω. -2. Procrastinare; ἀνα-βάλλομαι εἰς ὑστεραίαν. -3. *N. pass.* Discostarsi; ἀπ-έρχομαι.

Allungativo; *add.* παρατατικός, ή, όν.

Allungatura; *s. f.* V. Allungamento.

Allungiare; *v. att.* V. Allontanare.

Allupare; *v. intr.* λιμώττω.

Allusingare; *v. att.* V. Lusingare.

Allusione; *s. f.* παρῳδία, ας (ἡ)· ὑπόνοια, ας (ἡ). -2. Fare allusione segretamente; αἰνίσσομαι.

Allusivo; *add.* παρῳδικός, ή, όν.

Allustrare; *v. att.* V. Illustrare.

Alluviare; *v. att.* προς-κλύζω· χέω-ῶ.

Alluvione; *s. f.* πρόσκλυσις, σεως (ἡ).

Alma; *s. m.* V. Anima.

Almanaccare; *v. intr.* μαντεύομαι· ὀνειροπολέω-ῶ.

Almanacco; *s. m.* ἐφημερίς, ίδος (ἡ).

Almanco; Almenchessia; Almeno; } *cong.* ἀλλάγε· γε· γοῦν.

Almiraglio; *s. m.* V. Ammiraglio.

Almirante; *s. m.* V. Ammiraglio. -2. Il vascello ove naviga l'ammiraglio; στρατηγίς, ίδος (ἡ ναύς).

Almo; *s. m.* V. Animo.

Almo; *add. Che dà animo e vita;* τρόφιμος, ον· ζωπυρῶν, οῦσα, οῦν· ἐγερτικός, ή, όν. -2. Santo; ἁγίος, α, ον. -3. Sereno; γαληνός, ή, όν.

Alno; *s. m.* κλήθρα, ας (ἡ).

Aloe; *s. m.* ἀλοή, ῆς (ἡ). -2. Agarico; ἀγάλλοχον, ου (τό).

Alone; *s. m.* ἅλως, ω (ἡ).

Alopecia, e Alopezia; *s. f. Infermità che fa cadere i peli;* ἀλωπεκία, ας (ἡ).

Alore; *s. m.* ὀδμή, ῆς (ἡ)· εὐωδία, ας (ἡ).

Aloroso; *add.* εὐωδής, ές.

Aloscia; *s. f. Bevanda fatta d'acqua, di miele e di spezie;* ὑδρόμελι, ιτος ἀρωματικόν, (τό).

Alpe; *s. f.* ἄλπις, εως (ἡ).

Alpestre; Alpestro; Alpigiano; Alpigno; Alpino; } *add.* ὀρεινός, ή, όν· ἄγριος, α, ον.

Alquantetto; *dim.* ὀλίγον· ἐπί μικρόν.

Alquanto; *avv.* τι ὀλίγον· τι μικρόν· ἐπὶ ποσόν· ποσῶς. -2. *Avv. di tempo;* χρόνον τινά· ἀνάχρονον· ὀλίγον χρονον· οὐ πολύν χρόνον.

Alquanto; *add.* ποσός, ή, όν. -2. Alquanti; τινές, τινά. -3. *In forza di sost.;* τί· ποσόν.

Alquantuni, Alcuni, e Alquanti; τινές, νών.

Altalena; *s. f.* αἴωρα, ας (ἡ). -2. Fare all'altalena; V. Altalenare.

Altalenare; *v. intr.* αἰωρέομαι-οῦμαι.

Altaleno; *s. m.* κηλώνιον, ου (τό)· κήλων, ωνος (ὁ).

Altamente; *avv.* ὑψηλῶς· ἀνώθεν. -2. Profondamente; βαθέως. -3. Molto; σφοδρά. -4. Nobilmente; εὐγενῶς. -5. Magnificamente; μεγάλως· μεγαλείως· μεγαλοπρεπῶς. -6. Fieramente; σφοδρῶς. -7. Acerbamente; τραχέως· πικρῶς.

Altana; *s. f.* αἴθουσα, ης (ἡ)· αἴθριον, ου (τό).

Altanto; *sinc.* V. Altrettanto.

Altare; *s. m.* βωμός, οῦ (ὁ)· ἑστία, ας (ἡ)· θυσιαστήριον, ου (τό). -2. Con molti altari; πολύβωμος, ον.

Altaretto; Altarino; Altaruzzo; } *dim.* μικρὸς βωμός, οῦ (ὁ)· βωμίσκος, ου (ὁ)· ἐσχάρα, ας (ἡ).

Altazzoso; *add.* Altezzoso.

Altea; *s. f.* ἀλθαία, ας (ἡ).

Alteggiare; *v. intr.* ὑπερ-ηφανεύομαι· ὑπερ-ηφανέω-ῶ· μεγαλορρονέω-ῶ· ὑψηλορρονέω-ῶ· μεγαρρονέω-ῶ (ἐπί τινι).

Alterabile; *add.* ἀλλοιωτός, ή, όν.

Alterabilità; *s. f.* ἀλλοιωτόν, οῦ (τό).

Alteramente; *avv.* ὑπερηφάνως· ὑβριστικῶς. -2. Portare, comportarsi alteramente; μεγαλαυχέω-ῶ.

Alteramento; *s. m.* V. Alterazione.

Alterare; *v. att.* ἀλλοιόω-ῶ· ταράττω· μετα-βάλλω· μεθ-ίστημι· μετα-ποιέω-ῶ· -2. *N. pass.* μεταβάλλω ἐμαυτόν· ἀλλοιόομαι-οῦμαι (*pass.*)· ἀλλοιοτροπέομαι-οῦμαι.

Alteratamente; *avv.* ταραχωδῶς· ἄλλῃ· ἀλλοίως· ὀργιζομένως.

Digitized by Google

Alterato; *add.* ταραχώδης, ες· τεταραγμένος, η, ον. -2. Sdegnoso; ὀργιζόμενος, η, ον.

Alterazioncella; *dim. s. f.* μικρὰ ἀλλοίωσις, σεως (ἡ).

Alterazione; *s. f.* ἀλλοίωσις, σεως (ἡ)· ἑτεροίωσις, σεως (ἡ)· μεταβολή, ῆς (ἡ). -2. Perturbazione; τάραγμα, ατος (τό)· τάραξις, εως (ἡ).

Altercare; *v. att.* φιλονεικέω· δια-δικάζω· ἐρίζω.

Altercazione; *s. f.* ἔρις, ιδος (ἡ)· διαφορά, ᾶς (ἡ)· διάστασις, σεως (ἡ)· λοιδορία, ας (ἡ).

Alterezza; e

Alterigia; *s. f.* ὑπερηφάνεια, ας (ἡ)· ὑψηλοφροσύνη, ης (ἡ)· μεγαλοφροσύνη, ης (ἡ)· μεγαλαυχία ας (ἡ)· ὑπεροψία, ας (ἡ).

Alternamente; *avv.* V. Alternatamente.

Alternamento; *s. m.* V. Alternazione.

Alternare; *v. att.* παρ-αλλάττω· ἀμείβω. -2. Cantare vicendevolmente; ἀντι-ψάλλω.

Alternatamente; *avv.* παραλλάξ· ἐναλλαξ· ἀμοιβαίως.

Alternativa; *s. f.* ἀμοιβή, ῆς (ἡ)· ἀνταλλαγή, ῆς (ἡ).

Alternativamente; *avv.* V. Alternatamente.

Alternazione; *s. f.* μεταβολή, ῆς (ἡ)· μεταλλαγή, ῆς (ἡ)· μετάλλαξις, εως (ἡ)· παράλλαξις, εως (ἡ).

Alterno; *add.* ἀμοιβαῖος, α, ον· ἄλλος παρ' ἄλλον.

Altero; Alteroso; } *add.* V. Altiero.

Altetto; *add. dim.* ὑψηλότερος, α, ον. -2. Mezzo briaco; ἀνροθώραξ, ακος (ὁ, ἡ).

Altezza; *s. f.* ὕψος, εος=ους (τό)· ὑψηλότης, ητος (ἡ)· μῆκος, εος=ους (τό)· αἶπος, εος=ους (τό). -2. Magnanimità; ὕψος, εος=ους (τό)· μεγαλοφροσύνη, ης (ἡ).

Altezzosamente; *avv.* Alteramente.

Altezzoso; *add.* V. Altiero.

Alticcio; *add.* ἀκροθώραξ, ακος (ὁ, ἡ).

Altieramente; *avv.* V. Alteramente.

Altierezza; *s. f.* V. Alterezza.

Altiero; *add.* ὑψηλόφρων, ον· ὑψηλόνους, ουν· μεγαλόφρων, ον· μεγαλαυχής, ές· μεγαλαύχητος, ον. -2. Nobile; *μέγας, μεγάλη, μέγα*· γενναῖος, α, ον· εὐγενής, ές.

Altifremente; *add.* βαρυβρεμέτης, ου (ὁ)· βαρύβρομος, ου (ὁ)· βαρυβρεμέτειρα, ας (ἡ).

Altifrondoso; *add.* ὑψιπήταλος, ον.

Altire; *v. att.* ἀνα-βαίνω.

Altisonante; Altisono; } *add.* ὑψηχής, ές.

Altissimamente; *add. superl.* ὑψηλότατα.

Altissimo; *add. superl.* ὑψηλότατος, η, ον.

Altitonante; *add.* ὑψιβρεμέτης, ου (ὁ)· ὑψίβρομος, ον.

Altitudine; *s. f.* V. Altezza.

Altivolante; *add.* ὑψιπετήεις, εσσα, εν· ὑψιπέτης, ου (ὁ)· ὑψιπότητος, ον.

Alto; *s. m.* ὕψος, εος=ους (τό). -2. V. Altezza.

Alto; *add.* ὑψηλός, ή, όν· ὑψηρεφής, ές· αἰπύς, εῖα, ύ. -2. Profondo, basso; βαθύς, εῖα, ύ. -3. Sublime, egregio, grande; *μέγας, μεγάλη, μέγα*. -4. Difficile, pericoloso; χαλεπός, ή, όν. -5. Superbo, orgoglioso; ὑπερήφανος, ον. -6. Alto dal vino; ἀκροθώραξ, ακος (ὁ, ἡ). -7. Il più alto; ἀνώτατος, η, ον. -8. Monte alto cinquanta piedi; πεντήκοντα εἰς ὕψος πόδας ὄρος, εος=ους (τό). -9. Alto mare; πόντος, ου (ὁ). -10. Essere portato in alto mare; ἐλαύνω εἰς τὸ πέλαγος· ἀνὰ πόντον πλέω.

Alto; *avv.* ὑψηλῶς· ὕψι. -2. Tosto, su via; ἄγε, ἄγετε. -3. Fare alto; ἵσταμαι· ἐφ-ίσταμαι. -4. Fare alto e basso; πάντα ποιέω. -Β'. Comandare a suo senno; αὐτοπροαιρέτως πράττω. -5. Dall'alto; ὑψόθεν· ἀφ' ὕψους· ἀνώθεν. -6. Cader dall' alto; ἀν-άγομαι. -7. In alto; ὑψόθι· ὕψοσε. -8. Andare in alto; ὑψηλοβατέω. -9. Andare all'alto; ἀνω-φορέομαι=οῦμαι. -10. Diretto in alto; ἀνώρροπος, ον. -11. Levarsi in alto; ἀπο-θορέομαι=οῦμαι. -12. Sollevare in alto; μετεωρίζω. -13. Spingere in alto; βαστάζω.

Altore; *s. m. Che alimenta;* τροφεύς, έως (ὁ).

Altore; *s. m.* V. Autore.

Altoriamento; *s. m.* V. Aiuto.

Altoriare; *v. att.* V. Aiutare.

Altorio; *s. m.* V. Aiuto.

Altorità; *s. f.* V. Autorità.

Altorno; *avv.* V. Intorno.

Altramente; *avv.* ἄλλως· ἑτέρως· ἄλλη· ἀλλοίως.

Altra volta; *avv.* ἄλλοτε.

Altresì e Altressì; *avv.* ὁμοίως· ἴσως.

Altrettale; *add.* e

Altrettanto; *add.* τοσοῦτος, αὐτη, οῦτο. -2. Uguale; ὅμοιος, α, ον. -3. *Avv.* τοσοῦτον· ὁμοίως.

Altri; *pron.* ἄλλος, η, ον.

Altrice; *s. f.* τροφίς, ίδος (ἡ)· θρίπτρια, ας (ἡ).

Altrieri; *avv. di tempo;* πρότριτα.

Altrimenti; *avv.* V. Altramente.

Altro; *add.* ἄλλος, η, ον. -2. Secondo; ἕτερος, α, ον. -3. Rimanente, restante; ἄλλος, η, ον· λοιπός, ή, όν. -4. Per altro; *avv.* ἄλλως· πλήν. -5. Senz'altro; ἁπλῶς· εὐθέως· ἐκ τοῦ εὐθέος· τὴν εὐθείαν. -6. Non con altri; ἰδίᾳ.

Altronde; *avv.* ἄλλοθεν.

Altrotanto; *avv.* V. Altrettanto.

Altrove; *avv.* ἄλλη· ἄλλοσε· ἑτέροσε. -2. Essere altrove; ἄπ-ειμι.

Altrui; *pron.* ἑτέρου· ἄλλου.

Altura; *s. f.* ὕψος, εος=ους (τό). -2. Occupare le alture; ἀκρουχέω=ῶ.

Alturetta; *s. f.* μικρὸν ὕψος, εος=ους (τό).

Alturità; *s. f.* V. Autorità.

Alunno; *s. m.* τροφίας, ου (ὁ)· τρόφιμος, ου (ὁ).

Alvano; *s. m. Albero;* ὀρεινὴ μελία, ας (ἡ).

Alveare; Alveario; } *s. m.* κυψέλη, ης (ἡ· μελιττοτροφεῖον, ου (τό)· μελιττών, ῶνος (ὁ).

Alveo; *s. m.* V. Alveario. -2. Letto del fiume; ῥεῖθρον, ου (τό)· ῥεῦμα, ατος (τό)· σίμβλος, ου (ὁ)· σίμβλη, ης (ἡ)· σίμβλον, ου (τό)· χαράδρα, ας (ἡ)· χάραδρος, ου (ὁ).

Alveolo; *s. m.* λαρνάκιον, ου (τό).

Alvino; *add.* κοιλιακός, ή, όν.

Alvo; *s. m.* κοιλία, ας (ἡ)· ὑπογάστριον, ου (τό).

Alzaia; Alzaio; } *s. f. m.* κάλως, ω (ὁ)· ἑλκυστήρ, ῆρος (ὁ).

Alzamento; *s. m.* ὕψωσις, σεως (ἡ)· ὄγκωσις, σεως (ἡ)· ἔρσις, σεως (ἡ)· ἔπαρσις, σεως (ἡ).

Alzana; *s. f.* V. Alzaia.

Alzare; *v. att.* ὑψόω=ῶ· αἴρω· ἐπ-αίρω. -2. Aggrandire; αὐξάνω. -3. Alzare i mazzi, *Rubare;* κλέπτω. -Β'. *Adirarsi;* ὀργίζομαι. -Γ'. Andar altrove, andarsi con Dio; μετ-αν-ίσταμαι. -4. Alzare la voce; βοάω=ῶ. -5. Le corna, *insuperbire;* ἀλαζονεύομαι. -6. Alzar contro; ἀντ-αν-αίρω. -7. Alzare il prezzo; ἐπι-τιμάω=ῶ· ἀνα-τιμάω=ῶ· ἀνα-βιβάζω.

Alzata; *s. f.* V. Alzamento.

Alzato; *add.* αἰρόμενος, η, ον· ὑψηλός, ή, όν.

Alzatura; *s. f.* V. Alzamento.

Digitized by Google

Amabile; *add.* ἐράσμιος, ον· ἄξιος, α, ον τοῦ φιλεῖσθαι· ἐραστός, ή, όν· ἐρατεινός, ή, όν. -2. Affezionato; φιλήτης, ου (ὁ)· *(poet.)* φιλήτωρ, ορος (ὁ). -3. Assai amabile; μεγήρατος, ον. -4. Non amabile; ἀηδής, ές· ἄφιλος, ον.

Amabilemente; *avv.* V. Amabilmente.

Amabilità; *s. f.* ἐρασμιότης, ητος (ἡ).

Amabilmente; *avv.* φιλικῶς.

Amadore; *add.* ἐραστής, οῦ (ὁ)· ἐράστρια, ας (ἡ).

Amadriada e Amadriade; *s. f.* ἁμαδρυάδες, ων (αἱ).

Amagione; *s. f.* V. Magione.

Amalgama; *s. m.* σύγχυσις, σεως (ἡ).

Amalgamare; *v. att.* συγ-χέω-ῶ.

Amandolata; *s. f. Pozione fatta con mandorle;* ἀμυγδαλίτης, ου (ὁ).

Amandorla; *s. f.* V. Mandorla.

Amandorlato; *s. m.* Mandorlato.

Amante; *add.* ἐραστής, οῦ (ὁ)· ἐράστρια, ας (ἡ).

Amantemente; *avv.* φιλικῶς.

Amantesco; *add.* ἐρωτικός, ή, όν.

Amanuense; *s. m.* ὑπογραφεύς, έως (ὁ).

Amaraccio; *add. pegg. di amaro;* ὡς πικρότατος, η, ον.

Amaracino; *add. Di amaraco;* ἀμαράκινος, η, ον· ἀμαρακόεις, εσσα, εν.

Amaraco; *s. m.* ἀμάρακος, ου (ὁ)· ἀμάρακον, ου (τό).

Amaramente; *avv.* πικρῶς. -2. Aspramente; τραχέως· δεινῶς.

Amaranto; *s. m.* ἀμάραντος, ου (ὁ).

Amarasca; *s. f.* κεράσιον, ου ὀξύτερον (τό).

Amarasco; *s. m.* κέρασος, ου ὀξυτέρα (ἡ).

Amare; *v. att. Voler bene;* ἀγαπάω-ῶ· φιλέω-ῶ (τινα)· ἐράω-ῶ (τινος). - 2. Desiderare; φιλέω-ῶ· ἐπι-θυμέω-ῶ. ποθέω-ῶ. -3. Amar meglio; αἱρέομαι-οῦμαι. -4. Amare a vicenda; ἀντι-φιλέω-ῶ· ἀντ-αγαπάω-ῶ. -5. Cessare di amare; ἀπο-στέργω. -6. Non amare teneramente; ἀφιλοστοργέω-ῶ. -7. Che non ama teneramente; ἀφιλόστοργος, ον.

Amareggiamento; *s. m.* πικρία, ας (ἡ)· πικρότης, ητος (ἡ).

Amareggiare; *v. att. Render amaro;* πικραίνω· πικράζω· ἐμ-πικραίνω. -2. Divenir amaro; πικραίνομαι. -3. Affliggere; λυπέω-ῶ· ἐν-οχλέω-ῶ.

Amareggiola; Amarella; } *s. f.* παρθένιον, ου (τό).

Amarena; *s. f. Frutto;* κεράσιον, ου ὀξύ (τό).

Amaretto; *add.* ὑπόπικρος, ον.

Amarezza; *s. f.* πικρότης, ητος (ἡ).

Amarezzare; *v. att.* Marezzare.

Amaricare; *v. att.* V. Amareggiare.

Amariccio; *add.* V. Amaretto.

Amarificare; *v. att.* V. Amareggiare.

Amarilli; *s. f.* ἀμαρύλλις, ιδος (ἡ).

Amarina; *s. f.* V. Amarena.

Amarino; *s. m.* κέρασος, ου ὀξύς (ὁ).

Amarire; *v. att.* V. Amareggiare.

Amaritudine; *s. f.* πικρότης, ητος (ἡ)· πικρία, ας (ἡ). -2. Affanno; πικρασμός, οῦ (ὁ)· λυπή, ῆς (ἡ). -3. Rigore; τραχύτης, ητος (ἡ).

Amarizzare; *v. att.* V. Amareggiare.

Amaro; *s. m.* πικρότης, ητος (ἡ)· πικρία, ας (ἡ).

Amaro; *add.* πικρός, ά, όν· στρυφνός, ή, όν. -2. Non amaro; ἄπικρος, ον. -3. Assai amaro; πολύπικρος, ον.

Amarogno; Amarognolo; } *add.* ὑπόπικρος, ον.

Amarore; *s. f.* V. Amarezza.

Amarulento; *add.* πικρός, ά, όν.

Amatista; *s. f. Pietra diafana;* ἀμέθυστος, ου (ὁ)·

Amatita; *s. f.* αἱματίτης, ου (ὁ λίθος).

Amativo; *add.* ἐραστός, ή, όν.

Amato; *add.* ἐρώμενος, η, ον· φιλητός, ή, όν· ἀγαπητός, ή, όν· φίλος, η, ον· προσφιλής, ές. -2. Assai amato; πολυφίλητος, ον· πολυέραστος, ον· πολύζηλος, ον. -3. Non amato; ἀφίλητος, η, ον.

Amatore; *add.* ἐραστής, οῦ (ὁ)· ἐράστρια, ας (ἡ).

Amatorio; *add.* ἐρωτικός, ή, όν.

Amattamento; *s. m.* νεῦμα, ατος (τό).

Amattare; *v. att.* νεύω.

Amaurosi; *s. f.* ἀμαύρωσις, σεως (ἡ).

Amaurotico; *add.* ἀμαυρωτικός, ή, όν.

Amazzone; *s. f.* Ἀμαζών, όνος (ἡ)· Ἀμαζονίδες, ων (αἱ).

Amazzonico; *add.* ἀμαζόνειος, α, ον· ἀμαζονικός, ή, όν.

Ambage; *s. f.* περιαγωγή, ῆς (ἡ).

Ambasceria; *s. f.* πρεσβεία, ας (ἡ)· πρέσβευμα, ατος (τό)· πρεσβύεσις, σεως (ἡ). -2. Mandare una ambasceria; πρεσβεύομαι.

Ambascia; *s. f.* δύσπνοια, ας (ἡ)· ἄσθμα, ατος (τό)· ἄση, ης (ἡ). -2. Travaglio, noia; ταραχή, ῆς (ἡ)· ἀπορία, ας (ἡ).

Ambasciadore; *s. m.* πρέσβεις, έων (οἱ)· πρεσβευτής, οῦ (ὁ). -2. Nuncio, Messaggero; ἄγγελος, ου (ὁ)· ἀγγελιώτης, ου (ὁ) *(Poet.)*. -3. Essere ambasciadore, negoziare, trattare come ambasciadore; πρεσβεύω· πρεσβεύομαι. -4. Ambasciador non porta pena; ὁ πρέσβυς οὐ τύπτεται, οὔτε ὑβρίζεται. -5. Mandare a vicenda ambasciatori; ἀντι-πρεσβεύομαι.

Ambasciadrice; *s. f.* πρεσβεύτειρα, ας (ἡ)· ἄγγελος, ου (ἡ)· ἀγγελιῶτις, τιδος (ἡ).

Ambasciare; *v. att.* ἄγχομαι· δυσ-πνοέω-ῶ.

Ambasciaria; *s. f.* V. Ambasceria.

Ambasciata; *s. f.* ἀγγελία, ας (ἡ). -2. Portare un'ambasciata; ἀγγελιαφορέω-ῶ· -3. Fare ambasciata; πρεσβεύω (πρός τινα).

Ambasciatore; *s. m.* V. Ambasciadore.

Ambasciatorio; ἀγγελικός, ή, όν.

Ambascio; *s. m.* V. Ambascia.

Ambascioso; *add.* περιαλγής, ές· δύσπνοος-ους, οον-ουν.

Ambe, Ambi, Ambedue, Ambedui, Ambeduo; } *pron.* ἄμφω, ἀμφοῖν.

Ambiadura; *s. f.* V. Ambio.

Ambiante; *add.* ὁ ἵππος, ὁ κατὰ σκέλος βαδίζων, οντος.

Ambiare; *v. intr.* περι-πατέω-ῶ· κατὰ σκέλος βαδίζω.

Ambidestro; *add.* ἀμφιδέξιος, ον.

Ambidue, Ambidui, Ambiduo; *add.* V. Ambedue.

Ambieggiare; *v. intr.* V. Ambiare.

Ambiente; *s. m.* περίεχον, οντος (τό).

Ambiguamente; *avv.* ἀμφιβόλως· ἀμφισβάτως· ἐπαμφοτεριζόντως. -2. Parlar ambiguamente; ἐπ-αμφοτερίζω.

Ambiguezza; *s. f.* ἀμφιβολία, ας (ἡ)· ἀμφισβήτημα, ατος (τό)· ἀμφισβήτησις, σεως (ἡ).

Ambiguità; *s. f.* Ambiguo; *s. m.* }

Ambiguo; *add.* ἀμφίβολος, ον· ἀμφίσβατος, ον ἀμφισβητήσιμος, ον. -2. Irresoluto; ἀμφίβολος, ον· ἐπαμφότερος, ον. -3. *Avv.* V. Ambiguamente.

Ambio; *s. m. Andatura di cavallo;* περίπατος, ου (ὁ ἵππου)· κατὰ σκέλος βάδισμα, ατος (τό).

Digitized by Google

Ambire; *v. att.* μετ-ἐρχομαι· μέτ-ειμι· σπουδάζω· μνάομαι=οῦμαι· ζητέω=ῶ· θηράω=ῶ· ὀρέγομαι· ἐπι-θυμέω=ῶ (τινός)· παρ-αγγέλλω. -2. Il comando; μηχανεύομαι σπουδαρχίαν· σπουδαρχέω=ῶ· σπουδαρχάω=ῶ. -3. Che ambisce il comando; σπουδαρχης, ου (ὁ). -4. Gli onori; φιλοτιμέομαι=οῦμαι.

Ambito; *s. m. Giro*; περίβολος, ου (ὁ)· περίοδος, ου (ἡ)· γύρος, ου (ὁ). -2. Broglio; παραγγελία, ας (ἡ)· σπουδαρχαιρεσία, ας (ἡ)· σπουδαρχία, ας (ἡ).

Ambizioncella; *s. f.* μικρά φιλοτιμία, ας (ἡ).

Ambizione; *s. f.* e

Ambiziosaggine; *s. f.* φιλοτιμία, ας (ἡ). φιλοδοξία, ας (ἡ). -2. Gareggiare in ambizione; ἀντι-φιλοδοξέω=ῶ. -3. Senza ambizione; ἀφιλότιμος, ον.

Ambiziosamente; *avv.* φιλοτίμως· φιλοδόξως.

Ambizioso; *add.* φιλότιμος, ον· φιλόδοξος, ον. -2. Essere ambizioso; φιλοδοξέω=ῶ.

Ambligonio; *add.* ἀμβλυγώνιος, ον.

Ambone; ἄμβων, ωνος (ὁ).

Ambra; *s. f.* / **Ambro**; *s. m.* } ἤλεκτρον, ου (τό).

Ambrosia; *s. f.* ἀμβροσία, ας (ἡ).

Ambrosio; *add.* ἀμβρόσιος, ον.

Ambulare; *v. att.* περι-πατέω=ῶ· βαίνω.

Ambulatorio; *s. m.* περίπατος, ου (ὁ).

Ambulatorio; *add.* πορευτικός, ή, όν· περιπατητικός, ή, όν.

Ambustione; *s. f.* περίκαυσις, σεως (ἡ).

Ambusto; *add.* περικαυθείς, εῖσα, έν· περικεκαυμένος, η, ον.

Amedano; *s. f.* V. Ontano.

Amenamente; *avv.* ἡδέως· καλῶς· τερπνῶς.

Amenare; *v. att.* ἀπ-άγω. -2. Percuotere; πλήσσω. -3. Minacciare; ἀπ-ειλέω=ῶ.

Amendare; *v. att.* V. Ammendare.

Amendue / **Amendui** / **Amenduoi**; } *pron.* V. Ambedue.

Amenità; *s. f.* κάλλος, εος=ους (τό)· εὐφροσύνη, ης (ἡ)· χάρις, ιτος (ἡ)· τερπνότης, ητος (ἡ).

Ameno; *add.* ἡδύς, εῖα, ύ· καλός, ή, όν· τερπνός, ή, όν· χαρίεις, εσσα, εν· ἐπίχαρις, ι (ιτος).

Amente; *sost.* e *add.* ἄφρων, ον· ἄνοος=ους, οον=ουν· ἔφρων, ον.

Amenticare; *v. att.* V. Dimenticare.

Amenza e **Amenzia**; *s. f.* ἀπόνοια, ας (ἡ).

Ametisto e **Ametista**; *s. f.* V. Amatista.

Ametria; *s. f. Contrario di simetria*; ἀμετρία, ας (ἡ).

Amfibio; *add.* ἀμφίβιος, ον.

Amianto; *s. m.* ἀμίαντος, ου (ὁ).

Amica; *s. f.* φίλη, ης (ἡ). V. Amico.

Amicabile; *add.* φιλικός, ή, όν.

Amicabilità; *s. f.* φίλησις, σεως (ἡ).

Amicabilmente / **Amicamente**; } *avv.* φιλικῶς.

Amicare; *v. att.* συν-οικειόω=ῶ· φιλιόω=ῶ· φιλοποιέω=ῶ.

Amichetto; *dim. di* amico, ἑταιρίδιον, ου (τό).

Amichevole; *add.* φιλικός, ή, όν· φίλιος, ον· εὐνοϊκός, ή, όν· εὔνοος=ους, οον=ουν· εὐμενής, ές. -2. Propenso all'amicizia; φιλόφιλος, ον.

Amichevolmente; *avv.* φιλικῶς. -2. Ricevere amichevolmente; ἀσπάζομαι· ἀγαπάω=ῶ. -3. Vivere, trattare amichevolmente; χράομαι=ῶμαι φίλῳ (τινί).

Amicissimamente; *avv.* φιλικώτατα.

Amicissimo; *add.* φιλικώτατος, η, ον· φίλτατος, η, ον.

Amicizia; *s. f.* φιλία, ας (ἡ)· εὔνοια, ας (ἡ)· εὐμένεια, ας (ἡ). -2. Appiccare, contrarre, fare amicizia; φιλιάζω. -3. Aver amicizia; χράομαι=ῶμαι φίλῳ (τινί).

Amico; *s. m. e add.* φίλος, ου (ὁ)· φίλος, η, ον· φίλιος, α, ον· εὔνοος=ους, οον=ουν. -2. Trattar da amico; χράομαι=ῶμαι φίλῳ (τινί). -3. Fare amico; φιλιόω=ῶ. -4. Far l'amico; φιλίαν προς-ποιέομαι=οῦμαι. -5. Farsi amico; φιλιάζω· φιλίαν κτάομαι=ῶμαι (τινός) -6. O amico; ὦ φίλε· ὦ τάν. -7. Da amico; *add.* φιλικός, ή, όν· *avv.* φιλικῶς. -8. Amico da bonaccia: φίλος τῆς τύχης. -9. Amico di molti; πολύφιλος, ον. -10. Che ha amici intrinseci; μεγαλόφιλος, ον. -11. Che ha innumerevoli amici; μυριόφιλος, ον. -12. Amante degli amici; φιλόφιλος, ον. -13. Senza amici; ἄφιλος, ον. -14. Non amico; ἀφέταιρος, ον. -15. Utile; ὠφελής, ές· σύμφορος, ον.

Amido; *s. m.* ἄμυλον, ου (τό).

Amissibile; *add.* ἀπόβλητος, ον.

Amissione; *s. f.* V. Perdita.

Amistà / **Amistanza**; } *s. f.* V. Amicizia. -2. Lega; συμμαχία, ας (ἡ).

Amitto; *s. m.* περίβλημα, ατος (τό). -2. *T. eccl.* ἀναβόλαιον, ου (τό)· κάλυμα, ατος (τό).

Ammaccamento; *s. m.* σύντριψις, εως (ἡ)· σύνθλισις, σεως (ἡ)· συντριβή, ῆς (ἡ).

Ammaccare; *v. att.* συν-τρίβω. ἀπο-θλάω=ῶ· συν-θλάω=ῶ· κατα-θλίβω· συν-θλίβω.

Ammaccatura; *s. f.* V. Ammaccamento.

Ammacchiare; *v. intr.* ἐν ἀκάνθαις λανθάνω.

Ammaestrabile; *add.* εὐμαθής, ές.

Ammaestramento; *s. m.* / **Ammaestranza**; *s. f.* } παιδεία, ας (ἡ)· διδασκαλία, ας (ἡ).

Ammaestrare; *v. att.* παιδεύω· διδάσκω.

Ammaestratamente; *avv.* εὐμαθῶς· διδασκαλικῶς.

Ammaestrativo; *add.* παιδεύων, ουσα, ον· διδασκαλικός, ή, όν· παιδευτικός, ή, όν.

Ammaestrato; *add.* πεπαιδευμένος, η, ον· σόφος, η, ον.

Ammaestratore; *add.* διδάσκαλος, ου (ὁ, ἡ).

Ammaestratura / **Ammaestrazione**; } *s. f.* V. Ammaestramento.

Ammaestrevole; *add.* εὐμαθής, ές. -2. Ammaestrante; παιδευτικός, ή, όν.

Ammaestrevolmente; *avv.* τεχνικῶς.

Ammagliare; *v. att.* περι-πλέκω.

Ammagrare, Ammagrire; *v. att.* λεπτύνω· ἰσχναίνω· ἰσχνόω=ῶ. -2. *V. intr.* ἰσχνόομαι· ἰσχνόομαι=οῦμαι· λεπτύνομαι.

Ammainare; *v. att. T. mar.* ἱστία συν-τέλλω.

Ammaiare; *v. att.* κοσμέω=ῶ· κατα-κοσμέω=ῶ.

Ammalare; *v. intr.* νοσέω=ῶ· ἀσθενέω=ῶ· εἰς νόσον ἐμ-πίπτω.

Ammalaticcio; *add.* νοσώδης, ες.

Ammalato; *add.* νοσῶν, οῦσα, οῦν· ἀσθενῶν, οῦσα, οῦν. -2. Essere ammalato; νοσέω=ῶ· ἀλγέω=ῶ· ἀῤῥωστέω=ῶ. -3. Essere lungamente ammalato; μακρονοσέω=ῶ.

Ammalattire; *v. intr.* νοσέω=ῶ. V. Ammalare.

Ammalatuccio / **Ammalazzato**; } *add.* V. Ammalaticcio.

Ammaliamento; *s. m.* βασκανία, ας (ἡ)· γοητεία, ας (ἡ)· μαγγανεία, ας (ἡ)· ἐπῳδή, ῆς (ἡ)· κήλησις, σεως (ἡ).

Digitized by Google

Ammaliare; *v. att.* βασκαίνω· κατα-φαρμακεύω· γοητεύω· κατα-γοητεύω· μαγγανεύω (τινά)· ἀπ-άδω (τινί). -2. Non ammaliato; ἀκήλητος, ον.

Ammaliatore; *add.* βασκαίνων, ουσα, ον. κηλητικός, ή, όν.

Ammaliatura; Ammaliazione; } *s. f.* V. Ammaliamento.

Ammaliziare; Ammalizzire; } *v. att.* δια-φθείρω.

Ammammellato; *add.* V. Poppante.

Ammandorlato; *add.* ῥομβοειδής, ές.

Ammandriare; *v. att.* ἀγελάζω.

Ammanettare; *v. att.* δεσμεύω· δεσμέω=ῶ· δεσμόω=ῶ.

Ammanieramento; *s. m.* κόσμησις, σεως (ή).

Ammanierare; *v. att.* κοσμέω=ῶ· δια-κοσμέω=ῶ· καλλωπίζω.

Ammaninconire; *v. intr.* V. Immalinconire.

Ammannaiare; *v. att.* ἀπο-κεφαλίζω· ἀπο-κεφαλέω=ῶ.

Ammannamento; *s. m.* V. Ammannimento.

Ammannare; *v. att.* δραγμεύω· δραγματεύω. -2. Preparare; παρα-σκευάζω.

Ammannato; *add.* πρόθυμος, ον.

Ammannimento; *s. m.* παρασκευή, ῆς (ή).

Ammannire; *v. att.* παρα-σκευάζω.

Ammansare; Ammansire; } *v. att.* μαλάσσω· ἡμερόω=ῶ· ἐξ-ημερόω=ῶ· τιθασσεύω.

Ammansito; *add.* μαλαχθείς, εῖσα, έν. -2. Non ammansito; ἀθελήτης, ές.

Ammansitore; *add.* τιθασσευτής, οῦ (ὁ).

Ammantare; *v. att.* ἱματίζω.

Ammantatura; *s. f.* ἱμάτιον, ου (τό).

Ammantellare; *v. att.* καλύπτω ἱματίῳ.

Ammanto; *s. m.* ἔνδυμα, ατος (τό)· ἱμάτιον, ου (τό).

Ammarcimento; *s. m.* πῦον, πύου (τό).

Ammarcire; *v. intr.* πύθομαι.

Ammarginare; *v. intr.* κολλάομα=ῶμαι.

Ammaricare; *v. intr.* V. Rammaricarsi.

Ammarinare; *v. att.* πληρόω=ῶ ναῦν.

Ammartellare; *v. att.* σφυρόω=ῶ· σφυρελατέω=ῶ· σφυροκοπέω=ῶ. -2. Travagliare; λυπέω=ῶ· κακόω=ῶ.

Ammartellato; *add.* ζηλότυπος, ον.

Ammascare; *v. att. Comprendere*; συλ-λαμβάνω.

Ammascherare; *v. att.* πρόσωπον ἁρμόζω (τινί). -2. Ammascherarsi; σχῆμα, πρόσωπον ὑπο-δύομαι.

Ammassamento; *s. m.* σωρός, οῦ (ὁ)· ἀθροισμός, οῦ (ὁ).

Ammassare; *v. att.* σωρεύω· ἐπι-σωρεύω· ἀθροίζω· συν-άγω. -2. *N. pass.* συν-άγομαι· ἀμάω=ῶ.

Ammassato; *add.* σωρευθείς, εῖσα, έν· σωρευτός, ή, όν.

Ammassatore; *add.* σωρεύων, ουσα, ον· συνάγων, ουσα, ον.

Ammassellare; *v. att.* V. Ammucchiare.

Ammassicciare; *v. att.* V. Ammassare. -2. *Intr.* Assodarsi; στερέομα=οῦμαι.

Ammasso; *s. m.* σώρευσις, σεως (ή).

Ammatassare; *v. att.* ῥομβέω=ῶ.

Ammattamento; *s. m. T. mar.* νεῦσις, σεως (ή).

Ammattare; *v. att. T. mar.* νεύω· σημαίνω.

Ammattire; *v. att.* μωρόω=ῶ. -2. Divenir matto; μαίνομαι.

Ammattonamento; *s. m.* πλίνθοις στρῶσις, σεως (ή).

Ammattonare; *v. att.* πλίνθοις στορέννυμι, στρώνυμι· πλινθόω=ῶ.

Ammattonato; *add.* στορεθείς, εῖσα, έν.

Ammazzabovi; *s. m.* ταυροβόλος, ου (ὁ).

Ammazzafigli; *add.* τεκνοφόνος, ον.

Ammazzamento; *s. m.* φόνος, ου (ὁ)· ἀναίρεσις, σεως (ή)· σφαγή, ῆς (ή).

Ammazzare; *v. att.* κτείνω· ἀπο-κτείνω· φονεύω· αἱρέω=ῶ. -2. Che sè stesso ammazza; αὐτόρακτος, ον· αὐτοφόνος, ον· αὐτοκτόνος, ον.

Ammazzare; *v. att. Far mazzi*; V. Ammazzolare.

Ammazzaserpenti; *add.* ὀφιοβόλος, ον· ὀφιοκτόνος, ον.

Ammazzasette; *s. m.* Θράσων, οντος (ὁ).

Ammazzatoio; *s. m.* σφαγή, ῆς (ή).

Ammazzatore; *add.* φονευτής, οῦ (ὁ)· φονεύων, ουσα, ον.

Ammazzerare; *v. att.* ἐνδήσαντα ἀσκῷ ῥίπτω εἰς τὴν θάλατταν. -2. Macerare; μαλακύνω· μαλάττω.

Ammazzolare; *v. att.* συνδέσμους ποιέω=ῶ.

Ammelmare; Ammemmare; } *v. intr.* εἰς βόρβορον ἐμ-πίπτω.

Ammen; *avv.* ἀμήν.

Ammenare; *v. att.* V. Dimenare.

Ammencire; *v. att.* V. Avvizzire.

Ammenda; *s. f.* ἀμοιβή, ῆς (ή)· ἐπανόρθωσις, σεως (ή)· παραμυθία, ας (ή). -2. Censura; μετάγνωσις, σεως (ή). -3. Correzione; σωφρονισμός, οῦ (ὁ). -4. Fare ammenda; ἀπο-τίνω· ποιέομα=οῦμαι μεταμέλειαν τὴν ἐκκλησιαστικήν.

Ammendabile; *add.* ἐπανόρθωτος, ον.

Ammendamento; *s. m.* ἐπανόρθωσις, σεως (ή).

Ammendare; *v. att.* ἐπ-αν-ορθόω=ῶ. -2. Ristorare i danni; ζημίας ἀμείβομαι.

Ammendato; *p. pass.* ἐπανορθωθείς, εῖσα, έν.

Ammendazione; *s. f.* ἐπανόρθωσις, σεως (ή).

Ammenne; V. Ammen.

Ammentarsi; *v. rifl.* μέμνημαι· ἀνα-μιμνήσκω.

Ammessione; *s. f.* V. Ammissione.

Ammesso; *p. pass.* προς-δεκτός, ή, όν. -2. Non ammesso; ἀπρόσδεκτος, ον.

Ammettere; *v. att.* ἀπο-δέχομαι εἰς-δέχομαι· προς-δέχομαι. -2. Aizzare; ἐφ-ίημι· βιβάζω. -3. Commettere un peccato; ἁμάρτημα ἁμαρτάνω. -4. Ammettere una cosa invece d'un' altra; ἀντι-κατα-λαμβάνω. -5. Che non si può ammettere; ἄδεκτος, ον.

Ammezzamento; *s. m.* διχοτομία, ας (ή).

Ammezzare; *v. att.* διχοτομέω=ῶ· ἡμισεύω.

Ammezzare; *v. intr. Divenir mezzo*; πεπαίνομαι.

Ammezzato; *add.* διχότομος, ον· ἡμίτομος, ον· ἡμίτμητος, ον· ἡμιμέριστος, ον.

Ammezzire; *v. intr.* V. Ammezzare.

Ammiccare; *v. att.* ἐπι-νεύω. -2. Che non si ammicca, senza ammiccare; ἀκάμμυστος, ον.

Ammigliorare; *v. att.* βελτιόω=ῶ.

Amminicolare; *v. att.* βοηθέω=ῶ· ὑπερείδω.

Amminicolatorio; *add.* βοηθηματικός, ή, όν.

Amminicolo; *s. m.* βοήθημα, ατος (τό).

Amministragione; Ammistranza; } *s. f.* V. Amministrazione.

Amministrare; *v. att.* ὑπηρετέω=ῶ· δια-χειρίζω· δι-οικέω=ῶ. -2. La cosa pubblica; πράττω τὰ τῆς πόλεως· δι-οικέω=ῶ τὴν πόλιν. -3. La giustizia; θεμιστεύω· δικαιοδοτέω=ῶ. -4. I sacramenti; μυστήρια δια-μερίζω. -5. Non bene amministrato; ἀταμίευτος, ον.

Amministrativo; *add.* ὑπηρετικός, ή, όν.

Amministratore; *add.* ὑπηρετής, οῦ (ὁ)· ὑπηρέτις, ιδος (ή)· διοικητής, οῦ (ὁ)· διοικήτρια, ας (ή)· ἐπιμελητής, οῦ (ὁ)· ἐπιτρόπος, ου (ὁ)· ταμίας, ου (ὁ)·

Digitized by Google

ταμία, ας (ἡ). -2. Della casa; οἰκόνομος, ου (ὁ). -3. Dei beni; ἀγρονόμος, ου (ὁ).

Amministrazione; *s. f.* ὑπηρεσία, ας (ἡ)· διοίκησις, σεως (ἡ)· ἐπιμέλεια, ας (ἡ)· ἐπιτρόπευσις, σεως (ἡ)· ἐπιτροπεία, ας (ἡ). -2. Dello stato; πολιτεία, ας (ἡ). -3. Della casa; οἰκονομία, ας (ἡ)· ταμία, ας (ἡ). -4. Dei beni; ἀγρονομία, ας (ἡ).

Amministro; *s. m.* V. Ministro.

Amminuire; *v. att.* V. Diminuire.

Amminutare; *v. att.* *Sminuzzare*; συν-τρίβω.

Ammirabile; *add.* θαυμαστός, ή, όν· θαυμαλέος, α, ον· θαυμαστικός, ή, όν.

Ammirabilità; *s. f.* θαυμασιότης, ητος (ἡ).

Ammirabilmente; *avv.* V. Mirabilmente.

Ammiraglia, *s. f.* *nave*; ναυαρχίς, ίδος (ἡ).

Ammiragliato; *s. m.* ναυαρχία, ας (ἡ).

Ammiraglio; *s. m.* ναύαρχος, ου (ὁ). -2. Specchio; κάτοπτρον, ου (τό).

Ammiralità; *s. f.* ναύαρχοι, ων (οἱ).

Ammiramento; *s. m.* θαῦμα, ατος (τό).

Ammirando; *add.* V. Ammirabile.

Ammiranza; *s. f.* V. Maraviglia.

Ammirare; *v. att.* θαυμάζω. -2. *Intr.* ἐκ-πλήττομαι. -3. Che ammira cose piccole; μικροθαύμαστος, ον. -4. Ammirare assai; ἀπο-θαυμάζω. -5. Il non ammirare; ἀθαυμαστία, ας (ἡ).

Ammiratio; *add.* V. Ammirativo.

Ammirativamente; *avv.* θαυμαστῶς· θαυμαστικῶς.

Ammirativo; *add.* θαυμαστικός, ή, όν.

Ammirato; *add.* θαυμαστός, ή, όν· ἐκπλαγείς, εῖσα, έν. -2. Non ammirato; ἀθαύμαστος, ον.

Ammiratore-trice; *verb.* θαυμάζων, ουσα, ον· θαυμαστής, οῦ (ὁ).

Ammirazione; *s. f.* θαῦμα, ατος (τό)· θαυμασία, ας (ἡ)· θαυμασμός, οῦ (ὁ)· ἔκπληξις, εως (ἡ). -2. Cosa degna di ammirazione; ἄγασμα, ατος (τό). -3. Pigliar ammirazione; θαυμάζω.

Ammiserare; **Ammiserire**; *v. intr.* καθ-ίστημι εἰς μεγίστην ἀπορίαν· γίγνομαι πένης.

Ammissibile; *add.* ἀποδεκτέος, α, ον.

Ammissione; *s. f.* εἰσδοχή, ῆς (ἡ)· προσαγωγή, ῆς (ἡ)· συγχώρησις, σεως (ἡ).

Ammistione; *s. f.* *Mescolanza*; κρᾶσις, σεως (ἡ)· μίξις, εως (ἡ).

Ammisurare; *v. att.* μετριοπαθέω-ῶ.

Ammisuratamente; *avv.* μετρίως.

Ammisurato; *add.* σύμμετρος, ον· μετριοπαθής, ές.

Ammitto; *s. m.* V. Amitto.

Ammobiliare; *v. att.* κατα-σκευάζω.

Ammodamento; *s. m.* V. Moderazione.

Ammodare; *v. att.* V. Moderare.

Ammodatamente; *avv.* μετρίως.

Ammodato; *add.* σύμμετρος, ον.

Ammoderare; *v. att.* V. Moderare.

Ammoderatamente; *avv.* V. Ammodatamente.

Ammoderato; *add.* V. Moderato.

Ammodernare; *v. att.* καινοτομέω-ῶ· ἀνα-καινίζω· καινοποιέω-ῶ.

Ammodestare; *v. att.* σωφρονίζω.

Ammogliare; *v. att.* *Dar moglie*; γαμίζω. -2. *N. pass.* Pigliar moglie; γαμέω-ῶ (τινά). -3. Con una parente; γαμέω-ῶ ἐκ γενεᾶν.

Ammogliato; *add.* γαμηθείς, εῖσα, έν.

Ammogliatore; *add.* παράνυμφος, ου (ὁ)· νυμφαγωγός, όν.

Ammoinamento; *s. m.* τὸ καταῤῥέζειν· ἄσπασμα, ατος (τό)· ἀσπασμός, οῦ (ὁ)· χρηστολογία, ας (ἡ)· θέλγητρον, ου (τό).

Ammoinare; *v. att.* κατα-ῥῥέζω· σαίνω (τινά, τινί)· ἀσπάζομαι· κορίζομαι· κολακεύω.

Ammolestamento; *s. m.* ὄχλος, ου (ὁ)· ἐνόχλησις, σεως (ἡ).

Ammolestare; *v. att.* ἐν-οχλέω-ῶ (τινί)· λυπέω-ῶ· ἀνιάω-ῶ (τινά).

Ammollamento; *s. m.* ὕγρασις, σεως (ἡ).

Ammollare; *v. att.* ὑγραίνω· βρέχω. -2. Allentare la fune; ἀν-ίημι. -3. Far mansueto; μαλάττω. -4. Render lubrico; μαλάττω· ἐκ-μαλάττω· κατα-μαλάττω. -5. Essere umido; ὑγράζω· ὑγραίνομαι. -6. *N. pass.* Raddolcirsi; μαλάττομαι.

Ammollativo; **Ammolliente**; *add.* ὑγραντικός, ή, όν· μαλακτικός, ή, όν.

Ammollificare; *v. att.* V. Ammollare.

Ammollimento; *s. m.* μάλαξις, εως (ἡ).

Ammollire; *v. att.* V. Ammollare.

Ammollitivo; *add.* μαλακτικός, ή, όν.

Ammollito; *p. pass.* θρυπτικός, ή, όν. -2. Non Ammollito; ἄθρυπτος, ον.

Ammoniaco e Armoniaco; *s. m.* ἀμμωνιακόν, οῦ (τό).

Ammonigione; **Ammonimento**; *s. m.* V. Ammonizione.

Ammonire; *v. att.* σωφρονίζω· νουθετέω-ῶ· παρ-αινέω-ῶ· παρα-κελεύομαι (τινί τι)· παρα-καλέω-ῶ (τινά ἐπί τι)· παρ-αγγέλλω. -2. Ammonire a vicenda; ἀντι-νουθετέω-ῶ· ἀντι-παρ-αινέω-ῶ.

Ammonitore; *add.* νουθετῶν, οῦσα, οῦν· νουθετητής, οῦ (ὁ)· παραινέτης, ου (ὁ)· παρακελευτής, οῦ (ὁ).

Ammonitorio; *add.* νουθετικός, ή, όν· παραινετικός, ή, όν.

Ammonizione; *s. f.* νουθέτησις, σεως (ἡ)· νουθέτημα, ατος (τό)· νουθεσία, ας (ἡ)· παραίνεσις, σεως (ἡ)· παρακέλευσις, σεως (ἡ)· παράκλησις, σεως (ἡ).

Ammontamento; *s. m.* σώρευσις, σεως (ἡ).

Ammontare; *v. att.* ἀμάω-ῶ· σωρεύω-ῶ· συν-άγω.

Ammontatamente; *avv.* σωρηδόν.

Ammonticare; **Ammonticchiare**; **Ammonticciare**; *v. att.* V. Ammontare.

Ammonticellamento; *s. m.* σώρευσις, σεως (ἡ).

Ammonticellare; **Ammontinare**; *v. att.* V. Ammontare.

Ammontonamento; *s. m.* V. Ammontamento.

Ammontonare; *v. att.* ἐπι-σωρεύω.

Ammonzicchiare; *v. att.* V. Ammontare.

Ammorbare; *v. intr.* νοσέω-ῶ. -2. *In signif. att.* νοσάζω· φθείρω.

Ammorbatello; *add. dim.* ἐπίνοσος, ον.

Ammorbato; *add.* νοσηρός, ά, όν.

Ammorbidamento; *s. m.* μάλαγμα, ατος (τό). -2. Lusinghe; πόππυσμα, ατος (τό).

Ammorbidare; **Ammorbidire**; *v. att.* μαλακίζω· μαλακύνω· μαλάττω.

Ammorsare; *v. att.* V. Morsicare.

Ammortamento; *s. m.* σβέσις, σεως (ἡ)· ἀπόσβεσις, σεως (ἡ).

Ammortare; **Ammortificare**; *v. att.* σβέννυμι· ἀπο-σβέννυμι.

Ammortimento; *s. m.* χάλασις, σεως (ἡ)· χαλασμός, οῦ (ὁ).

Ammortire; *v. intr.* ἀσθενὴς γίγνομαι· ἀσθενίᾳ περι-πίπτω. -2. V. Ammorzare. -3. *Signifi. att.* indebolire, far svenire; ἀμαυρόω-ῶ.

Digitized by Google

Ammortizzare; *v. att.* λυτρόομαι-οῦμαι· ἀπο-λυτρόομαι-οῦμαι· λύομαι.
Ammortizzazione; *s. f.* λύτρωσις, σεως (ἡ).
Ammorvidare; *v. att.* V. Ammorbidare.
Ammorzamento; *s. m.* ἀπόσβεσις, σεως (ἡ).
Ammorzare; *v. att.* σβέννυμι. -2. Rintuzzare; χολάζω· δομάζω. -3. Annientare; δια-φθείρω· ἀπ-όλλυμι. -4. Accecare; τυφλόω-ῶ.
Ammosciare e Ammoscire; *v. intr.* μαραίνομαι.
Ammostare; *v. att.* σταφυλὰς πατέω-ῶ· ληνοβατέω-ῶ.
Ammostatoio; *s. m.* τρυγητήριον, ου (τό)· ληνός, οῦ (ὁ).
Ammostatura; *s. f.* τὸ πατεῖν σταφυλάς.
Ammotinamento; *s. m.* στάσις, σεως (ἡ)· θόρυβος, ου (ὁ)· ταραχή, ῆς (ἡ).
Ammotinare; *v. att.* στάσιν ποιέομαι-οῦμαι· ἀφ-ίσταμαι.
Ammotinatore; *verb.* στασιωτικός, οῦ (ὁ)· στασιώτης, ου (ὁ).
Ammotinazione; *s. f.* στάσις, σεως (ἡ)· ἀποστασία, ας (ἡ).
Ammottamento; *s. m.* κατάπτωσις, σεως (ἡ)· πτῶσις, σεως (ἡ)· πτῶμα, ατος (τό)· κατάπτωμα, ατος (τό)· ἐρείπιον, ου (τό).
Ammottare; *v. intr.* κατα-πίπτω· συμ-πίπτω.
Ammottinare; *v. att.* V. Ammotinare.
Ammovimento; *s. m.* V. Movimento.
Ammozzolare; *v. intr.* πυκνόω-ῶ.
Ammucchiare; *v. att.* ἐπι-σωρεύω. V. Ammassare.
Ammucidire; *v. intr.* σαπρός, ὠρώδης γίγνομαι· ὠρωτιάω-ῶ.
Ammuffare; *v. intr.* V. Muffire.
Ammuinamento; *s. m.* V. Ammoinamento.
Ammuinare; *v. att.* V. Ammoinare.
Ammunimento; *s. m.* V. Ammonizione.
Ammunire; *v. att.* V. Ammonire.
Ammunizione; *s. f.* V. Ammonizione.
Ammuricare; *v. att.* σωρεύω. V. Ammassare.
Ammusarsi; *v. n. pass.* προς-κρούω (τοι).
Ammutare; *v. intr.* V. Ammutolire.
Ammutinare; *v. att.* V. Ammotinare.
Ammutire; **Ammutolare**; **Ammutolire**; *v. intr.* κωφόομαι-ῶμαι. -2. Fare ammutolire; ἀπ-ενεόω-ῶ· ἀφωνίζω.
Ammutolito; *add.* σιγηλός, ή, όν· σιγηρός, ά, όν· σιγητικός, ή, όν. -2. Stare ammutolito; σιγάω-ῶ.
Amnestia e Amnistia; *s. f.* ἀμνήστεια, ας (ἡ)· ἀμνηστία, ας (ἡ).
Amo; *s. m.* ἄγκιστρον, ου (τό). -2. Pesca coll'amo; ἀγκιστρεία, ας (ἡ). -3. Chi pesca coll'amo; ἀγκιστρευτής, οῦ (ὁ). -4. Appartenente alla pesca coll'amo; ἀγκιστρευτικός, ή, όν. -5. Pescare coll'amo; ἀγκιστρεύω. -6. Legato all'amo; ἀγκιστρόδετος, ον. -7. Venditore di ami; ἀγκιστροπώλης, ου (ὁ). -8. Che inghiotte l'amo; ἀγκιστροφάγος, ον. -9. Prendere coll'amo; ἀγκυρίζω· ἀγκιστρόω-ῶ. -10. Che ha forma di amo; ἀγκιστρώδης, ες. -11. Curvare a guisa d'amo; ἀγκιστρόω-ῶ. -12. Piccolo amo; ἀγκίστριον, ου (ὁ).
Amomo o Cardamomo minore; *s. m.* *Pianta*; ἄμωμον, ου (τό).
Amoramento; *s. m.* V. Innamoramento.
Amoranza; *s. f.* V. Amore.
Amorazzo; *s. m.* V. Innamoramento.
Amorca; *s. f.* V. Amurca.

Amore; *s. m.* ἔρως, ωτος (ὁ)· φιλημοσύνη, ης (ἡ). φίλησις, σεως (ἡ). -2. Desiderio; ποθή, ῆς (ἡ)· πόθησις, σεως (ἡ)· πόθος, ου (ὁ)· ἐπιθυμία, ας (ἡ)· -3. Amore scambievole; φιλαλληλία, ας (ἡ). -4. Di sè stesso; φιλαυτία, ας (ἡ). -5. Tra i genitori ed i figli; φιλοστοργία, ας (ἡ)· στοργή, ῆς (ἡ). -6. Amor fraterno; φιλαδελφία, ας (ἡ). -7. Degli uomini; φιλανθρωπία, ας (ἡ). -8. Privo d'amore, senza amore; ἀπέρωτος, ον· ἀπόστοργος, ον· ἄστοργος, ον· ἀστεργής, ές. -9. Senza amor proprio: ἀφίλαυτος, ον. -10. Degno d'amore; ἀξιέραστος, ον. -11. Amore del bene; φιλαγαθία, ας (ἡ). -12. Pel Marito; φιλανδρία, ας (ἡ). -13. Del piacere; φιληδία, ας (ἡ)· φιληδονία, ας (ἡ). -14. Per la prole; φιλογονία, ας (ἡ). -15. Per il popolo; φιλοδημία, ας (ἡ). -16. Della gloria; φιλοδοξία, ας (ἡ). -17. Delle liti; φιλοδικία, ας (ἡ). -18. Degli spettacoli; φιλοθεαμοσύνη, ης (ἡ). -19. Per Dio; φιλοθεΐα, ας (ἡ). -20. Per la caccia; φιλοθηρεια, ας (ἡ)· φιλοθηρία, ας (ἡ). -21. Pel vino; φιλοινία, ας (ἡ). -22. Del bello; φιλοκαλία, ας (ἡ). -23. Del guadagno; φιλοκερδεια, ας (ἡ)· φιλοκερδία, ας (ἡ)· φιλοκτησία, ας (ἡ)· φιλοκτημοσύνη, ης (ἡ). -24. Degli ornamenti; φιλοκοσμία, ας (ἡ). -25. Delle lettere; φιλολογία, ας (ἡ). -26. Di imparare; φιλομάθεια, ας (ἡ). -27. Delle muse, della musica; φιλομουσία, ας (ἡ). -28. Delle contese; φιλονεικία, ας (ἡ). -29. Della vittoria; φιλονικία, ας (ἡ). -30. Pei giuochi; φιλοπαγμοσύνη, ης (ἡ). -31. Pel padre; φιλοπατορία, ας (ἡ). -32. Della patria: φιλοπατρία, ας (ἡ)· φιλοπατρίς, ίδος (ἡ). -33. Delle ricchezze; λυσπλουτία, ας (ἡ). -34. Della fatica; φιλοπονία, ας (ἡ). -35. Del bere; φιλοποσία, ας (ἡ). -36. Degli affari altrui; φιλοπραγμοσύνη, ης (ἡ). -37. Di primeggiare; φιλοπρωτεία, ας (ἡ). -38. Per gli uccelli; φιλορνιθία, ας (ἡ). -39. Della sapienza; φιλοσοφία, ας (ἡ). -40. Per i figli; φιλοτεκνία, ας (ἡ). -41. Per le arti; φιλοτεχνία, ας (ἡ). -42. Verso gli amici; φιλοφιλία, ας (ἡ). -43. Del danaro; φιλοχρηματία, ας (ἡ)· φιλοχρημοσύνη, ης (ἡ). -44. Dell'oro; φιλοχρυσία, ας (ἡ). -45. Del luogo; φιλοχωρία, ας (ἡ). -46. Della vita; φιλοψυχία, ας (ἡ). -47. Per le inimicizie; φιλαπεχθημοσύνη, ης (ἡ). -48. Dell'argento, *avarizia*; φιλαργυρία, ας (ἡ). -49. Di comando; φιλαρχία, ας (ἡ). -50. Del lavoro; φιλεργία, ας (ἡ). -51. Dei compagni; φιλεταιρεία, ας (ἡ). -52. Di udire; φιλακοΐα, ας (ἡ). -53. Dei cavalli; φιλιππία, ας (ἡ). -54. Dell'agricoltura; φιλογεωργία, ας (ἡ). -55. Delle lettere; φιλογραμματία, ας (ἡ). -56. Per gli esercizii; φιλογυμναστία, ας (ἡ). -57. Di favole, di conversare; φιλομυθία, ας (ἡ). -58. Corrispondere coll'amore; ἀντι-φιλέω-ῶ. -59. Per amore; αἰτίᾳ· ἕνεκα. -60. Per amor di Dio; Θεοῦ ἕνεκα.
Amoreggiamento; *s. m.* ἔρως, ωτος (ὁ).
Amoreggiare; *v. intr.* ἐρωτικῶς ἔχω.
Amorevole; *add.* φιλάνθρωπος, ον· φιλόφρων, ον· εὔνοος-ους, ον-ουν· εὐνοϊκός, ή, όν. -2. Amoroso; ἐρωτικός, ή, όν· φιλόστοργος, ον· φιλικός, ή, όν.
Amorevoleggiare; *v. intr.* φιλοφρονέομαι-οῦμαι.
Amorevolezza; *s. f.* φιλανθρωπία, ας (ἡ)· εὔνοια, ας (ἡ). -2. Piccolo regalo, galanteria; χάρις, ιτος (ἡ).
Amorevolissimamente; *avv.* φιλανθρωπότατα.

Digitized by Google

Amorevolissimo; *add.* φιλανθρωπότατος, η, ον.
Amorevolmente; *avv.* φιλανθρώπως· φιλοφρόνως· πράως· προθύμως· εὐνοϊκῶς.
Amorosamente; *avv.* ἐρωτικῶς· φιλικῶς.
Amorosanza; *s. f.* V. Amorosità.
Amorosello; **Amorosetto**; *add.* ἐπαφροδίσιος, ον· ἐπαφρόδιτος, ον.
Amorosità; *s. f.* ἔρως, ωτος (ὁ).
Amoroso; *add.* ἐρωτικός, ή, όν· εὐμενής, ες.
Amoscina; *s. f. Frutto*; κοκκύμηλον, ου (τό).
Amoscino; *s. m.* κοκκύμηλος, ου (ή).
Amoscire; *v. intr.* V. Ammosciare.
Amovibile; *add.* ἀφαιρετός, ά, όν· εὐμετάστατος, ον.
Ampiamente; *avv.* εὐρέως· εὐρυχώρως.
Ampiare; *v. att.* V. Ampliare.
Ampiezza; **Ampio**; *s. m.* εὐρυχωρία, ας (ή)· εὐρύ, έος (τό)· εὖρος, εος=ους (τό).
Ampio; *add.* εὐρύς, εῖα, ύ· εὐρύχωρος, ον· πλατύς, εῖα, ύ.
Amplamente; *avv.* V. Ampiamente.
Amplesso; *s. m.* V. Abbracciamento.
Ampliamento; *s. m.* αὔξησις, εως (ή)· εὐρύτης, ητος (ή).
Ampliare; *v. att.* εὐρύνω· ἀν-ευρύνω· δια-στέλλω. -2. La casa; δι-ευρύνω τὸν οἶκον.
Ampliativo; *add.* αὐξητικός, ή, όν.
Ampliazione; **Amplificamento**; *s. m.* ἀνευρισμός, οῦ (ὁ)· διαστολή, ῆς (ή).
Amplificare; *v. att.* V. Ampliare.
Amplificativo; *add.* αὐξητικός, ή, όν.
Amplificatore; *add.* αὐξάνων, ουσα, ον· εὐρύνων, ουσα, ον.
Amplificazione; *s. f.* V. Ampliazione.
Amplitudine; *s. f.* V. Ampiezza.
Amplo; *add. e sost.* V. Ampio.
Ampolla; *s. f.* λήκυθος, ου (ή).
Ampolletta; **Ampollina**; *s. f.* ληκύθιον, ου (τό)· λαγήνιον, ου (τό).
Ampollosamente; *avv.* ὀγκώδως.
Ampollosità; *s. f.* ὄγκωμα, ατος (τό)· ὄγκωσις, εως (ή).
Ampolloso; *add.* ὀγκώδης, ες.
Ampolluccia e Ampolluzza; *s. f.* V. Ampollina.
Amputare; *v. att.* ἀπο-κόπτω.
Amputazione; *s. f.* ἀπόκοψις, εως (ή)· ἀποκοπή, ῆς (ή).
Amuleto; *s. m.* περίαμμα, ατος (τό)· ἀλεξιφάρμακον, ου (τό).
Amurca; *s. f.* ἀμόργη, ης (ή)· ἀμόργης, ου (ὁ).
Anabasi; *s. f.* ἀνάβασις, εως (ή).
Anabattista; *s. m.* ἀναβαπτιστής, οῦ (ὁ).
Anacardino; *add.* ἀνακάρδινος, ον.
Anacardio; *s. m. Frutto*; ἀνακάρδιον, ου (τό).
Anacardo; *s. m. Pianta*; ἀνάκαρδος, ου (ή).
Anace; **Anacio**; *s. m.* ἄνισον, ου (τό).
Anaclasi; *s. f.* ἀνάκλασις, εως (ή).
Anaclintero; *s. f.* ἀνακλιντήριον, ου (τό).
Anaclisi; *s. f.* ἀνάκλισις, εως (ή).
Anacoluto; *s. m.* ἀνακόλουθον, ου (τό).
Anacoreta; *s. m.* ἀναχωρητής, οῦ (ὁ).
Anacoretico; *add.* ἀναχωρητικός, ή, όν.
Anacoretizzare; *v. att.* ἀνα-χωρέω.
Anacorita; *s. m.* V. Anacoreta.
Anacreontico; *add.* ἀνακρεόντειος, α, ον.
Anacronismico; *add.* ἀναχρονισμικός, ή, όν.

Anacronismo; *s. m.* ἀναχρονισμός, οῦ (ὁ). -2. Fare anacronismo; ἀνα-χρονίζω.
Anagallide; *s. f.* ἀναγαλλίς, ίδος (ή).
Anagiri e Anagiride; *s. f.* ἀνάγυρις, εως (ή).
Anaglifo; *s. m.* ἀναγλυφή, ῆς (ή).
Anagnoste; *s. m.* ἀναγνώστης, ου (ὁ).
Anagogia; *s. f.* ἀναγωγία, ας (ή).
Anagogicamente; *avv.* ἀναγωγικῶς.
Anagogico; *add.* ἀναγωγικός, ή, όν.
Anagrafe; *s. f.* ἀναγραφή, ῆς (ή).
Anagramma; *s. m.* ἀναγράμμα, ατος (τό)· ἀναγραμματισμός, οῦ (ὁ). -2. Fare anagrammi; ἀνα-γραμματίζω.
Anagrammatizzare; *v. intr.* ἀνα-γραμματίζω.
Analemma; *s. m.* ἀνάλημμα, ατος (τό).
Analessi; *s. f.* ἀνάληψις, εως (ή).
Analetti; *s. m. plur.* ἀνάλεκτα, ων (τά).
Analisi; *s. f.* ἀνάλυσις, σεως (ή).
Analiticamente; *avv.* ἀναλυτικῶς.
Analitico; *add.* ἀναλυτικός, ή, όν.
Analizzare; *v. att.* ἀνα-λύω.
Analogia; *s. f.* ἀναλογία, ας (ή).
Analogicamente; *avv.* ἀναλογικῶς.
Analogico; *add.* ἀναλογικός, ή, όν.
Analogo; *add.* ἀνάλογος, ον.
Anapneusi; *s. f.* ἀνάπνευσις, σεως (ή).
Anappo; *s. m.* V. Nappo.
Anarchia; *s. f.* ἀναρχία, ας (ή).
Anare; *s. m.* V. Nare, Narice.
Anargiro; *add. Privo di danaro*; ἀνάργυρος, ον.
Anasarca o Anassarca; *s. f.* ἀνάσαρκα, ης (ή).
Anastaltico; *add.* ἀνασταλτικός, ή, όν.
Anastomizzarsi; *v. intr.* ἀνα-στομόω.
Anastomosi; *s. f.* ἀναστόμωσις, σεως (ή).
Anastrofe; *s. f.* ἀναστροφή, ῆς (ή).
Anatema; *s. m.* V. Scomunica.
Anatematizzare; *v. att.* V. Scomunicare.
Anatomia; *s. f.* ἀνατομή, ῆς (ή)· ἀνατομία, ας (ή).
Anatomicamente; *avv.* ἀνατομικῶς.
Anatomico; *add.* ἀνατομικός, ή, όν.
Anatomista; *s. m.* ἀνατομικός, οῦ (ὁ).
Anatomizzare; *v. att.* ἀνα-τέμνω.
Anatra; *s. f.* νῆσσα, ης (ή).
Anatrella; **Anatrino**; **Anatrotto**; *s. f. s. m.* *dim.* νησσάριον, ου (τό)· νήττιον, ου (τό).
Anca; *s. f.* ἰσχίον, ου (τό).
Ancella; *s. f.* δοῦλις, ίδος (ή)· δούλη, ης (ή)· θεράπαινα, ης (ή)· θεραπαινίς, ίδος (ή).
Anche, Per anche; *cong.* καί· ἔτι· δέ. -2. Non per anche; μήπω· οὔπω.
Ancile; *s. m.* ἀγκύλιον, ου (τό).
Ancilla; *s. f.* V. Ancella.
Ancillare; *v. att.* V. Soggettare, rendere servo.
Ancipite; *add.* ἀβέβαιος, ον· ἐπισφαλής, ές· ἀσαφής, ές. -2. Di doppio taglio; ἀμφίτομος, ον.
Anco; *avv.* καί· ἔτι. V. Anche.
Ancona; *s. f.* εἰκών, όνος (ή).
Ancone; *s. m. Gomito*; ἀγκών, ῶνος (ὁ).
Ancora; *s. f.* ἄγκυρα, ας (ή). -2. Gettar l'ancora; ἀγκυροβολέω· ἄγκυραν βάλλω, χαλάω. -3. Levare l'ancora; ἄγκυραν αἴρω· ἀνασπάω· ἀναφέρω. -4. Luogo opportuno per gettare l'ancora; ἀγκυροβόλιον, ου (τό). -5. Che ha forma d'ancora; ἀγκυροειδής, ές. -6. Lo stare all'ancora; ἀγκυρουχία, ας (ή). -7. Fermare coll'an-

Digitized by Google

cora; ἀγκυρόω=ῶ. -8. Fermato coll'ancora; ἀγκυρωτός, ή, όν.

Ancòra; *cong.* ἔτι. -2. Di più; ἔτι· ἄλλως τε. -3. Pure, in questo tempo; ἔτι νύν. -4. Non ancora; *nondum*; μήπω· οὔπω. -5. Nuovamente; δεύτερον. -6. Per l'avvenire; εἰς τὸ λοιπόν. -7. Tuttavia; ὅμως.

Ancorachè e Ancorchè; καίπερ.

Ancoraggio; *s. m.* σάλος, ου (ὁ)· ἀγκυροβόλιον, ου (τό)· ὅρμος, ου (ὁ)· ναύλοχον, ου (τό).

Ancora quando, Ancorquando; *avv.* V. Ancorachè.

Ancorare; *v. att.* ἀγκυρόω=ῶ· ἀγκυροβολέω=ῶ· ἄγκυραν χαλάω=ῶ. -2. Stare ancorato dinanzi al nemico; ἀντ-εφ-ορμέω=ῶ. -3. Essere ancorato; ἐπ' ἀγκύρας ἀπο-σαλεύω. -4. Star ancorato in luogo sicuro, spiando il nemico; ναυλοχέω=ῶ. -5. Acconcio allo stare ancorato; ναύλοχος, ον.

Ancorchè; *cong.* V. Ancorachè.

Ancoressa; *s. f.* παλαιὰ καὶ κακὴ ἄγκυρα, ας (ἡ).

Ancoretta; *s. f.* ἀγκύριον, ου (τό)· μικρὰ ἄγκυρα, ας (ἡ).

Ancude; *s. f. sincope di*

Ancudine; *s. f.* ἄκμων, ονος (ὁ). -2. Essere tra l'incudine ed il martello; μεταξὺ τοῦ ἄκμονος καὶ σφύρας εἰμί.

Ancudinetta; Ancudinuzza; *s. f.* μικρὸς ἄκμων, ονος (ὁ).

Ancugine; *s. f.* V. Ancudine.

Ancusa; *s. f. Pianta*; ἄγκουσα, ης (ἡ)· βούγλωσσος, ου (ὁ).

Andamento; *s. m.* πορεία, ας (ἡ)· δρόμος, ου (ὁ). βάσις, σεως (ἡ). -2. Cammino, sentiero; ὁδός, οῦ (ἡ)· περίπατος, ου (ὁ). -3. Azione, modo di procedere; τρόπος, ου (ὁ)· ἦθος, εος=ους (τό).

Andare; *v. intr.* εἶμι· βαίνω· βαδίζω· ἔρχομαι· πορεύομαι. -2. Morire; θνήσκω. -3. Essere cosa andata; ἀπολέσθαι. -4. Lasciare andare; *tralasciare*; ἀφ-ίημι. -5. Lasciarsi andare a chechessia; συγ-κάτ-ειμι. -6. Scorrere *(del tempo)*; παρ-έρχομαι. -7. Partirsi; ἀπο-χωρέω=ῶ· ἐκ-φεύγω. -8. Succedere; προ-βαίνω. -9. Scaricar il ventre; χέζω. -10. Appagare, Piacere; ἀρέσκω. -11. Andarsene; ἀπ-έρχομαι. -12. Andare addentro; κατα-δύομαι. -13. Andare altrove; μετα-βαίνω· μετα-νέομαι=οῦμαι. -14. Che va altrove; μεταναστάσιος, ον. -15. Andare addosso; ἐπι-τίθημι. -16. Andare dietro ad uno; μετ-έρχομαι· μεθ-ήκω· μετα-πορεύομαι· ἀκολουθέω=ῶ. -17. Andare ad albergo; κατ-άγομαι. -18. Andare affilato; εὐθὺς εἶμι. -19. Andare all'animo; ἀρέσκω. -20. Andare attorno; περι-πατέω=ῶ. -21. Andare avanti; προ-βαίνω. -22. Andare a cavallo; ἱππεύω. -23. In carrozza; ὀχέομαι=οῦμαι. -24. In fretta; σπεύδω. -25. Andar lentamente; βραδύνω. -26. Andare fuori della via; μετ-ακ-βαίνω. -27. Andare incontro; ἀντι-βαίνω· ἀντι-καθ-ίσταμαι. -B'. *In battaglia*; ἀντι-πρός-ειμι. -28. Andar insieme; ἀκολουθέω=ῶ. -29. Andar di là; μετα-νίσσομαι. -30. Andare in mezzo; μεσοπορέω=ῶ. -31. Che va nel mezzo; μεσόπορος, ον. -32. Andare a piedi; πεζεύω. -33. Andare in rovina; μινύθω. -34. Che va solo; μονοστιβής, ές. -35. Andar via; ἄπ-ειμι· ἀπο-νίσσομαι· ἀπο-βαδίζω· ἀπο-βαίνω· ἀπ-έρχομαι· μετα-χωρέω=ῶ· ἀπο-βλώσκω· ἀπ-έρρω. -36. Vattene alla malora, al diavolo; ἄπερρε· ἄπαγε ἐς νόρακας. -37. Andar via precipitosamente; ἀπαίσσω· ἀπάσσω.

Andare; *s. m. Lo andare*; βάδισμα, ατος (τό). βάδισις, σεως (ἡ)· βαδισμός, οῦ (ὁ)· βάσις, σεως (ἡ). -2. Partenza; πορεία, ας (ἡ). -3. Azione; *modo di procedere*; τὰ τῶν τρόπων ἤθη. -4. Gli andari; *i viottoli*; ἀτραπιτός, οῦ (ἡ)· ἀτραπός, οῦ (ἡ). -5. Di quel andare; τοιουτοτρόπως.

Andata; *s. f.* ἀποδημία, ας (ἡ). -2. *Di corpo*; διάῤῥοια, ας (ἡ).

Andataccia; *s. f. pegg.* διάῤῥοια, ας (ἡ).

Andato; *p. pass.* πορευόμενος, η, ον· οἰχόμενος, η, ον.

Andatore; *add.* ὁδοιπορῶν, οῦσα, οῦν. -2. Di notte; νυκτιπλάνος, ου (ὁ, ἡ). -3. Sul canapo; σχοινοβάτης, ου (ὁ)· σχοινοδρόμος, ου (ὁ).

Andattalo e Andattaro; *s. m.* V. Dattero.

Andatura; *s. f.* βάδισμα, ατος (τό). -2. Di molle andatura; ἁβροβάτης, ες.

Andazzo; *s. m.* ἦθος, εος=ους (τό). -2. *Di malattie*; λοίμος, ου (ὁ).

Andirivieni; *s. m.* περίβολος, ου (ὁ)· λαβύρινθος, ου (ὁ). -2. Di parole; περιαγωγαί, ῶν (αἱ).

Andito; *s. m.* πάροδος, ου (ἡ)· πρόσοδος, ου (ἡ)· πρόσβασις, σεως (ἡ).

Andracne; *s. f.* ἀνδράχνη, ης (ἡ).

Andrienne; *s. f.* χλαῖνα, ης (ἡ).

Andrivieni; *s. m.* V. Andirivieni.

Androdama; *s. f.* ἀνδροδάμας, αντος (ὁ).

Androgino; *add.* ἀνδρόγυνος, ον.

Androne; *s. m.* βάδισις, σεως (ἡ)· βαδισμός, οῦ (ὁ).

Anedotto; *s. m.* διηγημάτιον, ου (τό)· ἀπόῤῥητον, ατος (τό).

Aneghittoso; *add.* V. Neghittoso.

Anelante; *add.* ἀσθμαίνων, ουσα, ον· ἀσθματικός, ή, όν· ἀσθματώδης, ες. -2. Bramoso; ἐφιέμενος, η, ον· ἐπιθυμητικός, ή, όν.

Anelantemente; *avv.* ἀσθματικῶς. -2. Bramosamente; ἐπιθυμητικῶς.

Anelanza; *s. f.* ἄσθμα, ατος (τό)· πνευμάτωσις, σεως (ἡ). -2. Brama; ἐπιθυμία, ας (ἡ).

Anelare; *v. intr.* ἀσθμάζω· ἀσθμαίνω. -2. Bramare; ἐπι-θυμέω=ῶ.

Anelito; *s. m.* V. Anelanza.

Anellato; *add.* V. Inanellato.

Anelletta; *s. f.* Anelletto; *s. m.* Anellino; *s. m.* δακτυλίδιον, ου (τό).

Anello; *s. m.* δακτύλιος, ου (ὁ). -2. Dei capelli; πλόκαμος, ου (ὁ)· -3. Unire con anelli; ἐγ-κρικόω=ῶ. -4. Con aurei anelli; χρυσοδακτύλιος, ον.

Anelloso; *add.* κυκλώδης, ες· κυκλοειδής, ές· κυκλικός, ή, όν.

Anelluccio; Anelluzzo; *s. m. dim.* δακτυλίδιον, ου (τό).

Anelo; Aneloso; *add.* V. Anelante.

Anemografia; *s. f.* ἀνεμογραφία, ας (ἡ). G. M.

Anemolo; *s. m.* V. Anemone.

Anemologia; *s. f.* ἀνεμολογία, ας (ἡ). G. M.

Anemometria; *s. f.* ἀνεμομετρία, ας (ἡ). G. M.

Anemometro; *s. m.* ἀνεμόμετρον, ου (τό). G. M.

Anemone; *s. m.* ἀνεμώνη, ης (ἡ)· ἀνεμωνής, ῆος (ἡ).

Anepigrafo; *add.* ἀνεπίγραφος, ον.

Anetico; *add.* ἀνετικός, ή, όν.

Anetino; *add.* ἀνήθινος, η, ον.

Digitized by Google

Aneto; *s. m. Pianta*; ἄνηθον, ου (τό).
Aneurisma; *s. m.* ἀνεύρυσμα, ατος (τό)· ἀνευρυσμός οῦ (ὁ).
Aneurismatico; *add.* ἀνευρυσματικός, ή, όν.
Anfanamento; *s. m.* σφάλμα, ατος (τό)· ματαιολογία, ας (ἡ).
Anfanare; *v. att.* πλανάομαι=ῶμαι· σφαλμάω=ῶ· σφαλμέω=ῶ· σφάλλομαι.
Anfanatore; *s. m.* ματαιόλογος, ου (ὁ).
Anfaneggiare; *v. att.* ματαιολογέω=ῶ.
Anfania; *s. f.* V. Anfanamento.
Anfesibena; *s. f.* ἀμφίσβαινα, ης (ἡ).
Anfibio; *add.* V. Amfibio.
Anfibologia; *s. f.* ἀμφιλογία, ας (ἡ)· ἀμφιβολία, ας (ἡ).
Anfibologicamente; *avv.* ἀμφιβόλως.
Anfibologico; *add.* ἀμφιβόλος, ον.
Anfibraco; *s. m.* ἀμφίβραχυς (ποῦς), εος (ὁ).
Anfidexio; *add. Ambidestro*; ἀμφιδέξιος, ον.
Anfimacro; *s. m.* ἀμφίμακρος (ποῦς), ου (ὁ).
Anfione; *s. m.* V. Oppio.
Anfitalamo; *s. m.* ἀμφιθάλαμος, ου (ὁ).
Anfiteatro; *s. m.* ἀμφιθέατρον, ου (τό).
Anfittioni; *s. m. pl.* V. Anfizioni.
Anfittionia; *s. f.* ἀμφικτυονία, ας (ἡ).
Anfizioni; *s. m. pl.* Ἀμφικτύονες, ων (οἱ). -2. La lega, l' adunanza degli Anfizioni; ἀμφικτυονία, ας (ἡ). -3. Essere deputato alla adunanza degli Anfizioni; ἀμφικτυονέω=ῶ. -4. Che spetta agli Anfizioni; ἀμφικτυονικός, ή, όν.
Anfora; *s. f.* ἀμφιφορεύς, έως (ὁ)· ἀμφορεύς, έως (ὁ). -2. Che cape dieci mila anfore; μυριάμφορος, ον. -3. Che contiene dieci anfore; δεκάμφορος, ον. -4. Che porta anfore; ἀμφοριαφόρος, ον.
Anforetta; *s. f. dim.* ἀμφορίδιον, ου (τό)· ἀμφορίσκος, ου (ὁ).
Anfratto; *s. m.* περίοδος, ου (ἡ).
Anfrattosità; *s. f.* ἑλιγμός, οῦ (ὁ).
Anfrattuoso; *add.* ἑλιγματώδης, ες.
Angaria; *s. f.* βία, ας (ἡ)· ἀγγαρεία, ας (ἡ).
Angariare; **Angarieggiare**; ἀγγαρεύω· βιάζω.
Angela; *s. f.* ἄγγελος, ου (ἡ).
Angelesco; **Angelicale**; *add.* Angelico.
Angelicalmente; **Angelicamente**; *avv.* ἀγγελικῶς.
Angelicato; *add.* ἀγγελοειδής, ές.
Angelico; *add.* ἀγγελικός, ή, όν.
Angelo; *s. m.* ἄγγελος, ου (ὁ).
Angere; *v. att.* ἄγχω.
Angheria; *s. f.* V. Angaria.
Angina; *s. f.* συνάγχη, ης (ἡ).
Anginoso; *add.* συναγχικός, ή, όν.
Angiola; *s. f.* V. Angela.
Angiolo; *s. m.* V. Angelo.
Angiologia; *s. f. T. chir.* ἀγγιολογία, ας (ἡ).
Angiporto; *s. m. Vicolo, chiasso*; στενωπός, οῦ (ἡ)· στενωπή, ῆς (ἡ)· στενώπιον, ου (τό)· στενωπεῖον, ου (τό)· ἄμφοδος, ου (ἡ).
Angolare; *add.* γωνιαῖος, α, ον· γωνιώδης, ες. -2. Rendere angolare; ἀπο-γωνιόω=ῶ· γωνιόω=ῶ. -3. Che ha forma angolare; γωνιοειδής, ές· ἐγγωνιδής, ές.
Angolarmente; *avv. Con angoli*; γωνιωδῶς.
Angolato; *add.* γεγωνιωμένος, η, ον· γωνιώδης, ες
Angoletto; *s. m. dim.* γωνίδιον, ου (τό).
Angolo; *s. m.* γωνία, ας (ἡ). -2. Che forma un angolo; ἐγγώνιος, ον. -3. Che ha forma d'angolo; ἐγγωνοειδής, ές. -4. Angolo esterno; ἡ ἐκτὸς γωνία, ας. -5. Angolo interno; ἡ ἐντὸς γωνία, ας. -6. Senza angoli, privo d'angoli; ἄγωνος, ον. -7. Con molti angoli; πολυγώνιος, ον· πολύγωνος, ον. -8. Che sta nel vertice dell'angolo; ἀκρογωνιαῖος, ον. -9. Che ha venti angoli; εἰκοσάγωνος, ον. -10. Che ha segreti angoli; μυχώδης, ες.
Angoloso; *add.* V. Angolato.
Angonia; *s. f.* ἀγωνία, ας (ἡ).
Angore; *s. m.* V. Angoscia.
Angoscevole; *add.* V. Angoscioso.
Angoscia; *s. f.* λυπή, ῆς (ἡ)· ἀδημονία, ας (ἡ)· ἄση, ης (ἡ)· ἀπορία, ας (ἡ)· ἀλυκτοσύνη, ης (ἡ). -2. Essere pieno d'angoscia; ἀλαλύκτημαι· ἀλυκτέω=ῶ.
Angosciamento; *s. m.* **Angoscianza**; *s. f.* V. Angoscia.
Angosciare; *v. att.* ἄγχω· λυπέω=ῶ· ἀπο-κναίω. -2. Angosciarsi; μοχθέω=ῶ· ἀγωνιάω=ῶ· ἀδημονέω=ῶ· δειμαίνω· δυς-θυμέομαι=οῦμαι· τείρομαι.
Angoscio; *s. m.* V. Angoscia.
Angosciosamente; *avv.* λυπηρῶς.
Angoscioso; *add.* λυπηρός, ά, όν· ἀλγεινός, ή, όν· δεινός, ή, όν· ἄλυκτος, ον.
Angostia; *s. f.* V. Angustia.
Angue; *s. m.* ὄφις, εος (ὁ).
Anguichiomato; **Anguicrinito**; *add.* ὀφιοπλόκαμος, ον.
Anguilla; *s. f.* ἔγχελυς, υος (ἡ)· *pl.* ἐγχέλεες=εις, έων (αἱ). -2. Di anguilla; *add.* ἐγχέλειος, ον. -3. Simile ad anguilla; ἐγχελυωπός, όν. -4. Che nutre anguille; ἐγχελυοτρόφος, ον. -5. Dove si conservano le anguille; ἐγχελεών, ῶνος (ὁ). -6. Tener l' anguilla per la coda; ὡσὶ κρατέω τὸν λύκον.
Anguillare; *add.* ἐγχέλειος, ον.
Anguillaia; *s. f.* ἐγχελεών, ῶνος (ὁ).
Anguilletta; *s. f.* e
Anguillina; *s. f.* ἐγχέλειον, ου (τό), ἐγχέλιον, ου (τό)· ἐγχέλυον, ου (τό)· ἐγχελύδιον, ου (τό).
Anguilliforme; *add.* ἐγχελυωπός, όν.
Anguinaglia; **Anguinaia**; *s. f.* βουβών, ῶνος (ὁ).
Angulare, **Augulo** e **Anguloso**; *add.* V. Angolare, angoloso.
Anguria; *s. f. Cocomero*; ἀγγούριον, ου (τό)· ἄγγουρον, ρου (τό).
Angustare; *v. att.* στένω.
Angustia; *s. f.* λύπη, ης (ἡ). -2. Strettezza; στένωμα, ατος (τό)· στενότης, ητος (ἡ).
Angustiare; *v. att.* V. Angosciare.
Angustioso; *add.* λυπηθείς, εῖσα, έν· περιαλγής, ές.
Angusto; *add. Stretto*; στενός, ή, όν. -2. Rendere angusto; ἀπο-στενόω=ῶ. -3. Che rende più angusto; ἀποστενωτικός, ή, όν.
Anice; **Anicio**; *s. m.* ἄνισον, ου (τό).
Anile; *add.* γεροντικός, ή, όν.
Anima; *s. f.* ψυχή, ῆς (ἡ)· θυμός, οῦ (ὁ)· πνεῦμα, ατος (τό). -2. Considerazione, pensiero; νόος=οῦς, νόου=οῦ (ὁ)· διάνοια, ας (ἡ). -3. *Espressione di grande amore*; ζώη καὶ ψυχή. -4. Uomo di

Digitized by Google

anima; εὐσεβής, έος (ὁ, ἡ). -5. Fino all'anima; ἐκ θυμοῦ. -6. Che ha l'anima santa; ἱερόψυχος, ον. -7. Condurre le anime (all'orco), Evocare le anime; ψυχαγωγέω=ῶ. -8. Che conduce, Che evoca le anime; ψυχαγωγός, όν. -9. Il condurre, L'evocare le anime; ψυχαγωγία, ας (ἡ). -10. Luogo dove si evocano le anime; ψυχαγώγιον, ου (τό)· ψυγομαντεῖον, ου (τό). -11. Nutrire l'anima; ψυχοτροφέω=ῶ. -12. Che nutre l'anima; ψυχοτρόφος, ον. -13. Rendere l'anima; ἐκ-πνέω=ῶ. -14. Senz'anima; ἄψυχος, ον. -15. Tenere l'anima coi denti; νοσέω=ῶ.

Animadversione; *s. f.* Animavversione.

Animalaccio; *s. m.* θηρίον, ου (τό).

Animalculo; *s. m. dim.* ζῴδιον, ου (τό)· ζωδάριον, ου (τό)· ζωΰφιον, ου (τό)· ζωάριον, ου (τό).

Animale; *s. m.* ζῶον, ου (τό). -2. *Met.* θήριον, ου (τό). -3. Animali presi a preda; αἰκμάλωτα, ων (τά). -4. Con molti animali; πολυζώος, ον. -5. Amante degli animali; φιλόζωος, ον. -6. Essere amante degli animali; φιλοζωέω=ῶ. -7. Che contiene animali; ζωδίακος, η, ον. -8. Allevare, nutrire animali; ζωοτροφέω=ῶ. -9. Che alleva animali; ζωοτρόφος, ον. -10. Lo allevare animali; ζωοτροφία, ας (ἡ). -11. Acconcio, appartenente all'allevar animali; ζωοτροφικός, ή, όν. -12. Luogo per nutrire animali; ζωοτροφεῖον, ου (τό). -13. Caccia di animali vivi; ζωοθηρία, ας (ἡ). -14. Che riguarda la caccia di animali vivi; ζωοθηρικός, ή, όν. -15. Dipingere animali; ζωγραφέω=ῶ. -16. Che dipinge animali; ζωγράφος, ον. -17. Formare animali; ζωοπλαστέω=ῶ. -18. Che forma animali; ζωοπλάστης, ου (ὁ). -19. Formazione di animali; ζωοπλαστία, ας (ἡ). -20. Che appartiene al formare animali; ζωοπλαστικός, ή, όν. -21. Che ha forma di animali; ζωόμορφος, ον. -22. Generare animali viventi; ζωογανέω=ῶ· ζωοτοκέω=ῶ. -23. Che genera animali vivi; ζωογόνος, ον· ζωοτόκος, ον. -24. Il generare animali; ζωογόνησις, σεως (ἡ)· ζωογονία, ας (ἡ)· ζωοτοκία, ας (ἡ). -25. Che spetta al generare animali; ζωογονητικός, ή, όν· ζωογονικός, ή, όν. -26. Generato da animali; ζωογενής, ές. -27. A modo degli animali; ζωηδόν,. -28. Mangiar animali; ζωοφαγέω=ῶ. -29. Che mangia animali; ζωοφάγος, ον. -30. Il mangiare animali; ζωοφαγία, ας (ἡ). -31. Della natura degli animali; ζωογενής, ές. -32. Sacrificare animali; ζωοθυτέω=ῶ. -33. Il sacrificar animali; ζωοθυσία, ας (ἡ). -34. Simile ad animale; ζωοειδής, ές. -35. Venditore di animali; ζωοπώλης, ου (ὁ). -36. Dove si vendono gli animali, *il mercato*; ζωόπωλις, ιδος (ἡ ἀγορά). -37. Che porta animali; ζωδιοφόρος, ον.

Animale; *add.* ζωώδης, ες· ζωϊκός, ή, όν.

Animalescamente; *avv.* θηριωδῶς.

Animalesco; *add.* θηριώδης, ες.

Animaletto; Animalino; Animaluccio; *add.* V. Animalculo.

Animare; *v. att.* ψυχόω=ῶ· ἐμ-ψυχόω=ῶ. -2. Incoraggiare; θαρσύνω· προ-τρέπω.

Animastico; *add.* V. Animalesco.

Animatissimo; *add.* μάλιστα προτρεπόμενος, η, ον.

Animato; *add.* ἔμψυχος, ον· ψυχήϊος, ον. -2. Incoraggiato; προτρεψάμενος, η, ον. -3. Affettuoso; ἐνεργός, όν.

Animatore; *add.* ἐμψυχῶν, οῦσα, οῦν.

Animavversione; *s. f.* κόλασις, σεως (ἡ).

Animazione; *s. f.* ἐμψύχωσις, σεως (ἡ).

Animella; *s. f.* ἀδήν, ένος (ἡ).

Animetta; *s. f.* ψυχίδιον, ου (τό).

Animo; *s. m.* θυμός, οῦ (ὁ)· ψυχή, ῆς (ἡ). -2. Pensiero, Mente, Ragione; νόος=οῦς, νόου=νοῦ (ὁ)· γνώμη, ης (ἡ)· διάνοια, ας (ἡ). -3. Desiderio, Volontà, Proponimento; προαίρεσις, σεως (ἡ)· θυμός, οῦ (ὁ)· προθυμία, ας (ἡ). -4. Coraggio; θυμός, οῦ (ὁ)· εὐθυμία, ας (ἡ)· εὐψυχία, ας (ἡ)· φρόνημα, ατος (τό). θρασύτης, ητος (ἡ). -5. Cuore; καρδία, ας (ἡ). -6. Sdegno; ἀγανάκτησις, σεως (ἡ). θυμός, οῦ (ὁ). -7. Di animo ingiusto; ἀδικότροπος, ον. -8. Di animo pedantesco, sofistico; μικροπρεπής, ές. -9. Di animo piccolo; μικροψυχός, όν. -10. Di animo superbo; μεγαλόψυχος, ον. -11. Avere in animo; μηχάω=ῶ· δια-βουλεύομαι. -12. Di animo grande, nobile; μεγαλόθυμος, ον. -13. Di animo mite, molle; μαλαγνώμων, ον· μαλακόψυχος, ον. -14. Essere d'animo mite, molle; μαλακοψυχέω=ῶ. -15. Metter nell'animo; ἐμ-βάλλομαι εἰς νοῦν. -16. Pigliar animo; θαρσύνομαι. -17. Perdersi d'animo; ἀθυμέω=ῶ. -18. Alterezza d'animo; ἀγερωχία, ας (ἡ). -19. D'animo debole; ἀσθενόψυχος, ον. -20. Di animo pigro, perduto di animo; βαρύψυχος, ον. -21. Di animo guerriero; δαΐφρων, ον. -22. Sopportare di mal animo; δεινοπαθέω=ῶ. -23. Che sopporta di mal animo; δεινοπαθής, ές. -24. Che morde l'animo; δηξίθυμος, ον. -25. Che eccita gli animi; ἐγερσίνοος=ους, οον=ουν. -26. Che non rallegra l'animo; ἀψυχαγώγητος, ον. -27. Rallegrare l'animo; ψυχαγωγέω=ῶ. -28. Che rallegra l'animo; ψυχαγωγικός, ή, όν. -29. Che piace, diletta gli animi; ψυχαγωγός, όν. -30. Dar animo; θαρσύνω. -31. Dar buon animo; ἐγείρω.

Animosamente; *avv.* προθύμως· θαρραλέως· θρασέως. -2. A passione; ἀδικῶς.

Animosissimamente; *avv.* θρασύτατα.

Animosità; *s. f.* τόλμα, ατος (τό)· θρασύτης, ητος (ἡ)· θύμωσις, σεως (ἡ). -2. Passione; ἀνομία, ας (ἡ)· ἀδικία, ας (ἡ).

Animoso; *add.* ψυχικός, ή, όν· θαρσαλέος, α, ον· θρασύς, εῖα, ύ. -2. Passionato; ἀδικός, όν.

Animuccia; *s. f. dim.* di anima; ψυχάριον, ου (τό).

Animuccio e Animuzzo; *dim.* θυμίδιον, ου (τό).

Anitra; *s. f.* νῆσσα, ης (ἡ).

Anitraccio; *s. m.* Anitrella; *s. f.* Anitrino; *s. m.* νησσάριον, ου (τό).

Anitrio; *s. m.* χρεμετισμός, οῦ (τό)· χρεμέτισμα, ατος (τό).

Anitrire; *v. intr.* χρεμετίζω· χρεμέθω· χρεμετάω=ῶ· χρεμίζω.

Anitrocco; Anitroccolo; *s. m.* V. Anitraccio.

Annacquamento; *s. m.* ὕδατος κρᾶσις, σεως (ἡ).

Annacquare; *v. att.* κεράννυμι· κεραννύω.

Annaffiamento; *s. m.* V. Innaffiamento.

Annaffiare; *v. att.* V. Innaffiare.

Annaffiatoio; *s. m.* ὑδρία, ας (ἡ).

Annali; *s. m. plur. Storia*; χρονικά, ῶν (τά).

Annale; *add.* V. Annuale.

Annalista; *s. m.* χρονογράφος, ου (ὁ).

Digitized by Google

Annasare; *v. att.* ὀσφραίνομαι. -2. Fare annasare; ὀσφραίνω. -3. Investigare; ἐξ-ετάζω.

Annaspare; *v. att.* συν-ελίττω· μηρύω.

Annata; *s. f.* ἐνιαύσια, ων (τά).

Annèa; *s. f.* V. Anno.

Annebbiamento; *s. m.* ἀχλύς, ύος (ἡ).

Annebbiare; *v. att.* ἀχλύω· ἐπι-νέφω.

Annebbiato; *add.* συννεφής, ές· ἐπινεφής, ές· ἀχλυώδης, ες.

Anneentare; *v. att.* V. Annientare.

Annegamento; *s. m.* κατάδυσις, σεως (ἡ).

Annegare; *v. att.* κατα-δύω· ὕδατι πνίγω. -2. Far andare a male; ὄλλυμι. -3. Negare; ἀπ-αρνέομαι-οῦμαι. -4. *N. pass.* κατα-δύομαι· πνίγομαι, ἀπο-πνίγομαι ὕδατι· κατα-βυθίζομαι.

Annegazione; *s. f.* V. Annegamento.

Anneghittimento; *s. m.* ῥᾳθυμία, ας (ἡ)· ἀργία, ας (ἡ).

Anneghittire; *v. intr.* ἀπ-οκνέω-ῶ· ῥᾳθυμέω-ῶ· ἀ-μελέω-ῶ.

Annegrare e **Annegrire**; *v. att.* μελαίνω· ἀπο-διαμελαίνω. -2. *N. pass.* μελανέω-ῶ· μελανίζω· μελαίνομαι.

Anneramento; *s. m.* μελανία, ας (ἡ).

Annerare e **Annerire**; *v. a't.* V. Annegrare.

Annerimento; *s. m.* / **Anneritura**; *s f.* } V. Anneramento.

Annervato; *add.* νευρώδης, ες.

Annesso; *add.* συναρθείς, εῖσα, έν.

Annestamento; *s. m.* ἐνορθαλμισμός, οῦ (ὁ)· ἐμ-φυτεία, ας (ἡ).

Annestare; *v. att.* ἐν-οφθαλμίζω· ἐμ-φυτεύω. -2. Attaccare; συν-άπτω.

Annestatura; *s. f.* V. Annestamento.

Annettere; *v. att.* ἅπτω· συν-άπτω.

Annichilamento; *s. m.* / **Annichilanza**; *s. f.* } V. Annichilazione.

Annichilare; *v. att.* εἰς οὐδὲν ἄγω· οὐδενίζω· οὐδενόω-ῶ· ἀφανίζω· ἀκυρόω-ῶ. -2. Abrogare; ἀθετέω-ῶ.

Annichilazione; *s. f.* ἀφανισμός, οῦ (ὁ). -2. Abrogamento; ἀθέτημα, ατος (τό)· ἀθέτησις, σεως (ἡ). -3. Umiliazione, V.

Annichilire; *v. att.* V. Annichilare.

Annidare e **Annidiare**; *v. att.* νεοσσεύω. -2. *N. pass.* Posarsi nel nido; κεῖμαι.

Anniffare; *v. intr. Metter broncio*; ἀγανακτέω-ῶ.

Annientamento; *s. m.* V. Annichilazione.

Annientare; *v. att.* V. Annichilare.

Annighittimento; *s. m.* V. Anneghittimento.

Annighittire; *v. att.* V. Anneghittire.

Annitrire; *v. intr.* V. Anitrire.

Anniversario; *add.* ἐνιαύσιος, ον· ἐπέτειος, ον· ἐτήσιος, ον. -2. Giorno; ἑορτή, ῆς ἐνιαύσιος (ἡ).

Anno; *s. m.* ἔτος, εος-ους (τό)· ἐνιαυτός, οῦ (ὁ)· λυκάβας, αντος (ὁ) *(Poet.)*. -2. Di anno in anno; ἐτος ἐς ἔτος. -3. Durare, faticare tutto l'anno; διεκπαίζω. -4. Andare in là negli anni; γηράσκω. -5. Sono trecento anni da che; ἔτη ἐστί τριακόσια ὅτε. -6. Non ancora sono sette anni; ἔτη οὔπω ἐστὶν ἑπτά. -7. In età di venti anni; εἴκοσι ἔτη γεγωνώς, υῖα, ός· ἐτῶν ὤν, οῦσα, όν εἴκοσι. -8. Minore di sessanta anni; ἐντὸς ἑξήκοντα ἐτῶν γεγονώς, υῖα, ός. -9. In età di due, o tre anni; διετής, ές· τριετής, ές. -10. Che ha cento anni, di cento anni; ἑκατοπαετής, ές. -11. Che ha pochi anni; ὀλιγοετής, ές. -12. Di molti anni; πολυετής, ές· πολυέτηρος, ον. -13. L'anno precedente; πέρυσι. -14. Dell'anno precedente; περυσινός, ή, όν· περυσίας, ου (ὁ). -15. Sul finir, sullo scorcio dell'anno; περὶ λήγοντα ἐνιαυτόν. -16. L'anno finito; διελθών ἐνιαυτός. -17. Una volta all'anno; ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ. -18. Dieci volte all'anno; δεκάκις τοῦ ἔτους. -19. Ogni anno; ἀνὰ πᾶν ἔτος· ἐνιαυσίᾳ· ἐτησίως. -20. Ciascun anno; ἑκάστου ἔτους. -21. Ogni tre anni; ἀνὰ πᾶσαν τριετηρίδα. -22. Lo spazio di quattro anni; τετραετηρίς, ίδος (ἡ). -23. Lo spazio di sei anni; ἑξαετία, ας (ἡ). -24. Lo spazio di dieci anni; δεκαετία, ας (ἡ). -25. Dopo pochi anni; οὐκ ἐν πολλοῖς ἔτεσι. -26. Nel volger d' un anno; εἰς ἐνιαυτόν. -27. Di quest' anno; αὐτενιαυτός, όν. -28. Del medesimo anno; αὐτοετής, ές· *avv.* αὐτοετεί· αὐτοετές. -29. Quanti anni hai? πόσα ἔτη; πόσων ἐτῶν γεγονώς, υῖα, ός;

Annobilire; e

Annobilitare; *v. att.* περι-τίθημι εὐγένειαν (τινί)· κοσμέω-ῶ εὐγενείᾳ (τινά). λαμπρύνω. -2. Ornare; κοσμέω-ῶ.

Annodamento; *s. m.* πλοκή, ῆς (ἡ). -2. Legamento; δεσμός, οῦ (ὁ).

Annodare; *v. att.* πλέκω· δεσμεύω. -2. Congiungere; συν-άπτω.

Annodatura; / **Annodazione**; } *s. f.* V. Annodamento.

Annoia; *s. f.* V. Noia.

Annoiamento; *s. m.* ἀηδία, ας (ἡ)· ἀνία, ας (ἡ).

Annoiare; *v. att.* λυπέω-ῶ· παρ-έχω (τινὶ) ἔργον, ὄχλον· κατα-σκευάζω (τινι) ἀσχολίαν· βαρύνω (τινά). -2. *N. pass.* ἄχθομαι.

Annoiosamente; *avv.* ἀνιαρῶς.

Annoioso; *add.* V. Noioso.

Annomare; *v. att.* προς-αγορεύω.

Annomerare; *v. att.* V. Annoverare.

Annona; *s. f.* σῖτος, ου (ὁ)· ἐπιτήδεια, ων (τά). -2. Distributor dell'annona; σιτομέτρης, ου (ὁ). -3. La distribuzione dell' annona; σιτομετρία, ας (ἡ). -4. Mancanza di annona; σιτοδεία, ας (ἡ). -5. Mancare d' annona; σιτοδέομαι-οῦμαι. -6. Prefetto dell'annona; σιταγέρτης, ου (ὁ)· σιτάρχης, ου (ὁ)· σίταρχος, ου (ὁ). -7. Essere sopraintendente dell'annona; σιταρχέω-ῶ. -8. L'ufficio dell'annona; σιταρχία, ας (ἡ). -9. Somministrare, provvedere l' annona; σιταρχέω-ῶ· σιτησειρίζω.

Annoso; *add.* πολυετής, ές.

Annotare; *v. att.* παρα-σημειόω-ῶ· σημειόομαι-οῦμαι· παρα-σημαίνομαι· παραγραφὴν ποιέομαι-οῦμαι· σχολιογραφέω-ῶ. -2. Che annota; σχολιογράφος, ον. -2. Attribuire; ἀνα-τίθημι.

Annotatore; *add.* παρατημειῶν, οῦσα, οῦν· σχολιογράφος, ον.

Annotazioncella; *s. f.* μικρὰ παρασημείωσις, σεως (ἡ).

Annotazione; *s. f.* παρασημείωσις, σεως (ἡ)· παραγραφή, ῆς (ἡ)· παράγραφος, ου (ὁ)· σχόλιον, ου (τό).

Annottare; / **Annottire**; } *v. att.* συ-σκοτάζει.

Annovale; *add.* V. Annuale.

Annovellato; *add.* ἑξαπατώμενος, η, ον.

Annoveramento; *s. m.* καταρίθμησις, σεως (ἡ).

Annoverare; *v. att.* κατ-αριθμέω-ῶ.

Annoverevole; *add.* ἀριθμητός, ή, όν.

Digitized by Google

Annovero; *s. m.* ἀριθμησις, σεως (ἡ).
Annuale; *s. m.* ἔτος, εος=ους (τό).
Annuale; *add.* ἐτήσιος, α, ον· ἐνιαυσιαῖος, α, ον.
Annualmente; *avv.* κατ' ἔτος· ἔτος ἐς ἔτος· ἑκάστου ἔτους· ἐνιαυσίᾳ.
Annuario; *add.* V. Annuale.
Annubilare; *v. att.* συν-νεφόω=ῶ· ἐπι-νεφέω=ῶ.
Annuenza; *s. f.* ὁμόνοια, ας (ἡ)· συναίνεσις, σεως (ἡ).
Annugolare; *v. att.* V. Annubilare.
Annuire; *v. intr.* κατα-νεύω. -2. Acconsentire; ὁμονοέω=ῶ· δίδωμι· συγ-χωρέω=ῶ· συν-αινέω=ῶ. -3. Che annuisce; σύναινος, ον.
Annulare; *add.* V. Anulare.
Annullagione; *s. f.* / Annullamento; *s. m.* } V. Annichilazione.
Annullare; *v. att.* V. Annichilare.
Annullativo; *add.* ἀνασκευαστικός, ή, όν.
Annullazione; *s. f.* V. Annichilazione.
Annullire; *v. att.* V. Annichilare.
Annumerare; *v. att.* Annoverare.
Annumerazione; *s. f.* V. Annoveramento.
Annunciare; *v. att.* V. Annunziare.
Annunziamento; *s. m.* ἀγγελία, ας (ἡ).
Annunziare; *v. att. Predire;* προ-αγγέλλω· προ-λέγω. -2. Far sapere; ἀγγέλλω· ἀπ-αγγέλλω· εἰς-αγγέλλω· δηλόω=ῶ· προ-αγορεύω· ἀν-αγορεύω. -3. Atto ad annunziare; ἀπαγγελτικός, ή, όν. -4. Annunziare vicendevolmente; ἀντ-επ-αγγέλλω. -5. Non annunziato; ἀκατάγγελτος, ον. -6. Non annunziato per mezzo dell'araldo; ἀκήρυκτος, ον.
Annunziativo; *add.* ἀγγελικός, ή, όν.
Annunziatore; *add.* ἄγγελος, ου (ὁ, ἡ).
Annunziatura; / Annunziazione; } *s. f.* V. Annunziamento.
Annunzio; *s. m.* ἀγγελία, ας (ἡ). -2. Augurio; κληδών, όνος (ἡ). -3. Senz'annunzio; ἀκηρυκτεί.
Annuo; *add.* V. Annuale.
Annusare; *v. att.* ὀσφραίνομαι. -2. Accorgersi; αἰσθάνομαι.
Annuvolare; / Annuvolire; } *v. att.* V. Annubilare.
Ano; *s. m.* πρωκτός, οῦ (ὁ).
Anodino; *add.* ἀνώδυνος, ον.
Anomalia; *s. f.* ἀνωμαλία, ας (ἡ).
Anomalo; *add.* ἀνώμαλος, ον.
Anonimamente; *avv.* ἀνώνυμι· ἀνωνύμει.
Anonimo; *add.* ἀνώνυμος, ον.
Anotomia; *s. f.* V. Anatomia.
Anotomista; *s. m.* V. Anatomista.
Ansa; *s. f.* λάβη, ης (ἡ). -2. Occasione; ἀφορμή, μῆς (ἡ).
Ansamento; *s. m.* ἄσθμα, ατος (τό).
Ansare; *v. intr.* ἀσθμαίνω. -2. Avere ansietà, agognare; ἀγωνιάω=ῶ.
Ansata; *s. f.* V. Ansamento.
Anseatico; *add.* ὑπόσπονδος, ον· ὁμόσπονδος, ον.
Ansera; *s. f.* Oca.
Anserello; *s. m.* V. Papero.
Ansia; *s. f. Desiderio;* ἐπιθυμία, ας (ἡ)· ἀδημονία, ας (ἡ). -2. *Respiro affannoso;* ἄσθμα, ατος (τό). -3. *Travaglio d'animo;* φροντίς, ίδος (ἡ).
Ansiare; *v. intr.* V. Ansare.
Ansietà; *s. f.* V. Ansia.
Ansima; *s. f.* ἄσθμα, ατος (τό).
Ansimare; *v. intr.* ἀσθμαίνω.

Ansimo; *s. m.* V. Ansima.
Ansio; *add.* περιαλγής, ές· περίφοβος, ον· περιδεής, ές· ἀδήμων, ον· περίεργος, ον τὴν ψυχήν. -2. Bramoso; σπουδαῖος, α, ον.
Ansiosamente; *avv. Con ansietà, con brama;* φροντιστικῶς· σπουδαίως· περιφόβως· ἀδημόνως.
Ansioso; *add.* V. Ansio.
Ansivamente; *avv.* V. Ansiosamente.
Antagonista; *s. m.* ἀνταγωνιστής, οῦ (ὁ).
Antanaclasi; *s. f.* ἀνταναάκλασις, σεως (ἡ).
Antartico; *add.* ἀνταρκτικός, ή, όν.
Ante; *avv.* V. Avanti.
Antecedente; *add.* προηγούμενος, η, ον. -2. Antecedente e conseguente; προηγούμενον, καὶ ἑπόμενον.
Antecedentemente; *avv.* πρότερον.
Antecedenza; *s. f.* προέλευσις, σεως (ἡ). -2. Prosapia; γενος, εος=ους (τό).
Antecedere; *v. att.* παρ-έρχομαι· προ-έρχομαι· ἡγέομαι=οῦμαι. -2. Avvanzare; προ-έχομαι.
Antecessore; *add.* προηγούμενος, η, ον. -2. Antenato; πρόγονος, ον.
Antedetto; *add.* V. Anzidetto.
Antelio; *s. m.* ἀνθήλιον, ου (τό).
Antelucano; *add.* ὄρθριος, α, ον.
Antemurale; *s. m.* V. Antimuro.
Antenato; *add.* πρόγονος, ον.
Antenna; *s. f.* κεραία, ας (ἡ)· ἱστοκεραία, ας (ἡ). -2. *Degli insetti;* κεράτιον, ου (τό).
Antennetta; *s. f. dim.* μικρὰ κεραία, ας (ἡ).
Antepenultimo; *add.* προπαρατέλευτος, η, ον· προπαραλήγων, ουσα, ον. -2. Antepenultima sillaba; προπαραλήγουσα συλλάβη, ης (ἡ).
Anteporre; *v. att.* προ-τίθημι. -2. Proporre; προς-βάλλομαι.
Anteporta; *s. f.* V. Antiporta.
Anteposizione; *s. f.* πρόθεσις, σεως (ἡ).
Anteriore; *add.* πρόσθιος, α, ον· πρότερος, α, ον. -2. Le cose anteriori; τὰ πρότερα.
Anteriorità; *s. f.* προτέρημα, ατος (τό).
Anteriormente; *avv.* πρότερον (τινός).
Antescritto; *add.* προγεγραμμένος, η, ον.
Antesignano; *s. m.* πρόμαχος, ου (ὁ). πρωτοστάτης, ου (ὁ).
Antevenire; *v. att.* V. Antivenire.
Antiandare; *v. intr.* προ-ηγέομαι=οῦμαι· προ-βαίνω.
Anticaglia; *s. f.* παλαιά, ῶν (τά).
Anticagliaccia; *s. f. pegg.* τὰ εὐτελῆ λείψαντα.
Anticamente; *avv.* ἀρχαίως· ἐκ παλαιοῦ.
Anticamera; *s. f.* προθάλαμος, ου (ὁ)· πρόδομος, ου (ὁ).
Anticasa; *s. f.* V. Atrio.
Anticato; παλαιωθείς, εῖσα, έν. -2. Rendere anticato; ἀπ-αρχαιόω=ῶ· ἀπο-παλαιόω=ῶ.
Anticessore; *s. m.* V. Antecessore.
Antichetto; *add. dim.* παλαίτερος, α, ον.
Antichezza; / Antichità; } *s. f.* παλαιότης, ητος (ἡ). -2. Trattare le antichità; ἀρχαιολογέω=ῶ.
Anticipamento; *s. m.* πρόληψις, εως (ἡ)· προκατάληψις, εως (ἡ).
Anticipare; *v. att.* προ-κατα-λαμβάνω· προ-λαμβάνω. -2. Che anticipa; προληπτικός, ή, όν.
Anticipatamente; *avv.* προληπτικῶς.
Anticipato; *add.* προκατειλημμένος, η, ον.
Anticipazioncella; *s. f. dim.* μικρὰ πρόληψις, εως (ἡ).
Anticipazione; *s. f.* πρόληψις, εως (ἡ)· προκατάληψις, εως (ἡ).

Digitized by Google

Antico; *s. m. Progenitore*; πρόγονος, ου (ὁ, ἡ).
Antico; *add.* παλαιός, ά, όν· ἀρχαῖος, α, ον· προγεγενημένος, η, ον. -2. Trattare della storia antica; ἀρχαιολογέω-ῶ. -3. Imitare gli antichi; ἀρχαΐζω. -4. Fatto all'antica; ἀρχαϊκός, ή, όν.
Anticognizione; *s. f.* πρόγνωσις, σεως (ἡ).
Anticognoscere; *v. att.* V. Anticonoscere.
Anticonoscenza; *s. f.* πρόγνωσις, σεως (ἡ).
Anticonoscere; *v. att.* προ-γιγνώσκω.
Anticorrere; *v. intr.* προ-τρέχω.
Anticorriere; *s. m.* πρόδρομος, ου (ὁ).
Anticorte; *s. f.* πρόθυρον, ου (τό)· αὐλή, ῆς (ἡ).
Anticresi; *s. f.* ἀντίχρησις, σεως (ἡ).
Anticristo; *s. m.* ἀντίχριστος, ου (ὁ).
Anticursore; *s. m.* πρόδρομος, ου (ὁ).
Antidato; *add.* προδιδόμενος, η, ον.
Antidetto; *add.* προειρημένος, η, ον.
Antidicimento; *s. m.* μαντεία, ας (ἡ).
Antidire; *v. att.* προ-λέγω.
Antidotario; ἀντιδότων βίβλος, ου (ἡ).
Antidoto; *s. m.* ἀντίδοτον, ου (τό)· ἀντίδοτος, ου (ἡ)· ἀντιφάρμακον, ου (τό)· ἀλεξιφάρμακον, ου (τό).
Antiessere; *v. intr.* πρό-ειμι.
Antifato; *s. m. Sopradote*; παράφερνα, ων (τά).
Antiferna; *s. f. Doni dello sposo in occasione delle nozze*; ἀντίφερνα, ων (τά).
Antifernale; *add.* ἀντίφερνος, ον.
Antifona; *s. f.* ἀντίφωνα, ων (τά).
Antifonale; **Antifonario**; *s. m.* τῶν ἀντιφώνων βίβλος, ου (ἡ).
Antifonia; *s. f.* ἀντιφώνησις, σεως (ἡ)· ἀντιφωνία, ας (ἡ).
Antifrasi; *s. f.* ἀντίφρασις, σεως (ἡ).
Antigiudicare; *v. att.* προ-κατα-γινώσκω· προ-κατα-κρίνω.
Antiguardare; *v. att.* προ-φυλάττω.
Antiguardia; **Antiguardo**; *s. f.* *s. m.* V. Avantiguardia.
Antigustare; *v. att.* προ-γεύομαι· προ-γευματίζω.
Antilogia; ἀντιλογία, ας (ἡ).
Antimandare; *v. att.* προ-πέμπω· προ-ἵημι.
Antimeridiano; *add.* προμεσήμβρινος, ον.
Antimettere; *v. att.* προ-τίθημι.
Antimuro; *s. m.* προτείχισμα, ατος (τό)· ἐπιτείχισμα, ατος (τό).
Antinarrazione; *s. f.* πρόλογος, ου (ὁ).
Antinato; *s. m*, V. Antenato.
Antinome; *s. m.* προωνύμιον, ου (τό).
Antinomia; *s. f.* ἀντινομία, ας (ἡ).
Antipapa; *s. m.* ψευδοπάπας, ου (ὁ). *G. M.*
Antipasto; *s. m.* τὰ πρῶτα τοῦ δείπνου.
Antipatia; *s. f.* ἀντιπάθεια, ας (ἡ).
Antipatico; *add.* ἀντιπαθής, ές.
Antipensare; *v. att.* προ-νοέω-ῶ.
Antipenultimo; *add.* V. Antepenultimo.
Antiperistasi; *s. f.* ἀντιπερίστασις, σεως (ἡ).
Antipestilenziale; *add.* ἀλεξιφάρμακος, ον.
Antipode; **Antipodo**; *s. m.* ἀντίποῦς, όδος (ὁ, ἡ). -2. Il paese degli antipodi; ἀντίχθων, ονος (ἡ).
Antiporre; *v. att.* V. Anteporre.
Antiporta e Antiporto; *s. m.* πρόθυρον, ου (τό).
Antiprendere; *v. att.* προ-λαμβάνω· προ-καταλαμβάνω.
Antiptosi; *s. f.* ἀντίπτωσις, σεως (ἡ).
Antiquaria; *s. f.* περὶ τῶν παλαίων σπουδή, ῆς (ἡ).
Antiquario; *s. m.* περὶ τῶν παλαίων σπουδαῖος, ου (ὁ).
Antiquato; *add.* V. Anticato.
Antiquità; *s. f.* V. Antichità.
Antiquo; *add.* V. Antico.
Antisapere; *v. att.* προ-γιγνώσκω· προ-εἶδον *(aor.)*.
Antisapevole; *add.* προγνώστης, ου (ὁ)· προγνωστικός, ή, όν.
Antisaputa; *s. f.* πρόγνωσις, σεως (ἡ).
Antisignificare; *v. att.* προ-σημαίνω.
Antista e Antiste; *s. m.* ἡγούμενος, η, ον· προστάτης, ου (ὁ)· προστάτις, ιδος (ἡ).
Antistrofe; *s. f.* ἀντιστροφή, ῆς (ἡ).
Antitesi; *s. f.* ἀντίθεσις, σεως (ἡ).
Antiteto; *s. m.* ἀντίθετον, ου (τό).
Antivalere; *v. intr.* V. Prevalere.
Antivedere; *v. att.* προ-οράω· προ-γιγνώσκω· προ-εἶδον *(aor.)*.
Antivedimento; *s. m.* πρόγνωσις, σεως (ἡ).
Antiveditore; *add.* προορῶν, ῶσα, ῶν· προορατικός, ή, όν.
Antiveduto; *add.* προορώμενος, η, ον. -2. Accorto; ἀγχίνους-ους, ουν-ουν.
Antiveggente; *add.* V. Antiveditore
Antivegnente; φθάνων, ουσα, ον.
Antiveleno; *s. m.* V. Antidoto.
Antivenire; *v. att.* φθάνω· προ-λαμβάνω.
Antivigilia; *s. f. Giorno precedente la vigilia*; ἡ πρόχθες ἡμέρα, ας.
Antologia; *s. f.* ἀνθολογία, ας (ἡ).
Antonomasia; *s. f.* ἀντωνυμασία, ας (ἡ).
Antrace; *s. m.* ἄνθραξ, ακος (ὁ).
Antracite; *s. f.* ἀνθρακίτης, ου (ὁ)· ἀνθρακῖτις, ιδος (ἡ).
Antro; *s. m.* ἄντρον, ου (τό). -2. Appartenente all'antro; ἀντραῖος, α, ον. -3. Nato negli antri; ἀντροφυής, ές. -4. Che volentieri vive negli antri; ἀντροχαρής, ές. -5. Simile a, che ha forma d'un antro; ἀντροειδής, ές. -6. Dall'antro; ἄντροδε.
Antropofago; *s. m. e add.* ἀνθρωποφάγος, ον.
Antropologia; *s. f.* ἀνθρωπολογία, ας (ἡ).
Antropomorfismo; *s. m.* ἀνθρωπομορφίσμος, ου (ὁ).
Anulare e Anulario; *s. m.* δάκτυλος ὁ παράμεσος, ου.
Anzi; *cong.* μάλλον δὲ· καὶ δὲ. -2. Anzichè, avantichè; πρός. -3. *Prep.* πρό. V. Avanti.
Anzianatico; **Anzianato**; *s. m.* πρωτεία, ας (ἡ). πρέσβειον, ου (τό).
Anzianità; *s. f.* πρεσβεία, ας (ἡ)· παλαιότης, ητος (ἡ).
Anzianitico; *s. m.* V. Anzianatico.
Anziano; *s. m.* πρεσβύτερος, ου (ὁ)· γεραίτερος, ου (ὁ).
Anziano; *add.* παλαίτερος α, ον· πρεσβύτερος, α, ον.
Anzidetto; *add.* προειρημένος, η, ον.
Anzinato; *add.* πρωτογενής, ές.
Anzivedere; *v. att.* V. Antivedere.
Anzivenire; *v. att.* V. Antivenire.
Aocchiare; *v. att.* ἀτενίζω
Aombramento; *s. m.* ὑποψία, ας (ἡ)· φόβος, ου (ὁ).
Aombrare; *v. att.* ἐπι-σκιάζω. -2. Insospettire; ἐκπλήττομαι.
Aonestare; *v. att.* V. Adonestare.
Aontare; *v. att.* ἀδικέω-ῶ. -2. *N. pass.* ἔχθομαι.
Aontato; ἀχθεσθείς, εῖσα, έν.
Aoperare; *v. att.* χράομαι-ῶμαι. -2. Operare; πράττω· ἐργά-ζομαι. -3. Cooperare; συν-εργάζομαι. -4. Affaticarsi; πονέω-ῶ· ἐργάζομαι.

Digitized by Google

Aoperazione; *s. f.* V. Operazione.
Aoppiamento; *s. m.* V. Adoppiamento.
Aoppiare; *v. att.* V. Adoppiare
Aoprare; *v. att.* V. Aoperare.
Aorare; *v. att.* V. Orare.
Aorbare; *v. att.* V. Accecare.
Aorcare; *v. att.* ἄγχω.
Aoristo; *s. m.* ἀόριστος, ου (ὁ).
Aormare; *v. att.* ἰχνεύω.
Aornamento; *s. m.* V. Adornamento.
Aorta; *s. f.* ἀορτή, ῆς (ἡ).
Aovato; *p. pass.* ὠλειπτικός, ή, όν.
Apa; *s. f.* V. Ape.
Apallage; *s. f.* ἀπαλλαγή, ῆς (ἡ).
Apangeltico; *add.* ἀπαγγελτικός, ή, όν.
Apatia; *s. f.* ἀπάθεια, ας (ἡ).
Apatista; *add.* ἀπαθής, ές· ἀπάθητος, ον.
Apatisticamente; *avv.* ἀπαθῶς.
Ape; *s. f.* μέλιττα, ης (ἡ). -2. Abbondante di api; μελισσήεις, εσσα, εν. -3. Che spetta alla cura delle api; μελισσουργικός, ή, όν. -4. Attenente alle api; μελισσαῖος, α, ον· μελίσσειος, α, ον. -5. Che cura, nutre le api; μελισσονόμος, ον· μελισσοκόμος, ον· μελισσοπόνος, ον. -6. Fatto da api; μελισσότευκτος, ον. -7. Governare, o nutrire api; μελισσουργέω-ῶ. -8. Chi governa le api; μελισσουργός, όν. -9. Il governo delle api; μελισσουργία, ας (ἡ). -10. Che mangia api; μελισσοφάγος, γον. -11. Nutrito dalle api; μελισσόβοτος, ον. -12. Prodotto dalle api; μελισσότοκος, ον. -13. Che produce api; μελισσοτόκος, ον. -14. Che scorre dalle api; μελισσόρυτος, ον. -15. Simile alle api; μελισσώδης, ες.
Apeliota, o Apeliote; *s. m.* ἀπηλιώτης, ου (ὁ).
Apeniautismo; ἀπειαυτισμός, οῦ (ὁ).
Aperiente; *p. pres.* ἀνοίγων, ουσα, ον.
Aperire; *v. att.* V. Aprire.
Aperitivo; *add.* V. Aperiente.
Aperta; *s. f.* ἄνοιξις, εως (ἡ).
Apertamente; *avv.* σαφῶς· φανερῶς. -2. In aperto; *avv.* ἀναφανδά· ἀναφανδόν.
Apertivo; *add.* V. Aperitivo.
Aperto; *p. pass.* ἀνοιγόμενος, η, ον· ἀνοακτός, όν. -2. Spazioso; εὐρύχωρος, ον· εὐρύς, εῖα, ὑ· πλατύς, εῖα, ύ. -3. Palese; σαφής, ές· φανερός, ά, όν. -4. In aperto; ἀνάφανδον.
Aperto; *avv.* V. Apertamente.
Apertoio; *s. m.* V. Apertura.
Apertore; *add.* ἀνοίγων, ουσα, ον.
Apertura; *s. f.* ἀνοίξις, εως (ἡ). -2. *Di terra;* χάσμα, ατος (τό)· χάσμημα, ατος (τό). -3. Che ha molte aperture; πολύστομος, ον· πολύπορρος, ον. -4. Con piccola apertura; μικρόστομος, ον. -5. Con una apertura; μονόστομος, ον. -6. Senza apertura; ἄτρητος, ον.
Aperzione; *s. f.* V. Apertura.
Apesco; *add.* μελισσαῖος, α, ον· μελίσσειος, α, ον.
Apiaio; *s. m.* μελισσεύς, έως, (ὁ)· μελιττουργός, οῦ (ὁ).
Apiario; *s. m.* μελισσών, ῶνος (ὁ)· μελιττουργεῖον, ου (τό)· μελισσοτροφεῖον, ου (τό).
Apice; *s. m.* κεραία, ας (ἡ).
Apiro; *add.* ἄπυρος, ον.
Apocalisse, Apocalissi; *s. f.* ἀποκάλυψις, εως (ἡ).
Apocatastasi; *s. f.* ἀποκατάστασις, σεως (ἡ).
Apocino; *s. m.* ἀπόκυνον, ου (τό).
Apocopa, Apocope; *s. f.* ἀποκοπή, ῆς (ἡ).
Apocopare; *v. att.* ἀπο-κόπτω.
Apocrifo; *add.* ἀπόκρυφος, ον.
Apodemia; *s. f.* ἀποδημία, ας (ἡ).
Apodetti; *s. m. pl. Ricevidori dei tributi;* ἀποδέκτης, ου (ὁ).
Apodisse; *s. f.* ἀπόδειξις, εως (ἡ).
Apoditerio; *s. m. Spogliatoio delle antiche terme;* ἀποδυτήριον, ου (τό).
Apodittico; *add.* ἀποδεικτικός, ή, όν,
Apodo; *add. Senza piedi;* ἄπους, οδος (ὁ, ἡ).
Apodosi; *s. f.* ἀπόδοσις, σεως (ἡ).
Apofisi; *s. f.* ἀπόφυσις, σεως (ἡ).
Apoflemmatismo; *s. m.* ἀποφλεγματισμός, οῦ (ὁ).
Apoforeta; *s. m. Buonamano;* ἀποφόρετα, ων (τά).
Apoftema; *s. m.* V. Apotegma.
Apogalattismo; *s. m. Term. med.* ἀπογαλακτισμός, οῦ (ὁ).
Apogeo; *s. m.* ἀπόγαιον, ου (τό)· ἀπόγειον, ου (τό).
Apografo; *s. m.* ἀπόγραφον, ου (τό). -2. *Add.* ἀπόγραφος, ον.
Apolise; *(Ite missa est,* dei Greci); ἀπόλυσις, σεως (ἡ).
Apolline; Apollo; *s. m.* Ἀπόλλων, ωνος (ὁ). -2. Stare in Apolline; σφαιδρῶς εὐωχέομαι-οῦμαι.
Apologetico; *add.* ἀπολογητικός, ή, όν.
Apologia; *s. f.* ἀπολογία, ας (ἡ).
Apologo; *s. m.* ἀπόλογος, ου (ὁ).
Apomele; *s. m.* ἀπόμελι, ιτος (τό).
Apone; *s. m. Pecchione;* κηφήν, ῆνος (ὁ).
Aponeurosi; *s. f. Espansione membranosa d'un tendine;* ἀπονεύρωσις, σεως (ἡ).
Aponeurotico; *add.* ἀπονευροτικός, ή, όν.
Aoplesia, Apoplessia; *s. f.* e
Apopletico; *s. m.* ἀποπληξία, ας (ἡ). -2. Colpito d'apoplessia; ἀπόπληκτος, ον. -3. Essere colpito d'apoplessia; ἀπο-πλήσσομαι.
Apopletico; *add.* ἀποπληκτικός, ή, όν.
Aposiopesi; *s. f.* ἀποσιώπησις, σεως (ἡ).
Apostasia; *s. f.* ἀποστασία, ας (ἡ)· ἀπόστασις, σεως (ἡ).
Apostata; *s. m.* e *f.* ἀποστάτης, ου (ὁ)· ἀποστάτις, ιδος (ἡ).
Apostatare; *v. intr.* ἀπο-στατέω-ῶ.
Apostaticamente; *avv.* ἀποστατικῶς.
Apostatico; *add.* ἀποστατικός, ή, όν.
Apostatrice; ἀποστάτις, ιδος (ἡ).
Apostema; Apostemata; *s. m.* *s. f.* ἀπόστημα, ατος (τό).
Apostemato; *add.* ἀποστημάτιος, α, ον· ἀποστηματίας, ου (ὁ).
Apostemazione; *s. f.* V. Apostema.
Apostemoso; *add.* V. Apostemato.
Aposticcio; *add.* V. Appositizio.
Apostilla; *s. f.* παραγραφή, ῆς (ἡ).
Apostola; *s. f.* ἀπόστολος, ου (ἡ).
Apostolatico; Apostolato *s. m.* ἀποστολή, ῆς (ἡ).
Apostolicale; Apostolico; *add.* ἀποστολικός, ή, όν.
Apostolo; *s. m.* ἀπόστολος, ου (ὁ).
Apostrofa; *s. f.* V. Apostrofe.
Apostrofare; *v. att.* προς-φωνέω-ῶ. -2. Rimproverare; χαλεπῶς (τινί) ἐπι-πλήσσω.
Apostrofe; *s. f.* ἀποστροφή, ῆς (ἡ).

Digitized by Google

Apostrofo; *s. m.* ἀποστροφός, οῦ (ὁ).
Apostumo; *s. m.* Postumo.
Apotegma; **Apotemma**; } *s. m.* ἀπόθεγμα, ατος (τό).
Apoteosi; *s. f.* ἀποθέωσις, σεως (ἡ).
Apotesi; *s. f.* ἀπόθεσις, σεως (ἡ).
Apotome; *s. f.* ἀποτομή, ῆς (ἡ).
Appaciare; **Appacificare**; } *v. att.* δι-αλλάττω.
Appadiglionare; *v. att.* σκηνοποιέομαι=οῦμαι.
Appagabile; *add.* ἀρειστός, ή, όν.
Appagamento; *s. m.* εὐφροσύνη, ης (ἡ).
Appagare; *v. att.* πληροφορέω=ῶ· ἀπο-πληρόω=ῶ· χαρίζομαι (τινί)· ἀρέσκω (τινά).
Appago; *s. m.* V. Appagamento.
Appaiamento; *s. m.* ζεῦξις, εως (ἡ).
Appaiare; *v. att.* ζεύγνυμι· ζευγνύω· συν-δυάζω· συν-άπτω.
Appaiatura; *s. f.* V. Appaiamento.
Appalesare; *v. att.* δηλόω=ῶ.
Appallidire; *v. intr.* ὠχριάω=ῶ· ὠχράω=ῶ.
Appallottare; **Appallottolare**; } *v. att.* γογγυλεύω.
Appaltare; *v. att. Dare in appalto*; μισθόω=ῶ. -2. Prendere in appalto; μισθόομαι=οῦμαι.
Appaltatore; *s. m.* τελωνής, οῦ (ὁ).
Appalto; *s. m.* μονοπώλιον, ου (τό)· μίσθωσις, σεως (ἡ)· ἔκδοσις, σεως (ἡ)· τελωνεία, ας (ἡ)· ἐργολάβεια, ας (ἡ). -2. Prendere l'appalto; μισθόομαι=οῦμαι· λαμβάνω ἐπὶ μισθῷ (τι). -3. Dare l'appalto; μονοπώλιον δίδωμι.
Appaltonato; *add.* βδελυρός, ά, όν.
Appaltone; *add.* πολυπράγμων, ον.
Appamondo; *s. m.* V. Mappamondo.
Appanciollarsi; *v. intr.* ἀν-ίεμαι *(pass.)*.
Appannaggio; *s. m.* κλῆρος, ου (ὁ)· σύνταξις, εως (ἡ)· πρόνοιαι, ῶν (αἱ).
Appannamento; *s. m.* ἀμαύρωσις, σεως (ἡ).
Appannare; *v att.* ἐπι-σκιάζω· ἀμαυρόομαι=οῦμαι.
Appannato; *add.* ἐπισκιασθείς, εῖσα, έν. -2. Grande, massiccio; μέγας, μεγάλη, μέγα· παχύς, εῖα, ύ.
Appannatura; *s. f.* V. Appannamento.
Apparagonare; *v. att.* V. Paragonare.
Apparamento; *s. m.* V. Apparato.
Apparare; *v. att.* παρα-σκευάζω. -2. Adornare; κοσμέω=ῶ. -3. Imparare; μανθάνω.
Apparato; *s. m.* παρασκευή, ῆς (ἡ). -2. Apparatura; κόσμος, ου (ὁ).
Apparatura; *s. f.* κόσμος, ου (ὁ)· κόσμημα, ατος (τό).
Apparecchiamento; *s. m.* V. Apparato.
Apparecchiare; *v. att.* παρα-σκευάζω· πορίζομαι· ἑτοιμάζω. -2. Un convito; συμπόσιον κατα-σκευάζω. -3. La tavola; τράπεζαν παρα-σκευάζω. -4. Apparecchiar contro; ἀντι-τεύχω. -5. In modo opposto; ἀντι-σκευάζω. -6. Apparecchiarsi a; παρα-σκευάζομαι (εἴς, πρός τι).
Apparecchiare; *v. att.* V. Paragonare.
Apparecchiato; *add.* ἕτοιμος, η, ον· εὐτρεπής, ές· ὑπόγυιος, α, ον· πρόθυμος, ον·
Apparecchiatore; *add. Chi o che apparecchia*; παρασκευάζων, ουσα, ον.
Apparecchiatura; *s. f.* e
Apparecchio; *s. m.* V. Apparato. -2. Senza grande apparecchio; ἀπαράσκευος, ον. -3. Fatto senza apparecchio; ἀυτοσχέδιος, ον.
Apparecchio; *add.* V. Apparecchiato.

Appareggiare; *v. att.* ἰσάζω· ἰσόω=ῶ· ἀν-ισόω=ῶ· ἐξ-ισόω=ῶ. -2. Paragonare; παρα-συμ-βάλλω.
Apparegliare; *v. att.* V. Apparecchiare.
Apparentare; *v. intr.* ἀγχιστείαν ποιέομαι=οῦμαι.
Apparente; *add.* καταφανής, ές· περιφανής, ές· φανερός, ά, όν. -2. Verisimile; εἰκώς, υῖα, ός· πιθανός, ή, όν.
Apparentemente; *avv.* φανερῶς. -2. Verisimilmente; πιθανῶς.
Apparenza; *s. f.* εἶδος, εος=ους (τό)· ἰδέα, ας (ἡ)· φαινόμενον, ου (τό)· φάντασμα, ατος (τό)· φάσμα, ατος (τό)· εἴδωλον, ου (τό). -2. Aspetto; πρόσωπον, ου (τό). -3. Di buona apparenza; ἀγαθοφανής, ές. -4. In apparenza; V. Apparentemente.
Apparenzo; *s. m.* V. Apparenza.
Apparere; *v. intr.* V. Apparire.
Apparienza; *s. f.* V. Apparenza.
Apparigliare; *v. att.* παρ-ομοιάζω.
Apparimento; *s. m.* ἔκφανσις, σεως (ἡ)· ἐμφάνεια, ας (ἡ)· ἐπιφάνεια, ας (ἡ).
Apparire; *v. intr.* φαίνομαι· ἐπι-φαίνομαι. -2. Che appare molte volte; πολυφανής, ές. -3. Che appare nel mezzo; μεσοφανής, ές. -4. In procinto di apparire; μελλοφανής, ές. -5. Da vicino apparente; ἀγχιφανής, ές. -6. Che sempre appare; ἀειφανής, ές.
Appariscente; εὐφυής, ές· εὔμορφος, ον. -2. Considerabile, visibile; ὁρατός, ή, όν· θεατός, ή, όν.
Appariscenza; *s. f.* εἶδος, εος=ους (τό).
Apparita; *s. f.* ἀνατολή, ῆς (ἡ).
Apparitore; *s. m.* δημόσιος, ου (ὁ).
Apparizione; *s. f.* V. Apparimento.
Apparso; *p. pass.* φανόμενος, η, ον. -2. Apparso di recente; ἀρτιφανής, ές.
Appartamento; *s. m.* οἴκημα, ατος (τό). -2. *Delle donne*; γυναικεῖον, ου τό)· γυναικών, ῶνος (ὁ)· γυναικωνίτης, ου (ὁ)· γυναικωνίτις, ιδος (ἡ)· -3. *Degli uomini*; ἀνδρών, ῶνος (ὁ)· ἀνδρωνίτις, ιδος (ἡ).
Appartare; *v. att.* χωρίζω. -2. *N. pass.* Segregarsi; ἀπο-χωρέω=ῶ.
Appartatamente; *avv.* κεχωρισμένως· χωρίς.
Appartenente; *add.* προσήκων, ουσα, ον. -2. Congiunto; προσήκων, ουσα, ον· συγγενής, ές.
Appartenenza; ἐνθήκη, ης (ἡ)· προσθήκη, ης (ἡ). ἐχόμενα, ων (τά)· προς-κείμενα, ων (τά).
Appartenere; *v. intr.* προς-ήκω. -2. Esser parente; προσήκω τῷ γένει. -3. Quello che mi appartiene; τά ἐμά. -4. Ciò che non mi appartiene; ἀλλότριος, α, ον. -5. Per quanto si appartiene a me; τὸ κατ' ἐμέ· τόγε εἰς ἐμὲ ἦκον. -6. Ciò che si appartiene alla guerra; ὅσον πρὸς τὰ πολεμικά.
Appartenimento; *s. m.* V. Appartenenza.
Apparuta; *s. f.* V. Apparenza.
Apparuto; *p. pass.* V. Apparso.
Appassare; *v. att.* μαραίνω. -2. *Intr.* μαραίνομαι. -3. Lo appassare; μάρανσις, σεως (ἡ).
Appassionamento; *s. m.* ἐπιθυμία, ας (ἡ)· πάθησις, σεως (ἡ).
Appassionare; *v. intr.* πάσχω.
Appassionatamente; *avv. Con passione*; παθητικῶς.
Appassionatezza; *s. f.* V. Appassionamento.
Appassionato; *add.* παθητικός, ή, όν.
Appassire; *v. intr.* V. Appassare.

Digitized by Google

Appastare; *v. att.* ὀέφω· ὀέψω· ὀργάζω. -2. *N. pass.* προς-κολλάομαι=ῶμαι.

Appellagione; *s. f.* } V. Appellazione.
Appellamento; *s. m.* }

Appellare; *v. att.* καλέω=ῶ· ὀνομάζω. -2. Incolpare; κατ-ηγορέω=ῶ. -3. Richiamarsi d'una sentenza; ἐκ-καλέω=ῶ· ἐπι-καλέομαι· ἐφ-ίημι. -4. Da cui si può appellare; ἐφέσιμος, ον.

Appellativo; *add.* κατηγορικός, ή, όν.

Appellazione; *s. f.* ὄνομα, ατος (τό)· ὀνομασία, ας (ἡ)· κλῆσις, σεως (ἡ)· πρόσρησις, σεως (ἡ)· ἐπωνυμία, ας (ἡ).

Appello; *s. m.* ἔφεσις, εως (ἡ)· ἀναβολή, ῆς (ἡ)· παλινδικία, ας (ἡ). -2. Contradizione; ἀμφισβήτησις, εως (ἡ).

Appena; *avv.* μόλις· μόγις.

Appenare; *v. att.* πονέω=ῶ. -2. *Intr.* Penare; *Patir pena;* πάσχω.

Appenato; *add.* καιούμενος, η, ον.

Appendere; *v. att.* προς-κρεμάννυμι. -2. Impiccare; ἀπ-άγχω.

Appendice; *s. f.* προσθήκη, ης (ἡ).

Appennecchiare; *v. att.* τὸ λίνον ἠλακάτῃ ἐπι-τίθημι.

Appensare; *v. intr.* κατα-νοέω=ῶ. -2. Pensare avanti; προ-νοέω=ῶ.

Appensatamente; *avv.* ἐξεπίτηδες.

Appensato; *add.* προνοητέος, εῖσα, έν. -2. Cauto; εὐλαβής, ές· περιφυλαγμένος, η, ον.

Apperpetuare; *v. att.* *Rendere perpetuo;* ἐνδελεχίζω.

Appertenere; *v. intr.* V. Appartenere.

Apperticare; *v. att.* τύπτω τῇ κάμακι.

Appestare; *v. att.* λοιμεύομαι. -2. *Intr.* λοιμῶ κάμνω, πονέω=ῶ.

Appestato; *add.* λοιμώδης, ες. -2. Essere appestato; διαφθείρομαι λοιμῷ· λοιμόττω.

Appetente; ἐπιθυμῶν, οῦσα, ουν.

Appetenza; *s. f.* ὄρεξις, εως (ἡ).

Appetere; *v. att.* V. Appetire.

Appetibile; *add.* ὀρεκτός, ή, όν.

Appitire; *v. att.* ἐπι-θυμέω=ῶ· ὀρέγομαι (τινός).

Appetitivo; *add.* ὀρεκτικός, ή, όν.

Appetito; *s. m.* ἐπιθυμία, ας (ἡ). -2. Desiderio di mangiare; ἵρως, ωτος (ὁ ἐδητύος). -3. Affezione dell'animo; ὄρεξις, εως (ἡ). -4. Atto ad eccitare, provocare l'appetito; τῆς ὀρέξεως προκλητικός, ή, όν. -5. Avere appetito; πεινάω=ῶ. -B'. Desiderare; ἐπι-θυμέω=ῶ. -6. Con appetito; ἡδέως. -7. Mancanza di appetito; ἀνορεξία, ας (ἡ). -8. Senza appetito; ἀνόρεκτος, ον. *Avv.* ἀηδῶς.

Appetitosamente; *avv.* μετὰ ἐπιθυμίας· ἡδέως.

Appetitoso; *add.* V. Appetitivo.

Appetizione; *s. f.* V. Appetito.

Appettare; *v. intr.* ἐν-αντιόομαι=οῦμαι (τινί)· ἐν-ίστημι· ἀνθ-ίστημι (τινί)· ἀντι-τείνω· ἀντ-έχω. -2. Incolpare; κατ-ηγορέω=ῶ.

Appetto; *avv.* ἀντυρύ· παρά.

Appezzare; } *v. att.* κερματίζω.
Appezzettare; }

Appiacere; *s. m.* } V. Piacere.
Appiacere; *v. intr.* }

Appiacevolire; *v. att.* πραΰνω· κατα-πραΰνω· ἱλάσκομαι· κοιμίζω (τινά).

Appianabile; *add.* ὁμαλός, ή, όν.

Appianamento; *s. m.* ὁμαλισμός, οῦ (ὁ).

Appianare; *v. att.* ὁμαλίζω· ὁμαλύνω· ὁμαλόω=ῶ. -2. Render facile; ῥᾴδιον ποιέω=ῶ.

Appianato; *p. pass.* ὁμαλός, ή, όν. -2. Non appianato; ἀκατασταθέριστος, ον.

Appianatoio; *s. m.* ὁμαλιστήρ, ῆρος (ὁ)· ὁμαλίστρα, ας (ἡ)· ὁμάλιστρον, ου (τό).

Appiastrare; *v. att.* κολλάω=ῶ· προς-κολλάω=ῶ.

Appiastricciamento; *s. m.* προσκόλλησις, σεως (ἡ).

Appiastricciare; *v. att.* V. Appiastrare.

Appiastricciamento; *s. m.* προσκόλλησις, σεως (ἡ).

Appiastriccicare; *v. att.* V. Appiastrare.

Appiastro; *s. m.* μελίφυλλον, ου (τό).

Appiattamento; *s. m.* ἀπόκρυψις, εως (ἡ)· κρύψις, εως (ἡ).

Appiattare; *v. att.* ἀπο-κρύπτω· ἐπι-κρύπτω· κατα-κρύπτω.

Appiattatamente; *avv.* κρύβδα· κρυπτικῶς· κρύβδην· λάθρα.

Appiccagnolo; *s. m.* λαβή, ῆς (ἡ)· πάσσαλος, ου (ὁ).

Appiccamento; *s. m.* ἀνάρτησις, σεως (ἡ).

Appiccante; *add.* κολλώδης, ες.

Appiccare; προς-κολλάω=ῶ. -2. Impiccare; κρεμάννυμι. -3. *Suspendere ad arpione, a piuolo e simile;* ἀν-αρτάω=ῶ. -4. *Dei mali contagiosi;* προς-άπτομαι. -5. Sonagli, *infamare;* βλασφημέω=ῶ. -6. *N. pass.* προς-κολλάομαι=ῶμαι. -7. Aggrapparsi; ἐπι-λαμβάνω. -8. Appiccarsi per la gola; ἀπ-άγχομαι.

Appiccaticcio; } *add.* κολλώδης, ες· γλισχρός, ά, όν.
Appiccativo; } -2. *Dei mali;* λοιμώδης, ες.

Appiccatoio; *s. m.* V. Appiccagnolo.

Appiccatura; *s. f.* V. Congiungimento.

Appicciare; *v. att.* κολλάω=ῶ. -2. Unire; ζεύγνυμι. -3. Il fuoco; καίω. -4. *N. pass.* προς-κολλάομαι=ῶμαι.

Appiccicante; *add.* *Che s' appiccica;* Viscoso, Glutinoso; γλίχρος, α, ον· προσκείμενος, η, ον.

Appiccicare; *v. att.* V. Appicciare.

Appiccicoso; *add.* V. Appiccicante.

Appiccinire; *v. att.* ἐλαττόω=ῶ.

Appicciolamento; *s. m.* ἐλάττωσις, σεως (ἡ).

Appicciolare; } *v. att.* V. Appiccolare.
Appicciolire; }

Appicco; *s. m.* προσκόλλησις, σεως (ἡ). -2. Dare appicco; *Lusingare;* ἐλπίδα παρ-έχω· λαβὴν δίδωμι.

Appiccolamento; *s. m.* μείωσις, σεως (ἡ).

Appiccolare; } *v. att.* ἐλαττόω=ῶ.
Appiccolire; }

Appieno, A pieno; ἐμπλέως· παντελῶς.

Appigherarsi; *v. intr.* V. Impigrire.

Appigionamento; *s. m.* ἀπομίσθωσις, σεως (ἡ).

Appigionare; *v. att.* ἀπο-μισθόω=ῶ· ἐκ-μισθόω=ῶ.

Appigliamento; *s. m.* προσκόλλησις, σεως (ἡ). -2. Abbarbicamento; ῥίζωσις, σεως (ἡ).

Appigliare; *v. att.* συν-άπτω. -2. *N. pass.* Stabilire, Risolversi; πράττω· ἕπομαι. -3. Abbarbicarsi *Delle piante;* ῥιζόομαι=οῦμαι. -4. Azzuffarsi; μάχομαι. -5. Al parere di alcuno; τῇ γνώμῃ τινός ἕπομαι.

Appiglio; *s. m.* V. Appicco.

Appigrire; *v. intr.* ῥᾳθυμέω=ῶ.

Appillottarsi; *v. intr.* δια-τρίβω.

Appinzare; *v. att.* κεντέω=ῶ.

Appinzatura; *s. f.* νύγμα, ατος (τό).

Digitized by Google

Appio, Apio; *s. m.* σέλινον, ου (τό).
Appioriso; *s. m.* σέλινον ἄγριον, ου (τό)· βατράχον λειμωνίον, ου (τό).
Appitito; *s. m.* V. Appetito.
Applaudere, Applaudire; *v. ati.* κροτέω-ῶ· ἐπ-αινέω-ῶ· ἐπι-θορυβέω-ῶ. -2. Approvare; δοκιμάζω.
Applaudito; *p. pass.* κροτητός, ή, όν. -2. Non applaudito; ἄκροτος, ον.
Applauso; *s. m.* χρότος, ου (ὁ)· κρότημα, ατος (τό). -2 Privo di plauso; ἄκροτος ον.
Applicabile; *add.* προσέκων, ουσα, ον.
Applicamento; *s. m.* παράθεσις, εως (ἡ).
Applicare; *v. att.* παρα-τίθημι· προς-βάλλω· ἐπι-τίθημι· προς-άπτω. -2. Applicare la mente; προς-έχω τόν νοῦν· -3. *N. pass.* σπουδάζω (περί τι)· ἀσκέω-ῶ (τί)·
Applicatamente; *avv.* μετά σπουδῆς· προσεκτικῶς· ἐπιμελῶς,
Applicatezza; *s. f.* σπουδή, ῆς (ἡ)· προσόχη, ης (ἡ).
Applicativo; *add.* V. Applicabile.
Applicato; *add.* σπουδαῖος, α, ον.
Applicazione; *s. f.* V. Applicatezza.
Appo; *prep.* παρά.
Appoco; *avv.* βραδέως· κατά μικρόν.
Appoderare; *v. att.* ἐν πελατείᾳ καθ-ίστημι (τινά).
Appodiazione; *s. f.* τό καθιστάναι (τινά) ἐν πελατείᾳ.
Appoggiamento; *s. m.* ἔρεισις, σεως (ἡ)· πρόσκλεντρον, ου (τό)· ἐπίκλεντρον, ου (τό).
Appoggiare; *v. att.* ἐρείδω· ἀπο-κλίνω. -2. Appoggiare contro; ἀντ-ερείδω. -3. Appoggiarsi; ἐγ-κλίνομαι· ἐπι-κεῖμαι.
Appoggiata; *s. f.* V. Appoggio.
Appoggiato; *s. m.* ἐρειδόμενος, η, ον.
Appoggiatoio; *s. m.* ἔρισμα, ατος (τό). -2.
Appoggiatorio; *s. m.* Aiuto; βοή-θεια, ας (ἡ)·
Appoggiatura; *s. f.* ἐπικουρία, ας (ἡ). -3.
Appoggio; *s. m.* Dare appoggio; στερίζω
Appoiarsi; *v. n. pass.* V. Appoggiare.
Appolaiare; *v. intr.* καθ-ίζομαι.
Appomato; *add.* μηλοφόρος, ον.
Appomiciare; *v. att.* κισσηρίζω· κατα-κισσηρίζω.
Apponere; V. Apporre.
Apponibile; *add.* ἐπίθετος, ον.
Apponimento; *s. m.* ἐπίθεσις, σεως (ἡ)· πρόσθεσις, σεως (ἡ).
Apponizione; *s. f.*
Appopolare; *v. att.* V. Popolare.
Apporre; *v. att.* προς-τίθημι· ἐπι-τίθημι. -2. Attribuire a torto; δια-βάλλω. -3. Opporre; ἀντι-τίθημι. -4. Dar nel segno; στοχάζομαι.
Apportaluce; *add. indecl.* φωσφόρος, ον.
Apportare; *v. att.* φέρω. -2. Cagionare, produrre; προς-φέρω. -3. Pigliar porto, approdare; προς-ορμίζω.
Apportato; *add.* εἰσαχθείς, εῖσα, έν. -2. Approdato; προσορμισθείς, εῖσα, έν.
Appositamente; *avv.* ἐπίτηδες· ἐκ προνοίας.
Appositivo; *add.* πρόσθετος, ον. -2. V. Appositizio; piccicato.
Apposizione; *s. f.* πρόσθεσις, σεως (ἡ).
Apposta; V. A posta.
Appostamento; *s. m.* ἐνέδρα, ας (ἡ).
Appostare; *v. att.* ἐν-εδρεύω. -2. Cogliere il tempo; τηρέω-ῶ.
Appostatamente; *avv.* ἐξεπίτηδες· ἐπιτηδείως.
Appostatore; *add.* ἐνεδρεύων, ουσα, ον.
Apposticcio; *add.* V. Appositizio.
Appostolo; V. Apostolo.
Appregiare; V. Apprezzare.
Appremere; V. Premere.
Apprendere, Imparare; *v. att.* μανθάνω. -2. Insegnare; διδάσκω. -3. Prendere; λαμβάνω. -4. Temere, sospettare; φοβέομαι-οῦμαι. -5. *N. pass.* Appigliarsi, attaccarsi; πήγνυμαι.
Apprendevole; *add.* V. Apprensibile.
Apprendimento; *s. m.* κατάληψις, εως (ἡ)· μάθησις, σεως (ἡ). -2. Insegnamento; δίδαξις, εως (ἡ). -3. Timore; φόβος, ου (ὁ)· δέος, εος-ους (τό).
Apprensibile; *add.* καταληπτός, ή, όν.
Apprensione; *s. f.* V. Apprendimento. -2. Dare apprensione; δέος ἐν-εργάζομαι. -3. Stare in apprensione; ὑπο-λαμβάνω· ἐν φροντίδι εἰμί.
Apprensivo; *add.* καταληπτικός, ή, όν. -2. Inclinato a temere; περιδεής, ές.
Appresentare; *v. att.* παρ-ίστημι. -2. *Tenere il luogo, la vece di un altro;* τινός ἐργαποιέω-ῶ.
Appreso; *add.* μεμαθημένος, η, ον. -2. Addottrinato; πεπαιδευμένος, η, ον -3. Rappreso; πηγνύμενος, η, ον· πηκτός, ή, όν. -4. Temuto; πεφοβημένος, η, ον.
Appressamento; *s. m.* προσεγγισμός, οῦ (ὁ)· ἐγγύτης, ητος (ἡ).
Appressare; *v. att.* προς-τίθημι· παρ-ίστημι· ἐγγίζω. -2. Farsi vicino; πελάζω· πλησιάζω.
Appressato; *p. pass.* πλησιαζόμενος, η, ον.
Appressimare; *v. att.* V. Approssimare.
Appressimità; *s. f.* V. Prossimità.
Appresso; *prep.* παρά, ἐπί. -2. Dopo; μετά. -3. Circa, intorno; περί· πρός. -4. In balia; παρά.
Appresso; *avv.* ἐγγύς. -2. Poscia; ἔπειτα. -3. *Posposta a parole vale* Seguente; ἑξῆς, ἐφεξῆς.
Appresso a poco; μονονουχί· σχεδόν.
Appressochè; *avv.* ἐπεί.
Apprestamento; *s. m.* παρασκευή, ῆς (ἡ).
Apprestare; *v. att.* παρα-σκευάζω.
Appresto; *s. m.* V. Apprestamento.
Appresto; *add.* V. Pronto.
Apprezzabile; *add.* τίμιος, α, ον· τιμητός, ή, όν.
Apprezzamento; *s. m.* τίμημα, ατος (τό)· τίμησις, σεως (ἡ).
Apprezzare; *v. att.* τιμάω-ῶ· θεραπεύω. -2. Valutare; τιμάω-ῶ· συν-τιμάομαι-ῶμαι (τί)· καθ-ίστημι τιμήν.
Apprezzatore; *add.* τιμάωνος-ῶν, ῶσα, ῶν· τιμητής, οῦ (ὁ).
Approbare; *v. att.* V. Approvare.
Approcciamento; *s. m.* V. Appressamento.
Approcciare; *v. intr.* ἐγγίζω.
Approccio; *s. m.* προσβολαί, ῶν (αἱ).
Approdare; *v. intr.* προς-ορμίζω. -2. Giovare; ὠφελέω-ῶ. -3. Profittare; ἐπι-δίδωμι.
Approdo; *s. m.* ὅρμισις, σεως, (ἡ). -2. Incomodo per l'approdo; ἀπροσόρμιστος, ον.
Approfittare; *v. intr.* προ-κόπτομαι· ἐπι-δίδωμι. -2. Avvantaggiare; ἀπο-λαύω.
Approfondare; *v. att.* βαθύνω. -2. Speculare
Approfondire; *v. att.* a dentro; ἀν-ερευνάω-ῶ.
Appromettere; *v att.* V. Promettere.
Approntare; *v. att.* V. Apprestare.
Appropiazione; *s. f.* V. Appropriazione.
Appropinquagione, Appropinquamento; ἐγγύτης, ητος (ἡ).

Digitized by Google

Appropinquarsi; *v. n. pass.* ἐγγίζω.
Appropriare; *v. att.* σφετερίζω. -2. Toglier ad un' altro; ἀπο-στερέω=ῶ· ἀπο-στερίζω. -3. Assomigliare; ὁμοιόω=ῶ. -4. Adattare; συν-άπτω· προσ-αρμόττω. -5. Affermare una cosa; δια-βεβαιόομαι=οῦμαι· ἰσχυρίζομαι· δι-ισχυρίζομαι.
Appropriatamente; *avv.* ἐπιτηδείως· εὐαρμόστως.
Appropriazione; *s. f.* προσαπόθεσις, σεως (ἡ).
Approssimamento; *s. m.* / Approssimanza *s. f.* } ἐγγύτης, ητος (ἡ).
Approssimare; *v. att.* V. Appressare
Approssimazione; *s. f.* ἐγγύτης, ητος (ἡ).
Approvagione; *s. f.* / Approvamento; *s. m.* / Approvanza; *s. f.* } V. Approvazione.
Approvare; *v. att.* δοκιμάζω· ἐπ-αινέω=ῶ. -2. Confermare; βεβαιόω=ῶ· κυρόω=ῶ. -3. Approfittare; ἐπι-δίδωμι (τί).
Approvatamente; *avv.* ἐπαινῶς.
Approvativo; *add.* ἐπαινετικός, ή, όν.
Approvazione; *s. f.* δοκιμασία, ας (ἡ)· ἔπαινος, ου (ὁ). -2. Prova; πειρασμός, οῦ (ὁ). -3. Confermazione; βεβαίωσις, σεως (ἡ)· κύρωσις, σεως (ἡ).
Approvecciarsi; *v. n. pass.* V. Avvantaggiare.
Approveccio; *s. m.* V. Vantaggio.
Approvedutamente; *avv.* προμηθεστικῶς· προνοητικῶς.
Approveduto; *add.* εὐλαβής, ές· προνοητικός, ή, όν· φυλακτικός, ή, όν· προμηθής ές· φρόνιμος, ον.
Approveria; *s. m.* V. Approvazione.
Appulcrare; *v. att.* καλλύνω.
Appulso; *s. m.* ἄφιξις, εως (ἡ).
Appuntamente; *avv.* ἀκριβῶς.
Appuntamento; *s. m.* σύνθημα, ατος (τό)· συν-θήκη, ης (ἡ).
Appuntare; *v. att.* περονάω=ῶ. -2. Aguzzare; ὀξύνω. -3. Ferire; νύττω· στίζω. -4. Biasimare; ψέγω· κατα-γιγνώσκω. -5. Accusare; κατ-ηγορέω=ῶ. -6. Decretare; ψηφίζομαι. -7. *N. pass.* Appoggiarsi; ἐγ-κλίνομαι.
Appuntatamente; *avv.* V. Appunto.
Appuntato; *add.* ὀξύμενος, η, ον. -2. Recentemente appuntato; νεηκής, ές.
Appuntellare; *v. att.* ἐρείδω· στηρίζω.
Appuntino; / Appuntissimo; } *avv.* κατὰ = ἐπὶ = παρὰ = πρὸς στάθμην· ἀκριβῶς.
Appunto, A punto, Per appunto; } *avv.* κατὰ = ἐπὶ = παρὰ = πρὸς στάθμην· ἀκριβῶς.
Appurare; *v. att.* καθαίρω. -2. Mettere in chiaro; μετα-γράφω· ἐξ-ετάζω· δηλόω=ῶ.
Apputidare; / Apputire; } *v. att.* V. Appuzzare.
Appuzzamento; *s. m.* κακοσμία, ας (ἡ).
Appuzzare; / Appuzzolare; } δυσωδίας ἐμ-πλήθω. δια-φθείρω.
Aprente; *add.* ἀνοίγων, ουσα, ον.
Apricare; *v. intr.* ἡλιάζομαι· εἰληθερέω=ῶ.
Aprico; *add.* προσήλιος, ον· εὐήλιος, ον.
Aprile; *s. m.* Θαργηλιών, ῶνος (ὁ). Ἀπρίλιος, ου (ὁ) *G. M.*
Aprimento; *s. m.* χάσμα, ατος (τό)· ἄνοιξις, εως (ἡ).
Aprire; *v. att.* ἀνοίγω· χαλάω=ῶ. -2. Spaccare, fendere; σχίζω. -3. Dilatare; πλατύνω· εὐρύνω· αὐξάνω· μεγαλύνω. -4. *Met.* Manifestare; δηλόω=ῶ. -5. La mente a checchessia; τὸν νοῦν προς-ἔχω. -6. L'arco, *tenderlo*; τόξον τείνω. -7. Una lettera; λύω. -8. Un libro; ἀν-ελίττω· ἀναπτύσσω· ἀν-ειλέω=ῶ. -9. Gli occhi; ἀνα-βλέπω. -10. La bocca; δι-αίρω τὸ στόμα. -11. Aprire di rincontro; ἀντ-ανοίγω. -12. *Intr. Dei fiori*; ἀν-οίγομαι. -13. *Della terra*; σχίζω. -14. Che si apre or ora; ἀρτιχανής, ές.
Apritura *s. f.* ἄνοιξις, εως (ἡ)· χάσμα, ατος (τό)· χάλασις, σεως (ἡ)· χαλασμός, οῦ (ὁ).
Aprizione; *s. f.* V. Aprimento.
Apro; *s. m.* Cignale.
Apsida; / Apside; } V. Abside.
Apua; *s. f.* ἀφύη, ης (ἡ)· ἀφρῖτις, ιδος (ἡ)· ἀφρός, οῦ (ὁ).
Aquario; *s. m.* ὑδροχόος=οῦς, ὁου=οῦ (ὁ)· ὑδροχοεύς, έως (ὁ).
Aquatico; *add.* ἔνυδρος, ον.
Aquatile; *add.* ὑδατικός, ή, όν.
Aqueità; *s. f.* V. Acquosità.
Aqueo; *add.* ὑδατώδης, ες· ὑδαλέος, α, ον. ὑδαρής, ές.
Aquidoccio, Aquidotto; *s. m.* ὑδραγώγιον, ου (τό).
Aquila; *s. f.* ἀετός, οῦ (ὁ). -2. Marina; ἀλιάετος, ου (ὁ). -3. Nera; μελαναίετος, ου (ὁ). -4. Che porta l'aquila; ἀετοφόρος, ον.
Aquilastro; *s. m.* V. Aquila.
Aquilino; *s. m.* ἀετιδεύς, έως (ὁ).
Aquilino; *add.* ἀετώδης, ες. -2. Pietra aquilina; ἀετίτης λίθος, ου (ὁ).
Aquilonare; *add.* βόρειος, ον. -2. Paesi aquilonari; βόρεια, ων (τά)· τὰ πρὸς ἄρκτον.
Aquilone; *s. m.* βορέας, ου (ὁ)· βορρᾶς, οῦ (ὁ). -2. Da aquilone; βόραθεν· βορέαθεν· βόρρᾶθεν.
Aquilotto; *s. m.* V. Aquilino.
Aquoso; *add.* V. Acquoso.
Ara; *s. f.* βόμος, ου (ὁ).
Arabescare; *v. att.* ποικίλμασι κοσμέω=ῶ.
Arabesco; *s. m.* ποικίλματα, ων (τά).
Arabesco; *add.* e
Arabico; *add.* ἀραβικός, ή, όν. -2. Parlare arabo, parteggiare per gli Arabi; ἀραβίζω. -3. In lingua araba; ἀραβιστί.
Arabicamente; *avv.* ἀραβικῶς· ἀραβιστί.
Arabile; *add.* ἀρατός, ή, όν· ἀρόσιμος, ον.
Arabo; *add.* V. Arabico.
Aragaico; *s. m.* στρόφοι, ων (ὁ).
Aragna; *s. f.* / Aragne; *s. f.* / Aragno; *s. m.* } ἀράχνης, ου (ὁ).
Aralda; *s. f.* κηρυκαίνα, ης (ἡ).
Araldica; *s. f.* κηρύκεια (τέχνη), ας (ἡ).
Araldo; *s. m.* κήρυξ, κος (ὁ)· διάκτορος, ου (ὁ). -2. Essere araldo; κηρυκεύω· κηρύττω. -3. Che appartiene all'araldo; κηρύκειος, α, ον· κηρυκικός, ή, όν· κηρύκινος, η, ον. -4. Simile ad araldo; κηρυκώδης, ες.
Aramatizzare; *v. att.* ἀναθηματίζω.
Aramento; *s. m.* ἄροσις, σεως (ἡ)· ἀροτός, οῦ (ὁ)· ἀροτίασις, σεως (ἡ)· ἀροτιασμός, οῦ (ὁ)· ἀροτίωσις, σεως (ἡ).
Arancia; *s. f.* μῆλον μηδικόν (τό)· χρυσομῆλον, ου (τό).
Aranciato; *add.* χρυσοειδής, ές.
Arancio; *s. m.* μηλέα μηδική, ῆς (ἡ).
Arancio; / Arancioso; } *add.* V. Aranciato.

Digitized by Google

Aranea; *s. f.* V. Ragnatelo.
Arara rossa del Brasile; *s. f.* ψίτταχος, ου (ὁ)·
Arare; *v. att.* ἀρόω-ῶ· ἀροτριάζω· ἀροτριάω=ῶ. -2. Tempo di arare; ἀροτήσιος ὥρα, ας (ἡ)· ἀρστός, οῦ (ὁ χρόνος). -3. Spettante all'arare; ἀροτήσιος, ον.
Aratio; **Arativo**; } *add.* ἀρόσιμος, ον· ἀροτός, ή, όν.
Arato; **Aratolo**; } *s. m.* V. Aratro.
Aratore; *verb.* ἀροτήρ, τῆρος (ὁ)· ἀρότης, ου (ὁ)· ἀροτρεύς, έως (ὁ)· ἀροτιεύς, έως (ὁ)· ἀροτριευτήρ, τῆρος (ὁ).
Aratro; *s. m.* ἄροτρον, ου (τό). -2. Simile all'aratro; ἀροτροειδής, ές. -3. Trarre l'aratro; ἀροτροφορέω=ῶ. -4. Che lavora coll'aratro; ἀροτροπονός, όν.
Aratura; *s. f.* e
Arazione; *s. f.* ἄροσις, σεως (ἡ)· ἄροτος, ου (ὁ)· ἀροτρίασις, σεως (ἡ)· ἀροτριασμός, οῦ (ὁ)· ἀροτρίωσις, σεως (ἡ). -2. Tempo di arare; ἀροτός, οῦ (ὁ)· ἀροτήσιος ὥρα, ας (ἡ).
Arazzame; *s. m.* e
Arazzeria; *s. f.* *Quantità d'arazzi*; περιστρώματα, ων (τά)· στρώματα, ων (τά)· τάπητες, ήτων (οἱ).
Arazziere; *s. m.* τὰ στρώματα ποιέων, οντος (ὁ).
Arazzo; περίστρωμα, ατος (τό)· στρῶμα, ατος (τό)· τάπης, ητος (τό).
Arbalestiere; *s. m.* V. Balestiere.
Arbatro; *s. m.* V. Corbezzolo.
Arbitrare; *v. att.* διαιτάομαι=οῦμαι. -2. Stimare; νομίζω· ἡγέομαι=ῶμαι· οἶομαι.
Arbitrariamente; *avv.* κατά διαίταν.
Arbitrario; *add.* διαιτήσιμος, ον· δεσποζόμενος, η, ον.
Arbitrato; *s. m.* δίαιτα, ης (ἡ)· διαίτησις, σεως (ἡ).
Arbitrato; *add.* διαιτήσιμος, ον.
Arbitratore; *add.* διαιτητής, οῦ (ὁ).
Arbitrio; *s. m.* βούλησις, σεως (ἡ)· βούλημα, ατος (τό). -2. Autorità, podestà; ἐξουσία, ας (ἡ)· δίαιτα, ης (ἡ). -3. Di proprio arbitrio; αὐτόγνωτος, ον. -4. Dare arbitrio; ἐξουσίαν δίδωμι. -5. Stare in arbitrio di; δι-αιτάομαι=ῶμαι.
Arbitro; *s. m.* διαιτητής, οῦ (ὁ). -2. Essere arbitro; δι-αιτάομαι=ῶμαι.
Arbolo; *s. m.* V. Albero.
Arborare; *v. att.* δένδρα φυτεύω. -2. *N. pass.* Impennarsi; ἀνα-χαιτίζω.
Arborato; *add.* δενδρόφυτος, ον· δενδρώδης, ες.
Arbore; *s. f.* δένδρον, ου (τό).
Arboreo; *add.* δενδρικός, ή, όν· δενδρώδης, ες.
Arboreto; *s. m.* δενδρῶν, ῶνος (ὁ).
Arboretto; *dim.* *D'albero, alberino*; δένδριον, ου (τό).
Arborifero; *add.* δενδροφόρος, ον.
Arboro; *s. m.* V. Albero.
Arborolo; *s. m.* V. Alboretto.
Arboroso; *add.* V. Arborifero.
Arboscello; *s. m.* **Arbuscello**; *s. m.* **Arbusco**; *s. m.* **Arbuscola**, e **Arbuscula**; *s. f.* } V. Arboretto.
Arbustino; ἀγρία ἄμπελος, ου (ἡ).
Arbusto; *s. m.* θάμνος, ου (ὁ)· δενδρῶν, ῶνος (ὁ)· δρύμος, ου (ὁ).
Arbuto; *s. m.* κόμαρος, ου (ὁ).

Arca; *s. f.* λάρναξ, ακος (ἡ)· κιβωτός, οῦ (ἡ). -2. Scrigno; κιβώτιον, ου (τό). -3. All'arca aperta il giusto vi pecca; *La comodità fa l'uomo ladro*; καιρός ἐς ἀμάρτημα ἕλκει. -4. Sepolcro, monumento; μνημεῖον, ου (τό).
Arcadore; *s. m.* τοξότης, ου (ὁ). Ingannatore; δολερός, ά, όν. δολόφρων, ον.
Arcagnolo *s. m.* V. Arcangelo.
Arcaismo; ἀρχαϊσμός, οῦ (ὁ).
Arcale; *s. m.* *L'arco della porta*; καμάρα, ας (ἡ). -2. Forcella dello stomaco; ξιφοειδές, έος=ους (τό ὀστοῦν).
Arcame; *s. m.* σκελετόν, οῦ (τό).
Arcanamente; *avv.* κρυφέως· ἀπορρήτως.
Arcangelo, **Arcangiolo**; *s. m.* ἀρχάγγελος, ου (ὁ).
Arcano; *s. m.* μυστήριον, ου (τό)· ἀπόρρητον, ου (τό).
Arcano; *add.* ἀπόρρητος, ον· μυστικός, ή, όν.
Arcare; *v. att.* τοξεύω. -2. Ingannare; ἀπατάω=ῶ. -3. Piegare in arco; ἀγκυλόω=ῶ· κιρτόω=ῶ.
Arcaro; *s. m.* τοξοποιός, οῦ (ὁ).
Arcata; *s. f.* τόξου βολή, ῆς (ἡ)· οἴστευμα, ατος (τό).
Arcato; *add.* τοξοειδής, ές.
Arcatore; *s. m.* τοξότης, ου (ὁ). -2. Ingannatore; ἐξαπατῶν, ῶσα, ῶν.
Arcavola; *s. f.* πάππου μητήρ, τρός (ἡ).
Arcavolo; *s. m.* πάππου πατήρ, τρός (ὁ).
Arce; *s. f.* V. Rocca.
Arceuto; *s. m.* ἄρκευτος, ου (ὁ).
Archeggiare; *v. att.* κιρτόω=ῶ· ἀγκυλόω=ῶ.
Archeologia; *s. f.* ἀρχαιολογία, ας (ἡ). -2. Appartenente all'archeologia; ἀρχαιολογικός, ή, όν.
Archeologico; *add.* ἀρχαιολογικός, ή, όν.
Archeologo; *s. m.* ἀρχαιολόγος, ου (ὁ).
Archetipo; *s. m.* ἀρχέτυπος, ου (ὁ).
Archetta; *dim.* *D'arca*; μικρὰ λάρναξ, ακος (ἡ).
Archettino; **Archetto**; } *dim.* τοξάριον, ου (τό).
Archiatro; *s. m.* ἀρχιατρός, οῦ (ὁ).
Archibugiata; *s. f.* βολή, ῆς σκολοπήτου (ἡ) *G. M.*
Archibugio; e
Archibuso; βέλος, εος=ους (τό)· ὅπλον πυροβόλον, ου (τό)· πυρφόρον, ου (τό)· σκολοπήτον, ου (τό). *G. M.* πύραυλος σίφων, ωνος (ὁ).
Archidiacono; V. Arcidiacono.
Archiepiscopale; *add.* V. Arcivescovile.
Archiginnasio; *s. m.* ἀρχιγυμνάσιον, ου (τό).
Archimagiro; *s. m.* ἀρχιμάγειρος, ου (ὁ).
Archimandrita; *s. m.* ἀρχιμανδρίτης, ου (ὁ).
Archimia; V. Alchimia.
Archimiare; *v. intr.* V. Alchimiare.
Archimimo; *s. m.* ἀρχίμιμος, ου (ὁ).
Archimista; V. Alchimista.
Archiparente; *s. m.* V. Patriarca.
Archipenzolare; *v. att.* σταθμίζω.
Archipenzolo, **Archipendolo**; *s. m.* σταθμή, ῆς (ἡ)· καθέτης, ου (ὁ).
Archisinagogo, **Archisinagoga**; *s. m.* ἀρχισυνάγωγος, ου (ὁ).
Architettamento; *s. m.* τὸ μηχανᾶσθαι.
Architettare; *v. att.* μηχανάομαι=ῶμαι· οἰκοδομέω=ῶ.
Architettico; *add.* V. Architettonico.
Architetto; *s. m.* ἀρχιτέκτων, ονος (ὁ). -2. Essere architetto; ἀρχιτεκτονέω=ῶ.

Digitized by Google

Architetto; *add. Attenente ad architettura;* ἀρχιτεκτονικός, ή, όν.
Architettonica; *s. f.* ἀρχιτεκτονική, ῆς (ἡ τέχνη).
Architettonico; *add.* ἀρχιτεκτονικός, ή, όν.
Architettore; *s. m.* V. Architetto.
Architettura; *s. f.* ἀρχιτεκτονική, ῆς (ἡ τέχνη).
Architrave; *s. m.* ἐπιστύλιον, ου (τό).
Architriclinio; *s. m.* ἀρχιτρίκλινος, ου (ὁ).
Archiviare; *v. att.* ἐν τῷ γραμματοφυλακίῳ (τί) κατα-κλείω.
Archivio; *s. m.* γραμματοφυλάκιον, ου (τό).
Archivista; *s. m.* γραμματοφύλαξ, ακος (ὁ)
Archivolto; *s. m.* καμάρα, ας (ἡ).
Arcicuoco; *s. m.* ἀρχιμάγειρος, ου (ὁ).
Arcidiacono; *s. m.* ἀρχιδιάκονος, ου (ὁ).
Arciere, Arcieri, Arciero; *s. m.* τοξότης, ου (ὁ)· τοξευτήρ, ῆρος (ὁ)· τοξευτής, οῦ (ὁ)· τοξεύτρια, ας (ἡ)· τοξότις, ιδος (ἡ)· τοξοφόρος, ον. -2. Capo degli arcieri; τοξάρχης, ου (ὁ)· τόξαρχος, ου (ὁ).
Arcifanfano; *s. m.* ἀλαζών, όνος (ὁ, ἡ).
Arcignamente; *avv.* τραχέως.
Arcignezza; *s. f.* σκυθρωπότης, ητος (ἡ).
Arcigno; *add.* σκυθρωπός, ή, όν.
Arcionato; *add.* ἐπισεσαγμένος, η, ον.
Arcione; *s. m.* ἐπίσαγμα, ατος (τό)· ἐφίππιον, ου (τό)· σάγη, ης (ἡ). -2. Cavar dall'arcione; κατα-βάλλω ἀπὸ τοῦ ἵππου (τινά).
Arcipelago; *s. m.* ἀρχιπέλαγος, εος-ους (τό).
Arcipresso; *s. m.* V. Cipresso.
Arciprete; *s. m.* ἀρχιπρεσβύτερος, ου (ὁ).
Arcisinagogo; *s. m.* V. Archisinagogo.
Arcivesco; *s. m.* V. Arcivescovo.
Arcivescovale; *add. D'Arcivescovo, appartenente all'Arcivescovo;* ἀρχιεπισκοπικός, ή, όν.
Arcivescovato; *s. m.* ἀρχιεπισκοπή, ῆς (ἡ). *G. M.*
Arcivescovile; *add.* V. Arcivescovale.
Arcivescovo; *s. m.* ἀρχιεπίσκοπος, ου (ὁ).
Arco; *s. m.* ἄψις, ίδος (ἡ)· καμπή, ῆς (ἡ)· καμπτήρ, ῆρος (ὁ)· κύρτωμα, ατος (τό). -2. Di trionfo; τροπαιοφόρος ἄψις, ίδος (ἡ). -3. Di ponte ecc.; καμάρα, ας (ἡ). -4. Arco baleno; ἶρις, ιδος (ἡ). -5. Arma; τόξον, ου (τό). -6. Coll'arco dell'osso; *avv.* συντόνως. -7. Che porta l'arco ricurvo; ἀγκυλότοξος, ον. -8. Che ha un bell'arco; καλλίτοξος, ον. -9. Che ha grande arco; μεγαλότοξος, ον. -10. Tiro d'arco; οἴστευμα, ατος (τό). -11. Scagliare coll'arco, scoccare l'arco; τοξάζομαι (τινός)· τοξεύω (εἰς, ἐπί τινα). -12. Il trarre d'arco; τοξασμός, οῦ (ὁ)· τοξεία, ας (ἡ)· τόξευσις, σεως (ἡ)· τοξοβολία, ας (ἡ)· τοξουλκία, ας (ἡ). -13. Valente, abile, destro nel trarre d'arco; τοξαλκής, ές· τοξικός, ή, όν· τοξουλκός, όν· τοξόκλυτος, ον. -14. Che scaglia coll'arco; τοξοβέλεμνος, ον· τοξοβόλος, ον. -15. Che scocca l'arco; τοξουλκός, όν. -16. L'arte di trarre d'arco; τοξική, ῆς (ἡ)· τοξοσύνη, ης (ἡ). -17. Attenente all'arco; τοξικός, ή, όν. -18. Che doma coll'arco, potente coll'arco; τοξόδαμνος, ον (ὁ)· τοξοδάμας, αντος. -19. Fare archi; τοξο-ποιέω-ῶ. -20. Fabbricatore d'archi; τοξοποιός, οῦ (ὁ). -21. Il fare archi; τοξοποιία, ας (ἡ). -22. Portar l'arco; τοξοφορέω-ῶ. -23. Che porta arco; τοξοφόρος, ον. -24. Che si rallegra dell'arco; τοξοχαρής, ές. -25. Simile ad arco; τοξοειδής, ές. -26. Cintura per appendervi l'arco; τοξοζώνια, ων (τά). -27. Astuccio per l'arco; τοξοθήκη, ης (ἡ). -28. Curvare come un arco; τοξόω-ῶ. -29. Senz'arco; ἄτοξος, ον. -30. Star coll'arco teso; πέρι-ορά-ω-ῶ· προς-έχω τὸν νοῦν. -31. Con l'arco di rame; χαλκεότοξος, ον.
Arcoa; *s. f.* V. Alcova.
Arcobaleno; *s. m.* ἶρις, εως (ἡ).
Arcobugio; *s. m.* V. Archibugio.
Arcolajarsi; *v.* ἀνα-πνίζομαι.
Arcolajo; *s. m.* ἐξέλικτρα, ας (ἡ)· ἐξέλικτρον, ου (τό).
Arconcello; *s. m. dim. di* arco; μαρὰ ἄψις, ίδος (ἡ)· -2. Arma; τοξάριον, ου (τό).
Arconte; *s. m.* ἄρχων, οντος (ὁ). -2. Desiderare di essere arconte; ἀρχοντιάω-ῶ. -3. Essere arconte; ἄρχω.
Arcoreggiare; *v. intr.* ἐρεύγομαι.
Arcova; *s. f.* V. Alcova.
Arcuato; Arcuto; *add.* κεκυρτωμένος, η, ον· ἄγκυλος, ον· κάμπυλος, ον· καμπτός, ή, όν.
Ardea; *s. f.* ἐρωδιός, οῦ (ὁ).
Ardente; *p. pres.* φλεγόμενος, η, ον· περιφλεγής, ές· ἔμπυρος, ον. -2. Veemente; σφοδρός, ά, όν· δεινός, ή, όν. -3. *Di cavallo;* προπετής, ές. -4. Occhio ardente; ὀξύτατον βλέμμα, ατος (τό).
Ardentemente; *avv.* σφοδρῶς· δεινῶς.
Ardenza; *s. f.* V. Ardore.
Ardere; *v. att.* κατα-φλέγω· καίω· φρύγω· κνίζω· κατα-κνίζω. -2. Essere acceso; καίομαι· φλέγω· κατα-φλέγομαι. -3. Essere innamorato; ἐπι-καίνομαι. -4. Cessare di ardere; ἀπο-φλεγμαίνω. -5. Che continuamente arde; ἀειφλεγής, ές. -6. Ardere di desiderio; ὁρμάομαι-ῶμαι (περί τι). -7. Ardere di sdegno; φλέγω ὑπὸ θυμοῦ, ὑπ' ὀργῆς.
Ardesia; *s. f.* σχιστὸς λίθος, ου (ὁ).
Ardiglione; *s. m.* περόνη, ης (ἡ)· ῥαφίς, ίδος (ἡ).
Ardimentarsi; *v. intr.* θαῤῥέω-ῶ.
Ardimento; *s. m.* V. Ardire.
Ardimentosamente; *avv.* V. Arditamente.
Ardimentoso; *add.* θαρσαλέος, α, ον· τολμερός, ά, όν· εὔτολμος, ον· θρασύς, εῖα, ύ.
Ardire; *v. intr.* θαῤῥέω-ῶ· τολμάω-ῶ. -2. Ardire contro; ἀντι-τολμάω-ῶ. -3. Che ardisce contro; ἀντίτολμος, ον.
Ardire; *s. m.* θράσος, εος-ους (τό)· τόλμα, ατος (τό)· τολμηρία, ας (ἡ). -2. Temerità; ἀκρισία, ας (ἡ)· προπέτεια, ας (ἡ)· ἀλογία, ας (ἡ). -3. Aver ardire; θαῤῥέω-ῶ· τολμάω-ῶ. -4. Dare ardire; θαρσύνω· θαῤῥύνω.
Ardiscere; *v. intr.* V. Ardire.
Arditaggio; *s. m.* V. Ardire.
Arditamente; *avv.* θαρσαλέως· θαρσέως· τολμηρῶς· εὐτόλμως. -2. Parlare, operare arditamente; ἀπο-θρασύνομαι.
Arditanza; *s. f.* V. Ardire.
Arditezza; *s. f.* V. Ardire. -2. Opporre arditezza ad arditezza; ἀντι-τολμάω-ῶ. -3. Chi oppone; ἀντίτολμος, ον.
Ardito; *add.* V. Ardimentoso. -2. Temerario; ἀναιδής, ές. -3. Assai ardito; πολύτολμος, ον.
Arditore; *add.* πυρῶν, οῦσα, οῦν.
Ardore; *s. m.* καῦμα, ατος (τό)· καῦσις, εως (ἡ)· φλογμός, οῦ (ὁ). -2. Desiderio intenso; σπουδή, ῆς (ἡ)· ἐπιθυμία, ας (ἡ).
Arduamente; *avv.* χαλεπῶς.
Arduissimo; *add.* χαλεπώτατος, η, ον.
Arduità; Arduo; *s. f.* *s. m.* χαλεπότης, ητος (ἡ)· χαλεπόν, οῦ (τό)· δυσχέρεια, ας (ἡ).

Digitized by Google

Arduo; *add.* χαλεπός, ή, όν· δεινός, ή, όν· δυσχερής, ές· ἐπίπονος, ον.
Ardura; *s. f.* V. Ardore.
Area; *s. f.* ἅλως, ω (ή).
Arefatto; *add.* V. Inaridito.
Arena; *s. f.* ψάμμος, ου (ὁ)· ψάμαθος, ου (ἡ). -2. Luogo del combattimento; παλαίστρα, ας (ἡ)· ἀγωνιστήριον, ου (τό). -3. Lido; ἀκτή, ῆς (ἡ)· αἰγιαλός, οῦ (ὁ).
Arenaceo; *add.* ψαμμώδης, ες· ἀμμώδης, ες· ψάμμινος, ον.
Arenale; *s. m.* ψαμαθών, ῶνος (ὁ)· σύρτις, εως (ἡ).
Arenamento; *s. m.* V. Arrenamento.
Arenante; *s. m. Combattitore nell'arena*; μονομάχος, ου (ὁ).
Arenare; *v. intr.* V. Arrenare.
Arenario; *s. m.* μονομάχος, ου (ὁ).
Arenario; *add. I cimiteri dei primi cristiani*; κοιμητήριον, ου (τό)· ὑπογεῖον, ου (τό).
Arenella; *s. f.* V. Renella.
Arenoso; *add.* ψαμμώδης, ες· ἀμμώδης, ες· ψάμμινος, ον. -2. Non arenoso; ἀψάμμαθος, ον· ἄψαμμος, ον. -3. Affatto arenoso: ὄλαμμος, ον.
Arente; *add.* V. Arido.
Areola; *s. f.* ἀλώνιον, ου (τό).
Areolito, V. Aereolito.
Areometro; *s. m.* ἀραιόμετρον, ου (τό) *G. M.*
Areopagita; *s. m.* ἀρειοπαγίτης, ου (ὁ).
Areopagitico; *add.* ἀρειοπαγητικός, ή, όν.
Areopagito; *s. m.* V. Areopagita.
Areopago; *s. m.* ἀρειόπαγος, ου (ὁ)· Ἄρειος πάγος, ου (ὁ).
Areostatico; Areostato; } *add.* V. Aereostatico.
Areostilo; *s. m.* ἀραιόστυλος, ου (ὁ).
Aresta; *s. f.* ἀθήρ, έρος (ὁ)· ἀθέριξ, ικος (ὁ).
Aretaggio; *s. m.* V. Eredità.
Arete; *s. f.* V. Rete.
Areticare; *v. intr.* δυσ-θυμέομαι=οῦμαι.
Argana; *s. f.* Argano; *s. m.* } ἐξελίκτρα, ας (ἡ)· ἐξέλικτρον, ου (τό).
Argentaio; *s. m.* ἀργυροκόπος, ου (ὁ)· ἀργυροποιός, οῦ (ὁ).
Argentale; *add.* ἀργυροειδής, ές.
Argentare; *v. att.* ἀργυρόω=ῶ· κατ-αργυρόω=ῶ.
Argentario; *s. m.* V. Argentaio.
Argentario; *add.* ἀργυραμοιβικός, ή, όν.
Argentato; *add.* κατάργυρος, ον· ἐπάργυρος, ον.
Argentatore; *s. m.* καταργυρῶν, οῦντος (ὁ).
Argenteo; *add.* ἀργύρεος, α, ον· ἀργυρεῖος, ον.
Argenteria; *s. f.* ἀργυρώματα, ων (τά).
Argentiera; *s. f.* ἀργυρεῖον, ου (τό).
Argentiere; Argentiero; } *s. m.* V. Argentaio.
Argentiero; Argentifero; } *add.* ἀργυρίτης, ου (ὁ)· ἀργυρῖτις, ιδος (ἡ).
Argentino; *add.* ἀργυροειδής, ές.
Argento; *s. m.* ἄργυρος, ου (ὁ)· ἀργύριον, ου (τό). -2. Argento vivo; ὑδράργυρος, ου (ὁ). -3. Assaggiare argento; ἀργυρογνωμέω=ῶ. -4. Chi assaggia argento; ἀργυρογνώμων, ον (ονος). -5. Cavar l'argento; ἀργυρεύω. -6. Del color d'argento; ἀργυροειδής, ές. -7. Fatto d'argento; ἀργυρήλατος, ον. -8. Lavorare argento; ἀργυροκοπέω=ῶ· ἀργυροκοπίζω. -9. Che lavora l'argento; ἀργυροκόπος, ον· ἀργυρηλάτης, ου (ὁ). -10. Mescolato con argento; ἀργυρομιγής, ές. -11. Appartenente alle miniere d'argento; ἀργυρεῖος, α, ον. -12. Ornato d'argento; ἀργύρεος, α, ον. -13. Ornato con chiodi d'argento; ἀργυρόηλος, ον. -14. Che ha i piedi d'argento; ἀργυροπέζος, ον -15. Ricco d'argento; πολυάργυρος, ον. -16. Che ha ruote d'argento; ἀργυροκύκλος, ον, -17. Che ha trono d'argento; ἀργυρόθρονος, ον, -18. Amante dell'argento; φιλάργυρος, ον. -19. Amare, essere amante dell'argento; φιλαργυρέω=ῶ.
Argiglia; *s. f.* V. Argilla.
Argiglioso; *add.* V. Argilloso.
Argilla; *s. f.* ἄργιλος, ου (ἡ)· πηλός, οῦ (ὁ).
Argillaceo; Argilloso; } *add.* ἀργιλώδης, ες.
Arginale; *s. m.* V. Argine.
Arginamento; *s. m.* τὸ χωννύναι.
Arginare; *v. att.* χώννυμι· ἀπο-χώννυμι· γεφυρόω=ῶ· χέω γῆν. -2. Arginare con macerie; ἀπο-χώννυμι.
Arginatura e Arginazione; *s. f.* τὸ χωννύναι· χώνευτις, σεως (ἡ).
Argine; *s. m.* χῶμα, ατος (τό)· πρόσχωμα, ατος (τό). -2. Mettere un argine; ἀπ-οικοδομέω=ῶ. -3. Far argine; χαράκωμα κτίζω. -B'· *Opporsi*; καθ'-ίσταμαι.
Arginello; Arginetto; Arginino; } *s. m. dim. di* argine; χωμάτιον, ου (τό).
Argiraspide; Argiraspo; } *s. m.* ἀργύρασπις, ιδος (ὁ, ἡ).
Argnione; *s. m.* V. Arnione.
Argoglianza; *s. f.* V. Orgoglio.
Argogliare; *v. intr.* V. Insuperbirsi.
Argoglio; *s. m.* V. Orgoglio.
Argoglioso; *add.* V. Orgoglioso.
Argomentare; *v. att.* ἐπι-χειρέω=ῶ· συλ-λογίζομαι (τι)· τεκμαίρομαι (τι ἔκ τινος). -2. Discorrere, conchiudere, inferire; συμ-περαίνω· δι-ηγέομαι=οῦμαι.
Argomentazione; *s. f.* ἐπιχείρημα, ατος (τό)· συλλογισμός, οῦ (ὁ).
Argomento; *s. m.* λογισμός, οῦ (ὁ)· τεκμήριον, ου (τό). -2. Indizio; σημεῖον, ου (τό). -3. Provvedimento, rimedio; βοήθεια, ας (ἡ). -4. Invenzione; εὕρημα, ατος (τό). -5. Soggetto, concetto di qualsivoglia opera; ὑπόθεσις, σεως (ἡ)· θέμα, ατος (τό). -6. Istrumento; ὄργανον, ου (τό). -7. Cristeo o serviziale; κλυστήρ, ῆρος (ὁ). -8. Che non si può respingere con argomenti fallaci; ἀκατασφιστος, ον. -9. Dar argomento; διδάσκω. -10. Fare argomento; στοχάζομαι. -11. Opporre argomento ad argomento; ἀντ-επι-χειρέω=ῶ.
Argomentoso; *add.* λογικός, ή, όν· πιθανός, ή, όν. -2. Ingegnoso; ἀγχίνοος=ους, οον=ουν.
Arguere; e
Arguire; *v. att.* ἐπι-χειρέω=ῶ. -2. Inferire; συμπεραίνω. -3. Giudicare; κρίνω. -4. Biasimare; ἐλέγχω.
Argnito; *add.* ἐλεγχθείς, εῖσα, έν· ἐλεγκτός, όν.
Argumentare; *v. att.* V. Argomentare.
Argutamente; *avv.* ὀξέως.
Argutezza; *s. f.* ἀγχίνοια, ας (ἡ)· λεπτότης, ητος (ἡ).
Arguto; *add.* ὀξύς, εῖα, ύ· ἀστεῖος, α, ον.

Digitized by Google

Arguzia; *s. f.* σόφισμα, ατος (τό).
Aria, Aere; *s. f. e m.* ἄηρ, ἄερος (ἡ)· ἀήρ, ἀέρος (ἡ). -2. Aperta; αἰθρία, ας (ἡ). -3. Essere all'aria aperta; αἰθριάζω. -4. Che abita nell'aria; ἀερίοικος, ον. -5. Apparenza; εἶδος, εος-ους (τό)· σχῆμα, ατος (τό). -6. Aspetto; πρόσοψις, εως (ἡ). -7. Non andare, non venire per pigliar aria; οὐκ ἀλόγως λύκος πρός πόλιν. -8. Aver aria; δοκέω-ῶ. -9. Esporre all'aria aperta; ἀπ-ικμάζω. -10. Che protegge contro l'aria; ἀλεξαιθρίος, ον. -11. Camminare nell'aria; μετεωροπορέω-ῶ. -12. Che cammina nell'aria; μετεωρόπορος, ον. -13. Nell'aria; μετέωρος, ον. -14. Che appare nell'alto dell'aria; μετεωροφάνης, ες. -15. Le apparizioni nell'aria; μετέωρα, ων (τά). -16. Con aria pesante; ἄπνους, ουν· -17. Dall'aria; ἀερόθεν. -18. Convertire in aria; ἀερόω-ῶ. -B'. *N. pass.* Diventar aria; ἀερόομαι-οῦμαι. -19. Correre per l'aria; αἰθεροδρομέω-ῶ. -20. Che corre per l'aria; αἰθερόδρομος, ον· αἰθρηδόνητος, ον. -21. Del colore dell'aria; ἀέρινος, η, ον· ἀερόχροος εος, οον-ουν. -22. Andar, vagare nell'aria; αἰθεροβατέω-ῶ. -23. Che va nell'aria; αἰθεροβάμων, ον (ονος). -24. Che grida per l'aria; ἀερόφωνος, ον. -25. Dormire all'aria aperta; αἰθριοκοιτέω-ῶ. -26. Disteso per l'aria; ἀερότονος, ον. -27. Generato nell'aria; αἰθρηγενέτης, ες· αἰθρότοκος, ον. -28. Misurare l'aria; ἀερομετρέω-ῶ. -29. Muoversi nell'aria; αἰθροπολέω. -30. Essere puro come l'aria; ἀερίζω. -31. Portato dall'aria; ἀεροφόρητος, ον. -32. Che sta nell'aria; ἀέριος, α, ον. -33. Simile all'aria; ἀερόεις, εσσα, εν. -34. Che splende nell'aria; ἀεροφεγγής, ές. -35. Che taglia l'aria; ἀερότομος, ον. -36. Che vaga per l'aria; αἰθροπλανής, ές. -37. Che vive per l'aria; αἰθρονόμος, ον. -38. Andare in aria; εἰς ὕψος αἴρομαι. -39. Di buona aria; ἱλαρῶς. -40. Tenere sollevato in aria colle mani; βαστάζω. -41. Rendere aria; ὁμοιόομαι-οῦμαι. -42. Stare in aria; ἐν τῇ αἰθρίᾳ δι-άγω.
Aricalco; *s. m.* V. Oricalco.
Aridamente; *avv.* μετὰ ξηρότητος· ξηρῶς.
Aridezza; *s. f.* V. Aridità.
Aridire; *v. intr.* V. Inaridire.
Aridità; *s. f.* ξηρότης, τητος (ἡ)· ξηρασία, ας (ἡ).
Arido; *add.* ξηρός, ά, όν· κερχαλέος, α, ον. -2. Sterile; ἀφορέων, ον. -3. Scarso: λεπτός, ά, όν. -4. Essere arido; αὐχμάω-ῶ· αὐχμέω-ῶ.
Aridore; *s. m.* V. Aridità.
Arieggiare; *v. intr.* ἀεροβατέω-ῶ. -2. Rassomigliare; ὁμοιόομαι-οῦμαι.
Arientato; *add.* V. Argentato.
Ariento; *s. m.* V. Argento.
Arieri; *avv.* V. Addietro.
Arietare; *v. att.* κορύπτω. -2. Urtare; προς-κρούω· προς-πταίω (τί τινι, πρός τι).
Ariete; *s. m.* κριός, οῦ (ὁ).
Arietino; *s. m. dim.* κριδιον, ου (τό).
Arieto; *avv.* ὄπισθεν.
Arietta; Ariettina; *s. f. dim.* αὔρα, ας (ἡ). -2. Canzonetta; ἀσμάτιον, ου (τό).
Arimmetica; *s. f.* V. Aritmetica.
Arimmetico; *add.* V. Aritmetico.
Aringa; *s. f.* ὁμιλία, ας (ἡ)· λόγος, ου (ὁ).
Aringa; *s. f. Pesce*; μαίνη, ης (ἡ)· μαίνις, ιδος (ἡ).
Aringamento; *s. f.* V. Aringa.
Aringare; *v. intr.* δημογορέω-ῶ ἐκκλησιάζω.
Arringatore; *s. m.* ῥήτωρ, ορος (ὁ)· ἐκκλησιαστής, οῦ (ὁ).
Arringheria; *s. f.* λόγος, ου (ὁ)· ἐκκλησία, ας (ἡ)· πανήγυρις, εως (ἡ).
Aringhiera; *s. f.* βῆμα, ατος (τό). -2. Diceria, V. Aringheria.
Aringo; *s. m.* ἀγών, ῶνος (ὁ). -2. Luogo dove si combatte; στάδιον, ου (τό)· ἀγωνιστήριον, ου (τό). -3. Correr l'aringo; ἀγωνίζομαι.
Ariolo; *s. m.* V. Indovino.
Arione; *s. m.* ἐρωδιός, οῦ (ὁ).
Arioso; *add.* εὔειλος, ον· εἰλίλιος, ον.
Arismetica; *s. f.* V. Aritmetica.
Arismetico; *add.* V. Aritmetico.
Arismetra; *s. m.* ἀριθμητικός, οῦ (ὁ).
Arismetrica; *s. f.* V. Aritmetica.
Arismetrico; *add.* V. Aritmetico.
Arista; *La schiena del porco*; σύος νῶτος, ου (ὁ).
Àrista; *s. f. La resta della spiga del grano*; ἀθήρ, ῆρος (ὁ).
Aristocratico; *add.* ἀριστοκρατικός, ή, όν.
Aristocrazia; *s. f.* ἀριστοκρατεία, ας (ἡ).
Aritmetica; *s. f.* ἀριθμητική, ῆς (ἡ).
Aritmeticamente: *avv.* ἀριθμητικῶς.
Aritmetico; *add.* ἀριθμητικός, ή, όν.
Aritmo; *s. f.* V. Ritmo.
Aritorzolato; *add.* Attortigliato.
Arlecchino; *s. m.* γελωτοποιός, οῦ (ὁ)· φλύαξ, ακος (ὁ).
Arliquia; *s. f.* V. Reliquia.
Arlogio; *s. m.* V. Orologio.
Arlotto; *s. m.* γαστρίμαργος, ου (ὁ)· μωρός, οῦ (ὁ).
Arma; *s. f.* V. Arme.
Armadietto; Armadino; *s. m. dim. di* Armadio; κιβώτιον, ου (τό).
Armadio; *s. m.* κιβωτός, οῦ (ὁ)· κίστη, ης (ἡ)· λάρναξ, ακος (ἡ).
Armadione; *s. m.* μέγας κιβωτός, οῦ (ὁ).
Armadura; *s. f.* πανοπλία, ας (ἡ). -2. Arme; βέλος, εος-ους (τό)· ὅπλον, ου (τό). -3. Coperto di armatura; ὡπλισμένος, η, ον. -4. Di grave armatura; ὁπλίτης, ου (ὁ). -5. Di leggiera armatura; γυμνίτης, ου (ὁ)· ψίλος, ου (ὁ). -6. Senza armatura; ἀτευχής, ές. -7. Con armatura di bronzo; χάλκασπις, ιδος (ὁ, ἡ)· χαλκεντής, ές.
Armaiuolo; *s. m.* ὁπλοποιός, οῦ (ὁ).
Armamentario; *s. m.* ὁπλοθήκη, ης (ἡ).
Armamento; *s. m.* ὅπλα, ων (τά). -2. Armatura V.
Armare; *v. att.* ὁπλίζω. -2. Fornire, munire; κατα-σκευάζω. -3. Armare in altro modo; μετα-καθ-οπλίζω. -4. Armarsi contro; ἀντι-παρα-σκευάζομαι· ἀντι-παρα-πορεύομαι.
Armarino; *s. m.* μικρὰ λάρναξ, κος (ἡ).
Armario; *s. m.* V. Armadio.
Armata; *s. f.* στόλος, ου (ὁ)· δύναμις, εως (ἡ). στρατός, οῦ (ὁ). -2. Fare armata; ναυμαχίαν σκευάζω.
Armatamente: *avv. Armata mano*; ἐν ὅπλοις.
Armatella; Armatetta; *s. f.* μικρὰ δύναμις, εως (ἡ).
Armato; *add.* ὡπλισμένος, η, ον· ὁπλίτης, ου (ὁ). -2. Sempre armato; ἀείζωστος, ον. -3. Non armato; ἀτευχής, ές· ἀτεύκτος, ον. -4. Con infiniti armati; μυριστευχής, ές. -5. Armato di

Digitized by Google

bronzo; χαλκέοπλος, ον· χαλκεοτευχής, ές· χαλκηρής, οῦ (ὁ).

Armatore; *s. m.* ναύκληρος, ου (ὁ).

Armatura; *s. f.* V. Armadura.

Arme e **Arma**; *s. f.* ὅπλον, ου (τό). -2. Uomo d'arme; στρατιώτης, ου (ὁ). -B'. Soldato a cavallo con armatura grave; κατάφρακτος, ου (ὁ). -3. Opera d'arme; ἔργον στρατιωτικόν, οῦ (τό). -4. Viso dell'arme (fare il); ταυρηδὸν βλέπω. -5. Correre all'arme; πρὸς ὅπλα τρέχω. -6. Essere in armi, sotto le armi; ἐν τοῖς ὅπλοις εἰμί. -7. Gridare alle armi; πρὸς ὅπλα βοάω=ῶ. -8. Muovere le armi; πόλεμον ποιέω=ῶ. -9. Con molte armi; πολύοπλος, ον. -10. Spogliare delle armi; ἀπεναρίζω. -11. Senza armi; ἄνοπλος, ον. -12. Amante delle armi; φίλοπλος, ον. -13. Andar senz'armi; ἄνοπλος εἶμι. -14. Con armi di bronzo; χαλκάσπις, ιδος (ὁ, ἡ)· χαλκευτής, ές. -15. Dar all'arme; μάχης ἄρχομαι. -B'. Far fracasso; δοῦπον ποιέω=ῶ. -16. Impresa, insegna di famiglia o popolo; ἐπίσημον, ου (τό)· σύμβολον, ου (τό).

Armeggeria; *s. f.* } παιγνιώδης ὁπλομαχία, ας
Armeggiamento; *s. m.* } (ἡ)· ἅμιλλα, ας (ἡ).

Armeggiare; *v. att.* μάχην δείκνυμι· μάχομαι· ἀγωνίζομαι. -2. *Di chi nell'azione, o nel discorso si confonde*; οὔτε γῆς, οὔτε οὐρανοῦ ἅπτομαι.

Armeggiata; *s. f.* V. Armeggiamento.

Armeggiatore; *s. m.* ἀγωνιστής, οῦ (ὁ)· ἀθλητής, οῦ (ὁ)· παλαιστής, οῦ (ὁ)· μαχητής, οῦ (ὁ)· μαχόμενος, η, ον.

Armeggio; *s. m.* V. Armamento.

Armeggio; *s. m.* V. Armeggeria.

Armeggione; *s. m.* *Imbroglione*; πολυπράγμων, ον.

Armel, o Ruta selvatica; πήγανον ἄγριον, ου (τό).

Armella; *s. f.* V. Armilla.

Armellino; *s. m.* ποντικός μῦς, μυός (ὁ).

Armeniaca; } *s. f.* χρυσόμηλον, ου (τό).
Armenica; }

Armenico; *s. m.* *Albicocco*; ἀρμενιακή μελέα, ας (ἡ).

Armentario; } *s. m.* ἀγελάρχης, ου (ὁ)· βουκόλος,
Armentiero; } ου (ὁ)· ἀγελαιοτροφικός, ή, όν· ἀγε-
Armentiere; } λαιοτρόφος, ον.

Armento; *s. m.* ἀγέλη, ης (ἡ)· ποίμνη, ης (ἡ)· ποίμνιον, ου (τό).

Armeria; *s. f.* ὁπλοθήκη, ης (ἡ).

Armetta; } *s. f.* ὁπλάριον, ου (τό).
Armicella; }

Armiero, e **Armiere**; }
Armifero; } *add.* ὁπλοφόρος, ον.
Armigero; }

Armilla; *s. f.* ψέλλιον, ου (τό)· περιβραχιόνιον, ου (τό)· ἀμφωλένιον, ου (τό)· βραχιονιστήρ, ῆρος (ὁ). -2. Ornato di armilla; ψελλιοφόρος, ον.

Armillare; *add.* κυκλικός, ή, όν.

Armillato; *add.* ψελλιοφόρος, ον.

Armilustre; *s. m.* ὁπλογνωσία, ας (ἡ).

Armistizio; *s. m.* σπονδαί, ῶν (αἱ)· ἀνοχαί, ῶν (αἱ)· ἐκεχειρία, ας (ἡ). -2. Durante l'armistizio; διὰ τῶν ἀνοχῶν.

Armo; *s. m.* ὦμος, ου (ὁ).

Armoge; *s. f.* ἁρμογή, ῆς (ἡ).

Armonia; *s. f.* ἁρμονία, ας (ἡ). -2. Consonanza; συμφώνησις, σεως (ἡ). -3. Che spetta all'armonia, abile nell'armonia; ἁρμονικός, ή, όν. -4. Delle parole; εὐρυθμία, ας (ἡ).

Armoniale; *add.* V. Armonico.

Armoniato; *add.* V. Disposto.

Armonica; *s. f.* ἁρμονική, ῆς (ἡ).

Armonicamente; *avv.* ἁρμονικῶς.

Armonico; *s. m.* ἁρμονικός, οῦ (ὁ).

Armonico; *add.* ἁρμονικός, ή, όν.

Armoniosamente; *avv.* συμφώνως.

Armonioso; *add.* V. Armonico.

Armonista; *s. m.* ἁρμονικός, οῦ (ὁ).

Armonizzamento; *s. m.* ἅρμοσις, σεως (ἡ).

Armonizzare; *v. att.* ἁρμόττω.

Armoraccio; *s. m.* ῥάφανον, ου (τό).

Arnaglosso, **Arnoglossa**; *s. f.* ἀρνόγλωσσον, ου (τό).

Arnesare; *v. att.* V. Acconciare, Addobbare.

Arnese; *s. m.* *Armatura*; πανοπλία, ας (ἡ). -2. Carriaggio, bagaglio; ἀποσκευή, ῆς (ἡ). -3. Masserizia; σκεῦος, εος=ους (τό). -4. Essere, o andare bene, o male in arnese; καλῶς, κακῶς ἐσκευασμένος, η, ον εἰμί.

Arnesetto; } *s. m. dim. di* Arnese; μικρὸν σκεῦος,
Arnesuccio; } εος=ους (τό).

Arnia; *s. f.* κυψέλη, ης (ἡ)· μελισσοτροφεῖον, ου (τό) μελισσουργεῖον, ου (τό)· μελισσών, ῶνος (ὁ).

Arniaio; *s. m.* μελισσοτροφεῖον, ου (τό).

Arnione; *s. m.* *Rognone*; νεφροί, ῶν (οἱ).

Arnoglossa; *s. f.* V. Arnaglossa.

Arnomanzia; *s. f.* ἀρνομαντεία, ας (ἡ).

Aro; *s. m.* ἄρον, ου (τό).

Aroma; *s. m.* ἄρωμα, ατος (τό). -2. Produrre aromi; ἀρωματοφορέω=ῶ. -3. Che produce aromi; ἀρωματοφόρος, ον. -4. Che olezza di aromi; ἀρωματώδης, ες. -5. Venditore di aromi; ἀρωματοπώλης, ου (ὁ).

Aromatario; *s. m.* ἀρωματοπώλης, ου (ὁ).

Aromatico; *s. m.* V. Aroma.

Aromatico; *add.* ἀρωματικός, ή, όν.

Aromatizzare; *v. att.* ἀρωματίζω.

Aromato; *s. m.* V. Aroma.

Aromato; *add.* V. Aromatico.

Aromo; *s. m.* V. Aroma.

Arpa; *s. f.* σαμβύκη, ης (ἡ)· κιθάρα, ας (ἡ)· ψαλτήριον, ου (τό)· ἅρπη, ης (ἡ).

Arpagonare; *v. att.* ἁρπάζω.

Arpagone; *s. m.* ἁρπαγή, ῆς (ἡ).

Arpasto; *s. m.* ἅρπαστον, ου (τό).

Arpe; *s. f.* V. Arpa.

Arpe; *s. f.* *Falce*; ἅρπη, ης (ἡ).

Arpeggiamento; *s. m.* κιθάρισις, σεως (ἡ)· κιθαρισμός, οῦ (ὁ).

Arpeggiare; *v. att.* κιθαρίζω.

Arpeggio; *s. m.* V. Arpeggiamento.

Arpia; *s. f.* ἅρπυια, ας (ἡ). -2. Che trae l'origine dalle arpie; ἁρπυιόγονος, ον.

Arpicare; *v. att.* V. Arrampicare.

Arpignone; *s. m.* ἁρπαγή, ῆς (ἡ).

Arpioncello; } *s. m. dim. di* Arpione; μικρὸς γίγ-
Arpioncino; } γλυμος, ου (ὁ).

Arpione; *s. m.* γίγγλυμος, ου (ὁ)· στρόφιγξ, γγος (ἡ).

Arpionetto; *s. m.* V. Arpioncello.

Arpista; *s. m.* κιθαρῳδός, οῦ (ὁ).

Arra; *s. f.* ἀῤῥαβών, ῶνος (ἡ)· ὑποθήκη, ης (ἡ). ἐνέχυρον, ου (τό)· προτίμιον, ου (τό)· πρόσδοσις, σεως (ἡ)· ἐπίχειρον, ου (τό).

Arrabattarsi; *v. intr.* πονέω=ῶ· πειράομαι=ῶμαι· σπουδάζω· πράγματα ἔχω.

Arrabbiamento; *s. m.* λύσσημα, ατος (τό)· λύσσα, ης (ἡ)· μανία, ας (ἡ)· μαργότης, ητος (ἡ).

Digitized by Google

Arrabbiare; *v. intr.* λυσσάω=ῶ· λυσσαίνω· μαίνομαι· δαιμονάω=ῶ· δαιμονιάω=ῶ· παρα-φρονέω=ῶ. -2. Stizzirsi; ὀξυθυμέω=ῶ· μαργάω=ῶ.

Arrabbiatamente; *avv.* λυσσοδῶς.

Arrabbiato; *add.* λυσσώδης, ες· μαινόμενος, η, ον· μανείς, εἶσα, ἐν· μανικός, ή, όν· ἐμμανής, ές.

Arrabbiosamente; *avv.* λυσσοδῶς.

Arrabbire; **Arrabicare**; } *v. intr.* V. Arrabbiare.

Arrabone; *s. m.* V. Arra.

Arraffare; e

Arraffiare; *v. att.* ἀγκιστρόω=ῶ. -2. Strappar di mano; ἁρπάζω. -3. Afferrare; συλ-λαμβάνω.

Arramacciare; *v. att.* κατ-άγω. -2. Tirar giù; V. Abborracciare.

Arrampare; **Arrampicare**; } *v. intr.* προς-έρπω.

Arrampinato; *add.* V. Uncinato.

Arrancare; *v. intr.* σπεύδω. -2. Affannarsi; V.

Arrandellare; *v. att.* σφίγγω.

Arrandellatamente; *avv. Strettissimamente*; στενῶς.

Arranfiare; *v. att.* V. Arraffare.

Arrangolare; *v. intr.* ὀργίζομαι.

Arrangolato; *add.* ἐπίπονος, ον· δύσκολος, ον· ὀργίλος, η, ον.

Arrante; *add.* V. Errante.

Arrantolato; *add.* βραγχώδης, ες.

Arrapato; *add.* φαλακρός, ά, όν.

Arrapinare; *v. intr.* V. Arrangolare.

Arrapinato; *add.* V. Arrangolato.

Arrappare; *v. att.* ἁρπάζω.

Arrappatore; *add. Chi o che arrappa*; ἅρπαξ, αγος (ὁ, ἡ).

Arraspare; *v. att.* V. Raspare.

Arrata; *s. f.* V. Arra.

Arraunare; *v. att.* V. Raunare.

Arrazzare; *v. intr.* V. Raggiare, Risplendere.

Arrecare; *v. att.* φέρω· ἐπι-φέρω· προς-φέρω· εἰς-κομίζομαι· παρ-έχω· ἐπ-άγω· ἀπο-φέρω. -2. Cagionare; αἰτιάομαι=ῶμαι. -3. Indurre; προς-άγω.

Arredare; *v. att.* παρα-σκευάζω· ἐξ-αρτύω. -2. Ornare; κοσμέω=ῶ.

Arredo; *s. m.* σκεύεα=η, έων=ῶν (τά)· ἔπιπλα, ων (τά)· ἐργαλεῖα, ων (τά). -2. Senza arredi; ἀσκευής, ές.

Arrembaggio; *s. m.* προσελασία, ας (ή).

Arrembare; *v. att.* προς-ελαύνω.

Arrenamento; *s. m.* πρόσκρουσις, σεως (ή).

Arrenare; *v. intr.* Essere impedito; ἐπ-έχομαι. -2. Dare in secco; ἐξ-οκέλλω ναῦν· ἐξ-οκέλλομαι.

Arrendamento; *s. m.* μίσθωσις, σεως (ὁ).

Arrendatore; *s. m.* μισθωτής, οῦ (ὁ).

Arrendersi; *v. rifl. pass.* ἐκ-δίδομαι· ἐγ-χειρίζω ἐμαυτόν· παρα-δίδωμι ἐμαυτόν (τινί). -2. Di pianta che si pieghi; κάμπτομαι. -3. Cedere; εἴκω· παρ-είκω.

Arrendevole; *add.* καμπτός, ή, όν· ὑγρός, ά, όν· εὐ-μεταχείριστος, ον. -2. *Di persone*: εὐάγωγος, ον· εὐμεταχείριστος, ον· εὔκολος, ον. εὐπειθής, ές· πρόθυμος, ον -3. Non arrendevole; ἀπαραχώρητος, ον.

Arrendevolezza; *s. f.* εὐκαμψία, ας (ή)· ὑγρότης, ητος (ή). -2. *Di persone*; εὐάγωγον, ου (τό)· εὐκολία, ας (ή)· εὐμεταχείριστον, ου (τό)· προθυμία, ας (ή).

Arrendevolmente; *avv.* εὐκάμπτως.

Arrendibile; *add.* V. Arrendevole.

Arrendibilità; *s. f.* V. Arrendevolezza.

Arrendimento; *s. m.* ἔκδοσις, σεως (ή).

Arrenunziare; *v. att.* V. Renunziare.

Arrequiare; *v. intr.* V. Riposare.

Arrestamento; *s. m.* V. Arresto.

Arrestare; *v. att.* ἐπ-έχω· χεῖρας ἐπι-βάλλω· κατ-έχω· εἴργω·κωλύω. -2. Condurre in prigione; εἰς φυλακὴν εἰς-άγω· ἀπ-άγω. -3. Far cessare; παύω. -4. *N. pass.* Fermarsi; συν-ίσταμαι. -5. La lancia; ἐπι-φέρομαι, ἐφ-ορμάω=ῶ πρός τινα ἐναντίᾳ λόγχῃ.

Arresto; *s. m.* σύλληψις, εως (ή). -2. Tardanza; διατριβή, ῆς (ή). -3. Sentenza, decreto; κρίτις, σεως (ή)· ἀρεστόν, οῦ (τό).

Arretare; *v. att.* V. Arreticare.

Arretato; *add.* δικτυώδης, ες.

Arreticare; *v. att.* σαγηνεύω· ἐμ-πλέκω· δικτύω=ῶ.

Arretrarsi; *v. n. pass.* ὀπίσω ἄπ-ειμι· ἐπὶ πόδα ἀνα-στρέφω· ἐπὶ πόδα ἀνα-χωρέω=ῶ· εἶκω.

Arrettizio; *add.* ἁρπασθείς, εἶσα, έν. -2. Ispirato; ἐνεργούμενος, η, ον.

Arretto; *add.* ἁρπασθείς, εἶσα, έν.

Arrezzare; *v. att.* συ-σκιάζω· κατα-σκιάζω· ἐπι-σκιάζω.

Arriccare; *v. att.* V. Arricchire.

Arricchimento; *s. m.* τὸ πλουτίζειν· πλουτισμός, οῦ (ὁ)· πλεονεξία, ας(ή)· πλεονέκτημα, ατος (τό)· χρηματισμός, οῦ (ὁ)· αὔξη, ης (ή)· αὔξησις, σεως (ή).

Arricchire; *v. att.* πλουτίζω· πλουσιάζω. -2. *Intr.* πλουτίζομαι· πλουτέω=ῶ.

Arrichito; *add.* πλουτηρός, ά, όν· πλουσιακός, ή, όν. -2. Di nuovo arricchito; ἀρτίπλουτος, ον.

Aricciamento; *s. m.* βόστρυχος, ου (ὁ). βοστρύχωμα, ατος (τό). -2. Orrore, raccapriccio; φόβος, ου (ὁ). -3. *Dei muri*; κονίαπις, σεως (ή)· κονίαμα, ατος (τό).

Arricciare; *v. att.* βοστρυχίζω· ἐν-ουλίζω. -2. Il pelo; ῥρίττω. -3. Il muso, il naso; χολὴν ἐπὶ ῥίνι καθῆμαι. -4. Il muro; κονιάω=ῶ. -5. *N. pass.* Incollerirsi; ὀργίζομαι.

Arricciato; *s. m.* e

Arricciatura; *s. f.* κονία, ας (ή)· κονίαμα, ατος (τό)· κονίασις, σεως (ή). -2. *Dei capelli*; βόστρυχος, ου (ὁ).

Arricevere; *v. att.* V. Ricevere.

Arricomprare; *v. att.* V. Ricomprare.

Arricordare, Arricordo; V. Ricordo, Ricordare.

Arridere; *v. intr.* προς-γελάω=ῶ· εὐνοϊκῶς ἔχω· προς-μειδιάω=ῶ.

Arringare; *v. intr.* V. Aringare.

Arripare; *v. intr.* προς-ορμίζομαι· ὁρμίζομαι· κατ-άγομαι.

Arriscare; *v. att.* V. Arrischiare.

Arrischiamento; *s. m.* κινδύνευμα, ατος (τό).

Arrischiare; *v. att.* κινδυνεύω. -2. Osare; θαρρέω=ῶ· τολμάω=ῶ. -3. Che non si arrischia; ἀκύβευτος, ον.

Arrischiatamente; *avv.* κινδυνευτικῶς.

Arrischiato; *add.* κινδυνώδης, ες.

Arrischievole; *add.* θαρσαλέος, α, ον· θαρραλέος, α, ον· τολμηρός, ά, όν.

Arrisicare; *v. att.* Arrischiare.

Arrisicato; **Arrisichevole**; } *add.* V. Arrischievole.

Arrissare; *v. intr.* ἐρίζω.

Arristiare; *v. att.* V. Arrischiare.

Arrivamento; *s. m.* πρόσοδος, ου (ή)· ἄφιξις, εως

Digitized by Google

(ἡ)· πάροδος, ου (ἡ)· ἐπιδημία, ας (ἡ). -2. *Delle navi*; προσόρμισις, σεως (ἡ).

Arrivare; *v. att. Guidare o tirare la nave alla riva*; προς-ορμίζω. -2. Arrivare uno; ἀνα-φέρω (πρός τινα)· τυγχάνω (τινός). -3. Una cosa; ἐξ-ικνέομαι-οῦμαι (εἰς, ἐπί τι)· ἐφ-ικνέομαι-οῦμαι (τινός)· ἐπι-κατα-λαμβάνω (τί). -4. *Intr.* Giungere; ἀφ-ικνέομαι-οῦμαι· εἰς-αφικνέομαι-οῦμαι· προς-έρχομαι· προς-βαίνω· παρα-γίγνομαι· ἥκω. -5. Bene; καλῶς ἔχω. -6. Accade; γίγνεται· συμ-βαίνει.

Arrivata; *s. f.* / Arrivo; *s. m.* } V. Arrivamento.

Arrizzare; *v. att.* V. Arricciare.

Arrobiare; *v. att. Tignere coll' erba robbia*; ἐρυθροδανόω-ῶ· ἐρυθριάω-ῶ.

Arrocare; *v. intr.* βραγχάω-ῶ.

Arroccare; *v. att.* V. Appennacchiare.

Arrocchiare; *v. att.* κερματίζω. -2. Fare con poca considerazione; ἀπροβουλεύτερον ποιέω-ῶ. -3. *N. pass* V. Imbrogliarsi.

Arrochire; *v. intr.* V. Arrocare.

Arrogantaccio; *add.* ἀλαζονέστερος, α, ον.

Arrogantare; *v. att.* μεγαλοφρονέω-ῶ· ἀλαζονεύομαι.

Arrogante; *add. e sost.* ἀλάζων, ον· ἀλαζονευόμενος, η, ον· ἀλαζονικός, ή, όν· αὐθάδης, ες· ὑβριστής, ές· ὑπερήφανος, ον· μεγαφρονῶν, οῦσα, οῦν. -2. Mostrarsi arrogante; αὐθαδιάζομαι.

Arrogantemente; *avv.* ἀλαζονικῶς· ὑπερηφάνως, φορτικῶς· ὑβριστικῶς.

Arrogantone; *add.* ἀλαζονέστερος, α, ον.

Arroganza; *s. f.* ἀλαζονεία, ας (ἡ)· ὑπερηφανία, ας (ἡ)· ὕβρις, εως (ἡ)· αὐθάδεια, ας (ἡ)· φρόνημα, ατος (τό). -2. Parlare, o operare con arroganza; αὐθαδιάζομαι. -3. Senza arroganza; ἄτυφος, ον. -4. Sfogar l'arroganza; ὑφ-υβρίζω.

Arrogarsi; *n. pass.* προς-ποιέομαι-οῦμαι (τινός)· οἰκειόω-ῶ· σφετερίζομαι (τι). -2. Addottare; προς-ποιέω-ῶ. -3. *Di legge*; V. Abrogare.

Arrogazione; *s. f.* προσποίησις, σεως (ἡ).

Arrogere; *v. dif.* προς-τίθημι· ἐπι-βάλλω.

Arrogimento; *s. m.* προσθήκη, ης (ἡ)· προσθέμα, ατος (τό)· ἐπίβλημα, ατος (τό).

Arrolamento; *s. m.* καταγραφή, ῆς (ἡ)· συλλόγη, ης (ἡ). -2. Di mercenari; ξενολογία, ας (ἡ).

Arrolare; *v. att.* κατα-γράφω· ἐκ-λέγω· συλ-λέγω. -2. Arrolare contro; ἀντι-κατα-λέγω. -3. Arrolare mercenari; ξενολογέω-ῶ.

Arrompere; *v. att.* ῥηγνύω. -2. *N. pass.* ἀπ-έρχομαι.

Arroncare; *v. att.* βοτανίζω· ποάζω· ποηλογέω-ῶ.

Arroncigliare; *v. att.* ἁρπάζω. -2. Rivolgere; στρέφω.

Arrorare; Arrosare; } *v. att.* ἐπι-ῥαντίζω· ἐπι-ῥαίνω· ὑγραίνω.

Arrossare; *v. att.* V. Arrobbiare. -2. *Intr.* Divenir rosso; ἐρυθριάω-ῶ. -3. Vergognarsi; αἰσχύνομαι. -4. Non arrossire più; ἀπ-ερυθριάω-ῶ. -5. Fare arrossire; αἰσχύνω.

Arrossimento; *s. m.* ἐρύθημα, ατος (τό). -2. Vergogna; αἰδώς, όος-οῦς (ἡ).

Arrossire; *v. att.* V. Arrossare.

Arrostare; *v. att.* ἐπι-σείω· κατα-σείω.

Arrosticciana; *s. f.* ὄπτον χρέας, ατος (τό).

Arrostimento; *s. m.* ὄπτησις, σεως (ἡ).

Arrostire; *v. att.* ὀπτάω-ῶ. -2. Inaridire; ξηραίνω.

Arrostito; *s. m.* V. Arrosto.

Arrostitura; *s. f.* V. Arrostimento.

Arrosto; *s. m.* ὄπτον, ου (τό). -2. Fare arrosto; ὀπτάω-ῶ. -B'. Far errore; σφάλλομαι.

Arrostura; *s. f.* V. Arrostimento.

Arrotacoltelli; Arrotaforbici; } *s. m.* V. Arrotino.

Arrotamento; *s. m.* τὸ ὀξύνειν· τὸ θήγειν· θῆξις, εως (ἡ)· λείωσις, σεως (ἡ).

Arrotare; *v. att.* ὀξύνω· θήγω· ἀκονάω-ῶ. -2. Lisciare, pulire; ξύω. -3. *N. pass.* Agitarsi; παρ-οξύνομαι.

Arrotato; *add.* θηκτός, ή, όν.

Arrotatore; *s. m.* V. Arrotino.

Arrotatura; *s. f.* V. Arrotamento.

Arrotino; *s. m.* θήγων, ουσα, ον· ἀκονῶν, οῦσα, ῶν.

Arroto; *s. m.* V. Arrogimento.

Arrotolare; *v. att.* συ-στρέφω· κυλίω· κυλινδέω-ῶ· συν-ελίττω.

Arrotondare; *v. att.* τορνεύω.

Arrotondato; *add.* τορνευτός, ή, όν· -2. Non arrotondato; ἀτόρνευτος, ον.

Arrovel'are; *v. att.* ἐρεθίζω. -2. *N. pass.* Stizzirsi; μαίνομαι· ὀργίζομαι· ἀγανακτέω-ῶ.

Arrovellatamente; *avv.* μανικῶς· λυσσωδῶς· ὀργιζομένως.

Arrovellato; *add.* μαινόμενος, η, ον· λυσσωδής, ές·

Arroventamento; *s. m.* φλόγωσις, σεως (ἡ)· φλεγμονή, ῆς (ἡ).

Arroventare; *v. att.* πυρόω-ῶ.

Arroventimento; *s. m.* πύρωσις, σεως (ἡ).

Arroventire; *v. intr.* πυρόομαι-οῦμαι.

Arrovesciamento; *s. m.* ἀναστροφή, ῆς (ἡ)· ἀνατροπή, ῆς (ἡ).

Arrovesciare; *v. att.* ἀνα-κατα-στρέφω· ἀνα-τρέπω.

Arrovesciatura; *s. f.* καταστροφή, ῆς (ἡ).

Arrovescio; *s. m.* V. Rovescio.

Arrozzire; *v. att.* ἀγριόω-ῶ.

Arrubare; *v. att.* V. Rubare.

Arrubigliare; Arrubinare; } *v. att.* ἐρυθραίνω· ἐρυθριάω-ῶ.

Arrudare; V. Arruvidare.

Arruffamatasse; *s. f.* V. Armeggione.

Arruffare; *v. att.* ἀπο-τινάσσω (τὴν κόμην)· συγχέω-ῶ.

Arrugare; *v. intr.* ῥυτιδόω-ῶ.

Arrugginire; *v. att.* ἰόω-ῶ. -2. *Intr.* ἰόομαι.

Arrugiadare; *v. att.* δροσίζω. ἐπι-ῥράίνω.

Arruoto; *s. m.* V. Arrogimento.

Arruvidare; *v. intr.* τραχύνομαι.

Arsanale; e

Arsenale; *s. m.* ἐπίνειον, ου (τό)· ναύσταθμον, ου (τό). -2. Dove si fabbricano armi militari; ὁπλοθήκη, ης (ἡ)· σκευοθήκη, ης (ἡ).

Arsenico; *s. m. Veleno minerale corrosivo*; ἀρσένικον, ου (τό).

Arsi; *s. f.* ἄρσις, σεως (ἡ).

Arsibile; *add.* καυστός, ή, όν.

Arsicciare; *v. att.* καυτηριάζω· καίω.

Arsicciatura; *s. f.* καῦσις, σεως (ἡ).

Arsiccio; Arsigio; } *add.* ἡμίφλεκτος, ον· ἡμιφλεγής, ές.

Arsione; *s. f.* καῦσις, σεως (ἡ)· ἔμπρησις, σεως (ἡ). -2. Eccessivo calore; ζέσις, σεως (ἡ). -3. *Della febbre*; καύσων, ονος (ὁ)· καῦσος, ου (ὁ).

Arsivo; *add.* καυστικός, ή, όν.

Digitized by Google

Arso; *add.* καυστός, ή, όν. -2. Poverissimo; πτωχότατος, η, ον.

Arsura; *s. f.* καῦσις, σεως (ἡ)· καῦμα, ατος (τό). -2. Povertà; ἀπορία, ας (ἡ).

Artatamente; *avv.* δολίως· τεχνικῶς.

Artato; *add.* τεχναστός, ή, όν· τεχνητός, ή, όν· τεχνητός, ή, όν. -2. Non artefatto; ἀποίητος, ον· ἀτεχνίτευτος, ον.

Arte; *s. f.* τέχνη, ης (ἡ). -2. Chi ha arte ha parte; τὸ τέχνιον πᾶσα γαῖα τρέφει. -3. Far arte; τέχνην ἀσκέω=ῶ. -4. Grande nell'arte; μεγαλότεχνος, ον. -5. Abile in molte arti; πολυτεχνής, ές. -6. Fatto con arte; μηχανικός, ή, όν. -7. Lavorato con molta arte; πολύτεχνος, ον. -8. Lavorato senz'arte; ἀπερίεργος, ον· ἀκατάσκευος, ον· *avv.* ἀκατασκεύως. -9. Ornato con grande arte; πολυδαίδαλος, ον. -10. Le belle arti; ἐλευθέριοι τέχναι, ῶν (αἱ). -11. Istruire nelle belle arti; μουσόω=ῶ. -12. Essere ignorante nell'arte; ἀτεχνέω=ῶ. -13. Alieno dall'arte, inesperto, privo di, senza arte; ἄτεχνος, ον· *avv.* ἀτέχνως. -B'. Senza artificio; ἀσκεύαστος, ον· ἀκατάσκευος, ον· *Avv.* ἀκατασκευάστως. -14. Amante delle arti; φιλότεχνος, ον· φιλοτεχμήνων, ον· φιλοτέχνης, ου (ὁ). -15. Essere amante delle arti; φιλοτεχνέω=ῶ. 16. Adornar con bell' arte; δαιδάλλω. -17. Ad arte; τέχνῃ· Arte mecanica; βαναυσία, ας (ἡ). -18. Esercitare un'arte mecanica; βαναυσέω=ῶ· βαναυσοτεχνέω=ῶ· βαναυσουργέω=ῶ. -19. Che esercita un'arte mecanica; βαναυσουργός, όν.

Artefatto; *add.* V. Artato.

Artefice; *s. m.* τεχνίτης, ου (ὁ). -2. Autore; δημιουργός, οῦ (ὁ, ἡ).

Arteficiato; *add.* V. Artificiato.

Artefizio; *s. m.* V. Artifizio.

Artemisia, o canapaccia; *s. f.* ἀρτεμίσια, ας (ἡ).

Arteria; *s. f.* ἀρτηρία, ας (ἡ). -2. Tagliar l'arteria; ἀρτηριοτομέω=ῶ. -3. Simile all' arteria; ἀρτηριώδης, ες.

Arteriale; Arterioso; *add.* ἀρτηριακός, ή, ό· ἀρτηριώδης, ες.

Arteriuccia e Arteriuzza; *s. f.* μικρὰ ἀρτηρία, ας (ἡ).

Artetica; *s. f.* ἀρθρῖτις, ιδος (ἡ).

Artetico; *add.* ἀρθρικός, ή, όν· ἀρθριτικός, ή, όν.

Artetico; *s. m.* ἀρθρῖτιδι νοσέοντῶν, οὔσα, οὖν.

Artezza; *s. f.* στενοθωρία, ας (ἡ)

Articella; Articina; *s. f.* τέχνιον, ου (τό)· τεχνίδιον, ου (τό).

Artico; *add.* ἀρκτικός, ή, όν.

Articolare; *v. att.* ἀρθρόω=ῶ. -2. Pronunziare distintamente; ἀρθρόω=ῶ· ἐκ-φωνέω=ῶ.

Articolare; *add.* ἀρθρικός, ή, όν· ἀρθριτικός, ή, όν.

Articolarmente; *avv.* ἀρθριτικῶς

Articolatamente; *avv.* ἐναρθρῶς

Articolazione; *s. f.* ἄρθρωσις, σεως (η)· διάρθρωσις, σεως (ἡ).

Articolo; *s. m.* ἄρθρον, ου (τό). -2. Capo di *scrittura*; κεφάλαιον, ου (τό). -3. Momento di *tempo*; καιρός, οῦ (ὁ)· ἀκμή, ῆς (ἡ).

Artiere; *s. m.* τεχνίτης, ου (ὁ)· δημιουργός, οὐ (ὁ).

Artificiale; *add.* τεχνικός, ή, όν. -2- Fuochi; πυροτέχνημα, ατος (τό).

Artifizialmente; *avv.* τεχνικῶς· 2. Non artifizialmente; ἀυτοπραγματεύτως.

Artificiare; *v. att.* τεχνικῶς ποιέω=ῶ.

Artificiato; *add.* V. Artificiale.

Artificio e Artifizio; *s. m.* τέχνιον, ου (τό). -2. Ordigno; τέχνη, ης (ἡ)· μηχανή, ῆς (ἡ)· μῆχος, εος=ους (τό). -3. Ricco d'artifizii; πολυμήχανος, ον. -4. Fatto con artificio; δαιδάλεος, α, ον· δαιδάλειος, ον. -5. Senza artificio; ἀτεχνίτευτος, ον· ἀτέχναστος, ον.

Artificiosamente; *avv.* τεχνικῶς. -2. Fatto artificiosamente; ἐγκατάσκευος, ον.

Artificiosità; *s. f.* τέχνη, ης (ἡ)· εὐτεχνία, ας (ἡ).

Artificioso; *add.* τεχνικός, ή, όν. -2. Ingegnoso; δεινός, ή, όν. -3. Molto artificioso; πολύτεχνος, ον. -4. Non artificioso; ἀτεχνίτευτος, ον· ἀτέχναστος, ον.

Artifizio; *s. m.* V. Artificio.

Artigianesco; *add.* χειροτεχνικός, ή, όν.

Artigiano; *s. m.* τεχνίτης, ου (ὁ)· δημιουργός, οῦ (ὁ)· βάναυσος, ου (ὁ, ἡ)· βαναυσουργός, οῦ (ὁ, ἡ)· χειροτέχνης, ου (ὁ). -2. Essere artigiano; βαναυσέω=ῶ· βαναυσοτεχνέω=ῶ· βαναυσουργέω=ῶ. -3. Spettante ad artigiano; βαναυσικός, ή, όν· βάναυσος, ον.

Artigliare; *v. att. Prendere coll'artiglio*; ὄνυξιν ἁρπάζω.

Artigliere; *s. m.* ὁ ἀπὸ τῶν πυροβόλων· πυροβολικός, οῦ (ὁ)· πυροβόλος, ου (ὁ).

Artiglieria; *s. f.* πυρόβολα, ων (τά)· πυροβολική, ῆς (ἡ).

Artiglio; *s. m.* ὄνυξ, χος (ὁ)· ὁπλή, ῆς (ἡ). -2. Con artigli di bronzo, di rame; χαλκώνυξ, υχος (ὁ, ἡ).

Artiglioso; *add.* καμψώνυχος, ον.

Artimone; *s. m.* ἀρτέμων, ονος (ὁ).

Artista; *s. m.* τεχνίτης, ου (ὁ).

Arto; *s. m.* ἄρκτος, ου (ἡ).

Arto; *add.* V. Stretto.

Artofilace; *s. m.* ἀρκτοφύλαξ, κος (ὁ).

Artritide; *s. f.* ἀρθρῖτις, ιδος (ἡ).

Arturo; *s. m.* Ἀρκτούρος, ου (ὁ).

Arula; *s. f.* V. Focolare.

Aruspicare; *v. att.* ἱεροσκοπέω=ῶ

Aruspice; *s. m.* ἱεροσκόπος, ου (ὁ

Aruspicina; *s. f.* ἱεροσκοπική, ῆς (ἡ).

Aruspicio; *s. m.* ἱεροσκοπία, ας (ἡ).

Arzana; *s. m.* V. Arsenale.

Arzente; *add.* καιόμενος, η, ον.

Arzentino; *add.* V. Argentino.

Arzigogolante; *add.* πανοῦργος, ου (ὁ)

Arzigogolare; *v. intr.* ἐπι-νοέω=ῶ· πανουργεύομαι· πανουργέω=ῶ.

Arzigogolo; *s. m.* μηχάνημα, ατος (τό)· -2. Giro di parole; περιοδός, οῦ (ἡ).

Arzillo; *add.* πρόθυμος, ον· ἱλαρός, ά, όν.

Asaro; *s. m.* ἄσαρον, ου (τό).

Asbergo; *s. m.* V. Usbergo.

Asbesto; *s. m.* ἄσβεστος, ου (ὁ).

Ascaride; *s. m.* ἀσκαρίς, ίδος (ἡ).

Asce; *s. f.* σκέπαρνον, ου (τό)· πέλεκυς, εος (ὁ)· ἀξίνη, ης (ἡ).

Ascella; *s. f.* μασχάλη, ης (ἡ)· μάλη, ης (ἡ).

Ascendentale; *add.* ἀναβατίνων, ουσα, ον.

Ascendente; *s. m. t. astr.* ὁροσκόπος, ου (ὁ). 2-. Gli antenati; οἱ ἄνω τοῦ γένους.

Ascendenza; *s. f. Antenati*; πρόγονοι, ων (οἱ)· οἱ ἄνω τοῦ γένους.

Ascendere; *v. intr.* ἀνα-βαίνω (εἴς ἐπί τι)· ἐπι-βαίνω

Digitized by Google

(τινός)· ἄν-ειμι. -2. Andare in su; προ-έγομαι· μετ-έγομαι.

Ascendimento; *s. m.* ἀνάβασις, σεως (ἡ)· ἀναφορά, ᾶς (ἡ).

Ascensionale; Ascensionario; } *add.* ἀναβαίνων, ουσα, ον.

Ascensione; *s. f.* Ascenso; *s. m.* } V. Ascendimento.

Ascensore; *s. m.* ἀναβιβάνων, οντος (ὁ).

Ascesa; *s. f.* V. Ascendimento.

Asceso; *p. pass.* di Ascendere; ἀναβεβηκώς, υῖα, ός.

Acesso; *s. m. Enfiatura;* ἀπόστημα, ατος (τό).

Ascetico; *add.* ἀσκητικός, ή, όν.

Ascetismo; *s. m.* ἄσκησις, σεως (ἡ).

Aschiare; *v. att.* φθονέω-ῶ.

Aschierare; *v. att.* V. Schierare.

Aschio; *s. m.* φθόνος, ου (ὁ). -2. Far aschio; φθόνον ἐγείρω.

Aschioso; *add.* φθονερός, ά, όν.

Ascia; *s. f.* V. Asce.

Asciare; *v. att.* πελεκάω-ῶ· ἀπο-ξέω-ῶ.

Ascinare; *v. att.* ἐμποδίζω.

Asciog'iere; *v. att.* V. Assolvere.

Asciolvere; *s. m. Colazione;* ἀκράτισμα, ατος (τό)· ἀκρατισμός, οῦ (ὁ)· ἄριστον, ου (τό).

Asciolvere; *v intr.* ἀκρατίζομαι· ἀριστάω-ῶ.

Ascite; *s. f.* ἀσκίτης, ου (ὁ).

Ascitizio; *add.* ἐπαγώγιμος, η, ον.

Asciugaggine; *s. f.* ξηρότης, ητος (ἡ)· ξήρανσις, σεως (ἡ)· ξηρασμός, οῦ (ὁ).

Asciugamano; *s. m.* χειρόμακτρον, ου (τό).

Asciugamento; *s. m.* V. Asciugaggine.

Asciugare; *v. att.* ξηραίνω· καπυρόω-ῶ. -2. Asciugare dentro; ἐγ-ξηραίνω. -3. Asciugarsi; ἀπομάττομαι. -4. Asciugare con la spugna; σπογγίζω.

Asciugatoio; *s. m.* σουδάριον, ου (τό).

Asciuttamente; *avv.* ξηρῶς. -2. Brevemente; βραχέως· βραχύ.

Asciuttare; *v. att.* V. Asciugare.

Asciuttezza; *s. f.* ξηρότης, ητος (ἡ).

Asciutto; *s. m.* ξηρόν, οῦ (τό)· ξηρά, ᾶς (ἡ).

Asciutto; *add.* ξηρός, ά, όν. -2. Magro, stenuato; ἰσχνός, ή, όν· λεπτός, ή, όν. -3. Povero; πτωχός, ή, όν. -4. Affatto asciutto; διάξηρος, ον.

Asciuttore; *s. m.* V. Asciutto.

Ascizio; *add.* V. Ascitizio.

Ascolta; *s. f. Lo ascoltare;* e

Ascoltamento; *s. m.* ἀκρόασις, σεως (ἡ)· ἀκοή, ῆς (ἡ). -2. Scolta, sentinella; φυλακαί, ῶν (αἱ). -3. Stare in ascolta; τείνομαι τὰ ὦτα.

Ascoltante; *p. pres.* ἀκροώμενος, η, ον· ἀκούων, ουσα, ον.

Ascoltare; *v. att.* ἀκούω· ἀκροάομαι-ῶμαι. -2. Ascoltare di rincambio; ἀντ-ακούω· ἀντ-ακροάομαι -ῶμαι (τινος).

Ascoltazione; *s. f.* Ascolto; *s. m.* } V. Ascoltamento.

Ascolto; *add. Licenziato;* διαπεμφθείς, εῖσα, έν.

Ascondere; *v. att.* κρύπτω· καλύπτω.

Ascondimento; ἀπόκρυψις, εως (ἡ). φωλεός, οῦ (ὁ).

Ascondito; *add.* V. Ascoso.

Asconsione; Acosaglia; } *s. f.* V. Ascondimento.

Ascosamente; *avv.* λάθρα· λαθραίως· κρύφα· κρυφίως.

Ascoso; *p. pass.* κρυπτός, ή, όν. -2. In ascoso; *avv.* κρύφα· κρυφίως· λάθρα.

Ascostamente; *avv.* V. Ascosamente.

Ascosto; *p. pass.* V. Ascoso.

Ascrittizio; *add.* παρέγγραπτος, ον.

Ascrivere; *v. att.* προς-γράφω. -2. Metter nel numero; κατ-αριθμέω-ῶ.

Ascrizione; *s. f.* κατάλογος, ου (ὁ).

Asecuzione; *s. f.* V. Esecuzione.

Asello; *s. m.* ὀνίσκος, ου (ὁ).

Asemplo, Asempro; *s. m.* V. Esempio.

Asequie; *s. f.* ταφαί, ῶν (αἱ).

Asercito; *s. m.* V. Esercito.

Asercizio; *s. m.* V. Esercizio.

Asfaltite; *add.* ἀσφαλτίτης, ου (ὁ)· ἀσφαλτίς, ίδος (ἡ).

Asfalto; *s. m.* ἄσφαλτος, ου (ὁ).

Asfissia; *s. f.* ἀσφυξία, ας (ἡ).

Asfodelo; Asfodillo; } *s. m.* ἀσφόδελος, ου (ὁ).

Asgio, Asgiare; V. Agio, Agiare.

Asiano; *add.* e

Asiatico; *add. Dell'Asia;* ἀσιανός, ή, όν. -2. Di origine, di schiatta asiatica; ἀσιαγενής, ές· ἀσιατογενής, ές.

Asilo; *s. m.* ἄσυλον, ου (τό)· καταφυγή, ῆς (ἡ).

Asima; *s. f.* ἄσθμα, ατος, (τό)· δύπνοια, ας (ἡ).

Asimare; *v. intr.* V. Affannarsi.

Asina; *s. f.* ὄνος, ου (ἡ).

Asinaggine; *s. f.* ἀμάθεια, ας (ἡ).

Asinaio; *s. m.* ὀνηλάτης, ου (ὁ)· ὀνηγός, οῦ (ὁ).

Asinamente; *avv.* V. Asinescamente.

Asindeto; *s. m.* ἀσύνδετον, ου (τό).

Asinello; *s. m.* ὀνίσκος, ου (ὁ).

Asineria; *s. f.* V. Asinaggine.

Asinescamente; *avv.* ἀμαθῶς· ἀνοήτως.

Asinesco; *add.* ὀνώδης, ες· ὀνικός, ή, όν.

Asinetto; *s. m.* V. Asinello.

Asinile; Asiuino; } *add. Di razza d'asino;* ὀνικός, ή, όν· ὀνώδης, ες.

Asinino; *s. m.* V. Asinello.

Asinità; *s. f.* V. Asinaggine.

Asino; *s. m.* ὄνος, ου (ὁ). -2. Selvatico; ὄναγρος, ου (ὁ, ἡ). -3. Qual asin dà in parete, tal riceve; ὁ κακὸν ποιῶν κακὸν λαμβάνει. -4. Lavar il capo all'asino; πλύθον πλύνω. -5. Gli asini si conoscono ai basti; ἡ κέρκος περὶ τῆς ἀλώπεκος μαρτύρει. -6. L'asino non conosce la coda se non quando e' non l'ha; παθῶν καὶ νήπιος φρονεῖ. -7. Alla pruova si scortica l'asino; ἡ ἀρχὴ τὸν ἄνδρα δείκνυσι. -8. Disputare dell'ombra dell'asino; *De lana caprina;* περὶ ὄνου σκιᾶς. -9. Far come l'asino del pentolaio; αὖθις, καὶ αὖθις μένω.

Asinona; *s. f.* μεγάλη ὄνος, ου (ἡ).

Asinone; *s. m.* μέγας ὄνος, ου (ὁ). -2. Zotico, Villano; ἀγροικός, οῦ (ὁ).

Asio; V. Agio.

Asma; *s. m.* V. Asima.

Asmatico; *add.* ἀσθματικός, ή, όν.

Asmo; *s. m.* V. Asima.

Asmoso; *add.* V. Asmatico.

Asnello; *add.* V. Snello.

Asolare; *v. intr.* περι-πλανάομαι-ῶμαι. -2. Del vento; πνέω-ῶ.

Asolo; *s. m.* ἀνάπνευσις, σεως (ἡ)· ἀναπνοή, ῆς (ἡ).

Aspa; *s. f.* V. Aspo.

Digitized by Google

Aspalanti; Aspalato; *s. m.* ἀσπάλαθος, ου (ὁ).
Aspalto; *s. m.* V. Asfalto.
Asparageto; *s. m.* ἀσπαραγία, ας (ἡ)· ἀσπαραγωνία, ας (ἡ).
Asparago; *s. m.* ἀσπάραγος, ου (ὁ).
Aspe; *s. m.* V. Aspido.
Asperamente; *avv.* Aspramente.
Asperare; *v. att.* V. Inasprire.
Asperarteria; *s. f.* *La canna dei polmoni;* τραχεῖα ἀρτηρία, ας (ἡ).
Asperezza; *s. f.* V. Asprezza.
Aspergere; *v. att.* ῥαίνω· ἐπι-ῥῥαίνω· κατα-ῥῥαίνω· περι-ῥῥαίνω.
Asperges; V. Aspersorio.
Aspergine; *s. f.* ῥαντισμός, οῦ (ὁ).
Aspergitore; *add.* ῥαίνων, ουσα, ον.
Aspergolo; *s. m.* V. Aspersorio.
Asperienza; *s. f.* V. Esperienza.
Asperità; *s. f.* V. Asprezza.
Aspero; *add.* V. Aspro.
Aspersione; *s. f.* ῥαντισμός, οῦ (ὁ)· ῥάσμα, ατος (τό).
Aspersorio; *s. m.* περιῥῥαντήριον, ου (τό).
Aspettabile; *add.* V. Spettabile.
Aspettacolo; *s. m.* V. Spettacolo.
Aspettamento; *s. m.* προσδοκία, ας (ἡ).
Aspettante; *add.* προσδοκῶν, ῶσα, ῶν· προσδόκητος, ον· περιμένων, ουσα, ον. -2. Spettante; θεατής, οῦ (ὁ)· θεάτρια, ας (ἡ).
Aspettanza; *s. f.* V. Aspettamento.
Aspettare; *v. att.* προς-δοκάω-ῶ· ἐλπίζω. -2. Intertenersi, Indugiare; ἐκ-δέχομαι,. -3. Riguardare; ἀπο-βλέπω. -4. Desiderare; ἐπι-θυμέω-ῶ. -5. Il tempo; καιρόν περι-μένω. -B'. *Consumare;* χρόνου δια-τρίβω. -6. A gloria; σφοδρὰ περι-μένω. -7. Convenirsi, Doversi; προς-ήκω. -8. Stare aspettando; μένω. -9. Aspettare a vicenda; ἀντ-ανα-μένω. -10. Che aspetta; μενετός, ή, όν.
Aspettativa; *s. f.* προσδοκία, ας (ἡ)· ἐλπίς, ίδος (ἡ).
Aspettato; *p. pass.* προσδόκιμος, ον. -2. Assai aspettato; πολυάρετος, ον. -3. Non aspettato; ἀπροσδόκητος, ον.
Aspettato; *s. m.* V. Aspettamento.
Aspettatore; *add.* V. Aspettante.
Aspettazione; *s. f.* προσδοκία, ας (ἡ). -2. Contro l'aspettazione; *avv.* ἀποτυχόντως.
Aspetto; *s. m.* προσδοκία, ας (ἡ)· μέλλημα, ατος (τό). -2. Volto, Sembiante; πρόσοψις, εως (ἡ). -3. Faccia; πρόσωπον, ου (τό). -4. Vista; ὄψις, εως (ἡ). -5. Dei pianeti; φάσις, σεως (ἡ). -6. Aver l'aspetto nero; μελανειδέω-ῶ. -7. Di aspetto nero; μελανωπός, όν· μελανυγής, ές. -8. Dare altro aspetto; ἀπ-εμ-φαίνω. -9. Essere d'altro aspetto; ἀπ-εμ-φαίνομαι· γοργόομα-οῦμαι. -10. Di altro aspetto; ἀπεμφερής, ές. -11. Di aspetto feroce, brutto; ἀπρόσοπτος, ον· ἀπροσορατος, ον· ἀγριόμορφος, ον. -12. Avere aspetto particolare; ἰδιοπροσωπέω-ῶ. -13. Di orrido aspetto; μυσαρωπός, όν. -14. Di terribile aspetto; μορμορωπός, όν. -15. Che ha vecchio aspetto; ἀρχαιοπρεπής, ές. -16. Di aspetto virile; ἀῤῥενωπός, όν.
Aspida; *s. f.* Aspide; *s. m.* Aspido; *s. m.* ἀσπίς, ίδος (ἡ).
Aspirare; *v. intr.* ἐπι-πνέω-ῶ (τί)· ἐφ-ίεμαι (τινός). -2. Aspirare a, desiderare; μαίομαι· ἐπι-θυμέω-ῶ (τινός). -3. Che aspira a grandi cose; μεγαλεπήβολος, ον. -4. Al comando; σπουδὴν ἔχω ἄρχειν. -5. Agli onori; ἐπὶ ταῖς τίμαις σπουδάζω. -6. Alla tirannia; τῇ τυραννίδι ἐπι-βουλεύω. -7. Aspirare a vicenda; ἀντι-μέτ-ειμι· ἀντι-μετ-έρχομαι. -8. A novità; νεωτερίζω. -9. Pronunciare con aspirazione; δασύνω. -10. Favorire; φρονέω-ῶ (τά τινος)· εὐνοῦς εἰμί (τινί).
Aspirante; *p. pres.* ἐπιπνευστικός, ή, όν. -2. Desideroso; ὀρεγόμενος, η, ον.
Aspirazione; *s. f.* ἀναπνοή, ῆς (ἡ)· ἐσπνοή, ῆς (ἡ)· ἐπίπνοια, ας (ἡ). -2. Pronuncia aspirata, spirito aspro; πνεῦμα δασύ, ατος (τό)· δασεῖα, ας (ἡ).
Aspo; *s. m.* ῥόμβος, ου (ὁ).
Asportabile; *add.* ἔφορος, ον.
Asportare; *v. att.* ἐκ-φέρω· ἐκ-φορέω-ῶ. -2. Che si può asportare; ἔφορος, ον.
Asportazione; *s. f.* ἐκφόρησις, σεως (ἡ).
Aspramente; *avv.* τραχέως.
Aspramento; *s. m.* V. Angustia.
Asprare; *v. att.* V. Aspreggiare.
Aspreggiamento; *s. m.* V. Asprezza.
Aspreggiare; *v. att.* τραχύνω. -2. Procedere con asprezza; πικραίνω.
Aspretto; *add. dim.* d'Aspro, ὑπότραχυς, υ· ὑπαυστερός, όν.
Asprezza; *s. f.* τραχύτης, ητος (ἡ)· στρυφνότης, ητος (ἡ)· αὐστηρία, ας (ἡ).
Asprigno; Asprino; *add.* V. Aspretto.
Asprità; *s. f.* Aspritudine; *s. f.* Aspro; *s. m.* V. Asprezza.
Aspro; *add.* τραχύς, εῖα, ύ. -2. *Della pronunzia;* δασύς, εῖα, ύ. -3. Fiero, crudele; ἄγριος, α, ον· χαλεπός, ή, όν. -4. Austero, rozzo; τραχύς, εῖα, ύ· στρυφνός, ή, όν· αὐστηρός, ά, όν.
Asprume; *s. m.* V. Asprezza.
Assaccomannare; *v. att.* δια-πορθέω-ῶ· δια-πέρθω.
Assaggiamento; *s. m.* γεῦμα, ατος (τό). -2. Fare assaggio; προς-γεύομαι.
Assaggiare; *v. att.* γεύομαι (τινός). -2. Tentare; πειράω-ῶ.
Assaggiatore; *add.* γευσάμενος, η, ον.
Assaggiatura; Assaggio; *s. m.* V. Assaggiamento.
Assaglire; V. Assalire.
Assai; *avv.* πολύ· πολλά· σφόδρα. -2. Fare assai; πολυπραγμονέω-ῶ.
Assaissimo; *superlat. add.* πλεῖστος, η, ον. -2. *Avv.* πλεῖστα.
Assalimento; *s. m.* ἐπέλευσις, σεως (ἡ)· ἐπέξοδος, ου (ἡ)· εἰσβολή, ῆς (ἡ)· ἐπιδρομή, ῆς (ἡ)· προσβολή, ῆς (ἡ).
Assalire; *v. att.* προς-έρχομαι· ἐπι-χειρέω-ῶ· παρ-εγχειρέω-ῶ· εἰς-βάλλω· ὁρμάω-ῶ· ὁρμάομαι-ῶμαι· προσπίπτω· ἐπι-πίπτω· ἐφ-ορμάω-ῶ. -2. Assalire a vicenda; ἀντ-επι-χειρέω-ῶ. -3. Che non si può assalire; ἀλῆπτος, ον· ἀπρόσβλητος ον.
Assalita; *s. f.* Assaltamento; *s. m.* V. Assalimento.
Assaltare; *v. att.* V. Assalire.
Assaltare; Assalto; *s. m.* V. Assalimento. -2. Dare l'assalto; εἰς-βάλλω.

Digitized by Google

Assannare; *v. att.* δδὰξ λαμβάνω.
Assapere (fare); *v. intr.* ὀηλόω=ῶ· ἀνα-κοινόομαι =οῦμαι (τινί τι).
Assaporamento; *s. m.* γεῦμα, ατος (τό).
Assaporare; *v. att.* γεύομαι· ἀπο-γεύομαι (τινός).
Assaporato; *p. pass.* γευσθείς, εῖσα, έν.
Assaporazione; *s. f.* V. Assaporamento.
Assaporire; *v. att. Dar sapore*; ἡδύνω.
Assassare; *v. att.* λιθάζω.
Assassina; *s. f. d'*Assassino; λῃστειρα, ας (ἡ).
Assassinamento; *s. m.* λωποδυσία, ας (ἡ)· λῃστεία, ας (ἡ).
Assassinare; *v. att.* λῃστεύω.
Assassinatico; *add.* λῃστικός, ή, όν.
Assassinatore; *add.* λῃστής, οῦ (ὁ)· λῃστειρα, ας (ἡ).
Assassinatura; *s. f.* / **Assassinio**; *s. m.* } V. Assassinamento.
Assassino; *s. m.* λῃστής, οῦ (ὁ)· λῃστήρ, έρος (ὁ)· λωποδύτης, ου (ὁ). -2. Sicario; σφαγεύς, έως (ὁ).
Assavorare; *v. att.* V. Assaporare.
Assaziare; V. Saziare.
Asse; *s. f. Legno segato per lo lungo dell'albero*; σανίς, ίδος (ἡ). -2. Del mondo, della ruota; ἄξων, ονος (ὁ). -3. Moneta romana; ἀσσάριον, ου (τό). -4. Appartenente all'asse; ἀξόνιος, ον. -5. Mosso dell'asse; ἀξονήλατος, ον.
Asseccare; *v. att.* ξηραίνω.
Assecondare; *v. att.* συν-εργέω=ῶ. -2. Ubbidire; ἵπομαι (τινί).
Assecurare, Assecurato; V. Assicurare, Assicurato.
Assecutore; *s. m.* V. Esecutore.
Assecuzione; *s. f.* V. Esecuzione.
Assedere; *v. intr. Sedere*; παρ-ιζάνω· παρ-εδριάω=ῶ.
Assediamento; *s. m.* V. Assedio.
Assediare; *v. att.* πολιορκέω=ῶ. -2. Assediar a vicenda, di nuovo; ἀντι-πολιορκέω=ῶ. -3. Che non si può assediare; ἀπολιόρκητος, ον. -4. Assediare continuamente; δια-πολιορκέω=ῶ. -5. Importunare; ἐν-οχλέω=ῶ (τινί).
Assediato; *p. pass.* πολιορκούμενος, η, ον. -2. Non assediato; ἀπολιόρκητος, η, ον.
Assediatore; *s. m.* πολιορκητής, οῦ (ὁ).
Assedio; *s. m.* πολιορκία, ας (ἡ). -2. Stare ad assedio; πολιορκέω=ῶ.
Asseggiare, Asseggio; V. Assediare, Assedio.
Assegnabile; *add.* ἀπονεμητικός, ή, όν.
Assegnamento; *s. m.* ἀπονέμησις, σεως (ἡ)· διαγραφή, ῆς (ἡ). -2. Ragion di credito che si cede; παραθήκη, ης (ἡ). -3. Aspettativa di guadagno; ἐλπίς, ίδος (ἡ). -4. Fare assegnamento; ἐλπίδα προς-λαμβάνω· πιστεύω (τινί).
Assegnare; *v. att.* καθ-ίστημι· ἀπο-νέμω· τάττω· ἀπο-τάττω· δια-νέμω (τινί). -2. Consegnare; παρα-δίδωμι. -3. Ragione; παρα-τίθημι. -4. Addurre; προ-άγω. -5. Decretare; δια-γράφω.
Assegnatamente; *avv.* φειδωλῶς. -2. Particolarmente; ἐνδικῶς.
Assegnatezza; *s. f.* φειδωλή, ῆς (ἡ).
Assegnato; *add. Uomo assegnato*; φειδωλός, οῦ (ὁ, ἡ). -2. Essere assegnato; φείδομαι.
Assegnazione; *s. f.* / **Assegno**; *s. m.* } V. Assegnamento.
Asseguimento; *s. m.* V. Conseguimento.
Asseguire; *v. att. Mettere ad effetto*: ἐπι-τελέω=ῶ·

ἀπο-πληρόω=ῶ. -2. Conseguire; ἐπι-τυγχάνω· κτάομαι=ῶμαι· περι-ποιέομαι=οῦμαι (τί)· κομίζομαι· εὑρίσκομαι· λαμβάνω. -3. Perseguitare; διώκω.
Asseguitare; *v. att.* V. Seguitare.
Asseguitore; *verb.* ἀποπληρωτής, οῦ (ὁ).
Asseguizione; *s. f.* V. Esecuzione.
Assembiamento; *s. m.* V. Assembramento.
Assembiare; *v. att.* V. Assembrare.
Assembiata; *s. f.* V. Assembraglia.
Assembiaticcio; *add.* συλλογιμαῖος, α, ον.
Assemblamento; *s. m.* / **Assemblanza**; *s. f.* } V. Assembramento.
Assemblare; *v. att.* V. Assembrare.
Assemblea; *s. f.* σύνοδος, ου (ἡ)· σύλλογος, ου (ὁ)· ἐκκλησία, ας (ἡ)· συναθροισμός, οῦ (ὁ).
Assembraglia; *s. f.* / **Assembramento**; *s. m.* } μάχη, ης (ἡ).
Assembranza; *s. f.* πρόσωπον, ου (τό)· εἶδος, εος =ους (τό).
Assembrare; *v. att.* ἀγείρω· συν-άγω· συλ-λέγω. ἀθροίζω. -2. Raccogliere i soldati; παρα-τάττω. -3. Sembrare; φαίνομαι· δοκέω=ῶ.
Assembrea; *s. f.* V. Assemblea.
Assempio; / **Assemplo**; } *s. m.* V. Esempio.
Assemprare; *v. att.* κατά τύπον ἀπ-εικάζω.
Assempro; *s. m.* V. Esempio.
Assennare; *v. att.* νουθετέω=ῶ (τινά)· ἀπο-τρέπω (τινά, τινος).
Assennatamente; *avv.* φρονίμως· σοφῶς.
Assennatezza; *s. f.* φρόνησις, σεως (ἡ).
Assennato; *add.* φρόνιμος, ον· ἔμφρων, ον. -2. Essere assennato; νοῦν ἔχω· φρονέω=ῶ.
Assennire; *v. att.* V. Assennare.
Assensione; *s. f.* e
Assenso; *s. m.* συγκατάθεσις, σεως (ἡ)· ὁμολογία, ας (ἡ). -2. Col mio assenso; ἐμοῦ ὁμολογοῦντος.
Assentamento; *s. m.* V. Lontananza, Allontanamento.
Assentare; *v. att.* ἀπο-κινέω=ῶ· ἀφ-ίστημι· μεθ-ίστημι· ἀπ-ελαύνω· ἀπο-πέμπω. -2. *N. pass.* Allontanarsi; ἀπ-έρχομαι· ἄπ-ειμι· μεθ-ίσταμαι· ἀπο-χωρέω=ῶ. -3. Lusingare; κολακεύω.
Assentatore; *add.* κόλαξ, ακος (ὁ)· κολακίς, ίδος (ἡ).
Assentazione; *s. f.* V. Adulazione.
Assente; *add. Che è lontano*; ἀπών, οῦσα, όν. -2. Essere assente; ἀπο-γίνομαι· ἀπο-δημέω=ῶ. -3. Essere assente dalla patria per un anno; ἀπ-ενιαυτίω=ῶ.
Assentimento; *s. m.* V. Assenso.
Assentire; *v. intr.* συγ-κατα-τίθημι· προς-τίθημι. -2. Approvare; ἀπο-δέχομαι. -3. Permettere; ἐάω=ῶ· ἐπι-τρέπω.
Assentito; *add.* V. Accorto, Cauto.
Assento; *s. m.* V. Assenso.
Assentuto; *add.* V. Assentito.
Assenza; **Assenzia**; *s. f.* V. Lontananza.
Assenziare; ἀψινθίῳ μίγνυμι.
Assenziato; *add.* ἀψινθίῳ μιχθείς, εῖσα, έν.
Assenzio; *s. m.* ἀψίνθιον, ου (τό)· ἄψινθος, ου (ὁ).
Asserare; *v. intr. συ-σκοτάζει (Impers.). γίγνεται ἑσπέρα.*
Asserella; *s. f.* / **Asserello**; *s. m.* } *dim. d'*Asse, σανίδιον, ου (τό).
Asserenare; *v. att.* γαληνόω=ῶ. -2. Rasserenare

Digitized by Google

il volto; δια-γαληνίζω. -3. L'animo; ραιδρόω=ῶ. -4. *N. pass.* ἀπ-αιθριάζει· δι-αιθριάζει.

Asserimento; *s. m.* V. Asserto.

Asserire; *v. att.* φημί· φάσκω· κατα-φάσκω· κρίνω.

Assero; *s. m.* σανίς, ίδος (ἡ).

Asserragliare; *v. att.* δια-κλείω.

Asserrare; *v. att.* ἐπι-σάττω.

Asserrato; *p. pass.* ἐπισαχθείς, εἶσα, ἐν.

Assertivamente; *avv.* βεβαίως.

Assertivo; *add.* καταφατικός, ή, όν· βεβαιωτικός, ή, όν.

Asserto; *s. m.* κατάφασις, σεως (ἡ)· γνώμη, ης (ἡ)· λόγος, ου (ὁ).

Asserto; *add.* φατός, ή, όν.

Assertore; *add.* βεβαιωτής, οῦ (ὁ).

Assertorio; *add.* V. Assertivo.

Asservare; *v. att.* V. Conservare. -2. *N. pass.* Farsi servo; δουλόομαι=οῦμαι.

Asserzione; *s. f.* V. Asserto.

Assessora; *s. f.* / **Assessore**; *s. m.* { πάρεδρος, ου (ὁ, ἡ).

Assestamento; *s. m.* V. Assesto.

Assestare; *v. att.* συμ-μετρέω=ῶ· δια-τάσσω· δια-τίθημι· κατα-κοσμέω=ῶ.

Assestatore; *add.* διατάττων, ουσα, ον· διοικῶν, οῦσα, οῦν· διοικήτας, σάτα, σαν.

Assesto *s. m.* κόσμος, ου (ὁ)· διάταξις, σεως (ἡ)· διακόσμησις, σεως (ἡ)· διοίκησις, σεως (ἡ). -2. Porre assesto; V. Assestare.

Assetare; *v. att.* δίψαν ἐμ-ποιέω=ῶ. -2. Invogliare; τήν ἐπιθυμίαν ἐμ-ποιέω=ῶ, ἐμ-βάλλω. -3. *N. pass.* Aver sete; διψάω=ῶ.

Assetato; *add.* διψῶν, ῶσα, ῶν.

Assetire; *v. att. e intr.* V. Assetare.

Assetta; *s. f.* V. Assettamento.

Assetta; *s. f. dim.* d'Asse, σανίδιον, ου (τό)· σκινδαλμός, οῦ (ὁ).

Assettamento; *s. m.* κόσμος, ου (ὁ)· συναρμογή, ῆς (ἡ)· εὐαρμογή, ῆς (ἡ).

Assettare; *v. att.* συν-αρμόζω· δια-τάττω· κοσμέω=ῶ. -2. Cucinare, Condire; ἀρτύω. -3. *N. pass.* κοσμέομαι=οῦμαι. -4. Porsi a sedere; κάθ-ημαι.

Assettatamente; *avv.* εὐτάκτως.

Assettatura; *s. f.* V. Assettamento.

Assettatuzzo; *dim.* καλλοπιζόμενος, η, ον.

Assetto; *s. m.* V. Assettamento. -2. Dare assetto; κοσμέω=ῶ. -3. Mettere in assetto; ἁρμόζω· προσ-άπτω.

Assevare; *v. intr. Rappigliarsi*; πήγνυμι. -2. *Metaf.* ἀγωνιάω=ῶ.

Asseveramento; *s. m.* V. Asseveranza.

Asseverantemente; *avv.* καταφατικῶς.

Asseveranza; *s. f.* κατάφασις, σεως (ἡ)· ἐπιμαρτυρία, ας (ἡ)· πίστις, εως (ἡ).

Asseverare; *v. att.* βεβαιόω=ῶ· δια-βεβαιόομαι=οῦμαι· ἀπο-μαρτύρομαι· ἐπι-μαρτύρομαι (τί).

Asseveratamente; *avv.* V. Accertatamente.

Asseverativo; *add.* V. Affermativo.

Asseverazione; *s. f.* V. Asseveranza.

Assiare; *v. intr.* πρίω.

Assibilare; *v. intr.* V. Sibilare.

Assiccare; *v. att. e intr.* V. Seccare.

Assicella; *s. f.* / **Assicello**; *s. m.* / **Assicina**; *s. f.* } V. Assetta.

Assiculo; *s. m. Piccolo perno*; μικρὸς ἄξων, ωνος (ὁ).

Assicuramento; *s. m.* V. Assicurazione.

Assicuranza; *s. f.* παῤῥησία, ας (ἡ). -2. V. Assicurazione.

Assicurare; *v. att.* ἀσφαλίζω· κρατύνω (τι)· ἐν ἀσφαλεῖ τίθημι· βεβαιόω=ῶ. -2. Incoraggiare; θαρτύνω. -3. Assicurare una cosa che vacilla; ἀντ-ερείδω (τί). -4. Un credito, la nave ecc.; ἐγ-γυάομαι=ῶμαι. -5. La vela; ὑπο-στέλλω· κα-θ-αιρέω=ῶ ἱστία. -6. *N. pass.* Arrischiarsi; ἀσφαλίζομαι. -7. Assicurare a vicenda; ἀντ-ισχυρίζω. -8. Atto ad assicurare; βεβαιοτικός, ή, όν.

Assicuratamente; *avv.* V. Accertatamente.

Assicurazione; *s. f.* ἀσφαλεία, ας (ἡ)· βεβαίωσις, σεως (ἡ). -2. Contratto; ἐγγύη, ης (ἡ).

Assida; V. Absida.

Assidenza; *s. f.* παρεδρία, ας (ἡ).

Assideramento; *s. m.* V. Assiderazione.

Assiderare; *v. att.* ῥιγόω=ῶ· ναρκάω=ῶ· πήγνυμαι.

Assiderato; *ριγῶν, οῦσα, οῦν.* -2. Attratto; ἀστρόβλητος ον· ἀστροβλής, ῆτος (ὁ, ἡ).

Assiderazione; *s. f.* ῥῖγος, εος=ους (τό)· νάρκη, ης (ἡ)· νάρκωσις, σεως (ἡ)· νάρκησις, σεως (ἡ). -2. Infermità delle piante; ἀστροβολισμός, οῦ (ὁ).

Assidere; *v. att.* καθίζομαι. -2. Assediare; πολιορκέω=ῶ. -3. Collocare; τίθημι. -4. Presedere; ἐπι-στατέω=ῶ.

Assidione; *s. f.* V. Assedio.

Assiduamente; *avv.* συνεχῶς· ἐνδελεχῶς· ἀδιαλείπτως· ἀδιακπνευστῶς.

Assiduità; *s. f.* συνεχεία, ας (ἡ)· ἐπιμονή, ῆς (ἡ)· ἐνδελεχισμός, οῦ (ὁ).

Assiduo; *add.* συνεχής, ές· ἀδιάλειπτος, ον· πολυχρόνιος, ον· συχνός, ή, όν.

Assiepamento; *s. m.* ἔμφραγμα, ατος (τό)· φραγμός, οῦ (ὁ)· περίφραξις, εως (ἡ).

Assiepare; *v. att.* φράττω· στρώζω· περι-βάλλω· περι-φράττω. -2. Non assiepato; ἄερκτος, ον.

Assignare; V. Assegnare.

Assile; *s. m.* V. Asse.

Assillare; *v. intr.* οἰστράω=ῶ· μαίνομαι.

Assillito; *add. Che ha l'assillo*; οἰστροθείς, εἶσα, ἐν· οἰστροδόνητος, ον· οἰστρόδονος, ον.

Assillo; *οἶστρος*, ου (ὁ)· -2. Incitamento, stimolo; κέντρον, ου (τό). -3. Aver l'assillo; οἰστράω=ῶ.

Assimigliagione; *s. f.* / **Assimigliamento**; *s. m.* / **Assimiglianza**; *s. f.* { ὁμοιότης, ητος (ἡ)· ὁμοίωσις, σεως (ἡ)· ἀφομοίωσις, σεως (ἡ).

Assimigliare; / **Assimilare**; } *v. att.* V. Rassomigliare.

Assimilazione; *s. f.* V. Assimigliagione.

Assincopare; *v. att.* V. Sincopare.

Assindacare; *v. att.* V. Sindacare.

Assindacatura; *s. f.* κρίσις, εως (ἡ).

Assioma; *s. m.* ἀξίωμα, ατος (τό). -2. Appartenente ad un assioma; ἀξιωματικός, ή, όν.

Assiomaticamente; *avv.* ἀξιωματικῶς.

Assiomatico; *add.* ἀξιωματικός, ή, όν.

Assisa; *s. f.* σύμβολον, ου (τό). -2. Livrea; οἰκετικὴ ἐσθής, ῆτος (ἡ). -3. Imposizione, tributo; τέλος, εος=ους (τό).

Assiso; *p. pass.* καθήμενος, η, ον· καθιζόμενος, η, ον.

Assistente; πάρεδρος, ον· παρών, οῦσα, όν.

Assistenza; παρουσία, ας (ἡ)· παρεδρία, ας (ἡ). -2. Aiuto; βοήθεια, ας (ἡ)· ἐπουργία, ας (ἡ).

Digitized by Google

Assistere; *v. intr.* πάρ-ειμι. -2. Aiutare; συμ-παρα-στατέω=ῶ· συμ-βοηθέω=ῶ (τινί). -3. Assistere aiutare a vicenda; ἀντι-συμ-μαχέω=ῶ. -4. Assistere con grande cura; ἀπο-θεραπεύω.

Assistitore; *verb.* V. Assistente.

Assito; *s. m.* σανίδωμα, ατος (τό)· ἐκ σανίδων τοῖχος, ου (ὁ).

Assituato; *add.* κείμενος, η, ον.

Assiuolo; *s. m. Uccello di rapina*; ὠτός, οῦ (ὁ).

Asso; *s. m.* μονάς, άδος (ὁ, ἡ). -2. Asso o sei; τρὶς ἕξ. -3. Più cattivo che i tre assi; ἀπο-τράγημα ἀλώπεκος. -4. Restare in asso; λειπο-θυμέω=ῶ.

Assocciamento; *s. m.* κοινώνησις, σεως (ἡ).

Assocciare; *v. att. Dare a soccio*; κοινωνέω=ῶ.

Associare; *v. att.* συν-άγω· προς-άπτω (τινί τι). -2. *N. pass.* ἀκολουθέω=ῶ· συν-ίστημι.

Associazione; *s. f.* ἀκολουθία, ας (ἡ)· σύστασις, σεως (ἡ).

Assodamento; *s. m.* στερρότης, ητος (ἡ). -2. Rappigliamento; πῆξις, εως (ἡ).

Assodare; *v. att.* στερρόω=ῶ· στερεόω=ῶ.

Assoggettare; *v. att.* ὑπ-άγω· ὑτο-τάττω (τινά τινι)· ὑπ' ἐμαυτῷ ποιέομαι=οῦμαι (τινά).

Assoggettire; *v. att.* ὑπ' ἐμαυτῷ ποιέομαι=οῦμαι (τινά).

Assolare; *v. att. Mettere al sole*; ἡλιάζω.

Assolatio; *add.* ἐνήλιος, ον.

Assolato; *add.* προσήλιος, ον.

Assolcare; *v. att.* ἀυλακίζω.

Assoldare; *v. att.* κατα-γράφω· συλ-λέγω, συν-άγω στρατιώτας· μισθόομαι=οῦμαι.

Assolfonire; *v. intr.* θειώδης, ες γίγνομαι.

Assolidare; *v. att.* V. Assodare.

Assolutamente; *avv.* καθόλον. -2. Totalmente; διαπαντός· παντελῶς· παντάπασιν· ὅλως.

Assoluto; *add.* ἀπολυθείς, εῖσα, έν· ἄδετος, ον· ἄδεσμος, ον. -2. Libero; ἐλεύθερος, α, ον. -3. Signore assoluto; αὐτοκράτωρ, ορος (ὁ). -4. Libertà assoluta; ἄκρατος ἐλευθερία, ας (ἡ).

Assolutorio; *add. Che assolve*; ἀπολύων, ουσα, ον· ἀπολυόμενος, η, ον.

Assoluzione; *s. f.* ἀπόλυσις, σεως (ἡ). -2. Dare l'assoluzione; ἀπο-λύω· ἀπο-γιγνώσκω τῶν ἁμαρτημάτων. -3. Fare assoluzione; ἀπο-λύω. -B'. *Le esequie*; νομιζόμενα ἱερὰ ποιέω=ῶ.

Assolvere; *v. att.* ἀπο-λύω (τινά τινος). -2. Finire; τελέω=ῶ. -3. Sciogliere; λύω. -4. Assolvere come arbitro; ἀπο-δι-αιτάω=ῶ.

Assolvigione; *s. f.* V. Assoluzione.

Assomare; *v. att.* φορτίζω.

Assomigliagione; *s. f.* / **Assomigliamento**; *s. m.* / **Assomiglianza**; *s. f.* } V. Assimigliagione.

Assomigliare; *v. att.* V. Rassomigliare.

Assomigliazione; *s. f.* V. Assimigliagione.

Assomiglio; *s. m. Ritratto*; εἰκών, όνος (ἡ).

Assommare; *v. att. Condurre al fine*; τελειόω=ῶ· παύω· κατα-παύω (τί). -2. Far la somma dei numeri; λογίζομαι.

Assonanza; *s. f.* ὁμοφωνία, ας (ἡ).

Assonare; *v. intr.* ἐπ-ηχέω=ῶ· συν-επ-ηχέω=ῶ· παρ-ηχέω=ῶ· συμ-φωνέω=ῶ.

Assonnamento; *s. m. Addormentamento*; κᾶρος, ου (ὁ)· ὕπνος, ου (ὁ)· κατα-βακχάλησις, σεως (ἡ).

Assonnare; *v. att.* κοιμάω=ῶ· καρόω=ῶ· ὑπνόω=ῶ· κοιμίζω· κατα-κοιμίζω· -2. Col canto; κατα-βακχαλόω=ῶ· κατα-βακκαλίζω. -3. Addormentarsi; ὑπνόομαι=οῦμαι· καρόομαι=οῦμαι. -4. Riposare, dormire; ἀνα-παύομαι.

Assopimento; *s. m.* V. Assonnamento.

Assopire; *v. att.* V. Sopire.

Assorbere; *v. att.* V. Assorbire.

Assorbimento; *s. m.* κατάποσις, σεως (ἡ)· λαφυγμός, οῦ (ὁ)· λάψυξις, εως (ἡ).

Assorbire; *v. att.* ἀπο-ῥοφάω=ῶ· κατα-πίνω· λαφύσσω.

Assordaggine; *s. f.* V. Sordaggine.

Assordamento; *s. m.* κώφωσις, σεως (ἡ). -2. Stordimento; ἀναισθησία, ας (ἡ). νάρκωσις, σεως (ἡ)· νάρκη, ης (ἡ).

Assordare; e

Assordire; *v. att.* ἐκ-κωφέω=ῶ· ἐκ-κωφόω=ῶ· κωφόομαι=ῶμαι (τινά). -2. Divenir sordo; κωφόομαι=ῶμαι.

Assorgere; *v. intr.* ἀν-ίσταμαι. -2. Alzarsi al venire di alcuno; ἐπ-αν-ίσταμαι.

Assortimento; *s. m.* ἔκλεξις, εως (ἡ).

Assortire; *v. att.* ἐκ-λέγω· ἐξ-αιρέω=ῶ. -2. Elegger per sorte; λαγχάνω· κληρόω=ῶ.

Assortito; *add.* ἐκλεκτός, ή, όν.

Assottigliamento; *s. m.* λεπτυσμός, οῦ (ὁ)· ἀποξυσμός, οῦ (ὁ). -2. Perfezione; τελειότης, ητος (ἡ)· τελείωσις, σεως (ἡ).

Assottigliare; *v. att.* λεπτύνω· ἀπ-οξύνω. -2. Votare, asciugare, *Della borsa*; κενόω=ῶ. -3. Industriarsi; σπεύδω. -4. Assottigliare l'ingegno; τὴν φρόνησιν ἀσκέω=ῶ.

Assottigliativo; *add.* λεπτυντικός, ή, όν.

Assottigliatore; *add.* λεπτύνων, ουσα, ον.

Assottigliatura; *s. f.* V. Assottigliamento.

Assoziare; *v. att.* V. Associare.

Assozzare; *v. att. Fare sozzo*; ῥυπόω=ῶ· ῥυπαίνω. -2. *N. pass.* Divenir sozzo; ῥυπαίνομαι· ῥυπάω=ῶ.

Assudare; *v. intr.* V. Sudare.

Assuefare; *v. att.* ἐθίζω. συν-εθίζω (τινά). -2. *N. pass.* ἐθίζομαι.

Assuefatto; *add.* εἰθισμένος, η, ον· ξυνήθης, ες· ἐθάς, άδος (ὁ, ἡ). -2. Essere assuefatto; εἴωθα· εἴθισμαι· ξυν-είθισμαι· ἔθος ἔχω· ἐν ἔθει πράττω (τί).

Assuefazione; *s. f.* συνήθεια, ας (ἡ). ἔθος, εος=ους (τό)· εἰωθός, ότος (τό)· τρόπος, ου (ὁ)· νόμος, ου (ὁ).

Assueto; *add.* V. Assuefatto.

Assuetudine; *s. f.* V. Assuefazione.

Assuggettare; *v. att.* V. Assoggettare.

Assuggettimento; *s. m.* V. Assoggettamento.

Assuggettire; *v. att.* V. Assoggettare.

Assumere; *v. att.* παρα-λαμβάνω. -2 Innalzare; ὑπερ-φέρω.

Assummare; *v. att.* ὑπερ-φέρω.

Assunto; *s. m.* ἔργον, ου (τό)· τάξις, εως (ἡ)· ἐπιμέλεια, ας (ἡ). -2. Prova, asserzione; βεβαίωσις, σεως (ἡ).

Assunto; *p. pass.* παραληφθείς, εῖσα, έν.

Assunzione; *s. f.* πρόσληψις, εως (ἡ). -2. Salita di Maria SS. al cielo; εἰς τὸν οὐρανὸν μετεωρισμός, οῦ (ὁ).

Assurdamente; *avv.* ἀλόγως· ἀτόπως.

Assurdità; *s. f.* / **Assurdo**; *s. m.* } ἀλογία, ας (ἡ)· ἀτοπία, ας (ἡ).

Assurdo; *add.* ἄλογος, ον· ἄτοπος, ον.

Digitized by Google

Assurgere; V. Assorgere.
Asta; *s. f.* ἔγχος, εος=ους (τό)· ξυστόν, οῦ (τό)· ῥάβδος, οῦ (ὁ). -2. Arma; δόρυ,δόρατος (τό)· ἔγχος, εος=ους (τό). -3. Con asta di bronzo; χαλκεγχής, ές. -4. Armato d'asta; ἐγχεσφόρος, ον. -5. Combattere con l'asta; δορατίζομαι· δορατομαχέω=ῶ. -6. Combattimento con l'asta; δορατισμός, οῦ (ὁ). -7. Che combatte con l'asta; δορίμαχος, ον. -8. Ferir coll'asta; λογχεύω. -9. Fabbricatore di aste; λογχοποιός, οῦ (ὁ). -10. V. Lancia. -11. Asta; *Incanto*; κήρυξις, εως (ἡ).
Astaco; *s. m. Gambero marino*; ἀσταικός, οῦ (ὁ).
Astallamento; *s. m.* διατριβή, ῆς (ἡ).
Astallare; *v. intr.* μένω· δια-τρίβω.
Astante; *p. pres.* παρών, οῦσα, όν. -2. Assistente; ὑπηρέτης, ου (ὁ)· ὑπηρέτις, ιδος (ἡ).
Astaregia; *s. f.* V. Asfodillo.
Astario; *s. m.* αἰχμοφόρος, ον· δορυφόρος, ου (ὁ).
Astata; *s. f. Colpo d' asta*; ἔγχους βολή, ῆς (ἡ).
Astato; *add.* δορυφόρος, ον.
Aste; V. Asta.
Astegnente; V. Astinente.
Astegnenza; V. Astinenza.
Astemio; *s. m.* ἄοινος, ου (ὁ, ἡ)· ὑδροπότης, ου (ὁ).
Astenersi; *v. intr.* ἀπ-έχομαι.
Astenia; *s. f. Debolezza*; ἀσθένεια, ας (ἡ).
Astenimento; *s. m.* } V. Astinenza.
Astensione; *s. f.* }
Astergere; *v. att.* σμήχω· ἀπο-μάττω· ῥύπτω· χαθ-αίρω· ἐκ-καθ-αίρω· καλλύνω (τί).
Asterisco; *s. m.* ἀστέρισκος, ου (ὁ).
Asteroide; *s. f.* ἀστεροειδής, ίος (ἡ).
Astersione; *s. f.* σμῆξις, εως (ἡ)· καθαρότης, ητος (ἡ)· φαιδρότης, ητος (ἡ).
Astersivo; *add.* ῥυπτικός, ή, όν· σμηκτικός, ή, όν.
Astiare; *v. att.* φθονέω-ῶ.
Asticciuola; *s. f.* } *dim.* d'Asta, αἰχμή, ῆς (ἡ)· λογχάριον, ου (τό)· λογχίδιον, ου (τό).
Asticella; *s. f.* }
Asticello; *s. m.* }
Astile; *s. m. Il legno dell'asta*; ἀκοντίου ξύλον, ου (τό).
Astinente; *add.* ἀπεχόμενος, η, ον. -2. Temperante; ἐγκρατής, ές· καρτερικός, ή, όν.
Astinenza, Astinenzia; *s. f.* νήστεια, ας (ἡ)· ἐγκράτεια, ας (ἡ)· καρτερία, ας (ἡ). -2. Fare astinenza; ἐγκρατέω=ῶ.
Astio; *s. m.* φθόνος, ου (ὁ)· δυσμένεια, ας (ἡ). -2. Astio ed invidia non morì mai; πτωχὸς πτωχῷ φθονεῖ. -3. Aver astio; φθονέω=ῶ (τινί). -4. Far astio; φθόνον ἐγείρω.
Astioso; *add.* φθονερός, ά, όν· ἐπίφθονος, ον· δυσμενής, ές. -2. Essere astioso; δυς-μενέω=ῶ.
Astivamente; *avv.* ταχύ.
Astola; *s. f.* V. Stola.
Astore; *s. m.* ἱέραξ, ακος (ὁ).
Astraere; *v. att.* ἀπο-σπάω=ῶ· ἀφ-αιρέω=ῶ· περι-εῖλον. -2. Segregare; ἀπο-χωρίζω.
Astragalo; *s. m.* ἀστράγαλος, ου (ὁ).
Astragalote; *s. f.* ἀστραγαλοτή, ῆς (ἡ).
Astraggere; *v. att.* V. Astraere.
Astrale; *add.* ἀστρικός, ή, όν.
Astrarre; V. Astraere.
Astrattaggine; *s. f.* V. Sbadataggine.
Astrattamente; *avv.* χωρὶς· ἀφαιρηματικῶς.

Astrattatezza; } *s. f.* V. Astrazione.
Astrattezza; }
Astrattivo; } *add.* ἀποχωριστέος, εῖσα, έν.
Astratto; }
Astratto; *s. m.* } ἀφαίρεσις, σεως (ἡ).
Astrazione; *s. f.* }
Astrettivo; *add.* στυπτικός, ή, όν.
Astretto; *add.* ἀναγκαστός, ή, όν.
Astridito; *s. m.* V. Artritide.
Astrignere; *v. att.* ἀναγκάζω· στύφω.
Astringente; *p. pres.* d'Astringere, στυπτικός, ή, όν. -2. Che costringe; ἀναγκαστήριος, α, ον· ἀναγκαστικός, ή, όν.
Astringenza, Astringenzia; *s. f.* στύψις, εως (ἡ).
Astringere; V. Astrignere.
Astro; *s. m.* ἀστήρ, έρος (ὁ)· ἄστρον, ου (τό). -2. Ricco d'astri; πολύαστρος, ον. -3. Appartenente alla postura degli astri; ἀστρόθετος, ον. -4. V. Stella.
Astrolabio; *s. m.* ἀστρόλαβιον, ου (τό).
Astrolagare; *v. intr.* ἀστρολογέω=ῶ.
Astrolago; V. Astrologo.
Astrologale; *add.* V. Astrologico.
Astrologare; *v. intr.* V. Astrolagare.
Astrologia; *s. f.* ἀστρολογία, ας (ἡ). -2. Parlare d'astrologia; ἀστρολογέω=ῶ.
Astrologicamente; *avv.* ἀστρολογικῶς.
Astrologico; *add.* ἀστρολογικός, ή, όν.
Astrologo; *s. m.* ἀστρολόγος, οῦ (ὁ). -2. Essere astrologo; ἀστρολογέω=ῶ.
Astrologo; *add.* V. Astrologico.
Astrolomia; *s. f.* V. Astrologia.
Astronomaco; *s. m.* V. Astronomo.
Astronomia; *s. f.* ἀστρονομία, ας (ἡ). -2. Parlare di astronomia; ἀστρονομέω=ῶ.
Astronomico; *add.* ἀστρονομικός, ή, όν.
Astronomo; *s. m.* ἀστρόνομος, ου (ὁ). -2. Essere astronomo; ἀστρονομέω=ῶ.
Astruso; *add.* ἄδηλος, ον· ἄριστος, ον.
Astuccio; *s. m.* θήκη, ης (ἡ).
Astutaccio; παλίμπρατος, ου (ὁ).
Astutamente; *avv.* πανούργως· δολερῶς.
Astutezza; *s. f.* V. Astuzia.
Astuto; *add.* πανοῦργος, ον· ποικίλος, η, ον· δολερός, ά, όν.
Astuzia; *s. f.* πανουργία, ας (ἡ). -2. Opporre astuzia all'astuzia; ἀντ-επι-βουλεύω· ἀντί-τεχνάομαι=ῶμαι. -B'. *Del nemico*; ἀντι-στρατηγέω=ῶ. -3. Senza astuzia; ἀπάνουργος, ον· ἄτεχνος, ον.
Asuro; *s. m. Specie di vermi*; ἴψ, ἰπός(ὁ).
Atamo; V. Atomo.
Atanasia; *s. f. Specie di lattovaro*; ἀθανασία, ας (ἡ).
Atante; *add.* ἐῤῥωμένος, η, ον· εὔρωστος, ον· ἰσχυρός, ά, όν.
Atarassia; *s. f.* ἀταραξία, ας (ἡ).
Atare; V. Aiutare.
Ataumastia; *s. f.* ἀθαυμασία, ας (ἡ).
Atava; *s. f.* προπάππου μητήρ, τρός (ἡ).
Atavo; *s. m.* προπάππου πατήρ, τρός (ὁ).
Ateismo; *s. m.* ἀθεότης, ητος (ἡ).
Ateista; *s. m.* ἄθεος, ου (ὁ).
Ateneo; *s. m.* ἀθηναῖον, ου (τό).
Ateo; *s. m.* V. Ateista.
Ateroma; *s. m.* ἀθέρωμα, ατος (τό).
Atezza; *s. f.* V. Fortezza.

Digitized by Google

Atimo; *add.* ἄτιμος, ον.
Atlante; *s. m.* ἄτλας, αντος (ὁ).
Atleta; *s. m.* ἀθλητής, οῦ (ὁ)· ἀθλητήρ, ῆρος (ὁ).
Atletico; *add.* ἀθλητικός, ή, όν.
Atmosfera; *s. f.* περιέχων, οντος (ὁ ἀήρ).
Atometto; *dim.* d'Atomo, μικρὰ ἄτομος, ου (ἡ).
Atomo; *s. m.* ἄτομος, ου (ἡ). -2. In un atomo; *avv.* παραυτίκα· ἐξαίφνης.
Atomuzzo; *s. m. dim.* V. Atometto.
Atonia; *s. f.* ἀτονία, ας (ἡ).
Atorio; *s. m.* V. Aiuto.
Atrabile; *s. f.* μέλαινα χολή, ῆς (ἡ).
Atrabiliare; **Atrabiliario**; } *agg.* μελαγχόλικος, ον.
Atramentario; *add.* μέλανοδοχεῖον, ου (τό).
Atramento; *s. m.* μέλαν, νος (τό).
Atrepice; *s. m. Spinacione*; ἀτράφαξις, εως (ἡ).
Atriense; *s. m.* αὔλειος, ου (ὁ)· αὐλικός, οῦ (ὁ)· αὐλάρχης, ου (ὁ).
Atrio; *add.* αὐλή, ῆς (ἡ)· θυρών, ῶνος (ὁ).
Atriplice; *s. m.* V. Atrepice.
Atro; *add.* μέλας, μέλαινα, μέλαν.
Atroce; *add.* δεινός, ή, όν· χαλεπός, ή, όν· ὠμός, ή. όν· ἄγριος, α, ον. ἀνήμερος, ον· ἀνάνθρωπος, ον· τραχύς, εῖα, ύ.
Atrocemente; *avv.* ὠμῶς· ἀγρίως· τραχέως.
Atrocità; *s. f.* ἀπήνεια, ας (ἡ)· ὠμότης, ητος (ἡ)· ἀγριότης, ητος (ἡ)· σκληρότης, ητος, (ἡ)· τραχύτης, ητος (ἡ).
Atrofia; *s. f.* ἀτροφία, ας (ἡ).
Atrofico; *add.* ἄτροφος, ον.
Atropo; *s. m. Vipera*; ἄτροπος, ου (ὁ).
Attaccabile; *add.* προσαπτικός, ή, όν.
Attaccagnolo; *s. m.* V. Appiccagnolo.
Attaccamento; *s. m.* δετμός, οῦ (ὁ)· δέτμα, ατος (τό)· συνάφη, ης (ἡ)· σύνδεσις, σεως (ἡ). -2. Amore; σπουδή, ῆς (ἡ).
Attaccare; *v. att.* ἅπτω· προς-άπτω· συν-άπτω· προς-τίθημι (τί τινι)· κατα-δέω-ῶ· δεσμεύω. -2. Con fibbie; περονάω-ῶ. -3. L' inimico; ἐπι-χειρέω-ῶ. -4. Bottoni; *Calunniare*; δια-βάλλω. -5. Lite; ἐρίζω. -6. I cavalli; ἀνα-ζεύγνυμι. -7. Attaccarla con uno; ἀγωνίζομαι (πρός τινα).
Attaccatamente; *avv.* ζυγηδόν· συνεχῶς.
Attaccaticcio; *add.* ἰξώδης, ες· κολλώδης, ες· γλισχρός, ά, όν.
Attaccato; *add.* συνεχής, ές· πακτός, ή, όν.
Attaccatura; *s. f.* V. Attaccamento.
Attacco; *s. m.* λαβή, ῆς (ἡ). -2. Dare attacco; λαβὴν δίδωμι· προφασίζομαι. -3. Assalto; προσβολή, ῆς (ἡ)· ἐπιφορά, ᾶς (ἡ).
Attagliare; *v. intr.* ἀνδάνω· ἀρέσκω. -2. *Att.* Tagliare; κόπτω. -3. Addattare; ἁρμόζω.
Attalentare; *v. intr.* ἀνδάνω· ἀρέσκω.
Attamente; *avv.* ἁρμοδίως· εὐπρεπῶς.
Attamo; *s. m.* ἀκαρές, ἐος-οῦς (τό)· χρόνου στιγμή, ῆς (ἡ). -2. In un attimo; ἐν ἀκαρεῖ.
Attanagliare; *v. att.* ταῖς λαβίσι κρεουργέω-ῶ· κνίζω.
Attapinamento; *s. m.* ταπείνωσις, σεως (ἡ).
Attapinare; *v. att.* ταπεινόω-ῶ.
Attappezzare; *v. att.* V. Tappezzare.
Attardanza; *s. f.* V. Tardanza.
Attardare; *v. intr.* ὀψίζω.
Attare; *v. att.* συμ-περι-φέρομαι. -2. Adattare; συν-άπτω· ἁρμόζω.
Attastare; *v. att.* ἐφ-άπτομαι (τινός)· ψηλαφάω-ῶ· ἐπι-ψηλαφάω-ῶ· ὑπο-ψαλάσσω (τί). -2. Assaggiare; γεύομαι.
Attatto; *s. m.* V. Tatto, Toccamento.
Attecchimento; *s. m.* ἐπίδοσις, σεως (ἡ)· ἐμβίωσις, σεως (ἡ).
Attecchire; *v. intr.* ῥιζοβολέω-ῶ· ἐμ-βιόω-ῶ· παρα-γίνομαι· εὐ-θενέω-ῶ· εὐ-θενέομαι-οῦμαι.
Attediare; e
Attedire; *v. att.* ἀηδίζω· ἀνιάω-ῶ. -2. Impigrirsi; κατ-οκνέω-ῶ· ἀπ-οκνέω-ῶ· ῥαθυμέω-ῶ.
Atteggiamento; *s. m.* σχηματίσις, σεως (ἡ)· σχηματισμός, οῦ (ὁ).
Atteggiare; *v. att.* σχῆμα πλάττω ἐν μορφαῖς. -2. Rappresentar una cosa; σχηματίζω. -3. Fare atti o gesti; παίζω.
Atteggiatore; *add.* ὀρχηστής, οῦ (ὁ)· ὀρχηστρίς, ίδος (ἡ). -2. Pittore, o scultore; σχηματίζων, οντος (ὁ).
Attegnenza; *s. f.* πρέπον, ου (τό)· ἐφαρμογή, ῆς (ἡ). -2. Parentela; συγγένεια, ας (ἡ).
Attelare; *v. att.* παρα-τάττω.
Attempare; *v. intr.* γηράσκω.
Attempatetto; *πόρρω τῆς ἡλικίας.*
Attempato; *add.* μακρόβιος, ον.
Attempatotto; *add.* V. Attempatetto.
Attemperamento; *s. m.* σωφροσύνη, ης (ἡ).
Attemperante; *add.* σώφρων, ον.
Attemperanza; *s. f.* V. Temperanza.
Attemperare; **Attemprare**; } *v. att.* V. Temperare.
Attendamento; *s. m.* στρατοπέδευσις, σεως (ἡ)· σκηνοπηγία, ας (ἡ)· σκηνοποιΐα, ας (ἡ).
Attendare; *v. intr.* στρατοπεδεύω· σκηνάω-ῶ· σκηνοπηγέω-ῶ· σκηνόω-ῶ.
Attendere; *v. att.* σπουδάζω· ἐπιτηδεύω· ἀσκέω-ῶ. -2. Considerare; προς-έχω. -3. Aspettare; προς-δοκάω-ῶ· ὑπο-μένω. -4. La promessa; ἐπαγγελίαις ἐμ-μένω. -5. *Intr.* Fermarsi; ἀφ-ίσταμαι.
Attendimento; *s. m.* προσοχή, ῆς (ἡ).
Attenebrare; *v. att.* ἐπι-σκοτέω-ῶ· ἐπι-σκοτίζω.
Attenente; *p. pres.* προσήκων, ουσα, ον. -2. Parente; ἀγχιστεύων, ουσα, ον· ἀγχιστεύς, έως (ὁ).
Attenenza; *s. f.* V. Attegnenza.
Attenere; *v. att.* ἐπαγγελίαις ἐμ-μένω· πιστὸν φυλάττω. -2. *N. pass.* Secondare, Seguitare; ἕπομαι· συνίσταμαι (τινί). -3. Star appiccato; προς-κολλάομαι-ῶμαι. -4. Appartenere, Essere parente; προς-ήκω. -5. Attenersi fermamente; ἀπ-ισχυρίζομαι.
Attenimento; *s. m.* Attinenza.
Attentamente; *s. m.* προσεχῶς· ἐπιμελῶς· προς-εκτικῶς.
Attentare; *v. att.* ἐπι-χειρέω-ῶ. -2. Arrischiarsi; τολμάω-ῶ. -3. Non attentarsi; ἀτολμέω-ῶ. -4. Da non attentarsi; ἀτόλμητος, ον. -5. Che non si attenta; ἄτολμος, ον.
Attentato; *s. m.* τόλμημα, ατος (τό).
Attentezza; *s. f.* σκοπός, οῦ (ὁ). -2. Attenzione; προσοχή, ῆς (ἡ)· εὐλάβεια, ας (ἡ).
Attento; *s. m.* V. Attenzione.
Attento; *add.* προσεχής, ές· προσεκτικός, ή, όν· ἐπιμελής, ές. -2. Non attento; ἀπεραφύλακτος, ον. -3. Essere attento; ἀκουστιάω-ῶ· προς-έχω τὸν νοῦν· προς-έχω (τινί).
Attentochè; *cong.* V. Attesochè.
Attenuamento *s. m.* λέπτυνσις, σεως (ἡ).

Digitized by Google

Attenuare; *v. att.* λεπτύνω· ἀραιόω=ῶ· μειόω=ῶ. -2. Dimagrare; ἰσχναίνω.
Attenuazione; *s. f.* λεπτότης, ητος (ἡ)· λέπτυνσις, σεως (ἡ)· ἀραίωσις, σεως (ἡ)· μείωσις, σεως (ἡ).
Attenzione; *s. f.* προσοχή, ῆς (ἡ)· εὐλάβεια, ας (ἡ)· ἐπιμέλεια, ας (ἡ)· θεράπεια, ας (ἡ). -2. Volger l'attenzione a; ἀπο-βλέπω.
Attergare; *v. att.* κατα-τίθημι εἰς τοὐπίσω· τίθημι ὀπίσω.
Atterramento; *s. m.* ἀνάστασις, σεως (ἡ)· καθαίρεσις, σεος (ἡ).
Atterrare; *v. att.* ἀνα-σκευάζω· ἀνα-τρέπω· σφάλλω· καθ-αιρέω=ῶ. -2. Reprimere; ἐλασσόω=ῶ. -3. Abbassare; ὑπο-κλίνω. -4. *N. pass.* ὑπο-κλίνομαι.
Atterratore; *add.* ἀνατροπεύς, έως (ἡ)· καθαιρέτης, ου (ὁ).
Atterrazione; *s. f.* V. Atterramento.
Atterrimento; *s. m.* ἔκπληξις, εως (ἡ)· φόβος, ου (ὁ).
Atterrire; *v. att.* φοβέω=ῶ· μορμύσσομαι. -2. *N. pass.* ταράττομαι· φοβέομαι=οῦμαι.
Atterzare; *v. att.* *Condurre la cosa al terzo;* τριτημορίζω· εἰς τριτημόριον ἄγω. -2. Sterzare; εἰς τρία μέρη δι-αιρέω=ῶ.
Attesa; *s. f.* προσδοκία, ας (ἡ).
Attesamente; *avv.* σπουδαίως.
Attesochè; *cong.* ἐπειδή.
Attestare; *v. att.* τὰς ἐσχατίας συμ-βάλλω. -2. Far testimonianza; μαρτυρέω=ῶ. -3. All'incontro; ἀντι-μαρτυρέω=ῶ. -4. Venire a battaglia; μάχην ποιέομαι=οῦμαι.
Attestato; *s. m.* μαρτύρημα, ατος (τό)· σημεῖον, ου (τό).
Attestatore; *add.* ἐπιμάρτυρ, ρος (ὁ, ἡ)· μάρτυρ, ρος, (ὁ, ἡ).
Attestazione; *s. f.* μαρτυρία, ας (ἡ)· μαρτύριον, ου (τό)· μαρτύρημα, ατος (τό). -2. Fare attestazione; μαρτυρέω=ῶ.
Attevole; *add.* ἐπιτήδειος, ον.
Attezza; *s. f.* V. Attitudine.
Atticamente; *avv.* ἀττικιστί.
Atticciato; *add.* παχύς, εῖα, ύ.
Atticismo; *s. m.* ἀττικισμός, οῦ (ὁ).
Atticista; *s. m.* ἀττικιστής, οῦ (ὁ).
Atticizzare; *v. intr.* ἀττικίζω.
Attico; *s. m.* ἀττικός, ή, όν. -2. In modo attico; ἀττικηρός, ά, όν. -3. *Avv.* ἀττικιστί. -4. Imitare gli Attici; ἀττικίζω. -5. L'imitare gli attici; ἀττικισμός, οῦ (ὁ). -6. Chi segue il dialetto attico; ἀττικιστής, οῦ (ὁ). -7. Attico, Elegante; ἐπιδέξιος, ου.
Attiepidire; *v.* V. Intiepidire.
Attignere; *v. att.* V. Attingere.
Attignimento; *s. m.* ἄντλησις, σεως (ἡ)· ὕδρευσις, σεως (ἡ).
Attignitoio; *s. m.* ἀντλητήριον, ου (τό)· ἄντλημα, ατος, (τό)· ἀρυστήρ, ῆρος (ὁ).
Attiguo; *add.* συναφής, ές· ὅμορος, ον· πρόσορος, ον· πρόσχωρος, ον· προσκείμενος, η, ον. -2. Essere attiguo; προς-κεῖμαι (τινί)· ἔχομαι (τινός).
Attillare; *v. att.* κοσμέω=ῶ.
Attillatamente; *avv.* χαριέντως· γλαφυρῶς.
Attillatezza; *s. f.* V. Attillatura.
Attillato; *add.* φιλόκαλος, ον· γλαφυρός, ά, όν.
Attillatura; *s. f.* φιλοκαλία, ας (ἡ)· κομψόν, οῦ (τό)· κομψεία, ας (ἡ).
Attimo; *s. m.* V. Atomo.
Attinenza; *s. f.* V. Attenenza.
Attingere; *v. att.* θίγω· θιγγάνω. -2. Attignere; ἀρύω· ἀντλέω=ῶ· ἀρύτω (τί)· βάπτω. -3. Attingere acqua dal fiume; ἀρύομαι ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ. -4. Da attingere; βαπτός, ή, όν.
Attingitore; *add.* ἀντλῶν, οῦσα, οῦν· ἀντλητής, οῦ (ὁ).
Attiraglio; *s. m.* ἀποσκευή, ῆς (ἡ).
Attirare; *v. att.* ἐφ-έλκω· ἐπι-σπάω=ῶ. -2. Conseguire; τυγχάνω.
Attitare; *v. att.* πράττω.
Attitudinare; *v. att.* *T. dell'arti;* σχηματίζω.
Attitudine; *s. f.* ἐπιτηδειότης, ητος (τό)· ἕξις, εως (ἡ πρός τι)· ἱκανότης, ητος (ἡ)· δεξιότης, ητος (ἡ). -2. Atteggiamento; τρόπος, ου (ὁ)· σχῆμα, ατος (τό).
Attivamente; Attive; *avv.* ἐνεργητικῶς.
Attività; *s. f.* ἐνέργεια, ας (ἡ)· ἐργάσια, ας (ἡ) δραστιότης, ητος (ἡ).
Attivo; *add.* ἐνεργητικός, ή, όν· πρακτικός, ή, όν· ἐνεργος, ον· ἄσχολος, ον· δραστικός, ή, όν· ἔμπρακτος, ον. -2. Spedito, pronto; πρόθυμος, ον. -3. Vita attiva; πρακτική, ῆς (ἡ).
Attizzamento; *s. m.* τὸ ὑποσκαλίζειν τὸ πῦρ. -2. Istigamento; παρόρμησις, σεως (ἡ)· παροξυσμός, οῦ (ὁ).
Attizzare; *v. att.* ὑπο-σκαλίζω τὸ πῦρ· ὑπο-σκαλεύω τό πύρ· τὴν φλόγα ἀν-εγείρω. -2 Aizzare; παρ-ορμάω=ῶ· παρα-κινέω=ῶ· παρ-οξύνω (ἐπί τι).
Atto; *s. m.* ἔργον, ου (τό)· πρᾶξις, εως (ἡ). -2. Gesto; σχῆμα, ατος (τό). -3. Costume; τρόπος, ου (ὁ). -4. Cenno; νεῦμα, ατος (τό). -5. Le parti di un componimento drammatico; δρᾶμα, ατος (τό). -6. Far atto; χειρονομέω=ῶ. -7. Mettere in atto; πράττω· πράξιν ἐπι-βάλλομαι· ἐξ-εργάζομαι.
Atto; *add.* ἐπιτήδειος, α, ον· εὐμαθής, ές· δυνατός, ή, όν· ἱκανός, ή, όν (πρός τι).
Attollere; *v. att.* V. Innalzare.
Attondare; *v. att.* στρογγυλόω=ῶ· στρογγυλίζω· τορνεύω· τορνόω=ῶ.
Attonitaggine; *s. f.* *Stupidezza;* ἔκπληξις, εως (ἡ).
Attonito; *add.* ἐμβρόντητος, ον· ἔμπληκτος, ον. -2. Restare attonito; ἐμ-πλήττομαι.
Attorcere; *v. att.* e
Attorciare; *v. att.* στρέφω· γυρόω=ῶ· στρεβλόω=ῶ· περι-πλέκω· περι-στρέφω. -2. Da attorcere; στρεπτός, ή, όν.
Attorcigliamento; *s. m.* πλοκή, ῆς (ἡ)· στρέψις, εως (ἡ).
Attorcigliare; *v. att.* V. Attorcere.
Attorcigliato; *add.* πλεκτός, ή, όν· πεπλεγμένος, η, ον· στρεπτός, ή, όν· περιστρεφόμενος, η, ον. -2. Non attorcigliato; ἄπλεκτος, ον.
Attorcimento; *s. m.* V. Attorcigliamento.
Attore; *add.* ποιητής, οῦ (ὁ). -2. Chi amministra i fatti altrui: πραγματευτής, οῦ (ὁ)· κηδεμών, όνος (ὁ)· κηδεμονεύς, έως (ὁ). -3. Chi nel litigare domanda: διώκων, οντος (ὁ). -4. Che rappresenta in teatro; ὑποκριτής, οῦ (ὁ).
Attorìa; *s. f.* κηδεμονία, ας (ἡ).
Attornare; Attorneare; Attorneggiare; *v. att.* V. Attorniare

Digitized by Google

Attorniamento; *s. m.* περιβόλος, ου (ὁ)· κύκλωσις, σεως (ἡ)· περιφορά, ᾶς (ἡ).

Attorniare; *v. att.* περι-βάλλω· κυκλόω=ῶ (τινί τί). -2. Attorniare il nemico; κυκλόομαι=οῦμαι τοὺς πολεμίους.

Attorno; *avv. In giro, in cerchio;* κύκλῳ· περίξ. -2. *Prep.* περί· ἀμφί. -3. Andare attorno; περι-έρχομαι. -4. Stare attorno a checchesia; σπουδάζω (περί τι). -5. Tutto attorno; γυρόθεν. -6. Attorno attorno; πανταχόθην· κύκλῳ πανταχῇ.

Attorrare; *v. att.* σωρεύω.

Attortigliare; *v. att.* V. Attorcere.

Attortigliato; e

Attorto; *p. pass. di* Attorcere; περιστραφείς, εῖσα, έν· στρεπτός, ή, όν. V. Attorcigliato. -2. Molto attorto; πολύστρεπτος, ον· πολυστρεφής, ές.

Attoscare; *v. att.* V. Attossicare.

Attoso; *add.* τρυφῶν, ῶσα, ῶν.

Attossicagione; *s. f.* } φαρμακεία, ας (ἡ).
Attossicamento; *s. m.* }

Attossicare; *v. att.* φαρμακεύω· φαρμακόω=ῶ.

Attossicatore; *add.* φαρμακεύς, έως (ὁ)· φαρμακευτής, οῦ (ὁ)· φαρμακεύτρια, ας (ἡ).

Attrabaccare; *v. intr.* V. Attendare.

Attrabaccato; *add.* σκηνωθείς, εῖσα, έν.

Attraente; *p. pres.* ἑλκων, ουσα, ον· ἀγωγός, ή, όν.

Attraere; *v. att.* V. Attrarre.

Attraimento; *s. m.* ἕλκυσμός, οῦ (ὁ)· ἐπίσπασις, σεως (ἡ)· ὁλκή, ῆς (ἡ).

Attrainare; *v. att.* V. Attrascinare.

Attrappamento; *s. m.* V. Attrapperia.

Attrappare; *v. att.* προς-αρπάζω. -2. Sorprendere con inganno; ἀπατάω=ῶ. -3. *N. pass.* σκληρύνω· συ-στέλλω.

Attrappato; *add.* συσταλείς, εῖσα, έν.

Attrapperia; *s. f.* συστολή, ῆς (ἡ).

Attrarre; *v. att.* ἕλκω· ἑλκύω· ἑλκέω=ῶ· προς-ελκέω=ῶ.

Attrattevole; *add.* V. Trattabile.

Attrattiva; *s. f.* } ἑλκτική, ῆς (ἡ)· ἀγωγόν, οῦ (τό).
Attrattivo; *s. m.* }

Attrattivo; *add.* ἑλκτικός, ή, όν· ἑλκυστικός, ή, όν· ἀγωγός, ή, όν.

Attratto; *p. pass.* ἑλκυσθείς, εῖσα, έν. -2. Attrappato; συσταλείς, εῖσα, έν.

Attrattore; *add.* ἑφελκέων, ουσα, ον.

Attrattorio; *add.* V. Attraente.

Attraversamento; *s. m.* V. Traversamento.

Attraversare; *Porre a traverso;* πλαγιάζω. -2. Passare in traverso; ἐγκαρσίως εἶμι· δι-εξ-ελεύνω. -3. Opporsi, Impedire; ἐμποδίζω· παρα-ποδίζω (τινά)· ἐμποδὼν ἵσταμαί (τινι).

Attraverso, e a traverso; *avv.* πλαγίως· ἐκ πλαγίου· ἐγκαρσίως.

Attrazione; *s. f.* ἕλξις, εως (ἡ). -2. Contrazione; συστολή, ῆς (ἡ). -3. Fare attrazione; προς-έλκω.

Attrazzo; *s. m.* ὄργανον, ου (τό)· ἐργαλεῖον, ου (τό). -2. Di casa, di cucina; ἔπιπλα, ων (τά)· σκεύος, εος=ους (τό).

Attrecciare; *v. att.* πλέκω· δια-πλέκω· συμ-πλέκω· ἐλίσσω.

Attrecciato; *add.* πλεκτός, ή, όν.

Attrezzo; *s. m.* V. Attrazzo.

Attribuimento; *s. m.* ἀπόδοσις, σεως (ἡ)· ἀπονομή, ῆς (ἡ).

Attribuire; *v. att.* προσ-τίθημι· ἀνα-τίθημι· ἀπο-δίδωμι· ἐπι-φέρω· προσ-νέμω. -2. Ascrivere a; ἀνα-τίθημι (τινί τι). -3. Arrogarsi; προς-ποιέομαι=οῦμαι (τί).

Attributo; *s. m.* ποιότης, ητος (ἡ)· ἴδιον, ου (τό)· φύσις, σεως (ἡ).

Attribuzione; *s. f.* V. Attribuimento.

Attristamento; *s. m.* λυπή, ῆς (ἡ)· ἀνία, ας (ἡ)· δυσθυμία, ας (ἡ).

Attristare; *v. att.* λυπέω=ῶ· ἀνιάω=ῶ (τινά)· λυπὴν παρ-έχω (τινί). -2. *Intr.* Divenir triste; λυπέομαι=οῦμαι· ἀνιάομαι=ῶμαι· συν-άχθομαι. -3. Divenir cattivo; δια-φθείρομαι.

Attristato; *add.* περίλυπος, ον· δύσθυμος, ον· λυπηρός, ά, όν· ἀνιηρός, ά, όν. -2. Essere attristato; λυπὴν ἔχω· ἀλγέω=ῶ (τινί).

Attristire; *v. att.* V. Attristare.

Attritamento, *s. m.* V. Sminuzzamento.

Attritare; *v. att.* τρίβω· προς-τρίβω· παρα-τρίβω· συν-τρίβω· θρύπτω· δια-θρύπτω.

Attrito; *s. m.* παράτριψις, εως (ἡ).

Attrito; *add.* συντετριμμένος, η, ον· τριπτός, ή, όν. -2. Non attrito; ἀτρίβαστος, ον· ἀτριβής, ές· ἄτριπτος, ον.

Attrizione; *s. f.* τρίψις, εως (ἡ)· σύντριψις, εως (ἡ). διάτριψις, εως (ἡ)· κατάτριψις, εως (ἡ)· διάθρυψις, εως (ἡ).

Attrovare; V. Trovare.

Attruppamento; *s. m.* συστροφή, ῆς (ἡ)· ὄχλος, ου (ὁ)· σύστασις, σεως (ἡ).

Attruppare; *v. intr.* συν-ίσταμαι· σύν-ειμι (τινί). -2. Per fare tumulto; στασιάζω.

Attruppato; *add.* συνιστάμενος, η, ον.

Attuale; *add.* ὤν, οὖσα, ὄν· παρών, οὖσα, όν· ἀληθινός, ή, όν· ἀληθής, ές· πρακτικός, ή, όν.

Attualità; *s. f.* ἔργον, ου (τό)· ἀλήθεια, ας (ἡ).

Attualmente; *avv. In atto;* ἔργῳ· ὄντως· τῷ ὄντι· ἀληθῶς· -2. *Di tempo;* νῦν.

Attuare; *v. att.* ἀπο-τελέω=ῶ· ἐπι-τελέω=ῶ.

Attuariato; *s. m.* γραμματεία, ας (ἡ).

Attuario; *s. m.* γραμματεύς, έως (ὁ).

Attuccio; *s. m.* παιδαριώδης τρυφή, ῆς (ἡ)· σκυλακώδης τρόπος, ου (ὁ)· σκυλακῶδες, εος=ους (τό).

Attuffamento; *s. m.* βαπτισμός, οῦ (ὁ)· βαφή, ῆς (ἡ)· βάψις, εως (ἡ)· βάπτισις, σεως (ἡ).

Attuffare; *v. att.* βαπτίζω· βάπτω.

Attuffatura; } *s. f.* V. Attuffamento.
Attuffazione; }

Attuiare; *v. att.* V. Offuscare.

Attuoso; *add.* πρακτικός, ή, όν· σπουδαῖος, α, ον· ἐνεργός, όν· ἄσχολος, ον.

Atturare; *v. att.* V. Turare.

Attutare; } *v. att.* συ-στέλλω· συν-θλίβω· πεπαίνω·
Attutire; } ἡμερόω=ῶ· χραΰνω.

Aucchiare; *v. att.* V. Agucciare.

Auccidere; *v. att.* V. Uccidere.

Aucupio; *s. m.* ὀρνιθοθήρα, ας (ἡ)· ὀρνιθοθηρία, ας (ἡ).

Audace; *add.* θαρσαλέος, α, ον· τολμηρός, ά, όν· θρασύς, εῖα, ύ. -2. Essere audace; μαργάω=ῶ.

Audacemente; *avv.* τολμηρῶς· θρασέως.

Audacia; *s. f.* θάρσος, εος=ους (τό)· τόλμα, ης (ἡ)· θρασύτης, ητος (ἡ).

Audibile; *add.* ἀκουστικός, ή, όν.

Audienza; *s. f.* ἀκρόασις, σεως (ἡ)· ἄκουσις, σεως (ἡ). V. Udienza.

Digitized by Google

Audire; *v. att.* V. Udire.
Audito; *s. m.* V. Udito.
Auditore; *s. m.* ἀκουστής, οῦ (ὁ)· ἀκροατής, οῦ (ὁ).
Auditorio; *s. m.* ἀκροατήριον, ου (τό)· ἀκουστήριον, ου (τό).
Auditorio; *add.* ἀκουστικός, ή, όν· ἀκροατικός, ή, όν.
Audizione; *s. f.* ἀκοή, ῆς (ἡ)· ἄκουσμα, ατος (τό)· ἀκρόασις, σεως (ἡ).
Auge; *s. m.* ἀκμή, ῆς (ἡ)· ἄκρον, ου (τό).
Augellatore; *s. m.* V. Uccellatore.
Augellesco; *add.* ὀρνίθειος, α, ον· ὀρνεακός, ή, όν.
Augelletta; *s. f.* / Augelletto; *s. m.* / Augellino; *s. m.* } *dim.* ὀρνίθιον, ου (τό).
Augello; *s. m.* ὄρνις, ιθος (ὁ). V. Uccello.
Auggiare; *v. att.* V. Aduggiare.
Augnare; *v. att.* πλαγίως δια-τέμνω.
Augumentabile; *add.* αὐξητικός, ή, όν.
Augumentare; *v. att.* V. Aumentare.
Augumentativo; *add.* Aumentativo.
Augumentazione; *s. f.* / Augumento; *s. m.* } V. Aumento.
Augurii; *s. f.* V. Augurio.
Auguracolo; / Augurale; } *s. m.* οἰωνοσκοπεῖον, ου (τό)· οἰωνιστήριον, ου (τό).
Augurale; *add.* οἰωνικός, ή, όν· οἰωνιστικός, ή, όν.
Augurare; *v. att.* οἰωνίζομαι· μαντεύομαι· οἰωνοσκοπέω-ῶ. -2. Predire; προσ-αγγέλλω. -3. Desiderare, pregare; εὔχομαι (τινί τι)· πάντα ἀγαθὰ εὔχομαι (τινί).
Augurato; *s. m.* οἰωνοστασή, ῆς (ἡ).
Auguratore; / Augure; } *s. m.* οἰωνιστής, οῦ (ὁ)· οἰωνοσκόπος, ου (ὁ).
Auguriare; *v. att.* V. Augurare.
Augurio; *s. m.* οἰωνός, οῦ (ὁ)· οἰωνισμός, οῦ (ὁ)· οἰώνισμα, ατος (τό)· οἰωνοσκοπία, ας (ὁ)· ὀρνιθεία, ας (ἡ). -2. Evitare come di cattivo augurio; ἀπ-οιωνίζομαι. -3. Di cattivo augurio; ἀπαίσιος, ον. -4. Di buon augurio; αἴσιος, α, ον. -5. Considerare come di buono augurio; αἰσιόομαι-οῦμαι. -6. Desiderio di buona fortuna; εὐφημία, ας (ἡ). -7. Di mala fortuna; δυσφημία, ας (ἡ).
Augurioso; *add.* δεισιδαίμων, ον· προσημαντικός, ή, όν.
Auguro; *s. m.* V. Augurio.
Auguroso; *add.* V. Augurioso.
Augusto; *add.* σεβαστός, ή, όν· σεμνός, ή, όν· μεγαλοπρεπής, ές.
Augusto; *titolo*, *s. m.* σεβαστός, οῦ (ὁ).
Aula; *s. f.* αὐλή, ῆς (ἡ).
Auledo; *s. m.* αὐλητής, οῦ (ὁ).
Aulente; *add.* V. Odoroso.
Auletica; *s. f.* αὐλητική, ῆς (ἡ).
Aulico; *add.* αὐλικός, ή, όν.
Aulifante; *s. m.* V. Elefante.
Aulimento; *s. m.* V. Odore.
Aulire; *v. att.* V. Olire.
Aulito; / Aulitoso; / Auloroso; } *add.* V. Odoroso.
Aumentamento; *s. m.* V. Aumento.
Aumentare; *v. att.* αὐξάνω. -2. Aumentare a vicenda; ἀντ-επ-αυξάνω. -3. Che aumenta assai; πολυαυξής, ές.
Aumentativo; *add.* αὐξητικός, ή, όν.
Aumentatore; *add.* αὐξάνων, ουσα, ον.
Aumentazione; *s. f.* / Aumento; *s. m.* } αὔξη, ης (ἡ)· αὔξησις, σεως (ἡ).
Aumettare; *v. att.* V. Umettare.
Aumiliare; *v. att.* V. Umiliare.
Aunare; *v. att.* V. Adunare.
Auncicare; / Auncinare; } *v. att.* ἀγ-αρπάζω. -2. Torcersi in guisa d'uncino; κάμπτομαι.
Aunghiare; *v. att.* Augnare.
Aura; *s. f.* αὔρα, ας (ἡ)· ἀήρ, ἀέρος (ὁ) -2. Favore; χάρις, ιτος (ἡ).
Aurare; *v. att.* V. Dorare, Indorare.
Aurato; *add.* V. Dorato.
Aurelia; *s. f.* *Crisalide*; χρυσαλλίς, ίδος (ἡ).
Aureo; *s. m.* *Moneta d'oro*; χρύσεος, ου (ὁ στατήρ).
Aureo; *add.* χρύσεος-οῦς, έα-ῆ, εον-οῦν. -2. Che scorre aureo; χρυσόῤῥυτος, ον.
Aureola; *s. f.* ἅλως, ω (ἡ). στέφανος, ου (ὁ).
Auricola; *s. f.* ὠτίον, ου (τό).
Auricolare; *add.* ὠτικός, ή, όν.
Auricome; *add.* χρυσόκομος, ον.
Auricula; *s. f.* V. Auricola.
Auriculare; *add.* V. Auricolare.
Aurifero; *add.* χρυσοφόρος, ον· χρυσίτης, ου (ὁ). -2. Che conduce correnti aurifere; χρυσόρειθρος, ον.
Aurifice; *s. m.* V. Orefice.
Auriga; *s. m.* V. Cocchiere.
Aurigare; *v. intr.* ἡνιοχέω-ῶ· ἡνιοχεύω· ἁρματηλατέω-ῶ· διφρεύω· διφρηλατέω-ῶ.
Aurigo; *s. m.* V. Cocchiere.
Aurino; *add.* V. Aureo.
Auripimento; *s. m.* V. Orpimento.
Aurispicio; *s. m.* ἱεροσκοπία, ας (ἡ).
Auro; *s. m.* V. Oro.
Aurora; *s. f.* ἕως, ἑω (ἡ). -2. Fin dall'aurora; ἕωθεν.
Auruspicio; *s. m.* V. Aurispicio.
Ausare; *v. att.* ἐθίζω.
Ausato; *add.* ἐθάς, άδος (ὁ, ἡ).
Ausello e Ausgello; *s. m.* V. Uccello.
Ausignolo; *s. m.* V. Usignolo.
Ausiliare; e
Ausiliario; *add.* βοηθητικός, ή, όν· ἐπικουρικός, ή, όν. -2. Delle milizie; ἐπικουρικόν, οῦ (τό)· σύμαχος, ου (ὁ, ἡ)· ἐπίκουρος, ον.
Ausiliatore; *add.* βοηθῶν, οῦσα, οῦν· σύμμαχος, ου (ὁ, ἡ).
Ausilio; *s. m.* V. Aiuto.
Auso; *add.* *Oso, ardito*; τολμῶν, ῶσα, ῶν.
Auspice; *s. m.* οἰωνοσκόπος, ου (ὁ). -2. Chi presiede ad un affare; προστάτης, ου (ὁ).
Auspicio e Auspizio; *s. m.* οἰωνοσκοπία, ας (ἡ). -2. Sacrificio offerto sotto buoni auspicii; καλλιέρημα, ατος (τό). -3. Offerto sotto cattivi auspicii; ἀκαλλιέρητος, ον.
Austeramente; *avv.* χαλεπῶς· ἀκριβῶς· τραχέως.
Austerità; *s. f.* e
Austero; *s. m.* αὐστηρότης, ητος (ἡ)· αὐστηρία, ας (ἡ)· τραχύτης, ητος (ἡ)· σκληρότης, ητος (ἡ).
Austero; *add.* αὐστηρός, ά, όν. -2. Severo; ἀκριβής, ές· τραχύς, εῖα, ύ· σκληρός, ά, όν.
Austorio; *s. m.* V. Attignitoio.
Australe; / Austrino; } *add.* νότιος, α, ον.
Austro; *s. m.* νότος, ου (ὁ). -2. Da austro; νοτόθεν.

Digitized by Google

Autare; *s. m.* V. Altare.
Autentica; *s. f.* βεβαίωσις, σεως (ἡ)· δοκιμασία, ας (ἡ)· ἀξιοπιστία, ας (ἡ)· πίστις, εως (ἡ)· πιστόν, οῦ (τό).
Autenticamente; *avv.* αὐθεντικῶς· πιθανῶς· πιστῶς·
Autenticare; *v. att.* βεβαιόω-ῶ· ἐπι-κυρόω-ῶ· πείθω.
Autenticazione; *s. f.* ἐπικύρωσις, σεως (ἡ)· V. Autentica.
Autentico; *add.* αὐθεντικός, ή, όν· ἀξιόπιστος, ον· ἀξιόχρεως, ων· ἐχέγγυος, ον· πιστός, ή, όν. -2. Non autentico; ἀπόκρυφος, ον.
Autobiografia; *s. f.* αὐτοβιογραφία, ας (ἡ).
Autezza; *s. f.* V. Altezza.
Autocrata; *s. m.* αὐτοκρατής, οῦ (ὁ)· αὐτοκράτωρ, ορος (ὁ)· αὐτοκράτειρα, ας (ἡ).
Autocratico; *add.* αὐτοκρατικός, ή, όν.
Autocrazia; *s. f.* αὐτοκρατορία, ας (ἡ).
Autografo; *add.* αὐτόγραφος, ον.
Automa, e Automato; *s. m.* αὐτόματον, ου (τό).
Automatico; *add.* αὐτόματος, ον.
Autonomia; *s. f.* αὐτονομία, ας (ἡ).
Autonomo; αὐτονόμος, ον. -2. Essere autonomo; αὐτονομέομαι-οῦμαι.
Autopiro; *add. Aggiunto di pane;* αὐτοπυρίτης, ου (ὁ)· αὐτόπυρος, ου (ὁ ἄρτος).
Autore; *s. m.* αὐτουργός, ὁν· εὑρετής, οῦ (ὁ). -2. Origine, causa; αἴτιος, ου (ὁ). -3. Della famiglia; ἀρχηγετής, ές· ἀρχηγέτης, ου (ὁ)· ἀρχηγέτις, ιδος (ἡ). -4. Che ha un autore certo; αὐθεντικός, ή, όν.
Autorevole; *add.* ἀξιόπιστος, ον· ἀξιόχρεως, ων· πιστός, ή, όν· ἀξιωματικός, ή, όν· τίμιος, α, ον.
Autorevolmente; *avv.* ἐν δυνάμει· ἀξιωματικῶς· ἀρχικῶς.
Autorista; *s. m.* V. Autore.
Autorità; *s. f.* ἀξίωμα, ατος (τό)· ἐξουσία, ας (ἡ)· δύναμις, εως (ἡ)· κῦρος, εος-ους, (τό). -2. Imperio; ἐπικράτεια, ας (ἡ)· ἀρχή, ῆς (ἡ)· ἐξουσία, ας (ἡ). -3. Testimonianza; μαρτυρία, ας (ἡ).
Autoritativamente; *avv.* V. Autorevolmente.
Autoritativo; *add.* V. Autorevole.
Autorizzare; *v. att.* V. Autenticare.
Autoschediasma; *s. m. Componimento letterario improvvisato:* αὐτοσχεδίασμα, ατος (τό).
Autoschediastico; *add. Estemporaneo;* αὐτοσχεδιαστικός, ή, όν.
Autro; *add.* V. Altro.
Autunnale; *add.* ὀπωρινός, ή, όν· ὀπωριαῖος, α, ον. -2. Frutti autunnali; ὀπωριαῖα, ων (τά). -3. Raccogliere frutti autunnali: ὀπωρίζω. -4. Che raccoglie frutti autunnali; ὀπωρολόγος, ον.
Autunno; *s. m.* ὀπώρα, ας (ἡ). -2. Rassomigliare all'autunno; μετ-οπωρίζω.
Auzzamento; *s. m.* V. Aguzzamento.
Auzzare; *v. att.* V. Aguzzare.
Auzzatura; *s. f.* V. Aguzzamento.
Auzzetto; *dim.* V. Aguzzetto.
Auzzino; *s. m.* V. Aguzzino.
Auzzo; *s. m.* V. Aguzzo.
Avaccevole; *add.* V. Sollecito, Presto.
Avaccezza; *s. f.* V. Avacciamento.
Avacciamente; *avv.* V. Avacciatamente.
Avacciamento; *s. m.* Avaccianza; *s. f.* } σπουδή, ῆς (ἡ)· ὠκύτης, ητος (ἡ).
Avacciare; *v. att.* σπευδάζω. -2. Avacciarsi; σπουδάζω· σπεύδω.
Avacciatamente; *avv.* ὠκύτερον.
Avaccio; *s. m.* V. Prestezza.
Avaccio; *add.* Sollecito.
Avaccio; *avv.* V. Avacciatamente.
Avale; *avv.* νύν.
Avallare; *v. att.* V. Ingallare.
Avanguardia; *s. f.* μέτωπον, ου (τοῦ στρατοῦ)· πρῶτον τάγμα, ατος (τό)·
Avania; *s. f.* ἀδικία, ας (ἡ). -2. Imposizione; πόνος, ου (ὁ)· μόχθος, ου (ὁ)· ταλαιπωρία, ας (ἡ).
Avannotto; *s. m.* ἰχθύδιον, ου (τό).
Avante; e
Avanti; *avv.* πρότερον. -2. *Prep. di* luogo; πρό. -3. Di spazio; ἐμπροσθεν. -4. In presenza; ἐναντίον· πρός. -5. Piuttosto; μᾶλλον. -6. Andar avanti; προ-βαίνω. -7. Essere la cosa avanti; πόρρω εἶμι. -8. Non essere da niuna cosa più avanti; οὐδεν μᾶλλον, πρίν. -9. Sentir molto avanti; πρὸ τῶν ἄλλων. -10. Venire; εἰς-έρχομαι. -11. Più avanti; περαιτέρω. -12. Stare avanti; προ-άγω· πλεονεκτέω-ῶ. -13. Avere avanti agli occhi; ἐν ὀφθάλμοις ὁράομαι-ῶμαι.
Avanticamera, *s. f.* V. Anticamera.
Avantichè; *avv.* πρίν· πρὶν ἤ.
Avantiguardia; *s. f.* V. Avanguardia.
Avanzamento; *s. m.* πορεία, ας (ἡ)· βάδισμα, ατος (τό)· βάδισις, σεως (ἡ)· προχώρησις, σεως (ἡ). -2. Incremento; ἐπαυξή, ῆς (ἡ)· ἐπίδοσις, σεως (ἡ).
Avanzare; *v. att.* περδαίνω· θησαυρίζω. -2. Aggrandire; αὐξάνω. -3. Anticipare; προ-δίδωμι· προ-παρ-έχω. -4. Superare, Vincere; ὑπερ-βάλλω· νικάω-ῶ. -5. Soprabbondare; πλεονάζω· ἀφθόνως ἔχω. -6. Avanzare uno nella corsa; προτρέχω. -7. *Intr.* Rimanere; περί-ειμι· πρό-ειμι. -8. *N. pass.* προ-βαίνω· προ-κόπτομαι. -9. Pigliar ardire; τολμάω-ῶ. -10. Risparmiare; φείδομαι ἀναλώματι. -11. Avanzarsi contro; ἀντι-προ-είμι.
Avanzaticcio; *s. m.* λεῖψανον, ου (τό)· περίλειμμα, ατος (τό).
Avanzato; *add. Che ha fatto profitto;* εὐπραγής, ές. -2. Rimasto; περιγενόμενος, η, ον. -3. Avanzato negli anni; γεραίτερος, α, ον.
Avanzevole; *add.* V. Soprabbondante.
Avanzo; *s. m.* λοιπον, ου (τό)· λεῖμμα, ατος (τό)· ὑπόλοιπον, ου (τό)· λεῖψανα, ων (τά). -2. Acquisto; κέρδος, εος-ους (τό). -3. Lasciare qualche avanzo; ἀπο-λείπω.
Avanzume; *s. m.* V. Avanzaticcio.
Avaraccio; *add.* φιλαργυρώτατος, η, ον.
Avaramente; *avv.* πλεονεκτικῶς· φιλοκερδῶς. -2. Cupidamente; ἐπιθυμητικῶς.
Avarezza; *s. f.* V. Avarizia.
Avarla; *s. f.* ἀβαρία, ας (ἡ) *G. M.* ζημία, ας (ἡ).
Avarizia; *s. f.* φιλαργυρία, ας (ἡ)· πλεονεξία, ας (ἡ)· γλισχρότης, ητος (ἡ). -2. Di turpe avarizia; αἰσχροκερδής, ές.
Avarizzare; *v. intr.* φιλαργυρέω-ῶ· πλεονεξίαν ποιέομαι-οῦμαι.
Avaro; *s. m. e add.* πλεονέκτης, ου (ὁ)· πλεονεκτικός, ή, όν· φιλάργυρος, ον· φιλοχρήματος, ον· αἰσχροκερδής, ές· γλισχρός, ά, όν. -2. Essere avaro; φιλαργυρέω-ῶ. -3. Non avaro; ἀφιλάργυρος, ον.
Avaronaccio; *add.* ἀνελεύθερος, ον.
Ave; χαῖρε.
Avelia; λάρος, ου (ὁ).

Digitized by Google

Avellana, o Nocciuola ; *s. f.* λεπτοκάρυον, ου (τό).
Avellano, o Nocciuolo ; *s. m.* ποντική, ἡρακλεωτικὴ κάρυα, ας (ἡ).
Avellere ; *v. att.* ἀνα-σπάω=ῶ.
Avello ; *s. m.* τάφος, εος=ους (τό).
Avemmaria, e Ave Maria ; *s. f.* ἀσπασμός ἀγγελικός, οῦ (ὁ).
Avena ; *s. f.* αὐλός, οῦ (ὁ). -2. Biada ; βρόμος, ου (ὁ).
Aventare ; *v. intr.* προ-χωρέω=ῶ· προ-ίημι· προ-βαίνω. -2. Crescere ; αὐξάνομαι. -3. V. Avventare.
Avere ; *v. att.* ἔχω. -2. Non aver che fare ; *essere scioperato ;* σκολάζω. -3. Averla con alcuno ; ἐχθρῶς ἔχω. -4. Conseguire ; ἐπι-τυγχάνω. -5. A sè , *far venire a sè ;* μετα-πέμπομαι. -6. Possedere ; κτάομαι=ῶμαι. -7. Riputare, stimare ; νομίζω. -8. Aver per niente, per nulla ; ὑπο-φρονέω=ῶ. -9. Avere adito ; ἀφ-ικνέομαι=οῦμαι.
Avere ; *s. m. Facoltà ;* οὐσία, ας (ἡ)· χρήματα, ων (τά)· ὄντα, ὄντων (τά)· δύναμις, εως (ἡ). -2. Di casa ; οἰκεῖα, ων (τά). -3. Che ha pochi averi ; ὀλιγόκληρος, ον.
Avergare ; *v. att.* V. Albergare.
Averno ; *s. m.* ἄορνος, ου (ὁ)· ἅδης, ου (ὁ). -2. Che va nell'averno ; ἀδοβάτης, ου (ὁ). -3. Giù nell'averno ; αἰδόσθε.
Aversiere ; Aversiero ; } *add. Nemico ;* ἐχθρός, ά, όν.
Aversione ; *s. f.* ἀποτροπή, ῆς (ἡ)· ἀποστροφή, ῆς (ἡ)· ἀντιπάθεια, ας (ἡ).
Averso ; *add.* ἀπότροπος, ον.
Avertere ; *v. att.* ἀπο-τρέπω.
Avertimento ; *s. m.* V. Aversione.
Avezzo ; *add.* V. Avvezzo.
Aviare ; *v. att.* V. Avviare.
Aviario ; *s. m.* ὀρνιθῶν, ῶνος (ὁ)· ὀρνιθοτροφεῖον, ου (τό).
Avidamente ; *avv.* πλεονεκτικῶς· ἐπιθυμητικῶς.
Avidezza ; e
Avidità ; *s. f.* ἐπιθυμία, ας (ἡ). ἐπιθύμημα , ατος (τό)· ἐπιθύμησις, σεως (ἡ)· πλεονεξία, ας (ἡ)· ὄρεξις, εως (ἡ).
Avido ; *add.* πρόθυμος , ον· ἐπιθυμητικός , ή, όν· πλεονέκτης, ες· πλεονεκτικός , ή, όν. -2. Di guadagno ; φιλοκερδής, ές. -3. Essere avido di guadagno ; φιλοκερδέω=ῶ. -4. Di danaro ; φιλάργυρος, ον. -5 . Di onori ; φιλότιμος, ον.
Avilare ; *v. att.* V. Avvilire.
Avironare ; *v. att. Circondare ;* περι-βάλλω.
Avito ; *add.* προγονικός, ή, όν· πατρικός, ή, όν.
Avo ; *s. m.* V. Avolo.
Avocare ; *v. att.* ἐκ-καλέω=ῶ· ἀπο-καλέω=ῶ.
Avocazione ; *s. f.* ἀποτροπή, ῆς (ἡ)· ἀπόκλημα, ατος (τό)· διαγωγή, ῆς (ἡ).
Avocolare ; *v. att. Acciecare ;* τυφλόω=ῶ.
Avocolo ; *add.* τυφλός, ή, όν.
Avola : *s. f.* τοῦ πατρός, τῆς μητρός μήτηρ (ἡ)· πατρομήτωρ, ορος (ἡ).
Avolio ; *s. m.* V. Avorio.
Avolo ; *s. m.* πάππος, ου (ὁ)· πατρομήτωρ, ορος (ὁ). -2. Senza avi ; ἄπαππος, ον.
Avolterare ; *v. n. pass.* μοιχεύομαι.
Avolterato ; e
Avolteratore ; *add. Adultero ;* μοιχός, οῦ (ὁ)· μοιχεύτρια, ας (ἡ). -2. Falsificato ; κίβδηλος, ον.
Avolteria ; *s. f.* μοιχεία, ας (ἡ).
Avolterino ; *add.* V. Adulterino.
Avolterio ; *s. m.* μοιχεία, ας (ἡ).
Avoltoio ; Avoltore ; } *s. m.* γύψ, γυπός (ὁ). -2. Come un avoltoio ; γυψώδης, ες.
Avorio ; *s. m.* ἐλέφας, αντος (ὁ). -2. Di avorio ; ἐλεφάντινος, η, ον. -3. Bianco come l' avorio ; ἐλεφάντινος, η, ον. -4. Con elsa d'avorio ; ἐλεφαντόκωπος, ον. -5. Con le braccia d' avorio ; ἐλεφαντόπηχυς, υος (ὁ, ἡ). -6. Intarsiato d'avorio ; ἐλεφαντοκόλλητος, ον. -7· Che lavora l' avorio ; ἐλεφαντουργός , οῦ (ὁ). -8. Il lavorare l'avorio ; ἐλεφαντουργική, ῆς (ἡ). -9. Ornato d'avorio ; ἐλεφαντόδετος, ον. -10. Che ha i piedi d'avorio ; ἐλεφαντόπους , ουν. -11. Che taglia l'avorio ; ἐλεφαντότομος, ον.
Avornio ; *s. m.* μελία, ας (ἡ).
Avrire ; *v. att.* V. Aprire.
Avulsione ; *s. f.* ἀπόσπασμα, ατος (τό).
Avuncolo ; *s. m.* μητράδελφος, ου (ὁ).
Avuta ; *s. f.* V. Ricevuta.
Avvalersi ; *v. intr.* V. Prevalersi.
Avvallamento ; *s. m.* κοίλωμα , ατος (τό)· κοῖλον, ου (τό)· κοίλανσις, σεως (ἡ)· καθίζησις, σεως (ἡ).
Avvallare ; *v. att.* καθ-ίημι· ὑφ-ίημι· χαλάω=ῶ. -2. *N. pass.* καθ-ιζάνω.
Avvallato ; *add.* καθειμένος, η, ον.
Avvaloramento ; *s. m.* ἰσχύς, ύος (ἡ)· θάρσος, ε=ους (τό).
Avvalorare ; *v. att.* ἐνδυναμόω=ῶ· ῥώννυμι. -2. Avvalorare col fatto ; βεβαιόω=ῶ. -3. *N. pass.* αὐξάνομαι.
Avvampamento ; *s. m.* κατάφλεξις, εως (ἡ).
Avvampare ; *v. intr.* καίομαι· φλέγομαι.
Avvantaggiamento ; *s. m.* ὠφέλεια , ας (ἡ)· ὠφέλημα, ατος (τό)· πλεονεξία, ας (ἡ).
Avvantaggiare ; *v. intr.* πλεονεκτέω=ῶ. -2. *Att.* Accrescere ; αὐξάνω. -3. Giovare ; βοηθέω=ῶ.
Avvantaggiato ; *add.* πλεονεκτούμενος, η, ον· κρείττων, ον. -2. Scelto ; ἐκλεκτός, ή, όν.
Avvantaggio ; *s. m.* V. Vantaggio.
Avvantaggiosamente ; *avv.* V. Vantaggiosamente.
Avvantaggioso ; *add.* V. Vantaggioso.
Avvantaggiuzzo ; *s. m. dim.* κερδόφιον, ου (τό).
Avvantare ; *v. att.* V. Vantare.
Avvecchiare ; *v. att.* V. Invecchiare.
Avvedere ; *v. intr.* αἰσθάνομαι· μανθάνω. -2. Ravvedersi ; ἀνα-φρονέω=ῶ· μετα-νοέω=ῶ.
Avvedimento ; *s. m.* διάνοια , ας (ἡ)· κατανόησις, σεως (ἡ)· φρόνησις, σεως (ἡ).
Avvedimentoso ; *add.* V. Avveduto.
Avvedutamente ; *avv.* φρονίμως.
Avvedutezza ; *s. f.* φρόνησις, σεως (ἡ)· ἀγχίνοια, ας (ἡ)· σύνεσις, σεως (ἡ)· εὐλάβεια, ας (ἡ).
Avveduto ; *add.* φρόνιμος, ον· συνετός, ή, όν.
Avvegnachè ; *cong.* εἰ καί· καίπερ. -2. Conciosiachè ; ἐπειδή.
Avvegnente ; *add.* V. Avvenente.
Avvelenamento ; *s. m.* Attossicamento.
Avvelenare ; *v. att.* φαρμακεύω. -2. Avvelenarsi ; φαρμακοποτέω=ῶ. -3. Corrompere ; δια-φθείρω.
Avvelenatore ; *s. m.* φαρμακευτής, οῦ (ὁ).
Avvelenire ; *v. att.* φαρμάσσω.
Avvelenoso ; *add.* V. Velenoso.
Avvenabile ; Avvenante ; } *add.* V. Avvenente.

Digitized by Google

Avvenenare; *v. att.* V. Avvelenare.
Avvenente; *add.* χαρίεις, εσσα, εν· εὐπρόσωπος, ον· εὐπρεπής, ές.
Avvenentemente; *avv.* χαριέντως· εὐπρεπῶς.
Avvenentezza; **Avvenenza**; } *s. f.* V. Avvenevolezza.
Avvenevole; *add.* καλός, ή, όν· εὐειδής, ές· κόσμιος, ον· εὐπρεπής, ές.
Avvenevolezza; *s. f.* κάλλος, εος-ους (τό)· εὐκοσμία, ας (ἡ)· κοσμιότης, ητος (ἡ)· χάρις, ιτος (ἡ)· εὐπρέπεια, ας (ἡ).
Avvenevolmente; *avv.* V. Avvenentemente.
Avvengachè; **Avvengadiochè**; } *cong.* V. Avvegnachè.
Avvenimento; *s. m.* ἀπόβασις, εσως (ἡ)· συμβαῖνον, οντος (τό)· σύμβαν, αντος (τό)· συμβεβηκός, ότος (τό)· γενόμενον, ου (τό)· πρόσπιπτον, οντος (τό)· προσπεσόν, όντος (τό). -2. Venuta; παρουσία, ας (ἡ)· ἄφιξις, εως (τό). -3. Scorrimento; ἀπόῤῥοια, ας (ἡ).
Avvenire; *v. intr.* συμ-βαίνει· γίγνεται· προς-πίπτει. -2. Presentarsi; προς-έρχομαι. -3. Riscontrarsi; ἐν-τυγχάνω. -4. Convenirsi; πρέπω.
Avvenire; *add.* μέλλων, ουσα, ον. -2. *S. m.* μέλλον, οντος (τό). -3. Per l'avvenire; χρόνῳ ὕστερον.
Avveniticcio, e **Avvenitizio**; *s. m.* ἔπηλυς, υδος (ὁ, ἡ)· ἐπηλύτης, ου (ὁ).
Avventamento; *s. m.* βολή, ῆς (ἡ)· σφενδόνησις, εως (ἡ).
Avventare; *v. att.* βάλλω· ἀφ-ίημι· σφενδονάω-ῶ· σφενδονίζω. -2. Avventar fulmini; ἀστράπτω. -3. *N. pass.* προς-βάλλω· ὁρμάω-ῶ· ἐπι-ῤίπτομαι.
Avventataggine; *s. f.* προπέτεια, ας (ἡ)· ἀλογιστία, ας (ἡ)· ἀβουλία, ας (ἡ).
Avventatamente; *avv.* προπετῶς· ἀπερισκέπτως· ἀλόγως.
Avventatezza; *s. f.* V. Avventataggine.
Avventato; *add. Sconsiderato*; προπετής, ές· ἀπερίσκεπτος, ον· ἄλογος ον.
Avventicio, e **Avventizio**; *add.* ἐξωτικός, ή, όν.
Avvento; *s. m.* V. Venuta.
Avventore; *s. m.* ὠνητής, οῦ (ὁ).
Avventura; *s. f.* V. Avvenimento. -2. Sorte; τυχή, ῆς (ἡ). -3. Pericolo; κίνδυνος, ου (ὁ). -4. Mettere in avventure; εἰς κίνδυνον καθ-ίστημι· -5. Per avventura; ἴσως· ἐκ τύχης. -6. In avventura; ἀπὸ τύχης. -7. Se per avventura; ἐάν.
Avventurare; *v. att.* κινδυνεύω. -2. Felicitare; εὐδαίμονα ποιέω-ῶ (τινά).
Avventuratamente; *avv.* εὐδαιμόνως· εὐτυχῶς.
Avventurato; *add.* εὐτυχής, ές· εὐδαίμων, ον· μακάριος, α, ον. -2. Essere avventurato; μακάριον πάθος πέπονθα (πάσχω).
Avventurevolmente; *avv.* V. Avventuratamente.
Avventuriere, e **Avventuriero**; *s. m.* ἀκούσιος, ον.
Avventurosamente; *avv.* V. Avventuratamente.
Avventuroso; *add.* V. Avventurato. -2. Favorevole; ἵλεως, ων.
Avveramento; *s. m.* ἀλήθεια, ας (ἡ)· πίστωσις εως (ἡ).
Averare; *v. att.* δια-βεβαιόομαι-οῦμαι· ἀληθεύομαι *(Med.)*· δείκνυμι· δηλόω-ῶ. -2. *N. pass.* βεβαιόομαι-οῦμαι.
Avverbiale; *add.* ἐπιῤῥηματικός, ή, όν.
Avverbialmente; *avv.* ἐπιῤῥηματικῶς.
Avverbio; *s. m.* ἐπίῤῥημα, ατος (τό).
Avverdire; *v. att.* χλωραίνω. -2. *Intr.* χλωρίζω.
Avverificare; *v. att.* V. Verificare.
Avversamente; *avv.* ἀτυχῶς· δυσθυχῶς· ἀθλίως.
Avversare; *v. att.* ἐν-αντιόω-ῶ· ἀντι-πράττω· ἐχθαίρω· ἐχθραίνω· ἐχθρεύω.
Avversario; *add.* e
Avversatore; *s. m.* ἐχθρός, ά, όν· ἐναντίος, α, ον· ἀντίδικος, ου (ὁ, ἡ)· ἀντιπρακτικός, ή, όν. -2. Essere avversario; ἀντι-στασιάζω. -B'. *Politico*; ἀντι-πολιτεύομαι.
Avversazione; *s. f.* ἀντιδικία, ας (ἡ)· ἀντίπραξις, εως (ἡ)· ἀντίθεσις, σεως (ἡ).
Avversevole; *add.* ἐναντίος, α, ον.
Avversiero; *add.* V. Avversario.
Avversione; *s. f.* V. Aversione.
Avversità; *s. f.* κακοπραγία, ας (ἡ)· σφάλμα, ατος (τό)· κακόν, οῦ (τό)· συμφορά, ᾶς (ἡ)· ἀτυχία, ας (ἡ)· δυστυχία, ας (ἡ)· δυστύχημα, ατος (τό). -2. Incontrare avversità; πράγματα ἔχω· πάσκω κακά.
Avverso; *s. f.* V. Avversità.
Avverso; *add.* ἐχθρός, ά, όν· δυσμενής, ές. -2. Opposto; ἐναντίος, α, ον. -3. Infelice; δυστυχής, ές. -4. Essere avverso, soffiare contrario; ἀντι-πνέω-ῶ.
Avverso; *prep.* ἐνάντιον.
Avvertentemente; *avv.* ἐξεπιτηδές· διεσκεμμένως.
Avvertenza; *s. f.* εὐλάβεια, ας (ἡ)· πρόνοια, ας (ἡ)· προμήθεια, ας (ἡ).
Avvertimento; *s. m.* παράκλησις, σεως (ἡ)· παραίνεσις, σεως (ἡ)· ἀνάμνησις, σεως (ἡ)· ὑπόμνησις, σεως (ἡ)· ὑπόμνημα, ατος (τό)· νουθέτησις, σεως (ἡ).
Avvertire; *v. att.* παρ-αγγέλλω· παρ-αινέω-ῶ· ὑπο-μιμνήσκω· νουθετέω-ῶ (τινά τινος). -2. Considerare; σκέπτομαι. -3. Por mente; τὸν νοῦν προς-έχω. -4. Accorgersi; αἰσθάνομαι (τινός).
Avvertitamente; *avv.* ἐξεπίτηδες.
Avvertito; *add.* ἠγρυπνημένος, η, ον. -2. Accorto; εὐλαβής, ές. -3. Senza che venga avvertito, veduto; ἀοράτως. -4. Far avvertito; V. Avvertire. -5. Star avvertito; δια-νοέω-ῶ. -6. Tenere avvertito; μηνύω.
Avvezzamento; *s. m.* συνήθεια, ας (ἡ)· ἔθισμα, ατος (τό). -2. Uso; ἔθος, εος-ους (τό).
Avvezzare; *v. att.* ἐθίζω· παιδεύω. -2. *N. pass.* ἐθίζομαι.
Avvezzato; *add.* V. Avvezzo.
Avvezzatura; **Avvezzo**; } *s. f. s. m.* συνήθεια, ας (ἡ).
Avvezzo; *add.* εἰωθώς, υῖα, ός· συνήθης, ες· εἰθισμένος, η, ον. -2. Essere avvezzo; εἴωθα· ἐν ἔθει ἐστί (τινι).
Avviamento; *s. m.* κατευόδωσις, σεως (ἡ).
Avviare; *v. att.* προ-άγω· ὁδόω-ῶ. -2. Incominciare; ἄρχομαι. -3. *N. pass.* πορεύομαι· βαδίζω.
Avvicendamento; *s. m.* ἐξάμειψις, εως (ἡ)· μεταβολή, ῆς (ἡ)· μεταλλαγή, ῆς (ἡ)· μετάλλαξις, εως (ἡ)· ἀμοιβή, ῆς (ἡ).
Avvicendare; *v. att.* ἀμείβω· ἐξ-αμείβω· παρ-αλλάττω· μετ-αλλάττω· μετα-βάλλω.
Avvicendevolemente; e
Avvicendevolmente; *avv.* ἀμοιβαῖως. ἐπαλλάξ· ἐναλλάξ. παραλλάξ· ἐν τῷ μέρει.
Avvicinamento; *s. m.* e
Avvicinanza; *s. f.* ἐγγύτης, ητος (ἡ)· πλησιασμός, οῦ (ὁ)· προσεγγισμός, οῦ (ὁ).
Avvicinare; *v. att.* πελάζω· προς-βάλλω. -2. *N.*

Digitized by Google

pass. ἐγγίζω· πλησιάζω· ἐπ-έρχομαι. -3. Che non si può avvicinare; ἀπλησίαστος, ον· ἀπροσπέλαστος, ον· ἀπροσέγγιστος, ον. -4. Che si avvicina; ἀγχίμολος, ον· ἀγχιβάτης, ου (ὁ).

Avvicinazione; *s. f.* V. Avvicinamento.

Avvignare; *v. att.* ἀμπελῶνα ποιέω-ῶ.

Avvilare e Avviliare; *v. att.* V. Avvilire.

Avvilimento; *s. m.* ἐντελισμός, οῦ (ὁ)· ταπείνωσις, σεως (ἡ).

Avvilire; *v. att.* ἐντελίζω· ταπεινόω-ῶ· ἀτιμάω-ῶ· ἀτιμάζω· συ-στέλλω. -2. Scemar di prezzo; ἐλαττόω-ῶ τὴν τιμήν. -3. *N. pass.* κατα-πίπτω.

Avvilitivo; *add.* ταπεινωτικός, ή, όν.

Avviluppamento; *s. m.* πλοκή, ῆς (ἡ)· περιπλοκή, ῆς (ἡ)· ἐμπλοκή, ῆς (ἡ). -2. Confusione; σύγχυσις, σεως (ἡ).

Avviluppare; *v. att.* πλέκω· ἐμ-πλέκω. -2. Sconcertare; συγ-χέω-ῶ.

Avviluppatamente; *avv.* ἀτάκτως.

Avviluppato; *p. pass.* ἐμπλεκόμενος, η, ον.

Avviluppatore; *add.* ἀπατάων, ουσα, ον· ἀπατεών, ῶνος (ὁ).

Avvinacciato; *add.* μεθύων, ουσα, ον.

Avvinare; *v. att.* οἴνῳ κεράννυμι.

Avvinazzamento; *s. m.* V. Ubriachezza.

Avvinazzare; *v. att.* μεθύσκω.

Avvincere; Avvinchiare; Avvincigliare; Avvinghiare; *v. att.* δεσμεύω· περι-πλέκω (τινί τι)· ἐλίσσω· περι-ελίσσω.

Avviottolare; *v. att.* V. Avviare.

Avvisaglia; *s. f.* μάχη, ης (ἡ)· ἄμιλλα, ης (ἡ).

Avvisamento; *s. m.* V. Avviso. -2. Considerazione; νόος-οῦς, νόου-οῦ (ὁ). -3. Avvisaglia; V.

Avvisare; *v. att.* ἀγγέλλω· δηλόω-ῶ· ἐπ-αγγέλλω· ἐπι-στέλλω (τινί τι). -2. Guardare, considerare; νοέω-ῶ. -3. Adocchiare; στοχάζομαι· βλέπω. -4. Ammonire, Avvertire; νουθετέω-ῶ. -5. Avvisare con segnali; σημαίνω. -6. *N. pass.* νοέω-ῶ· νομίζω· οἶομαι. -7. Prepararsi; παρασκευάζομαι. -8. Affrontarsi; μάχομαι.

Avvisatamente; *avv.* πεφυλαγμένως· διεσκεμμένως· προνοητικῶς. -2. Artatamente; ἐξεπίτηδες.

Avvisato; *add.* *Accorto, avveduto;* πεφυλαγμένος, η, ον· εὐλαβής, ές. -2. Preparato; ἑτοιμασθείς, εῖσα, έν· παρασκευασθείς, εῖσα, έν. -3. Fare avvisato; ὑπομιμνήσκω· ἀγγέλλω. -4. Tenere avvisato; δηλόω-ῶ (πρός τινα).

Avvisatore; *s. m.* τιμητής, οῦ (ὁ)· σημάντωρ, ορος (ὁ).

Avvisatura; *s. f.* βλέψις, εως (ἡ)· ὄψις, εως (ἡ).

Avvisione; *s. f.* V. Visione.

Avviso; *s. m.* ἀγγελία, ας (ἡ). -2. Opinione; γνώμη, ης (ἡ). -3. Avvertimento; νουθέτησις, σεως (ἡ). -4. Essere avviso, sembrare; δοκέω-ῶ· νομίζω. -5. Dare avviso; V. Avvisare. -6. Fare avviso; σταθμόομαι-οῦμαι (τι). -7. Avviso con segnali; σημασία, ας (ἡ). -8. Stare sull'avviso; εὐλαβέομαι-οῦμαι (*pass.*).

Avvistare; *v. att.* βλέπω.

Avvistato; *add.* εὐπρόσωπος, ον.

Avviticchiamento; *s. m.* ἐμπλοκή, ῆς (ἡ).

Avviticchiare; *v. att.* V. Avvinchiare.

Avviticchiato; *add.* ἐλισσόμενος, η, ον.

Avvitire; *v. att.* ἄμπελον φυτεύω.

Avvitolato; *add.* ἀμπελόεις, εσσα, εν

Avvivamento; *s. m.* ζωοποίησις, σεως (ἡ)· ἐμψυχία, ας (ἡ).

Avvivare; *v. att.* *Far vivo;* ζωοποιέω-ῶ· ἐμ-ψυχόω-ῶ· ζωογονέω-ῶ. -2. Avvivare la speranza; ἐγείρω τὴν ἐλπίδα (τινός).

Avvivatore; *add.* ζωοποιητικός, ή, όν· ζωοποιός, όν.

Avvizzare; Avvizzire; *v. intr.* μαλακίζομαι· μαραίνομαι.

Avvocare; *v. att.* ἐπι-δικάζω· συν-αγορεύω· συν-δικέω-ῶ (τινί).

Avvocaria; συνηγορία, ας (ἡ)· συνδικία, ας (ἡ)· συνηγόρευσις, σεως (ἡ)· συνεγόρημα, ατος (τό).

Avvocata; *s. f.* συνήγορος, ου (ἡ).

Avvocato; Avvocatore; *s. m.* συνήγορος, ου (ὁ)· σύνδικος, ου (ὁ)· παράκλητος, ου (ὁ).

Avvocatorio; *add.* συνηγορικός, ή, όν.

Avvocatrice; *s. m.* V. Avvocata.

Avvocatura; Avvocazione; Avvocheria; *s. f.* V. Avvocaria.

Avvocolare; *v. att.* V. Avocolare.

Avvogadare; *v. att.* V. Avvocare.

Avvogado; Avvogadore; Avvogato; *s. m.* V. Avvocato.

Avvogheria; *s. f.* V. Avvocaria.

Avvogliare; *v. att.* V. Invogliare.

Avvoglière; e

Avvolgere; *v. att.* κλόθω· συμ-πλέκω· στρογγυλόω-ῶ· περι-ελίσσω· περι-στρέφω. -2. Ingannare; ἐξ-απατάω-ῶ. -3. Andarsi aggirando; πλανάομαι-ῶμαι. -4. Che si avvolge moltissime volte; μυριέλικτος, ον. -5. Avvolger dentro; ἐγ-κατ-ειλέω-ῶ. -6. Avvolgersi; περι-φέρομαι· δινέομαι-οῦμαι.

Avvolgimento; *s. m.* σύστρεμμα, ατος (τό)· πλοκή, ῆς (ἡ)· περιφορά, ᾶς (ἡ). -2. Andirivieni; περιαγωγή, ῆς (ἡ). -3. Di parole; περί-φρασις, σεως (ἡ).

Avvolgitore; *add.* ἐξαπατάων, ουσα, ον.

Avvollare; *v. att.* V. Avvolgere.

Avvolontatamente; *avv.* ἀσκέπτως· ἀγαπητῶς.

Avvolontato; *add.* προπετής, ές· θυμητικός, ή, όν.

Avvolpacchiare; *v. att.* V. Aggirare.

Avvolpinare; *v. att.* *Ingannare con malizia volpina;* ἀλοπεκίζω.

Avvoltacchiare; *v. intr.* V. Aggirarsi.

Avvoltare; *v. att.* V. Avvolgere.

Avvolticchiare; *v. att.* V. Attorcere.

Avvolto; *add.* περιελισσόμενος, η, ον· ἑλικτός, ή, όν· περιστρεφθείς, εῖσα, έν. -2. Avviluppato; ἐμπεπλεγμένος, η, ον. -3. Non avvolto; ἀπερίπτυκτος, ον.

Avvoltoio; *s. m.* V. Avoltoio.

Avvoltolatamente; *avv.* ταχέως· συγκεχυμένως.

Avvoltura; *s. f.* V. Avvolgimento.

Azienda; *s. f.* οἰκονομία, ας (ἡ).

Azione; *s. f.* ἔργον, ου (τό)· πράγμα, ατος (τό). -2. Faccenda; πράξις, εως (ἡ). -3. Diceria; ἔγκλημα, ατος (τό). -4. Che fa azioni grandi; μεγαλοπράγμων, ον. -5. Azione drammatica; δρᾶμα, ατος (τό).

Azza; *s. f.* πέλεκυς, εως (ὁ).

Azzampare; *v. att.* ὄνυξι λαμβάνω.

Azzannare; *v. att.* ὀδαξ κατ-έχω.

Azzannato; *add.* ὀδαξ κατεχόμενος, η, ον. -2. Bucherato colle zanne; διατρυπηθείς, εῖσα, έν.

Digitized by Google

Azzardare; *v. att.* φιλοκινδύνως πράττω· εἰς κίνδυνον προς-άγω· παρα-κινδυνεύω· τολμάω=ῶ.
Azzardo; *s. m.* κίνδυνος, ου (ὁ)· τόλμημα, ατος (τό). -2. Sorte; τύχη, ης (ἡ).
Azzardoso; *add.* τολμηρός, ά, όν· θρασύς, εῖα, ύ· κινδυνώδης, ες.
Azzeccare; *v. att.* ἐπι-τίθημι. -2. Indovinare; στοχάζομαι.
Azzicare; *v. att.* V Muovere.
Azzico; *s. m.* V. Atto.
Azzimare; *v. att.* ἐπι-κοσμέω=ῶ· καλλωπίζω.
Azzimato; *p. pass.* καλλωπιζόμενος, η, ον.
Azzimella; *s. f.* ἄζυμα, ων (τά).
Azzimo; *add.* ἄζυμος, ον.
Azzirone; *s. m.* δίκελλα, ης (ἡ).
Azzittarsi; *v. intr.* κωφάομαι=ῶμαι· παύομαι τοῦ λόγου.
Azzollare; *v. att.* λιθάζω· λιθολευστέω=ῶ· λιθοβολέω=ῶ.
Azzonzare; *v. intr.* πλανάομαι=ῶμαι.
Azzoppare; *v. att.* χωλαίνω· χωλεύω· χωλόω=ῶ. -2. *Intr.* Divenir zoppo; χωλαίνω· χωλεύω.
Azzuffamento; *s. m.* μάχη, ης (ἡ)· ἁψιμαχία, ας (ἡ).
Azzuffarsi; *v. n. pass.* μάχομαι.
Azzuffatore; *s. m.* μαχητής, οῦ (ὁ).
Azzurreggiare; *v. intr.* γλαυκίζω.
Azzurriccio; Azzurricino; Azzurrigno; *add.* γλαυκοειδής, ες.
Azzurrino; *add.* γλαύκινος, η, ον.
Azzurro; *add.* γλαυκός, ή, όν· κυανός, ή, όν· κυάνεος, α, ον. -2. Essere azzurro; κυανίζω. -3. Rendere azzurro; γλαυκόω=ῶ.

B

Babbaccio; *add.* e
Babbaccione; *add.* βραδύς, εῖα, ύ· παχύς, εῖα, ύ· βλάξ, ακός (ὁ, ἡ)· μωρός, ά, όν· ἀβέλτερος, ον· ἀσύνετος, ον.
Babbalà (alla), e alla Babbale; *avv. Inconsideratamente*; προπετῶς.
Babbaleo; Babbano; Babbeo; Babbio; Babbione; *add.* V. Babbaccio.
Babbo; *s. m.* πατήρ, τρός (ὁ).
Babboriveggioli (andare); V. Morire.
Babbuassaggine; *s. f.* ἀβελτερία, ας (ἡ)· ἀβελτηρία, ας (ἡ)· ἀβελτήριον, ου (τό)· ἀμβλύτης, ητος (ἡ)· ἠλιθιότης, ητος (ἡ).
Babbuasso; *add.* ἀβέλτερος, ον· ἀμβλύς, εῖα, ύ· ἠλίθιος, α, ον· ἀμαθής, ές.
Babbuino o Papione; *s. m.* πίθηκος, ου (ὁ).
Babbusco; *add.* V. Babbaccio.
Bacalare; *s. m.* δαφνοφόρος, ου (ὁ). -2. Uomo di riputazione; ἀνὴρ ἐξαίρετος (ὁ).
Bacaleria; *s. f.* V. Baccelleria.
Bacamento; *s. m.* σκωληκίασις, εως (ἡ).
Bacare; *v. intr.* σκωληκιάω=ῶ.

Bacaticcio; e
Bacato; *add.* σκωληκώδης, ες· σκωληκιών, ῶσα, ῶν. -2. Infermiccio; ἀσθενής, ές· νοσώδης, ες.
Bacca; *s. f.* κόκκος, ου (ὁ)· ἀκρόδρυα, ων (τά). -2. Baccante; βάκχη, ης (ἡ). -3. Che ha grandi bacche; μεγαλόῤῥαξ, γος (ὁ, ἡ).
Baccalà; *s. m.* ὀνίσκος, ου (ὁ).
Baccalare; Baccalaro; *s. m.* V. Bacalare.
Baccalauro; *s. m.* Baccelliere.
Baccanale; *Luogo ove si celebravano i misteri di Bacco*; βακχεῖον, ου (τό). -2. Festa di *Bacco*; βακχεύματα, ων (τά)· διονύσια, ων (τά). -3. Fare, celebrare i baccanali; διονυσιάζω.
Baccano; *s. m.* θόρυβος, ου (ὁ). -2. Far baccano; θορυβέω=ῶ.
Baccante; *s. m.* βακχευτής, οῦ (ὁ)· βακχεύτωρ, ορος (ὁ). -2. Baccante; βάκχη, ης (ἡ)· μαινάς, άδος (ἡ).
Baccare; *v. intr.* βακχεύω· μαίνομαι.
Baccaro; *s. m.* βάκχαρις, ιδος (ἡ).
Baccellaccio; *s. m.* V. Babbuasso.
Baccelleria; *s. f.* ἐπιτέδευμα, ατος (τό).
Baccelletto; *s. m.* κεράτιον, ου (τό)· μικρόν λόβιον, ου (τό).
Baccelliere, Baccelliero; *s. m.* δαφνοφόρος, ου (ὁ).
Baccello; *s. m.* κεράτιον, ου (τό)· λοβός, οῦ (ὁ). -2. *Uomo semplice e sciocco*; ἀμβλύς, εῖα, ύ.
Baccellone; *s. m.* κεράτιον μέγα, (τό). -2. *Uomo semplice*; ἀμβλύς, εῖα, ύ.
Bacchea; *s. f.* V. Baccanale.
Baccheggiare; *v. intr.* βακχεύω.
Baccheo; *add.* βακχεῖος, α, ον.
Bacchetta; *s. f.* ῥάβδος, ου (ὁ)· βακτηρίδιον, ου (τό)· ῥαπίς, ίδος (ἡ). -2. A bacchettà; *(comandare)*; δεσποτικῶς.
Bacchettare; *v. att.* ῥάβδοις μαστιγόω=ῶ· ῥαβδεύω· ῥαβδίζω.
Bacchettina; Bacchettino; *s. f. s. m.* ῥάβδιον, ου (τό)· ῥαβδίον, ου (τό).
Bacchettone; *s. m.* ὑποκριτής, οῦ (ὁ).
Bacchettoneria; Bacchettonismo; *s. f. s. m.* ὑπόκρισις, σεως (ἡ).
Bacchettuzza; *s. f.* V. Bacchettina.
Bacchiare; *v. att.* V. Abbacciare.
Bacchiata; *s. f.* V. Bastonata.
Bacchico; *add.* βακχίκος, ή, όν· διονύσιος, α, ον. -2. Eccitar a furore bacchico; βακχιόω=ῶ.
Bacchillone; *s. m.* παχύς, εῖα, ύ· ληρῶν, οῦσα, οῦν· ἀδόλεσχος, ον.
Bacchio; *s. m.* ῥάβδος, ου (ὁ). -2. A bacchio; *avv.* ἀπροβουλεύτως. -3. In un bacchio baleno; ἐν ῥιπῇ τοῦ χρόνου.
Baccino; *s. m.* V. Bacino.
Bacco; *s. m.* Βάκχος, ου (ὁ)· Διονύσιος, ου (ὁ)· Βρόμιος, ου (ὁ). -2. Essere pieno del furore di Bacco; βακχάζω. -3. Inspirato da Bacco; βακχεύσιμος, ον. -4. Appartenente a Bacco; βρομιώδης, ες· βρομώτης, ου (ὁ)· βρομιῆτις, ιδος (ἡ).
Baccole; *s. f. pl.* αἰγίλωψ, ωπος (ἡ).
Bacheca; *s. f.* ὑαλοθήκη, ης (ἡ)· δακτυλιοθήκη, ης (ἡ).
Bacherello; Bacherozzo; Bacherozzolino; Bacherozzolo; *s. m.* σκωλήκιον, ου (τό).

Digitized by Google

Bachiocco; *s. m.* V. Babbeo.
Baciabasso; *s. m.* προσκύνησις, σεως (ἡ).
Baciamano; *s. m.* ἀσπασμός, οῦ (ὁ)· χειρὸς φίλημα, ατος (τό).
Baciamento; *s. m.* φίλημα, ατος (τό)· φίλησις, σεως (ἡ).
Baciapile; Baciapolvere: *s. m.* ὑποκριτής, οῦ (ὁ).
Baciare; *v. att.* φιλέω-ῶ· κατα-φιλέω-ῶ (τινά). -2. Baciare la mano; κατα-φιλέω-ῶ τὴν χεῖρα (τινός). -3. Baciarsi a vicenda; ἀλλήλους κατα-φιλέομεν-οῦμεν.
Baciare; *s. m.* V. Baciamento.
Bacigno; *s. m.* V. Bacio.
Bacile; *s. m.* V. Bacino.
Bacina; *s. f.* V. Bacino.
Bacinella; Bacinetta; *s. f. dim.* di Bacina; μικρὸν χερνίβιον, ου (τό).
Bacinetto; *s. m. Celata;* χράνος, εος-ους (τό).
Bacino; *s. m.* χερνίβιον, ου (τό)· χειρόνιπτρον, ου (τό)· ἀπόνιπτρον, ου (τό). λεκάνη, ης (ἡ).
Bacino; *s. m. Piccolo bacio;* φιλημάτιον, ου (τό).
Bacio; *s. m.* φίλημα, ατος (τό). -2. Dare un bacio; φιλέω-ῶ· κατα-φιλέω-ῶ. -3. Ricevere un bacio; φιλέομαι-οῦμαι *(pass.).*
Bacio; *s. m.* ἀνήλιος, ου (ὁ).
Baciocco; *add.* V. Babbeo.
Baciozzo; *s. m.* φιλημάτιον, ου (τό).
Baciucchiare; *v. att.* κατα-φιλέω-ῶ.
Baciucchio; *s. m.* φίλησις, σεως (ἡ)· φιλήματα, ων (τά).
Baciucchio; *s. m. dim.* φιλημάτιον, ου (τό).
Baco; *s. m.* βόμβυξ, υκος (ὁ)· σκώληξ, κος (ὁ). -2. Avere il baco con uno; ἀπο-στρέφομαι (τινά). -3. Far baco; μορμολύττομαι. -B'. *Guardare in segreto;* ἐκ κρύπτου ὁράω-ῶ. -Γ'. *Far astio;* V. Astio.
Bacolo; *s. m.* V. Bastone.
Bacucco; *s. m.* νυκτερινὸς πῖλος ου (ὁ).
Baculo; *s. m.* V. Bastone;
Bada; *s. f. Indugio;* διατριβή, ῆς (ἡ). -2. Stare a bada; μέλλω· ὀκνέω-ῶ. -B'. *Sperare:* ἐλπίζω· ἐλπίδα ἔχω. -3. Tenere a bada; ἐπ-έχω· διατρίβω.
Badaggio; *s. m.* V. Bada.
Badalichio; Badalischio; *s. m.* V. Basilisco.
Badaloccare; *v. intr.* δια-τρίβω.
Badalona; Badalone; *s. m.* V. Babbione.
Badaluccare; *v. intr.* βραδύνω. -2. Scaramucciare leggiermente; ἀκροβολίζω.
Badaluccatore; *s. m.* ἀκροβολιστής, οῦ (ὁ).
Badalucco; *s. m.* ἀκροβολισμός, οῦ (ὁ). -2. Tratello; ἄθυρμα, ατος (τό). -3. Far Badalucco; V. Badaluccare. -B'. Baloccarsi; σχολάζω.
Badamento; *s. m.* V. Bada.
Badare; *v. intr.* δια-τρίβω· ὀκνέω-ῶ. -2. Considerare attentamente; προς-έχω τὸν νοῦν· σχολάζω. -3. Non badare; ἀμελέω-ῶ.
Badatore; *s. m.* μελλητής, οῦ (ὁ).
Baderla; *s. f.* ἀργός, οῦ (ὁ).
Badessa; *s. f.* V. Abadessa.
Badia; *s. f.* κοινόβιον, ου (τό).
Badiale; *add.* μέγας, μεγάλη, μέγα· ὑπερμεγέθης, ες· περιττός, ή, όν.

Badialone; *add.* μέγιστος, η, ον.
Badigliamento; *s. m.* V. Sbadigliamento.
Badigliare; *v. intr.* V. Sbadigliare.
Badiglio; *s. m.* V. Sbadiglio.
Badile; *s. m.* λίστρον, ου (τό)· λίστριον, ου (τό)· μάκελλα, ης (ἡ).
Badio; *add.* V. Bajo.
Baeria; *s. f.* V. Boria.
Baerioso; *add.* V. Borioso.
Baffo; *s. m.* ὑπήνη, ης (ἡ)· μύσταξ, ακος (ὁ)· μάσταξ, ακος (ὁ).
Bagaglia; *s. f.* Bagaglie; *s. f. pl.* Bagaglio; *s. m.* ἐμπόδια, ων (τά)· σκεύη, ῶν (τά).
Bagaglione; *s. m.* σκευοφόρος, ου (ὁ).
Bagagliume; *s. m.* σκεύη, ῶν (τά).
Bagagliuole; *s. f. pl. dim.* φορτία, ων (τά).
Bagascia; *s. f.* παλλακή, ῆς (ἡ)· πόρνη, ης (ἡ).
Bagascio; Bagascione; *s. m.* κίναιδος, ου (ὁ)· πόρνος, ου (ὁ).
Bagattella; *s. f.* λῆρος, ου (ὁ)· φλυαρίαι, ῶν (αἱ)· παίγνια, ων (τά). -2. Sorta di giuoco; γοητεία, ας (ἡ)· γοήτευμα, ατος (τό). -3. Ciò è una bagatella; τοῦτ' ἔστιν ὀλίγον, φαῦλον.
Bagatelliere; *s. m.* γόης, ητος (ὁ).
Bagattelluccia; Bagattelluzza; *s. f.* φλυαρία, ας (ἡ).
Baggeo; e
Baggianaccio; *add.* ἄνους, ἀνοῦ (ὁ)· μωρός, ά, όν· ἠλίθιος, α, ον· ληρώδης, ες· ἄτοπος, ον· βλάξ, ακός (ἡ)· βλακικός, ή, όν· βλακώδης, ες· εὐήθης, ες· ἀβέλτερος, α, ον. -2. Essere baggeo; μωραίνω.
Baggianata; *s. f.* ψυχρολογία, ας (ἡ)· εὐήθεια, ας (ἡ)· μωρία, ας (ἡ).
Baggiane; *s. f. pl.* παραινετικά, ῶν (τά). -2. Dar baggiane; ἐξ-απατάω-ῶ.
Baggianeria; *s. f.* V. Baggianata.
Baggiano; *add.* V. Baggeo.
Baggiolare; *v. att.* στηρίζω.
Baggiolo; *s. m.* στηρίγμα, ατος (τό).
Bagio; V. Bacio.
Bagliore; *s. m.* ἀστεροπή, ῆς (ἡ)· σέλας, αος-ως (τό). -2. Abbagliamento; σκότωμα, ατος (τό).
Bagnaiuolo; *s. m.* βαλανεύς, έως (ὁ)· βαλανίς, ίδος (ἡ)· λουτροχόος-οῦς, όου-οῦ (ὁ, ἡ).
Bagnamento; *s. m.* δίεσις, σεως (ἡ)· τέγξις, εως (ἡ)· βρέξις, εως (ἡ)· βροχή, ῆς (ἡ)· ὕγρανσις, σεως (ἡ)· ἀνυγρασμός, οῦ (ὁ)· ἄρδευσις, σεως (ἡ).
Bagnare; *v. att.* ὑγραίνω· δι-υγραίνω· νοτίζω· μυδαίνω· ἄρδω· βρίχω· τέγγω. -2. *N. pass.* λούομαι. -3. Atto a bagnare; διαντικός, ή, όν. -4. Che bagna fin nell'interno; διαμυδαλέος, α, ον.
Bagnato; *p. pass.* τεγκτός, ή, όν· ῥαντός, ή, όν. -2. Essere bagnato; μυδαίνω· μυδακάω-ῶ. -3. Molto bagnato; πολύβροχος, ον. -4. Non bagnato; ἄβρεκτος, ον· ἄβροχος, ον· ἄτεγκτος, ον· ἄῤῥαντος, ον.
Bagnatore; *add.* V. Bagnaiuolo.
Bagnatura; *s. f.* βαπτισμός, οῦ (ὁ). V. Bagnamento.
Bagnetto; *s. m.* βαλανίδιον, ου (τό).
Bagno; *s. m.* λουτρόν, οῦ (τό). -2. Luogo dei bagni; βαλανεῖον, ου (τό)· λουτρών, ῶνος (ὁ). -3. Aver cura dei bagni; βαλανεύω. -4. Appartenente al bagno; βαλανευτικός, ή, όν. -5. Bagno caldo; θερμά, ῶν (τά). -6. Bagno freddo; ψυ-

Digitized by Google

χρολουσία, ας (ἡ). -7. Prendere un bagno; λούομαι. -8. Prendere un bagno caldo; θερμολουτέω-ῶ. -9. Prendere un bagno freddo; ψυχρολουτέω-ῶ. -10. Bagno a vapore; πυρία, ας (ἡ). -11. Prendere i bagni a vapore; πυριάζομαι.

Bagnuolo; *s. m. dim.* di Bagno; βαλανίδιον, ου (τό).

Bagordare; *v. intr.* ἁπλομαχέω-ῶ. -2. Festeggiare bevendo; βακχεύω· κραιπαλάω-ῶ· κραιπαλίζω.

Bagordo; *s. m.* ἔγχος, εος-ους (τό). -2. Armeggiamento; μάχη, ης (ἡ). -3. Gozzoviglia; κραιπάλη, ης (ἡ).

Bailire; *v. att.* δι-οικέω-ῶ.

Bailo; *s. m.* V. Balio.

Baire; *v. intr.* ἐκ-πλήττομαι.

Baja; *s. f.* φλυαρία, ας (ἡ)· φαυλόν, οῦ (τό). -2. Scherzo; σκῶμμα, ατος (τό). -3. Dar la baia; κατα-γελάω-ῶ· ἐμ-παίζω· σκώπτω. -4. Far baje; παίζω. -5. Piccolo golfo; κόλπος, ου (ὁ).

Bajare; *v. intr.* βαύζω.

Bajata; *s. f.* V. Baja.

Bajo; *add.* ὄρφνινος, η, ον· φαιός, ά, όν.

Bajocco; *s. m.* ἀσσάριον, ου (τό).

Bajonaccio; Bajoncello; Bajone; Bajoso; *add.* φλύαρος, ον· παιδιώδης, ες· γελοῖος, α, ον.

Bajuca; *s. f.* V. Bagattella.

Bajulare; *v. att.* βαστάζω· ἀγκαλιδοφορέω-ῶ.

Bajulo; *s. m.* βαστάζων, ουσα, ον· φορτοβαστάκτης, ου (ὁ)· ἀγκαλιδοφόρος, ον· φορτοφόρος, ον.

Balausta; Balausto; Balaustra; *s. f.* *s. m.* *Fiore del melagrano*; βαλαύστιον, ου (τό).

Balaustrata; *s. f.* κλειθρον, ου (τό)· κληθρον, ου (τό)· καγκέλλα, ης (ἡ)· κάγκελλον, ου (τό) *G. M.*

Balaustrato; *add.* κλειθρούμενος, η, ον· καγκελωτός, ή, όν *G. M.*

Balaustro; *s. m.* στυλίσκος, ου (ὁ).

Balbare; Balbettare; *v. intr.* ψελλίζω· τραυλίζω· βατταρίζω. -2. Balbettare per paura; βαμβαίνω.

Balbettatore; *add.* ψελλίζων, ουσα, ον· ψελλός, ή, όν.

Balbeticare; Balbezzare; *v. intr.* V. Balbettare.

Balbo; *add.* τραυλός, ή, όν· ψελλός, ή, όν· βλαισός, ή, όν· βατταρίζων, ουσα, ον· ἰσχνόφωνος, ον· μογιλάλος, ον.

Balbotire; Balbussare; Balbutire; *v. intr.* V. Balbettare.

Balbuzie; *s. f.* τραυλότης, ητος (ἡ)· τραυλισμός, οῦ (ὁ)· ψελλότης, ητος (ἡ)· ψελλισμός, οῦ (ὁ).

Balbuziente; *add.* V. Balbo.

Balbuzzare; *v. intr.* V. Balbettare.

Balco; *s. m.* στέγη, ης (ἡ)· σανίδωμα, ατος (τό).

Balcone; *s. m.* *Poggiuolo*; αἴθριον, ου (τό). -2. *Finestra*; θυρίς, ίδος (ἡ)· φανόπτης, ου (ὁ). -3. Stare al balcone; κατα-σκοπέομαι-οῦμαι.

Baldacchino; *s. m.* σκιάδιον, ου (τό)· σκιαδίσκη, ης (ἡ)· σκιάς, άδος (ἡ)· ἐφεστρίδιον, ου (τό). -2. Drappellone; περίστρωμα, ατος (τό).

Baldamente; *avv.* μεγαλοψυχῶς· προθυμῶς.

Baldanza; *s. f.* θυμός, οῦ (ὁ)· τόλμη, ης (ἡ)· θράσος, εος-ους (τό)· θρασύτης, ητος (ἡ)· τόλμημα, ατος (τό). ὕβρις, εως (ἡ)· προπέτεια, ας (ἡ)· εὐ-τολμία, ας (ἡ). -2. Prendere baldanza; ἀποτολμάω-ῶ. -3. Dar baldanza; θαρσύνω.

Baldanzeggiare; *v. intr.* ἀσελγέω-ῶ· ἀσελγαίνω· ἀκολασταίνω· ἐξ-υβρίζω.

Baldanzosamente; *avv.* τολμηρῶς· θρασέως· θρασύτερον· θαρσαλέως· θαρραλέως· ὑβριστικῶς.

Baldanzosetto; *add. dim.* θαρσαλεώτερος, α, ον.

Baldanzoso; *add.* τολμηρός, ά, όν· προπετής, ές· θρασύς, σεῖα, σύ· εὐτολμος, ον· θαρσάλεος, α, ον· ὑβριστικός, ή, όν· ὑβριστής, οῦ (ὁ)· ὑπερήφανος, ον.

Baldezza; Baldimento; *s. f.* *s. m.* V. Baldanza.

Baldo; *add.* V. Baldanzoso.

Baldore; *s. m.* V. Baldanza.

Baldoria; *s. f.* ταχεῖα φλόξ, γός (ἡ). -2. Fuoco di gioia; πῦρ, ός ἑόρτιον (τό). -3. Far baldoria; καπνίζω. -B. *Darsi al bel tempo*; τρυφάω-ῶ.

Baldracca; *s. f.* πόρνη, ης (ἡ).

Balena; *s. f.* φάλαινα, ας (ἡ)· κῆτος, εος-ους (τό).

Balenamento; *s. m.* ἀστραπή, ῆς (ἡ)· στεροπή, ῆς (ἡ). -2. In un baleno; ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ. -3. Spettante al baleno; ἀστραπαῖος, α, ον.

Balenare; *v. intr.* ἀστράπτω. -2. Traballare. παρα-φέρομαι· φάλλομαι. -3. *Di chi non sta fermo in istato*; νευστάζω.

Baleno; *s. m.* V. Balenamento.

Balestra; *s. f.* τόξον, ου (τό)· τοξοβόλον ὄργανον, ου (τό).

Balestradore; *s. m.* τοξότης, ου (ὁ).

Balestrajo; *s. m.* τοξοποιός, οῦ (ὁ)· τοξοτευχής, ές.

Balestrare; *v. intr.* τοξεύω· τοξάζομαι. -2. Scagliare; βάλλω. -3. Travagliare, affliggere; ἐπηρεάζω.

Balestrata; *s. f.* τόξου βολή, ῆς (ἡ).

Balestriera; *s. f.* τοξοτίς, ίδος (ἡ).

Balestriere; V. Balestradore.

Balestro; *s. m.* V. Balestra.

Balestrone; *s. m.* μέγα τόξον, ου (τό).

Balia; *s. f.* τροφός, οῦ (ἡ)· τιθήνη, ης (ἡ). -2. Dare a balia; τιθήνῃ παρα-δίδωμι.

Balla; *s. f.* ἰσχύς, ύος (ἡ)· δύναμις, εως (ἡ)· κράτος, εος-ους (τό). -2. Potestà; ἀρχή, ῆς (ἡ)· δύναμις, εως (ἡ). -3. Avere in balla; κρατέω-ῶ. -4. Essere in balla; εἰμὶ ἐπί (τινι). -5. Dar balla; ἐξουσίαν, κράτος δίδωμι· αὐτοκράτορά τινα ποιέω-ῶ.

Baliare; *v. att.* δια-χειρίζω· κρατέω-ῶ.

Baliatico; *s. m.* τροφεῖον, ου (τό).

Balio; *s. m.* τροφεύς, έως (ὁ). -2. Portatore; βαστάζων, οντος (ὁ). V. Baiulo.

Balioso; *add.* ἐρρωμένος, η, ον· εὔρωστος, ον· ἰσχυρός, ά, όν· ῥωμαλέος, α, ον.

Balire; *v. att.* τρέφω. -2. Reggere, governare; δι-οικέω-ῶ. -3. Maneggiare con forza; χειρίζω.

Balista; *s. m.* βαλλίστρα, ας (ἡ)· καταπέλτης, ου (ὁ).

Balivo; *s. m.* δυνάστης, ου (ὁ).

Balla; *s. f.* φορτίον, ου (τό)· σκεύος, εος-ους (τό)· συνδεσμός, οῦ (ὁ). -2. Far le balle; συ-σκευάζομαι. -3. A balle; *avv.* σωρεδόν.

Ballaccia; *s. f.* μέγα σκεύος, εος-ους (τό).

Balladore; *s. m.* ἐδώλια, ων (τά).

Ballamento; *s. m.* ὄρχησις, σεως (ἡ)· ὄρχημός, οῦ (ὁ).

Ballare; *v. intr.* ὀρχέομαι-οῦμαι· χορεύω. -2. L'arte del ballare; ὄρχησις, σεως (ἡ).

Ballata; *s. f.* ὄρχημα, ατος (τό)· ὄρχησις, σεως (ἡ). -2. Guidar la ballata; χόρον ἄγω· χορεύω· χορηγέω-ῶ. -3. Specie di poesia; ὑπόρχημα, ατος (τό).

Digitized by Google

Ballatella; Ballatetta; Ballatina; *s. f. dim.* ὑπόρχημα, ατος (τό).
Ballatojo; *s. m.* προβολή, ῆς (ἡ)· στοά, ᾶς (ἡ).
Ballatore; *add.* ὀρχήστηρ, ηρος (ὁ)· ὀρχήστρια, ας (ἡ).
Balleria; *s. f.* χορεία, ας (ἡ).
Ballerina; *s. f.* ὀρχήστρια, ας (ἡ). -2. *Uccello;* σειοπυγίς, ίδος (ἡ)· σείουρα, ας (ἡ).
Ballerino; *s. m.* ὀρχηστής, οῦ (ὁ)· χορευτής, οῦ (ὁ). -2. Ballerino da corda; σκοινοβάτης, ου (ὁ)· πεταυριστής, οῦ (ὁ).
Balletta; *s. f. dim.* μικρὸν σκεύος, εος=ους (τό).
Balletto; *s. m.* χορεία, ας (ἡ).
Ballo; *s. m.* ὄρχησις, σεως (ἡ)· ὄρχημα, ατος (τό)· χορεία, ας (ἡ)· χορός, οῦ (ὁ). -2. Essere in ballo; πρᾶγμα τι λαμβάνω. -3. Maestro di ballo; ὀρχηστής, οῦ (ὁ)· ὀρχηστοδιδάσκαλος, ου (ὁ).
Ballone; *s. m. accr.* di Balla, μέγα σκεύος, εος=ους (τό).
Ballonzare; Ballonzolare; *v. intr.* σκαίρω.
Ballotta; *s. f.* κάστανον ἐψθόν, οῦ (τό). -2. Pillola; *Medicamento;* καταπότιον, ου (τό). -3. Suffragio; ψῆφος, εος=ους (τό).
Ballottare; *v. att.* ἐπι-ψηφίζω· ψηφίζομαι· ψηφοφορέω=ῶ.
Ballottazione; *s. f.* ψηφοφορία, ας (ἡ).
Ballotto; *s. m.* V. Ballotta.
Ballovardo; *s. m.* V. Baluardo.
Balneario; *add.* βαλανευτικός, ή, όν.
Balniere; *s. m.* ἀλιευτικὴ ναύς, νάως (ἡ).
Baloardo; *s. m.* V. Baluardo.
Baloccaggine; *s. f.* ἀδολεσχία, ας (ἡ)· φλυαρία, ας (ἡ)· λῆρος, ου (ὁ).
Baloccamento; *s. m.* παιδιά, ᾶς (ἡ)· διαριβή, ῆς (ἡ).
Baloccare; *v. att.* τέρπω· κατ-έχω· εὐφραίνω. -2. Dimorare, fermarsi; *perdendo tempo;* τρίβω. -3. Trastullarsi; τέρπομαι· εὐφραίνομαι.
Baloccheria; *s. f.* V. Baloccaggine.
Balocco; *s. m.* ἄνους, οῦ (ὁ, ἡ). -2. Trastullo; παιδιά, ᾶς (ἡ)· παίγνιον, ου (τό)· ἄθυρμα, ατος (τό)· τέρψις, εως (ἡ).
Baloccone; *avv. A guisa di balocco;* βραδέως.
Balogia; *s. f.* Ballotta.
Balogio; *add.* ἀμβλύς, εῖα, ύ.
Baloniere; *s. m.* V. Balniere.
Balorduccio; *add.* ἀμβλύς, εῖα, ύ.
Balordaggine; *s. f.* ἀμβλύτης, ητος (ἡ)· ἀναισθησία, ας (ἡ)· ἄνοια, ας (ἡ)· ἀλογιστία, ας (ἡ)· ἀπειροκαλία, ας (ἡ).
Balordamente; *avv.* ἀνοήτως.
Balorderia; *s. f.* V. Balordaggine.
Balordo; *add.* ἄνους, ουν· ἀνόητος, ον· σκαιός, ά, όν· ἀπειρόκαλος, ον.
Balsamico; *add.* βαλσαμικός, ή, όν.
Balsamino, o albero del balsamo; *s. m.* ξυλοβάλσαμον, ου (τό).
Balsamo; *s. m.* βάλσαμον, ου (τό). -2. Simile a balsamo; βαλσαμώδης, ες.
Balsimare; *v. att.* V. Imbalsamare.
Balta; *s. f.* V. Berta.
Balteo; *s. m.* ζωστήρ, ῆρος (ὁ)· τελαμών, ῶνος (ὁ).
Baluardo; *s. m.* πρόφραγμα, ατος (τό)· χῶμα, ατος (τό)· ὀχύρωμα, ατος (τό)· ἔρυμα, ατος (τό)· τείχισμα, ατος (τό). -2. Alzar baluardi; ἐπι-τειχίζω. -3. Di rincontro; ἀντ-επι-τειχίζω.
Balusante; *add. Di corta vista;* μυωπίας, ου (ὁ).
Balza; *s. f.* ἀπορρώξ, ῶγος (ὁ, ἡ). -2. Balzana; κράσπεδον, ου (τό).
Balzana; *s. f.* κράσπεδον, ου (τό).
Balzano (*cervello*); *add.* ἄστατος, ον· ἄτοπος, ον.
Balzante; *add.* πηδητής, οῦ (ὁ)· σκιρτητής, οῦ (ὁ)· ἀλτικός, ή, όν.
Balzare; *v. intr.* ἀν-απ-άλλομαι· σκιρτάω=ῶ· πηδάω=ῶ. -2. *La palla balza dal tuo;* ἡ τύχη σοι συναγωνίζεται. -3. Balzar dentro; εἰς-θρώσκω· εἰς-πηδάω=ῶ. -4. Balzar giù; ἀπο-βαίνω· ἀπο-βαδίζω.
Balzellare; *v. intr.* ὑπο-πηδάω=ῶ· πηδάω=ῶ· σκιρτάω=ῶ. -2. Imporre balzelli; φόρον, ο εἰσφορὰν προς-τάττω.
Balzello; *s. m.* φόρος, ου (ὁ)· εἰσφορά, ᾶς (ἡ)· δασμός, οῦ (ὁ)· σύνταξις, εως (ἡ).
Balzellone e Balzelloni; *avv.* πηδητικῶς. -2. Andare a balzellone; σκιρτάω=ῶ.
Balzo; *s. f. Balza, rupe;* ἀπορρώξ, ῶγος (ὁ, ἡ). -2. Salto; πήδημα, ατος (τό). -3. Andar a balzi; πηδάω=ῶ· σκιρτάω=ῶ. -4. Aspettar la palla al balzo; καιρὸν ἐκ-δέχομαι. -5. Balza; κράσπεδον, ου (τό).
Bambagia; *s. f.* ἐριόξυλον, ου (τό). -2. Essere avvezzo, tenuto, vivere nella bambagia; τρυφάω=ῶ.
Bamberottolo; *s. m. dim.* παιδάριον, ου (τό).
Bambina; *s. f.* παιδίσκη, ης (ἡ). -2. Far bambine, una bambina; ἀστοχέω=ῶ· ἁμαρτάνω· φάλλομαι.
Bambinaggine; *s. f.* παιδαριῶδες πρᾶγμα, ατος (τό)· φλυαρία, ας (ἡ).
Bambinello; *s. m. dim.* παιδίον, ου (τό).
Bambineria; *s. f.* V. Bambinaggine.
Bambinesco; *add.* παιδαριώδης, ες· παιδικός, ή, όν· μειρακιώδης, ες.
Bambinetto; *s. m. dim.* παιδίον, ου (τό)· βρεφύλλιον, ου (τό)· βρέφος, εος=ους (τό).
Bambino; *s. m.* παῖς, παιδός (ὁ, ἡ)· βρέφος, εος=ους (τό). -2. Fare a bambini; παρα-βαίνω τὰς πίστεις. -3. Che uccide bambini; βρεφοκτόνος, ον. -4. Uccisione di bambini; βρεφοκτονία, ας (ἡ).
Bambinuccio; *s. m.* παιδίον, ου (τό).
Bambo; *s. m.* παῖς, παιδός (ὁ). -2. Scimunito; ἄνους, ουν· νήπιος, ον· ἀνόητος, ον.
Bambocceria; *s. f.* V. Bambinaggine.
Bamboccio; *s. m.* V. Bambo.
Bambola; *s. f.* παιδίσκη, ης (ἡ)· κοράσιον, ου (τό)·
Bamboleggiare; *v. intr.* παίζω· φλυαρέω=ῶ· ληρέω=ῶ.
Bamboleggiatore; *add.* παίζων, ουσα, ον. φλύαρος, ον.
Bambolino; *s. m. dim.* παιδίον, ου (τό). -2. *Per ironia,* Tristo; μιαρός, ά, όν.
Bambolità; *s. f.* V. Bambinaggine.
Banca; *s. f. Luogo dove si dava la paga ai soldati;* τράπεζα στρατιωτική, (ἡ). -2. Scrivere uno alla banca; *Arrolarlo;* εἰς στρατιώτην ἐγ-γράφω. -3. *Banca dei commercianti;* V. Banco.
Bancario; *add.* τραπεζιτικός, ή, όν.
Bancarotta; *s. f.* χρεωκοπία, ας (ἡ). -2. Far bancarotta; χρεωκοπέω=ῶ.
Banchellino; *s. m.* κέρδιστος ἀνήρ, ἀνδρός (ὁ).

Digitized by Google

Banchettare; *v. att.* ἑστιάω-ῶ· εὐ-ωχέω-ῶ. -2. *Intr.* ἑστιάομαι-οῦμαι. -3. Senza aver banchettato; ἀκώμαστος, ον.

Banchetto; *s. m.* τραπέζιον, ου (τό). -2. Convito; θαλία, ας (ἡ)· δεῖπνον, ου (τό)· συμπόσιον, ου (τό). -3. Che rallegra il banchetto; ἀγλαόχωμος, ον. -4. Che è sempre a banchetto; ἀεί-χωμος, ον. -5. Sostituito al banchetto; ἀντί-δειπνος, ον. -6. Durante il banchetto; μεταδόρπιος, ον. -7. Venendo al banchetto; δαίτηθεν. -8. Fare banchetto; ἑστιάω-ῶ. -9. Chi va pazzo pei banchetti; δειπνομάνης, ες. -10. Banchetto splendido, festivo; θάλεια δαίς, τός (ἡ). -11. Fare splendidi banchetti; θαλιάζω. -12. Banchetto funebre; περι-δεῖπνον, ου (τό). -13. Far funebri banchetti; περι-δειπνέω-ῶ.

Banchiere e Banchiero; *s. m.* τραπεζίτης, ου (ὁ).

Banchina; *s. f.* χῶμα, ατος (τό)· χροῦς, χροῦ (ὁ).

Banco; *s. m.* βάθρον, ου (τό)· θρᾶνος, ου (ὁ). -2. Banco dei giudici; βῆμα, ατος (τό). -3. Dei rematori; ζυγά, ῶν (τά). -4. Che ha molti banchi di rematori; πολύζυγος, ον. -5. Dei mercanti; ἄβαξ, ακος (ὁ). -6. Aprir, far banco; τραπεζιτεύω· τραπεζιτικὴν ἀσκέω-ῶ. -7. Stare a banco; ἐπὶ βήματος καθῆμαι. -8. Di arena; χῶμα, ατος (τό)· σύρτις, εως (ἡ).

Banconcello; *s. m. dim.* μικρὰ τράπεζα, ας (ἡ).

Bancone; *s. m.* μεγάλη τράπεζα ας, (ἡ).

Banda; *s. f.* ταινία, ας (ἡ). -2. Compagnia di soldati; τάγμα, ατος (τό)· τάξις, εως (ἡ). -3. Una delle parti o destra o sinistra ecc.; μέρος, εος-ους (τό). -4. Parte del mondo; χώρα, ας (ἡ). -5. Andare alla banda; ἐκ-κλίνω· εἰς τεῖχος κατα-κλίνω. -B'. *Rovinare*; εἰς χεῖρον τρέπομαι. -Γ'. *Imbriacarsi*; μεθύω. -6. Da banda; *avv.* παρά· χωρίς. -7. Da banda a banda; πέραν. -8. Passar da banda a banda; διᾰ-πείρω· διᾰ-τιτρώσκω. -9. Andare da banda; εἰς μέρος ἀπο-κλίνω. -10. Metter da banda; λείπω· παρα-λείπω. -11. Tirarsi da banda; ἀφ-οδεύω. -12. Gli scherzi da banda; χωρὶς παιδίας. -13. Dalla banda opposta; ἐξ ἐναντίου. -14. Da ogni banda; πανταχόθεν. -15. Da nessuna banda; οὐδαμόθεν.

Bandato; *add.* ταινιωθείς, εῖσα, έν.

Bandeggiare; *v. att.* *Mandare in esilio*; φυγαδεύω.

Bandella; *s. f.* *Piccola banda*; ταινίδιον, ου (τό). -2. Spranga di ferro; ἐλασμός σιδηρικός, οῦ (ὁ).

Banderaio; *s. m.* σημειοφόρος, ου (ὁ).

Banderuola; *s. f.* ταινία, ας (ἡ)· σημεῖον, ου (τό). -2. *Istrumento per conoscere qual vento soffia*; ἀνεμούριον, ου (τό).

Bandiera; *s. f.* σημεῖον, ου (τό)· σημαία, ας (ἡ). -2. Innalzare, spiegare, inalberare la bandiera; αἴρω τὰ σημεῖα. -3. Spiegare la bandiera della ribellione; στασιάζω· στάσιν ποιέομαι-οῦμαι· ταραχὴν ποιέομαι-οῦμαι. -4. Far bandiera; *Passar avanti correndo*; προ-τρέχω. -5. Far la bandiera; *Dei sarti che rubano il panno tagliando i vestiti*; ἀπο-κνίζω· ὑφ-αρπάζω. -6. Far bandiera di ricatto; ἀντι-δίδωμι (τί τινι)· ἀμύνομαι ὁμοίοις (τινά). -7. Voltare bandiera; ἀπο-γυμνόω-ῶ. -8. Pazzo a bandiera; μωρότατος, η, ον.

Bandieruola; *s. f.* V. Banderuola.

Bandigione; *s. f.* V. Imbandigione.

Bandinella; *s. f.* δθόνη, ης (ἡ).

Bandire; *v. att.* κηρύττω· ἐπι-τάττω· δι-αγορεύω· ἀνα-κηρύττω· ἀν-αγορεύω· διᾰ-θρύλλω· ἐπ-αγγέλλω. -2. Esigliare; ἐξ-ορίζω· ἐκ-βάλλω· ἀπ-ελαύνω· φυγαδεύω. -3. Far bandire pubblicamente; ἀπο-κηρύττω. -4. Far bandire a vicenda, a rappresaglia; ἀντι-επι-κηρύττω. -5. Bandire all'incontro; ἀντι-κηρύττω.

Bandito; *add.* ἀπαγορευθείς, εῖσα, έν· φυγάς, άδος (ὁ, ἡ)· φυγαδευθείς, εῖσα, έν. -2. Stare bandito; ἐξόριστός εἰμι -3. Tenere bandito; φυγαδεύω. -4. Tenere corte bandita; συσσίτιον παρ-έχω.

Banditore; *s. m.* κήρυξ, υκος (ὁ).

Bando; *s. m.* *Decreto*; κήρυγμα, ατος (τό)· παράγγελμα, ατος (τό)· πρόγραμμα, ατος (τό)· προγραφή, ῆς (ἡ). -2. Denunciamento; ἐπαγγελία, ας (ἡ)· δήλωσις, σεως (ἡ)· διάδοσις, σεως (ἡ)· ἀναγόρευσις, σεως (ἡ)· ἀνακήρυξις, εως (ἡ). -3. Condannazione; φυγή, ῆς (ἡ). -4. Tener segreti i bandi; ῥητὰ ὡς ἀπορρήτα κρύπτω. -5. Andare in bando; V. Grido. -6. Esilio; φυγή, ῆς (ἡ). -7. Vivere in bando; φεύγω. -8. Andare in bando; ἐξ-ορίζομαι. -9. Dare il bando; ἐξ-ορίζω. -B'. *Abbandonare*; ἀπ-αγορεύω· ἐξ-ίσταμαι. -10. Porre in bando; φυγαδεύω. -11. Di bando; *In dono*; δωρεάν.

Bandoliera; *s. f.* ζωστήρ, ῆρος (ὁ)· τελαμών, ῶνος (ὁ).

Bandolo; *s. m.* κεφαλή, ῆς (ἡ)· πέρας, ατος (τό).

Bao; V. Bau.

Bara; *s. f.* φέρετρον, ου (τό)· λάρναξ, ακος (ἡ). -2. Sorta di lettiga; φορεῖον, ου (τό)· κλίνη, ης (ἡ). -3. Il morto è sulla bara; πρᾶγμα αὐτὸ μονονουχὶ λαλεῖ.

Barabuffa; *s. f.* V. Tumulto.

Baracca; *s. f.* καλύβη, ης (ἡ)· σκηνή, ῆς (ἡ)· σκῆνος, εος-ους (τό).

Baraccare; *v. intr.* σκηνάω-ῶ· καλύβην πήγνυμι· ἵστημι.

Baracchiere; *s. m.* κάπηλος, ου (ὁ).

Barare e Barrare; *v. att.* φενακίζω· ἐξ-απατάω-ῶ.

Bararia; *s. f.* *Il barare, truffa*; ἐξαπατή, ῆς (ἡ).

Barato; e

Baratro; *s. m.* βάραθρον, ου (τό). -2. Inferno; ᾅδης, ου (ὁ). -3. Somigliante a baratro, che ha figura di baratro; βαραθρώδης, ες.

Baratta; *s. f.* μάχη, ης (ἡ)· ἔρις, ιδος (ἡ).

Barattamento; *s. m.* ἀντάλλαγμα, ατος (τό)· ἀλλαγή, ῆς (ἡ).

Barattare; *v. att.* ἀλλάττω (τί τινος - τὶ ἀντί τινος)· δι-αλλάττω· ἐν-αλλάττω· μετ-αλλάττω· μετ-αλλάττομαι (τι ἀντί τινος, πρός τι)· δι-αμείβω (τί τινος). -2. Sbaragliare; διᾰ-σκεδάζω. -3. Ingannare; ἐξ-απατάω-ῶ.

Barattatore; *add.* ἀλλάττων, ουσα, ον.

Baratteria; *s. f.* ἐμπορία, ας (ἡ). -2. Fraude; δόλος, ου (ὁ)· ἀπάτη, ης (ἡ). -3. Far baratteria; δολερῶς πραγματεύομαι.

Barattiere o Barattiero; *Rivendugliolo*; προπώλης, ου (ὁ). -2. Truffatore; ἐξαπατάων, ουσα, ον· φέναξ, ακος (ὁ, ἡ).

Baratto; *s. m.* διάλλαγμα, ατος (τό)· ἀλλαγή, ῆς (ἡ). -2. Frode; δόλος, ου (ὁ)· ἀπάτη, ης (ἡ). -3. Barattiere; ἀπατέων, ουσα, ον. -4. Dare a, in baratto, far baratto; ἀλλάττω· ἀμείβω.

Digitized by Google

Barattolo; *s. m.* σκευάριον, ου (τό)· κάνεον=ουν, έου=οῦ (τό).
Barba; *s. m. Zio;* θεῖος, ου (ὁ).
Barba; *s. f.* πώγων, ωνος (ὁ)· γένειον, ου (τό)· ὑπήνη, ης (ἡ). -2. Principio, fondamento; ῥίζα, ης (ἡ). -3. All'a barba mia, alla barba di: ἄκοντι. -4. Coltivare la barba; πωγωνοτροφέω=ῶ. -5. Che coltiva la barba; πωγωνοτρόφος, ον. -6. Il coltivare la barba; πωγωνοτροφία, ας (ἡ). -7. Che porta la barba; πωγωνοφόρος, ον. -8. Il portare la barba; πωγωνοφορία, ας (ἡ). -9. Mettere la barba; γενειάζω. -10. Che ha la barba lunga; μακρογένειος, ον· μακροπώγων, ωνος (ὁ, ἡ). -11. Che ha molta barba; πολυγένειος, ον· πολυπώγων, ωνος (ὁ, ἡ). -12. Che ha poca barba; μικρογένειος, ον. -13. Che ha folta, lunga barba; βαθυπώγων, ον· βαθυγένειος, ον· δασυγένειος, ον· -14. Far barba; *Radice;* ῥιζοβολέω=ῶ. -15. Far la barba; πώγωνα ξυράω=ῶ. -16. Farsi la barba; δια-ξυράομαι=ῶμαι. -17. In barba grazia; κατὰ μέγιστον. -18. Che ha la barba rossa; χαλκεοπώγων, ωνος (ὁ).
Barbabietola; *s. f.* τεύτλιον, ου (τό)· τεῦτλον, ου (τό)· τευτλίς, ίδος (ἡ).
Barbacane; *s. m.* ἔρεισμα, ατος τοῦ τείχους (τό).
Barbaccia; *pegg.* di Barba; μακρὸς πώγων, ωνος (ὁ).
Barbacheppo; *s. m.* ἀνήτος, ου (ὁ).
Barbagia; *s. m.* πορνεῖον, ου (τό)·
Barbagianni; *s. m.* βυας, βύου (ὁ)· σκῶψ, πός (ὁ). -2. Balordo; V.
Barbaglio; *s. m.* παραβλέψις, εως (ἡ)· ἀνταύγεια, ας (ἡ).
Barbagrazia; *modo avv.* ἐν μεγάλης χάριτος καὶ ὀωρεᾶς μέρει· κατὰ μέγιστον.
Barbajanni; *s. m.* V. Barbagianni.
Barbalacchio; *s. m.* V. Barlacchio.
Barbandrocco; *s. m.* V. Babbeo.
Barbano; *s. m.* Θεῖος, ου (ὁ).
Barbaramente; *avv.* ὠμῶς· ἀγριδῶς· βαρβαρικῶς. -2. Parlare; βαρβαρίζω.
Barbare; *v. intr.* ῥιζόομαι=οῦμαι. -2. Barbarla ad uno; παρ-ευρίσκω.
Barbareggiare; *v. intr.* βαρβαρίζω.
Barbarescamente; *avv.* βαρβαρικῶς.
Barbaresco; Barbarico; *add.* βαρβαρικός, ή, όν.
Barbarie; *s. f.* ὠμότης, ητος (ἡ)· ὠμόν, οῦ (τό)· βαρβαρότης, ητος (ἡ)· ἀγριότης, ητος (ἡ).
Barbarismo; *s. m.* βαρβαρισμός, οῦ (ὁ).
Barbarizzare; *v. int.* V. Barbareggiare.
Barbaro; *add. e s. m.* βάρβαρος, ον. -2. Incivile; ὠμός, ή, όν· βαρβαρικός, ή, όν· ἄγριος, α, ον. -3. Nemico dei barbari; μισοβάρβαρος, ον. -4. Mezzo barbaro; μιξοβάρβαρος, ον. -5. Non barbaro; ἀ-βάρβαρος, ον. -6. Vivere, parlare come barbaro; βαρβαρίζω. -7. Parlare come un barbaro; βαρβαροφωνέω=ῶ. -8. Di animo barbaro; βαρβαρόθυμος, ον. -9. Rendere barbaro; βαρβαρόω=ῶ. -10. Ucciso dai barbari; βαρβαρόκτονος, ον. -11. Uccisore dei barbari; βαρβαροκτόνος, ον. -12. Di voce barbara; βαρβαρόφωνος, ον. -13. A modo di barbaro, In lingua barbara; *avv.* βαρβαρικῶς.
Barbassoro; *s. m.* ἀνήρ, ἀνδρός ἐξαίρετος (ὁ)· προπετής, οῦ (ὁ)· ἰταμός, ή, όν.
Barbata; *s. f.* ῥίζαι, ῶν (αἱ). -2. Barbatella; μόσχευμα, ατος (τό).

Barbatella; *s. f.* μόσχευμα, ατος (τό).
Barbato; add. V. Barbuto.
Barbazzale; *s. m.* ἀλυσίδιον, ου χαλινοῦ (τό)· ψάλιον, ου (τό). -2. Parlar senza barbazzale; παρ-ρησιάζομαι.
Barberesco; *add.* V. Barbaro.
Barberia; *s. f.* V. Barbieria.
Barbero; *s. m.* ἵππος, ου δρομεύς (ὁ).
Barbero; *add.* V. Barbaro.
Barbetta; Barbettino; *s. f. dim.* πωγώνιον, ου (τό). -2. *s. m.* Piccola radice; ῥιζίον, ου (τό).
Barbicare; *v. intr.* ῥιζόομαι=οῦμαι.
Barbicciuola; Barbicella; Barbiccina; Barbicola; *s. f.* ῥιζίον, ου (τό).
Barbiera; *s. f.* κουρευτρία, ας (ἡ).
Barbiere; *s. m.* κουρεύς, έως (ὁ) κουρευτής, οῦ (ὁ).
Barbieria; *s. f.* κουρεῖον, ου (τό)· πωγωνοκουρεῖον, ου (τό).
Barbigi; *s. m. pl.* μύσταξ, ακος (ὁ).
Barbino; *add.* V. Avaro, sciocco.
Barbio; *s. m.* τρίγλα, ης (ἡ).
Barbito; *s. m.* βάρβιτον, ου (τό)· βάρβιτος, ου (ἡ).
Barbogio; *s. m.* παράπληκτος, η, ον· παραφρονῶν, οῦσα, οῦν· τυφογέρων, οντος (ὁ).
Barbolina; *s. f. dim.* V. Barbetta.
Barbone; *s. m.* πωγωνοτρόφος, ον. -2. Sgherro; φονεύς, έως (ὁ). -3. Cane; κύων, κυνός λασιόθριξ (ὁ).
Barbozza; *s. f.* ἵππου γένειον, ου (τό).
Barbuccia; *s. f.* V. Barbetta.
Barbucino; *add. Di barba rada;* μικρογένειος, ον.
Barbugliamento; *s. m.* τραυλι=μός, οῦ (ὁ).
Barbugliare; *v. intr.* τραυλίζω.
Barbuta; *s. f. Elmetto;* κράνος, εος=ους (τό)· κόρυς, υθος (ἡ)· περικεφαλαία, ας (ἡ). -2. Soldato; κορυστής, οῦ (ὁ).
Barbuto; *add.* πωγωνιαῖος, α, ον· πωγωνιάτης, ου (ὁ). γενειήτης, ου (ὁ)· πωγωνίας, ου (ὁ)· πωγωνιᾶτις, ιδος (ἡ)· πωγωνίτης, ου (ὁ)· πωγωνῖτις, ιδος (ἡ)· πωγωνιήτης, ου (ὁ)· πωγωνιῆτις, ιδος (ἡ). -2. Radicato; ἐῤῥιζωμένος, η, ον· ῥιζωθείς, εῖσα, έν.
Barbuzza; *s. f. dim.* ῥιζίον, ου (τό).
Barca; *s. f.* κύμβη, ης (ἡ)· σκάφη, ης (ἡ)· σκάφος, εος=ους (τό)· πλοιάριον, ου (τό)· κελήτιον, ου (τό)· πλοῖον, ου (τό). -2. Andare in barca; κελητίζω· ναυτίλλομαι. -3. Quantità di materia ammassata; ὄγκος, ου (ὁ).
Barcaiuolo; e
Barcaruolo, e Barcheruolo; *s. m.* ναύτης, ου (ὁ)· ναυτικός, οῦ (ὁ)· κελευστής, οῦ (ὁ).
Barcata; *s. f.* φορτίδος ἄχθος, εος=ους (τό).
Barchetta; *s. f. dim.* di Barca; λέμβος, ου (ὁ)· πλοιάριον, ου (τό).
Barchettaiuolo; *s. m.* λέμβαρχος, ου (ὁ).
Barchettella; Barchettina; Barchettino; *s. f.* *s. m.* λεμβάδιον, ου (τό).
Barchetto; *s. m.* V. Barchetta.
Barchettuccio; *s. m.* V. Barchettella.
Barco; *s. m. Parco;* ζωιστροφεῖον, ου (τό).
Barcolamento; *s. m.* παραφορά, ᾶς (ἡ).
Barcollare; Barcollone e Barcolloni (andare); *v. intr.* παρα-φέρομαι.
Barcone; *s. m.* φορτίς, ίδος (ἡ)· στρογγύλη ναῦς, νάως (ἡ)· στρόγγυλον πλοῖον, ου (τό).

Digitized by Google

Barda; *s. f.* ἐπισάγματα, ων (τά)· φάλαρα, ων (τά).
Bardamentare; **Bardare**; } *v. att.* φαλάροις κατα-σκευάζω· ἁρμίζω.
Bardassa; *s. m.* κίναιδος, ου (ὁ).
Bardato; *add.* φαλάροις κατασκευασθείς, εῖσα, έν.
Bardatura; *s. f.* φάλαρα, ων (τά)· ἐφίππιον, ου (τό).
Bardella; *s. f.* ἐπισάγματα, ων (τά).
Bardellare; *v. att.* ἐπισάγμασι κατα-σκευάζω.
Bardelletta; *s. f. dim.* di Bardella; μικρὰ φάλαρα, ων (τά).
Bardo; *s. m.* ῥαψῳδός, οῦ (ὁ).
Bardosso (a); *modo avv.* ἀνευ ἐφιππίου· ἐπὶ γύμνου τοῦ ἵππου.
Bardotto; *s. m.* ἡμίονος, ου (ὁ, ἡ).
Barella; *s. f.* φορεῖον χορτικόν, οῦ (τό).
Barellare; *v. att.* φέρω. -2. *Intr.* Barcollare; παρα-φέρομαι.
Bareria; *s. f.* V. Barreria.
Bargagnare; *v. int.* ψωτίζω. -2. Tener pratica; πράττω.
Bargagno; *s. m. Pratica*; πραγματεία, ας (ἡ).
Bargello; *s. m.* δημόσιος, ου (ὁ)· συλληφόμενος, ή, ον.
Bargiglio; **Bargiglione**; } *s. m.* κάλλαια, ων (τά).
Barigliocino; *s. m. dim.* καδίον, ου (τό)· καδίσκος, ου (ὁ).
Bariglione; *s. m.* κάδος, ου (ὁ).
Barilaio; *s. m.* καδοποιός, οῦ (ὁ).
Barile; *s. m.* κάδος, ου (ὁ). -2. Da vino; οἰνοφόριον, ου (τό). -3. Alveare; κυψέλη, ης (ἡ). -4. Moneta fiorentina; δράχμη, ης (ἡ).
Bariletta; **Bariletto**; **Barilotto**; **Barilozzo**; } *dim.* di Barile; καδίον, ου (τό)· καδίσκος, ου (ὁ).
Baritono; *add.* βαρύτονος, ον.
Barlacchio; *add. Sciocco*; βλάξ, κός (ὁ)
Barlettaio; *s. m.* καδοποιός, οῦ (ὁ).
Barlione; *s. m.* V. Bariletto.
Barlume; *s. m.* δείλη, ης (ἡ)· λύγη, ης (ἡ)· ἠλύγη, ης (ἡ). -2. Andare al barlume; περὶ τὴν δείλην εἶμι.
Barnaggio; *s. m.* V. Baronaggio.
Barocciaio; *s. m.* ἁμαξεύς, έως (ὁ).
Barroccio; *s. m.* ἁμάξιον, ου (τό)· ἅμαξα, ης (ἡ).
Barocco; *add.* ἄτοπος, ον.
Barocco; **Baroccolo**; } *s. m. Sorta d'usura*; τόκος ἄδικος, ου (ὁ).
Barometrico; *add.* βαρομετρικός, ή, όν *G. M.*
Barometro; *s. m.* βαρόμετρον, ου (τό) *G. M.*
Baronaggio; *s. m.* δυναστεία, ας (ἡ).
Baronale; *add.* δυναστικός, ή, όν.
Baronare; *v. intr. Birboneggiare*; πτωχεύω.
Baronata; *s. f.* V. Bricconeria.
Baroncello; *add.* V. Birboncello.
Barone; *s. m.* δυνάστης, ου (ὁ). -2. Uomo illustre; ἀνήρ, ἀνδρός (ὁ). -3. Vagabondo; πλάνος, ου
Baronesco; *add. Vile*; φαῦλος, ον.
Baronessa; *s. f.* δυνάστις, ιδος (ἡ).
Baronevole; *add.* ἀνδρικός, ή, όν.
Baronevolmente; *add.* ἀνδρικῶς· ἀνδρείως.
Baronia; *s. m.* δυναστεία, ας (ἡ). -2. Quantità di baroni; πρωτεύοντες, ων (οἱ)· πρῶτοι ἀνδρῶν (οἱ).

Barra; *s. f.* ῥιγκός, οῦ (ὁ)· μοχλός, οῦ (ὁ)· κλεῖθρον, ου (τό)· ἔλασμα, ατος (τό).
Barrare; *v. att.* ῥιγκόω=ῶ. -2. Truffare; ἐξ-απατάω=ῶ.
Barretta; *s. f.* ῥιγκίον, ου (τό)· ἐλασμάτιον, ου (τό).
Barricare; *v. att.* ὀρυφακτόω=ῶ· ἀπο-γράττω· ἐμφράττω.
Barricata; *s. f.* ὀρύφακτον, ου (τό)· ὀρύφακτος, ου (ὁ)· ἐμφραγμός, οῦ (ὁ)· ἀπόφραξις, εως (ἡ)· προβολή, ῆς (ἡ).
Barriera; *s. f.* δρόμος, ου (ὁ). -2. Steccato; μοχλός, οῦ (ὁ).
Barrire; *v. att.* βρυχάομαι=ῶμαι.
Barrito; *s. m.* τοῦ ἐλέφαντος βρύχημα, ατος (τό).
Barrocciaio; *s. m.* V. Barocciaio.
Barroccio; *s. m.* V. Barroccio.
Baruffa; *s. f.* θόρυβος, ου (ὁ)· ἀψιμαχία, ας (ἡ)· διαπάλη, ης (ἡ).
Baruffevole; *add.* θορυβοποιός, όν· θορυβητικός, ή, όν.
Barullare; *v. intr.* καπηλέω=ῶ.
Barullo; *s. m.* προπώλης, ου (ὁ)· κάπηλος, ου (ὁ).
Barzelletta; *s. f.* παιδιά, ᾶς (ἡ).
Barzellettare; *v. intr.* παίζω· δημόομαι=οῦμαι.
Basa; *s. f.* V. Base.
Basalischio, Basalisco; V. Basilisco.
Basamento; *s. m. T. arch.* βάσις, σεως (ἡ)· θεμέλιος λίθος, ου (ὁ)· ἕδρα, ας (ἡ).
Bascià; *s. m.* ἀρχών, όντος (ὁ)· προστάτης, ου (ὁ).
Basciare; *v. att.* V. Baciare.
Bascio; *s. m.* V. Bacio.
Base; *s. f.* βάσις, εως (ἡ)· θεμέλιον, ου (τό)· κρηπίς, ίδος (ἡ). -2. Mettere la base; θεμελιόω=ῶ.
Baseo; *add.* V. Goffo, Balordo.
Basetta; *s. f.* μύσταξ, κος (ὁ).
Basilica; *s. f.* βασίλειον, ου (τό). -2. Tempio; βασιλική, ῆς (ἡ).
Basilisco; *s. m.* βασιλίσκος, ου (ὁ).
Basimento; *s. m.* λειποθυμία, ας (ἡ)· λειποψυχία, ας (ἡ).
Basimentuccio; *s. m. dim. di* Basimento; βραχεία λειποψυχία, ας (ἡ).
Basina; *s. f.* V. Basoffia.
Basio; *s. m.* V. Bacio.
Basire; *v. intr.* θνήσκω. -2. Svenire; λειποθυμέω=ῶ· λειποψυχέω=ῶ· ἐκ-λείπω. -2. Che basisce; λειπόψυχος, ον· λειπόθυμος, ον.
Basoffia; *s. f. Minestra*; ζωμίδιον, ου (τό).
Basoso; *add.* V. Stupido.
Bassà; V. Bascià.
Bassamente; *avv.* βαθέως· ταπεινῶς.
Bassamento; *s. m.* **Bassanza**; *s. f.* } V. Abbassamento.
Bassare; *v. att.* V. Abbassare.
Bassaride; *s. f.* V. Baccante.
Bassata; *s. f.* χοίλωμα, ατος (τό).
Bassettare; *v. att.* κτείνω.
Bassetto; *add. dim. di* Basso; ταπεινός, ή, όν.
Bassezza; *s. f.* ταπείνωσις, σεως (ἡ)· ταπεινότης, ητος (ἡ). -2. Bassezza di natali; ἀγένεια, ας (ἡ). -3. Di prezzo; εὐωνία, ας (ἡ). -4. Di sentimenti; ἀνελευθερία, ας (ἡ).
Basso; *s. m. Profondità*; βαθύτης, ητος (ἡ)· βάθος, εος-ους (τό)· βάθυσμα, ατος (τό).
Basso; *add.* ταπεινός, ή, όν· ὕστατος, η, ον. -2. Profondo; βαθύς, εῖα, ύ. -3. Chino; κατήφορος, ον. -4. *Di fiume*; βραχία, ων (τά). -5. A basso

Digitized by Google

prezzo; παρὰ μικρόν· ὀλιγελής, ές· εὔωνος, ον. -6. Basso rilievo; ἀναγλυφή, ῆς (ἡ). -7. Voce bassa; φωνὴ καθειμένη, ης (ἡ). -8. A voce bassa; (*parlare*); καθειμένως φωνέω-ῶ. -9. Dal basso; κάτωθεν· κατώτερον. -10. Di bassi natali; ἀγεννής, ές.

Basso; *avv. Bassamente*; κάτω· λεπτῶς· ταπεινῶς. -2. Parlar basso; καθειμένως φωνέω-ῶ. -3. Dar basso; ὑπο-καθ-ίζω. -B'. *Non essere a tempo*; ὑστερέω-ῶ τῶν καίρων. -4. Mettere a basso; κατα-στρέφομαι. -B'. *Ridurre in luogo inferiore*; ἐπι-κατα-βάλλω.

Bassorilievo; *s. m.* ἀναγλυφή, ῆς (ἡ).

Bassotto; *add. Di bassa statura*; στρόγγυλος, η, ον.

Bassura; *s. f.* V. Bassezza.

Basta; *s. f.* ῥαχή, ῆς (ἡ).

Bastabile; *add. Da poter bastare*; ἐπιμόνιμος, ον· ἐπιμόνος, ον.

Bastagio; *s. m.* φόρταξ, ακος (ὁ).

Bastajo; *s. m.* ἐπισαγμάτων τεχνίτης, ου (ὁ).

Bastalena (A); *modo avv. A tutto potere*; πάσῃ δυνάμει.

Bastante; *add.* ἀρκετός, ή, όν· ἱκανός, ή, όν· αὐτάρκης, ες· ἄρκιος, α, ον.

Bastantemente; *avv.* αὐτάρκως· ἄλις· ἱκανῶς· ἀφθόνως· ἀρκετῶς· ἀρκούντως.

Bastanza; *s. f. Ciò che è bastante*; αὐτάρκεια, ας (ἡ)· αὐταρκία, ας (ἡ). -2. Continuazione; συνέχεια, ας (ἡ)· αὐτάρκειες, εος (τό)· ἱκανότης, ητος (ἡ). -3. A bastanza; V. Bastantemente. -4. Avere a bastanza; ἀπ-αρκέομαι-οῦμαι. -5. Non Grande a bastanza; ἐλάττων τοῦ δέοντος. -6. Non avere a bastanza; ἀπλήστως ἔχω (τινός).

Bastarda; *s. f. Sorta di galea piccola*; τριήρης, εος-ους μικρά (ἡ).

Bastardato; *add.* δυσγενής, ές.

Bastardella; *s. f. Vaso di rame*; χαλκάβιον, ου (τό).

Bastardello; *s. m. dim.* νόθος, ον.

Bastardigia; *s. f.* νόθεια, ας (ἡ)· νόθευσις, σεως (ἡ).

Bastardo; *sost. e add.* δυσγενής, ές· νόθος, ον· νοθογέννητος, ον.

Bastardone; *accr. di* Bastardo; νόθος, ον.

Bastardume; *s. m.* νόθεια, ας (ἡ).

Bastare; *v. intr.* ἀρκέομαι-οῦμαι· ἐξ-αρκέω· δι-αρκέω-ῶ. -2. Conservarsi; χρονίζω. -3. Bastar l'animo; τολμάω-ῶ· τλῆμι. -4. Bastare affatto; ἀπ-αρκέω-ῶ. -5. Non bastar l'animo; ἀπορέω-ῶ. -6. Bastare a sè stesso; αὐταρκέω-ῶ. -7. Che basta a sè stesso; αὐτάρκης, ες· αὐτοτελής, ές. -8. Che basta a molti, a molte cose; πολυαρκής, ές.

Basterna; *s. f.* ὄρχημα, ατος (τό).

Bastevole; *add.* V. Bastante. -2. Egregio; προέχων, ουσα, ον· διαφέρων, ουσα, ον· διαφόρος, ον.

Bastevolezza; *s. f.* αὐτάρκεια, ας (ἡ).

Bastevolmente; *avv.* V. Bastantemente.

Bastia; *s. f.* θρηγκός, οῦ (ὁ). -2. Fortezza; ἐπιτείχισμα, ατος (τό)· προμαχεών, ῶνος (ὁ)· ἔπαλξις, εως (ἡ).

Bastiere; *s. m.* V. Bastimo.

Bastietta; *s. f. dim.* μικρὸς θρηγκός, οῦ (ὁ)· θρηγκίον, ου (τό).

Bastimento; *s. m.* ναῦς, ναῶς (ἡ)· πλοῖον, ου (τό). V. Nave.

Bastionare; *v. att.* περι-βάλλομαι· ἐπι-τειχίζω· ἀποχόω-ῶ· ὀχυρόω-ῶ προβολαῖς.

Bastioncello; *dim.* μικρὰ περιβολή, ῆς (ἡ).

Bastione; *s. m.* περιβολή, ῆς (ἡ)· προβολή, ῆς (ἡ)· ἐπιτείχισμα, ατος (τό)· πρόβλημα, ατος (τό)· ἔπαλξις, εως (ἡ)· ὀχύρωμα, ατος (τό)· χαράκωμα, ατος (τό)· τεῖχος, εος-ους (τό)· ἔρυμα, ατος (τό)· κῶμα, ατος (τό).

Bastire; *v. att.* V. Fabbricare.

Bastita; *s. f.* V. Bastia.

Basto; *s. m.* σκευήλια, ων (τά). ἐπίσαγμα, ατος (τό). -2. Non portar basto; *non comportare ingiuria*; ὕβρεις οὐ φέρω. -3. Rodere il basto ad alcuno; *dir male di chi disse male di noi*; ἀντι-λοιδορέω-ῶ. -4. Serrare il basto; *sollecitare*; ἐπ-είγω.

Bastonaccio; *accr.* παχὺ βάκτρον, ου (τό).

Bastonamento; *s. m.* V. Bastonatura.

Bastonare; *v. att.* ξυλοκοπέω-ῶ· δέρω· μαστιγόω-ῶ· ῥαβδίζω· τύπτω· αἰκίζω.

Bastonata; *s. f.* αἴκισμα, ατος (τό)· ξυλοκοπία, ας (ἡ)· ῥάπισμα, ατος (τό). -2. Danno; ζημία, ας (ἡ). -3. Dar bastonate; V. Bastonare. -4. Fare alle bastonate; ἀλλήλας ῥαβδίζω.

Bastonatura; *s. f.* ξυλοκοπία, ας (ἡ)· μαστίγωσις, σεως (ἡ).

Bastoncello; Bastoncino; *s. m. dim.* βακτηρίδιον, ου (τό).

Bastone; *s. m.* βακτηρία, ας (ἡ)· βακτήριον, ου (τό). βάκτρον, ου (τό)· ῥάβδος, ου (ὁ)· σκῆπων, ωνος (ὁ). -2. Del comando; σκῆπτρον, ου (τό). -3. Aiuto, appoggio; ῥάβδος, ου (ὁ). B'. *Della vecchiaia*; γήρως ἔρεισμα, τος (τό). -4. Appoggiare ad un bastone; βακτηριάζω. -B'. *N. pass.* βακτηρεύω. -5. Appoggiato ad un bastone; παρα-βακτρός, όν. -6. Giuocare di bastone, bastonare; μαστιγόω-ῶ. -7. Mettere un legno su per un bastone; πλανάομαι-οῦμαι. -8. Che non si sostiene sul bastone; ἀσκίπων, ον. -9. Senza bastone; ἄραβδος, ον.

Bastonello; Bastonetto; *s. m. dim. di* Bastone; βακτρίδιον, ου (τό).

Bastoniere; *s. m.* ῥαβδοφόρος, ου (ὁ).

Bastracone; *s. m.* παχύς, έος (ὁ).

Batacchia; *s. f.* V. Batacchiata.

Batacchiare; *v. att.* δέρω· αἰνίζω.

Batacchiata; *s. f.* αἴκισμα, ατος (τό)· αἰκισμός, οῦ (ὁ). -2. Percossa; πληγή, ῆς (ἡ).

Batacchio; *s. m.* V. Bastone.

Batalo; *s. m.* V. Batolo.

Batassare; *v. att.* σείω.

Batide; *s. f. Sorta di pesce*; βατίς, ῖδος (ἡ).

Batistèo; *s. m.* V. Battistèro.

Batocchio; *s. m.* ῥόπαλον, ου (τό).

Batolo; *s. m.* ἐπωμίς, ῖδος (ἡ).

Batosta; *s. f. Baruffa*; λοιδορία, ας (ἡ)· ἔρις, ιδος (ἡ). -2. Combattimento; μάχη, ης (ἡ). -3. Far batosta; ἐρίζω,

Batostare; *v. intr.* λοιδορέω-ῶ· ἐρίζω. -2. Combattere; μάχομαι.

Battaglia; *s. f.* μάχη, ης (ἡ)· ἀγών, ῶνος (ὁ)· ἅμιλλα, ης (ἡ). -2. Appiccare, commettere, fare, ingaggiare la battaglia; εἰς μάχην ἔρχομαι. -3. Battaglia della cavalleria; ἅμιλλα, ης (ἡ ἱππων). -4. Combattere una battaglia; μάχην μάχομαι. -5. Costante nella battaglia; μενεπτόλεμος, ον.

Digitized by Google

-6. Dar battaglia; μάχομαι. -7. Fu data una battaglia; ἡ μάχη ἐγενετο. -8. Che eccita alla battaglia; ἐγερσίμαχος, ον. -9. Essere a battaglia; V. Battagliare. -10. Battaglia della fanteria; πεζομαχία, ας (ἡ)· μάχη πεζή, ῆς (ἡ). -11. Guadagnare una battaglia; μάχην νικάω=ῶ. -12. Instancabile nella battaglia, che sostiene le fatiche della battaglia; ἀκαμαντοχάρμης, ες· μενεχάρμης, ου (ὁ)· μενεχάρμος, ον. -13. Battaglia navale; ναυμαχία, ας (ἡ). -14. Che concerne la battaglia navale; ναυμαχικός, ή, όν. -15. Desiderare di dare una battaglia navale; ναυμαχησείω. -16. Dare una battaglia di mare; ναυμαχέω=ῶ. -17. Vincere una battaglia navale; ναυκρατέω=ῶ. -18. Che sostiene il rumore della battaglia; μενέδουπος, ον. -19. Che accorre al tumulto della battaglia; βοηθόος=οῦς, όον=οῦν. -20. Ucciso in battaglia; δαϊκτάμενος, η, ον. -21. Venire a battaglia; μάχομαι.

Battagliare; *v. att.* προς-βάλλω· πολιορχέω=ῶ. -2. Combattere; μάχομαι· ἀμιλλάομαι=ῶμαι.

Battagliatore; Battagliere; Battagliereseo; } *add.* μαχητής, οῦ (ὁ). -2. Bellicoso; μάχιμος, ον· πολέμιος, ον.

Battaglieroso; *add.* θούριος, α, ον.

Battagliesco; *add.* V. Battagliereseo.

Battaglietta; *s. f. dim.* μικρὰ μάχη, ης (ἡ).

Battaglievole; *add.* θούριος, α, ον· μαχητής, οῦ (ὁ).

Battaglio; *s. m.* ῥόπτρον, ου (τό).

Battaglione; *s. m. Battaglio grande; μέγα ῥόπτρον*, ου (τό). -2. *Numero determinato di soldati*; σπεῖρα, ας (ἡ)· λόχος, ου (ὁ)· -3. Capo di battaglione; λοχαγός, οῦ (ὁ). -4. Essere capo di battaglione; λοχαγέω=ῶ.

Battaglioso; *add.* στρατιωτικός, ή, όν. -2. V. Battaglieroso.

Battagliuola; Battagliuzza; } *s. f. dim.* μικρὰ μάχη, ης (ἡ).

Batteggiare; *v. att.* V. Battezzare.

Battelletto: *dim.* μικρὰ σκάφη, ης (ἡ)· μικρὸν σκάφος, εος=ους (τό)· σκαφίδιον, ου (τό)· λεμβάδιον, ου (τό).

Battello; *s. m.* σκάφη, ης (ἡ)· σκάφος, εος=ους (τό)· λέμβος, ου (ὁ).

Battente; *s. m. Battitoia, cioè La parte delle imposte che batte nello stipite*; πτύξ, ύκος (ἡ)· πτύκη, ης (ἡ). -2. A due battenti; δίλιδες, ων (αἱ).

Battere; *v. att.* τύπτω· μαστιγόω=ῶ· κρούω· πλάττω. -2. Il cuore; ἀράσσω. -3. Il polso; ἀρτήριαι σφύζουσιν. -4. Arrivare ad un luogo; (*Del mare, dei fiumi, ecc.*); προς-κλύζω. -5. Andare in fretta; σπεύδω. -6. Nel vero; ἐγγίζω τῇ ἀληθείᾳ. -7. Nel verisimile; ἐγγίζω τῇ πιθανότητι. -8. Far duello; μονομαχέομαι=οῦμαι. -9. Battersi per capo; εὐτελῶς ἀγοράζομαι. -10. Battersela; ταχέως ἀπ-αλλάττομαι. -11. In un batter d'occhio; ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ. -12. Battere il grano; τρίβω σῖτον· ἀλοάω=ῶ· -13. Il ferro; χαλκεύω. -14. Le mani; κροτέω=ῶ. -15. Moneta; νόμισμα ἐκ-τυπόω=ῶ. -16. Battere la palla; *Incominciare il giuoco*; σφαιρομαχίας ἄρχω. -17. Batter l'inimico; δια-μάχομαι. -18. Le fortezze; πολιορχέω=ῶ. -19. La cassa; στρατολογέω=ῶ. -20. La strada, il cammino; δοκιμάζω πορείαν· ὁδὸν βαδίζω. -21. A un segno; τὸν σκοπὸν αὐτὸν βλέπω. -22. Batter checchesia altrui nel mostacchio; βάλλω ἐς στόμα. -B'. *Rimproverare*: ὀνειδίζω. -23. Gli occhi; σκαρδαμύττω. -24. Non battere gli occhi; ἀτενίζω. -25. Il capo nel muro; ἀπο-νοέομαι=οῦμαι. -26. Il culo in terra; κατ-ισθίω· χρεοκοπέω=ῶ. -27. Il culo in un cavicchio; προς-κρούω λίθῳ. -28. Il ferro mentre è caldo; αὐτόματον καιρὸν λαμβάνω. -29. Il petto; κόπτω. -30. In terra; κατα-βάλλω. -31. Batter la borsa, la diana; *tremare pel freddo*; τρέμω. -32. La capata; θνήσκω. -33. Le ali; πτερὰ σείω. -34. Le gazzette; V. La borsa. -35. Le ore; ὥρας σημαίνω. -36. Non batter parola; οὐ χαίνω. -37. Batter contro; ἀντι-τυπέω=ῶ· ἀντι-πλήσσω. -38. Battere allo stinco; ἀντι-κνημίζω.

Batteria; *s. f.* πυρόβολα, ων (τά) *G. M.* -2. Drizzar batteria; τὰ πυρόβολα ἐφ-ίστημι.

Battesimo; *s. m.* βαπτισμός, οῦ (ὁ)· βάπτισμα, ατος (τό).

Battezzamento; *s. m.* βάπτισις, σεως (ἡ)· βάπτισμα, ατος (τό).

Battezzare; *v. att.* βαπτίζω· βάπτω. -2. Dare il nome; ὀνομαιοθητέω=ῶ.

Battezzato; *add.* βαπτός, ή, όν. -2. Non battezzato; ἀβάπτιστος, η, ον.

Battezzatore; Battezziere; } *s. m.* βαπτιστής, οῦ (ὁ).

Batticuore; *s. m.* φόβος, ου (ὁ)· φυγμός, οῦ (ὁ).

Battifolle; *s. m. Bastione*; προβολή, ῆς (ἡ).

Battifredo; *s. m.* πύργος, ου (ὁ).

Battifuoco; *s. m.* πυρεῖον, ου (τό).

Battigia; *s. f.* ἐπιληψία, ας (ἡ).

Battilano, o Battilana; *s. m.* ἐριοπλύτης, ου (ὁ)· ἐριουργός, όν.

Battiloro; *s. m.* χρυσόχοος, ου (ὁ).

Battimano; Battimanno; } *s. m.* κρότημα, ατος (τό).

Battimento; *s. m.* πλῆξις, εως (ἡ).

Battinzecca; *s. c.* ἀργυροκόπος, ου (ὁ, ἡ).

Battirame; *s. m.* χαλκεύς, έως (ὁ).

Battisoffia; Battisoffiola; } *s. f.* τρόμος, ου (ὁ).

Battista; *add.* V. Battezzatore.

Battistèo; Battistèro; } *s. m.* βαπτιστήριον, ου (τό).

Battistrada; *s. m.* πρόδρομος, ον.

Battito; *s. m.* V. Batticuore.

Battitoio; *s. m.* V. Battente.

Battitura; *s. f.* πληγή, ῆς (ἡ)· πλῆξις, εως (ἡ). -2. Dare battiture; V. Battere.

Battizzare; V. Battezzare.

Batto; *s. m. Sorta di naviglio*; σκάφη, ης (ἡ).

Battocchio; *s. m.* V. Battaglio.

Battuta; *s. f.* V. Battitura. -2. *Misura di tempo nella musica*; ῥυθμός, οῦ (ὁ)· ἄρσις, καὶ θέσις. -3. A battuta; πρὸς ἄρσιν, καὶ θέσιν. -4. Del polso; ἀρτηρίας σφυγμός, οῦ (ὁ)· παλμός, οῦ (ὁ). -5. Del cuore; ἅλμα, ατος (τό)· παλμός, οῦ (ὁ).

Battutella; *dim.* ῥυθμίδιον, ου (τό).

Battuto; *s. m. Suolo*; ἔδαφος, εος=ους (τό)· δάπεδον, ου (τό).

Battuto; *P. pass.* πληκτός, ή, όν. -2. Via battuta, frequentata; τρίβος, ου (ἡ)· στειβομένη, ης (ἡ). -3. Battuto da sè stesso; αὐτότυπος, ον. -4. Battuto colle mani; ἀραξιχείρος, ον. -5. Non battuto; ἀκρότητος, ον. -6. Non battuto

Digitized by Google

(Via); ἀστιβής, ἐς· ἀστίβητος, ον· ἄστιβος, ον. -Β'. *Colpito*; ἄπληκτος, ον. -Γ'. *Coniato*; ἄτυπος, ον.

Battucchieria; *s. f.* V. Sofisticheria.

Batuffo; Batuffolo; *s. m.* σύγχυσις, εως (τό)· ἐλκύσματα, ων (τά).

Bau; *s. m. indecl.* μορμολύκειον, ου (τό). -2. Fare bau, bau; μορμολύττομαι.

Baucia; *s. f.* V. Pastinaca.

Baudo; *add.* V. Baldo.

Baule; *s. m.* κιβωτός, οῦ (ὁ).

Bauletto; Baulino; *s. m. dim.* κιβωτάριον, ου (τό)· κιβώτιον, ου (τό).

Bausette; V. Bau.

Bava; *s. f.* σίαλον, ου (τό)· ἀφρὸς τοῦ στόματος. -2. Far bava, la bava; ἐξ-αφρίζω. -3. Bava di vento; πνευμάτιον, ου (τό).

Bavalino; Bavaglio; *s. m.* ὀθόνιον, ου (τό).

Bavalischio; *s. m.* V. Basilisco.

Bavella; *s. f.* νῆμα, ατος (τό)· βομβύκινον, ου (τό).

Baviera; *s. f. Visiera*; κυνέης πρόσωπον, ου (τό).

Bavoso; *add.* ἀφρώδης, ες· σιαλώδης, ες· σιαλικός, ή, όν.

Bazza; *s. f.* κύβος, ου (ἡ). -2. *Buona fortuna*; εὐτυχία, ας (ἡ).

Bazzarrare; *v. att. Barattare*; συν-αλλάττομαι.

Bazzarratore; *verb.* συναλλακτής, οῦ (ὁ).

Bazzarro; *s. m. Baratto*; συναλλαγή, ῆς (ἡ).

Bazzecola; *s. f.* V. Bazzicatura.

Bazzesco; *add.* ἀπαίδευτος, ον.

Bazzica; *s. f. Uomo famigliare*; οἰκεῖος, ου (ὁ)· οἰκεῖα, ας (ἡ). -2. Conversazione; οἰκειότης, ητος (ἡ).

Bazzicare: *v. intr.* συν-διατρίβω (ἔν τινι τόπῳ)· θαμίζω (εἴς τινα τόπον). -2. Con una persona; χράομαι=ῶμαι (τινί).

Bazzicatura; Bazzicheria; *s. f.* γρυτάρια, ων (τά).

Bazzotto; *add. Tra sodo e tenero*; ὑπόσκληρος, ον.

Bdellio; *s. m. T. bot.* βδέλλιον, ου (τό).

Bè; *Voce che manda fuor la pecora*; βή.

Bealtà; V. Beltà.

Beare; *v. att.* μακαρίζω.

Beatamente; *avv.* μακαρίως.

Beatanza; Beatezza; *s. f.* V. Beatitudine.

Beatificare; *v. att. Beare*; μακαρίζω. -2. Gloriare, lodare; ὑπερ-επ-αινέω=ῶ. -3. Dare il culto di beato; ὡς ἱερὸν ἔχω.

Beatificatore; *add.* μακαρίζων, ουσα, ον.

Beatificazione; *s. f.* μακαρισμός, οῦ (ὁ)· καθιέρωσις, σεως (ἡ)· ἀποθέωσις, σεως (ἡ).

Beatifico; *add. Che fa beato*; μακαρίζων, ουσα, όν· εὐδαιμονικός, ή, όν.

Beatissimo; μακαριώτατος, η, ον.

Beatitudine; *s. f.* e

Beatitudo; *s. f.* μακαριότης, ητος (ἡ)· μακαρία, ας (ἡ)· εὐδαιμονία, ας (ἡ)· εὐτύχημα, ατος (τό).

Beato; *add.* μακάριος, α, ον· ὄλβιος, α, ον· εὐτυχής, ές. -2. Pur beato! μακάρις! θεός! -3. Da tenersi per beato; μακαριστός, ή, όν. -4. Far beato; μακαρίζω. -5. Essere beato; εὐτυχέω=ῶ.

Becca; *s. f.* ταινία, ας (ἡ).

Beccaccia; *s. f.* σκολόπαξ, ακος (ὁ).

Beccaccino; *s. m.* σκολόπαξ ἐλάττων.

Beccaficata; *s. f.* V. Beccaficidio.

Beccaficidio; *s. m. Scorpacciata di beccafichi*; συμπόσιον συνεστὸς ἐκ τῶν συκαλίδων.

Beccafico; *s. m.* συκαλίς, ίδος (ἡ).

Beccaio; *s. m.* κρεωπώλης, ου (ὁ)· κρεουργός, οῦ (ὁ, ἡ)· ἄρταμος, ου (ὁ). -2. Fare il beccaio; κρεουργέω=ῶ. -3. Secondo il costume dei beccai; κρεουργικόν.

Beccalite; *s. m.* ἱριστικός, ή, όν.

Beccamorto; *s. m.* νεκροφόρος, ου (ὁ)· ταφεύς, έως (ὁ).

Beccare; *v. att.* τίλλω· κολάπτω. -2. Mangiare; τρώγω· ἐσθίω· ἔδομαι. -3. Guadagnare; σπουδαίως ἐπι-τυγχάνω. -4. Beccarsi i geti; φρούδως πειράομαι=ῶμαι -5. Beccarsi il cervello; δι-άγω μεριμνῶν. -6. Dare beccare; ὄρνιθας σιτέομαι =οῦμαι. -7. Dar beccare al cervello; κενὰ μελετάω=ῶ. -8. Dare beccare ai polli del Prete; *morire*; τελευτάω=ῶ· θνήσκω.

Beccarello; *dim. di* Becco; *αἰγίδιον*, ου (τό)· τραγίσκος, ου (ὁ).

Beccaro; *s. m.* V. Beccaio.

Beccastrino; *s. m. Sorta di zappa*; δίκελλα, ης (ἡ).

Beccata; *s. f.* τῷ ῥύγχει πληγή, ῆς (ἡ)· δῆγμός, οῦ (ὁ).

Beccatella; *s. f. dim. di* Beccata; ψωμίον, ου (τό) κρέως. -2. Cosa di poco momento; λῆροι, ων (οἱ).

Beccatello; *s. m.* προθυρίς, ίδος (ἡ). -2. *Dim. di* Becco; τραγίσκος, ου (ὁ).

Beccatina; *s. f.* V. Beccatella.

Beccatoio; *s. m.* σαγίον, ου (τό).

Beccheggiare (*delle navi*); *v. intr.* δονέομαι =οῦμαι· σείομαι.

Beccheggio; *s. m.* ἀνταλσία, ας (ἡ)· ὀδνησις, σεως (ἡ).

Beccherello; *s. m. dim.* V. Beccarello.

Beccheria; *s. f.* κρεωπωλεῖον, ου (τό).

Becchetto; *dim.* V. Beccarello.

Becchico; *add.* βηχικός, ή, όν.

Becchino; *s. m.* V. Beccamorto.

Becco; *s. m.* ῥάμφος, εος=ους (τό)· ῥύγχος, εος=ους (τό). -2. Bocca; στόμα, ατος (τό). -3. A strappa becco; *a scelta*; ἐξαιρέτως. -4. La punta del naviglio; ἔμβολον, ου (τό). *Pl.* ἔμβολοι, ων (οἱ). -5. Con lungo becco; μακρόῤῥυγχος, ον. -6. Che ha il becco ricurvo o torto; ἀγκυλοχείλης, ες. -7. Dar di becco; δάκνω. -8. Fare il becco all'oca; κολωφώνα ἐπι-τίθημι· ἐπι-τελέω=ῶ (τί). -9. Mettere il becco in molle; λόγου ἀφορμὴν λαμβάνω.

Becco; *s. m. Maschio della capra*; τράγος, ου (ὁ)· κριός, οῦ (ὁ)· κτίλος, ου (ὁ). V. Capro.

Becconaccio; Beccone; *s. m. pegg.* *s. m. accr.* μέγας τράγος, ου (ὁ).

Beente; *P. pres.* πίνων, ουσα, ον.

Befana; *s. f.* λαμία, ας (ἡ)· μορμολυκεῖον, ου (τό). -2. Donna brutta; γύνη ἄμορφος (ἡ). -3. Epifania; Ἐπιφανία, ας (ἡ).

Befania; *s. f.* Ἐπιφανία, ας (ἡ).

Beffa; *s. f.* ἐμπαιγμός, οῦ (ὁ)· λῆροι, ων (οἱ). παίγνιον, ου (τό)· χλευασμός, οῦ (ὁ). -2. Far beffa, beffe; παίζω· ἐμ-παίζω. -3. Farsi beffe; ἐπι-γελάζω. -4. Da beffe; ἐν παιδιᾷ.

Beffardo; *s. m.* χλευαστής, οῦ (ὁ)· σκώπτης, ου (ὁ)· ἐμπαίκτης, ου (ὁ).

Beffare; *v. att.* χλευάζω· σκώπτω· παίζω· ἐμ-παίζω. -2. Non curare; ὀλιγωρέω=ῶ. -3. Ingannare; ἐξ-απατάω=ῶ.

Digitized by Google

Beffe; V. Beffa.
Beffeggiamento; *s. m.* χλευασμός, οῦ (ὁ).
Beffeggiare; *v. freq. di* Beffare; μωκάομαι· μυκτηρίζω· τωθάζω· κατα-γελάω=ῶ. -2. Beffeggiare a vicenda; ἀντι-μυκτηρίζω· ἀντι-τωθάζω,
Beffeggiatore; *add.* μωκώμενος, η, ον.
Befferia; *s. f.* V. Beffa.
Beffevole; *add.* φαῦλος, η, ον.
Bega; *s. f.* V. Altercazione.
Beghina; *s. f.* V. Pinzochera.
Beghino; *s. m.* V. Pinzochero.
Begole; *s. f. pl.* V. Bagatelle.
Beitore; *s. m.* πότης, ου (ὁ)· πότις, ιδος (ἡ).
Belamento; *s. m.* βληχή, ῆς (ἡ)· βληχηθμός, οῦ (ὁ).
Belare; *v. intr.* βληχάομαι=ῶμαι· βληχέομαι=οῦμαι. -2. Piangere; χλαίω. -3. Gracchiare, cicalare; ληρέω=ῶ.
Belato; *s. m.* V. Belamento. -2. Senza belato; ἀβληχής, ές.
Bellamente; *avv.* καλῶς· εὖ. -2. Adagio; βραδέως.
Bellare, Guerreggiare; *v. intr.* πολεμέω=ῶ.
Belletta; *s. f.* ὶλύς, ύος (ἡ)· πηλός, οῦ (ὁ). -2. Fondigliuolo, fondaccio; ὑπόστημα, ατος (τὸ).
Belletto; *s. m.* φῦκος, εος=ους (τό)· ἔντριμμα, ατος (τό). -2. Dare il belletto; φυκόω=ῶ. -3. *Intr.* φυκόομαι=οῦμαι· καλλιγραφέομαι=οῦμαι. -4. Senza belletto; ἀκόμμωτος, ον· ἄφυκος, ον.
Bellezza; κάλλος, εος=ους (τό)· καλλονή, ῆς (ἡ)· εὐμορφία, ας (ἡ)· -2. Piacere; ἡδονή, ῆς (η). -3. Far del ben bellezza; εὖ-πράττω. B'. *Ironic.* Sciallacquare; κατ-αν-αλίσκω. -4. Dar bellezza; κάλλος προς-τίθημι.
Bellico; *s. m.* ὀμφαλός, οῦ (ὁ).
Bèllico; *add.* πολεμικός, ή, όν· μάχιμος, η, ον.
Bellicolo; *s. m.* V. Bellico.
Bellicosamente; *avv.* πολεμικῶς.
Bellicoso, *add.* e
Belligero; *add.* πολεμικός, ή, όν. -2. Assai bellicoso; πολύχαρμος, ον.
Bellimbusto; *s. m.* ἐρωτύλος, ου (ὁ)· φιλόκοσμος, ου (ὁ).
Bellino; *add. dim.* V. Belloccio.
Bello; *s. m. Beltà*; κάλλος, εος=ους (τό)· καλόν, οῦ (τό). -2. Cosa utile; καλόν, οῦ (τό)· πρέπον, οντος (τό). -3. Commodità; καιρός, οῦ (ὁ). -4. Far il bello; καλλωπίζομαι. -5. Di bello; ἐκούσιος, α, ον. *Avv.* ἐκουσίως. -6. Amante del bello; φιλόκαλος, ον. -7. Essere amante del bello; φιλοκαλέω=ῶ.
Bello; *add.* καλός, ή, όν· εὐειδής, ές· χαρίεις, εσσα, εν· εὐπρεπής, ές· εὐσχήμων, ον. -2. Le cose belle; κάλλεα=η, έων=ῶν (τά). -3. Ben in assetto; εὔτακτος, ον. -4. Sontuoso; λαμπρός, ά, όν. -5. Grande; μέγας, μεγάλη, μέγα. -6. Frizzante; acuto; ὀξύς, εῖα, ύ. -7. Piacevole; ἡδύς, εῖα, ύ. -8. Bell'e fatto; τέλειος, ον· τέλεος, α, ον. -9. Andare alle belle; χαρίζομαι· ἀρεσκεύομαι. -10. Far bello; καλλύνω. -11. Rendere più bello; καλλιόω=ῶ. -12. Farsi bello; *Abbellirsi*; ἐγ-καλλωπίζομαι. -B'. Di chicchessia; ἀπο-νέμω ἐμαυτῷ τιμήν· ἀγάλλομαι (τινί). -13. Di bel dì, di bel mezzodì; ἐν αὐτῇ μεσημβρίᾳ. -14. Agire come inesperto del bello; ἀπειροκαλεύομαι. -15. Nemico del bello; μισόκαλος, ον.
Bello; *avv.* καλῶς. -2. Bel bello; ἠρέμα· βαδήν. -3. Andar bel bello; βαδὴν βαίνω.
Belloccio; *add.* ὡραῖος, α, ον.
Bellore; *s. m.* V. Bellezza.
Belloso; *add.* V. Bello.
Bellua; *s. f.* V. Belva.
Belluccio; *dim. di* Bello; καλλίων, ον.
Bellumore; *s. m.* ἀστεῖος, ον· εὐτράπελος, ον.
Belo; *s. m. Belato*; βληχή, ῆς (ἡ).
Belone; *s. m. Colui che bela*; κλαυθμώδης, ες.
Beltà; *s. f.* V. Bellezza.
Beltresca; *s. f.* V. Bertesca.
Belva; *s. f.* θήρ, θηρός (τό)· θηρίον, ου (τό).
Bembè; δήπου.
Ben; *s. m. Frutto*; βάλανος, ου (ἡ).
Benacconciamente; *avv.* ὀρθῶς.
Benaffetto; *add.* εὔνοος=ους, οον=ουν· εὐνοϊκός, ή, όν· εὐμενής, ές. -2. Essere benaffetto; εὐνόως ἔχω.
Benaguratamente; **Benagurosamente**; } *avv.* δεξιῶς.
Benallevato; *add.* εὐπαίδευτος, ον.
Benandata; *s. f.* γέρας, ατος (τό).
Benavventuranza; *s. f.* εὐτυχία, ας (ἡ)· εὐδαιμονία, ας (ἡ).
Benavventuratamente; *avv.* εὐτυχῶς· ἀγαθῇ δίχη.
Benavventurato; *add.* εὐτυχής, ές· εὐδαίμων, ον.
Benavventurosamente; *avv.* V. Benavventuratamente.
Benavventuroso; *add.* V. Benavventurato.
Benchè; *cong.* καιπέρ· ὅτι γε· εἰ καί. -2. Per benchè; καιπέρ.
Bencreato; *add.* πεπαιδευμένος, η, ον.
Benda; *s. f.* ταινία, ας (ἡ)· ἐπιδεσμός, οῦ (ὁ)· τελαμών, ῶνος (ὁ)· ἀναδέσμη, ης (ἡ). -2. Benda sacerdotale; στρόφιον, ου (τό)· στέμμα, ατος (τό). -3. Regale; διάδημα, ατος (τό)· μίτρα, ας (ἡ). -4. Muliebre; καλύπτρα, ων (τά)· στρόφιον, ου (τό). -5. Con nera benda; μελαγχρήδεμνος, ον. -6. Con bianca benda; λευκάμπυξ, υκος (ὁ, ἡ).
Bendare; *v. att.* δέω (τι περί τι)· περι-δέω· περι-βάλλω (τί τινι). -2. Bendare gli occhi; καλύπτω τὴν ὄψιν.
Bendatura; *s. f.* κόσμος γυναικεῖος, ου (ὁ). -2. Fasciatura; ἐπίδεσις, σεως (ἡ). -3. Di ferita; θεραπεία, ας (ἡ).
Bendella; **Benderella**; } *s. f. dim.* ταινίδιον, ου (τό)· ταινίον, ου (τό).
Bendone; *s. m.* ταινία, ας (ἡ)· ἐπιδεσμός, οῦ (ὁ).
Benduzza; *s. f. dim.* V. Bendella.
Bene; *s. m.* ἀγαθόν, οῦ (τό)· καλόν, οῦ (τό). -2. Ricchezza, facoltà; ὄντα, ων (τά)· εὐπορία, ας (ἡ)· χρήματα, ων (τά)· τὰ τῆς τύχης. -3. Beni stabili; ἀκίνητα, ων (τά)· ἔγγεῖα κτῆσις, σεως (ἡ). -4. Beni mobili; κίνητα, ων (τά). -5. Che ha apparenza di bene; ἀγαθοειδής, ές. -6. Che dà il bene; ἀγαθοδότης, ου (ὁ)· ἀγαθοδότις, ιδος (ἡ). -7. Far del bene; εὐ-εργετέω=ῶ· ἀγαθοεργέω=ῶ· εὐποιέω=ῶ· εὐπράττω. V. Beneficare. -8. Il fare del bene; ἀγαθοεργία, ας (ἡ)· ἀγαθουργία, ας (ἡ)· ἀγαθοποιία, ας (ἡ). -9. Che fa del bene; ἀγαθεργός, όν· ἀγαθουργός, όν· ἀγαθοποιός, όν. -10. Far del ben bellezza; κατ-αν-αλίσκω, -11. Ignaro del bene; ἀπειράγαθος, ον. -12. Privare di un bene; ἀπο-καρπίζω.
Bene; *avv.* μέν. -2. Sì bene, bensì; δῆτα. -3. *Contrario di* Male; εὖ· ὀρθῶς· καλῶς. -4. Andar

Digitized by Google

bene; καλῶς βαίνω. -5. Andarne bene, a bene; καλῶς τυγχάνω. Di bene in meglio; ἐς κρεῖττον. -6. Far bene; ἀγαθοεργέω=ῶ· εὐποιέω=ῶ· εὐπράττω. -B'. *Guadagnare;* κερδαίνω. -Γ'. *Allignare;* ῥιζόω =ῶ. -Δ'. *Giovare;* λυσιτελέω=ῶ. -E'. *Far bene per l'anima;* τὴν εὐσέβειαν ἀσκέω=ῶ. -7. Farla bene; εὐπράττω. -8. Far per bene; εἰς καλὸν πράττω. -9. Star bene; *Convenire;* πρέπει. -B'. *Goder buona salute;* ὑγιαίνω. -10. Di bene in diritto; δικαίως· πιστῶς. -11. Dire bene; εὖ λέγω. -B'. *Lodare;* ἐπαινέω=ῶ. -12. Prender bene; πρὸς κακοῦ γίγνομαι. -13. Ben dici; καλῶς λέγεις. -14. Voler bene; εὐ-νοέω=ῶ· εὐνοϊκῶς ἔχω. -15. Ben mi sta; καλῶς ἔχω.

Benedetta; *s. f. Saetta, folgore;* κεραυνός, οῦ (ὁ).

Benedetto; *s. m. Malcaduco;* ἐπιληψία, ας (ἡ)· ἱερὰ νόσος, ου (ἡ).

Benedetto; *add.* εὐλογόμενος, η, ον· εὐλογητός, ή, όν. -2. Acqua benedetta; ὕδωρ, ὕδατος ἱερόν (τό). -3. Grandemente desiderato; ὀρηχθείς, εῖσα, έν.

Benedicare; *v. att.* V. Benedire.

Benedicenza; *s. f.* εὐλογία, ας (ἡ).

Benedicere; Benedire; } *v. att.* εὐλογέω=ῶ· εὐφημέω=ῶ (τινα).

Beneditore; *add.* εὐλογῶν, οῦσα, οῦν.

Benedizione; *s. f.* εὐλογία, ας (ἡ)· ἐπευχή, ῆς (ἡ). -2. Dar benedizione; εὐλογέω=ῶ· ἐπ-εύχομαι.

Benefatto; *s. m.* V. Beneficio.

Benefattore-trice-tora; *add.* εὐεργέτης, ου (ὁ)· εὐεργέτις, ιδος (ἡ)· εὐεργετικός, ή, όν· ἀγαθοεργός, όν· ἀγαθουργός, όν.

Beneficare; *v. att.* εὐ-εργετέω=ῶ· εὐ-ποιέω=ῶ· ὠφελέω=ῶ· ἀγαθὸν ποιέω=ῶ (τινά). -2. Beneficare di ricambio; ἀντ-ευ-εργετέω=ῶ· ἀντ-ευ-ποιέω=ῶ.

Beneficatore; Beneficente; } *add.* V. Benefattore.

Beneficenza; *s. f.* εὐεργεσία, ας (ἡ)· εὐπραγία, ας (ἡ)· ἀγαθοποιία, ας (ἡ)· ἀγαθουργία, ας (ἡ)· ἀγαθοεργία, ας (ἡ).

Beneficiare; *v. att.* V. Beneficare.

Beneficiario; *add.* εὐ παθών, οῦσα, όν.

Beneficio; *s. m.* εὐεργέτημα, ατος (τό)· εὐεργεσία, ας (ἡ)· χάρις, ιτος (ἡ)· ἀγαθόν, οῦ (τό)· χρηστόν, οῦ (τό). -2. Ecclesiastico; ἐκκλησιαστικὴ πρόσοδος, ου (ἡ). -3. Ricambiar beneficio con beneficio; ἀντ-ευ-εργετέω=ῶ· ἀντ-ευποιέω=ῶ. -4. Dar beneficio; εὐ-εργετέω=ῶ. -5. Ricevere un beneficio; ἀγαθὰ πάσχω.

Benefico; *add.* εὐεργέτης, ου (ὁ)· εὐποιῶν, οῦσα, οῦν· εὐεργετικός, ή, όν· χρηστός, ή, όν· ἀγαθός, ή, όν· ἀγαθουργός, όν· ἀγαθοποιός, όν· ἀγαθουργής, ές· ἀγαθουργικός, ή, όν.

Beneficiare; *v. att.* ὠφελέω=ῶ.

Beneficio; V. Beneficio.

Benegno; *add.* V. Benigno.

Benemerenza; *s. f.* e

Benemerito e Benemerto; *s. m.* εὐποιία, ας (ἡ)· εὐεργεσία, ας (ἡ)· χρεία, ας (ἡ).

Benemerito e Benemerto; *add.* εὐεργέτης, ου (ὁ)· ἄξιος, α, ον.

Beneplacimento; Beneplacito; } *s. m.* εὐδοκία, ας (ἡ)· εὐδόκησις, σεως (ἡ).

Bene spesso; *avv.* πολλάκις.

Benessere; *s. m.* εὐθηνία, ας (ἡ)· εὐεξία, ας (ἡ).

Benestante; *add.* εὔπορος, ον· περισσός, ή, όν· εὐ-χρήματος, ον. - 2. Essere benestante; χρημάτω. εὐ-πορέω=ῶ.

Benevogliente; *add.* V. Benevolo.

Benevoglienza; *s. f.* V. Benevolenza.

Benevole; *add.* V. Benevolo.

Benevolemente; *avv.* V. Benevolentemente.

Benevolente; *add.* V. Benevolo.

Benevolentemente; *avv.* εὐνοϊκῶς· εὐμενῶς· μετ' εὐνοίας· εὐγνωμόνως· φιλοστόργως.

Benevolenza; *s. f.* εὔνοια, ας (ἡ)· εὐμένεια, ας (ἡ)· ἀγαθότης, ητος (ἡ)· εὐμενές, νέος (τό)· φιλανθρωπία, ας (ἡ)· χάρις, ιτος (ἡ)· φιλοφροσύνη, ης (ἡ)· εὐγνωμοσύνη, ης (ἡ). -2. Avere, nutrire benevolenza; εὐνοϊκῶς ἔχω. -3. Corrispondere alla benevolenza; ἀντ-ευνοέω=ῶ. -4. Accogliere mutuamente con benevolenza; ἀντ-ασπάζομαι.

Benevolmente; *avv.* V. Benevolentemente.

Benevolo; *add.* εὔνοος=ους, οον=ουν· εὐνοϊκός, ή, όν· εὐμενής, ές. -2. Essere benevolo; εὐνοέω=ῶ· εὐνοϊκῶς ἔχω.

Benfacente; *add.* V. Benefico.

Benfatto; *add.* εὐφυής, ές· εὐπεφυκώς, κυῖα, κός.

Benificare; *v. att.* V. Beneficare.

Benificenza; *s. f.* V. Beneficenza.

Benificio; *s. m.* V. Beneficio.

Benignamente; *avv.* φιλοφρόνως· φιλανθρώπως· εὐμενῶς· εὐνοϊκῶς· ἀγαθοπρεπῶς· πράως.

Benignanza; *s. f.* e

Benignità; *s. f.* εὐεργεσία, ας (ἡ)· χρηστότης, ητος (ἡ)· εὐμένεια, ας (ἡ)· πραότης, ητος (ἡ)· φιλοφροσύνη, ης (ἡ).

Benigno; *add.* χρηστός, ή, όν· ἀγαθός, ή, όν· φιλάνθρωπος, ον· ἐπιεικής, ές· εὐμενής, ές· πρᾶος, ον· εὐγνώμων, ον· ἵλεως, ων.

Beninanza; *s. f.* V. Benignità.

Beniplacito; *s. m.* V. Beneplacito.

Benissimo; *avv. superlat.* ἄριστα.

Benivogliente; *add.* V. Benevolo.

Benivoglienza; *s. f.* V. Benevolenza.

Benivole; Benivolente; } *add.* V. Benevolo.

Benivolentemente; *avv.* V. Benevolentemente.

Benivolenza; *s. f.* V. Benevolenza.

Benivolo; *add.* V. Benevolo.

Bennato; *add.* εὐγενής, ές. -2. Felice; μακάριος, α, ον.

Benplacito; *s. m.* V. Beneplacito.

Bensai e Bensapete; *avv.* ὀήποτε.

Benservito; *s. m.* ἄρεσις, εως (ἡ).

Bensì; *avv.* μέντοι γε· τοι γάρ· ἀλλά· δέ.

Bentenuto; *add.* καλῶς φυλαττόμενος. η, ον.

Bentornato; e

Benvenuto; *add.* ἀσπαστός, ή, όν· εὐάρεστος, ον. -2. Sii il bentornato; χαῖρε· χαίρετε. -3. Dare il bentornato, il benvenuto; ἀσπάζομαι· δειδίσκομαι· δεξιόομαι=οῦμαι.

Bentipiaci; *s. m.* V. Beneplacito.

Benvisto; *add.* V. Accetto, Gradito.

Benvogliente; *add.* V. Benevolo.

Benvoglienza; *s. f.* V. Benevolenza.

Benvolontieri; *avv.* ἀσμενέστατα· ἥδιστα· προθύμως·

Benvolere; *s. m.* V. Benevoglienza.

Benvoluto; *add. Amato;* φιλούμενος, η, ον.

Bèola; *s. f. T. bot. Pianta;* σημύδα, ης (ἡ).

Beone; *s. m.* φίλοινος, ον· φιλοπότης, ου (ὁ)· μέθυστής, οῦ (ὁ).

Digitized by Google

Berbena; *s. f.* περιστερεών, ῶνος (ὁ)· ἱεροβοτάνη, ης (ἡ).

Berbèri e Bèrbero; *s. m. T. bot.* ὀξυακάνθα, ης (ἡ).

Berbice; *s. f.* V. Pecora.

Bercilocchio; *s. m.* V. Bircio.

Bere e Bevere; *v. att.* πίνω. -2. Bere uova; ὠὰ ῥοφάνω, ῥοφέω=ῶ. -3. Essere come bere un uovo; *Esser cosa facile;* προχεῖρον ἐστί. -4. Bere a centellini; ἀπο-ῥῐ́ῳφέω=ῶ. -5 A garganella, a gorgate; ἀπνευστί, ἀμυστὶ πίνω. -6. Grosso; ἐπεμύω. -7. Bere dopo; μετα-πίνω. -8. Ber molto; πολυποτέω=ῶ. -9. Che beve molto; πολυπότης, ου (ὁ). -10. Che beve poco; ὀλιγοπότης, ου (ὁ)· βραχύποτος, ον. -11. Amante del bere; φιλοπότης, ου (ὁ)· φιλόποτις, ιδος (ἡ). -12. Essere amante del bere; φιλοποτέω=ῶ. -13. Dare a bere; ποτίζω. -B'· *Ingannare;* ἐξ-απατάω=ῶ· φεναξίζω. -14. Dare buon bere; *piacere;* ἀνδάνω. -15. Bere acqua; ὑδροποτέω=ῶ. -16. Bere vino; οἰνοποτέω=ῶ. -17. Bere latte; γαλακτοποτέω=ῶ. -18. Domandare da bere; βρύλλω.

Bere; *s. m.* πόσις, σεως (ἡ). -2. Il bere acqua; ὑδροποσία, ας (ἡ).

Berghinella; Berghinelluzza; *s. f.* γύναιον, ου (τό).

Bergolare; *v. intr.* Chiacchierare.

Bergolinare; *v. att.* V. Motteggiare.

Bergolo; *add.* κοῦφος, η, ον· εὐπειθής, ές.

Bericuocolo; *s. m. Confortino;* ψωμός, οῦ (ὁ).

Berillo; *s. m. Specie di smeraldo;* βήριλλος, ου (ὁ).

Berlengo; *s. m. Tavola;* τράπεζα, ης (ἡ).

Berlina; *s. f.* πάσσαλος, ου (ὁ)· στήλη, ης (ἡ)· κλοιός, οῦ (ὁ). -2. Metter alla Berlina; παρα-δειγματίζω. -3. Andare alla berlina; παρα-δειγματίζομαι.

Berlingaccino; Berlingaccio; Berlingacciuolo; *s. m.* βακχεύματα, ων (τά).

Berlingaiuolo; *s. m.* V. Berlingatore.

Berlingamentc; *s. m.* ἀδολεσχία, ας (ἡ).

Berlingare; *v. intr.* V. Ciarlare.

Berlingatore; Berlinghiera; Berlinghiere; *add.* ἀδολεσχής, οῦ (ὁ)· ἀδολεσχός, οῦ (ὁ, ἡ).

Berlingozzo; *s. m.* ψωμός, οῦ (τό)· πλακούντιον, ου (τό).

Bernacla, Branta, o Oca Monachetta; *s. f. T. st. nat.* νῆττα, ης (ἡ).

Bernocchio; *s. m.* V. Bernoccolo.

Bernoccoletto; Bernoccolino; *s. m. dim. di* Bernoccolo; ῥῦμα, ατος (τό).

Bernoccolo; *s. m.* ὕβος, ου (ὁ)· ὄγκος, ου (ὁ).

Bernoccoluto; *add.* ὀγκώδης, ες.

Berretta; *s. f.* πῖλος, ου (ὁ)· κυνῆ, ῆς (ἡ). -2. Far di berretta; ἀπάζομαι.

Berrettaio; *s. m.* πιλοποιός, όν.

Berrettina; Berrettino; *s. m. dim.* πιλίδιον, ου (τό).

Berrettino; *add.* δεινός, ή, όν.

Berretto; *s. m.* V. Berretta.

Berrettuccia; Berrettuola; *s. f. dim.* V. Berrettina.

Berricuocolo; *s. m.* V. Bericuocolo.

Berriuola; *s. f. dim.* V. Berrettina.

Berriuolo; *s. m. dim.* V. Berrettina.

Berrovaglia; *s. f.* ὑπηρέται, ῶν (οἱ).

Berroveria; *s. f.* ὑπηρεσία, ας (ἡ).

Berroviere e Birroviere; *s. m.* ὑπηρέτης, ου (ὁ)· ὁρυφόρος, ου (ὁ, ἡ)· δημόσιος, ου (ὁ). -2. Scherano; φονεύς, έως (ὁ)· κακοῦργος, ου (ὁ)· πονηρός, οῦ (ὁ)· ὄλεθρος, ου (ὁ).

Bersagliare; *v. att. T. mil.* εἰς-βάλλω· προς-άγω μηχανὰς (τῷ τείχει).

Bersagliere; *s. m. T. mil.* γροσφομάχος, ου (ὁ)· ἀψίμαχος, ου (ὁ).

Bersaglio; *s. m.* σκοπός, οῦ (ὁ)· κύκλος, ου (ὁ)· ὄϊσκος, ου (ὁ). -2. Tirare al bersaglio; βάλλω, ἀκοντίζω πρὸς τὸν σκοπόν.

Berta; *s. f.* λῆροι, ων (οἱ)· παιγνιά, ᾶς (ἡ)· σκῶμμα, ατος (τό). -2. Dar la berta; ἐξ-απατάω=ῶ· ἐμ-παίζω· κατα-γελάζω· ἐπι-σκώπτω. -3. *Macchina da ficcar pali;* ὄργανον τῶν ἐδαφιζόντων. -4. Ghiandaia; *uccello;* κίσσα, ης (ἡ).

Bertabello; *s. m.* V. Bortovello.

Berteggiamento; *s. m.* σαρκασμός, οῦ (ὁ)· κατάγελως, ωτος (ὁ)· σκῶψις, εως (ἡ).

Berteggiare; *v. att.* ἀδολεσχέω=ῶ· ἐμ-παίζω· παίζω· σκώπτω.

Bertesca; *s. f.* ἐπιτείχισμα, ατος (τό)· καταῤῥάκτης, ου (ὁ).

Bertescare; *v. att.* V. Imbertescare.

Bertescone; *s. m.* μέγα ἐπιτείχισμα, ατος (τό).

Bertino; *add.* V. Berrettino.

Bertoello; *s. m.* V. Bertovello.

Bertolotto; *Mangiare a bertolotto;* ἀδαπάνως τρώγω.

Bertone; *s. m.* ἐρώμενος, ου (ὁ).

Bertovello; *s. m.* κύρτος, ου (ὁ).

Bertresca; *s. f.* V. Bertesca.

Bertuccia; *s. f.* πίθηκος, ου (ὁ). -2. Pigliar la bertuccia; μεθύσκομαι. -3. Cantare i paternostri della bertuccia; βλασφημίας λέγω.

Bertuccino; *dim. di* Bertuccia; πιθήκιον, ου (τό).

Bertuccio; *s. m.* V. Bertuccia.

Bertuccione; *s. m.* μέγας πίθηκος, ου (ὁ).

Beruzzo; Beruzzolo; *s. m.* γεῦμα, ατος (τό).

Berza; *s. f.* πτέρνα, ης (ἡ).

Berzaglio; *s. m.* V. Bersaglio.

Bescio; *add.* V. Sciocco.

Bessa; Bessaggine; *s. f.* ἄνοια, ας (ἡ).

Besse; *s. m. Peso di otto once;* ὀιμοιρία, ας (ἡ).

Besseria; *s. f.* V. Bessaggine.

Besso; *add.* V. Sciocco.

Bestemmia; Bestemmiamento; *s. f.* *s. m.* βλασφημία, ας (ἡ).

Bestemmiare; *v. intr.* βλασφημέω=ῶ.

Bestemmiatoraccio; Bestemmiatore; *add.* βλάσφημος, ου (ὁ, ἡ).

Bestia; *s. f.* θήρ, ρός (ὁ)· θηρίον, ου (τό). -2. Saltar in bestia; ἔξω φέρομαι ὑπ' ὀργῆς· σφόδρα ὀργίζομαι. -3. Viver da bestia; θηριοδῶς ζάω=ῶ V. Fiera.

Bestiale; *add.* θηριώδης, ες· θήρειος, α, ον. -2. Fuor dell'uso della ragione; ἀνόητος, ον· ἄνοος =ους, οον=ουν.

Bestialità; *s. f.* θηριότης, ητος (ἡ).

Bestialmente; *avv.* θηριωδῶς.

Bestiame; *s. m.* θρέμμα, ατος (τό)· βοτόν, οῦ (τό)·

Digitized by Google

ζῶα, ων (τά)· βοσκήματα, ων (τά). -2. Minuto; ποίμνιον, ου (τό). -3. Grosso; ἀγέλη, ης (ἡ).

Bestiario; *s. m.* θηριοτρόφος, ον. -2. *Quelli che erano condannati a combattere colle fiere;* θηριομάχος, ον.

Besticciuola; *s. f.* θηρίδιον, ου (τό)· ζῴδιον, ου (τό)· ζωδάριον, ου (τό).

Bestievole; *add.* V. Bestiale.

Bestilità; *s. f.* V. Bestialità.

Bestiola; *s. f.*
Bestioletta; *s. f.*
Bestiolina; *s. f.*
Bestiolino; *s. m.*
Bestiolo; *s. m.*
Bestioluccia; *s. f.*
} *dim.* V. Besticciuola.

Bestionaccio; *s. m. pegg.* φονικός, οῦ (ὁ).

Bestione; *s. m.* θήριον, ου (τό).

Bestiuola; *s. f.*
Bestiuolo; *s. m.*
} *dim.* V. Besticciuola.

Betili; *s. m. plur. Pietre rotonde;* βαίτυλοι, ων (οἱ).

Betonica; *s. f. Pianta;* κέστρον, ου (τό).

Bettola; *s. f. Osteria;* καπηλεῖον, ου (τό).

Bettolante; *s. m. e add.* καπηλοδύτης, ου (ὁ).

Bettoliere; *s. m.* κάπηλος, ου (ὁ). -2. Frequentatore di bettola; καπηλοδύτης, ου (ὁ).

Betula; *s. f. Pianta;* σημύδα, ης (ἡ).

Beva; *s. f.* e

Bevanda; *s. f.* πόσις, σεως (ἡ)· πότισμα, ατος (τό)· ποτόν, οῦ (τό). -2. Bevanda degli Dei; νέκταρ, αρος (τό). -3. Senza bevanda; ἄποτος, ον.

Bevandina; *s. f. dim.* πομάτιον, ου (τό).
Bevanduccia;

Beveraggio; *s. m.* V. Bevanda. -2. V. Mancia.

Beverare; *v. att.* V. Abbeverare.

Beveratoio; *s. m.* V. Abbeveratoio.

Bevere; V. Bere.

Bevereccio; *add.* πότιμος, ον· ποτός, ή, όν·

Beveria; *s. f.* πότος, ου (ὁ).

Bevero, o Castoro; *s. m. T. st. nat.* κάστωρ, ορος (ὁ).

Beverone; *s. m.* V. Bevanda.

Bevibile; *add.* πότιμος, ον· ποτός, ή, όν. -2. Non bevibile; ἄποτος, ον.

Bevigione; *s. f.* V. Bevanda.

Bevilacqua; *s. m.* ὑδροπότης, ου (ὁ).

Bevimento; *s. m. Il bere;* ποτής, ῆτος (ἡ). -2. Ciò che si beve; πόσις, σεως (ἡ)· πότισμα, ατος (τό).

Bevitore; *add.* πότης, ου (ὁ)· πότις, ιδος (ἡ). -2. Che beve assai; φίλοινος, ου (ὁ, ἡ)· ποτικός, ή, όν.

Bevitura; *s. f.* V. Bevimento.
Bevizione;

Bevone; *s. m.* ποτίστατος, η, ον.

Bevuta; *s. f.* V. Bibita.

Bezzicare; *v. att.* κολάπτω· παίω. -2. Molestare; ἐπηρεάζω.

Bezzicata; *s. f.* ῥύγχους ὄδηγμα, ατος (τό)·
Bezzicatura; ὀδηγμός, οῦ (ὁ).

Biacca; *s. f.* ψιμύθιον, ου (τό)· ψίμυθος, ου (ὁ). -2. Dar la biacca; ψιμυθίζω· ψιμυθιόω=ῶ.

Biada; *s. f.* λήϊον, ου (τό)· σῖτος, ου (ὁ). -2. Frutto già raccolto; καρπός, οῦ (ὁ)· σιτία, ων (τά). -3. Avena; βρῶμος, ου (ὁ). -4. Dar la biada; θηρία σιτίζω.

Biadaiuolo; *s. m.* σιτοκάπηλος, ου (ὁ)· σιτοπώλης, ου (ὁ).

Biado; V. Biada.

Biancagno; *add.* V. Biancastro.

Biancare; *v. att.* λευκαίνω· λευκόω=ῶ.

Biancastro;
Biancastrone;
} *add.* ὑπόλευκος, ον.

Biancheggiamento; *s. m.* λευκότης, ητος (ἡ)· λευκασμός, οῦ (ὁ).

Biancheggiante; *add.* λευκοφαής, ές.

Biancheggiare; *v. intr.* λευκαίνομαι· ὑπο-λευκαίνομαι· λευκαντίζω.

Biancheria; *s. f.* ὀθόνη, ης (ἡ).

Bianchetto; *add.* ὑπόλευκος, ον.

Bianchezza; *s. f.* λευκότης, ητος (ἡ)· λευκόν, οῦ (τό).

Bianchibraccia; *add.* λευκώλενος, ον.

Bianchiccio; *add.* V. Bianchetto.

Bianchimento; *s. m.* λεύκανσις, σεως (ἡ).

Bianchire; *v. att.* λευκαίνω· λευκόω=ῶ.

Bianciardo; *add.* V. Biancastro.

Biancicante; *add.* λευκόχροος=ους, οον=ουν.

Biancicare; *v. intr.* V. Biancheggiare.

Bianco; *s. m.* λευκόν, οῦ (τό). -2. Bianco dell'uovo; λεύκωμα, ατος (τό).

Bianco; *add.* λευκός, ή, όν· ἀργήεις, εσσα, εν· ἀργός, ή, όν. -2. Bianco e purpureo; λευκοπόρφυρος, ον. -3. Bianco e rosso; λευκέρυθρος, ον. -4. Avvolto nel bianco; λευκοστρεφής, ές. -5. Il color bianco; λευκόχροια, ας (ἡ). -6. Aver color bianco; λευκοχροέω=ῶ. -7. Che ha color bianco; λευκόχροος=ους, οον=ουν· λευκοχρώματος, ον· λευκόχρως, ων. -8. Che ha colore bianco e rosso; λευκερυθρόχροος=ους, οον=ουν. -9. Dar di bianco; λευκαίνω. -B'. *Cancellare;* ἀφανίζω. -10. Dipingere, scrivere con color bianco; λευκογραφέω=ῶ. -11. Divenir bianco; ἀρύω. -12. Il divenir bianco; λεύκανσις, σεως (ἡ). -13. Esser bianco; ἀργαίνω. -14. Macchiato di bianco; λευκόστικτος, ον. -15. Misto a bianco; μετόλευκος, ον· μιξόλευκος, ον. -16. Rendere bianco; λευκόω=ῶ· λευκαίνω· ἀπο-λευκαίνω. -17. Che rende bianco; λευκοποιός, όν. -18. Splendente di bianco; λευκαυγής, ές. -19. Tinto di bianco; λευκοβαφής, ές. -20. Vestito di bianco; λευκόστολος, ον.

Biancofiorito; *add.* λευκανθής, ές.

Biancolino; *add.* λευκότερος, α, ον· ὑπόλευκος, ον.

Biancore; *s. m.* V. Bianchezza.

Biancoso; *add.* λευκότατος, η, ον.

Biancospino; *s. m. T. bot.* λευκάκανθα, ης (ἡ).

Biancovestito; *add.* λελευκομένος, η, ον· λευκόστολος, ον.

Biancuccio; *add. dim.* ὑπόλευκος, ον.

Biancume; *s. m.* λεύκωμα, ατος (τό).

Biasciamento; *s. m.* V. Masticamento.

Biasciamoccoli; *s. c.* V. Bacchettone.

Biasciare; *v. att.* μασάομαι=ῶμαι.

Biasciarosari; *s. c.* V. Bacchettone.

Biascicare; *v. att.* V. Biasciare.

Biasimabile; *add.* V. Biasimevole.

Biasimamento; *s. m.* V. Biasimo.

Biasimare; *v. att.* ψέγω· ἐπι-τιμάω=ῶ· μέμφομαι· μωμεύω· μωμάομαι=ῶμαι. -2. *N. pass.* Dolersi; ὀδύρομαι. -3. Biasimare altamente; ἀπο-μέμφομαι. -4. A vicenda; ἀντι-μέμφομαι· ἀντι-ψέγω. -5. Atto a biasimare; μεμπτικός, ή, όν. -6. Da biasimare; μωμητός, ή, όν. -7. Da non biasimarsi; ἀκατάψεκτος, ον. -8. È più facile biasimare che fare; μωμήσεταί τις μᾶλλον ἢ μιμήσεται.

Digitized by Google

Biasimato; *p. pass.* ψεκτός, ή, όν. -2. Non biasimato; ἀκατάψεκτος, ον· ἄφογος, ον· ἄψεκτος, ον.

Biasimatore; *add.* ψέκτης, ου (ὁ)· ψέγων, ουσα, ον· μωμητής, οῦ (ὁ)· μεμφόμενος, η, ον.

Biasimevole; *add.* μωμητός, ή, όν· ψεκτός, ή, όν· ἐπίφογος, ον· ἐπονείδιστος, ον· μεμπτέος, α, ον· μεμπτός, ή, όν.

Biasimevolmente; *avv.* αἰσχρῶς.

Biasimo; *s. m.* μέμψις, εως (ἡ)· ἐπιτίμησις, σεως (ἡ)· ψόγος, ου (ὁ)· μώμευμα, ατος (τό). -2. Dare biasimo; V. Biasimare. -3. Degno di biasimo; V. Biasimevole.

Biasmare; *v. att.* V. Biasimare.

Biastema; *s. f.* V. Bestemmia.

Biastemmare; *v. att.* V. Bestemmiare.

Biastemmatore; *add.* V. Bestemmiatore.

Biato; *add.* V. Beato.

Bibace; *add.* φίλοινος, ου (ὁ)· πολυπότης, ου (ὁ)· πολυπότις, ιδος (ἡ)· πολύποτος, ον. -2. Essere bibace; πολυποτέω=ῶ.

Bibacità; *s. f.* φιλοποσία, ας (ἡ)· πολυποσία, ας (ἡ).

Bibbia; *s. f.* βιβλία, ων (τά)· ἱερὰ γράμματα (τά).

Bibere; *v. att.* V. Bere.

Bibita; *s. f.* V. Bevuta.

Bibliaco; **Biblico**; *add.* βιβλιακός, ή, όν.

Bibliografia; *s. f.* βιβλιογραφία, ας (ἡ).

Bibliografo; *s. m.* βιβλιογράφος, ου (ὁ, ἡ).

Bibliopola; *s. m.* βιβλιοπώλης, ου (ὁ)· βιβλιοκάπηλος, ον.

Biblioteca; *s. f.* βιβλιοθήκη, ης (ἡ)· βιβλιοφυλάκιον, ου (τό).

Bibliotecario; *s. m.* βιβλιοθήκης φύλαξ, ακος (ὁ)· ὁ ἐπὶ τῶν βιβλίων.

Bica; *s. f.* σταχύων σωρός, οῦ (ὁ). -2. Mucchio; θωμός, οῦ (ὁ). -3. Ammassamento; σύγκρισις, σεως (ἡ). -4. Far bica; συ-σωρεύω. -5. Montare in sulla bica; *Sdegnarsi*; ὀργίζομαι.

Bicchieraio; *s. m.* ὑαλουργός, οῦ (ὁ, ἡ).

Bicchiere; *s. m.* κύαθος, ου (ὁ)· ποτήρ, ῆρος (ὁ)· ποτήριον, ου (τό)· κύπελον, ου (τό)· κάνθαρος, ου (ὁ)· κώθων, ωνος (ὁ). -2. Senza bicchiere; ἄσκυφος, ον.

Bicchieretto; *s. m.* e

Bicchierino; *s. m. dim.* κυάθειον, ου (τό)· κυάθιον, ου (τό)· κωθώνιον, ου (τό)· κυαθίσκος, ου (ὁ)· ποτηρίδιον, ου (τό)· σκυφίον, ου (τό).

Bicchiero; *s. m.* V. Bicchiere.

Bicchierone; *s. m. accr.* σκύφος, ου (ὁ)· σκύφος, εος=ους (τό)· σκύφωμα, ατος (τό).

Bicchierotto; *s. m.* V. Bicchiere.

Bicchieruccio; **Bicchieruolo**; *s. m. dim.* V. Bicchieretto.

Bicciacuto; *s. m. Sorta di scure a due tagli*; πέλεκυς, εος δίθηκτος (ὁ).

Biccicocca; **Biccicucca**; *s. f.* V. Bicocca.

Bichiacchia; *s. f. Baia*; λῆροι, ων (οἱ).

Bicipite; *add.* διικέφαλος, ον· δίκρανος, ον· δίκρος, ον.

Bicocca; *s. f.* πολίχνιον, ου (τό)· σκοπή, ῆς (ἡ).

Bicolore; *add.* δίχροος=ους, οον=ουν· δίχρωμος, ον.

Bicorne; **Bicorno**; **Bicornuto**; *add.* δίκερος, ον· δικέραος, ον· δικέρως, ωτος (ὁ, ἡ).

Bicorporeo; *add.* δίσωμος, ον· δισώματος, ον.

Bidale; *s. m. Pedone armato alla leggiera*; πεζός, οῦ (ὁ).

Bidello; *s. m.* ῥαβδοφόρος, ου (ὁ)· ὑπηρέτης, ου (ὁ).

Bidente; *s. m.* δίκελλα, ης (ἡ).

Bidetto; *s. m. Cavallo piccolo*; ἱππάριον, ου (τό).

Biecamente; *avv.* πλαγίως· λοξάς· λοξῶς· λοξόν· λοξά. -2. Guardar biecamente; λοξόν βλέπω· ὑπο-βλέπω (τινά)· πλαγίοις ὄμμασιν ὁράω=ῶ.

Bieco; *add.* πλάγιος, α, ον· λοξός, ή, όν· ἀγριωπός, όν· στραβός, ή, όν· στραβών, όν· στρεβλός, ή, όν.

Bieltà; V. Beltà.

Biennale; *add.* διετής, ές.

Biennio; *s. m.* διετία, ας (ἡ)· διετηρίς, ίδος (ἡ).

Bietola; *s. f.* V. Barbabietola.

Bietolaggine; *s. f.* V. Dabbenaggine.

Bietolone; *s. m.* V. Babbione.

Bietta; *s. f.* σφήν, ός (ἡ)· γόμφος, ου (ὁ). -2. Mettere una bietta; σφῆνα ἐμ-βάλλω. -3. Mettere biette; πανοῦργος εἰμί.

Bifido; *add.* δίχηλος, ον· δίκραιος, ον· δίκραιρος, ον· δίκροος=ους, οον=ουν· διχότομος, ον.

Bifolca; *s. f.* πλέθρον, ου (τό).

Bifolcheria; *s. f.* βουκολικὴ τέχνη, ης (ἡ).

Bifolco; *s. m.* V. Boattiere.

Bifonchiare; V. Bofonchiare.

Biforcamento; *s. m.* διφυΐα, ας (ἡ).

Biforcarsi; *v. intr.* V. Dividersi.

Biforcato; **Biforcuto**; *add.* διφυής, ές. V. Bifido.

Biforme; *add.* δίμορφος, ον· διφυής, ές.

Bifronte; *add.* διμέτωπος, ον· ἀμφιπρόσωπος, ον.

Bifulco; *s. m.* V. Boattiere.

Biga; *s. f.* ζεῦγος, εος=ους (τό)· δίκυκλον, ου (τό).

Bigamia; *s. f.* δγαμία, ας (ἡ).

Bigamo; *s. m.* δίγαμος, ον.

Bigatto e Bigattolo; *s. m.* θηρίδιον, ου (τό). -2. Baco da seta; βόμβυξ, κος (ὁ).

Bigerognolo; *add.* τεφρός, ά, όν· τέφρινος, η, ον· φαιός, ά, όν.

Bighellone; *add.* ἄνοος=ους, οον=ουν.

Bigheraio; *s. m.* V. Buffone.

Bigherato; *add.* τριχάπτοις κεκοσμημένος, ή, ον.

Bigherino; **Bighero**; **Bigheruzzo**; *s. m.* τρίχαπτον, ου (τὸ).

Bighino; V. Pinzochero.

Bigio; *add.* τεφρός, ά, όν· τέφρινος, η, ον· τεφραῖος, α, ον· σπόδιος, α, ον. -2. (*Di uomo*) Malvagio; κακός, ή, όν.

Bigione; *s. m.* V. Beccafico.

Biglia; *s. f.* σφαιρίδιον, ου (τό).

Biglietto; *s. m.* ἐπιστόλιον, ου (τό)· γραμματίδιον, ου (τό)· δελτάριον, ου (τό)· δελτίον, ου (τό).

Bigliocco; *s. m.* V. Pitocco.

Bigollone e Bigolone; *add.* V. Bighellone.

Bigoncetta; *s. f. dim.* καδίον, ου (τό)· καδίσκος, ου (ὁ).

Bigoncia; *s. f.* κάδος, ου (ὁ). -2. Cattedra; καθέδρα, ας (ἡ). -3. Pulpito; βῆμα, ατος (τό).

Bigoncina; *s. f. dim.* V. Bigoncetta.

Bigoncio; *s. m.* V. Bigoncia.

Bigonciona; **Bigoncione**; *s. f.* *s. m.* μέγας κάδος, ου (ὁ)· μεγάλη καθέδρα, ας (ἡ).

Bigone; *s. m.* V. Brigata.

Bigordare; *v. intr.* V. Bagordare.

Bigordo; *s. m.* ἔγχος, εος=ους (τό).

Digitized by Google

Bigotto; Bigozzo; *s. m.* V. Bacchettone.
Bilancetta; *s. f. dim.* μικρὸν ζυγόν, οῦ (τό).
Bilancia; *s. f.* ζυγόν, οῦ (τό)· ζυγός, οῦ (ὁ)· ζυγοτρυτάνη, ης (ἡ)· τάλαντον, ου (τό)· σταθμός, οῦ (ὁ)· τρυτάνη, ης (ἡ). -2. Porre in bilancia; ἀνα-κρίνω· σταθμάομαι=ῶμαι· ζυγοστατέω=ῶ. -3. Andare in bilancia; ἰσορροπέω=ῶ.
Bilanciaio; *s. m.* ζυγοποιός, όν. -2. Colui che pesa colla bilancia; ζυγοστάτης, ου (ὁ).
Bilanciamento; *s. m.* ἐξέτασις, σεως (ἡ)· ἀντισήκωσις, σεως (ἡ)· ἰσορροπία, ας (ἡ).
Bilanciare; *v. att.* ταλαντεύω· σταθμάομαι=ῶμαι· ζυγοστατέω=ῶ· ζυγοσταθμέω=ῶ· ἀντι-σηκόω=ῶ· ἰσορροπέω=ῶ.
Bilanciatore; *s. m.* ζυγοστάτης, ου (ὁ).
Bilancio; *s. m.* παραβολή, ῆς (ἡ)· ἀντισήκωσις, σεως (ἡ). -2. Ondeggiamento; κύμανσις, σεως (ἡ). -3. Stare in bilancio; ἀντι-σηκόω=ῶ.
Bilbire; *v. intr. Gorgogliare*; βομβέω=ῶ· βομβυλιάζω.
Bile; *s. f.* χολή, ῆς (ἡ)· χόλος, ου (ὁ). -2. Collera; ὀργή, ῆς (ἡ)· θυμός, ου (ὁ). -3. Che accoglie bile; χολιοδόχος, ον· χοληδόχος, ον. -4. Che conduce via la bile; χολαγωγός, ή, όν· χοληγός, ή, όν. -5. Del color della bile; χολόβαφος, ον. -6. Muover la bile; χολὴν κινέω=ῶ (τινί). -7. Pieno di bile; χολόεις, εσσα, εν. -8. Che produce la bile; χολοποιός, όν. -9. Tinto nella bile; χολοβαφής, ές· χολόβαφος, ον. -10. Vomitar bile; χοληματέω=ῶ. -11. Il vomitar bile; χοληματία, ας (ἡ). -12. Che ha bile amara; πικρόχολος, ον. -13. Che non ha bile amara; ἀπικρόχολος, ον. -14. Nera bile; μελαγχολία, ας (ἡ).
Bilenco; *add.* V. Storto.
Bilia e Bilie; *s. f. Legni storti, coi quali si serrano le legature delle some*; κλεῖθρον, ου (τό). -2. *Per simil.* Gambe storte; ῥαιβὰ σκέλη, ῶν (τά).
Biliario; *add.* χοληδόχος, ον.
Bilicare; *v. att.* σταθμίζω· σηκόω=ῶ. -2. Pensare; βουλεύομαι.
Bilico; *s. m.* στάθμησις, σεως (ἡ)· ἰσορροπία, ας (ἡ)· ἰσόρροπον, ου (τό). -2. Andare in bilico; κινδυνεύω. -3. Stare in bilico; ἐν ξυροῦ ἀκμῇ εἰμί· ἐπὶ ξυροῦ ἵσταμαι ἀκμῆς· ἰσορροπέω=ῶ.
Bilie; *s. f.* V. Bilia.
Bilingue e Bilinguo; *add.* δίγλωττος, ον. -2. *Metaf.* δίλογος, ον.
Biliorsa; *s. f.* μόρφωμα, ατος (τό).
Bilioso; *add.* χολικός, ή, όν· χολώδης, ες. -2. Stizzoso; ὀργίλος, η, ον· θυμικός, ή, όν.
Biliottato; *add.* κατάστατος, ον.
Billera; *s. f.* ἔμπαιγμα, ατος (τό).
Billi; *Moine*; *s. m. plur.* κολακεία, ας (ἡ)· ἀρέσκευμα, ατος (τό)· θέλγητρον, ου (τό)· θέλγμα, ατος (τό). χρηστολογία, ας (ἡ).
Biltà; *s. f.* V. Beltà.
Bilustre; *add.* δεκέτης, ες· δεκέτηρος, ον.
Bimadre e Bimatre; *add.* διμήτωρ, ωρος (ὁ, ἡ).
Bimbo; *s. m.* παιδάριον, ου (τό)· παιδίσκος, ου (ὁ).
Bimembre; *add.* δίκωλος, ον· διμερής, ές.
Bimestre; *s. m.* δύο μῆνες, ων (οἱ).
Bimestrale; *add.* δίμηνος, ον· διμηνατος, ον.
Binare; *v. intr.* διδυμοτοκέω=ῶ· διδυμεύω.
Binario; *add.* διπλόος=οῦς, όη=ῆ, όον=οῦν.
Binascenza; *s. f.* διδυμοτοκία, ας (ἡ).
Binato; *add.* δίδυμος, η, ον. -2. Di due nature; διφυής, ες.
Binda; *s. f.* ταινία, ας (ἡ).
Bindatura; *s. f.* ἐπίδεσις, σεως (ἡ).
Bindella; Bindello; *s. f. s. m.* ἐπιδέσμιον, ου (τό)· δεσμός, οῦ (ὁ).
Bindolata; *s. f.* e
Bindoleria; *s. f.* δόλος, ου (ὁ)· ἀπάτη, ης (ἡ)· ἀπάτημα, ατος (τό)· ἀπάτησις, σεως (ἡ).
Bindolo; *s. m. Arcolaio*; ῥόμβος, ου (ὁ)· τροχαλία, ας (ἡ). -2. Aggiramento; συστροφή, ῆς (ἡ).
Binomio; *add. Che ha due nomi*; διώνυμος, ον.
Biocca; *s. f.* V. Gallina.
Bioccoletto; Bioccolo; *s. m.* λάχνη, ης (ἡ)· κροκίς, ίδος (ἡ)· κρόκυς, υδος (ὁ).
Biografia; *s. f.* βίος, ου (ὁ)· τοῦ βίου (τινός) συγγράφη, ης (ἡ)· τὰ περὶ τὸν βίον (τινός). -2. Scrivere una biografia; τὸν βίον συγ-γράφω (τινός)· βιολογέω=ῶ.
Biografo; *add.* τὸν βίον (τινος) συγ-γράψας, ασα, αν· βιολόγος, ου (ὁ)· βιολογικός, ή, όν.
Biondaccio; *add.* ξανθός, ή, όν.
Biondeggiante; *add.* ὑπόξανθος, ον.
Biondeggiare; *v. intr.* ξανθίζω.
Biondella; *s. f. T. bot.* κενταύριον, ου (τό),
Biondello; Biondetto; *add. dim.* ὑπόξανθος, ον.
Biondezza; *s. f.* ξανθότης, ητος (ἡ).
Biondo; *add.* ξανθός, ή, όν. -2. Rendere biondo; ξανθίζω· ξανθόω=ῶ.
Biordare; *v. intr.* V. Bagordare.
Bioscio (A); *mod. avv.* V. Biecamente.
Biotto; *add.* V. Meschino, Miserabile.
Bipartire; *v. att.* διχοτομέω=ῶ.
Bipartito; *add.* διχότομος, ον· διμερής, ές.
Bipede; *add.* δίπους, οδος (ὁ, ἡ).
Bipenne; *s. f.* πελέκυς, εως (ὁ)· δικέλλα ἀμφίστομος (ἡ).
Biracchio; *s. m.* V. Straccio.
Birba; *s. f. Fraude*; δόλος, ου (ὁ).
Birba; *add.* πλάνος, ον· πανοῦργος, ον· κακοῦργος, ον.
Birbantare; *v. intr.* πτωχεύω.
Birbante; *s. m.* V. Birbone.
Birbanteria; *s. f.* πανουργία, ας (ἡ)· δόλος, ου (ὁ).
Birbo; *s. m.* V. Birbone.
Birbonata; *s. f.* V. Birboneria.
Birbone; *s. m.* πλάνος, ον· πανοῦργος, ον· κακοῦργος, ον.
Birboneggiare; *v. intr.* πλανάομαι=ῶμαι· πτωχεύω· πανουργεύομαι· πανουργέω=ῶ· κακουργέω=ῶ.
Birboneria; *s. f.* πανουργία, ας (ἡ)· κακούργημα, ατος (τό)· κακουργία, ας (ἡ)· δόλος, ου (ὁ).
Bircio; *add. Losco*; μύωψ, ωπος (ὁ, ἡ)· μυωπός, όν.
Bireme; *s. f.* διήρης, εος=ους (ἡ).
Biroccio; *s. m.* V. Baroccio.
Birra; *s. f.* ζύθος, ου (ὁ)· ζύθος, εος=ους (τό).
Birracchio; *s. m. Vitello di un anno*; μόσχος ἐνάενος, ου (ὁ).
Birreria; *s. f.* V. Berrovaglia.
Birro; Birroviere; *s. m.* V. Berroviere.
Bisacca; *s. f.* e
Bisaccia; *s. f.* ἱπποπήρα, ῶν (αἱ). -2. Senza bisaccia; ἄπηρος, ον. -3. Tasca; πήρα, ας (ἡ).

Digitized by Google

Bisante; *s. m.* e

Bisanto; *s. m.* *Moneta antica*; νόμισμα βυζάντιον, ου (τό).

Bisarcavolo; *s. m.* προπάππου πατήρ, πατρός (ὁ)· ἀπόπαππος, ου (ὁ).

Bisava; **Bisavola**; *s. f.* ἐπιτήθη, ης (ἡ)· ἀπομάμμα, ης (ἡ).

Bisavo; **Bisavolo**; *s. m.* πρόπαππος, ου (ὁ).

Bisbetico; *add.* χαλεπός, ή, όν· δύσκολος, ον· δυσάρεστος, ον.

Bisbigliamento; *s. m.* λαλία, ας (ἡ)· ψιθύρισμα, ατος (τό)· ψιθυρισμός, οῦ (ὁ).

Bisbigliare; *v. intr.* λαλέω=ῶ· ψιθυρίζω· θρυλλόω=ῶ.

Bisbigliatore; *add.* ψίθυρος, ον· ψιθυριστής, οῦ (ὁ).

Bisbiglio; *s. m.* ψιθύρισμα, ατος (τό)· ψιθυρισμός, οῦ (ὁ).

Bisca; *s. f.* e

Biscaccia; *s. f.* κυβευτήριον, ου (τό)· κυβεῖον, ου (τό)· σκιραφεῖον, ου (τό)· σκιράφιον, ου (τό).

Biscaiuolo; *s. m.* κυβευτής, οῦ (ὁ)· σκιραφευτής, οῦ (ὁ).

Biscantare; **Biscanterellare**; *v. intr.* τερετίζω.

Biscanterello; *s. m.* τερετισμός, οῦ (ὁ)· τερέτισμα, ατος (τό).

Biscazza; *s. f.* *pegg.* V. Bisca.

Biscazzare; *v. intr.* κυβεύω· σκιραφεύω· χρήματα κατ-αν-αλίσκω.

Biscazziere; *s. m.* V. Biscaiuolo.

Biscazzo; *s. m.* **Bischenca**; *s. f.* **Bischenco**; *s. m.* χλευασία, ας (ἡ)· χλευασμός, οῦ (ὁ)· ἐμπαιγμα, ατος (τό)· ἐμπαιγμός, οῦ (ὁ).

Bischero; *s. m.* κόλλοψ, οπος (ὁ).

Bischetto; *s. m.* τραπέζιον, ου (τό)·

Bischizzare; *v. intr.* *Fantasticare*; ἐπι-σκοπέω=ῶ τι γνώμῃ· δια-νοέομαι=οῦμαι.

Bischizzo; *s. m.* διανόημα, ατος (τό)· πλάσμα, ατος (τό).

Biscia; *s. f.* ὄφις, εως (ὁ). -2. Andare come la biscia allo incanto; ἀκοντί τι πράττω. -3. A biscia; *Abbondantemente*; ἀφθόνως.

Biscione; *s. m.* *Biscia grande*; μέγας ὄφις, εως (ὁ).

Bisciuola; *s. f.* *dim.* ὀφίδιον, ου (τό).

Biscolore; *add.* *Di più colori*; ἑτερόχροος=ους, οον=ουν· πολύχροος=ους, οον=ουν· ποικιλόχροος=ους, οον=ουν.

Biscottare; *v. att.* ὀπτάω=ῶ.

Biscottato; *add.* V. Biscotto.

Biscottino; *s. m.* ψωμίον, ου (τό).

Biscotto; *add.* δίπυρος, ον.

Biscotto; *s. m.* *Pane cotto due volte*; διπυρίτης, ου (ὁ)· δίπυρος ἄρτος, ου (ὁ). -2. Entrare in mare senza biscotto; ἄνευ ξύλου βαδίζω.

Bisdosso (A); *avv.* ἄνευ ἐφιππίου· ἐπὶ γυμνοῦ τοῦ ἵππου.

Bisestare; *v. intr.* ἐμ-βάλλω.

Bisestile; **Bisestino**; *add.* ἐμ-βολιμαῖος, α, ον· δίσεκτος, ον.

Bisesto; *s. m.* ἡμέραι ἐπακταί, ῶν (αἱ).

Bisesto; *add.* V. Bisestile.

Bisforme; *add.* δίμορφος, ον.

Bisgio; *add.* V. Bigio.

Bisillabo; *add.* δισσύλλαβος, ον.

Bislacco; *add.* V. Bisbetico.

Bisleale; *add.* δολερός, ά, όν.

Bislessare; *v. att.* ἐρ-έψω.

Bislingua; *s. f.* *T. bot.* ὑπογλώσσιον, ου (τό).

Bislungo; *add.* ἐπι-μήκης, ες· προ-μήκης, ες.

Bismalva; *s. f.* *T. bot.* ἀλθαία, ας (ἡ)· ἰβίσκος, ου (ὁ).

Bisnipote e Bisnepote; *s. c.* ἀπόγονος τρίτος (ὁ), τρίτη (ἡ)· ἀπέγγονος, ου (ὁ, ἡ).

Bisnonno; *s. m.* V. Bisavolo.

Bisogna; *s. f.* e

Bisognamento; *s. m.* ἔργον, ου (τό)· πρᾶγμα, ατος (τό)· πρᾶξις, εως (ἡ).

Bisognante; *add.* δεόμενος, η, ον.

Bisognantemente; *avv.* ἱκανῶς.

Bisognanza; *s. f.* V. Bisogno.

Bisognare; *v. intr.* δεῖ· χρή (*impers.*). -2. Essere utile; συμ-φέρω. -3. Aver necessità; δέομαι (τινός).

Bisognevile; *add.* e

Bisognevole; *add.* ἀναγκαῖος, α, ον· προστήκων, ουσα, ον· ἐπιτήδειος, α, ον· δίκαιος, α, ον· χρηστός, ή, όν.

Bisogno; *s. m.* ἀπορία, ας (ἡ)· χρεία, ας (ἡ). -2. Ciò che bisogna; ἔργον, ου (τό). -3. A bisogno; εὐκαίρως. -4. A un bisogno; ἴσως. -5. Al bisogno; εἰς τὸ δέον. -6. Far bisogna o bisogne, *gli affari*; πράγματα ἄγω. -7. Far bisogno, venir bisogno; δεῖ. -8. Di bisogno; ἀναγκαῖος, α, ον. *Avv.* ἀναγκαίως. -9. Più del bisogno; πλέον τοῦ δέοντος.

Bisognosamente; *avv.* ἀπόρως.

Bisognoso; *add.* ἄπορος, ον· ἐνδεής, ές. -2. Necessario; ἀναγκαῖος, α, ον.

Bisso; *s. m.* βύσσος, ου (ὁ). -2. Fatto di bisso; βύσσινος, ον.

Bistante; *s. m.* διάστημα, ατος (τό).

Bistentare; *v. intr.* θλίβομαι.

Bistento; *s. m.* θλῖψις, εως (ἡ).

Bisticcia; *s. f.* e

Bisticciamento; *s. m.* ἀμφισβήτησις, σεως (ἡ)· φιλονεικία, ας (ἡ)·

Bisticciare o Bisticcicare; *v. intr.* ἐν-αντιόομαι =οῦμαι· ἀλλήλους ὀνειδίζομεν· ἀμφι-σβητέω=ῶ.

Bisticcio e Bisticcio; *s. m.* παρονομάσια, ας (ἡ). -2. Star sul bisticcio; λόγοις ἐρίζω.

Bistinto; *add.* δίβαφος, ον.

Bistondo; *add.* ὑπο-στρόγγυλος, ον· στρογγυλοειδής, ές.

Bistornare; *v. att.* *Distornare*; ἀλλοτριόω=ῶ.

Bistorta; *s. f.* καμπή, ῆς (ἡ).

Bistorto; *add.* στρεβλός, ή, όν· καμπτός, ή, όν. -2. Malizioso; πανοῦργος, ον.

Bistrattare; *v. att.* κακῶς ἔχω.

Bisulco; *add.* δίχηλος, ον.

Bisunto; *add.* ἐγκεχρισμένος, η, ον· ῥυπαρός, ά, όν.

Bitorzo; *s. m.* ὄγκος, ου (ὁ)· ἐξάνθημα, ατος (τό).

Bitorzolato; *add.* ὀγκώδης, ες· ἰονθώδης, ες.

Bitorzoletto; **Bitorzolino**; *s. m.* *dim.* μικρὸς ὄγκος, ου (ὁ).

Bitorzolo; *s. m.* V. Bitorzo.

Bitorzoluto; *add.* ὀγκώδης, ες.

Bitumare; *v. att.* ἀσφαλτόω=ῶ.

Bitume; **Bitumine**; *s. m.* ἄσφαλτος, ου (ὁ).

Bituminoso; *add.* ἀσφαλτώδης, ες· ῥητινώδης, ες.

Biturro e Bituro; *s. m.* V. Barro.

Biuta; *s. f.* κονίαμα, ατος (τό).

Biutare; *v. att.* κονιάω=ῶ· κονίζω.

Biutoso; *add.* κονιατός, ή, όν.

Digitized by Google

Bivaro; *s. m. T. st. nat. Castor fiber. Linn.* V. Bevero.
Bivio; *s. m.* ἄμφοδος, ου (ἡ).
Bizza; *s. f. Collera;* ὀργή, ῆς (ὁ). -2. Montare in bizza; ὀργίζομαι.
Bizzarramente; *avv.* πολυειδῶς· καθ' ὁρμήν· παραδοξῶς. -2. Vivacemente; ἀστείως· γελοίως.
Bizzarria; *s. f.* ὀργή, ῆς (ἡ)· ὀργιλότης, ητος (ἡ). -2. Capriccio; ἐπι-θυμία, ας (ἡ)· προ-θυμία, ας (ἡ)· παράδοξον, ου (τό).
Bizzarro; *add.* ὀργίλος, η, ον· ὀργιζόμενος, η, ον· ἀκρόχολος, ον. 2 Capriccioso; δύσκολος, ον· ἄτοπος, ον· παράδοξος, ον. -3. Vivace, spiritoso; γελοῖος, α, ον· ἀστεῖος, α, ον.
Bizzeffe (A); *avv.* ἀφθόνως.
Bizzocchero; Bizzocco e Bizzoco; *s. m.* V. Bacchettone.
Bizzuga; *s. f.* V. Testuggine.
Blandimento; *s. m.* θέλγητρον, ου (τό)· θέλγμα, ατος (τό)· θελκτήριον, ου (τό)· ἀρέσκευμα, ατος (τό)· κολακεία, ας (ἡ)· κολάκευμα, ατος (τό)· θωπεία, ας (ἡ).
Blandire; *v. att.* σαίνω· κορίζομαι· ἀρεσκεύομαι (τινά)· κολακεύω (τινι)· αἰκάλλω· θωπεύω.
Blandizia; *s. f.* V. Blandimento.
Blando; *add.* χρηστολόγος, ον· θελκτήριος, ον· ἄρεσκος, η, ον· εὐπροσήγορος, ον· κολακευτικός, ή, όν· θωπευτικός, ή, όν.
Blasfemare; *v. att.* V. Bestemmiare.
Biasfemia; *s. f.* V. Bestemmia.
Blasfemo; *add.* V. Bestemmiatore.
Blasmare; *v. att.* V. Biasimare.
Blasmo; *s. m.* V. Biasimo.
Blastemiare; *v. att.* V. Bestemmiare.
Bleso; *add.* βλαισός, ή, όν· τραυλός, ή, όν· ψελλός, ή, όν.
Bloccare; *v. att.* πολιορκέω=ῶ· κυκλόομαι=οῦμαι· περι-κυκλόομαι=οῦμαι· ἀπο-κλείω· περι-κλείω.
Bloccatura; *s. f.* e
Blocco; *s. m.* πολιορκία, ας (ἡ)· πολιόρκησις, σεως (ἡ)· κατάκλεισις, σεως (ἡ)· κάθειρξις, εως (ἡ).
Bo; *s. m.* V. Bue.
Boaro; *s. m.* V. Boattiere.
Boato; *s. m.* βοή, ῆς (ἡ)· μύκημα, ατος (τό)· μυκηθμός, οῦ (ὁ).
Boattiere; *s. m.* e
Bobolco; *s. m.* βουκόλος, ου (ὁ)· βοηλάτης, ου (ὁ)· βούτης, ου (ὁ)· βουκαῖος, ου (ὁ)· βοῦκος, ου (ὁ).
Bocca; *s. f.* στόμα, ατος (τό). -2. Il sentimento del gusto; γεῦσις, σεως (ἡ). -3. Dei fiumi; στόμα, ατος (τό)· ἐκβολή, ῆς (ἡ). -4. *Nel plur.* Persone (*capita*); κεφαλή, ῆς (ἡ). -5. Bocca del forno; ἰπνοκήϊον, ου (τό). -6. Dello stomaco; στόμαχος, ου (ὁ)· καρδία, ας (ἡ). -7. Della strada; τῆς ὁδοῦ ἀρχή, ῆς (ἡ). -8. Stretto, gola; στενά, ῶν (τά)· στενοπορία, ας (ἡ)· στενόπορα, ων (τά). -9. Bocca inutile; ἀπόλεμος, ου (ὁ, ἡ). -10. Cavar di bocca; μεταλλάω=ῶ. -11. A bocca; *Presenzialmente;* ἐναντίον· ἔμπροσθεν· ἀπὸ στόματος· κατὰ στόμα εἶπον· παρών, οὖσα, όν· αὐτός, ή, ό. -12. A bocca piena, a bocca baciata; ὁμοθυμαδόν· ῥᾳδίως. -13. A piena bocca (*Lodare*); εἰς τὰ μάλιστα. -14. Di buona bocca; *Mangione;* παμφάγος, ον. -15. Di mala bocca; *Parco;* φειδωλός, ή, όν. -16. Andar per la bocca; διὰ στόματος εἶμι. -17. Chiudere, turare la bocca ad alcuno; τὸ στόμα ἐμ-φράζω· ἐπι-βυθίζω· ἀποστομόω=ῶ. -18. Esser largo di bocca; παρ-ρησιάζομαι. -19. A mezza bocca, a bocca stretta (*Parlare*); φοβερῶς λέγω. -20. Mettere di bocca; *Aggiunger del suo;* ἐκ τῶν ἰδίων προς-τίθημι. -21. Porre bocca ad una cosa; περί τινων διαλέγομαι. -22. Porre la bocca in cielo; περὶ τῶν ὑπερ ἡμᾶς ἀρρένως δια-λέγομαι. -23. Stare a bocca aperta; *Attento;* ἀνὴν γίγνομαι σιώπῃ· ἀνα-χάσκω. -B'. *Aspettar con desiderio;* χάσκω· καίνω. -24. Che attonito rimira a bocca aperta; ἀχανής, ές. -25. Guardare a bocca aperta; ἐγ-χαίνω· ἐγ-χάσκω. -26. Venir la schiuma alla bocca; ὀργίζομαι. -27. Di due bocche; δίστομος, ον. -28. Di tre bocche; τρίστομος, ον. -29. Di quattro bocche; τετράστομος, ον. -30. Senza bocca; ἄστομος, ον. -31. Contorcere la bocca; *Masticare;* μασσάομαι=ῶμαι. -32. Storcere la bocca; ἀπο-μυλλαίνω. -33. Con bocca cattiva; ἄστομος, ον· ἀστόμιος, ον. -34. Che ha bocca molle; μαλακόγναθος, ον. -35. Con bocca pura; ἀγνόστομος, ον. -36. Con la bocca rivolta contra; ἀντίστομος, ον. -37. Andar in bocca; εἰς χεῖρας ἔρχομαι. -38. Con bocca di bronzo; χαλκόστομος, ον. 39. Dar di bocca; *Mangiare;* τρώγω. -B. *Parlare con arroganza;* παῤῥησιάζομαι. -40. Far bocca stretta; θρύπτομαι.
Boccaccia; *s. f.* αἰσχρὸν πρόσωπον, ου (τό). -2. Far boccaccia; μνάω=ῶ.
Boccale; *s. m.* βαυκάλιον, ου (τό). -2. Vaso; ποτήριον, ου (τό).
Boccaletto; Boccalino; *s. m. dim.* μικρόν βαυκάλιον, ου (τό).
Boccalone; *s. m. accr.* μέγα βαυκάλιον, ου (τό)· κρατήρ, ῆρος (ὁ)· ποτήριον, ου (τό).
Boccata; *s. f.* ψωμός, οῦ (ὁ)· ἔνθεσις, σεως (ἡ). -2. Guanciata; κόλαφος, ου (ὁ). -3. Boccata d'aria; ἔκπνευσις, σεως (ἡ).
Boccato; *add.* στομώδης, ες.
Boccetta (*di fiori*); *s. f.* καλύκιον, ου (τό). -2. Vaso da liquori; μικρὰ φιάλη, ης (ἡ)· λήκυθος, ου (ὁ).
Boccheggiamento; *s. m.* χάσμα, ατος (τό)· ἄσθμα, ατος (τό). -2. *Di chi è per morire;* ψυχορραγία, ας (ἡ).
Boccheggiare; *v. intr.* χαίνω· ἐπι-χαίνω· ἐκ-πνέω=ῶ· ἀπο-πνέω=ῶ. -2. *Di chi è per morire;* ψυχορραγέω=ῶ.
Boccheresco; *add.* στοματικός, ή, όν.
Bocchetta; *s. f. dim. di* Bocca; στόμιον, ου (τό)· στομάτιον, ου (τό).
Bocchi (*fare*); μωκάομαι=ῶμαι.
Bocchiduro; *add.* στομίας ἵππος, ου (ὁ).
Bocchina; Bocchino; *s. f. s. m.* V. Bocchetta.
Boccia; *s. f.* κάλυξ, κος (ὁ). -2. Vaso per liquori; φιάλη, ης (ἡ)· λήκυθος, ου (ἡ). -3. Mettere boccie; βλαστάνω.
Boccicata; *s. f.* οὐδέν, ενός (τό).
Boccino; *add.* βοεῖος, α, ον· βοεικός, ή, όν. -2. *S. m.* Vitello; μόσχος, ου (ὁ).
Boccio; *s. m.* V. Bozzolo.
Bocciolina; *s. f. dim.* καλύκιον, ου (τό).
Bocciolone; *s. m. accr.* μέγας κάλυξ, κος (ὁ).
Boccione; *s. m. accr.* μεγάλη φιάλη, ης (ἡ).
Bocciuola; *s. f. dim.* V. Bocciolina.
Bocciuolo; *s. m.* V. Boccia.

Digitized by Google

Boccola; *s. f.* παρόνη, ης (ἡ)· περονίς, ίδος (ἡ).
Boccolica; *s. f.* V. Buccolica.
Bocconcello; } *s. m. dim. di* Boccone; ψωμίον,
Bocconcino; } ου (τό).
Boccone; *s. m.* ψωμός, οῦ (ὁ)· ἔγκαρος, ου (ὁ)· ψώμισμα, ατος (τό). -2. Piccolo pezzo; θραῦμα, ατος (τό)· ψώμιον, ου (τό). -3. Pigliare al boccone; δελεάζω. -4. Pigliare il boccone; δελεάζομαι. -5. Far bocconi; μιστύλλω· κατα-τέμνω· συγ-κόπτω· κατὰ μικρὰ ποιέω=ῶ.
Boccone e Bocconi; *add.* ἐπιπρηνής, ές· πρηνής, ές. *Avv.* πρηνηδόν. -2. Cader bocconi; πρηνίζω.
Boccuccia; *s. f. dim. di* Bocca; στομίον, ου (τό).
Boccuto; *add.* στομίας, ου (ὁ).
Boccuzza; *s. f.* V. Boccuccia.
Boce; *s. f.* V. Voce.
Bociaccia; *s. f. pegg. di* Boce; φωνή, ῆς ἴτακτος (ἡ).
Bociare; *v. att.* δια-βοάω=ῶ.
Bocina; *s. f. dim. di* Boce; φωνάριον, ου (τό).
Boffice; *add.* V. Soffice.
Bofonchiare; *v. intr.* γρύζω· μύζω· μορμύρω.
Bofonchino; *add.* V. Bufonchino.
Bogia; *s. f. Bolla;* φλύκταινα, ης (ἡ)· φλυζάκιον, ου (τό)· φλυάκιον, ου (τό)· φλυκτίς, ίδος (ἡ).
Bogliente; *p. pres.* βράζων, ουσα, ον.
Boia; *s. m.* δήμιος, ου (ὁ)· δημόσιος, ου (ὁ). -2. Pagar il boia che ci frusti; ἐμαυτὸν δεσμόω=ῶ.
Bolare; *add.* βωλώδης, ες.
Bolarmenico, } *s. m.* βῶλος ἀρμενία, ας (ἡ).
Bolarmeno; }
Bolcionare; *v. att.* κερατίζω· κριοκοπέω=ῶ· κορυπτιάω=ῶ· κορύπτω.
Bolcione; *s. m.* κριοδόχη, ης (ἡ)· κριοδόκη, ης (ἡ).
Boldrone; *s. m.* πόκος, ου (ὁ)· μαλλός, οῦ (ὁ).
Boleto; *s. m.* βωλίτης, ου (ὁ).
Bolgia; *s. f.* πήρα, ας (ἡ)· ἀσκοπήρα, ας (ἡ)· ἱπποπήραι, ῶν (αἱ).
Bolide; *s. f.* βόλις, ίδος (ἡ).
Bolimia; *s. f. Fame insaziabile;* βουλιμία, ας (ἡ)· βουλιμίασις, σεως (ἡ).
Bolino; *s. m.* V. Bulino.
Bolla; *s. f.* πομφόλυξ, υγος (ἡ)· πομφός, οῦ (ὁ)· πέμφιξ, ιγος (ἡ). -2. Vescichetta che si fa sulla pelle; φλύκταινα, ης (ἡ)· φλυζάκιον, ου (τό)· φλυάκιον, ου (τό)· φλυκτίς, ίδος (ἡ)· πομφός, οῦ (ὁ). -3. Acquaiuola; ὑδατίς, ίδος (ἡ). -4. Impronta del suggello; σφραγίς, ίδος (ἡ)· σήμαντρον, ου (τό). -5. Diploma; δίπλωμα, ατος (τό). 6. Far bolle; πομφολυγέω=ῶ· πομφολυγίζω· πομφολύζω. -7. Che fa bolle; πομφολυγηρός, ά, όν. -8. L' alzarsi delle bolle; πομφολυγοπάφλασμα, ατος (τό)· -9. Convertire in bolle; πομφολυγόω=ῶ. -10. Lavorato a forma di bolla; πομφολυγωτός, ή, όν. -11. Pieno di bolle; πεμφιγώδης, ες. -12. Senza far bolle; ἀπομφολύγωτος, ον· ἀφλυκταίνωτος, ον.
Bollare; *v. att.* ἐπι-σφραγίζω· σφραγίζω.
Bollato; *add.* σφραγιστός, ή, όν· σφραγιζόμενος, η, ον. -2. Non bollato; ἀσφράγιστος, ον.
Bollente; *add.* ζεστός, ή, όν.
Bolletta; *s. f.*
Bollettino; *s. m.* } V. Bulletta.
Bolli Bolli; *s. m.* ταραχή, ῆς (ἡ).
Bollicamento; *s. m.* ζέσις, σεως (ἡ)· βρασμός, οῦ (ὁ).
Bollicare; *v. intr.* ζέννυμι· ζέω=ῶ· φλύω.

Bollicella; *s. f.* φλυζάκιον, ου (τό)· φλυάκιον, ου (τό)· φλυκταίνα, ης (ἡ)· φλυκτίς, ίδος (ἡ).
Bollichio; *s. m.* V. Bollicamento.
Bolliciattola;
Bollicina;
Bollicola; } *s. f. dim.* V. Bollicella.
Bollimento; *s. m. Il bollire;* ζέσις, σεως (ἡ)· βρασμός, οῦ (ὁ).
Bollire; *v. intr.* ζέννυμι· ζέω=ῶ· ἀπο-ζέω=ῶ· φλύω· ἴψω· ἐψέω=ῶ. -2. A scroscio, a ricorsoio; παντόθεν, ἀναβολάδην ζέω=ῶ. -3. Bollire grandemente, traboccare bollendo; ἀπο-βράζω· ἀπο-βράσσω. -4. Bollire il sangue; ἀπο-ζέω=ῶ τὸ αἷμα. -5. Gorgogliare; καχλάζω· καχλαίνω. -6. Attenente al bollire; βραστικός, ή, όν.
Bollito; *add.* ζεσθείς, εῖσα, έν· ἑψητός, ή, όν· ἑφθός, ή, όν. -2. Pan bollito; *Panata;* ἄρτος σὺν τῷ ὕδατι ζεσθείς. -3. Leggermente bollito; ἀκρόζεστος, ον.
Bollitura; } *s. f.* ἀπόζεσις, σεως (ἡ)· ἀνάζεσις, σεως
Bollizione; } (ἡ)· ζέσις, σεως (ἡ).
Bollo; *s. m.* σφραγίς, ίδος (ἡ).
Bollore; *s. m.* ζέσις, σεως (ἡ)· ἀπόζεσις, σεως (ἡ)· ἀνάζεσις, σεως (ἡ). -2. Sollevamento; ταραχή, ῆς (ἡ).
Bolo; *s. m.* βῶλος, ου (ἡ).
Bolsaggine; } *s. f.* ἄσθμα, ατος (τό)· δύσπνοια, ας
Bolsina; } (ἡ).
Bolso; *add.* δυσπνοϊκός, ή, όν· ἀσθματικός, ή, όν.
Bolzonare; *v. att.* V. Bolcionare.
Bolzonata; *s. f.* κριοῦ βολή, ῆς (ἡ).
Bolzone; *s. m.* V. Bolcione.
Bomba; *s. f.* σφαιραπυροβόλος, ου (ἡ)· βολίς, ίδος πυρόεσσα (ἡ). -2. *Meta nel giuoco;* τέρμα, ατος (τό).
Bombage; *s. f.* V. Bambagia.
Bombanza; *s. f.* εὐφροσύνη, ης (ἡ)· ἀλαλαγμός, οῦ (ὁ)· ἀλαλαγή, ῆς (ἡ)· ἀλαλή, ῆς (ἡ)· ἰαχή, ῆς (ἡ). -2. Far bombanza; ἀλαλάζω· ἰαχέω=ῶ.
Bombarda; *s. f.* βάλλιστρα, ας (ἡ)· καταπέλτης, ου (ὁ).
Bombardamento; *s. m.* μηχανῶν προσαγωγή, ῆς (ἡ).
Bombardare; *v. att.* μηχανάς (πυροβόλους) προ-άγω πόλει· μηχαναῖς καθ-αιρέω=ῶ τὰ τείχη.
Bombardiere e Bombardiero; *s. m. T. mil.* σφενδονήτης, ου (ὁ).
Bombare; *v. intr.* βοάω=ῶ· ἐξ-ηχέομαι=οῦμαι. -2. Bere; πίνω.
Bombere e Bombero; *s. m.* V. Vomere.
Bombettare; *v. intr.* V. Bombare.
Bombice; *s. m.* βόμβυξ, κος (ὁ).
Bombire; *v. intr.* V. Rimbombare.
Bombista; *s. m.* V. Bombardiere.
Bombo; *s. m.* βρῦν (*indecl.*). -2. Rimbombo; βόμβος, ου (ὁ).
Bombola; *s. f.* βόμβυλος, ου (ὁ)· βομβύλη, ης (ἡ)· ληκύθιον, ου (τό)· ληκύθιον, ου (τό).
Bomboletta; *s. f.* μακρὸς βόμβυλος, ου (ὁ).
Bombone; *s. m.* V. Bevitore.
Bomere e Bomero; *s. m.* V. Vomero.
Bomicare;
Bomire; } V. Vomitare.
Bonaccia; *s. f.* μαλακία, ας (ἡ)· γαλήνη, ης (ἡ). εὐδία, ας (ἡ). -2. Buona fortuna; εὐτυχία, ας (ἡ)· εὐεξία, ας (ἡ)· εὐπραγία, ας (ἡ).

Digitized by Google

Bonacciare; *v. intr.* γαλενιάω=ῶ· γαλενάζω· ἀναπαύομαι.

Bonaccio; Bonaccioso; } *add.* γαληνός, όν· γαλεναῖος, α, ον· ἥσυχος, ον· σταθερός, ά, όν.

Bonaeremente; *avv.* πράως.

Bonamente; *avv.* V. Veramente.

Bonariamente; *avv.* πράως· εὐήθως· ἁπλῶς.

Bonarietà; *s. f.* καλοκαγαθία, ας (ἡ)· εὐήθεια, ας (ἡ)· ἁπλότης, ητος (ἡ).

Bonario; *add.* εὐήθής, ές· ἁπλόος=οῦς, όη=ῆ, όον=οῦν· χρηστός, ή, όν.

Bonarità; *s. f.* V. Bonarietà.

Bonazza; *s. f.* V. Bonaccia.

Boncio; *s. m.* V. Broncio.

Boneggiarsi; *v. intr.* προς-ποιέομαι=οῦμαι (τινός)· ἀπο-νέμει (ἔμοι τι).

Bonetta; Bonetto; *s. f.* *s. m.* } πιλίον, ου (τό).

Bonificamento; *s. m.* αὔξησις, σεως (ἡ)· ἀνασκευή, ῆς (ἡ)· ἐπισκευή, ῆς (ἡ)· ἀπο-κατάστασις, σεως (ἡ)· ἀνα-καίνωσις, σεως (ἡ).

Bonificare; *v. att.* εὐ-τρεπίζω· ἀνα-σκευάζω· ἐπισκευάζω· δι-ορθόω=ῶ· ἀν-ορθόω=ῶ. -2. Menar buono; ἔχω λαβών. -3. Compensare; ἀντ-αποδίδωμι.

Bonificazione; *s. f.* V. Bonificamento.

Bonità; *s. f.* V. Bontà.

Bono; *add.* V. Buono.

Bontà; *s. f.* ἀγαθότης, ητος (ἡ)· χρηστότης, ητος (ἡ). -2. Mitezza d'indole; πραότης, ητος (ἡ). -3. Cortesia; ἀνθρωπότης, ητος (ἡ). -4. Per bontà; χάριν. -5. Trattare con bontà; φιλοφρονέομαι =οῦμαι.

Bontadosamente e Bontadiosamente; *avv.* πιστῶς· ἀριστῶς.

Bontadoso e Bontadioso; *add.* ἀνδρικός, ή, όν.

Bonte; *s. f.* V. Fonte.

Boote; *s. m. Costellazione;* Βοώτης, ου (ὁ).

Borace; *s. m.* χρυσόκολλα, ης (ἡ).

Boragine; *s. f.* βουγλῶσσον, ου (τό).

Borbogliamento; *s. m.* e

Borboglianza; *s. f.* θόρυβος, ου (ὁ)· ψόφος, ου (ὁ)· γογγυσμός, οῦ (ὁ)· ψιθυρισμός, οῦ (ὁ)· ψιθύρισμα, ατος (τό).

Borbogliare; *v. intr.* ψοφέω=ῶ· κτυπέω=ῶ· ψιθυρίζω· θορυβέω=ῶ.

Borboglimento; Borboglio; } *s. m.* V. Borbogliamento.

Borbottamento; *s. m.* μεμψιμοιρία, ας (ἡ)· ψιθυρισμός, οῦ (ὁ). -2. Borbogliamento V.

Borbottare; *v. intr. Lamentarsi;* δια-μέμφομαι· μεμψιμοιρέω=ῶ. -2. Fare confuso rumore; θορυβέω=ῶ· γογγύζω· τονθολυγέω=ῶ· τονθρύζω· τονθρίζω. -3. Rumoreggiare (*degli intestini*); βορβορύζω.

Borbottare; *s. m.* V. Borbottamento.

Borbottatore; *add.* ψιθυριστής, οῦ (ὁ)· γογγυστής, οῦ (ὁ)· ὀδυρτικός, ή, όν· ἀγανακτικός, ή, όν. -2. Mormoratore; κατάλαλος, ου (ὁ).

Borbottio; *s. m.* θορυβή, ῆς (ἡ). -2. Il rumore che si sente negli intestini; βορβορυγή, ῆς (ἡ)· βορβορυγμός, οῦ (ὁ).

Borbottone; *add.* V. Borbottatore.

Borchia; *s. f.* ὀμφαλός, οῦ (ὁ)· μεταλλικὸν ἀσπίδιον, ου (τό)· μεταλλικὴ ἀσπίδισκη, ης (ἡ). -2. Con molte borchie; πολυόμφαλος, ον.

Bordaglia; *s. f.* πλῆθος, εος=ους (τό)· ὄχλος, ου (ὁ).

Bordare; *v. att.* V. Abbordare. -2. Una nave; παρ-ακολουθέω=ῶ νηΐ. -3. Rivestire di bordatura; κρασπεδόω=ῶ. -4. Sciaguattare; κυκάω=ῶ.

Bordata (*prendere una*); πλαγιάζω πρὸς τοὺς ἀντίους ἀνέμους, παρ-άγω. -2. Scarica di tutta l'artiglieria; καυωνία, ας (ἡ) *G. M.*

Bordato; *s. m.* ὀθόνη ῥαβδωτή, ης (ἡ).

Bordatura; *s. f.* κράσπεδον, ου (τό).

Bordeggiare; *v. intr.* παρ-άγω, πλαγιάζω πρὸς τοὺς ἀντίους ἀνέμους.

Bordellare; *v. intr.* πορνεύω.

Bordelleria; *s. f.* φλυαρία, ας (ἡ).

Bordelliere; *s. m.* πόρνος, ου (ὁ).

Bordello; *s. m.* πορνεῖον, ου (τό). -2. Fare il bordello; *Scherzare;* φλυαρέω=ῶ.

Bordo; *s. m.* V. Bordato. -2. Orlo; κράσπεδον, ου (τό)· ἐσχατία, ας (ἡ). -3. Bordo della nave; κράσπεδον, ου (τό τῆς νέως)· τοῖχος, ου (ὁ). -4. Andare a bordo; ἐμ-βαίνω εἰς ναῦν· ἐπι-βαίνω (νέως).

Bordone; *s. m.* ῥάβδος, ου ὁδοιπορική (ἡ)· σκίπων, ωνος (ὁ). -2. Trave; στήριγμα, ατος (τό)· ἔρεισμα, ατος (τό). -3. Bordone (*colonna*) di fuoco; πύρινος στῦλος, ου (ὁ). -4. Fare, tener bordone; βομβαίνω· βομβέω=ῶ.

Borea; *s. m.* βορέας, ου (ὁ)· βορρᾶς, οῦ (ὁ).

Boreale; Boreo; } *add.* βόρειος, ον· ἀρκτικός, ή, όν.

Borgata; *s. f.* κώμη, ης (ἡ).

Borghese; *s. m.* πολίτης, ου (ὁ)· ἀστός, οῦ (ὁ)· ἀστικός, ή, όν· δημότης, ου (ὁ)· ἰδιώτης, ου (ὁ).

Borghesia; *s. f.* πολιτεία, ας (ἡ)· δῆμος, ου (ὁ)· δημοτικόν, οῦ (τό).

Borghetto; Borghicciuolo; } *s. m. dim.* κωμίδιον, ου (τό)· κώμιον, ου (τό).

Borghigiano; *s. m.* κωμήτης, ου (ὁ)· κωμῆτις, ιδος (ἡ).

Borgo; *s. m.* παροικία, ας (ἡ)· κώμη, ης (ἡ)· χωρίον, ου (τό)· τόπος, ου (ὁ).

Borgognotta; *s. f.* περι-κεφαλαία, ας (ἡ)· κράνος, εος=ους (τό)· χόρυς, υθος (ἡ).

Borgomastro; *s. m.* ἄρχων, οντος (ὁ)· πολιανόμος, ου (ὁ).

Boria; *s. f.* ἀλαζονεία, ας (ἡ)· κενοδοξία, ας (ἡ)· ματαιότης, ητος (ἡ)· ὑπερ-ηφανία, ας (ἡ).

Boriare; *v. intr.* καυχάομαι=ῶμαι· μεγαρρονέω=ῶ.

Boricco; *s. m.* V. Cappotto.

Boriosamente; *avv.* ὑπερηφανῶς· ἀλαζονικῶς.

Boriosità; *s. f.* V. Boria.

Borioso; *add.* ὑπερ-ήφανος, ον· ὑπερ-οπτικός, ή, όν· μεγαλόφρων, ον· ἀλαζών, όνος (ὁ).

Borni; *s. m. pl. Addentellato;* λίθος, ου γωνιαῖος (ὁ)· κηφαλίτης, ου (ὁ).

Bornio; *add.* μύωψ, οπος (ὁ, ἡ).

Borra; *s. f.* γνάφαλον, ου (τό). -2. *Superfluità di parole;* περισσολογία, ας (ἡ).

Borrace e Borace; *s. c.* χρυσόκολλα, ης (ἡ). -2. Borrana; βούγλωσσον, ου (τό).

Borraggine; Borrana; } *s. f.* βούγλωσσον, ου (τό).

Borrare; *v. intr.* V. Agghiacciare.

Borratello; *s. m. dim.* βοθριον, ου (τό).

Borro; *s. m.* χάραδρα, ας (ἡ)· φαράγξ, γός (ἡ)· χειμάρρους, οῦ (ὁ).

Borroncello; *s. m. dim.* χαράδριον, ου (τό)· βόθρος, ου (ὁ).

Digitized by Google

Borrone; *s. m. accr. di* Borro.
Borsa; *s. f.* μαρσύπιον, ου (τό)· βαλάντιον, ου (τό). -2. Buona borsa, *ricco;* πλούσιος, α, ον. -3. Avere una buona borsa; πλούσιός εἰμι. -4. Far borsa; ἄργυρον συμ-βάλλω. -5. Tagliar la borsa; βαλαντιοτομέω=ῶ. -6. Tener la borsa stretta; φείδομαι. -7. *Quel sacchetto ove si pongono le polizze;* ὑδρία, ας (ἡ). -8. *Valigia che si apre da piè e da capo;* ἱπποπῆραι, ῶν (αἱ). -9. Enfiato; ἀπόστημα, ατος (τό). -10. Borsa di commercio; ἀγορά, ᾶς (ἡ)
Borsaiuolo; *s. m.* βαλαντιοτόμος, ου (ὁ)· βαλαντιητόμος, ου (ὁ).
Borsellina; *s. f.*
Borsellino; *s. m.*
Borsello; *s. m.*
Borsetta; *s. f.*
Borsetto; *s. m.*
Borsicchio; *s. m.*
Borsiglio; *s. m.*
} *dim.* μαρσύπιον, ου (τό)· θυλάκιον, ου (τό)· βαλαντίδιον, ου (τό).
Borsotto; *s. m.* μαρσύπιον, ου (τό).
Borzacchino; *s. m.* κνημίς, ῖδος (ἡ).
Boscaglia; *s. f.* e
Boscagliaccia; *s. f. pegg.* ἄλσος, σεος=ους (τό)· ὕλημα, τος (τό)· δρυμός, οῦ (ὁ).
Boscaiuolo; *s. m.* ὑλωρός, οῦ (ὁ)· ἀγροφύλαξ, ακος (ὁ)· ὑλαστής, οῦ (ὁ)· ὑλάστρια, ας (ἡ). -2. Che taglia il bosco; ὑλοτόμος, ον. -3. Che abita nei boschi; ὑλονόμος, ον.
Boscareccio; *add.* V. Boschereccio.
Boscata; *s. f.* νέμος, εος=ους (τό).
Boscato; *add.* ὑλώδης, ες.
Boschereccio; *add.* ὑλαῖος, α, ον· ὑλώδης, ες· κατάδρυμος, ον· ἄγρειος, α, ον.
Boschettino; Boschetto; } *s. m. dim.* νέμος, εος=ους (τό).
Boschiere; *s. m.* V. Boscaiuolo.
Boschiero; *add.* V. Boscoso.
Boschigno; *add.* V. Boschereccio.
Boschivo; *add.* V. Boscoso.
Bosco; *s. m.* ὕλη, ης (ἡ)· νάπος, εος=ους (τό)· ἄλσος, εος=ους (τό)· δρυμός, οῦ (ὁ). -2. Bosco ceduo; ὑλοτόμιον, ου (τό). -3. Bosco folto; βαθύξυλος, ον. -4. Bosco sacro; ἄλσος, εος=ους (τό)· τέμενος, εος=ους (τό). -5. Consecrare un bosco; τεμενίζω. -6. Aver cura d'un bosco sacro; ἀλσονομέω=ῶ. -7. Chi ha cura d'un bosco sacro; ἀλσονόμος, ον. -8. La cura d'un bosco; ἀλσονομία, ας (ἡ). -9. Coprire di boschi; ὑλοχαρέω=ῶ· ὑλομανέω=ῶ. -10. Chi ama molto i boschi; ὑλομανής, ές. -11. Combattere, difendersi nei boschi; ὑλομαχέω=ῶ. -12. Che corre pel bosco; ὑλόδρομος, ον. -13. Che custodisce il bosco; ὑληωρός, οῦ (ὁ)· ὑληώρης, ου (ὁ)· ὑλωρός, οῦ (ὁ). -14. Che dorme nei boschi; ὑλικοίτης, ου (ὁ). -15. Nato nel bosco; ὑλιγενής, ές· ὑλογενής, ές. -16. Che pascola nel bosco; ὑλοφόρβος, ον. -17. Ricco di boschi; πολύδρυμος, ον. -18. Senza boschi; ἄνυλος, ον. -19. Tagliato nel bosco; ὑλότομος, ον. -20. Che va pel bosco; ὑληβάτης, ου (ὁ)· ὑλοβάτης, ου (ὁ). -21. Uomo da bosco e da riviera; πολύτροπος, ου (ὁ, ἡ).
Boscone; *s. m.* V. Boscaglia.
Boscoso; *add.* ὑλώδης, ες· ναπώδης, ες.
Bosforo; *s. m.* βόσπορος, ου (ὁ).
Bosso e Bossolo; *s. m.* πύξος, ου (ὁ). -2. Di bosso; πύξινος, η, ον. -3. Simile al bosso, del colore del bosso; πυξοειδής, ές. -4. Abbondante di bosso; πυξώδης, ες.
Bossoletto; Bossolino; } *s. m. dim. di* Bossolo; πυξίδιον, ου (τό).
Bossolo; *s. m.* V. Bosso. -2. *Vasetto piccolo per qualsivoglia uso (comunemente di legno);* πυξίς, ίδος (ἡ). -3. *Ove si mettono i dadi;* πύργος, ου (ὁ). -4. *Vaso da raccorre i partiti;* κημός, οῦ (ὁ)· ὑδρία, ας (ἡ).
Bossolotto; *s. m.* V. Bossoletto.
Botanica; *s. f.* βοτανική, ῆς (ἡ).
Botanico; *s. m.* βοτανικός, οῦ (ὁ).
Botanico; *add.* βοτανικός, ή, όν.
Botare; *v. att.* εὔχας ποιέομαι=οῦμαι· εὔχομαι.
Botola; *s. f.* καταράκτης, ου (ὁ).
Botolino; Botolo; } *s. m.* κυνιδεύς, έως (ὁ)· κυνίδιον, ου (τό)· κυνίσκος, ου (ὁ).
Botriostefano; *add. Inghirlandato di grappoli;* βοτρυοστέφανος, ον.
Botro; *s. m.* V. Borro.
Botta; *s. f. T. st. nat.* φρῦνος, ου (ὁ)· φρύνη, ης (ἡ). -2. *Botto, colpo;* βολή, ῆς (ἡ)· πληγή, ῆς (ἡ)· πλῆξις, εως (ἡ). -3. Dare una botta; σκώπτω. -4. Botta e risposta; ἀνταπόκρισις, σεως (ἡ). -B'. Dare; ἀντ-απο-κρίνομαι· μετρέω=ῶ τὴν ἴσην.
Bottaccino; *s. m. dim.* κανθάριον, ου (τό).
Bottaccio; *s. m.* χοεύς, έως (ὁ)· λάγηνος, ου (ὁ)· λάγυνος, ου (ὁ). -2. *Fiasco di vino dato ai vetturali in regalo;* μισθὸς τῆς φορᾶς τοῦ οἴνου.
Bottaglie; *s. f. pl.* κνημίδες, ων (αἱ).
Bottajo; *s. m.* πιθοποιός, οῦ (ὁ)· λαγυστής, οῦ (ὁ).
Botte; *s. f.* πίθος, ου (ὁ)· ἄγγος, εος=ους (τό)· βίκος, ου (ὁ). -2. Che ha figura di botte; πιθίτης, ου (ὁ)· πιθῖτις, ιδος (ἡ).
Bottega; *s. f.* ἐργαστήριον, ου (τό)· δημιουργεῖον, ου (τό). -2. Far bottega; δημοσία πωλέω=ῶ· δημοσιεύω· καπηλεύω· παλιγγαπηλεύω. -3. Interesse, guadagno; κέρδος, εος=ους (τό). -4. Stare a bottega; ἐργαστήριον ἔχω. -5. Bottega a vento; ἐμπόρου σκηνή, ῆς (ἡ).
Bottegaccia; *s. f. pegg.* V. Bottega.
Bottegajo e Bottegaro; *s. m.* ἐργάτης, ου (ὁ)· ἐργάτις, ιδος (ἡ)· κάπηλος, ου (ὁ). -2. Avventore; ὠνητής, οῦ (ὁ).
Botteghetta; Botteghina; Botteghino; } *dim.* οἰκημάτιον, ου (τό)· γέρρον, ου (τό).
Bottegone; *s. m.* V. Bottega.
Botteguccia; Botteguzza; Bottegnzzo; } *dim.* V. Botteghetta.
Botticella; Botticello; Botticino; } *dim. di* Botte; πιθάριον, ου (τό)· πιθίσκος, ου (ὁ). -2. *Dim. di* Botta; βατράχιον, ου (τό).
Bottiga; *s. f.* V. Bottega.
Bottiglia; *s. f.* λάγηνος, ου (ὁ)· λήκυθος, ου (ὁ).
Bottigliere; *s. m.* διάκονος, ου τοῦ οἴνου (ὁ)· ληναρχος, ου (ὁ).
Bottiglieria; *s. f.* ταμεῖον τοῦ οἴνου, ου (τό).
Bottinetto; *s. m. dim. di* Bottino.
Bottino; *s. m. Preda;* λεηλασία, ας (ἡ)· λεία, ας (ἡ)· λάφυρα, ων (τά). -2. Mettere a bottino, mandare a bottino; λεηλατέω=ῶ· κατα-τυλεύω. -3. Andare a bottino; πορθέομαι=οῦμαι.

Digitized by Google

Botto; *s. m. Percossa, colpo;* πληγή, ῆς (ἡ)· πλῆξις, εως (ἡ). -2. Di botto; ἐξαίφνης· εὐθύς· αὐτίκα.

Bottoncellino; Bottoncello; Bottoncino; *s. m. dim.* σφαιρίδιον, ου (τό).

Bottone; *s. m.* σφαῖρα, ας (ἡ)· ἧλος, ου (ὁ). -2. Dei fiori; κάλυξ, κος (ὁ). -3. Bottone di fuoco; καυτήριον, ου (τό).

Boturo; *s. m.* V. Bitume.

Bove; *s. f. pl.* κλοιοί, ῶν (οἱ).

Bove; *s. m.* βοῦς, ός (ὁ, ἡ). V. Bue.

Bovicida; *s. m. Che uccide buoi;* βουτύπος, ον.

Bovile; *s. m. Stalla da buoi;* βουστάσιον, ου (τό)· βούστασις, σεως (ἡ)· βούσταθμον, ου (τό)· βοαύλιον, ου (τό).

Bovina e Buina; *s. f. Gli escrementi de' buoi;* βόλιτος, ου (ὁ)· βόλιτον, ου (τό).

Bovino; *add.* βόειος, α, ον· βοεικός, ή, όν. -2. Carne; βόειον, ου (τό). -3. Fatto di cuoio bovino; μόλγινος, η, ον.

Bozza; *s. f.* οἴδημα, ατος (τό)· πρόσκομμα, ατος (τό)· κορῦλη, ης (ἡ)· ὄγκος, ου (ὁ)· σκίρος, ου (ὁ). -2. Abbozzo; ὑπο-γραφή, ῆς (ἡ). -3. Bugia; ψεῦδος, εος-ους (τό)· ψεῦσμα, ατος (τό). -4. *Foglio che si stampa per prova;* τυπογράφου δεῖγμα, ατος (τό).

Bozzacchio; Bozzacchione; *s. m.* κοκκύμηλον ὑπτημένιον, ου (τό).

Bozzacchiuto; *add.* ἄμορφος, ον· δύσμορφος, ον.

Bozzago; Bozzagro; *s. m. T. st. nat.* τριόρχης, ου (ὁ).

Bozzare; *v. intr.* V. Abbozzare.

Bozzello; *s. m.* τροχός, οῦ (ὁ).

Bozzetta; *s. f.* σκιαγράφημα, ατος (τό)· σκιαγραφία, ας (ἡ)· ὑπογραφή, ῆς (ἡ).

Bozzetto; *s. m. Boccia;* κάλυξ, κος (ὁ). -2. *Schizzo;* V. Bozzetta.

Bozzima; *s. f.* ἀπόξεμα, ατος (τό).

Bozzina; *s. f.* V. Cucitura.

Bozzininga; *s. f.* ὄφις κρόταλον, εως (ἡ).

Bozzo; *s. m. Pietra lavorata alla rustica;* λίθος ἀκατέργαστος, ου (ὁ).

Bozzolare; *v. att.* γεύομαι.

Bozzoletto; *s. m. dim. di* Bozzolo; χρυσαλλίς, ίδος (ἡ).

Bozzolo; *s. m.* V. Bozza. -2. Bozzolo *è anche quell'inviluppo ovato, dove si rinchiude il filugello facendo la seta;* χρυσαλλίς, ίδος (ἡ). -3. *Misura del mugnaio;* μέδιμνος, ου (ὁ).

Bozzoluso; Bozzoluto; *add. Pieno di bozzoli;* ὀγκώδης, ες.

Bracato; *add. Grasso;* λιπαρός, ά, όν· παχύς, εῖα, ύ.

Braccare; Braccheggiare; *v. att. e intr.* ἰχνεύω· ἐξ-ιχνεύω. κυνηγετέω-ῶ.

Braccheggio; *s. m.* ἐξιχνιασμός, οῦ (ὁ)· κυνηγέσιον, ου (τό)· ἐξίχνευσις, σεως (ἡ).

Bracchetto; *s. m.* κυνίδιον, ου (τό).

Bracchiere, o Bracchiero; *s. m.* κυναγωγός, οῦ (ὁ).

Bracciaiuola; *s. f.* χειρίς, ίδος (ἡ). V. Bracciale.

Bracciale; *s. m.* e

Braccialetto; περι-βραχιόνιον, ου (τό)· ψέλιον, ου (τό)· ψέλλιον, ου (τό)· βραχιόνιον, ου (τό)· βραχιονιστηρ, ηρος (ὁ).

Bracciata; *s. f.* ὀράγμα, ατος (τό)· ἀγκάλη, ης (ἡ)· ἄγκαλος, ου (ὁ).

Bracciatella; *s. f. dim. di* Bracciata; δέσμη, ης (ἡ).

Bracciatello; *s. m.* ψωμίον, ου (τό).

Bracciere; *s. m.* ἀπὸ τῶν βραχιόνων (ὁ).

Braccio; *s. m.* βραχίων, ονος (ὁ)· πῆχυς, εως (ὁ)· ἀγκάλη, ης (ἡ)· ὠλένη, ης (ἡ)· ὠλήν, ένος (ὁ)· ἀγχών, ῶνος (ὁ). -2. Braccio di terra; ἰσθμός, οῦ (ὁ)· -3. Braccio di mare; κόλπος, ου (ὁ). -4. Misura; ὠλένη, ης (ἡ). -5. Protezione, autorità, potenza; χείρ, χειρός (ἡ)· κράτος, εος-ους (τό). -6. A braccia (*predicare*); αὐτο-σχεδίως. -7. A braccia aperte; ἐχθύμως. -8. Tra le braccia; ἄγκαθεν· ἀγκάς. -9. Colle braccia in croce (*pregare*); χιαζομέναις χερσίν. -10. Aver nelle braccia; ἐν χερσὶν ἔχω. -11. Che ha belle braccia; ἀγλαόπηχυς, υ. -12. Con bianche braccia; λευκοβραχίων, ον· λευκώλενος, ον. -13. Cascar le braccia; ἀπ-αγορεύω. -14. Fare, giuocare colle braccia; παλαίω. -15. Dare braccio; βοηθέω-ῶ. -B'. *Dare facoltà;* ἐξουσίαν δίδωμι. -Γ'. Dare il braccio regio; τὴν βασιλικὴν ἐξουσίαν δίδωμι. -16. Che ha cento braccia; ἑκατοντάπηχυς, υ. -17. Che ha molte braccia; πολύπηχυς, υ. -18. Prendere fra le braccia; ἀγκάζομαι. -19. Recarsi in braccio; ἐν-αγκαλίζομαι· ἐν ἀγκάλαις λαμβάνω. -20. Stendere le braccia; ἐκ-πετάννυμι τὰς χεῖρας. -21. Stringere fra le braccia; ἀγχωνίζω. -22. Vivere col lavoro delle braccia; τὸν βίον ποιέομαι-οῦμαι.

Braccione; *s. m. accr.* V. Braccio.

Bracciuola; *s. f.* περι-βραχιόνιον, ου (τό)· χειρίς, ῖδος (ἡ).

Bracciuolo; *s. m. Appoggio;* ἀγχών, ῶνος (ὁ)· στήριγμα, ατος (τό).

Bracco; *s. m. Cane da caccia;* θηρευτικός (κύων), οῦ (ὁ)· ῥινηλάτης (κύων), ου (ὁ). -2. Sciorre i bracchi; *Fig. Dire ad alcuno il fatto suo senza ritegno;* παῤῥησιάζομαι. -B'. *Impazzare;* μαίνομαι.

Brace; *s. f.* ἀνθρακιά, ᾶς (ἡ). -2. Fare a, tenere a, vivere a brace; ἀμελῶς ἐργάζομαι. -3. Andare a brace; κατα-φέρομαι.

Brache; *s. f. pl.* e

Brachessa; *s. f.* περιζώματα, των (τά)· σκελέαι, ῶν (αἱ)· ἀναξυρίδες, ων (αἱ)· περισκελίς, ίδος (ἡ). -2. Brache strette; θύλακοι, ων (οἱ). -3. Calar le brache; εἴκω. -4. Cascar le brache, farsela nelle brache; ἀπ-αγορεύω.

Brachetta; Brachetto; *s. f.* *dim.* περιζωμάτιον, ου (τό)· περισκέλιον, ου (τό).

Brachiere; *s. m.* περίζωμα, ατος (τό).

Brachilogia; *s. f.* βραχυλογία, ας (ἡ).

Bracia; *s. f.* V. Brace.

Braciaiuolo; *s. m. Quegli cha fa, o vende brace;* ἀνθρακεύς, έως (ὁ).

Braciere; *s. m.* ἑστία, ας (ἡ)· ἐσχάρα, ας (ἡ)· ἀνθράκιον, ου (τό).

Braciuola; *s. f. Fetta sottile di carne cotta sulla brace;* κερμάτιον, ου (τό).

Braco; *s. m.* V. Brago.

Bracone; *s. m. accr. di* Brache; ἀναξυρίδες, ων (αἱ)· περισκελίς, ίδος (ἡ).

Bracone; *s. m. Uomo vile;* κωθρός, οῦ (ὁ).

Brado; *add.* ἀδάμαστος, ον.

Digitized by Google

Bradume; *s. m.* ἀδάμαστοι μόσχοι, ων (οἱ).
Brage; *s. f.* V. Brace.
Braghesse; *s. f.* V. Brache.
Braghiere, o Braghiero; *s. m.* V. Brachiere.
Bragia; *s. f.* V. Brace.
Brago; *s. m. Fango;* πηλός, οῦ (ὁ)· βόρβορος, ου (ὁ)· τέναγος, εος=ους (τό).
Brama; *s. f.* προθυμία, ας (ἡ)· ἐπιθυμία, ας (ἡ)· ἐπιθύμησις, σεως (ἡ)· ἐπιθύμημα, ατος (τό)· ὁρμή, ῆς (ἡ)· ὄρεξις, εως (ἡ)· πόθος, ου (ὁ).
Bramabile; *add.* ἐπιθυμητός, ή, όν. -2. Molto bramabile; πολυήρατος, ον.
Bramare; *v. att.* ἐπι-θυμέω=ῶ· ἐφ-ίεμαι (τινός)· ὀρέγομαι (τινός)· ποθέω=ῶ. -2. Bramare ardentemente; *γλίχομαι.*
Bramato; *p. pass.* ἐπι-θυμηθείς, εῖσα, έν. -2. Molto bramato; πολυήρατος, ον. -3. Bramata da molti in isposa; πολυμνήστευτος, ου (ἡ).
Brameggiare; *v. att.* V. Bramare.
Bramito; *s. m.* βρόμος, ου (ὁ).
Bramo; *add.* V. Bramoso.
Bramosamente; *avv.* ἐκθύμως· ἐπιθυμητικῶς· ὀρέστικῶς· προθύμως.
Bramosia; Bramositâ; } *s. f.* V. Brama.
Bramoso; *add.* πρόθυμος, ον· ἐπιθυμητικός, ή, όν· ἐπιθυμητής, ές· ἐφιεμένος, η, ον.
Branca; *s. f.* ὄνυξ, χος (ὁ). -2. Ramo; κλών, νός (ὁ)· κλάδος, ου (ὁ).
Brancare; *v. att.* V. Abbrancare.
Brancata; *s. f. Manata;* δράγμα, ατος (τό).
Branchia; *s. f.* βράγχιον, ου (τό)· βράγχος, εος=ους (τό). -2. Che ha branchie; βράγχιος, ον. -3. Simile alle branchie; βραγχώδης, ες.
Branchino; *s. m. dim. di* Branca; ὀνύχιον, ου (τό).
Brancicamento; *s. m.* ψηλάφημα, ατος (τό)· ψηλάφησις, σεως (ἡ).
Brancicare; *v. att.* ψηλαφάω=ῶ· ψηλαφίζω.
Brancicone; *avv. Brancolone;* πειράζων, ουσα, ον· ψηλαφῶν, οῦσα, ῶν.
Branco; *s. m.* ἀγελή, ῆς (ἡ)· βοσκήματα, άτων (τά). -2. Di pecore; ποίμνη, ης (ἡ). -3. Di porci; συβόσιον, ου (τό). -4. Di buoi; βουκόλιον, ου (τό). -5. In branchi, a branchi; ἀγεληδόν· ἀγεληδά. -6. Vivere in branchi; ἀγελάζομαι.
Brancolare; *v. intr.* ἕρπω· πειράομαι=ῶμαι· ψηλαφάω=ῶ.
Brancolone; Branconi; } *avv.* V. Brancicone.
Brancorsina; *s. f.* V. Acanto.
Brancoso; *add.* πολύκλαδος, ον.
Brancuccia; *s. f. dim.* V. Branchino.
Branda; *s. f.* κράβατος, ου (ὁ).
Brandellino; *s. m. dim.* τεμάχιον, ου (τό).
Brandello; *s. m.* τέμαχος, εος=ους (τό)· λακίς, ίδος (ἡ). -2. Fare brandelli; λακιδόω=ῶ· λακίζω. -3. A brandelli; λακιστός, ή, όν. -4. *Avv.* λακιστῶς.
Brandimento; *s. m.* δόνησις, σεως (ἡ)· ταλαντεία, ας (ἡ)· κράδασις, σεως (ἡ)· παλμός, οῦ (ὁ)· πάλσις, σεως (ἡ).
Brandire; *v. att.* πάλλω· κραδαίνω· κραδάω=ῶ· κραδεύω· ταλαντάω=ῶ (*poet.*)· σείω· τινάσσω· δινέω=ῶ· ἑλίσσω.
Brandistocco; *s. m.* γρόσφος, ου (ὁ).
Brando; *s. m.* ξίφος, εος=ους (τό). -2. Senza brando; ἄξιφος, ον.
Brandone; *s. m.* τέμαχος, εος=ους (τό).
Brano; *s. m.* μέρος, εος=ους (τό)· λακίς, ίδος (ἡ)· τέμαχος, εος=ους (τό)· τόμος, ου (ὁ). -2. Levar i brani; περι-σύρω. -3. A brani, a brano a brano; λακιστός, ή, όν. *Avv.* λακιστῶς· μελεϊστί. -4. Fare in brani; δια-σπάω=ῶ· μελεΐζω· λακίζω.
Branolino; *s. m. dim. di* Brano; τεμάχιον, ου (τό).
Branta; *s. f.* νῆττα, ης (ἡ).
Brasca; *s. f.* κράμβη, ης (ἡ).
Brascia; *s. f.* V. Brace.
Brattea; *s. f. T. bot.* πέταλον, ου (τό).
Bratteato; *add.* περιπέταλος, ον.
Bravaccio; *add.* θρασύς, εῖα, ύ.
Bravamente; *avv.* κρατέρως· ἀνδρείως· εὐψύχως.
Bravare; *v. att.* ἀπειλέω=ῶ· ἐπ-απειλέω=ῶ (τινί)· κατα-φρονέω=ῶ (τινός).
Bravata; *s. f.* ἀπείλησις, σεως (ἡ)· ἀπειλή, ῆς (ἡ)· ἀπείλημα, ατος (τό)· ἀπειλητήριοι λόγοι, ων (οἱ)· ἀπειλητικὴ ῥῆσις, σεως (ἡ). -2. Iattanza; ἀλαζονεία, ας (ἡ). -3. Far bravate; ἐπι-τιμάω=ῶ.
Bravatorio; *add.* ἀπειλητικός, ή, όν· ἀπειλητήριος, α, ον.
Bravazzo; Bravazzone; } *add.* V. Bravaccio.
Braveggiare; *v. intr.* ἐκ-πηδάω=ῶ.
Braveria; *s. f.* ἀριστεία, ας (ἡ). -2. Millanteria; ἀλαζονεία, ας (ἡ)· αὐθάδεια, ας (ἡ).
Bravezza; *s. f.* V. Bravura.
Bravio; *s. m. Pallio, premio della vittoria nella corsa;* βραβεῖον, ου (τό).
Bravo; *s. m.* φονεύς, έως (τό).
Bravo; Bravone; } *add.* e
Bravoso; *add. Coraggioso;* ἄριστος, η, ον· δραστήριος, α, ον· καρτερός, ά, όν· ἄλκιμος, η, ον· φιλόπονος, ον· ἀνδρικός, ή, όν. -2. Dotto, eccellente; εὐμαθής, ές· ἱκανός, ή, όν· δεινός, ή, όν. -3. Indomito; ἀδαμαστός, ή, όν.
Bravura; *s. f.* e
Bravusia; *s. f.* ἀνδραγαθία, ας (ἡ)· ἀριστεία, ας (ἡ)· ἀγνωρία, ας (ἡ)· ἀνδρία, ας (ἡ)· δεινότης, ητος (ἡ)· χρηστότης, ητος (ἡ). -2. Mostrar bravura; ἀνδραγαθέω=ῶ.
Breccia; *s. f. T. mil.* τείχους ἐραίπιον, ου (τό). -2. Fare, aprire una breccia; μηχαναῖς κατ-ερείπω τι τοῦ τείχους.
Brefotrofio; *s. m. Spedale ove si nutriscono ed allevano fanciulli;* βρεφοτροπεῖον, ου (τό).
Brefotonia; *s. f.* βρεφοκτονία, ας (ἡ).
Bregma; *s. m. La parte di mezzo ed interiore della testa;* βρέγμα, ατος (τό).
Brenna; *s. f. Cavallo cattivo;* καβάλλης, ου (ὁ).
Bresciolde; *s. f. pl.* λῆροι, ων (οἱ).
Brettine; *s. f. pl.* V. Redini.
Bretto; *add.* V. Sterile.
Breve; *s. m.* περίαμμα, ατος (τό)· περίαπτον, ου (τό). -2. *Striscia di carta con breve iscrizione;* γραμμάτιον, ου (τό)· χάρτιον, ου (τό). -2. Lettera; ἐπιστολή, ῆς (ἡ)· ἐπιστόλιον, ου (τό).
Breve; *add.* βραχύς, εῖα, ύ· σύντομος, ον. -2. Piccolo; ὀλίγος, η, ον· μικρός, ά, όν. -3. Dire breve; βραχυλογέω=ῶ.
Breve; *avv.* V. Brevemente.

Digitized by Google

Brevemente; *avv.* βραχέως· ἐν βραχεῖ· συντόμως. -2. *Avv. di tempo;* εὐθύς. -3. Finalmente; τέλος. -4. Poco; μικρῶς· μικρόν.
Breviale; *s. m.* V. Breviario.
Breviamento; *s. m.* V. Abbreviamento.
Breviare; *v. att.* V. Abbreviare.
Breviare; Breviario; *s. m.* ἐπιτομή, ῆς (ἡ).
Breviatura; Breviazione; *s. f.* V. Abbreviamento.
Brevicello; Brevicino; *s. m. dim. di* Breve; φυλακτήριον, ου (τό).
Breviloquente; *add. Che parla breve;* βραχυλόγος, ον.
Breviloquenza; *s. f.* *Brevità nel dire;* βραχυλογία, ας (ἡ).
Breviloquio; *s. m.*
Brevioso; *add.* V. Breve.
Brevità; *s. f.* βραχύτης, ητος (ἡ)· σύντομον, ου (τό). -2. Brevità di tempo; ὀλιγοχρόνιον, ου (τό).
Brezza; *s. f. Piccol venticello;* αὔρα ψυχρά, ᾶς (ἡ).
Brezzeggiare; *v. intr.* ὑπο-πνέω=ῶ· ἀνα-ψύχω.
Brezzolina; *s. f. dim. di* Brezza; αὔρα ὑποψυχρά, ᾶς (ἡ).
Briachezza; *s. f.* μέθη, ης (ἡ).
Briaco; *add.* μέθυσος, ον.
Briacone; *add. accr. di* Briaco.
Bricca; *s. f.* V. Balza.
Bricco; *s. m. Puledro asinino;* ὀνάριον, ου (τό)· ὀνίδιον, ου (τό).
Briccola; *s. f.* καταπέλτης, ου (ὁ).
Briccolare; *v. att.* λιθοβολέω=ῶ.
Bricconata; *s. f.* V. Bricconeria.
Briccone; *add.* ἀκόλαστος, ον· συκοφάντης, ου (ὁ)· κακοῦργος, ον· πανοῦργος, ον. -2. Darsi al briccone; πονηρότατος γίνομαι.
Bricconeggiare; *v. intr.* συκοφαντέω=ῶ· κακουργέω=ῶ· πανουργεύομαι· πανουργέω=ῶ.
Bricia; Briciola; *s. f.* ψίξ, χός (ἡ)· ψίς, ψίδος (ἡ)· ψωμός, οῦ (ὁ). ψεκάς, άδος (ἡ).
Bricioletta; Briciolino; Briciolo; *s. m.* *dim.* ψιχίον, ου (τό)· ψωμίον, ου (τό)· ψεκάδιον, ου (τό).
Brieve; *add.* V. Breve.
Brievemente; *avv.* V. Brevemente.
Briffaldà; *s. f.* καμεταιρίς, ίδος (ἡ).
Briga; *s. f.* δυσχέρεια, ας (ἡ)· δυσθυμία, ας (ἡ). -2. Lite, controversia; διαφορά, ᾶς (ἡ). -3. Faccenda; πρᾶγμα, ατος (τό). -4. Guerra; πόλεμος, ου (ὁ). -5. A briga; *Avv.* μόγις. -6. Dare briga; παρ-έχω πράγματα (τινί)· ἐν-οχλέω =ῶ. -7. Darsi briga; ἐπι-μελέομαι=οῦμαι.
Brigante; *add. Che briga;* πολυπράγμων, ονος (ὁ, ἡ). -2. Sedizioso; στασιώδης, ου (ὁ).
Brigantino; *s. m.* σκάφη, ης (ἡ).
Brigare; *v. intr.* σπεύδω. -2. *Att.* Cercare; ζητέω=ῶ (τί)· ἐπι-θυμέω=ῶ (τινός)· σπουδάζω (ὑπέρ τινος).
Brigaria; *s. f.* V. Briga.
Brigata; *s. f.* συνουσία, ας (ἡ). -2. Di brigata; ἀγεληδόν. -3. Branco di uccelli; ἀγέλη, ης (ἡ). -4. Andare di brigata; ἀγεληδόν εἶμι. -5. A brigata a brigata; ἀμοιβαδόν.
Brigatare; *v. intr.* συν-έρχομαι.
Brigatella; Brigatina; *s. f. dim. di* Brigata; μικρὰ συνουσία, ας (ἡ).
Brigatore; *s. m.* V. Brigante.
Briglia; *s. f.* ἡνία, ας (ἡ)· ἧνιον, ου (τό). -2. A tutta briglia; σπουδῇ. -3. Dar la briglia al cavallo; ἀφ-ίημι τὰς ἡνίας. -4. Lasciar, sciorre la briglia sul collo: ἀφ-ίημι. -5. Tener la briglia; ἐπ-έχω· ἡνιάζω· ἡνιοχεύω· ἡνιοχέω=ῶ. -6. Tirar la briglia; πιέζω. -7. Fare le briglie; ἡνιοποιέω=ῶ. -8. Con una sola briglia; μονοχάλινος, ον. -9. Senza briglia, a briglia sciolta; ἀχάλινος, ον. *Avv.* ἀχαλίνως. -10. Liberarsi dalla briglia, sottrarsi alla briglia, andare a briglia sciolta; ἀφ-ηνιάζω. -11. Mettere la briglia; χαλινόω=ῶ.
Brigliaio; *s. m.* ἡνιοποιός, οῦ (ὁ).
Briglietta; *s. f.* ἧνιον, ου (τό).
Briglindorato; *add.* χρυσήνιος, ον.
Briglione; Brigliozzo; *s. m.* κημός, οῦ (ὁ).
Brigoso; *add.* ἐριστικός, ή, όν.
Brillamento; *s. m.* μαρμαρυγή, ῆς (ἡ)· στιλπνότης, ητος (ἡ)· λαμπρότης, ητος (ἡ)· ἔκλαμψις, εως (ἡ). -2. *Per gioia;* ἀγαλλίαμα, ατος (τό).
Brillantare; *v. att.* λαμπρύνω.
Brillante; *s. m.* τιμία λίθος, ου (ἡ).
Brillante; *add.* λαμπρός, ά, όν· φαιδρός, ά, όν· μαρμάρεος, α, ον· μαρμαρόεις, εσσα, εν. -2. Essere brillante; λάμπω. -3. Più brillante della neve; ὑπὲρ χιόνα λάμπω. -4. Divenir brillante; λαμπρύνομαι. -5. Render brillante; λαμπρύνω.
Brillare; *v. intr.* λάμπω· ἐκ-λάμπω· ἀνα-λάμπω· μαρμαίρω· ἀστράπτω. -2. *Di gioia;* ἀγαλλιάομαι =ῶμαι. -3. *Spogliare del guscio il riso o simili;* πτίσσω.
Brillatoio; *s. m.* ὄργανον πτιστικόν, ου (τό).
Brillo; *add.* V. Briaco.
Brina; *s. f.* e
Brinata; *s. f.* πάχνη, ης (ἡ)· στίβη, ης (ἡ)· παγετός, οῦ (ὁ)· πάγος, ου (ὁ).
Brinato; *add. Coperto di brina;* παχνώδης, ες· παχνήεις, εσσα, εν. -2. Mezzo canuto; μεσοπόλιος, ον.
Brindisi; *s. m.* πρόποσις, σεως (ἡ). -2. Far brindisi; προ-πίνω. -3. A vicenda; ἀντι-προ-πίνω.
Brinoso; *add.* V. Brinato.
Brio; *s. m.* ἱλαρότης, ητος (ἡ)· ἱλαρία, ας (ἡ)· φαιδρόν, οῦ (τό).
Brionia, *s. f. T. bot.* βρυωνία, ας (ἡ).
Briosetto; Brioso; *add.* ἱλαρός, ά, όν· φαιδρός, ά, όν.
Brisciamento; *s. m.* ῥῆξις, εως (ἡ).
Brividlo; Brivido; *s. m.* e
Brividore; *s. m.* ῥῖγος, εος=ους (τό)· φρίκη, ης (ἡ). -2. Senza brivido; ἀφρικτί. -3. Mettere i brividi; φρίκην ἐμ-ποιέω=ῶ. -4. Sentirsi i brividi; φρίττω.
Brivilegiare; *v. att.* V. Privilegiare. -2. Dare in feudo; δωρέομαι=οῦμαι.
Brivilegio; *s. m.* V. Privilegio.
Brizzolato; *add.* πολύχροος=ους, οον=ουν· βαλιός, ά, όν.
Brizzolatura; *s. f.* ποικιλότης, σεως (ἡ).
Brobbio e Brobbrio; *s. m.* V. Obbrobrio.
Brobbioso; *add.* V. Obbrobrioso.
Brocca; *s. f.* ὑδρία, ας (ἡ)· κάλπις, ίδος (ἡ)· ἀμφορεύς, έως (ὁ). -2. Scopo, segno; V. Brocco. -3. Canna per coglier frutti; κάλαμος, ου (ὁ).
Broccardico; *add.* ἐνθυμήσιμος, η, ον.

Digitized by Google

Broccardo; *s. m. Quistione perplessa e dubbiosa*; ἐνδοιασμός, οῦ (ὁ).
Broccare; *v. att. Spronare*; κεντέω=ῶ.
Broccata; *s. f. Colpo*; κέντρον, ου (τό).
Broccato; *s. m.* ἀτταλικὸν ὕφασμα, ατος (τό). -2. Steccato; ἕρκος, εος=ους (τό)· φράγμα, ατος (τό).
Broccato; *add.* οὖλος, η, ον.
Brocchetta; *s. f.* e
Brocchetto; *s. m. dim. di* Brocco; κλαδίσκος, ου (ὁ) -2. Piccola brocca; ἀμφορίδιον, ου (τό)· ἀμφορίσκος, ου (ὁ).
Brocchiere; **Brocchiero**; } *s. m.* ἀσπίδιον, ου (τό).
Broccia; *s. f.* V. Brocca §-3.
Brocciare; *v. att.* κεντέω=ῶ.
Brocco; *s. m. Germoglio*; ἔρνος, εος=ους (τό)· ἔρνυξ, υγος (ὁ). -2. *Piccolo gruppo che rilieva sopra il filo, proprio della seta*; θρόμβος, ου στηρικός (ὁ). -3. Segno; σκοπός, οῦ (ὁ). -B'. Dare in brocco; σκοπῶ τυγχάνω· στοχάζομαι τοῦ σκοποῦ. -4. Di brocco; V. Subito.
Broccoliere; *s. m.* V. Brocchiere.
Broccolo; *s. m.* κῦμα, ατος (τό)· κυμάτιον, ου (τό).
Broccoloso; **Broccoso**; **Broccuto**; } *add.* πολύπλοκος, ον.
Broda; *s. f.* ζωμός, οῦ (ὁ)· ἔμβαμμα, ατος (τό)· βάμμα, ατος (τό). -2. *Acqua imbrattata di fango*; ὕδωρ, ὕδατος πηλῶδες (τό). -3. Andar in broda; τήκομαι. -B'. *Metaf.* Godere assai; ἡδονῇ, ἐρ᾽ ἡδονῆς τήκομαι.
Brodetto; *s. m.* ζωμός μετ᾽ ὠών. -2. Confusione; σύγχυσις, σεως (ἡ). -3. Andare a brodetto; V. Broda § 3.-B'.
Brodiere; *s. m.* τελαμών, ῶνος (ὁ)· ζωστήρ, ῆρος (ὁ).
Brodo; *s. m.* ζωμός, οῦ (ὁ)· ζωμίδιον, ου (τό).
Brodolone; **Brodoloso**; } *add.* ζωμώδης, ες.
Brodone; *s. m.* ἐπώμιον, ου (τό).
Brodoso; *add.* ζωμώδης, ες.
Brogliare; *v. intr. Sollevarsi*; θορυβέομαι=οῦμαι. -2. Far broglio; V. Ambire.
Broglio; *s. m. Sollevazione*; ταραχή, ῆς (ἡ)· στάσις, σεως (ἡ). -2. V. Ambito.
Brolio; *s. m.* V. Bruolo.
Brollo; *add.* V. Brullo.
Brolo; *s. m.* V. Bruolo.
Bronchi; *s. in. pl.* βρόγχια, ων (τά)· βράγχια, ων (τά).
Broncio; *s. m.* θυμός, οῦ (ὁ)· ὀργή, ῆς (ἡ). -2. Pigliar il broncio; ὀργίζομαι.
Broncocele *s. m. T. med.* βρογχοκήλη, ης (ἡ).
Bronco; *s. m.* στέλεχος, εος=ους (τό).
Broncone; *s. m.* ἔρνος, εος=ους (τό)· ἔρνυξ, γος (ὁ).
Brontolamento; *s. m.* V. Borbottamento.
Brontolare; *v. intr.* V. Borbottare.
Brontolatore; *add.* V. Borbottatore.
Brontollo; *s. m.* V. Borbottamento.
Brontolone; **Brontoloso**; } *add.* V. Borbottatore.
Bronzino; *add.* ἐπιχρωματισμένος, η, ον.
Bronzista; *s. m. T. delle arti*; χαλκεύς, έως (ὁ)· χαλκευτής, οῦ (ὁ).
Bronzo; *s. m.* χαλκός, οῦ (ὁ). -2. Di bronzo; χάλκεος=οῦς, έη=ῆ, εον=οῦν· χάλκινος, η, ον. -3. Che ha voce di bronzo; χαλκεόφωνος, ον. -4. Ornato di bronzo; χαλκοφάλαρος, ον. -5. Non ornato di bronzo; ἀχάλκευτος, ον· ἀχάλκωτος, ον. -6. Ricco di bronzo; πολύχαλκος, ον. -7. Coprire di bronzo; ἀπο-χαλκεύω. -8. Spogliar del bronzo; ἀπο-χαλκίζω. -9. Senza bronzo; ἀχαλκής, ές. -10. Simile a bronzo; χαλκοειδής, ές. -11. Formare di bronzo; χαλκοτορέω=ῶ. -12. Formato di bronzo; χαλκοτόρευτος, ον· χαλκότορος, ον. -13. Lavorare in bronzo; χαλκοτυπέω=ῶ· ἀπο-χαλκεύω. -14. L'arte di lavorare in bronzo; χαλκοτυπική, ῆς (ἡ). -15. Il lavorare in bronzo; χαλκουργία, ας (ἡ). -16. Che lavora in bronzo; χαλκουργός, όν. -17. Lavorato, fatto di bronzo; χαλκοπαγής, ές· χαλκόπληκτος, ον· χαλκότευτος, ον. -18. Splendente di bronzo; χαλκοφανής, ές. -19. Che porta bronzo; χαλκοφόρος, ον. -20. Che ha colore di bronzo; χαλκόχροος=ους, οον=ουν. -21. Che contiene bronzo; ἔγχαλκος, ον.
Bronzotto; *add.* V. Bronzino.
Brucare; *v. att.* φυλλοκοπέω=ῶ· φυλλίζω. -2. Togliere via; ἀφ-αιρέω=ῶ.
Bruciaglia; *s. f.* φρύγανον, ου (τό).
Bruciare; *v. att.* V. Abbruciare.
Bruciata; *s. f. Castagna cotta arrosto*; κάστανον ὀπτόν, οῦ (τό).
Bruciataio; *s. m.* καστάνων πρατήρ, ῆρος (ὁ).
Bruciato; *add.* καυστός, ή, όν. -2. Non bruciato: ἄφλεκτος, ον.
Bruciatura; *s. f.* V. Scottatura.
Brucio; *s. m.* V. Bruco.
Bruciolato; *add.* θριπήδεστος, ον· θριπόβρωτος, ον· ὑπὸ τοῖς βρούχοις κειρόμενος, η, ον. -2. Innamorato; ἐρωμανής, ές.
Bruciolo; *s. m.* V. Baco. -2 *Striscia di foglio, o striscia sottile di legno levata colla pialla*; ξύσμα, ατος (τό).
Bruciore; *s. m.* κνησμός, οῦ (ὁ)· κνῖδωσις, σεως (ἡ)· ὀδαξησμός, οῦ (ὁ)· καῦμα, ατος (τό)· καῦσις, σεως (ἡ).
Bruco; *s. m.* βροῦχος, ου (ὁ)· κάμπη, ης (ἡ).
Brugare; *v. att.* V. Brucare.
Brugiare; *v. att.* V. Abbruciare.
Bruire; *v. intr.* βορβορύζω.
Bruito; *s. m.* βορβορυγή, ῆς (ἡ)· βορβορυγμός, οῦ (ὁ).
Brulazzo; *add.* γλαμυρός, ά, όν· γλάμυξος, ον· γλάμων, ον. -2. Essere brulazzo: γλαμάω=ῶ· γλαμυξιάω=ῶ.
Brulicame; *s. m.* V. Bulicame.
Brulicare; *v. intr.* ἀνα-βλύζω· γαργαίρω· γέμω. -2. *Att.* ὑπο-κινέω=ῶ.
Brulichio; *s. m.* βόμβος, ου (ὁ)· πλῆθος, εος=ους (τό).
Brullamente; *avv. Poveramente*; εὐτελῶς.
Brullicare; *v. intr.* V. Brulicare.
Brullichio; *s. m.* V. Brulichio.
Brullo; *add. Privo di spoglie*; κενός, ή, όν. -2. Povero V.
Brulotto; *s. m.* ναύς, νάως καυστική (ἡ).
Bruma; *s. f.* χειμερινὴ τροπή, ῆς (ἡ).
Brumale; *add.* χειμερινός, ή, όν.
Brunazzo; **Brunelluccio**; **Brunettino**; **Brunetto**; } *add.* V. Brunotto.
Brunezza; *s. f.* μελανία, ας (ἡ).

Digitized by Google

Brunire; *v. att.* λαμπρύνω.
Brunito; *add.* λαμπρός, ά, όν.
Brunitoio; *s. m.* ὄργανον πρὸς τὸ λαμπρύνειν.
Brunitore; *s. m.* λαμπρυντής, οῦ (ὁ).
Brunitura; *s. f.* τὸ λαμπρύνειν.
Bruno; *s. m.* μελανότης, ητος (ἡ). -2. Abito lugubre; πένθος, εος=ους (τό)· ἐσθής, ῆτος πενθική (ἡ). -3. Vestire il bruno; μελανειμονέω=ῶ· πενθέω=ῶ. -4. A bruno; πενθικῶς.
Bruno; *add.* φαιός, ά, όν· ὑπόμελας, αινα, αν· ὄρφνιος, η, ον. -2. Nero; μέλας, αινα, αν. -3. Pan bruno; φαιὸς ἄρτος, ου (ὁ). -4. Oscuro, tenebroso; σκοτεινός, ή, όν· ἐπηλυγαῖος, α, ον.
Brunotto; Brunozzo; *add.* μελάντερος, α, ον· ὑπόμελας, αινα, αν.
Bruolo; *s. m.* ἀλωά, ᾶς (ἡ).
Brusca; *s. f.* *Strumento con setole col quale si puliscono i cavalli;* ψήκτρα, ας (ἡ). -2. *T. bot.* ὀξυμυρσίνη, ης (ἡ)· μυάκανθος, ου (ὁ)· μυάκανθον, ου (τό).
Bruscamente; *avv.* αὐστηρῶς· τραχέως· πικρῶς.
Bruscare; *v. att.* ψήχω· περι-κόπτω· κλαδεύω· κολάζω.
Bruscatura; *s. f.* ψῆγμα, ατος (τό)· κλάδευσις, σεως (ἡ).
Bruschetto; *add.* αὐστηρός, ά, όν.
Bruschezza; *s. f.* αὐστηρότης, ητος (ἡ)· τραχύτης, ητος (ἡ)· στρυφνότης, ητος (ἡ).
Brusco; *s. m.* V. Bruscolo.
Brusco; *add.* δριμύς, εῖα, ύ· τραχύς, εῖα, ύ· αὐστηρός, ά, όν. -2. *Del tempo;* συννεφής, ές.
Bruscolino; *s. m. dim. di* Bruscolo; καρφίον, ου (τό).
Bruscolo; *s. m.* κάρφος, εος=ους (τό). -2. *Frutice;* μυρσίνη, ης (ἡ).
Bruscoluzzo; *s. m. dim.* V. Bruscolino.
Brustolare; *v. att.* περι-φλίγω.
Brustolato; *add.* περιπεφλεγμένος, η, ον.
Brutale; *add.* θηριώδης, ες· ἄγριος, α, ον· ἄλογος, ον.
Brutalità; *s. f.* ἀγριότης, ητος (ἡ)· θηριῶδες, εος =ους (τό)· θηριωδία, ας (ἡ)· θηριώτης, ητος (ἡ).
Brutalmente; *avv.* θηριωδῶς· ἀγρίως.
Bruteggiare; *v. intr.* ἀγριαίνω (πρός τινα)· ἀγριόομαι=οῦμαι.
Bruto; *s. m.* ζῶον ἄλογον, ου (τό).
Bruto; *add.* V. Brutale.
Bruttamente; *avv.* αἰσχρῶς· φαύλως.
Bruttamento; *s. m.* μολυσμός, οῦ (ὁ)· ῥυπαρία, ας (ἡ).
Bruttare; *v. att.* μιαίνω· μολύνω· ῥυπαίνω· σπιλόω=ῶ.
Brutteria; Bruttezza; Bruttizia; Brutto; *s. f.* *s. f.* *s. f.* *s. m.* V. Bruttura.
Brutto; *add.* αἰσχρός, ά, όν· δύσμορφος, ον· δυσειδής, ές· ἀσχήμων, ον. -2. Sudicio; ῥυπαρός, ά, όν. -3. Disdicevole; ἀπρεπής, ές. -4. Far brutto; μολύνω.
Brutto; *avv.* V. Bruttamente.
Bruttore; *s. m.* e
Bruttura; *s. f.* αἰσχρότης, ητος (ἡ)· αἶσχος, εος=ους (τό)· ἀκαθαρσία, ας (ἡ)· αἰσχρόν, οῦ (τό). -2. *Difetto di proporzione;* ἀμορφία, ας (ἡ).
Bruzzaglia; *s. f.* σύγκλυς ὄχλος, ου (ὁ)· σύγκλυδες ἄνθρωποι, ων (οἱ)· συρφετός, οῦ (ὁ)· σύρφος, εος =ους (τό).

Bruzzo e Bruzzolo; *s. m.* ἀμφιλύκη, ης (ἡ).
Bu; *s. m.* V. Bue.
Bua; *s. f.* *Voce puerile e significa* Male; νόσος, ου (ἡ).
Buaccio; Buacciolo; *s. m. pegg. di* Bue. -2. V. Ignorantaccio.
Buaggine; Buassaggine; *s. f.* ἀπαιδευσία, ας (ἡ)· μωρία, ας (ἡ).
Bubalino; *s. m. dim. di* Bubalo.
Bubalo; *s. m.* βούβαλις, ιδος (ἡ)· βούβαλος, ου (ὁ).
Bubbio; *add.* V. Burbero.
Bubbola, o Upupa; *s. f.* ἔποψ, οπος (ὁ). -2. Menzogna; λῆρος, ου (ὁ)· ψεῦδος, εος=ους (τό).
Bubbolare; *v. att.* *Portar via;* ὑπ-εξ-αιρέω=ῶ.
Bubbolone; *s. m.* βλάξ, ακός (ὁ, ἡ)· ἀθυρόγλωττος, ου (ὁ, ἡ).
Bubbone; Bubone; *s. m.* βουβών, ῶνος (ὁ). -2. Avere bubboni; βουβωνιάω=ῶ.
Bubula; *s. f.* V. Bubbola.
Bubulca; Bubulcata; *s. f.* πλέθρον, ου (τό).
Buca; *s. f.* ὀπή, ῆς (ἡ). -2. Caverna; τρώγλη, ης (ἡ)· χάσμα, ατος (τό). 3. *Luogo sotterraneo da conservar grano;* σιρός, οῦ (ὁ). -4. Abitare nelle buche; τρωγλοδύνω· τρωγλοδύω· τρωγλοδυτέω=ῶ. -5. Chè abita nelle buche; τρωγλοδύτης, ου (ὁ)· τρωγλόδυτος, ου (ὁ). -6. Fare una buca; *servirsi del denaro fidato;* κλέπτω τὰ δημόσια. -B'. *Morire;* θνήσκω. -7. Dare intorno alle buche a uno; *cavargli il segreto;* μεταλλάω=ῶ. -8. Scavare una buca; δια-σκάπτω.
Bucacchiare; *v. att.* νύττω.
Bucaccia; *s. f.* ἄντρον, ου (τό).
Bucare; *v. att.* δια-περάω=ῶ· δι-ορύττω· δια-τιτράω =ῶ· δια-τρυπάω=ῶ· δια-τετραίνω.
Bucato; *add.* διατετρημένος, η, ον.
Bucato; *s. m.* κονίασις, σεως (ἡ)· πλύσις, σεως (ἡ)· πλυσμός, οῦ (ὁ). -2. Risciacquare un bucato a uno; ἐπι-τιμάω=ῶ· πλύνω (τινά)· κλύνον ποιέω=ῶ (τινά). -3. Fare bucato; πλύνω.
Buccella; *s. f.* *Crosta di pane;* ψωμίον, ου (τό).
Bucchio; Buccia; *s. m.* *s. f.* e
Buccica; *s. f.* κελύφανον, ου (τό)· κελύφη, ης (ἡ)· φλόος=οῦς, όου=οῦ (ὁ)· φλοιός, οῦ (ὁ)· κελυφος, εος =ους (τό). -2. *La pelle degli animali;* δέρμα, ατος (τό). -3. *Degli alberi;* λέμμα, ατος (τό). -4. Buccia buccia; *Avv.* *Leggiermente;* ἐξ ἐπιπολῆς.
Buccicata; *s. f.* V. Boccicata.
Bucciere; *s. m.* κρεοπώλης, ου (ὁ).
Buccina; *s. f.* *Strumento antico da fiato;* σάλπιγξ, ιγγος (ἡ)· βυκάνη, ης (ἡ).
Buccinare; *v. intr.* *Suonar la buccina;* σαλπίζω· βυκανίζω· βυκανάω=ῶ.
Buccinatore; *add.* σαλπιγκτής, οῦ (ὁ)· σαλπιστής, οῦ (ὁ)· βυκανιστής, οῦ (ὁ)· βυκανητής, οῦ (ὁ).
Buccio; *s. m.* V. Buccica.
Bucciolina; *s. f. dim.* δερμάτιον, ου (τό).
Bucciolo; *s. m.* V. Bucciuolo.
Buccioso; *add.* φλοιώδης, ες.
Bucciuolo; *s. m.* φάλαγξ, αγγος (ἡ).
Buccola; *s. f.* V. Boccola.
Buccolica; *s. f.* βουκολικά, ῶν (τά).
Buccolico; *add.* βουκολικός, ή, όν.
Bucefalo; *s. m.* βουκέφαλος, ου (ὁ).

Digitized by Google

Bucello; *s. m. Piccolo bue;* μόσχος, ου (ὁ).
Bucentorio e **Bucentoro**; *s. m.* κένταυρος, ου (ὁ).
Bucherame; *s. m.* βύσσος, ου (ὁ).
Bucheramento; *s. m.* παραγγελία, ας (ἡ).
Bucherare; *v. att. Far buchi;* διατιτράινω· διατιτράω=ῶ· διατρυπάω=ῶ· διορύττω· διατειράω=ῶ. -2. Tramare, trattare; φιλοτιμέομαι=οῦμαι.
Bucheraticcio; *add.* διατιτραινόμενος, η, ον.
Bucherattola; *s. f.* / **Bucherattolo**; *s. m.* / **Bucherella**; *s. f.* } *dim.* μικρὰ τρώγλη, ης (ἡ).
Bucherellato; *add.* V. Bucheraticcio.
Bucherello; / **Buchetto**; / **Buchettino**; / **Buchino**; } *s. m.* V. Bucherattolo.
Buciacchio; *s. m. dim.* V. Bucello.
Bucicare; *v. att. e int.* κινέω=ῶ.
Bucinamento; *s. m.* ψιθυρισμός, οῦ (ὁ). -2. *Fischiamento degli orecchi;* βόμβος, ου (ὁ).
Bucinare; *v. att.* ψιθυρίζω· τονθορίζω.
Bucinatore; *add.* ψιθυριστής, οῦ (ὁ)· ψιθυρίζων, ουσα, ον.
Bucine; *s. f.* κύρτος, ου (ὁ).
Bucinetto; *s. m. dim. di* Bucine; κυρτίς, ίδος (ἡ)· κυρτίδιον, ου (τό).
Buco; *s. m.* τρῆμα, ατος (τό)· ὄπη, ης (ἡ). -2. Nascondiglio; φωλεά, ᾶς (ἡ)· φωλεός, οῦ (ὁ). -3. Alveare; κυψέλη, ης (ἡ)· σίμβλον, ου (τό). -4. Fare un buco nell'acqua; μάτην ποιέω=ῶ.
Bucolina; *s. f.* / **Bucolino**; *s. m.* } *dim.* V. Buchetto.
Bucone; *s. m. accr.* V. Buco.
Buda; *Nella locuzione* Andare a buda *vale* Morire; θνήσκω.
Budellame; *s. m.* ἔντερα, ων (τά)· χολάδες, ων (αἱ)· χόλικες, ων (αἱ).
Budellino e **Budellina**; *s. m. dim.* μικρὸν ἔντερον, ου (τό)· χολίκιον, ου (τό).
Budello; *s. m.* ἔντερον, ου (τό)· χορδή, ῆς (ἡ).
Budellone; *s. m.* μέγα ἔντερον, ου (τό). -2. Gran mangiatore; λίχνος, η, ον.
Budriere; *s. m.* τελαμών, ῶνος (ὁ)· ζωστήρ, ῆρος (ὁ).
Bue; *s. m.* βοῦς, βοός (ὁ)· -2. Uomo d'ingegno ottuso; ἄπειρος, ου (ὁ). -3. Piccolo bue; βοιδάριον, ου (τό)· βοίδιον, ου (τό). -4. Bue selvatico; βόαγρος, ου (ὁ). -5. Lingua di bue; βούγλωσσον, ου (τό). -6. Armento di buoi; βουφορβία, ας (ἡ). -7. Arato da buoi; βούστροφος, ον. -8. Che caccia buoi; βουσσόος=οῦς, όον=οῦν. -9. Comprato al prezzo d'un bue; βοώνητος, ον. -10. Compratore di buoi; βοώνης, ου (ὁ)· -11. Convertire in bue; βοόω=ῶ -12. Coppia di buoi; βοοζύγιον, ου (τό). -13. Che cura i buoi; βουπόλος, ον. -14. Custodire i buoi; βουκολέω=ῶ. -15. Che divora i buoi; βουθοίνης, ου (ὁ). -16. Domatore di buoi; βοοδμητήρ, ῆρος (ὁ)· βοοδμητής, οῦ (ὁ). -17. Fondato da buoi; βοόκτιτος, ον. -18. Che spetta al governo dei buoi; βοηλατικός, ή, όν. -19. Che guida i buoi, guardiano di buoi; βουτρόφος, ον· βοηλάτης, ου (ὁ)· βοηλάτις, ιδος (ἡ)· βουνόμος, ον *(poet.)*. -20. Mandra di buoi; βουκολία, ας (ἡ)· βουκόλιον, ου (τό). -21. Che mangia buoi; βουφάγος, ον. -22. Mercante di buoi; βουκάπηλος, ου (ὁ). -23. Mettere il carro innanzi ai buoi; προαὐστερον ποιέω=ῶ.

-24. A modo dei buoi; *Avv.* βοϊστί. -25. Muggito di buoi; βούμυκοι, ων (οἱ). -26. Nato da buoi; βουγενής, ές· βουγενής, ές· βουποίητος, ον. -27. Che nutre buoi; βουτρόφος, ον· βουφορβός, όν· βοοτρόφος, ον· βουνόμος, ον. -28. Pascolar buoi; βοηλατέω=ῶ· βουφορβέω=ῶ· βουκολέω=ῶ. -29. Che pascola buoi, pastore di buoi; βουκόλος, ου (ὁ)· βοηλάτης, ου (ὁ)· βοηλάτις, ιδος (ἡ)· βουβότης, ου (ὁ)· βούβοτος, ον· βουκοίμην, ηνος (ὁ)· βουθερής, ές· βουκαίος, ου (ὁ)· βουνόμος, ον. -30. Pascolo dei buoi; βουλασία, ας (ἡ)· βουβόσιον, ου (τό). -31. Pascolato da buoi; βούβοτος, ον· βούνομος, ον. -32. Pasciuto di buoi; βουθοενής, ές. -33. Percosso da un bue; βούπληξ, ηγος (ὁ, ἡ). -34. Che pertugia un bue; βουπόρος, ον. -35. Portato da un bue; βούστολος, ον. -36. Che ha, nutre bianchi buoi; ἀργιβόειος, ον. -37. Che ha buoi neri; μελάμβοος, ον. -38. Pungolo da buoi; βούκεντρον, ου (τό)· βουπλήξ, ῆγος (ἡ)· βούπληκτρον, ου (τό). -39. Pieno di buoi; βουπληθής, ές. -40. Percorso da buoi; βούτροχος, ον. -41. Fatto di molte pelli di bue; πολυβόειος, ον. -42. Rubare buoi; βοηλατέω=ῶ. -43. Che ruba buoi; βοόκλεψ, πος (ὁ)· βοόκλοπος, ον· βοηλάτης, ου (ὁ) -44. Rapina di buoi; βοηλασία, ας (ἡ). -45. Sacrificare buoi; βουθυτέω=ῶ· βουσφαγέω=ῶ. -46. Che sacrifica buoi; βουθύτης, ου (ὁ)· βουφόνος, ον. -47. Sacrificio di buoi; βουθυσία, ας (ἡ). 48. Che appartiene ál sacrificio di buoi; βούθυτος, ον. -49. Che scortica i buoi; βουδόρος, ον. -50. Che spinge buoi; βοοτσόος=οῦς, όον=οῦν· βουκέντης, ου (ὁ). -51. Stalla per buoi; βουστάθμον, ου (τό)· βουστασία, ας (ἡ)· βοαύλιον, ου (τό)· βόαυλος, ου (ὁ)· βοών, ῶνος (ὁ)· βόαυλον, ου (τό)· βοόστασις, σεως (ἡ)· βουστάσιον, ου (τό)· βούστασις, σεως (ἡ). -52. Statuario di buoi; βουπλάστης, ου (ὁ). -53. Che tormenta i buoi; βουδόρος, ον. -54. Uccidere buoi; βουθυτέω=ῶ· βουσφαγέω=ῶ· βουφονέω=ῶ. -55. Uccisione di buoi; βοοκτασία, ας (ἡ)· βοοφαγία, ας (ἡ)· βουσφαγία, ας (ἡ). -56. Uccisore di buoi; βοορράιστης, ου (ὁ)· βουθύτης, ου (ὁ)· βουτύπος, ον· βουφόνος, ον. -57. Del valore d'un bue; βούτιμος, ον. -58. Del valore di dieci buoi; δεκάβοιος, ον. -59. Del valore di venti buoi; εἰκοσάβοιος, ον. -60. Con dieci mila, che contiene dieci mila buoi; μυριόβοιος, ον. -61. Dar nel bue; ἔλογος γίγνομαι.
Buessa; *s. f.* βοῦς, βοός (ἡ). -2. Donna ignorante; ἄπειρος, ου (ἡ).
Bufalo; *s. m.* V. Bufolo.
Bufèra; *s. f.* τυφῶν, ῶνος (ὁ)· τύρος, ου (ὁ)· βέμβιξ, ικος (ἡ)· δῖνη, ης (ἡ)· δῖνος, ου (ὁ)· στρόμβος, ου (ὁ)· γύρος, ου (ὁ)· χειμών, ῶνος (ὁ)· θύελλα, ης (ἡ)
Buffa; *s. f.* καταγισμός, οῦ (ὁ)· ἄελλα, ης (ἡ). -2. Beffa, burla; φλήναφος, ου (ὁ)· χλευασμός, οῦ (ὁ)· παιδιά, ᾶς (ἡ). -3. Visiera; παραγναθίς, ίδος (ἡ). -4. Tirare, o mandare giù la buffa; αἰδῶ ἀπο-δύω. -5. Mostrare le buffe; V. Ingannare.
Buffare; *v. intr. Soffiare;* φυσάω=ῶ. -2. Far beffa; βωμολοχεύομαι· βωμολοχέω=ῶ. -3. Spetazzare; πέρδω.
Buffata; *s. f. T. marin.* ἄελλα, ης (ἡ).

Digitized by Google

Bufferìa; *s. f.* V. Buffoneria, o Trufferìa.
Buffettare; *v. intr.* τῷ στόματι πνέω=ῶ.
Buffetto; *s. m.* κόνδυλος, ου (ὁ). -2. Tavolino; τραπέζιον, ου (τό). -3. *Add.* Pane buffetto; σιλιγνίτης, ου ἄρτος (ὁ).
Buffo; *s. m.* V. Buffa, Vento. -2. Uomo che fa ridere; V. Buffone.
Buffola; *s. f.* λῆροι, ων (οἱ).
Buffonaccio; *s. m. pegg.* V. Buffone.
Buffonare; *v. intr.* V. Buffoneggiare.
Buffonata; *s. f.* γελοιασμός, οῦ (ὁ)· βωμολόχευμα, ατος (τό)· βωμολοχία, ας (ἡ).
Buffoncello; *s. m. dim.* V. Buffone. -2. Scimunito; ἀμαθής, ές.
Buffoncino; *s. m. dim.* V. Buffone. -2. *Vaso di vetro;* λήκυθος, ου (ἡ).
Buffone; *s. m.* γελωτοποιός, οῦ (ὁ)· βωμολόχος, ον. -2. Far il buffone; V. Buffoneggiare. -3. *Vaso di vetro;* λήκυθος, ου (ἡ).
Buffoneggiare; *v. intr. Far il buffone;* γέλωτα (τινί) παρ-έχω· φλυαρέω=ῶ· σκώπτω· βωμολοχεύομαι· βωμολοχέω=ῶ.
Buffoneria; *s. f.* γελοιασμός, οῦ (ὁ)· βωμολοχία, ας (ἡ).
Buffonescamente; *avv.* βωμολόχως.
Buffonesco; Buffonevole; } *add.* βωμολοχικός, ή, όν.
Bufola; *s. f. La femmina del bufolo;* βούβαλις, ιδος (ἡ).
Bufolino; *s. m. dim. di* Bufolo.
Bufolo; *s. m. T. st. nat.* βούβαλος, ου (ὁ)· βούβαλις, ιδος (ἡ).
Bufonchiare; *v. intr.* V. Bofonchiare.
Bufonchino; *add.* ὀδυρτικός, ή, όν.
Bufonchio; *s. m.* V. Calabrone.
Bufone; *s. m. T. st. nat. Il Rospo comune;* φύσαλος, ου (ὁ).
Bufonie; *s. f. pl.* βουφόνια, ων (τά)
Bugia; *s. f.* ψεῦδος, εος=ους (τό)· ψευδές, έος=οῦς (τό)· ψευδολογία, ας (ἡ)· ψεῦσμα, ατος (τό). -2. Dir bugie; ψεύδομαι· ψευδολογέω=ῶ.
Bugiadro; *add.* V. Bugiardo.
Bugiano; *add.* V. Malcreato.
Bugiardaccio; *add. pegg.* V. Bugiardo.
Bugiardamente; *avv.* ψευδῶς.
Bugiardello; *add.* e
Bugiardo; *add.* ψεύστης, ου (ὁ)· ψεύστρια, ας (ἡ)· ψεύστρα, ας (ἡ). -2. *Add.* ψευδάλιος, α, ον. -3. Essere bugiardo; ψεύδομαι.
Bugiardone; *add. accr.* ψευδαλιώτατος, η, ον.
Bugiarduolo; *add. dim.* V. Bugiardo.
Bugiare; *v. intr. Dir bugie;* ψεύδομαι.
Bugietta; *s. f. dim. di* Bugia; ψευδάριον, ου (τό).
Bugigatto, e Bugigattolo; *s. m. Piccolo buco;* κλειθρία, ας (ἡ). -2. Ripostiglio; οἰκημάτιον, ου (τό).
Bugio; *s. m.* V. Buco.
Bugio; *add.* διατιτράμενος, η, ον.
Bugione; *s. m.* μέγα ψεῦδος, εος=ους (τό).
Bugiuzza; *s. f. dim.* ψευδάριον, ου (τό).
Buglia; *s. f.* ταραχή, ῆς (ἡ).
Bugliente; *p. pres.* V. Bogliente.
Bugliuolo; *s. m.* κάδος, ου (ὁ).
Buglione; *s. m.* V. Brodo.
Bugliuolo; *s. m.* V. Bugliolo.

Buglossa; *s. f. Lingua di bue;* βούγλωσσον, ου (τό)· βούγλωσσος, ου (ὁ).
Buglosso; *s. m. Pesce di mare;* βούγλωσσος, ου (ὁ).
Bugna; *s. f.* V. Bugnola. -2. V. Bozza.
Bugno; *s. m.* λάρναξ, ακος (ἡ).
Bugnola; Bugnolino; Bugnolo; } *s. f. dim.* σιτοδόκη, ης (ἡ). -2. Entrare in bugnola; *m.* ὀργί-ζομαι.
Bugnone; *s. m.* V. Cespo, Rovo.
Buiccio; *add. Alquanto buio;* ὑπόσκιος, ον.
Buina; *s. f.* V. Bovina.
Buino; *add.* V. Bovino.
Buiaccio; *s. m. pegg.* μέγα σκότος, εος=ους (τό).
Buietto; *s. m. dim.* μυρὸν σκότος, εος=ους (τό).
Buietto; *add.* ὑπόσκιος, ον.
Buio; *s. m. Oscurità;* σκότος, ου (ὁ)· σκότος, εος =ους (τό)· σκοτιασμός, οῦ (ὁ). -2. Al buio; ἐν σκο-τεινῷ. -3. Essere al buio, *ignorare;* ἀγνοέω=ῶ. -4. Fare buio; ἐπι-σκιάζω.
Buio; *add. Oscuro;* σκοτώδης, ες· σκοταῖος, α, ον· σκοτεινός, ή, όν. -2. Difficile; ἀσαφής, ές.
Buiore; *s. f.* V. Buio.
Buiosa; *s. f. Carcere;* φυλακὴ σκοτεινή, ῆς (ἡ).
Bulbettino; Bulbetto; } *s. m. dim.* βολβάριον, ου (τό)· βολβίον, ου (τό)· βόλβισκος, ου (ὁ).
Bulbo; *s. m.* βολβός, οῦ (ὁ). -2. Dell' occhio; κόρη, ης (ἡ). -3. Simile a bulbo; V. Bulboso.
Bulboso; *add.* βολβώδης, ες· βολβοειδής, ές.
Buldriana; *s. f.* πορνίδιον, ου (τό).
Bulesia; *s. f.* e
Bulesio; *s. m. Parte del piede del cavallo, tra l'ugna e la carne viva;* κορώνη, ης (ἡ).
Bulicame; *s. m.* ἀνάβλυσις, σεως (ἡ).
Bulicare; *v. intr. Bollire;* ἀνα-ζέω=ῶ· ἀνα-βλύζω.
Bulima; *s. f. Frotta confusa;* ὄχλος, ου (ὁ).
Bulimaca; *s. f. T. bot.* ὀνωνίς, ίδος (ἡ).
Bulimia; *s. f. Gran fame;* e
Bulimo; *s. m.* βουλιμία, ας (ἡ)· βούλιμος, ου (ὁ)· βουλιμίασις, σεως (ἡ). -2. Patir bulimia; βουλι-μιάω=ῶ· βουλιμώττω.
Bulinaca; *s. f.* V. Bulimaca.
Bulinare; *v. att.* γλύφω· σμιλεύω.
Bulino; *s. m.* γραφεῖον, ου (τό)· σμίλη, ης (ἡ).
Bulla; *s. f.* V. Bolla.
Bulletta; *s. f.* κύβος, ου (ὁ). -2. *Polizzetta in cui si scrivono i nomi da estrarre per sorte,* κλῆρος, ου (ὁ). -3. Chiodo; ἧλος, ου (ὁ).
Bullettare; *v. att. Ornare di bullette;* κα-θ-ηλόω=ῶ· ἥλοις πείρω.
Bullettato; *add. Guarnito di bullette;* ἥλοις πε-παρμένος, η, ον.
Bullettina; *s. f. dim.* ἡλίσκος, ου (ὁ).
Bullettino; *s. m. dim.* κυβίσκος, ου (ὁ).
Bulsina; *s. f.* e Bulsino; *s. m.* δύσπνοια, ας (ἡ).
Buo'; *Apocope di* Buono V.
Buonaccordo; *s. m.* μονόχορδον, ου (τό).
Buonaeremente; *avv.* V. Amorevolmente.
Buonaeretà; *s. f.* V. Amorevolezza.
Buonagurato; *add.* εὐτυχής, ές.
Buonamano; *s. f.* ξεινήϊον, ου (τό)· ξείνιον, ου (τό)· ξένιον, ου (τό).
Buonavoglienza; *s. f.* V. Benevolenza.
Buondato; *s. m.* πλεῖστον, ου (τό)· πλῆθος, εος=ους (τό).
Buonfatto; *s. m.* εὐεργέτημα, ατος (τό).

Digitized by Google

Buongusto; *s. m.* εὐχυλία, ας (ἡ).

Buono; *s. m. Il bene*; ἀγαθόν, οῦ (τό)· χρηστόν, οῦ (τό). -2. Aver buono di, *ecc.*; πλεῖον ἔχω· χρείττων εἰμί. -3. Dar il buono per la pace; εἰρήνην πρὸ πάντων προ-τιμάω-ῶ. -4. Dir buono, *aver le cose favorevoli*; εὐτυχέω-ῶ. -5. Esser buono, *convenire*; πρέπει. -6. Essere il buono ed il bello presso d'alcuno, *essere in favore*; χάριν πρός τινος ἔχω. -7. Nel buono, sul buono di una cosa; ἐν ἀκμῇ. -8. Di buono in diritto; V. Bene.

Buono; *add.* ἀγαθός, ή, όν· καλός, ή, όν· σπουδαῖος, α, ον. -2. Atto, idoneo; ἐπιτήδειος, α, ον· χρήσιμος, ον· πρακτικός, ή, όν· εὐάρμοστος, ον· ἱκανός, ή, όν· δυνάμενος, η, ον. -3. Molto, grande; πολύς, πολλή, πολύ. -4. Onorevole, nobile; καλός, ή, όν· εὐγενής, ές. -5. Prospero; εὐτυχής, ές. -6. Piacevole, giocondo; ἡδύς, εῖα, ύ. -B'. *Di uomo*; φιλάνθρωπος, ον. -7. Nemico dei buoni; μισόχρηστος, ον. -8. Amante del buono; φιλαγαθός, όν· φιλόχρηστος, ον. -9. Andare colle buone; εὐχαρίστως πράττω. -10. Dare nel buono; ὀρθοποδέω-ῶ. -11. Giudicar buono; δοκεῖ μοι. -12. Fare, menar buono, *concedere*; συγχωρέω-ῶ. -13. Far buono *uno scritto*; προς-λογίζομαι. -14. Alla buona; ἀφελῶς. -15. Far buono; καλοκαγαθὸν ποιέω-ῶ. B'. *Menar buona*; εὐλογιστέω-ῶ. -16. Far il buono; ὑποκριτὴς εἰμι.- 17. Far di buono; σπουδιάζω.

Buova; *s. f.* V. Bove.

Bupestre, o Bupreste; *s. c.* βούπρηστις, ιδος (ἡ).

Burattare; *v. att. e intr.* V. Abburattare.

Burattello; *s. m.* κοσκίνιον, ου (τό)· κιναχύρα, ας (ἡ).

Burattinaio; *s. m.* νευροσπάστης, ου (ὁ).

Burattino; *s. m.* νευρόσπαστα, ων (τά).

Buratto; *s. m.* κόσκινον, ου (τό)· κιναχύρα, ας (ἡ).

Burbanza; *s. f.* κενοδοξία, ας (ἡ)· ἀλαζόνεια, ας (ἡ)· κομπῶδες, εος-ους (τό).

Burbanzare; *v. intr.* V. Vantare.

Burbanzesco; **Burbanziere**; **Burbanziero**; *add.* V. Burbanzoso.

Burbanzosamente; *avv.* ὑπερηφάνως.

Burbanzoso; *add.* κομπῶδης, ες· ἀλαζών, όν· κενόδοξος, ον· ὑπερηφανής, ές.

Burbero; *add.* σκυθρωπός, ή, όν· αὐστηρός, ά, όν· σεμνοπρόσωπος, ον· δύσκολος, ον.

Burchia; *s. f.* σκάφη, ης (ἡ).

Burchiello; **Burchiellino**; **Burchiello**; *s. m. dim.* σκαφίδιον, ου (τό)· φάσηλος, ου (ὁ)· σίολος, ου (ὁ).

Burchio; *s. m.* σκάφη, ης (ἡ).

Burdone; *s. m.* V. Mulo.

Bure; *s. m. La parte curva e superiore dell'aratro*; ἐχέτλη, ης (ἡ)· ὕκηθρον, ου (τό).

Burella; *s. f.* κρύπτη, ης (ἡ).

Buriana; *s. f. Vento procelloso*; ἄελλα, ης (ἡ). -2. Nebbia; ὁμίχλη, ης (ἡ).

Buriasso; *s. m.* κήρυξ, υκος (ὁ).

Buricco; *s. m. Sorta di veste*; χίτων, ονος (ὁ)· σχιστός χειριδωτός, οῦ (ὁ).

Burla; *s. f.* παιδιά, ᾶς (ἡ)· χλευαπία, ας (ἡ)· χλεύασμα, ατος (τό)· χλευασμός, οῦ (ὁ). V. Baia. -2. Da burla; ἐν παιδιᾷ· παιδιωδῶς· γελοίως· ἐπὶ καταγέλωτι. -3. Dir da burla; παίζω.

Burlare; *v. intr.* χλεναζω· σκώπτω· κατα-γελάω-ῶ. -2. Scherzare; παίζω. -3. Burlarsi; γελάω-ῶ. -4. Burlare a vicenda; ἀντ-εμ-παίζω.

Burlatore; *add.* χλευαστής, οῦ (ὁ)· χλεύαξ, ακος (ὁ). εὐτράπελος, ον.

Burlescamente; *avv.* παιδιωδῶς· γελοίως· σκωπτικῶς· χλευαστικῶς.

Burlesco; *add.* παιδιωδής, ές· παιγνιώδης, ες· γελοῖος, α, ον· σκωπτικός, ή, όν· χλευαστικός, ή, όν.

Burlevole; *add.* εὐκαταφρόνητος, ον· καταγέλαστος, ον. -2. Burlesco V. -3. *La persona che burla*; χλευαστής, οῦ (ὁ).

Burlevolmente; *avv.* παιδιωδῶς.

Burliere; **Burliero**; *add.* V. Burlesco.

Burlonaccio; *add. pegg.* φλύαρος, ον.

Burlone; *s. m.* χλευαστής, οῦ (ὁ).

Burneo; *add.* V. Eburneo.

Buro; *s. m. ed add.* V. Buio.

Burrasca; *s. f.* χειμασία, ας (ἡ)· χειμών, ῶνος (ὁ)· θύελλα, ης (ἡ)· λαῖλαψ, απος (ἡ). -2. Essere in burrasca; κυμαίνω· κυμαίνομαι.

Burrascoso; *add.* θυέλλειος, α, ον· θυελλήεις, εσσα, εν· θυελλώδης, ες· ζαλόεις, εσσα, εν. χειμέριος, ον. -2. Assai burrascoso; πολύζαλος, ον· πολυχείμων, ον· πολύκυμος, ον. Essere burrascoso; κυμαίνω· κυμαίνομαι.

Burrato; *s. m.* V. Burrone.

Burro; *s. m. βούτυρον*, ου (τό). -2. Di burro; βουτύρινος, η, ον. -3. Che mangia burro; βουτυροφάγος, ον.

Burrone; *s. m.* κρημνός, οῦ (ὁ)· ἀπορρώξ, ῶγος (ὁ, ἡ). -2. Che ha burroni; αὐλωνοειδής, ές. -3. Che ha profondi burroni; βαθύῤῥωγμος, ον.

Burroso; *add. Condito con burro*; βουτύρῳ ἀρτυτός, ή, όν.

Busare; *v. att.* V. Bucare.

Busbaccare; *v. intr.* παρα-κρούομαι· ἐξ-απατάω-ῶ,

Busbaccheria; *s. f. Inganno*; τέχνη, ης (ἡ).

Busbacco; **Busbaccone**; *s. m.* ἐξαπατῶν, ῶσα, ῶν.

Busberia; *s. f.* V. Busbaccheria.

Busbino; **Busbo**; *s. m.* V. Busbacco.

Busca; *s. f. Cerca*; ζήτησις, σεως (ἡ)· αἴτησις, σεως (ἡ)· ἔρευνα, ης (ἡ). -2. Andar in busca; ζητέω-ῶ· αἰτέω-ῶ.

Buscacchiare; *v. att. e intr.* V. Buscare.

Buscalfana; *s. f. Bestia grande e magra*; καβάλλης, ου (ὁ).

Buscare; *v. att. e intr.* ἀγυρτάζω. -2. Predare; λῃζομαι.

Buscatore; *add.* ἀγύρτης, ου (ὁ)· ἀγυρτίς, ίδος (ἡ).

Buschetta; *s. f. Fuscello*; κάρφος, εος-ους (τό).

Buschia; *part. negat.* V. Nulla.

Buscla; *s. f.* V. Bugia.

Buscio; *s. m.* V. Busso.

Buscione; *s. m.* ἕλκος, εος-ους (τό).

Busco; *s. m.* V. Bruscolo.

Buscolino; *s. m. dim. di* Busco; ἄτομος, ου (ὁ)·

Buscone; *s. m.* V. Buscione.

Busecchia; *s. f.* e Busecchio; *s. m. Budellame di animali*; σπλάγχνα, ων (τά).

Busgla; *s. f.* V. Bugla.

Busilli e Busillis; *s. m. indecl.* V. Imbroglio.

Busino; *s. m.*

Busna; *s. f.* σάλπιγξ, γγος (ἡ).

Digitized by Google

Buso; *s. m.* V. Buco.
Buso; *add.* κενός, ή, όν.
Busone; *s. m.* V. Busna.
Bussa; *s. f. Affanno;* πόνος, ου (ὁ)· ἐπήρεια, ας (ἡ). -2. Battitura; κρούσμα, ατος (τό)· πληγή, ῆς (ἡ). -3. Scacciar con busse; ἀπο-στυπάζω. -4. Dar busse; παίω· αἰκίζω. -5. Toccar delle busse; αἰκίζομαι.
Bussamento; *s. m. Il bussare;* σφυγμός, οῦ (ὁ)· κρουσμός, οῦ (ὁ)· κροῦσις, σεως (ἡ).
Bussare; *v. att.* κόπτω· κρούω. -2. Percuotere; τύπτω· παίω· αἰκίζω.
Busseo; *add. Di busso;* πυξίνεος, ον· πύξινος, η, ον· πυξώδης, ες.
Busso; *s. m. Rumore;* δοῦπος, ου (ὁ). -2. Bosso; πύξος, ου (ὁ).
Bussola; *s. f.* πυξίς, ίδος ναυτική (ἡ). -2. Perdere la bussola; ἀπορέω=ῶ· ἀπο-τυγχάνω. -3. Paravento, usciale; βαλβίς, ῖδος (ἡ).
Bussolo; Bussolotto; *s. m.* σκευάριον, ου (τό).
Bussone; *s. m.* V. Busna.
Busta; *s. f.* θήκη, ης (ἡ)· ἔλυστρον, ου (τό)· ἔλυτρον, ου (τό).
Busto; *s. m. Petto;* θώραξ, ακος (ὁ). -2. *Statua scolpita dalla testa al petto;* προτομή, ῆς (ἡ)· εἰκών, όνος (ἡ).
Butiro; Butirro; *s. m.* V. Burro.
Butirroso; *add.* V. Burroso.
Butisia; *s. f. Gran sacrifizio di buoi;* βουθυσία, ας (ἡ)· βουθύσιον, ου (τό).
Butomo; *s. m. Giunco fiorito;* βούτομον, ου (τό)· βούτομος, ου (ὁ).
Buttare; *v. att. Gettare;* βάλλω. -2. Via; ἀποβάλλω. -3. Scialacquare; ἀσωτεύομαι. -4. Mandar fuora; ἐκ-πέμπω, -5. Buttar negli occhi, o in faccia; ὀνειδίζω.
Butterato; *add.* μωλωπικός, ή, όν.
Buttero; *s. m. Segno del vaiuolo, o simili;* μώλωψ, ωπος (ὁ)· οὐλίδιον, ου (τό).
Butteroso; *add.* V. Butterato.
Buttiga; *s. f.* V. Bottega.
Butto; *s. m.* V. Botto.
Buturo; *s. m.* ἄσφαλτος, ου (ὁ).
Buzzicare; *v. int.* V. Buccinare. -2. Muoversi pianamente; κατὰ μικρὸν κινέομαι=οῦμαι.
Buzzo; *s. m. Ventre;* γαστήρ, τρός (ἡ)·
Buzzone; *add.* γαστρώδης, ες.

C

Ca'; *s. f.* V. Casa.
Cabala; *s. f.* μυστικά, ῶν (τά). -2. Raggiro; πλοκή, ῆς (ἡ)· τέχνη, ης (ἡ)· δόλος, ου (ὁ).
Cabalista; *s. m.* μάντις, εως (ὁ).
Cabottaggio; *s. m.* παράπλοος=ους, όου=οῦ (ὁ).
Cacacciano; *add.* οὐτιδανός, ή, όν.
Cacacciola; Cacaia; Cacaiuola; *s. f.* διάῤῥοια, ας (ἡ).
Cacalia; *s. f. T. bot.* καικαλία, ας (ἡ).
Cacalocchio; *inter.* βαβαί.
Cacapensieri; *add.* δυσαρεστός, όν.
Cacapuzza; *s. f. T. bot.* V. Catapuzia.
Cacare; *v. att. e intr.* κακάω=ῶ· χέζω. -2. Cacar dentro; ἐγ-χέζω.
Cacarella; *s. f.* V. Cacaiuola.
Cacasabbato; *inter. Capperi!* βαβαί!
Cacasangue; *s. m. indecl. Dissenteria;* δυσεντερία, ας (ἡ). -2. *Voce di meraviglia;* βαβαί!
Cacasego e Cacasevo; *inter. Capperi!* βαβαί!
Cacasodo; *s. m.* ὑπερόῳρυς, υος (ὁ).
Cacastecchi; *add.* ἀνελεύθερος, ον.
Cacatoio; *s. m. Cesso;* ἀρεδρών, ῶνος (ὁ).
Cacca; *s. f.* κάκκη, ης (ἡ).
Caccabaldole; *s. f. pl. Carezze;* χριστολογίαι, ῶν (αἱ).
Cacchione; *s. m.* σκωλήκιον, ου (τό)· ἐπίγονος, ον (ὁ, ἡ).
Caccia; *s. f.* ἀγρεσία, ας (ἡ)· ἄγρευσις, σεως (ἡ) θήρα, ας (ἡ). -2. Coi cani; κυνηγία, ας (ἡ)· κυνήγιον, ου (τό)· κυνηλασία, ας (ἡ)· κυνοδρομία, ας (ἡ). -3. Animali presi cacciando; ἄγρα, ας (ἡ)· θηρία, ων (τά). -4. Uomini e cani che cacciano; θηρευταί, ῶν (οἱ). -5. Appartenente alla caccia; κυνηγετικός, ή, όν. -6. Arnese da caccia; θήρατρον, ου (τό). -7. Andare, fare caccia; θηράω=ῶ· θηρεύω. -8. Amante della caccia; V. Cacciare § -11. -9. Buona caccia; εὐθηρία, ας (ἡ). -10. Che fa buona caccia; εὔθηρος, ον. -11. Cattiva caccia; ἀθηρία, ας (ἡ)· δυσθηρία, ας (ἡ). -12. Che fa cattiva caccia; δύσθηρος, ον. -13. Compagno di caccia; σύνθηρος, ον. -14. Dare la caccia, *cacciare;* θηράω=ῶ. -B'. *Mettere in fuga;* φυγαδεύω. -15. Andare in caccia; φυγαδεύομαι· φεύγω. -16. In caccia e in furia; κατὰ σπουδήν· εὖ μάλα· ἐπισπερχῶς· προπετῶς. -17. Luogo atto alla caccia; κυνηγέσιον, ου (τό). -18. Che odia la caccia; μισόθηρος, ον. -19. Prendere alla caccia; ἀγρεύω. -20. *T. di giuoco;* τέρμα, ατος (τό).
Cacciadiavoli; *s. m.* V. Esorcista.
Cacciagione; *s. f.* e
Cacciamento; *s. m. Discacciamento;* ἐξώθησις, σεως (ἡ)· ἐκβολή, ῆς (ἡ)· φυγή, ῆς (ἡ). -2. Caccia V. § -1. e -2. -3. *Animali presi cacciando;* θηρία, ων (τά)· ἄγρα, ας (ἡ). -4. Che dà cacciagione; ἀγροδότης, ου (ὁ).
Caccianfuori; *s. f. Una sorta d'Ancudine;* ἄκμων, ονος (ὁ).
Cacciapassere; *s. m. indecl.* φόβητρον, ου (τό).
Cacciare; *v. att. Perseguitare;* διώκω. -2. Mandar via; ἐκβάλλω· φυγαδεύω. -3. Trarre, cavare; ἐκ-βάλλω. -4. Ficcar con forza; προς-βάλλω. -5. Cacciar un pozzo, *ingannare;* ἐξ-απατάω=ῶ. -6. Cacciar entro; ἐγ-κέλλω. -7. Cacciar via; μεταπτοιέω=ῶ· ἀπο-κρούω. -8. Cacciar le fiere; θηράω=ῶ· -9. Cacciar coi cani; κυνηλατέω=ῶ· κυνοδρομέω=ῶ. -10. Chi caccia per sè; ἰδιοθηρευτικός, ή, όν. -11. Amante del cacciare; φιλαγρέτης, ου (ὁ)· φιλαγρέτις, ιδος (ἡ)· φιλαγρότις, ιδος (ἡ)· φιλόθηρος, ον. -12. Essere amante di cacciare; φιλοθηρέω=ῶ. -13. Facile da cacciare; εὐθήρατος, ον. -14. Cacciarsi dentro; εἰς-αμαίβω.
Cacciata; *s. f.* V. Cacciamento § -1.
Cacciato; *p. pass.* θηράσιμος, ον. -2. Non cacciato; ἀθήρευτος, ον.

Digitized by Google

Cacciatore; *s. m. Che caccia*; κυνηγέτης, ου (ὁ)· κυνηγός, οῦ (ὁ)· θηρευτής, οῦ (ὁ). -2. Persecutore; διωκτής, οῦ (ὁ). -3. *Carica di corte*; πρωτοκύνηγος, ου (ὁ). -4. *Soldato*; γυμνής, ῆτος (ὁ)· γυμνήτης, ου (ὁ)· γυμνίτης, ου (ὁ).

Cacciatrice; *s. f.* κυνηγός, οῦ (ἡ)· κυνηγέτις, ιδος (ἡ). -2. Discacciatrice; ἐκβάλλουσα, ης (ἡ).

Caccola; *s. f.* λήμη, ης (ἡ).

Caccoloso; *add. Cisposo*; λημῶν, ῶσα, ῶν. -2. Essere caccoloso; λημάω=ῶ.

Cacherello; *s. m.* κόπρος, ου (ἡ).

Cacheria; *s. f.* V. Leziosaggine.

Cacheroso; *add. Lezioso*; ἀβρός, ά, όν.

Cachessia; *s. f.* καχεξία, ας (ἡ).

Cachettico; *add.* καχεκτικός, ή, όν. -2. *Sost.* καχέτης, ου (ὁ).

Cachinno; *s. m.* καγχασμός, οῦ (ὁ).

Caciaiuolo; *s. m. Venditore di cacio*; τυροπώλης, ου (ὁ).

Caciato; *add. Sparso di cacio gratuggiato*; τύρῳ ἠρτυμένος, η, ον· τυρωτός, ή, όν.

Cacio; *s. m.* τύρευμα, ατος (τό)· τυρός, οῦ (ὁ). -2. Castello per cacio; τυροβόλιον, ου (τό). -3. Convertire in cacio; ἀπο-τυρόω=ῶ. -4. Fare il cacio; τυρεύω· τυρέω=ῶ. -5. Che fa il cacio; τυρευτήρ, ῆρος (ὁ)· τυροποιός, όν. -6. Il far cacio; τυροποιία, ας (ἡ). -7. Coltello, grattugia da cacio; τυρόκνηστις, ιδος (ἡ). -8. Ladro di cacio; τυρόκλεψ, εκος (ὁ). -9. Che indovina dal cacio; τυρόμαντις, εως (ὁ, ἡ). -10. Che mangia cacio; τυροφάγος, ον. -11. Il mangiar cacio; τυροφαγία, ας (ἡ). -12. Mercato dove si vende il cacio; τυροί, ῶν (οἱ). -13. Che porta cacio; τυροφόρος, ον. -14. Simile a cacio; τυρόεις, εσσα, εν. 15. Che taglia cacio; τυροτόμος, ον. -16. Vendere cacio; τυροπωλέω=ῶ. -17. Che vende cacio; τυροπώλης, ου (ὁ).

Cacioso; *add.* τυρώδης, ες.

Cacocerdo; *s. m. Uomo amante di turpe guadagno*; κακοκερδής, ές.

Cacochimia; *s. f. T. med.* κακοχυμία, ας (ἡ)·

Caciuola; *s. f. Cacio piccolo*; τυρός, οῦ μικρός (ὁ).

Cacodemone; *s. m.* κακοδαίμων, ονος (ὁ).

Cacofonia; *s. f. T. gramm.* κακοφωνία, ας (ἡ).

Cacofonico; *add.* κακόφωνος, ον.

Cacume; *s. m.* V. Sommità.

Cadauno e Cadauna; *add.* V. Ciascuno.

Cadavere e Cadavero; *s. m.* πτῶμα, ατος (τό)· νεκρός, οῦ (ὁ)· νέκυς, υος (ὁ). -2. Mangiar cadaveri; νεκροφαγέω=ῶ. -3. Che mangia cadaveri; νεκροφάγος, ον. -4. Appartenente ai cadaveri; νεκρώσιμος, ον. -5. Luogo dove si seppelliscono i cadaveri; νεκρών, ῶνος (ὁ).

Cadaveroso; *add.* νεκρώδης, ες· νεκρικός, ή, όν.

Cadente; *p. pres.* πίπτων, ουσα, ον. -2. Mancante; ἐλλείπων, ουσα, ον. -3. Età cadente; γῆρας, ατος (τό).

Cadenza; *s. f. Caduta*; πτῶσις, σεως (ἡ)· πτῶμα, ατος (τό). -2. *Posa nel leggere o nel cantare*; θέσις, σεως (ἡ).

Cadere; *v. intr.* πίπτω· ἐλισθαίνω. -2. Intervenire; πίπτω· ἐπ-έρχομαι. -3. Mancare; ἀπο-πίπτω. -4. Cadere in uno, *passare in potere*; παρα-χωρέω=ῶ. -B'. *appartenergli*; προς-ήκω. -5. Cader boccone; κατα-πίπτω. -6. D'animo, di cuore; θυμοῦ ἐκ-πίπτω. -7. Dalla memoria, di mente; μνήμης ἐκ-πίπτω. -8. Dell'amore, di grazia; χάριτος ἐκ-πίπτω. -9. Cadere in dentro; ἐμ-πίπτω· εἰς-πίπτω. -10. Cadere incontro; ἀντι-πίπτω. -11. Cadere altrimenti, da altra parte; μετα-πίπτω. -12. Proclive a cadere; ἀκροσφαλής, ές. -13. Che non cade in qualche cosa; ἀπερίπτωτος, ον.

Cadetto; *s. m.* νεώτερος, ου (ὁ).

Cadevole e Cadevile; *add.* πτώσιμος, η, ον· πτωτικός, ή, όν.

Cadimento; *s. m.* πτῶσις, σεως (ἡ). -2. Rovina, sterminio; ἀνάστασις, σεως (ἡ). -3. Sbigottimento; συστολή, ῆς (ἡ). -4. *Degli astri*; δῦσις, σεως (ἡ)· δυσμή, ῆς (ἡ).

Caditoia; *s. f.* καταῤῥάκτης, ου (ὁ).

Caditoio; *add.* καταπίπτων, ουσα, ον.

Cadmia; *s. f. T. st. nat.* καδμεία, ας (ἡ).

Cado; *s. m. Misura antica*; κάδος, ου (ὁ).

Caduceatore; *s. m. Araldo di pace*; κήρυξ, υκος (ὁ).

Caducèo; *s. m.* κηρυκεῖον, ου (τό)· ῥάβδος, ου (ὁ).

Caducità; *s. f.* εὔθρυπτον, ου (τό)· ψαθυρότης, ητος (ἡ).

Caduco; *add.* πτώσιμος, ον· εὐκατάπτωτος, ον· φθαρτός, ή, όν· θνητός, ή, όν· ἐπισφαλής, ές· εὔθρυπτος, ον. -2. Mal caduco, *epilessia*; ἐπιληψία, ας (ἡ).

Caduno; *add.* V. Ciascheduno.

Caduta; *s. f.* V. Cadimento.

Caendo; *ger.* V. Cercando.

Caffa; *s. f.* V. Caffo.

Caffettano; *s. m. Sorta di veste onorevole turchesca*; κάνδυς, ύος (ὁ)· κανδύκη, ης (ἡ).

Caffo; *add. e s. m.* ἄνισος, ον· ἀνάρτιος, ον· περιττός, ή, όν. -2. Giuocare a pari e caffo; ἀρτιάζω.

Cafisso (A); *avv.* ῥυδόν· ῥύδην.

Caggere; *v. intr.* V. Cadere.

Caggitorio; *add.* V. Caduco.

Cagionamento; *s. m.* καιρός, οῦ (ὁ)· αἰτία, ας (ἡ).

Cagionare; *v. att.* αἰτιάομαι=ῶμαι. -2. Incolpare; δια-βάλλω· αἰτιάζω· αἰτιάομαι=ῶμαι· κατ-ηγορέω=ῶ. -3. Che cagiona qualche cosa; αἴτιος, α, ον.

Cagione; *s. f.* αἰτία, ας (ἡ)· καιρός, οῦ (ὁ). -2. Scusa; πρόφασις, σεως (ἡ). -3. Torre, porre cagione; δια-βάλλω· αἰτιάομαι=ῶμαι. -4. Dar cagione; ἀφορμὴν δίδωμι. -B'. *Incolpar alcuno*; αἰτιάομαι=ῶμαι. -Γ'. *Trovar pretesto*; αἰτιολογέω=ῶ. -5. A cagione; διά. -6. A cagione che; ὅτι· ἵνα. -7. Dir cagione; αἰτιολογέω=ῶ.

Cagionevole; Cagionoso; *add.* νοσώδης, ες· νοσηρός, ά, όν.

Cagionuzza; *s. f.* ἐλαφρά πρόφασις, σεως (ἡ).

Cagliare; *v. intr.* κατα-φέρομαι. -2. Tacere; σιωπάω=ῶ. -3. Quagliare; πήγνυμι. -4. Far cagliare; πυτιάζω.

Caglio; *s. m.* πυτία, ας (ἡ)· πυετία, ας (ἡ).

Cagna; *s. f. di Cane*; κύων, κυνός (ἡ). -2. Cagna frettolosa fa i catellini ciechi; ἡ κύων σπεύδουσα κυνίδια τυφλὰ τίκτει.

Cagnazzo; *add.* κυνὸς ἔμπαλ' ἔχων· κυνοειδής, ές. -2. Deforme; δύσμορφος, ον.

Cagneggiare; *v. intr. Fare il crudele*; χαλεπαίνω.

Cagnescamente; *avv.* ὑπόδρα· ὑποδράξ.

Cagnesco; *add.* κυνικός, ή, όν· σκυλακώδης, ες· κυνάς, άδος (ἡ). -2. In cagnesco; *avv.* βλοσυρῶς·

Digitized by Google

ὑπόδρα· ὑποδράξ. -3. Guardare in cagnesco; ὑπόδρα εἶδον· σκυθρωπάζω. -4. In modo cagnesco; κυνιστί.

Cagnetto; *s. m.* / Cagnina; *s. f.* / Cagnino; *s. m.* / Cagnoletto; *s. m.* / Cagnolinetto; *s. m.* / Cagnolino; *s. m.* / Cagnolo; *s. m.* — *dim. di* Cane; κυνιδίον, ου (τό)· κυνάριον, ου (τό)· σκυλάκευμα, ατος (τό)· κυνίσκος, ου (ὁ)· κυνίσκη, ης (ἡ). -2. Di cagnolino; σκυλάκειος, α, ον. σκυλάκινος, η, ον. -3. A modo dei cagnolini; σκυλακηδόν.

Cagnotto; *s. m.* φύλαξ, ακος (ὁ).

Cagnuccio; / Cagnucciolo; / Cagnuolo; / Cagnuzzo, — *s. m. dim. di* Cane; κυνίδιον, ου (τό). V. Cagnetto.

Caicco; *s. m.* σκαφίδιον, ου (τό).

Caiendo; *ger.* V. Cercando.

Cala; *s. f. T. mar.* κόλπος, ου (ὁ)· ναυστάθμον, ου (τό).

Calabrino; *s. m.* V. Birro.

Calabrone; *s. m. T. st. nat.* σφήξ, κός (ὁ)· κηφήν, ῆνος (ὁ). -2. Mettere un calabrone in un orecchio; ὑποψίαν ἐμ-βάλλω. -3. Stuzzicare i calabroni; τὰ σφηκία ἐρεθίζω.

Calafao; *s. m. T. mar.* ἐπισκευαστής, οῦ (ὁ)· ναῦν διατάττων, ουσα, ον· καλαφατιστής, οῦ (ὁ) *G. M.*

Calafatare; *v. att. T. mar.* τὰ διερρώγοτα βύω· ναῦν δια-τάττω· καλαφατίζω *G. M.*

Calafato; / Calafatore; — *s. m.* V. Calafao.

Calamaio; *s. m.* e

Calamaro; *s. m.* μελανοδοχεῖον, ου (τό). -2. A penna e calamaio; ἀμφιβῶς. -3. *Sorta di pesce*; σηπία, ας (ἡ).

Calameggiare; *v. intr. Suonar lo zufolo*; καλάμῳ ᾄδω· καλαμίζω.

Calamento; *s. m. Il calare*; κατάβασις, σεως (ἡ).

Calamistro; *s. m.* καλαμίς, ίδος (ἡ).

Calamita; *s. f.* μάγνης, ητος (ἡ)· μαγνῆτις, ου (ὁ)· μαγνῆτις, ιδος (ἡ). -2. Attrattiva; ἐπαγωγή, ῆς (ἡ).

Calamità; *s. f.* ταλαιπωρία, ας (ἡ)· συμφορά, ᾶς (ἡ)· δυστυχία, ας (ἡ).

Calamitare; *v. att.* τῆς μαγνητικῆς δυνάμεως μεταδίδωμι τῷ σιδήρῳ· τῷ μαγνήτι προς-τρίβω· μαγνητίζω *G. M.*

Calamitico; *add.* μαγνητικός, ή, όν.

Calamitosamente; *avv.* V. Sventuratamente.

Calamitoso; *add.* ταλαίπωρος, ον· ἄθλιος, ον· ἀτυχής, ές. -2. Essere calamitoso; ταλαιπωρέω=ῶ.

Calamitra; *s. f.* V. Calamita.

Calamo; *s. m.* φάλαγξ, γγος (ἡ). -2. *Penna da scrivere*; κάλαμος, ου (ὁ).

Calandra; *s. f.* / Calandrino; *s. m.* / Calandro; *s. m.* — *Specie di lodola*; κορυδαλός, οῦ (ὁ).

Calappiare; *v. att.* V. Accalappiare.

Calappio; *s. m.* βρόχος, ου (ὁ)· παγίς, ίδος (ἡ). -2. Dar nel calappio; εἰς βρόχον ἔρχομαι.

Calare; *v. att.* χαλάω=ῶ· καθ-ίημι· κατα-βαίνω. -2. Diminuire; ἐλαττόω=ῶ. -3. Calar le vele; κατα-στέλλω τὰ ἱστία. -4. Calar il prezzo; μειόω=ῶ τὴν τιμήν.

Calata; *s. f.* κρημνός, οῦ (ὁ)· κρημνώδες, εος=ους (τό). -2. Discesa; κατάβασις, σεως (ἡ).

Calato; *s. m.* κάλαθος, ου (ὁ).

Calato; *p. pass.* καθέμενος, η, ον.

Calca; *s. f.* ὄχλος, ου (ὁ)· πλῆθος, εος=ους (τό). -2. Esser di calca; ἀγοραῖος, χυδαῖος εἰμί. -3. Far calca; ἐφ-ορμάω=ῶ· ἐπείγω. -4. Rompere la calca; ὁδὸν ποιέω=ῶ. -5. A calca; ἀγωνιστικῶς.

Calcabile; *add.* πατητός, ή, όν.

Calcagnare; *v. intr.* φεύγω· δια-φεύγω.

Calcagnetto; / Calcagnino; — *s. m. dim.* πτέρνιον, ου (τό).

Calcagno; *s. m.* πτέρνα, ης (ἡ)· πτερνίς, ίδος (ἡ). -2. Andar colle calcagna; πτερνιζοβατέω=ῶ. -3. Batter colle calcagna; πτερνίζω· πτερνοκοπέω=ῶ. -4. Che batte colle calcagna; πτερνιστής, οῦ (ὁ). -5. Il battere colle calcagna; πτέρνισμα, ατος (τό)· πτερνισμός, οῦ (ὁ). -6. Avere il cervello nelle calcagna; τὸν ἐγκέφαλον ἐν ταῖς πτέρναις φορέω=ῶ. -7. Dare altrui delle calcagna; κεντέω=ῶ· -8. Mostrare il calcagno, pagar di calcagna, voltar le calcagna, *fuggire*; ἀπο-φεύγω· φεύγω.

Calcamento; *s. m. Il calcare*; πάτος, ου (ὁ)· πάτησις, σεως (ἡ)· συμπίεσις, σεως (ἡ)· πατησμός, οῦ (ὁ).

Calcare; *v. att.* πατέω=ῶ· στείβω· νάσσω· συμ-πιέζω. -2. Calcar le uve; πατέω=ῶ· ληνοβατέω=ῶ. -3. Che calca le uve; ληνοβάτης, ου (ὁ). -4. Far calca; ὠθέομαι=οῦμαι· ὠθίζομαι.

Calcareo, o Calcario; *add. T. st. nat.* τετανώδης, ες.

Calcatamente; *avv.* ἀθρόως· συχνῶς· συχνόν· πιεστῶς.

Calcato; *add.* τεθλιμμένος, η, ον· πατητός, ή, όν· πιεστός, ή, όν· στειπτός, ή, όν. -2. Non calcato; ἀπάτητος, ον· ἄστειπτος, η, ον. -3. Calcato (*di case*); συχνός, ή, όν. -4. Molto calcato; πολύβατος, ον· πολύστειβος, ον· πολύστιβος, ον. -5. *Di strade*; πολυπόρευτος, ον.

Calcatore; *add.* πατῶν, οῦσα, οῦν· πιεστήρ, ῆρος (ὁ)· πατητής, οῦ (ὁ).

Calcatrippa; *s. f. Pianta*; δελφίνιον, ου (τό).

Calcatura; *s. f.* πάτησις, σεως (ἡ)· πάτος, ου (ὁ)· συμπίεσις, σεως (ἡ)· πατησμός, οῦ (ὁ).

Calce; *s. f. Calcio della lancia*; πτέρνα, ης (ἡ)· πτερνίς, ίδος (ἡ). -2. *Prodotto dei metalli calcinati*; τίτανος, ου (ὁ)· κονία, ας (ἡ). -3. V. Calcina.

Calcedonio; *s. m.* χαλκηδόνιος λίθος, ου (ὁ).

Calcese; *s. m.* καρχήσιον, ου (τό).

Calcestruzzo; *s. m.* μάλθα, ης (ἡ)· μάλθη, ης (ἡ).

Calcetto; *s. m.* ἀσκίρα, ας (ἡ). -2. Cavare i calcetti altrui; μεταλλάω=ῶ. -3. Metter altrui in un calcetto; ἐλέγχω.

Calciamento; *s.* m. V. Calzamento.

Calciare; *v. intr. Calpestare*; πατέω=ῶ.

Calcide; *s. m. Sorta di pesce*; χαλκίς, ίδος (ἡ).

Calcidonio; *s. m.* V. Calcedonio.

Calcina e Calce; *s. f. T. st. nat.* τίτανος, ου (ὁ)· κονία, ας (ἡ). -2. Calce spenta; τίτανος ἐσβεσμένος, ου (ὁ), μεμαλαγμένος. -3. Spegnere la calcina; κονίαν σβέννυμι. -4. Scioglier la calcina; κονίαν κεράννυμι. -5. Calce viva; τίτανος ἄσβεστος, ου (ὁ). -6. Dar la calcina; κονιάω=ῶ· τιτανόω=ῶ.

Calcinaccio; *s. m.* ἐρείπιον, ου (τό)· ἀμμοκονία, ας, (ἡ).

Digitized by Google

Calcinare; *v. intr. T. chim.* διακαίω.
Calcinatura; Calcinazione; } *s. f.* κονίασις, σεως (ἡ)· διάκαυσις, σεως (ἡ)
Calcinello; *s. m. Sorta di nicchio;* κογχύλιον, ου (τό).
Calcinoso; *add.* τιτανώδης, ες.
Calcio; *s. m.* λακτισμός, οῦ (ὁ)· πτερνισμός, οῦ (ὁ). -2. A calcio; *avv.* λάξ. -3. Dar Calci, tirare calci; πτερνίζω· ἀπο-λακτίζω· λάξ ἐπι-βαίνω, ἐ-λαύνω· κινέω=ῶ. -4. Dar, tirar calci al vento, al rovaio, all' aria; ἀπ-αγχονίζομαι. -B'. *Morire;* τελευτάω=ῶ. -5. Fare a morsi e a calci; θηριώδως ἐρίζω. -6. *Il piede stesso;* πτέρνα, ης (ἡ)· πούς, ποδός (ὁ). -7. *Nome di giuoco;* σφαιρομαχία, ας (ἡ).
Calcistruzzo; *s. m.* V. Calcestruzzo.
Calcite e Calciti; *s. f. T. chim.* χαλκίτις, ιδος (ἡ).
Calcitrare; *v. att. e intr.* λακτίζω· πτερνίζω·
Calcitrazione; *s. f.* λακτισμός, οῦ (ὁ).
Calcitroso; *add.* λακτιστής, οῦ (ὁ).
Calcografia; *s. f.* χαλκογραφία, ας (ἡ) *G. M.*
Calcografo; *s. m.* χαλκογράφος, ου (ὁ) *G. M.*
Calcola; *s. f. T. dei tessitori; Calcole;* ἀντίον, ου (τό).
Calcolaiuolo; *s. m.* V. Tessitore.
Calcolare; *v. att. e intr.* λογίζομαι· ψηφίζω· -2. Pratico nel calcolare; ψηφιστικός, ή, όν.
Calcolatore; *add.* λογιστής, οῦ (ὁ)· ψηφιστής, οῦ (ὁ).
Calcolazione; *s. f.* λογισμός, οῦ (ὁ).
Calcoleria; *s. f.* λογιστία, ας (ἡ).
Calcoletto; *s. m. dim. di* Calcolo; ψηφίον, ου (τό)· λιθίδιον, ου (τό)· λιθάριον, ου (τό).
Calcolo; *s. m. Sassolino;* ψηφίον, ου (τό). ψηφίς, ίδος (ἡ). -2. *Malattia;* λίθίασις, σεως (ἡ)· λίθος, ου (ὁ)· λιθίς, ίδος (ἡ). -3. Soffrir di calcolo; λιθιάω=ῶ. -4. *Compito;* λογισμός, οῦ (ὁ).
Calcoloso; *add.* λιθιάσει νοσῶν, οῦσα, οῦν· λιθιῶν, ῶσα, ῶν.
Calculare; *v. att. e intr.* V. Calcolare.
Calda; *s. f.* πυρῖτις, ιδος (ἡ).
Caldaia; Caldaio; } *s. f. s. m.* χαλκεῖον, ου (τό)· λέβης, ητος (ὁ).
Caldaione; *s. m.* μέγιστον χαλκεῖον, ου (τό).
Caldaiuola; *s. f.* μικρὸν χαλκεῖον, ου (τό).
Caldallesso; *s. f.* κάστανον ἐψόν, ου (τό).
Caldamente; *avv.* θερμῶς. -2. Veementemente; αἴφνης.
Caldana; *s. f.* καῦμα, ατος (τό)· καῦσος, ου (ὁ). -2. *Malattia;* πλευρῖτις, ιδος (ἡ). -3. Prendere una caldana; V. Scarmanarsi.
Caldanino; *s. m. dim.* V. Caldanuzzo.
Caldano; *s. m.* πύρανον, ου (τό)· τήγανον, ου (τό)· φακός, οῦ (ὁ).
Caldanuzzo; *s. m. dim.* τηγάνιον, ου (τό).
Caldaro; *s. m.* V. Caldaia.
Caldarrosta; *s. f.* V. Bruciata.
Caldarrostaio; Caldarrostaro; } *s. m.* V. Bruciataio.
Caldeggiare; *v. att. e intr. Proteggere;* θάλπω· προς-τατέω=ῶ (τινός).
Calderaio; *s. m.* χαλκεύς, έως (ὁ)· χαλκουργός, οῦ (ὁ). -2. Appartenente al calderaio; χαλκουργικός, ή, όν. -3. L'arte del calderaio; χαλκουργική, ῆς (ἡ).
Calderello; Calderino; } *s. m.* V. Cardellino.

Calderone; *s. m. Caldaia grande;* χαλκεῖον, ου (τό).
Calderottino; Calderotto; } *s. m.* λεβητάριον, ου (τό).
Calderugio; *s. m.* Cardellino.
Calderuola; *s. f.* V. Calderotto.
Caldetto; *add. dim. di* Caldo; ὑπόθερμος, ον.
Caldezza; *s. f.* θερμότης, ητος (ἡ).
Caldiera; *s. f.* V. Caldaia.
Caldina; Caldino; } *s. f. s. m.* τόπος εὐήλιος, ου (ὁ).
Caldità; *s. f.* V. Caldezza.
Caldo; *s. m. Calore;* θέρμη, ης (ἡ)· θερμότης, ητος (ἡ)· θερμόν, οῦ (τό)· θάλπος, εος=ους (τό)· θερμασία, ας (ἡ). -2. Calor naturale; ἔμφυτον θερμόν, οῦ (τό). -3. Aver caldo; θέρομαι. -4. Far caldo; θερμαίνω. -5. Darsi un caldo, scaldarsi leggiermente; ὀλίγον πρὸς τὸ πῦρ θερμαίνομαι.
Caldo; *add.* θερμός, ή, όν. -2. A caldi occhi (*piangere*); ὀάχρυα θερμὰ χέω=ῶ. -3. Molto caldo; πολύθερμος, ον. -4. Poco caldo; ὀλιγόθερμος, ον.
Caldo; *avv. Caldamente;* θερμῶς.
Calduccino; Calduccio; } *add. dim.* ὑπόθερμος, ον.
Caldura; *s. f. Calore;* ἔγκαυσις, σεως (ἡ)· θάλπη, ης (ἡ)· θάλπος, εος=ους (τό)· θέρμη, ης (ἡ).
Cale; *v. intr. sincop.* V. Calere.
Calefaciente; *add.* θερμαίνων, ουσα, ον· θερμαντικός, ή, όν.
Calefatare; *v. att.* V. Calafatare.
Calefato; *add.* V. Calafato.
Calefattivo; *add.* V. Calefaciente.
Calefazione; *s. m. Riscaldamento;* θερμασία, ας (ἡ)· θέρμανσις, σεως (ἡ).
Caleffadore; *add.* V. Caleffatore.
Caleffare; *v. att.* ἐπι-γελάω=ῶ· χλευάζω.
Caleffatore; *add.* χλευαστής, οῦ (ὁ).
Calendario, o Calendaro; *s. m.* ἡμερολόγιον, ου (τό)· ἐφημερίς, ίδος (ἡ)· ἐπιμήνιος, ου (ὁ)· παράπηγμα, ατος (τό).
Calende e Calendi; *s. f. pl.* καλάνδαι, ῶν (αἱ)· νεομηνία, ας (ἡ).
Calenzuola, o Verdone; *s. m.* χλωρίον, ου (τό).
Calere; *v. intr.* φροντίζω. -2. Non calere; ἀφροντίζω. -3. Mettere in non cale; ἀπο-σπουδάζω.
Calesse; *s. m.* V. Calesso.
Calessina; Calessino; } *s. f. s. m.* ἁρμάτιον, ου (τό).
Calesso; *s. m.* δίτροχον, ου (τό)· ἅρμα, ατος (τό). -2. Tirar il calesso; προαγωγὸς εἰμι.
Calessuccio; *s. m. dim.* ἁρμάτιον, ου (τό).
Caletta; *s. f. Piccolo seno di mare;* κόλπος, ου (ὁ). -2. Fetta; τέμαχος, εος=ους (τό).
Calettare; *v. att. e intr.* πήγνυμι· συν-τίθημι· ἁρμόττω.
Calettatura; *s. m.* πῆξις, εως (ἡ)· πῆγμα, ατος (τό).
Calla; *s. f.* ψῆγμα, ατος (τό). -2. Niente, punto; τυτθόν.
Calibe; *s. m.* V. Acciaio.
Calibro; *s. m. T. mil.* μέγεθος, εος=ους (τό).
Calice; *s. m.* κάλυξ, υκος (ὁ)· ποτήριον, ου (τό).
Calicessa; Calicetto; Calicino; Caliciuzzo; } *s. f. s. m. dim.* καλύκιον, ου (τό).

Digitized by Google

Calidario; *s. m.* θερμαντήριον, ου (τό).
Calidità; *s. f.* V. Caldezza.
Calido; *add.* V. Caldo.
Caligare; *v. intr.* ἀμ-βλυώττω· ἀμ-βλύνω.
Caliggine; *s. f.* e
Caligine; *s. f. Nebbia folta*; ζόφος, ου (ὁ)· γνόφος, ου (ὁ)· σκότος, ου (ὁ)· σκότος, εος=ους (τό)· σκοτεινότης, ητος (ἡ)· σκοτεινόν, οῦ (τό). -2. *Metaf.* Oscurità; ἀφάνεια, ας (ἡ)· ἀφανές, ἐος=οῦς (τό). ἀσάφεια, ας (ἡ)· ἀσαφές, ἐος=οῦς (τό)·
Caliginoso; *add.* γνοφώδης, ες· σκοτεινός, ή, όν· σκότειος, α, ον· σκοτερός, ά, όν· ἐπηλυγαῖος, α, ον. -2. Oscuro; ἀφανής, ές· ἀσαφής, ές· ἄδηλος, ον· αἰνιγματώδης, ες· αἰνικτήριος, ον.
Caligo; *s. f.* V. Caligine.
Calla; *s. f.* e
Callaia; *s. f.* θύρα, ας (ἡ)· ἀτραπιτός, οῦ (ἡ)· ἀτραπός, οῦ (ἡ)· τρίβος, ου (ἡ). -2. Caterratta; καταῤῥάκτης, ου (ὁ).
Callaietta; *s. f. dim.* θυρίδιον, ου (τό).
Callare; *s. m.* V. Callaia.
Calle; *s. m.* ὁδός, οῦ (ἡ)· τρίβος, ου (ἡ).
Callidamente; *avv.* V. Accortamente.
Callidità; *s. f.* V. Accortezza.
Callido; *add.* V. Astuto.
Calligrafia; *s. f.* καλλιγραφία, ας (ἡ).
Calligrafo; *s. m.* καλλιγράφος, ου (ὁ) *G. M.*
Callo; *s. m.* τύλος, ου (ὁ)· τύλωμα, ατος (τό)· τύλωσις, σεως (ἡ)· τύλη, ης (ἡ)· ἐπιπώρωμα, ατος (τό). -2. Fare il callo; τυλόω=ω. -B. *Assuefarsi*; ἐθίζομαι. -3. Soffrire di calli; τυλόομαι=οῦμαι. -4. Senza calli; ἀτύλωτος, ον.
Callone; *s. m.* ἄνοιγμα, ατος (τό).
Callorla; *s. f.* V. Calurla.
Callosità; *s. f.* V. Callo.
Calloso; *add.* e
Calluto; *add. Pieno di calli*; τυλώδης, ες· τυλόεις, εσσα, εν· τυλωτός, ή, όν. -2. Render calloso; τυλόω=ῶ.
Calma; *s. f. Il mare placido*; νηνεμία, ας (ἡ). γαλήνη, ης (ἡ). -2. Tranquillità; ἡσυχία, ας (ἡ). -3. Essere in calma; γαληνιάω=ῶ· νηνεμέω=ῶ.
Calmare; *v. att. Abbonacciare*; παύω· νηνεμόω=ῶ· γαληνίζω· γαληνόω=ῶ. -2. Calmare la sete; σβέννυμι τὸ δίψος. -3. Il dolore; παρα-μυθέομαι=οῦμαι τὸ ἄλγος. -4. Il desiderio; παύομαι τῆς ἐπιθυμίας. -5. *N. pass.* παύομαι.
Calmerla; *s. f.* V. Calma.
Calmo; *s. m.* κλῆμα, ατος (τό)· ἔνθεμα, ατος (τό).
Calmone; *s. m.* V. Gergo.
Calo; *s. m. Calata*; κατάβασις, σεως (ἡ). -2. Diclinamento, abbassamento; ἔκπτωσις, σεως (ἡ). -3. Diminuzione di prezzo; ἐλάττωσις, σεως (ἡ).
Calogna; *s. f.* V. Calunnia.
Calognare; *v. att.* V. Calunniare.
Calognosamente; *avv.* σκοφαντικῶς.
Calognoso; *add.* σκοφάντης, ου (ὁ).
Calonaco e Calonico; *s. m.* V. Canonico.
Calonnia; *s. f.* V. Calunnia.
Calore; *s. m.* θέρμη, ης (ἡ). θάλπος, εος=ους (τό). -2. Ardore; καῦμα, ατος (τό). -3. Amante del calore, del sole; αἰθαλίων, ον. -4. Senza calore; ἄθερμος, ον· ἀθαλπής, ές. *Avv.* ἀθαλπέως. -5. Pieno di calore; διάθερμος, ον.
Calorla; *s. f.* V. Calurla.
Calorico; *s. m.* θερμόν, οῦ (τό).
Calorifero; Calorifico; *add.* θερμοποιός, όν· θερμαντικός, ή, όν.
Calorosamente; *avv.* θερμῶς.
Caloroso; *add.* θερμός, ή, όν.
Caloruccio; *s. m. dim.* ἀλέα, ας (ἡ).
Caloscio; *add. Tenero*; τέρην, ρεινα, ρεν.
Calpestamento; *s. m.* πάτος, ου (ὁ)· πάτησις, σεως (ἡ)· πατησμός, οῦ (ὁ)· συμπίεσις, σεως (ἡ).
Calpestare; *v. att.* πατέω=ῶ· κατα-πατέω=ῶ· στείβω· συμ-πιέζω. -2. Che calpesta; πατητής, οῦ (ὁ). -3. Che deve essere calpestato; πατητός, ή, όν.
Calpestata; *s. f.* V. Callaia.
Calpestato; *p. pass.* στειπτός, ή, όν· πατητός, ή, όν. -2. Non calpestato; ἄστειπτος, ον· ἀπάτητος, ον.
Calpestlo; *s. m.* πάτος, ου (ὁ)· κτύπος, ου (ὁ).
Calpitare; *v. att.* V. Calpestare.
Caltela; *s. f.* V. Cautela.
Calteloso; *add.* V. Cauto.
Calterire; *v. att. Castigare con battiture*; βλάπτω.
Calterito; *add.* βλαβείς, εῖσα, έν.
Calteritura; *s. f.* βλαβή, ῆς (ἡ).
Caluco; *add.* V. Meschino.
Caluggine e Calugine; *s. f.* ἴουλος, ου (ὁ)· πτίλον, ου (τό)· μνόος=οῦς, όους=οῦ (ὁ)· χνόος=οῦς, όους=οῦ (ὁ). -2. Metter la calugine; πτερόομαι=οῦμαι· πτεροφυέω=ῶ· ἰουλίζω.
Calumare; *v. att.* ἀνα-χαλάω=ῶ.
Calunnia; *s. f.* e
Calunniamento; *s. m.* λοιδορία, ας (ἡ)· διαβολή, ῆς (ἡ)· διαβολία, ας (ἡ). -2. Dar calunnia; διαβάλλω.
Calunniare; *v. att.* δια-βάλλω· συκοφαντέω=ῶ· κα-κηγορέω=ῶ. -2. A vicenda; ἀντι-δια-βάλλω.
Calunniatore; *add.* διάβολος, ον· συκοφάντης, ου (ὁ).
Calunniazione; *s. f.* V. Calunnia.
Calunniosamente; *avv.* συκοφαντικῶς· διαβόλως.
Calunnioso; *add.* διάβολος, ον· συκοφαντικός, ή, όν.
Calura; *s. f.* V. Caldura.
Caluria; *s. f.* κόπρισις, σεως (ἡ).
Caluto; *p. pass. di* Calere V.
Calvare; *v. att. Far calvo*; φαλακρόω=ῶ· μαδαρόω=ῶ. -2. Divenir calvo; φαλακρόομαι=οῦμαι· φαλακρός, μαδιαρός γίγνομαι.
Calvezza; *s. f.* φαλακρότης, ητος (ἡ)· φαλάκρα, ας (ἡ)· φαλάκρωσις, σεως (ἡ)· φαλάκρωμα, ατος (τό)· ψίλωμα, ατος (τό)· ψιλότης, ητος (ἡ).
Calvizie; *s. f.* Calvizio; *s. m.* Calvo; *s. m.* } V. Calvezza.
Calvo; *add.* φαλακρός, ά, όν· μαδαρός, ά, όν· ψιλός, ή, όν. -2. Mezzo calvo; μετοφάλακρος, ον. -3. Diventare calvo; μαδίζω· μαδαρόω=ῶ· μαδάω=ῶ· φαλακρόω=ῶ· φαλακρόομαι=οῦμαι· φαλακρός γίγνομαι. -4. Il diventar calvo; μάδησις, σεως (ἡ)· φαλάκρωσις, σεως (ἡ). -5. Essere calvo; φαλακριάω=ῶ· μαδάω=ῶ. -6. L'essere calvo; μαδαρότης, ητος (ἡ)· φαλάκρωσις, σεως (ἡ). -7. Che incomincia ad essere calvo; φάλανθος, ον· φαλανθίας, ου (ὁ). -8. Rendere çalvo; φαλακρόω=ῶ· ἀπο-ψιλόω=ῶ. -9. Il rendere calvo; μαδάρωσις, σεως (ἡ). -10. Simile ad un uomo calvo; φαλακροειδής, ές.
Calza; *s. f.* κνημίς, ίδος (ἡ). -2. Tirar le calze; τὸν βίον τελευτάω=ῶ. -3. Tirar le calze a uno;

Digitized by Google

μεταλλάω-ῶ. -4. *Arnese col quale si cola il vino od altro*, ῥᾶμός, οῦ (ὁ).

Calzaio; *s. m.* V. Calzare.

Calzaiuolo; *s. m.* ὑποδηματόποιος, ου (ὁ)· ὑποδηματόῤῥαφος, ον· κρηπιδοποιός, οῦ (ὁ).

Calzamento; *s. m.* ὑπόδημα, ατος (τό)· κρηπίς, ίδος (ἡ).

Calzante; *add. Acconcio, proprio;* ἐπιτήδειος, α, ον· εὐαρμοστός, όν.

Calzare; *v. att.* ὑπο-δέω-ῶ. -2. *Figurat.* Essere acconcio; ἁρμόζω.

Calzare; *s. m.* ὑπόδημα, ατος (τό)· κρηπίς, ίδος (ἡ). -2. Andare coi calzari di piombo; σπεύδω ἀκριβῶς.

Calzaretto; *s. m.* κόθορνος, ου (ὁ).

Calzarino; *s. m. dim.* ὑποδημάτιον, ου (τό).

Calzato; *add.* ὑποδούμενος, η, ον.

Calzatoia; *s. f.* e Calzatoio; *s. m. Pezzo di legno che serve per calzare e sostenere;* στήριγμα, ατος (τό).

Calzatura; *s. f.* V. Calzamento.

Calzerone; *s. m.* }
Calzerotto; *s. m.* } ὑπόδημα, ατος ἄτιμον (τό).
Calzetta, *s. f.* }

Calzetto; *s. m.* V. Calcetto.

Calzino; *s. m.* περιυνημίς, ίδος (ἡ). -2. Tirar il calzino; τὸν βίον τελευτάω-ῶ.

Calzo; *s. m.* V. Calzare.

Calzolaio e Calzolaro; *s. m.* ὑποδηματόῤῥαφος, ου (ὁ)· σκυτεύς, έως (ὁ)· κρηπιδοποιός, οῦ (ὁ).

Calzoleria; *s. f.* σκυτεῖον, ου (τό).

Calzoncini; *s. m. pl. dim.* περιζωμάτια, ων (τά).

Calzoni; *s. m. pl.* περιζώματα, ων (τά).

Camaleonte; *s. m.* χαμαλέων, οντος (ὁ).

Camamilla; *s. f.* χαμαίμηλον, ου (τό).

Camamillino; *add.* χαμαιμήλινος, η, ον.

Camangiare; *s. m.* λάχανον, ου (τό). -2. *Ogni cibo;* ὀψώνιον, ου (τό).

Camangiaretto; *s. m.* ἔδεσμα, ατος (τό).

Camarlingato; *s. m.* τάμεια, ας (ἡ).

Camarlingo; *s. m.* ταμίας, ου (ὁ)· ταμείας, ου (ὁ).

Camato; *s. m.* κάμαξ, ακος (ἡ).

Cambiabile; *add.* μεταβλητικός, ή, όν· εὐμετάβολος, ον· εὔτρεπτος, η, ον· ἀλλοίωτος, η, ον.

Cambiadore; *s. m.* V. Cambiatore.

Cambiamento; *s. m.* μεταβολή, ῆς (ἡ)· τροπή, ῆς (ἡ)· ἀλλαγή, ῆς (ἡ). -2. Di pensiero; μετάνοια, ας (ἡ).

Cambiamonete; *s. m.* δανειστής, οῦ (ὁ)· κερματιστής, οῦ (ὁ)· κολλυβιστής, οῦ (ὁ)· ἀργυραμοιβός, οῦ (ὁ).

Cambiare; *v. att.* ἀλλάττω· μετα-βάλλω· μετ-αλλάττω. -2. Le leggi; νόμους μετα-ποιέω-ῶ, μεθ-ίστημι. -3. Costumi; τρόπους παρα-βάλλω. -4. Paese; ἀμείβομαι ἄλλοτε, ἄλλην πόλιν, ἄλλην ἐξ ἄλλης πόλεως. -5. Sentenza, parere; μετα-νοέω-ῶ· ἀλλοιόομαι οὔμαι γνώμην. -6. Veste; μετ-αμφιέννυμι. -7. Alterare; παρ-αλλάττω. -8. Contracambiare; ἀμείβω. -9. Appartenente al cambiare; μεταskευαστικός, ή, όν. -10. Cambiare come dadi, *a caso;* μετα-κυβεύω. -11. Da cambiare; μεταβλητικός, ή, όν· μετάλλακτος, ον. -12. Che si cambia (*instabile*); μεταπτωτικός, ή, όν. -13. Che si cambia spesso; πολυμετάβλητος, ον. -14. Cambiarsi col crescere; μετ-αυξάνω. -15. Cambiare abitudine; μετα-συν-εθίζομαι.

Cambiato; *add.* ἀλλαχθείς, είσα, έν· ταραχθείς, είσα, έν.

Cambiatore; *s. m.* V. Cambiamonete.

Cambiatura; *s. f.* ἀλλαγή, ῆς (ἡ)· μεταβολή, ῆς (ἡ).

Cambievole; *add.* V. Scambievole.

Cambio; *s. m.* ἀμοιβή, ῆς (ἡ)· ἀνταλλαγή, ῆς (ἡ)· διαλλαγή, ῆς (ἡ)· ἐναλλαγή, ῆς (ἡ)· καταλλαγή, ῆς (ἡ)· μεταβολή, ῆς (ἡ)· ἀντάλλαγμα, ατος (τό)· διάλλαγμα, ατος (τό)· μετάλλαξις, εως (ἡ). -2. Torre in cambio una cosa per un' altra, *errare;* ἁμαρτάνω. -3. Far cambio; V. Barattare. -4. Contraccambio; ἀμοιβή, ῆς (ἡ). -5. Render cambio; ἀμείβω. -6. Lettere di cambio; κόλλυβος, ου (ὁ)· κόλλυβον, ου (τό). -7. Interesse del danaro; τόκος, ου (ὁ). -8. Dare a cambio, *ad interesse;* δανείζω (τινί τι). -9. In cambio; *avv.* ἀντί. -10. Offrire in cambio; ἀντι-δίδωμι. -11. Dare il cambio; δι-αλλάττω.

Cambista; *s. m.* V. Cambiamonete.

Camedrio; *s. m. T. bot.* χαμαίδρυς, υος (ἡ).

Cameleonte; *s. m.* V. Camaleonte.

Camello; *s. m.* V. Cammello.

Camelopardalo e Camelopardo; *s. m.* καμηλοπάρδαλις, εως (ἡ).

Camera; *s. f.* οἴκημα, ατος (τό). -2. Da pranzare; δειπνητήριον, ου (τό). -3. Da letto; κατευναστήριον, ου (τό)· εὐναστήριον, ου (τό)· κοιτών, ῶνος (ὁ). -4. Nuziale; νυμφών, ῶνος (ὁ)· θάλαμος, ου (ὁ). -5. Locanda; πανδοχεῖον, ου (τό). -6. *Dove si custodiscono i denari del pubblico;* δημόσιον ταμεῖον, ου (τό),

Cameraccia; *s. f. pegg.* οἰκημάτιον, ου (τό).

Camerata; *s. f.* συνοίκησις, σεως (ἡ)· συσκήνιον, ου (τό)· ἑταίρεια, ας (ἡ). -2. Chi abita e mangia insieme; ὁμορόφιος, ου (ὁ)· σύσσιτος, ου (ὁ). -3. Far camerata; σύνοικός εἰμι.

Camerella; } *s. f. dim.* κοιτώνιον, ου (τό). -2.
Cameretta; } Cesso; ἄφεδρον, ου (τό).

Cameriera; *s. f.* ἄβρα, ας (ἡ)· θεράπαινα, ης (ἡ)· κατευνήτειρα, ας (ἡ).

Cameriere; *s. m.* κατευναστής, οῦ (ὁ)· κατακοιμιστής, οῦ (ὁ)· κατευνητής, οῦ (ὁ).

Camerina; *s. f.* }
Camerino; *s. m.* } *dim.* V. Camerella.

Camerlingo; *s. m.* V. Camarlingo.

Camerotto; *s. m.* }
Cameruccia; *s. f.* } *dim.* V. Cameretta.
Cameruzza; *s. f.* }

Camice; *s. m.* χιτόνιον χοραϊόν, ου (τό).

Camicetta; *s. f. dim.* χιτωνίσκος, ου (ὁ).

Camicia; *s. f.* ὑποχίτων, ωνος (ἡ). -2. Spogliarsi in camicia, *fare ogni sforzo;* ἀπο-δύομαι.

Camicino; }
Camiciotto; } *s. m. dim.* χιτωνίσκος, ου (ὁ).

Camiciuola; *s. f.* χιτωνίσκος, ου (ὁ).

Camino, Caminare; *s. m.* V. Cammino, Camminare.

Camiscia; *s. f.* V. Camicia.

Cammella; *s. f.* κάμηλος, ου (ἡ).

Cammellario; } *s. m.* καμηληλάτης, ου (ὁ)· καμη-
Cammelliere; } λίτης, ου (ὁ).

Cammellino; *add.* καμήλειος, α, ον.

Cammello; *s. m.* κάμηλος, ου (ὁ).

Cammeo; *s. m.* μονοχρώματον, ου (τό)· τόρευμα, άτος (τό).

Digitized by Google

Camminante; *p. pres.* βαδίζων, ουσα, ον· ὁδοιπορῶν, οὖσα, οὖν.

Camminare; *v. intr.* ὁδοιπορέω-ῶ· βαίνω· προ-βαίνω· βαδίζω. -2. Affrettare il passo; σπεύδω. -3. Per la pesta; δημοσίαις γνώμαις ἕπομαι. -B'. *Andar dietro le vestigia;* τοῖς ἴχνεσι ἀκολουθέω-ῶ. -4. Andar pei suoi piedi; ὁδῷ βαδίζω. -5. Che cammina superbamente; ἀγλαόφοιτος, ον. -6. Atto a camminare; βαδιστικός, ή, όν. -7. Dove si può camminare; βαδιστός, ή, όν· βάσιμος, ον. -8. Camminar lentamente; βραδυπορέω-ῶ. -9. Che cammina lentamente; βραδυβάμων, ον· βραδύπορος, ον· βραδύπους, οδος (ὁ, ἡ)· βραδυτελής, ές. -10. Che cammina sugli uomini; βροτοβάμων, ον.

Camminare; *s. m.* V. Cammino.

Camminata; *s. f.* περίπατος, ου (ὁ). -2. Fare una camminata; περι-πατέω-ῶ.

Camminatore; *add.* περιπατητικός, ή, όν· ὁδοιπόρος, ου (ὁ).

Camminetto; *s. m.* ἑστία, ας (ἡ).

Cammino; *s. m.* ὁδός, οῦ (ἡ)· πορεία, ας (ἡ). -2. Far cammino; ὁδοποιέομαι-οῦμαι -3. Far lungo cammino; μακροπορέω-ῶ. -4. Tener cammino; ὁδοποιέω-ῶ. -5. Tenere il cammino; πορεύομαι τὴν ὁδόν. -6. *Il luogo della casa in cui si fa il fuoco;* ἑστία, ας (ἡ). -7. *La parte del cammino per cui esala il fumo, gola del cammino;* καπνοδόκη, ης (ἡ)· κάμινος, ου (ὁ)· βαῦνος, ου (ὁ).

Camo; *s. m.* κημός, οῦ (ὁ).

Camola; *s. f.* V. Tarlo.

Camomilla; *s. f.* V. Camamilla.

Camoscino; *add.* δορκάδειος, α, ον.

Camoscio; *s. m.* δορκάς, άδος (ἡ)· δόρκη, ης (ἡ). δόρξ, κός (ἡ).

Camoscio; *add.* σιμός, ή, όν.

Campacchiare; *v. intr.* ἀπο-ζάω-ῶ.

Campagna; *s. f.* ἀγρός, οῦ (ὁ)· γή, γῆς (ἡ)· χώρα, ας (ἡ). -2. Campagna rasa; ἄδενδρος, ου (ὁ, ἡ). -3. Amante della campagna; φιλαγρός, όν· φιλαγρότις, ιδος (ἡ). -4. Dimorare, pernottare in campagna; ἀγραυλέω-ῶ. -5. La dimora, il pernottare in campagna; ἀγραυλία, ας (ἡ). -6. Chi dimora, pernotta in campagna; ἄγραυλος, ον. -7. Chi si pasce, vive alla campagna; ἀγροβότης, ου (ὁ)· ἀγροβώτης, ου (ὁ). -8. Nato in campagna; ἀγρογενής, ές. -9. Che vive in campagna; ἀγροδίαιτος, ον. -10. Dalla campagna; ἀγρόθεν. -11. Alla campagna; ἀγρόνδε. -12. Abitante della campagna; ἀγρότης, ου (ὁ)· ἀγρότις, ιδος (ἡ)· ἀγρονόμος, ον.

Campagnuolo; *s. m.* ἄγριος, α, ον· ἀγροικός, ή, όν· γεωργικός, ή, όν· χωρίτης, ου (ὁ).

Campajo; *s. m.* χωροφύλαξ, ακος (ὁ).

Campajuolo; *add.* V. Campagnuolo.

Campale; *add.* πεδινός, ή, όν· πεδιενός, ή, όν· πεδιαῖος, α, ον· πεδιακός, ή, όν. -2. Battaglia campale; ἐκ παρατάξεως μάχη, ης (ἡ).

Campamento; *s. m.* βίος, ου (ὁ)· σωτηρία, ας (ἡ). -2. V. Accampamento.

Campana; *s. f.* κώδων, ωνος (ὁ). -2. Suonar le campane; κωδωνίζω. -3. Aver le campane grosse, o le male campane; κώφωσιν νοσέω-ῶ. -4. Fare la campana d'un pezzo; πᾶν τὸ πρᾶγμα ἅπαξ τελέω-ῶ. -5. Vaso di cristallo; ὑάλινον πῶμα, ατος (τό).

Campanaccio; *s. m.* κρόταλον, ου (τό).

Campanaio; Campanaro; *s. m.* κωδωνόχροος, ον.

Campanella; *s. f. dim.* κωδώνιον, ου (τό). -2. Attaccar altrui una campanella; ὀνειδίζω. -3. Dell'uscio; ὀχεύς, έως (ὁ).

Campanellina; Campanellino; Campanello; Campanellotta; Campanelluzzo; Campanetta; *s. f.* *dim.* κωδώνιον, ου (τό).

Campanile; *s. m.* κωδωνοφόρος πύργος, ου (ὁ). -2. Lanciar campanili; ἀλάζων εἰμί.

Campanone; *s. m.* μέγας κώδων, ωνος (ὁ).

Campanuccio; Campanuzza; Campanuzzo; *s. m.* *dim.* V. Campanello.

Campare; *v. att.* σώζω· ῥύομαι· δια-σώζω. -2. Uscire di pericolo, fuggire, evitare; δια-φεύγω. -3. Vivere; βιόω-ῶ. -4. *N. pass.* δια-σώζομαι.

Campato; *add.* ἀφεθείς, εῖσα, έν. -2. Vissuto; βεβιωκώς, υῖα, ός.

Campeggiamento; *s. m.* V. Accampamento.

Campeggiare; *v. att.* στρατοπεδεύω· πολιορκέω-ῶ. -2. *Dei colori;* ἀπο-στίλβω.

Campereccio; *add.* V. Campagnuolo.

Camperello; *s. m. dim.* γήδιον, ου (τό)· χωρίδιον, ου (τό).

Campestre e campestro; *add.* V. Campagnuolo. -2. Amante delle cose campestri; ἀγροτικός, ή, όν.

Campetto; Campicciuolo; Campicello; *s. m. dim.* V. Camperello.

Campidolio e Campidoglio; *s. m.* καπιτώλιον, ου (τό).

Campignuolo; *s. m. Fungo;* βωλίτης, ου (ὁ).

Campino: *s. m. dim.* γήδιον, ου (τό).

Campio; *add.* V. Campagnuolo.

Campione; *s. m.* ὑπερασπιστής, οῦ (ὁ)· πρόμαχος, ου (ὁ)· ὑπέρμαχος, ου (ὁ). -2. *Mostra di mercanzia;* δεῖγμα, ατος (τό).

Campionessa; *s. f.* ἡρωΐνη, ης (ἡ)· ἡρωΐσσα, ης (ἡ).

Campo; *s. m.* ἀγρός, οῦ (ὁ)· ἄρουρα, ας (ἡ)· πεδίον, ου (τό). -2. Spazio; χώρα, ας (ἡ)· χώριον, ου (τό)· διάστημα, ατος (τό). -3. Appartenente al campo; ἀρουραῖος, α, ον. -4. Lavorare il campo; γεωπονέω-ῶ. -5. Che lavora il campo; γεωπόνος, ον. ἀρουρόπονος, ον. -6. Concernente il lavoro dei campi; γεωπονικός, ή, όν. -7. Vicino al campo; ἀγχίγυος, υον. -8. Mettere in campo; εἰς-φέρομαι (τί). -9. Venire in campo; προς-έρχομαι. -10. Campo, *opportunità;* καιρός, οῦ (ὁ)· ἀφορμή, ῆς (ἡ). -11. Aver il campo; καιρὸν ἔχω· καιρὸς ἐστί μοι (τινός). -12. Pigliar il campo; καιρὸν λαμβάνω. -13. Dar campo; ἀφορμὴν παρ-έχω. -14. A campo; ἐν τῷ ὑπαιθίῳ. -15. Dei soldati; στρατόπεδον, ου (τό). -16. Campo di Marte; ἄγριον πεδίον, ου (τό). -17. Campo di battaglia; τῆς μάχης χῶρα, ης (ἡ). -18. Tenere campo; στρατοπεδεύω. -19. Andare a campo, porre il campo, porsi, stare a campo; στρατοπεδεύομαι· πορεύομαι κατὰ τῶν ἐχθρῶν· πολεμέω-ῶ. -20. Tenere il campo, *mantenerlo;* κατα-κυριεύω. -B'. *Essere superiore;* πρωτεύω. -21. Battaglia di campo; μάχη, ης (ἡ).

Digitized by Google

Camporaiuolo; Camporeccio; } *add.* V. Campagnuolo.
Camposanto; *s. m.* κοιμητήριον, ου (τό).
Campucchiare; *v. intr.* V. Campacchiare.
Camuffare; *v. att.* καλύπτω. -2. Truffare; ἐξ-απατάω=ῶ.
Camuso; *add.* σιμός, ή, όν· ἀνάσιμος, ον.
Canaglia; *s. f.* } συρφετός, οῦ (ὁ)· πλῆθος, εος (τό).
Canagliaccia; *s. f.* }
Canagliume; *s. m.* }
Canagliuola; *s. f.* }
Canale; *s. m.* σωλήν, ῆνος (ὁ)· ὀχετός, οῦ (ὁ)· ἀμάρα, ας (ἡ). -2. *Letto del fiume*; ῥεῖθρον, ου (τό)· ῥεῦμα, ατος (τό).
Canaletto; Canalino; Canaluccio; } *s. m. dim.* σωληνάριον, ου (τό)· σωληνίσκος, ου (ὁ).
Canapa e Canape; *s. f.* κάνναβις, εως (ἡ)· κάνναβος, ου (ὁ). -2. Fatto di canapa; καννάβινος, η, ον.
Canapale; *s. m.* V. Capestro.
Canapè; *s. m.* διέδρον, ου (τό)· διέδριον, ου (τό).
Canapella; *s. f.* κάνναβις, ιος (ἡ).
Canapello; *s. m. dim.* σχοινίον, ου (τό).
Canapetta; *s. f.* κάνναβις, ιος (ἡ).
Canapetto; *s. m. dim.* V. Canapello.
Canapicchia; *s. f.* γναφάλιον, ου (τό).
Canapino; *add.* καννάβινος, η, ον. -2. V. Beccafico.
Canapo; *s. m.* κάλως, λω (ὁ)· πρότονον, ου (τό)· πρότονος, ου (ὁ)· σχοῖνος, ου (ὁ). -2. Che serve a legare le navi al lido; ἀπόγαιον, ου (τό)· ἀπόγειον, ου (τό).
Canapuccia; *s. f. Seme di canape*; κάνναβις, ιος, εως (ἡ).
Canarino; Canario; } *s. m. T. st. nat.* ἀκανθίς, ίδος (ὁ).
Canata; *s. f.* ἐπιτίμησις, σεως (ἡ). -2. Dare una canata; ἐπι-τιμάω=ῶ.
Canatteria; *s. f.* κυνῶν ἀγέλη, ης (ἡ).
Canattiere; *s. m.* κυναγωγός, οῦ (ὁ).
Canavaio; *s. m.* V. Canovaio.
Cancellabile; *add.* εὐεξάλειπτος, ον· ἐξαλείπτος, ον. -2. Non cancellabile; ἀνεξάλειπτος, ον.
Cancellagione; Cancellamento; *s. m.* } ἐξάλειψις, εως (ἡ)· ἀλοιφή, ῆς (ἡ).
Cancellare; *v. att. Chiuder con cancello*; κλείθρῳ ἐρείδω· περι-φράττω. -2. *Cassar la scrittura*; ἐξ-αλείφω· δια-γράφω.
Cancellata; *s. f.* δρύφρακτος, ου (ὁ).
Cancellato; *add.* χιαστός, ή, όν· δικτυωτός, ή, όν.
Cancellatura; Cancellazione; } *s. f.* V. Cancellagione.
Cancelleria e Cancellaria; *s. f.* ἀρχεῖον, ου (τό)· γραμματοφυλάκιον, ου (τό).
Cancelliere; *s. m.* γραμματεύς, έως (ὁ).
Cancello; *s. m.* κιγκλίς, ίδος (ἡ)· κλῆθρον, ου (τό)· κλεῖθρον, ου (τό)· εἰρμός, οῦ (ὁ)· περίφραγμα, ατος (τό)· δρύφρακτος, ου (ὁ). -2. Chiudere con cancello; περι-φράττω· κλείθρῳ ἐρείδω.
Canceroso; *add.* ἑλκώδης, ες.
Cancherella; Cancherena; } *s. f.* V. Cancrena.
Cancherino; *add.* V. Cancheroso.
Canchero; *s. m.* καρκῖνος, ου (ὁ)· καρκίνωμα, ατος (τό)· -2. *Esclamazione*; βαβαί! παπαί!

Cancheroso; *add.* ἑλκώδης, ες· φαγεδαινικός, ή, όν· γαγγραινικός, ή, όν.
Cancherusse; Canchigna; Canchitra; } *inter.* βαβαί! παπαί!
Cancrena; *s. f.* γάγγραινα, ης (ἡ)· φαγέδαινα, ης (ἡ). -2. Della natura della cancrena; γαγγραινώδης, ες. -3. Aver la cancrena; γαγγραινόομαι=οῦμαι (*pass.*)· φαγεδαινόομαι=οῦμαι. -4. Che ha la cancrena; γαγγραινικός, ή, όν· φαγεδαινικός, ή, όν.
Cancrenoso; *add.* γαγγραινικός, ή, όν· φαγεδαινικός, ή, όν.
Cancro; *s. m.* καρκῖνος, ου (ὁ). V. Granchio.
Candela; *s. f.* λύχνος, ου (ὁ)· λύχνον, ου (τό)· δᾷς, δός (ἡ). -2. Di cera; κηρίων, ωνος (ὁ).
Candelabro; *s. m.* e
Candelaio; *s. m.* λυχνεῖον, ου (τό)· λυχνία, ας (ἡ)· λυχνοῦχος, ου (ὁ). -2. Per altare; λυχνοῦχος ἐπιβώμιος, ου (ὁ). -3. A mano; λυχνία, ας ὠτώεσσα (ἡ). -4. L'accendere candele di cera; κηραφία, ας (ἡ).
Candelaro, o Candelaio; *s. m.* λυχνοπώλης, ου (ὁ)· κηροπώλης, ου (ὁ).
Candeliere; *s. m.* V. Candelabro.
Candelina; *s. f. dim.* λυχνίδιον, ου (τό)· λυχνίον, ου (τό).
Candelliere e Candellieri; *s. m.* V. Candelabro.
Candelo; *s. m.* V. Candela.
Candente; *add.* πυρούμενος, η, ον· διάπυρος, ον· πυρώδης, ες.
Candidamente; *avv.* ἀφελῶς· ἀδόλως· ἁπλῶς.
Candidamento; *s. m.* V. Candidezza.
Candidato; *s. m.* παραγγέλλων, οντος ἄρχην (ὁ)· σπουδάρχης, ου (ὁ).
Candidato; *add.* λευχείμων, ονος (ὁ, ἡ).
Candidezza; *s. f.* λευκότης, ητος (ἡ)· λεύκωσις, σεως (ἡ)· λευκόν, οῦ (τό). -2. Sincerità; ἁπλότης, ητος (ἡ).
Candido; *add.* λευκός, ή, όν. -2. Lucente; λαμπρός, ά, όν. -3. Sincero; ἄδολος, ον· ἁπλοῦς, ῆ, οῦν.
Candidore; *s. m.* V. Candore.
Candificare; *v. att.* λευκόω=ῶ.
Candire; *v. att.* σακχάρῳ ἠδύνω. -2. Imbiancare V.
Candito; *add.* σακχάρῳ ἐδυστός, ή, όν. -2. *Sost.* πέμματα, ων (τά)· τραγήματα, ων (τά).
Cando; *add.* V. Candido.
Candore; *s. m.* V. Candidezza.
Cane; *s. m.* κύων, κυνός (ὁ, ἡ). -2. Cane barbone; λασιόθριξ κύων, τριχος (ὁ). -3. Cane levriere, da caccia; θερευτικὴ κύων, νός (ἡ). -4. Can bassotto; ἀργίπους κύων, νός (ὁ). -5. Can bracco; ῥινηλάτης κύων, νός (ὁ). -6. Cane mastino; ποιμενικὸς κύων, κυνός (ὁ). -7. Can mufolo; τρίπτης, ου κύων (ὁ). -8. Cane da macello; τοῦ κρεουργοῦ κύων, κυνός (ὁ). -9. Cane mignone; μελιταῖον, ου (τό). -10. *Metaf.* Barbaro; ὠμός, ή, όν. -11. Spia; σκοπός, οῦ (ὁ). -12. Costellazione; σείριος, ου (ὁ). -13. Destare il cane che dorme; σφηκίαν ἐρεθίζω. -14. Di cane; σκυλακώδης, ες. V. Canino. -15. Accoppiar i cani; σκυλακεύω. -16. L'allevare i cani; σκυλακοτροφία, ας (ἡ). -17. Battere un cane; κυνοκοπέω=ῶ. -18. Combattere contro i cani; κυνομαχέω=ῶ. -19. Che conduce, governa i cani; κυναγωγός, όν. -20. Divorato dai cani; κυνόβρωτος, ον. -21. Che ha

Digitized by Google

faccia di cane; κυνοπρόσωπος, ον. -22. Imitare il cane; κυνίζω. -23. Lacerato dai cani; κυνοσπάρακτος, ον. -24. Ladro di cani; κυνοκλόπος, ου (ὁ). -25. Latrato dei cani; κυνολαγμός, οῦ (ὁ). -26. Che mantiene cani; σκυλακοτρόφος, ον· κυναγωγός, όν. -27. Attenente al mantenere cani; σκυλακοτροφικός, ή, όν· κυνοτροφικός, ή, όν· -28. A modo dei cani; κυνιστί. -29. Menar il can per l'aia; χρονίζω. -30. Morso dai cani; κυνόδηκτος, ον. -31. Morso da cane rabbioso; κυνόλυσσος, ον. -32. Mangiar carne di cane; κυνοφαγέω=ῶ. -33. Nutrir cani; σκυλακεύω· κυνοκομέω=ῶ. -34. Il nutrir cani; σκυλακεία, ας (ἡ). -35. Che ha occhio da cane; κυνώπης, ου (ὁ)· κυνῶπις, ιδος (ἡ). -36. Pelle di cane; κυνέη=ῆ, νέης=ῆς (ἡ). -37. Protettrice dei cani; σκυλακῖτις, ιδος (ἡ). -38. Che risguarda i cani; V. Canino. -39. Che ha sguardo da cane; κυνοβλώψ, ῶπος (ὁ, ἡ). -40. Simile ai cani; κυνοειδής, ές. -41. Il tener cani; σκυλακεία, ας (ἡ). -42. Che ha testa di cane; κυνοκέφαλος, ον. -43. Che uccide i cani; κυνοκτόνος, ον. -44. Uccisione di cani; κυνοκτονία, ας (ἡ).

Canefora; *s. f. Portatrice di canestri*; κανηφόροι, ων (αἱ).

Canestra; *s. f.* } V. Canestro.
Canestraccio; *s. m.* }

Canestrello; *s. m. dim.* e

Canestretta; *s. f. dim.* κιβώτιον, ου (τό)· καλαθίον, ου (τό)· ταλάριον, ου (τό)· ταλαρίς, ίδος (ἡ)· ταλαρίσκος, ου (ὁ).

Canestrettino; *s. m. dim.* κόφινος, ου (ὁ).

Canestretto; } *s. m. dim.* V. Canestretta.
Canestrino; }

Canestro; *s. m. e* Canestra; *s. f.* κάνεον=ουν, έου-οῦ (τό)· κάλαθος, ου (ὁ)· τάλαρος, ου (ὁ).

Canestruccio; }
Canestruolo; } *s. m. dim.* V. Canestretto.
Canestruzzo; }

Canforata; *s. f. T. bot.* εὐπατόριον, ου (τό).

Cangiabile; *add.* V. Mutabile.

Cangiamento; *s. m.* V. Cambiamento.

Cangiante; *add.* ἀλλοῖος, α, ον. -2. Di colore; ἑτερόχροος=ους, οον=ουν.

Cangiare; *v. att.* V. Cambiare.

Cangio; *s. m.* V. Cambio.

Cangio; *add. Detto di colore*; V. Cangiante.

Cangrena; *s. f.* V. Cancrena.

Caniccio; *s. m.* ταρσός, οῦ (ὁ).

Canicola; *s. f.* σείριος, ου (ὁ)· κύναστρον, ου (τό).

Canicolare; *add.* κυνικός, ή, όν. -2. Giorni canicolari; αἱ ἡμέραι ἀμφὶ τὸν σείριον, ἐπὶ κυνί, ὑπὸ κυνός· κύναδες ἡμέραι, ῶν (αἱ). -3. Calore canicolare; κυνόκαυμα, ατος (τό).

Canicula; *s. f.* V. Canicola.

Caniculare; *add.* V. Canicolare.

Canido; *add.* V. Candido.

Canile; *s. m.* ὁ στκός, οῦ τῶν κυνῶν.

Canile; *add.* V. Canino.

Caninamente; *avv.* κυνηδόν· κυνικῶς.

Canino; *s. m. dim.* κυνίδιον, ου (τό).

Canino; *add.* κυνικός, ή, όν· κύνεος, α, ον· κύνειος, ον· κυνώδης, ες. -2. Fame canina; βουλιμία, ας (ἡ)· βουλιμίασις, σεως (ἡ)· βουλῖμος, ου (ὁ). -3. Aver fame canina; βουλιμιάω=ῶ.

Canizie; *s. f.* V. Canutezza.

Canna; *s. f.* κάννα, ης (ἡ)· κάννη, ης (ἡ)· ὀδναξ, ακος (ὁ)· κάλαμος, ου (ὁ). -2. Salvatica, o greca; κάλαμος ἀγρίος, ου (ὁ). -3. Della gola; βρόγχος, ου (ὁ). -4. Del polmone; τραχεῖα ἀρτηρία, ας (ἡ). -5. Di canna; καλάμινος, η, ον. -6. Coperto di canne; καλαμοστεφής, ές. -7. Gambo di canna; καλάμη, ης (ἡ). -8. Che ha foglie di canna; καλαμόφυλλος, ον. -9. Intagliare canne; καλαμογλυφέω=ῶ. -10. Che intaglia canne; καλαμόγλυφος, ον. -11. Che mangia canne; καλαμηφάγος, ον. -12. Che ha molte canne; πολυκάλαμος, ον. -13. Piccola canna; καλαμίς, ίδος (ἡ). -14. Pieno di canne; καλαμαδίας, ου (ὁ). -15. Che ha poche canne; ὀλιγοκάλαμος, ον. -16. Povero di canna; πτωχός, ή, όν. -17. Ripostiglio per canne; καλαμοθήκη, ης (ἡ). -18. Simile a canna; καλαμοειδής, ές. -19. Che uccella con canne; καλαμοτύπος, ον. -20. Che uccide con canne; καλαμοσφάκτης, ου (ὁ). -21. A un tanto la canna; ἀμελῶς.

Cannaio; *s. m.* ταρρός, οῦ (ὁ)· στρωτήρ, ῆρος (ἡ). -2. *Vaso di canne per tener grano*; σιτοδόκη, ης (ἡ).

Cannamele; *s. f. T. bot.* ὀδναξ σακχαροφόρος, ου (ὁ).

Cannella; *s. f. dim.* καλαμίδιον, ου (τό). -2. Piccolo doccione; σίφων, ωνος (ὁ)· σωλήν, ῆνος (ὁ). -3. *Legno bucato per cui s'attinge il vino dalla botte*; ἐπιστόμιον, ου (τό). -4. Mettere una cannella; θυρίδα ἀνοίγω. -5. *Pianta*; κινάμωμον, ου (τό).

Cannelletta; *s. f. dim.* καλαμίδιον, ου (τό)· καλαμίσκος, ου (ὁ).

Cannelletto; *s. m. dim.* σιφώνιον, ου (τό).

Cannellina; *s. f. dim.* καλαμίδιον, ου (τό).

Cannellino; *s. m. dim.* σιφώνιον, ου (τό).

Cannello; *s. m.* φάλαγξ, αγγος (ὁ).

Cannelluzza; *s. f. dim.* μικρὸν ἐπιστόμιον, ου (τό).

Canneto; *s. m.* ὀναικεῖον, ου (τό)· ὀναικών, ῶνος (ὁ)· καλαμεών, ῶνος (ὁ)· καλαμών, ῶνος (ὁ)· καλαμοκόπιον, ου (τό).

Cannibale; *s. m.* ἀνθρωποφάγος, ου (ὁ, ἡ).

Canniccio; *s. m.* V. Caniccio.

Cannocchiale; *s. m.* τηλεσκόπιον, ου (τό) *G. M.*

Cannocchio; *s. m.* παραφυάς, άδος (ἡ).

Cannonata; *s. f.* κανονία, ας (ἡ) *G. M.*

Cannoncello; } *s. m. dim.* σωλήνισκος, ου (ὁ).
Cannoncino; }

Cannone; *s. m.* πυροβόλον μηχάνημα, ατος (τό)· κανόνιον, ου (τό) *G. M.* -2. Doccione; σωλήν, ῆνος (ὁ). -3. *Arnese che fascia la gamba*; κλημίς, ίδος (ἡ). -4. *Imboccatura del morso del cavallo*; χαλινός, οῦ (ὁ).

Cannoneggiamento; *s. m.* τῶν πυροβόλων ῥῖψις, εως (ἡ)· κανόνισμα, ατος (τό) *G. M.*

Cannoneggiare; *v. intr. T. mil.* τὰ πυρόβολα ῥίπτω· τὰ κανόνια ῥίπτω.

Cannonetto; *s. m. dim.* V. Cannoncello.

Cannoniere; *s. m. T. mil.* ὁ ἐπὶ τῶν πυροβόλων· κανονιέρος, ου (ὁ)· κανονιστής, οῦ (ὁ)· κανονοβολιστής, οῦ (ὁ) *G. M.*

Cannoso; *add. Pieno di canne*; καλαμώδης, ες.

Cannuccia; *s. f.* κάλαμος, ου (ὁ).

Cannucciale; *add. Che sta fra le cannucce*; λιμναῖος, α, ον.

Cannuccina; *s. f. dim.* κάλαμος, ου (ὁ).

Cannuzza; *s. f. dim.* V. Cannuccia.

Digitized by Google

Cano; *add.* V. Canuto.
Canoa; *s. f.* κύμβη, ης (ἡ).
Canocchiale; *s. m.* V. Cannocchiale.
Canocchio; *s. m.* V. Cannocchio.
Canone; *s. m.* κανών, όνος (ὁ). -2. Non compreso nei canoni; ἀκανόνιστος, ον.
Canonezzare; *v. att.* V. Canonizzare.
Canonica; *s. f.* πρεσβυτέριον, ου (τό).
Canonicale; *add.* κανονικός, ή, όν.
Canonicamente; *avv.* κανονικῶς.
Canonico; *s. m.* κανονικός, οῦ (ὁ).
Canonico; *add.* κανονικός, ή, όν. -2. Ore canoniche; ὧραι κανονικαί (αἱ). -3. Libri canonici; βιβλία κανονικά, ων (τά).
Canonista; *s. m.* κανονιστής, οῦ (ὁ).
Canonizzare; *v. att.* κανονίζω *G. M.* εἰς τοὺς μακαρίους ἀπο-γράφω· καθ-ιερόω=ῶ.
Canonizzazione; *s. f.* καθιέρωσις, σεως (ἡ)· ἁγιοποίησις, σεως (ἡ)· κανονισμός, οῦ (ὁ).
Canopè; *s. m.* V. Canapè.
Canoro; *add.* λιγύς, υῖα, ύ· πολυμέλπης, ες· εὔφωνος, ον· εὐφθόγγος, ον· ἐμμελής, ές. -2. Voce canora; ἐμμελὴς φωνή, ῆς (ἡ).
Canoscere; *v. att.* V. Conoscere.
Canova; *s. f.* ταμεῖον, ου (τό)· οἰνών, ῶνος (ὁ). πιθεών, ῶνος (ὁ).
Canovaio e Canavaio; *s. m.* ταμίας, ου (ὁ)· ὁ ἐπὶ τοῦ οἴνου.
Cansare; *v. att.* ἀπο-κινέω=ῶ. -2. Schivare; διαφεύγω. -3. Occultare; καλύπτω. -4. *N. pass.* φεύγω.
Cansatoia; *s. f.* e Cansatoio; *s. m.* καταφύγιον, ου (τό).
Cantabile; *add.* μελῳδητός, ή, όν.
Cantacchiare; *v. intr.* V. Canterellare.
Cantafavola; *s. f.* λῆροι, ων (οἱ)·
Cantafera; *s. f.* V. Cantilena.
Cantafola; *s. f.* V. Cantafavola.
Cantaiolo, Cantaiuolo; *s. m.* ὄρνις, ιθος ψάλτρια (ἡ).
Cantambanca; *s. f.* ἀγύρτρια, ας (ἡ).
Cantambancata; *s. f.* ἀγυρτρεία, ας (ἡ).
Cantambanchessa; *s. f.* V. Cantambanca.
Cantambanco; *s. m.* ἀγυρτής, οῦ (ὁ). ἀγυρτικός ἀοιδός, οῦ (ὁ)· ἀγοραῖος ἀοιδός, οῦ (ὁ).
Cantamento; *s. m.* ᾠδή, ῆς (ἡ).
Cantante; *p. pres.* ψάλτης, ου (ὁ)· μουσικός, οῦ (ὁ)· μουσῳδός, ὁν· ᾄδων, ουσα, ον.
Cantare; *v. att.* ᾄδω· ἀείδω· ὑμνέω=ῶ· μέλπω· ψάλλω· μελίζω· μελοτυπέω=ῶ· μολπάζω. -2. Parlare apertamente; παῤῥησιάζομαι. -3. Discorrere; θρύλλω· δια-βοάω=ῶ. -4. Poetare; ᾄδω. -5. Messa; μουσικῶς λειτουργέω=ῶ. -6. Cantare con altri; μεταμέλπομαι. -7. Che canta molto; πολύφημος, ον· πολυμελπής, ές. -8. Che canta una canzone; μελῳδός, οῦ (ὁ, ἡ). -9. Che canta dolcemente; μελιβόας, ου (ὁ)· μελίβρομος, ον. -10. Che canta colle ali (*la cicala*); μελισίπτερος, ον. -11. Che non canta; ἄνῳδος, ον. -12. Cantar solo; μονῳδέω=ῶ. -13. Che canta solo; μονῳδός, όν. -14. Che si può cantare; μολπαῖος, α, ον. -15. Cantare sommessamente; μινυρίζω. -16. Che canta varie cānzoni; αἰολόμολπος, ον.
Cantare; *s. m.* ᾠδή, ῆς (ἡ).
Cantarella; *s. f.* V. Canterella.
Cantarello; *s. m.* V. Canterello.
Cantarellare; *v. att.* V. Canterellare.
Cantaride; *s. f.* V. Canterella.
Cantaro; *s. m.* V. Cantero.
Cantata; *s. f.* μέλος, εος=ους (τό).
Cantato; *p. pass.* ψαλτός, ή, όν. -2. Molto cantato; πολύυμνος, ον.
Cantatore; *add.* ψάλτης, ου (ὁ)· ἀοιδός, οῦ (ὁ)· ψάλτρια, ας (ὁ)· ᾄδων, ουσα, ον. -2. Amante dei cantatori; φιλαοιδός, όν.
Canterella; *s. f.* κανθαρίς, ίδος (ἡ).
Canterellare; *v. att. e intr.* μινυρίζω· τιρετίζω· ψιθυρίζω.
Canterello; Canteretto; *s. m. dim.* μικρὸν λάσανον, ου (τό).
Canterino; *s. m.* V. Cantore.
Cantero; *s. m.* λάσανον, ου (τό)· σκωραμίς, ίδος (ἡ).
Canteruto; *add.* γωνιώδης, ες.
Cantica; *s. f.* ᾠδή, ῆς (ἡ)· μέλος, εος=ους (τό)· αἶσμα, ατος (τό).
Canticchiare; *v. att. e intr.* V. Canterellare.
Cantico; *s. m.* V. Cantica.
Cantiere; *s. m. T. mar.* νεώριον, ου (τό)· ναυπήγιον, ου (τό).
Cantilena; *s. m. T. mus.* ᾠδή, ῆς (ἡ)· μελῴδριον, ου (τό).
Cantilenaccia; *s. f. pegg.* ᾠδάριον, ου (τό).
Cantilenare; *v. att. e intr.* ᾄδω.
Cantillare; *v. intr.* V. Canterellare.
Cantina; *s. f.* e
Cantinetta; *s. f. dim.* οἰνεών, ῶνος (ὁ)· οἰνών, ῶνος (ὁ)· οἰνοθήκη, ης (ἡ). -2. *Luogo sotterraneo;* ὑπόγειον, ου (τό).
Cantiniere e Cantiniero; οἰνόπτης, ου (ὁ)· οἰνοφύλαξ, ακος (ὁ)· οἰνοχόος=οῦς, όου=οῦ (ὁ).
Cantino; *s. m.* νῆτη, ης (ἡ).
Canto; *s. m.* ᾠδή, ῆς (ἡ)· ἀοιδή, ῆς (ἡ)· ᾆσμα, ατος (τό)· μέλος, εος=ους (τό)· ψαλμός, οῦ (ὁ)· μολπή, ῆς (ἡ). -2. Canto flebile; θρῆνος, ου (ὁ). -3. Appartenente al canto, atto al canto; μελικός, ή, όν. μελουργικός, ή, όν. -4. Canto alternativo; ἀντῳδή, ης (ἡ)· ἀμοιβαῖον ᾆσμα, ατος (τό). -5. Chi risponde con alterno canto; ἀντῳδός, ες. -6. Chi si occupa di canto; ἀοιδοπόλος, ον. -7. Che produce canti; ἀοιδοτόκος, ον. -8. Senza canti; ἀνῳδός, όν. -9. Comporre canti allegri; γηλοιομελέω=ῶ. -10. Che presiede, dà principio al canto; ἀρχεσίμολπος, ον. -11. Gareggiare nel canto; ἀντ-άδω. -12. Recitar canti; ᾀσματολογέω=ῶ. -13. A modo di canto; μολπηδόν. -14. Amante del canto; φιλαοιδός, όν· φιλόμολπος, ον. -15. Canto del gallo; ἀλεκτοροφωνία, ας (ἡ).
Canto; *s. m. Banda;* πλάγιον, ου (τό). -2. Angolo; γωνία, ας (ἡ). -3. Dar la volta al canto; ληρέω=ῶ. -4. Lasciar da canto; ὀλιγορέω=ῶ. -5. Dare, o pigliare un canto al pagamento; ἀποχωρέω=ῶ. -6. Dal canto suo; τὸ ἑαυτοῦ μέρος. -7. A canto, accanto, da canto; *prep.* παρά· πρός· περί. -8. Porre da canto; ἀφ-ίστημι.
Cantonata; *s. f.* κάμψις, εως (ἡ).
Cantoncello; Cantoncino; *s. m.* γωνίδιον, ου (τό).
Cantone; *s. m.* γωνία, ας (ἡ). -2. Sasso grande; λίθος ἀεικέλιος, ου (ὁ). -3. Lanciar cantoni; ἀλαζὼν εἰμί. -4. A cantoni; κατὰ γωνίας.
Cantonuto; *add.* γωνιαῖος, α, ον· γωνιοειδής, ες γωνιώδης, ες.
Cantore; *s. m.* V. Cantatore.

Digitized by Google

Cantoria; *s. f.* χόρος, ου (ὁ).
Cantrice; *s. f.* V. Cantatrice.
Cantucchiare; *v. att. e intr.* V. Cantacchiare.
Cantuccino; Cantuccio; *s. m. dim.* γωνίδιον, ου (τό).
Cantucciuto; *add.* V. Cantonuto.
Cantuzzare; *v. intr.* V. Canticchiare.
Canutaggine; *s. f.* V. Canutezza.
Canutamente; *avv.* πολιῶς.
Canutezza; *s. f.* πολιότης, ητος (ἡ).
Canuto; *add.* πολιός, ά, όν. -2. Vecchio, senile; γεροντικός, ή, όν. -3. Già alquanto canuto; μεσοπόλιος, ον.
Canutola; *s. f.* γναφάλιον, ου (τό).
Canzona; *s. f.* ᾠδή, ῆς (ἡ). -2. Mettere in canzone; V. Canzonare. -3. Canzone a ballo; ὑπόρχημα, ατος (τό). -4. Dell'uccellino; ταυτολογία, ας (ἡ). -5. Far canzoni; μελοποιέω=ῶ· μελουργέω=ῶ. -6. Il far canzoni; μελογραφία, ας (ἡ). -7. Chi scrive canzoni; μελογράφος, ον. -8. Celebrato in canzone; ἀοίδιμος, ον. -9. Andare in canzone; κατα-γελάομαι=ῶμαι. -10. Cantare, comporre canzoni pastorali; βουκολιάζω. -11. Che compone canzoni pastorali; βουκολιαστής, οῦ (ὁ). -12. Canzone pastorale; βουκολιασμός, οῦ (ὁ).
Canzonare; *v. att.* κωμωδέω=ῶ. -2. Dire delle baie; μύθους πλάττω. -3. Burlare; κατα-γελάω=ῶ.
Canzonatore; *add.* καταγελαστής, οῦ (ὁ).
Canzonatorio; *add.* καταγελαστικός, ή, όν.
Canzonatura; *s. f.* καταγέλασμα, ατος (τό)· σκῶψις, εως (ἡ).
Canzoncina; Canzoncino; *s. f.* *s. m.* *dim.* μελύδριον, ου (τό)· ᾀσμάτιον, ου (τό).
Canzone; *s. f.* V. Canzona.
Canzoniere; *s. m.* ᾠδῶν, ύμνων συλλογή, ῆς (ἡ)· ὕμνοι, ων (οἱ).
Caos e Caosse; *s. m. indecl.* χάος, εος=ους (τό).
Capaccia; *s. f.* V. Noia.
Capaccio; *s. m. accr. di* Capo; μεγάλη κεφαλή, ῆς (ἡ). -2. Uomo ostinato; αὐθάδης, εος (ὁ, ἡ).
Capace; *add.* δεκτικός, ή, όν· εὐρύχωρος, ον· εὐρύς, εῖα, ύ· χωρής, ές -2. Andar capace; συν-ίημι. -3. Far capace; πείθω. -4. Divenir, essere capace; πείθομαι· στέργω. -5. Atto; δυνατός, ή, όν· ἱκανός, ή, όν· ἐπιτήδειος, ον. -6. Essere capace, *potere*; δύναμαι.
Capacità; *s. f.* χώρησις, σεως (ἡ)· χώρημα, ατος (τό)· εὐρυχωρία, ας (ἡ)· εὐρύτης, ητος (ἡ)· εὖρος, εος=ους (τό). -2. Attitudine; ἱκανότης, ητος (ἡ).
Capacitare; *v. att.* πείθω· ἀνα-πείθω. -2. *Intr. Persuadersi*; πείθομαι· στέργω.
Capanna; *s. f.* καλύβη, ης (ἡ)· ἔπαυλις, εως (ἡ)· σκηνή, ῆς (ἡ). -2. Abitare in una capanna; σκηνέω=ῶ.
Capannella; *s. f. dim.* καλύβιον, ου (τό). -2. Adunanza d'uomini; συνουσία, ας (ἡ).
Capannello; *s. m.* Capannuccio.
Capannetta; *s. f.* V. Capannella.
Capannetto; *s. m.* V. Capannuccio.
Capanno; *s. m.* V. Capanna.
Capannola; Capannuccia; *s. f. dim.* V. Capannella.
Capannuccio; *s. m.* καλύβιον, ου (τό). -2. *Massa per appicearvi fuoco ed abbruciarla per allegrezza*; πύρα, ας (ἡ).

Capannuola; *s. f. dim.* V. Capannella.
Caparbiaggine; Caparbieria; Caparbietà; *s. f.* αὐθάδεια, ας (ἡ)· σκληρότης, ητος (ἡ).
Caparbietto; *add. dim.* e
Caparbio; *add.* ἰσχυρογνώμων, ον· αὐθάδης, ες· σκληρός, ά, όν· ἀτέραμνος, ον· ἀτεραμνώδης, ες· ἀτεράμνων, ον· ἀτέρεμνος, ον· ἄπειστος, ον· δύσπειστος, ον.
Caparra; *s. f.* ἀρραβών, ῶνος (ὁ)· προκαταβολή, ῆς (ἡ). -2. Dar la caparra; ἀρραβωνίζω.
Caparramento; *s. m.* ἐγγύησις, σεως (ἡ).
Caparrare; *v. att.* ἐγγυάω=ῶ· ἀρραβωνίζω· προ-κατα-βάλλω.
Capassone; *s. m.* αὐθάδης, εος (ὁ, ἡ).
Capata; *s. f.* κεφαλῆς τυπή, ῆς (ἡ).
Capecchiaccio; Capecchio; *s. m.* γναφαλον, ου (τό)· στυπεῖον, ου (τό)· στυπίον, ου (τό).
Capella; *s. f.* αἰγίδιον, ου (τό).
Capellamento; *s. m.* V. Capellatura.
Capellato; *add.* V. Capelluto.
Capellatura; *s. f.* τρίχωμα, ατος (τό)· κόμη, ης (ἡ)· ἔθειρα, ας (ἡ)· ἐθειράς, άδος (ἡ). -2. Aver cura della capellatura; ἐθειράζω. -3. Aver morbida capellatura; ἀβροκομάω=ῶ. -4. Che ha morbida capellatura; ἀβροκόμης, ου (ὁ)· ἀβροβόστρυχος, ον· ἀβροχαίτης, ου (ὁ)· ἀπαλόθριξ, τριχος (ὁ, ἡ).
Capellla; *s. f.* V. Accapigliamento.
Capelliera; *s. f.* V. Capellatura. -2. *Dicesi anche una gran quantità di capelli posticci*; καλύπτρα, ας (ἡ).
Capellieraccia; *s. f. pegg.* V. Capelliera.
Capellizio; *s. m.* V. Capillizio.
Capello; *s. m.* θρίξ, τριχός (ὁ). -2. Arricciare i capelli; βοστρυχίζω· βοστρυχόω=ῶ. -3. A guisa di capelli inanellati; βοστρυχώδης, ες. -4. Con i capelli non intrecciati; ἀπλόκαμος, ον. -5. Con capelli ricciuti; αἰολοχαίτης, ου (ὁ). -6. Avere i capelli bianchi; λευκοτριχέω=ῶ. -7. Con capelli bianchi; λευκόθριξ, ότριχος (ὁ, ἡ)· λευκοκόμης, ες· λευκόκομος, ον. -8. Che ha i capelli neri; μελάνθριξ, τριχος (ὁ, ἡ, τό)· μελανόθριξ, τριχος (ὁ, ἡ, τό)· μελανόκομος, ον. -9. Che ha i capelli rossi; πυρρόθριξ, τριχος (ὁ, ἡ, τό)· πυρρότριχος, ον. -10. Con molti capelli; πολύτριχος, ον· πολύθριξ, τριχος (ὁ, ἡ, τό)· πολύκομος, ον. -11. Con pochi capelli; ὀλιγόθριχος, ον· ὀλιγόθριξ, τριχος (ὁ, ἡ, τό). -12. Aver i capelli corti; βραχυκομέω=ῶ. -13. Che ha i capelli lunghi; ἀκαρσεκόμης, ες· μακρόθριξ, τριχος (ὁ, ἡ, τό). -14. Avere i capelli simili ai peli della capra; αἰγοτριχέω=ῶ. -15. Perdere i capelli; ἀπο-κομάω=ῶ. -16. Privare di capelli; ἀπο-τριχόω=ῶ. -17. Rizzare i capelli contro; ἀντι-ῥρίσσω. -18. Strappare i capelli; μαδίζω. -19. A cui non sono strappati i capelli; ἀπαράτιλτος, ον. -20. Senza capelli; ἀθρίξ, τριχός (ὁ, ἡ, τό). -21. Tirar uno pei capelli a far checchessia; διὰ τρίχων ἕλκω. -22. A capello; ἔμμετρος, ον· κατὰ, ἐπὶ, παρὰ, πρὸς στάθμην· ἐπ' ὄνυχος· πρὸς ὄνυχα. -23. Stare a capello; ἐπὶ στάθμην εἰμί.
Capelluto; *add. Che ha molti capelli*; πολύκομος, ον· κομήτης, ου (ὁ)· τριχωτός, ή, όν.
Capelvenere; *s. m. T. bot.* ἀδίαντον, ου (τό).
Capere; *v. intr.* χωρέομαι=οῦμαι. -2. Non capere in me stesso; οὐκ ἐν ἐμαυτῷ εἰμί. -3. Che può

Digitized by Google

capere; χωρητός, ή, όν. -4. *Att.* Intendere; ἐν-νοέω=ῶ· γιγνώσκω· ἐπι-γιγνώσκω· συν-ίημι· μανθάνω· μετα-νοέω=ῶ.

Caperozzolo; *s. m. dim.* κεφάλιον, ου (τό).

Capes'reria; *s. f.* V. Capresteria.

Capestro; *s. m.* ὄχος, ου (ὁ)· ἕχμα, ατος (τό). -2. *Fune con cui si impiccano gli uomini;* βρόχος, ου (ὁ)· φιμός, οῦ (ὁ)· κημός, οῦ (ὁ). -3. *Detto a persona cattiva;* μαστιγίας, ου (ὁ)· κύρων, ωνος (ὁ). -4. Simile a capestro; φιμώδης, ες.

Capestruzzo; *s. m. dim.* V. Capestro.

Capetto; *s. m.* V. Capolino.

Capevole; *add. Atto a capire;* εὐρύχωρος, ον· εὐρυχωρής, ές· ἱκανός, ή, όν· χωρητικός, ή, όν.

Capezzale; *s. m.* προσκεφάλιον, ου (τό). -2. A capezzale (*in extremis*); ἐν ἐσχάτοις.

Capezzolo; *s. m.* θηλή, ῆς (ἡ)· τιτθή, ῆς (ἡ).

Capezzone; *s. m.* V. Cavezzone.

Capifuoco; *s. m.* τοῦ πυρός στήριγμα, ατος (τό).

Capiglia; *s. f.* V. Accapigliatura.

Capigliara; Capigliatura; *s. f.* V. Capellatura.

Capillare; *add.* τριχώδης, ες. -2. Vasi capillari; φλέψ, ἐβός τριχώδης (ἡ).

Capillato; *add.* V. Capelluto.

Capillizio; *s. m.* V. Capellatura. -2. *Irradiazione intorno alle stelle;* ἅλως, ἅλω (ἡ).

Capimento; *s. m. Il capire;* χώρησις, σεως (ἡ)· χώρημα, ατος (τό)· εὐρυχωρία, ας (ἡ).

Capinera; *s. f. e* Capinero; *s. m.* μελαγκόρυφος, ου (ὁ)· ὑπολαΐς, ἴδος (ἡ).

Capino; *s. m.* V. Capolino.

Capire; *v. att. e intr.* V. Capere.

Capita; *plurale di* Capo V.

Capitale; *s. m.* κεφάλαιον, ου (τό)· ἀρχαῖον, ου (τό). -2. Avere a capitale, *fare stima;* ποιέομαι=οῦμαι, ἡγέομαι=οῦμαι μέγα. -3. Far poco capitale, aver poco a capitale; ἀμελέω=ῶ. -4. Far capitale; πιστεύω (τινί)· θαῤῥέω=ῶ. -5. Fondo, danaro; χρήματα, ων (τά). -6. Stare in capitale; μηδὲ κερδαίνω· μηδὲ ζημιόομαι=οῦμαι.

Capitale; *add. Del capo;* κεφαλικός, ή, όν. -2. *Aggiunto a* odio *e simili;* ἀνήκεστος, ον. -3. Città capitale; μητρόπολις, εως (ἡ). -4. Giudicio capitale; θανάτου κρίσις, σεως (ἡ). -5. Nemico capitale; ἐχθιστος, η, ον.

Capitalmente; *avv.* κεφαλικῶς.

Capitana; *s. f. Nave capitana;* τοῦ στρατήγου πλοῖον, ου (τό)· στρατηγίς, ίδος (ἡ).

Capitanale; *add.* στρατηγικός, ή, όν· ἡγεμονικός, ή, όν.

Capitananza; *s. f.* ἡγεμονεία, ας (ἡ)· ἡγεμονία, ας (ἡ). στρατηγία, ας (ἡ)· ἡγεμόνευμα, ατος (τό).

Capitanare; *v. att.* προς-τίθημι. -2. Condurre l'esercito; ἡγεμονεύω (τινί)· ἡγέομαι=οῦμαι (τινί, τινός)· στρατηγέω=ῶ.

Capitanato; *s. m.* V. Capitananza. -2. *Distretto sottoposto alla giurisdizione del capitano;* ἐπικράτεια, ας (ἡ).

Capitaneare; *v. att.* V. Capitanare.

Capitaneria; *s. f.* V. Capitananza.

Capitanessa; *s. f.* στρατηγίς, ίδος (ἡ).

Capitano; *s. m.* στρατηγός, οῦ (ὁ)· ἡγεμών, όνος (ὁ)· πολεμάρχης, ου (ὁ). -2. *Titolo di cittadino preposto al governo di alcune città;* ἄρχων, οντος (ὁ). -3. Del popolo; δήμαρχος, ου (ὁ). -4. Della guardia; τῶν σωματοφυλάκων ἡγεμών, όνος (ὁ). -5. Di nave, vascello, *ecc.;* ναύαρχος, ου (ὁ). -6. Di nave mercantile; ναύκληρος, ου (ὁ). -7. Degno di essere capitano; ἀξιοστράτηγος, ον. ἀξιοστρατηγικός, ή, όν. -8. Capitano inesperto; ἀστρατήγητος, ον· ἀστρατηγικός, ή, όν.

Capitare; *v. intr. Arrivare;* ἀφ-ικνέομαι=οῦμαι. -2. Bene; εὐτυχέω=ῶ· εὖ πάσχω. -3. Male; ἀτυχέω=ῶ· κακῶς πάσχω. -4. Conchiudere, terminare; συν-τελέω=ῶ.

Capitato; *add. Che ha capo;* κεφαλωτός, ή, όν. -2. Giunto; ἐληλυθώς, υῖα, ός.

Capitello; *s. m.* ἐπίκρανον, ου (τό) κιονόκρανον, ου (τό)· κεφάλαιον, ου (τό). -2. *Maniglia della sega;* πρίονος λαβή, ῆς (ἡ). -3. Capezzolo: θηλή, ῆς (ἡ). -4. *Dei fiori;* κεφάλαιον, ου (τό).

Capitolare; *v. att. Scrivere a capitoli;* κεφαλαιόω=ῶ. -2. Far convenzioni; συν-τίθημι· προς-χωρέω=ῶ.

Capitolare; *add.* κανονικός, ή, όν.

Capitolato; Capitolazione; *s. m. s. f.* σπονδή, ῆς (ἡ)· σύμβασις, σεως (ἡ).

Capitoletto; Capitolino; *s. m. dim.* κεφάλιον, ου (τό).

Capitolio; *s. m.* V. Campidoglio.

Capitolo; *s. m.* κεφάλαιον, ου (τό). -2. *Adunanza di Frati;* συνουσία, ας (ἡ). -3. *Luogo ove si adunano;* ἑξέδρα, ας (ἡ). -4. *Dei canonici;* τῶν κανονικῶν συνέδριον, ου (τό).

Capitoluccio; *s. m. dim.* V. Capitoletto.

Capitombolare: *v. intr.* κυβιστάω=ῶ.

Capitombolo e Capitonbolo; *s. m.* κυβίστημα, ατος (τό). -2. Allontanarsi con capitomboli; ἀπο-κυβιστάω=ῶ. -3. Fare un capitombolo; κυβιστάω=ῶ.

Capitorzolo; *s. m.* V. Bacchettone.

Capitoso; *add.* αὐθάδης, ες.

Capituto; *add.* κεφαλωτός, ή, όν.

Capo; *s. m.* κεφαλή, ῆς (ἡ). -2. Cranio; κράνιον, ου (τό). -3. Principio, origine; ἀρχή, ῆς (ἡ)· κεφαλή, ῆς (ἡ). -4. Capo, *promontorio*, ἄκρα, ας (ἡ). -5. Guida, principe; ἡγεμών, όνος (ὁ)· ἀρχή, ῆς (ἡ)· κεφαλή, ῆς (ἡ). -6. Genere; γένος, εος=ους (τό). -7. Immaginazione, pensiero; διάνοια, ας (ἡ). -8. Polla, vena d'acqua; τοῦ ὕδατος φλέψ, βός (ὁ). -9. Termine, fine; τελευτή, ῆς (ἡ). -10. Vita; βίος, ου (ὁ)· κεφαλή, ῆς (ἡ). -11. Capo di bue, da sassate; πονηρὰ κεφαλή, ῆς (ἡ). -12. Capo di casa; οἰκοδεσπότης, ου (ὁ). -13. Capo di latte, *fiore;* ἄνθος γάλακτος, εος=ους (τό). -14. Capo della tavola; πρωτοκλισία, ας (ἡ). -15. Il capo delle viti; κλῆμα, ατος (τό), -16. Ogni capo d'uomo (*viritim*); κατ' ἄνδρα. -17. Andar col capo alto; ἀλαζονεύομαι. -18. Andare a capo in giù; κατα-κρημνίζομαι. -19. Andare, rimanere col capo rotto; ζημιόομαι=οῦμαι. -20. Aver il capo ad una cosa; *averci genio;* προ-θυμέομαι=οῦμαι. -21. Correr per lo capo; ἐπ-έρχομαι. -22. Capo per capo; κατ' ἄνδρα· καθ' ἕκαστον· διωρισμένως. -23. Cosa fatta capo ha; οὐκ ἔτι μὲν δύναται τὸ τετυγμένον εἶναι ἄτυκτον. -24. Dar capo; *principio;* ἄρχομαι. -B'. Dar di capo: *capitare;* ἀφ-ικνέομαι=οῦμαι. -Γ'. *Appigliarsi a qualche partito;* προ-αιρέομαι=οῦμαι. -Δ'. Non sapere ove dare

Digitized by Google

del capo; οὐκ οἶδά τι ποιέω=ῶ. -25. Dar del capo nel muro, battere il capo nel muro, *disperarsi*; μαίνομαι· τῷ ἀνελπίστῳ σαλεύω· αἰμί ἐν πολλῇ ἀθυμίᾳ καὶ ἀπογνώσει. -26. Dare in capo; κεφαλὴν βλάπτω. -27. Degno di stare a capo; ἀξιοπροστάτευτος, ον. -28. Essere di suo capo; αὐθάδειαν ἔχω. -29. È meglio essere capo di gatto che coda di leone; βουλοίμην τεθνέμεν ἄλλῳ ἀνδρὶ παρ' ἀλλήρῳ· ᾧ μὴ βιοτὸς πολὺς εἴη, ἢ πάσιν νεκύεσσι καταφθιμένοισιν ἀνάσσειν. -30. Far capo; *incominciare*; ἄρχομαι. -B'. *Parlando di postema o simili*; ἐμ-πνέω=ῶ· ἐμ-πνίσκω. -Γ'. *Indirizzarsi ad uno*; προς-έρχομαι. -Δ'. *Sboccare dei fiumi*; εἰς-ρέω=ῶ. -E'. Fare capo, il capo, *incaponire*; σκληράομαι=οῦμαι. -Z'. *Adunarsi in un luogo*; συν-ίημι. -31. Fare di suo capo; αὐτογνωμονέω=ῶ. -32. Fare un capo come un cestone; ἀπο-κναίομαι. -33. Farsi da capo; ἄρχομαι. -34. Lavare il capo all'asino; πλύνον πλύνω. -35. Levarsi, bollire in capo; ἐκ-βράζομαι. -B'. *Adirarsi*; ἄχθομαι· ἐκ-πυρόομαι=οῦμαι. -Γ', *Insuperbirsi*; ἀλαζονεύομαι. -36. Metter capo; *sboccare*; εἰς-βάλλω· εἰς-ρέω. -37. Mettere in capo, *persuadere*; πείθω. -38. Mettere il capo in grembo ad alcuno; πιστεύω (τινί). -39. Metter nel capo ad alcuno; παιδεύω· διδάσκω. -40. Rompere il capo, *dar noia*; δυς-χεραίνω. -41. Rompersi il capo, *inquietarsi*; φροντίζω. -42. Stare a capo chino; καθιμένην κεφαλὴν ἔχω. -43. Stare da capo; πρωτεύω. -44. Tanto al capo; κατ' ἄνδρα. -45. Tenere altrui la mano in capo, *proteggere*; ὑπερ-ασπίζω. -46. Trarre altrui il ruzzo dal capo; ἀφνιαζόμενον ἐπ-έχω. -47. Non trovar nè capo, nè coda; ἀμηχανέω=ῶ· ἀπορέω=ῶ. -48. Togliere il capo, *infastidire*; παρ-ωχλέω=ῶ (τινί). -49. Venire a capo; πρὸς τέλος ἥκω· τέλος εὑρίσκω. -50. Venire in capo, *accadere*; συμ-βαίνει. -51. Senza capo; ἀκέφαλος, ον. -52. Senza benda del capo; ἀκρήδεμνος, ον. -53. Che ha il capo nero; μελαγκόρυφος, ον. -54. A capo basso, chino, chiuso; ταπεινῶς· κάτω. *Add.* κύπτων, ουσα, ον. -55. A capo all' ingiù; κάτω. -56. A capo all'insù, *alto*; θαρσαλέως. -B'. *Supino*; ὕπτιος, α, ον. -57. A capo levato; ὑπεροπτικῶς· ἀλαζονικῶς· ὑβριστικῶς. -58. Da capo, *da principio*; ἐξ ἀρχῆς. -B'. *Di nuovo*; αὖ· αὖθις. -59. Da capo a piè, da capo a fondo; ἀκριβῶς· ἐκ ποδῶν εἰς κεφαλήν· κατ' ἀρχῆς. -60. Giù dal capo; ἀποκρήθεν.

Capobandito; *s. m. Capitano di banditi*; τῶν λῃστῶν στρατηγός, οῦ (ὁ)· ἀρχιλῃστής, ου (ὁ).

Capocaccia; *s. m.* θηρευτῶν ἡγεμών, όνος (ὁ)· ἀρχικυνηγός, οῦ (ὁ).

Capocanio; *add. Che ha capo di cane*; κυνοκέφαλος, ον.

Capocchio; *add. Scimunito*; ἀβέλτερος, ον· ἄκομπτος, ον· βλάξ, κός (ὁ).

Capocchiuto; *add.* V. Capituto.

Capoccia; *s. m.* ἀγρονόμος, ου (ὁ), -2. Capo dei chiodi; τύλη, ης (ἡ).

Capocciuto; *add.* V. Caparbio.

Capocenso; *s. m.* καθ' ἕκαστον φόρος, ου (ὁ).

Capodieci; *s. m. Capo e guida di dieci*; δεκάδαρχος, ου (ὁ)· δεκαδάρχης, ου (ὁ).

Capofamiglia; *s. m.* V. Capo, § -12.

Capofila; *s. m.* πρωτοστάτης, ου (ὁ).

Capogirlo; **Capogiro**; **Capogirolo**; } *s. m.* ἴλιγγος, ου (ὁ).

Capolavoro; *s. m.* φιλοτέχνημα, ατος (τό)· ἐπίδειγμα, ατος (τό).

Capoletto; *s. m.* περιπετάσματα, ων (τά)· χλαῖνα, ης (ἡ).

Capolevare; *v. intr.* ἐρείπω· ἀνα-στρέφω.

Capolevato; *add.* ἀνεστραμμένος, η, ον,

Capolino; *s. m. dim.* κεφάλιον, ου (τό). -2. Far capolino; δια-κύπτω· λάθρα προ-οράω=ῶ.

Capolo; *s. m. Manico dell'aratro*; λαβή, ῆς (ἡ)· κωπή, ῆς (ἡ).

Capoluogo; *s. m.* μητρόπολις, εως (ἡ).

Capomaestro; *s. m.* ἐπιστάτης, ου (ὁ).

Capomandria; *s. m.* ἀρχιβούκολος, ου (ὁ).

Capomorto; *s. m. T. chim.* ὑπόστασις, σεως (ἡ).

Capona; *s. f.* V. Capone.

Caponaggine; *s. f.* V. Caponeria.

Caponamente; *avv.* V. Ostinatamente.

Capone; *s. m. Capo grande*; κεφαλὴ ἀεικέλιος, ῆς (ἡ). -2. Caparbio; αὐθάδης, ες· ἀτέραμνος, ον· ἀτεραμνώδης, ες· ἀτεράμνων, ον· ἀτέρεμνος, ον.

Caponeria; *s. f.* V. Caparbietà.

Caponissimamente; *avv.* αὐθαδέστατα.

Capoparte; *s. m.* στασιάρχης, ου (ὁ)· στασίαρχος, ου (ὁ).

Capopiede; *s. m.* V. Errore.

Capopiede e Cappopiè; *avv. Sossopra*; ἀτόπως.

Capopopolo; *s. m.* δημαγωγός, οῦ (ὁ). -2. Essere capopopolo; δημαγωγέω=ῶ. -3. Farsi capopopolo contro un altro; ἀντι-δημαγωγέω=ῶ.

Caporale; *s. m.* ἡγεμών, όνος (ὁ). -2. *T. mil.* πεμπάδαρχος, ου (ὁ).

Caporale; *add.* ἄρχων, ουσα, ον.

Caporano; *s. m. Uomo principale*; ἡγεμών, όνος (ὁ).

Caporicciare; *v. intr.* V. Raccapricciare.

Caporiccio; *s. m.* V. Raccapriccio.

Caporione; *s. m.* ἀγωγεύς, έως (ἡ)· ἡγεμών, όνος (ὁ).

Caporiverso; **Caporovescio**; } *avv.* ἄνω καὶ κάτω.

Caposoldo; *s. m.* δωρεά, ᾶς (ἡ)· ἐπιφορά, ᾶς (ἡ).

Caposquadra; *s. f.* ναύαρχος, ου (ὁ).

Capoverso; *s. m.* ἀρχή, ῆς τοῦ στίχου (ἡ).

Capovolgere, Capovoltare; ἀνα-τρέπω.

Cappa; *s. f.* ἱμάτιον, ου (τό)· περίβλημα, ατος (τό)· περιβόλαιον, ου (τό).

Cappare; *v. att.* V. Scegliere.

Cappata; *s. f.* V. Scelta.

Cappato; *add. Scelto*; ἐκλεκτός, ή, όν.

Cappeggiare; *v. intr. T. mar.* περι-τρέπομαι.

Cappella; *s. f.* ναός, οῦ (ὁ)· σηκός, οῦ (ὁ). -2. Maestro di cappella; κορυφαῖος, ου (ὁ)· ἔξαρχος, ου (ὁ).

Cappellaccio; *s. m. pegg.* πέτασος ἀεικέλιος, ου (ὁ). -2. Fare, o dare un cappellaccio; ὀνειδίζω.

Cappellaio; *s. m.* πιλοποιός, οῦ (ὁ).

Cappellano; *s. m.* ἱερεύς, έως (ὁ).

Cappelletta; *s. f.* ναΐδιον, ου (τό).

Cappelletto; *s. m.* πιλίδιον, ου (τό). -2. *Parte del padiglione che ne copre il sommo*; θόλος, ου (ὁ). -3. *Coperchio di boccia*; πῶμα, ατος (τό). -4. *Armatura per difendere il capo*; κάρυς, υος (ἡ).

Digitized by Google

Cappelliera ; *s. f.* πιλέων φυλάκη, ης (ἡ).
Cappellina ; *s. f. dim. di* Capella ; *μικρὸν ἱερόν*, οῦ (τό). -2. *Piccolo cappello ;* πιλίδιον, ου (τό). -3. Fante della cappellina, *uomo astuto ;* πανοῦργος, ου (ὁ). -4. *Arme difensiva del capo ;* κόρυς, υθος (ἡ).
Cappellino ; *s. m.* V. Cappelletto.
Cappello ; *s. m.* πέτασος, ου (ὁ)· πίλεος, ου (ὁ). -2. *Corona, ghirlanda ;* στέφανος, ου (ὁ). -3. Cappello d'aguto, *o* da chiodi ; κεφάλαιον, ου (τό). -4. Fare, o dare un cappello ad uno ; ἐπι-τιμάω-ῶ. -5. Cappello di ferro, *elmo ;* κόρυς, υθος (ἡ). -6. *Coperchio di bocce, o della campana da stillare ;* πῶμα, ατος (τό).
Cappellone ; *s. m. accr.* μέγας πέτασος, ου (ὁ).
Cappelluccia ; *s. f. dim.* V. Cappelletta.
Cappelluccio ; *s. m.* V. Cappelletto.
Cappelluto ; *add.* λοφωτός, ή, όν,
Cappelluzza ; *s. f. dim.* V. Cappelletta.
Capperi ; *inter.* βαβαί ! βαβαίαξ ! πύππαξ.
Cappero ; *s. m. T. bot.* κάππαρις, εως (ἡ).
Capperone ; *s. m.*
Capperuccia ; *s. f.* } τῆς κεφαλῆς κάλυμμα, ατος
Capperuccio ; *s. m.* } (τό).
Capperuccione ; *s. m.*
Cappino ; *s. m. dim.* V. Cappa.
Cappio ; *s. m.* ἄμμα, ατος (τό)· βρόχος, ου (ὁ). -2. *Nastro ;* ταινία, ας (ἡ). -3. Corsoio ; παγίς, ίδος (ἡ).
Cappita ;
Cappiterina ; } *inter.* βαβαί ! παπαί ! βαβαίαξ !
Cappizzi ;
Capponare ; *v. att.* εὐνουχίζω· ἐκ-τέμνω.
Capponata ; *s. f.* V. Scapponata.
Cappone ; *s. m.* ἀλεκτρυών ἐκτομίας, όνος (ὁ)· κάπων, ωνος (ὁ).
Cappotto ; *s. m.* τρίβων, ονος (ὁ).
Cappuccetto ; *s. m. dim.* καλυμμάτιον, ου (τό).
Cappuccio ; *s. m.* κάλυμμα, ατος (τό)· κάλυπτρα, ας (ἡ). -2. Per uomo ; κυνή, ῆς (ἡ). -3. Cavolo ; κράμβη κεφαλωτή, ης (ἡ). -4. Lattuga ; θρίδαξ, ακος κεφαλωτή, (ἡ).
Capra ; *s. f.* αἶξ, αἰγός (ἡ). -2. *Segno celeste ;* αἰγόκερως, ω (ὁ). -3. Non accessibile alle stesse capre ; αἰγίλιψ, ιπος (ὁ, ἡ, τό). -4. Cavalcar la capra in verso il chino ; ἐρείπω. -5. Branco di capre ; αἰπόλιον, ου (τό). -6. Frequentato da capre ; αἰγότριψ, ιβος (ὁ, ἡ). -7. Che munge le capre ; αἰγοθήλης, ου (ὁ). -8. Che mangia capre ; αἰγοφάγος, ον. -9. Nato di capra ; αἰγογενής, ές. -10. Che nutre, pascola capre ; αἰπόλος, ου (ὁ)· αἰγίβοσκος, ον· αἰγιβότης, ου (ὁ)· αἰγινομεύς, έως (ὁ)· αἰγινόμος, ου (ὁ). -11. Pascolare capre ; αἰπολέω-ῶ. -12. Pascolato da capre ; αἰγίβοτος, ον. -13. Pascolo di capre ; αἰγίβοσις, σεως (ἡ)· αἰγονόμιον, ου (τό). -14. Ricco di capre, che ha molte capre ; πολύαιγος, ον. -15. Con testa di capra ; αἰγοκέφαλος, ον. -16. Con volto di capra ; αἰγοπρόσωπος, ον. -17. Con occhi di capra ; αἰγωπός, όν. -18. Con unghie di capra ; αἰγόνυξ, χος (ὁ, ἡ)· αἰγόνυξ, χος (ὁ, ἡ)·
Capraia ; *s. f.* V. Caprile.
Capraio ; *s. m.* αἰγελάτης, ου (ὁ)· αἰγιβότης, ου (ὁ)· αἰγοπορεύς, έως (ὁ)· αἰγινομεύς, έως (ὁ)· αἰγινόμος, ου (ὁ)· αἰπόλος, ου (ὁ).
Caprallievo ; *add.* αἰγίβοτος, ον.

Caprareccia ; *s. f.* V. Caprile.
Capraro ; *s. m.* V. Capraio.
Capresteria ; *s. f.* σόρισμα, ατος (τό)· σορισμάτιον, ου (τό).
Capresto ; *s. m.* V. Capestro.
Caprestuolo ; *s. m. dim. di* Capresto.
Capretta ; *s. f.*
Caprettina ; *s. f.* } *dim.* αἰγίδιον, ου (τό).
Caprettino ; *s. m.*
Capretto ; *s. m.* ἔριφος, ου (ὁ).
Caprezzo ; *s. m.* V. Capriccio.
Capriatto ; *s. m.* δορκάδιον, ου (τό).
Capriccetto ; *s. m. dim.*
Capricciaccio ; *s. m. pegg.* } V. Capriccio.
Capricciare ; *v. intr.* V. Raccapricciare.
Capriccio ; *s. m.* φρίκη, ης (ἡ). -2. Ghiribizzo ; δυσκολία, ας (ἡ)· δυστραπελία, ας (ἡ)· ἀντετυπία, ας (ἡ)· δυσπείστον, ου (τό). -3. Pensiero ; fantasia ; ἐπιθυμία, ας (ἡ). -4. Aver capriccio di . . . ἐπι-θυμέω-ῶ. -5. Andar a capriccio ; πρὸς ἐπιθυμίαν ζάω-ῶ. -6. Stare a capriccio ; παρὰ προαίρεσιν εἰμί. -7. I capricci della fortuna ; τὰ τῆς τύχης. -8. Accomodarsi ai capricci di alcuno ; χαρίζομαι ταῖς ὀργαῖς (τινος).
Capricciosamente ; *avv.* ἀκολάστως· δυσκόλως· αὐθάδως.
Capriccioso ; *add.* V. Bizzarro.
Capricornio ;
Capricorno ; } *s. m.* αἰγόκερως, ω (ὁ).
Caprificare ; *v. att.* ἐρινάζω· ἐρινόω-ῶ.
Caprificazione ; *s. f.* ἐρινασμός, οῦ (ὁ).
Caprifico ; *s. m. Fico selvatico ;* ἐρινεός, οῦ (ὁ). -2. *Il frutto ;* ἐρινεόν, οῦ (τό).
Caprifoglio ; *s. m.* περικλύμενον, ου (τό).
Caprigno ; *add.* V. Caprino.
Caprile ; *s. m.* αἰγών, ῶνος (ὁ).
Caprimembre ; *add.* αἰγόπλαστος, ον.
Caprimulgo ; *s. m.* αἰγοθήλης, ου (ὁ).
Caprino ; *add. Di capra ;* αἴγειος, ον· ἐρίφειος, ον. -2. Disputare della lana caprina ; περὶ ὄνου σκιᾶς. -3. Con coscie caprine ; αἰγίκνημος, ον· αἰγοσκελής, ές. -4. Di forma caprina ; αἰγόπλαστος, ον. -5. Con membra caprine ; αἰγομελής, ές. -6. Con occhi caprini ; αἰγόφθαλμος, ον. -7. Pelle caprina ; αἰγέη, ης (ἡ). -8. Di pelle caprina ; αἴγειος, ον· αἴγεος, ον· αἰγόδορος, ον. -9. Che ha unghie caprine ; αἰγώνυξ, υχος (ὁ, ἡ). -10. Il lezzo caprino ; κινάβρα, ας (ἡ).
Caprio ; *s. m.* V. Cavriuolo.
Capriola ; *s. f.* χορεία, ας (ἡ)· ὄρχησις, σεως (ἡ)· χόρευμα, ατος (τό)· σκίρτημα, ατος (τό). -2. Far capriole ; ἀρνεύω.
Caprioletto ; *s. m. dim.* δορκάδιον, ου (τό).
Capriolo ; *s. m.* δορκάς, άδος (ὁ)· δόρκη, ης (ἡ)· δόρξ, κός (ἡ)· δόρκος, ου (ὁ).
Capripede ; *add.* αἰγιπόδης, ου (ἡ)· αἰγιπούς, ὸδος (ὁ, ἡ).
Capriuolo ; *s. m.* V. Capriolo.
Caprizzare ; *v. intr.* δορκαδίζω.
Capro ; *s. m.* V. Becco.
Caproncino ; *s. m. dim.* τραγίσκος, ου (ὁ).
Caprone ; *s. m.* τράγος, ου (ὁ)· ἔριφος, ου (ὁ).
Caprume ; *s. m.* αἰγέη, ης (ἡ).
Capsula ; *s. f.* κιβώτιον, ου (τό).
Captivare ; *v. att.* V. Prendere.
Captivo ; *add.* V. Prigione, schiavo.

Digitized by Google

Capto; *add.* V. Preso.
Capuccio; *s. m. dim.* κεφάλιον, ου (τό).
Caputo; *p. pass. di* Capere V.
Capzioso; *add.* V. Cazioso.
Carabattole; *s. f. pl.* V. Bazzicature.
Carabe; *s. f. Ambra gialla;* ἤλεκτρον, ου (τό).
Caracca; *s. f. T. mil. Spezie di nave grossa;* πλοῖον, ου (τό).
Caracollare; *v. int.* περι-γνάμπτω· γυρεύω· περι-ελαύνω.
Caracollo; *s. m.* περιστροφή, ῆς (ἡ)· περιέλκυσις, σεως (ἡ).
Caraffa; *s. f.* φιάλη, ης (ἡ).
Caraffina; *s. f.* } *dim.* φιάλιον, ου (τό)· ληκύθιον,
Caraffino; *s. m.* } ου (τό).
Caramente; *avv. Amorevolmente;* φιλικῶς· ἀγαπητῶς. -2. *A caro prezzo;* πολυτιμῶς.
Caramogio; *s. m.* νάννος, ου (ὁ).
Caramussale; *s. m. Vascello;* πλοῖον, ου (τό).
Carapignarsi; *v. intr.* ἐπ-αγγέλλομαι (τί)· ὑπ-ισχνέομαι=οῦμαι· προ-αιρέομαι=οῦμαι τι ποιεῖν.
Caratare; *v. att.* κερατίω σταθμάω=ῶ.
Caratelletto; *s. m. dim.* πιθίσκος, ου (ὁ).
Caratello; *s. m.* πίθος, ου (ὁ).
Carato; *s. m.* μέρος, εος=ους (τό). -2. *Seme della caruba;* κεράτιον, ου (τό).
Carattere; *s. m.* χαρακτήρ, ῆρος (ὁ). -2. *Massima di scrivere o di parlare;* στύλος, ου (ὁ). -3. Indole; ἦθος, εος=ους (τό). τρόπος, ου (ὁ). -4. *Qualità, dignità;* ἀξίωμα, ατος (τό)· τίμη, ης (ἡ). -5. Che assume molti caratteri; πολυήθης, ες. -6. Far mutare carattere; μετα-χαρακτηρίζω.
Caratterismo; *s. m.* χαρακτήρισμα, ατος (τό)· χαρακτηρισμός, οῦ (ὁ).
Caratteristico; *add.* χαρακτηριστικός, ή, όν· ἴδιος, α, ον.
Caratterizzare; *v. att.* χαρακτηρίζω· ὑπο-τυπόω=ῶ.
Carattero; *s. m.* V. Carattere.
Caravella; *s. f. T. mar. Nave non molto grande;* δρόμων, ονος (ὁ).
Carbonaia; *s. f.* ἀνθρακιά, ᾶς (ἡ).
Carbonaio; *s. m.* e
Carbonaro; *s. m.* ἀνθρακεύς, έως (ὁ)· ἀνθρακευτής, οῦ (ὁ)· ἀνθρακοκαυστής, οῦ (ὁ).
Carbonata; *s. f.* μαζίον, ου (τό).
Carboncello; } *s. m.* ἀνθράκιον, ου (τό)· ἄνθραξ,
Carbonchio; } ακος (ὁ).
Carbonchioso; *add.* ἀνθρακοειδής, ες.
Carboncino; } *s. m. dim.* ἀνθράκιον, ου (τό).
Carboncolo; }
Carbone; *s. m.* ἄνθραξ, ακος (ὁ). -2. A misura di carbone; εὐπόρως. -3. *Specie di malattia, o gemma;* ἀνθράκιον, ου (τό). -4. Fare il carbone; ἀνθρακεύω. -5. Il fare il carbone; ἀνθρακιά, ᾶς (ἡ). -6. Mucchio di carboni; ἀνθρακιά, ᾶς (ἡ). -7. Che fa il carbone; V. Carbonaro. -8. Nero come il carbone; ἀνθρακίας, ου (ὁ) ἀνθράκιος, ον. -9. Ridurre in carbone; ἀπ-αιθαλόω=ῶ· ἀνθρακίζω· ἀπ-ανθρακόω=ῶ. -10. Simile a carbone; ἀνθρακίτης, ου (ὁ)· ἀνθρακῖτις, ιδος (ἡ)· ἀνθρακοειδής, ές. -11. Venditore di carbone; ἀνθρακοπώλης, ου (ὁ). -12. Arrostire su carbone; ἀπ-ανθρακίζω.
Carbonetto; *s. m. dim.* V. Carboncino.
Carboniccio; *add.* ἀνθρακοειδής, ές.
Carboniera; *s. f* ἀνθρακιά, ᾶς (ἡ).
Carboniere; *s. m.* V. Carbonaio.
Carbonizzare; *v. att.* ἀνθρακίζω.
Carbunco; *s. m.* V. Carbonchio.
Carbuncolo, Carbunculo; *s. m.* V. Carboncolo.
Carcame; *s. m. Scheletro;* σκελέτευμα, ατος (τό)· σκελετόν, οῦ (τό).
Carcare; *v. att. Caricare;* σάττω.
Carcassa; *s. f.* V. Carcame. -2. Di una nave; τῆς νάως ἐγκοίλια, ων (τά).
Carcasso; *s. m.* φαρέτρα, ας (ἡ).
Carcato; *s. m.* V. Carico, Peso.
Carceramento; *s. m.* V. Carcerazione.
Carcerare; *v. att.* φυλακίζω· εἰς δεσμοτήριον ἐμ-βάλλω, εἰς-ἄγω.
Carcerato; *add.* V. Prigione.
Carcerazione; *s. f.* φυλακισμός, οῦ (ὁ)· εἰργμός, οῦ (ὁ).
Carcere; *s. m.* φυλακή, ῆς (ἡ)· δεσμοτήριον, ου (τό)· εἵρκτη, ης (ἡ)· εἰργμός, οῦ (ὁ). -2. Andare in carcere; εἰς εἵρκτην, εἰς φυλάκην ἄγομαι. -3. Stare in carcere; ἐν δεσμοτηρίῳ κρατέομαι=οῦμαι. -4. Tenere in carcere; ἐν δεσμοῖς κατ-έχω.
Carceriere; *s. m.* δεσμοφύλαξ, ακος (ὁ).
Carcinoma; *s. m. Tumore scirroso;* καρκίνωμα, ατος (τό).
Carcinomatoso; *add.* καρκινώδης, ες.
Carciofano; } *s. m.* κινάρα, ας (ἡ)· σκόλυμος, ου (ὁ).
Carciofo; }
Carco; *s. m.* V. Carico.
Carda; *s. f.* V. Cardo.
Cardaiuolo; *s. m.* V. Cardatore.
Cardamomo e Cardamone; *s. m. T. bot.* καρδάμωμον, ου (τό).
Cardare; *v. att.* κτενίζω· πεκτέω=ῶ· πεκίζω. -2. *Dir male;* δυς-φημέω=ῶ.
Cardato; *p. pass.* πεκτός, ή, όν· κτενωτός, ή, όν. -2. Non cardato; ἄπεκτος, ον.
Cardatore; *add.* κτενιστής, οῦ (ὁ)· πεκτήρ, ῆρος (ὁ).
Cardatura; *s. f.* κτενισμός, οῦ (ὁ).
Cardeggiare; *v. att.* V. Cardare.
Cardelletto; }
Cardellino; } *s. m.* ἀκανθίς, ίδος (ὁ).
Cardello; }
Carderugio; }
Cardiaco; *add.* καρδιακός, ή, όν.
Cardialgia; *s. f. T. med.* καρδιαλγία, ας (ἡ).
Cardinaio; *s. m.* Cardatore.
Cardinale; *s. m.* φοινικτής τῆς ἁγίας ἐκκλησίας, οῦ (ὁ)· καρδινάλις, ου (ὁ) *G. M.* -2. Cardine; γιγγλυμός, οῦ (ὁ). -3. Punti cardinali; κέντρα, ων (τά). -4. I venti cardinali; τέσσαρες ἄνεμοι, ων (οἱ).
Cardine; *s. m.* γιγγλυμός, οῦ (ὁ)· στρόφιγξ, ιγγος (ἡ). -2. Del cielo; πόλος, ου (ὁ).
Cardo; *s. m.* e
Cardone; *s. m. T. bot.* σκόλυμος, ου (ὁ). -2. *Presame per rappigliare il latte;* πυτία, ας (ἡ). -3. *Per cardare i panni;* στροβεύς, έως (ὁ). -4. Dare il cardo; V. Cardare.
Cardosalvatico; *s. m.* σκόλυμος ἀγρίος, ου (ὁ).
Cardosanto; *s. m. T. bot.* ἀτρακτυλίς, ίδος (ἡ).
Cardoscolimo; *s. m. T. bot.* σκόλυμος, ου (ὁ).
Careggiare; *v. att.* φιλοφρονέομαι=οῦμαι· ἀσπάζομαι.
Carello; *s. m.* προσεφάλαιον, ου (τό).
Carena; *s. f. T. mar.* στεῖρα, ας (ἡ)· τροπίς, ίδος (ἡ).

Digitized by Google

Carenaggio; *s. m.* ναυπήγιον, ου (τό)· νεώριον, ου (τό).

Carestia; *s. f.* σπάνη, ης (ἡ)· σπανία, ας (ἡ)· σπανιότης, ητος (ἡ)· λιμός, οῦ (ὁ). -2. Aver carestia; δίομαι· σπανίζω· σπανίζομαι. -3. Far carestia; φειδομαι· φειδομένως πράττω. -B'. *Indurre mancanza*; σπουδείαν φέρω.

Carezza, *e per lo più* Carezze; *s. f. pl.* ἀσπασμός, οῦ (ὁ)· ὑποκορισμός, οῦ (ὁ)· χρηστολογίαι, ῶν (αἱ)· κολακία, ας (ἡ)· ἀρέσκευμα, ατος (τό). -2. Fare carezza; αἰκάλλω.

Carezzamento; *s. m.* χρηστολογία, ας (ἡ)· θέλγητρον, ου (τό)· θελκτήριον, ου (τό)· θωπεία, ας (ἡ)· θέλγμα, ατος (τό)· ἀρέσκευμα, ατος (τό).

Carezzare; *v. att.* σαίνω (τινά, *o* τινί)· κορίζομαι· ἀρεσκεύομαι (τινά)· κολακεύω (τινί, *o* τινά)· ἀσπάζομαι.

Carezzevole; *add.* μείλιχος, ον· μειλίχιος, α, ον· θελκτήριος, ον· αἱμύλιος, ον· αἱμύλος, ον· ἀσπαστικός, ή, όν· ὑποκοριστικός, ή, όν.

Carezzevolmente; *avv.* φιλοφρόνως· μειλιχίως.

Carezzina; *s. f. dim.* V. Carezza.

Cargo; *s. m.* V. Carco.

Cariare; *v. intr.* σήπομαι.

Caritide, *e per lo più* Cariatidi; *s. f. T. arch.* καρυάτιδες, ων (αἱ).

Cariato; *add.* V. Carioso.

Carica; *s. f.* ἄχθος, εος=ους (τό)· φόρτιον, ου (τό). -2. *Cura di fare, ufficio, ecc.*; ἀρχή, ῆς (ἡ)· λειτουργία, ας (ἡ)· τίμη, ης (ἡ). -3. Dar la carica; ἐμ-βάλλω. -4. Escluso dalle cariche; ἀπότιμος, ον. -5. Ambire una carica; ἀρχαιρετιάζομαι.

Caricamento; *s. m.* ἄχθος, εος=ους (τό)· φόρτιον, ου (τό).

Caricare; *v. att.* φορτίζω· σάττω. -2. Caricar di colore; πολυχρώζω. -3. La balestra, l'arco, *e simili*; τείνω. -4. L'inimico; ἐπ-είγω. -5. Uno d'ingiurie; λοιδορέω=ῶ· αἰκίζω. -6. Caricarla ad uno; ἀπροσδοκήτως ἐμ-παίζω. -7. *Pregare instantemente*; λιπαρέω=ῶ. -8. Nel discorso; αὐξάνω· σωρεύω. -9. Caricare una nave; γεμίζω.

Caricatamente; *avv.* ὀνσωδῶς.

Caricato; *add.* ἐπιφορτιζόμενος, η, ον.

Caricatore; *add.* φορτίζων, ουσα, ον.

Caricatura; *s. f.* e

Carico; *s. m.* φορτίον, ου (τό). -2. *Cura*; φροντίς, ίδος (ἡ). -3. *Colpa, biasimo*; αἰτία, ας (ἡ). -4. *Nave da carico*; πλοῖον φορτικόν, ου (τό). -5. Insieme col carico; αὐτόφορτος, ον. -6. Dare il carico; αἰτιάομαι=ῶμαι. -B'. *Arrecar pregiudizio*; ζημιόω=ῶ. -Γ'. *Dar cura*; ἐπι-τρέπω. -7. Che ha grave carico; βαρύφορτος, ον.

Carico; *add. Caricato*; ἐπιφορτιζόμενος, η, ον· κατάφορτος, ον. -2. Di colore; πολυχρωματιζόμενος, η, ον. -3. Molto carico; πολύφορτος, ον. -4. Carico di bronzo; χαλκοπλήξ, ῆς (*poet.*). -5. Non carico; ἄφορτος, ον.

Cariddi; *s. f. indecl.* Χαρύβδις, εως=ιος (ἡ).

Carie; *s. f.* σαπρότης, ητος (ἡ)· γάγγραινα, ας (ἡ)· σφάκελος, ου (ὁ).

Cariello; *s. m. Coperchio del cesso*; ἀφεδρῶνος πῶμα, ατος (τό).

Carina; *s. f.* V. Carena.

Carioso; *add.* εὐρώδης, ες· σαπρός, ά, όν· ἐπιτρωπτός, ή, όν.

Carirea; *s. f.* V. Cattedra, Trono.

Carisma; *s. m.* χάρισμα, ατος (τό).

Carissimamente; *avv.* φιλτάτως.

Carissimo; *add.* φίλτατος, η, ον.

Caristino; *s. m.* V. Carestia.

Carità; *s. f.* ἀγάπη, ης (ἡ)· χάρις, ιτος (ἡ). -2. Amore, affetto; ἔρως, ωτος (ὁ). -3. Compassione; ἔλεος, ου (ὁ). -4. Far carità; ἐλεέω=ῶ· ἐλεημοσύνην ποιέω=ῶ. B'. *Mangiare insieme*; εὐωχέομαι=οῦμαι. -5. Carità pelosa; ψευδής ἀγάπη, ης (ἡ).

Caritatevole; *add.* φιλάνθρωπος, ον· ἐλεήμων, ον· ἐλεητικός, ή, όν· ἐπιεικής, ές.

Caritatevolmente; **Caritativamente**; } *avv.* ἀγαπητικῶς· ἐπιεικῶς.

Caritativo; **Caritevole**; } *add.* V. Caritatevole.

Caritevolmente; *avv.* V. Caritatevolmente.

Cariti; *s. f. pl.* Χάριτες, ων (αἱ).

Caritoso; *add.* V. Caritatevole.

Carizia; *s. f.* V. Carestia.

Carlina; *s. f. T. bot.* χαμαιλέων, οντος (ὁ).

Carlona (Alla); *avv.* V. Trascuratamente. -2. Fare alla carlona; μωροσοφέω=ῶ. -3. Che fa alla carlona; μωρόσοφος, ον. -4. Stare alla carlona; ἀμελῶς βιόω=ῶ.

Carme; *s. m.* ἔπος, εος=ους (τό)· ποίημα, ατος (τό)· μέλος, εος=ους (τό).

Carminare; *v. att. Pettinare*; ξαίνω· πεκτέω=ῶ· πεκίζω.

Carnaccia; *s. f. pegg.* σαρκίδιον, ου (τό).

Carnaccioso; **Carnacciuto**; } *add.* σαρκώδης, ες· εὔσαρκος, ον· σάρκινος, η, ον.

Carnagione; *s. f.* σαρκὸς χρῶμα, ατος (τό)· χρόα, ας (ἡ).

Carnaio; *s. m.* κοιμητήριον, ου (τό).

Carnaiuolo; *s. m. Carniere*; μαρσύπιον, ου (τό).

Carnalaccio; *add. pegg.* ἀσελγής, ές.

Carnale; *add.* σάρκινος, η, ον. -2. Lussurioso; ἀσελγής, ές. -3. Affettuoso; φιλόστοργος, ον -4. Parente stretto; συγγενής, ές· ἀγχιστεύς, έως (ὁ). -5. Fratello carnale; αὐταδελφός, οῦ (ὁ). -6. Fatto di carne; σαρκικός, ή, όν. -7. Con istinti carnali; σαρκόφρων, ον.

Carnalemente; *avv.* V. Carnalmente.

Carnalità; *s. f.* ἀσελγεία, ας (ἡ)· ἀκολασία, ας (ἡ). -2. Affetto; φιλοστοργία, ας (ἡ).

Carnalmente; *avv.* ἀκολάστως· ἀσελγῶς.

Carname; *s. m.* πτωμάτων σωρός, οῦ (ὁ).

Carnascialare; *v. intr.* V. Carnevaleggiare.

Carnasciale; *s. m.* V. Carnevale.

Carnascialesco; *add.* V. Carnevalesco.

Carnassale; *s. m.* V. Carnevale.

Carnato; *add.* V. Incarnato.

Carne; *s. f.* σάρξ, κός (ἡ)· κρέας, ατος=ως (τό). -2. Carne salata; τάριχος, ου (ὁ). -3. Delle frutta; μυελός, οῦ (ὁ). -4. Lussuria; ἀσωτία, ας (ἡ)· ἀκρασία, ας (ἡ)· λαγνεία, ας (ἡ)· λάγνευμα, ατος (τό). -5. Che addenta, morde la carne; σαρκοδακής, ές. -6. Amico della carne; σαρκοφίλος, ον. -7. Che ha aspetto di carne; σαρκοφανής, ές. -8. Che ha bianca carne; λευκόσαρκος, ον. -9. Convertire in carne; σαρκόω=ῶ· σαρκοποιέω=ῶ. -10. Che corrompe la carne; σαρκοφθόρος, ον. -11. Divorar carne; σαρκοβορέω=ῶ. -12. Divoratore di carne; σαρκοβόρος, ον. -13.

Digitized by Google

Che ha dolce carne; γλυκύκρεως, ων. -14. Con tenera carne; ἁπαλός, ή, όν. -15. Che ha carne dura; σκληρόσαρκος, ον. -16. Farsi carne, prendere carne, *incarnarsi*; σάρξ γίγνομαι. -17. Far carne, *uccidere*; φονεύω. -18. Mangiar carne; σαρκοφαγέω=ῶ. -19. Che mangia carne; σαρκοφάγος, ον. -20. Il mangiar carne; σαρκοφαγία, ας (ή). -21. Mangiar carne cruda; αἱμοδαιτέω =ῶ. -22. Metter troppa carne al fuoco; πολυπραγμονέω=ῶ. -23. Con molta carne; πολύκρεως, ων. -24. Che ha carne morbida; μαλακόσαρκος, ον. -25. Di carne nera; μελανόσαρκος, ον. -26. Con poca carne; μικρόσαρκος, ον· ὀλιγόσαρκος, ον. -27. Portar carne; σαρκοφορέω=ῶ. -28. Che porta carne; σαρκοφόρος, ον. -29. Produr carne; σαρκοφυέω=ῶ. -30. Che produce carne; σαρκοποιός, όν. -31. Privo di carne; σαρκολιπής, ές· ἄσαρκος, ον. -32. Riuscire carne grassa; κόρον ποιέω=ῶ. -33. Rivestito di carne; σαρκοφανής, ές. -34. Simile a carne; σαρκοειδής, ές.

Carnefice; *s. m.* δήμιος, ου (ὁ)· δημόσιος, ου (ὁ)· δημόκοινος, ου (ὁ)· βασανιστής, οῦ (ὁ).

Carneggiare; *v. intr.* σαρκοφαγέω=ῶ.

Carneo; *add.* σάρκινος, η, ον· σαρκώδης, ή, όν.

Carnescialare; *v. intr.* V. Carnevaleggiare.

Carnesciale; *s. m.* V. Carnevale.

Carnescialesco; *add.* V. Carnevalesco.

Carnesecca; *s. f. Carne salata*; τάριχος, ου (ὁ).

Carnevale; *s. m.* διονύσια, ων (τά). -2. Fare carnevale; διονύσια ἄγω· διονυσιάζω.

Carnevaleggiare; *v. intr.* διονυσιάζω· διονύσια ἄγω.

Carnevalesco; *add.* διονυσιακός, ή, όν.

Carniccio; *s. m.* δηρμάτιον, ου (τό). -2. Carne; σωμάτιον, ου (τό).

Carnicino; *add.* σάρκινος, η, ον· σαρκικός, ή, όν.

Carniera; *s. f.* πήρα, ας (ή)· μαρσύπιον, ου (τό).

Carnificina; *s. f.* βασανιστήριον, ου (τό)· κρεουργεῖον, ου (τό). -2. Strage; σπαραγμός, οῦ (ὁ)· σφαγή, ῆς (ή).

Carnile; *add.* σάρκινος, η, ον.

Carnivoro; *add.* σαρκοφάγος, ον· κρεωφάγος, ον· σαρκοβόρος, ον.

Carnosità; *s. f.* σάρκωμα, ατος (τό).

Carnoso; *add.* πολύσαρκος, ον· μεγαλόσαρκος, ον. εὔσαρκος, η, ον. -2. Non carnoso; ἄσαρκος, ον.

Carnovale; *s. m.* V. Carnevale.

Carnovaleggiare; *v. intr.* V. Carnevaleggiare.

Carnovalesco; *add.* V. Carnevalesco.

Carnume; *s. m. Specie di mollusco*; τῆθος, εος ους (τό)· τήθνον, ου (τό).

Carnuto; *add.* V. Carnoso.

Caro; *s. m.* σπανία, ας (ή). V. Carestia.

Caro; *add.* τίμιος, α, ον. -2. Grato, giocondo; προσφιλής, ές· φίλος, η, ον· ἡδύς, εῖα, ύ. -3. Avere, tener caro; ἀγαπάω=ῶ. -B'. Gradire; ἀρέσκω.

Caro; *avv.* τιμίως· ἐπὶ πολλῷ.

Carogna; *s. f.* πτῶμα, ατος (τό).

Carola; *s. f.* χορεία, ας (ή)· χόρος, ου (ὁ ἐγκύκλιος).

Carolare; *v. intr. Ballare*; χορεύω.

Caroletta; *s. f. dim.* V. Carola.

Carosello; *s. m.* ἱπποδρομία, ας (ή).

Carota; *s. f.* σίσαρον, ου (τό). -2. *Trovato non vero*; σκῆψις, εως (ή). -3. Piantar carote; ψεύδομαι.

Carotaio; *s. m.* ψευστής, οῦ (ὁ).

Carotare; *v. intr.* ψεύδομαι.

Carotidi; *s. f. pl.* καρώτιδες ἀρτηρίαι, ῶν (αἱ).

Carotiere; *s. m.* V. Carotaio.

Carovana; *s. f.* ἐμποριώς στόλος, ου (ὁ). -2. Andare in, fare carovana; ἀγεληδὸν εἶμι· συν-οδοιπορέω=ῶ· συμ-πλέω=ῶ.

Carovella; *s. f.* V. Caravella.

Carpare; *v. att.* ἁρπάζω. -2. Andare carpone; ἕρπω.

Carpentiere; *s. m.* ἁμαξοπηγός, οῦ (ὁ)· ἁμαξουργός, οῦ (ὁ)· ἁρματοπηγός, οὐ (ὁ).

Carpento; *s. m.* ἅμαξα, ης (ή).

Carpine e Carpino; *s. m. T. bot.* μελία, ας (ή).

Carpio; *s. m.* κυπρῖνος, ου (ὁ).

Carpire; *v. att.* ἁρπάζω· ὑφ-αρπάζω (τινός).

Carpita; *s. f.* στρωμνή, ῆς (ή)· στρῶμα, ατος (τό).

Carpo; *s. m.* καρπός, οῦ (ὁ).

Carpobalsamo; *s. m.* καρποβάλσαμον, ου (τό).

Carpologia; *s. f.* καρπολογία, ας (ή).

Carpone; *avv.* e

Carponi; *avv.* τετραποδητί· τετράποδος δίκην. -2. Andare, stare carpone; ἕρπω· τετραποδητὶ βαδίζω.

Carradore; *s. m.* V. Carpentiere. -2. Conducitore del carro; ἁμαξιεύς, έως (ὁ).

Carraia; **Carrareccia**; } *s. f.* ἁμαξητός, οῦ (ή).

Carrata; *s. f.* ἅμαξα, ης (ή). -2. A carrate; ἅδδην.

Carratelletto; **Carratello**; } *s. m.* V. Caratello.

Carreggiabile; *add.* ἁμαξήλατος, ον.

Carreggiare; *v. att.* ἡνιοχεύω· ἡνιοχέω=ῶ.

Carreggiata; *s. f.* ἁμαξητός, οῦ (ή).

Carreggiatore; *add.* ἁμαξιεύς, έως (ὁ)· ἁμαξεύς, έως (ὁ).

Carreggio; *s. m. Moltitudine di carri*; ἁμαξῶν πλῆθος, εος ους (τό).

Carretta; *s. f.* ἁμαξάριον, ου (τό).

Carrettaio; *s. m.* ἁμαξεύς, έως (ὁ).

Carrettare; *v. att.* ἁμαξιεύω.

Carrettata; *s. f.* ἅμαξα, ης (ή).

Carrettiere; *s. m.* ἁμαξιεύς, έως (ὁ)· ἁρματηλάτης, ου (ὁ).

Carrettino; **Carretto**; } *s. m. dim.* ἁμάξιον, ου (τό)· ἁμαξίς, ίδος (ή).

Carrettone; *s. m.* ἅμαξα, ης (ή).

Carriaggio; *s. m.* σκευοφόρα, ων (τά).

Carricella; *s. f. dim.* ἁμάξιον, ου (τό).

Carriega; *s. f.* V. Sedia.

Carriera; *s. f.* δρόμος, ου (ὁ)· φορά, ᾶς (ή). -2. Comperare per carriera; λάθρα πρίαμαι. -3. Vendere; λάθρα πωλέω=ῶ. -4. Fare una carriera, *un errore*; ἁμαρτάνω. -B'. *Correre*; παρ-εκ-βαίνω· ἀπο-πλανάομαι=ῶμαι. -5. A tutta carriera; δρόμῳ.

Carrino; *s. m.* ἁμάξων περιτειχισμός, οῦ (ὁ).

Carro; *s. m.* δίφρος, ου (ὁ)· ἅμαξα, ης (ή). -2. Carro da guerra; ἅρμα, ατος (τό). -3. Carro coperto; ἁρμαμάξα, ης (ή). -4. Ricco di carri da guerra; πολυάρματος, ον. -5. Dire altrui un carro di villanie; πᾶσαν βλασφημίαν βλασφημέω=ῶ. -6. Mettere il carro innanzi ai buoi, o il carro tira il bue; πρωθύστερον ποιέω=ῶ· ἅμαξα βοῦν ἕλκει. -7. Pigliar la lepre col carro; σπεύδω βραδέως. -8. A carra; ἅδδην· ἄδην. -9. Andar col carro, condurre, guidare il carro; ἁρματεύω· ἁρματηλατέω=ῶ. -10. Che guida il carro; ἁρματηγός, όν. -11. L'arte di guidar i carri; ἁρματηλασία, ας

Digitized by Google

(ἡ). -12. Correre a gara col carro; ἁρματοδρομέω-ῶ. -13. Che corre a gara col carro; ἁρματόδρομος, ον. -14. Fabbricar carri; ἁρματοπηγέω-ῶ· ἁρματοποιέω-ῶ. -15. Che fabbrica carri; ἁρματοπηγός, όν· ἁρματοποιός, όν. -16. Pertinente al carro; ἁρμάτειος, ον. -17. Combattere col carro; ἁρματομαχέω-ῶ. -18. Far rumore col carro; ἁρματόκτυπος, ον. -19. Volto in giro dal carro; ἁρματήλατος, ον. -20. Che va in carro di bronzo; χαλκάρματος, ον. -21. Che aggrava il carro; βρισάρματος, ον.

Carrozza; *s. f.* ζεῦγος, εος-ους (τό)· ὄχημα, ατος (τό)· ἀπήνη, ης (ἡ)· ἅρμα, ατος (τό).

Carrozzabile; *add.* ἁμαξήλατος, ον.

Carrozzaio; *s. m.* ζευγηλάτης, ου (ὁ).

Carrozziere; *s. m.* ἡνίοχος, ου (ὁ).

Carruba; *s. f.* κεράτιον, ου (τό).

Carrubo, Carrubbio, Carrubio; *s. m. Albero;* κερατία, ας (ἡ).

Carruca; *s. f.* V. Carrucola.

Carruccio; *s. m. dim.* ἁρμαξίς, ίδος (ἡ).

Carrucola; *s. f.* τροχιλαία, ας (ἡ)· τροχιλία, ας (ἡ).

Carrucolare; *v. att.* τροχιλίᾳ ἴλκω. -2. *Indurre in inganno;* ἐν-εδρεύω.

Carrucoletta; Carrucolina; *s. f. dim.* τροχίλιον, ου (τό).

Carta; *s. f.* χάρτης, ου (ὁ)· πάπυρος, ου (ὁ, ἡ)· βύβλος, ου (ἡ). -2. Carta sugante; χάρτης πότιμος, ου (ὁ). -3. Carta da involti; ἐμπορητικός χάρτης, ου (ὁ). -4. Carta moneta; παπύρου νόμισμα, ατος (τό). -5. Carta pesta; χάρτης σύγκολλος, ου (ὁ). -6. Fatto di carta pesta; ἐκ χάρτου συγκόλλου. -7. *Le due faccie del medesimo foglio;* σελίδες, ων (αἱ). -8. Voltata carta, *cambiata sorte;* ἀλλοιωτικῆς τάξεως. -9. *Scrittura d'obbligo;* συμβολαῖον, ου (τό). -10. *Libri;* βίβλια, ων (τά). -11. Aver uno a carte quarantotto; μισέω-ῶ. -12. Dar le carte alla scoperta; παῤῥησιάζομαι. -13. Dire altrui una carta di villania; πλύνω· πᾶσαν βλασφημίαν βλασφημέω-ῶ. -14. Far carte, *obbligazioni, distendere il contratto;* συν-αλλάττω. -15. Scambiar le carte in mano; ἐξ-απατάω-ῶ. -16. A carta per carta; εἰς λεπτότατα.

Cartaccia; *s. f. pegg.* χάρτης παλαιούμενος, ου (ὁ). -2. Dar cartaccia; ἀρνέομαι-οῦμαι· ἀναινέω.

Cartaio; *s. m.* V. Cartaro.

Cartapecora; Cartapecorina; *s. f.* διφθέρα, ας (ἡ)· διφθερίς, ίδος (ἡ)· χάρτης, ου (ὁ).

Cartara; *s. f.* V. Cartiera.

Cartaro; *s. m.* χαρτοπράτης, ου (ὁ)· χαρτοπώλης, ου (ὁ)· χαρτοποιός, οῦ (ὁ).

Carteggiare; *v. intr.* γράμμασι, ἐπιστόλαις προσομιλέω-ῶ. -2. *Svolgere un libro;* βίβλιον ἀπο-κυλίνδω, ἀπο-κυλινδέω-ῶ, ἀπο-κυλέω-ῶ.

Cartella; *s. f. Quel fregio in forma di striscia che serve pe'motti e per le iscrizioni;* σχεδάριον, ου (τό). -2. *Il motto o l'iscrizione medesima;* ἐπιγραφή, ῆς (ἡ).

Cartellare; *v. intr. Pubblicar cartelli;* προγράφην ἐπι-κηρύττω.

Cartello; *s. m.* βιβλίον, ου (τό). -2. Infamatorio; ἄτιμον βιβλίον, ου (τό). -3. Di disfida; μονομαχίας βιβλίον, ου (τό).

Carticella; *s. f. dim.* V. Cartuccia.

Cartiera; *s. f.* χαρτῶν ἐργαστήριον, ου (τό)· χαρτοποιία, ας (ἡ).

Cartilagine; *s. f.* χόνδρος, ου (ὁ). -2. Senza cartilagine; ἄχονδρος, ον. -3. Simile a cartilagine; χονδρός, ά, όν· χονδρώδης, ες.

Cartilagineo; Cartilaginoso; *add.* χονδρώδης, ες· χονδρότυπος, ον.

Cartina; *s. f. dim.* V. Cartuccia.

Cartoccetto; Cartoccino; *s. m. dim.* e

Cartoccio; *s. m.* χάρτου εἴλημα, ατος (τό).

Cartolaio, o Cartolaro; *s. m.* χαρτοπώλης, ου (ὁ).

Cartolare e Cartolaro; *s. m.* ὑπομνήματα, ων (τά). -2. *Libro che tiene lo scrivano della nave;* βιβλίον ναυτικόν, ου (τό).

Cartolina; *s. f. dim.* V. Cartuccia.

Cartone; *s. m.* παχὺς χάρτης, ου (ὁ). -2. Dei pittori; γραφίς, ίδος (ἡ).

Cartonetto; *s. m. T. pitt.* γραφείδιον, ου (τό)· γραφίδιον, ου (τό).

Cartuccia; Cartuzza; *s. f.* χαρτίον, ου (τό).

Caruba; *s. f.* V. Carruba.

Carubo; *s. m.* V. Carrubo.

Caruccio; *vezzegg. di* Caro V.

Caruncola; *s. f.* σαρκίον, ου (τό).

Caruncoletta; *s. f. dim.* σαρκίδιον, ου (τό).

Carvi; *s. m. indecl. T. bot.* κάριον, ου (τό).

Casa; *s. f.* οἶκος, ου (ὁ)· οἰκία, ας (ἡ)· δῶμα, ατος (τό)· οἴκημα, ατος (τό). -2. Casa di Dio; ἱερόν, οῦ (τό)· νέως, ω (ὁ). -3. Del diavolo, maledetta; ᾅδου οἰκία, ας (ἡ). -4. *Schiatta, legnaggio;* οἰκετεία, ας (ἡ)· γένος, εος-ους (τό). -5. *Un' intera famiglia; la patria;* οἰκία, ας (ἡ). -6. Di casa; *famigliare, intrinseco;* οἰκίδιος, α, ον· οἰκεῖος, α, ον. -7. Chi fa la casa in piazza, o la fa alta, o la fa bassa; πᾶσιν ἀρέσκειν οὐ δυνάμεθα. -8. Senza casa; ἄοικος, ον. -9. Casa abitata da un solo; δόμος μονόῤῥυθμος, ον. -10. Che abita una casa di bronzo; χαλκίοικος, ον. -11. Appartenente alla casa; οἰκηματικός, ή, όν. -12. A casa, verso casa; οἴκαδε· οἰκόνδε. -13. Da casa; οἰκόθεν· οἴκοθε. -14. Amministrare la casa; οἰκονομέω-ῶ. -15. Che amministra la casa; οἰκονόμος, ον. -16. L'amministrazione della casa; οἰκονομία, ας (ἡ). -17. Risguardante l'amministrazione della casa; οἰκονομικός, ή, όν. -18. Che consuma la casa; οἰκοτριβής, ές. -19. Custodire, guardare, proteggere la casa; οἰκουρέω-ῶ· οἰκοφυλακέω-ῶ. -20. Che custodisce, guarda la casa; οἰκουρός, όν· οἰκοφύλαξ, ακος (ὁ)· οἰκθυρικός, ή, όν. -21. Guardiano della casa; οἰκοβουκόλος, ον. -22. Custodia, guardia, difesa della casa; οἰκούρημα, ατος (τό)· οἰκουρία, ας (ἡ)· οἰκουρότης, ητος (ἡ). -23. Appartenente alla custodia della casa; οἰκούριος, ον. -24. Fabbricare, fondare una casa; οἰκοδομέω-ῶ· οἰκοποιέω-ῶ. -25. La fabbricazione d'una casa; οἰκοδόμησις, σεως (ἡ)· οἰκοδομία, ας (ἡ). -26. Che fabbrica una casa; οἰκοδόμος, ον· οἰκοποιός, όν. -27. Risguardante la fabbrica della casa; οἰκοδομητικός, ή, όν· οἰκοδομητήριος, ον. -28. Educato in casa; οἰκοτραφής, ές. -29. Mangiar in casa; οἰκόστιτέω-ῶ. -30. Il mangiare in casa; οἰκοστιτία, ας (ἡ). -31. Che mangia, cena in casa; οἰκόστιος, ον. -32. Metter casa; οἰκητήριον κα-

Digitized by Google

τ-οικέω-ῶ. -33. Nato in casa; οἰκογενής, ές. -34. Nutrito in casa; οἰκόθρεπτος, ον· οἰκότροφος, ον. -35. Essere padrone di casa; οἰκοδεσποτέω-ῶ. -36. Padrone di casa; οἰκοδεσπότης, ου (ὁ). -37. Padrona di casa; οἰκοδέσποινα, ας (ἡ). -38. Appartenente al padrone di casa; οἰκοδεσποτικός, ή, όν. -39. Mandar in rovina la casa; οἰκορθορέω-ῶ. -40. Che rovina la casa; οἰκοφθόρος, ον. -41. Rovina della casa; οἰκορθορία, ας (ἡ). -42. Che salva la casa; οἰκοσῶος, ον. -43. Stare in casa; ἐν οἴκῳ διατρίβω. -44. Vantaggioso alla casa; οἰκονερδής, ές· οἰκωφελής, ές. -45. Che vive in casa; οἰκοδίαιτος, ον.

Casacca; *s. f.* χειριδῶτος κιθών, ῶνος (ὁ)· καρπῶτος χιτών, ῶνος (ὁ)· ἐξωμίς, ίδος (ἡ).

Casaccia; *s. f. pegg.* κακὸς οἶκος, ου (ὁ). -2. Far casaccia; οἰκίας κοινωνέω-ῶ.

Casaccio; *s. m. pegg.* πτῶμα, ατος ἀπροσδόκητον (τό). -2. A casaccio; V. Caso.

Casale; *s. m.* κώμη, ης (ἡ)· ἔπαυλις, εως (ἡ)· πάγος, ου (ὁ).

Casalingo; *add.* οἰκετικός, ή, όν· οἰκεῖος, α, ον. -2. Uomo, donna di casa, *che bada alla casa;* οἰκουρικός, ή, όν· οἰκουρός, ά, όν.

Casalino; *s. m. dim.* οἰκίδιον, ου (τό).

Casamento; *s. m.* δῶμα, ατος (τό)· οἴκημα, ατος (τό).

Casare; *v. att.* V. Accasare.

Casarellina; *s. f. dim.* V. Casellina.

Casata; *s. f.* e Casato; *s. m.* γένος, εος-ους (τό).

Cascaggine; *s. f.* καταφορά, ᾶς (ἡ).

Cascamento; *s. m.* πτῶμα, ατος (τό).

Cascamorto; *s. m.* καλλωπιστής, οῦ (ὁ).

Cascante; *p. pres.* πίπτων, ουσα, ον. -2. *Debole;* ἀσθενής, ές. -3. Di vezzi; τρυφών, ῶσα, ῶν.

Cascare; *v. intr.* πίπτω· κατα-πίπτω. -2. *Morire;* θνήσκω. -3. Dalla fame; πεινάω-ῶ. -4. Dal collo ad alcuno; φιλίας ἐκ-πίπτω. -5. Di vezzi; τρυφάω-ῶ. -6. Il fiato, le braccia; ἀθυμέω-ῶ. -7. Nell'animo; ἐπ-έρχομαι.

Cascata; *s. f.* πτῶσις, σεως (ἡ)· πτῶμα, ατος (τό). -2. Delle acque; καταῤῥάκτης, ου (ὁ).

Cascaticcio; Cascatoio; } *add.* ἀσθενής, ές.

Caschetto; *s. m.* κόρυς, υθος (ἡ).

Cascina; *s. f.* τυροκομεῖον, ου (τό).

Cascio; *s. m.* V. Cacio.

Caseggiato; *s. m.* V. Casamento.

Casella; *s. f.* Casellina; *s. f.* Casellino; *s. m.* } *dim.* οἰκημάτιον, ου (τό)· οἰκίδιον, ου (τό)· οἰκίσκος, ου (ὁ).

Caseoso; *add.* τυρώδης, ες.

Casereccio; *add.* V. Casalingo.

Caserella; *s. f. dim.* V. Casellina.

Caserma; *s. f.* στρατιωτικὸν καταγώγιον, ου (τό).

Casetta; *s. f.* V. Casuccia.

Casgione; *s. f.* V. Cagione.

Casiera; *s. f.* e Casiero; *s. m. Guardiano, e guardiana della casa;* οἴκου φύλαξ, ακος (ὁ, ἡ) οἰκοβουκόλος, ον.

Casile; *s. m.* V. Casipola.

Casina; *s. f.* V. Casuccia.

Casinina; Casino; Casinuccio; *s. m.* } *dim.* οἰκημάτιον, ου (τό).

Casipola; *s. f.* οἰκημάτιον, ου (τό).

Casista; *s. m.* θεολόγος ἠθικός, ου (ὁ).

Caso; *s. m.* πτῶσις, σεως (ἡ)· πτῶμα, ατος (τό)· σύμπτωμα, ατος (τό)· πρᾶγμα, ατος (τό). -2. Accidente; τύχη, ης (ἡ). -3. *Specie del fatto:* θέμα, ατος (τό). -4. *Infortunio;* ἀτύχημα, ατος (τό)· ἀτυχία, ας (ἡ). -5. Il caso presente; πάρον, οντος (τό). -6. I casi futuri; μέλλοντα, ων (τά). -7. Venir caso; τυγχάνω. -8. Essere il caso; ἠπιτήδειος, α, ον εἰμί. -9. Far caso, *importare;* διαφέρω. -10. Far caso d'una cosa, *farne stima;* διαφέρω· λόγον ἔχω. -11. Caso che; *posto, dato che;* ὑποθές· εἰ· εἶπον. -12. In caso che; ἐὰν συμβῇ. -13. A caso; εἰκῇ· ἀνέδην· τύχῃ. -B'. *Inconsideratamente;* ἀνοήτως· ἀπρονοήτως· ἀλόγως. *Add.* ἀνόητος, ον· ἀπρονόητος, ον. -14. A caso pensato; ἐξεπίτηδες. -15. Andare a caso; ἀπρονοήτως. -16. Di caso; διὰ τύχην. -17. Per caso; ἴσως· ἐκ τύχης. -18. Stare a caso; εὖη βιόω-ῶ. -19. In nessun caso; οὐδαμῶς. -20. *Caso dei nomi;* πτῶσις, σεως (ἡ). -21. Con molti casi; πολύπτωτος, ον. -22. Senza casi, *indeclinabile;* ἄπτωτος, ον -23. Che ha un sol caso; μονόπτωτος, ον.

Casola; *s. f.* V. Casipola.

Casolaraccio; Casolare; Casolone; Casolonaccio; } *s. m.* καλύβη, ης (ἡ)· καλύβιον, ου (τό)· καλιά, ᾶς (ἡ)· καλιάς, άδος (ἡ)· καλιός, οῦ (ὁ).

Casone; *s. m. accr.* μέγα δῶμα, ατος (τό).

Casoso; *add.* ψωροδής, ές.

Casotta; *s. f.* Casotto; *s. m.* } *accr.* δῶμα, ατος (τό).

Caspita; Caspiterina; } *inter.* βαβαί! παπαί!

Cassa; *s. f.* κιβωτός, οῦ (ἡ)· κίστη, ης (ἡ). -2. *Arnia;* λάρναξ, ακος (ἡ). -3. *Ove si tengono i danari;* κιβωτός, οῦ (ἡ)· θησαυρός, οῦ (ὁ)· ταμιεῖον, ου (τό). -4. Batter la cassa addosso ad uno; βλασφημέω-ῶ.

Cassagione; *s. f.* V. Cassazione.

Cassale; *add.* V. Mortale.

Cassalmente; *avv.* V. Mortalmente.

Cassamadia; *s. f.* μάστρα, ας (ἡ).

Cassamento; *s. m.* V. Cassazione.

Cassapanca; *s. f.* βάθρον, ου (τό).

Cassare; *v. att.* V. Cancellare.

Cassatura; *s. f.* e

Cassazione; *s. f. L'atto del cassare;* ἀλοιφή, ῆς (ἡ)· κρίσις, σεως (ἡ)· ἀνύρωσις, σεως (ἡ).

Casserotto; *s. m. dim.* θωράκιον, ου (τό).

Cassero; *s. m.* θώραξ, ακος (ὁ). -2. Ricinto di mura; ἀκρόπολις, εως (ἡ).

Casseruola; *s. f.* χύτρος, ου (ὁ)· τήγανον, ου (τό).

Cassetta; *s. f. dim.* κιβώτιον, ου (τό). -2. Della carrozza; ὀκρίβας, αντος (ὁ). -3. Andare, o stare a cassetta; ἡνιοχέω-ῶ.

Cassettaccia; *s. f. pegg.* παλαιὸν κιβώτιον, ου (τό).

Cassettaio; *s. m.* κιβωτοποιός, οῦ (ὁ).

Cassettella; Cassettina; Cassettino; Cassetto; *s. m.* } *dim.* κιβώτιον, ου (τό).

Cassettone; *s. m. accr.* μέγα κιβώτιον, ου (τό).

Cassia; *s. f.* κασία, ας (ἡ).

Casside; *s. f.* V. Elmo.

Cassiere; *s. m.* ταμίας, ου (ὁ).

Digitized by Google

Cassilaggine; *s. f.* ὑοσκύαμος, ου (ὁ)· ὑοσκύαμον, ου (τό).
Casso; *s. m.* V. Cassero.
Casso; *add.* κενός, ή, όν· μάταιος, α, ον· φροῦδος, η, ον. -2. *Nullo, irrito*; ἄκυρος, α, ον· ἄπρακτος, ον.
Cassonaccio; *s. m. pegg.* παλαιουμένη κιβωτός, οῦ (ἡ).
Cassoncello; **Cassoncino**; *s. m. dim.* κιβώτιον, ου (τό).
Cassone; *s. m.* μεγάλη κιβωτός, οῦ (ἡ). -2. Mandare uno al cassone; φονεύω. -3. Andare al cassone; θνήσκω.
Cassonetto; *s. m. dim.* V. Cassoncello.
Cassula; *s. f.* V. Capsula.
Castagna; *s. f.* κάστανον, ου (τό).
Castagneto; *s. m.* καστανεών, ῶνος (ὁ).
Castagno; *s. m. Albero che fa le castagne*; καστανεών, οῦ (τό).
Castalderia; *s. f.* οἰκονομία, ας (ἡ).
Castaldione; *s. m.* V. Castaldo.
Castaldire; *v. att.* οἰκονομέω=ῶ.
Castaldo; *s. m.* οἰκονόμος, ου (ὁ).
Castamente; *avv.* ἁγνῶς.
Castellaneria; **Castellania**; *s. f.* φρουραρχία, ας (ἡ).
Castellano; *s. m.* φρούραρχος, ου (ὁ)· φρουράρχης, ου (ὁ). -2. Abitator di castello; πολίτης, ου (ὁ).
Castellano; *add.* φρουρητικός, ή, όν.
Castellare; *s. m.* παλαιούμενον φρούριον, ου (τό).
Castelletta; **Castelletto**; *s. f. s. m.* e
Castello; *s. m.* φρούριον, ου (τό)· φρουρά, ᾶς (ἡ)· ἀκροπόλις, εως (ἡ)· ἐπιτείχισμα, ατος (τό). -2. Far castelli in aria; ὀνειροπολέω=ῶ.
Castellotto; *s. m.* πόλις, εως (ἡ).
Castelluccio e **Castelluzzo**; *s. m. dim.* πολίχνη, ης (ἡ)· πολίχνιον, ου (τό).
Casticare; *v. att.* V. Castigare.
Castigamento; *s. m.* V. Castigo.
Castigare; *v. att.* τιμωρέομαι=οῦμαι (τινά)· ὑποπτεύω· κολάζω· σωφρονίζω.
Castigato; *add.* σώφρων, ον.
Castigatore; *add.* σωφρονιστής, οῦ (ὁ).
Castigatorla; **Castigazione**; *s. f.* V. Castigo.
Castiglione; *s. m.* V. Castellotto.
Castigo; *s. m.* ζημία, ας (ἡ)· κόλασις, σεως (ἡ)· τιμωρία, ας (ἡ)· σωφρονισμός, οῦ (ὁ)· σωφρόνισις, σεως (ἡ).
Castimonia; *s. f.* e
Castità; *s. f.* ἁγνεία, ας (ἡ)· ἁγνότης, ητος (ἡ)· καθαρότης, ητος (ἡ)· σωφροσύνη, ης (ἡ). -2. Che serba castità; ἁγνευτικός, ή, όν. -3. Serbare castità; ἁγνεύω.
Casto, Agnocasto; *s. m.* ἄγνος, ου (ἡ).
Casto; *add.* ἁγνός, ή, όν· καθαρός, ά, όν. -2. Essere casto; ἁγνεύω. V. Puro. -3. Star casto; ἁγνῶς βιόω=ῶ.
Castone; *s. m.* σφενδόνη, ης (ἡ).
Castore; *s. m. Nome di una costellazione*; Διοσκοῦροι, ων (οἱ)· Κάστωρ, ορος (ὁ).
Castòre; *s. m.* V. Castoro.
Castorio, o Castoreo; *s. m.* καστόριον, ου (τό).
Castòro e Castore; *s. m.* κάστωρ, ορος (ὁ).
Castrametazione; *s. f.* στρατοπέδευσις, σεως (ἡ).

Castrare; *v. att.* εὐνουχίζω· ἐκ-τέμνω. -2. *Intaccare i marroni*; τὰ κάστανα σχίζω.
Castrataccio; *s. m. pegg.* φαυλοσπάδων, ονος, *od* οντος (ὁ).
Castrato (*agnello*); *s. m.* κριός, οῦ ἐκτετμημένος (ὁ).
Castrato; *add.* εὐνούχος, ου (ὁ)· εὐνουχίας, ου (ὁ)· εὐνουχισθείς, εῖσα, έν· σπάδων, οντος (ὁ).
Castratura; **Castrazione**; *s. f.* εὐνουχισμός, οῦ (ὁ).
Castrense; *add.* στρατιωτικός, ή, όν. -2. Peculio; τὸ τοῦ στρατοπέδου.
Castrimagìa; *s. f.* γαστριμαργία, ας (ἡ).
Castro; *s. m.* V. Castello.
Castronaccio; *s. m. pegg.* V. Castrone.
Castronaggine; *s. f.* V. Balordaggine.
Castroncello; *s. m.* e
Castroncino; *s. m. dim.* ἀρνός, οῦ ἐκτετμημένος (ὁ). -2. *Giovane stolido*; ἀνόητος, ον· μωρός, ή, όν.
Castrone; *s. m.* κριός, οῦ ἐκτετμημένος (ὁ). -2. *Uomo stolido*; μωρός, οῦ (ὁ). -3. Mal di castrone, *tosse*; βήξ, βηχός (ἡ).
Castroneria; *s. f.* V. Balordaggine.
Casuale; *add.* τυχηρός, ά, όν· συμβάς, ᾶσα, άν· αὐτόματος, ον.
Casualmente; *avv.* τυχηρῶς· συμβεβηκότως.
Casuccia e **Casuzza**; *s. f. dim.* δωμάτιον, ου (τό)· οἰκίδιον, ου (τό).
Casucciaccia; *s. f. pegg.* κακὸν δωμάτιον, ου (τό).
Casuccina; *s. f. dim.* οἰκίσκη, ης (ἡ)· οἰκίσκος, ου (ὁ).
Casuista; *s. m.* V. Casista.
Casupola; *s. f.* V. Casipola.
Casuro; *add. Che è per cadere*; πεσούμενος, η, ον.
Catacasmo; *s. m.* κατάχασμα, ατος (τό).
Cataclismo; *s. m.* κατάκλυσις, σεως (ἡ)· κατάκλυσμα, ατος (τό)· κατακλυσμός, οῦ (ὁ).
Casuzza; *s. f.* V. Casuccia.
Catacomba; *s. f.* κοιμητήριον, ου (τό)· Θῆκαι, ῶν (αἱ)· ὑπόγειον, ου (τό).
Catacresi; *s. f. Figura rettorica*; κατάχρησις, σεως (ἡ).
Catacumba; *s. f.* V. Catacomba.
Catacumeno; *s. m.* V. Catecumeno.
Catadupa; *s. f.* καταῤῥάκτης, ου (ὁ).
Catafalco; *s. m.* V. πῆγμα, ατος (τό)· ἐπιτάφιον, ου (τό).
Catafascio (A); *avv.* ἀτάκτως.
Catafratta; *s. f.* καταφράκτη, ης (ἡ).
Catafratto; *s. m.* καταφράκτος, ου (ὁ).
Catalessi; **Catalessia**; *s. f.* κατάληψις, εως (ἡ).
Catalettico; *add.* καταληπτικός, ή, όν.
Cataletto; *s. m.* φέρετρον, ου (τό).
Catalogo; *s. m.* κατάλογος, ου (ὁ).
Catapecchia; *s. f.* V. Casolare.
Cataplasma; *s. m.* κατάπλασμα, ατος (τό). -2. Di cera; κηρωτομάλαγμα, ατος (τό).
Catapulta; *s. f.* καταπέλτης, ου (ὁ).
Catapuzia e **Catapuzza**; *s. f. T. bot.* λαθυρίς, ίδος (ἡ).
Cataratta; *s. f.* V. Cateratta.
Catarrale; *add.* καταῤῥοϊτικός, ή, όν.
Catarro; *s. m.* κατάῤῥοος=ους, όου=οῦ (ὁ). -2. Pur-

Digitized by Google

gare il catarro; ἀπο-φλεγματίζω. -3. Che purga il catarro; ἀποφλεγματικός, ή, όν. -4. Sgombramento del catarro; ἀποφλεγματισμός, οῦ (ὁ). -5. Senza catarro; ἀφλέγματος, ον.

Catarronaccio; *s. m. pegg.* κακὸς κατάῤῥοος=ους, όου=οῦ (ὁ).

Catarrone; *s. m. accr.* πολὺς κατάῤῥοος=ους, όου=οῦ (ὁ).

Catarroso; *add.* φλεγματώδης, ες.

Catartico; *add.* καθαρτικός, ή, όν.

Catarzo; *s. m.* σηριὸν κάθαρμα, ατος (τό).

Catasta; *s. f.* συναθροισμός, οῦ (ὁ)· συμφόρημα, ατος (τό). -2. Catasta di legna; σωρὸς ξύλινος, ου (ὁ). -3. *Rogo;* πύρα, ας (ἡ)·

Catastaltico; *add.* κατασταλτικός, ή, όν.

Catastasi *s. f.* κατάστασις, σεως (ἡ).

Catastare; *v. att.* V. Accatastare.

Catasto; *s. m.* τίμημα, ατος (τό).

Catastrofe; *s. f.* καταστροφή, ῆς (ἡ).

Catauno; *add.* V. Ciascuno.

Catechismo; *s. m.* κατηχισμός, οῦ (ὁ)· κατήχησις, σεως (ἡ).

Catechista; *s. m.* κατηχητής, οῦ (ὁ).

Catechistico; *add.* κατηχίζων, ουσα, ον.

Catechizzare; *v. att.* κατηχίζω· κατηχέω=ῶ.

Catecismo; *s. m.* V. Catechismo.

Catecumeno; **Catecumino**; *add.* κατηχούμενος, η, ον.

Catedra; *s. f.* V. Cattedra.

Categoria; *s. f.* κατηγορία, ας (ἡ).

Categorico; *add.* κατηγορικός, ή, όν.

Catellino; **Catello**; *s. m. dim.* κυνίσκος, ου (ὁ)· σκύλαξ, ακος (ὁ)· σκυλάκιον, ου (τό).

Catellon Catellone; *avv.* κατὰ πόδας.

Catena; *s. f.* σειρά, ᾶς (ἡ)· σειρή, ῆς (ἡ)· ἅλυσις, σεως (ἡ)· δέσμα, ατος (τό)· δεσμός, οῦ (ὁ). -2. *Collana;* ἅλυσιον, ου (τό)· στρεπτός, οῦ (ὁ). -3. *Nodo del collo;* σφόνδυλος, ου (ὁ). -4. Legato con molte catene; πολύδεσμος, ον. -5. Stringere con catene; σιδηροδετέω=ῶ. -6. Stretto con catene; σιδηρόδετος, ον.

Catenaccio; *s. m.* μόχλιον, ου (τό)· μοχλίς, ίδος (ἡ). μοχλίσκος, ου (ὁ)· μάνδαλος, ου (ὁ). -2. Chiudere col catenaccio; μανδαλόω=ῶ· μοχλόω=ῶ· βαλανόω=ῶ. -3. Chiuso col catenaccio; μανδαλωτός, ή, όν. -4. Provvisto di catenaccio; βαλανωτός, ή, όν.

Catenare; *v. att.* V. Incatenare.

Catenella; **Catenina**; **Catenuzza**; *s. f. dim.* ἁλυσίδιον, ου (τό)· σειρήδιον, ου (τό).

Cateratta e Caterattola; *s. f.* καταράκτης, ου (ὁ). -2. *Malattia degli occhi;* γλαύκωμα, ατος (τό). -3. Aver la cateratta; ἀπο-γλαυκόομαι=οῦμαι. -4. Produrre la cateratta; γλαυκόω=ῶ· ἀπογλαυκόω=ῶ.

Catere; *s. m.* V. Urna.

Caterva; *s. m.* εἴλη, ης (ἡ)· ἴλη, ης (ἡ). σωρός, οῦ (ὁ)· σπεῖρα, ας (ἡ)· στῖφος, εος=ους (τό).

Catinaio; *s. m.* τρυβλοποιός, όν· τρυβλιοπώλης, ου (ὁ).

Catinella; *s. f.* χειρόνιπτρον, ου (τό).

Catinelletta; **Catinellina**; **Catinelluzza**; *s. f. dim.* μικρὸν χειρόνιπτρον, ου (τό).

Catinetto; **Catino**; **Catinuzzo**; *s. m.* τρύβλιον, ου (τό)· λεχάνη, ης (ἡ).

Catollo; *s. m.* V. Pezzo.

Catorcio e Catorchio; *s. m. Chiavistello;* μοχλίον, ου (τό).

Catottrica; *s. f.* κατοπτρική, ῆς (ἡ).

Catrafosso; *s. m.* ἀπόχρημνον, ου (τό).

Catragimoro; *s. m.* V. Capogirlo.

Catrame; *s. m.* ῥητινή, ῆς (ἡ).

Catriosso; *s. m. Ossatura del cassero de'polli;* ὀρνίθων σκελετόν, οῦ (τό).

Cattabriga; *s. m.* V. Accattabriga.

Cattare; *v. att.* V. Procacciare.

Cattedra; *s. f.* καθέδρα, ας (ἡ)· θρόνος, ου (ὁ).

Cattedrante; **Cattedratico**; *s. m.* διδάσκαλος, ου (ὁ).

Cattivaccio; *add. pegg.* πανοῦργος, ον· πονηρός, ά, όν.

Cattivaggio; *s. m.* V. Cattività, Prigionia.

Cattivamente; *avv.* ἀδίκως· πονηρῶς.

Cattivanza; *s. f.* V. Cattività. -2. *Ribalderia;* πονηρία, ας (ἡ).

Cattivare; *v. att.* αἰχμαλωτίζω· δουλόω=ῶ· δουλαγωγέω=ῶ. -2. *Cattivarsi la benevolenza;* εὐνοίας θηρεύω.

Cattiveggiare; *v. intr.* δυσθυμέω=ῶ. -2. *Tener cattiva vita;* ἀνειμένως ζάω=ῶ.

Cattivellaccio; **Cattivellino**; **Cattivello**; **Cattivelluccio**; *add. dim.* ἄθλιος, α, ον. πονηρός, ά, όν.

Cattiveria; *s. f. Malvagità* e

Cattivezza; *s. f.* πονηρία, ας (ἡ). -2. Che ha stolta cattiveria; μωροκακοήθης, ες· μωρόκακος, ον.

Cattivire; *v. att. Render cattivo;* κακόω=ῶ.

Cattività; *s. f.* αἰχμαλωσία, ας (ἡ). -2. *Ribalderia;* πονηρία, ας (ἡ). -3. *Viltà;* ῥαθυμία, ας (ἡ)· ἀπειρία, ας (ἡ).

Cattivo; *add. Prigioniero;* αἰχμάλωτος, ον. -2. *Miserabile;* ἄθλιος, α, ον. -3. *Vile;* φαῦλος, η, ον. -4. *Malvagio;* κακός, ή, όν· πονηρός, ά, όν. -5. *Sozzo;* αἰσχρός, ά, όν. -6. Assai cattivo; πολυμόχθηρος, ον. -7. Dir cattivo; δυστυχέω=ῶ. -8. Essere deliberatamente cattivo; ἐθελοκακέω=ῶ.

Cattivuzzo; *add. dim.* V. Cattivello.

Catto; *add. Fatto prigione;* V. Cattivo.

Cattolicamente; *avv.* καθολικῶς.

Cattolico; *add.* καθολικός, ή, όν.

Cattura; *s. f.* ἅλωσις, σεως (ἡ).

Catturare; *v. att.* ἁλίσκω.

Catulo; *s. m. dim.* V. Catello.

Catuno; *add.* V. Ciascuno.

Caudato; *add.* κέρκον ἔχων, ουσα, ον·

Caudice; *s. m.* στέλεχος, εος=ους (τό).

Caudo; *s. m.* V. Caldo.

Caulo; *s. m.* V. Cavolo.

Cauro; *s. m.* V. Coro.

Causa; *s. f.* αἰτία, ας (ἡ)· ἀρχή, ῆς (ἡ). -2. Lite; ὑπόθεσις, σεως (ἡ)· δίκη, ης (ἡ)· πρᾶγμα, ατος (τό). -3. Dire, ricercare la causa; αἰτιολογέω=ῶ. -4. Dare causa; ἐξουσίαν δίδωμι.

Causale; *add.* αἰτιώδης, ες· αἰτιατικός, ή, όν.

Causalmente; *avv.* αἰτιατικῶς.

Causare; *v. att.* V. Cagionare.

Causativo; *add.* αἰτιατικός, ή, όν.

Causidico; *s. m.* συνήγορος, ου (ὁ)·

Causone; *s. m. Febbre;* καῦσος, ου (ἡ).

Digitized by Google

Caustico; *add.* καυστικός, ή, όν.
Cautamente; *avv.* εὐλαβῶς.
Cautela; *s. f.* εὐλαβεία, ας (ἡ). -2. Sicurezza, difesa; ἀσφάλεια, ας (ἡ). -3. Dare, fare cautela; ἀσφάλειαν δίδωμι· ἐγγυάομαι-ῶμαι.
Cautelare; *v. att.* ἀσφαλίζω. -2. Cautelarsi; εὐλαβέομαι-οῦμαι· φυλάττομαι.
Cautelatamente; *avv.* εὐλαβῶς.
Cauteloso; *add.* εὐλαβής, ές· περυλαγμένος, η, ον.
Cauterio; *s. m.* καυτήριον, ου (τό).
Cauterizzare; *v. att.* καυτηριάζω.
Cautero; *s. m.* V. Cauterio.
Cautezza; *s. f.* V. Cautela.
Cauto; *add.* φρόνιμος, η, ον· εὐλαβής, ές· προνοητικός, ή, όν. -2. Far cauto, *assicurare*; ἐγγυάω-ῶ.
Cauzione; *s. f.* V. Cautela.
Cava; *s. f.* βόθρος, ου (ὁ)· βόθυνος, ου (ὁ)· τάφρος, ου (ἡ)· τάφρευμα, ατος (τό). -2. Camera sotterranea; ὑπόγειον, ου (τό). -3. Di metalli; μεταλλεία, ας (ἡ)· μέταλλον, ου (τό).
Cavadenti; *s. m.* ὀδοντagωγός, οῦ (ὁ)· τῶν ὀδόντων ἰατρός, οῦ (ὁ).
Cavagno; *s. m.* V. Cesta, Paniere.
Cavalcabile; *add.* ἱππάσιμος, ου (ὁ).
Cavalcamento; *s. m.* ἵππευσις, σεως (ἡ)· ἱππεία, ας (ἡ)· ἱππασία, ας (ἡ)· ἵππασμα, ατος (τό).
Cavalcante; *add.* ἱπποβάτης, ου (ὁ)· ἱπποβήτης, ου (ὁ).
Cavalcare; *v. att. e int.* ἱππεύω· ἱππάζομαι. -2. Saccheggiare; πορθέω-ῶ. -3. Signoreggiare; δυναστεύω. -4. Mal pratico nel cavalcare; ἄφιππος, ον. -5. Pratico nel cavalcare; ἱππευτήρ, ῆρος (ὁ)· ἱππευτής, οῦ (ὁ). -6. Dato al cavalcare; ἱππαστικός, ή, όν. -7. Atto ad essere cavalcato; ἱππαστός, ή, όν.
Cavalcata; *s. f.* ἱππικόν, οῦ (τό)· ἵππασμα, ατος (τό). -2. Azione militare; ἱππέων ἐπιδρομή, ῆς (ἡ). -3. L'atto del cavalcare; ἵππευσις, σεως (ἡ)· ἱππεία, ας (ἡ). -4. Far cavalcata; καθ-ιππεύω.
Cavalcatoio; *s. m.* ἀνάβαθρον, ου (τό).
Cavalcatore; *s. m.* ἱππαστήρ, ῆρος (ὁ)· ἱππαστής, οῦ (ὁ). -2. Maestro dell'arte del cavalcare; ἱπποκόμος, ου (ὁ). -3. Soldato a cavallo; ἱππεύς, έως (ὁ).
Cavalcatura; *s. f.* ἵππος, ου (ὁ).
Cavalcheresco; *add.* V. Cavalleresco.
Cavalciare; *v. intr.* ἐφ-ιππάζομαι.
Cavalcione e Cavalcioni; *modo avv.* ἐπὶ ὤμων· ἱππαστί· ἱππηδόν.
Cavaleggiere e Cavaleggiero; *s. m.* ἀφίμαχος, ου (ὁ).
Cavalerato; *s. m.* V. Cavalierato.
Cavaleressa; Cavaliera; } *s. f.* οἰκοδέσποινα, ης (ἡ).
Cavalierato; *s. m.* ἱππάς, άδος (ὁ).
Cavaliere; Cavalieri; } *s. m.* e
Cavaliero; *s. m.* ἱπποβάτης, ου (ὁ)· ἱπποβήτης, ου (ὁ)· ἱππεύς, έως (ὁ)· ἱππάστης, ου (ὁ). -2. Soldato a cavallo; ἱππεύς, έως (ὁ). -3. Soldato in generale; στρατιώτης, ου (ὁ). -4. *Eminenza di terreno*; ἐξόχη, ης (ἡ). -B. A cavaliere; ὑπέρ. -5. *In significato di nobiltà*; ἱππικός, οῦ (ὁ). -6. Abito dei cavalieri; στολὴ ἱππάς, άδος (ἡ).
Cavalierotto; *s. m.* ἀρχικός, οῦ (ὁ).
Cavalla; *s. f.* ἵππος, ου (ἡ).
Cavallaccio; *s. m. pegg.* φαῦλος ἵππος, ου (ὁ).
Cavallaio; *s. m.* φιλίππος, ου (ὁ).
Cavallare; *v. att.* V. Cavalcare.
Cavallaro; *s. m.* ἱπποφορβός, οῦ (ὁ). -2. Corriere; γραμματοφόρος, ου (ὁ).
Cavallata; *s. f.* ἱππικόν, οῦ (τό)· ἵππασμα, ατος (τό).
Cavalleggiere e Cavalleggiero; *s. m.* V. Cavaleggiere.
Cavallereccio; *add.* ἱππικός, ή, όν.
Cavallerescamente; *avv.* εὐγενῶς.
Cavalleresco; *add.* ἱππικός, ή, όν. -2. Nobile; εὐγενής, ές.
Cavalleressa; *s. f.* V. Cavaleressa.
Cavalleria; *s. f.* ἱππικόν, οὐ (τό). -2. Guerra, o Milizia *assol.*; στρατεία, ας (ἡ)· πόλεμος, ου (ὁ). -3. Dignità; ἱππικὸν ἀξίωμα, ατος (τό). -4. Non addatto per la cavalleria; ἄφιππος, ον. -5. Comandare la cavalleria; ἱππαρχέω-ῶ. -6. Comandante della cavalleria; ἵππαρχος, ου (ὁ)· ἱππάρχης, ου (ὁ). -7. Combattimento di cavalleria; ἱππομαχία, ας (ἡ). -8. Comodo per la cavalleria; ἱππάσιμος, ον. -9. Idoneo alla cavalleria; ἱππαστικός, ή, όν. -10. Condottiero di cavalleria; ἱππιάναξ, ακτος (ὁ). -11. Vincere per mezzo della cavalleria; ἱππoκρατέω-ῶ. -12. Vittoria per la cavalleria; ἱππoκρατία, ας (ἡ).
Cavallerizza; *s. f.* ἱππεία, ας (ἡ)· ἱππική, ῆς (ἡ). -2. *Luogo destinato all'esercizio del cavalcare*; ἱππόδρομος, ου (ὁ).
Cavallerizzo; *s. m.* ἱππoκόμος, ου (ὁ).
Cavalletta; *s. f.* ἀκρίς, ίδος (ἡ). -2. Inganno; πανουργία, ας (ἡ). -3. Fare una cavalletta ad uno; πανουργῶς ἐξ-απατάω-ῶ. -4. Che mangia cavallette; ἀκριδοφάγος, ον. -5. Rete per prendere cavallette; ἀκριδοθήρα, ας (ἡ).
Cavalletto; *s. m.* ἱππάριον, ου (τό). -2. *Strumento per sostener pesi*; καβάλλης μηχανικός, οῦ (ὁ). -3. *Specie di tormento*; ἱππίσκος, ου (ὁ).
Cavallierato; *s. m.* V. Cavalierato.
Cavalliere; *s. m.* V. Cavaliere.
Cavallina; *s. f. dim.* ἱππάριον, ου (τό). -2. Cercar la cavallina; ἀσελγαίνω· ἀσελγέω-ῶ.
Cavallino; *s. m. dim.* ἱππίδιον, ου (τό).
Cavallino; *add.* ἵππειος, α, ον.
Cavallo; *s. m.* ἵππος, ου (ὁ). -2. Da soma, da basto; καβάλλης, ου (ὁ). -3. Cavallo selvatico; ἵππαγρος, ου (ὁ). -4. Cavallo di bocca dura; ἵππος στομίας, ου (ὁ). -5. *Onda del mare, dei fiumi agitati*; τρικυμία, ας (ἡ). -6. *Massa di rena che si aduna sullo sboccare dei fiumi nel mare*; ψάμμου σωρός, οῦ (ὁ). -7. Soldato a cavallo; ἱππεύς, έως (ὁ). -8. Cavallo marino; ἱππoπόταμος, ου (ὁ)· ἱππόκαμπος, ου (ὁ). -9. Di cavallo; ἱππικός, ή, όν. -10. Allevare, alimentare cavalli; ἱππoτροφέω-ῶ. -11. Che alleva cavalli; ἱπποφορβεύς, έως (ὁ)· ἱπποφορβός, οῦ (ὁ). -12. L'allevare cavalli; ἱπποφορβία, ας (ἡ). -13. Luogo dove si allevano cavalli; ἱπποφόρβιον, ου (τό). -14. Allevare cavalli da carro; ἁρματοτροφέω-ῶ. -15. Andare a cavallo; ἱππεύω. -16. Atto ad andarvi con cavalli; ἱππήλατος, ον. -17. Andarsene, fuggirsene a cavallo; ἀφ-ιππάζομαι. -18. Che si avvanza, procede a cavallo; ἱππoβάμων, ον. -19. Combattere a cavallo; ἱππoμαχέω-ῶ. -20. Combattimento a cavallo; ἱππαι-

Digitized by Google

χμία, ας (ἡ)· ἱππομαχία, ας (ἡ). -21. Che combatte a cavallo; ἵππαιχμος, ον· ἱππομάχος, ον. -22. Comprare cavalli; ἱππωνέω=ῶ. -23. Compra di cavalli; ἱππωνεία, ας (ἡ). -24. Corsa di cavalli; ἱπποδρομία, ας (ἡ). -25. Appartenente alla corsa dei cavalli; ἱπποδρομικός, ή, όν· ἱπποδρόμιος, ον. -26. Luogo dove si fa la corsa dei cavalli; ἱππόδρομος, ου (ὁ). -27. Chi ha cura dei cavalli; ἱπποβοσκός, οῦ (ὁ). -28. Desiderio di cavalli; ἵππερος, ου (ὁ). -29. Domatore di cavalli; ἱπποδαμαστής, οῦ (ὁ)· ἱππόδαμος, ου (ὁ). -30. Amante dei cavalli; φίλιππος, ον, ἱππεραστής, οῦ (ὁ). -31. Che ha forma di cavallo; ἱππομόρφος, ον. -32. Guardiano di cavalli; ἱππίτας, ου (ὁ). -33. Guidar cavalli; ἱππάζομαι· ἱππηλατέω=ῶ. -34. Che guida, conduce cavalli; ἱππαγωγός, ὁν· ἱππεύς, έως (ὁ)· ἱππηγέτης, ου (ὁ)· ἱππονώμης, ου (ὁ)· ἱππόνωμας, ου (ὁ)· ἱππελάτειρα, ας (ἡ)· ἱππελατήρ, ῆρος (ὁ)· ἱππηλάτης, ου (ὁ). -35. Intelligente di cavalli, ἱππογνώμων, ον· ἱππόμητις, ιδος (ὁ, ἡ). -36. Che ha lingua di cavallo; ἱππόγλωσσος, ον. -37. Mandriano di cavalli; ἱπποβουκόλος, ου (ὁ)· ἱππονομεύς, έως (ὁ). -38. Che ben maneggia cavalli; αἰολόπωλος, ον. -39. Mangiato da cavalli; ἱππόβρωτος, ον. -40. Mantenere cavalli; ἱπποτροφέω=ῶ· ἱπποκομέω=ῶ. -41. Luogo in cui si mantengono cavalli; ἱπποτροφεῖον, ου (τό)· ἱπποφόρβιον, ου (τό). -42. Appartenente al mantenimento dei cavalli; ἱπποτροφικός, ή, όν. -43. Che mantiene cavalli; ἱπποτρόφιος, ον. -44. A modo di cavallo; ἱππηδόν. -45. Che ha molti cavalli; πολύϊππος, ον. -46. Nutritore di cavalli; ἱπποβότος, ον· ἱπποβότης, ου (ὁ). -47. Che ha cavalli neri; μελάνιππος, ον. -48. Che odia i cavalli; μίσιππος, ον. -49. Pascolare cavalli; ἱπποβοσκέω=ῶ. -50. Che pascola cavalli; ἱπποννόμος, ον. -51. Posta di cavalli; ἱππών, ῶνος (ὁ). -52. Che punge i cavalli; ἱππόκεντωρ, ορος (ὁ). -53. Render cavallo; ἱππόω=ῶ. -54. Riposo, stazione di cavalli; ἱππόστασία, ας (ἡ)· ἱππόστασιον, ου (τό)· ἱππόστασις, σεως (ἡ). -55. Sacrificar cavalli; ἱποθυτέω=ῶ. -56. Simile a cavallo; ἱππώδης, ες. -57. Con un solo cavallo; μόνιππος, ον. -58. Stalla per cavalli; ἱππών, ῶνος (ὁ). -59. Stare a cavallo; ἱππεύω. -60. Che fa la strada a cavallo; ἱππόκελευθος, ον. -61. Tirato da un sol cavallo; μονόπωλος, ον. -62. Uscire a cavallo contro il nemico; ἀντ-εξ-ιππεύω. -63. A caval donato non si guarda in bocca; δῶρον δ' ὁ, τι δῶτις ἐπαίνει. -64. Conoscere i cavalli alle selle; ἡ κέρκος τῇ ἀλώπεκι μαρτυρεῖ. -65. Il fatto dei cavalli non sta nella groppiera; ἀπατηλὸν τὸ χρῶμα. -66. Sapere quanto costa il cavallo di alcuno; ἀγχίνοιάν τινος οἶδα. -67. Tristo a quel cavallo che tira contro lo sprone; σκληρὸν πρὸς κέντρα λακτίζειν. -68. Da cavallo; ἱππόθεν.

Cavallone; *s. m. accr.* *uίγας, ἵππος, ου (ὁ).* -2. *Gonfiamento delle acque;* τρικυμία, ας (ἡ).

Cavalluccio; *s. m. pegg.* ἱππάριον, ου (τό)· φαῦλος ἵππος, ου (ὁ). -2. Portare a cavalluccio; βαστάζω.

Cavalocchio; *s. m. Insetto simile alla vespa;* σφήξ, κός (ἡ). -2. *Chi riscuote i crediti altrui;* εἰσπράκτωρ, ορος (ὁ).

Cavamacchie; *s. m.* πλυνεύς, έως (ὁ).

Cavamento; *s. m.* V. Cavatura.

Cavare; *v. att.* κατα-σκάπτω. -2. *Trar con forza dal suo luogo una cosa;* ἐξ-ερύω. -3. Eccettuare; ἐξ-αιρέω=ῶ. -4. Alcuno di pan duro; σιτέω=ῶ. -5. *Di scherma;* κατα-βάλλω. -6. Buon viso; εὐτυχῶς συμ-βαίνω. -7. Mal viso; κακῶς συμ-βαίνω. -8. La brucciata *o* la castagna dal fuoco colla zampa altrui; δια-πράττομαί τι ἄλλου κινδυνεύοντος. -9. Dal capo una cosa ad uno; δόξαν ἐξ-αιρέω=ῶ. -10. Fuori una chiacchierata, una ciarla; δια-σπείρω λόγον. -11. Il corpo di grinze; κραιπαλίζω. -12. Il cuore, *o* l'anima; πολὺ ἀρέσκω. -B'. *Danneggiare;* ἐπηρεάζω. -13. Uno di cervello; παρ-ενοχλέω=ῶ. -14. Cavarsi dal capo una cosa; ἐπι-νοέω=ῶ. -15. Uno dal fango; ὑπ-εξ-αιρέω=ῶ. -16. Uno d'un gran fondo; ἀπὸ μεγάλης ζημίας ἀπαλλάττω. -17. La fame, la sete, il sonno, *ecc.*; πεῖναν, δίψαν, ὕπνον ἀνα-πληρόω=ῶ. -18. Le mani di una cosa; ἐπι-τίθημι τὸν κολοφῶνα. -19. L'olio di Romagna; ἐξ-αιρέω=ῶ. -20. La maschera dal viso; ἐν φανερῷ γίγνομαι. -21. Una cosa dagli occhi; δυσχερῶς ἀπο-πέμπω. -22. Cavami d'oggi e mettimi domani; τὸ μέλλον μὴ ζητέω=ῶ. -23. Sangue; φλεβοτομέω=ῶ. -24. Sangue dalla rapa; ὄνου πόλον ζητέω=ῶ. -25. Il sottile dal sottile; φείδομαι. -26. Cavare a vicenda; ἀντ-εκ-κόπτω.

Cavata; *s. f.* ὄρυγμα, ατος (τό). -2. Di Sangue; φλεβοτομία, ας (ἡ).

Cavato; *s. m.* V. Cavità.

Cavato; *add.* ἐξαχθείς, εῖσα, έν. -2. Cavo; κοιλωθείς, εῖσα, έν· κοῖλος, η, ον.

Cavatore; *add.* ἐξορυκτής, οῦ (ὁ).

Cavatura; **Cavazione**; *s. f.* ὄρυγμα, ατος (τό).

Cavello; *s. m.* V. Capello.

Caverella; *s. f. dim.* ὀρυγμάτιον, ου (τό).

Caverna; *s. f.* ἄντρον, ου (τό)· χηράμος, οῦ (ὁ)· χηράμων, ονος (ὁ). -2. Cavità; χοίλωμα, ατος (τό). -3. Che ama vivere nelle caverne; ἀντροχαρής, ές. -4. Che vive nelle caverne; ἀντροδίαιτος, ον· ἀντριάς, άδος (ἡ). -5. Nato nelle caverne; ἀντρογενής, ές. -6. Dalla caverna; ἀντρόθε.

Cavernella; **Cavernetta**; *s. f. dim.* χηραμύς, ύδος (ἡ)· χηραμίς, ίδος (ἡ).

Cavernoso; *add.* ἀντρώδης, ες.

Cavernuzza; *s. f. dim.* V. Cavernella.

Caverozzola; *s. f.* βόθριον, ου (τό).

Cavezza; *s. f.* κημός, οῦ (ὁ)· ἱππόδεσμα, ατος (τό)· φορβιά, ᾶς (ἡ). -2. Rompere, *o* strappare la cavezza; ἀχάλινος γίνομαι. -3. Levar la cavezza; ἀν-ίημι. -4. Capestro; παγίς, ίδος (ἡ). -5. Metter la cavezza ad uno; ἄγχω· περι-βάλλω τῇ φορβιᾷ.

Cavezzina; *s. f. Redine;* ἡνία, ας (ἡ).

Cavezzone; *s. m.* κημός, οῦ (ὁ).

Caviale; *s. m.* γάρον, ου (τό)· γάρος, ου (ὁ).

Cavicchia; **Cavicchio**; *s. f.* *s. m.* σφήν, νός (ὁ).

Cavicciule; **Cavicciulo**; *s. m.* V. Capestro.

Caviglia; *s. f.* πάσσαλος, ου (ὁ).

Caviglietta; *s. f. dim.* πασσάλιον, ου (τό)· παττάλισκος, ου (ὁ).

Caviglio; *s. m.* V. Caviglia.

Caviglione; *s. m.* μαρσύπιον, ου (τό).

Cavigliuolo; *s. m. dim.* μικρὸς σφήν, νός (ὁ).

Cavillare; *v. att. e intr.* σοφίζομαι· σοφιστεύω -2. Che non cavilla; ἀσόφιστος, ον.

Digitized by Google

Cavillatore; *add.* συκοφάντης, ου (ὁ)· σοφιστής, οῦ (ὁ).
Cavillazione; Cavillità; *s. f.* e
Cavillo; *s. m.* σόρισμα, ατος (τό)· ἀπάτη, ης (ἡ)· παρεγχείρησις, σεως (ἡ). -2. Usar cavilli contro; ἀντι-σοφίζομαι.
Cavillosamente; *avv.* ἀπατηλῶς· σοφιστικῶς.
Cavilloso; *add.* σοφιστικός, ή, όν.
Cavità; *s. f.* κοίλωμα, ατος (τό)· κύμβη, ης (ἡ)· σηράγγιον, ου (τό). -2. Simile a cavità; σηραγγώδης, ες. -3. Con molte cavità; πολυκοίλιος, ον· πολύκενος, ον. -4. Senza cavità; ἀκοίλιος, ον.
Cavo; *s. m.* κοίλωμα, ατος (τό). -2. *Le funi delle navi*; κάλως, ω (ἡ). -3. Promontorio; ἄκρα, ας (ἡ).
Cavo; *add. Concavo*; κοῖλος, η, ον. -2. Non cavo; ἀκοίλιος, ον. -3. Internamente cavo; ἔγκοιλος, ον. -4. Affatto cavo; διάκοιλος, ον. -5. Rendere cavo; κοιλόω-ῶ.
Cavolino; *s. m. dim.* κραμβίδιον, ου (τό)· κραμβίον, ου (τό).
Cavolo; *s. m.* κραμβή, ῆς (ἡ). -2. Portar il cavolo a legnaia; γλαῦξ εἰς Ἀθήνας. -3. Stimar uno quanto il cavolo a merenda; περὶ οὐδενός ποιέομαι-οῦμαι. -4. Cavolo bianco; λευκοκράμβη, ης (ἡ).
Cavretto; *s. m.* V. Capretto.
Cavrio; *s. m.* V. Capriolo.
Cavriola e Cavriuola; *s. f.* σκιρτοποδισμός, οῦ (ὁ).
Cavriuolo; *s. m.* V. Capriolo.
Cazioso; *add.* V. Capzioso.
Cazzabagliore; *s. m.* σκότομα, ατος (τό).
Cazzare; *v. att.* ἐφ-είλκω.
Cazzatello; *s. m.* ἀνθρωπίσκος, ου (ὁ).
Cazzica; *inter.* βαβαί! φεῦ!
Cazzottare; *v. att.* πύξ τινα παίω.
Cazzotto; *s. m.* πυγμή, ῆς (ἡ).
Cazzuola; *s. f.* τρυβλίον, ου (τό)· ὑπαγωγεύς, έως (ὁ).
Cecaggine; *s. f.* V. Cecità.
Cecare; *v. att. Accecare*; ἐκ-τυφλόω-ῶ.
Cecco; *s. m.* V. Cesso.
Cece; *s. m.* ἐρέβινθος, ου (ὁ). -2. Egli è un bel cece; *iron.* καλὸν εἶδος. -3. Egli è cece da far questo; πανοῦργος, ου (ὁ). -4. Aver cotto il culo nei ceci rossi; πολλῶν πανηγυρέων.
Cechezza; Cechità; Cecità; *s. f.* τυφλότης, ητος (ἡ)· τύφλωσις, σεως (ἡ).
Cedente; *add.* εἴκων, ουσα, ον· εὐπειθής, ές.
Cedenza; *s. f.* ὑποχώρησις, σεως (ἡ).
Cedere; *v. intr.* ὑπο-χωρέω-ῶ· εἴκω· ὑπ-είκω. -2. Concedere, rinunziare; συγ-χωρέω-ῶ. -3. Che non cede; ἀνύπειατος, ον.
Cederno; *s. m.* V. Cedro.
Cedevole; *add.* καμπτός, ή, όν· εἰκαμπής, ές· μαλακός, ή, όν.
Cedevolezza; *s. f.* V. Pieghevolezza.
Cedizione; *s. f.* V. Cessione.
Cedobonis; *s. m. Cessione di tutti i beni in favore dei creditori*; ἐκδοσία, ας (ἡ).
Cedola; *s. f. Scritta privata che obbliga*; συγγραφή, ῆς (ἡ). -2. Polizza; σχίδη, ης (ἡ).
Cedolone; *s. m. accr.* μεγάλη συγγραφή, ῆς (ἡ).
Cedornella, Cedronella; *s. f.* V. Citraggine.
Cedrangola; *s. f.* μηδική, ῆς (ἡ).
Cedrangolo; *s. m.* V. Cetrangolo.

Cedrato; *s. m.* κιτρία, ας (ἡ). -2. Il frutto; κίτρον, ου (τό).
Cedrato; *add.* κίτρινος, η, ον.
Cedrida; *s. f.* κεδρίς, ίδος (ἡ).
Cedrino; *add.* κέδρινος, η, ον. -2. Pece cedrina; κεδρία, ας (ἡ),
Cedriuolo; *s. m.* σίκυος, ου (ὁ).
Cedro; *s. m.* κέδρος, ου (ἡ). -2. Il frutto; κεδρίς, ίδος (ἡ). -3. Luogo piantato di cedri; κεδρών, ῶνος (ὁ).
Cedroncella; Cedronella; *s. f.* μελισσόφυλλον, ου (τό).
Ceduo; *add.* τομαῖος, α, ον· τμητός, ή, όν.
Cefalalgia; *s. f.* κεφαλαλγία, ας (ἡ).
Cefalico; *add. Aggiunto di rimedi*; κεφαλικός, ή, όν.
Cefalo; *s. m.* κέφαλος, ου (ὁ).
Ceffare; *v. att.* V. Ciuffare.
Ceffata; *s. f.* κόλαφος, ου (ὁ).
Ceffautto, o Ceffautte; *s. m.* ἄμορφον πρόσωπον, ου (τό).
Ceffo; *s. m.* πρόσωπον, ου (τό). -2. Fare il ceffo; τὸ πρόσωπον ἀν-ασπάω-ῶ.
Ceffone; *s. m.* κόλαφος, ου (ὁ). -2. Dar ceffoni; *rubare*; κλέπτω.
Cefo; *s. m.* κῆφος, εος-ους (τό).
Cèlabro; *s. m.* V. Cervello.
Celamento; *s. m.* κρύψις, εως (ἡ)· κατάκρυψις, εως (ἡ).
Celare; *v. att. Nascondere*; κρύπτω· ἀπο-κρύπτω (τινά τι).
Celata; *s. f. Imboscata*; ἐνέδρα, ας (ἡ). -2. Elmo; κόρυς, υθος (ἡ)· λόφος, ου (ὁ).
Celatamente; *avv.* κρύβδην· κρύφα· λάθρα.
Celato; *add.* κεκρυμμένος, η, ον. -2. In celato, o di celato; κρύβδην· κρύφα· λάθρα.
Celato; *avv.* V. Celatamente. -2. Tener celato; ἀπο-κρύπτω.
Celatone; *s. m. accr.* V. Celata.
Celatura; *s. f.* V. Celamento.
Celeberrimo; *add. super.* ἐνδοξότατος, η, ον.
Celebrabile; *add.* V. Celebrevole.
Celebramento; *s. m.* V. Celebrazione.
Celebrante; *p. pres. Che celebra*; ἱερεύς, έως (ὁ).
Celebrare; *v. att. Illustrare*; ἐπι-φημίζω· δοξάζω· εὐλογέω-ῶ· μουσοποιέω-ῶ· ἐγκωμιάζω· κυδαίνω. -2. A cielo; ὑπερ-επ-αινέω-ῶ. -3. Le feste; ἄγω ἑορτήν· ἑορτάζω. -4. Dir la messa; θύω τῷ Θεῷ. -5. Celebrare a vicenda; ἀντι-κυδαίνω. -6. Celebrare col canto; μέλπω. -7. Le feste di Cibele; μητρωάζω.
Celebrato; *add.* ὀνομαστός, ή, όν· εὐώνιμος, ον. -2. V. Celebre. -3. Non celebrato; ἀθριάμβευτος, ον.
Celebratore; *s. m.* ἐγκωμιαστής, οῦ (ὁ).
Celebrazione; *s. f.* ἐπιφημισμός, οῦ (ὁ)· εὐκλεία, ας (ἡ). -2. Onore; τιμή, ῆς (ἡ).
Celebre; *add.* περιβόητος, ον· ἔνδοξος, ον· εὐκλεής, ές· εὐλογούμενος, η, ον· εὐδόκιμος, ον· ἐπιφανέστατος, η, ον· γνώριμος, ον. -2. Molto, assai celebre; πολύβοητος, ον· πολυκυδής, ές· πολύκλειτος, ον· πολυκλεής, ές· πολύφραστος, ον. -3. Non celebre; ἄγνωστος, ον.
Celebremente; *avv.* ὀνομαστῶς.
Celebrevole; *add.* ἐπαινετός, ή, όν. εὐκλεής, ές.
Celebrità; *s. f.* φήμη, ης (ἡ)· εὔκλεια, ας (ἡ)· ἐνδοξία, ας (ἡ). -2. Pompa; πομπή, ῆς (ἡ)· ἑορτή,

Digitized by Google

ῆς (ἡ)· τελετή, ῆς (ἡ). -3. Concorso; πανήγυρις, εως (ἡ).

Celebro; *s. m.* V. Cerebro.

Celeramente; *avv.* V. Celeremente.

Celere; *add.* ταχύς, εῖα, ὺ· ὀξύς, εῖα, ὺ· ἐλαφρός ά, όν. -2. Di piedi; ποδώκης, ες· ὀξύπους, ποδος, (ὁ, ἡ).

Celeremente; *avv.* ταχέως· ταχύ· ἐλαφρῶς· ὀξέως. -2. Alzarsi celeremente; ἀΐττω.

Celerità; *s. f.* τάχος, εος=ους (τό)· ταχύτης, ητος (ἡ)· ὀξύτης, ητος (ἡ).

Celeste; *add.* οὐράνιος, ον· οὐρανόεις, εσσα, εν. -2. Colore; κυάνεος, α, ον. -3. Di color celeste; οὐρανοχρώματος, ον. -4. *Nel pl.* Gli Spiriti beati; μακάριοι, ων (οἱ). -5. Che ciarla di cose celesti; οὐρανολέσχης, ες. -6. Città celeste; οὐρανόπολις, εως (ἡ).

Celestiale; Celestino; Celesto; Celestriale; Celestrino; Celestro; *add.* V. Celeste.

Celeuma; *s. m.* κέλευμα, ατος (τό)· κέλευσμα, ατος (τό).

Celia; *s. f.* παιδία, ας (ἡ)· σῶμμα, ατος (τό). -2. Far celia; ἀττείζομαι. -3. Reggere alla celia; οὐκ ὀργίζομαι περὶ σκωμμάτων.

Celiaco; *add.* κοιλιακός, ή, όν.

Celiarca; *s. m.* χιλίαρχος, ου (ὁ).

Celiare; *v. intr.* παίζω· σκώπτω.

Celiatore; *add.* ἑπράπελος, ον· γελωτοποιός, όν· γελοιαστής, οῦ (ὁ)· παίζων, ουσα, ον.

Celibato; *s. m.* ἀγαμία, ας (ἡ).

Celibe; *add. e s. c.* ἄγαμος, ον· ἀζυγής, ές· ἄνανδρος, ου (ἡ).

Celico; *add.* V. Celestiale.

Celicola e Celicolo; *add.* οὐρανοπολίτης, ου (ὁ)· οὐρανοπολίτις, ιδος (ἡ).

Celidonia; *s. f.* χελιδόνιον, ου (τό). -2. *Pietra;* χελιδόνιος λίθος, ου (ὁ).

Cella; *s. f.* ἀποθήκη, ης (ἡ). -2. Del vino; οἰνοθήκη, ης (ἡ)· ἀποθήκη, ης (ἡ). -3. Camera, *assol.*; μυχός, οῦ (ὁ); *pl.* μυχά, ῶν (τά). -4. Oratorio; ναίδιον, ου (τό). -5. *I buchi dei fiali delle pecchie;* θῆκαι, ῶν (αἱ)· γλήνη, ης (ἡ).

Cellaio; *s. m.* V. Cella. -2. *In significato di* Vinaio; V. Cantiniere.

Cellario; *s. m.* ταμεῖον, ου (τό)· ταμίον, ου (τό).

Celleraio e Cellerario; *s. m.* ταμείας, ου (ὁ)· ταμίας, ου (ὁ).

Cellese; *s. f.* V. Cella.

Celletta; *s. f. dim.* μικρὸν ταμεῖον, ου (τό)· κρυψελίς, ίδος (ἡ).

Celliere e Cellieri; *s. m.* V. Cella.

Cellina; Cellola; Cellolina; *s. f. dim.* μικρὸν ταμεῖον, ου (τό).

Celloria; *s. f.* νοῦς, νοῦ (ἡ)· σύνεσις, σεως (ἡ).

Cellula; Celluzza; *s. f. dim.* V. Celletta.

Celonaio; *s. m.* ταπητοποιός, οῦ (ὁ).

Celone; *s. m.* τάπης, ητος (ἡ)· τάπις, ιδος (ἡ)· ταπήτιον, ου (τό).

Celsitudine; *s. f.* ὑψηλότης, ητος (ἡ)· ὕψος, εος=ους (τό). -2. *Titolo;* ἐξοχη, ης (ἡ).

Celso; *add.* V. Eccelso.

Cembalo; *s. m.* κύμβαλον, ου (τό). -2. Figura da cembali; ἄκομψος, ον. -3. Andar col cembalo in colombaia; τὸ ἐμαυτοῦ ἀπόῤῥητον δια-λαλέω=ῶ. -4. Suonare il cembalo; κυμβαλίζω.

Cembanella; *s. f.* V. Cennamella.

Cembanello; *s. m.* μικρὸν κύμβαλον, ου (τό).

Cembolante; *s. c.* κυμβαλιστής, οῦ (ὁ)· κυμβαλίστρια, ας (ἡ).

Cembolo; *s. m.* V. Cembalo.

Cementare; *v. att.* τιτανόω=ῶ· κονιάω=ῶ.

Cementazione; *s. f.* τιτάνωσις, σεως (ἡ)· κονίασις, σεως (ἡ).

Cemento; *s. m.* τίτανος, ου (ὁ)· κονία, ας (ἡ).

Cemeterio; *s. m.* V. Cimiterio.

Cempennare; *v. intr.* V. Incespicare.

Cena; *s. f.* δεῖπνον, ου (τό). δόρπος, ου (ὁ)· δόρπον, ου (τό)· δόρπη, ης (ἡ)· δορπήριον, ου (τό). -2. Non accozzar la cena col desinare; μηδὲν ἀπο-δεῖδωμι. -3. Invitare uno a cena; καλέω=ῶ (τινί) ἐπὶ δεῖπνον. -4. Andare a cena dovunque; πορεύομαι ἐπὶ τὰ δεῖπνα πανταχοῦ. -5. Fare da cena, *preparare la cena;* δεῖπνον ὁπλίζω· δειπνοποιέω=ῶ. -6. Che avvanza della cena; ἀποδειπνίδιος, ον. -7. Dare, fare cena, una cena; δειπνίζω. -8. Stare a cena; δειπνέω=ῶ. -9. Tempo di cena; δόρπηστος, ου (ὁ).

Cenacolo e Cenaculo; *s. m.* ἑστιατόριον, ου (τό)· ἀπώγαιον, ου (τό)· ἀνώγεον, ου (τό)· ἀνώγειον, ω (τό)· ἀνώγεως, ω (ὁ)· δειπνητήριον, ου (τό).

Cenano; *s. m.* V. Cennamo.

Cenare; *v. intr.* δειπνέω=ῶ. -2. Che non ha cenato; ἀπόδειπνος, ον.

Cenata; *s. f.* δεῖπνον, ου (τό).

Cencerello; *s. m. dim.* Cenceria; *s. f.* Cenciaia; *s. f.* γρυτάρια, ων (τά).

Cenciaio; Cenciaiuolo; *s. m.* γρυτοπώλης, ου (ὁ).

Cencinquanta; *add. num. indecl.* ἑκατον καὶ πεντήκοντα.

Cencio; *s. m.* γρυτάρια, ων (τά)· ῥάκος, εος=ους (τό). -2. Non avere cencio di checchessia; μηδ' ἐλάχιστον. -3. Uscir di cenci; ἄμεινον πράττω. -4. Venir del cencio; μικτηρίζω.

Cencioso; *add.* ῥακώδης, ες.

Cencro; *s. m. Serpente velenoso;* κέγχρις, ιδος (ἡ).

Cenerario; *add.* τεφρός, ά, όν· σποδίος, α, ον.

Cenerata; *s. f.* κονίας σποδός, οῦ (ὁ).

Cenere; *s. c.* σποδός, οῦ (ἡ)· τέφρα, ας (ἡ)· σποδιά, ᾶς (ἡ)· σπόδιον, ου (τό). -2. Ridurre in cenere; τεφρόω=ῶ· ἀπο-τεφρόω=ῶ· σποδόω=ῶ. -3. Il ridurre in cenere; τέφρωσις, σεως (ἡ). -4. Covare, guardare la cenere; ἐσχάρα καθ-ίζομαι. -5. Che fa le veci della cenere; ἀντίσποδος, ον. -6. Convertito in cenere; αἰθαλωτός, ή, όν. -7. Coprire di cenere; σποδέω=ῶ· σποδίζω. -8. Cuocere sotto la cenere; σποδίζω. -9. Del colore della cenere; σποδιώδης, ες· σποδοειδής, ές.

Cenerella; *s. f. dim. di* Cena; δειπνάριον, ου (τό).

Cenerino; *add.* V. Cenerognolo.

Cenerognola; *s. f.* V. Celidonia.

Cenerognolo; Cenerugiolo; *add.* τεφρώδης, ες· τεφραῖος, α, ον· σποδίος, α, ον· σποδαῖος, α, ον.

Cenerume; *s. m.* σπόδιον, ου (τό).

Cenetta; Cenino; *s. f. s. m.* *dim.* V. Cenerella.

Digitized by Google

Cennamella; *s. f.* αὐλός, οῦ (ὁ)· σύριγξ, γγος (ἡ).
Cennamo; *s. m.* κίνναμον, ου (τό).
Cennare; *v. intr.* V. Accennare.
Cenno; *s. m.* νεῦμα, ατος (τό). -2. *Segno;* σημεῖον, ου (τό)· σημασία, ας (ἡ)· τεκμήριον, ου (τό). -3. Dar cenno; σημεῖον δίδωμι. -4. Far cenno; ἐπι-νεύω· προς-νεύω· σημαίνω (τί τινι). -5. Fare al cenno; ποιέω=ῶ τί κατὰ τὸ νεῦμα, τὸ θέλημά τινος. -6. Intendere a cenni; τεκμήριον ὡς ἐλάχιστον δι-αισθάνομαι. -7. Render cenno; σημεῖον ἀνα-δίδωμι· ἀπο-κρίνομαι.
Cennovanta; *add. num.* ἑκατον ἐνενήκοντα.
Ceno; *s. m.* V. Fango.
Cenobiarca; *s. m.* κοινοβιαρχής, οῦ (ὁ).
Cenobio; *s. m.* κοινοβίον, ου (τό).
Cenobita; *s. m.* κοινοβιακός, οῦ (ὁ).
Cenobitico; *add.* κοινοβιακός, ή, όν.
Cenotafio; *s. m.* κενοτάφιον, ου (τό).
Cenottanta; *add. num.* ἑκατόν ὀγδοήκοντα.
Cenquadragesimoquinto; *add.* ἑκατοστὸς καὶ τεσσαρακοστὸς πέμπτος, η, ον.
Cenquaranta; *add. num.* ἑκατὸν τεσσαράκοντα.
Cenquaranzeesimo; *add.* ἑκατοστὸς τεσσαρακοστός, ή, όν.
Cenquattordicesimo; *add.* ἑκατοστὸς τεσσαρεσκαιδέκατος, η, ον.
Cenquattordici; *add. num.* ἑκατὸν τεσσαρεσκαίδεκα.
Censalito; *add.* V. Cencioso.
Censessanta; *add. num.* ἑκατὸν ἑξήκοντα.
Censettanta; *add. num.* ἑκατὸν ἑβδομήκοντα.
Censo; *s. m.* φόρος, ου (ὁ)· τίμημα, ατος (τό). -2. Patrimonio; οὐσία, ας (ἡ)· χρήματα, ων (τά). -3. Computo della popolazione; κῆνσος, ου (ὁ). -4. Dar censo; κῆνσον δίδωμι.
Censorare; *v. att.* V. Censurare.
Censorato; *s. m.* τιμητεῖα, ας (ἡ).
Censore; *s. m.* τιμητής, οῦ (ὁ). -2. Correttore; κριτής, οῦ (ὁ). -3. Non stimato dal censore; ἀνα-ποτίμητος, ον. -4. Essere censore; τιμητεύω.
Censoria; *s. f.* V. Censura.
Censorio; *add.* τιμητικός, ή, όν.
Censuare; *v. att.* εἰσφέραν ἐπι-γράφομαι.
Censuario; *s. m. Tributario;* συντελής, ές· ὑποτελής, ές. -2. Fare, rendere censuario; ποιέω=ῶ (τινά) φόρου ὑποτελῆ. -3. Essere censuario; ὑποτελέω=ῶ.
Censura; *s. f.* τιμητεῖα, ας (ἡ)· τιμητία, ας (ἡ). -2. κρίσις σεως (ἡ).
Censurabile; *add.* τιμητέος, α, ον· τιμητός, ή, όν· μεμπτός, ή, όν.
Censurare; *v. att.* δι-ορθόω=ῶ· ἐπι-τιμάω=ῶ· μέμφομαι.
Centaura; *s. f.* V. Centauressa.
Centaurea; *s. f. T. bot.* κενταύριον, ου (τό).
Centauressa; *s. f. Femmina di centauro;* κενταυρίς, ίδος (ἡ).
Centaurico; Centauride; } *add.* κενταυρικός, ή, όν.
Centaurino; *s. m. dim.* κενταυρίσκος, ου (ὁ).
Centauro; *s. m.* κένταυρος, ου (ὁ).
Centellare; *v. att. Bere a centellini;* ἀπο-ῤῥοφέω=ῶ· γεύομαι (τινος).
Centellino; Centello; } *s. m.* ῥοφημάτιον, ου (τό)· γεῦσις, σεως (ἡ).
Centenario; *add.* ἑκατονταετής, ές· ἑκατονταούτης, ου (ὁ)· ἑκατονταοῦτις, ιδος (ἡ).
Centesimo e Centesmo; ἑκατοστός, ή, όν.
Centimano; *add.* ἑκατογχείρ, ρός (ὁ, ἡ)· ἑκατόγχειρος, ον.
Centina; *s. f.* τῆς καμάρας στήριγμα, ατος (τό).
Centinaio; *s. m.* ἑκατον· ἑκατοντάς, άδος (ἡ).
Centinare; *v. att.* καμπυλίζω.
Centinerbia; *s. f.* V. Piantaggine.
Cento; *add.* ἑκατον.
Centodecimo; *add.* ἑκατοστὸς δέκατος, η, ον.
Centodiciannovesimo; *add.* ἑκατοστὸς ἕνατος καὶ δέκατος, η, ον.
Centodiecesimo; *add.* V. Centodecimo.
Centododicesimo; *add.* ἑκατοστὸς δωδέκατος, η, ον.
Centogambe; *s. m.* σκολόπενδρα, ας (ἡ).
Centomani; *add.* ἑκατογχείρ, ρός (ὁ, ἡ).
Centomila e Centomilia; *add. num.* δεκάκις μύριοι, αι, α.
Centonchio; *s. m.* πλιτον, ου (τό).
Centone; *s. m.* κέντρων, ωνος (ὁ).
Centonodi; *s. m. indecl.* πολύγωνος, ον.
Centonovanta; *add. num.* ἑκατον ἐνενήκοντα.
Centonovantesimo; *add.* ἑκατοστὸς ἐνενηκοστός, ή, όν.
Centopelle; *s. m. indecl.* ἐχῖνος, ου (ὁ).
Centopelo; *s. m.* πρωκτός, οῦ (ὁ).
Centopiedi; *s. m.* ἑκατόμπους, ουν, *gen.* ποδος.
Centoquarantaquattro; *add. num.* ἑκατον τεσσαράκοντα τέσσαρες, α.
Centoquarantanovesimo; *add.* ἑκατοστὸς τεσσαρακοστὸς ἔννατος, η, ον.
Centosedicesimo; *add.* ἑκατοστὸς ἑκκαιδέκατος, η, ον.
Centottesimo; *add.* ἑκατοστὸς ὄγδοος, α, ον,
Centovice; *s. m.* V. Centonchio.
Centrale; Centrico; } *add.* κέντριος, α, ον· μέσος, η, ον.
Centro; *s. m.* κέντρον, ου (τό)· μέσον, ου (τό). -2. Nel centro della città; ἐν μέσῳ τῆς πόλεως. -3. Trovarsi nel centro opposto del firmamento; ἀντι-μεσουρανέω=ῶ. -4. Lontano dal centro; ἀ-πόκεντρος, ον. -5. Porre nel centro; κεντρόω=ῶ.
Centumvirale; *add.* ὁ, ἡ, τὸ τῶν ἑκατόν (ἀνδρῶν).
Centumviri e Centoviri; *s. m. pl.* οἱ ἑκατόν (ἄνδρες). -2. Uno dei centumviri; εἷς τῶν ἑκατόν.
Centuno e Centuna; *add.* ἑκατὸν καὶ εἷς, μία, ἕν.
Centupede; *s. m.* V. Centogambe.
Centuplicare; *v. att.* ἑκατοστεύω.
Centuplo; *add.* ἑκατομπλασίων, ον.
Centura; *s. f.* V. Cintura.
Centuria; *s. f.* ἑκατοντάς, άδος (ἡ)· ἑκατοστύς, ύος (ἡ).
Centuriare; *v. att.* εἰς ἑκατοστύας συλ-λοχίζω.
Centurio; *s. m.* V. Centuria.
Centurione; *s. m.* ἑκατοντάρχος, ου (ὁ).
Cenuzza; *s. f. dim.* V. Cenetta.
Ceppaia; *s. f.* κορμός, οῦ (ὁ).
Ceppare; *v. att. e intr.* V. Radicare.
Ceppatello; Cepperello; Ceppetto; } *s. m. dim.* μικρὸν στέλεχος, εος-ους (τό).
Ceppo; *s. m.* στέλεχος, εος-ους (τό)· καρμός, οῦ (ὁ). -2. *Uomo stolido;* βλάξ, κός (ὁ, ἡ). -3. *Mancia, o donativo nel SS. Natale;* ξενία γενεθλιακά, ῶν (τά). -4. Pasqua di ceppo; ἡ Χριστοῦ γέννησις, σεως (ἡ)· -5. *Strumento con cui si serrano i piedi;* στήλη, ης (ἡ). -6. *Origine di famiglia;* γένος, εος-ους (τό).
Cera; *s. f.* κηρός, οῦ (ὁ). -2. Candele, torce, *e simili;* δᾷδες, ων (αἱ). -3. Tavole incerate sulle

Digitized by Google

quali si scriveva; πίνακες, ων (οἱ). -4. Appiccato colla cera; κηρῷ συνάπτων, ουσα, ον. -5. Non coperto di cera; ἀκήρωτος, ον. -6. Di cera; κήρινος, η, ον. -7. Cera di Spagna, ceralacca; κηρός σφραγιστικός, ή, όν· ῥύπος, ου (ὁ). -8. Pieghevole come cera; κήρινος, η, ον. -9. Ladro di cera; κηριοκλέπτης, ου (ὁ). -10. Simile a cera; κηριοειδής, ές· κηριώδης, ες. -11. Formazione della cera; κηρογονία, ας (ἡ). -12. Formare in cera; κηροπλαστέω=ῶ. -13. Ciò che è formato in cera; κηροπλαστεῖον, ου (τό). -14. Formato in cera; κηρόπλαστος, ον. -15. Formare di cera; κηρόω=ῶ. -16. Formare come di cera; κηροχυτέω=ῶ. -17. Fabbricare con cera; κηροδρομέω=ῶ. -18. Fare di cera; κηροπλαστέω=ῶ. -19. Che fa la cera; κηροποιός, όν. -20. Il dar cera; κηροδοσία, ας (ἡ). -21. Coprire di cera; κηρόω=ω. -22. Coperto di cera; κηροχίτων, ωνος (ὁ, ἡ). -23. Il coprir di cera; κήρωσις, σεως (ἡ). -24. Che ha colore di cera; κηρόχρως, ωτος (ὁ, ἡ). -25. Nutrito di cera; κηρότροφος, ον. -26. Portar cera; κηροφορέω=ῶ. -27. Plasticatore in cera; κηροπλάστης, ου (ὁ)· κηροτέχνης, ου (ὁ). -28. Appartenente al plasticatore in cera; κηροπλαστικός, ή, όν. -29. Venditore di cera; κηροπώλης, ου (ὁ). -30. Dove si vende la cera; κηροπωλεῖον, ου (τό). -31. Saldato con cera; κηρόδητος, ον.

Cera; *s. f. Sembianza;* πρόσωπον, ου (τό)· ὄψις, εως (ἡ)· εἶδος, εος=ους (τό). -2. Far buona cera, *mangiar lautamente;* λαμπρῶς εὐωχέομαι=οῦμαι. -3. Far buona cera a uno; φιλανθρώπως δέχομαι. -4. Far mala cera a uno; ἀγρίως δέχομαι. -5. Dire a buona cera, *apertamente;* παῤῥησιάζομαι. -6. Di buona cera, *allegramente;* φαιδρῶς.

Ceraiuolo; *s. m.* κηροπλάστης, ου (ὁ).

Ceralacca; *s. f.* κηρός σφραγιστικός, οῦ (ὁ)· ῥύπος, ου (ὁ).

Ceramella; *s. f.* V. Cennamella.

Cerasa; *s. f.* V. Ciliegia.

Ceraso; *s. m.* V. Ciliegio.

Cerasta; Ceraste; *s. f.* *s. m.* } κεράστης, ου (ὁ).

Ceraunio e Cereuno; *s. m.* κεραύνιον, ου (τό).

Cerbaia; *s f.* Cerreto.

Cerbero; *s. m.* κέρβερος, ου (ὁ).

Cerbiattino; Cerbiatto; Cerbiattolino; Cerbietto; } *s. m.* νεβρός, οῦ (ὁ).

Cerbio; *s. m.* V. Cervo.

Cerbonea; Cerboneca; } *s. f.* ἐξεστηκώς (ότος) οἶνος, ου (ὁ).

Cerca; *s. f. Il cercare;* ζήτησις, σεως (ἡ)· ἐπιζήτησις, σεως (ἡ)· ζήτημα, ατος (τό). -2. Andare alla, in cerca; far cerca; ζητέω=ῶ. -3. Far la cerca; πτωχεύω.

Cercabile; *add.* ζητητός, ή, όν.

Cercabrighe; *s. m.* V. Accattabrighe.

Cercamento; *s. m.* V. Cerca.

Cercare; *v. att.* ζητέω=ῶ. -2. *Andar attorno;* περι-πολέω=ῶ. -3. Cercar tastando; ψηλαφάω=ῶ. -4. Cercar cinque piedi al montone; χαλεπαίνω ἐπὶ τῷ ζητεῖν. -5. Andar cercando; γυρεύω. -6. Atto a cercare; ζητήσιμος, ον. -7. Procurare; σπουδάζω.

Cercare; *s. m.* V. Cerca.

Cercata; *s. f.* V. Cerca.

Cercatore; *add.* ζητητής, οῦ (ὁ). -2. Mendicante; πτωχεύων, ουσα, ον· πτωχός, ή, όν.

Cercatura; *s. f.* V. Cerca.

Cerchia; *s. f.* V. Cerchio.

Cerchiaio; *s. m.* λυγιστής, οῦ (ὁ).

Cerchiamento; *s. m.* λύγισμα, ατος (τό)· λυγισμός, οῦ (ὁ)· περιβολή, ῆς (ἡ)· κύκλωσις, σεως (ἡ).

Cerchiare; *v. att.* λυγίζω· περι-βαίνω· δια-ζώννυμι· περι-βάλλω· κυκλεύω· κυκλόω=ῶ.

Cerchiato; *add.* περιβληθείς, εῖσα, έν.

Cerchiatura; *s. f.* V. Cerchiamento.

Cerchielletto; Cerchiellino; Cerchiello; Cerchiettino; Cerchietto; } *s. m. dim.* κυκλίσκος, ου (ὁ).

Cerchio; κύκλος, ου (ὁ)· κίρκος, ου (ὁ). -2. Giro; περίοδος, ου (ἡ). -3. Fare cerchio; περι-βάλλω. -B' *Piegare;* κάμπτω. -4. In cerchio; στεφανηδόν. -5. *Luogo ove si fanno le corse;* ἱππόδρομος, ου (ὁ). -6. Che ha molti cerchi; πολύκυκλος, ον· πολύγονος, ον· μυριόκυκλος, ον. -7. Con un sol cerchio; μονόκυκλος, ον. -8. Che ha grandi cerchi; μεγάκυκλος, ον. -9. A cerchio; κύκλῳ. -10. A guisa di cerchio; κυκληδόν. -11. Che taglia un cerchio; γυρητόμος, ον.

Cerchiolino; *s. m. dim.* V. Cerchiello.

Cercine; *s. m.* πάτασος, ου (ὁ).

Cerco; *s. m.* V. Cerchio. -2. *Chierico;* κληρικός, οῦ (ὁ).

Cerco; *p. pass. di* Cercare V.

Cerconcello; *s. m.* V. Crescione.

Cercone; *s. m. Si dice al vino guasto;* δευτερίας οἶνος, ου (ὁ).

Cercopiteco; *s. m. Scimia con coda lunga;* κερκοπίθηκος, ου (ὁ).

Cercuito; *s. m.* V. Circuito.

Cereale; *add. Appartenente a Cerere;* Δημητριακός, ή, όν· Δημήτριος, α, ον. -2. *Delle biade;* σιτώδης, ες.

Cerebello; *s. m.* παρεγκεφαλίς, ίδος (ἡ).

Cerebro; *s. m.* V. Cervello.

Ceremonia; *s. f.* Θρήσκεια, ας (ἡ)· τὰ περὶ τὸν Θεόν· τὰ πρὸς Θεόν· Θεῖα πράγματα, των (τά)· Θεσμός, οῦ (ὁ)· πομπή, ῆς (ἡ)· τελετή, ῆς (ἡ). -2. *Segno di onoranza;* Θεραπεία, ας (ἡ). -3. Maestro delle cerimonie; τῶν νομιζομένων ἐπιστατής, οῦ (ὁ).

Ceremoniale; *s. m.* Θρησκειῶν βίβλος, ου (ὁ). -2. *Il complesso delle forme cerimoniose;* νομιζόμενα, ων (τά).

Ceremoniale; *add.* Θρησκεύτιμος, η, ον.

Ceremoniere; *s. m.* Θρησκειῶν διδάσκαλος, ου (ὁ)· τῶν νομιζομένων ἐπιστατής, οῦ (ὁ).

Ceremoniosamente; *avv.* νομικῶς· φιλοφρόνως.

Ceremonioso; *add.* εὐπροσήφορος, ον· ἄγαν Θεραπευτικός, ή, όν.

Cereo; *s. m.* V. Cero.

Cereo; *add. Di cera;* κήρινος, η, ον.

Cerere; *s. f.* Δημήτηρ, (τερος) τρός (ἡ)· Δήμητρα, ας (ἡ).

Cerfoglio e Cerfuglio; *s. m.* γεγγίδιον, ου (τό).

Cerimonia; *s. f.* V. Ceremonia.

Cerimoniale; *s. m. e add.* V. Ceremoniale.

Cerimonialmente; *avv.* V. Ceremoniosamente.

Cerimoniare; *v. att.* V. Complimentare.

Digitized by Google

Cerimoniaste; *s. m.* V. Ceremonioso.
Cerimoniosamente; *avv.* V. Ceremoniosamente.
Cerimonioso; *add.* V. Ceremonioso.
Cerinta; *s. f. Pianta;* κήρινθον, ου (τό).
Ceriuolo; *s. m.* V. Ciurmatore.
Cerna; *s. f. Scelta;* ἐκλογή, ῆς (ἡ)· αἵρεσις, σεως (ἡ). -2. Separazione; ἔκκρισις, σεως (ἡ).
Cernecchiare; *v. att.* V. Cernere.
Cernecchio; *s. m. Ciocca di capelli;* βόστρυχος, ου (ὁ).
Cernere; *v. att.* e
Cernire; *v. att. Scegliere;* αἱρέω-ῶ· ἐκ-λέγω· ἐκ-κρίνω. -2. *Stacciare;* κοσκινεύω· κοσκινίζω. -3. *Veder distintamente;* γιγνώσκω.
Cernuto; *p. pass. di* Cernere V.
Cero; *s. f.* κηρίον, ου (τό).
Ceroso; *add. Di cera;* κήρινος, α, ον.
Cerottino; *s. m.* μικρὸν κηρωτόν, οῦ (τό).
Cerotto; *s. m. Cero;* κηρίον, ου (τό). -2. *Composto medicinale;* κηρωτόν, οῦ (τό).
Cerottolo; *s. m.* V. Cerottino.
Cerpellone; *s. m.* σφάλμα, ατος (τό).
Cerracchione; *s. m. Cerro grande;* αἰγίλωψ, ωπος ἐμμήκης, ου (ὁ).
Cerretano; Cerretanone; *s. m.* ἀγύρτης, ου (ὁ)· ὀχλαγωγεύς, έως (ὁ)· ὀχλαγωγός, οῦ (ὁ).
Cerreto; *s. m. Bosco di cerri;* αἰγιλώπων δρυμός, οῦ (ὁ).
Cerreto; *s. m. dim.* μικρὸς αἰγίλωψ, ωπος (ὁ). -2. *Frangia;* κράσπεδον, ου (τό)·
Cerrone; *s. m. accr.* βόστρυχος, ου (ὁ). *Poet. pl.* -χα, χων (τά).
Cerruto; *add. Pieno di cerri;* αἰγιλώπων πλήρης, ες.
Certame; *s. m.* ἀγών, ῶνος (ὁ)· ἅμιλλα, ας (ἡ). -2. Singolar certame, *duello;* μονομαχία, ας (ἡ). -3. Ordinare certami pubblici; βραβεύω. -4. Giudice dei certami; βραβεύς, έως (ὁ). -5. Essere giudice dei certami; βραβεύω. -6. Premio del certame; βραβεῖον, ου (τό).
Certamente; *avv.* ἀληθῶς· βεβαίως· δήπου· δήπουθεν.
Certamento; *s. m. Certezza;* βεβαίωσις, σεως (ἡ)· βεβαιότης, ητος (ἡ)· ἀσφάλεια, ας (ἡ).
Certamine; *s. m.* V. Certame.
Certanamente; *avv.* V. Certamente.
Certano; *add.* V. Certo.
Certano; *avv.* V. Certamente.
Certanza; *s. f.* V. Certezza.
Certare; *v. att. Combattere;* ἀγωνίζομαι· μάχομαι.
Certazione; *s. f.* V. Disputa.
Certezza; *s. f.* e
Certificamento; *s. m.* βεβαίωσις, σεως (ἡ)· ἀσφάλεια, ας (ἡ)· ἀκρίβεια, ας (ἡ)· πίστις, εως (ἡ). -2. Aver certezza; σαφῶς ἐπ-ίσταμαι.
Certificare; *v. att.* βεβαιόω-ῶ. -2. Mostrar certo; προ σημαίνω· ὁμολόω-ῶ· φανερόν ποιέω-ῶ (τινί τι).
Certificato; *s. m.* βεβαίωσις, σεως (ἡ).
Certificato; *add.* προπαραγγελθείς, εῖσα, έν.
Certificazione; Certitudine; Certo; *s. f. s. m.* V. Certezza.
Certo; *add.* βεβαῖος, α, ον· ἀκριβής, ές· ἀσφαλής, ές· δῆλος, η, ον. -2. Naturale, vero; ἀληθής, ές -3. Certo, determinato; τεταγμένος, η, ον. -4. Manifesto; δῆλος, η, ον. -5. Aver per certo; ἐπίσταμαί τι σαφῶς· οἶδά τι ἀκριβῶς. -6. A certo; δή. -7. Far certo; μηνύω. -8. Star certo; ἀναμφιβόλως ἔχω.
Certo; *pron.* τίς, τί.
Certo; *avv.* μέν· γοῦν· ὅτοι· δή. -2. Certamente; βεβαίως· ἐμπεδῶς· δηλονότι. -3. Al certissimo; βεβαιότατα.
Certuno; *pron.* V. Taluno, Alcuno.
Cerulea; *s. f.* V. Lapislazzuli.
Ceruleo; *add.* e
Cerulo; add. κυάνεος, α, ον· γλαυκός, ή, όν. -2. Di color ceruleo; γλαυκοειδής, ές. -3. Accostarsi al color ceruleo; γλαυκίζω. -4. Che ha gli occhi cerulei; γλαυκόμματος, ον.
Cerume; *s. m.* κυψέλη, ης (ἡ)· κυψελίς, ίδος (ἡ).
Cerusia; Cerusica; *s. f.* V. Chirurgia.
Cerusico; *s. m. Chirurgo;* χειρουργός, οῦ (ὁ).
Cerussa; *s. f. Biacca;* ψιμύθιον, ου (τό)· ψίμυθος, ου (ὁ),
Cerva; *s. f.* ἔλαφος, ου (ἡ).
Cervellaccio; *s. m. pegg.* δύσκολος, ου (ὁ).
Cervellaggine; *s. f.* παραφροσύνη, ης (ἡ).
Cervelletto; *s. m. dim.* παρεγκεφαλίς, ίδος (ἡ).
Cervelliera; *s. f.* κόρυς, υθος (ἡ).
Cervellinaggine; *s. f.* ὑπόκουφον πρᾶγμα, ατος (τό).
Cervellino; *add. Di poco cervello;* ὑπόκουφος, ον. -2. *Stravagante;* ἀδαμαστός, όν.
Cervello; *s. m.* ἐγκέφαλος, ου (ὁ). -2. Intelletto; νόος-οῦς, νόου-οῦ (ὁ)· φρήν, ενός (ὁ). -3. Genio; ἀγχίνοια, ας (ἡ). -4. Cervello balzano, strambo; ὑπόκουφος, ον. -5. Aver il cervello nella lingua; φρονίμως συν-ομιλέω-ῶ. -6. Aver il cervello a partito; φρονέω-ῶ. -7. Avere il cervello nelle calcagna; ἀφρονέω-ῶ· νοῦν ἐν ταῖς πτέρναις ἔχω. -8. Aver meno cervello di un grillo, o di un'oca; ἀνόητος εἰμί. -9. Dar a rimpedullare le cervella, *uscire di sè stesso;* ἄνους εἰμί. -10. Dar la spesa al suo cervello; βυσσοδομέω-ῶ. -11. Stare in cervello; σωφρονέω-ῶ. -12. Che ha cervello pesante; βαρυεγκέφαλος, ον. -13. Perdere il cervello; παρ-ενοχλέω-ῶ. -14. Rimettere, o fare altrui tornare il cervello in capo; εἰς φρόνησιν καθ-ίστημι. -15. Tenère il cervello a bottega; σπουδάζω (περί τινος). -16. Stillarsi, o beccarsi il cervello; θύμον κατεδεῖν. -17. Tornare, essere in cervello; ἀγαθὸν νοῦν ἔχω. -18. Chi non ha cervello abbia gambe; ἔνδειαν μνήμης ποσὶν ἀναπληρῶσαι. -19. *D'uomo stravagante;* ἀνόητος, ου (ὁ, ἡ).
Cervellone; *s. m. accr.* μέγας ἐγκέφαλος, ου (ὁ).
Cervetta; Cervettino; Cervetto; *s. f. s. m. s. m.* *dim.* νεβρός, οῦ (ἡ).
Cerva e Cervia; *s. f.* ἔλαφος, ου (ἡ).
Cerviatello; *s. m. dim.* e
Cerviatto; *s. m. dim.* νεβρός, οῦ (ὁ). -2. Di cerviatto; νέβρειος, α, ον. -3. Che ama i cerviatti; νεβροχαρής, ές. -4. Che appare come un cerviatto; νεβροφανής, ές. -5. Convertire in cerviatto; νεβρόω-ῶ. -6. Coperto di pelle di cerviatto; νεβριδόπεπλος, ον. -7. Indossare la pelle di un cerviatto; νεβρίζω. -8. Proveniente da cerviatto; νεβρόγονος, ον. -9. Simile a cerviatto; νεβρώδης, ες. -10. Che uccide cerviatti; νεβροφόνος, ον.
Cervice; *s. f.* αὐχήν, ένος (ὁ)· τράχηλος, ου (ὁ). -2.

Digitized by Google

Uomo di dura cervice; αὐθάδης, ες. -3. Che alza la cervice; αὐχήεις, εσσα, εν. -4. Appartenente alla cervice; αὐχένιος, α, ον. -5. Con grande cervice; μεγαλαύχην, ενος (ὁ, ἡ).

Cervicoso; *add.* V. Caparbio.

Cerviere; *s. m. Lince*; λύγξ, λυγκός (ἡ).

Cerviero; *add.* λύγκειος, α, ον· λυγκικός, ή, όν.

Cervietto; *s. m. dim.* νεβρός, οῦ (ὁ).

Cervile; Cervino; *add.* ἐλάφειος, α, ον.

Cervio e Cervo; *s. m.* ἔλαφος, ου (ὁ). -2. Di cervo; ἐλάφειος, α, ον. -3. Caccia di cervi; ἐλαφηβολία, ας (ἡ). -4. Carne, corno di cervo; ἐλάφιον, ου (τό). -5. Nato da cervo; ἐλαφογενής, ές. -6. Simile a cervo; ἐλαφοειδής, ές. -7. Che ha testa di cervo; ἐλαφόκρανος, ον. -8. Che uccide cervi; ἐλαφοκτόνος, ον.

Cervogia; Cervosa; *s. f.* ζύθος, ου (ὁ).

Cerziorare; *v. att.* προ-σημαίνω. -2. V. Certificare. -3. *N. pass.* κρατέω=ῶ (τινος).

Cesare; *s. m.* Καίσαρ, ρος (ὁ)· βασιλεύς, έως (ὁ). -2. Essere Cesare; καισαρεύω.

Cesareo; *add.* βασιλικός, ή, όν.

Cesarie; *s. f.* κόμη, ης (ἡ).

Cesellamento; *s. m.* γλύφη, ης (ἡ)· γλύμμα ατος (τό)· τόρεια, ας (ἡ)· τόρευσις, σεως (ἡ)· τόρευμα, ατος (τό).

Cesellare; *v. intr.* γλύφω· τορεύω. -2. L'arte del cesellare; τορευτική, ῆς (ἡ). -3. Atto a, appartenente al cesellare; τορευτικός, ή, όν.

Cesellato; *add.* τορευτός, ή, όν.

Cesellatore; *s. m.* γλύπτης, ου (ὁ)· γλυπτήρ, ῆρος (ὁ)· γλυφεύς, έως (ὁ)· τορεύς, έως (ὁ)· τορευτής, οῦ (ὁ).

Ceselletto; Cesellino; *s. m. dim.* μικρὸν γλυφεῖον, ου (τό).

Cesello; *s. m.* γλυφεῖον, ου (τό).

Cesio; *add.* γλαυκός, ή, όν. -2. Che ha gli occhi cesii; γλαυκόφθαλμος, ον.

Cesoie; *s. f. pl.* ψαλίδες, ων (αἱ). -2. Tagliare colle cesoie; ἀπο-ψαλίζω.

Cespicare; *v. intr.* προς-κόπτω.

Cespite; *s. m.* V. Cespo.

Cespitoso; *add.* θαμνώδης, ες.

Cespo; *s. m.* θάμνος, ου (ὁ).

Cespugliato; *add.* θαμνώδης, ες· θαμνίτης, ου (ὁ)· θαμνίτις, ιδος (ἡ)· πυκνός, ή, όν.

Cespuglietto; *s. m. dim.* θάμνιον, ου (τό)· θαμνίσκος, ου (ὁ).

Cespuglio; *s. m.* V. Cespo.

Cespuglioso; *add.* V. Cespugliato.

Cessagione; *s. f.* e

Cessamento; *s. m.* παῦσις, σεως (ἡ)· ἀναβολή, ῆς (ἡ)· λῆξις, εως (ἡ). -2. Allontanamento, partenza; φυγή, ῆς (ἡ)· ἀναφυγή, ῆς (ἡ).

Cessante; *s. m. Trasgressore*; ἐπιλείπων, οντος (ὁ).

Cessanza; *s. f.* V. Cessamento.

Cessare; *v. intr.* ἐκ-λείπω· λήγω. -2. Allontanare; ἀπο-τρέπω· ἀπ-αλλάσσω. -3. Allontanarsi; φεύγω· ἀπο-χωρέω=ῶ. -4. Astenersi; ἐγκρατεύομαι· μετα-λήγω. -5. Cessi Dio; ἀλλ' ἐπείργοι θεός. -6. Sfuggire, schifare; δια-φεύγω. -7. Far cessare; ἀπο-παύω· -8. Che non si può far cessare; ἀδιαπαύστος, ον.

Cessazione; *s. f.* V. Cessagione.

Cessione; *s. f.* παραχώρησις, σεως (ἡ).

Cessino; *s. m.* ἀφόδευμα, ατος (τό).

Cesso; *s. m.* V. Cessamento.

Cesso; *s. m.* ἀφεδρών, ῶνος (ὁ)· ἀφοδευτήριον, ου (τό). -2. Ogni casa ha cesso e fogna; ἐν τοῖς ἀνθρωπίνοις οὐδὲν τέλειον. -3. Andare al cesso; ἀφοδεύω.

Cesta; *s. f.* κίστη, ης (ἡ)· κόφινος, ου (ὁ)· σπυρίς, ίδος (ἡ)· κάλαθος, ου (ὁ). -2. Del pane; ἀρτοφόρον, ου (τό)· ἀρτοφορίς, ίδος (ἡ)· ἀρτοθήκη, ης (ἡ). -3. Nassa, *istromento da pescare*; κύρτος, ου (ὁ).

Cestaccia; *s. f. pegg.* κίστη παλαιουμένη, ης (ἡ).

Cestella; *s. f.* Cestellina; *s. f.* Cestellino; *s. m.* Cestello; *s. m.* Cesterella; *s. f.* Cestino; *s. m.* *κίστιον*, ου (τό). -2. Cestino, *dove covano i colombi*; περιστεροτροφεῖον, ου (τό).

Cestire; *v. intr.* βῶλον ποιέω=ῶ.

Cesto; *s. m.* θάμνος, ου (ὁ)· λόχμη, ης (ἡ). -2. Cesta; κίστη, ης (ἡ). -3. Cesti e canestri; λήροι, ων (οἱ). -4. Armatura della mano, cintura; κεστός, οῦ (ὁ).

Cestola; *s. f. Ingegno da pigliare uccelli*; κύρτος, ου (ὁ).

Cestolina; *s. f. dim.* κυρτίς, ίδος (ἡ)· κυρτίδιον, ου (τό).

Cestone; *s. m.* κόφινος, ου (ὁ).

Cesura; *s. f.* τομή, ῆς (ἡ).

Cetaceo; *add.* κητωδής, ές· κητώδης, α, ον.

Cete; *s. f. indecl.* V. Ceto.

Cetera e Cetra; *s. f.* κιθάρα, ας (ἡ)· κιθαρίς, ίδος (ἡ). -2. Senza suono di cetra; ἀφόρμικτος, ον. -3. Suonar la cetra; κιθαρίζω. -4. Che suona la cetra; κιθαραιοδός, οῦ (ὁ)· κιθαριστής, οῦ (ὁ)· κιθαριστήρ, ῆρος (ὁ)· κιθαρίστρια, ας (ἡ)· κιθαριστρίς, ίδος (ἡ). -5. Il suono della cetra; κιθάρισις, σεως (ἡ)· κιθαρισμός, οῦ (ὁ)· κιθαριστύς, ύος (ἡ).

Cetera; *Et cetera*; καὶ τὰ ἄλλα.

Ceterare e Cetrare; *v. intr. Sonar la cetera*; κιθαρίζω.

Ceteratoio; *s. m.* κλευασμός, οῦ (ὁ).

Ceteratore; *s. m.* κιθαριστής, οῦ (ὁ).

Cetereggiare; *v. int.* κιθαρίζω.

Ceterista; *s. m.* V. Ceteratore.

Ceterizzare; *v. intr.* V. Ceterare.

Cetina; *s. f. Fossa in cui si fa il carbone*; ἀνθρακιά, ᾶς (ἡ).

Ceto; *s. m. Unione di persone*; συνουσία, ας (ἡ)· ἐκκλησία, ας (ἡ). -2. Balena; κῆτος, εος=ους (τό).

Cetra; *s. f.* V. Cetera.

Cetracca; *s. f.* ἄσπληνον, ου (τό).

Cetrare; *v. intr.* V. Ceterare.

Cetrina; *s. f.* V. Citraggine.

Cetriuolo; *s. m.* σίκυος, ου (ὁ).

Cetro; *s. m.* V. Cetra.

Cetro; *s. m.* V. Cedro.

Che; *pron. rel.* ὅς, ἥ, ὅ. -2. *Interr.* τίς. τί. -3. A che? a qual fine; διὰ τί; -4. Di che; διὰ τοῦτο. -5. *Usato come sost.* Un bel che; πρᾶγμα, ατος (τό). -6. Ciò che, qualunque cosa; ὁτιοῦν. -7. *Avv. e cong.* Acciocchè, a fine che; ὡς, ὥστε. -8. Da che; ἐξ οὗ· ἐπειδή. -B'. Dappoichè; ὁπόταν. -9. Fuorchè; παρά· πλήν. -10. Perciocchè;

Digitized by Google

γάρ. -11. Infinatantochè; μέχρι. -12. Piuttosto che, anzi che; μάλλον ἤ. -13. Quanto; ὅσον. -14. Tra ... parte; τὰ μὲν ... τὰ δέ. -15. *Dipendente da verbo o da avverbio;* ὅτι· ὡς· ὥστε. -16. *Dipendente da comp.* ἤ.

Ch'è ch'è; *Modo avv.* ὡσαύτως· ϑαμά· ϑαμινά.

Chebuli; *s. m.* V. Mirabolani.

Checchè; ὁτιοῦν.

Checchessia; *Qualunque cosa;* V. Che § -6.

Chedere; *v. att.* V. Chiedere.

Chele; *s. f. pl.* χηλαί, ῶν (αἱ). -2. Che ha le chele curve; ἀγκυλοχήλης, ες.

Cheli; *s. f. Specie di lira;* χέλυς, υος (ἡ).

Chelidonia; *s. f.* V. Celidonia.

Chelidro; *s. m. Testuggine marina;* χέλυδρος, ου (ὁ).

Chelonite; *s. f. Sorta di pietra;* χελωνίτης, ου (ὁ).

Chenalope; Chenalopece; *s. m.* χηναλώπηξ, εκος (ὁ).

Chente; *add. rel.* ὁποῖος, α, ον -2. *Interr.* ποῖος, α, ον.

Chentechè; Chentunque; *add.* V. Qualunque.

Cheppia, *o* Laccia; *s. f.* ϑρίσσα, ης (ἡ).

Cherca e Chierca; *s. f.* V. Cherica.

Cherco; *s. m.* V. Cherico.

Chercuto; *add.* V. Chericato.

Cherere; *v. anom.* V. Domandare.

Cherica; *s. f.* κουρά, ᾶς (ἡ).

Chericale; *add.* κληρικός, ή, όν.

Chericalemente, Chericalmente; *avv.* κληρικῶ ἔϑει.

Chericato; *s. m. Ordine chericale;* κληρικῶν τάξις, εως (ἡ). -2. Il clero; κλῆρος, ου (ὁ). -3. Chierico; κληρικός, οῦ (ὁ).

Chericato; *add.* κουρὰν ἔχων, ουσα, ον· κεκαρμένος, η, ον.

Chericeria e Chericheria; *s. f.* V. Chericato.

Cherichetto; Cherichino; *s. m. dim.* παῖς κληρικός, παιδός (ὁ).

Chericla; *s. f.* V. Chericato.

Chericile; *add.* V. Chericale.

Cherico e Chierico; *s. m.* κληρικός, οῦ (ὁ). -2. Dotto; πεπαιδευμένος, ου (ὁ).

Chericuto; *add.* V. Chericato.

Chericuzzo; *s. m. dim.* οὐτιδανός κληρικός, οῦ (ὁ).

Cherire; *v. anom.* V. Domandare.

Chermes; *s. m.* κόκκος βαφική, ου (ἡ).

Cherminale; *add.* V. Criminale.

Chermisi; *s. m.* κόκκινον, ου (τό).

Chermisino; Chermosi; *add.* κόκκινος, η, ον.

Cherofillo; *s. m.* V. Cerfoglio.

Chersidro; *s. m. Serpente;* χέρσυδρος, ου (ὁ).

Chersoneso; *s. m.* Χερρόνησος, ου (ἡ)· Χερσόνησος, ου (ἡ).

Cherubino; Cherubo; *s. m.* Χερουβείμ, *ind.*

Chesta; *s. f.* V. Chiedimento.

Chesto; *p. pass. da* Cherere V. Domandare.

Chetamente; *avv.* σιγῇ· ἡρέμα· ἡρεμαίως· λάϑρα· ἥσυχα· ἡσυχῇ.

Chetanza; *s. f.* ἀπόχη, ης (ἡ).

Chetare; *v. att.* παύω· ἡρεμίζω. -2. *Intr.* Star cheto, tacere; σιγάω=ῶ· ἐφ-ησυχάζω.

Chetezza; *s. f.* σιγή, ῆς (ἡ).

Chetichella (A) e A cheticelli; *modo avv.* κρυφαίως· κρυφίως.

Cheto; *add.* ἥσυχος, η, ον. -2. Star cheto; σιγάω=ῶ· ἐφ-ησυχάζω. -3. Di cheto; *modo avv.* V. Chetamente. -B'. Pacificamente; εἰρηνικῶς· ἡσυχῶς. -4. Cheto cheto; *superl.* ἡσυχώτατος, η, ον.

Cheto, A cheto, Di cheto; *avv.* V. Chetamente.

Cheton chetone; *avv.* ἡσυχωτάτως. -2. *Add.* ἡσυχώτατος, η, ον.

Cheunque; *pron.* V. Qualunque.

Chi; *pron. di pers.* ὅς, ἥ, ὅ· ὅστις, ἥτις, ὅ,τι. -2. *Dubit. inter.* τίς, τί. -3. Chiunque; ὅστις, ἥτις, ὅ,τι. -4. Quale; *nelle interr.* ποῖος α, ον.

Chiabellata; *s. f.* V. Chiavellata.

Chiabello; *s. m.* V. Chiavello.

Chiacchiera; *s. f.* λῆροι, ων (οἱ)· φλυάρημα, ατος (τό). -2. Dar chiacchiere; φλυαρέω=ῶ.

Chiacchieramento; *s. m.* φλυαρία, ας (ἡ).

Chiacchierare; *v. intr.* ληρέω=ῶ· ψελλίζομαι· λαλέω=ῶ.

Chiacchierata; *s. f.* V. Chiacchieramento. -2. *Voce sparsa nel volgo;* κοῖνος λόγος, ου (ὁ).

Chiacchieratore; *add.* σπερμόλογος, ον.

Chiacchierella; *s. f.* Chiacchieretta; *s. f.* Chiacchieria; *s. f.* Chiacchiericcio; *s. m.* Chiacchierina; *s. f.* *dim.* φλυαρία, ας (ἡ)· φλύαξ, ακος (ὁ)· λῆροι, ων (οἱ).

Chiacchierino; *s. m.* λαλός, οῦ (ὁ).

Chiacchierlo; *s. m.* V. Cicaleccio.

Chiacchierone; *s. m.* λαλός, ή, όν· πολύλαλος, ον· φλυαρῶν, οῦσα, οῦν.

Chiacchillare; *v. intr.* V. Chiacchierare.

Chialto; *s. m.* δυσχέρεια, ας (ἡ)· περιπλοκή, ῆς (ἡ).

Chiama; *s. f.* e

Chiamamento; *s. m.* κλῆσις, σεως (ἡ)· βοή, ῆς (ἡ). -2. Invocazione; ἐπίκλησις, σεως (ἡ).

Chiamare; *v. att.* καλέω=ῶ· φωνέω=ῶ. -2. Nominare; ὀνομάζω. -3. In giudizio, citare; δικάζομαι· εἰς δίκην ἄγω. -4. Alcuno a cena; εἰς τὸ δεῖπνον καλέω=ῶ. -5. Ai conti; λόγον ζητέω (παρά τινος). -6. Fuori alcuno; ἐκ-καλέω=ῶ. -B'. Sfidarlo; προ-καλέομαι=οῦμαι. -7. Chiedere, domandare; ἐξ-αιτέω=ῶ. -8. Eleggere; καλέω=ῶ· προ-κρίνω· προς-αγορεύω· ἀπο-δείκνυμι. -9. Gridare; βοάω=ῶ. -10. Chiamarsi, *confessare;* προς-ομολογέω=ῶ. -11. Chiamarsi alcuna cosa da uno, *riconoscerla da lui;* τὴν αἰτίαν τῶν ἀγαθῶν εἰς τινα ἀνα-φέρω. -12. Chiamarsi contento; ἐπ-ανα-παύομαι. -13. Chiamare altrove; μετα-καλέω=ῶ. -14. A vicenda; ἀντι-καλέω=ῶ. -15. Chiamare a sè, Mandare a chiamare; μετα-πέμπομαι· προς-καλέω=ῶ· παρα-καλέω=ῶ. -16. Mandato a chiamare; μετάπεμπτος, ον. -17. Chiamare da parte, indietro; ἀπο-καλέω=ῶ.

Chiamata; *s. f.* κλῆσις, σεως (ἡ)· βοή, ῆς (ἡ)· φωνή, ῆς (ἡ). -2. Elezione; προσαγόρευσις, σεως (ἡ)· αἵρεσις, σεως (ἡ)· ἀπόδειξις, εως (ἡ)· ἐκλεξις, εως (ἡ)· ἐκλογή, ῆς (ἡ). -3. *Battuta di tamburro, o suono di tromba;* σάλπιγξ, ιγγος (ἡ)· ἀνακλητικόν, οῦ (τό). -B'. Far la chiamata; σημαίνω τὸ ἀνακλητικόν. -4. Genio, inclinazione; πρόκλισις, σεως (ἡ)· ἐπιϑυμία, ας (ἡ)· προϑυμία, ας (ἡ).

Chiamativo; *add.* κλητικός, ή, όν.

Chiamato; *add.* κλητός, ή, όν· κεκλημένος, η, ον· παράκλητος, ον. -2. Chiamato da sè stesso; αὐ-

Digitized by Google

τοβόητος, ον. -3. Non chiamato; ἀβόητος, ον· ἄκλητος, ον· ἀπαράκλητος, ον· ἀπρόσκλητος, ον. -4. Chiamato ad alta voce; γεγωνός, όν.

Chiamatore; *add.* κλήτωρ, ορος (ὁ)· βοήτης, ου (ὁ)· βοῆτις, ιδος (ἡ).

Chiamazione; *s. f.* } V. Chiamata.
Chiamo; *s. m.* }

Chiana; *s. f.* λίμνη, ης (ἡ)· ἕλος, εος=ους (τό)· τέλμα, ατος (τό).

Chiantare; *v. att.* V. Accoccare.

Chiappa; *s. f.* πυγή, ῆς (ἡ)· γλούτια, ων (τά)· γλουτός, οῦ (ὁ).

Chiappare; *v. att.* λαμβάνω· προς-αρπάζω.

Chiappola; *s. f.* *Cosa di niun pregio;* λῆρος, ου (ὁ)· φλήναφος, ου (ὁ)· οὐδενόσωρον πρᾶγμα, ατος (τό). -2. Uomo leggiero; ὑπόκουφος, ον.

Chiappolare; *v. att.* V. Scartare.

Chiappoleria; *s. f.* V. Chiappola.

Chiappolino; *s. m.* ὑπόκουφος, ου (ὁ, ἡ)· κόπις, εως (ὁ).

Chiara; *s. f.* *Albume dell' uovo;* λεύκωμα τοῦ ᾠοῦ, ατος (τό)·

Chiaramente; *avv.* φανερῶς· σαφῶς. -2. Fedelmente; πιστῶς.

Chiaranzana; *s. f.* V. Chiarentana.

Chiarare; *v. att.* προ-σημαίνω· δηλόω=ῶ· βεβαιόω=ῶ. φανερὸν ποιέω=ῶ (τινί τι).

Chiareggiare; *v. att.* V. Chiarificare.

Chiarentana; *s. f.* *Spezie di ballo;* χωρεία, ας (ἡ).

Chiarezza; *s. f.* σαφήνεια, ας (ἡ)· σαφές, έος=οῦς (τό)· περιφάνεια, ας (ἡ). -2. Splendore; λαμπρότης, ητος (ἡ)· φέγγος, εος=ους (τό). -3. Luce; φῶς, φωτός (τό). -4. Certificamento; βεβαίωσις, εως (ἡ). -5. *Trattandosi di scrittura;* καταφανὴς γνῶσις, εως (ἡ). -6. Di mente; ἀγχίνοια, ας (ἡ)· σύνεσις, εως (ἡ). -7. Di famiglia; εὐγένεια, ας (ἡ). -8. Di liquidi; διαφάνεια, ας (ἡ).

Chiarificare; *v. att.* λαμπρύνω. -2. Trarre di dubbio; βεβαιόω=ῶ· σαφηνίζω· δηλόω=ῶ. -3. Far divenir chiaro; ὑλίζω· δι-υλίζω· δι-ηθέω=ῶ (τι)· καθ-αίρω (τι διά τινος).

Chiarificazione; } *s. f.* e
Chiarigione; }

Chiarimento; *s. m.* ἔλλαμψις, εως (ἡ). -2. Di liquidi; ὑλισμός, οῦ (ὁ). -3. Dichiarazione; ἀπόδειξις, εως (ἡ).

Chiarina; *s. f.* } σύριγξ, ιγγος (ἡ)· αὐλός, οῦ (ὁ).
Chiarino; *s. m.* }

Chiarire; *v. att.* λαμπρύνω· δι-υλίζω. -2. Trar di dubbio; βεβαιόω=ῶ· σαφηνίζω· δι-ηγέομαι=οῦμαι. -3. Scaponire; αὐθάδειαν δια-λύομαι. -4. *N. pass.* Uscir di dubbio; διοπτεύω.

Chiarità; *s. f.* V. Chiarezza.

Chiaritamente; *avv.* V. Chiaramente.

Chiarito; *add.* λαμπρός, ά, όν· φανερός, ά όν. -2. Noto; γνώριμος, ον.

Chiaritudine; *s. f.* V. Splendore.

Chiaritura; *s. f.* V. Chiarigione.

Chiaro; *s. m.* V. Chiarezza.

Chiaro; *add.* λαμπρός, ά, όν· φαιδρός, ά, όν· περιφανής, ές. -2. Puro, *contrario di* torbido; καθαρός, ά, όν. -3. Netto; καθάριος, ον. -4. Pulito; γλαφυρός, ά, όν. -5. Raro, *contrario di* spesso; σπάνιος, α, ον. -6. Sereno; αἴθριος, ον. -7. Vago, bello; εὔμορφος, ον. -8. Manifesto; δῆλος, η, ον. -9. Certo, fuor di dubbio; ἀκριβής, ές· βέβαιος, α, ον. -10. Celebre; εὐδόκιμος, ον. -11. Reale, sincero; εἰλικρινής, ές. -12. *Agg. a* voce, *o a* suono; εὔφωνος, ον. -13. Dir chiaro; ἀτρεκῶς, ἀτρεκέως λέγω, ἀγορεύω. -14. Esser chiaro, *esser tranquillo;* ἀτρεμίζω τὴν ψυχήν. -B'. *Esser certo;* ἐβεβαιώθην (*aor.*). -Γ'. Non essere chiaro con alcuno, *aver collera;* δυσμαίνω. -15. Mettere, porre in chiaro, far chiaro; σαφηνίζω· δηλόω=ῶ. -B'. *Rendere illustre;* εὐδοξον ποιέω=ῶ. -16. Far chiaro, *lume;* φλέγω. -17. Non chiaro; ἀσαφής, ές· σκιφός, ή, όν. -18. Di chiaro; σαφῶς.

Chiaro; *avv.* V. Chiaramente. -2. Piscia chiaro e fatti beffe del medico; μέγα ἔρκος ἀκακία.

Chiarore; *s. m.* *Splendore;* φῶς, φωτός (τό)· αὐγή, ῆς (ἡ). -2. Limpidezza; στιλπνότης, ητος (ἡ).

Chiaroscuro; *s. m.* μονοχρώματος, ον.

Chiaroso; *add.* V. Chiaro.

Chiasmo; *s. m.* χιασμός, οῦ (ὁ).

Chiassaiuola; *s. f.* } διώρυξ, υχος (ἡ)· διωρυχή, ῆς
Chiassaiuolo; *s. m.* } (ἡ).

Chiassata; *s. f.* V. Chiasso.

Chiassatello; } *s. m. dim. di* Chiasso; στενωπός,
Chiasserello; } οῦ (ἡ)· στενωπή, ῆς (ἡ)· στενώπιον,
Chiassetto; } ου (τό).

Chiasso; *s. m.* *Viuzza stretta;* στενωπός, οῦ ὁδός (ἡ). -2. Darla pei chiassi, *fuggire;* λάθρα φεύγω. -3. Burla, *o* scherzo; παιδία, ας (ἡ). -B'. Voler il chiasso; παίζω. -4. Rumore; θόρυβος, ου (ὁ). -5. Far chiasso; θορυβέω=ῶ. -B'. *Parlar con veemenza;* κράζω.

Chiassolino; } *s. m. dim.* V. Chiassetto.
Chiassuolo; }

Chiatta; *s. f.* σκαφίδιον, ου (τό)· λέμβος, ου (ὁ).

Chiavaccia; *s. f.* *pegg.* κλεῖς παλαιουμένη, δός (ἡ).

Chiavaccio; *s. m.* V. Chiavistello.

Chiavagione; *s. f.* V. Chiodagione.

Chiavaio; *s. m.* κλειδοφύλαξ, ακος (ὁ)· κλειδοῦχος, ον. -2. Che fa le chiavi; κλειδοποιός, οῦ (ὁ).

Chiavaiuolo; *s. m.* κλειδοποιός, οῦ (ὁ).

Chiavarda; *s. f.* γόμφος, ου (ἡ).

Chiavardare; *v. att.* γομφόω=ῶ.

Chiavardato; *add.* γομφωτός, ή, όν.

Chiavare; *v. att.* εἴργω· κλείω. -2. Conficcare; καθ-ηλόω=ῶ. -3. Bucare; τρυπάω=ῶ· τρυπανίζω. -4. Ferire; καθ-ηλόω=ῶ· δι-ελαύνω.

Chiavaro; *s. m.* V. Chiavaio.

Chiavatura; *s. f.* καθήλωσις, εως (ἡ).

Chiave; *s. f.* κλεῖς, κλειδός (ἡ)· βαλανάγρα, ας (ἡ). -2. *Luogo sur una frontiera;* ἐμβολή, ῆς (ἡ)· ἔμβασις, εως (ἡ)· κλεῖθρον, ου (τό). -3. Tornar in chiave; πρὸς λόγον ἐπ-αν-έρχομαι. -4. Che ha, porta le chiavi; κλειδοῦχος, ον. -5. Custode delle chiavi; V. Chiavaio. -6. Chiudere a chiave; κατα-κλείω. -7. Chiave delle cifre; τεκμήριον, ου (τό). -8. Avere la chiave di alcun negozio; τὸ πρᾶγμα δια-γεγνώσκω.

Chiavellare; *v. att.* καθ-ηλόω=ῶ.

Chiavello; *s. m.* ἧλος, ου (ὁ).

Chiavetta; *s. f. dim.* κλειδίον, ου (τό).

Chiavica; }
Chiavicaccia; } *s. f.* *Fogna;* ἀφεδρών, ῶνος (ὁ).
Chiavichetta; } -2. Cateratta; καταῤῥάκτης, ου (ὁ).
Chiavichina; }

Chiavicina; *s. f. dim.* V. Chiavetta.

Digitized by Google

Chiavistellino; *s. m. dim. di* Chiavistello; μόχλιον, ου (τό)· μοχλίς, ίδος (ή)· μοχλίσκος, ου (ό).
Chiavistello; *s. m.* μοχλός, οῦ (ό)· ἐπιβλής, ῆτος (ή). -2. Baciar il chiavistello; ἀνότιμος ἀπ-ίημι. -3. Rodere i chiavistelli; τὰ χείλη ἐσθίω.
Chiavo; *s. m.* V. Chiodo.
Chiazza; φακός, οῦ (ό)· σπίλωμα, ατος (τό)· σπῖλος, ου (ὁ)· κηλίς, ίδος (ή).
Chiazzare; *v. att.* σπιλόω.
Chiazzato; *add.* σπιλωτός, ή, όν· φακωτός, ή, όν.
Chicca; *s. f.* ψωμίον, ου (τό).
Chicchera; *s. f.* φιαλίς, ίδος (ή)· κύπελλον, ου (τό)· κυπελλίς, ίδος (ή).
Chiccheri Ciaccheri; V. Chicchi Bichiacchi.
Chicchessia; *pron. pers.* ὅστις ἄν· ἑκαστός τις.
Chicchi Bichiacchi, o Bicchicchi; λῆροι, ων (οἱ).
Chicchirillare; *v. intr.* φλυαρέω.
Chicco; *s. m.* χόνδρος, ου (ό)· σπέρμα, ατος (τό).
Chi che; ὅστις οὖν.
Chi che sia; *pron.* ὅστις, ἥτις, ὅ,τι ἄν· ἑκαστός τις.
Chiedere; *v. att.* αἰτέω. -2. Interrogare; ἐρωτάω. -3. Mendicare; πτωχεύω. -4. A vicenda; ἀντι-δίομαι. -5. Che ama chiedere; αἰτητικός, ή, όν.
Chiedibile; *add.* αἰτητός, ή, όν.
Chiedimento; *s. m.* αἴτημα, ατος (τό).
Chieditore; *add.* αἰτητής, οῦ (ό)· αἴτης, ου (ό).
Chieggia; *s. f.* ἀποῤῥώξ, ῶγος (ή).
Chierca; *s. f.* V. Cherca.
Chiercio; *s. m.* V. Cherico.
Chierere; *v. att. anom.* V. Chiedere.
Chierica; *s. f.* V. Cherica.
Chiericale; *add.* V. Chericale.
Chiericato; *s. m.* / Chiericeria; *s. f.* } V. Chericato.
Chierico; *s. m.* V. Cherico.
Chiericuto; *add.* V. Chericuto.
Chiericuzzo; *s. m.* V. Chericuzzo.
Chierisia, o Chieresia; *s. f.* V. Chericato.
Chiesa; *s. f.* ἐκκλησία, ας (ή). -2. Tempio; ναός, οῦ (ὁ)· ἱερόν, οῦ (τό).
Chiesetta; *s. f.* / Chiesettina; *s. f.* / Chiesicciuola; *s. f.* / Chiesina; *s. f.* / Chiesino; *s. m.* / Chiesiuola; *s. f.* } *dim.* ναΐδιον, ου (τό).
Chiesolastrico; *s. m.* εἰς τοὺς ναούς φοιτῶν, ῶντος (ό).
Chiesta; *s. f.* V. Chiedimento.
Chiesto; *p. pass. di* Chiedere V.
Chiesuccia; / Chiesuola; } *s. f. dim.* ναΐδιον, ου (τό).
Chiliade; *s. f. Spazio di mille anni*; χιλιάς, άδος (ή).
Chiliarca; *s. m. Capo di mille soldati*; χιλίαρχος, ου (ό)· χιλιάρχης, ου (ὁ). -2. Essere chiliarca; χιλιαρχέω.
Chilidro; *s. m.* V. Chelidro.
Chilificamento; *s. m.* V. Chilificazione.
Chilificare; *v. intr. Fare il chilo*; χυλόω· χυλίζω.
Chilificazione; *s. f.* χύλισμα, ατος (τό)· χυλισμός, οῦ (ὁ)· χύλωσις, εως (ή).
Chilindro; *s. m.* V. Chelidro.
Chilo; *s. m.* χυλός, οῦ (ὁ).
Chilosi; *s. f.* χύλωσις, εως (ή).

Chiloso; *add.* χυλώδης, ες.
Chimera; *s. f. Mostro favoloso*; χίμαιρα, ας (ή). -2. *Invenzione favolosa*; χίμαιρα, ας (ή)· φενακισμός, οῦ (ὁ)· μῦθος, ου (ὁ).
Chimerico; *add.* μυθώδης, ες· πλασματώδης, ες· κενός, ή, όν.
Chimerizzare; *v. intr.* μυθολογέω.
Chimeroso; *add.* V. Chimerico.
Chimica; *s. f.* χυμική, ῆς (ή).
Chimicamente; *avv.* χυμικῶς.
Chimico; *add.* χυμικός, ή, όν.
Chimico; *s. m.* χυμικός, οῦ (ὁ).
Chimo; *s. m. T. med.* χυμός, οῦ (ὁ).
Chimosi; *s. f.* χύμωσις, εως (ή).
China; *s. f.* κρημνός, οῦ (ὁ)· πρανές, έος=οῦς (τό). -2. A china; κατῶ.
Chinamento; *s. m.* κλῖσις, εως (ή)· ἔγκλισις, εως (ή).
Chinare; *v. att.* κατα-κλίνω· ἐγ-κλίνω· ἐπι-κάμπτω. -2. La testa, il capo, *acconsentire*; ἐπι-νεύω. -Β'. *Arrendersi*; προς-χωρέω. -Γ'. *In segno di rispetto*; προς-κυνέω. -3. Le spalle; πάσχω· ὑπο-φέρω. -4. Venir meno; ῥέω. -5. Piegar in basso tutta la persona; ἐμαυτὸν ἐγ-κλίνω.
Chinata; *s. f.* V. China.
Chinatamente; *avv.* V. Quattamente.
Chinatezza; *s. f.* / Chinato; *s. m.* / Chinatura; *s. f.* } καμπυλότης, ητος (ή)· κάμψις, εως (ή).
Chinchè; *pron.* V. Chi che, Chiunque.
Chinchessia; *pron.* V. Chicchessia, Chiunque.
Chinea; *s. f. Cavallo ambiante*; εὔδρομος, ου (ὁ).
Chinevole; *add.* V. Pieghevole.
Chino; *s. m.* κατάντες, εος=ους (τό)· πρανές, έος=οῦς (τό). -2. A chino, al chino; πρὸς τὸ κατάντες.
Chino; *add.* κατάντης, ες· πρανής, ές· καμπτός, ή, όν.
Chintana; *s. f.* σκοπός, οῦ (ὁ).
Chiocca; *s. f.* V. Colpo, Percossa. -2. In chiocca; ἀφθόνως· δαψιλῶς.
Chioccare; *v. att.* παίω· δέρω.
Chioccia; *s. f.* ἀλεκτορίς ἐπωάζουσα, ίδος (ή).
Chiocciare; *v. intr.* κρώζω. -2. Cominciare a sentirsi male; ἀσθενέω.
Chioccio; *add.* βραγχαλέος, α, ον· τραχύς, εῖα, ύ.
Chiocciola; *s. f.* κοχλίας, ου (ὁ)· κοχλίς, ίδος (ή). -2. Nicchio; κόγχη, ης (ή). -3. Vite, elice; ἕλιξ, ικος (ή). -4. Soldato da chiocciole, *da nulla*; ἀπρεπής, ές (ὁ). -5. A chiocciola; *avv.* κοχλίου δίκην. -6. Scala a chiocciola; κλίμαξ ἑλικτή, ακος (ή).
Chiocciolétta; *s. f.* / Chiocciolina; *s. f.* / Chiocciolino; *s. m.* } *dim.* κοχλίδιον, ου (τό).
Chiodagione; *s. f.* ἧλων πῆξις, εος=ους (τό).
Chiodaiuolo; *s. m.* ἡλοποιός, οῦ (ὁ)· ἡλοκόπος, ου (ὁ).
Chiodare; *v. att.* ἡλόω· καθ-ηλόω.
Chiodato; *p. pass.* ἡλότυπος, ον.
Chiocderia; *s. f.* V. Chiodagione.
Chiodo; *s. m.* ἧλος, ου (ὁ)· γομφός, οῦ (ὁ)· -2. Connettere con chiodi; γομφόω. -3. Battere due chiodi a un caldo; δύο τοίχους ἀλείφω. -4. Fisso con chiodi; ἡλότυπος, ον· γομφωτός, ή, όν. -5. Non fisso con chiodi; ἀγόμφωτος, ον. -6. Fermato con chiodi; γομφόδετος, ον. -7. Trafitto da chiodi; γομφότομος, ον. -8. Unito con molti chiodi; πολύγομφος, ον. -9. Unito con

Digitized by Google

chiodi di bronzo; χαλκεόγομφος, ον (*poet.*). -10. Unito strettamente da chiodi; γομφοπαγής, ές.

Chioma; *s. f.* κόμη, ης (ἡ). -2. Giubba; χαίτη, ης (ἡ). -3. Con la chioma agitata dal vento; ἀελλόθριξ, τριχος (ὁ, ἡ). -4. Che ha bella chioma; ἀγλαέθειρος, ον. -5. Di troppo corta chioma; ἀκαρής, ές. -6. Portare corta chioma; βραχυκομάω=ῶ. -7. Coltivare la chioma; κομάω=ῶ. -8. Che ha la chioma bianca; λευκόκομος, ον. -9. Aver lunga chioma; μακροκομέω=ῶ. -10. Che ha morbida chioma; μαλακόθριξ, τριχος (ὁ, ἡ). -11. Che ha nera chioma; μελαγχαίτης, ου (ὁ)· μελάνθριξ, τριχος (ὁ, ἡ). -12. Che ha chioma ombreggiante; σκιαρόκομος, ον.

Chiomadoro; *add. Che ha la chioma bionda;* χρυσοκόμης, ου (ὁ)· χρυσόκομος, ον.

Chiomante; *add. Frondeggiante;* φυλλώδης, ες.

Chiomato; *add.* καρηκομόων, ουσα, ον. -2. Naturalmente chiomato; αὐτόκομος, ον.

Chioppo; *s. m.* V. Pioppo.

Chiosa; *s. f.* γλῶτσα, ης (ἡ)· ἑρμηνεία, ας (ἡ)· ἑρμήνευμα, ατος (τό)· ἐξήγησις, σεως (ἡ)· ὁλωσις, σεως (ἡ)· σχόλιον, ου (τό). -2. Macchia; οὖλη, ης (ἡ)· ὠτειλή, ῆς (ὁ).

Chiosare; *v. att.* ἑρμηνεύω· σαφηνίζω· δια-σαφηνίζω· ἐξ-ηγέομαι=οῦμαι· ὁλόω=ῶ.

Chiosatore; *add.* ἑρμηνεύς, έως (ὁ)· ἑρμηνευτής, οῦ (ὁ)· ἐξηγητής, οῦ (ὁ)· σχολιάστης, ου (ὁ).

Chioso; *add.* V. Chiuso.

Chiostra; *s. f.* ἕρκος, εος=ους (τό)· περι-βολή, ῆς (ἡ)· φραγμός, οῦ (ὁ).

Chiostro; *s. m.* περίστυλον, ου (τό)· κλεῖθρον, ου (τό)· κοινόβιον, ου (τό). -2. Grotta; ἄντρον, ου (τό)· σπήλαιον, ου (τό). -3. Serraglio; ζωγρεῖον, ου (τό)· κύρτη, ης (ἡ).

Chiotto; *add.* V. Cheto.

Chiovagione; *s. f.* V. Chiodagione.

Chiovare; *v. att. Inchiodare;* καθ-ηλόω=ῶ· γομφόω=ῶ.

Chiovatura; *s. f.* παρ' ἦλου πληγή, ῆς (ἡ)· γόμφωσις, σεως (ἡ).

Chiovellare; *v. att.* V. Chiovare.

Chiovo; *s. m.* V. Chiodo.

Chiragra; *s. f.* χειράγρα, ας (ἡ).

Chirie; Chirieleissonne; *s. m.* Κύριε ἐλεισον.

Chirintana; Chirinzana; *s. f.* χορεία, ας (ἡ).

Chirografo; *s. m.* χειρόγραφον, ου (τό).

Chiromante; *s. m.* χειρόμαντις, εως (ὁ).

Chiromanzia; *s. f.* χειρομαντεία, ας (ἡ).

Chirurgia; *s. f.* χειρουργία, ας (ἡ).

Chirurgico; *add.* χειρουργικός, ή, όν.

Chirurgo; *s. m.* χειρουργός, οῦ (ὁ).

Chisciare; *v. att. Sarchiellare;* σκάλλω.

Chitare; *v. att.* ἐγ-χειρίζω.

Chitarra; *s. f.* κιθάρα, ας (ἡ).

Chitarreggiare; *v. intr.* κιθαρίζω.

Chitarriglia; Chitarrina; Chitarrino; *s. f.* *s. f.* *s. m.* *dim.* κιθάριον, ου (τό).

Chitarrista; *s. m.* κιθαριστής, οῦ (ὁ).

Chiucchiurlaia; *s. f. Rumore confuso;* ψόφος, ου (ὁ). -2. Discorso poco ordinato; κουφολογία, ας (ἡ).

Chiudenda; *s. f.* φρᾶγμα, ατος (τό)· φραγμός, οῦ (ὁ)· ἕρκος, εος=ους (τό).

Chiudere; *v. att.* εἴργω· κλείω· φράσσω· ἀντι-φράσσω. -2. Serrare *attraversando;* ἀπο-κλείω. -3. *Circondando;* περι-βάλλω· περι-κλείω. -4. *Raccogliendo;* συλ-λέγω. -5. Nascondere; ἀπο-κρύπτω. -6. Chiudere l'occhio, *dormire;* καθ-εύδω. -B'. *Accennare;* σκαρδαμύττω. -7. Chiudere gli occhi a checchessia, *non considerarlo;* εἰρωνεύομαι. -B'. *Morire;* θνήσκω. -8. Chiudere la bocca, gli occhi; μύω. -9. Chiudere fuori; ἀπίλλω. -10. Chiudere con un edificio; ἀπ-οικοδομέω=ῶ. -11. Essere chiuso; μύω. -12. Solito a chiudersi; κλειστός, ή, όν.

Chiudimento; *s. m.* κατάκλεισις, σεως (ἡ).

Chiunche; Chiunque; *pron.* ὅστις, ἥτις, ὅ,τι οὗν.

Chiusa; *s. f.* φρᾶγμα, ατος (τό)· περίφραγμα, ατος (τό). -2. Argine; χῶμα, ατος (τό). -3. Trincea; τάφρος, ου (ὁ). -4. Catarratta; καταῤῥάκτης, ου (ὁ). -5. Tenere in chiusa; κλείω. -6. Mettere in chiusa; φυλακίζω· κατα-βάλλω εἰς τὴν φυλάκην. -4. Chiusa di un componimento; πέρας, ατος (τό).

Chiusamente; *avv.* λάθρα. -2. Ambiguamente; ἀμφιβόλως.

Chiusino; *s. m.* ἐπίθημα, ατος (τό).

Chiuso; *s. m.* V. Chiusa.

Chiuso; *p. pass.* κλειστός, ή, όν· κεκλεισμένος, η, ον. -2. Nascosto; κεκρυμμένος, η, ον. -3. Circondato; περιβεβλημένος, η, ον· περίφρακτος, ον. -7. Intrigato; ἔμπλεκτος, ον. -5. Non chiuso; ἄκλειστος, ον. -6. Non chiuso da porta; ἀπύλωνος, ον. -7. Ben chiuso; πολύκλειστος, ον. -8. Tenere, fare star chiuso; κεκλεισμένον ἔχω.

Chiusura; *s. f.* κλεῖθρον, ου (τό)· ἕρκος, εος=ους (τό).

Ci; *part. avverb.* ἐνταῦθα· δεῦρο.

Ciaba; *s. m.* V. Ciabattino.

Ciabatta; *s. f.* ὑπόδημα παλαιούμενον, ατος (τό). -2. *Massarizia cattiva e consumata;* γρύτη, ης (ἡ).

Ciabattaio; Ciabattiere; Ciabattino; *s. m.* παλαιωματικὸς ῥάπτης, ου (ὁ). -2. *Artefice di poco merito;* ἄ-πειρος, ου (ὁ).

Ciacciamellare; *v. intr.* V. Ciaramellare.

Ciacco; *s. m. Porco;* σῦς, συός (ὁ)· ὗς, ὑός (ὁ, ἡ).

Ciaffero; *s. m.* V. Birro.

Cialda; *s. f.* V. Ciambella.

Cialdetta; *s. f.* V. Ciambelletta.

Cialdonaio; *s. m.* V. Ciambellaio.

Cialdone; *s. m.* V. Ciambella.

Cialtrone; *s. m.* ἀναιδής, ές· κακοῦργος, ον· πανοῦργος, ον.

Ciambella; *s. f.* πέμμα, ατος (τό)· ψωμίον, ου (τό).

Ciambellaio; *s. m.* πεμματουργός, οῦ (ὁ).

Ciambellano; *s. m.* V. Ciamberlano.

Ciambelletta; Ciambellina; Ciambellino; *s. f.* *s. f.* *s. m.* *dim.* πεμμάτιον, ου (τό)· ψωμίον, ου (τό).

Ciambellotto; *s. m.* χιλίκιον, ου (τό).

Ciamberlano; *s. m.* κλειδοῦχος, ου (ὁ).

Ciamberlare; γλύφω.

Ciamberlato; *add.* γλυπτός, ή, όν.

Ciambra; *s. f.* V. Camera.

Ciammengola; *s. f. Cianciafruscola;* περιψήματα, ων (τά).

Ciampare; Ciampicare; *v. intr.* προς-κρούω· προς-κόπτω· προς-πταίω.

Ciancellare; *v. intr.* V. Vacillare.

Digitized by Google

Ciancerella; Ciancerulla; Ciancetta; *s. f. dim.* φλυαρία, ας (ἡ).

Ciancia; *s. f.* παιδία, ας (ἡ)· λῆροι, ων (οἱ)· βωμολόχευμα, ατος (τό)· βωμολοχία, ας (ἡ)· λαλία, ας (ἡ). -2. Superare uno in ciancie; ἀπο-ληρέω=ῶ. -3. Dare ciancie; φλυαρέω=ῶ. -4. Dare la ciancia; ἐμπαίζω. -5. Far ciancie; ληρέω=ῶ. -6. Che fa ciancie; V. Cianciatore.

Cianciafruscole; Cianciamento; Ciancianfruscole; *s. f. s. m. s. f.* λῆροι, ων (οἱ).

Cianciare; *v. intr.* ληραίνω· ληρέω=ῶ· φλυαρέω=ῶ· λαλέω=ῶ. -2. Cianciare inutilmente; βαττολογέω=ῶ· ἀργολογέω=ῶ. -3. Stolidamente; ἀπο-ληρέω=ῶ· ματαιολογέω=ῶ. -4. Che ciancia stolidamente; ματαιολόγος, ον. -5. Palesare cianciando; ἀπο-λαλέω=ῶ. -6. Cianciare senza interruzione; γλωσσαλγέω=ῶ. -7. Cianciare con gravità, con solennità; σεμνολογέω=ῶ.

Cianciatore; *add.* φλύαρος, ον· λάληθρος, ον· λαλητικός, ή, όν· λαλητρίς, ίδος (ἡ)· λάλος, ον.

Ciancicare; *v. intr.* ψελλίζω· ψελλίζομαι.

Cianciere; Cianciero; *add.* V. Cianciatore.

Cianciolina; Ciancione; *s. f. s. m.* λῆρος, ου (ὁ). -2. V. Ciancia-tore.

Cianciosamente; *avv.* φλυάρως.

Cianciosello; *add.* ψίθυρος, ον.

Ciancioso; *add.* V. Cianciatore. -2. Vezzoso, leggiadro; ἀστεῖος, α, ον.

Cianciugliare; *v. intr. Parlare mal pronunziando;* καμψιαίζω.

Cianciume; *s. m.* V. Ciancia.

Cianfrusaglia; Cianfruscaglia; *s. f.* παίγνιον, ου (τό).

Ciangolare; *v. intr.* λαλέω=ῶ· λαλαγέω=ῶ· ἀδολεσχέω=ῶ.

Ciangottare; *v. intr.* V. Cianciugliare.

Ciauo, *o* Fior d'Aliso; κυανός, οῦ (ὁ).

Ciantellino; *s. m.* V. Centellino.

Ciappola; Ciappoletta; *s. f.* γλύφανον, ου (τό)· γλυφεῖον, ου (τό)· γλυφίδιον, ου (τό)· κέστρον, ου (τό).

Ciaramella; *s. f.* V. Cornamusa.

Ciaramella; *s. m. Colui che ciaramella;* πολύλαλος, ον.

Ciaramellare; *v. intr.* ψυχρολογέω=ῶ· περι-λαλέω=ῶ.

Ciarla; *s. f.* λαλία, ας (ἡ)· φλυαρία, ας (ἡ).

Ciarladore; *add.* V. Ciarlatore.

Ciarlare; *v. intr.* λαλέω=ῶ· λαλαγέω=ῶ· ἀδολεσχέω=ῶ· ψυχρολογέω=ῶ. -2. V. Cianciare.

Ciarlata; *s. f.* V. Ciarleria.

Ciarlataneria; *s. f.* κενηγορία, ας (ἡ)· κομψολογία, ας (ἡ).

Ciarlatanismo; *s. m.* ἀγυρτεία, ας (ἡ).

Ciarlatano; *s. m.* ἀγύρτης, ου (ὁ)· κομψολόγος ἰατρός, οῦ (ὁ)· φαρμακεύς, έως (ὁ).

Ciarlatore; *add.* ἀδόλεσχος, ου (ὁ, ἡ).

Ciarleria; *s. f.* λαλία, ας (ἡ)· ἀδολεσχία, ας (ἡ)· πολυλογία, ας (ἡ).

Ciarliere; Ciarliero; *add.* e

Ciarlone; *add.* λάλος, ον· ἀδολέσχης, ου (ὁ)· πολύλογος, ον· φλύαρος, ον· πολύλαλος, ον. -2. Non ciarliero; ἀφλύαρος, ον.

Ciarpa; *s. f.* ζώνη, ης (ἡ)· περίζωμα, ατος (τό)· ζωστήρ, ῆρος (ὁ)· -2. *Roba vile e vecchia;* γρυτάρια, ων (τά)· ῥωπικόν, οῦ (τό).

Ciarpame; *s. m.* πολλὰ γρυτάρια, ων (τά).

Ciarpare; *v. intr.* λίαν ταχέως παρα-πράττω· αὐτοσχεδιάζω. -2. Ciaramellare V.

Ciarperia; *s. f.* Ciarpame.

Ciarpiere; *s. m.* πολυπράγμων, ονος (ὁ). -2. Ciarliero V.

Ciarpone; *s. m.* αὐτοσχεδιαστής, οῦ (ὁ)· ἰδιώτης, ου (ὁ)· αὐτοσχέδιος, ον.

Ciascheduno, *pron.* e

Ciascuno; *pron.* ἕκαστος, η, ον· πᾶς, πᾶσα, πᾶν. -2. L'uno e l'altro; ἑκάτερος, α, ον. -3. Per ciascuno, per ciascheduno; καθ' ἕκαστον. -4. Ciascuno per sè; ὡς ἕκαστος, η, ον· αὐτὸς ἕκαστος, η, ον.

Ciato; *s. m. Spezie di piccolo bicchiere;* κύαθος, ου (ὁ).

Ciausire; *v. att. Scegliere;* ἐκ-λέγω.

Ciavatta; *s. f.* V. Ciabatta.

Ciavattiere; *s. m.* V. Ciabattiere.

Cibaccio; Cibaccola; *s. m. s. f.* πονηρὸν βρῶμα, ατος (τό).

Cibale; *add.* ἐδώδιμος, ον.

Cibalità; *s. f.* σιτίον, ου (τό).

Cibamento; *s. m.* σίτισις, σεως (ἡ)· σίτισμα, ατος (τό)· σιτισμός, οῦ (ὁ).

Cibare; *v. att.* δειπνίζω· σιτίζω· τρέφω. -2. Prendere cibo; σιτίζομαι· βιβρώσκω· τρέφομαι.

Cibare; *s. m.* V. Cibo.

Cibario; *add.* ἐδώδιμος, ον· σιτικός, ή, όν.

Cibazione; *s. f.* V. Cibamento.

Cibo; *s. m.* ἐδώδη, ης (ἡ)· σίτος, ου (ὁ)· σιτία, ων (τά)· τροφή, ῆς (ἡ)· βρῶμα, ατος (τό). -2. Astinenza dal cibo; ἀγευστία, ας (ἡ). -3. Che si astiene dal cibo; ἄγευστος, ον. -4. Di molti cibi; πολυβρώματος, ον. -5. Che porta il proprio cibo; αὐτόδειπνος, ον· αὐτόσιτος, ον. -6. Dar cibo; σιτίζω. -7. Dar cibo abbondante; γαστρίζω. -8. Apprestare, preparare cibi; σιτοποιέω=ῶ. -9. Spettante alla preparazione dei cibi; σιτοποιητικός, ή, όν. -10. Che distribuisce, procaccia cibi; σιτονόμος, ον. -11. Mangiar cibi putridi; σαπροφαγέω=ῶ. -12. Prendere cibo; V. Cibare § -2. -13. Senza cibo; ἄσιτος, ον.

Ciborio; *s. m.* κιβώριον, ου (τό).

Ciboso; *add.* V. Fecondo.

Cibreo; *s. m.* μυττωτόν, οῦ (τό)· μυττωτός, οῦ (ὁ).

Cica; *s. f. Nulla;* οὐδέν, ενός (τό)· μηδέν, ενός (τό)· ψίξ, χός (ἡ)· ψίς, ίδος (ἡ).

Cicada; Cicala; Cicalaccia; *s. f.* τέττιξ, ιγος (ὁ). -2. Ciarliero V. -3. Simile alla cicala; τεττιγώδης, ες.

Cicalamento; *s. m.* V. Cicaleccio.

Cicalare; *v. intr.* λαλαγέω=ῶ· λαλέω=ῶ· σπερμολογέω=ῶ· φλυαρέω=ῶ· ἀδολεσχέω=ῶ. -2. Raccontare; δι-ηγέομαι=οῦμαι· ἀφ-ηγέομαι=οῦμαι. -3. Biasimare; ἐπι-σκήπτω.

Cicalata; *s. f.* V. Cicaleccio.

Cicalatore; *add.* ἀδολέσχης, ου (ὁ)· σπερμολόγος, ου (ὁ).

Cicaleccio; Cicaleria; *s. m. s. f.* λαλία, ας (ἡ)· λαλαγή, ῆς (ἡ)· ἀδολεσχία, ας (ἡ).

Cicaletta; *s. f. dim.* V. Cicala.

Cicalino; *add.* V. Cicalatore.

Cicallo; *s. m.* μωρολογία, ας (ἡ)· λαλισμός, οῦ (ὁ).

Digitized by Google

Cicalonaccio; Cicalone; } *add.* V. Cicalatore.
Cicantone; *s. m.* V. Ciccantone.
Cicaluzza; *s. f. dim.* V. Cicala.
Cicatrice; *s. f.* οὐλή, ῆς (ἡ)· ὠτειλή, ῆς (ἡ).
Cicatrizzare; *v. att.* ἐπ-ουλόω=ῶ· ἀπ-ουλόω=ῶ. -2. *Intr.* ἀπ-ουλόομαι=οῦμαι.
Cicatrizzazione; *s. f.* ἀπούλωσις, σεως (ἡ).
Ciccantone; *s. m. Buffone;* ἀγύρτης, ου (ὁ)· -2. Ciccantona; ἀγύρτρια, ας (ἡ).
Cicchera; *s. f.* V. Chicchera.
Ciccia; *s. f.* V. Carne.
Ciccialardone; *s. m.* V. Ghiotto.
Cicciolo; *s. m.* σύιον τεμάχιον, ου (τό).
Ciccione; *s. m. Piccolo tumore;* φῦμα, ατος (τό).
Ciccioso; Cicciuto; } *add.* V. Carnoso, Grassoccio.
Ciccolo; *add.* V. Piccolo.
Cicerbita; *s. f. T. bot.* σόγχος, ου (ὁ).
Cicerchia; *s. f. T. bot.* λάθυρος, ου (ὁ)· λάθυρον, ου (τό).
Cichino; *s. m.* τυτθός, οῦ (ὁ).
Cicigna; *s. f. T. bot.* τυφλίνη, ης (ἡ)· τυφλῶς, ου (ὁ).
Cicisbea; *s. f.* ἑταίρα, ας (ἡ)· ἑταιρίς, ίδος (ἡ).
Cicisbeare; *v. intr.* σφόδρα πρὸς γυνὰς ἐπιμελὴς εἰμί· ἑταιρίζομαι.
Cicisbeatura; *s. f.* ἑταιρεία, ας (ἡ).
Cicisbeo; *s. m.* ἑταῖρος, ου (ὁ).
Ciclame; *s. m.* e
Ciclamino; *s. m. Pan porcino;* κυκλάμινος, ου (ἡ)· κυκλάμινον, ου (τό)· κυκλαμίς, ίδος (ἡ).
Ciclico; *add. Circolare;* κύκλικος, η, ον.
Ciclo; *s. m.* κύκλος, ου (ὁ).
Cicloide; *s. f.* κυκλοειδής, εος (ἡ).
Ciclopeo; Ciclopico; } *add.* κυκλώπειος, α, ον· κυκλωπικός, ή, όν.
Cicogna; *s. f. T. st. nat.* πελαργός, οῦ (ὁ).
Cicognino; *s. m.* πελαργιδεύς, έως (ὁ).
Cicorea e Cicoria; *s. f.* κίχορα, ας (ἡ)· κιχορία, ας (ἡ)· κιχόρεια, ας (ἡ).
Cicurare; *v. att. Dimesticare;* ἡμερόω=ῶ.
Cicuta; *s. f. T. bot.* κώνειον, ου (τό)· κώνιον, ου (τό). -2. Bere la cicuta; κωνειάζομαι.
Cieca; *s. f.* V. Accecatura.
Ciecamente; *avv.* τυφλῶς· ὑπὸ σκότου· ἐν σκότῳ. -2. Inconsideratamente; εἴκῃ· ἀπερισκέπτως.
Cieco; *add.* τυφλός, ή, όν· ἄλαος, ον -2. Accecato; τυφλούμενος, η, ον. -3. In terra di ciechi, beato a chi ha un occhio; *modo avv.* ἐν τοῖς τόποις τῶν τυφλῶν λάμων βασιλεύει -4. Nato cieco; τυφλογενής, ές. -5. Nascere cieco; τυφλοπλαστέομαι=οῦμαι. -6. Occulto, coperto; κρυπτός, ή, όν. -7. Alla cieca; ἀπερισκέπτως. -8. *Senza riguardo a persona;* ἀδιάφορος, ον. -9. Buio, oscuro; ἄδηλος, ον.
Cielico; *add.* V. Celeste.
Cielo; *s. m.* οὐρανός, οῦ (ὁ). -2. Aria; ἀήρ, ἀέρος (ἡ)· αἰθήρ, έρος (ὁ). -3. Che abita in cielo; οὐρανοκάτοικος, ον. -4. Alto quanto il cielo, che s'alza sino al cielo; οὐρανομήκης, ες. -5. Andare in, giungere al cielo; οὐρανίζομαι· ὑψόομαι κοῦμαι. -6. Andare per il cielo, ascendere in cielo; οὐρανοβατέω=ῶ. -7. Che va pel cielo; οὐρανοβάμων, ον. -8. Caduto dal cielo; οὐρανοπέτης, ες. -9. Cittadino del cielo; οὐρανοπολίτης, ου (ὁ)· οὐρανοπολίτις, ίδος (ἡ). -10. Che contempla il cielo; οὐρανοσκόπος, ον. -11. Correre per lo cielo; οὐρανοδρομέω=ῶ. -12. Che corre per lo cielo; οὐρανοδρόμος, ον. -13. Creazione del cielo; οὐρανοποιΐα, ας (ἡ). -14. Descrizione del cielo; οὐρανογραφία, ας (ἡ). -15. Dimorare in cielo; οὐρανοφοιτάω=ῶ. -16. Che dimora in cielo; οὐρανοφοίτης, ου (ὁ)· οὐρανόφοιτος, ον. -17. Che erra pel cielo; οὐρανόπλαγκτος, ον. -18. Fatica di sostener il cielo; ἄθλος οὐρανοστεγής, ές. -19. Nato, che ha origine dal cielo; οὐρανοφύτευτος, ον· οὐρανόφυτος, ον. -20. Che porta il cielo; οὐρανοφόρος, ον. -21. Che splende fin dal cielo; οὐρανοφάντωρ, ορος (ὁ). -22. Che possiede, ha in suo potere il cielo; οὐρανοῦχος, ον. -23. Trasferire in cielo; οὐρανόω=ῶ. -24. Il trasferire in cielo; οὐράνωσις, σεως (ἡ). -25. Che vince il cielo; οὐρανόνικος, ον. -26. Dal cielo; οὐρανόθεν. 27. Dinanzi al cielo; οὐρανόθι πρό. -28. In cielo; οὐρανόθι (*stato*). -29. In cielo; οὐρανόσε (*moto*). -30. A cielo; μάλιστα· πάνυ. -31. A cielo scoperto; ἐν ὑπαιθρίῳ· ἐν τῷ αἰθρίῳ. -B'. Vivere a cielo scoperto; θυραυλέω=ῶ. -32. Non dare nè in cielo, nè in terra; οὔτε γῆς, οὔτε οὐρανοῦ ἅπτομαι. -33. Dare un pugno in cielo; ἀδύνατα πειράομαι=οῦμαι. -34. Mettere in cielo; ἐν τῷ πολλῷ ἐπαίνῳ τίθεμαι. -35. Mettere la bocca in cielo; περὶ τῶν ὑπὲρ ἡμᾶς ἀφρόνως δια-λέγομαι. -36. Toccare il cielo col dito; εἰς οὐρανὸν ἀλέομαι=οῦμαι. -37. Essere in mezzo al cielo; μεσουρανέω=ῶ. -38. Che è in mezzo al cielo; μεσουράνιος, ον. -39. Piacesse al cielo; εἴθε.
Cifalone; *s. m.* φοίνιξ, ικος (ὁ).
Cifera; *s. f. Scrittura non intesa, se non da coloro tra i quali s'è convenuto del modo del comporla;* σύνθημα, ατος (τό)· κρυφίαια γράμματα, ων (τά). -2. Che scrive con cifre; σημειογράφος, ον. -3. Scrivere in cifera; σημειογραφέω =ῶ· γράφων συνθήμασι χράομαι=ῶμαι.
Ciferista; *s. m. Scrittore in cifera;* σημειογράφος, ου (ὁ).
Cifra; *s. f.* V. Cifera.
Cifrante; *s. m.* V. Ciferista.
Cifrare; σημειογραφέω=ῶ· συνθήμασι χράομαι=ῶμαι γράφων.
Cigliare; *s. m.* V. Ciglione.
Ciglio; *s. m.* ἐκισύνιον, ου (τό)· ὀφρύς, ύος (ἡ). -2. Vista; ὄψις, εως (ἡ). -3. Aguzzare le ciglia; ἐν-ατενίζω. -4. Alzar le ciglia; ἀντ-αυγάζω· ἀντ-αυγέω=ῶ. -5. Con bianco ciglio; λευκόφρυς, υος (ὁ, ἡ). -6. Inarcare le ciglia; τὰς ὀφρῦς ἀνα-σπάω=ῶ. -7. Ciglione V.
Ciglione; *s. m.* τῆς φρούρας ἄκρον, ου (τό).
Cigliuto; *add.* ὀφρυόεις, εσσα, εν.
Cigna; *s. f.* V. Cinghia.
Cignalaccio; *s. m. accr.* μέγας κάπρος, ου (ὁ).
Cignale; *s. m.* V. Cinghiale.
Cignare; *v. att.* V. Cinghiare.
Cignatura; *s. f. T. arch.* συνάφεια, ας (ἡ).
Cignere; *v. att.* ζώννυμι· παρα-ζώννυμι. -2. Avvincere, circondare; δέω=ῶ· κυκλόω=ῶ. -3. Cingerla ad uno; τεχνάζομαι. -4. Cingersela; μηχανάομαι=ῶμαι. -5. Cignere di mura; ἀπο-τειχίζω. -6. L'atto di cignere; ζῶσις, σεως (ἡ). -7. Che cigne; ζώστης, ου (ὁ).
Cigno; *s. m. T. st. nat.* κύκνος, ου (ὁ).

Digitized by Google

Cignone; *s. m.* μέγα ζῶμα, ατος (τό).
Cigolamento; βρυγμός, οῦ (ὁ)· ἄραβος, ου (ὁ)· ἄραγμος, ου (ὁ).
Cigolare; *v. intr.* τρύζω· βρύχω. -2. A voler che il carro cigoli, bisogna unger le ruote; δῶρα θεοῖς πείθουσι, καὶ αἰδοίους βασιλέας.
Cigolio; *s. m.* V. Cigolamento.
Cilecca; *s. f.* ἔμπαιγμα, ατος (τό). -2. Far cilecca; ἐμ-παίζω· ἐξ-απατάω-ῶ.
Cilema; *s. f.* V. Sciloma.
Cilestiale; *add.* V. Celestiale.
Cilestrino; *add*, e
Cilestro; *add.* κυάνεος, α, ον· ἀέρινος, η, ον· γλαυκός, ή, όν· ἀεροειδής, ές. -2. V. Celeste.
Ciliccino; *add.* τρίχινος, η, ον.
Ciliccio e Cilicio; *s. m.* τριχίνιον, ου (τό).
Ciliccio e Cilicio; *add.* V. Ciliccino.
Ciliegia; *s. f.* V. Ciriegia.
Ciliegio; *s. m. T. bot.* V. Ciriegio.
Cilimonia; *s. f.* V. Cerimonia.
Cilindrare; *v. att.* κυλινδρόω=ῶ.
Cilindrato; *add.* κυλινδρωτός, ή, όν.
Cilindricamente; *avv.* κυλινδρικῶς.
Cilindrico; *add.* κυλινδρακός, ή, όν· κυλινδροειδής, ές· κυλινδρώδης, ες.
Cilindro; *s. m.* κύλινδρος, ου (ὁ). -2. Simile a cilindro; κυλινδροειδής, ές· κυλινδρώδης, ες.
Cilizio; *s. m.* V. Ciliccio.
Ciloma; *s. f.* V. Sciloma.
Cima; *s. f.* ὄκρον, ου (τό)· κορυφή, ῆς (ἡ)· κολοφών, ῶνος (ὁ)· ὕψος, εος=ους (τό)· ὄγκος, ου (ὁ)· τέλος, εος=ους (τό). -2. Eccellenza; ὑπεροχή, ῆς (ἡ)· -3. Fesso in cima; ἀκροσχιδής, ές. -4. Che abita sulla cima dei monti; ἄκρατος, α, ον.
Cimare; *v. att.* κείρω· ἀπο-κείρω· ξυρέω=ῶ.
Cimasa; *s. f.* κυμάτιον, ου (τό).
Cimata; *s. f.* ξύρησις, σεως (ἡ)· ξυρησμός, οῦ (ὁ).
Cimatore; *s. m.* κουρεύς, έως (ὁ).
Cimatura; *s. f.* κουρά, ᾶς (ἡ). -2. I peli cimati; γνάφαλον, ου (τό).
Cimazio; *s. m.* V. Cimasa.
Cimba; *s. f.* V. Barca.
Cimbalaio; Cimbalante; *s. m.* κυμβαλιστής, οῦ (ὁ).
Cimbalo; *s. m.* κύμβαλον, ου (τό). -2. Suonare il cembalo; κυμβαλίζω. -3. Andar col cembalo in colombaia; τὸ ἐμαυτοῦ ἀπόῤῥητον δια-λαλέω=ῶ.
Cimbellare; *v. intr.* V. Cimbottolare.
Cimberli; *Dicesi* Essere in cimberli, andare in cimberli; ᾄδομαι.
Cimbotto; *s. m.* V. Cimbottolo.
Cimbottolare, *v. intr. Cadere in terra;* πίπτω.
Cimbottolo; *s. m. Cascata;* πτῶσις, σεως (ἡ)· πτῶμα, ατος (τό).
Cimelio; *s. m.* κειμήλιον, ου (τό)· ἄγαλμα, ατος (τό).
Cimentare; *v. att.* πειράομαι=ῶμαι. -2. Porre in pericolo; εἰς κίνδυνον ἄγω· κινδυνεύω. -3. *N. pass.* κινδυνεύω· τολμάω=ῶ.
Cimento; *s. m.* πεῖρα, ας (ἡ)· πείρασις, σεως (ἡ). -2. Pericolo; κίνδυνος, ου (ὁ)· τόλμημα, ατος (τό).
Cimentoso; *add.* κινδυνώδης, ες.
Cimice; *s. f. T. st. nat.* κόρις, εως (ὁ).
Cimicione; *s. m. accr.* μέγας κόρις, εως (ὁ).
Cimiere e Cimiero; *s. m.* κῶνος, ου (ὁ)· φᾶλος, ου (ὁ)· λόφος, ου (ὁ). -2. Senza cimiere; ἄφαλος, ον· -3. Con bianco cimiero; λευκολόφας, ου (ὁ)· λευκόλοφος, ον. -4. Che fa i cimieri; λοφοποιός, όν. -5. Vendere i cimieri; λοφοπωλέω=ῶ.
Cimino; *s. m.* κύμινον, ου (τό).
Cimiterio e Cimitero; κοιμητήριον, ου (τό)· πολυάνδριον, ου (τό).
Cimurro; *s. m.* ἀδήν, ένος (ἡ).
Cinabro; *s. m.* κιννάβαρι, εως (τό). -2. Di cinabro; κινναβάρινος, η, ον· κινναβάριος, ον. -3. Imitare il cinabro; κινναβαρίζω.
Cincera; Cincia; Cinciallegra maggiore; *s. f.* V. Cingallegra.
Cinciglio; *s. m.* κροσσός, οῦ (ὁ).
Cincinno; Cincinnolo; *s. m.* κάκιννος, ου (ὁ).
Cincischiare; *v. att. Tagliuzzare;* εἰς λεπτότατα κατα-κόπτω· ξυννάζω. -2. Cincischiare le parole; λόγον σταθμόμαι=ῶμαι. -3. Procedere lentamente; μέλλω.
Cincischio; *s. m.* σχίσμα, ατος (τό).
Cincistiare; *v. att.* V. Cincischiare.
Cincistio; *s. m.* V. Cincischio.
Cinedo; *s. m.* κίναιδος, ου (ὁ). -2. Imitare i cinedi; κιναιδίζομαι.
Cinerario; *add.* V. Cenerario.
Cinerizio; Cineruleo; *add.* τεφριώδης, ες.
Cinfolare; *v. intr.* σίζω.
Cinforniata; *s. f.* V. Intemerata.
Cingallegra; *s. f.* αἰγιθαλός, οῦ (ὁ).
Cingere; *v. att.* V. Cignore.
Cinghia; *s. f.* ζῶμα, ατος (τό)· ζώνη, ης (ἡ)· ἱμάς, άντος (ὁ).
Cinghiale; *s. m.* κάπρος, ου (ὁ)· -2. Di cinghiale; V. Cinghialino.
Cinghialino; *add.* κάπρειος, α, ον· κάπριος, ον.
Cinghiare; *s. m.* V. Cinghiale.
Cinghiare; *v. att.* περι-βάλλω· ζώννυμι. -2. V. Cignere.
Cinghiato; *add.* ζωστός, ή, όν. -2. Attorniato; περιβεβλημένος, η, ον. -3. Non cinghiato; ἄζωστος, ον.
Cinghiatura; *s. f.* ζῶσις, σεως (ἡ).
Cinghio; *s. m.* Cerchio.
Cingimento; *s. m.* V. Cinto.
Cingoletto; *s. m. dim.* ζωνάριον, ου (τό)· ζώνιον, ου (τό).
Cingolo; *s. m.* ζώνη, ης (ἡ).
Cingottare; *v. intr.* V. Cinguettare.
Cinguettamento; *s. m.* ψέλλισμα, ατος (τό)· ψελλισμός, οῦ (ὁ).
Cinguettare; *v. intr.* ψελλίζω· βατταρίζω· τραυλίζω. -2. Ciarlare stucchevolmente; κενολογέω=ῶ.
Cinguettatore; *add.* σπερμολόγος, ου (ὁ, ἡ)· ψελλός, ή, όν· τραυλός, ή, όν.
Cinguetteria; *s. f.* V. Cinguettamento.
Cinguettiera, Cinguettiere; V. Cinguettatore.
Cinico; *add.* κυνικός, ή, όν.
Cinigia; *s. f.* θερμοσποδία, ας (ἡ).
Cinismo; *s. m.* κυνισμός, οῦ (ὁ).
Cinnabro; *s. m.* V. Cinabro.
Cinnamo; *s. m.* e
Cinnamomo; *s. m. T. bot.* κιννάμωμον, ου (τό). -2. Essere simile al cinnamomo; κινναμωμίζω.
Cinocefalo; *s. m.* κυνοκέφαλος, ου (ὁ).
Cinoglossa; *s. f. T. bot.* κυνόγλωσσον, ου (τό).

Digitized by Google

Cinquadea; *s. f.* φάσγανον, ου (τό).
Cinquannaggine; *s. f.* V. Quinquennio.
Cinquannale; *add.* πενταετηρικός, ή, όν.
Cinquanta; *add. num.* πεντήκοντα. -2. Cinquanta volte; πεντηκοντάκις. -3. Il tempo di cinquant'anni; πεντηκονταετηρίς, ίδος (ή). -4. Età di cinquant'anni; πεντηκονταετία, ας (ή). -5. Che ha cinquant'anni; πεντηκονταετής, ές· πεντηκονταέτης, ου (ό)· πεντηκονταέτις, ιδος (ή). -6. Di cinquanta giorni; πεντηκονθήμερος, ον. -7. Che rende cinquanta volte tanto; πεντηκοντάχοος=ους, οον=ουν. -8. Custode di cinquanta; πεντηκονταφύλαξ, ακος (ό, ή).
Cinquantacinque; *add. num.* πέντε καὶ πεντήκοντα.
Cinquantaquattresimo; *add.* πεντηκοστὸς τέταρτος, η, ον.
Cinquantatreesimo; *add.* πεντηκοστὸς τρίτος, η, ον.
Cinquantesimo; *add.* πεντηκοστός, ή, όν. -2. Pagar la cinquantesima; πεντηκοστεύομαι. -3. Riscuotere la cinquantesima; πεντηκοστεύω· πεντεκοστολογέω=ῶ. -4. Che riscuote la cinquantesima; πεντηκοστολόγος, ου (ό). -5. Il luogo dove si paga la cinquantesima; πεντηκοστολογίον, ου (τό).
Cinquantottesimo; *add.* πεντηκοστὸς ὄγδοος, η, ον.
Cinquanzeesimo; *add.* κεντηκοστὸς ἕκτος, η, ον.
Cinquanzei; *add. num.* πεντήκοντα καὶ ἕξ.
Cinque; *add. num.* πέντε. -2. Che consta di cinque; πενταδικός, ή, όν. -3. Di cinque anni; πενταετηρής, ές· πενταέτηρος, ον· πενταέτης, ου (ό)· πενταετίς, ίδος (ή). -4. Avere cinque anni; πενταετίζομαι. -5. Della durata di cinque anni; πενταέτης, ες. -6. Che accade ogni cinque anni; πενταετηρικός, ή, όν· πενταετήριος, α, ον. -7. Cinque volte; πεντάκις. -8. Cinque volte dieci mila; πεντακισμύριοι, αι, α. -9. Rendere cinque volte più grande; πενταπλασιάζω. -10. Cinque volte tanto; πενταπλάσιος, α, ον· πενταπλασίων, ον. -11. Grande cinque volte e un quinto; πενταπλασιεπιπέμπτος, ον. -12. Grande cinque volte e un quarto; πενταπλασιεπιτέταρτος, ον. -13. Grande cinque volte e un terzo; πενταπλασιεπίτριτος, ον. -14. Grande cinque volte e mezzo; πενταπλασιεφήμισυς, εια, υ. -15. In cinque luoghi; πενταχοῦ.
Cinquecentesimo; *add.* πεντακοσιοστός, ή, όν.
Cinquecento; *add. num.* πεντακόσιοι, αι, α.
Cinquefoglie, o cinquefoglio; *s. m. T. bot.* πενταφύλλον, ου (τό).
Cinquemila; Cinquemilia; } *add. num.* πενταχιλιοχίλιοι, αι, α.
Cinquennio; *s. m.* πενταετία, ας (ή)· πενταετηρία, ας (ή).
Cinquereme; *s. f.* πεντήρης, εος=ους (ή).
Cinquina; *s. f.* πεντάς, άδος (ή).
Cinta; *s. f. Circondamento;* περίβολος, ου (ό)· φραγμός, οῦ (ό). -2. Cintola; ζώνη, ης (ή).
Cintiglio; *s. m.* V. Cintolo.
Cinto; *s. m.* ζωστήρ, ῆρος (ό)· ζῶστις, σεως (ή)· ζώνη, ης (ή). -2. Alone; ἅλως, ω (ή). -3. Cinta; περίβολος, ου (ό)· φραγμός, οῦ (ό).
Cinto; *p. pass.* ζωστός, ή, όν. -2. Non cinto; ἄζωστος, ον.
Cintola; *s. f. Cintura;* ζώνη, ης (ή). -2. *La parte dove l'uomo si cinge;* λαγών, όνος (ό). -3. Starsi colle mani, tenersi le mani alla cintola; ἀπο-σχολάζω.
Cintolino; *s. m. dim.* ζώνιον, ου (τό).
Cintolo; *s. m.* διάζωμα, ατος (τό). -2. *Vivagno del panno;* χράσπεδον, ου (τό).
Cintonchio; *s. m.* V. Centonchio.
Cintura; *s. f.* ζώνη, ης (ή). -2. Della spada; ζωστήρ, ῆρος (ό)· τελαμών, όνος (ό). -3. Sciogliere la cintura; ἀπο-ζώννυμι· ἀπο-ζωννύω. -4. Con grande cintura; μεγαλόζωνος, ον. -5. Con nera cintura; μελάνζωνος, ον (*poet.*).
Cinturetta; Cinturetto; Cinturino; } *s. m. dim.* διαζωμάτιον, ου (τό).
Ciò; *pron.* τοῦτο. -2. Da ciò, *atto, idoneo;* ἐπιτήδειος, α, ον. -3. Per ciò; ἐκ τούτου.
Ciocca; *s. f. Di capelli;* βόστρυχος, ου (ό). -2. *Di frutta, di fiori;* δεσμίς, ίδος (ή)· φάκελος, ου (ό)· κόρυμβος, ου (ό).
Ciocchè; *pron.* ὅτιουν.
Cioccia; *s. f.* μαστός, οῦ (ό).
Ciocciare; *v. intr.* θηλάζω.
Ciocco; *s. m. Ceppo da ardere;* στέλεχος, εος=ους (τό)· δαλός, οῦ (ό)· πυρσός, οῦ (ό).
Cioccuto; *add.* δασύς, εῖα, ύ.
Cioè; τοῦτ' ἐστιν.
Ciofo; *s. m. Uomo da poco;* ἀριθμός, οῦ (ό)· πρόβατον, ου (τό).
Ciomperia; *s. f.* ἄτιμον πρᾶγμα, ατος (τό).
Ciompo; *s. m. Quegli che pettina o scardassa la lana;* ξάντης, ου (ό). -2. *Uomo da poco;* V. Ciofo.
Cioncare; *v. intr.* κωθωνίζω· κωθωνίζομαι· ἐπι-πίνω, -2. Troncare; ἀπο-κόπτω· τέμνω.
Ciondolamento; *s. m.* δόνημα, ατος (τό).
Ciondolare; *v. intr.* κρέμαμαι.
Ciondolino; *s. m. dim.* e
Ciondolo; *s. m.* ὐλόβιον, ου (τό)· ἐνώτια, ων (τά).
Ciondolone; *s. m. Colui che non cava mai le mani di nulla;* μελλητής, οῦ (ό).
Ciondolone e Ciondoloni; *add.* ἐκαρεμής, ές.
Cionno; Cionnuzzo; } *add.* ἐκνηρός, ά, όν.
Cionta; *s. f.* V. Percossa.
Cioppa; *s. f. Sorta di veste;* χλαῖνα, ης (ή)· φᾶρος, εος=ους (τό).
Ciotola; *s. f. Vasetto da bere;* κοτύλη, ης (ή)· κωθώνιον, ου (τό)· -2. Simile a ciottola; κοτυλώδης, ες.
Ciotoletta; Ciotolina; } *s. f. dim.* κοτυλίσκον, ου (τό).
Ciotolone; *s. m.* κώθων, ωνος (ό).
Ciottare; *v. att. Frustare;* ῥαβδίζω.
Ciotto; *s. m. Piccolo sasso;* λίθος, ου (ό).
Ciotto; *add. Zoppo;* χωλός, ή, όν.
Ciottolare; *v. att. Tirare altrui de' ciottoli;* λιθάζω· κατα-λεύω. -2. Lastricare una strada; λίθοις ὁδοποιέω=ῶ, στρώννυμι.
Ciottolata; *s. f. Sassata;* λίθου βολή, ῆς (ή).
Ciottoletto; *s. m. dim.* λιθαρίδιον, ου (τό)· λιθάριον, ου (τό).
Ciottolo; *s. m.* λίθος, ου (ό)· πέτρα, ας (ή)· κάχληξ, ηκος (ό)· ψῆφος, ου (ή). -2. Lavar la testa coi ciottoli; βλασφημέω=ῶ.
Ciotolone; *s. m. accr.* μυλίτης λίθος, ου (ό).
Ciovetta; *s. f.* V. Civetta.
Cipero; *s. m. T. bot.* κύπειρος, ου (ό)· κύπερος, ου (ό).

Digitized by Google

Cipigliaccio; *s. m. pegg.* φρακώδης ὀφρύς, ύος (ὁ).
Cipiglio; *s. m.* ὀφρύς, ύος (ὁ)· γοργότης, ητος (ἡ).
Cipiglioso; *add.* γοργωπός, όν· γοργώψ, ῶπος (ὁ, ἡ)· γοργώπης, ου (ὁ)· γοργῶπις, ιδος (ἡ)· σκυθρωπός, ή, όν.
Cipolla; *s. f. T. bot.* κρόμμυον, ου (τό)· κρόμυον, ου (τό). -2. Bulbo; βολβός, οῦ (ὁ). -3. Simile a cipolla; βολβοειδής, ές. -4. Che mangia cipolle; ἐγκεφαλίδαλος, ον. -5. *Metaf.* Capo, testa. Tagliar la cipolla; διροτομέω-ῶ. -6. Più doppio d'una cipolla, *non sincero*; ποικιλομήτης, ου (ὁ)· ποικιλόβολος, ποικιλομήχανος ἀνήρ, ἀνδρός (ὁ). -7. Cipolla scilla; σκίλλα, ης (ἡ).
Cipolletta; *s. f.* / **Cipollina**; *s. f.* / **Cipollino**; *s. m.* } *dim.* μικρὸν κρόμμυον, ου (τό).
Cipollone; *s. m. accr.* μέγα κρόμμυον, ου (τό).
Ciporro; *s. m.* V. Granciporro.
Cippero; *s. m.* V. Cipero.
Cippo; *s. m. T. arch.* στήλη, ης (ἡ). -2. Innalzare un cippo; στηλόω-ῶ. -3. Inscrivere su un cippo; στηλιτῶω· στηλογραφέω-ῶ. -4. Lo inscrivere sopra un cippo; στηλίτευσις, σεως (ἡ). -5. Inscrizione sopra un cippo; στηλογραφία, ας (ἡ). -6. Simile a cippo; στηλοειδής, ές. -7. Piccolo cippo; στηλίδιον, ου (τό)· στελίς, (ίδος (ἡ). -8. *Macchina per chiudere i piedi*; ποδοκάκη, ής (ἡ).
Cipresseto; *s. m.* κυπαρισσών, ῶνος (ὁ).
Cipressino; *add.* κυπαρίσσινος, η, ον.
Cipresso; *s. m.* κυπάρισσος, ου (ἡ). -2. Piantato di cipressi; κυπαρισσών, ῶνος (ὁ).
Cipria; *s. f.* παιπάλη, ης (ἡ).
Ciprignino; *add.* κυπρίδιος, α, ον.
Ciprino; *s. m. Pesce*; κυπρῖνος, ου (ὁ).
Ciprino; / **Ciprio**; } *add.* κύπριος, α, ον.
Cipselo; *s. m.* κύψελος, ου (ὁ).
Ciragra; *s. f.* V. Chiragra.
Circa; *prep.* περὶ· ἀμφὶ· κατά. -2. *Avv.* ἐγγύς.
Circense; *add.* ἱππικός, ή, όν. -2. Giuochi circensi; ἱπποδρόμια, ων (τά)· ἱπποδρομικοὶ ἀγῶνες, ων (οἱ).
Circo; *s. m.* ἱππόδρομος, ου (ὁ).
Circolamento; *s. m.* V. Circolazione.
Circolare; *v. att.* περι-βάλλω· -2. *Intr.* κυκλόομαι ·οῦμαι· περί-ειμι· περι-φέρομαι.
Circolare; *add.* ἐγκύκλιος, α, ον· κυκλικός, ή, όν. -2. Lettera; ἐγκύκλια γράμματα, ων (τά).
Circolarmente; *avv.* κυκλοδόν· κύκλῳ· ἐν κύκλῳ· περίξ.
Circolato; *s. m.* V. Circolo.
Circolatore; *add. Che circola.* -2. Ciarlatano; ἀγυρτής, οῦ (ὁ).
Circolazione; *s. f.* κύκλωμα, ατος (τό)· περιφορά, ᾶς (ἡ)· κύκλωσις, σεως (ἡ). -2. Del sangue; αἵματος γῦρος, ων (οἱ).
Circoletto; *s. m. dim.* κυκλίσκος, ου (ὁ).
Circolo; *s. m.* κύκλος, ου (ὁ)· γύρος, ου (ὁ). -2. In forma di circolo; ἐγκύκλιος, ον.
Circompulsione; *s. f.* V. Circumpulsione.
Circoncidere; *v. att.* περι-τέμνω.
Circoncidimento; *s. m.* περιτομή, ῆς (ἡ).
Circoncignere; *v. att.* περι-βάλλω.
Circoncisione; *s. f.* V. Circoncidimento.
Circonciso: *p. pass.* περιτετμημένος, η, ον. -2. Non circonciso; ἀπερίτμητος, ον· ἀκρόβυστος, ον. -3. Non essere circonciso; ἀκροβυστέω-ῶ.

Circoncludere; *v. att.* περι-κλείω.
Circondamento; *s. m.* περίβολος, ου (ὁ).
Circondare; *v. att.* περι-βάλλω (τινί τι). -2. Di fossati; τάφρον περι-τείνω (τινί). -3. Di mura; περι-τειχίζω (τί). -4. Di siepi; περι-φράττω. -5. Di soldati; στρατιώτας περι-ίστημι (τινι).
Circondario; *s. m.* χώρα, ας (ἡ)· ἀπαρχία, ας (ἡ)· νόμος, ου (ὁ).
Circondato; *p. pass.* περίβλητος, ον. -2. Non circondato; ἀπερίπτυκτος, ον· ἀπερίστατος, ον. -3. Non circondato da rumore, da suono: ἀπερίηχητος, ον· ἀπερικτύπητος, ον. -4. Circondato di bronzo; χαλκοστέφανος, ον.
Circondotto; *add.* περιηγμένος, η, ον.
Circonducere, Circondurre; *v. att.* περι-άγω.
Circonferenza; *s. f.* περιφέρεια, ας (ἡ).
Circonflessione; *s. f.* περικαμπή, ῆς (ἡ)· περίκαμψις, εως (ἡ)· περίκλασις, σεως (ἡ)· περίσπασις, σεως (ἡ).
Circonflesso; *add.* περίκαμπτος, ον· περισπαστός, ή, όν. -2. Accento; περισπώμενος, η, ον.
Circonflettere; *v. att.* περι-κάμπτω· περι-κλάω-ῶ· περι-σπάω-ῶ.
Circonfluenza; *s. f.* συρροή, ῆς (ἡ)· ἐπιρροή, ῆς (ἡ)·
Circonfondere; *v. att.* περι-χέω-ῶ.
Circonfulgere; *v. intr.* περι-λάμπω.
Circonfundere; *v. att.* V. Circonfondere.
Circonfuso; *add.* περιχυτός, ή, όν· περίῤῥοος=ους, οον=ουν.
Circonlocuzione; *s. f.* περίφρασις, σεως (ἡ)· παράφρασις, σεως (ἡ).
Circonscritto; *add.* περιγεγραμμένος, η, ον.
Circonscrivere; *v. att.* περι-γράφω.
Circonscrivimento; *s. m.* / **Circonscrizione**; *s. f.* } περιγραφή, ῆς (ἡ)· ὑπογραφή, ῆς (ἡ).
Circonsoffiare; *v. intr.* περι-πνέω-ῶ.
Circonspetto; *add.* περισκεμμένος, η, ον. -2. Accorto; σύνετος, ον· εὐλαβής, ές· φυλακτικός, ή, όν· εὐλόγιστος, ον. -3. Non circospetto; ἀφύλακτος, ον.
Circospezione; *s. f.* προφυλακή, ῆς (ἡ). -2. Non usar circospezione; ἀφυλακτέω-ῶ. -3. Senza circospezione; ἀφύλακτος, ον· *avv.* ἀφυλάκτως.
Circonstante; *add.* περιστάς, ᾶσα, άν· ὅμορος, ον· περιεστώς, ῶσα, ός.
Circonstanza; *s. f.* e
Circonstanzia; *s. f.* περίστασις, σεως (ἡ). -2. Luogo contiguo; πρόσορος τόπος, ου (ὁ). -3. Secondo le circostanze; ἐκ τῶν παρόντων· πρὸς τὸν καῖρον.
Circonvallare; *v. att.* περι-σταυρόω-ῶ· χαρακίζω· χαρακόω-ῶ.
Circonvallazione; *s. f.* περίτειχος, εος=ους (τό). χαράκωμα, ατος (τό)· χαράκωσις, σεως (ἡ)· περιστάυρωμα, ατος (τό).
Circonvenire; *v. att.* κυκλόω-ῶ. -2. Insidiare; ἐπιβουλεύω. -3. Ingannare; ἐξ-απατάω-ῶ.
Circonvenzione; *s. f. Insidia*; δόλος, ου (ὁ)· ἀπάτη, ης (ἡ).
Circonvicino; *add.* ὅμορος, ον· πάροικος, ον· γείτων, ονος (ὁ, ἡ).
Circonvolgere; *v. att.* περι-καλινδέω-ῶ· περι-κυλινδέω =ῶ· περι-ειλέω-ῶ· περι-ελίσσω.
Circonvoluzione; *s. f.* περικαλίνδησις, σεως (ἡ)· περικυλίνδησις, σεως (ἡ)· κυλινδισμός, οῦ (ὁ). -2. Che non ha circonvoluzione; ἀπεριφόρητος, ον.
Circonvolvere; *v. att.* V. Circonvolgere.

Digitized by Google

Circoscritto; *add.* περιγράπτος, ον. -2. Non circoscritto; ἀπερίγραπτος, ον· ἀπερίληπτος, ον. -3. Non circoscritto, *indeterminato*; ἀόριστος, ον

Circoscrivere; *v. att.* περι-γράφω. -2: Limitare; περι-ορίζω. -3. Circondare; περι-βάλλω.

Circoscrivimento; *s. m.* / Circoscrizione; *s. f.* } V. Circonscrivimento

Circospettamente; *avv.* συνετῶς.

Circospetto; *add.* V. Cauto.

Circospezione; *s. f.* V. Circonspezione.

Circostanza; *s. f.* V. Circonstanza.

Circostanziare; *v. att.* ἀκριβῶς λέγω.

Circuimento; *s. m.* περίοδος, ου (ἡ)· περιβολή, ῆς (ἡ)· κύκλωσις, σεως (ἡ).

Circuire; *v. att.* περι-βαίνω· κυκλόω-ῶ.

Circuità; *s. f.* e

Circuito; *s. m.* περίβολος, ου (ὁ)· κύκλος, ου (ὁ)· περίμετρος, ου (ὁ). -2. Rotondità, cerchio; κύκλος, ου (ὁ). -3. Giramento; περίοδος, ου (ἡ).

Circuizione; *s. f.* V. Circuimento.

Circulare; *add.* V. Circolare.

Circularmente; *avv.* V. Circolarmente.

Circulato; *s. m.* V. Circolo.

Circulatore; *s. m.* V. Ciarlatano.

Circulazione; *s. f.* V. Circolazione.

Circuletto; *s. m. dim.* V. Circoletto.

Circulo; *s. m.* V. Circolo.

Circumlocuzione; *s. f.* V. Circonlocuzione.

Circumpulsare; *v. att.* περι-ωθέω-ῶ.

Circumpulsione; *s. f.* περίωσις, σεως (ἡ).

Circuncidere; *v. att.* V. Circoncidere.

Circuncidimento; *s. m.* V. Circoncidimento.

Circuncignere; *v. att.* V. Circondare.

Circuncisione; *s. f.* V. Circoncisione.

Circundare; *v. att.* V. Circondare.

Circundità; *s. f.* V. Circuito.

Circunflesso; *add.* V. Circonflesso.

Circunfundere; *v. att.* V. Circonfondere.

Circunscrivere; *v. att.* V. Circoscrivere.

Circunspetto; *add.* V. Circospetto.

Circunspezione; *s. f.* V. Circonspezione.

Circunstante; *add.* V. Circonstante.

Circunstanza; *s. f.* V. Circostanza.

Circunvenire; *v. att.* V. Circonvenire.

Circunvicino; *add.* V. Circonvicino.

Circustante; *add.* V. Circonstante.

Circustanza; / Circustanzia; } *s. f.* V. Circonstanza.

Ciriegia; *s. f.* κεράσιον, ου (τό).

Ciriegio; *s. m.* κέρασος, ου (ὁ)·

Ciriegiuolo; *s m.* V. Amarasco.

Cirimonia; *s. f.* V. Cerimonia.

Cirro; *s. m.* βόστρυχος, ου (ὁ).

Cirtide; *s. m.* κυρτίς, ίδος (ἡ).

Cirugia; *s. f.* V. Chirurgia.

Cirugiano; *s. m.* V. Cerusico.

Cirugico; *s. m.* V. Chirurgo.

Cirurgia; / Cirusica; } *s. f.* V. Chirurgia.

Cirusico; *s. m.* V. Cerusico.

Cisale; *s. m.* ἔχμα, ατος (τό).

Ciscranna; *s. f.* ἕδρα πλεκτή, ας (ἡ).

Ciscranno; *s. m. Scansia da tener libri*; βιβλίων ἀποθήκη, ης (ἡ).

Cisma; *s. m.* V. Scisma.

Cispa; *s. f.* λήμη, ης (ἡ).

Cispardo; / Cispicoso; } *add.* V. Cisposo.

Cispità; *s. f.* λήμη, ης (ἡ)· γλάμμη, ης (ἡ).

Cispo; *add.* V. Cisposo.

Cispositâ; *s. f.* V. Cispità.

Cisposo; *add.* λημῶν, ῶσα, ῶν· γλάμυρος, ον· γλαμυρός, ά, όν· γλαμώδης, ες· γλάμων, ον· λημαλέος, α, ον. -2. Essere cisposo; λημάω-ῶ· γλαμόω-ῶ· γλαμυξιάω-ῶ.

Cisterna; *s. f.* λάκκος, ου (ὁ)· ὑποδοχή, ῆς (ἡ).

Cisternetta; *s. f dim.* μικρὸς λάκκος, ου (ὁ).

Cistico; *add.* κυστικός, ή, όν.

Cistio, o Ladano; *s. m.* κίστος, ου (ὁ).

Citagione; *s. f.* V. Citazione.

Citara; *s. f.* V. Cetra.

Citare; *v. att.* καλέω-ῶ· ἐγ-καλέω-ῶ. -2. Notificare; δηλόω-ῶ. -3. Allegare; εἰς-φέρω· ὑπο-μνάομαι-ῶμαι.

Citaredo; *s. m.* V. Ceteratore.

Citareggiare; *v. intr.* V. Citarizzare.

Citarista; *s. m.* V. Ceteratore.

Citarizzare; *v. intr.* κιθαρίζω.

Citarizzatore; *s. m.* V. Ceteratore.

Citazione; *s. f. Citatoria*; δίκη, ης (ἡ)· κλῆσις, σεως (ἡ).

Citera; *s. f.* V. Cetra.

Citeratore; *s. m.* V. Ceteratore.

Citeriore; *add.* ἐγγύτερος, α, ον· ὁ, ἡ, τὸ ἐπὶ τάδε· ὁ, ἡ, τὸ ἐντός.

Citerista; / Citerizzatore; } *s. m.* V. Ceteratore.

Citerna; *s. f.* V. Cisterna.

Citiso; *s. m. T. bot.* κύτισος, ου (ὁ).

Cito; *avv.* V. Tosto.

Citolo; *s. m. Giovanetto*; παιδίον, ου (τό).

Citracca; *s. f.* σκολοπένδριον, ου (τό).

Citraggine; *s. f.* V. Cedronella.

Citri; *s. m. indecl.* V. Arzigogolo.

Citrinezza; / Citrinità; } *s. f.* κίτριον χρῶμα, ατος (τό).

Citrino; *add. Di cedro*; κίτρινος, η, ον.

Citriolo; / Citriuolo; } *s. m.* V. Cetriuolo.

Citrullo; *add.* μωρός, ά, όν· ἀνοήμων, ον.

Città; *s. f.* πόλις, εως (ἡ)· ἄστυ, εος (τό). -2. Cittadinanza; πολιτεία, ας (ἡ). -3. Appartenente alla città; ἀστικός, ή, όν· πολιτικός, ή, όν. -4. Che costituisce, rende la città grande; μεγαλόπολις, ι. -5. Grandissima; μεγιστόπολις, ι. -6. Conveniente a grande città; μεγαλόπολις, ι. -7. Da piccola città; μικροπολιτικός, ή, όν. -8. Vicino alla città; ἀγχίπολις, εως (ὁ, ἡ). -9. Amante della città; φιλόπολις, ι. -10. Gli affari della città; τὰ τῆς πόλεως.

Cittadella; *s. f. dim.* πολίχνιον, ου (τό)· πολισμάτιον, ου (τό). -2. Fortezza; ἀκρόπολις, εως (ἡ).

Cittadetta; *s. f. Piccola città*; πολίχνιον, ου (τό)· πολισμάτιον, ου (τό).

Cittadinamente; *avv.* πολιτικῶς·

Cittadinanza; *s. f. Adunanza di cittadini*; πολιτικῶν ὁμήγυρις, εως (ἡ). -2. *Ordine e grado di cittadini*; πολιτική τάξις, εως (ἡ). *Maniera cittadinesca*; ἀστειότης, ητος (ἡ). -4. Stanza, dimora; πολίτευμα, ατος (τό).

Cittadinare; *v. att.* πολίταις ἀνα-πλήθω.

Cittadinatico; *s. m. Grado di cittadino*; πολίτεια, ας (ἡ).

Digitized by Google

Cittadinescamente; *avv.* V. Cittadinamente.
Cittadinesco; *add.* ἀστικός, ή, όν· πολιτικός, ή, όν.
Cittadino; *s. m.* πολίτης, ου (ὁ)· ἀστικός, ή, όν. -2. Ascrivere nel ruolo dei cittadini; εἰς τοὺς δημότας ἐγ-γράφω. -3. Far cittadino; πολιτογραφέω-ῶ. -4. Accolto fra i cittadini; δημοποίητος, ον. -5. Cittadino d'una grande città; μεγαλοπολίτης, ου (ὁ). -6. Amante dei cittadini; φιλοπολίτης, ου (ὁ).
Cittadino; *add.* V. Cittadinesco.
Ciuca; *s. f. Asina;* ὄνος, ου (ἡ).
Ciuco: *s. m. Asino;* ὄνος, ου (ὁ).
Ciuffare; *v. att.* προς-αρπάζω· ἐγ-γάσκω· ἀποσπάω-ῶ.
Ciuffetto; *s. m.* e
Ciuffo; *s. m.* μετώπου τρίχωμα, ατος (τό)· λόφος, ου (ὁ)· κορυφή, ῆς (ἡ). -2. Tener la fortuna pel ciuffetto; εὐτυχέω-ῶ. -3. Che ha ciuffo; ἀκροκόμης, ες· ἀκρόκομος, ον. -4. Dar di ciuffo; V. Ciuffare.
Ciuffole; *s. f. pl.* V. Bagatelle.
Ciurma; *s. f.* ἔρεται, ῶν (οἱ)· ἐρετικόν, οῦ (τό). -2. Moltitudine di gente; ὄχλος, ου (ὁ). -3. Ciurmeria; γοητεία, ας (ἡ)· γοήτευμα, ατος (τό).
Ciurmadore; *s. m.* γόης, ητος (ὁ).
Ciurmaglia; *s. f.* συρφετώδης ὄχλος, ου (ὁ).
Ciurmare; *v. att.* ἐπ-άδω. -2. Ingannare; καταγοητεύω· ἐξ-απατάω-ῶ. -3. Inebbriarsi nel vino; οἰνοβαρέομαι-οῦμαι.
Ciurmato: *p. pass.* ἄτρωτος, ον· ἀκίνδυνος, ον.
Ciurmatore; *s. m.* V. Ciurmadore.
Ciurmatrice; *s. f.* γοῆτις, ιδος (ἡ).
Ciurmeria; *s. f.* γοητεία, ας (ἡ)· γοήτευμα, ατος (τό).
Ciuschero; *add.* ἀκροθώραξ, ακος (ὁ, ἡ).
Civaia; *s. f.* ὄσπριον, ου (τό). -2. Voto; ψῆφος, ου (ἡ). -3. Chi vende civaie; ὀσπριοπώλης, ου (ὁ)· ὀσπριόπωλις, ιδος (ἡ). -4. Mangiare civaie; ὀσπριοφαγέω-ῶ. -5. Che compra civaie; ὀσπριώνης, ου (ὁ). -6. Simile a, della natura delle civaie; ὀσπριώδης, ες.
Civanza; *s. f.* } *Utile, Vantaggio;* κέρδος,
Civanzamento; *s. m.* } εος-ους (τό).
Civanzare; *v. att. Civire;* ἑτοιμάζω. -2. Procacciarsi il necessario; κερδαίνω.
Civanzo; *s. m.* V. Civanza.
Cive; *s. m.* V. Cittadino.
Civetta; *s. f.* γλαύξ, κός (ἡ)· σκώψ, σκωπός (ὁ). -2. Far civetta, *imitare i gesti della civetta;* παρα-κύπτω. -3. Toccare a civetta; βαρείας πλήγας ἐπι-βάλλω. -4. Andare a civetta; μετὰ γλαυκὸς θηρεύω. -5. Simile a civetta; γλαυκώδης, ες.
Civettare; *v. intr.* παρα-κύπτω· ἀκίζομαι (πρός τινα).
Civetteria; *s. f.* θρύψις, εως (ἡ)· ἀκκισμός, οῦ (ὁ).
Civettino; *s. m.* ὑπόκουρος, ου (ὁ).
Civico; *add. Da cittadino;* πολιτικός, ή, όν.
Civile; *add. Cittadinesco;* πολιτικός, ή, όν· δημοτικός, ή, όν. -2. *Persona di costumi nobili;* ἀστεῖος, ον-α, ον· κόσμιος, ον-α, ον· κομψός, όν. -3. Diritto civile; ἐμφύλιος θέμις, ιδος (ἡ). -4. Guerra civile; πόλεμος οἰκεῖος, ου (ὁ)· ἐπιδήμιος, ου (ὁ).
Civilità; *s. f.* ἀστειότης, ητος (ἡ)· κομψότης, ητος (ἡ)· κομψόν, οῦ (τό)· κόσμιον, ου (τό). -2. Cittadinanza; πολιτεῖα, ας (ἡ).
Civilizzare; *v. att.* V. Incivilire.
Civilmente; *avv.* κοσμίως· ἀστείως· κόμψως.
Civiltà; *s. f.* V. Civilità.
Civire; *v. att.* V. Procacciare.
Civitate; *s. f.* V. Città.
Civo; *s. m.* V. Cibo.
Civorio; *s. m.* V. Ciborio.
Civreo; *s. m.* V. Cibreo.
Cizza; *s. f.* V. Poppa. Mammella.
Clade; *s. f.* φόνος, ου (ὁ).
Clamare; *v. intr.* βοάω-ῶ· ἰαχέω-ῶ· ἴαχω.
Clamazione; *s. f.* βοή, ῆς (ἡ)· ἰαχή, ῆς (ἡ)· ἴάχημα, ατος (τό). -2. Invocazione; ἐπίκλησις, σεως (ἡ).
Clamide; *s. f.* χλαμύς, ύδος (ἡ).
Clamore; *s. m.* θόρυβος, ου (ὁ)· θρόος-οῦς, όου-οῦ (ὁ)· κραυγή, ῆς (ἡ)· βοή, ῆς (ἡ)· ταραχή, ῆς (ἡ)· τάραχος, ου (ὁ)· ψόφος, ου (ὁ). -2. Richiamo, querimonia; μεμψιμοιρία, ας (ἡ). -3. Far clamore; βοάω-ῶ. -4. Senza clamore; ἀβοητί.
Clamoroso; *add.* θορυβώδης, ες· ψοφοειδής, ες.
Clandestinamente; *avv.* κρύφα· κρύβδην· κρυφηδόν· λάθρα.
Clandestino; *add.* ἄδηλος, ον· κρυπτός, ή, όν· λαθραῖος, α, ον· κρύριος, ον· κρυφαῖος, α, ον.
Clangore; *s. m.* κλαγγή, ῆς (ἡ)· φθόγγος, ου (ὁ)· φθέγμα, ατος (τό).
Clarezza; *s. f.* V. Chiarezza.
Clarificare; *v. att.* Chiarificare.
Clarire; *v. att.* V. Chiarire.
Clarità; } *s. f.* V. Chiarezza.
Claritudine; }
Claro; *add.* V. Chiaro.
Clarore; *s. m.* V. Chiarore.
Classare; *v. att.* τάσσω· τάττω.
Classe; *s. f. Armata navale;* στολή, ῆς (ἡ)· στόλος, ου (ὁ). -2. Ordine, o grado; τάξις, εως (ἡ)· φῦλον, ου (τό).
Classico; *s. m. Suono solenne di tutti gli strumenti militari;* σάλπισμα, ατος (τό).
Classico; *add.* ἔξοχος, ον· ἔγκριτος, ον.
Classificare; *v. att.* V. Classare.
Classificazione; *s. f.* τάξις, εως (ἡ).
Claudere; *v. att.* V. Chiudere.
Claudicare; *v. intr.* V. Zoppicare.
Clausola; *s. f.* V. Clausula.
Claustrale; *add.* ἀσκήτης, ες.
Claustro; *s. m.* V. Chiostro.
Clausula; *s. f.* πέρας, ατος (τό)· κατάληξις, εως (ἡ)· ἀνάπαυσις, σεως (ἡ)· παρένθεσις, σεως (ἡ)· ἐπιβολή, ῆς (ἡ)· προσθήκη, ης (ἡ).
Clausura; *s. f.* ἔρκος, εος-ους (τό)· κλεῖθρον, ου (τό).
Clava; *s. f.* ῥόπαλον, ου (τό)· κορύνη, ης (ἡ). -2. Percuotere colla clava; ῥοπαλίζω. -3. Colpo di clava; ῥοπαλισμός, οῦ (ὁ). -4. Portare la clava; ῥοπαληφορέω-ῶ. -5. Che porta la clava; ῥοπαλοφόρος, ον. -6. Che ha forma di clava; ῥοπαλωτός, ή, όν· ῥοπαλοειδής, ές· ῥοπαλικός, ή, όν.
Clavicola; *s. f.* δειρή, ῆς (ἡ)· κλεῖς, ίδος (ἡ).
Clavigero; *add.* κλειδοῦχος, ον. -2. Che porta la clava; ῥοπαλοφόρος, ον.
Clemente; *add.* πραΰς, εῖα, ΰ· χρηστός, ή, όν· ἐπιεικής, ές· πράος, ον· εὐμενής, ές· ἵλεως, ων.
Clementemente; *avv.* πράως· ἠπίως· εὐμενῶς.
Clemenza; *s. f.* ἐπιείκεια, ας (ἡ)· πραότης, ητος (ἡ)· εὔνοια, ας (ἡ)· φιλοφροσύνη, ης (ἡ).
Clena; *s. f. Veste de' Greci e dei Romani;* χλαῖνα, ης (ἡ). -2. Vestire la clena; χλαινόω-ῶ. -3. Che lavora le clene; χλαινουργός, όν. -4. L'arte di lavorare le clene; χλαινουργική, ῆς (ἡ).

Digitized by Google

Clepsidra; *s. f.* V. Clessidra.
Clericale; *add.* V. Chericale.
Clericato; *s. m.* V. Chericato.
Clericato; *add.* V. Chericale.
Clerico; *s. m.* V. Cherico.
Clero; *s. m.* κλῆρος, ου (ὁ).
Clesia; *s. f.* V. Chiesa.
Clesiastico; *add.* V. Ecclesiastico.
Clessidra; *s. f.* *Spezie d'orologio d'acqua*; κλεψύδρα, ας (ἡ).
Cliente; *s. m.* πελάτης, ου (ὁ)· πελάτις, ιδος (ἡ)·
Clientela; *s. f.* πελατεία, ας (ἡ)· ἄμυνα, ης (ἡ).
Clientolo; Clientulo; *s. m.* V. Cliente.
Clima; *s. m.* κλίμα, ατος (τό)· ἀήρ, ἀέρος (ὁ).
Climaterico; *add.* κλιμακτήρ, ῆρος (ὁ)· κλιμακτηρικός, ή, όν. -2. Anno climaterico; κλιμακτηρικὸς ἐνιαυτός, οῦ (ὁ).
Climate, o Climato; Climo; *s. m.* V. Clima.
Clinico; *add.* κλινικός, ή, όν.
Clipeato; *add.* ἀσπιδοῦχος, ον.
Clipeo; *s. m.* *Scudo grande di rame*; ἀσπίς, ίδος (ἡ).
Clistere e Clistero; *s. m.* κλυστήρ, ῆρος (ὁ). -2. Purgare con un clistere; μετα-κλύζω.
Clitoride; *s. f.* κλειτορίς, ίδος (ἡ).
Clittica; *s. f.* V. Eclittica.
Clivo; *s. m.* λόφος, ου (ὁ)· γεωλοφία, ας (ἡ)· γεώλοφος, ου (ὁ)· βουνός, οῦ (ὁ)· κλιτύς, ύος (ὁ).
Clizia; *s. f.* ἡλιοτρόπιον, ου (τό).
Cloaca; *s. f.* *Fogna*; ὀχετός, οῦ (ὁ).
Clorosi; *s. f.* *T. med.* λευκοφλεγματία, ας (ἡ). -2. Che patisce di clorosi; λευκοφλεγματίας, ου (ὁ)· λευκοφλέγματος, ον· λευκοφλεγματώδης, ες.
Co; *s. m.* V. Capo.
Co'; *coll'apostrofo significa* Con li; σύν.
Co'; *avv.* ὡς· ὥσπερ.
Coabitare; *v. intr.* συν-οικέω-ῶ.
Coabitatore; *add.* σύνοικος, ον.
Coabitazione; *s. f.* συνοίκησις, σεως (ἡ)· συνοικία, ας (ἡ).
Coacervare; *v. att.* σωρεύω· ἀπο-σωρεύω· συν-αγείρω· ἀθροίζω.
Coacervazione; *s. f.* ἀθροισμός, οῦ (ὁ).
Coaderente; *add.* συνεχής, ές.
Coadesione; *s. f.* συνέχεια, ας (ἡ).
Coadiutatore; Coadiutore; *s. m.* συνέργος, ου (ὁ)· παραστάτης, ου (ὁ)· συνεργάτης, ου (ὁ).
Coadiutrice; *s. f.* παραστάτις, ιδος (ἡ).
Coadiuvare; *v. att.* παρα-στατέω-ῶ· συν-εργάζομαι· συμ-πονέω-ῶ.
Coadunare; *v. att.* ἀθροίζω.
Coadunazione; *s. f.* ἀθροισμός, οῦ (ὁ).
Coagolare; *v. att.* V. Coagulare.
Coagolato; *p. pass.* V. Coagulato.
Coagolo; *s. m.* V. Coagulo.
Coagulamento; *s. m.* V. Coagulazione.
Coagulare; *v. att.* πήγνυμι. -2. *N. pass.* πήγνυμαι.
Coagulativo; *add.* πηκτικός, ή, όν.
Coagulato; *add.* πεπηγώς, υῖα, ός· πηκτός, ή, όν. -2. Non coagulato; ἄπηκτος, ον.
Coagulazione; *s. f.* πῆξις, εως (ἡ).
Coagulo; *s. m.* πυτία, ας (ἡ).
Coaiutatore; Coaiutore; *s. m.* V. Coadiutore.

Coalescenza; *s. f.* σύμφυσις, σεως (ἡ).
Coartare; *v. att.* *Restringere*; στενόω-ῶ· στύφω. -2. Costringere, sforzare; ἀναγκάζω· βιάζω.
Coartazione; *s. f.* στενοχώρησις, σεως (ἡ)· ἀντιπερίστασις, σεως (ἡ)· στύψις, εως (ἡ). -2. Astringimento; ἀνάγκη, ης (ἡ).
Coattivo; *add.* ἀναγκαστήριος, α, ον· ἀναγκαστικός, ή, όν.
Coazione; *s. f.* ἀνάγκη, ης (ἡ)· συναγωγή, ῆς (ἡ).
Cocca; *s. f.* *Tacca della freccia*; γλυφίς, ίδος (ἡ). -2. Lo strale; βέλος, εος-ους (τό).
Coccare; *v. att.* τὴν γλυφίδα τῇ νευρᾷ ἐπι-τίθημι. -2. Coccare uno, *beffeggiarlo*; χλευάζω.
Cocchiata; *s. f.* V. Carrozzata.
Cocchiere; *s. m.* ἡνίοχος, ου (ὁ)· ἁρματελάτης, ου (ὁ).
Cocchiglia; *s. f.* V. Conchiglia.
Cocchio; *s. m.* ἅμαξα, ης (ἡ)· ὄχημα, ατος (τό). -2. Da guerra; ἅρμα, ατος (τό). -3. Coperto; ἁρμάμαξα, ης (ἡ). -4. Tirato da due cavalli; ζεῦγος, εος-ους (τό). -5. Tirato da quattro cavalli; τέθριππον, ου (τό). -6. Somigliante al rumore d'un cocchio; ἁρματόκτυπος, ον.
Cocchione; *s. m.* *accr.* μέγα ὄχημα, ατος (τό).
Cocchiumare; *v. att.* V. Corbellare.
Cocchiume; *s. m.* ἐπιστόμιον, ου (τό)· ἐπιστομίς, ίδος (ἡ)· ἐπιστόμισμα, ατος (τό).
Coccia; *s. f.* κεφαλή, ῆς (ἡ). -2. Piccola enfiatura; φλυζάκιον, ου (τό)· φλυάκιον, ου (τό)· φλύκταινα, ης (ἡ)· φλυκτίς, ίδος (ἡ)· φῦμα, ατος (τό)· οἴδημα, ατος (τό).
Coccige; *s. f.* κόκκυξ, υγος (ὁ).
Coccineo; *add.* κόκκινος, η, ον.
Cocciniglia; *s. f.* κόκκος, ου (ὁ).
Coccio; *s. m.* ὄστρακον, ου (τό).
Coccinola; *s. f.* V. Coccja § -2.
Cocciutaggine; *s. f.* V. Caparbietà.
Cocciuto; *add.* V. Caparbio.
Cocco; *s. m.* κόκκος, ου (ὁ). -2. Uovo; ᾠόν, ου (τό).
Coccodrillo; Coccodrilo; *s. m.* κροκόδειλος, ου (ὁ).
Coccola; *s. f.* ἀκρόδρυα, ων (τά). -2. Capo; κεφαλή, ῆς (ἡ).
Coccoletta; Coccolina; *s. f. dim.* τὰ μικρὰ ἀκρόδρυα, ων.
Coccolone; Coccoloni; *Stare coccolone*; ὀκλάζω.
Coccoveggia; *s. f.* V. Civetta.
Coccoveggiare; *v. intr.* V. Civettare.
Cocente; *p. pres.* περιφλεγής, ές· ἔμπυρος, ον· διακαής, ές.
Cocere; *v. att. e intr.* V. Cuocere.
Cochiglia; Cochilla; *s. f.* V. Conchiglia.
Cocimento; *s. m.* ζέσις, σεως (ἡ)· διάκαυσις, σεως (ἡ). -2. Digestione; πέψις, εως (ἡ).
Cociore; *s. m.* καῦμα, ατος (τό)· φλόξ, ογός (ἡ)· ἔμπρησις, σεως (ἡ)· κνισμός, οῦ (ὁ).
Cocito; *s. m.* κοκυτός, οῦ (ὁ)·
Cocitoio; *add.* εὐεψητός, ή, όν.
Cocitura; *s. f.* πέψις, εως (ἡ)· ἕψησις, σεως (ἡ). -2. *Acqua o liquori in cui sia stata cotta qualsivoglia cosa*; ἀφέψημα, ατος (τό). -3. Scottatura; ἐπίκαυμα, ατος (τό).
Cocolla; *s. f.* ἐπωμὶς μοναχική, ίδος (ἡ).
Cocollo; *s. m.* πῖλος νυκτερινός, ου (ὁ).

Digitized by Google

Cocomeraio; *s. m.* σικυήλατον, ου (τό)· σικυών, ῶνος (ὁ).
Cocomerello; Cocomerino; *s. m. dim.* σικύδιον, ου (τό).
Cocomero; *s. m.* σικύα, ας (ἡ)· σίκυος, ου (ὁ)· σίκυς, υος (ὁ). -2. Simile a cocomero; σικυώδης, ες. -3. Mettere ad alcuno un cocomero in corpo; δυσχέρειάν τινι ποιέω=ῶ.
Cocuzzo; Cocuzzolo; *s. m.* κορυφή, ῆς (ἡ)· κεραία, ας (ἡ).
Coda; *s. f.* οὐρά, ᾶς (ἡ)· κέρκος, ου (ἡ). *Quella parte di capelli che si portano di dietro avvolti;* τρίχωμα, ατος (τό). -3. *Strascico della veste;* σύρμα, ατος (τό). -4. Coda dell'occhio; κανθός, οῦ (ὁ). -B'. Guardare colla coda dell'occhio; παρα-βλέπω. -5. Fine; πέρας, ατος (τό). -6. Apporre coda a coda; ἀνα-βάλλω. -7. Far coda ad alcuno; παρ-ακολουθέω=ῶ· ἀκολουθέω=ῶ. -B'. *Beffare;* χλευάζω. -8. Lisciar la coda; κολακεύω. -9. Guastar la coda al fagiano; τὰ βελτίω τῆς ἐξηγήτεως στγάω=ῶ. -10. Sapere dove il diavolo ha la coda; δολερὸς καὶ παλίμβολος ἀνὴρ εἰμί. -11. Con lunga coda; μακρόκερκος, ον. -12. Di corta, mezza coda; μείουρος, ον. -13. Dimenare la coda; αἰκάλλω. -14. Senza coda; ἄκερκος, ον. -15. Che ha coda con lunghi peli; δασύκερκος, ον. -16. Della cometa; οὐρά, ᾶς (ἡ). -17. Di cavallo; ἵππουρις, ιδος (ὁ). -18. Di leone; δροβάγχη, ης (ἡ).
Codardemente; *avv.* ῥᾳθύμως.
Codardia; Codardigia; *s. f.* ῥᾳθυμία, ας (ἡ)· ἀργία, ας (ἡ)· κακία, ας (ἡ)· δειλία, ας (ἡ).
Codardo; *add.* e
Codardone; *add. accr.* ῥᾳθυμος, ον· ῥᾳθυμῶν, οῦσα, οῦν· δειλός, ἡ, όν· ἀργός, ἡ, όν. -2. Essere codardo; ἀτολμέω=ῶ· ῥᾳθυμέω=ῶ· δειλαίνω· δειλανδρέω=ῶ.
Codazza; *s. f.* e
Codazzo; *s. m.* στῖρος, εος=ους (τό)· σπεῖρα, ας (ἡ). -2. Corteggio; ἀκολουθία, ας (ἡ)· ἀκολούθημα, ατος (τό)· ἀκόλουθοι, ων (οἱ)· ἑπόμενοι, ων (οἱ). -3. Far codazzo; συν-ακολουθέω=ῶ.
Codeare; *v. att.* V. Codiare.
Codesto; *pron.* V. Cotesto.
Codetta; *s. f. dim.* οὐράδιον, ου (τό).
Codiare; *v. att.* ἐπι-τηρέω=ῶ· ἐπι-σκοπέω.
Codiatore; *s. m.* ἐπίσκοπος, ου (ὁ)· ἀκόλουθος, ου (ὁ).
Codice; *s. m.* σύνταγμα, ατος (τό)· σύνταξις, εως (ἡ)· βίβλος, ου (ἡ). -2. Libro manoscritto; βιβλίον χειρόγραφον, ου (τό).
Codicillare; *v. intr.* ἐπι-δια-τίθημι.
Codicillare; *add.* ἐπιδιατεθειμένος, η, ον.
Codicillo; *s. m.* γραμμάτιον, ου (τό)· ἐπιδιαθήκη, ης (ἡ).
Codico; *s. m.* V. Codice.
Codimozzo; *add.* μείουρος, ον.
Codina; *s. f.* Codino; *s. m.* *dim.* V. Codetta.
Codirosso; *s. m.* συκαλίς, ίδος (ἡ).
Codognato; *s. m.* V. Cotognato.
Coduto; *add.* κέρκωψ, ωπος (ὁ, ἡ)·
Coeguale; *add.* ἴσος, η, ον· πάρισος, ον.
Coenzione; *s. f.* συνώνησις, σεως (ἡ)· ὄνη, ης (ἡ).
Coepiscopo; *s. m.* συνεπίσκοπος, ου (ὁ).
Coequale; *add.* V. Coeguale.
Coequalità; *s. f.* ἰσότης, ητος (ἡ)

Coercitivo; *add.* βιαζόμενος, η, ον· ἀναγκάζων, ουσα, ον.
Coerede; *add.* συγκληρονόμος, ον.
Coerente; *add.* συνεστώς, ῶσα, ός· συνεχής, ές· συναφής, ές. -2. Non coerente; ἀσύνδετος, ον.
Coerentemente; *avv.* συνεχῆ.
Coerenza; *s. f.* e
Coesione; *s. f.* συνάφεια, ας (ἡ)· σύναψις, εως (ἡ)· συναφή, ῆς (ἡ). -2. Senza coerenza; ἀσύνδετος, ον.
Coessenziale; *add.* ὁμοούσιος, α, ον.
Coetaneo e Coetano; *add.* σύγχρονος, ον· ἡλικιώτης, ου (ὁ)· ἡλικιῶτις, ιδος (ἡ).
Coeterno; *add.* συναΐδιος, ον.
Coevo; *add.* σύγχρονος, ον.
Cofaccia; Cofaccina; *s. f.* V. Focaccia.
Cofanaio; *s. m.* κοφινοποιός, οῦ (ὁ).
Cofanetto; *s. m. dim.* κιβωτάριον, ου (τό)· κιβώτιον, ου (τό).
Cofano; Cofino; *s. m.* κόφινος, ου (ὁ). -2. Forziere; κιβωτός, οῦ (ἡ).
Cogitabondo e Cogitabundo; *add.* σύννοος=ους, οον=ουν.
Cogitare; *v. intr.* V. Pensare.
Cogitativo; *add.* ἐννοητικός, ή, όν.
Cogitazione; *s. f.* V. Pensiero.
Cogliere; *v. att.* λέγω· ἀνα-λέγω· συλ-λέγω· ἀπο-λέγω· ὀρέπω. -2. Prendere; λαμβάνω. -3. Arrivare, sopragiugnere, sorprendere; κατα-λαμβάνω· ἐγκατα-λαμβάνω. -4. Colpire; τύπτω· στοχάζομαι. -5. Avvenire; συμ-πίπτω. -6. Cogliersela, *andarsene;* ἀπο-φεύγω. -7. Coglier cagione; αἰτιάομαι=ῶμαι. -8. In odio alcuno; κατ-εχθραίνω. -9. L'agresto, *rubare;* κλέπτω. -10. Sete; διψάω=ῶ. -11. Dove non è cosa alcuna da cogliere; ἀκάρπιστος, ον.
Coglionare; *v. att.* χλευάζω.
Coglionatore; *add.* χλευαστής, οῦ (ὁ)· χλεύαξ, ακος (ὁ).
Coglionatura; *s. f.* χλευατία, ας (ἡ)· χλεύασμα, ατος (τό)· χλευασμός, οῦ (ὁ).
Cogliocello; Coglione; *add.* βλάξ, ακός (ὁ, ἡ)· μωρός, ά, όν.
Coglioneria; *s. f.* ἀνοησία, ας (ἡ)· ἀνόημα, ατος (τό). -2. Bagatella; λῆρος, ου (ὁ)· φλυαρία, ας (ἡ).
Coglitore; *add.* συλλέγων, ουσα, ον.
Cognata; *s. f.* τοῦ ἀνδρός, τῆς γυναικὸς ἀδελφή, ῆς (ἡ)· κηδέστρια, ας (ἡ)· ὁμαιμος, ου (ἡ).
Cognatino; *s. m. vezzegg. di* Cognato.
Cognato; *s. m.* ἑκυρός, ερος (ὁ)· γαμβρός, οῦ (ὁ)· κηδεστής, οῦ (ὁ).
Cognato; *add.* συγγενής, ές.
Cognazione; *s. f.* συγγένεια, ας (ἡ)· κήδεια, ας (ἡ).
Cognettura; *s. f.* V. Congettura.
Cognito; *add.* V. Conosciuto.
Cognitore; *add.* V. Conoscitore.
Cogniugazione; *s. f.* V. Coniugazione.
Cognizioncella; *s. f. dim.* μικρὰ γνῶσις, σεως (ἡ).
Cognizione; *s. f.* σύνεσις, σεως (ἡ)· γνῶσις, σεως (ἡ). -2. Acquistata per mezzo dei sensi; αἴσθησις, σεως (ἡ). -3. *Facoltà di giudicare;* ἐπίγνωσις, σεως (ἡ). -4. Agire senza cognizione del retto; ἀπραγαθέω=ῶ. -5. Che non ha cognizione del retto; ἀπειράγαθος, ον. -6. Mettere in cognizione; διδάσχω. -7. Acquistar cognizione; μανθάνω. -8. Povero di, senza cognizione; ἀνεπιστήμων, ον. -9. Ricco di cognizioni; ἐπιστήμων, ον· πολυμαθής, ές.

Digitized by Google

Cogno; *s. m. Misura antica di vino;* χοεύς, έως (ὁ).

Cognome; } *s. m.* ἐπώνυμον, ου (τό)· ἐπωνυμία, ας
Cognomento; } (ἡ). -2. Dar il cognome; ἐπ-ονομάζω.

Cognominare; *v. att.* ἐπ-ονομάζω.

Cognominazione; *s. f.* V. Cognome.

Cognoscere; *v. att.* V. Conoscere.

Coincidenza; *s. f.* σύμπτωσις, σεως (ἡ).

Coincidere; *v. intr.* συμ-πίπτω.

Coinquinare; *v. att.* V. Lordare.

Coitare; *v. intr.* V. Pensare.

Coitato; *s. m.* V. Pensiero.

Coito; *s. m.* συνουσία, ας (ἡ).

Coitoso; *add.* V. Pensieroso.

Cojaccio; *s. m. pegg.* δέρμα σαπρόν, ατος (τό).

Cojaio, o Cojaro; *s. m.* βυρσοδέψης, ου (ὁ)· σκυτοδέψης, ου (ὁ).

Cojame; *s. m.* V. Cuojo.

Cojetto; *s. m. Farsetto di cuojo;* κολύβιον, ου (τό).

Col; *tronco da* Collo V.

Cola; *s. f. Strumento da colare il vino;* ἠθάνιον, ου (τό). -2. *Per colare la calcina;* ἠθμός, οῦ (ὁ). -3. Che ha forma di cola; ἠθμώδης, ες.

Colà; *avv. locale di stato;* ἐνταῦθα· ἐνθάδε· ἔνθακεῖ. -2. *Di moto a luogo;* ἐκεῖσε· ἐκεῖ. -3. *Di moto da luogo,* di colà; ἐκεῖθεν· ἐντεῦθεν. -4. *Avv. di tempo;* ἐγγύς.

Colafizzare; *v. att.* κολαφίζω.

Colaggiù e Colaggiuso; *avv. di luogo;* ἐκεῖ κάτω.

Colamento; *s. m.* κάθαρσις, σεως (ἡ)· ῥεῦσις, σεως (ἡ)· διήθησις, σεως (ἡ).

Colare; *v. att.* δι-υλίζω· ἠθέω=ῶ· ἠθίζω· δι-ηθέω=ῶ. -2. Fondere; χωνεύω. -3. Dissipare; κατ-αν-αλίσκω. -4. Colare a fondo (*una nave*); κατα-δύω τὴν ναῦν. -5. *Intr.* Gocciolare; σταλάζω· καταῤῥέω=ῶ.

Colassù e Colassuso; *avv. locale;* ἐκεῖ ἄνωθεν.

Colaticcio; *s. m.* σταλακτίς, ίδος (ἡ).

Colatio e Colativo; *add.* σταλακτικός, ή, όν· σταλαγμιαῖος, α, ον· ἐπιτήδειος πρὸς τὸ ἠθεῖν.

Colato; *s. m.* V. Colatura.

Colato; *add.* ἠθημένος, η, ον.

Colatoio; *s. m.* ἠθμός, οῦ (ὁ). -2. *Per fondere i metalli;* χωνευτήριον, ου (τό). -3. Piccolo colatoio; ἠθμάριον, ου (τό). -4. Che ha forma di colatoio; ἠθμώδης, ες.

Colatore; *add.* ἠθήτης, ου (ὁ).

Colatura; *s. f.* ἤθημα, ατος (τό).

Colazione; *s. f.* V. Colezione.

Colcare; *v. att.* V. Coricare.

Colchico; *s. m. Pianta bulbosa;* κολχικόν, οῦ (τό).

Colendissimo; *add.* αἰδοιότατος, η, ον.

Coleo; *s. m. T. zool.* κολοιός, οῦ (ὁ).

Coléra; *s. m.* χολέρα, ας (ἡ). -2. Avere il coléra; χολεριάω=ῶ. -3. Simile al coléra; χολερώδης, ες.

Colere; *v. att. Venerare;* σέβομαι.

Colerico; *add.* χολερώδης, ες· χολερικός, ή, όν.

Colezione; *s. f.* πρώϊον ἄριστον, ου (τό)· ἀκράτισμα, ατος (τό)· ἀκρατισμός, οῦ (ὁ). -2. Far colezione; ἀκρατίζομαι. -3. Che non ha fatto colezione; ἀκράτιστος, ον.

Colica; *s. f.* κωλικὸν ἄλγημα, ατος (τό)· διάθησις, σεως (ἡ). -2. Soffrire di colica; κωλικοῦμαι.

Colico; *add.* κωλικός, ή, όν.

Colimbo; *s. m. T. st. nat.* κολυμβίς, ίδος (ἡ).

Collo; *s. m.* V. Colamento.

Coliseo; *s. m.* V. Culiseo.

Colizione; *s. f.* V. Colezione.

Colla; *s. f. Canapo o fune, col quale si tormentano i rei;* κόλασμα, ατος (τό)· κόλασις, σεως (ἡ)· στρεβλή, ῆς (ἡ). -2. Dare la colla, mettere alla colla; V. Collare. -3. La mensa è una mezza colla; ἀλήθεια οἶνος.

Colla; *s. f. Materia glutinosa e tenace;* κόλλα, ης (ἡ)· γλία, ας (ἡ). -2. Unire con colla; κολλάω=ῶ· δια-κολλάω=ῶ. -3. Simile a colla; γλιοειδής, ες. -4. Senza colla; ἄκολλος, ον.

Collaborare; *v. intr.* συν-εργάζομαι· συμ-πονέω=ῶ.

Collaboratore; *s. m.* συνεργάτης, ου (ὁ)· σύνεργος, ον· συνεργήτης, ου (ὁ)· συνεργάτις, ιδος (ἡ).

Collacrimare; *v. intr.* συν-δακρύω.

Collana; *s. f.* περιτραχήλιον, ου (τό)· στρεπτός, οῦ (ὁ)· κλοιός, οῦ (ὁ)· μάνος, ου (ὁ)· ὅρμος, ου (ὁ)· στρόφιον, ου (τό). -2. Legare, cingere con una collana; κλοιόω=ῶ· ἐγ-κλοιόω=ῶ. -3. Legato con collana; κλοιωτός, ή, όν· κλοιώτης, ου (ὁ). -4. Collana d'oro; μανιάκης, ου (ὁ)· μανίακον, ου (τό).

Collanella; } *s. f. dim.* ἁλύσιον, ου (τό)· μανάκιον, ου (τό)· μανάκιον, ου (τό).
Collanetta; }
Collanuccia; }
Collanuzza; }

Collare; *v. att. Tormentar con fune;* κολάζω· στρεβλόω=ῶ. -2. Calar con fune; χαλάω=ῶ. -3. Tirar su; ἐξ-αίρω.

Collare; *s. m.* V. Collana.

Collata; *s. f. Colpo di mano dato in sul collo;* τραχήλου πλῆγμα, ατος (τό).

Collaterale; *s. m.* πλάγιος, ου (ὁ, ἡ). -2. Convicino; πρόσορος, ον. -3. *Cavaliere del podestà;* πάρεδρος, ου (ὁ)· σύνεδρος, ου (ὁ). -4. *Che dà l'ordine di pagare;* ταμίας, ου (ὁ).

Collaterale; *add.* πρόσορος, ον.

Collateralia; *s. f.* } ταμεία, ας (ἡ).
Collaterato; *s. m.* }

Collataneo; *add.* ὁμογάλακτος, ον.

Collato; *p. pass.* κολλήεις, εσσα, εν· (*poet.*) κολλητός, ή, όν. -2. Non collato; ἄκολλος, ον.

Collaudare; *v. att.* V. Laudare.

Collaudazione; *s. f.* ἔπαινος, ου (ὁ).

Collazionare; *v. att. Riscontrare scritture;* γραφὰς συμ-βάλλω, παρα-γιγνώσκω· παρ-εξ-ετάζω.

Collazione; *s. f. Parlamento e ragionamento fatto insieme;* συνομιλία, ας (ἡ). -2. Comparazione; ἀναλογία, ας (ἡ). -3. *Riscontro di scritture;* γραφῶν σύγκρισις, σεως (ἡ)· παράγνωσις, σεως (ἡ)· παρεξέτασις, σεως (ἡ).

Colle; *s. m.* βουνός, οῦ (ὁ)· λόφος, ου (ὁ)· κολωνή, ῆς (ἡ)· κολωνός, οῦ (ὁ). -2. Simile a colle; βουνώδης, ες -3. Che abita sui colli; λοφίτης, ου (ὁ). -4. Che ha molti colli; λοφώδης, ες· βουνίς, ίδος (ἡ). -5. Con alti colli; λοφόεις, εσσα, εν. -6. Camminare sui colli; βουνοβατέω=ῶ· βουνοπατέω=ῶ.

Collega; *s. m.* σύνιργος, ου (ὁ). -2. *Nel magistrato;* συνάρχων, οντος (ὁ). -3. *Nel consolato;* συνυπατεύων, οντος (ὁ). -4. Di un'arte; ὁμότεχνος, ον.

Collega; *s. f. Lega;* συμμαχία, ας (ἡ).

Collegamento; *s. m.* σύνδεσμος, ου (ὁ)· σύνδεσις, σεως (ἡ)· σύναψις, εως (ἡ).

Digitized by Google

Colleganza; *s. f. Lega*; σπονδή, ῆς (ἡ)· σύνταξις, σεως (ἡ)· συμμαχία, ας (ἡ).

Collegare; *v. att.* συν-άπτω· συν-δέω-ῶ· ξεύγνυμι. -2. Unirsi in lega; ποιέομαι-οῦμαι συνθήκας.

Collegato; *add.* σύμμαχος, ου (ὁ)· ὑπόσπονδος, ον· -2. Attaccato; συμπαγείς, εῖσα, έν.

Collegazione; *s. f.* συνδεσμός, οῦ (ὁ). -2. Alleanza; σπονδή, ῆς (ἡ)· συμμαχία, ας (ἡ).

Collegiale; *s. m.* τρόφιμος, ου (ὁ).

Collegialmente; *avv.* κοινῇ.

Collegiare; *v. intr.* συμ-βουλεύομαι.

Collegio; *s. m. Congregazione e adunanza*; συνέδριον, ου (τό)· σύστημα, ατος (τό)· ἐκκλησία, ας (ἡ). -2. *Casa di educazione*; διδασκαλεῖον, ου (τό).

Colleppolare; *v. att.* V. Gongolare.

Collera; *s. f. Uno de' quattro umori supposti costituenti la massa del sangue*; χολή, ῆς (ἡ). -2. Ira; ὀργή, ῆς (ἡ)· μῆνις, εως (ἡ)· ὀργιλότης, ητος (ἡ). -3. Manifestar collera chiudendo le labbra; μύζω. -4. Andare, montare, venire in collera; ὀργίζομαι. -5. Che facilmente va in collera; ἀψίχολος, ον. -6. Eccitare la collera; ὀργίζω. -7. Deporre la collera; τῆς ὀργῆς παύομαι.

Collericamente; *avv.* πρὸς ὀργήν· μετ' ὀργῆς· ὀργίλως· *add.* ὀργιζόμενος, η, ον.

Collerico; *add.* χολώδης, ες· χολερικός, ή, όν. -2. Stizzoso; ὀργίλος, ον· θυμικός, ή, όν· ὀργιζόμενος, η, ον.

Collerio; *s. m.* V. Collirio.

Colleroso; *add.* V. Collerico.

Colletta; *s. f.* συλλογή, ῆς (ἡ). -2. Di limosine; λογία, ας (ἡ).

Collettare; *v. intr. Raccogliere collette*; συλλέγω.

Collettivamente; *avv.* ἅμα· συλλήβδην.

Collettivo; *add.* ἀθροιστικός, ή, όν· περιληπτικός, ή, όν. -2. Nome collettivo; ἀθροιστικόν, περιληπτικόν ὄνομα, ατος (τό).

Collettizio; *add.* συλλελεγμένος, η, ον· ἀνάλεκτος, ον.

Colletto; *s. m. dim. di* Colle; βουνίς, ίδος (ἡ)· ὀροπέδιον, ου (τό). -2. *Casacca di cuoio*; κολίβιον, ου (τό).

Colletto; *p. pass.* συλλεγείς, εῖσα, έν.

Collettore; *s. m.* συλλογεύς, έως (ὁ).

Collicarsi; *v. intr.* V. Coricarsi.

Collicello, *s. m. dim.* ὀροπίδιον, ου (τό)· βουνίς, ίδος (ἡ).

Collidere; *v. intr.* συγ-κρούομαι· συν-ωθέομαι-οῦμαι.

Colligare; *v. att.* V. Collegare.

Colligiano; *add.* λοφώτης, ου (ὁ).

Collimare; *v. intr. Mirare ad un medesimo fine*; στοχάζομαι.

Collina; *s. f.* λόφος, ου (ὁ)· ὀροπέδιον, ου (τό)· τῶν ὀρῶν ὑπερβολαί, ῶν (αἱ).

Collinetta; *s. f.* } *dim.* βουνίς, ίδος (ἡ)· ὀροπίδιον,
Collinetto; *s. m.* } ου (τό)· λοφίδιον, ου (τό).

Colliquamento; *s. m.* V. Colliquazione.

Colliquare; *v. att.* V. Sciogliere.

Colliquativo; *add.* ἐκτήκων, ουσα, ον· συντηκτικός, ή, όν.

Colliquazione; *s. f.* σύντηξις, εως (ἡ).

Collirio; *s. m.* κολλύριον, ου (τό).

Collisione; *s. f.* συγκρουσμός, οῦ (ὁ)· σύγκρυσις, σεως (ἡ)· σύνωσις, σεως (ἡ).

Colliso; *p. pass. da* Collidere V.

Collitigante; *add.* ἐναντίος, α, ον.

Collo; *s. m.* τράχηλος, ου (ὁ)· δειρή, ῆς (ἡ)· αὐχήν, ένος (ὁ). -2. Cadere di collo; οὐκ ἀγαπάομαι ὡς ἐμπρόσθεν. -3. *La parte più alta del monte*; κορυφή, ῆς (ἡ)· ἄκρον, ου (τό)· αἶπος, εος-ους (τό). -4. Dare di collo; βοηθέω-ῶ. -5. Che ha collo grosso, forte; πολυτράχηλος, ον· μεγαλοτράχηλος, ον. -6. Che ha collo corto; βραχυτράχηλος, ον. -7. Che ha lungo collo; μακροτράχηλος, ον· μακραύχην, ενος (ὁ, ἡ). -8. Che ha collo lungo e curvo; μακροκαμπυλαύχενος, ον. -9. Con molti colli; πολυαύχενος, ον. -10. Recidere, tagliare il collo; αὐχενίζω· ἀπο-δειροτομέω-ῶ. -11. Rompersi il collo; ἐκ-τραχηλίζομαι. -12. Senza collo; ἀτράχηλος, ον. -13. Che stringe il collo; δειραγχής, ές. -14. Che ha tre colli; τριαύχην, ενος (ὁ, ἡ) -15. Che ha il collo torto; ἀγκυλόδειρος, ον. -16. Che ha il collo di vari colori; αἰολόδειρος, ον. -17. Stare in collo; ἐν κόλπῳ εἰμί (τινός). -18. Tenere in collo; ἐν κόλπῳ φέρω.

Collocamento; *s. m.* θέσις, σεως (ἡ)· σύνθεσις, σεως (ἡ)· στάσις, σεως (ἡ)· τάξις, εως (ἡ).

Collocare; *v. att.* τίθημι· συν-τίθημι· ἵστημι. -2. Collocare come colono; ναίω. -3. Collocare contro, di fronte; ἀντι-τάσσω· ἀντ-αν-ίστημι. -4. Collocare in ordine; τάσσω· ἐγ-κοσμέω-ῶ. -5. Collocare infra gli altri; ἐγ-κατα-τάσσω. -6. Collocare in terra; κατα-τίθημι. -7. Maritare; γαμίζω.

Collocassia; *s. f.* V. Colocasia.

Collocato; *p. pass.* θετός, ή, όν.

Collocatura; } *s. f.* V. Collocamento.
Collocazione; }

Collocutore; *add.* συνόμιλος, ον.

Collocuzione; *s. f.* V. Colloquio.

Colloquintida; *s. f.* κολοκυνθίς, ίδος (ἡ).

Colloquio; *s. m.* συνομιλία, ας (ἡ)· διατριβή, ῆς (ἡ) λόγος, ου (ὁ)· διάλεξις, εως (ἡ).

Collura; *s. f.* V. Collera.

Colloroso; *add.* V. Colleroso.

Collotorto; *s. m.* ὑποκριτής, οῦ (ὁ).

Collottola; *s. f.* τράχηλος, ου (ὁ)· αὐχήν, ένος (ὁ).

Colludere; *v. intr.* συγ-κακουργέω-ῶ.

Collusione; *s. f.* κακούργημα, ατος (τό)· σύστασις, σεως (ἡ)· συνωμοσία, ας (ἡ)· συνωμόσιον, ου (τό).

Collusivo; *add. Ingannevole*; πανοῦργος, ον· κακοῦργος, ον.

Colluvie; *s. f.* χλίδος, εος-ους (τό)· χλίδημα, ατος (τό).

Colmare; *v. att.* ἐπι-σωρεύω· πληρόω-ῶ· ἐκ-πληρόω-ῶ. ἐμ-πίπλημι. -2. Lo staio, o il sacco; μέτρον πληρόω-ῶ. -3. *N. pass.* πλημμυρέω-ῶ.

Colmatura; } *s. f.* περισσεία, ας (ἡ)· περίσσευσις,
Colmezza; } σεως (ἡ).

Colmigno; *s. m.* V. Comignolo.

Colmo; *s. m. Cima*; κορυφή, ῆς (ἡ)· ἄκρον, ου (τό)· κολοφών, ῶνος (ὁ)· ὕψος, εος-ους (τό)· ὄγκος, ου (ὁ)· τέλος, εος-ους (τό). -2. Il colmo del monte; ὑψηλὸν ὄρος, εος-ους (τό). -3. Bica; ἄθροισμα, ατος (τό). -4. Grandezza di stato; ἐξοχή, ῆς (ἡ)· ὕψος, εος-ους (τό). -5. Al colmo; ἀθρόως· σωρηδόν.

Colmo; *add.* ὑπερχειλής, ές· πλήρης, ες· ἔμπλεος, α, ον. -2. Rilevato; ἔξοχος, ον· ὑψηλός, ή, όν.

Colo; *s. m.* κῶλον, ου (τό).

Colobio; *s. m.* κολόβιον, ου (τό).

Digitized by Google

Colocasia; *s. f. T. bot.* κολοκασία, ας (ἡ).
Colofonia; *s. f. T. st. nat.* κολοφωνία, ας (ἡ).
Colomba: *s. f.* V. Colombo.
Colombaccio, *o* Palombo; *s. m.* φάσσα, ης (ἡ)· φάψ, βός (ἡ).
Colombaia; *s. f.* / Colombaio; *s. m.* / Colombara; *s. f.* περιστεροτροφεῖον, ου (τό)· περιστερεών, ῶνος (ὁ)· περιστερών, ῶνος (ὁ).
Colombario; *s. m.* ὑπογεῖον, ου (τό).
Colombella; *s. f. dim.* περιστερίδιον, ου (τό)· περιστέριον, ου (τό). -2. Colombo salvatico; φάσσα, ης (ἡ)· φάψ, βός (ἡ).
Colombina; *s. f.* V. Colombella. -2. *Sterco di colombo;* περιστερικὴ κόπρος, ου (ἡ).
Colombino; *s. m. dim.* V. Colombella.
Colombino; *add.* περιστερικός, ή, όν.
Colombo; *s. m. T. st. nat.* περιστερός, οῦ (ὁ)· περιστερά, ᾶς (ἡ). -2. Colombo salvatico; φάψ, βός (ἡ)· φάσσα, ης (ἡ). -3. Essere come passeri e colombi; ἀλλήλους ἀγαπάομεν.
Colon; *s. m.* κῶλον, ου (τό).
Colonia; *s. f.* ἀποικία, ας (ἡ). -2. Appartenente alla colonia; ἀποίκιος, ον. -3. Menato in colonia; ἀποίκος, ον. -4. Condurre in colonia; ἀπ-οικίζω. -5. Andare in colonia; ἀπ-οικέω-ῶ. -6. Lo andare in colonia; ἀποικισμός, οῦ (ὁ).
Coloniale; / Colonico; *add.* ἀποίκιος, ον.
Colonna; *s. f.* στήλη, ης (ἡ)· στύλος, ου (ὁ). -2. Sostegno, aiuto; ἔρεισμα, ατος (τό). -3. Che ha molte colonne; πολύστυλος, ον. -4. Sostenuto da rade colonne; ἀραιόστυλος, ον. -5. Senza colonne; ἄστυλος, ον. -6. Cippo V. -7. *Quantità di soldati;* τάγμα, ατος (τό).
Colonnato; *s. m.* περιστύλιον, ου (τό).
Colonnella; *s. f.* / Colonnello; *s. m.* *dim.* στυλίδιον, ου (τό)· στυλίς, ίδος (ἡ)· στυλίσκος, ου (ὁ).
Colonnello; *s. m. Grado militare;* χιλίαρχος, ου (ὁ).
Colonnetta; *s. f.* / Colonnetto; *s. m.* / Colonnina; *s. f.* / Colonnino; *s. m.* *dim.* V. Colonnella.
Colono; *s. m. Abitator di colonia;* ἄποικος, ου (ὁ, ἡ). -2. Andar colono; ἀπ-οικέω-ῶ.
Coloquintida; *s. f.* V. Colloquintida.
Coloraccio; *s. m. pegg.* δυσχροΐα, ας (ἡ).
Coloramento; *s. m.* ἐπίχρωσις, σεως (ἡ)· χρωματισμός, οῦ (ὁ).
Colorare; *v. att.* ἐπι-χρώζω· χρωΐζω· χρωματίζω. -2. Simulare; προς-ποιέομαι-οῦμαι. -3. Imbellettare il viso; κομμόω-ῶ. -4. Colorare in rosso; μιλτόω-ῶ. -5. Appartenente al colorare; βαφικός, ή, όν.
Coloratamente; *avv.* προσποιητικῶς.
Coloratura; *s. f.* e
Colorazione; *s. f.* ἐπίχρωσις, σεως (ἡ)· -2. Ricoprimento; διασκεύη, ης (ἡ)· χρῶμα, ατος (τό).
Colore; *s. m.* χρῶμα, ατος (τό). -2. Apparenza, finzione; πλάσμα, ατος (τό)· πρόφασις, σεως (ἡ). -3. Con benda di vario colore; αἰολομίτρης, ου (ὁ). -4. Cangiare il colore; αἰόλλω. -5. Dare un altro colore; μετα-χρώνυμι· ἄντι-χρώζω. -6. Non fatto a vari colori; ἀποίκιλτος, ον. -7. Del medesimo colore; αὐτόχροος-ους, οον-ουν. -8. Di color misto; μικτόχροος-ους, οον-ουν. -9. Che ha color naturale; αὐτόχροος-ους, οον-ουν. -10. Di colore proprio; ἰδιόχροος-ους, οον-ουν· ἰδιόχρωμος, ον. -11. Di colore oscuro; ὀρφνός, ή, όν. -12. Che porta veste di vario colore; αἰολόπεπλος, ον. -13. Che ha un solo colore; μονόχρωμος, ον. -14. Di svariatissimi colori; μυριόχροος-ους, οον-ουν. -15. Tinger di vari colori; αἰόλλω. -16. Di vari colori; πολύχρωμος, ον· ποίκιλος, η, ον· βαλιός, ά, όν. -17. Senza colore; ἄχροος-ους, οον-ουν· ἄχρωμος, ον· ἀχρώματος, ον. -18. Essere senza colore; ἀχροέω-ῶ. -19. Dar colore; φαίνομαι. -B'. *Vergognarsi;* ἐρυθριάω-ῶ. -20. Tuffare in un colore; βάπτω.
Colorire; *v. att.* V. Colorare.
Colorista; *s. m.* χρωματογράφος, ου (ὁ).
Colorito; *s. m.* χρωματισμός, οῦ (ὁ)· χρῶμα, ατος (τό).
Colorito; *add.* κεχρωματισμένος, η, ον.
Coloritore; *s. m.* V. Colorista.
Colossale; / Colosseo; *add.* κολοσσαῖος, α, ον· ὑπερμεγέθης, ες.
Colosseo; *s. m.* κολοσσαῖον, ου (τό).
Colosso; *s. m.* κολοσσός, οῦ (ὁ).
Colostro; *s. m. T. med.* τροφαλίς, ίδος (ὁ)· τροφάλιον, ου (τό).
Colpa; *s. f.* αἰτία, ας (ἡ)· ἁμάρτημα, ατος (τό)· ἔγκλημα, ατος (τό). -2. Aver colpa; αἴτιος εἰμί· ἐν αἰτίᾳ εἰμί. -3. Chiamarsi in colpa; ἐμαυτὸν αἰτιάομαι-ῶμαι. -4. Dar colpa; αἰτιάομαι-ῶμαι.
Colpabile; *add.* V. Colpevole.
Colpabilmente; *avv.* ἐγκληματικῶς.
Colpare; *v. intr. Peccare;* ἁμαρτάνω. -2. *Att.* Accusare; αἰτιάομαι-ῶμαι. -3. Colpire; πλήττω.
Colpeggiare; *v. att.* πλήττω· παίω.
Colpevile; *add.* e
Colpevole; ἐγκληματικός, ή, όν· αἴτιος, α, ον· ὑπαίτιος, ον. -2. Delinquente; κακοῦργος, ον· ἀδικῶν, οῦσα, οῦν. -3. Essere colpevole; ἀγοστέω-ῶ.
Colpevolmente; *avv.* V. Colpabilmente.
Colpire; *v. att.* πλήττω· παίω· τιτρώσκω. -2. *Riuscire felicemente in qualche fatto;* κατα-τυγχάνω τῆς ἐλπίδος. -3. Nel segno; ἐπι-τυγχάνω τοῦ σκοποῦ· στοχάζομαι. -4. Da lontano; ἀκροβολίζομαι.
Colpito; *p. pass.* πληγείς, εῖσα, έν. -2. Non colpito; ἄβλητος, ον.
Colpo; *s. m.* πληγή, ῆς (ἡ)· πλῆγμα, ατος (τό)· τύπος, ου (ὁ). -2. *Segno del colpo ricevuto;* οὐλή, ης (ἡ). -3. *Detto arguto;* σκῶμμα, ατος (τό). -4. Far colpo; τιτρώσκω. -5. Fare un bel colpo; καλῶς ἀποτελέω-ῶ· εὐ-στοχέω-ῶ. -6. Far colpo di, da maestro; ἀνδρικῶς πράττω. -7. Di colpo; *avv.* V. Subito. -8. Dare un colpo alla botte ed uno al cerchio; δύο τοίχους ἀλείφω. -9. Render colpo per colpo; ἴσον ἴσῳ ἐπι-φέρω.
Colposo; *add.* V. Colpevole.
Colta; *s. f. Raccolta, colletta;* συλλογή, ῆς (ἡ). -2. Far colta, *ferire;* πλήττω· παίω. -3· Di colta; παραυτίκα. -4. *L'acqua che si raccoglie per fare macinare i mulini;* λίμνη, ης (ἡ).
Coltare; *v. att.* V. Coltivare.
Coltella; *s. f. Sorta d'arme;* μάχαιρα, ας (ἡ).
Coltellaccio; *s. m. pegg.* μάχαιρα, ας (ἡ).
Coltellaio; *s. m.* μαχαιροποιός, οῦ (ὁ).
Coltellata; *s. f.* μαχαίρας πλῆγμα, ατος (τό).
Coltellesca; *s. f.* V. Coltelliera.

Digitized by Google

Coltellessa; *s. f.* V. Coltella.
Coltelletto; *s. m. dim.* V. Coltellino.
Coltelliera; *s. f.* μαχαίρας κολεός, οῦ (ὁ).
Coltellinaio; *s. m.* V. Coltellaio.
Coltellino; *s. m. dim.* μαχαίριον, ου (τό)· μαχαιρίς, ίδος (ἡ). -2. Rendere i coltellini; ἀμύνομαι τοῖς ὁμοίοις.
Coltello; *s. m.* μάχαιρα, ας (ἡ)· ξίφος, εος-ους (τό)· τομεύς, έως (ὁ). -2. Da caccia; κόπις, ιδος (ἡ). -3. Dolore; ἄλγος, εος-ους (τό). -4. Dare delle coltella; μαχαίρα τιτρώσκω. -5. Mettere alcuno alle coltella, *aizzarlo*; εἰς ἐκδίκησιν προ-καλέομαι-οῦμαι. -6. *Pnna maestra delle ali degli uccelli*; σπάθη, ης (ἡ). -7. Che ha forma di coltello; μαχαιρωτός, ή, όν.
Coltivabile; *add.* γεωργήσιμος, ον· ἐργάσιμος, ον.
Coltivamento; *s. m.* γεωργία, ας (ἡ)· ἐργασία, ας (ἡ). -2. Ornamento; κόσμος, ου (ὁ). -3. Venerazione; θεραπεία, ας (ἡ)· θρησκεία, ας (ἡ). -4. Religione; εὐλάβεια, ας (ἡ).
Coltivare; *v. att.* γεωργέω-ῶ· ἐργάζομαι. -2. Venerare; σέβομαι. -3. Esercitare; ἀσκέω-ῶ. -4. Educare; παιδεύω.
Coltivato; *add.* εἰργασμένος, η, ον.
Coltivato; *s. m.* χῶρα εἰργασμένη, ας (ἡ).
Coltivatore; *s. m.* γεωργός, οῦ (ὁ, ἡ)· ἐργάτης, ου (ὁ)· ἐργατίς, ίδος (ἡ). -2. Fomentatore; φύλαξ, ακος (ὁ).
Coltivatura; Coltivazione; *s. f.* V. Coltivamento.
Coltivo; *add.* V. Coltivabile.
Colto; *s. m.* V. Coltivato. -2. V. Venerazione; θεραπεία, ας (ἡ)· θρησκεία, ας (ἡ).
Colto; *p. pass. da* Cogliere V. -2. Colto sul fatto; αὐτόφωρος, ον.
Colto; *p. pass. da* Colere V. Coltivato.
Colto; *add. Educato*; πεπαιδευμένος, η, ον· παιδευτός, ή, όν· ἀσκηθείς, εῖσα, έν.
Coltore; *s. m.* V. Coltivatore.
Coltra; *s. f.* V. Coltre.
Coltrare; *v. att. Lavorare il terreno col coltro*; ὕννει γηπομέω-ῶ.
Coltre; *s. f.* σισύρα, ας (ἡ)· σίσυρνον, ου (τό).
Coltretta; *s. f. dim. di* Coltre; μικρὰ σίσυρα, ας (ἡ).
Coltrice; *s. f.* στρωμνή, ῆς (ἡ)· στρῶμα, ατος (τό).
Coltricetta; Coltricina; *s. f. dim.* μικρὰ στρωμνή, ῆς (ἡ).
Coltriciona; *s. f. accr.* μεγάλη στρωμνή, ῆς (ἡ).
Coltrina; *s. f.* V. Coltretta.
Coltrinetta; *s. f.* V. Coltricetta.
Coltro; *s. m.* ὕννις, εως (ἡ).
Coltroncino; *s. m. dim.* V. Coltretta.
Coltrone; *s. m.* V. Coltre.
Coltruolo; *s. m. dim. di* Coltro; μικρὰ ὕννις, εως (ἡ).
Coltura; *s. f.* V. Coltivamento.
Colubro; *s. m. T. st. nat.* ὄφις, εως (ἡ).
Colui; *pron.* ἐκεῖνος, η, ο.
Columba; *s. f.* V. Colomba.
Columbaria; *s. f. Specie d'erba*; περιστέριον, ου (τό).
Coluro; *s. m.* κόλουροι, ων (αἱ).
Coma; *s. f.* V. Chioma.
Comandamento; *s. m.* πρόσταγμα, ατος (τό)· ἐντολή, ῆς (ἡ)· παράγγελτις, εως (ἡ)· παράγγελμα, ατος (τό)· κέλευσις, εως (ἡ)· κέλευσμα, ατος (τό)· κελευσμός, οῦ (ὁ)· κελευσμοσύνη, ης (ἡ)· ἐπίταγμα, ατος (τό)· πρόσταξις, εως (ἡ)· ἐπιταγή, ῆς (ἡ). -2. Dell'anima, *sentenza di morte*; κρίσις θανάσιμος, εως (ἡ). -3. Dare, fare comandamento; κελεύω. -4. Fare il comandamento di alcuno, *ubbidire*; ὑπ-ακούω.
Comandante; *p. pres.* ἄρχων, ουσα, ον· ἡγούμενος, η, ον· ἡγεμών, όνος (ὁ)· κελευστής, οῦ (ὁ). -2. Essendo comandante; ἡγουμένου τινός.
Comandanza; *s. f.* V. Comandamento.
Comandare; *v. att.* ἄρχω· ἡγέομαι-οῦμαι· ἐν-τέλλομαι· κελεύω· τάσσω. -2. Raccomandare; ἀπο-δέχομαι. -3. Comandare il contrario; ἀντι-κελεύω. -4. Atto a comandare; ἀρχικός, ή, όν.
Comandativo; *add.* ἐπιτακτικός, ή, όν.
Comandato; *p. pass.* κελευστός, ή, όν. -2. *Feste comandate e Dì solenni*; ἑορταί, ῶν (αἱ). -3. Digiuno comandato; νήστιμος ἡμέρα, ας (ἡ). -4. Non comandato; ἀπαράγγελτος, ον· ἀκέλευστος, ον.
Comandatore; *s. m.* ἡγεμών, όνος (ὁ)· ἡγεμονίς, ίδος (ἡ).
Comandigia; *s. f.* ἀποδοχή, ῆς (ἡ).
Comando; *s. m.* V. Comandamento. -2. Autorità; ἀρχή, ῆς (ἡ). -3. Pubblicare un comando contrario; ἀντι-κηρύττω. -4. Sdegnoso del comando; ἀνυπότακτος, ον. -5. Amante di comando; φίλαρχος, ον. -6. Essere amante di comando; φιλαρχέω-ῶ. -7. Per comando di; πρὸς τάξιν (τινός). -8. Del popolo; δημοσία, ας (ἡ). -9. Avere il comando; ἄρχω. -10. Dare il comando; ἀρχὴν κατα-φέρω.
Comare; *s. f.* ἀναδεχομένη, ης (ἡ)· συνάδοχος, ου (ἡ).
Comare; *v. att. Ingannare*; ἐξ-απατάω-ῶ.
Comasta; *s. m.* κομαστής, οῦ (ὁ).
Comato; *add.* κομήτης, ου (ὁ).
Comatore; *add.* ἀπατῶν, ῶσα, ῶν.
Comatre; Comatrice; *s. f.* V. Comare.
Comazzonte; *s. m.* V. Comasta.
Combaciamento; *s. m.* ἁρμογή, ῆς (ἡ)· συνάφη, ης (ἡ).
Combaciare; *v. att.* ἁρμόζω· συν-άπτω. -2. Baciarsi insieme; κατα-γλωττίζω.
Combagiamento; *s. m.* V. Combaciamento.
Combagiare; *v. att.* V. Combaciare.
Combagio; *s. m.* V. Combaciamento.
Combattente; *s. m.* πολεμιστής, οῦ (ὁ)· αἰχμητής, οῦ (ὁ)· αἰχμητήρ, ῆρος (ὁ)· ἀγωνιστής, οῦ (ὁ).
Combattere; *v. att.* πολεμέω-ῶ· πολεμίζω· μάχομαι· δηρίομαι· δηριάομαι-ῶμαι· δηριάω-ῶ (τινί). -2. Sforzarsi; ἐρείδω. -3. Contrastare; δια-δικάζομαι. -4. Dare assalto; πολιορκέω-ῶ. -5. Agitare, travagliare; ἀνιάω-ῶ. -6. Combattere a gara, gareggiare; ἀθλεύω· ἀθλέω-ῶ. -7. Combattere una cosa, *contrastare per ottenerla*; ἐρίζω (τινί τι). -8. Senza combattere; ἀμαχητί. -9. Combattere coll', nell'aria; ἀερομαχέω-ῶ. -10. Che combatte contro cento; ἑκατοντάμαχος, ον. -11. Combattere sul cocchio; ἁρματομαχέω-ῶ. -12. Col coltello; μαχαιρομαχέω-ῶ. -13. Combattere contro; ἀντι-μάχομαι. -14. Che combatte contro; ἀντίμαχος, ον· ἀντίπαλος, ον· ἀντι-πόλεμος, ον. -15. Combattere corpo a corpo; μονομαχέω-ῶ. -16. Inetto al combattere; ἀπόμαχος, ον. -17. Combattere da sè stesso; αὐτομαχέω-ῶ. -18. Uscire per combattere; ἀντ-εξ-ορμάω-ῶ. -19. Che com-

Digitized by Google

batte da vicino; ἀγχέμαχος, ον· ἀγχιμαχητής, οῦ (ὁ). -20. Arma per combattere da vicino; ἀγχέμαχον ὅπλον, ου (τό). -21. Che viola le regole del combattere; ἀδικόμαχος, ον. -22. Il violare le leggi; ἀδικομαχία, ας (ἡ). -23. Molto combattuto; πολυδήριτος, ον. -24. Non combattuto; ἀπολέμητος, ον. -25. Che non può essere combattuto; ἀπόλεμος, ον. -26. Amante del combattere; φιλόμαχος, ον. -27. Essere amante del combattere; φιλομαχέω.

Combattimento; *s. m.* ἀγών, ῶνος (ὁ)· μαχή, ῆς (ἡ)· ὄρις, ιος (ἡ)· ἅμιλλα, ης (ἡ). -2. Senza combattimento; ἀμαχητί. -3. Combattimento aereo; ἀερομαχία, ας (ἡ). -4. Combattimento navale; ναυμαχία, ας (ἡ) -5. Ucciso nel combattimento; δηριῶτος, ον. V. Battaglia.

Combattitore; *add.* πολεμιστής, οῦ (ὁ)· αἰχμητής, οῦ (ὁ)· αἰχμητίς, ίδος (ἡ).

Combiatare; *v. att.* V. Accommiatare.

Combiato; *s. m.* V. Commiato.

Combinamento; *s. m.* V. Combinazione.

Combinare; *v. att.* συμ-φέρω· συμ-βάλλω· συν-τίθημι· συν-αρμόττω· συν-άπτω.

Combinato; *p. pass.* σύνθετος, ον.

Combinazione; *s. f.* σύναψις, εως (ἡ)· σύνθεσις, σεως (ἡ)· συναρμογή, ῆς (ἡ).

Combriccola; *s. f.* συνουσία, ας (ἡ)· ἑταιρεία, ας (ἡ).

Combustibile; *add.* αἴθινος, ον· καύσιμος, ον.

Combustibilità; *s. f.* καῦσις, σεως (ἡ).

Combustione; *s. f.* ἔμπρησις, σεως (ἡ)· ἐμπρησμός, οῦ (ὁ)· καῦσις, σεως (ἡ).

Combusto; *p. pass.* αἰθαλωτός, ή, όν· καυστός, ή, όν· ἐπίκαυστος, ον.

Come; *avv.* ὡς· ὥσπερ. -2. Come .... così; ὥσπερ .... οὕτω. -3. Come se; ὡς εἰ· ὡς ἄν εἰ· ὡσπερανεί. -4. Che, qualmente; ὅτι· ἵνα. -5. Comechè; καίπερ. -6. Comunque, in qualunque modo; ὁποίως ἄν. -7. Mentre; ὅταν. -8. Poichè; ἐπεί. -9. Quanto; ὡς· καθάπερ -10. *Coll' articolo piglia forza di nome e vale* Modo; τρόπος, ου (ὁ).

Comecchè; *avv.* e

Comechè; *avv.* καίπερ· εἰ καί. -2. Comunque; ὁποίως ἄν. -3. Perciocchè; γάρ.

Comedere; *v. att.* V. Mangiare.

Comedia; *s. f.* V. Commedia.

Comedo; *s. m.* V. Commediante.

Comeggiare; *v. intr.* V. Comizzare.

Comentare; *v. att.* ἐξ-ηγέομαι-οῦμαι· ἑρμηνεύω.

Comentarietto; *s. m. dim.* e

Comentario; *s. m.* πραγματεία, ας (ἡ)· ἀπομνημονεύματα, άτων (τά).

Comentato; *add.* ἐξηγητός, ή, όν.

Comentatore; *s. m.* ἐξηγητής, οῦ (ὁ)· ἑρμηνεύς, έως (ὁ).

Comentazione; *s. f.* e

Comento; *s. m.* ἐξήγημα, ατος (τό)· ἐξήγησις, σεως (ἡ)· ἑρμηνεία, ας (ἡ). -2. Fare commento; ἐξ-ηγέομαι-οῦμαι.

Comenza; *s. f.* V. Cominciamento.

Comenzare; *v. att. e intr.* V. Cominciare.

Comere; *v. att.* V. Ornare.

Cometa; *s. f.* κομήτης, ου (ὁ).

Cometaccia; *s. f. pegg.* μέγας κομήτης, ου (ὁ).

Comiato; *s. m.* V. Commiato.

Comica; *s. f. Arte comica*; κωμική, ῆς (ἡ).

Comicamente; *avv.* κωμικῶς.

Comico; *s. m.* κωμικός, οῦ (ὁ)· κωμῳδοποιός, οῦ (ὁ)· κωμῳδοποιητής, οῦ (ὁ). -2. *Attore della comedia*; κωμῳδός, οῦ (ὁ)· ὑποκριτής, οῦ (ὁ).

Comico; *add.* κωμικός, ή, όν.

Comignolo; *s. m.* κορυφή, ῆς (ἡ)· ἄκρον, ου (τό)· ἀετός, οῦ (ὁ). -2. Il Comignolo triangolare; ἀέτωμα, ατος (τό).

Cominciaglia; *s. f.* / Cominciamento; *s. m.* / Comincianza; *s. f.* } ἀρχή, ῆς (ἡ). -2. Dar cominciamento; ἀρχὴν ποιέω-ῶ.

Cominciare; *v. att.* ἄρχω· ἄρχομαι. -2. Da cominciare; ἀρκτέος, α, ον. -3. Che comincia; ἀρκτικός, ή, όν.

Cominciata; *s. f.* V. Cominciamento.

Cominciativo; *add.* ἀρκτικός, ή, όν.

Cominciato; *s. m.* V. Cominciamento.

Cominciatore; *add.* ἔξαρχος, ου (ὁ, ἡ)· ἀρχηγός, όν.

Comincio; *s. m.* V. Cominciamento.

Comino; *s. m. T. bot.* κύμινον, ου (τό).

Cominzare; *v. att.* V. Cominciare.

Comissare; *v. intr.* V. Comizzare.

Comissatore; *add.* κωμαστής, οῦ (ὁ)· *poet.* κωμάστωρ, ορος (ὁ).

Comissazione; *s. f.* κωμασία, ας (ἡ).

Comitante; *add.* παρακολουθῶν, οῦσα, οῦν.

Comitato; *s. m.* V. Comitiva.

Comite; *s. m.* ἀκόλουθος, ου (ὁ).

Comitiva; *s. f.* ἀκολουθία, ας (ἡ)· θεραπεία, ας (ἡ).

Comito; *s. m.* κελευστής, οῦ (ὁ).

Comiziale; *add.* ἀρχαιρεσιακός, ή, όν· ἐκκλησιαστικός, ή, όν. -2. Morbo, *mal caduco*; ἐπιληψία, ας (ἡ)· νόσος ἱερά, ου (ἡ).

Comizio; *s. m.* ἐκκλησία, ας (ἡ). -2. Per la elezione dei magistrati; ἀρχαιρεσία, ας (ἡ). -3. Comizio centuriale; ἐκκλησία λοχῖτις, ιδος (ἡ).

Comizzare; *v. intr.* κωμάζω.

Comma; *s. m.* κόμμα, ατος (τό)· ὑποστιγμή, ῆς (ἡ)· διαστολή, ῆς (ἡ).

Commacolare e Commaculare; *v. att.* κατα-ῥύπαίνω.

Commadre; *s. f.* V. Comare.

Commaginazione; *s. f.* ἔννοια, ας (ἡ)· νόημα, ατος (τό).

Commasticare; *v. att.* V. Masticare.

Commeato; *s. m.* τροφή, ῆς (ἡ)· σιτία, ων (τά).

Commedia; *s. f.* κωμῳδία, ας (ἡ). -2. Mettere in commedia; κωμῳδέω-ῶ. -3. Non messo in commedia; ἀκωμῴδητος, ον.

Commediaio; *s. m.* κακὸς κωμῳδοποιός, οῦ (ὁ).

Commediante; *s. m.* κωμῳδός, οῦ (ὁ)· ὑποκριτής, οῦ (ὁ).

Commediare; *v. att. e intr.* κωμῳδέω-ῶ.

Commediografo; *s. m.* e

Commedo; *s. m.* κωμῳδιόγραφος, ου (ὁ)· κωμῳδιοποιός, οῦ (ὁ)· κωμῳδιοποιητής, οῦ (ὁ).

Commemorabile; *add.* ἀπομνημονευτικός, ή, όν· ἀξιομνημόνευτος, ον.

Commemoramento; *s. m.* V. Commemorazione.

Commemorare; *v. att.* ἀπο-μνημονεύω· μνάομαι-ῶμαι.

Commemorativo; *add.* ἀπομνημονεύων, ουσα, ον.

Commemorazione; *s. f.* ἀπομνημόνευμα, ατος (τό)· μνήμη, ης (ἡ)· μνῆμα, ατος (τό)· μνεία, ας (ἡ). -2. Far commemorazione; V. Commemorare.

Commendabile; *add.* ἐπαινετός, ή, όν· ἀξιέπαινος, ον· ἀξιεπαίνετος, ον· ἔνδοξος, ον· εὐκλεής, ές.

Digitized by Google

Commendabilmente; *avv.* V. Lodevolmente.
Commendamento; *s. m.* V. Commendazione.
Commendare; *v. att.* *Lodare*; ἐπαινέω-ῶ· δοξάζω. -2. Raccomandare; δια-πιστεύω· συν-ίστημι.
Commendatizio; *add.* συστατικός, ή, όν.
Commendatore; *s. m.* ἐπαινήτης, ου (ὁ).
Commendatrice; *s. f.* ἐπαινοῦσα, ης (ἡ).
Commendazione; *s. f.* ἔπαινος, ου (ὁ)· ἐγκώμιον, ου (τό)· εὐφημία, ας (ἡ).
Commendevole; *add.* V. Commendabile.
Commensale; *add.* ὁμοτραπέζος, ου (ὁ, ἡ)· σύσσιτος, ου (ὁ, ἡ)· σύνδειπνος, ον.
Commensazione; *s. f.* V. Commessazione.
Commensurabile; *add.* σύμμετρος, ον.
Commensurabilità; *s. f.* συμμετρία, ας (ἡ).
Commensurare; *v. att.* συμμετρέω-ῶ.
Commensurazione; *s. f.* συμμέτρησις, σεως (ἡ)· συμμετρότης, ητος (ἡ).
Commentare; *v. att.* V. Comentare.
Commentariolo; *s. m. dim.* V. Comentario.
Commento; *s. m.* V. Comento.
Commerciabile; *add.* συμβολαῖος, α, ον· ἐμπορικός, ή, όν.
Commerciale; *add.* ἀγοραστικός, ή, όν.
Commerciare; *v. att.* ἐμ-πορεύομαι.
Commercio e Commerzio; *s. m.* ἐμπορία, ας (ἡ)· συναλλαγή, ῆς (ἡ)· συνάλλαγμα, ατος (τό). -2. Appartenente al commercio; ἀγοραστικός, ή, όν. -3. Che ha commercio sul mare; μιξοθάλαττος, ον. -4. Commercio, relazione; συνουσία, ας (ἡ).
Commescere; **Commescolare**; *v. att.* V. Commischiare.
Commessa; *s. f.* V. Commessione.
Commessaria; **Commessariato**; *s. f.* *s. m.* πρόστασις, σεως (ἡ)· ἐπιτροπία, ας (ἡ).
Commessario; *add.* προιστώς, ῶσα, ός· ἔπαρχος, ου (ὁ)· ἐπίτροπος, ον· σύνεδρος, ον. -2. Essere commessario; ἐπι-τροπεύω.
Commessazione; *s. f.* κῶμος, ου (ὁ).
Commesseria; *s. f.* V. Commessaria.
Commessione; *s. f.* πρόσταγμα, ατος (τό)· ἐντολή, ῆς (ἡ). -2. Unione, accozzamento; ἁρμογή, ῆς (ἡ). -3. Aver commessione; κελεύομαι· -4. Dar commessione; ἐντέλλω· ἐπι-στέλλω.
Commesso; *s. m.* τροφός, οῦ (ὁ). -2. *Persona sostituita, o mandata in cambio*; πρόξενος, ου (ὁ)· ὑποῦργος, ου (ὁ).
Commesso; *p. pass. da* Commettere V.
Commessura; *s. f.* σύστασις, σεως (ἡ)· συναρμογή, ῆς (ἡ)· ἁρμός, οῦ (ὁ).
Commestibile; *s. m.* σιτίον, ου (τό)· ἔδισμα, ατος (τό)· βρῶμα, ατος (τό).
Commestibile; *add.* ἐδώδιμος, ον· βρώσιμος, ον. -2. Vendere commestibili; ὀψωνέω-ῶ.
Commestione; *s. f.* ἀνάμιξις, εως (ἡ).
Commettente; *add.* προστάττων, ουσα, ον.
Commettere; *v. att.* προς-τάττω· ἐν-τέλλομαι. -2. Dare in custodia, rimettere in alcuno; παρακατα-τίθεμαι (τινί τι)· πιστεύω. -3. Omettere; παρα-λείπω. -4. Operare (*in mala parte*); πλημμελέω-ῶ· ἁμαρτάνω. -5. Mettere insieme (*incastrare*); συν-άπτω. -6. Discordie; δίχοστασίαν ποιέω-ῶ. -7. Battaglia; κατ-άρχομαι τῆς μάχης.
Commettimale; *add.* δίχοστασίαν ποιῶν, οῦσα, οῦν.
Commettitore; *add.* ἐντελλόμενος, η, ον. -2. Operatore; τολμήτης, ου (ὁ). -3. Di mali; κακοῦργος, ον.
Commettitura; *s. f.* V. Commessura.
Commezzamento; **Commezzo**; *s. m.* μερισμός, οῦ (ὁ)· τομή, *s.* τμῆς (ἡ).
Commiato; *s. m.* συγχώρημα, ατος (τό). -2. Dare commiato; ἀπο-πέμπω· ἀφ-ίημι. -3. Prender commiato; δεξιάζομαι.
Commilitone; *s. m.* συστρατιώτης, ου (ὁ)· σύμμαχος, ου (ὁ). -2. Essere commilitone; συ-στρατεύω· συ-στρατεύομαι. -3. Compagno; ἑταῖρος, ου (ὁ).
Comminare; *v. att.* ἀπειλέω-ῶ· συν-απειλέω-ῶ (τί τινι).
Comminatoria; *s. f.* ἀπειλή, ῆς (ἡ)· τίμημα, ατος (τό).
Comminatorio; *add.* ἀπειλητικός, ή, όν· ἀπειλητήριος, α, ον.
Comminazione; *s. f.* ἀπειλή, ῆς (ἡ).
Commischiamento; *s. m.* διάμιξις, εως (ἡ)· ἀνάμιξις, εως (ἡ)· σύγκρασις, σεως (ἡ).
Commischiare; *v. att.* συμ-μίγνυμι· κατα-μίγνυμι· συγ-κεράννυμι.
Commiserabile; *add.* V. Commiserevole.
Commiserabilmente; *avv.* ἐλεημόνως.
Commiserare; *v. att.* οἰκτίζω (τινά τινος)· οἰκτείρω· ἐλεέω-ῶ.
Commiserativo; *add.* ἐλεήμων, ον· ἐλεητικός, ή, όν.
Commiseratore; *add.* ἐλεημονικός, ή, όν. -2. Assai commiseratore; πολυέλεος, ον.
Commiserazione; *s. f.* οἶκτος, ου (ὁ)· κατοίκτισις, σεως (ἡ)· οἰκτιρμός, οῦ (ὁ)· οἰκτείρημα, ατος (τό)· ἔλεος, ου (ὁ)· ἔλεος, εος-ους (τό). -2. Aver commiserazione, compassione; ἐλεέω-ῶ. -3. Ottener commiserazione; ἐλέους τυγχάνω.
Commiserevole; *add.* ἐλεεινός, ή, όν.
Commiserevolmente; *avv.* V. Commiserabilmente.
Commiso; *p. pass.* V. Commesso.
Commissaria; *s. f.* V. Commessaria.
Commissariato; *s. m.* V. Commessariato.
Commissario; *s. m.* V. Commessario.
Commissioncella; *dim.* **Commissione**; *s. f.* V. Commessione.
Commistione; *s. f.* V. Commestione.
Commisto; *add.* σύμμικτος, ον· συμμιγής, ές.
Commistura; *s. f.* V. Mescolanza.
Commisturato; *add.* συμμιχθείς, εῖσα, έν· σύμμικτος, ον· συμμιγής, ές.
Commisura; *s. f.* συμμετρία, ας (ἡ).
Commisurare; *v. att.* V. Commensurare.
Commisurato; *s. m.* V. Commisura.
Commodare; *v. att.* *Dar in prestito*; κίχρημι. -2. Adattare; συν-άπτω. -3. Essere ùtile; συν-ωφελέω-ῶ.
Commodatore; *add.* V. Comodatore.
Commodezza; *s. f.* V. Comodezza.
Commodità; **Commodo**; *s. m.* V. Comodo.
Commorante; *add.* συνοικήτης, ου (ὁ)· ἔνοικος, ον· κάτοικος, ον.
Commorare; *v. intr.* *Dimorare insieme*; διατρίβω· συν-δια-τρίβω (τινί, μετά τινος).
Commorazione; *s. f.* διατριβή, ῆς (ἡ).
Commosso; *p. pass.* ἐμπαθής, ές· παροξυνθείς, εῖσα, έν. -2. Agitato, scosso; συγκινηθείς, εῖσα, έν· διακινηθείς, εῖσα, έν. -3. Essere sommamente commosso; ἀγωνιάω-ῶ· -4. Commosso d'ira; ὀργιζόμενος, η, ον.

Digitized by Google

Commotivo; *add.* ἐπιτήδειος, α, ον πρὸς τὸ συγκινεῖν· παρορμητικός, ή, όν· παροξυντικός, ή, όν.
Commoto; *p. pass.* V. Commosso.
Commovimento; *s. m.* συγκίνησις, σεως (ή)· κίνημα, ατος (τό).-2. Turbolenza; ταραχή, ῆς (ή)· θόρυβος, ου (ό). -3. Commozione dell'animo; πάθος, εος-ους (τό).
Commovitore; *add.* συγκινῶν, οῦσα, οῦν· κινητής, οῦ (ό).
Commovitura; Commovizione; *s. f.* V. Commovimento.
Commozioncella; *s. f. dim.* μικρὰ ταραχή, ῆς (ή).
Commozione; *s. f.* V. Commovimento.
Commune; *add.* V. Comune.
Communione; *s. f.* V. Comunione.
Communire; *v. att.* V. Corroborare.
Communo; *add.* V. Comune.
Commuovere; *v. att.* κινέω-ῶ· παρ-ορμάω-ῶ· σείω· δια-σείω· δια-κινέω-ῶ. -2. Levare a rumore; θορυβέω-ῶ· ταράττω. -3. Eccitare; ἐπ-άγω· προτρέπω. -4. Agitare; σαλεύω· δια-σαλεύω· δονεύω· δονέω-ῶ. -5. Persuadere; πείθω. -6. *N. pass.* προ-άγομαι.
Commutabile; *add.* μεταβλητικός, ή, όν· εὐμετάβολος, ον· εὔτρεπτος, ον.
Commutamento; *s. m.* V. Commutazione.
Commutare; *v. att.* ἀλλάττομαι (τί τινος)· μεταβάλλω· μεθ-ίστημι.
Commutativo; *add.* συναλλακτικός, ή, όν.
Commutazione; *s. f.* διαλλαγή, ῆς (ή)· συνάλλαγμα, ατος (τό)· ἀλλαγή, ῆς (ή)· μετάλλαξις, εως (ή)· μεταβολή, ῆς (ή). -2. Perturbazione, turbolenza; κίνησις, σεως (ή)· μεταβολή, ῆς (ή)· ταραχή, ῆς (ή)· ταραγμός, οῦ (ό).
Como; *s. m.* κῶμος, ου (ό). -2. Cantare il como; κωμάζω.
Comodamente; *avv.* εὐκαίρως· ἐπιτηδείως· ἐπικαίρως· καλῶς. -2. Agevolmente; χρησίμως· εὐχρήστως. -3. Vivere comodamente; ζάω-ῶ καλῶς, εὐπόρως, μετρίως, ῥᾳθυμῶς.
Comodare; *v. att.* V. Commodare.
Comodatamente; *avv.* V. Comodamente.
Comodato; *s. m.* χρῆσις, σεως (ή).
Comodatore; *add.* δανειστής, οῦ (ό).
Comodevolmente; *avv.* V. Comodamente.
Comodezza; Comodità; *s. f.* e
Comodo; *s. m.* σύμφορον, ου (τό)· ὠφέλεια, ας (ή)· ὄφελημα, ατος (τό)· χρηστόν, οῦ (τό)· ἐπιτηδειότης, ητος (ή)· εὐχρηστία, ας (ή). -2. Opportunità; πρόφασις, σεως (ή)· λαβή, ῆς (ή). -3. Dar comodo; ἐξουσίαν δίδωμι.
Comodo; *add.* χρήσιμος, ον· χρηστός, ή, όν· ὠφέλιμος, ον· συμφέρων, ουσα, ον· σύμφορος, ον· λυσιτελής, ές· καλός, ή, όν· ἐπιτήδειος, α, ον· καίριος, α, ον.
Compadre; *s. m.* V. Compare.
Compage; *s. f.* V. Compagine.
Compaginare; *v. att.* συν-άπτω.
Compaginatura; Compagine; *s. f.* σύναψις, εως (ή)· σύστασις, σεως (ή).
Compagna; *s. f. Compagnia;* ἑταιρεία, ας (ή). -2. Di soldati; λόχος, ου (ό).
Compagnaccio; *s. m. pegg.* κακὸς ἑταῖρος, ου (ό).
Compagnare; *v. att.* V. Accompagnare.
Compagnesco; *add. Da compagno;* ἑταιρικός, ή, όν.
Compagnessa; *s. f.* ἑταίρα, ας (ή).

Compagnevole; *add. Sociabile;* κοινωνικός, ή, όν· εὐκοινώνητος, ον· εὐπροσήγορος, ον· συνουσιαστικός, ή, όν· ὁμιλητικός, ή, όν.
Compagnevolmente; *avv.* κοινωνικῶς· κοινῶς· ἑταιρικῶς.
Compagnia; *s. f.* ἑταιρία, ας (ή)· κοινωνία, ας (ή)· συνουσία, ας (ή)· σύστασις, σεως (ή). -2. Unione, lega; ἑταιρία, ας (ή)· συνθήκη, ης (ή). -3. Conversazione; ὁμιλία, ας (ή)· διατριβή, ῆς (ή). -4. Per traffico mercantile; κοινώνημα, ατος (τό)· κοινώνησις, σεως (ή). -5. Di soldati; τάγμα, ατος (τό)· λόχος, ου (ό)· σπεῖρα, ας (ή). -6. Compagno; ἑταῖρος, ου (ό). -7. In compagnia di....; ἅμα (τινί). -8. A compagnia; ὁμα· ὁμοῦ. -9. Far compagnia; συνέμπορον ἐμαυτὸν παρ-έχω. -B'. *Far lega;* συνθήκην ποιέομαι-οῦμαι. -10. Tenere compagnia; συν-ακολουθέω-ῶ.
Compagno; *s. m.* ἑταῖρος, ου (ό)· κοινωνός, οῦ (ό)· ὁμιλητής, οῦ (ό). -2. Essere compagno; συν-ειμί (τινί)· συγ-γίνομαι. -3. Compagno di tavola; σύνδειπνος, ον. -4. Essere compagno di tavola; συν-δειπνέω-ῶ. -5. D'armi; συστρατιώτης, ου (ό). -6. Essere compagno d'armi; συ-στρατεύω· συ-στρατεύομαι. -7. Compagno di casa; σύνοικος, ον. -8. Essere compagno di casa; συν-οικέω-ῶ. -9. Nella disgrazia; μετέχων, ουσα, ον τῶν κακῶν (τινί). -10. Di giuoco; συμπαίστωρ, ορος (ό)· συμπαίστης, ου (ό)· συμπαιστρία, ας (ή). -11. Essere compagno di giuoco; συμ-παίζω. -12. Di viaggio; συνοδοιπόρος, ου (ό). -13. Di letto; συν-καθ-εύδων, ουσα, ον. -14. Essere compagno di letto; συγ-καθ-εύδω. -15. Di scuola; συμμαθητής, οῦ (ό)· συμφοιτητής, οῦ (ό). -16. Di stanza; σύσκηνος, ον· ὁμόσκηνος, ον. -17. Essere compagno di stanza; συ-σκηνάω-ῶ· συ-σκηνέω-ῶ· συ-σκηνόω-ῶ. -18. Con molti compagni; πολυέταιρος, ον. -19. Che odia i compagni; μισέταιρος, ον. -20. Amante dei compagni; φιλέταιρος, ον. -21. Farsi compagno a; ἑταιρίζω (τινί). -22. Farsi uno compagno; ἑταιρίζομαι. -23. Che non ama i compagni; ἀφιλέταιρος, ον.
Compagno; *add.* ὅμοιος, α, ον· ἴσος, η, ον. -2. Essere compagno; ὁμιάζω. ἰσόομαι-οῦμαι.
Compagnone; *s. m.* V. Compagno.
Compago; *s. m.* V. Compagine.
Companatica; *s. f.* e
Companatico; *s. m.* ὄψον, ου (τό)· ὀψώνιον, ου (τό)· προσόψημα, ατος (τό). -2. Comprare companatico; ὀψωνέω-ῶ. -3. Che compra il companatico; ὀψώνης, ου (ό). -4. Preparare il companatico; ὀψονομέω-ῶ. -5. Che prepara il companatico; ὀψοποιός, όν· ὀψοπόνος, ου (ό). -6. Che vende companatico; ὀψοπώλης, ου (ό)· ὀψόπωλις, ιδος (ή). -7. Luogo ove si vende; ὀψοπωλεῖον, ου (τό).
Comparabile; *add.* παραβλητός, ή, όν· παραβλητικός, ή, όν· συμβλητός, ή, όν· σύγκριτος, ον· εοικώς, υῖα, ός· παραπλήσιος, ον.
Comparaggio; *s. m.* V. Comparatico.
Comparagione; *s. f.* V. Comparazione.
Comparare; *v. att. Paragonare;* συγ-κρίνω· συμφέρω· συμ-βάλλω (τί τινι, πρός τι). -2. Assimigliare; ἰσόω-ῶ· ἐξ-ισόω-ῶ (τί τινι)· ὁμιόω-ῶ.
Comparatico; *s. m.* συγγενεία πνευματική, ας (ή).
Comparativamente; *avv.* συγκριτικῶς.
Comparativo; *add.* συγκριτικός, ή, όν· εοικώς, υῖα ός· παραπλήσιος, ον· παράβλητος, ον.

Digitized by Google

Comparazione; *s. f.* ἀναλογία, ας (ἡ)· σύγκρισις, σεως (ἡ)· εἰκασία, ας (ἡ)· παράθεσις, σεως (ἡ)· παραβολή, ῆς (ἡ). -2. Far comparazione; συγκρίνω· συμ-βάλλω. -3. A pari comparazione, *proporzionatamente*; παρά. -Β΄. *Appetto*; πρό. -4. Senza comparazione; παρὰ τοῦ δέοντος. -5. A comparazione; συγκριτικῶς.

Compare; *s. m.* ἀναδοχός, οῦ (ὁ)· ὁ μαρτυρῶν παιδίῳ τῷ βαπτιζομένῳ τὰ ἱερά.

Comparigione; *s. f.* e

Comparimento; *s. m.* φάσις, σεως (ἡ)· ἐπίφασις, σεως (ἡ)· ἐμφάνεια, ας (ἡ)· ἐπιφάνεια, ας (ἡ)· φάσμα, ατος (τό)· φάντασμα, ατος (τό).

Comparire; *v. intr.* φαίνομαι· ἀνα-φαίνομαι. ἐπι-φαίνομαι. -2. Appresentarsi ad un giudice; παρ-ίστημι. -3. Che comparve di recente; ἀρτιφανής, ές.

Compariscente; *add.* V. Appariscente.

Compariscenza; *s. f.* V. Comparsa.

Compariscione; *s. f.* V. Comparazione.

Comparita; Comparizione; *s. f.* e

Comparsa; *s. f.* εἶδος, εος-ους (τό)· ἐμφάνεια, ας (ἡ)· ἐπιφάνεια, ας (ἡ)· φάσμα, ατος (τό)· φάντασμα, ατος (τό). -2. Far comparsa; φαίνομαι. -3. Appariscenza; σχῆμα, ατος (τό)· εἶδος, εος-ους (τό). -4. Venuta; προσέλευσις, σεως (ἡ).

Compartecipare; *v. att.* μετ-έχω· συμ-μετ-έχω.

Compartecipe; *add.* e

Compartefice; *add.* κοινωνός, ή, όν· σύγκληρος, ον· μέτοχος, ον· συμμέτοχος, ον· συμμετέχων, ουσα, ον.

Comparticipare; *v. att.* V. Compartecipare.

Compartimento; *s. m.* διανομή, ῆς (ἡ)· διαμερισμός, οῦ (ὁ)· διαίρεσις, σεως (ἡ).

Compartire; *v. att.* δια-νέμω· μερίζω· δια-μερίζω· τέμνω· δι-αιρέω-ῶ.

Compartito; *add.* διαίρετος, ον.

Compartitore; *add.* διαιρέτης, ου (ὁ)· διανομεύς, έως (ὁ).

Compartito; *s. m.* Compartitura; *s. f.* V. Compartimento.

Compascuo; *add.* σύμβοτος, ον.

Compassare; *v. att. Misurare col compasso*; διαβήτῃ δια-μετρέω-ῶ, ἀνα-μετρέω-ῶ.

Compassionamento; *s. m.* V. Compassione.

Compassionare; *v. att. e intr.* ἐλεέω-ῶ· οἰκτίζω· οἰκτείρω.

Compassionatore -trice; *add.* Compassivo.

Compassione; *s. f.* V. Commiserazione. -2. Metter compassione; ἔλεον ἐμ-ποιέω-ῶ. -3. Sentire compassione; ἐλεέω-ῶ.

Compassionevole; *add.* V. Compatibile.

Compassionevolmente; *avv.* ἐλεεινῶς.

Compassivo; *add.* ἐλεήμων, ον· ἐλεῶν, οῦσα, οῦν· οἰκτείρων, ουσα, ον· οἰκτίρμων, ον.

Compasso; *s. m.* διαβήτης, ου (ὁ). -2. Compartimento; διανομή, ῆς (ἡ),

Compatibile; *add.* οἰκτρός, ή, όν· ἐλεινός, ή, όν· ἄξιλος, α, ον· ταλαίπωρος, ον· συγγνωστός, ή, όν. -2. Unibile; σύμφωνος, ον.

Compatibilità; *s. f.* συμπάθεια, ας (ἡ)· ὁμογενές, ἐος-οῦς (τό).

Compatimento; *s. f.* V. Compassione.

Compatire; *v. att. e intr.* V. Compassionare. -2. Patire insieme; συμ-πάσχω.

Compatriota; Compatriotto; *s. m.* πατριώτης, ου (ὁ)· πατριῶτις, ιδος (ἡ).

Compatto; *add.* πηκτός, ή, όν· εὐπαγής, ές· πυκνός, ή, όν· δασύς, εῖα, ύ· ναστός, ή, όν· στερρός, ά, όν· στιφρός, ά, όν. -2. Compatto per natura; αὐτοπαγής, ές. -3. Che ha parti compatte; ἀδρομερής, ές. -4. Non compatto; ἀπαγής, ές· ἄπηκτος, ον.

Compazientemente; *avv.* ὑπομονετικῶς.

Compazione; *s. f.* σύμπηξις, εως (ἡ)· πυκνότης, ητος (ἡ)· δασύτης, ητος (ἡ)· στερρότης, ητος (ἡ).

Compendiare; *v. att.* συν-τέμνω· ἐπι-τέμνω· ἐν βραχεῖ λέγω· βραχύνω.

Compendiario; *add.* V. Compendioso.

Compendio; *s. m.* ἐπιτομή, ῆς (ἡ)· συντομία, ας (ἡ).

Compendiosamente; *avv.* συντόμως· βραχεῶς.

Compendioso; *add.* σύντομος, ον· βραχύς, εῖα, ύ.

Compenetrare; *v. intr.* V. Penetrare.

Compensabile; *add.* εὐεπανόρθωτος, ον· εὐδιόρθωτος, ον.

Compensagione; *s. f.* Compensame; *s. m.* e

Compensamento; *s. m.* ἀναπλήρωσις, σεως (ὁ)· ἐπανόρθωσις, σεως (ἡ)· ἀμοιβή, ῆς (ἡ)· ἀμοιβή, ῆς (ἡ)· ἀντίδοσις, σεως (ἡ)· ἀντικατάστασις, σεως (ἡ)· ἄμειψις, εως (ἡ)· ἀντιδωριά, ᾶς (ἡ)· ἀντίδωρον, ου (τό).

Compensare; *v. att.* καθ-ίστημι (τι ἀντί τινος)· ἀντι-καθ-ίστημι (τί τινος). -2. Compensare il danno; ἐπ-αν-ορθόω-ῶ· ἀκέομαι-οῦμαι· ἀμείβομαι· ἀνα-πληρόω-ῶ. -3. Calcolare; λογίζομαι.

Compensatamente; *avv.* V. Prudentemente.

Compensato; *p. pass.* ἀμειβόμενος, η, ον.

Compensatore; *add.* ἀμείβων, ουσα, ον.

Compensazione; *s. f.* ἀνταλλαγή, ῆς (ἡ)· ἀντίδοσις, σεως (ἡ)· ἀνταπόδοσις, σεως (ἡ).

Compenso; *s. m.* V. Compensamento.

Compera; *s. f.* V. Comperamento.

Comperabile; *add.* ὠνιος, ον· ὠνητός, ή, όν· ὠνητικός, ή, όν.

Comperamento; *s. m.* ὠνή, ῆς (ἡ)· ἀγόρασμα, ατος (τό)· ἀγόρασις, σεως (ἡ).

Comperare; *v. att.* ὠνέομαι-οῦμαι· ἀγοράζω. -2. Aver desiderio di comperare; ὠνητείω· ὠνητιάω-ῶ. ἀγορασείω. -3. A caro prezzo; πολλοῦ. -4. A buon mercato; ὀλίγου. -5. Comperare a vicenda; ἀντι-αγοράζω.

Comprato; *p. pass.* ὠνητός, ή, όν. -2. Non comperato; ἀπρίατος, ον· ἀπριάτην, *avv.*

Comperatore; *add.* ὠνητής, οῦ (ὁ)· ὠνούμενος, η, ον· ἀγοραστής, οῦ (ὁ)· ἀγοράστρια, ας (ἡ).

Comperatura; *s. f.* V. Comperamento.

Comperazione; *s. f.* V. Comparazione.

Comperevole; *add.* V. Comperabile.

Compero; *add. accorciato da* Comperato.

Competente; *p. pres.* ἁρμόδιος, α, ον. -2. Conveniente; προσήκων, ουσα, ον· ἀνήκων, ουσα, ον. πρέπων, ουσα, ον.

Competentemente; *avv.* προσηκόντως.

Competenza; *s. f.* ἀντιπαραγγελία, ας (ἡ)· φιλονεικεία, ας (ἡ). -2. A competenza (andare); εἰς ἀμίλλην εἶμι.

Competere; *v. intr.* φιλονεικέω-ῶ· συμ-φιλονεικέω-ῶ· ἀντι-ποιέομαι-οῦμαι· συν-επι-θυμέω-ῶ (τινός)· ἀντι-παρ-αγγέλλω. -2. Convenire; συν-ήκω.

Competitore; *add.* συμπαραγγέλλων, ουσα, ον· συνεπιθυμητής, οῦ (ὁ)· ἀντιποιούμενος, η, ον. -2. Essere competitore; V. Competere.

Digitized by Google

Compiacente; *add.* θεραπευτικός, ή, όν· ἐπιπεθής, ές· ἄρεσκος, η, ον· ὑπηρετικός, ή, όν· ἀρεσκευτικός, ή, όν. -2. Essere compiacente; V. Compiacere.

Compiacenza; *s. f.* τέρψις, εως (ή)· ἡδονή, ῆς (ή). -2. Favore; χάρις, ιτος (ή)· θεραπεία, ας (ή)· ἀρέσκεια, ας (ή)· εὔχαρις, ιτος (ή).

Compiacere; *v. intr.* ὑπηρετέω-ῶ (τινί τι)· χαρίζομαι (τινί)· ὑπουργέω-ῶ (τί τινι)· ἀρεσκεύομαί (τινα)· θεραπεύω (τινά)· χαρίζομαί (τινι). -2. Dilettarsi; ἥδομαι· χαίρω.

Compiacevole; *add.* ἀσπαστός, ή, όν· τερπνός, ή, όν· ἐπιτερπής, ές· εὐτερπής, ές· ἡδύς, εῖα, ύ· ἄρεσκος, ον.

Compiacimento; *s. m.* V. Compiacenza.

Compiagnersi; *v. intr.* κατα-δακρύω· ἀνα-κλαίω. ἀπ-οικτίζομαι· ὀδύρομαι· μεμψιμοιρέω-ῶ· ἀπ-οδύρομαι. -2. *Att.* Avere condoglianza; συμ-πάσχω· συν-άχθομαι. -3. Assai da compiagnere, degno di essere compianto; πολυθρήνητος, ον· πολύκλαυστος, ον· θρηνετέος, α, ον· ἀξιοπενθής, ές. -4. Molto compianto; πολύκλαυστος, ον· πολυδάκρυτος, ον· μεγαλοστένακτος, ον. -5. Non compianto; ἀβόητος, ον· ἄγοος-ους, οον-ουν· ἀθρήνητος, ον.

Compiagnitore; *add.* ἀποδυρόμενος, η, ον.

Compiangere; *v. att.* V. Compiagnersi.

Compianta; *s. f.* } μέμψις, εως (ή)· κατάμεμψις,
Compianto; *s. m.* } εως (ή)· οἶκτος, ου (ὁ).

Compiere; *v. att. Finire*; ἀπο-τελέω-ῶ· ἐπι-τελέω-ῶ· τελευτάω-ῶ· περαίνω· ἐξ-εργάζομαι· δια-πράττω· ἀνύτω· ἀπ-εργάζομαι. -2. I voti; εὐχὰς ἀπο-τελέω-ῶ. -3. Riempire; συμ-πληθύνω· πληρόω-ῶ. -4. Atto a compiere; τελειωτικός, ή, όν· ἀνυστικός, ή, όν. -5. Appartenente al compiere; ἀποτελεστικός, ή, όν. -6. Possibile a compiere; ἀνυστός, ή, όν. -7. Che non si può compiere; ἀδιάνυστος, ον. -8. Compiere affatto; ἀπ-ανύω.

Compieta; *s. f. L'ultima delle ore canoniche*; ἀπόδειπνον, ου (τό).

Compigliare; *v. att.* V. Comprendere. -2. Unirsi insieme; συμ-πήγνυμαι.

Compiglio; *s. m.* λάρναξ, ακος (ὁ).

Compilamento; *s. m.* V. Compilazione.

Compilare; *v. att.* συν-τίθημι· συλ-λέγω· ἀνα-λέγομαι· συγ-γράφω.

Compilatamente; *avv.* ἀναλέκτως.

Compilatore; *add.* ἀναλεκτής, οῦ (ὁ)· συνθέμενος, η, ον.

Compilatura; } *s. f.* σύλλεξις, εως (ή)· ἀνάλεκτα, ων
Compilazione; } (τά)· σύνθεσις, σεως (ή).

Compimento; *s. m.* τελειότης, ητος (ή)· τελείωσις, σεως (ή)· τέλος, εος-ους (τό)· τελευτή, ῆς (ή)· διάπρᾶξις, εως (ή). -2. Che reca a compimento; τελεσιουργός, όν. -3. Dare, mandare a, recare a compimento; ἀπο-τελέω-ῶ· τελεσιουργέω-ῶ· τελεταρχέω-ῶ. -4. Vicino al compimento; ἀγχιτέλεστος, ον. -5. Che non viene a compimento; ἀτελής, ές. -6. A compimento; τελείως.

Compire; *v. att.* V. Compiere.

Compita; *s. f.* V. Compimento.

Compitamente; *avv.* V. Compiutamente.

Compitare; *v. att. e intr.* λογίζομαι· κατ-αριθμέω-ῶ. -2. Sillabare; συλλαβίζω.

Compitente; *add.* V. Competente.

Compitezza; *s. f.* V. Compimento. -2. Cortesia; εὐπροσηγορία, ας (ή)· ἀστειότης, ητος (ή)· κομψεία, ας (ή).

Compito; *s. m. Opera*; ἔργον, ου (τό). -2. Computo, calcolo; λογισμός, οῦ (ὁ). -3. Dare il compito; δια-μετρέω-ῶ τὸ ἔργον.

Compito; *p. pass.* V. Compiuto.

Compiutamente; *avv.* τελείως· παντελῶς.

Compiuto; *s. m.* V. Compimento.

Compiuto; *p. pass.* τέλειος, α, ον. -2. Uomo adulto; τέλειος, α, ον· ἀκμαῖος, α, ον. -3. Cortese; ἀστεῖος, α, ον· εὐπροσήγορος, ον· κομψός, ή, όν. -4. Portar frutti compiuti; τελειοκαρπέω-ῶ. -5. Che produce frutti compiuti; τελειογόνος, ον. -6. Che porta frutti compiuti; τελειόκαρπος, ον. -7. Rendere compiuto; τελειοποιέω-ῶ· τελειόω-ῶ· τελέω-ῶ. -8. Che rende compiuto; τελειοποιός, όν. -9. Quasi compiuto; ἀγχιτελής, ές. -10. Di recente compiuto; ἀρτιτέλεστος, ον. -11. Compiuto in sè stesso; αὐτοτελής, ές. -12. Non compiuto; ἀτελείωτος, ον.

Complacenzia; *s. f.* V. Compiacenza.

Complacevole; *add.* V. Compiacevole.

Complacibilità; *s. f.* V. Compiacimento.

Complemento; *s. m.* παραπλήρωμα, ατος (τό)· συμπλήρωμα, ατος (τό).

Complessionale; *add.* κράσει προσήκων, ουσα, ον.

Complessionato (bene); *add.* εὔκρατος, ον. -B'. Essere ben complessionato; εὐκρατέω-ῶ. -2. Male; κάκρατος, ον. -B'. Essere mal complessionato; κακρατέω-ῶ.

Complessione; *s. f.* φύσις, σεως (ή)· ὀργή, ῆς (ή)· τρόπος, ου (ὁ)· ἕξις, εως (ή)· κρᾶσις, σεως (ή).

Complesso; *s. m.* περιπλοκή, ῆς (ή)· ἐμπλοκή, ῆς (ή)· συμπλοκή, ῆς (ή)· σύνολον, ου (τό).

Complesso; *add. Pieno di carne*; εὔσαρκος, ον· σάρκινος, η, ον· πολύσαρκος, ον· παχύς, εῖα, ύ.

Completare; *v. att.* V. Compiere.

Completo; *add.* V. Compiuto.

Complettere; *v. att.* V. Comprendere.

Complicare; *v. att.* V. Piegare, Inviluppare.

Complicato; *p. pass.* ἔμπλεκτος, η, ον. -2. Molto complicato; πολύπλοκος, ον.

Complicazione; *s. f.* περιβολή, ῆς (ή)· συμβολή, ῆς (ή)· περιπλοκή, ῆς (ή)· ἐμπλοκή, ῆς (ή).

Complice; *add.* κοινών, ῶνος (ὁ)· κοινωνός, οῦ (ὁ, ἡ)· συνειδῶς, υῖα, ός· συναίτιος, ον.

Complicità; *s. f.* κοινωνία, ας (ή)· μετοχή, ης (ή)· αἰτίαμα, ατος, (τό).

Complimentare; *v. att. e intr.* χαριτογλωττέω-ῶ· ἀσπάζομαι· δεξιόομαι-οῦμαι· προς-αγορεύω· προσκυνέω-ῶ.

Complimento; *s. m.* εὐλογία, ας (ή)· προσφώνησις, σεως (ή)· ἀσπασμός, οῦ (ὁ)· προσαγόρευσις, σεως (ή). -2. Compimento V. -3. Far complimento; χαριτογλωσσέω-ῶ.

Complimentoso; *add.* θεραπευτικός, ή, όν.

Complire; *v. att.* ἐπι-πληρόω-ῶ. -2. Essere utile; συμ-φέρει· συμ-βάλλεται. -3. Fare complimenti; χαριτογλωττέω-ῶ.

Complitamente; *avv.* V. Compiutamente.

Compluvio; *s. m. T. arch.* σύῤῥοια, ας (ή).

Componere; *v. att.* V. Comporre.

Componimento; *s. m.* σύνθημα, ατος (τό)· σύνθεσις, σεως (ή). -2. *Compostezza della persona*; κοσμιότης, ητος (ή). -3. *Ogni sorta di poesia o prosa*; ποιήματα, ων (τά)· συγγράμματα, ων (τά).

Componitore; *s. m.* συγγραφεύς, έως (ὁ). -2. *T. di stamperia*; τυποθετής, οῦ (ὁ).

Componitura; *s. f.* V. Compositura.

Digitized by Google

Componto; *add.* V. Compunto.
Comporre; *v. att.* συν-τίθημι· συγ-καθίζω. -2. Fingere; πλάττω. -3. Scrivere (*inventando*); ποιέω -ῶ· γράφω. -4. Assettare; δια-τίθημι. -5. Pattuire; βουλεύομαι. -6. Pacificare, mettere accordo; φιλιόω-ῶ· συν-αλλάττω. -7. Comporre l'animo; νοῦν κατα-σκευάζω. -8. Le differenze; συν-αλλάττω. -9. *Neutr. pass.* Accordarsi; ὁμολογέω-ῶ· δι-αλλάττομαι.
Comportabile; *add.* V. Comportevole.
Comportare; *v. att.* καρτερέω-ῶ· ὑπο-μένω· ἀν-έχομαι (τί). -2. Comportare mal volontieri; ἀλαστάνω· ἀλαστέω-ῶ. -3. Permettere; ἐάω-ῶ. -4. *Neutr. pass.* Comportarsi; παρ-έχω· προς-φέρομαι. -5. Comportarsi protervamente; ἐγ-χλίω.
Comportevole; *add.* ἀνασχετός, ή, όν· φορητός, ή, όν· ἀνεκτός, όν· ὑπομενητέος, α, ον. -2. Conveniente; προσήκων, ουσα, ον.
Comportevolmente, *avv.* ἀνεκτῶς.
Comporto; *s. m.* V. Compatimento.
Compositivo; *add.* συνθετικός, ή, όν·
Composito; *s. m.* V. Composizione.
Composito; *add.* V. Composto.
Compositore; *s. m.* V. Componitore.
Compositura; *s. f.* e
Composizione; *s. f.* σύνθημα, ατος (τό)· σύνθεσις, σεως (ή). -2. Patto, accordo; συνθήκη, ης (ή)· καταλλαγή, ῆς (ή). -3. Aggiustatezza di membra; συμμετρία, ας (ή). -4. Poesia, *ecc.*; ποίημα, ατος (τό)· συγγραφή, ῆς (ή). -5. Far composizione, *patto;* συν-τίθημι. -B'. *Poesie;* ποιέω-ῶ· συγγράφω.
Composta; *s. f. Mescuglio di cose acconcie insieme;* συμμίξις, εως (ή).
Compostamente; *avv.* κομψῶς. -2. Modestamente; κοσμίως· σωφρόνως.
Compostezza; *s. f.* κοσμιότης, ητος (ή)· εὐκοσμία, ας (ή).
Composto; *s. m.* σύνθημα, ατος (τό).
Composto; *add.* συνθετός, ή, όν. -2. Ordinato; κόσμιος, α, ον· κομψός, ή, όν. -3. Finto, falso; ψευδής, ές. -4. Scritto disteso, messo insieme; ληκυθιστός, ή, όν· κτισθείς, εῖσα, έν· συνθετός, ή, όν.
Compotazione; *s. f.* συμπόσιον, ου (τό).
Compra; *s. f.* / Compramento; *s. m.* } V. Comperamento.
Comprare; *v. att.* V. Comperare.
Compratore; *add.* V. Comperatore.
Comprendenza; *s. f.* V. Comprendimento.
Comprendere; *v. att. e intr.* κατα-λαμβάνω· κατανοέω-ῶ· ἐν-νοέω-ῶ. -2. Prendere *semplicemente;* λαμβάνω. -3. Occupare; κατ-έχω. -4. Contenere; περι-έχω· συν-έχω. -5. Incorporare; ἐμπίνω. -6. Sorprendere; ἐκ-πλήττω. -7. Non comprendere; ἀκατα-λήπτέω-ῶ. -8. Che non si può comprendere; ἀκατάληπτος, ον.
Comprendibile; *add.* καταληπτός, ή, όν· δῆλος, η, ον.
Comprendimento; *s. m.* κατάληψις, σεως (ή)· σύνησις, σεως (ή).
Comprenditivo; *add.* καταληπτικός, ή, όν· νοητός, ή, όν.
Comprensibile; *add.* καταληπτός, ή, όν. -2. Rendere comprensibile; γνωρίζω.
Comprensione; *s. f.* κατάληψις, εως (ή)· σύλληψις, εως (ή).
Comprensivamente; *avv.* συλληβδην.
Comprensivo; *add.* καταληπτικός, ή, όν.
Comprensore; *add. Si dice per solito dei Beati nel cielo;* μακάριος, α, ον.
Compresa; *s. f.* / Compreso; *s. m.* } περίβολος, ου (ὁ)· περίοδος, ου (ὁ)· γῦρος, ου (ὁ).
Compreso; *add.* κατειλημμένος, η, ον· περιεκτός, ή, όν. -2. Inteso; ἐννοητός, ή, όν.
Compressa; *s. f. Pezzetta di pannolino usato:* μοτόν, οῦ (τό)· μότος, ου (ὁ)· ἀγκτήρ, ῆρος (ὁ).
Compressibile; *add.* πιεστός, ή, όν.
Compressionato; *add.* V. Complessionato.
Compressione; *s. f.* συμπίεσις, σεως (ή)· συμπιεσμός, οῦ (ὁ). -2. Complessione; κράσις, σεως (ή).
Compresso; *add.* V. Complesso. -2. Schiacciato; πεπιεσμένος, η, ον· πιεστός, ή, όν· σιμός, ή, όν.
Comprimere; *v. att.* συν-θλίβω· συμ-πιέζω. -2. Frenare; συν-είργω.
Compro; *add. Sincopato da* Comprato; ἀωνημένος, η, ον.
Comprobare; *v. att.* V. Comprovare.
Comprobazione; *s. f.* V. Comprovamento.
Compromessario; *s. m.* V. Compromissario.
Compromesso; *s. m.* ἐπιτροπή, ῆς (ή)· δίαιτα, ης (ή).
Compromettere; *v. att.* ἐπι-τρέπω· συν-αγγέλλομαι. -2. Mettere in pericolo; κινδυνεύω. -3. Compromettersi; δια-κινδυνεύω.
Compromissario; *s. m.* διαλλακτής, οῦ (ὁ).
Comproprietà; *s. f.* κοινωνία, ας (ή).
Comproprietario; *add.* κοινωνός, όν· μετέχων, ουσα, ον.
Comprovamento; *s. m.* ἀποδοχή, ῆς (ή)· συναίνεσις, σεως (ή)· ἔπαινος, ου (ή).
Comprovare; *v. att.* δοκιμάζω· ἀπο-δέχομαι· ἐπ-αινέω-ῶ· συν-αινέω-ῶ· κρίνω (τί).
Comprovatore; *add.* δοκιμάζων, ουσα, ον· ἐπαινέτης, ου (ὁ)· ἐπαινέτις, ιδος (ή).
Comprovazione; *s. f.* V. Comprovamento.
Compto; *add.* V. Ornato.
Compugnere; *v. att.* λυπέω-ῶ· ἀνιάω-ῶ (τινα)· λύπην παρ-έχω (τινι). -2. Essere compunto; κατανύττομαι· λυπέομαι-οῦμαι· ἀνιάομαι-ῶμαι· ἀλγέω-ῶ (τινι)· μετα-νοέω-ῶ (ἐπί τινι).
Compugnimento; *s. m.* V. Compunzione.
Compulsare; *v. att.* συν-ωθέω-ῶ· εἰς δίκην ὑπ-άγω.
Compungere; *v. att.* V. Compugnere.
Compunto; *add.* κακωθείς, εῖσα, έν· λυπαλγής, ές· ἀνιαρός, ά, όν· ἄνιος, ον.
Compunzione; *s. f.* κατάνυξις, εως (ή)· σύντριψις, εως (ή)· μετάμελος, ου (ὁ)· μεταμέλεια, ας (ή).
Computamento; *s. m.* λογισμός, οῦ (ὁ).
Computare; *v. att. Calcolare;* λογίζομαι. -2. Annoverare; κατ-αριθμέω-ῶ. -3. Aggregare; κατα-λέγω.
Computatore; *add.* λογιστής, οῦ (ὁ).
Computazione; *s. f.* λογισμός, οῦ (ὁ).
Computista; *s. m.* λογιστής, οῦ (ὁ).
Computo; *s. m.* λογισμός, οῦ (ὁ).
Computrescere; / Computrire; } *v. intr.* κατα-σήπομαι.
Comuna; *s. f.* / Comunale; *s. m.* } V. Comune.
Comunale; *add.* κοινός, ή, όν. -2. In comunale; *avv.* κοινῶς.
Comunalemente; / Comunalmente; } *avv.* κοινῶς.
Comunaltà; *s. f.* V. Comunanza.

Digitized by Google

Comunanza; *s. f.* κοινότης, ητος (ἡ).
Comunare; *v. att.* V. Accomunare.
Comunche; *avv.* V. Comunque.
Comune; *s. m.* πολιτεία, ας (ἡ)· κοινόν, οῦ (τό)· δῆμος, ου (ὁ). -2. Repubblica; δημοκρατία, ας (ἡ). -3. Reggersi a comune; δημοκρατέομαι=οῦμαι. -4. Debito di comune; τὸ τοῦ δημοσίου κλέμμα, ατος (τό). -5. A spese del comune; δημοσίᾳ. -6. Dal comune; δημόθεν. -7. Che tratta gli affari del comune; δημιουργός, οῦ (ὁ, ἡ).
Comune; *add.* κοινός, ή, όν. -2. Render comune; βεβηλόω=ῶ -3. Avere in comune; κοινωνέω=ῶ. -4. A, in comune; εἰς κοινόν. -5. Andare a, in comune; εἰς κοινὸν συμ-φέρομαι. -6. Mangiare in comune; συσσιτέω=ῶ. -7. Non mangiare in comune; ἀπο-συσσιτέω=ῶ· -8. Comune a molti; πολύκοινος, ον. -9. Non comune; ἄκοινος, ον. -10. Stare a comune; συμ-βιόω=ῶ.
Comunela; *s. f.* κοινώνησις, σεως (ἡ).
Comunemente; *avv.* κοινῶς· κοινῇ· -2. Per lo più; κατὰ τὸ εἰωθός.
Comunicabile; *add.* κοινωνητικός, ή, όν. -2. Conversativo, affabile; ὁμιλητικός, ή, όν.
Comunicabilità; *s. f.* εὐπροσηγορία, ας (ἡ).
Comunicamento; *s. m.* V. Comunicazione.
Comunicanza; *s. f.* V. Comunione.
Comunicare; *v. att.* κοινωνέω=ῶ· κοινόω=ῶ· ἀνα-κοινόω=ῶ. -2. Accomunare; εἰς-φέρομαι. -3. *Intr.* Partecipare; μετ-έχω. -4. Conversare; συν-ομιλέω=ῶ· δια-τρίβω. -5. *Amministrare il Sacramento della SS. Eucaristia;* μετα-δίδωμι τὸ δεῖπνον κυριακόν. -6. *N. pass. Ricevere il Sacramento della SS. Eucaristia;* τῇ ἱερᾷ δαιτί, τῇ Εὐχαριστίᾳ χράομαι=ῶμαι.
Comunicativo; *add.* κοινωνητικός, ή, όν.
Comunicatore; *add.* κοινωνῶν, ῶσα, οῦν.
Comunicazione; *s. f.* κοινωνία, ας (ἡ). -2. Il Sacramento della Comunione; Εὐχαριστία, ας (ἡ)· δεῖπνον κυριακόν, ου (τό)· ἱερὰ δαίς, δαιτός (ἡ). -3. *L'atto del comunicarsi sacramentalmente;* Εὐχαριστίας κατάληψις, εως (ἡ).
Comunichino; *s. m.* ἁγία μέρις, ιδος (ἡ).
Comunione; *s. f.* V. Comunicazione.
Comunità; *s. f.* Comune.
Comunitativo; *add.* συντελεστικός, ή, όν.
Comuno; *s. m.* V. Comune.
Comuno e Communo; *add.* V. Comune.
Comunque; Comunquemente; *avv.* ὁποσδήποτε· ὅπως οὖν. -2. Ben chè; *el καί.*
Con; *prep.* σύν· ξύν· μετά. -2. Contro; κατά. -3. Sotto; ὑπό.
Con; *avv.* V. Come.
Conare; *v. intr.* V. Tentare.
Conato; *s. m.* πεῖρα, ας (ἡ)· ἀπόπειρα, ας (ἡ)· διάπειρα, ας (ἡ)· ἐγχείρημα, ατος (τό)· ἐπιχείρημα, ατος (τό).
Conca; *s. f.* κόγχη, ης (ἡ)· κόγχος, ου (ἡ). -2. Sepolcro; τάφος, ου (ὁ). -3. Nicchio, conchiglia; κογχύλιον, ου (τό).
Concamerato; *add.* καμαροειδής, ές· καμαρωτός, ή, όν.
Concatenamento; *s. m.* V. Concatenazione.
Concatenare; *v. att.* συ-ζεύγνυμι· συμ-πήγνυμι· ἑνόω=ῶ· συν-έχω.
Concatenato; *add.* ἀλυσιδωτός, ή, όν,
Concatenatura; *s. f.* σύζευξις, εως (ἡ)·
Concatenazione; *s. f.* συνέχεια, ας (ἡ)· συναφή, ῆς (ἡ)· εἱρμός, οῦ (ὁ)· σύμπηξις, εως (ἡ).
Concausa; *s. f.* συναίτιον, ου (τό).
Concavato; *add.* V. Concavo.
Concavità; *s. f.* e
Concavo; *s. m.* γύαλον, ου (τό)· κοίλωμα, ατος (τό)· κοιλώτης, ητος (ἡ).
Concavo; *add.* κοῖλος, η, ον. -2. Fare concavo; κοιλαίνω.
Concedere; *v. att.* συγ-χωρέω=ῶ. -2. Dare; δίδωμι. -3. Prestare; παρ-έχω. -4. Recare; φέρω. -5. Acconsentire; ὁμοδοξέω=ῶ. -6. Passare, o cedere; παρα-βαίνω. -7. Concedere in rincambio; ἀντι-παρ-έχω.
Concedimento; *s. m.* συγχώρησις, σεως (ἡ). -2. *Fig. ret.* ἐπιτροπή, ῆς (ἡ).
Conceditore; *add.* δωτήρ, ῆρος (ὁ)· δώτειρα, ας (ἡ).
Concento; *s. m.* συμφωνία, ας (ἡ)· ὁμοφωνία, ας (ἡ)· ἁρμονία, ας (ἡ).
Concentoso; *add.* V. Armonioso.
Concentramento; *s. m.* Concentrazione.
Concentrare; *v. att.* εἰς κέντρον συν-ελαύνω, συν-άγω. -2. Ficcarsi nel centro; μεχρὶ τοῦ κέντρου κατά-δυμι.
Concentrato; *add.* παράπαν κρυπτός, ή, όν.
Concentrazione; *s. f.* ἀντιπερίστασις, σεως (ἡ)· ἀθροισμός, οῦ (ὁ)· συναγωγή, ῆς (ἡ).
Concentrico; *add.* ὁμόκεντρος, ον.
Concepere; *v. att. e intr.* κύω· ἐγ-κύω· συλ-λαμβάνω· δια-λαμβάνω. -2. Assorbire; ἐμ-πίνω. -3. Comprendere; ἐν-νοέω=ῶ.
Concepibile; *add.* εἰκατάληπτος, ον· νοητός, ή, όν.
Concepigione; *s. f.* e
Concepimento; *s. m.* σύλληψις, εως (ἡ)· κύησις, σεως (ἡ)· κύμμα, ατος (τό)· κύνοφορία, ας (ἡ).
Concepire; *v. att.* V. Concepere.
Concepito; *p. pass.* κυέμενος, η, ον.
Concepizione; *s. f.* V. Concepimento.
Concernente; *p. pres.* προσήκων, ουσα, ον· κατά τι· κατά τινα.
Concernenza; *s. f.* πρέπον, οντος (τό).
Concernere; *v. att.* προς-ήκω· ἀν-ήκω· τείνω· ἔχω (πρός, εἴς τι). -2. Per quel che mi concerne; τὸ κατ' ἐμέ· τὸ πρὸς ἐμέ. -3. Ciò mi concerne; τοῦτο ἔχει, τείνει πρός με. -4. Ciò concerne alla libertà, *ecc.*; τοῦτο τείνει εἰς τὴν ἐλευθερίαν.
Concernevole; *add.* προσήκων, ουσα, ον.
Concertare; *v. att.* συμ-φωνέω=ῶ. -2. Ordinare checchesia; δια-τίθημι.
Concertato; *s. m. Accordo;* συνθήκη, ης (ἡ).
Concerto; *s. m.* συμφωνία, ας (ἡ). -2. Ordine, appuntamento; συνθήκη, ης (ἡ). -3. Di concerto; *avv.* ὁμορρόνως.
Concessionario; *s. m. Colui al quale è fatta la concessione;* λαβών, όντος (ὁ).
Concessione; *s. f.* συγχώρησις, σεως (ἡ). -2. Far concessione; συγ-χωρέω=ῶ.
Concestoro; *s. m.* V. Concistoro.
Concettare; *v. intr.* V. Concettizzare.
Concettino; *s. m.* σοφισμάτιον, ου (τό)· στωμυλία, ας (ἡ)· στώμυλμα, ατος (τό).
Concettizzare; *v. intr.* σοφίζομαι· σοφιστιάω=ῶ.
Concetto; *s. m.* κύησις, σεως (ἡ). -2. Pensiero; ἔννοια, ας (ἡ)· νόος=οῦς, νόου=νοῦ (ὁ)· νόημα, ατος (τό)· νόησις, σεως (ἡ)· διάνοια, ας (ἡ)· διανόημα, ατος (τό). -3. Sentenza; γνώμη, ης (ἡ). -4. Motto

Digitized by Google

arguto; V. Concettino. -5. Stima; δόξα, ης (ἡ). -6. Aver concetto, in concetto; δοξάω-ῶ· νομίζω. -7. Far concetto; φαντάζομαι.

Concettosamente; *avv.* γνωμικῶς.

Concettoso; *add.* γνωμολόγος, ον· γνωμικός, ή, όν.

Concezione; *s. f.* νόημα, ατος (τό)· κύησις, σεως (ἡ). -2. Pensiero; V. Concetto §. -2.

Conchetta; *s. f. dim.* κογχίον, ου (τό).

Conchiarire; *v. att.* V. Chiarire.

Conchiglia; *s. f.* / Conchiglio; *s. m.* / Conchillo; *s. m.* } κογχύλιον, ου (τό)· κόχλος, ου (ὁ).

Conchiudente; *p. pres.* διορίζων, ουσα, ον· συλλογιζόμενος, η, ον.

Conchiudentemente; *avv.* δραστικῶς· ἐνεργῶς.

Conchiudere; *v. att. e intr.* συγ-κατα-κλείω. -2. Venire alla conclusione, finire; συν-άγω· τελευτάω-ῶ. -3. Dedurre una cosa da un'altra; συμ-περαίνω· συλλογίζομαι.

Conchiudimento; *s. m.* / Conchiusione; *s. f.* } V. Conclusione.

Concia; *s. f.* βυρσείων ἐργαστήριον, ου (τό)· βυρσοδέψιον, ου (τό). -2. *Domesticamento degli uccelli*; ἡμέρωσις, σεως (ἡ).

Conciamento; *s. m.* V. Conciatura.

Conciare; *v. att. Acconciare*; συν-τίθημι· ἐν-αρμόζω· συ-σκευάζω. -2. Sconciare, guastare; ποιέω κακῶς (τί). -3. Pacificare; φιλιόω-ῶ. -4. Conciar uno pel dì delle feste; πληγὰς ἐπι-βάλλω (τινί). -5. Conciar le pelli; δεψέω-ῶ· βυρσοδεψέω-ῶ. -6. Addomesticare gli uccelli; ἡμερόω-ῶ· ἐξ-ημερόω-ῶ· τιθασσεύω. -7. Concimare; κοπρίζω.

Conciatore; *add.* βυρσοδέψης, ου (ὁ).

Conciatura; *s. f.* συσκευή, ῆς (ἡ)· κατασκευή, ῆς (ἡ).

Concidere; *v. att.* συγ-κόπτω.

Conciero; *s. m.* κατασκευή, ῆς (ἡ).

Conciglio; *s. m.* V. Concilio.

Conciliabile; *add.* συμβλητός, ή, όν· εὐκατάλλακτος, ον· πραΰς, εῖα, ΰ.

Conciliabolo; / Conciliabulo; } *s. m.* συνόδιον ἄδικον, ου (τό).

Conciliamento; *s. m.* προσαγωγή, ῆς (ἡ)· συναλλαγή, ῆς (ἡ)· διαλλαγή, ῆς (ἡ)· καταλλαγή, ῆς (ἡ)· οἰκείωσις, σεως (ἡ).

Conciliare; *v. att.* συν-άπτω· συν-αρμόζω. -2. Cattivare; κατα-πράϋνω· συν-οικειόω-ῶ· περι-ποιέομαι-οῦμαι. -3. Pacificare; δι-αλλάττω (τινὰ πρός τινα)· συν-αλλάττω (τινά τινι)· μεσιτεύω. -4. Conciliar la fame, il sonno, *ecc.*, *promuovere*; ἐγείρω, εἰς-άγω λιμόν, ὕπνον, *ecc.*

Conciliare; *add.* συνοδικός, ή, όν.

Conciliarmente; *avv.* συνοδικῶς.

Conciliatore; *add.* μεσίτης, ου (ὁ)· μεσῖτις, ιδος (ἡ)·

Conciliazione; *s. f.* V. Conciliamento.

Concilio; *s. m.* σύνοδος, ου (ἡ)· σύλλογος, ου (ὁ)· συνέδριον, ου (τό)· ἐκκλησία, ας (ἡ). -2. Far concilio; σύνοδον συν-άγω, ποιέω-ῶ.

Conciliuzzo; *s. m. dim.* συνόδιον, ου (τό).

Concimare; *v. att.* κοπρεύω· κοπρέω-ῶ· κοπρόω-ῶ· κοπρίζω. -2. Il concimare; κοπρισμός, οῦ (ὁ).

Concimatura; *s. f.* κοπρισμός, οῦ (ὁ)· κόπρισις, σεως (ἡ).

Concime; *s. m.* κατασκευή, ῆς (ἡ)· παρασκευή, ῆς (ἡ). -2. Letame; κόπρος, ου (ἡ). -3. Senza concime; ἀκόπριστος, ον· ἄκοπρος, ον.

Concinnità; *s. f.* εὐαρμοστία, ας (ἡ)· φιλοκαλία, ας (ἡ)· κομψότης, ητος (ἡ)· εὐπρέπεια, ας (ἡ)· κομψόν, οῦ (τό)· κομψεία, ας (ἡ)· γλαφυρία, ας (ἡ)· γλαφυρότης, ητος (ἡ)· κοσμιότης, ητος (ἡ)· κάλλος, εος-ους (τό).

Concinno; *add.* κομψός, ή, όν· γλαφυρός, ά, όν· κόσμιος, α, ον· καλός, ή, όν· εὐάρμοστος, ον· ἁρμόττων, ον· εὔρυθμος, ον· ἐμμελής, ές.

Concio; *s. m.* V. Conciliazione. -2. Belletto; φῦκος, εος-ους (τό). -3. Letame; κόπρος, ου (ἡ). -4. A, in concio, *avv.*; προχείρως· *add.* πρόχειρος, ον. -5. A buon concio; ὁμονοητικῶς. -6. Dare il concio, *concimare*; κοπρίζω. -B. *Conciare* V. -7. Mettere in concio; δια-σκευάζω. -8. Venire in concio; εὐκαιρός εἰμι.

Concio; *add.* εὐθετός, όν· κομψός, ή, όν. -2. Mal concio; ἄκομψος, ον· δυσειδής, ές.

Conciofossecosa, Conciofossechè e Conciofossecosachè; *avv.* ἐπειδαν· ἐπεί· γάρ.

Concionare; *v. intr.* δημηγορέω-ῶ.

Concionatore; *add.* δημήγορος, ον· δημηγορῶν, οῦσα, οῦν· ἐκκλησιαστής, οῦ (ὁ)· δημοδιδάσκαλος, ου (ὁ).

Concione; *s. f.* ἐκκλησία, ας (ἡ)· πανήγυρις, εως (ἡ)· σύνοδος, ου (ἡ)· ἀγορά, ᾶς (ἡ). -2. Orazione, diceria; δημηγορία, ας (ἡ)· λόγος, ου (ὁ).

Conciosiachè; / Conciosiacosachè; / Conciossiacosachè; } *avv.* ἐπειδάν· ἐπεί· ἐπειδή.

Concipere; *v. att.* V. Concepire.

Concisamente; *avv.* συντόμως.

Concisione; *s. f.* συγκοπή, ῆς (ἡ)· διχοτόμησις, σεως (ἡ)· διχοτομία, ας (ἡ)· διατομή, ῆς (ἡ). -2. Brevità nel parlare; βραχυλογία, ας (ἡ).

Conciso; *s. m.* V. Concisione.

Conciso; *add.* σύντομος, ον· σύγκοπτος, ον· ἀκριβής, ές· στενολέσχης, ες.

Concistorio e Concistoro; *s. m.* συνέδριον, ου (τό). -2. Stare a concistoro; συμ-βουλεύω.

Concitamento; *s. m.* ἐρεθισμός, οῦ (ὁ)· παρόρμησις, σεως (ἡ)· παραίνησις, σεως (ἡ).

Concitare; *v. att.* παρ-οξύνω· παρ-ορμάω-ῶ· ἐρεθίζω (τινά ἐπί τι)· παρακελεύομαι (τινι).

Concitatamente; *avv.* ἀκρατῶς· παρορμητικῶς.

Concitativo; / Concitatore; } *add.* ὁρμητικός, ή, όν· παρορμητικός, ή, όν.

Concitazione; *s. f.* V. Concitamento.

Concittadino; *s. m.* e

Concive; *s. m.* συμπολίτης, ου (ὁ)· συμπολῖτις, ιδος (ἡ)· ὁμόφυλος, ου (ὁ, ἡ).

Conclamazione; *s f.* V. Acclamazione.

Conclave e *antic.* Conclavi; *s. m.* σύνοδος, ου (ἡ).

Conclavio; *s. m.* μυχός, οῦ (ὁ)· *pl.* μυχά, ῶν (τά)· μυχή, ῆς (ἡ)· οἴκημα, ατος (τό).

Concludentemente; *avv.* ἐνεργῶς.

Concludenza, *s. f.* ἐνεργεία, ας (ἡ).

Concludere; *v. att.* V. Conchiudere.

Conclusione; *s. f.* τελευτή, ῆς (ἡ)· τέλος, εος-ους (τό). -2. Del discorso, del ragionamento; ἐπίλογος, ου (ὁ)· συμπέρασμα, ατος (τό)· συλλογισμός, οῦ (ὁ). -3. Venir a conclusione; ἀπο-τελέω-ῶ. -4. In conclusione, *in somma*; τέλος· τὸ ἔσχατον· ὕστερον. -5. *Disputa di materie teologiche o filosofiche*; θέσις, σεως (ἡ).

Conclusivo; *add.* συναγωγικός, ή, όν.

Concluso; *add.* σύντομος, ον.

Concola; *s. f. dim.* κογχύλιον, ου (τό).

Concolore; *add.* ὁμόχροος-ους, οον-ουν.

Digitized by Google

Concomitante; *add.* συνακόλουθος, ον.
Concomitanza; *s. f.* συνακολουθία, ας (ἡ).
Concordagione; *s. f.* V. Concordanza.
Concordante; *p. pres.* σύμφωνος, ον. -2. Di pareri; ὁμογνώμων, ον· ὁμοφρονῶν, οὖσα, οὖν. -3. Non concordante; ἀκατάλληλος, ον.
Concordantemente; *avv.* ὁμολόγως.
Concordanza; *s. f.* ἁρμογή, ῆς (ἡ)· ὁμοιότης, ητος (ἡ). -2. Di parere; ὁμόνοια, ας (ἡ)· ὁμολογία, ας (ἡ).
Concordare; *v. att.* συν-αρμόττω· ἁρμόζω. -2. Essere d'accordo; ὁμοφρονέω· ὁμονοέω· -3. Non concordare; ἀπροσδετέω· ἀντι φωνέω. -4. Che non concorda; ἀντίφωνος, ον.
Concordatamente; *avv.* ὁμοθυμαδόν· ὁμοφρόνως.
Concordato; *s. m.* σπονδή, ῆς (ἡ).
Concorde; *add.* V. Concordante.
Concordemente; *avv.* V. Concordatamente.
Concordevole; *add.* V. Concordante.
Concordevolmente; *avv.* V. Concordatamente.
Concordia; *s. f.* ὁμόνοια, ας (ἡ)· ὁμοφροσύνη, ης (ἡ). -2. Di, in concordia; ὁμοφρόνως· ὁμοθυμαδόν. -3. Andar di concordia; ὁμοθυμαδὸν εἶμι. -4. Far concordia; συμ-φωνέω· συν-αλλάττομαι.
Concordiare; *v. att.* V. Concordare.
Concordievole; *add.* V. Concordevole.
Concordievolmente; *avv.* Concordatamente.
Concordità; *s. f.* V. Concordia.
Concorporare; *v. att.* V. Incorporare.
Concorrente; *p. pres.* συντρέχων, ουσα, ον. -2. Emulo; V. Competitore.
Concorrenza; *s. f.* ζηλοτυπία, ας (ἡ)· ἅμιλλα, ης (ἡ). -2. A concorrenza; V. Gara.
Concorrere; *v. intr.* συν-τρέχω· συν-έρχομαι. -2. Competere, gareggiare; ζηλόω· ἀντι-παρ-αγγέλλω· ἀντι ποιέομαι· φιλονεικέω· δια-γωνίζομαι. -3. Nella spesa; δαπάνης μετ-έχω. -4. In una opinione; ὁμογνωμονέω.
Concorrimento; *s. m.* συνδρομή, ῆς (ἡ).
Concorritore; *add.* V. Concorrente.
Concorso; *s. m.* συνδρομή, ῆς (ἡ). -2. Affollamento; πολυανθρωπία, ας (ἡ). -3. A Concorso; εἰς ἅμιλλαν.
Concotto; *add.* πεπεμμένος, η, ον· πεπτός, ή, όν.
Concozione; *s. f.* πέψις, εως (ἡ)· διάπεψις, εως (ἡ).
Concreare; *v. att. e intr.* ὁμοῦ κτίζω.
Concreato; *add.* ἔμφυτος, ον.
Concredere; *v. att. e intr.* πιστεύω· νομίζω. -2. Raccomandare; ἐπι-τρέπω. -3. Accordarsi; συμφωνέω.
Concreto; *s. m.* V. Restrignimento.
Concreto; *add.* συμφυής, ές· πεπεγώς, υῖα, ός· συμπαγείς, εῖσα, έν· πυκνός, ή, όν.
Concrezione; *s. f.* σύμφυσις, σεως (ἡ)· συμφυία, ας (ἡ)· σύμπηξις, εως (ἡ).
Concriare; *v. att. e intr.* V. Concreare. -2. Generare; γεννάω· ποιέω.
Concubina; *s. f.* παλλακή, ῆς (ἡ)· ὁμευνέτις, ιδος (ἡ).
Concubinario; *s. m.* Concubinatore.
Concubinato; *s. m.* παλλακεία, ας (ἡ).
Concubinatore; *s. m.* παλλακευόμενος, ου (ὁ).
Concubinesco; *add.* πορνικός, ή, όν.
Concubino; *s. m.* ὁμευνέτης, ου (ὁ).
Concubito; *s. m.* συνουσία, ας (ἡ).
Concula; *s. f.* V. Concola.
Conculcamento; *s. m.* καταπάτησις, σεως (ἡ)· κατα-πάτημα, ατος (τό).
Conculcare; *v. att.* πατέω· κατα-πατέω· ἐπ-εμβαίνω (τινά)· κολετράω. -2. Oltraggiare; ὀνειδίζω.
Conculcatore; *add.* καταπατῶν, οὖσα, οὖν.
Conculcazione; *s. f.* V. Conculcamento.
Concuocere; *v. att.* πέπτω· δια-πέσσω.
Concupire; *v. att.* ἐπι-θυμέω.
Concupiscenza; **Concupiscenzia**; } *s. f.* ἐπιθυμία, ας (ἡ)· ὄρεξις, εως (ἡ)· ὁρμή, ῆς (ἡ).
Concupiscere; *v. att.* V. Desiderare.
Concupiscevole; **Concupiscibile**; } *add.* ἐπιθυμητικός, ή, όν. -2. *Agg.* ad Appetito; ἐπιθυμία, ας (ἡ).
Concupiscibilità; *s. f.* ἐπιθυμία, ας (ἡ).
Concupiscivo; *add.* V. Concupiscibile.
Concussare; *v. att.* ἐκ-σείω· δια-σείω· τινάσσω.
Concussatore; *add.* ἐκσείων, ουσα, ον.
Concussionario; *s. m. T. leg.* κακώσεως αἴτιος, ου (ὁ).
Concussione; *s. f.* διασεισμός, οῦ (ὁ)· τίναγμα, ατος (τό). -2. Estorsione; εἴσπραξις, εως (ἡ)· ἄνομος ἀργυρολογία, ας (ἡ). -3. Usar concussione; ἐκβιάζομαι· ἀπατέω, ἐξ-αιρέω βιᾷ. -4. Processo per concussione; κακώσεως δίκη, ης (ἡ). -5. Accusar di concussione; γράφομαι ἀργυρολογίας ἀνόμου (τινά).
Concussivo; *add.* συστείων, ουσα, ον.
Condanna; *s. f.* V. Condannagione.
Condannabile; *add.* V. Condannevole.
Condannagione; *s. f.* e
Condannamento; *s. m.* καταδίκη, ης (ἡ)· κατάγνωσις, σεως (ἡ)· κατάκριμα, ατος (τό)· καταχειροτονία, ας (ἡ). -2. Pena; δίκη, ης (ἡ)· ποίνη, ης (ἡ). -3. Castigo; κόλασις, σεως (ἡ).
Condannare; *v. att.* κατα-γιγνώσκω· κατα-ψηφίζομαι· κατα-δικάζομαι· κατα-κρίνω (τί τινος)· κατα-χειροτονέω. -2. Sentenziare; ἀπο γιγνώσκω. -3. Biasimare; ψήγω (τινὰ εἴς τι)· μέμφομαι (τινά τι). -4. Punire; ἐξ-ελέγχω (τινά τινος). -5. Condannare a morte; θάνατον κατα-κρίνω, κατα-γιγνώσκω (τινός). -6. Condannare nelle spese; κατα-γιγνώσκω τὰ ἀναλώματα.
Condannato; *p. pass.* κατάκριτος, ον· κατάδικος, ον. -2. A morte; καταψήφιστος, ον. -3. Da sè stesso; αὐτοκατάκριτος, ον. -4. Non condannato; ἀκατάκριτος, ον.
Condannatore; *add.* κατάδικος, ον· καταδικάζων, ουσα, ον.
Condannazione; *s. f.* Condannagione.
Condannevole; *add.* κατάκριτος, ον· δικαιωθησόμενος, η, ον.
Condecente; *add.* V. Conveniente.
Condecentemente; *avv.* V. Convenientemente.
Condecevole; *add.* V. Conveniente.
Condecevolmente; *avv.* V. Convenientemente.
Condegnamente; *avv.* ἐπαξίως.
Condegnità; *s. f.* ἀξιότης, ητος (ἡ).
Condegno; *add.* ἐπάξιος, α, ον· ἄξιος, α, ον· προσήκων, ον.
Condennagione; *s. f.* V. Condannagione.
Condennare; *v. att.* V. Condannare.
Condennatore; *add.* V. Condannatore.
Condennazione; *s. f.* V. Condannagione.
Condensabile; *add.* πυκνωτικός, ή, όν.
Condensamento; *s. m.* πυκνότης, ητος (ἡ)· πύκνωμα, ατος (τό)· πύκνωσις, σεως (ἡ)· σύμπηξις, εως (ἡ). σωμάτωσις, σεως (ἡ)· στέγνωσις, σεως (ἡ).

Digitized by Google

Condensare; *v. att.* πυκνόω-ῶ· κατα-πυκνόω-ῶ· πήγνυμι· πυκάζω· στεγνόω-ῶ· σωματόω-ῶ.
Condensato; *add.* πυκνός, ή, όν· πηκτός, ή, όν· σωματώδης, ες. -2. Non condensato; ἄπυκνος, ον.
Condensatore; *add.* πυκνωτικός, ή, όν.
Condensazione; *s. f.* V. Condensamento.
Condenso; *add.* V. Condensato.
Condescendente; *p. pres.* συγκαταβαίνων, ουσα, ον. -2. Indulgente; συγγνώμων, ον· εὐγνώμων, ον· ἐπιεικής, ές. -3. Essere condescendente; χαρίζομαι· συγγνώμην ποιέομαι-οῦμαί (τινι). -4. Non essere condescendente; ἀχαριστέω-ῶ.
Condescendenza; *s. f.* κατάβασις, σεως (ή). -2. Indulgenza; συγχώρησις, σεως (ή)· συγγνώμη, ης (ή)· ἐπιείκεια, ας (ή)· πραότης, ητος (ή)· ἄνεξις, εως (ή). -3. Usar condiscendenza; συγγνώμην ποιέομαι-οῦμαί (τινι).
Condescendere; *v. intr.* συγ-κατα-βαίνω. -2. Acconsentire; συγ-κατα-τίθεμαι· προς-τίθεμαι· ὁμολογέω-ῶ· συν-ομολογέω-ῶ· σύμ-φημι. -3. Concorrere nella opinione; ὁμογνωμονέω-ῶ (τινι). -4. Trapassare da una cosa ad un'altra; καθ-ήκω. -5. Scendere *assol.*; κατα-βαίνω. -6. Essere indulgente; χαρίζομαι· συγγνώμην ἔχω.
Condescendimento; *s. m.* / **Condescensione**; *s. f.* } V. Condescendenza.
Condescensivo; *add.* V. Condescendente.
Condicersi; *v. rifl.* V. Confarsi.
Condicevole; *add.* V. Conveniente.
Condiloma; *s. m.* κονδύλωμα, ατος (τό).
Condimento; *s. m.* ἄρτυμα, ατος (τό)· ἥδυσμα, ατος (τό)· ἄρωμα, ατος (τό). -2. Spettante al condimento; ἀρτυματικός, ή, όν.
Condire; *v. att.* ἀρτύω· ἐξ-αρτύομαι· ἡδύνω. -2. Confettare; τῷ σαχάρῳ ἀρτύω.
Condiscendenza; *s. f.* V. Condescendenza.
Condiscendere; *v. intr.* V. Condescendere.
Condiscendimento; *s. m.* V. Condescendenza. -2. Inclinazione; πραότης, ητος (ή)
Condiscensione; *s. f.* συγκατάβασις, σεως (ή).
Condiscepolo; *s. m.* συμμαθητής, οῦ (ὁ).
Condito; *p. pass.* ἡδυσθείς, εῖσα, έν· ἀρτυτός, ή, όν. -2. Mescolato, ripieno; βρεχόμενος, η, ον. -3. Non condito; ἀνάρτυτος, ον.
Conditore; *s. m.* ἡδυντήρ, ῆρος (ὁ). -2. Fondatore; κτίστης, ου (ὁ)· κτίστωρ, ορος (ὁ)· δημιοῦργος, ου (ὁ, ή).
Conditura; *s. f.* V. Condimento.
Condizionale; *add.* ὑποθετικός, ή, όν.
Condizionalmente; *avv.* ὑποθετικῶς.
Condizionare; *v. att.* παρα-σκευάζω· ἑτοιμάζω· κατα-σκευάζω· ἀπ-αρτίζω· ἐξ-αρτύω.
Condizionario; *add.* V. Condizionale.
Condizionatamente; *avv.* V. Condizionalmente.
Condizionato; *add.* ἐπιτήδειος, α, ον· ἱκανός, ή, όν. -2. Sottoposto a condizione; ὑποθετικός, ή, όν.
Condizioncella; *s. f. dim.* μικρὰ ὑπόθεσις, σεως (ή).
Condizione; *s. f.* κατάστασις, σεως (ή)· ἕξις, εως (ή)· φύσις, σεως (ή)· ποιότης, ητος (ή)· διάθεσις, σεως (ή)· σχῆμα, ατος (τό). -2. Stato; στάσις, σεως (ή). -3. Modo; τρόπος, ου (ὁ). -4. Animo; γνώμη, ης (ή). -5. Pensiero; νόος-ημος, νόου-ημοῦ (ὁ). -6. Deliberazione; ἐπίταξις, εως (ή). -7. Grado nella società; γένος, εος-ους (τό)· τύχη, ης (ή). -8. Di buona condizione; εὐγενής, ές· εὐτυχής, ές. -9. Di bassa condizione; δυσγενής, ές. -10. Patto; συνθήκη, ης (ή)· ὑπόθεσις, σεως (ή). -11. Di cattiva condizione; μοχθηρός, ά, όν. -12. A condizione; ὑποθετικῶς.
Condoglianza; *s. f.* e
Condoglienza; *s. f.* συμπάθεια, ας (ή). -2. Lamento; θρῆνος, ου (ὁ)· ὀδυρμός, οῦ (ὁ)· μεμψιμορία, ας (ή)· μέμψις, εως (ή)· κατάμεμψις, εως (ή)· Condolenza; *s. f.* V. Condoglienza. -2. Dolore; ἄλγος, εος-ους (τό)· λυπή, ῆς (ή).
Condolersi; *v. rifl.* μέμφομαι· συν-αλγέω-ῶ· συλ-λυπέομαι-οῦμαι· συν-άχθομαι· ὀδύρομαι.
Condolore; *s. m.* V. Condolenza.
Condominio; *s. m.* συναρχία, ας (ή).
Condomino; *add.* σύναρχος, ον.
Condonabile; *add.* συγγνωστός, ή, όν· συγγνωμονικός, ή, όν.
Condonare; *v. att.* συγ-γιγνώσκω (τινί)· ἀφ-αιρέω-ῶ· ἀπο-λύω.
Condonatore; *add.* συγγιγνώσκων, ουσα, ον· ἀπολύων, ουσα, ον.
Condonazione; *s. f.* συγγνώμη, ης (ή).
Condotta; *s. f.* ἡγεμονία, ας (ή)· ἀγωγή, ῆς (ή). -2. Maniera di vivere; δίαιτα, ης (ή)· διοίκησις, σεως (ή). -3. *Bestie da soma che vetturreggiano robe*; ἀγωγιμόν, οῦ (τό)· φορά, ᾶς (ή). -4. *Il fermare con pubblico salario qualche professore di arte o di scienza*; μίσθωσις, σεως (ή). -5. Condotta della colonia; κατοικία, ας (ή). -6. Reggimento; διοίκησις, σεως (ή). -7. Sotto la condotta di...; ἡγουμένου τινός.
Condottiere; *s. m.* ἡγεμών, όνος (ὁ)· ἀγωγεύς, έως (ὁ)· ἀγωγός, οῦ (ὁ).
Condotto; *s. m.* V. Condotta. -2. Acquidoccio; ὑδραγωγεῖον, ου (τό).
Condrilla; *s. f.* χονδρίλλη, ης (ή).
Conducere; *v. att.* V. Condurre.
Conducevole; / **Conducibile**; } *add.* ἀνάγων, ουσα, ον. -2. Favorevole; ἴλεως, ων.
Conducimento; *s. m.* ἀγωγή, ῆς (ή).
Conducitore; *add.* ἡγεμών, όνος (ὁ).
Conduplicazione, *s. f.* V. Raddoppiamento.
Condurre; *v. att.* ἄγω· προς-άγω. -2. Indurre; ἀν-άγω. -3. Condurre a prezzo; προς-μισθόομαι ±οῦμαι. -4. Scolpire, cesellare, *ecc.*; δια-πονέω-ῶ. -5. A fine, ad effetto; τελειόω-ῶ· ἀπο-τελέω-ῶ· ἀπ-εξ-εργάζομαι· ἐξ-εργάζομαι. -6. Non condotto a termine; ἀπέραντος, ον. -7. Che conduce; ἀγωγός, όν. -8. Condurre altrove; μετ-άγω. -9. Che conduce altrove; μεταγωγός, όν. -10. Condurre per compenso; ἀντ-επ-εις-άγω. -11. Condur contro; ἀντ-εξ-άγω. -12. Condur dentro; εἰς-άγω. -13. Condurre fuori; ἐξ-άγω. -14. Condurre innanzi; προ-άγω. -15. Condurre in giù; κατ-άγω. -16. Condurre dieci mila; μυριαγωγέω-ῶ. -17. Che conduce dieci mila; μυριαγωγός, όν. μυριοφόρος, ον. -18. Che non conduce allo scopo; ἀπεράτωτος, ον. -19. Condur via; ἀπ-άγω· ἀπ-αγινέω-ῶ· ἀπο-φέρω· ἀπο-νομίζω. -20. Che conduce via; ἀπαγωγός, όν. -21. Condotto via; ἄπακτος, ον.
Condutta; *s. f.* V. Condotta.
Conduttizio; *add.* μισθωτός, ή, όν.
Conduttore; *add.* ἡγέμων, ονος (ὁ)· ἀγωγεύς, έως (ὁ)· ἀγωγός, οῦ (ὁ). -2. *Chi piglia a pigione*; μισθώμενος, η, ον· μισθώτης, ου (ὁ).
Conduttura; *s. f.* V. Conducimento.

Digitized by Google

Conduzione; *s. f.* V. Conducimento.
Confabulare; *v. att. e intr.* διαλογολογέομαι, διαλέγομαι· ὁμιλέω· συνομιλέω· συλλέγω.
Confabulazione; *s. f.* διαλογισμός, οῦ (ὁ)· λέσχη, ης (ἡ)· ὁμιλία, ας (ἡ).
Confacente; *add.* ἐναλίγκιος, ον· ἴσος, η, ον· σύμφορος, ον. -2. Conveniente; προσήκων, ουσα, ον· ἐπιτήδειος, α, ον· εὐπρεπής, ές· πρέπων, ουσα, ον.
Confacenza; *s. f.* ἴσωσις, σεως (ἡ)· ἰσότης, ητος (ἡ)· ὁμιότης, ητος (ἡ).
Confacevole; *add.* V. Confacente.
Confacevolezza; *s. f.* } V. Confacenza.
Confacimento; *s. m.* }
Confalone; *s. m.* V. Gonfalone.
Confaloniere; *s. m.* V. Gonfaloniere.
Confarsi; *v. rifl.* προς-ήκω· πρέπω (τινί). -2. Aver proporzione; ἁρμόζομαι· ἁρμόττω.
Confastidiare; *v. intr.* V. Infastidire.
Confederamento; *s. m.* συνθήκαι, ῶν (αἱ)· σπονδαί, ῶν (αἱ)· συμμαχία, ας (ἡ)· σύστασις, σεως (ἡ).
Confederarsi; *v. rifl.* συνθήκας, σπονδὰς ποιέομαι, οῦμαι (πρός τινα)· συμμαχίαν ποιέομαι, οῦμαι (τινί).
Confederato; *add.* ὑπόσπονδος, ον· ὁμόσπονδος, ον· σύμμαχος, ον.
Confederazione; *s. f.* V. Confederamento.
Conferente; *add.* V. Confacente.
Conferenza; *s. f.* e
Conferimento; *s. m.* ἀπονέμησις, σεως (ἡ)· ἀπονομή, ῆς (ἡ)· ἀπόδοσις, σεως (ἡ). -2. Colloquio; συνομιλία, ας (ἡ)· συμβουλή, ῆς (ἡ)· συμβουλία, ας (ἡ).
Conferire; *v. att.* συμ-βάλλομαι· παρα-βάλλομαι· συμ-βουλεύομαι. -2. Paragonare; συμ-βάλλω (τί τινι, τὶ πρός τι)· εἰκάζω (τί τινι). -3. Dare aiuto; συμ-φέρω. -4. Dare; μετα-δίδωμι· νέμω· ἀπονέμω.
Conferma; *s. f.* }
Confermagione; *s. f.* } V. Confermazione.
Confermamento; *s. m.* }
Confermare; *v. att.* βεβαιόω· κυρόω· ἐπι-κυρόω· κρατύνω. -2. Raffermare; πιστόω· ἐπι-μαρτυρέω· ἐμ-πεδόω. -3. *N. pass.* ἐμ-μένω.
Confermativo; *add.* βεβαιωτικός, ή, όν· κυρωτικός, ή, όν· ἐπιμαρτυρῶν, ουσα, οῦν.
Confermato; *add.* βεβαιωθείς, εῖσα, έν· κυρωθείς, εῖσα, έν. -2. Non confermato; ἀκύρωτος, ον.
Confermatore; *add.* στερεῶν, οῦσα, οῦν· βεβαιώτης, ου (ὁ)· κυρῶν, οῦσα, οῦν· κυρωτικός, ή, όν.
Confermazione; *s. f.* βεβαίωσις, σεως (ἡ)· κύρωσις, σεως (ἡ)· ἐπιμαρτυρία, ας (ἡ). -2. *Il Sacramento;* χρίσμα, ατος (τό).
Confermo; *add.* V. Confermato.
Confessagione; *s. f.* } V. Confessione.
Confessamento; *s. m.* }
Confessare; *v. att.* ὁμολογέω· συνομολογέω· ἐξομολογέω· ἐξομολογέομαι, οῦμαι· προσομολογέω· σύμφημι· κατάφημι. -2. Palesare; δηλόω· φανερόω. -3. *Udire i peccati;* ἐξομολογοῦντα ἀκούω. -4. *Dire i peccati;* ἐξομολογέομαι, οῦμαι. -5. Confessare spontaneamente; αὐτομολογέομαι, οῦμαι.
Confessato; *p. pass.* καθομολογηθείς, εῖσα, έν. -2. Chi si confessa dei peccati; ἐξομολογῶν, οῦσα, οῦν.
Confessatore; *s. m.* V. Confessore.
Confessionale; } *s. m.* ἱερὸν δικαστήριον, ου (τό).
Confessionario; }
Confessione; *s. f.* ἐξομολόγησις, σεως (ἡ). -2. *Scrittura in cui si dichiara aver ricevuto danaro o altro;* χειρόγραφον, ου (τό). -3. Far confessione; V. Confessare. -4. Far la confessione; ἁμαρτήματα ἐξομολογέω.
Confesso; *add.* ἐξομολογήσας, σασα, σαν.
Confessore; *s. m.* ἐξομολογήτης, ου (ὁ).
Confettare; *v. att.* ἀρτύω· ἡδύνω. -2. Confettare uno, *fargli cortesia;* αἰνέω· κορίζομαι· ἀρίσκομαι (τινα)· κολακεύω (τινί)· αἰκάλλω, -3. Mangiar confetti; τραγήματα ἐσθίω.
Confettatore; } *s. m.* τραγματοπώλης, ου (ὁ)· πεμ-
Confettiere; } ματουργός, οῦ (ὁ).
Confetto; *s. m.* e
Confettura; *s. f.* πέμματα, ων (τά)· τράγημα, ατος (τό)· τρωγάλια, ων (τά)· τρωκτά, ῶν (τά). -2. Confezione medicinale; φάρμακον, ου (τό).
Confetturiere; *s. m.* V. Confettiere.
Confezione; *s. f.* φάρμακον, ου (τό). -2. *Qualunque composizione;* διάπραξις, εως (ἡ). -3. V. Confetto.
Conficcamento; *s. m.* καθήλωσις, σεως (ἡ)· προσήλωσις, σεως (ἡ).
Conficcare; *v. att.* καθ-ηλόω· προς-ηλόω· ἐφ-ηλόω· διαπασσαλεύω· προς-πασσαλεύω (τί πρός τι). -2. Convincere, sopraffare; ἄγχω. -3. Confermare, assicurare; βεβαιόω.
Conficcato; *p. pass.* ἐφήλος, ον· ἐφηλωτός, ή, όν.
Conficcatura; } *s. f.* V. Conficcamento.
Conficcazione; }
Conficere; *v. att.* ἀπο-τελέω. -2. Confettare; ἀρτύω.
Confidamento; *s. m.* } V. Confidenza.
Confidanza; *s. f.* }
Confidare; *v. intr.* θαῤῥέω· πιστεύω· πέποιθά (τινι). -2. Stimare; νομίζω. -3. Dare in guardia; πιστεύω (τί τινι).
Confidente; *add.* ἐρίστιος, α, ον· συνήθης, ες· οἰκεῖος, α, ον· πιστός, ή, όν.
Confidentemente; *avv.* τεθαῤῥηκότως· θαρσαλέως.
Confidenza; *s. f.* θρασύτης, ητος (ἡ)· θάῤῥος, εος, ους (τό)· θάρσος, εος, ους (τό)· πίστις, εως (ἡ). -2. Amicizia; οἰκειότης, ητος (ἡ)· συνήθεια, ας (ἡ). -3. Segreto; ἀπόῤῥητον, ου (τό). -4. Dire in confidenza, fare in confidenza; εἰς τὰ τοῦ φίλου ὦτα παρα-κατα-τίθημι· τὰ ἀπόῤῥητα παρα-κατα-τίθημι.
Confidenzia; *s. f.* V. Confidenza.
Confidenziale; *add.* ἀπόῤῥητος, η, ον.
Confido; *add.* V. Confidente.
Configere; } *v. att.* V. Conficcare.
Configgere; }
Configimento; *s. m.* V. Conficcamento.
Configurare; *v. att.* συ-σχηματίζω· συμ-μορφόω.
Configurato; *add.* συντυπούμενος, η, ον· σύμμορφος, ον· ὁμοιοσχήμων, ον. -2. Essere configurato; συντυπόομαι, οῦμαι.
Configurazione; *s. f.* σχηματισμός, οῦ (ὁ)· σύστασις, σεως (ἡ)· ὁμοιοσχημοσύνη, ης (ἡ).
Confina; *s. f.* V. Confine.
Confinante; *p. pres.* ὅμορος, ον· περίχωρος, ον· πρόσορος, ον· μεθόριος, ον· πλησίον, ον. -2. Essere confinante; ὁμορέω (τινί).
Confinare; *v. att.* ὁμορέω· συν-ορέω· μεθ-ορίζω. -2. Porre termini; ἀφ-ορίζω· ὁροθετέω. -3. Sbandire; φυγαδεύω· ὀστρακίζω.
Confine; *s. m.* ὅρος, ου (ὁ)· μεθόριον, ου (τό). -2. Mandare a confine; φυγαδεύω· ὀστρακίζω. -3.

Digitized by Google

Assegnare i confini; ἀπο-τερματίζω. -4. Che si trova tra due confini; μεθόριος, ον. -5. Andare a confine; φεύγω· εἰς φύγην εἶμι. -6. Al di là dei confini; ἐκτὸς τῶν ὁρῶν.

Confine, *o* Confino; *add.* V. Confinante.

Confingere; *v. att.* V. Fingere.

Confino; *add.* V. Confinante.

Confirmare; *v. att.* V. Confermare.

Confisca; *s. f.* V. Confiscazione.

Confiscabile; *add.* δημεύσει ἔνοχος, ον.

Confiscamento; *s. m.* V. Confiscazione.

Confiscare; *v. att.* δημεύω· δημοσιόω-ῶ.

Confiscazione; *s. f.* δήμευσις, εως (ἡ)· στέρησις, εως (ἡ).

Confitente; *add.* ἐξομολογούμενος, η, ον·

Confitto; *p. pass.* καθηλοθείς, εῖσα, έν.

Conflagrare; *v. att.* V. Ardere.

Conflagrazione; *s. f.* κατάφλεξις, εως (ἡ).

Conflatile; *add.* χωνευτός, ή, όν.

Conflato; *add.* συγχωνευθείς, εῖσα, έν.

Conflittare; *v. intr.* συγ-κρούω· μάχομαι.

Conflittazione; *s. f.* e

Conflitto; *s. m.* σύγκρουσις, εως (ἡ)· συγκρουσμός, οῦ (ὁ)· μάχη, ης (ἡ)· ἀγών, ῶνος (ὁ). -2. Nel conflitto; ἐν χερσί.

Confluente; *add.* συρρέων, ουσα, ον· εἰσβάλλων, ουσα, ον.

Confluente; *s. m.* ὁμόῤῥοια, ας (ἡ)· σύῤῥοια, ας (ἡ)·

Confluenza; *s. f.* σύῤῥευσις, εως (ἡ).

Confluttuazione; *s. f.* V. Perplessità.

Confondere; *v. att.* συγ-χέω-ῶ· συμ-μίγνυμι. -2. *Mandar in rovina*; ἀπο-βάλλω· ἀπ-όλλυμι· ἀνα-τρέπω. -3. *Convincere con ragionamenti*; ἀντι-λέγω· ἐλέγχω. -4. Scambiare una persona o cosa per l'altra; νομίζω τινα ἄλλον εἶναι. -5. Dispergere; διά-σπείρω· διά-σκεδάννυμι. -6. Confondersi; ταράττομαι.

Confondibile; *add.* συγχύσει ἔνοχος, ον.

Confondimento; *s. m.* V. Confusione.

Confonditore; *add.* θορυβῶν, οῦσα, οῦν· ταραχώδης, ες· συγχυτικός, ή, όν· συγχέων, ουσα, ον.

Conformare; *v. att.* συμ-μορφίζω· συμ-μορφόω-ῶ· συ-σχηματίζω· ὁμοιόω-ῶ. -2. Conformarsi; συγ-χωρέω-ῶ· ὁμοιόομαι-οῦμαι.

Conformativo; *add.* ἁρμόδιος, α, ον·

Conformazione; *s. f.* σχηματισμός, οῦ (ὁ)· συμ-μόρφωσις, εως (ἡ)· ὁμοιοσχημοσύνη, ης (ἡ)·

Conforme; *add.* ὅμοιος, α, ον· ἁρμόδιος, α, ον· σύμμορφος, ον· ὁμοιοσχήμων, ον· ὁμοιόσχημος, ον. -2. Diventar conforme; συμ-μορφόομαι-οῦμαι. -3. Essere conforme; ὁμοιοσχημονέω-ῶ.

Conforme; *avv.* ὡς. -2. *Prep.* κατά. -3. Conforme a che; ὥσγε.

Conformemente; *avv.* ὁμοίως· ἀναλόγως.

Conformevole; *add.* ἁρμόδιος, α, ον.

Conformità; *s. f.* ὁμοιότης, ητος (ἡ)· -2. In conformità; κατά.

Confortagione; *s. f.* / Confortamento; *s. m.* / Confortanza; *s. f.* } V. Conforto.

Confortare; *v. att.* κρατύνω· ῥώννυμι· ἐπι-ῤῥώννυμι. -2. Ricreare; ψυχαγογέω-ῶ· τέρπω· ἀνα-ψύχω. -3. Alleggerire il dolore; παρα-μυθέομαι-οῦμαι· θαῤῥύνω. -4. Esortare; προ-τρέπω· παρα-καλέω-ῶ. -5. Confortarsi; ἀνα-ψύχομαι· παρα-μυθέομαι-οῦμαι. -6. Avere speranza; κατ-ελπίζω.

Confortativo; *add.* ἀνακλητικός, ή, όν· παραμυθητικός, ή, όν· παρακλητικός, ή, όν· παρηγορικός, ή, όν· παρηγορητικός, ή, όν.

Confortatore; *add.* παράκλητος, ον· παρακλήτωρ, ορος (ὁ)· παρήγορος, ον. -2. A buon confortator non dolse mai testa, *o* il corpo; ῥᾷον παραινεῖν, ἢ πάθοντα καρτερεῖν.

Confortatorio; *add.* παραμυθητικός, ή, όν.

Confortatura; / Confortazione; } *s. f.* V. Conforto.

Confortevole; *add.* V. Confortativo.

Confortinaio; *s. m.* ψωμοπώλης, ου (ὁ).

Confortino; *s. m. Pasta dolce fatta di farina, miele e pepe*; μελισσοῦσα, ης (ἡ).

Conforto; *s. m.* ῥῶσις, εως (ἡ)· προτροπή, ῆς (ἡ). -2. Consolazione; παραμυθία, ας (ἡ)· παρηγορία, ας (ἡ)· παράκλησις, εως (ἡ). -3. Esortazione; παραίνεσις, εως (ἡ)· παρακέλευσις, εως (ἡ). -4. Dar conforto; ἀνα-ψύχω.

Conforzare; *v. att.* V. Confortare.

Confosso; *s. m.* V. Barbacane.

Confrate; / Confratello; } *s. m.* φράτωρ, ορος (ὁ).

Confraternità; *s. f.* φράτρα, ας (ἡ)· φρατορία, ας (ἡ)· ἑταιρία, ας (ἡ).

Confrediglia; *s. f.* V. Combriccola.

Confricare; *v. att.* e Confricarsi; *v. rifl.* ψώχω· ἀνα-τρίβω.

Confricazione; *s. f.* τρίψις, εως (ἡ)· ἀνάτριψις, εως (ἡ).

Confringere; *v. att.* V. Dirompere.

Confrontamento; *s. m.* V. Confronto.

Confrontare; *v. att.* ἀντι-καθ-ίστημι· συγ-κρίνω. -2. Confrontare un' altra scrittura; ἀντ-αναγιγνώσκω.

Confrontazione; *s. f.* / Confronto; *s. m.* } σύγκρισις, εως (ἡ). -2. A confronto; παρά·

Confugere; / Confuggire; } *v. intr.* κατα-φεύγω.

Confusamente; *avv.* συγκεχυμένως.

Confuscare; *v. att.* V. Offuscare.

Confusione; *s. f.* σύγχυσις, εως (ἡ)· ταραχή, ῆς (ἡ). -2. Aver confusione; αἰσχύνομαι. -3. Dare confusione; ἐν-οχλέω-ῶ. -4. Far vergognare; ἐν-τρέπω. -4. A confusione; συγκεχυμένως.

Confuso; *add.* ἄτακτος, ον· συγκεχυμένος, η, ον. -2. Alla confusa; ἀτάκτως. -3. In confuso; συγ-κεχυμένως.

Confutabile; *add.* ἀνασκευαστικός, ή, όν· ἐλεγκτικός, ή, όν· ἐλεγκτός, ή, όν.

Confutamento; *s. m.* ἀνασκευή, ῆς (ἡ)· ἔλεγχος, ου (ὁ).

Confutare; *v. att.* ἀνα-σκευάζω· ἀπο-σκευάζω· ἀν-αιρέω-ῶ· ἐλέγχω· ἐξ-ελέγχω.

Confutativo; / Confutatorio; } *add.* ἐλεγκτικός, ή, όν.

Confutazione; *s. f.* V. Confutamento.

Congaudere; *v. intr.* συγ-χαίρω.

Congedare; *v. att.* ἀπο-πέμπω· ἀφ-ίημι· ἀπο-λύω.

Congedo; *s. m.* ἀφίεσις, εως (ἡ)· συγχώρημα, ατος (τό). -2. Dare congedo; ἀφ-ίημι· ἀπο-πέμπω.

Congegnamento; *s. m.* σύστημα, ατος (τό)· συναφή, ῆς (ἡ).

Congegnare; *v. att.* συν-άπτω· συμ-πήγνυμι.

Congegnatura; *s. f.* V. Congegnamento.

Congelamento; *s. m.* V. Congelazione.

Digitized by Google

Congelare; *v. att. e intr.* κρυσταλλόομαι=οῦμαι· κατα-πήγνυμι.
Congelato; *p. pass.* κρυσταλλόπηκτος, η, ον· κρυσταλλοπήξ, ῆγος (ὁ, ἡ)· παγερός, ά, όν.
Congelazione; *s. f.* σύμπηξις, εως (ἡ).
Congelido; *add.* V. Congelato.
Congeneo; **Congenere**; **Congenito**; *add.* σύμφυτος, ον· συγγενής, ές.
Congentura; *s. f.* V. Congiuntura.
Congerie; *s. f.* ἄθροισμα, ατος (τό)· συμφόρημα, ατος (τό)· σωρός, οῦ (ὁ).
Congestione; *s. f.* συμφόρησις, σεως (ἡ).
Congesto; *p. pass.* συμφορητός, ή, όν· συμφορημένος, η, ον.
Congettura; *s. f.* V. Conghiettura.
Congetturale; *add.* V. Conghietturale.
Congetturalmente; *avv.* στοχαστικῶς· εἰκότως.
Congetturare; *v. att. e intr.* V. Conghietturare.
Conghiettura; *s. f.* στοχασμός, οῦ (ὁ)· εἰκασία, ας (ἡ)· τεκμήριον, ου (τό)· ὑπόνοια, ας (ἡ).
Conghietturale; *add.* στοχαστικός, ή, όν.
Conghietturare; *v. att. e intr.* στοχάζομαι· εἰκάζω· αὐτοσχεδιάζω.
Conghietturatore; *add.* εἰκαστής, οῦ (ὁ)· στοχαστής, οῦ (ὁ).
Congiario; *s. m.* νομαί, ῶν (αἱ).
Congiato; **Congio**; *s. m.* V. Congedo.
Congioire; *v. intr.* συγ-χαίρω (τινί τι).
Congionto; *add.* V. Congiunto.
Congiugale; *add.* V. Coniugale.
Congiugare; *v. att. e intr.* V. Coniugare.
Congiugazione; *s. f.* V. Coniugazione.
Congiugio; *s. m.* V. Coniugio.
Congiugnere; *v. att.* V. Congiungere.
Congiugnimento; *s. m.* V. Congiunzione.
Congiugnitura; *s. f.* V. Congiuntura.
Congiungere; *v. att.* συν-άπτω· συ-ζεύγνυμι· συν-τίθημι.
Congiungimento; *s. m.* σύζευσις, σεως (ἡ)· συζυγία, ας (ἡ)· συνδοιασμός, οῦ (ὁ)· σύναψις, εως (ἡ)· συναφή, ῆς (ἡ)· σύνδεσμος, ου (ὁ)· σύνθεσις, σεως (ἡ).
Congiungitore; *add.* ζευκτήριος, α, ον· ζευκτήρ, ῆρος (ὁ)· ζεύκτειρα, ας (ἡ).
Congiuntamente; *avv.* V. Unitamente.
Congiuntivo; *add.* συναπτικός, ή, όν· συνταικτικός, ή, όν.
Congiunto; *add. Parente*; συγγενής, ές. -2. Congiunto per parte di padre; ἀνεψιός, οῦ (ὁ)· ἀνεψιά, ᾶς (ἡ). -3. Congiunzione V.
Congiunto; *p. pass.* συναφής, ές· συζευχθείς, εῖσα, έν· συνημμένος, η, ον· ζευκτός, ή, όν· συνακτός, ή, όν· συνεζευγμένος, η, ον. -2. Non congiunto; ἄζευστος, ον.
Congiuntura; *s. f.* V. Congiugnimento. -2. Occasione; ἁρμή, ῆς (ἡ). -3. Trovar la congiuntura; δια-παιδαγωγέω=ῶ.
Congiunzione; *s. f.* V. Congiungimento. -2. Che usa molte congiunzioni; πολυσύνδεσμος, ον. -3. Che ha poche congiunzioni; ὀλιγοσύνδεσμος, ον.
Congiura; *s. f.* e
Congiuramento; *s. m.* ἐπιβουλή, ῆς (ἡ)· συνωμοσία, ας (ἡ)· σύστασις, σεως (ἡ)· συστασιασμός, οῦ (ὁ). -2. I congiurati stessi; συστάντες, ων (οἱ). -3. Lega; συνθήκη, ης (ἡ). -4. Fare una congiura; στασιάζω. συ-στασιάζω· -5. Capo della congiura; στασιάρχης, ου (ὁ)· στασίαρχος, ου (ὁ).
Congiurare; *v. intr.* συν-όμνυμι· συνωμοτίαν ποιέω =ῶ· στασιάζω· συν-ίσταμαι. -2. Scongiurare; δέομαι.
Congiurato; **Congiuratore**; *add.* συνωμότης, ου (ὁ)· συστήσας. αντος (ὁ).
Congiurazione; *s. f.* V. Congiura.
Conglobare; *v. att.* κατ-ειλέω=ῶ· συν-ειλέω=ῶ· σωρεύω.
Conglobazione; *s. f.* συνείλησις, σεως (ἡ)· σώρευσις. σεως (ἡ).
Conglomerare; *v. att.* συν-ελίσσω.
Conglomerato; *add.* συνελιχθείς, εῖσα, έν.
Conglutinamento; *s. m.* συγκόλλησις, σεως (ἡ)· σύμπηξις, εως (ἡ).
Conglutinare; *v. att.* συγ-κολλάω=ῶ. -2. Che non si può conglutinare; ἀκόλλητος, ον· ἄκολλος, ον.
Conglutinante; **Conglutinativo**; *add.* συγκολλητής, οῦ (ὁ)· συγ-κολλητικός, ή, όν.
Conglutinato; *add.* συγκολλητός, ή, όν· σύγκολλος, ον. -2. Testè conglutinato; ἀρτίκολλος, ον. -3. Non conglutinato; ἀκόλλητος, ον.
Congratulamento; *s. m.* V. Congratulazione.
Congratularsi; *v. intr.* συγ-χαίρω· συν-ηδομαί (τινί τινος).
Congratulatorio; *add.* συγχαρητικός, ή, όν· συγχαρτικός, ή, όν,
Congratulazione; *s. f.* τὸ συγχαίρειν· ἀσπασμός, οῦ (ὁ). -2. Scrivere una lettera di congratulazione; δι' ἐπιστόλης τινι συγ-χαίρω. -3. Ricevete le mie congratulazioni (*permettete che mi congratuli con voi*); ἔα μέ σοι συγχάρειν.
Congrega; *s. f.* V. Congregazione.
Congregabile; *add.* συναγηλαστικός, ή, όν· ἀγελαῖος, α, ον.
Congregamento; **Congregazione**; **Congreganza**; *s. m. f.* V. Congregazione.
Congregare; *v. att.* ἀγελάζω· ἀγείρω· ἀγυρτάζω· συλ-λέγω· συν-άγω· ἀθροίζω.
Congregato; *add.* ἀγυρτός, ή, όν.
Congregazione; *s. f.* συναγελασμός, οῦ (ὁ)· ἀγερμός, (ὁ)· ἀγερμοσύνη, ης (ἡ)· σύναξις, εως (ἡ)· συνάθροισμός, οῦ (ὁ)· ἄθροισις, σεως (ἡ). -2. Concilio; σύνοδος, ου (ἡ).
Congresso; *s. m.* συνέλευσις, σεως (ἡ)· σύνοδος, ου (ἡ).
Congruamente; *avv.* V. Congruentemente.
Congruente; *add.* ἁρμόδιος, α, ον· εὐάρμοστος, ον· ἐφαρμόζων, ουσα, ον· ἱκανός, ή, όν· ἐπιτηδειος, α, ον· πρέπων, ουσα, ον.
Congruentemente; *avv.* ἁρμοζόντως· ἐπεικῶς· προσηκόντως.
Congruenza; **Congruità**; *s. f.* ἐφαρμογή, ῆς (ἡ)· ἐπιτηδειότης, ητος (ἡ).
Congruo; *add.* ἁρμόδιος, α, ον· εὐάρμοστος, ον· ἄξιος, α, ον.
Conguagliare; *v. att.* ἰσόω=ῶ· ὁμοιόω=ῶ· ὁμαλίζω.
Conguaglio; *s. m.* ἴσωσις, σεως (ἡ)· ἰσότης, ητος (ἡ)· ἀνίσωσις, σεως (ἡ)· ὁμοίωσις, σεως (ἡ).
Coniare; *v. att. e intr.* χαράττω· κόπτω· ἐκ-τυπόω =ῶ. -2. *Tener unito per forza di conio*; σφηνόω=ῶ. -3. Coniare altrimente; μετα-κόπτω.
Coniato; *p. pass.* ἐπίσημος, ον.
Coniato; *s. m. Denaro*; νόμισμα, ατος (τό).
Coniatore; *add.* ἀργυροκόπος, ου (ὁ)· χαράκτης, ου (ὁ).
Conicamente; *avv.* κωνικῶς.

Digitized by Google

Conico ; *add.* κωνικός, ή, όν· κωνοειδής, ές· -2. Senza punta conica; ἄκωνος, ον.
Conifero; *add.* κωνοφόρος, ον.
Conigliera; *s. f.* / Conigliere; *s. m.* / Coniglieria ; *s. f.* } λαγωτροφεῖον, ου (τό).
Coniglio; *s. m.* δασύπους, ποδος (ὁ)· κόνικλος, ου (ὁ)· κόνυκλος, ου (ὁ)· κύνυκλος, ου (ὁ).
Conigliolo; *s. m. Coniglio giovine ;* νεὸς δασύπους, ποδος (ὁ).
Conigliuzzo; *s. m. dim.* μικρὸς δασύπους, ποδος (ὁ).
Conio; *s. m.* σφήν, νός (ὁ). -2. Impronta ; εἰκόνιον, ου (τό)· τύπος, ου (ὁ). -3. Punzone; σημαντήριον, ου (τό). -4. La moneta stessa; νόμισμα, ατος (τό)· ἀργύριον, ου (τό).
Conisterio; *s. m.* κονιστήριον, ου (τό)· κονίστρα, ας (ἡ).
Conjettare; *v. att.* στοχάζομαι.
Conjettura; *s. f.* V. Conghiettura.
Conjetturale; *add.* V. Conghietturale.
Conjetturalmente; *avv.* V. Congetturalmente.
Conjetturare; *v. att. e intr.* V. Conghietturare.
Conjugabile; *add.* κλιτός, ή, όν.
Conjugale; *add.* γαμικός, ή, όν· γαμήλιος, α, ον.
Conjugare; *v. att.* συν-άπτω· συ-ζεύγνυμι. -2. *Dei verbi;* κλίνω. -3. *N. pass.* Unirsi in matrimonio; συ-ζεύγνυμι· γαμέομαι-οῦμαί (τινι).
Conjugato; *p. pass.* συνημμένος, η, ον. -2. *Dei verbi ;* κλιτός, ή, όν. -3. Unito in matrimonio; συνεζευγμένος, η, ον.
Coniugazione ; *s. f.* ζεῦγμα, ατος (τό)· σύζευξις, εως (ἡ). -2. *Dei verbi ;* κλίσις, σεως (ἡ).
Conjuge; *s. m.* ἀνήρ, ἀνδρός (ὁ)· γαμέτης, ου (ὁ)· συνοικέων-ῶν, ἐοντος-οῦντος (ὁ)· παρακοίτης, οῦ (ὁ)· - γυνή, γυναικός (ἡ)· γαμέτη, ης (ἡ)· σύνευνος, ου (ἡ)· δάμαρ, αρτος (ἡ)· συζυγεῖσα, ης (ἡ)· - σύζυγος, ου (ὁ, ἡ)· συζυγής, ές.
Conjugio; *s. m.* V. Congiugnimento.
Conjungere; *v. att.* V. Congiugnere.
Conjuntivo; *add.* V. Congiuntivo.
Conjunzione; *s. f.* V. Congiunzione.
Conjurazione; *s. f.* V Congiura.
Conlaterale; *add.* V. Collaterale.
Conlaudazione; *s. f.* V. Lode.
Conlocutore; *add.* συλλαλέων, ουσα, ον.
Conlogare; *v. att.* V. Collocare.
Connaturale; *add.* συγγενής, ές· ἔμφυτος, ον. -2. Conforme a natura; κατὰ φύσιν.
Connaturalità ; *s. f.* συγγενεῖα, ας (ἡ).
Connaturare; *v. att.* ὁμοιόω-ῶ· ἐμ-φυτεύω.
Connazionale; *add.* ὁμοεθής, ές· δημόσιος, ον· ἐπιχώριος, α, ον.
Connellino; *s. m. dim. di* Conno; μικρὸς κύσθος, ου (ὁ).
Connessamente; *avv.* V. Congiuntamente.
Connessione ; *s. f.* V. Congiugnimento.
Connessità; *s. f.* συνάφεια, ας (ἡ).
Connessivo; *add.* συμπλεκτικός, ή, όν· συμπληκτός, ή, όν· συναπτός, ή, όν.
Connesso; *p. pass.* συναπτός, ή, όν· συμπεπλεγμένος, η, ον. -2. Testè connesso; ἀρτιπαγής, ές. -3. Non connesso; ἀσύναπτος, ον.
Connettere ; *v. att.* συν-άπτω· ἁρμόζω· ἁρμόττω· ἁρμολογέω-ῶ· ἀρτύω. -2. Atto a connettere ; ἁρμοστικός, ή, όν. -3. Che connette ; ἁρμολόγος, ον· συναπτός, ή, ον.

Connettimento ; *s. m.* συναφή, ῆς (ἡ)· ἁρμολόγησις, σεως (ἡ)· ἁρμολογία, ας (ἡ).
Connivente ; *add.* συγγνώμων, ον· ἐπιεικής, ές· ἐπιμύων, ουσα, ον.
Connivenza ; *s. f.* ἐπίμυσις, σεως (ἡ)· ἐπιεικεία, ας (ἡ).
Conno ; *s. m.* κύσθος, ου (ὁ).
Connubiale; *add.* V. Coniugale.
Connubio; *s. m.* V. Maritaggio.
Connumerare; *v. att.* συν-αριθμέω-ῶ.
Connumerazione ; *s. f.* συναρίθμησις, σεως (ἡ).
Cono ; *s. m.* κῶνος, ου (ὁ)· λόφος, ου (ὁ). -2. Che ha forma di cono; κωνοειδής, ές.
Conocchia; *s. f.* ἠλακάτη, ης (ἡ).
Conoidale; *add.* κωνοειδής, ές.
Conoide ; *s. c.* κωνοειδές, ἐος-οῦς (τό).
Conopeo; *s. m.* κωνωπεῖον, ου (τό)· κωνωπεών, ῶνος (ὁ).
Conoscente; *p. pres.* γνωρίζων, ουσα, ον· γνώμων, ον· ἐπιστήμων, ον. -2. *Noto per conoscenza ;* γνώριμος, ον. -3. Riconoscente, grato ; εὐγνώμων, ον. -4. Conoscibile; γνωτός, ή, όν. -5. Far conoscente, *avvisato ;* παρ-αινέω-ῶ.
Conoscentemente; *avv.* εὐγνωμόνως· εὐσήμως.
Conoscenza ; *s. f.* γνῶσις, σεως (ἡ)· ἐπίγνωσις, σεως (ἡ). -2. Scienza, sapere ; ἐπιστήμη, ης (ἡ). -3. Gratitudine ; εὐγνωμοσύνη, ης (ἡ). -4. Con conoscenza ; γνωστικῶς.
Conoscere; *v. att. e intr.* γιγνώσκω. -2. Gustare, assaggiare; προ-γεύομαι. -3. Intendersi, avere esperienza ; ἐμπειρίαν ἔχω. -4. Intendere, giudicare; κρίνω· γιγνώσκω. -5. Non conoscere; ἀ γνοέω-ῶ. -6. Che non conosce ; ἄϊστος, ον. -7. Capace a, dotato della facoltà di conoscere ; γνωστικός, ή, όν. -8. Atto a far conoscere ; γνωριστικός, ή, όν. -9. Dare a conoscere ; δεικνύω· δείκνυμι· ἐπι-δεικνύω· σημαίνω. -10. Conoscere pienamente ; δια-κριβόω-ῶ.
Conoscibile; *add.* εὔγνωστος, ον· γνώριμος, η, ον. -2. Non conoscibile; ἄγνωστος, ον.
Conoscibilità ; *s. f.* γνώριμον, ου (τό)·
Conoscidore; *add.* V. Conoscitore.
Conosciere ; *v. att. e intr.* V. Conoscere.
Conoscimento ; *s. m.* γνῶσις, σεως (ἡ)· νόος-νοῦς, νόου-νοῦ (ὁ)· φρήν, ενός (ὁ)· διάνοια, ας (ἡ). -2. Esperimento ; πεῖρα, ας (ἡ).
Conoscitivo; *add.* γνωστός, ή, όν· γνωστικός, ή, όν.
Conoscitore; *add.* γνώμων, ον· ἐπιγνώμων, ονος (ὁ, ἡ)· κριτής, οῦ (ὁ)· ἐπιστήμων, ον.
Conoscitura ; *s. f.* V. Conoscimento.
Conosciutamente ; *avv.* ἐκ προνοίας.
Conosciuto ; *p. pass.* γνώριμος, ον· γνωστός, ή, όν. -2. Non conosciuto ; ἀγνώριστος, ον· ἄγνωστος, ον· ἀγνώς, ῶτος (ὁ, ἡ). -3. Molto conosciuto ; πολυγνώριστος, ον· πολύγνωστος, ον· πολύγνωτος, ον. -4. Conosciuto da tutti ; δημόδης, ες.
Conquassamento ; *s. m.* σεισμός, οῦ (ὁ).
Conquassare ; *v. att.* ἀνα-σείω. -2. *Intr.* Andare in conquasso ; ἀπ-όλλυμαι (*pass.*).
Conquassato ; *add.* ἀνασεισθείς, εῖσα, έν.
Conquassazione ; *s. f.* V. Conquassamento.
Conquasso ; *s. m.* ἀνάσεισμα, ατος (τό)· σεισμός, οῦ (ὁ)· ἐκπλῆξις, εως (ἡ). -2. Mettere in conquasso ; ἀπ-όλλυμι. -3. Andare in conquasso ; ἀπ-όλλυμαι.
Conquidere ; *v. att.* κακόω-ῶ. -2. Importunare ; ἐπ-είγω. -3. Affliggersi ; λυπέομαι-οῦμαι.

Digitized by Google

Conquiso; *p. pass.* κακοπαθῶν, οῦσα, οῦν· κακοπαθός, όν· κακοπαθής, ές. -2. Essere conquiso; κακοπαθέω-ῶ.
Conquista; *s. f.* e
Conquistamento; κτῆσις, σεως (ἡ)· ἐπιτυχία, ας (ἡ)· αἵρεσις, σεως (ἡ). -2. La cosa conquistata; ἅλωσις, σεως (ἡ).
Conquistare; *v. att.* κτάομαι-ῶμαι· αἱρέω-ῶ· προ-ποιέομαι-οῦμαι· κατα-λαμβάνω· ἐπι-τυγχάνω. -2. Da conquistare; αἱρετός, ή, όν. -3. Che si può conquistare; αἱρέσιμος, ον. -4. Essere conquistato; ἁλίσκομαι· αἱρέομαι-οῦμαι.
Conquistato; *p. pass.* κτητός, ή, όν. -2. Conquistato di recente; νεαίρετος, ον.
Conquistatore; *add.* λαοδάμας, αντος (ὁ).
Conquisto; *s. m.* V. Conquista.
Conregnare; *v. intr.* συμ-βασιλεύω.
Consacrare; *v. att. e intr.* καθ-ιερόω-ῶ· καθ-οσιόω-ῶ· ἀνα-τίθημι· ἱερόω-ῶ. -2. Essere consacrato a Dio; ἱερόομαι-οῦμαι.
Consacrato; *p. pass.* ἱερωμένος, η, ον. -2. Cosa consacrata; ἱέρωμα, ατος (τό).
Consacrazione; *s. f.* καθιέρωσις, σεως (ἡ)· καθοσίωσις, σεως (ἡ)· ἀποθέωσις, σεως (ἡ).
Consagrare; *v. att. e intr.* V. Consacrare.
Consagrazione; *s. f.* V. Consacrazione.
Consanguineo; *add.* ὅμαιμος, ου (ὁ, ἡ)· συγγενής, ές· οἰκεῖος, α, ον· σύναιμος, ον· ἀνεψιός, ά, όν.
Consanguinità; *s. f.* ὁμαιμοσύνη, ης (ἡ)· ὁμαιμότης, ητος (ἡ)· συγγένεια, ας (ἡ)· ἀνεψιότης, ητος (ἡ).
Consapevole; *add.* συνειδώς, υῖα, ός. -2. Essere consapevole; συν-οῖδα. -3. Far consapevole δηλόω-ῶ (πρός τινα)· γνωρίζω (τινί τι). -4. Essere fatto consapevole; πυνθάνομαί (τι διά τινος). -5. Senza essere consapevole; ἀγνῶν, οῦσα, οῦν.
Consapevolezza; *s. f.* συνείδησις, σεως (ἡ)· σύνεσις, σεως (ἡ).
Consapevolmente; *avv.* εἰδότως.
Consapiente; *add.* V. Consapevole.
Conscendere; *v. intr.* V. Condiscendere.
Conscienza; *s. f.* V. Coscienza.
Conscio; *add.* V. Consapevole.
Conscrivere; *v. att.* συγ-γράφω· ἐγ-γράφω· κατα-γράφω.
Consecrare; *v. att. e intr.* V. Consacrare.
Consecrazione; *s. f.* V. Consacrazione.
Consecutivamente; *avv.* συνεχῶς· ἑξῆς· ἐφεξῆς.
Consecutivo; *add.* συνεχής, ές.
Consecuzione; *s. f.* V. Conseguimento.
Consegliare; *v. att.* V. Consigliare.
Conseglio; *s. m.* V. Consiglio.
Consegna; *s. f.* / Consegnamento; *s. m.* } παράδωσις, σεως (ἡ).
Consegnare; *v. att.* παρα-δίδωμι· παρ-εγγυάω-ῶ· ἐγ-χειρίζω. -2. Dare in guardia; ἐπι-τρέπω· πιστεύω. -3. Consegnare a vicenda; ἀντ-εγ-χειρίζω· ἀντι-δίδωμι. -4. Di nuovo; ἀπ-εγγυλίζω.
Consegnagione; / Consegnazione; } *s. f.* V. Consegna.
Consegrare; *v. att. e intr.* V. Consacrare.
Consegrazione; *s. f.* V. Consacrazione.
Conseguente; *add.* ἀκόλουθος, ον· ἑπόμενος, η, ον. -2. *Avv.* Dopo, appresso; τὸ τέλος· ἐφεξῆς. -3. Per conseguente; ἀκολουθῶς· ἐκ τοῦδε· τοιγαροῦν.
Conseguentemente; *avv.* ἀκολουθῶς· ἑπομένως. -2. Di poi; ἐνταῦθεν· ἐφεξῆ.
Conseguenza; *s. f.* παρακολούθημα, ατος (τό)· ἀκολουθία, ας (ἡ)· συνέχεια, ας (ἡ). -2. In conseguenza; ἀκολουθῶς· τοιγαροῦν· διά· ἐκ. -3. Andare in conseguenza; ἕπομαι.
Conseguimento; *s. m.* ἐπίτευξις, εως (ἡ)· ἐπιτυχία, ας (ἡ)· κτῆσις, σεως (ἡ)· λῆψις, εως (ἡ).
Conseguire; *v. att.* e
Conseguitare; *v. att.* ἐπι-τυγχάνω· κτάομαι-ῶμαι. -2. Cercare di conseguire; ματεύω. -3. Conseguir per caso; ἀντάω-ῶ. -4. Non conseguire; ἀτευκτέω-ῶ· ἀτυχέω-ῶ. -5. Che non consegue; ἀτυχής, ές· ἄτακτος, ον. -6. Venir dopo; ἀκολουθέω-ῶ· ἕπομαι.
Consenso; *s. m.* V. Consentimento.
Consentaneo; *add.* σύμφωνος, ον· ἀνάλογος, ον· ὁμόλογος, ον· εἰκώς, υῖα, ός.
Consentimento; *s. m.* ὁμολογία, ας (ἡ)· ὁμάνοια, ας (ἡ)· συναίνεσις, σεως (ἡ)· εὐδόκησις, σεως (ἡ)· ὁμοφροσύνη, ης (ἡ)· σύμβασις, σεως (ἡ). -2. Per consentimento di tutti; ἐκ κοινῆς συγχωρήσεως· ἐκ τῶν ὁμολογουμένων. -3. Dare il consenso; συμ-φωνέω-ῶ· συγ-χωρέω-ῶ.
Consentire; *v. intr.* ὁμονοέω-ῶ· ὁμοφρονέω-ῶ· συμ-φωνέω-ῶ· συν-αινέω-ῶ. -2. Permettere; ἐάω-ῶ· συγ-χωρέω-ῶ.
Consentitore; / Consenziente; } *add.* ὁμογνώμων, ον.
Consepolto; *add.* συνταφείς, εῖσα, έν.
Consequente; *add.* V. Conseguente.
Consequentemente; *avv.* V. Conseguentemente.
Consequenza; *s. f.* V. Conseguenza.
Conserba; *s. f.* V. Conserva.
Conserrare; *v. att.* V. Conchiudere, Chiudere.
Consertare; *v. att.* συμ-φωνέω-ῶ. -2. Disporre checchessia; συν-τίθημι. -3. Intrecciare; συμ-πλέκω.
Conserto; *s. m.* συνῳδία, ας (ἡ). -2. Di conserto; ὁμοφρόνως.
Conserto; *add.* συμπεπλεγμένος, η, ον.
Conserva; *s. f.* συνδούλη, ης (ἡ). -2. *Luogo dove si conservano le cose*; ταμεῖον, ου (τό). -3. *La cosa che si conserva*; κειμήλεια, ων (τά). -4. Di frutti; γλύκισμα, ατος (τό). -5. Di conserva; ἅμα· ὁμοῦ. -6. Andar di conserva; ὁμοῦ ἔρχομαι. -7. Far conserva; σώζω.
Conservabile; *add.* πολυχρόνιος, ον· διαφυλακτέος, α, ον.
Conservaggio; *s. m.* συνδουλεῖα, ας (ἡ).
Conservagione; *s. f.* / Conservamento; *s. m.* } V. Conservazione.
Conservare; *v. att.* φυλάττω· δια-φυλάττω· τηρέω-ῶ· δια-τηρέω-ῶ. -2. Salvare; δια-σώζω· ἐκ-σώζω· ἀπο-σώζω. -3. Conservare nella memoria; δια-μέμνημαι (*perf.*).
Conservativo; *add.* διατηρητικός, ή, όν· φυλακτικός, ή, όν.
Conservato; *p. pass.* σεσωσμένος, η, ον.
Conservatore; *add.* σωτήρ, ῆρος (ὁ)· σώτειρα, ας (ἡ)· σωστικός, ή, όν· σώζων, ουσα, ον· φύλαξ, ακος (ὁ, ἡ).
Conservazione; *s. f.* σωτηρία, ας (ἡ)· φυλακή, ῆς (ἡ)· διατήρησις, σεως (ἡ).
Conservevole; *add.* V. Conservabile.
Conservo; *s. m.* σύνδουλος, ου (ὁ).
Consesso; *s. m.* συνέδριον, ου (τό)· συνεδρία, ας (ἡ)· ἕδρα, ας (ἡ)· σύλλογος, ου (ὁ).
Consettaiuolo; *s. m.* στασιωτής, οῦ (ὁ).

Digitized by Google

Considerabile; *add.* ἀξιόσκεπτος, ον· ἀξιόλογος, ον. -2. Assai considerabile; πολυπρεπής, ές.

Considerabilmente; *avv.* διαφερόντως· μάλιστα· συχνῶς.

Consideramento; *s. m.* } V. Considerazione.
Consideranza; *s. f.* }

Considerare; *v. att.* ἐν-νοέωκῶ· θεάομαι=ῶμαι· ἐν-θυμέομαι=οῦμαι· σκέπτομαι. -2. Considerare fra sè; λογίζομαι· μήδομαι. -3. Da lontano; ἀπο-θεωρέωκῶ· ἀπο-θεάομαι=ῶμαι. -4. Poco; ὀλιγωρέωκῶ· -5. Senza aver considerato; ἄσκεπτος, ον· *avv.* ἀσκέπτως. -6. Considerare attentamente; δια-θεάομαι=ῶμαι. -7. Acconcio a considerare; σκεπτικός, ή, όν.

Consideratamente; *avv.* ἐσκεμμένως· φραδῶς· νουσεχόντως.

Considerativo; *add.* σκεπτικός, ή, όν.

Considerato; *p. pass.* κατανοηθείς, εῖσα, έν. -2. Prudente; νουσεχής, ές· συνετός, ή, όν. -3. Considerato in sè, assolutamente; ἀποτόμως, ον· *avv.* ἀποτόμως. -4. Considerato attentamente, non superficialmente; ἀπαρενθύμητος, ον. -5. Non considerato; ἀκατάσκεπτος, ον· ἀπερίβλεπτος, ον· ἀπερίσκοπος, ον· ἀπερισκόπητος, ον· ἀπερίσκεπτος, ον. -6. Non considerato prima; ἀπρόσκεπτος, ον.

Consideratore; *add.* V. Considerativo.

Considerazione; *s. f.* ἐπίνοια, ας (ή)· σκέψις, εως (ή)· διανόησις, σεως (ή). -2. Degno di considerazione; ἀξιόσκεπτος, ον. -3. Aver considerazione; νοέωκῶ. -B'. *Far conto;* λόγον ἔχω· -4. Mettere in considerazione; εἰς σκέψιν παρα-δίδωμι (τινί τι).

Consigliamento; *s. m.* βούλευσις, σεως (ή)· συμβουλία, ας (ή).

Consigliare; *v. att.* συμ-βουλεύω· βουλεύομαι· προβουλεύω· παρ-αινέωκῶ· ὑπο-τίθεμαι· γνώμην ὑποβάλλω (τινί). -2. Prendere consiglio; βουλεύομαι. -3. Lasciarsi consigliare; πείθομαι. -4. A chi consiglia non duole il capo, o il corpo; ῥᾷον παραινεῖν, ἢ παθόντα καρτερεῖν. -5. Consigliare a vicenda; ἀντι-βουλεύω.

Consigliario; *add.* V. Consigliero.

Consigliatamente; *avv.* φρονίμως· ἐξεπίτηδες· ἐκ προνοίας· εὐλαβῶς. -2. A bella posta; ἑκουσίως.

Consigliato; *p. pass.* βεβουλευμένος, η, ον· περίσκεπτος, η, ον.

Consigliatore; *add.* e

Consigliere; *add.* συμβουλευτής, οῦ (ὁ)· σύμβουλος, ου (ὁ)· συμβουλαῖος, α, ον· βουληφόρος, ον· συμβουλεύων, ουσα, ον· παραινέτης, ου (ὁ).

Consiglietto; *s. m. dim.* βουλευμάτιον, ου (τό).

Consiglio; *s. m.* βούλευμα, ατος (τό)· βουλή, ῆς (ή)· παραίνεσις, σεως (ή). -2. Deliberazione; συμβουλία, ας (ή). -3. Ragionamento; συμβούλιον, ου (τό) -4. *Adunanza d'uomini;* βουλή, ῆς (ή). -5. *Luogo dove si tiene il consiglio;* βουλευτήριον, ου (τό). -6. Appartenente al consiglio; βουλαῖος, α, ον. -7. Di alto, profondo consiglio; βαθύβουλος, ον. -8. Fare il consiglio; συμβουλίον ποιέωκῶ· ἐκκλησίαν συν-άγω. -9. Mettere un consiglio; ἐξ-ετάζω. -10. Dare, mandare consiglio; V. Consigliare. -11. Che dà consigli; βουλαῖος, α, ον· σύμβολος, ον· βουληφόρος ον. -12. Fare, avere, prender consiglio, *deliberare;* συμ-μητιάομαι=ῶμαι· μητιάωκῶ· συμ-βουλεύομαι· προ-αιρέομαι=οῦμαι. -13. Astuto nei consigli; αἰολόβουλος, ον. -14. Mancanza di consiglio; ἀβουλησία, ας (ή). -15. Di mite consiglio; μειλιχόβουλος, ον (*poet.*). -16. Mutare consiglio; μετα-βουλεύω. -17. Che muta consiglio; μετάβουλος, ον. -18. Parlar dinanzi al consiglio; βουλῃγορέωκῶ. -19. Che parla dinanzi al consiglio; βουλῃγόρος, ον. -20. Essere il primo nel consiglio; βουλαρχέωκῶ. -21. Presidente del consiglio; βούλαρχος, ου (ὁ). -22. Privo di consiglio; ἄβουλος, ον· *avv.* ἀβούλως, -23. Di proprio consiglio; αὐτόβουλος, ον. -24. Che prende turpi consigli; αἰσχρόμητις, ιος (ὁ, ἡ). -25. Ricco di consigli; βουλήεις, εσσα, εν. -26. Tener consiglio; βουλεύω· δια-βουλεύομαι.

Consignare; *v. att.* V. Consegnare.

Consiliario; *add.* V. Consigliere.

Consimigliare; *v. att. e intr.* ὁμοιόωκῶ.

Consimile; *add.* ὅμοιος, α, ον· παρόμοιος, ον.

Consimilmente; *avv.* παραπλησίως.

Consistente; *add.* ὤν, οὖσα, ὄν. -2. Tenace, viscoso; ἰξώδης, ες.

Consistenza; *s. f.* στάσις, σεως (ή)· σύστασις, σεως (ή).

Consistere; *v. intr.* συν-ίσταμαι· καθ-ίσταμαι.

Consistoro; *s. m.* V. Concistoro.

Consito; *add.* περυτευμένος, η, ον.

Consobrino; *s. m.* V. Cugino.

Consociazione; *s. f.* κοινωνία, ας (ή)· σύστασις, σεως (ή).

Consocio; } *s. m.* ἑταῖρος, ου (ὁ).
Consodale; }

Consolamento; *s. m.* } V. Consolazione.
Consolanza; *s. f.* }

Consolare; *v. att.* παρα-μυθέομαι=οῦμαι· παρ-ηγορέωκῶ· παρα-καλέωκῶ.

Consolare; *add.* ὑπατικός, ή, όν.

Consolatico; *s. m.* V. Consolato.

Consolativo; *add.* παρηγορικός, ή, όν· παρηγορητικός, ή, όν· παραμυθητικός, ή, όν· παρακλητικός, ή, όν.

Consolato; *s. m.* ὑπατεία, ας (ή). -2. Sotto il consolato di; ὑπατεύοντός τινος (*genit. assol.*).

Consolato; *add.* εὔθυμος, ον· κατατυχών, οῦσα, οῦν. -2. Piano, piacevole; ἡσυχαῖος, α, ον.

Consolatore; *add.* παραμυθητής, οῦ (ὁ)· παρήγορος, ον· εὐπαρήγορος, ον· παράκλητος, ον· παρακλήτωρ, ορος (ὁ).

Consolatoriamente; *avv.* παραμυθικῶς.

Consolatorio; *add.* παραμυθικός, ή, όν.

Consolazione; *s. f.* παραμυθία, ας (ή)· παρηγορία, ας (ή)· παράκλησις, σεως (ή). -2. Dare, fare consolazione; παρ-ηγορέωκῶ· παρα-μυθέομαι=οῦμαι. -B'. *Dar piacere;* τέρπω.

Console; *s. m.* V. Consolo.

Consoleria; *s. f.* V. Consolato.

Consolida; *s. f.* σύμφυτον, ου (τό).

Consolidamento; *s. m.* κύρωσις, σεως (ή)· στερέωσις, σεως (ή).

Consolidare; *v. att.* κατα-βεβαιόωκῶ· κυρόωκῶ· στερεόωκῶ. -2. Confermare; ἰσχυρίζω.

Consolidativo; *add.* κυρωτικός, ή, όν· ἐπιτήδειος, α, ον εἰς τὸ βεβαιοῦν.

Consolidazione; *s. f.* κύρωσις, σεως (ή)· στερέωσις, σεως (ή)· στερέωμα, ατος (τό). -2. Confermazione; βεβαίωσις, σεως (ή).

Consolo; *s. m.* ὕπατος, ου (ὁ). -2. Consoli di mare; ναυτοδίκαι, ῶν (οἱ). -3. Essere console; ὑπατεύω.

Digitized by Google

Consolo; *s. m.* V. Consolamento.
Consomigliare; *v. intr.* V. Consimigliare.
Consonante; *p. pres.* σύμφωνος, ον. -2. Con molte consonanti; πολυσύμφωνος, ον.
Consonantemente; *avv.* ὁμονοητικῶς.
Consonanza; *s. f.* συμφωνία, ας (ἡ)· ὁμοφωνία, ας (ἡ).
Consonare; *v. intr.* ὁμοφωνέω=ῶ· συμ-φωνέω=ῶ. -2. Confarsi; ἐφ-αρμόζω.
Consono; *add.* σύμφωνος, ον· ὁμόφωνος, ον.
Consorte; *s. c.* κοινωνός, όν· μέτοχος, ον. -2. Marito; ἀνήρ, ἀνδρός (ὁ). -3. Moglie; γυνή, γυναικός (ἡ).
Consorteria; *s. f.* κοινωνία, ας (ἡ)· ἑταιρεία, ας (ἡ). -2. Schiatta, stirpe; οἰκετία, ας (ἡ)· γένος, εος=ους (τό).
Consorto; *s. m.* V. Consorte.
Consorzio; *s. m.* μετοχή, ῆς (ἡ)· κοινωνία, ας (ἡ).
Conspargere; *v. att.* V. Cospargere.
Conspetto; *s. m.* V. Cospetto.
Conspicere; *v. att. e intr.* ἀφ-οράω=ῶ.
Conspicuo; *add.* V. Cospicuo.
Conspiratore; *add.* V. Cospiratore.
Conspirazione; *s. f.* V. Congiura.
Constante; *add.* V. Costante.
Constantemente; *avv.* V. Costantemente.
Constanza; *s. f.* V. Costanza.
Constare; *v. intr.* φανερόν ἐστιν· δῆλόν ἐστιν· σαφές ἐστιν. -2. Sussistere con tali e tali altre parti; συν-ίστημι.
Constipato; *add.* V. Costipato.
Constituire; *v. att.* V. Costituire.
Constitutivo; *add.* V. Costitutivo.
Constituto; *s. m.* V. Costituzione.
Constituto; *add.* V. Costituto.
Constituzione; *s. f.* V. Costituzione.
Constringere; *v. att.* V. Costringere.
Constringimento; *s. m.* V. Costringimento.
Construire; *v. att.* V. Costruire.
Construtto; *s. m. Utile, profitto;* ὄφελος, εος=ους (τό)· λυσιτελεία, ας (ἡ). -2. Ordinanza delle parole; σύνταξις, εως (ἡ).
Consubrino; *s. m.* V. Cugino.
Consuetamente; *avv.* συνήθως· ὡς τὰ πολλά· κατὰ τὸ εἰωθός.
Consueto; συνηθής, ές· εἰθισμένος, η, ον· νομιζόμενος, η, ον· εἰωθώς, υῖα, ός· κοινός, ή, όν· συντρόφος, ον. -2. Avvezzato; ἐθάς, άδος (ὁ, ἡ)· ἐθισθείς, εῖσα, έν· ξυνηθής, ές.
Consuetudinario; *add.* εἰθισμένος, η, ον.
Consuetudine; *s. f.* ἔθος, εος=ους (τό)· συνηθεία, ας (ἡ)· εἰωθός, ότος (τό)· νόμος, ου (ὁ)· τρόπος, ου (ὁ). -2. Dimestichezza; οἰκειότης, ητος (ἡ). -3. Contro la consuetudine; παρὰ τὸν τρόπον. -4. Conforme, secondo la consuetudine; κατὰ τὸν τρόπον, τὸ εἰωθός.
Consulare; *add.* V. Consolare.
Consulente; *add.* V. Consigliere.
Consulta; *s. f.* συμβούλευσις, σεως (ἡ). -2. *Coloro che fanno consulta;* βουλή, ῆς (ἡ). -3. Fare consulta; συμ-βουλεύομαι.
Consultare; *v. intr.* συμ-βουλεύομαι.
Consultativo; *add.* βουλευτικός, ή, όν.
Consultazione; *s. f.* συμβούλευσις, σεως (ἡ).
Consultivo; *add.* V. Consultorio.
Consulto; *s. m.* V. Consultazione.
Consultore; *add.* συμβουλευόμενος, η, ον. -2. V. Consigliere.
Consultoriamente; *avv.* ἐκ προνοίας.
Consultorio; *add.* συμβουλευτικός, ή, όν.
Consuma; *s. f.* V. Consumamento. -2. Andare alla consuma; V. Consumare.
Consumamento; *s. m.* e
Consumanza; *s. f.* κατανάλωσις, σεως (ἡ)· ἀνάλωσις, σεως (ἡ). -2. Afflizione; θλῖψις, εως (ἡ).
Consumare; *v. att.* ἀν-αλίσκω· φθείρω. -2. Il tempo; δια-τρίβω. -3. Il danaro, le sostanze; δαπανάω=ῶ. -4. Dare compimento; ἀπο-τελέω=ῶ. -5. Disertare; τρυχόω=ῶ. -6. Che consuma, spende; δάπανος, ον. -7. Che consuma, spende poco; ὀλιγοδάπανος, ον. -8. Che consuma molto; πολυδάπανος, ον. -9. Che consuma sè stesso; αὐτοφάγος, ον. -10. Che non può essere consumato; ἀτειρής, ές. -11. *Intr.* μαραίνομαι· ἐκ-τήκομαι· κατα-τήκομαι. -12. Dimagrare; ἰσχναίνομαι· ἰσχνόομαι=οῦμαι. -13. Impoverire; καθ-ίσταμαι εἰς πενίαν.
Consumativo; *add.* ἀναλωτικός, ή, όν· δαπανητικός, ή, όν.
Consumato; *add.* καταναλωθείς, εῖσα, έν, -2. Compiuto; τέλειος, α, ον. -3. Non consumato dai mali; ἀτρύμων, ον· ἄτρυτος, ον.
Consumatore; *add.* διασκεδαστής, οῦ (ὁ)· ἀναλίσκων, ουσα, ον· ἀναλωτής, οῦ (ὁ). -2. Perfezionatore; τελειώτης, ου (ὁ).
Consumazione; *s. f.* κατανάλωσις, σεως (ἡ)· ἀνάλωσις, σεως (ἡ)· συντέλεια, ας (ἡ)· δαπανή, ῆς (ἡ).
Consumere; *v. att.* V. Consumare.
Consumo; *s. m.* V. Consumazione.
Consuntivo; *add.* V. Consumativo.
Consunto; *p. pass.* V. Consumato.
Consunzione; *s. f.* V. Consumazione. -2. *Decrescimento lento e progressivo delle forze;* ἀτροφία, ας (ἡ). -3. Andar in consunzione; ἀ-τροφέω=ῶ.
Consuonare; *v. intr.* V. Consonare.
Consurgere; *v. intr.* γίγνομαι· φύομαι (ἔκ τινος).
Consustanziale; *add.* ὁμούσιος, ον.
Consustanzialità; *s. f.* ὁμουσιότης, ητος (ἡ).
Consustanziazione; *s. f.* ὁμουσία, ας (ἡ).
Contadinanza; *s. f.* ἀγριότης, ητος (ἡ).
Contadinescamente; *avv.* V. Villanamente.
Contadinesco; *add.* ἀγροίκιος, α, ον· ἄγριος, α, ον· ἀγροικικός, ή, όν. -2. Maniera contadinesca; ἀγροικία, ας (ἡ). -3. Aver maniera contadinesca; ἀγροικεύομαι.
Contadino; *s. m.* ἀγροῖκος, ου (ὁ, ἡ)· ἀγροτήρ, ῆρος (ὁ)· ἀγρότειρα, ας (ἡ)· ἀγρότης, ου (ὁ)· ἀγρότις, ιδος (ἡ)· ἀγρωτής, οῦ (ὁ). -2. *Chi lavora la terra;* γεωργός, οῦ (ὁ).
Contadino; *add.* V. Contadinesco.
Contado; *s. m. Contea;* δεσπότεια, ας (ἡ). -2. *Campagna intorno alla città;* ἀγρός, οῦ (ὁ).
Contage; *s. f.* } λοιμός, οῦ (ὁ)· μίασμα, ατος (τό)·
Contagio; *s. m.* } μιασμός, οῦ (ὁ)· ἐπιδήμιος νόσος,
Contagione; *s. m.* } ου (ἡ).
Contagioso; *add.* λοιμακός, ή, όν· λοιμώδης, ες· ἐπιδήμιος, ον.
Contamente; *avv.* κόμψως.
Contamento; *s. m.* ἀρίθμησις, σεως (ἡ). -2. Narrazione; διήγησις, σεως (ἡ).
Contaminabile; *add.* μιάσματος δεκτικός, ή, όν.

Digitized by Google

Contaminamento; *s. m.* V. Contaminazione.
Contaminare; *v. att.* μιαίνω· μολύνω· κηλιδόω=ῶ· ῥυπαίνω· ῥυπόω=ῶ. -2. Corrompere; διᾰ-φθείρω· ἀπ-όλλυμι. -3. Disonorare; αἰσχύνην ἐργάζομαί (τινι). -4. Infettare; ἀνᾰ-πίμπλημι. -5. Essere contaminato; κηλιδάω=ῶ· ἀγοστέω=ῶ.
Contaminato; *p. pass.* κηλιδωτός, ή, όν. -2. Non contaminato; ἄκοινος, ον.
Contaminatore; *add.* μιαίνων, ουσα, ον· μιάντωρ, ορος (ὁ)· αἰσχυντήρ, ῆρος (ὁ).
Contaminazione; μόλυνσις, σεως (ἡ)· ἀκαθαρσία, ας (ἡ)· μίασμα, ατος (τό). -2. Corruzione; φθορά, ᾶς (ἡ)· διαφθορά, ᾶς (ἡ)· ὄλεθρος, ου (ὁ)· λώβη, ης (ἡ).
Contante; *add.* ἀριθμῶν, οῦσα, οῦν· λογιζόμενος, η, ον. -2. *Denaro effettivo*; ἀργύριον καταβληθέν, ου (τό). -3. Dare per contanti; ἀργυροπωλέω=ῶ.
Contanza; *s. f.* εὐδοξία, ας (ἡ).
Contare; *v. att.* ἀριθμέω=ῶ· λογίζομαι. -2. Dar prezzo; τιμάω=ῶ. -3. Stimare; ποιέομαι=οῦμαι· νομίζω. -4. Narrare; διᾰ-σαφηνίζω· δι-ηγέομαι =οῦμαι. -5. Fare i conti; λογίζομαι. -6. Avere autorità, credito; ἀνθέω-ῶ.
Contasta; *s. f.* V. Contrasto.
Contastamento; *s. m.* V. Contrastamento.
Contastare; *v. att. e intr.* V. Contrastare.
Contasto; *s. m.* V. Contrasto.
Contata; *s. f.* V. Narrazione.
Contato; *p. pass.* ἀριθμηθείς, εῖσα, έν. -2. Narrato; διηγηθείς, εῖσα, έν.
Contatore; *add.* λογιστής, οῦ (ὁ). -2. Narratore; διηγητής, οῦ (ὁ).
Contatto; *s. m.* ψαῦσις, σεως (ἡ)· ψηλαφία, ας (ἡ)· προσαφή, ῆς (ἡ)· ἐπαφή, ῆς (ἡ)· θύγμα, ατος (τό).
Contazione; *s. f.* V. Contamento.
Conteggiamento; *s. m.* λογισμός, οῦ (ὁ).
Conteggiare; *v. att. e intr.* λογίζομαι· ἀριθμέω=ῶ.
Conteggiatore; *add.* λογιστής, οῦ (ὁ).
Contegna; *s. f.* V. Contegno.
Contegnenza; *s. f.* περιβολή, ῆς (ἡ)· περίοδος, ου (ἡ).
Contegno; *s. m.* περιβολή, ῆς (ἡ). -2. Apparenza; εἶδος, εος=ους (τό). -3. Condotta, maniera di vivere; τρόπος, ου (ὁ)· μέθοδος, ου (ἡ). -4. Portamento altero; σχῆμα, ατος (τό). -5. Stare in contegno; αὐθαδιάζομαι. -6. Andare in contegno; ὑπερ-ηφανεύομαι· ὑπερ-ηφανέω=ῶ.
Contegnoso; *add.* μεγαλοπρεπής, ές· σεμνός, ή, όν· τραχύς, εῖα, ύ.
Contemnente; *add.* V. Dispregiatore.
Contemperamento; *s. m.* } κρᾶσις, σεως (ἡ)· εὐκρα-
Contemperanza; *s. f.* } σία, ας (ἡ).
Contemperare; *v. att.* συν-ανα-κεράννυμι· συγ-κεράννυμι. -2. Moderare; κατ-έχω.
Contemperato; *add.* σύγκρατος, η, ον· εὔκρατος, ον.
Contemperazione; *s. f.* V. Contemperanza.
Contemplabile; *add.* θεωρήσεως ἄξιος, α, ον· ἀξιοθέατος, ον· θεωρητός, ή, όν.
Contemplamento; *s. m.* V. Contemplazione.
Contemplante; *add.* θεωρός, οῦ (ὁ)· θεατής, οῦ (ὁ)· θεάτρια, ας (ἡ).
Contemplanza; *s. f.* V. Contemplazione.
Contemplare; *v. att.* θεωρέω=ῶ· θεάομαι=ῶμαι· σκοπέω=ῶ· σκέπτομαι· ἀποσκοπέω=ῶ· κατα-θεάομαι=ῶμαι. -2. Investigare; ἐξ-ετάζω.
Contemplativo; *s. m.* θεωρός, οῦ (ὁ).

Contemplativo, *add.* θεωρητικός, ή, όν· θεωρητός, ή, όν.
Contemplatore; *add.* V. Contemplante.
Contemplazione; *s. f.* θέα, ας (ἡ)· θεώρησις, σεως (ἡ)· θεωρία, ας (ἡ)· σκέψις, εως (ἡ)· ἀνασκοπή, ῆς (ἡ)· ἐπισκοπή, ῆς (ἡ). -2. A contemplazione; χάριν.
Contemporaneamente; *avv.* ἅμα· ὁμου· ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ.
Contemporaneo; *add.* ὁμόχρονος, ον· σύγχρονος, ον. -2. Essere contemporaneo; συγ-χρονέω=ῶ· συγ-χρονίζω.
Contemprare; *v. att.* V. Contemperare.
Contemprazione; *s. f.* V. Contemplazione.
Contendenza; *s. f.* V. Contesa.
Contendere; *v. att. e intr.* φιλονεικέω=ῶ (πρός τινα, περί τινος)· νεικέω=ῶ· ἀμφισβητέω-ῶ (τινί)· ἀμιλλάομαι=ῶμαι· ἐρίζω (τινι περί τινος)· δι-αγωνίζομαί (τινί τι). -2. Sforzarsi; πειράομαι=ῶμαι. -3. Vietare; κωλύω. -4. Attendere; προς-έχω. -5. Opporsi; ἐν-αντιόομαι=οῦμαι. -6. Contendere per cose da nulla; μικρολογέομαι=οῦμαι. -7. Che contende per cose da nulla; μικρολόγος, ον. -8. Il contendere per cose da nulla; μικρολογία, ας (ἡ).
Contendevole; *add.* ἐριστικός, ή, όν· φιλόνεικος, ον· φιλόδικος, ον. -2. Non contendevole; ἀφιλόνεικος, ον.
Contendevolmente; *avv.* ἐριστικῶς· φιλονείκως.
Contendimento; *s. m.* V. Contesa.
Contenditore; *add.* διαξόμενος, η, ον· ἀντίδικος, ον· φιλόνεικος, η, ον· ἐριστής, οῦ (ὁ).
Contenente; *add.* συνέχων, ουσα, ον· περιέχων, ουσα, ον. -2. Temperante; ἐγκρατής, ές· ἐγκρατευτής, ές· ἐγκρατευτικός, ή, όν.
Contenente; *avv.* V. Incontanente.
Contenenza; *s. f.* περιοχή, ῆς (ἡ). -2. Contegno; εἶδος, εος=ους (τό). -3. Astinenza; ἐγκρατεία, ας (ἡ).
Contenere; *v. att.* περι-έχω· συν-έχω. -2. Raffrenare; κατ-έχω· κρατέω=ῶ (τινος). -3. *N. pass.* Stare in contegno; ὑπερ-ηφανεύομαι. -4. Astenersi; ἐγ-κρατεύομαι.
Contenimento; *s. m.* περιοχή, ῆς (ἡ). -2. Astinenza; ἐγ-κράτεία, ας (ἡ).
Contennendo; *add.* καταφρόνητος, η, ον· καταφρονητέος, α, ον.
Contennere; *v. att.* κατα-φρονέω=ῶ· ὀλιγωρέω=ῶ· ἀφροντιστέω=ῶ (τινος).
Contentamento; *s. m.* ἐκπλήρωσις, σεως (ἡ). -2. Piacere; ἡδονή, ῆς (ἡ).
Contentare; *v. att.* ἐκ-πληρόω=ῶ· απο-τελέω=ῶ. -2. *Intr.* Restare soddisfatto, essere contento; ἀγαπητῶς ἔχω· αἰνέω=ῶ· ἀγαπάω=ῶ· ἀσμενίζω. -3. Contentarsi di poco; ὀλιγαρκέομαι=οῦμαι. -4. Il Contentarsi di poco; ὀλιγάρκεια, ας (ἡ). -5. Che si contenta di poco; ὀλιγαρκής, ές. -6. Consentire; συμ-φωνέω=ῶ.
Contentato; *add.* αὐταρκής, ές.
Contentatura; *s. f.* πληροφορία, ας (ἡ)· πληροφόρημα, ατος (τό). -2. Essere di facile contentatura; παρ-έχω ἑμαυτὸν ὅλεων. -3. Essere di difficile contentatura; παρ-έχω ἑμαυτὸν δυσάρεστον.
Contentevole; *add.* ἡδύς, εῖα, ύ· χαρίεις, εσσα, εν.
Contentezza; *s. f.* ἡδονή, ῆς (ἡ)· εὐθυμία, ας (ἡ).
Contentibile; *add.* V. Disprezzabile.
Contentivo; *add.* συνεκτικός, ή, όν.

Digitized by Google

Contento; *s. m.* ἡδονή, ῆς (ἡ)· χαρά, ᾶς (ἡ). -2. contenuto; περιεχόμενον, ου (τό). -3. Disprezzo; καταφρόνησις, σεως (ἡ).

Contento; *add. Contentato;* αὐτάρκης, ες. -2. Contento di poco; ὀλιγαρκής, ές. -3. Fare contento; πληροφορέω=ῶ. -4. Contenuto; περιεχόμενος, η, ον.

Contenuto; *s. m.* V. Contenimento.

Contenza; Contenzione; *s. f.* V. Contesa.

Contenziosamente; *avv.* ἐριστικῶς.

Contenzioso; *add.* V. Contendevole.

Conterminale; *add.* πρόσχωρος, ον· ὅμορος, ον· μεθόριος, α, ον.

Conterminare; *v. intr.* συν-ορίζω· ὁμορέω=ῶ· μεθ-ορίζω.

Contermine; *s. m.* μεθορία, ας (ἡ)· μεθόριον, ου (τό).

Contermino; *add.* V. Conterminale.

Conterraneo; Conterrazzano; *add.* πατριώτης, ου (ὁ)· πατριῶτις, ιδος (ἡ).

Contesa; *s. f.* ἀμφισβήτησις, σεως (ἡ)· ἀγών, ῶνος (ὁ)· φιλονεικεία, ας (ἡ)· ἔρις, ιδος (ἡ). -2. Per cose da nulla; μικρολογία, ας (ἡ). -3. Fare contesa; ἀμφισβητέω=ῶ· ἔριν συν-άπτω.

Conteso; *p. pass. da* Contendere V. -2. Conteso assai; πολυμάχητος, ον· πολύμαχος, ον.

Contessere; *v. att.* συν-υφαίνω· συμ-πλέκω.

Contessimento; *s. m.* συνυφή, ῆς (ἡ).

Contestare; *v. att.* δια-μαρτύρομαι· ἐπι-μαρτύρομαι· ἐκτεύω (τινά). -2. Contrastare; ἀντ-αγωνίζομαι.

Contestazione; *s. f.* διαμαρτυρία, ας (ἡ). -2. Contesa; ἔρις, ιδος (ἡ)· διαφορά, ᾶς (ἡ).

Contesto; *p. pass.* συνυφής, ές· συμπεπλεγμένος, η, ον.

Contesto; *s. m.* συν-εχία, ας (ἡ). -2. Contesti, *i testimoni fra loro concordi;* συμμαρτυροῦντες, οὖσαι, οὖντα· συμμάρτυρες, ων (οἱ, αἱ).

Contestura; *s. f.* συνύφανσις, σεως (ἡ)· συμπλοκή, ῆς (ἡ).

Contezza; *s. f.* γνῶσις, σεως (ἡ)· ἐμπειρεία, ας (ἡ)· ἐπιστήμη, ης (ἡ). -2. Senza averne contezza; ἀθεωρήτως. -3. Dar contezza; μηνύω. -4. Famigliarità; οἰκειότης, ητος (ἡ).

Conticino; *s. m. dim. di* Conto; μικρὸς λογισμός, οῦ (ὁ).

Contigia; *s. f.* κόσμημα, ατος (τό).

Contigiato; *add.* κεκοσμημένος, η, ον· κομψός, ή, όν.

Contiguazione; *s. f.* e

Contiguità; *s. f.* προσέχεια, ας (ἡ)· συνοίκησις, σεως (ἡ)· γειτονεία, ας (ἡ)· ὁμόρησις, σεως (ἡ)· μεθόριον, ου (τό)· μεθορία, ας (ἡ).

Contiguo; *add.* προσεχής, ές· συναφής, ές· γείτων, ονος (ὁ)· ὅμορος, ον· μεθόριος, ον· πρόσχωρος, ον· πλησιόχωρος, ον. -2. Essere contigno; ὁμορέω=ῶ· γειτνιάω=ῶ· ἔχομαί (τινος).

Contina; *s. f. Febbre continua;* λιπαρὴς πυρετός, οῦ (ὁ)· συνοχή, ῆς (ἡ)· σύνοχος, ου (ὁ).

Continente; *p. pres.* συνέχων, ουσα, ον· περιέχων, ουσα, ον. -2. Terra ferma; ἤπειρος, ου (ἡ). -3. Temperante; ἐγκρατής, ές. -4. Essere continente; ἐγ-κρατεύομαι.

Continentemente; *avv.* ἐγκρατῶς.

Continenza; *s. f.* e

Continenzia; *s. f.* περιοχή, ῆς (ἡ). -2, Astinenza; ἐγκράτεια, ας (ἡ). -3. Esercitar la continenza; ἐγ-κρατεύομαι. -4. Pruova di continenza; ἐγκράτευμα, ατος (τό). -5. Contegno; εἶδος, εος=ους (τό). -6. Fermezza; στερεότης, ητος (ἡ).

Contingente; *add.* ἐνδεχόμενος, η, ον· γιγνόμενος, η, ον.

Contingentemente; *avv.* αὐτομάτως.

Contingenza; *s. f.* συμβεβηκός, ότος (τό)· συμβάν, άντος (τό)· πρᾶγμα, ατος (τό)· σύμπτωμα, ατος (τό)· τυχόν, όντος (τό). -2. Indeterminazione; ἐνδεχόμενον, ου (τό).

Contingere; *v. intr.* V. Avvenire.

Contingia; *s. f.* V. Contigia.

Contingibile; *add.* τυκτός, ά, όν· τυχικός, ή, όν·

Continova; *s. f.* V. Continua.

Continovamente; *avv.* V. Continuamente.

Continovamento; *s. m.* V. Continuamento.

Continovanza; *s. f.* V. Continuanza.

Continovare; *v. att.* V. Continuare.

Continovativo; *add.* V. Continuativo.

Continovazione; Continovità; *s. f.* V. Continuazione.

Continovo; *add.* V. Continuo.

Continua; *s. f.* συνέχεια, ας (ἡ)· ἐπιμονή, ῆς (ἡ)· καρτερία, ας (ἡ)· συνοχή, ῆς (ἡ). -2. *Febbre continua;* λιπαρὸς πυρετός, οῦ (ὁ)· συνοχή, ῆς (ἡ)· σύνοχος, ου (ὁ).

Continuamente; *avv.* συνεχῶς· ἀδιαλείπτως.

Continuamento; Continuanza; *s. m. s. f.* V. Continuazione.

Continuare; *v. att.* δια-τελέω=ῶ· ἐπι-μένω· ἐμ-μένω· δι-άγω· προς-έχω· μὴ παύομαι· μὴ λήγω. -2. Congiungere; ἐπι-δέω=ῶ· συν-άπτω. -3. *Intr.* Durare; δια-μένω· συμ-μένω· ἐν-δελεχέω=ῶ· δια-σώζομαι· κολλάομαι=ῶμαι· συν-έχομαι. -4. Essere continuato; συν-έχομαι.

Continuatamente; *avv.* V. Continuamente.

Continuativo; *add.* συνεχής, ές.

Continuatore; *add.* ἀποτελέσας, σασα, σαν (τί).

Continuazione; *s. f.* e

Continuità; *s. f.* διαμόνη, ης (ἡ)· συνέχεια, ας (ἡ)· συνεχής, εος=οῦς (τό)· ἐνδελέχεια, ας (ἡ)· ἐνδελεχισμός, οῦ (ὁ)·

Continuo; *add.* συνεχής, ές· σύνοχος, ον· ἀκατάπαυστος, ον· μόνιμος, ον· ἀδιάλειπτος, ον· ἐνδελεχής, ές. -2. Essere continuo; ἐνδελεχίζω. -3. Al, di, per lo continuo; συνεχῶς.

Continuo; *avv.* συνεχῶς.

Continuvamente; *avv.* V. Continuamente.

Continuvare; *v. att.* V. Continuare.

Continuvo; *add.* V. Continuo.

Contista; *s. m. Computista;* λογιστής, οῦ (ὁ).

Conto; *s. m.* λόγος, ου (ὁ)· λογισμός, οῦ (ὁ). -2. Narrazione; διήγησις, σεως (ἡ). -3. Utile; κέρδος, εος=ους (τό). -4. Notizia; ἀγγελία, ας (ἡ). -5. Conto, stima; εὐδοκία, ας (ἡ). -6. Avere, fare, tenere in grande, buon conto; τιμάω=ῶ· ποιέομαι=οῦμαι· ἔχω· ἄγω πολλοῦ. -Β'. Maggior conto; περὶ πλείονος. -Γ'. In grandissimo conto; περὶ πλείστου. -Δ'. In nessun conto; περὶ οὐδενός· ὀλιγωρέω=ῶ. -Ε'. In poco conto; ἀθερίζω. -7. A buon conto; κατὰ λόγον. -8. Dare, prendere conto, i conti; λόγον ἔδοκα· λόγον ἀπο=δίδωμι· ἀπο-λογίζομαι. -Β'. *Significare;* μηνύω. -9. Esser sempre preparato a render conto; ἀπολογίαν παρ-έχω. -10. Non soggetto a render conto; ἀνυπεύθυνος, ον· *avv.* ἀνυπευθύνως. -11. Render buon conto; καλὸν λόγον ἔχω. -12. Far conto, *stabilire;* ἐπι-ψηφίζομαι. -Β'. *Immaginarsi;*

Digitized by Google

πλάττω. -Γ'. *Far assegnamento*; πιστεύω. -13. Far il conto, i conti; λογίζομαι. -14. Fare il conto senza l'oste; κακῶς λογίζομαι· παρα-λογίζομαι. -15. Far conto che passi l'imperatore, *non voler far caso*; ὅπιν οὐδεμίαν ἔχω. -16. Al far dei conti; τελευταῖον τέλος. -17. Levare il conto; λογίζομαι. -18. Libro dei conti; ἀπο-λογισμός, οῦ (ὁ). -19. Mettere in conto; ἀπο-φέρω· ὑπο-λογίζομαι· προς-αριθμέω=ῶ. -20. Metter conto, *esser utile*; συμ-φέρει. -21. Pagare a conto; προ-βάλλω· κατα-βάλλω. -22. Riveder i conti; λογιστεύω. -23. Tener conto; *fare i conti*; λογίζομαι. -B'. *Aver cura*; προς-μελέομαι=οῦμαι (περί τινος)· ἐπι-μελέομαι=οῦμαι (τινός)· -24. Tenere a conto; ἐγ-γράφω. -25 Tenere in conto; νομίζω. -26. Trovare il suo conto; κερδαίνω (ἐκ τινός).

Conto; *add. Noto*; γνώριμος, ον· γνωστός, ή, όν· εὔγνωστος, ον· διάπυστος, ον. -2. Pronto; ἐπιτήδειος, α, ον· ἱκανός, ή, όν. -3. Conoscente, amico; φίλος, ου (ὁ). -4. Far conto; γνωρίζω· δηλόω=ῶ.

Contorcere; *v. att.* συ-στρέφω· κυρτόω=ῶ· κάμπτω· ἐπι-κάμπτω· στρεβλόω=ῶ· περι-άγω. -2. Contorcersi; κάμπτομαι· κυρτόομαι=οῦμαι.

Contorcimento; *s. m.* V. Contorsione.

Contornare; *v. att.* ὑπο-γράφω· περι-γράφω· σκιαγραφέω=ῶ. -2. *N. pass.* κατα-φεύγω.

Contorno; *s. m.* ὑπογραφή, ῆς (ἡ)· περιγραφή, ῆς (ἡ)· διάγραμμα, ατος (τό)· σκιαγραφία, ας (ἡ)· πρόσορον, ου (τό). -2. Formato solo di contorni; μονόγραμμος, ον.

Contorsione; *s. f.* συστροφή, ῆς (ἡ)· κάμψις, εως (ἡ)· κάμπη, ης (ἡ)· κύρτωσις, σεως (ἡ).

Contorto; *p. pass.* συνεστραμμένος, η, ον· σύστροφος, ον· πολυκάμπης, ες· γναμπτός, ή, όν· κάμπυλος, η, ον· ἑλικτός, ή, όν. -2. Cattivo; πονηρός, ά, όν. -3. Non contorto; ἀνέλικτος, ον.

Contra; *prep.* V. Contro.

Contrabbandiere; *s. m.* παρεμπορευομένος, ου (ὁ)· παρεισαγωγεύς, έως (ὁ).

Contrabbando; *s. m.* κλοπαία ἐμπορία, ας (ἡ)· ἀπόῤῥητα, ων (τά). -2. Esercitare il contrabbando; παρ-εμ-πορεύομαι· ἀπόῤῥητα εἰς-άγω.

Contrabbando (Di); *avv.* V. Furtivamente.

Contrabbattente; *add.* ἀντίτυπος, ον.

Contrabbattere; *v. att.* ἀντι-τύπτω.

Contrabbatteria; *s. f.* ἀντιπαράταξις, εως (ἡ).

Contrabbilanciare; *v. att.* ἀντι-σηκόω=ῶ.

Contrabbordo; *s. m. T. mar.* ὑποζώματα, ων (τά).

Contraccambiare; *v. att.* ἀμείβω· ἀντ-αλλάττω· ἀντι-δίδωμι.

Contraccambio; *s. m.* ἀμοιβή, ῆς (ἡ)· ἄμαψις, εως (ἡ)· ἀντίδοσις, σεως (ἡ)· ἀντιδωρειά, ᾶς (ἡ)· ἀντίδωρον, ου (τό). -2. In contraccambio; ἀντιπεπονθότως.

Contraccava; *s. f.* V. Contrammina.

Contraccolpo; *s. m. T. fis.* ἀντιτυπία, ας (ἡ)· ἀντικοπή, ῆς (ἡ).

Contraccuore; *s. m.* V. Crepacuore.

Contrada; *s. f.* πατρίς, ίδος (ἡ). -2. Contorno, paese; χώρα, ας (ἡ)· χωρίον, ου (τό)· τόπος, ου (ὁ)· πεδίον, ου (τό)· πεδιάς, άδος (ἡ). -3. Strada di luogo abitato; ὁδός, οῦ (ἡ)· λαύρα, ας (ἡ).

Contraddetta; *s. f.* / Contraddetto; *s. m.* } V. Contraddizione.

Contraddicenza; *s. f.* V. Contraddizione.

Contraddicere; *v. att.* V. Contraddire.

Contraddicimento; *s. m.* V. Contraddizione.

Contraddicitore; *add.* ἀντιλέγων, ουσα, ον.

Contraddire; *v. att. anom.* ἀντι-λέγω· ἀντι-γράζω. -2. Atto a contraddire; ἀντιῤῥητικός, ή, όν. -3. Contraddirsi; ἐμαυτῷ περι-πίπτω.

Contraddiritto; *s. m.* ζημία, ας (ἡ).

Contraddistinguere; *v. att.* δια-κρίνω· κατα-σημαίνω.

Contraddistinzione; *s. f.* διαστολῆς σημεῖον, ου (τό).

Contradditore; *add.* V. Contraddicitore.

Contraddittorio; *add.* ἀντιλογικός, ή, όν· ἀντιφατικός, ή, όν· ἐναντίος, α, ον.

Contraddittura; *s. f.* V. Contraddizione.

Contraddivieto; *s. m.* V. Contrabbando.

Contraddizione; *s. f.* ἀντιλογία, ας (ἡ)· ἀντίῤῥησις, σεως (ἡ)· ἐναντίωσις, σεως (ἡ). -2. Senza contraddizione; ἀναμφιλόγως. -3. Cadere in contraddizione; ἐμαυτῷ περι-πίπτω.

Contradiamento; *s. m. Contrasto*; ἐναντίωσις, σεως (ἡ).

Contradicere; *v. att.* V. Contraddire.

Contradicimento; *s. m.* V. Contraddizione.

Contradio; *s. m.* V. Avversario.

Contradio; / Contradioso; } *add.* ἐναντίος, α, ον.

Contradire; *v. att.* V. Contraddire.

Contradiritto; *s. m.* V. Contraddiritto.

Contradittoriamente; *avv.* ἐναντίως.

Contradittorio; *add.* V. Contraddittorio.

Contradividere; *v. att.* V. Contraddistinguere.

Contradizione; *s. f.* V. Contraddizione.

Contraente; *add.* συνάγων, ουσα, ον· συμβάλλων, ουσα, ον.

Contraere; *v. att.* V. Contrarre.

Contraffaccia; *s. f.* ἀντικείμενον, ου (τό).

Contraffacimento; *s. m.* μίμησις, σεως (ἡ).

Contraffacitore; *add.* V. Contraffattore.

Contraffare; *v. att.* μιμέομαι=οῦμαι· ὑπο-κρίνομαι. -2. Falsificare; παρα-ποιέω=ῶ· κιβδηλεύω. -3. *N. pass.* Trasformarsi; μετα-μορφόομαι=οῦμαι. -4. Disubbidire; πλημμελέω=ῶ.

Contraffatto; *add.* ψευδής, ές· παραποιημένος, η, ον. -2. Brutto, guasto; διεστραμμένος, η, ον· αἰσχρός, ά, όν.

Contraffattore; μιμητής, οῦ (ὁ)· μιμούμενος, η, ον. -2. Falsificatore; παραποιῶν, οῦσα, οῦν.

Contraffattura; *s. f.* e

Contraffazione; *s. f.* μίμησις, σεως (ἡ). -2. Contravvenzione; διάβασις, σεως (ἡ)· παράβασις, σεως (ἡ)· παρανομία, ας (ἡ).

Contrafforte; *s. m.* ἔρεισμα, ατος (τό)· ἀντηρίς, ίδος (ἡ).

Contraffortuna; *s. f.* δυστυχία, ας (ἡ).

Contraffosso; *s. m. T. mil.* ἀντίφραγμα, ατος (τό)· ἀντιτείχισμα, ατος (τό).

Contraffrase; *s. f.* ἀντίφρασις, σεως (ἡ).

Contraggenio; *s. m.* ἀντιπάθεια, ας (ἡ).

Contragguardia; *s. f. T. mil.* V. Contrafforte.

Contraimento; *s. m.* V. Contrazione.

Contraindicare; *v. att.* ἀντι-σημαίνω.

Contraire; *v. intr.* ἐν-αντιόομαι=οῦμαι· δυσχεραίνω.

Contralettera; *s. f.* ἀντίγραμμα, ατος (τό).

Contrallume (A); *modo avv.* ἐν ἀκαίρῳ φωτί.

Contrammaestro; *s. m. T. marin.* πρωρᾶτης, ου

Digitized by Google

(ὁ)· πρωρεύς, έως (ὁ)· πρωρατεύς, έως (ὁ)· ὑποκυβερνῶν τῆς νάως, ῶντος (ὁ).

Contrammandare; *v. att.* ἀντι-παρ-αγγέλλω· ἀντιτίθημι· ἀντ-επι-τάσσω. -2. Rivocare la commissione; ἀπ-αγορεύω.

Contrammandato; *s. m.* ἀντίγραμμα, ατος (τό)· ἀντεπιταχθέν, έντος (τό)· ἀντιπαραγγελία, ας (ἡ).

Contrammarcia; *s. f.* ἐπάνοδος, ου (ἡ)· ἐναντία ὁδός, οῦ (ἡ).

Contrammarea; *s. f. T. marin.* ἀντίῤῥοια, ας (ἡ).

Contrammina; *s. f.* ἀνθυπόῤῥυγμα, ατος (τό). -2. Far contramina; ἀνθ-υπ-ορύττω· ἀντι-μεταλλεύω.

Contramminare; *v. att.* ἀνθ-υπο-ῥύττω· ἀντι-μεταλλεύω. -2. *Rompere i disegni altrui*; ἀντ-επι-βουλεύω.

Contrammiraglio; *s. m.* ἀπὸ τοῦ ναυάρχου τρίτος, ου (ὁ).

Contrammomento; *s. m.* ἀντίρῥοπις, σεως (ἡ)· σήκωμα, ατος (τό)·

Contrammuro; *s. m.* παρατείχισμα, ατος (τό).

Contramore; *s. m.* ἀντέρως, ωτος (τό).

Contraoperazione; *s. f.* ἀντέπραξις, εως (ἡ).

Contrapparare; *v. att.* ἀντι-σκευάζομαι.

Contrapparte; *s. f.* ἀντῳδή, ῆς (ἡ).

Contrappassare; *v. intr. Mettere la pena del contrappasso*; ἀμείβω.

Contrappasso; *s. m.* ἀμοιβή, ῆς (ἡ).

Contrappelo; *s. m.* (τῶν τρίχων) ἀντιστροφή, ῆς (ἡ). -2. A contrappelo; ἀντιστρόφως· *add.* ἀντίστροφος, ον.

Contrappensare; *v. att. e intr.* ἀντ-επι-βουλεύω.

Contrappesamento; *s. m.* } ἰσορρόπια, ας (ἡ).
Contrappesanza; *s. f.* }

Contrappesare; *v. att.* ταλαντάω· ἀντι-ταλαντεύω· ἀντι-σταθμίζω· σταθμάομαι· ζυγοστατέω. -2. Esaminare; ἐξ-ετάζω.

Contrappesato; *add.* σταθμηθείς, εῖσα, έν.

Contrappeso; *s. m.* σήκωμα, ατος (τό)· ἀντισήκωμα, ατος (τό)· ἀντισήκωσις, εως (ἡ). -2. Degli oriuoli; καταζύγωσις, εως (ἡ). -3. Far contrappeso; ἰσορροπέω.

Contrapponimento; *s. m.* ἀντίθεσις, εως (ἡ)· προβολή, ῆς (ἡ).

Contrapporre; *v. att.* ἀντι-τίθημι· προ-βάλλω. -2. *N. pass.* ἀντιβομαι.

Contrapposizione; *s. f.* V. Contrapponimento.

Contrapposto; *s. m.* V. Contrapponimento. -2. Fare un contrapposto; ἀντι-δι-αιρέω.

Contrapposto; *p. pass.* ἀντιτεθειμένος, η, ον· ἀντικείμενος, η, ον· ἀντίθετος, ον.

Contrappunto; *s. m.* μουσικὴ τέχνη, ης (ἡ)· ἐναντιόφωνον, ου (τό).

Contrariamente; *avv.* ἐναντίως· ὑπεναντίως· τοὐναντίον.

Contrariamento; *s. m.* V. Contrarietà.

Contrariante; *p. pres.* φιλόνεικος, ον· ἰριστικός, ή, όν. -2. *Di cose*; ἄκαιρος, ον.

Contrarianza; *s. f.* V. Contrarietà.

Contrariare; *v. att.* ἐν-αντιόομαι· ἀντι-λέγω.

Contrarietà; *s. f.* e

Contrario: *s. m.* ἐναντίωσις, εως (ἡ)· ἐναντίωμα, ατος (τό)· ὑπεναντίωσις, εως (ἡ)· ἀντίστασις, εως (ἡ). -2. Avversità; ἀτυχία, ας (ἡ)· συμφορά, ᾶς (ἡ). -3. Al contrario; ἐναντίως· ἐναντίον.

Contrario; } *add.* V. Contraro.
Contrarioso; }

Contraro; *add.* ἐναντίος, α, ον· ἀντίθετος, ον. -2. Avverso; ἀτυχής, ές. -3. Essere contrario; ἀντι-στατέω. -4. Soffiar contrario; ἀντι-πνέω.

Contrarre e Contraere; *v. att.* συν-άγω· συν-αιρέω. -2. Unire; συμ-πλέω· συν-άπτω. -3. Attrarre; ἐπι-σπάω. -4. Contrarre matrimonio; γαμέομαι. -5. Restringere; σφιγόω· στύφω. -6. Contrarre le vele; τὰ ἱστία ὑπο-στέλλω. -7. Contrarsi; συγ-κύπτω.

Contrarrispondere; *v. att.* ἀντ-απο-κρίνομαι.

Contrarrisposta; *s. f.* ἀνταπόκρισις, σεως (ἡ).

Contrascarpa; *s. f. T. mil.* τοῦ τάφρου κάταντες, εος-ους (τό).

Contrascritta; *s. f.* ἀντίγραμμα, ατος (τό).

Contrascrivere; *v. att.* ἀντι-γράφω.

Contrassegnare; *v. att.* σημειόομαι· διά-σημαίνω.

Contrassegno; *s. m.* σημεῖον, ου (τό). -2. Dare contrassegno; παρ-εγγυάω τὸ σύνθημα.

Contrassigillare; *v. att.* δεύτερον σφράζω.

Contrassigillo; *s. m.* δεντέρα σφραγίς, ίδος (ἡ).

Contrasta; *s. f.* V. Contrasto.

Contrastabile; *add.* ἀμφισβητήσιμος, ον· ἀμφισβήτητος, ον.

Contrastabilmente; *avv.* ἀμφισβητήτως.

Contrastamento; *s. m.* }
Contrastanza; *s. f.* } V. Contrasto.

Contrastare; *v. att.* ἐν-αντιόομαι· ἐρίζω· ἀντι-λέγω· ἀντι-τάττομαι. -2. Combattere; ἀντι-μάχομαι.

Contrastatore; *add.* ἐναντίος, α, ον· ἐριστής, οῦ (ὁ)· ἀντιλέγων, ουσα, ον.

Contrasto; *s. m.* ἔρις, ίδος (ἡ)· μάχη, ης (ἡ). -2. Aver contrasto; δι-αγωνίζομαι. -3. Far contrasto; φιλονεικέω. -4. Stare in contrasto; ἐρίζω.

Contrata; *s. f.* V. Contrada.

Contrattabile; *add.* ὠνητός, ή, όν· ἀγοραστός, ή, όν.

Contrattamente; *avv.* συντόμως.

Contrattamento; *s. m.* V. Contratto.

Contrattare; *v. att.* πραγματεύομαι· διά-πραγματεύομαι· ἐμπορεύω· χρηματίζω· συν-αλλάττω. -2. Palpare; ψηλαφάω· καθ-άπτομαι.

Contrattazione; *s. f.* V. Contratto.

Contrattempo; *s. m.* ἀκαιρία, ας (ἡ)· ἀωρία, ας (ἡ).

Contrattempo; *avv. Fuor di tempo*; ἀκαίρως· παρακαιρόν.

Contratto; *s. m.* συνάλλαγμα, ατος (τό)· συναλλαγή, ῆς (ἡ)· συμβόλαιον, ου (τό)· πραγματεία, ας (ἡ)· συνθήκη, ης (ἡ)· συγγράφη, ης (ἡ). -2. Far contratto; πραγματεύομαι. -3. Violare i patti del contratto; τὰς συνθήκας παρα-βαίνω.

Contratto; *p. pass.* συσταλείς, εῖσα, έν· ἀρθριτικός, ή, όν· παραπληκτικός, ή, όν.

Contrattura; *s. f. Rattrappatura*; σπασμός, οῦ (ὁ)· σύσπασις, εως (ἡ).

Contraurtare; *v. att.* ἀντι-κρούω.

Contravvalere; *v. att. e intr.* V. Contrappesare, Agguagliare.

Contravvallazione; *s. f.* ἀντιτείχισμα, ατος (τό).

Contravvedere; *v. att.* ὑπο-βλέπω.

Contravveleno; *s. m.* ἀντίδοτον, ου (τό)· ἀλεξιφάρμακον, ου (τό)· ἀντιφάρμακον, ου (τό). -2. Che serve di contravveleno; ἀλεξιφάρμακος, ον.

Contravvenimento; *s. m.* V. Contravvenzione.

Contravvenire; *v. intr.* παρα-βαίνω. -2. Disubbidire; παρα-βαίνω· παρ-ακούω· παρα-νομέω.

Digitized by Google

Contravventore; *add.* *Delinquente;* καταπροϊ-μενος, η, ον· παράνομος, ον.
Contravvenzione; *s. f.* κατάβασις, σεως (ἡ)· παράβασις, σεως (ἡ)· παρανομία, ας (ἡ).
Contravversia; *s. f.* V. Controversia.
Contravversità; *s. f.* V. Contrarietà.
Contrazione; *s. f.* *Raggrinzamento;* συστολή, ῆς (ἡ)· συνολκή, ῆς (ἡ)· σύσπασις, σεως (ἡ). -3. *Gramm.* συναίρεσις, σεως (ἡ).
Contremire; Contremiscere; } *v. intr.* V. Tremare.
Contrettare; *v. att.* ψηλαφάω-ῶ· ἐπι-ψηλαφάω-ῶ· παρα-ψάω-ῶ.
Contrettazione; *s. f.* ἐπαφή, ῆς (ἡ)· ἐπάφησις, σεως (ἡ)· προσαφή, ῆς (ἡ)· ψηλάφησις, σεως (ἡ)· ψηλάφημα, ατος (τό).
Contribolare; *v. att.* V. Tribolare.
Contribuente; *p. pres.* V. Contributore.
Contribuire; *v. att.* συν-τελέω-ῶ· συν-εις-φέρω· εἰς-φέρω· ἐρανίζω· συμ-βάλλομαι. -2. Contribuire a vicenda; ἀντ-ερανίζω· ἀντ-εις-φέρω.
Contribulo; *s. m.* συμφυλέτης, ου (ὁ).
Contributore; *add.* ἐρανίζων, ουσα, ον· συντελής, ές· συντελεστής, οῦ (ὁ)· συντελέστρια, ας (ἡ).
Contribuzione; *s. f.* συντέλεια, ας (ἡ)· συντέλεσμα, ατος (τό)· εἰσφορά, ᾶς (ἡ)· συμβολή, ῆς (ἡ)· ἔρανος, ου (ὁ). -2. Che impone contribuzioni; ἀργυρολόγος, ον.
Contrire; *v. att.* V. Contritare. -2. *N. pass.* Aver contrizione; κατ-ηφέω-ῶ· κατ-ηριάω-ῶ.
Contristamento; *s. m.* λυπή, ῆς (ἡ)· ἀηδία, ας (ἡ)· ἄλγος, εος-ους (τό)· δυσθυμία, ας (ἡ).
Contristare; *v. att.* λυπάω-ῶ· ἀνιάω-ῶ. -2. Danneggiare; βλάπτω. -3. *N. pass.* λυπέομαι-οῦμαι· ἀνιάομαι-ῶμαι· χαλεπῶς φέρω.
Contristato; *add.* λυπηρός, ά, όν· ἀνιαρός, ά, όν· δύσθυμος, ον.
Contristatore; *add.* λυπητικός, ή, όν· καταλυπῶν, οῦσα, οῦν.
Contristazione; *s. f.* V. Contristamento.
Contritamente; *avv.* συντετριμμένως.
Contritare; *v. att.* συν-τρίβω.
Contrito; *p. pass.* συντετριμμένος, η, ον· κατηφής, ές.
Contrizione; *s. f.* σύντριψις, εως (ἡ)· μεταμέλεια, ας (ἡ).
Contro; *prep.* κατά· πρός· παρά. -2. A rincontro, di contro, a rimpetto; ἀντί· ἐναντίον. -3. Per contro, *modo avv.*; ἀντικρύ· κατεναντικρύ· ἀλλά· ἀλλάγε. -4. Far contro; ἀντι-ποιέω-ῶ· ἀντι-λέγω. -B. *Opporsi;* ἐν-αντιάομαι-ῶμαι. -5. Stare di contro; ἀνθ-ίστημι.
Contronestà; *s. f.* V. Disonestà.
Contraprova; *s. f.* ἀντίτυπον, ου (τό).
Contrordine; *s. m.* ἀντεπιταχθέν, έντος (τό)· ἀντεπαραγγελία, ας (ἡ)· ἐναντίον παράγγελμα, ατος (τό). -2. Dare un contrordine; ἀντ-επι-τίθεσσω· ἀντι-παρ-αγγέλλω.
Controsenso; *s. m.* ἐναντίον, ου (τό).
Controstomaco; *posto avv.* ἀκουσίως.
Controvare; *v. att.* V. Inventare.
Controvato; *p. pass.* πλαστός, ή, όν.
Controversia; *s. m.* ἀμφισβησία, ας (ἡ)· ἀμφισβήτησις, σεως (ἡ)· ἀμφισβήτημα, ατος (τό). -2. Litigio; ἔρις, ιδος (ἡ). -3. Quistione; ζήτησις, σεως (ἡ).
Controversista; *add.* διαγνώμων, ονος (ὁ)· διαλεκτικός, ή, όν.

Controverso; *add.* ἐναντίος, α, ον. -2. Contrastato; ἀμφισβητήσιμος, ον.
Controvertere; ἀμφισβητέω-ῶ.
Controvertibile; *add.* ἀμφίδοξος, ον· ἀμφισβητήσιμος, ον· ἀσαφής, ές.
Controvolontà; *posto avv.* ἄκοντι.
Contrugiolare; *v. att.* V. Truciolare.
Contubernale; *add.* ὁμωρόφιος, ον· ὁμώροφος, ον· συσκήνος, ον.
Contubernia; Contubernio; } *s. f.* *s. m.* συσκήνιον, ου (τό).
Contumace; *s. m.* V. Contumacia.
Contumace; *add.* ἀπειθής, ές· αὐθάδης, ες.
Contumacemente; *avv.* αὐθαδῶς.
Contumacia; *s. f.* ἀπείθεια, ας (ἡ)· ἀπειταρχία, ας (ἡ)· αὐθάδεια, ας (ἡ).
Contumelia; *s. f.* ὕβρις, εως (ἡ)· ὕβρισμα, ατος (τό)· λοιδόρημα, ατος (τό).
Contumeliosamente; *avv.* ὑβριστικῶς.
Contumelioso; *add.* ὑβριστικός, ή, όν· ὑβριστής, οῦ (ὁ)· ἐπονείδιστος, ον· λοιδορῶν, οῦσα, οῦν.
Conturbagione; Conturbamento; } *s. f.* *s. m.* e
Conturbanza; *s. f.* συντάραξις, εως (ἡ)· σύγχυσις, σεως (ἡ)· ταραχή, ῆς (ἡ)· ἐνόχλησις, σεως (ἡ).
Conturbare; *v. att.* ἐν-οχλέω-ῶ· συν-ταράττω· δια-ταράττω· ἐκ-ταράττω.
Conturbativo; *add.* ταρακτικός, ή, όν· ὀχληρός, ά, όν.
Conturbato; *p. pass.* ταραχθείς, εῖσα, έν.
Conturbatore; *add.* συνταράττων, ουσα, ον· ταρατής, οῦ (ὁ).
Conturbazione; *s. f.* V. Conturbagione.
Contusione; *s. f.* θλάσις, σεως (ἡ)· σύντριμμα, ατος (τό).
Contuso; *add.* τεθλασμένος, η, ον· συντετριμμένος, η, ον.
Contutore; *s. m.* συνεπίτροπος, ου (ὁ).
Contuttochè; *cong.* καίπερ· εἰ καί.
Con tutto ciò; ὅμως· ἀλλ' ὅμως· οὐδέν ἧττον.
Convalescente; *add.* ὑγιαζόμενος, η, ον.
Convalescenza; *s. f.* ὑγιεία, ας (ἡ)· ἀνάληψις, εως (ἡ).
Convalidare; *v. att.* κρατερόω-ῶ· κρατύνω· βεβαιόω-ῶ· κυρόω-ῶ.
Convalidazione; *s. f.* κρατυσμός, οῦ (ὁ)· κύρωσις, σεως (ἡ).
Convalle; *s. f.* ἔγκος, εος-ους (τό)· μεσάγκεια, ας (ἡ)· συνάγκεια, ας (ἡ)· κοιλάς, άδος (ἡ).
Convegna; *s. f.* V. Convenzione.
Convegnentemente; *avv.* V. Convenientemente.
Convegnenza; Convegno; } *s. f.* *s. m.* V. Convenzione.
Convellere; *v. att.* συ-σπάω-ῶ· κατα-σπάω-ῶ· ἀπο-σπάω-ῶ· ἀπο-τίλλω· καθ-αιρέω-ῶ· συ-στρέφω.
Convenente; *s. m.* *Patto;* συνθήκη, ης (ἡ). -2. Fatto; πρᾶγμα, ατος (τό). -3. Cagione; αἰτία, ας (ἡ). -4. Stato, condizione; κατάστασις, σεως (ἡ). -5. Via, modo; τρόπος, ου (ὁ).
Convenentemente; *avv.* V. Convenientemente.
Convenenza; *s. f.* V. Convenzione. -2. Fare convenenza; συμ-φωνέω-ῶ.
Convenivile; *add.* V. Convenevole.
Convenevole; *s. m.* V. Convenienza.
Convenevole; *add.* προσῆκων, ουσα, ον· πρεπώδης, ες. -2. Tenere per conveniente; ἀξιόω-ῶ. -3. Al convenevole; μετρίως· εὐπρεπῶς. -4. Giusto; δίκαιος, α, ον. -5. In modo convenevole; δεόντως.

Digitized by Google

Convenevolemente; *avv.* V. Convenevolmente.
Convenevo enza; Convenevolezza; *s. f.* V. Convenienza.
Convenevolmente; *avv.* προσηκόντως.
Conveniente; *s. m.* πρέπον, οντος (τό)· ἐπιεικία, ας (ἡ).
Conveniente; *add.* V. Convenevole.
Convenientemente; *avv.* προσηκόντως· ἀξιῶς.
Convenienza e Convenienzia; *s. f.* πρέπον, οντος (τό)· ἐπιεικία, ας (ἡ)· ἐπιτηδειότης, ητος (ἡ). -2. Proporzione; ἀναλογία, ας (ἡ). -3. Cirimonia; καθῆκον, οντος (τό)· συνήθεια, ας (ἡ). -4. Accordo; σύμφασις, σεως (ἡ)· ἁρμονή, ῆς (ἡ). -5. Conformità; συνέπεια, ας (ἡ)· ὁμοιότης, ητος (ἡ).
Convenimento; *s. m.* σύνθημα, ατος (τό).
Convenire; *v. intr.* συν-ἔρχομαι· συγ-γίγνομαι. -2. Essere conveniente; πρέπει. -3. Come conviene; κατ' αἶσαν. -4. Esser di bisogno; χρή· δεῖ. -5. Aver proporzione; ἁρ-μόττω. -6. Chiamare in giudizio; δικάζομαι. -7. Essere d'accordo; δι-αλλάττομαι. -8. Essere conforme; ὁμοιόομαι -οῦμαι. -9. Convenire con uno, *essere del suo parere*; ὁμολογέω-ῶ.
Conventare; *v. att. Dar l'insegne del dottorato*; δαφνοδορέομαι-οῦμαι.
Conventazione; *s. f.* στεφάνωσις, σεως (ἡ).
Conventicola; Conventicolo; *s. f.* *s. m.* συνόδιον, ου (τό)· ἑταίρεια, ας (ἡ).
Conventigia; Conventigio; *s. f.* *s. m.* V. Convenzione.
Conventinato; *add.* δαφνοδωρούμενος, η, ον.
Convento; *s. m.* συναγωγή, ῆς (ἡ)· σύνοδος, ου (ἡ). -2. Abitazione di frati; κοινόβιον, ου (τό). -3. Conventazione; στεφάνωσις, σεως (ἡ). -4. Convenzione; σπονδή, ῆς (ἡ).
Convenuto; *p. pass.* συνελθών, οῦσα, όν.
Convenzionale; *add.* συμβατικός, ή, όν· ῥητός, ή, όν.
Convenzionare; *v. intr.* συν-τίθεμαι (τινι, πρός τινα).
Convenzione; *s. f.* συνθήκη, ης (ἡ)· σπονδή, ῆς (ἡ)· σύλλογος, ου (ὁ)· ὁμολογία, ας (ἡ). -2. Adunanza; σύνοδος, ου (ἡ)· σύμβασις, σεως (ἡ).
Convergente; *add.* συμπτωκτός, όν.
Convergenza; *s. f.* σύμπτωσις, σεως (ἡ).
Convergere; *v. intr.* συγ-κύπτω· συμ-πίπτω.
Conversabile; *add.* V. Conversevole.
Conversamente; *avv.* ἀνταρύ· τοὐναντίον.
Conversamento; Conversanza; Conversare; *s. m.* *s. f.* *s. m.* V. Conversazione.
Conversare; *v. intr.* δια-τρίβω· ὁμιλέω-ῶ· μεθ-ομιλέω-ῶ· συγ-γίγνομαι (τινί). -2. Dimorare; οἰκέω -ῶ. -3. Alieno dal conversare; ἀπροσόμιλος, ον. -4. Amico del conversare; φιλόμυθος, ον. -5. Essere amante di conversare; φιλομυθέω-ῶ.
Conversativo; *add.* ὁμιλητικός, ή, όν.
Conversatore; *add.* διατρίβων, ουσα, ον· ὁμιλητής, οῦ (ὁ).
Conversazione; *s. f.* συνουσία, ας (ἡ)· ἔντευξις, εως (ἡ)· συνήθεια, ας (ἡ)· ὁμιλία, ας (ἡ)· διατρίβη, ης (ἡ). -2. Costume; ἔθος, εος-ους (τό). -3. Vita; βίος, ου (ὁ).
Conversazionevole; Conversevole; *add.* ὁμιλητικός, ή, όν·
Conversevolmente; *avv.* ὁμιλητικῶς.
Conversione; *s. f.* συστροφή, ῆς (ἡ)· ἐπιστροφή, ῆς (ἡ)· ἀναστροφή, ῆς (ἡ)· μετάνοια, ας (ἡ). -2. Mutazione; μετάστασις, σεως (ἡ)· μεταβολή, ῆς (ἡ).
Converso; *p. pass.* ἐπιστραφείς, εῖσα, ἐν· συνεστραμμένος, η, ον. -2. Per converso; ἐναντίον.
Convertere; *v. att.* V. Convertire.
Convertibile; *add.* εὔτρεπτος, ον· εὔτροφος, ον· κινητός, ή, όν· διαστρεπτικός, ή, όν.
Convertimento; *s. m.* V. Conversione.
Convertire; *v. att.* μετα-βάλλω· ἐπι-στρέφω· καταστρέφω. -2. Destinare; παρα-τίθημι. -3. Retrocedere; ἀνα-χάζομαι. -4. Trasformare; μεταμορφόω-ῶ. -5. Convertire nella maniera, o lingua volgare; ἰδιωτίζω. -6. Convertire in terra, in massa compatta; ἀπο-γαιόω-ῶ. -7. Convertirsi; μετα-νοέω-ῶ· μετα-μέλει (μοί τι).
Convertito; *add.* συνεστραμμένος, η, ον.
Convertivole; *add.* V. Convertibile.
Converto; *add.* V. Convertito.
Convessità; Convesso; *s. f.* *s. m.* κυρτότης, ητος (ἡ)· συγκλίνεια, ας (ἡ)· κυρτόν, οῦ (τό).
Convesso; *add.* κυρτός, ή, όν.
Conviare; *v. att.* V. Convogliare.
Convicino; *add.* V. Circonvicino.
Convincentemente; *avv.* βεβαίως.
Convincere; *v. att.* ἐλέγχω· δι-ελέγχω· μετ-ελέγχω. πείθω.
Convincimento; *s. m.* V. Convinzione.
Convinto; *p. pass.* πεπεισμένος, η, ον. -2. Essere convinto; πιστεύω· πείθομαι.
Convinzione; *s. f.* ἀπόδειξις, εως (ἡ)· ἔλεγχος, ου (ὁ). -2. Che segue le proprie convinzioni; αὐτογνώμων, ον· αὐτόγνωτος, ον· μονογνώμων, ον. -3. Aver la convinzione; πιστεύω· γιγνώσκω. -4. Mutare convinzione; μετα-πείθομαι. -5. Contro la convinzione; παρὰ τὴν γνώμην.
Convitare; *v. att.* δειπνίζω· εὐ-ωχέομαι-οῦμαι. -2. Invitare; παρα-καλέω-ῶ. -3. Convitar ăn ricambio; ἀντ-εφ-εστιάω-ῶ. -4. Desiderare; ἐπι-θυμέω-ῶ.
Convitato; *add.* σύμβιος, ον· σύνδειπνος, ον.
Convitatore; *add.* δειπνίζων, ουσα, ον· ἑστιάτωρ, ορος (ὁ)· συμποσιαστής, οῦ (ὁ).
Convitigia; *s. f.* V. Cupidigia.
Convito; *s. m.* συμπόσιον, ου (τό)· σύνδειπνον, ου (τό).
Convitto; *s. m.* συμβίωσις, σεως (ἡ)· συνουσία, ας (ἡ)· συσσιτία, ας (ἡ).
Convittore; *add.* συμβιώτης, ου (ὁ)· σύσσιτος, ου (ὁ, ἡ)· ὁμοτράπεζος, ου (ὁ, ἡ)· συντράπεζος, ου (ὁ, ἡ)· σύμβιος, ον.
Conviva; *s. m.* συμπότης, ου (ὁ)· συμπότις, ιδος (ἡ).
Convivale; *add.* συμποσιακός, ή, όν· συμποτικός, ή, όν· δειπνητικός, ή, όν.
Convivare; *v. intr.* V. Convitare.
Convivere; *v. intr.* συμ-βιόω-ῶ.
Conviviale; *add.* V. Convivale.
Convivio; *s. m.* V. Convitto.
Conviziare; *v. intr.* ἀπο-σκώπτω· λοιδορέω-ῶ· λοιδορέομαι-οῦμαι· καθ-υβρίζω.
Conviziatore; *add.* λοιδορῶν, οῦσα, οῦν· λοιδορούμενος, η, ον· λοίδορος, ον
Convizio; *s. m.* λοιδορία, ας (ἡ)· λοιδόρημα, ατος (τό).
Convizioso; *add.* ἐπονείδιστος, ον.
Convocamento; *s. m.* V. Convocazione.
Convocare; *v. att.* συγ-καλέω-ῶ.

Digitized by Google

Convocato; *p. pass.* σύγκλητος, ον.
Convocazione; *s. f.* σύγ-κλησις, σεως (ἡ)· κατάκλησις, σεως (ἡ)· συναγωγή, ῆς (ἡ)· συλλογή, ῆς (ἡ).
Convogliare; *v. att.* παρ-ακολουθέω=ῶ.
Convoglio; *s. m.* ἀκολουθία, ας (ἡ)· πομπή, ῆς (ἡ)· παραπομπή, ῆς (ἡ)· ἀπομπή, ῆς (ἡ).
Convoitoso; *add.* V. Cupido.
Convojare; *v. att.* V. Convogliare.
Convojo; *s. m.* V. Convoglio.
Convolare; *v. intr.* συν-ίπταμαι· συμ-πετάννυμι· συμ-πέτομαι. -2. *Di chi passa ad altre nozze*; δευτερογαμέω=ῶ.
Convolgere; **Convolvere**; } *v. att.* κυλινδέω=ῶ· συν-ελίττω.
Convolvo; **Convolvolo**; } *s. m. T. bot.* κισσάμπελος, ου (ἡ).
Convulsionario; *add.* σπαστικός, ή, όν.
Convulsioncella; *s. f. dim.* σπασμάτιον, ου (τό).
Convulsione; *s. f.* σπάσις, σεως (ἡ)· σπάσμα, ατος (τό)· σπασμός, οῦ (ὁ).
Convulsivo; *add.* σπασματώδης, ες· σπασμώδης, ες.
Convulso; *add. Che ha convulsione*; σπαθείς, εῖσα, έν.
Coonestamento; *s. m.* ἀπολογία, ας (ἡ)· πρόφασις, σεως (ἡ).
Coonestare; *v. att.* ἀπο-λογέομαι=οῦμαι (ὑπέρ τινος)· παρ-αιτέομαι=οῦμαι (τί), -2. Tirare a bene; καλλύνω (τί)· ὑπο-κορίζομαί (τι).
Cooperamento; *s. m.* V. Cooperazione.
Cooperante; *add.* συνεργός, όν· συνεργάτης, ου (ὁ)· συνεργάτις, ιδος (ἡ).
Cooperare; *v. intr.* συν-εργάζομαι· συν-εργέω=ῶ· συμ-πονέω=ῶ.
Cooperatore; *add.* V. Cooperante.
Cooperazione; *s. f.* συνέργεια, ας (ἡ)· συνεργία, ας (ἡ)· συνέργημα, ατος (τό).
Coordinare; *v. att.* συν-τάττω· κοσμέω=ῶ· δια-κοσμέω=ῶ.
Coordinazione; *s. f.* σύνταξις, εως (ἡ)· κόσμος, ου (ὁ).
Coortare; *v. att.* V. Confortare, Eccitare.
Coorte; *s. f.* σπεῖρα, ας (ἡ)· τάξις, εως (ἡ).
Coperchiare; *v. att.* πωμάζω· πωμαύω· πωματίζω· ἐπι-πωμάζω.
Coperchiella; *s. f.* κάλυμμα, ατος (τό). -2. Frode; ἀπάτη, ης (ἡ)· βλαβή, ῆς (ἡ).
Coperchietto; *s. m. dim.* ɵ
Coperchino; *s. m. dim.* πωματήριον, ου (τό)· πωμάτιον, ου (τό).
Coperchio; *s. m.* πῶμα, ατος (τό)· ἐπίθημα, ατος (τό)· ἐπίβλημα, ατος (τό). -2. Il soperchio rompe il coperchio; *μηδὲν ἄγαν*. -3. Senza coperchio; ἀπώμαστος, ον· ἄπωμος, ον.
Coperta; *s. f.* κάλυμμα, ατος (τό)· στέγασμα, ατος (τό)· σκέπασμα, ατος (τό)· σκέπας, ατος (τό)· σκεπαστήριον, ου (τό)· περικαλυφή, ῆς (ἡ)· -2. Pretesto; πρόφασις, σεως (ἡ). -3. Avvolgere in coperte; ἐγ-κορδυλέω=ῶ. -4. Coperta della nave; σανίδωμα, ατος (τό). -5. Da letto; στρῶμα, ατος (τό).
Copertamente; *avv.* λάθρα· κρύφα· κρύβδην.
Copertella; **Copertina**; } *s. f. dim.* καλυμμάτιον, ου (τό).
Coperto; *s. m.* V. Coperta. -2. Luogo coperto; στέγη, ης (ἡ)· στέγος, εος=ους (τό). -3. Tetto; δρόφος, ου (ὁ)· ὀροφή, ῆς (ἡ).
Coperto; *p. pass.* κεκαλυμμένος, η, ον· κρυπτός, ή, όν· σκεπαστός, ή, όν. -2. Oscuro, ambiguo; κρύφιος, α, ον· ἀφανής, ές. -3. Non coperto; ἀκάλυπτος, ον· ἀκαλυφής, ές· ἀσκέπαστος, ον. -4. Alla coperta; λάθρα.
Copertoja; *s. f.* πῶμα, ατος (τό).
Copertojo; *s. m.*
Copertorio; *s. m.*
Copertura; *s. f.*
Coperturo; *s. m.* } V. Coperta.
Copia; *s. f. Dovizia, abbondanza*; εὐπορία, ας (ἡ)· περιουσία, ας (ἡ)· πλῆθος, εος=ους (τό)· ἀφθονία, ας (ἡ). -2. Opportunità; εὐκαιρία, ας (ἡ). -3. Esemplare; ἰσότυπον, ου (τό). -4. Copia, *di scritture*; ἀπογραφή, ῆς (ἡ). -5. Far copia, *copiare*; ἀπο-γράφω. -B'. *Dar comodo*; ἐξουσίαν δίδωμι. -6. La cosa copiata; ἀπόγραφον, ου (τό). -7. Pigliar copia; ἀπο-γράφω. -8. *Nel pl.* Schiere; στρατία, ας (ἡ). -B'. Pedestri; πεζική, ῆς (ἡ). -Γ'. Equestri; ἱππική, ῆς (ἡ). -9. Dare, fare copia di alcuna cosa; ἐξουσίαν δίδωμι.
Copiare; *v. att. Trascrivere*; ἀπο-γράφω. -2. Imitare; ἀφ-ομοιόω=ῶ· ἀπο-πλάττω· ἀπ-εικάζω. -3. Appartenente al copiare; μεταγραφικός, ή, όν.
Copiatore; *add.* ὑπογραφεύς, έως (ὁ)· γραφεύς, έως (ὁ).
Copiglio; *s. m.* V. Compiglio.
Copiosamente; *avv.* ἀφθόνως.
Copiosità; *s. f.* V. Copia.
Copioso; *add.* ἄφθονος, ον· εὔπορος, ον.
Copista; *s. m.* ὑπογραφεύς, έως (ὁ)· γραφεύς, έως (ὁ).
Copola; *s. f.* V. Copula.
Copolare; *v. att.* V. Copulare.
Coppa; *s. f.* κρατήρ, ῆρος (ὁ). -2. Parte del capo; ἰνίον, ου (τό).
Coppella; *s. f.* ἀγγείδιον, ου (τό). -2. *Piccolo vasetto per cementarvi i metalli*; χωνευτήριον, ου (τό)· χῶνος, ου (ὁ).
Coppellare; *v. att.* χωνεύω.
Coppellazione; *s. f.* χώνευσις, σεως (ἡ).
Coppelletta; *s. f. dim.* χώνιον, ου (τό).
Coppetta; *s. f.* σικύα, ας (ἡ).
Coppia; *s. f.* ζεῦγος, εος=ους (τό). -2. Andare a coppia; δύω προ-βαίνομεν.
Coppiere e Coppiero; *s. m.* οἰνοχόος=οῦς, όου=οῦ (ὁ).
Coppo; *s. m.* κέραμος, ου (ὁ)· κέραμον, ου (τό).
Coprimento; *s. m.* πῶμα, ατος (τό).
Coprire; *v. att.* καλύπτω· στεγάζω· σκεπάζω· κατ-ερέφω· ἐρέφω· περι-καλύπτω· ἀπο-κρύπτω. -2. Difendere; ἀμύνω (τινί τι). -3. Coprire di bronzo, di rame; χαλκόω=ῶ. -4. Coprirsi; ἐπ-ηλυγάζομαι· προ-βάλλομαι.
Copritore; *add.* καλύπτων, ουσα, ον.
Copritura; *s. f.* V. Coprimento.
Copula; *s. f.* σύνδεσις, σεως (ἡ)· σύζευξις, εως (ἡ). -2. *Degli animali*; μίξις, εως (ἡ).
Copulare; *v. att.* ἀν-αρμόττω· συν-άπτω· συ-ζεύγνυμι.
Copulativamente; *avv.* συνεμμένως· ἀθροιστικῶς.
Copulativo; *add.* συναπτικός, ή, όν· ἀθροιστικός, ή, όν.
Copulazione; *s. f.* V. Copula.
Corabile; *add.* V. Cordiale.
Corace; **Coracino**; } *s. m.* κόραξ, ακος (ὁ).
Coraggine; *s. f.* V. Buglossa.
Coraggio; *s. m.* θάρσος, εος=ους (τό)· ἀνδρεία, ας (ἡ)· θαρραλεότης, ητος (ἡ)· θυμός, οῦ (ὁ). -2.

Digitized by Google

Cuore; κῆρ, κῆρος (τό). -3. Desiderio; ἐπιθυμία, ας (ἡ). -4. Pigliar coraggio; ἀπο-θαῤῥέω-ῶ. -5. Perdere il coraggio; ἀνα-πίπτω· ἀπο-δειλιάω-ῶ. -6. Aver coraggio; θαῤῥέω-ῶ. -7. Aver poco coraggio; ὀλιγοθυμέω-ῶ. -8. Che ha poco coraggio; ὀλιγόθυμος, ον. -9. Non aver coraggio; ἄθυμός εἰμι· ἀθυμέω-ῶ (πρός τι). -10. Mancanza di coraggio; ἀθυμία, ας (ἡ). -11. Senza coraggio; ἄθυμος, ον· ἀθαρτής, ές· *avv.* ἀθύμως. -12. Con coraggio indomabile, di ferro; χαλκέοθυμος, ον. -13. Fare coraggio; παρ-ορμάω-ῶ.

Coraggiosamente; *avv.* ἀνδρείως· ἀνδρικῶς· θαῤῥαλέως· θαῤῥούντως· εὐθύμως.

Coraggiosità; *s. f.* V. Coraggio.

Coraggioso; *add.* ἀνδρειος, α, ον· θαῤῥαλέος, α, ον· θαῤῥητικός, ή, όν· θαρσύς, εῖα, ύ· εὔθυμος, ον· τολμηρός, ά, όν.

Coragio; *s. m.* χορήγιον, ου (τό)· χορηγεῖον, ου (τό).

Corago; *s. m.* χορηγός, οῦ (ὁ). -2. Essere corago; χορηγέω-ῶ. -3. Essere rivale nella carica di corago; ἀντι-χορηγέω-ῶ.

Corale; *add.* V. Cordiale. -2. Appartenente al coro; χορικός, ή, όν. -3. Canto corale; χορῳδία, ας (ἡ). -4. Libri corali; βίβλοι χορικαί, ῶν (αἱ).

Coralemente; *avv.* V. Cordialmente.

Coralleggiare; Corallizzare; } *v. intr.* κοραλλίζω.

Corallo; *s. m.* κοράλλιον, ου (τό). -2. Corallo che ha forma d'albero; λιθοδένδρον, ου (τό).

Coralmente; *avv.* V. Cordialmente.

Corame; *s. m.* δέρμα, ατος (τό).

Corampopolo; *avv.* περιφανῶς.

Corata, *s. f.* περικάρδια, ας (ἡ).

Coratella; *s. f.* σπλάγχνον, ου (τό).

Coratellina; *s. f. dim.* σπλαγχνίδιον, ου (τό).

Corazza; *s. f.* θώραξ, ακος (ὁ). -2. Vestire la corazza; θωρακίζω. -3. Armato di corazza; θωρηκτής, οῦ (ὁ). -4. Deporre la corazza; ἀπο-θωρακίζω. -5. Senza corazza; ἀθωράκιστος, ον. -6. Con corazza scintillante; αἰολοθώρηξ, ηκος (ὁ, ἡ). -7. Con corazza di bronzo; χαλκοθώραξ, ακος (ὁ, ἡ). -8. Con bianca corazza; λευκοθώραξ, ακος (ὁ, ἡ).

Corazzajo; *s. m.* θωρακοποιός, οῦ (ὁ).

Corazzare; *v. att. Armare di corazza*; θωρακίζω.

Corazziere; *s. m.* θωρηκτής, οῦ (ὁ).

Corazzina; *s. f. dim.* θωράκιον, ου (τό).

Corba; *s. f.* κόφινος, ου (ὁ).

Corbacchino; *s. m. dim.* V. Corbicino.

Corbare; *v. intr.* ἐκ-πομπεύω.

Corbellare; *v. att.* χλευάζω· ἐπι-σκώπτω· ἐπ-ηριάζω.

Corbellatore; *add.* σκώπτης, ου (ὁ)· χλευαστής, οῦ (ὁ).

Corbellatura; *s. f.* χλευασμός, οῦ (ὁ)· χλεύασμα, ατος (τό)· ἐπίσκωψις, εως (ἡ)· ἐπήρεια, ας (ἡ).

Corbelleria; *s. f.* λῆρος, ου (ὁ)· φλυαρία, ας (ἡ)· χλευασία, ας (ἡ).

Corbelletto; Corbellino; } *s. m. dim.* λαρνίδιον, ου (τό)· σπυρίδιον, ου (τό).

Corbello; *s. m.* λαρκός, οῦ (ὁ)· σπυρίς, ίδος (ἡ)· κόφινος, ου (ὁ)· γύργαθος, ου (ὁ)· ἐλένη, ης (ἡ)· κάλαθος, εος=ους (τό).

Corbellone; *s. m. accr.* μέγας λαρκός, οῦ (ὁ).

Corbezza; Corbezzola; } *s. f.* κόμαρον, ου (τὸ).

Corbezzolo; *s. m.* κόμαρος, ου (ἡ).

Corbicino; *s. m. dim.* κοράκιον, ου (τό).

Corbo; *s. m.* V. Corvo.

Corbona; *s. f.* λαρκός, οῦ (ὁ)· κορβανᾶς, οῦ (ὁ).

Corcare; *v. intr.* V. Coricare.

Corda; *s. f. Fune*; σπάρτη, ης (ἡ)· σειρά, ᾶς (ἡ)· σχοῖνος, ου (ὁ). -2. Dell'arco; χορδή, ῆς (ἡ). -3. *Specie di tormento*; κόλασμα, ατος (τό). -4. Dare, toccare la corda; κολάζω. -5. Dar la corda, *usare artifizio*; ἐξ-ετάζω τι ἀκριβῶς. -6. Corde del collo; τένοντες, ων (οἱ). -7. Di uno strumento; χορδή, ῆς (ἡ)· νεῦρον, ου (τό). -8. Mettere in corde un istrumento; νεῦρα ἁ-μείβω, προς-άπτω. -9. Toccare altrui una corda; παρέργως ἐπι-νεύω. -10. Che ha corde; ἔγχορδος, ον. -11. Che ha molte corde; πολύχορδος, ον. -12. Con una corda sola; μονόχορδος, ον. -13. Che ha due corde; δίχορδος, ον. -14. Che ha tre corde; τρίχορδος, ον. -15. Che ha quattro corde; τετράχορδος, ον. -16. Che ha cinque corde; πεντάχορδος, ον. -17. Che ha sei corde; ἑξάχορδος, ον. -18. Che ha sette corde; ἑπτάχορδος, ον. -19. Con dieci cordè; δεκάχορδος, ον. -20. *Corda per ballarvi sopra*; πέταυρον, ου (τό). -21. Ballare sulla corda; πεταυρίζω. -22. Stare in corda; περι-σπάομαι=ῶμαι -23. A corda; *avv.* εὐθεῖα· κατὰ, ἐπὶ, παρὰ στάθμην.

Cordace; Cordacismo; } *s. m. Ballo*; κόρδαξ, ακος (ἡ).

Cordajo e Cordaro; *s. m.* σχοινοπλόκος, ου (ὁ).

Cordame; *s. m.* κάλως, ω (ὁ)· σχοινίον, ου (τό).

Cordato; *add.* φρόνιμος, ον.

Cordeggiare; *v. intr.* πρὸς σταθμὴν ἰθύνομαι. -2. Far cordeggiare; σταθμάω-ῶ· πρὸς σταθμὴν ἰθύνω.

Cordella; *s. f. dim.* σχοινίον, ου (τό).

Cordellina; *s. f.* ταινίδιον, ου (τό).

Cordiaca; *s. f. Specie di malattia*; καρδιακὸν πάθος, εος=ους (τδ).

Cordiaco; *add.* καρδιακός, ή, όν.

Cordiale; *s. m.* ῥωστικόν, οῦ (τό).

Cordiale; *add.* ἐνδότατος, η, ον· φιλικώτατος, η, ον· φιλόφρων, ον· πρόθυμος, ον. -2. Ristorativo; ῥωστικός, ή, όν· ἀναληπτικός, ή, όν. -3. Orazione cordiale; μελέτη, ης (ἡ). -4. Cordiale amico; φίλτατος, η, ον. -5. Nemico; ἀδιάλλακτος, ον· ἀνήκεστος, ον· ἐχθρός, ά, όν· ἔχθιστος, η, ον.

Cordialità; *s. f.* φιλοφροσύνη, ης (ἡ).

Cordialmente; *avv.* φιλοφρόνως.

Cordicella; Cordicina; } *s. f. dim.* σχοινίον, ου (τό)· σπαρτίον, ου (τό).

Cordiglio; *s. m.* ζωστήρ, ῆρος (ἡ). -2. Legatura; δεσμός, οῦ (ὁ).

Cordoglia; *s. f.* V. Cordoglio.

Cordogliare; *v. att.* ἐλεέω-ῶ -2. Rammaricarsi; μέμφομαι.

Cordoglienza; *s. f.* e

Cordoglio; *s. m.* πένθος, εος=ους (τό)· λύπη, ης (ἡ)· κατάμεμψις, εως (ἡ). -2. Far cordoglio; μέμφομαι.

Cordogliosamente; *avv.* περιαλγῶς.

Cordoglioso; *add.* πενθικός, ή, όν.

Cordoncello; Cordoncino; } *s. m. dim.* σχοινίον, ου (τό)· ταινίδιον, ου (τό).

Cordone; *s. m.* σχοῖνος, ου (ὁ)· ταινία, ας (ἡ). -2. *Dei muri*; στεφάνη, ης (ἡ),

Cordovaniere; *s. m.* V. Calzolajo.

Cordovano; *s. m.* σκύτος, εος=ους (τό).

Digitized by Google

Coreggia; *s. f.* ἱμάς, άντος (ὁ)· λῶρον, ου (τό). -2. *Vento che si manda fuori per la parte di sotto*; πέρδηξις, σεως (ἡ)· πορδή, ῆς (ἡ). -3. Tirar coreggie; περδομαι. -4. Frusta; ἱμάσθλη, ης (ἡ).
Coreggiajo; *s. m.* ἱμαντελατεύς, έως (ὁ).
Coreggiale; *s. m.* V. Coreggia.
Coreggiato; *s. m.* ῥάβδος, ου (ὁ).
Coreggina; Coreggiola; *s. f. dim.* ἱμαντίδιον, ου (τό).
Coreggione; *s. m.* μέγας ἱμάς, άντος (ὁ).
Coreggiuola; *s. f.* ἱμαντίδιον, ου (τό). -2. *Specie d'erba*; πολύγονον ἄρρεν, ενος (τό).
Coreggiuolo; *s. m.* ταινίδιον, ου (τό). -2. Crogiuolo; χωνίον, ου (τό).
Corego; *s. m.* χορηγός, οῦ (ὁ).
Corepiscopo; *s. m.* χορεπίσκοπος, ου (ὁ).
Coretto; *s. m. dim.* V. Cuoretto.
Corgersi; *v. intr.* V. Accorgersi.
Corgniale; *s. m.* V. Corniola.
Coriambico; *add.* χοριαμβικός, ή, όν.
Coriambo; *s. m.* χορίαμβος, ου (ὁ).
Coriandolo; Coriandro; *s. m.* κορίαννον, ου (τό).
Coribante; *s. m.* κορύβας, αντος (ὁ).
Coribantesco; *add.* κορυβαντικός, ή, όν.
Coricamento; *s. m.* κατάκλισις, σεως (ἡ).
Coricare; *v. att.* κατα-κλίνω. -2. *N. pass.* Chinarsi, inginocchiarsi; μεσυτὸν κατα-κλίνω· κατα-κλίνομαι· κατα-κεῖμαι. -3. Tramontare; κατα-δύω.
Corico; *s. m.* χορικός, οῦ (ὁ).
Corico; *add.* χορικός, ή, όν.
Corifeo; *s. m.* χορηγός, οῦ (ὁ).
Corilo; *s. m.* λεπτοκάρυον, ου (τό).
Corimagistro; *s. m.* χορηγός, οῦ (ὁ).
Corimbifero; *s. m.* κορυμβοφόρος, ου (ὁ).
Corimbo; *s. m.* κόρυμβος, ου (ὁ)· *pl.* κόρυμβα, ων (τά).
Corina; *s. f.* *Vento*; χῶρος, ου (ὁ).
Corio; *s. m.* χωρεῖον, ου (τό).
Corista; *s. c.* χορεδιδάσκαλος, ου (ὁ)· ὀρχηστής, οῦ (ὁ)· ὀρχηστρίς, ίδος, (ἡ).
Corizza; *s. f.* κόρυζα, ης (ἡ).
Corlaja; *s. f.* περικάρδια, ας (ἡ)· ὑποχόνδρια, ας (ἡ).
Corna; *s. f.* κράνειον, ου (τό).
Cornacchia; *s. f.* κορώνη, ης (ἡ). -2. Chi cicala assai; φλύαρος, ου (ὁ, ἡ).
Cornacchiaja; *s. f.* ἀδολεσχία, ας (ἡ).
Cornacchiamento; *s. m.* φλυαρία, ας (ἡ).
Cornacchiare; *v. att. e intr.* κρώζω· κέκραγα (*perf. da* κράζω *disus.*).
Cornacchino; *s. m.* κορωνιδεύς, έως (ἡ).
Cornacchione; *s. m.* φλύαρος, ου (ὁ, ἡ).
Cornacchiotto; Cornacchiuzza; *s. m. f. dim.* V. Cornacchino.
Cornadore; *add.* V. Cornatore.
Cornamento; *s. m.* βόμβος, ου (ὁ).
Cornamusa; *s. f.* αὐλός, οῦ (ὁ)· δόναξ, ακος (ὁ)· ἀσκός, οῦ (ὁ).
Cornamusare; *v. att.* αὐλέω.
Cornamusetta; *s. f. dim.* αὐλίσκος, ου (ὁ).
Cornare; *v. intr.* σαλπίζω. -2. Gli orecchi; τὰ ὦτα ἠχέουσι.
Cornata; *s. f.* κεράτων πληγή, ῆς (ἡ). -2. Dare una cornata; κερατίζω.
Cornatore; *add.* κερατεύλης, ου (ὁ)· σαλπιγκτής, οῦ (ὁ)· σαλπιστής, οῦ (ὁ).

Cornea; *s. f.* κερατῶδες δέρμα, ατος (τό).
Corneggiare; *v. att.* κορύπτω· κορύττω· κερατίζω.
Corneo; *add.* κεράτινος, η, ον· κερατώδης, ες.
Cornetta; *s. f.* σάλπιγξ, γγος (ἡ)· κεράτιον, ου (τό).
Cornettatore; *add.* σαλπιγκτής, οῦ (ὁ)· σαλπιστής, οῦ (ὁ)· κερατεύλης, ου (ὁ).
Cornettino; *s. m.* κεράτιον, ου (τό).
Cornetto; *s. m. dim.* κεράτιον, ου (τό).
Cornia; *s. f.* V. Corniola.
Corniale; *s. m.* V. Corniolo.
Conicciuolo; *s. m. dim.* V. Cornicello.
Cornice; *s. f.* *Uccello*; κορώνη, ης (ἡ). -2. *Ornamento*; κορωνίς, ίδος (ἡ).
Cornicella; Cornicello; Cornicina; Cornicino; *s. f. m. dim.* κεράτιον, ου (τό).
Cornicione; *s. m.* κορωνίς, ίδος (ἡ).
Cornicolare; Cornicolato; Corniculato; *add.* κερατώδης, ες.
Cornifero; Cornigero; Cornigerone; *add.* κερατοφόρος, ον.
Cornio; *s. m.* V. Corniolo.
Corniola; *s. f.* κράνειον, ου (τό).
Corniolo; *s. m.* κρανέα, ας (ἡ).
Corniuola; *s. f.* V. Corniola.
Corniuolo; *s. m.* V. Corniolo.
Corno; *s. m.* κέρας, ατος (τό). -2. Alzar le corna; V. Insuperbire. -3. Con alte corna; αἰπύκερως, ων. -4. Che ha corna nere; μελάγκερως, ων. -5. Che ha corna bianche; ἀργύκερως, ων· λευκοκέρατες, ων (οἱ, αἱ). -6. Con un sol corno; μονόκερος, ον· μονόκερως, ων. -7. Che ha molte corna; πολύκερως, ωτος (ὁ, ἡ). -8. Con grandi corna; μεγαλόκερως, ων. -9. Con piccole corna; ὀλιγόκερως, ων. -10. Senza, privo di corna; ἀκέρατος, ον· ἄκερως, ων. -11. Combattere con le corna; συγ-κερατίζομαι. -12. Recarsi uno sulle corna, *odiarlo*; στυγέω. -13. *Strumento da fiato*; σάλπιγξ, γγος (ὁ). -14. Suonare il corno; σαλπίζω.
Cornucopia; *s. f.* κέρας Ἀμαλθείας, ατος (τό).
Cornuta; *s. f.* V. Cerasta.
Cornuto; *add.* κερατώδης, ες· κεραός, ά, όν· κερόεις, εσσα, εν.
Coro; *s. m.* χορός, οῦ (ὁ). -2. Moltitudine, adunanza; πλῆθος, εος-ους (τό). -3. *Vento*; χῶρος, ου (ὁ)· ἀργέστης, ου (ὁ). -4. Guidare il coro; χορηγέω. -5. Che guida il coro; ἀρχέχορος, ον· χορηγός, οῦ (ὁ). -6. Che sta in mezzo al coro; μεσόχορος, ον. -7. Cantar nel coro; χορῳδέω. -8. Danzare in coro; χορεύομαι. -9. Fare con altri la spesa di allestire un coro; συγ-χορηγέω. -10. Che fa con altri la spesa di . . .; συγχορηγός, όν.
Corodia; *s. f.* χορῳδία, ας (ἡ).
Corografia; *s. f.* χωρογραφία, ας (ἡ).
Corografico; *add.* χωρογραφικός, ή, όν.
Corografo; *s. m.* χωρογράφος, ου (ὁ).
Coroide; *s. f.* χοροειδής χίτων, ονος (ὁ)·
Corolla; *s. f.* στεφάνη, ης (ἡ).
Corollario; *s. m.* πόρισμα, ατος (τό)· ἐπιφορά, ᾶς (ἡ)· προσκατάβλημα, ατος (τό)· πρόσθεσις, σεως (ἡ).
Corona; *s. f.* στέφανος, ου (ὁ)· στέμμα, ατος (τό).

Digitized by Google

-2. Circonferenza; κύκλος, ου (ὁ). -3. Gloria: δόξα, ης (ἡ). -4. La chierica degli Ecclesiastici; κούρα, ας (ἡ). -5. Degli edifizi; στεφανίς, ίδος (ἡ)· κορωνίς, ίδος (ἡ). -6. Privare della corona; ἀπο-στεφανόω-ῶ. -7. Ricco di corone; πολύστεπτος, ον· πολυστέφανος, ον· πολυστερής, ές. -8. Che si ricorda della corona; μνησιστέφανος, ον. -9. Senza corona; ἀστέφανος, ον· ἀστεφάνωτος, ον. -10. Far corona; στέφω. -11. Amante di corone; φιλο-στέφανος, ον. -12. Essere amante di corone; φιλοστεφανέω-ῶ.

Coronajo; *s. m.* στεφανοπλόκος, ου (ὁ).

Coronale; *add.* στεφανικός, ή, όν· στεφανωματικός, ή, όν.

Coronamento; *s. m.* στεφάνωσις, σεως (ἡ).

Coronare; *v. att.* στεφανόω-ῶ. -2. Circondare; περι-βάλλω. -3. Adornare; ἐπι-κοσμέω-ῶ.

Coronario; *add.* στεφανωματικός, ή, όν.

Coronato; *p. pass.* στεφανωθείς, εῖσα, έν· στεφανοῦχος, ον. -2. Non coronato; ἄστεπτος, ον. -3. Circondato; περιβληθείς, εῖσα, έν.

Coronazione; *s. f.* στεφάνωμα, ατος (τό)· στεφάνωσις, σεως (ἡ).

Coroncina; *s. f. dim.* στεφάνιον, ου (τό).

Coroncione; *s. m. accr.* V. Ghirlanda.

Coronella; Coronetta; } *s. f. dim.* στεφάνιον, ου (τό).

Coronide; *s. f.* κορωνίς, ίδος (ἡ).

Corpacciata; *s. f.* γαστριμαργία, ας (ἡ)· ἀδηφαγία, ας (ἡ). -2. Fare una corpacciata; γαστρίζω.

Corpaccio; *s. m. pegg.* πελώριον σῶμα, ατος (τό).

Corpacciuto; Corpacciutone; } *add.* μεγαλόσωμος, ον· εὔσαρκος, ον· πολύσαρκος, ον.

Corpettino; *s. m. dim.* θωράκιον, ου (τό)· προστερνίδιον, ου (τό).

Corpetto; *s. m.* θώραξ, ακος (ὁ).

Corpicciolo; Corpicciuolo; Corpicello; Corpicino; } *s. m. dim.* σωμάτιον, ου (τό).

Corpo; *s. m.* σῶμα, ατος (τό). -2. Ventre; γαστήρ, έρος (ὁ). -3. Cadavero; πτῶμα, ατος (τό). -4. Corpo di città, di repubblica, congregazione d'uomini *e simili*; σύστημα, ατος (τό). -5. Di grandissimo corpo; μεγιστόσωμος, ον. -6. Di corpo grosso; πολυσώματος, ον. -7. Che ha piccolo corpo; ὀλιγοσώματος, ον. -8. Senza corpo; ἀσώματος, ον· ἄσωμος, ον· ἄνυλος, ον. -9. Che non stima il corpo; μισοσώματος, ον. -10. A corpo basso; τετράποδος, ον. -11. A crepa corpo; ἀμέτρως· κραιπάλη. -12. Che ha corpo bianco; λευκοσώματος, ον. -13. Aver cura del corpo, nutrire il corpo; σαρκοτροφέω-ῶ. -14. Che ha cura del corpo, nutre il corpo; σαρκοτρόφος, ον. -15. Simile a corpo disseccato; σκιετώδης, ες. -16. Andar del corpo, Aver il benefizio del corpo; χίζω. -17. Corpo a corpo; συγχρῶτα. -18. Combattere corpo a corpo; μονομαχέω-ῶ. -19. Ridurre, recare a, dare corpo; σωματοποιέω-ῶ. -20. A male in corpo; ἄκοντι. -21. Corpo di Cristo; Εὐχαριστία, ας (ἡ). -22. Corpo di guardia, φρουρά, ᾶς (ἡ).

Corpolento; *add.* V. Corpulento.

Corpone; *s. m. accr.* πελώριον σῶμα, ατος (τό).

Corpone; *avv.* V. Carpone.

Corpòrale; *add.* σωματικός, ή, όν. -2. Nemico capitale, o mortale; ἀνήκεστος, ον. -3. Personale; προσωπικός, ή, όν. -4. Battaglia corporale; μονομαχία, ας (ἡ).

Corporalemente; *avv.* V. Corporalmente.

Corporalità; *s. f.* σωματικόν, οῦ (τό).

Corporalmente; *avv.* σωματικῶς. -2. Effettivamente; ἔργῳ.

Corporatura; *s. f.* ἕξις, εως (ἡ). -2. Ventre inferiore; γαστήρ, έρος (ὁ).

Corporazione; *s. f.* κοινωνία, ας (ἡ).

Corporeato; *add.* V. Corporeo.

Corporeità; *s. f.* V. Corporalità.

Corporeo; *add.* σωματικός, ή, όν.

Corporone; *avv.* V. Bocconi.

Corpulento; *add.* εὔσαρκος, ον· μεγαλόσωμος, ον.

Corpulenza; *s. f.* εὐσαρκία, ας (ἡ).

Corpuscoletto; *s. m. dim.* μικρὸν σωμάτιον, ου

Corpuscolo; Corpusculo; } *s. m.* σωμάτιον, ου (τό).

Corpusdomini; *s. m.* Εὐχαριστία, ας (ἡ).

Corputo; *add.* εὔσαρκος, ον. -2. Denso; παχύς, εῖα, ύ.

Corpuzzo; *s. m. dim.* σωμάτιον, ου (τό).

Corre; *v. att.* V. Cogliere.

Corredamento; *s. m.* V. Corredo.

Corredare; *v. att.* κατα-σκευάζω· δια-σκευάζω.

Corredato; *p. pass.* κατεσκευασμένος, η, ον.

Corredo; *s. m.* σκεῦος, εος-ους (τό). -2. *Denaro della sposa*; παράφερνα, ων (τά). -3. Convito; συμπόσιον, ου (τό)· συνδεῖπνον, ου (τό).

Correggere; *v. att.* εὐθύνω. -2. Purgare dagli errori; κατ-ορθόω-ῶ. -3. Governare; κυβερνάω-ῶ. -4. Ammonire; σωφρονίζω. -5. *N. pass.* Ravvedersi; χρηστὸς αὐθις γίγνομαι.

Correggevole; *add.* V. Corrigibile.

Correggimento; *s. m.* ἐπιτίμημα, ατος (τό). -2. Governo, guida; ἀγωγή, ῆς (ἡ).

Correggitore; *add.* ἐπανορθώτης, ου (ὁ). -2. Principe; δυνάστης, ου (ὁ).

Correggitura; *s. f.* V. Correggimento.

Correggiuola; *s. f.* V. Coreggiuola.

Correggiuolo; *s. m.* V. Coreggiuolo.

Corregnare; *v. intr.* συμ-βασιλεύω.

Correlativo; *add.* ἀναφορικός, ή, όν· ἀντίστροφος, ον· ἀμοιβαῖος, α, ον.

Correlazione; *s. f.* ἀναφορά, ᾶς (ἡ)· ἀμοιβή, ῆς (ἡ)· ἀναλλαγή, ῆς (ἡ).

Corrente; *s. f.* ὕδωρ πόρρεον, ὕδατος (τό). ῥοῦς, ῥοῦ (ὁ). -2. Opinione comune; συνήθες, εος-ους (τό). -3. Cavallo corritore; ἵππος δρομικός, ου (ὁ). -4. *Travicelli lunghi e sottili negli edifizi*; δοκός, οῦ (ὁ). -5. Andare colla corrente; τὰ τῶν ἄλλων φρονέω-ῶ. -6. Che ha profonda corrente; βαθύρροος-ους, οον-ουν. -7. Contro la corrente; ἀνὰ τὸν ῥοῦν. -8. A seconda della corrente; κατὰ τὸν ῥοῦν.

Corrente; *add.* τρέχων, ουσα, ον. 2. Veloce; ταχύς, εῖα, ύ. -3. Sciolto, spedito; εὔζωνος, ον. -4. Comune, vulgato; κοινός, ή, όν. -5. Disposto, pronto; ἕτοιμος, ον. -6. Giorno, mese, anno, *ecc.* corrente; ἱστάμενος, η, ον. -7. Strada corrente; ἁμαξιτός, οῦ (ἡ). -8. A penna corrente (*currenti calamo*); καλάμῳ ὀξυγράφῳ. -9. L'anno corrente; τὸ νῦν ἔτος.

Corrente; Correntemente; } *avv.* εὐπετῶς· ἀθρόως· ἐλαφρῶς.

Digitized by Google

Correntia; *s. f.* ῥοῦς, ῥοῦ (ὁ).
Correntino; *s. m. dim.* δοκίς, ίδος (ἡ).
Correntone; *s. m. accr.* μέγας δοκός, οῦ (ὁ).
Correo; *add.* συναίτιος, ον.
Correre; *v. intr.* τρέχω· θέω-ῶ χωρέω-ῶ δρόμῳ. -2. Operare inconsideratamente; εἰκῇ πράττω. -3. Seguire, accadere; συμ-πίπτω. -4. *Presentarsi subitamente*; ἀπ-αντάω-ῶ. -5. Correre le strade, le città, *ecc.*, *camminarvi molta gente*; διὰ τῶν ὁδῶν πολλοὶ ἄνθρωποι πορεύονται. -6. Dare il guasto, saccheggiare; ἐκ-πορθέω-ῶ. -7. *Il trapassar del tempo*; δι-έρχομαι. -8. *Parlandosi di interessi*: τόκος χώρει. -9. *Lo stendersi dei monti*; τείνω. -10. Correre addosso, *assalire*; ἐπι-τίθημι. -11. Alle grida; τῇ ἀκουῇ ἵπομαι. -12. Dietro a chi fugge; φεύγοντα δι-ώκω. -13. Nell'animo, nella mente; ἦλθον ἐπὶ νοῦν. -14. Voce, fama; δια-θρυλλέομαι-οῦμαι. -15. Correr fortuna (in mare); ἐν τῇ θαλάττῃ κινδυνεύω. -16. Correre a gara; δια-θέω-ῶ. -17. In aiuto; βοηθέω-ῶ. -18. Correre il mare; πλέω-ῶ. -19. Il pallio; ἐπὶ τὸ βραβεῖον τρέχω. -20. La medesima fortuna; τῇ αὐτῇ τύχῃ χράομαι-ῶμαι. -21. Lance, aste *e simili*; ἐν παιδιᾷ δορύττω. -22. La posta; ἐν τῇ ὁδοιπορίᾳ ἵππους ἀλλάττω. -23. Pericolo, rischio; κινδυνεύω· ἐμ-βαίνω εἰς τὸν κίνδυνον. -24. Le lacrime corrono per le guancie; τὰ δάκρυα λείβεται κατὰ τῶν παρειῶν. -25. Un cavallo, *farlo correre*; ἱππηλατέω-ῶ. -26. Correre di tutto corso; ἀΐσσω. -27. Correre dietro; μετα-τρέχω· μετα-θέω-ῶ. -28. Correre incontro; ἀντι-τρέχω· ἀντι-θέω-ῶ· ἀντι-δρομέω-ῶ. -29. Che corre indietro; ἀπόδρομος, ον. -30. Correre indietro; ἀπο-τρέχω. -31. Correr via; ἀπο-θέω-ῶ· ἀπο-τρέχω. -32. Correre a vicenda; ἀντ-εφ-οδιάζω.
Corrère; *s. m.* V. Corriere.
Correria; *s. f.* καταδρομή, ῆς (ἡ)· ἐκδρομή, ῆς (ἡ). -2. Fare una correria; κατα-τρέχω.
Corrèro; *s. m.* V. Corriere.
Correspettività; *s. f.* V. Correlazione.
Correspettivo; *add.* V. Correlativo.
Correspondente; *add.* V. Corrispondente.
Correttamente; *avv.* ὀρθῶς.
Correttivo; *add.* διορθωτικός, ή, όν.
Corretto; *p. pass.* διορθωτός, ή, όν· διορθωθείς, εῖσα, έν.
Correttore; *add.* διορθωτής, οῦ (ὁ)· ἐπανορθώτης, ου (ὁ).
Correttura; **Correzione**; } *s. f.* διόρθωσις, σεως (ἡ)· ἐπανόρθωσις, σεως (ἡ).
Corribo; *add.* V. Corrivo.
Corridere; *v. intr.* συγ-γελάω-ῶ.
Corridojo; *s. m.* e
Corridore; *s. m.* προβολή, ῆς (ἡ)· πρόθυρον, ου (τό)· θυρωρεῖον, ου (τό)· παστάς, άδος (ἡ).
Corridore; *add.* τρέχων, ουσα, ον· δρομεύς, έως (ὁ). -2. Chi fa correrie; ἐκδραμητής, οῦ (ὁ)· παρεκβαίνων, οντος (ὁ).
Corriere e Corriero; *s. m.* γραμματοφόρος, ον· δρομοκήρυξ, κος (ὁ)· δρομεύς, έως (ὁ). -2. Messaggero; ἄγγελος, ου (ὁ). -3. Messaggero alato, *Angelo*; Ἄγγελος, ου (ὁ).
Corrigibile; *add.* V. Emendabile.
Corrimento; *s. m.* δρομός, οῦ (ὁ).
Corrire; *v. intr.* V. Correre.

Corrispondente; *s. m. Proprio dei mercatanti*; ἐμπόροι μετ' ἀλλήλων ἀντιγράφοντες, ων (οἱ)· ἀλληλογράφος, ου (ὁ).
Corrispondente; *add.* ἁρμόδιος, α, ον· ἄξιος, α, ον.
Corrispondentemente; *avv.* ἁρμοδίως· ἀξίως.
Corrispondenza; *s. f.* ἐφαρμογή, ῆς (ἡ)· ἀντιστρόφη, ης (ἡ). -2. Commercio di lettere; ἀλληλογραφία, ας (ἡ)· γράμματα, ων (τά). -3. Avere corrispondenza; ἐπιστολὰς δίδωμι καὶ ἀντ-απο-λαμβάνω (παρά τινος)· γράφω καὶ ἀντι-γράφω.
Corrispondere; *v. intr.* ἁρμόζομαι· ἁρμόττω. -2. Contraccambiare; ἀντι-δίδωμι.
Corritoio; *s. m.* V. Corridojo.
Corritore; *add.* V. Corridore.
Corrivo; *add.* εὐπειθής, ές· εὐπειστός, ή, όν.
Corroborante; *p. pres.* ῥωστικός, ή, όν· κρατύνων, ουσα, ον· κρατυντικός, ή, όν.
Corroborare; *v. att.* κρατύνω· ῥωννύω· ῥώννυμι.
Corroborativo; **Corroboratore**; } *add.* V. Corroborante.
Corroborazione; *s. f.* κρατυσμός, οῦ (ὁ)· βεβαίωσις, σεως (ἡ).
Corrodere; *v. att.* ἀνα-βιβρώσκω· δια-βιβρώσκω· κατα-βιβρώσκω. -2. Che corrode; διαβόρος, ον·
Corrodimento; *s. m.* V. Corrosione.
Corrompere; *v. att.* λυμαίνομαι· φθείρω· δια-φθείρω. -2. Violare; μοιχεύω. -3. Indurre con doni; ὑπο-τιμάω-ῶ. -4. Atto a corrompere; διαφθαρτικός, ή, όν.
Corrompevole; *add.* φθόριμος, ον· βιαστός, ή, όν.
Corrompimento; *s. m.* V. Corruzione.
Corrompitore; *add.* φθόριμος, ον· βιαστής, οῦ (ὁ)· φθορικός, ή, όν· φθόριος, ον· διαφθορεύς, έως (ὁ)· φθορεύς, έως (ὁ).
Corrosione; *s. f.* διάβρωσις, σεως (ἡ)· ἀνάβρωσις, σεως (ἡ).
Corrosivo; *add.* βρωτικός, ή, όν.
Corroso; *p. pass.* καταβρωθείς, εῖσα, έν· διάβορος, ον.
Corrottamente; *avv.* διεφθαρμένως.
Corrottibile; *add.* V. Corruttibile.
Corrottivo; *add.* V. Corruttivo.
Corrotto; *s. m.* πέλθος, εος-ους (τό)· θρῆνος, ου (ὁ). -2. Far corrotto; πέλθος ἄγω· πενθέω-ῶ.
Corrotto; *p. pass.* διεφθαρμένος, η, ον· φθορώδης, ες· φθαρτός, ή, όν. -2. Non corrotto; ἀπαράφθορος, ον· ἄφθορος, ον.
Corrottore; *add.* V. Corrompitore.
Corrozione; *s. f.* V. Corruzione.
Corrucciamento; *s. f.* V. Corruccio.
Corrucciare; *v. att.* ἄχθομαι· ὀργίζω· χαλεπαίνω. -2. Corrucciarsi; δυσχεραίνω· ὀργίζομαι. -3. A vicenda; ἀντι-δυσχεραίνω. -4. Sdegnarsi; μηνίω.
Corruccio; *s. m.* ὀργή, ῆς (ἡ)· θυμός, οῦ (ὁ).
Corrucciosamente; *avv.* ὀργίλως· ὀργῇ.
Corruccioso; *add.* ὀργιλος, η, ον· θυμικός, ή, όν.
Corrugare; *v. att.* ἀνα-σπάω-ῶ· ῥυτιδόω-ῶ.
Corrugazione; *s. f.* ἀνάσπασις, σεως (ἡ).
Corrumpere; *v. att.* V. Corrompere.
Corruscare; *v. intr.* ἀστράπτω· λάμπω· λαμπετάω-ῶ.
Corruscazione; *s. f.* ἀστραπή, ῆς (ἡ)· λαμπρότης, ητος (ἡ)· λαμπεδών, ῶνος (ὁ).
Corrusco; *add.* ἀστράπων, ουσα, ον· λαμπρός, ά, όν· λαμπρανγής, ές.
Corruttela; *s. f.* V. Corruzione.

Digitized by Google

Corruttevole; Corruttibile; *add.* φθαρτός, ή, όν· φθορίμαῖος, α, ον· φθόριμος, η, ον.
Corruttibilità; *s. f.* φθορά, ᾶς (ἡ)· φθαρτόν, οῦ (τό).
Corruttivo; *add.* φθαρτικός, ή, όν· φθορικός, ή, όν.
Corruttore; *add.* V. Corrompitore.
Corrutura; *s. f.* e
Corruzione; *s. f.* φθέρος, ου (ὁ)· φθορά, ᾶς (ἡ). -2. Violazione; ὕβρισμα, ατος (τό). -3. Seduzione; ἐπαγωγή, ῆς (ἡ).
Corsa; *s. f.* δρόμος, ου (ὁ). -2. A corsa; δρομάδην. -3. Di breve corsa; βραχύδρομος, ον.
Corsale; *s. m.* πειρατής, οῦ (ὁ).
Corsaletto; *s. m.* θώραξ, ακος (ὁ).
Corsare; *s. m.* V. Corsale.
Corsaresco; *add.* πειρατικός, ή, όν.
Corsaro; *s. m.* V. Corsale.
Corseggiare; *v. intr.* πειρατεύω.
Corseggiatore; *s. m.* V. Corsale.
Corsesca; *s. f.* δοράτιον, ου (τό).
Corsia; *s. f.* ὕδατος διέξοδος, ου (ἡ). -2. *Nelle navi;* καταστρώματα, ων (τά).
Corsiere e Corsiero; *s. m.* ἵππος γενναῖος, ου (ὁ).
Corsio; *add.* V. Corrente.
Corsivamente; *avv.* δρομάδην.
Corsivo; *add.* δρομικός, ή, όν.
Corso; *s. m.* δρόμος, ου (ὁ)· φορά, ᾶς (ἡ). -2. *Dei fiumi;* ῥοος-ῥοῦς, ῥόου-ῥοῦ (ὁ). -3. *Delle navi;* πλόος-πλοῦς, πλόου-πλοῦ (ὁ). -4. Ordine; εὐταξία, ας (ἡ). -5. Concorso; συνδρομή, ῆς (ἡ). -6. *Ove si corre il pallio;* ἱππόδρομος, ου (ἡ). -7. Della vita; βίος, ου (ὁ). -8. Il corseggiare; πειρατία, ας (ἡ). -9. Andare in corsa, *corseggiare;* πειρατείαν πράττω. -10. Di corso; δρομάδην. -11. Far corso, il corso; ῥέω κῶ. -B'. Fare il corso degli studi; ἐγκυκλοπαιδείαν συν-τελέω-ῶ. -12. Corso di studi; ἐγκύκλια, ων (τά). -13. Fare il suo corso, *progredire sino alla fine;* δι-ακ-πορεύομαι. -14. Nel corso dell'anno; ἐν τῇ τοῦ ἔτους περιόδῳ. -15. Il corso della cosa, degli eventi; τῶν γεγομένων δρόμος, ου (ὁ).
Corso; *add.* διαμετρούμενος, η, ον·
Corsojo; *add.* ὀλισθηρός, ά, όν. -2. Nodo corsojo; βρόχος, ου (ὁ)· ἀγκύλη, ης (ἡ)· παγίς, ίδος (ἡ).
Cortamente; *avv.* βραχέως.
Corte; *s. f.* βασίλεια, ων (τά)· αὐλή, ῆς (ἡ). -2. Uomo di corte, *buffone;* βωμολόχος, ου (ὁ). -B'. *Cortigiano,* che appartiene alla corte; αὐλικός, οῦ (ὁ). -3. *Ove si tiene ragione;* ἀρχεῖον, ου (τό). -4. Andare alla corte, ai magistrati; κατ-ηγορέω-ῶ. -5. Fare, tener corte; ἑστιάω-ῶ· εὐ-ωχέομαι-οῦμαι· πανδαισίαν παρ-έχω. -6. Fare la corte; θεραπεύω. -7. *Spazio scoperto nel mezzo della casa;* ὔπαιθρον, ου (τό)· αὐλή, ῆς (ἡ). -8. *Luogo chiuso dove si tengono polli ed altri animali;* χόρτος, ου (ὁ).
Corteare; *v. intr.* νύμφῃ παρ-ακολουθέω-ῶ.
Corteccia; *s. f.* πλάξ, ακός (ἡ)· φλοιός, οῦ (ὁ)· λέπος, εος-ους (τό)· λεπίς, ίδος (ἡ)· δέρμα, ατος (τό). -2. Colla stessa corteccia; αὐτόφλοιος, ον. -3. Con molta corteccia; πολύφλοιος, ον. -4. Che ha morbida corteccia; μαλακόφλοιος, ον. -5. Che ha corteccia bianca; λευκόφλοιος, ον. -6. Che ha dura corteccia; παχύφλοιος, ον. -7. Levare la corteccia; λεπίζω· φλοίζω· ἀφ-ελκόω-ῶ. -8. Senza corteccia; ἄφλοιος, ον -9. Con vecchia corteccia; γεραιόφλοιος, ον.
Cortecciuola; *s. f. dim.* πλακίδιον, ου (τό)· λέπιον, ου (τό).
Corteggiamento; *s. m.* παρακολούθησις, σεως (ἡ)· ἀκολουθία, ας (ἡ)· πομπή, ῆς (ἡ)· θεράπεια, ας (ἡ).
Corteggiare; *v. att. e intr.* παρ-ακολουθέω-ῶ· θεραπεύω.
Corteggiatore; *add.* παρακολουθῶν, οῦσα, οῦν· πομπός, οῦ (ὁ)· θεραπευτικός, ή, όν.
Corteggio; *s. m.* παρακολουθία, ας (ἡ)· πόμπη, ης (ἡ)· θεραπεία, ας (ἡ). -2. Far corteggio; ἀκολουθέω-ῶ.
Cortegianesco; *add.* αὐλικός, ή, όν.
Cortegiania; *s. f.* ἦθος αὐλικόν, εος-ους (τό).
Cortegiano; *s. m.* V. Cortigiano.
Cortella; *s. f. dim.* V. Corticella.
Cortellino; *s. m.* V. Coltellino.
Cortello; *s. m.* V. Coltello.
Corteo; *s. m.* πομπή, ῆς (ἡ)· παρακολουθεία, ας (ἡ).
Cortese; *add.* χρηστός, ή, όν· ἐλευθέριος, α, ον· ἀστεῖος, α, ον. -2. Compiacente; χαριζόμενος, η, ον. -3. Alla cortese; ἐλευθερίως.
Corteseggiamento; *s. m.* πραότης, ητος (ἡ).
Corteseggiare; *v. intr.* φιλανθρωπεύομαι.
Cortesemente; *avv.* ἐλευθερίως· ἀφειδῶς.
Cortesia; *s. f.* χρηστότης, ητος (ἡ)· ἐλευθερία, ας (ἡ)· ἐλευθεριότης, ητος (ἡ)· εὐεργεσία, ας (ἡ). -2. Largizione; μεγαλοδωρία, ας (ἡ). -3. Non si lasciar vincere in cortesia; ἴσον ἴσῳ ἐπι-φέρω. -4. Far cortesia; φιλοφροσύνῃ χράομαι-ῶμαι· χαρίζομαι. -5. In cortesia; δέομαι (*prego*).
Cortezza; *s. f.* βραχύτης, ητος (ἡ).
Cortice; *s. f.* V. Corteccia.
Corticella; Corticina; Corticino; *s. f.* *s. f.* *s. m.* *dim.* μικρὸν ὕπαιθρον, ου (τό)· αὐλίδιον, ου (τό).
Cortigiana; *s. f.* αὐλική, ῆς (ἡ). -2. Meretrice; ἑταίρα, ας (ἡ)· πορνή, ῆς (ἡ).
Cortigianamente; *avv.* αὐλικῶς.
Cortigianeria; *s. f.* πρᾶγμα αὐλικόν, ατος (τό).
Cortigianesco; *add.* αὐλικός, ή, όν· κομψός, ή, όν.
Cortigiania; *s. f.* V. Cortigianeria.
Cortigiano; *s. m.* αὐλικός, οῦ (ὁ).
Cortigiano; *add.* αὐλικός, ή, όν.
Cortile; *s. m.* ὔπαιθρον, ου (τό)· αὐλή, ῆς (ἡ).
Cortiletto; Cortiluzzo; *s. m. dim.* στενὸν ὕπαιθρον, ου (τό)· αὐλίδιον, ου (τό).
Cortina; *s. f.* πέτασμα, ατος (τό)· περιπέτασμα, ατος (τό). -2. *Velo posto davanti ai santuari;* πέπλος, ου (ὁ)· καταπέτασμα, ατος (τό). -3. *Fortificazione fra un baluardo e l'altro;* μεσοπύργιον, ου (τό).
Cortinaggio; *s. m.* κωνωπεῖον, ου (τό).
Cortinare; *v. att.* V. Accortinare.
Corto; *s. m.* V. Cortezza.
Corto; *add.* βραχύς, εῖα, ύ· λεπτός, ή, όν. -2. Compendioso; σύντομος, ον. -3. Scarso; φειδωλός, ή, όν. -4. Poco; ὀλίγος, η, ον. -5. Di corto; μετ' ὀλίγον. -B'. Poco fa; ἄρτι· νεωστί. -6. Render corto; βραχύνω.
Corto; *avv. Brevemente;* λεπτῶς· βραχέως.
Cortura; *s. f.* V. Cortezza.
Corucciare; *v. att. e intr.* V. Corrucciare.
Coruscare; *v. intr.* V. Corruscare.
Coruscazione; *s. f.* V. Corruscazione.

Digitized by Google

Corusco; *add.* V. Corrusco.
Corvacchiotto; *s. m. dim.* κοράκιον, ου (τό).
Corvatta; *s. f.* V. Cravatta.
Corvetta; *s. f.* σκίρτησις, σεως (ἡ).
Corvettare; *v. intr.* σκιρτάω-ῶ· πρὸς ῥύθμον χωρεύω. -2. Saltare *semplic.*; χορεύω.
Corvetto; *s. m. dim.* κορώκιον, ου (τό)· κορακῖνος, ου (ὁ)· κορακίσκος, ου (ὁ)· κορακίας, ου (ὁ).
Corvino; *add.* κορώκινος, η, ον· κορακοειδής, ές· κορακώδης, ες.
Corvo; *s. m.* κόραξ, ακος (ὁ). -2. Simile a corvo; κοράκειος, α, ον. -3. Del color del corvo; κοραξός, ή, όν.
Cosa; *s. f.* πρᾶγμα, ατος (τό). -2. Luogo; τόπος, ου (ὁ). -3. Averi; χρῆμα, ατος (τό)· οὐσία, ας (ἡ). -4. Cosa ragionata per via va; εἰ καὶ λύκον ἐμνήσθης. -5. La prima cosa, *avv.* πρῶτον· πρώτως. -6. Ogni cosa distintamente; κἀτὰ ἕκαστα. -7. Operáre grandi cose; μεγαλουργέω-ῶ -8. Che fa grandi cose; μεγάλουργος, ον. -9. A cosa a cosa, a cosa per cosa; κατὰ μόνα.
Cosaccia; *s. f. pegg.* κακὸν πρᾶγμα, ατος (τό).
Cosarella; *s. f. dim.* V. Coserella.
Coscendere; *v. intr.* συγ-κατα-τίθημι.
Coscia; *s. f.* σκέλος, εος-ους (τό)· ἰσχίον, ου (τό). -2. Senza coscie; ἀσκελής, ές. -3. Con coscie di bronzo; χαλκοσκελής, ές. -4. Che ha corte le coscie; βραχυσκελής, ές.
Coscienza e Coscienzia; *s. f.* γνῶσις, σεως (ἡ). -2. *Conoscimento del bene e del male da noi fatto*; συνείδησις, σεως (ἡ). -3. In buona coscienza; νὴ τὸν ἡρακλέα. -4. Far coscienza ad alcuno, *mettergli scrupolo*; κνίζω. -5. Farsi coscienza; εὐ-λαβέομαι-οῦμαι· φροντίζω. -6. Operare contro coscienza; ἀσεβέω-ῶ.
Coscienziato; *add.* Coscienzioso.
Coscienziosamente; *avv.* εὐσεβῶς· δικαίως.
Coscienzioso; *add.* εὐσεβής, ές· δίκαιος, α, ον.
Cuscino; *s. m.* V. Cuscino.
Coscritto; *s. m.* καταγεγραμμένος στρατιώτης, ου (ὁ).
Coscrizione; *s. f.* καταγραφή, ῆς (ἡ)· κατάλογος, ου (ὁ).
Cosella; *s. f.*
Cosellina; *s. f.*
Cosellino; *s. m.*
Coselluccia; *s. f.*
Cosella zza; *s. f.*
Coserella; *s. f.*
Coserellina; *s. f.*
Cosetta; *s. f.*
Cosettina; *s. f.*
Coset o; *s. m.*
} *dim.* πραγμάτιον, ου (τό).
Così; *avv.* οὕτω· οὕτως. -2. Tanto; ὥς. -3. Circa, là, intorno; σχεδόν· ἐγγύς. -4. *In senso esclamativo*; εἶϑε. -5. *In senso imperativo*; ἄϑε. -6. *Corrispondente a* come; ὡς. -7. Così come; ὥσπερ. -8. Così fattamente; οὕτως. -9. Così fatto; τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο. -10. Per così dire; ὡς ἔπος εἰπεῖν. -11. Così che; ὥστε.
Cosicciuola; *s. f. dim.* V. Cosuccia.
Cosmicamente; *avv.* κοσμικῶς.
Cosmogonia; *s. f.* κοσμογωνία, ας (ἡ).
Cosmografia; *s. f.* κοσμογραφία, ας (ἡ).
Cosmografico; *add.* κοσμογράφος, ον.
Cosmografo; *s. m.* κοσμογράφος, ου (ὁ).
Cosmografo; *add.* V. Cosmografico.

Cosmologia; *s. f.* κοσμολογία, ας (ἡ).
Cosmopolita; *s. m.* κοσμοπολίτης, ου (ὁ)· κοσμοπολίτις, ιδος (ἡ).
Cosmopolitano;
Coso; *s. m.* V. Cosa. -2. Uomo stupido; ἀνόητος, ον. -3. Mal fatto; ἄμορφος, ον.
Cosóffiola; *s. f.* V. Battisoffiola.
Cospargere;
Cospergere;
} *v. att.* κατα-πάττω· δια-πάττω.
Cosperso; *p. pass.* καταπασϑείς, εῖσα, ἐν· διάπαστος, ον.
Cospetto; *s. m.* ὄψις, εως (ἡ)· πρόσωπον, ου (τό). -2. Veduta; πρόβλεψις, εως (ἡ)· ϑέαμα, ατος (τό). -3. Al cospetto, in cospetto di; ἀντικρύ· πρός.
Cospettonaccio;
Cospettone;
} *add.* ϑρασύς, εῖα, ύ.
Cospicuamente; *avv.* φανερῶς.
Cospicuo; *add.* περίβλεπτος, ον· φανερός, ά, όν· ἐκπρεπής, ές. -2. Chiarissimo; ἔνδοξος, ον.
Cospiegare; *v. intr.* V. Impiegare.
Cospirare; *v. intr.* ὁμονοέω-ῶ· συν-όμνυμι· στασιάζω. -2. Cospirare coi barbari; συμ-βαρβαρίζω.
Cospiratore; *add.* ὁμόφρων, ον· συνωμότης, ου (ὁ)· συνωμότις, ιδος (ἡ)· συνώμοτος, ον.
Cospirazione; *s. f.* σύστασις, σεως (ἡ)· συνωμοσία, ας (ἡ)· συνωμόσιον, ου (τό). V. Congiura.
Cossendice; *s. m.* ἰσχίον, ου (τό).
Cosso; *s. m.* φλύκταινα, ας (ἡ).
Costa; *s. f.* πλευρά, ᾶς (ἡ). -2. Che è in mezzo alle costole; μεσόπλευρος, ον. -3. *Salita poco repente*; λόφος, ου (ὁ)· βουνός, οῦ (ὁ). -4. Per costa; πλευρόϑεν. -5. Lato; μέρος, εος-ους (τό). -6. Di, da costa; πλευρόϑεν· χωρίς· παρά. -7. Spiaggia; ἐσχατιά, ᾶς (ἡ)· ἀκτή, ῆς (ἡ). -8. Custodire, guardare là costa; ἀκτωρέω-ῶ. -9. Custode, guardia della costa; ἀκτωρός, οῦ (ὁ). -10. A costa; V. Accosto.
Costà; *avv.* δεῦρο· ἐνταῦϑα.
Costado; *s. m.* V. Costato.
Costaggiù; *avv.* τῇδε· δεῦρο· κάτω
Costante; *add.* βέβαιος, α, ον· στερεός, ά, όν· μόνιμος, η, ον. -2. Durante; εὐστάϑης, ες. -3. Aver per costante; πιστῶς ἔχω· βεβαίως νομίζομαι. -4. Essere costante; εὐσταϑέω-ῶ.
Costantemente; *avv.* βεβαίως· στερεῶς· ἀσφαλῶς· εὐσταϑῶς.
Costanza; *s. f.* βεβαιότης, ητος (ἡ)· εὐστάϑεια, ας (ἡ). -2. Aver costanza; εὐ-σταϑέω-ῶ.
Costare; *v. intr.* ἰσχύω. -2. Essere manifesto; φανερόν ἐστι. -3. Essere composto; συν-τίϑεμαι.
Costassù; *avv.* τῇδε· δεῦρο· ἄνω.
Costato; *s. m.* ϑώραξ, ακος (ὁ)· στῆϑος, εος-ους (τό). -2. Di, per costato; πλευρόϑεν.
Costeggiare; *v. intr.* ἀκτὴν δια-τρέχω. -2. Andar di costa; περι-βαίνω. -3. Passar l'aratro sulla costa; περι-αρόω-ῶ.
Costeggiatura; *s. f.* περιάρωσις, σεως (ἡ).
Costei; *pron. fem.* V. Costui.
Costellato; *add.* ἀστροβόλητος, ον.
Costellazione; *s. f.* ἄστρον, ου (τό)· ἀστερισμός, οῦ (ὁ).
Costereccio; *s. m.* πετασών, ῶνος (ὁ).
Costerella; *s. f.* ῥοπίδιον, ου (τό).
Costernarsi; *v. rifl.* ἀδημονέω-ῶ· ἀϑυμέω-ῶ· ἐκ-ταράσσομαι.
Costernato; *add.* τεταραγμένος, η, ον.

Digitized by Google

Costernazione; *s. f.* ταραχή, ῆς (ἡ)· ἔκπληξις, εως (ἡ).
Costì; *avv.* τῇδε· ἐκεῖ.
Costiera; *s. f.* ἀκτή, ῆς (ἡ)· ἐσχατιά, ᾶς (ἡ)· παραλία, ας (ἡ)· αἰγιαλός, οῦ (ὁ).
Costinci; *avv.* αὐτόθεν.
Costipamento; *s. m.* πύκνωσις, σεως (ἡ)· καταπύκνωσις, σεως (ἡ)· στύψις, εως (ἡ)· πῆξις, εως (ἡ).
Costipare; *v. att.* πυκνόω=ῶ· κατα-πυκνόω=ῶ· στύφω· πήγνυμι.
Costipativo; *add.* στυπτικός, ή, όν· πυκνωτικός, ή, όν.
Costipazione; *s. f.* V. Costipamento.
Costituire; *v. att.* ἵστημι· συν-τάττω. -2. Eleggere; καθ-ίστημι· ἀπο-δείκνυμι.
Costituitore; Costitutivo; Costitutore; *add.* συντάσσων, ουσα, ον· καθιστάμενος, η, ον.
Costituzionale; *add.* πολιτικός, ή, όν.
Costituzione; *s. f.* διάταξις, εως (ἡ). -2. *Ordine di governo;* πολιτεία, ας (ἡ). -3. Creazione; κτίσις, σεως (ἡ). -4. Temperamento; ἕξις, εως (ἡ)· φύσις, σεως (ἡ). -5. Collocazione; θέσις, σεως (ἡ).
Costo; *s. m.* ἀνάλωμα, ατος (τό)· δαπανή, ῆς (ἡ). -2. A tutto costo; *avv.* σπουδῇ. -3. A costo; V. Accosto. -4. A costo, a interesse; ἐπὶ τόκῳ· -5. A nessun costo; οὐδὲ τοῦ πάντος.
Costo; *s. m. Sorta di radice medicinale;* κόστος, ου (ὁ).
Costola; *s. f.* V. Costa. -2. Essere, stare alle costole; ἐπ-είγω.
Costolame; Costolatura; *s. m.* *s. f.* πλευρά, ῶν (τά).
Costoliere; *s. m.* μάχαιρα, ας (ἡ).
Costolina; *s. f. dim.* πλευρίον, ου (τό).
Costrettivo; *add.* στυπτικός, ή, όν.
Costretto; *add.* βιασθείς, εῖσα, έν· βίαιος, α, ον· ἀκούσιος, α, ον· ἄκων, ουσα, ον. -2. Non costretto; ἀβίαστος, ον· ἀκαταβίαστος, ον. -3. Non costretto *con torménti;* ἀβασάνιστος, ον.
Costrignere; *v. att.* ἄγχω· ἀναγκάζω· βιάζω· βιάζομαι (τινά). -2. Costrignere colla forza; ἀπο-βιάζομαι. -3. Costringere insieme; συμ-βιάζομαι. -4. Che non si può costrignere; ἀκατανάγκαστος, ον. -5. Atto a costrignere; βιαστικός, ή, όν. -6. Condensare; στύφω.
Costrignimento; *s. m.* βιά, ᾶς (ἡ)· ἀνάγκη, ης (ἡ). -2. Ristringimento; στύψις, εως (ἡ).
Costrignitore; *add.* βιάζων, ουσα, ον.
Costringere; *v. att.* V. Costrignere.
Costringimento; Costrinzione; *s. m.* *s. f.* V. Costrignimento.
Costrittivo; *add.* V. Costrettivo.
Costrizione; *s. f.* V. Costrignimento.
Costruire; *v. att.* κτίζω· κατα-σκευάζω· συν-τάττω. -2. Fabbricare; οἰκοδομέω=ῶ.
Costrutto; *p. pass.* κτιστός, ή, όν· δομηθείς, εῖσα, έν. -2. In alto; αἰπύδμητος, ον. -3. Di recente; ἀρτίδομος, ην.
Costrutto; *s. m.* κατασκευή, ῆς (ἡ)· οἰκοδομία, ας (ἡ). -2. Ordinazione delle parti del discorso; σύνταξις, εως (ἡ). -3. Vantaggio; λυσιτελεία, ας (ἡ)· ὄφελος, εος=ους (τό).
Costruttore; *add.* συντάττων, ουσα, ον· οἰκοδόμος, ου (ὁ)· κτιστήρ, ῆρος (ὁ)· κτίστης, ου (ὁ).
Costruttura; *s. f.* e
Costruzione; *s. f.* κατασκευή, ῆς (ἡ). -2. Ordinamento del discorso; σύνταξις, εως (ἡ). -3. Fabbricazione; οἰκοδομία, ας (ἡ)· κτίσις, σεως (ἡ).
Costui; *pron.* αὐτός, ή, ό· οὗτος, αὕτη, τοῦτο.
Costuma; *s. f.* e
Costumanza; *s. f.* ἔθος, εος=ους (τό). -2. Buona creanza; ἀστειότης, ητος (ἡ). -3. Conversazione; διατρίβη, ης (ἡ).
Costumare; *v. att.* παιδεύω. -2. Avvezzare; ἐθίζω. -3. Addimesticare; ἡμερόω=ῶ. -4. *Intr.* Praticare, conversare; δια-τρίβω· ὁμιλέω=ῶ.
Costumatamente; *avv.* σωφρόνως· ἀρχαιοτρόπως.
Costumatezza; *s. f.* εὐτροπία, ας (ἡ)· εὐκοσμία, ας (ἡ).
Costumato; *add.* εὔτροπος, ον· ἄστειος, α, ον. -2. Parlare da uomo costumato; ἀστείζομαι. -3. Che parla da uomo costumato; ἀστειόλογος, ον. -4. Avvezzo; εἰθισμένος, η, ον· συνήθης, ες· εἰθισθείς, εῖσα, έν· εἰωθώς, υῖα, ός.
Costumazione; *s. f.* παιδεία, ας (ἡ).
Costume; *s. m. Uso, usanza;* ἔθος, εος=ους (τό)· τρόπος, ου (ὁ)· συνήθεια, ας (ἡ). -2. Conforme all'antico costume; ἀρχαιονόμος, ον. -3. Di costumi antichi; ἀρχαιοπρεπής, ές. -4. Di perduti costumi; μοχθηρός, ά, όν. -5. Avere in costume; εἰθίζομαι· ἔθος ἔχω. -6. Modo di procedere; ἦθος, εος=ους (τό). -7. Da cattivi costumi vengono buone leggi; κακοτροπία καλοὺς νόμους τίκτει. -8. Secondo il costume; κατὰ τρόπον. -9. Contro il costume; παρὰ τρόπον.
Costumo; *s. m.* V. Costume.
Costura; *s. f.* ῥαφή, ῆς (ἡ). -2. Ritrovare, spianare le costure, *bastonare;* πληγὰς ἐπι-βάλλω.
Cosuccia; Cosuzza; *s. f. dim.* πραγμάτιον, ου (τό).
Cotalchè; *avv.* οὕτως ... ὡς.
Cotale; *pron.* τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο. -2. Certo, tale; τίς, τί.
Cotale; Cotalmente; *avv.* οὕτως· ὁμοίως.
Cotanto; *add.* τηλικοῦτος, καύτη, κοῦτο· τόσος, η, ον· τοσοῦτος, αύτη, οῦτο. -2. Due, tre cotanti; ἰσάριθμος, ον.
Cotanto; *avv.* τόσον· τοσοῦτον.
Cote; *s. f.* ἀκόνη, ης (ἡ)· θηγάνη, ης (ἡ).
Cotenna; *s. f.* δέρμα, ατος (τό)· χρώς, στός (ὁ). -2. Del porco; φορινή, ῆς (ἡ). -3. Far cotenna; V. Ingrassare. -4. Far la cotenna, *insuperbire;* ὑπερ-ηφανεύομαι.
Cotennone; *s. m.* V. Coticone.
Cotesti; Cotestui; *pron. Cotesto;* οὗτος, αὕτη, τοῦτο.
Cotica; *s. f.* V. Cotenna.
Coticone; *s. m. Uomo rozzo;* ἀγροικός, οῦ (ὁ).
Cotidianamente; *avv.* V. Giornalmente.
Cotidiano; *add.* ἐπιούσιος, α, ον· ἐφήμερος, ον. -2. Febbre cotidiana; καθημέριος πυρετός, οῦ (ὁ). -3. Aver la febbre cotidiana; καθ' ἡμέραν πυρεταίνω. -4. Chi ha la cotidiana; καθ' ἡμέραν πυρεταίνων, ουσα, ον.
Cotidio; *avv.* V. Quotidianamente.
Coto; *s. m.* V. Pensiero.
Cotogna; *s. f.* κυδώνιον μῆλον, ου (τό).
Cotognato; *s. m.* κυδωνίτης, ου (ὁ).
Cotogno; *s. m.* κυδωνία μηλέα, ας (ἡ). -2. Essere simile al cotogno; κυδωνιάω=ῶ.
Cotone; *s. m.* ἐριόξυλον, ου (τό).

Digitized by Google

Cotornice; *s. f.* V. Coturnice.
Cotta; *s. f.* κροκωτός, οῦ (ὁ)· κροκωτόν, οῦ (τό)· χιτών, ῶνος (ὁ). -2. Cottura V.
Cottabo; *s. m. Specie di giuoco presso gli antichi;* κότταβος, ου (ὁ).
Cotticchiare; *v. att.* V. Incuocere.
Cotticcio; *add.* ὕπονος, ον.
Cottimo; *s. m.* ἐργολαβία, ας (ἡ). -2. Pigliar a cottimo; ἐργολαβέω-ῶ.
Cotto; *s. m.* ἐδέσματα, ων (τά).
Cotto; *p. pass.* ἑψηθείς, εῖσα, ἐν· ὀπτός, ή, όν. -2. Ubriaco; μεθύων, ουσα, ον· πάροινος, ον. -3. Innamorato; ἐρωτομανής, ές. -4. Cotto all'acqua; ἐφθός, ή, όν. -5. Non cotto; ἄφλεκτος, ον· ἄπυρος, ον· ἀπύρωτος, ον· *avv.* ἀπύρως.
Cottola; Cottula; *s. f.* V. Collottola.
Cottura; *s. f.* ἕψησις, σεως (ἡ)· ὄπτησις, σεως (ἡ).
Coturnice; *s. f.* ὄρτυξ, γος (ὁ). -2. Pernice; πέρδιξ, ικος (ὁ, ἡ).
Coturno; *s. m.* κόθορνος, ου (ὁ).
Cova; *s. f.* σπήλαιον, ου (τό). -2. *Guscio della testuggine;* χελώνιον, ου (τό).
Covaccio; *s. m.* e
Covacciolo; *s. m.* σπήλαιον, ου (τό)· φωλεά, ᾶς (ἡ)· φωλεός, οῦ (ὁ). -2. *Luogo ove si dorme;* κοίτη, ης (ἡ) -3. Letto; κλίνη, ης (ἡ).
Covare; *v. att. e intr.* θάλπω· ἐπ-ωάζω· θερμαίνω. -2. Covare il male; νόσον κρύπτω -3. Covare il fuoco, la cenere; συνεχῶς τῇ ἑσκάρᾳ παρα-καθ-ίζομαι. -4. Stare acquattato; ἐπι-κεῖμαι. -5. *Di una fabbrica quando non ha altezza proporzionata;* ὑπο-καθ-ίζομαι. -6. *Dell'acqua stagnante;* λιμνάζω. -7. Gatta ci cova; δούρειος ἵππος, ου (ὁ)· ὕπεστί τι.
Covata; *s. f.* γονή, ῆς (ἡ)· πολυτοκία, ας (ἡ).
Covatura; Covazione; *s. f.* ἐπώασις, σεως (ἡ)· ἐπωασμός, οῦ (ὁ).
Covazzo; *s. m.* V. Covaccio.
Covelle; *pron.* τί, τινός.
Coverchiare; *v. att.* V. Coperchiare.
Coverchiella; *s. f.* V. Coperchiella.
Coverchio; *s. m.* V. Coperchio.
Coverta; *s. f.* V. Coperta. -2. Copertina; ἐφίππιον, ου (τό). -3. Scusa; πρόφασις, σεως (ἡ).
Covertamente; *avv.* V. Copertamente.
Covertare; *v. att.* V. Coprire.
Covertina; *s. f.* ἐφίππιον, ου (τό).
Coverto; *s. m.* V. Coperto.
Covertojo; *s. m.* V. Copertojo.
Covertura; *s. f.* V. Copritura.
Covidare; *v. intr.* V. Desiderare.
Covidigia; *s. f.* V. Cupidigia.
Covidoso; *add.* V. Cupido.
Coviere; *s. m.* ταμίας, ου (ὁ).
Covigliarsi; *v. intr.* V. Ricoverarsi.
Coviglio; *s. m.* V. Copiglio.
Covile; Covo; *s. m.* e
Covolo; *s. m.* κρίτη, ης (ἡ)· φωλεά, ᾶς (ἡ)· φωλεός, οῦ (ὁ)· κευθμών, ῶνος (ὁ)· κεῦθμα, ατος (τό)· κευθμός, οῦ (ὁ)· κεῦθος, ου (ὁ)· εὐνή, ῆς (ἡ). -2. Letto; κλίνη, ης (ἡ)· εὐνή, ῆς (ἡ).
Covonare; *v. att.* δραγμεύω· δραγματεύω.
Covoncello; Covoncino; *s. m. dim.* δραγμίς, ίδος (ἡ).

Covone; *s. m.* δράγμα, ατος (τό)· δραγμή, ῆς (ἡ)· ἅμαλλα, ης (ἡ)· σταχύων φάκελος, ου (ὁ)· δέσμη, ης (ἡ).
Covrimento; *s. m.* V. Coprimento.
Covrire; *v. att.* V. Coprire.
Covritore; *add.* V. Copritore.
Covritura; *s. f.* V. Copritura.
Cozione; *s. f.* V. Cocitura.
Cozzare; *v. att.* κερατίζω· κυρίττω. -2. Urtare; πλήττω· ὠθέω-ῶ. -3. Incontrare; ἐμ-πίπτω· περι-τυγχάνω· προς-κόπτω. -4. Venire in dissenzione; φιλονεικέω-ῶ.
Cozzata; *s. f.* e
Cozzo; *s. m.* τὸ κερατίζειν· κύριξις, εως (ἡ)· κεράτων πληγή, ῆς (ἡ). -2. Urto; ὠθησις, σεως (ἡ). -3. Dar di cozzo; V. Cozzare. -B'. *Opporsi;* ἐν-αντιόομαι-οῦμαι.
Gozzone; *s. m. Mezzano di cavalli;* προξενητής, οῦ (ὁ).
Cra Cra; *Voce finta ad imitazione della cornacchia;* κρά κρά.
Crai; *Voce corrotta dal latino* Cras; V. Domani.
Cranio; *s. m.* κρανεῖον, ου (τό). -5. Strappar dal cranio; ἀπο-κρανίζω.
Crapola; *s. f.* V. Crapula.
Crapolare; *v. intr.* V. Crapulare.
Crapula; *s. f.* κραιπάλη, ης (ἡ)· τρυφή, ῆς (ἡ)· ἀσωτία, ας (ἡ).
Crapulare; *v. intr.* κραιπαλίζω· κραιπαλάω-ῶ· ἀσωσεύομαι· τρυφάω-ῶ.
Crapulone; *add.* τρυφῶν, ῶσα, ῶν· αὐτολήκυθος, ου (ὁ)· ἄσωτος, ον· τρυφητής, οῦ (ὁ).
Crapulosità; *s. f.* V. Crapula.
Crapuloso; *add.* V. Crapulone.
Crasi; *s. f.* κράσις, σεως (ἡ).
Crassezza; Crassizie; *s. f.* πάχος, εος-ους (τό)· παχύτης, ητος (ἡ)· πιότης, ητος (ἡ).
Crasso; *add.* παχύς, εῖα, ὑ· πίων, ον· εὔογκος, ον· πυκτός, ή, όν· ἀδρός, ά, όν.
Crastino; *add.* ἐπαύριον, αὔριον (ὁ, ἡ, τό).
Cratera; Cratere; *s. m.* κρατήρ, ῆρος (ὁ).
Craticcio; *add.* V. Graticcio.
Craticola; *s. f.* V. Graticola.
Cravatta; *s. f.* περιτραχήλιον, ου (τό).
Creamento; *s. m.* V. Creazione.
Creanza; *s. f.* ἀγωγή, ῆς (ἡ)· παιδοτροφία, ας (ἡ)· παιδεία, ας (ἡ)· παίδευσις, σεως (ἡ). -2. Buon costume; εὐτραπελία, ας (ἡ)· εὐπαιδευσία, ας (ἡ)· χρηστοηθεία, ας (ἡ).
Creanzato; Creanzuto; *add.* εὐπαίδευτος, ον· χρηστοηθής, ές.
Creare; *v. att.* κτίζω· ποιέω-ῶ· συν-τάττω. -2. Originare; γεννάω-ῶ· φύω· τίκτω. -3. Allevare; τρέφω -4. Costituire, eleggere; βουλεύομαι· αἱρέομαι-οῦμαι· καθ-ίστημι. -5. Ammaestrare; παιδεύω.
Creativo; *add.* κτίζων, ουσα, ον· γεννητικός, ή, όν· γόνιμος, η, ον· ποιητικός, ή, όν.
Creato; *s. m. Servo, allievo;* τρόφιμος, ου (ὁ) τροφίμη, ης (ἡ). -2. Il mondo; κόσμος, ου (ὁ).
Creato; *p. pass.* κτιστός, ή, όν· γεννητός, ή, όν. -2. Creato da sè stesso; αὐτόρρεκτος, ον. -3. Non creato; ἀγένητος, ον· ἄκτιστος, ον. -4. Essere creato; γίγνομαι.

Digitized by Google

Creatore; *add.* κτίστης, ου (ὁ)· ποιητής, οῦ (ὁ)· κτίζων, ουσα, ον.

Creatura; *s. f.* κτίσμα, ατος (τό)· φύσις, σεως (ἡ)· ποίημα, ατος (τό). -2. Persona; ἄνθρωπος, ου (ὁ) -3. Bambino; νεογνός, όν. -4. Servo, allievo; V. Creato § -1.

Creazione; *s. f.* κτίσις, σεως (ἡ). -2. Elezione; ἐκλογή, ῆς (ἡ).

Crebro; *add. Spesso*; πυκνός, ή, όν.

Crecchia; *s. f.* ἐρέικη, ης (ἡ)· ἔρικη, ης (ἡ).

Credenza; *s. f.* πίστις, εως (ἡ). -2. Opinione, stima; δόξα, ης (ἡ). -3. L'atto del credere, *fidare altrui sul credito;* δανεισμός, οῦ (ὁ). -4. Saggio, prova; δοκιμασία, ας (ἡ). -5. Segretezza; κατάκρυψις, εως (ἡ)· σιγή, ῆς (ἡ). -6. *Armadio ove si ripongono le cose a mangiare;* ἄβαξ, ακος (ὁ). -7. Avere, dare a credenza; πιστεύω. -8. A credenza; ἐπ' ἀναβολῇ. -9. Tener credenza, *tener segreto;* ἀπο-κρύπτω.

Credenziera; *s. f. Armadio;* ἄβαξ, ακος (ὁ)· τραπεζοφόρον, ου (τό).

Credenziere e Credenzieri; *s. m. Segretario;* συνήθης, ου (ὁ)· ὁ τῶν ἀπορρήτων γραμματεύς, έως. -2. Chi ha cura della credenza; ἀβακοφύλαξ, ακος (ὁ).

Credenzone; *add.* ἄδολος, ον· εὐήθης, ες.

Credere; *v. intr.* πιστεύω· πείθομαι. -2. Avere opinione; νομίζω. -3. Affidare; πιστεύω· ἐπιτρέπω. -4. *Pass.* Aver credito; καλὸν ὄνομα ἔχω. -5. Tenere la fede cristiana; τὴν τοῦ Χρίστου πιστὶν κρατέω-ῶ. -6. Dare a credenza; δανείζω. -7. Non credere dal tetto in su; περὶ τῆς θρησκείας οὐκ ὀρθοδοξέω-ῶ. -8. Non credere; ἀπειθέω-ῶ· ἀπιστεύω. -9. Dare a credere; ἐξ-απατάω-ῶ. -10. Far credere; πείθω. -11. Che difficilmente crede; βραδυπειθής, ές.

Credevole; *add.* e

Credibile; *add.* πιστός, ή, όν· ἀξιόπιστος, ον· πιθανός, ή, όν. -2. Credulo; εὔπιστος, ον. -3. Credibile per sè stesso; αὐτόπιστος, ον.

Credibilità; *s. f.* πιθανότης, ητος (ἡ)· ἀξιοπιστία, ας (ἡ).

Credibilmente; *avv.* πιθανῶς.

Credito; *s. m.* δανεῖσμα, ατος (τό)· ἀναβολή, ῆς (ἡ). -2. Buona opinione; εὐδοξία, ας (ἡ)· ἀξίωμα, ατος (τό)· δόξα, ης (ἡ). -3. Dar credito; τὰς ὑποσχέσεις ἐπι-τελέω-ῶ. -B'. *Fidarsi;* πιστεύω. -4. Avere, essere in credito; νομίζομαι. -5. A credito; ἐπ' ἀναβολῇ.

Creditojo; *add.* V. Credibile.

Creditore; *add.* εὔπιστος, ον· πιστεύων, ουσα, ον. -2. A chi è dovuto danaro; δανειστής, οῦ (ὁ)· δανείζων, ουσα, ον.

Creditorio; *add.* V. Credibile.

Credo; *s. m. Simbolo degli Apostoli;* τῶν ἀποστόλων σύμβολον, ου (τό).

Credulità; *s. f.* πιστότης, ητος (ἡ)· εὐπιστία, ας (ἡ).

Credulo; *add.* εὐπειθής, ές· εὔπιστος, ον.

Creduto; *p. pass.* εὐδόκιμος, ον. -2. Non creduto; ἀπίθανος, ον.

Crema; *s. f. Fior di latte;* γάλακτος ἄνθος, εος-ους (τό).

Cremare; *v. att. e intr.* V. Abbruciare.

Crenologia; *s. f.* κρηνολογία, ας (ἡ) *G. M.*

Crepaccia; *s. f.* V. Crepaccio.

Crepacciato; *add.* κλειθριώδης, ες.

Crepaccio; *s. m. Fessura;* κλειθρία, ας (ἡ)· σχίζα, ης (ἡ)· ῥῆμα, ατος (τό)· ῥηγή, ῆς (ἡ).

Crepacciolo e Crepacciuolo; *s. m. dim.* κλειθρίδιον, ου (τό).

Crepacore; Crepacuore; *s. m.* ἀκία, ας (ἡ)· θυμαλγία, ας (ἡ).

Crepare; *v. intr.* δια-ῥήγνυμαι. -2. Morire; θνήσκω· τελευτάω-ῶ. -3. Crepare dalle risa; καγχάζω. -4. Di fatica, *e simili;* ἐπὶ πόνῳ σχίζομαι. -5. Di sdegno, di dolore, di voglia, *e simili;* ὑπὸ τῆς ὀργῆς, λυπῆς, φθόνου δια-ῥήγνυμαι.

Crepato; *s. m.* V. Crepatura.

Crepato; *p. pass.* διαῤῥηχθείς, εῖσα, έν· ἐπισχιστός, ή, όν.

Crepatura; *s. f. Fessura;* ῥῆγμα, ατος (τό)· σχίζα, ης (ἡ). -2. *Malattia;* ἐντεροκήλη, ης (ἡ).

Crepida; *s. f.* κρηπίς, ίδος (ἡ).

Crepitacolo; *s. m.* κρόταλον, ου (τό).

Crepitare; *v. att.* ἐπι-ψοφέω-ῶ· ψοφέω-ῶ· κροτέω-ῶ· παταγέω-ῶ· δουπέω-ῶ.

Crepitazione; *s. f.* e

Crepito; *s. m.* ψόφος, ου (ἡ)· παταγή, ῆς (ἡ)· πατάγημα, ατος (τό)· πάταγος, ου (ὁ)· κρότος, ου (ὁ)· δοῦπος, ου (ὁ).

Crepolare; *v. intr.* σχίζομαι· δια-ῥήγνυμαι.

Crepolio; *s. m.* V. Crepito.

Crepore; *s. m.* V. Odio.

Crepunde; Crepundi; *s. f. m. pl. Trastulli fanciulleschi;* κροτοπαίγνια, ων (τά).

Crepuscolo e Crepusculo; *s. m.* κνέφας, ατος-ους (τό)· ἀμφιλύκη, ης (ἡ). -2. Della sera; δείλη, ης (ἡ).

Crescente; *s. m. La mezza luna crescente;* σελήνη τικτομένη, ης (ἡ)· αὐξοσέληνον, ου (τό). -2. Crescenza; ἐπαύξησις, σεως (ἡ).

Crescenza; *s. f.* αὔξησις, εως (ἡ)· ἐπαύξησις, σεως (ἡ)· ἐπίδοσις, σεως (ἡ).

Crescere; *v. intr.* αὐξάνομαι· ἐπι-δίδωμι· ἀλδαίνομαι· ἀλδήσκω. -2. *Att.* Aumentare, far crescere; αὐξάνω· ἀλδαίνω· ἀλδήσκω. -3. Generare; γεννάω-ῶ. -4. Allevare; τρέφω· ἀν-άγω. -5. Atto a crescere; αὐξητικός, ή, όν. -6. Che fa crescere, che promuove il crescere; αὔξιμος, ον. -7. Che cresce; ἀλδηείς, εῖσα, έν. -8. Che cresce assai; πολυαυξής, ές.

Crescevole; *add.* αὐξητικός, ή, όν.

Crescimento; *s. m.* V. Crescenza.

Crescione; *s. m.* κάρδαμον, ου (τό)· ἠριγέρων, οντος (ὁ).

Crescitore; *add.* αὔξιμος, ον· αὐξάνων, ουσα, ον.

Crescinta; *s. f.* V. Crescimento.

Cresima; *s. f.* χρίσμα, ατος (τό)· μύρωσις, σεως (ἡ). -2. Sacramento; βεβαίωσις, σεως (ἡ).

Cresimante; *add.* βεβαιῶν, οῦσα, οῦν· μυρίζων, ουσα, ον.

Cresimare; *v. att.* βηβαιόω-ῶ· μυρίζω.

Cresimatore; *add.* V. Cresimante.

Cresma; *s. m.* V. Cresima.

Crespa; *s. f.* ῥυτίς, ίδος (ἡ)· στολίς, ίδος (ἡ). -2. Piega; πτυχή, ῆς (ἡ).

Crespamento; *s. m.* ῥυτίδωσις, σεως (ἡ)· συστολή, ῆς (ἡ).

Crespare; *v. att.* ῥυτιδόω-ῶ.

Crespezza; *s. f.* V. Crespamento.

Crespino, *o* Berberì; *s. m.* ὀξυακάνθα, ης (ἡ).

Crespo; *add.* V. Cresposo.

Digitized by Google

Cresposo; *add.* οὖλος, η, ον· ῥυτιτώδης, ες. -2. Accipigliato; αὐστηρός, ά, όν.
Cresputo; *add.* ῥυτιτώδης, ες.
Cresta; *s. f.* λόφος, ου (ὁ). -2. Testa, capo; μετώπρανον, ου (τό). -3. Che ha la cresta; λοφωτός, ή, όν. -4. Senza cresta; ἄλοφος, ον. -5. Alzare, rizzar la cresta; τυφόομαι=οῦμαι· μεγαφρονέω=ῶ. -6. Sommità, cima; κορυφή, ῆς (ἡ).
Crestallo; *s. m.* V. Cristallo.
Crestato; *add.* λοφωτός, ή, όν. -2. Non crestato; ἄλοφος, ον.
Crestomazia; *s. f.* χρηστομαθία, ας (ἡ).
Crestoso; Crestuto; } *add.* V. Crestato.
Creta; *s. f.* κιμωλία γή, γῆς (ἡ)· γύψος, ου (ἡ). -2. Che lavora nella creta; γυψεμπλάστης, ου (ὁ). -3. Modello in creta; γυψοπλασία, ας (ἡ).
Cretaceo; *add.* γυψώδης, ες· γύψινος, η, ον.
Cretano; *s. m.* V. Critamo.
Cretoso; *add.* V. Cretaceo.
Cria; *s. f.* χρεία, ας (ἡ).
Criare; *v. att.* V. Creare.
Criativo; *add.* V. Creativo.
Criatore; *add.* V. Creatore.
Criatura; *s. f.* V. Creatura.
Criazione; *s. f.* V. Creazione.
Cribrare; *v. att.* V. Vagliare.
Cribriforme; *add.* κοσκινοειδής, ές.
Cribro; *s. m.* V. Vaglio.
Cribroso; *add.* V. Cribriforme.
Cricchiare; *v. intr.* Scricchiare.
Cricchio; *s. m.* ἐπίνοια, ας (ἡ).
Crimenlese; *s. m.* εἰσαγγελία, ας (ἡ)· προσοδία, ας τῆς πατρίδος (ἡ). -2. Reo di crimenlese; τῆς πατρίδος προδότης, ου (ὁ).
Criminale; *add.* αἰτιατικός, ή, όν· ἀνόσιος, α, ον· ἐγκληματικός, ή, όν.
Criminalmente; *avv.* αἰτιατικῶς.
Criminare; *v. att.* μέμφομαι (τινά τινος)· αἰτιάομαι =ῶμαι· ἐπ-αιτιάομαι=ῶμαι (τινά τινος)· κατ-αιτιάομαι=ῶμαι (τινός τι)· κατα-γιγνώσκω (τινός τι)· διαβάλλω· ἐγ-καλέω=ῶ· ἐπι-καλέω=ῶ (τινί τι)· κατ-ηγορέω=ῶ (τινος). -2. Calunniare; συκοφαντέω-ῶ (τινα).
Criminato; *add.* ὑπόδικος, ον.
Criminatore; *add.* διάβολος, ον· αἰτιώμενος, η, ον· ἐπαιτιώμενος, η, ον· μεμφόμενος, η, ον.
Criminazione; *s. f.* αἰτίασις, σεως (ἡ)· ἔγκλησις, σεως (ἡ)· αἰτία, ας (ἡ)· μέμψις, εως (ἡ)· κατηγορία, ας (ἡ).
Crimine; *s. m.* V. Delitto.
Criminoso; *add.* αἰτιατικός, ή, όν· ἐγκληματικός, ή, όν· μοχθηρός, ά, όν.
Crinale; *s. m.* *Ornamento dei capelli*; τέττιξ, τγος (ἡ)· στλεγγίς, ίδος (ἡ).
Crine; *s. m.* θρίξ, τριχός (ὁ)· χαίτη, ης (ἡ)· χαίτωμα, ατος (τό). -2. Dell' uomo; θρίξ, τριχός (ὁ)· κόμη, ης (ἡ).
Criniera; *s. f.* χαίτη, ης (ἡ) χαίτωμα, ατος (τό).
Crinirsi; *v. rifl.* τριχόομαι=οῦμαι.
Crinito; *add.* πολύκομος, ον· κομήτης, ου (ὁ)· τριχώδης, ες· τριχωτός, ή, όν.
Crino; *s. m.* V. Crine.
Crinuto; *add.* V. Crinito.
Criocca; *s. f.* συνουσία, ας (ἡ).
Crisalide; *s. f.* χρυσαλίς, ίδος (ἡ).
Crisantemo; *s. m.* χρυσανθέμιον, ου (τό)· χρυσάνθεμον, ου (τό).
Crisargiro; *s. m.* χρυσάργυρον, ου (τό).
Crisi e Crise; *s. f.* κρίσις, σεως (ἡ).
Crisma; *s. m.* e
Crismate; *s. m.* χρῖσμα, ατος (τό). -2. Olio consacrato; ἱερὸν χρῖσμα, ατος (τό).
Crisocolla; *s. f.* χρυσόκολλα, ης (ἡ).
Crisolito; *s. m.* χρυσόλιθος, ου (ὁ).
Crisopazzo; *s. m.* χρυσόπρασος, ου (ὁ).
Cristalleggiare; *v. intr.* κρυσταλλίζω.
Cristallino; *add.* κρυστάλλινος, η, ον. -2. Simile a cristallo; κρυσταλλοειδής, ές.
Cristallizzarsi; *v. intr.* κρυσταλλόομαι=οῦμαι.
Cristallo; *s. m.* κρύσταλλος, ου (ὁ, ἡ). -2. Simile a cristallo; κρυσταλλοειδής, ές· κρυσταλλώδης, ες. -3. Risplendere come cristallo; κρυσταλλίζω. -4. Trasparente come cristallo; κρυσταλλοφανής, ές.
Cristato; *add.* V. Crestuto.
Cristeo, Cristere e Cristero; *s. m.* V. Clistere.
Cristerizzare; *v. att.* κλύζω.
Cristianamente; *avv.* χριστιανῶς.
Cristianesimo e *sinc.* Cristianesmo; *s. m.* χριστιανοσύνη, ης (ἡ)· χριστιανισμός, οῦ (ὁ)· χριστιανὴ πολιτεία, ας (ἡ). -2. Religione cristiana; χριστιανὴ θρησκεία, ας (ἡ).
Cristianissimo; *add. superl.* χριστιανότατος, η, ον.
Cristianità; *s. f.* V. Cristianesimo.
Cristiano; *add.* χριστιανός, ή, όν· χριστεπώνυμος, ον· χριστώνυμος, ον. -2. Nemico dei cristiani; μισοχριστιανος, ον. -3. Essere cristiano; χριστιανίζω.
Cristiere e Cristiero; *s. m.* V. Clistere.
Cristo; *s. m.* ΧΡΙΣΤΟΣ, οῦ (ὁ). -2. Nemico di Cristo; μισόχριστος, ον. -3. Che porta il nome di Cristo; χριστεπώνυμος, ον. -4. Simile a Cristo; χριστοειδής, ές. -5. Inspirato dal Cristo; χριστοκίνητος, ον· χριστόληπτος, ον. -6. Che combatte contro Cristo; χριστόμαχος, ον. -7. Uccisore di Cristo; χριστοκτόνος, ον. -8. Che celebra i misteri di Cristo; χριστοτελεστής, οῦ (ὁ). -9. La Madre del Cristo; Χριστοτόκος, ου (ἡ). -10. Che porta Cristo; χριστοφόρος, ον.
Criterio; *s. m.* γνώμων, ονος (ὁ)· κριτήριον, ου (τό)· σημεῖον, ου (τό)· τεκμήριον, ου (τό).
Critica; *s. f.* κριτική, ῆς (ἡ)· κρίσις, σεως (ἡ).
Criticamente; *avv.* κριτικῶς.
Criticare; *v. att.* ἀνα-κρίνω (τί)· κρίνω (περί τινος)· ἐξ-ετάζω.
Criticatore; *add.* κριτικός, ή, όν.
Criticazione; *s. f.* Criticismo; *s. m.* } κρίσις, σεως (ἡ).
Critico; *s. m.* κριτικός, οῦ (ὁ).
Critico; *add.* κριτικός, ή, όν· κρίσιμος, ον.
Critofago; *add.* *Mangiatore d'orzo*; κριθοφάγος, ον.
Critta; *s. f.* κρύπτη, ης (ἡ).
Crivellare; *v. att.* κοσκινίζω· κοσκινεύω· σήθω· διατετάω=ῶ. -2. *Tirare un colpo bucando*; βάλλω·
Crivellaro; *s. m.* κοσκινοποιός, οῦ (ὁ).
Crivellato; *p. pass.* σητός, ή, όν. -2. Non crivellato; ἄσητος, ον.
Crivellatore; *add.* κοσκινίζων, ουσα, ον.
Crivellazione; *s. f.* διάττησις, σεως (ἡ).
Crivelletto; *s. m. dim.* κοσκίνιον, ου (τό).

Digitized by Google

Crivello; *s. m.* κόσκινον, ου (τό).
Croatta; *s. f.* V. Cravatta.
Croccare; *v. intr.* ψοφέω-ῶ.
Crocchetto, *o* Crocchietto; *s. m* V. Uncinello.
Crocchiare; *v. att.* ψοφέω-ῶ. -2. *Il cantar della chioccia;* κρώζω. -3. Percuotere; πλήττω. -4. Essere malazzato, *o* cagionevole; ἀσθενέω-ῶ.
Crocchio; *s. m.* σύνοδος, ου (ἡ)· συνομιλία, ας (ἡ). -2. Stare a crocchio; συν-ομιλέω-ῶ. -3. *Suono che rendono i vasi fessi nel percuoterli;* πάταγος, ου (ὁ)· πλαταγή, ῆς (ἡ)· κρότος, ου (ὁ).
Crocchio; *add. Malaticcio;* ἀσθενής, ές. -2. Essere crocchio; ἀσθενέω-ῶ.
Crocchione; *add.* V. Cicalatore.
Croccia; *s. f.* V. Ostrica.
Crocciare; *v. intr.* κρώζω.
Crocco; *s. m.* V. Uncino.
Croce; *s. f.* σταυρός, οῦ (ὁ). -2. Segno di croce; σταυροῦ τύπος, ου (ὁ). -3. Pena, tormento; τιμωρία, ας (ἡ). -4. *Distintivo di ordini cavallereschi;* χιαστὸν ἐπίσημον, ου (τό). -5. Bandire, gridare la croce addosso; λοιδορέω-ῶ. -6. Far croce, *effigiar la croce;* σταυρότυπον ποιέω-ῶ. -B'. Far croce, far delle braccia croce, stare colle braccia in croce; βραχίονας χιάζω. -Γ'. Far il segno della croce; σταυροτύπῳ ἐμαυτὸν δια-σώζω. -Δ'. Far le cruci, *non aver da mangiare;* λιμῷ ἀπ-όλλυμαι. -E'. Farsi il segno della croce, *prendere meraviglia;* ὑπερ-θαυμάζω. -7. Pregare colle mani in croce; εὔχομαι ταπεινῶς, ἱκετευτικῶς. -8. Porre in croce; σταυρόω-ῶ· ἀνα-σταυρόω-ῶ· σκολοπίζω. -B'. *Biasimare;* ψέγω· ἐπι-τιμάω-ῶ (τινί τι). -9. A occhio e croce; παχυμερίστερον. -10. Croce santa; *Abecedario;* στοιχεῖα, ων (τά). -11. Simile a croce; σταυροειδής, ές. -12. A modo di croce; σταυρηδόν.
Crocefisso; *s. m.* V. Crocifisso.
Crocellina; *s. f. dim.* V. Crocetta.
Croceo; *add.* κρόκινος, η, ον· κροκώδης, ες.
Croceria; *s. f.* σταυροφόρων ὁμήγυρις, εως (ἡ).
Crocesignato; *add.* σταυροφόρος, ον· σταυρότυπος, ον.
Crocetta; *s. f. dim.* μικρὸς σταυρός, οῦ (ὁ).
Crociamento; *s. m.* V. Afflizione.
Crociare; *v. att.* βασανίζω· στρεβλόω-ῶ.
Crociata; *s. f.* σταυροφόρων στράτευμα, ατος (τό).
Crociato; *s. m.* βάσανος, ου (ὁ).
Crociato; *add.* βασανισθείς, εῖσα, έν. Controssegnato di croce; σταυροφόρος, ου (ὁ).
Crocicchio; *s. m.* τετράοδος, ου (ἡ)· τετροδία, ας (ἡ)· τετραόδιον, ου (τό).
Crocidare; *v. intr.* κρώζω.
Crociera; *s. f.* χίασμα, ατος (τό)· χιασμός, οῦ (ὁ).
Crocifero; *s. m.* σταυροφόρος, ου (ὁ).
Crocificare; Crocifiggere; *v. att.* σταυρόω-ῶ. -2. Tormentare; βασανίζω.
Crocifiggimento; Crocifissione; *s. m. s. f.* σταύρωσις, σεως (ἡ).
Crocifisso; *add.* ἐσταυρωμένος, η, ον· σταυρωθείς, εῖσα, έν. -2. Tormentato; βασανισθείς, εῖσα, έν.
Crocifissore; *add.* σταυρώτης, ου (ὁ)· σταύρωτήρ, ῆρος (ὁ).
Crocisignato; *add.* V. Crocesegnato.
Crocitare; *v. intr.* V. Crocidare.
Crociuolo; *s. m.* V. Crogiuolo.

Croco; *s. m.* κρόκος, ου (ὁ). -2. Di croco; κρόκινος, η, ον. -3. Simile a croco; κροκοειδής, ές. -4. Essere simile a croco; κροκίζω. -5. Tinger di croco; κροκόω-ῶ. -6. Tinto di croco; κροκόβαπτος, ον· κροκοβαφής, ές· κροκωτός, ή, όν.
Crocodilo; *s. m.* κροκόδειλος, ου (ὁ).
Crogiolare; *v. att.* ἀνα-ψύχομαι. -2. *N. pass.* Cuocersi, stagionarsi; πεπαίνομαι.
Crogiolato; *add.* πέπειρος, ον.
Crogiuolo; *s. m.* χωνίον, ου (τό).
Crojo; *add.* σκληρός, ά, όν.
Crollamento; *s. m.* συγκίνημα, ατος (τό)· συγκίνησις, σεως (ἡ)· σεῖσις, σεως (ἡ).
Crollare; *v. att.* συγ-κινέω-ῶ· σείω. -2. *N. intr.* Disordinarsi; ταράττομαι· σφάλλομαι.
Crollata; *s. f.* e
Crollo; *s. m.* συγκίνησις, σεως (ἡ)· συγκίνημα, ατος (τό)· σεῖσις, σεως (ἡ). -2. Tracollo, mutamento; ζημία, ας (ἡ). -3. Dare un crollo, crolli; V. Crollare. -4. Dare il crollo; τελευτάω-ῶ.
Croma; *s. f.* χρῶμα, ατος (τό).
Cromatico; *add.* χρωματικός, ή, όν.
Cromatismo; *s. m.* χρωματισμός, οῦ (ὁ).
Cronaca; Cronachetta; Cronica; *s. f.* χρονικά, ῶν (τά).
Cronichista; *s. m.* χρονογράφος, ου (ὁ).
Cronico; *add.* χρονικός, ή, όν.
Cronista; *s. m.* V. Cronichista.
Cronografia; *s. f.* χρονογραφία, ας (ἡ).
Cronografo; *s. m.* χρονογράφος, ου (ὁ).
Cronologia; *s. f.* χρονολογία, ας (ἡ).
Cronologicamente; *avv.* χρονολογικῶς.
Cronologico; *add.* χρονολογικός, ή, όν.
Cronologista; Cronologo; *s. m.* χρονολόγος, ου (ὁ).
Crosciare; *v. intr.* πολὺς ὁ ὄμβρος πίπτει· ὗει πολλῷ. -2. Mandar giù, percuotere; τύπτω. -3. Scoppiettare (*del fuoco*); ἀπο-κροτέω-ῶ.
Croscio; *s. m.* ψόφος, ου (ὁ)· κρότος, ου (ὁ). -2. Di risa; γέλως προπετής, ωτος (ὁ).
Crosta; *s. f.* ἐσχάρα, ας (ἡ)· πλάξ, ακός (ἡ)· λέπισμα, ατος (τό)· λεπίς, ίδος (ἡ). -2. Crostata; ὄψον, ου (τό).
Crostaceo; *add.* V. Crustaceo.
Crostata; *s. f.* ὄψον, ου (τό).
Crostatura; *s. f.* V. Incrostatura.
Crostoso; Crostuto; *add.* πλακώδης, ες· λεπιδωτός, ή, όν.
Crotalo; *s. m.* κρόταλον, ου (τό).
Cruccevole; *add.* ὀργίλος, η, ον· δύσθυμος, ον.
Cruccevolmente; *avv.* ὀργίλως.
Crucciamento; *s. m.* V. Cruccio.
Crucciare; *v. att.* παρ-οξύνω· ὀργίζω. -2. *N. pass.* Adirarsi; ὀργίζομαι· χαλεπαίνω.
Crucciatamente; *avv.* ὀργίλως.
Crucciato; *add.* ὠργισμένος, η, ον· ὀργισθείς, εῖσα, έν·
Cruccio; *s. m.* ὀργή, ῆς (ἡ)· ἀγανάκτησις, σεως (ἡ). -2. Afflizione d'animo; λύπη, ης (ἡ). -3. Far cruccio; ὀργίζομαι (*pass.*).
Cruccio; *add.* V. Cruccioso.
Cruccio samente; *avv.* ὀργίλως.
Cruccioso; *add.* ὠργισμένος, η, ον.
Cruciamento; *s. m.* V. Cruciato.
Cruciare; *v. att.* V. Crociare.
Cruciata; *s. f.* V. Crociata.

Digitized by Google

Cruciato; *s. m. Tormento;* βάσανος, ου (ὁ)· κακοπαθεία, ας (ἡ).
Cruciazione; *s. f.* V. Cruciamento.
Crucicchio; *s. m.* V. Crocicchio.
Crucifiggere; *v. att.* Crocifiggere.
Crudaccio; *add. pegg.* V. Inumano.
Crudamente; *avv.* σκληρῶς· ὠμῶς.
Crudelaccio; *add. pegg.* ἀπηνής, ές.
Crudele; *add.* ὠμός, ή, όν· ἀφειδής, ές· ἀπηνής, ές· θηριώδης, ες· δεινός, ή, όν.
Crudelemente; *avv.* ὠμῶς· ἀφειδῶς· δεινῶς.
Crudelezza; Crudelità; *s. f.* V. Crudeltà.
Crudelmente; *avv.* V. Crudelemente.
Crudeltà; *s. f.* ὠμότης, ητος (ἡ)· δεινότης, ητος (ἡ)· χαλεπότης, ητος (ἡ)· ἀπήνεια, ας (ἡ). -2. Dire crudeltà; ὑβρίζω.
Crudero; *add.* V. Crudele.
Crudetto; *add.* ἐνωμος, ον.
Crudezza; *s. f.* e
Crudità; *s. f.* ἀνεψία, ας (ἡ). -2. Crudeltà; ὠμότης, ητος (ἡ). -3. Selvatichezza; ἀγριότης, ητος (ἡ).
Crudo; *add. Non cotto;* ὠμός, ή, όν· ἄφλεκτος, ον· ἄπυρος, ον. -2. *Non maturo;* ὠμός, ή, όν· ἄωρος, ον. -3. Restio; ἄπειστος, ον. -4. Aspro; σκληρός, ά, όν. -5. Crudo verno; χείμων ἀργαλεώτατος, ονος (ὁ). -6. Crudele; ἀπηνής, ές.
Cruentare; *v. att.* V. Insanguinare.
Cruento; *add.* V. Sanguinoso.
Cruna; *s. f.* Cruno; *s. m.* κύαρ, κύατος (τό).
Cruore; *s. m.* V. Sangue.
Crusca; *s. f.* πίτυρον, ου (τό). -2. A misura di crusca, *avv.* ἀψιλῶς. -3. Di crusca; πιτυρηνός, ή, όν· πιτύριος, α, ον.
Cruscherella; *s. f.* Cruscherello; *s. m.* (Giuocare a); πίτυρον παίζω.
Cruscolo; *add.* V. Vivace, Robusto.
Crnscoso; *add.* πιτυρηνός, ή, όν· πιτύριος, α, ον· πιτυρίας, ου (ὁ)· πιτυρίτης, ου (ὁ).
Crustaceo; *add.* λεπιδωτός, ή, όν.
Cubare; *v. intr.* κεῖμαι.
Cubicamente; *avv.* κυβιαῶς.
Cubicare; *v. att.* κυβίζω.
Cubico; *add.* κυβικός, ή, όν.
Cubicolario e Cubicolario; *s. m.* V. Cameriere.
Cubicolo e Cubiculo; *s. m.* χοιτών, ῶνος (ὁ).
Cubiculare; *add.* κοιτωνικός, ή, όν.
Cubiforme; *add.* κυβοειδής, ές.
Cubile; *s. m.* V. Covile.
Cubitale; *add.* πηχυαῖος, α, ον.
Cubitare; *v. att.* V. Desiderare.
Cubito; *s. m.* ἀγκών, ῶνος (ὁ)· πῆχυς, εως (ὁ).
Cubitoso; *add.* V. Desideroso.
Cubo; *s. m.* κύβος, ου (ὁ). -2. Innalzare un cubo; κυβίζω.
Cubo; *add.* V. Cubico.
Cucchiaja; *s. f.* μακέλλα, ης (ἡ).
Cucchiajata; *s. f.* κοχλιάριον, ου (τό).
Cucchiajo e Cucchiaro; *s. m.* κοχλιάριον, ου (τό)· μύστρος, ου (ὁ).
Cuccia; *s. f.* κλινάριον, ου (τό).
Cucciare; *v. intr.* κοιμάομαι-ῶμαι.
Cucciniglja; *s. f.* V. Cocciniglia.
Cuccio; *s. m.* V. Cucciolo.

Cucciolaccio; Cucciolino; Cucciolo; Cucciolotto; *s. m.* κυνίδιον, ου (τό). -2. *Add.* Uomo inesperto; ἀνευλαβής, ές. -3. Piccolo; μακρός, ά, όν.
Cucco; *s. m.* V. Cuculo.
Cuccoveggia; *s. f.* V. Civetta.
Cuccuma; *s. f.* λεκάνη, ης (ἡ). -2. Rancore, sdegno; δυσμενεία, ας (ἡ).
Cuccuveggia; *s. f.* V. Civetta.
Cuccuveggiare; *v. intr.* V. Coccoveggiare.
Cucimento; *s. m.* V. Cucitura.
Cucina; *s. f.* μαγειρεῖον, ου (τό)· ὀπτανεῖον, ου (τό)· ὀπτάνιον, ου (τό)· ὀπτανία, ας (ἡ).
Cucinajo; *s. m.* V. Cuoco.
Cucinare; *v. att.* μαγειρεύω· ἕψω. -2. Che appartiene al cucinare; μαγειρικός, ή, όν.
Cucinario; *add.* μαγειρικός, ή, όν.
Cucinatore; *add.* V. Cuoco.
Cucinatura; *s. f.* μαγείρευμα, ατος (τό).
Cucinetta; *s. f. dim.* μικρὸν μαγειρεῖον, ου (τό).
Cuciniere; *s. m.* V. Cuoco.
Cucino; *s. m. Cuscino;* στρῶμα, ατος (τό)· προσκεφαλαῖον, ου (τό). -2. Cucina V.
Cucire; *v. att.* ῥάπτω· -2. Dentro; ἐν-ράπτω.
Cucito; *s. m. V.* Cucitura.
Cucito; *add.* ῥαφθείς, εῖσα, ἐν· ῥαπτός, ή, όν. -2. Non cucito; ἀῤῥαφής, ές· ἄῤῥαφος, ον.
Cucitore; *add.* ῥάπτης, ου (ὁ)· ῥάπτις, ιδος (ἡ)· ῥαφεύς, έως (ἡ).
Cucitura; *s. f.* ῥαφή, ῆς (ἡ)· ῥαφία, ας (ἡ).
Cucudrillo; *s. m.* V. Coccodrillo.
Cuculiare; *v. att.* κοκκύζω. -2. Beffare V.
Cuculiata; Cuculiatura; *s. f.* V. Corbellatura.
Cuculio; *s. m.* V. Cuculo.
Cuculla; *s. f.* V. Cocolla.
Cucullo; *s. m.* V. Capuccio.
Cuculo; *s. m.* κόκκυξ, υγος (ὁ).
Cucumero; *s. m.* V. Cocomero.
Cucurbita; *s. f.* V. Zucca.
Cucurbitaceo; *s. m.* κολοκύνθινος, ου (ὁ).
Cucurbitino; *add.* κολοκύνθινος, ον.
Cucuzza; *s. f.* V. Zucca.
Cucuzzo; Cucuzzolo; *s. m.* ἄκρον, ου (τό)· κορυφή, ῆς (ἡ).
Cuffia; *s. f.* ταινία, ας (ἡ)· κρηδεμνον, ου (τό). -2. Uscirne pel rotto della cuffia; κατα-προ-ἴξομαι (*fut.*).
Cuffiare; *v. att.* γαστριμαργέω-ῶ.
Cugino; *s. m.* ἀδελφιδέος-οῦς, έου-οῦ (ὁ)· ἀνεψιός, οῦ (ὁ)· ἀνεψιά, ᾶς (ἡ)· ἀδελφός, οῦ (ὁ)· ἀδελφή, ῆς (ἡ).
Cuitanza; *s. f.* V. Cogitazione.
Cuitare; *v. att.* V. Pensare.
Cuito; *s. m.* V. Pensiero.
Culajo; Culare; *add.* πυγαῖος, α, ον.
Culata; *s. f.* πυγῆς πλῆγμα, ατος (τό).
Culatta; *s. f.* ὀπίσθια, ων (τά).
Culattata; *s. f.* V. Culata.
Culeggiare; *v. intr.* πομπεύω.
Culetto; *s. m. dim.* πυγίδιον, ου (τό).
Culice; *s. m.* ἰμπίς, ῖδος (ἡ).
Culiseo; *s. m.* κολοσσαῖος, ου (ὁ).
Culla; *s. f.* κοιτίς, ίδος (ἡ)· λίκνον, ου (τό)· σκάφη, ης (ἡ).

Digitized by Google

Cullare; *v. att.* κοιτίδα δια-σείω, σείω.
Culleo; *s. m.* κολεός, οῦ (ὁ)· Θύλακος, ου (ὁ).
Culmine; *s. m.* δροφος, ου (ὁ)· δῶμα, ατος (τό)· στέγος, εος=ους (τό)· ἀκμή, ῆς (ἡ)· ἄκρα, ας (ἡ)· κορυφή, ῆς (ἡ).
Culmo; *s. m.* καλάμη, ης (ἡ).
Culo; *s. m.* πυγή, ῆς (ἡ)· ἀρχός, οῦ (ὁ). -2. Dare del culo in sul petrone; ἀφ-ίψω. -3. Dar del culo in terra; ἐκ-πίπτω. -4. Non stare dire al cul vienne; ἐξαυτὴς ἅπ-ειμι. -5. Fare il culo lappe lappe; ὑπερ-φοβέομαι=οῦμαι. -6. Trovare culo a suo naso; ξυρὸς εἰς ἀκάνην.
Cultella; *s. f.* V. Coltella.
Cultellaccio; *s. m. pegg.* V. Coltellaccio.
Cultellata; *s. f.* μαχαίρα; πλῆγμα, ατος (τό).
Cultellesca; **Cultelliera**; } *s. f.* μαχαίρας κουλεός, οῦ (ὁ).
Cultellinajo; *s. m.* V. Coltellinajo.
Cultellino; *s. m. dim.* V. Coltellino.
Cultello; *s. m.* V. Coltello.
Cultezza; *s. f.* V. Abbigliamento.
Cultivamento; *s. m.* V. Coltivamento.
Cultivare; *v. att.* V. Coltivare.
Cultivata; *s. f.* V. Coltivamento.
Cultivatore; *add.* V. Coltivatore.
Cultivatura; **Cultivazione**; } *s. f.* V. Coltivamento.
Culto; *s. m.* V. Colto. -2. Venerazione; θεράπεια, ας (ἡ). -3. Culto divino; λατρεία, ας (ἡ). -4. Che insegna il culto divino; ἱεροδιδάσκαλος, ου (ὁ)· ἱεροφάντης, ου (ὁ)· ἱεροφαντίς, ίδος (ἡ). -5. Esercitare il culto divino; ἁγιστεύω.
Culto; *add.* V. Colto.
Cultore; *add.* V. Coltivatore.
Cultro; *s. m.* V. Coltello.
Cultura; *s. f.* V. Coltivamento. -2. Senza cultura; ἄμουσος, ον.
Cuminciare; *v. att.* V. Cominciare.
Cumino; *s. m.* V. Comino.
Cumolare; *v. att.* V. Accumulare.
Cumolo; *s. m.* V. Cumulo.
Cumulare; *v. att.* V. Accumulare.
Cumulatamente; **Cumulativamente**; } *avv.* σωρηδόν· ἅμα· χύδην· ἀθροιτικῶς.
Cumulativo; *add.* σωρικός, ή, όν· σωρευτικός, ή, όν· ἀθροιτικός, ή, όν.
Cumulatore; *add.* σωρεύων, ουσα, ον· σωρίτης, ου (ὁ)· σωρίτης, ου (ὁ)· σωρίτις, ίδος (ἡ).
Cumulazione; *s. f.* σώρευσις, σεως (ἡ).
Cumulo; *s. m.* σωρός, οῦ (ὁ)· θωμός, οῦ (ὁ).
Cuneale; **Cuneato**; **Cuneiforme**; } *add.* σφηνοειδής, ές.
Cuneo e Cono; *s. m.* σφήν, ηνός (ἡ)· ἔμβολος, ου (ὁ).
Cunicolo; *s. m.* ὑπόνομος, ου (ὁ)· ὑπονομή, ῆς (ἡ). -2. Formare cunicoli; ὑπο-νομεύω.
Cunta; *s. f.* μέλλησις, σεως (ἡ).
Cuoca; *s. f.* μαγείραινα, ης (ἡ)· μαγείρισσα, ης (ἡ).
Cuocere; *v. att.* ἕψω· πέπτω. -2. *Del calore del sole*; καίω. -3. *Dell'azione del freddo*; φλέγω. -4. Scottare; περι-καίω. -5. Concuocere; πεπαίνω. -6. Molestare; περι-καίω. -7. *Intr.* Ubbriacarsi; μεθύω. -8. Cuocere entro; ἐν-έψω.
Cuociore; *s. m.* V. Cociore.
Cuocitura; *s. f.* V. Cocitura.
Cuoco; *s. m.* μάγειρος, ου (ὁ). -2. Essere cuoco; μαγειρεύω· -3. A modo di cuoco; μαγειρώδης, ες.
Cuojajo; *s. m.* βυρσοδέψης, ου (ὁ)· βυρσεύς, έως (ὁ).
Cuojo, *pl.* Cuoj e Cuoja; *s. m.* δέρμα, ατος (τό)· βύρσα, ης (ἡ). -2. Pelle, *semplicemente*; δορά, ᾶς (ἡ). -3. Lo scoglio della serpe; λεβηρίς, ίδος (ἡ)· σκύλον, ου (τό). -4. Buccia; λέπισμα, ατος (τό). -5. Cartapecora; σελίς, ίδος (ἡ). -6. Conciare il cuojo; βυρσοδεψέω=ῶ. -7. Coprir di cuojo; βυρσόω=ῶ. -8. Coperto di cuojo; βυρσοτενής, ές· βυρσοτόνος, ον. -9. Distendere le cuoja; σορδινάομαι=ῶμαι. -10. Mangiar cuojo; δερματοφαγέω=ῶ. -11. Tagliar cuojo; βυρσοτομέω=ῶ. -12. Che taglia cuojo; βυρσοτόμος, ον. -13. Tirare le cuoja; θνήσκω. -14. Con molto cuojo; πολύβυρσος, ον· πολύρρινος, ον.
Cuoprire; *v. att.* V. Coprire.
Cuore; *s m.* καρδία, ας (ἡ)· κέαρ, ατος (τό). -2. Animo, *mente*; νόος=νοῦς, νόου=νοῦ (ὁ)· ψυχή, ῆς (ἡ). -3. Pensiero; διάνοια, ας (ἡ). -4. Ardimento; θρασύτης, ητος (ἡ). -5. Centro, mezzo; κέντρον, ου (τό)· μεταίχμιον, ου (τό). -6. Battito del cuore; παλμός, οῦ (ὁ). -7. Occhio del cuore; ψυχῆς ἡμίτυ, εος=ους (τό). -8. Che si agita, che è nel cuore; ἐγκάρδιος, ον. -9. Andare per lo cuore; παρ-ίστημι. -10. Aver cuore; θαρρέω=ῶ. -11. Avere a cuore; μέλω· χαίρω. -12. Andare a cuore; ἀνδάνω θυμῷ (τινος)· ἀρέσκει. -13. Avere il cuore ammaliato; ἀλλοτρία βουλῇ κυβερνάομαι=ῶμαι. -14. Avere il cuore nello zuccaro; φαιδρός, ά, όν εἰμι. -15. Avere il cuore in bocca, avere sulla lingua ciò che si ha nel cuore; εὐθύμως λαλέω=ῶ· ἁπλῶς εἶπον. -16. Cascare il cuore; ἀθυμέω=ῶ. -17. Dare il cuore; θαρρέω-ῶ. -18. Dare nel cuore; προς-γελάω=ῶ. -19. Dare il cuore, *volgere nel pensiero*; ἐμ-βάλλομαι εἰς νοῦν. -20. Dire, fare di cuore; ἐκ θυμοῦ λαλέω=ῶ, ποιέω=ῶ. -21. Dire in suo cuore; πρὸς ἐμαυτὸν λαλέω=ῶ. -22. Dispiacere infino al cuore; σφοδρὰ ἀδημονέω=ῶ. -23. Donare il cuore; ἐπι-μαίνομαι (τινί). -24. Di cuor duro; σκληρόψυχος, ον. -25. Essere di cuore, di gran cuore; ἐγ-καρτερέω=ῶ. -26. Essere di povero cuore; ταπεινο-φρονέω=ῶ. -27. Essere dolente a cuore; ἀπὸ τοῦ ἄλγους βαρύνομαι. -28. Secondo il cuore; κατὰ νοῦν· κατ᾽ ἐπιθυμίαν. -29. Far cuore, buon cuore; εὐθυμέομαι=οῦμαι. -B΄. Far cuore di leone; εὐ-ψυχῶ εἰμι. -Γ΄. Far cuore duro; σκληριάω=ῶ. -30. Fare tanto di cuore, stare di buon cuore; εὐ-θυμέω=ῶ. -31. Fare, farsi cuore; αἶρω θάρσος. -32. Far del cuore rocca; ἐγ-καρτερέω=ῶ. -33. Ferir nel cuore; ψυχὴν τιτρώσκω. -34. Levare il cuore da; ἐπιμελείαν ἀπο-βάλλω. -35. Mancare il cuore; λειποψυχέω=ῶ. -36. Metter cuore; θαρρύνω. -37. Mettere in cuore; βουλεύομαι, συμ-βουλεύω (τινί τι)· πείθω. -38. Mettersi in cuore; ἀφορίζω. -39. Passare, spezzare, scoppiare il cuore; πολλὰ λυπέομαι=οῦμαι· καθ᾽ ὑπερβολὴν ἄχθομαι. -40. Che penetra nel cuore; διακάρδιος, ον. -41. Perdere il cuore; ἀθυμέω=ῶ. -42. Pregare al cuore; ἐκ θυμοῦ δέομαι. -43. Soffrire, patir il cuore; ὑπο-μένω. -44. Stare a cuore; μέλω. -45. Stringere il cuore; ἐπ-αν-αγκάζω. -46. Tenere in cuore; ἐν νῷ ἔχω. -47. Toccare il cuore; δεινῶς τέρπω· εὐφραίνω. -B΄. *Convincere*; νύττω· κατα-νύττω.

Digitized by Google

-48. Che tocca il cuore; ἀψίθυμος, ον. -49. Venir cuore; τολμάω=ῶ. -50. Venire in cuore; εἰς νοῦν ἔρχομαι. -51. A cuore, *a forma di cuore* δίκην καρδίας. -52. A mal in cuore; ἀκοντί. -53. Con buon cuore, di buon cuore; ἀσμενῶς· προθύμως· ἀσπαστῶς. -54. Che addolora il cuore; ἀλγεσιθύμος, ον. -55. Senza cuore; ἀκάρδιος, ον· ἀκήριος, ον. -56. Di, a mal cuore; ἄκοντι θυμῷ· βαρέως· ἀκουσίως. -57. Di cuore; ἐκ καρδίας.

Cuoretto; *s. m. dim.* V. Coretto.

Cuoricino; *s. m. dim.* V. Coricino.

Cupere; *v. att.* V. Desiderare.

Cupezza; *s. f.* βάθος, εος=ους (τό)· βαθύτης, ητος (ἡ).

Cupidamente; *avv.* ἐπιθυμητικῶς.

Cupidenza; Cupidigia; Cupidine; Cupidità; *s. f.* ἐπιθυμία, ας (ἡ)· ἔρως, ωτος (ὁ)· ἐπιθύμημα, ατος (τό)·

Cupido; *s. m.* Ἔρως, ωτος (ὁ).

Cupido; *add.* ἐριεμένος, η, ον· ἐπιθυμητής, οῦ (ὁ) ἐπιθυμήτειρα, ας (ἡ)· ἐπιθυμῶν, οῦσα, οῦν. -2. Avaro; φιλάργυρος, ον· πλεονέκτης, ες.

Cupitoso; *add.* V. Cupido.

Cupo; *s. m.* βάθος, εος=ους (τό)· βαθύτης, ητος (ἡ).

Cupo; *add.* βαθύς, εῖα, ύ. -2. *Di uomo;* κρυφίος, α, ον. -3. *Di suono:* βαρύς, εῖα, ύ. -4. *Di colore;* ἀμαυρός, ά, όν· σκοτεινός, ή, όν. -5. Fame cupa; βουλιμία, ας (ἡ).

Cupola; *s. f.* θόλος, ου (ὁ, ἡ).

Cupolare; *add.* θολοειδής, ές.

Cupoletta; Capolino; *s. m.* *dim.* μικρὸς θόλος, ου (ὁ).

Cupolo; *s. m.* V. Alveare.

Cura; *s. f. Sollecitudine;* φροντίς, ίδος (ἡ)· ἐπιμέλεια, ας (ἡ). -2. Governo; διοίκησις, σεως (ἡ). -3. Diligenza; σπουδή, ῆς (ἡ). -4. Delle malattie; θεραπεία, ας (ἡ). -5. Parocchia; παροικία, ας (ἡ). -6. Ufficio del curatore; ἐπιτροπία, ας (ἡ). -7. *Dove si imbiancano i panni;* γναφεῖον, ου (τό). -8. Supposta; βάλανος, ου (ἡ). -9. Aver cura, a cura; ἐπιμελείαν ἔχω· ἐπι-μελέομαι=οῦμαι (τινος)· μέλλω· -10. Aversi cura; περὶ τῆς εὐξίας ἐπι-μελέομαι=οῦμαι. -11. Porre, metter cura; προς-έχω τὸν νοῦν· σπουδάζω. -12. Degno di molte cure; μέρμερος, ον· ἀξιοσπούδαστος, ον. -13. Lasciare di porre cura; ἀπο-σπουδάζω. -14. Liberarsi dalle cure, dormire avendo lasciate le cure; ἀπο-μερμηρίζω. -15. Pieno di cure; πολυφρόντιστος, ον· πολυμέριμνος, ον. -16. Che produce molte cure; πολυμέριμνος, ον. -17. Non prendersi alcuna cura; ἀκηδέω=ῶ· ἀπο-κηδέω=ῶ. -18. Prendere cura a vicenda; ἀντ-επιμελέομαι=οῦμαι. -19. Senza cura; ἀκηδής, ές. -20. Essere senza cura; ἀφροντιστέω=ῶ.

Curabile; *add.* ἰάσιμος, ον.

Curagione; *s. f* V. Curazione.

Curandajo; *s. m.* γναφεύς, έως (ὁ).

Curante; *p. pres.* V. Curatore. -2. Essere non curante; ἀφροντιστέω=ῶ. -3. Non curante; ἀφρόντιστος, ον.

Curanza; *s. f.* V. Cura.

Curare; *v. intr.* φροντίζω· ἐπι-μελέομαι=οῦμαι (τινος)· τιμάω=ῶ. -2. Medicare; ἰατρεύω. -3. Imbiancare, purgare i panni; γνάπτω. -4. Proteggere; ἐπι-μελέομαι=οῦμαι (περί τινος). -5. Curare il caldo, il freddo, *sentirlo assai;* θέρμην, ψύχος ὀρρωδέω=ῶ. -6. Procurare; ἐπι-μελέομαι=οῦμαι. -7. Darsi briga; σπουδάζω· κηδέω=ῶ. -8. Non curarsi; ἀκηδέω=ῶ. -9. Senza curarsi di alcuna cosa; ἀπηλεγής, ές· *avv.* ἀπηλεγέως. -10. Curare assai; πολυωρέω=ῶ.

Curatella; *s. f.* ἤπαρ, ατος (τό).

Curativo; *add.* θεραπευτικός, ή, όν.

Curato; *s. m.* πάροχος, ου (ὁ).

Curatore; *add.* ἐπιμελητής, οῦ (ὁ). -2. Medico; ἰατρός, οῦ (ὁ). -3. Fattore; ἀγρονόμος, ου (ὁ). -4. Amministratore; ἐπίτροπος, ου (ὁ).

Curatrice; *s. f.* θεράπευτρίς, ίδος (ἡ).

Curattiere; *s. m. Rivenditore;* προξενητής, οῦ (ὁ).

Curazione; *s. f* ἰατρεία, ας (ἡ).

Cureria; *s. f.* ἐπιτροπεία, ας (ἡ)· ἐπιτρόπευσις, σεως (ἡ)· ἐπιτροπία, ας (ἡ).

Curia; *s. f.* βουλευτήριον, ου (τό). -2. Tribunale; δικαστήριον, ου (τό). -3. *Parte d'una tribù;* φράτρα, ας (ἡ)· φρατρία, ας (ἡ)· φρατορία, ας (ἡ). -4. Essere della medesima curia; φρατριάζω· φρατρίζω. -5. Capo di una curia; φρατριάρχης, ου (ὁ)· φρατρίαρχος, ου (ὁ).

Curiale; *s. m.* δικαιολόγος, ου (ὁ). -2. Ascritto alla curia; φρατήρ, ῆρος (ὁ)· φράτωρ, ορος (ὁ).

Curialità; *s. f.* ἀστειότης, ητος (ἡ).

Curiandolo; *s. m.* κόριον, ου (τό).

Curiato; *add.* φρατριακός, ή, ον· φρατρικός, ή, όν.

Curiosamente; *avv.* ἐπιμελῶς· περιέργως. -2. Diligentemente; ἀκριβῶς.

Curiosità; *s. f.* e

Curiositaggine; *s. f.* πολυπραγμοσύνη, ης (ἡ)· περιεργία, ας (ἡ). -2. Cosa rara; κειμήλιον, ου (τό).

Curioso; *add.* πολυπράγμων, ον· περίεργος, ον. -2. Sollecito; σπουδαῖος, α, ον. -3. Faceto, piacevole; εὐτράπελος, ον. -4. Essere eccessivamente curioso; πολυπραγμονεύω.

Curro; *s. m.* φάλαγξ, αγγος (ἡ)· κύλινδρος, ου (ὁ). -2. Essere in curro; προς-βαίνω. -3. Mettere uno sul curro, *persuaderlo;* ἀνα-πείθω.

Cursore; *s. m.* δρομεύς, έως (ὁ). -2. Sergente del tribunale; κλητήρ, ῆρος (ὁ).

Curto; *add.* V. Corto.

Curule; *add.* ἁρματεῖος, α, ον. -2. Sedia curule; ἀγκυλόπους δίφρος, ου (ὁ).

Curva; *s. f.* καμπύλη γραμμή, ῆς (ἡ).

Curvare; *v. att.* κάμπτω· κυρτόω=ῶ· ἀγκυλόω=ῶ.

Curvato; *p. pass.* καμπτός, ή, όν· κυρτός, ή, όν. V. Curvo.

Curvatura; *s. f.* καμπή, ῆς (ἡ)· καμψότης, ητος (ἡ)· κύρτωμα, ατος (τό). -2. Con profonda curvatura; βαθυκαμπή, ῆς (ἡ).

Curvezza; Curvità; *s. f.* καμπυλότης, ητος (ἡ)· κυρτότης, ητος (ἡ).

Curvo; *add.* καμπύλος, η, ον· ἀγκύλος, η, ον· σκαμβός, ή, όν· κυρτός, ή, όν· γρυπός, ή, όν. -2. Esser curvo; ἐγ-κάμπτομαι. -3. Render curvo; ἀγ-κυλόω=ῶ. -4. Assai curvo; πολυκαμπής, ές· πολύκαμπτος, ον.

Curvo; *s. m.* V. Curvità.

Cusare; *v. att.* προ-φασίζομαι. -2. Accusarsi; αἰτιάομαι=ῶμαι.

Cuscinetto; *s. m. dim.* κνάφαλον, ου (τό)· προσκεφαλάδιον, ου (τό).

Cuscino; *s. m.* προσκεφάλαιον, ου (τό)· στρῶμα, ατος (τό).

Cuscire; *v. att.* V. Cucire.

Digitized by Google

Cuscitore; *add.* V. Cucitore.
Cusì; *avv.* V. Così.
Cusoffiola; *s. f.* V. Battisoffiola.
Cusoliere; *s. m.* V. Cucchiajo.
Cuspide; *s. f.* V. Punta.
Custode; *s. m.* φύλαξ, ακος (ὁ)· φρουρός, οῦ (ὁ). -2. Che fa le veci di custode; ἀντίφρουρος, ου (ὁ). -3. Custode perpetuo; ἀείφρουρος, ον.
Custodia; *s. f.* φυλακή, ῆς (ἡ). -2. Essere senza custodia; ἀφρουρέω-ῶ. -3. Senza custodia; ἀφρούρητος, ον· ἀφύλακτος, ον.
Custodio; *s. m.* V. Custode.
Custodire; *v. att.* φυλάττω· σώζω. -2. Custodire gli arnesi, i bagagli; σκευοφυλακέω-ῶ.
Custoditamente; *avv.* ἀκριβῶς.
Custodito; *p. pass.* φρουρητός, ή, όν. -2. Sempre custodito; ἀειφρούρητος, ον· ἀείφρουρος, ον. -3. Custodito da sè stesso; αὐτοφρούρητος, ον. -4. Non custodito; ἀπαραφύλακτος, ον· ἀφρούρητος, ον· ἀφύλακτος, ον.
Custodo; *s. m.* V. Custode.
Cutaneo; *add.* δερμάτινος, η, ον· δερματιώδης, ες
Cute; *s. f.* χρώς, ός (ὁ)· δέρμα, ατος (τό).
Cuticola; *s. f.* δερμάτιον, ου (τό)· ἐπιδερμίς, ίδος (ἡ).
Cutretta; Cutrettola; *s. f.* ἴυγξ, ἴυγγος (ἡ)· σεισοπυγίς, ίδος (ἡ).
Cuvidigia; *s. f.* V. Cupidigia.
Cuvidoso; *add.* V. Cupido.
Czar; *s. m.* Καισαρ, ος (ὁ).

D

Da; *prep.* ὑπό· παρά· πρός· ἀπό. -2. Da me, da te, da per me, te, *ecc.*, *per escludere cooperazione o consiglio di altri*; αὐτομάτως· διὰ ἐμοῦ· διὰ σοῦ, *etc.* -3. Da sera; πρὸ ἑσπέρας. -4. Dal mattino; πρωί. -5. A modo, a foggia; δίκην. -6. Avanti; ἀπεναντί. -7. Incirca, intorno; ὡσπερεί. -8. Di che, onde; ὅθεν. -9. Per lo mediante; διά. -10. Sino, sin da; ἐκ· ἐξ.
D'abbasso, Dabbasso; *avv.* κάτω· ὑπό· κατά.
Dabbenaggine; *s. f.* εὐφυΐα, ας (ἡ)· ἁπλότης, ητος (ἡ)· ἀφέλεια, ας (ἡ). -2. Sciocchezza; θάμβος, εος-ους (τό).
Dabbene e Da bene; *add.* ἀγαθός, ή, όν· χρηστός, ή, όν· ἁπλόος-οῦς, ὁπ-ῆ, ὁον-οῦν.
Dabbudà; *s. m. Strumento simile al buonaccordo, ma senza tasti*; ψαλτήριον, ου (τό).
Da burla; Da beffe; *avv.* ἐν παιδιᾷ.
Daccanto; *avv.* παρά· χωρίς.
Daccapo e Da capo; αὖθις· αὖ. -2. Da principio; ἀπ' ἀρχῆς. -3. Da capo a piè; ἀκριβῶς· ἐξ ἀρχῆς μεχρὶ τέλους.
Dacchè e Da che; ἐξ οὗ· ἐπειδή. -2. Dappoichè; ὁπόταν.
Dadajuolo; *s. m.* κυβευτής, οῦ (ὁ).
Daddosso; *avv.* ἀφ' ἑαυτοῦ, ῆς, οῦ.
Daddoverissimo; *avv. superl.* ἀληθέστατα.
Daddovero e Da dovero; *avv.* ἀληθῶς· τῷ ὄντι.
Dadeggiare; *v. intr.* ἀστραγαλίζω· κυβεύω.
Dado; *s. m.* κύβος, ου (ὁ)· ἀστραγαλίσκος, ου (ὁ). -2. Giuocare ai dadi; ἀστραγαλίζω· κυβεύω. -3. Giuocatore di dadi; κυβευτής, οῦ (ὁ). -4. Gettar il dado; ἐκ-κυβεύω· κυβὸν ῥίπτω. -5. Pigliare, o tenere i dadi ad alcuno; ἐμ-ποδίζω.
Daga; *s. f.* ξιφίδιον, ου (τό).
Daino; *s. m.* δορκάς, άδος (ἡ)· δόρκος, ου (ὁ).
Daitore; *add.* V. Datore.
Dalfino; *s. m.* V. Delfino.
Dallato; *avv.* πλευρόθεν· ἐκ τοῦ πλαγίου. -2. *Moto a luogo*; εἰς τὸ πλαγίον· *add.* πλάγιος, α, ον.
Dama; *s. f. Donna nobile*; οἰκοδέσποινα, ας (ἡ). -2. Daina; δορκάς, άδος (ἡ). -3. *Sorta di giuoco*; πεσσεία, ας (ἡ).
Damaggio; *s. m.* V. Danno.
Damerino; *s. m.* ἐραστής, οῦ (ὁ). -2. Lezioso, ricercato nel vestire; καλλωπιστής, οῦ (ὁ).
Damigella; *s. f.* πάρθενος, ου (ἡ)· νεανίσκη, ης (ἡ)· κόριον, ου (τό)· νύμφη, ης (ἡ).
Damigello; *s. m.* ἔφηβος, ου (ὁ).
Damma; *s. f.* V. Daino.
Dammaggio; *s. m.* V. Danno.
Damo; *s. m. Amante*; ἐραστής, οῦ (ὁ).
Danajesco; *add.* V. Danajoso.
Danajo; *s. m.* λεπτόν, οῦ (τό). -2. Moneta in generale; ἀργύριον, ου (τό). -3. Moneta d'oro; χρυσίον, ου (τό). -4. Che truffa danari; ἀργυροκάπηλος, ον. -5. Spicciolare il danaro; ἀποκερματίζω. -6. Senza danaro; ἀχρήματος, ον· ἀχρήμων, ον. -7. Esser senza danaro; ἀχρημονέω-ῶ. -8. Prestar danaro ad interesse; δανείζω. -9. Danaro dato a prestito; στάσιμον ἀργύριον, ου (τό). -10. Dare danari sopra checchessia; ἀργύριον κατα-βαίνω.
Danajoso; *add.* πολυχρήματος, ον· πολύχρυσος, ον· πλούσιος, α, ον.
Danainolo; Danarino; *s. m. dim.* νομισμάτιον, ου (τό).
Danaro; *s. m.* V. Danajo.
Danaroso; *add.* V. Danajoso.
Danaruzzo; *s. m. dim.* νομισμάτιον, ου (τό).
Dangiero; *s. m.* V. Danno.
Danio; *s. m. Metatesi di* Daino V.
Da niente; *add.* οὐτιδανός, ή, όν.
Dannabile; *add.* ἐπίψογος, ον· καταγνωστός, ή, όν.
Dannabilmente; *avv.* βλαβερῶς· ἐπιψόγως.
Dannaggio; *s. m.* V. Danno.
Dannaggioso; *add.* V. Dannoso.
Dannagione; Dannamento; *s. m.* V. Dannazione.
Dannando; *add.* V. Dannabile.
Dannare; *v. att.* κατα-γεγνώσκω· κατα-ψηφίζομαι· κατα-δικάζομαι δίκην (τινος). -2. Dannare a morte, del capo; κατα-γιγνώσκω, κατα-κρίνω θανάτον (τινος). -3. Biasimare; ψέγω. -4. Cancellare; ἐξ-αλείφω.
Dannato; *p. pass.* καταδεδικασμένος, η, ον· κατάκριτος, ον.
Dannatore; *add.* κατακρίνων, ουσα, ον.
Dannazione; *s. f.* κατάγνωσις, σεως (ἡ)· κατάκριμα, ατος (τό)· κατάκρισις, σεως (ἡ)· καταδίκη, ης (ἡ).
Danneficare; *v. att.* V. Dannificare.
Danneggiamento; *s. m*, ζημία, ας (ἡ)· βλαβή, ῆς (ἡ)· βλάβος, εος-ους (τό).

Digitized by Google

Danneggiare; *v. att.* βλάπτω· κακόω=ῶ. -2. Danneggiare a vicenda; ἀντι-βλάπτω.
Danneggiato; *p. pass.* βλαβείς, εῖσα, έν. -2. Non danneggiato; ἀπήμαντος, ον.
Danneggiatore; *add.* βλαβερός, ά, όν.
Dannevole; *add.* ἐπίφθονος, ον· ἀδόκιμος, ον. -2. Dannoso; βλαβερός, ά, όν.
Dannevolmente; *avv.* βλαβερῶς.
Dannificare; *v. att.* V. Danneggiare.
Dannio; *s. m.* V. Danneggiamento.
Danno; *s. m.* ζημία, ας (ἡ)· βλαβή, ῆς (ἡ)· βλάβος, εος=ους (τό). -2. Aver danno; ἀπο-λαύω. -3. Recar danno; ἀτάω=ῶ. -4. Senza recar danno; ἀβλαβέως· ἀβλαβῶς. -5. Senza danno; ἀσινῶς· ἀβλάπτως· *add.* ἄβλαπτος, ον.
Dannosamente; *avv.* βλαβερῶς.
Dannoso; *add.* βλαβερός, ά, όν, -2. Molto dannoso; πολυπήμων, ον· μεγαλοβλαβής, ές.
Dano; **Dante**; *s. m.* V. Daino.
Danza; *s. f.* χορός, οῦ (ὁ)· χόρεια, ας (ἡ)· ὄρχησις, σεως (ἡ)· ὀρχησμός, οῦ (ὁ). -2. Gareggiare nella danza; ἀντ-ορχέομαι=οῦμαι. -3. Danza nei banchetti; ἀγγελική ὄρχησις, σεως (ἡ). -4. Senza danze, escluso dalle danze, non celebrato con danze; ἀχόρευτος, ον· ἄχορος, ον. -5. Guidar la danza; ἡγέομαι=οῦμαι τοῦ χόρου. -6. Maestro delle danze; χοροδιδάσκαλος, ου (ὁ).
Danzante; *p. pres.* ὀρχηστής, οῦ (ὁ)· ὀρχήστρια, ας (ἡ).
Danzare; *v. intr.* ὀρχέομαι=οῦμαι· χορεύω. -2. Danzare incontro; ἀντ ορχέομαι=οῦμαι. -3. Con gli altri; μετα-μέλπομαι.
Danzatore; *add.* V. Danzante.
Danzetta; *s. f. dim.* χορεία, ας (ἡ).
Dape; *s. f.* ἔδεσμα, ατος (τό)· δεῖπνον, ου (τό)· εὐωχία, ας (ἡ).
Dappiè e Dappiede; *avv.* ἐκ ποδῶν. -2. Farsi da piè; δευτερόω=ῶ.
Dappocaggine; **Dappochezza**; *s. f.* ἀργία, ας (ἡ)· φαυλότης, ητος (ἡ).
Dappoco; *add.* φαῦλος, η, ον· μοχθηρός, ά, όν.
Dappocuciaccio; *add.* ἀβέλτερος, ον.
Dappoi; *avv.* ἔπειτα.
Dappoichè; *avv. Dopochè*; ἔπει· ἐπειδή· ἐξ οὗ. -2. Giacchè; γάρ.
Dappresso e Da presso; *avv.* ἐγγύς.
Dardeggiare; *v. att.* ἀκοντίζω· τοξεύω.
Dardetto; *s. m. dim.* ἀκοντίον, ου (τό).
Dardiere e Dardiero; *s. m.* ἀκοντιστής, οῦ (ὁ).
Dardo; *s. m.* βέλος, εος=ους (τό)· ἀκόντιον, ου (τό)· τόξευμα, ατος (τό)· τόξον, ου (τό). -2. Estrarre il dardo; βελουλκέω=ῶ. -3. Che estrae dardi; βελουλκός, ή, όν. -4. Appartenente all'estrarre dardi; βελουλκικός, ή, όν. -5. Scagliare dardi; τοξεύω. -6. Che scaglia dardi; ἀκοντοβόλος, ον. -7. Che osserva il dardo lanciato; ἀκοντοδόκος, ον.
Dare; *v. att.* δίδωμι. -2. Arrivare; ἱκνέομαι=οῦμαι· δι-ικνέομαι=οῦμαι. -3. Cogliere, colpire *nel segno*; τυγχάνω (τοῦ σκοποῦ)· στοχάζομαί (τινος). -4. Comunicare, dar notizia; μετ-έχω. -5. Dimostrare; ἀπο-φαίνω. -6. Concedere; παρα χωρέω=ῶ. -7. Fare, operare; πράττω. -8. Giudicare; κρίνω. -9. Imbattersi; ἐν-τυγχάνω (τινί). -10. Mandar fuori; ἐξ-ίημι. -11. Pagare; ἐκτίνω. -12. Permettere; ἐάω=ῶ· παρα-χωρέω=ῶ. -13. Percuotere; παίω· τύπτω· πλήττω. -14. Vendere; πωλέω=ῶ. -15. Avere a dare; ὀφλισκάνω· ὀφείλω. -16. Supporre; τίθημι. -17. Dar del briccone, del balordo *e simili*; ἐνυβρίζω· αἰκίζω. -18. Dar che fare; πράγματα παρ-έχω. -19. Dar che dire; θρύλλον ἐγείρω. -20. *Neut. pass.* Darsi, *arrendersi*; ἐμαυτὸν ἐκ-δίδωμι. -21. Battersi; συγ-κρούομαι. -22. Essere simile; προς-ομοιόομαι=οῦμαι. -23. Darsela giù; ἀπονενοημένως ἔχω. -24. Darsi *a checchessia*; τὸν νοῦν προς-έχω (τινί). -25. Darsi a credere; νομίζω. -26. Darsi attorno, *brogliare*; φιλοτιμέομαι=οῦμαι. -27. Darsi ad uno; ἐμαυτὸν ἐκ-δίδωμι (τινι).
Darico; *s. m. Moneta persiana*; δάρεικος, ου (ὁ).
Darsena; *s. f.* ἐνδότερος λιμήν, ένος (ὁ).
Dassai; *add.* ἐξαίρετος, ον· ἱκανώτατος, η, ον· ἐπιτηδειότατος, η, ον.
Dassaiezza; *s. f.* εὐθυμία, ας (ἡ).
Dassezzo; *add.* ἔσχατος, η, ον· *avv.* τέλος.
Data; *s. f.* ἡμέρα, ας (ἡ)· χρόνος μηναῖος, ου (ὁ). -2. Qualità; ἕξις, εως (ἡ)· φύσις, σεως (ἡ). -3. Colpo; τύπος, ου (ὁ).
Datare; *v. att. e intr.* τὴν ἡμέραν ἐπι-γράφω· τὸν χρόνον παρα-γράφω.
Dativo; *s. m.* δοτική, ῆς (ἡ).
Dativo; *add.* διδούς, οῦσα, οὖν.
Dato; *s. m. Dono*; δῶρον, ου (τό). -2. *In senso filosofico*; ἀξίωμα, ατος (τό)· θεώρημα, ατος (τό).
Dato; *add.* δεδομένος, η, ον. -2. Dedito; ἐπικλινής, ές. -3. Destinato; τακτός, ή, όν. -4. Assegnato; ῥητός, ή, όν.
Dato, Datochè, Dato che; *modi avv.* ἔσθω.
Datore; *add.* δοτήρ, ῆρος (ὁ)· δοτής, οῦ (ὁ)· δότειρα, ας (ἡ).
Dattaro; **Dattero**; *s. m. Albero*; φοίνιξ, ικος (ὁ). -2. *Frutto*; δάκτυλος, ου (ὁ)·
Dattilico; *add.* δακτυλικός, ή, όν.
Dattilo; *s. m.* δάκτυλος, ου (ὁ).
Dattorno e Da torno; *avv.* κύκλῳ· πέριξ. -2. *Prep.* περί· ἀμφί.
Davante; *avv.* e
Davanti; *avv.* πρό· πρός· ἐν· ἐναντίον. -2. Pararsi davanti, *sovvenire*; ἦλθον ἐπὶ νοῦν. -3. Davanti che; πρὶν ἤ.
Davanzale; *s. m.* ἐκφορά, ᾶς (ἡ)· τῆς θυρίδας κράσπεδον, ου (τό).
Davanzo; *avv.* ἄδην· *add.* λοιπός, ή, όν. -2. Essere davanzo; λέλειμμαι. -3. Pur troppo; ἐξαρκούντως· περισσῶς.
Davvantaggio e D'avvantaggio; *avv.* ἄλλωστε· ἔτι.
Davvero; *avv.* σπουδῇ· τῷ ὄντι.
Daziario; **Daziere**; *s. m.* τελωνής, οῦ (ὁ).
Dazio; *s. m.* δασμός, οῦ (ὁ)· τέλος, εος=ους (τό). φόρος, ου (ὁ). -2. Mettere un dazio; τέλος ἐπι-τάσσω. -3. Pagar il dazio; τέλος τελέω=ῶ.
Dazione; *s. f.* ἔκδοσις, σεως (ἡ).
Dea; *s. f.* θεά, ᾶς (ἡ)· θεός, οῦ (ἡ).
Deambulare; *v. intr.* V. Passeggiare.
Deambulatore; *add.* V. Passeggiatore.
Deambulatorio; *add.* περίπατος, ον.
Deambulazione; *s. f.* V. Passeggio.
Deargentare; *v. att.* Inargentare.
Debaccare; *v. intr.* παρ-οινέω=ῶ· βακχεύω.

Digitized by Google

Debaccatore; *add.* βακχεύων, ουσα, ον· παράβακχος, ον.
Debellamento; *s. m.* V. Debellazione.
Debellare; *v. att.* κατα-πολεμέω-ῶ· κατ-αγωνίζομαι· κρατέω-ῶ.
Debellatore; *add.* καταγωνιστής, οῦ (ὁ)· καταπολεμῶν, οῦσα, οῦν· κρατῶν, οῦσα, οῦν·
Debellazione; *s. f.* καταπολέμησις, σεως (ἡ)· καταγωνισμός, οῦ (ὁ)· ἐπικράτησις, σεως (ἡ).
Debile; *add.* V. Debole.
Debilemente; *avv.* V. Debolmente.
Debilezza; *s. f.* V. Debolezza.
Debilimento; *s. m.* V. Indebolimento.
Debilità; *s. f.* V. Debolezza.
Debilitamento; *s. m.* ἀσθένεια, ας (ἡ)· ἀπαγόρευσις, σεως (ἡ).
Debilitare; *v. att.* ἀσθενόω-ῶ.
Debilitazione; *s. f.* ἀσθένεια, ας (ἡ)· ἀσθένωσις, σεως (ἡ)· ἐλάττωσις, σεως (ἡ).
Debilmente; *avv.* V. Debolmente.
Debiluzzo; *add.* V. Deboluzzo.
Debitamente; *avv.* δικαίως· εἰκότως. -2. Convenientemente; εὐπρεπῶς· ἀξιῶς.
Debito; *s. m.* ὀφείλημα, ατος (τό)· ὄφλημα, ατος (τό)· χρέος, χρέεος-ους (τό). -2. Rendere a ciascuno il suo debito; προσῆκον ἑκάστῳ ἀπο-δίδωμι. -3. Trascrivere un debito; ἀπο-γράφομαι. -4. Pagare i debiti; τὸ ὀφειλόμενον ἐκ-τίνω.
Debito; *add.* ὀφειλόμενος, η, ον· ἔνοχος, ον. -2. Opportuno; εὔκαιρος, ον. -3. Legittimo; νόμιμος, ον.
Debitore; *add.* ὀφείλων, ουσα, ον· ὀφλητής, οῦ (ὁ)· ὀφειλήτης, ου (ὁ)· ὀφειλέτις, ιδος (ἡ)· χρεώστης, ου (ὁ)· χρήστης, ου (ὁ)· ὑποχρέως, ων.
Debituccio; Debituolo; Debituzzo; *s. m. dim.* μικρὸν χρέος, εος-ους (τό).
Debole: *s. m.* V. Debolezza.
Debole; *add.* ἀσθενής, ές· ἄῤῥωστος, ον· ἀῤῥανής, ές· μινυθώδης, ες· ὀλιγοῤῥανής, ές· μικρός, ά, όν. -2. Rendere debole; ἀσθενόω-ῶ· μινυθίζω. -3. Diventar debole; μινυθέω-ῶ· μωλύομαι. -4. Esser debole; ἀῤῥωστέω-ῶ· ἀσθενέω-ῶ· ὀλιγοῤῥανέω-ῶ.
Debolemente; *avv.* ἀσθενῶς· ἀῤῥανῶς.
Deboletto; *add. dim.* ἀσθενέστερος, α, ον.
Debolezza; *s. f.* ἀσθένεια, ας (ἡ)· ἀῤῥωστία, ας (ἡ)· ἀῤῥάνεια, ας (ἡ). -2. Imprudenza; ἀγρωσύνη, ης (ἡ). -3. Che per debolezza non può seguire; ἄπτος, ον.
Debolino; *add. dim.* V. Deboletto.
Debolire; *v. att.* V. Indebolire.
Debolmente; *avv.* V. Debolemente.
Deboluzzo; *add.* V. Deboletto.
Debonarità; *s. f.* V. Liberalità.
Deca; *s. f.* V. Decina.
Decacordo; *s. m.* δεκαχόρδον, ου (τό).
Decadenza; *s. f.* ἔκλισις, σεως (ἡ)· ἔκπτωσις, σεως (ἡ).
Decadere; *v. intr.* ἐκ-πίπτω.
Decadimento; *s. m.* V. Decadenza.
Decalogo; *s. m.* δεκάλογος, ου (ὁ).
Decalvare; *v. att.* φαλακρόω-ῶ· ἀπο-σκυθίζω.
Decano; *s. m. Capo di dieci*; δεκάδαρχος, ου (ὁ)· δεκαδαρχής, οῦ (ὁ). -2. Primo dignitario; πρύτανις, εως (ἡ). -3. Essere decano; πρυτανεύω.
Decantare; *v. att.* ἐπι-φημίζω· ἐγ-κωμιάζω. -2. *T. chim.* Travasare; δι-υλίζω· δι-ηθέω-ῶ.

Decantazione; *s. f. Travasamento*; διύλισις, σεως (ἡ).
Decapitare; *v. att.* ἀπο-κεφαλίζω· ἀπο-κεφαλέω-ῶ.
Decapitazione; κεφαλοτομή, ῆς (ἡ)· ἀποκεφαλισμός, οῦ (ὁ).
Decembre; *s. m.* V. Dicembre.
Decemvirale; *add.* δεκαρχικός, ή, όν.
Decemviro; *s. m.* δεκαδάρχης, ου (ὁ)· δέκαρχος, ου (ὁ)· δεκάρχης, ου (ὁ)· δεκάδαρχος, ου (ὁ). -2. Essere decemviro; δεκαδαρχέω-ῶ.
Decennale; Decennario; Decenne; *add.* δεκαετής, ές· δεκαέτερος, α, ον· δεκέτερος, ον· δεκέτης, ες.
Decennio; *s. m.* δεκαετία, ας (ἡ)· δεκετηρίς, ίδος (ἡ).
Decennio; *add.* V. Decenne.
Decente; *add.* πρέπων, ουσα, ον· ἐπιεικής, ές· εὐπρεπής, ές. -2. Confacente; προσήκων, ουσα, ον.
Decentemente; *avv.* προσεκόντως· εὐπρεπῶς· ἐπιεικῶς.
Decenza; *s. f.* εὐπρέπεια, ας (ἡ)· πρέπον, οντος (τό)· ἐπιείκεια, ας (ἡ).
Decere; *v. intr.* πρέπει.
Decessione; *s. f.* τελευτή, ῆς (ἡ).
Decettorio; *add.* V. Ingannevole.
Decevole; *add.* εὐπρεπής, ές.
Decezione; *s. f.* ἀπατή, ῆς (ἡ)· ἐξαπάτη, ης (ἡ).
Dechinamento; *s. m.* V. Dichinamento.
Dechinare; *v. intr.* V. Dichinare.
Dechinazione; *s. f.* V. Dichinamento.
Dechino; *s. m.* V. Declinazione.
Decidere; *v. att. Tagliare*; ἀπο-κόπτω. -2. Una questione; ἔριν λύω, δια-λύω. -3. Un processo; δίκην κρίνω.
Decidimento; *s. m.* V. Decisione.
Deciferare; *v. att.* V. Decifrare.
Deciferatore; *add.* ἐξηγήτης, ου (ὁ).
Deciferazione; *s. f.* ἐξήγησις, σεως (ἡ).
Decifrare; *v. att.* ἐξ-ηγέομαι-οῦμαι· ἐκ-δι-ηγέομαι-οῦμαι.
Decima; *s. f.* δεκάτη, ης (ἡ)· δεκατεία, ας (ἡ)· δεκάτευμα, ατος (τό). -2. Pagar le decime; δεκάζω. -3. Imporre, levare le decime; ἀπο-δεκατεύω· ἀπο-δεκατόω-ῶ. -4. Luogo dove si pagano le decime; δεκατώνιον, ου (τό)· δεκατευτήριον, ου (τό).
Decimare; *v. att.* δεκατεύω· δεκατόω-ῶ.
Decimatore; *add.* δεκατευτής, οῦ (ὁ).
Decimazione; *s. f.* δεκάτευσις, σεως (ἡ).
Decimo; *s. m. La decima*; δεκάτη, ης (ἡ).
Decimo; *add.* δέκατος, η, ον.
Decimonono; *add.* ἐνεακαιδέκατος, η, ον.
Decimoprimo; *add.* ἑνδέκατος, η, ον.
Decimoquarto; *add.* τεσσαρεισκαιδέκατος, η, ον.
Decimoquinto; *add.* πεντεκαιδέκατος, η, ον.
Decimosecondo; *add.* δυοκαιδέκατος, η, ον.
Decimosesto; *add.* ἑξκαιδέκατος, η, ον.
Decimosettimo; *add.* ἑπτακαιδέκατος, η, ον.
Decimoterzo; *add.* τριςκαιδέκατος, η, ον.
Decimottavo e Decimo ottavo; *add.* ὀκτοκαιδέκατος, η, ον.
Decina; *s. f.* δεκάς, άδος (ἡ).
Decipiente; *add.* V. Ingannatore.
Decipula; *s. f.* παγίς, ίδος (ἡ).
Decisione; *s. f.* διάλυσις, σεως (ἡ)· διάγνωσις, σεως (ἡ)· κρίσις, σεως (ἡ)· ῥοπή, ῆς (ἡ). -2. Mutare la presa decisione; μετα-νοέω-ῶ.
Decisivamente; *avv.* σαφῶς· ἀκριβῶς· κυρίως.
Decisivo; *add.* κύριος, α, ον· κρίσιμος, ον.

Digitized by Google

Deciso; *add.* κεκριμένος, η, ον.
Declamare; *v. att.* ῥητορεύω· μελετάω=ῶ· φωνασκέω=ῶ· ἀνα-φωνέω=ῶ.
Declamatore; *add.* ῥητορεύων, ουσα, ον· φωνασκός, οῦ (ὁ).
Declamatorio; *add.* ῥητορικός, ή, όν· μελετητικός, ή, όν.
Declamazione; *s. f.* ῥητορία, ας (ἡ)· μελέτη, ης (ἡ)· φωνασκία, ας (ἡ)· ἀκρόασις, σεως (ἡ).
Declaratorio; *add.* δηλωτικός, ή, όν· ἀποφαντικός, ή, όν.
Declinabile; *add.* ἐγκλιτικός, ή, όν. -2. Non declinabile; ἄκλιτος, ον.
Declinamento; *s. m.* ἔγκλισις, σεως (ἡ)· ἔκκλισις, σεως (ἡ).
Declinare; *v. att.* κλίνω· ἐκ-κλίνω· ἀπο-κλίνω. -2. Piegare; συν-τείνω. -3. Volgersi verso qualche luogo; παρα-κλίνω. -4. Abbassare; κατα-πιέζω. -5. *Intr.* Abbassarsi; δύομαι.
Declinazione; *s. f.* V. Declinamento. -2. *Dei nomi;* κλίσις, σεως (ἡ).
Declino; *s. m.* V. Declinamento.
Declive; *s. m.* V. Declività.
Declive; *add.* V. Declivo.
Declivio; *s. m.* e
Declività; *s. f.* κλιτύς, εος (ἡ)· κλίτος, εος=ους (τό)· κλίμα, ατος (τό)· καταῤῥοπία, ας (ἡ)· κατάντες, εος=ους (τό)· καταντία, ας (ἡ)· καταικλινές, έος=οῦς (τό).
Declivo; *add.* ἐπικλινής, ές· κατάντης, ες· κατάῤῥοπος, ον· καταπρηνής, ές· καταικλινής, ές· ἀπόκρημνος, ον· ἀπορρώξ, ῶγος (ὁ, ἡ).
Decollare; *v. att.* ἀπο-κεφαλίζω· ἀπο-κεφαλέω=ῶ· κεφαλοτομέω=ῶ.
Decollazione; *s. f.* κεφαλοτομή, ῆς (ἡ).
Decomporre; *v. att.* ἀνα-λύω.
Decomposizione; *s. f.* ἀνάλυσις, σεως (ἡ).
Decorare; *v. att.* κοσμέω=ῶ· ἀγάλλω.
Decorazione; *s. f.* κόσμησις, σεως (ἡ).
Decoro; *s. m.* εὐπρέπεια, ας (ἡ)· πρέπον, οντος (τό)· κόσμιον, ου (τό)· εὐκοσμία, ας (ἡ)· εὐσχημοσύνη, ης (ἡ)· ἀξιοπρέπεια, ας (ἡ). -2. Stare sul decoro; σχημονέω=ῶ.
Decoro; *add.* V. Decoroso.
Decorosamente; *avv.* εὐσχημόνως· εὐπρεπῶς.
Decoroso; *add.* εὐπρεπής, ές· εὐσταλής, ές· εὐσχήμων, ον· ἀξιοπρεπής, ές· εὔκοσμος, ον.
Decorrere; *v. intr.* κατα-θέω=ῶ· ἀπο-ῥέω=ῶ· ἐκ-ρέω=ῶ.
Decorso; *s. m.* καταδρόμη, ης (ἡ)· προχώρησις, σεως (ἡ). -2. Nel decorso del parlare; προϊόντος τοῦ λόγου. -3. Del tempo; τοῦ χρόνου.
Decorso; *add.* παροιχόμενος, η, ον.
Decotto; *s. m.* V. Decozione.
Decotto; *p. pass.* ἀφεψηθείς, εῖσα, έν. -2. Fallito; V. Decottore.
Decottore; *add. Chi fallisce;* χρεωκόπος, ου (ὁ)· τὴν τράπεζαν ἀνατρέπων, ουσα, ον.
Decozione; *s. f.* ἄφεψις, εως (ἡ). -2. *Bevanda;* ἔψημα, ατος (τό)· ἀπόζημα, ατος (τό).
Decremento; *s. m.* μείωσις, σεως (ἡ)· συστολή, ῆς (ἡ).
Decrepità; Decrepitezza; *s. f.* παρακμή, ῆς (ἡ).
Decrepito; *add.* ὑπεργήρως, ων· γήρων, οντος ἐς τὸ ἰσχάτον.
Decrescente; *add.* ἀπολειπών, οῦσα, όν.
Decrescere; *v. intr.* μειόομαι=οῦμαι· ἐλαττόομαι=οῦμαι· πραΰνομαι.
Decrescimento; *s. m.* μείωσις, σεως (ἡ)· συστολή, ῆς (ἡ).
Decretale; *s. m.* ψήφισμα κανονικόν, ατος (τό)· νόμος κανονικός, ου (ὁ).
Decretalista; *s. m.* V. Canonista.
Decretalmente; *avv.* V. Decisivamente.
Decretare; *v. att.* ἐπι-ψηφίζομαι· ψηφίζομαι· τάττω· καθ-ίστημι· παρ-αγγέλλω.
Decretato; *s. m.* V. Decreto.
Decretato; *add.* ἐψηφισμένος, η, ον.
Decretazione; *s. f.* ψηφοφορία, ας (ἡ).
Decreto; *s. m.* ψήφισμα, ατος (τό)· δόγμα, ατος (τό)· πρόσταγμα, ατος (τό)· ἐπίταγμα, ατος (τό)· πρόσταξις, εως (ἡ)· ἐπίταξις, εως (ἡ)· παράγγελμα, ατος (τό). -2. Volontà; βούλευμα, ατος (τό)· πόθος, ου (ὁ).
Decreto; *add.* V. Decretato.
Decubito; *s. m.* κατάκλισις, σεως (ἡ)· κλίνη, ης (ἡ).
Decumano; *add.* εὐμεγέτης, ες. -2. *Titolo di Legione;* δεκαταῖος, α, ον.
Decumbere; *v. intr.* κατα-κεῖμαι.
Decuplo; *s. m.* δεκαπλάσιος, α, ον.
Decuria; *s. f.* δεκάς, άδος (ἡ)· λόχος, ου (ὁ).
Decurio; *s. m.* V. Decurione.
Decurionato; *s. m.* δεκαδαρχία, ας (ἡ).
Decurione; *s. m.* δεκάδαρχος, ου (ὁ)· δεκάρχης, ου (ὁ). -2. Essere decurione; δεκαρχέω=ῶ.
Decursione; *s. f.* καταδρόμησις, σεως (ἡ).
Decussare; *v. att. Disporre, o ridurre una cosa nella forma della lettera* X; χιάζω.
Decusse; *s. f.* χίασμα, ατος (τό).
Dedaleggiare; *v. intr.* δαιδαλεύω.
Dedaleo; Dedalo; *add.* δαιδάλειος, α, ον.
Dedica; *s. f.* Dedicamento; *s. m.* V. Dedicazione.
Dedicare; *v. att. Sacrare;* καθ-ιερόω=ῶ. -2. Dare; δίδωμι· ἀφ-οσιόω=ῶ· ἀνα-τίθημι. -3. Dedicarsi; ἀπο-σχολάζω.
Dedicatoria; *s. f.* ἐπιστολὴ προσφωνητική, ῆς (ἡ).
Dedicazione; *s. f.* ἀνάθεσις, σεως (ἡ)· καθιέρωσις, σεως (ἡ). -2. Dedicatoria; προσφώνησις, σεως (ἡ).
Dedignazione; *s. f.* ἀπαξίωσις, σεως (ἡ).
Deditizio; *add.* ὑποταττόμενος, η, ον.
Dedito; *add.* σπουδαῖος, α, ον· εὐκατάφορος, ον· ἐπικλινής, ές· πρόθυμος, ον.
Dedizione; *s. f.* ἔκδοσις, σεως (ἡ)· παράδοσις, σεως (ἡ).
Dedotto; *p. pass.* ἐξαγόμενος, η, ον.
Deducibile; *add.* ἐξακτέος, α, ον.
Dedurre; *v. att.* ἐξ-άγω. -2. Condursi col discorso da una cosa all'altra; περαίνω. -3. Produrre le sue ragioni; προς-άγω.
Deduzione; *s. f.* ἐπίλογος, ου (ὁ)· ἐπαγωγή, ῆς (ἡ).
Deessa; *s. f.* V. Dea.
Defalcamento; *s. m.* ἀφαίρεσις, σεως (ἡ).
Defalcare; *v. att.* ἀφ-αιρέω=ῶ· ὑφ-αιρέω=ῶ.
Defalco; *s. m.* V. Defalcamento.
Defatigare; *v. att.* κατα-πονέω=ῶ· μωλύω.
Defatto; *avv. In fatti;* ἔργῳ.
Defecare; *v. att.* δι-υλίζω· δι-ηθέω=ῶ.
Defecazione; *s. f.* καθαρισμός, οῦ (ὁ)· διύλισις, σεως (ἡ)· διυλισμός, οῦ (ὁ).
Defendere; *v. att.* V. Difendere.
Defensione; *s. f.* V. Difensione.

Digitized by Google

Defensivo; *add.* V. Difensivo.
Defensore; *add.* V. Difensore.
Defensorio; *s. m.* V. Difesa.
Deferenza; *s. f. Condiscendenza*; θεραπεία, ας (ἡ)· συγχώρησις, σεως (ἡ).
Deferire; *v. intr.* ἐμαυτὸν σχηματίζω· ὑπ-είκω· παρα-χωρέω=ῶ. -2. Denunciare; ἐγ-καλέω=ῶ· κατ-ηγορέω=ῶ.
Defesso; *add.* κατάπονος, ον.
Defettare; *v. intr.* V. Difettare.
Defettivo; *add.* V. Difettivo.
Defetto; *s. m.* V. Difetto.
Defettuosamente; *avv.* V. Difettuosamente.
Defettuoso; *add.* V. Difettuoso.
Defezione; *s. f.* V. Difezione.
Deficare; *v. att.* V. Edificare.
Deficatore; *add.* V. Edificatore.
Deficiente; *add.* ἐπιλείπων, ουσα, ον· ἐνδεής, ές· ἐλλιπής, ές.
Deficienza; *s. f.* ἔνδεια, ας (ἡ)· ἔλλειμα, ατος (τό)· ἔλλειψις, εως (ἡ)· ἔλλειπον, οντος (τό)· ἐλάττωμα, ατος (τό).
Definibile; *add.* ὁριστέος, α, ον.
Definire; *v. att.* ὁρίζω· ἀφ-ορίζω.
Definitivamente; *avv.* διωρισμένως.
Definitivo; *add.* ὁριστικός, ή, όν· διωρισμένος, η, ον.
Definitore; *add.* ὁριστής, οῦ (ὁ)· ὁρίζων, ουσα, ον.
Definizione; *s. f.* V. Diffinizione.
Deflorare; *v. att.* ἀπ-αθῶ ζω. -2. Sverginare; κατ-αισχύνω.
Deflorazione; *s. f.* ἀπάνθησις, σεως (ἡ).
Deflusso; *s. m.* ἀπόῤῥοια, ας (ἡ).
Deformare; *v. att.* V. Difformare.
Deformazione; *s. f.* ἀμορφία, ας (ἡ).
Deforme; *add.* ἄμορφος, ον· δύσμορφος, ον· κακόμορφος, ον· ἀσχήμων, ον.
Deformemente; *avv.* αἰσχρῶς.
Deformità; *s. f.* ἀμορφία, ας (ἡ)· δυσμορφία, ας (ἡ).
Defraudare; *v. att.* ἀπο-στερέω=ῶ· ἐξ-απατάω=ῶ· κλέπτω· πλεονεκτέω=ῶ· παρα-κρούομαι. -2. Che defrauda; ἀποστερητικός, ή, όν.
Defraudatore; *add.* ἀποστερητής, οῦ (ὁ)· πλεονέκτης, ου (ὁ)· πλεονεκτῶν, οῦσα, οῦν.
Defraudazione; *s. f.* κλοπή, ῆς (ἡ)· πλεονεξία, ας (ἡ)· παράκρουσις, σεως (ἡ)· ἀδικία, ας (ἡ).
Defruto; *s. m.* ἕψημα, ατος (τό).
Defunto; *add.* θανών, οῦσα, όν· τετελευτηκώς, υῖα, ός.
Degenerare; *v. intr.* ἐκ-τρέπομαι· νοθεύομαι· ἐκπίπτω· ἐξ-αλλάττω· καθ-ίσταμαι· μεθ-ίσταμαι (εἴς τι).
Degenerato; *add.* ἀγενής, ές· ἐξεσταμένος, η, ον· μεταβεβλημένος, η, ον.
Degenerazione; *s. f.* ἐκτροπή, ῆς (ἡ)· νοθεία, ας (ἡ)· μεταβολή, ῆς (ἡ)· ἐξαλλαγή, ῆς (ἡ)· ἔκστασις, σεως (ἡ).
Degenere; *add.* V. Degenerato.
Deglutizione; *s. f.* κατάποσις, σεως (ἡ).
Degnamente; *avv.* ἀξίως.
Degnare; *v. intr.* φιλάνθρωπον ἐμαυτὸν παρ-έχω· συγ-καθ-ίημι ἐμαυτόν. -2. *Att.* Giudicar degno; ἀξιόω=ῶ· τιμάω=ῶ.
Degnazione; *s. f.* ἀξίωμα, ατος (τό). -2. Benevolenza; φιλανθρωπία, ας (ἡ)· εὐπροσηγορία, ας (ἡ).
Degnevole; *add.* φιλάνθρωπος, ον· χρηστός, ή, όν· εὐπροσήγορος, ον.
Degnificare; *v. att.* ἀξιόω=ῶ.
Degnità; *s. f.* ἀξία, ας (ἡ). -2. Assioma; ἀξίωμα, ατος (τό).
Degnitoso; *add.* V. Dignitoso.
Degno; *add.* ἄξιος, α, ον. -2. Conveniente; πρέπων, ουσα, ον. -3. Eccellente; ἐξαίρετος, η, ον. -4. Ragguardevole; σεμνός, ή, όν. -5. Stimar degno; ἀξιόω=ῶ.
Degradamento; *s. m.* V. Degradazione.
Degradante; *add.* αἰσχρός, ά, όν.
Degradare; *v. att.* ἀτιμόω=ῶ.
Degradato; *add.* ἄτιμος, ον.
Degradazione; *s. f.* ἀτιμία, ας (ἡ)· ἀτίμωσις, σεως (ἡ).
Degustare; *v. att. Gustare*; γεύομαι.
Degustazione; *s. f.* γεῦσις, σεως (ἡ).
Deh; *inter. di preghiera*; αἴ· νὴ δία. -2. *Esclamativa*; φεῦ. -3. Ma; ἀλλά.
Deicida; *s. m.* θεοκτόνος, ον.
Deicidio; *s. m.* θεοκτονία, ας (ἡ).
Deificamento; *s. m.* V. Deificazione.
Deificare; *v. att.* θεόω=ῶ· θεοποιέω=ῶ· ἀπο-θεόω=ῶ.
Deificatore; *add.* θεοποιός, όν.
Deificazione; *s. f.* θέωσις, σεως (ἡ)· ἀποθέωσις, σεως (ἡ)· θεοποίησις, σεως (ἡ).
Deifico; *add. Divino*; θεικός, ή, όν· θεῖος, α, ον.
Deiforme; *add.* θεοειδής, ές.
Deipara; *s. f.* Θεοτόκος, ου (ἡ).
Deiscere; *v. intr.* V. Aprirsi.
Deità; *s. f.* θεότης, ητος (ἡ)· θεῖον, ου (τό).
Dejettare; *v. att.* V. Abbassare.
Dejetto; *add.* V. Avvilito.
Dejezione; *s. f.* V. Abjezione.
Delatore; *add.* συκοφάντης, ου (ὁ)· μηνυτής, οῦ (ὁ).
Delazione; *s. f.* συκοφαντία, ας (ἡ)· μήνυσις, σεως (ἡ).
Del continuo; *avv.* ἐντελεχῶς· συνεχῶς.
Delebile; *add.* ἐξαλειπτος, ον· ἐξαλειπτικός, ή, όν.
Delegare; *v. att.* ἐπι-τρέπω (τινί τι)· ἀπο-στέλλω.
Delegato; *add.* πεμπτός, ή, όν.
Delegazione; *s. f.* ἐπιτροπή, ῆς (ἡ)· ἐντολή, ῆς (ἡ)· ἐπιγραφή, ῆς (ἡ).
Delere; *v. att.* V. Cancellare, Distruggere.
Delettabile; *add.* V. Dilettabile.
Delettamento; *s. m.* V. Dilettazione.
Delettare; *v. att.* V. Dilettare.
Delettazione; *s. f.* V. Dilettazione.
Deletto; *s. m.* / Delezione; *s. f.* } ἐπίλεξις, εως (ἡ)· κατάλογος, ου (ὁ).
Delfinetto; *s. m. dim.* δελφινίσκος, ου (ὁ).
Delfino; *s. m.* δελφίν, ῖνος (ὁ)· δελφίς, ῖνος (ἡ). -2. *Per simil.* Gobbo; κυρτός, ή, όν. -3. Simile a delfino; δελφινοειδής, ές. -4. Imitare i delfini; δελφινίζω.
Delibamento; *s. m.* ἀπόγευσις, σεως (ἡ).
Delibare; *v. att.* ἀπο-γεύομαι.
Deliberagione; *s. f.* / Deliberamento; *s. m.* } V. Diliberazione.
Deliberanza; *s. f.* V. Liberazione.
Deliberare; *v. att.* V. Diliberare.
Deliberatamente; *avv.* V. Diliberatamente.
Deliberazione; *s. f.* V. Diliberazione.
Delibero; *add.* V. Libero.
Delibrare; *v. intr.* V. Dilibrare.
Delicamento; *s. m.* / Delicanza; *s. f.* } V. Dilicatezza.
Delicatamente; *avv.* V. Dilicatamente.
Delicatello; *add. dim.* V. Dilicatello.
Delicatezza; *s. f.* V. Dilicatezza.
Delicato; *add.* V. Dilicato.
Delicatura; *s. f.* V. Dilicatezza.

Digitized by Google

Delimare; *v. att.* ἀπο-ῥῑνάω-ῶ· ἀπο-πρίω· βιβρώσκω.
Delineamento; *s. m.* διαγραφή, ῆς (ἡ).
Delineare; *v. att.* προ-γράφω· ὑπο-γράφω· δια-γράφω.
Delineatura; *s. f.* διάγραμμα, ατος (τό).
Delineatore; *add.* διαγραφεύς, έως (ὁ)· ζωγράφος, ου (ὁ).
Delineazione; *s. f.* διαγραφή, ῆς (ἡ).
Delinquente; *add.* πλημμελῶν, οῦσα, οῦν· κακοῦργος, ον· ἁμαρτάνων, ουσα, ον.
Delinquenza; *s. f.* πλημμέλεια, ας (ἡ).
Delinquere; *v. intr.* ἁμαρτάνω· πλημμελέω-ῶ.
Deliquio; *s. m.* λειποθυμία, ας (ἡ)· ἔκλειψις, εως (ἡ)· λιποψυχία, ας (ἡ). -2. Cadere in deliquio; λιποψυχέω-ῶ.
Deliramento; *s. m.* V. Delirio.
Delirare; *v. intr.* ληρέω-ῶ· μαίνομαι· παρα-νοέω-ῶ· παρα-φρονέω-ῶ.
Delirio e Deliro; *s. m.* παραφροσύνη, ης (ἡ)· παράνοια, ας (ἡ).
Deliro; *add.* παράφρων, ον· ληρῶν, οῦσα, οῦν· μαινόμενος, η, ον.
Delitto; *s. m.* ἁμάρτημα, ατος (τό)· ἀδίκημα, ατος (τό).
Deliverare; **Delivrare**; } *v. att.* V. Diliberare.
Delizia; *s. f.* ἡδονή, ῆς (ἡ)· ὄνησις, σεως (ἡ)· τρύφη, ης (ἡ). -2. Avere in delizia; ὑπερ-γελάω-ῶ.
Deliziale; *add.* V. Voluttuoso.
Deliziamento; *s. m.* V. Delizia.
Deliziano; *add.* V. Delizioso.
Deliziare; *v. att.* τέρπω· εὐφραίνω. -2. *Intr.* εὐφραίνομαι· ῥαθυμέω-ῶ.
Deliziosamente; *avv.* ἁβρῶς· ἡδέως· εὐφραντικῶς.
Delizioso; *add.* ἁβρός, ά, όν· τερπνός, ή, όν· εὐφραντικός, ή, όν· ἡδύς, εῖα, ύ. -2. Squisito; ἐξαίρετος, ον.
Delta; *s. m.* δέλτα (τό) *indecl.*
Delubro; *s. m.* τέμενος, εος-ους (τό)· ἱερόν, οῦ (τό)· ναός, ώ (ὁ).
Deludere; *v. att.* χλευάζω· ἐπι-παίζω· κατα-παίζω· κατα-γελάω-ῶ· ἐκ-τρυφάω-ῶ. -2. Ingannare; ἐξ-απατάω-ῶ.
Deludimento; *s. m.* V. Delusione.
Deluditore; *add.* ἐμπαικτής, οῦ (ὁ)· σκωπτής, οῦ (ὁ).
Delusione; *s. m.* χλευασμός, οῦ (ὁ)· κατάγελως, ωτος (ὁ)· καταγέλασμα, ατος (τό)· ἐμπαιγμός, οῦ (ὁ)· ἐπίσκωψις, εως (ἡ).
Deluso; *p. pass. da* Deludere V.
Delusore; *add.* V. Deluditore.
Delusorio; *add.* σκωπτικός, ή, όν.
Demagogia; *s. f.* δημαγωγία, ας (ἡ).
Demagogo; *s. m.* δημαγωγός, οῦ (ὁ).
Demandare; *v. att.* ἐπι-τρέπω.
Dementare; *v. att.* ματαιόω-ῶ.
Dementato; **Demente**; } *add.* νήπιος, α, ον· ἄνους, ουν· ἄφρων, ον· ἔκφρων, ον· παράφρων, ον.
Demenza e Demenzia; *s. f.* ἄνοια, ας (ἡ)· παράνοια, ας (ἡ)· ἀπόνοια, ας (ἡ)· εὐήθεια, ας (ἡ)· ἀφροσύνη, ης (ἡ)· ἀλογία, ας (ἡ).
Demergere; *v. att.* κατα-δύω· κατα-ποντίζω· κατα-βαπτίζω.
Demeritare; *v. intr.* κακῶς ποιέω-ῶ (τινά)· ἀνάξιος γίγνομαι.
Demeritevole; *add.* ἀνάξιος, ον.
Demerito; *s. m.* αἰτία, ας (ἡ)· ἁμάρτημα, ατος (τό). Pena; τίμημα, ατος (τό)· ζημία, ας (ἡ).

Demersione; *s. f.* V. Immersione.
Demerso; *p. pass.* καταβαπτισθείς, εῖσα, έν.
Democraticamente; *avv.* δημοκρατικῶς.
Democratico; *add.* δημοκρατικός, ή, όν.
Democrazia; *s. f.* δημοκρατία, ας (ἡ).
Demolire; *v. att.* κατα-βάλλω· κατα-στρέφομαι· κατα-σκάπτω. -2. Le vie; ἀπ-οικοδομέω-ῶ τὰς ὁδοῦς. -3. Un muro; καθ-αιρέω-ῶ τὸ τεῖχος.
Demolizione; *s. f.* καθαίρεσις, σεως (ἡ)· καταβολή, ῆς (ἡ)· κατασκαφή, ῆς (ἡ).
Demone; *s. m.* V. Demonio.
Demoniaco; **Demonico**; } *add.* δαιμονιακός, ή, όν· δαιμονικός, ή, όν.
Demonio e Dimonio; *s. m.* δαιμόνιον, ου (τό)· κακοδαίμων, ονος (ὁ). -2. Essere in potere di, essere agitato da un demonio; δαιμονιάω-ῶ· δαιμονίζομαι. -3. Inspirato dal demone; δαιμονιακός, ή, όν· δαιμονικός, ή, όν. -4. Che proviene dal demone; δαιμόνιος, α, ον. -5. Colpito dal demone; δαιμονιόπληκτος, ον.
Demostrativamente; *avv.* V. Dimostrativamente.
Demostrativo; *add.* V. Dimostrativo.
Demostrazione; *s. f.* V. Dimostrazione.
Denajo; *s. m.* V. Danajo.
Denajoso; *add.* V. Danaroso.
Denante, Denanti e Denanzi; *avv.* V. Dinanzi.
Denario; *s. m. Moneta antica*; δραχμή, ῆς (ἡ).
Denario; *add.* δεκαδικός, ή, όν.
Denaro; *s. m.* V. Danaro.
Dendroforare; *v. intr.* δενδροφορέω-ῶ.
Dendroforie; *s. f. pl.* δενδροφορίαι, ῶν (αἱ)·
Dendroforo; *s. m.* δενδροφόρος, ου (ὁ).
Denegare; *v. intr.* ἀπ-αρνέομαι-οῦμαι· ἐξ αρνέομαι -οῦμαι.
Denigrare; *v. att.* ἀπο-μελαίνω· μελαίνω. -2. Scemare la fama; κακολογέω-ῶ (τινά)· δια-βάλλω.
Denigrazione; *s. f.* μελασμός, οῦ (ὁ)· μέλανσις, σεως (ἡ)· μελάνωσις, σεως (ἡ). -2. *Fig.* κακολογία, ας (ἡ) (πρός τινα)· διαβολή, ῆς (ἡ).
Denodare; *v. att.* δια-λύω· ἐξ-άπτω (τί τινος)· ἀν-αρτάω-ῶ (τί ἔκ τινος).
Denominanza; *s. f.* V. Denominazione.
Denominare; *v. att.* V. Nominare.
Denominativo; *add.* παρώνυμος, ον· ὀνομαστικός, ή, όν.
Denominatore; *s. m.* παρώνυμον, ου (τό)· μόριον, ου (τό).
Denominazione; *s. f.* ἐπονομάσια, ας (ἡ)· παρωνομασία, ας (ἡ).
Denonziare; *v. att.* V. Denunziare.
Denotare; *v. att.* ἀπο-σημαίνω. -2. Accennare diligentemente; ἐξ-ετάζω. -3. Mostrare; δηλόω-ῶ.
Denotativo; *add.* σημαίνων, ουσα, ον.
Denotazione; *s. f.* σημασία, ας (ἡ).
Densare; *v. att.* πυκνόω-ῶ· παχύνω.
Densazione; *s. f.* V. Condensazione.
Densezza; **Densità**; **Denso**; } *s. m.* πυκνότης, ητος (ἡ)· παχύτης, ητος (ἡ)· ναστότης, ητος (ἡ).
Denso; *add.* πυκνός, ή, όν· ναστός, ή, όν· παχύς, εῖα, ύ. -2. Non denso; ἄπυκνος, ον. -3. Far denso; V. Densare.
Dentaccio; *s. m. pegg.* μέγας ὀδούς, όντος (ὁ).
Dentale; *add.* ὀδοντικός, ή, όν.
Dentale; *s. m.* γύης, ου (ὁ)· ἔλυμα, ατος (τό).
Dentame; *s. m.* ὀδόντες, ων (οἱ). -2. Dente; ὀδούς, όντος (ὁ).

Digitized by Google

Dentare; *v. intr.* ὀδοντιάω-ῶ· ὀδοντοποιέω-ῶ· ὀδοντοφυέω-ῶ.
Dentario; *add.* ὀδοντικός, ή, όν.
Dentato; *add.* ὀδοντωτός, ή, όν.
Dentatura; *s. f.* ὀδόντες, ων (οἱ).
Dente; *s. m.* ὀδούς, όντος (ὁ). -2. Molare; γομφίος, ου (ὁ). -3. Mascellare; κραντήρ, ῆρος (ὁ). -4. Anteriore, incisivo; γελαστῆνος, ου (ὁ). -5. Canino; κυνόδους, οντος (ὁ). -6. Posticcio; ἐνδεδεμένος, ου (ὁ). -7. Battere i denti; συγ-κροτέω-ῶ τοὺς ὀδόντας. -8. Privo di denti; ἀνόδους, οντος (ὁ, ἡ). -9. Parlare fuor dei denti; παῤῥησιάζω. -10. Dire fra i denti; μύζω. -11. Mostrare i denti, *adirato, coraggioso*; ἀντ-ίσταμαι. -12. Mettere i denti; V. Dentare. -13. Pigliare il morso coi denti; ὀδαξ κρατέω-ῶ· χαλινοφαγέω-ῶ. -14. Tener coi denti; ὀδαξ κατ-έχω. -15. Tenere l'anima coi denti; νοσέω-ῶ· μέλλω ἀποθανεῖν. -16. Toccar col dente, sbattere il dente; ungere il dente, *ecc. mangiare*; ἐσθίω. -17. Più vicino è il dente che nessun parente; γόνυ κνήμης ἔγγιον. -18. Con grandi denti; μεγαλόδους, οντος (ὁ, ἡ). -19. Pulire i denti; ἀποδοντόω-ῶ. -20. Che ha i denti ricurvi; ἀγκυλόδους, οντος (ὁ, ἡ). -21. Coi denti serrati; ἅπριξ. -22. Stridere dei denti; μαστιχάω-ῶ. -23. Senza i denti che indicano la età; ἀπογνώμων, ον. -24. Mordersi coi denti; δαξάνω.
Dentecchiare; *v. att.* λιχνεύω.
Dentelliere; *s. m. Sluzzicadenti*; ὀδοντογλυφίς, ίδος (ἡ)· ὀδοντόγλυφον, ου (τό).
Dentello; *s. m.* μικρὸς ὀδούς, όντος (ὁ). -2. *Ornamento a guisa di denti*; ὀδόντιον, ου (τό).
Denticchiare; *v. att.* V. Dentecchiare.
Dentice; *s. m.* συνόδους, οντος (ὁ).
Denticello; *s. m. dim.* V. Dentello.
Dentifricio; *s. m.* ὀδοντόσμηγμα, ατος (τό)· ὀδοντότριμμα, ατος (τό).
Dentino; *s. m. dim.* V. Dentello.
Dentista; *s. m.* ὀδοντα-γωγός, οῦ (ὁ, ἡ).
Dentizione; *s. f.* ὀδοντοφυΐα, ας (ἡ)· ὀδοντίασις, σεως (ἡ).
Dentone; *s. m. accr.* μέγας ὀδούς, όντος (ὁ).
Dentro; *avv.* ἔνδον· ἐντός. -2. *Prep.* ἐν· ἐς· εἰς. -3. Andare dentro; εἰς-έρχομαι. -4. Dar dentro, *assaltare*; ἐπ-έρχομαί (τινα). -B'. *Incontrare*; περι-τυγχάνω. -Γ'. *Incominciare*; ἄρχομαι. -Δ' *Adoperarsi con forza a checchessia*: πρᾶγμα ἐπ-αν-αγκάζω. -5. Nel mio dentro; παρ' ἐμαυτῷ.
Dentuccio; *s. m. dim.* V. Dentello.
Dentuto: *add.* V. Dentato.
Denudare; *v. att.* γυμνόω-ῶ.
Denudazione; *s. f.* γύμνωσις, σεως (ἡ).
Denunciare; *v. att.* V. Dinunziare.
Denunzia; *s. f.* / Denunziamento; *s. m.* } V. Dinunzia.
Denunziare; *v. att.* V. Dinunziare.
Denunziatore; *add.* V. Dinunziatore.
Denunziazione; *s. f.* V. Dinunzia.
Deo; *s. m.* V. Dio.
Deonestare; *v. att.* V. Disonorare.
Deostruere; *v. att.* ἀπο-φράττω.
Departire; *v. att.* V. Dipartire.
Depauperare; *v. att.* V. Impoverire.
Depelare; *v. att.* παρα-τίλλω.

Dependente; *add.* ἐγκρεμάμενος, η, ον. -2. Cliente, πελάτης, ου (ὁ).
Dependentemente; *avv.* κατά.
Dependenza; *s. f.* ὑποτύπωσις, σεως (ἡ). -2. Clientela; πελατεία, ας (ἡ).
Dependere; *v. intr.* βλαστάνω· -2. Da me stesso; ἐμαυτοῦ εἰμί. -3. Essere soggetto; ὑποχείριός εἰμί (τινι).
Depennare; *v. att.* V. Dipennare.
Depilatorio; *s. m.* ψίλοθρον, ου (τό)· ὀρῶπαξ, ακος (ὁ).
Deplorabile; *add.* οἰμωκτός, ή, όν· ὀλοφυρτικός, ή, όν· αἰακτός, ή, όν· οἰκτός, ή, όν.
Deplorabilmente; *avv.* οἰμωκτῶς· ὀλοφυρτικῶς.
Deplorando; *add.* V. Deplorabile.
Deplorare; *v. intr.* οἰμώζω· αἰάζω· οἰκτίρω· κατ-οδύρομαι.
Deplorato; *add.* κατοδυρθείς, εῖσα, έν· αἰακτός, ή, όν. -2. Disperato dai medici; ἀνέλπιστος, ον.
Deplorazione; *s. f.* ὀλοφυρμός, οῦ (ὁ)· ὀλόφυρσις, σεως (ἡ)· αἴαγμα, ατος (τό).
Deponente; *add.* κατατιθείς, εῖσα, έν. -2. Verbo deponente; ἐπίμεσον ῥῆμα, ατος (τό).
Deponimento; *s. m.* κατάθεσις, σεως (ἡ)· καθαίρεσις, σεως (ἡ).
Depopolare, *o* Depopulare; *v. att.* πορθέω-ῶ.
Depopulazione; *s. f.* πόρθησις, σεως (ἡ).
Deporre; *v. att.* κατα-τίθημι. -2. Privare d'una dignità; καθ-αιρέω-ῶ· κατα-παύω (τινά τινος). -3. Deporre le armi; κατα-τίθεμαι τὰ ὅπλα· παύομαι πολεμῶν. -4. Le inimicizie; ἔχθραν ἀπο-τίθεμαι, ἀπο-λύομαι. -5. Depositare; κατα-τίθημι.
Deportazione; *s. f.* καταιμοδή, ῆς (ἡ).
Depositare; *v. att.* παρα-τίθημι· κατα-τίθημι· παρα-κατα-τίθεμαι· ἀπο-τίθημι.
Depositario; *add.* παρακαταθήκην λαβών, οῦσα, όν· φυλάττων, ουσα, ον.
Depositeria; *s. f.* V. Dipositeria.
Deposito; *s. m.* παρακαταθήκη, ης (ἡ). -2. Sepolcro; μνημεῖον, ου (τό). -3. Dare, *o* mettere in deposito; παρα-κατα-τίθημί (τινι).
Deposizione; *s. f.* e
Deposto; *s. m.* παρακαταθήκη, ης (ἡ). -2. Attestazione, testimonianza; μαρτυρία, ας (ἡ).
Depravamento; *s. m.* V. Depravazione.
Depravare; *v. att.* δια-φθείρω.
Depravato; *add.* διεφθαρμένος, η, ον.
Depravatore; *add.* διαφθάρων, ουσα, ον· διαφθορεύς, έως (ὁ).
Depravazione; *s. f.* διαφθορά, ᾶς (ἡ)· φθορά, ᾶς (ἡ).
Deprecabile; *add.* ἱκέτης, ου (ὁ)· ἱκετευτικός, ή, όν· δεητικός, ή, όν· ἱκετικός, ή, όν.
Deprecativamente; *avv.* δεητικῶς.
Deprecativo; *add.* V. Deprecabile.
Deprecazione; *s. f.* δέησις, σεως (ἡ)· παραίτησις, σεως (ἡ)· ἐξαίτησις, σεως (ἡ)· ἱκεσία, ας (ἡ)· ἱκέτευμα, ατος (τό)· ἱκετήρια, ας (ἡ).
Depredamento; *s. f.* σύλησις, σεως (ἡ)· λῃστεία, ας (ἡ)· λεηλασία, ας (ἡ)· ἁρπαγή, ῆς (ἡ).
Depredare; *v. att.* συλάω-ῶ· συλέω-ῶ· συλαγωγέω-ῶ· ἁρπάζω· λεηλατέω-ῶ.
Depredatore; *add.* συλήτης, ου (ὁ)· συλήτρια, ας (ἡ)· λεηλάτης, ου (ὁ)· λῃστής, οῦ (ὁ)· λῃστειρα, ας (ἡ).
Depredazione; *s. f.* V. Depredamento.
Depremere; *v. att.* V. Deprimere.

Digitized by Google

Depressione; *s. f.* καταπίεσις, σεως (ἡ). -2. Umiliazione; ταπείνωσις, σεως (ἡ).
Depresso; *p. pass.* καταπιεσθείς, εῖσα, έν.
Deprimere; *v. att.* κατα-πιέζω. -2. Umiliare; ταπεινόω.
Depuramento; *s. m.* V. Depurazione.
Depurare; *v. att.* καθ-αίρω· καθαρίζω· ἀπ-ηθίω.
Depurativo; *add.* καθάρσιος, ον· καθαρτικός, ή, όν· καθαρτήριος, ον.
Depurato; *p. pass.* καθαρίσμενος, η, ον.
Depuratore; *add.* καθαρτής, οῦ (ὁ).
Depuratorio; *add.* V. Depurativo.
Depurazione; *s. f.* καθαρισμός, οῦ (ὁ)· καθαρμός, οῦ (ὁ)· κάθαρσις, σεως (ἡ).
Deputare; *v. att.* V. Diputare.
Deputato; *add.* πρεσβεύς, έως (ὁ)· πρεσβευτής, οῦ (ὁ). πεμφθείς, εῖσα, έν· ἐκλεκτός, ή, όν.
Deputazione; *s. f.* πρέσβεια, ας (ἡ)· πρόσταγμα, ατος (τό). -2. Andare in deputazione; πρεσβέω.
Derelitto; *add.* καταλειφθείς, εῖσα, έν· καταλειπτός, ή, όν· ἄπορος, ον· ἔρημος, ον.
Derelizione; *s. f.* V. Abbandonamento.
Deretanamente; *avv.* V. Diretanamente.
Deretano; *add.* ὀπίσθιος, α, ον· ὀπισθίδιος, ον· ὀπισθοφανής, ές. -2. Ultimo; ὕστατος, η, ον. -3. La parte di dietro; πυγαί, ῶν (αἱ)· πρωκτός, οῦ (ὁ)· ἀρχός, οῦ (ὁ).
Deretare; *v. att.* V. Deseredare.
Deridere; *v. att.* κατα-γελάω· χλευάζω· σκώπτω· ἐμ-παίζω.
Deriditore; *add.* καταγελῶν, ῶσα, ῶν· χλευαστής, οῦ (ὁ)· σκώπτης, ου (ὁ)· ἐμπαικτής, οῦ (ὁ).
Derisibile; *add.* γελαστός, ή, όν· γελαῖος, α, ον· καταγέλαστος, ον.
Derisione; *s. f.* καταγελώς, ῶτος (ὁ)· καταγέλασμα, ατος (τό)· χλευασμός, οῦ (ὁ)· σκῶψις, εως (ἡ).
Derisivamente; *avv.* καταγελαστικῶς· καταγελάστως· καταφρωνητικῶς· σκωπτικῶς.
Derisivo; *add.* καταγελαστικός, ή, όν· σκωπτικός, ή, όν.
Deriso; *s. m.* V. Derisione.
Derisore; *add.* V. Deriditore.
Derisorio; *add.* V. Derisivo.
Derivanza; *s. f.* V. Derivazione.
Derivare; *v. att.* ὀχετεύω· παρ-οχετεύω· ἀπ-οχετεύω· κατ-άγω· παρα-τρέπω. -2. *Intr.* Trarre origine; γίγνομαι· φύομαι.
Derivativo; *add.* παράγωγος, ον.
Derivato; *p. pass.* παρηχθείς, εῖσα, έν.
Derivazione; *s. f.* παραγωγή, ῆς (ἡ)· καταγωγή, ῆς (ἡ). -2. Delle parole; παρονομασία, ας (ἡ)· ἐτυμολογία, ας (ἡ).
Derivieni; *avv.* V. Andirivieni.
Derubare; *v. att.* V. Dirubare.
Deroga; *s. f.* V. Derogazione.
Derogabile; *add.* ἀφαιρετικός, ή, όν· ἀναιρετός, ή, όν.
Derogare; *v. intr.* ἀφ-αιρέω· μετα-ποιέω· ἀκυρόω· λύω· κατα-λύω.
Derogatorio e Dirogatorio; *add.* ἀφαιρετικός, ή, όν.
Derogazione; *s. f.* ἀφαίρεσις, σεως (ἡ)· ἀκύρωσις, σεως (ἡ)· συστολή, ῆς (ἡ)· κατάλυσις, σεως (ἡ).
Derrata; *s. f.* ὠνητόν, οῦ (τό)· ὤνια, ων (τά)· ἐμπολή, ῆς (ἡ). -2. Prima la giunta che la derrata; μεῖζον τοῦ ἔργου τὸ πάρεργον. -3. Porzione; μερίς, ίδος (ἡ). -4. Vantaggio; κέρδος, εος-ους (τό).

Derubamento; *s. m.* V. Rubamento.
Derubare; *v. att.* V. Rubare.
Descendente; *add.* V. Discendente.
Descendenza; *s. f.* V. Discendenza.
Descendere; *v. intr.* V. Discendere.
Descendimento; *s. m.* / Descensione; *s. f.* } V. Discendimento.
Descenso; *s. m.* V. Discesa.
Descensore; *s. m.* V. Discensore.
Deschetto; *s. m. dim.* τραπέζιον, ου (τό). -2. *Arnese da sedere*; βάθρον, ου (τό).
Desco; *s. m.* τράπεζα, ης (ἡ).
Descrittivamente; *avv.* γραφικῶς.
Descrittivo; *add.* γραφικός, ή, όν.
Descrittore; *add.* διαγραφεύς, έως (ὁ)· διαγράφων, ουσα, ον· συγγράψας, ασα, αν.
Descrivere; *v. att.* γράφω· δια-γράφω· κατα-γράφω· ἀπο-γράφω· συγ-γράφω. -2. Registrare; ἀναγράφω. -3. Scrivere; γράφω.
Descrivitore; *add.* V. Descrittore.
Descrizione; *s. f.* καταγραφή, ῆς (ἡ)· συγγραφή, ῆς (ἡ)· διήγησις, σεως (ἡ).
Desdecere; *v. intr.* V. Disconvenire.
Deseccare; *v. att.* V. Disseccare.
Deseccativo; *add.* V. Disseccativo.
Deserere; *v. dif.* κατα-λείπω· ἀπο-λείπω.
Desertare; *v. att.* V. Disertare.
Deserto; *s. m.* V. Diserto.
Deserto; *add.* ἀπολιφθείς, εῖσα, έν· ἔρημος, ον· ἄπορος, ον. -2. Solitario; μοναχός, ή, όν. -3. Rendere deserto; ἀπ-ερημόω.
Desertore; *add.* λειποτάκτης, ου (ὁ)· λειποστρατιώτης, ου (ὁ). -2. Che passa al nemico; αὐτόμολος, ον.
Deservire; *v. att.* V. Disservire.
Desia; *s. f.* V. Desiderio.
Desiabile; *add.* V. Desiderabile.
Desianza; *s. f.* V. Desiderio.
Desiare; *v. att.* V. Desiderare.
Desiccare; *v. att.* V. Disseccare.
Desiderabile; *add.* ποθεινός, ή, όν· ἐπιθυμητός, ή, όν· πολυπόθητος, ον· περιπόθητος, ον· εὐκτός, ή, όν· εὐκταῖος, α, ον· ἐπευκτός, ή, όν· αἱρετός, ή, όν.
Desiderabilmente; *avv.* ποθεινῶς· ἐπιθυμητῶς.
Desideramento; *s. m.* V. Desiderio.
Desiderare; *v. att.* ἐπιθυμέω· ὀρέγομαί (τινος)· ἐπ-εύχομαι· βούλομαι. -2. Desiderare di dare; ἀπο-δωσείω· ἀπο-δωρίομαι-οῦμαι. -3. Desiderare che qualche cosa avvenga; ἀράομαι-ῶμαι. -4. Desiderare a vicenda; ἀντι-ποθέω· ἀντ-επιθυμέω. -5. Vivamente; μαιμάω· μαιμάσσω. -6. Che desidera; ἀράσιμος, ον.
Desiderativamente; *avv.* ποθεινῶς.
Desiderativo; *add.* V. Desiderabile. -2. Desideroso; ἐφιέμενος, η, ον· μειρόμενος, η, ον.
Desiderato; *p. pass.* ποθητός, ή, όν. -2. Assai desiderato; πολυάρητος, ον· πολύευκτος, ον· πολυπόθητος, ον. -3. Non desiderato; ἀπόθητος, ον.
Desiderazione; *s. f.* V. Desiderio.
Desiderevole; *add.* V. Desiderabile.
Desiderio; *s. m.* e
Desidero; *s. m.* ἐπιθυμία, ας (ἡ)· ἐπιθύμησις, σεως (ἡ)· ἐπιθύμημα, ατος (τό)· πόθησις, σεως (ἡ)· πόθος, ου (ὁ)· εὐχή, ῆς (ἡ).
Desiderosamente; *avv.* ἐπιθυμητικῶς.
Desideroso; *add.* ἐπιθυμῶν, οῦσα, οῦν· ἐπιθυμητικός, ή, όν.

Digitized by Google

Desidia; *s. f.* V. Pigrizia.
Designamento; *s. m.* ἐπίδειξις, εως (ἡ).
Designare; *v. att.* ἐπι-δείκνυμι· ἀπο-δείκνυμι.
Designazione; *s. f.* διαγραφή, ῆς (ἡ).
Desinare; *v. intr.* ἀριστάω=ῶ· δειπνόω=ῶ.
Desinare; *s. m.* ἄριστον, ου (τό)· δεῖπνον, ου (τό). -2. Dare da desinare; ἀριστίζω.
Desinatore; *add.* ἀριστῶν, ῶσα, ῶν.
Desinea; *s. f.* V. Desinare.
Desinenza; *s. f.* τέλος, εος=ους (τό)· τελευτή, ῆς (ἡ)· κατάληξις, εως (ἡ).
Desio; *s. m.* V. Desiderio.
Desiosamente; *avv.* ἐπιθυμητικῶς.
Desioso; *add.* V. Desideroso.
Desira; *s. f.* V. Desiderio.
Desirare; *v. att.* V. Desiderare.
Desire; *s. m.* V. Desiderio.
Desistere; *v. intr.* παύομαι· λήγω. -2. Finire; τελευτάω=ῶ.
Desnore; *s. m.* V. Disonore.
Desnudare; *v. att.* V. Disnudare.
Desolamento; *s. m.* V. Desolazione.
Desolare; *v. att.* ἐρημόω=ῶ. -2. Devastare; ἐκ-πορθέω=ῶ.
Desolato; *p. pass.* ἐρημωθείς, εῖσα, ἐν· ἄβατος, ον· ἄπορος, ον. -2. Malinconico; λυπηρός, ά, όν· ἄ-θυμος, ον.
Desolatore; *add.* ἐρημωτής, οῦ (ὁ)· ἐρημωτικός, ή, όν.
Desolazione; *s. f.* ἐρήμωσις, εως (ἡ)· πόρθησις, εως (ἡ).
Desorrato; *add.* V. Disonorato.
Desortazione; *s. f.* V. Dissuasione.
Desperanza; *s. f.* V. Disperanza.
Desperare; *v. intr.* V. Disperare.
Desperazione; *s. f.* V. Disperazione.
Despetto; *s. m.* V. Dispetto.
Despetto; *add.* V. Vilipeso.
Despezione; *s. f.* V. Dispregio.
Despitto; *s. m.* V. Dispetto.
Despogliare; *v. att.* V. Dispogliare.
Desponsare; *v. att.* V. Disposare.
Despota; *s. m.* Despoto.
Despoticamente; *avv.* V. Dispoticamente.
Despotico; *add.* V. Dispotico.
Despoto; *s. m.* δεσπότης, ου (ὁ)· τύραννος, ου (ὁ)· δυνάστης, ου (ὁ).
Despregio; *s. m.* V. Dispregio.
Desso; *pron.* αὐτός, ή, ό.
Destamento; *s. m.* ἔγερσις, εως (ἡ).
Destare; *v. att.* ἐγείρω· δι-εγείρω. -2. Destare desiderio; ἐπιθυμίαν ἐμ-βάλλω. -3. Destare dal sonno; ἀνα-γείρω ἐξ ὕπνου.
Destatojo; *s. m.* ἐγερτήριον, ου (τό).
Destatore; *add.* ἐγερτικός, ή, όν.
Desterità; *s. f.* V. Destrezza.
Destillare; *v. att.* V. Distillare.
Destillatorio; *add.* V. Distillatorio.
Destillazione; *s. f.* V. Distillazione.
Destinare; *v. att.* προ-ορίζω· δι-ορίζω· τίθημι· καθ-ίστημι. -2. Stabilire; ψηφίζομαι· τάττω· αἱ-ρίομαι=οῦμαι.
Destinata; *s. f.* V. Destino.
Destinatamente; *avv.* εἱμαρμένη· εἱμαρμένως.
Destinato; *s. m.* ἀναγκή, ῆς (ἡ)· εἱμαρμένη, ης (ἡ).
Destinato; *p. pass.* ἀποτεταγμένος, η, ον.
Destinazione; *s. f.* διανόησις, σεως (ἡ)· τάττη, ης (ἡ).
Destino; *s. m.* εἱμαρμένη, ης (ἡ)· μοῖρα, ας (ἡ)· πεπρωμένη, ης (ἡ)· πεπρωμένον, ου (τό). -2. Comando; κέλευμα, ατος (τό)· πρόσταγμα, ατος (τό)· πρόσταξις, εως (ἡ). -3. Annunciare il destino; μοιρολογέω=ῶ. -4. Che annunzia il destino, μοιρολόγος, ον. -5. Assegnato, stabilito dal destino, secondo il destino; εἱμαρμένος, η, ον· μοιρίδιος, ον· μοιρόκραντος, ον· *avv.* εἱμαρμένως. -6. Dolersi del destino; μεμψιμοιρίω=ῶ.
Destirpare; *v. att.* V. Estirpare.
Destituire; *v. att.* ἀπο-λείπω. -2. Deporre; ἀπο-τίθημι· κατα-τίθημι· ἀφ-ίστημι.
Destituzione; *s. f.* V. Degradazione.
Desto; *add.* διεγερθείς, εῖσα, ἐν· ἐγρηγορώς, υῖα, ός· ἄϋπνος, ον. -2. Attivo, vivace; ῥιπιλάτης, ες· ἐπιμελής, ές.
Destra; *s. f.* δεξιά, ᾶς (ἡ). -2. Porgere la destra; δεξιάομαι=ῶμαι. -3. Porgere la destra a vicenda; ἀντι-δεξιάομαι=ῶμαι. -4. Senza dare la destra; ἀδεξίωτος, ον· *avv.* ἀδεξιώτως. -5. Alla destra; ἐκ δεξίας.
Destrale; *s. m.* *Ornamento da destra*; περιδέξιον, ου (τό).
Destramente; *avv.* δεξίως· ἐμπείρως.
Destrare; *v. att.* V. Addestrare.
Destreggiare; *v. intr.* δοῦλός εἰμι καιρῷ· ἐπιτηδεῖός εἰμι (πρός τι).
Destrezza; *s. f.* εὐκινησία, ας (ἡ). -2. Accortezza; πρόνοια, ας (ἡ)· ἀγχίνοια, ας (ἡ).
Destriera; *s. f.* / Destriere e Destriero; *s. m.* } ἵππος, ου (ὁ, ἡ).
Destro; *s. m.* ὠφέλεια, ας (ἡ)· εὐκαιρία, ας (ἡ)· εὐμάρεια, ας (ἡ)· καιρός, οῦ (ὁ). -2. Aver il destro; εὐ-καιρίω=ῶ.
Destro; *add.* δεξιός, ά, όν. -2. Attivo, acconcio; δεξιός, ά, όν· ἐπιτήδειος, α, ον. -3. Accorto, sagace; σοφός, ή, όν· συνετός, ή, όν. -4. Assai destro; πολύτροπος, ον. -5. Favorevole; δεξιός, ά, όν. -6. Buono, retto; ὀρθός, ή, όν.
Destro; *avv.* V. Destramente.
Destrochiero; *s. m.* V. Destrale.
Destrorso; *avv.* ἐν δεξιᾷ.
Destruere; / Destruggere; / Destruire; } *v. att.* V. Distruggere.
Destruttore; *add.* V. Distruggitore.
Destruzione; *s. f.* V. Distruzione.
Desudare; *v. intr.* ἀφ-ιδρόω=ῶ.
Desuetudine; *s. f.* V. Dissuetudine.
Desumere; *v. att.* παρα-λαμβάνω· στοχάζομαι.
Desvalente; *add.* V. Disvalente.
Desviare; *v. att.* V. Disviare.
Detenere; *v. att.* V. Ditenere.
Detenitore; / Detentore; } *add.* V. Ditenitore.
Detenuto; *add.* V. Ditenuto.
Detergere; *v. att.* καθ-αίρω· σμήχω· ἀπο-μάττω.
Deterioramento; *s. m.* παρατροπή, ῆς (ἡ)· φθορά, ᾶς (ἡ)· διαφθορά, ᾶς (ἡ).
Deteriorare; *v. att.* δια-φθείρω· παρα-δι-ορθόω=ῶ· ἐλαττόω=ῶ· χεῖρον ποιέω=ῶ.
Deterioramento; *s. f.* V. Deterioramento.
Determinamento; *s. m.* V. Determinazione.
Determinare; *v. att.* ὁρίζω· ἀφ-ορίζω· περι-γράφω.

Digitized by Google

-2. Terminare, finire; τελέω=ῶ· τελευτάω=ῶ. -3. Stabilire; ἀφ-ορίζω· καθ-ίστημι. -4. A vicenda; ἀντι-δι-ορίζω.

Determinatamente; *avv.* συντόμως.

Determinativo; *s. m.* V. Motivo, Impulso.

Determinativo; *add.* ἀφοριστικός, ή, όν.

Determinazione; *s. f.* σύστασις, σεως (ή)· ἀφορισμός, οῦ (ὁ). -2. Decisione; τάξις, εως (ή)· διάταξις, εως (ή).

Detersivo; *add.* ῥυπτικός, ή, όν.

Detestabile; *add.* V. Abbominevole.

Detestamento; *s. m.* V. Detestazione.

Detestando; *add.* V. Abbominevole.

Detestare; *v. att.* βδελύττομαι· ἀπο-βάλλω· ἀποστρέφομαι· μισέω=ῶ.

Detestazione; *s. f.* βδελυρία, ας (ή)· ἀποδοκιμασία, ας (ή)· ἀποβολή, ῆς (ή).

Detinere; *v. att.* V. Trattenere.

Detraente; *add.* V. Detrattore.

Detraere; **Detraggere**; **Detrarre**; *v. att.* ἀπο-σύρω· ἀφ-αιρέω=ῶ. -2. Dir male; κατα-λαλέω=ῶ· κακηγορέω=ῶ· δια-βάλλω.

Detrattare; *v. att.* ἀνα-νεύω.

Detrattore; *add.* καταλάλος, ον· διάβολος, ον.

Detrazione; *s. f.* ἀφαίρησις, σεως (ή)· ἐλαττωσις, σεως (ή). -3. Diffamazione; καταλαλία, ας (ή)· διαβολή, ῆς (ή)· βασκανία, ας (ή).

Detrimento; *s. m.* βλάβη, ης (ή)· βλάβος, ου (ὁ)· ζημία, ας (ή)· συμφορά, ᾶς (ή). -2. Essere di detrimento; ζημίαν φέρω (τινί).

Detrimentoso; *add.* V. Dannoso.

Detrudere; *v. att.* κατ-ωθέω=ῶ· ἀπ-ωθέω=ῶ.

Detta; *s. f.* *Sorte principale del debito e del credito;* προσήκοντα, ων (τά)· ὀφειλόμενα, ων (τά)· κεφάλαιον, ου (τό)· ἀρχαῖον, ου (τό). -2. *Buona fortuna nel giuoco;* εὐτυχία, ας (ή)· εὐπραγία, ας (ή). -3. Essere in detta; εὐπράττω. -4. Essere in detta con uno; ὁμοφρονέω=ῶ. -5. Starsene a detta; σύμψηφός εἰμι ἄλλῳ.

Dettagliatamente; *avv.* V. Specificatamente.

Dettame; *s. m.* λογιόν, οῦ (τό)· δόξα, ης (ή)· ὑπόληψις, εως (ή)· γνώμη, ης (ή).

Dettamento; *s. m.* V. Dettatura.

Dettare; *v. att.* ὑπ-αγορεύω. -2. Insegnare; δι-δάσκω. -3. Dire, *sempl.* λέγω. -4. Comporre; γράφω· ποιέω=ῶ.

Dettato; *s. m.* V. Dettatura.

Dettatore; *add.* ὑπαγορεύων, ουσα, ον.

Dettatura; **Dettazione**; *s. f.* λέξις, εως (ή)· λόγος, ου (ὁ)· τῆς λέξεως τρόπος, ου (ὁ).

Detto; *s. m.* *Parola:* ῥῆμα, ατος (τό). -2. Stare al detto di uno; τῇ γνώμῃ ἐμ-μένω (τινος). -3. Dar detto al fatto; εὐθύς. -4. Dal detto al fatto è un gran tratto; ἔργα τοῖς λόγοις πολλάκις οὐχ ὅμοια. -5. Detto fatto; παραυτίκα.

Detto; *p. pass.* εἰρημένος, η, ον. -2. Detto moltissime volte; μυριόλεκτος, ον. -3. Non detto; ἄῤῥητος, ον.

Deturpamento; *s. m.* V. Deturpazione.

Deturpare; *v. att.* αἰσχύνω· μολύνω· ἀνα-μολύνω· μινθόω=ῶ· φύρω.

Deturpazione; *s. f.* μόλυνσις, σεως (ή)· διαφθορά, ᾶς (ή).

Deuteronomio; *s. m.* δευτερονόμιον, ου (τό).

Devastamento; *s. m.* V. Devastazione.

Devastare; *v. att.* πορθέω=ῶ· δια-πορθέω=ῶ· σινα-μωρέω=ῶ· λυμαίνομαι. -2. Devastare a vicenda; ἀντι-πορθέω=ῶ

Devastatore; *add.* πορθέων, ουσα, ον· λυμαντήρ, ῆρος (ὁ)· πορθητής, οῦ (ὁ).

Devastazione; *s. f.* πόρθησις, σεως (ή)· ἐρήμωσις, σεως (ή)· ἀνάστασις, σεως (ή).

Devenire; *v. intr.* καθ-ήκω.

Deviamento; *s. m.* V. Disviamento.

Deviare; *v. intr.* ἀπο-πλανάομαι=ῶμαι· ἐκ-κλίνω· ἐκ-τρέπομαι. -2. *Figur.* ἀπο-ψάλλομαι· δι-αμαρτάνω (τινος). -3. Fare deviare; ἀπ-άγω. -4. Che fa deviare; ἀπαγωγός, ή, όν. -5. Deviare dall' ordine; ἀπ-ευτακτέω=ῶ. -6. Che non si può deviare; ἀπαράγωγος, ον. -7. Che devia; ἀποστιβής, ές.

Devoluto; *add.* καταχυλιόμενος, η, ον.

Devolvere; *v. att.* κατα-κυλίω.

Devoramento; *s. m.* V. Divoramento.

Devorare; *v. att.* V. Divorare.

Devotamente; *avv.* V. Divotamente.

Devoto; *add.* V. Divoto. -2. Offerto in sacrifizio; κατάρατος, ον. -3. Apparecchiato; προσανατεθείμενος, η, ον. -4. Dipendente; πρόσθετος, ον.

Devozione; *s. f.* V. Divozione.

Di; *prep. ordinariamente segnacaso del genitivo.* -2. Da; ἐκ· ἐξ. -3. Con; κατά. -4. Che *dopo il comp.*; ἤ. -5. Di che, *da che;* ἐξ οὗ. -6. *Parlandosi di tempo;* ἤδη. -7. In; ἐν. -8. Tra; ἐκ· ἐξ· ἐν. -9. Intorno a; περί.

Dì; *s. m.* *Giorno;* ἡμέρα, ας (ή). -2. Vita; βίος, ου (ὁ). -3. A' dì, addì; ἡμέρας. -4. Al dì di oggi; σήμερον. -5. Da ogni dì, *quotidiano;* ἐπιούσιος, ον· καθημερινός, ή, όν. -6. Di chiaro dì; φανερῶς. -7. Di dì e di notte; ἡμέρας καὶ νυκτός. -8. Di dì in dì; καθ' ἡμέραν. -9. Vivere di dì in dì; ἡμερόβιός εἰμι. -10. Tutto il nato dì, tutto l'intero dì; πανήμερον. -11. Il dì vegnente; ἐς αὔριον.

Diabete e Diabetica; *s. f.* διαβήτης, ου (ὁ).

Diabetico; *add.* διαβητικός, ή, όν.

Diabolicamente; *avv.* διαβολικῶς·

Diabolico; *add.* διαβολικός, ή, όν.

Diabolo; *s. m.* V. Diavolo.

Diabrosi; *s. f.* διάβρωσις, σεως (ή).

Diabrotico; *add.* διαβρωτικός, ή, όν.

Diacalamento; *s. m.* διακαλάμυνθον, ου (τό).

Diacalcite; *s. m.* διακαλκίτις, ιδος (ή).

Diacanato; *s. m.* V. Diaconato.

Diacanessa; *s. f.* V. Diaconessa.

Diacano; *s. m.* V. Diacono.

Diacattolicone; *s. m.* διακαθολικός, οῦ (ὁ).

Diacciaja; *s. f.* χιονοθήκη, ης (ή).

Diacciare; *v. n. pass.* πήγνυμαι· κατα-πήγνυμαι· κρυσταίνομαι.

Diacciato; *p. pass.* πηκτός, ή, όν· πεπηγώς, υῖα, ός.

Diaccio; *s. m.* V. Ghiaccio.

Diacciuolo; *s. m.* σταλαγμός, οῦ (ὁ).

Diacciuolo; *add.* ψαθυρός, ά, όν.

Diacere; *v. intr.* κεῖμαι.

Diacimino; *s. m.* διακύμινον, ου (τό).

Diacine; *inter.* φεῦ τῶν κακῶν.

Diacinto; *s. m.* ὑάκινθος, ου (ὁ).

Diacitura; *s. f.* V. Giacitura.

Diacodion; *s. m.* *Medicamento;* διακωδίον, ου (τό).

Diaconato; *s. m.* διακονία, ας (ή).

Diaconessa; *s. f.* διάκονος, ου (ή).

Digitized by Google

Diaconia; *s. f.* διακονία, ας (ἡ).
Diacono; *s. m.* διάκονος, ου (ὁ).
Diacope; *s. m.* διακοπή, ῆς (ἡ).
Diadema; *s. m.* διάδημα, ατος (τό).
Diafaneità; *s. f.* Diafanità; *s. f.* Diafano; *s. m.* } διαφάνεια, ας (ἡ)· διαυγές, ἐος-οῦς (τό).
Diafano; *add.* διαφανής, ές· διαυγής, ές· διειδής, ές· διαθρός, ά, όν. -2. Essere diafano; διαφαίνω· διαφαίνομαι.
Diaflagma e Diaflagmate; *s. m.* V. Diafragma.
Diaforesi; *s. f.* διαφόρησις, σεως (ἡ).
Diaforetico; *add.* διαφορητικός, ή, όν.
Diafragma e Diaframma; *s. m.* διάφραγμα, ατος (τό).
Diaframmatico; *add.* διαφραγματικός, ή, όν.
Diagnosi; *s. f.* διάγνωσις, σεως (ἡ).
Diagnostico; *add.* διαγνωστικός, ή, όν.
Diagonale; *add.* διαγώνιος, ον.
Diagonalmente; *avv.* διαγωνίως.
Diagramma; *s. m.* διάγραμμα, ατος (τό).
Dialettica; *s. f.* διαλεκτική, ῆς (ἡ).
Dialetticamente; *avv.* διαλεκτικῶς.
Dialettico; *s. m.* διαλεκτικός, δῦ (ὁ).
Dialettico; *add.* διαλεκτικός, ή, όν.
Dialetto; *s. m.* διάλεκτος, ου (ἡ).
Dialisi; *s. f.* διάλυσις, σεως (ἡ).
Dialoghetto; *s. m. dim.* μικρὸς διάλογος, ου (ὁ).
Dialoghizzare; *v. att.* V. Dialogizzare.
Dialogico; *add.* διαλογικός, ή, όν.
Dialogismo; *s. m.* διαλογισμός, οῦ (ὁ).
Dialogista; *s. m.* ὁ διαλόγους συγγράφων, οντος.
Dialogistico; *add.* διαλογιστικός, ή, όν.
Dialogizzare; *v. intr.* διαλογίζομαι.
Dialogo; *s. m.* διάλογος, ου (ὁ).
Dialtea; *s. f.* διαλθαία, ας (ἡ).
Diamante; *s. m.* ἀδάμας, αντος (ὁ). -2. Essere di diamante, *d'animo non pieghevole*; σιδήρεός εἰμι. -3. A punta di diamante; ὀξὺν ἀδάμαντος.
Diamantino; *add.* ἀδαμάντινος, η, ον. -2. Fortissimo; εὐρωστότατος, ον.
Diametrale; *add.* διαμετρικός, ή, όν· διάμετρος, ον.
Diametralmente; *avv.* διαμετρικῶς.
Diametro; *s. m.* διάμετρος, ου (ἡ).
Diana; *s. f.* Ἄρτεμις, ιδος (ἡ). -2. *Stella*; φωτοφόρος, ου (ὁ).
Dianzi; *avv.* πρώην· πρόσθεν· πρότερον.
Diapason; *s. m.* διαπασῶν· *indecl.* (ἡ).
Diapente; *s. m.* διαπέντε· *indecl.*
Diaprassio; *s. m.* διαπρασίον, ου (τό).
Diaprunis e Diapruno; *s. m.* διακοκκυμῆλον, ου (τό).
Diaquilonne; *s. m. Specie di cerotto*; διαχύλον, ου (τό).
Diario; *s. m. Giornale*; ἐφημερίς, ίδος (ἡ).
Diario; *add.* ἐφήμερος, ον.
Diarodan; *s. m.* διαρόδων, ονος (ὁ).
Diarrea; *s. f.* διάῤῥοια, ας (ἡ).
Diascane e Diascolo; Diaschigni; } *inter.* ναί.
Diascolo; *s. m.* V. Diavolo.
Diaspro; *s. m.* ἴασπις, ιδος (ἡ). -2. Essere del colore del diaspro; ἰασπίζω.
Diastasi; *s. f.* διάστασις, σεως (ἡ).
Diastole; *s. f.* διαστολή, ῆς (ἡ).
Diatesi; *s. f.* διάθεσις, σεως (ἡ).
Diatessaron e Diatesseron; *s. m.* διατεττάρων, ονος (ὁ).
Diatonicamente; *avv.* διατονικῶς.
Diatonico; *add.* διατονικός, ή, όν.
Diatriba; *s. f.* διατριβή, ῆς (ἡ).
Diatriompiperon e Diatriontonpiperon; *s. m.* διατρειωνπεπερέων, ονος (ὁ).
Diavoleria; *s. f.* γοήτευμα, ατος (τό). -2. Fastidio, intrigo; ἀνία, ας (ἡ).
Diavolesco; *add.* V. Diabolico.
Diavolesimo; *s. m.* V. Diavoleria.
Diavolessa; *s. f.* ἐρινύς, ύος (ἡ).
Diavolico; Diavolino; } *add.* V. Diabolico.
Diavolo; *s. m.* διάβολος, ου (ὁ). -2. Diavolo scatenato; ἀχάλινος, ον. -3. Avere il diavolo nelle braccia; δαιμόνιον εἰμι τῇ δυνάμει. -4. Avere il diavolo addosso, in corpo; οἰστρέω· ἄγομαι καὶ φέρομαι. -5. Avere il diavolo nell'ampolla; μαντεύομαι. -6. Fare il diavolo; μαίνομαι. -7. Trovare il diavolo nel catino; κατόπιν τῆς ἐωρτῆς ἥκω -8. Quando il tuo diavol nacque, il mio andava dritto alla parca; γέρων ἀλώπηξ οὐχ ἁλίσκεται πηγῇ. -9. Va al diavolo; βάλλ' εἰς κοράκας.
Diavolo; *add.* V. Indiavolato.
Diavoloso; *add.* V. Diabolico.
Dibarbare; Dibarbicare; } *v. att.* ἐκ-ριζόω-ῶ.
Dibassamento; *s. m.* Dibassanza; *s. f.* } V. Abbassamento.
Dibassare; *v. att.* V. Abbassare.
Dibassatura; *s. f.* V. Abbassamento.
Dibastare; *v. att. Levare il basto*; ἐπισάγματα ἀφ-αιρέω-ῶ.
Dibattere; *v. att.* ἀνα-σείω· δια-σείω· ταράττω· κόπτω. -2. Battere, percuotere; τύπτω· κρούω. -3. Crollare; κατα-ῤῥάττω. -4. Disputare in pro, ed in contra; ἐξ-ετάζω· ἀμφι-σβητέω-ῶ. -5. Muoversi, agitarsi; πάλλομαι. -6. Dibatter l'acqua nel mortaio; καταπονέω-ῶ.
Dibattimento; *s. m.* e
Dibattito; *s. m.* συγκρουσμός, οῦ (ὁ)· διάσεισις, σεως (ἡ)· ταραχή, ῆς (ἡ). -2. Disputa; ἀμφισβήτησις, σεως (ἡ)· ἐξέτασις, σεως (ἡ)· διατριβή, ῆς (ἡ).
Dibattitojo; *s. m.* σεῖστρον, ου (τό).
Dibatto; *s. m.* V. Dibattimento.
Dibattuto; *add.* ἀνασεισεισμένος, η, ον. -2. Afflitto; κακοπάθων, ουσα, ον· κακοῦχεῖς, εἶσα, ὖν.
Dibonariamente; *avv.* V. Amorevolmente.
Dibonarietà; *s. f.* V. Amorevolezza.
Dibonario; *add.* V. Amorevole.
Dibonarità; *s. f.* V. Amorevolezza.
Diboscare; *v. att.* ὑλοτομέω-ῶ.
Dibottamento; *s. m.* κίνησις, σεως (ἡ).
Dibottare; *v. att.* κινέω-ῶ.
Di botto; *avv.* εὐθύς· αὐτίκα.
Dibrancare; *v. att.* χωρίζω.
Dibrucare; *v. att.* V. Dibruscare.
Dibruciare; *v. att.* ἀπο-καίω.
Dibruscare; *v. att.* ὑπο-τίλλω.
Dibucare; *v. att.* V. Bucare.
Dibucciamento; *s. m.* περιφλοισμός, οῦ (ὁ)· ἀπολεπισμός, οῦ (ὁ).
Dibucciare; *v. att.* περι-φλοίζω· ἀπο-λέπω· ἐπι-λέπω
Dibuccio; *s. m.* V. Dibucciamento.
Dicace; *add.* V. Mordace.

Digitized by Google

Dicacità; *s. f.* V. Garrulità.
Dicadere; *v. intr.* ἐκ-πίπτω.
Dicadimento; *s. f.* V. Decadenza.
Dicalvare; *v. att.* V. Decalvare.
Dicapitamento; *s. m.* V. Decapitazione.
Dicapitare; *v. att.* V. Decapitare.
Dicare; *v. att.* V. Dedicare.
Dicasterio; *s. m.* δικαστήριον, ου (τό).
Dicastici; *s. m. pl.* δικαστικά, ῶν (τά).
Dicco; *s. m.* κῶμα, ατος (τό).
Dicembre; *s. m.* ποσειδεών, όνος (ὁ)· Δεκέμβριος, ου (ὁ).
Dicere; *v. att.* V. Dire.
Diceria; *s. f.* δημηγορία, ας (ἡ)· λόγος, ου (ὁ)· διάλεξις, εως (ἡ). -2. *Ragionamento stucchevole;* περιστολογία, ας (ἡ).
Diceriuzza; *s. f. dim.* μυρὰ διάλεξις, εως (ἡ).
Dicernere; Dicernire; } *v. att.* V. Discernere.
Dicervellare; *v. att.* ἀμβλύνω· φρένα ἐξ-αιρέω-ῶ.
Dicervellato; *add. Stolido;* παράφρων, ον.
Dicesette; *add. num.* V. Diciasette.
Dicessare; *v. intr.* ἐλαττόομαι-οῦμαι.
Dicevole; *add.* V. Conveniente. -2. V. Dicibile.
Dicevolezza; *s. f.* πρέπον, οντος (τό).
Dicevolmente; *avv.* προσηκόντως· εὐπρεπῶς.
Dichiaragione; Dichiaramento; } V. Dichiarazione.
Dichiarare; *v. att.* δι-ηγέομαι-οῦμαι· ἑρμηνεύω· διασαφηνίζω· δηλόω-ῶ· ἐξ-ηγέομαι-οῦμαι. -2. Creare, eleggere; αἱρέομαι-οῦμαι· ἐπι-δείκνυμι. -3. Sentenziare; ἀπο-φαίνομαι γνώμην. -4. Altamente; ἀπο-φθέγγομαι. -5. Atto a dichiarare; δηλωτικός, ή, όν. -6. *N. pass.* φράζω.
Dichiaratamente; *avv.* V. Espressamente.
Dichiarativo; *add.* ἐξηγητικός, ή, όν.
Dichiarato; *p. pass.* δηλωθείς, εῖσα, έν. -2. Non dichiarato; ἀτράνωτος, ον.
Dichiaratore; *add.* ἐξηγούμενος, η, ον· ἐξηγητής, οῦ (ὁ)· ἑρμηνεύς, έως (ὁ)· ζητητής, οῦ (ὁ).
Dichiaratorio; *add.* V. Dichiarativo.
Dichiarazione; *s. f.* ἑρμηνεία, ας (ἡ)· ἐξήγησις, σεως (ἡ)· δήλωσις, σεως (ἡ). -2. Dichiarazione giudiziale; ψήφισμα, ατος (τό).
Dichiarire; *v. att.* V. Dichiarare.
Dichinamento; *s. m.* ῥοπή, ῆς (ἡ)· ἔκκλισις, σεως (ἡ). -2. Calata; κάταντες, εος-ους (τό)· κρεμνός, οῦ (ὁ).
Dichinare; *v. intr.* ἐγ-κλίνω. -2. Avvilirsi; ὑποτάττομαι.
Dichino; *s. m.* V. Dichinamento.
Diciannove; *add. num.* ἐνπεκαιδέκα.
Diciannovesimo; *add.* ἐνπεκαιδέκατος, η, ον.
Diciassette; *add. num.* ἑπτακαίδεκα.
Diciassettesimo; *add.* ἑπτακαιδέκατος, η, ον.
Dicibile; *add.* ῥητός, ή, όν.
Diciesette; *add. num.* V. Diciasette.
Diciferare; *v. att.* ἐξ-ηγέομαι-οῦμαι. -2. Dichiarare; σαφηνίζω.
Diciferatore; *add.* V. Dichiaratore.
Dicifrare; *v. att.* V. Diciferare.
Dicimento; Dicimenza; *s. m. f.* } V. Diceria.
Diciottesimo; *add.* ὀκτωκαιδέκατος, η, ον.
Diciotto; *add. num.* ὀκτωκαίδεκα.
Dicisione; *s. f.* V. Decisione.

Dicitore; *add.* ἀγορεύων, ουσα, ον. -2. Oratore; ῥήτωρ, ορος (ὁ). -3. Componitore; γραφεύς, έως (ὁ).
Dicitura; *s. f.* V. Diceria.
Diclinare; *v. intr.* V. Dichinare.
Dicollare; *v. att.* V. Decapitare.
Dicollazione; *s. f.* V. Decapitazione.
Dicorrere; *v. intr.* κατα-τρέχω.
Dicotto; *add.* ἀφηψεθείς, εῖσα, έν.
Dicozione; *s. f.* V. Decozione.
Dicrescere; *v. intr.* ἐλάττομαι.
Dicrescimento; *s. m.* V. Scemamento.
Dicrescione; *s. f.* ἔγκλισις, σεως (ἡ)· ταπείνωσις, σεως (ἡ).
Dicreto; *s. m.* V. Decreto.
Dicrinare; *v. att.* V. Declinare.
Dicrollamento; *s. m.* τίναγμα, ατος (τό). V. Crollamento.
Dicrollare; *v. att.* V. Crollare.
Dicrollato; *add.* διασεισθείς, εῖσα, έν. -2. Oppresso; καταβληθείς, εῖσα, έν.
Dicrudare; *v. att.* V. Disasprire.
Dicuocere; *v. att.* V. Appassire.
Didascalia; *s. f.* διδασκαλία, ας (ἡ).
Didascalico; *add.* διδασκαλικός, ή, όν· διδακτικός, ή, όν.
Didentro; *avv.* ἔνδον.
Didiacciare; *v. intr.* τήκομαι· δια-λύομαι.
Didiacciato; *p. pass.* διαλυθείς, εῖσα, έν.
Diducere e Didurre; *v. att.* V. Dedurre.
Didietro; *avv.* ὄπισθεν. -2. *Prep.* ἐπί.
Didotto; *add.* καθελκυσθείς, εῖσα, έν.
Die; *s. m.* V. Dì.
Diece; Dieci; } *add. num.* δέκα. -2. Di dieci; δεκαδικός, ή, όν.
Diecimila, o Diecemila; Diecimilia; } *add. num.* μυρίοι, αι, α.
Diecimillesimo; *add.* μυριοστός, ή, όν.
Diecina; *s. f.* V. Decina.
Diecireme; *s. f.* δεκήρης, εος-ους (ναῦς) (ἡ).
Diel voglia; Diel volesse; } *inter.* εἴθε.
Di entro; *avv.* ἔνδον.
Dieresi; *s. f.* διαίρεσις, σεως (ἡ).
Diesis; *s. m.* δίεσις, σεως (ἡ).
Diessa; *s. f.* V. Dea.
Dieta; *s. f.* δίαιτα, ης (ἡ). -2. Assemblea; σύμβασις, σεως (ἡ)· σύλλογος, ου (ὁ)· συνέδριον, ου (τό).
Dietamente; *avv.* ἐν ταχεῖ.
Dietare; *v. att.* δίαιταν ἐπι-τέλλω.
Dietetico; *add.* διαιτητικός, ή, όν.
Dietreggiare; *v. intr.* ἀνα-κομίζομαι (*pass.*)· ἀνα-χωρέω-ῶ.
Dietro; *prep.* μετά. -2. *Avv.* ὄπισθεν· ὀπίσω. -2. Tener dietro; μετ-οίχομαι. -3. Dar dietro, *inseguire;* δι-ώκω.
Dietroguardia; *s. f.* e
Dietroguardo; *s. m.* ἰσχάτη παράταξις, εως (ἡ)· τῆς στρατιᾶς οὐρά, ᾶς (ἡ).
Difalcare; *v. att.* ἐξ-άγω· ἀφ-αιρέω-ῶ· ἀπο-σπάω-ῶ· περι-σπάω-ῶ· περι-αιρέω-ῶ.
Difalcazione; *s. f.* ἀφαίρεσις, σεως (ἡ)· ὑφαίρησις, σεως (ἡ).
Difendere; *v. att.* φυλάττω· ἀμύνω· ἀντι-λαμβάνομαι· ἐπι-κουρέω-ῶ· -2. Riparare; ἀπ-εύργω (τινος). -3. Proibire; κωλύω. -4. Atto a difendere; ἀλεξητήριος, ον. -5. Difendersi da sè;

Digitized by Google

αὐτομαχέω-ῶ. -6. Difendersi in tribunale; ἀπο-δικέω-ῶ. -7. Difendersi colle armi; ἀπο-μάχομαι.

Difendevole; } *add.* ἀντιλῃπτέος, α, ον· ἀνεξητήριος,
Difendibile; } α, ον.

Difendimento; *s. m.* ἀντίληψις, εως (ἡ).

Difenditivo; *add.* e

Difenditore; *add.* ἀμύνων, ουσα, ον· ὑπερασπιστής, οῦ (ὁ)· ἀντιλήπτωρ, ορος (ὁ)· πρόμαχος, ον.

Difensa; *s. f.* V. Difesa.

Difensare; *v. att.* V. Difendere.

Difensatore; *add.* V. Difenditore.

Difensibile; *add.* V. Difendibile.

Difensimento; *s. m.* } V. Difesa.
Difensione; *s. f.* }

Difensivo; *add.* V. Difenditivo.

Difensore; *add.* V. Difenditore.

Diferire; *v. intr.* V. Deferire.

Difesa; *s. f.* ἀντίληψις, εως (ἡ)· ἔρυμα, ατος (τό). -2. *Di parole;* ἀπολογία, ας (ἡ). -2. Fortificazioni di difesa; χάραξ, ακος (ὁ). -3. Atto alla difesa; ἀπολογητικός, ή, όν. -4. Senza difesa; ἄρρακτος, ον.

Difeso; *p. pass.* φρακτός, ή, όν· ἐρυμνός, ή, όν· διασωθείς, εῖσα, έν.

Difettare; *v. intr.* ἐκ-λείπω.

Difettivamente; *avv.* V. Difettosamente.

Difettivo; *add.* ἐνδεής, ές· φαῦλος, η, ον. κακός, ή, όν· πλημμελής, ές· κυλλός, ή, όν· ἀτελής, ές·

Difetto; *s. m.* κακία, ας (ἡ)· πλημμέλημα, ατος (τό)· ἀτέλεια, ας (ἡ)· ἔλλειμα, ατος (τό). -2. Colpa, errore; σφάλμα, ατος (τό)· αἰτία, ας (ἡ)· ἁμάρτημα, ατος (τό). -3. Mancanza; ἔλλειψις, εως (ἡ). -4. Senza difetto; ἄπταιστος, ον· *avv.* ἀπταίστως.

Difettosamente; *avv.* κακῶς· ἀτελές.

Difettoso; *add.* V. Difettivo. -2. Rendere difettoso; σαθρόω-ῶ.

Difettualmente; *avv.* V. Difettosamente.

Difettuccio; *s. m. dim.* μικρὸν σφάλμα, ατος (τό).

Difettuosamente; *avv.* V. Difettosamente.

Difettuosità; *s. f.* V. Difetto.

Difettuoso; *add.* ἀτελής, ές· σφαλερός, ά, όν. -2. Cagionevole; *add.* ἀσθενής, ές.

Difettuzzo; *s. m. dim.* V. Difettuccio.

Diffalcare; *v. att.* V. Difalcare.

Diffalco; *s. m.* ἀφαίρεσις, σεως (ἡ).

Diffallare; *v. intr.* V. Fallare.

Diffallante; *add.* V. Mancante.

Diffalta; *s. f.* ἔλλειψις, εως (ἡ). -2. Mancamento di promessa; ἀπιστία, ας (ἡ). -3. Fallo, peccato; ἁμάρτημα, ατος (τό)· σφάλμα, ατος (τό)· κακία, ας (ἡ).

Diffaltare; *v. intr.* ἐπι-λείπω.

Diffamamento; *s. m.* δυσφημία, ας (ἡ).

Diffamare; *v. att.* δυς-φημέω-ῶ· βλασφημέω-ῶ· προ-πηλακίζω· ἀτιμόω-ῶ (τινα)· περι-ποιέω-ῶ (τινι).

Diffamatore; } *add.* δύσφημος, ον.
Diffamatorio; }

Diffamazione; *s. f.* δυσφημία, ας (ἡ)· ἀτίμωσις, σεως (ἡ)· κακισμός, οῦ (ὁ).

Differente; *add.* ἀνόμοιος, ον· ἀλλοῖος, α, ον. -2. Rendere differente; ἀπο-κρίνω.

Differentemente; *avv.* ἀνομοίως· ἀλλοίως.

Differenza; *s. f.* παράλλαξις, εως (ἡ)· παρέκβασις, σεως (ἡ)· διαφορότης, ητος (ἡ)· διαφορά, ᾶς (ἡ). -2. Lite, dissenzione; δίκη, ης (ἡ)· ἔρις, ιδος (ἡ). -3. Senza differenza; ἀδιαφόρως.

Differenziale; *s. f. (Quantità);* διαφορά, ᾶς (ἡ)

Differenziare; *v. att.* δι-ορίζω· δια-φέρω.

Differenziatamente; *avv.* ἀλλοίως· ἀνομοίως.

Differimento; *s. m.* V. Dilazione.

Differire; *v. intr.* δια-φέρω. -2. *Att.* Indugiare; ἀνα-βάλλομαί τι εἰς ὑστεραίαν· παρ-ελκύω· παρ-έλκω· παρα-τείνω.

Differitore; *add.* παρελκυστής, οῦ (ὁ)· παρελκύστρια, ας (ἡ).

Differmamento; *s. m.* ἀνασκευή, ῆς (ἡ)· ἀντίλεξις, εως (ἡ).

Differmare; *v. att.* ἀντι-λέγω· ἀνα-σκευάζω.

Difficile; *add.* χαλεπός, ή, όν· δυσχερής, ές· ἐπίπονος, ον. -2. Intrattabile; δύσκολος, ον.

Difficilissimo, *add. super.* παγχάλεπος, ον.

Difficilmente; *avv.* χαλεπῶς.

Difficoltà; *s. f.* V. Difficultà.

Difficoltare; *v. att.* V. Difficultare.

Difficoltoso; *add.* V. Difficultoso.

Difficultà; *s. f.* χαλεπότης, ητος (ἡ)· δυσχέρεια, ας (ἡ). -2. Avere difficoltà, essere dubbioso; ἐν-δοιάζω. -3. Pieno di difficoltà; ἄθλιος, α, ον. -4. Allestito senza difficoltà; ἀπραγμάτευτος, ον. -5. Creare delle difficoltà; πράγματα παρ-έχω.

Difficultare; *v. att.* ἐμ-ποδίζω· πράγματα παρ-έχω.

Difficultoso; *add.* χαλεπός, ή, όν.

Diffidamento; *s. m.* } V. Diffidenza.
Diffidanza; *s. f.* }

Diffidare; *v. intr.* ἀπιστέω-ῶ· ἀπιστίαν ἔχω· ἀπιστῶς ἔχω, δια-κεῖμαι· δυς-πιστέω-ῶ (τινι). -2. Diffidare affatto; δια-πιστέω-ῶ.

Diffidente; *add.* ἀπιστήσας, σασα, σαν· ἄπιστος, ον· δύσπιστος, ον· ὕποπτος, ον. -2. Rendere diffidente; ἀπίστως, ὑπόπτως δια-τίθημι (τινά)· ἀπιστίαν, ὑποψίαν ἐμ-βάλλω (τινι πρός τινα). -3. Essere diffidente; V. Diffidare.

Diffidenza; *s. f.* ἀπιστία, ας (ἡ)· δυσπιστία, ας (ἡ)· ὑποψία, ας (ἡ).

Diffignere; *v. att. Dissimulare;* εἰρωνεύομαι.

Diffinire; *v. att. Decidere;* δια-λύω. -2. Compiere; συμ-πληρόω-ῶ. -3. Dar la definizione; ἀφ-ορίζω.

Diffinitamente; *avv.* σαφῶς· ἁπλῶς.

Diffinitivamente; *avv.* διωρισμένως.

Diffinitivo; *add.* ἀποριστικός, ή, όν.

Diffinitore; *add.* ἀφορίζων, ουσα, ον.

Diffinizione; *s. f.* ὁρισμός, οῦ (ὁ)· ὅρος, ου (ὁ). -2. Decisione; διάλυσις, σεως (ἡ).

Diffondere; *v. att.* δια-χέω-ῶ· ἐκ-χέω-ῶ· προ-χέω-ῶ. -2. Dilatare; ἐπι-διδωμι· δια-θρυλλέω-ῶ. -3. *N. pass.* δια-χέομαι-οῦμαι. -4. Diffondersi nel dire; πλείστῳ χράομαι-ῶμαι τῷ λόγῳ.

Diffonditore; *add.* διαχών, οῦσα, οῦν.

Difformare; *v. att.* ἀμορφοποιέω-ῶ· αἰσχύνω.

Difformatamente; *avv.* ἀμόρφως.

Difforme; *add.* ἄμορφος, ον· δύσμορφος, ον· ἀσχήμων, ον. -2. Differente; διαφωνῶν, οῦσα, οῦν· διαφερόμενος, η, ον.

Difformità; *s. f.* V. Deformità.

Diffusamente; *avv.* ἀφθόνως· ἀφειδῶς· δαψιλῶς.

Diffusione; *s. f.* διάχυσις, σεως (ἡ)· ἔκχυσις, σεως (ἡ). -2. Dilatazione; ἐπίδοσις, σεως (ἡ)· διαθρύλλησις, σεως (ἡ).

Diffusivo; *add.* διαχυτικός, ή, όν.

Diffuso; *add.* διαχυθείς, εῖσα, έν. -2. Prolisso, *parlandosi di scrittura;* μακρός, ά, όν.

Digitized by Google

Diffuso; *avv.* V. Diffusamente.
Dificamento; *s. m.* οἰκοδομία, ας (ἡ).
Dificare; *v. att.* V. Edificare.
Dificazione; *s. f.* V. Edificazione.
Dificiare; *v. att.* V. Edificare.
Diflare; *v. att.* παρα-βάλλω. -2. *N. pass.* πρός τινα σπεύδω.
Diflatamente; **Diflato**; } *avv.* εὐξύ· εὐξύς· ἀτενές· συνέχως.
Difinare; *v. att.* V. Definire.
Definimento; *v. att.* V. Diffinizione.
Difinire; *v. att.* V. Diffinire.
Difinitore; *add.* V. Diffinitore.
Difinizione; *s. f.* V. Diffinizione.
Diformare; *v. att.* V. Difformare.
Diformità; *s. f.* V. Deformità.
Difrenare; *v. att.* χαλάω-ῶ τὰς ἡνίας.
Difrodare; *v. att.* V. Defraudare.
Diga; *s. f.* V. Argine.
Digamia; *s. f.* διγαμία, ας (ἡ).
Digamma; *s. m.* δίγαμμα, ατος (τό).
Digerimento; *s. m.* V. Digestione.
Digerire; *v. att.* πέπτω· πεπαίνω· πέσσω. -2. Non Digerire; ἀπεπτέω-ῶ. -3. Digerire lentamente; βρακυπεπτέω-ῶ. -4. Facile a digerire; εὔπεστος, ον. -5. Difficile a digerire; δύσπεστος, ον.
Digerito; *p. pass.* πεπτός, ή, όν. -2. Disposto, ordinato; εὔτακτος, η, ον· διακοσμηθείς, εῖσα, έν. -3. Non digerito; ἄπεπτος, ον.
Digestibile; *add.* εὔπεπτος, ον. -2. Non digestibile; δύσπεπτος, ον.
Digestimento; *s. m.* e
Digestione; *s. f.* πέψις, εως (ἡ). -2. Di difficile digestione; ἀτέραμνος, ον. -3. Di facile digestione; εὔπεπτος, ον. -4. Buona digestione; εὐπεψία, ας (ἡ). -4. Cattiva digestione; δυσπεψία, ας (ἡ).
Digestire; *v. att.* V. Digerire.
Digestivo; *add.* πεπτικός, ή, όν.
Digestizione; *s. f.* V. Digestione.
Digesto; *p. pass.* V. Digerito.
Dighiacciare; *v. intr.* δια-λύομαι.
Di già; *avv.* ἤδη.
Digiogare; *v. att.* ἀπο-χωρίζω· ἀπο-ζεύγνυμι.
Digito; *s. m.* V. Dito.
Digiudicare; *v. att.* δια-δικάζω.
Digiugnere; *v. att.* χωρίζω· δι-αιρέω-ῶ.
Digiunare; *v. intr.* νηστεύω· ἀσιτέω.
Digiunatore; *add.* νηστευτής, οῦ (ὁ)· νήστειρα, ας (ἡ)· νηστεύς, έως (ὁ)· νήστης, ου (ὁ).
Digiune; *s. f. pl.* V. Digiuno.
Digiungere; *v. att.* V. Digiugnere.
Digiuno; *s. m.* νηστεία, ας (ὁ). -2. Fame; λίμος, ου (ὁ). -3. Pascere il digiuno; λιμὸν ἐξ-αιρέομαι-οῦμαι. -4. Di Digiuno; νήστιμος, η, ον.
Digiuno; *add.* νῆστις, εως - εος - ιδος (ὁ, ἡ). -2. Privo; ἐστερημένος, η, ον.
Dignificare; *v. att.* V. Degnificare.
Dignità; *s. f.* ἀξία, ας (ἡ)· ἄξίωμα, ατος (τό)· τιμή, ῆς (ἡ)· πρόσχημα, ατος (τό)· ἐπιτιμία, ας (ἡ). -2. Dignità sacerdotale; ἱερεῖα, ας (ἡ). -3. *Grado d'ufficio*; ἀρχή, ῆς (ἡ). -4. *Aspetto maestoso*; σεμνότης, ητος (ἡ). -5. Rarità; σπάνις, εως (ἡ)· σπανιότης, ητος (ἡ). -6. Ornamento; κόσμος, ου (ὁ). -7. Che dà dignità; σεμνοποιός, όν.
Dignitoso; *add.* ἄξιος, α, ον· σεμνός, ή, όν· αἰδέσιμος, ον. -2. Rendere dignitoso; σεμνόω-ῶ -3. Che appare dignitoso; σεμνοφανής, ές. -4. Che ha modi dignitosi; σεμνότροπος, ον.
Digocciolare; *v. intr.* ἀπο-στάζω.
Digozzare; *v. att. Sgozzare*; σφάττω· σφάζω.
Digradamento; *s. m.* κατάβασις, σεως (ἡ). -2. Privazione del grado; ἀτίμωσις, σεως (ἡ)· ἐλάττωσις τῆς τάξεως, σεως (ἡ).
Digradare; *v. att. Peggiorare*; χεῖρον ποιέω-ῶ (τί). -2. Privare del grado; ἀτιμόω-ῶ τῆς τάξεως· ἐλαττόω-ῶ τῆς τάξεώς (τινα). -3. *Intr.* εἰς βάθμους δι-αιρέω-ῶ· ἀπ-ερχόμαι. -4. Scendere a poco a poco; βάδην κατα-βαίνω. -5. *Il diminuirsi, o scorciare degli spazi, od altro*; βάδην ἐλαττόομαι-οῦμαι. -6. Sfumare, *dei colori*; ὠχριάω-ῶ· κατ-ωχριάω-ῶ.
Digradatamente; *avv.* κλιμακηδόν.
Digradazione; *s. f.* V. Digradamento.
Digranare; *v. att.* V. Sgranare.
Digrassare; *v. att.* τὸ στέαρ, τὸ λίπος ἀφ-αιρέω-ῶ.
Digredire; *v. intr.* ἐκ-βαίνω. -2. Fare digressione; ἀπο-πλανάομαι-ῶμαι τῆς ὑποθέσεως, τοῦ προκειμένου.
Digressioncella; **Digressioncina**; } *s. f. dim.* μικρὸν ἐπεισόδιον, ου (τό).
Digressione; *s. f.* ἐπεισόδιον, ου (τό)· παρατροπή, τῆς ὑποθέσεως, ῆς (ἡ)· ἐκβολή, ῆς (ἡ). -2. Scostamento; ἀποπλάνησις, σεως (ἡ).
Digressivo; *add.* ἐπεισοδικός, ή, όν.
Digresso; *s. m.* V. Digressione.
Digrignare; *v. intr.* βρύχω· σήγω. -2. Aver per male; χαλεπῶς φέρω. -3. Digrignare i denti; τοὺς ὀδόντας βρύχω· σαίρω.
Digrossamento; *s. m.* προπαίδεια, ας (ἡ).
Digrossare; *v. att.* V. Assottigliare. -2. Abbozzare; ὑπο-τυπόω-ῶ. -3. Ammaestrare; προ-παιδεύω· παιδεύω. -4. Ingentilire; ἡμερόω-ῶ.
Digrumare; *v. att.* ἀνα-μηρυκάομαι-ῶμαι. -2. Pensare seco stesso; ἀνα-πολέω-ῶ (τὴν τροφήν).
Diguastare; *v. att.* πορθέω-ῶ. -2. Dissipare; δια-σκεδάννυμι.
Diguazzamento; *s. m.* δόνησις, σεως (ἡ).
Diguazzare; *v. att.* δονέω-ῶ· σείω.
Diguazzata; *s. f.* V. Diguazzamento.
Diguisare; *v. att.* δια-γράφω· μετα-πλάττω.
Digusciare; *v. att.* κεράτιον ἀφ-αιρέω-ῶ.
Dijudicare; *v. att.* δια-κρίνω.
Dilaccare; *v. att.* ἰσχία τέμνω. -2. Guastarsi; δια-σπάω-ῶ.
Dilacciare; *v. att.* λύω· δια-λύω· ὑπο-λύω.
Dilaceramento; *s. m.* σπάραγμα, ατος (τό)· σπαραγμός, οῦ (ὁ)· διάσπασις, σεως (ἡ)· διαῤῥῆξις, εως (ἡ).
Dilacerare; *v. att.* δια-σπάω-ῶ· σπαράττω· δια-σπαράττω. -2. Le vesti; ἱμάτια ἀπο-τρίβω.
Dilagamento; *s. m.* κατακλυσμός, οῦ (ὁ).
Dilagare; *v. att.* πλημμυρέω-ῶ· ὑπ-εκ-ρέω-ῶ· ἐπι-κλύζω· κατα-κλύζω.
Dilagatamente; *avv.* ἀφειδῶς.
Dilagato; *add.* κατακλυζόμενος, η, ον.
Dilaniare; *v. att.* σπαράττω· δια-σπάω-ῶ.
Dilapidamento; *s. m.* V. Scialacquamento.
Dilapidare; *v. att.* V. Scialacquare.
Dilapidazione; *s. f.* V. Scialacquamento.
Dilargare; *v. att.* ἀραιόω-ῶ. -2. Allargare; ἀνα-πετάννυμι· ἀνα-πτύσσω· δια-πετάννυμι· ἐκ-τείνω.
Dilassezza; *s. f.* V. Lassezza.

Digitized by Google

Dilassù; *avv.* ἔνω.
Dilatabile; *add.* διατείνεσθαι ἐνδεχόμενος, η, ον· ἀγωγαῖος, α, ον· ἐκτατός, ή, όν.
Dilatabilità; *s. f.* τὸ διατείνεσθαι ἐνδεχόμενον, ου· διάτασις, σεως (ή)· ἔκτασις, σεως (ή).
Dilatamento; *s. m.* e
Dilatanza; *s. f.* εὖρυσμα, ατος (τό)· πίτασμα, ατος (τό)· πλατυσμός, οῦ (ὁ)· ἔκτασις, σεως (ή).
Dilatare; *v. att.* πλατύνω· πετάννυμι· ἀνα-πετάννυμι· δια-πετάννυμι· ἀνα-πτύσσω· ἐκ-τείνω· δια-τείνω· μηκύνω· εὐρύνω. -2. Allungare; παρα-κτείνω· ἀναβάλλομαι.
Dilatazione; *s. f.* V. Dilatamento.
Dilato; *add.* V. Differito.
Dilavamento; *s. m.* διάκλυσμα, ατος (τό).
Dilavare; *v. att.* δια-κλύζω· ἀπο-πλύνω· ἐκ-νίζω.
Dilavato; *add.* ὑδαρής, ές· ὑδαρός, ά, όν· ὑδαρώδης, ες. -2. Impallidito; ἄχροος, α, ον.
Dilavazione; *s. f.* V. Dilavamento.
Dilazioncella; *s. f. dim.* μικρὰ ἀναβολή, ῆς (ή).
Dilazione; *s. f.* ἀναβολή, ῆς (ή)· διατριβή, ῆς (ή)· μέλλημα, ατος (τό)· μέλλησις, σεως (ή).
Dilefiare; *v. intr.* ἀπ-όλλυμαι.
Dilegare; *v. att.* V. Dislegare.
Dileggiabile; *add.* καταφρονητέος, α, ον.
Dileggiamento; *s. m.* ἔμπαιγμα, ατος (τό)· χλευασμός, οῦ (ὁ).
Dileggiare; *v. att.* χλευάζω· σκώπτω. -2. Dileggiare a vicenda; ἀντι-σκώπτω· ἀντι-κωμῳδέω.
Dileggiatezza; *s. f.* ἀναίδεια, ας (ή).
Dileggiato; *p. pass.* ἄνομος, ον· παράνομος, ον· ἀναιδής, ές. -2. Deriso; κεκλαυσμένος, η, ον.
Dileggiatore; *add.* χλευαστής, οῦ (ὁ).
Dileggio; *s. m.* V. Dileggiamento.
Dilegine; *add.* λεπτός, ή, όν.
Dilegione; *s. f.* V. Dileggiamento.
Dileguabile; *add.* διάλυτος, ον.
Dileguamento; *s. m.* διάλυσις, σεως (ή).
Dileguare; *v. att.* δια-λύω· δια-τήκω· σκεδάννυμι. -2. *N. pass.* δια-λύομαι· δια-τήκομαι· μινύθω· ἀφανίζομαι. -3. Allontanarsi; ἀπο-διδράσκω· ἐξ-έρχομαι.
Dileguo; *s. m.* κατάλυσις, σεως (ή). -2. Andare in dileguo; V. Dileguare § -2.
Dilemma; *s. m.* δίλημμα, ατος (τό).
Dileticamento; *s. m.* V. Diletico.
Dileticare; *v. att.* γαργαλίζω.
Diletico; *s. m.* γαργαλισμός, οῦ (ὁ).
Dilettabile; *add.* τερπνός, όν - ή, όν· ἡδύς, εῖα, ύ· ἀριστός, ή, όν.
Dilettabilità; *s. f.* τερπνότης, ητος (ή).
Dilettabilmente; *avv.* τερπνῶς.
Dilettamento; *s. m.* } V. Diletto.
Dilettanza; *s. f.* }
Dilettare; *v. att.* τέρπω· εὐφραίνω· ἡδύνω. -2. Dilettare a vicenda; ἀντι-τέρπω. -3. *N. pass.* Dilettarsi, prendere diletto; τέρπομαι· ἥδομαι.
Dilettare; *s. m.* V. Diletto.
Dilettatore; *add.* εὐφραίνων, ουσα, ον.
Dilettazione; *s. f.* V. Diletto.
Dilettevole; *add.* V. Dilettabile.
Dilettevolmente; *avv.* τερπνῶς.
Diletto; *s. m.* ἡδονή, ῆς (ή)· τερπνότης, ητος (ή)· τέρψις, εως (ή)· εὐαρέστησις, σεως (ή). 2. Prendere a diletto; ἐν-τρυφάω. -3. A bel diletto; ἐκ προνοίας. -4. Aver diletto; ἥδομαι. -5. Dar diletto; τέρπω. -6. A diletto; πρὸς ἡδονήν. -7. Andare a diletto; περι-πατέω.
Diletto; *add.* φίλος, η, ον· ἀγαπητός, ή, όν.
Dilettosamente; *avv.* τερπνῶς.
Dilettoso; *add.* V. Dilettevole.
Dilezione; *s. f.* ἀγάπη, ης (ή)· εὔνοια, ας (ή)· φιλία, ας (ή).
Dilezioso; *add.* V. Dilettevole.
Diliberagione; *s. f.* V. Diliberazione.
Diliberamente; *avv.* ἐλευθέρως.
Diliberamento; *s. m.* e
Diliberanza; *s. f.* ἐλευθέρωσις, σεως (ή). -2. Risoluzione; δόγμα, ατος (τό)· ψήφισμα, ατος (τό).
Diliberare; *v. att.* ἐλευθερόω· περι-τρώζω. -2. Assolvere; ἀπο-λύω. -3. Stabilire; μηχανάομαι. -4. Risolvere; βουλεύομαι· προς-αιρέομαι· ψηφίζομαι. -5. Consultare; συμ-βουλεύομαι.
Diliberatamente; *avv.* ἐκ προνοίας.
Diliberativo; *add.* βουλευτικός, ή, όν.
Diliberato; *p. pass.* ἐλεύθερος, α, ον. -2. Risoluto; προαιρετός, ή, όν. -3. Non deliberato, *involontario*; ἀπροαίρετος, ον.
Diliberazione; *s. f.* βουλή, ῆς (ή)· βούλευμα, ατος (τό)· συμβούλευσις, σεως (ή). -2. Liberazione; ἐλευθέρωσις, σεως (ή). -3. Operare secondo la propria diliberazione; ἰδιοβουλεύω.
Dilibero; *add.* ἐλεύθερος, α, ον. -2. Liberale; λαμπρός, ά, όν.
Dilibrarsi; *v. rifl.* ἀπο-λισθαίνω.
Dilicamento; *s. m.* } τρυφή, ῆς (ή).
Dilicanza; *s. f.* }
Dilicatamente; *avv.* τρυφερῶς· ἁπαλῶς.
Dilicatezza; *s. f.* τρυφή, ῆς (ή)· μαλακία, ας (ή).
Dilicato; *add.* τρυφερός, ά, όν· ἁπαλός, όν· μαλακός, ή, όν. -2. Delizioso; ἡδύς, εῖα, ύ. -3. Sottile; καθαρός, ά, όν. -4. Di gentil complessione; ἀσθενής, ές. -5. Essere dilicato; μαλακιάω. -6. Non dilicato; ἀτρύφερος, ον.
Dilicatura; *s. f.* V. Dilicatezza.
Diligentare; *v. att.* σπουδάζω.
Diligente; *add.* σπουδαῖος, α, ον· ἐπιμελής, ές· ἀκριβής, ές.
Diligentemente; *avv.* ἐπιμελῶς· ἀκριβῶς· σπουδαίως.
Diligenza e Diligenzia; *s. f.* σπουδή, ῆς (ή)· ἐπιμελεία, ας (ή)· ἀκρίβεια, ας (ή). -2. In diligenza; εὐθύς.
Diligione; *s. f.* ἔμπαιγμα, ατος (τό)· χλεύασμα, ατος (τό).
Dilimare; *v. intr.* ἐπὶ τὰ κατώτατα φέρομαι.
Diliquidare; *v. intr.* μαλακύνομαι. -2. Dimostrare; ἐξ-ηγέομαι.
Diliscare; *v. att.* ἐκ-λείζω.
Diliveragione; *s. f.* V. Diliberazione.
Diliveramente; *avv.* V. Spacciatamente.
Diliveranza; *s. f.* V. Liberazione.
Diliverare; *v. att.* V. Diliberare.
Diliveratamente; *avv.* V. Spacciatamente.
Dilivero; *add.* V. Dilibero.
Dilivramente e Dilivratamente; *avv.* V. Spacciatamente.
Dilivrare; *v. att. sinc. di* Diliberare V.
Dilizia; *s. f.* V. Delizia.
Diliziano; *add. Pieno di delizie*; τρυφῶν παράδεισος, ου (ὁ).
Diliziosamente; *avv.* V. Deliziosamente.
Dilizioso; *add.* V. Delizioso.

Digitized by Google

Diloggiare; *v. intr.* ἐξ-ανα-χωρέω=ῶ. -2. Partirsi; ἐξ-έρχομαι.
Dilombarsi; *v. rifl.* γυιόομαι=οῦμαι.
Dilombato; *s. m.* ἰσχιάς, άδος (ἡ).
Dilombato; *add.* ἄνευρος, ον· ἰσχιαδικός, ή, όν· ἰσχιακός, ή, όν.
Dilongare; *v. att.* V. Dilungare.
Dilucidamente; *avv.* ἀναφανδόν· λαμπρῶς· σαφῶς· φανερῶς.
Dilucidare; *v. att.* δηλόω=ῶ· ἐξ-ηγέομαι=οῦμαι· σαφηνίζω.
Dilucidazione; *s. f.* ἔλλαμψις, εως (ἡ)· δήλωσις, σεως (ἡ)· ἐξήγησις, σεως (ἡ)· διήγησις, σεως (ἡ)· σαφηνισμός, οῦ (ὁ)· σαφήνεια, ας (ἡ).
Dilucido; *add.* λαμπρός, ά, όν· σαφηνής, ές· σαφής, ές.
Diluculo; *s. m.* ἅμα τῇ ἡμέρᾳ.
Diludere; *v. att.* V. Deludere.
Dilungamento; *s. m.* ἀναχώρησις, σεως (ἡ)· ἀποχώρησις, σεως (ἡ)· χωρισμός, οῦ (ὁ). -2. Prolungamento; ἀνάβλησις, σεως (ἡ).
Dilungare; *v. att.* ἐκ-τείνω· παρα-τείνω· ἀνα-πετάννυμι· πλατύνω· μηκύνω. -2. Allontanare; ἀφ-ίστημι. -3. Differire; δια-βάλλομαι. -4. *N. pass.* Discostarsi; ἀνα-χωρέω=ῶ.
Dilungato; *p. pass.* χωρισθείς, εῖσα, έν· μακρός, ά, όν.
Dilungazione; *s. f.* V. Dilungamento.
Dilungi; *avv.* ἄποθεν· πόρρω.
Dilungiare; *v. att.* V. Dilungare.
Dilungo; *modo avv. Senza fermarsi*; συνέχως. -2. *Prep.* παρά· πρός. -3. Lontano; ἄποθεν.
Dilusione; *s. f.* V. Delusione.
Diluviare; *v. intr.* ὑπερμέτρως βρέχει. -2. Inondare; κατα-κλύζω. -3. Mangiare strabocchevolmente; γαστρίζω· κατα-βιβρώσκω.
Diluviatore; *add.* γαστρίμαργος, ον.
Diluvio; *s. m.* κατακλυσμός, οῦ (ὁ)· κατάκλυσις, σεως (ἡ). -2. Abbondanza; πλῆθος, εος=ους (τό). -3. Strabocchevole mangiare; γαστριμαργία, ας (ἡ).
Diluvione; *s. m.* V. Diluviatore.
Dimacrare; *v. intr.* τήκομαι.
Dimagherare; *v. att.* e
Dimagrare; *v. att.* τήκω. -2. *Intr.* Divenir magro; ἐκ-τήκομαι· συντήκομαι. -3. Diminuire; ἐλαττόομαι=οῦμαι.
Dimagrazione; *s. f.* λεπτότης, ητος (ἡ).
Dimagrire; *v. intr.* V. Dimagrare § -2.
Dimanda; *s. f.* **Dimandagione**; *s. f.* **Dimandamento**; *s. m.* } ἐρώτησις, σεως (ἡ)· αἴτησις, σεως (ἡ)· ἐρώτημα, ατος (τό).
Dimandare; *v. att.* ἐρωτάω=ῶ· αἰτέω=ῶ· πυνθάνομαι.
Dimandatore; *add.* ἠρωτάων, ουσα, όν· αἰτέων, ουσα, ον.
Dimandazione; *s. f.* **Dimandita**; *s. f.* **Dimandito**; *s. m.* **Dimando**; *s. m.* } V. Dimanda.
Dimane; **Dimani**; } *avv.* αὔριον. -2. Il principio del giorno; ἕως, ἑω (ἡ).
Dimanierachè; *avv.* ὥστε.
Dimembrare; *v. att.* σπαράττω· δια-μελίζω· κατατέμνω· συγ-κόπτω. -2. Guastare; λυμαίνω.
Dimenamento; *s. m.* κίνησις, σεως (ἡ)· σχῆμα, ατος (τό)· σεισμός, οῦ (ὁ).
Dimenare; *v. att.* ἀνα-σείω· σείω· συγ-κινέω=ῶ· κινέω=ῶ.
Dimenazione; *s. f.* **Dimenio**; *s. m.* } V. Dimenamento.
Dimensionato; *add.* διαμετρητός, ή, όν.
Dimensione; *s. f.* διαμέτρησις, σεως (ἡ).
Dimentare; *v. att.* μῶρον ποιέω=ῶ
Dimenticaggine; *s. f.* **Dimenticagione**; *s. f.* **Dimenticamento**; *s. m.* } e
Dimenticanza; *s. f.* λήθη, ης (ἡ)· ἀμνηστία, ας (ἡ)· ἐπίλησις, σεως (ἡ)· ἐπιλήσμη, ης (ἡ)· ἐπιλησμοσύνη, ης (ἡ)· ληθαργία, ας (ἡ).
Dimenticare; *v. att.* ἐπι-λανθάνομαι· ἀμνηστέω=ῶ· ληθαργέω=ῶ· ἐπι-λησμονέω=ῶ. -2. Da non dimenticare; ἄλαστος, ον. -3. Non poter dimenticare; ἀλασταίνω· ἀλαστέω=ῶ. -4. Far dimenticare affatto; ἀπ-ε-λανθάνω. -5. Dimenticare affatto; ἀπ-ε-λανθάνομαι. -6. Che non si dimentica; ἄλαστος, ον.
Dimenticatojo, Dimenticatorio (Mettere nel); ἐπι-λανθάνομαι· ἀμνηστέω=ῶ.
Dimenticatore; **Dimentichevole**; **Dimentico**; } *add.* λήθαργος, ον· ληθήμων, ον· ἐπιλήσμων, ον· ἐπιλησμός, όν.
Dimentico; *s. m.* V. Dimenticanza.
Dimentire; *v. att.* ἀντι-λέγω.
Dimergere; *v. att.* V. Demergere.
Dimergolare; *v. intr.* κινέω=ῶ.
Dimeritare; *v. intr.* V. Demeritare.
Dimerito; *s. m.* V. Demerito.
Dimesso; *add.* παραλειφθείς, εῖσα, έν. -3. Umiliato; ταπεινωθείς, εῖσα, έν.
Dimesticamente; *avv.* οἰκείως.
Dimesticamento; *s. m.* ἡμερότης, ητος (ἡ)· ἡμέρωμα, ατος (τό)· ἡμέρωσις, σεως (ἡ)· τιθασσεία, ας (ἡ).
Dimesticare; *v. att.* ἡμερόω=ῶ· ἡμεροποιέω=ῶ· τιθασσεύω· τιθάσσω. -2. Che si può dimesticare; τιθασσευτός, ή, όν. -3. Che ha forza di dimesticare; τιθασσευτικός, ή, όν. -4. Che dimestica; τιθασσευτής, οῦ (ὁ). -5. Amicarsi; φιλιόω=ῶ. -6. Divenire famigliare; οἰκεῖος γίγνομαι.
Dimesticato; *p. pass.* τιθασσός, όν· ἥμερος, ον.
Dimesticatore; *add.* τιθασσεύων, ουσα, ον· τιθασσευτής, οῦ (ὁ)· τιθασσεύτωρ, ορος (ὁ).
Dimesticazione; *s. f.* V. Dimesticamento.
Dimestichevole; *add.* τιθαστευτός, ή, όν.
Dimestichezza; *s. f.* συνήθεια, ας (ἡ). -2. Amorevolezza; φιλοφροσύνη, ης (ἡ).
Dimestico; *add.* οἰκεῖος, α, ον. -2. *Degli animali, degli alberi*; ἥμερος, α, ον.
Dimettere; *v. att.* δια-πέμπω· προ-ἵημι. -2. Tralasciare; κατα-λείπω. -3. Perdonare; συγ-γιγνώσκω.
Dimezzamento; *s. m.* διχοτόμησις, σεως (ἡ)· διχοτομία, ας (ἡ).
Dimezzare; *v. att.* διχοτομέω=ῶ· δια-μερίζω· ἡμισέω=ῶ.
Dimezzato; *p. pass.* ἥμισυς, εια, υ.
Dimezzo; *avv.* V. Mezzo.
Diminuimentò; *s. m.* ἐλάττωσις, σεως (ἡ)· μείωσις, σεως (ἡ).
Diminuire; *v. att. e intr.* ἐλαττόω=ῶ· μειόω=ῶ· κολούω. -2. Diminuire in volume; ἀπ-σγκέω=ῶ. -3. Atto a diminuire; μειωτικός, ή, όν.
Diminutivamente; *avv.* ἐλαττωτικῶς.
Diminutivo e Diminuitivo; *add.* ἐλαττωτικός, ή, όν· μειωτικός, ή, όν.

Digitized by Google

Diminuzione; *s. f.* V. Diminuimento.
Dimojare; *v. intr.* ἐκ-τήκομαι.
Dimolto; *add.* πολύς, πολλή, πολύ.
Dimolto; *avv.* λίαν· πολύ.
Dimoltone; *avv. accr.* πλεῖστα.
Dimonio; *s. m.* V. Demonio.
Dimora; *s. f.* μόνη, ης (ἡ)· διαμόνη, ης (ἡ). -2. Far dimora; μένω· δια-τρίβω. -3. Fermata; παῦσις, σεως (ἡ). -4. Indugio; διατριβή, ῆς (ἡ). -5. Luogo ove si dimora; οἰκητήριον, ου (τό). -6. Che cambia dimora; μετανάστατος, ον. -7. Che non ha stabile dimora; ἄοικος, ον. -8. Levare uno dalla sua dimora; μετ-αν-ίστημι.
Dimoragione; *s. f.* / Dimoramento; *s. m.* / Dimoranza; *s. f.* } V. Dimora.
Dimorare; *v. intr.* δια-τρίβω· οἰκέω-ῶ. -2. Stare; μένω· δια-μένω· παρα-μένω· δια-φυλάττομαι. -3. Star fermo; ἐπ-έχω· ἐφ-ίσταμαι (*aoristo*)· παύομαι· λωφάω-ῶ. -4. Persistere; ἐγ-καρτερέω-ῶ· παρα-μένω (τινι). -5. Stare in mano di uno; εἰμὶ ὑπό τινι· ὑποχείριος εἰμί τινι. -6. *Trans.* Trattenere; κατ-έχω· εἴργω· ἀνα-κόπτω.
Dimorata; *s. f.* / Dimorazione; *s. f.* / Dimoro; *s. m.* } V. Dimora.
Dimorsare; *v. att.* κατα-τρώγω· περι-τρώγω.
Dimostrabile; *add.* ἀποδεικτός, ή, όν.
Dimostragione; *s. f.* / Dimostramento; *s. m.* } V. Dimostrazione.
Dimostrantemente; *avv.* διαιρῥήδην.
Dimostranza; *s. f.* V. Dimostramento.
Dimostrare; *v. att.* ἐπι-δείκνυμι· ἀπο-δείκνυμι· παρ-έχομαί (τινα)· δηλόω-ῶ. -2. Dichiarare; σαφηνίζω· δια-σαφηνίζω· ἐξ-ηγέομαι-οῦμαι. -3. Far parere; ἐκ-δίδωμί (τι). -4. Mostrare; προ-φαίνω· ἐμ-φανίζω· δείκνυμι. -5. Dimostrare all'incontro; ἀντ-απο-δείκνυμι. -6. Atto a dimostrare; αἰτιολογικός, ή, όν· ἀποδεικτικός, ή, όν. -7. Che dimostra; αἰτιολόγος, ον. -8. *N. pass.* Farsi vedere; φαίνομαι· ἐπι-φαίνομαι.
Dimostrativamente; *avv.* ἐπιδεικτικῶς.
Dimostrativo; *add.* ἐπιδεικτικός, ή, όν· ἀποδεικτικός, ή, όν· ἐπιδεικνύς, ῦσα, ύν. -2. In modo dimostrativo; δεικτικῶς.
Dimostrato; *s. m.* V. Dimostrazione.
Dimostratore; *add.* δεικνύς, ῦσα, ύν *genit.* ύντος.
Dimostrazione; *s. f.* ἀπόδειξις, εως (ἡ)· σημείωσις, σεως (ἡ)· ἐπίδειξις, εως (ἡ)· δήλωσις, σεως (ἡ). -2. Apparenza, finzione; ὑπόκρισις, σεως (ἡ).
Dimozzamento; *s. m.* V. Mozzamento.
Dimozzare; *v. att.* V. Mozzare.
Dimozzicare; *v. att.* V. Smozzare.
Dimungere, o Dimugnere; *v. att.* V. Smugnere.
Dinamico; *add.* δυναμικός, ή, όν.
Dinanti; *prep.* e
Dinanzi; *prep.* πρός· ἐνώπιόν (τινος). -2. *Avv.* Avanti; ἐναντίον· ἀντικρύ. -2. Di tempo; πρότερον. -3. Levarsi una cosa d'innanzi; ἀπο-πέμπω. -4. Dinanzi che; πρὶν ἤ. -5. Il dinanzi; τὸ πρόσθεν.
Dinanzi; *s. m.* πρόσοψις, εως (ἡ)· τὸ πρόσθεν.
Dinasta; *s. m.* δυνάστης, ου (ὁ)· δυνάστις, ιδος (ἡ).
Dinastia; *s. f.* δυναστεία, ας (ἡ).
Diudi; *s. m pl.* νομισμάτιον, ου (τό).

Dindondare; *v. intr. Fare don don;* κωδωνίζω σημαίνω τοῖς κωδῶσι.
Dinegare; *v. att.* ἐξ-αρνέομαι-οῦμαι.
Dinegazione; *s. f.* ἀπάρνησις, σεως (ἡ).
Dinegrare; *v. att.* V. Denigrare.
Dinerbare; *v. att.* ἐκ-νευρίζω.
Diniego; *s. m.* ἀπάρνησις, σεως (ἡ).
Dinigrare; *v. att.* V. Denigrare.
Dinnanzi; *avv.* V. Dinanzi.
Dinoccare; *v. att.* V. Dinoccolare.
Dinocciolare; *v. att.* V. Snocciolare.
Dinoccolare; *v. att.* τραχηλίζω· κατ-άγνυμι.
Dinoccolato; *p. pass.* κατεαγώς, υῖα, ός.
Dinodare; *v. att.* ἐξ-αμματόω-ῶ· ἄνοζον ποιέω-ῶ.
Dinominanza; *s. f.* V. Dinominazione.
Dinominare; *v. att.* ἐπ-ονομάζω.
Dinominazione; *s. f.* ὀνομασία, ας (ἡ).
Dinonziare; *v. att.* V. Dinunziare.
Dinotare; *v. att.* V. Denotare.
Dintornamento; *s. m.* καταγραφή, ῆς (ἡ).
Dintornare; *v. att.* κατα-γράφω.
Dintornato; *p. pass.* καταγεγραμμένος, η, ον.
Dintorno; *avv.* περί· ἀμφί· κύκλῳ. -2. Quasi; ὡς· σχεδόν· εἰς· μονόνυχι. -3. Sopra, circa; ἐπί.
Dintorno; *s. m.* κύκλος, ου (ὁ). -2. Vicinanza; γειτονεία, ας (ἡ). -3. Lineamenti esterni; ὅρος, εος-ους (τό).
Dinudare; *v. att.* ἀπο-γυμνόω-ῶ. -2. Scoprire; ἀπο-καλύπτω.
Dinumerare; *v. att.* V. Numerare.
Dinumerazione; *s. f.* V. Numerazione.
Dinunciare; *v. att.* κατ-αγγέλλω· δηλόω-ῶ· μηνύω. -2. Manifestare accusando; κατ-ηγορέω-ῶ. -3. Dinunciare un delitto; μηνύω. -B'. *In iscritto;* ἀπο-γράφομαι.
Dinunzia; *s. f.* εἰσαγγελία, ας (ἡ)· ἀπαγγελία, ας (ἡ).
Dinunziare; *v. att.* V. Dinunciare.
Dinunziativo; *add.* εἰσαγγελικός, ή, όν· εἰσαγγελτικός, ή, όν. -2. Che dinunzia; εἰσαγγελλεύς, έως (ὁ).
Dinunziatore; *add.* μηνύτωρ, ορος (ὁ).
Dinunziazione; *s. f.* V. Dinunzia.
Dinuovo; *avv.* πάλιν· αὖ· αὖθις.
Dio e Iddio; *s. m.* Θεός, οῦ (ὁ). -2. Abbandonato da Dio; ἄθεος, ον. -3. Abborrito da Dio; θεόπτυστος, ον. -4. L'essere abborrito da Dio; θεοσεχθρία, ας (ἡ). -5. Acceso da Dio; θεόπυρος, ον. -6. Accolto a Dio; θεάρεστος, ον. -7. L'accogliere Dio; θεοδοχία, ας (ἡ). -8. Che accoglie un Dio; θεοδέγμων, ον (*poet.*)· θεοδόκος, ον· θεοδόχος, ον· θεηδόχος, ον. -9. Accolto da Dio; θεόδεκτος, ον. -10. Acquistato da Dio; θεόκτητος, ον. -11. Che adora molti Dei; πολύθεος, ον. -12. Adorare Dio; θεοκολέω-ῶ· θεοπολέω-ῶ. -13. Che adora Dio; θεόκολος, ον. -14. Agitato da Dio; θεοδινής, ές. -15. Coll'aiuto di Dio; σὺν Θεῷ. -16. Allevato, nutrito da un Dio; θεόθρεπτος, ον. -17. Che ama Dio; θεόστοργος, ον· θεόφιλος, ον· θεοφίλητος, ον. -18. L'essere amato da Dio; θεοφιλότης, ητος (ἡ). -19. Amore verso Dio; θεοῦδεια, ας (ἡ)· θεοφιλία, ας (ἡ). -20. Per amore di Dio; πρὸς Θεοῦ. -21. Per l'amore di Dio, *senza paga;* δωρεάν. -22. Essere annoverato fra gli Dei; δαιμονίζομαι. -23. Apparizione di Dio; θεοφάνεια, ας (ἡ). -24. Appoggiato a Dio; θεοστήρικτος, ον. -25. Arricchito

Digitized by Google

da Dio; Θεόπλουτος, ον. -26. Cambiato da Dio; Θεότρεπτος, ον. -27. Caro, grato, che piace a Dio; Θεόγνωστος, ον· Θεοτερπής, ές· Θεοφιλής, ές. -28. Che cerca Dio; Θεοδιφής, ές. -29. Chiamato da Dio: Θεόκλητος, ον. -30. Colpito da Dio; Θεόβλητος, ον· Θεοπλήγής, ές· Θεόπληκτος, ον. -31. Combattere cogli Dei; Θεομαχέω-ῶ. -32. Che combatte cogli Dei; Θεομάχος, ον. -33. Combattimento cogli Dei; Θεομαχία, ας (ἡ). -34. Compiuto da Dio; Θεόκρατος, ον. -35. Conoscenza di Dio; Θεογνωσία, ας (ἡ). -36. Conosciuto da Dio; Θεόγνωστος, ον. -37. Che contempla Dio; Θεόπτης, ου (ὁ). -38. Contemplazione di Dio; Θεοπτία, ας (ἡ). -39. Che concerne la contemplazione di Dio; Θεοπτικός, ή, όν. -40. Conveniente a, degno di Dio; Θεοπρεπής, ές. -41. Coronato da Dio; Θεόστεπτος, ον· Θεοστεφής, ές. -42. Il non credere a Dio; ἀθεία, ας (ἡ)· ἀθεότης, ητος (ἡ). -43. Custodito da Dio; Θεοφρούρητος, ον· Θεοφύλακτος, ον. -44. Da Dio; Θεόθεν. -45. Dare per Dio; ἐλεημοσύνην ποιέω-ῶ. -46. Dato da Dio; Θεόδοτος, ον· Θεοδώρητος, ον· Θεόσδοτος, ον· Θεοτδωρος, ον. -47. Detto da Dio; Θεόρρητος, ον· Θεοφραδής, ές. -48. Per disposizione di Dio; κατὰ Θεόν. -49. Distrutto da Dio; Θεοδύήητος, ον. -50. Domatore degli Dei; Θεοδάμος, ον - η, ον. -51. Eletto da Dio; Θεόκριτος, ον. -52. Esaudito da Dio; ἀκουσίθεος, ον. -53. Fatto, lavorato, creato, fondato, formato da Dio; Θεόκμητος, ον· Θεότευκτος, ον· Θεοτευχής, ές· Θεόκτιστος, ον· Θεόκτιτος, ον· Θεόπλαστος, ον· Θεοποίητος, ον. -54. Figliuolo di Dio; Θεόπαις, αιδος (ὁ, ἡ). -55. Formare Dei; Θεοπλαστέω-ῶ· Θεοποιέω-ῶ. -56. Che forma Dei; Θεοπλάστης, ου (ὁ)· Θεοποιός, όν. -57. Il formare Dei; Θεοπλαστία, ας (ἡ)· Θεοποιία, ας (ἡ). -58. Formato dalla mano di Dio; Θεοποίητος, ον. -59. Che concerne il formar Dei; Θεοποιητικός, ή, όν. -60. Generato da Dio; Θεόσπορος, ον· Θεότοκος, ον· Θεηγενής, ές. -61. Che genera Dio; Θεοτόκος, ον. -62. Per grazia di Dio; Θεοῦ χάριτι· Θεῷ χάρις. -63. Imitazione di Dio; Θεομιμησία, ας (ἡ)· -64. Che imita Dio; Θεομίμητος, ον· Θεόμιμος, ον. -65. Ira di Dio; Θεομανία, ας (ἡ)· Θεομηνία, ας (ἡ). -66. Ispirato da Dio; Θεόληπτος, ον. -63. Non ispirato da Dio; ἀθεάστος, ον. -68. Ispirazione di Dio; Θεολῆψία, ας (ἡ). -69. Intrecciato da Dio; Θεόπλοκος, ον. -70. Lontano da Dio; ἀπόθεος, ον. -71. Madre di Dio; Θεογεννήτρια, ας (ἡ)· Θεομήτωρ, ορος (ἡ)· Θεοτόκος, ου (ἡ). -72. Magnificenza di Dio; Θεοπρέπεια, ας (ἡ). -73. Maledetto da Dio; Θεοκατάρατος, ον. -74. Mandato da Dio; Θεόπεμπτος, ον. -75. Mandato, suscitato da Dio; Θέορτος, ον. -76. Memore di Dio; μνησίθεος, ον. -77. Mosso da Dio; Θεοκίνητος, ον. -78. Nato da Dio; Θεότοκος, ον. -79. Che nega Dio; ἀρνησίθεος, ον. -80. Nemico di, che odia Dio; Θεομίσης, ες· μισόθεος, ον. -81. Odioso, in odio a Dio; Θεόεχθρος, ον· Θεομισής, ές· Θεομίσητος, ον· Θεοστυγής, ές· Θεοχόλωτος, ον. -82. L'essere odioso a Dio; Θεοχολωσία, ας (ἡ). -83. Ordinato da Dio; Θεοκέλευστος, ον. -84. Che ha origine da Dio; Θεόσυτος, ον. -85. Padre degli Dei; Θεοπάτωρ, ορος (ὁ). -86. Parlare di Dio; Θεηγορέω-ῶ· Θεολογέω-ῶ. -87. Che parla di Dio; Θεηγόρος, ον· Θεολόγος, ον. -88. Il parlare di Dio; Θεολογία, ας (ἡ). -89. Per Dio; πρὸς Θεοῦ. -90. Porre fra gli Dei; ἀπ-α-θανατίζω· ἀπο-θεόω-ῶ. -91. Privo di, senza Dio; ἄθεος, ον· *avv.* ἀθεεί. -92. Rendere Dio; Θεοποιέω-ῶ· Θεοποιέω-ῶ· Θεόω-ῶ. -93. Ciò che riguarda Dio; τὰ τοῦ Θεοῦ. -94. Sallo Dio, lo sa Dio; Θεὸς ἐπιμάρτυρος ἔστω. -95. Dio vi salvi; Θεὸς σῶσον· χαῖρε· χαίρετε. -96. Se Dio mi salvi; νὴ τὸν Δία. -97. Che scorre da Dio; Θεόρρυτος, ον. -98. Servire Dio; Θεηπολέω-ῶ. -99. Che serve Dio; Θεηπόλος, ον. -100. Simile a Dio; Θεοειδής, ές· Θεοείκελος, ον· ἀγχίθεος, ον. -101. Simiglianza con Dio; Θεοείδεια, ας (ἡ). -102. Terminato da Dio; Θεοτελής, ές. -103. Ubbidienza a Dio; Θεοπείθεια, ας (ἡ). -104. Che ubbidisce a Dio; Θεοπειθής, ές. -105. Uccisione di Dio; Θεοκτονία, ας (ἡ)· Θεοφαγία, ας (ἡ). -106. Uccisore di Dio; Θεοκτόνος, ον. -107. Da uguagliarsi a Dio; ἀντίθεος, ον. -108. Unione con Dio; Θεοκρασία, ας (ἡ). -109. L'uomo Dio; Θεάνθρωπος, ου (ὁ). -110. L'essere uomo Dio; Θεανθρωπία, ας (ἡ). -111. Strettamente unito con Dio; Θεοκόλλητος, ον. -112. Che unisce a Dio; Θεοσύναστος, ον. -113. Vatti con Dio; χαῖρε. -114. Ciò che viene da Dio; τὰ παρὰ τοῦ Θεοῦ. -115. Dio il voglia; εἴθε. -116. Voluto da Dio; Θεοβούλητος, ον. -117. Senza il voler di Dio; ἄνευ Θεοῦ. -118. Col volere di Dio; σὺν Θεοῦ, -119. Contro il volere di Dio; ὑπὲρ Θεόν.

Dio; *add.* Θεῖος, α, ον.

Diobolo; *s. m.* διόβολον, ου (τό).

Diocesi; Diogesi; *s. f.* διοίκησις, σεως (ἡ).

Dipanare; *v. att.* στροβέω-ῶ· στρομβέω-ῶ· στρομβόω-ῶ.

Diparere; *v. intr.* φαίνομαι.

Dipartenza; *s. f.* e

Dipartimento; *s. m.* ἀποχώρησις, σεως (ἡ)· ἄφιξις, εως (ἡ)· ἀναλλαγή, ῆς (ἡ)· ὁρμή, ῆς (ἡ)· -2. Divisione; μερισμός, οῦ (ὁ).

Dipartire; *v. att.* δια-μερίζω. -2. *N. pass.* ἀποχωρέω-ῶ.

Dipartita; Dipartuta; *s. f.* ἀποχώρησις, σεως (ἡ).

Dipascere; *v. intr.* V. Pascere.

Dipelare; *v. att.* ἀπο-τίλλω· τὰς τρίχας ἀφ-αιρέομαι-οῦμαι. -2. *N. pass.* τριχορροέω-ῶ· τριχορρυέω-ῶ.

Dipellare; *v. att.* δέρω· ἀπο-δέρω· ἀπο-δερματόω-ῶ.

Dipendente; *add.* V. Dependente.

Dipendentemente; *avv.* V. Dependentemente.

Dipendenza; *s. f.* V. Dependenza.

Dipendere; *v. intr.* V. Dependere.

Dipennare; *v. att.* ἐξ-αλείφω· δια-γράφω. -2. Abolire; ἀν-αιρέω-ῶ.

Dipignere; *v. att.* γράφω· ζωγραφέω-ῶ. -2. Descrivere perfettamente; τελείως δια-γράφω. -3. Dipingere a contorni; σκιαγραφέω-ῶ. -4. Dispingere, cancellare; ἐξ-αλείφω.

Dipignitore; *add.* γραφεύς, έως (ἡ).

Dipingere; *v. att.* V. Dipignere.

Dipingitore; *add.* V. Dipignitore.

Dipinto; *s. m.* V. Dipintura.

Dipinto; *p. pass.* ζωγραφούμενος, η, ον· γεγραμμένος, η, ον. -2. Lisciato; φυκωθείς, εῖσα, έν·

Digitized by Google

κεκαλλωπισμένος, η, ον. -3. Stare dipinto; γραφικῶς πλάττομαι. -4. Dipinto chiaramente; γράβδην. -5. Che sta dipinto; εὐαρμόττων, ουσα, ον· εὔρυθμος, ον.

Dipintore; *s. m.* V. Pittore.

Dipintura; *s. f.* ζωγράφημα, ατος (τό)· γραφή, ῆς (ἡ).

Diploma; *s. m.* δίπλωμα, ατος (τό).

Diplomatica; *s. f.* ἡ περὶ τὰ διπλώματα τέχνη, ης (ἡ).

Diplomazia; *s. f.* ἡ περὶ τὰς πρεσβείας πολιτική, ῆς (ἡ).

Dipopolare; *v. att.* ἐκ-πορθέω-ῶ.

Diporre; *v. att.* κατα-τίθημι. -2. Dipositare; παρα-κατα-τίθημι. -3. Privar di carica; τιμῆς ἀποτίθημι. -4. In giudizio; ἀνθ-ίστημι.

Diportamento; *s. m.* ἕξις, εως (ἡ)· σχῆμα, ατος (τό).

Diportare; *v. intr.* φέρω. -2. *N. pass.* ἐμαυτὸν παρ-έχω. -3. Fare checchessia per suo diletto; εὐ-παθέω-ῶ· περι-πατέω-ῶ.

Diporto; *s. m. Sollazzo;* τέρψις, εως (ἡ). -2. Andare a diporto; περι-πατέω-ῶ. -3. Diportamento V.

Dipositare; *v. att.* παρα-κατα-τίθημι (τινι).

Dipositario; *s. m.* ὁ τὴν παρακαταθήκην λαβών, όντος.

Diposito; *s. m.* παρακαταθήκη, ης (ἡ).

Dipravamento; *s. m.* V. Depravamento.

Dipravare; *v. att.* V. Depravare.

Dipredare; *v. att.* V. Depredare.

Dipressare; *v. att.* V. Deprimere.

Dipsa; *s. f.* δίψας, άδος (ἡ).

Diputare; *v. att.* ἐφ-ίστημι.

Diradare; *v. att.* ἀραιόω-ῶ. -2. *N. pass.* σπανίζομαι.

Diradato; *p. pass.* σπανισθείς, εῖσα, έν.

Diradicare; *v. att.* ἐκ-ριζόω-ῶ. -2. Disperdere; ἀπ-όλλυμι.

Diramare; *v. att.* ὄζους ἀπο-κόπτω. -2. *N. pass. Dei fiumi;* παρ-οχετεύομαι.

Dirancare; *v. att.* ἀπο-σπάω-ῶ.

Dirangolato; *add.* ἀμελής, ές.

Dire; *s. m.* λόγος, ου (ὁ).

Dire; *v. att.* λέγω. -2. Riferire; ἐπ-ανα-φέρω. -3. Rispondere; ἀπο-κρίνομαι. -4. Confessare; λέγω· βεβαιόω-ῶ. -5. Notificare; ἀπ-αγγέλλω. -6. Nominare; προς-αγορεύω. -7. Dinotare; σημαίνω. -8. Comandare; ἐπι-τάσσω. -9. Aver che dire; λεχθησόμενα ἔχω. -10. Aver che dire con uno, *materia di piato;* δυσμένειαν ἔχω. -11. Non c'è che dire; ἀναμφιδόξως· -12. Far dire di sè; ἐν μύθῳ γίγνομαι. -13. Venire a dire, voler dire; σημαίνω· ἀπ-ειπάζω. -14. Dirsi con uno; ὁμοφρονέω-ῶ. -15. Dire a bocca; ἔμπροσθέν τινος λέγω. -16. A capriccio; εἰκῇ λαλέω-ῶ. -17. A Dio, addio; χάριεν ἐάω-ῶ. -B'. *Morire;* θνήσκω· τελευτάω-ῶ. -18. A lettere di scatola, di speziale; παῤ-ῥησιάζω. -19. Alla libera, liberamente; παῤ-ῥησιάζω. -20. All'improvviso; αὐτοσχεδιάζω. -21. All'incanto; ἀντ-ωνίομαι-οῦμαι. -22. Altamente; ἀπο-λέγω. -23. Bene di alcuno; ἐπ-αινέω-ῶ. -24. Bene ad alcuno; εὐ-λογέω-ῶ. -25. Breve; βραχυλογέω-ῶ. -26. Bugie, menzogne; ψευδολογέω-ῶ. -27. Buono; ἐν-τυγχάνω. -28. La cagione; αἰτιολογέω-ῶ. -29. Cattivo; δυς-τυγχάνω. -30. Chiaro; ἀπό-φημι· ἀτρεκέως ἀγορεύω. -31. Come ella s'intende; παῤ-ῥησιάζομαι τὴν γνώμην. -32. Come ella sta; ἀληθεύω. -33. Con mal viso; ὑπόδρα ἰδών εἶπον. -34. Crudeltà; ὑβρίζω. -35. Da burla; παίζομαι. -36. Da vero, davvero; ἐν σπουδῇ λέγω. -37. Del miglior senno che uno abbia; βεβαιόω-ῶ. -38. Dentro di sè; ὃν κατὰ θύμον εἶπον. -39. Di no; ἀρνέομαι-οῦμαι· ἀπο-νεύω· ἀπό-φημι. -40. Di sì; κατα-νεύω. -B'. *Incominciar ad addormentarsi;* νυστάζω. -41. Di soverchio; βαττολογέω-ῶ. -42. Forte; ἀναφανδόν λέγω. -43. Fra sè; ὃν κατὰ θύμον εἶπον. -44. Il vero, la verità; ἀληθεύω. -45. In confidenza; εἰς τὰ τοῦ φίλου ὦτα παρα-κατα-τίθεμαι. -46. In faccia; ἄντα παῤ-ῥησιάζω. -47. In rima: στιχίζω. -48. In vano; ματαιολογέω-ῶ. -49. La sua causa; αἰτιολογέομαι-οῦμαι. -50. L'ufficio; τὴν ἀκολουθίαν ἀνα-γιγνώσκω. -51. Male; κακῶς λέγω (τινά). -52. Mattutino; τὸν ὄρθρον ἀνα-γινώσκω. -53. Mercè, gran mercè; χάριν ὁμολογέω-ῶ. -54. Messa; τῷ Θεῷ θύω. -55. Il parere; τὴν γνώμην ἀπο-φαίνομαι. -56. Piano, *a voce bassa;* σιγῇ λαλέω-ῶ. -B'. *Con istile ordinario;* φανερῶς λαλέω-ῶ. -57. Pulito; σεμνολογέω-ῶ. -58. Scerpelloni; ματαιολογέω-ῶ. -59. Schietto, schiettamente; ἀκιβδήλως λέγω. -60. Sopra una cosa, *trattare;* περί τινος λέγω. -B'. *Offerire all'incanto;* ἀντ-ωνίομαι-οῦμαι. -61. Testimonianza; μαρτυρέω-ῶ -62. Villania; λοιδορέω-ῶ. -63. Vituperio; ψέγω. -64. Per così dire; ὡς ἔπος εἶπον. -65. Da non dirsi; ἄῤῥητος, ον· ἄφατος, ον. -66. Per dire il vero; ὡς γε τἀληθῆ εἰρῆσθαι (πρός τινα).

Diredano; *s. m.* V. Diretano.

Diredare; *v. att.* ἀπο-κληρόω-ῶ· ἀπο-κήρυττω.

Diredato; *part. pass.* ἀπόκληρος, ον· ἀποκήρυκτος, ον.

Direditare; *v. att.* V. Diredare.

Direggere; *v. att.* V. Dirigere.

Direnare; *v. att.* ἀπο-γυιόω-ῶ· τρύχω.

Direnato; *part. pass.* ἰσχιορρωγικός, ή, όν.

Direpzione; *s. f.* V. Rapina.

Diretanamente; *avv.* νεωστί.

Diretano; *s. m. La parte di dietro;* τὰ ὄπισθεν. -2. Natiche; πυγαί, ῶν (αἱ).

Diretano; *add. Ultimo;* ὀπίσθιος, α, ον· τελευταῖος, α, ον.

Diretare; *v. att.* V. Diredare.

Diretro (il); *s. m.* τὰ ὄπισθεν.

Diretro e Dirietro; *prep.* ὄπισθεν.

Direttamente; *avv.* εὐθεῖα. -2. Con modo diretto; ἀπ' εὐθείας. -3. A dirittura; πάντῃ.

Direttivo; *add.* διοικητικός, ή, όν.

Diretto; *add.* εὐθύς, εῖα, ύ· διευθυνθείς, εῖσα, έν· εὐθύωρος, ον· ὀρθός, ή, όν. -2. Destro; δεξιός, ά, όν. -3. Giusto, buono; δικαῖος, α, ον· ὀρθός, ή, όν. -4. Per diretto; εὐθεῖα. -5. Diretto all'incontro (*di nave*); ἀντίπρωρος, ον.

Direttore; *add.* εὐθυντήρ, ῆρος (ὁ)· εὐθυντής, οῦ (ὁ)· ἐπιστάτης, ου (ὁ)· προστάτης, ου (ὁ)· ἐπιστάτις, ιδος (ἡ)· προστάτις, ιδος (ἡ).

Direttorio; *add.* εὐθυντήριος, α, ον.

Direzione; *s. f.* εὔθυνσις, σεως (ἡ)· διοίκησις, σεως (ἡ). -2. Regola, governo; παιδεία, ας (ἡ). -3. Rapina V. -4. Prendere la direzione opposta; ἀντι-στρέφομαι.

Diricupo; *modo avv.* αὖ· αὖθις· ἔμπαλις.

Diridere; *v. att.* V. Deridere.

Dirigenza; *s. f.* V. Direzione.

Digitized by Google

Dirigere; *v. att.* τείνω· συν-τείνω· εὐθύνω. -2. Governare; προστατέω=ῶ· δι-ευθύνω· κατ-ευθύνω. -3. Dirigere altrove; ἀντι-στρέφω· μετ-οικίζω.

Dirimbuono; *avv.* V. Ragguagliatamente.

Dirimente; *add.* διαλύων, ουσα, ον· διαλυτικός, ή, όν.

Dirimere; *v. att.* δια-λύω.

Dirimpetto; **Dirincontro**; *avv.* καταναντα-ρύ· καταναντα-ρύς. -2. Essere dirimpetto; ἀντί-κειμαι.

Diripata; *s. f. Scoscendimento di ripa*; τῶν ὀρῶν κρημνωδέα, ων (τά).

Dirisiare; *v. att.* V. Deridere.

Dirisione; *s. f.* V. Derisione.

Dirisore; *add.* καταγελῶν, ῶσα, ῶν.

Dirittamente; *avv.* εὐθεία· εὐθύ. -2. Bene; δικαίως· ὀρθῶς. -3. Per l'appunto; ὅλως· ἐπὶ στάθμην.

Dirittangolo; *s. m.* ὀρθογώνιον, ου (τό).

Dirittanza; **Dirittezza**; *s. f.* εὐθυβολία, ας (ἡ). -2. Rettitudine; εὐνομία, ας (ἡ).

Diritto; *s. m.* ὀρθόν, οῦ (τό)· δίκαιον, ου (τό)· πρέπον, οντος (τό). -2. Dominio, potestà; δύναμις, εως (ἡ). -3. Facoltà; ἐξουσία, ας (ἡ). -4. Tassa *che si paga al pubblico*; τέλος, εος=ους (τό)· φόρος, ου (ὁ). -5. *Ragione che uno ha sopra qualche cosa*; δίκη, ης (ἡ)· δίκαιον, ου (τό). -6. Che non conosce diritto; ἀϊδρόδικος, ον· ἀϊδροδίκης, ες.

Diritto; *add.* διευθυνθείς, εῖσα, έν· εὐθύς, εῖσα, ύ· ὀρθός, ή, όν. -2. Ritto in piedi; ἀνορθάμων, ονος (ὁ, ἡ). -3. Destro; δεξίος, α, ον. -4. Volto, disposto; πρόθυμος, ον. -5. Retto, leale; χρηστός, ή, όν· δόκιμος, ον· δίκαιος, α, ον. -6. Vero, legittimo; ἀληθής, ές· νόμιμος, ον. -7. Certo; δῆλος, η, ον· βέβαιος, α, ον. -8. Acconcio; πανοῦργος, ον. -9. *Il meglio, il più utile*; κράτιστον, ου (τό).

Diritto; *avv.* V. Dirittamente.

Dirittura; *s. f.* V. Diritto. -2. Bontà; χρηστότης, ητος (ἡ)· δικαιοσύνη, ης (ἡ).

Diritturiere e Ditturieri; *add.* χρηστός, ή, όν· δίκαιος, α, ον.

Dirivare; *v. att.* V. Derivare.

Dirivo; *s. m.* V. Derivazione.

Dirizzamento; *s. m.* εὐθυβολία, ας (ἡ)· εὔθυνσις, σεως (ἡ). -2. Correggimento: διοίκησις, σεως (ἡ)· ὄρθωσις, σεως (ἡ)· παιδεία, ας (ἡ).

Dirizzare; *v. att.* εὐθύνω· δι-ευθύνω. -2. Ristabilire; κατ-αρτίζω· θεμελιόω=ῶ. -3. Volger l'animo; ἐπ-έχω τὸν νοῦν (ἐπί τινι). -4. Raggiustare; ὀρθόω=ῶ· εὐθύνω. -5. Far giusto; δικαιόω=ῶ. -6. Voler dirizzare il becco agli sparvieri, le gambe ai cani, *far cose inutili*; μάτην πειράζω. -7. Dirizzare nello stesso tempo; συγ-κατ-ευθύνω. -8. Volgersi; στρέφομαι· τρέπομαι. -9. Dirizzarsi in piedi; ἀν-ίστημι.

Dirizzatore; *add.* καθηγεμών, όνος (ὁ, ἡ)· εὐθυντήρ, ῆρος (ὁ).

Diro; *add.* V. Empio, Crudele.

Diroccamento; *s. m.* καθαίρεσις, σεως (ἡ)· ἀνατροπή, ῆς (ἡ)· κατάλυσις, σεως (ἡ).

Diroccare; *v. att.* κατα-βάλλω· κατα-σκάπτω· ἀνατρέπω· καθ-αιρέω=ῶ. -2. Diroccare nello stesso tempo; συγ-καθ-αιρέω=ῶ.

Diroccato; *p. pass.* κατασκαφείς, εῖσα, έν.

Diroccatore; *add.* καταβάλλων, ουσα, ον· καθαιρέτης, ου (ὁ)· ἀνατροπεύς, έως (ὁ).

Dirocciare; *v. intr.* κατα-πίπτω.

Dirogare; *v. att.* V. Derogare.

Dirogatorio; *add.* V. Derogatorio.

Dirompere; *v. att.* δια-ῥήγνυμι· κατα-ῥήγνυμι· μαλάσσω. -2. Rompere, guastare; πορθέω=ῶ. -3. Interrompere; κωλύω· παρ-εν-οχλέω=ῶ. -4. *N. pass.* σχίζω. -5. Adirarsi; ὀργίζομαι. -6. Venire in discordia; ἀγανακτέω=ῶ.

Dirompimento; *s. m.* κατάῤῥηξις, εως (ἡ)· ἀποτομή, ῆς (ἡ). -2. Interrompimento; διάλειψις, εως (ἡ)· ἐπίσχεσις, σεως (ἡ)· κώλυμα, ατος (τό)· διακωχή, ῆς (ἡ).

Dirottamente; *avv.* ὑπερμέτρως· προπετῶς· συνεχῶς.

Dirotto; *p. pass.* διαλυθείς, εῖσα, έν. -2. Strabocchevole; ἄμετρος, ον· σροδρός, ά, όν. -3. Abituato; συνηθής, ές. -4. Scosceso; κρημνός, ή, όν. -5. Spezzato; καταῤῥηκτός, ή, όν.

Dirovinare; *v. att.* V. Rovinare.

Dirozzamento; *s. m.* προπαιδεία, ας (ἡ)· παρασκευή, ῆς (ἡ)· κατασκευή, ῆς (ἡ).

Dirozzare; *v. att.* ἀπ-οξέω=ῶ· κατα-κοσμέω=ῶ. -2. Istruire; παιδεύω. -3. Abbozzare; δια-γράφω· ὑπο-γράφω· σκιαγραφέω=ῶ.

Dirozzato; *p. pass.* παιδευθείς, εῖσα, έν.

Dirubare; *v. att.* κλέπτω· ἁρπάζω.

Dirugginare; *v. att.* ἀπ' ἰοῦ καθ-αίρω· τὸν ἰὸν ῥύπτω. -2. I denti; βρύχω τοὺς ὀδόντας· πρίω.

Dirugginio; *s. m.* πρίτις, σεως (ἡ).

Diruinare; *v. att.* V. Dirupare.

Dirupamento; *s. m.* πτῶσις, σεως (ἡ)· κατάπτωσις, σεως (ἡ)· κατάπτωμα, ατος (τό)· ἐρείπιον, ου (τό).

Dirupare; *v. att.* κατα-βάλλω· ὀρμάω=ῶ. -2. *N. pass.* κατα-ῤῥέω=ῶ· κατα-πίπτω.

Dirupata; *s. f.* V. Dirupo.

Dirupato; *s. m.* πέτρα, ας (ἡ)· κρημνός, οῦ (ὁ).

Dirupato; *add.* κρημνώδης, ες.

Dirupinamento; *s. m.* V. Dirupato.

Dirupinare; *v. att.* V. Dirupare.

Dirupinata; **Dirupinato**; **Dirupo**; *s. f.* *s. m.* *s. m.* κρημνώδες, εος=ους (τό)· κρημνός, οῦ (ὁ).

Diruto; *add.* κατασκαφείς, εῖσα, έν.

Disabbellire; *v. att.* ἀμαυρόω=ῶ.

Disabilità; *s. f.* ἀνεπιτηδειότης, ητος (ἡ).

Disabitare; *v. att.* ἐρημόω=ῶ· ἀνα-στατόω=ῶ.

Disabitato; *add.* ἔρημος, ον· ἀκατοίκητος, ον· ἀνάστατος, ον.

Disabitazione; *s. f.* ἀνάστασις, σεως (ἡ).

Disaccentare; *v. att.* τὴν προσωδίαν ἀφ-αιρέω=ῶ· τόνον ἐξ-αλείφω.

Disaccentato; *add.* ἄτονος, ον.

Disaccerto; *s. m.* V. Incertezza.

Disacceso; *add.* σβεστός, ή, όν.

Disacconciamente; *avv.* ἀναρμόστως.

Disacconcio; *add.* ἀνάρμοστος, ον.

Disaccordare; *v. intr.* ἀπ-άδω.

Disacerbare; *v. att.* κατα-θέλγω· κηλέω=ῶ· κατα-κηλέω=ῶ· μαλάττω.

Disacquistare; *v. att.* ἀπο-βάλλω.

Disacrare; *v. intr.* βεβηλόω=ῶ.

Disadattaggine; *s. f.* V. Sgarbatezza.

Disadattamente; *avv.* ἀφυῶς· ἀναρμόστως.

Disadatto; *add.* ἀνεπιτήδειος, ον· ἄκαιρος, ον· ἀφυής, ές. -2. Vasto; εὐμεγέθης, ες.

Disaddobbare; **Disadornare**; *v. att.* τὸν κόσμον περι-αιρέω=ῶ· ἀ-κοσμέω=ῶ.

Digitized by Google

Disadorno; *add.* ἀπειρόκαλος, ον· ἀκατακόσμητος, ον· ἄκοσμος, ον· ἀκαλλώπιστος, ον.
Disaffaticarsi; *v. rifl.* ἀνα-παύομαι.
Disaffettuoso; *add.* ἄστοργος, ον· σκληρός, ά, όν.
Disaffezionare; *v. att.* ἀλλοτρίως ἔχω (πρός τινα)· ἀλλοτριόω-ῶ (τί τινος). -2. *N. pass.* ἀλλοτριάζω· ἀλλοτριόομαι-οῦμαι.
Disagevole; *add.* χαλεπός, ή, όν· ἐπίπονος, ον.
Disagevolezza; *s. f.* χαλεπότης, ητος (ἡ)· δυσχέρεια, ας (ἡ)· ἀπορία, ας (ἡ).
Disagevolmente; *avv.* χαλεπῶς· ἐπιπόνως.
Disaggradare; *v. intr.* ἀπ-αρέσκω (τινά).
Disaggradevole; *add.* ἀτερπής, ές· ἀχάριστος, ον· ἀπάρεστος, ον· δυσάρεστος, ον. -2. In modo disaggradevole; ἀπαρέστως· χαλεπῶς.
Disanimato; *add.* ἄθυμος, ον. -3. Essere disanimato; ἀθυμέω-ῶ· ἀψυχέω-ῶ.
Disagguaglianza; *s. f.* ἀνωμαλία, ας (ἡ)· διαφορά, ᾶς (ἡ)· ἀνισότης, ητος (ἡ).
Disagguagliare; *v. att.* δια-ρέρω· ἀπ-έχω.
Disagguagliatamente; *avv.* ἀνίσως.
Disagguaglio; *s. m.* V. Disagguaglianza.
Disagiare; *v. att.* βλάπτω· ἐν-οχλέω-ῶ.
Disagiatamente; *avv.* V. Disagiosamente.
Disagiato; *add.* ἄχρηστος, ον· δυσχερής, ές. -2. Indisposto; νοσώδης, ες· νοσηδός, ή, όν. -3. Bisognoso; ἄπορος, ον· ἐνδεής, ές.
Disagiatore; *add.* ταράττων, ουσα, ον.
Disagio; *s. m.* δυσχρήστημα, ατος (τό)· δυσχέρεια, ας (ἡ). -2. Carestia; ἀπορία, ας (ἡ)· ἔνδεια, ας (ἡ). -3. Dare disagio; βλάπτω. -4. Stare a disagio; ἀχρήστως δια-τρίβω. -5. Tenere a disagio; ἀσυμφόρως ἔχω.
Disagiosamente; *avv.* ἀχρήστως.
Disagioso; *add.* V. Disagiato.
Disagrare; *v. intr.* βεβηλόω-ῶ.
Disajutare; *v. att.* ζημιόω-ῶ.
Disajuto; *s. m.* βλαβή, ῆς (ἡ).
Disalberare; *v. att.* V. Disarborare.
Disalbergare; *v. intr.* ἀπ-έρχομαι.
Disalloggiare; *v. att.* V. Diloggiare.
Disamabile; *add.* ἀνέραστος, ον.
Disamare; *v. att.* μισέω-ῶ· οὐκ ἀγαπάω-ῶ.
Disamatore; *add.* μισητής, οῦ (ὁ)· ἀνέραστος, ον.
Disamenità; *s. f.* ἀηδές, ους-οῦς (τό)· ἀηδία, ας (ἡ)· ἀτερψία, ας (ἡ).
Disameno; *add.* ἀηδής, ές· ἀνήδονος, ον· ἀτερπής, ές· ἄτερπος, ον.
Disamicizia; *s. f.* ἔχθρα, ας (ἡ).
Disamina; *s. f.* e
Disaminamento; *s. m.* ἐξέτασις, σεως (ἡ). -2. Discussione; δίζησις, σεως (ἡ)· ἀνάκρισις, σεως (ἡ).
Disaminare; *v. att.* ἐξ-ετάζω. -2. Discutere; ἐξ-ετάζω· δίζημαι.
Disaminatore; *add.* ἐξετάζων, ουσα, ον· διζήμων, ον.
Disaminazione; *s. f.* / Disamino; *s. m.* } V. Disamina.
Disamistà, Disamistade; *s. f.* V. Disamicizia.
Disammirazione; *s. f.* ἀμέλεια, ας (ἡ)· ἀθαυμαστία, ας (ἡ).
Disamorare; *v. att.* τὴν φιλίαν ἐξ-αιρέω-ῶ.
Disamorato; *add.* ἀφιλόστοργος, ον. -2. Essere disamorato; ἀφιλοστοργέω-ῶ.
Disamore; *s. m.* ἀφιλοστοργία, ας (ἡ).
Disamorevole; *add.* ἀφιλάνθρωπος, ον.
Disamorevolezza; *s. f.* ἀφιλανθρωπία, ας (ἡ).

Disamoroso; *add.* V. Disamorevole.
Disanimare; *v. att.* ἐκ-πλήττω· κταίνω. -2. *N. pass.* ἐκ-πλήττομαι.
Disapparare; *v. att.* ἀμνηστεύω· ἀπο-μανθάνω· μετα-μανθάνω.
Disappariscente; *p. pres.* ἀπρεπής, ές· κακόμορφος, ον.
Disappassionatamente; *avv.* ἀπαθῶς.
Disappassionatezza; *s. f.* ἀπάθεια, ας (ἡ).
Disappassionato; *add.* ἀπαθής, ές· εἰλικρινής, ές· ἀναίσθητος, ον.
Disappensatamente; *avv.* V. Inconsideratamente, Inavvertentemente.
Disappensato; *add.* V. Spensierato.
Disappestare; *v. att.* ἐξ-ιάομαι-ῶμαι·
Disapplicare; *v. att.* νοῦν ἀπο-τρέπω· τρέπομαί (τινος).
Disapplicato; *add.* ἀμελής, ές· ἀσύνους, ουν· ἀπρόσεκτος, ον.
Disapplicatezza; / Disapplicazione; (*s. f.* ῥᾳθυμία, ας (ἡ)· ἀπροσεξία, ας (ἡ)· ἀμέλεια, ας (ἡ).
Disapprendere; *v. att.* V. Disapparare.
Disapprensione; *s. f.* καταφρόνησις, σεως (ἡ).
Disapprovamento; *s. m.* V. Disapprovazione.
Disapprovare; *v. att.* ἀδοκιμάζω· ἐκ-φαυλίζω· ἀποδοκιμάζω· μέμφομαί (τί τινι).
Disapprovazione; *s. f.* ἀδοκιμασία, ας (ἡ)· μέμψις, εως (ἡ)· ἀποδοκιμασία, ας (ἡ).
Disarborare; *v. att.* *Abbattere gli alberi del vascello*; ἱστον κατα-βάλλω, ἐξ-αιρέω-ῶ.
Disarginare; *v. att.* τάρρον ἐκ-πέρθω· τὸ κῶμα καθ-αιρέω-ῶ.
Disarmare; *v. att.* ἀφ-οπλίζω· ἐξ-οπλίζω· ἐκ-δύω τὰ ὅπλά (τινα). -2. Licenziare l'esercito; στρατίαν ἀπ-άγω.
Disarmato; *add.* ἄνοπλος, ον.
Disarmonia; *s. f.* V. Discordanza.
Disarmonico; *add.* ἀσύμφωνος, ον· ἀνάρμοστος, ον.
Disarticolare; *v. att.* τους ἁρμοὺς ἀπο-λύω.
Disarticolazione; *s. f.* τῶν ἁρμῶν ἀπόλυσις, σεως (ἡ).
Disartifizio; *s. m.* V. Semplicità.
Disartifizioso; *add.* V. Semplice, Ingenuo.
Disascondere; *v. att.* ἀπο-καλύπτω· φανερόω-ῶ.
Disascoso; *add.* φανερός, ά, όν.
Disasprire; *v. att.* θέλγω· κατα-ψάω-ῶ.
Disassediare; *v. att.* πολιορκίαν λύω.
Disassuefare; *v. att.* ἀπ-εθίζω.
Disassuefatto; *add.* ἀπειθισμένος, η, ον.
Disastrare; *v. att.* βλάπτω.
Disastrato; *p. pass.* βλαφθείς, εῖσα, έν· ἀτυχής, ές· δυστυχής, ές.
Disastro; *s. m.* βλαβή, ῆς (ἡ)· ζημία, ας (ἡ)· ἀτύχημα, ατος (τό)· ἀτυχία, ας (ἡ)· δυστύχημα, ατος (τό)· δυστυχία, ας (ἡ)· συμφορά, ᾶς (ἡ).
Disastroso; *add.* δυσχερής, ές· χαλεπός, ή, όν.
Disattato; *add.* ἀνάρμοστος, ον· ἀνεπιτήδειος, ον.
Disattento; *add.* ἀμελής, ές· ὀλίγωρος, ον· ἀφύλακτος, ον. -2. Essere disattento; ἀμελῶς ἔχω.
Disattenzione; *s. f.* ἀμέλεια, ας (ἡ)· ἀφυλαξία, ας (ἡ)· ὀλιγωρία, ας (ἡ)· ὀλιγώρησις, σεως (ἡ).
Disattristare; *v. att.* V. Rallegrare.
Disautorare; / Disautorizzare; } *v. att.* ἀπο-ζώννυμι· τὸ κράτος ἀφ-αιρέω-ῶ.
Disavanzare; *v. intr.* ζημιόομαι-οῦμαι· κατ-αν-αλίσκω· μειονεκτέω-ῶ.

Digitized by Google

Disavanzo; *s. m.* βλαβή, ῆς (ἡ)· ζημία, ας (ἡ)· μειονεξία, ας (ἡ).
Disavere; *s. m.* V. Ignoranza.
Disavvantaggiare; *v. att.* μειονεκτέω-ῶ.
Disavvantaggio; *s. m.* ἐλάσσωμα, ατος (τό)· βλαβή, ῆς (ἡ).
Disavvantaggioso; *add.* ἀσύμφωνος, ον· βλαβερός, ά, όν.
Disavvedimento; *s. m.* ἀνοησία, ας (ἡ)· ἀπροβουλία, ας (ἡ)· ἀμέλεια, ας (ἡ)· ἀλογιστία, ας (ἡ).
Disavvedutamente; *avv.* ἀπρονοήτως· ἀφυλάκτως· ἀμελῶς. -2. Inaspettatamente; ἀπροσδοκήτως· παρὰ δόξαν.
Disavvedutezza; *s. f.* V. Disavvedimento.
Disavveduto; *add.* ἀφύλακτος, ον· ἀπρονόητος, ον· ἀπροβούλευτος, ον.
Disavvenente; *add.* V. Disavvenevole.
Disavvenentezza; *s. f.* e
Disavvenenza; *s. f.* ἀπρέπεια, ας (ἡ)· δυσπρέπεια, ας (ἡ)· αἶσχος, εος-ους (τό)· ἀσχημοσύνη, ης (ἡ).
Disavvenevole; *add.* ἀεικής, ές· ἀπρεπής, ές· ἀεικέλιος, ον· αἰσχρός, ά, όν· ἀσχήμων, ον.
Disavvenimento; *s. m.* V. Disavventura.
Disavvenire; *v. intr.* δυς-τυγχάνω.
Disavventura; *s. f.* δυστυχία, ας (ἡ)· δυστύχημα, ατος (τό)· ἀτυχία, ας (ἡ)· ἀτύχημα, ατος (τό)· συμφορά, ᾶς (ἡ).
Disavventuratamente; *avv.* δυστυχῶς· ἀτυχῶς.
Disavventurato; *add.* ἀτυχής, ές· δυστυχής, ές· ἄθλιος, ον· ταλαίπωρος, ον. -2. Essere disavventurato; ἀτυχέω-ῶ· δυς-τυχέω-ῶ.
Disavventurosamente; *avv.* V. Disavventuratamente.
Disavventuroso; *add.* V. Disavventurato.
Disavvertenza; *s. f.* V. Inavvertenza.
Disavvezzamento; *s. m.* ἀπεθισμός, οῦ (ὁ).
Disavvezzare; *v. att.* ἀπ-εθίζω (τινά).
Disavvisamento; *s. m.* ἀλογιστία, ας (ἡ).
Disbandare; *v. att.* V. Sbandare, Disperdere.
Disbandeggiato; *add.* φυγαδευθείς, εῖσα, έν· φυγάς, άδος (ὁ, ἡ).
Disbandire; *v. att.* φυγαδεύω· ὀστρακίζω.
Disbaragliare; Disbarattare; } *v. att.* V. Sbaragliare.
Disbarazzare; *v. att.* V. Sbarazzare.
Disbarbare; *v. att.* ἀπο-τίλλω.
Disbarbato; *add.* ἀγένειος, ον.
Disbarcare; *v. att.* V. Sbarcare.
Disbassare; *v. att.* V. Abbassare.
Disbattere; *v. att.* V. Dibattere.
Disbendare; *v. att.* V. Sbendare.
Disborso; *s. m.* καταβολή, ῆς (ἡ).
Disbramare; *v. att.* ἐκ-πληρόω-ῶ.
Disbranare; *v. att.* V. Sbranare.
Disbrancare; *v. att.* χωρίζω.
Disbrigare; *v. att.* λύω ἀπο-λύω. -2. Risolvere; δια-λύω.
Disbuffare; *v. intr.* V. Sbuffare.
Discacciamento; *s. m.* ἐκβολή, ῆς (ἡ)· ἔξωσις, σεως (ἡ)· ἀπελασία, ας (ἡ).
Discacciare; *v. att.* ἐκ-βάλλω· ἐξ-ωθέω-ῶ· ἀπ-ελαύνω· ἐξ-ελαύνω.
Discacciato; *add.* ἐκβληθείς, εῖσα, έν. -2. Esule; φυγάς, άδος (ὁ, ἡ).
Discacciatore; *add.* ἐξωστήρ, ῆρος (ὁ)· ἐξωθῶν, οῦσα, οῦν· ἐκβάλλων, ουσα, ον.

Discadere; *v. intr.* ἐλαττόομαι-οῦμαι· ἐκ-πίπτω.
Discadimento; *s. m.* πτῶσις, σεως (ἡ)· ἔκλειψις, εως (ἡ).
Discaggere; *v. intr.* V. Discadere.
Discalzare; *v. att.* ὑποδήματα λύω, ἀφ-αιρέω-ῶ.
Discalzo; *add.* ἀνυπόδητος, ον. -2. Essere discalzato; ἀνυποδητέω-ῶ· ἀνυποδετέω-ῶ.
Discanso; *s. m.* διαφυγή, ῆς (ἡ).
Discantare; *v. att.* V. Disincantare.
Discapezzare; *v. att.* ἀπο-κόπτω. -2. Decapitare; ἀπο-κεφαλίζω.
Discapitare; *v. intr.* ζημιόομαι-οῦμαι· μειονεκτέω-ῶ.
Discapito; *s. m.* βλαβή, ῆς (ἡ)· ζημία, ας (ἡ)· μειονεξία, ας (ἡ)· ἀποβολή, ῆς (ἡ).
Discarcare; *v. att.* V. Discaricare.
Discarcerare; *v. att.* V. Scarcerare.
Discarco; *s. m.* V. Discarico.
Discargare; *v. att.* V. Discaricare.
Discaricamento; *s. m.* τοῦ φόρτου ἐκφορά, ᾶς (ἡ)· σεισάχθεια, ας (ἡ).
Discaricare; *v. att.* ἀπο-φορτίζω· ἀπο-σκευάζω.
Discarico; *s. m.* V. Discaricamento. -2. Discolpa; ἀπολογία, ας (ἡ).
Discarnare; *v. att.* ἀμύττω· τῆς σαρκὸς γυμνόω-ῶ. -2. Dimagrare; λεπτύνομαι.
Discaro; *add.* ἀηδής, ές· ἀτερπής, ές· ἄτερπος, ον· δυσχερής, ές.
Discatenare; *v. att.* δεσμῶν ἀπο-λύω· δετμὰ λύω (τινός)· λύω (τινά).
Discavalcare; *v. att.* ἀπο-βαίνω τοῦ ἵππου.
Discedere; *v. intr.* V. Partirsi.
Discendente; *add.* καταβαίνων, ουσα, ον. -2. Nato; ἀπόγονος, ον· ἔκγονος, ον. -3. Senza discendenti; ἄσπερμος, ον.
Discendenza; *s. f.* γονή, ῆς (ἡ)· γένος, εος-ους (τό)· γενεά, ᾶς (ἡ). -2. Appartenente alla discendenza; ἔγγονος, ον.
Discendere; *v. intr.* κατα-βαίνω· κάτ ειμι. -2. Trarre origine; γέγονα· γένος ἔχω· ἀνα-φέρω γένος. -3. Far discendere; κατα-βάλλω· ἀπο-βιβάζω. -4. Discendere con, insieme; συγ-καταβαίνω· συγ-κάτ-ειμι. -5. Avvallarsi; ἄγομαι.
Discendimento; Discensione; *s. f.* } κατάβασις, σεως (ἡ).
Discensivo; *add.* ἀποβατικός, ή, όν.
Discenso; *s. m.* V. Discesa.
Discensore; *add.* καταβάτης, ου (ὁ).
Discente; e Discepolo; } *add.* μαθητής, οῦ (ὁ)· μαθήτρια, ας (ἡ)· μαθητρίς, ίδος (ἡ).
Discernenza; *s. f.* ἐκλογή, ῆς (ἡ). -2. Segno; σημεῖον, ου (τό)· τεκμήριον, ου (τό).
Discernere; *v. att.* καθ-οράω-ῶ. -2. Giudicare; κρίνω· δικάζω· δια-κρίνω· δια-γιγνώσκω. -3. Distinguere; ἀπο-κρίνω· ἀπο-χωρίζω. -4. Riconoscere; ἀνα-γιγνώσκω.
Discernevole; Discernibile; } *add.* ὀξυδερκής, ές. -2. Atto a potersi discernere; κάτοπτος, ον.
Discernimento; *s. m.* γνῶσις, σεως (ἡ)· ἀπόκρισις, σεως (ἡ).
Discernitivo; *add.* διακριτικός, ή, όν.
Discernitore; *add.* ἐπιγνώμων, ον· καθορῶν, ῶσα, ῶν· διορίζων, ουσα, ον.
Discernuto; *p. pass.* γνωστός, ή, όν· ἐγνωσμένος, η, ον.
Discerpere; *v. att.* V. Dilacerare.
Discerre; *v. att.* ἀπο-λέγω.

Digitized by Google

Discesa; *s. f.* V. Discendimento.
Discettare; *v. att.* ἀμφι-σβητέω=ῶ. -2. Disunire; δια-σκεδάννυμι· δια-σκεδάζω· διαρ-ρίπτω· χωρίζω.
Discettazione; *s. f.* ἀμφισβήτησις, σεως (ἡ).
Disceveranza; *s. f.* χωρισμός, οῦ (ὁ).
Disceverare; *v. att.* χωρίζω· νοσφίζω.
Dischettino; *s. m. dim.* τραπέζιον, ου (τό).
Dischiarare; *v. att.* V. Dichiarare.
Dischiattare; *v. intr.* κατα-πίπτω ἀπὸ τοῦ γένους.
Dischiattato; *add.* ἀγενής, ές.
Dischiavacciare; *v. att.* e
Dischiavare; *v. att.* ἀνα-μοχλεύω. -2. Scoccare; ἐκ-κροτέω=ῶ. -3. Sbarbicare; ἐκ-ριζόω=ῶ.
Dischierare; *v. att.* ταράττω. -2. Discompaginare; δια-λύω. -3. *N. pass.* στρατιᾶς ἀπο-βαίνω.
Dischiodare; *v. att.* ἀπο-καθ-ηλόω=ῶ.
Dischiomare; *v. att.* ἀπο-κομάω=ῶ.
Dischiudere; *v. att.* ἀν-οίγω· ἀνα-μοχλεύω. -2. Manifestare; δείκνυμι. -3. Eccettuare; ἐξ-αιρέω=ῶ.
Dischiumare; *v. att.* ἀπ-αφρίζω.
Discifrare; *v. att.* V. Decifrare.
Discignere; *v. att.* V. Discogliere
Discindere; *v. att.* σχίζω· δια-σχίζω.
Discingere; *v. att.* V. Discogliere.
Discinto; *p. pass.* ἄζωστος, ον·
Discogliere; *v. att.* ἀπο-λύω· ἀπο-ζώννυμι. -2. Separare; ἀνα-λύω.
Discioglimento; *s. m.* ἀπόλυσις, σεως (ἡ).
Discioglitore; *add.* ἀπολύων, ουσα, ον. -2. Spiegatore; ἑρμηνεύς, έως (ὁ).
Disciolto; *p. pass.* ἀπολυθείς, εῖσα, έν. -2. Agile, destro; δεξιός, ά, όν. -3. Sfrenato; ἀχάλινος, ον.
Discioltura; *s. f.* δεξιότης, ητος (ἡ).
Disciorre; *v. att.* V. Discogliere.
Discipamento; *s. m.* διασκορπισμός, οῦ (ὁ).
Discipare; *v. att.* δια-σκορπίζω.
Discipazione; *s. f.* V. Discipamento.
Discipidezza; *s. f.* V. Scipitezza.
Disciplina; *s. f.* παιδεία, ας (ἡ)· μάθησις, σεως (ἡ). -2. Dare disciplina; παιδεύω. -3. Strumento di penitenza; μάστιξ, γος (ἡ). -4. Dare la disciplina; σωφρονίζω· μαστιγόω=ῶ. -5. Castigo; σωφρόνισις, σεως (ἡ)· σωφρονισμός, οῦ (ὁ). -6. Regola di vivere; εὐταξία, ας (ἡ)· πειθαρχία, ας (ἡ).
Disciplinabile; *add.* εὐμαθής, ές.
Disciplinabilità; *s. m.* εὐμαθεία, ας (ἡ)· εὐμαθία, ας (ἡ).
Disciplinare; *v. att.* παιδεύω. -2. Percuotere con disciplina; μαστίζω· μαστιγόω=ῶ. -3. Punire; τιμωρέω=ῶ.
Disciplinata; *s. f.* μαστίγωσις, σεως (ἡ).
Disciprina; *s. f.* V. Disciplina.
Disco; *s. m.* δίσκος, ου (ὁ). -2. Lanciare un disco; ἀπο-δισκόω=ῶ.
Discobolo; *s. m.* δισκόβολος, ου (ὁ).
Discoccare; *v. att.* V. Scoccare.
Discojare; *v. att.* ἀπο-δέρω.
Discolamente; *avv.* πονηρῶς.
Discolleganza; *s. f.* V. Sconnessione.
Discolo; *add.* δύσκολος, ον· πονηρός, ά, όν· ἀσελγής, ές. -2. Idiota; ἀμαθής, ές· ἀγράμματος, ον. -3. Discolato, libertino; ἄσωτος, ον· ἀκόλαστος, ον.
Discoloramento; *s. m.* V. Discolorazione.
Discolorare; *v. att.* ἄχρουν ποιέω=ῶ· τὸ χρῶμα ἀφ-αιρέω=ῶ. -2. *Intr.* Impallidire; χλωρίζω· ὠχράω=ῶ· ὠχριάω=ῶ.

Discolorazione; *s. f.* δύσχροια, ας (ἡ).
Discolorire; *v. att.* V. Discolorare.
Discolpa; *s. f.* } παραίτησις, σεως (ἡ)· ἀπο-
Discolpamento; *s. m.* } λογία, ας (ἡ).
Discolpare; *v. att.* παρ-αιτέω=ῶ. -2. *N. pass.* ἀπο-λογέομαι=οῦμαι.
Discommettere; *v. att.* V. Scommettere.
Discomodare; *v. att.* e *intr.* V. Incomodare.
Discomodità; *s. f.* V. Scomodità.
Discomodo; *s. m.* V. Incomodo.
Discompagnamento; *s. m.* V. Scompagnamento.
Discompagnare; *v. att.* V. Scompagnare.
Discompagnatura; *s. f.* V. Disgiugnimento.
Discomponimento; *s. m.* V. Scomponimento.
Discomporre; *v. att.* V. Scomporre.
Discompostezza; *s. f.* ἀναρμοστία, ας (ἡ).
Disconcertare; *v. att.* V. Sconcertare.
Disconciamente; *avv.* V. Sconciamente.
Disconciare; *v. att.* V. Sconciare.
Disconcio; *s. m.* V. Sconcio, Danno.
Disconcio; *add.* V. Scomposto.
Disconcità; *s. f.* V. Sconcezza.
Disconcluso; *add.* διαλυθείς, εῖσα, έν.
Disconcordia; *s. f.* V. Discordia.
Disconfacevole; *add.* V. Disdicevole.
Disconfermare; *v. att.* V. Sconfermare.
Disconfessare; *v. intr.* ἀπ-αρνέομαι=οῦμαι.
Disconfidare; *v. intr.* V. Sconfidare.
Disconfidato; *add.* V. Sconfidato.
Disconfidenza; *s. f.* V. Diffidenza.
Disconfiggere; *v. att.* V. Sconfiggere.
Disconfiggitore; *add.* V. Sconfiggitore.
Disconfitta; *s. f.* V. Sconfitta, Rotta.
Disconforme; *add.* V. Difforme.
Disconfortanza; *s. f.* V. Sconforto.
Disconfortare; *v. att.* Sconfortare.
Disconforto; *s. m.* V. Sconforto.
Discongiugnere; *v. att.* V. Disgiugnere.
Discongiugnimento; *s. m.* V. Disgiugnimento.
Disconoscente; *add.* V. Sconoscente.
Disconoscenza; *s. f.* V. Sconoscenza.
Disconoscere; *v. att.* V. Sconoscere.
Disconsciutamente; *avv.* V. Sconsciutamente.
Disconsentimento; *s. m.* διάστασις, σεως (ἡ)· διαφορά, ᾶς (ἡ).
Disconsentire; *v. intr.* δια-φέρω.
Disconsigliamento; *s. m.* ἀντιλογία, ας (ἡ)· ἀποτροπή, ῆς (ἡ).
Disconsigliare; *v. att.* V. Sconsigliare.
Disconsigliatamente; *avv.* V. Sconsigliatamente.
Disconsolare; *v. att.* V. Sconsolare.
Disconsolazione; *s. f.* V. Sconsolazione.
Discontentamento; *s. m.* V. Scontentamento.
Discontentare; *v. att.* V. Scontentare.
Discontenìezza; *s. f.* } V. Scontentezza.
Discontento; *s. m.* }
Discontento; *add.* V. Scontento.
Discontinovo; *add.* V. Discontinuo.
Discontinuare; *v. att.* δια-κόπτω· παύω.
Discontinuato; *add.* διεχής, ές.
Discontinuazione; *s. f.* διακοπή, ῆς (ἡ).
Discontinuo; *add.* διεχής, ές.
Disconvenenza; *s. f.* V. Disconvenienza.
Disconvenevole; *add.* V. Sconvenevole.
Disconvonevolezza; *s. f.* V. Sconvenevolezza.
Disconveniente; *add.* ἀπρεπής, ές.

Digitized by Google

Disconvenienza ♦ Disconvenienzia; *s. f.* ἀπρέπεια, ας (ἡ).
Disconvenire; *v. intr.* V. Sconvenire.
Discopertamente, *avv.* V. Scopertamente.
Discoperto; *add.* V. Scoperto.
Discoprimento; *s. m.* V. Scoprimento.
Discoprire; *v. att.* V. Scoprire.
Discoprito; *add.* V. Scoperto.
Discoraggiamento; *s. m.* ἔκπληξις, εως (ἡ)· λειποψυμία, ας (ἡ).
Discoraggiare; Discorare; } *v. att.* V. Scoraggiare.
Discorda; *s. f.* V. Discordia.
Discordamento; *s. m.* V. Discordanza.
Discordantemente; *avv.* διαφώνως.
Discordanza; *s. f.* διαφωνία, ας (ἡ)· διαφώνησις, σεως (ἡ)· ἐναντίωσις, σεως (ἡ)· ἀνάρμοστία, ας (ἡ). -2. Dissomiglianza di volontà; διαφορά, ᾶς (ἡ).
Discordare; *v. intr.* ἀπ-ᾄδω· ἀν-αρμοστέω=ῶ· διαφωνέω=ῶ. -2. Non essere d'accordo; δια-φωνέω=ῶ· δια-φέρω· διχοστατέω=ῶ.
Discordato; *p. pass.* ἀσύμφωνος, ον.
Discordatore; *add.* διάφορος, ον.
Discorde; *add.* ἀσύμφωνος, ον· διάφορος, ον· φιλόνεικος, ον.
Discordemente; *avv.* διαφόρως.
Discordevole; *add.* ἀσύμφωνος, ον. -2. Litigioso; φιλόνεικος, ον. -3. Dissimile; αἰόλος, ον· ἀνόμοιος, α, ον· ἀλλοῖος, α, ον.
Discordia; *s. f.* διαφωνία, ας (ἡ)· διχοστασία, ας (ἡ)· διάστασις, σεως (ἡ)· διαφορά, ᾶς (ἡ). -2. Litigio; ἔρις, ιδος (ἡ).
Discordiatore; *add.* V. Discordatore.
Discordio; *s. m.* V. Discordia.
Discordioso; *add.* V. Discorde.
Discordo; *s. m.* V. Discordanza.
Discorrente; *add.* ῥέων, ουσα, ον.
Discorrere; *v. att. e intr.* δια-δρομέω=ῶ· διαθέω=ῶ. -2. Correre dall' alto in basso; κατατέω=ῶ. -3. Correre; τρέχω. -4. Correre qua e là; περι-τρέχω· πλανόομαι=οῦμαι. -5. Ragionare; δια-λογίζομαι. -6. Discutere, esaminare; ἐξ-ετάζω. -7. Parlare; λέγω· μυθέομαι=οῦμαι.
Discorrevile; Discorrevole; } *add.* πλανής, ῆτος (ὁ)· ἀλώμενος, η, ον· περιφερόμενος, η, ον.
Discorrimento; *s. m.* διαδρομή, ῆς (ἡ)· ῥοή, ῆς (ἡ).
Discorritore; *add.* διαλεγόμενος, η, ον.
Discorsetto; *s. m. dim.* λογίδιον, ου (τό).
Discorsevole; *add.* λογικός, ή, όν.
Discorsino; *s. m. dim.* λογίδιον, ου (τό).
Discorsione; *s. f.* V. Scorreria.
Discorsivamente; *avv.* λογικῶς.
Discorsivo; *add.* λογικός, ή, όν.
Discorso; *s. m.* δρόμος, ου (ὁ). -2. Il parlare; λόγος, ου (ὁ). -3. Raziocinio; λογισμός, οῦ (ὁ). -4. Sorta di ragionamento, *trattato*; πραγμάτεια, ας (ἡ). -5. Voce, fama; φημή, ῆς (ἡ)· λόγος, ου (ὁ). -6. Trascorso, fallo; σφάλμα, ατος (τό). -7. Che artificiosamente intreccia il discorso; μυθοπλόκος, ον. -8. Che non appartiene al discorso; ἀπρόσλογος, ον. -9. Che odia il discorso; μισολόγος, ον. -10. Che tiene turpi discorsi; αἰσχροεπής, ές· αἰσχρολόγος, ον. -11. Abbracciare col discorso; συλ-λαμβάνω.
Discorsuccio; *s. m. dim.* λογίδιον, ου (τό).
Discortese; *add.* V. Scortese.

Discortesemente; *avv.* V. Scortesemente.
Discortesia; *s. f.* V. Scortesia.
Discorticare; *v. att.* V. Scorticare.
Discorzare; *v. att.* V. Scorzare.
Discoscendere; *v. att.* V. Scoscendere.
Discosceso; *s. m.* V. Scosceso.
Discosceso; *add.* κρημνώδης, ες.
Discosciare; *v. att.* V. Scosciare.
Discostamento; *s. m.* V. Allontanamento.
Discostare; *v. att.* V. Scostare.
Discosto; *add.* V. Lontano.
Discosto; *prep.* πόῤῥω· μακράν. -2. Da discosto; πόῤῥωθεν· μακρόθεν.
Discostumare; *v. att.* V. Disavvezzare.
Discovrimento; *s. m.* V. Scoprimento.
Discovrire; *v. att.* V. Scoprire.
Discovritore; *add.* ἀποκαλύπτων, ουσα, ον.
Discrasia; *s. f.* δυσκρασία, ας (ἡ).
Discredente; *add.* ἀπειθής, ές· δυσπειθής, ές· ἄπιστος, ον· ἀπίθανος, ον. -2. Fare discredente; μεταπείθω.
Discredenza; *s. f.* ἀπείθεια, ας (ἡ)· ἀπιστία, ας (ἡ).
Discredere; *v. att.* ἀπιστέω=ῶ. -2. Discredersi di una cosa; δια-σκοπέω=ῶ πρᾶγμα πῶς ἔχει. -3. Discredersi con uno; κοινωνέω=ῶ (τινί) τὰς ἰμαντοῦ βουλάς.
Discreditamento; *s. m.* δυσφημία, ας (ἡ).
Discreditare; *v. att.* δυσφημέω=ῶ.
Discredito; *s. m.* V. Discreditamento.
Discrepante; *add.* ἀφιστάμενος, η, ον· διάφωνος, ον.
Discrepanza; *s. f.* διάστασις, σεως (ἡ)· διαφορά, ᾶς (ἡ).
Discrepare; *v. intr.* δια-φωνέω=ῶ· δι-ίστημι· διαφέρομαι.
Discrescenza; *s. f.* μείωσις, σεως (ἡ)· ἐλάττωσις, σεως (ἡ).
Discrescere; *v. intr.* ἐλαττόομαι=οῦμαι· μειόομαι =οῦμαι· μειονεκτέω=ῶ.
Discretamente; *avv.* φρονίμως· μετρίως. -2. Distintamente; διωρισμένως· διακρίτως.
Discretezza; *s. f.* μετριότης, ητος (ἡ).
Discreto; *add.* διάκριτος, η, ον. -2. Prudente; φρόνιμος, ον· μετριοπαθής, ές· συνετός, ή, όν· σώφρων, ον. -3. Ordinato; κάσμιος, α, ον· εὔκοσμος, ον.
Discrezione; *s. f.* ἐπιεικεία, ας (ἡ)· σωφροσύνη, ης (ἡ)· ἐγκράτεια, ας (ἡ). -2. Divisione; διαίρεσις, σεως (ἡ). -3. Anni della discrezione; κριτηρίου ἡλικία, ας (ἡ). -4. Intendere per discrezione; στοχάζομαι. -5. Far senza discrezione; πλημμελέω=ῶ. -6. Aver discrezione; ἐπιεικῶς ἔχω. -7. Arrendersi a discrezione; παρα-δίδωμι ἐμαυτόν (τινι).
Discriminatura; *s. f.* τριχῶν ἀφορισμός, οῦ (ὁ).
Discrivere; *v. att.* V. Descrivere.
Discrizione; *s. f.* V. Descrizione.
Discrollamento; *s. m.* V. Scrollamento.
Discrollare; *v. att.* V. Scrollare.
Discucire; *v. att.* ἀπο-ῤῥάπτω.
Discumbere; *v. intr.* ἀνα-κλίνομαι.
Discuojare; *v. att.* V. Scojare.
Discuoprire; *v. att.* V. Scoprire.
Discuotere; *v. att.* V. Discutere.
Discursivo; *add.* V. Discorsivo.
Discusare; *v. att.* V. Scusare.
Discussare; *v. att.* V. Discutere.
Discussione; *s. f.* ἐξέτασις, σεως (ἡ)· σκέψις, εως

Digitized by Google

(ἡ)· διευκρίνησις, σεως (ἡ)· ἐξήγησις, σεως (ἡ)· διαλογισμός, οῦ (ὁ). -2. Appartenente, atto alla discussione; διαλογικός, ή, όν.

Discutere; *v. att.* ἐξ-ετάζω· ἐλέγχω· δια-κριβόω=ῶ· δι-εξ-ηγέομαι=οῦμαι.

Disdare; *v. intr.* κατα-βάλλομαι.

Disdegnamento; *s. m.* ἀγανάκτησις, σεως (ἡ).

Disdegnanza; *s. f.* ἀναξίωσις, σεως (ἡ).

Disdegnare; *v. att.* ἀπ-αξιόω=ῶ· κατα-φρονέω=ῶ. -2. Sdegnarsi; ὀργίζομαι.

Disdegnatore; *add.* καταφρονῶν, οῦσα, οῦν· καταφρονήτης, ου (ὁ).

Disdegno; *s. m.* ἀγανάκτησις, σεως (ἡ)· θύμος, ου (ὁ). -2. Dispregio; καταφρόνησις, σεως (ἡ)· ὕβρις, εως (ἡ).

Disdegnosamente; *avv.* ὑπερθύμως.

Disdegnoso; *add.* ὀργίλος, η, ον· ἀκρόχολος, ον. -2. Sprezzante; δύσκολος, ον.

Disdetta; *s. f.* ἀπόφασις, σεως (ἡ)· ἄρνησις, σεως (ἡ). -2. Disgrazia; δυστύχημα, ατος (τό)· δυστυχία, ας (ἡ)· ἀτυχία, ας (ἡ). -3. Aver disdetta, essere in disdetta; δυς-τυχέω=ῶ.

Disdicciato; *add.* δυστυχής, ές.

Disdicente; *add.* ἀνοίκειος, ον.

Disdicenza; *s. f.* V. Disdicevolezza.

Disdicevole; *add.* ἀπρεπής, ές· ἀπεοικώς, υῖα, ός.

Disdicevolezza; *s. f.* ἀπρέπεια, ας (ἡ).

Disdicevolmente; *avv.* ἀπρεπῶς.

Disdicitore; *add.* ἐξαρνούμενος, η, ον.

Disdire; *v. att.* ἐξ-αρνέομαι=οῦμαι· ἀπο-νεύω. -2. Proibire; κωλύω. -3. Disdire i depositi; παρακαταθήκην ἐξ-αρνέομαι=οῦμαι. -4. La posta; ἐγγύησιν ἀπ-οθέω=ῶ. -5. Essere sconvenevole; οὐ πρέπει.

Disditta; *s. f.* V. Disdetta.

Disdizio; *add.* V. Disdicevole.

Disdorare; *v. att.* ἀπο-χρυσόω=ῶ.

Disdoro; *s. m.* V. Disonore.

Disdotto; *s. m.* V. Diporto.

Disdotto; *add.* V. Ignorante.

Disducere; *v. att.* ἐκ-άγω.

Disebbriare; *v. intr.* ἀνα-νήφω.

Diseccamento; *s. m.* ξηρότης, ητος (ἡ)· αὐχμός, οῦ (ὁ)· ξηρασία, ας (ἡ).

Diseccare; *v. att.* ζηραίνω· ἀπο-ξηραίνω· δια-ξηραίνω· κατα-ξηραίνω· ἐξ-αναίνω· ἐξ-ικμάζω· αὐαίνω. -2. Divenir secco; ξηραίνομαι. -3. Far diseccare; ἀπ-αυαίνω. -4. Che non diseccа; μαραντικός, ή, όν.

Diseccativo; *add.* ξηραντικός, ή, όν· ἀποξηραντικός, ή, όν.

Diseccazione; *s. f.* V. Disseccamento.

Disegnamento; *s. m.* V. Disegno.

Disegnare; *v. att.* γράφω· κατα-γράφω· δια-γράφω· δια-τυπόω=ῶ. -2. Imprimere; ἐγ-χαράττω. -3. Descrivere; μηνύω· ἀπο-φαίνω. -4. Ordinare nel pensiero; δια-νοέομαι=οῦμαι. -5. Scegliere; αἱρέομαι=οῦμαι· ἀπο-τάττω. -6. Disegnare e non colorire; *modo avv.* βουλῇ οὐκ ἐπι-τελέω=ῶ. -7. Nominare ad una carica; ἀπο-δείκνυμι.

Disegnato; *p. pass.* διαγεγραμμένος, η, ον. -2. Deliberato; ἐγνωσμένος, η, ον. -3. Nominato ad una carica; ἀποδεδειγμένος, η, ον.

Disegnatore; *add.* διαγράφων, ουσα, ον· γραφεύς, έως (ὁ)· διαγραφεύς, έως (ὁ).

Disegnatura; *s. f.* V. Disegno.

Disegno; *s. m.* διατύπωσις, σεως (ἡ)· γραφή, ῆς (ἡ)· διάγραμμα, ατος (τό). -2. Pensiero; βουλή, ῆς (ἡ)· ἐπίνοια, ας (ἡ). -3. Fare disegno; ἐπι-νοέω=ῶ· βουλεύομαι. -4. Fare disegni insieme; συμ-μηχανάομαι=οῦμαι.

Diseguaglianza; *s. f.* V. Disuguaglianza.

Diseguale; *add.* V. Disuguale.

Disegualità; *s. f.* V. Disuguaglianza.

Disegualmente; *avv.* V. Disugualmente.

Disellare; *v. att. Cavar la sella*; τὰ ἐφίππια ἀφ-αιρέομαι=οῦμαί (τινι).

Disembriciare; *v. att.* ἀπο-καλύπτω· τὰ γεῖσσα ἀφ-αιρέω=ῶ.

Disenfiare; *v. att.* οἴδησιν δια-λύω.

Disennare; *v. att.* V. Dissennare.

Disennato; *add.* ἄφρων, ον· ἄνοος=ους, ἄνοον=ουν.

Disensato; *add.* ἀνόητος, ον.

Disenteria; *s. f.* δυσεντερία, ας (ἡ).

Disenterico; *add.* δυσεντερικός, ή, όν.

Diseppellire; *v. att.* ἐκ τάφου ἐξ-άγω.

Diserbare; *v. att.* σκαλεύω.

Diserbatura; *s. f.* σκάλευσις, σεως (ἡ).

Diseredare; *v. att.* ἀπο-κληρόω=ῶ.

Diseredato; *add.* e

Diserede; *add.* ἀποκληρωθείς, εῖσα, έν· ἀποκληρόνομος, ον· ἀπόκληρος, ον. -2. Privo d'erede, di figli; ἄτεκνος, ον· κληρονόμων, ον· ἀμέτοχος, ον.

Disereditare; *v. att.* V. Diseredare.

Diserrare; *v. att.* ἀν-οίγω.

Diserrato; *p. pass.* ἀνοικτός, ή, όν. -2. Chiaro, manifesto; φανερός, ά, όν· ἔκδηλος, ον.

Diserta; *s. f.* V. Deserto.

Disertagione; *s. f.* } κατάθλιψις, εως (ἡ)· ἐρήμω-
Disertamento; *s. m.* } σις, σεως (ἡ).

Disertare; *v. att.* πορθέω=ῶ· δια-πορθέω=ῶ· λυμαίνομαι· συναμωρέω=ῶ. -2. Impoverire; λυμαίνομαι· ὀλοθρεύω. -3. Distruggere; καθ-αιρέω=ῶ. -4. Spopolare; ἐρημόω=ῶ· ἀπ-ερημόω=ῶ. -5. *Intr.* Sconciarsi; ἐκ-τιτρώσκω. -6. Abbandonare la milizia; λειποταχτέω=ῶ. -7. Disertare al nemico; αὐτομολέω=ῶ.

Disertato; *p. pass.* V. Diserto.

Disertatore; *add.* πορθητής, οῦ (ὁ)· πορθήτωρ, ορος (ὁ)· λυμαντήρ, ῆρος (ὁ).

Disertatura; *s. f.* V. Sconciamento.

Disertazione; *s. f.* V. Disertamento.

Diserto; *s. m.* ἔρημος, ου (ἡ)· ἐρημία, ας (ἡ). -2. Vivere nel diserto; ἐρημάζω. -3. Che vive nel diserto; ἐρημίτης, ου (ὁ). -4. Che erra nel diserto; ἐρημοπλάνης, ου (ὁ)· ἐρημόπλανος, ον. -5. Che pascola nel diserto; ἐρημόνομος, ον. -6. Che parla nel deserto; ἐρημόλαλος, ον.

Diserto; *add. sinc.* ἐρημαῖος, α, ον. -2. Malconcio; κατατριβείς, εῖσα, έν· καταπεισθείς, εῖσα, έν. -3. Eloquente; λόγιος, α, ον. -4. Render diserto; ἐρημόω=ῶ.

Disertore; *add.* λειποτάκτης, ου (ὁ)· αὐτόμολος, ον.

Diservigio; *s. m. Contrario di* Servigio; βλάβη, ης (ἡ)· ζημία, ας (ἡ).

Diservimento; *s. m.* κακὸν ποίημα, ατος (τό).

Diservire; *v. att. e intr.* βλάπτω· κακόω=ῶ· ἀτάω=ῶ· κακῶς δουλεύω.

Diservizio; *s. m.* V. Diservigio.

Disfacimento; *s. m.* καταβολή, ῆς (ἡ)· καθαίρεσις, σεως (ἡ)· κατάλυσις, σεως (ἡ). -2. Danno, rovina; βλάβη, ης (ἡ)· πτῶσις, σεως (ἡ)· ὄλεθρος, ου (ὁ)· φθορά, ᾶς (ἡ)· πόρθησις, σεως (ἡ).

Digitized by Google

Disfacitore; *add.* πορθήτης, ου (ὁ)· λυμαντήρ, ῆρος (ὁ)· καθαιρήτης, ου (ὁ)· ἀφανιστής, οῦ (ὁ).
Disfacitura; *s. f.* V. Disfacimento.
Disfallo; *s. m.* V. Pentimento.
Disfamamento; *s. m.* V. Diffamamento.
Disfamare; *v. att.* κορέννυμι· χορτάζω. -2. Contentare; ἐκ-πληρόω=ῶ. -3. Infamare; δυσφημέω=ῶ· κακολογέω=ῶ. -4. Pubblicare con fama; δημοσιεύω.
Disfare; *v. att.* πορθέω=ῶ· λυμαίνομαι· ἀνα-τρέπω. -2. Mandare in rovina; ἀπ-όλλυμι· κατα-λύω. -3. Fare in pezzi; κατα-τέμνω. -4. Vincere; νικάω=ῶ. -5. Stemperare; δια-λύω. -6. Uccidere; κτείνω. -7. *N. pass.* πορθέομαι=οῦμαι· λυμαίνομαι. -8. Sfragellarsi; ἐκ-θλίβομαι. -9. Mancare, spegnersi; ἐκ-λείπω. -10. Disfarsi dalle risa; καγχάζω. -11. Disfarsi di una cosa; ἐκ-ποιέω=ῶ.
Disfasciare; *v. att.* V. Sfasciare.
Disfatta; *s. f.* ἧττα, ης (ἡ)· συμφορά, ᾶς (ἡ)· ὄλεθρος, ου (ὁ). -2. Toccare una disfatta; ἥττάομαι=ῶμαι.
Disfattibile; *add.* διαλυτός, ή, όν.
Disfatto; *p. pass.* καθαιρεθείς, εῖσα, έν· κατασκαφείς, εῖσα, έν· διάλυτος, η, ον.
Disfattore; *add.* λυμαντήρ, ῆρος (ὁ)· λυμάντης, ου (ὁ).
Disfavillare; *v. intr.* σπινθηρίζω· σπινθεύω· σπινθηραίζω. -2. *Metaf.* Avere origine; γίγνομαι.
Disfavore; *s. m.* δυσμένεια, ας (ἡ)· ἀπέχθεια, ας (ἡ).
Disfavorevole; *add.* ἀσύμφορος, ον· δυσμενής, ές· ἀπεχθής, ές· ἐναντίος, ον· ἄκαιρος, ον.
Disfavorevolmente; *avv.* βλαβερῶς.
Disfavorire; *v. att.* ἐν-αντιόομαι=οῦμαι.
Disfazione; *s. f.* V. Disfacimento.
Disferenziare; *v. intr.* δια-φέρω· δι-ίστημι.
Disfermamento; *s. m.* κατάλυσις, σεως (ἡ)· ἔκλυσις, σεως (ἡ)· παράλυσις, σεως (ἡ)· καταπόνησις, σεως (ἡ)· διάθρυψις, εως (ἡ).
Disfermare; *v. att.* κατα-λύω· ἐκ-λύω· παρα-λύω· ἀσθενόω=ῶ· κατα-πονέω=ῶ.
Disfermato; *p. pass.* παραλελυμένος, η, ον· ἀσθενής, ές· τετρυχομένος, η, ον.
Disfida; *s. f.* πρόκλησις, σεως (ἡ). -2. Accettare la disfida; ὑπ-ακούω πρὸς τὴν μάχην.
Disfidante; *add.* εἰς ἀγῶνα προσκαλούμενος, η, ον. -2. Che non si fida; ἀπιστῶν, οῦσα, οῦν.
Disfidanza; *s. f.* ἀπιστία, ας (ἡ). -2. Disfida a duello; εἰς μονομαχίαν πρόκλησις, σεως (ἡ).
Disfidare; *v. att.* προ-καλέομαι=οῦμαι. -2. Diffidare; ἀπιστέω=ῶ. -3. Disperare; ἀπο-γινώσκω.
Disfidatore; *add.* V. Disfidante.
Disfigurare; *v. att.* V. Sfigurare.
Disfigurazione; *s. f.* ἀμαύρωσις, σεως (ἡ)· αἰκισμός, οῦ (ὁ).
Disfingere; *v. att.* εἰρωνεύομαι.
Disfingimento; *s. m.* εἰρωνεία, ας (ἡ).
Disfinire; *v. att.* δια-λύω. -2. Dichiarare; δηλόω=ῶ.
Disfinitore; *add.* ἀφορίζων, ουσα, ον. -2. Interprete; ἑρμηνεύς, έως (ὁ).
Disfioramento; *s. m.* ἀπάνθησις, σεως (ἡ). -2. Stupro; μοιχεία, ας (ἡ)· διακόρησις, σεως (ἡ).
Disfiorare; *v. att.* ἀπ-ανθίζω· παρ-ανθίζω. -2. Violare; δια-κορεύω· μιαίνω· δια-φθείρω.
Disfogamento; *s. m.* πράϋνσις, σεως (ἡ)· παραμυθία, ας (ἡ).
Disfogare; *v. att.* ἐκ-πληρόω=ῶ· παρα-μυθέομαι=οῦμαι.
Disfogliare; *v. att.* φυλλοκοπέω=ῶ.
Disformamento; *s. m.* δυσμόρφωσις, σεως (ἡ).
Disformare; *v. att.* ἀπο-μορφόω=ῶ· ῥυπαίνω.
Disformato; *add.* ἄμορφος, ον.
Disformazione; *s. f.* V. Disformità.
Disforme; *add.* ἄμορφος, ον. -2. Differente; διαφέρων, ουσα, ον.
Disformicolarsi; *v. intr.* V. Estenuarsi.
Disformità; *s. f.* ἀμορφία, ας (ἡ)· αἰσχρότης, ητος (ἡ).
Disfornire; *v. att.* V. Sfornire.
Disfortunato; *add.* V. Sfortunato.
Disfrancare; *v. att.* ἐξ-ασθενίζω.
Disfrenamento; *s. m.* V. Sfrenatezza.
Disfrenare; *v. att.* V. Sfrenare.
Disfrenatamente; *avv.* V. Sfrenatamente.
Disfrenato; **Disfreno**; *add.* V. Sfrenato.
Disfrodare; *v. att.* V. Defraudare.
Disfrondare; *v. att.* V. Sfrondare.
Disgangherare; *v. att.* V. Sgangherare.
Disgannare; *v. att.* V. Disingannare.
Disgarbato; *add.* V. Sgarbato.
Disgenio; *s. m.* ἀντιπάθεια, ας (ἡ).
Disghiacciare; *v. att.* V. Dighiacciare.
Disghiottire; *v. intr.* V. Singhiozzare.
Disgiuguere e Disgiungere; ἀπο-ζεύγνυμι· ἀπο-χωρίζω· δια-χωρίζω· δι-ίστημι. -2. Levare il giogo; δια-ζεύγνυμι. -3. *N. pass.* Separarsi; δια-σπάομαι=ῶμαι.
Disgiungimento; *s. m.* ἀπόζευξις, εως (ἡ)· ἀποχώρησις, σεως (ἡ)· διάζευσις, σεως (ἡ).
Disgiuntamente; **Disgiuntivamente**; *avv.* χώρις· διαζευτικῶς.
Disgiuntivo; *add.* διαζευτικός, ή, όν· ἀποχωριστής, οῦ (ὁ).
Disgiunto; *add.* ἀποζευγνύμενος, η, ον.
Disgiuntura; **Disgiunzione**; *s. f.* V. Disgiungimento.
Disgocciolare; *v. intr.* ἀπο-στάζω.
Disgomberare; *v. att.* V. Disgombrare.
Disgombramento; *s. m.* διασκέδασις, σεως (ἡ).
Disgombrare; *v. att.* κενόω=ῶ· ἐκ-κομίζω· δια-σκεδάννυμι· δια-σκεδάζω. -2. Uscire del paese; μετ-αν-ίσταμαι. -3. Scaricare, vuotare; λαπάζω. -4. Portar via; ἐκ-φέρω. -5. Mandar via; ἀπο-κινέω=ῶ· ἀπ-ωθέω=ῶ.
Disgombro; *add.* κένος, η, ον.
Disgonfiare; *v. att.* V. Sgonfiare.
Disgorgare; *v. att.* e *intr.* V. Sgorgare.
Disgradare; *v. att.* εἰς βαθμοὺς μερίζω. -2. Stimar meno; ἐλάττονος ποιέω=ῶ· ὀλιγωρέω=ῶ. -3. Non sapere grado di una cosa; ἀχαρίστας ἔχω.
Disgradevole; *add.* ἀηδής, ές.
Disgradire; *v. att.* V. Disgradare § -3.
Disgranellare; *v. att.* V. Sgranellare.
Disgrato; *add.* ἀχάριστος, ον.
Disgravamento; *s. m.* κουφισμός, οῦ (ὁ).
Disgravare; *v. att.* ἐλαφρύνω.
Disgravidare; *v. intr.* ἔκγονον ἐκ-τίθημι.
Disgrazia; *s. f.* *Bruttezza*; ἀμορφία, ας (ἡ)· δυσειδές, έος=οῦς (τὸ)· αἶσχος, εος=ους (τό). -2. Cadere, o venire in disgrazia di alcuno; χάριτος ἐκ-πίπτω. -3. Infortunio; δυστυχία, ας (ἡ)· ἄτυχία, ας (ἡ)· ἀτύχημα, ατος (τό)· δεινόν, οῦ (τό)· συμφορά, ᾶς (ἡ). -4. Allontanare una disgrazia; ἀπο-διαπομπέομαι=οῦμαι. -5. Che allontana le

Digitized by Google

disgrazie ; ἀπήμιος, ον. -6. Non esposto a disgrazia ; ἀπερίπτωτος, ον. -7. Nato a disgrazia; αἰνογένεθλος, ον. -8. Soccombere alla disgrazia; ἀπο-καπέω=ῶ. -9. Lamentare la propria disgrazia ; συμ-φοράζω· συμ-φοραίνω.

Disgraziare ; *v. att.* V. Disgradare.

Disgraziatamente ; *avv.* ἀχαρίτως. -2. Con disgrazia; δυστυχῶς· ἀτυχῶς. -3. Per disgrazia ; ἐκ τύχης.

Disgraziato ; *add.* ἄμουσος, ♥. -2. Non gradito ; ἄχαρις, ι· ἀχάριστος, ον. -3. Sfortunato ; δυστυχής, ές· ἀτυχής, ές. -4. Essere disgraziato ; ἀτυχέω=ῶ· δυς-τυχέω=ῶ.

Disgraziosamente ; *avv.* V. Disgraziatamente.

Disgrazioso ; *add.* πονηρός, ά, όν· πανώλεθρος, ον· ἀχάριστος, ον.

Disgregamento ; *s. m.* } V. Disgregazione.
Disgreganza ; *s. f.* }

Disgregare ; *v. att.* δια-κρίνω· δια-χωρίζω· δια-σπείρω· δια-σκορπίζω· κατα-σκεδάννυμι.

Disgregativo ; *add.* διασπείρων, ουσα, ον· διασκορπίζων, ουσα, ον· διακριτικός, ή, όν.

Disgregazione ; *s. f.* διαχώρισις, σεως (ή)· διαχωρισμός, οῦ (ὁ)· χωρισμός, οῦ (ὁ)· διάκρισις, σεως (ή)· σκέδασις, σεως (ή).

Disgrevare ; *v. att.* V. Disgravare.

Disgrignare ; *v. att. e intr.* V. Digrignare.

Disgroppare ; *v. att.* ἀνα-λύω· λύω· ἐπι-χαλάω=ῶ.

Disgrossamento ; *s. m.* V. Digrossamento.

Disgrossare ; *v. att.* V. Digrossare.

Disgrossatura ; *s. f.* V. Digrossamento.

Disgruppare ; *v. att.* V. Disgroppare.

Disguaglianza ; *s. f.* V. Disuguaglianza.

Disguagliare ; *v. att.* V. Disuguagliare.

Disguaglio ; *s. m.* V. Disuguaglianza.

Disguisare ; *v. att.* σχηματίζω.

Disguisato ; *add.* πρόσωπον ὑποδεδυκώς, υῖα, ός.

Disguizzolare ; *v. att.* V. Rovistare.

Disgustare ; *v. att.* ἀνιάω=ῶ· βαρύνω· λυπέω=ῶ· ἐν-οχλέω=ῶ. -2. *N. pass.* δυς-χεραίνω. -3. Disgustarsi con alcuno ; ἀγανακτέω=ῶ· δια-φέρομαί (τινι).

Disgustatore ; *add.* ἀνιῶν, ῶσα, ῶν· ἐπιλυπῶν, οῦσα, οῦν.

Disgustevole ; *add.* δυσχερής, ές· ἀνιαρός, ά, όν· ἀνιῶν, ῶσα, ῶν· ἀνέραστος, ον.

Disgusto ; *s. m.* ἀνία, ας (ή)· λυπή, ῆς (ή)· ἄση, ης (ή)· ἀηδία, ας (ή)· σιχασία, ας (ή)· βδελυγμός, οῦ (ὁ). -2. Recare disgusto ; ἀηδίαν, ἄσην παρ-έχω. -3. Avere, provare disgusto ; βδελύττομαι· μυσάττομαι· σιχαίνομαι· δυς-χεραίνω (τι)· κόρος (τινός) με λαμβάνει. -4. Che sente disgusto ; συχός, ή, όν.

Disgustoso ; *add.* V. Disgustevole.

Disianza ; *s. f.* V. Desiderio.

Disiare ; *v. att.* V. Desiderare.

Disiderabile ; *add.* V. Desiderabile.

Disideranza ; *s. f.* V. Desiderio.

Disiderare ; *v. att.* V. Desiderare.

Disiderativo ; *add.* V. Desiderativo.

Disiderazione ; *s. f.* V. Desiderio.

Disiderevole ; *add.* V. Desiderabile.

Disiderio ; *s. m.* V. Desiderio.

Disiderioso ; *add.* V. Desideroso.

Disiderosamente ; *avv.* V. Desiderosamente.

Disideroso ; } *add.* V. Desideroso.
Disievole ; }

Disigillare ; *v. att.* ἀπο-σφραγίζω· ἀνα-σφραγίζω.

Disiguale ; *add.* V. Diseguale.

Disigualmente ; *avv.* V. Disegualmente.

Disimbarazzare ; *v. att.* ἐκ ποδῶν ποιέομαι=οῦμαι· ἐμπόδια ἀπο-κινέω=ῶ· ἐλευθερόω=ῶ. -2. *N. pass.* ἐλευθερόομαι=οῦμαι.

Disimbarazzo ; *s. m.* V. Sgombramento.

Disimpacciare ; *v. att.* V. Disimbarazzare.

Disimpacciato ; *add.* εὔπορος, ον.

Disimparare ; *v. att.* ἀπο-μανθάνω· μετα-μανθάνω. -2. Far disimparare ; ἀπο-διδάσκω.

Disimpedire ; *v. att.* ἐμπόδια ἀφ-αιρέω=ῶ.

Disimpegnare ; *v. att.* ἀπο-λύω· ἀπο-λυτρόω=ῶ.

Disimpegno ; *s. m.* ἀπόλυτις, σεως (ή)· ἀπαλλαγή, ῆς (ή)· ῥαστώνη, ης (ή).

Disinare ; *v. intr.* V. Desinare.

Disincantare ; *v. att.* ἀνα-λύω τὴν ἐπῳδήν· ἐξ-απ-άδω.

Disinclinazione ; *s. f.* δύσνοια, ας (ή)· δυσμενές, ἐος=οῦς (τό).

Disinenza ; *s. f.* λῆξις, εως (ή)· κατάληξις, εως (ή).

Disinfettare ; *v. att.* καθ-αίρω· ἀπο-καθ-αίρω· θειόω=ῶ.

Disinfiammare ; *v. att.* τὴν φλόγωσιν ἐπ-αίρω.

Disinfignere e Disinfingere ; *v. att.* εἰρωνεύομαι.

Disinfintamente ; *avv.* ἁφελῶς.

Disinganare ; *v. att.* V. Sgannare.

Disinganno ; *s. m.* σφάλματος ἐπίγνωσις, σεως (ή)· ἀναγνωρισμός, οῦ (ὁ).

Disingenuo ; *add.* πεπλασμένος, η, ον.

Disinnamorarsi ; *v. rifl.* οὐκ ἔτι ἀγαπάω=ῶ.

Disino ; *avv.* V. Insino, Infino.

Disinore ; *s. m.* V. Disonore.

Disinsegnare ; *v. att.* ἀπο-διδάσκω.

Disintendere ; *v. att.* παρα-νοέω=ῶ.

Disinteressatezza ; *s. f.* V. Disinteresse.

Disinteressato ; *add.* ἐλευθέριος, ον· ἀνερδής, ές· μὴ κοινωνῶν, οῦσα, οῦν. -2. Essere disinteressato ; οὐδὲν μέτ-εστί μοι (τινός).

Disinteresse ; *s. m.* ὠφελείας, κέρδους καταφρόνησις, σεως (ή)· ἐλευθεριότης, ητος (ή).

Disinteria ; *s. f.* V. Disenteria.

Disintimazione ; *s. f.* παλιλλογία, ας (ή).

Disinvitare ; *v. att.* ἀντι-κελεύω.

Disinvolgere ; *v. att.* V. Svolgere.

Disinvoltamente ; *avv.* ἁπλῶς.

Disinvolto ; *add.* λεπτός, ή, όν· ἀπερικάλυπτος, ον. -2. Spedito ; εὔθυμος, ον.

Disinvoltura ; *s. f.* εὐθυμία, ας (ή).

Disio ; *s. m.* V. Desiderio.

Disiosamente ; *avv.* V. Desideresamente.

Disioso ; *add.* V. Desideroso.

Disirare ; *v. att.* V. Desiderare.

Disire e Disiro ; *s. m.* V. Desiderio.

Disistancarsi ; *v. n. pass.* ἀνα-πνέω=ῶ· ἀνα-παύομαι.

Disistima ; *s. f.* V. Disprezzo.

Disistimare ; *v. att.* κατα-φρονέω=ῶ· ἀμελέω=ῶ.

Disjecorare ; *v. att.* τὸ ἦπαρ ἀφ-αιρέω=ῶ.

Dislacciare ; *v. att.* ἐξ-ελίττω· ἀπ-αλλάττω.

Disleale ; *add.* ἄσπονδος, ον.

Dislealmente ; *avv.* ἀσπόνδως.

Dislealtà ; } *s. f.* ἀπιστία, ας (ή).
Disleanza ; }

Dislecito ; *add.* V. Illecito.

Dislegare ; *v. att.* λύω· δια-λύω. -2. Liberare ; ἀπ-αλλάττω· ἐξ-ελίττω. -3. Manifestare ; δηλόω=ῶ· φανερόω=ῶ.

Digitized by Google

Disleghevole; *add.* διαλυτικός, ή, όν.
Dislocare; *v. att.* ἀπο-κινέω· ἀπο σκευάζομαί (τι).
Dislocazione; *s. f.* e
Dislogamento; *s. m.* ἐξάρθρωμα, ατος (τό)· ἐξάρθρωσις, σεως (ή)· -2. *Delle ossa;* διαστροφή, ῆς (ή)· διάστρεμμα, ατος (τό).
Dislogare; *v. att.* ἐξ-αρθρόω. -2. *Delle ossa;* δια-στρέφω.
Dislogazione; *s. f.* V. Dislogamento.
Disloggiare; *v. att.* V. Sloggiare.
Dislungare; *v. att.* V. Allontanare.
Dismagare; *v. att.* πλανάω. -2. *Intr.* Separarsi; χωρίζομαι· δι-αιρέομαι.
Dismagliare; *v. att.* θώρακα δια-ῥήγνυμι. -2. *Levare i pezzi della carne colle unghie;* ὀνυξὶ δρύπτω.
Dismalare; *v. att. Gvarire;* ὑγιάζω· ἰάομαι· ἐξ-ιάομαι· ἀκέομαι. -2. *Intr.* ὑγιαίνω.
Dismantare; *v. att.* ἱμάτιον ἀπο-δύω.
Dismantellare; *v. att.* V. Smantellare.
Dismarrimento; *s. m.* V. Smarrimento.
Dismarrire; *v. att.* V. Smarrire.
Dismascherare; *v. att.* V. Smascherare.
Dismembramento; *s. m.* διαμελισμός, οῦ (ὁ)· χώρισις, σεως (ή)· χωρισμός, οῦ (ὁ).
Dismembrare; *v. att.* δρύπτω· σπαράττω· δια-μελίζω. -2. Scordarsi; ἐπι-λανθάνομαί (τινος).
Dismembrazione; *s. f.* V. Dismembramento.
Dismemorato; *add.* V. Smemorato.
Dismentare; *v. att.* ἐπι-λανθάνομαί (τινος).
Dismenticamento; *s. m.* } V. Dimenticamento.
Dismenticanza; *s. f.* }
Dismenticare; *v. att.* V. Dimenticare.
Dismentire; *v. intr.* V. Mentire.
Dismeritare; *v. intr.* V. Demeritare.
Dismettere; *v. att.* παρα-λείπω· ἀπο-λιμπάνω· παύομαί (τινος).
Dismisura; *s. f.* e
Dismisuranza; *s. f.* ἀμετρία, ας (ή)· περισσία, ας (ή). -2. A dismisura; ὑπερμέτρως.
Dismisurare; *v. att.* μέτρον ὑπερ-βαίνω.
Dismisuratamente; *avv.* ἀμέτρως· ὑπερμέτρως· ὑπερφυῶς.
Dismisurato; *add.* ἄμετρος, ον· ὑπέρμετρος, ον· ὑπερφυής, ές· περισσός, ή, όν.
Dismisurità; *s. f.* V. Dismisura.
Dismodato; *add.* ἄκοσμος, ον· ἀσύντακτος, ον.
Dismontare; *v. intr.* κατα-βαίνω. -2. Scendere da cavallo; ἀπο-βαίνω τοῦ ἵππου. -3. Dalla nave; προς-κέλλω.
Dismorbare; *v. att.* V. Smorbare.
Dismuovere; *v. att.* V. Smuovere.
Disnamorarsi; *v. rifl.* V. Disinnamorarsi.
Disnaturale; *add.* ἀλλόκοτος, ον· ἄτοπος, ον· παρὰ τὴν φύσιν.
Disnaturare; *v. att.* παρα-στρέφω· μετα-βάλλω τὴν φύσιν.
Disnaturato; *add.* ἀλλόκοτος, ον.
Disnebbiare; *v. att.* λαμπρύνω.
Disnerbare e Disnervare; *v. att.* ἐκ-νευρίζω· ἐκ-νευρόω.
Disnervazione; *s. f.* ἐκνευρισμός, οῦ (ὁ).
Disnetto; *add.* ἀκάθαρτος, ον.
Disnidare; *v. att.* V. Snidare.
Disnocciolare; *v. att.* V. Snocciolare.
Disnodare; *v. att.* δια-λύω. -2. Chiarire, spiegare; δηλόω. -3. *N. pass.* ἀπο-χωρέω· δια-σπάομαι.
Disnodevole; *add.* λύσιμος, ον.
Disnudare; *v. att.* ἀπο-γυμνόω· γυμνόω.
Disobbediente; *add.* V. Disubbidiente.
Disobbedienza; *s. f.* V. Disubbidienza.
Disobbedire; *v. att. e intr.* V. Disubbidire.
Disobbligante; *add.* ἄχαρις, ιτος (ὁ, ή)· φορτικός, ή, όν.
Disobbligare; *v. att.* ἀπο-λύω· ἐλευθερόω. -2. *N. pass.* ἐλευθερόομαι.
Disobbligazione; *s. f.* } ἀπόλυσις, σεως (ή).
Disobbligo; *s. m.* }
Disoccupare; *v. att.* σχολὴν δίδωμι.
Disoccupato; *add.* σχολαῖος, α, ον. -2. Essere disoccupato; ἀπραγμονέω· ἀργέω.
Disoccupazione; *s. f.* σχολή, ῆς (ή)· ἀργία, ας (ή).
Disolamento; *s. m.* ἐρήμωσις, σεως (ή)· πόρθησις, σεως (ή)· ἀνάστατις, σεως (ή).
Disolare; *v. att.* ἐρημόω· ἀπ-ερημόω. -2. Abbandonare; ἐγ-κατα-λείπω.
Disolazione; *s. f.* V. Disolamento.
Disonestà; *s. f.* ἀσέλγεια, ας (ή)· ἀκολασία, ας (ή)· αἶσχος, εος-ους (τό).
Disonestamente; *avv.* αἰσχρῶς. -2. In gran quantità; ἀσελγῶς.
Disonestare; *v. att.* ἀτιμάζω· ἀτιμόω· αἰσχύνω· κατ-αισχύνω· δια-φθείρω. -2. *N. pass.* μολύνομαι.
Disonestezza; *s. f.* V. Disonestà.
Disonesto; *add.* e
Disonestoso; *add.* αἰσχρός, ά, όν· ἀσχήμων, ον. -2. Sconvenevole; ἀπρεπής, ές. -3. Eccessivo; ἀεικής, ές· ἀεικέλιος, α, ον.
Disonnare; *v. att.* ἀφ-υπνίζω.
Disonoramento; *s. m.* } ἀτιμία, ας (ή)· ὄνειδος, εος
Disonoranza; *s. f.* } -ους (τό)· αἰσχύνη, ης (ή).
Disonorare; κατ-αισχύνω· ἀτιμόω. -2. Pronto a disonorare; ἀτιμωρητός, ή, όν.
Disonoratamente; *avv.* ἀτίμως· αἰσχρῶς.
Disonorato; *add.* ἀπρεπής, ές· ἄτιμος, ον· ἀτίμητος, ον. -2. Che rende disonorato; ἀτιμόποιος, ον.
Disonore; *s. m.* V. Disonoramento.
Disonorevole; *add.* V. Disonorato.
Disonorevolmente; *avv.* V. Disonoratamente.
Disonrare; *v. att.* V. Disonorare.
Disoppilare; *v. att.* ἀνα-στομόω· ἀπο-φράττω.
Disoppilativo; *add.* ἀποφράττων, ουσα, ον.
Disorbitante; *add.* ὑπερβολικός, ή, όν· ὑπερ-φυής, ές· ὑπερβάλλων, ουσα, ον· περισσός, ή, όν· ὑπέρμετρος, ον· ἄμετρος, ον· ἀκρατής, ές· ἀκόλαστος, ον.
Disorbitantemente; *avv.* ὑπερβολῇ· ἄγαν· καθ' ὑπερβολήν· εἰς ὑπερβολήν· ἀκρατῶς· ἀμέτρως.
Disorbitanza; *s. f.* ὑπερβολή, ῆς (ή)· ἀκράτεια, ας (ή)· ἀμετρία, ας (ή)· ἀσέλγεια, ας (ή).
Disorbitare; *v. intr.* ὑπερ-βάλλω· ἀκρατεύομαι· ἀσελγαίνω· ἀκολασταίνω.
Disordinaccio; *s. m. pegg.* μέγα σφάλμα, ατος (τό).
Disordinamento; *s. m.* } V. Disordine.
Disordinanza; *s. f.* }
Disordinare; *v. att.* ταράττω· δια-ταράττω· συγ-χέω. -2. *Intr.* Eccedere; μέτρον ὑπερ-βαίνω· παρα-φέρομαι· ἀσελγαίνω. -3. *N. pass.* Confondersi; ἀτακτέω.
Disordinariamente; *avv.* V. Straordinariamente.
Disordinario; *add.* V. Straordinario.
Disordinatamente; *avv.* ἀτάκτως.

Digitized by Google

Disordinato; *add.* ἄταικτος, ον· ἀκαταχώριστος, ον· ταρακτικός, ή, όν· ταραχώδης, ες. -2. Licenzioso; ἄτωτος, ον· ὑπερήφανος, ον.
Disordinazione; *s. f.* e
Disordine; *s. m.* ἀταξία, ας (ἡ)· ταραχή, ῆς (ἡ)· ταρκμός, οῦ (ὁ)· σύγχυσις, σεως (ἡ)· ἀκρισία, ας (ἡ). -2. Essere in disordine, *in cattivo stato di suo avere;* ἀπο-ρέω-ῶ χρημάτων. -3. Danno; ζημία, ας (ἡ). -4. Intemperanza; ἀκρασία, ας (ἡ). -5. In disordine; *avv.* φύρδην· ἀτάκτως. -6. Mettere in disordine; ἐγ-κατα-ταράσσω· συγχέω-ῶ.
Disorganizzare; *v. att.* ἀπο-κοσμέω-ῶ.
Disornato; *add.* V. Disadorno.
Disorrare; *v. att.* V. Disonorare.
Disorrevole; *add.* ταπεινός, ή, όν· αἰσχρός, ά, όν.
Disorrevolmente; *avv.* αἰσχρῶς.
Disossare; *v. att.* ἐξ-οστέϊζω.
Disottano; *add.* κατώτερος, α, ον.
Disotterrare; *v. att.* ἐκ μνήματος νέκρον ἐξ-άγω, ἐξ-ορύσσω.
Disotto; *avv.* κατῶθεν. -2. Il disotto; *s. m.* κατώτερον, ου (τό). -3. Essere al disotto, *inferiore;* ἐλαττόομαι-οῦμαι. -4. *Essere in disastro;* ἔλαττον ἔχω.
Disovolato; *add.* ἐξηρθρωμένος, η, ον.
Dispaccare; *v. att.* V. Spaccare.
Dispacciamento; *s. m.* ἀπόπεμψις, εως (ἡ)· ἀποστολή, ῆς (ἡ).
Dispacciare; *v. att.* ἀπο-λύω.
Dispaccio; *s. m.* ἐπιστολή, ῆς (ἡ)· σκυτάλη, ης (ἡ).
Dispajare; *v. att.* δια-ζεύγνυμι· δια-σπάω-ῶ.
Disparare; *v. att. e intr.* ἀπο-μανθάνω.
Disparato; *add.* διάφορος, ον· ἄνισος, ον· ἐναντίος, ον· ἀνόμοιος, ον.
Disparecchi; *pron. pl.* πλεῖστοι, αι, α.
Disparecchiare; *v. att.* V. Sparecchiare.
Disparenza; *s. f.* ἀφάνισις, σεως (ἡ).
Disparere; *v. intr.* ἀφανίζομαι.
Disparere; *s. m.* ἔρις, ιδος (ἡ)· διαφωνία, ας (ἡ)· δίχοστασία, ας (ἡ).
Disparevole; *add.* φθαρτός, ή, όν.
Dispargere; *v. att.* V. Spargere.
Dispargimento; *s. m.* V. Spargimento.
Dispari; *add.* ἄνισος, ον· ἀνόμοιος, ον· διάφορος, ον. -2. Inetto; ἄχρηστος, ον· ἀνεπιτήδειος, ον.
Disparimente; *add.* V. Disparmente.
Disparire; *v. intr.* ἀφανίζω· ἀφανίζομαι. -2. Far disparire; ἀφανίζω.
Dispariscente; *add.* V. Sparuto.
Disparità; *s. f.* ἀνισότης, ητος (ἡ)· ἀνομοιότης, ητος (ἡ). -2. V. Disparere.
Disparlare; *v. intr.* κατα-λαλέω-ῶ.
Disparmente; *avv.* ἀνίσως.
Dispartamente; *avv.* σποράδως.
Disparte; *avv.* χωρίς· διά· καθ' αὑτόν. -2. Tirarsi, andare in disparte; ἀπο-χωρέω-ῶ· ἀπο-πατέω-ῶ. -3. Prendere in disparte; ἀπο-λαμβάνω. -4. Sedere in disparte; ἀπο-κάθ-ημαι· ἀπο-καθίζομαι. -5. Messo in disparte; ἀπόθετος, ον. -6. Mettere in disparte; ἀπο-τίθημι. -7. Lasciare in disparte; ἀπο-λείπω.
Dispartimento; *s. m.* V. Spartimento.
Dispartire; *v. att.* V. Spartire. -2. *Intr.* ἀποχωρέω-ῶ.
Dispartitamente; *avv.* χωρίς.
Dispartito; *add.* διῃρημένος, η, ον. -2. Discorde; ἀσύμφωνος, ον· διάφορος, ον.
Dispartitore; *add.* διαιρῶν, οῦσα, οῦν.
Disparutezza; *s. f.* λεπτότης, ητος (ἡ)· ἰσχνότης, ητος (ἡ).
Disparuto; *add.* V. Sparuto.
Dispassionamento; *s. m.* ἀδιαφορία, ας (ἡ).
Dispastojare; *v. att.* V. Spastojare.
Dispaventare; *v. att.* V. Spaventare.
Dispegnare; *v. att.* V. Disimpegnare.
Dispegnere; *v. att.* V. Spegnere.
Dispendere; *v. att.* V. Spendere.
Dispendio; *s. m.* δαπανή, ῆς (ἡ)· ἀνάλωμα, ατος (τό)· ἀνάλωσις, σεως (ἡ). -2. Che esige molto dispendio; πολυτελής, ές. -3. Senza dispendio; ἀδάπανος, ον· *avv.* ἀδαπάνως.
Dispendiosamente; *avv.* δαπανηρῶς.
Dispendioso; *add.* δαπανηρός, ά, όν· πολυτελής, ές. -2. Molto dispendioso; πολυδάπανος, ον.
Dispenditore; *add.* V. Spenditore.
Dispensa; *s. f.* ἀνάδασμός, οῦ (ἡ)· οἰκονομία, ας (ἡ)· διανομή, ῆς (ἡ). -2. Dispensagione, *concessione derogante alla legge;* συγχώρησις, σεως (ἡ). -3. Spesa; δαπανή, ῆς (ἡ). -4. *Stanza dove si tengono le cose da mangiare;* ταμεῖον, ου (τό).
Dispensagione; *s. f.* V. Dispensa.
Dispensare; *v. att.* ἀνα-δάζομαι· δια-νέμω. -2. Abilitare; συγ-χωρέω-ῶ· νόμου ἀπο-λύω. -3. Governare; προ-στατέω-ῶ (τινος). -4. Rendere accessibile; προς-άγω (τινά πρός τινος). -5. *N. pass.* παύομαι.
Dispensatamente; Dispensativamente; } *avv.* κατὰ συγχώρησιν.
Dispensativo; *add.* διανεμητικός, ή, όν· συγχωρητικός, ή, όν.
Dispensato; *add.* ἀνάδαστος, ον.
Dispensatore; *add.* οἰκονόμος, ον· διανέμων, ουσα, ον.
Dispensazione; *s. f.* V. Dispensa.
Dispensiera; Dispensiere; Dispensiero; } *add.* διανέμων, ουσα, ον· ταμία, ας (ἡ)· ταμίας, ου (ὁ).
Dispenso; *s. m.* V. Spesa.
Dispento; *add.* ἀποσβεννύμενος, η, ον.
Dispepsia; *s. f.* δυσπεψία, ας (ἡ).
Disperabile; *add.* ἀνέλπιστος, ον. -2. Senza rimedio; ἀνίατος, ον.
Disperagione; *s. f.* Disperamento; *s. m.* Disperanza; *s. f.* } V. Disperazione.
Disperare; *v. att.* ἀφ-αιρέω-ῶ τὴν ἐλπίδα (τινί)· ἀπ-ελπίζω (τινά). -2. *Intr.* ἀνελπιστέω-ῶ· ἀ-π-ελπίζω (τινός). -3. Che dispera; ἀπογνώστης, ου (ὁ).
Disperatamente; *avv.* ἀνελπιστῶς· ἀπεγνωκότως· ἀπεγνωσμένως.
Disperatezza; *s. f.* V. Disperazione.
Disperato; *s. m.* ἀνελπιστία, ας (ἡ).
Disperato; *add.* ἄνελπις, ι (ιδος)· ἀπογνώσμενος, η, ον· ἀνέλπιστος, ον. -2. Eccessivo; ἄμετρος, ον. -3. Essere disperato; ἀνελπιστέω-ῶ· ἀπ-ελπίζω (τινός). -4. Quasi disperato; δυσελπίς, ίδος (ὁ, ἡ)· δυσέλπιστος, ον. -5. Essere quasi disperato; δυς-ελπιστέω-ῶ.
Disperazione; *s. f.* ἀνελπιστία, ας (ἡ)· ἀπόγνοια, ας (ἡ)· ἀπόγνωσις, σεως (ἡ).

Digitized by Google

Disperdere; *v. att.* σκεδάννυμι· ἀν-αιρέω-ῶ· ἀπ-όλλυμι. -2. Disperdere affatto; ἄρδην ἀπ-όλλυμι.
Disperdimento; *s. m.* V. Dispersione.
Disperditamente; *avv.* V. Sparsamente.
Disperditore; *add.* ἀπολῶν, οῦσα, οῦν.
Dispergere; *v. att.* δια-σπείρω· δια-σκεδάζω· σκεδάννυμι. -2. Sbaragliare; ἀνα-τρέπω· κατα-βάλλω· δια-φθείρω. -3. Consumare, dissipare; κατ-αναλίσκω. -4. Distribuire; δια-νέμω. -5. *N. pass.* δια-σπείρομαι· ἀπ-όλλυμαι.
Dispergimento; *s. m.* διασκέδασις, σεως (ἡ)· δια-σπασμός, οῦ (ὁ)· σκέδασις, σεως (ἡ)· σκεδασμός, οῦ (ὁ)· διασπορά, ᾶς (ἡ).
Dispergitore; *add.* ἀνατροπεύς, έως (ὁ)· διασπορεύς, έως (ὁ)· σκεδαστικός, ή, όν.
Dispersamente; *avv.* V. Sparsamente.
Disperse; *avv.* χωρίς.
Dispersione; *s. f.* V. Dispergimento.
Dispersore; *add.* V. Dispergitore.
Dispesa; *s. f.* V. Spesa.
Dispesetta; *s. f. dim.* μικρὰ δαπανή, ῆς (ἡ).
Dispettabile; *add.* καταφρονητέος, α, ον· εὐκαταφρόνητος, ον.
Dispettare; *v. att. Dispregiare*; παρ-ίημι· παρ-οράω-ῶ· ὀλιγωρέω-ῶ· κατα-φρονέω-ῶ. -2. Adirarsi; ὀργίζομαι.
Dispettatore; *add.* V. Dispregiatore.
Dispettevole; *add.* V. Dispettabile.
Dispettivamente; *avv.* καταφρονητικῶς.
Dispetto; *s. m.* καταφρόνησις, σεως (ἡ)· παρόρασις, σεως (ἡ)· ὀλιγωρία, ας (ἡ)· ὀλιγώρησις, σεως (ἡ). -2. Ingiuria; ὕβρις, εως (ἡ). -3. Avere in dispetto; κατα-φρονέω-ῶ. -4. A dispetto; καταφρονητικῶς. -5. A marcio dispetto; ὅλως καταφρονητικῶς.
Dispetto; *add.* καταφρόνητος, ον.
Dispettosamente; *avv.* ὑβριστικῶς.
Dispettoso; *add.* σκωπτικός, ή, όν· γλευαστικός, ή, όν· ἀπηνής, ές. -2. Vile, abietto; εὐκαταφρόνητος, ον. -3. Altiero; αὐθάδης, ες.
Dispezzare; *v. att.* V. Spezzare.
Dispiacente; *add.* δυσάρεστος, ον· ἀηδής, ές· ἀνιαρός, ά, όν.
Dispiacenza; *s. f.* e
Dispiacere; *s. m.* δυσαρίστησις, σεως (ἡ)· ἀνία, ας (ἡ)· δυσθυμία, ας (ἡ)· δυσαριστία, ας (ἡ). -2. Ingiuria; ἀδικία, ας (ἡ).3Avere a dispiacere; δυς-αριστέω-ῶ.
Dispiacere; *v. intr.* δυς-αριστέω-ῶ· δυς-αριστέομαι οῦμαι· ἀπ-αρέσκω (τινί). -2. Dare il mi dispiace; συμ-παθέω-ῶ.
Dispiacevole; *add.* ἀνιαρός, ά, όν· ἀλγεινός, ή, όν· δυσχερής, ές· ἀπάρεστος, ον.
Dispiacevolmente; *avv.* ἀνιαρῶς.
Dispiacimento; *s. m.* V. Dispiacere.
Dispiagere; *v. intr.* V. Dispiacere.
Dispianare; *v. att.* V. Spianare.
Dispiantare; *v. att.* V. Spiantare.
Dispiatato; *add.* V. Dispietato.
Dispiccare; *v. att.* V. Staccare. -2. Cavare; ἐξ-άγω· ἐκ-σύρω.
Dispicciare; *v. att.* ἐπι-τελέω-ῶ.
Dispiegamento; *s. m.* V. Spiegamento.
Dispiegare; *v. att.* V. Spiegare.
Dispiegatamente; *avv.* Spiegatamente.
Dispietatamente; *avv.* ἀπηνῶς· ὠμῶς· ἀνηλέως.
Dispietato; *add.* ἀπηνής, ές· ἀνηλεής, ές· ἀνελεήμων, ον· ὠμός, ή, όν.
Dispignere e Dispingere; *v. att.* ἐξ-αλείφω.
Dispittare; *v. att.* V. Dispettare.
Dispitto; *s. m.* V. Dispetto.
Displacenzia; *s. f.* V. Dispiacenza.
Displicare; *v. att.* V. Esplicare.
Displicenza e Displicenzia; *s. f.* V. Dispiacenza.
Dispnea; *s. f.* δύσπνοια, ας (ἡ).
Dispodestare; *v. att.* ἐξουσίαν ἀφ-αιρέω-ῶ.
Dispogliamento; *s. m.* V. Spogliamento.
Dispogliare; *v. att.* V. Spogliare.
Dispogliatore; *add.* V. Spogliatore.
Dispogliatorio; *s. m.* V. Spogliatojo.
Dispoglio; *s. m.* V. Spoglio.
Dispolpare; *v. att.* V. Spolpare.
Dispondeo; *s. m. Doppio spondeo*; δισπόνδειος, ου (ὁ).
Disponente; *add.* κοσμῶν, οῦσα, οῦν. -2. Testatore V.
Disponere; *v. att.* V. Disporre.
Disponibile; *add.* πρόχειρος, ον· διαθετικός, ή, όν.
Disponimento; *s. m.* διάθεσις, σεως (ἡ). -2. Deponimento; ἀπόθεσις, σεως (ἡ).
Disponitivo; *add.* V. Spositivo.
Disponitore; *add.* V. Dispositore.
Disponsare; *v. att.* V. Disposare.
Disponsazione; *s. f.* V. Sposalizio.
Dispontaneamente; *avv.* V. Spontaneamente.
Dispopolare; *v. att.* V. Spopolare.
Dispopolatore; *add.* ἀνατροπεύς, έως (ὁ)· καθαιρέτης, ου (ὁ).
Disporre; *v. att.* δια-τίθημι· τάττω· δια-τάττω· παρα-σκευάζω. -2. Stabilire, risolvere; δι-αιρέομαι οῦμαι· τάττομαι· δια-τίθημαι· βουλεύομαι. -3. Acconciare; συν αρμόζω. -4. Persuadere; πείθω. -5. Deporre, privare; ἀπο-τίθημι. -6. Esporre, spiegare; ἐκ-τίθημι. -7. Esporre in pericolo; ἐμ-βαίνω εἰς τὸν κίνδυνον. -8. Trasplantare, trasporre; μετα-φέρω. -9. Disporre accuratamente; ἀκριβόω-ῶ. -10. Disporre diversamente; ἀντι-δια-τίθημι. -11. Disporre insieme; συγ-κατα-σκευάζω.
Disportazione; *s. f.* V. Trasportazione.
Disposamento; *s. m.* γάμος, ου (ὁ)· μνήστευμα, ατος (τό)· μνήστευσις, σεως (ἡ).
Disposare; *v. att.* νυμφεύω· γαμέω-ῶ. -2. Promettere a sposa; ἐγγυάω-ῶ· μνηστεύω· καθ-ομολογέομαι οῦμαι.
Dispositivo; *add.* V. Spositivo.
Dispositore; *add.* διατιθείς, εῖσα, έν· διαθετήρ, ῆρος (ὁ).
Dispositura; *s. f.* e
Disposizione; *s. f.* διάθεσις, σεως (ἡ)· διάταξις, εως (ἡ)· διοίκησις, σεως (ἡ)· εὐταξία, ας (ἡ). -2. Qualità; ποιότης, ητος (ἡ). -3. Inclinazione; ἐπιτηδειότης, ητος (ἡ). -4. Essere in buona disposizione; εὐκτέω-ῶ· καλῶς διατιθείς εἰμι πρός τι. -5. Essere in cattiva disposizione; κακτέω-ῶ· κακῶς διατιθείς εἰμι. -6. Intenzione, pensiero; διάθεσις, σεως (ἡ)· βούλησις, σεως (ἡ)· παραίρεσις, σεως (ἡ). -7. Deliberazione; διάταξις, εως (ἡ)· βουλή, ῆς (ἡ)· -8. Fondigliuolo; ὑπόστημα, ατος (τό). -9. Senza naturale disposizione; ἀφυής, ές.
Dispossessare; *v. att.* κτῆσιν ἀφ-αιρέω-ῶ.
Disposta; *s. f.* V. Disposizione.

Digitized by Google

Dispostamente; *avv.* εὐτάκτως· κομψῶς· εὐαρμόστως.
Dispostezza; *s. f.* εὐρυθμία, ας (ἡ).
Disposto; *add.* πρόχειρος, ον· ἕτοιμος, η, ον· ἐπιτήδειος, α, ον. -2. Interpretato; ἑρμηνευθείς, εῖσα, έν. -3. Deposto; στερηθείς, εῖσα, έν. -4. Essere disposto in faccia; ἀντι-στερίσκω.
Dispotestare; *v. att.* V. Dispodestare.
Dispoticamente; *avv.* δεσποτικῶς.
Dispotico; *add.* δεσποτικός, ή, όν.
Dispotismo; *s. m.* δεσποτεία, ας (ἡ).
Dispoto; *s. m.* V. Despoto.
Dispŗegevole; *add.* V. Disprezzabile.
Dispregevolmente; *avv.* καταφρονητικῶς.
Dispregiabile; *add.* V. Disprezzabile.
Dispregiamento; *s. m.* / Dispregianza; *s. f.* } V. Dispregio.
Dispregiare; *v. att.* κατα-φρονίσκω· ὑπερ-οράω· ὀλιγωρέω. -2. A vicenda; ἀντι-κατα-φρονίσκω. -3. Insieme; συγ-κατα-φρονίσκω.
Dispregiatore; *add.* V. Disprezzatore.
Dispregio; *s. m.* καταφρόνησις, σεως (ἡ). -2. Che merita dispregio; ἀξιωκαταφρόνητος, ον. -3. Avere a dispregio; ἐκ-φαυλίζω· ἀτιμόω. -4. Trattare con dispregio; σκιμαλίζω. -5. Torcere la bocca per dispregio; διά-μυλλαίνω.
Dispresciare; *v. att.* Dispregiare.
Disprezzabile; *add.* καταφρονητικός, ή, όν· ἀνάξιος, ον - α, ον.
Disprezzagione; *s. f.* / Disprezzamento; *s. m.* } V. Dispregio.
Disprezzante; *add.* V. Disprezzatore.
Disprezzantemente; *avv.* V. Dispregevolmente.
Disprezzare; *v. att.* V. Dispregiare.
Disprezzatamente; *avv.* V. Dispregevolmente.
Disprezzativo; *add.* V. Disprezzatore.
Disprezzato; *p. pass.* καταφρόνητος, ον. -2. Non disprezzato; ἀκαταφρόνητος, ον.
Disprezzatore; *add.* καταφρονητής, οῦ (ὁ)· ὀλιγωρῶν, οῦσα, οῦν· καταφρονῶν, οῦσα, οῦν.
Disprezzatura; *s. f.* V. Sprezzatura.
Disprezzevole; *add.* V. Disprezzabile.
Disprezzevolmente; *avv.* V. Dispregevolmente.
Disprezzo; *s. m.* V. Dispregio.
Disprigionare; *v. att.* δεσμῶν ἀπο-λύω· ἐκ τοῦ δεσμοτηρίου ἐξ-άγω· ἐλευθερόω· ἐλεύθερον καθ-ίστημι.
Disproporzionatamente; *avv.* ἀσυμμέτρως.
Disproporzionato; *add.* V. Sproporzionato.
Disproporzione; *s. f.* V. Sproporzione.
Disprovvedutamente; *avv.* V. Sprovvedutamente.
Disprovveduto; *add.* V. Sprovveduto.
Disprunare; *v. att.* V. Sprunare.
Dispulcellare e Dispulzellare; *v. att.* διά-παρθενεύω.
Dispumare; *v. att.* V. Spumare.
Dispumato; *add.* V. Spumato.
Dispuro; *add.* ἀκάθαρτος, ον.
Disputa; *s. f.* διάλεξις, εως (ἡ)· ἔρις, ιδος (ἡ)· ἀμφιλογία, ας (ἡ)· ἀντιλογία, ας (ἡ)· διαδικασία, ας (ἡ)· σκέψις, εως (ἡ).
Disputabile; *add.* διαλεκτικός, ή, όν· ἐριστικός, ή, όν· ἀμφισβητήσιμος, ον.
Disputabilmente; *avv.* διαλεκτικῶς· ἐριστικῶς.
Disputamento; *s. m.* / Disputanza; *s. f.* } V. Disputa.
Disputare; *v. intr.* διά-λογίζομαι· διά-λέγομαι (περί τινος, τινι)· φιλονικέω· ἀγωνίζομαι (πρός τινα ὑπέρ τινος). -2. Esaminare; ἐξ-ετάζω· δοκιμάζω (τι).
Disputativo; *add.* V. Disputabile.
Disputatore; *add.* διαλεκτικός, ή, όν· διαλεγόμενος, η, ον.
Disputazione; *s. f.* V. Disputa.
Disquassare; *v. att.* V. Squassare.
Disquillare; *v. intr.* V. Squillare.
Disquisizione; *s. f.* ἐξέτασις, σεως (ἡ)· δοκιμασία, ας (ἡ)· ζήτησις, σεως (ἡ).
Disradicare; *v. att.* ἐκ-ριζόω.
Disradicazione; *s. f.* ἐκρίζωσις, σεως (ἡ).
Disragionare; *v. intr.* ἀλογεύομαι.
Disragione; *s. f.* ἀλογία, ας (ἡ)· ἀφροσύνη, ης (ἡ). -2. A disragione; ἀλόγως.
Disragionevole; *add.* V. Sragionevole.
Disragionevolmente; *avv.* ἀλόγως.
Disramare; *v. att.* δια-καθ-αίρω.
Disredare; / Disreditare; } *v. att.* V. Diseredare.
Disregolatamente; *avv.* ἀτάκτως· εἴκη.
Disregolato; *add.* V. Sregolato.
Disreputare; *v. att.* V. Disistimare.
Disrompere; *v. att.* δια-ῥήγνυμι.
Disrugginare; *v. att.* V. Dirugginare.
Disruvidire; *v. att.* V. Dirozzare.
Dissacrare, / Dissagrare; } *v. att.* βεβηλόω.
Dissalare; *v. att.* ὕδωρ ἐπι-χέω (τινι).
Dissanguare; *v. att.* ἀφ-αιμάσσω.
Dissapito; / Dissaporito; / Dissaporoso; } *add.* δύσχυμος, ον· ἄγευστος, ον.
Dissecazione; *s. f.* διακοπή, ῆς (ἡ).
Disseccante; *add.* ἐξικμάζων, ουσα, ον.
Disseccare; *v. att.* V. Seccare.
Disseccativo; *add.* V. Diseccativo.
Disseccazione; *s. f.* V. Diseccazione.
Disseminare; *v. att.* κατα-σπείρω· δια-σπείρω. -2. Divulgare; δια-φημίζω· θρυλλέω· δια-θρυλλέω· δημοσιεύω.
Disseminatore; *add.* διασπείρων, ουσα, ον.
Disseminazione; *s. f.* φημισμός, οῦ (ὁ).
Dissennare; *v. att.* μωραίνω.
Dissennato; *add.* μῶρος, α, ον· ἄνοος, ους, οον· παράφρων, ον· ἄφρων, ον.
Dissensato; *add.* V. Insensato.
Dissensione; *s. f.* διαφορά, ᾶς (ἡ)· διαφωνία, ας (ἡ)· διχόνοια, ας (ἡ)· διχοφροσύνη, ης (ἡ).
Dissentaneo; *add.* V. Discordante.
Dissenteria; *s. f.* V. Disenteria.
Dissenterico; *add.* δυσεντερικός, ή, όν.
Dissentire; *v. intr.* δια-φωνέω· δια-φέρομαι (διά τινος).
Disseparare; *v. att.* V. Separare.
Disserrare; *v. att.* ἀν-οίγω· ἀνα-κλείω.
Dissertazione; *s. f.* διατριβή, ῆς (ἡ)· διάπραξις, εως (ἡ)· λόγος, ου (ὁ)· πραγματεία, ας (ἡ)· συγγραφή, ῆς (ἡ).
Disservigio; *s. m.* V. Diservigio.
Disservire; *v. att.* V. Diservire.
Disservizio; *s. m.* V. Diservigio.
Dissestare; *v. att.* ἀπο-κοσμέω· ταράττω.
Dissetare; *v. att. e rifl.* σβέννυμι τὸ δίψος· ποτίζω.
Dissezione; *s. f.* διακοπή, ῆς (ἡ)· ἀνατομή, ῆς (ἡ).
Dissidente; *add.* στασιάζων, ουσα, ον· διαφωνῶν, οῦσα, οῦν.
Dissidio; *s. m.* V. Dissensione.

Digitized by Google

Dissigillare; *v. att.* V. Disigillare.
Dissillabo; *add.* δισσύλλαβος, ον.
Dissimbolo; *add.* V. Differente.
Dissimigliante; *add.* ἀνόμοιος, ον· ἄνισος, ον.
Dissimigliantemente; *avv.* ἀνομοίως.
Dissimiglianza; *s. f.* ἀνισότης, ητος (ἡ)· ἀνομοιότης, ητος (ἡ).
Dissimigliare; *v. intr.* δια-φέρω.
Dissimiglievole; *add.* V. Dissimile.
Dissimilazione; *s. f.* V. Dissimiglianza.
Dissimile; *add.* ἀνόμοιος, ον· ἄνισος, ον. –2. Rendere dissimile; ἀνομοιόω-ῶ.
Dissimilitudine; *s. f.* V. Dissimiglianza.
Dissimilmente; *avv.* V. Dissimigliantemente.
Dissimulante; *add.* εἴρων, ωνος (ὁ)· εἰρωνευτής, οῦ (ὁ)· εἰρωνευτικός, ή, όν· εἰρωνικός, ή, όν· ὑποκριτήρ, ῆρος (ὁ)· ὑποκριτής, οῦ (ὁ).
Dissimulantemente; *avv.* εἰρωνικῶς.
Dissimulare; *v. att. e intr.* εἰρωνεύομαι· ὑπο-κρίνομαι· ὑπο-κρύπτομαι. –2. Falsificare; κιβδηλεύω.
Dissimulatamente; *avv.* V. Dissimulantemente.
Dissimulatore; *add.* V. Dissimulante.
Dissimulazione; *s. f.* εἰρωνεία, ας (ἡ)· ὑπόκρισις, σεως (ἡ).
Dissipabile; *add.* διασκεδαστός, ή, όν.
Dissipamento; *s. m.* διασκέδασις, σεως (ἡ)· διασπασμός, οῦ (ὁ)· ἀκολασία, ας (ἡ)· διασκορπισμός, οῦ (ὁ)· διασπορά, ᾶς (ἡ).
Dissipare; *v. att.* δια-σκεδάζω· δια-σκεδάννυμι· σκεδάννυμι· δια-σκορπίζω· δια-σπείρω· δια-λύω.
Dissipativo; **Dissipatore**; } *add.* διασκεδάζων, ουσα, ον· διασκορπίζων, ουσα, ον.
Dissipazione; *s. f.* V. Dissipamento.
Dissipidezza; *s. f.* V. Scipitezza.
Dissipido; **Dissipito**; } *add.* V. Scipito.
Dissodare; *v. att.* νειάζω· σκάπτω.
Dissollecitudine; *s. f.* ἀμεριμνησία, ας (ἡ)· ἀμεριμνία, ας (ἡ).
Dissolubile; *add.* διαλυτός, ή, όν.
Dissolutamente; *avv.* ἀσώτως· ἀναιδῶς· ἀδίως.
Dissolutezza; *s. f.* ἀσωτία, ας (ἡ).
Dissolutivo; *add.* διαλυτικός, ή, όν.
Dissoluto; *add.* διαλυθείς, εῖτα, έν. –2. Licenzioso, disonesto; ἄσωτος, ον· ἀκόλαστος, ον. –3. Eccessivo; μέγιστος, η, ον.
Dissoluzione; *s. f.* διάλυσις, σεως (ἡ)· κατάλυσις, σεως (ἡ)· πτῶμα, ατος (τό)· διάκρισις, σεως (ἡ). –2. Disonestà; ἀκολασία, ας (ἡ). –3. Fusione (*dei metalli*); τῆξις, εως (ἡ).
Dissolvente; *add.* διαλύων, ουσα, ον.
Dissolvere; *v. att.* λύω· δια-λύω· κατα-λύω. –2. Stemperare; τήκω· ἀνα-τήκω· κωνεύω.
Dissolvimento; *s. m.* V. Dissoluzione.
Dissomigliante; *add.* V. Dissimigliante.
Dissomiglianza; *s. f.* V. Dissimiglianza.
Dissomigliare; *v. intr.* V. Dissimigliare.
Dissonante; *add.* ἀσύμφωνος, ον. –2. Non corrispondente; ἀνάρμοστος, ον.
Dissonanza e Dissonanzia; *s. f.* διαφωνία, ας (ἡ)· ἀσυμφωνία, ας (ἡ)· ἀπήχησις, σεως (ἡ)· ἀπήχημα, ατος (τό).
Dissonare; *v. intr.* δια-φωνέω-ῶ· ἀπ-ηχέω-ῶ.
Dissonnare; *v. att.* ἐξ-υπνίζω· ἐγείρω.
Dissotterramento; *s. m.* ἐξόρυξις, εως (ἡ).
Dissotterrare; *v. att.* Disotterrare.

Dissovvenirsi; *v. rifl.* V. Scordarsi.
Dissuadere; *v. att.* παρα-πείθω· ἀπο-τρέπω (τινά τινος).
Dissuasione; *s. f.* ἀποτροπή, ῆς (ἡ).
Dissuasivo; **Dissuasorio**; } *add.* ἀποτρεπτικός, ή, όν.
Dissuetudine; *s. f.* Disusanza.
Dissuggellare; *v. att.* V. Disigillare.
Dissuria; *s. f.* V. Disuria.
Distaccamento; *s. m.* e
Distaccanza; *s. f.* ἀπόσπασμα, ατος (τό)· διαχωρισμός, οῦ (ὁ)· διάζευξις, εως (ἡ)· ἀποσπασμός, οῦ (ὁ). –2. *T. mil.* τάγμα, ατος (τό).
Distaccare; *v. att.* V. Staccare.
Distaccatura; **Distacco**; } V. Distaccamento.
Distagliare; *v. att.* δια-τέμνω· δια-χωρίζω· δι-ίστημι.
Distagliatura; *s. f.* διακοπή, ῆς (ἡ)· τμῆσις, σεως (ἡ).
Distante; *add.* διεστάμενος, η, ον· διεστηκώς, υῖα, ός· ἀπέχων, ουσα, ον· *avv.* πόρρω.
Distanza e Distanzia; *s. f.* διάστημα, ατος (τό)· διαχώρημα, ατος (τό). –2. Differenza; διαφορά, ᾶς (ἡ).
Distare; *v. intr.* ἀπ-έχω.
Distasare; *v. att.* ἀνα-κλείω.
Distemperamento; **Distemperanza**; } V. Stemperamento.
Distemperare; *v. att.* V. Stemperare.
Distemperatamente; *avv.* σφόδρα.
Distemperatezza; *s. f.* V. Stemperamento.
Distemperato; *add.* τηκτός, ή, όν. –2. Smoderato; ἄμετρος, ον. –3. Incontinente; ἀκόλαστος, ον.
Distemprare; *v. att.* V. Stemperare.
Distendere; *v. att.* ἀν-ίημι. –2. Allungare; ἐκ-τείνω· ἀνα-πτύττω· ἀπ-εκ-τείνω· ἀνα-πετάννυμι. –3. Uccidere; φονεύω-ῶ· ἀν-αιρέω-ῶ. –4. Distendere insieme, nello stesso tempo; συμ-πετάννυμι· συγ-κατα-τείνω. –5. Ampliare; πλατύνω. –6. *Spiegare i pensieri colla scrittura*; συγ-γράφω. –7. *N. pass.* Allargarsi; ἀνα-πτύττομαι. –8. Favellare a lungo; διὰ πλειόνων ἐξ-ηγέομαι-οῦμαι. –9. *Parlando di* Desiderio, *dilatarlo*; προ-χωρίω-ῶ.
Distendimento; *s. m.* e
Distenditura; *s. f.* διάτασις, σεως (ἡ)· ἔκτασις, σεως (ἡ)· ὄρεξις, εως (ἡ). –2. Allungamento; ἀραιότης, ητος (ἡ). –3. Rilassamento; ἄνεσις, σεως (ἡ)· χάλασις, σεως (ἡ).
Distenebrare; *v. att.* ἀπο-σκοτίζω· σκότος ἀφ-αιρέω-ῶ.
Distenere; *v. att.* ἐπ-έχω.
Distonimento; *s. m.* ἐπόχη, ης (ἡ).
Distensione; *s. f.* διάτασις, σεως (ἡ)· πέτασμα, ατος (τό).
Disterminare; *v. att.* ἀπ-όλλυμι· πέρθω.
Distesa; *s. f.* V. Distendimento.
Distesamente; *avv.* εὐθεία· ἀκριβῶς· συνεχῶς.
Disteso; *s. m.* τύπος, ου (ὁ).
Disteso; *p. pass.* ἐκπετασθείς, εῖσα, έν· ἐκτεταμένος, η, ον. –2. Molto disteso; πολυτενής, ές.
Disteso; *avv.* V. Distesamente.
Distessere; *v. att.* ἀνα-λύω.
Distico; *s. m.* δίστιχον, ου (τό).
Distillamento; *s. m.* ἀπόσταξις, εως (ἡ).
Distillare; *v. intr.* ἀπο-λείβομαι· στάζω· ἀποστάζω. –2. Considerare; μελετάω-ῶ. –3. *Att.* Lasciar distillare; ἀπο-λείβω· χυλίζω· ἀπο-βρίχω.

Digitized by Google

Distillato; *s. m.* χύλισμα, ατος (τό)· χύλωσις, σεως (ἡ).
Distillato; *p. pass.* ἐσταγμένος, η, ον.
Distillatore; *add.* χυλίζων, ουσα, ον.
Distillazione; *s. f.* ἀπόσταξις, εως (ἡ)· χυλισμός, οῦ (ὁ)· ἀποβροχή, ῆς (ἡ). -2. La cosa distillata; χύλισμα, ατος (τό)· χύλωσις, σεως (ἡ).
Distinare; *v. att.* V. Destinare.
Distinato; *s. m.* V. Destinato, Destino.
Distinguere; *v. att. e intr.* ἀπο-κρίνω (τί τινος)· εὖ κρινέω-ῶ. -2. *Per mezzo dei sensi;* δι-αιρέω-ῶ· δια-λαμβάνω. -3. Separare; δια-χωρίζω. -4. Considerare minutamente; σταθμάομαι-ῶμαι. -5. Distinguere a vicenda; ἀντι-τίθημι. -6. Che non distingue; ἀδιάστολος, ον. -7. Impossibile a distinguere; ἀδιάγνωστος, ον. -8. Che distingue; διαγνώμων, ον. -9. Che distingue esattamente; διαληπτικός, ή, όν. -10. Atto a distinguere; ἀφοριστικός, ή, όν.
Distinguibile; *add.* γνωστικός, ή, όν· εὐδιάγνωστος, ον· εὐκρινής, ές· εὐδιάκριτος, ον.
Distinguimento; *s. m.* V. Distinzione.
Distino; *s. m.* V. Destino.
Distintamente; *avv.* διωρισμένως· καθ' ἕκαστον· εὐκρινέως.
Distintiva; *s. f.* V. Distinzione.
Distintivo; *s. m.* χαρακτήρ, ῆρος (ὁ)· σημεῖον, ου (τό).
Distintivo; *add.* χαρακτηρικός, ή, όν.
Distinto; *s. m.* V. Distinzione.
Distinto; *p. pass.* διορισθείς, εῖσα, έν· χωρισθείς, εῖσα, έν· εὐκρινής, ές.
Distinto; *avv.* V. Distintamente.
Distinzione; *s. f.* διορισμός, οῦ (ὁ)· διόρισις, σεως (ἡ)· διάκρισις, σεως (ἡ). -2. Fare distinzione contraria; ἀντι-δια-στέλλω.
Distirpare; *v. att.* ἀπο-ῥιζόω-ῶ.
Distogliere; *v. att.* V. Distorre.
Distoglimento; *s. m.* ἀποκίνησις, σεως (ἡ)· ἀποτροπή, ῆς (ἡ).
Distoglitore; *add.* ἀποτρέπων, ουσα, ον.
Distolto; *p. pass.* ἀποτετραμμένος, η, ον· ἀφεστάμενος, η, ον.
Distonare; *v. intr.* δια-φωνέω-ῶ.
Distorcere; *v. att.* V. Storcere.
Distorcimento; *s. m.* V. Storcimento.
Distornamento; *s. m.* ἀποτροπή, ῆς (ἡ).
Distornare; *v. att.* ἀπο-τρέπω· ἀπο-στρέφω.
Distorno; *s. m.* ἐναντίωσις, σεως (ἡ).
Distorre; *v. att.* ἀπο-τρέπω· μετα-πείθω· ἀπο-καλέω-ῶ.
Distortamente; *avv.* V. Stortamente.
Distorto; *add.* V. Storto.
Distracciare; *v. att.* V. Stracciare.
Distraere; Distraggere; *v. att.* V. Distrarre.
Distraimento; *s. m.* V. Distrazione.
Distrarre; *v. att.* ἀπο-τρέπω· ἀπο-καλέω-ῶ· δια-στάω-ῶ.
Distrattamente; *avv.* εἰκῇ.
Distrattare; *v. att.* V. Bistrattare.
Distraziare; *v. att.* V. Straziare.
Distrazione; *s. f.* διασπασμός, οῦ (ὁ)· διάσπασμα, ατος (τό)· περισπασμός, οῦ (ὁ). -2. *Della mente;* τοῦ νοῦ ἀποτροπή, ῆς (ἡ).
Distretta; *s. f.* ἀνάγκη, ης (ἡ)· στενοχωρία, ας (ἡ).
Distrettamente; *avv.* δεινῶς.
Distrettezza; *s. f.* στενότης, ητος (ἡ). -2. Rigore, severità; σκληρότης, ητος (ἡ).
Distretto; *s. m.* ἀγρός, οῦ (ὁ)· χώριον, ου (τό).
Distretto; *add. Serrato;* πιεστός, ή, όν. -2. Angustiato; στενοχωρηθείς, εῖσα, έν. -3. Rigoroso; αὐστηρός, ά, όν. -4. Amico intimo; οἰκειότατος, η, ον. -5. Consanguineo; συγγενής, ές.
Distrettuale; *add.* πάροικος, ου (ὁ, ἡ).
Distribuimento; *s. m.* V. Distribuzione.
Distribuire; *v. att.* δια-νέμω· μερίζω· δι-αιρέω-ῶ. -2. Che distribuisce le sorti, il destino; μοιρονόμος, ον. -3. Distribuire misurando; ἀπο-μετρέω-ῶ. -4. Che distribuisce; διανεμικός, ή, όν. -5. Distribuire a sorte; δια-κληρόω-ῶ.
Distribuitore; *add.* V. Distributore.
Distributivamente; *avv.* μεμερισμένως.
Distributivo; *add.* μεριστικός, ή, όν.
Distributo; *p. pass.* μερισθείς, εῖσα, έν.
Distributore; *add.* μεριστής, οῦ (ὁ)· οἰκονόμος, ον· διανεμητικός, ή, όν.
Distribuzione; *s. f.* διανομή, ῆς (ἡ)· μέρις, ιδος (ἡ)· διανέμησις, σεως (ἡ)· διάδοσις, σεως (ἡ).
Districare; Distrigare; *v. att.* ἐξ-ελίττω. -2. Dichiarare; δηλόω-ῶ· σαφηνίζω.
Distrigato; *add.* ἐξελισθείς, εῖσα, έν.
Distrignere; *v. att.* συ-σφίγγω· συμ-πιέζω· συν-θλίβω. -2. Comprendere; κατ-έχω· περι-πλέκομαι. -3. Opprimere, aggravare; πιέζω.
Distrignimento; *s. m.* σκληρότης, ητος (ἡ)· στενοχωρία, ας (ἡ)· σύνθλιτις, σεως (ἡ).
Distringere; *v. att.* V. Distrignere.
Distringimento; *s. m.* V. Distrignimento.
Distrittuale; *add.* V. Distrettuale.
Distruggere; *v. att.* λυμαίνομαι· ἀν-αιρέω-ῶ· καθ-αἱρέω-ῶ· κατα-σκάπτω· κατ-εδαφίζω· ἐκ-πέρθω, -2. Stemprare, liquefare; τήκω· συν-τήκω· δια-τήκω (τι). -3. Privare, deporre; ἀπο-τίθεμαι· κατα-τίθημι (τι). -4. Consumarsi; τήκομαι. -5. Distruggere a vicenda; ἀντι-καθ-αιρέω-ῶ. -6. Distruggere affatto; δια-πέρθω.
Distruggibile; *add.* καθαιρετέος, α, ον. -2. Non distruggibile; ἀκαθαίρετος, ον· ἀνώλεθρος, ον.
Distruggimento; *s. m.* V. Distruzione.
Distruggitivo; *add.* ἀναιρετικός, ή, όν.
Distruggitore; *add.* V. Distruttore.
Distruttivo; *add.* ἀναιρετικός, ή, όν.
Distrutto; *p. pass.* λυμανθείς, εῖσα, έν· ὀλλύμενος, η, ον. -2. Liquefatto; τηκτός, ή, όν. -3. Non distrutto; ἄῤῥαιστος, ον. -4. Che può essere distrutto; διάλυτος, ον. -5. Che non può essere distrutto; ἄφθιτος, ον· ἀδιάλυτος, ον.
Distruttore; *add.* ἀναιρῶν, οῦσα, οῦν· ἀνατροπεύς, έως (ὁ)· καθ-αιρετής, οῦ (ὁ).
Distruzione; *s. f.* ἀνατροπή, ῆς (ἡ)· καθαίρεσις, σεως (ἡ)· κατάλυσις, σεως (ἡ). -2. Non soggetto a distruzione; ἀνώλεθρος, ον.
Disturare; *v. att.* ἀνα-κλείω.
Disturbamento; Disturbanza; *s. m.* *s. f.* V. Sturbamento.
Disturbare; *v. att.* ταράττω· θορυβέω-ῶ· παρ-ενοχλέω-ῶ.
Disturbato; *p. pass.* ταραττόμενος, η, ον· τεταραγμένος, η, ον. -2. Non disturbato; ἀπαρενόχλητος, ον.
Disturbatore; *add.* ταράττων, ουσα, ον· ταρακτής, οῦ (ὁ).

Digitized by Google

Disturbo; *s. m.* ταραχή, ῆς (ἡ)· ἐνόχλησις, σεως (ἡ)· παρενόχλησις, σεως (ἡ)· κώλυμα, ατος (τό).
Disubbidiente; *add.* ἀπειθής, ές· δυσπειθής, ές. -2. Essere disubbidiente; ἀπειθέω=ῶ· ἀπειστέω=ῶ· ἀφηκάζω· ἀν-ηκουστέω=ῶ.
Disubbidientemente; *avv.* ἀπειθῶς· δυσπειθῶς.
Disubbidienza; *s. f.* ἀπείθεια, ας (ἡ)· δυσπείθεια, ας (ἡ).
Disubbidire; *v. intr.* ἀπειθέω=ῶ· ἀπειστέω=ῶ (τινι)· ἀν-ηκουστέω=ῶ (τινος).
Disubito; *avv.* ἐξαίφνης· εὐθύς.
Disuggellare; *v. att.* V. Disigillare.
Disugguaglianza; **Disuguaglianza**; *s. f.* ἀνισότης, ητος (ἡ)· ἀνομοιότης, ητος (ἡ)· σκαληνία, ας (ἡ).
Disuguagliare; *v. intr.* V. Disagguagliare.
Disuguaglio; *s. m.* V. Disuguaglianza.
Disuguale; *add.* ἄνισος, ον· ἀνώμαλος, ον· ἀνόμοιος, ον· σκαληνός, ή, όν. -2. Essere disuguale; σκαληνόω=ῶ.
Disugualità; *s. f.* V. Disuguaglianza.
Disugualmente; *avv.* V. Disegualmente.
Disumanare; *v. att.* θηριόω=ῶ. -2. *N. pass.* ἀπ-ανθροπέομαι=οῦμαι.
Disumanato; **Disumano**; *add.* ἀπάνθρωπος, ον· ὠμός, ή, όν.
Disumare; *v. att.* V. Disotterrare.
Disumazione; *s. f.* V. Dissotterramento.
Disunare; *v. att.* V. Disunire.
Disunibile; *add.* χωριστός, ή, όν.
Disunione; *s. f.* χώρισις, σεως (ἡ)· χωρισμός, οῦ (ὁ). -2. Discordia; διχοστασία, ας (ἡ)· διαφορά, ᾶς (ἡ).
Disunire; *v. att.* χωρίζω· δια-χωρίζω. -2. Far discorde; δι-ίστημι· εἰς διαφοράν καθ-ίστημι.
Disunitamente; *avv.* V. Separatamente.
Disuria; *s. f.* δυσουρία, ας (ἡ).
Disurpare; *v. att.* V. Usurpare.
Disusanza; *s. f.* ἀπεθισμός, οῦ (ὁ)· ἀήθεια, ας (ἡ)· ἀσυνήθεια, ας (ἡ).
Disusare; *v. att.* ἀπ-εθίζω.
Disusatamente; *avv.* ἀσυνήθως.
Disusato; *add.* ἀσυνήθης, ες· ἀήθης, ες.
Disuso; *s. m.* V. Disusanza.
Disutilaccio; *add.* οὐτιδανός, όν - ή, όν.
Disutile; *add.* ἄχρηστος, ον· ἀνάρμοστος, ον· ἀνωφελής, ές· ἀχρήσιμος, ον.
Disutilemente; *avv.* V. Disutilmente.
Disutilità; *s. f.* ἀνωφέλεια, ας (ἡ)· ἀχρηστία, ας (ἡ)· βλαβή, ῆς (ἡ)· ζημία, ας (ἡ)· συμφορά, ᾶς (ἡ).
Disutilmente; *avv.* ἀχρήστως.
Disvalente; *p. pres.* φαῦλος, η, ον· οὐτιδανός, όν - ή, όν.
Disvalere; *v. intr.* *Nuocere*; βλάπτω.
Disvalore; *s. m.* φαυλότης, ητος (ἡ).
Disvantaggio; *s. m.* V. Svantaggio.
Disvantaggioso; *add.* V. Dannoso.
Disvariamento; *s. m.* διαφορά, ᾶς (ἡ).
Disvariare; *v. intr.* V. Svariare.
Disvario; *s. m.* V. Svario.
Disvedere; *v. att.* ἀμελέω=ῶ.
Disvegliare; *v. att.* V. Svegliare.
Disvegliere; *v. att.* ἀπο-τίλλω.
Disvelamento; *s. m.* ἀποκάλυψις, εως (ἡ).
Disvelare; *v. att.* V. Svelare.
Disvelatore; *add.* ἀποκαλύπτων, ουσα, ον.
Disvellere; *v. att.* V. Disvegliere.

Disvembrare; *v. att.* V. Smembrare.
Disvenire; *v. intr.* ἐκ-λείπω. -2. Indebolirsi; ἐξ-ασθενίζομαι.
Disventura; *s. f.* V. Sventura.
Disventuratamente; *avv.* V. Sventuratamente.
Disventurato; *add.* V. Sventurato.
Disventurosamente; *avv.* V. Sventuratamente.
Disventuroso; *add.* V. Sfortunato.
Disverginamento; *s. m.* V. Sverginamento.
Disverginare; *v. att.* V. Sverginare.
Disverre; *v. att.* V. Disvegliere.
Disvestire; *v. att.* V. Svestire.
Disvezzare; *v. att.* ἀπ-εθίζω. -2. Spoppare; ἀπο-γαλακτίζω.
Disviamento; **Disvianza**; *s. m.* *s. f.* ἀποπλάνησις, σεως (ἡ)· ἀπαγωγή, ῆς (ἡ)· ἀποτροπή, ῆς (ἡ).
Disviare; *v. att.* ἀπο-τρέπω· ἀπο-καλέω=ῶ· ἀπο-πλάζω· ἀπο-πλανάω=ῶ. -2. *Intr.* ἀπο-πλάζομαι· ἀπο-πλανάομαι=ῶμαι. -3. Che disvia molto; πολύπλαγκτος, ον.
Disviatamente; *avv.* πονηρῶς.
Disviatezza; *s. f.* V. Disviamento.
Disviatore; *add.* διαφθείρων, ουσα, ον.
Disvigorire; *v. intr.* ἀστενόομαι=οῦμαι.
Disviluppare; *v. att.* ἐξ-ελίττω.
Disviscerare; *v. att.* V. Sviscerare.
Disviticchiare; *v. att.* ἀνα-πτύσσω. -2. Distinguere; δια-κρίνω.
Disviziare; *v. att.* καθαρίζω.
Disvogliato; *add.* V. Svogliato.
Disvogliere; *v. att.* V. Svolgere.
Disvolere; *v. att.* ἀνα-νεύω.
Disvolgere; *v. att.* V. Svolgere.
Ditale; *s. m.* δακτυλήθρα, ας (ἡ).
Dite; *s. m.* V. Ricco.
Ditello; *s. m.* μασχάλη, ης (ἡ).
Ditenere; *v. att.* ἐπ-έχω. -2. Rattenere; κατ-έχω.
Diterminare; *v. att.* V. Determinare.
Diterminatamente; *avv.* V. Determinatamente.
Diterminativo; *add.* V. Determinativo.
Diterminazione; *s. f.* V. Determinazione.
Ditestazione; *s. f.* V. Detestazione.
Ditirambeggiare; *v. intr.* διθυραμβέω=ῶ· διθυραμβογραφέω=ῶ· διθυραμβοποιέω=ῶ.
Ditirambicamente; *avv.* διθυραμβικῶς.
Ditirambico; *s. m.* διθυραμβοδιδάσκαλος, ου (ὁ).
Ditirambico; *add.* διθυραμβικός, ή, όν.
Ditirambo; *s. m.* διθύραμβος, ου (ὁ).
Ditissimo; *add. superl.* V. Ricchissimo.
Dito; *s. m.* δάκτυλος, ου (ὁ). -2. Leccarsene le dita; καθ-ισθίω δακτύλους. -3. Mordersi il dito; δόντας ἐν χείλεσι φύω. -4. Mostrare alcuno a dito; δακτυλίζω· δακτυλοδεικτέω=ῶ· σχηματίζω. -5. Mostrato a dito; δακτυλόδεικτος, ον· *avv.* δακτυλοδεικτί. -6. Che ha un dito solo; μονοδάκτυλος, ον. -7. Largo un dito; δακτυλαῖος, α, ον -8. Che ha dieci dita, largo dieci dita; δεκαδάκτυλος, ον. -9. Con lunghe dita; μακροδάκτυλος, ον. -10. Fatto colle dita; δακτυλότευκτος, ον. Simile a dito; δακτυλοειδής, ές. -11. Strofinato colle dita; δακτυλότριπτος, ον.
Ditono; *s. m.* δίτονος, ου (ὁ).
Ditraimento; *s. m.* V. Detrazione.
Ditrappare; *v. att.* V. Rubare.
Ditrarre; *v. att.* V. Tôrre, Usurpare.
Ditrazione; *s. f.* V. Detrazione.

Digitized by Google

Ditrinciare; *v. att. Minutamente tagliare;* κατὰ λεπτὸν δια-σχίζω.
Dittamo; *s. m.* δίκταμον, ου (τό).
Dittare; *v. att.* V. Dettare.
Dittato; *s. m.* V. Dettato.
Dittatore; *add.* V. Dettatore. -2. *Supremo grado nella repubblica romana:* δικτάτωρ, ωρος (ὁ)· αὐτοκράτωρ, ωρος (ὁ). -3. Essere dittatore; δικτατωρεύω.
Dittatura; *s. f.* δικτατωρία, ας (ἡ)· δικτάτωρος ἀρχή, ῆς (ἡ).
Dittazione; *s. f.* V. Dettato.
Ditto; *s. m.* V. Detto.
Dittongare; *v. att.* διφθογγίζω.
Dittongo; *s. m.* δίφθογγος, ου (ἡ).
Dittore; *add.* V. Dicitore.
Dituffare; *v. att.* Tuffare, Attuffare.
Diturpare; *v. att.* V. Deturpare.
Diuresi; *s. f.* διούρησις, σεως (ἡ).
Diuretico; *add.* διουρητικός, ή, όν.
Diurno; *s. m.* ὥραι, ὡρῶν (αἱ).
Diurno; *add.* ἡμερινός, ή, όν.
Diuturnamente; *avv.* δήν· πολὺν χρόνον· ἐπὶ πολύ· μακράν.
Diuturnità; *s. f.* χρονιότης, ητος (ἡ)· πολυχρόνιον, ου (τό).
Diuturno; *add.* πολυχρόνιος, ον· ὀηναιός, ά, όν.
Diva; *s. f.* θέα, ας (ἡ)· θεός, οῦ (ἡ).
Divagamento; *s. m.* ἀποπλάνησις, σεως (ἡ)· πλάνη, ης (ἡ).
Divagare; *v. intr.* ἀπο-πλανάομαι=ῶμαι.
Divallamento; *s. m.* ἔκκλισις, σεως (ἡ)· πρόκλισις, σεως (ἡ).
Divallare; *v. intr.* ἀπο-κλίνω· ἐν-κλίνω· κατά-κλίνω.
Divampamento; *s. m.* V. Avvampamento.
Divampare; *v. att.* καίω· κατα-φλέγω.
Divampo; *s. m.* V. Avvampamento.
Divanzare; *v. att.* V. Precorrere.
Divariare; *v. att.* ποικίλλω· ἀν-ομοιόω=ῶ.
Divariazione; *s. f.* / Divario; *s. m.* } διαφορά, ᾶς (ἡ)· ἀνομοιότης, ητος (ἡ)· ποικιλία, ας (ἡ).
Divastamento; *s. m.* / Divastazione; *s. f.* } V. Devastamento.
Dive; *add.* V. Ricco.
Divecchiamento; *s. m.* ἀνανέωσις, σεως (ἡ).
Divecchiare; *v. att.* ἀνανεόω=ῶ· καινοποιέω=ῶ.
Divedere (dare a); *v. att.* δείκνυμι· διδάσκω· παρ-έχω.
Divegliere; *v. att.* V. Divellere.
Diveglimento; *s. m.* διάσπασις, σεως (ἡ)· ἐξαίρεσις, σεως (ἡ).
Divellere; *v. att.* ἀπο-τίλλω· ἐξ-αιρέω=ῶ.
Divellimento; *s. m.* V. Diveglimento.
Diveltare; *v. att.* βωλοστροφέω=ῶ.
Divelto; *s. m.* βωλοστροφία, ας (ἡ).
Divelvere; *v. att.* V. Divellere.
Divenire; *v. intr.* γίγνομαι. -2. Avvenire, accadere; ἐκ-βαίνει· συμ-βαίνει. -3. Arrivare; παρ-ήκω· ἔρχομαι.
Diventare; *v. intr.* γίγνομαι. -2. Diventare di mille colori; δεινῶς θορυβέομαι=οῦμαι.
Diverberare; *v. att.* τύπτω.
Diverbio; *s. m.* ἔρις, ιδος (ἡ)· λόγος, ου (ὁ).
Divergenza; *s. f.* διάλυσις, σεως (ἡ)· κατάλυσις, σεως (ἡ)· ἀπαλλαγή, ῆς (ἡ)· διαχάλασις, σεως (ἡ).
Divergere; *v. intr.* δια-λύομαι· κατα-λύομαι· ἀπ αλ λάττομαι· δια-χαλάω=ῶ.

Diverre; *v. att.* V. Divellere.
Diversamente; *avv.* διαφόρως· ποικίλως. -2. Eccessivamente; λίαν· ὑπερμέτρως.
Diversare; *v. intr.* δια-φέρω· δια-φωνέω=ῶ.
Diversificamento; *s. m.* V. Diversificazione.
Diversificare; *v. att.* ἀλλοιόω=ῶ· δια-φέρω· ἀλλάττω.
Diversificazione; *s. f.* διαφορά, ᾶς (ἡ)· ἀνομοιότης, ητος (ἡ)· ἀλλοιώτης, ητος (ἡ)· διαλλαγή, ῆς (ἡ).
Diversione; *s. f.* ἀποτροπή, ῆς (ἡ).
Diversità; *s. f.* V. Diversificazione. -2. Crudeltà; ὠμότης, ητος (ἡ)· ἀπήνεια, ας (ἡ). -3. Avversità; ἀτυχία, ας (ἡ).
Diverso; *add.* ἄνισος, ον· ἀνόμοιος, ον· διάφορος, ον· ἕτερος, α, ον· ἀλλοῖος, α, ον. -2. Crudele; ὠμός, ή, όν· ἀπηνής, ές· ἄγριος, α, ον. -3. Strano; ἄτοπος, ον.
Diverso; *avv.* V. Diversamente.
Diversorio; *s. m.* V. Albergo.
Divertere; *v. att.* V. Divertire.
Diverticolo e Diverticulo; *s. m.* πάροδος, ου (ἡ).
Divertimento; *s. m.* ἀποτροπή, ῆς (ἡ). -2. Passatempo; κουφισμός, οῦ (ὁ)· παραμυθία, ας (ἡ)· τέρψις, εως (ἡ)· παιγνία, ας (ἡ).
Divertire; *v. att.* ἀπο-τρέπω. -2. *N. pass.* ἀν-ίημι τὴν ψυχὴν· τέρπομαι· εὐφραίνομαι.
Divestire; *v. att.* V. Svestire.
Divezzare; *v. att.* V. Svezzare.
Divezzo; *add.* ἀπεθισθείς, εῖσα, έν· ἀπεθιζόμενος, η, ον. -2. Spoppato; ἀποτιτθος, ον.
Diviamento; *s. m.* V. Disviamento.
Diviare; *v. att.* V. Disviare.
Diviatamente; *avv.* ἐξαίφνης· εὐθύς· ταχέως· ἀμελητί.
Dividere; *v. att.* χωρίζω· δι-αιρέω=ῶ· νοσφίζω· μετα-νέμω· ἀπο-δαίνω· μοιράω=ῶ· μερίζω. -2. Distribuire; δια-νέμω· δια-κληρονομέω=ῶ· μερίζω. -3. Distinguere; δι-ορίζω. -4. Sciogliere (*una questione*); δια-λύομαι (δίκην). -5. Dividere in parti contrarie; ἀντι-δι-αιρέω=ῶ. -6. Da non dividere con altri; ἀκοινώνητος, ον. -7. Atto a dividere; μεριστικός, ή, όν· διαζευτικός, ή, όν. -8. Appartenente al dividere; διαιρετικός, ή, όν.
Dividevole; *add.* μεριστός, ή, όν· διαρετός, ή, όν. -2. Sedizioso; στασιωτής, οῦ (ὁ).
Dividimento; *s. m.* V. Divisione.
Dividitore; *add.* μεριστής, οῦ (ὁ)· μερίζων, ουσα, ον.
Dividuo; *add.* V. Dividevole.
Divietamento; *s. m.* V. Vietamento.
Divietare; *v. att.* V. Vietare.
Divietazione; *s. f.* / Divieto; *s. m.* } V. Vietamento.
Divimare; *v. att. e intr.* δια-ζευγνύω· δια-σπάω=ῶ.
Divinaglia; *s. f.* V. Divinazione.
Divinale; *add.* V. Divino.
Divinalmente; *avv.* e
Divinamente; *avv.* θείως· θεόθεν. -2. Eccellentemente; ἐξαιρέτως· διαφερόντως. -3. Che parla divinamente; θεόγλωσσος, ον· θεοεπής, ές. -4. Divinamente inspirato; θεήλατος, ον.
Divinamento; *s. m.* V. Divinazione.
Divinare; *v. intr.* μαντεύομαι. -2. Dagli uccelli; οἰωνοσκοπέω=ῶ· οἰωνίζομαι. -3. Dai visceri; ἱεροσκοπέομαι=οῦμαι.
Divinatore; *add.* μάντις, εως (ὁ)· μάντις, ιος (ἡ)· μαντευτής, οῦ (ὁ)· οἰωνιστής, οῦ (ὁ)· οἰωνοσκόπος, ον· χειρομάντης, ου (ὁ)· χειρομάντις, εως (ὁ, ἡ)· νεκρομάντις, εως (ὁ, ἡ).

Digitized by Google

Divinatoria; *s. f.* μαντική, ῆς (ἡ)· μαντευτοσύνη, ης (ἡ).
Divinatorio; *add.* μαντικός, ή, όν.
Divinazione; *s. f.* μαντεία, ας (ἡ)· μάντευμα, ατος (τό)· οἰώνισμα, ατος (τό)· οἰωνοσκοπία, ας (ἡ)· οἰωνισμός, οῦ (ὁ)· ἱεροσκοπία, ας (ἡ)· χειρομαντεία, ας (ἡ)· νεκρομαντεία, ας (ἡ).
Divincolamento; *s. m.* διαστροφή, ῆς (ἡ).
Divincolare; *v. att.* στρεβλόω· λύω.
Divincolazione; *s. f.* V. Divincolamento.
Divinità; *s. f.* θειότης, ητος (ἡ)· θεότης, ητος (ἡ). -2. Teologia; θεολογία, ας (ἡ). -3. Che serve la divinità; ἱερόδουλος, ον. -4. Essere in potere di una divinità; δαιμονιάω. -5. Destinato dalla divinità; θεήλατος, ον.
Divinizzare; *v. att.* ἀπο-θεόω.
Divinizzazione; *s. f.* ἀποθέωσις, σεως (ἡ).
Divino; *s. m.* V. Divinatore.
Divino; *add.* θεῖος, α, ον. -2. Eccellente; ἔξοχος, ον· ἰσόθεος, ου. -3. Senza guida, provvidenza divina; ἀθεεί.
Divisa; *s. f.* διαίρεσις, σεως (ἡ). -2. Ordinamento, modo; τρόπος, ου (ὁ). -3. Assisa; σχῆμα, ατος (τό).
Divisamente; *avv.* διάνδιχα.
Divisamento; *s. m.* τάξις, εως (ἡ)· διορισμός, οῦ (ὁ)· διόρισις, σεως (ἡ). -2. Divisa; σχῆμα, ατος (τό). -3. Pensiere; νόημα, ατος (τό).
Divisare; *v. att.* νοσφίζω· μερίζω· δια-μερίζω. -2. Scompartire; παρα-σκευάζω. -3. Distinguere; ποικίλλω. -4. Ordinare; τάττω. -5. Descrivere; ἀπο-γράφω. -6. Immaginare; δοξάζω· νομίζω· δια-νομέομαι=οῦμαι.
Divisatamente; *avv.* κατὰ τάξιν.
Divisibile; *add.* διαιρετός, ή, όν· μεριστός, ή, όν.
Divisione; *s. f.* διαίρεσις, σεως (ἡ). -2. Disunione; διχοστασία, ας (ἡ)· διαφωνία, ας (ἡ).
Divisivo; *add.* διαιρετικός, ή, όν.
Diviso; *s. m.* V. Divisione. -2. Pensiero; ἔννοια, ας (ἡ)· νόημα, ατος (τό).
Diviso; *add.* διαιρεθείς, εῖσα, έν· διαίρετος, ον. -2. Diviso in più parti; πολυμερής, ές· πολυσχιδής, ές. -3. Non diviso; ἀκοινώνητος, ον· ἀκλήρονότος, ον· ἀκλήρωτος, ον· ἀχώριστος, ον. -4. Diviso in vario modo; πολύκριτος, ον.
Divisore; *add.* μεριστής, οῦ (ὁ)· διανομεύς, έως (ὁ).
Divisorio; *add.* διαιρετικός, ή, όν· μεριστικός, ή, όν.
Divisura; *s. f.* V. Divisione.
Divizia; *s. f.* πλοῦτος, ου (ὁ)· χρήματα, ων (τά). -2. Abbondanza; ἀφθονία, ας (ἡ).
Diviziosamente; *avv.* V. Abbondantemente.
Divizioso; *add.* εὔπορος, ον· ἄφθονος, ον.
Divo; *s. m.* V. Dio.
Divo; *add.* V. Divino.
Divocato; *add.* V. Divolgato.
Divolgamento; *s. m.* φήμη, ης (ἡ)· λόγος, ου (ὁ).
Divolgare; *v. att.* δια-φημίζω· δια-χέω=ῶ.
Divolgarizzare; *v. att.* δι-ερμηνεύω.
Divolgatamente; *avv.* πανδημεί· πανταχοῦ.
Divolgazione; *s. f.* V. Divolgamento.
Divolgere; *v. att.* συ-στρέφω· ἐπι-στρέφω.
Divoracità; *s. f.*
Divoraggine; *s. f.*
Divoragione; *s. f.*
Divoramento; *s. m.*
βρῶμα, ατος (τό)· βρώχθισις, σεως (ἡ)· πολυφαγία, ας (ἡ).
Divoramonti; *add.* θρασύς, εῖα, ύ· μεγαλαυχής, ές.
Divoranza; *s. f.* V. Divoramento.
Divorare; *v. att.* βρώσκω· βροχθίζω· ἀδδηφαγέω=ῶ· τρώγω· βρώσκω· κατ-έδω. -2. Divorare a vicenda; ἀντι-βιβρώσκω.
Divoratore; *add.* γαστρίμαργος, ον· λαίμαργος, ον· τρώκτης, ου (ὁ).
Divoratura; Divorazione; *s. f.* V. Divoramento.
Divorzio; *s. m.* ἀποπομπή, ῆς (ἡ)· ἀπόπεμψις, εως (ἡ).
Divotamente; *avv.* εὐσεβῶς.
Divoto; *add.* εὐσεβής, ές· θεοθεβής, ές.
Divozioncella; *s. f.* μικρὰ δέησις, σεως (ἡ).
Divozione; *s. f.* εὐσέβεια, ας (ἡ)· θεοσέβεια, ας (ἡ). -2. Superstizione; ἐθελοθρησκεία, ας (ἡ)· δεισιδαιμονία, ας (ἡ). -3. Ossequio; κάθεσις, σεως (ἡ)· θωπεία, ας (ἡ). -4. Gratitudine; εὐγνωμοσύνη, ης (ἡ). -5. Preghiera; δέησις, σεως (ἡ).
Divulgamento; *s. m.* V. Divolgamento.
Divulgare; *v. att.* V. Divolgare.
Divulgazione; *s. f.* V. Divolgamento.
Divulsione; *s. f.* διάσπασις, σεως (ἡ).
Divulso; *p. pass.* διασπασθείς, εῖσα, έν.
Dizionario; *s. m.* λέξικον, ου (τό).
Dizione; *s. f.* λέξις, εως (ἡ). -2. Giurisdizione; ἐπικράτεια, ας (ἡ).
Do'; *avv.* *Voce usata dai poeti antichi*; ποῦ.
Doana; *s. f.* V. Dogana.
Doblare; *v. att.* V. Duplicare.
Doblo; *add.* V. Doppio.
Doccetta; *s. f. dim.* σωληνάριον, ου (τό).
Doccia; *s. f.* σωλήν, ῆνος (ὁ). -2. Medicamento; ἔμβρεγμα, ατος (τό).
Docciare; *v. att.* ῥέω=ῶ· προ-ῥέω=ῶ· λείβομαι.
Doccio; *s. m.* V. Doccia. -2. Doccione V.
Doccione; *s. m.* σίφων, ωνος (ὁ).
Docere; *v. att.* V. Insegnare.
Docile; *add.* εὐμαθής, ές· εὐπειθής, ές.
Docilità; *s. f.* εὐμαθεία, ας (ἡ)· εὐπειθεία, ας (ἡ).
Documento; *s. m.* δίδαγμα, ατος (τό). -2. *Scrittura, atto che prova la verità*; σύγγραμμα, ατος (τό)· μαρτύριον, ου (τό).
Dodecaedro; *s. m.* δωδεκάεδρον, ου (τό).
Dodeci; *add. num.* V. Dodici.
Dodecimo; Dodicesimo; *add.* δωδέκατος, η, ον.
Dodici; *add. num.* δώδεκα.
Dodicimila; *add. num.* μύριοι καὶ δισχίλιοι, αι, α.
Dodicina; *s. f.* δωδεκάς, άδος (ἡ).
Dodrante; *s. m.* σπιθαμή, ῆς (ἡ).
Doga; *s. f.* σανίδιον, ου (τό)· -2. Lista, fregio; ταινία, ας (ἡ).
Dogana; *s. f.* τελώνιον, ου (τό). -2. Gabella; τέλος, εος=ους (τό)· δασμός, οῦ (ὁ).
Doganiere; *s. m.* τῶν τελῶν ἐπιστατής, οῦ (ὁ)· τελώνης, ου (ὁ).
Doge; *s. m.* ἡγεμών, όνος (ὁ). -2. Capitano dell'esercito; στρατηγός, οῦ (ὁ).
Doglia; *s. f.* e
Doglianza; *s. f.* ἄλγος, εος=ους (τό)· ἄλγημα, ατος (τό)· ἀλγήδων, ονος (ὁ)· πάθος, εος=ους (τό). -2. Pigliarsi una doglia ad uno; ἀλγήνω.
Dogliente; *p. pres.* ἀχθόμενος, η, ον.
Doglienza; *s. f.* V. Dolore.
Doglierella; *s. f. dim.* V. Dogliuzza.
Doglietto; *s. m. dim.* πιθάκος, ου (ὁ).

Digitized by Google

Doglio; *s. m.* πθος, ου (ὁ).
Dogliosamente; *avv.* περιλύπως.
Doglioso; *add.* περίλυπος, ον· ἀχθόμενος, η, ον. -2. Che apporta doglia; ἀλγεινός, ή, όν· ἀνιαρός, ά, όν· λυπηρός, ά, όν.
Dogliuzza; *s. f. dim.* μικρὸν ἄλγος, εος=ους (τό).
Dogma; *s. m.* δόγμα, ατος (τό).
Dogmatico; *add.* δογματικός, ή, όν.
Dogmatizzare; *v. att.* δογματίξω.
Doh! *inter.* φεῦ!
Doimè! *inter.* V. Oimè!
Dolare; *v. att.* V. Piallare.
Dolce; *s. m.* γλυκύτης, ητος (ή)· γλύκυσμα, ατος (τό). -2. Il sangue del porco; ὕειον αἷμα, ατος (τό). -3. Cose dolci, confetti; πέμματα, ων (τά).
Dolce; *add.* γλυκύς, εῖα, ύ· γλυκερός, ά, όν· ἡδύς, εῖα, ύ. -2. Uomo dolce di sale; βλάξ, ακός (ὁ, ἡ)· ἀνόητος, ον. -3. *Di legno, di terra, della tempera dei metalli;* μαλακός, ή, όν. -4. *Dell'indole d'una persona;* πραός, πραΰς, αεῖα, ὅ. -5. Grato, piacevole; ἡδύς, εῖα, ύ· ἀριστός, ή, όν· τερπνός, ή, όν. -6. Credulo; εὐπειθής, ές. -7. Non dolce; ἀγλυκής, ές· ἀγλευκής, ές. -8. Rendere dolce; γλυκάζω· γλυκαίνω. -9. Che rende dolce; γλυκαντικός, ή, όν. -10. Essere dolce; γλυκάζομαι· γλυκαίνομαι. -11. Dolce acerbo; γλυκύστρυφνος, ον. -12. Alquanto dolce; ἔγγλυκος, ον.
Dolce; Dolcemente; *avv.* γλυκερῶς· ἡδέως. -2. Semplicemente; ἀνόθως.
Dolcezza; *s. f.* γλύκασμα, ατος (τό)· γλύκυσμα, ατος (τό). -2. Diletto; ἡδονή, ῆς (ή)· τέρψις, εως (ή). -3. Soavità di armonia; ἡδύτης, ητος (ή). -4. Semplicità di mente; εὐπειθεία, ας (ή). -5. Che riempie l'animo di dolcezza; μελίφρων, ον.
Dolcia; *s. f. Sangue di porco;* ὕειον αἷμα, ατος (τό).
Dolciamaro; *add.* γλυκύπικρος, ον.
Dolciato; *add.* ἡδύς, εῖα, ύ· γλυκύς, εῖα, ύ.
Dolcicanoro; *add.* γλυκυμελής, ές· γλυκυηχής, ές.
Dolcificare; *v. att. e intr.* γλυκαίνω· πραΰνω· γλυκάζω.
Dolcificazione; *s. f.* γλύκανσις, σεως (ή).
Dolcione; *add.* μωρός, ά, όν.
Dolciore; *s. m.* V. Dolcezza.
Dolcire; *v. att.* V. Dolcificare.
Dolcitudine; *s. f.* V. Dolcezza.
Dolciume; *s. m.* γλυκύ, έος=οῦς (τό)· γλύκυσμα, ατος (τό).
Dolco; *add. Dicesi del tempo;* εὔκρατος, ον. -2 Ammollito; μαλακός, ή, όν.
Dolcore; *s. m.* V. Dolcezza.
Dolente; *p. pres.* κατηφής, ές· λυπηρός, ά, όν· ἀνιαρός, ά, όν· ἄθυμος, ον. -2. Meschino, infelice; ἄθλιος, α, ον. -3. Cattivo; κακός, ή, όν.
Dolentemente; *avv.* ἀλγεινῶς.
Dolenza; *s. f.* V. Dolore.
Dolere; *v. intr.* ἀλγέω=ῶ· ἀλγύνομαι· λυπέομαι=οῦμαι· ἄχθομαι. -2. Rammaricarsi; ὀκτείρω· ἀλοφύρομαι. -3. Dolersi di poi, pentirsi; μετ-αλγέω=ῶ. -4. Cessare di dolersi; ἀπ-αλγέω=ῶ. -5. Dolersi altamente; δεινολογέομαι=οῦμαι.
Dolfino; *s. m.* V. Delfino.
Dolo; *s. m.* δόλος, ου (ὁ).
Doloranza; *s. f.* V. Dolore
Dolorare; *v. att.* V. Addolorare. -2. *Intr.* ἀλγέω=ῶ· λυπέομαι=οῦμαι.

Dolorato; Dolorazione; *s. f.* } e
Dolore; *s. m.* ἄχθος, εος=ους (τό)· ἄχος, εος=ους (τό)· ἀχθηδών, όνος (ή)· λυπή, ῆς (ή)· ἄλγος, εος=ους (τό)· ἄλγημα, ατος (τό)· ὀδυνή, ῆς (ή)· πόνος, ου (ὁ). -2. Dar dolore; βασανίζω. -3. Privo di dolore; ἀβασάνιστος, ον· ἄπονος, ον· ἀνώδυνος, ον· *avv.* ἀνωδύνως. -4. Cagionar dolore; ἀλγύνω. -5. Che cagiona, reca dolore; ἀλγεσίδωρος, ον· ἀλεγεινός, ή, όν· ἀλγερός, ά, όν. -6. Che produce molti dolori; πολυώδυνος, ον. -7. Che mitiga, lenisce i dolori; ἀκεστίπονος, ον· ἀκεσιώδυνος, ον. -8. Sentir dolore; ἀλγέω=ῶ· ἀλγύνομαι. -9. Che sente, soffre dolore; ἀλγεινός, ή, όν. -10. Che sente molti dolori; πολυάλγητος, ον. -11. Che soffre, reca gravi dolori; βαρυώδυνος, ον.
Dòloretto; *s. m. dim.* μικρὸν ἄλγος, εος=ους (τό).
Dolorifero; Dolorifico; } *add.* ἀλγητικός, ή, όν.
Dolorosamente; *avv.* λυπηρῶς· θρηνῶδες· ἀχθεινῶς.
Dolorosetto; *add.* λυπηρός, ά, όν. -2. Vile; δειλός, ή, όν· ὀλίγωρος, ον.
Doloroso; *add.* περίλυπος, ον· ἀλεγεινός, ή, όν· ἀλγερός, ά, όν· ἀλγητικός, ή, όν· ἀχθεινός, ή, όν. -2. Malvagio; πονηρός, ά, όν· μιαρός, ά, όν. -3. Assai doloroso; πολυάλγης, ες.
Doloruzzo; *s. m. dim.* V. Doloretto.
Dolosamente; *avv.* δολερῶς· ἐπιβούλως.
Doloso; *add.* δολερός, ά, όν· ἐπιβουλός, όν.
Dolze; *add.* V. Dolce.
Dolzura; *s. f.* V. Dolcezza.
Domabile; *add.* δαμαστός, ή, όν.
Domanda; Domandagione; Domandamento; Domandanza; *s. f. s. f. s. m.* } ἐρώτησις, σεως (ή)· αἴτησις, σεως (ή)· αἴτημα, ατος (τό).
Domandare; *v. att.* ἐρωτάω=ῶ· πυνθάνομαι. -2. Chiedere; δέομαι· αἰτέομαι=οῦμαι. -3. Domandare in prestito; αἰτέομαι=οῦμαι. -4. Parte di una cosa; μετ-αιτέω=ῶ. -5. Per compenso; ἀντ-αιτέω=ῶ. -6. A vicenda; ἀντ-αξιόω=ῶ· ἀντ-εἰρομαι.
Domandassera; *avv.* αὔριον πρὸς ἑσπέραν.
Domandativo; *add.* V. Interrogativo.
Domandatore; *add.* αἰτῶν, οῦσα, οῦν· αἰτήτης, ου (ὁ).
Domandazione; *s. f.* V. Domanda.
Domandita; *s. f.* αἴτησις, σεως (ή).
Domando; *s. m.* V. Domanda.
Domane; *s. f.* e Domani; *s. m.* αὔριον. -2. Mandar d'oggi in domane; κρεμάω=ῶ ἐκ τοῦ αὔριον. -3. Mattina; ἕως, ἑω (ή).
Domare; *v. att.* δαμάω=ῶ· δαμάζω. -2. Soggiogare; ὑπο-τάττω· ὑπο-χειρόω=ῶ. -3. Umiliare, rintuzzare; συ-στέλλω· συν-είργω.
Domatore; *add.* δαμαστής, οῦ (ὁ)· δαμάζων, ουσα, ον.
Domatriare; *v. att.* V. Decretare.
Domattina; *s. f.* αὔριον πρωΐ.
Domeneddio; *s. m.* V. Dio.
Domenica; *s. f.* κυριακή, ῆς (ή).
Domenicale; *add.* κυριακός, ή, όν.
Domentre; *avv.* V. Mentre.
Domesticamente; *avv.* V. Dimesticamente.
Domesticamento; *s. m.* V. Dimesticamento.
Domesticare; *v. att.* V. Dimesticare.
Domesticazione; *s. f.* V. Dimesticazione.

Digitized by Google

Domestichevole; *add.* V. Dimestichevole.
Domestichezza; *s. f.* V. Dimestichezza.
Domestico; *add.* οἰκεῖος, α, ον· συνήθης, ες. -2. *Degli animali*; ἥμερος, ον· τίθασσος, ον. -3. Particolare; ἴδιος, α, ον. -4. *Di luogo*; ἐγχώριος, α, ον. -5. Benigno, trattabile; χρηστός, ή, όν· φιλάνθρωπος, ον.
Domevole; *add.* V. Domabile.
Domicilio; *s. m.* οἰκητήριον, ου (τό)· οἴκησις, σεως (ή). -2. Cambiare di domicilio; μετ-οικέω. -3. Cambiamento di domicilio; μετοικησία, ας (ή)· μετοίκησις, σεως (ή)· μετοικία, ας (ή).
Dominante; *p. pres.* δυναστεύων, ουσα, ον. -2. Essere unico dominante; μονοκρατορίω.
Dominare; *v. att.* κυριεύω· δυναστεύω· κρατέω· ἀρχεύω· ἐπι-στατέω. -2. Soprastare; ἐπί-κειμαι. -3. Che domina solo; μονοκράτωρ, ορος (ό, ή). -4. Che domina ampiamente, su molti; πολυσκήπτρος, ον· -5. Essere dominato da pochi; ὀλιγαρχέομαι. -6. Non dominato; ἀκυρίευτος, ον. -7. Dominare insieme; συγ-κατ-άρχω.
Dominato; *s. m.* V. Dominazione.
Dominatore; *add.* V. Dominante.
Dominazione; *s. f.* δυναστεία, ας (ή)· κυριότης, ητος (ή)· κράτος, εος (τό)· δεσποτεία, ας (ή)· ἀρχή, ῆς (ή)· ἐπικράτεια, ας (ή).
Domine; *s. m.* V. Signore. -2. *Inter.* ἡράκλεις;
Domineddio; *s. m.* V. Dio.
Dominico; *add.* V. Domenicale.
Dominio; *s. m.* V. Dominazione.
Domino; *s. m.* V. Signore.
Domito; *add.* V. Domato.
Domma; *s. m.* V. Dogma.
Domo; *add.* V. Domato.
Donagione; *s. f.* / Donamento; *s. m.* } V. Dono.
Donare; *v. att.* δωρέω· δωρέομαι (τινά τινι). -2. Dare; δίδωμι· ἐκ-δίδωμι· ἐγ-χειρίζω. -3. Il guanto, *assicurare*; ἀσφαλίζομαι. -4. Donare a vicenda; ἀντι-δωρέομαι. -5. Che dona varie cose; αἰολόδωρος, ον. -6. Che non dona; ἄδωρος, ον· ἀδώρητος, ον.
Donare; *s. m.* Dono.
Donario; *s. m.* ἀνάθημα, ατος (τό).
Donativo; *s. m.* V. Dono.
Donatorio; *s. m.* V. Donazione.
Donatore; *add.* δωτήρ, ῆρος (ό)· δώτης, ου (ό)· δώτειρα, ας (ή).
Donde; *avv. locale*; πόθεν· ὅθεν. -2. Per la qual cosa; διὰ ταῦτα.
Dondechè; *avv.* πανταχόθεν.
Dondolare; *v. att.* κινέω. -2. Consumare il tempo; ῥᾳθυμέω. -3. Far dondolare; αἰωρέω· αἰωρίζω.
Dondolo; *s. m.* μετέωρον, ου (τό). -2. Voler il dondolo, *la baia*; ἐν-τρυφάω.
Dondunque; *avv.* πανταχόθεν.
Donna; *s. f.* δέσποινα, ας (ή). -2. *Nome generico delle femmine della specie umana*; γυνή, γυναικός (ή). -3. *La SS. Vergine Maria*; Παρθένος Θεοτόκος, ου (ή). -4. *Monaca*; ἀσκήτρια, ας (ή). -5. Di camera; θεράπαινα, ας (ή). -6. Puerpera; λεχώ, όος-οῦς (ή). -7. Odiar le donne; μισογυνέω. -8. Che odia le donne; μισογύναιος, α, ον· μισογύνης, ες. -9. Odio alle donne; μισογυνεία, ας (ή). -10. Che ha molte donne; πολυγύναιος, ον. -11. Uccisore di donne; γυναικτόνος, ον. -12. Che ha forma di donna; γυναικόμορφος, ον. -13. Comportarsi da donna; γυναικίζω· γυναικοπαθέω. -14. Pieno di donne; γυναικοπλήθής, ές. -15. Che vendica la donna; γυναικόποινος, ον. -16. Che ha faccia di donna; γυναικοπρόσωπος, ον. -17. Che ha mente da donna; γυναικόφρων, ον. -18. Che ha indole di donna; γυναικοχύης, ες. -19. Che ha voce di donna; γυναικόφωνος, ον. -20. Simile a donna; γυναικώδης, ες· γυναικοειδής, ές. -21. Amare le donne; γυναικεραστέω. -22. Secondo la maniera delle donne; γυναικιστί.
Donnajo e Donnajuolo; φιλογύναιος, ου (ό).
Donneare; *v. att.* τὰς γυναῖκας θεραπεύω.
Donneggiare; *v. att.* δυναστεύω.
Donnescamente; *avv.* γυναικείως. -2. Signorilmente; ἀγλαῶς.
Donnesco; *add.* γυναικεῖος, α, ον· γυναικώδης, ες. -2. Signorile; ἀγλαός, ά, όν.
Donnetta; / Donnicioluccia; / Donnicciuola; / Donnicina; / Donnina; } *s. f. dim.* γυναικάριον, ου (τό)· γύναιον, ου (τό).
Donno; *s. m.* δεσπότης, ου (ό)· κύριος, ου (ό).
Donnola; *s. f.* ἰκτίς, ίδος (ή)· αἴλουρος, ου (ό, ή).
Donnoletta; *s. f. dim.* μικρὰ ἰκτίς, ίδος (ή).
Donnone; *s. m. accr.* εὐμήκης, εος (ή)· μεγάλη γυνή, γυναικός (ή).
Donnuccia; *s. f. dim.* V. Donnetta.
Dono; *s. m.* δῶρον, ου (τό). -2. In dono; δωρεάν. -3. Che ha bei doni; ἀγλαόδωρος, ον. -4. Che riceve doni; δεξίδωρος, ον. -5. Che non accetta doni; ἀδωρος, ον· ἀδωροδόκητος, ον. -6. Che fa doni graditi; μειλιχόδωρος, ον. -7. Fare grandi doni; μεγαλοδωρέομαι. -8. Doni nuziali; ἕδνα, ων (τά). -9. Offrire i doni nuziali; ἐδνοφορέω. -10. Che non riceve doni nuziali; ἀέδνωτος, ον. -11. Senza doni nuziali; ἄεδνος, ον. -12. Dare dono, in dono; χαρίζομαι. -13. Offrire doni per gratitudine; μνησιδωρέω. -14. Senza dono; ἀδώρητος, ον· ἄδωρος, ον.
Donora; *s. f. pl.* παράφερνα, ων (τά).
Donqua; *cong.* V. Dunque.
Donuzzo; / Donuzzolo; } *s. m.* δωρεμάτιον, ου (τό).
Donzella; *s. f.* ἀκμαῖα παρθένος, ου (ό). -2. *Damigella servente*; θεράπαινα, ης (ή).
Donzelletta; / Donzellina; } *s. f. dim.* κοράσιον, ου (τό)· κορασίδιον, ου (τό).
Donzellino; *s. m. vezzeg.* e
Donzello; *s. m.* εὐγενὴς ἐφήβος, ου (ό). -2. Famigliare; παῖς, παιδός (ό)· παιδάριον, ου (τό).
Doplamente; *avv.* V. Doppiamente.
Doplare; *v. att.* V. Doppiare.
Doplero; *add.* V. Doppiero.
Doplicare; *v. att.* V. Duplicare.
Doplo; *add.* V. Doppio.
Dopo; *prep.* μετά· ἐπί. -2. *Avv.* ὕστερον· εἶτα· ἔπειτα. -3. Dietro; ὀπίσω.
Dopochè; *avv.* ἔπει.
Doppia; *s. f.* *Sorta di moneta d'oro*; χρύσινον, ου (τό). -2. *Striscia che si pone appiè alle vesti larghe*; ταινία, ας (ή).

Digitized by Google

Doppiamente; *avv.* δίχα. -2. Fintamente; προσποιητικῶς.

Doppiare; *v. att.* διπλόω=ῶ· διπλασιάζω· ἀνα-διπλασιάζω· ἀνα-διπλόω=ῶ· ἐπι-διπλασιάζω· ἐπι-διπλόω=ῶ· ἐπι-διπλοΐζω. -2. Accrescere; αὐξάνω.

Doppiatura; *s. f.* ἐπιδιπλασιασμός, οῦ (ὁ)· ἀναδίπλωσις, σεως (ἡ).

Doppiere e Doppiero; *s. m.* λαμπάς, άδος (ὁ)· πυρσός, οῦ (ὁ)· δᾶς, δός (ἡ)· φανός, οῦ (ὁ)· δαλός, οῦ (ὁ). -2. *Candelliere di lunga forma;* λυχνοῦχος, ου (ὁ)· λυχνεῖον, ου (τό).

Doppieruzzo; *s. m. dim.* κηρίολος, ου (ὁ).

Doppiezza; *s. f.* προσποίησις, σεως (ἡ).

Doppio; *s. m.* διπλοῦν, οῦ (τό). -2. Unito insieme a più doppi; πολύρραπτος, ον· πολυρραφής, ές· πολύρραφος, ον.

Doppio; *add.* διπλοῦς, ῆ, οῦν.

Doramento; *s. m.* χρύσωμα, ατος (τό).

Dorare; *v. att.* χρυσόω=ῶ· δια-χρυσόω=ῶ.

Dorato; *s. m.* V. Doratura.

Dorato; *add.* χρυσωτός, ή, όν· διάχρυσος, ον· κατάχρυσος, ον. -2. Del color dell'oro; χρυσεῖος, α, ον· ἐπίχρυσος, ον· πυρρός, ά, όν. -3. Ornato; κεκοσμήνος, η, ον.

Doratore; *add.* χρυσῶν, οῦσα, οῦν· χρυσωτής, οῦ (ὁ).

Doratura; *s. f.* χρύσωμα, ατος (τό). -2. Ornamento; κόσμησις, σεως (ἡ).

Dorè; *add. Rancio;* χρύσειον, κρόκινον, πυρρὸν χρῶμα, ατος (τό).

Doreria; *s. f.* ἐπίχρυσα ἔπιπλα, ων (τά).

Doricismo; *s. m.* δωρισμός, οῦ (ὁ).

Doricizzare; *v. att.* δωριάζω· δωρίζω.

Dormalfuoco; *s. m. Scioperone;* ὑπνηλός, οῦ (ὁ)· ἔκπληκτος, ου (ὁ).

Dormentorio e Dormentoro; *s. m.* κοιμητήριον, ου (τό).

Dormentare; *v. intr.* V. Dormire.

Dormi; *add.* V. Dormiglione.

Dormialfuoco; *s. m.* V. Dormalfuoco.

Dormicchiare; *v. intr.* νυστάζω· ὑπνώττω· βρίζω.

Dormigione; *s. f.* V. Dormizione.

Dormigliare; *v. intr.* V. Dormicchiare.

Dormiglione; *s. m.* ὑπνηλός, οῦ (ὁ).

Dormiglioso; *add.* ἠμύπνος, ον· ὑπνώδης, ες.

Dormire; *s. m.* V. Sonno.

Dormire; *v. intr.* καθ-εύδω· κατα-δαρθάνω· κοιμάομαι=ῶμαι· κοιτάζομαι. -2. Pensare, star fermo; ἡσυχάζω. -3. Il tal affare dorme; παύεται. -4. Dormire a occhi aperti come la lepre; ἀγρυπνεύω. -5. Che dorme cogli occhi aperti; δερκευνής, ές. -6. Al fuoco, *vivere da spensierato;* ῥαθυμέω=ῶ. -7. Dormire dentro; ἐγ-κατα-δαρθάνω· ἐγ-κοιμάομαι=ῶμαι· ἐγ-κνώσσω. -8. Il dormire dentro; ἐγκοίμησις, σεως (ἡ). -9. Dormire insieme; συγ-κατα-δαρθάνω· συγ-καθ-εύδω. -10. Dormire con un altro; δευτεροκοιτέω=ῶ. -11. Dormire inquieto, male; δυς-κοιτέω=ῶ. -12. Far dormire; ἐγ-κοιμίζω. -13. Mettere a dormire, condurre a dormire; κοιμάζω. -14. Col capo fra due guanciali; ἀμερίμνον ζάω=ῶ. -15. Sulla tal cosa; ναρκόω=ῶ. -16. Voler dormire sopra che che sia; σπονδῇ βουλεύομαι. -17. Non dormire; γρηγορεύω. -18. Che non dorme; ἄϋπνος, ον. -19. Dormire un sonno; ὕπνον ὑπνέω=ῶ. -20. Tutti i sonni; καλῶς πράττω. -21. Fortuna dormi; εὕδοντι κύρτος αἱρεῖ. -22. Chi dorme non piglia pesci; καθεύδων γὰρ οὐδεὶς οὐδενὸς ἄξιος. -23. Che dorme continuamente, eternamente; ἀείυπνος, ον. -24. Dormire di nuovo; ἀντι-καθ-εύδω. -25. Placidamente; μαλακευνέω=ῶ. -26. Poco; ὀλιγοϋπνέω=ῶ. -27. Portare a dormire altrove: μετα-κοιμίζω. -28. Che dorme assai profondamente; πολυκοίμητος, ον. -29. Dormire separatamente, in disparte, fuori; ἀπο-κοιτέω=ῶ· ἀπο-καθ-εύδω· ἀπο-κοιμάομαι=ῶμαι. -30. Che dorme in disparte; ἀπόκοιτος, ον. -31. Dormire solo; μονοκοιτέω=ῶ. -32. Che dorme solo; μονόκοιτος, ον· μονολεχής, ές.

Dormita; *s. f.* V. Dormizione.

Dormitare; *v. intr.* V. Dormicchiare.

Dormitore; *add.* ὑπνώττων, ουσα, ον. -2. Spensierato; ἀμελής, ές.

Dormitorio e Dormitoro; *s. m.* V. Dormentorio.

Dormitoso; *add.* V. Dormiglioso.

Dormitura; Dormizione; *s. f.* κοίμησις, σεως (ἡ)· νυσταγμός, οῦ (ὁ).

Dorsale; *add.* νωτιαῖος, α, ον.

Dorso; *s. m.* V. Dosso.

Dorure; *s. f.* V. Doreria.

Dosa; Dose; *s. f.* δόσις, σεως (ἡ).

Dossiere e Dossiero; *s. m.* σίσυρα, ας (ἡ).

Dosso; *s. m.* νῶτος, ου (ὁ)· *pl.* νῶτα, ων (τά)· κατάφρενον, ου (τό). -2. Dare, voltare il dosso; νωτίζω· τὰ νῶτα ἐπι-στρέφω. -3. Esser fatto, adattarsi al dosso; ἁρμόζω. -4. Fare dosso di buffone; σκωμμάτων ἀφροντιστέω=ῶ. -5. Che ha corto dosso; βραχύνωτος, ον. -6. Levarsi da dosso; ἀπο-δύω. -7. Il dosso del monte; τὰ ἄνω τοῦ ὄρους. -8. Portare sul dosso; νωταγωγέω=ῶ· νωτίζω· νωτοφορέω=ῶ. -9. Che porta sul dosso; νωταγωγός, όν· νωτοφόρος, ον. -10. Il portare sul dosso; νωτοφορία, ας (ἡ). -11. Col dorso spinoso; ἀκανθόνωτος, ον. -12. Di vario colore; αἰολόνωτος, ον. -13. Col dorso voltato contro; ἀντίνωτος, ον.

Dota; *s. f.* V. Dote.

Dotale; *add.* προικεῖος, α, ον· προικῷος, α, ον.

Dotare; *v. att.* φερνίζω· προῖκα δίδωμι. -2. Privilegiare; ἐπι-σημαίνω.

Dotato; *add.* ἔχων, ουσα, ον. -2. Che ha dote; προικοφόρος, ον. -3. Riccamente dotato; πολύπροικος, ον.

Dotatore; *add.* φερνίζων, ουσα, ον.

Dote; *s. f.* προίξ, κός (ἡ). -2. Prerogativa; πλεονέκτημα, ατος (τό)· δῶρον, ου (τό). -3. Dare la dote; ἐδνόομαι=οῦμαι· προικίζω. -4. Dar di dote; φερνίζω. -5. Che ha ricca dote; πολύπροικος, ον. -6. Senza dote; ἄπροικος, ον.

Dotona; *s. f.* e Dotone; *s. m.* μεγάλη προίξ, κός (ἡ).

Dotta; *s. f.* Dottaggio; *s. m.* V. Timore.

Dottamente; *avv.* σοφῶς.

Dottante; *add.* δειλός, ή, όν· ἄπορος, ον.

Dottanza; *s. f.* V. Timore.

Dottare; *v. att.* V. Temere.

Dotto; *add.* σόφος, η, ον. -2. Molto dotto; πολυμαθής, ές. -3. Straordinariamente dotto; μυριομαθής, ές.

Dottorale; *add.* διδασκαλικός, ή, όν.

Dottoramento; *s. m.* V. Addottoratura.

Digitized by Google

Dottorare; *v. att.* V. Addottorare.
Dottorato; *s. m.* διδασκάλων ἀξία, ας (ἡ).
Dottore; *s. m.* διδάσκαλος, ου (ὁ).
Dottorello; Dottorelluccіaccio; Dottorelluccio; Dottoretto; *add.* φαῦλος διδάσκαλος, ου (ὁ)· ἡμίτοφος, ου (ὁ).
Dottorevole; *add.* V. Dottorale.
Dottoria; *s. f.* V. Dottrina.
Dottoricchio; Dottorino; *add.* V. Dottorello.
Dottoso; *add.* V. Dubbioso.
Dottrimento; *s. m.* V. Dottrinamento.
Dottrina; *s. f.* διδασκαλία, ας (ἡ). -2. Sedurre con false dottrine; ἀπο-παιδαγωγέω-ῶ. -3. Dottrina di Dio, delle cose divine; θεολογία, ας (ἡ). -4. Che concerne la dottrina divina; θεολογικός, όν.
Dottrinale; *add.* διδασκαλικός, ή, όν.
Dottrinalmente; *avv.* διδασκαλικῶς.
Dottrinamento; *s. m.* παίδευσις, σεως (ἡ)· παίδευμα, ατος (τό).
Dottrinare; *v. att.* διδάσκω· παιδεύω.
Dottrinato; *add.* V. Dotto.
Dottrinatore; *add.* διδάσκαλος, ου (ὁ).
Dottrinezza; *s. f.* παίδευμα, ατος (τό).
Dove; *avv. (Ubi)*; οὗ· ὅπου· ποῖ· *(qua)*; πῇ. -2. Da dove; πόθεν. -3. Dove che; ὅπου· ποτέ.
Dovenire; *v. intr.* V. Divenire.
Doventare; *v. intr.* V. Diventare.
Dovere; *v. att.* ὀφείλω. -2. Bisognare; πρέπει· δεῖ.
Dovere; *s. m.* δίκαιον, ου (τό)· δέον, οντος (τό)· εἰκός, ότος (τό)· ἐπιεικές, έος-οῦς (τό). -2. Debito, obbligo; καθῆκον, οντος (τό). -3. Avere il suo dovere, *la parte*; σταθμηθὲν ἔχω. -4. Operare contro al proprio dovere; ἀκοσμέω-ῶ. -5. Fare i propri doveri; ἰδιοπραγμονέω-ῶ.
Doveroso; *add.* πρέπων, ουσα, ον.
Dovidere; *v. att.* V. Dividere.
Dovizia; *s. f.* V. Abbondanza.
Doviziosamente; *avv.* V. Abbondantemente.
Dovizioso; *add.* V. Divizioso.
Dovunque; *avv.* ὅπου ποτέ· ὅπουπερ ἄν· ὁπόθεν ἄν. -2. In qualunque luogo; πανταχοῦ. -3. Dove; ποῦ.
Dovutamente; *avv.* πρεπόντως· ἀξίως.
Dovuto; *s. m.* V. Debito.
Dovuto; *add.* καθῆκων, ουσα, ον· ἁρμόδιος, α, ον· δίκαιος, α, ον.
Dozè, o Dozi; Dozzi; *add. num.* V. Dodici.
Dozzina; *s. f.* δωδεκάς, άδος (ἡ). -2. Da dozzina; *add.* φαῦλος, η, ον· οὐτιδωνός, ή, όν. -3. Tenere a dozzina; συμβίωσιν ἀπο-μισθόω-ῶ. -4. A dozzine; κατὰ δώδεκα.
Dozzinale; *add.* τυχῶν, οὖσα, όν· ἀγελαῖος, α, ον· κοινός, ή, όν· οὐτιδανός, ή, όν· δημώδης, ες.
Dozzinalmente; *avv.* τυχόντως· κοινῶς.
Dozzinante; *add.* σύμβιος, ον.
Draco; *s. m.* V. Drago.
Dracone; *s. m.* V. Dragone.
Dragante; *s. m.* τραγακάνθα, ης (ἡ).
Dragata; *s. f.* δράκοντος πληγή, ῆς (ἡ).
Draghetto; *s. m. dim.* δρακόντιον, ου (τό). -2. *Fucile dell'archibuso*; πυρίον, ου (τό).

Draghinassa; *s. f.* φάσγανον, ου (τό).
Dragma; *s. f.* δραγμή, ῆς (ἡ).
Drago e Draco; *s. m.* V. Dragone.
Dragomanno; *s. m.* ἐξηγητής, οῦ (ὁ).
Dragonario; *s. m.* σημειοφόρος, ου (ὁ)· σημειοφόρος, ου (ὁ).
Dragoncello; *s. m. dim.* δρακόντιον, ου (τό).
Dragone; *s. m.* δράκων, οντος (ὁ). -2. *Pesce*; δράκαινα, ης (ἡ). -3. *Specie di meteora*; λαῖλαψ, απος (ἡ).
Dragonessa; *s. f.* δράκαινα, ης (ἡ).
Dragoniforme; *add.* δρακοντοειδής, ές.
Dragontea; *s. f. T. bot.* δρακόντιον, ου (τό).
Dragonteo; *add.* δρακόντειος, α, ον.
Drama; *s. m.* V. Dramma.
Dramatico; *add.* V. Drammatico.
Dramma; *s. f.* δραχμή, ῆς (ἡ). -2. Minima particella; λεπτόν, οῦ (τό). -3. Di cento dramme; ἑκατοντάδραχμος, ον.
Dramma; *s. m. Componimento*; δρᾶμα, ατος (τό).
Drammaticamente; *avv.* δραματικῶς.
Drammatico; *add.* δραματικός, ή, όν.
Drammaturgia; *s. f.* δραματουργία, ας (ἡ)· δραματοποιία, ας (ἡ).
Drammaturgo; *s. m.* δραματουργός, οῦ (ὁ)· δραματοποιός, οῦ (ὁ).
Drappamento; *s. m.* V. Drapperia.
Drappella; *s. f.* αἰχμή, ῆς (ἡ).
Drappellare; *v. att.* δονέω-ῶ τὰ σημεῖα.
Drappelletto; *s. m. dim.* ταξιδιον, ου (τό).
Drappello; *s. m.* μοτόν, οῦ (τό)· μότος, ου (ὁ). -2. Insegna; σῆμα, ατος (τό)· σημαῖα, ας (ἡ)· σημεῖον, ου (τό). -3. *Moltitudine d'uomini sotto una insegna*; τάγμα, ατος (τό).
Drappellone; *s. m.* περίστρωμα, ατος (τό).
Drapperia; *s. f.* στρικὰ ὑφάσματα, ων (τά).
Drappetto; Drappicello; Drappicino; *s. m. dim.* ῥάκιον, ου (τό).
Drappiere, o Drappiero; *s. m.* ῥακῶν ὑφάντης, ου (ὁ)· στρωκοπλόκος, ου (ὁ). -2. Mercante di drappi; ὑφασμάτων ἔμπορος, ου (ὁ).
Drappo; *s. m.* ὕφασμα, ατος (τό). -2. Vestimento; ἐσθής, ῆτος (ἡ).
Drastico; *add. T. med.* δραστικός, ή, όν.
Drento; *avv. e prep.* V. Dentro.
Dreto e Drieto; *avv. e prep.* V. Dietro.
Driada, o Driade; *s. f.* δρυάς, άδος (ἡ).
Dringolamento; *s. m.* τρόμος, ου (ὁ).
Dringolare; *v. intr.* τρίμω· ἀνα-σείω.
Dringolatura; *s. f.* V. Dringolamento.
Drittamente; *avv.* V. Dirittamente.
Drittezza; *s. f.* V. Dirittezza.
Dritto; *add.* V. Diritto.
Drittocornuto; *add.* ὀρθόκραιρος, α, ον.
Drittura; *s. f.* V. Dirittura.
Drizzamento; *s. m.* V. Dirizzamento.
Drizzare; *v. att.* V. Dirizzare.
Droga; *s. f.* ἄρωμα, ατος (τό). -2. Condire con droghe; ἀρωματίζω. -3. Portare droghe; ἀρωματοφορέω-ῶ. -4. Che porta droghe; ἀρωματοφόρος, ον.
Drogheria; *s. f.* ἀρωμάτων πλῆθος, εος-ους (τό).
Droghiere; Droghista; *s. m.* ἀρωματοπώλης, ου (ὁ).

Digitized by Google

Dromeda; *s. f.* } κάμηλος, ου (ὁ)· δρομάς, άδος
Dromedario; *s. m.* } (ἡ).
Dropace; *s. f.* δρωπάξ, άκος (ὁ).
Druda; *s. f.* φίλη, ης (ἡ).
Druderia; *s. f.* ἐρωτικὸν παίγνιον, ου (τό).
Drudo; *s. m.* φίλος, ου (ὁ)· ἑταστής, οῦ (ὁ).
Drudo; *add.* ἐρωτικός, ή, όν. -2. Valoroso; ἀνδρεῖος, α, ον. -3. *Di maniera graziosa*; χαρίεις, εσσα, εν.
Dua; *add. num.* V. Due.
Duale; *add.* δυϊκός, ή, όν· δυαδικός, ή, όν.
Dubbiamente; *avv.* V. Dubbiosamente.
Dubbianza; *s. f.* V. Dubbio.
Dubbiare; *v. intr.* ἀμφι-σβητέω-ῶ· ἀπορέω-ῶ· ἀμφι-βάλλω· ἀμφι-λέγω. -2. Aver paura; τρέμω· φοβέομαι-οῦμαι. -3. Dubitare insieme; συν-δι-απορέω-ῶ· συν-αμφι-βάλλω.
Dubbietà; *s. f.* V. Dubbio.
Dubbievole; *add.* V. Dubbioso.
Dubbiezza; *s. f.* e
Dubbio; *s. m.* ἀπορία, ας (ἡ)· ἐνδοίασις, σεως (ἡ)· ἐνδοιασμός, οῦ (ὁ)· ἀμφιβολία, ας (ἡ). -2. Tema; φοβός, οῦ (ὁ). -3. Aver dubbio; ἀμφι-σβητέω-ῶ· ἀπορέω-ῶ. -4. Senza dubbio; ἀναμφιλόγως· ὀήπου.
Dubbio; *add.* V. Dubbioso.
Dubbiosamente; *avv.* ἀμφιβόλως· ἀμφιδόξως· ἀμφιλόγως· ἀπόρως· ἀδήλως. -2. Condizionatamente; ὑποτετικῶς.
Dubbiosità; *s. f.* V. Dubbio.
Dubbioso; *add.* ἀμφίβολος, ον· ἀμφίδοξος, ον· ἀμφίλογος, ον· ἄπορος, ον.
Dubiare; *v. intr.* V. Dubbiare.
Dubio; *s. m.* V. Dubbio.
Dubitabile; *add.* V. Dubbioso.
Dubitamento; *s. m.* V. Dubbio.
Dubitamentoso; *add.* V. Dubbioso.
Dubitanza; *s. f.* V. Dubbio.
Dubitare; *v. intr.* V. Dubbiare.
Dubitativamente; *avv.* V. Dubbiosamente.
Dubitativo; *add.* V. Dubbioso.
Dubitazione; *s. f.* V. Dubbio.
Dubitevole; *add.* V. Dubbioso.
Dubitevolmente; *avv.* V. Dubbiosamente.
Dubito; *s. m.* V. Dubbio.
Dubitosamente; *avv.* V. Dubbiosamente.
Dubitoso; *add.* V. Dubbioso.
Duca; *s. m.* στρατηγός, οῦ (ὁ)· ἡγέμων, ονος (ὁ). -2. Guida; ἄγων, οντος (ὁ)· ἄτωρ, ορος (ὁ)· ὁδηγός, οῦ (ὁ). -3. Far le veci del duca, Essere duca dell'esercito nemico; ἀντι-στρατηγέω-ῶ. -4. Duca dei nemici; ἀντιστράτηγος, ου (ὁ, ἡ). -5. Senza duca; ἀπροστάτευος, ον· ἀπροστάτητος, ον.
Ducato; *s. m.* ἡγεμονεία, ας (ἡ)· ἡγεμονία, ας (ἡ). -2. Moneta; ἀργύριον, ου (τό)· χρύσινον, ου (τό).
Ducatone; *s. m.* V. Ducato § -2
Duce; *s. m.* V. Duca.
Ducea; *s. f.* V. Ducato.
Ducento; *add. num.* V. Dugento.
Ducentocinquanta; *add. num.* V. Dugentocinquanta.
Ducere; *v. att.* ἄγω.
Duchea; *s. f.* V. Ducato.
Duchessa; *s. f.* ἡγεμονίς, ίδος (ἡ). -2. Guida; ἄγουσα, ης (ἡ).
Due e Duo; *add. num.* δύω, δύο. -2. Due volte; δίς. -3. Essere, stare fra due; ἀπορέω-ῶ. -4. Tenere fra due; ἄπορόν τινα ἔχω.
Ducento; *add. num.* V. Dugento.
Duellante; *p. pres.* μονομαχῶν, οῦσα, οῦν. -2. Appartenente al duellante; μονομαχικός, ή, όν.
Duellare; *v. att.* μονομαχέω-ῶ.
Duellatore; } *add.* V. Duellante.
Duellista; }
Duello; *s. m.* μονομαχία, ας (ἡ).
Duemila e Duemilia; *add. num.* δισχίλιοι, αι, α.
Duennale; *add.* διετής, ές.
Dugencinquanta; *add. num.* διακόσιοι, αι, α καὶ πεντήκοντα.
Dugennovanta; *add. num.* διακόσιοι, αι, α καὶ ἐνενήκοντα.
Dugentesimo; *add.* διακοσιαστός, ή, όν.
Dugento; *add. num.* διακόσιοι, αι, α. -2. Duecento volte; διακοσιάκις.
Dugentomila; *add. num.* εἴκοσι μύριοι, αι, α.
Dui; *add. num.* V. Due.
Duino; *s. m.* *Punto dei dadi*; πέτσων δυάς, άδος (ἡ).
Dulcificante; *add.* μειλίττων, ουσα, ον.
Dulcificare; *v. att.* V. Dolcificare.
Dulcificatore; *add.* V. Dulcificante.
Dulcorare; *v. att.* V. Dolcificare.
Dulla; *s. f.* δουλεία, ας (ἡ).
Dumila e Dumilia; *add. num.* V. Duemila.
Dumo; *s. m.* ἄκανθα, ης (ἡ).
Dumoso; *add.* ἀκανθώδης, ες.
Duna; *s. f.* ψάμμου βουνός, οῦ (ὁ)· θίς, ινός (ὁ, ἡ).
Dunche; } *cong.* ἄρα· οὖν.
Dunqua; }
Dunque; }
Duo; *add. num.* V. Due.
Duodecimo; *add.* δυωδέκατος, η, ον.
Duodecuplo; *add.* δωδεκαπλοῦς, ῆ, οῦν.
Duoi; *add. num.* V. Due.
Duolo; *s. m.* ἄλγος, εος-ους (τό)· λύπη, ης (ἡ)· πάθος, εος-ους (τό). -2. Lamento; θρῆνος, ου (ὁ).
Duomila e Duomilia; *add. num.* V. Duemila.
Duomo; *s. m.* κύριος ναός, οῦ (ὁ).
Duplicare; *v. att.* V. Doppiare.
Duplicatamente; *avv.* διπλῇ.
Duplicato; *add.* διπλάσιος, α, ον· διττός, ή, όν.
Duplicatura; *s. f.* ἐπίβλημα, ατος (τό).
Duplice; *add.* V. Doppio.
Duplicità; *s. f.* V. Doppiezza. -2. Finzione; ὑπόκρισις, σεως (ἡ).
Duplo; *s. m.* V. Doppio.
Dura; *s. f.* V. Durata.
Durabile; *add.* πολυχρόνιος, ον· πολύχρονος, ον· διηνεκής, ές. -2. Stabile; μόνιμος, ον· βέβαιος, α, ον· ἀσφαλής, ές.
Durabilità; *s. f.* βεβαιότης, ητος (ἡ).
Durabilmente; *avv.* στερεῶς· ἀεί· βεβαίως· μονίμως.
Duramente; *avv.* χαλεπῶς· ἀπηνῶς· σφόδρα· σκληρῶς. -2. Difficilmente; δυσχόλως· δυσχερῶς.
Duramento; *s. m.* V. Durabilità.
Durante; *add.* χρονίζων, ουσα, ον. -2. *Avv.* διά·
Duranza; *s. f.* V. Durabilità.
Durare; *v. att. e intr.* χρονίζω· δια-μένω· παρα-μένω. -2. Mantenersi, perseverare; μένω. -3. Resistere; ἀντι-στατέω-ῶ· ἀντ-αίρω. -4. Sostenere, soffrire; τλάω-ῶ. -5. Arrivare, estendersi; ἐκ-τείνομαι. -6. Durar fatica per impoverire;

Digitized by Google

ματαιοποιέω=ῶ. -7. Chi dura la vince; σταγόνες ὕδατος κοιλαίνουσι πέτραν. -8. Durar lungamente; πολυχρονέω=ῶ. -9. Che dura lungamente; πολυχρόνιος, ον· δηναιός, ά, όν· πολύχρονος, ον. -10. Eternamente; αἰωνίζω. -11. Che dura eternamente; ἀείζωος, ον· ἀτελεύτητος, ον. -12. Che dura poco; μινυώριος, ον.

Durata; *s. f.* ἀναβολή, ῆς (ἡ)· χρονιοτής, ῆτος (ἡ). διανομή, ῆς (ἡ). -2. Stabilità; ἀσφάλεια, ας (ἡ). -3. Stare alla durata; σκληρύνομαι. -4. Di breve durata; μινυώριος, ον· βραχυχρόνιος, ον. -5. Di eterna durata; ἀτελεύτητος, ον· ἀείζωος, ον.

Durativo; *add.* V. Durabile.

Duraturo; *add.* χρονίσων, ουσα, ον· μενῶν, οῦσα, οῦν.

Durazione; *s. f.* V. Durata.

Duretto; *add.* ὑπόσκληρος, ον.

Durevole; *add.* V. Durabile.

Durevolezza; *s. f.* V. Durata.

Durevolmente; *avv.* V. Durabilmente.

Durezza; *s. f.* σκληρότης, ητος (ἡ). στερεότης, ητος (ἡ). -2. Asprezza; ἀγριότης, ητος (ἡ). -3. Ostinazione; ἀπείθεια, ας (ἡ)· ἀνεπιείκεια, ας (ἡ).

Duriccio: *add.* ὑπόσκληρος, ον.

Durire; *v. intr.* V. Indurire.

Durità; **Durizia**; } *s. f.* V. Durezza.

Duro; *s. m.* V. Durezza. -2. Trovar duro; ἐμπορέοις περι-τυγχάνω.

Duro; *add.* σκληρός, ά, όν· στερεός, ά, όν· στέριφος, η, ον. -2. Ostinato; ἄπειθος, ον· ἀπειθής, ές· ἀνεπιεικής, ές. -3. Robusto; ῥωμαλέος, α, ον· ἰσχυρός, ά, όν. -4. Crudele; χαλεπός, ή, όν. -5. Inesorabile; αὐθάδης, ες· ἄτεγκτος, ον. -6. Noioso, spiacevole; ἀηδής, ές· ἀνιαρός, ά, όν· χαλεπός, ή, όν. -7. Superbo; ὑπερήφανος, ον. -8. *Di uomo che non abbia buona apprensione*; βλάξ, ακός (ὁ)· δυσμαθής, ές. -9. Di animo duro; σκληρόφρων, ον. -10. Di bocca dura; δυσήνιος, ον. -11. Duro di età; τέλειος, α, ον. -12. Rendere duro; σκληροποιέω=ῶ· ἀπο-τραχύνω. -13. Che rende duro; σκληροποιός, όν. -14. Non duro; ἀτρήχυντος, ον.

Durotto; *add.* ὑπόσκληρος, ον.

Duttile; *add.* ἀγώγιμος, ον.

Duttilità; *s. f.* ὑγρότης, ητος (ἡ).

Dutto; *s. m.* V. Condotto, Canale.

Duttore; *s. m.* V. Guida.

Duumvirale; *add.* ὁ, ἡ, τὸ τοῖν δυοῖν ἀρχόντοιν.

Duumvirato; *s. m.* ἡ δυοῖν ἀρχή, ῆς.

Duumviro; *s. m.* ὁ τοῖν δυοῖν ἀρχόντοιν ἕτερος· ὁ τοῖν δυοῖν εἷς. -2. I duumviri; τὼ δύο ἄρχοντε.

E

E; *cong.* καί· τὲ καί. -2. E... e; τέ... τέ· μὲν.... δέ.

Ebano; *s. m.* ἔβενος, ου (ἡ). -2. Di ebano; ἐβένινος, ον.

Ebbio; *s. m.* *T. bot.* ἀκτέα, ας (ἡ)· ἀκτή, ῆς (ἡ).

Ebbrezza; **Ebbriachezza**; } *s. f.* μέθη, ης (ἡ)· οἰνοφλυγία, ας (ἡ)· μέθυσις, σεως (ἡ).

Ebbriaco; *add.* V. Ubriaco.

Ebbrietà; *s. f.* V. Ebbrezza.

Ebbrioso; *add.* μεθυστικός, ή, όν.

Ebbrio; **Ebbro**; } *add.* V. Ebrio.

Ebdomada; *s. f.* ἑβδομάς, άδος (ὁ).

Ebdomadario; *add.* ἑβδομαδικός, ή, όν.

Ebeno; *s. m.* V. Ebano.

Ebere; *v. intr.* ἀμβλύνομαι· ἀμβλόω=ῶ.

Ebetazione; *s. f.* ἄμβλωσις, σεως (ἡ).

Ebete; *add.* ἀμβλύς, εῖα, ύ· ἀναίσθητος, ον.

Ebollimento; *s. m.* ζέσις, σεως (ἡ)· ἀνάζεσις, σεως (ἡ).

Ebollire; *v. intr.* ἀνα-ζέω=ῶ.

Ebollizione; *s. f.* V. Ebollimento.

Ebraicamente; *avv.* ἑβραϊστί.

Ebraico; *add.* ἑβραῖος, α, ον· ἑβραϊκός, ή, όν. -2. In lingua ebraica; ἑβραϊστί.

Ebraismo; *s. m.* ἰουδαϊσμός, οῦ (ὁ).

Ebraizzare; *v. att.* ἑβραΐζω· ἰουδαΐζω.

Ebreo; *s. m.* ἑβραῖος, ου (ὁ)· ἑβραίς, ίδος (ἡ). -2. Operare, parlare, pensare da Ebreo; ἑβραΐζω.

Ebrezza; **Ebriachezza**; } *s. f.* V. Ebbrezza.

Ebriaco; *add.* V. Ubriaco.

Ebriarsi; *v. rifl.* μεθύσκομαι.

Ebriatore; *add.* μεθυσκόμενος, η, ον.

Ebrietà; **Ebriezza**; } *s. f.* V. Ebbrezza.

Ebrifestoso; *add.* σκιρτητικός, ή, όν.

Ebrio; **Ebrioso**; } *add.* e

Ebro; *add.* μεθών, ουσα, ον. -2. Molto ebrio; πολυμεθής, ές. -3. L'essere, il rendere ebrio; μέθυσις, σεως (ἡ). -4. Non ebrio; ἀθώρεκτος, ον.

Ebuliente; *add.* ἀναζέων, ουσα, ον.

Ebullizione; *s. f.* ἀνάζεσις, σεως (ἡ)· ἀνάβρασις, σεως (ἡ)· βρασμός, οῦ (ὁ).

Ebulo; *s. m.* V. Ebbio.

Ebure; *s. m.* V. Avorio.

Eburneo; *add.* ἐλεφάντινος, η, ον· ἐλεφαντικός, ή, όν.

Ecatombe; *s. f.* ἑκατομβή, ῆς (ἡ).

Ecatombee (feste); *s. f. pl.* ἑκατόμβαια, ων (τά).

Ecatombeone; *s. m.* *Primo mese dell' anno attico*; ἑκατομβαιών, ῶνος (ὁ).

Eccedentemente; *avv.* περὶ τοῦ μέτρου· ἀμέτρως· ὑπερμέτρως· ὑπερβαλλόντως.

Eccedenza; *s. f.* V. Eccesso.

Eccedere; *v. att. e intr.* δια-φέρω (τινά ἔν τινι)· ὑπερ-βάλλω· παρα-βαίνω. -2. Peccare; παρα-βαίνω· ἁμαρτάνω.

Eccellente; *add.* διάφορος, ον· διαφέρων, ουσα, ον· ἐξαίρετος, ον· διαπρεπής, ές· ἀγαθός, ή, όν· ἄριστος, η, ον· ὑπέροχος, ον.

Eccellentemente; *avv.* ὑπέρευ· διαφερόντως· ἐξαιρέτως.

Eccellentissimo; *add. superl.* ἐξοχώτατος, η, ον.

Eccellenza; *s. f.* ἐξοχή, ῆς (ἡ)· ὑπεροχή, ῆς (ἡ)· ἐκπρέπεια, ας (ἡ). -2. Per eccellenza; *avv.* δαιδαλέως.

Eccellere; *v. intr.* ὑπερ-έχω· ὑπερ-βάλλω.

Eccelsamente; *avv.* ὑψηλῶς· μεγαλοπρεπῶς.

Eccelsitudine; ὕψος, εος=ους (τό)· μέγεθος, εος=ους (τό)· μεγαλοψυχία, ας (ἡ).

Eccelso; *add.* ὑψηλός, ή, όν· ἐξέχων, ουσα, ον· ὑψηρεφής, ές· αἰπύς, εῖα, ύ.

Eccentricamente; *avv.* ἐξω τοῦ κέντρου.

Digitized by Google

Eccentricità; *s. f.* ἐκκεντρόν, οῦ (τό)· ἐκκεντρότης, ητος (ἡ).
Eccentrico; *add.* ἔκκεντρος, ον.
Eccessivamente; *avv.* ἀμέτρως· ἄγαν· καθ' ὑπερβολήν· εἰς ὑπερβολήν.
Eccessività; *s. f.* V. Eccesso.
Eccessivo; *add.* ἄμετρος, ον· ὑπερφυής, ἐς· ὑπερβάλλων, ουσα, ον· περισσός, ή, όν· ὑπέρμετρος, ον.
Eccesso; *s. m.* ὑπερβολή, ῆς (ἡ). -2. Superiorità; κράτος, ε-ους (τό). -3. Aggrandimento; αὔξησις, σεως (ἡ). -4. Delitto; παραβασία, ας (ἡ)· παράβασις, σεως (ἡ). -5. Eccesso di mente; ἔκστασις, σεως (ἡ).
Eccetera; καὶ τὰ ἄλλα.
Eccettare; *v. att.* V. Eccettuare.
Eccettato; Eccetto e Eccetto che; *avv.* χωρὶς· πλὴν ἤ. -2. *Add.* ἐξαίρετος, ον.
Eccetto; *s. m.* V. Eccezione.
Eccettuare; *v. att.* ἐξ-αιρέω-ῶ· ἐκ-κρίνω· παρα-λείπω (τι, τινά).
Eccettuativo; *add.* ἐξαιρετικός, ή, όν.
Eccettuato; *p. pass.* ἐξαίρετος, ον. -2. Non eccettuato; ἀνυπεξαίρετος, ον.
Eccettuazione; *s. f.* V. Eccezione.
Eccezionale; *add.* ἔκκριτος, ον.
Eccezione; *s. f.* ἐξαίρεσις, σεως (ἡ). -2. Dare eccezione; προ-βάλλομαι. -3. Replicare a tale eccezione; ἀντι-παρα-γράφω. -4. Senza eccezione; πάντως· ἁπλῶς· ἀνυπεξαιρέτως.
Eccheggiare; *v. intr.* V. Echeggiare.
Ecchimosi ed Echimosi; *s. f.* ἐκχύμωσις, σεως (ἡ).
Eccidio; *s. m.* ἀνάστασις, σεως (ἡ)· ἀναίρεσις, σεως (ἡ)· ἀνδραποδισμός, οῦ (ὁ). -2. Che reca eccidio; αἰνολετής, ές.
Eccitamento; *s. m.* ὁρμησις, σεως (ἡ)· ὁρμητήριον, ου (τό)· παρόρμημα, ατος (τό)· παρόρμησις, σεως (ἡ)· ὄτρυνσις, σεως (ἡ)· παρακίνησις, σεως (ἡ)· ἔγερσις, σεως (ἡ)· παρακέλευσις, σεως (ἡ).
Eccitante; *p. pres.* ἐγείρων, ουσα, ον· παρορμητικός, ή, όν· ὀτρυντήρ, ῆρος (ὁ)· ὀτρυντικός, ή, όν.
Eccitare; *v. att.* ἐγείρω· ὁρμάω-ῶ. παρ-ορμάω-ῶ· παρ-αὐδύσσω· ὀτρύνω· δι-εγείρω· ἐρεθίζω. -2. Eccitare insieme; συμ-παρ-ορμάω-ῶ. -3. Acconcio ad eccitare; ἐγκελευστικός, ή, όν· ἐγερτικός, ή, όν. -4. Appartenente all'eccitare; παρακινητικός, ή, όν· παρακελευσματικός, ή, όν. -5. Eccitare alquanto; ὑπ-ερεθίζω.
Eccitativo; *add.* V. Eccitante.
Eccitato; *add.* παρακελευστός, ή, όν· ἐγερτός, ή, όν. -2. Eccitato da sè stesso; αὐτόσσυτος, ον. -3. Non eccitato; ἀπαρόρμητος, ον.
Eccitatore; *add.* V. Eccitante.
Eccitazione; *s. f.* V. Eccitamento.
Ecclesia; *s. f.* V. Chiesa.
Ecclesiaste, o Ecclesiastes; *s. m.* ἐκκλησιαστής, οῦ (ὁ).
Ecclesiasticamente; *avv.* ἐκκλησιαστικῶς.
Ecclesiastico; *add.* ἐκκλησιαστικός, ή, όν· ἱερός, ά, όν· *s. m.* ἱερεύς, έως (ἡ).
Ecclisse; *s. m.* V. Eclisse.
Ecco; *avv.* ἰδοῦ. -2. *Particella risponsiva*; πάρειμι. -3. Posto che; ἀλλ' ἔστω. -4. Ecco se; ἄρα.
Ecco; *s. f.* V. Eco.
Echeggiare; *v. intr.* ἠχέω-ῶ· ὑπ-ηχέω-ῶ· ἀν-ηχέω-ῶ. -2. Far echeggiare; ἀντ-αλαλάζω. -3. Echeggiare tutto intorno; ἀντι-περι-ηχέω-ῶ.

Echeo; *s. m.* ἠχεῖα, ας (ἡ).
Echino; *s. m.* ἐχῖνος, ου (ὁ).
Echio; *s. m.* ἔχιον, ου (τό)· ἐχίειον, ου (τό).
Echite; *s. f.* ἐχίτης, ου (ὁ).
Eclissamento; *s. m.* ἔκλειψις, εως (ἡ).
Eclissare; *v. att.* σκοτόω-ῶ· σκιάζω· σκιάω-ῶ· ἐπισκιάζω. -2. *Intr.* σκοτόομαι-οῦμαι· ἐκ-λείπω.
Eclisse e Ecclissi; *s. m. e f.* ἔκλειψις, εως (ἡ) τοῦ ἡλίου δρομός, οῦ (ὁ).
Eclittica; *s. f.* ἐκλειπτική, ῆς (ἡ).
Eclittico; *add.* ἐκλειπτικός, ή, όν.
Ecloga; *s. f.* V. Egloga.
Eco; *s. m. e f.* ἠχώ, όος-οῦς (ἡ).
Economato; *s. m.* οἰκονομία, ας (ἡ)· ταμίεια, ας (ἡ).
Economia; Economica; *s. f.* οἰκονομία, ας (ἡ)· διοίκησις, σεως (ἡ).
Economicamente; *avv.* οἰκονομικῶς.
Economico; *add.* οἰκονομικός, ή, όν.
Economizzare; *v. intr.* οἰκονομέω-ῶ· φείδομαί (τινος).
Economo; *s. m.* οἰκονόμος, ου (ὁ)· ταμίας, ου (ὁ)· ταμία, ας (ἡ). -2. Non economo; ἀταμίευτος, ον.
Eculeo; *s. m.* τροχός, οῦ (ὁ)· στρέβλη, ης (ἡ).
Ecumenico; *add.* οἰκουμενικός, ή, όν.
Ed; *cong.* V. E.
Edace; *add.* πολυφάγος, ον· βορός, ά, όν· ἀδήφαγος, ον· λάβρος, ον.
Edacità; *s. f.* V. Voracità.
Eddomada; *s. f.* V. Ebdomada.
Eddomadario; *add.* V. Ebdomadario.
Edema; *s. m.* οἴδημα, ατος (τό)· οἴδησις, σεως (ἡ).
Edematico; Edematoso; *add.* οἰδηματόεις, εσσα, εν· οἰδηματώδης, ες.
Edera; *s. f.* κισσός, οῦ (ὁ). -2. Di edera, simile all'edera; κίσσινος, η, ον. -3. Corona di edera; κισσοστεφάνος, ου (ὁ). -4. Coronato di edera; κισσοχαίτης, ες. -5. Cambiare in edera; ἀποκισσόω-ῶ. -6. Arrampicarsi come edera; ἐγκισσεύομαι.
Ederaceo; *add.* κίσσινος, η, ον.
Ederifero; *add.* κισσοφόρος, ον.
Ederoso; *add.* V. Ederaceo.
Edicola; *s. f.* ναΐδιον, ου (τό). -2. Casetta; οἰκίδιον, ου (τό)· οἰκίσκη, ης (ἡ)· οἴκισκος, ου (ὁ).
Edificamento; *s. m.* οἰκοδόμησις, σεως (ἡ).
Edificare; *v. att.* οἰκοδομέω-ῶ· οἰκίζω· κτίζω· κατα-σκευάζω. -2. Edificare dentro; ἐγ-κατ-οικοδομέω-ῶ. -3. Edificare in luogo altrui; ἀντ-οικοδομέω-ῶ. -4. Edificare una città dirimpetto; ἀντι-πολίζω. -5. Indurre buona opinione, dare buon esempio; παράδειγμα καθ-ίσταμι· θυμὸν ἀν-άγω.
Edificatore; *add.* οἰκοδόμος, ον.
Edificatorio; *add.* οἰκοδομητικός, ή, όν.
Edificazione; *s. f.* οἰκοδομή, ῆς (ἡ)· οἰκοδόμησις, σεως (ἡ)· οἰκοδομία, ας (ἡ)· κατασκευή, ῆς (ἡ). -2. Buona impressione; προτύπωμα, ου (τό).
Edificio e Edifizio; οἰκοδομή, ῆς (ἡ)· οἰκοδόμημα, ατος (τό)· κτίσμα, ατος (τό)· κατασκεύασμα, ατος (τό).
Edile; *s. m.* ἀγορανόμος, ου (ὁ)· ἀστυνόμος, ου (ὁ). -2. Essere edile; ἀστυνομέω-ῶ· ἀγορανομέω-ῶ.
Edile; *add.* ἀγορανομικός, ή, όν· ἀστυνομικός, ή, όν.
Edilità; *s. f.* ἀγορανομία, ας (ἡ)· ἀστυνομία, ας (ἡ).
Edilizio; *add.* V. Edile.
Edito; *p. pass.* ἔκδοτος, ον.
Editto; *s. m.* ἐπίταγμα, ατος (τό)· ἐπιταττόμενον, ου

Digitized by Google

(τό)· παραγγελλόμενον, ου (τό)· παράγγελμα, ατος (τό). -2. Fare un editto; παρ-αγγέλω· ἐπι-τάσσω.
Edituo; *s. m.* ἱερόδουλος, ου (ὁ).
Edizione; *s. m.* ἔκδοσις, σεως (ἡ).
Edomadario; *add.* V. Ebdomadario.
Edra; *s. m.* V. Edera.
Educare; *v. att.* παιδεύω· ἀν-άγω· τρέφω. -2. Educare duramente; σκληραγωγέω-ῶ. -3. Educare fra altri; μετα-τρέφω. -4. Educare con; συν-τρέφω.
Educato; *add.* παιδευτός, ή, όν. -2. Educato lungi dai suoi; ἀπότροφος, ον.
Educatore; *add.* ἀνάγων, ουσα, ον.
Educazione; *s. f.* παιδεία, ας (ἡ)· παιδομαθία, ας (ἡ).
Educere; *v. att.* ἐξ-άγω.
Edulio; *s. m.* ἔδεσμα, ατος (τό).
Efebeo; *s. m.* ἐφήβειον, ου (τό).
Efebo; *s. m.* ἔφηβος, ου (ὁ).
Efemeride; *s. f.* V. Effemeride.
Effabile; *add.* ῥητός, ή, όν· ῥητέος, α, ον.
Effemeride; *s. f.* ἐφημερίς, ίδος (ἡ).
Effeminamento e Effemminamento; *s. m.* V. Effeminatezza.
Effeminare; *v. att.* ἀπο-θηλύνω· ἀπο-γυναικόω-ῶ· γυναικόω-ῶ· γυναιτίζω.
Effeminataggine e Effemminatezza; *s. f.* V. Effeminatezza.
Effeminatamente; *avv.* μαλακῶς· γυναικοειδῶς.
Effeminatezza; *s. f.* θρύψις, εως (ἡ)· ἀπογυναίκωσις, σεως (ἡ)· μαλακία, ας (ἡ).
Effeminato; *add.* ἀγεννής, ες· γυναικάνηρ, ανδρος (ἡ)· γυναικός, ή, όν· γυνής, ίδος (ὁ)· γυναικώδης, ες· μαλακός, ή, όν· θρυπτικός, ή, όν. -2. Diventare effeminato; γυναικόομαι-οῦμαι. -3. Essere effeminato; γυναικίζω· μαλακεύομαι. -4. Rendere effeminato; γυναικόω-ῶ· γυναικίζω· ἀπο-γυναικόω-ῶ· ἀπο-θηλύνω. -5. Rendere del tutto effeminato; δια-θηλύνω. -6. Molto effeminato; αἰνόθρυπτος, ον. -7. Non effeminato; ἀθήλυντος, ον.
Effeminazione; *s. f.* V. Effeminatezza.
Effemminare; *v. att.* V. Effeminare.
Efferatamente; *avv.* θηριωδῶς.
Efferatezza; *s. f.* ἀγριότης, ητος (ἡ)· ὠμότης, ητος (ἡ)· δεινότης, ητος (ἡ).
Efferato; *add.* θηριώδης, ες· ἄγριος, α, ον· ὠμός, ή, όν. -2. Rendere efferato; ἀπο-θηριόω-ῶ.
Efferità; *s. f.* V. Efferatezza.
Effervescenza; *s. f.* ζέσις, σεως (ἡ)· ἔζεσις, σεως (ἡ).
Effettivamente; *avv.* ἔργῳ· ὄντως· τῷ ὄντι· ἀληθῶς.
Effettività; *s. f.* ἀληθεία, ας (ἡ)· οὐσία, ας (ἡ)· ὕπαρξις, εως (ἡ)· ὑπόστασις, σεως (ἡ).
Effettivo; *add.* ἔργῳ τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο. -2. Efficiente; ποιητικός, ή, όν· ἀποτελεστικός, ή, όν.
Effetto; *s. m.* ἐνέργημα, ατος (τό)· ἀποτέλεσμα, ατος (τό)· δύναμις, εως (ἡ). -2. Successo; συμβαῖνον, οντος (τό)· συμβάν, άντος (τό)· συμβεβηκός, ότος (τό). -3. Termine, compimento; τέλος, εος-ους (τό)· ἔκβασις, σεως (ἡ). -4. Virtù, efficacia; ἐνεργεία, ας (ἡ). -5. Beneficio; εὐεργεσία, ας (ἡ). -6. Sostanze, avere; οὐσία, ας (ἡ)· ὄντα, ων (τά). -7. Affetto; πάθος, εος-ους (τό). -8. Dar effetto; ἀνύω. -B'. Attendere; σχολάζω. -9. Che ha effetto, che produce l'effetto; ἀποτελεσματικός, ή, όν. -10. In, con effetto; ἔργῳ.
Effettore; *add.* αὐτουργός, όν
Effettuale; *add.* V. Effettivo.
Effettualmente; *avv.* V. Effettivamente.
Effettuare; *v. att.* κατ-εργάζομαι· ἀπο-εξ-εργάζομαι. -2. Che nulla effettua; ἄπρακτος, ον.
Effettuazione; *s. f.* ἄνυσις, σεως (ἡ).
Effettuoso; *add.* V. Efficace.
Effezione; *s. f.* V. Effetto.
Efficabile; *add.* e
Efficace; *add.* ἐνεργητικός, ή, όν· ἐνεργής, ές· ἐνεργός, όν· πρακτικός, ή, όν· δυνατός, ή, όν· ἀνυτικός, ή, όν· ἀνύσιμος, ον· ἀποτελεστικός, ή, όν· ἔμπρακτος, ον. -2. Essere efficace; δύναμαι.
Efficacemente; *avv.* ἐνεργῶς· δραστικῶς· πρακτικῶς.
Efficacia; *s. f.* ἐνεργεία, ας (ἡ)· δύναμις, εως (ἡ).
Efficiente; *add.* V. Efficace.
Efficienza; *s. f.* V. Efficacia.
Effige; Effigia; *s. f.* V. Effigie.
Effigiamento; *s. m.* σχηματισμός, οῦ (ὁ).
Effigiare; *v. att.* σχηματίζω· δια-τυπόω-ῶ· εἰκάζω.
Effigiato; *add.* εἰκασμένος, η, ον.
Effigie; *s. f.* εἶδος, εος-ους (τό)· εἰκών, ῶνος (ἡ).
Effimero; *add.* V. Efimero.
Effingere; *v. att.* V. Effigiare.
Efflorescenza; *s. f.* ἐξάνθησις, σεως (ἡ).
Efflusso; *s. m.* ἐκροή, ῆς (ἡ)· διαῤῥοή, ῆς (ἡ)· ἀποῤῥοή, ῆς (ἡ).
Effluvio; *s. m.* ἔκρυσις, σεως (ἡ)· ἀτμός, οῦ (ὁ)· ἀτμίς, ίδος (ἡ).
Effondere; *v. att.* ἐκ-χέω-ῶ· προ-χέω-ῶ (τι).
Effondimento; *s. m.* V. Efflusso.
Effrenatamente; *avv.* ἀχαλινώτως· ἀκολάστως.
Effrenato; *add.* ἀχαλινός, όν· ἀχαλίνωτος, ον· ἀκόλαστος, ον.
Effumazione; *s. f.* V. Esalazione.
Effusioncella; *s. f. dim.* μικρὰ διάχυσις, σεως (ἡ)· ἔκχυσις, σεως (ἡ).
Effusione; *s. f.* διάχυσις, σεως (ἡ)· ἔκχυσις, σεως (ἡ).
Effuso; *p. pass.* ἔκχυτος, ον.
Efimero; *add.* ἐφήμερος, ον.
Eforo; *s. m.* ἔφορος, ου (ὁ). -2. Essere eforo; ἐφορεύω.
Egente; *add.* V. Bisognoso.
Egestà; *s. f.* V. Indigenza.
Egestione; *s. f.* ἐκκόμισις, σεως (ἡ)· ἐκφορά, ᾶς (ἡ).
Egida e Egide; *s. f.* αἰγίς, ίδος (ἡ).
Egilope; *s. f.* αἰγίλωψ, ωπος (ἡ).
Egipani; *s. m. pl.* *Uomini favolosi*; Αἰγίπανες, ων (οἱ).
Egiziano; *add.* e
Egizio; *add.* αἰγύπτιος, α, ον. -2. Secondo il costume egizio; αἰγυπτιαστί· αἰγυπτίως. -3. Imitare gli Egizi; αἰγυπτιάζω.
Egli; *pron.* αὐτός, ή, ό· ἐκεῖνος, η, ο. -2. Dare del Lei; ἕνεκα τιμῆς κύριόν (τινα) προς-καλέω-ῶ.
Egloga; *s. f.* ἐκλογή, ῆς (ἡ).
Egoismo; *s. m.* πλεονεξία, ας (ἡ)· φιλοκέρδεια, ας (ἡ)· φιλαυτία, ας (ἡ).
Egoista; *add.* ἰδιωφελής, ές· πλεονεκτής, ές· φιλαυτός, όν· φιλοκερδής, ές.
Egramente; *avv.* μόγις· ἀκουσίως.
Egregiamente; *avv.* ἐξαιρέτως· διαφερόντως· ἐξόχως· ἀμέμπτως.
Egregio; *add.* ἐξαίρετος, ον· ἔξοχος, ον· ἄμεμπτος, ον· διαφέρων, ουσα, ον.
Egresso; *s. m.* V. Uscita.

Digitized by Google

Egritudine; *s. f.* νόσος, ου (ἡ).
Egro; } *add.* νοσηρός, ά, όν· ἀσθενής, ές· νόσιμος,
Egroto; } ον· ἐμπαθής, ές.
Eguaglianza; *s. f.* V. Uguaglianza.
Eguagliare; *v. att.* V. Uguagliare.
Eguagliatore; *add.* ἰσῶν, οὖσα, οὖν.
Eguale; *add.* ἴσος, η, ον· ὅμοιος, ον - α, ον. -2. Giusto; δίκαιος, α, ον. -3. Con animo eguale; εὐγνωμόνως. -4. Essere eguale; ἰσόμαι-οῦμαι. -5. Fare, rendere eguale; ἰσόω-ῶ.
Egualezza; } *s. f.* ἰσότης, ητος (ἡ)· ὁμοιότης, ητος
Egualità; } (ἡ).
Egualmente; *avv.* ἴσως· κατ' ἴσον· ὁμοίως.
Egualtà; *s. f.* V. Egualità.
Eh; *inter.* V. Deh. -2. Eh briccone! ὦ μιαρέ!
Ehi! *inter.* ὦ τᾶν, ὦ τάν· αἴ!
Ehimè; *inter.* V. Ahimè.
Ei; *pron.* V. Egli.
Eità; } *s. f.* V. Età.
Eitade; }
Elà; *inter.* V. Olà.
Elaborare; *v. att.* ἐκ-πονέω-ῶ· ἀπ-εργάζομαι· ἀπ-ακριβόομαι-οῦμαι (τι).
Elaboratezza; *s. f.* ἐκπόνησις, σεως (ἡ).
Elaborato; *add.* πεπονημένος, η, ον· πονηθείς, εῖσα, έν· ἀκριβής, ές· εὔτεχνος, ον.
Elaborazione; *s. f.* ἐκπόνησις, σεως (ἡ)· ἀπεργασία, ας (ἡ)· ἐξεργασία, ας (ἡ)· μελέτη, ης (ἡ)· ἄσκησις, σεως (ἡ).
Elasticità; *s. f.* ὑγρότης, ητος (ἡ).
Elastico; *add.* ὑγρός, ά, όν.
Elaterio; *s. m.* ἐλατήριον, ου (τό).
Elato; *add.* γαῦρος, ον.
Elazione; *s. f.* τῆς ψυχῆς ἔπαρσις, σεως (ἡ).
Elce; *s. m.* } πρῖνος, ου (ὁ).
Elcina; *s. f.* }
Elefante; *s. m.* ἐλέφας, αντος (ὁ).
Elefantesco; *add.* ἐλεφαντικός, ή, όν· ἐλαφάντειος, α, ον· ἐλεφαντώδης, ες.
Elefantiasi; *s. f. T. med.* ἐλέφας, αντος (ὁ)· ἐλεφαντιασμός, οῦ (ὁ). -2. Essere tormentato dalla elefantiasi; ἐλεφαντιάω-ῶ.
Elefantino; *add.* V. Elefantesco.
Elefanto; *s. m.* V. Elefante.
Elefanzia; } *s. f.* V. Elefantiasi.
Elefanziasi; }
Elegante; *add.* γλαφυρός, ά, όν· κομψός, ή, όν· κόσμιος, α, ον· εὐπρεπής, ές· καλός, ή, όν· χαρίεις, εσσα, εν· περικαλλής, ές.
Elegantemente; *avv.* χαριέντως· κομψῶς· γλαφυρῶς.
Eleganza; *s. f.* καλλώπισμα, ατος (τό)· εὐπρέπεια, ας (ἡ)· κομψόν, οῦ (τό)· κομψότης, ητος (ἡ)· κομψεία, ας (ἡ)· γλαφυρία, ας (ἡ)· γλαφυρότης, ητος (ἡ)· κοσμιότης, ητος (ἡ).
Eleggendo; *add.* αἱρετέος, α, ον· αἱρετός, ή, όν.
Eleggere; *v. att.* ἐκ-λέγω· αἱρέομαι-οῦμαι. -2. Eleggere con voti; χειροτονέω-ῶ· ψηφηφορέω-ῶ· ψηφίζομαι. -3. Eleggere a capitano; αἱρέομαι οῦμαι, ἀπο-δείκνυμι στρατηγόν. -4. Eleggere insieme; συγ-χειροτονέω-ῶ. -5. Che elegge; αἱρέτης, ου (ὁ)· αἱρέτις, ιδος (ἡ).
Eleggibile; *add.* V. Eleggendo.
Eleggimento; *s. m.* αἵρεσις, σεως (ἡ)· ἐκλογή, ῆς (ἡ).
Elegia; *s. f.* ἐλεγεία, ας (ἡ)· ἔλεγος, ου (ὁ).
Elegiaco; *add.* ἐλεγεῖος, α, ον. -2. *Sost.* V. Elegiopeo.
Elegiopeo; *s. m. Scrittore di elegie;* ἐλεγειογράφος, ου (ὁ)· ἐλεγειοποιητής, οῦ (ὁ)· ἐλεγειοποιός, οῦ (ὁ).
Elego; *add.* V. Elegiaco.
Eleisonne; *s. m.* ἐλέησον.
Eleleggiare, o Elieleggiare; *v. intr.* ἐλελίζω.
Elembicco; *s. m.* V. Lambicco.
Elementale; *add.* στοιχειώδης, ες· στοιχειωτικός, ή, όν· στοιχειακός, ή, όν.
Elementare; *v. att.* στοιχειόω-ῶ.
Elementare; *add.* V. Elementale.
Elemento; *s. m.* στοιχεῖον, ου (τό)· στοιχείωσις, σεως (ἡ)· στοιχείωμα, ατος (τό)· προπαίδευμα, ατος (τό)· προπαιδεία, ας (ἡ). -2. Insegnare gli elementi; στοιχειόω-ῶ. -3. Introdurre qual elemento; ἐγ-κατα-στοιχειόω-ῶ. -4. Mutare in altro elemento; μετα-στοιχέω-ῶ. -5. Senza i primi elementi; ἀστοιχείωτος, ον.
Elemosina; *s. m.* ἐλεημοσύνη, ης (ἡ).
Elemosinare; *v. att.* τῷ προσαιτοῦντι δίδωμι. -2. Chiedere la limosina; προς-αιτέω-ῶ· πτωχέω-ῶ.
Elemosinario; } *add.* ἐλεήμων, ον.
Elemosiniere; }
Elenco; *s. m.* ἔλεγχος, ου (ὁ)· κατάλογος, ου (ὁ). -2. Cancellare dall'elenco; ἀπο-δοκιμάζω.
Elenio; *s. m.* ἐλένιον, ου (τό).
Eleomele; *s. m.* ἐλαιόμελι, ιτος (τό).
Eleotesio; *s. m.* ἐλαιοθέσιον, ου (τό).
Eletta; *s. f.* V. Elezione.
Elettivamente; *avv.* λογάδην.
Elettivo; *add.* προαιρετικός, ή, όν· αἱρετός, ή, όν.
Eletto; *add.* ἐκλεκτός, ή, όν· αἱρετός, ή, όν. -2. Eletto da sè stesso; αὐτοχειροτόνητος, ον. -3. Che non fu eletto; ἀψήφιστος, ον.
Elettore; *add.* αἱρέτης, ου (ὁ)· αἱρέτις, ιδος (ἡ).
Elettovario; *s. m.* V. Lattovaro.
Elettra; *s. f.* Ambra.
Elettricamente; *avv.* ἠλεκτρῶδες.
Elettrino; *add.* ἠλεκτρώδης, ες· ἠλέκτρινος, ον.
Elettro; *s. m.* ἤλεκτρον, ου (τό).
Elettuario; *s. m.* V. Lattovario.
Elevamento; *s. m.* V. Elevazione.
Elevare; *v. att.* αἴρω· ἐπ-αίρω· ἐξ-αίρω· ἐπ-αν-αίρω· μοχλεύω. -2. Elevare insieme ad una dignità; συν-ανα-δείκνυμι. -3. *N. pass.* αἴρομαι· αὐξάνομαι· ἐξ-έχω· ἐξ-έχομαι. -4. Elevarsi al di sopra; ὑπερ-φέρω.
Elevatezza; *s. f.* ὕψος, εος-ους (τό)· ἐξόχη, ης (ἡ).
Elevato; *add.* ὑψηλός, ή, όν· ἐξέχων, ουσα, ον· ἔξοχος, ον.
Elevazione; *s. f.* ἄρσις, σεως (ἡ)· μόχλευσις, σεως (ἡ).
Elezionare; *v. att.* V. Eleggere.
Elezione; *s. f.* αἵρεσις, σεως (ἡ)· ἐκλογή, ῆς (ἡ)· πρόκρισις, σεως (ἡ).
Eliaco; *add.* ἡλιακός, ή, όν.
Elica ed Elice; *s. f.* ἕλιξ, κος (ἡ).
Elice; *s. m.* πρῖνος, ου (ὁ).
Elicere; *v. att.* ἐφ-έλκομαι.
Elicona; *s. m.* Ἑλικών, ῶνος (ὁ).
Eliconio; *add.* ἑλικώνιος, α, ον.
Elicriso; *s. m.* ἡλιόχρυσος, ου (ὁ).
Elidere; *v. att.* ἐκ-θλίβω· ἀφ-αιρέω-ῶ.
Elieleggiare; *v. intr.* V. Eleleggiare.
Eligente; *p. pres.* ἐκλέγων, ουσα, ον.
Eligibile; *add.* V. Eleggibile.
Elimentare; *v. att.* V. Elementare.

Digitized by Google

Elimento; *s. m.* V. Elemento.
Eliminare; *v. att.* V. Escludere.
Elimosina; *s. f.* V. Elemosina.
Elimosiniero; *add.* V. Elemosinario
Eliotropia; *s. f.* } V. Elitropia.
Eliotropio; *s. m.* }
Elisio; *add.* ἠλύσιος, α, ον.
Elisione; *s. f.* ἔκθλιψις, εως (ἡ).
Elisirvite; *s. m.* τὸ τῆς ζωῆς φάρμακον, ου.
Eliso; *add.* V. Elisio.
Elisse; *s. f.* V. Ellisse.
Elitropia; *s. f.* } ἡλιοτρόπιον, ου (τό).
Elitropio; *s. m.* }
Elitticamente; *avv.* ἐλλειπτικῶς.
Ellittico; *add.* ἐλλειπτικός, ή, όν.
Ella; *s. f. T. bot.* ἐλένιον, ου (τό).
Ella; *pron.* V. Egli.
Elleboro; *s. m.* ἑλλέβορος, ου (ὁ).
Ellenismo; *s. m.* ἑλληνισμός, οῦ (ὁ).
Ellenista; *s. m.* ἑλληνιστής, οῦ (ὁ).
Ellera; *s. f.* V. Edera.
Elli; *pron.* V. Egli.
Eliofante; *s. m.* V. Liofante.
Ellisse; *s. f.* ἔλλειψις, εως (ἡ).
Ellitticamente; *avv.* V. Elitticamente.
Ellittico; *add.* V. Elittico.
Ello; *pron.* V. Egli.
Elmetto; *s. m. dim.* κορύθιον, ου (τό).
Elmo; *s. m.* κόρυς, θος (ἡ)· κράνος, εος=ους (τό). –2. Rassettarsi nell'elmo, *prepararsi*; ἑτοιμάζομαι· περι-ζώννυμι.
Eloçuzione; *s. f.* λέξις, εως (ἡ).
Elogietto; *s. m. dim.* μικρὸν ἐγκώμιον, ου (τό).
Elogio; *s. m.* ἐγκώμιον, ου (τό)· μαρτυρία, ας (ἡ)· ἔπαινος, ου (ὁ).
Elongazione; *s. f.* ἀπόστημα, ατος (τό)· ἀναχώρησις, σεως (ἡ).
Eloquente; *add.* λόγιος, α, ον· δεινός, ή, όν· δυνατός, ή, όν· λέγειν, ἐπεῖν εὐπής, ές· ῥητορικός, ή, όν· εὔγλωσσος, ον· εὐφραδής, ές.
Eloquentemente; *avv.* δεινῶς· εὐεπῶς· εὐφραδῶς.
Eloquenza; *s. f.* εὐέπεια, ας (ἡ)· εὐγλωσσία, ας (ἡ)· δεινότης, ητος (ἡ)· τοῦ λέγειν ἐμπειρία, ας (ἡ).
Eloquio; *s. m.* λόγιον, ου (τό)· λόγος, ου (ὁ). –2. Eloquenza V.
Elsa, Else; *s. f.* } κώπη, ης (ἡ)· λαβή, ῆς (ἡ).
Elso; *s. m.* }
Elsirvite; *s. f. sinc. di* Elisirvite V.
Elucubrato; *add.* νυκτογραφθείς, εῖσα, έν· ἐπιμελής, ές· σπουδαῖος, α, ον· ἀκριβής, ές.
Elucubrazione; *s. f.* νυκτογραφία, ας (ἡ)· ἐπιμέλεια, ας (ἡ)· σπουδή, ῆς (ἡ)· ἀκρίβεια, ας (ἡ).
Eludere; *v. att.* κατα-παίζω· ψεύδομαι.
Elusione; *s. f.* ἀπάτη, ης (ἡ)· ψεῦδος, εος=ους (τό).
Elusorio; *add.* ψευδής, ές.
Elza; *s. f.* V. Elsa.
Emaciare; *v. att.* ἐκ-τήκω· λεπτύνω.
Emaciazione; *s. f.* λεπτότης, ητος (ἡ)· λέπτυνσις, σεως (ἡ).
Emaculato, *add.* ἄχραντος, ον.
Emanare; *v. att. e intr.* ἀπο-φέρομαι· ἀπο-ῥέω=ῶ· ἐκ-ρέω=ῶ.
Emanazione; *s. f.* ἀπορροή, ῆς (ἡ)· ἐκροή, ῆς (ἡ).
Emanceppare; } *v. att.* ἐκ-ποιέομαι=οῦμαι· ἀπ-ε-
Emancipare; } λευθερόω=ῶ· δοκιμάζω.

Emancipato; *add.* δοκιμαστός, ή, όν. –2. Essere emancipato; δοκιμάζομαι.
Emancipazione; *s. f.* τῆς χειρώσεως ἀπαλλαγή, ῆς (ἡ).
Ematosi; *s. f.* αἱμάτωσις, σεως (ἡ).
Emblema; *s. m.* ἔμβλημα, ατος (τό)· σύμβολον, ου (τό). –2. Senza emblemi; ἄσημος, ον· ἀσήμων, ον.
Emblematico; *add.* πρὸς τὰ ἐμβλήματα προσήκων, ουσα, ον· συμβολικός, ή, όν.
Embolismale; *add.* ἐμβολισμαῖος, α, ον.
Embolismo; *s. m.* ἐμβολισμός, οῦ (ὁ).
Embolo; *s. m.* ἔμβολος, ου (ὁ)· ἔμβολον, ου (τό).
Embrice; *s. m.* σωλήν, ῆνος (ὁ)· γεῖσον, ου (τό)· γεῖσσον, ου (τό)· γείσωμα, ατος (τό)· γεισσωμα, ατος (τό)· καλυπτήρ, ῆρος (ὁ). –2. Scoprire un embrice; πανταχόθεν δια-ῥρέω=ῶ. –3. Non la guardare in un filar d'embrici; παχυλῶς ἄγω.
Embriciato; *add.* γεισωθείς, εῖσα, έν.
Embrione; *s. m.* ἔμβρυον, ου (τό).
Embroccazione; } *s. f.* ἐμβροχή, ῆς (ἡ)· ἔμβρεγμα,
Embrocca; } ατος (τό).
Embroccare; *v. att.* βρέχω.
Emenda; *s. f.* e
Emendamento; *s. m.* ἐπανόρθωτις, σεως (ἡ)· διόρθωσις, σεως (ἡ)· μετάνοια, ας (ἡ)· εἰς ἀρετὴν ἐπίδοσις, σεως (ἡ).
Emendare; *v. att.* ἐπ-αν-ορθόω=ῶ· ἀν-ορθόω=ῶ· ἀπ-ευθύνω. –2. *N. pass.* βελτίων γίγνομαι· εἰς ἀρετὴν ἐπι-δίδωμι.
Emendatamente; *avv.* ἐπανορθωτικῶς.
Emendativo; *add.* ἐπανορθωτικός, ή, όν.
Emendato; *add.* ἐπανορθωθείς, εῖσα, έν· διορθωθείς, εῖσα, έν.
Emendatore; *add.* ἐπανορθώτης, ου (ὁ)· διορθωτής, οῦ (ὁ).
Emendazione; *s. f.* } V. Emenda.
Emendo; *s. m.* }
Emergente; *add.* ἀναδυόμενος, η, ον. –2. Che succede; συμβαίνων, ουσα, ον. –3. Danno emergente; ζημία ἀναβαίνουσα, ης (ἡ).
Emergente; *s. m.* e
Emergenza; *s. f.* πτῶμα, ατος (τό)· συμβαῖνον, οντος (τό)· συμβάν, άντος (τό).
Emergere; *v. intr.* ἀνα-δύομαι· ἀνα-κύπτω.
Emerito; *add.* ὁ, ἡ, τὸ ὑπερ τὸν κατάλογον· πᾶσας τὰς νομικὰς στρατείας τετελεκώς, υῖα, ός· ἀπαλλαττόμενος, η, ον.
Emerocallide; *s. f.* ἡμεροκαλλίς, ίδος (ἡ).
Emetico; *add.* ἐμετικός, ή, όν.
Emettere; *v. att.* ἐκ-πέμπω.
Emiciclo; *s. m.* ἡμικύκλιον, ου (τό)· ἡμίκυκλος, ου (ὁ).
Emicrania; } *s. f.* ἡμικρανία, ας (ἡ).
Emigrania; }
Emigrare; *v. intr.* ἀπ-οικέω=ῶ· ἐξ-οικέω=ῶ· ἀποχωρέω=ῶ.
Emigrazione; *s. f.* ἀποικεσία, ας (ἡ)· ἀποχώρησις, σεως (ἡ).
Emimetro; *s. m.* ἡμίμετρον, ου (τό).
Emina; *s. f.* ἡμίνα, ης (ἡ).
Eminente; *add.* ἐξέχων, ουσα, ον· ἔξοχος, ον.
Eminentemente; *avv.* ἔξοχα· ἐξαιρέτως· ὑπερβολόντως.
Eminentissimo; *add. superl.* ἐξοχώτατος, η, ον· ὑπέρτατος, η, ον.

Digitized by Google

Eminenza; *s. f.* ἐξοχή, ῆς (ἡ)· ὕψος, εος=ους (τό)· ὑψότης, ητος (ἡ)· μέγεθος, εος=ους (τό).
Emiolia; *s. f.* ἡμιόλιος λόγος, ου (ὁ).
Emiplegia; *s. f.* ἡμιπληγία, ας (ἡ)· ἡμιπληξία, ας (ἡ).
Emisfero e Emisferio; } *s. m.* ἡμισφαίριον, ου (τό).
Emispero e Emisperio; }
Emissario; *s. m.* ἐπιστόμιον, ου (τό). -2. Persona mandata; σκοπός, οῦ (ὁ)· προσαγγελλεύς, έως (ὁ). -3. Stallone; ὀχευτής, οῦ (ὁ).
Emissione; *s. f.* ἐκβολή, ῆς (ἡ). -2. Di sangue; φλεβοτομία, ας (ἡ)· ἀφαίμαξις, εως (ἡ).
Emisticchio; *s. m.* ἡμιστίχιον, ου (τό).
Emitriteo; *add.* ἡμιτριταῖος, α, ον.
Emolliente; *add.* μαλακτικός, ή, όν· *s. m.* μάλαγμα, ατος (τό).
Emollire; *v. att. e intr.* V. Ammollire.
Emolo; *s. m.* V. Emulo.
Emolumento; *s. m.* ὠφέλημα, ατος (τό)· κέρδος, εος=ους (τό).
Emoroidale; *add.* αἱμορροϊκός, ή, όν.
Emorragia; *s. f.* αἱμορρία, ας (ἡ)· αἱμορραγία, ας (ἡ).
Emorroidale; *add.* V. Emoroidale.
Emorroide; *s. f.* αἱμορροΐς, ΐδος (ἡ).
Emorroissa; *s. f.* αἱμορρόος=οῦς, όου=οῦ (ἡ).
Emottoico; *add.* αἱμοπτικός, ή, όν.
Emozione; *s. f.* κίνησις, σεως (ἡ)· οἶστρος, ου (ὁ)· πάθος, εος=ους (τό)· ἐνθουσιασμός, οῦ (ὁ).
Empetiggine; *s. f.* λειχήν, ῆνος (ἡ).
Empiamente; *avv.* ἀσεβῶς· ἀνοσίως. -2. Operare empiamente; ἀσεβέω-ῶ.
Empiastrare; *v. att.* V. Impiastrare.
Empiastro; *s. m.* V. Impiastro.
Empiema; *s. m.* ἐμπύημα, ατος (τό).
Empiematico; *add.* ἐμπυηματικός, ή, όν.
Empiere; *v. att.* πληρόω=ῶ· πιμπλάνω· πίμπλημι· ἐμ-πίμπλημι. -2. Adempiere; συμ-πληρόω=ῶ. -3. Compiere; ἐμ-πληρόω=ῶ· ἐπι-τελέω=ῶ. -4. Coprire; συμ-πληρόω=ῶ· ἐμ-φορέω=ῶ. -5. Riparare; ἐπι-πληρόω=ῶ. -6. Saziare; κορέω=ῶ. -7. Caricar l'arco; τόξον ἐκ-τείνομαι. -8. Empiere a vicenda; ἀντι-πληρόω=ῶ. -9. Empirsi i calzoni; κατα-κέζω.
Empietà; *s. f.* ἀσέβεια, ας (ἡ)· ὠμότης, ητος (ἡ)· ἀνοσιότης, ητος (ἡ).
Empiezza; *s. f.* ἀσέβεια, ας (ἡ)· ὠμότης, ητος (ἡ). -2. Adempimento; ἐκπλήρωσις, σεως (ἡ).
Empimento; *s. m.* ἀναπλήρωσις, σεως (ἡ).
Empio; *add.* ἀσεβής, ές· ἀπηνής, ές· ἀνόσιος, α, ον· ὠμός, ή, όν. -2. Essere, operare da empio; ἀσεβέω=ῶ.
Empire; *v. att.* V. Empiere.
Empireo; *s. m.* ἐμπύριος, ου (ὁ).
Empireuma; *s. m.* ἐμπύρευμα, ατος (τό).
Empiricamente; *avv.* ἐμπειρικῶς.
Empirico; *add.* ἐμπειρικός, ή, όν.
Empirismo; *s. m.* ἐμπειρία, ας (ἡ).
Empirio e Empiro; *s. m.* V. Empireo.
Empitiggine; *s. f.* V. Empetiggine.
Empito; *s. m.* ὁρμή, ῆς (ἡ)· φορά, ᾶς (ἡ)· δεινότης, ητος (ἡ).
Empitore; *add.* V. Adempitore.
Empituosamente; *avv.* V. Impetuosamente.
Empitura; *s. f.* V. Empimento.
Empiuto; *p. pass.* ἐκπλέως, ον· ἔκπλειος, α, ον.

Emplasticamente; *avv.* ἐμπλαστικῶς.
Emplastico; *add.* ἐμπλαστικός, ή, όν.
Emporio; *s. m.* ἐμπόριον, ου (τό).
Emptore; *add.* V. Compratore.
Emugnere; *v. att.* ἀπ-ορύττω· ἐξ-αμέλγω.
Emulare; *v. att. e intr.* ἀμιλλάομαι=ῶμαι· φιλονεικέω=ῶ· ζηλεύω· ζηλόω=ῶ· ζηλοτυπέω=ῶ. -2. Emulare reciprocamente; ἀντι-φιλονεικέω=ῶ.
Emulatore; *add.* ἀμιλλώμενος, η, ον· ζηλαῖος, α, ον· ζηλευτής, οῦ (ὁ)· ζηλήμων, ον· ζηλότυπος, ον· ζηλώτης, ου (ὁ).
Emulazione; *s. f.* ζῆλος, ου (ὁ)· ζηλοτυπία, ας (ἡ)· ζήλωμα, ατος (τό)· ζηλημοσύνη, ης (ἡ)· ζηλοσύνη, ης (ἡ).
Emulgente; *add.* ἐξαμέλγων, ουσα, ον.
Emulgere; *v. att.* ἐξ-αμέλγω· ἀπ-ορύττω.
Emulo; *add.* V. Emulatore.
Emulsione; *s. f.* ἐξάμελξις, εως (ἡ).
Emungere; *v. att.* V. Emugnere.
Enallage; *s. f.* ἐναλλαγή, ῆς (ἡ).
Enarmonico; *add.* ἐναρμονικός, ή, όν.
Enarrare; *v. att.* V. Narrare.
Enarrativo; *add.* V. Narrativo.
Encatisma; *s. m.* ἐγκάθισμα, ατος (τό)· ἐγκαθισμός, οῦ (ὁ).
Encaustica; *s. f.* ἐγκαυστική, ῆς (ἡ).
Encausto; *s. m. Sorta d'inchiostro finissimo*; ἔγκαυστον, ου (τό). -2. *Genere di pittura*; ἔγκαυσμα, ατος (τό).
Enchimosi; *s. f.* ἐγχύμωμα, ατος (τό)· ἐγχύμωσις, σεως (ἡ).
Enchiridio; *s. m.* ἐγχειρίδιον, ου (τό).
Enciclica; *s. f.* ἐγκύκλιος, ου (ἡ).
Enciclopedia; *s. f.* ἐγκύκλιος παιδεία, ας (ἡ).
Enclitico; *add.* ἐγκλιτικός, ή, όν.
Encomiare; *v. att.* ἐγκωμιάζω· εὐ-λογέω=ῶ· ἐπ-αινέω=ῶ.
Encomiaste; *add.* V. Encomiatore.
Encomiastico; *add.* ἐγκωμιαστικός, ή, όν.
Encomiatore; *add.* ἐγκωμιαστής, οῦ (ὁ)· ἐπαινέτης, ου (ὁ)· ἐπαινέτις, ιδος (ἡ).
Encomio; *s. m.* ἐγκώμιον, ου (τό)· ἔπαινος, ου (ἡ)· εὐλογία, ας (ἡ). -2. Degno di encomio; ἐγκωμιαστός, ή, όν.
Ende; *avv.* V. Quindi, Indi.
Endemia; *s. f.* ἐνδημία, ας (ἡ).
Endemico; *add.* ἐνδήμιος, ον· ἔνδημος, ον.
Endica; *s. f.* ταμιεῖον, ου (τό)·
Endicajuolo; *s. m.* V. Incettatore.
Endicare; *v. intr.* V. Incettare.
Endice; *s. m.* τεκμήριον, ου (τό).
Endicuzza; *s. f.* μικρὸν τεκμήριον, ου (τό).
Endivia; *s. f.* σέρις, εως=ιδος (ἡ).
Eneo; *add.* χάλκεος=οῦς, εα=ῆ, εον=οῦν.
Energeticamente; *avv.* ἐνεργετικῶς· δραστικῶς· ἐνεργῶς· σφόδρα.
Energia; *s. f.* ἐνέργεια, ας (ἡ)· δύναμις, εως (ἡ). ἰσχύς, ύος (ἡ)· πρακτικόν, οῦ (τό)· δραστικόν, οῦ (τό).
Energiaco; *add.* V. Energico.
Energicamente; *avv.* V. Energeticamente.
Energico; *add.* ἐνεργικός, ή, όν· ἐνεργός, ή, όν· ἐνεργής, ές· δραστικός, ή, όν· δυνάμενος, η, ον· πρακτικός, ή, όν· δραστήριος, α, ον· ἀνύτικός, ή, όν· ἀνύσιμος, ον.
Energumeno; *add.* ἐνεργούμενος, η, ον.
Enervare; *v. att.* V. Snervare.

Digitized by Google

Enfasi; *s. f.* ἔμφασις, σεως (ἡ).
Enfaticamente; *avv.* ἐμφατικῶς.
Enfatico; *add.* ἐμφατικός, ή, όν.
Enfermo; *add.* V. Infermo.
Enfiagioncella; *s. f. dim.* ὀγκώδιον, ου (τό)
Enfiagione; *s. f.* e
Enfiamento; *s. m.* ὄγκος, ου (ὁ)· ὄγκωσις, σεως (ἡ)· οἴδημα, ατος (τό)· οἴδησις, σεως (ἡ)· φύσημα, ατος (τό)· φῦμα, ατος (τό).
Enfiare; *v. att.* ὀγκόω=ῶ· ἐξ-ογκόω=ῶ· οἰδαίνω· οἰδέσκω. -2. *N. pass.* ὀγκόομαι=οῦμαι· οἰδάω=ῶ.
Enfiatamente; *avv.* ἐμπνεύστως. -2. Orgogliosamente; τετυφωμένως· ὑπερηφανῶς.
Enfiatello; *s. m. dim.* ὀγκώδιον, ου (τό)· φυμάτιον, ου (τό).
Enfiaticcio; *add.* ἐπὶ νόσον ὀγκώδης, ες.
Enfiatino; *s. m. dim.* V. Enfiatello.
Enfiativo; *add.* ἐμπνευματωτικός, ή, όν· φυσητικός, ή, όν.
Enfiato; *s. m.* V. Enfiagione.
Enfiato; *add.* ὀγκωτός, ή, όν· ἐμπνευστός, όν. -2. Orgoglioso; ὑπερηφάνος, ον· μεγαφρονῶν, οῦσα, οῦν.
Enfiatura; *s. f.* V. Enfiagione.
Enfiatuzzino; Enfiatuzzo; *s. m. dim.* V. Enfiatello.
Enfiazione; *s. f.* V. Enfiamento.
Enfio; *add.* V. Enfiato.
Enfiore; *s. m.* V. Enfiagione.
Enfisema; *s. m.* ἐμφύσημα, ατος (τό).
Enfiteusi; *s. f.* ἐμφύτευσις, σεως (ἡ).
Enfiteuta; *s. m.* ἐμφυτευτής, οῦ (ὁ).
Enfiteutico; *add.* ἐμφυτευτικός, ή, όν.
Enganno; *s. m.* V. Inganno.
Enigma; *s. m.* αἴνιγμα, ατος (τό)· αἰνιγμός, οῦ (ὁ)· γρίφος, ου (ὁ).
Enigmatico; *add.* αἰνιγματώδης, ες· γριφώδης, ες.
Enigmatizzare; *v. intr.* αἰνιγματίζομαι· αἰνίγματα λέγω· γριφεύω· γριφολογέω=ῶ.
Enigmaticamente e Enimmaticamente; αἰνιγματώδως. -2. Parlare enigmaticamente; V. Enigmatizzare. -3. Che parla enigmaticamente; αἰολότομος, ον.
Enimmatichizzare; *v. intr.* V. Enigmatizzare.
Enimma; *s. m.* V. Enigma.
Enneade; *s. f.* ἐννεάς, άδος (ἡ).
Ennico; *add.* V. Etnico.
Enologia; *s. f.* οἰνολογία, ας (ἡ).
Enorme; *add.* ἔνομος, ον· ἄμετρος, ον· ὑπέρμετρος, ον. -2. Nefando; αἰσχρός, ά, όν· μοχθηρός, ά, όν.
Enormemente; *avv.* ἐνόμως. -2. Smisuratamente; ἀμέτρως.
Enormezza; *s. f.* e
Enormità; *s. f.* ἄμετρον, ου (τό)· ἀμετρία, ας (ἡ)· ὑπερβολή, ῆς (ἡ). -2. Scelleratezza; μοχθηρία, ας (ἡ).
Enrino; *s. m.* V. Errino.
Ensiforme; *add.* ξιφοειδής, ές.
Entasi; *s. f.* ἔντασις, σεως (ἡ).
Ente; *s. m.* ὤν, όντος (ὁ).
Entelechia; *s. f.* ἐντελέχεια, ας (ἡ).
Enterico; *add.* ἐντερικός, ή, όν.
Enterocele; *s. f.* ἐντεροκήλη, ης (ἡ).
Enterotomia; *s. f.* ἐντεροτομία, ας (ἡ).
Entimema; *s. m.* ἐνθύμημα, ατος (τό).
Entimematicamente; *avv.* ἐνθυμηματικῶς.

Entimematico; *add.* ἐνθυμηματικός, ή, όν· ἐνθυμηματώδης, ες.
Entità; *s. f.* οὐσία, ας (ἡ)· οὐσιότης, ητος (ἡ).
Entomata e Entomati; Entomo; *s. m. pl.* *s. m.* ἔντομα, ατος (τό).
Entomologia; *s. f.* ἐντομολογία, ας (ἡ) *G. M.*
Entomologico; *add.* ἐντομολογικός, ή, όν *G. M.*
Entragna; Entraguo; *s. f.* *s. m.* ἔντερα, ων (τά).
Entrambi; Entrambo; *pron.* ἄμφω.
Entramento; Entrante; *s. m.* *mesi*; εἴσοδος, ου (ἡ). -2. *Dei* ἀρχή, ῆς (ἡ).
Entrante; *add.* διάπορος, ον. -2. *Di persona*; ὑποδυόμενος, η, ον. -3. Convincente; πιθανός, ή, όν· πιστός, ή, όν.
Entrare; *v. intr.* εἰς-ειμι· εἰς-ἔρχομαι· δύω. -2. Aver che fare, adattarsi; ὁμολογέω=ῶ. -3. Ad uno, *andare ad esso*; πρός-ἔρχομαί (τινι). -4. In altro, *mutar discorso*; λόγῳ ἀλλοιόω=ῶ. -5. In ballo, *cominciar qualsivoglia cosa*; ἐφ-ίστημι τῷ ἔργῳ. -6. In collera; ὀργίζομαι. -7. In guerra; μάχην ἄρχομαι. -8. Innanzi ad uno; ὑπερ-βαίνω. -9. *In sacris*; ὑποδιάκονος καθ-ίσταμαι. -10. In sacrestia, *ragionare di cose sacre fuor di tempo*; ἀβούλως περὶ τῶν θείων λαλέω=ῶ. -11. In santo; καθ-ίσταμαι. -12. In visibilio; ὑψηλότατα ἀνα-κρίνω. -13. Mallevadore; ἐγ-γυάομαι=ῶμαι. -14. Nei fatti d'altri; τὰ ἀλλότρια ἰχνεύω. -15. Nel gigante; ὀργίλως ἔχω. -16. Nell'un vie uno; λόγου τέλος οὐχ εὑρίσκω. -17. Troppo innanzi; πόρρω ἐλαύνω. -18. Fare entrare; ἐγ-καθ-ίημι. -19. Fare entrare profondamente; ἐγ-κατα-βυσσόω=ῶ. -20. Lasciare entrare; εἰς-δέχομαι. -21. Il lasciar entrare; εἰσπομπή, ῆς (ἡ). -22. Entrare a vicenda; ἀντ-εἰς-ειμι. -23. Dove non è lecito entrare; ἄδυτος, ον.
Entrare; *s. m.* e
Entrata; *s. f.* εἴσοδος, ου (ἡ). -2. Rendita; τίμημα, ατος (τό). -3. Dare l'entrata; εἴσοδον παρ-έχω.
Entratore; *add.* ἐπιβαίνων, ουσα, ον.
Entratura; *s. f.* ὀχεῖα, ας (ἡ). -2. Entrata; εἴσοδος, ου (ἡ). -3. Aver entratura; εἴσοδον ἔχω (πρός τινα). -4. Principio; ἀρχή, ῆς (ἡ).
Entro; *prep.* ἐντός· ἐν· εἰς· ἐς.
Entro; *avv.* ἐσώθεν. -2. Tra; ἐνδέ.
Entromettere; *v. att.* εἰς-οιχίζω.
Entusiasmo; *s. m.* ἐνθουσιατμός, οῦ (ὁ). -2. Furore; μανία, ας (ἡ).
Entusiasta, o Entusiaste; *s. m.* ἐνθουσιαστής, οῦ (ὁ).
Entusiastico; *add.* ἐνθουσιαστικός, ή, όν.
Enucleare; *v. att.* σαφηνίζω· ἐκ-πυρηνίζω· δι-ευ-κρινέω=ῶ.
Enudare; *v. att.* γυμνόω=ῶ.
Enula ed Enula campana; *s. f.* ἑλένιον, ου (τό).
Enumerare; *v. att.* κατ-αριθμέω=ῶ· ἀν-αριθμέω=ῶ· ἀπ-αριθμέω=ῶ· ἐξ-αριθμέω=ῶ· δι-αριθμέω=ῶ· κατα-λέγω· κατα-λογίζομαι.
Enumerazione; *s. f.* καταρίθμησις, σεως (ἡ)· διήγησις, σεως (ἡ)· κατάλογος, ου (ὁ).
Enunciare; *v. att.* προς-αγγέλλω· σημαίνω· δηλόω=ῶ· φράζω· λέγω· φανερὸν ποιέω=ῶ.
Enunciativo; *add.* προσαγγελτικός, ή, όν. -2. Che enuncia; προσαγγελτής, οῦ (ὁ).

Digitized by Google

Enunciatore; *add.* προσαγγελτής, οῦ (ὁ).
Enunciazione; *s. f.* προσαγγελία, ας (ἡ).
Enunziare; *v. att.* V. Enunciare.
Eo; *pron.* V. Io.
Eolico; *add.* αἰολικός, ή, όν. -2. Parlare in dialetto eolico. Imitare i costumi eolici; αἰολίζω. -3. In modo eolico; αἰολιστί· αἰολικῶς.
Eolipila; *s. m.* αἰολιπύλη, ης (ἡ).
Eoo; *add. Orientale;* ἀναθολικός, ή, όν· ἠῷος, α, ον.
Epa; *s. f.* γαστήρ, στρός (ὁ).
Epate; *s. m.* V. Fegato.
Epatica; *s. f.* ἡπατική, ῆς (ἡ).
Epatico; *add.* ἡπατικός, ή, όν.
Epatite, *o* Epatitide; *s. f.* ἡπατῖτις, ιδος (ἡ).
Epentesi; *s. f.* ἐπένθεσις, σεως (ἡ).
Epicamente; *avv.* ἐπικῶς.
Epicedio; *s. m.* ἐπικήδειον, ου (τό).
Epiceno; *add.* ἐπίκοινος, ον.
Epicheja; *s. f.* ἐπιείκεια, ας (ἡ).
Epiciclo; *s. m.* ἐπίκυκλος, ου (ὁ).
Epico; *add.* ἐπικός, ή, όν.
Epicraticamente; *avv.* κατ' ὀλιγον.
Epicureo; Epicurio; } *add.* ἐπικούρειος, α, ον.
Epidemia; *s. f.* ἐπιδημία, ας (ἡ).
Epidemico; *add.* ἐπίδημος, ον.
Epidermide; *s. f.* ἐπιδερμίς, ίδος (ἡ).
Epifania; *s. f.* ἐπιφάνεια, ας (ἡ).
Epifonema; *s. m.* ἐπιφώνημα, ατος (τό).
Epifonematicamente; *avv.* ἐπιφωνηματικώς.
Epigastrio; *s. m.* ἐπιγάστριον, ου (τό).
Epiglotta; Epiglottide; } *s. f.* ἐπιγλωττίς, ίδος (ἡ).
Epigrafe; *s. f.* ἐπιγραφή, ῆς (ἡ)· ἐπίγραμμα, ατος (τό).
Epigrafista; *s. m.* ἐπιγραμματογράφος, ου (ὁ)· ἐπιγραμματοποιός, οῦ (ὁ).
Epigramma; *s. m.* ἐπίγραμμα, ατος (τό)· ἐπιγραφή, ῆς (ἡ).
Epigrammatario; Epigrammatista; } *s. m.* V. Epigrafista.
Epigrammetto; *s. m. dim.* βραχὺ ἐπίγραμμα, ατος (τό).
Epigrammista; *s. m.* V. Epigrafista.
Epilensia; *s. f.* V. Epilessia.
Epilentico; *add.* V. Epilettico.
Epilessia; *s. f.* ἐπιληψία, ας (ἡ)· ἐπίληψις, εως (ἡ). -2. Patire di epilessia; V. Epilettico § -2.
Epilettico; *add.* ἐπίληπτος, ον· ἐπιληπτικός, ή, όν. -2. Essere epilettico; ἐπι-λεπτίζομαι· ἐπι-ληπτεύομαι· ἐπι-λήπτομαι.
Epilogamento; *s. m.* V. Epilogo
Epilogare; *v. att.* ἐπι-λέγω· ἀνα-λαμβάνω.
Epilogatura; Epilogazione; Epilogo; } *s. f.* ἐπίλογος, ου (ὁ)· ἐπιλογία, ας (ἡ).
Epimone; *s. m.* ἐπιμονή, ῆς (ἡ).
Epinicio; *s. m.* ἐπινίκιον, ου (τό).
Episcopale; *add.* V. Vescovile.
Episcopato; *s. m.* ἐπισκοπή, ῆς (ἡ).
Episcopo; *s. m.* V. Vescovo.
Episodeggiare; Episodiare; } *v. intr.* ἐπεισοδιόω-ῶ.
Episodicamente; *avv.* ἐπεισοδιῶδες.
Episodico; *add.* ἐπεισοδιώδης, ες.
Episodio; *s. m.* ἐπεισόδιον, ου (τό).
Epispastico; *add.* ἐπισπαστικός, ή, όν.
Episodizzare; *v. intr.* V. Episodeggiare.
Epistassi; *s. m.* ἐπίσταξις, εως (ἡ).
Epistilio; *s. m.* V. Architrave.
Epistola; *s. f.* V. Lettera.
Epistolare; *add.* ἐπιστολικός, ή, όν.
Epistolarmente; *avv.* ἐπιστολικῶς.
Epistoletta; *s. f. dim.* ἐπιστόλιον, ου (τό).
Epistolico; *add.* V. Epistolare.
Epistomio; *s. m.* ἐπιστόμιον, ου (τό).
Epistrofe; *s. f.* ἐπιστροφή, ῆς (ἡ).
Epitaffio e Epitafio; *s. m.* ἐπιτάφιον, ου (τό).
Epitalamico; *add.* ἐπιθαλάμιος, ον.
Epitalamio; *s. m.* ἐπιθαλάμιον, ου (τό).
Epitema; *s. m.* ἐπίθημα, ατος (τό).
Epiteto; *add.* ἐπίθετος, ον.
Epitimbra; *s. f.* ἐπίθυμβρα, ας (ἡ).
Epitimio, *o* Epitimo; *s. m.* ἐπίθυμον, ου (τό).
Epitomare; *v. att.* ἐπι-τέμνω.
Epitomatore; *add.* ἐπιτέμνων, ουσα, ον.
Epitome; *s. m.* ἐπιτόμη, ης (ἡ).
Epittima; *s. f.* ἐπίθημα, ατος (τό).
Epittimare; *v. att.* ἐπι-τίθεμαι.
Epittimazione; *s. f.* ἐπίθεσις, σεως (ἡ).
Epoca; *s. f.* ἐποχή, ῆς (ἡ).
Epodo; *s. m.* ἐπῳδός, οῦ (ἡ).
Epopea; *s. f.* ἐποποιΐα, ας (ἡ).
Epopeico; *add.* ἐποποιϊκός, ή, όν.
Epopeja; *s. f.* V. Epopea.
Epopejo; *add.* V. Epopeico.
Epopteja; *s. f.* ἐποπτεία, ας (ἡ).
Eptacordo; *s. m.* V. Ettacordo.
Eptagono; *s. m.* ἑπτάγωνος, ον.
Epula; *s. f.* V. Banchetto.
Epulide; *s. m.* ἐπουλίς, ίδος (ἡ).
Epulonaccio; Epulone; } γαστρίμαργος, ου (ὁ).
Equabile; *add.* ἴσος, η, ον· ὅμοιος, α, ον. -2. Piano; ὁμαλός, ή, όν.
Equabilità; *s. f.* ἰσομοιρία, ας (ἡ)· ἰσότης, ητος (ἡ)· ὁμοιότης, ητος (ἡ).
Equabilmente; *avv.* ἴσως.
Equale; *add.* V. Eguale.
Equalità; *s. f.* V. Egualità.
Equamente; *avv.* δικαίως.
Equanimità; *s. f.* εὐγνωμοσύνη, ης (ἡ)· πραότης, ητος (ἡ).
Equanimo; *add.* εὐγνώμων, ον· πράος, εῖα, ον.
Equare; *v. att.* V. Aggiungliare.
Equato; *add. Spianato;* ὁμαλισθείς, εῖσα, έν.
Equatore; *s. m.* ἰσημερινός, οῦ (ὁ).
Equazione; *s. f.* ἰσότης, ητος (ἡ)· εὐρυθμία, ας (ἡ).
Equestre; *add.* ἱππικός, ή, όν.
Equiangolo; *add.* ἰσόγωνος, ον.
Equicrure; *add.* ἰσοσκελής, ές.
Equidistante; *add.* παράλληλος, ον.
Equidistantemente; *avv.* παραλλήλως.
Equidistanza; *s. f.* ἴσον διάστημα, ατος (τό).
Equidiuturno; *add.* ἰσοχρόνιος, ον· ἰσόχρονος, ον.
Equilatero; *add.* ἰσοσκελής, ές.
Equilibrare; *v. att.* ἰσόω-ῶ. -2. Essere in equilibrio; ἰσορροπέω-ῶ· ἀντι-σηκόω-ῶ.
Equilibrato; *add.* ἰσόρροπος, ον.
Equilibrazione; Equilibrio; } *s. f.* ἰσορροπία, ας (ἡ)· ἰσόρροπον, ου (τό)· ἀντισήκωμα, ατος (τό).
Equino; *add.* ἱππώδης, ες.

Digitized by Google

Equinoziale; *s. m.* ἰσημερινός, οῦ (ὁ).
Equinoziale; *add.* ἰσημερινός, ή, όν· ἰσήμερος, ον.
Equinozio; *s. m.* ἰσημερία, ας (ἡ).
Equipaggiare; *v. att.* παρα-σκευάζω· ἐπι-σκευάζω.
Equipaggio; *s. m.* παρασκευή, ῆς (ἡ)· κατασκευή, ῆς (ἡ).
Equiparare; *v. att.* συγ-κρίνω· συμ-βάλλω. -2. Ridurre al pari; ἰσόω-ω· ἐξ-ισόω-ω.
Equipollente; *add.* ἰσοδύναμος, ον· ἰσορρόπος, ον.
Equipollentemente; *avv.* ἰσοδυνάμως· ἰσορρόπως.
Equipollenza; *s. f.* ἰσοδυναμία, ας (ἡ).
Equiponderanza; *s. f.* ἰσορροπία, ας (ἡ)· ἀμοιβή, ῆς (ἡ)· ἰσότης, ητος (ἡ)· σήκωμα, ατος (τό).
Equiponderare; *v. att.* κατ' ἴσα ταλαντεύω· ἀντι-σηκόω-ω.
Equiseto; *s. m.* ἱππουρίς, ίδος (ἡ).
Equità; *s. f.* ἐπιεικεία, ας (ἡ)· δίκη, ης (ἡ)· εἰκός, ότος (τό)· δίκαιον, ου (τό).
Equitare; *v. att.* ἱππεύω.
Equitazione; *s. f.* ἱππεία, ας (ἡ).
Equite; *s. m.* V. Cavaliere.
Equitemporaneo; *add.* ἰσόχρονος, ον.
Equivalente; *add.* V. Equipollente.
Equivalentemente; *avv.* V. Equipollentemente.
Equivalenza; *s. f.* V. Equipollenza.
Equivalere; *v. intr.* ἰσορροπέω-ω.
Equiveloce; *add.* ἰσοταχής, ές. -2. Essere equiveloce; ἰσοταχέω-ω.
Equivocale; *add.* V. Equivoco.
Equivocamente; *avv.* ὁμονύμως.
Equivocamento; *s. m.* ἀμφιβολία, ας (ἡ).
Equivocare; *v. intr.* ἀμφι-λογέω-ω· ὁμωνυμία σφάλ λομαι.
Equivocazione; *s. f.* V. Equivocamento.
Equivochesco; *add.* ἀμφίβολος, ον.
Equivoco; *s. m.* ἀμφιβολία, ας (ἡ).
Equivoco; *add.* ὁμώνυμος, ον· ἀμφίβολος, ον.
Equivoco; *avv.* V. Equivocamente.
Equivocoso; *add.* ἀμφίβολος, ον.
Equo; *s. m.* V. Cavallo.
Equo; *add.* δίκαιος, α, ον.
Equoreo; *add.* V. Marittimo.
Era; *s. f.* ἐποχή, ῆς (ἡ).
Eradicare; *v. att.* ἐκ-ριζόω-ω.
Eradicativo; Eradicatore; } *add.* ἐκριζῶν, οῦσα, οῦν.
Erario; *s. m.* ταμεῖον, ου (τό).
Erba; *s. f.* βοτάνη, ης (ἡ)· χλόη, ης (ἡ)· πόα, ας (ἡ)· πόη, ης (ἡ). -2. Consumare, *o* mangiarsi la raccolta, *o* il grano in erba; ἀμνία θερίζω. -3. Essere ancora in erba; χλοάζω. -4. Far d'ogni erba fascio; πάντα συγ-χέω-ω· ἀκοσμέω-ω· μοχθηρότατον ἐν τῷ ζῆν ἐλέγχομαι· γῆν οὐρανῷ μίγνυμι. -5. La mala erba cresce presto; τὰ βλαβερὰ ταχέως ἐκ-βλαστάνει. -6. Erba colombina; περιστερεών, ῶνος (ὁ). -7. Erba giudaica; σιδηρῖτις, ιδος (ἡ). -8. Erba giulia; ἀγήρατον, ου (τό). -9. Erba lucia; ὀριόγλωσσον, ου (τό). -10. Matricale; ἀρτεμισία, ας (ἡ). -11. Fare, raccogliere erba; ποηλογέω-ω· βοτανίζω· βοτανολογέω-ω. -12. Cibarsi d'erba; ποηφαγέω-ω. -13. Che si ciba d'erba; βοτανηράγος, ον· ποηφαγής, ές· ποηφάγος, ον. -14. Il cibarsi d'erba; ποηφαγία, ας (ἡ).
Erbaccia; *s. f.* ἀνωφελὴς χλόη, ης (ἡ)· ὕλη, ης (ἡ).
Erbaceo; *add.* βοτανώδης, ες· χλοιώδης, ες· χλοώδης, ες· βοτανικός, ή, όν.

Erbaggio; *s. m.* λάχανον, ου (τό). -2. Senza erbaggi; ἀλάχανος, ον.
Erbajo; *s. m.* βοτανωδης, εος=ους (ὁ).
Erbajuolo; *add.* βοτανοπώλης, ου (ὁ)· λαχανοπώλης, ου (ὁ)· λαχανοπωλήτρια, ας (ἡ).
Erbale; *add.* βοτανικός, ή, όν.
Erbario; *s. m.* βοτανῶν βίβλιον, ου (τό).
Erbario; *add.* βοτανικός, ή, όν.
Erbaruolo; *add.* V. Erbajuolo.
Erbeggiare; *v. intr.* χλοάζω.
Erbetta; Erbettina; Erbicciuola; Erbicella; Erbina; } *s. f. dim.* βοτάνιον, ου (τό)· ποάριον, ου (τό).
Erbivoro; *add.* ποηφαγής, ές· ποηφάγος, ον· βοτανηφάγος, ον.
Erbolajo; *add.* βοτανικός, ή, όν.
Erbolare; *v. att.* ποηλογέω-ω· βοτανίζω· βοτανολογέω-ω.
Erbolaro; *s. m.* V. Erbajuolo.
Erbolina; *s. f. dim.* V. Erbetta.
Erborare; *v. att.* V. Erbolare.
Erborazione; *s. f.* βοτανολογία, ας (ἡ).
Erborista; *add.* βοτανιστής, οῦ (ὁ).
Erboso; *add.* βοτανώδης, ες· χλοιώδης, ες. -2. Molto erboso; πολύχορτος, ον.
Erbuccia; Erbuccina; } *s. f. dim.* V. Erbetta.
Erculeo; *add.* ῥωμαλέος, α, ον.
Ereda; *s. m.* V. Erede.
Eredare; *v. att.* V. Ereditare.
Erede; *s. c.* κληρονόμος, ον. -2. Essere erede; κληρονομέω-ω (τινος)· κατα-κληρονομέω-ω. -3. Chiamare erede; κληρονομέω-ω (τινα)· καθ-ίστημι κληρονόμον. -4. Unico erede; αὐτοπάμων, ον· μονοκληρόνομος, ον.
Eredificare; *v. att.* V. Riedificare.
Eredità; *s. f.* e
Ereditaggio; *s. m.* κληρονόμημα, ατος (τό)· κληρονομία, ας (ἡ)· κλῆρος, ου (ὁ). -2. Domandare l'eredità per diritto di parentela; ἀγχιστεύω. -3. Essere senza eredità; ἀκληρέω-ω. -4. Che ha grande eredità; πολύκληρος, ον.
Ereditale; *add.* κληρονομικός, ή, όν.
Ereditano; *s. m.* V. Erede.
Ereditare; *v. att. e intr.* κληρονομέω-ω· κατα-κληρονομέω-ω.
Ereditario; *add.* e
Ereditevole; *add.* κληρονομούμενος, η, ον· πατρῷος, ον. -2. Diritto ereditario; ἀγχίστεια, ας (ἡ). -3. Principe ereditario; τῆς βασιλείας διάδοχος, ου (ὁ, ἡ).
Ereggere; *v. att.* ἐγείρω· ἀν-ίστημι· ἱδρύω.
Eremita; *s. m.* ἐρημίτης, ου (ὁ)· ἀναχωρητής, οῦ (ὁ).
Eremitaggio; *s. m.* V. Eremo.
Eremitano; Eremitico; } *add.* ἐρημικός, ή, όν· ἀναχωρητικός, ή, όν.
Eremito; *s. m.* V. Eremita.
Eremitorio; Eremitoro; } *s. m.* e
Eremo; *s. m.* ἔρημος, ου (ἡ)· ἐρημάς, άδος (ἡ)· ἐρημία, ας (ἡ)· ἀναχώρημα, ατος (τό)· ἀναχώρησις, σεως (ἡ).
Eremo; *add.* ἐρῆμος, η, ον.
Eresia; *s. f.* αἵρεσις, σεως (ἡ).

Digitized by Google

Eresiarca; *s. m.* αἱρεσιάρχης, ου (ὁ)· αἱρεσίαρχος, ου (ὁ). -2. Essere eresiarca; αἱρεσιαρχέω=ῶ.
Eretaggio; *s. m.* V. Eredità.
Ereticale; *add.* ἑτερόδοξος, ον· αἱρετικός, ή, όν.
Ereticalmente; Ereticamente; *avv.* αἱρετικῶς.
Ereticare; *v. intr.* αἱρεσιώτης γίγνομαι.
Eretico; *add.* αἱρετικός, ή, όν· αἱρεσιώτης, ου (ὁ)· αἱρεσιῶτις, ιδος (ἡ). -2. Essere eretico; αἱρετίζω.
Eretismo; *s. m.* ἐρεθισμός, οῦ (ὁ).
Eretto; *p. pass.* μετέωρος, ον· ὀρθός, ή, όν.
Erezione; *s. f.* ἔπαρσις, σεως (ἡ)· κατάστασις, σεως (ἡ).
Ergastolo, o Ergastulo; *s. m.* ἐργαστήριον, ου (τό).
Ergere; *v. att.* ἀν-ίστημι· ἰδρύω· ἐπ-αίρω· ἐγείρω· αἴρω· μετεωρίζω. -2. Ergere, fabbricare contro; ἀντ-οικοδομέω=ῶ. -3. Ergere una torre; πυργόω=ῶ. -4. Ergere insieme; συγ-καθ-ιδρύω. -5. Ergere dentro; ἐγ-κτίζω. -6. Ergere a vicenda; ἀντ-εγείρω.
Ergo; *avv.* V. Dunque.
Erica; *s. f.* ἐρείκη, ης (ἡ)· ἐρίκη, ης (ἡ).
Erigenza; *s. f.* V. Erezione.
Erigere; *v. att.* V. Ergere.
Erile; *add.* δεσποτικός, ή, όν.
Erine; *s. f.* Ἐρινύς, ύος (ἡ).
Eringe, o Eringio; *s. f.* ἠρύγγιον, ου (τό).
Erinne; Erinnide; *s. f.* V. Erine.
Erisamo; *s. m.* ἐρύσιμον, ου (τό).
Erisipela; *s. f.* ἐρυσίπελας, ατος (τό).
Erisipelatoso; *add.* ἐρυσιπελατώδης, ες.
Eristico; *add.* ἐριστικός, ή, όν.
Eritaggio; *s. m.* V. Eredità.
Eritrodano; *s. m.* ἐρυθρόδανον, ου (τό).
Erizzare; *v. att.* V. Rizzare.
Erma; *s. m.* ἑρμάων, ωνος (ὁ)· ἑρμής, οῦ (ὁ).
Ermafrodito; *s. m.* ἀνδρογύνης, ου (ὁ)· ἀνδρόγυνος, ου (ὁ) ἑρμαφροδῖτος, ου (ὁ).
Ermatena; *s. m.* ἑρμαθήνη, ης (ἡ).
Ermellino; *s. m.* γαλῆ λευκή, ης (ἡ).
Ermeneutica; *s. f.* ἑρμηνευτική, ῆς (ἡ).
Ermeticamente; *avv.* στεγανῶς· ἀδιαβάτως.
Ermetico; *add.* στεγανός, ή, όν.
Ermo; *s. m.* V. Eremo.
Ermo; *add.* V. Solitario.
Ermodattilo; *s. m.* ἑρμοδάκτυλος, ον.
Ernia; *s. f.* κήλη, ης (ἡ). -2. Acquosa; ὑγροκήλη, ης (ἡ).
Ernioso; *add.* κηλήτης, ου (ὁ).
Erniotomia; *s. f.* κηλοτομία, ας (ἡ).
Erodere; *v. att.* V. Rodere.
Eroe; *s. m.* ἥρως, ωος (ὁ). -2. Operare da eroe; ἡρωίζω. -3. Rendere eroe; ἀφ-ηρωΐζω. -4. Storia degli eroi; ἡρωολογία, ας (ἡ). -5. Genealogia degli eroi; ἡρωογονία, ας (ἡ). -6. Uccisore di eroi; ἀριστοφόνος, ον.
Erogare; *v. att.* ἐρανίζω.
Erogazione; *s. f.* ἔρανος, ου (ὁ)· ἐπίδοσις, σεως (ἡ).
Eroicamente; *avv.* ἡρωϊκῶς.
Eroicheria; Eroicità; *s. f.* μεγαλοψυχία, ας (ἡ).
Eroicizzare; *v. att.* ἡρωίζω.
Eroico; *add.* ἡρωϊκός, ή, όν.
Eroide; *s. f.* ἐρωτιάς, άδος (ἡ)· ἐρωτική (ἐπιστολή), ῆς (ἡ).

Eroina; *s. f.* ἡρωΐς, ΐδος (ἡ)· ἡρωΐσσα, ης (ἡ)· ἡρῶσσα, ης (ἡ)· ἡρωΐνη, ης (ἡ)· ἡρώνη, ης (ἡ).
Eroismo; *s. m.* μεγαλοψυχία, ας (ἡ)· ἀνδραγαθία, ας (ἡ).
Erompere; *v. intr.* ἐξ-ορμάω=ῶ· ἐκ-τρέχω.
Erosione; *s. f.* ἀνάβρωσις, σεως (ἡ).
Erosivo; *add.* ἀναβρωτικός, ή, όν.
Erotema; *s. m.* ἐρώτημα, ατος (τό).
Erotico; *add.* ἐρωτικός, ή, όν.
Erpete; *s. m.* ἕρπηδών, όνος (ὁ)· ἕρπη, ητος (ἡ)· ἕρπης, ητος (ἡ).
Erpetico; *add.* ἑρπητώδης, ες· ἑρπητικός, ή, όν.
Erpicamento; *s. m.* βωλοκοπία, ας (ἡ).
Erpicare; *v. att.* βωλοκοπέω=ῶ. -2. *N. pass.* Inerpicarsi; ἕρπω.
Erpicatura; *s. f.* V. Erpicamento.
Erpice; *s. m.* τρίβολος, ου (ὁ).
Errabondo; *add.* πλακτός, ή, όν· πλανητός, ή, όν· πλανητικός, ή, όν· πλανώμενος, η, ον.
Erramento; *s. m.* V. Errore.
Errante; *add.* πλανώμενος, η, ον· πλανητός, ή, όν· πλανητής, οῦ (ὁ)· πλανής, ῆτος (ἡ)· πλανῆτις, ιδος (ἡ).
Erranza; *s. f.* V. Errore.
Errare; *v. intr.* ἁμαρτάνω· σφάλλομαι· πλημμελέω=ῶ. -2. Andare qua e là, andare errando; πλανάομαι=ῶμαι· ἀλάομαι=ῶμαι· ἀλάλημαι. -3. Che erra; V. Errabondo. -4. Che non erra; ἀδιάπτωτος, ον· ἀπλάνητος, ον· ἀπλανής, ές. -5. Che erra molto; πολύπλαγκτος, ον· πολυπλανής, ές· πολυπλάνητος, ον· πολύπλανος, ον.
Erratamente; *avv.* V. Erroneamente.
Erratico; *add.* V. Errante.
Errato; *add.* συγκεχυμένος, η, ον· ταραχθείς, εῖσα, έν· ἡμαρτηκώς, υῖα, ός.
Errino; *s. m.* ἐρίνον, ου (τό).
Erro; *s. m.* V. Errore.
Erroneamente; *avv.* πλάνως· πλημμελῶς· ψευδῶς.
Erroneo; Erronico; *add.* ψευδής, ές· ἐψευσμένος, η, ον· οὐκ ὀρθός, ή, όν.
Errore; *s. m.* πλάνη, ης (ἡ)· περιφορά, ᾶς (ἡ). -2. Trasgressione; σφάλμα, ατος (τό)· ἁμάρτημα, ατος (τό)· ἁμαρτία, ας (ἡ). -3. Fare errore; ἀβούλως πράττω· ἁμαρτάνω. -4. Indurre in errore; ἀπ-ατολάω=ῶ· ἀπ-ατολέω=ῶ.
Erroretto; *s. m. dim.* V. Erroruccio.
Errorone; *s. m. accr.* μέγα σφάλμα, ατος (τό).
Erroruccio; Erroruzzo; *s. m. dim.* μικρὸν σφάλμα, ατος (τό).
Erta; *s. f.* βουνός, οῦ (ὁ)· λόφος, ου (ὁ)· ἀπορρώξ, ῶγος (ὁ). -2. Stare all'erta; νήφω· εὐλαβέομαι=οῦμαι.
Ertezza; *s. f.* ἀνωφέρεια, ας (ἡ).
Erto; *s. m.* V. Erta.
Erto; *add.* ἀνωφερής, ές· ἀνάντης, ες. -2. Ritto; ἐπαρθείς, εῖσα, έν.
Erubescente; *add.* ἐρυθριῶν, οῦσα, οῦν.
Erubescenza e Erubescenzia; *s. f.* ἐρυθρίασις, σεως (ἡ)· ἐρύθημα, ατος (τό).
Eruca; *s. f.* εὔζωμον, ου (τό). -2. Bruco; κραμβίς, ίδος (ἡ).
Erudimento; *s. m.* παιδεία, ας (ἡ)· διδασκαλία, ας (ἡ).
Erudire; *v. att.* παιδεύω· διδάσκω (τινά τι).
Eruditamente; *avv.* πεπαιδευμένως.
Erudito; *add.* πεπαιδευμένος, η, ον· παιδευτός, ή, όν· πολυμαθής, ές.

Digitized by Google

Erudizione; *s. f.* παιδεία, ας (ἡ)· παίδευσις, σεως (ἡ)· παίδευμα, ατος (τό)· πολυμαθία, ας (ἡ).
Erumna; *s. f.* V. Calamità.
Erumnoso; *add.* V. Tristo.
Erumpere; *v. intr.* ἐξ-ορμάω=ῶ.
Eruttare; *v. att. intr.* ἐρεύγομαι (*aor.* ἔρυγον)· ἐρυγγάνω· ἐρυγγαίνω· ἐρυγμαίνω· ἐρυγμέω=ῶ.
Eruttatore; *add.* ἐρεύγων, ουσα, ον.
Eruttazioncella; *s. f. dim.* μικρὸς ἐρευγμός, οῦ (ὁ).
Eruttazione; *s. f.* ἐρευγμός, οῦ (ὁ)· ἔρυγμος, ου (ὁ)· ἐρυγή, ῆς (ἡ)· ἔρυγμα, ατος (τό).
Eruzione; *s. f.* ἔρηξις, εως (ἡ).
Ervo; *s. m.* ὄροβος, ου (ὁ).
Esacerbamento; *s. m.* V. Esacerbazione.
Esacerbare; *v. att.* ἐκ-πικραίνω· παρ-οξύνω· παρ-οργίζω. -2. Esacerbare insieme; συμ-παρ-οξύνω.
Esacerbato; *add.* πικρός, ά, όν.
Esacerbazione; *s. f.* παροξυσμός, οῦ (ὁ)· πικρασμός, οῦ (ὁ).
Esacordo; *v. m.* ἑξάχορδον, ου (τό).
Esagerare; *v. att.* ὑπερ-βάλλω· αὐξάνω· ὑπερ-αίρω· ὑπερ-βαχχεύω.
Esageratore; *add.* αὐξάνων, ουσα, ον.
Esagerazione; *s. f.* αὔξησις, σεως (ἡ)· ὑπερβολή, ῆς (ἡ). -2. Sopracaricare di esagerazione; ὑπερ-βαχχεύω.
Esagio; *s. m.* ἑξάγιον, ου (τό).
Esagitare; *v. att.* κινέω=ῶ· δια-σείω· συγ-χέω=ῶ.
Esagitazione; *s. f.* κίνησις, σεως (ἡ)· σύγχησις, σεως (ἡ).
Esagoge; *s. f.* V. Gabella.
Esagonato; Esagono; *add.* ἑξάγωνος, ον.
Esagono; *s. m.* ἑξάγωνον, ου (τό).
Esalabile; *add.* διαπνευστικός, ή, όν.
Esalamento; *s. m.* ἀτμός, οῦ (ὁ)· ἀτμίς, ίδος (ἡ)· διαπνοή, ῆς (ἡ)· διαπνοή, ῆς (ἡ)· ἀναθυμίασις, σεως (ἡ).
Esalante; *p. pres.* ἐξατμίζων, ουσα, ον.
Esalare; *v. intr.* ἐξ-ατμιάω=ῶ· ἐξ-ατμίζω· δι-ατμέω=ῶ· δι-εκ-πνέω=ῶ· ἀπο-πνέω=ῶ. -2. Ricrearsi; ἀνα-παύομαι. -3. *Att.* ἐξ-ατμίζω. -4. Esalare l'anima, lo spirito, *morire*; ἐκ-πνέω· θνήσκω· τελευτάω=ῶ· ἀπο-πνέω=ῶ· ἀπο-ψύχω· ἀφ-ίημι τὴν ψυχήν. -5. Esalare insieme; συν-απο-πνέω=ῶ.
Esalazioncella; *s. f. dim.* ὀλίγη ἄτμισις, σεως (ἡ).
Esalazione; *s. f.* ἄτμισις, σεως (ἡ)· ἀτμισμός, οῦ (ὁ)· ἀτμός, οῦ (ὁ)· ἀποπνοή, ῆς (ἡ)· ἀπόπνοια, ας (ἡ)· ἀναθυμίασις σεως (ἡ).
Esaldire; *v. att.* V. Esaudire.
Esalo; *s. m.* V. Esalamento.
Esaltamento; *s. m.* ὕψωσις, σεως (ἡ)· ἔρσις, σεως (ἡ)· αὔξησις, σεως (ἡ).
Esaltare; *v. att.* ὑψόω=ῶ· αἴρω· ἐξ-αίρω· ἐπ-αν-αίρω. -2. *Magnificare con lodi*; ἐγ-κωμιάζω· μεγαλύνω· σεμνύνω· απο-σεμνύνω· ἐπ-αίρω λόγοις· ἐπ-αινέω=ῶ· εὐλογέω=ῶ -3. Esaltare insieme; συν-απο-σεμνύνω· συν-αινέω=ῶ. -4. Esaltarsi; μεγαλαυχέομαι=οῦμαι. -5. Gloriarsi; ἐπ-αίρομαί (τινι)· φιλοτιμέομαι=οῦμαι (ἐπί τινι)· καυχάομαι=ῶμαι (ἐπί τινι).
Esaltatore; *add.* ἐπαινέτης, ου (ὁ)· ἐγκωμιαστής, οῦ (ὁ).
Esaltazione; *s. f.* ὕψωσις, σεως (ἡ)· ἔρσις, σεως (ἡ)· αὔξησις, σεως (ἡ). -2. *Innalzamento ad onori*; τῆς ἀξίας ἐπίδοσις, σεως (ἡ). -3. Lode; ἔπαινος, ου (ὁ).

Esame; *s. m.* ἐξέτασις, σεως (ἡ)· ἐξέτασμός, οῦ (ὁ)· δοκιμασία, ας (ἡ)· βάσανος, ου (ὁ). -2. Senza esame; ἀβασανίστως. -3. Sciame di api; ἐσμός, οῦ (ὁ).
Esametro; *s. m.* ἑξάμετρον, ου (τό).
Esaminanza; Esaminamento; Esaminanza; *s. f.* *s. m.* *s. f.* V. Esame.
Esaminare; *v. att.* ἐξετάζω· ἀνα-κρίνω· δοκιμάζω· βασανίζω. -2. Esaminare diligentemente; ἀκριβολογέομαι=οῦμαι· δι-ακριβολογέομαι=οῦμαι· δι-ακριβόομαι=οῦμαι· δια-κωδωνίζω. -3. Confrontare esaminando; ἀντ-εξετάζω.
Esaminato; *add.* κριτός, ή, όν. -2. Non esaminato; ἄκριτος, ον· *avv.* ἀκριτί.
Esaminatore; *add.* δοκιμαστής, οῦ (ὁ)· δοκιμάζων, ουσα, ον· ἐξεταστής, οῦ (ὁ).
Esaminazione; Esamine; *s. f.* *s. m.* V. Esame.
Esangue; *add.* ἄναιμος, ον. -2. Semivivo; ἡμιθανής, ές.
Esanimare; *v. att.* V. Disanimare.
Esanimato; *add.* V. Disanimato.
Esanime ed Esanimo; *add.* ἄψυχος, ον. -2. Essere esanimo; ἀψυχέω=ῶ.
Esarca; *s. m.* ἔξαρχος, ου (ὁ) *G. M.*
Esarcato; *s. m.* ἐξαρχία, ας (ἡ) *G. M.*
Esasperamento; *s. m.* V. Esacerbamento.
Esasperare; *v. att.* V. Esacerbare. -2. *N. pass.* ὀργίζομαι.
Esasperazione; *s. f.* V. Esacerbamento.
Esastico; *add.* ἑξάστιχος, ον.
Esastilo; *add.* ἑξάστυλος, ον.
Esattamente; *avv.* ἀκριβῶς· ἐπιμελῶς· εὐτάκτως.
Esattezza; Esatto; *s. f.* *s. m.* ἀγχίνοια, ας (ἡ)· ἀκριβεία, ας (ἡ).
Esatto; *p. pass.* ἀναισθείς, εῖσα, έν. -2. Diligente; ἀκριβής, ές· ἐπιμελής, ές· ὀξύς, ά, όν. -3. Esatto nel parlare; ἀκριβολόγος, ον.
Esattore; *add.* εἰσπράκτωρ, ορος (ὁ). -2. Esattore del pubblico; τελώνης, ου (ὁ)· φορολόγος, ου (ὁ).
Esaudevole; *add.* παράκλητος, ον· ἐπακουός, όν.
Esaudibile; *add.* ἐξάκουστος, ον· ἐπάκουστος, ον.
Esaudimento; *s. m.* εἰσάκουσμα, ατος (τό).
Esaudire; *v. att.* ἐξ-ακούω· ἐπ-ακούω. -2. Ubbidire; πείθομαι.
Esauditore; *add.* εἰσακουστής, οῦ (ὁ)· ἐπακουός, όν.
Esaudizione; *s. f.* V. Esaudimento.
Esauribile; *add.* ἐξαντλετός, ή, όν.
Esaurire; *v. att.* ἐξ-αντλέω=ῶ· ἀπ-αντλέω=ῶ. -2. Dissolvere; συν-τήκω· δια-τήκω (τι). -3. Consumare; ἐξ-αν-αλίσκω. -4. Esaurire insieme; συν-αντλέω=ῶ.
Esausto; *p. pass.* ἐξηντλημένος, η, ον.
Esautorare; *v. att.* ἀπο-ζώννυμι· ἀπο-στρατεύω· ἀφ-ίημι.
Esautorazione; *s. f.* ἄφεσις, σεως (ἡ).
Esazione; *s. f.* εἴσπραξις, εως (ἡ).
Esca; *s. f.* σίτος, ου (ὁ)· ἔδεσμα, ατος (τό). -2. Inganno; δέλεαρ, ατος (τό). -3. Allettare con esca; δελεάζω. -4. *Quella materia che si tiene sopra la pietra focaia; e anche* Stimolo; ἐμπύρευμα, ατος (τό).
Escandescente; *add.* θυμούμενος, η, ον· ἐκφερόμενος, η, ον.
Escandescenza e Escandescenzia; *s. f.* θυμός, οῦ (ὁ).

Digitized by Google

Escara; *s. f.* ἐσχάρα, ας (ἡ)· ὀξυθυμία, ας (ἡ).
Escarotico; *add.* ἐσχαρωτικός, ή, όν.
Escato; *s. m.* δέλεαρ, ατος (τό).
Escavazione; *s. m.* κοίλωμα, ατος (τό).
Escazione; *s. f.* V. Escato.
Escedere; *v. att.* V. Eccedere.
Escellente; *add.* V. Eccellente.
Escelsitudine; *s. f.* V. Eccelsitudine.
Escelso; *add.* V. Eccelso.
Escessivamente; *avv.* V. Eccessivamente.
Escesso; *s. m.* V. Delitto.
Escettare; *v. att.* V. Eccettuare.
Escezione; *s. f.* V. Eccezione.
Eschermidore; *s. m.* V. Schermidore.
Eschetta; *s. f. dim.* δελεασμάτιον, ου (τό)· μικρὸν δέλεαρ, ατος (τό).
Eschio; *s. m.* ὀρύς, ύος (ἡ).
Eschiudere; *v. att.* V. Escludere.
Esciame; *s. m.* V. Sciame.
Escidio; *s. m.* V. Eccidio.
Escimento; *s. m.* V. Uscimento.
Escire; *v. intr.* V. Uscire.
Esciso; *add.* V. Stagliato.
Escita; *s. f.* V. Uscita.
Escitare; *v. att.* V. Eccitare.
Esclamamento; *s. m.* V. Esclamazione.
Esclamare; *v. intr.* ἀνα-βοάω=ῶ· ἀνα-φθέγγομαι· ἐπι-φωνέω=ῶ.
Esclamativo; *add.* ἐπιφωνηματικός, ή, όν.
Esclamatore; *add.* ἀναβοῶν, ῶσα, ῶν.
Esclamazioncella; *s. f. dim.* ἐπιφωνημάτιον, ου (τό).
Esclamazione; *s. f.* ἀναβόησις, σεως (ἡ)· ἐπιφώνημα, ατος (τό).
Escludere; *v. att.* ἀπο-κλείω· ἐκ-κλείω· παρα-κλείω. -2. Ributtare; ἀπ-είργω· ἀπ-έχω. -3. Levar via; ἐκ-βάλλω. -4. Privare; στερέω=ῶ· ἀπο-στερέω=ῶ.
Esclusione; Esclusiva; *s. f.* ὑπεξαγωγή, ῆς (ἡ)· ἐξαίρεσις, σεως (ἡ)· ἀπόκλεισις, σεως (ἡ).
Esclusivamente; *avv.* μόνον· ἔξοχα· πάντως.
Esclusivo; *add.* ἐξαιρετικός, ή, όν.
Escluso; *p. pass.* ἀποκλεισθείς, εῖσα, έν.
Escogitabile; *add.* νοητός, ή, όν.
Escogitare; *v. att.* ἐν-θυμέομαι=οῦμαι· ἐπι-νοέω=ῶ.
Escogitativa; *s. f.* ἐπίνοια, ας (ἡ).
Escolo; *s. m.* V. Eschio.
Escolpazione; *s. f.* V. Discolpamento.
Escomunicare; *v. att.* V. Scomunicare.
Escomunicazione; *s. f.* V. Scomunicazione.
Escoriare; *v. att.* V. Scorticare.
Escoriazione; *s. f.* ἐκδορά, ᾶς (ἡ).
Escorticamento; *s. m.* V. Scorticamento.
Escreato; *s. m.* ἔκπτυσις, σεως (ἡ).
Escrementaccio; *s. m. pegg.* κακώτατον περίττωμα, ατος (τό).
Escrementale; Escrementiccio; *add.* Escrementoso.
Escremento; *s. m.* περίττωμα, ατος (τό)· ἀπόκρισις, σεως (ἡ)· ἄφοδος, ου (ἡ)· διαχώρημα, ατος (τό). ὑποχώρημα, ατος (τό).
Escrementoso; *add.* πηλώδης, ες· βορβορώδης, ες· διάκοπρος, ον· κοπρώδης, ες.
Escrescensa; *s. f.* φύμα, ατος (τό)· ἀπόφυσις, σεως (ἡ)· σάρκωμα, ατος (τό).
Escrezione; *s. f.* ἔκκρισις, σεως (ἡ)· ἀπόκρισις, σεως (ἡ)· ἀποχώρησις, σεως (ἡ).

Escubie; *s. f. pl.* νυκτοφυλάκτησις, σεως (ἡ)· νυκτοφυλακία, ας (ἡ)· νύχευμα, ατος (τό).
Escubitore; *s. m.* φύλαξ, ακος (ὁ)· νυκτοφύλαξ, ακος (ὁ).
Esculento; *add.* βρώσιμος, ον.
Esculo; *s. m.* V. Ischio.
Escuotere; *v. att.* V. Scuotere.
Escursione; *s. f.* V. Scorreria.
Escusa; *s. f.* V. Scusa.
Escusabile; *add.* V. Scusabile.
Escusare; *v. att.* V. Scusare.
Escusazione; *s. f.* V. Scusa.
Esecrabile; *add.* βδελυρός, ά, όν· βδελυκτός, ή, όν· καταράσιμος, ον· κατάρατος, ον· μιαρός, ά, όν· ἀρατός, ή, όν· στυγερός, ά, όν. -2. Non esecrabile; ἀβδέλυκτος, ον.
Esecrabilmente; *avv.* βδελυρῶς· ἀράτως.
Esecrando; *add.* V. Esecrabile.
Esecrare; *v. att.* ἀράομαι=ῶμαι· κατ-αράομαι=ῶμαι.
Esecratorio; *add.* ἀρατικός, ή, όν.
Esecrazione; *s. f.* κατάρασις, σεως (ἡ)· βδελυγμός, οῦ (ὁ).
Esecutare; *v. att.* κατα-λαμβάνω.
Esecutivamente; *avv.* ἀπεργαστικῶς.
Esecutivo; *add.* ἀπεργαστικός, ή, όν· ἐκπράττων, ουσα, ον.
Esecutore; *add.* ὑπηρέτης, ου (ὁ)· ἀποπληρωτής, οῦ (ὁ)· ἐκπράττωρ, ορος (ὁ)· καταπράττων, ουσα, ον· ἐπιτελῶν, οῦσα, οῦν.
Esecuzione; *s. f.* ἀποπλήρωσις, σεως (ἡ)· κατάπραξις, εως (ἡ). -2. Effetto di punizione; ζημίας ἐπίθεσις, σεως (ἡ)· τιμωρία, ας (ἡ)· θάνατος, ου (ὁ).
Esedra; *s. f.* ἐξέδρα, ας (ἡ)· ἐξέδριον, ου (τό).
Esegesi; *s. f.* ἐξήγησις, σεως (ἡ)· ἑρμηνεία, ας (ἡ).
Esegetico; *add.* ἐξηγητικός, ή, όν· ἑρμηνευτικός, ή, όν.
Eseguibile; *add.* δυνατός, ή, όν· καταπρακτός, ή, όν.
Eseguimento; *s. m.* V. Esecuzione.
Eseguire; *v. att.* ἀπο-πληρόω=ῶ· ἀνύτω· ποιέω=ῶ· ἐπι-τελέω=ῶ· κατα-πράττω. -2. Eseguire insieme; συν-κατ-έργομαι. -3. Eseguire prontamente; αὐτοσχεδιάζω.
Eseguitore; *add.* V. Esecutore.
Eseguizione; *s. f.* V. Esecuzione.
Esempietto; *s. m. dim.* μικρὸν παράδειγμα, ατος (τό).
Esempigrazia; *avv.* φέρε εἰπεῖν· οἷον δή· καθῶς.
Esempio; *s. m.* παράδειγμα, ατος (τό). -2. Modello; τύπος, ου (ὁ). -3. Dare, proporre in esempio; παρα-δειγματίζω. -4. Essere di esempio; παράδειγμα παρ-έχω (τινι). -5. Prendere esempio; παραδείγματι χράομαι=ῶμαι. -6. Che può servire d'esempio; παραδειγματικός, ή, όν. -7. Per esempio; ἐπὶ παραδείγματος.
Esemplare; *v. att.* μετα-γράφω.
Esemplare; *s. m.* V. Esempio.
Esemplare; *add.* παραδειγματώδης, ες· παραδειγματικός, ή, όν. -2. Uomo, o donna esemplare; ἀκήρατος, ον· εὐδόκιμος, ον· ἐντελής, ές· ἄριστος, η, ον· κράτιστος, η, ον.
Esemplario; *add.* V. Esemplare.
Esemplarità; *s. f.* τρόπων καλοκαγαθία, ας (ἡ).
Esemplarmente; *avv.* παραδείγματος ἕνεκα.
Esemplativamente; *avv.* φέρε εἰπεῖν· οἷον δή· καθῶς.
Esemplificare; *v. att.* παραδείγματα φέρω. -2. Rassomigliare; ὁμοιόομαι=οῦμαι (*pass.*).
Esemplificatamente; Esemplificativamente; *avv.* παραδειγματικῶς.

Digitized by Google

Esemplificativo; *add.* παραδειγματώδης, ες.
Esemplificazione; *s. f.* τὸ παραδείγματα φέρειν· παραδειγματισμός, οῦ (ὁ).
Esempligrazia; *avv.* V. Esempigrazia.
Esemplo; *s. m.* V. Esempio.
Esemprario; *add.* V. Esemplare.
Esempro; *s. m.* V. Esempio.
Esentare; *v. att.* ἐξ-αιρέω-ῶ· ἐλευθερόω-ῶ. -2. Esentare dalla milizia; ἀπ-αλλάττω τοῦ στρατεύεσθαι (τινα).
Esente; *add.* ἀτελής, ές· ἀπ-αλλαχθείς, εῖσα, έν· ἀπαλλαγείς, εῖσα, έν· ἀνείσφορος, ον· ἀπολυθείς, εῖσα, έν. -2. Far esente; V. Esentare.
Esentissimo; *add. superl.* παντέλως ἀνείσφορος, ον.
Esento; *add.* V. Esente.
Esenzionare; *v. att.* V. Esentare.
Esenzionato; *add.* V. Esente.
Esenzione; *s. f.* ἀτέλεια, ας (ἡ)· ἐξαίρεσις, σεως (ἡ)· ἀπαλλαγή, ῆς (ἡ)· ἀπόλυσις, σεως (ἡ).
Esequia; *s. f.* V. Esequie.
Esequiale; *add.* ἐπικήδιος, ον· ἐντάφιος, ον.
Esequiare; *v. att.* κηδεύω.
Esequie; *s. f. pl.*
Esequio; *s. m.* κῆδος, εος=ους (τό)· κηδεία, ας (ἡ)· ἐναγίσματα, ων (τά)· νομιζόμενα, ων (τά).
Esequire; *v. att.* V. Eseguire.
Esercere; *v. att.* V. Esercitare.
Esercitamento; *s. m.* V. Esercizio.
Esercitare; *v. att.* ἀσκέω-ῶ· γυμνάζω. -2. Esercitare un'arte; ἐπι-τηδεύω τέχνην. -3. Travagliare; κακόω-ῶ (τινα). -4. Esercitare il corpo; σωματασκέω-ῶ. -5. Esercitare fondatamente; δια-μελετάω-ῶ. -6. Esercitare insieme; συγ-γυμνάζω. -7. Esercitare di nuovo; ἀπο-γυμνάζω. -8. Esercitare alquanto, in secreto; ὑπο-γυμνάζω. -9. Esercitarsi; ἐγ-γυμνάζομαί (τινι)· ἀσκέω-ῶ (τι).
Esercitativo; *add.* ἀσκητικός, ή, όν.
Esercitato; *p. pass.* ἀσκητός, ή, όν. -2. Non esercitato; ἀγύμναστος, ον· ἀτρίπτος, ον. -3. Non esercitato dal maestro; ἀπαιδοτρίβητος, ον.
Esercitatore; *add.* ἀσκητής, οῦ (ὁ)· ἀσκῶν, οῦσα, οῦν.
Esercitazione; *s. f.* V. Esercizio.
Esercito; *s. m.* στρατός, (ὁ)· στράτευμα, ατος (τό). -2. Mercenario; ξενικόν, οῦ (τό). -3. Moltitudine di persone; συνουσία, ας (ἡ). -4. Far marciare un esercito; ἀπ-άγω. -5. Schierare l'esercito; τάσσω· παρα-τάσσω. -B'. Contro il nemico; ἀντι-παρα-τάσσω. -6. Inesperto nel condur l'esercito; ἀστρατήγητος, ον. -7. Posto in mezzo a due eserciti; μεταίχμιος, ον. -8. Spazio tra i due eserciti; μεταίχμιον, ου (τό). -9. Trasportare l'esercito; μετα-στρατοπεδεύω.
Esercizio; *s. m.* σωμασκία, ας (ἡ)· γύμνασις, σεως (ἡ)· γυμνασία, ας (ἡ)· γύμνασμα, ατος (τό)· ἄσκησις, σεως (ἡ)· μελέτη, ης (ἡ). -2. Esercizio militare; ἄσκησις, σεως (ἡ). -3. Arte; τέχνη, ης (ἡ). -4. Che si ottiene coll'esercizio; ἀσκητός, ή, όν. -5. Mancanza di esercizio; ἀγυμνασία, ας (ἡ). -6. Senza esercizio; ἀγύμναστος, ον. -7. Usare, o fare esercizio; σωμασκέω-ῶ.
Eseredare; Esereditare; } *v. att.* V. Diseredare.
Esguardo; *s. m.* V. Sguardo.
Esibire; *v. att.* παρ-έχω· προ-τείνω· ὀρέγω· δίδωμι (τί τινι).
Esibita; *s. f.* πάρεξις, εως (ἡ).
Esibizione; *s. f.* παράστασις, σεως (ἡ)· προσφορά, ᾶς, (ἡ).
Esiccare; *v. att.* ξηραίνω.
Esigente; *p. pres.* ἀπαιτητικός, ή, όν.
Esigenza; *s. f.* δέον, οντος (τό)· προσῆκον, οντος (τό)· ἐπιτηδειον, ου (τό)· ἀναγκαῖον, ου (τό)· ἀναγκή, ῆς (ἡ).
Esigere; *v. att.* εἰς-πράττω· αἰτέω-ῶ· ἀπ-αιτέω-ῶ· πράττομαί (τί τινα)· ἀξιόω-ῶ· δέομαι· ἐπι-ζητέω-ῶ. Esigere all'incontro; ἀντ-εξ-αιτέω-ῶ.
Esigibile; *add.* ἐπαιτητέος, α, ον
Esiglio; *s. m.* V. Esilio.
Esiguo; *add.* μικρός, ά, όν· ὀλίγος, η, ον· βραχύς, εῖα, ύ· λεπτός, ή, όν.
Esilarare; *v. att.* εὐφραίνω.
Esile; *add.* V. Esiguo.
Esiliare; *v. att.* ἐρ-ορίζω· φυγαδεύω· ἐκ-βάλλω. -2. Andare, o stare in esilio; μετ-οικέω-ῶ· φυγαδεύομαι. -3. Esigliare insieme, nello stesso tempo; συμ-φυγαδεύω.
Esilio; *s. m.* ἐξόρισμος, ου (ὁ)· φυγή, ῆς (ἡ). -2. Esilio perpetuo; ἀειφυγία, ας (ἡ). -3. Dare l'esilio; ἐξ-ορίζω. -4. Andare in esilio per un altro; ἀντι-φεύγω. -5. Essere cacciato in esilio; ἀλάομαι-ῶμαι.
Esilità; *s. f.* λεπτότης, ητος (ἡ).
Esimere; *v. att.* ἐξ-αιρέω-ῶ. -2. Esentare; ἀπο-λύω.
Esimio; *add.* ἐξαίρετος, ον· ἔξοχος, ον.
Esimizione; *s. f.* V. Esenzione.
Esimo; *s. m.* V. Ragguaglio.
Esinanire; *v. att.* ἐκ-κενόω-ῶ· κατα-κενόω-ῶ· ἀπ-όλλυμι.
Esinanizione; *s. f.* ἐκκένωσις, σεως (ἡ).
Esistente; *add.* ὤν, οὖσα, ὄν· γενητός, ή, όν. -2. Esistente ab eterno; ἀειγένητος, ον. -3. Non esistente; ἀγένητος, ον.
Esistenza; *s. f.* ὕπαρξις, εως (ἡ)· γένεσις, σεως (ἡ)· οὐσία, ας (ἡ)· παρουσία, ας (ἡ)· παράστασις, σεως (ἡ). -2. Esistenza eterna; ἀειστώ, όος=οῦς (ἡ).
Esistere; *v. intr.* ὑπ-άρχω· εἰμί· τυγχάνω· γίγνομαι. -2. Esistere dopo; μεθ-υπ-άρχω. -3. Immaginarsi che una cosa non esista mentre esiste; ἀπο-πάσχω. -4. Che esiste da sè; αὐθύπαρκτος, ον· αὐθυπόστατος, ον· ἰδιοσύστατος, ον.
Esistimare; *v. att.* V. Stimare.
Esistimazione; *s. f.* V. Estimazione.
Esitabondo; *add.* V. Dubbioso.
Esitamento; *s. m.* V. Dubitazione.
Esitare; *v. att. Vendere;* ἀλλοτριόω-ῶ· πωλέω-ῶ· πιπράσκω. -2. *Intr.* V. Dubitare.
Esitazione; *s. f.* V. Dubitazione.
Esito; *s. m.* ἔξοδος, ου (ἡ)· ἐξέλευσις, σεως (ἡ). -2. Fine, evento; τέλος, εος=ους (τό)· ἀπόβασις, σεως (ἡ)· πέρας, ατος (τό). -3. Vendita; ἀπεμπωλή, ῆς (ἡ)· πράσις, σεως (ἡ)· διάπρασις, σεως (ἡ). -4. Avere diverso, cattivo esito; ἀντι-πίπτω. -5. Che produce cattivo esito; ἀποτευγματικός, ή, όν.
Esiziale; *add.* ὀλέθριος, α, ον· βλαβερός, ά, όν· ἐξώλης, ες· φθαρτός, ή, όν· φθαρτικός, ή, όν· δεινός, ή, όν.
Esizio; *s. m.* ὄλεθρος, ου (ὁ)· φθορά, ᾶς (ἡ)· διαφθορά, ᾶς (ἡ)· ἀπώλεια, ας (ἡ)· ἐξώλεια, ας (ἡ)· λώβη, ης (ἡ).
Esodo; *s. m.* ἔξόδιον, ου (τό).
Esofago; *s. m.* οἰσοφάγος, ου (ὁ).

Digitized by Google

Esoleto; *add.* ἐξίτηλος, ον· ἀμαυρωθείς, εῖσα, έν.
Esondare; *v. att.* ἐκ-κυμαίνω.
Esonerare; *v. att.* V. Esentare.
Esorabile; *add.* παράκλητος, ον· φιλόῤῥων, ον· πραΰς, εῖα, ύ.
Esorbitante; *add.* ἄμετρος, ον· ὑπέρμετρος, ον· ὑπερβάλλων, ουσα, ον.
Esorbitantemente; *avv.* ἀσώτως· ἀμέτρως· ὑπερμέτρως.
Esorbitanza; *s. f.* ὑπερβολή, ῆς (ἡ)· ἀμετρία, ας (ἡ).
Esorbitare; *v. intr.* ὑπερ-βάλλω· ὑπερ-έχω.
Esorcismo; *s. m.* ἐξορκισμός, οῦ (ὁ)· ἐξόρκωσις, σεως (ἡ).
Esorcista; *s. m.* ἐξορκιστής, οῦ (ὁ).
Esorcizzare; *v. att.* ἐξ-ορκίζω· ἐξ-ορκόω-ῶ.
Esorcizzazione; *s. f.* ἐξόρκωσις, σεως (ἡ).
Esordia; *s. f.* V. Esordio.
Esordiare; *v. att.* V. Esordire.
Esordio; *s. m.* προοίμιον, ου (τό)· πρόλογος, ου (ὁ)· ἀρχή, ῆς (ἡ).
Esordire; *v. intr.* προ-κατ-άρχομαι· προ-οιμιάζομαι.
Esornare; *v. att.* V. Adornare.
Esornativo; *add.* κόσμιος, α, ον· κοσμητικός, ή, όν· ἐπιδεικτικός, ή, όν.
Esornazione; *s. f.* διασκευή, ῆς (ἡ).
Esortare; *v. att.* παρα-καλέω-ῶ· προ-τρέπω· παρ-αινέω-ῶ· παρ-οξύνω. -2. Esortare l'opposto; ἀντι-παρα-κελεύομαι.
Esortativo; *add.* e
Esortatorio; *add.* προτρεπτικός, ή, όν· παραινητικός, ή, όν· παρορμητικός, ή, όν· παραγγελματικός, ή, όν· παρακλητικός, ή, όν.
Esortatore; *add.* παραινέτης, ου (ὁ).
Esortazioncella; *s. f. dim.* παραίνεσις, σεως (ἡ).
Esortazione; *s. f.* προτροπή, ῆς (ἡ)· παράκλησις, σεως (ἡ)· παραίνεσις, σεως (ἡ).
Esorto; *s. m.* ἀνατολή, ῆς (ἡ).
Esoso; *add.* στυγούμενος, η, ον· μισητός, ή, όν· ἀπεχθής, ές· ἔχθιστος, ον.
Esostosi; *s. f.* ἐξόστωσις, σεως (ἡ).
Esostra; *s. f.* ἐξώστρα, ας (ἡ).
Esoterico; *add. Popolare;* ἐξωτερικός, ή, όν.
Esotico; *add.* ἐξωτικός, ή, όν· βάρβαρος, ον.
Espandere; *v. att.* V. Spandere.
Espansibile; *add.* ἀναπετύνασθαι ἐνδεχόμενος, η, ον.
Espansione; *s. f.* ἀνάπτυξις, εως (ἡ)· ἔκτασις, σεως (ἡ)·
Espansivo; *add.* ἐκτατικός, ή, όν.
Espediente; *s. m.* βουλή, ῆς (ἡ)· δέον, οντος (τό)· πόρος, ου (ὁ).
Espediente; *add.* χρήσιμος, ον· πρόσφορος, ον. -2. Essere espediente; δεῖ.
Espedire; *v. att.* V. Spedire.
Espeditamente; *avv.* ῥαδίως.
Espeditivo; *add.* ταχύς, εῖα, ύ· βραχυτελής, ές. -2. V. Speditivo.
Espedito; *add.* V. Spedito.
Espedizione; *s. f.* V. Spedizione.
Espellere; *v. att.* ἐκ-βάλλω· ἐξ-ίημι· ἀπ-ωθέω-ῶ· ἀπ ελαύνω.
Esperiente; *add.* ἔμπειρος, ον.
Esperientemente; *avv.* ἐμπείρως.
Esperienza e Esperienzia; *s. f.* ἐμπειρία, ας (ἡ)· πεῖρα, ας (ἡ). -2. Cimentó, prova; πειρασμός, οῦ (ὁ). -3. Mancanza di esperienza; ἀπειρία, ας (ἡ)· ἀπειροσύνη, ης (ἡ). -4. Privo di, senza esperienza; ἀπείρατος, ον· ἄπειρος, ον· *avv.* ἀπείρως. -5. Senza esperienza della vita; ἀπειρόβιος, ον -6. Che ha esperienza da sè; αὐτόπειρος, ον.
Esperimentale; *add.* ἐμπειρικός, ή, όν.
Esperimentalmente; ἐμπειρικῶς.
Esperimentare; *v. att.* V. Sperimentare.
Esperimentato; *p. pass.* πειραστείς, εῖσα, έν.
Esperimentatore; *add.* δοκιμαστής, οῦ (ὁ).
Esperimento; *s. m.* ἐμπειρία, ας (ἡ)· ἐμπειρασμός, οῦ (ὁ).
Esperio; *add.* ἑσπέριος, α, ον.
Esperire; *v. att.* V. Sperimentare.
Espero; *s. m.* ἕσπερος, ου (ὁ).
Espertamente; *avv.* ἐμπείρως.
Esperto; *add.* ἔμπειρος, ον· ἐντριβής, ές· ἐπιστήμων, ον· γνώμων, ον· σόφος, η, ον. -2. Molto esperto; πολυειδήμων, ον· πολύπειρος, ον· ὑπερεπιστήμων, ον. -3. Non esperto; ἄπειρος, ον.
Espetibile; *add.* εὐπαῖος, α, ον.
Espettare; *v. att.* V. Aspettare.
Espettativa; Espettazione; *s. f.* προσδοκία, ας (ἡ).
Espettorante; *add.* ἀνακαθαρτικός, ή, όν.
Espettorare; *v. intr.* ἀνα-καθ-αίρομαι.
Espettorazione; *s. f.* ἀνακάθαρσις, σεως (ἡ).
Espiabile; *add.* ἀφυσιωτικός, ή, όν.
Espianare; *v. att.* σαφηνίζω· παρ-εμ-φαίνω· ἐμφαίνω· δια-σοφέω-ῶ· ἐξ-ηγέομαι-οῦμαι· ἑρμηνεύω.
Espianatore; *add.* σαφηνιστής, οῦ (ὁ)· ἐξηγητής, οῦ (ὁ).
Espiare; *v. att.* ἁγνεύω· ἁγ-αγιστεύω· ἁφ-αγνεύω· ἁφ-αγνίζω· ἁφ-οσιόω-ῶ· ἱλάσ-ομαι. -2. Che ha forza di espiare; ἁγνιστήριος, α, ον· ἁγνιστικός, ή, όν.
Espiatore; *add.* ἁγνεύων, ουσα, ον· ἁγνίτης, ου (ὁ)· ἱλάσιμος, ον.
Espiatorio; *add.* ἁγνιστήριος, α, ον· ἁγνιστικός, ή, όν· ἱλαστήριος, α, ον.
Espiazione; *s. f.* ἁγνεία, ας (ἡ)· ἁφανισμός, οῦ (ὁ)· ἁφοσίωσις, σεως (ἡ)· καθαρισμός, οῦ (ὁ)· ἵλασμα, ατος (τό)· ἱλασμός, οῦ (ὁ). -2. Luogo di espiazione; ἁγνευτήριον, ου (τό)· ἁγνιστήριον, ου (τό).
Espilare; *v. att.* περι-συλάω-ῶ· ὑπο-κλέπτω.
Espilatore; *add.* περισυλάων, ουσα, ον· κλέπτης, ου (ὁ).
Espilazione; *s. f.* περισύλησις, σεως (ἡ).
Espirare; *v. intr.* ἐκ-πνέω-ῶ. -2. L'anima, *morire;* θνήσκω.
Espirazione; *s. f.* ἔκπνευσις, σεως (ἡ).
Espletivo; *add. T. gramm.* παραπληρωματικός, ή, όν.
Esplicabile; *add.* εὔῤῥαστος, ον.
Esplicare; *v. att.* V. Espianare.
Esplicativo; *add.* ἑρμηνευτικός, ή, όν.
Esplicatore; *add.* διασαφηνίζων, ουσα, ον· ἐξηγητής, οῦ (ὁ).
Esplicazione; *s. f.* ἐξήγησις, σεως (ἡ).
Esplicitamente; *avv.* διαῤῥήδην.
Esplicito; *add.* δῆλος, η, ον· ἔκφατος, ον.
Esplodere; *v. intr.* ἐκ-κροτέω-ῶ· ῥήγνυμαι· κατα-ῤῥήγνυμαι (*pass.*).
Esploramento; *s. m.* V. Esplorazione.
Esplorare; *v. att.* κατα-σκοπέω-ῶ· κατα-σκοπεύω.
Esploratore; *add.* σκοπός, οῦ (ὁ)· σκοπιητής, οῦ (ὁ)· κατάσκοπος, ον· κατόπτης, ου (ὁ).
Esplorazione; *s. f.* κατασκόπευσις, σεως (ἡ)· κατασκοπή, ῆς (ἡ)· κατασκόπησις, σεως (ἡ)· σκέψις, εως (ἡ)· δοκιμασία, ας (ἡ).

Digitized by Google

Esplosione; *s. f.* ἔκρηξις, εως (ἡ)· ῥοῖζος, ου (ὁ).
Esponente; *p. pres.* ἐκτιθείς, εἷσα, έν.
Esponere; *v. att.* e
Esporre; *v. att.* ἐπι-τίθημι· ἐκ-τίθημι. -2. Interpretare, dichiarare; ἐξ-ηγέομαι=οῦμαι· δι-ηγέομαι κοῦμαι. -3. Al dileggio; παρα-δειγματίζω. -4. All' incontro; ἀντι-τίθημι. -5. Alla vendita; προ-τίθημι. -6. Al sole; ἡλιάζω. -7. Alle fiere; τοῖς ζώοις προ-βάλλω. -8. La vita; τὸν (κίνδυνον) ὑπὲρ τοῦ σώματος ῥίπτω. -9. *N. pass.* ἐμαυτὸν προ-βάλλω, ἀνα-ῤῥίπτω.
Esportare; *v. att.* ἐκ-φέρω· ἐκ-φορέω=ῶ.
Esportazione; *s. f.* ἐκφορά, ᾶς (ἡ).
Espositivo; *add.* ἐξηγητικός, ή, όν.
Espositore; *add.* ἐξηγητής, οῦ (ὁ).
Esposizione; *s. f.* ἔκθεσις, σεως (ἡ). -2. Interpretazione; ἐξήγησις, σεως (ἡ)· ἑρμηνία, ας (ἡ).
Esposto; *s. m. Dicesi quel fanciullo che è stato abbandonato alla mercè di Dio;* τὸ ἐκβολιμαῖον βρέφος, εος=ους (τό). -2. Esposizione V.
Espremere; *v. att.* V. Spremere.
Espressamente; *avv.* σαφῶς· φανερῶς· ἐμφατικῶς· διαῤῥήδην. -2. A bella posta; ἐξεπίτηδες.
Espressione; *s. f.* e
Espressiva; *s. f.* ἐκπιεσμός, οῦ (ὁ). -2. Dimostrazione; ἐπίδειξις, εως (ἡ). -3. Forza; βία, ας (ἡ)· ἔμφασις, σεως (ἡ).
Espressivamente; *avv.* V. Espressamente.
Espressivo; *add.* ἐμπιέζων, ουσα, ον· ἐμφατικός, ή, όν· δεινός, ή, όν· δῆλος, η, ον.
Espresso; *p. pass.* πρόδηλος, ον· σαφής, ές. -2. Pronunciato; ἐκφωνηθείς, εῖσα, έν.
Espresso; *avv.* V. Espressamente.
Esprimere; *v. att.* ἐκ-πιέζω. -2. Cacciar fuori; ἐκ-βάλλω. -3. Manifestare il concetto; φράζω· λέγω· ἑρμηνεύω· ἀπ-αγγέλλω. -4. Tradurre da una in altra lingua; μετα-φράζω.
Espro; *s. m.* V. Espero.
Esprobabile; *add.* ἐπίψογος, ον.
Esprobare; *v. att.* V. Rinfacciare.
Esprobatore; *add.* ὀνειδιστής, οῦ (ὁ).
Esprobazione; *s. f.* ὀνειδισμός, οῦ (ὁ).
Esprobrare; *v. att.* V. Rimproverare.
Esprofesso; *avv.* V. Ex professo.
Espromere; *v. att.* δια-φέρω.
Espugnabile; *add.* εὐπολέμητος, ον.
Espugnare; *v. att.* πολιορκέω=ῶ· κατα-πολεμέω=ῶ· κρατέω=ῶ· αἱρέω=ῶ. -2. Che non si può espugnare; ἀπο-λιόρκητος, ον.
Espugnatore; *add.* πολιορκητής, οῦ (ὁ)· καταπολεμῶν, ουσα, ον· κρατήσας, ασα, αν.
Espugnazione; *s. f.* πολιόρκησις, σεως (ἡ)· ἅλωσις, σεως (ἡ).
Espulsione; *s. f.* ἐκβολή, ῆς (ἡ)· ἔξωσις, σεως (ἡ)· ἄπωσις, σεως (ἡ)· ἀπωσμός, οῦ (ὁ)· ἐξέλκυσις, σεως (ἡ).
Espulsivo; *add.* ἀπωστικός, ή, όν· ἐξελατός, ή, όν.
Espulso; *p. pass.* ἀπωστός, ή, όν.
Espulsore; *add.* ἐξώστης, ου (ὁ)· ἐξωστήρ, ῆρος (ἡ).
Espungere; *v. att.* ἐξ-αλείφω· δια-γράφω.
Espunto; *p. pass.* διαγραφθείς, εῖσα, έν.
Espuntorio; *add.* διαγράφων, ουσα, ον.
Espurgabile; *add.* εὐκάθαρτος, ον.
Espurgare; *v. att.* καθαρίζω· καθ-αίρω.
Espurgato; *p. pass.* καθαρός, ά, όν.
Espurgatore; *add.* καθαρτής, οῦ (ὁ).

Espurgatorio; *add.* καθαρτικός, ή, όν.
Espurgazione; *s. f.* / Espurgo; *s. m.* ἐκκάθαρσις, σεως (ἡ)· ἔκπτυσις, σεως (ἡ).
Esquisitamente; *avv.* ἐξαιρέτως· ἀκριβῶς.
Esquisitezza; *s. f.* ὑπεροχή, ῆς (ἡ).
Esquisito; *add.* ἀκριβής, ές· ἔκλεκτος, ον· ἐξαίρετος, ον· ὑπέροχος, ον.
Esquisitore; *add.* V. Ricercatore.
Esquisizione; *s. f.* V. Perquisizione.
Essagono; *add.* V. Esagono.
Essalare; *v. att.* V. Esalare.
Essaltare; *v. att.* V. Esaltare.
Essecrazione; *s. f.* V. Esecrazione.
Essedo; *s. m.* V. Cocchio.
Esseguire; *v. att.* V. Eseguire.
Esseguizione; *s. f.* V. Esecuzione.
Essempigrazia; *avv.* V. Esempigrazia.
Essempio; *s. m.* V. Esempio.
Essemplario; *s. m.* V. Esemplario.
Essemplo; / Essempro e Esempro; *s. m.* V. Esempio.
Essendochè; *cong.* V. Imperciocchè.
Essente; *p. pres.* V. Esistente.
Essenza; *s. f.* οὐσία, ας (ἡ). -2. Di una essenza sola; μονούσιος, ον.
Essenziale; *add.* οὐσιώδης, ες.
Essenzialmente; *avv.* οὐσιωδῶς· ὄντως.
Essercito; *s. m.* V. Esercito.
Essere; *v. intr.* εἰμί· γίγνομαι· τυγχάνω. -2. Essere in guerra; πολεμέω=ῶ. -3. In pace; εἰρήνην ἔχω. -4. Essere insieme; σύν-ειμι· συμ-πρός-ειμι. -5. Essere una stessa cosa con; συμφέρομαι.
Essere; *s. m.* ὄν, όντος (τό)· οὐσία, ας (ἡ). -2. Condizione, stato; κατάστασις, σεως (ἡ). -3. Dar l'essere; τὴν οὐσίαν δίδωμι.
Essiccante; *add.* V. Essiccativo.
Essiccare; *v. att.* ξηραίνω.
Essiccativo; / Essiccatore; *add.* ξηραίνων, ουσα, ον· ἀποξηραντικός, ή, όν· ξηραντικός, ή, όν.
Essiccazione; *s. f.* ξήρανσις, σεως (ἡ)· ἀναξήρανσις, σεως (ἡ).
Essilarare; *v. att.* V. Esilarare.
Esso; *pron.* αὐτός, αὐτή, αὐτό.
Essodio; *s. m.* V. Esodio.
Està; *s. f.* V. Estate.
Estasi; / Estasia; *s. f.* ἔκστασις, σεως (ἡ).
Estate; *s. f.* θέρος, εος=ους (τό)· θέρεια, ας (ἡ). -2. Il cuor dell'estate; τοῦ θέρους ἀκμή, ῆς (ἡ).
Estatico; *add.* ἐκστατικός, ή, όν.
Estemporale; *add.* V. Estemporaneo.
Estemporalità; *s. f.* αὐτοσχεδιασμός, οῦ (ὁ)· αὐτοσχέδιασμα, ατος (τό).
Estemporaneamente; *avv.* αὐτοσχεδίως· αὐτοσχεδιαστί· ἐξ αὐτοσχεδίου. -2. Parlare, verseggiare estemporaneamente; αὐτοσχεδιάζω. -3. Che parla estemporaneamente; αὐτοσχεδιαστής, οῦ (ὁ).
Estemporaneo; *add.* αὐτοσχεδιαστικός, ή, όν· αὐτοσχέδιος, ον.
Estendere; *v. att.* ἐκ-τείνω· ἀνα-τείνω· ἀπο-τείνω· εὐρύνω· ἀνα-πετάννυμι.
Estendibile; *add.* ἐκτείνεσθαι ἐνδεχόμενος, η, ον.
Estendimento; / Estensione; *s. f.* ἐκτένεια, ας (ἡ)· ἐκτενία, ας (ἡ)· ἔκτασις, σεως (ἡ).
Estensivamente; *avv.* ἐκτάδην.

Digitized by Google

Estensive; *avv.* V. Estensivamente.
Estensivo; *add.* ἐκτείνεσθαι ἐνδεχόμενος, η, ον. -2. Atto ad estendere; ἐκτείνειν ἐνδεχόμενος, η, ον.
Estenso; *p. pass.* ἐκτάδιος, ον· ἐκτατός, ή, όν.
Estenuare; *v. att.* κατα-λεπτύνω· ἀπο-λεπτύπω· λεπτύνω· λεπτοποιέω=ῶ· λεπτόω=ῶ· ἀσθενόω=ῶ.
Estenuativo; *add.* λεπτύνειν ἐνδεχόμενος, η, ον· λεπτύνων, ουσα, ον.
Estenuato; *add.* λεπτός, ή, όν· λεπταικινός, ή, όν· λεπταλέος, α, ον· φθιτός, ή, όν.
Estenuazione; *s. f.* λεπτοσύνη, ης (ἡ)· λεπτότης, ητος (ἡ)· λέπτυνσις, σεως (ἡ)· λεπτυσμός, οῦ (ὁ)· ἀσθένωσις, σεως (ἡ)· ἀσθένεια, ας (ἡ).
Esteriore; *add.* ἐξώτερος, α, ον· ὁ, ή, τὸ ἔξω.
Esteriorità; *s. f.* ἐξώτερον, ου (τό)· τὸ ἔξω· τὸ ἐκτός.
Esteriormente; *avv.* ἐξωτέρω· ἐξώθεν.
Esterminare; *v. att.* ἐξ-όλλυμι· κατα-σκάπτω· ἐξ-ολοθρεύω· ἀν-αιρέω=ῶ· ἀφανίζω· δια-φθείρω.
Esterminato; *p. pass.* ἐξολοθρευσθείς, εῖσα, έν. -2. Cosa smisurata; ἄμετρος, ον· μέγιστος, η, ον.
Esterminatore; *add.* ἐξολοθρευτής, οῦ (ὁ)· ὀλοθρεύων, ουσα, ον· ἀναιρέτης, ου (ὁ)· ἀφανιστής, οῦ (ὁ).
Esterminazione; *s. f.* ἐξολόθρευμα, ατος (τό)· ἀναίρεσις, σεως (ἡ)· διαφθορά, ᾶς (ἡ)· ἀφάνισις, σεως (ἡ)· ἀφανισμός, οῦ (ὁ).
Esterminevole; *add.* ἐξολοθρευτικός, ή, ον· ἀφανιστικός, ή, όν.
Esterminio; *s. m.* V. Esterminazione.
Esternamente; *avv.* ἔξωθεν.
Esterno; *s. m.* V. Esteriorità.
Esterno; *add.* ἐξωτερικός, ή, όν.
Estero; *add.* ἀλλοεθνής, ές· ξενικός, ή, όν· ἀλλοδαπός, ή, όν· ἀλλόφυλος, ον· ὁ, ή, τό ἐκτός.
Esterrefatto; Esterrito; *add.* ἐκπλαγείς, εῖσα, έν.
Estersivo; *add.* ῥυπτικός, ή, όν· καθαρτικός, ή, όν.
Estesamente; *avv.* χύδην· ἐκτεταμένως.
Esteso; *add.* ἔκτατος, ον· ἐκτεταμένος, η, ον· εὐρύς, εῖα, ύ.
Estetico; *add.* αἰσθητικός, ή, όν.
Estima; *s. f.* V. Stima.
Estimabile; *add.* V. Stimabile.
Estimare; *v. att.* V. Stimare.
Estimativa; *s. f.* δοξαστική, ῆς (ἡ).
Estimativo; *add.* δοξαστικός, ή, όν.
Estimatore; *add.* δοκιμαστής, οῦ (ὁ)· τιμητής, οῦ (ὁ).
Estimazione; *s. f.* V. Stima.
Estimo; *s. m.* τίμημα, ατος (τό)· τίμησις, σεως (ἡ).
Estinguere; *v. att.* σβέννυμι· ἀπο-σβέννυμι· κατα-σβέννυμι. -2. Uccidere; δια-φθείρω· ἀπο-κτείνω. -3. *N. pass.* ἀπο-μαραίνομαι. -4. Estinguersi insieme; συν-απο-μαραίνομαι.
Estinguimento; *s. m.* V. Estinzione.
Estinguitore; *add.* σβεστήριος, α, ον· σβεστικός, ή, όν· σβεστήρ, ῆρος (ὁ).
Estintivo; *add.* σβέννυναι ἐνδεχόμενος, η, ον· σβεστήριος, α, ον· σβεστικός, ή, όν.
Estinto; *p. pass.* ἀποσβεσθείς, εῖσα, έν. -2. Morto; ἀποθανών, οῦσα, όν· θανών, οῦσα, όν. -3. Non estinto; ἄσβεστος, ον.
Estinzione; *s. f.* σβέσις, σεως (ἡ)· ἀπόσβεσις, σεως (ἡ).
Estirpamento; *s. m.* ἐκρίζωσις, σεως (ἡ)· ἀποῤῥίζωσις, σεως (ἡ).
Estirpare; *v. att.* ἐκ-ρυτεύω· ἐκ-ριζόω=ῶ· ἀπο-ῥιζόω=ῶ· ἐκ-πρημνίζω.
Estirpatore; *add.* ἐκριζωτής, οῦ (ὁ).
Estirpazione; *s. f.* V. Estirpamento.
Estispicio; *s. m.* *Ispezione delle interiora degli animali*; σπλαγχνοσκοπία, ας (ἡ).
Estivale; Estivo; *add.* θερινός, ή, όν.
Estogliere; *v. att.* V. Estollere.
Estollenza e Estollenzia; *s. f.* V. Superbia.
Estollere; *v. att.* ἐξ-αίρω· μετεωρίζω· ἐπ-αίρω· -2. Lodare; εὐλογέω=ῶ· ἐγ-κωμιάζω. -3. Insuperbire; μεγαλορρονέω=ῶ.
Estorcere; Estorquere; *v. att.* ἐκ-βασανίζω· ἀφ-αιρέομαι=οῦμαι· ἐκ-βιάζομαι· ἀν-αγκάζω· ἁρπάζω.
Estorre; *v. att.* V. Estollere.
Estorsione; *s. f.* ἁρπαγή, ῆς (ἡ)· ἁρπαγμός, οῦ (ὁ).
Estradotale; *add.* παράφερνα, ων (τά).
Estragiudiciale; *add.* ὁ, ή, τὸ ἔξω τῶν νομίμων.
Estragiudicialmente ed Estragiudizialmente; *avv.* ἔξω τῶν νομίμων.
Estraneamente; *avv.* ἔξωθεν.
Estraneo; *s. m.* V. Estero.
Estraneo; Estranio; Estrano; *add.* V. Straniero.
Estraordinariamente; *avv.* ἐκτάτως· ἀηθῶς· διαφερόντως· ὑπερβαλλόντως.
Estraordinario; *add.* ἔκτατος, ον· ἐξαίρετος, ον· διαφέρων, ουσα, ον· ἀηθής, ές.
Estrarre; *v. att.* ἐξ-αλκύω· ἐκ-σύρω· ἐξ-αιρέω=ῶ.
Estrattivo; *add.* ἀφελκυστικός, ή, όν.
Estratto; *s. m.* ἐκπίεσμα, ατος (τό). -2. Sommario; ἐπιτομή, ῆς (ἡ).
Estravagante; *add.* V. Stravagante.
Estravaganza; *s. f.* V. Stravaganza.
Estrazione; *s. f.* ἐκπίεσις, σεως (ἡ)· ἐξαίρεσις, σεως (ἡ). -2. Nascita, origine; γένος, εος=ους (τό).
Estremamente; *avv.* ἄκρως· ἐσχάτως.
Estremare; *v. att.* V. Stremare.
Estremità; *s. f.* e
Estremo; *s. m.* ἐσχατία, ας (ἡ)· ἄκρον, ου (τό). -2. Termine; πέρας, ατος (τό). -3. Miseria, necessità; ἀνάγκη, ης (ἡ). -4. Tutti gli estremi son vicini; μηδὲν ἀγᾶν. -5. Amputare, tagliare le estremità; ἀκρωτηριάζω· ἀκροτομέω=ῶ. -6. Tagliato alle estremità; ἀκρότομος, ον. -7. Contorto alle estremità; ἀκροέλικτος, ον. -8. In modo che le estremità si tocchino; ἀκρονυγής, ές· *avv.* ἀκρονυγῶς. -9. Perforato alle estremità; ἀκρόπορος, ον. -10. Sciogliere alla estremità; ἀκρολυτέω=ῶ. -11. Alla estremità; ἀκρόθε. -12. Dalla estremità; ἀκρόθεν. -13. Nell'estremo, all'estremo; ἐς τὸ ἔσχατον· τέλος.
Estremo; *add.* ἔσχατος, η, ον· ὕστατος, η, ον. -2. Grandissimo; μέγιστος, η, ον.
Estricare; *v. att.* V. Strigare.
Estrinsecamente; *avv.* ἔξωθεν.
Estrinseco; *add.* ὁ, ή, τό ἔξωθεν· ἐξωθερικός, ή, όν.
Estro; *s. m.* οἶστρος, ου (ὁ).
Estrudere; *v. att.* ἐξ-ωθέω=ῶ· παρ-ωθέω=ῶ· ἐξ-ελαύνω.
Estrusione; *s. f.* ἐξώθησις, σεως (ἡ)· ἐξέλασις, σεως (ἡ).
Estrutto; *p. pass.* κατασκευαζόμενος, η, ον.
Estuale; *add.* V. Estivo.
Estuario; *s. m.* *Braccio di mare*; ἀνώχυσις, σεως (ἡ)· στομαλίμνη, ης (ἡ)· στομαλίμνον, ου (τό).
Estuante; *add.* V. Fervido, Bollente.

Digitized by Google

Estuazione; *s. f.* κύμανσις, σεως (ἡ).
Estumescenza; *s. f.* V. Gonfiamento.
Estupere; *v. intr.* V. Stupire.
Esturbare; *v. att.* ἐκ-βάλλω.
Esuberante; *add.* εὐθηνής, ές· εὐθηνῶν, οὖσα, οὖν· ἄφθονος, ον· δαψιλής, ές.
Esuberanza; *s. f.* ἀφθονία, ας (ἡ)· περιουσία, ας (ἡ)· εὐθηνία, ας (ἡ)· ὑπέρβλυσις, σεως (ἡ). -2. Gonfiezza V.
Esuberare; *v. att.* εὐ-θηνέω-ῶ· εὐ-θηνέομαι-οῦμαι· ὑπερ-βλύζω.
Esula; *s. f. T. bot.* τιθύμαλος, ου (ὁ).
Esulare; *v. intr.* φεύγω·
Esulceramento; *s. m.* V. Esulcerazione.
Esulcerare; *v. att.* ἑλκόω-ῶ· ἀφ-ελκόω-ῶ· ἑλκο-ποιέω-ῶ.
Esulcerativo; *add.* ἑλκοποιός, όν.
Esulcerato; *add.* ἑλκώμενος, η, ον.
Esulcerazione; *s. f.* ἕλκος, εος=ους (τό)· ἕλκωσις, σεως (ἡ).
Esule; *add.* φυγάς, άδος (ἡ)· φεύγων, ουσα, ον· ἀπόλιστος, ον· ἄπολις, ιδος (ὁ, ἡ).
Esultante; *p. pres.* ἀγαλλιώμενος, η, ον· σκιρτῶν, ῶσα, ῶν· ὑπερχαίρων, ουσα, ον.
Esultanza; *s. f.* ἀγαλλίαμα, ατος (τό)· ἀγαλλίασις, σεως (ἡ)· σκίρτησις, σεως (ἡ).
Esultare; *v. intr.* ἀγαλλιάομαι-ώμαι· σκιρτάω-ῶ· ὑπερ-χαίρω· ἐκ-πηδάω-ῶ.
Esultatoriamente; *avv.* ἀσμένως.
Esultatorio; *add.* ἄσμενος, η, ον.
Esultazione; *s. f.* V. Esultanza.
Esumazione; *s. f.* ἐξόρυξις, εως (ἡ).
Esuperante; *add.* V. Esorbitante.
Esuperanza; *s. f.* V. Eccedenza.
Esurgere; *v. intr.* Sorgere.
Esurire; *v. intr.* πεινάω-ῶ.
Esusto; *add.* V. Riarso.
Età; *s. f.* ἡλικία, ας (ἡ)· βίος, ου (ὁ). -2. Tempo; γενεά, ᾶς (ἡ)· χρόνος, ου (ὁ). -3. Secolo; αἰών, όνος (ὁ). -4. Di grande, di molta età; γηραιός, ά, όν· γηραλέος, α, ον· γηράλιος, α, ον· γηρακός, όν· παρημακώς, υῖα, ός (*gen.* ότος). -5. Di grave età; βαθυγήρων, ον· βαθύγηρως, ων. -6. Età cadente; γῆρας, ατος (τό). -7. Essere della medesima età; τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ἔχω· ἐν τῇ αὐτῇ ἡλικίᾳ εἰμί· ἡλικιώτης, ου (ὁ)· ἡλικιῶτις, ιδος (ἡ). -8. In età di 14 anni; γεγονώς (υῖα, ός) ἔτη τέσσαρα καὶ δέκα.
Etade ed **Etate**; *s. f.* } V. Età.
Etaggio; *s. m.* }
Eccetera; V. Eccetera.
Etera; *s. f.* } V. Etra.
Etere; *s. m.* }
Etereo; } *add.* αἰθέριος, α, ον.
Eterio; }
Eterna (In); *avverbialm.* V. Eternamente.
Eternale; *add.* V. Eterno.
Eternalemente; *avv.* V. Eternamente.
Eternalità; *s. f.* V. Eternità.
Eternalmente; *avv.* e
Eternamente; *avv.* ἀΐδίως· εἰς ἀΐδιον· αἰωνίως. -2. Ab eterno; ἐξ-αΐδίων· εἰς αἰῶνα.
Eternare; *v. att.* αἰωνίζω· ἀθανατίζω.
Eternità; *s. f.* ἀϊδιότης, ητος (ἡ).
Eterno; *s. m. Cosa eterna*; ἀΐδιον, ου (τό).
Eterno; *add.* ἀΐδιος, α, ον· αἰώνιος, ον - η, ον. -2. Rendere eterno; αἰωνίζω. -3. Essere insieme eterno; συν-αϊδιάζω. -4. Che è insieme eterno; συμπροαιώνιος, ον.

Eterno; *avv.* V. Eternamente.
Eteroclito; *add.* ἑτερόκλιτος, ον.
Eterodossia; *s. f.* ἑτεροδοξία, ας (ἡ).
Eterodosso; *add.* ἑτερόδοξος, ον.
Eterogeneo; *add.* ἑτερογενής, ές.
Etesio; *s. m. Più comunemente* Etesie; *s. f. pl.* ἐτησίαι, ῶν (οἱ).
Etica; *s. f.* ἠθική, ῆς (ἡ).
Eticamente; *avv.* ἠθικῶς.
Etichetta; *s. f.* καθιστὸν νόμιμον, ου (τό)· νόμιμα, ατος (τό).
Etico; *add.* ἠθικός, ή, όν. -2. Infermo di febbre etica; ἑκτικός, ή, όν· φθισικός, ή, όν. -3. Essere etico; φθισιάω-ῶ· φθισικεύομαι.
Etimo; *s. m.* } ἐτυμολογία, ας (ἡ)· ἔτυμον, ου
Etimologia; *s. f.* } (τό).
Etimologicamente; *avv.* ἐτυμολογικῶς.
Etimologico; *add.* ἐτυμολογικός, ή, όν.
Etimologista; *add.* ἐτυμολόγος, ον.
Etimologizzare; *v. att.* ἐτυμολογέω-ῶ.
Etiologia; *s. f.* αἰτιολογία, ας (ἡ).
Etiope; *s. m.* Αἰθίοψ, οπος (ὁ)· Αἰθιοπεύς, έως (ὁ). -2. Imitare gli Etiopi; αἰθιοπίζω.
Etiopessa; *s. f.* Αἰθιοπίς, ίδος (ἡ).
Etiopo; *s. m.* V. Etiope.
Etisia; *s. f.* φθίσις, σεως (ἡ)· φθοή, ῆς (ἡ).
Etnico; *add.* ἔθνικος, ου (ὁ).
Etopea ed **Etopeja**; *s. f.* ἠθοποιΐα, ας (ἡ).
Etra; *s. f.* αἰθήρ, έρος (ὁ). -2. Camminare per l'etra; αἰθερεμβατέω-ῶ· αἰθεροβατέω-ῶ. -3. Che cammina per l'etra; αἰθεροδρόμος, ον· αἰθεροβάτης, ου (ὁ). -4. Nato nell'etra; αἰθρηγενής, ές· αἰθρηγενήτης, ου (ὁ). -5. Che si pasce nell'etra; αἰθερόνομος, ον. -6. Splendente nell'etra; αἰθερολαμπής, ές. -7. Vagante per l'etra; αἰθερόπλαγκτος, ον.
Ettacordo; *s. m.* ἑπτάχορδος, ου (ὁ).
Ettagono; *s. m.* ἑπτάγωνος, ου (ὁ).
Ette; *cong.* V. E.
Etternale; *add.* V. Eterno.
Etternalmente; *avv.* Eternalmente.
Etterno; *add.* V. Eterno.
Eucarestia; } *s. f.* Εὐχαριστία, ας (ἡ).
Eucaristia; }
Eucaristico; *add.* εὐχαριστικός, ή, όν.
Euchimo; *add.* εὔχυμος, ον· εὔχυλος, ον.
Eufemismo; *s. m.* εὐφημισμός, οῦ (ὁ).
Eufonia; *s. f.* εὐφωνία, ας (ἡ).
Euforbio; *s. m.* εὐφόρβιον, ου (τό).
Eulogie; *s. f. pl.* εὐλογίαι, ῶν (αἱ).
Eumenide; *s. f.* Ἐρινύς, ύος (ἡ).
Eunucare; *v. att.* εὐνουχίζω.
Eunuco; *s. m.* εὐνουχίας, ου (ὁ)· εὐνοῦχος, ου (ὁ)· γάλλος, ου (ὁ).
Eupatorio; *s. m.* εὐπατόριον, ου (τό).
Euripo; *s. m.* εὔριπος, ου (ὁ).
Euritmia; *s. f.* εὐρυθμία, ας (ἡ).
Euro; *s. m.* εὖρος, ου (ὁ).
Euronoto; *s. m.* εὐρόνοτος, ου (ὁ).
Eutanasia; *s. f.* εὐθανασία, ας (ἡ).
Eutimia; *s. f. Sicurtà d'animo*; εὐθυμία, ας (ἡ).
Eutrapelia; *s. f. Virtù che modera i divertimenti*; εὐτραπελία, ας (ἡ).
Eutrapelo; *add.* εὐτράπελος, ον.

Digitized by Google

Eutropelia; *s. f.* V. Eutrapelia.
Evacuamento; *s. m.* κένωσις, σεως (ἡ).
Evacuare; *v. att.* κενόω·ῶ· ἀπο-κενόω·ῶ· λαπάζω· λαπάσκω. -2. Un luogo; ἀπο-χωρέω·ῶ.
Evacuante; Evacuativo; *add.* κενωτικός, ή, όν· ἐλατήριος, α, ον.
Evacuazione; *s. f.* κένωσις, σεως (ἡ)· ἔκκρισις, σεως (ἡ).
Evadere; *v. intr.* ἀπο-φεύγω· ὑπο-χωρέω·ῶ.
Evagazione; *s. f.* ἀποπλάνησις, σεως (ἡ)· ἀποτροπή (τοῦ νοῦ), ῆς (ἡ).
Evangelicamente; *avv.* εὐαγγελικῶς.
Evangelico; *add.* εὐαγγελικός, ή, όν.
Evangelio; *s. m.* εὐαγγέλιον, ου (τό).
Evangelista; *s. m.* Εὐαγγελιστής, οῦ (ὁ).
Evangelistario; *s. m.* τῶν εὐαγγελίων βίβλος, ου (ὁ).
Evangelizzare; *v. att.* εὐαγγελέω·ῶ· εὐαγγελίζομαι.
Evangelizzatore; *add.* εὐάγγελος, ον.
Evangelo; *s. m.* V. Evangelio.
Evaporamento; *s. m.* ἀτμός, οῦ (ὁ)· ἀναθυμίασις, σεως (ἡ)· ἀποπνοή, ῆς (ἡ).
Evaporare; *v. intr.* ἐξ-ατμίζομαι· ἀπο-πνέω·ῶ.
Evaporatorio; *s. m.* ὑποθυμίαμα, ατος (τό).
Evaporazione; *s. f.* V. Evaporamento.
Evasione; *s. f.* φυγή, ῆς (ἡ)· διαφυγή, ῆς (ἡ)· ὑποχώρησις, σεως (ἡ).
Evellere; *v. att.* V. Svellere.
Evenimento; *s. m.* e
Evento; *s. m.* ἀναβαῖνον, οντος (τό)· ἀποβηστόμενον, ου (τό)· ἀπόβασις, σεως (ἡ)· πρᾶγμα, ατος (τό).
Eventuale; *add.* τυχηρός, ά, όν· τυχικός, ή, όν· τυχών, οῦσα, όν.
Eversione; *s. f.* V. Rovesciamento.
Eversore; *add.* ἀνατροπεύς, έως (ὁ).
Evidente; *add.* ἐναργής, ές· εὔδηλος, ον· διάδηλος, ον.
Evidentemente; *avv.* ἐναργῶς.
Evidenza; *s. f.* ἐναργεία, ας (ἡ)· περιφανεία, ας (ἡ)· ἐμφανεία, ας (ἡ)· ἀπόδειξις, εως (ἡ).
Evincere; *v. intr. Ripetere il suo posseduto da altri*; ἐκ-κρούω.
Evirare; *v. att.* ἐκ-θηλύνω· εὐνουχίζω· ἐξ-ευνουχίζω.
Eviscerare; *v. att.* ἐξ-εντερίζω.
Evisceratore; *add.* ἐξεντερίζων, ουσα, ον.
Evitabile; *add.* διαφευκτός, ή, όν· φευκτός, ή, όν
Evitare; *v. att.* δια-φεύγω· ἐκ-φεύγω· ἀπ-εχομαί (τινος).
Evitatore; *add.* διαφεύγων, ουσα, ον· ἀπεχόμενος, η, ον.
Evitazione; *s. f.* ἄλυξις, εως (ἡ).
Evizione; *s. f.* ἔκαρσις, σεως (ἡ).
Evo; *s. m.* αἰών, ῶνος (ὁ).
Evocare; *v. att.* ἐκ-καλέω·ῶ· προ-καλέω·ῶ. -2. Che evoca gli Dei; θεαγωγός, όν. -3. L'evocare gli Dei; θεαγωγία, ας (ἡ).
Evocato; *add.* ἐκκλητος, η, ον.
Evocazione; *s. f.* ἀνάκλησις, σεως (ἡ).
Evoè! *inter.* εὐ· οἴ!
Evoluzione; *s. m.* ἐξέλιξις, εως (ἡ)· διάπτυσις, σεως (ἡ). -2. Evoluzione militare; ἀναστροφή, ῆς (ἡ).
Evulso; *add.* ἐξηρημένος, η, ον.
Exabrupto; *avv.* ἀποτόμως· παραυτίκα·
Exegetico; *add.* ἐξηγητικός, ή, όν.
Exoche; *s. f.* ἐξοχή, ῆς (ἡ).
Exprofesso; *avv.* ἐκ τοῦ προφανοῦ· ἐκ προθέσεως.
Exproposito; *avv.* ἐκ προνοίας.
Eziam; *avv.* V. Ancora.
Eziamdio; Eziandio; *avv.* καί, -2. Eziandio che, se; εἰ καί.

F

Fabbrica; *s. f.* οἰκοδομή, ῆς (ἡ)· οἴκημα, ατος (τό) οἰκοδόμησις, σεως (ἡ)· οἰκοδομία, ας (ἡ)· κατασκευή, ῆς (ἡ). -2. Edificio; οἰκοδόμημα, ατος (τό)· κατασκεύασμα, ατος (τό). -3. *Luogo dove si la vora*; ἐργαστήριον, ου (τό).
Fabbricamento; *s. m.* V. Fabbricazione.
Fabbricare; *v. att.* δέμω· δέμομαι· κτίζω· οἰκοδομέω·ῶ· τεκταίνομαι· δημιουργέω·ῶ· κατα-σκευάζω. -2. Fabbricare a vicenda; ἀντι-δημιουργέω·ῶ. -3. Che molto fabbrica; πολύκτιτος, ον. -4. Fabbricare altrimenti, altrove; μετα-κτίζω· μετ-οικοδομέω·ῶ. 5. Fabbricare una città; πολίζω· κτίζω. -6. Fabbricare navi; ναυπηγέω·ῶ. -7. Fabbricare insieme; συν-δημιουργέω·ῶ. -8. Fabbricare nel profondo; βυσσοδομέω·ῶ. -9. Fabbricare sopra; ὑπερ-οικοδομέω·ῶ.
Fabbricato; *add.* κτιστός, ή, όν. -2. Fabbricato ad uso sacro; ἱερότευκτος, ον. -3. Fabbricato da sè; αὐτοπαγής, ές. -4. Non fabbricato; ἄκτιστος, ον. -5. Fabbricato splendidamente; ἀγλαότευκτος, ον. -6. Fabbricato da Dio; θεόδμος, ον.
Fabbricatore; *add.* τεχναστής, οῦ (ὁ).
Fabbricatorio; *add.* οἰκοδομεῖν, τεκταίνεσθαι ἐνδεχόμενος, η, ον.
Fabbricatura; Fabbricazione; *s. f.* δημιουργία, ας (ἡ)· οἰκοδόμησις, σεως (ἡ)· κτίσις, σεως (ἡ).
Fabbrichetta; Fabbricuccia; *s. f. dim.* οἰκίδιον, ου (τό).
Fabbrile, *add.* τεκτονικός, ή, όν.
Fabbro; *s. m.* τέκτων, ονος (ὁ)· δημίουργος, ου (ὁ). -2. Ferrajo; σιδηρουργός, οῦ (ὁ)· σιδηρεύς, έως (ὁ).
Fabolico; *add.* V. Favoloso.
Fabrile; *add.* V. Fabbrile.
Fabro; *s. m.* V. Fabbro.
Fabula; *s. f.* V. Favola.
Fabulare; *v. intr.* μυθολογέω·ῶ.
Fabulazione; *s. f.* λέξις, εως (ἡ).
Fabuleggiare; *v. intr.* V. Favoleggiare.
Fabulosamente; *avv.* V. Favolosamente.
Fabuloso; *add.* V. Favoloso.
Faccella; *s. f.* V. Facella.
Faccellina; *s. f.* δάδιον, ου (τό).
Faccenda; *s. f.* πρᾶγμα, ατος (τό)· πράξις, εως (ἡ). -2. Uomo da faccende; ἐπιτήδειος, α, ον ἐπὶ πράξεσι. -3. Ser faccenda; V. Faccendiere. -4. Far faccende; πραγματεύομαι· περι-εργάζομαι. -5. Mettere in faccende, dar faccende; ἀσχολέω·ῶ. -6. Affogare nelle faccende, ingerirsi in molte faccende; πολυπραγμονέω·ῶ. -7. Che si ingerisce in molte faccende; πολυπράγμων, ον.
Faccenderia; *s. f.* πολυπραγμοσύνη, ης (ἡ).
Faccendetta; *s. f. dim.* V. Faccenduola.
Faccendiere; Faccendone; *add.* πραγματευτής, οῦ (ὁ)· πολυπράγμων, ον· πολυπραγματος, ον.
Faccenduccia; Faccenduola; Faccenduzza; *s. f. dim.* πραγμάτιον, ου (τό).

Digitized by Google

Faccetta; *s. f. dim. di* Faccia; *μικρὸν πρόσωπον, ου (τό).* -2. A faccette; *πολύεδρος, ον.*
Facchineggiare; *v. intr. φορταγωγέω-ῶ· φορτηγέω-ῶ· βαστάζω.*
Facchineria; *s. f. ὑψηλὸς πόνος, ου (ὁ).*
Facchinesco; *add.* φορτηγικός, ή, όν.
Facchino; *s. m.* φόρταξ, ακος (ὁ)· φορτοβαστακτής, οῦ (ὁ)· φορτοφόρος, ον· φορτηγός, όν· ἀχθοφόρος, ον.
Faccia; *s. f.* πρόσωπον, ου (τό)· ὄψις, εως (ἡ). -2. Muso; *ὄμμα, ατος (τό)· προτομή, ῆς (ἡ).* -3. Lato di superficie; *ἕδρα, ας (ἡ)· πλευρά, ᾶς (ἡ).* -4. Ciascuna banda del foglio; *σέλις, ιδος (ἡ).* -5. Sembianza; *ἰδέα, ας (ἡ)· εἶδος, εος=ους (τό).* -6. Sfacciataggine; *ἀναιδεία, ας (ἡ).* -7. Aver, fare faccia tosta; Far faccia; Non aver faccia, *essere ardito; non si vergognare; ἀναισχυντέω=ῶ.* -8. Uomo senza faccia; *ἀναιδής, ές.* -9. Gettare in faccia; *ὀνειδίζω.* -10. Aver faccia di leone, e cuore di scricciolo; *θαρσύς, εῖα, ύ εἰμί.* -11. Colla faccia rivolta contro; *ἀντιπρόσωπος, ον· ἀντιμέτωπος, ον.* -12. Dare lieta faccia; *αἰκάλλω.* -13. In faccia; *ἐναντίου (τινός).* -14. Disposto in faccia; *ἀντίστοιχος, ον.* -15. Guardare in faccia; *ἀντωπέω-ῶ· ἀντ-οφθαλμέω-ῶ.* -16. Che guarda in faccia; *ἀντώπιος, ον· ἀντόφθαλμος, ον.* -17. Che ha lunga faccia; *μακροπρόσωπος, ον.* -18. Che ha piccola faccia; *μικροπρόσωπος, ον.*
Facciata; *s. f. πρόσωπον, ου (τό).*
Faccidanno; *add.* V. Facidanno.
Faccimolo; Faccitimolo; } *s. m.* V. Facimolo.
Facciuola; *s. f. σελίδιον, ου (τό).*
Face; *s. f. δαΐς, δαΐδος (ἡ)· δᾷς, δᾴδος (ἡ)· λαμπάς, άδος (ἡ)· πυρσός, οῦ (ὁ)· φανός, οῦ (ὁ)· δᾷλος, ου (ὁ).* -2. Lume, splendore; *φαῦσις, σεως (ἡ)· φῶς, φωτός (τό)· φέγγος, εος=ους (τό).*
Facella; *s. f. dim. δᾴδιον, ου (τό).* -2. Lume, splendore; *φαῦσις, σεως (ἡ).* -3. Fuoco; *πῦρ, πυρός (τό).*
Facellina; *s. f. dim. μικρὸν δᾴδιον, ου (τό).*
Facente; *s. pres. ποιῶν, οῦσα, οῦν.*
Facere; *v. att.* V. Fare.
Facetamente; *avv. ἀστείως· ἀστικῶς.*
Facetare; *v. intr. Dir facezie; παίζω· ληρέω-ῶ· ληρωδέω-ῶ.*
Faceto; *add. ἀστεῖος, ον - α, ον· ἀστικός, ή, όν· εὐτράπελος, ον.*
Facezia; *s. f. εὐτραπελία, ας (ἡ)· λόγος ἀστεῖος, ου (ὁ)· παιδιά, ᾶς (ἡ)· παιγνιά, ᾶς (ἡ).* -2. Per facezia; *μετὰ παιδιᾶς.* -3. Dir facezie; *παίζω.*
Facialmente; *avv. ἔντα.*
Facicoro; *s. m. χορηγός, οῦ (ὁ).*
Facidanno; *add. κακοποιός, όν.*
Facie; *s. f.* V. Faccia.
Facile; *add. ῥᾴδιος, α, ον· κοῦφος, η, ον· εὐπετής, ές.* -2. Trattabile, benigno; *εὐμενής, ές· θεραπευτικός, ή, όν.* -3. Facile a fare; *εὔπρακτος, ον.*
Facilemente; *avv.* V. Facilmente.
Facilità; *s. f. ῥαστώνη, ης (ἡ)· εὐπέτεια, ας (ἡ).*
Facilitare; *v. att. ῥᾴδιον ποιέω-ῶ· ῥαστώνην παρ-έχω· κουφίζω.*
Facilitazione; *s. f. ῥαστώνη, ης (ἡ).*
Facilmente; *avv. ῥᾳδίως· εὐπετῶς.*
Facimale; *add. κακοποιός, όν.*
Facimento; *s. m. χειρούργημα, ατος (τό).*
Facimolo; *s. m. κακούργημα, ατος (τό).*
Facinoroso; *add.* V. Scellerato.
Facitojo; *add. εὔχολος, ον.*
Facitore; *add. δημιουργός, όν.*
Facitura; *s. f. ἔργον, ου (τό).*
Facola; *s. f.* V. Facella.
Facoltà; *s. f. δύναμις, εως (ἡ)·* -2. Ricchezze; *οὐσία, ας (ἡ)· ὄντα, ων (τά)· χρήματα, ων (τά).* -3. Permesso; *ἐξουσία, ας (ἡ).* -4. Dar facoltà; *ἐξουσίαν δίδωμι, παρ-έχω.*
Facoltoso; *add. πλούσιος, α, ον.*
Facondamente; *avv. λογίως· εὐεπῶς.*
Facondia; *s. f. λογιότης, ητος (ἡ)· εὐέπεια, ας (ἡ).*
Facondiosamente; *avv.* V. Facondamente.
Facondioso; *add. ἐλλόγιμος, ον· εὐεπής, ές· λόγιος, α, ον· δεινός, ή, όν.*
Facondità; *s. f.* V. Facondia.
Facondo; *add.* V. Facondioso.
Facultà; *s. f.* V. Facoltà.
Facultoso; *add.* V. Facoltoso.
Facundia; Facundità; } *s. f.* V. Facondia.
Fadiga e Fadica; *s. f.* V. Fatica.
Fado; *add. ἀνόητος, ον.*
Faggetta; Faggetto; } *s. f. s. m. φηγών, ῶνος (ὁ).*
Faggia; *s. f.* V. Faggio.
Faggino; *add. φήγινος, ον.*
Faggio; *s. m. φηγός, οῦ (ὁ).*
Faggiola e Faggiuola; *s. f. φηγός, οῦ (ἡ).*
Fagiana; *s. f.* V. Fagiano.
Fagianare; *v. att. ἀγροτέραν τινα ὀσμὴν ἐμ-ποιέω-ῶ.*
Fagianella; *s. f. ὠτίς, ίδος (ἡ).*
Fagiano; *s. m. φασίανος, ου (ὁ).*
Fagianotto; *s. m. dim. φασιανοῦ νεοττός, οῦ (ὁ).*
Fagiolata; *s. f. φλυαρία, ας (ἡ)· λῆρος, ου (ὁ).*
Fagiolo; Fagiuolo; } *s. m. φάσηλος, ου (ὁ)· φασήολος, ου (ὁ)· φασίολος, ου (ὁ).*
Faglia; *s. f.* V. Fallo.
Fagottino; *s. m. dim. ἀποσκευάριον, ου (τό).*
Fagotto; *s. m. σκεῦος, εος=ους (τό)· φορτίον, ου (τό).* -2. Far fagotto; *τὰ ἐμαυτοῦ συ-σκευάζω.* -B'. *Morire; τελευτάω-ῶ.*
Faina; *s. f. γαλή, ῆς (ἡ).*
Falangarchia; *s. f. φαλαγγαρχία, ας (ἡ).*
Falange; *s. f.* e
Falangia; *s. f. φάλαγξ, αγγος (ἡ).* -2. Capo della falange; *φαλαγγάρχης, ου (ὁ).* -3. Combattere colla falange; *φαλαγγομαχέω-ῶ.* -4. Per falangi; *φαλαγγηδόν.*
Falangiero; Falangita; } *s. m. φαλαγγίτης, ου (ὁ).*
Falangio; *s. m. φαλάγγιον, ου (τό).*
Falangosi; *s. f. φαλάγγωσις, σεως (ἡ).*
Falavesca; *s. f. περιψήματα, ων (τά).*
Falbo; *add. πυῤῥός, ά, όν.*
Falcare; *v. att. κάμπτω.*
Falcastro; *s. m. ἅρπη, ης (ἡ).*
Falcato; *p. pass. δρεπανοειδής, ές.* -2. Luna falcata; *ἀμφίκυρτος, ου (ἡ).* -3. Carro falcato; *δρεπανοφόρον ἅρμα, ατος (τό).*
Falcatore; *add.* V. Falciatore.
Falce; *s. f. δρέπανον, ου (τό)· ἅρπη, ης (ἡ)· ζάγκλη, ης (ἡ)· ζάγκλον, ου (τό).* -2. *Tempo della mietitura; ἀμητός, οῦ (ὁ).* -3. Simile a falce; *δρεπανώδης, ες· δρεπανοειδής, ές.*

Digitized by Google

Falcetto; *s. m.* δρεπάνιον, ου (τό).
Falchetto; *s. m. dim.* ἱερακίσκος, ου (ὁ).
Falcia; *s. f.* V. Falce.
Falciare; *v. att.* δρεπάνῃ κόπτω· θερίζω.
Falciata; *s. f.* δρεπάνης πλῆγμα, ατος (τό).
Falcidia; *s. f. Detrazione del quarto dei legati a favor dell'erede, onde* Far la falcidia; ἀφ-αιρέω-ῶ.
Falcifero; *add.* δρεπανοφόρος, ου.
Falciforme; *add.* δρεπανοειδής, ές· δρεπανώδης, ες.
Falcino; *s. m. Strumento per potar le viti;* κλαστήριον, ου (τό).
Falcione; *s. m.* ἅρπη, ης (ἡ).
Falciuola; *s. f.* / Falciuolo; *s. m.* } *dim.* δρεπάνιον, ου (τό)· θερι-στήριον, ου (τό).
Falco; *s. m.* ἱέραξ, ακος (ὁ).
Falcola; / Falcoletta; } *s. f.* δάδιον, ου (τό).
Falcolotto; *s. m.* μείζων δαΐς, δαΐδος (ἡ).
Falconare; *v. intr.* ἱέρακι θηρεύω.
Falconcello; *s. m. dim.* V. Falchetto.
Falcone; *s. m.* ἱέραξ, ακος (ὁ). -2. *Strumento da guerra;* κριός, οῦ (ὁ).
Falconiere; *s. m.* ἱεροκοβόσκος, ου (ὁ).
Falda; *s. f.* πέταλον, ου (τό). -2. Della montagna; καμπή, ῆς (ἡ). -3. Le radici del monte; πυθμήν, ένος (ὁ)· ὑπώρεια, ας (ἡ). -4. Alle falde del monte; ὑπὸ τῷ ὄρει. -5. Del capello; πίλου κράσπεδον, ου (τό). -6. Di neve; χιωνική σφαῖρα, ας (ἡ). -7. Dell'abito; κράσπεδον, ου (τό). -8. A falda a falda; κατ' ἕκαστον· μονάδην. -9. Di falda in falda; βάδην.
Faldato; *add.* ἐπιπτυχθείς, εῖσα, έν.
Faldella; *s. f.* μικρὸν φύλλον, ου (τό). -2. Trufferia; τέχνη, ης (ἡ)· ἀπάτη, ης (ἡ). -3. *Quantità di fila sfilate;* μότα, ων (τά).
Faldelletta; / Faldellina; / Faldelluzza; / Faldetta; } *s. f. dim.* ὀλίγα μότα, ων (τά).
Faldiglia; *s. f.* / Faldiglino; *s. m.* } ῥαβδωτὴ κυκλάς, άδος (ἡ).
Falegname; *s. m.* ξυλουργός, οῦ (ὁ)· ξυλοποιός, οῦ (ὁ). -2. Essere falegname; ξυλουργέω-ῶ. -3. L'arte del falegname; ξυλουργία, ας (ἡ).
Faldoso; *add.* φυλλώδης, ες· ἔμφυλλος, ον· πεταλώδης, ες.
Falena; *s. f.* φάλαινα, ης (ἡ).
Falera; *s. f.* φάλαιρα, ων (τά)
Faleucio; *add.* φαλεύκιος, ον.
Falla; *s. f.* V. Fallo.
Fallabile; *add.* e
Fallace; *add.* δολερός, ά, όν· πανοῦργος, ον· ἀπατήλιος, ον· ἀπατηλός, ή, όν· ἀπατήμων, ον· ψευδής, ές.
Fallacemente; *avv.* ψευδῶς· δολερῶς.
Fallacia; *s. f.* ἀπάτη, ης (ἡ)· δόλος, ου (ὁ)· ἀπάτημα, ατος (τό)· ἀπάτησις, σεως (ἡ).
Fallaggio; *s. m.* / Fallanza; *s. f.* } V. Fallo, Errore.
Fallare; *v. intr.* ἁμαρτάνω. -2. Mancare; ἐλλείπω. -3. Trasgredire; παρα-λείπω· ὑπερ-βαίνω. -4. Di danaro; κατα-πέσσω· κατα-πέπτω.
Fallatore; *add.* ἁμαρτάνων, ουσα, ον.
Fallazia; *s. f.* V. Fallacia.
Fallente; *p. pres.* V. Fallatore.

Fallenza; *s. f.* V. Errore.
Fallere; *v. intr.* V. Fallire.
Fallevole; / Fallibile; } *add.* V. Fallace.
Falligione; *s. f.* o
Fallimento; *s. m.* ἁμαρτία, ας (ἡ). -2. Mancanza di danaro; ἄφεψις, εως (ἡ)· τραπέζης ἀποτροπή, ῆς (ἡ). -3. Far fallimento; V. Fallire § -4. -4. Restar al fallimento; ἀπο-τυγχάνω τῆς ἐλπίδος.
Fallire; *v. intr.* V. Fallare. -2. Ingannare; ἐξ-απατάω-ῶ. -3. Fallir la via; ἁμαρτάνω τῆς ὁδοῦ -4. Fare bancarotta; τὴν τράπεζαν ἀνα-τρέπω.
Fallire; *s. m.* ἁμαρτία, ας (ἡ)· αἰτία, ας (ἡ).
Fallito; *s. m.* V. Fallo.
Fallito; *add.* ἐλλειφθείς, εῖσα, έν. -2. *Dei mercanti decottori;* ἀφεψηθείς, εῖσα, έν.
Fallitore; *add.* ἁμαρτωλός, όν· ἁμαρτάνων, ουσα, ον.
Fallo; *s. m.* ἁμαρτία, ας (ἡ)· ἁμάρτημα, ατος (τό). -2. Mettere piede in fallo; πρὸς λίθον προς-κόπτω τὸν πόδα. -3. In fallo; μάτην. -4. Dare in fallo, *non colpire;* ἀστοχέω-ῶ (τι). -5. Fare fallo; σφάλλομαι. -6. Senza fallo; ἀναμφιδόξως. -7. Cogliere in fallo; κατα-λαμβάνω (τινά ἐπί τινος).
Falloforo; *s. m.* φαλλοφόρος, ου (ὁ).
Fallore; *s. m.* / Fallura; *s. f.* } V. Fallo.
Faloticare; *v. intr.* V. Fantasticare.
Faloticheria; *s. f.* χαλεπότης, ητος (ἡ)· σκληρότης, ητος (ἡ).
Falsa; *s. f.* V. Disarmonia, Discordanza.
Falsabraca; *s. f.* V. Barbacane.
Falsamente; *avv.* ψευδῶς. -2. Accusare falsamente; συκοφαντέω-ῶ. -3. Che accusa falsamente; συκοφάντης, ου (ὁ)· συκοφάντρια, ας (ἡ).
Falsamento; *s. m.* V. Falsità.
Falsardo; *add.* φαρμάκεύς, έως (ἡ). -2. Falsario; δολερός, ά, όν.
Falsare; *v. att.* καπηλεύω· κιβδηλεύω· παρα-ποιέω-ῶ· παρα-κόπτω. -2. Che non falsa; ἀκαπήλευτος, ον· ἀκάπηλος, ον.
Falsariga; *s. f.* γνώμων, ονος (ὁ).
Falsario; *add.* δολερός, ά, όν.
Falsato; *add.* ψευδής, ές. -2. Falsificato; κιβδηλευθείς, εῖσα, έν.
Falsatore; *add.* κιβδηλεύων, ουσα, ον.
Falseggiare; *v. att. e intr.* κιβδηλεύω.
Falseggiatore; *add.* V. Falsatore.
Falserone; *add.* V. Falsario
Falsezza; / Falsia; / Falsiade; } *s. f.* V. Falsità.
Falsidico; *add.* ψευδολόγος, ον· ψευδής, ές.
Falsificamento; *s. m.* κιβδήλευμα, ατος (τό).
Falsificare; *v. att. e intr.* V. Falsare,
Falsificato; *add.* κίβδηλος, ον. -2. Non falsificato; ἀκιβδήλευτος, ον· ἀπαραχάρακτος, ον· ἀπαραποίητος, ον.
Falsificatore; *add.* V. Falsatore.
Falsificazione; *s. f.* κιβδήλευμα, ατος (τό)· κιβδηλεία, ας (ἡ).
Falsiloquo; *add.* ψευδολόγος, ον.
Falsità; *s. f.* e
Falso; *s. m.* ψεῦδος, εος-ους (τό). -2. Contraffacimento; κιβδήλευμα, ατος (τό).

Digitized by Google

Falso; *add.* ψευδής, ές· ἄπιστος, ον· δολερός, ά, όν. -2. Bugiardo; ψευδολόγος, ον. -3. Contraffatto; προσποίητος, ον.
Falso; *avv.* V. Falsamente.
Falsura; *s. f.* V. Falsità.
Falta; *s. f.* V. Errore.
Faltare, *v. intr.* ἐκ-λείπω.
Fama; *s. f.* φήμη, ης (ἡ). -2. Buona fama; εὐ-φημία, ας (ἡ). -3. Che ha buona fama; εὔφημος, ον. -4. Di chiara fama; ἀγλαόφημος, ον. -5. Cattiva fama; δυσφημία, ας (ἡ)· -6. Che ha cattiva fama; δυσφήμιστος, ον· δύσφημος, ον. -7. Che non ha cattiva fama; ἀκακέμρατος, ον. -8. Avere insieme cattiva fama; συν-αδοξέω-ῶ. -9. Senza fama; ἄφημος, ον· ἀφήμων, ον.
Famare; *v. att.* δια-λαλέω-ῶ.
Famato; *add.* V. Affamato.
Fame; *s. f.* πεῖνα, ας (ἡ)· λιμός, οῦ (ὁ). -2. Carestia; σιτοδεία, ας (ἡ). -3. Desiderio; ὄρεξις, εως (ἡ). -4. Morto di fame; βουλιμιῶν, ῶσα, ῶν. -5. Aver fame; πεινάω-ῶ· βρωσέω. -6. Aver fame canina; βουλιμιάω-ῶ· βουλιμιόττω. -7. Fame canina; βουλιμία, ας (ἡ)· βουλιμίασις, σεως (ἡ)· βούλιμος, ον (ὁ). -8. Patire a gara la fame con uno; δια-πεινάω-ῶ. -9. Veder la fame, perir di fame; λιμῷ ἀπ-όλλυμαι.
Famelico; *add.* λιμόττων, ουσα, ον. -2. Avido; ἐπιθυμητικός, ή, όν.
Famigerato; *add.* διαφημισθείς, εῖσα, έν· δυσφήμιστος, ον· δύσφημος, ον· διατετρυλλημένος, η, ον· διαβόητος, ον.
Famiglia; *s. f.* οἶκος, ου (ὁ). -2. Servi; θεράπεια, ας (ἡ). -3. Schiatta; γένος, εος=ους (τό). -4. Brigata; ὄχλος, ου (ὁ)· πλῆθος, εος=ους (τό). -5. Birro; κλητήρ, ῆρος (ὁ)· δορυφόρος, ου (ὁ).
Famigliare; *s. m.* δοῦλος, ου (ὁ)· οἰκέτης, ου (ὁ). -2. Intrinseco, seguace; ἀκόλουθος, ου (ὁ). -3. Birro; δορυφόρος, ου (ὁ).
Famigliare; *add.* οἰκεῖος, α, ον· σύνων, ουσα, ον· συνήθης, ες.
Famigliarescamente; *avv.* V. Familiarmente.
Famigliaresco; *add.* V. Famigliare.
Famigliarità; *s. f.* οἰκειότης, ητος (ἡ)· συνήθεια, ας (ἡ).
Famigliarmente; *avv.* V. Familiarmente.
Famigliaro; *add.* V. Famigliare.
Famiglio; *s. m.* ὑπηρετής, οῦ (ὁ)· οἰκέτης, ου (ὁ)· θεράπων, οντος (ὁ). -2. Birro; δορυφόρος, ου (ὁ)· κλητήρ, ῆρος (ὁ). -3. Essere più furbo d'un famiglio di Otto; κανθάρου σοφώτερος, α, ον
Famigliuola; *s. f.* οἰκημάτιον, ου (τό).
Familia; *s. f.* V. Famiglia.
Familiare; *add.* V. Famigliare.
Familiarescamente; *avv.* V. Familiarmente.
Familiarità; *s. f.* V. Famigliarità.
Familiarmente; *avv.* οἰκείως.
Famosamente; *avv.* φανερῶς.
Famosità; *s. f.* φήμη, ης (ἡ).
Famoso; *add.* πολύτιμος, ον· γνωστός, ή, όν· εὔδοξος, ον· κλυτός, ή, όν· κλεινός, ή, όν. -2. Essere famoso; εὐ-δοξέω-ῶ -3. Assai famoso; μεγαλό-δοξος, ον. -4. Infamatorio; δύσφημος, ον. -5. Affamato; λιμόττων, ουσα, ον.
Famulato; *s. m.* ὑπηρεσία, ας (ἡ)· δουλεῖα, ας (ἡ).
Famulento; *add.* V. Famelico.
Famulo; *s. m.* V. Servo.

Fanale; *s. m.* φᾶρος, ου (ὁ)· λαμπτήρ, ῆρος (ὁ).
Fanatico; *add.* μανικός, ή, όν· θεόληπτος, ον· ἐκ-στατικός, ή, όν.
Fanatismo; *s. m.* ἐνθουσιασμός, οῦ (ὁ)· μανία, ας (ἡ).
Fancella; *s. f.* V. Fanciulla.
Fancellezza; *s. f.* V. Fanciullezza.
Fancello; *s. m.* V. Fanciullo.
Fancilla; *s. f.* e
Fanciulla; *s. f.* κόρη, ης (ἡ)· μείραξ, ακος (ἡ)· παίς, δός (ἡ). -2. Vergine; παρθένος, ου (ἡ).
Fanciullaggine; *s. f.* λῆρος, ου (ὁ)· παιδία, ας (ἡ)· φλυαρία, ας (ἡ).
Fanciullaja; *s. f.* νεολαία, ας (ἡ).
Fanciulleggiare; *v. intr.* νηπιάζω· ληρέω-ῶ.
Fanciulleria; *s. f.* V. Fanciullaggine.
Fanciullescamente; *avv.* παιδικῶς.
Fanciullesco; *add.* παιδικός, ή, όν· παιδαριώδης, ες.
Fanciulletta; *s. f. dim.* κοράσιον, ου (τό)· μειράκιον, ου (τό)· μειρακίδιον, ου (τό)· μειρακίσκη, ης (ἡ).
Fanciulletto; *s. m. dim.* παιδίον, ου (τό)· κοράσιον, ου (τό)· παιδαρίδιον, ου (τό)· παιδάριον, ου (τό)· παιδαρίσκος, ου (ὁ)· μειράκιον, ου (τό)· μειρακίδιον, ου (τό)· μειρακίσκος, ου (ὁ).
Fanciullezza; *s. f.* παιδεία, ας (ἡ). -2. Fanciullaggine; λῆρος, ου (ὁ). -3. Dalla fanciullezza; ἐκ μειρακίου.
Fanciullina; *s. f. dim.* V. Fanciulletta.
Fanciullino; *s. m. dim.* V. Fanciulletto.
Fanciullità; *s. f.* V. Fanciullezza.
Fanciullo; *s. m.* παῖς, παιδός (ὁ)· μείραξ, ακος (ὁ)· τέκνον, ου (τό). -2. Condurre fanciulli; δια-παιδαγωγέω-ῶ. -3. Educar fanciulli; παιδαγωγέω-ῶ. -4. Educazione dei fanciulli; παιδαγώγησις, σεως (ἡ)· παιδαγωγία, ας (ἡ). -5. Che educa fanciulli; παιδαγωγός, όν. -6. Che nutre fanciulli; παιδοβοσκός, όν. -7. Cena in cui si divorano fanciulli; θοίνη παιδόβρωτος, ης (ἡ). -8. Gareggiare a modo dei fanciulli; δια-μειρακιεύομαι. -9. Fare a fanciulli; παρα-βαίνω τὰς πιστεῖς.
Fanciullo; *add.* νέος, α, ον· νεαρός, ά, όν. -2. Essere come un fanciullo; ἀβακέω-ῶ· ἀβακίζω.
Fanciullotto; *s. m.*
Fanciullozza; *s. f.*
Fanciullozzo; *s. m.*
Fanciulluzza; *s. f.*
Fanciulluzzo; *s. m.*
dim. V. Fanciulletta e Fanciulletto.
Fandonia; *s. f.* φλυαρία, ας (ἡ).
Fanfaluca; *s. f.* φλοκίον, ου (τό). -2. Baja; λῆρος, ου (ὁ).
Fanfano; *add.* V. Vano.
Fanfera; *s. f.* V. Vanvera.
Fanga; *s. f.* V. Fango.
Fangaccio; *s. m.* βόρβορος, ου (ὁ).
Fanghiccio; *s. m.*
Fanghiglia; *s. f.*
Fango; *s. m.*
πηλός, οῦ (ὁ)· βόρβορος, ου (ὁ). -2. Far delle sue parole fango; παρα-βαίνω τὰς πιστεῖς.
Fangoso; *add.* πηλώδης, ες· βορβορώδης, ες.
Fangotto; *s. m.* ἀποσκευάριον, ου (τό).
Fantaccino; *s. m.* στρατιώτης, ου (ὁ).
Fantasia; *s. f.* φαντασία, ας (ἡ). -2. Opinione; δόξα, ης (ἡ). 3 Invenzione; εὕρημα, ατος (τό). -4. Non inquietato da fantasie; ἀφαντασιαστότατος, ον. -5. Dar fantasia: προς-έχω τὸν νοῦν.
Fantasiare; *v. intr.* V. Fantasticare.
Fantasima; *s. m.* φάντασμα, ατος (τό)· φάσμα,

Digitized by Google

ατος (τό). -2. Incubo; ἐφιάλτης, ου (ὁ)· ἐπιβολή, ῆς (ἡ).

Fantasiosamente; *avv.* V. Capricciosamente.

Fantasioso; *add.* V. Fantastico.

Fantasma; Fantasmo; } *s. m.* V. Fantasima.

Fantastica; *s. f.* δύναμις φανταστική, ῆς (ἡ)·

Fantasticaggine; *s. f.* δυσκολία, ας (ἡ)

Fantasticamente; *avv.* φανταστικῶς. -2. In modo odioso; δυσκόλως.

Fantasticamento; *s. m.* φαντασία, ας (ἡ).

Fantasticare; *v. intr.* φαντάζω· φαντάζομαι.

Fantasticatore; *add.* χαλεπός, ή, όν.

Fantasticheria; *s. f.* V. Fantasticaggine.

Fantastico; *add.* φανταστικός, ή, όν. -2. Stravagante, intrattabile; χαλεπός, ή, όν.

Fante; *s. c.* ἀνήρ, ἀνδρός (ὁ). -2. Servo; δοῦλος, ου (ὁ)· θεράπων, οντος (ὁ)· δούλη, ης (ἡ)· θεράπαινα, ης (ἡ). -3. Soldato d'infanteria; πέζος, ου (ὁ).

Fanteggiare; *v. intr.* δουλεύω· ὑπερητέω=ῶ.

Fantello; *s. m. dim.* παιδίον, ου (τό).

Fanteria; *s. f.* πεζόν, οῦ (τό)· πεζικόν, οῦ (τό)· πεζοί, ῶν (οἱ)· πεζική, ῆς (ἡ). -2. Combattimento della fanteria; πεζομαχία, ας (ἡ).

Fantesca; *s. f.* δούλη, ης (ἡ).

Fanticella; *s. f. dim.* θεραπενίδιον, ου (τό).

Fanticello; *s. m. dim.* V. Fantello.

Fanticino; *s. m. dim.* νήπιος, ου (ὁ, ἡ)· παιδίον, ου (τό).

Fantile; *add.* V. Infantile.

Fantilità; *s. f.* νηπιότης, ητος (ἡ). -2. Fanciullaggine; παιδαριώδες, εος=ους (τό)· φλυαρία, ας (ἡ).

Fantina; *s. f. dim.* V. Fanciullina.

Fantineria; *s. f.* κακία, ας (ἡ)· πανουργία, ας (ἡ).

Fantinezza; *s. f.* V. Fantilità.

Fantino; *s. m. dim.* νήπιος, ου (ὁ).

Fantigino; Fantisino; } *s. m. dim.* V. Fanticino.

Fantocceria; Fantocciaggine; Fantocciata; } *s. f.* παιδαριῶδες, εος=ους (τό)· φλυαρία, ας (ἡ).

Fantoccino; *s. m. dim.* e

Fantoccio; *s. m.* παιδάριον, ου (τό). -2. Uomo sciocco; οὐτίδανος, ου (ὁ).

Fantolino; *s. m. dim.* βρεφύλλιον, ου (τό).

Fantone; *s. m.* ἄχρηστος, ου (ὁ)· οὐτίδανος, ου (ὁ).

Faonamento; *s. m.* V. Parto.

Farabutto; *s. m.* V. Ingannatore.

Fardagio; *s. m.* ἀποσκευαί, ῶν (αἱ).

Fardelletto; Fardellino; } *s. m. dim.* ἀποσκευάριον, ου (τό).

Fardello; *s. m.* σκεῦος, εος=ους (τό). -2. Far fardello; σκευάζομαι. -B'. *Morire;* ἀπ-αλλάττομαι ἐκ τοῦ βίου. -3. Che porta il suo fardello; αὐτόφορτος, ον.

Fare; *s. m. Usanza;* ἔθος, εος=ους (τό). -2. Affare; πρᾶγμα, ατος (τό).

Fare; *s. m.* V. Faro.

Fare; *v. att.* πράττω· ποιέω=ῶ. -2. *Contrario di* Patire; ἐνεργέω=ῶ. -3. Allignare (*delle piante*); προς-φύομαι. -4. Avvenire; συμ-βαίνει. -5. Affacciarsi; προ-κύπτω. -6. Affaticarsi; πονέω=ῶ. -7. Andare, venire avanti; προ-γίγνομαι. -8. Trasformare; μετα-ποιέω=ῶ. -9. Cominciare; ἄρχομαι. -10. Comporre; ποιέω=ῶ. -11. Credere, giudicare; νομίζω. -12. Somministrare; ἐπ-αρκέω=ῶ. -13. Dar perfezione; τελέω=ῶ· ἀπο-τελέω=ῶ. -14. Rappresentare; ἐπι-δείκνυμι. -15. Divenire; ὑπ-άρχω. -16. Eleggere; αἱρέομαι=οῦμαι. -17. Eseguire; ἐπι-τελέω=ῶ. -18. Essere, dar cagione; αἴτιός εἰμι. -19. Essere a sufficienza; ἐξ-αρκέω=ῶ· ἀρκέομαι=οῦμαι. -20. Essere in faccende; ἐργάζομαι. -21. Essere utile; λυσιτελέω=ῶ. -22. Fabbricare; δέμω· δέμομαι. -23. Fingere; προς-ποιέομαι=οῦμαι. -24. Giuocare; παίζω (τινι). -25. Importare; διαφέρω. -26. Apparire; ἀνα-φαίνομαι. -27. Partorire; τίκτω. -28. Procurare; προς-μελέομαι=οῦμαι. 29-. Produrre; φύω. -30. Rappresentare; δράω=ῶ. -31. Stimare; ποιέω=ῶ. -32. Trattare, procedere; παρ-έχω ἐμαυτόν. -33. Viaggiare; ὁδεύω. -34. Variarsi; διαφθείρομαι. -35. *Per indicare la somma prodotta dalla moltiplicazione di un numero con altro;* ἀριθμὸν συμ-πληρόω=ῶ. -36. *Del tempo;* παρ-έχομαι. -37. Faccia Dio; εἴθε. -38. Può far Dio, *o simili;* φεῦ. -39. Fare a farsela; ἐκ-δικέω=ῶ ἐμαυτόν. -40. Farsi con Dio, *partire;* ἀπ-ειμι. -41. Fare abbassamento; ὑπο-βάλλω. -42. Abilità, comodo; κατα-χαρίζομαι. -43. Abuso; κατα-χράομαι-ῶμαι. -44. Accordo; ὁμολογέω=ῶ. -45. Accuratamente; δια-κριβόω=ῶ. -46. Accusa; κατ-ηγορέω=ῶ. -47. A cozzi; κορύττω. -48. Acqua in un vaglio; κοσκίνῳ ὕδωρ ἀντλέω=ῶ. -49. Adagio; βραδυπορέω=ῶ. -50. A dire; λέγω. -51. Agio; κατα-χαρίζομαι. -52. Suoi agi; ἀπο-σκευάζομαι. -53. Aiuto; βοηθέω=ῶ· ἐπι-κουρέω=ῶ. -54. Ala; πορεύομαι· ὁδοιπορέω=ῶ. -55. A lascia podere; ὀλιγωρέω=ῶ. 56. Al fatto; διαφέρω. -57. All'amore; ἐπι-μαίνομαι. -58. Alto e basso; αὐτο-προ-αιρέτως πράττω. -59. Fare alveari; συμβλοποιέω=ῶ. -60. Animo; θαρσύνω. -61. Appello; ἐκ-καλέω=ῶ. -62. Applauso; κροτέω=ῶ. -63. Arte; τέχνῃ ἀσκέω=ῶ. -64. A vicenda, ἀντι-ποιέω=ῶ· ἀντι-ὁράω=ῶ. -65. Baco, *indur desiderio;* πρὸς ξῆλον ἐρεθίζω. -66. Badaluco; ἀκροβολίζω. -B'. *Trastullarsi;* σχολάζω. -67. Far beato, *ascrivere fra i beati;* ἀπο-θεόω=ῶ. -B' *Fare felice;* μακαρίζω. -68. Bocca da ridere; ὑπο-μειδιάω=ῶ. -69. Capo, *costituire superiore;* καθ-ίστημι. -B'. *Generare putredine;* ἐμ-πυέομαι=οῦμαι. -70. Capo ad uno, *andare a lui;* κατα-φεύγω πρός τινα. -71. Capo in un luogo; συν-έρχομαι. -72. Di proprio capo; αὐτογνωμονέω=ῶ. -73. Colpo da maestro; ἀνδρικῶς πράττω. -74. Il comandamento; παθαρχέω=ῶ. -75. Come la putta al lavatoio; στωμυλέω=ῶ· φλυαρέω=ῶ. -76. Come Macometto ai monti; παθαρχέω=ῶ τῇ ἀνάγκῃ. -77. Come va fatto; ὀρθῶς ποιέω=ῶ. -78. Confidenza; τὰ ἀπόῤῥητα παρα-κατα-τίθημι. -79. Con le mani e coi piedi; πολυπραγμονέω. -80. Il corpo, *costituire;* σωρεύω. -81. Cristiano; χριστιανίζω. -82. Cura, *medicare;* ἰατρεύω. -83. Danari; ἀργυρολογέω=ῶ. -84. Danno; βλάπτω. -85. Danza; ὀρχέομαι=οῦμαι. -86. Che fa da sè; αὐτόρρης, ες. -87. Da vero, daddovero; σπουδάζω. -88. Il debito, *adempirlo;* καθήκοντα ἀπο-τελέω=ῶ. -89. Decisione; κρίνω. -90. Degno; ἄξιον ποιέω=ῶ. -91. Della necessità virtù; ἀνάγκῃ ἵπομαι. -92. Derrata buona; ὀλίγου πωλέω=ῶ. -93. Desinare; ἑστιάω=ῶ. -94.

Digitized by Google

Il, da desinare; ἀριστοποιέω. -95. Dieta, *astenersi dal mangiare;* λεπτῶς διαιτάομαι -ῶμαι. -B'. *Tener assemblea;* συμβούλιον συν-άγω. -96. Difesa; ἀμύνομαι. -97. Differenza; διά-κρίνω. -98. Digestione; πέπτω. -99. Digiuno; νηστεύω. -100. Diligenza; ἐπι-μελέομαι -οῦμαι. -101. Dimanda; πυνθάνομαι. -102. Dimostrazione; ἐπι-δείκνυμι. -103. Dipartenza, dipartita; ἄπ-ειμι. -104. Diporto; ἥδομαι. -105. Di rincambio fare male; ἀντι-κακουργέω. -106. Diritto; δικάζω. -107. Discorde; ἐν-αντίομαι-οῦμαι. -108. Discorrimento; διατρέχω. -109. Discorso; λογίζομαι. -110. Disonore; κατ-αισχύνω. -111. Dispetto; ἀδοκέω. ὑβρίζω. -112. Con disteso; γράφω. -113. Distinzione; ἀφ-ορίζω. -114. Diversamente; μεταποιέω-ῶ. -115. Divieto; κωλύω. -116. Divorzio; ἀπόλυσιν ποιέω. -B'. *Separarsi;* ἀπο-χωρίω-ῶ. -117. Divozioni; εὐστέβειαν ἄγω. -117. Doglianza; μέμφομαι. -118. Dolore; ἀλγύνω. -119. Dono; δωρέομαι-οῦμαι. -120. Il dovere; κατὰ τρόπον ποιέω. -B'. Altrui il dovere; ἀντ-απο-δίδωμι. -121. Dura; περι-μένω· καρτερέω. -122. Eccetto, eccezione; ἐξ-αιρέω. -123. Effetto; ἐν-εργέω. -B'. *Eseguire;* ἀπο-τελέω. -Γ'. *Importare;* λυσιτελέω. -124. Eletta; αἱρέομαι -οῦμαι. -125. Elezione; ἐκ-λέγω. -126. Essere in procinto di fare; ἐγγύς εἰμι τοῦ... -127. Falò, abbruciare; φλέγω. -B'. *Consumar tutto;* κατα-σωτεύω. -128. Fatto; ἔργον ἐργάζομαι. -129. Andare a fare i fatti suoi; ἄπ-ειμι. -130. Fare de fatto; εἰκῇ πράττω. -131. Di fatti; ὄντως ποιέω. -132. Insieme; συμ-ποιέω. -133. Insieme accuratamente; συν-δι-ακριβόω. -134. La metà di nonnulla; οὐδὲν ποιέω. -135. Memoria, menzione; ὑπο-μιμνήσκω. -B'. *Descrivere, narrare;* ὑπόμνημα ποιέω. -136. Che non è da fare; ἀσπούδαστος, ον. -137. Che fa per sè; ἰδιοποιός, όν. -138. Poco; ὀλιγοποιέω. -139. Poter far poco; ὀλιγοδρανέω. -140. Star per fare; δια-μέλλω.

Fare; *v. n. pass.* Farsi. -2. Farsi a credere; νομίζω. -3. Animo; θαρρέω. -4. Beffe; ἐπι-γελάω. -5. Carne; ἀνήρ γίγνομαι. -6. Coscienza; εὐλαβέομαι-οῦμαι. -7. Cristiano; χριστιανίζω. -8. Da capo, dal cominciamento; ἔρχομαι. -9. Da piede; πάλιν ἔρχομαι. -10. Un gran dire di una cosa; θρύλλομαι. -11. Dolore; μέμφομαι. -12. Eterno; ἑμαυτὸν ἀθανατίζω. -13. Franco; θαρσύνομαι. -14. Frate; μόναχος γίγνομαι. -15. Fuora, *affacciarsi;* προ-πίπτω. -B'. *Abbandonare un affare;* ἀπο-λείπω. -16. Giuoco; ἐμπαίζω. -17. Grande; αὐξάνομαι. -18. Immortale; ἑμαυτὸν ἀθανίζω. -19. Incontro; ἀπ-αντάω· ἀντιάω. -20. Indietro; ἀνα-ποδίζω. -21. Largo; εὐωνυμίαν προ-άγομαι. -22. Lieto; εὐφραίνομαι. -23. Lungi; ποῤῥωτέρω ἄπ-ειμι. -24. Male; κακόομαι-οῦμαι. -25. Maraviglia; θαυμάζω. -26. Notte; ἑσπεράζει. -27. Nuovo di checchessia; πλάττω ἀπειρίαν. -28. Presso; ἐγγίζω. -29. Saggio; μανθάνω. -30. Sentire; δουπέω. -31. Sicuro; θάρσος αἴρω. -32. Uomo; ἐν-ανθρωπίζομαι· ἀνήρ γίγνομαι.

Faretra; *s. f.* φαρέτρα, ας (ἡ).

Faretrato; *add.* φαρετροφόρος, ον.

Farfalla; *s. f.* ψυχή, ῆς (ἡ).

Farfalletta; *s. f.* / Farfallina; *s. f.* / Farfallino; *s. m.* } *dim.* ψυχάριον, ου (τό).

Farina; *s. f.* ἄλευρον, ου (τό)· ἄλφιτον, ου (τό). -2. Che dà molta farina; πολυάλφιτος, ον. -3. Far farina; ἀλέω-ῶ.

Farinacciolo; *add.* ἔκλυτος, ον· λύσιμος, ον.

Farinaceo; *add.* ἀλευριτικός, ή, όν· ἀλευρώδης, ες.

Farinajo; *s. m.* ἀλφιτοθήκη, ης (ἡ).

Farinajuolo; *s. m.* ἀλφιτοπώλης, ου (ὁ).

Farinata; *s. f.* ἄλφιτον, ου (τό)· ἀθάρη, ης (ἡ).

Farinello; *add.* φαυλότερος, α, ον.

Faringe; *s. f.* φάρυγξ, γος (ἡ).

Farinoso; *add.* V. Farinaceo.

Fariseo; *s. m.* φαρισαῖος, ου (ὁ).

Farlingotto; *add.* βαρβαρίζων, ουσα, ον.

Farmaceutico; *add.* φαρμακευτικός, ή, όν.

Farmacia; *s. f.* φαρμακευτική, ῆς (ἡ).

Farmacista; *s. m.* φαρμακεύς, έως (ὁ)· φαρμακευτής, οῦ (ὁ)· φαρμακοπώλης, ου (ὁ)· φαρμακοποιός, οῦ (ὁ).

Farmaco; *s. m.* φάρμακον, ου (τό).

Farmacopea; *s. f.* φαρμακοπωλεῖον, ου (τό).

Farmacopola; *s. m.* φαρμακοπώλης, ου (ὁ).

Farneticamento; *s. m.* φρενῖτις, ιδος (ἡ).

Farneticare; *v. intr.* φρενιτιάω· φρενιτίζω· μαργάω· παρα-φρονέω.

Farneticheria; *s. f.* / Farnetichezza; *s. f.* / Farnetico; *s. m.* } φρενῖτις, ιδος (ἡ)· φρενοβλαβεία, ας (ἡ).

Farnetico; *add.* φρενητικός, ή, όν. -2. Essere frenetico; V. Farneticare.

Farnetizzare; *v. intr.* V. Farneticare.

Faro; *s. m.* φάρος, ου (ὁ).

Faraggine; *s. f.* / Farrago; *s. m.* } πολυμιγία, ας (ἡ)· πολυμιξία, ας (ἡ).

Farre; / Farro; } *s. m.* ζία, ας (ἡ)· ζεία, ας (ἡ).

Farsa; *s. f.* δρᾶμα, ατος (τό).

Farsettaccio; *s. m. pegg.* κακὸν περιθωρακίδιον, ου (τό).

Farsettino; *s. m. dim.* περιθωρακίδιον, ου (τό).

Farsetto; *s. m.* θώραξ, ακος (ὁ).

Fascetta; *s. f. dim.* σπαργάνιον, ου (τό)· ζωνάριον, ου (τό)· ζώνιον, ου (τό).

Fascettino; / Fascetto; } *s. m. dim.* δεμάτιον, ου (τό)· δέσμη, ης (ἡ).

Fascia; *s. f.* σπάργανον, ου (τό)· ἐπιδεσμός, οῦ (ὁ)· ζώνη, ης (ἡ).

Fasciacoda; *s. m.* ὑπουρὶς, ίδος (ἡ).

Fasciare; *v. att.* σπαργανίζω· ζώννυμι. -2. Circondare; περι-βάλλω· κυκλόω-ῶ.

Fasciatello; *s. m. dim.* δεμάτιον, ου (τό)· δέσμη, ης (ἡ).

Fasciatura; *s. f.* σύνδεσμος, ου (ὁ).

Fascicolo; *s. m. dim.* V. Fascetto.

Fascina; *s. f.* ξυλεία, ας (ἡ).

Fascinare; *v. intr.* ξύλον συλ-λέγω.

Fascinata; *s. f.* ξύλων δέσμη, ης (ἡ).

Fascinazione; *s. f.* βασκανία, ας (ἡ).

Fascinello; *s. m. dim.* V. Fascetto.

Fascino; *s. m.* V. Fascinazione.

Fascio; *s. m.* δέμα, ατος (τό)· φορτίον, ου (τό)· φάκελος, ου (ὁ). -2. *Cose raccolte insieme;* ἄθροισμα, ατος (τό)· ὄγκος, ου (ὁ). -3. Mandare in fascio; κατα-πατέομαι-οῦμαι. -4. Far fascio;

Digitized by Google

φακελόω=ῶ· εἷς φάκελον συλ-λέγω. -5. Far d'ogni erba fascio; πανουργέω=ῶ· πονηρεύομαι· μοχθηρότατον ἐν τῷ ζῆν ἐλέγχομαι· γῆν οὐρανῷ μίγνυμι. -6. *Fascio di verghe che si portava avanti ai magistrati romani*; ῥάβδοι, ων (οἱ).

Fasciolo; Fasciuccio; } *s. m. dim.* V. Fascetto.

Fasciume; *s. m.* V. Sfasciume.

Fasciuola; *s. f. dim.* V. Fascetta.

Fasciuolo; *s. m. dim.* V. Fascetto.

Fase; *s. f.* φάσις, σεως (ἡ).

Fastelletto; Fastelliuo; } *s. m. dim.* δεμάτιον, ου (τό).

Fastello; *s. m.* V. Fascio.

Fasti; *s. m. pl.* χρονικά, ῶν (τά).

Fastidiare; *v. intr.* βαρύνω. -2. Avere in fastidio; ἀπο-στρέφομαι· βδελύττομαι· ἀσάομαι=ῶμαι. -3. Inquietare; ἀηδίαν φέρω· ἀνιάω=ῶ.

Fastidio; *s. m.* ἄχθος, εος=ους (τό)· ἀηδία, ας (ἡ)· ἀνία, ας (ἡ). -2. *Modo di procedere fastidioso*; δυσκολία, ας (ἡ). -3. *Ogni sorta di sporcizia*; ὄνθος, ου (ὁ). -4. *Quantità di pidocchi*; φθειρίασις, σεως (ἡ). -5. Nausea; πλησμονή, ῆς (ἡ). -6. Eccitare fastidio, *nausea*; ἀτάω=ῶ. -7. Dare fastidio; ἀνιάω=ῶ.

Fastidiosaccio; *add.* δύσκολος, ον.

Fastidiosaggine; *s. f.* δυσκολία, ας (ἡ)· δυσαρέστησις, σεως (ἡ).

Fastidiosamente; *avv.* δυσκόλως· δυσχερῶς.

Fastidiosello; Fastidiosetto; } *add.* ὑποδύσκολος, ον.

Fastidioso; *add.* φορτικός, ή, όν· δύσκολος, ον. δύσθυμος, ον· δυσάρεστος, ον· ὀχλώδης, ες. -2. Sdegnoso; ὀργίλος, ον.

Fastidire; *v. intr.* V. Fastidiare.

Fastiggiarsi; *v. intr.* V. Infastidirsi.

Fastigio; *s. m.* ὕψος, εος=ους (τό)· κορυφή, ῆς (ἡ)· ἄκρον, ου (τό).

Fastigioso; *add.* V. Fastidioso.

Fasto; *s. m. Alterigia*; ὑπερηφανία, ας (ἡ)· μεγαλοπρέπεια, ας (ἡ)· πολυτέλεια, ας (ἡ).

Fasto; *add.* εὐτυχής, ές.

Fastosamente; *avv.* ὑπερηφάνως.

Fastoso; *add.* ὑπερήφανος, ον· πολυτελής, ές· μεγαλοπρεπής, ές.

Fata; *s. f.* νύμφη, ης (ἡ). -2. Incantatrice; φαρμακεύτρια, ας (ἡ).

Fatagione; *s. f.* φαρμάκευσις, σεως (ἡ).

Fatale; *add.* εἱμαρμένος, η, ον· μόρσιμος, ον.

Fatalità; *s. f.* μοῖρα, ας (ἡ)· εἱμαρμένη, ης (ἡ)· πεπρωμένη, ης (ἡ).

Fatalmente; *avv.* πεπρωμένως· εἱμαρτῶς.

Fatamento; *s. m.* V. Fatagione.

Fatare; *v. intr.* προ-ορίζω.

Fatatamente; *avv.* πεπρωμένως· εἱμαρτῶς.

Fatato; *add.* προωρισμένος, η, ον. -2. Invulnerabile; ἄτρωτος, ον.

Fatatura; Fatazione; } *s. f.* V. Fatagione.

Fatica; *s. f.* πόνος, ου (ὁ). -2. Opera; ἔργον, ου (τό). -3. *Premio dell'opera*; μισθός, οῦ (ὁ). -4. A fatica; μογίς. -5. Carico di fatica; ἄθλιος, ον. -6. Con fatica; μόγις· ἐγκονητί· διαπεπονημένως. -7. Dar fatica; κοπιάω=ῶ. -8. Di gran fatica; μεγαλόπονος, ον. -9. Esaurito da eccessiva fatica; ὑπέρπονος, ον. -10. Esser compagno delle fatiche; συμ-μοχθέω=ῶ. -11. Fare con fatica; μοχθέω=ῶ. -12. Fatto con molta fatica; πολύκμητος, ον. -13. Fatto senza fatica; αὐτοκάβδαλος, ον. -14. Fuggire, odiare la fatica; μισοπονέω=ῶ. -15. Che fugge la fatica; μισοπόνος, ον. -16. Inesperto di fatiche; ἀπειρόπονος ον. -17. Libero dalle fatiche; ἄπονος, ον. -18. Prendere sopra sè fatiche; ὑπερπονέομαι=οῦμαι. -19. Senza amore per la fatica; ἀφιλόπονος, ον. -20. Senza fatica; ἀπόνητος, ον· ἄπονος, ον· *avv.* ἄνευ κοπίας· ἀκονητί· ἀκοπητί· ἀκμητί· ἀκμητεί· ἀκοπιάστως.

Faticabile; *add.* ἐπιπόνος, ον.

Faticante; *add.* καταπονῶν, οῦσα, οῦν· ἐργαστικός, ή, όν. 2. Che dà fatica, noia; δύσκολος, ον· ἐπίπονος, ον· πραγματώδης, ες· καματώδης, ες.

Faticare; *v. att.* τρύω· πονέω=ῶ· κατα-πονέω=ῶ. -2. *Intr. Durar fatica*; πονέω=ῶ· κάμνω· μοχθέω=ῶ. -3. Faticare volontieri; ἐθελουργέω=ῶ.

Faticato; *add.* κεκμηκώς, υῖα, ός. -2. Assai faticato; πολύτρυτος, ον.

Faticatore; *add.* ἐπιπονῶν, οῦσα, οῦν.

Fatichevole; *add.* φιλόπονος, ον.

Fatichevolmente; Faticosamente; } *avv.* πολυπόνως· ἐπιπόνως· χαλεπῶς.

Faticoso; *add.* μογερός, ά, όν· πολύπονος, ον· χαλεπός, ή, όν· μοχθηρός, ά, όν. -2. Faticante; καταπονῶν, οῦσα, οῦν. -3. Non faticoso; ἀκοπίαστος, ον· ἄκοπος, ον· ἀκοπίατος, ον· ἄπονος, ον.

Fatidico; *add.* μαντευτής, οῦ (ὁ)· μάντις, εως (ὁ)· μάντις, ιος (ἡ)· μαντικός, ή, όν. -2. Fatidico per ispirazione divina; θεόμαντις, εως (ὁ).

Fatiga; *s. f.* V. Fatica.

Fatigabile; *add.* V. Fatichevole.

Fatigare; *v. att.* V. Faticare.

Fato; *s. m.* V. Fatalità. -2. Stabilito dal fato; μόρσιμος, ον.

Fatta; *s. f. Foggia*; τρόπος, ου (ὁ). -2. *Specie*; εἶδος, εος=ους (τό).

Fattamente; *avv.* οὕτως. -2. Effettivamente; ἔργῳ.

Fatterello; *s. m. dim.* πραγμάτιον, ου (τό).

Fattevole; *add.* ῥᾴδιος, α, ον· εὔκολος, ον· πρακτός, ή, όν.

Fattezza; *s. f.* σχῆμα, ατος (τό)· εἶδος, εος=ους (τό). -2. Fazione delle membra; πρόσωπον, ου (τό)· ὄψις, εως (ἡ).

Fattia; *s. f.* V. Fattura.

Fattibile; *add.* V. Fattevole.

Fattiocio; *add.* εὔρωστος, ον.

Fatticcione; *add.* παχύς, εῖα, ύ.

Fattispecie e Fattispezie; *s. f.* διήγησις, σεως (ἡ)

Fattivo; *add.* ἐνεργής, ές.

Fattizio; *add.* χειροποίητος, ον· τεχνητός, ή, όν.

Fatto; *s. m.* πρᾶγμα, ατος (τό)· πρᾶξις, εως (ἡ)· ἔργον, ου (τό). -2. *Modo di procedere*; τρόπος, ου (ὁ). -3. Fatto d'arme; μάχη, ης (ἡ). -4. *Nel pl.* Affari, bisogna; οἴκεια, ων (τά). -5. Di fatto; αὐτόθι. -B'. *Effettivamente*; ἔργῳ. -6. Gran fatto; λίαν. -7. In fatto ed in detto; πάνυ· πάνυ γε. -8. In sul fatto; ἀμελλητί. -9. In fatti, *insomma*; ποτέ.

Fatto; *add.* πεπραγμένος, η, ον· πεποιημένος, η, ον. -2. Acconcio; ἐπιτήδειος, α, ον. -3. Uomo, donna; ἀνδρωθείς, εῖσα, έν· ἀκμαῖος, α, ον. -4. Sì, così fatto; τοιοῦτος, αύτη, οῦτο - ον. -5. *A modo di avverb.* Dopo; ἐπί. -6. Fatto di per

Digitized by Google

sè stesso; αὐτοποιός, όν· αὐτόκμητος, ον· αὐτοπόνητος, ον· αὐτοτέλεστος, ον. -7. Non fatto; ἄτυκτος, ον· ἄῤῥεκτος, ον· ἀποίητος, ον. -8. Non fatto con cura; ἀσπούδαστος, ον.

Fattojano; *add.* ἐλαιοτρυγός, όν.

Fattojo; *s. m.* ἐλαιοτρίβειον, ου (τό).

Fattore; *s. m.* δημιουργός, οῦ (ὁ)· ποιητής, οῦ (ὁ). -2 *Che fa i fatti altrui*; ἐπιμελητής, οῦ (ὁ). -3. *Che ha cura delle possesioni*; ἀγρονόμος, ου (ὁ).

Fattoressa; *s. f.* ἀγρονόμος, ου (ἡ).

Fattorello; *s. m. dim.* V. Fattorino.

Fattoria; *s. f.* ἀγρονομία, ας (ἡ).

Fattorina; *s. f.* παίς, παιδός (ἡ).

Fattorino; **Fattoruccio**; *s. m.* παίς, παιδός (ὁ).

Fattucchiera e Fattucchiara; *s. f.* φαρμακεύτρια, ας (ἡ)· φαρμακίς, ίδος (ἡ)· φαρμακίστρια, ας (ἡ).

Fattucchieria; *s. f.* φαρμάκεια, ας (ἡ)· φάρμακον, ου (τό).

Fattucchiero; *s. m.* φαρμάκεύς, έως (ὁ)· φαρμακευτής, οῦ (ὁ).

Fattura; *s. f.* ἔργον, ου (τό).2Consiglio; βουλή, ῆς (ἡ). -3. Fattocchieria V.

Fatturare; *v. att.* V. Affatturare.

Fatturato; *add.* φαρμακευθείς, εῖσα, έν. -2. Alterato; κιβδηλευθείς, εῖσα, έν.

Fatuità; *s. f.* V. Stoltezza.

Fatuo; *add.* V. Scemo, Stolto.

Fauci; *s. f. pl.* λαιμός, οῦ (ὁ)· λάρυγξ, υγγος (ἡ). -2. Apertura; στόμα, ατος (τό).

Faula; *s. f.* V. Favola.

Faumele; *s. m.* V. Favo.

Fauno; *s. m.* φαῦνος, ου (ὁ).

Faustamente; *avv.* εὐτυχῶς· αἰσίως· δεξίως· ὀλβίως.

Fausto; *add.* εὐτυχής, ές· δεξιός, ά, όν· αἴσιος, α, ον.

Fautore; *add.* σπουδαστής, οῦ (ὁ)· παράκλητος, ον.

Fava; *s. f.* κύαμος, ου (ὁ). -2. Voto; ψῆφος, εος =ους (τό). -3. Superbia sciocca; ὄγκος, ου (ὁ).

Favagello; **Favajuola**; *s. m.* *T. bot.* χελιδόνιον μικρόν, ου (τό).

Favajo; *s. m.* κυαμών, ῶνος (ὁ).

Favella; *s. f.* φωνή, ῆς (ἡ)· λέξις, εως (ἡ)· λόγος, ου (ὁ). -2. Lingnaggio; γλῶσσα, ης (ἡ). -3. Senza favella; ἄγλωττος, ον· ἄφωνος, ον· ἀφώνητος, ον. -4. Che ha favella molesta; βαρύλογος, ον. -5. Perdere la favella; ἀγλώττως γίγνομαι.

Favellamento; **Favellare**; *s. m.* λέξις, εως (ἡ)· λόγος, ου (ὁ).

Favellare; *v. intr.* φωνέω=ῶ· λαλέω=ῶ· λέγω· μυθέομαι=οῦμαι. -2. Favellare dolcemente; γλυκυμυθέω=ῶ. -3. Che soavemente favella; γλυκύμυθος, ον.

Favellatore; **Favellatorio**; *add.* λάλος, ον· ἀδολεσχῶν, οῦσα, οῦν.

Favellatura; *s. f.* V. Favella.

Favello, *s. m.* ψιθύρισμα, ατος (τό)· ψιθυρισμός, οῦ (ὁ).

Favente; *add.* V. Fautore.

Favilla; *s. f.* σπινθαρίς, (ίδος (ἡ)· σπινθήρ, ῆρος (ὁ)· ζώπυρον, ου (τό)· ψέφαλος, ου (ὁ).

Favillare; *v. intr.* στίλβω· μαρμαρύσσω· ἀπτράπτω· σπινθηρακίζω· σπινθηρίζω.

Favilletta; **Favillettina**; *s. f. dim.* V. Favilluzza.

Favillo; *s. m.* αὐγή, ῆς (ἡ)· στίλβη, ης (ἡ).

Favilluzza; *s. f. dim.* σπινθηρίδιον, ου (τό).

Favo; *s. m.* κηρίον, ου (τό). -2. Che fa favi; κηριοποιός, όν. -3. Simile a favo; κηριωδής, ές.

Favola; *s. f.* μύθος, ου (ὁ). -2. *Rappresen'azione scenica*; δρᾶμα, ατος (τό). -3. Inventar favole; μυθοπλαστέω=ῶ· μυθοποιέω=ῶ· μυθουργέω=ῶ. -4. Che inventa favole; μυθοπλάστης, ου (ὁ)· μυθοποιός, όν. -5. Narrare favole; μυθολογεύω. -6. Che narra favole; μυθολόγος, ον. -7. Perito nel raccontar favole; μυθολογικός, ή, όν. -8. Scrivere favole; μυθογραφέω=ῶ. - 9. Che scrive favole; μυθογράφος, ον.

Favolajo; *add.* V. Favolatore.

Favolare; *v. intr.* μυθολογεύω· μυθολογέω=ῶ.

Favolare; *add.* V. Favoloso.

Favolatore; *add.* μυθολόγος, ον.

Favoleggevolmente; *avv.* V. Favolosamente.

Favoleggiamento; *s. m.* μυθολογία, ας (ἡ).

Favoleggiare; *v. intr.* V. Favolare.

Favoleggiatore; *add.* V. Favolatore.

Favolesco; *add.* V. Favoloso.

Favoletta; *s. f. dim.* μυθάριον, ου (τό).

Favolevole; **Favolico**; *add.* V. Favoloso.

Favolone; *add.* V. Favolatore.

Favolosamente; *avv.* μυθικῶς.

Favoloso; *add.* μυθικός, ή, όν· μυθώδης, ες.

Favoluccia e Favoluzza; *s. f. dim.* μυθάριον, ου (τό).

Favomele; **Favone**; *s. m.* V. Favo.

Favonio; *s. m.* ζέφυρος, ου (ὁ).

Favorabile; *add.* V. Favorevole.

Favorabilmente; *avv.* V. Favorevolmente.

Favorare; *v. att.* V. Favorire.

Favorato; *add.* V. Fortunato.

Favoratore; *add.* V. Favoritore.

Favore; *s. m.* σπουδή, ῆς (ἡ)· φιλία, ας (ἡ)· εὔνοια, ας (ἡ)· εὐμένεια, ας (ἡ)· χάρις, ιτος (ἡ). -2. Aiuto; βοήθεια, ας (ἡ)· ἐπικουρία, ας (ἡ). -3. Col favore del popolo; εὔνου ὄντος τοῦ δήμου. -4. Senza il favore divino; ἄθεος, ον. -5. Dar favore; συ=σπουδάζω. -6. Fare favore; V. Favorire.

Favoreggevole; *add.* V. Favorevole.

Favoreggiare; *v. att.* V. Favorire.

Favoreggiatore; *add.* e

Favorevole; *add.* εὔνοος=ους, οον=ουν· εὐμενής, ές· ἵλεως, ων· φίλος, η, ον· συμπράττων, ουσα, ον. -2. Propizio; ἵλεως, ων· αἴσιος, ον. -3. Essere favorevole; εὐνοιχῶς ἔχω.

Favorevolmente; *avv.* ἐσπουδασμένως.

Favorire; *v. att.* συμ-πράττω· χαρίζομαι. εὐνοιχῶς ἔχω· σπουδάζω· εὔνους εἰμί (τινι)· ὠφελέω=ῶ (τινα)· βοηθέω=ῶ (τινί)· φρονέω=ῶ (τά τινος, τὰ πρός τινα).

Favoritamente; *avv.* V. Favorevolmente.

Favoritore; *add.* σπουδαστής, οῦ (ὁ)· εὔνοος=ους, οον =ουν· συμπράττων, ουσα, ον.

Favoroso; *add.* V. Favorevole.

Favule; *s. m.* κυαμών, ῶνος (ὁ).

Fazionario; *add.* V. Fazioso.

Fazione; *s. f.* εἶδος, εος=ους (τό). -2. Setta; στάσις, σεως (ἡ). -3. Formare una fazione contraria; ἀντι-στασιάζω. -4. Essere capo della fazione contraria; ἀντι-δημαγωγέω=ῶ. -5. Fatto d'arme; μάχη, ης (ἡ). -6. Fare fazione, com-

Digitized by Google

battere; μάχομαι. -7. Fare la fazione, *il dovere*; ἔργον εὖ ἐπι-τελέω=ω. -8. Aggravio; τέλος, εος=ους (τό).

Fazioso; *add.* στασιώτης, ου (ὁ).

Fazzoletto; *s. m.* ῥινομάκτορον, ου (τό). -2. Da collo; στρόφιον, ου (τό).

Fazzone; *s. m.* σχῆμα, ατος (τό) εἶδος, εος=ους (τό).

Fazzuolo; *s. m.* V. Fazzoletto.

Fè; *s. f.* V. Fede.

Febbra; *s. f.* V. Febbre.

Febbrajo; *s. m.* Ἐλαφηβολιών, ῶνος (ὁ)· Φεβρουάριος, ου (ὁ).

Febbre; *s. f.* πυρετός, οῦ (ὁ)· πύρεξις, εως (ἡ)· -2. Avere la febbre; πυρέττω· πυρεταίω=ῶ· πυρεταίνω. -3. Senza febbre; ἀπύρεκτος, ον. -4. Febbre terzana; τριταῖος, τριταιογενής, τριταιοφυὴς πυρετός, οῦ (ὁ). -5. Avere la febbre terzana; τριταΐζω.

Febbretta; Febbrettuccia; *s. f. dim.* πυρέτιον, ου (τό).

Febbricante; *v. pres.* V. Febbricitante.

Febbricare; *v. intr.* V. Febbricitare.

Febbricella; Febbriciattola; Febbricina; *s. f. dim.* πυρέτιον, ου (τό).

Febbricitante; *p. pres.* πυρέττων, ουσα, ον.

Febbricitare; *v. intr.* πυρέττω· πυρεταίνω· πυρετιάω=ῶ.

Febbricone; *s. m.* καύσων, ωνος (ὁ)· δριμὺς πυρετός, οῦ (ὁ).

Febbricoso; *add.* V. Febbricitante.

Febbrifero; Febbrifico; *add.* πυρετοφόρος, ον· πυρετώδης, ες.

Febbrifugo; *s. m.* πυρετοῦ σβετήριον, ου (τό).

Febbrile; *add.* πυρετιώδης, ες, ὁν· πυρετώδης, ες.

Febbrone; *s. m.* V. Febbricone.

Febbroso; *add.* V. Febbricitante.

Febbruzza; *s. f. dim.* V. Febbretta.

Febeo; *add.* φοίβειος, α, ον.

Febo; *s. m.* Φοῖβος, ου (ὁ).

Febre; *s. f.* V. Febbre.

Febricante; *p. pres.* V. Febbricitante.

Febrile; *add.* V. Febbrile.

Fecale (Materia); *s. f.* ἀποχώρημα, ατος (τό).

Feccia; *s. f.* τρύξ, γός (ἡ)· ἰλύς, ύος (ἡ), -2. Escremento; σκώρ, σκατός (τό). -3. La feccia della città, del popolo; ὄχλος, ου (ὁ)· συμμετός, οῦ (ὁ)· σύρραξ, ακος (ὁ). -4 Senza feccia; ἄτρυγος, ον. -5. Purgare dalla feccia; ἀφυλίζω.

Feccioso; *add.* τρυγώδης, ες. -2. Fastidioso; δύσκολος, ον.

Feciale; *add.* εἰρηνοδίκης, ου (ὁ)· σπονδοφόρος, ου (ὁ).

Fecola; *s. f.* ἄμυλον, ου (τό).

Fecondabile; *add.* εὔγονος, ον.

Fecondamente; *avv.* πολυτόκως· εὐκάρπως.

Fecondare; *v. att.* εὔκαρπον ποιέω=ῶ. -2. Che feconda; γονιμώδης, ες.

Fecondazione; *s. f.* τὸ εὔκαρπον ποιεῖν.

Fecondia; *s. f.* e

Fecondità; *s. f.* εὐκαρπία, ας (ἡ)· εὐτοκία, ας (ἡ)· εὐγονία, ας (ἡ)· γονοποιία, ας (ἡ)· εὐφορία, ας (ἡ).

Fecondo; *add.* e

Fecondoso; *add.* εὔκαρπος, ον· εὔτοκος, ον· γονόεις, εσσα, εν· εὔφορος, ον· εὔγονος, ον· πολύγονος, ον· ἐριβώλαξ, ακος (ὁ, ἡ)· ἐρίβωλος, ον· ἄφθονος, ον. -2. Essere fecondo; εὐφορέω=ῶ· εὐκαρπέω=ῶ. -3. Non fecondo; ἀβλαστής, ές· ἄβλαστος, ον· ἄκαρπος, ον.

Feculento; *add.* V. Feccioso.

Fecundità; *s. f.* V. Fecondità.

Fede; *s. f.* πίστις, εως (ἡ). -2. Religione; εὐσεβεία, ας (ἡ). -3. Affetto; εὔνοια, ας (ἡ). -4. Fidanza; θάρσος, εος=ους (τό). -5. Lealtà; χρηστότης, ητος (ἡ)· πίστις, εως (ἡ). -6. Degno di fede; ἀξιόπιστος, ον. -7. Di poca fede; ὀλιγόπιστος, ον. -8. Dare, prestare fede; πιστεύω. -B'. *Fare testimonianza*; μαρτυρέω=ῶ· πιστόομαι=οῦμαι. -Γ'. *Promettere*; ὑγ-γυάω=ῶ. -9. Fare fede; μαρτυρέω=ῶ. -10. Non prestar fede; ἀπιστέω=ῶ. -11. Trovar fede; πιστεύομαι. -12. In buona fede; ἁπλῶς.

Fedecommesso; *add.* πεπιστευμένος, η, ον.

Fedecommettere; *v. att.* πιστεύω.

Fedecommisso; *add.* V. Fedecommesso.

Fedecommittere; *v. att.* V. Fedecommettere.

Fededegno; *add.* πιστός, ή, όν· ἀξιόπιστος, ον.

Fedele; *s. m. Suddito*; ἀρχόμενος, η, ον· ὑποτεταγμένος, η, ον. -2. *Che tiene la vera fede di Cristo*; πιστός, ή, όν· ὀρθόδοξος, ον.

Fedele; *add.* πιστός, ή, όν. -2. Fedele al giuramento; εὔορκος, ον.

Fedelità; *s. f.* V. Fedeltà.

Fedelmente; *avv.* πιστῶς.

Fedeltà; *s. f.* πίστις, εως (ἡ).

Federato; *add.* V. Confederato.

Fedifrago; *add.* ἄπιστος, ον· ἐπίορκος, ον.

Fedire; *v. att.* V. Ferire.

Fedita; *s. f.* V. Ferita.

Feditù; *s. f.* μιαρία, ας (ἡ).

Feditore; *add.* V. Feritore.

Fedo; *add.* αἰσχρός, ά, όν.

Fegatella; *s. f.* λειχήν, ῆνος (ὁ).

Fegatino; *s. m. dim.* ἡπάτιον, ου (τό).

Fegato; *s. m.* ἧπαρ, ατος (το). -2. Simile al fegato; ἡπατοειδής, ές. -3. Essere simile al fegato; ἡπατίζω. -4. Dolore di fegato; ἡπατῖτις, ιδος (ἡ). -5. Che ha dolore di fegato; ἡπατικός, ή, όν.

Feggere; *v. att.* V. Ferire.

Felce; *s. f.* πτερίς, ίδος (ἡ).

Fele; *s. m.* V. Fiele.

Felice; *add.* εὐτυχής, ές· εὐδαίμων, ον· εὐτυχῶν, οῦσα, οῦν· ὄλβιος, α, ον. -2. Esser felice; εὐδαιμονέω=ῶ· εὐ-τυχέω=ῶ· -3. Rendere felice; ἀγαθοδαιμονέω=ῶ. -4. Assai felice, che rende assai felice; πολύολβος, ον. -5. Degno d'essere chiamato felice; ἀξιομακάριστος, ον. -6. Felice nel conseguire grandi cose; ἀδρεπήβολος, ον. -7. Oltre modo felice; ὑπερόλβιος, ον. -8. Che è, rende eccessivamente felice; ὑπερευδαίμων, ον. -9. Rendere eccessivamente felice; ὑπερ-ευ-δαιμονέω=ῶ.

Felicemente; *avv.* εὐτυχῶς· εὐδαιμόνως· καλῶς.

Felicità; *s. f.* εὐτυχία, ας (ἡ)· εὐτύχημα, ατος (τό)· εὐδαιμονία, ας (ἡ)· εὐπραγία, ας (ἡ)· εὐπραξία, ας (ἡ). -2. Che augura felicità; συγχαρητικός, ή, όν.

Felicitare; *v. att.* μακαιρίζω· εὐδαιμονίζω.

Felicitatore; *add.* μακαιρίζων, ουσα, ον.

Felicitazione; *s. f.* τὸ μακαιρίζειν.

Felle; *s. m.* V. Fiele.

Felleo; *add.* χολώδης, ες. -2. Amaro; πικρός, ά, όν.

Fello; *add.* πονηρός, ά, όν· κακός, ή, όν· μοχθηρός, ά, όν· προδότης, ου (ὁ).

Digitized by Google

Felloce; *add.* V. Feroce.
Fellonamente; *avv.* V. Fellonescamente.
Fellone; *add.* V. Fello.
Fellonemente; *add.* V. Fellonescamente.
Felloneria; *s. f.* V. Fellonia.
Fellonescamente; *avv.* πονηρῶς.
Fellonesco; *add.* Fello.
Fellonevolmente; *avv.* V. Fellonescamente.
Fellonia; *s. f.* } κακία, ας (ἡ)· κακουργία, ας (ἡ)·
Fellore; *s. m.* } φαυλότης, ητος (ἡ).
Felloso; *add.* V. Fello.
Feltrajuolo; *s. m.* πιλοποιός, οῦ (ὁ).
Feltrare; *v. att.* πιλοποιέω=ῶ· πιλέω=ῶ.
Feltrello; *s. m.* πιλίδιον, ου (τό)· πίλιον, ου (τό)· πιλίσκος, ου (ὁ).
Feltro; *s. m.* πίλημα, ατος (τό)· πῖλος, ου (ὁ).
Feluca; *s. f.* φάσηλος, ου (ὁ).
Femena; } *s. f.* V. Femmina.
Femina; }
Femineo; *add.* V. Femmineo.
Feminilmente; *avv.* V. Femminescamente.
Femmina; *s. f.* θῆλεια, ας (ἡ)· θῆλυ, εος=ους (τό). -2. Donna, *in genere*; γυνή, γυναικός (ἡ). -3. Moglie; γυνή, γυναικός (ἡ)· ἄλοχος, ου (ἡ). -4. Mezzo maschio e mezzo femmina; γύναδρος, ον.
Femminaccia; *s. f.* *pegg.* πονηρὰ γυνή, ναικός (ἡ).
Femminale; *add.* V. Femminino.
Femminella; *s. f.* *dim.* γυναικάριον, ου (τό)· γυναίκιον, ου (τό).
Femmineo; *add.* θῆλυς, εια, υ· θηλυκός, ή, όν.
Femminescamente; *avv.* γυναικοειδῶς· θηλυκῶς.
Femminesco; *add.* γυναικοειδής, ες· γυναικόψυχος, ον.
Femminetta; *s. f.* *dim.* V. Femminella.
Femminezza; *s. f.* θῆλυ, εος=ους (τό).
Femminiera; *s. f.* γυναικεῖον, ου (τό).
Femminile; *add.* θηλυκός, ή, όν. -2. Che ha animo femminile; γυναικόψυχος, ον.
Femminina; *s. f.* *dim.* V. Femminella.
Femminino; *add.* θηλυκός, ή, όν.
Femminuccia; *s. f.* *dim.* V. Femminella.
Femore; *s. m.* μηρός, οῦ (ὁ)· ὑποκώλιον, ου (τό).
Fendente; *s. m.* καταφορά, ᾶς (ἡ).
Fendere; *v. att.* σχίζω· ῥαγόω=ῶ· πρίω. -2. *Dare la prima aratura alla terra*; νηπομέω=ῶ. -3. *N. pass.* Aprirsi; χαίνω· χάσκω· χασμάομαι=ῶμαι.
Fenditura; *s. f.* ῥαγή, ῆς (ἡ)· ῥαγάς, άδος (ἡ)· σχίσις, σεως (ἡ).
Feneratore; *add.* δανειστής, οῦ (ὁ).
Fenestra; *s. f.* V. Finestra.
Fenestrella; *s. f.* *dim.* V. Finestrella.
Fenice; *s. f.* φοίνιξ, ικος (ὁ).
Feniceo; *add.* φοινίκειος, α, ον· φοινίκεος=οῦς, εα=ῆ, εον=οῦν· φοινίκιος, α, ον.
Fenicontero, *o* **Fenicottero**; *s. m.* φοινικόπτερος, ου (ὁ).
Fenile; *s. m.* V. Fienile.
Fenomeno; *s. m.* φαινόμενος, ου (ὁ). -2. Con molti fenomeni; πολυφάνταστος, ον.
Fenomenologia; *s. f.* φαινομενολογία, ας (ἡ)·
Fera; *s. f.* V. Fiera.
Ferace; *add.* V. Fecondo.
Feracità; *s. f.* V. Fecondia.
Ferale; *add.* νεκρικός, ή, όν· θανατώδης, ες· δεινός, ή, όν. -2. Ferino; θηριώδης, ες.
Feralmente; *avv.* θηριώδως.
Fercolo e Ferculo; *s. m.* φόρημα, ατος (τό).
Ferentario; *s. m.* ἀκροβολιστής, οῦ (ὁ).
Ferere; *v. att.* V. Ferire.
Feretro; *s. m.* φέρετρον, ου (τό)· φορεῖον, ου (τό).
Ferezza; *s. f.* V. Fierezza.
Feria; *s. f.* ἑορταί, ῶν (αἱ)· ἀπραξία, ας (ἡ). -2. Far feria; σχολάζω.
Feriale; *add.* ἐγκύκλιος, ον.
Ferialmente; *avv.* κοινῶς.
Feriare; *v. intr.* σχολάζω.
Feriato; *add.* σχολαιός, ά, όν.
Feribile; *add.* τρωτός, ή, όν.
Feridore; *add.* V. Feritore.
Ferigno; *add.* V. Inferigno.
Ferimento; *s. m.* τρῶμα, ατος (τό)· τρῶσις, σεως (ἡ).
Ferinità; *s. f.* V. Feritа.
Ferino; *add.* θηριώδης, ες· θηρεῖος, α, ον.
Ferire; *v. att.* τιτρώσκω· τραυματίζω. -2. *Dar nel segno*; τυγχάνω (τινος). -3. Ferire a vicenda; ἀντι-τιτρώσκω. -4. Che terribilmente ferisce; αἰνόπληξ, ηγος (ὁ, ἡ). -5. Che non ferisce; ἀ-τραυμάτιστος, ον.
Ferita; *s. f.* τραῦμα, ατος (τό)· τρῶμα, ατος (τό).
Feritа; *s. f.* θηριωδία, ας (ἡ)· θηριότης, ητος (ἡ)· ἀγριότης, ητος (ἡ).
Ferito; *add.* τρωθείς, εῖσα, έν· τετρωμένος, η, ον· τρωτός, ή, όν. -2. Non ferito; ἀτραυμάτιστος, ον· ἄβλητος, ον· ἄτρωτος, ον. -3. Assai ferito; πολυτραυμάτιστος, ον.
Feritoja; *s. f.* θυρίδιον, ου (τό).
Feritore; *add.* τιτρώσκων, ουσα, ον.
Feritura; *s. f.* V. Ferimento.
Ferma; *s. f.* μίσθωσις, σεως (ἡ).
Fermaglio; *s. m.* περόνη, ης (ἡ).
Fermamente; *avv.* βεβαίως. -2. Certamente; ἀ-ναμφιδόξως.
Fermamento; *s. m.* βεβαίωσις, σεως (ἡ). -2. Fortificamento; ἔρυμα, ατος (τό)· ἔρκος, εος=ους (τό).
Fermanza; *s. f.* V. Fermamento. -2. Sicurtà, *o* Malleveria; ἐγγύησις, σεως (ἡ).
Fermare; *v. att.* ἐπ-έχω· κατ-έχω· στερεόω=ῶ. -2. Confermare, stabilire; βεβαιόω=ῶ. -3. Il piede, il passo; ἐπ-έχω. -4. L'animo; προ-αιρέομαι=οῦμαι. -5. Nella memoria; μνήμῃ ἐν-τυπόω=ῶ. -6. Stabilire; βουλεύομαι. -7. *N. pass.* ἵσταμαι.
Fermata; *s. f.* ἠρεμία, ας (ἡ)· παῦσις, σεως (ἡ)· ἀνάπαυσις, σεως (ἡ)· ἐπίστασις, σεως (ἡ).
Fermato; *s. m.* V. Accordo, Convenzione.
Fermato; *add.* V. Fermo.
Fermentare; *v. att.* ζυμόω=ῶ. -2. Far fermentare; συ-ζυμόω-ῶ. -3. *Intr.* ζυμόομαι=οῦμαι (*pass.*).
Fermentativo; *add.* ζυμῶν, οῦσα, οῦν· ζυμωτικός, ή, όν.
Fermentato; *p. pass.* ζυμήεις, εσσα, εν· ζυμωτός, ή, όν· ζυμώδης, ες. -2. Pane; ζυμίτης, ου (ὁ ἄρτος). -3. Non fermentato; ἄζυμος, ου (ὁ ἄρτος).
Fermentatore; *add.* ζυμῶν, οῦσα, οῦν.
Fermentazione; *s. f.* ζύμωσις, σεως (ἡ).
Fermento; *s. m.* ζύμη, ης (ἡ)· ζύμωμα, ατος (τό). -2. Senza fermento; ἄζυμος, ον.
Fermezza; *s. f.* βεβαιότης, ητος (ἡ)· εὐστάθεια, ας (ἡ)· στερεότης, ητος (ἡ). -2. Assodamento; πῆξις, εως (ἡ).
Fermo; *s. m.* συνθήκη, ης (ἡ). -2. Per fermo; βεβαίως· στερεῶς.

Digitized by Google

Fermo; *add.* εὐσταθής, ές· στερεός, ά, όν· βέβαιος, α, ον· ἀσφαλής, ές. -2. Notte ferma; ἀκρονύκτιον, ου (τό). -3. Terra ferma; ἤπειρος, ου (ἡ). -4. Tenere fermo; ἀντι-λήψομαι· ἀγκωνίζω. -5. Tener fermo insieme, nello stesso tempo; συγ-κατ-έχω. -6. Che tiene fermo; διακρατητικός, ή, όν.

Fermo; *avv.* V. Fermamente.

Fero; *add.* V. Fiero.

Feroce; *add.* ἄγριος, α, ον· θρασύς, εῖα, ύ· θηριώδης, ες. -2. Rendere affatto feroce; δια-θηριόω=ῶ. -3. Che rende feroce; ἀγριοποιός, όν.

Ferocemente; *avv.* ἀγρίως· δεινῶς· ὠμῶς.

Ferocia; Ferocità; *s. f.* ἀγριότης, ητος (ἡ)· θάρσος, εος=ους (τό).

Ferraccia; *s. f.* τρυγών, ῶνος (ὁ).

Ferrajo; *s. m.* σιδηρουργός, οῦ (ὁ)· σιδηρεύς, έως (ὁ).

Ferrajolo e Ferrajuolo; *s. m.* περίβλημα, ατος (τό)· περιβόλαιον, ου (τό).

Ferramento; *s. m.* σιδήρια, ων (τά).

Ferrana; *s. f.* πολυμιγία, ας (ἡ).

Ferrare; *v. att.* σιδηρόω=ῶ.

Ferrata; *s. f.* σιδήρειον κλεῖστρον, ου (τό).

Ferrato; *add.* σιδηρωθείς, εῖσα, έν.

Ferratore; *s. m. Maniscalco;* ἱππίατρος, ου (ὁ). -2. Fabbro ferrajo; σιδηρουργός, οῦ (ὁ)· σιδηρεύς, έως (ὁ)· σιδηροκόπος, ου (ὁ)· σιδηροτέκτων, ωνος (ὁ).

Ferratura; *s. f.* σιδήρωμα, ατος (τό).

Ferravecchio; *s. m.* γρυτοπώλης, ου (ὁ).

Ferreo; *add.* σιδήρειος, α, ον· σιδήρεος=οῦς, έα=ᾶ, εον=οῦν.

Ferreria; *s. f.* σιδήρια, ων (τά).

Ferretto; *add.* μεσοπόλιος, ον.

Ferriata; *s. f.* V. Ferrata.

Ferrifero; *add.* σιδηροφόρος, ον.

Ferrigno; σιδήρεος=οῦς, έα=ᾶ, εον=οῦν. -2. Ferrugigno; σιδηρώδης, ες.

Ferro; *s. m.* σίδηρος, ου (ὁ)· σίδηρον, ου (τό). -2. *Strumento qualunque;* ὄργανον, ου (τό). -3. Arme; ξίφος, εος=ους (τό)· φάσγανον, ου (τό). -4. Aguzzare i ferri, *fare ogni sforzo;* δια-τείνομαι. -5. Venire ai ferri, *ai fatti;* εἰς-βάλλω. -6. *Ferro dei barbieri per arricciare i capelli;* καλαμίς, ίδος (ἡ)· κάλλυπτρον, ου (τό)· -7. *Ferro che si mette sotto i piedi dei giumenti;* ἐμβάς, άδος (ἡ). -8. Tutto di ferro; αὐτοσίδηρος, ον. -9. Senza ferro; ἀσίδηρος, ον. -10. Con punta di ferro; ἀκροσίδηρος, ον. -11. Ferro non lavorato; ἄβαπτος σίδηρος, ου (ὁ). -12. Di ferro; σιδήρειος, α, ον· σιδήρεος=οῦς, έα=ᾶ, εον=οῦν. -13. Che ha il ferro corto; βραχυσίδηρος, ον. -14. Armato di ferro; σιδηροφόρος, ον. -15. Di ferro e rame; σιδηρόχαλκος, ον. -16. Avere il colore, la durezza del ferro; σιδηρίζω. -17. Fatto di ferro; σιδηρόπλαστος, ον· σιδηροτεύκτος, ον. -18. Fare di ferro; σιδηρόω=ῶ. -19. Ferito di ferro; σιδηρότρωτος, ον. -20. Grave di ferro; βαρυσίδηρος, ον. -21. Intrecciato di ferro; σιδηρόπλοκος, ον. -22. Lavorare il ferro; σιδηρεύω. -23. Il lavorare il ferro; σιδηρεία, ας (ἡ). -24. L'arte di lavorare il ferro; σιδηρική, ῆς (ἡ). -25. Che ha natura di ferro; σιδηροφυής, ές. -26. Percosso di ferro; σιδηρόπλεκτος, ον. -27. Che porta ferro; σιδηροφόρος, ον. -28. Portar ferro, armi di ferro; σιδηροφορέω=ῶ. -29. Che produce ferro; σιδηροφόρος, ον· σιδηροτόκος, ον. -30. Simile a ferro; σιδηρώδης, ες. -31. Che corrode il ferro; σιδηροβρώς, ῶτος (ὁ, ἡ)· σιδηροβόρος, ον. -32. Legare con ferro; σιδηροδετέω=ῶ. -33. Legato con ferro; σιδηρόδετος, ον,

Ferrolino; *s. m. dim.* σιδήριον, ου (τό).

Ferrugigno; Ferrugineo e Ferruginoso; *add.* V. Ferrigno.

Ferruminamento; *s. m.* κόλλησις, σεως (ἡ).

Ferruminare; *v. att.* κολλάω=ῶ.

Ferruzzo; *s. m. dim.* μαρὸς σίδηρος, ου (ὁ). -2. Aguzzare i ferruzzi; δια-τείνομαι.

Fersa; *s. f.* V. Ferza.

Fertile; *add.* V. Fecondo. -2. Esser fertile; πολυχοέω=ῶ.

Fertilemente; *avv.* V. Fecondamente.

Fertilezza; Fertilità; *s. f.* V. Fecondità.

Fertilizzare; *v. att.* εὔφορον ποιέω=ῶ.

Fertilmente; *avv.* V. Fecondamente.

Ferucola; Feruculo; *s. m. dim.* ζωύφιον, ου (τό).

Ferula; *s. f. T. bot.* νάρθηξ, ηκος (ὁ).

Ferulaceo; Feruleo; *add.* ναρθηκοφανής, ές· ναρθηκώδης, ες.

Ferulifero; *add.* ναρθηκοφόρος, ον.

Feruta; *s. f.* V. Ferita.

Feruto; *add.* V. Ferito.

Fervente; *p. pres.* ζέων, ουσα, ον· ζεστός, ή, όν· βρύζων, ουσα, ον· θερμός, όν. -2. Intenso; φλογερός, ά, όν· θερμός, ή, όν· σφοδρός, ά, όν.

Ferventemente; *avv.* θερμαινόντως.

Ferventezza; Fervezza; *s. f.* V. Fervore.

Fervere; *v. intr.* V. Bollire.

Fervezza; *s. f.* V. Fervore.

Fervidamente; *avv.* V. Ferventemente.

Fervidezza; *s. f.* V. Fervore.

Fervido; *add.* V. Fervente.

Fervore; *s. m.* ζέσις, σεως (ἡ)· θερμότης, ητος (ἡ)· θέρμη, ης (ἡ)· θάλπος, εος=ους (τό). -2. Affetto; πάθος, εος=ους (τό)· ὁρμή, ῆς (ἡ).

Fervoroso; *add.* V. Fervente.

Ferza; *s. f.* μάστιξ, ιγος (ὁ).

Ferzare; *v. att.* μαστίζω· μαστιγέω=ῶ· μαστιγόω=ῶ· τύπτω.

Fescera; *s. f.* βρυόνια, ας (ἡ).

Fesso; *s. m.* κλειθρία, ας (ἡ)· σχίζα, ης (ἡ)· σχίσμα, ατος (τό)· χάσμα, ατος (τό)· χάσμη, ης (ἡ)· χάσμημα, ατος (τό)· ῥωγή, ῆς (ἡ). -2. Nel terreno; χάσις, σεως (ἡ)· χαράδρα, ας (ἡ)· χαράδρος, ου (ὁ). -3. Piccola fessura; χαράδιον, ου (τό). -4. Che ha un solo fesso; μονόξοος, ον. -5. Con molte fessure; πολυῤῥαγής, ές.

Fesso; *p. pass.* ἐσχιμένος, η, ον· σχιστός, ή, όν· ῥωγαλέος, α, ον.

Fessolino; Fessuolo; *s. m. dim.* χαράδιον, ου (τό)· κλειθρίδιον, ου (τό).

Fessura; *s. f.* V. Fesso.

Fessurino; *s. m. dim.* V. Fessolino.

Festa; *s. f.* ἑορτή, ῆς (ἡ)· τελετή, ῆς (ἡ). -2. Giubilo; ἀγαλλίασις, σεως (ἡ). -3. Carezza, lieta accoglienza; ἀσπασμός, οῦ (ὁ)· προσήνεια, ας (ἡ)· ἡδυλογία, ας (ἡ). -4. Spettacolo; θέαμα, ατος (τό). -5. Aver festa, far festa; σχολάζω. -6. Dar festa; δημοσίᾳ θέας ἐπι-τελέω=ῶ. -B'. *Licenziare i lavoranti;* ἑορτὰς κηρύττω. -7. Fare,

Digitized by Google

celebrare la festa; ἑορτάζω. -8. Far festa, lieta accoglienza; ἀσπάζομαί (τινα)· φιλοφρονέομαι=οῦμαι. -9. Far la festa ad uno; V. Uccidere. -10. Guardar la festa; ἑορτάζω. -11. In festa; *avv.* μεθ' ἑορτῆς. -12. Dopo la festa; μεθέορτος, ον.

Festante; *add.* V. Allegro, Gioioso.

Festanza; *s. f.* V. Festa.

Festare; *v. att.* V. Festeggiare.

Festeggevole; *add.* V. Festivo.

Festeggevolmente; *avv.* V. Festivamente.

Festeggiamento; *s. m.* ἑόρτασις, σεως (ἡ).

Festeggiantemente; *avv.* V. Festivamente.

Festeggiare; *v. att.* ἑορτάζω· ἑορτὴν ἄγω. -2. Far carezze; φιλοφρονέομαι=οῦμαι· ἀσπάζομαί (τινα). -3. Fare spettacoli; θεάματα ἄγω.

Festeggio; *s. m.* V. Festeggiamento.

Festerecciamente; *avv.* ἑορταστικῶς.

Festereccio; *add.* V. Festivo.

Festeria; *s. f.* V. Festeggiamento.

Festevole; *add.* V. Festivo.

Festevolmente; *avv.* V. Festivamente.

Festinanza; *s. f.* V. Festinazione.

Festinare; *v. intr.* σπεύδω· ἐπ-είγομαι.

Festinatamente; *avv.* διὰ, μετὰ σπουδῆς.

Festinazione; *s. f.* σπουδή, ῆς (ἡ)· τάχος, εος=ους (τό)· ἔπειξις, εως (ἡ).

Festino; *s. m.* θοινή, ῆς (ἡ)· θοίναμα, ατος (τό)· δοίνημα, ατος (τό). -2. Fare un festino; θοινάω=ῶ· θοινάζω· θοινάομαι=ῶμαι· ἑστιάω=ῶ.

Festino; *add.* ταχύς, εῖα, ύ.

Festivamente; *avv.* ἑορταστικῶς· μεθ' ἑορτῆς· εὐθύμως.

Festività; *s. f. Piacevolezza*; ἀστειότης, ητος (ἡ)· παγκῶδες, εος=ους (τό)· χαριεντισμός, οῦ (ὁ). -2. Giorno festivo; ἑορτή, ῆς (ἡ)· ἑόρτασμα, ατος (τό).

Festivo; *add.* ἑορτώδης, ες· ἑορταῖος, α, ον· ἑορτάσιμος, ον. -2. Giulivo, festevole; φαιδρός, ά, όν· ἱλαρός, ά, όν.

Festo; *s. m.* V. Festa.

Festo; *add.* V. Festivo.

Festoccia; *s. f.* θωπεῖαι, ῶν λόγων (αἱ).

Festonè; *s. m.* ἔγκαρπα, ων (τά).

Festosamente; *avv.* V. Festevolmente.

Festosetto; Festoso; *add.* φαιδρός, ά, όν· ἱλαρός, ά, όν.

Festuca; *s. f.* Festuco; *s. m.* φρύγανον, ου (τό)· καλάμιον, ου (τό)· κάρφος, εος=ους (τό).

Fetente; *add.* V. Fetido.

Fetenza e Fetenzia; *s. f.* V. Fetore.

Fetere; *v. intr.* δυσωδέω=ῶ· βρωμέω=ῶ.

Fetidamente; *avv.* δυσωδῶς.

Fetido: *add.* e

Fetidoso; *add.* δυσώδης, ες· δύσοσμος, ον· βρωμώδης, ες· βρωματώδης, ες. -2. Disonesto; αἰσχρός, ά, όν· ἀτελγής, ές. -3. Che parla di cose fetide; βρωμόλογος, ον. -4. Essere fetido; βρωμέω=ῶ.

Feto; *s. m.* χύημα, ατος (τό)· χύησις, σεως (ἡ)· γονή, ῆς (ἡ)· ἔμβρυον, ου (τό).

Fetore; *s. m.* δυσωδία, ας (ἡ)· κακοσμία, ας (ἡ)· βρῶμος, ου (ὁ).

Fetta; *s. f.* τμῆμα, ατος (τό)· τέμαχος, εος=ους (τό)· ἀπόκομμα, ατος (τό)· ψωμός, οῦ (ὁ).

Fetterella; Fettina; Fettolina; *s. f. dim.* ψωμίον, ου (τό)· ψωμίσκος, ου (ὁ)· μόρσιμον, ου (τό)· τεμάχιον, ου (τό).

Fettuccia; *s. f. dim.* V. Fettuzza.

Fettuzza; *s. f. dim.* V. Fetterella. -2. Nastro; ταινία, ας (ἡ).

Fetura; *s. f.* V. Fetore.

Feudale; *add.* φευδικός, ή, όν *G. M.*

Feudatario; *s. m.* δυνάστης, ου (ὁ).

Feudo; *s. m.* φεοῦδον, ου (τό) *G. M.* δυναστεία, ας (ἡ).

Fia; *s. f.* V. Fiata.

Fiaba; *s. f.* V. Favola, Fandonia.

Fiacca; *s. f. Strepito*; ψόφος, ου (ὁ).

Fiaccamente; *avv.* μετὰ ψόφου.

Fiaccamento; *s. m.* θράνσις, σεως (ἡ)· ῥῆξις, εως (ἡ)· διάῤῥηξις, εως (ἡ)· ῥωγμή, ῆς (ἡ).

Fiaccare; *v. att.* ἐξ-ασθενίζω· ἀσθενόω=ῶ. -2. Rompere; δια-σχίζω· δια-κόπτω· δια-τέμνω· θραύω· κατα-θραύω· ῥήγνυμι· κατα-ῤῥήγνυμι· ἄγνυμι· κατ-άγνυμι· συν-θρύπτω· συν-τρίβω· κατα-κλάω=ῶ.

Fiaccato; *p. pass.* κεκλασμένος, η, ον.

Fiaccatura; *s. f.* V. Fiaccamento.

Fiacchezza; *s. f.* ἀδυναμία, ας (ἡ)· κάματος, ου (ὁ)· κόπος, ου (ὁ). -2. Debolezza; ἀσθένημα, ατος (τό).

Fiacco; *s. m. Ruina*; ὄλεθρος, ου (ὁ)· φόνος, ου (ὁ).

Fiacco; *add.* V. Debole.

Fiacco; *p. pass. accorc.* V. Fiaccato.

Fiaccola; *s. f.* δαΐς, ίδος (ἡ)· λαμπάς, άδος (ἡ). -2. Non illuminato da fiaccole; ἀδαδούχητος, ον. -3. Portar fiaccole; δαδουχέω=ῶ· δαδοφορέω=ῶ. -4. Che porta fiaccole; δαδοῦχος, ον· δαδοφόρος, ον. -5. Il portar fiaccole; δαδουχία, ας (ἡ). -6. Simile a fiaccola; δαδώδης, ες.

Fiaccoletta; Fiaccolina; *s. f. dim.* δαδίον, ου (τό).

Fiadone; *s. m.* V. Favo.

Fiala; *s. f.* φιάλη, ης (ἡ).

Fiale; Fialone; *s. m.* κηρίον, ου (τό).

Fiamma; *s. f.* φλόξ, ογός (ἡ). -2. Fuoco; πῦρ, πυρός (τό). -3. *Vapore simile a fiamma*; φλόγωνον, ου (τό). -4. Andare in fiamme; φλογίζω· φλέγομαι. -5. Mettere in fiamme; φλέγω. -6. Senza fiamma; ἄφλογος, ον.

Fiammante; *add.* πυρώδης, ες· φλέγων, ουσα, ον· φλόγινος, η, ον· φλογόεις, εσσα, εν.

Fiammare; *v. intr.* φλογιάω=ῶ.

Fiammeggiante; *add.* φλογιστός, ή, όν· φλογοειδής, ές· φλογώδης, ες.

Fiammeggiare; *v. intr.* φλογιάω=ῶ. -2. Ardere; ἐμ-πυρόομαι=οῦμαι.

Fiammella; Fiammetta; Fiammicella; *s. f. dim.* φλογίον, ου (τό).

Fiammifero; *add.* πυρφόρος, ον· πυροφόρος, ον.

Fiammispirante; *add.* πυριπνείων, ον· πυρίπνευστος, ον· πυρίπνοος=ους, οον=ουν.

Fiammolina; *s. f. dim.* V. Fiammetta.

Fiammore; *s. m.* V. Infiammagione.

Fiancare; *v. att.* ὀχυρόω=ῶ· κρατύνω.

Fiancata; *s. f.* κέντησις, σεως (ἡ). -2. Dare una fiancata; κεντέω=ῶ.

Fiancheggiare; *v. att.* πλευρὸν κεντίζω. -2. Dare aiuto; συμ-βοηθέω=ῶ.

Fianchetto; *s. m. dim.* πλευρίον, ου (τό).

Fianco; *s. m.* πλευρά, ᾶς (ἡ)· πλευρόν, οῦ (τό)· πλεύρωμα, ατος (τό)· πλάγος, εος=ους (τό). -2.

Digitized by Google

Fianco della nave; τοῖχος, ου (ὁ). -3. Stare, essere al fianco; παρ-ίστημι. -4. Collocare, porre al fianco; πλαγιάζω· παρα-βάλλω (πρός τινα). -5. Il porre a fianco; πλαγιασμός, οῦ (ὁ). -6. Che ha il frutto al fianco; πλαγιόκαρπος, ον. -7. Che ha lo stelo al fianco; πλαγιόκαυλος, ον. -8. Stramazzar uno sul fianco; πλαγίου (τινα) κατα-βάλλω. -9. Prendere i nemici di fianco; πλαγίους ἔλαβον τοὺς πολεμίους. -10. Che protegge i fianchi; πλαγιοφύλαξ, ακος (ὁ, ἡ). -11. Piegar da fianco; πλαγιόω=ῶ. -12. Di, da fianco; πλαγιόθεν· πλαγίως· ἐκ πλαγίου· ἐκ τῶν πλαγίων. -13. Che corre a fianco; παράδρομος, ον. -14. Correre a fianco; παρα-τρέχω· παρα-θέω=ῶ. -15. Fianco a fianco; σύμπλευρος, ον. -16. Con saldi fianchi; βαθύπλευρος, ον.

Fiandrone; *s. m.* ἀλαζών, όνος (ὁ).

Fiare o Fiaro; *s. m.* V. Favo.

Fiasca; *s. f.* V. Orcio.

Fiascajo; *s. m.* ληκυθουργός, οῦ (ὁ). -2. Che vende i fiaschi; ληκυθοπώλης, ου (ὁ).

Fiaschetta; *s. f.* / Fiaschettino; *s. m.* / Fiaschetto; *s. m.* } *dim.* ληκῆνιον, ου (τό).

Fiasco; *s. m.* οἰνοφόριον, ου (τό)· λάγηνος, ου (ὁ)· ληκυθος, ου (ὁ). -2. Che fa, vende i fiaschi; V. Fiascajo.

Fiascone; *s. m. accr.* ἀμφόρα, ας (ἡ).

Fiascuccio; *s. m. dim.* V. Fiaschetto.

Fiata; *s. f.* V. Volta.

Fiatamento; *s. m.* ἀναπνοή, ῆς (ἡ)· ἀνάπνευσις, σεως (ἡ).

Fiatare; *v. intr.* ἀνα-πνέω=ῶ. -2. Non fiatare, *non parlare*; γρύζω. -3. Senza fiatare; ἀπνευστί.

Fiatente; *add.* V. Fetente.

Fiato; *s. m.* πνοή, ῆς (ἡ)· ἀναπνοή, ῆς (ἡ)· πνεῦμα, ατος (τό). -2. Voce, favella; φωνή, ῆς (ἡ)· αὐδή, ῆς (ἡ)· λόγος, ου (ὁ). -3. Vento; αὔρα, ας (ἡ)· πνοή, ῆς (ἡ). -4. Mal odore; δυσωδία, ας (ἡ). -5. Forza, vigore; ἀλκή, ῆς (ἡ). -6. Niente; μηδέν, ένος (τό). -7. Cascare il fiato; ἐκ-πλήττομαι. -8. Dare fiato; ἐμ-φυσόω=ῶ. -B'. *Dar tempo*; ἡσυχίαν δίδωμι. -9. Riprender fiato; μετα-πνέω=ῶ· δια-πνέω=ῶ -10. Senza tirare fiato; ἀπνευστί. -11. Che ha fiato puzzante; σαπρόστομος, ον.

Fiatolo; *s. m.* μισθοδότης, ου (ὁ).

Fiatore; *s. m.* V. Fetore.

Fiatoso; *add.* δυσώδης, ες.

Fiavo; *s. m.* V. Favo.

Fibbia; *s. f.* e

Fibbiaglio; *s. m.* πόρπη, ης (ἡ)· περονίς, ίδος (ἡ)· περονή, ῆς (ἡ). -2. Fermare con fibbia; συμ-περονάω=ῶ· συμ-πορπάω=ῶ. -3. Legato con fibbia; συμπορπητός, όν.

Fibbiare; *v. att.* περονάω=ῶ· πορπάζω.

Fibbietta; / Fibbiettina; } *s. f. dim.* μικρὰ περονή, ῆς (ἡ).

Fibra; *s. f.* ῖς, ῖνός (ἡ). -2. Con poche fibre; ὀλιγόϊνες, ον.

Fibrato; *add.* ἰνώδης, ες.

Fibretta; / Fibrilla; } *s. f. dim.* μικρὰ ῖς, ῖνός (ἡ).

Fibroso; *add.* ἰνώδης, ες.

Fibula; *s. f.* V. Fibbia.

Ficaja; *s. f.* συκή, ῆς (ἡ).

Ficajo; *s. m.* συκών, ῶνος (ὁ).

Ficale; *add.* συκώδης, ες.

Ficata; *s. f.* συκῆς πληγή, ῆς (ἡ).

Ficcamento; *s. m.* ἐμπῆξις, εως (ἡ).

Ficcare; *v. att.* ἐμ-πήγνυμι. -2. Gli occhi, la mente; ἀτενίζω. -3. Carote, *pastinache*; ψεύδομαι. -4. *N. pass.* Cercar con premura; ἐπι-μελέομαι=οῦμαι. -5. Intromettersi presontuosamente; εἰς-έρπω· ὑπ-εις-έρχομαι. -6. In un luogo, *nascondersi*; ἐμαυτὸν ἀπο-κρύπτω· ὑπο-δύομαι. -7. Sotto, o innanzi; προς-εγγίζω.

Ficcatura; *s. f.* V. Ficcamento.

Fichereto; / Ficheto; } *s. m.* συκών, ῶνος (ὁ).

Fico; *s. m. Pianta*; συκή, ῆς (ἡ). -2. *Frutto*; σῦκον, ου (τό). -3. Barbatelle di fico; συκίς, ίδος (ἡ). -4. Cambiare in fico; συκόω=ῶ. -5. Cibare di fichi; συκίζω. -6. Custode dei fichi; συκουρός, οῦ (ὁ)· συκωρός, οῦ (ὁ). -7. Custodire fichi; συκωρέω=ῶ. -8. Decotto, decozione di fichi; συκίον, ου (τό). -9. Di fico, di albero di fico, fatto di legno di fico; σύκινος, η, ον. -10. Fare fico, *andare in rovina*; ἀπ-όλλυμαι· κατα-ψήχομαι. -11. Ingrassato con fichi; συκωτός, ή, όν. -12. Mangiar fichi; συκοφαγέω=ῶ· συκοτραγέω=ῶ. -13. Mangiatore di fichi; συκοτράγος, ον· συκοτρώκτης, ου (ὁ)· συκοφάγος, ον. -14. Piantato di fichi; συκωτός, ή, όν. -15. Portare fichi; συκοφορέω=ῶ. -16. Chi porta fichi; συκοφόρος, ον. -17. Raccogliere fichi; συκάζω· συκολογέω=ῶ. -18. Raccoglitore di fichi; συκαστής, οῦ (ὁ)· συκολόγος, ον· συκάστρια, ας (ἡ). -19. Simile a fico; συκώδης, ες. -20. Non stimare un fico; ὀλιγορέω=ῶ. -21. Che taglia il fico; συκοπρίστης, ου (ὁ). -22. Togliere dall'albero di fico; ἀπο-κραδίζω. -23. Tolto dall' albero di fico; ἀποκράδιος, ον. -24. Che tratta, parla dei fichi; συκολόγος, ον. -25. Vino fatto di fichi; συκίτης οἶνος, ου (ὁ). -26. Che vive di fichi; συκόβιος, ον.

Ficoso; *add.* V. Smorfioso.

Ficulneo; *add.* συκώδης, ες.

Fida; *s. f.* νομή, ῆς (ἡ).

Fidagione; *s. f.* ἀσφάλεια, ας (ἡ).

Fidale; *add.* V. Fido.

Fidanza; *s. f.* πεποίθησις, σεως (ἡ)· πεποιθία, ας (ἡ)· πίστις, εως (ἡ). -2. Malleveria; ἐγγύη, ης (ἡ)· ἐγγύησις, σεως (ἡ). -3. Fare a fidanza; θαρσαλέως πράττω. -4. Fare fidanza; παρα θαρσύνω. -B'. *Dare malleveria*; ἐγγυάω=ῶ. -5. Che ha molta fidanza; πολυθαρσής, ές.

Fidanzare; *v. att.* ἐγγυάω=ῶ. -2. Dar fede di sposo; νυμφεύω.

Fidanzato; *add.* νυνφευόμενος, η, ον.

Fidare; *v. att.* πιστεύω. -2. Assicurare; ἀσφαλίζω.

Fidata; *s. f.* πιστότατος ὅρκος, ου (ὁ).

Fidatamente; *avv.* πιστῶς· θαρσαλέως· θαρσέως· ἀσφαλῶς.

Fidato; *add.* πιστός, ή, όν· ἀξιόπιστος, ον.

Fidecommesso; *s. m.* πεπιστευμένον, ου (τό). -2. Fare fidecommesso; δια-πιστεύω.

Fidecommesso; *add.* πεπιστευμένος, η, ον.

Fidecommettere; *v. att.* πιστεύω.

Fidecommisso; *add.* V. Fidecommesso.

Fidecommittere; *v. att.* V. Fidecommettere.

Fidejussione, *s. f.* ἐγγύη, ης (ἡ)· κατεγγύη, ης (ἡ).

Fidejussore; *s. m.* ἐγγυητής, οῦ (ὁ).

Digitized by Google

Fidejussoria; *s. f.* V. Mallevadoria.
Fidele; *add.* V. Fedele.
Fideltà; *s. f.* V. Fedeltà.
Fidente; *add.* V. Fidato.
Fidenza; *s. f.* V. Fidanza.
Fidizio; *s. m.* φειδίτιον, ου (τό).
Fido; *add.* V. Fidato.
Fiducia; *s. f.* V. Fidanza.
Fiduciale; *add.* ὑστα θής, ές.
Fiduciarmente; Fiduciariamente; *avv.* τεθαρρηκότως· θαρρύνων· πεποιθότως.
Fiebole; *add.* V. Debole.
Fiebolezza; *s. f.* V. Debolezza.
Fiedere; *v. att.* V. Ferire.
Fiele; *s. m.* χολή, ῆς (ἡ). -2. Tinto di fiele; χολοβαφής, ές· χολόβαφος, ον. -3. Simile a fiele; μελαγχολώδης, ες. -4. Sparso di fiele; μελάγχολος, ον. -5. Senza fiele; ἄχολος, ον.
Fienajo; Fienale; *s. m.* χορτοτομία, ας (ἡ).
Fienile; *s. m.* χορτών, ῶνος (ὁ)· χορτοβολών, ῶνος (ὁ).
Fieno; *s. m.* χόρτος, ου (ὁ)· χορτάριον, ου (τό).
Fienoso; *add.* χορτώδης, ες· χορτοφόρος, ον.
Fiera; *s. f.* θήρ, ρός (ὁ)· θηρίον, ου (τό). -2. Chi alimenta fiere; θηριοτρόφος, ον· θηροτρόφος, ον. -3. Chi si ciba di fiere; θηρότροφος, ον· -4. Chi combatte colle fiere; θηριόμαχος, ον· θηρίμαχος, ον. -5. Combatter colle fiere; θηριομαχέω. -6. Combattimento colle fiere; θηριομαχία, ας (ἡ). -7. Conveniente alle fiere; θηριοπρεπής, ές. -8. Copioso di fiere; πολύθηρος, ον. -9. Che ha cura delle fiere; θηρόκομος, ον. -10. Divorato dalle fiere; θηρίβορος, ον· θηριόβρωτος, ον· θηρόβορος, ον· θηρόβοτος, ον· θηρόβρωτος, ον. -11. Ferire le fiere; θηριοβολέω. -12. Feritore di fiere; θηριοβόλος, ον. -13. Figurare fiere; θηροπλαστέω. -14. Che ha forma di fiera; θηριόμορφος, ον. -15. Generatore di fiere; θηροτόκος, ον. -16. Che insidia alle fiere; θηρόσκοπος, ον. -17. Morsicatura di fiera; θηριόδηγμα, ατος (τό). -18. Morso da una fiera; θηριόδηκτος, ον. -19. Nutrire le fiere; θηριοτροφέω· θηροτροφέω. -20. Preso dalle fiere; θηριάλωτος, ον. -21. Re delle fiere; θηροκράτωρ, ορος (ὁ). -22. Senza fiere; ἄθηρος, ον. -23. Uccisore di fiere; θηριοφόνος, ον· θηροκτόνος, ον· θηρόλετος, ον· θηριόκτονος, ον.
Fiera; *s. f.* *Gran mercato*; ἀγοραί, ῶν (αἱ)· παντοπωλεῖον, ου (τό).
Fieramente; *avv.* θηριωδῶς. -2. Eccessivamente; περιττῶς.
Fierere; *v. att.* V. Ferire.
Fierezza; *s. f.* ἀγριότης, ητος (ἡ)· θηριωδία, ας (ἡ) θηριότης, ητος (ἡ). -2. Destrezza; εὐφυία, ας (ἡ).
Fierità; *s. f.* V. Ferità.
Fiero; *add.* χαλεπός, ή, όν· δυσμενής, ές. -2. Spiacevole; δυσάρεστος, ον. -3. Altero; αὐθάδης, ες· δεινός, ή, όν. -4. Vivace; εὔθυμος, ον. -5. Eccessivo; πέλωρος, α, ον.
Fierucola; *s. f.* θηρίδιον, ου (τό).
Fievile; *add.* V. Debole.
Fievilmente; *avv.* V. Debolmente.
Fievole; *add.* V. Debole.
Fievolezza; Fievolità; *s. f.* V. Debolezza.
Fievolmente; *avv.* V. Debolmente.

Figere e Figgere; *v. att.* V. Ficcare.
Figliare; *v. intr.* τίκτω· γεννάω· γονεύω. -2. Fare uova; ὠοτοκέω· ὠογονέω. -3. Mandar fuori, produrre; τίκτω.
Figliastra; *s. f.* προγονή, ῆς (ἡ).
Figliastro; *s. m.* προγονός, οῦ (ὁ).
Figliatura; *s. f.* γέννημα, ατος (τό)· γονή, ῆς (ἡ).
Figliazione; *s. f.* υἱοθεσία, ας (ἡ)· υἱότης, ητος (ἡ).
Figliereccio; *add.* γονικός, ή, όν· παιδοποιήσιμος, ον.
Figlio; *s. m.* V. Figliuolo.
Figlioccio; *s. m.* ἐκ τοῦ βαπτισμοῦ υἱός, οῦ (ὁ)· ἐκ τοῦ βαπτισμοῦ θυγατήρ, ρός (ἡ).
Figliolaggio; *s. m.* υἱότης, ητος (ἡ).
Figliolanza; *s. f.* V. Figliazione.
Figlioletto; Figliolinetto; Figliolino; *s. m. dim.* τεκνίον, ου (τό)· τεκνίδιον, ου (τό).
Figliolo; *s. m.* V. Figliuolo.
Figliozzo; *s. m.* V. Figlioccio.
Figliuolo; *s. m.* υἱός, οῦ (ὁ)· παῖς, δός (ὁ, ἡ)· γόνος, ου (ὁ, ἡ). -2. Aver molti figliuoli; πολυτεκνέω. -3. Che ha molti figli; πολύτεκνος, ον. -4. Che ha un solo figlio; μονότεκνος, ον. -5. Che ha pochi figli; ὀλιγότεκνος, ον. -6. Aver cura dei figli; παιδοκομέω. -7. Che ha cura dei figli; παιδοκόμος, ον. -8. Cura dei figli; παιδοκομία, ας (ἡ). -9. Essere senza figli; ἀτεκνέω. -10. Fare figli; παιδοποιέω. -11. Privare dei figli; ἀτεκνόω· ἀπο-τεκνόω. -12. Senza figli; ἄτεκνος, ον. -13. Uccidere figli; γονοκτονέω· παιδοκτονέω. -14. Uccisore dei figli; παιδόκτονος, ον.
Figmento; *s. m.* πλάσμα, ατος (τό).
Fignolare; *v. intr.* V. Rammaricarsi.
Fignolo; *s. m.* φῦμα, ατος (τό).
Figo; *s. m.* V. Fico.
Figolo; Figuleo; *s. m.* V. Figulo.
Figulino; *add.* κεράμειος, α, ον· κεραμεντικός, ή, όν.
Figulo; *s. m.* κεραμεύς, έως (ὁ).
Figura; *s. f.* εἶδος, εος, ους (τό)· μορφή, ῆς (ἡ)· σχῆμα, ατος (τό). -2. Impronta, immagine; εἰκών, όνος (ἡ)· ἄγαλμα, ατος (τό). -3. *Mistero, o significazione della Santa Scrittura*; τύπος, ου (ὁ). -4. *T. matemat.* σχῆμα, ατος (τό). -5. *Segno di numeri*; χαρακτήρ, ῆρος (ὁ). -6. Costellazione; ἀστερισμός, οῦ (ὁ). -7. Dar figura uguale; συμμορφόω. -8. Di figura uguale; σύμμορφος, ον. -9. Di special figura; ἰδιόμορφος, ον. -10. Imitare la figura altrui; ἀντι-σχηματίζω. -11. Far figura; εὐδοκιμέω. -12. Che ha molte figure; πολυσχήμων, ον. -13. Pogniam figura; φέρε· εἶπον.
Figurabile; *add.* τυπωτικός, ή, όν.
Figurale; *add.* τυπικός, ή, όν.
Figuralmente; *avv.* τυπικῶς.
Figuramento; *s. m.* ἄγαλμα, ατος (τό).
Figuranza; *s. f.* V. Figurazione.
Figurare; *v. att.* ἀπ-εικάζω. -2. Figurare colla immaginazione; φαντάζομαι. -3. Significare; σημειόω. -4. Descrivere; δια-γράφω. -5. Condurre a perfezione; ἀπο-τελέω.
Figuratamente; *avv.* V. Figuralmente.
Figurativamente; *avv.* σχηματικῶς· μυστικῶς· τυπικῶς.
Figurativo; *add.* σχηματικός, ή, όν· μυστικός, ή, όν· τυπικός, ή, όν.

Digitized by Google

Figurato; *add.* ἐσχηματισμένος, η, ον. -2. Canto figurato; μουσική, ῆς (ἡ).
Figurazione; *s. f.* σχηματισμός, οῦ (ὁ).
Figureggiare; *v. att.* σχηματίζω.
Figuretta; *s. f.*
Figurettina; *s. f.* } *dim.* εἰκόνιον, ου (τό)· ἀγαλ-
Figurina; *s. f.* } μάτιον, ου (τό).
Figurino; *s. m.*
Figurista; *s. m.* σχηματογραφεύς, έως (ὁ).
Fila; *s. f.* εἰρμός, οῦ (ὁ)· τάξις, εως (ἡ)· στοῖχος, ου (ὁ)· στίχος, ου (ὁ). -2. Fila di alberi; ὄρχος, ου (ὁ). -3. Andare in fila; στοιχέω-ῶ. -4. Mettere in fila; στοιχίζω. -5. Senza fila; ἄστοιχος, ον.
Figurazza; *s. f.* V. Figurina.
Filaccia; *s. f.* e
Filaccica; *s. f.* κροπίς, ίδος (ἡ)· μοτόν, οῦ (τό)· μοτός, οῦ (ὁ). -2. Tenere aperta una ferita con filaccie; συμ-μοτόω-ῶ.
Filaccione; *s. m.* ἄγκιστρον, ου (τό).
Filagna; *s. f.* εἰρμός, οῦ (ὁ)· ὄρχος, ου (ὁ).
Filaloro; *s. m.* V. Battiloro.
Filamento; *s. m.* ἶς, ἰνός (ἡ)· νῆμα, ατος (τό). -2. Che ha molti filamenti; πολύϊνος, ον.
Filamentoso; *add.* ἰνώδης, ες· νηματώδης, ες.
Filantropia; *s. f.* φιλανθρωπία, ας (ἡ).
Filantropo; *add.* φιλάνθρωπος, ου (ὁ, ἡ).
Filarata; *s. f.* } V. Fila.
Filare; *s. m.* }
Filare; *v. att.* νέω-ῶ· νήθω· κλώθω. -2. Filare di nuovo; μετα-κλώθω. -3. Far filare, *usare violenza*; βιάζομαί (τινα). -4. Filare insieme; συμ-περι-κλώθω.
Filargiria; *s. f.* φιλαργυρία, ας (ἡ).
Filarmonico; *s. m.* φιλαρμονικός, οῦ (ὁ).
Filastrocca; } *s. f.* e
Filastroccaccia; }
Filastroccola; *s. f.* περιττολογία, ας (ἡ)· λαλία, ας (ἡ)· λαλαγή, ῆς (ἡ)· λῆρος, ου (ὁ)· φλυαρία, ας (ἡ)· φλυάρημα, ατος (τό)· φλύαρος, ου (ὁ).
Filatamente; *avv.* V. Ordinatamente.
Filatera; *s. f.* στιχή, ῆς (ἡ).
Filateria; *s. f.* φυλακτήριον, ου (τό).
Filatessa; *s. f.* V, Fila.
Filato; *s. m.* νῆμα, ατος (τό). -2. L'atto del filare; νῆσις, σεως (ἡ).
Filato; *p. pass.* κλωστός, ή, όν. -2. Non filato; ἄκλωστος, ον.
Filatojajo; *add.* σηριοπλόκος, ον.
Filatojo; *s. m.* ῥόμβος, ου (ὁ).
Filatore; *add.* ἠριουργός, όν.
Filattera; *s. f.* V. Filatera.
Filatterio; *s. m.* φυλακτήριον, ου (τό).
Filatura; *s. f.* νῆσις, σεως (ἡ). -2. *Lo stesso filato*; νῆμα, ατος (τό).
Filauzia; *s. f.* φιλαυτία, ας (ἡ),
Filello; *s. m.* ἀγκυλόγλωσσον, ου (τό).
Filetto; *s. m.* θρίξ, τριχός (ἡ)· λάχνη, ης (ἡ). -2. Scilinguagnolo; *add.* ἀγκυλόγλωσσον, ου (τό).
Filiale; *add.* παιδικός, ή, όν.
Filialmente; *avv.* παιδικῶς.
Filiazione; *s. f.* υἱοθεσία, ας (ἡ)· υἱότης, ητος (ἡ).
Filibustiere; *s. m.* πειρατής, οῦ (ὁ).
Filice; *add.* V. Felice.
Filicità; *s. f.* V. Felicità.
Filiforme; *add.* νηματώδης, ες.
Filigginato; *add.* V. Filigginoso.
Filiggine; *s. f.* λεγνύς, ύος (ἡ)· ἀσβόλη, ης (ἡ)· ἄσβολος, ου (ὁ). -2. Transformare in filiggine; ἀπ-ασβολόω-ῶ· αἰθαλόω-ῶ. -3. Tingere di filiggine; ἀσβολαίνω· ἀσβολόω-ῶ.
Filigginoso; *add.* λεγνώδης, ες· ἀσβολόεις, εσσα, εν· ἀσβολώδης, ες· αἰθαλόεις, εσσα, εν· αἰθαλώδης, ες.
Filigrana; *s. f.* τρίχαπτον, ου (τό) χρυσοῦν, ο ἀργυροῦν.
Filinguello; *s. m.* V. Fringuello.
Filio; *s. m.* V. Figliuolo.
Filippo; *s. m.* Φίλιππος, ου (ὁ). -2. Nemico di Filippo; μισοφίλιππος, ον.
Fillira; *s. f.* φυλλάριον, ου (τό).
Filo; *s. m.* νῆμα, ατος (τό)· λίνον, ου (τό). -2. Stile, maniera; ἔθος, εος-ους (τό)· τρόπος, ου (ὁ). -3. *Continuazione delle cose*; τάξις, εως (ἡ)· συνέχεια, ας (ἡ). -4. Niente; μηδέν, ένος (τό)· γρύ. -5. Filo di lino; λίνον, ου (τό). -6. Di acqua; ὕδωρ, ὕδατος προῤῥέον (τό)· ῥεῖθρον, ου (τό). -7. Taglio del coltello, della spada; ἀκή, ῆς (ἡ)· ἀκμή, ῆς (ἡ). -8. Il filo della sinopia; γραμμή, ῆς (ἡ). -9. Della schiena; ῥάχις, εως (ἡ). -10. Inciampare in un fil di paglia; ἐν τῷ ἐλαχίστῳ κινδυνεύω. -11. Legare con un filo; ἀπο-λινόω-ῶ. -12. Mandar a fil di spada; κατα-κόπτω. -13. Di filo, *a dirittura*; εὐθύς. -14. Di filo, per filo, *per forza*; βιαίως. -15. Fare andare per filo; νόμον ἐπι-τίθημι. -16. Per filo e per segno; καθ' ἕκαστον. -17. Per filo; κατὰ τάξιν. -18. Con molti fili; πολύμιτος, ον.
Filodosso; *add.* φιλόδοξος, ον. -2. Essere filodosso; φιλοδοξέω-ῶ.
Filodrammatico; *add.* φιλοδραματικός, ή, όν.
Filogo; *add.* V. Filologo.
Filologia; *s. f.* φιλολογία, ας (ἡ).
Filologico; *add.* φιλολογικός, ή, όν.
Filologo; *add.* φιλόλογος, ον. -2. Essere filologo; φιλολογέω-ῶ.
Filomate; *add. Amatore dell'erudizione*; φιλομαθής, ές. -2. Essere filomate; φιλομαθέω-ῶ.
Filomela e Filomena; *s. f.* V. Rosignuolo.
Filone; *s. m.* μεταλλικὴ φλέψ, βός (ἡ).
Filonetto; *s. m. dim.* μεταλλικὸν φλέβιον, ου (τό).
Filonio; *s. m.* φιλώνιον, ου (τό).
Filopono; *add.* φιλόπονος, ον. -2. Essere filopono; φιλοπονέω-ῶ.
Filosafo; *s. m.* V. Filosofo.
Filoso; *add.* νηματώδης, ες.
Filosofa; *s. f.* V. Filosofessa.
Filosofale; *add.* V. Filosofico.
Filosofante; *s. m.* V. Filosofo.
Filosofare; *v. intr.* φιλοσοφέω-ῶ. -2. Filosofare insieme; συμ-φιλοσοφέω-ῶ. -3. Filosofare oltre modo; ὑπερ-φιλοσοφέω-ῶ.
Filosofastro; *s. m.* κακὸς φιλοσοφός, οῦ (ὁ).
Filosofeggiare; *v. intr.* V. Filosofare.
Filosofessa; *s. f.* φιλοσοφός, οῦ (ἡ).
Filosofia; *s. f.* φιλοσοφία, ας (ἡ). -2. Avverso, contrario, nemico alla filosofia; μισοφιλόσοφος, ον· ἀφιλόσοφος, ον. -3. Coltivare la filosofia; φιλοσοφέω-ῶ. -4. Non istruito nella filosofia; ἀφιλοσόφητος, ον.
Filosoficamente; *avv.* φιλοσοφικῶς.
Filosoficare; *v. intr.* V. Filosofare.

Digitized by Google

Filosofico; *add.* φιλοσοφικός, ή, όν. -2. Non filosofico; ἀφιλόσοφος, ον.

Filosofo; *s. m.* φιλόσοφος, ου (ὁ). -2. Finto filosofo, che vuol parere filosofo senza esserlo; ἰθελοφιλόσοφος, ον.

Filosofuolo; Filosofuzzo; *s. m.* V. Filosofastro.

Filosomia; *s. f.* V. Fisonomia.

Filotimo; *add.* φιλότιμος, ον.

Filtrare; *v. att.* ἠθέω-ῶ· δι-ηθέω-ῶ.

Filtro; *s. m.* φίλτρον, ου (τό)· φάρμακον, ου (τό). -2. *Panno, carta, o altro per filtrare;* σακκελιστήριον, ου (τό)· ἠθμός, οῦ (ὁ).

Filuca; *s. f.* V. Feluca.

Filucchio; *s. m.* V. Vilucchio.

Filuga; *s. f.* V. Feluca.

Filugello; *s. m. Bigatto;* βόμβυξ, υκος (ὁ).

Filunguello; *s. m.* V. Fringuello.

Filuzzo; *s. m.* V. Filetto.

Filza; *s. f.* στιχός, οῦ (ὁ)· στοῖχος, ου (ὁ)· ὁρμαθός, οῦ (ὁ). -2 Ordinanza; τάξις, εως (ἡ).

Fimbria; *s. f.* κράσπεδον, ου (τό)· θύσανος, ου (ὁ).

Fimbriato; *add.* θυσανόεις, εσσα, εν· θυσανώδης, ες· θυσανωτός, ή, όν.

Fime; Fimo; *s. m.* κόπρος, ου (ὁ)· κόπριον, ου (τό)· ἀφόδευμα, ατος (τό).

Fimosi; *s. f.* φίμωσις, σεως (ἡ).

Finale; *s. m.* τέλος, εος-ους (τό).

Finale; *add.* τελευταῖος, α, ον· τελικός, ή, όν.

Finalemente; Finalmente; *avv.* ὕστερον· τέλος· τελευταῖον· μήκιστα.

Finamente; *avv.* λεπτῶς· ἁπαλῶς· ἀκριβῶς.

Finanza; *s. f.* χρήματα, ων (τά)· τέλος, εος-ους (τό).

Finanziere; *s. m.* τελώνης, ου (ὁ).

Finare; *v. att.* παύομαι.

Finattantochè; Finchè e Fin che; *avv.* μέχρις οὗ· ἕως.

Fine; τέλος, εος-ους (τό)· πέρας, ατος (τό)· ὅρος, ου (ὁ). -2. Conclusione; πέρας, ατος (τό)· συμπερασμός, οῦ (ὁ). -3. Confine; ὅρος, ου (ὁ). -4. Cagione; σκοπός, οῦ (ὁ). -5. Morte; θάνατος, ου (ὁ). -6. Quitanza; ἀποδοχή, ῆς (ἡ). -7. Dare, fare, mandare a fine; τελέω-ῶ· ἀπο-τελέω-ῶ· ἐπι-τελέω-ῶ. -8. *Adornare a perfezione;* τὸν κολοφῶνα ἐπι-τίθημι. -8. Aspettare sino alla fine; δια-καραδοκέω-ῶ. -9. Condurre a fine; συμπεραιόω-ῶ· συμ-περαίνω. -10. Stare in fine; ἰσχάτως δια-κεῖμαι. -11. Toccare della fine; τέλος ἐπι-τίθημι. -12. Alla fine, alla per fine; τέλος. -13. Che non raggiunge il suo fine; ἀτελής, ές. -14. Senza fine; ἀτελεύτητος, ον· ἄκαντος, ον· ἀκόρυφος, ον· *avv.* ἀτέλεστα.

Fine; *add. Fino;* λεπτός, ή, όν· μαλακός, ή, όν· ἁπαλός, ή, όν· ἀβρός, ά, όν. -2. Valente, prode; ἀκριβής, ές· ἔξοχος, ον. -3. Astuto; δεξιός, ά, όν· πανοῦργος, ον. -4. Oltremodo fine; ὑπέρλεπτος, ον.

Fine; *prep.* V. Fino.

Finemente; *avv.* V. Finamente.

Finente; *avv.* V. Finchè.

Finestra; *s. f.* θυρίς, ίδος (ἡ)· φωταγωγός (θύρα), οῦ (ἡ)· φωστήρ, ῆρος (ὁ). -2. Finestra invetriata; ὑαλίνη θυρίς, ίδος (ἡ). -3. Finestra sopra tetto; ἐν τῷ στέγει ὀπή, ῆς (ἡ).

Finestrato; *s. m.* θυρίδες, ων (αἱ).

Finestrato; *add.* θυριδωτός, ή, όν.

Finestrella; Finestretta; Finestrino; Finestruccia; Finestrucola; Finestrucolo; Finestruola; Finestruzza; *s. f. m. dim.* θυρίδιον, ου (τό).

Finezza; *s. f.* λεπτότης, ητος (ἡ)· ἀκρίβεια, ας (ἡ)· ἀκρότης, ητος (ἡ).

Fingere; *v. att.* πλάττω· σχηματίζω· ψεύδομαι. -2. Simulare, far vista; ὑπο-κρίνομαι· τεχνάζω. -3. Che non finge; ἀνυπόκριτος, ον.

Fingimento; *s. m.* ὑπόκρισις, σεως (ἡ).

Fingitore; Fingitivo; *add.* πλάττων, ουσα, ον· ὑποκριτής, οῦ (ὁ).

Finice; *s. f.* V. Fenice.

Finimento; *s. m.* τέλος, εος-ους (τό)· σύγκλεισις, σεως (ἡ)· τελείωσις, σεως (ἡ).

Finimondo; *s. m.* ὄλεθρος, ου (ὁ).

Finire; *v. att.* ἀνύω· ἀνύτω· τελειόω-ῶ· τελέω-ῶ· τελευτάω-ῶ· συμ-περαίνω συμ-περαιόω-ῶ. -2. Andare a finire; ἀπο-τελευτάω-ῶ. -3. Cessare; παύομαι. -4. Far quitanza; ἀπο-δέχομαι. -5. Uccidere; κτείνω· ἀν-αιρέω-ῶ. -6. Impor fine; τέλος ἐπι-μένω. -7. Da non potersi finire; ἀπέραντος, ον. -8. Atto a finire; συμπεραστικός, ή, όν.

Finita; Finitezza; *s. f.* V. Finimento.

Finitimo; *add.* V. Confinante.

Finitivo; *add.* ὁριστικός, ή, όν.

Finito; *p. pass.* τελειωθείς, εῖσα, έν· τετελεσμένος, η, ον. -2. Perfetto; ἐξηκριβωμένος, η, ον. -3. Stanco; ἀπειρηκώς, υῖα, ός. -4. Limitato; συνεσταλμένος, η, ον. -5. Non finito; ἀκατάστροφος, ον· ἀτελεύτητος, ον.

Finitore; *add.* ἀποτελέσας, σασα, αν.

Finitura; *s. f.* V. Finimento.

Fino; *add.* V. Fine.

Fino; *prep.* ἕως· μέχρι· ἄχρι. -2. Fino a quel punto; ἐς τῆμος. -3. Fin quando; ἐς πότε.

Finocchiana; *s. f. Sorta d'erba;* μῆον, ου (τό).

Finocchiella; *s. f.* V. Ferula.

Finocchio; *s. m.* μάραθρον, ου (τό). -2. Finocchi! *escl.* βαβαί!

Finocchioporcino; *s. m.* πευκέδανος, ου (ἡ)· πευκέδανον, ου (τό).

Finora e Fin ora; *avv.* μέχρι τούτου.

Finta; Fintaggine; *s. f.* V. Finzione.

Fintamente; *avv.* προσποιητῶς.

Fintantochè; *avv.* V. Infinoatantochè.

Finto; *add.* προσποιητός, ή, όν· πλαστός, ή, όν. -2. Falso, bugiardo; ὑποκριτής, οῦ (ὁ)· ψευδής, ές. -3. Non finto; ἀνύπουλος, ον· ἁπλαστος, ον.

Finzione; *s. f.* προσποίησις, σεως (ἡ)· ὑπόκρισις, σεως (ἡ)· δόλος, ου (ὁ)· ἀπάτη, ης (ἡ). -2. Senza finzione; ἀσκήνος, ον. -3. Fare finta; ὑπο-κρίνομαι.

Fio; *s. m.* φεοῦδον, ου (τό) *G. M.* -2. Tributo; φόρος, ου (ὁ). -3. Punizione; ζημία, ας (ἡ)· τιμωρία, ας (ἡ). -4. Pagar il fio; τιμωρίαν ὑπ-έχω. -5. Pagar il fio a vicenda; ἀντι-τίνω.

Fiocaggine; Fiocagione; *s. f.* βράγχος, ου (ὁ).

Digitized by Google

Fiocca; *s. f.* V. Fiocco.
Fioccare; *v. intr.* νίφει.
Fiocchetto; *s. m. dim.* κροκύδιον, ου (τό).
Fiocco; *s. m.* κροκίς, ίδος (ἡ)· κροκύς, ύδος (ἡ). -2. Nappa; λημνίσκος, ου (ὁ). -3. Abbondanza; εὐπορία, ας (ἡ). -4. Natta, beffa; ἐμπαιγμός, οῦ (ὁ). -5. Fare un fiocco; ἐμ-παίζω. -6. Che ha cento fiocchi; ἑκατονταθύσανος, ον.
Fiochezza; *s. f.* V. Fiocaggine.
Fiocina; *s. f.* τρίαινα, ης (ἡ).
Fiocine; *s. m.* στέμφυλον, ου (τό).
Fioco; *add.* ἀσθενής, ές· ἠλίθιος, ή, όν. -2. *Suono, voce debole;* βραγχώδης, ες· βραγχαλέος, α, ον· χερκαλέος, α, ον. -3. Essere fioco; βραγχάω-ῶ.
Fionda; *s. f.* σφενδόνη, ης (ἡ). -2. Lanciare colla fionda; σφενδονάω-ῶ· σφενδονίζω· ἀπο-σφενδονάω-ῶ· ἀπο-σφενδονίζω. -3. Respinto colla fionda; ἀπο-σφενδόνητος, ον. -4. A modo di fionda; σφενδονηδόν.
Fiondatore; *s. m. Soldato armato di fionda;* σφενδονήτης, ου (ὁ).
Fiorajo; *add.* ἀνθοπώλης, ου (ὁ)· ἀνθοβοτικός, όν.
Fiorata; *s. f.* ἀγρός, οῦ (ὁ).
Fiorcappuccio; *s. m.* ὀελφίνιον, ου (τό).
Fiordaliso; *s. m. Giglio;* κρίνον, ου (τό)· λείριον, ου (τό).
Fiore: *s. m.* ἄνθος, εος=ους (τό)· ἄνθεμον, ου (τό). -2. Essere in fiore; ἀνθέω-ῶ· εὐθαιμονέω-ῶ. -3. Fior degli anni; ἀκμή, ῆς (ἡ). -4. Essere nel fior degli anni; ἀκμάζω. -5. In pieno fiore; ἄκμαιος, α, ον· ἀκμηνός, ή, όν. -6. Che ha passato il fiore dell'età; ὑπέρακμος, ον. -7. Fior di farina; ἴγυρις, εως (ἡ). -8. Di cardo; πάππος, ου (ὁ). -9. A fior di; ἐν χρῷ (*col gen.*). -10. Adornare di fiori; ἀνθίζω. -11. Cogliere il fiore, *il meglio d'una cosa;* ἀπο-λωτίζω. -12. Che ha due fiori; διανθής, ές. -13. Che ha il capo adorno di fiori; ἀνθοκάρηνος, ον. -14. Che coltiva fiori; ἀνθοβοτικός, όν. -15. Che getta fiori; ἀνθοβόλος, ον. -16. Getto di fiori; ἀνθοβόλησις, σεως (ἡ). -17. Con molti fiori; πολυάνθεμος, ον· πολυανθής, ές· πολύανθος, ον. -18. Mutare il fiore; μετ-ανθέω-ῶ. -19. Odore di fiore; ἄνθοδμον, ου (τό). -20. Ornato di fiori; ἀνθεμόεις, εσσα, εν. -21. Pieno di fiori; ἀνθικός, ή, όν· ἄνθιμος, ον· ἀνθινός, ή, όν. -22. Portar fiori; ἀνθοφορέω-ῶ. -23. Raccogliere fiori; ἀνθολογέω-ῶ. -24. Raccoglitore di fiori; ἀνθολόγος, ον. -25. Raccolta di fiori; ἀνθολογία, ας (ἡ). -26. Ricamare a fiori; δι-ανθίζω. -27. Che riceve fiori; ἀνθοδόκος, ον. -28. Simile a fiore; ἀνθεμοειδής, ές. -29. Spargere di fiori; ἀνθοβολέω-ῶ. -30. Tintura fatta di fiori; ἀνθιβάφεια, ας (ἡ). -31. Vendere fiori; ἀνθοπωλέω-ῶ. -32. Che vive nei fiori; ἀνθοδίαιτος, ον. -33. Che vola attorno ai fiori; ἀνθεσιπότητος, ον.
Fiore; *avv.* οὐδέν· μηδέν.
Fiorellino; Fiorello; *s. m. dim.* ἀνθύλλιον, ου (τό).
Fiorente; *add.* ἀνθηρός, ά, όν.
Fioretto; *s. m. dim.* ἀνθύλλιον, ου (τό).
Fioricrinito; *add.* ἀνθοκάρηνος, ον.
Fiorifero; *add.* ἀνθοφυής, ές· ἀνθοφόρος, ον.
Fiorire; *v. intr.* ἀνθέω-ῶ· θάλλω. -2. Esser in fiore, in eccellenza; ἀνθέω-ῶ· προ-έχω. -3. Spargere di fiori; ἀνθοβολέω-ῶ. -4. Render florido; ἀνθηρὸν ποιέω-ῶ. -5. Che santamente fiorisce; ἱεροθαλλής, ές. -6. Fiorire insieme; συν-ανθέω-ῶ. -7. Fiorire assai; ὑπερ-ανθέω-ῶ. -8. Fiorire sopra; ὑπερ-εξ-ανθέω-ῶ. -9. Che fiorisce per breve tempo; μινυανθής, ές.
Fioriscente; *add.* V. Fiorente.
Fioritezza; *s. f.* ἄνθημα, ατος (τό).
Fiorito; *add.* ἀνθηρός, ά, όν· ἄνθινος, η, ον· εὐανθής, ές. -2. Fiorito in nero; μελανθής, ές.
Fioritura; *s. f.* ἄνθησις, σεως (ἡ)· ἄνθη, ης (ἡ).
Fiorone; *s. m.* ἄνθος, εος=ους (τό).
Fiorrancio; *s. m.* χρυσανθέμιον, ου (τό).
Fiorvelluto; *s. m. Amaranto;* ἀμάρανθος, ου (ὁ).
Fiottola; *s. f.* V. Flauto.
Fiotta; *s. f.* V. Frotta.
Fiottare; *v. intr.* κυματίζομαι (*pass.*)· κυμαίνω· κυματόω-ῶ· παλιρροέω-ῶ.
Fiotto; *s. m.* κῦμα, ατος (τό). -2. Moltitudine; πλῆθος, εος=ους (τό). -3. Flusso e riflusso; παλίρροθία, ας (ἡ)· παλίρροια, ας (ἡ).
Fiottone; *s. m.* V. Brontolone.
Fiottoso; *add.* κυματώδης, ες.
Firma; *s. f.* ὑπόγραμμα, ατος (τό)· ὑπογραφή, ῆς (ἡ)· ὄνομα, ατος (τό).
Firmamento; *s. m.* ἁπλανές, έος=οῦς (τό)· στερέωμα, ατος (τό). -2. Il cielo stellato; οὐρανός, οῦ (ὁ).
Firmare; *v. att.* ὑπο-γράφω.
Firmità; *s. f.* V. Fermezza.
Fisamente; *avv.* ἀτενῶς· ἀστρέπτως.
Fisare; *v. att.* V. Fissare.
Fiscalato; *s. m.* ταμίεια, ας (ἡ)· δημόσιον, ου (τό).
Fiscale; *s. m.* ταμίας, ου (ὁ)· ταμιεύτωρ, ορος (ὁ).
Fiscale; *add.* ταμιευτικός, ή, όν· δημόσιος, α, ον.
Fiscaleggiare; *v. intr.* ταμιεύω.
Fiscella; *s. f.* φορμίς, ίδος (ἡ)· φορμός, οῦ (ὁ)· σπυρίς, ίδος (ἡ)· σπυριδών, ῶνος (ὁ).
Fischiamento; *s. m.* V. Fischio.
Fischiare; *v. intr.* συρίττω· συρίζω.
Fischiata; *s. f.* σύριγμα, ατος (τό)· συριγμός, οῦ (ὁ)· σύρισμα, ατος (τό).
Fischiatore; *add.* συριχτής, οῦ (ὁ)· συριστής, οῦ (ὁ).
Fischietto; *s. m.* συρίγγιον, ου (τό).
Fischio; *s. m.* συριγμός, οῦ (ὁ)· συρισμός, οῦ (ὁ).
Fisco; *s. m.* ταμεῖον, ου (τό)· δημόσιον, ου (τό).
Fisetere; *s. m.* V. Fisitero.
Fisica; *s. f.* φυσική, ῆς (ἡ). -2. *Professione della medicina;* ἰατρική, ῆς (ἡ). -3. Che non concorda colla fisica; ἀφυσιολόγητος, ον.
Fisicaggine; *s. f.* δυσκολία, ας (ἡ).
Fisicamente; *avv.* φυσικῶς.
Fisicare; *v. intr.* ἐξ-ευρίσκω.
Fisiciano; Fisico; *add.* φυσικός, ή, όν· φυσιολόγος, ον. -2. Medico; ἰατρός, οῦ (ὁ).
Fisicoso; *add.* δύσκολος, ον.
Fisima; *s. m.* δυσκολία, ας (ἡ)· παράδοξον, ου (τό).
Fisiognomia; *s. f.* V. Fisognomonia.
Fisiognomo; *add.* φυσιογνώμων, ονος (ὁ, ἡ).
Fisiognomonia; *s. f.* φυσιογνωμονία, ας (ἡ).
Fisiologia; *s. f.* φυσιολογία, ας (ἡ).
Fisiologico; *add.* φυσιολογικός, ή, όν.
Fisiologo; *add.* φυσιόλογος, ον
Fisiomante; Fisionomante; *s. m.* φυσιογνώμων, ονος (ὁ, ἡ).
Fisionomia; *s. f.* V. Fisonomia.
Fisionomico; *add.* φυσιογνωμικός, ή, όν.
Fisionomista; *s. m.* V. Fisiognomo.

Digitized by Google

Fisionomo; *s. m.* V. Fisiognomo.
Fisitero; *s. m.* ***Sorta di balena***; φυσητήρ, ῆρος (ὁ).
Fisiziano; *add.* V. Fisico.
Fiso; *add.* ἀτενής, ἐς· ἄτροπος, ον. -2. Guardare fiso; ἀτενίζω.
Fiso; *avv.* V. Fisamente.
Fisofolo; *add.* ***metatesi di*** Filosofo V.
Fisonomia; *s. f.* φυσιογνωμονία, ας (ἡ).
Fisonomiano; Fisonomico; } *add.* V. Fisiognomo.
Fisonomico; *add.* φυσιογνωμικός, ή, όν.
Fisonomista; Fisonomo; } *add.* V. Fisiognomo.
Fissale; *s. m.* φύσαλος, ου (ὁ).
Fissamente; *avv.* V. Fisamente.
Fissare; *v. att.* ἀτενίζω· ἀτενὲς ὁράωπῶ. -2. Determinare; γιγνώσκω. -3. Render fisso; καθίστημι· στερέωπῶ. -4. *N. pass.* αὐθαδιάζομαι.
Fissazione; *s. f.* ἀτενισμός, οῦ (ὁ). -2. Fisso pensamento; τοῦ νοῦ πρόσεξις, εως (ἡ).
Fissezza; *s. f.* ἀτρεμία, ας (ἡ). -2. Fissazione V.
Fissibile; *add.* σχιστός, ή, όν.
Fissione; *s. f.* V. Ficcamento.
Fisso; *add.* πηκτός, ή, όν· στερεός, ά, όν· βέβαιος, ον - α, ον· στάσιμος, ον. -2. Ostinato; αὐθάδης, ες· ἰσχυρογνώμων, ον· δύσπειστος, ον· *Avv.* ἀπείστως. -3. Non fisso con chiodi; ἀγόμφωτος, ον.
Fissura; *s. f.* V. Fesso.
Fistella; *s. f.* V. Fiscella.
Fistello; *s. m.* V. Fistola.
Fistiare; *v. intr.* V. Fischiare.
Fistiata; *s. f.* V. Fischiata.
Fistiatore; *add.* V. Fischiatore.
Fistio; *s. m.* V. Fischio.
Fistola; *s. f.* σύριγξ, ιγγος (ἡ)· κόλπος, ου (ὁ). -2. Strumento musicale; σύριγξ, γος (ἡ)· αὐλός, οῦ (ὁ).
Fistolare; *add.* συριγγώδης, ες· αὐλωδικός, ή, όν.
Fistolare; *v. intr.* συριγγόωπῶ· συρίττω.
Fistolazione; *s. f.* τὸ συριγγόειν.
Fistolo; *s. m.* V. Fistola. -2. Diavolo; κακοδαίμων, ονος (ὁ). -3. Ti venga il fistolo; ἄπαγε εἰς κόρακας.
Fistoloso; *add.* συριγγώδης, ες.
Fistuco; *s. m.* V. Festuca.
Fistula; *s. f.* V. Fistola.
Fistulare; *v. intr.* V. Fistolare.
Fistulatore; *add.* συριστής, οῦ (ὁ).
Fitone; *s. m.* πύθων, ωνος (ὁ).
Fitonessa; *e. f.* πυθώνισσα, ης (ἡ).
Fitonico; *add.* πυθωνικός, ή, όν.
Fitonissa; *s. f.* V. Fitonessa.
Fitta; *s. f.* βόρβορος, ου (ὁ). -2. Dolore pungente; περιωδυνία, ας (ἡ).
Fittabile; Fittajuolo; } *add.* μισθωτάμενος, η, ον· μισθωτής, οῦ (ὁ)· ἐργόλαβος, ου (ὁ).
Fittamente; *avv.* πυκνῶς· πηκτῶς· στερρῶς.
Fittanza; *s. f.* V. Fitto.
Fittereccio; *add.* μισθωτός, ή, όν.
Fittezza; *s. f.* V. Foltezza.
Fittile; *add.* κεράμειος, α, ον· κεραμικός, ή, όν.
Fittivamente; *avv.* πεπλασμένως· πλαστῶς· ψευδῶς· προσποιητικῶς.
Fittivo; *add.* V. Fittizio.
Fittiziamente; *avv.* V. Fittivamente.
Fittizio; *add.* πεπλασμένος, η, ον· πλαστός, ή, όν· ψευδής, ές· προσποιητικός, ή, όν.
Fitto; *s. m.* καταβολή, ῆς (ἡ)· μίσθωσις, σεως (ἡ)· συνθήκη, ης (ἡ). -2. *Il prezzo che si paga dai fittajuoli*; μίσθωμα, ατος (ὁ).
Fitto; *p. pass.* πηκτός, ή, όν· ἔμπηκτος, ον· στιφρός, ά, όν. -2. Trafitto, percosso; τρωθείς, εῖσα, ἐν· πληχθείς, εῖσα, ἐν. -3. Denso; νακτός, ή, όν· πυκτός, ή, όν· δασύς, εῖα, ύ. -4. A capo fitto; κάτω.
Fittuario; *add.* V. Fittajuolo.
Fiumaja; *s. f.* V. Fiumana.
Fiumale; *add.* V. Fluviale.
Fiumana e Fiumara; *s. f.* πόταμος, ου (ὁ).
Fiumatico; *add.* V. Fluviale.
Fiume; *s. m.* ποταμός, οῦ (ὁ)· ῥεῖθρον, ου (τό). -2. Bagnato dal fiume; ποταμόκλυστος, ον. -3. Alluviato dal fiume; ποταμόχωστος, ον. -4. Che ha fiumi vicino; ἀγχίῤῥοος-ους, οον-ουν. -5. Che è in mezzo ai fiumi; μεσοπόταμος, ον. -6. Con molti fiumi; πολυπόταμος, ον. -7. Portato sul fiume; ποταμηγός, όν· ποταμόῤῥυτος, ον. -8. Portato via dal fiume; ποταμοφόρητος, ον. -10. Simile a fiume; ποταμώδης, ες. -11. Che valica il fiume; ποταμηπόρος, ον· ποταμοδιάρτης, ου (ὁ). -12. A modo di fiume; ποταμηδόν. -13. Nel fiume; ποταμόνδε (*moto*).
Fiumetto; Fiumicello; Fiumiciattolo; Fiumicino; } *s. m. dim.* ποτάμιον, ου (τό)· ποταμίσκος, ου (ὁ).
Fiuminale; *add.* V. Fluviale.
Fintare; *v. intr.* ὀσφραίνομαι· ῥινηλατέωπῶ. -2. Tentare; πειράομαιπῶμαι.
Fiutatina; *s. f. dim.* ὀσφρητόν, οῦ (τό).
Fiuto; *s. m.* ὄσφρανσις, σεως (ἡ)· ὄσφρησις, σεως (ἡ).
Fizione; *s. f.* V. Finzione.
Flabello; *s. m.* ῥιπίδιον, ου (τό).
Flacidezza; *s. f.* ἀτονία, ας (ἡ)· ἀσθενία, ας (ἡ)· χαλαρότης, ητος (ἡ)· χαλαρόν, οῦ (τό).
Flacido; *add.* λαγαρός, ά, όν· χαλαρός, ά, όν· χαῦνος, η, ον· ἀνείμενος, η, ον.
Flagellamento; *s. m.* V. Flagellazione.
Flagellante; *add.* μαστιγεύς, έως (ὁ)· μαστιτήρ, ῆρος (ὁ)· μαστίκτωρ, ορος (ὁ)· μαστιστής, οῦ (ὁ).
Flagellare; *v. att.* μαστιγόωπῶ· μαστιγόωπῶ· μαστίζω. -2. Flagellare ben bene: ἀπο-μαστιγόωπῶ.
Flagellatore; *add.* V. Flagellante.
Flagellazione; *s. f.* μαστίγωσις, σεως (ἡ).
Flagelletto; *s. m. dim.* μαστίγιον, ου (τό).
Flagellifero; *add.* μαστιγονόμος, ον· μαστιγοφόρος, ον.
Flagello; *s. m.* μάστιξ, γος (ἡ). -2. Rovina; ὄλεθρος, ου (ὁ). -3. Disgrazia; ἀτυχία, ας (ἡ)· συμφορά, ᾶς (ἡ). -4. Abbondanza; περισσεία, ας (ἡ)· ἀρθονία, ας (ἡ).
Flagizio; *s. m.* V. Scelleratezza.
Flagiziosamente; *avv.* V. Ribaldamente.
Flagizioso; *add.* V. Malvagio.
Flagra; *s. f.* V. Sferza.
Flagrare; *v. intr.* V. Ardere, Avvampare.
Flamine; *s. m.* ἱεροφάντης, ου (ὁ)· ἱερεύς, έως (ὁ).
Flato; *s. m.* φῦσα, ης (ἡ)· φύσημα, ατος (τό).
Flatulento; *add.* φυσητικός, ή, όν.
Flatulenza; Flatuosità; } *s. f.* φύσημα, ατος (τό).
Flatuoso; *add.* φυσητικός, ή, όν· φυσώδης, ες.
Flautetto; Flautino; } *s. m. dim.* αὐλητρίδιον, ου (τό)· συρίγγιον, ου (τό)· αὐλίσκος, ου (ὁ).

Digitized by Google

Flautista; *s. m.* αὐλητήρ, ῆρος (ὁ)· αὐλῳδός, οῦ (ὁ). -2. Nei riti sacri; ἱεραύλης, ου (ὁ).
Flautizzare; *v. intr.* αὐλέω-ῶ.
Flauto; *s. m.* αὐλός, οῦ (ὁ)· σύριγξ, ιγγος (ἡ). -2. Che ama il suono del flauto; αὐλομανής, ές. -3. Che fabbrica flauti; αὐλοποιός, οῦ (ὁ). -4. Comporre flauti; αὐλοθετέω-ῶ. -5. Suonare il flauto; αὐλέω-ῶ. -6. Suonator di flauto; αὐλητήρ, ῆρος (ὁ)· αὐλῳδός, οῦ (ὁ). -7. Il suono del flauto; αὔλημα, ατος (τό)· αὐλῳδία, ας (ἡ). -8. Il suonare il flauto; αὔλησις, σεως (ἡ). -9. L'arte del suonare il flauto; αὐλητυνή, ῆς (ἡ). -10. Spettante l'arte del suonare il flauto; αὐλητικός, ή, όν. -11. Tagliare a modo di flauto; αὐλοκοπέω-ῶ. -12. Udire a suonare il flauto; αὐλέομαι-οῦμαι.
Flavo; *add.* ξανθός, ή, όν.
Flebile; *add.* θρηνώδης, ες· ἐλεεινός, ή, όν· οἰκτρός, ά, όν· ἀξιόθρηνος, ον.
Flebilmente; *avv.* θρηνῶδες· ἐλεεινῶς· οἰκτρῶς· ἀξιοθρήνως.
Flebotomare; *v. att.* φλεβοτομέω-ῶ.
Flebotomia; *s. f.* φλεβοτομία, ας (ἡ).
Flebotomo; *s. m.* φλεβοτόμος, ου (ὁ).
Flegetonte; *s. m.* φλεγέθων, οντος (ὁ).
Flemma: *s. f.* φλέγμα, ατος (τό)· μύξα, ης (ἡ). -2. Che ha molta flemma; πολυφλέγματος, ον. -3. Pazienza; ἀπάθεια, ας (ἡ)· ἀταραξία, ας (ἡ)· ἡσυχία, ας (ἡ)· πραότης, ητος (ἡ)· σωφροσύνη, ης (ἡ).
Flemmasia; *s. f.* φλεγμασία, ας (ἡ)· φλεγμονή, ῆς (ἡ).
Flemmatico; *add.* φλεγματικός, ή, όν· φλεγματώδης, ες. -2. Paziente; ἀπαθής, ές· ἀτάραχτος, ον· ἀνέκπληκτος, ον· ἥσυχος, ον· πραΰς, εῖα, ύ· σώφρων, ον.
Flemmone; *s. m.* φλεγμονή, ῆς (ἡ).
Flemmonoso; *add.* φλεγμονώδης, ες.
Flessibile; *add.* καμπτός, ή, όν· εὔκαμπτος, ον· εὔστροφος, ον· λυγηρός, ά, όν· λυγιστός, ή, όν· λυγώδης, ες.
Flessibilità; *s. f.* εὐκαμψία, ας (ἡ)· εὐστροφία, ας (ἡ)· εὐκολία, ας (ἡ).
Flessione; *s. f.* καμπή, ῆς (ἡ)· κάμψις, εως (ἡ).
Flesso; *add.* εὔκαμπτος, ον.
Flessuoso; *add.* πολυκαμπής, ές.
Flessura; *s. f.* V. Flessione.
Fleto; *s. m.* V. Pianto.
Flettere; *v. att.* κάμπτω.
Flinguello; *s. m.* V. Fringuello.
Flobotomare; *v. att.* V. Flebotomare.
Flobotomia; *s. f.* V. Flebotomia.
Flocido; *add.* V. Flacido.
Flogosi; *s. f.* φλόγωσις, σεως (ἡ).
Florali; *s. f. pl.* Ἀνθεστήρια, ων (τά).
Floridamente; *avv.* ἀνθηρῶς.
Floridezza; *s. f.* ἀνθηρότης, ητος (ἡ).
Florido; Florifero; *add.* ἀνθηρός, ά, όν· ἄνθεμος, ον· ἀνθεμώδης, ες· ἄνθινος, η, ον· ἀνθηφόρος, ον.
Florilegio; *s. m.* ἀνθολογία, ας (ἡ).
Floscenza; *s. f.* V. Languidezza.
Flosciamente; *avv.* V. Fiaccamente.
Floscio; *add.* V. Debole, Snervato.
Flosculo; *s. m.* ἀνθήλιον, ου (τό).
Flotta; *s. f.* στόλος, ου (ὁ)· ναυτικόν, οῦ (τό). -2. Andarsene colla flotta incontro al nemico; ἀντι-πλέω-ῶ. -3. Armare una flotta; ναυπηγέω-ῶ. -4. Armare a vicenda una flotta; ἀντι-ναυπηγέω-ῶ. -5. Uscire incontro colla flotta; ἀντ-εκ-αν-άγομαι.
Flottare; *v. intr.* ἐπι-πολάζω· κυμαίνομαι.
Fluente; *s. m.* V. Fiume.
Fluente; *p. pres.* ῥέων, ουσα, ον.
Fluidezza; Fluidità; Fluido; *s. m.* ῥεῦσις, σεως (ἡ)· ὑγρότης, ητος (ἡ)· ὑγρόν, οῦ (τό).
Fluido; *add.* ῥευστός, ή, όν· ῥοώδης, ες· ῥευστικός, ή, όν· ὑγρός, ά, όν. -2. *Dei metalli*; τηκτός, ή, όν.
Fluire; *v. intr.* ῥέω-ῶ· δια-ῤῥέω-ῶ.
Fluitare; *v. intr.* V. Flottare.
Fluore; *s. m.* ῥόος-οῦς, ῥόου-οῦ (ὁ)· ῥοή, ῆς (ἡ)· ῥεῦσις, σεως (ἡ).
Flussibile; Flussile; *add.* ῥευστός, ή, όν· ῥοώδης, ες· ῥευστικός, ή, όν.
Flussioncella; *s. f.* ῥευμάτιον, ου (τό).
Flussione; *s. f.* ῥεῦμα, ατος (τό)· ῥόος-οῦς, ῥόου-οῦ (ὁ)· ῥεῦσις, σεως (ἡ).
Flusso; *s. m.* διάῤῥοια, ας (ἡ)· δυσεντερία, ας (ἡ). -2. Flussione V. -3. Del mare; πλεμμυρίς, ίδος (ἡ)· πλημμύρα, ας (ἡ)· ἐπιῤῥοή, ῆς (ἡ)· ῥαχία, ας (ἡ).
Flusso; *add.* V. Transitorio.
Flutto; *s. m.* κῦμα, ατος (τό). -2. Non agitato dai flutti; ἄκλυστος, ον.
Fluttuamento; *s. m.* κύμανσις, σεως (ἡ)· κυμάτωσις, σεως (ἡ).
Fluttuante; *add.* κυματηρός, ά, όν.
Fluttuare; *v. intr.* ἐπι-πολάζω· κυμαίνω· κλυδωνίζομαι.
Fluttuazione; *s. f.* κυμάτωσις, σεως (ἡ).
Fluttuoso; *add.* κυματώδης, ες.
Fluviale; Fluviatile; *add.* ποτάμιος, ον.
Fluvido; *add.* V. Fluido.
Fluvio; *s. m.* V. Fiume.
Foca; *s. f.* φώκη, ης (ἡ).
Focaccia; *s. f.* πλακοῦς, οῦντος (ὁ). -2. Render pan per focaccia; ἴσον ἴσῳ φέρω· ἀμείβομαι ὁμοίοις (τινα).
Focace; *add.* πυρόεις, εσσα, εν.
Focaja; *s. f.* πυρίτης, ου (ὁ).
Focara; *s. f.* ἐσχάρα, ας (ἡ).
Foce; *s. f.* λάρυγξ, γος (ἡ). -2. La bocca dei fiumi; στόμα, ατος (τό). -3. Far, metter foce; ἐμ-βάλλω. -4. Mettere foce insieme; συν-αναστομόομαι-οῦμαι· συμ-πίπτω.
Focherello; *s. m.* πυρίδιον, ου (τό).
Fochettolo; *s. m.* V. Focolare.
Focile; *s. m.* πυρεῖον, ου (τό),
Foco; *s. m.* V. Fuoco.
Focolare; *s. m.* ἐσχάρα, ας (ἡ)· ἑστία, ας (ἡ)· ἑστίον, ου (τό). -2. Che lavora presso il focolare; βάναυσος, ου (ὁ). -3. Lontano dal focolare domestico; ἀφέστιος, ον.
Focolino; *s. m.* V. Focherello.
Focone; *s. m. accr. di* Fuoco; μέγα πῦρ, πυρός (τό).
Focosamente; *avv.* ἐπιθυμητικῶς.
Focosetto; *add.* ὑποφλεχθείς, εῖσα, έν.
Focoso; *add.* περιφλεγής, ές· πυροειδής, ές· ἔμπυρος, ον. -2. Pieno di desiderio, veemente; ἐπιθυμητικός, ή, όν.
Fodera; *s. f.* ἐπίβλημα, ατος (τό)· ὑπόβλημα, ατος (τό)· ὑποῤῥαφή, ῆς (ἡ).

Digitized by Google

Foderare; *v. att.* ὑπο-ῥράπτω· παρ-εμ-βάλλω.
Foderatura; *s. f.* ὑποβολή, ῆς (ἡ).
Fodero; *s. m.* ὑπόβλημα, ατος (τό). -2. *Veste sottana delle donne;* διφθέρα, ας (ἡ). -3. Guaina; κολεός, οῦ (ὁ). -4. *Legnami collegati insieme per poterli condurre pei fiumi;* σχεδία, ας (ἡ). -5. Vettovaglie; σιτία, ων (τά). -6. Mettere il fodero in bucato; παρα-φρονέω-ῶ.
Fodina; *s. f.* V. Miniera.
Fodro; *s. m.* V. Fodero.
Foga; *s. f.* ῥύμη, ης (ἡ)· ὁρμή, ῆς (ἡ)· φορά, ᾶς (ἡ).
Fogare; *v. intr.* V. Volare,
Foggetto; *s. f.* V. Foggia. -2. Berretta; πιλίδιον, ου (τό).
Foggia; *s. f.* τρόπος, ου (ὁ)· νόμος, ου (ὁ). -2. Usanza di vestire; ἦθος, εος-ους (τό). -3. A foggia; ὄἰκην (*col gen.*).
Foggiare; *v. att.* πλάττω· σχηματίζω.
Foggiato; *add.* πλαστός, ή, όν.
Foglia; *s. f.* φύλλον, ου (τό)· πέταλον, ου (τό). -2. Che ha cento foglie; ἑκατοντάφυλλος, ον. -3. Che ha corte foglie; βραχύφυλλος, ον. -4. Cosperso di foglie; φυλλοστρώς, ῶτος (ὁ, ἡ)· φυλλόστρωτος, ον. -5. Fatto di foglie; φύλλινος, η, ον. -6. Che ha forma di foglia; πεταλωτός, ή, όν. -7. Che ha foglie in forma angolare; γωνιόφυλλος, ον. -8. Che ha grandi foglie; μεγαλόφυλλος, ον. -9. Con innumerevoli foglie; μυριόφυλλος, ον. -10. Che ha lunghe foglie; μακρόφυλλος, ον. -11. Con molte foglie; πολύφυλλος, ον. -12. Che testè ha messo le foglie; ἀρτίκομος, ον. -13. Mucchio di foglie; φυλλάς, άδος (ἡ). -14. Mutar in foglia; πεταλόω-ῶ. -15. Con nere foglie; μελάμφυλλος, ον. -16. Ornar di foglie; φυλλόω-ῶ. -17. Perdere le foglie, spargere di foglie; φυλλοβολέω-ῶ· φυλλοχοέω-ῶ· φυλλορροέω-ῶ. -18. Con poche foglie; ὀλιγόφυλλος, ον. -19. Portar foglie; φυλλοφορέω-ῶ. -20. Che produce foglie; φυλλοτόκος, ον. -21. Raccogliere foglie; φυλλολογέω-ῶ. -22. Con una foglia sola, con rare foglie; μονόφυλλος, ον. -23. Senza foglie; ἄκομος, ον· ἄφυλλος, ον· ἀφύλλωτος, ον· ἀπέτηλος, ον. -24. Con foglie alla sommità; ἀκρόφυλλος, ον. -25. Colle foglie sulla terra; ἐγγειόφυλλος, ον.
Fogliaccio; *s. m. pegg.* διατριβομένη σελίς, ίδος (ἡ).
Fogliaceo; *add.* φυλλικός, ή, όν· φυλλώδης, ες.
Fogliame; *s. m.* φυλλεῖον, ου (τό). -2. Con ricco fogliame; βαθύφυλλος, ον.
Fogliametto; *s. m. dim.* V. Fogliame.
Fogliare; *v. intr.* φυλλοφορέω-ῶ· φυλλάζω.
Foglietta; *s. f. dim.* φυλλίον, ου (τό)· φυλλάριον, ου (τό).
Foglietto; *s. m. dim.* σελίδιον, ου (τό).
Foglio; *s. m.* σελίς, ίδος (ἡ)· χάρτης, ου (ὁ).
Fogliolina; *s. f. dim.* φυλλάριον, ου (τό).
Fogliolino; *s. m. dim.* σελίδιον, ου (τό).
Foglioso; *add.* V. Fogliato.
Foglire; *v. intr.* V. Fogliare.
Fogliuccia; *s. f. dim.* V. Foglietta.
Fogliuto; *add.* V. Fogliato.
Fogliuzza; *s. f. dim.* V. Foglietta.
Fogna; *s. f.* ἀμάρα, ας (ἡ)· ῥινοῦχος, ου (ὁ)· ἀφεδρών, ῶνος (ὁ)· διῶρυξ, γος (ὁ).
Fognare; *v. att.* τὸ ὕδωρ ἀπ-οχετεύω.
Fogno; *s. m.* V. Fogna.
Foja; *s. f.* V. Libidine.
Fojoso; *add.* ἀσελγής, ές.
Fola; *s. f.* φλυαρία, ας (ἡ)· μῦθος, ου (ὁ)· λόγος, ου (ὁ)· λήρημα, ατος (τό)· λῆρος, ου (ὁ). -2. Folla, calca; λαός, οῦ (ὁ).
Folaga; *s. f.* ἐρωδιός, οῦ (ὁ)· αἴθυια, ας (ἡ).
Folaghetta; *s. f. dim.* μικρὸς ἐρωδιός, οῦ (ὁ).
Folata; *s. f.* ἰσμός, οῦ (ὁ)· ὄχλος, ου (ὁ). -2. Di vento; ἄελλα, ης (ἡ).
Folcire; *v. att.* ἐρείδω.
Folgorare; *v. att.* κεραυνοβολέω-ῶ· κεραυνόω-ῶ. -2. *Intr.* ἀστράπτω.
Folgoratore; *add.* κεραυνόων, ουσα, ον.
Folgore; *s. c.* κεραυνός, οῦ (ὁ). -2. Che lancia il veloce folgore; αἰολοβρόντης, ου (ὁ). -3. Portare folgori; ἀστραπηφορέω-ῶ. -4. Apportatore di folgori; ἀστραπηφόρος, ον. -5. Simile a folgore; ἀστραποειδής, ές.
Folgore: *s. m.* ἀστραπή, ῆς (ἡ)· στεροπή, ῆς (ἡ).
Folgoreggiare; *v. intr.* V. Folgorare.
Folgorifulminante; *add.* κεραυνοβόλος, ον.
Foliaceo; *add.* V. Fogliaceo.
Folice; Foliga; *s. f.* V. Folaga.
Folio; *s. m.* μαλόβαθρον, ου (τό).
Folla; *s. f.* ὄχλος, ου (ὁ)· πλῆθος, εος-ους (τό). -2. Quantità di cose; συμφόρημα, ατος (τό)· ἄθροισμα, ατος (τό).
Follare; *v. att.* κναφεύω· πιλόω-ῶ. -2. Pigiare la uva; κατα-πατέω-ῶ.
Follastro; *add.* παιγνήμων, ον.
Follatore; *s. m.* κναφεύς, έως (ὁ)· πιεστήρ, ῆρος (ὁ). -2. *Chi dà opera alla pigiatura;* πιεστήριος, α, ον.
Folle; *s. m.* V. Mantice.
Folle; *add.* παράφρων, ον· ἀνόητος, ον.
Folleare; *v. intr.* V. Folleggiare.
Folleggiamento; *s. m.* μανία, ας (ἡ)· λῆρος, ου (ὁ)· ἀπειροκαλία, ας (ἡ).
Folleggiare; *v. intr.* ληρέω-ῶ· μαίνομαι· παραφρονέω-ῶ.
Folleggiatore; *add.* μωρός, ά, όν· ἄφρων, ον.
Follemente; *avv.* νηπίως· ἀπρονοήτως.
Folletto; *s. m.* δαίμων, ονος (ὁ).
Follezza; Follia; *s. f.* φαυλότης, ητος (ἡ)· ἔνοια, ας (ἡ)· μωρία, ας (ἡ)· ἀφροσύνη, ης (ἡ).
Follicola; *s. f.* V. Follicolo.
Follicoletto; *s. m. dim.* θυλακίσκιον, ου (τό).
Follicolo e Folliculo; *s. m.* θυλάκιον, ου (τό)· κελύφη, ης (ἡ)· κέλυφος, ου (ὁ).
Follone; *s. m. Purgatore di panni;* ναφεύς, έως, (ὁ).
Follore; *s. m.* V. Follia.
Folta; *s. f.* V. Calca.
Foltamente; *avv.* πυκνῶς.
Foltezza; *s. f.* πυκνότης, ητος (ἡ)· πύκνωμα, ατος (τό)· δασύτης, ητος (ἡ).
Folto; *add.* πυκνός, ή, όν· δασύς, εῖα, ύ· ἀδρός, ά, όν.
Fomenta; *s. f.* V. Fomento.
Fomentare; *v. att.* θάλπω· θερμαίνω. -2. Promuovere; τρέφω· παρ-ορμάω-ῶ.
Fomentatore; *add.* θάλπων, ουσα, ον· αἴτιος, α, ον.
Fomentazione; *s. f.* e
Fomento; *s. m.* θάλψις, εως (ἡ)· θαλπτήριον, ου (τό)· θέρμανσις, εως (ἡ). -2. *T. med.* ἔμβρεγμα, ατος (τό)· ἐμβροχή, ῆς (ἡ).

Digitized by Google

Fomite e Fomito; *s. m.* ζώπυρον, ου (τό)· ἔναυσμα, ατος (τό)· ἔκκαυσμα, ατος (τό).

Fonda; *s. f.* μάρσυπος, ου (ὁ)· λάρναξ, ακος (ἡ). -2. Abbondanza; ἀφθονία, ας (ἡ). -3. Frombola; σφενδόνη, ης (ἡ).

Fondacajo; *s. m.* ἔμπορος, ου (ὁ).

Fondaccio; *s. m. pegg.* τρύξ, υγός (ἡ)· ὑποστάθμη, ης (ἡ).

Fondacchiere; *s. m.* V. Fondacajo.

Fondaco; *s. m.* δημιουργεῖον, ου (τό)· ἐριοπώλιον, ου (τό).

Fondamentale; *add.* θεμελιακός, ή, όν. -2. Pietra fondamentale; θεμέλιος λίθος, ου (ὁ).

Fondamentalmente; *avv.* ἄρδην· ἀρχαίως. -2. Da fondamenti; παντελῶς· ἐκ θεμελίων.

Fondamentare; *v. att.* θεμελιόω=ῶ.

Fondamentato; *add.* θεμελιοῦχος, ον.

Fondamento; *s. m.* θέμεθλον, ου (τό)· θεμέλιον, ου (τό)· κρηπίς, ίδος (ἡ)· ὑποβαθμός, οῦ (ὁ)· ὑπόβαθρον, ου (τό). -2. Base; ὑπόθεσις, σεως (ἡ)· ὑποκείμενον, ου (τό)· βάσις, σεως (ἡ). -3. Abbattere dalle fondamenta; κατα-λύω· κατα-σκάπτω· ἄρδην ἀνα-τρέπω. -4. Fare fondamento; κατα-βάλλω θεμέλιον. -5. Che ha fondamento da sè; αὐτο-θέμεθλος, ον. -6. Porre fondamento; θεμελιόω=ῶ· ἄρχομαι. -7. Scavare le fondamenta; συγ-κατα-σκάπτω. -8. Senza fondamento; ἀθεμέλιος, ον· ἀθέμελος, ον· ἀνυπόστατος, ον. -9. Che sta a fondamento; ὑπόβαθμος, ον· ὑπόβαθρος, ον. -10. Dalle fondamenta; ἄρδην, πυθμενόθεν.

Fondare; *v. att.* κατα-βάλλομαι θεμέλιον· θεμελιόω=ῶ. -2. Edificare; θεμελιόω=ῶ· κτίζω· ἰδρύω. -3. Collocare, stabilire; καθ-ίζω· στερεόω=ῶ. -4. Fondare insieme, aiutare a fondare; συγ-κατ-οικίζω.

Fondata; *s. f.* τρύξ, γός (ἡ).

Fondatamente; *avv.* θεμελίως.

Fondatezza; *s. f.* / Fondato; *s. m.* } V. Fondamento.

Fondato; *p. pass.* τεθεμελιωμένος, η, ον· κτιστός, ή, όν· ἀρχόμενος, η, ον· τεθειμένος, η, ον. -2. Assicurato, assodato; ῥωμαλέος, α, ον· βέβαιος, ον - α, ον· σαφής, ές· αὐσθενής, ές. -3. Fondato da sè stesso; αὐτοθέμεθλος, ον. -4. Fondato da Dio; θεόσμητος, ον.

Fondatore; *add.* ἀρχηγός, ή, όν· κτίσης, ου (ὁ)· θεμελιωτής, οῦ (ὁ).

Fondazione; *s. f.* ἀρχή, ῆς (ἡ)· κτίσις, σεως (ἡ)· θεμελίωσις, σεως (ἡ).

Fondeggiare; *v. att.* ἀγκυροβολέω=ῶ.

Fondere; *v. att.* τήκω· ἐκ-τήκω· χυλίζω· χωνεύω· χώνυμι. -2. Spargere; ἐκ-χέω=ῶ. -3. Dissipare; κατ-αν-αλίσκω. -4. Fondere insieme; συγ-χώνυμι.

Fonderia; *s. f.* χωνευτήριον, ου (τό).

Fondiglio; / Fondigliuolo; / Fondime; } *s. m.* V. Fondaccio.

Fonditore; *add.* χωνευτής, οῦ (ὁ). -2. Scialacquatore; ἄσωτος, ον. -3. Fromboliere; σφενδονήτης, ου (ὁ).

Fondo; *s. m.* πυθμήν, ένος (ὁ)· βάθος, εος=ους (τό)· βύθος, ου (ὁ)· βυσσός, οῦ (ὁ). -2. Beni stabili; χωρίον, ου (τό)· ἀγρός, οῦ (ὁ). -3. Andar a fondo, *sommergersi*; κατα-βαπτίζομαι. -B'. *Esaminare a fondo*; ἀκριβῶς ἐξ-ετάζω. -4. Dar fondo (*delle navi*); χαλάω=ῶ ἀγκύραν· ἀγκυροβολέω=ῶ. -5. Dare in fondo; βάπτομαι. -B'. *Dissipare*; κατ-αν-αλίσκω· κατα-σωτεύω. -6. Privo di fondo; ἄβυσσος, ον. -7. Che sta in fondo; βύθιος, α, ον. -8. A fondo; ἀκριβῶς.

Fondo; *add. Profondo*; βαθύς, εῖα, ύ. -2. Folto; πυκνός, ή, όν.

Fondura; *s. f.* V. Fondo.

Fongia; *s. f. La radice degli sparagi*; σπογγιά, ᾶς (ἡ)· σπόγγος, ου (ὁ).

Fonico; *add.* φωνικός, ή, όν.

Fontale; *add. Originale*; πηγαῖος, α, ον.

Fontalmente; *avv.* πηγαίως.

Fontana; *s. f.* πηγή, ῆς (ἡ)· κρήνη, ης (ἡ). -2. Principio; ἀρχή, ῆς (ἡ).

Fontanalmente; *avv.* V. Fontalmente.

Fontanella; *s. f. dim.* πηγίδιον, ου (τό)· κρηνίς, ίδος (ἡ). -2. Cauterio; καυτήριον, ου (τό).

Fontaneo; *add.* πηγαῖος, α, ον.

Fontanetta; *s. f. dim.* πηγίδιον, ου (τό).

Fontanino; / Fontano; } *add.* πηγαῖος, α, ον· κρηναῖος, α, ον.

Fonte; *s. f.* πηγή, ῆς (ἡ)· κρήνη, ης (ἡ). -2. Sacro, o battesimale; βαπτιστήριον, ου (τό). -3. Principio, origine; ἀρχή, ῆς (ἡ).

Fonticella; *s. f.* / Fonticello; *s. m.* / Fonticina; *s. f.* / Fontino; *s. m.* } *dim.* πηγίδιον, ου (τό)· κρηνίς, ῖδος (ἡ).

For; *prep.* V. Fuor.

Fora, Fore e Fori; *prep.* V. Fuora.

Foracchiare; *v. att.* δια-τετραίνω· δια-τρυπάω=ῶ.

Foraggiamento; *s. m.* προνομή, ῆς (ἡ)· χυρτολογία, ας (ἡ).

Foraggiare; *v. intr.* χυρτάζω· προ-νομεύω· ἐπι-σιτίζομαι· ἐπι-σιτιάζομαι·

Foraggiere; *s. m.* προνομεύς, έως (ὁ)· σιτολόγος, ου (ὁ).

Foraggio; *s. m.* σιτία, ων (τά)· χιλός, οῦ (ὁ).

Foraino; *add.* V. Foraneo.

Forame; *s. m.* τρῆμα, ατος (τό)· τρῦπα, ης (ἡ)· τρύπημα, ατος (τό). -2. Finestra, apertura; θυρίς, ίδος (ἡ).

Foramello; *add.* πολυπράγμων, ον.

Forametto; *s. m. dim.* τρημάτιον, ου (τό).

Foraminoso; *add.* τρηματώδης, ες.

Foraneo; *add.* δεκανικός, ή, όν.

Forare; *v. att.* τρυπανίζω· τρυπάω=ῶ· τορέω=ῶ· τετραίνω· τερετρίω=ῶ· δια-τιτράω=ῶ· δια-τετραίνω. -2. Penetrare; εἰς-δύω.

Forastico; *add.* V. Rubesto.

Forastiero; *add.* V. Forestiero.

Forata; *s. f.* V. Foratura, Foro.

Foraterra; *s. m.* ἔμβολον, ου (τό).

Forato; *s. m.* V. Foro.

Forato; *add.* διάτρητος, ον· τορητός, ή, όν.

Foratojo; / Foratore; } *s. m.* τρύπανον, ου (τό)· τέρετρον, ου (τό).

Foratore; *add.* τρυπῶν, ῶσα, ῶν· τρυπητής, οῦ (ὁ).

Foratura; *s. f.* τρῆσις, σεως (ἡ)· τρύπησις, σεως (ἡ).

Forbannuto; *add.* V. Bandito, Esiliato.

Forbice; *s. f.* V. Forbicia.

Forbicette; *s. m. dim.* ψαλίδιον, ου (τό).

Forbicia; *s. f.* ψαλίς, ίδος (ἡ). -2. Tagliare colle forbici; ψαλίζω. -3. *Bocca di alcuni animali*; χηλαί, ῶν (αἱ).

Forbicine; *s. f. dim.* ψαλίδιον, ου (τό).

Digitized by Google

Forbire; *v. att.* κατα-κοσμέω=ῶ· λειαίνω· στιλβόω=ῶ· ἐπι-λειόω=ῶ. -2. Nettare; καθαρίζω· καθ-αίρω· ξέω=ῶ.

Forbitamente; *avv.* στιλβηδόν· στιλπνῶς· ξεστῶς.

Forbitezza; *s. f.* λαμπρότης, ητος (ἡ)· καλλονή, ῆς (ἡ)· καλλώπισμα, ατος (τό)· στιλβή, ῆς (ἡ)· στίλβωσις, σεως (ἡ)· ἐπιλέανσις, σεως (ἡ).

Forbito; *add.* στιλβός, ή, όν· στιλπνός, ή, όν· κεκαλλωπισμένος, η, ον.

Forbitojo; *s. m.* ἀπόμακτρον, ου (τό)· στίλβωτρον, ου (τό)· στίλβωμα, ατος (τό).

Forbitore; *add.* λαμπρύνων, ουσα, ον· στιλβωτής, οῦ (ὁ).

Forbitura; *s. f.* V. Forbitezza.

Forbottare; *v. att.* τύπτω.

Forca; *s. f.* δίκρανον, ου (τό)· τρίαινα, ης (ἡ). -2. *Di strada*, Bivio; ἄμφοδος, ου (ἡ). -3. Patibolo; σταυρός, οῦ (ὁ). -4. Va alle forche; ἔρρε, ἄπαγε ἐς κόρακας. -5. Essere tra le forche e santa Candida, *tra l'incudine ed il martello*; μεταξὺ τοῦ ἄκμονος καὶ σφύρας εἰμί. -6. Fare le forche; ὑπο-κρίνομαι.

Forcato; *add.* V. Forcuto.

Force; *s. f.* V. Forbicia.

Forcella; *s. f. dim.* χάραξ, ακος (ἡ)· ἄγρειφνα, ης (ἡ). -2. Bocca dello stomaco; στέρνον, ου (τό).

Forcelletta; *s. f. dim.* ἄγρειφνα, ης (ἡ).

Forcelluto; *add.* V. Forcuto.

Forchè; *cong.* V. Fuorchè.

Forcheggiare; *v. intr.* V. Dividersi.

Forchetta; Forchettina; *s. f.* ἄγρειφνα, ης (ἡ).

Forchetto; *s. m.* δίκρανον, ου (τό)·

Forchiudere; *v. att.* V. Fuorchiudere.

Forcina; *s. f.* V. Forchetta.

Forcipe; *s. f.* πυράγρα, ας (ἡ).

Forcone; *s. m.* τρίαινα, ης (ἡ).

Forcostumanza; *s. f.* αἰσχρὸν ἔθος, εος=ους (τό).

Forcutamente; *avv.* διχήλως· δισχίδον.

Forcuto; *add.* δίχηλος, ον· δισχιδής, ές.

Forcuzza; *s. f.* ἄγρειφνα, ης (ἡ).

Fore; *avv.* V. Fuora.

Forellino; *s. m. dim.* τρημάτιον, ου (τό).

Forense; *add.* δικανικός, ή, όν.

Forese; *add.* ἀγροῖκος, ου (ὁ, ἡ)· γεωργός, οῦ (ὁ, ἡ).

Foresta; *s. f.* ἄλσος, εος=ους (τό)· δρυμός, οῦ (ὁ)· ὕλη, ης (ἡ).

Forestale; *add.* ὑλαῖος, α, ον· δρυμόνιος, α, ον· δρυμώδης, ες.

Forestaria; *s. f.* e

Foresteria; *s. f. Moltitudine di forestieri*; ξένων πλῆθος, εος=ους (τό). -2. *Stanza dei forestieri*; ξενοδοκεῖον, ου (τό).

Forestierajo; *add.* ξενοδόχος, ον.

Forestieramente; *avv.* ξενικῶς.

Forestiere; *add.* ξένος, ον· προσήλυτος, ον· ἀλλότριος, α, ον· ἀλλοτριόχωρος, ον· ἀλλόφυλος, ον. -2. Che accoglie molti forestieri; πολύξενος, ον. -3. Alquanto forestiere; ὑποβάρβαρος, ον. -4. Essere forestiere; προς-ηλυτεύω· ἀλλοφυλέω=ῶ.

Forestieria; *s. f.* V. Foresteria.

Forestiero; *add.* V. Forestiere.

Foresto; *add.* ὑλώδης, ες· ἀλσώδης, ες.

Foretto; *s. m. dim.* V. Forellino.

Forfare; *v. att.* παρα-βαίνω· πλημμελέω=ῶ.

Forfatto; Forfattura; *s. m.* *s. f.* V. Misfatto.

Forfice; *s. f.* V. Forbicia.

Forficella; Forficette; Forficine; *s. f. dim.* V. Forbicine.

Forfora; *s. f.* πιτυρίασις, σεως (ἡ)· πίτυρον, ου (τό).

Forforaccia; *s. f. pegg.* πιτύρισμα, ατος (τό).

Forforaggine; Forfore; *s. f.* V. Forfora.

Forforoso; *add.* πιτυρηνός, ή, όν.

Forgrado; *avv.* V. Malgrado.

Fori; *avv.* V. Fuora.

Forma; *s. f.* μορφή, ῆς (ἡ)· εἶδος, εος=ους (τό)· εἴδωλον, ου (τό)· σχῆμα, ατος (τό). -2. Regola; κανών, όνος (ὁ)· νόμος, ου (ὁ)· τύπος, ου (ὁ). -3. Che ha forma antica; ἀρχαιοειδής, ές. -4. Di bella forma; μορφώεις, εσσα, εν. -5. Che considera la forma; μορφόσκοπος, ον. -6. Considerare la forma; μορφοσκοπέω=ῶ. -7. Dar forma; σχηματίζω· μορφόω=ῶ. -8. Dar forma antica; ἀπ-αρχαΐζω. -9. Che ha forma divina; θεόμορφος, ον. -10. Gareggiare per la bellezza della forma; δια-μορφοσκοπέομαι=οῦμαι. -11. Di infinite forme; μυριόμορφος, ον. -12. Che ha forme maschili; ἀρρενόμορφος, ον. -13. Mettere nello stesso tempo in una forma; συγ-κατα-σχηματίζω. -14. Che ha molte forme; πολυφάσματος, ον· πολυπρόσωπος, ον· πολύμορφος, ον. -15. Che si mostra in, che ha varie forme; αἰολοδείκτης, ου (ὁ)· αἰολόμορφος, ον. -16. Di forma particolare; ἰδιότυπος, ον. -17. Prendere una forma; μορφόομαι=οῦμαι. -18. Primigenio nella forma; ἀρχέτυπος, ον. -19. Senza forma; ἄμορφος, ον. -20. Di forma speciale; ἰδιόμορφος, ον.

Formabile; *add.* πλαστός, ή, όν.

Formaggiajo; *s. m.* τυροπώλης, ου (ὁ).

Formaggio; *s. m.* τύρος, ου (ὁ)· τροφαλίς, ίδος (ἡ)· τροφάλιον, ου (τό).

Formale; *add.* εἰδικός, ή, όν· μορφοειδής, ές· νόμιμος, η, ον.

Formalità; *s. f.* νόμιμον, ου (ὁ). νομιζόμενον, ου (τό).

Formalizzare; *v. intr.* χαλεπαίνομαι.

Formalmente; *avv.* διαῤῥήδην· εἰδικῶς.

Formamento; *s. m.* κτίσις, σεως (ἡ).

Formare; *v. att.* μορφόω=ῶ· δια-τυπόω=ῶ· εἰδοποιέω=ῶ· μορφοποιέω=ῶ· σχηματίζω· πλάττω. -2. Ordinare; συν-τάττω· καθ-ίστημι. -3. Produrre, generare; φύω. -4. Che forma; μορφοποιός, όν. -5. Atto a formare; μορφωτικός, ή, όν· δια-πλαστικός, ή, όν. -6. Formare insieme; συν-δια-σχηματίζω· συν-δια-τυπόω=ῶ· συμ-πλάττω.

Formatamente; *avv.* τελείως.

Formativo; *add.* εἰδοποιητικός, ή, όν.

Formato; *s. m.* V. Forma.

Formato; *add.* εἰδοποιητός, ή, όν· μορφήεις, εσσα, εν. -2. Formato da sè, naturalmente; αὐτόσκευος, ον· αὐτοσκεύαστος, ον· αὐτοκατασκεύαστος, ον. -3. Non formato; ἀτύπωτος, ον· ἄπλαστος, ον.

Formatore; *add.* πλάστης, ου (ὁ)· δημιουργός, όν.

Formazione; *s. f.* πλάσις, σεως (ἡ)· σύστασις, σεως (ἡ· δημιουργία, ας (ἡ).

Formella; *s. f.* δρυγμα, ατος (τό)· βόθρος, ου (ὁ)· βόθυνος, ου (ὁ).

Formentare; *v. intr.* ζυμόομαι=οῦμαι.

Digitized by Google

Formentato; *add.* ζυμήεις, εσσα, εν· ζυμωτός, ή, όν.
Formento; *s. m.* ζύμη, ης (ἡ)· ζύμωμα, ατος (τό). -2. Grano, frumento; σῖτος, ου (ὁ).
Formica; *s. f.* μύρμηξ, ηκος (ὁ). -2. *Sorta di malattia*; ἕρπης, ητος (ἡ). -3. Simile a formica; μυρμηκοειδής, ές.
Formicajo; *s. m.* μυρμηκία, ας (ἡ). -2. *Luogo ove si radunano*; μυρμηδών, ῶνος (ὁ).
Formicare; *v. intr.* V. Formicolare.
Formichetta; *s. f. dim.* μικρὸς μύρμηξ, ηκος (ὁ)· μυρμήδιον, ου (τό).
Formicino; *add.* μυρμήκειος, ον.
Formicola; *s. f.* V. Formica.
Formicolajo; *s. m.* V. Formicajo.
Formicolamento; *s. m.* V. Formicollo.
Formicolare; *v. intr.* γέμω.
Formicolato; *add.* μυρμηκώδης, ες.
Formicolazione; *s. f.* e
Formicollo; *s. m.* μυρμηκίασις, σεως (ἡ). -2. Avere il formicollo; μυρμηκίζω.
Formicuccia; *s. f. dim.* V. Formichetta.
Formicula; *s. f.* V. Formica.
Formicuzza; *s. f. dim.* V. Formichetta.
Formidabile; *add.* φοβερός, ά, όν· δεινός, ή, όν.
Formidine; *s. f.* φόβος, ου (ὁ)· δέος, δέους (τό).
Formidoloso; *add.* V. Formidabile.
Forminga; *s. f.* φόρμιγξ, ιγγος (ἡ).
Formisura e Fuormisura; *avv.* V. Smisuratamente.
Formivario; *add.* πολύμορφος, ον.
Formolario; *s. m.* V. Formulario.
Formola; *s. f.* σχημάτιον, ου (τό). -2. Modo di dire; λέξις, εως (ἡ)· φράσις, σεως (ἡ).
Formosità; *s. f.* V. Bellezza.
Formoso; *add.* V. Bello.
Formula; *s. f.* V. Formola.
Formulario; *s. m.* ὑπόδειγμα, ατος (τό).
Fornace; *s. f.* κάμινος, ου (ὁ)· κλίβανος, ου (ὁ)· κρίβανος, ου (ὁ). -2. Cotto nella fornace; κριβανωτός, ή, όν· κριβανίτης, ου (ὁ). -3. Che ha cura della fornace: κλιβανεύς, έως (ὁ).
Fornacella; **Fornacetta**; } *s. f. dim.* V. Fornacina.
Fornaciajo e Fornaciaro; *add.* καμινοκαύστης, ου (ὁ)· καμινεύς, έως (ὁ)· καμινευτήρ, ῆρος (ὁ)· καμινεύτρια, ας (ἡ)· κλιβανεύς, έως (ὁ).
Fornaciata; *s. f.* καμίνεια, ας (ἡ).
Fornacina; *s. f.* **Fornacino**; *s. m.* **Fornaciotto**; *s. m.* } *dim.* καμίνιον, ου (τό).
Fornaio; *s. m.* ἀρτοκόπος, ου (ὁ, ἡ)· ἀρτοποιός, οῦ (ὁ, ἡ)· ἀρτόπτης, ου (ὁ). -2. Fare il fornajo; ἀρτοκοπέω=ῶ. -3. Appartenente al fornajo; ἀρτοκοπικός, ή, όν.
Fornelletto; *s. m.* **Fornellina**; *s. f.* **Fornellino**; *s. m.* **Fornello**; *s. m.* } *dim.* χωνευτήριον, ου (τό).
Fornicare; *v. intr.* πορνεύω· μοιχεύω.
Fornicario; **Fornicatore**; } *add.* πορνομοιχής, ές· πόρνος, ου (ὁ).
Fornicazione; *s. f.* πορνεία, ας (ἡ). -2. Adulterio; μοιχεία, ας (ἡ). -3. Apostasia; ἀποστασία, ας (ἡ).
Fornice; *s. f.* καμάρα, ας (ἡ).
Fornicheria; *s. f.* V. Fornicazione.
Forniere; *s. m.* V. Fornajo.

Fornificare; *v. intr.* V. Fornicare.
Fornimento; *s. m.* δύναμις, εως (ἡ)· κατασκευή, ῆς (ἡ)· σκεύη, ῶν (τά). -2. Ornamento; ἐπισόσμησις, σεως (ἡ). -3. Fine; τέλος, εος=ους (τό).
Fornire; *v. att.* ἀπο-τελέω=ῶ. -2. Provvedere; πορίζω. -3. Ornare; κοσμέω=ῶ.
Fornito; *s. m.* V. Fornimento.
Fornito; *add.* ἐντελής, ές. -2. Copioso; ἄφθονος, ον· εὔπορος, ον. -3. Dotato; εὔπορος, ον.
Fornitore; *add.* πάροχος, ου (ὁ).
Fornitura; *s. f.* κατασκευή, ῆς (ἡ).
Forno; *s. m.* κλίβανος, ου (ὁ)· ἰπνός, οῦ (ὁ). -2. Abbruciare nel forno; ἰπνεύω. -3. Abbruciato nel forno; ἰπνοκαής, ές. -4. Murarsi in un forno; ἐμ-ποδίζω ἐμαυτόν.
Foro; *s. m. Buco*; ὀπή, ῆς (ἡ)· πόρος, ου (ὁ)· τρύπημα, ατος (τό). -2. Pieno di fori; πολύτρητος, ον. -3. *Luogo dove si giudica*: δικαστήριον, ου (τό). -4. *Luogo dove si negozia*; ἀγορά, ᾶς (ἡ).
Forra; *s. f.* συνάγκεια, ας (ἡ)· μεσάγκεια, ας (ἡ)· κοιλάς, άδος (ἡ)· κοίλανσις, σεως (ἡ).
Forse; *avv.* e
Forsechè; *avv.* ἴσως· τυχόν. -2. Intorno, circa; περί· ἀμφί. -3. Forse che; τύχη· τυχόν· ποῦ· ἄρα μή. -4. Stare, essere in forse; ἀπο-ρέω=ῶ· ἐν-δοιάζω.
Forsennare; *v. intr.* V. Vaneggiare.
Forsennataggine; *s. f.* Forsennatezza.
Forsennatamente; *avv.* V. Stoltamente.
Forsennatezza; **Forsenneria**; } *s. f.* ἄνοια, ας (ἡ)· παράνοια, ας (ἡ)· μανία, ας (ἡ).
Forsi; *avv.* V. Forse.
Forte; *s. m. T. mil.* ἀκρόπολις, εως (ἡ)· φρούριον, ου (τό). -2. *Il migliore, il nervo delle forze*; νεῦρα, ων (τά)· χρεῖττον, ονος (τό).
Forte; *add.* ἰσχυρός, ά, όν· εὐσθενής, ές· κραταιός, ά, όν· καρτερός, ά, όν· κρατερός, ά, όν· ἐρρωμένος, η, ον· ὄβριμος, ον - η, ον· βρίαρος, α, ον. -2. Rigoroso; αὐστηρός, ά, όν. -3. Difficile; χαλεπός, ή, όν. -4. *Sapore*; ὀξύς, εῖα, ύ. -5. Essere forte; κρατέω=ῶ· ἰσχύω. -6. Essere di animo forte; καρτερέω=ῶ. -7. Far forte, rendere forte; βριάω=ῶ· κραταιόω=ῶ· κρατερόω=ῶ· ἰσχυρόω=ῶ· ῥωνύω· ῥώννυμι. -B'. *Fortificare una città*; ἐπι-τειχίζω. -Γ'. *Aiutare*; βοηθέω=ῶ· ἐπι-κουρέω=ῶ. -8. Molto forte; ὑπερῤῥωμένος, η, ον -9. Essere molto forte; ὑπερ-ισχύω.
Forte; *avv.* e
Fortemente; *avv.* καρτερούντως· ἰσχυρῶς· δεινῶς. σφοδρά· ἀνδρικῶς. -2. Fisamente; βαθέως. -3. Ad alta voce; μεγαλοφώνως. -4. Afferrare fortemente; δια-λαμβάνω.
Forterello; **Forteruzzo**; **Fortetto**; } *add.* ὀξηρός, ά, όν· ὀξώδης, ες.
Fortezza; *s. f.* ἀλκή, ῆς (ἡ)· δύναμις, εως (ἡ)· ῥώμη, ης (ἡ)· ἰσχύς, ύος (ἡ). -2. *Di sapore*; ὀξυτης, ῆτος (ἡ). -3. *Virtù morale*; ἀνδρεία, ας (ἡ). -4. Cittadella; ἀκρόπολις, εως (ἡ).
Forticella; *s. f.* V. Acetosella.
Forticello; *s. m. dim.* μικρὰ ἀκρόπολις, εως (ἡ)· ὀχυρωμάτιον, ου (τό).
Fortificagione; *s. f.* V. Fortificazione.
Fortificamento; *s. m.* ὀχύρωσις, σεως (ἡ)· τειχισμός, οῦ (ὁ).

Digitized by Google

Fortificare; *v. att.* ὀχυροποιέομαι-οῦμαι· ὀχυρόω-ῶ· ἐπι-τειχίζω· ἰσχυρόω-ῶ· κρατερόω-ῶ· ῥωννύω· ῥώννυμι. -2. Fortificare contro; ἀντ-οχυρόω-ῶ· -3. Fortificare insieme; συμ-περι-φράττω. -4. Fortificare molto; ὑπερ-οχυρόω-ῶ.

Fortificativo; *add.* κρατυντικός, ή, όν· ῥωστικός, ή, όν.

Fortificatore; *add.* ἐπιτειχίζων, ουσα, ον· ἰσχυρῶν, οῦσα, οῦν.

Fortificazione; *s. f.* ὀχύρωμα, ατος (τό)· περιτειχισμός, οῦ (ὁ)· ἔρυος, εος-ους (τό). -2. Demolire le fortificazioni; ἀπο-τειχίζω. -3. Munire di fortificazioni; ἀπ-οχυρόω-ῶ. -4. Non munito di fortificazioni; ἄφρακτος, ον.

Fortigno; *add.* ὀξηρός, ά, όν.

Fortilizio; **Fortino**; *s. m. dim.* ὀχυρωμάτιον, ου (τό).

Fortitudine; **Fortitudo**; *s. f.* V. Fortezza.

Fortivamente; *avv.* V. Furtivamente.

Fortore; *s. m.* ὀξύτης, ητος (ἡ).

Fortunatamente; *avv.* τυχηρῶς· τυχόν· τύχῃ.

Fortuito; *add.* τυχαῖος, α, ον· τυχηρός, ά, όν.

Fortume; *s. m.* V. Fortore.

Fortuna; *s. f.* τύχη, ης (ἡ). -2. Buona; εὐτυχία, ας (ἡ)· εὐτύχημα, ατος (τό). -3. Avere buona fortuna; εὐ-τυχέω-ῶ. -4. Mala, cattiva; δυστυχία, ας (ἡ)· κακοδαιμονία, ας (ἡ)· δυστύχημα, ατος (τό) -5. Ave e la fortuna contraria; δυς-τυχέω-ῶ. -6. Burrasca; θύελλα, ης (ἡ)· καταιγίς, ίδος (ἡ)· ζάλη, ης (ἡ)· χειμών, όνος (ὁ). -7. Tumulto; στάσις, σεως (ἡ)· διχοστασία, ας (ἡ). -8. Fare fortuna; πλουτέω-ῶ. -9. Avere la fortuna favorevole, tener la fortuna pel ciuffetto; εὐ-τυχέω-ῶ· ὠφελέομαι-οῦμαι πρὸς τῆς φύσεως. -10. Nato a buona fortuna; μοιρηγενής, ές.

Fortunaccia; *s. f. pegg.* ἔχθρα τύχη, ης (ἡ).

Fortunaggio; *s. m.* V. Fortuna.

Fortunale; *s. m.* V. Burrasca.

Fortunale; *add.* τυχηρός, ά, όν· τυχαῖος, α, ον. -2. Tempestoso; θυελλώδης, ες· θορυβώδης, ες· ταραχώδης, ες.

Fortunare; *v. intr.* δυς-τυχέω-ῶ· κακοτυχέω-ῶ. -2. Tumultuare; θορυβέω-ῶ. -3. Felicitare; εὔχομαι.

Fortunatamente; *avv.* δεξιῶς· εὐτυχῶς.

Fortunato; *add.* εὐτυχής, ές· εὐδαίμων, ον. -2. Essere fortunato; εὐ-τυχέω-ῶ· εὐ-δαιμονέω-ῶ· εὐ-πραγέω-ῶ. -3. Disgraziato; δυστυχής, ές. -4. Fortuito; τυχηρός, ά, όν.

Fortuneggiare; *v. intr.* V. Fortunare.

Fortunescamente; *avv.* V. Casualmente.

Fortunevole; *add.* τυχηρός, ά, όν.

Fortunosamente; *add.* ἀπὸ τύχης. -2. Impetuosamente; μανικῶς· φοράδην. -3. Felicemente; εὐτυχῶς.

Fortunoso; *add.* V. Fortunale.

Fortura; *s. f.* V. Fortezza.

Fortuzzo; *add.* ὀξηρός, ά, όν.

Forviare; *v. att.* ἀπο-κάμπτω.

Forvici; *s. f. pl.* V. Forbici.

Forvoglia e Fuorvoglia; *s. f.* V. Voglia.

Forza; *s. f.* ἀλκή, ῆς (ἡ)· ῥώμη, ης (ἡ)· ἰσχύς, ύος (ἡ). -2. Balia, dominio; ἀρχή, ῆς (ἡ)· δυναστεία, ας (ἡ). -3. La forza d'un uomo giovane; νεανὸρος ἀλκή, ῆς (ἡ). -4. Quantità, moltitudine; πλῆθος, εος-ους (τό). -5. Potenza militare; δύναμις, εως (ἡ). -6. Violenza; βία, ας (ἡ). -7. Che ha in sè forza; ἐγκρατής, ές. -8. Che consuma le forze; μαρασμώδης, ες. -9. Il consumarsi delle forze; μαρασμός, οῦ (ὁ). -10. Dar forza; ἰσχυρίζω. -11. Esaurire le forze col lavoro; μωλύνω. -12. Essere forza; ἀναγκαῖον ἐστί. -13. Essere senza forze; ἀρρωστέω-ῶ. -14. Fare forza; βιάζω. -15. Fare forza, *importare*; δια-φέρω. -16. Far per forza; βιάζομαι. -17. Che ha gran forza vitale; πολύβιος, ον. -18. Di gran forza; μεγασθενής, ές. -19. Introdurre con forza; ἐμ-παίγνυμι. -20. Che oppone forza alla forza; ἀντίβιος, ον. -21. Opporre, usare la forza contro la forza; ἀντι-βιάζομαι· ἀντ-ισχύω. -22. Opporsi alla forza; ἀντι-κόπτω. -23. Privare delle forze; ἀσθενόω-ῶ. -24. Privare di forze; ἀπ-αμβλύνω. -25. Perdere di forze; παρ-αμάζω. -26. Di poca forza; ὀλιγοσθένης, ες· ὀλιγοέργης, ες. -27. Secondo le forze; ἐκ τῶν δυνάτων. -28. Senza forze; ἀσθενής, ές· ἀκρατής, ές. -29. Spinger con forza; ἀπο-βιάζομαι. -30. Superare colla forza; ὑπερ-βιάζομαι. -31. Superare in forza; ἀπο-κρατέω-ῶ.

Forzamento; *s. m.* βιασμός, οῦ (ὁ).

Forzare; *v. att.* βιάζω· βιάζομαι· ἀναγκάζω. -2. *N. pass.* πειράζομαι.

Forzatamente; *avv.* ἀκοντί· ἀκουσίως.

Forzato; *s. m.* αἰχμάλωτος, ου (ὁ)· ἐρέτης, ου (ὁ).

Forzato; *add.* βιασθείς, εῖσα, έ· ἀναγκασθείς, εῖσα, έν· ἄκων, ουσα, ον· ἀκούσιος, ον.

Forzatore; *add.* βιαστής, οῦ (ὁ)· βιαστικός, ή, όν.

Forzeretto; **Forzerino**; *s. m. dim.* κιβώτιον, ου (τό).

Forzevole; *add.* εὔρωστος, ον· ὄβριμος, ον - η, ον· βίαιος, ον - α, ον.

Forzevolmente; *avv.* βιαίως.

Forziere e Forziero; *s. m.* κιβωτός, οῦ (ἡ)· χηλός, οῦ (ὁ).

Forzieretto; **Forzierino**; **Forzieruzzo**; *s. m. dim.* V. Forzeretto.

Forzo; *s. m.* V. Sforzo.

Forzore; *s. m.* V. Fortore.

Forzosamente; *avv.* ἰσχυρῶς.

Forzoso; **Forzuto**; *add.* ἰσχυρός, ά, όν· ἀναγκαῖος, α, ον.

Foscamente; *avv.* V. Oscuramente.

Fosco; *add.* ἀμαυρός, ά, όν· μελανίζων, ουσα, ον· μέλας, αινα, αν· δυσφανής, ές· λευκοφαῖος, α, ον. -2. Caliginoso; ζοφώδης, ες· ζοφηρός, ά, όν· σκοτώδης, ες· σκοτεινός, ή, όν· ἐπηλυγέος, α, ον. -3. Mesto; σκυθρωπός, ή, όν. -4. *Sust.* Tenebre; σκότος, ου (ὁ).

Fosforico; *add.* φωσφορικός, ή, όν *G. M.*

Fosforo; *s. m.* φωσφόρος, ου (ὁ).

Fossa; *s. f.* ταφρεία, ας (ἡ)· τάφρος, ου (ὁ)· ὄρυγμα, ατος (τό)· βόθρος, ου (ὁ)· βόθυνος, ου (ὁ). -2. Sepultura; τάφος, ου (ὁ)· μνῆμα, ατος (τό). -3. Cingere di fossa; ἀπο-ταφρεύω. -4. Scavare una fossa; βοθρεύω· βοθρίζω· βοθρόω-ῶ.

Fossajuolo; *add.* ταφρωρύχος, ον· σκαφεύς, έως (ὁ).

Fossarello; *s. m. dim.* ῥυάκιον, ου (τό)· ὀρυγμάτιον, ου (τό).

Fossata; *s. f.* V, Fossa.

Fossatella; **Fossatello**; *s. f. s. m. dim.* ῥυάκιον, ου (τό).

Digitized by Google

Fossato; *s. m.* βόθρος, ου (ὁ)· διωρυγή, ῆς (ἡ)· διώρυγμα, ατος (τό)· διώρυξ, χος - γος (ἡ)· διωρυχή, ῆς (ἡ). -2. Piccolo torrente; χείμαρρος, ου (ὁ).

Fosserella; *s. f.*
Fossetta; *s. f.*
Fossettino; *s. m.*
Fossetto; *s. m.*
Fossicella; *s. f.*
Fossicina; *s. f.*
dim. V. Fossatello.

Fossile; *add.* ὀρυκτός, ή, όν.

Fosso; *s. m.* V. Fossa.

Fotografia; *s. f.* φωτογραφία, ας (ἡ) *G. M.*

Fotografista; Fotografo; *s. m.* φωτογραφεύς, έως (ὁ) *G. M.*

Fra; *prep.* μεταξύ· παρά· ἐν. -2. Con; μετά.

Fra; *s. m.* V. Frate.

Fracassamento; *s. m.* ἀνατροπή, ῆς (ἡ)· κατασκαφή, ῆς (ἡ)· ἔρειψις, εως (ἡ)· σύντριψις, εως (ἡ)· πόρθησις, σεως (ἡ)· ἀνάστασις, σεως (ἡ).

Fracassare; *v. att.* ἀνα-τρέπω· κατα-σκάπτω· ἐρείπω· κατ-ερείπω· πορθέω=ῶ· συν-τρίβω.

Fracassato; *add.* συντετριμμένος, η, ον· ὑπόπτωτος, ον.

Fracassatore; *add.* συντρίβων, ουσα, ον.

Fracassatura; *s. f.* V. Fracassamento.

Fracassio; *s. m.* ὑπόπτωσις, σεως (ἡ).

Fracasso; *s. m.* V. Fracassamento. -2. Grande strepito; κτύπος, ου (ὁ)· πάταγος, ου (ὁ). -3. Fare fracasso; δουπέω=ῶ.

Fracassone; Fracassoso; *add.* καταφοφῶν, οῦσα, οῦν.

Fracellare; *v. att.* V. Sfracellare.

Fracidare; *v. att.* V. Infracidare.

Fracidezza; *s. f.* σαπρότης, ητος (ἡ)· σῆψις, εως (ἡ)· διαφθορά, ᾶς (ἡ).

Fracidiccio; *add.* εὐρώδης, ες.

Fracido; *add.* σαπρός, ά, όν· μυδαλέος, α, ον· σαθρός, ά, όν.

Fracidume; *s. m.* σαπρότης, ητος (ἡ). -2. Noia, fastidio; ἀνία, ας (ἡ).

Fradicezza; *s. f.* V. Fracidezza.

Fradiciccio; *add.* V. Fracidiccio.

Fradicio; Fradicioso; *add.* V. Fracido. -2. Aver fradicio; παρ-ενοχλέω=ῶ.

Fradiciume; *s. m.* V. Fracidume.

Fradolente; *add.* V. Fraudolente.

Fraga; *s. f.* V. Fragola.

Fraganza; *s. f.* V. Fragranza.

Fragaria; *s. f.* κόμαρος, ου (ὁ, ἡ).

Fragellamento; *s. m.* V. Flagellamento.

Fragello; *s. m.* V. Flagello.

Fragellare; *v. att.* V. Flagellare.

Fragile; *add.* θραυστός, ή, όν· εὔθραυστος, ον· εὔκλαστος, ον· κατακτός, ή, όν· εὔθρυπτος, ον. -2. Debole; ἄῤῥωστος, ον· ἀσθενής, ές.

Fragilezza; Fragilità; *s. f.* εὔθραυστον, ου (τό)· ψαθυρότης, ητος (ἡ).

Fragilmente; *avv.* ψαθυρῶς.

Fragmento; *s. m.* V. Frammento.

Fragnere; *v. att.* V. Infrangere.

Fragola; *s. m.* κόμαρον, ου (τό).

Fragore; *s. m. Strepito;* κτύπος, ου (ὁ)· πάταγος, ου (ὁ)· δοῦπος, ου (ὁ). -2. *Pienezza di odore;* ὀσμή, ῆς (ἡ). -3. Far fragore; ψοφέω=ῶ. -4. Che fa molto fragore; βαρυσμάραγος, ον· βαρύψοφος, ον.

Fragoroso; *add.* V. Rimbombante.

Fragoso; *add.* V. Rimbombante.

Fragrante; *p. pres.* εὐωδής, ές· εὔοσμος, ον.

Fragranza e Fragranzia; *s. f.* εὐωδία, ας (ἡ) ὀσμή, ῆς (ἡ).

Fraile; *add.* V. Fragile.

Frailezza; *add.* V. Fragilità.

Fralde; *s. f.* V. Fraude.

Frale; *add.* V. Fragile.

Fralezza; *s. f.* V. Fragilità.

Fralmente; *avv.* V. Fragilmente.

Framea; *s. f. Specie di dardo;* ῥομφαία, ας (ἡ)

Framescolare; *v. att.* παρα-μίγνυμι· προς-μίγνυμι (τί τινι)· ἀνα-κεράννυμι (τί τινι).

Framezzare; *v. att.* παρ-εν-τίθημι.

Frammento; *s. m.* θραῦσμα, ατος (τό)· κλάσμα, ατος (τό)· ἀγή, ῆς (ἡ· ἄγμα, ατος (τό).

Frammentuccio e Frammentuzzo; *s. m. dim.* μικρὸν θραῦσμα, ατος (τό),

Frammesso; *s. m.* πρόμνησις, σεως (ἡ)· ἐμβόλιον, ου (τό). -2. *Piatti che si mettono a tavola fra l'uno e l'altro messo;* τοῦ δείπνου μέτα, ων (τά).

Frammettere; *v. att.* παρα-βάλλω· παρ-εν-τίθημι. -2. *N. pass.* δι-έρχομαι.

Frammezzo; *prep.* μεταξύ. -2. Bere frammezzo; δια-πίνω. -3. Essere frammezzo; ἐγ-γίγνομαι.

Frammischiare; *v. att.* παρα-μίγνυμι· προς-μίγνυμι· συμ-προς-μίγνυμι.

Frana; *s. f.* χάσμα, ατος (τό).

Franare; *v. intr.* V. Amottare.

Franata; *s. f.* V. Frana.

Francagione; *s. f.* V. Francamento.

Francamente; *avv.* ἀνδρείως· ἀδεῶς· θαρσέως· θαρσαλέως· ἐλευθέρως. -2. Speditamente; στρεπτῶς.

Francamento; *s. m.* ἀσφάλισμα, ατος (τό)· ὀχύρωμα, ατος (τό).

Francare; *v. att.* ἐλευθερόω=ῶ· ἀσφαλίζω· σώζω· ἀπ-αλλάττω.

Francato; *part. pass.* ἀπαλλαγείς, εῖσα, έν.

Francatura; *s. f.* ἀπαλλαγή, ῆς (ἡ)· ἀπάλλαξις, εως (ἡ).

Francheggiare; *v. att.* V. Francare.

Franchezza; *s. f. Ardimento;* θράσος, εος=ους (τό)· ἀνδρότης, ητος (ἡ). -2. Libertà; ἐλευθερία, ας (ἡ)· παῤῥησία, ας (ἡ)· -3. Esenzione; ἀτέλεια, ας (ἡ).

Franchigia; *s. f. Libertà;* ἐλευθερία, ας (ἡ). -2. Esenzione; ἀτέλεια, ας (ἡ). -3. *Luogo immune;* ἄσυλον, ου (τό).

Franco; *add. Libero;* ἐλεύθερος, α, ον. -2. Ardito; ἀδεής, ές· θαρσαλέος, α, ον. -3. Spedito; στρεπτός, ή, όν. -4. Far franco; ἀπ-ελευθερόω=ῶ. -B' *Esentare;* ἐξ-αιρέω=ῶ. -5. Fare il franco; προθυμίαν προ-φαίνω.

Francolino; *s. m.* ἀττάγος, ου (ὁ)· ἀτταγήν, ῆνος (ὁ).

Frangente; *s. m.* κύμα, ατος (τό). -2. Accidente travaglioso; ἀτύχημα, ατος (τό)· δυσπραξία, ας (ἡ).

Frangere; *v. att.* ἄγνυμι· ῥήγνυμι· κλάω=ῶ· κατα-κλάω=ῶ· θραύω.

Frangia; *s. f.* λέγνον, ου (τό)· κράσπεδον, ου (τό)· θύσανος, ου (ὁ)· κροσσός, οῦ (ὁ). -2. Senza frangia; ἄκροσσος, ον.

Frangiare; *v. att.* κρασπεδόω=ῶ· κροσσόω=ῶ.

Frangibile; *add.* V. Fragile.

Frangibilità; *s. f.* V. Fragilità.

Digitized by Google

Frangimento; *s. m.* κλάσις, σεως (ἡ)· σύντριμμα, ατος (τό)· κλάσμα, ατος (τό)· ῥῦψις, εως (ἡ).
Frangionare; *v. att.* V. Frangiare.
Frantendere; *v. intr.* παρ-ακούω· παρα-νοέω-ῶ.
Franto; *p. pass.* συντετριμμένος, η, ον.
Frantojo; *s. m.* ἐλαιοτριβεῖον, ου (τό)· ἐλαιουργεῖον, ου (τό).
Frantume; *s. m.* ἀγμάτων ἀθροισμός, οῦ (ὁ).
Fraola; *s. f.* V. Fragola.
Fraore; *s. m.* V. Fetore.
Frappa; *s. f.* ῥάκος, εος=ους (τό). -2. Frondi e foglie disegnate insieme; φύλλωμα, ατος (τό).
Frappare; *v. att.* κατα-κόπτω. -2. Ingannare; ἐξ-απατάω-ῶ. -3. Far le frappe; ῥακόω-ῶ. -4. Frappeggiare; φυλλώματα γράφω.
Frappatore; *add.* ἀπατηλός, ή, όν.
Frappatura; *s. f.* ἀπάτη, ης (ἡ).
Frappeggiare; *v. att.* φυλλώματα γράφω.
Frapponeria; *s. f.* ἀπάθη, ης (ἡ).
Frapponimento; *s. m.* παρένθεσις, σεως (ἡ)· παρεμβολή, ῆς (ἡ).
Frapporre; *v. att.* παρ-εν-τίθημι· παρ-εμ-βάλλω.
Frapposizione; *s. f.* παρένθεσις, σεως (ἡ).
Frasca; *s. f.* ὄζος, ου (ὁ)· κλάδος, ου (ὁ). -2. *Uomo, o donna leggieri*; φαῦλος, η, ον. -3. Chiacchiere; λῆροι, ων (οἱ). -4. Render frasche per foglie; ἴσον ἴσῳ φέρω.
Frascame; *s. m.* ὄζων ἀθροισμός, οῦ (ὁ).
Frascato; *s. m.* σκιάς, άδος (ἡ).
Fraschеggiare; *v. intr.* ψοφέω-ῶ· θροέω-ῶ· ῥοθέω-ῶ. -2. Scherzare; ληρέω-ῶ.
Fraschegglo; *s. m.* ψόφος, ου (ὁ)· ψόφησις, σεως (ἡ).
Frascheria; *s. f.* λῆρος, ου (ὁ)· φλυαρία, ας (ἡ).
Fraschetta; *s. f. dim.* κλάδιον, ου (τό)· κλαδίσκος, ου (ὁ).
Fraschiere; *s. m.* φλυαρός, οῦ (ὁ).
Frasconaja; *s. f.* ἰξευτήριον, ου (τό)· ὀρνιθοθήρα, ας (ἡ).
Frasconcello; **Frasconcino**; } *s. m. dim.* κλάδισκος, ου (ὁ).
Frase; *s. f.* φράσις, σεως (ἡ)· λέξις, εως (ἡ).
Fraseggiamento; *s. m.* περίφρασις, σεως (ἡ).
Fraseggiare; *v. intr.* περι-φράζω.
Frassineo; *add.* μελίϊνος, η, ον.
Frassino; *s. m.* μελία, ας (ἡ). -2. Di frassino; μελίϊνος, η, ον· μέλινος, η, ον. -3. Nato dal frassino; μελιγενής, ές.
Frastaglia; *s. f.* V. Frastaglio.
Frastagliame; **Frastagliamento**; } *s. m.* ἐντομή, ῆς (ἡ)· χάραξις, εως (ἡ).
Frastagliare; *v. att.* χαράττω· δια-κόπτω· λεπτῶς συγ-κόπτω.
Frastagliata; *s. f.* ἐντομή, ῆς (ἡ).
Frastagliatamente; *avv.* συγκεχυμένως.
Frastagliatura; *s. f.* γλυφίδες, ων (αἱ).
Frastaglio; *s. m.* λημνίσκοι, ων (οἱ).
Frastenere; *v. att.* ἀνα-βάλλω· ἐπ-έχω.
Frastornare; *v. att.* ἀπο-στρέφω· ἀπο-τρέπω. -2. Rendere vano; ἀκυρόω-ῶ· ἄκυρον ποιέω-ῶ.
Frastuono; *s. m.* ψόφος, ου (ὁ)· δοῦπος, ου (ὁ)· θρόος=οῦς, όου=οῦ (ὁ)· θόρυβος, ου (ὁ)· κτύπος, ου (ὁ)· ῥοῖβδος, ου (ὁ).
Frate; *s. m.* ἀδελφός, οῦ (ὁ). -2. *Uomo di chiostro*; μόναχος, ου (ὁ)· κοινοβίτης, ου (ὁ). -3. Compagno; ἑταῖρος, ου (ὁ). -4. Fare frate; εἰς μοναστήριον ἐμ-βάλλω.

Fratellanza; *s. f.* συνήθεια, ας (ἡ)· οἰκειότης, ητος (ἡ). -2. Relazione tra i fratelli; ἀδελφότης, ητος (ἡ)· ἀδελφιξία, ας (ἡ).
Fratellesco; **Fratellevole**; } *add.* ἀδελφικός, ή, όν.
Fratellevolmente; *avv.* ἀδελφικῶς· ἀδελφῶν δίκην.
Fratello; *s. m.* ἀδελφός, οῦ (ὁ). -2. Fratello di padre; ἀδελφὸς οὐχ ὁμομήτριος, οῦ (ὁ). -3. Uterino, di madre; ἀδελφὸς ὁμομήτριος, οῦ (ὁ). -4. Che ha fratelli; συνάδελφος, ον. -5. Che ha molti fratelli; πολυάδελφος, ον. -6. Che odia il fratello; μισάδελφος, ον. -7. Fare, chiamare, prendere a fratello; ἀδελφίζω. -8. Uccidere il fratello; ἀδελφοκτονέω-ῶ.
Fratelmo; *s. m. comp.* Mio fratello.
Fratelto; *s. m. comp.* Tuo fratello.
Frateria; *s. f.* κοινόβιον, ου (τό).
Fraternale; *add.* ἀδελφικός, ή, όν.
Fraternalmente; **Fraternamente**; } *avv.* ἀδελφικῶς· ἀδελφῶν δίκην.
Fraternevole; *add.* V. Fratellevole.
Fraternita; *s. f.* φράτρια, ας (ἡ).
Fraternità; *s. f.* ἀδελφότης, ητος (ἡ)· ἀδελφιξία, ας (ἡ)· ἀδελφιξις, εως (ἡ).
Fraternizzare; *v. intr.* ἀδελφίζομαι.
Fraterno; *add.* ἀδελφικός, ή, όν.
Fratescamente; *avv.* μονάχων δίκην.
Fratevole; *add.* V. Fratellevole.
Fraticida; *s. c.* V. Fratricida.
Fraticidio; *s. m.* V. Fratricidio.
Fratre; *s. m.* V. Fratello.
Fratria; *s. f.* φράτρια, ας (ἡ).
Fratricida; *s. c.* ἀδελφοκτόνος, ον.
Fratricidio; *s. m.* ἀδελφοκτονία, ας (ἡ).
Fratta; *s. f.* φραγμός, οῦ (ὁ). -2. Essere per le fratte; πέπραγμαι *(perf. pass.)*.
Frattaglie; *s. f. pl.* σπλάγχνα, ων (τά)· ἔντερα, ων (τά).
Frattanto e Fra tanto; *avv.* μεταξύ· ἐν τούτῳ.
Fratteria; *s. f.* V. Adulazione.
Fratto; κλασθείς, εῖσα, έν.
Frattojo; *s. m.* ἐλαιοτριβεῖον, ου (τό).
Frattura; *s. f.* κλάσις, σεως (ἡ)· σύντριμμα, ατος (τό)· ῥῆγμα, ατος (τό).
Fratturare; *v. att.* V. Frangere.
Frauda; *s. f.* V. Frode.
Fraudare; *v. att.* ἀπο-στερέω-ῶ (τινά τι).
Fraudatore; *add.* δοληρός, ά, όν· ἀποστερητής, οῦ (ὁ).
Fraude; *s. f.* V. Frode.
Fraudevole; *add.* V. Fraudatore.
Fraudevolmente; *avv.* δοληρῶς,
Fraudolente; *avv.* V. Fraudatore.
Fraudolentemente; *avv.* δοληρῶς.
Fraudolento; *add.* V. Fraudatore.
Fraudolenza; *s. f.* V. Frode.
Fraudulentemente; *avv.* V. Fraudolentemente.
Fravola; *s. f.* V. Fragola.
Fravolaria; *s. f.* V. Fragolaria.
Frazione; *s. f.* V. Frangimento.
Frebotomia; *s. f.* V. Flebotomia.
Freccia; *s. f.* ἀκόντιον, ου (τό)· βέλος, εος=ους (τό)· οἰστός, οῦ (ὁ). -2. Saetta V.
Frecciare; *v. att.* ἀκοντίζω. -2. Da oltrepassarsi frecciando; ὑπερτοξεύσιμος, ον.
Frecciata; *s. f.* ἀκόντισμα, ατος (τό).
Frecciatella; *s. f. dim.* ἀκόντιον, ου (τό).

Digitized by Google

Frecciatore; *add.* ἀκοντιστής, οῦ (ὁ).
Fredda; *s. f.* V. Infreddatura.
Freddamente; *avv.* βραδέως· ὀκνηρῶς. -2. A malincuore; ἀκοντί· μόγις.
Freddare; *v. att.* ψύχω· ἀπο-ψύχω. -2. Ammazzare; ἀπο-κτείνω· φωνεύω. -3. Divenir freddo; ἀπο-ψύχομαι.
Freddato; *add.* ψυχρός, ά, όν.
Freddezza; *s. f.* ψυχρότης, ητος (ἡ)· ψυχρόν, οῦ (τό). -2. Pigrizia; ῥᾳθυμία, ας (ἡ)· ἀγρία, ας (ἡ)· ὀκνηρία, ας (ἡ).
Freddiccio; Freddino; *add.* ὑποψυχρός, όν.
Freddo; *s. m.* ψύχος, εος=ους (τό)· ψυχρότης, ητος (ἡ). -2. Fare freddo; χειμάζει.
Freddo; *add.* ψυχρός, ά, όν. -2. Pigro; ἀμελής, ές· ῥᾳθυμός, ή, όν. -3. Non freddo; ἄψυχρος, ον. -4. Che non diventa freddo; ἄψυκτος, ον. -5. Oltre modo freddo; ὑπέρψυχρος, ον.
Freddoloso; *add.* V. Freddoso.
Freddore; *s. m.* V. Freddo.
Freddoso; *add.* ψυχρός, ά, όν.
Freddura; *s. f.* V. Freddezza.
Fredduzzo; *add.* ὑποψυχρός, όν.
Frega; *s. f.* V. Fregagione. -2. Grande desiderio; ἐπιθυμία, ας (ἡ).
Fregacciolare; *v. att.* ἀνα-τρίβω.
Fregagione; *s. f.* e
Fregamento; *s. m.* ἀνάτριψις, εως (ἡ)· τρίψις, εως (ἡ)· τριβή, ῆς (ἡ)· τρίβος, ου (ὁ)· τριμμός, οῦ (ὁ)· κνῆσις, σεως (ἡ). -2. Far le fregagioni; ψήχω· ψώχω. -3. Moine; αἰμυλία, ας (ἡ).
Fregare; *v. att.* ψήχω· κνάω=ῶ· τρίβω· ἀνα-τρίβω. -2. Fare frego; σφραγίζω· στίζω. -3. Fregare i piedi; ὀι-οδεύω. -4. Fare ingiuria; καθ-υβρίζω· λοιδορέω=ῶ.
Fregata; *s. f.* κατασκόπιον, ου (τό)· μυοπάρων, ωνος (ὁ). -2. Nave da guerra; τριήρης, εος=ους (ἡ)· μακρὰ ναῦς, ναός (ἡ).
Fregatina; *s. f. dim.* μικρὸν κατασκόπιον, ου (τό).
Fregatura; Fregazione; *s. f.* V. Fregamento.
Fregiamento; *s. m.* κόσμος, ου (ὁ).
Fregiare; *v. att.* κοσμέω=ῶ· ἐπι-κοσμέω=ῶ· καλλωπίζω.
Fregiatore; *add.* κοσμητήρ, ῆρος (ὁ)· κοσμητής, οῦ (ὁ)· κοσμήτειρα, ας (ἡ).
Fregiatura; *s. f.* e
Fregio; *s. m.* κράσπεδον, ου (τό)· κρόσσος, ου (ὁ). -2. *Ornamento di lode;* κόσμημα, ατος (τό)· διακόσμησις, σεως (ἡ). -3. Taglio, o cicatrice; οὐλή, ῆς (ἡ).
Frego; *s. m.* οὐλή, ῆς (ἡ). -2. *Segno ignominioso;* στίγμα, ατος (τό). -3. *Linea fatta con penna, o pennello;* γράμμη, ης (ἡ).
Fregola; *s. f. Desiderio;* ἐπιθυμία, ας (ἡ).
Fremere; Fremire; Fremitare; *v. intr.* βρέμω· ἐμ-βρέμομαι· φρυάττομαι. -2. Fremere di sdegno; μαίνομαι.
Fremito; *s. m.* φρύαγμα, ατος (τό)· βρόμος, ου (ὁ).
Frenare; *v. att.* χαλινόω=ῶ. -2. Rattenere; χαλινόω=ῶ· ἐπ-έχω· κατα-στέλλω. -3. Tenere al dovere; κολάζω. -4. Non frenato; ἀκόλαστος, ον. -5. Che non si può frenare; ἀχάλινος, ον· ἀχαλίνωτος, ον.
Frenatore; *add.* χαλινόων, ουσα, ον.

Frenella; *s. f.* φάλιον, ου (τό)· στόμιον, ου (τό).
Frenello; *s. m.* κημός, οῦ (ὁ). -2. *Ornamento da donna;* φλυαρία, ας (ἡ).
Frenesia; *s. f.* φρένησις, σεως (ἡ)· φρενῖτις, ιδος (ἡ)· μανία, ας (ἡ). -2. Dare in frenesia; V. Impazzare.
Freneticamente; *avv.* V. Farneticamente.
Freneticare; *v. intr.* V. Farneticare.
Frenetichezza; *s. f.* V. Frenesia.
Frenetico; *add.* V. Farnetico.
Freno; *s. m.* χαλινός, οῦ (ὁ)· κημός, οῦ (ὁ)· ἡνία, ας (ἡ). -2. Mettere, dare, porre freno, tenere a freno; χαλινόω=ῶ· ἐπ-έχω. -3. Rallentare il freno; χαλάω=ῶ χαλινόν· τὰς ἡνίας ἀφ-ίημι. -4. Che non ha freno nel parlare; ἀκρατόστομος, ον.
Frenologia; *s. f.* φρηνολογία, ας (ἡ).
Frenologista; Frenologo; *add.* φρηνολόγος, ον.
Frequentare; *v. att.* φοιτάω=ῶ (εἴς τινα)· συχνάζω· θαμίζω (ἐπί τινα, εἴς τι).
Frequentato (Luogo); *add.* συχνός, ή, όν. -2. Non frequentato; ἀφοίητος, ον· ἀτριβής, ές 3Poco frequentato; ἀκηράσιος, ον.
Frequentazione; *s. f.* σύχνασμα, ατος (τό).
Frequente; *add.* συχνός, ή, όν· θαμινός, ή, όν.
Frequentemente; *avv.* συχνῶς· θαμά· θαμάκις· θαμινά· θαμινῶς.
Frequenza; *s. f.* σύχνασμα, ατος (τό)· φοίτησις, σεως (ἡ). -2. Reiterazione; σύλλογος, ου (ὁ). -3. Concorso, moltitudine; πλῆθος, εος=ους (τό)· πολυ-ανθρωπία, ας (ἡ).
Fresare; *v. att.* V. Fregiare.
Frescamente; *avv.* ψυχρῶς. -2. *Metaf.* Di recente; νεωστί· ἄρτι.
Frescante; *s. c.* ὑγρὸν κονίαμα ἐγχρώζων, ουσα, ον.
Freschetto; *add.* ὑποψυχρός, όν.
Freschezza; *s. f.* ψυχρότης, ητος (ἡ)· ἐράσμιον φύχος, εος=ους (τό). -2. Rigolio della gioventù; τοῦ βίου ἀκμή, ῆς (ἡ).
Fresco; *s. m.* V. Freschezza.
Fresco; *add.* ὑπόψυχρος, ον. -2. Recente; νεός, ά, όν· νεαρός, ά, όν. -3. *Di persona;* ἀκμαῖος, α, ον. -4. Di fresco; *avv.* νεωστί· ἄρτι. -5. Dipingere a fresco; ὑγρὸν κονίαμα ἐγ-χρώζω.
Frescoccio; *add.* ἀκμαῖος, α, ον.
Frescoso; *add.* ἀκμαῖος, α, ον· ἀνθηρός, ά, όν.
Frescozzo; *add.* V. Frescoccio.
Frescura; *s. f.* V. Freschezza.
Freto; *s. m.* V. Mare.
Fretta; *s. f.* σπουδή, ῆς (ἡ)· ἔπειξις, εως (ἡ). -2. Prestezza; τάχος, εος=ους (τό). -3. A fretta, in fretta; ταχέως. -4. Fare fretta; ἐπ-είγω· ἐπι-ταχύνω.
Frettare; *v. att.* καλλύνω.
Frettazza; Frettazzo; *s. f.* *s. m.* νάων κόρηθρον, ου (τό).
Fretteria; *s. f.* V. Fretta.
Frettevole; *add.* V. Frettoloso.
Frettolosamente; *avv.* ταχέως· μετὰ σπουδῆς.
Frettoloso; *add.* e
Frettoso; *add.* ταχύς, εῖα, ύ· σπερχνός, ή, όν· ὠκύς, εῖα, ύ. -2. Molto frettoloso; πολυσπούδαστος, ον.
Frezione; *s. f.* V. Fregamento.
Frezza; *s. f.* V. Freccia.
Frezzoloso; *add.* V. Frettoloso.

Digitized by Google

Friabile; *add.* εὔθραυστος, ον· ψαθυρός, ά, όν· ψαφαρός, ά, όν.
Friabilità; *s. f.* ψαθυρότης, ητος (ἡ)· ψαφαρία, ας (ἡ).
Fricare; *v. att.* V. Fregare.
Fricazione; *s. f.* V. Fregamento.
Friggere; *v. att.* φρύγω· τηγανίζω. -2. Ribollire; ζέω=ῶ· βράσσω. -3. Avere, essere fritto, *rovinato*; ὄλλυμαι.
Friggio; *s. m.* φρίκη, ης (ἡ).
Frigidario; *s. m.* ψυχροφόρον, ου (τό).
Frigidato; *add.* V. Raffreddato.
Frigidezza; **Frigidità**; *s. f.* V. Freddezza.
Frigido; *add.* V. Freddo.
Frigorifero; **Frigorifico**; *add.* ψυχροποιός, όν·
Fringuello; *s. m.* σπίζα, ης (ἡ)· σπίζη, ης (ἡ).
Friscello; *s. m.* *Fior di farina*; γύρις, εως (ἡ).
Frisone; *s. m.* V. Fausone.
Frittata; *s. f.* ὠὰ φρυκτά, ῶν (τά).
Frittella; *s. m.* ἀρτολάγανον, ου (τό)· τηγανίτης, ου (ὁ).
Fritto; *s. m.* φρυκτόν, οῦ (τό).
Fritto; *p. pass.* φρυκτός, ή, όν· τηγανιστός, ή, όν.
Frittume; *s. m.* φρυκτά, ῶν (τά).
Frittura; *s. f.* φρυγμός, οῦ (ὁ). -2. Frittume; φρυκτά, ῶν (τά).
Frivolamente; *avv.* φαυλῶς.
Frivole; *add.* V. Frivolo.
Frivolezza; *s. f.* φαυλότης, ητος (ἡ)· κενότης, ητος (ἡ)· ματαιότης, ητος (ἡ)· ματαιοσύνη, ης (ἡ)· οὐδένια, ας (ἡ)· ἐξίτηλον, ου (τό).
Frivolo; *add.* φαυλός, ή, όν· μάταιος, α, ον· κενός, ή, όν· ἐξίτηλος, η, ον· οὐδείς, οὐδεμία, οὐδέν.
Frizzamento; *s. m.* V. Frizzo.
Frizzante; *p. pres.* κύπτων, ουσα, ον· περικαίων, ουσα, ον· δηκτικός, ή, όν. -2. *Di concetto*, Arguto; ζωτικός, ή, όν· ἐνεργής, ές.
Frizzare; *v. intr.* δάκνω· βρύκω· περι-καίω. -2. Essere ingegnoso; δεινός εἰμι.
Frizzo; *s. m.* δῆξις, εως (ἡ)· δηγμός, οῦ (ὁ)· βρυγμός, οῦ (ὁ)· ἐπίκαυσις, σεως (ἡ).
Froda; **Frodamento**; *s. f.* *s. m.* V. Frode.
Frodare; *v. att.* ἀπο-στερίσκω (τινος)· ἐξ-απατάω=ῶ.
Frodatore; *add.* ἀποστερητής, οῦ (ὁ)· ἀποστερέων, ουσα, ον.
Frode; *s. f.* δόλος, ου (ὁ)· δοληρότης, ητος (ἡ)· παράκρουσις, σεως (ἡ)· ἀπατή, ῆς (ἡ)· μηχανή, ῆς (ἡ)· μηχάνημα, ατος (τό). -2. Tessere frodi; μηχανορραφέω=ῶ. -3. Tessitore di frodi; μηχανόῤῥαφος, ον. -4. Senza frode; ἄδολος, ον.
Frodo; *s. m.* V. Frode.
Frodolente; *add.* δολερός, ά, όν· δόλιος, ον - α, ον· δολιόφρων, ον· ἀπατηλός, όν.
Frodolentemente; *avv.* δολιῶς· δοληρῶς.
Frodolento; *add.* V. Frodolente.
Frodolenza; *s. f.* V. Frode.
Frodoso; *add.* V. Frodolente.
Frollamento; *s. m.* μάλαξις, εως (ἡ)· μαλάκυνσις, σεως (ἡ).
Frollare; *v. att.* μαλάσσω· μαλακύνω.
Frollatura; *s. f.* V. Frollamento.
Frollo; *add.* μαλακτός, ή, όν.
Fromba; *s. f.* σφενδόνη, ης (ἡ).
Frombatore; *add.* σφενδονήτης, ου (ὁ)· σφενδονιστής, οῦ (ὁ)· σφενδονίζων, ουσα, ον.
Frombo; *s. m.* δοῦπος, ου (ὁ)· κτύπος, ου (ὁ).
Frombola; *s. f.* σφενδόνη, ης (ἡ).
Frombolare; *v. intr.* σφενδονάω=ῶ· σφενδονίζω.
Frombolatore; *add.* V. Frombatore.
Fromboletta; *s. f. dim.* μικρὰ σφενδόνη, ης (ἡ).
Fromboliere; *add.* V. Frombatore.
Fronda; *s. f.* φύλλον, ου (τό)· πέταλον, ου (τό)· φυλλάς, άδος (ἡ).
Frondarsi; *v. rifl.* φυλλάζω· φυλλιάω=ῶ· φυλλοφυέω=ῶ.
Frondeggiante; *p. pres.* φυλλώδης, ες. -2. Sempre frondeggiante; ἀείφυλλος, ον. -3. L'essere sempre frondeggiante; ἀειφυλλία, ας (ἡ).
Frondeggiare; *v. intr.* V. Frondarsi.
Frondetta; **Frondicella**; *s. f. dim.* φύλλιον, ου (τό)· φυλλάριον, ου (τό).
Frondifero; *add.* φυλλοφόρος, ον.
Frondire; *v. intr.* V. Frondarsi.
Frondoso; *add.* φυλλώδης, ες.
Frondura; *s. f.* φύλλα, ων (τά)· φύλλων πλῆθος, εος=ους (τό).
Fronduto; *add.* πολύφυλλος, ον.
Frontale; *s. m.* μετώπιον, ου (τό)· προμετωπίδιον, ου (τό). -2. Dei cavalli; ἄμπυξ, ικος (ὁ).
Frontale; *add.* μετωπίδιος, ον.
Fronte; *s. f.* μέτωπον, ου (τό). -2. *Tutto il volto*; βλέμμα, ατος (τό)· ὤψ, ὠπός (ἡ). -3. A fronte, da fronte; ἀντικρύ. -4. Collocare di fronte un esercito; ἀντι-κατ-ίστημι. -5. Fare fronte; V. Opporsi. -6. Che ha gran fronte; μεγαλομέτωπος, ον. -7. Mostrare la fronte; ἀν-ϑ-ίστημι. -8. Sedere di fronte; ἀντίζομαι. -9. Che sta di fronte; ἀντίζυγος, ον. -10. Stare di fronte, *corrispondere*; ἀντι-ζυγόω=ῶ. -11. Che tien fronte al nemico; μενεδήϊος, ον.
Fronteggiare; *v. att.* ἀνϑ-ίστημι· ἀντι-κεῖμαι.
Frontiera; *s. f.* ὅρος, ου (ὁ)· ὅριον, ου (τό)· προβολή, ῆς (ἡ). -2. *Prima fila dell'esercito*; μέτωπον, ου (τό)· πρώτη στίξ, στιχός (ἡ). -3. Facciata *(d'un edifizio)*; μέτωπον, ου (τό).
Frontiero; *add.* θρασύς, εῖα, ύ.
Frontispizio; *s. m.* κορυφή, ῆς (ἡ)· ἄκρον, ου (τό).
Frontisterio; *s. m.* φροντιστήριον, ου (τό).
Frontoso; *add.* θρασύς, εῖα, ύ.
Fronzire; *v. intr.* V. Frondarsi.
Fronzolo; *s. m.* ϑωπεία, ας (ἡ).
Fronzuto; *add.* V. Frondeggiante.
Frosone; *s. m.* V. Frusone.
Frotta; *s. f.* e
Frotto; *s. m.* πλῆθος, εος=ους (τό)· ὄχλος, ου (ὁ). -2. Di fanti; τάγμα, ατος (τό)· τάξις, εως (ἡ). -3. Di cavalli; εἴλη, ης (ἡ). -4. In frotta; ἀγεληδόν.
Frottola; *s. f.* φλυαρία, ας (ἡ). -2. Trovato non vero; ψεῦδος, εος=ους (τό).
Frottolare; *v. intr.* φλυαρέω=ῶ· ψεύδομαι.
Frucare; *v. att.* V. Frugare.
Frucone; *s. m.* V. Percossa.
Frugacchiare; *v. att.* ὑπο-ψαύω.
Frugale; *add.* λιτόβιος, ον· λιτοβόρος, ον· λιτοδίαιτος, ον· ἐγκρατής, ές· εὐτελής, ές. -2. Vita frugale; ἀϑρυψία, ας (ἡ).
Frugalità; *s. f.* εὐτέλεια, ας (ἡ)· ἐγκράτεια, ας (ἡ).
Frugalmente; *avv.* εὐτελῶς.

Digitized by Google

Frugamento; *s. m.* προπειρασμός, οῦ (ὁ).
Frugare; *v. att.* δι-ερευνάω=ῶ· προ-πειράζω· δια-ζητέω=ῶ.
Frugata; *s. f.* πρόπειρα, ας (ἡ).
Frugatojo; *s. m.* V. Frugone.
Frugatore; *add.* προπειράζων, ουσα, ον· διερευνήτης, ου (ὁ).
Frugifero; *add.* καρποφόρος, ον.
Frugivoro; *add.* καρποφάγος, ον.
Frugolare; *v. att.* Frugacchiare.
Frugoletto; Frugolino; Frugolo; *add.* νεωτεροποιός, όν· ἀκατάστατος, ον.
Frugone; *s. m.* στέλεχος, εος=ους (τό). -2. Percossa; πληγή, ῆς (ἡ).
Fruibile; *add.* V. Godibile.
Fruire; *v. intr.* V. Godere.
Fruizione; *s. f.* ἀπόλαυσις, σεως (ἡ).
Frullana; *s. f.* ἅρπη, ης (ἡ).
Frullare; *v. intr.* συρίσσω. -2. Il soffiar del vento; ῥοιζέω=ῶ· κατα-ψοφέω=ῶ. -3. Girare; δινέω=ῶ.
Frullo; *s. m.* θροῦς, οῦ (ὁ)· ῥοίζημα, ατος (τό). -2. Niente; γρύ.
Frullone; *s. m.* ἀλευρότηκις, σεως (ἡ)· χρηκέρα, ας (ἡ).
Frumentare; *v. intr.* σιτολογέω=ῶ· σιτηγέω=ῶ.
Frumentario; *add.* σιτικός, ή, όν· σίτινος, η, ον.
Frumentazione; *s. f.* σιτολογία, ας (ἡ).
Frumentiere; *s. m.* σιταγωγός, οῦ (ὁ).
Frumento; *s. m.* σῖτος, ου (ὁ). -2. Appartenente al frumento; σιτικός, ή, όν· σίτινος, η, ον. -3. Che ha colore di frumento; σιτόχροος=ους, οον=οῦν. -4. Distribuire frumento; σιτοδοτέω=ῶ. -5. Fertile di frumento; πολύσιτος, ον. -6. Essere incettatore di frumento; σιτωνέω=ῶ. -7. Mangiare frumento; σιτοφαγέω=ῶ. -8. Che porta frumento; σιτοφόρος, ον. -9. Seminato di frumento; σιτόσπορος, ον. -10. Simile a frumento; σιτώδης, ες.
Frumentoso; *add.* σιτοφόρος, ον.
Frummiare; *v. intr.* V. Vagare.
Frusciare; *v. att.* δυς-χειραίνω.
Fruscio; *s. m.* ψόφος, ου (ὁ).
Frusco; *s. m.* κάρφος, εος=ους (τό).
Fruscolare; *v. att.* V. Rifrustare.
Fruscolo; *s. m.* V. Frusco.
Frusone; *s. m.* σπῖνος, ου (ὁ).
Frusta; *s. f.* V. Sferza.
Frustamattoni; *add.* ἀπράγμων, ον.
Frustaneamente; *avv.* V. Frustraneamente.
Frustare; *v. att.* μαστίζω· μαστιγόω=ῶ· μαστιγέω=ῶ· αἰκίζω. -2. Andar vagando; περι-έρχομαι. -3. Logorare; συν-τρίβω· κατα-τρίβω. -4. Frustare insieme; συμ-μαστιγόω=ῶ.
Frustato; *add.* αἰκισθείς, εῖσα, έν. -2. Ingannato; ἐπὶ τῆς ἐλπίδος ἀποτυχών, οῦσα, όν.
Frustatore; *add.* μαστικτήρ, ῆρος (ὁ)· μαστίκτωρ, ορος (ὁ)· μαστιγώς, ώς (ὁ).
Frustatorio; *add.* δολερός, ά, όν.
Frustatura; *s. f.* αἰκισμός, οῦ (ὁ)· μαστίγωσις, σεως (ἡ).
Frustino; *s. m. dim.* μάστιξ, ιγος (ἡ).
Frusto; *s. m.* θραῦσμα, ατος (τό)· ἀπόκλασμα, ατος (τό). -2. Bastone; βακτηρία, ας (ἡ).
Frusto; *add.* ἀνάτριπτος, ον.

Frustra; *avv.* μάτην.
Frustraneo; *add.* V. Inutile.
Frustraneamente; *avv.* μάτην· ἄλλως τε καί.
Frustrare; *v. att.* ψεύδομαι· ἐξ-απατάω=ῶ.
Frustratorio; *add.* V. Frustatorio.
Frutice; *s. m.* θάμνος, ου (ὁ).
Fruticello e Fruticetto; *s. m. dim.* θάμνιον, ου (τό)· θαμνίσκος, ου (ὁ).
Fruticoloso; Fruticoso; *add.* θαμνώδης, ες.
Frutta; *s. f.* μῆλον, ου (τό)· ὀπώρα, ας (ἡ). -2. *Il servito delle frutta;* τραγήματα, ων (τά).
Fruttajo; *s. m.* ὀπωροθήκη, ης (ἡ).
Fruttajuolo; *add.* ὀπωροκάπηλος, ου (ὁ)· ὀπωρώνης, ου (ὁ)· ὀπωροπώλης, ου (ὁ).
Fruttare; *v. att.* καρποφορέω=ῶ· καρπόω=ῶ.
Fruttata; *s. f.* πλακοῦς, οῦντος (τό).
Fruttato; *s. m.* κάρπευμα, ατος (τό)· κάρπωμα, ατος (τό).
Frutteto; *s. m.* μελόσπορος, ου (ὁ, ἡ).
Fruttevole; *add.* καρποφόρος, ον.
Fruticello; *s. m. dim.* μικρὸς καρπός, οῦ (ὁ).
Fruttifero; *add.* e
Fruttiferoso; *add.* ὀπωροφόρος, ον· καρποφόρος, ον· μηλοφόρος, ον. -2. Salutifero; σωτήριος, ον. -3. Fruttifero sulla sommità; ἀκρόκαρπος, ον.
Fruttificare; *v. att.* V. Fruttare.
Fruttificazione; *s. f.* κάρπωσις, σεως (ἡ).
Fruttifico; *add.* V. Fruttifero.
Fruttivoro; καρποφάγος, ον.
Frutto; *s. m.* καρπός, οῦ (ὁ). -2. *L'albero;* δένδρον, ου (τό). -3. Entrate, rendite; κάρπωμα, ατος (τό). -4. *Interesse dei danari prestati;* τόκος, ου (ὁ). -5. *Il prodotto di alcuni alberi;* καρπός, οῦ (ὁ)· μῆλον, ου (τό)· ὀπώρα, ας (ἡ). -6. Prole; τέκνον, ου (τό). -7. Ricompensa; ἀντιδωρεά, ᾶς (ἡ). -8. Utile, giovamento; κέρδος, εος=ους (τό)· χρηστότης, ητος (ἡ)· λυσιτέλεια, ας (ἡ). -9. Abbondanza di frutti; εὐκαρπία, ας (ἡ). -10. Con grande frutto; μεγαλόκαρπος, ον. -11. Di infiniti frutti; μυριόκαρπος, ον. -12. Mangiar frutti; καρποτελέω=ῶ. -13. Che mangia frutti; καρποτελής, ές· καρποφάγος, ον. -14. Che mangia frutti selvatici; ἀγριοδαίτης, ου (ὁ). -15. Con piccoli frutti; μικρόκαρπος, ον. -16. Pieno di frutti; πολύκαρπος, ον. -17. Che ha pochi frutti; ὀλιγόκαρπος, ον. -18. Che porta bei frutti; ἀγλαόκαρπος, ον. -19. Che porta molti frutti; πολύκαρπος, ον. -20. Che porta sempre frutti; ἀείκαρπος, ον. -21. Portare, fare, produrre frutto; V. Fruttare. -22. Portare molti frutti; πολυκαρπέω=ῶ. -23. Portare soprabbondante frutto; ὑπερ-καρπέω=ῶ. -24. Privo di, senza frutto; ἄκαρπος, ον. -25. Che produce frutti; καρπογόνος, ον. -26. Che produce frutti delicati; ἁβρόκαρπος, ον. -27. Che tardi produce il frutto; βραδύκαρπος, ον. -28. Produrre dolci frutti; γλυκύκαρπέω=ῶ. -29. Che ha dolci frutti; γλυκύκαρπος, ον. -30. Raccogliere frutti; καρπίζω· ἀπο-καρπίζω· καρπολογέω=ῶ. -31. Raccogliere i frutti autunnali; ἐπωρίζω. -32. Essere senza frutto; ἀκαρπέω=ῶ.
Fruttuare; *v. att.* V. Fruttare.
Fruttuosamente; *avv.* χρηστῶς· ὠφελίμως· κερδαλέως· συμφερόντως.
Fruttuosità; *s. f.* καρποφορία, ας (ἡ)· εὐπορία, ας (ἡ).

Digitized by Google

Fruttuoso; *add.* καρποφόρος, ον· εὔκαρπος, ον. -2. Utile; ὠφελής, ές· χρηστός, ή, όν· ὠφέλιμος, ον.

Ftiriasi; *s. f. Moltiplicazione straordinaria di pidocchi*; φθειρίασις, σεως (ἡ).

Ftisia; *s. f.* φθίσις, σεως (ἡ).

Fucato; *add.* φυκωθείς, εἶσα, έν.

Fucile; *s. m. Piccolo ordigno d'acciajo, col quale si batte la pietra focaja*; πυρεῖον, ου (τό). -2. Archibuso; ὄργανον πυρόβολον, ου (τό).

Fuciliere; *s. m.* ψιλός, οῦ (ὁ).

Fucina; *s. f.* σιδηρεῖον, ου (τό)· χαλκεῖον, ου (τό).

Fucinata; *s. f.* πλῆθος, εος-ους (τό).

Fuco; *s. m.* κηφήν, ῆνος (ὁ).

Fuga; *s. f.* φυγή, ῆς (ἡ)· τροπή, ῆς (ἡ). -2. Mettere in fuga; φυγαδεύω· ἀπο-νοτίζω· ἀπο-στρέφω. -3. Mettersi, volgersi in fuga; φεύγω· ἀπο-νοτίζομαι (*med.*)· τρέπομαι εἰς φυγήν.

Fugace; *add.* φεύγων, ουσα, ον· φυγάς, άδος (ὁ, ἡ)· ὀραπέτης, ου (ὁ)· φυγαδικός, ή, όν. -2. Veloce; ἐλαφρός, ά, όν· ἐξίτηλος, ον· βραχύς, εῖα, ύ· ταχύς, εῖα, ύ.

Fugacità; *s. f.* φυγή, ῆς (ἡ)· ταχύτης, ητος (ἡ)· ἐξίτηλον, ου (τό). -2. *Del tempo*; ὀλιγοχρόνιον, ου (τό).

Fugamento; *s. m.* ἔξωσις, εως (ἡ)· φυγαδεία, ας (ἡ).

Fugare; *v. att.* φυγαδεύω.

Fugatore; *add.* φυγαδεύων, ουσα, ον.

Fugazione; *s. f.* V. Fugamento.

Fugga; *s. f.* V. Fuga.

Fuggente; *p. pres.* φεύγων, ουσα, ον.

Fuggere; *v. intr.* V. Fuggire.

Fuggevole; *add.* V. Fugace.

Fuggiascamente; *avv.* λάθρα.

Fuggiasco; *add.* V. Fuggitivo.

Fuggibile; *add.* V. Fugace.

Fuggimento; *s. m.* V. Fuga.

Fuggire; *v. intr.* φεύγω· δια-φεύγω. -2. Mancare, venir meno; ἐλ-λείπω. -3. Ripararsi; κατα-φεύγω. -4. Schivare; ἐκ-φεύγω. -5. Trafugare; ἀπο-κρύπτω. -6. Fuggir via celeremente; ἀπο-λιταργίζω. -7. Che fugge, evita; ἀπόστροφος, ον. -8. Che non fugge; ἄδραστος, ον. -9. Che aiuta a fuggire; ἀποφευκτικός, ή, όν. -10. Fuggire insieme; συν-δια-φεύγω· συμ-φεύγω· συγ-κατα-φεύγω. -10. Fuggire di nascosto; ἀπο-διδράσκω. -11. Fuggire insieme di nascosto; συν-απο-διδράσκω. -12. Fuggire oltre modo; ὑπερ-εκ-φεύγω. -13. Fuggire di propria volontà; αὐτομολέω-ῶ. -14. Fuggire dalla battaglia; τρέπομαι. -15. Che si deve fuggire; φευκτέος, α, ον· φευκτός, ή, όν. -16. Che si può fuggire: φευκτός, ή, όν· φεύξιμος, ον.

Fuggita; *s. f.* V. Fuga.

Fuggiticcio; **Fuggitio**; *add.* V. Fuggitivo.

Fuggitivamente; *avv.* φευκτικῶς· λάθρα.

Fuggitivo; *add.* φεύγων, ουσα, ον· φυγάς, άδος (ὁ, ἡ)· αὐτόμολος, ον· ὑπερόριος, ον· ὀραπέτης, ου (ὁ)· ὀραπετεύων, ουσα, ον. -2. Transitorio; φυγαδικός, ή, όν. -3. *Cosa da essere fuggita*; φευκτός, ή, όν. -4. Stare fuggitivo; λανθάνω. -5. Alla fuggitiva; λάθρα.

Fuggito; *add.* πεφευγώς, υῖα, ός.

Fuggitore; *add.* V. Fuggitivo.

Fujo; *s. m. Ladro*; φώρ, φῶρος (ὁ). -2. Scellerato; κακός, ή, όν· μοχθηρός, ά, όν· πονηρός, ά, όν. -3. Oscuro, bujo; ἀφανής, ές.

Fulcire; *v. intr.* V. Folcire.

Fulgente; *add.* V. Risplendente, Rilucente.

Fulgere; *v. intr.* V. Splendere.

Fulgetro; *s. m.* V. Folgore.

Fulgidezza; **Fulgidità**; *s. f.* ἀστραπή, ῆς (ἡ)· στεροπή, ῆς (ἡ)· στιλβή, ῆς (ἡ)· λαμπρότης, ητος (ἡ).

Fulgido; **Fulgorato**; *add.* στιλβός, ή, όν· στίλβων, ουσα, ον· σελαγίζων, ουσα, ον· λαμπρός, ά, όν.

Fulgore; *s. m.* V. Fulgidezza.

Fulgura; *s. f.* V. Folgore.

Fulgurare; *v. att.* V. Folgorare.

Fulgure; *s. m.* V. Folgore.

Fuliggine; *s. f.* V. Filiggine.

Fuligginoso; *add.* V. Filigginoso.

Fullone; *s. m.* V. Follone.

Fulminamento; *s. m.* κεραυνοβολία, ας (ἡ).

Fulminante; *p. pres.* κεραυνοβολῶν, οῦσα, οῦν· ἀστράπτων, ουσα, ον· ἀστραπαῖος, α, ον· ἀστραπεύς, έως (ὁ).

Fulminare; *v. att.* κεραυνόω-ῶ· κεραυνοβολέω-ῶ· ἀστράπτω. -2. Che fulmina; κεραυνοβόλος, ον. -3. Alterarsi fuor di misura; ἀγανακτέω-ῶ.

Fulminatore; *add.* V. Fulminante.

Fulminato; *add.* κεραυνοβληθείς, εῖσα, έν· κεραυνίας, ου (ὁ)· κεραύνιος, α, ον· κεραυνόβολος, ον· κεραυνοβλής, ῆτος (ὁ). -2. Non fulminato; ἀκεραύνωτος, ον.

Fulminazione; *s. f.* κεραύνωσις, σεως (ἡ)· κεραυνοβολία, ας (ἡ).

Fulmine; *s. m.* κεραυνός, οῦ (ὁ). -2. Il Signore dei fulmini; ἀρχικέραυνος, ου (ὁ). -3. Colpito dal fulmine; V. Fulminato. -4. Che combatte col fulmine; κεραυνομάχης, ου (ὁ). -5. Che porta il fulmine; κεραυνοφόρος, ον. -6. Che tiene il fulmine; κεραυνοῦχος, ον.

Fulmineggiare; *v. att.* V. Fulminare.

Fulmineo; **Fulminoso**; *add.* κεραύνειος, ον· κεραύνιος, α, ον.

Fulvido; *add.* V. Fulgido.

Fulvo; *add.* πυρρός, ά, όν· ξανθός, ή, όν.

Fumacchio; *s. m.* θυμίασις, σεως (ἡ).

Fumajuolo; *s. m.* καπνοδόχη, ης (ἡ)· κάπνη, ης (ἡ).

Fumale; *add.* καπνηλός, ή, όν.

Fumante; *p. pres.* καπνοποιός, όν.

Fumare; *v. intr.* καπνίζω· καπνάω-ῶ· καπνόω-ῶ· τύφομαι.

Fumata; *s. f.* κάπνισις, σεως (ἡ)· κάπνισμα, ατος (τό).

Fumea; *s. f.* V. Fumo.

Fumeggiare; *v. intr.* V. Sfumare.

Fumentare; *v. att.* V. Fomentare.

Fumicare; *v. intr.* V. Fumare.

Fumicato; *p. pass.* καπνιστός, ή, όν. -2. Non fumicato; ἀκάπνιστος, ον.

Fumicazione; *s. f.* V. Fumigazione.

Fumido; *add.* V. Fumoso.

Fumifero; *add.* καπνίζων, ουσα, ον.

Fumigazione; *s. f.* e

Fumigio; *s. m.* κάπνισις, σεως (ἡ)· κάπνισμα, ατος (τό)· ἀποκαπνισμός, οῦ (ὁ).

Fummo; *s. m.* e

Fumo; *s. m.* καπνός, οῦ (ὁ)· αὐτμή, ῆς (ἡ)· αὐτμήν, ένος (ὁ)· ἀτμός, οῦ (ὁ)· τῦφος, ου (ὁ). -2. Forza, gagliardia (*dei vini*); ἀτμός, οῦ (ὁ). -3. Un minimo che, niente; γρύ. -4. Vapore, esalazione; ἀναθυμίασις, σεως (ἡ). -5. Che ha molt

Digitized by Google

fumo; πολύκαπνος, ον. -6. Fare fumo; τυρόω-ῶ· καπνιάω-ῶ. -7. Eccitare fumo; καπνίζω. -8. Privo del fumo del grasso abbruciato, (*dei sacrifizi*); ἄκνισσος, ον· ἀκνίσωτος, ον. -9. Che riceve il fumo; καπνοδόχος, ον. -10. Senza fumo, che non manda fumo; ἄκαπνος, ον.

Fumolento; *add.* καπνώδης, ες.

Fumosello; Fumosetto; } *add.* V. Altiero.

Fumosità; *s. f.* ἀτμίς, ίδος (ἡ).

Fumoso; *add.* καπνηλός, ή, όν· καπνώδης, ες. -2. Superbo; ὑπερήφανος, ον. -3. Spumante; *(del vino)*; καπνίας, ου (ὁ).

Funajo; Funajolo; Funajuolo; } *s. m.* σχοινοπλόκος, ου (ὁ).

Funambolo; *s. m.* σχοινοβάτης, ου (ὁ)· σχοινοδρόμος, ου (ὁ)· νευροβάτης, ου (ὁ)· πεταυριστής, οῦ (ὁ). -2. Fare il funambolo; πεταυρίζω.

Funame; *s. m.* σχοίνων ἀθροισμός, οῦ (ὁ).

Funata; *s. f. Molti legni legati ad una fune*; δεδεσμένων σπεῖρα, ας (ἡ).

Funda; *s. f.* V. Frombola.

Fundere; *v. att.* V. Fondere.

Funditore; *add.* V. Frombatore.

Fune; *s. f.* σχοῖνος, ου (ὁ)· σειρά, ᾶς (ἡ). -2. Fune fatta con nervi; νευρία, ας (ἡ)· νεῦρον, ου (τό). -3. Dare, lasciar correre la fune; σχοῖνον χαλάω-ῶ. -B'. *Tormentare con fune*; χολάζω σχοίνῳ. -4. Legare con fune; σειράω-ῶ. -5. Che porta fune; σειραφόρος, ον. -6. Separare con fune; ἀποσχοινίζω.

Funebre; *add.* V. Funerale.

Funerale; *s. m.* τάφος, ου (ὁ)· κηδεία, ας (ἡ)· κῆδος, εος-ους (τό). -2. Senza solenne funerale; ἀκτερίϊστος, ον· ἀκτέριστος, ον· ἀκτερής, ές.

Funerale; Funereo; } *add.* ἐπιτάφιος, ον· ἐντάφιος, ον· ἐπικήδιος, ον.

Funestare; *v. att.* λυπέω-ῶ.

Funesto; *add.* θανάσιμος, ον· θανατώδης, ες.

Fungere; *v. att.* V. Esercitare.

Fungo; *s. m.* μύκης, ητος (ὁ). -2. Fatto di funghi; μυκήτινος, η, ον.

Fungoso; *add.* μυκητώδης, ες.

Funicchio; Funicella; *s. f.* Funicello; *s. m.* Funicina; *s. f.* Funicino; *s. m.* Funicolo; *s. m.* } *dim.* σχοινίον, ου (τό)· σειρίδιον, ου (τό).

Funzione; *s. f.* πρᾶξις, εως (ἡ)· ἐνέργεια, ας (ἡ). -2. Carica, ufficio; ἔργον, ου (τό). -3. Funzione sacra; ἱερόν, οῦ (τό)· ἱερουργία, ας (ἡ).

Fuocato; *add.* πυρῴός, ά, όν.

Fuoco; *s. m.* πῦρ, πυρός (τό). -2. Casa; ἑστία, ας (ἡ). -3. Incendio; ἔμπρησις, σεως (ἡ)· φλογμός, οῦ (ὁ)· ἔγκαυμα, ατος (τό). -4. Ira, discordia; ὀργή, ῆς (ἡ)· φλογμός, οῦ (ὁ). -5. Fuoco per dar segnali; ἄγγαρον πῦρ, πυρός (τό). -6. Che abbruccia col fuoco; περικαύτωρ, ορος (ὁ). -7. Abbrucciato al fuoco; πυρκαής, ές· πυρίκαλις, ες· πυρίκαυστος, ον· πυρίκαυτος, ον· πυρίκμητος, ον. -8. Che alimenta il fuoco; πυριτόφορος, ον. -9. Accendere i fuochi notturni; πυραίθω. -10. Che accoglie fuoco; δεξίπυρος, ον. -11. Consumare a fuoco lento; ἀποσμύχω. -12. Cotto, scaldato al fuoco; πυριατός, ή, όν· πυρίεφθος, ον. -13. Consumato dal fuoco; πυρίβρωτος, ον· πυρίδαπτος, ον· πυρίφατος, ον. -14. Cinto di fuoco; πυριστερής, ές. -15. Dare al fuoco; ὑπο-καίω. -16. Accendere, destare il fuoco; πυρπολέω-ῶ· αἰθύσσω. -17. Essere, porre al fuoco, *a cuocere*; πέπτω. -18. Fare fuoco; πῦρ καίω. -19. Che getta fuoco; πυρσοβόλος, ον· πυρβόλος, ον. -20. Generato dal fuoco; πυριγενής, ές· πυριγενέτης, ου (ὁ)· πυρίγονος, ον. -21. Che genera fuoco; πυριγόνος, ον· πυριτόκος, ον. -22. Giungere, mettere legna al fuoco; πῦρ ἐπὶ πῦρ. -23. Lavorato, artifiziato; δαιδάλεον πῦρ, πυρός (τό). -24. Non lavorato al fuoco; V. Senza fuoco § -36. -25. Lavorato al fuoco; πυρόμητος, ον. -26. Fuoco di lione, *gagliardissimo*; δεινότατον πῦρ, πυρός (τό). -27. Mettere a fuoco e fiamme; κατα-πορθέω-ῶ· συμ-φλέγω. -28. Metter la mano nel fuoco; βεβαιόω-ῶ. -29. Morto; καυστικόν, οῦ (τό). -30. Nutrito dal fuoco; πυριτρεφής, ές. -31. Pigliar fuoco, *adirarsi*; ὀργίζομαι. -32. Portare fuoco; πυρφορέω-ῶ. -33. Che porta fuoco; πυρσοφόρος, ον· πυρφόρος, ον. -34. Scaldato al fuoco; πυριθαλπής, ές. -35. Selvatico; λειχήν, ῆνος (ὁ)· ἐρυσίπελας, ατος (τό). -36. Senza fuoco; ἄπυρος, ον· ἀπύρωτος, ον· *avv.* ἀπύρως· ἀπυρώτως. -37. Simile al fuoco; πυροειδής, ές. -38. Che sparge fuoco; πυρόσπορος, ον. -39. Spirare fuoco; πυριπνοέω-ῶ. -40. Che spira fuoco; πυρίπνευστος, ον· πυρίπνοος-ους, οον-ουν. -41. Che stilla fuoco; πυρίσταγος, ον. -42. Volgere nel fuoco; πυρακτέω-ῶ· πυρακτόω-ῶ.

Fuocoso; *add.* πυρόεις, εσσα, εν· περιφλεγής, ές.

Fuora, Fuore e Fuori; *prep.* ἔξω· ἐξώδεν· ἐκτός· ἐκ. ἐξ. -2. Eccetto che; πλήν· παρά. -3. Fuor dell'uso; ἀδοκήτως. -4. Fuor di maniera, di misura; σφοδρά· ὑπερφυῶς. -5. Fuor di mano; ἄβατος, ον. -6. Essere fuor di me, di te, *ecc.*; φρενός, τητώμενος εἰμί. -7. Fuor di tempo; ἀκαίρως. -8. Fuor d'ordine; ἀτάκτως· ἀμέτρως. -9. Fuor solamente; πλήν. -10. Dar fuora; ἐξ-άγω. -B'. *Uscir di luogo*; ἐκ-χυμαίνω. -Γ'. *Pubblicare*; ἐκ-δίδωμι.

Fuorchè, Forchè e Fuorichè; *avv.* πλήν.

Fuoruscito; *add.* φυγάς, άδος (ὁ, ἡ)· ἐξόριστος, ον.

Furace; *add.* κλεπτικός, ή, όν.

Furamento; *s. m.* κλοπή, ῆς (ἡ).

Furare; *v. att.* κλέπτω· ἀφ-αιρέω-ῶ. -2. Furarsi da luogo, o da persona; ὑπ-εκ-φεύγω.

Furatore; *add.* κλέπτης, ου (ὁ)· κλέπτις, ιδος (ἡ)· κλέπτρια, ας (ἡ).

Furbacchiotto; Furbaccio; } *add.* δολιώτερος, α, ον.

Furbamente; *avv.* V. Furbescamente.

Furberia; *s. f.* τέχνη, ης (ἡ)· τέχνημα, ατος (τό). -2. Astuzia; πανουργία, ας (ἡ). -3. Senza furberia; ἄτεχνος, ον· *avv.* ἀτέχνως.

Furbescamente; *avv.* δολερῶς· πανούργως.

Furbesco; *add.* δολερός, ά, όν· πανοῦργος, ον· πανουργικός, ή, όν.

Furbettaccio; Furbettello; Furbetto; Furbettuccio; Furbicello; } *add.* V. Furbacchiotto.

Digitized by Google

Furbo; *add.* πλάνος, ον· συκοφάντης, ες. -2. Astuto; πανοῦργος, ον.
Furcifero; *add.* κύφων, ωνος (ὁ).
Fure; *s. m.* V. Ladro.
Furello; *s. m. dim.* V. Ladroncello.
Furente; *add.* V. Furibondo. -2. Essere furente; μανιάω=ῶ· μαργαίνω. -3. Render furente; μανιουργέω=ῶ. -4. Che rende furente; μανιοποιός, όν. -5. Assai, molto furente; αἰνομανής, ές· πολυμανής, ές.
Furere; *v. dif.* μαίνομαι.
Furfantaggine; *s. f.* V. Furfanteria.
Furfantare; *v. intr.* πονηρεύω.
Furfante; *add.* πονηρός, ά, όν· μοχθηρός, ά, όν· κακοῦργος, ον.
Furfantello; *add.* μαστιγίας, ου (ὁ).
Furfanteria; *s. f.* πονηρία, ας (ἡ)· κακία, ας (ἡ)· μοχθηρία, ας (ἡ)· κακουργία, ας (ἡ).
Furfantesco; *add.* ὀλερός, ά, όν.
Furfantino; *add.* ὀλιώτερος, α, ον.
Furfantone; *add.* μοχθηρός, ά, όν· πονηρός, ά, όν· κακοῦργος, ον.
Furfatore; *s. m.* ἀποστερητής, οῦ (ὁ).
Furfuraceo; *add.* πιτυρώδης, ες.
Furi; *prep.* V. Fuori.
Furia; *s. f.* μανία, ας (ἡ). -2. Impetuosa veemenza; σφοδρότης, ητος (ἡ)· ὀξύτης, ητος (ἡ)· δεινότης, ητος (ἡ). -3. Fretta grande; προπέτεια, ας (ἡ)· ἀπερίσκεπτον, ου (τό). -4. Moltitudine; πλῆθος, εος=ους (τό)· εὐπορία, ας (ἡ)· ἀφθονία, ας (ἡ). -5. A furia, con furia; μανικῶς· προπετῶς. -6. *Nel num. plur.* Le Furie; Ἐρινύες, ων (αἱ)· Εὐμένιδες, ων (αἱ). -7. Dare nelle furie; μαίνομαι· βριμόμαι=οῦμαι. -8. Furia proveniente da Dio; θεομανία, ας (ἡ).
Furiale; *add.* V. Furioso.
Furialmente; *avv.* V. Furiosamente.
Furiare; *v. intr.* βακχέω=ῶ· ἐκ-μαίνομαι.
Furibondo; *add.* μανικός, ή, όν· μανιώδης, εἶσα, ἐν· μανιώδης, ες. -2. Essere reso furioso dalla divinità; θεομανέω=ῶ. -3. Reso furioso dalla divinità; θεομανής, ές.
Furiere e Furiero; *add.* πρόδρομος, ον.
Furiosamente; *avv.* μανικῶς· προπετῶς.
Furiosetto; *add.* μανικώτερος, α, ον.
Furiosità; *s. f.* μανία, ας (ἡ).
Furioso; *add.* V. Furibondo.
Furo; *s. m.* V. Ladro.
Furore; *s. m.* μανία, ας (ἡ)· παραφροσύνη, ης (ἡ). -2. Furore sacro; ἱερομανία, ας (ἡ). -3. Montare in furore; μηνίω. -4. Riempire del furore di Bacco; ἐκ-βακχεύω.
Furtare; *v. att.* V. Rubare.
Furtivamente; *avv.* κλοπαῖον· κρύφα· κρύβην· λάθρα.
Furtivo; *add.* κλοπιμαῖος, α, ον· λαθραῖος, α, ον· κρυπτός, ή, όν· κρυφαῖος, α, ον· κλεπτικός, ή, όν. -2. Non furtivo; ἄκλοπος, ον.
Furto; *s. m.* κλοπή, ῆς (ἡ)· φορά, ᾶς (ἡ)· κλέμμα, ατος (τό). -2. Colto sul furto; αὐτόφωρος, ον. -3. Non colto sul furto; ἀφώρατος, ον. -4. Fare furto; κλέπτω. -5. Di furto; V. Furtivamente.
Furtore; *s. m.* V. Ladro.
Fusajolo e Fusajuolo; *s. m.* στρόβος, ου (ὁ)· στρόβιλος, ου (ὁ).
Fusarello; *s. m.* κλωστήριον, ου (τό).
Fusato; *add.* ἀτρακτοειδής, ές.
Fuscelletto; Fuscellino; Fuscelle; } *s. m. dim.* e
Fuscelluzzo; *s. m. dim.* κάρφος, εος=ους (τό)· φρύγανον, ου (τό)· κλάσμα, ατος (τό)· σκόλοψ, οπος (ὁ)· σχίδη, ης (ἡ). -2. Cercar checchessia col fuscellino; πάσιν ἴχνεσιν ζητέω=ῶ· ἐμαυτῷ ἀνίαν πορίζομαι.
Fuscina; *s. f.* V. Fiocina.
Fusco; *add.* V. Fosco.
Fusellino; *s. m. dim.* κλωστήριον, ου (τό).
Fuseragnolo; *add.* ἀτρακτοειδής, ές.
Fusibile; *add.* χωνευτός, ή, όν· χυτός, ή, όν· τηκτός, ή, όν.
Fusibilità; *s. f.* χώνευμα, ατος (τό).
Fusiforme; *add.* ἀτρακτοειδής, ές.
Fusile; *add.* V. Fusibile.
Fusione; *s. f.* χώνευσις, σεως (ἡ)· τῆξις, εως (ἡ).
Fuso; *s. m.* κλωστήρ, ῆρος (ὁ)· ἄτρακτος, ου (ὁ). -2. Far le fusa torte; ἀνδρὶ τὰς πίστεις παραβαίνω. -3. Simile a fuso; ἀτρακτοειδής, ές.
Fuso; *s. m.* χώνευμα, ατος (τό).
Fuso; *p. pass.* χυτός, ή, όν· χωνευτός, ή, όν. -2. Non fuso; ἀχώνευτος, ον.
Fusolo; *s. m.* σκέλος, εος=ους (τό).
Fusone (A); *modo avv.* ἀφθόνως.
Fusore; *s. m.* χωνευτής, οῦ (ὁ).
Fusorio; *add.* χωνευτικός, ή, όν.
Fusta; *s. f.* μυοπάρων, ωνος (ὁ).
Fustibalo; *s. m.* σφενδόνη, ης (ἡ).
Fusticello; *s. m. dim.* καυλίον, ου (τό)· καυλίσκος, ου (ὁ).
Fusto; *s. m.* καυλός, οῦ (ὁ)· στέλεχος, εος=ους (τό). -2. Senza fusto; ἀστελέχης, ες.
Fustuccio; *s. m. dim.* V. Fusticello.
Futile; *add.* V. Frivolo.
Futuramente; *avv.* εἰς τὸ μέλλον.
Futuro; *add.* μέλλων, ουσα, ον. -2. Guarentire il futuro; τὸ μέλλον ἐγγυάω=ῶ.

G

Gabarra; *s. f. Grossa barca*; πορθμεῖον, ου (τό).
Gabba; *s. f.* V. Gabbo.
Gabbacompagno; *s. c.* V. Furbo.
Gabbadeo; *s. m.* V. Ipocrita.
Gabbamento; *s. m.* ἐξαπάτη, ης (ἡ)· φενακισμός, οῦ (ὁ)· πανουργία, ας (ἡ).
Gabbamondo; *cdd.* V. Fraudatore.
Gabbanella; *s. f. Piccola veste*; φαινόλης, ου (ὁ)· φελόνης, ου (ὁ)· μανδύας, ου (ὁ)· μανδύη, ης (ἡ)· μανδύς, ύος (ἡ).
Gabbano; *s. m.* ἐνδρομίς, ίδος (ἡ).
Gabbare; *v. att.* ἐξ-απατάω=ῶ· ἀπο-στερίω=ῶ· φενακίζω. -2. *Intr.* Burlare; παίζω. -3. *Neutr. pass.* Farsi beffe; ἐπι-γελάω=ῶ.
Gabbasanti; *s. m.* V. Ipocrita.

Digitized by Google

Gabbatore; *add.* ἀπατητικός, ή, όν· ἀπατέων, ωνος (ὁ)· ἀποστερητικός, ή, όν· ἀποστερητής, οῦ (ὁ)· ἀποστερητίς, ίδος (ἡ)· ψεύστης, ου (ὁ).

Gabbevole; *add.* V. Burlevole.

Gabbia; *s. f.* ὀρνιθοτροφεῖον, ου (τό)· οἰκίσκος, ου (ὁ)· ζωγρεῖον, ου (τό). -2. *Strumento per istringere le olive infrante*; ῥίβη, ης (ἡ)· ταλαρίσκος, ου (ὁ). -3. *Arnese per prendere pesci*; κύρτος, ου (ὁ). -4. Prigione; δεσμωτήριον, ου (τό)· φυλακή, ῆς (ἡ).

Gabbiano; *s. m.* κέφος, ου (ὁ)· λάρος, ου (ὁ). -2. Uomo rozzo; ἀγροῖκος, ου (ὁ).

Gabbiero e Gabbiere; *s. m.* κατάσκοπος, ου (ὁ).

Gabbiola; Gabbiolina; *s. f. dim.* μικρὸν ὀρνιθοτροφεῖον, ου (τό)· οἰκίσκος, ου (ὁ).

Gabbione; *s. m. accr.* μέγα ὀρνιθοτροφεῖον, ου (τό). -2. Giugnere al gabbione; θηρεύω· ἐφ-ἵλκομαι.

Gabbiuola; *s. f. dim.* V. Gabbiola.

Gabbo; *s. m.* χλευασμός, οῦ (ὁ)· γελοῖον, ου (τό)· μυκτήρισμα, ατος (τό)· μυκτηρισμός, οῦ (ὁ). -2. Pigliare a gabbo; ὀλιγωρέω-ῶ. -3. Farsi gabbo; σκόπτω (εἴς τι)· κατα-φρονέω-ῶ· ἀμελέω-ῶ· χλευάζω. -4. Fare gabbo; V. Gabbare.

Gabella; *s. f.* τέλος, εος-ους (τό)· φόρος, ου (ὁ). -2. Imporre gabella; φοροθετέω-ῶ. -3. Riscuotere la gabella; δασμοφορέω-ῶ· φορολογέω-ῶ.

Gabellare; *v. att.* φορολογέω-ῶ· τελωνέω-ῶ· δασμοφορέω-ῶ. -2. Gabellare quel che uno dice, *credergli*; πιστεύω.

Gabelletta; *s. f. dim.* μικρὸν τέλος, εος-ους (τό).

Gabelliere; *s. m.* τελώνης, ου (ὁ). -2. Ufficio del gabelliere; τελώνια, ας (ἡ).

Gabellotto; *s. m.* δημάριον, ου (τό)· δραχμή, ῆς (ἡ).

Gabinetto; *s. m.* μυχός, οῦ (ὁ)· *pl.* μυχά, ῶν (τά)· οἴκημα, ατος (τό)· δίαιτα, ης (ἡ). -2. Stipo; κίστη, ης (ἡ)· κιβώτιον, ου (τό).

Gaggia; *s. f.* ἀκακία, ας (ἡ).

Gaggia; *s. f.* κόφινος, ου (ὁ).

Gaggio; *s. m.* ἐνέχυρον, ου (τό)· ὅμηρον, ου (τό). -2. Stipendio; μισθός, οῦ (ὁ). -3. Ricompensa; δώρημα, ατος (τό)· ἀντίστήκωσις, σεως (ἡ)· ἀμοιβή, ῆς (ἡ).

Gagliardamente; *avv.* σφοδρά· δεινῶς· ἰσχυρῶς.

Gagliardazzo; *add.* ἰσχυρός, ά, όν· ῥωμαλέος, α, ον.

Gagliardezza; Gagliardia; *s. f.* ῥώμη, ης (ἡ)· ἰσχύς, ύος (ἡ).

Gagliardo; *add.* ἰσχυρός, ά, όν· ἀνδρεῖος, α, ον· ἀκμαῖος, α, ον· ἐῤῥωμένος, η, ον.

Gagliardo; *avv.* V. Gagliardemente.

Gaglioffaccio; *add.* ἄμουσος ον· ἀχάριστος, ον.

Gaglioffaggine; *s. f.* ἀτασθαλία, ας (ἡ)· ἀμουσία, ας (ἡ)· ἀνόημα, ατος (τό)· ἀνοησία, ας (ἡ)· ἄνοια, ας (ἡ).

Gaglioffamente; *avv.* ἀνοήτως.

Gagliofferia; *s. f.* V. Gaglioffaggine.

Gaglioffo; Gaglioffone; *add.* πονηρός, ά, όν· οὐδενὸς ἄξιος, α, ον· ἀνόητος, ον.

Gaglioso; *add.* πηκτώδης, ες· πηκτός, ή, όν.

Gaglinolo; *s. m.* λοβός, οῦ (ὁ)· κεράτιον, ου (τό).

Gagno; *s. m.* ἔπαυλις, ιδος (ἡ). -2. Ventre; γαστήρ, τρός (ὁ)· κοιλία, ας (ἡ).

Gagnolamento; κνύζημα, ατος (τό)· κνυζητμός, οῦ (ὁ).

Gagnolare; *v. intr.* κνυζάω-ῶ· κνυζάομαι-ῶμαι· κνυζίω-ῶ.

Gagnolio; *s. m.* V. Gagnolamento.

Gajamente; *avv.* τερπνῶς· χαριέντως· φαιδρῶς· ἱλαρῶς· ἀσμένως.

Gajetto; *add.* ἱλαρώτερος, α, ον.

Gajezza; *s. f.* ἱλαρότης, ητος (ἡ)· ἀστειότης, ητος (ἡ)· φαιδρότης, ητος (ἡ)· εὐφροσύνη, ης (ἡ)· εὐθυμία, ας (ἡ).

Gajo; *add.* ἵλαρος, α, ον· εὔθυμος, ον· φαιδρός, ά, όν.

Gala; *s. f.* κόσμημα, ατος (τό)· μεγαλοπρεπεία, ας (ἡ). -2. Ornamento damasco; στρόφιον, ου (τό). -3. Essere in gala, *stare allegramente*; ἀφ-ίημι ταῖς ἡδοναῖς. -4. Stare sulle gale; καλλωπίζομαι. -5. Di gala; προθύμως.

Galano; *s. m.* στρόφιον, ου (τό).

Galante; *add.* κομψός, ή, όν· ἐπαφρόδιτος, ον· χαρίεις, εσσα, εν.

Galanteggiare; *v. intr.* θεραπεύω τὰς γυναικάς· ἐνωραΐζομαι.

Galantemente; *avv.* κομψῶς· χαριέντως.

Galanteria; *s. f.* κοσμότης, ητος (ἡ)· καλλώπισμα, ατος (τό)· ἀστειότης, ητος (ἡ).

Galantiare; *v. intr.* V. Galanteggiare.

Galantuomo; *s. m.* καλοκἀγαθός, οῦ (ὁ).

Galappio; *s. m.* παγίς, ίδος (ἡ)· βρόχος, ου (ὁ).

Galassia; *s. f. Via lattea*; γαλαξίας, ου (ὁ).

Galattite; *s. f.* γαλακτίτης, ου (ὁ).

Galattofago; *add.* γαλακτοφάγος, ον,

Galattoforo; *add.* γαλακτοφόρος, ον.

Galea; *s. f.* V. Galera.

Galeare; *v. att.* V. Ingannare.

Galeato; *s. m.* κορυστής, οῦ (ὁ).

Galeatore; *add.* V. Ingannatore.

Galeazza; *s. f.* V. Galera.

Galeffare; *v. att.* κατα-γελάω-ῶ· χλευάζω· ἀποσκώπτω.

Galeonaccio; *s. m. accr.* μεγάλη φορτικὴ ναῦς, ναός (ἡ).

Galeone; *s. m.* φορτικὴ ναῦς, ναός (ἡ)· χαλκέμβολος, ναῦς, ναός (ἡ).

Galeotta; *s. f. dim.* διήρης, εος-ους (ἡ).

Galeotto; *s. m.* ἐρέτης, ου (ὁ).

Galera; *s. f.* τριήρης, εος-ους (ἡ). -2. Condannare alla galera; ἐρέσσειν κελεύω.

Galericulo; *s. m. Sorta di cappelletto*; πιλίδιον, ου (τό).

Galero; *s. m. Cappello di Mercurio*; πέτασος, ου (ὁ).

Galigajo; *s. m. Conciatore di pelli*; βυρσεύς, έως (ὁ)· βυρσοδέψης, ου (ὁ)· βυρσοποιός, οῦ (ὁ).

Galigamento; *s. m.* ἀμβλυωπία, ας (ἡ).

Galigare; *v. intr.* ἀμβλυώττω.

Galione; *s. m.* V. Galeone.

Galizia; *s. f. Nome di una provincia di Spagna.* -2. Non potere, o non toccarti a dire Gallizia; μηδὲ γρύζω.

Galla; *s. f.* κηκίς, ίδος (ἡ)· κηκίδιον, ου (τό). -2. Ghianda; βάλανος, ου (ὁ). -3. Andare, stare a galla; ἐπιπολάζω. -4. Venire a galla; ἀνα-κύπτω.

Gallare; *v. intr.* V. Galleggiare.

Gallastrone; *s. m.* ἀλεκτρυών, όνος (ὁ)· ἀλέκτωρ, ορος (ὁ).

Galleggiamento; *s. m.* ἐπιπόλασις, σεως (ἡ)· ἐπιπολασμός, οῦ (ὁ).

Galleggiante; *p. pres.* ἐπιπολαῖος, α, ον· ἐπιπολαστικός, ή, όν.

Galleggiare; *v. intr.* ἐπι-πολάζω· νήχομαι· ἐν-νήχομαι.

Digitized by Google

Galleria; *s. f.* στόα, ας (ἡ)· περίπατος, ου (ὁ). -2. Di quadri; πινακοθήκη, ης (ἡ). -3. Di statue ed altre opere d'arte; μουσεῖον, ου (τό).

Galletta; *s. f.* διπυρίτης, ου (ὁ)· δίπυρος, ου (ὁ ἄρτος, *pane*).

Gallettino; **Galletto**; *s. m. dim.* ἀλεκτορίσκος, ου (ὁ)· ἀλεκτοριδεύς, έως (ὁ).

Gallicinio; *s. m.* ἀλεκτοροφωνία, ας (ἡ).

Gallina; *s. f.* ἀλεκτρύαινα, ης (ἡ)· ἀλεκτορίς, ίδος (ἡ)· ὄρνις, ιθος (ἡ). -2. Che alleva, nutre galline; ἀλεκτρυονότροφος, ον. -3. A modo di gallina; ἀλεκτρυονώδης, ες. -4. Latte di gallina; ὀρνίθων γάλα, ακτος (τό). -5. Mercato, dove si vendono le galline; ἀλεκτρυονοπωλητήριον, ου (τό). -6. Che vende galline; ἀλεκτρυονοπώλης, ου (ὁ).

Gallinaccio; *s. m.* ἀλεκτοριδεύς, έως (ὁ).

Gallinaccio; *add.* ἀλεκτόρειος, ον.

Gallinajo; *s. m.* ὀρνιθών, ῶνος (ὁ).

Gallinella; **Gallinetta**; *s. f. dim.* ἀλεκτορίσκος, ου (ὁ). -2. *Costellazione*; πλειάδες, ων (αἱ).

Gallio; *s. m.* V. Guglio.

Gallo; *s. m.* ἀλεκτρύων, ονος (ὁ)· ἀλέκτωρ, ορος (ὁ). -2. Più bugiardo d'un gallo; ὡς Κρὴς ψευστής. -3. Più largo di un gallo, *avaro*; κυμινοπρίστης, ου (ὁ). -4. Che ha cresta di gallo; ἀλεκτορόλοφος, ον. -5. Il canto del gallo; ἀλεκτοροφωνία, ας (ἡ).

Gallonare; *v. att.* ταινιόω-ῶ.

Gallone; *s. m.* πλευρά, ᾶς (ἡ). -2. Ornamento; ταινίδιον, ου (τό).

Galloria; *s. f.* χαρά, ᾶς (ἡ)· ἀγαλλίαμα, ατος (τό)· ἀγαλλίασις, εως (ἡ). -2. Far galloria; γαλιαύω.

Galloriarsi; *v. intr.* ἀγαλλιάομαι-ῶμαι χαρᾷ.

Gallozza, *o* **Gallozzola**; *s. f.* V. Galla.

Gallozzoletta; **Gallozzolina**; *s. f. dim.* μαρὸν κηλίδιον, ου (τό).

Gallule; *s. f. pl.* V. Gallinelle.

Galluzzola; *s. f. dim.* V. Galla.

Galluzzare; *v. intr.* V. Galloriarsi.

Galoppare; *v. intr.* καλπάζω· τριποδίζω.

Galoppatore; *add.* δρομεύς, έως (ὁ).

Galoppo; *s. m.* κάλπη, ης (ἡ).

Galuppo; *s. m.* σκευοφόρος, ου (ὁ).

Gamba; *s. f.* σκέλος, εος-ους (τό)· κνήμη, ης (ἡ). -2. Allargare le gambe; δια-μερίζω. -3. Andare, fare di buone gambe; ἐκουσίως πράττω. -B'. Di male gambe; ἀκουσίως πράττω. -4. Andare a gambe levate; ἐξ-ολοθρεύω· ἐξ-ολοθρεύομαι. -5. Ballare su una gamba sola; ἀσκωλίζω. -6. Darla a gambe; φεύγω· ἀπο-διδράσκω. -7. Dimenare le gambe; βαλλίζω. -8. Dolersi di gamba sana; εἰκῇ μέμφομαι. -9. Che ha le gambe irsute; δασύκνημος, ον· δασυκνήμων, ον. -10. Che ha le gambe lunghe; μακροσκελής, ές. -11. Che ha le gambe molto lunghe; ὑπερσκελής, ές. -12. Che ha le gambe puzzanti, ulcerate; σαπροκνήμος, ον. -13. Che ha le gambe torte; ἀγκυλόπους, ουν. -14. Senza gambe; ἄκνημος, ον· ἀσκελής, ές.

Gambale; *s. m.* στέλεχος, εος-ους (τό)· καυλός, οῦ (ὁ).

Gambarmato; *add.* εὐκνημίς, ίδος (ὁ, ἡ).

Gambaruolo; *s. m.* V. Gamberuolo.

Gamberello; **Gamberino**; *s. m. dim.* καρκινάδες, ων (αἱ)· καρκίνα, ων (τά).

Gambero; *s. m.* καρκίνος, ου (ὁ).

Gamberuolo; *s. m.* κνῆμις, ίδος (ὁ).

Gambetta; *s. f. dim.* V. Gambuccia.

Gambettare; *v. intr.* σκιρτάω-ῶ.

Gambetto (Dare lo); ὑπο-σκελίζω.

Gambiera; *s. f.* V. Gamberuolo.

Gambina; *s. f. dim.* V. Gambetta.

Gambo; *s. m.* καυλός, οῦ (ὁ)· στέλεχος, εος-ους (τό). -2. A modo di gambo; καυληδόν. -3. Che ha il gambo corto; βραχυστελέχης, ες. -4. Che ha il gambo grosso; μεγαλόκαυλος, ον. -5. Che ha il gambo piccolo; ὀλιγόκαυλος, ον. -6. Che ha un gambo solo; μονόκαυλος, ον. -7. Fornito di gambo; καυλωτός, ή, όν. -8. Mettere il gambo; δια-καυλίω-ῶ. -9. Perdere il gambo; ἀπο-καυλέω-ῶ. -10. Senza gambo; ἀπόκαυλος, ον. -11. Troncare il gambo; ἀπο-καυλίζω.

Gambone; *s. m. accr.* μέγας καυλός, οῦ (ὁ). -2. Dare il gambone; ἀδείας ἀφορμὴν δίδωμι.

Gambuccia; *s. f. dim.* σκελίδιον, ου (τό).

Gamma; *s. f.* γάμμα *indecl.* (τό). -2. Simile a gamma; γαμμοειδής, ές.

Gammurra; **Gamurra**; *s. f.* χλαῖνα, ης (ἡ).

Gana; *s. f.* ἐπιθυμία, ας (ἡ).

Ganascia; *s. f.* σιαγών, όνος (ἡ)· γνάθος, εος-ους (τό).

Ganascino; *s. m. dim.* σιαγόνιον, ου (τό).

Gancetto; **Gancio**; *s. m.* ἄγκιστρον, ου (τό)· ἀγκίστριον, ου (τό).

Gangama; **Gangamo**; *s. f.* *s. m.* γαγγάμη, ης (ἡ)· γάγγαμον, ου (τό).

Gangherare; *v. att.* προς-άπτω.

Gangherello; **Gangheretto**; **Gangherino**; *s. m. dim.* μικρὸς στροφεύς, έως (ὁ).

Ganghero; *s. m.* στροφεύς, έως (ὁ)· στρόφιγξ, ιγγος (ἡ). -2. Cavar di gangheri; κατα-πλήττω. -3. Dare un ganghero; ὑπ-ω-φεύγω. -4. Essere fuori dei gangheri; παρα-φρονέω-ῶ. -5. Ritornare in gangheri; ἀναφρονέω-ῶ. -6. Stare in gangheri; εὐ-φρονέω-ῶ. -7. Uscir dai gangheri; κατ-ε-πλήγην.

Ganglio; *s. m.* γάγγλιον, ου (τό).

Gangola; *s. f.* ἀδήν, ένος (ὁ)· χοιράς, άδος (ὁ, ἡ).

Gangoletta; *s. f. dim.* μικρὸς ἀδήν, ένος (ὁ).

Gangoloso; *add.* χοιραδώδης, ες.

Gangrena; *s. f.* γάγγραινα, ης (ἡ)· σφάκελος, ου (ὁ).

Gangrenamento; *s. m.* γαγγραίνωσις, εως (ἡ).

Gangrenare; *v. intr.* σφακελίζω.

Gannire; *v. intr.* κνυζάω-ῶ.

Ganzo; *add.* ἑταῖρος, ου (ὁ)· ἑταίρα, ας (ἡ).

Gara; *s. f.* ἐρίς, ίδος (ἡ)· ζῆλος, ου (ὁ)· ἀμίλλημα, ατος (τό)· ἄμιλλα, ης (ἡ). -2. A gara; ἀγωνιστικῶς· ζηλωτικῶς· ἐξ ἀμιλλῆς. -3. Bere a gara; δια-πίνω. -4. Fare a gara; ἀμιλλάομαι-ῶμαι. -5. Che compete nella gara; ἀνταῖλος, ον.

Garabullare; *v. att.* περι-κυκλόω-ῶ· ἐξ-απατάω-ῶ.

Garagollare; *v. intr.* περι-γνάμπτω· γυρεύω.

Garagollo; *s. m.* V. Caracollo.

Garante; *add.* V. Mallevadore.

Garantia; *s. f.* V. Guarentia.

Garantire; *v. att.* V. Guarentire.

Garbaccio; *s. m.* V. Sgarbo.

Garbare; *v. intr.* ἀρίσκω· ἀπ-αρίσκω (τινί, τινα)· εὐ-δοκιμέω-ῶ.

Garbatamente; *avv.* κοσμίως· χαριέντως· κεχαρισμένως.

Digitized by Google

Garbatezza; *s. f.* ἐκπρέπεια, ας (ἡ)· εὐτραπελία, ας (ἡ)· κοσμιότης, ητος (ἡ)· ἀστειότης, ητος (ἡ).
Garbato; *add.* χαρίεις, εσσα, εν· εὐτράπηλος, ον· ἀστεῖος, α, ον· κόσμιος, α, ον· κομψός, ή, όν· ἐκπρεπής, ές. -2. Essere garbato; ἀστειεύομαι. -3. Oltremodo garbato; ὑπεραστεῖος, ον.
Garbeggiare; *v. intr.* V. Garbare.
Garbino; *s. m.* λιβόνοτος, ου (ὁ).
Garbo; *s. m.* V. Garbatezza. -2. Dar garbo; ὡραιόω-ῶ. -3. Senza garbo; ἄκομψος, ον· ἀχάριστος, ον· *avv.* ἀκόμψως· ἀχαρίστως.
Garbo; *add.* V. Garbato.
Garbuglio; *s. m.* ταραχή, ῆς (ἡ)· θόρυβος, ου (ὁ)· σύγχυσις, εως (ἡ). -2. Fare, mettere in garbuglio; ταράττω· ταραχὴν ἐμ-ποιέω-ῶ.
Gardingo; *add.* V. Guardingo.
Gareggiamento; *s. m.* V. Gara.
Gareggiare; *v. intr.* ζηλόω-ῶ· φιλονεικέω-ῶ· ἀμιλλάομαι-ῶμαι· δι-αμιλλάομαι-ῶμαί (τινι)· δια-ζηλεύομαί (τινι)· ἀγωνίζομαι· ἀθλεύω. -2. Gareggiare nel canto; δια-μελίζομαι. -3. Che gareggia nel canto; ἀοιδομάχος, ον. -4. Gareggiare nel fare un' opera d'arte; ἀντι-δημιουργέω-ῶ. -5. Gareggiare insieme; συν-αμιλλάομαι-ῶμαι. -6. Gareggiare con uno nel prendere in appalto un lavoro; ἀντ-εργολαβέω-ῶ. -7. Gareggiare urtando; δια-κυρίττομαι.
Gareggiatore; *add.* ἀμιλλητήρ, ῆρος (ὁ)· ἀμιλλητής, οῦ (ὁ)· ἀμιλλώμενος, η, ον.
Gareggio; *s. m.* V. Gara.
Gareggioso; *add.* ἐριστικός, ή, όν.
Garentia; *s. f.* V. Guarentia.
Garentire; *v. att.* V. Guarentire.
Garetto; *s. m.* ἰγνία, ας (ἡ)· ἰγνύς, ύος (ἡ).
Gargagliare; *v. att.* γογγύζω.
Gargagliata; *s. f.* κραυγή, ῆς (ἡ).
Gargalozzo; *s. m.* V. Gorgozzule.
Gargantiglia; *s. f.* ὄρμος, ου (ὁ).
Gargarismo; *s. m.* γαργαρισμός, οῦ (ὁ).
Gargarizzare; *v. intr.* γαργαρίζω.
Gargarozzo; *s. m.* / Gargatta; *s. f.* } V. Gorgozzule.
Gargherismo; *s. m.* V. Gargarismo.
Gargia; *s. f.* V. Branchie.
Gargo; *add. Malizioso;* πανοῦργος, ον· δολόφρων, ον.
Gargozza; *s. f.* V. Gorgozzule.
Garnacca; *s. f.* V. Guarnacca.
Garo; *s. m.* γάρον, ου (τό).
Garofano; *s. m.* καρυόφυλλον, ου (τό).
Garontolare; *v. att.* κόνδυλον ἐν-τρίβω (τινί).
Garontolo; *s. m.* πυγμή, ῆς (ἡ)· κόνδυλος, ου (ὁ).
Garosamente; *avv.* V. A gara.
Garosello; *s. m.* V. Carosello.
Garosello; *add.* φιλάϊτιος, ον.
Garoso; *add.* φιλόνεικος, ον.
Garreggiare; *v. intr.* V. Gareggiare.
Garretta; *s. f.* / Garretto; *s. m.* } V. Garetto.
Garrevole; *add.* ἀδόλεσχος, ου (ὁ, ἡ)· ἀδολεσχικός, ή, όν.
Garrimento; *s. m.* τερέτισμα, ατος (τό)· τερετισμός, οῦ (ὁ)· ἀδολεσχία, ας (ἡ). -2. Riprensione; ἐπίπληξις, εως (ἡ)· ἀτίμησις, εως (ἡ).
Garrire; *v. intr.* τερετίζω· στρουθίζω. -2. *Di persone;* ἀδολεσχέω-ῶ· λαλέω-ῶ· στομυλεύω· φλυαρέω-ῶ. -3. Rimproverare; ἀτιμάω-ῶ. -4. Altercare; ἐρίζω· ἀμφι-σβητέω-ῶ.
Garrissa; *s. f.* V. Garrulità.
Garrissajo; / Garrissario; } *s. m.* V. Garrulo.
Garrito; *s. m.* V. Garrimento.
Garritivo; *add.* ἐπιτιμητικός, ή, όν. -2. Che garrisce; φλυαρῶν, οῦσα, οῦν.
Garritore; / Garrizzajo; / Garrulante; } *add.* V. Garrulo.
Garrulità; *s. f.* ἀδολεσχία, ας (ἡ)· στωμυλία, ας (ἡ)· στώμυλμα, ατος (τό)· φλυαρία, ας (ἡ).
Garrulo; *add.* ἀδόλεσχος, ου (ὁ, ἡ)· ἀδολεσχής, οῦ (ὁ)· φλυαρῶν, οῦσα, οῦν· φλύαρος, ον· λάλος, η, ον· στωμύλος, ον· στωμύλιος, α, ον.
Garza; *s. f.* λευκερώδιος, ου (ὁ).
Garzare; *v. att.* κνάω-ῶ.
Garzatura; *s. f.* κνηστήριον, ου (τό).
Garzolino; *s. m. dim.* V. Garzoncello.
Garzona; *s. f.* κορίδιον, ου (τό)· κοράσιον, ου (τό).
Garzoncello; / Garzoncino; } *s. m. dim.* νεανίσκος, ου (ὁ)· μειράκιον, ου (τό).
Garzone; *s. m.* νεανίας, ου (ὁ)· παῖς, παιδός (ὁ). -2. *Quegli che va a lavorare;* ἐργαστήρ, ῆρος (ὁ)· θεράπων, οντος (ὁ)· ὑπηρέτης, ου (ὁ).
Garzoneggiare; *v. intr.* ἠβάω-ῶ· νεάζω.
Garzonetto; *s. m. dim.* νεανίσκος, ου (ὁ).
Garzonevolmente; *avv.* παιδικῶς.
Garzonezza; *s. f.* νεότης, ητος (ἡ).
Garzonile; *add.* νεανικός, ή, όν.
Garzonotto; *s. m.* ἐφήβος, ου (ὁ)· νεανίας, ου (ὁ).
Gastigagione; *s. f.* V. Gastigazione.
Gastigamatti; *s. m. Scuriada;* σκυτάλη, ης (ἡ)· μάστιξ, γος (ὁ).
Gastigamento; *s. m.* ὑπανόρθωσις, σεως (ἡ).
Gastigapazzi; *s. m.* V. Gastigamatti.
Gastigare; *v. att.* κολάζω· παιδεύω· ζημιόω-ῶ· τιμωρέομαι-οῦμαι *(med.)*· ποινάω-ῶ. -2. Riprendere; ἐπι-τιμάω-ῶ· ἐπι-πλήττω· νουθετέω-ῶ. -3. *N. pass.* Emendarsi; ἀνα-φρονέω-ῶ· ἐπ-αν-ορθόομαι-οῦμαι.
Gastigatoja; *s. f.* V. Gastigazione.
Gastigatore; *add.* κολάζων, ουσα, ον· παιδεύων, ουσα, ον· κολαστής, οῦ (ὁ)· τιμωρητής, οῦ (ὁ).
Gastigatura; / Gastigazione; } *s. f.* e
Gastigo; *s. m.* ζημίωσις, σεως (ἡ)· ποινή, ῆς (ἡ)· ἐπίπληξις, εως (ἡ)· τιμωρία, ας (ἡ)· τίμημα, ατος (τό)· κόλασις, σεως (ἡ)· ἐπανόρθωσις, σεως (ἡ). -2. Dare gastigo; τιμωρέομαι-οῦμαι. -3. Che infligge gastigo; ἀποινόδικος, ον· ποιναῖος, α, ον. -4. Che merita gastigo; μαστιγώσιμος, ον. -5. Senza gastigo; ἀζήμιος, ον.
Gastrimargia; *s. f.* γαστριμαργία, ας (ἡ).
Gatta; *s. f.* γαλή, ῆς (ἡ)· αἴλουρος, ου (ἡ). -2. Aver mangiato il cervel di gatta; παρα-φρονέω-ῶ. -3. Cadere in piè come la gatta; πέπτωκα ἕξω τῶν κακῶν. -4. Cervel di gatta; βλάξ, ακός (ὁ, ἡ). -5. Chiamare, dire la gatta gatta; τὰ σύκα σύκα λέγω· τὴν σκάφην σκάφην λέγω. -6. Dove non sono gatte i topi vi ballano; προβάτων οὐδ' ὄφελος ἐὰν ὁ ποιμὴν ἀπῇ. -7. Fare la gatta morta, di Masino; ἀπατητικῶς, λαγῶς καθ-εύδω. -8. Tanto va la gatta al lardo, ch' ella vi lascia la zampa; ἀγαπῶν κίνδυνον ἐν αὐτῷ ἐμ-πεσεῖται.

Digitized by Google

Gattajola e Gattajuola; *s. f.* αἰλούρου τρῦπα, ης (ἡ).
Gattino; *s. m. dim.* μικρὸς αἴλουρος, ου (ὁ).
Gattivo; *add.* V. Cattivo.
Gatto; *s. m.* αἴλουρος, ου (ὁ). -2. Gatto frugato; ἀπόπληκτος, ου (ὁ). -3. Uomo accorto; πανοῦργος, ου (ὁ, ἡ). -4. Come un sacco di gatti, *alla rinfusa;* ἀτάκτως.
Gattomammone; *s. m.* κερκοπίθηκος, ου (ὁ).
Gattone; *s. m. accr.* μέγας αἴλουρος, ου (ὁ).
Gattuccia; *s. f. dim.* μικρὰ αἴλουρος, ου (ἡ).
Gattuccio; *s. m. dim.* μικρὸς αἴλουρος, ου (ὁ).
Gaude; *s. m.* V. Gaudio.
Gaudente; *p. pres.* V. Godente.
Gaudentemente; *avv.* V. Allegramente.
Gaudere; Gaudiare; } *v. intr.* V. Godere.
Gaudio; *s. m.* χαρά, ᾶς (ἡ)· τέρψις, εως (ἡ)· ἄδος, εος=ους (τό).
Gaudiosamente; *avv.* εὐθύμως.
Gaudioso; *add.* χαρᾶς πλήρης, ες.
Gavazza; *s. f.* Gavazzamento; *s. m.* } ἀγαλλίασις, σεως (ἡ).
Gavazzare; *v. intr.* ἀγαλλιάω=ῶ· ἀγαλλιάομαι=ῶμαι· γαυριάω=ῶ· σκιρτάω=ῶ.
Gavazzo; *s. m.* V. Gavazza.
Gaveggiare; *v. att.* V. Vagheggiare.
Gaveggino; *s. m.* V. Vagheggino.
Gavigne; *s. f. pl.* παρίσθμια, ων (τά)· ἀντιάδες, ων (αἱ).
Gavillare; *v. intr.* σοφίζομαι.
Gavillatore; *add.* V. Cavillatore.
Gavillazione; *s. f.* V. Cavillazione.
Gavine; *s. f. pl.* V. Gavigne.
Gavocciolo; *s. m.* δοθιήν, ῆνος (ὁ)· δοθίων, ονος (ὁ)· ὄγκος, ου (ὁ).
Gazofilacio; *s. m.* γαζοφυλάκιον, ου (τό).
Gazza; *s. f.* κίττα, ης (ἡ). -2. Pelare la gazza e non la fare stridere; κείρω· ξαίνω.
Gazzella; *s. f.* δορκάς, άδος (ἡ).
Gazzera; *s. f.* V. Gazza.
Gazzetta; *s. f. Giornale;* ἐφημερίς, ίδος (ἡ).
Gazzettante; Gazzettiere; } *add.* ἐφημερίδων γραφεύς, έως (ὁ).
Gebo; *s. m. Capro;* τράγος, ου (ὁ).
Gecchimento; *s. m.* ταπείνωσις, σεως (ἡ).
Gecchitamente; *avv.* ταπεινῶς.
Gecchito; *add.* ταπεινός, ή, όν· ταπεινόφρων, ον.
Geenna; *s. f.* V. Inferno.
Gelamento; *s. m.* σύμπηξις, εως (ἡ).
Gelare; *v. intr.* κρυσταλλόομαι=οῦμαι· ἀπο-κρυσταλλόομαι=οῦμαι· συμ-πήγνυμαι· ῥεγόω=ῶ (τι). -2. *Att.* Far gelare; ἀπο-κρυσταλλόω=ῶ.
Gelata; *s. f.* V. Ghiaccio.
Gelatamente; *avv.* κρυερῶς· ψυχρῶς. -2. Lentamente; βάδην.
Gelatinoso; *add.* πηγματώδης, ες.
Gelato; *add.* πηχθείς, εῖσα, έν· πηκτός, ή, όν· παγερός, ά, όν· κρυερός, ά, όν· ψυχρός, ά, όν. -2. Spaventato; φοβηθείς, εῖσα, έν· ἐκπλαγείς, εῖσα, έν. -3. Assai gelato; ὑπερπαγής, ές. -4. Non gelato; ἀῤῥίγητος, ον· ἄῤῥιγος, ον.
Geldra; *s. f.* V. Moltitudine.
Gelicidio; *s. m.* κρυμός, οῦ (ὁ).
Gelidezza; *s. f.* ψυχρότης, ητος (ἡ).
Gelido; *add.* V. Gelato.
Gelo; *s. m.* κρυμός, οῦ (ὁ)· παγετός, οῦ (ὁ). -2. Ghiaccio V. -3. Inverno; χειμών, ῶνος (ὁ). -4. Rugiada; δρόσος, ου (ὁ). -5. Senza gelo; ἀῤῥίγητος, ον· ἄῤῥιγος, ον· *avv.* ἀῤῥίγως.
Gelone; *s. m. accr.* δεινὸς κρυμός, οῦ (ὁ)· χειμίη, ης (ἡ) -2. *Male che viene alle dita;* χειμέτλη, ης (ἡ)· χειμέτλιον, ου (τό). -3. Avere i geloni; χειμεθλιάω=ῶ.
Gelore; *s. m.* V. Gelo.
Gelosamente; *avv.* ἐπιμελῶς· ἀκριβῶς· σπουδῇ.
Gelosia; *s. f.* ζηλοτυπία, ας (ἡ)· ζῆλος, ου (ὁ). -2. Sospetto; ὑποψία, ας (ἡ)· ὑπόνοια, ας (ἡ). -3. Dare gelosia; ὑποψίαν δίδωμι. -4. Eccitare gelosia; ζῆλον ἐμ-βάλλω.
Geloso; *add.* ζηλότυπος, ον· ζηλωτής, οῦ (ὁ). -2. Sollecito; ἐπιμελής, ές. -3. Diventar geloso; παρα-ζηλόομαι=οῦμαι. -4. Essere geloso; ζηλόω=ῶ. -5 Molto geloso; βαρύζηλος, ον. -6. Non geloso; ἀζηλότυπος, ον.
Gelsa; *s. f.* μόρον, ου (τό)· μῶρον, ου (τό)· συκάμινον, ου (τό).
Gelso; *s. m.* μορέα=ῆ, έας=ῆς (ἡ)· συκάμινος, ου (ὁ).
Gemebondo; *add.* V. Gemente.
Gemellipara; *add.* διδυμοτόκος, ον.
Gemello; *s. m.* δίδυμος, η, ον. -2. Doppio; διπλάσιος, α, ον. -3. Partorire gemelli; διδυμοτοκέω=ῶ.
Gemente; *p. pres. Che stilla;* στάζων, ουσα, ον· σταικτός, ή, όν· σταλακτός, ή, όν. -2. Che piange; κλαίων, ουσα, ον· γοερός, ά, όν· στενάζων, ουσα, ον.
Gemenzia; *s. f.* V. Geomanzia.
Gemere; *v. intr.* e
Gemicare; *v. intr. Stillare;* στάζω· σταλάζω· μυξάγω. -2. Dolersi; στένω· στενάζω· ὀδύρομαι· στοναχέω=ῶ· στοναχίζω· μετα-στένω· μετα-στοναχίζω· γοάω=ῶ· γοάομαι=ῶμαι. -3. Che geme; γοερός, ά, όν. -4. Che molto geme; ἀγάστονος, ον. -5. Simile a chi geme; μυχθώδης, ες.
Geminare; *v. att.* διπλασιάζω· διπλόω=ῶ.
Geminazione; *s. f.* διπλασιασμός, οῦ (ὁ).
Gemini; *s. m. pl.* δίδυμοι, ων (οἱ).
Gemino; *add.* V. Doppio.
Gemire; *v. intr.* V. Gemere.
Gemitio; Gemitivo; } *s. m.* σταλαγμός, οῦ (ὁ)· ἀνάβλυσις, σεως (ἡ).
Gemito; *s. m.* κλαυθμός, οῦ (ὁ)· ὀμωγή, ῆς (ἡ)· ὀδυρμός, οῦ (ὁ)· θρῆνος, ου (ὁ)· ὀλοφυρμός, οῦ (ὁ)· κώκυμα, ατος (τό)· στοναχή, ῆς (ἡ)· στόναχος, ου (ὁ)· στόνος, ου (ὁ).
Gemma; *s. f. Dell'albero;* ὄζος, ου (ὁ)· ἐκβλάστημα, ατος (τό)· ἀμπέλου ὀφθαλμός, οῦ (ὁ). -2. *Pietra preziosa;* λίθος, ου (ἡ)· λιθαρίδιον, ου (τό). -3. Ornato di gemme; ἀβρόπλουτος, ον.
Gemmare; *v. intr.* ἐκ-βλαστάνω.
Gemmato; *add.* διάλιθος, ον· λιθοκόλλητος, ον· λιθόκολλος, ον. -2. *Di alberi;* φλυκταινώδης, ες.
Gemmazione; *s. f.* ἐκβλάστησις, σεως (ἡ).
Gemmiera; *s. f.* V. Gemma.
Gemmiero e Gemmiere; *s. m.* χρυσοχόος, ου (ὁ).
Gemmifero; *add.* λιθοφόρος, ον.
Gena; *s. f.* V. Gota, Guancia.
Genealogia; *s. f.* γενεαλογία, ας (ἡ). -2. Fare, esporre la genealogia; γενεαλογέω=ῶ. -3. Fare una genealogia contraria; ἀντι-γενεαλογέω=ῶ.
Genealogico; *add.* γενεαλογικός, ή, όν. -2. Fare una tavola genealogica; γενεαλογέω=ῶ.

Digitized by Google

Genealogista; *s. m.* γενεαλόγος, ου (ὁ)·
Geneatico; *add.* γενεθλιακός, ή, όν.
Genebro; *s. m.* V. Ginepro.
Geneologia; *s. f.* V. Genealogia.
Generabile; *add.* γεννητός, ή, όν.
Generabilità; *s. f.* γεννητικὴ δύναμις, εως (ἡ).
Generalato; *s. m.* στρατηγία, ας (ἡ)· προστασία, ας (ἡ).
Generale; *add.* γενικός, ή, όν· κοινός, ή, όν· καθολικός, ή, όν· δημόσιος, α, ον. -6. **In generale**; ὅλως.
Generale; *s. m.* προστάτης, ου (ὁ)· στράτηγος, ου (ὁ). -2. Della cavalleria; ἵππαρχος, ου (ὁ). -3. Della fanteria; πεζικῆς δυναμέως ἄρχος, ου (ὁ). -4. Dei frati; κοινοβιάρχης, ου (ὁ)· προστάτης, ου (ὁ).
Generaleggiare; *v. intr.* καθόλου ἐκ-φέρω, λέγω.
Generalemente; *avv.* V. Generalmente.
Generalissimo; *add. superl.* γενικώτατος, η, ον· καθολικώτατος, η, ον. -2. Primo comandante; στράτηγος, ου (ὁ).
Generalità; *s. f.* καθολικόν, οῦ (τό)· κοινόν, οῦ (τό)· κοινότης, ητος (ἡ). -2. Moltitudine; πλῆθος, εος-ους (τό). -3. Esporre cólle generalità; εἰδοφορέω-ῶ.
Generalizzare; *v. att.* κοινόω-ῶ.
Generalmente; *avv.* γενικῶς· καθολικῶς· καθόλου· ὅλως.
Generamento; *s. m.* γένεσις, εως (ἡ).
Generante; *add.* γενετήρ, ῆρος (ὁ)· γενέτωρ, ορος (ὁ)· γενέτης, ου (ὁ)· γενέτειρα, ας (ἡ).
Generare; *v. att.* γεννάω-ῶ· τέκτω. -2. Produrre; φύω. -3. Cagionare; ποιέω-ῶ· ἐγείρω. -4. Generare a vicenda; ἀντι-φύω· ἀντι-γεννάω-ῶ. -5. Atto a generare; γόνιμος, ον.
Generato; *p. pass.* γεννητός, ή, όν· ἀπότοκος, ον. -2. Generato da Dio; θεόγονος, ον. -3. Generato da ottimi genitori; ἀριστότοκος, ον. -4. Generato da sè; αὐτογενής, ἐς· αὐτογέννητος, ον· αὐτογόνος, ον. -5. Generato sulla terra; ἐγγυότοκος, ον. -6. Non generato; ἀγέννητος, ον.
Generatio; *add.* V. Generativo.
Generativamente; *avv.* γεννητικῶς.
Generativo; *add.* γεννητικός, ή, όν.
Generazione; *s. f.* γέννησις, εως (ἡ)· γένεσις, εως (ἡ). -2. Razza, sorte; γένος, εος-ους (τό). -3. Nato nella decima generazione; δεκατοσπόρος, ον. -4. Generazione degli Dei; θεογονία, ας (ἡ).
Genere; *s. m.* γένος, εος-ους (τό). -2. In genere; κατὰ γένη. -B'. Generalmente V. -3. Che concerne il genere; γενικός, ή, όν. -4. Di vario genere; αἰόλος, ον.
Genericamente; *avv.* V. Generalmente.
Generico; *add.* γενικός, ή, όν.
Genero; *s. m.* γαμβρός, οῦ (ὁ). -2. Che appartiene al genero; γάμβριος, α, ον.
Generosamente; *avv.* γεναίως. -2. Liberalmente; μεγαλοφρόνως.
Generosità; *s. f.* μεγαλοψυχία, ας (ἡ)· μεγαλοφροσύνη, ης (ἡ).
Generoso; *add.* γεναῖος, α, ον· εὐγενής, ἐς. -2. Liberale; μεγαλόψυχος, ον· μεγαλόφρων, ον· ἐλευθέριος, α, ον.
Genesi; *s. f.* γένεσις, εως (ἡ).
Genetlia; *s. f.* γενέθλιον, ου (τό).
Genetliaco; *add.* γενεθλιακός, ή, όν.
Gengia; *s. f.* V. Gengiva.
Gengiva; *s. f.* οὖλον, ου (τό)· οὖλις, ιδος (ἡ).
Genia; *s. f.* γενεά, ᾶς (ἡ)· γονή, ῆς (ἡ).
Geniaccio; *s. m.* κακοθυμία, ας (ἡ).
Genialità; *s. f.* συμπάθεια, ας (ἡ).
Genialmente; *avv.* συμπαθῶς.
Genio; *s. m.* δαίμων, ονος (ὁ, ἡ)· δαιμόνιον, ου (τό). -2. Buono; ἀγαθοδαίμων, ονος (ὁ). -3. Cattivo; κακοδαίμων, ονος (ὁ). -4. Ingegno; ἀγχίνοια, ας (ἡ)· εὐφύια, ας (ἡ). -5. Inclinazione; προθυμία, ας (ἡ)· πρόσκλισις, εως (ἡ). -6. Andare a genio; ἀρέσκω. -7. Contro genio; ἀπο-θύμιος, ον· *avv.* ἀποθυμίως.
Genitale; *add.* γεννητικός, ή, όν.
Genitivo; *s. m. T. gramm.* γενική, ῆς (ἡ).
Genito; *add.* γεγεννημένος, η, ον· γενέτης, ου (ὁ)· γεννητός, ή, όν.
Genitore; *s. m.* γονεύς, έως (ὁ)· γενετήρ, ῆρος (ὁ)· γενέτωρ, ορος (ὁ)· γεννήτηρ, ηρος (ὁ)· γεννητής, οῦ (ὁ). -2. I genitori; τεκόντες, ων (οἱ)· γονέες-εῖς, έων (οἱ).
Genitrice; *s. f.* γενέτειρα, ας (ἡ)· γεννήτειρα, ας (ἡ)· τίκτουσα, ης (ἡ).
Genitura; *s. f.* V. Generazione.
Gennajo e Gennaro; *s. m.* Γαμηλιών, ῶνος (ὁ)· Ἰανουάριος, ου (ὁ). -2. Sudar di bel gennajo; ἀγωνιάω-ῶ.
Genologia; *s. f.* γονεά, ᾶς (ἡ). -2. *Figur.* Unione; συμπλοκή, ῆς (ἡ).
Gentaccia; *s. f.* / **Gentaglia**; *s. f.* / **Gentagliaccia**; *s. f.* / **Gentame**; *s. m.* πλῆθος, εος-ους (τό)· ὀημίδιον, ου (τό)· συρφετόν, οῦ (τό)· ὄχλος, ου (ὁ).
Gente; *s. f.* ἔθνος, εος-ους (τό)· λαός, οῦ (ὁ). -2. Moltitudine; πλῆθος, εος-ους (τό). -3. *Cogli aggettivi* mia, tua, *ecc.* Cognati; φῦλον, ου (τό)· συγγενεῖς, ῶν (οἱ). -4. Buona gente, *fior d'uomini*; θαλεροί, ῶν (οἱ). -5. Di bassa gente; ἄσημος, ον· ἀσήμων, ον· ἀγενής, ές. -6. Fare gente, *assoldare soldati*; ἀνα-γράφω στρατιώτας. -7. Gente d'arme, soldati; στρατιῶται, ῶν (οἱ)· στρατιωτικόν, οῦ (τό). -8. Gente a cavallo; ἱππέες-εῖς, έων (οἱ).
Gente; *add.* V. Gentile, Nobile.
Gentea; *s. f.* V. Gentaglia.
Gentemente; *avv.* V. Gentilmente.
Genterella; *s. f. dim.* δημίδιον, ου (τό)·
Genticciuola; *s. f.* V. Gentaglia.
Gentildonna; *s. f.* εὐγενὴς γυνή, γυναικός (ἡ).
Gentile; *add.* εὐγενής, ἐς· γνήσιος, α, ον· χρηστός, ή, όν· εὐπροσήγορος, ον· φιλοπροσήγορος, ον. -2. Di complessione, *delicato*; ἰσχνός, ή, όν· λεπτός, ή, όν. -3. *Adoratore degli idoli*; ἐθνικός, ή, όν.
Gentilemente: *avv.* V. Gentilmente.
Gentilescamente; *avv.* ἐθνικῶς.
Gentilesco; *add.* εὐπρεπής, ές.
Gentilesimo; *s. m.* ἐθνικὴ δεισιδαιμονία, ας (ἡ).
Gentiletto; *add.* ὑπόσεμνος, ον.
Gentilezza; *s. f.* εὐγένεια, ας (ἡ)· εὐπροσηγορία, ας (ἡ)· φιλοφροσύνη, ης (ἡ). -2. Gentilesimo V. / **Gentilia**; / **Gentiliga**;
Gentilino; *add.* V. Gentiletto.
Gentilire; *v. att.* V. Ingentilire.
Gentilità; *s. f.* V. Gentilesimo.
Gentilizia; *s. f.* εὐγένεια, ας (ἡ).
Gentilizio; *add.* γενικός, ή, όν.

Digitized by Google

Gentilmente; *avv.* φιλανθρώπως· φιλοφρόνως. –2. Nobilmente; πολυτελῶς· εὐγενῶς.
Gentilone; *s. m. accr.* φιλαθρωπότερος, ου (ὁ).
Gentilotto; *s. m.* δυνάστης, ου (ὁ).
Gentiluomo; *s. m.* εὐγενής, ἐος=οῦς (ὁ)· εὐπατρίδης, ου (ὁ).
Gentucca; **Gentuccia**; **Gentucciaccia**; **Gentucola**; *s. f. pegg.* δημίδιον, ου (τό).
Genuflessione; *s. f.* γονυκλισία, ας (ἡ)· προσχύνησις, σεως (ἡ).
Genuflesso; *add.* γονυκλινής, ές· γονυπετής, ές.
Genuflettersi; *v. rifl.* γονκλινέω=ῶ· γονυπετέω=ῶ· προς-πίπτω εἰς τὰ γόνατα.
Genziana; *s. f.* γεντιανή, ῆς (ἡ).
Geodesia; *s. f.* γεωδαισία, ας (ἡ).
Geografia; *s. f.* γεωγραφία, ας (ἡ).
Geografico; *add.* γεωγραφικός, ή, όν.
Geografo; *s. m.* γεωγράφος, ου (ὁ).
Geometra; *s. m.* γεωμέτρης, ου (ὁ).
Geometrale; *add.* γεωμετρικός, ή, όν.
Geometria; *s. f.* γεωμετρία, ας (ἡ). –2. Appartenente alla geometria; γεωμετρικός, ή, όν. –3. Ignaro della geometria; ἀγεωμέτρητος, ον.
Geometricamente; *avv.* γεωμετρικῶς.
Geometrico; *add.* γεωμετρικός, ή, όν.
Geometrizzare; *v. intr.* γεωμετρέω=ῶ.
Geometro; *s. m.* V. Geometra.
Geometro; *add.* V. Geometrico.
Geoponico; *add.* γεωπονικός, ή, όν.
Georgica; *s. f.* γεωργικόν, οῦ (τό).
Georgico; *add.* γεωργικός, ή, όν.
Georgo; *s. m.* γεωργός, οῦ (ὁ).
Geranio; *s. m.* γεράνιον, ου (τό).
Gerarca; *s. m.* ἱεράρχης, ου (ὁ)· ἱεράρχος, ου (ὁ). –2. Essere gerarca; ἱερραρχέω=ῶ.
Gerarchia; *s. f.* ἱεραρχία, ας (ἡ).
Gerarchico; *add.* ἱερραρχικός, ή, όν.
Gerfalco; *s. m.* V. Girifalco.
Gergo; *s. m.* διάλεκτος, ον (ὁ).
Gerla; *s. f.* κόφινος, ου (ὁ).
Germanamente; *avv.* κυρίως· γνησίως.
Germano; *add.* ὁμοπάτριος, ον· ὁμόπατρος, ον· ὁμοπάτωρ, ορος (ὁ, ἡ)· ὁμομήτριος, α, ον. –2. Vero, genuino; γνήσιος, α, ον· ἀληθινός, ή, όν.
Germe; *s. m.* βλαστός, οῦ (ὁ)· βλάστημα, ατος (τό). –2. Schiatta; γένος, ἐος=ους (τό). –3. Mettere il germe; βλαστάνω· ἀπο-φύω. –4. Che testè ha messo il germe, ἀρτιβλάστανος, ον. –5. Mutare il germe; μετα-βλαστάνω. –6. Recidere i germi; βλαστοκοπέω=ῶ. –7. Senza germe; ἀβλαστής, ές.
Germinare; *v. intr.* V. Germogliare.
Germinativo; **Germinatore**; *add.* βλαστικός, ή, όν.
Germinazione; *s. f.* βλάστησις, σεως (ἡ).
Germine; *s. m.* V. Germe.
Germoglia; *s. m.* Germoglio.
Germogliabile; *add.* βλαστικός, ή, όν.
Germogliamento; *s. m.* βλάστησις, σεως (ἡ)· βλαστός, οῦ (ὁ). –2. Germogliamento continuo; ἀειβλάστησις, σεως (ἡ).
Germogliare; *v. intr.* βλαστάνω. –2. Germogliare eccessivamente; ὑπερ-βλαστάνω. –3. Che eccessivamente, troppo germoglia; ὑπερβλαστής, ές. –4. Germogliare insieme, nello stesso tempo; συν-ανα-βλαστάνω· συμ-βλαστάνω. –5. Che germoglia insieme; συμβλαστής, ές. –6. Germogliare a lato; παρα-βλαστάνω. –7. Che germoglia a lato; παραβλαστικός, ή, όν. –8. Che molto germoglia; πολυβλαστής, ές. –9. Il germogliare molto; πολυβλαστία, ας (ἡ). –10. Germogliare male, non germogliare; ἀβλαστέω=ῶ. –11. Germogliare sempre; ἀειβλαστέω=ῶ. –12. Che germoglia sempre; ἀειβλαστής, ές· ἀειβρυής, ές. –13. Il germogliare sempre; ἀειβλάστησις, σεως (ἡ). –14. Germogliare di sotto; ὑπο-βλαστάνω.
Germogliatore; *add.* V. Germinatore.
Germogliazione; *s. f.* V. Germogliamento.
Germoglio; **Germuglio**; *s. m.* βλαστός, οῦ (ὁ)· κλαδίσκος, ου (ὁ).
Geroglificare; *v. intr.* ἱερογλυφικὰ ποιέω=ῶ.
Geroglifichiere; *s. m.* ἱερογραμματεύς, έως (ὁ).
Geroglifico; *s. m.* ἱερογλυφικά, ῶν (τά). –2. Scolpire geroglifici; ἱερογλυφέω=ῶ. –3. Chi scolpisce geroglifici; ἱερογλύφος, ου (ὁ).
Geroglifico; *add.* ἱερογλυφικός, ή, όν. –2. Scrittura geroglifica; ἱερογλυφία, ας (ἡ).
Geruntocomio; *s. m.* γεροντοκομεῖον, ου (τό).
Gessajuolo; *s. m.* γυψεμπλάστης, ου (ὁ).
Gessare; *v. att.* γυψόω=ῶ.
Gessato; *add.* γυψώδης, ες.
Gesso; *s. m.* γύψος, ου (ὁ). –2. Di gesso; γύψινος, ον
Gessoso; *add.* γύψινος, ον.
Gesta; *s. f. Stirpe*; γενεά, ᾶς (ἡ)· τέκνον, ου (τό)· γένος, ἐος=ους (τό). –2. *Oggi usato solamente nel plur.* V. Impresa.
Gestare; *v. att.* κομίζω.
Gestazione; *s. f.* φόρησις, σεως (ἡ).
Gesteggiare; *v. intr.* V. Gestire.
Gesticolatore; *add.* μῖμος, ου (ὁ)· χειρονόμος, ου (ὁ).
Gesticolazione e Gesticulazione; *s. f.* χειρονομία, ας (ἡ).
Gestire; *v. intr.* χειρονομέω=ῶ· μορφάζω.
Gesto; *s. m.* χειρονομία, ας (ἡ). –2. Impresa V. –3. Cura, governo; διοίκησις, σεως (ἡ)· ἐπιμέλεια, ας (ἡ)· διακονία, ας (ἡ).
Gesù; *s. m.* Ἰησοῦς, ου (ὁ).
Geto; *s. m.* πίδη, ης (ἡ)· ἔχμα, ατος (τό).
Gettame; *s. m.* κάθαρμα, ατος (τό).
Gettamento; *s. m.* βόλη, ης (ἡ).
Gettare; *v. att.* βάλλω· ἀπο-βάλλω· ῥίπτω. –2. Apportare, arrecare; φέρω· ἐπι-φέρω· προ-φέρω. –3. Dissipare; ἀσπανόω=ῶ· κατ-ασωτεύω· κατ-α-ν-αλίσκω. –4. Produrre, germogliare; βλαστάνω. –5. Scagliare; βάλλω· ἀκοντίζω. –6. Versare, spargere; ἐκ-χέω=ῶ. –7. Vomitare; ἐμέω=ῶ. –8. *Dei metalli*; χέω=ῶ. –9. Al volto, in faccia; ὀνειδίζω. –10. A terra; κατα-βάλλω· κα-τα-σκάπτω. –11. La colpa; αἰτιάομα=ῶμαι. –12. Da cavallo; ἀφ' ἵππου κατα-βάλλω. –13. Dietro ad uno; οὐκ ἀλέγοντι ἐπι-φέρω. –14. I fondamenti; θαμεῖον κατα-βάλλομαι. –15. Gettare contro; ἀντι-βάλλω. –16. Gettare dentro; εἰς-ἠμι· ἐγ-κατα-βάλλω. –17. Gettare dentro all'incontro; ἀντ-εμ-βάλλω. –18. Gettare giù; κατα-βάλλω· ὑπ-ερείπω. –19. Gettare in disparte; παρα-βάλλω. –20. Gettare in grado; ἐγ-καλέω=ῶ· ἐπ-άγω τὴν αἰτίαν. –21. Gettare insieme, nello stesso tempo; συμ-βάλλω. –22. Gettare insieme in alto; συν-ανα-ῥίπτω. –23. Gettare là; δια-βάλλω.

Digitized by Google

-24. Gettare lontano; μακροβολέω=ῶ. -25. Che getta lontano; μακροβόλος, ον. -26. Il gettare lontano; μακροβολία, ας (ἡ). 27. Mandar a male, vendere per pochissimo; ὀλίγου πωλέω=ῶ· κατ-αναλίσκω. -28. Odore, lezzo; ὄζω· ἀπ-όζω. -29. La polver negli occhi, l'arte, incanti; γοητεύω· μαγεύω. -30. La scomunica; ἀναθεματίζω. -31. Via; ἀπο-βάλλω· ἀπο-ῤῥίπτω. -32. *Parlando della penna da scrivere;* τὸ μέλαν ἀπο-δίδωμι. -33. *N. pass.* Lanciarsi; ἐπ-ορούω· ἀπ-ορούω. -34. Ad, in una cosa; νοῦν προς-έχω. -35. Gettarsi sopra; ἐγ-κατα-σκήπτω. -36. Gettarsi ai piedi di....; προ-πίπτω πρὸς τὰ γόνατα· προς-κυνέω=ῶ.

Gettata; *s. f.* V. Gittata.

Gettito; *s. m.* ἔκπτυσις, σεως (ἡ)· ἔμετος, ου (ὁ).

Getto; *s. m.* βολή, ῆς (ἡ)· ἀποβολή, ῆς (ἡ). -2. Far getto; ἀπο-βάλλω. -B΄ Recere; ἐμέω=ῶ. -Γ΄. Gettare bronzi; χέω=ῶ.

Gheffo; *s. m.* V. Gueffo.

Gheppio; *s. m.* κέγχρις, ιδος (ἡ). -2. Far gheppio; ἀπ-όλλυμαι· θνήσκω.

Gherbellire; *v. att.* V. Ghermire.

Gherbino; *s. m.* V. Garbino.

Gherminella; *s. f.* μαγεία, ας (ἡ)· γοητεία, ας (ἡ)· δόλος, ου (ὁ). -2. Inventare gherminelle; μηχανορράφέω=ῶ. -3. Che inventa gherminelle; μηχανορράφος, ον. -4. Invenzione di gherminelle; μηχανορραφία, ας (ἡ).

Ghermire; *v. att.* προς-αρπάζω.

Ghermitore; *add.* ἁρπάζων, ουσα, ον.

Gherofano; *s. m.* V. Garofano.

Gherone; *s. m.* κράσπεδον, ου (τό). -2. Pezzo di checchessia; κλάσμα, ατος (τό)· θραῦσμα, ατος (τό)· μέρος, εος=ους (τό). -3. Pigliarsela per un gherone; μετ-αν-ίσταμαι.

Ghetto; *s. m.* Ἰουδαίων συνοίκησις, σεως (ἡ).

Ghezzo; *s. m.* κόραξ, ακος (ὁ).

Ghezzo; *add. Nero;* μέλας, αινα, αν.

Ghiabaldana; *s. f.* V. Ghiarabaldana.

Ghiaccesco; *add.* κρυμώδης, ες· κρυσταλλώδης, ες.

Ghiaccia; *s. f.* Ghiaccio.

Chiacciaja; *s. f.* κρυσταλλοθήκη, ης (ἡ).

Ghiacciare; *v. intr.* πήγνυμαι.

Ghiacciato; *add.* ψυχρότατος, η, ον· πηκτός, ή, όν· παγερός, ά, όν. -2. Privo d'amore; χαλεπός, ή, όν· δεινός, ή, όν· ἀπενής, ές. -3. Impenetrabile, fatale; ἄτρωτος, ον.

Ghiaccio; *s. m.* κρύσταλλος, ου (ὁ)· παγετός, οῦ (ὁ)· πάγος, εος=ους (τό). -2. Inverno; χειμάς, άδος (ἡ)· χειμών, ῶνος (ὁ). -3. Rompere il ghiaccio; προ-ηγέομαι=οῦμαι. -4. Coperto di alto ghiaccio; βαθυκρύσταλλος, ον. -5. Senza ghiaccio; ἀκρύσταλλος, ον.

Ghiaccio; **Ghiaccioso**; *add.* V. Ghiacciato.

Ghiacciuolo; *s. m.* στάλαγμος, ου (ὁ).

Ghiacinto; *s. m.* V. Giacinto.

Ghiado; *s. m. Eccessivo freddo;* ῥίγος, εος=ους (τό)· κρυμός, οῦ (ὁ)· κρύος, εος=ους (τό). -2. Coltello, spada; ξίφος, εος=ους (τό).

Ghiaggiuolo; *s. m.* ἶρις, ιδος (ἡ).

Ghiaja; *s. f.* ψάμμος, ου (ἡ)· ψάμαθος, ου (ὁ)· χάλιξ, ικος (ὁ, ἡ).

Ghiajata; *s. f.* ψαμμωτόν, οῦ (τό).

Ghiajoso; *add.* ψαμαθώδης, ες· ψαμμώδης, ες.

Ghiajuzza; *s. f. dim.* ψαμάδιον, ου (τό).

Ghianda; *s. f.* βάλανος, ου (ὁ), -2. Ghianda di piombo; μολύβδαινα, ης (ἡ). -3. Appartenente alla specie delle ghiande; βαλανηρός, ά, όν. -4. Buttare giù le ghiande; βαλανίζω. -5. Dare la forma di ghianda; βαλανόω=ῶ. -6. Che ha forma di ghianda; βαλανωτός, ή, όν. -7. Mangiare ghiande; βαλανηφαγέω=ῶ. -8. Che mangia ghiande; βαλανηφάγος, ον. -9. Simile a ghiande βαλανώδης, ες.

Ghiandaja; *s. f.* κίσσα, ης (ἡ).

Ghiandifero; *add.* βαλανοφόρος, ον.

Ghiandola; *s. f.* V. Glandola.

Ghiareto; *s. m.* χέραδος, εος=ους (τό).

Ghiara; *s. f.* V. Ghiaja.

Ghiarabaldana; *s. f.* σπινδαλμοί, ῶν (οἱ).

Ghiaroso; *add.* ψαμαθώδης, ες· ψάμμινος, η, ον.

Ghiarotto e Ghiarottolo; *s. m.* χάλιξ, ικος (ὁ, ἡ).

Ghiazzeruola; *s. f.* κύμβη, ης (ἡ).

Ghidardone; *s. m.* V. Guiderdone.

Ghierabaldana; *s. f.* V. Ghiarabaldana.

Ghieva; *s. f.* V. Ghiova.

Ghignantemente; *avv.* ἱλαρῶς.

Ghignare; *v. intr.* ὑπο-μειδιάω=ῶ· κατα-γελάω=ῶ.

Ghignata; *s. f.* καγχασμός, οῦ (ὁ)· κιχλισμός, οῦ (ὁ).

Ghignatore; *add.* καταγελῶν, ῶσα, ῶν.

Ghignazzare; καγχάζω.

Ghignettino; **Ghignetto**; **Ghigno**; *s. m.* καταγέλως, ωτος (τό). -2. Rigettare con disprezzevole ghigno; ἀπο-μυκτηρίζω.

Ghignoso; *add.* V. Geloso.

Ghiomo; *s. m.* V. Gomitolo.

Ghiottamente; *avv.* ἀδηφάγως· λάβρως· φαρυγγίσθην.

Ghiotto; *add.* λίχνος, ον· γαστρίμαργος, ον· ἀδηφάγος, ον· λάβρος, ον· πολυφάγος, ον. -2. Bramoso; ἐπιθυμητικός, ή, όν. -3. Fare ghiotto; ἐπιθυμίαν ἐγείρω. -4. Gustoso; εὔχυμος, ον· εὔχυλος, ον. -5. Vizioso; πονηρός, ά, όν· μιαρός, ά, όν.

Ghiottoncello; *add.* V. Ghiottuzzo.

Ghiottone; *add. accr.* V. Ghiotto.

Ghiottoneggiare; *v. intr.* ἀσωτεύομαι· λαβροφαγέω· ἀδηφαγέω=ῶ.

Ghiottoneria; *s. f.* πανούργημα, ατος (τό)· κακία, ας (ἡ). -2. Ghiottornia V.

Ghiottonia; *s. f.* e

Ghiottornia; *s. f.* γαστριμαργία, ας (ἡ)· λαβροσύνη, ης (ἡ)· λαβρότης, ητος (ἡ)· ἀδηφαγία, ας (ἡ)· ἀσωτία, ας (ἡ). -2. Vivanda squisita; λιχνεία, ας (ἡ)· τράγημα, ατος (τό)· τρωγάλια, ων (τά). -3. Allettamento; δελέαρ, ατος (τό).

Ghiottuzzo; *add.* λιχνότερος, α, ον.

Ghiova; *s. f.* βῶλος, ου (ἡ).

Ghiozzo; *s. m. Gocciola;* σταγών, όνος (ἡ)· στάλαγμα, ατος (τό)· σταλαγμός, οῦ (ὁ). -2. Piccolo pezzetto; ψωμός, οῦ (ὁ). -3. *Pesce;* κωβιός, οῦ (ὁ).

Ghiribizzamento; *s. m.* λῆπτον μηχάνημα, ατος (τό).

Ghiribizzare; *v. intr.* φαντάζομαι· μελετάω=ῶ· ἐπι-νοέω=ῶ· ἐξ-ευρίσκω· ἐν-θυμέομαι=οῦμαι.

Ghiribizzo; *s. m.* παράδοξον, ου (τό)· ἀλλόκοτον, ου (τό)· σκῆψις, εως (ἡ)· πλάσμα, ατος (τό).

Ghiribizzoso; *add.* δύσκολος, ον· ληρώδης, ες.

Ghirigoro; *s. m.* διάγραμμα, ατος (τό).

Ghirlanda; *s. f.* στέμμα, ατος (τό)· στέφανος, ου (ὁ).

Ghirlandare; *v. att.* στεφανόω=ῶ· στέφω.

Digitized by Google

Ghirlandella; Ghirlandetta; Ghirlanduzza; *s. f. dim.* στεφάνιον, ου (τό)· στεφανίσκος, ου (ὁ).

Ghiro; *s. m.* ἐλειός, οῦ (ὁ).

Già; *avv.* ἤδη· τοτε. -2. Per lo passato; πάλαι. -3. *Partic. riemp.* μέν, δέ. -4. Quantunque; καίπερ.

Giacchè; *cong.* ἐπεί· ἐπειδή.

Giacchera; *s. f.* παῖγμα, ατος (τό).

Giacchiare; *v. intr.* δικτυβολέω=ῶ.

Giacchiata; *s. f.* τὸ δικτυβολεῖν.

Giacchio; *s. m.* δίκτυον, ου (τό)· σαγήνη, ης (ἡ). -2. Gettare il giacchio tondo; οὐδενὸς ἐπιμελείαν ἔχω.

Giacciare; *v. att.* V. Ghiacciare.

Giaccio; *s. m.* V. Ghiaccio.

Giacere; *v. intr.* κεῖμαι· κατά-κειμαι. -2. Lo stagnare dell'acqua; λιμνάζω. -3. Giacere in disparte; ἀπό-κειμαι. -4. Giacere in altro luogo; μετά-κειμαι. -5. Giacere entro, sopra; ἐγ-κατά-κειμαι. -6. Fare giacere insieme; συν-ανα-κλίνω.

Giacere; *s. m.* V. Giacimento.

Giaciglio; *s. m.* Giacitojo.

Giacimento; *s. m.* κοίμησις, σεως (ἡ)· κατάκλισις, σεως (ἡ).

Giacinto; *add.* ὑακίνθινος, η, ον.

Giacinto; *s. m.* ὑάκινθος, ου (ὁ, ἡ).

Giacitojo; *s. m.* κοίτη, ης (ἡ)· εὐνή, ῆς (ἡ).

Giacitura; *s. f.* κοίμησις, σεως (ἡ). -2. Ordine, disposizione; τάξις, εως (ἡ).

Giaco; *s. m.* θώραξ, ακος (ὁ).

Giafossecosachè e Giafossechè; *avv.* V. Già.

Giaggiolo; *s. m.* V. Ghiaggiuolo.

Gialda; *s. f.* βέλος, εος=ους (τό).

Giallastro; *add.* ὑπόξανθος, ον.

Gialleggiare; *v. intr.* ξανθίζω· ξανθόομαι=οῦμαι.

Gialletto; *add.* ὑπόξαντος, ον· ξανθότερος, α, ον.

Giallezza; *s. f.* ξάνθισμα, ατος (τό)· ξαντότης, ητος (ἡ).

Gialliccio; Gialligno; *add.* V. Gialletto.

Giallo; *add.* ξαντός, ή, όν. -2. Giallo nero; μελάγχλωρος, ον. -3. Tinto in giallo; μηλοβαφής, ές.

Giallognolo e Giallogno; *add.* ὑπόξανθος, ον. -2. Essere giallognolo; ἐγ-χλοάζω· ἐγ-χλοάω=ῶ.

Giallore; *s. m.* V. Giallezza.

Gialloso; *add.* V. Giallognolo.

Gialluccio; *add.* V. Gialletto.

Giallume; *s. m.* V. Giallezza.

Giambare; Giambeggiare; *v. att.* ἰαμβίζω.

Giambico; *add.* ἰάμβειος, ον· ἰαμβικός, ή, όν.

Giambo; *s. m.* ἴαμβος, ου (ὁ). -2. Dare il giambo; ἰαμβίζω· ἐπι-σκώπτω (εἴς τινα). -3. Volere il giambo; γέλωτα ποιέω=ῶ.

Giammai e Già mai; *avv.* ποτέ· μηδεπώποτε.

Giammengola; *s. f.* λῆρος, ου (ὁ).

Giannetta; *s. f.* ἔγχος, εος=ους (τό).

Giannettario; *s. m.* ἐγχοσφόρος, ου (ὁ).

Giannettata; *s. f.* ἔγχους πληγή, ῆς (ἡ).

Giannettiere; *s. m.* V. Giannettario.

Giannettina; *s. f. dim.* βακτρίδιον, ου (τό).

Giara; *s. f.* V. Ghiara.

Giara; *s. f. Vaso di cristallo per bere;* ποτήριον, ου (τό).

Giarda; *s. f.* V. Beffe, Burla. -2. Far la giarda; κατα-μειδιάω=ῶ (τινός).

Giardinajo; *s. m.* V. Giardiniere.

Giardineria; *s. f.* κηπεία, ας (ἡ).

Giardinetto; *s. m.* κηπίδιον, ου (τό)· κηπίον, ου (τό)

Giardiniere e Giardiniero; *s. m.* κηπεύς, έως (ὁ)· κηπευτής, οῦ (ὁ)· κηποκόμος, ου (ὁ)· κηπουρός, οῦ (ὁ). -2. Fare il giardiniere; κηπεύω.

Giardino; *s. m.* παράδεισος, ου (ὁ)· κῆπος, ου (ὁ) -2. Privo di, senza giardino; ἄκηπος, ον.

Giaretta; *s. f. dim.* ποτήριον, ου (τό).

Giaro; *s. m.* V. Gichero.

Giarro; *s. m.* κεράμιον, ου (τό).

Giattanza; *s. f.* ἀλαζονεία, ας (ἡ)· κοπτασμός, οῦ (ὁ).

Giattura; *s. f.* ζημία, ας (ἡ).

Giavellotto; *s. m.* ἀκόντιον, ου (τό)· βέλος, εος=ους (τό). -2. Trafiggere con giavellotto; δι-ακοντίζω. -3. Lanciare un giavellotto; ἀκοντίζω. -4. Che porta giavellotto; γροσφοφόρος, ον. -5. Prendere il giavellotto per la coreggia; δι-αγκυλέομαι=οῦμαι· δι-αγκυλίζομαι· δι-αγκυλύομαι.

Gibba; *s. f.* V. Curvità.

Gibbo; *s. m.* V. Gobbo.

Gibboso; Gibbuto; *add.* V. Gobbo.

Gichero; *s. m.* ἄρον, ου (τό).

Gielare; *v. intr.* V. Gelare.

Gielo; *s. m.* V. Gelo.

Gieloso; *add.* V. Gelido.

Gigante; *s. m.* γίγας, αντος (ὁ). -2. Imitare i giganti; γιγαντιάω=ῶ. -3. Che distrugge i giganti; γιγαντολετήρ, ῆρος (ὁ)· γιγαντολέτης, ου (ὁ)· γιγαντολέτωρ, ορος (ὁ)· γιγαντοραίστης, ου (ὁ)· γιγαντολέτειρα, ας (ἡ). -4. Pugna dei giganti; γιγαντομαχία, ας (ἡ). -5. Simile a gigante; γιγαντώδης, ες. -6. Che uccide giganti; γιγαντοφόνος, ον.

Giganteggiare; *v. intr.* πολὺ ὑπερ-ἐχω.

Giganteo; Gigantesco; Gigantino; *add.* γιγανταῖος, α, ον· γιγαντεῖος, α, ον.

Gigliacco; *add.* λειρινος, η, ον· λείριος, ον.

Giglio; *s. m. T. bot.* λείριον, ου (τό).

Gilemme; *s. m.* V. Giulebbe.

Gilia; *s. f. T. agr.* V. Argilla.

Gimnastica; *s. f.* V. Ginnastica.

Gimnastico; *add.* V. Ginnastico.

Gimnico; *add.* V. Ginnico.

Gina; *s. f.* δύναμις, εως (ἡ)· ἐνεργεία, ας (ἡ)·

Ginebro; *s. m.* V. Ginepro.

Gineceo; *s. m.* γυναικεῖον, ου (τό).

Ginepra; *s. f.* ἀρκευθίς, ίδος (ἡ).

Ginepre; Ginepro; *s. m.* ἄρκευθος, ου (ἡ).

Ginestra; *s. f.* Ginestrapine; *s. f.* Ginestrella; *s. f.* Ginestro; *s. m.* Ginestruzza; *s. f.* σπάρτον, ου (τό).

Ginevro; *s. m.* V. Ginepro.

Gingia; Gingiva; *s. f.* V. Gengia.

Ginnade; *s. f.* V. Ginnastica.

Ginnasiarca; *s. m.* γυμνασιάρχης, ου (ὁ)· γυμνασίαρχος, ου (ὁ). -2. Essere ginnasiarca; γυμνασιαρχέω=ῶ. -3. Che appartiene al ginnasiarca; γυμνασιαρχικός, ή, όν.

Ginnasio; *s. m.* γυμνάσιον, ου (τό).

Digitized by Google

Ginnastica; *s. f.* γυμναστική, ῆς (ἡ).
Ginnastico; *add.* γυμναστικός, ή, όν. -2. Appartenente agli esercizi ginnastici; γυμνικός, ή, όν.
Ginnico; *add.* γυμνικός, ή, όν.
Ginnosofista; *s. m.* γυμνοσοφιστής, οῦ (ὁ).
Ginocchiarsi; *v. rifl.* V. Inginocchiarsi.
Ginocchio; *s. m.* γόνυ, γόνατος (τό). -2. Abbracciare le ginocchia; γουνάζομαι· γουνόομαι-οῦμαί (τινα). -3. Che curva le ginocchia; γονυκαμψεπύκυρτος, ον. -4. Che ha deboli ginocchi; γονυπετός, όν. -5. Che ha dolore alle ginocchia; γονυαλγής, ές. -6. Privo di, senza ginocchia; ἀγόνατος, ον. -7. Prostrarsi alle ginocchia; γονυπετέω-ῶ (τινι). -8. Che si prostra alle ginocchia; γονυπετής, ές. -9. A cui tremano le ginocchia; γονύκροτος, ον. -10. Urtare colle ginocchia; γονατίζω.
Ginocchione e Ginocchioni; *avv.* γύξ.
Ginocchiuto; *add.* γονατώδης, ες.
Giocare; *v. att. e intr.* παίζω. -2. Scherzare; προ-παίζω. -3. Operare, aver che fare; ἰσχύω. -4. Giocare alle pugna, ai pugni; δια-πυκτεύω. -5. Di bastone, *bastonare*; παίω· τύπτω. -6. Giocar netto, *esser leale*; καλοκἀγαθός εἰμι. -7. Festeggiare; ἀγαλλιάομαι-ῶμαι· γαυριάω-ῶ. -8. Giocare ai dadi; ἀστραγαλίζω. -9. Giocare insieme ai dadi; συν-αστραγαλίζω. -10. Giocare contro; ἀντι-παίζω. -11. A che gioco giochiamo noi? τί τοῦτο;
Giocatore; *add.* V. Giuocatore.
Giochessa; *s. f.* V. Beffa.
Giochevole; *add.* εὐτράπελος, ον· παιγνιώδης, ες.
Giochevolmente; *avv.* παιδικῶς.
Gioco; *s. m.* V. Giuoco.
Giocoforza; *avv.* ἀνάγκη, ης (ἡ). -2. È giocoforza; δεῖ.
Giocolare e Gioculare; *add.* χειρόνομος, ου (ὁ)· βωμολόχος, ον· ἀγύρτης, ου (ὁ)· μαγγανευτής, οῦ (ὁ)· μαγγανεύτρια, ας (ἡ).
Giocolare; *v. intr.* χειρογουέω-ῶ· γοητεύω· βωμολοχεύομαι· μαγγανεύω· ἀγυρτέω-ῶ.
Giocolaria; *s. f.* V. Giullaria.
Giocolarino; *s. m. dim.* V. Giocolino.
Giocolario; *add.* βωμολοχικός, όν.
Giocolarità; *s. f.* V. Giulleria.
Giocolarmente; *avv.* V. Giocosamente.
Giocolaro; Giocolatore; } *add.* V. Giocolare.
Giocolatoriamente; *avv.* παιδικῶς· ἐν παιδιᾷ.
Giocolino; *s. m. dim.* λῆροι, ων (οἱ).
Giocolo e Giuocolo; *s. m.* παίγνιον, ου (τό).
Giocolosamente; *avv.* V. Giocosamente.
Giocondamente; *avv.* ἀλύπως· ἡδέως· εὐθύμως· ἱλαρῶς.
Giocondare; *v. att.* εὐ-φραίνω· τέρπω. -2. Giocondarsi; τέρπομαι· εὐ-φραίνομαι.
Giocondevole; *add.* τερπνός, ή, όν.
Giocondezza; *s. f.* e
Giocondità; *s. f.* τερπνότης, ητος (ἡ)· ἡδύτης, ητος (ἡ)· ἡδονή, ῆς (ἡ)· εὐθυμία, ας (ἡ)· εὐφροσύνη, ης (ἡ).
Giocondo; *add.* τερπνός, ή, όν· ἡδύς, εῖα, ύ· καταθύμιος, ον. -2. Lieto; ἵλαρος, ον. -3. Assai giocondo; πολυηδής, ές.
Giocondoso; *add.* φαιδρός, ά, όν· ἱλαρός, ά, όν· περιχαρής, ές.
Giocosamente; *avv.* παιδικῶς.
Giocosità; *s. f.* φαιδρότης, ητος (ἡ).
Giocoso; *add.* V. Giocondo. -2. Da scherzo; παιγνιώδης, ες.
Gioccuccio; *s. m. dim.* παίγνιον, ου (τό).
Gioculare; *add.* V. Giocolare.
Giogaja; *s. f.* οἰσοφάγος, ου (ὁ). -2. Continuazione di monti; ὀρῶν ζεύγη, ης (ἡ).
Giogale; *add.* ζύγιος, ον.
Giogana; *s. f.* V. Giogaja.
Giogante; *s. m.* V. Gigante.
Giogare; *v. att.* V. Aggiogare.
Gioglio; *s. m.* V. Loglio.
Giogo; *s. m.* ζυγόν, οῦ (τό)· ζυγός, οῦ (ὁ)· ζεῦγος, εος-ους (τό). -2. Far passare sotto il giogo; ὑπ-άγω ὑπὸ τὸν ζυγόν. -3. Sommità dei monti; κορυφή, ῆς (ἡ). -4. Mettere allo stesso giogo; συ-ζεύγνυμι. -5. Sottomettere al giogo; δαμάζω. -6. Tirare lo stesso giogo; συ-ζυγέω-ῶ.
Giogolare; *v. att.* V. Jugulare.
Giogoso; *add.* V. Montuoso.
Gioire; *v. intr.* τέρπομαι· εὐ-φραίνομαι· γηθέω-ῶ· χαίρω. -2. Godere, possedere; ἀπο-λαύω. -3. Gioire a vicenda; ἀντι-χαίρω.
Gioire; *s. m.* V. Gioja.
Gioja; *s. f. Pietra preziosa*; λίθος, ου (ὁ). -2. Allegrezza; γῆθος, εος-ους (τό)· γηθοσύνη, ης (ἡ)· ἱλαρότης, ητος (ἡ)· ἡδύτης, ητος (ἡ)· χαρά, ᾶς (ἡ)· ἡδονή, ῆς (ἡ). -3. Alzare un grido di gioja; ἀπ-ολολύζω.
Giojante; *p. pres.* V. Giocondoso.
Giojare; *v. intr.* V. Gioire.
Giojellare; *v. att.* λίθοις ἐπι-κοσμέω-ῶ.
Giojellato; *add.* λίθοις κεκοσμένος, η, ον.
Giojelliere; *s. m.* λιθοπώλης, ου (ὁ).
Giojellino; *s. m. dim.* e
Giojello; *s. m.* κειμήλιον, ου (τό)· λιθόκοσμος, ου (ὁ)· λιθοστέφανος, ου (ὁ).
Giojetta; *s. f. dim.* λιθίδιον, ου (τό).
Giojore; *s. m.* V. Gioja al § -2.
Giojosamente; *avv.* ἱλαρῶς· φαιδρῶς.
Giojoso; *add.* V. Giocondoso.
Giojuzza; *s. f. dim.* V. Giojetta.
Gioladro; *s. m.* Giulare.
Giolito; *s. m.* ἀνάπαυσις, σεως (ἡ).
Giollaria; *s. f.* V. Giulleria.
Giometrica; *s. f.* V. Geometria.
Giongere; *v. intr.* V. Giungere.
Giordano; *s. m.* Ἰόρδανος, ου (ὁ).
Giorgeria; *s. f.* V. Valentia.
Giornale; *s. m.* ἐφημερίς, ίδος (ἡ)·
Giornale; *add. Diurno*; ἡμερινός, ή, όν· καθημερινός, ή, όν· ἐφημέριος, ον.
Giornaliere; *s. m. Operajo*; ἐργάτης, ου (ὁ).
Giornaliero; *add.* καθημερινός, ή, όν· ἐπιούσιος, ον.
Giornalmente; *avv.* εἰς ἑκάστην ἡμέραν· ὁσημέραι.
Giornata; *s. f.* ἡμέρα, ας (ἡ). -2. *Cammino che si fa in un giorno*; ἡμεράς, άδος (ἡ)· ἡμερησία ὁδός, οῦ (ἡ). -3. Alla giornata; *avv.* ὁσημέραι. -4. A grande giornata; ὡς τάχιστα. -5. Battaglia campale; μάχη, ης (ἡ)· συμπλοκή, ης (ἡ). -6. Fare giornata; δι-ημερίζω. -7. Fare giornata, venire a giornata, *combattere*; μάχην συν-ίσταμαι· μάχομαι.
Giorno; *s. m.* ἡμέρα, ας (ἡ)· φῶς, φωτός (τό). -2. Prima del giorno; πρὶν ἡμέραν γένεσθαι. -3. Col

Digitized by Google

giorno; ἅμα τῇ ἡμέρᾳ. -4. A giorno, allo spuntar del giorno; πρωΐ· ἐώθεν. -5. All' abbassar del giorno; ὀψέ. -6. Farsi giorno; διαφώσκει· ἡμέρα ὑπο-φαίνει. -7. Giorno stabilito; ἡμέρα διαμεμετρημένη, ας (ἡ). -8. Dare, fermare, stabilire il giorno; ἡμέραν δια-μετρέομαι=οῦμαι, συν-τίθημι. -9. Dar il buon giorno; καλὴν ἡμέραν ὑπερ-εύχομαι. -10. Essere lontano durante il giorno; ἀφ-ημερεύω. -11. Dopo non molti giorni; οὐ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον. -12. Fra trenta giorni; ἐντὸς ἡμερῶν τριάκοντα ἀφ' ἧς. -13. Perdere, consumare il giorno; ἀν-αλίσκω (ἐπί τινι). -14. Giorno e notte; τῆς νυκτός καὶ τῆς ἡμέρας. -15. Viaggiare giorno e notte; νύκτωρ, καὶ μεθ' ἡμέρας ὁδεύω. -16. Nel medesimo giorno; αὐθήμερον. -17. Nel, in quel giorno che; ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὅτε. -18. Che dura un giorno; ἐφήμερος, ον· μονήμερος, ον· μονημέριος, α, ον. -19. Che avviene nel secondo giorno; δευτεραῖος, α, ον. -20. Che dura tre giorni; τριήμερος, ον. -21. Che dura quattro giorni; τετραήμερος, ον. -22. Che dura dieci giorni; δεκήμερος, ον. -23. Di dieci giorni, nel decimo giorno; δεκαταῖος, α, ον. -24. Di sette giorni; ἑβδομαδικός, ή, όν. -25. Che avviene il settimo giorno; ἑβδομαῖος, α, ον. -26. Celebrare il settimo giorno; ἑβδομεύω. -27. Di lunghi giorni μακρήμερος, ον. -28. Di, in pochi giorni; ὀλιγήμερος, ον. -29. Di molti giorni; πολυήμερος, ον. -30. Che è del medesimo giorno; αὐθημερινός, ή, όν. -31. Andare e tornare nel medesimo giorno; αὐθημερίζω· ἀπ-αυθημερίζω. -32. A mezzo giorno; μέσης ἡμέρας. -33. Un giorno dopo l'altro, giorno per giorno; παρ' ἡμέραν. -34. Giorni caldi; θερμημερίαι, ῶν (αἱ). -35. Giorno dei comizi; ἡμέρα ἀρχαιρεσιακή, ῆς (ἡ). -36. Natalizio; γενέθλιον, ου (τό). -37. Nefasto; ἄθεσος ἡμέρα, ας (ἡ)· ἀποφράς, άδος (ἡ). -38. Primo del mese; νουμηνία, ας (ἡ). -39. Il secondo, terzo giorno del mese; δευτέρα, τρίτη, ἱσταμένου μηνός.

Giosta; *s. f.* e

Giostra; *s. f.* ἅμιλλα, ης (ἡ). -2. Fare una giostra ad uno; ἐγ-γελάω=ῶ (τινι).

Giostrante; *add.* ἀγωνιστής, οῦ (ὁ).

Giostrare; *v. intr.* ἁμιλλάομαι=ῶμαι· ἀγωνίζομαι. -2. Fare a gara; δι-ερίζω· ἀλληλομαχέω=ῶ. -3. Fare gite lunghe, *o* frequenti; περι-πατέω=ῶ ἔνω κάτω. -4. Ingannare; φενακίζω.

Giostratore; *add.* V. Giostrante.

Giovagione; *s. f.*
Giovame; *s. m.*
Giovamento; *s. m.*
} ὠφέλεια, ας (ἡ)· σύμφορον, ου (τό).

Giovanaccio; *s. m. pegg.* μειράκιον, ου (τό).

Giovanaglia; *s. f.* αἰζηῶν πλῆθος, εος=ους (τό).

Giovanamente; *avv.* V. Giovanilmente.

Giovanastro; *s. m.* κούφος, ου (ὁ).

Giovanazzo; *s. m. pegg.* V. Giovanaccio.

Giovane; *add.* V. Giovine.

Giovaneggiare; *v. intr.* νεανίζω· νεανιεύομαι.

Giovanello; *s. m. dim.* νεανίσκος, ου (ὁ).

Giovanesco; *add.* νεανικός, ή, όν.

Giovanettino;
Giovanetto;
} *s. m. dim.* νεανίσκος, ου (ὁ).

Giovanezza; *s. f.* παιδία, ας (ἡ)· νεανιεία, ας (ἡ)· νεότης, ητος (ἡ).

Giovanile; *add.* νεανικός, ή, όν· νεαρός, ά, όν. -2. Avere forze giovanili; νεάζω. -3. Che ha passata l'età giovanile; ὑπερήβος, ον.

Giovanilmente; *avv.* νεανικῶς.

Giovanitudine; *s. f.* V. Giovanezza.

Giovanni; *s. m.* Ἰοάννης, ου (ὁ).

Giovano; *add.* V. Giovine.

Giovanotto; *s. m.* ἁκμαῖος, ου (ὁ).

Giovanzello; *s. m. dim.* V. Giovanetto.

Giovare; *v. att.* ὠφελέω=ῶ (τινά τι)· χρησιμός εἰμι. -2. Dilettare; τέρπω· ἀρέσκω. -3. Giovare a vicenda; ἀντ-ωφελέω=ῶ. -4. Che giova poco; ὀλιγωφελής, ές. -5. *N. pass.* Servirsi; χράομαι =ῶμαι.

Giovatore; *add.* ὠφελῶν, οῦσα, οῦν.

Giove; *s. m.* Ζεύς, Διός (ὁ).

Giovedì; *s. m.* ἡμέρα Διός, ας (ἡ).

Giovenaglia; *s. f.* V. Giovanaglia.

Giovenca; *s. f.* δάμαλις, ιδος (ἡ)· μόσχος, ου (ἡ)· πόρτις, ιος (ἡ)· πόρταξ, ακος (ἡ). -2. Pascolato da giovenche; δαμαλήβοτος, ον. -3. Che divora le giovenche; δαμαληφάγος, ον.

Giovenco; *s. m.* μόσχος, ου (ὁ)· πόρταξ, ακος (ὁ).

Giovene; *s. m.* V. Giovine.

Giovenello;
Giovenetto;
} *s. m. dim.* V. Giovanetto.

Giovenezza; *s. f.* V. Giovanezza.

Giovenile; *add.* V. Giovanile.

Giovenilmente; *avv.* V. Giovanilmente.

Giovenitudine;
Gioventa;
Gioventate;
} *s. f.* e

Gioventù; *s. f.* νεότης, ητος (ἡ)· ἥβη, ης (ἡ). -2. Quantità di giovani; αἰζηῶν πλῆθος, εος=ους (τό). -3. Passare la gioventù in ....; ἐγ-καθ-ηβέω=ῶ.

Giovenzello; *s. m. dim.* V. Giovanetto.

Giovevole; *add.* ὠφέλιμος, ον· ὠφελήσιμος, ον· χρηστός, ή, όν· χρήσιμος, ον· χρειώδης, ες· σύμφορος, ον.

Giovevolezza; *s. f.* V. Utilità.

Giovevolmente; *avv.* συμφορόντως· ὠφελίμως· χρηστῶς.

Gioviale; *add. Di Giove;* τοῦ Διός. -2. Benigno, piacevole; χρηστός, ή, όν· φιλοπροσήγορος, ον· ἵλαρος, α, ον· φαιδρός, ά, όν.

Giovialità; *s. f.* ἱλαρότης, ητος (ἡ)· φιλοφροσύνη, ης (ἡ)· φαιδρότης, ητος (ἡ).

Giovialone; *add.* ἱλαρώτερος, α, ον.

Giovinastro; *s. m. pegg.* νεανίας ἄπειρος, ου (ὁ).

Giovincello; *s. m. dim.* V. Giovanetto.

Giovine; *s. m.* νεανίας, ου (ὁ)· μεῖραξ, ακος (ἡ)· νέος, α, ον· νεαλής, ές. -2. Comportarsi da giovine; μειρακεύομαι. -3. Divenir giovine; μειρακίζομαι. -4. Essere giovine; νεάζω. -5. Che ha bei giovini; ἀγλαόκουρος, ον. -6. Molto giovine; ἀκρηβής, ές.

Giovinello;
Giovinetto;
} *s. m. dim.* V. Giovanetto.

Giovinezza; *s. c.* V. Giovanezza.

Giovinile;
Giovinino;
} *add.* V. Giovanile.

Giovinotto; *s. m. dim.* V. Giovanotto.

Giovo; *s. m.* V. Giogo.

Giracapo; *s. m.* σκότωμα, ατος (τό).

Giraffa; *s. f.* καμηλοπάρδαλις, εως (ἡ).

Giramento; *s. m.* περίοδος, ου (ἡ)· στροφή, ῆς (ἡ).

Digitized by Google

κύκλωσις, σεως (ἡ). -2. Giramento di capo; σκότωμα, ατος (τό).
Giramondo; *add.* V. Vagabondo.
Girandola; *s. f.* τροχὸς πύρινος, οῦ (ὁ). -2. Intrigo; τέχνη, ης (ἡ).
Girandolare; *v. intr.* περι-κωμάζω.
Girare; *s. m.* περιέλιξις, εως (ἡ)· περίδρομος, ου (ὁ).
Girare; *v. att. Rivolgere;* περι-ελίττω. -2. Circondare; περι-κυκλόω=ῶ. -3. Andare attorno; περί-ειμι. -4. Volgere; στρέφω· γυρόω=ῶ. -5. *Intr.* Muoversi in giro, roteare; περι-βαίνω. -6. Aver circuito; περι-λαμβάνω. -7. Impazzire; παρα-φρονέω=ῶ. -8. Girne alla parte opposta; ἀντι-περι-στρέφω. -9. Girare attorno al nemico; ἀντι-περι-χωρέω=ῶ. -10. Girare attorno al corno nemico; ὑπερ-κεράω=ῶ. -11. Che gira da sè stesso; αὐτοέλικτος, ον. -12. Che gira; ἑλικτός, ή, όν. -13. Girarsi alla memoria; ἀνα-μέμνημαι.
Girasole; *s. m. T. bot.* ἡλιοτρόπιον, ου (τό).
Girata; *s. f.* κύκλος, ου (ὁ)· προστροφή, ῆς (ἡ).
Girato; *p. pass.* κυλιστός, όν.
Girativo; *add.* κυκλικός, ή, όν.
Giravolta; *s. f.* περίοδος, ου (ἡ)· γῦρος, ου (ὁ)· περιδρομή, ῆς (ἡ). -2. Dare una giravolta; περί-ειμι.
Giravoltolare; *v. intr.* παρα-φρονέω=ῶ.
Girazione; *s. f.* V. Giramento.
Gire; *v. intr.* V. Andare.
Girella; *s. f.* τροχός, οῦ (ὁ). -2. Dare nelle girelle; παρα-φρονέω=ῶ.
Girellajo; *s. m.* τροχοποιός, οῦ (ὁ).
Girelletta; *s. f.* / Girelletto; *s. m.* / Girellina; *s. f.* } *dim.* τροχίσκος, ου (ὁ).
Girello; *s. m.* κυκλίσκος, ου (ὁ).
Girevole; *add.* ἐπίτροχος, ον· εὔστροφος, ον· ἑλικτός, ή, όν. -2. Girevole per sè stesso; αὐτονόμιστος, ον.
Girevolmente; *avv.* ἐπιτροχάδην.
Girfalco e Girifalco; *s. m. T. st. nat.* ἱέραξ, ακος (ὁ).
Girino; *s. m.* γύρινος, ου (ὁ).
Giritondo; *add.* V. Rotondo.
Giro; *s. m.* γῦρος, ου (ὁ)· κύκλος, ου (ὁ). -2. Che corre in giro; γυροδρόμος, ον. -3. In molti giri; πολυέλικτος, ον. -4. Muovere in giro; γυρόω=ῶ· ἐγ-κυκλόω=ῶ. -5 Che va in giro; ἐγ-κύκλιος, ον.
Girone; *s. m.* μέγας κύκλος, ου (ὁ). -2. Andare a girone; ἀλάομαι=ῶμαι· περι-φέρομαι. -3. Girone di vento, *turbine;* τυφών, ῶνος (ὁ).
Gironzare; *v. intr.* ἀλάομαι=ῶμαι· περι-φέρομαι.
Girotta; *s. f.* V. Banderuola.
Girovago; *add.* πλανής, ῆτος (ὁ)· πλάνος, ον.
Git; *s. m.* μελάνθιον, ου (τό).
Gita; *s. f.* πορεία, ας (ἡ)· ὁδός, οῦ (ἡ). -2. Far gita; περι-πατέω=ῶ· περι-ελαύνω.
Gittajone; *s. m.* V. Git.
Gittamento; *s. m.* V. Gettamento.
Gittare; *v. att.* V. Gettare.
Gittata; *s. f.* βόλος, ου (ὁ)· βολή, ῆς (ἡ)· ἐκβολή, ῆς (ἡ). -2. A una gittata di pietra; ὡς λίθου βολήν. -3. La terra tratta dalla fossa; σωρός, οῦ (ὁ)· χῶμα, ατος (τό)· σώρκυμα, ατος (τό).
Gitterone; *s. m.* V. Git.
Gitto; *s. m.* βόλος, ου (ὁ). -2. A gitto; ἐπὶ στάθμην.
Gittone; *s. m.* V. Git.
Giù; *avv.* κάτω. -2. Dar giù; χαλάομαι=ῶμαι -3. Mandar giù, *inghiottire;* γλύζω. -Β'. *Tollerare;* ὑπο-μένω· ὑπο-τλάω=ῶ. -Γ'. *Kovinare;* κατα-βάλλω. -4. Porre giù; ἀπο-τίθημι· ἀπο-ῤῥίπτω.
Giubba; *s. f.* χιτών, ῶνος (ὁ)· χλαμύδιον, ου (τό). -2. *Chioma degli animali;* χαίτη, ης (ἡ)· χαίτωμα, ατος (τό).
Giubbato; *add.* χαιτήεις, εσσα, εν.
Giubbello; / Giubberello; } *s. m. dim.* θωράκιον, ου (τό).
Giubbetta; *s. f. dim.* χιτώνιον, ου (τό).
Giubbette; *s. m.* V. Giubbetto.
Giubbettino; *s. m. dim.* θωράκιον, ου (τό).
Giubbetto; *s. m.* θώραξ, ακος (ὁ). -2. Forche; σταυρός, οῦ (ὁ).
Giubbilamento; *s. m.* V. Giubilo.
Giubbilare; *v. intr.* V. Giubilare.
Giubbilatore; *add.* V. Giubilatore.
Giubbilazione; *s. f.* V. Giubilo.
Giubbileo; *s. m.* ἀφέσεως ἔτος, εος=ους (τό). -2. *Piena remissione di tutti i peccati;* ἄφεσις, σεως (ἡ).
Giubbilo; *s. m.* V. Giubilo.
Giubbiloso; *add.* V. Giubilante.
Giubboncello; / Giubboncino; } *s. m. dim.* θωράκιον, ου (τό).
Giubbone; *s. m. accr.* θώραξ, ακος (ὁ).
Giubilamento; *s. m.* / Giubilanza; *s. f.* } V. Giubilo.
Giubilare; *v. intr.* ἀγαλλιάομαι=ῶμαι· ὀλολύζω· γαυριάω=ῶ.
Giubilatore; *add.* ἀγαλλόμενος, η, ον.
Giubilazione; *s. f.* V. Giubilo.
Giubileo; *s. m.* V. Giubbileo.
Giubillo; *s. m.* e
Giubilo; *s. m.* ἀγαλλίαμα, ατος (τό)· ἀγαλλίασις, σεως (ἡ)· ὀλολυγμός, οῦ (ὁ)· γῆθος, εος=ους (τό).
Giucare; *v. intr.* V. Giocare.
Giucatore; *add.* V. Giocatore.
Giuchevole; *add.* V. Gioviale.
Giucolare; *add.* V. Giocoliere.
Giuda; *s. m.* Ἰούδας, ου (ὁ).
Giudaico; *add.* ἰουδαϊκός, ή, όν.
Giudaismo; *s. m.* ἰουδαϊσμός, οῦ (ὁ).
Giudaizzare; *v. intr.* ἰουδαΐζω.
Giudeo; *s. m.* Ἰουδαῖος, ου (ὁ). -2. Ostinato; σκληροτράχηλος, ον. -3. Imitare i Giudei; ἰουδαΐζω.
Giudeo; / Giudeesco; / Giudèro; } *add.* ἰουδαῖος, α, ον· ἰουδαϊκός, ή, όν. -2. Alla giudea; ἰουδαϊκῶς.
Giudicamento; *s. m.* δίκη, ης (ἡ)· κρίσις, σεως (ἡ)· κρίμα, ατος (τό). -2. Discorso; λόγος, ου (ὁ).
Giudicare; *v. intr.* κρίνω· δικάζω· ἐπι-ταθμάομαι=ῶμαι. -2. Pensare, stimare; δοξάζω· νομίζω· γνώμην ἔχω. -3. Ammettere giudicando; ἐγ-κρίνω. -4. Appartenente, atto a giudicare; γνωμονικός, ή, όν. -5. Giudicare a confronto; ἀντι-κρίνω. -6. Giudicare falsamente; παρα-γιγνώσκω. -7. Giudicare in favore; συν-δικάζω -8. Giudicare insieme; συν-δικάζω· συν-δια-κρίνω· συμ-βραβεύω. -9. Giudicare da sè stesso; αὐτοδικέω=ῶ. -10. Che giudica da sè stesso; αὐτοδίκος, ον. -11. Senza giudicare; ἄκριτος, ον.

Digitized by Google

Giudicativo; *add.* ἀποτελεσματικός, ή, όν.
Giudicato; *s. m. Ufficio di giudice*; ἐπαρχία, ας (ἡ). -2. Giudizio; δίκη, ης (ἡ)· κρίμα, ατος (τό)· κρίσις, σεως (ἡ).
Giudicato; *p. pass.* κριτός, ή, όν. -2. Non giudicato; ἄκριτος, ον· ἀκατάκριτος, ον.
Giudicatore; *add.* κριτής, οῦ (ὁ)· δικαστής, οῦ (ὁ).
Giudicatorio; *add.* δικαστικός, ή, όν.
Giudicatura; *s. f.* V. Giudicato.
Giudicazione; *s. f.* V. Giudicamento.
Giudice; *s. m.* κριτής, οῦ (ὁ)· δικαστής, οῦ (ὁ)· δικασπόλος, ου (ὁ). -2. Essere giudice; δικασπολέω=ῶ. -3. Presentarsi al giudice; ἀπ-αντάω=ῶ.
Giudicevolmente; *avv.* δικαίως· φρονίμως.
Giudiciale; *add.* δικανικός, ή, όν· δικαστικός, ή, όν.
Giudicialmente; *avv.* δικαστικῶς.
Giudiciaria; *s. f.* ἐπιαρχία, ας (ἡ).
Giudiciario; *add.* δικαστικός, ή, όν.
Giudicio; *s. m.* γνώμη, ης (ἡ)· κρίσις, σεως (ἡ)· κρίμα, ατος (τό)· δίκη, ης (ἡ). -2. Tribunale; δικαστήριον, ου (τό). -3. Parere, opinione; γνώμη, ης (ἡ)· δόξα, ης (ἡ). -4. Chiamare in giudicio; ἐγ-καλέω=ῶ. -5. Esprimere un giudicio; γνωματεύω. -6. Dare, fare giudicio; κρίνω· διακρίνω. -B'. *Vendicarsi*; ἐκ-δικάω=ῶ. -7. Operare secondo il proprio giudicio; αὐτογνωμέω=ῶ. -8. Che opera secondo il proprio giudicio; αὐτογνώμων, ον· αὐτόγνωτος, ον. -9. Che non si rimette al giudizio altrui; αὐτόδικος, ον. -10. A giudicio di; παρά τινι.
Giudiciosamente; *avv.* φρονίμως.
Giudicioso; *add.* σύνετος, ον· φρόνιμος, ον.
Giudiziale; *add.* V. Giudiciale.
Giudizio; *s. m.* V. Giudicio.
Giugante; *s. m.* V. Gigante.
Giugero; *s. m.* πέλεθρον, ου (τό).
Giuggiare; *v. intr.* V. Giudicare.
Giuggiola; *s. f.* ζίζυφον, ου (τό).
Giuggiolena; *s. f.* σήσαμον, ου (τό).
Giuggiolo; *s. m.* ζίζυφον, ου (τό).
Giugnere; *v. att.* ζεύγνυμι· συν-άπτω. -2. Accrescere; αὐξάνω. -3. Aggiogare i buoi; ἐπι-ζεύγνυμι. -4. Colpire; ἐπι-κατα-λαμβάνω. -5. Giugnere alla schiaccia, al conto; λαμβάνω· συλλαμβάνω. -6. Ingannare; ἐξ-απατάω=ῶ. -7. Indurre; πείθω. -8. Trovare, sorprendere; κατα-λαμβάνω. -9. *Intr.* Arrivare; ἀφ-ικνέομαι=οῦμαι· προς-έρχομαι. -10. *N. pass.* Congiungersi; συν-άπτομαι.
Giugnimento; *s. m.* πρόσθεσις, σεως (ἡ). -2. Congiungimento; ἐπίζευξις, εως (ἡ)· σύζευξις, εως (ἡ).
Giugno; *s. m.* ἑκατομβαιών, ῶνος (ὁ)· Ἰούνιος, ου (ὁ).
Giugolare e Giugulare; *add.* V. Jugulare.
Giuladro; **Giulatro**; *s. m.* V. Giullare.
Giulebbe; *s. m.* πόμα, ατος (τό).
Giulente; *add.* V. Giocondo.
Giulianza; *s. f.* V. Giulività.
Giulio; *s. m. Sorta di moneta*; δηνάριον, ου (τό).
Giullo; *add.* V. Giocondoso.
Giulivamente; *avv.* ἱλαρῶς· φαιδρῶς.
Giulivetto; *add.* χαρίεις, εσσα, εν.
Giulività; *s. f.* ἱλαρότης, ητος (ἡ)· φαιδρότης, ητος (ἡ).
Giulivo; *add.* V. Giocondoso.
Giullare; *s. m.* χλευαστής, οῦ (ὁ)· βωμολόχος, ου (ὁ).
Giullaresco; *add.* βωμολοχικός, ή, όν.
Giullarità; *s. f.* V. Giulleria.
Giullaro; *s. m.* V. Giullare.
Giulleria; *s. f.* βωμολοχία, ας (ἡ)· βωμολόχευμα, ατος (τό).
Giumentaro; **Giumentiere**; *add.* κτηνοτρόφος, ον.
Giumento; *s. m.* κτῆνος, εος=ους (τό).
Giunare; *v. intr.* V. Digiunare.
Giuncaja; *s. f.* σχοινιά, ᾶς (ἡ).
Giuncare; *v. att.* σχοίνοις κατα-πάσσω.
Giuncheto; *s. m.* V. Giuncaja.
Giunco; *s. m.* σχοῖνος, ου (ὁ)· θρύον, ου (τό). -2. Fatto di giunchi; πολύσχοινος, ον. -3. Pieno di giunchi; βαθύσχοινος, ον.
Giuncoso; *add.* σχοινοειδής, ές· σχοινόεις, εσσα, εν.
Giungere; *v. att.* V. Giugnere.
Giungimento; *s. m.* V. Giugnimento.
Giunibero; *s. m.* V. Ginepro.
Giunio; *s. m.* V. Giugno.
Giuniore; *s. m.* νεώτερος, ου (ὁ).
Giunipero; *s. m.* V. Ginepro.
Giunta; *s. f.* ἐπηλυσία, ας (ἡ)· ἄφιξις, εως (ἡ). -2. Accrescimento; ἐπίβλημα, ατος (τό)· παρενθήκη, ης (ἡ)· ἐπίδοσις, σεως (ἡ). -3. *Quello che si dà per sopra più*; προσθήκη, ης (ἡ). -4. Più la giunta che la derrata; τὰ πάρεργα τῶν ἔργων πλείω. -5. Giuntura; ἄρθρον, ου (τό).
Giuntamente; *avv.* V. Congiuntamente.
Giuntare; *v. att. Fraudare*; ἐξ-απατάω=ῶ· φενακίζω.
Giuntatore; *add.* ἀπατεών, ῶνος (ὁ)· ἀπατηλός, ή, όν· φέναξ, ακος (ὁ).
Giunteria; *s. f.* **Giunto**; *s. m.* ἀπάτη, ης (ἡ)· πανουργία, ας (ἡ)· δόλος, ου (ὁ).
Giunto; *add.* ζευχθείς, εῖσα, έν. -2. Acchiappato; καταληφθείς, εῖσα, έν.
Giuntura; *s. f.* ἄρθρον, ου (τό)· κόνδυλος, ου (ὁ). -2. Commessura; ἁρμογή, ῆς (ἡ)· συνάφεια, ας (ἡ)· συνοχμός, οῦ (ὁ)· σύζευξις, εως (ἡ)· συνδεσμός, οῦ (ὁ). -3. Con una giuntura; μονοκόνδυλος, ον· μονόκαμπτος, ον.
Giuocare; *v. att. e intr.* V. Giocare.
Giuoco; *s. m.* ἀγών, ῶνος (ὁ)· ἑορτή, ῆς (ἡ)· θέαμα, ατος (τό). -2. Che dirigge i giuochi, ἀγωνάρχης, ου (ὁ). -3. *Esercizio di ricreazione*; παῖγμα, ατος (τό)· παίγνιον, ου (τό)· παιγμός, οῦ (ὁ)· παιδία, ας (ὁ)· διατριβή, ῆς (ἡ). -4. Beffa, scherzo; χλευασία, ας (ἡ)· χλευασμός, οῦ (ὁ). -5. *Modo di fare, usanza*; ἦθος, εος=ους (τό)· τρόπος, ου (ὁ). -6. Giuoco di mano; γοήτευμα, ατος (τό). -7. Cessare dal giuoco; ἀπο-παίζω. -8. Compagno di giuoco; συμπαίκτης, ου (ὁ). -9. Fare giuoco; ἐμ-παίζω. -B'. Tornar bene; συμ-φέρει. -10. Pigliarsi giuoco; κατα-γελάω=ῶ. -11. Ogni bel giuoco vuol durare poco; ἀπάντων πλησμονή ἐστι. -12. Vincitore nei giuochi sacri; ἱερονίκης, ες.
Giuppa; *s. f.* V. Giubba.
Giuppone; *s. m.* V. Giubbone.
Giura; *s. f.* V. Congiura.
Giuramento; *s. m.* ὅρκος, ου (ὁ)· ὅρκιον, ου (τό)· ὁρκωμοσία, ας (ἡ). -2. Dare, fare giuramento, *giurare*; ὄμνυμι· ἀπ-όμνυμι. -B'. *Deferire il giuramento*; ἐγ-κατα-λαμβάνω τοῖς ὅρκοις· ὅρκον ἐπ-άγω. -3. Da dichiarare con giuramento; ἀπώμοτος, ον. -4. Che nega con, negato con giuramento; ἀπώμοτος, ον. -5. Prestare il

Digitized by Google

giuramento d' accusa; ἀντ-όμνυμι. -6. Senza giuramento; ἀνώμοτι. -7. Giuramento falso; ἐπιορκία, ας (ἡ). -8. Fare giuramento falso; ἐπιορκέω-ῶ.

Giurantemente; *avv.* σὺν ὅρκῳ· μεθ' ὁρκωμοσίας.

Giurare; *v. intr.* ὄμνυμι· ὅρκον ποιέομαι=οῦμαι. -2. Promettere in matrimonio; ἐγ-γυάομαι=ῶμαι. -3. Atto, pronto a giurare; ἀπ-ωμοτικός, ή, όν. -4. Giurare all' incontro; ἀντ-όμνυμι. -5. -6. Che non giura; ἀνωμότος, ον.

Giurato; *s. m.* φίλος, ου (ὁ)· φίλη, ης (ἡ).

Giuratore; *add.* ὀμνύων, ουσα, ον.

Giuratorio; *add.* ὁρκωμοτικός, ή, όν.

Giurazione; *s. f.* V. Giuramento.

Giure; *s. m.* δίκαιον, ου (τό).

Giureconsultissimo; *add. superl.* δικασπολώτατος, η, ον.

Giureconsulto; *s. m.* νομικός, οῦ (ὁ).

Giuridicamente; *avv.* δικαστικῶς.

Giuridico; *add.* ἔννομος, ον· νόμιμος, ον·

Giuridizione; *s. f.* V. Giurisdizione.

Giurisconsulto; *s. m.* V. Giureconsulto.

Giurisdizionale e Giuridizionale; *add.* δικαστικός, ή, όν.

Giurisdizione; *s. f.* δικαιολογία, ας (ἡ).

Giurisperito; Giurisprudente; *s. m.* V. Giureconsulto.

Giurisprudenza; *s. f.* νομική, ῆς (ἡ).

Giurista; *s. m.* V. Giureconsulto.

Giurista; *add.* δικαστικός, ή, όν· ἔνδικος, ον.

Giurizione; *s. f.* V. Giurisdizione.

Giuro; *s. m.* V. Giuramento.

Gius; *s. m.* V. Giure.

Giusdicente; *s. m.* δικαιοδότης, ου (ὁ).

Giuso; *avv.* V. Giù.

Giusquiamo; *s. m.* ὑοσκύαμος, ου (ὁ).

Giusta; *prep.* παρά· κατά.

Giustamente; *avv.* δικαίως· ὀρθῶς· καλῶς. -2. Per l'appunto; ἐπὶ στάθμην. -3. Convenevolmente; ἱκανῶς.

Giustezza; *s. f.* ἀξία, ας (ἡ)· ἄξίωμα, ατος (τό)· σεμνότης, ητος (ἡ)· σπουδαιότης, ητος (ἡ).

Giustificanza; *s. f.* δικαίωμα, ατος (τό).

Giustificare; *v. att.* δικαιόω-ῶ· δείκνυμι. -2. Giustificarsi; ἀπο-λογέομαι=οῦμαι.

Giustificatamente; *avv.* δικαίως· ἀπολογητικῶς.

Giustificativo; *add.* ἀπολογητικός, ή, όν.

Giustificato; *add.* δίκαιος, -α, ον. -2. Scusato; ἀπολογούμενος, η, ον. -3. Tornato in grazia di Dio; δικαιωθείς, εῖσα, έν.

Giustificatore; *add.* δικαιώτης, ου (ὁ)· ἀπολογούμενος, η, ον.

Giustificatorio; *add.* V. Giustificativo.

Giustificazione; *s. f.* δικαίωσις, σεως (ἡ)· ἀπολογία, ας (ἡ)· ἀπόλυσις, σεως (ἡ)· ἀπόφασις, σεως (ἡ)· δικαίωμα, ατος (τό).

Giustizia; *s. f.* δικαιοσύνη, ης (ἡ)· δίκαιον, ου (τό). -2. Patibolo; σταυρός, οῦ (ὁ). -3. Il dovere, il debito; δίκη, ης (ἡ)· νόμιμον, ου (τό). -4. Far giustizia; δικάζω. -B'. Condannare; κατα-γινώσκω. -5. Dove non vale la giustizia; ἀδικαιοδότητος, ον.

Giustiziare; *v. att.* ζημιόω-ῶ τινα θανάτῳ· κολάζω.

Giustizierato; *s. m.* δικαιολογία, ας (ἡ).

Giustiziere e Giustiziero; *s. m.* δημόσιος, ου (ὁ)· βασανιστής, οῦ (ὁ)· ἄνδραγχος, ου (ὁ).

Giustizioso; *add.* V. Giusto.

Giusto; *s. m.* V. Giustizia.

Giusto; *add.* δίκαιος, α, ον· ἐπιεικής, ές· ἄξιος, α, ον. -2. Esatto, puntuale; ἐπιμελής, ές· ἀκριβής, ές. -3. Sommamente giusto; ὑπέρδικος, ον.

Giusto; *avv.* V. Giustamente. -2. Dar giusto; εὐ-στοχάζομαι.

Giusto; *prep.* V. Giusta.

Giuvenca; *s. f.* V. Giovenca.

Giuvenco; *s. m.* V. Giovenco.

Glaba; *s. f.* θαλία, ας (ἡ).

Glaciale; *add.* κρυμώδης, ες.

Gladiatore; *s. m.* μονόμαχος, ου (ὁ).

Gladiatorio; *add.* μονομαχικός, ή, όν.

Gladiatura; *s. f.* μονομαχία, ας (ἡ).

Gladio; *s. m.* V. Spada.

Glande; *s. m.* V. Ghianda.

Glandola; Glandula; *s. f.* ἀδήν, ένος (ὁ).

Glandulare; Glanduliforme; Glanduloso; *add.* ἀδενώδης, ες.

Glasto e Glastro; *s. m.* ἰσάτις, ιδος (ἡ).

Glaucedine; *s. f.* V. Glaucoma.

Glaucissimo; *add. superl.* γλαυκότατος, η, ον.

Glaucità; *s. f.* γλαυκότης, ητος (ἡ).

Glauco; *s. m.* γλαυκίδιον, ου (τό).

Glauco; *add.* γλαυκός, ή, όν.

Glaucoma; *s. m.* γλαύκωμα, ατος (τό)· γλαύκωσις, σεως (ἡ).

Glave; *s. m.* ξιφίας, ου (ὁ).

Gleba; *s. f. Zolla*; βῶλος, ου (ὁ)· βώλαξ, ακος (ὁ). -2. Fatto di gleba; βώλινος, ον. -3. Simile a gleba; βωλοειδής, ές. -4. A modo di gleba; βωληδόν.

Glicirrizza; *s. f.* γλυκύῤῥιζα, ης (ἡ)· γλυκύῤῥιζον, ου (τό).

Globettino; Globetto; *s. m. dim.* σφαιρίδιον, ου (τό).

Globo; *s. m.* σφαῖρα, ας (ἡ).

Globosità; *s. f.* στρογγυλότης, ητος (ἡ)· περιφέρεια, ας (ἡ).

Globoso; Globulare; *add.* σφαιροειδής, ές· σφαιρικός, ή, όν.

Globuletto; Globulo; *s. m. dim.* σφαιρίδιον, ου (τό).

Gloria; *s. f.* δόξα, ης (ἡ)· κλέος, εος=ους (τό)· εὔκλεια, ας (ἡ)· εὐδοξία, ας (ἡ). -2. Acquistarsi gloria; δόξης τυγχάνω. -3. Amore di gloria; φιλοδοξία, ας (ἡ). -4. Amante, avido di gloria; φιλόδοξος, ον. -5. Essere amante di gloria; φιλοδοξέω-ῶ. -6. Cercare gloria; δόξης ὀρέγομαι. -7. Dar gloria; τιμάω-ῶ. -8. Non amante di gloria; ἀφιλόδοξος, ον. -9. Senza gloria; ἄδοξος, ον.

Gloriare; *v. att. Lodare*; ἐπαινέω-ῶ. -2. *Neutr. pass.* μεγαλαυχέω-ῶ· φιλοτιμέομαι=οῦμαι· καυχάομαι=ῶμαι· εὔχομαι. -3. Che molto si gloria; μεγαλαυχής, ές· μεγαλαύχητος, ον· μεγάλαυχος, ον.

Gloriato; *add.* ἐπαινός, ή, όν. -2. Glorioso; ἔνδοξος, ον.

Gloriazione; *s. f.* Glorificamento; *s. m.* καύχησις, σεως (ἡ)· καύχημα, ατος (τό).

Glorificare; *v. att.* δοξάζω· δοξολογέω-ῶ· λαμπρύνω. -2. *N. pass.* εὔχομαι.

Glorificatore; *add.* δοξαστής, οῦ (ὁ)· δοξοποιός, όν.

Digitized by Google

Glorificazione; *s. f.* δόξα, ης (ἡ)· δόξασις, σεως (ὁ)· δοξασμός, οῦ (ὁ).
Gloriosamente; *avv.* ἐνδόξως· εὐκλεῶς· ἐπιφανῶς· εὐδοκίμως.
Gloriosetto; *add.* ἐνδοξότερος, α, ον.
Glorioso; *add.* ἔνδοξος, ον· εὐκλεής, ές. -2. Essere glorioso; εὐ-δοκιμέω-ῶ.
Glosa; *s. f.* ἔκφρασις, σεως (ἡ)· γλώσσημα, ατος (τό)· σχόλιον, ου (τό). -2. Fare glosa; V. Glosare.
Glosare; *v. att.* δηλόω-ῶ· ἑρμηνεύω· ἐξ-ηγέομαι-οῦμαι· σχολιαγραφέω-ῶ.
Glosatore; *add.* V. Chiosatore.
Glossa; *s. f.* V. Glosa.
Glossare; *v. att.* V. Glosare.
Glossario; *s. m.* γλωσσάριον, ου (τό).
Glossatore; *add.* V. Chiosatore.
Glossico; *add.* γλωττικός, ή, όν.
Glossografo; *add.* γλωσσογράφος, ον.
Glottide; *s. f.* γλωττίς, ίδος (ἡ).
Glutine; Glutino; *s. m.* γλία, ας (ἡ)· κόλλα, ης (ἡ).
Glutinosità; *s. f.* κόλλημα, ατος (τό).
Glutinoso; *add.* κολλητικός, ή, όν.
Gnacchera; *s. f.* V. Nacchera.
Gnafalio; *s. m.* γναφάλιον, ου (τό).
Gnaffe; *inter.* νὴ τὸν ἡρακλέα.
Gnaulare; *v. intr.* ὀλολύζω.
Gnocco; *add. Uomo sciocco;* βλάξ, ακός (ὁ, ἡ).
Gnome; *s. m.* γνώμη, ης (ἡ).
Gnomico; *add.* γνωμικός, ή, όν.
Gnomologia; *s. f.* γνωμολογία, ας (ἡ).
Gnomologico; *add.* γνωμολογικός, ή, όν· γνωμονικός, ή, όν.
Gnomologista; *add.* γνωμολόγος, ον.
Gnomone; *s. m.* γνώμων, ονος (ὁ).
Gnomonica; *s. f.* γνωμονική, ῆς (ἡ).
Gnomonico; *add.* γνωμονικός, ή, όν.
Gnorri; *add.* V. Ignorante. -2. Fare lo gnorri; πλάττω ἀπειρίαν· εἰρωνεύομαι.
Gnostici; *s. m. pl.* γνωστικοί, ῶν (οἱ).
Gnostico; *add.* γνωστικός, ή, όν.
Gnucca; *s. f.* V. Nuca.
Gnudo; *add.* V. Ignudo.
Gnuno; *add.* V. Niuno.
Gobba; Gobbo; *s. m.* κύρτωμα, ατος (τό)· κύφωμα, ατος (τό)· κύφος, εος-ους (τό).
Gobbo; *add.* κυρτός, ή, όν· κυρτών, ῶνος (ὁ)· κυφός, ή, όν.
Gobbola e Gobbula; *s. f.* ἄσμα, ατος (τό)· μέλος, εος-ους (τό).
Goccia; *s. f.* σταγών, ῶνος (ὁ)· στάγμα, ατος (τό). -2. Cadere a gocccia a goccia; ἀπο-στάζω. -3. Gettare le ultime goccie con strepito; ἀπο-κοτταβίζω. -4. Versare goccia a goccia; εἴβω· λείβω. -5. A goccia a goccia; στάγδην.
Gocciamento; *s. m.* V. Gocciolamento.
Gocciare; *v. intr.* στάζω.
Goccíola; *s. f.* V. Goccia.
Gocciolamento; *s. m.* σταλαγμός, οῦ (ὁ)· στάξις, εως (ἡ)· ἀπόσταξις, εως (ἡ).
Gocciolare; *v. intr.* στάζω· σταλάζω. -2. Fare gocciolare; ἀπο-στάζω. -3. Che gocciola molto; πολυ-σταγής, ές. -4. Amar grandemente; ἐπι-μαίνομαι.
Gocciolato; *p. pass.* σταλαχθείς, εῖσα, έν.
Gocciolatojo; *s. m.* σταλαγμός, οῦ (ὁ)· λιβάς, άδος (ἡ).

Goccioletta; Gocciolino; Gocciolo; *s. m.* V. Gocciola.
Gocciolone; *s. m. accr.* μέγας σταγμών, ῶνος (ὁ). -2. *Uomo scimunito;* οὐτιδανός, οῦ (ὁ).
Godente; *p. pres.* ἀπολαύων, ουσα, ον· ἄσμενος, η, ον.
Godere; *v. intr.* ἐπι-γηθέω-ῶ· χαίρω· εὐφραίνομαι· ἀπο-λαύω (τινός, ὑπό τινος). -2. Darsi buon tempo; εὐωχέομαι-οῦμαι· καθ' ἡδονὴν ποιέω-ῶ. -3. Usare; ἀπο-λαύω (τινός, ὑπό τινος)· κέκτημαι. -4. Che appartiene, dato al godere; ἀπολαστικός, ή, όν. -5. Godere insieme, συν-απο-λαύω· συμπαρ-απο-λαύω. -6. Godere oltremodo; ὑπερ-απολαύω. -7. Da godere ἀπολαυστός, ή, όν. -8. Che non gode; ἀτερπής, ές. -9. Degno d'essere goduto; ἀξιαπόλαυστος, ον.
Godevole; Godibile; *add.* ἀπολαυστός, ή, όν.
Godilacqua; *s. f.* ὑδρόχαρις, ιτος (ἡ).
Godimento; Godio; *s. m.* ἀπόλαυσις, σεως (ἡ)· χαρά, ᾶς (ἡ)· ἡδονή, ῆς (ἡ).
Godioso; *add.* V. Gaudioso.
Goditore; *add.* ἀπολαύων, ουσα, ον. -2. *Buon compagno;* ἄσωτος, ου (ὁ).
Goduta; *s. f.* V. Bagordo.
Goffaggine; *s. f.* V. Gofferia.
Goffamente; *avv.* ἀπείρως.
Goffeggiare; *v. intr.* μωραίνω· μωρολογέω-ῶ.
Gofferia; *s. f.* e
Goffezza; *s. f.* ἀπειροκαλία, ας (ἡ)· ἀπειρία, ας (ἡ)· ἀναισθησία, ας (ἡ)· ἀμάθεια, ας (ἡ)· μωρία, ας (ἡ).
Goffo; *add.* φλυαρός, ά, όν· φαῦλος, η, ον· ἀνόητος, ον· ἀναίσθητος, ον· μῶρος, α, ον· ψυχρολόγος, ον· ἀπειρόκαλος, ον.
Gogna; *s. f.* κύφων, ωνος (ὁ)· κλοιός, οῦ (ὁ).
Gola; *s. f.* οἰσοφάγος, ου (ὁ)· λάρυγξ, υγγος (ὁ)· λαιμός, οῦ (ὁ). -2. Ghiottoneria; λαιμαργία, ας (ἡ)· γαστριμαργία, ας (ἡ). -3. Gola disabitata, *grandissimo mangiatore;* λαίμαργος, ον· γαστρίμαργος, ον. -4. Desiderio; ἐπιθυμία, ας (ἡ). -5. Bagnare la gola; βροχθίζω. -6. Gridare quanto se ne ha nella gola; κραυγάζω· μεγαβοάω-ῶ. -7. Far gola; ὄρεξιν ἐγείρω. -8. Mentir per la gola; ἀναιδῶς ψεύδομαι. -9. Mettersi, ficcarsi ogni cosa giù per la gola; ἀκολασταίνω. -10. Tagliare la gola; δια-λαιμοτομέω-ῶ· ἀπολαιμίζω· ἀπο-λαιμοτομέω-ῶ. -11. Che taglia la gola; ἀπο-λαιμοτόμος, ον. -12. A chi è tagliata la gola; ἀπολαιμότομος, ον. -13. *Condotto dell'acqua del pozzo;* σωλήν, ῆνος (ἡ).
Golaccia; *s. f. pegg.* ἀναιδὴς λαιμός, οῦ (ὁ).
Golare; Goleggiare; *v. intr.* ἐπι-θυμέω-ῶ.
Golfetto; *s. m. dim.* μικρὸς κόλπος, ου (ὁ).
Golfo; *s. m.* κόλπος, ου (ὁ).
Goliare; *v. intr.* V. Golare.
Golioso; *add.* V. Avido.
Golosaccio; *add.* λιχνότερος, α, ον.
Golosamente; *avv.* ἐπιθυμητικῶς· λίχνως· λαιμαργῶς.
Golosia; *s. f.* e
Golosità; *s. f.* γαστριμαργία, ας (ἡ)· λίχνεια, ας (ἡ)· λαιμαργία, ας (ἡ). -2. Cose ghiotte; πέμματα, ων (τά)· λίχνευμα, ατος (τό).
Goloso; *add.* γαστρίμαργος, ον· λίχνος, ον· λαίμαργος, ον. -2. Essere goloso; λαιμαργέω-ῶ.

Digitized by Google

Golpe; *s. f.* V. Volpe.
Golpeggiare; *v. intr.* V. Volpeggiare.
Golpone; *s. m. accr.* V. Volpone.
Gomberuto; *add.* V. Gobbo.
Gombina; *s. f.* ἰμάς, άντος (ὁ).
Gombito; *s. m.* V. Gomito.
Gomena; *s. f.* κάλως, κάλω (ἡ).
Gomire; *v. att.* V. Vomitare.
Gomitaria; *s. f.* V. Catapuzza.
Gomito; *s. m.* ὠλένη, ης (ἡ)· ὠλήν, ένος (ὁ)· ἀγκών, ῶνος (ὁ)· πῆχυς, εος-ους (ὁ)· κύβετον, ου (τό). -2. Fatto colle gomita; ἀπείρως· ἀτέχνως. -3. Gomito di nave; ἀγκών, ῶνος (ὁ). -4. Appoggiarsi al gomito; δι-αγκωνίζομαι. -5. Far gomito; στρεβλόομαι-οῦμαι. -6. Respingere col gomito; ἀπ-αγκωνίζομαι.
Gomitolare; *v. att.* V. Aggomitolare.
Gomitolino; *s. m. dim.* ἀγαθίδιον, ου (τό).
Gomitolo; *s. m.* ἀγαθίς, ίδος (ἡ).
Gomma; *s. m.* κόμμι, εως (τό) *ed anche indecl.*
Gommifero, Gommoso; *add.* κομμιδώδης, ες.
Gomona; *s. f.* V. Gomena.
Gomonetta; *s. f. dim.* καλώδιον, ου (τό).
Gomorrea; *s. f.* γομόῤῥοια, ας (ἡ).
Gonda, Gondola; *s. f.* σκαφίδιον, ου (τό).
Gondoletta; *s. f. dim.* ἐρολκίς, ίδος (ἡ).
Gonfalonata; *s. f.* ἀγέλη, ης (ἡ).
Gonfalone; *s. m.* σημεῖον, ου (τό).
Gonfaloniere; *s. m.* σημειοφόρος, ου (ὁ).
Gonfiaggine, Gonfiagione; *s. f.* e
Gonfiamento; *s. m.* ὄγκος, ου (ὁ)· οἴδημα, ατος (τό)· οἴδησις, σεως (ἡ)· φύσησις, σεως (ἡ). -2. Alterigia, superbia; ὑπερηφανία, ας (ἡ)· ἀγνωμία, ας (ἡ).
Gonfianugoli; *add.* ἀλαζονικός, ή, όν.
Gonfiare; *v. att.* ἐμ-φυσάω-ῶ· οἰδαίνω· οἰδάω-ῶ· οἰδαίνομαι· πνευματόω-ῶ. -2. Adulare; κωλακεύω. -3. *Intr.* Gonfiare eccessivamente; ὑπερ-φυσάω-ῶ· ὀγκόομαι-οῦμαι. -4. Insuperbire; ὀγκόομαι-οῦμαι· ἐπ-αίρομαι.
Gonfiato; *s. m.* V. Gonfiamento.
Gonfiato; *p. pass.* ὀγκώδης, ες· ὀγκούμενος, η, ον· οἰδηματόεις, εσσα, εν· οἰδηματώδης, ες. -2. D'ira; ὀργῇ ὀγκούμενος, η, ον.
Gonfiatojo; *s. m.* V. Schizzatojo.
Gonfiatura; *s. f.* ὄγκος, ου (ὁ)· οἴδημα, ατος (τό)· φύσημα, ατος (τό). -2. Adulazione; κωλακεία, ας (ἡ).
Gonfiettino, Gonfietto; *s. m. dim.* ὀγκίδιον, ου (τό)· φυμάτιον, ου (τό).
Gonfiezza, Gonfio; *s. f.* *s. m.* V. Gonfiamento.
Gonfio; *add.* V. Gonfiato.
Gonfiore; *s. m.* V. Gonfiamento.
Gonfiotto; *s. m.* V. Otricello.
Gonfosi; *s. f.* γόμφωσις, σεως (ἡ).
Gonga; *s. f.* V. Gongola.
Gongia; *s. f.* V. Gogna.
Gongola; *s. f.* παρίσθμια, ας (ἡ).
Gongolare; *v. intr.* καγχάζω.
Gongolo; *s. m.* V. Allegria.
Gonna, Gonnella; *s. f.* κυκλάς, άδος (ἡ).
Gonnelletta, Gonnellina, Gonnellino; *s. f.* *s. m.* *dim.* χιτώνιον, ου (τό).
Gonnellone; *s. m. accr.* χιτών, ῶνος (ὁ).
Gonnelluccia; *s. f. dim.* V. Gonnelletta.
Gonorrea; *s. f.* γονόῤῥοια, ας (ἡ).
Gonorreato; *add.* γονόῤῥοιος, ον.
Gonzo; *add.* ἄπειρος, ον· ἰδιώτης, ου (ὁ)· ἀβέλτερος, α, ον.
Gora; *s. f.* ὑδραγωγός, οῦ (ὁ).
Gorga; *s. f.* γαργαρεών, ῶνος (ὁ). -2. Gorgo; δίνη, ης (ἡ).
Gorgerina, Gorgerino; *s. f.* *s. m.* ὁρμίσκος, ου (ὁ).
Gorgheggiamento; *s. m.* λῃκυθισμός, οῦ (ὁ)· τερέτισμα, ατος (τό)· τερετισμός, οῦ (ὁ).
Gorgheggiare; *v. intr.* λῃκυθίζω. -2. *Degli uccelli*; τερετίζω.
Gorgheggiatore; *add.* λῃκυθίζων, ουσα, ον· λῃκυθιστής, οῦ (ὁ)· τερετίζων, ουσα, ον.
Gorgheggio; *s. m.* λήκυθος, ου (ἡ)· τερετισμός, οῦ (ὁ).
Gorghetto; *s. m. dim.* μικρὰ δίνη, ης (ἡ).
Gorgia; *s. f.* φάρυγξ, υγγος (ἡ).
Gorgiera; *s. f.* περιτραχήλιον, ου (τό)· ὅρμος, ου (ὁ). -2. Gola; φάρυγξ, υγγος (ἡ).
Gorgieretta, Gorgierina; *s. f. dim.* V. Gorgerina.
Gorgione; *s. m.* φιλοπότης, ου (ὁ).
Gorgo; *s. m.* δίνη, ης (ἡ)· δῖνος, ου (ὁ). -2. Fiumicello, ῥυάκιον, ου (τό).
Gorgogliamento; *s. m.* βορβορυγή, ῆς (ἡ).
Gorgogliare; *v. intr.* γογγύζω· μορμυρίζω· βορβορύζω.
Gorgoglio; *s. m.* βορβορυγή, ῆς (ἡ)· βορβορυγμός, οῦ (ὁ).
Gorgoglione; *s. m.* κίς, κιός (ὁ).
Gorgoncello; *s. m. dim.* V. Gorghetto.
Gorgone; *s. f.* Γοργώ, οῦς (ἡ). -2. Che ha sull'elmo il capo della Gorgone; γοργολόφος, ου (ὁ). -3. Simile alla Gorgone; γοργονώδης, ες. -4. Che uccide la Gorgone; γοργοφόνος, ον.
Gorgone; *s. m. accr.* μεγάλη δίνη, ης (ἡ).
Gorgoneggiare; *v. intr.* Θορυβέω-ῶ· τετάραγμαι· στασιάζω.
Gorgoneo, Gorgonico, Gorgonio; *add.* Γοργείος, ον.
Gorgozza; *s. f.* V. Gorgozzule.
Gorgozzare; *v. intr.* V. Gargarizzare.
Gorgozzule; *s. m.* λάρυγξ, υγγος (ὁ)· οἰσόφαγος, ου (ὁ)· λαιμός, οῦ (ὁ).
Gorra; *s. f.* λῦγος, ου (ὁ). -2. *Sorta di cappello*; πιλίον, ου (τό).
Gorzaretto, Gorzarino; *s. m. dim.* V. Gorgerina.
Gota; *s. f.* γένυς, υος (ἡ)· παρειά, ᾶς (ἡ)· γναθμός, οῦ (ὁ)· γνάθος, ου (ὁ). -2. Fauce; οἰσόφαγος, ου (ὁ). -3. Percuotere le gote; γναθόω-ῶ.
Gotata; *s. f.* κολάφος, ου (ὁ).
Gotellina, Gotina; *s. f. dim.* μικρὰ γένυς, υος (ἡ).
Gotta; *s. f.* ποδάγρα, ας (ἡ). -2. Delle mani; χειράγρα, ας (ἡ). -3. Aver la gotta; ποδαγριάω-ῶ.
Gotto; *s. m.* κώθων, ωνος (ὁ).
Gottoso; *add.* ποδαγριῶν, ῶσα, ῶν.

Digitized by Google

Governale; *s. m.* V. Governatore. -2. ***Strumento da governare le navi;*** πηδάλιον, ου (τό).
Governamento; *s. m.* V. Governo.
Governante; *add.* ἐπιστατῶν, ῶσα, ῶν· ἐπιστάτης, ου (ὁ)· ἄρχων, ουσα, ον. -2. Nocchiero; ναύτης, ου (ὁ).
Governare; *v. att.* κυβερνάω-ῶ· ἄρχω· βασιλεύω. -2. Una città; διοικέω-ῶ πόλιν. -3. Aver cura *(dei cavalli, dei polli, ecc.)*; τρέφω. -4. Concimare; κοπρίζω. -5. Conciar male; κακῶς χράομαι-ῶμαί (τινι). -6. Accomodare; ἐφ-αρμόζω· παρα-σκευάζω. -7. Castrare; εὐνουχίζω. -8. Governare insieme; συν-ανάσσω. -9. Governar male; παρα-βασιλεύω. -10. Governare da solo; μοναρχέω-ῶ. -11. Governarsi da sè; αὐτονομέομαι-οῦμαι. -12. Che si governa da sè; αὐτόνομος, ον.
Governatora; *s. f.* κυβερνήτειρα, ας (ἡ).
Governatore; *s. m.* κυβερνητήρ, ῆρος (ὁ)· κυβερνήτης, ου (ὁ). -2. Nocchiero; ναύτης, ου (ὁ).
Governazione; *s. f.* e
Governo; *s. m.* κυβέρνησις, σεως (ἡ)· διοίκησις, σεως (ἡ). -2. Scienza di governare; κυβερνητική, ῆς (ἡ). -3. L'ufficio del governatore; ἐπαρχία, ας (ἡ). -4. Governo divino, di Dio; θεαρχία, ας (ἡ)· θεοκρατία, ας (ἡ). -5. Appartenente al governo di Dio; θεοκρατικός, ή, όν. -6. Governo popolare; δημοκράτεια, ας (ἡ)· δημοκρατία, ας (ἡ). -7. Governo di pochi; ὀλιγαρχία, ας (ἡ). -8. Governo di un solo; μοναρχία, ας (ἡ). -9. Governo sacerdotale; ἱερατεία, ας (ἡ). -10. Dare il governo; ἀρχὴν κατα-φέρω. -11. Far governo; V. Governare. -B'. Disporre; ἐγ-χειρίζομαι. -12. Fare mal governo; κατα-σχημονέω-ῶ.
Govito; *s. m.* V. Gomito.
Gozza; *s. f.* e
Gozzo; *s. m.* *Gola dell'uomo;* οἰσοφάγος, ου (ὁ). -2. Degli uccelli; προλόβος, ου (ὁ)· κλεὶς, ιδός (ἡ). -3. Enfiamento di gola; βρογχοκήλη, ης (ἡ)· κραῦρα, ας (ἡ). -4. Forare il gozzo; βλάπτω· κακόω-ῶ. -5. Che ha il gozzo; βρογχοκηλικός, ή, όν.
Gozzoviglia; *s. f.* εὐωχία, ας (ἡ)· ἑστίασις, σεως (ἡ)· κωθωνίη, ης (ἡ)· κωθωνισμός, οῦ (ὁ)· πότος, ου (ὁ)· συμπόσιον, ου (τό).
Gozzovigliare; *v. intr.* κωμάζω· εὐ-ωχέομαι-οῦμαι· κωθωνίζω· κωθωνίζομαι· ἀσωτεύομαι· ἀσελγαίνω· τρυφάω-ῶ· τρυφεραίνομαι· τρυφερεύομαι. -2. Gozzovigliare insieme; συν-ασωτεύομαι· συν-ασελγαίνω. -3. Gozzovigliare smisuratamente; ὑπερ-τρυφάω-ῶ.
Gozzovigliata; *s. f.* κῶμος, ον (ὁ).
Gozzoviglio; *s. m.* V. Gozzoviglia.
Gozzuto; *add.* χοιραδώδης, ες· γογγρώδης, ες.
Gracchia; *s. f.* κορώνη, ης (ἡ).
Gracchiamento; *s. m.* κρῶγμος, ου (ὁ). -2. *Metaf.* ἀδολεσχία, ας (ἡ).
Gracchiare; *v. intr.* κρώζω· στωμύλλω. -2. Gettare le parole; φλυαρέω-ῶ. -3. Gracchiare dopo; παρα-κρώζω.
Gracchiata; *s. f.* ἀδολεσχία, ας (ἡ).
Gracchiatore; *add.* ἀδόλεσχος, ον.
Gracchio; *s. m.* V. Gracchiamento.
Gracchione; *add.* V. Gracchiatore.
Graccio; Graculo; *s. m.* κοράκιον, ου (τό).
Gracidare; *v. intr.* κλώζω.
Gracidatore; *add.* ἀδόλεσχος, ον.
Gracidazione; *s. f.* V. Gracchiamento.
Gracile; *add.* λεπτός, ή, όν· ἰσχνός, ή, όν.
Gracilità; *s. f.* ἰσχνότης, ητος (ἡ)· λεπτότης, ητος (ἡ).
Gracimolamento; *s. m.* ῥαγολογία, ας (ἡ).
Gracimolo; *s. m.* V. Racimolo.
Grada; *s. f.* V. Graticola.
Gradatamente; *avv.* βάδην· κλιμακηδόν· βαθμηδόν.
Gradazione; *s. f.* μερισμός, οῦ (ὁ). -2. *Fig. rett.* κλίμαξ, ακος (ὁ).
Gradella; *s. f.* στρωτήρ, ῆρος (ὁ)· ταρσός, οῦ (ὁ).
Gradevole; *add.* καταθύμιος, ον· ἡδύς, εῖα, ύ· ἀρεστός, ή, όν.
Gradevolmente; *avv.* ἀσμένως· ἡδέως· ἀρεσκόντως. -2. Amorevolmente; φιλανθρώπως.
Gradimento; *s. m.* V. Aggradimento.
Gradinata; *s. f.* κλίμαξ, ακος (ὁ).
Gradino; *s. m.* βαθμίς, ίδος (ἡ).
Gradire; *v. att.* χαίρω· ἀπο-δέχομαι. -2. Compiacere; ὑπηρετέω-ῶ· χαρίζομαι· ἀρέσκω. -3. Acquistare; κτάομαι-ῶμαι. -4. Ricompensare; ἀμείβομαι. -5. *Intr.* Andar avanti, salire; ἀνα-βαίνω.
Gradito; *add.* ἡδύς, εῖα, ύ· τερπνός, ή, όν· καταθύμιος, ον· ἀρεστός, ή, όν.
Grado; *s. m.* βαθμός, οῦ (ὁ)· βῆμα, ατος (τό). -2. Compiacenza; εὐδοκία, ας (ἡ). -3. Condizione, qualità; κλῆρος, ου (ὁ)· τιμή, ῆς (ἡ). -4. Scalino; βῆμα, ατος (τό). -5. Spezie; εἶδος, εος-ους (τό). -6. Essere in grado di...; ἱκανός, δυνατός εἰμι *(coll'inf.)*. -7. Non essere in grado; ἀδυνατέω-ῶ. -8. Venir in grado; εὐ-πράττω· εὐδαιμονέω-ῶ. -9. Di grado; ἐκ προαιρέσεως. -10. Malgrado; ἀκοντί· παρὰ γνώμην. -11. Saper grado; χάριν εἰδέναι. -12. Nel massimo grado; ἐς τὰ μέγιστα· ἐς τὰ μάλιστα.
Graduale; *add.* κλιμακωτός, ή, όν.
Gradualmente; *avv.* V. Gradatamente.
Graduare; *v. att.* μερίζω.
Graduatamente; *avv.* V. Gradatamente.
Graduato; *add.* ἀξίᾳ μεταπρέπων, ουσα, ον. -2. Ordinato; εὔτακτος, ον.
Graduazione; *s. f.* V. Gradazione.
Graffiamento; *s. m.* σχάσις, σεως (ἡ).
Graffiare; *v. att.* σχάζω· σκαριφάομαι-ῶμαι· ἀμύσσω.
Graffiasanti; *s. m.* ὑποκριτής, οῦ (ὁ).
Graffiatura; *s. f.* σχάσμα, ατος (τό)· κατασχασμός, οῦ (ὁ).
Graffietto; *s. m.* γραφεῖον, ου (τό)· γραφίον, ου (τό).
Graffio; *s. m.* V. Graffiamento. -2. ***Strumento di ferro;*** ἁρπάγη, ης (ἡ).
Graffito; Grafia; *s. m. s. f.* γραφή, ῆς (ἡ).
Grafica; *s. f.* γραφική, ῆς (ἡ).
Grafico; *add.* γραφικός, ή, όν.
Gragnola; *s. f.* V. Grandine.
Gragnolare; *v. intr.* χαλαζάω-ῶ.
Gragnoloso; *add.* χαλαζήεις, εσσα, εν.
Gragnuola; *s. f.* V. Grandine.
Gramaglia; *s. f.* φαιὸν ἔνδυμα, ατος (τό)· πενθικὸν ἱμάτιον, ου (τό).
Gramanzia; *s. f.* νεκρομαντεία, ας (ἡ).
Gramatica; *s. f.* V. Grammatica.
Gramezza; *s. f.* λύπη, ης (ἡ)· ἀθυμία, ας (ἡ).
Gramigna; *s. f.* ἀγρώστις, ιος (ἡ)· πόα, ας (ἡ)· γράστις, εως (ἡ). -2. Nutrire di gramigna; γραστίζω.

Digitized by Google

Gramignato; *add.* ποηφάγος, ον.
Gramignoso; } *add.* χορτώδης, ες.
Graminaceo; }
Gramma; *s. m.* γραμμάριον, ου (τό).
Grammatica; *s. f.* γραμματική, ῆς (ἡ). -2. Lingua, idioma; γλῶσσα, ης (ἡ)· ἰδίωμα, ατος (τό).
Grammaticale; *add.* γραμματικός, ή, όν.
Grammaticalmente; } *avv.* γραμματικῶς.
Grammaticamente; }
Grammatichevole; *add.* V. Grammaticale.
Grammatico; *s. m. Professore di grammatica;* γραμματιστής, οῦ (ὁ).
Grammatico; *add.* V. Grammaticale.
Grammatista; *s. m.* γραμματιστής, οῦ (ὁ).
Grammatistica; *s. f.* γραμματική, ῆς (ἡ).
Grammatistico; *add.* V. Grammaticale.
Gramo; *add. Mesto;* σκυθρωπός, ή, όν· λυπηρός, ά, όν· ἄθλιος, α, ον· περίλυπος, ον.
Gramolare; *v. att.* ῥήγνυμι· θραύω.
Grampa; *s. f.* V. Rampa.
Gramuffa; *s. f.* Parlare in gramuffa; αἰνίττομαι.
Gran; *add. sinc. di* Grande V.
Grana; *s. f.* κόκκος, ου (ὁ).
Granaglia; *s. f.* χρυσῖτις, ιδος (ἡ).
Granajo; *s. m.* σιτοφυλακεῖον, ου (τό).
Granajo; *add.* σιτικός, ή, όν.
Granajo e Granajuolo; *s. m.* πυροῦ προπώλης, ου (ὁ)· σιτοπώλης, ου (ὁ).
Granare; *v. intr.* σπερματίζω.
Granata; *s. f.* κόρηθρον, ου (τό). -2. Saltar la granata; ἡβάω=ῶ· ἐξ-έρχομαι ἐκ τῶν παίδων.
Granato; *s. m.* ῥοά, ᾶς (ἡ).
Granato; *add.* κοκκώδης, ες.
Granatuzza; *s. f. dim.* κόρηθρον, ου (τό).
Granbestia; *s. f.* ἀλκή, ῆς (ἡ).
Granchiajo; *s. m.* καρκινευτής, οῦ (ὁ).
Granchiella; } *s. m. dim.* καρκῖνος, ου (ὁ).
Granchiessa; }
Granchietto; *s. m. dim.* V. Granchiolino.
Granchio; *s. m.* καρκῖνος, ου (ὁ). -2. Nuovo granchio; οὐτιδανός, ή, όν. -3. Più lunatico che i granchi; ἄστατος, ον· σεληνιαζόμενος, η, ον. -4. Che ha a fare la luna coi granchi? τί λήκυθες καὶ στρόφιον; -5. I granchi voglion mordere balene; ὁ νεβρὸς τὸν λέοντα. -6. Avere il granchio nella scarsella; φιλάργυρός εἰμι. -7. Cavare il granchio dalla buca con mani d'altri; ἀλλοτρίῳ κινδύνῳ πειρητίζω. -8. Pigliare un granchio a secco; διαμαρτάνω τοῦ παντός.
Granchiolino; *s. m. dim.* καρκινάδες, ων (οἱ)· καρκίνια, ων (τά).
Granciporro; *s. m.* πάγουρος, ου (ὁ). -2. Pigliare un granciporro; σφάλλομαι.
Grancire; *v. att.* προσ-αρπάζω.
Grandaccio; *add.* ευμεγέθης, ες.
Grande; *avv.* V. Grandemente.
Grande; *s. m.* μεγιστᾶνες, ων (οἱ). -2. Stare in sul grande; σοβαρεύομαι.
Grande; *add.* μέγας, γάλη, γα· μακρός, ά, όν. -2. Sommo, eccelso; ὑψηλός, ή, όν· ἐξαίρετος, ον· -3. Di animo grande; μεγαλόφρων, ον· μεγαλοψυχός, όν. -4. Essere di animo grande; μεγαλοψυχέω=ῶ· μεγαλοφρονέω=ῶ. -5. Diventare il più grande; μεγιστεύω. -6. Fare grande; αὐξάνω· μεγαλύνω· μεγαλοποιέω=ῶ. -7. Il fare cose grandi; μεγεθουργία, ας (ἡ). -8. Fare del grande; αὐθαδιάζομαι. -9. Fare, rendere oltremodo grande; ὑπερ-μεγαλύνω. -10. Immensamente grande; ἀπειρομεγέθης, ες· ὑπέρογκος, ον.
Grandeggiare; *v. intr.* μεγαλοφρονέω=ῶ· μεγαλοψυχέω=ῶ· μεγαλαυχίομαι=οῦμαι. -2. Far del grande; ὑπερηφανεύομαι· αὐθαδιάζομαι.
Grandemente; *avv.* μέγα· μεγάλως· μάλα· σφοδρά· δεινῶς.
Grandetto; *add.* μείζων, ον.
Grandezza; *s. f.* μέγεθος, εος=ους (τό). -2. D'animo; μεγαλοψυχία, ας (ἡ).
Grandezzata; *s. f.* V. Spacconata.
Grandezzato; *s. m.* V. Grandigia.
Grandia; *s. f.* V. Grandezza.
Grandiare; *v. att.* V. Ingrandire.
Grandicciuolo; } *add.* μείζων, ον.
Grandicello; }
Grandigia; *s. f.* μέγεθος, εος=ους (τό). -2. Alterigia, ὑπερηφανία, ας (ἡ)· ἀλαζονεία, ας (ἡ).
Grandiloquenza; *s. f.* μεγαλορημοσύνη, ης (ἡ).
Grandinare; *v. intr.* χαλαζάω=ῶ· χαλαζόω=ῶ.
Grandinata; *s. f.* e
Grandine; *s. f.* χάλαζα, ης (ἡ). -2. Colpire, ferire colla grandine; χαλαζοβολέω=ῶ. -3. Essere colpito dalla grandine; χαλαζόομαι=οῦμαι. -4. Che ferisce colla grandine; χαλαζοβόλος, ον. -5. Ferito, percosso dalla grandine; χαλαζόβολος, ον. -6. Pestare colla grandine; χαλαζοκοπέω=ῶ.
Grandinoso; *add.* χαλαζήεις, εσσα, εν· χαλαζώδης, ες· χαλαζίτης, ου (ὁ).
Grandiosità e Grandiositade; *s. f.* μέγεθος, εος=ους (τό).
Grandioso; *add.* μεγαλοπρεπής, ές.
Grandire; *v. att.* V. Ingrandire.
Grandisonante; } *add.* ψοφώδης, ες.
Grandisono; }
Grandizia; *s. f.* V. Grandezza.
Grando; *s. f.* V. Grandine.
Grandore; *s. m.* V. Grandezza.
Grandotto; *add.* μείζων, ον.
Granella; *s. f.* V. Granello.
Granelleria; *s. f.* V. Corbelleria.
Granelletta; *s. f.* } *dim.* μικρὸς κόκκος, ου (ὁ)· ψῆγμα, ατος (τό).
Granelletto; *s. m.* }
Granellino; *s. m.* }
Granello; *s. m.* κόκκος, ου (ὁ)· χόνδρος, ου (ὁ)· κέγχρος, ου (ὁ). -2. Acino d'uva; ῥάξ, ῥαγός (ὁ).
Granelloso; *add.* κεγχρώδης, ες.
Granelluzzo; *s. m. dim.* μικρὸς κόκκος, ου (ὁ).
Granfarro; *s. m.* V. Farro.
Granfia; *s. f.* V. Zampa.
Granifero; *add.* σιτοφόρος, ον.
Granigione; *s. f.* } τὸ σπερματίζειν.
Granimento; *s. m.* }
Granire; *v. intr.* V. Granare.
Granitura; *s. f.* V. Granimento.
Granmaestro; *s. m.* σοφός, οῦ (ὁ).
Granne; *add.* V. Grande.
Grano; *s. m.* σῖτος, ου (ὁ). -2. Seme; σπέρμα. ατος (τό)· σπόρος, ου (ὁ). -3. Ogni uccello conosce il grano; τὸ καλὸν φίλον ἐστί. -4. Abbondante di grano; πολύπυρος, ον. -5. Che apparecchia, macina il grano; σιτουργός, οῦ (ὁ, ἡ). -6. Atto a ricevere il grano; σιτοδόκος, ον. -7. Battere il grano; ἀπ-αλοάω=ῶ·

Digitized by Google

ἀπο-δινέω-ῶ. -8. Che conduce, porta grano; σιταγωγός, όν. -9. Condur grano; σιταγωγέω-ῶ. -10. Che divora grano; σιτηβόρος, ον. -11. Incettare il grano; σιτωνέω-ῶ. -12. Che incetta il grano; σιτώνης, ου (ὁ). -13. Incetta di grano; σιτωνία, ας (ἡ). -14. Che mangia grano; σιτοφάγος, ον. -15. Che inutilmente mangia il grano; σιτόκουρος, ον. -16. Provvedere di grano; σιταρκέω-ῶ. -17. Raccogliere grano; σιτολογέω-ῶ. -18. Che raccoglie grano; σιτολόγος, ον. -19. Vendere grano; σιτοπωλέω-ῶ. -20. Venditore di grano; σιτοπώλης, ου (ὁ).

Granocchia; *s. f.* V. Ranocchia.

Granocchio; *s. m.* V. Ranocchio.

Granoso; *add.* κεγχρώδης, ες.

Grante; *add.* V. Grande.

Grappa; *s. f.* μίσχος, ου (ὁ).

Grappare; *v. att.* προς-αρπάζω.

Grappiglia; *s. f.* μάχη, ης (ἡ).

Grappo; *s. m.* V. Grappolo.

Grappoletto; **Grappolino**; } *s. m. dim.* βοτρύδιον, ου (τό).

Grappolo; *s m.* βότρυς, υος (ὁ). -2. Coronato di grappoli; βοτρυοστέφανος, ον. -3. Pieno di grappoli; βοτρυώδης, ες· βοτρυόεις, εσσα, εν. -4. Portar grappoli; βοτρυοφορέω-ῶ. -5. Che porta grappoli; βοτρυοφόρος, ον. -6. Che dà grappoli; βοτρυοδῶρος, ον -7. Ricco di grappoli; πολυσταφύλος, ον. -8. Simile a grappoli; βοτρυώδης, ες· βοτρυόεις, εσσα, εν· βοτρυηρός, ά, όν: *avv.* βοτρυδόν. -9. Che stilla da grappoli; βοτρυσταγής, ές.

Grappoluccio; *s. m. dim.* V. Grappolino.

Grascia; *s. f.* στέαρ, ατος (τό). -2. Necessario al vitto; σίτησις, σεως (ἡ). -3. Utile, guadagno; κέρδος, εος-ους (τό)· χρηματισμός, οῦ (ὁ). -4. Magistrato che sopraintende alle grasce, chi è sopra le grasce; ἀγορανόμος, ου (ὁ). -5. Essere sopra le grasce; ἀγορανομέω-ῶ. -6. L'ufficio di essere sopra le grasce; ἀγορανομία, ας (ἡ). -7. Il tribunale; ἀγορανόμιον, ου (τό).

Graspellino; *s. m. dim.* V. Grappolino.

Grassaccio; *add.* παχύτερος, α, ον.

Grassamente; *avv.* λιπαρῶς. -2. Largamente; δαψιλῶς.

Grassatore; *add.* λωποδύτης, ου (ὁ).

Grassazione; *s. f.* λωποδυσία, ας (ἡ).

Grassellino; *add.* παχύτερος, α, ον.

Grassello; *s. m.* λίπος, εος-ους (τό).

Grassetto; *add.* παχίων, ον.

Grassezza; *s. f.* πολυσαρκία, ας (ἡ)· πάχος, εος-ους (τό)· παχυσμός, οῦ (ὁ). -2. Abbondanza; εὐθηνία, ας (ἡ)· ἀφθονία, ας (ἡ)· δαψίλεια, ας (ἡ).

Grasso; *s. m.* στέαρ, ατος (τό)· πιμελή, ῆς (ἡ). -2. Star sul grasso; περιουσίαν χρημάτων ἔχω.

Grasso; *add.* παχύς, εῖα, ύ· πιώδης, ες· πίων, ον· πιμελής, ές· λιπαρός, ά, όν. -2. Fertile; εὔφορος, ον. -3. Denso, vaporoso; παχυλός, ή, όν· ἀτμώδης, ες. -4. Persona grossolana, stupida; ἀναίσθητος, ον. -5. Riso grasso; ἄκρατος γέλως, ωτος (ὁ). -6. Diventare grasso; παχύνομαι. -7. Diventare grasso insieme; συμ-παχύνομαι. -8. Diventare eccessivamente grasso; ὑπερ-παχύνομαι. -9. Far grasso; πιαίνω· παχύνω. -10. Rendere affatto grasso; δια-πιαίνω. -11. Rendere eccessivamente grasso; ὑπερ-παχύνω. -12. Non grasso; ἀπιμελής, ές· ἀπίμελος, ον· ἀπίων, ον.

Grassoccio; **Grassolino**; **Grassone**; **Grassotto**; **Grassottone**; } *add.* παχύτερος, α, ον· λιπαρώτερος, α, ον.

Grassume; *s. m.* λιπαρία, ας (ἡ)· παχύτης, ητος (ἡ)· πίαρ, ατος (τό).

Grassura; *s. f.* V. Grassezza.

Grasta; *s. f.* ἀγγεῖον, ου (τό).

Grata; *s. f.* κγκλίς, ίδος (ἡ).

Gratamente; *avv.* κεχαρισμένως· προθύμως. -2. Volontieri; ἀσμένως.

Grate; *s. f.* V. Grata.

Gratella; *s. f.* V. Graticola.

Graticcia; **Graticciata**; } *s. f.* στρωτήρ, ῆρος (ὁ).

Graticcio; *s. m.* στρωτήρ, ῆρος (ὁ)· ταῤῥός, οῦ (ὁ)· ταρσός, οῦ (ὁ). -2. In forma di graticcio; ταρσώδης, ες.

Graticciuola; *s. f.* e

Graticola; *s. f.* ἐσχάριον, ου (τό)· ἐσχαρίς, ίδος (ἡ)· ταῤῥίον, ου (τό). -2. Arrostire sulla graticola; ἀπο-τηγανίζω.

Graticolato; *s. m.* ταῤῥός, οῦ (ὁ).

Graticoletta; *s. f. dim.* ἐσχάριον, ου (τό)· ταῤῥίον, ου (τό).

Gratificare; *v. att.* χαίρω (ἐπί τινι). -2. Far cosa grata; χαρίζομαι· χάριν φέρω.

Gratificazione; *s. f.* εὐεργεσία, ας (ἡ)· ἐπιφορά, ᾶς (ἡ).

Gratis; *avv.* V. Gratuitamente.

Gratisdato; *add.* δωρεὰν δωθείς, εῖσα, έν.

Gratitudine; **Gratitudo**; } *s. f.* εὐχαριστία, ας (ἡ)· χάρις, ιτος (ἡ)· εὐγνωμοσύνη, ης (ἡ).

Grativo; *add.* V. Gratuito.

Grato; *s. m.* προαίρεσις, σεως (ἡ). -2. Gratitudine V. -3. A grato, *volontariamente*; αὐτοπροαιρέτως.

Grato; *add.* εὐγνώμων, ον· εὔχαρις, ι· εὐχάριστος, ον. -2. Caro, accetto; εὐάρεστος, ον· ἡδύς, εῖα, ύ· φίλος, η, ον. -3. Grato all'animo; λυκύθυμος, ον. -4. Essere grato; χάριν προς-οῖδα (τινι), ἔχω.

Grattabugia; *s. f.* V. Grattapugia.

Grattamento; *s. m.* γλυφή, ῆς (ἡ).

Grattapugia; *s. f.* στελγίς, ίδος (ἡ)· στέλγιστρον, ου (τό).

Grattapugiare; *v. att. e intr.* στελγίζω.

Grattare; *v. att.* κνάω-ῶ· κνήθω· κνίζω· ψάω-ῶ. -2. Gli occhi, *adulare*; κολακεύω· ὑπο-κολακεύω. -3. la tigna, la rogna; βλάπτω· βαρύνω· λυπέω-ῶ. -4. Grattarsi la pancia; ῥαστονεύω.

Grattaticcio; **Grattura**; } *s. m.* *s. f.* ἀμυχή, ῆς (ἡ)· σχάσις, τεως (ἡ).

Grattazione; *s. f.* V. Grattamento.

Grattugia; *s. f.* τυροκνῆστις, εως (ἡ).

Grattugiare; *v. att.* κατα-ξαίνω.

Grattugiato; *p. pass.* καταξανθείς, εῖσα, έν.

Gratuirsi; *v. rifl. att.* χαιρίζομαι.

Gratuitamente; *avv.* δωρεάν· ἀμισθί· ἀμισθεί· προῖκα.

Gratuito; *add.* προῖκα διδόμενος, η, ον· ἄμισθος, ον· ἀναπόδοτος, ον.

Gratulante; *p. pres.* συγχαίρων, ουσα, ον.

Gratularsi; *v. intr.* συν-ήδομαι· συγ-χαίρω (τινι).

Gratulatorio; *add.* συγχαρητικός, ή, όν.

Gratulazione; *s. f.* εὐφημία, ας (ἡ).

Gravaccio; *add.* βαρύτερος, α, ον.

Gravame; *s. m.* V. Gravamento.

Digitized by Google

Gravamento; *s. m.* } *βάρος, εος=ους (τό)· βαρύτης, ητος (ή).*
Gravamine; *s. m.* }
Gravanza; *s. f.* }
Gravare; *v. att. e intr. βαρύνω.* -2. Aggravare; *ἀχθέω=ῶ· βαρύνω.* -3. Offendere; *βλάπτω.* -4. Essere di noja; *ἀνιάω=ῶ.*
Gravativo; *add. βαρύς, εῖα, ύ· βαρύνων, ουσα, ον.*
Gravato; *add.* V. Grave.
Gravazione; *s. f.* } V. Gravezza.
Grave; *s. m.* }
Grave; *add. βαρύς, εῖα, ύ.* -2. Difficile; *χαλεπός, ή, όν.* -3. Grande; *μέγας, μεγάλη, μέγα· βαρύς, εῖα, ύ.* -4. Maestoso; *σεμνός, ή, όν.* -5. Noioso; *δεινός, ή, όν.* -6. Pigro; *ὀκνηρός, ά, όν· βραδύς, εῖα, ύ· ἀγρός, ά, όν.* -7. Pungente; *πικρός, ά, όν.* -8. Saldo, costante; *σεμνός, ή, όν· ἐπίμονος, ον.* -9. Grave d'età; *πόρρω τῆς ἡλικίας ὤν, οὖσα, ὄν· παρῆλιξ, ικος (ὁ, ἡ).* -10. Avere a grave; *χαλεπῶς φέρω.* -11. Grave di ferro; *σιδηροβρίθης, ες.* -12. Non grave; *ἀβαρής, ές.*
Grave; *avv.* V. Gravemente.
Gravedine; *s. f. κόρυζα, ης (ή).*
Graveggiare; *v. intr.* V. Gravare.
Gravemente; *avv. βαρέως.* -2. Consideratamente; *σεμνῶς· σοφῶς.*
Gravenza; *s. f.* V. Affanno.
Graveolente; *add. βαρύοσμος, ον.*
Gravetto; *add. βαρύτερος, α, ον.*
Gravevole; *add.* V. Gravoso.
Gravezza; *s. f. βάρος, εος=ους (τό)· ἄχθος, εος=ους (τό)· βαρύτης, ητος (ή).* -2. Aggravio; *ζημία, ας (ή)· ἄχθος, εος=ους (τό).* -3. Briga; *ἀνία, ας (ή).* -4. Durezza, asprezza; *σκληρότης, ητος (ή).* -5. Eccesso; *μέγεθος, εος=ους (τό).* -6. Imposizione; *τέλος, εος=ους (τό)· φόρος, ου (ὁ).* -7. Esente da gravezza; *ἀτελής, ές.* -8. Ingiuria; *ὕβρισμα, ατος (τό).* -9. Noia, molestia; *ἀνία, ας (ή)· σχετλιασμός, οῦ (ὁ).* -10. Serietà; *βαρύτης, ητος (ή).*
Gravidanza; *s. f.* V. Gravidezza.
Gravidato; *add.* V. Gravido.
Gravidazione; } *s. f. κύησις, σεως (ή).*
Gravidezza; }
Gravido; *add. ἔγκυος, ον· κυοφόνος, ον· ἐγκύμων, ον.* -2. Grave del pondo; *βαρύς, εῖα, ύ· ἔμφορτος, ον.* -3. Essere gravido; *γαστροφορέω=ῶ.*
Gravifremente; *add. βαρυστενάχων, ουσα, ον.*
Gravisonante; } *add. βαρύδουπος, ον· βαρυόπης, ες*
Gravisono; } *βαρύχορδος, ον.*
Gravità; *s. f.* V. Gravezza.
Gravitare; *v. intr. βαρύνω.*
Gravitonante; *add. βαρύκτυπος, ον.*
Gravore; *s. m.* V. Gravezza.
Gravosamente; *avv. βαρέως.*
Gravosità; *s. f. βαρύτης, ητος (ή)· βάρος, εος=ους (τό).*
Gravoso; *add. βαρύς, εῖα, ύ.* -2. Noioso; *ἀνιαρός, ά, όν· ἀηδής, ές.* -3. Rigido, severo; *σκληρός, ά, όν.* -4. Che rende cattivo odore; V. Graveolente.
Graza; *s. f.* e
Grazia; *s. f. χάρις, ιτος (ή)· χαριέντισμα, ατος (τό)· χαριεντισμός, οῦ (ὁ)· καλλος, εος=ους (τό).* -2. Favore, amore; *εὔνοια, ας (ή)· χάρις, ιτος (ή).* -3. Ringraziamento; *εὐχαριστία, ας (ή).* -4. Dare, fare grazia; *χαρίζομαι· εὐεργετέω=ῶ.* -B'. *Aggiungere vaghezza; κοσμέω=ῶ.* -Γ'. *Perdonare; συγ-γιγνώσκω.* -5. Fare, dare grazie, *ringraziare; εὐχαριστέω=ῶ (τινι).* -6. In grazia; *εἰς χάριν.* -7. In grazia di...., *a cagione di....; ἕνεκα· χάριν (col gen.).* -8. Non ne saper nè grado, nè grazia; *μηδεμίαν χάριν ἔχω.* -9. Di grazia; *δέομαι· δέομεθα.* -B'. *Gratuitamente; ἀμισθί.* -10. Senza grazia; *ἀκόμψως.*
Graziare; *v. att. χαρίζομαι.*
Graziato; *add. εὐπαθῶν, οῦσα, οῦν.* -2. Grazioso; *εὐσχήμων, ον.*
Grazievole; *add.* V. Grazioso.
Grazievolmente; *avv.* e
Graziosamente; *avv. φιλανθρώπως· κεχαρισμένως* -2. Gratuitamente; *δωρεάν· ἀμισθί.*
Graziosetto; } *add. χαριέστερος, α, ον.*
Graziosino; }
Graziosità; *s. f. εὐσχημονία, ας (ή)· κοσμότης, ητος (ή).*
Grazioso; *add. χαρίεις, εσσα, εν· ἐπίχαρις, ι· ἐπιχάριτος, ον· εὐσχήμων, ον.* -2. Favorevole; *χρηστός, ή, όν.* -3. Gratuito V. -4. Non grazioso; *ἄχαρις, ιτος (ὁ, ἡ)· ἀχάριστος, ον· ἄρτιος, ον.* -5. Che vuol sembrare grazioso; *ἐθελάστειος, ον.*
Grazire; *v. intr. εὐχαριστέω=ῶ (τινι).*
Grazivo; *add.* V. Grazioso.
Grecale; *s. m. βορέας, ου (ὁ).*
Grecamente; *avv. ἑλληνικῶς· ἑλληνιστί.*
Grecesco; *add.* V. Grechesco.
Grecheggiare; *v. intr.* V. Grecizzare.
Grechesco; *add. ἑλληνικός, ή, όν.*
Grechizzare; *v. intr.* V. Grecizzare.
Grecismo; *s. m. ἑλληνισμός, οῦ (ὁ).*
Grecista; *s. m. ἑλληνιστής, οῦ (ὁ).*
Grecizzare; *v. intr. ἑλληνίζω.*
Greco; *s. m.* Ἕλλην, ηνος (ὁ)· Ἑλλήνις, ιδος (ἡ).
Greco; *add. ἑλληνικός, ή, όν· ἑλλήνιος, ·, ον.* -2. In lingua greca, a modo dei Greci; *ἑλληνιστί.* -3. Imitare i Greci, parlare greco, parteggiare pei Greci; *ἑλληνίζω.* -4. Che imita i Greci, parla greco; *ἑλληνιστής, οῦ (ὁ).*
Grecolevante; *s. m.* Ἑλλησποντίας, ου (ὁ).
Gregale; *add.* e
Gregario; *add. συναγέλαστος, ον· ἀγελαῖος, α, ον.* -2. Soldato gregario; *ἀγελαῖος, ου (ὁ).*
Gregge; *s. m.* } e
Greggia; *s. f.* }
Greggio; *s. m. ποίμνη, ης (ή)· ποίμνιον, ου (τό)· ἀγέλη, ης (ή).* -2. Luogo dove stabbia la greggia; *αὐλή, ῆς (ή).* -3. Abbandonare il gregge, essere separato dal gregge; *ἀτιμαγελέω=ῶ.* -4. Che abbandona il gregge; *ἀτιμαγελής, ές.* -5. Allontanare dal gregge; *ἀπο-βουκολίζω.* -6. Appartenente al gregge, alla cura del gregge; *ἀγελαιοκομικός, ή, όν· ἀγελοκομικός, ή, όν· ἀγελαῖος, α, ον.* -7. La cura del gregge; *ἀγελαιοτροφία, ας (ή)· ἀγελοτροφία, ας (ή).* -8. Che ha cura del gregge; *ἀγελαιοτρόφος, ου (ὁ)· ἀγελοτρόφος, ον.* -9. Guidare un gregge; *ἀγελαρχέω=ῶ.* -10. Che guida un gregge; *ἀγελάρχης, ου (ὁ) ἀγέλαρχος, ου (ὁ).* -11. Separato dal gregge; *ἀτιμαγελής, ές.* -12. Ricco di gregge, che possiede molto gregge; *πολύρρηνος, ον· πολυπρόβατος, ον· πολύκτηνος, ον.* -13. Dal gregge; *ἀγέληθεν.* -14. Che è fuori del gregge; *ἀγελήτης, ου (ὁ).*
Greggio; *add. αὐτοσχέδιος, ον· ἄξεστος, ον.*

Digitized by Google

Grembiale; **Grembiule**; *s. m.* προγαστρίδιον, ου (τό)· πτυχή, ῆς (ἡ).
Grembiuletto; **Grembiulino**; *s. m. dim.* μικρὰ πτυχή, ῆς (ἡ)· μικρὸν προγαστρίδιον, ου (τό).
Grembo; *s. m.* κόλπος, ου (ὁ). -2. Della madre; γαστήρ, τρός (ἡ)· χοιλία, ας (ἡ).
Gremigna; *s. f.* V. Gramigna.
Gremio; *s. m.* V. Grembo.
Gremire; *v. att.* V. Ghermire.
Gremito; *add.* πυκνός, ή, όν· ἀνάπλεως, ων.
Greppia; *s. f.* φάτνη, ης (ἡ).
Greppo; *s. m.* ἀπορρώξ, ῶγος (ὁ, ἡ).
Greppola; *s. f. Tartaro*; τρύξ, υγός (ἡ).
Greto; *s. m.* ἀκτή, ῆς (ἡ)· ψηφίς, ίδος (ἡ).
Gretola; *s. f.* ῥαβδίον, ου (τό).
Gretoso; *add.* ψαμμώδης, ες.
Grettamente; *avv.* γλισχρῶς· ἀνελευθέρως.
Gretteria; **Grettezza**; *s. f.* γλισχρία, ας (ἡ)· γλισχρότης, ητος (ἡ)· σμικροπρέπεια, ας (ἡ).
Grettino; *add.* σμικροπρεπέστερος, α, ον.
Grettitudine; *s. f.* V. Grettezza.
Gretto; *add.* γλισχρός, ά, όν· μικροπρεπής, ές. -2. Essere gretto; μικροπρεπεύομαι· σμικροπρεπύομαι.
Greve e Grieve; *add.* V. Grave.
Greve; **Grevemente**; *avv.* V. Gravemente.
Grezzo; *add.* V. Greggio.
Griare; *v. intr.* V. Gridare.
Gricciolo; *s. m.* V. Capriccio.
Grida; *s. f.* διάταγμα, ατος (τό)· ἀνακήρυξις, εως (ἡ). -2. Fama; φήμη, ης (ἡ)· λόγος, ου (ὁ). -3. Riparazione; ἐπιτίμησις, σεως (ἡ). -4. *Grido di più persone*; καταβόησις, σεως (ἡ). -5. Fare la grida; ἀνα-κηρύττω· δια-τάττω· παρ-αγγέλλω.
Gridacchiare; *v. intr.* κατα-βοάω-ῶ· κράζω.
Gridamento; *s. m.* κραυγή, ῆς (ἡ)· βοή, ῆς (ἡ).
Gridare; *v. intr.* βοάω-ῶ· κραυγάζω· κράζω· ἀλαλάζω. -2. Manifestare, bandire; ἀνα-κηρύττω· δια-φημίζω· δια-θρυλλέομαι-οῦμαι. -3. Persuadere; πάθω. -4. Riprendere; ἐπι-τιμάω-ῶ. -5. Gridare per eccitare, incoraggiare; παρα-κελεύομαι· παρακέλομαι. -6. Gridare altamente, ad alta voce; αὔω· δια-βοάω-ῶ· ἀπο-λεγαίνω. -7. Gridar confusamente; δια-βοάω-ῶ· δια-κράζω. -8. Contro; ἀντι-κράζω· ἀντι-γέγωνα· ἀντι-βοάω-ῶ. -9. Che grida forte; βρυήπυος, ον. -10. Gridare più forte di un altro; ὑπερ-ιάχω. -11. Gridare a gara; δια-κράζω. -12. Gridare insieme, nello stesso tempo; συμ-βοάω-ῶ· συν-ανα-φθέγγομαι· συν-αλαλάζω. -13. Che grida insieme; αὐάχος, ον. -14. Gridare più d'un altro; ὑπερ-κράζω· ὑπερ-φωνέω-ῶ. -15. Che grida più degli altri; μεγιστόφωνος, ον. -16. Che grida in tempo inopportuno; ἀκαιροβόας, ου (ὁ). -17. Gridando; κραυγαστικός, ή, όν· βοητικός, ή, όν· *avv.* κραυγαστικῶς. -18. Fare impeto gridando; βοηδρομέω-ῶ. -19. Senza gridare; ἀβοητί.
Gridata; *s. f.* V. Grido.
Gridato; *s. m.* V. Grida.
Gridatore; *add.* βοήτης, ου (ὁ)· βοῆτις, ιδος (ἡ)· βοητικός, ή, όν· κραυγαστικός, ή, όν· κράκτης, ου (ὁ). -2. Banditore; κήρυξ, κος (ὁ).
Gridio; *s. m.* e
Grido; *s. m.* κραυγή, ῆς (ἡ)· βοή, ῆς (ἡ)· βόησις, σεως (ἡ). -2. Fama; φημή, ῆς (ἡ)· λόγος, ου (ὁ). -3. Accorrere al grido; βοηδρομέω-ῶ. -4. Che accorre al grido; βοηδός, όν. -5. Alzare le grida nello stesso tempo; συν-ανα-βοάω-ῶ. -6. Alzare un grido di guerra; ἀλαλάζω. -7. Alzare un grido di opposizione; ἀντ-ιάχω. -8. Andarsene alle grida; εὐπειθῆ ἑμαυτὸν παρ-έχω. -9. Dare delle grida; κατα-βοάω-ῶ. -10. Che desta col grido; ἐγερσιβόητος, ον. -11. Fare grido; βοάω-ῶ. -12. Con grandi grida; πολύκλαγγος, ον. -13. Incoraggiare con un grido; παρα-κελεύομαι. -14. Lasciare alle grida; εἰκῆ πράττω. -15. Levare a vicenda un grido; ἀντ-ηχέω-ῶ. -16. Mandare un alto grido; ἀλαλάζω. -17. Al primo grido; αὐτοβοεί. -18. Senza grido; ἀβοητί.
Gridore; *s. m.* V. Grida.
Grieve; *add.* V. Grave.
Grievemente; *avv.* V. Gravemente.
Grifagno; *add.* ἅρπαξ, αγος (ὁ, ἡ).
Griffo; *s. m.* V. Grifone.
Grifo; *s. m.* ῥύγχος, εος-ους (τό).
Grifolare; *v. intr.* V. Grufolare.
Grifone; *s. m.* γρύψ, πός (ὁ).
Grigio; *add.* πολιός, ά, όν· ἔντερρος, ον· τεφρώδης, ες.
Grillaja; *s. f.* χωρίδιον, ου (τό).
Grillanda; *s. f.* στέφανος, ου (ὁ).
Grillandare; *v. att.* V. Inghirlandare.
Grillandella; **Grillandetta**; **Grillandina**; **Grillanduzza**; *s. f. dim.* στεφάνιον, ου (τό)· στεφανίσκος, ου (ὁ).
Grillare; *v. intr.* βράζω.
Grilletto; *s. m. dim.* μικρὸς τέττιξ, ιγος (ὁ).
Grillo; *s. m.* τέττιξ, ιγος (ὁ). -2. Saltar il grillo, prendere il grillo; ἀγαιακτέω-ῶ (ἐπί τινι).
Grillolino; *s. m. dim.* V. Grilletto.
Grillone; *s. m. accr.* μέγας τέττιξ, ιγος (ὁ).
Grimaldello; *s. m.* ἄγκιστρον, ου (τό).
Grimo; *add.* ῥυσὸς γέρων, οντος (ὁ).
Grinza; *s. f.* ῥυτίς, ίδος (ἡ).
Grinzo; **Grinzoso**; **Grinzuto**; *add.* ψυσός, ή, όν· ῥυτιδώδης, ες· ῥυσός, ή, όν. -2. Essere grinzo; ῥυσόομαι-οῦμαι.
Griso; *add.* V. Grigio.
Grisolita; **Grisolito**; *s. f.* *s. m.* χρυσόλιθος, ου (ὁ).
Grisomela; **Grisomelo**; *s. f.* *s. m.* χρυσόμηλον, ου (τό)
Grogiolare; *v. att.* V. Crogiolare.
Grogo; *s. m.* V. Grugo.
Grollare; *v. att.* V. Crollare.
Gromma; *s. f.* πλάξ, ακός (ἡ).
Grommare; *v. att. e intr.* πλακόω-ῶ.
Grommoso; *add.* πλακώδης, ες.
Gronda; *s. f.* γεῖσον, ου (τό)· γεῖσσον, ου (τό)· γείσωμα, ατος (τό). -2. Munire di gronda; γεισσόω-ῶ· ἀπο-γεισσόω-ῶ.
Grondaja; *s. f.* σταλαγμός, οῦ (ὁ).
Grondajo; *s. m.* V. Gronda.
Grondare; *v. intr.* σταλάω-ῶ· σταλάζω στάζω· ἀπο-στάζω.
Grondea; *s. f.* V. Gronda.
Grondeggiare; *v. intr.* V. Grondare.
Grongo; *s. m.* κόγγρος, ου (ὁ)· γόγγρος, ου (ὁ).
Groppa; *s. f.* πυγή, ῆς (ἡ). -2. Andar in groppa; ἱππεύω.
Groppiera; *s. f.* ὑπουρίς, ίδος (ἡ).

Digitized by Google

Groppo; *s. m.* σωρός, οῦ (ὁ). -2. Nodo, difficoltà; δυστυχές, ἐος-οῦς (τό)· δυσχερές, ἐος-οῦς (τό). -3. Groppo di vento; λαῖλαψ, απος (ἡ). -4. *Sacchetto, o involto pieno di monete*; μαρσύπιον ἀργυρίου ἀναπλέων, ου (τό). -5. Fare groppo; ἐμ-πλέκω.

Groppone; *s. m.* οὐροπύγιον, ου (τό)· ὀρροπύγιον, ου (τό).

Gropposo; *add.* κονδυλώδης, ες.

Grossa; *s. f.* πλῆθος, ἐος-ους (τό). -2. Dormire nella grossa, essere sulla grossa; ὑπνῷ βαθεῖ κατα-φέρομαι· βαθέως κοιμάομαι-ῶμαι. -3. Alla grossa; παχυμερίστερον.

Grossoccio; Grossacciuolo; *add.* παχύτερος, α, ον.

Grossaggine; *s. f.* V. Grossezza.

Grossamente; *avv.* σφόδρα· δεινῶς. -2. Rozzamente; παχυμερίστερον· ἀγροικῶς· παχυμερῶς.

Grosseggiare; *v. intr.* ὑπερ-ηφανεύω.

Grosserello; *add.* παχύτερος, α, ον. -2. Alquanto rozzo; βλάξ, κός (ὁ).

Grossero; *add.* V. Grossiere.

Grossetto; *add.* V. Grosserello.

Grossezza; *s. f.* πάχος, ἐος-ους (τό). -2. Semplicità, rozzezza; ἀπειρία, ας (ἡ)· ἀμαθία, ας (ἡ)· ἀγροικία, ας (ἡ).

Grossiere; *add.* βλάξ, ακός (ὁ)· ἀναίσθητος, ον.

Grossità; *s. f.* V. Grossezza.

Grossizia; *s. f.* V. Ignoranza.

Grosso; *s. m.* πάχος, ἐος-ους (τό)· παχύτης, ητος (ἡ). -2. Il grosso dell'esercito; πανστρατία, ας (ἡ)· κράτος, ἐος-ους (τό). -3. *La parte più materiale di checchessia*; ὑπόστασις, σεως (ἡ).

Grosso; *add.* παχύς, εῖα, ύ· μέγας, μεγάλη, μέγα. -2. *Agg. ad* Animo; ἐχθρός, ά, όν. -3. Fiume; ὀγκώδης, ες. -4. Voce; βαρύς, εῖα, ύ. -5. Copioso; ὠμεγέθης, ες· πλούσιος, α, ον. -6. Denso, spesso; πυκνός, ή, όν. -7. Rozzo; ἀμαθής, ἐς· ἰδιώτης, ου (ὁ). -8. Essere grosso; πολυσαρκέω-ῶ. -9. Sciocco; βοιωτιάζω· βοιωτίζω. -9. Star grosso a uno; δι-εχθρεύω (τινί).

Grosso; *avv.* V. Grossamente.

Grossolanamente; *avv.* παχυλῶς.

Grossolanità; *s. f.* V. Rozzezza.

Grossolano; *add.* V. Rozzo.

Grossore; *s. m.* V. Grossezza.

Grossotto; *add.* παχύτερος, α, ον.

Grossume; *s. m.* πάχος, ἐος-ους (τό).

Grossura; *s. f.* V. Grossezza.

Grosta; *s. f.* V. Crosta.

Grotta; *s. f.* κρύπτα, ης (ἡ)· σπηλαῖον, ου (τό)· ἄντρον, ου (τό). -2. Cantina; οἰνών, ῶνος (ὁ).

Grotterella; *s. f.* V. Grotticella.

Grottesco; *add.* ἀλλόκοτος, ον.

Grotticella; Grotticina; *s. f. dim.* μικρὸν ἄντρον, ου (τό)· ὀπή, ῆς (ἡ).

Grotto; *s. m.* ὀνοκρόταλος, ου (ὁ).

Grottola; *s. f. dim.* V. Grotterella.

Grottone; *s. m.* μέγα ἄντρον, ου (ὁ).

Grottoso; *add.* ἀντρώδης, ες.

Gru e Grua; *s. f.* γέρανος, ου (ἡ). -2. Della specie della gru; γερανώδης, ες.

Gruccetta; Gruccettina; *s. f. dim.* βακτηρίδιον, ου (τό).

Gruccia; *s. f.* βάκτρον, ου (τό)· βακτηρία, ας (ἡ). Stare in sulla gruccia; ἀπηρτημένον κατ-ἰχω τινά. -3. Trarre alcuno sulla gruccia; ἐπ-εν-τρυφάω-ῶ (τινι).

Grue; *s. f.* V. Gru.

Grufare; Grufolare; *v. intr.* δι-ορύττω.

Gruga; *s. f.* V. Gru.

Grugnare; *v. intr.* V. Grugnire.

Grugnetto; Grugnino; *s. m. dim.* ῥυγχίον, ου (τό).

Grugnire; *v. intr.* γρυλλίζω· γρύζω.

Grugnito; *s. m.* γρύλλη, ης (ἡ)· γρύλλησις, σεως (ἡ)· γρυλλισμός, οῦ (ὁ).

Grugnitore; *add.* γρύζων, ουσα, ον.

Grugno; *s. m.* ῥύγχος, ἐος-ους (τό).

Grullare; *v. intr.* V. Crollare.

Grullo; *add.* ἄθυμος, ον· δύσθυμος, ον· ὀκνηρός, ά, όν. -2. Silenzioso; σιωπηλός, ή, όν.

Gruma; *s. f.* V. Gromma.

Grumetto; *s. m. dim.* θρομβεῖον, ου (τό).

Grumo; *s. m.* θρόμβος, ου (ὁ).

Grumoletto; *s. m. dim.* καυλίον, ου (τό)· καυλίσκος, ου (ὁ).

Grumolo; *s. m.* καυλός, οῦ (ὁ).

Grumoloso; *add.* καυλώδης, ες.

Grumoso; *add.* θρομβώδης, ες.

Gruogo; *s. m.* κρόκος, ου (ὁ). -2. Selvatico; κνῆκος, ου (ἡ).

Gruppettino; Gruppetto; *s. m. dim.* μικρὸς σωρός, οῦ (ὁ).

Gruppo; *s. m.* V. Groppo.

Gruva; *s. f.* V. Gru.

Gruzzo; Gruzzolo; *s. m.* συμφόρημα, ατος (τό)· ἄθροισμα, ατος (τό).

Guadagna; *s. f.* V. Guadagno.

Guadagnabile; *add.* κερδητικός, ή, όν. -2. Atto a recar guadagno; κερδοποιός, όν.

Guadagnamento; *s. m.* V. Guadagno.

Guadagnare; *v. att.* κερδαίνω· κτάομαι-ῶμαι. -2. Generare; γεννάω-ῶ. -3. Imparare; μανθάνω. -4. Ottenere; ἐπι-τυγχάνω. -5. Guadagnare alcuno, *farselo amico*; φιλόω-ῶ (τινα)· φιλίαν κατα-σκευάζω (πρός τινα). -6. Guadagnare insieme; παρα-κερδαίνω. -7. Guadagnarsi la vita; βίον πορίζομαι.

Guadagnata; *s. f.* V. Guadagno.

Guadagnatore; *add.* κερδαίνων, ουσα, ον.

Guadagneria; *s. f.* φιλαργυρία, ας (ἡ)· κακοκέρδεια, ας (ἡ).

Guadagnetto; *s. m. dim.* κερδόφιον, ου (τό).

Guadagnevole; *add.* V. Guadagnabile.

Guadagno; *s. m.* κέρδος, ἐος-ους (τό)· κτῆμα, ατος (τό)· λῆμμα, ατος (τό). -2. Avere, fare guadagno; κερδαίνω· ἀπο-κερδαίνω. -3. Avidità di guadagno; φιλοκερδεία, ας (ἡ). -4. Avidità di turpe guadagno; αἰσχροκερδεία, ας (ἡ)· αἰσχροκερδία, ας (ἡ). -5. Essere avido di guadagno; φιλοκερδέω-ῶ. -6. Avido di guadagno; φιλοκερδής, ές. -7. Avido di turpe guadagno; αἰσχροκερδής, ές. -8. Dare, mettere a guadagno; δανείζω· δανεισμῷ ἐμ-βάλλω. -9. Dar guadagno; κέρδος ἐπιφέρω. -10. Far turpe guadagno; αἰσχροκερδέω-ῶ. -11. Non avido di guadagno, senza guadagno; ἀκερδής, ές.

Guadagnoso; *add.* V. Lucroso.

Guadagnuccio; Guadagnuzzo; *s. m. dim.* κερδόφιον, ου (τό)· λημμάτιον, ου (τό).

Digitized by Google

Guadare; *v. att. e intr.* δια-πορεύω.
Guade; *s. f. pl.* δίκτυα, ων (τά).
Guado; *s. m.* πόρος, ου (ὁ)· πορθμός, οῦ (ὁ)· διάβασις, σεως (ἡ).
Guadoso; *add.* διαβατός, ή, όν.
Guaglianza; *s. f.* V. Eguaglianza.
Guagnelista; *s. m.* V. Vangelista.
Guaguelo; *s. m.* V. Vangelo.
Guagnescole (Alle); *avv.* νὴ τὸν Ἡρακλέα· νὴ τὸν Πολυδεύκη.
Guai; *escl.* οὐαΐ. -2. Guai a me; ὤμοι ἐγώ.
Guaime; *s. m.* χόρτος, ου (ὁ).
Gualna; *s. f.* κολεός, οῦ (ὁ)· θήκη, ης (ἡ). -2. Della spada; ξιφοθήκη, ης (ἡ). -3. Tal gualna, tal coltello; εὗρεν ἡ μάχαιρα κολεὸν ἄξιον ἑαυτῆς. -4. Render coltelli per gualna; ἴσον ἴσῳ ἐπιγέρω.
Guainella; *s. f.* κερατωνία, ας (ἡ).
Guaire; *v. intr.* ὀλοφύρομαι· ὀλολύζω· ὀλολύττω· ὠρύω· ὠρύομαι· θρηνέω=ῶ.
Guaire; *avv.* V. Guari.
Guaitare; *v. intr.* ἐν-εδρεύω.
Guajo; *s. m.* γόος=γοῦς, γόου=γοῦ (ὁ)· κλαυθμός, οῦ (ὁ)· ὀλολυγή, ῆς (ἡ)· ὀλολυγμός, οὐ (ὁ)· ὠρυγή, ῆς (ἡ)· ὤργμα, ατος (τό)· ὠργμός, οῦ (ὁ)· ὠρυθμός, οῦ (ὁ). -2. Danno; ζημία, ας (ἡ)· ἀτύχημα, ατος (τό). -3. A guajo; ὠμῶς· ἀκηδεστῶς.
Guajolare; *v. intr.* V. Guaire.
Gualcire; *v. att.* ψηλαφάω=ῶ.
Gualcito; *add.* ψηλαφητός, ή, όν.
Gualdana; *s. f.* στίξ, ιχός (ἡ).
Gualdo; *s. m.* καλάτης, ητος (ἡ).
Gualdrappa; *s. f.* στρῶμα, ατος (τό)· ἐφίππιον, ου (τό)· ἐπίβλημα, ατος (τό).
Guale; *add.* V. Eguale.
Gualercio e Gualerchio; *add.* ῥυπαρός, ά, όν.
Guancia; *s. f.* γένυς, υος (ἡ)· παρειά, ᾶς (ἡ)· γναθμός, οῦ (ὁ)· γνάθος, ου (ἡ)· μῆλα, ων (τά). -2. Che ha guancie rosse; μηλοπάρειος, ον.
Guanciale; *s. m.* ὑποκεφάλαιον, ου (τό)· προσκεφάλαιον, ου (τό).
Guancialetto; **Guancialino**; } *s. m. dim.* προσκεφαλίδιον, ου (τό).
Guanciata; *s. f.* κολάφισμα, ατος (τό)· κόλαφος, ου (ὁ)· κόστος, ου (ὁ). -2. Dare una guanciata; κοστίζομαι· κολαφίζω.
Guanto; *s. m.* χειροθήκη, ης (ἡ). -2. Dare nel guanto; εἰς χεῖρας τινός ἐμ-πίπτω. -3. Mandare il guanto di battaglia; εἰς μάχην προς-καλέομαι =οῦμαι.
Guaragno; *s. m.* ἵππος ἀναβάτης, ου (ὁ).
Guaraguato; *s. m.* V. Guardia.
Guarantire; *v. att.* V. Guarentire.
Guarda; *s. f.* V. Guardia.
Guardaboschi; *s. m.* ὑληώρης, ου (ὁ)· ὑληωρός, οῦ (ὁ)· ὑλωρός, οῦ (ὁ).
Guardacapre; *s. c.* αἰπόλος, ου (ὁ).
Guardamandrie; *s. m.* V. Guardiano.
Guardamento; *s. m.* ἐπίβλεψις, εως (ἡ). -2. Ripostiglio; ἀποθήκη, ης (ἡ).
Guardanappa e Guardanappo; *s. m.* χειρόμακτρον, ου (τό).
Guardare; *v. att. Custodire*; φυλάττω· προς-φυλάττω. -2. Conservare; σώζω. -3. Considerare; δια-νοέομαι=οῦμαι. -4. Dirizzar la vista; ἀποβλέπω· ἐπι-βλέπω· καθ-οράω=ῶ. -5. Riuscire, rispondere, essere volto ad una parte (*di cose inanimate*); ἀπο-βλέπω· ἀνα-κόπτω. -6. Aver l'occhio, avvertire; ἐφ-εδρεύω· δια-φυλάττω. -7. Far guardia; φρουρέω=ῶ. -8. Scampare, liberare, assicurare; ἀμύνω· ῥύομαι· ἐκ-σώζω. -9. Guardare altrove; ἀφ-οράω=ῶ. -10. A traverso; ὑπο-βλέπω· ὑπο-δέρκομαι· δια-κύπτω· δια-θρέω=ῶ. -11. Guardar dal basso in su; ὑπο-βλέπω. -12. Guardar dentro; εἰς-βλέπω. -13. Guardar la festa; ἑορτὰς ἑορτάζω. -14. Guardar fissamente; ἀτενίζω· δια-βλέπω. -15. Guardare insieme fissamente; συν-ατενίζω. -16. Guardare furtivamente; ὑπο-βλέπω. -17. Che guarda furtivamente; ὑποβλεπτικός, ή, όν. -18. Guardare intorno; περι-βλέπω· περι-σκέπτομαι· παπταίνω. -19. Guardare da lato; παρα-βλέπω. -20. Guardare timidamente intorno; δια-παπταίνω. -21. Guardare timidamente, torvo; ὑπο-βλέπω. -22. Che guarda torvo; ὑποβλεπτικός, ή, όν. -23. Guardare in volto; ἀντι-βλέπω. -24. Senza guardare; ἄδερκτος, ον· ἀδερκής, ές· *avv.* ἀδέρκτως. -25. Che non guarda; ἀθεάμων, ον. -26. Dio mi guardi; μὴ γένοιτο. -27. *N. pass.* Astenersi; εὐ-λαβέομαι=οῦμαι· φυλάττομαι.
Guardaroba; *s. f.* γάζα, ης (ἡ)· ἱματιοθήκη, ης (ἡ)· ἱματιοφυλάκιον, ου (τό).
Guardaroba; *s. c.* γαζοφύλαξ, ακος (ὁ, ἡ)· ἱματιοφύλαξ, ακος (ὁ, ἡ).
Guardaspensa; *s. f.* V. Dispensa.
Guardato; *p. pass.* πεφυλαγμένος, η, ον· βλεπτός, ή, όν. -2. Non guardato; ἀπόβλιπτος, ον· ἀφύλακτος, ον.
Guardatura; *s. f.* βλέμμα, ατος (τό). -2. Custodia; φυλακή, ῆς (ἡ).
Guardia; *s. f.* φυλακή, ῆς (ἡ)· φρουρά, ᾶς (ἡ)· φρούρησις, σεως (ἡ)· φρούρημα, ατος (τό). -2. Custode; φύλαξ, ακος (ὁ, ἡ)· κατάσκοπος, ου (ὁ)· διοπτήρ, ῆρος (ὁ). -3. Elsa della spada; κώπη, ης (ἡ)· λάβη, ης (ἡ). -4. Corpo di guardia; φυλακεῖον, ου (τό)· φυλάκιον, ου (τό). -5. Guardia del corpo; σωματοφύλαξ, ακος (ὁ). -6. Senza guardia del corpo; ἀφρούρητος, ον· ἄφρουρος, ον· ἀδορυφόρητος, ον. -7. Prendere guardia; ἐπι-μελέομαι =οῦμαι· ἐν-τρέπομαι. -8. Dare in guardia; παρα-τίθεμαι. -9. Fare guardia; φυλάττω. -10. Fare guardia insieme; συμ-φυλάττω. -11. Mettere guardie di fronte; ἀντι-φυλάττω.
Guardiano; *s. m.* φύλαξ, ακος (ὁ)· σκοπός, οῦ (ὁ). -2. Dei frati; κοινοβιάρχης, ου (ὁ)· ἑταιριάρχης, ου (ὁ).
Guardingamente; *avv.* περιλαγμένως· εὐλαβῶς.
Guardingo e Gardingo; *s. m.* ἀκρόπολις, εος (ἡ).
Guardingo; *add.* εὐλαβής, ές· φρόνιμος, ον· φυλακτικός, ή, όν. -2. Essere guardingo; εὐλαβέομαι =οῦμαι.
Guardiolo; **Guardiuolo**; } *s. m.* V. Guardia al § -2.
Guardo; *s. m.* V Guardatura.
Guarentare; *v. att.* V. Guarentire.
Guarentia; **Guarentigia**; } *s. f.* ἐγγύη, ης (ἡ)· προστατεία, ας (ἡ)· ὑπερασπισμός, οῦ (ὁ).
Guarentigiare; *v. att.* e
Guarentire; *v. att.* δια-σώζω· ὑπερ-ασπίζω· ἀμύνω. -2. Fare malleveria; ἐγγυάομαι=ῶμαι.
Guarento; *s. m.* V. Guarentigia.
Guari; *avv.* πολύ.
Guaribile; *add.* ἰάσιμος, ον· εὐίατος, ον.

Digitized by Google

Guarigione; *s. f.* } ἴασις, σεως (ἡ)· θεραπεία, ας
Guarimento; *s. m.* } (ἡ).
Guarire; *v. att.* ἰάομαι-ῶμαι· ὑγιάζω· ἀφ-υγιάζω. -2. *Intr.* ὑγιάζομαι.
Guarito; *add.* ὑγιασθείς, εῖσα, έν. -2. Dare il ben guarito; τῆς ἀνακομιζομένης ὑγιείας συγ-χαίρω (τινι).
Guarnacca; *s. f.* τήβεννα, ης (ἡ)· τηβεννίς, ίδος (ἡ)· τήβεννος, ου (ὁ)· χλανίς, ίδος (ἡ)· ἀμπεχόνη, ης (ἡ).
Guarnacchino; *s. m. dim.* ἀμπεχόνιον, ου (τό).
Guarnaccia; *s. f.* V. Guarnacca.
Guarnello; *s. m.* θέριστρον, ου (τό).
Guarnigione; *s. f.* φρουρά, ᾶς (ἡ). -2. *Luogo dove stanno i presidii (d'estate)*; θερινά, ῶν (τά)· *(d'inverno)*; χειμερινά, ῶν (τά). -3. Fornimento; κόσμησις, σεως (ἡ). -4. Senza guarnigione; ἀφρούρητος, ον· ἄφρουρος, ον.
Guarnimento; *s. m.* ἀσφάλισμα, ατος (τό)· ἐχύρωμα, ατος (τό). -2. Fortificazione V. -3. Fornimento; κόσμησις, σεως (ἡ).
Guarnire; *v. att.* ἐχυρόω-ῶ· ἀσφαλίζω.
Guarnitura; } *s. f.* V. Guarnimento.
Guarnizione; }
Guasconata; *s. f.* V. Millanteria.
Guascotto; *add.* ἡμίοπτος, ον.
Guastacittadi; *s. m.* πολιορκητής, οῦ (ὁ).
Guastada; *s. f.* φιάλη, ης (ἡ).
Guastadetta; }
Guastadina; } *s. f. dim.* φιαλίον, ου (τό).
Guastaduzza; }
Guastafeste; *s. c.* ἱλαρότητος ταράκτης, ου (ὁ).
Guastamento; *s. m.* πόρθησις, σεως (ἡ)· λύμη, ης (ἡ)· ἀνάστασις, σεως (ἡ)· φθορά, ᾶς (ἡ)· διαφθορά, ᾶς (ἡ).
Guastare; *v. att.* δια-φθείρω· πορθέω-ῶ· λυμαίνομαι. -2. Giustiziare; μεταφονεύω-ῶ. -3. Guastare insieme; συν-δια-λυμαίνομαι· συγ-κακύνω. -4. Che guasta molto, molti; πολυφθόρος, ον.
Guastatore; *add.* πορθητής, οῦ (ὁ)· κεραΐς, ίδος (ἡ). -2. Dissipatore; ἄσωτος, ον.
Guastatura; *s. f.* V. Guastamento.
Guastaville; *s. c.* V. Guastacittadi.
Guastime; *s. m.* V. Guastamento.
Guasto; *s. m.* V. Guastamento. -2. Non fare guasto d'una cosa, *non servirsene*; ὀλιγορέω-ῶ· κατα-μελέω-ῶ. -3. Dare il guasto, fare, mettere a guasto; πορθέω-ῶ. -4. Fare guasto, *mangiare assai*; γαστρίζω.
Guasto; *add.* διεφθαρμένος, η, ον· φθαρτός, ή, όν· ἐρημωθείς, εῖσα, έν· λυμανθείς, εῖσα, έν. -2. Non guasto; ἀκακούργητος, ον· ἀκάκυντος, ον· ἄφθαρτος, ον.
Guatamento; *s. m.* ἐπίβλεψις, εως (ἡ).
Guatare; *v. att.* ἐπι-βλέπω· κυπτάζω· καθ-οράω-ῶ· κατα-σκοπέω-ῶ. -2. Guatarsi l'un l'altro; ἀλλήλους θαυμάζοντας καθ-οράειν. -3. Industriarsi; σπουδάζω.
Guatatore; *add.* θεωρός, οῦ (ὁ)· θεατής, οῦ (ὁ)· θεάτρια, ας (ἡ).
Guatatura; *s. f.* V. Guardatura.
Guato; *s. m.* V. Aguato.
Guattaro; } *s. m.* σκευοφόρος, ου (ὁ).
Guattero; }
Guazza; *s. f.* δρόσος, ου (ἡ).
Guazzabugliare; *v. att.* V. Confondere, Imbrogliare.
Guazzabuglio; *s. m.* V. Confusione.
Guazzamento; *s. m.* V. Diguazzamento.
Guazzare; *v. att.* δονέω· δονέω-ῶ. -2. Guadare; δια-πορεύω. -3. *Parlando di cavallo*; εἰς ποταμὸν ἄγω. -4. *N. pass. Il muoversi dei liquidi*; κυματίζομαι. -5. Bagnarsi; λύομαι.
Guazzatojo; *s. m.* λάκκος, ου (ὁ).
Guazzerone; *s. m.* ἐσθῆτος κάτω μέρος, εος-ους (τό).
Guazzettino; } *s. m. dim.* ἔμβαμμα, ατος (τό).
Guazzetto; }
Guazzo; *s. m.* πόρος, ου (ὁ)· βραχέα, ων (τά). -2. Passare a guazzo; δια-περάω-ῶ. -3. Passarla a guazzo, *fare inconsideratamente*; ἐν παρέργῳ πραγματεύομαι. -4. Fare guazzo; κατα-κλύζω.
Guazzoso; *add.* ὑγρός, ά, όν· νότιος, α, ον. -2. Di guazza; δροσερός, ά, όν.
Gubernacolo e Gubernaculo; *s. m.* πηδάλιον, ου (τό).
Gubernazione; *s. f.* V. Governo.
Gucchia; *s. f.* V. Aguccia.
Guella; *s. f.* V. Gabbia.
Guega; *s. m.* V. Alocco.
Guercio; *add.* στραβός, ή, όν· στραβών, ῶνος (ὁ)· ἰλλός, οῦ (ὁ)· ἰλλίς, ίδος (ἡ). -2. Essere guercio; ἴλλω.
Gueri; *avv.* V. Guari.
Guerigione; *s. f.* }
Guerenza; *s. f.* } V. Guarigione.
Guerimento; *s. m.* }
Guerire; *v. att.* V. Guarire.
Guernigione; *s. f.* V. Guarnigione.
Guernimento; *s. m.* V. Guarnimento.
Guernire; *v. att.* V. Guarnire.
Guernitura; *s. f.* V. Guarnitura.
Guernizione; *s. f.* κράσπεδον, ου (τό).
Guero; *avv.* V. Guari.
Guerra; *s. f.* πόλεμος, ου (ὁ)· στρατεία, ας (ἡ). -2. A guerra finita; μετὰ πολέμου καταλυθέντος. -3. Guerra rotta; πόλεμος προσαγορευθείς, έντος (ὁ). -4. Viva; καιόμενος, ου (ὁ). -5. Alzare il grido di guerra; ἀλαλάζω. -6. Alzare all'incontro il grido di guerra; ἀντ-αλαλάζω. -7. Al primo grido di guerra; αὐτοβοεί. -8. Amante della guerra; φιλοπόλεμος, ον. -9. Non amante della guerra; ἀφιλοπόλεμος, ον. -10. Non atto alla guerra; ἀπόλεμος, ον. -11. Celebre in guerra; μεγαλοπόλεμος, ον. -12. Condurre, finire la guerra; δια-πολεμέω-ῶ. -13. Dare, portare la guerra; πόλεμον κηρύττω. -14. Eccitare alla guerra; πολεμόω-ῶ. -15. Che eccita il tumulto della guerra; ἐγρεκύδοιμος, ον. -16. Essere in guerra contro; ἀντ-αγωνίζομαι. -17. Far guerra; πολεμέω-ῶ (τινι)· πολεμίζω (τινι). -18. Desiderare di fare la guerra; πολεμησείω. -19. Inesperto della guerra; ἀπειροπόλεμος, ον. -20. Tutto intento alla guerra; βαθυπόλεμος, ον. -21. Che odia la guerrra; μισοπόλεμος, ον. -22. Senza guerra; ἀπόλεμος, ον· *avv.* ἀπολέμως. -23. Che non serve nella guerra; ἀπόλεμος, ον. -24. Suscitare guerra; πολεμοποιέω-ῶ. -25. Uomo di guerra; στρατιώτης, ου (ὁ). -26. Uscire in guerra; εἰς στρατείαν ἐξ-ειμι· ἀντιάω-ῶ. -27. Che vive della guerra; ἀσπιδοφέρμων, ον. -28. Alla guerra *(moto a)*; πολεμόνδε.
Guerreggevole; *add.* πολεμιστήριος, ον.
Guerreggevolmente; *avv.* φοβερῶς· δεινῶς.
Guerreggiamento; *s. m.* πόλεμος, ου (ὁ).

Digitized by Google

Guerreggiare; πολεμέω=ῶ· πολεμίζω. -2. Che testè ha guerreggiato; ἀρτιπόλεμος, ον. -3. Guerreggiare insieme; συμ-πολεμέω=ῶ· συμ-πολεμίζω. -4. Guerreggiare contro; ἀντι-πολεμέω=ῶ. -5. Che guerreggia contro; ἀντιπολέμιος, ον· ἀντιπόλεμος, ον.

Guerreggiatore; *add.* πολεμιστής, οῦ (ὁ)· πολεμίστρια, ας (ἡ).

Guerreggioso; *add.* πολεμικός, ή, όν.

Guerrero; *s. m.* V. Guerriero.

Guerresco; *add.* πολεμικός, ή, όν· στρατήσιμος, ον.

Guerriare; *v. intr.* V. Guerreggiare.

Guerriato; *add.* - Guerra guerriata; ἀψιμαχία, ας (ἡ).

Guerricciuola; *s. f. dim.* κοῦφος πόλεμος, ου (ὁ).

Guerriere; *s. m.* e

Guerriero; *s. m.* πολεμιστής, οῦ (ὁ). -2. Licenziare un guerriero; ἀπο-ζωννύω· ἀπο-ζώνυμι.

Gufaccio; *s. m. pegg.* βύας, ου (ὁ).

Gufare; *v. att.* V. Beffare.

Gufo; *s. m.* βύας, ου (ὁ).

Guglia; *s. f.* ὀβελίσκος, ου (ὁ)· πυραμίς, ίδος (ἡ).

Guglietta; Guglielttina; *s. f. dim.* μικρὸς ὀβελίσκος, ου (ὁ).

Guida; *s. f.* ἡγεμών, όνος (ὁ)· ἡγεμονία, ας (ἡ). -2. Per propria guida; αὐτοκυβερνητεί. -3. Senza guida; ἀσήμαντος, ον. -4. Guida del cammino; ὁδηγός, οῦ (ὁ)· ὁδηγητήρ, ῆρος (ὁ)· ὁδηγητής, οῦ (ὁ)· ὁδηγήτειρα, ας (ἡ).

Guidaggio; *s. m.* πορθμεῖον, ου (τό).

Guidalesco; *s. m.* αὐχήν, ένος (ὁ).

Guidamento; *s. m.* V. Guida.

Guidapopolo; *s. m.* δημαγωγός, οῦ (ὁ).

Guidardonamento; *s. m.* V. Guiderdone.

Guidardonare; *v. att.* V. Guiderdonare.

Guidardonatore; *add.* V. Guiderdonatore.

Guidardone; *s. m.* V. Guiderdone.

Guidare; *v. att.* ἄγω· ἡγέομαι=οῦμαι· παρα-κομίζω. -2. Governare; κυβερνάω=ῶ· δια-κυβερνάω=ῶ· δι-οικέω=ῶ. -3. Guidare da un luogo all'altro; ἀπ-άγω. -4. Guidare male; ἀπατάω=ῶ.

Guidarmenti; *s. c.* ἀγελάρχης, ου (ὁ)· βουκόλος, ου (ὁ)· νομεύς, έως (ὁ).

Guidatore; *add.* ἡγεμών, όνος (ὁ)· ἀγωγός, όν· ἡγούμενος, η, ον· κυβερνήτης, ου (ὁ)· ἀρχηγέτις, ίδος (ἡ).

Guiderdonamento; *s. m.* V. Guiderdone.

Guiderdonare; *v. att.* ἀντ-ευ-εργετέω=ῶ· ἀντ-απο-δίδωμι.

Guiderdonatore; *add.* ἀντενεργετῶν, οῦσα, οῦν.

Guiderdone; *s. m.* ἀντιδῶρον, ου (τό)· ἀντίδοσις, σεως (ἡ)· ἀμοιβή, ῆς (ἡ).

Guidone; *s. m.* πονηρός, οῦ (ὁ).

Guidoneria; *s. f.* ῥύπασμα, ατος (τό)· μοχθηρία, ας (ἡ).

Guiggia; *s. f.* ἡνία, ας (ἡ).

Guilliardonare; *v. att.* V. Guiderdonare.

Guilliardone; *s. m.* V. Guiderdone.

Guindolo; *s. m.* ῥόμβος, ου (ὁ).

Guinzagliare; *v. att.* κύνας ἱμασιδέω=ῶ.

Guinzaglietto; *s. m. dim.* ἱμαντίδιον, ου (τό).

Guinzaglio; Guinzale; *s. m.* ἱμάς, άντος (ὁ).

Guirenza; *s. f.* V. Guarigione.

Guirminella; *s. f.* V. Gherminella.

Guisa; *s. f.* τρόπος, ου (ὁ). -2. A guisa, in guisa; δίκην· ὥσπερ. -3. In nessuna guisa; οὐδαμῶς. -4. In questa guisa; οὕτω.

Guitteria; *s. f.* ῥυπαρότης, ητος (ἡ).

Guitto; *add.* ῥυπαρός, ά, όν.

Guizzamento; *s. m.* V. Guizzo.

Guizzare; *v. intr.* δονέομαι=οῦμαι· νέω=ῶ· νήχομαι· κολυμβάω=ῶ.

Guizzata; *s. f.* δόνησις, σεως (ἡ)· δόνημα, ατος (τό)· νῆξις, εως (ἡ).

Guizzo; *s. m.*

Guizzo; *add.* πεσῶν, οῦσα, όν.

Guloso; *add.* V. Goloso.

Gumina; *s. f.* V. Gomona.

Gurge; Gurgite; *s. m.* V. Gorgo.

Guscio; *s. m.* κελύφανον, ου (τό)· λοπός, οῦ (ὁ). -2. Conchiglia; ὄστρακον, ου (τό)· κέραμος, ου (ὁ)· κόγχη, ης (ἡ). -3. *Della bilancia;* τάλαντον, ου (τό). -4. *Delle carrozze, o delle navi spogliate de'loro arredi;* κυψέλη, ης (ἡ). -5. Cattivo infin nel guscio; ἀπ' ὠοῦ πονηρός, ά, όν. -6. Avere il guscio in capo; νηπιάζω. -7. Con guscio duro; σκληρόστρακος, ον. -8. Coperto di molti gusci; πολύλοπος, ον. -9. Che ha frutto senza guscio; γυμνόκαρπος, ον. -10. Che ha molle guscio; μαλακόστρατος, ον. -11. Simile a guscio; κελυφώδης, ες· κελυφανώδης, ες.

Gustabile; *add.* γευστός, ή, όν.

Gustamento; *s. m.* γεῦσις, εως (ἡ).

Gustare; *v. att.* γεύομαι· ἀπο-σπένδω. -2. Comprendere perfettamente; κατα-λαμβάνω· συν-ειδον· δια-γινώσκω. -3. Fare gustare; γεύω (τινά τινος). -4. Godere; ἥδομαι.

Gustativo; *add.* γευστικός, ή, όν.

Gustato; *s. m.* V. Gustamento.

Gustatore; *add.* γευόμενος, η, ον.

Gustazione; *s. f.* γεῦσις, σεως (ἡ).

Gustevole; *add.* ἡδύς, εῖα, ύ· εὔχυμος, ον· τερπνός, ή, όν.

Gustevolmente; *avv.* V. Gustosamente.

Gusto; *s. m.* γεῦσις, σεως (ἡ)· γεῦμα, ατος (τό). -2. Assaggio; λοιβή, ῆς (ἡ). -3. Diletto, piacere; ἡδυπάθεια, ας (ἡ)· τέρψις, εως (ἡ). -4. Aver buon gusto; ἐμπείρως ἔχω· ἀκριβῶς γιγνώσκω. -5. Dar gusto; τέρπω.

Gustosamente; *avv.* ἡδέως· τερπνῶς.

Gustoso; *add.* V. Gustevole.

Gutto; *s. m.* πρόχοος=ους, όους=οῦ (ὁ, ἡ).

Gutturale; *add.* ὁ, ἡ, τὸ περὶ τὸν λαιμόν.

H

Hoi; *inter.* V. Ohi.

Homo; *s. m.* V. Uomo.

Hui; *inter.* φεῦ.

Digitized by Google

I

Iadi; *s. f. pl. Le sette stelle che sono nella fronte del Toro*; ὑάδες, ων (αἱ).
Iaro; *s. m.* ἄρον, ου (τό).
Iato; *s. m.* χάσμα, ατος (τό)· χασμῳδία, ας (ἡ).
Iberno; *add.* χειμερινός, ή, όν.
Ibi; Ibice; *s. m.* ἶβις, ιδος (ἡ).
Ibidem; *avv.* αὐτόθι.
Ibisco; *s. m.* ἰβίσκος, ου (ὁ)· ἐβίσκος, ου (ὁ).
Ibridismo; *s. m.* κοινογονία, ας (ἡ).
Ibrido; *add.* κοινογενής, ές.
Icneumone; *s. m.* ἰχνεύμων, ονος (ὁ).
Icnografia; *s. f.* ἰχνογραφία, ας (ἡ).
Icone; *s. f.* εἰκών, όνος (ἡ).
Iconoclaste; *s. m.* εἰκονομάχος, ου (ὁ).
Iconografia; *s. f.* εἰκονογραφία, ας (ἡ).
Iconologia; *s. f.* εἰκονολογία, ας (ἡ).
Iconomaco; *s. m.* V. Iconoclaste.
Iconomia; Iconomica; *s. f.* οἰκονομία, ας (ἡ).
Iconomo; *s. m.* οἰκονόμος, ου (ὁ).
Iconopeo; *add.* εἰκονοποιός, όν.
Icore; *s. m.* ἰχώρ, ῶρος (ὁ).
Icoroso; *add.* ἰχωρώδης, ες.
Icosaedrico; Icosaedro; *add.* εἰκοσάεδρος, ον.
Idatide; *s. f.* ὑδατίς, ίδος (ἡ).
Iddea; *s. f.* V. Dea.
Iddeo; *s. m.* V. Dio.
Iddia; *s. f.* V. Dea.
Iddio; *s. m.* V. Dio.
Idea; *s. f.* ἰδέα, ας (ἡ). -2. Prototipo, esemplare; πρωτότυπον, ου (τό). -3. Mente, νόος=νοῦς, νόου =νοῦ (ὁ)· ἔννοια, ας (ἡ). -4. Avere idee, *od* opinioni contrarie; ἀντι-δοξέω=ῶ.
Ideale; *add.* φανταστικός, ή, όν· ἰδανικός, ή, όν. -2. Che non esiste; ἀνύπαρκτος, ον.
Idealmente; *avv.* V. Immaginariamente.
Ideare; *v. att.* ἐν-νοέω=ῶ· ἐπι-νοέω=ῶ. -2. *N. pass.* Andare ideando; οἴομαι· μήδομαι. -3. Ideare con astuzia; μηχανάω=ῶ.
Idem; *pron. lat.* τὸ αὐτό· τοῦτο.
Identico; *add.* ὁ αὐτός, ἡ αὐτή, τὸ αὐτό.
Identificare; *v. intr.* συμ-φύω.
Identità; *s. f.* ταυτότης, ητος (ἡ).
Ideologia; *s. f.* ἰδεολογία, ας (ἡ) *G. M.*
Ideologico; *add.* ἰδεολογικός, ή, όν *G. M.*
Ideologo; *s. m.* ἰδεολόγος, ου (ὁ) *G. M.*
Idi; *s. m. pl.* εἰδοί, ῶν (αἱ)· διχομηνιαία, ας (ἡ)· διχόμηνις, εως (ἡ).
Idillio; *s. m.* εἰδύλλιον, ου (τό).
Idioma; *s. m.* ἰδίωμα, ατος (τό).
Idiomorfo; *add.* ἰδιόμορφος, ον.
Idiota; *add.* ἰδιώτης, ου (ὁ)· ἀπαίδευτος, ον· ἀμαθής, ές· ἀδίδακτος, ον.
Idiotaggine; *s. f.* ἀπαιδευσία, ας (ἡ)· ἰδιωτεία, ας (ἡ)· ἀμάθεια, ας (ἡ)· ἀμαθία, ας (ἡ).
Idiotamente; *avv.* ἀπαιδεύτως· ἰδιωτικῶς.
Idiotico; *add.* ἰδιωτικός, ή, όν.
Idiotismo; *s. m.* ἰδιωτισμός, οῦ (ὁ).
Idiotizzare; *v. intr.* ἰδιωτίζω.
Idioto; *s. m.* V. Idiota.
Ido; *s. m. sing.* V. Idi.
Idola; *s. f.* V. Idolo.
Idolare; *v. intr.* V. Idolatrare.
Idolo; *s. m.* εἴδωλον, ου (τό). -2. Adorare gli idoli; εἰδωλολατρέω=ῶ.
Idolatore; Idolatra; *add.* εἰδωλολάτρης, ου (ὁ).
Idolatramento; *s. m.* εἰδωλολατρεία, ας (ἡ).
Idolatrare; *v. intr.* εἰδωλολατρέω=ῶ.
Idolatria; *s. f.* εἰδωλολατρεία, ας (ἡ).
Idolatro; *add.* V. Idolatra.
Idolopeja; *s. f.* εἰδωλοποιία, ας (ἡ).
Idolopeo; Idolopoetico; *add.* εἰδωλοποιητικός, ή, όν· εἰδωλοποιός, ή, όν.
Idoneamente; *avv.* εὐτάκτως· εὐαρμόστως· ἐπιτηδείως· εὐπρεπῶς· προσηκόντως· ἱκανῶς.
Idoneità; *s. f.* ἐπιτηδειότης, ητος (ἡ)· ἱκανότης, ητος (ἡ)· εὐαρμοστία, ας (ἡ)· εὐαρμογή, ῆς (ἡ).
Idoneo; *add.* ἐπιτήδειος, ον· ἱκανός, ή, όν· εὐάρμοστος, ον.
Idra; *s. f.* ὕδρα, ας (ἡ).
Idragogo; *add.* ὑδραγωγός, ή, όν.
Idrargiro; *s. m.* ὑδράργυρος, ου (ὁ).
Idraulica; *s. f.* ὕδραυλις, εως (ἡ)· ὑδραυλος, ου (ὁ).
Idraulico; *add.* ὑδραυλικός, ή, όν.
Idria; *s. f.* ὑδρία, ας (ἡ).
Idro; *s. m.* V. Idra.
Idrocefalo; *s. m.* ὑδροκέφαλον, ου (τό).
Idrocele; *s. m.* ὑδροκήλη, ης (ἡ).
Idrofobia; *s. f.* ὑδροφοβία, ας (ἡ).
Idrofobo; *add.* ὑδροφόβος, ον. -2. Essere idrofobo; ὑδροφοβιάω=ῶ.
Idrografia; *s. f.* ὑδρογραφία, ας (ἡ) *G. M.*
Idrologio; *s. m. Orologio ad acqua*; ὑδρολόγιον, ου (τό)· κλεψύδρα, ας (ἡ)· ὑδράρπαξ, αγος (ὁ, ἡ).
Idromante; *add.* ὑδρόμαντις, εως (ὁ, ἡ).
Idromanzia; *s. f.* ὑδρομαντεία, ας (ἡ).
Idromele e Idromelo; *s. m.* ὑδρόμελι, ιτος (τό).
Idrometro; *s. m.* ὑδρομέτριον, ου (τό).
Idronfalo; *s. m.* ὑδρόμφαλον, ου (τό).
Idrope; *s. f.* ὕδρωψ, ωπος (ὁ, ἡ).
Idropicare; *v. intr.* ὑδρωπιάω=ῶ.
Idropico; *add.* ὕδρωψ, ωπος (ὁ, ἡ)· ὑδρωπικός, ή, όν.
Idropisia; *s. f.* ὕδρωψ, ωπος (ὁ, ἡ).
Idroscopio e Idroscopo; *s. m.* ὑδροσκόπιον, ου (τό).
Idrostammo; *s. m.* V. Idrometro.
Ieracite; *s. m.* ἱερακίτης, ου (ὁ).
Ieri; *avv.* χθές· χθίζα· χθιζόν· -2. Di ieri; *add.* χθεσινός, ή, όν· χθιζινός, ή, όν. -3. Ieri l'altro; πρότριτα· προχθές. -4. Ier mattina; χθὲς πρωΐ. -5. Ieri notte; χθὲς νυκτός.
Igiene; *s. f.* ὑγιαστική, ῆς (ἡ).
Igienico; *add.* ὑγιαστικός, ή, όν· ὑγιεινός, ή, όν.
Ignaro; *add.* V, Ignorante.
Ignatone; *s. m.* V. Mangione.
Ignavia; *s. f.* ῥᾳθυμία, ας (ἡ)· ἀργία, ας (ἡ)· βλακεία, ας (ἡ).
Ignavo; *add.* ῥᾴθυμος, ον· ἄργος, ον· βλάξ, ακός (ὁ, ἡ).

Digitized by Google

Igne; *s. m.* πῦρ, πυρός (τό).
Igneo; *add.* πύρινος, η, ον.
Ignicolo; *s. m.* πυρίδιον, ου (τό).
Ignifero; *add.* πυροφόρος, ον· πυρφόρος, ος.
Ignito; *add.* πυρόεις, εσσα, εν.
Ignivomo; *add.* πυρακβόλος, ον.
Ignobile; *add.* ἀγενής, ές· δυσγενής, ές· ἄδοξος, ον· ἀνελεύθερος, ον.
Ignobilità; *s. f.* V. Ignobiltà.
Ignobilitare; *v. att.* V. Avvilire.
Ignobilmente; *avv.* ἀκλεῶς· ἀνελευθέρως· ἀγεννῶς.
Ignobiltà; *s. f.* δυσγενία, ας (ἡ)· ἀνελευθερία, ας (ἡ)· ἀδοξία, ας (ἡ).
Ignominia; *s. f.* ἀτιμία, ας (ἡ)· αἰσχύνη, ης (ἡ)· ὄνειδος, εος=ους (τό).
Ignominiosamente; *add.* ἀτίμως· ἀδόξως· αἰσχρῶς.
Ignominioso; *add.* ἄτιμος, ον· ἄδοξος, ον· αἰσχρός, ά, όν.
Ignorabile; *add.* ἄγνωστος, ον.
Ignorantaggine; *s. f.* ἄγνοια, ας (ἡ)· ἀγροικία, ας (ἡ)· ἀδαημονία, ας (ἡ).
Ignorante; *add.* ἀδαήμων, ον· ἄπειρος, ον· ἀγνοῶν, οῦσα, οῦν· ἀγνώμων, ον· ἀμαθής, ές· ἀπαίδευτος, ον· ἀγράμματος, ον· ἀνεπιστήμων, ον. -2. Essere ignorante; ἰδιωτεύω.
Ignorantello; *add.* ἀδαημονίστερος, α, ον.
Ignorantemente; *avv.* ἀμαθῶς· ἀδαϊστί.
Ignorantuzzo; *add.* V. Ignorantello.
Ignoranza; *s. f.* ἄγνοια, ας (ἡ)· ἀδαημονία, ας (ἡ)· ἀδαημοσύνη, ης (ἡ)· ἀπειρία, ας (ἡ).
Ignorare; *v. att.* ἀγνοέω· ἰδιωτεύω (τινός)· μὲ λανθάνει. -2. Ignorare insieme; συν-αγνοέω=ῶ.
Ignoscere; *v. att.* V. Perdonare.
Ignotamente; *avv.* λάθρα· ἀδήλως.
Ignoto; *add.* ἄγνωστος, ον· ἀδάητος, ον· ἀδαής, ές· ἄδηλος, ον.
Ignudamente; *avv.* ψιλῶς.
Ignudare; *v. att.* γυμνόω=ῶ· ψιλίζω· ψιλόω=ῶ.
Ignudezza; *s. f.* e
Ignudità; *s. f.* γυμνότης, ητος (ἡ)· γύμνωσις, σεως (ἡ)· ψιλότης, ητος (ἡ)· ψίλωσις, σεως (ἡ).
Ignudo; *add.* γυμνός, ή, όν· ψιλός, ή, όν. -2. Ignudo nato; παντάπασι γυμνός, ή, όν.
Iguaglianza; *s. f.* V. Egualità.
Iguale; *add.* V. Eguale.
Igualemente; *avv.* V. Egualmente.
Igualità; *s. f.* V. Egualità.
Igualmente; *avv.* V. Egualmente.
Ilare; *add.* ἱλαρός, ά, όν· φαιδρός, ά, όν· φαιδρόνοος=ους, οον=ουν· γηθόσυνος, η, ον. -2. Essere ilare; γηθέω=ῶ· φαιδρόομι=οῦμαι· φαιδρύνομαι. -3. Fare ilare; φαιδρόω=ῶ· φαιδρύνω.
Ilarie; *s. f. pl. Feste pubbliche che i Romani imitarono dai Greci;* ἱλάρια, ων (τά).
Ilarità; *s. f.* ἱλαρότης, ητος (ἡ)· γῆθος, εος=ους (τό)· γηθοσύνη, ης (ἡ)· φαιδρότης, ητος (ἡ). -2. Eccitare la ilarità; φαιδρόω=ῶ· φαιδρύνω.
Ilarodi; *s. m.* ἱλαρῳδός, οῦ (ὁ).
Ilarodia; *s. f.* ἱλαρῳδία, ας (ἡ).
Ilarotragedia; *s. f.* ἱλαροτραγῳδία, ας (ἡ).
Ile; *s. f.* ὕλη, ης (ἡ).
Iliade; *s. f.* Ἰλιάς, άδος (ἡ). -2. *Lunga serie di mali;* κακῶν ἰλιάς, άδος (ἡ).
Ilice; *s. f.* πρίνος, ου (ὁ).
Illacciare; *v. att.* V. Inlacciare.
Illacrimabile; *add.* ἀδάκρυτος, ον· ἄδακρυς, υ.
Illagrimabile; *add.* V. Illacrimabile.
Illaidire; *v. att.* μολύνω· μιαίνω.
Illanguidimento; *s. m.* μάρανσις, σεως (ἡ)· ἀτονία, ας (ἡ)· μαλακία, ας (ἡ)· ἀῤῥωστία, ας (ἡ).
Illanguidire; *v. att.* μαραίνω. -2. *Intr.* Divenir languido; μαραίνομαι· ἀτονέω=ῶ.
Illapso; *s. m.* V. Scorrimento.
Illaqueare; *v. att.* V. Inlacciare.
Illascivire; *v. intr.* V. Lascivire.
Illatabile; *add.* ἀπλατής, ές.
Illaudabile; *add.* V. Inlaudabile.
Illaudato; *add.* δυσκλεής, ές.
Illaurare; *v. att.* δαφνῇ στεφανόω=ῶ.
Illazione; *s. f.* συμπέρασμα, ατος (τό)· συμπερασμός, οῦ (ὁ).
Illecebra; *s. f.* V. Lusinga.
Illecebroso; *add.* V. Lusinghiero.
Illecitamente; *avv.* ἀθέσμως· ἀθεμίστως.
Illecito; *s. m.* ἀθέμιστον, ου (τό)· παρανόμημα, ατος (τό).
Illecito; *add.* ἀθέμιος, ον· ἄθεσμος, ον· ἄνομος, ον.
Illegale; *add.* ἔκνομος, ον· ἐκνόμιος, ον· ἄνομος, ον· παράνομος, ον.
Illeggiadrire; *v. att.* καλύνω· κοσμέω=ῶ· χαριτόω=ῶ.
Illegittimamente; *avv.* ἐκνόμως.
Illegittimità; *s. f.* παρανομία, ας (ἡ).
Illegittimo; *add.* ἔκνομος, ον· ἄνομος, ον· παράνομος, ον· ἐκνόμιος, ον· ἄδικος, ον. -2. Bastardo; νόθος, ον· νοθογενής, ές.
Illeso; *add.* ἀβλαβής, ές· ἀκέραιος, ον· σῶος, ον - α, ον.
Illetterato; *add.* V. Idiota.
Illibatezza; *s. f.* καθαρότης, ητος (ἡ)· ἀδιαφθαρσία, ας (ἡ)· ἁγνότης, ητος (ἡ)· ἀμεμψία, ας (ἡ).
Illibato; *add.* ἄφθονος, ον· ἀμόλυντος, ον· ἁγνός, ή, όν· ἁγνοπόλος, ον· καθαρός, ά, όν· ἄμεμπτος, ον· ἀμεμφής, ές.
Illiberale; *add.* ἀνελεύθερος, ον. -2. Arte illiberale; χειροτεχνία, ας (ἡ)· δημιουργία, ας (ἡ).
Illibitamente; *avv.* ἀχαλινώτως· ἀθεμίστως.
Illicitamente; *avv.* V. Illecitamente.
Illicito; *s. m.* V. Illecito.
Illicito; *add.* V. Illecito.
Illimitatamente; *avv.* ἀορίστως· ἀπεριγράπτως· ἀπεριγράφως.
Illimitato; *add.* ἀόριστος, ον· ἀπεριόριστος, ον· ἀπερίγραπτος, ον· ἀπερίγραφος, ον.
Illiquidare; / Illiquidire; } *v. intr.* τήκομαι.
Illitterato; *add.* V. Idiota.
Illividire; *v. att.* πελιδνόω=ῶ. -2. *Intr.* πελιδνόομαι· πελιδνόομαι=οῦμαι· πελιόομαι=οῦμαι.
Illividito; *add.* πελιδνός, ή, όν· πελιός, ά, όν.
Illizione; *s. f.* V. Unzione.
Illodabile; *add.* ἀνεγκωμίαστος, ον.
Illudere; *v. att.* ἐμ-παίζω· φενακίζω.
Illumare; *v. att.* V. Illuminare.
Illuminamento; *s. m.* φωταυγία, ας (ἡ).
Illuminante; *p. pres.* V. Illuminativo.
Illuminare; *v. att.* λαμπρύνω· αὐγάζω· φωταγωγέω=ῶ· φωτίζω· δια-φωτίζω. -2. Illuminare insieme; συν-αυγάζω. -3. Dare il vedere; ἀνοίγω τοὺς ὀφθαλμούς. -4. Svelare; δηλόω=ῶ· σαφηνίζω· ἐξ-ηγέομαι=οῦμαι.
Illuminativo; *add.* φωτιστικός, ή, όν· φωτεινός, ή, όν· φωτίζων, ουσα, ον· λαμπρύνων, ουσα, ον· δια-φωτίζων, ουσα, ον· φωτιστής, οῦ (ὁ).

Digitized by Google

Illuminato; *p. pass.* περφωτισμένος, η, ον. -2. *Contrario di* Cieco; βλέπων, ουσα, ον.
Illuminatore; *add.* V. Illuminativo.
Illuminazione; *s. f.* φωτισμός, οῦ (ὁ)· φωταγωγία, ας (ἡ)· καταυγασμός, οῦ (ὁ).
Illusione; *s. f.* ἐμπαιγμός, οῦ (ὁ)· παραλογισμός, οῦ (ὁ)· φενακισμός, οῦ (ὁ).
Illusitore; *add.* V. Illusore.
Illuso; *add.* ἐμπαιχθείς, εῖσα, έν.
Illusore; *add.* ἐμπαίκτης, ου (ὁ)· ψεύστης, ου (ὁ).
Illusoriamente; *avv.* ἐξαπατητικῶς.
Illusorio; *add.* ἐξαπατητικός, ή, όν· ἀπατηλός, ή, όν.
Illustramento; *s. m.* λαμπρότης, ητος (ἡ)· αὔγασμα, ατος (τό)· αὐγασμός, οῦ (ὁ). -2. Dichiarazione; διασάφησις, σεως (ἡ)· ἐξήγησις, σεως (ἡ)· ἐξήγημα, ατος (τό).
Illustrare; *v. att.* V. Illuminare. -2. Rendere illustre; λαμπρύνω.
Illustratore; *add.* φωτιστής, οῦ (ὁ)· ἐξηγήτης, ου (ὁ).
Illustrazione; *s. f.* V. Illustramento.
Illustre; *add.* ἐπιφανής, ές· ὀνομαστός, ή, όν· λαμπρός, ά, όν· ἔνδοξος, ον· εὐδόκιμος, ον· εὔδοξος, ον· φαιδιμόεις, εσσα, εν· φαίδιμος, ον. -2. Rendere illustre, chiaro; ἀγάλλω· λαμπρύνω. -3. Essere illustre; δοξοκομπέω=ῶ· ἔνδοξός εἰμι· εὐδοκιμέομαι =οῦμαι· εὐδοξέω=ῶ.
Illustremente; *avv.* λαμπρῶς.
Illustrezza; *s. f.* V. Luce, Splendore.
Illuvie; *s. f.* ἀλουσία, ας (ἡ)· περίψημα, ατος (τό)· ἀπόνιμμα, ατος (τό).
Illuvione; *s. f.* κατακλυσμός, οῦ (ὁ)· κατάκλυσις, σεως (ἡ)· ἐπίκλυσις, σεως (ἡ).
Image; *s. f.* V. Imagine.
Imaginare; *v. att.* V. Immaginare.
Imaginariamente; *avv.* φανταστικῶς.
Imaginario; *add.* φανταστικός, ή, όν.
Imaginativa; *s. f.* φαντασία, ας (ἡ)· φανταστικὴ δύναμις, εως (ἡ).
Imaginativo; *add.* φανταστικός, ή, όν.
Imaginato; *s. m.* V. Immaginazione.
Imaginato; *add.* πεφαντασμένος, η, ον.
Imaginazione; *s. f.* φαντασία, ας (ἡ). -2. Privo di imaginazione; ἀφαντασίωτος, ον.
Imagine; *s. f.* εἰκών, όνος (ἡ)· εἰκόνισμα, ατος (τό)· ἄγαλμα, ατος (τό). -2. Similglianza, apparenza; εἶδος, εος=ους (τό)· ἰδέα, ας (ἡ)· ὄψις, εως (ἡ). -3. Spettro, ombra; εἴδωλον, ου (τό). -4. Combattere le imagini; εἰκονομαχέω=ῶ. -5. Che combatte le imagini; εἰκονόμαχος, ον. -6. Il combattere le imagini; εἰκονομαχία, ας (ἡ). -7. Dipingere imagini; εἰκονογραφέω=ῶ. -8. Che dipinge imagini; εἰκονογράφος, ον. -9. Il dipingere imagini; εἰκονογραφία, ας (ἡ). -10. Fare imagini; εἰδωλοποιέω=ῶ· εἰδωλοπλαστέω=ῶ· εἰδοποιέω=ῶ· εἰκονοποιέω=ῶ. -11. Che fa imagini; εἰδωλοποιός, όν· εἰκονοποιός, όν. -12. Fatto ad imagine; εἰδωλόπλαστος, ον. -13. Il parlare per imagine; εἰκονολογία, ας (ἡ). -14. Portare l'imagine; ἀγαλματοφορέω=ῶ. -15. Che porta l'imagine; ἀγαλματοφόρος, ον. -16. Atto a produrre una imagine; εἰδωλοποικός, ή, όν· εἰδωλοποιητικός, ή, όν. -17. Che si rallegra d'una imagine; εἰδωλοχαρής, ές. -18. Rappresentare per imagine; εἰδωλοποιέω=ῶ. -19. Che rende una fedele imagine; εἰκονικός, ή, όν. -20. Rappresentato come una imagine; εἰδωλόπλαστος, ον. -21. Simile ad una imagine; εἰδωλοφανής, ές.
Imaginoso; *add.* φαντασιώδης, ες.
Imbacucare; *v. att.* τὴν κεφαλὴν περι-στέλλω, περι-καλύπτω.
Imbacucato; *p. pass.* V. Imbambacollato.
Imbagnamento; *s. m.* δίεσις, σεως (ἡ)· ὑγρασία, ας (ἡ).
Imbagnare; *v. att.* βρέχω.
Imbalconato; *add.* πορφύρεος=οῦς, εα=ᾶ, εον=οῦν.
Imbaldanzare; Imbaldanzire; } *v. intr.* γαυριάω=ῶ (ἐπί τινι).
Imballaggio; *s. m.* συνθεσία, ας (ἡ)· στοιβασμός, οῦ (ὁ).
Imballare; *v. att.* συν-τίθημι· ἐν-στοιβάζω.
Imballatore; *add.* στοιβαστής, οῦ (ὁ).
Imballatura; *s. f.* V. Imballaggio.
Imbalordire; *v. att.* V. Stordire.
Imbalordito; *add.* ἀβέλτερος, α, ον· ἀτύνετος, ον· ἀβής, ές· ἐκπλαγείς, εῖσα, έν.
Imbalsamare; *v. att.* V. Imbalsimare.
Imbalsamazione; *s. f.* ταριχεία, ας (ἡ)· ταρίχευσις, σεως (ἡ).
Imbalsimare; *v. att.* ταριχεύω.
Imbalsimire; *v. intr.* βάλσαμον γίγνομαι.
Imbambacollato; *add.* περικεκαλυμμένος, η, ον τὴν κεφαλήν.
Imbambagellato; *add.* μαλθακός, ή, όν· μαλακός, ή, όν.
Imbambolare; *v. intr.* συγ-κινέομαι=οῦμαι.
Imbandigione; Imbandimento; } *s. f.* *s. m.* ἔδεσμα, ατος (τό)· ὀνείατα· ἑτοῖμα, ων (τά).
Imbandire; *v. att.* ἐδέσματα, ὀνείατα ὀπλίζω.
Imbarazzare; *v. att.* ἐπι-πλέκω· ἐν-οχλέω=ῶ. -2. Essere imbarazzato; συν-δια-τρέπομαι.
Imbarazzo; *s. m.* ἐμπόδιον, ου (τό)· ἐνόχλησις, σεως (ἡ).
Imbarazzoso; *add.* ἐνοχλῶν, οῦσα, οῦν.
Imbarbarescare; *v. att.* βαρβαρόω=ῶ.
Imbarbarire; *v. intr.* βαρβαρόομαι=οῦμαι· βαρβαρίζω.
Imbarberescare; *v. att.* ὑφ-ίστημι.
Imbarberire; *v. intr.* V. Imbarbarire.
Imbarbogire; *v. intr.* ἐφ' ἡλικίᾳ παρα-φρονέω=ῶ.
Imbarcamento; *s. m.* V. Imbarco.
Imbarcare; *v. att.* ἐπὶ ναῦν ἐπι-τίθημι· εἰς τὸ πλοῖον ἐν-τίθημι· ἐπι-βιβάζω· εἰς-βιβάζω. -2. *N. pass.* Entrare nella nave; ἐπι-βαίνω, εἰς-βαίνω τὴν ναῦν.
Imbarco; *s. m.* ἐπίβασις, σεως (ἡ).
Imbardare; *v. att.* θωρακίζω.
Imbarrare; *v. att.* ἐμ-ποδίζω· ἐπι-πλέκω· δια-φράττω.
Imbasamento; *s. m.* βάσις, σεως (ἡ).
Imbasceria; *s. f.* V. Ambasceria.
Imbasciadore; *s. m.* V. Ambasciadore.
Imbasciare; *v. att.* V. Angosciare.
Imbasciata; *s. f.* ἀγγελία, ας (ἡ).
Imbasciatore; *s. m.* V. Ambasciatore.
Imbastardimento; *s. m.* ἐξαλλαγή, ῆς (ἡ)· διάστασις, σεως (ἡ)· διαφθορά, ᾶς (ἡ).
Imbastardire; *v. intr.* δια-φθείρομαι· ἐξ-ίσταμαι τοῦ γένους.
Imbastare; *v. att.* ἐπι-σάττω.
Imbastimento; *s. m.* V. Imbastitura.
Imbastire; *v. att.* συμ-ράπτω. -2. Imbandire; ὀνείατα ὀπλίζω. -3. Incominciare; ἄρχομαι.
Imbastitura; *s. f.* ῥάμμα, ατος (τό)· ὑπορραφή, ῆς (ἡ).

Digitized by Google

Imbasto; *s. m.* ἐπισάγματα, ων (τά)· κανθήλια, ων (τά).

Imbattersi; *v. intr.* ἀντάω=ῶ· ἀπ-αντάω=ῶ· ἐμ-πίπτω· συμ-βολέω=ῶ· συμ-βολεύω· συγ-γίγνομαι. -2. Che s'imbatte; σύμβολος, ον.

Imbatto; *s. m.* ἀνάντημα, ατος (τό)· ἀνάντησις, σεως (ἡ). -2. Impedimento; ἐμπόδισμα, ατος (τό).

Imbavagliare; *v. att.* τὴν κεφαλὴν περι-καλύπτω.

Imbavare; *v. att.* σιαλίζω.

Imbeccare; *v. att.* σιτίζω. -2. Ammaestrare; διδάσκω. -3. Imbeccare coll'imbuto, *mettere le parole in bocca*; ὑπο-βάλλω λόγον (τινι).

Imbeccata; *s. f.* σῖτος, ου (ὁ). -2. Suggerimento; παραίνεσις, σεως (ἡ). -3. Occasione opportuna; καιρός, οῦ (ὁ). -4. Dare l'imbeccata; διδάσκω. -5. Pigliare l'imbeccata, *lasciarsi corrompere da doni*; δώροις, χρήμασι δια-φθείρομαι.

Imbeccherare; *v. att.* V. Subornare.

Imbecille; *add.* ἀδρανής, ές· ἀδράνειος, α, ον· ἀνάισθητος, ον· ἄνανδρος, ον· ἀπόλεμος, ον. -2. Rendere imbecille; ἀνανδρόω=ῶ. -3. Diventare imbecille; ἀνανδρόομαι=οῦμαι. -4. Diventare imbecille per vecchiaja; παρα-γηράω=ῶ. -5. Essere imbecille; ἀδρανέω=ῶ· ἀναισθητεύω· ἀναισθητέω=ῶ.

Imbecillità; *s. f.* ἀναισθησία, ας (ἡ)· ἀδράνεια, ας (ἡ)· ἀδρανία, ας (ἡ)· ἀνανδρία, ας (ἡ)· ἀνανδρεία, ας (ἡ).

Imbecillone; *add.* V. Imbecille.

Imbelle; *add.* ἀπόλεμος, ον.

Imbellettamento; *s. m.* τὸ φυκοῦν.

Imbellettare; **Imbellettire**; *v. att.* φυκόω=ῶ· καλλωπίζω.

Imbellire; *v. att.* καλλύνω· καλλωπίζω· κοσμέω=ῶ· ἐπι-κοσμέω=ῶ.

Imbendare; *v. att.* ἐπι-δέω=ῶ· ταινιόω=ῶ.

Imbendatura; *s. f.* ἐπίδεσις, σεως (ἡ).

Imberbe; *add.* ἀγένειος, ον· ἀπώγων, ονος (ὁ, ἡ).

Imberciare; *v. att.* (τοῦ σκοποῦ) ἐπι-τυγχάνω.

Imbere; *v. intr.* V. Imbevere.

Imberrettare; *v. att.* τὴν κεφαλὴν περι-καλύπτω.

Imbertescare; *v. att.* ἐχυρόω=ῶ.

Imbertescato; *add.* ἐχυρός, ά, όν.

Imbertonare e Imbertonire; *v. intr.* ἐφ-ίημι ἐρωτί τινος.

Imbestialire; *v. intr.* ἀγριόομαι=οῦμαι· θηριόομαι=οῦμαι.

Imbestiare; *v. att.* θηριόω=ῶ. -2. *Intr.* θηριόομαι=οῦμαι. -3. Avere costumi da bestia; ἀκ-θηριόομαι=οῦμαι.

Imbevere; *v. att.* ἐμ-πίνω· εἰς-δέχομαι. -2. *Intr.* μυζάω=ῶ· βδάλλω.

Imbevuto; *add.* πληρωθείς, εῖσα, έν.

Imbiaccamento; *s. m.* λεύκωσις, σεως (ἡ).

Imbiaccare; *v. att.* ψιμυθίζω· ψιμυθιόω=ῶ· λευκόω=ῶ· λευκαίνω· δια-λευκαίνω· φυκόω=ῶ.

Imbiadare; *v. att.* σίτῳ σπείρω.

Imbiancamento; *s. m.* ἐπιλευκία, ας (ἡ)· λεύκωσις, σεως (ἡ)· κονίαμα, ατος (τό).

Imbiancare; *v. att.* λευκόω=ῶ· λευκαίνω· δια-λευκαίνω. -2. Imbiancare un muro; κονιάω=ῶ. -3. Imbeccherare; παρα-σκευάζομαι. -4. *N. pass.* λευκαίνομαι.

Imbiancatore; *add.* λευκῶν, οῦσα, οῦν.

Imbiancatura; **Imbianchimento**; *s. m.* V. Imbiancamento.

Imbianchire; *v. att.* V. Imbiancare.

Imbietolire; *v. intr.* ἡδονῇ τήκομαι.

Imbigiare; *v. intr.* σποδίζομαι.

Imbiondare; *v. intr.* ξανθίζω.

Imbisacciare; *v. att.* θυλακίζω· θυλάκῳ ἐν-τίθημι.

Imbisognato; *add.* πραγματώδης, ες· πολυπράγμων, ον.

Imbitumare; *v. att.* ἀσφαλτόω=ῶ.

Imbiutare; *v. att.* χρίω· ἀλείφω· ἀσφαλτόω=ῶ.

Imbizzarrimento; *s. m.* ὀργή, ῆς (ἡ)· μανία, ας (ἡ).

Imbizzarrire; **Imbizzire**; *v. intr.* ὀργίζομαι· μαίνομαι.

Imbizzarrito; *add.* ὀργισθείς, εῖσα, έν.

Imboccare; *v. att.* σιτίζω· στόματι σίτον ἐμ-βάλλω. -2. Imbeccare V. -3. Metter foce; εἰς-βάλλω.

Imboccatura; *s. f.* στόμα, ατος (τό)· θύρα, ας (ἡ)· εἰσβολή, ῆς (ἡ). -2. *Parte della briglia che va in bocca al cavallo*; χαλινός, οῦ (ὁ).

Imbociare; *v. att.* δια-βάλλω.

Imboglientato; *add.* θερμός, ή, όν· ζειστός, ή, όν.

Imbolare; *v. att.* κλέπτω.

Imbolatore; *add.* V. Ladro.

Imbollo; *s. m.* V. Rubamento. -2. Di imbollo, *furtivamente*; κρύφα.

Imbollicare; *v. intr.* φλυκταινόομαι=οῦμαι.

Imbolo (D'); *modo avv.* *Furtivamente*; κρύφα.

Imbolsimento; *s. m.* τὸ ἀσθμαίνειν· δυσπνοία, ας (ἡ).

Imbolsire; *v. intr.* ἀσμάζω· ἀσθμαίνω· δυς-πνοέω=ῶ.

Imbolsito; *add.* δυσπνοϊκός, ή, όν· δυσπνόος=οῦς, όον =οῦν.

Imbonciare; *v. intr.* V. Imbronciare.

Imbonire; *v. att.* θέλγω.

Imboriare; *v. intr.* V. Vanagloriarsi.

Imborsare; *v. att.* θυλακίζω· εἰς βαλάντιον ἐμ-βάλλω.

Imboscamento; *s. m.* V. Imboscata.

Imboscare; *v. att.* ὑλάζομαι. -2. Fare aguato; λοχάω=ῶ· καθ-ίστημι· ἐπι-βουλεύω. -3. Mettere in gran copia rami, fronde, foglie; ὑλομανέω=ῶ.

Imboscata; *s. f.* ἐπιβουλή, ῆς (ἡ)· ἐπιβούλευσις, σεως (ἡ)· ἐνέδρα, ας (ἡ). -2. Fare imboscate; V. Imboscare § -2.

Imboschire; *v. intr.* ὑλομανέω=ῶ.

Imbottare; *v. att.* εἰς πίθον ἐπι-χέω=ῶ. -2. Imbottar nebbia; σχολάζω· ἀργέω=ῶ.

Imbottire; *v. att.* ἐμ-πλάττω.

Imbozzacchire; *v. intr.* μαραίνομαι· στρεβλόομαι =οῦμαι.

Imbozzimare; *v. intr.* ἐπι-χρίω.

Imbracciare; *v. intr.* βραχίονι περι-βάλλω. -2. Abbracciare; συμ-πλέκομαι.

Imbracciatura; *s. f.* ὀχάνη, ης (ἡ)· ὄχανον, ου (τό)· πόρπαξ, ακος (ὁ).

Imbragare; *v. att.* ἐχυρόω=ῶ.

Imbramarsi; *v. intr.* ἐπι-θυμέω=ῶ.

Imbrancare; *v. intr.* ἀγελάομαι=ῶμαι.

Imbrandire; *v. att.* ξίφος γυμνόω=ῶ.

Imbrasciare; *v. intr.* πυρόομαι=οῦμαι.

Imbrattamento; *s. m.* V. Imbrattatura.

Imbrattamondo; *s. m.* V. Guastamestieri.

Imbrattare; *v. att.* μολύνω· φύρω· μιαίνω.

Imbrattato; *add.* μολυνθείς, εῖσα, έν.

Imbrattatore; *add.* μολύνων, ουσα, ον.

Imbrattatura; **Imbratteria**; **Imbratto**; *s. f.* ῥυπαρία, ας (ἡ)· μολυσμός, οῦ (ὁ).

Imbrecciare; *v. att.* V. Imberciare.

Imbrentano; **Imbrentina**; *s. m.* λῆδος, ου (ὁ)· λῆδον, ου (τό)· λήδανον, ου (τό).

Digitized by Google

Imbrettare; *v. att.* V. Allacciare.
Imbreviare; *v. att.* V. Abbreviare.
Imbreviatura; *s. f.* V. Abbreviatura.
Imbriacaggine; *s. f.* V. Ubriachezza.
Imbriacamento; *s. m.* V. Imbriacatura.
Imbriacare; *v. intr.* μεθύσκομαι. -2. Far divenire ubriaco; μεθύω.
Imbriacatura; *s. f.* e
Imbriachezza; *s. f.* μέθη, ης (ἡ)· μέθυσμα, ατος (τό)· μέθυσις, σεως (ἡ)· οἴνωσις, σεως (ἡ).
Imbriaco; *add.* e
Imbriacone; *add.* οἰνόφλυξ, γος (ὁ, ἡ)· οἰνόφλυκτος, ον· μέθυσος, ον. -2. Essere imbriaco; μεθύω· οἰνοφλυγίω=ῶ· μεθύσκομαι.
Imbricconire; *v. intr.* μοχθηρὸς γίγνομαι.
Imbrigamento; *s. m.* τάραχος, ου (ὁ)· ὄχλος, ου (ὁ).
Imbrigare; *v. att.* V. Imbrogliare.
Imbrigliamento; *s. m.* V. Imbrigliatura.
Imbrigliare; *v. att.* χαλινόω=ῶ.
Imbrigliatura; *s. f.* χαλίνωσις, σεως (ἡ).
Imbrigoso; *add.* φιλόνεικος, ον.
Imbroccare; *v. att.* (τοῦ σκοποῦ) ἐπι-τυγχάνω. -2. Opporsi; ἀν-αντιόομαι=οῦμαι.
Imbrodare; Imbrodolare; *v. att.* μολύνω· φυόω=ῶ· ἐπι-χρίω.
Imbrodolatura; *s. f.* μόλυνσις, σεως (ἡ).
Imbrogliamento; *s. m.* V. Imbroglio.
Imbrogliare; *v. att.* παρα-πλέκω· συμ-πλέκω· ταράττω· δια-ταράττω.
Imbrogliato; *p. pass.* ἐμπλεχθείς, εῖσα, έν.
Imbrogliatore; *add.* ταράκτης, ου (ὁ).
Imbroglio; *s. m.* τριχοπλέγματα, ων (τά)· ταραχή, ῆς (ἡ)· τάραχος, ου (ὁ)· ταραγμός, οῦ (ὁ)· τάραγμα, ατος (τό). -2. Fare imbroglio; ταράττω.
Imbroglione; *s. m.* ταράκτης, ου (ὁ).
Imbromiarsi; *v. intr.* μεθύσκομαι.
Imbronciare; *v. intr.* ὀργίζομαι.
Imbrottare; *v. att.* V. Rimprocciare.
Imbrucare; *v. att.* V. Brucare.
Imbrunare e Imbrunire; *v. att.* μελαίνω. -2. *Intr.* μελαίνομαι. -3. Sull' imbrunire; ἀμφὶ δείλην.
Imbruschire; *v. intr.* παρ-οξύνομαι.
Imbrutire; *v. intr.* ἀν-θηριόομαι=οῦμαι.
Imbruttare; *v. att.* V. Imbrattare.
Imbruttire; *v. att.* μιαίνομαι· μολύνομαι.
Imbucare; *v. att.* ἐπὶ φωλεὰν ὑπο-δύομαι. -2. *Intr.* φωλεύω.
Imbucatare; *v. att.* ἀπο-σμήχω· ἀπο-σμάω=ῶ.
Imbudellare; *v. att.* εἰς τὰ ἔντερα ἐμ-βάλλω.
Imbufonchiare; *v. att.* V. Bofonchiare.
Imbullettare; *v. att.* ὑλόω=ῶ· ἥλους θείνω.
Imburchiare; *v. att.* ὑφ-ηγέομαι=οῦμαι· ὑπ-αγορεύω.
Imburiassare; *v. att.* διδάσκω.
Imburiassatore; *add.* διδάσκαλος, ον.
Imbusecchiare; *v. att.* V. Imbudellare.
Imbusto; *s. m.* θώραξ, ακος (ὁ)· κορμός, οῦ (ὁ).
Imbuto; *s. m.* χώνη, ης (ἡ).
Imbuzzire; *v. intr.* V. Imbronciare.
Imene; Imeneo; *s. m.* ὑμήν, ένος (ὁ).
Imitabile; *add.* μιμητός, ή, όν.
Imitamento; Imitanza; *s. m. f.* V. Imitazione.
Imitare; *v. att.* μιμέομαι=οῦμαι· ἀπο-μιμέομαι=οῦμαι· ἀπο-μάσσομαι· δεικελίζω. -2. Atto ad imitare; μιμητός, ή, όν. -3. Che imita; V. Imitatore. -4. Che imita la voce; μιμολόγος, ον.
Imitativamente; *avv.* μιμητικῶς.
Imitativo; *add.* μιμητικός, ή, όν· μιμητός, ή, όν.
Imitato; *p. pass.* ἀντίμιμος, ον.
Imitatore; *add.* μιμητός, ή, όν· μιμητής, οῦ (ὁ)· μῖμος, ου (ὁ)· ἀντίμιμος, ον· δείκελος, ον· δεικηλος, ον· δεικελίκτης, ου (ὁ)· δεικηλιστής, οῦ (ὁ).
Imitatorio; *add.* μιμητικός, ή, όν.
Imitazione; *s. f.* μίμημα, ατος (τό)· μίμησις, σεως (ἡ)· ἀντιμίμησις, σεως (ἡ).
Immacchiarsi; *v. intr.* κρύπτομαι, φωλέω=ῶ ἐν τῷ ἀκανθῶνι.
Immacolare; *v. intr.* V. Immaculare.
Immacolatamente; *avv.* ἀμιάντως· ἁγνῶς.
Immacolato e Immaculato; *add.* ἀμίαντος, ον· ἁγνός, ή, όν.
Immaculare; *v. att.* σπιλόω-ῶ· ῥυπαίνω.
Immagine; *s. f.* V. Imagine.
Immagrire; *v. intr.* λεπτύομαι.
Immalgamare; *v. att.* V. Amalgamare.
Immalinconicare; *v. intr.* λυπέομαι=οῦμαι· μελαγχολάω=ῶ.
Immalinconichire; *v. att.* λυπέω=ῶ· μελαγχολόω=ῶ.
Immalinconire; *v. att. e intr.* V. Immalinconicare e Immalinconichire.
Immalsanire; *v. att.* ἀσθενῆ ποιέω=ῶ· ἀσθενόω=ῶ.
Immalvagire; *v. att.* κακόω=ῶ· κακύνω.
Immancabile; *add.* ἀναμφισβήτητος, ον.
Immancabilmente; *avv.* ἀναμφισβητήτως.
Immane; *add.* ἄγριος, α, ον· χαλεπός, ή, όν· θηριώδης, ες. -2. Smisurato; δεινός, ή, όν· ὑπερμέγας, μεγάλη, μέγα· ὑπερμεγέθης, ες.
Immaneggiabile; *add.* δυσμεταχείριστος, ον.
Immanente; *add.* ἔμμονος, ον· συνεχής, ές.
Immanifesto; *add.* ἄδηλος, ον.
Immanità; *s. f.* ἀγριότης, ητος (ἡ)· ὠμότης, ητος (ἡ).
Immansueto; *add.* ἀνήμερος, ον· ἀπηνής, ές.
Immansuire; *v. att.* ἡμερόω=ῶ.
Immantinente, Immantenente, Immantanente; *avv.* ἐξαίφνης· εὐθύς· αὐτίκα· παραυτίκα· παραυτά· παραυτόθεν· παραυτόθι.
Immarcescibile; *add.* ἀμάραντος, ον.
Immarcire; *v. intr.* μαραίνομαι.
Immarginare; *v. att.* V. Rammarginare.
Immarmorare; *v. att.* λιθοποιέω=ῶ.
Immascheramento; *s. m.* V. Travestimento.
Immascherare; *v. att.* πρόσωπον ἐν-δύω.
Immastriciare; *v. att.* ἐπι-χρίω.
Immateriale; *add.* ἄϋλος, ον.
Immattire; *v. intr.* παρα-φρονέω=ῶ.
Immaturamente; *avv.* ἀωρί· πρὸ ὥρας· ἀκαίρως.
Immaturità; *s. f.* ἀωρία, ας (ἡ)· ἄκαιρον, ου (τό).
Immaturo; *add.* ἄωρος, ον· ἄκαιρος, ον.
Immediatamente; Immediate; *avv.* ἀμέσως· ἐξαφαίνης.
Immediato; *add.* ἄμεσος, ον.
Immedicabile; *add.* ἀνίατος, ον· ἀνιάτρευτος, ον.
Immedicabilmente; *avv.* ἀνάτως.
Immegliare; *v. att.* βελτιόω=ῶ. -2. *N. pass.* βελτιόομαι=οῦμαι.
Immelare; *v. att.* μελιτίζω· μελιτόω=ῶ.
Immelato; *add.* μελιτόεις, εσσα, εν. -2. Dolce; γλυκύς, εῖα, ύ· ἡδύς, εῖα, ύ.
Immelatura; *s. f.* μελιτισμός, οῦ (ὁ).
Immemorabile; *add.* ἀμνημόνευτος, ον.

Digitized by Google

Immemore; *add.* ἀμνήμων, ον.
Immensamente; *avv.* ἀμέτρως· ἀμετρήτως· ἀμετρί.
Immensità; *s. f.* ἀμετρία, ας (ἡ).
Immenso; **Immensurabile**; } *add.* ἄμετρος, ον· ἀμέτρητος, ον.
Immergere; *v. att.* ἐμ-βάπτω· ἐμ-βαπτίζω· κατα-δύνω. -2. Che s'immerge nell'acqua; σκιωδός, ή, όν. -3. Che profondamente si immerge *(delle navi)*; βαθύπλοος, ους, οον.
Immergibile; *add.* ἀβάπτιστος, ον.
Immergimento; *s. m.* V. Immersione.
Immeritamente; *avv.* ἀναξίως.
Immeritato; **Immeritevole**; } *add.* ἀνάξιος, ον.
Immeritevolmente; *avv.* V. Immeritamente.
Immerito; *add.* V. Immeritevole.
Immersione; *s. f.* βαπτισμός, οῦ (ὁ)· βάπτισις, σεως (ἡ)· βάπτισμα, ατος (τό)· κατάδυσις, σεως (ἡ).
Immerso; *add.* βαπτός, ή, όν. -2. Non immerso; ἀβάπτιστος, ον. -3. Immerso da sè; αὐτοβαφής, ές.
Immettere; *v. att.* ἐν-ίημι.
Immezzare e Immezzire; *v. intr.* μαλακίζομαι.
Immillarsi; *v. intr.* αὐξάνομαι· πληθύνομαι.
Imminente; *add.* ἐνιστῶς, ῶσα, ώς· ἐνεστικώς, ῦῖα, ός.
Imminenza; *s. f.* ἐπίστασις, σεως (ἡ).
Immischiare; *v. att.* μίγνυμι· ἐμ-μίγνυμι.
Immisericordiosamente; *avv.* ἀνελεῶς· ἀνοίκτως· ἀνηλεήτως.
Immisericordioso; ἀνελεήμων, ον· ἀνάλγητος, ον· ἄνοικτος, ον· ἀνίλεως, ων.
Immistione; *s. f.* μίξις, εως (ἡ).
Immisto; *add.* ἀμιγής, ές· ἄμικτος, ον.
Immisurabile; *add.* ἄμετρος, ον.
Immitare; *v. att.* V. Imitare.
Immite; *add.* ἀνεπιεικής, ές· ἀπηνής, ές· ὠμός, ή, όν.
Immiterare; *v. att.* V. Immitriare.
Immitigabile; *add.* ἀδιάλλακτος, ον· ἀνήκεστος, ον.
Immitriare; *v. att.* μιτρόω-ῶ· μίτραν ἐπι-τίθημι.
Immobile; *add.* ἀκίνητος, ον· ἄτρεπτος, ον· στερεός, ά, όν.
Immobilità; *s. f.* ἀκινησία, ας (ἡ)· στερεότης, ητος (ἡ).
Immobilitarsi; *v. n. pass.* ἀκίνητος γίγνομαι.
Immobilmente; *avv.* ἀκινήτως· στερεῶς.
Immoderanza; *s. f.* ἀκράτεια, ας (ἡ)· ἀκρασία, ας (ἡ).
Immoderatamente; *avv.* ἀμέτρως· ἀκρατῶς.
Immoderatezza; *s. f.* V. Immoderanza.
Immoderato; *add.* ἄμετρος, ον· ἀκρατής, ές.
Immodestamente; *avv.* ἀκόσμως.
Immodestia; *s. f.* ἀκοσμία, ας (ἡ)· ἀφροσύνη, ης (ἡ).
Immodesto; *add.* ἄφρων, ον· ἄκοσμος, ον· ἀπειρόκαλος, ον.
Immolare; *v. att.* θύω· καθ-ιερεύω· θυηπολέω-ῶ· σφάζω· σφάττω.
Immolatore; *add.* θυηπόλος, ον· θυηπόλης, ου (ὁ)· θύτης, ου (ὁ).
Immolazione; *s. f.* θυσία, ας (ἡ)· θυηπολία, ας (ἡ)· θυηπόλιον, ου (τό).
Immollamento; *s. m.* δίεσις, σεως (ἡ)· ἀπόβρεγμα, ατος (τό)· βρέξις, εως (ἡ)· βροχή, ῆς (ἡ).
Immollare; *v. att.* ὑγραίνω· καθ-υγραίνω· βρέχω.
Immondezza; **Immondita**; } *s. f.* e
Immondizia; *s. f.* ῥύπασμα, ατος (τό)· ῥυπαρία, ας (ἡ)· ἀλουσία, ας (ἡ)· ἀκαθαρσία, ας (ἡ)· μιασμός, οῦ (ὁ)· μίασμα, ατος (τό).
Immondo; *add.* ἀκάθαρτος, ον· αὐχμηρός, ά, όν· ῥυπαρός, ά, όν· μιαρός, ά, όν.
Immorale; *add.* κακοηθής, ές· μοχθηρός, ά, όν· ἀναίσχυντος, ον· αἰσχρός, ά, όν.
Immoralità; *s. f.* κακοήθεια, ας (ἡ)· μοχθηρία, ας (ἡ)· ἀναισχυντία, ας (ἡ).
Immorbidare; *v. att.* V. Ammorbidare.
Immorbidire; *v. att.* Ammorbidire.
Immortabile; *add.* V. Immortale.
Immortalare; *v. att.* ἀθανατίζω.
Immortale; *add.* ἀθάνατος, ον· ἄφθαρτος, ον. -2. Fare immortale; ἀθανατίζω· ἀπ-αθανατίζω· ἀφθαρτίζω. -3. Di fama immortale; ἀειμνημόνευτος, ον.
Immortalità; *s. f.* ἀθανασία, ας (ἡ)· ἀφθαρσία, ας (ἡ). -2. Acquistare la immortalità; ἀθανασίας τυγχάνω· ἀθάνατος γίγνομαι.
Immortalizzare; *v. att.* V. Immortalare.
Immortalmente; *avv.* ἀθανάτως.
Immoscadare; *v. att.* ἀρωματίζω.
Immoto; *add.* V. Immobile.
Immundizia; *s. f.* V. Immondizia.
Immune; *add.* ἀτελής, ές.
Immunità; *s. f.* ἀτέλεια, ας (ἡ).
Immutabile; *add.* ἄτρεπτος, ον· ἀμετάθετος, ον· ἀμετάτρεπτος, ον· ἀμετάστατος, ον· ἀμετάστροφος, ον· ἀμεταπόλητος, ον· ἀμετάπαιστος, ον.
Immutabilità; *s. f.* ἀμεταβλησία, ας (ἡ)· ἀτρεψία, ας (ἡ)· ἀμετάθετον, ου (τό)· ἀμετάστετον, ου (τό).
Immutabilmente; *avv.* ἀτρέπτως.
Immutare; *v. att.* μετα-βάλλω· μετ-αλλάττω.
Immutazione; *s. f.* μεταλλαγή, ῆς (ἡ).
Imo; *s. m.* *(Ha solo il singolare)*; βυσσός, οῦ (ὁ)· ὕστατον, ου (τό). -2. Da imo a sommo; ἐς ποδὰς ἐκ κεφαλῆς· πάντως.
Imo; *add.* ὕστατος, η, ον· κατώτατος, η, ον.
Impacchiucare; *v. att.* μολύνω· κατα-μιαίνω.
Impacciamento; *s. m.* ἐμπόδισμα, ατος (τό)· ἐμπόδιον, ου (τό)· βαρύτης, ητος (ἡ).
Impacciare; *v. att.* ἐμ-πλέκω. -2. Impedire; ἐνοχλέω-ῶ· ἐμ-ποδίζω. -3. Ingombrare; ἐπ-έχω· κατα-λαμβάνω.
Impacciato; *add.* ἐμπεπλεγμένος, η, ον.
Impaccio; *s. m.* δυσχερεία, ας (ἡ)· ἀνία, ας (ἡ). -2. Dare impaccio; ἐμποδών εἰμί (τινι).
Impacciucare; *v. att.* V. Impacchiucare.
Impacienza; *s. f.* V. Impazienza.
Impadronire; *v. att.* κράτος παρα-δίδομαι. -2. Farsi padrone; κρατέω-ῶ· κρατύνομαι.
Impadulare; **Impadulire**; } *v. intr.* λιμνὴ γίγνομαι· λιμνόω-ῶ. -2. Ridurre a palude; λιμνάζω.
Impagabile; *add.* ἀτίμητος, ον.
Impagliare; *v. att.* ἀχυρόω-ῶ.
Impagliato; *add.* ἀχυρώδης, ες.
Impagurire; *v. att.* V. Impaurire.
Impalcamento; *s. m.* τὸ σανιδόειν.
Impalcare; *v. att.* σανιδόω-ῶ.
Impalcatura; *s. f.* σανίδωμα, ατος (τό).
Impalizzare; *v. att.* χαρακίζω.
Impallidare e Impallidire; *v. intr.* ὠχριάω-ῶ.
Impalmamento; *s. m.* δεξιά, ᾶς (ἡ).
Impalmare; *v. att.* δεξιᾷ δεξιὰν ἐμ-βάλλω.
Impalpabile; *add.* ἀψηλάφητος, ον.
Impaludare; *v. att.* V. Impadulare.

Digitized by Google

Impaludire; *v. att.* V. Impadulare.
Impampinarsi; *v. rifl.* βλαστάνω.
Impancare; *v. att.* ἀνα-κλίνω.
Impaniamento; *s. m.* προσκόλλησις, σεως (ἡ).
Impaniare; *v. att.* ἰξῷ ἐπι-χρίω· ἰξεύω.
Impaniato; *add.* ἰξευθείς, εῖσα, έν.
Impaniatore; *add.* ἰξεύων, ουσα, ον.
Impanicciare; *v. att.* ἐπι-χρίω.
Impanio; *s. m.* V. Impaccio.
Impantanare; *v. att.* V. Impadulare. -2. *Intr.* Imbrattarsi di pantano; εἰς βόρβορον ἐμ-πίπτω.
Impanzanare; *v. att.* V. Infinocchiare.
Impappaficare; *v. att.* τὸν πέλον ἐπι-τίθημι.
Imparacchiare; *v. intr.* ὀλίγον μανθάνω.
Imparadisare; *v. att* μακαρίζω.
Imparagonabile; *add.* ἀσύγκριτος, ον,
Imparamento; *s. m.* μάθησις, σεως (ἡ).
Imparare; *v. att.* μανθάνω· προς-μανθάνω. -2. Insegnare; διδάσκω. -3. Andare ad imparare; ἀπο-σχολάζω. -4. Imparare minutamente; ἀκριβόω=ῶ. -5. Imparare molto; πολυμαθέω=ῶ. -6. Imparare a vicenda; ἀντι-μανθάνω. -7. Che non può imparársi; ἀκαταμάθητος, ον. -8. Che impara, *o* imparò da sè, senza maestro; αὐτοδαής, ές· αὐτοδίδακτος, ον· αὐτομαθής, ές. -9. Che impara lentamente; βραδυμαθής, ές. -10. Che molto imparò; πολύκοος=ους, οον=ουν· πολυμαθής, ές. -11. Che poco imparò; ὀλιγομαθής, ές. -12. Che testè imparò; ἀρτιμαθής, ές.
Imparato; *add.* μεμαθημένος, η, ον. -2. Testè imparato; ἀρτιδίδακτος, ον· ἀρτιμαθής, ές. -3. Sprovveduto V.
Imparatore; *add.* μαθητής, οῦ (ὁ)· μαθήτρια, ας (ἡ).
Impare; *add.* V. Impari.
Impareggiabile; *add.* ὑπερφυής, ές· ἀσύγκριτος, ον.
Impareggiabilmente; *avv.* ἀσυγκρίτως.
Imparentare; *v. intr.* συν-άγομαι εἰς κηδείαν.
Impari; *add.* ἄνισος, ον.
Imparità; *s. f.* V. Disparità.
Imparolato; *add.* ἀμετροεπής, ές.
Impartibile; *add.* ἀμέριστος, ον.
Impartire; *v. att.* μετα-δίδωμι.
Imparziale; *add.* ἀῤῥεπής, ές.
Imparzialità; *s. f.* ἀῤῥεψία, ας (ἡ).
Imparzialmente; *avv.* ἐξ ἴσου.
Impassibile; *add.* ἀπαθής, ές· ἀπάθητος, ον.
Impassibilità; *s. f.* ἀπάθεια, ας (ἡ).
Impassibilmente; *avv.* ἀπαθῶς.
Impassionabilità; *s. f.* ἀπάθεια, ας (ἡ).
Impassionare; *v. intr.* V. Appassionare.
Impassionevolezza; *s. f.* V. Impassionabilità.
Impassire; *v. intr.* V. Appassire.
Impastamento; *s. m.* φύρασις, σεως (ἡ).
Impastare; *v. att.* ἐπι-χρίω. -2. Appiccare insieme; συγ-κολλάω=ῶ. -3. *Intr.* Intridere la farina; δίφω· ὀργάζω· φυράω=ῶ· ἀνα-φυράω=ῶ· μάσσω.
Impastato; *add.* φυραθείς, εῖσα, έν. -2. Bene impastato; εὐπαθῶν, οῦσα, οῦν. -3. Male impastato; κακοπαθῶν, οῦσα, οῦν.
Impastatore; *add.* φυρῶν, ῶσα, ῶν· φυράτης, ου (ὁ).
Impastatura; *s. f.* / Impasto; *s. m.* } V. Impastamento.
Impastσ; *add.* ἄσιτος, ον.
Impastocchiare; *v. att.* παρα-λογίζομαι.
Impastojare; *v. att.* πεδάω=ῶ. -2. Legare; ἐπι-πλέκω.

Impatibile; *add.* V. Incompatibile.
Impatriare; *v. att.* ἀφ-ικνέομαι=οῦμαι εἰς τὴν πατρίδα.
Impattare; *v. att.* ἰσόω=ῶ.
Impaurare e Impaurire; *v. att.* φοβέω=ῶ· ἐκ-πλήττω.
Impausabile; *add.* V. Incessabile.
Impavidamente; *avv.* ἀφόβως.
Impavido; *add.* ἄφοβος, ον· ἀνέκπληκτος, ον· ἀκατάπληκτος, ον· ἀταρβής, ές· ἀτάρβητος, ον.
Impazientare; *v. intr.* ὑπ-οργίζομαι.
Impaziente; *add.* ἀτλητῶν, οὖσα, οῦν· ἀμήνιτος, ον.
Impazientemente; *avv,* ἀμηνίτως· ἀνυποίστως.
Impazientirsi; *v. intr.* ὑπ-οργίζομαι.
Impazienza; *s. f.* ἀτλησία, ας (ἡ).
Impazzamento; *s. m.* παραφρόνησις, σεως (ἡ).
Impazzare; *v. intr.* παρα-φρονέω=ῶ· μαίνομαι.
Impazzato; *add.* ἐμμανής, ές· παράφρων, ον.
Impazzire; *v. intr.* V. Impazzare.
Impeccabile; *add.* ἀναμάρτητος, ον.
Impeccabilità; *s. f.* ἀναμαρτησία, ας (ἡ).
Impeciamento; *s. m.* πισσοκωνία, ας (ἡ)· πίσσωσις, σεως (ἡ).
Impeciare; *v. att.* πιττοκωνάω=ῶ· πιττοκωνέω=ῶ· πιτταλιφέω=ῶ· πιτταλοιφέω=ῶ· πιττόω=ῶ. -2. Turare; ἀπο-φράττω.
Impeciato; *p. pass.* πιτταλιφής, ές· πιτταλοιφής, ές· πιττοκώνητος, ον.
Impeciatura; *s. f.* V. Impeciamento.
Impecorire; *v. intr.* ἀναίσθητος γίγνομαι.
Impedalarsi; *v. rifl.* στελεχόω=ῶ.
Impedantire; *v. intr.* παιδαγωγὸς γίγνομαι.
Impedibile; *add.* κωλυτός, ή, όν.
Impedicamento; *s. m.* V. Impedimento.
Impedicare; *v. att.* πεδάω=ῶ.
Impedimentare; / Impedimentire; } *v. att.* V. Impedire.
Impedimento; *s. m.* ἐμπόδισμα, ατος (τό)· παραποδισμός, οῦ (ὁ)· ἐμποδισμός, οῦ (ὁ)· ἐμπόδιον, ου (τό)· κώλυμα, ατος (τό)· κωλύμη, ης (ἡ)· διακώλυμα, ατος (τό). -2. Infermità; νόσος, ου (ἡ). -3. Bagaglio; σκευοφορά, ᾶς (ἡ). -4. Fare impedimento; V. Impedire. -5. Senza impedimento; ἀπερικόπως.
Impedire; *v. att.* ἐμποδίζω, παρα-ποδίζω (τινα)· κωλύω (τινα)· δια-κωλύω· ἀπο-σπουδάζω. -2. Vincolare; ἐν-εχυράζω. -3. Impedire con altre occupazioni; ἀπο-σχολέω=ῶ. -4. Impedire a vicenda; ἀντι-κωλύω. -5. Che impedisce; κωλυτικός, ή, όν· διακωλυτικός, ή, όν. -6. Che si può impedire; κωλυτός, ή, όν.
Impeditivo; *add.* κωλυτικός, ή, όν· διακωλυτικός, ή, όν· ἐμποδιστικός, ή, όν.
Impedito; *add.* κωλυτός, ή, όν· ἐμποδισθείς, εῖσα, έν· ἐμπεπλεγμένος, η, ον. -2. Non impedito; ἀκώλυτος, ον· ἀπαραπόδιστος, ον· *avv.* ἀπαραποδίστως· ἀπερικόπτως.
Impeditore; *add.* ἐμποδιστής, οῦ (ὁ)· ἐμπόδιος, ον.
Impedizione; *s. f.* V. Impedimento.
Impegnare; *v. att.* ἐν-εχυράζω· ἀπο-τιμάω=ῶ. -2. La fede, la parola; ἐγγυάω=ῶ.
Impegno; *s. m.* ἐγγύησις, σεως (ἡ).
Impegolare; *v. att.* V. Impeciare.
Impelare; *v. att.* τριχοφυέω=ῶ.
Impellere; *v. att.* ἐπ-άγω· ὠθέω=ῶ.
Impellicciare; *v. att.* δερματοφορέω=ῶ.
Impellicciato; *add.* δερματοφόρος, ον· κωδιοφόρος, ον·

Digitized by Google

Impendente: *add.* ἐνιστώς, ῶσα, ώς· ἐνεστηκώς, υῖα, ός. -2. Dubbio; ἄπορος, ον.
Impendere; *v. att.* V. Impiccare.
Impenetrabile; *add.* ἀδιάβατος, ον· ἀπέραστος, ον.
Impenetrabilità; *s. f.* ἀδιάβασις, σεως (ἡ)· ἀπέραστον, ου (τό).
Impenetrevole; *add.* V. Impenetrabile.
Impenitente; *add.* ἀμεταμέλητος, ον· ἀμετανόητος, ον· ἀμετάγνωστος, ον.
Impenitenza; Impenitudine; *s. f.* ἀμετανοησία, ας (ἡ).
Impennacchiare; *v. att.* πτεροῖς κοσμέω-ῶ· πτερόω-ῶ.
Impennamento; *s. m.* πτεροφυΐα, ας (ἡ)· πτεροφύησις, σεως (ἡ).
Impennare; *v. att.* πτερόω-ῶ. -2. Coprirsi di penne; πτεροφυέω-ῶ· πτερόομαι-οῦμαι. -3. Descrivere; ἀπο-γράφω. -4. *Dei cavalli*; ἀνα-χαιτέω-ῶ· ἀνα-χαιτίζω.
Impennato; *add.* πτερωτός, ή, όν· πτεροφόρος, ον· πτεροείμων, ον· πτερυγωτός, ή, όν.
Impennatura; *s. f.* ζημία, ας (ἡ).
Impensatamente; *avv.* ἀπροβουλεύτως· ἀβούλως· ἀβούλει· ἀπρονοήτως· ἀβουλεύτως· ἀβουλήτως.
Impensato; *add.* ἀπρονόητος, ον· ἀπροβούλευτος, ον· ἄβουλος, ον· ἀβούλητος, ον.
Impensierire; *v. intr.* ἀνα-πολέω-ῶ· μελετάω-ῶ· σκοπέω-ῶ· φροντίζω.
Impensierito; *add.* σύννοος-ους, οον-ουν· φροντίζων, ουσα, ον.
Impepare; Impeperare; *v. att.* τῷ πεπέρει πάσσω.
Imperadore; *s. m.* αὐτοκράτωρ, ορος (ὁ).
Imperadrice; *s. f.* αὐτοκράτειρα, ας (ἡ).
Imperare; *v. intr.* αὐτοκρατεύω· κατα-κυριεύω· ἄρχω.
Imperativamente; *avv.* αὐτοκρατορικῶς.
Imperativo; *add.* αὐτοκρατορικός, ή, όν· ἀρχικός, ή, όν· προστακτικός, ή, όν· σημαντικός, ή, όν. -2. Modo imperativo; προστακτική, ῆς (ἡ).
Imperato; *s. m.* V. Imperio.
Imperatore; *s. m.* V. Imperadore.
Imperatoriamente; *avv.* αὐτοκρατορικῶς.
Imperatorio; *add.* αὐτοκρατορικός, ή, όν.
Imperatrice; *s. f.* V. Imperadrice.
Impercettibile; *add.* ἀκατάληπτος, ον· ἄσημος, ον· ἀσήμων, ον.
Impercettibilità; *s. f.* ἀκαταληψία, ας (ἡ)· ἀσημότης, ητος (ἡ).
Impercettibilmente; *avv.* ἀκαταλήπτως· ἀσήμως.
Imperchè; *avv.* V. Perchè.
Imperciò; *avv.* V. Perciò.
Imperciocchè; *avv.* V. Perciocchè.
Imperdonabile; *add.* ἀσύγγνωστος, ον.
Imperfettamente; *avv.* ἀτελῶς· ἐνδεῶς.
Imperfetto; *s. m.* V. Imperfezione.
Imperfetto; *add.* ἀτελής, ές· ἡμιτελής, ές· ἐνδεής, ές· ἐλλιπής, ές.
Imperfezioncella; *s. f.* μικρὸν ἔλλειμα, ατος (τό).
Imperfezione; *s. f.* ἔλλειμα, ατος (τό)· ἀτελεία, ας (ἡ)· κακότης, ητος (ἡ).
Imperiale; *add.* βασιλικός, ή, όν· ἀρχικός, ή, όν· δεσποτικός, ή, όν. -2. *Cosa maggiore, che sovente sovrasta alle altre*; ἔξοχος, ον.
Imperialmente; *avv.* βασιλικῶς· αὐτοκρατορικῶς.
Imperiare; *v. intr.* V. Imperare.
Imperiato; *s. m.* V. Imperio.

Impericolosire; *v. intr.* κινδυνεύω.
Imperiera; *s. f.* V. Imperadrice.
Imperiere; *s. m.* V. Imperadore.
Imperio; *s. m.* βασιλεία, ας (ἡ)· ἀρχή, ῆς (ἡ).
Imperiosamente; *avv.* δεσποτικῶς.
Imperiosità; *s. f.* ὑπερηφάνεια, ας (ἡ)· ἀγνωμορία, ας (ἡ).
Imperioso; *add.* δυναστευτικός, ή, όν· ἐπιτακτικός, ή, όν· προσταχτικός, ή, όν.
Imperitamente; *avv.* ἀπείρως· ἀνεπιστημόνως.
Imperito; *add.* ἄπειρος, ον· ἀμαθής, ές· ἀπαίδευτος, ον· ἀνεπιστήμων, ον.
Imperizia; *s. f.* ἀπειρία, ας (ἡ)· ἀμαθία, ας (ἡ)· ἀνεπιστημοσύνη, ης (ἡ).
Imperlaqualcosa; *avv.* διὰ τοῦτο.
Imperlare; *v. att.* μαργαρίταις κοσμέω-ῶ. -2. Abbellire; κοσμέω-ῶ.
Impermeabile; *add.* ἀπέραστος, ον· ἀδιάβατος, ον· ἄπορος, ον· στεγανός, ή, όν.
Impermeabilità; *s. f.* στεγανόν, οῦ (τό).
Impermisto; *add.* V. Immisto.
Impermutabile; *add.* ἀμετάτρεπτος, ον· ἀμετάβλητος, ον· ἀναμεταβόλος, ον.
Impermutabilità; *s. f.* ἀμετάστασις, σεως (ἡ)· ἀμεταβλησία, ας (ἡ).
Impermutabilmente; *avv.* ἀμετατρέπτως.
Impernare; Impeniare; *v. att.* σταθμάομαι-ῶμαι· προς-άπτω.
Impero; *s. m.* V. Imperio.
Imperò; *avv.* διὰ τοῦτο.
Imperocchè; *cong.* γάρ· γὰρ καί.
Imperscrutabile; *add.* ἀνίχνευτος, ον· ἀνιχνίαστος, ον· ἀνεξερεύνητος, ον.
Imperseverante; *add.* ἀσταθής, ές.
Imperseveranza; *s. f.* ἀστασία, ας (ἡ).
Impersonale; *add.* ἀπρόσωπος, ον.
Impersonalmente; *avv.* ἀπροσώπως.
Impersonato; *add.* μεγαλόσωμος, ον· εὔσαρκος, ον.
Impersuasibile; *add.* δύσπειστος, ον.
Impertanto; *avv.* ὅμως· μέν· τοι.
Imperterrito; *add.* V. Impavido.
Impertinente; *add.* ἄκαιρος, ον· ἀνεπιτήδειος, ον. -2. Insolente; ἀναιδής, ές· προπετής, ές· αὐθάδης, ες· ὑβριστικός, ή, όν. -3. Essere impertinente; V. Insolentire.
Impertinentemente; *avv.* ἀκαίρως· ἀνεπιτηδείως. -2. Insolentemente; αὐθαδῶς· ἀναιδῶς.
Impertinenza; *s. f.* ἀκαιρία, ας (ἡ)· ἀνεπιτηδειότης, ητος (ἡ). -2. Insolenza; ὕβρις, εως (ἡ)· ὕβρισμα, ατος (τό)· ὑβρισμός, οῦ (ὁ)· αὐθάδεια, ας (ἡ)· αὐθαδία, ας (ἡ)· ἀναίδεια, ας (ἡ).
Imperturbabile; *add.* ἀπαθής, ές· ἀτάραχτος, ον.
Imperturbabilità; *s. f.* ἀταραξία, ας (ἡ).
Imperturbabilmente; *avv.* ἀταράχτως.
Imperturbato; *add.* ἀτάραχτος, ον· ἤκηλος, ον.
Imperturbazione; *s. f.* ἀταραξία, ας (ἡ)· ἠκηλία, ας (ἡ).
Imperversamento; *s. m.* μανία, ας (ἡ).
Imperversare; *v. intr.* μαίνομαι· ἐνθουσιάζω· λυσσάω-ῶ.
Imperversato; Imperversito; Imperverso; *add.* ἰμμανής, ές. -2. Indemoniato; ἐνεργούμενος, η, ον.
Impervertire; *v. intr.* παρα-στρέφομαι.
Impervio; *add.* ἄνοδος, ον· ἄβατος, ον· ἀδιάβατος, ον· ἀπέραστος, ον· ἄπορος, ον.

Digitized by Google

Impestare; *v. att.* V. Appestare.
Impetigine e Impetiggine; *s. f.* λειχήν, ῆνος (ὁ). -2. Avere l'impetigine; λειχηνιάω=ῶ.
Impetiginoso e Impetigginoso; *add.* λειχηνιάων, ουσα, ον.
Impeto; *s. m.* ἐμβολή, ῆς (ἡ)· ὁρμή, ῆς (ἡ)· ὅρμημα, ατος (τό)· σφοδρότης, ητος (ἡ)· ζάλη, ης (ἡ)· ῥόθιον, ου (τό). -2. Fare impeto; εἰς-βάλλω (εἴς τινα). -3. Passando con impeto; διαίγδην.
Impetrabile; *add.* εὐπόριστος, ον· ἐρικτός, ή, όν· αἱρετός, ή, όν.
Impetragione; *s. f.* V. Impetrazione.
Impetrare; *v. att.* τυγχάνω· ἐπι-τυγχάνω· λαγχάνω (τινος)· ἐξ-ικνέομαι=οῦμαι (τι, πρός τι)· ἐφ-ικνέομαι=οῦμαί (τινος)· περι-ποιέομαι=οῦμαι· λαμβάνω· εὑρίσκομαι. -2. Impetrare per alcuno; παρ-αιτέομαι=οῦμαι· ἐξ-αιτέομαι=οῦμαί (τινα ὑπέρ τινος). -3. *Intr.* Impietrare; ἀπο-λιθόομαι=οῦμαι.
Impetrativo; *add.* εὔπορος, ον.
Impetratore; *add.* ἐπι-τυγχάνων, ουσα, ον· ἐξαιτησάμενος, η, ον.
Impetrazione; *s. f.* κτῆσις, σεως (ἡ)· λῆψις, εως (ἡ)· περιποίησις, σεως (ἡ)· εὐπορίστία, ας (ἡ).
Impetricare; *v. intr.* λιθόομαι=οῦμαι.
Impetricato; *add.* λιθωπής, ές.
Impettorirsi; *v. intr.* γαυριάω=ῶ.
Impetuosamente; *avv.* σφόδρα· ὁρμηδόν· σφοδρῶς· δεινῶς.
Impetuosità; *s. f.* ὁρμή, ῆς (ἡ)· σφοδρότης, ητος (ἡ).
Impetuoso; *add.* σφοδρός, ά, όν· πολυόρμητος, ον· ὁρμητικός, ή, όν· ταραχώδης, ες· δεινός, ή, όν.
Impeverare; *v. att.* τῷ πεπέρει πάσσω.
Impiacevolire; *v. att.* πρσύω· παρα-θέλγω·
Impiagare; *v. att.* τιτρώσκω· τραυματίζω.
Impiagato; *p. pass.* τρωτός, ή, όν.
Impiagatore; *add.* τραυματοποιός, όν.
Impiagatura; *s. f.* τρῶσις, σεως (ἡ)· τραῦμα, ατος (τό).
Impiallacciare; *v. att.* πλακόω=ῶ· κονιάω=ῶ.
Impiallacciatura; *s. f.* κονίαμα, ατος (τό)· κονίασις, σεως (ἡ).
Impiangere; *v. att.* V. Piangere.
Impiantare; *v. att.* καθ-ίστημι.
Impiastragione; *s. f.* e
Impiastramento; *s. m.* ἐπίχρισμα, ατος (τό). -2. *Modo d' innestare a occhio;* ἐνοφθαλμισμός, οῦ (ὁ).
Impiastrare; *v. att.* ἐμ-πλάττω· κατα-πλάττω· χρίω· ἀλείφω. -2. Innestare; ἐν-οφθαλμίζω.
Impiastrato; *add.* ἐπιχρισθείς, εῖσα, έν· ἐπιεχρισμένος, η, ον.
Impiastratore; *add.* ἐπιχρίων, ουσα, ον.
Impiastrazione; *s. f.* / Impiastramento; *s. m.* } V. Impiastramento.
Impiastricciare; / Impiastriccicare; } *v. att.* V. Impiastrare.
Impiastro; *s. m.* κατάπλασμα, ατος (τό)· ἔμπλαστρον, ου (τό)· ἔμπλαστον, ου (τό)· ἔμπλαστρος, ου (ὁ). -2. Simile ad impiastro; ἐμπλαστρώδης, ες.
Impiatoso; *add.* V. Spietato.
Impiattare; *v. att.* ἀπο-κρύπτω.
Impiccagione; *s. f.* / Impiccamento; *s. m.* } ἀνασταύρωσις, σεως (ἡ)· κρεμασμός, οῦ (ὁ).
Impiccare; *v. att.* ἀνα-σταυρόω=ῶ· κρεμάννυμι· ἀν-αρτάω=ῶ.
Impiccatello; *add.* κύφων, ωνος (ὁ).

Impiccato; *add.* κριμαχθείς, εῖσα, έν. -2. Degno d'essere impiccato; μιαρώτατος, η, ον.
Impiccatojo; *s. m.* σταυρώσιμος, ου (ὁ).
Impiccatura; *s. f.* V. Impiccagione.
Impiccatuzzo; *add.* V. Impiccatello.
Impiccazione; *s. f.* V. Impiccagione.
Impicciare; *v. att.* ἐμ-πλέκω (τι). -2. Impicciarsi; ἐμ-πλέκομαί (τινι).
Impiccio; *s. m.* ἐμπόδιον, ου (τό)· ἐμπλοκή, ῆς (ἡ)· περιπλοκή, ῆς (ἡ).
Impiccolire; *v. att.* ἐλαττόω=ῶ· μινυθέω=ῶ· μινυθίζω· μινύθω· μικρύνω.
Impidocchiare e Impidocchire; *v. intr.* φθειριάω=ῶ.
Impiegare; *v. att.* ἀν-αλίσκω. -2. Occupare; χράομαι=οῦμαι. -3. *N. pass.* Esercitarsi; σπουδάζω.
Impiego; *s. m.* ἔργον, ου (τό)· ἐργασία, ας (ἡ)· χρῆσις, σεως (ἡ).
Impiere; *v. att.* ἀνα-πίμπλημι· πληρόω=ῶ. -2. Adempiere; ἐπι-πληρόω=ῶ.
Impietà; *s. f.* ἀσέβεια, ας (ἡ).
Impietosire; *v. att.* εἰς ἔλεον προς-άγω· ἐπι-κάμπτω.
Impietramento; *s. m.* λίθωσις, σεως (ἡ).
Impietrare e Impietrire; *v. att.* λιθόω=ῶ. -2. *Intr.* λιθόομαι=οῦμαι.
Impietrimento; *s. m.* V. Impietramento.
Impiezza; *s. f.* V. Empiezza.
Impigliare; *v. att.* ἐμ-ποδίζω· ἐπι-πλέκω· περι-πλέκω.
Impigliatore; *add.* πολυπράγμων, ον.
Impiglio; *s. m.* V. Impaccio.
Impignere; *v. att.* ἐπ-είγω. -2. Opporsi; ἐν-αντιόομαι=οῦμαι.
Impigrire; *v. intr.* ῥαθυμέω=ῶ· βλακεύω· βλακεύομαι.
Impigro; *add.* ἐπιμελής, ές· σπουδαῖος, α, ον· ἐθελουργός, ή, όν· πρόθυμος, ον.
Impillaccherare; *v. att.* πηλόω=ω.
Impillaccherato; *add.* πηλωθείς, εῖσα, έν.
Impingere; *v. att.* V. Impignere.
Impinguare; *v. att.* παχύνω· πιαίνω. -2. *Intr.* παχύνομαι.
Impinguativo; *add.* παχυντικός, ή, όν· πιαντικός, ή, όν.
Impinguatore; *add.* παχύνων, ουσα, ον.
Impinguazione; *s. f.* πάχυνσις, σεως (ἡ)· πιασμός, οῦ (ὁ).
Impinto; *p. pass.* παρορμηθείς, εῖσα, έν.
Impinzare; *v. att.* στοιβάζω· βύζω· ἐμ-πίπλημι· γεμίζω· πυκνόω=ῶ.
Impinzato; *add.* ἀνάπλεως, ων· μεστός, ή, όν· γεμιστός, ή, όν.
Impio; *add.* V. Empio.
Impiombare; *v. att.* μολυβδόω=ῶ.
Impiombato; *add.* μολυβδωθείς, εῖσα, έν· μολυβδωτός, ή, όν.
Impiombatura; *s. f.* μολύβδωσις, σεως (ἡ).
Impire; *v. att.* V. Empire.
Impireo; *add.* V. Empireo.
Impito; *s. m.* V. Impeto.
Impiumare; *v. att.* πτερόω=ῶ.
Implacabile; *add.* ἀμείλικτος, ον· ἄσπειστος, ον· ἀπαραίτητος, ον· ἄσπονδος, ον· ἀκαταπράϋντος, ον· ἀκήρυκτος, ον.
Implacabilmente; *avv.* ἀμειλίκτως· ἀπαραιτήτως· ἀκηρύκτως.
Implicanza; *s. f.* V. Contraddizione.
Implicare; *v. att.* ἐμ-πλέκω· συμ-πλέκω.

Digitized by Google

Implicato; *add.* V. Irresoluto, Perplesso.
Implicatore; *add.* ἐμπλέκων, ουσα, ον.
Implicazione; *s. f.* ἐμπλοκή, ῆς (ἡ)· ἔμπλεξις, εως (ἡ).
Implicitamente; *avv.* ἀσαφῶς.
Implicito; *add.* ἐμπεπλεγμένος, η, ος· ὑπειλημμένος, η, ον.
Implorante; *p. pres.* ἱκέσιος, ον = α, ον· ἱκέτης, ου (ὁ)· ἱκέτις, ιδος (ἡ).
Implorare; *v. att.* ἐπι-καλέομαι=οῦμαι· ἀνα-καλέομαι =οῦμαι· ὑπερ-εύχομαι· ἱκετεύω· ἱκετηριάζω.
Implorato; *add.* αἰτητός, ή, όν. -2. Implorato da Dio; θεαίτητος, ον.
Implorazione; *s. f.* ἐπίκλησις, σεως (ἡ)· ἱκεσία, ας (ἡ)· ἱκέτευμα, ατος (τό)· ἱκετηρία, ας (ἡ).
Implume; *add.* ἄπτερος, ον· ἄπτιλος, ον.
Impluvio; *s. m. Corte interna delle case romane;* αὐλή, ῆς (ἡ).
Impoetarsi; *v. rifl.* ποιητὴς γίγνομαι· ποιητίζω.
Impoggiarsi; *v. rifl.* ἀνα-βαίνω.
Impolluto; *add.* V. Illibato.
Impolminato; *add.* ὠχρός, ά, όν.
Impolpare; *v. intr.* V. Ingrassare.
Impoltronire; *v. att.* ἀνηρὸν ποιέω=ῶ. -2. Divenir poltrone; ἀπ-οκνέω=ῶ· ῥᾳθυμέω=ῶ.
Impolverare; *v. att.* κονιορτόω=ῶ.
Impomiciare; *v. att.* κατα-κισηρίζω.
Imponere; *v. att.* V. Imporre.
Imponimento; *s. m.* V. Imposizione.
Imporcare; *v. att.* αὖλακας ἐλαύνω.
Imporporare; *v. att.* πορφυρόω=ῶ.
Imporrare; *v. intr.* κατα-σήπομαι.
Imporrato; *add.* σαπρός, ά, όν.
Imporre; *v. att.* ἐν-τίθημι· ἐπι-τίθημι. -2. Attribuire; ἀπο-δίδωμι. -3. Cagionare; προς-φέρω. -4. Comandare, commettere; ἐπι-τελέω=ῶ. -5. Mettere imposte; φόρον ἐπι-βάλλω. -6. Ordire, incominciare; κατ-άρχομαι. -7. Porre; τίθημι· τάττω. -8. Imporre carne, *ingrassare;* παχύνομαι. -9. Il canto; προ-άδω. -10. Imporre all'incontro; ἀντ-επι-τίθημι.
Imporrire; *v. intr.* V. Imporrare.
Importabile; *add.* χαλεπός, ή, όν· σχέτλιος, ον· ἀνασχετός, ή, όν.
Importante; *add.* χρειώδης, ες· μέγας, μεγάλη, μέγα· ἀξιολόγος, ον.
Importanza; *s. f.* συντέλεια, ας (ἡ)· ὄφελος, εος=ους (τό)· μέγεθος, εος=ους (τό).
Importare; *v. att.* σημαίνω. -2. Recare; εἰς-φέρω. -3. Essere d'interesse; δια-φέρω. -4. Importa molto; παρὰ πολὺ δια-φέρει. -5. Poco importa; κατὰ μικρὸν δια-φέρει.
Importazione; *s. f.* εἰσκομιδή, ῆς (ἡ)· εἰσφορά, ᾶς (ἡ).
Importevole; *add.* ἄφερτος, ον. -2. Importabile V.
Importo; *s. m.* κεφάλαιον, ου (τό)· σύμπαν, αντος (τό).
Importunamente; *avv.* ἀκαίρως.
Importunanza; *s. f.* V. Importunità.
Importunare; *v. att.* ὀχλέω=ῶ· ἐν-οχλέω=ῶ· ἐξ-αιτέω=ῶ.
Importunatamente; *avv.* V. Importunamente.
Importunire; *v. att.* V. Importunare.
Importunità; *s. f.* ἀκαιρία, ας (ἡ)· ὄχλησις, σεως (ἡ).
Importunato; *add.* φορτικῶς αἰτηθείς, εῖσα, έν.
Importuno; *add.* ἄκαιρος, ον· ἀνιαρός, ά, όν· ὀχληρός, ά, όν.
Importunosamente; *avv.* V. Importunamente.
Importunoso; *add.* V. Importuno.
Importuoso; *add.* ἀλιμένος, η, ον· ἀλιμένωτος, ον.
Imposizione; *s. f.* ἐπίθεσις, σεως (ἡ). -2. Dazio; V. Imposta.
Impossessarsi; *v. intr.* V. Impadronirsi.
Impossevole; *add.* V. Impossibile.
Impossevolezza; *s. f.* V. Impossibilità.
Impossibile; *add.* ἀδύνατος, ον. -2. Fare l'impossibile; πᾶσαν σπουδὴν ποιέομαι=οῦμαι· ἔγω κατὰ τὸ δύνατον. -3. Tentare l'impossibile; πάντα λίθον κινέω=ῶ.
Impossibilità; *s. f.* ἀδυναμία, ας (ἡ).
Impossibilitare; *v. att.* ἀδύνατον ποιέω=ῶ.
Impossibilmente; *avv.* ἀδυνάτως.
Impossibilità; *s. f.* V. Impossibilità.
Imposta; *s. f.* φόρος, ου (ὁ)· εἰσφορά, ᾶς (ἡ)· ἔρανος, ου (ὁ)· ὅρασμός, οῦ (ὁ)· συμβολή, ῆς (ἡ). -2. Fare imposta; εἰσφορὰν ποιέω=ῶ.
Imposta; *s. f. (Di porta, uscio, o finestra);* παραστάς, άδος (ἡ).
Impostemire; *v. intr.* εἰς ἀπόστημα προ-άγομαι.
Impostore; *s. m.* φέναξ, ακος (ὁ)· ἐξαπατῶν, ῶντος (ὁ)· ὑποκριτής, οῦ (ὁ).
Impostura; *s. f.* ἐξαπατή, ῆς (ἡ)· φενακισμός, οῦ (ὁ)· ὑποκρισία, ας (ἡ)· ὑπόκρισις, σεως (ἡ). -2. Calunnia; διαβολή, ῆς (ἡ).
Imposturare; *v. att.* δια-βάλλω.
Impotente; *add.* ἀδύνατος, ον· ἀκρατής, ές· ἀβλεμής, ές.
Impotenza; *s. f.* ἀδυναμία, ας (ἡ)· ἀδυνασία, ας (ἡ)· ἀκράτεια, ας (ἡ).
Impoverire; *v. att.* πτωχίζω. -2. Divenir povero; πτωχίζομαι· εἰς πτωχείαν ἐμ-πίπτω.
Impraticabile; *add.* ἀμήχανος, ον. -2. *Di luogo;* ἀπροσόδευτος, ον· ἄνοδος, ον· ἀδιάβατος, ον. -3. *Di persona;* ἀπαχθής, ές.
Impraticabilità; *s. f.* ἀμηχανία, ας (ἡ). -2. *Di persona;* ἀπάχθεια, ας (ἡ).
Impratichire; *v. att.* ἀσκέω=ῶ· μελετάω=ῶ· ἐπιτηδεύω· γυμνάζω (τινὰ εἴς τι, πρός τι)· ἐκ-πονέω=ῶ (τινὰ εἴς τι). -2. *N. pass.* ἀσκέω=ῶ (τι)· γυμνάζομαι (εἴς τε)· ἐγ-γυμνάζομαι· ἐμ-μελετάω=ῶ (τινι).
Imprecare; *v. intr.* ἐπ-αράομαι=ῶμαι· κατ-αράομαι=ῶμαι (τι, τινί).
Imprecazione; *s. f.* ἐπάρα, ας (ἡ)· κατάρα, ας (ἡ).
Impregionare; *v. att.* V. Imprigionare.
Impregnamento; *s. m.* κύησις, σεως (ἡ).
Impregnare; *v. att.* κυίσκω· ἐγκύμονα ποιέω=ῶ.
Impregnato; *add.* ἔγκυος, ον.
Impregnatura; Impregnazione; } *s. f.* V. Impregnamento.
Impremeditato; *add.* ἀπρονόητος, ον.
Impremere; *v. att.* V. Imprimere.
Imprendere; *v. att.* λαμβάνω. -2. Intraprendere; ἐγ-χειρέω=ῶ. -3. Incominciare; ἄρχομαι. -4. Imparare; μανθάνω· κατα-λαμβάνω. -5. Imprendere nello stesso tempo; συμ-πράττω. -6. Atto ad imprendersi; ἀντιληπτικός, ή, όν.
Imprendimento; *s. m.* ἐγχείρημα, ατος (τό)· ἐγχειρία, ας (ἡ).
Imprenditore; *add.* ἐγχειρητής, οῦ (ὁ)· ἐπιχειρητικός, ή, όν.
Imprenta; *s. f.* V. Impronta.
Imprentare; *v. att.* ἐκ-τυπόω=ῶ· σχηματίζω· μορφόω=ῶ. -2. *N. pass.* σχηματίζομαι· μορφόομαι =οῦμαι.

Digitized by Google

Impreparato; *add.* ἀπαρεσκεύαστος, ον.
Impresa; *s. f.* ἔργον, ου (τό)· πρᾶγμα, ατος (τό)· ἐγχείρημα, ατος (τό)· ἐγχείρησις, σεως (ἡ)· ὁρμή, ῆς (ἡ)· ἐπιβολή, ῆς (ἡ). -2. Emblema; σύμβολον, ου (τό)· ἔμβλημα, ατος (τό). -3. Fare Impresa; ἐπιχειρέω-ῶ. -B'. *Militare*; στρατεύω. -4. Impresa militare; στρατεία, ας (ἡ)· στόλος, ου (ὁ). -5. Desiderare di fare una impresa militare; στρατεσείω. -6. Attitudine a grandi imprese; μεγαλοπραγμοσύνη, ης (ἡ). -7. Felice nelle imprese; εὐπραγής, ές. -8. Essere felice, riuscire nelle imprese; εὖ-πραγέω-ῶ. -9. Infelice nelle imprese; δυσπραγής, ές. -10. Essere infelice nelle imprese; δυς-πραγέω-ῶ. -11. Machinare pericolose imprese; πολυπραγμονέω-ῶ.
Impresario; *s. m.* ἐργολάβος, ον.
Impresciare; *v. att.* V. Sollecitare.
Imprescrittibile; *add.* ἔξω παραγραφῆς γενόμενος, η, ον.
Impressa; *s. f.* V. Impronta.
Impressare; *v. att.* ἐπ-είγω.
Impressionare; *v. att.* πεῖθω.
Impressione; *s. f.* ἐκτύπωσις, σεως (ἡ). -2. Fare impressione; ἐν-τυπόω-ῶ. -3. Che non fa, non riceve impressione; ἀπαθής, ές.
Impresso; *p. pass.* σχηματισθείς, εῖσα, ἐν· ἐκτυπωθείς, εῖσα, ἐν. -2. Impresso a fuoco; ἔγκαυστος, ον.
Impressore; *s. m.* τυπογράφος, ου (ὁ) *G. M.*
Imprestanza; *s. f.* V. Prestanza.
Imprestare; *v. att.* V. Prestare.
Imprestito; **Impresto**; } *s. m.* V. Prestanza.
Impretarsi; *v. rifl.* πρεσβύτερος γίγνομαι.
Impreteribile; *add.* ἄφυκτος, ον· ἀναγκαῖος, α, ον.
Impreziabile e Imprezzabile; *add.* ἀτίμητος, ον· ὑπέρτιμος, ον.
Impria; *avv.* V. Imprima.
Imprigionamento; *s. m.* εἰργμός, οῦ (ὁ)· σύλληψις, εως (ἡ).
Imprigionare; *v. att.* εἰς δεσμωτήριον ἐμ-βάλλω· συλλαμβάνω· εἰς φυλάκην ἄγω, εἰς-άγω.
Imprima; **Inprimamente**; } *avv.* πρῶτον.
Imprimere; *v. att.* ἐκ-τυπόω-ῶ· σχηματίζω.
Imprimieramente; *avv.* V. Primieramente.
Improbabile; *add.* ἀπίθανος, ον· ἀποδοκίμαστος, ον. -2. Non improbabile; ἀπαράλογος, ον.
Improbabilità; ἀποδοκιμασία, ας (ἡ)· ἀπιθανότης, ητος (ἡ).
Improbabilmente; *avv.* ἀποδοκιμάστως· ἀπιθάνως
Improbamente; *avv.* πονηρῶς.
Improbità; *s. f.* V. Malvagità.
Improbo; *add.* V. Malvagio.
Improcciare; *v. att.* V. Rimproverare.
Impromessa; **Impromessione**; } *s. f.* V. Promessa.
Impromesso; *s. m.* ἐπαγγελία, ας (ἡ).
Impromettere; *v. att.* V. Promettere.
Impromissione; *s. f.* V. Promessa.
Impronta; *s. f.* εἰκών, ῶνος (ἡ)· χάραγμα, ατος (τό)· χαρακτήρ, ῆρος (ὁ)· τύπος, ου (ὁ). -2. Senza impronta; ἀπαράσημος, ον.
Improntaccio; *add.* ἀνιαρός, ά, όν.
Improntamente; *avv.* ἀκαίρως.
Improntamento; *s. m.* ἐκτύπωσις, σεως (ἡ). -2. Importunità; ἀκαιρία, ας (ἡ).
Improntare; *v. att.* ἐκ-τυπόω-ῶ· μορφόω-ῶ· σχηματίζω. -2. Prestare; δανείζω. -3. Chiedere in prestito; δανείζομαι. -4. Ricevere; ἀνα-λαμβάνω. -5. Incalzare; ἐπ-είγω.
Improntato; *add.* χαρακτός, ή, όν. -2. Non improntato; ἀχάρακτος, ον.
Improntatore; *add.* ἐκτυπῶν, οῦσα, οῦν.
Improntezza; **Improntitudine**; } *s. f.* V. Importunità.
Impronto; *s. m.* V. Impronta.
Impronto; **Improntuoso**; } *add. Importuno*; φορτικός, ή, όν· ἀνιαρός, ά, όν.
Impropensare; *v. att.* μελετάω-ῶ.
Improperare; *v. att.* λοιδορέω-ῶ.
Improperio; *s. m.* λοιδορία, ας (ἡ)· ὄνειδος, εος-ους (τό).
Improperioso; *add.* ἄτιμος, ον.
Impropiamente; *avv.* V. Impropriamente.
Impropietà; *s. f.* V. Improprietà.
Impropio; *add.* V. Improprio.
Improporzionale; **Improporzionato**; } *add.* παραλόγος, ον· ἀσύμμετρος, ον.
Impropriamente; *avv.* ἀκύρως.
Improprietà; *s. f.* ἀκυρία, ας (ἡ).
Improprio; *add.* ἄκυρος, ον.
Improsperamente; *add.* δυστυχῶς.
Improsperire; *v. intr.* εὐτυχέω-ῶ.
Improsperito; *add.* εὐτυχής, ές.
Improspero; *add.* δυστυχής, ές.
Improvare; *v. att. Riprovare*; ἀδοκιμάζω· ἀνασκευάζω.
Improvativo; *add.* ἀποσκευαστικός, ή, όν.
Improvazione; *s. f.* ἀνασκευή, ῆς (ἡ).
Improvedenza; *s. f.* V. Improvidenza.
Improverare; *v. att.* V. Rimproverare.
Improvidamente; *avv.* ἀπρονοήτως.
Improvidenza; *s. f.* ἀπρονοησία, ας (ἡ).
Improvido; *add.* ἀπρονόητος, ον· ἀφύλακτος, ον.
Improvostarsi; *v. rifl.* προεδρίας τυγχάνω.
Improvvedutamente; *avv.* ἀπρονοήτως· ἀπροσδοκήτως· ἀφυλάκτως.
Improvveduto; *add.* ἀπαράσκευος, ον· ἀφύλακτος, ον.
Improvvisamente; *avv.* ἐξαίφνης· αἰφνίδιον· παραβόλως. -2. Fare improvvisamente; αὐτοσχεδιάζω.
Improvvisare; *v. att.* αὐτοσχεδιάζω· ᾄδω ἐκ τοῦ παραχρῆμα.
Improvvisatore; *add.* αὐτοσχεδιαστής, οῦ (ὁ)· ᾄδων, ουσα, ον ἐκ τοῦ παραχρῆμα.
Improvviso; *add.* ἀπρονόητος, ον· ἀπροσδόκητος, ον. -2. All'improvviso; ἀπροσδοκήτως· ἀπρονοήτως· παραβόλως. -3. Fare, parlare all'improvviso; αὐτοσχεδιάζω· ἀπο-σχεδιάζω.
Improvvistamente; *avv.* V. Improvvisamente.
Improvvisto; *add.* V. Sprovveduto.
Imprudente; *add.* ἀσύνετος, ον· ἄρρων, ον. -2. Essere imprudente; ἀτασθάλλω.
Imprudentemente; *avv.* ἀνοήτως· ἀσυνέτως.
Imprudenza; *s. f.* ἀσυνεσία, ας (ἡ).
Imprunare; *v. att.* φράγνυμι.
Impube e Impubere; *add.* ἄνηβος, ον.
Impudente; *add.* ἀναιδής, ές· ἀναίσχυντος, ον· ἀπηρυθριαμένος, η, ον. -2. Essere impudente; ἀπερυθριάω-ῶ· ἀναιδεύομαι· ἀναιδίζομαι· ἀναισχυντεύω.
Impudentemente; *avv.* ἀναιδημόνως· ἀναιδῶς· ἀναισχύντως.
Impudenza; *s. f.* ἀναίδεια, ας (ἡ)· ἀναίσχυντία, ας (ἡ). -2. Dar prova di impudenza; ἀπ-αναισχυντέω-ῶ.

Digitized by Google

Impudicamente; *avv.* αἰσχρῶς· ἀκαθάρτως· ἀκολάστως.
Impudicità; *s. f.* ε
Impudicizia; *s. f.* ἀκαθαρσία, ας (ἡ)· πορνεία, ας (ἡ)· ἀσέλγεια, ας (ἡ)· μαχλοσύνη, ης (ἡ)· μαχλότης, ητος (ἡ).
Impudico; *add.* ἀκάθαρτος, ον· ἀσελγής, ές· μαχλικός, ή, όν· μάχλος, ον· μαχλόσυνος, η, ον. –2. Essere impudico; ἀσελγέω· ἀσελγαίνω· μαχλάω· μαχλεύω.
Impugna; *s. f.* V. Pugna, Battaglia.
Impugnamento; *s. m.* καταπολέμησις, σεως (ἡ).
Impugnare; *v. att.* ἐκ-σπάω· γυμνόω. –2. Oppugnare; προς-πολεμέω· πολιορκέω. –3. Prendere; λαμβάνω. –4. Contraddire; ἀντι-λέγω.
Impugnatore; *add.* πολιορκητής, οῦ (ὁ)· πολημιτής, οῦ (ὁ).
Impugnazione; *s. f.* πολιόρκησις, σεως (ἡ)· διαμάχη, ης (ἡ)· ἐναντίωσις, σεως (ἡ).
Impulitamente; *avv.* ἀγροίκως· ἀπρεπέως.
Impulitezza; *s. f.* ἀγροικία, ας (ἡ)· ἀπρέπεια, ας (ἡ).
Impulito; *add.* ἀγροίκιος, α, ον· ἄκομψος, ον· ἀπρεπής, ές.
Impulsatore; *add.* ὠστικός, ή, όν· ὠστης, ου (ὁ).
Impulsione; *s. f.* ὠσμός, οῦ (ὁ)· ὠθισμός, οῦ (ὁ).
Impulso; *s. m.* ῥύμη, ης (ἡ)· ὁρμή, ῆς (ἡ). –2. Di proprio impulso; αὐτόματον, ον – η, ον. –3. Fare di proprio impulso; αὐτοματίζω· ἀπ-αυτοματίζω. –4. Che va per proprio impulso; αὐτόμολος, ον· αὐτόσσυτος, ον.
Impulsore; *add.* V. Impulsatore.
Impune; *add.* V. Impunito.
Impune; Impunemente; } *avv.* νηποινεί· νηποινά· νήποινον.
Impunità; *s. f.* ἄδεια, ας (ἡ)· ἀζήμιον, ου (τό).
Impunitamente; *avv.* V. Impunemente.
Impunito; *add.* ἀτιμώρητος, ον· ἀζήμιος, ον· νήποινος, η, ον.
Impuntare; *v. att.* νύττω· κεντέω· κεντρίζω.
Impuntire; *v. att.* ῥάπτω· ποικίλλω τῇ ῥαφίδι.
Impuramente; *avv.* μιαρῶς· ῥυπαρῶς· ἀκαθάρτως.
Impurità; *s. f.* σκαθαρσία, ας (ἡ)· ῥυπαρία, ας (ἡ)· ῥυπαρόν, οῦ (τό).
Impuro; *add.* ἀκάθαρτος, ον· μιαντός, ή, όν· μιαρός, ά, όν· ῥυπαρός, ά, όν· ἀνόσιος, ον.
Imputamento; *s. m.* αἰτίασις, σεως (ἡ)· αἰτίαμα, ατος (τό)· ἔγκλημα, ατος (τό).
Imputare; *v. att.* ἀνα-τίθημι· αἰτιάομαι· ῶμαι. –2. Imputare a colpa; ἔγκλημα ποιέω (τι).
Imputazione; *s. f.* V. Imputamento.
Imputrefattibile; Imputribile; } *add.* V. Incorruttibile.
Imputridire; *v. intr.* πύθομαι· σήπομαι. –2. Far imputridire; σήπω· δια-σήπω· πύθω.
Imputridito; *add.* σαπρός, ά, όν.
Impuzzare; Impuzzire; Impuzzolire; } *v. intr.* δυς-ωδέω· πύθομαι.
In; *prep.* (*Moto*); εἰς· ἐς. –2. (*Stato*); ἐν· ἐπί. –3. A modo di; δίκην. –4. Contro; κατά.
Inabile; *add.* ἀνεπιτήδειος, ον· ἀδύνατος, ον· ἄχρηστος, ον.
Inabilità; *s. f.* ἀνεπιτηδειότης, ητος (ἡ)· ἀδυναμία, ας (ἡ).
Inabilitare; *v. att.* ἀνεπιτήδειον ποιέω.
Inabissare; *v. att.* βαραθρόω· κατα-κρημνίζω.
Inabitabile; *add.* ἀνοίκητος, ον· ξένος, ον· ἔρημος, ον.
Inabitare; *v. att.* V. Abitare.
Inabitato; *add.* μονήρης, ες· μοναχός, ή, όν· ἔρημος, ον· ἀοίκητος, ον.
Inabitazione; *s. f.* V. Abitazione.
Inabitevole; *add.* V. Inabitabile.
Inabolibile; ἀνεξάλειπτος, ον.
Inaccessibile; *add.* ε
Inaccesso; *add.* ἀπρόσιτος, ον· ἄβατος, ον· ἀνέφικτος, ον· ἀπρόσικτος, ον· ἀπρόσβατος, ον· ἀπρόσβλητος, ον· δύσβατος, ον· δυσπρόσβατος, ον· δυσπρόσοδος, ον· δυσπροσπέλαστος, ον· ἀπροσπέλαστος, ον. –2. *Di persone*; ἀπροσήγορος, ον· δυσπροσήγορος, ον· δυσπρόσιτος, ον· δυσπρόσρητος, ον. –3. Rendere ineccessibile; ἀβατόω.
Inaccorto; *add.* V. Incauto.
Inacerbare; Inacerbire; } *v. att.* V. Esacerbare.
Inacetare; Inacetire; } *v. intr.* ὀξύνομαι.
Inacquamento; *s. m.* V. Innacquamento.
Inacquare; *v. att.* V. Innacquare.
Inacquoso; *add.* V. Inaquoso.
Inacutare; Inacutire; } *v. att.* ὀξύνω.
Inadattabile; *add.* ἀνάρμοστος, ον· ἀνεπιτήδειος, ον.
Inadattabilità; *s. f.* ἀναρμοστία, ας (ἡ).
Inadeguatamente; *avv.* ἀνίσως· ἀνομοίως.
Inadeguato; *add.* ἄνισος, ον· ἀνόμοιος, ον· ἀπρεπής, ές.
Inaffiare; *v. att.* V. Innaffiare.
Inagguagliauza; *s. f.* ἀνισότης, ητος (ἡ).
Inagrare; Inagrestire; Inagrire; } *v. intr.* ὀξύνομαι.
Inalbamento; *s. m.* λεύκανσις, σεως (ἡ)· λεπασμός, οῦ (ὁ).
Inalbare; *v. att.* λευκαίνω.
Inalberamento; *s. m.* ἱστοί, ῶν (οἱ).
Inalberare; *v. att.* ἀνα-βαίνω δένδρα· δενδροβατέω· ῶ. –2. L'insegna; ἐπ-αίρω. –3. *Intr.* Adirarsi; μαίνομαι. –4. *Dei cavalli*; ἀνα-χαιτίζω.
Inalberato; *add.* δενδρόφυτος, ον.
Inalberire; *v. intr.* δενδρίζω· δενδρόομαι· οῦμαι.
Inale; *s. m.* V. Aspide.
Inalidare; Inalidire; } *v. intr.* ξηραίνομαι.
Inalienabile; *add.* ἀλλοτριοῦσθαι οὐκ ἐνδεχόμενος, η, ον· ἄπρατος, ον.
Inalterabile; *add.* ἄφθιτος, ον· ἀμετάτρεπτος, ον· ἀμετάβλητος, ον.
Inalterabilità; *s. f.* ἀμεταβλησία, ας (ἡ)· ἀμετάβλητον, ου (τό).
Inalterabilmente; *avv.* ἀτρέπτως· ἀμετατρέπτως.
Inalterato; *add.* ἄσειστος, ον· ἀμετάβλητος, ον.
Inalzamento; *s. m.* V. Innalzamento.
Inalzare; *v. att.* V. Innalzare.
Inalzato; *add.* V. Innalzato.
Inalzatore; *add.* V. Innalzatore.
Inamabile; *add.* ἀνήραστος, ον.
Inamare; *v. att.* *Prender coll'amo*; ἀγκιστρεύω.
Inamarire; *v. att.* *Amareggiare*; πικρόω· πικράζω· πικραίνω. –2. Divenir amaro; πικρόομαι· οῦμαι· πικραίνομαι.
Inamarito; *add.* πικρός, ά, όν.
Inameno; *add.* ἀηδής, ές.

Digitized by Google

Inamidare; *v. att.* V. Innamidare.
Inamistarsi; *v. intr.* φιλιάζω (τινι).
Inammendabile; *add.* ἀδιόρθωτος, ον·
Inammissibile; *add.* ἄδεκτος, ον· ἀπαράδεκτος, ον.
Inanimare; *v. att. Dar animo*; παρ-ορμάζω· θαρσύνω· θαῤῥύνω· προ-τρέπω. –2. *N. pass.* Prender animo; θαρσύνομαι· θαῤῥέω-ῶ· ἀνα-τολμάω-ῶ.
Inanimato; *add.* ἔμπνευμα-τισμένος, η, ον. –2. Senza animo; ἄψυχος, ον.
Inanimatore; *add.* προτρεπτικός, ή, όν.
Inanimire; *v. att.* V. Inanimare.
Inanità; *s. f.* κενότης, ητος (ἡ)· κένον, ου (τό).
Inanti; *prep.* V. Innanzi.
Inappellabile; *add.* οὐκ ἐφέσιμος, ον· ἀφ' οὗ, ἥς οὐκ ἔξεστιν ἐπι-καλεῖσθαι.
Inappetente; *add.* ἀνόρεκτος, ον.
Inappetenza; *s. f.* ἀνορεξία, ας (ἡ).
Inapprensibile; *add.* ἀκατάληπτος, ον.
Inapprezzabile; *add.* πλείστου ἀξιός, ά, όν.
Inaquoso; *add.* ὄνυδρος, ον· ἀνύδρευτος, ον.
Inarabile; *add.* οὐκ ἀρόσιμος, ον.
Inarborare; *v. att. Piantar alberi*; δένδρα φυτεύω.
Inarborato; *add.* δενδρήεις, εσσα, εν· δενδρόφυτος, ον· δενδράς, άδος (ἡ).
Inarcamento; *s. m.* κάμψις, εως (ἡ)· καμπτήρ, ῆρος (ὁ).
Inarcare; *v. att.* κάμπτω· κυρτόω-ῶ. –2. Inarcare le ciglia; σκυθροπάζω· τὰς ὀφρῦς ἀνα-σπάω-ῶ. –3. *Intr.* κυρτόομαι-οῦμαι.
Inarcatore; *add.* κάμπτων, ουσα, ον.
Inarcocchiare; *v. att.* V. Inarcare.
Inarenare; *v. att. Empiere di arena*; καθ-αμμίζω.
Inargentare; *v. att.* ἐπ-αργυρόω-ῶ· περι-αργυρόω-ῶ.
Inargentato; *add.* ἠργυρωμένος, η, ον.
Inargentatore; *add.* περιαργυρῶν, οῦσα, οῦν.
Inargoglire; *v. intr.* V. Inorgoglire.
Inarguto; *add.* ἄμουσος, ον· ἄκομψος, ον.
Inaridare; *v. att.* e
Inaridire; *v. att.* ξηραίνω· αὐαίω· αὔω· ἀφ-αυαίνω. ἀφ-αύω. –2. Divenir arido; ξηραίνομαι. –3. Consumare, diminuire; ἐλαττόω-ῶ.
Inaridito; *add.* αὐαλέος, α, ον· αὐαντικός, ή, όν· ξηρανθείς, εῖσα, έν.
Inarientare; *v. att.* V. Inargentare.
Inarpicare; *v. intr.* ἀνα-βαίνω.
Inarrare; *v. att.* V. Innarrare.
Inarrendevole; *add.* ἀπαραίτητος, ον· ἀκαμπής, ές· ἄκαμπτος, ον.
Inarrendevolezza; *s. f.* ἀκαμψία, ας (ἡ).
Inarrivabile; *add.* ἄβατος, ον· οὐκ ἐφικτός, ή, όν· ἀνέφικτος, ον.
Inarsicciare; *v. att.* V. Arsicciare.
Inarticolatamente; *avv.* ἀκριτί· ἀκρίτως.
Inarticolato; *add.* ἄφωνος, ον· ἄκριτος, ον, –2. Che non ha articolazioni; ἀδιάρθρωτος, ον· ἄναρθρος, ον.
Inartificioso e Inartificioso; *add.* ἄτεχνος, ον.
Inartigliare; *v. att.* τοῖς ὄνυξιν ὁπλίζω.
Inasinire; *v. intr.* ὄνος γίγνομαι.
Inasperare; } *v. att.* V. Inasprare.
Inasperire; }
Inaspettabilmente; } *avv.* ἀπροσδοκήτως· ἐξαίφνης·
Inaspettatamente; } παρὰ γνώμην.
Inaspettativato; *add.* προσδοκίαν ἔχων, ουσα, ον.
Inaspettato; *add.* ἀπροσδόκητος, ον· ἀδόκητος, ον.
Inasprare; *v. att.* τραχύνω· ἐκ-τραχύνω· ἐξ-αγριόω-ῶ· ἐξ-οργίζω. –2. Divenir aspro, crudele; τραχύνομαι· ἐξ-αγριόομαι-οῦμαι.
Inasprimento; *s. m.* ἀπαγρίωσις, σεως (ἡ).
Inasprire; *v. att.* V. Inasprare.
Inattaccabile; *add.* ἀμάχητος, ον.
Inattitudine; *s. f.* ἀνεπιτηδειότης, ητος (ἡ).
Inatto; *add.* ἀνεπιτήδειος, ον.
Inattutibile; *add.* ἀδάμαστος, ον.
Inaudibile; } *add.* ἀνήκουστος, ον.
Inaudito; }
Inaugurare; *v. att.* αἰσίως ἐκ-λέγω· ἀν-αγορεύω· ἀνα-κηρύττω· ἀνα-βοάω-ῶ. –2. Consecrare; καθ-ιερόω-ῶ.
Inaugurazione; *s. f.* ἀναγόρευσις, σεως (ἡ)· ἀνάῤῥησις, σεως (ἡ)· ἀναβόησις, σεως (ἡ).
Inaurare; *v. att.* V. Indorare.
Inavarare; *v. att.* V. Inaverare.
Inavarire; *v. intr.* φιλάργυρος γίγνομαι.
Inaverare; *v. att. Infilzare, ferire con ferro*; κατα-τιτρώσκω· παίω.
Inaverato; *p. pass.* τρωθείς, εῖσα, έν.
Inavvedutamente; *avv.* ἀπρονοήτως· δι' ἀγνοίαν· ἀφυλάκτως· ἀπερισκέπτως.
Inavvedutezza; *s. f.* ἄγνοια, ας (ἡ)· ἀπρονοησία, ας (ἡ)· ἀλογιστία, ας (ἡ)· προπέτεια, ας (ἡ).
Inavveduto; *add.* ἀνόητος, ον· ἀπερίσκεπτος, ον· ἀπροβούλευτος, ον· ἀπρονόητος, ον· ἀλόγιστος, ον· ἀμαλής, ές· προπετής, ές.
Inavventura; *s. f.* ἀτυχία, ας (ἡ)· δυστύχημα, ατος (τό)· δυστυχία, ας (ἡ).
Inavvertentemente; *avv.* V. Inavvedutamente.
Inavvertenza; *s. f.* V. Inavvedutezza.
Inavvertitamente; *avv.* V. Inavvedutamente.
Inavvertito; *add.* V. Inavveduto.
Inazione; *s. f.* ἀπραξία, ας (ἡ).
Incacciare; *v. att.* τρέπω εἰς φύγην· φυγαδεύω.
Incaciare; *v. att. Condir con cacio*; τύρῳ παρ-αρτύω.
Incadaverare; } *v. intr.* σήπομαι· μαραίνομαι.
Incadaverire; }
Incadere; *v. intr.* ἐμ-πίπτω· προς-πίπτω.
Incagionare; *v. att.* αἰτιάομαι-ῶμαι.
Incagliare; *v. intr.* ἐν-ερείδω· προς-ίσχομαι. –2. Dare in secco *(delle navi)*; ψαμάθῳ προς-κρούω.
Incaglio; *s. m. Arenamento delle navi*; πρόσ-κρουσις, σεως (ἡ). –2. Impedimento; ἐμπόδισμα, ατος (τό)· κώλυμα, ατος (τό).
Incagnare; *v. intr.* V. Incagnire.
Incagnato; *add.* βλοσυρός, ά, όν.
Incagnire; *v. intr.* ὀργίζομαι· μαίνομαι.
Incalappiare; *v. att.* παγιδεύω· ἐμ-πλέκω.
Incalcare; *v. att.* πιέζω· ἐπι-πιέζω.
Incalcatura; *s. f.* πίεσις, σεως (ἡ).
Incalciamento; *s. m.* φυγή, ῆς (ἡ)· μεταδίωξις, εως (ἡ).
Incalciare; *v. att.* V. Incalzare.
Incalcinare; *v. att.* τιτανόω-ῶ.
Incalcitrare; *v. intr.* λακτίζω.
Incalere; *v. intr.* V. Calere, Premere.
Incaliginare; *v. att.* ἀμβλιώττω.
Incallire; *v. intr.* σκληρύνω.
Incallito; *add.* σκληρυνθείς, εῖσα, έν. –2. Ostinato V. –3. Non incallito; ἀτριβής, ές· ἄτριπτος, ον.
Incalmare; *v. att.* ἐμ-φυτεύω· ἐν-θεματίζω· ἐγ-κεντρίζω.

Digitized by Google

Incalmo; *s. m.* ἐνθεματισμός, οῦ (ὁ)· ἐγκέντρισις, σεως (ἡ)· ἐγκεντρισμός, οῦ (ὁ).
Incalorire; *v. att.* V. Riscaldare. -2. Sollecitare V.
Incalvare e Incalvire: *v. intr.* φαλακρόομαι-οῦμαι.
Incalzamento; *s. m.* V. Incalciamento.
Incalzare; *v. att.* εἰς φυγὴν τρέπω· ἐκ-διώκω· μεταδιώκω· φυγαδεύω.
Incalzatore; *add.* διώκτης, ου (ὁ).
Incalzo; *s. m.* V. Incalciamento.
Incamare; *v. att.* V. Frenare.
Incamatato; **Incamatito**; } *add.* εὐθύς, εῖα, ύ.
Incamerare; *v. att.* εἰς φυλάκην βάλλω. -2. Confiscare; δημοσιεύω· δημεύω· δημοσιόω-ῶ.
Incamminamento; *s. m.* βάσις, σεως (ἡ)· βαδισμός, οῦ (ὁ)· ὁδοιπορία, ας (ἡ).
Incamminare; *v. att.* ὁδόω-ῶ· κινέω-ῶ· ὁρμάω-ῶ· εἰς-ηγέομαι-οῦμαι. -2. *N. pass.* προ-χωρέω-ῶ· ὁδεύω. -3. Che si incammina da sè; αὐτοκέλευθος, ον.
Incammino; *s. m.* V. Incamminamento.
Incamuffare; *v. att.* τὴν κεφαλὴν περι-κρύπτω.
Incamutato; *add.* συμπληρωθείς, εῖσα, έν.
Incanalamento; *s. m.* χαρακμός, οῦ (ὁ)· διοχέτεια, ας (ἡ).
Incanalare; *v. att.* χαράττω· δι-οχετεύω.
Incanare; *v. att.* V. Accanare.
Incancellabile; *add.* ἀνεξάλειπτος, ον· ἀναπότριπτος, ον· ἀδιάφθαρτος, ον.
Incancherare e Incancherire; *v. att.* καρκινόω-ῶ. -2. *Intr.* καρχίνωμα γίγνομαι· φαγεδαίνομαι. -3. Stimolare; παρ-οξύνω.
Incandescente; *add.* ἔμπυρος, ον.
Incandidire; *v. intr.* λευκαίνομαι· λευκόομαι-οῦμαι.
Incandire; *v. att.* λευκόω-ῶ· λευκαίνω.
Incanire; *v. intr.* V. Accanare.
Incannare; *v. att.* κατα-τρώγω· βροχθίζω. -2. Avolgere filo; πηνίζομαι· νῆμα περι-ελίττω.
Incannata; *s. f. Intrigo*; ἐπιπλοκή, ῆς (ἡ).
Incannucciare; *v. att.* δόναξι περι-στέγω· δόναξι περι-στέλλω.
Incantademonj; **Incantadiavoli**; } *s. c.* V. Stregone.
Incantagione; *s. f.* **Incantamento**; *s. m.* } V. Incanto.
Incantare; *v. att.* γοητεύω· ἐπ-άδω· μαγγανεύω· μαγεύω. -2. Vendere all'incanto; ληφυροπωλέω-ῶ· ἀπο-κηρύττω. -3. Atto ad incantare; γοητευτικός, ή, όν.
Incantatore; *add.* μαγγανευτής, οῦ (ὁ)· μαγγανεύτρια, ας (ἡ)· μαγγανευτικός, ή, όν· μαγευτικός, ή, όν· γόης, ητος (ἡ)· γοήτης, ου (ὁ)· γοήτις, ιδος (ἡ)· φαρμακεύς, έως (ὁ)· φαρμακευτής, οῦ (ὁ). -2. Che riguarda l'incantatore; μαγευτικός, ή, όν.
Incantatorio; *add.* μαγγανευτικός, ή, όν· μαγευτικός, ή, όν.
Incantazione; *s. f.* **Incantesimo**; *s. m.* } V. Incanto.
Incantevole; *add.* γοητεύων, ουσα, ον· ἐπάδων, ουσα, ον· γοητευτικός, ή, όν· μαγγανευτικός, ή, όν.
Incanto; *s. m.* γοητεία, ας (ἡ)· γοήτευμα, ατος (τό)· μαγγανεία, ας (ἡ)· μαγγάνευμα, ατος (τό). -2. Che ha molti incanti; πολυφάρμακος, ον. -3. Guastare l'incanto; συμβούλευμα ἄκυρον ποιέω-ῶ. -4. Illudere con incanti; μαγγανεύω. -5. Andarsi come la biscia all'incanto; ἀκοντί ποιέω-ῶ. -6. *Maniera di vendere*; κήρυξις, εως (ἡ)· ἀποκήρυξις, εως (ἡ)· πλειστηριασμός, οῦ (ὁ). -7. Vendere all' incanto; ἀπο-κηρύττω.
Incantonarsi; **Incantucciarsi**; } *v. intr.* φωλεύω· εἰς μυχὸν ὑπο-πτήσσω.
Incanutimento; *s. m.* πολιότης, ητος (ἡ).
Incanutire; *v. att.* πολιόομαι-οῦμαι.
Incapace; *add.* ἀνεπιτήδειος, ον· ἄχρηστος, ον· ἀδύνατος, ον· ἀφυής, ές. -2. Non capace a contenere; δυσχώρητος, ον.
Incapacità; *s. f.* ἀνεπιτηδειότης, ητος (ἡ)· ἀπειρία, ας (ἡ)· ἀδυναμία, ας (ἡ)· ἀφυΐα, ας (ἡ).
Incapamento; *s. m.* ἰσχυρογνωμοσύνη, ης (ἡ)· αὐθάδεια, ας (ἡ).
Incaparbire; **Incapare**; } *v. intr.* αὐθαδιάζομαι· δι-ισχυρίζομαι· ἀμεταπείστως ἐμ-μένω.
Incaparramento; *s. m.* ἀρραβών, ῶνος (ὁ).
Incaparrare; *v. att.* ἀρραβωνίζω.
Incapestrare; φιμόω-ῶ.
Incapestratura; *s. f.* φίμωσις, σεως (ἡ).
Incapocchire; *v. intr.* ἀμβλύνομαι.
Incaponire; *v. intr.* V. Incaparbire.
Incappare; *v. intr.* ἐμ-πίπτω· περι-πίπτω. -2. Incontrarsi; ἐν-τυγχάνω (τινι)· ἀπατάω-ῶ. -3. Inciampare; προς-κόπτω.
Incappellare; *v. att. Mettere il cappello*; τῷ πιλιδίῳ τὴν κεφαλὴν καλύπτω.
Incapperucciare; *v. att.* V. Incappucciare.
Incappiare; *v. att.* πλέκω.
Incappo; *s. m.* πρόσχομμα, ατος (τό).
Incappucciare; *v. att.* τὴν κεφαλὴν περι-καλύπτω.
Incapricciare e Incapriccire; *v. intr.* λαμβάνομαι *(pass.)* ἔρωτι τινός.
Incarare; *v. att.* ἀνα-τιμάω-ῶ.
Incarbonire; *v. intr.* ἀνθρακίζω· ἀνθρακόω-ῶ· ἀνθρακεύω.
Incarcare; *v. att.* V. Incaricare.
Incarceragione; *s. f.* **Incarceramento**; *s. m.* } εἰργμός, οῦ (ὁ).
Incarcerare; *v. att.* εἴργω· συλ-λαμβάνω· εἰς τὸ δεσμοτήριον βάλλω· εἰς δεσμοτήριον παρα-δίδωμι· δέω-ῶ.
Incarcerazione; *s. f.* V. Incarceragione.
Incarco; *s. m.* V. Incarico.
Incarica; *s. f.* φόρτος, ου (ὁ).
Incaricare; *v. att.* φορτίζω. -2. Dare l'incarico, la cura; προς-τάττω (τινί τι). -3. Incolpare; αἰτιάομαι-ῶμαι.
Incarico; *s. m.* φόρτος, ου (ὁ). -2. Aggravio; ἔρανος, ου (ὁ). -3. Ufficio; ἔργον, ου (τό). -4. Cura; πρόσταξις, εως (ἡ)· πρόσταγμα, ατος (τό).
Incarnagione; *s. f.* V. Carnagione.
Incarnante; *add.* σαρκωτικός, ή, όν.
Incarnare; *v. att.* σαρκόω-ῶ. -2. Ficcare nella carne; κρέα ἐμ-πήγνυμι. -3. Condurre a perfezione; ἐπι-τελέω-ῶ. -4. *N. pass.* ἐν-σαρκόομαι-οῦμαι· ἀνθρωπίομαι-οῦμαι· σὰρξ γίγνομαι.
Incarnativo; *add.* σαρκωτικός, ή, όν.
Incarnato; *add.* σάρκινος, η, ον· σαρκικός, ή, όν. -2. Che ha preso carne; εὐσαρκωθείς, εῖσα, έν· ἐνανθρωπηθείς, εῖσα, έν.
Incarnazione; *s. f.* σάρκωσις, σεως (ἡ)· ἐνανθρώπησις, σεως (ἡ)· ἐνανθρωπότης, ητος (ἡ).
Incarrozzare; *v. att.* εἰς τὸ ὄχημα ἐμ-βαίνω.
Incartare; *v. att.* χάρτῃ ἐν-ειλέω-ῶ.

Digitized by Google

Incarteggiare; *v. att.* γράφω.
Incartocciare; *v. att.* ἐν-ειλέω=ῶ.
Incassare; *v. att.* εἰς χηλὸν ἀπο-τίθημι. -2. Racchiudere; ἐμ-βάλλω· ἐν-τίθημι.
Incassatura; *s. f.* ἐφαρμογή, ῆς (ἡ).
Incastagnare; *v. att.* δούρασιν εἴργω.
Incastellamento; *s. m.* σανίδωμα, ατος (τό).
Incastellare; *v. att.* ἐχυρόω=ῶ· τειχίζω.
Incastellato; *add.* ἐχυρός, ά, όν· τετειχισμένος, η, ον.
Incastità; *s. f.* ἀκρατία, ας (ἡ).
Incasto; *add.* V. Impudico.
Incastonare; *v. att.* *Mettere nel castone*; ἐν-δέω =ῶ· πυξίδι συν-άπτω. -2. Congegnare; συν-άπτω.
Incastonatura; *s. f.* / Incastramento; *s. m.* } ἐφαρμογή, ῆς (ἡ).
Incastrare; *v. att.* συν-άπτω· συν-είρω· ἐν-αρμόττω.
Incastratura; *s. f.* / Incastro; *s. m.* } ἐφαρμογή, ῆς (ἡ).
Incatarrare; *v. intr.* καταῤῥοΐζομαι· ῥευματίζω.
Incatarrato; *add.* V. Infreddato § -2.
Incatarratura; *s. f.* ῥεῦμα, ατος (τό)· κόρυζα, ης (ἡ).
Incatarrire; *v. intr.* V. Incatarrare.
Incatenacciare; *v. att.* μοχλεύω· μοχλόω=ῶ.
Incatenamento; *s. f.* συνάφεια, ας (ἡ)· σύνδεσις, σεως (ἡ)· συνδεσμός, οῦ (ὁ).
Incatenare; *v. att.* δεσμόω=ῶ· δεσμεύω· δεσμέω=ῶ· ἁλυσιδόω=ῶ. -2. Incatenare con giuramento ὅρκοις ἐγ-κατα-λαμβάνω.
Incatenato; *add.* ἁλυσίδευτος, ον· δέσμιος, ον - α, ον. -2. Fortemente incatenato; βαρύδεσμος, ον. -3. Incatenato in guerra; αἰχμηκόδετος, ον.
Incatenatura; *s. f.* δεσμός, οῦ (ὁ)· συναρμογή, ῆς (ἡ).
Incatorbiare; *v. att.* V. Imprigionare.
Incatorzolire; *v. intr.* ξηραίνομαι· μαραίνομαι.
Incatramare; *v. att.* ῥητίνῃ ἐπι-χρίω.
Incattivire; *v. intr.* κακίζομαι.
Incautamente; *avv.* ἀφυλάκτως· ἀπρονοήτως.
Incautela; *s. f.* ἀμέλεια, ας (ἡ).
Incauto; *add.* V. Inavveduto.
Incavalcare; *v. att.* *Soprapporre*; ἐπι-τίθημι.
Incavalcatura; *s. f.* ἐπίθεσις, σεως (ἡ).
Incavallare; *v. att.* ἐπι-τίθημι. -2. *N. pass.* Fornirsi di cavalli; κτάομαι=ῶμαι ἵππους.
Incavare; *v. att.* κοιλόω=ῶ· κοιλαίνω· ἐκ-γλύφω. -2. Incavare col bulino; δια-γλύφω.
Incavatura; *s. f.* κοίλωμα, ατος (τό)· κοίλανσις, σεως (ἡ)· ἐγγλυφή, ῆς (ἡ).
Incavernare; *v. att.* κατα-δύομαι.
Incavezzare; *v. att.* *Incapestrare*; κημόω=ῶ· φιμόω=ῶ.
Incavicchiare; *v. att.* συν-άπτω.
Incavigliare; *v. att.* πασσαλεύω.
Incavo; *s. m.* κοίλωμα, ατος (τό). -2. Fare un incavo; ἐγ-κοιλόω=ῶ.
Incedere; *v. intr.* βαίνω· βαδίζω. -2. Che incede superbamente; ἀγλαόφοιτος, ον.
Incelebrato; *add.* ἀνώνυμος, ον· ἀκλεής, ές· ἄδοξος ον.
Incendere; *v. att.* ἐμ-πρήθω· κατα-φλέγω· πυρόω=ῶ· ἐμ-πίπρημι· καίω.
Incendevole; *add.* καύσιμος, ον· καυστός, ή, όν· κατάφλεκτος, ον.
Incendiamento; *s. m.* V. Incendio.
Incendiare; *v. att.* V. Incendere.
Incendiario; *add.* πυρπόλος, ου (ὁ, ἡ)· ἐμπρηστής, οῦ (ὁ).
Incendibile; *add.* V. Incendevole.

Incendimento; *s. m.* e
Incendio; *s. m.* ἔμπρησις, σεως (ἡ)· ἐμπρησμός, οῦ (ὁ)· πυρόλημα, ατος (τό)· πύρωσις, σεως (ἡ).
Incendioso; *add.* πυρπόλος, ον· ἐμπρηστής, οῦ (ὁ).
Incendito; *s. m.* V. Incendio.
Incenditore; *add.* ἐμπρήθων, ουσα, ον.
Incendore; *s. m.* διάκαυσις, σεως (ἡ)· καῦμα, ατος (τό).
Inceneramento; *s. m.* τέφρωσις, σεως (ἡ).
Incenerare; *v. att.* τεφρίζω· τεφρόω=ῶ· κατα-τεφρόω=ῶ.
Incenerazione; *s. f.* V. Inceneramento.
Incenerire; *v. att.* V. Incenerare.
Incensamento; *s. m.* θυμίαμα, ατος (τό)· θυμίασις, σεως (ἡ).
Incensare; *v. att.* θυμιάω=ῶ· λιβανωτίζω· θυμιάζω· θυμιατίζω.
Incensata; *s. f.* θυμίασις, σεως (ἡ).
Incensatore; *add.* θυμιάζων, ουσα, ον.
Incensatura; / Incensazione; } *s. f.* V. Incensata.
Incensiere; *s. m.* *Turibolo*: θυμιατήριον, ου (τό).
Incensione; *s. m.* V. Incendimento.
Incenso; *s. m.* θυμίαμα, ατος (τό)· λιβανωτός, οῦ (ὁ, ἡ). -2. *La pianta*; λίβανος, ου (ὁ, ἡ). -3. Dare incenso, *incensare*; λίβανον θειόω=ῶ. -B. *Adulare*; κολακεύω. -4. Dar l'incenso a' morti, o a' grilli; εἰς πίθον τετρημένον ὕδωρ ἀντλέω=ῶ, δια-τρίβω. -5. A cui non si offre incenso; ἀλιβάνωτος, ον. -6. Che porta incenso; λιβανωφόρος, ον· λιβανωτοφόρος, ον. -7. Abbruciare incenso; λιβανωτίζω. -8. Vendere incenso; λιβανωτοπωλέω=ῶ. -9. Venditore di incenso; λιβανωτοπώλης, ου (ὁ).
Incenso; *p. pass.* κεκαυμένος, η, ον.
Incensurabile; *add.* ἀνέγκλητος, ον· ἄμεμπτος, ον· ἄμωμος, ον· ἀμύμων, ον.
Incentivo; *s. m.* κέντρον, ου (τό)· παρόρμησις, σεως (ἡ)· παροξυσμός, οῦ (ὁ).
Incentrare; *v. intr.* ἀντι-περι-ίστημι.
Inceppare; *v. att.* πεδάω=ῶ· δεσμεύω· δεσμόω=ῶ.
Incerare; *v. att.* κηρόω=ῶ.
Incerato; *add.* κηρωθείς, εῖσα, έν· κηρωτός, ή, όν.
Incerato; *s. m.* κήρωμα, ατος (τό).
Ineratura; *s. f.* κήρωσις, σεως (ἡ).
Incerchiare; *v. att.* V. Accerchiare.
Incercinare; *v. att.* V. Accercinare.
Incerconire; *v. intr.* ὀζίζω· ἐκτροπίας (οἴνος) γίγνομαι· ἐκ-τρέπομαι.
Incerrare; *v. att.* συν-άπτω.
Incertamente; *avv.* ἀδήλως· ἀπόρως.
Incertano; *add.* V. Incerto.
Incertezza; *s. f.* / Incertitudine; *s. f.* / Incerto; *s. m.* } ἀδηλότης, ητος (ἡ)· ἄδηλον, ου (τό)· ἀπορία, ας (ἡ).
Incerto; *add.* ἄδηλος, ον· ἀφανής, ές· ἐπισφαλής, ές· ἀβέβαιος, α, ον· ἀσαφής, ές. -2. Titubante; σφαλερός, ά, όν· ἄπορος, ον. -3. Essere incerto, *titubare*; ἀλάομαι=ῶμαι· δια-πταίω· πταίω· ἀπορέω=ῶ· διστάζω· ἀμφι-σβητέω=ῶ.
Inceso; *s. m.* *Cauterio*; καυτήριον, ου (τό).
Inceso; *p. pass.* κεκαυμένος, η, ον.
Incespare; / Incespicare; / Incespitare; } *v. intr.* V. Inciampare.
Incessabile; *add.* ἄπαυστος, ον· συνεχής, ές· ἀδιάλειπτος, ον.

Digitized by Google

Incessabilezza; *s. f.* συνέχεια, ας (ἡ).
Incessabilmente; Incessantamente; } *avv.* V. Incessantemente.
Incessante; *add.* νωλεμής, ἐς· ἀκατάληκτος, ον· ἀδιάλειπτος, ον· συνεχής, ἐς· ἄπαυστος, ον.
Incessantemente; *avv.* νωλεμές· νωλεμῶς· ἀκαταλήκτως· ἀδιαλείπτως· συνεχῶς.
Incessanza; *s. f.* V. Incessabilezza.
Incessatamente; *avv.* V. Incessantemente.
Incesso; *s. m.* βάδισμα, ατος (τό)· βάσις, σεως (ἡ).
Incestare; *v. att.* εἰς κίστην ἐμ-βάλλω.
Incesto; *s. m.* ἀνόσιος συνουσία, ας (ἡ)· αἱμομιξία, ας (ἡ).
Incesto; *add.* V. Incestuoso.
Incestuosamente; *avv.* μιαρῶς· ἀνοσίως.
Incestuoso; *add.* αἱμομίκτης, ου (ὁ)· μιαρός, ά, όν· ἀνόσιος, ον.
Incetta; *s. f.* προαγορασία, ας (ἡ).
Incettare; *v. att.* προ-αγοράζω· προ-πωλέω-ῶ.
Incettatore; *add.* προαγοραστής, οῦ (ὁ)· προπώλης, ου (ὁ).
Incherimento; Inchesta; } V. Inchiesta.
Inchiavardare; *v. att.* V. Chiavardare.
Inchiavare; *v. att.* V. Chiavare.
Inchiavellare; *v. att.* καθ-ηλόω-ῶ.
Inchiavistellare; *v. att.* V. Incatenacciare.
Inchiedere; *v. att.* ἐπι-ζητέω-ῶ· ἐπ-ερωτάω-ῶ· ἐξετάζω.
Inchieditore; *add.* ἐξεταστής, οῦ (ὁ).
Inchierere; *v. att.* V. Inchiedere.
Inchierimento; *s. m.* e
Inchiesta; *s. f.* ἐξέτασις, σεως (ἡ)· ἐρώτησις, σεως (ἡ)· ζήτησις, σεως (ἡ)· ἐπιζήτησις, σεως (ἡ).
Inchinamento; *s. m.* ἔγκλιμα, ατος (τό)· ἔγκλισις, σεως (ἡ)· ἐπίκλισις, σεως (ἡ). -2. Inclinazione, disposizione; ἐπιῤῥέπεια, ας (ἡ).
Inchinare; *v. att.* ἐγ-κλίνω· ἀπο-κλίνω. -2. Confermare l'altrui detto; προς-νεύω. -3. Condiscendere; ὑπηρετέω-ῶ. -4. Riverire; ἀσπάζομαι· προς-κυνέω-ῶ. -5. Volgere, piegare; κλίνω· τρέπω· ῥέπω. -6. *Degli astri*; ἐκ-κλίνω. -7. Inchinarsi in avanti; ἀπο-κύπτω. -8. Inchinarsi da una parte, da un lato; παρα-κλίνω. -9. Inchinare in parte opposta; ἀντι-κλίνω. -10. Inchinarsi per osservare meglio; παρα-κύπτω. -11. Che non inchina da nessuna parte; ἀῤῥεπής, ές.
Inchinazione; *s. f.* V. Inchinamento.
Inchinevole; *add.* ἐπιῤῥοπος, ον· ἐπιῤῥεπής, ές.
Inchinevolmente; *avv.* ἐπιῤῥεπῶς.
Inchino; *s. m.* προσκύνησις, σεως (ἡ). -2. Fare inchino; προς-αγορεύω· προς-κυνέω-ῶ.
Inchino; *add.* V. Chino.
Inchiodamento; *s. m.* προσήλωσις, σεως (ἡ)· γόμφωσις, σεως (ἡ)· καθήλωσις, σεως (ἡ).
Inchiodare; *v. att.* προς-ηλόω-ῶ· ἠλόω-ῶ· γομφόω-ῶ· κατα-γομφόω-ῶ· καθ-ηλόω-ῶ· πασσαλίζω· πασσαλεύω· πασσαλόω-ῶ. -2. Atto ad inchiodare; γομφωτήριος, α, ον· γομφωτικός, ή, όν.
Inchiodato; *p. pass.* προσηλωθείς, εῖσα, έν· γομφωτός, ή, όν· γομφόδετος, ον· γομφοπαγής, ές· γομφότομος, ον· ἡλωτός, ή, όν· ἡλοπαγής, ές· καθηλωτός, ή, όν. -2. Non inchiodato; ἀγόμφωτος, ον.
Inchiodatore; *add.* προσηλόων, ουσα, ον· καθηλωτής, οῦ (ὁ).
Inchiodatura; *s. f.* V. Inchiodamento.
Inchiostrare; *v. att.* τῷ μέλανι μιαίνω.
Inchiostro; *s. m.* μέλαν, ανος (τό).
Inchiovare; *v. att.* V. Inchiodare.
Ichiovatura; *s. f.* V. Inchiodatura.
Inchiudere; *v. att.* προς-κλείω· συγ-κλείω· κατα-κλείω.
Inchiuso; *p. pass.* προσκεκλεισμένος, η, ον.
Inchiusura; *s. f.* V. Imprigionamento.
Inciamberlare; *v. att.* γλύφω.
Inciampare; *v. intr.* e
Inciampicare; *v. intr.* προς-κρούω· προς-πταίω· διαπταίω· πταίω. -2. Che non inciampa; ἄπταιστος, ον· ἀδιάπταστος, ον· *avv.* ἀπταίστως.
Inciampo; *s. m.* πρόσκρουμα, ατος (τό)· πρόσκρουσμα, ατος (τό)· πρόσκρουσις, σεως (ἡ)· πρόσπταισις, σεως (ἡ)· πρόσπταισμα, ατος (τό)· πταῖσμα, ατος (τό). -2. Procurare inciampo; σκανδαλίζω.
Incidente; *s. m.* παραπίπτον, οντος (τό).
Incidente; *add.* πάρεργος, ον· τυγχάνων, ουσα, ον· τυχῶν, οῦσα, όν.
Incidentemente; *avv.* παρέργως.
Incidenza; *s. f.* πάρεργον, ου (τό)· πάροδος, ου (ἡ). -2. Fare incidenza; παρ-εκ-βαίνω.
Incidere; *v. att. Tagliare*; κατα-κόπτω. -2. Far digressione; παρ-εκ-βαίνω. -3. Scolpire; γλύφω. -4. Spettante all'incidere; γλυπτικός, ή, όν.
Incignere; *v. intr. Concepire*; βαρύνομαι· κύω· ἐγ-κύω.
Incinerazione; *s. f.* τέφρωσις, σεως (ἡ).
Incingere; *v. att.* V. Incignere.
Incinghiare; *v. att.* V. Cinghiare.
Incinquare; *v. intr.* πενταπλασιάζομαι.
Incinquato; *add.* πενταπλάσιος, ον· πενταπλασίων, ον.
Incinto; *add.* ἔγκυος, ον· ἐγκύμων, ον.
Incioccamento; *s. m.* κροῦσις, σεως (ἡ)· κροῦμα, ατος (τό).
Incioccare; *v. att.* κρούω.
Incipiente; *add.* ἀρχόμενος, η, ον.
Inciprignire; *v. att. e intr.* παρ-οξύνομαι. -2. Adirarsi fortemente; ὀργίζομαι.
Incirca; *avv.* περί.
Incirconciso; *add.* ἀπερίτμητος, ον· ἄτμητος, ον.
Incircoscrittibile; Incircoscritto; } *add.* ἀπερίγραπτος, ον· ἀπερίγραφος, ον.
Incircospetto; *add.* V. Inconsiderato.
Incischiare; *v. att.* εἰς λεπτότατα κατα-κόπτω.
Incisione; *s. f.* διακοπή, ῆς (ἡ). -2. Intaglio; γλύμμα, ατος (τό)· καταγλυφή, ῆς (ἡ).
Incisivo; *add.* τμητικός, ή, όν.
Inciso; *p. pass.* γεγλυμμένος, η, ον· γλυπτός, ή, όν.
Incisore; *s. m.* γλυπτήρ, ῆρος (ὁ)· γλύπτης, ου (ὁ)· γλυφεύς, έως (ὁ).
Incisura; *s. f.* γλυφή, ῆς (ἡ).
Incitamento; *s. m.* ὄρμησις, σεως (ἡ)· παρόρμησις, σεως (ἡ)· παροξυσμός, οῦ (ὁ).
Incitare; *v. att.* παρ-ορμάω-ῶ· παρ-οξύνω· παρακινέω-ῶ.
Incitativo; *add.* προτρεπτικός, ή, όν· παρορμητικός, ή, όν.
Incitato; *p. pass.* παρορμηθείς, εῖσα, έν· παροξυνθείς, εῖσα, έν.
Incitatore; *add.* παρακινῶν, οῦσα, οῦν.
Incitazione; *s. f.* V. Incitamento.
Inciuscherare; *v. att.* μεθύω.
Incivile; *add.* ἄγροικος, ον· ἀπαίδευτος, ον· ἄμουσος, ον.

Digitized by Google

Incivilire; *v. att. Render civile;* παιδεύω. -2. *Intr.* Divenir civile; ἀστεΐζομαι· ἀστεῖος γίγνομαι.
Inciviltà; *s. f.* V. Inciviltà.
Incivilmente; *avv.* ἀγροίκως· ἀμούσως.
Inciviltà; *s. f.* ἀγροικία, ας (ἡ)· ἀμουσία, ας (ἡ)· ἀμυσότης, ητος (ἡ).
Inclemente; *add.* ἀπηνής, ές· σκληρός, ά, όν. -2. *Agg. di* Aria, *o* Stagione; κρυερός, ά, όν.
Inclementemente; *avv.* ἀπηνῶς· σκληρῶς.
Inclemenza; *s. f.* ἀπήνεια, ας (ἡ)· σκληρότης, ητος (ἡ).
Inclinabile; *add.* ἀνακλιτικός, ή, όν· ἐπικλινής, ές· πρόθυμος, ον.
Inclinamento; *s. m.* V. Inchinamento.
Inclinante; *p. pres.* ἐγκλίνων, ουσα, ον· ἐπιῤῥεπής, ές.
Inclinantemente; *avv.* ἐπιῤῥεπῶς.
Inclinare; *v. att.* V. Inchinare.
Inclinativo; *add.* ἐγκλιτικός, ή, όν.
Inclinato; *add.* ῥέπων, ουσα, ον· ἐπικλινής, ές. -2. Disposto; πρόθυμος, ον· ἐπιῤῥεπής, ές. -3. Essere inclinato da una parte; ἀπο-νεύω.
Inclinazione; *s. f.* V. Inchinazione. -2. Avere inclinazione; ἐθέλω.
Inclinevole; *add.* V. Inchinevole.
Inclito; *add* κλειτός, ή, όν διάσιμος, ον· εὐκλεής, ές· ὀνομαστός, ή, όν.
Includere; *v. att.* V. Inchiudere.
Inclusione; *s. f.* ἐγκλεισμός, οῦ (ὁ).
Inclusivamente; *avv.* e
Inclusive; *avv.* ἐντός. -2. Sino al ventesimo inclusivamente; μεχρὶ καὶ ἐντὸς τοῦ εἰκοστοῦ.
Incluso; *p. pass.* κλειστός, ή, όν· περιεχόμενος, η, ον.
Incoativo; *add.* ἀρχόμενος, η, ον.
Incoato; *add.* ἀρχθείς, εῖσα, έν.
Incoccare; *v. att.* πρὸς τόξον τὸ βέλος συν-άπτω. -2. *N. pass.* V. Balbettare.
Incocciare; *v. intr.* πωρόομαι-οῦμαι· αὐθαδιάζομαι.
Incodardire; *v. intr.* ἀθυμέω-ῶ· ἐκ-πλήττομαι.
Incoerente; *add.* ἀσυνάρτητος, ον· ἀσύνδετος, ον· ἀνακόλουθος, ον.
Incoerentemente; *avv.* ἀσυναρτήτως· ἀνακολούθως.
Incoerenza; *s. f.* ἀσύνδετον, ου (τό)· ἀνακολουθία, ας (ἡ).
Incogitabile; *add.* ἄφραστος, ον· ἀδιανόητος, ον.
Incogliere; *v. att.* κατα-λαμβάνω. -2. Accadere; συμ-βαίνει.
Incognitamente; *avv.* ἀγνώστως· ἀδήλως.
Incognito; *add.* ἄγνωστος, ον· ἀγνώς, ῶτος (ὁ, ἡ)· ἄδηλος, ον· ἄσημος, ον.
Incognoscibile; *add.* ἄγνωστος, ον.
Incola; *s. c.* V. Abitatore.
Incolato; *s. m.* V. Dimora.
Incollamento; *s. m.* κόλλησις, σεως (ἡ)· κόλλημα, ατος (τό).
Incollare; *v. att.* κολλάω-ῶ· συγ-κολλάω-ῶ. -2. Che non può incollarsi; ἀκόλλητος, ον.
Incollato; *add.* κολλητός, ή, όν.
Incollatore; *add.* κολλητής, οῦ (ὁ)· κολλητήρ, ῆρος (ὁ).
Incollerire; Incollerare; Incollorire; *v. intr.* ὀργίζομαι.
Incolorarsi; *v. rifl.* χρώννυμαι·
Incolpabile; *add.* ἀναίτιος, ον. -2. Non incolpabile; ἀκαταίτιατος, ον.
Incolpabilmente; *avv.* ἀναιτίως.
Incolpagione; Incolpamento; *s. f. s. m.* V. Incolpazione.
Incolpare; *v. att.* κατ-αιτιάομαι-ῶμαι· νεικέω-ῶ. -2. Da non incolparsi; ἀκαταίτιατος, ον. -3. Incolpare a vicenda; ἀντ-εγ-καλέω-ῶ.
Incolpato; *add.* βλαβερός, ά, όν.
Incolpatore; *add.* καταιτιώμενος, η, ον.
Incolpazione; *s. f.* αἰτία, ας (ἡ)· αἰτίασις, σεως (ὁ)· κατηγορία, ας (ἡ).
Incolpevole; *add.* ἀναμάρτητος, ον· ἀναίτιος, ον.
Incolpevolmente; *avv.* κατηγορικῶς.
Incoltamente; *avv.* ἀκόσμως.
Incolto; *add.* ἀνέργαστος, ον· ἀγεώργητος, ον. -2. Disadorno; ἄκομψος, ον· ἀκαλλής, ες. -3. Lasciare incolto; νεοποιέω-ῶ.
Incolume; *add.* ἀσκηθής, ές· ἀβλαβής, ές· σῶος, α, ον. -2. L'essere incolume; ἀξημία, ας (ἡ).
Incolumità; *s. f.* σωτηρία, ας (ἡ)· ἀβλάβεια, ας (ἡ).
Incomandato; *add.* ἀκέλευτος, ον.
Incombattibile; *add.* ἀμάχητος, ον.
Incombenza; *s. f.* V. Incumbenza.
Incombustibile; Incombusto; *add.* ἄκαυστος, ον.
Incominciaglia; *s. f.* ἀρχὴ κακή, ῆς (ἡ).
Incominciamento; Incomincianza; *s. m. s. f.* ἀρχή, ῆς (ἡ).
Incominciare; *v. att.* ἄρχομαι· ἐξ-άρχομαι.
Incominciata; Incominciato; *s. f. s. m.* V. Incominciamento.
Incominciatore; *add.* ἀρχόμενος, η, ον.
Incomincio; *s. m.* V. Incominciamento.
Incommensurabile; *add.* ἄμετρος, ον· ἀμέτρητος, ον.
Incommensurabilità; *s. f.* ἀμετρία, ας (ἡ).
Incommiscibile; Incommistibile; *add.* ἀμιγής, ές.
Incommodo; *add.* V. Incomodo.
Incommutabile; *add.* ἀμετακίνητος, ον· ἀμετάτρεπτος, ον· ἀμετάθετος, ον· ἀμετάστατος, ον· ἀμεταβλητος, ον· ἀμεταβόλος, ον· ἀμετάστροφος, ον· ἀμετάκλαστος, ον· ἀμεταποίητος, ον· ἀμετάπτωτος, ον.
Incommutabilità; *s. f.* ἀμεταβλησία, ας (ἡ)· ἀμετάστροφον, ου (τό)· ἀμετατροπία, ας (ἡ)· ἀμεταπτωσία, ας (ἡ).
Incommutabilmente; *avv.* ἀτρέπτως· ἀμετακινήτως· ἀμεταθέτως· ἀμεταστρόφως· ἀμεταπτώτως· ἀμετα-στρεπτεί.
Incommutevole; *add.* V. Incommutabile.
Incomodamente; *avv.* βαρέως· ἐπάχθως· ἀχθεινῶς· χαλεπῶς· λυπηρῶς· ἀνιαρῶς· ἀσυμφόρως· φαύλως.
Incomodare; *v. att.* βαρύνω· κατα-βαρύνω (τι)· λυπέω-ῶ· ἀνιάω-ῶ (τινα)· ἐν-οχλέω-ῶ· ὄχλον, πράγματα παρ-έχω (τινι)· ζημιόω-ῶ· κακόω-ῶ.
Incomodezza; Incomodità; *s. f.* e
Incomodo; *s. m.* χαλεπότης, ητος (ἡ)· δυσχέρεια, ας (ἡ)· ἄχθος, εος-ους (τό)· πόνος, ου (ὁ)· κόπος, ου (ὁ)· μόχθος, ου (ὁ)· βλάβη, ης (ἡ)· βλάβος, εος-ους (τό)· ζημία, ας (ἡ)· ὄχλος, ου (ὁ)· ἐνόχλησις, σεως (ἡ). -2. Dar incomodo; V. Incomodare.
Incomodo; *add.* ἀνεπιτήδειος, ον· βαρύς, εῖα, ύ· ἐπαχθής, ές· δύσφορος, ον· ἐπίπονος, ον· δυσχερής, ές· ἀργαλέος, α, ον· χαλεπός, ή, όν· λυπηρός, ά, όν· φορτικός, ή, όν· ἀνωφελής, ές· ἀνιαρός, ά, όν· ἀσύμφορος, ον.
Incomparabile; *add.* ἀσύγκριτος, ον· ἀπαράβλητος, ον.
Incomparabilmente; *avv.* ἀσυγκρίτως· ἀπαραβλήτως.

Digitized by Google

Incompartibile; *add.* ἀδιαίρετος, ον.
Incompassione; *s. f.* δυσπάθεια, ας (ἡ).
Incompatibile; *add.* ἀκοινώνητος, ον· ἄμικτος, ον· ἐναντίος, α, ον· ἀντιπαθής, ές.
Incompatibilità; *s. f.* ἀκοινωνησία, ας (ἡ)· ἐναντιότης, ητος (ἡ)· ἀντιπάθεια, ας (ἡ).
Incomperabile; *add.* V. Incomparabile.
Incompensazione; *s. f.* V. Compenso.
Incompetente; *add.* ἀνεπιτήδειος, ον· ἄκυρος, ον.
Incompetentemente; *avv.* οὐ προσηκόντως· ἀκύρως.
Incompetenza; *s. f.* ἀνεπιτηδειότης, ητος (ἡ).
Incompiuto; *add.* ἐνδεής, ές· ἀσυντέλεστος, ον· ἀτελής, ές. -2. A cose incompiute; ἀπράκτως.
Incomplesso; *add.* ἁπλόος=οῦς, όη=ῆ, όον=οῦν.
Incompleto; *add.* V. Incompiuto.
Incomportabile; *add.* ἀφόρητος, ον· οὐκ ἀνασχετός, ή, όν· δυσάνεκτος, ον.
Incomportabilmente; *avv.* ἀφορήτως.
Incomportante; Incomportevole; } *add.* V. Incomportabile.
Incompositamente; *avv.* ἀκοσμήτως· ἀτάκτως.
Incomposito; *add.* V. Incomposto.
Incompossibile; *add.* V. Incompatibile.
Incompossibilità; *s. f.* V. Incompatibilità.
Incompostamente; *avv.* V. Scompostamente.
Incompostezza; *s. f.* V. Scompostezza.
Incomposto; *add.* ἄτακτος, ον· ἀσύντακτος, ον· ἀδιάσκευος, ον.
Incomprensibile; *add.* ἀσύλληπτος, ον· ἀκατάληπτος, ον· ἀπερινόητος, ον· ἀπαρακολούθητος, ον.
Incomprensibilità; *s. f.* ἀκατάληψις, εως (ἡ)· ἀκαταληψία, ας (ἡ).
Incomprensibilmente; Incomprensivamente; } *avv.* ἀκαταλήπτως.
Inconcepibile; *add.* ἀκατανόητος, ον· ἀσύλληπτος, ον· ἀδιανόητος, ον.
Inconcepibilità; *s. f.* ἀσυλληψία, ας (ἡ).
Inconciliabile; *add.* ἀσύμφυλος, ον· ἀσύστατος, ον· ἀσύμβλητος, ον.
Inconciliabilmente; *avv.* ἀσυμφύλως.
Inconcinno; *add.* ἀνάρμοστος, ον.
Inconcludente; Inconcluso; } *add.* ἀσυλλόγιστος, ον.
Inconcusso; *add.* ἀδιάσειστος, ον· ἄσειστος, ον· ἀπαρασάλευτος, ον· ἀδόνευτος, ον· ἀκίνητος, ον.
Incondito; *add.* ἀκατασκεύαστος, ον· ἄτακτος, ον.
Inconfidente; *add.* ἀπιστητικός, ή, όν.
Inconfidenza; *s. f.* ἀπιστία, ας (ἡ).
Inconfusamente; *avv.* συγκεχυμένως· ἀκαταστάτως· ταραχωδῶς.
Incongiunto; *add.* ἄζευστος, ον.
Incongruente; *add.* ἀνάρμοστος, ον.
Incongruentemente; *avv.* ἀναρμόστως.
Incongruenza; Incongruità; } *s. f.* ἀναρμοστία, ας (ἡ).
Incongruo; *add.* ἀνάρμοστος, ον.
Inconosciuto; *add.* ἀγνώς, ῶτος (ὁ, ἡ)· ἄγνωστος, ον· ἄδηλος, ον.
Inconquassabile; *add.* ἄρρηκτος, ον.
Inconsapevole; *add.* ἀνεπιστήμων, ον.
Inconseguente; *add.* διαφερόμενος, η, ον· ἀνακόλουθος, ον.
Inconseguenza; *s. f.* ἀνακολουθία, ας (ἡ).
Inconsiderabile; *add.* ἀπερίσκεπτος, ον.
Inconsideranza; *s. f.* ἀλογιστία, ας (ἡ).
Inconsideratamente; *avv.* προπετῶς· ἀλογίστως.

Inconsideratezza; *s. f.* V. Sconsideratezza.
Inconsiderato; *add.* ἀλόγιστος, ον· ἀνόητος, ον.
Inconsiderazione; *s. f.* ἀλογιστία, ας (ἡ)· ἀβουλία, ας (ἡ).
Inconsolabile; *add.* ἀπαραμύθητος, ον· ἀπαράμυθος, ον· ἄθυμος, ον· ἀπαράκλητος, ον· ἀπαρηγόρητος, ον.
Inconsolabilmente; *avv.* ἀθύμως.
Inconsolato; *add.* ταλαίπωρος, ον· ἄθλιος, α, ον.
Inconstanza; *s. f.* V. Incostanza.
Inconsueto; *add.* V. Insolito.
Inconsultamente; *avv.* ἀπροβουλεύτως· ἀβούλως· ἀπερισκέπτως.
Inconsulto; *add.* ἄβουλος, ον· ἀπροβούλευτος, ον· ἀπερίσκεπτος, ον.
Inconsumabile; *add.* ἄφθαρτος, ον. -2. Da non potersi finire; ἀτελείωτος, ον.
Inconsumato; *add.* ἀδιάφθαρτος, ον.
Inconsutile; *add.* ἄρραφος, ον.
Incontaminabile; *add.* ἀμίαντος, ον.
Incontaminatamente; *avv.* καθαρῶς.
Incontaminato; *add.* ἀμίαντος, ον· ἀμόλυντος, ον.
Incontanente; *avv.* αὐτίκα· παραυτίκα· εὐθύς.
Incontastabile; *add.* βέβαιος, ον = α, ον.
Incontenente; *avv.* V. Incontanente.
Incontentabile; *add.* ἄπληστος, ον. πλεονεκτικός, ή, όν· ἀκόρητος, ον· ἄκορος, ον.
Incontentabilità; *s. f.* ἀκορία, ας (ἡ)· ἀπληστία, ας (ἡ).
Incontestabile; *add.* ἀναμφισβήτητος, ον· ἀναμφίλογος, ον· ἀναμίλλητος, ον· ἀναμφίλεκτος, ον· ἀμαρτύρητος, ον· ἀμάρτυρος, ον.
Incontestabilmente; *avv.* ἀναμφισβητήτως· ἀναμιλλήτως· ἀναμφιδόξως· ἀμαρτύρως.
Incontinente; *add.* ἀκρατής, ές· ἀσελγής, ές. -2. Essere incontinente; ἀσελγέω=ῶ· ἀσελγαίνω· ἀκρατεύομαι.
Incontinente; *avv.* V. Incontanente.
Incontinentemente; *avv.* ἀκρατῶς· ἀσελγέως· ἀσελγῶς.
Incontinenza; *s. f.* ἀκράτεια, ας (ἡ)· ἀσέλγεια, ας (ἡ).
Inconto; *add.* ἄκομψος, ον.
Incontra; *prep.* κατά. -2. *Avv.* ἐναντίον. -3. In cambio; ἀντί.
Incontramento; *s. m.* ἀπάντησις, σεως (ἡ).
Incontrare; *v. att.* ἀντάω=ῶ· ἀπ-αντάω=ῶ· συν-αντάω=ῶ· συν-αντάομαι=ῶμαι· ἐπι-τυγχάνω. -2. Accadere; ἀπο-βαίνει. -3. Incontrare a vicenda; ἀντι-συν-αντάω=ῶ.
Incontrastabile; *add.* V. Incontestabile.
Incontrastabilmente; *avv.* V. Incontestabilmente.
Incontrastato; *add.* ἀναμίλλητος, ον.
Incontrata; Incontratura; } *s. f.* V. Incontro.
Incontravvertibile; *avv.* V. Incontestabile.
Incontro; *s. m.* ἀπάντημα, ατος (τό)· ἀπάντησις, σεως (ἡ)· συνάντησις, σεως (ἡ). -2. Fare incontro; ἀπ-αντάω=ῶ.
Incontro; *prep.* κατά· πρός· ἐπί. -2. Alla volta; εἰς συνάντησιν. -3. *Avv.* ἀντικρύ· ἐναντίον· ἐξ ἐναντίας· ἐναντι· ἐναντα. -4. Farsi, venire incontro; ἀπ-αντάω=ῶ (τινί, τινά)· συν-αντάω=ῶ.
Incontroverso; *add.* V. Incontrastato.
Incontrovertibile; *add.* V. Incontestabile.
Incontrovertibilmente; *avv.* V. Incontestabilmente.
Inconturbabile; *add.* ἀτάραχος, ον.
Inconvegnenza; *s. f.* V. Inconvenienza.

Digitized by Google

Inconvenevole; *add.* V. Inconveniente.
Inconvenevolezza; *s. f.* V. Inconvenienza.
Inconvenevolmente; *avv.* V. Inconvenientemente.
Inconveniente; *s. m.* βλάβη, ης (ἡ)· δυσχρήστημα, ατος (τό).
Inconveniente; *add.* ἀνοίκειος, ον· ἀπρεπής, ές· ἀνάξιος, ον.
Inconvenientemente; *avv.* ἀπρεπῶς· ἀπρεπέως· ἀναξίως.
Inconvenienza; *s. f.* ἀπρέπεια, ας (ἡ)· ἀνοικειότης, ητος (ἡ).
Inconvincibile; *add.* ἀνίκητος, ον.
Incoraggiamento; *s. m.* θάρρος, εος-ους (τό)· ἐμπίρρωσις, σεως (ἡ)· παρακέλευσμος, οῦ (ὁ)· παρακέλευσις, σεως (ἡ)· προτροπή, ῆς (ἡ).
Incoraggiare; *v. att.* θαρρύνω· θαρσύνω· παρ-αινέω-ῶ· παρα-κελεύομαί (τινι)· παρ-οξύνω· προ-τρέπω· προ-τροπάω-ῶ. -2. *N. pass.* θαρρέω-ῶ.
Incoraggimento; *s. m.* V. Incoraggiamento.
Incorare; *v. att.* V. Incoraggiare. -2. *N. pass.* ἐν-θυμέω-ῶ· προ-θυμέω-ῶ.
Incordamento; *s. m.* χορδοτονία, ας (ἡ).
Incoronare; *v. att.* στεφανόω-ῶ· περι-στεφανόω-ῶ. -2. Incoronare un re; ἀπο-δείκνυμί τινα βασιλέα.
Incoronato; *add.* ἐστεφανωμένος, η, ον· ἀποδειχθείς, εῖσα, έν.
Incoronazione; *s. f.* στεφάνωσις, σεως (ἡ)· ἀπόδειξις, εως (ἡ).
Incorporale; *add.* ἀσώματος, ον· ἄνυλος, ον.
Incorporalità; *s. f.* ἀσωματότης, ητος (ἡ).
Incorporalmente; *avv.* ἀσωμάτως.
Incorporamento; *s. m.* ἐνσωμάτωσις, σεως (ἡ)· ἐνσωμάσις, σεως (ἡ). -2. *Unione di più corpi*; σύμμιξις, εως (ἡ)· σύστασις, σεως (ἡ).
Incorporare; *v. att.* ἐν-σωματόω-ῶ· ἐν-σωματίζω. -2. *Mescolare insieme più materie*; συμμίγνυμι· συν-ίστημι.
Incorporazione; *s. f.* V. Incorporamento.
Incorporeo; *add.* ἀσώματος, ον· ἄνυλος, ον.
Icorporo; *s. m.* σύμμιξις, εως (ἡ)· σύστασις, σεως (ἡ).
Incôrre; *v. att.* V. Incogliere.
Incorreggibile; *add.* V. Incorrigibile.
Incorrere; *v. intr.* ἐμ-πίπτω· περι-πίπτω. -2. Incorrere nella disgrazia; ἀπο-βάλλω τὴν χάριν.
Incorrettamente; *avv.* V. Scorrettamente.
Incorretto; *add.* V. Scorretto.
Incorrigibile; *add.* ἀνεπανόρθωτος, ον· ἀδιόρθωτος, ον· ἀκατόρθωτος, ον.
Incorrigibilità; *s. f.* ἀδιόρθωτον, ου (τό).
Incorrigibilmente; *avv.* ἀδιορθώτως· ἀνεπανορθώτως.
Incorrottamente; *avv.* V. Puramente.
Incorrottibile; *add.* V. Incorruttibile.
Incorrottibilità; *s. f.* V. Incorruttibilità.
Incorrotto; *add.* ἀδιάφθαρτος, ον· ἀπαράσημος, ον· ἀδιάφθορος, ον. -2. Non corrotto con doni; ἀδωρόληπτος, ον· ἄδωρος, ον.
Incorruttibile; *add.* ἄφθαρτος, ον· ἀπαράπειστος, ον· ἀκαταδέκαστος, ον. -2. Che non si può corrompere con doni; ἀδωρόληπτος, ον· ἀδωροδόκος, ον.
Incorruttibilità; *s. f.* ἀφθαρσία, ας (ἡ)· ἀδωροδοκία, ας (ἡ)· ἀδιαφθαρσία, ας (ἡ)· ἀδιαφθορία, ας (ἡ).
Incorruttibilmente; *avv.* ἀφθάρτως.
Incorruzione; *s. f.* ἄφθαρτον, ου (τό)· ἀφθαρσία, ας (ἡ).
Incorsamento; Incorso; } *s. m.* V. Incursione.

Incortinare; *v. att.* V. Accortinare.
Incospicuo; *add.* ἀόρατος, ον· ἀθεώρατος, ον.
Incostante; *add.* ἀβέβαιος, ον· ἀσταθής, ές· ἄστατος, ον· σφαλερός, ά, όν. -2. Essere incostante; μετα-βάλλομαι.
Incostantemente; *avv.* ἀβεβαίως· σφαλερῶς.
Incostanza; *s. f.* ἀστασία, ας (ἡ)· ἀβεβαιότης, ητος (ἡ).
Incostro; *s. m.* V. Inchiostro.
Incoticare; *v. att.* ἐσχαρόω-ῶ.
Incotto; *add.* ἄνεφθος, ον.
Incoverchiare; Incovertare; } *v. att.* V. Coverchiare.
Incrassamento; *s. m.* V. Ingrassamento.
Increanza; *s. f.* ἀπειροκαλία, ας (ἡ).
Increato; *v. att.* ἄκτιστος, ον· ἀγέννητος, ον.
Incredibile; *add.* ἄπιστος, ον· ἀπίθανος, ον· παράδοξος, ον. -2. Dire cose incredibili; παρα-δοξολογέω-ῶ. -3. Che dice cose incredibili; παραδοξολόγος, ον. -4. Fare cose incredibili; παραδοξοποιέω-ῶ. -5. Che fa cose incredibili; παραδοξοποιός, όν.
Incredibilità; *s. f.* ἀπιστία, ας (ἡ).
Incredibilmente; *avv.* ἀπίστως.
Incredulità; *s. f.* ἀπιστία, ας (ἡ).
Incredulo; *add.* ἀπειθής, ές· ἀπιστητικός, ή, όν· ἄπιστος, ον· ἀπίθανος, ον. -2. Essere incredulo; ἀπιστέω-ῶ· ἀπειθέω-ῶ.
Incremento; *s. m.* αὔξησις, σεως (ἡ).
Increpare; *v. att.* ἐπι-τιμάω-ῶ.
Increpazione; *s. f.* ἐπιτίμησις, σεως (ἡ)
Increpore; *s. m.* V. Odio, Despetto.
Increscenza; *s. f.* *Noja*; ἄχθος, εος-ους (τό)· ἀηδία, ας (ἡ).
Increscere; *v. intr.* ἄχθομαι· βαρύνομαι. -2. Avere compassione; ἐλεέω-ῶ.
Increscevole; *add.* ἀνιαρός, ά, όν· βαρύς, εῖα, ύ· δυσχερής, ές· λυπηρός, ά, όν· χαλεπός, ή, όν.
Increscevolmente; *avv.* ἀνιαρῶς· βαρέως.
Increscievolezza; *s. f.* V. Increscenza.
Increscimento; *s. m.* V. Rincrescimento.
Inrescioso; *add.* V. Increscevole.
Increspamento; *s. m.* ῥύσσωσις, σεως (ἡ)· ῥυσότης, ητος (ἡ)· ῥυτίδωμα, ατος (τό)· ῥυτίδωσις, σεως (ἡ)· ῥυτίς, ίδος (ἡ)· πτυχή, ῆς (ἡ)· πτύξις, εως (ἡ)· ἐνουλισμός, οῦ (ὁ).
Increspare; *v. att.* ῥυσσόω-ῶ· ῥυσαίνω· ῥυσάω-ῶ· ῥυτιδόω-ῶ· ῥυτίζω· πτύσσω· ἐν-ουλίζω.
Increspato; *p. pass.* ῥυσαλέος, α, ον· ῥυσός, ή, όν· ῥυσώδης, ες· ῥυσωτός, ή, όν· ῥυτιτώδης, ες· πτυχώδης, ες.
Increspatura; *s. f.* V. Increspamento.
Increțare; *v. att.* πηλῷ ἀπο-μάσσω.
Incrinare; *v. intr.* σχίζω· σχιζομαι.
Incrinatura; *s. f.* σχίσμα, ατος (τό).
Incrisalidare; *v. intr.* χρυσαλλὶς γίγνομαι.
Incristallarsi; *v. rifl.* χρυσταλλόομαι-οῦμαι.
Incrocciamento; *s. m.* V. Incrocicchiamento.
Incrociare; *v. att.* χιαστὶ δια-τίθημι· χιάζω. -2. *Delle navi*; περι-πλέω-ῶ· δια-πλέω-ῶ.
Incrociato; *p. pass.* χιασθείς, εῖσα, έν.
Incrociatura; *s. f.* χίασμα, ατος (τό).
Incrocicchiamento; *s. m.* χιασμός, οῦ (ὁ).
Incrocicchiare; *v. att.* V. Incrociare.
Incrocicchiato; *add.* δικτυωτός, ή, όν.
Incrojare; *v. att.* σκληρόω-ῶ.
Inorollabile; *add.* V. Inconcussso.

Digitized by Google

Incrostamento; *s. m.* V. Incostratura.
Incrostare; *v. att.* κονιάω-ῶ· ἠσκαρόω-ῶ.
Incrostatura; Incrostazione; *s. f.* κονίασις, σεως (ἡ).
Incrostolare; *v. att.* V. Incrostare.
Incrudelimento; *s. m.* ὠμότης, ητος (ἡ)· ἀγριότης, ητος (ἡ)· σκληρότης, ητος (ἡ)· τραχύτης, ητος (ἡ).
Incrudelire; *v. att.* ἀπ-αγριόω-ῶ· ὀξύνω. -2. *Intr.* Divenir crudele; ἀγριαίνω· χαλεπαίνω. -3. Far piaga i malori; ὠμόμαι-οῦμαι.
Incrudire; *v. att.* τραχύνω. -2. *Intr.* V. Incrudelire.
Incruento; *add.* ἀναίμακτος, ον· ἄναιμος, ον.
Incruscare; *v. att.* πιτύροις ἀπο-μάσσω. -2. Ingerirsi; ὠθίζομαι.
Incruscato; *add.* πιτυρώδης, ες.
Incubazione; *s. f.* ἐπώασις, σεως (ἡ).
Incubo; *s. m.* ἐφιάλτης, ου (ὁ).
Incude; Incudine; *s. f.* ἄκμων, ονος (ὁ).
Incudinetta; Incudinuzza; *s. f. dim.* μικρὸν ἄκμων, ονος (ὁ).
Inculcare; *v. att.* ταυτολογέω-ῶ· παρ-εμ-βάλλω· κατ-ηχέω-ῶ· παρ-εμ-βύνω.
Inculcatamente; *avv.* λιπαρῶς.
Incultamente; *avv.* V. Incoltamente.
Inculto; *add.* V. Incolto.
Incumbenza; *s. f.* πρόσταγμα, ατος (τό)· ἐντολή, ῆς (ἡ). -2. Dovere; προσῆκον, οντος (τό)· ἔργον, ου (τό).
Incuocere; *v. att.* ἐν-έψω.
Incurabile; *add.* ἀνίατος, ον· ἀνήκεστος, ον.
Incurante; *add.* V. Negligente.
Incuria; *s. f.* V. Negligenza.
Incuriosamente; *avv.* ἀμελῶς· ἠμελημένως.
Incuriosità; *s. f.* ἀμέλεια, ας (ἡ).
Incursione; *s. f.* ἐπιδρομή, ῆς (ἡ)· εἰσβολή, ῆς (ἡ)· ἐμβολή, ῆς (ἡ). -2. Fare incursione in; εἰς-βάλλω εἰς· ἐπι-τρέχω.
Incurvabile; *add.* κυρτόεσθαι οὐκ ἐνδεχόμενος, η, ον· ἀκαμπής, ές· ἄκαμπτος, ον.
Incurvamento; *s. m.* κύρτωσις, σεως (ἡ)· κάμψις, εως (ἡ).
Incurvare; *v. att.* κυρτόω-ῶ· κάμπτω.
Incurvatura; Incurvazione; *s. f.* V. Incurvamento.
Incurvevole; *add.* κυρτόων, ουσα, ον.
Incurvo; *add.* κυρτός, ή, όν· καμπτός, ή, όν.
Incusare; *v. att.* V. Accusare.
Incustodito; *add.* ἀφύλακτος, ον· ἄφρουρος, ον· ἀ-παραφύλακτος, ον· ἀδίοπος, ον.
Incutere; *v. att.* ἐπι-σείω. -2. Incutere timore; φόβον, ο δέος ἐν-εργάζομαι, ἐμ-βάλλω (τινι)· καθ-ίστημί (τινα) εἰς φόβον.
Indaco; *s. m.* ἰνδικόν, οῦ (τό).
Indagabile; *add.* ἰχνεύεσθαι ἐνδεχόμενος, η, ον· ἐξε-ταστικός, ή, όν.
Indagamento; *s. m* ἰχνεία, ας (ἡ)· ἴχνευσις, σεως (ἡ)· ἰχνηλασία, ας (ἡ)· ἐξέτασις, σεως (ἡ)· ἐξετασμός, οῦ (ὁ)· ἔρευνα, ης (ἡ).
Indagare; *v. att.* ἰχνύω· ἰχνηλατέω-ῶ· ἐξ-ετάζω· ἀνα-ζητέω-ῶ· ἐρευνάω-ῶ. -2. Indagare a vicenda; ἀντι-πυνθάνομαι. -3. Che non può indagare; ἀ-διεξέταστος, ον.
Indagato; *p. pass.* ζητητός, ή, όν. -2. Non indagato; ἀζήτητος, ον.

Indagatore; *add.* ἰχνευτήρ, ῆρος (ὁ)· ἰχνευτής, οῦ (ὁ)· ἰχνηλάτης, ου (ὁ)· ἐξεταστής, οῦ (ὁ)· ἐρευνητήρ, ῆρος (ὁ)· ἐρευνητής, οῦ (ὁ)· ἐρευνήτρια, ας (ἡ).
Indagazione; Indagine; *s. f.* V. Indagamento.
Indanajare; *v. att.* στίζω.
Indanajato; *add.* στικτός, ή, όν.
Indarno; *avv.* μάτην· εἰκῇ.
Indebilire; *v. att.* V. Indebolire.
Indebitamente; *avv.* ἀναξίως· ἀδίκως· παρανόμως.
Indebitare; *v. intr.* κατάχρεως, ὑπόχρεως γίγνομαι· ὑπ-αργυρεύομαι.
Indebitato; *add.* κατάχρεος, ον· κατάχρεως, ων· ὑ-πόχρεως, ων· καταδάνειος, ον. -2. Molto indebitato; ὑπέρχρεως, ων.
Indebito; *add.* μὴ ὠφειλόμενος, η, ον· ἄδικος, ον.
Indebolimento; *s. m.* ἀσθένωσις, σεως (ἡ)· ἀπαγό-ρευσις, σεως (ἡ)· ἔκλυσις, σεως (ἡ).
Indebolire; *v. att.* ἀσθενόω-ῶ· ἐκ-λύω. -2. *Intr.* Divenir debole; ἀσθενόομαι-οῦμαι· ἀπ-αγορεύω· ἐξ-ασθενέω-ῶ· ἀῤῥωστέω-ῶ.
Indecente; *add.* ἀπρεπής, ές· ἀσχήμων, ον.
Indecentemente; *avv.* ἀπρεπῶς· ἀσχημόνως. -2. Comportarsi indecentemente; ἀσχημονέω-ῶ· ἀ-πο-ματαίζω.
Indecenza; *s. f.* ἀπρέπεια, ας (ἡ)· ἀσχημοσύνη, ης (ἡ).
Indeciso; *add.* ἀδιάλυτος, ον· ἀδιάκριτος, ον.
Indeclinabile; *add.* ἄκλιτος, ον· ἀπαράτρεπτος, ον.
Indeclinabilità; *s. f.* ἀκλισία, ας (ἡ).
Indeclinabilmente; *avv.* ἀκλίτως· ἀπαρατρέπτως.
Indecomponibile; *add.* ἀναλύεσθαι μὴ ἐνδεχόμενος, η, ον.
Indecoramente; *avv.* ἀπρεπῶς.
Indecoro; Indecoroso; *add.* V. Indecente.
Indefatigabilmente; Indefessamente; *avv.* ἀκαμάτως· ἀκαταπονήτως· ἀκόπως· ἀκοπιάστως.
Indefesso; *add.* ἀκάματος, ον – η, ον· ἀκαταπόνητος, ον· ἄκοπος, ον· ἀκοπίαστος, ον· ἀκάμας, αντος (ὁ).
Indefettibile; *add.* V. Indeficiente. -2. Che non può mancare; ἀειχρόνιος, ον· αἰώνιος, ον – α, ον.
Indefettibilità; *s. f.* V. Indeficienza.
Indeficiente; *add.* ἀδιάλειπτος, ον· συνεχής, ές· ἀ-κατάπαυστος, ον· ἀδιάπαυστος, ον· ἀκατάληκτος, ον.
Indeficientemente; *avv.* συνεχῶς· αἰωνίως· ἀδιαλεί-πτως· ἀκαταπαύστως.
Indeficienza; *s. f.* συνέχεια, ας (ἡ). -2. Abbondanza V.
Indefinibile; *add.* ἀδιήγητος, ον· ἀνερμήνευτος, ον.
Indefinitamente; *avv.* ἀορίστως.
Indefinitezza; *s. f.* ἐνδοιασμός, οῦ (ὁ)· ἀπορία, ας (ἡ).
Indefinito; *add.* ἀόριστος, ον· ἀδιόριστος, ον.
Indefinitudine; *s. f.* V. Indefinitezza.
Indegnamente; *avv.* ἀναξίως.
Indegnamento; *s. m.* ἀγανάκτησις, σεως (ἡ).
Indegnare; *v. intr.* ἀγανακτέω-ῶ· ὀργίζομαι.
Indegnato; *add.* ὀργισθείς, εῖσα, έν.
Indegnazione; *s. f.* ἀγανάκτησις, σεως (ἡ)· ὀργή, ῆς (ἡ).
Indegnità; *s. f.* ἀναξία, ας (ἡ)· ἀπαξία, ας (ἡ).
Indegno; *add.* ἀνάξιος, ον· ἀπρεπής, ές· ἀπάξιος, ον. -2. Riputare indegno; ἀπ-αξιόω-ῶ.
Indelebile; *add.* ἀνεξάλειπτος, ον.
Indelebilmente; *avv.* ἀνεξαλείπτως.
Indeliberato; *add.* ἀπροβούλευτος, ον.

Digitized by Google

Indeliberazione; *s. f.* ἐνδοιασμός, οῦ (ὁ)· ἀπορία, ας (ἡ).
Indemoniare; *v. intr.* ἐνεργούμενος γίγνομαι.
Indemoniato; *add.* ἐνεργούμενος, η, ον· δαιμονιόπληκτος, ον· δαιμονιακός, ή, όν· δαιμονικός, ή, όν· δαιμονιόληπτος, ον· δαιμονοφόρητος, ον.
Indenne; *add.* ἀζημίος, ον· ἀβλαβής, ές.
Indennità; *s. f.* ἀζημία, ας (ἡ)· ἀνταπόδοσις, σεως (ἡ)· ἔποινα, ων (τά).
Indennizzare; *v. att.* ἀμοιβὰς δίδωμι· ἐκ-τίνω τὴν βλαβήν (τινι)· ἀκέομαι=οῦμαι· ἐξ-ακέομαι=οῦμαι· ἐπ-αν-ορθόομαι=οῦμαι τὴν βλαβήν. -2. *N. pass.* Essere indennizzato; ἀμοιβὰς λαμβάνω.
Indennizzazione; *s. f.* ἀμοιβή, ῆς (ἡ).
Indentare; *v. intr.* ὀδοντιάω=ῶ.
Indentro; *avv.* ἔνδον.
Independente; *add.* αὐτόνομος, ον· ἐλεύθερος, α, ον· αὐτάρκης, ες. -2. Essere, vivere indipendente; αὐτονομέομαι=οῦμαι· αὐτονομίᾳ χράομαι=ῶμαι.
Independentemente; *avv.* αὐτονόμως· δι' ἑαυτοῦ.
Independenza; *s. f.* αὐτονομία, ας (ἡ)· ἐλευθερία, ας (ἡ).
Indescrivibile; *add.* ἄγραφος, ον· ἀδιήγητος, ον· ἄφραστος, ον.
Indesinente; *add.* ἀδιάλειπτος, ον.
Indesinentemente; *avv.* ἀδιαλείπτως.
Indestinare; *v. att.* V. Destinare.
Indeterminatamente; *avv.* ἀορίστως.
Indeterminato; *add.* ἀόριστος, ον· ἀτέκμαρτος, ον. -2. Irresoluto; ἀβέβαιος, ον· ἄπορος, ον. -3. Essere indeterminato; ἀορισταίνω· ἀπορέω=ῶ.
Indeterminazione; *s. f.* ἐνδοιασμός, οῦ (ὁ)· ἀπορία, ας (ἡ).
Indettare; *v. att.* κρύφα δι-ομολογέομαι=οῦμαι.
Indettatura; *s. f.* τὸ κρύφα δι-ομολογεῖσθαι.
Indevoto; *add.* ἀνόσιος, ον· ἀνευλαβής, ές.
Indevozione; *s. f.* ἀνοσιότης, ητος (ἡ)· ἀνευλαβές, ἐος=οῦς (τό).
Indi; *avv.* ἐντεῦθεν. -2. Da indi; ἔνθεν· ὡς ὡρισμένου καίρου. -3. Da indi in giù; ἐντεῦθεν κάτω. -4. Da indi in là; ἐντεῦθεν. -5. Da indi innanzi; ἐκ τῆς ἡμέρας ἐκείνης. -6. Da indi in qua; ἐκ τῆς σήμερον. -7. Da indi in su; ἐντεῦθεν ἄνω. -8. Da indi intorno; ὡσπερεί.
Indiare; *v. att. Deificare;* ἐκ-θειάζω· ἐκ-θεόω=ῶ· θεόω=ῶ.
Indiascolato; *add.* V. Indemoniato.
Indiavolare; *v. att.* τοὺς διαβόλους προς-καλέομαι=οῦμαι. -2. Importunare; ἐν-οχλέω=ῶ. -3. *Intr.* Entrare nelle furie; ἐπι-μαίνομαι.
Indiavolato; *add.* πονηρός, ά, όν· μοχθηρός, ά, όν. -2. Infuriato; μανιώδης, ες· μανικός, ή, όν.
Indicamento; μήνυσις, σεως (ἡ)· μήνυμα, ατος (τό)· δεῖγμα, ατος (τό)· δεῖξις, εως (ἡ). -2. Dare una indicazione contraria; ἀντ-εν-δείκνυμαι.
Indicare; *v. att.* δείκνυμι· γνωρίζω· ἐμ-φαίνω· σημαίνω· δηλόω=ῶ· μηνύω· κατα-μηνύω· παρ-εμ-φαίνω· παρα-δηλόω=ῶ. -2. Indicare insieme; συμ-παρα-δηλόω=ῶ. -3. Atto ad indicare; σημαντικός, ή, όν· παρεμφατικός, ή, όν. -4. Che non indica; ἀπαρέμφατος, ον· ἀσήμαντος, ον. -5. Indicare al contrario; ἀντ-εν-δείκνυμαι.
Indicativamente; *avv.* ἐνδεικτικῶς.
Indicativo; *add.* ἐνδεικτικός, ή, όν· παρεμφατικός, ή, όν· σημαντικός, ή, όν. -2. Modo indicativo; ὁριστικὴ ἔγκλισις, σεως (ἡ).

Indicazione; *s. f.* V. Indicamento.
Indice; *s. m.* μηνυτήρ, ῆρος (ὁ)· ἐνδειξις, αντος (ὁ). -2. Il dito; λιχανός, οῦ (ὁ). -3. Dei libri; πίναξ, ακος (ὁ)· ἔλεγχος, ου (ὁ)· σύλλαβος, ου (ὁ).
Indicere; *v. att.* V. Indire.
Indiceria; *s. f.* V. Diceria.
Indicevole; *add.* V. Indicibile.
Indicevolmente; *avv.* V. Indicibilmente.
Indicibile; *add.* ἄρρητος, ον· ἀνεκφώνητος, ον· ἀδιήγητος, ον· ἀνέκφραστος, ον· ἀδιεξίτητος, ον· ἄρρητος, ον. -2. Più che indicibile; ὑπεράρρητος, ον.
Indicibilmente; *avv.* ἀνεκφράστως.
Indicio; *s. m.* V. Indizio.
Indico; *s. m.* V. Indaco.
Indietreggiare; *v. intr.* ἀναχάζω· ἀνα-χωρέω-ῶ· ἀνα-ποδίζω.
Indietro; *avv.* ὀπίσω· ἀνὰ πόδα. -2. Dare, farsi indietro; ἀνα-ποδίζω· ὑπο-βαίνω. -3. Lasciare indietro; κατα-λείπω. -4. Rimanere indietro; ἀπ-οδέω=ῶ. -5. Tornare indietro; ἀνα-στρέφομαι.
Indifeso; *add.* ἀρρούρητος, ον· ἀδιεκδίκητος, ον.
Indifferente; *add.* ἄπορος, ον· ἀμφίδοξος, ον. -2. *Delle cose che si reputano nè buone, nè cattive;* ἀδιάφορος, ον. -3. Non diverso, simile; ὅμοιος, ον.
Indifferentemente; *avv.* ἀδιαφόρως.
Indifferenza; *s. f.* ἀδιαφορία, ας (ἡ). -2. Somiglianza; ὁμοιότης, ητος (ἡ)· ἰσότης, ητος (ἡ).
Indiffinitamente; *avv.* ἀορίστως.
Indiffinito; *add.* V. Indefinito.
Indigeno; *add.* αὐτόχθονος, ον· αὐτόχθων, ον· ἐγχώριος, ον.
Indigente; *add.* ἐνδεής, ές· ἄπορος, ον· σπάνιος, ον· σπανός, ή, όν· αὐχμηρός, ά, όν.
Indigenza; *s. f.* ἐνδεία, ας (ἡ)· ἀπορία, ας (ἡ)· σπανιότης, ητος (ἡ).
Indigere; *v. intr.* δέομαι· χρείαν ἔχω· ἀπορέω=ῶ.
Indigestamente; *add.* ἀπέπτως.
Indigestibile; *add.* ἄπεπτος, ον· δύσπεπτος, ον.
Indigestibilità; *s. f.* e
Indigestione; *s. f.* ἀπεψία, ας (ἡ)· δυσπεψία, ας (ἡ). -2. Patire indigestione; ἀπεπτέω=ῶ.
Indigesto; *add.* ἄπεπτος, ον· δύσπεπτος, ον. -2. Non ordinato; ἄτακτος, ον· ἀδιάθετος, ον.
Indignare; *v. intr.* V. Indegnare.
Indignazione; *s. f.* V. Indegnazione.
Indignità; *s. f.* V. Indegnità.
Indigrosso; *avv.* παχυμερέστερον.
Indileguabile; *add.* ἀδιάλυτος, ον.
In dileguo (Andare); *modo avv.* ποῤῥωτάτω, εἰς κόρακας ἀπ-ειμι. -2. Mandare in dileguo; ποῤῥωτάτω, εἰς κόρακας ἀφ-ίημι.
Indiligenza; *s. f.* ἀμέλεια, ας (ἡ).
Indiminuire; *v. att.* V. Sminuire.
Indimostrabile; *add.* ἀναπόδεικτος, ον.
Indipendente; *add.* V. Independente.
Indipendentemente; *avv.* V. Independentemente.
Indipendenza; *s. f.* V. Independenza.
Indire; *v. att.* ἀπ-αγγέλλω. -2. La guerra; προ-αγορεύω πόλεμόν (τινι). -3. I giuochi; ἐκ-κατ-αγγέλλω ἀγῶνας.
Indirettamente; *avv.* πλαγίως.
Indiretto; *add.* πλάγιος, α, ον· ἐγκάρσιος, α, ον. -2. Caso indiretto; πλαγία πτῶσις, σεως (ἡ). -3. Per indiretto; *avv.* πλαγίως.
Indirigere; *v. att.* κατ-ευθύνω.

Digitized by Google

Indiritta; *avv.* εὐθύ.
Indiritto; *add.* ἐπεσταλμένος, η, ον.
Indirizzamento; *s. m.* εὐθυωρία, ας (ἡ).
Indirizzare; *v. att.* ὁδηγέω-ῶ· ὁδεύω. -2. Indirizzare una lettera; ἐπι-γράφω τὴν ἐπιστολήν (τινι, πρός τινα).
Indirizzatore; *add.* αἰτίος, α, ον· ἀρχηγός, όν.
Indirizzo; *s. m.* ἐφόδιον, ου (τό). -2. Intitolazione; ἐπιγραφή, ῆς (ἡ).
Indiscernibile; *add.* ἄοπτος, ον· ἀδιάκριτος, ον· ἀφανής, ές.
Indisciplinabile; *add.* ἀνάγωγος, ον· δύσκολος, ον.
Indisciplinabilità; *s. f.* ἀναγωγία, ας (ἡ).
Indisciplinato; *add.* ἀπαίδευτος, ον· ἀκόλαστος, ον.
Indiscretamente; *avv.* ἀνεπιεικῶς· ἀμέτρως.
Indiscretezza; *s. f.* V. Indiscrezione.
Indiscreto; *add.* ἀνεπιεικής, ές· ἄμετρος, ον.
Indiscrezione ed Indiscrizione; *s. f.* ἀνεπιεικεία, ας (ἡ).
Indiscusso; *add.* οὐκ ἐξετασθείς, εῖσα, έν· ἀνεξήγητος, ον.
Indisiare; *v. att. Mettere desio;* πόθον ἐμ-βάλλω.
Indispensabile; *add.* ἀσυγχώρητος, ον· ἀναγκαῖος, α, ον.
Indispensabilmente; *avv.* ἀσυγχωρήτως.
Indisperato; *add.* ἄμετρος, ον.
Indisposizione; *s. f.* κακία, ας (ἡ). -2. *Lieve malattia;* καχεξία, ας (ἡ)· ἀῤῥωστία, ας (ἡ)· ἀσθένεια, ας (ἡ).
Indisposto; *add.* ἀδιάθετος, ον. -2. Infermiccio; ἀσθενής, ές· ἄῤῥωστος, ον.
Indisputabile; *add.* ἀναμφισβήτητος, ον· ἀναμφίλογος, ον.
Indisputabilmente; *avv.* ἀναμφισβητήτως.
Indissolubile; *add.* ἄλυτος, ον· ἀδιάλυτος, ον.
Indissolubilmente; *avv.* ἀλύτως.
Indistintamente; *avv.* ἀδιαφόρως· ἀδιαιρίτως· ἀδιαστίκτως· ἀτάκτως· ἀδιακρίτως.
Indistinto; *s. m.* V. Indistinzione.
Indistinto; *add.* ἀδιάθετος, ον· ἀδιάστικτος, ον· ἄτακτος, ον· ἀδιάκριτος, ον· ἀδιόριστος, ον.
Indistinzione; *s. f.* ἀταξία, ας (ἡ).
Indistruttibile; *add.* ἀκατάτριπτος, ον.
Indivia; *s. f. T. bot.* σέρις, ιδος (ἡ)· πικρίς, ίδος (ἡ).
Individuale; *add.* ἐξαίρετος, ον· ἴδιος, α, ον.
Individualmente; *avv.* ἐξαιρέτως· καθ' ἕκαστον.
Individuità; *s. f.* V. Indivisibilità.
Individuo; *s. m.* ἄτομον, ου (τό). -2. Uomo; ἄνθρωπος, ου (ὁ). -3. Il corpo; σῶμα, ατος (τό).
Individuo; *add.* V. Indivisibile.
Indivinaglia; *s. f.* φαῦλον μάντευμα, ατος (τό).
Indivinamento; *s. m.* / Indivinanza; *s. f.* } V. Indovinamento.
Indivinare; *v. att.* V. Indovinare.
Indivinatore; *add.* V. Indovinatore.
Indivinatorio; *add.* V. Indovinatorio.
Indivinazione; *s. f.* V. Indovinamento.
Indivinizzare; *v. att.* V. Indiare.
Indivino; *s. m.* V. Indovino.
Indivisamente; *avv.* ἀχωρίστως.
Indivisibile; *add.* ἄτομος, ον· ἀδιαίρετος, ον· ἀμέριστος, ον.
Indivisibilità; *s. f.* ἀμέριστον, ου (τό).
Indivisibilmente; *avv.* ἀχωρίστως· ἀδιαιρέτως· ἀδιακόπως.
Indiviso; *add.* ἄτομος, ον· ἀχώριστος, ον· ἀδιαίρετος, ον· ἀδιάκοπος, ον· ἀδιανέμητος, ον· ἀνέμητος, ον.
Indivoto; *add.* V. Indevoto.
Indivozione; *s. f.* V. Indevozione.
Indiziare; *v. att.* σημαίνω.
Indizio; *s. m.* σημεῖον, ου (τό)· τεκμήριον, ου (τό). -2. Dare indizio; σημαίνω· ἐπι-σημαίνω. -3. Purgare gli indizi; ἀπο-τρίβομαι τὰς διαβολάς.
Indizione; *s. f.* πεντεκαιδεκαέτης (ους) κύκλος, ου (ὁ).
Indocile; *add.* ἀδίδακτος, ον· δυσμαθής, ές· δύσκολος, ον.
Indocilità; *s. f.* ἀμαθία, ας (ἡ)· ἀγριότης, ητος (ἡ)· δυσκολία, ας (ἡ).
Indogliare; *v. att.* V. Addolorare.
Indolcare; / Indolciare; / Indolcinire; / Indolcire; } *v. att.* γλυκαίνω. -2. *N. pass.* γλυκαίνομαι.
Indolcito; *add.* γλυκανθείς, εῖσα, έν.
Indole; *s. f.* φύσις, σεως (ἡ)· ἦθος, εος-ους (τό). -2. Indole buona; ἀγαθοφυΐα, ας (ἡ). -3. Di buona indole; ἀγαθοφυής, ές. -4. Di ottima indole; ἀριστοφυής, ές. -5. Di indole eccelsa; ἀκροφυής, ές. -6. Di indole cattiva; κακοφυής, ές. -7. Indole cattiva; κακοφυΐα, ας (ἡ).
Indolente; *add.* ἀναλγής, ές. -2. Trascurante; ἀμελής, ές· ἀργός, όν· ῥᾳθυμος, ον.
Indolentire; *v. intr.* V. Indolenzire.
Indolenza e Indolenzia; *s. f.* ἀναλγησία, ας (ἡ). -2. Disappassionatezza; ἀπάθεια, ας (ἡ). -3. Pigrizia; ἀμέλεια, ας (ἡ)· ἀργία, ας (ἡ)· ῥᾳθυμία, ας (ἡ).
Indolenzire; *v. intr.* ναρκάω-ῶ.
Indolersi; *v. intr.* V. Dolersi.
Indolimento; *s. m.* ὀδυνή, ῆς (ἡ).
Indomabile; *add.* ἀδάμαστος, ον.
Indomandato; *add.* αὐτόματος, ον· ἐκούσιος, α, ον.
Indomato; / Indomito; } *add.* ἀδάμαστος, ον· ἄγριος, α, ον· ἀδμής, ῆτος (ὁ, ἡ)· ἄδμητος, ον.
Indonnarsi; *v. intr.* κρατύνομαι· περι-γίγνομαι (τινος).
Indoparsi; *v. intr.* παρα-χωρέω-ῶ.
Indoppiamento; *s. m.* V. Addoppiamento.
Indoppiare; *v. att.* διπλόω-ῶ· διπλάζω.
Indoramento; *s. m.* V. Doramento.
Indorare; *v. att.* ἐγ-χρυσόω-ῶ.
Indoratura; *s. f.* ἐγχρύσωσις, σεως (ἡ).
Indormentare; *v. att.* κατα-κοιμάω-ῶ· κατα-κοιμίζω.
Indormentimento; *s. m.* V. Intormentimento.
Indormentire; *v. intr.* V. Intormentire.
Indormire; *v. att.* κατα-δαρθάνω· κοιμάομαι-ῶμαι. -2. *Non istimare;* φαυλίζω.
Indossare; *v. att.* ἀμπ-έχομαι· ἀμφι-άζω. -2. Indossare un'altra veste; μετ-εν-δύομαι. -3. Indossare altra veste ad uno; μετ-εν-δύω. -4. Indossare insieme; συν-αμφι-άζω.
Indosso; *avv.* ὕπερθε.
Indotato; *add.* ἄπροικος, ον· ἄεδνος, ον· ἀέδνωτος, ον. -2. Rimunerato; εὐπαθῶν, οῦσα, όν.
Indotta; *s. f.* πεῖσις, σεως (ἡ)· πεισμονή, ῆς (ἡ).
Indottamente; *avv.* ἀπαιδεύτως.
Indottivo; *add.* V. Induttivo.
Indotto; *s. m.* V. Indotta.
Indotto; *p. pass.* προσενεχθείς εῖσα, έν· προσηγμένος, η, ον.

Digitized by Google

Indotto; *add.* ἀπαίδευτος, ον· ἀγράμματος, ον· ἀδίδακτος, ον.
Indottrinabile; *add.* ἀδίδακτος, ον.
Indottrinare; *v. att.* παιδεύω.
Indovinaglia; *s. f.* V. Indivinaglia.
Indovinamento; *s. m.* μάντευμα, ατος (τό)· μαντεία, ας (ἡ)· χρησμοδοσία, ας (ἡ)· χρησμολογία, ας (ἡ)· χρησμολόγιον, ου (τό).
Indovinare; *v. att.* μαντεύομαι· μαντιπολέω-ῶ· στοχάζομαι· χρησμογορέω-ῶ· χρησμολογέω-ῶ. -2. Atto ad indovinare; στοχαστικός, ή, όν· μαντευτικός, ή, όν. -3. Che non si può indovinare; ἀμάντευτος, ον.
Indovinatico; *s. m.* V. Indovinamento.
Indovinatore; *add.* μαντευόμενος, η, ον· μάντις, εως (ὁ)· μαντιπόλος, ον· μαντευτής, οῦ (ὁ)· χρησμηγόρης, ου (ὁ)· χρησμογόρος, ου (ὁ)· χρησμολόγος, ου (ὁ)· θεόπροπος, ου (ὁ). -2. Fare l'indovinatore; μαντεύομαι. -3. Appartenente all'indovino; μαντικός, ή, όν.
Indovinatorio; *add.* μαντευτικός, ή, όν.
Indovinazione; *s. f.* V. Indovinamento.
Indovinello; *s. m.* αἴνιγμα, ατος (τό)· γρῖφος, ου (ὁ).
Indovino; *s. m.* V. Indovinatore.
Indovino; *add.* μαντικός, ή, όν.
Indoviso; *add.* V. Indiviso.
Indovutamente; *avv.* ἀναξίως.
Indovuto; *add.* οὐκ ὀφειλόμενος, η, ον.
Indozza; *s. f. Malore*; ἀῤῥωστία, ας (ἡ)· ἀσθένεια, ας (ἡ).
Indozzamento; *s. m.* μάρανσις, σεως (ἡ). -2. Fattura diabolica; φαρμάκεια, ας (ἡ).
Indozzare; *v. intr.* μαραίνομαι.
Indozzato; *add.* μαρασμώδης, ες.
Indracarsi e Indragarsi; *v. intr.* ἐξ-αγριαίνω.
Indrappare; *v. att.* ὑφαίνω.
Indrappellare; *v. att.* παρα-τάττω.
Indreto e Indrieto; *avv.* V. Indietro.
Indrizzamento; *s. m.* V. Indirizzamento.
Indrizzare; *v. att.* V. Indirizzare.
Indrizzo; *s. m.* V. Indirizzo.
Indubitabile; *add.* ἀναμφισβήτητος, ον.
Indubitabilmente; Indubitamente; Indubitantemente; *avv.* ἀναμφισβητήτως· ἀδιστάκτως.
Indubitato; *add.* ἀναμφισβήτητος, ον· ἀδίσταχτος, ον.
Inducere; *v. att.* V. Indurre.
Inducimento; *s. m.* V. Indotta.
Inducitore; *add.* ἐπάγων, ουσα, ον.
Indugevole; *add.* ὀκνός, ή, όν· ὀκνηρός, ά, όν· βραδύς, εῖα, ύ.
Indugia; *s. f.* Indugiamento; *s. m.* Indugianza; *s. f.* V. Indugio.
Indugiare; *v. intr.* δια-τρίβω· διατριβὴν τοῦ χρόνου ποιέω-ῶ· ἀνα-βάλλομαι ὡς ὑστέραιαν· παρ-άγω τὸν χρόνον. -2. Indugiare a vicenda; ἀντι-μέλλω. -3. Desiderare d'indugiare; μελλητιάω-ῶ.
Indugiatore; *add.* μελλητικός, ή, όν.
Indugio; *s. m.* μέλλημα, ατος (τό)· μέλλησις, σεως (ἡ)· μελλησμός, οῦ (ὁ)· διατριβή, ῆς (ἡ)· ἀναβολή, ῆς (ἡ). -2. Dare indugio; βραδύνω. -3. Senza indugio; ἀτριβί.
Indulgente; *add.* συγχωρῶν, οῦσα, οῦν· εὐγνώμων, ον.
Indulgenza; *s. f.* συγχώρημα, ατος (τό)· συγχώρησις, σεως (ἡ)· εὐγνωμοσύνη, ης (ἡ). -2. Dare indulgenza; χώρησιν δίδωμι.
Indulgere; *v. att.* συγ-χωρέω-ῶ.
Indulto; *s. m.* συγγνώμη, ης (ἡ).
Indurabile; *add.* σκληρυνόμενος, η, ον· σκληρυντικός, ή, όν.
Induramento; *s. m.* σκληρότης, ητος (ἡ)· σκίῤῥος, ου (ὁ).
Indurare; *v. att.* σκληρύνω· σκληρόω-ῶ· στερῤῥόω-ῶ. -2. Che indurisce; σκληρυντικός, ή, όν. -3. *N. pass.* σκληρύνομαι.
Indurativo; *add.* σκληρυντικός, ή, όν.
Indurimento; *s. m.* σκληρυσμός, οῦ (ὁ).
Indurire; *v. att.* V. Indurare.
Indurito; *add.* στερῤῥός, όν - ά, όν· σκληρυνθείς, εῖσα, έν· σκληρός, ά, όν· σκίῤῥος, α, ον.
Indurre; *v. att.* εἰς-άγω· ἐπ-άγω. -2. Persuadere; πείθω· δημαγωγέω-ῶ.
Induscio; *s. m.* V. Indugio.
Indusio; *s. m.* χιτωνίσκος, ου (ὁ).
Industre; *add.* V. Industrioso.
Industria; *s. f.* ἀγχίνοια, ας (ἡ)· εὐμηχανία, ας (ἡ)· μηχανή, ῆς (ἡ).
Industriarsi; *v. rifl.* πειράομαι-ῶμαι· δι-αγωνίζομαι· δια-τείνομαι.
Industrievolmente; *avv.* V. Industriosamente.
Industrio; *add.* V. Industrioso.
Industriosamente; *avv.* εὐφυῶς· τεχνικῶς.
Industrioso; *add.* εὐφυής, ές· κατάτεχνος, ον· εὐμήχανος, ον· μηχανόεις, εσσα, εν. -2. Assai industrioso; πολυσπερχής, ές.
Induttivo; *add.* πιθανός, ή, όν· ἐπαγωγικός, ή, όν.
Induttore; *add.* αἴτιος, α, ον.
Induzione; *s. f.* εἰσαγωγή, ῆς (ἡ)· ἐπαγωγή, ῆς (ἡ).
Inebbiato; *add.* V. Innebbiato.
Inebbriamento; Inebbrianza; *s. m.* *s. f.* μέθη, ης (ἡ)· μέθυσις, σεως (ἡ).
Inebbriare; *v. att.* V. Innebbriare.
Inebbriazione; *s. f.* V. Inebbriamento.
Ineccitabile; *add.* νήδυμος, ον· νηδύμιος, α, ον· ἀνέγερτος, ον.
Inecclissare; *v. att.* V. Ecclissare.
Inedia; *s. f.* ἀσιτία, ας (ἡ)· λιμός, οῦ (ὁ).
Ineffabile; *add.* ἄῤῥητος, ον· ἀνέκφραστος, ον· ἀδιήγητος, ον.
Ineffabilemente; Ineffabilmente; *avv.* ἀνεκφράστως· ἀῤῥήτως· ἀδιηγήτως.
Ineffemminire; *v. intr.* V. Infemminire.
Inefficace; *add.* ἀνενέργητος, ον· ἀνενεργής, ές· μάταιος, α, ον· ἀδύνατος, ον.
Inefficacia; *s. f.* ἀνενεργησία, ας (ἡ)· ἀδυναμία, ας (ἡ).
Ineguaglianza; *s. f.* ἀνισότης, ητος (ἡ)· ἀνομοιότης, ητος (ἡ).
Ineguale; *add.* ἄνισος, ον· ἀνόμοιος, ον· ἀνάρτιος, ον.
Inegualmente; *avv.* ἀνίσως· ἀνομοίως.
Inegualità; *s. f.* V. Ineguaglianza.
Inelegante; *add.* ἄκομψος, ον· ἄκοσμος, ον· ἀγλάφυρος, ον.
Inelegantemente; *avv.* ἀγλαῴρως.
Ineluttabile; *add.* ἄφυκτος, ον· ἀνέκφευκτος, ον.
Inemendabile; *add.* ἀνεπανόρθωτος, ον· ἀδιόρθωτος, ον.
Inenarrabile; *add.* ἀνεκδιήγητος, ον· ἄσπετος, ον· ἀδιήγητος, ον.
Inentro; *avv.* εἴσω.
Inequabile; *add.* V. Ineguale.

Digitized by Google

Inequabilità; *s. f.* V. Ineguaglianza.
Inequale; *add.* V. Ineguale.
Inequalità; *s. f.* V. Ineguaglianza.
Inequivalente; *add.* ἀνισότιμος, ον.
Inequivalentemente; *avv.* ἀνισοτίμως.
Inerente; *add.* προσεχής, ές· ἀκριβής, ές.
Inerenza; *s. f.* προσέχεια, ας (ἡ)· πρόσφυσις, σεως (ἡ)· προσκόλλησις, σεως (ἡ).
Inerire; *v. intr.* προς-ίσχομαι· ἔχομαί (τινος)· προσφύομαι.
Inerme; *add.* ἄοπλος, ον· ἄνοπλος, ον.
Inerpicare; *v. intr.* ἄνω ἑρπύζω· ἀνα-ῥῥιχάομαι -ωμαι.
Inerte; *add.* e
Inerto; *add.* ῥάθυμος, ον· ἀεργηλός, ή, όν· ἀργής, ές· ἀεργός, ή, όν· ἀργός, ή, όν. -2. Essere inerte; ματάω-ῶ· ἀργέω-ῶ· ἀεργέω-ῶ.
Ineruditamente; *avv.* ἀπαιδεύτως.
Inerudito; *add.* ἀπαίδευτος, ον· ἀμαθής, ές.
Inerzia; *s. f.* ἀργία, ας (ἡ)· ἀεργία, ας (ἡ)· ῥαθυμία, ας (ἡ).
Inesattezza; *s. f.* σφάλμα, ατος (τό).
Inesatto; *add.* οὐκ ἀκριβής, ές.
Inesauribile; **Inesausto**; *add.* ἀνεξάντλητος, ον.
Inescamento; *s. m.* θέλγητρα, ων (τά)· ἐπαγωγαί, ῶν (αἱ).
Inescare; *v. att.* δελεάζω· θέλγω· ἐπ-άγω.
Inescogitabile; **Inescogitato**; *add.* ἀδιανόητος, ον.
Inescrutabile; *add.* ἀνεξιχνίαστος, ον· ἀνεξερεύνητος, ον· ἀδιερεύνητος, ον.
Inescusabile; *add.* ἀναπολόγητος, ον· ἀσύγγνωστος, ον.
Inescusabilmente; *avv.* ἀσυγγνώστως.
Inesercitabile; *add.* ἀνάσκητος, ον.
Inesercitato; *add.* ἀνάσκητος, ον· ἀμελήτητος, ον.
Inesiccabile; *add.* ἀνεξάντλητος, ον.
Inesione; *s. f.* V. Inerenza.
Inesorabile; *add.* δυσμείλικτος, ον· ἀπαραίτητος, ον· ἀμετάτρεπτος, ον· ἀμετάκλητος, ον· ἀμετάπειστος, ον· ἀπαραμύθητος, ον· ἀπαράμυθος, ον.
Inesorabilmente; *avv.* ἀπαραιτήτως.
Inesperienza; *s. f.* ἀπειρία, ας (ἡ).
Inespertamente; *avv.* ἀπείρως.
Inesperto; *add.* ἄπειρος, ον· νεαλής, ές. -2. Inesperto dell'arte; ἀπειρότεχνος, ον.
Inespiabile; *add.* ἀνίκθυτος, ον· ἀσυγχώρητος, ον.
Inesplebile; *add.* ἀπλήρωτος, ον· ἄπληστος, ον.
Inesplebilità; *s. f.* ἀπληστία, ας (ἡ).
Inesplicabile; *add.* ἀδιεξήγητος, ον· ἀδιεξίτητος, ον· ἀδιήγητος, ον.
Inesplicabilmente; *avv.* ἀνεκφράστως.
Inespugnabile; *add.* δυσμάχητος, ον· ἀκαταμάχητος, ον· ἀβίαστος, ον· ἀνυπέρβλητος, ον· ἀνυπόστατος, ον.
Inessiccabile; *add.* V. Inesiccabile.
Inestabile; *add.* V. Instabile.
Inestignibile; *add.* V. Inestinguibile.
Inestimabile; *add.* ὑπερφυής, ές· ὑπερτίμιος, ον.
Inestimabilemente; **Inestimabilmente**; *avv.* ὑπερτιμίως.
Inestinguibile; *add.* ἄσβεστος, ον· ἄπαυστος, ον.
Inestinguibilmente; *avv.* ἀσβέστως.
Inestricabile e Inestrigabile; *add.* ἀδιάλυτος, ον· ἀνεξέλικτος, ον.
Inestricabilmente; *avv.* ἀδιαλύτως.
Inestricato; *add.* ἀδιάλυτος, ον.

Ineternare; *v. att.* ἀπ-αθανατίζω· ἀθανατίζω.
Inettamente; *avv.* ἀναρμόστως· ἀφύως· ἀμαθῶς· ἀνεπιστημόνως.
Inettezza; **Inettitudine**; *s. f.* ἀπειροκαλία, ας (ἡ)· ἀνεπιστημοσύνη, ης (ἡ).
Inetto; *add.* ἀνάρμοστος, ον· ἄχρηστος, ον· σκαιός, ά, όν· ἀφυής, ές. -2. Sciocco; σκαιός, ά, όν· ἀμαθής, ές· ἀνεπιστήμων, ον· ἀπειρόκαλος, ον.
Inevitabile; *add.* ἄφυκτος, ον· ἀδιάδραστος, ον.
Inevitabilmente; *avv.* ἀφύκτως.
Inezia; *s. f.* λῆρος, ου (ὁ)· μωρία, ας (ἡ)· φλυαρία, ας (ἡ)· γλισχρολογία, ας (ἡ). -2. Occuparsi d'inezie; γλισχρολογέομαι-οῦμαι.
Infaccendato; *add.* πολυπράγμων, ον.
Infacondo; *add.* ἄπειρος, ον τοῦ λέγειν.
Infagonato; *add.* V. Infaonato.
Infallante; **Infallantemente**; *avv.* V. Infallibilmente.
Infallare; *v. intr.* ἐλ-λείπω· ἀπο-λείπω·
Infallibile; *add.* ἀδιάψευστος, ον· ἀναμάρτητος, ον· βέβαιος, ον - α, ον.
Infallibilezza; **Infallibilità**; *s. f.* βεβαιότης, ητος (ἡ)· ἀναμαρτησία, ας (ἡ).
Infallibilmente; *avv.* ὡς ἀληθῶς· ἀναμφιδόξως· ἀναμαρτήτως.
Infama: *s. f.* V. Infamia.
Infamamento; *s. m.* ἀτιμία, ας (ἡ).
Infamare; *v. att.* ἀτιμάζω· ἐπ-ηρεάζω· κατ-αισχύνω· δια-βάλλω· κακηγορέω-ῶ. -2. Pubblicare; ἐξ-αγορεύω· δημοσιεύω.
Infamatore; *add.* βάσκανος, ον· συκοφάντης, ου (ὁ).
Infamatorio; *add.* βλάσφημος, ον· βασκαινητικός, ή, όν· δυειδιστικός, ή, όν.
Infame; *add.* ἄτιμος, ον· ἄδοξος, ον.
Infamemente; *avv.* ἀτίμως.
Infamia; *s. f.* δυσφημία, ας (ἡ). -2. Dare infamia; στηλιτεύω· ἐπ-ηρεάζω· ἀτιμαω-ῶ. -3. Che piange la patita infamia; ἀτιμοπενθής, ές.
Infamigliare; *v. att.* ἐν-οικέω-ῶ.
Infamire; *v. intr. Divenir famelico*; πεινάω-ῶ· πεινητικὸς (ἡ, ὸν) γίγνομαι· λιμώττω.
Infamità; *s. f.* ἀτιμία, ας (ἡ).
Infando; *add.* V. Nefando.
Infangare; *v. att.* πηλόω-ῶ.
Infangato; *add.* πηλώδης, ες.
Infantare; *v. intr.* τίκτω.
Infantastichire; *v. intr.* δύσκολος (ον) γίγνομαι.
Infante; *s. m.* βρέφος, εος-ους (τό)· νήπιος, ον. -2. *Soldato a piede*; πεζός, οῦ (ὁ).
Infanteria; *s. f.* πεζόν, οῦ (τό)· πεζικόν, οῦ (τό)· πεζοί, ῶν (οἱ).
Infanticida; *s. c.* βρεφοκτόνος, ον. -2. Essere infanticida; γονοκτονέω-ῶ.
Infanticidio; *s. m.* βρεφοκτονία, ας (ἡ).
Infantile; *add.* βρεφικός, ή, όν.
Infantilità; **Infanzia**; *s. f.* νηπιότης, ητος (ἡ). -2. Dall'infanzia; βρεφόθεν.
Infaonato; *add.* πελιδνός, ή, όν· πελιδούμενος, η, ον.
Infarcire; *v. att.* ἐμ-πλάττω· στοιβάζω.
Infardare; *v. att.* μιαίνω. -2. Lisciare, imbellettare; φυκόω-ῶ· κιβδηλεύω. -3. *N. pass.* Infardarsi con; συγ-γίνομαι (τινι).
Infardato; *add.* κονιός, ή, όν· μιαρός, ά, όν.
Infaretrato; *add.* φαρέτραν ἔχων, ουσα, ον.
Infarfallare; *v. att.* χρυσαλλίδα ποιέω-ῶ· εἰς χρυσαλλίδα ἀλλάττω.

Digitized by Google

Infarfallire; *v. intr.* χρυσαλλὶς γίγνομαι.
Infarinare; *v. att.* δι-αλφιτόω-ῶ.
Infarinato; *add.* διαλφιτωθείς, εῖσα, έν. -2. *Mediocremente istruito;* τῆς παιδείας ἐπ' ὀλίγον μετεσχηκώς, υῖα, ός.
Infasciare; *v. att.* ἀν-ελίσσω· ἀμφ-ελυτρόω-ῶ (τι εἵς τι). -2. Un bambino; σπαργανόω-ῶ· σπαργανίζω (τινα).
Infastidiare; *v. intr.* δυσχεραίνω (ἐπί τινι).
Infastidimento; *s. m.* V. Fastidio.
Infastidire; *v. att.* βαρύνω· λυπέω-ῶ. -2. Avere in fastidio; δυσχεραίνω (ἐπί τινι).
Infaticabile; *add.* ἀκάματος, ον· ἀκάμας, αντος (ὁ)· ἀκαταπόνητος, ον.
Infaticabilmente; *avv.* ἀκαμάτως.
Infaticato; Infatigabile; } *add.* V. Infaticabile.
Infatuare; *v. att.* ἐκ-μωραίνω.
Infausto; *add.* δυστυχής, ές· παραίσιμος, ον· παραίσιος, ον· ἀπαίσιος, ον.
Infecondità; *s. f.* ἀφορία, ας (ἡ)· ἀκαρπία, ας (ἡ).
Infecondo; *add.* ἄφορος, ον· ἄκαρπος, ον. -2. Essere infecondo; ἀκαρπέω-ῶ. -3. Che rende infecondo; ἄκαρπος, ον.
Infedele; *add.* ἄπιστος, ον.
Infedelità; *s. f.* ἀπιστία, ας (ἡ).
Infedelmente; *avv.* ἀπίστως.
Infedeltà; *s. f.* ἀπιστία, ας (ἡ).
Infelice; *add.* δυστυχής, ές· ἀτυχής, ές· δύσμοιρος, ον· δύσμορος, ον· μοχθηρός, ά, όν· μοχθήεις, εσσα, εν· μογερός, ά, όν. -2. Essere Infelice; ἀτυχέω-ῶ. δυς-τυχέω-ῶ· μοχθέω-ῶ. -3. Infelice insieme; συνατυχής, ές. -4. Essere infelice insieme; συν-ατυχέω-ῶ.
Infelicemente; *avv.* δυστυχῶς· ἀτυχῶς.
Infelicità; *s. f.* δυστύχημα, ατος (τό)· δυστυχία, ας (ἡ)· ἀτύχημα, ατος (τό)· ἀτύχησις, σεως (ἡ)· ἀτυχία, ας (ἡ)· δυσμοιρία, ας (ἡ)· δυσμορία, ας (ἡ).
Infellonire; *v. intr.* ἀγριαίνω· χαλεπαίνω.
Infemminire; *v. att.* θηλύνω· ἀπο-θηλύνω.
Infenso; *add.* ἀπεχθής, ές· ἐχθρός, ά, όν.
Inferie; *s. f. pl.* ἐναγίσματα, ων (τά).
Inferigno; *add.* ἀλφιτερός, ά, όν.
Inferiore; *add.* κατώτερος, τέρα, ον· ἐλάττων, ον· μείων, ον.
Inferiorità; *s. f.* μειονεξία, ας (ἡ)· ἐλάττωσις, σεως (ἡ).
Inferire; *v. att.* συμ-περαίνω· συλ-λογίζομαι. -2. Concernente l'inferire; συμπερασματικός, ή, όν· συμπεραστικός, ή, όν.
Infermamente; *avv.* ἀσθενῶς.
Infermare; *v. att.* νοσάζω· νοσίζω· ἄῤῥωστον ποιέω-ῶ. -2. *Intr.* Divenire infermo; νοσήματι περιπίπτω. -3. Essere ammalato; ἀῤῥωστέω-ῶ· ἀσθενέω-ῶ· νοσέω-ῶ.
Infermazione; *s. f.* V. Invalidazione.
Infermeria; *s. f.* νοσοκομεῖον, ου (τό). -2. Infermità; νόσημα, ατος (τό)· νόσος, ου (ἡ).
Infermiccio; *add.* νοσηματικός, ή, όν· νοσώδης, ες· καχεκτικός, ή, όν.
Infermiere; *s. m.* νοσοκόμος, ον.
Infermire; *v. att.* V. Infermare.
Infermità; *s. f.* ἀῤῥωστία, ας (ἡ)· νόσευμα, ατος (τό)· νόσημα, ατος (τό)· νόσος, ου (ἡ).
Infermo; *add.* ἄῤῥωστος, ον· νοσακερός, ά, όν. -2. *Atto a indurre infermità;* νοσηρός, ά, όν· νοσηματικός, ή, όν· νοσηματώδης, ες· νοσώδης, ες. -3. Essere infermo; V. Infermare § -3. -4. Essere infermo insieme; συν-αῤῥωστέω-ῶ.
Infermuccio; *add.* V. Infermiccio.
Infernale; *add.* καταχθόνιος, ον· ταρτάρειος, α, ον· στύγιος, α, ον.
Inferno; *s. m.* ᾅδης, ου (ὁ)· τάρταρος, ου (ὁ)· τάρταρα, ων (τά).
Inferno; *add.* V. Infernale.
Infero; *add.* καταχθόνιος, ον.
Inferocire; *v. att.* ἀγριαίνομαι· ἀγριόω-ῶ.
Inferrare; *v. att.* ἀλύσεσι περι-βάλλω· ἁλυσιδόω-ῶ.
Inferrata e Inferriata; *s. f.* κλεῖθρα σιδήρεα, ων (τά)· κιγκλίς, ίδος (ἡ).
Inferriare; Inferrucciare; } *v. att.* V. Inferrare.
Infertà; *s. f.* V. Infermità.
Infertile; *add.* ἄκαρπος, ον· ἄφορος, ον.
Infervoramento; *s. m.* ἔγερσις, σεως (ἡ)· θέρμανσις, σεως (ἡ).
Infervorare; *v. att.* ἐγείρω· θερμαίνω.
Infervoratamente; *avv.* ἐγερτί.
Infervorativo; *add.* ἐγείρων, ουσα, ον· θερμαντικός, ή, όν.
Infervorato; *add.* ζέων, ουσα, ον· θερμός, ή, όν.
Infervorire; *v. att.* V. Infervorare.
Infervorito; *add.* V. Infervorato.
Infestagione; *s. f.* V. Infestazione.
Infestamente; *avv.* ἀπεχθῶς.
Infestamento; *s. m.* V. Infestazione.
Infestare; *v. att.* ἐν-οχλέω-ῶ· κακόω-ῶ· πορθέω-ῶ.
Infestatore; *add.* ἀνιαρός, ά, όν· ἀπεχθής, ές· ἐχθρός, ά, όν.
Infestazione; *s. f.* ἐνόχλησις, σεως (ἡ). κάκωσις, σεως (ἡ)· πόρθησις, σεως (ἡ).
Infestevole; Infesto; } *add.* ἀνιαρός, ά, όν· ἀπεχθής, ές· ἐχθρός, ά, όν.
Infettamento; *s. m.* μολυσμός, οῦ (ὁ).
Infettare; *v. att.* δια-φθείρω· λυμαίνομαι· μολύνω· συν-ανα-χρώζω· συν-ανα-χρώνυμι.
Infettato; *p. pass.* διεφθαρμένος, η, ον· φθοριμαῖος, α, ον· φθορώδης, ες. -2. *Dell'aria;* νοσερός, ά, όν.
Infettatore; *add.* e
Infettivo; *add.* φθορεύς, έως (ὁ)· φθορικός, ή, όν· φθοριμαῖος, α, ον· φθόροιος, ον.
Infetto; *add.* V. Infettato.
Infezione; *s. f.* λοιμος, ου (ὁ)· διαφθορά, ᾶς (ἡ)· ἀνάχρωσις, σεως (ἡ).
Infiacchire; *v. att.* ἐξ-ασθενίζω· κατα-πονέω-ῶ. -2. *Intr.* Divenir fiacco; ἐξ-ασθενέω-ῶ.
Infiammabile; *add.* φλογιστός, ή, όν· εὔφλεκτος, ον.
Infiammabilità; *s. f.* φλογιστόν, οῦ (τό).
Infiammagione; Infiammamento; } *s. f.* *s. m.* V. Infiammazione
Infiammare; *v. att.* ἐμπρήθω· καίω· φλέγω· κατα-φλέγω· ἅπτω. -2. Infiammarsi; φλεγμαίνω· φλογίζω· ἀν-άπτομαι.
Infiammatamente; *avv.* περικαίως.
Infiammato; *p. pass.* περικαής, ές· φλεγματώδης, ες· φλεγματοειδής, ές· φλεγμαίνων, ουσα, ον.
Infiammatore; Infiammativo; } *add.* θερμαντικός, ή, όν.
Infiammazione; *s. f.* φλόγωσις, σεως (ἡ)· φλέγμα, ατος (τό)· φλέγμανσις, σεως (ἡ).
Infiascare; *v. att.* εἰς τὸ οἰνοφόρον εἰς-χέω-ῶ.
Infiato; *add.* ὀγκώδης, ες.

Digitized by Google

Inficere; *v. att.* μολύνω.
Infidamente; *avv.* V. Infedelmente.
Infidele; *add.* V. Infedele.
Infido; *add.* V. Infedele.
Infiebolire; *v. att.* V. Infievolire.
Infielare; *v. att.* χολῇ βάπτω.
Infierire; *v. intr.* V. Inasprire.
Infievilire; *v. att.* V. Infievolire.
Infievolimento; *s. m.* ἀσθένημα, ατος (τό).
Infievolire; *v. att.* ἀσθενόω-ῶ. -2. *Intr.* ἐξ-ασθενέω-ῶ· ἐξ-ασθενίζω.
Infiggere; *v. att.* ἐμ-πήγνυμι· ἐπ-ερείδω.
Infignere; *v. att.* V. Infingere.
Infignevole; *add.* V. Infingevole.
Infignimento; *add.* V. Infingimento.
Infignitore; *add.* V. Infingitore.
Infignitudine; *s. f.* V. Infingimento.
Infigurabile; *add.* ἀσχημάτιστος, ον.
Infilare; *v. att.* εἰς τὴν βελόνην ἐμ-βάλλω. -2. Infilare le pentole, *fallire*; χρεωκοπέω-ῶ.
Infilzare; *v. att.* ὀι-ελαύνω.
Infilzata; *s. f.* συνάφεια, ας (ἡ). -2. Filastrocca; ἀειλογία, ας (ἡ).
Infimamente; *avv.* κατωτάτω.
Infimità; *s. f.* V. Bassezza.
Infimo; *add.* κατώτατος, η, ον.
Infinattantochè; *avv.* V. Infino.
Infinchè; *avv.* V. Infinochè. -2. Fin da quando; ἕως οὗ.
Infine; *avv. Finalmente*; τέλος· ὕστερον. -2. Infino; μεχρί· ἕως.
Infingardaggine; *s. m.* V. Infingardia.
Infingardamente; *avv.* ῥᾳθύμως.
Infingarderia; **Infingardezza**; } *s. f.* e
Infingardia; *s. f.* ἀργία, ας (ἡ)· ῥᾳθυμία, ας (ἡ)· νωθεία, ας (ἡ)· νωθρία, ας (ἡ)· νωθρότης, ητος (ἡ). -2. Finzione; ὑπόκρισις, σεως (ἡ).
Infingardire; *v. att.* ῥᾳθυμίζω. -2. *Intr.* ῥᾳθυμέω-ῶ· νωθρύω· νωθριάω-ῶ.
Infingardo; *add.* ἀργός, ὁν· ῥᾴθυμος, ον· νωθής, ές· νωθρώδης, ες. -2. Finto; πλαστός, ή, όν.
Infingentemente; *avv.* πεπλασμένως· δολίως.
Infingere; *v. intr.* ὑπο-κρίνομαι· ἀκάζομαι.
Infingevole; *add.* προσποιητός, ή, όν.
Infingevolmente; *avv.* V. Infingentemente.
Infingimento; *s. m.* ὑπόκρισις, σεως (ἡ).
Infingitore; *add.* ὑποκριτής, οῦ (ὁ)· προσποιητός, ή, όν.
Infinità; *s. f.* ἀπειρία, ας (ἡ).
Infinitamente; *avv.* ἀπείρως· ἀπεράντως· ἀπαρεμφάτως.
Infinitivo; *add.* e
Infinito; *add.* ἄπειρος, ον· ἀπέραντος, ον· ἀπαρέμφατος, ον. -2. Innumerevole; ἀναρίθμητος, ον. -3. Modo infinito; *T. gramm.* ἀπαρέμφατος, ου (ἡ).
Infino; *avv.* ἕως. -2. Infino ad ora; μεχρί τοῦδε. -3. Infino da questo momento; ἀπὸ τούτου.
Infinocchiare; *v. att.* παρα-λογίζομαι.
Infinta; *s. f.* ὑπόκρισις, σεως (ἡ)· σκῆψις, εως (ἡ).
Infintamente; **Infintivamente**; } *avv.* δολίως.
Infinto; *s. m.* V. Infinta.
Infinto; *add.* πεπλασμένος, η, ον· δολερός, ά, όν· προσποιητός, ή, όν.
Infintura; *s. f.* V. Infinta.
Infinzione; *s. f.* V. Infingimento.
Infiorare; *v. att.* e
Infiorire; *v. att.* ἀνθίζω· ἀνθοβολέω-ῶ -2. Abbellire; κατα-κοσμέω-ῶ. -3. *Intr.* ἀνθέω-ῶ.
Infirmare; *v. att.* V. Infiacchire.
Infirmità; *s. f.* V. Infermità.
Infirmo; *add.* V. Infermo.
Infiscare; *v. att.* ὀημεύω.
Infisimire; *v. intr.* V. Incapriccirsi.
Infisso; *add.* ἐμπαγείς, εῖσα, έν· ἡμμένος, η, ον.
Infistolire; *v. intr.* συρριγγώδης γίγνομαι.
Infistolito; *add.* συρριγγώδης, ες.
Infizzare; *v. att.* δια-πείρω.
Inflagione; **Inflazione**; } *s. f.* V. Enfiagione.
Inflessibile; *add.* ἄκαμπτος, ον· ἀπαρέγκλιτος, ον.
Inflessibilità; *s. f.* ἀκαμψία, ας (ἡ).
Inflessibilmente; *avv.* ἀκάμπτως.
Inflessione; *s. f.* καμπή, ῆς (ἡ)· κάμψις, εως (ἡ)· ἐπικαμπή, ῆς (ἡ)· ἐπίκαμψις, εως (ἡ).
Inflesso; *p. pass.* καμπτός, ή, όν· καμψός, ή, όν· καμπαλέος, α, ον· κάμπιος, ον· καμπύλος, η, ον· ἐπικαμπής, ές· ἐπικάμπιος, ον· ἐπικαμπύλος, η, ον.
Inflettere; *v. att.* κάμπτω· ἐπι-κάμπτω.
Infliggere; *v. att.* (τιμωρίαν τινι) ἐπι-τίθημι· (τιμωρίᾳ τινά) κολάζω.
Influente; *add.* ἐπιῤῥέων, ουσα, ον· εἰσρέων, ουσα, ον· εἰσβάλλων, ουσα, ον.
Influenza; *s. f.* ἐπιῤῥοή, ῆς (ἡ)· εἴσροος-ους, όου-οῦ (ὁ). -2. Potere; δύναμις, εως (ἡ).
Influere; **Influire**; } *v. intr.* ἐπι-ῤῥέω-ῶ· εἰς-ρέω-ῶ· εἰς-βάλλω. -2. Avere potere; δύναμιν ἔχω.
Influsso; **Influvio**; } *s. m.* V. Influenza.
Infocagione; *s. f.* e
Infocamento; *s. m.* ἐμπύρωσις, σεως (ἡ). -2. Fervore; ζέσις, σεως (ἡ)· ἐγκαύσις, σεως (ἡ).
Infocare; *v. att.* ἐμ-πυρόω-ῶ· ἐμ-πυρίζω· ἀπο-καίω. -2. *N. pass.* πυρόομαι-οῦμαι.
Infocato; *add.* πυρούμενος, η, ον.
Infogliarsi; *v. rifl. Vestirsi di foglie*; φυλλόομαι-οῦμαι.
Infognarsi; *v. rifl. in* βορβόρῳ κυλίομαι.
Infola; *s. f.* V. Infula.
Infolgorare; *v. att.* V. Folgorare.
Infollire; *v. att.* ἐκ-μαίνω· μαργόω-ῶ. -2. *Intr.* Divenir folle; ἐπι-μαίνομαι· παρα-φρονέω-ῶ· μαργάω-ῶ· μαργαίνω.
Infondere; *v. att.* ἐγ-χέω-ῶ· ἐπι-χέω-ῶ.
Infondimento; *s. m.* ἔγχυσις, σεως (ἡ).
Inforcare; *v. att. Prendere colla forca*; δι-κράνῳ λαμβάνω. -2. Impiccare alle forche; ἀπ-αρτάω-ῶ βρόχῳ (τινα)· ἀνα-σταυρόω-ῶ.
Inforestierare; **Inforestierire**; } *v. intr.* ξενίζω.
Informagione; **Informamento**; } *s. f.* *s. m.* V. Informazione.
Informare; *v. att.* μορφόω-ῶ· πλάττω. -2. Disporre; δια-τίθημι. -3. Ragguagliare; μηνύω-ῶ· δηλόω-ῶ· γνωρίζω· ἐπ-αγγέλλω. -4. Insegnare; διδάσκω. -5. *N. pass.* Pigliare notizia; πυνθάνομαι (τι, περί τινος)· ἐρωτάω-ῶ (τινα).
Informativo; *add.* μορφῶν, οῦσα, οῦν· πλαστικός, ή, όν.
Informato; *add.* μορφήεις, εσσα, εν· μορφοειδής ές. -2. Membruto; μεγαλόσωμος, ον· εὔσαρκος, ον.

Digitized by Google

Informazione; *s. f.* γνῶσις, σεως (ἡ). -2. Educazione; παιδεία, ας (ἡ)· ἀναγωγή, ῆς (ἡ). -3. Dare informazione; διδάσκω.
Informe; *add.* ἄμορφος, ον· δύσμορφος, ον· ἀειδής, ές· ἀδιάπλαστος, ον· ἀδιατύπωτος, ον.
Informemente; *avv.* ἀμόρφως.
Informentare; *v. att.* ζυμόω=ῶ.
Informicolamento; *s. m.* μυρμηκιασμός, οῦ (ὁ)· μυρμηκίασις, σεως (ἡ)· κνῆμα, ατος (τό)· κνῆσις, σεως (ἡ)· κνησμός, οῦ (ὁ).
Informicolare; Informicolire; *v. intr.* μυρμηκιασμῷ ἀλγέω=ῶ· μυρμηκίζω.
Informità; *s. f.* ἀμορφία, ας (ἡ)· δυσμορφία, ας (ἡ).
Infornare; *v. att.* εἰς κλίβανον εἰς-βάλλω.
Inforsare; *v. att. Mettere in forse;* ἀμφι-γνοέω=ῶ.
Infortare; *v. intr.* ἰσχυρὸς γίγνομαι· ὀξύνομαι.
Infortire; *v. att. Rinforzare;* ἰσχυροποιέω=ῶ· ἰσχυρόω=ῶ· ῥώννυμι. -2. *Intr.* Divenir forte, acetoso; ὀξύνομαι.
Infortuna; *s. f.* V. Infortunio.
Infortunare; *v. intr. Correr fortuna in mare;* ναυαγέω=ῶ.
Infortunatamente; *avv.* δυστυχῶς.
Infortunato; *add.* ἀτυχής, ές· δυστυχής, ές. -2. Datore di mala fortuna; ἀπόφημος, ον.
Infortunio; *s. m.* ἀτυχία, ας (ἡ)· δυστυχία, ας (ἡ)· ἀτύχημα, ατος (τό)· δυστύχημα, ατος (τό)· συμφορά, ᾶς (ἡ).
Infortuno; *add.* V. Infortunato.
Inforzare; *v. att.* ἐχυρόω=ῶ. -2. *Intr.* Divenir forte, acetoso; ὀξύνομαι· ὀξύζω.
Inforzato; *add.* ῥωμαλέος, α, ον· ἐχυρός, ά, όν. -2. Divenuto forte, acetoso; ὀξύνων, ουσα, ον.
Infoscamento; *s. m.* ἐπισκότησις, σεως (ἡ).
Infoscare; *v. intr.* σκοτάζω· ἀπο-σκοτόομαι=οῦμαι· ἀπο-σκοτίζομαι.
Infossare; *v. att.* κατ-ορύττω.
Infossato; *add. Concavo;* κοίλος, η, ον.
Infra; *prep.* μεταξύ· ἐν· εἰς.
Infracidamento; *s. m.* σῆψις, εως (ἡ)· μύδησις, σεως (ἡ).
Infracidare; *v. att.* σήπω· μυδαίνω· σαπριόω=ῶ. -2. Venire a fastidio; παρ-εν-οχλέω=ῶ. -3. *N. pass.* σήπομαι· σαπρίζω· μυδαίνω· μυδάω=ῶ.
Infracidato; *p. pass.* σαπρισθείς, εῖσα, ἐν· σαπρός, ά, όν· μυδαλέος, α, ον.
Infracidatura; *s. f.* V. Infracidamento.
Infracidire; Infradiciare; *v. att.* V. Infracidare.
Infragnere; *v. att.* V. Infrangere.
Infragnimento; Infragnitura; *s. m. s. f.* σύντριψις, εως (ἡ)· θραῦσις, σεως (ἡ).
Infralimento; *s. m.* ἀσθένεια, ας (ἡ).
Infralire; *v. att. Render frale;* ἐξ-ασθενίζω. -2. *Intr.* Divenir frale; ἐξ-ασθενέω=ῶ· ἐξ-ασθενίζομαι.
Infralito; *add.* ἀσθενής, ές.
Inframettere; *v. att.* V. Inframmettere.
Inframmessa; *s. f.* V. Intrammessa.
Inframmesso; *s. m.* V. Intramesso.
Inframmettere; *v. att.* παρ-εμ-βάλλω· παρ-εν-τίθημι.
Inframmischiare; *v. att.* V. Frammischiare.
Infrangere; *v. att.* ἀλοάω=ῶ· συν-τρίβω· κατα-κλάω=ῶ· κατα-θραύω· θραύω· ῥήγνυμι. -2. Infrangere insieme; συν-αλοάω=ῶ.

Infrangibile; *add.* ἀκατακτος, ον· ἄθραυστος, ον· ἀῤῥαγής, ές.
Infranto; *p. pass.* ἀτρίβαστος, ον· ἀτριβής, ές· συντετριμμένος, η, ον· κάταστος, ον.
Infrantojo; *s. m.* κλαστήριον, ου (τό)· ἐλαιοτρίβειον, ου (τό).
Infrantura; *s. f.* κλάσις, σεως (ἡ)· σύντριψις. εως (ἡ)· θραῦσις, σεως (ἡ).
Infrascare; *v. att.* κλάδοις περι-καλύπτω· φυλλόω=ῶ. -2. Avviluppare; ἐπι-πλέκω.
Infrascritto; *add.* ὑπογεγραμμένος, η, ον.
Infrattanto; *avv.* ἐν τῷ μεταξύ.
Infrazione; *s. f.* παρανομία, ας (ἡ)· παράβασις, σεως (ἡ).
Infreddagione; *s. f.* V. Infreddatura.
Infreddamento; *s. m.* κρύος, εος=ους (τό)· ψυγμός, οῦ (ὁ)· ψύξις, εως (ἡ)· κατάψυξις, εως (ἡ)· ψυχρότης, ητος (ἡ).
Infreddare; *v. att.* ψυχάω=ῶ· κατα-ψύχω· ἀπο-ψύχω· ψυχραίνω· ψυχρίζω.
Infreddativo; *add.* ψυκτικός, ή, όν.
Infreddato; *add.* ψυχριστός, ή, όν. -2. Incatarrato; κορυζῶν, οῦσα, ῶν. -3. Essere infreddato; κορυζάω=ῶ. -4. Molto infreddato; βουκόρυζος, ον.
Infreddato; Infreddatura; *s. m. s. f.* κατάῤῥοος=ους, όου=οῦ (ὁ)· κόρυζα, ης (ἡ).
Infremere; *v. intr.* ἐμ-βρέμω.
Infrenare; *v. att.* χαλινόω=ῶ.
Infrequente; *add.* μανός, ή, όν· σπάνιος, α, ον.
Infrequenza; *s. f.* μανότης, ητος (ἡ)· σπανιότης, ητος (ἡ)· σπάνις, εως (ἡ).
Infrescamento; *s. m.* ἀνάψυξις, εως (ἡ).
Infrescare; *v. att.* ἀνα-ψυχάω=ῶ.
Infrescatojo; *s. m.* ψυχροποιὸς λουτήρ, ῆρος (ὁ).
Infrigidante; *add.* ψυκτικός, ή, όν.
Infrigidare; *v. att.* ψυχρίζω.
Infrigidativo; *add.* ψυκτικός, ή, όν.
Infrigidire; *v. att.* ψυχρίζω. -2. *Intr.* ἀπο-ψύχομαι.
Infrigno; *add.* ῥυτιδώδης, ες.
Infrollire; *v. att.* V. Macerare.
Infrondare; *v. att.* φυλλόω=ῶ. -2. *Intr.* φυλλάζω· φυλλιάω=ῶ· φυλλοφυέω=ῶ.
Infruscare; *v. att.* συγ-χέω=ῶ· συμ-μίγνυμι.
Infruscato; *add.* αἰνιγματώδης, ες.
Infruttifero; *add.* V. Infruttuoso.
Infruttuosamente; *avv.* ἀκάρπως.
Infruttuosità; *s. f.* ἀκαρπία, ας (ἡ).
Infruttuoso; *add.* ἄκαρπος, ον· ἀχρεῖος, ον.
Infugare; Infuggare; *v. att.* φυγαδεύω.
Infula; *s. f. Benda sacra;* μίτρα, ας (ἡ)· στέμμα, ατος (τό).
Infunare; *v. att.* δεσμεύω.
Infunato; *add.* δέσμιος, α, ον·
Infunatura; *s. f.* δέσις, σεως (ἡ).
Infundibolo; *s. m.* χοάνη, ης (ἡ)· χόανον, ου (τό)· χόανος, ου (ὁ).
Infuocare; *v. att.* V. Infocare.
Infuocamento; *s. m.* V. Infocamento.
Infuora e Infuori; *avv.* ἐκτός· ἔξω. -2. Eccetto; πλήν.
Infuriare; *v. intr.* μαίνομαι· ἀνα-βακχεύω. -2. Infuriare contro; ἀντι-μαίνομαι. -3. Infuriare insieme; συμ-μαίνομαι.
Infuriatamente; *avv.* μανικῶς.

Digitized by Google

Infuriato; *add.* μανιώδης, ες· μανικός, ή, όν· μανείς, εῖσα, έν.
Infurire; *v. att.* V. Infuriare.
Infuscare; *v. att.* V. Infoscare.
Infuserato; *add.* ὑδρόχωτος, ον.
Infusibile; *add.* ἀχώνευτος, ον.
Infusibilità; *s. f.* ἀχώνευτον, ου (τό).
Infusione; *s. f.* ἔγχυσις, σεως (ή)· ἔγχυμα, ατος (τό)· ἐπίχυσις, σεως (ή).
Infuso; *add.* ἐγκεχυμένος, η, ον· ἔγχυτος, ον· ἐπίχυτος, ον.
Infuturare; *v. att.* *Far vivere nel futuro*; γηράσκω.
Ingabbiare; *v. att.* εἰς κυρτὸν ἐγ-κλείω. -2. Rinchiudere; κλείω· συγ-κλείω.
Ingaggiare; *v. att.* ἐνεχυράζω· ἐνεχύρῳ προ-καλέομαι=οῦμαι. -2. Ad usura; παρα-δίδωμί (τινι) ἐνέχυρον. -3. Sfidare; προς-καλέομαι=οῦμαι.
Ingaggio; *s. m.* ἐνεχύρασμα, ατος (τό)· μισθός, οῦ (ὁ).
Ingagliardia; *s. f.* ἀσθένεια, ας (ή).
Ingagliardire; *v. att.* ἰσχυροποιέω=ῶ· κραταιόω=ῶ· ἰσχυρίζω· ἰσχυρόω=ῶ· ῥώννυμι. -2. *Intr.* ῥώννυμαι· κραταιόομαι=οῦμαι· ἰσχυρίζομαι.
Ingalluzzarsi; Ingalluzzirsi; *v. rifl.* γαυριάω=ῶ· ὑγκέομαι=οῦμαι.
Ingambare; *v. intr.* *Darla a gambe, fuggire*; φεύγω.
Ingangherare; *v. att.* ἐφ-άπτω· στροφεῖς ἐπι-βάλλω.
Ingannabile; *add.* V. Ingannevole.
Ingannagione; *s. f.* Ingannamento; *s. m.* V. Inganno.
Ingannante; *add.* ἐξαπατῶν, ῶσα, ῶν· ἀπατέων, ωνός (ὁ)· παρακρουστικός, ή, όν· παραγωγός, όν.
Ingannare; *v. att.* ἀπατάω=ῶ· ἐξ-απατάω=ῶ· φενακίζω· περι-ἐρχομαί (τινα)· ἀπ-αιολάω=ῶ· παρα-κόπτω· παρ-αιολίζω· παρ-άγω· παρα-βουκολέω=ῶ· παρακρούω· παρα-λογίζομαι. -2. Ingannare affatto; δι-απατάω=ῶ. -3. Ingannare con arti demagogiche; ἀπο-δημαγωγέω=ῶ. -4. Cercare di ingannare; δια-πηνικίζω. -5. Ingannare a vicenda; ἀντ-εξ-απατάω=ῶ. -6. Che inganna; V. Ingannante. -7. Che si può ingannare; παραλόγιστος, ον. -8. Che non inganna; ἄλεπτος, ον· ἀπαραλόγιστος, ον. -9. Che non si può ingannare; ἀπαραλόγιστος, ον.
Ingannatore; *add.* V. Ingannante.
Ingannese; Ingannevole; *add.* δολερός, ά, όν· ἀπατηλός, ή, όν· δόλιος, ον - α, ον.
Ingannevolmente; *avv.* δολερῶς· δολίως· μετὰ δόλου.
Ingannigia; *s. f.* e
Inganno; *s. m.* ἀπάτη, ης (ή)· δόλος, ου (ὁ)· βλάβη, ης (ή)· παράκρουσις, σεως (ή)· παραλογία, ας (ή). -2. Errore, sbaglio; σφάλμα, ατος (τό). -3. Far inganno; V. Ingannare. -4. Disviare con inganno; παρα-βουκολέω=ῶ. -5. Privare con inganno; ἀπ-αιολάω=ῶ. -6. Tirare in inganno; ἀπο-βουκολέω=ῶ· ἀπο-βουκολίζω. -7. Senza inganno; ἄδολος, ον· ἀγοήτευτος, ον· *avv.* ἀδόλως.
Ingannoso; *add.* V. Ingannevole.
Ingarbare; *v. att.* προς-άπτω· κατα-κοσμέω=ῶ.
Ingarbugliare; *v. att.* θορυβέω=ῶ· συγ-χέω=ῶ. -2. Aggirare; ἐξ-απατάω=ῶ· φενακίζω.
Ingastada; *s. f.* φιάλη, ης (ή).
Ingastaduzza; *s. f.* *dim.* φιαλίον, ου (τό).
Ingastigato; *add.* ἀτιμώρητος, ον.
Ingastigazione; *s. f.* ἀκολασία, ας (ή).

Ingegnà; *s. f.* V. Ingegno.
Ingegnamento; *s. m.* πανουργία, ας (ή)· ἀγχίνοια, ας (ή)· ἐπιστρέφεια, ας (ή)· εὐμηχανία, ας (ή)· δεξιότης, ητος (ή).
Ingegnarsi; *v. rifl.* σπουδάζω· πειράομαι=ῶμαι.
Ingegnere e Ingegnero; *s. m.* ἀρχιτέκτων, ωνος (ὁ).
Ingegnevole; *add.* V. Ingegnoso.
Ingegno; *s. m.* εὐφυία, ας (ή)· ἀγχίνοια, ας (ή)· νόος=νοῦς, νόου=νοῦ (ὁ)· σύνεσις, σεως (ή). -2. Indole; φύσις, σεως (ή)· τρόπος, ου (ὁ). -3. Inganno; δόλος, ου (ὁ)· πανουργία, ας (ή). -4. Di ingegno tardo; βραδύνοος=ους, οον=ουν. -5. Di ingegno vario; πολύτροπος, ον. -6. Uomo d'ingegno; ἀγχίνοος=ους, οον=ουν. -7. Senza ingegno; ἄφυής, ές· ἄνοος=ους, οον=ουν. -8. A ingegno, *ingannevolmente*; ἐκ προνοίας· δολερῶς· δολίως. -9. Strumento ingegnoso; μηχανή, ῆς (ή)· μηχάνημα, ατος (τό). -10. *Industria mercantile*; εὐπορία, ας (ή).
Ingegnosamente; *avv.* εὐφυῶς· ἐπιδεξίως.
Ingegnoso; *add.* εὐφυής, ές· δαιδάλεος, α, ον· εὔστοχος, ον· ἀγχίνοος=ους, οον=ουν· εὐμήχανος, ον.
Ingegnuolo; *s. m.* πανουργία, ας (ή)· τέχναι, ῶν (αἱ).
Ingelosare; *v. att.* e
Ingelosire; *v. att.* παρα-ζηλόω=ῶ· ζηλότυπον ποιέω=ῶ. -2. *Intr.* ζηλόω=ῶ· ζηλοτυπέω=ῶ· ζηλότυπος γίγνομαι.
Ingemmamento; *s. m.* λιθοειδὲς καλλώπισμα, ατος (τό).
Ingemmare; *v. att.* λίθοις κατα-κοσμέω=ῶ. -2. Innestare ad occhio; ἐν-οφθαλμίζω.
Ingemmato; *add.* λιθοκόλλητος, ον· λιθόκολλος, ον.
Ingenerabile; *add.* ἀγέννητος, ον.
Ingeneramento; *s. m.* γένησις, σεως (ή).
Ingenerare; *v. att.* γεννάω=ῶ.
Ingenerato; *p. pass.* γενέτης, ου (ὁ)· γεννητός, ή, όν.
Ingeneratore; *add.* γενέτωρ, ωρος (ὁ)· γεννήτωρ, ορος (ὁ)· γεννήτρια, ας (ή).
Ingenerazione; *s. f.* V. Ingeneramento.
Ingeneroso; *add.* ἀγενής, ές.
Ingenio; *s. m.* V. Ingegno.
Ingenioso; *add.* V. Ingegnoso.
Ingenito; *add.* ἔμφυτος, ον· γενναῖος, ον - α, ον· γενικός, ή, όν. -2. Per ingenito, *naturalmente*; αὐτομάτως.
Ingente; *add.* V. Grande.
Ingentilire; *v. att.* βελτίω ποιέω=ῶ.
Ingenuamente; *avv.* ἐλευθερίως· χρηστῶς· ἁπλῶς.
Ingenuità; *s. f.* ἐλευθεριότης, ητος (ή)· χρηστότης, ητος (ή)· ἁπλότης, ητος (ή).
Ingenuo; *add.* εὐγενής, ές. -2. Sincero; ἐλευθέριος, ον· ἁπλόος=οῦς, όα=ῆ, όον=οῦν· χρηστός, ή, όν.
Ingerire; *v. att.* ἐπι-φέρω. -2. *Intr.* παρα-δι-οικέω=ῶ. -3. Ingerirsi; μεσιτεύω· ἐπι-λαμβάνομαι.
Ingessare; *v. att.* γύψῳ ἐγ-χρίω.
Ingessato; *add.* γύψῳ ἐγ-κεχρισμένος, η, ον.
Ingesto; *add.* ἐμφορηθείς, εῖσα, έν.
Inghermire; *v. att.* V. Ghermire.
Inghestada; *s. f.* V. Ingastada.
Inghiomellare; *v. att.* V. Aggomitolare.
Inghiottimento; *s. m.* ῥόφημα, ατος (τό)· ῥόφησις, σεως (ή)· ῥόφος, ου (ὁ). -2. Voragine; χάσμα, ατος (τό).
Inghiottire; *v. att.* κατα-πίνω· κατα-βροχθίζω· βροχθίζω· λαφύσσω· ῥοφάνω. -2. Inghiottire insieme; συγ-κατα-πίνω· συμ-βροχθίζω· συλ-λαφύσσω.

Digitized by Google

Inghiottitore; *add.* καταφαγάς, άδος (ὁ, ἡ).
Inghirlandamento; *s. m.* στεφάνωσις, σεως (ἡ).
Inghirlandare; *v. att.* στεφανόω-ῶ. -2. Circondare; περι-βάλλω.
Inghistara; *s. f.* V. Inguistara.
Ingiacare; *v. att.* ἐπι-θωρακίζω.
Ingiallare; Ingiallire; *v. att.* ξανθίζω. -2. *Intr.* ξανθίζομαι.
Ingielare; *v. intr.* ὑπὸ ψυχοῦς κατα-πήγνυμαι.
Ingigliarsi; *v. rifl.* κρίνοις κατα-κοσμέομαι-οῦμαι.
Inginocchiare; *v. intr.* γονυάζομαί (τινα)· γονυπετέω-ῶ (τινί, τινά)· κατα-πίπτω εἰς τὰ γόνατα· προσπίπτω πρὸς τὰ γόνατά (τινος). -2. Far inginocchiare; γονατίζω.
Inginocchiata; *s. f.* γονυκλισία, ας (ἡ)· προσκύνησις, σεως (ἡ).
Inginocchiato; *add.* γονυκλινής, ές· γουναζόμενος, η, ον.
Inginocchiatura; *s. f.* κάμψις, εως (ἡ).
Inginocchiazione; *s. f.* V. Inginocchiata.
Inginocchione e Inginocchioni; *avv.* ἐπὶ γοῦνα (γόνατα).
Ingiocondo; *add.* ἀηδής, ές· ἀχάριττος, ον· ἄχαρις, ιτος (ὁ, ἡ).
Ingiojellare; *v. att.* λίθοις ἐπι-κοσμέω-ῶ.
Ingiovanire ed Ingiovenire; *v. intr.* νεανιεύομαι· νεανέομαι-οῦμαι.
Ingiù; *avv.* κάτω. -2. All'insù ed all'ingiù; ἄνω καὶ κάτω.
Ingiugnere; *v. att.* συ-ζεύγω. -2. Ordinare; ἐπι-τέλλω· προς-τάττω.
Ingiumai; *avv.* V. Oggimai.
Ingiuncare; *v. att.* σχοίνοις κατα-πάσσω.
Ingiungere; *v. att.* V. Ingiugnere.
Ingiuria; *s. f.* ἀδικία, ας (ἡ)· ὄνειδος, εος-ους (τό)· λοιδόρημα, ατος (τό)· λοιδορία, ας (ἡ)· αἰσία, ας (ἡ)· αἰκισμός, οῦ (ὁ)· ὕβρις, εως (ἡ)· λώβευσις, σεως (ἡ)· λώβη, ης (ἡ)· λώβησις, σεως (ἡ). -2. Rammentarsi di una ingiuria patita; ἀπο-μνησικακέω-ῶ. -3. Che ingiuria; V. Ingiuriatore. -4. Fare ingiuria; V. Ingiuriare.
Ingiuriare; *v. att.* λοιδορέω-ῶ (τινα)· λοιδορέομαι-οῦμαί (τινι)· σκερβολέω-ῶ· λωβάζω· λωβάομαι-ῶμαι· ὑβρίζω· αἰκίζω· αἰκίζομαι· ὀνειδίζω. -2. Pronto ad ingiuriare; ὀνειδιστικός, ή, όν· ὑβριστικός, ή, όν. -3. Desiderare di ingiuriare; ὑβριστιάω-ῶ. -4. Ingiuriare a vicenda; ἀντι-λοιδορέω-ῶ.
Ingiuriato; *p. pass.* λωβητός, ή, όν· αἰκιστός, ή, όν.
Ingiuriatore; *add.* ἄδικος, ον· ὑβριστής, οῦ (ὁ)· λοίδορος, ον· λωβήτωρ, ορος (ὁ)· σκέρβολος, ον.
Ingiuriosamente; *avv.* ἀδίκως· ὑβριστικῶς. -2. Trattare ingiuriosamente; V. Ingiuriare.
Ingiurioso; *add.* ἄδικος, ον· κακόεργος, ον· ὀνείδειος, ον.
Ingiustamente; *avv.* ἀδίκως.
Ingiustizia; *s. f.* e
Ingiusto; *s. m.* ἀδικία, ας (ἡ)· ἀνομία, ας (ἡ)· παρανόμησις, σεως (ἡ)· παρανομία, ας (ἡ). -2. Fare ingiustizia; ἀδικέω-ῶ· παρα-νομέω-ῶ. -3. Proclive a fare una ingiustizia; ἀδικητικός, ή, όν.
Ingiusto; *add.* ἄδικος, ον· ἄνομος, ον· παρόνομος, ον.
Inglorio; Inglorioso; *add.* ἄδοξος, ον· ἄτιμος, ον· ἀτίμητος, ον.
Ingluvia; *s. f.* V. Ingluvie.
Ingluviatore; *add.* λαίμαργος, ου (ὁ).
Ingluvie; *s. f.* λαιμαργία, ας (ἡ).
Ingluviosamente; *avv.* λαιμάργως.
Ingobbire; *v. intr.* κυρτός, κυφὸς γίγνομαι.
Ingoffare; *v. att.* ῥαπίζω· κολαφίζω.
Ingojamento; *s. m.* ῥόφημα, ατος (τό).
Ingojare; *v. att.* V. Inghiottire.
Ingojatore; *add.* καταφαγάς, άδος (ὁ, ἡ).
Ingolare; *v. att.* V. Inghiottire.
Ingolfarsi; *v. rifl.* κολπόομαι-οῦμαι· τὰς ἡϊόνας κολπόω-ῶ. -2. Nel mare; θαλάσσης βάθος εἰς-δύνω. -3. Applicarsi di tutta forza a checchessia; παύγε προς-έχω τὸν νοῦν (τινι).
Ingollare; *v. att.* V. Inghiottire.
Ingombrare; *v. att.* V. Ingombrare.
Ingombramento; *s. m.* e
Ingombrare; *s. m.* ἐμπόδιον, ου (τό)· ἐμπόδισμα, ατος (τό)· κώλυσις, σεως (ἡ).
Ingombrare; *v. att.* ἐπ-έχω· κατ-έχω· δια-λαμβάνω· πληρόω-ῶ. -2. Impedire; κωλύω· ἐμ-ποδίζω· κατα-λαμβάνω.
Ingombrio; Ingombro; *s. m.* V. Ingombramento.
Ingombro; *add.* ἐμποδισθείς, εῖσα, έν.
Ingordaggine; *s. f.* V. Ingordigia.
Ingordamente; *avv.* ἐπιθυμητικῶς.
Ingordarsi; *v. rifl.* λιχνεύομαι.
Ingordezza; Ingordia; Ingordigia; *s. f.* λιχνεία, ας (ἡ)· λαβροσύνη, ης (ἡ)· λαβρότης, ητος (ἡ)· πλεονεξία, ας (ἡ).
Ingordire; *v. intr.* λιχνεύω.
Ingordo; *add.* λίχνος, ον - η, ον· ἀπλήρωτος, ον· ἀδήφαγος, ον· λάβρος, ον· λαίμαργος, ον.
Ingorgamento; *s. m.* ἔμφραξις, εως (ἡ)· πλήρωσις, σεως (ἡ).
Ingorgare; *v. att.* ἐμ-φράττω.
Ingorgiamento; *s. m.* πολυφαγία, ας (ἡ)· ἐμφόρησις, σεως (ἡ)· γαστριμαργία, ας (ἡ).
Ingorgiare; *v. att.* κατα-πίνω· κατα-βροχθίζω.
Ingorgo; *s. m.* V. Ingorgamento.
Ingozzare; *v. att.* V. Ingorgiare. -2. Appropriarsi; κατα-λαμβάνω.
Ingradare; *v. intr.* βάδην προ-βαίνω.
Ingrandimento; *s. m.* αὔξησις, σεως (ἡ)· αὔξη, ης (ἡ)· αὖξις, εως (ἡ).
Ingrandire; *v. att.* αὐξάνω· μεγαλύνω. -2. Ingrandire con le parole; μεγεθοποιέω-ῶ. -3. Che ingrandisce colle parole; μεγεθοποιός, όν. -4. Atto ad ingrandire; αὔξιμος, ον. -5. *Intr.* αὐξάνομαι· μεγαλύνομαι. -6. Salire in grande stato; διαφημίζομαι.
Ingranditivo; Ingranditore; *add.* αὐξάνων, ουσα, ον· αὐξητικός, ή, όν· μεγαλύνων, ουσα, ον.
Ingrassamento; *s. m.* σιτισμός, οῦ (ὁ).
Ingrassare; *v. att.* πιαίνω· σιτίζω· σιτεύω. -2. Ingrassare; κοπρίζω. -3. *Intr.* Divenir grasso; παχύνομαι.
Ingrassativo; *add.* V. Ingrassatore.
Ingrassato; *p. pass.* σιτευτός, ή, όν.
Ingrassatore; *add.* σιτεύων, ουσα, ον.
Ingrassazione; *s. f.* V. Ingrassamento.
Ingrasso; *s. m. Letame;* κόπρος, ου (ὁ).
Ingrataccio; *add.* τρὶς ἀχάριστος, ον.
Ingratamente; *avv.* ἀχαρίστως.
Ingratezza; *s. f.* V. Ingratitudine.
Ingraticchiare; Ingraticciare; *v. att.* V. Ingraticolare.
Ingraticciatura; *s. f.* κιγκλίς, ίδος (ἡ).

Digitized by Google

Ingraticolamento; *s. m.* V. Ingraticolatura.
Ingraticolare; *v. att.* κιγκλίδα περι-βάλλω.
Ingraticolato; *s. m.* ἐσχαρίς, ἴδος (ἡ).
Ingratitudine; *s. f.* ἀχαριστία, ας (ἡ)· ἀγνωμοσύνη, ης (ἡ).
Ingrato; *add.* ἀχάριστος, ον· ἀγνώμων, ον. -2. Essere ingrato; ἀχαριστέω=ῶ· ἀγνωμονέω=ῶ. -3. Odioso; ἀηδής, ές· ἀτερπής, ές· ἄμουσος, ον· ἀπάρεστος, ον.
Ingravescente; *add.* βαρυνόμενος, η, ον.
Ingravidamento; κύησις, εως (ἡ).
Ingravidare; *v. att.* e
Ingravidire; *v. att.* ἐγκύμονα ποιέω=ῶ· κυΐσκω. -2. *Intr.* κυέω=ῶ· ἐγ-κυμονέω=ῶ· κυΐσκομαι.
Ingraziare; *v. intr.* εἴς τινα χάριν κατα-τίθεμαι· χάριν ἔχω (ἑά τινος).
Ingraziato; *add.* προσφιλής, ές.
Ingrecare; *v. intr. Imbizzarire;* ὀργίζομαι· ἀγριαίνω.
Ingrecato; *add.* ἄγριος, α, ον.
Ingrediente; *s. m.* μέρος, εος=ους (τό)· μόριον, ου (τό).
Ingremire; *v. att.* προς-αρπάζω.
Ingremito; *p. pass.* προσαρπασθείς, εῖσα, έν.
Ingressamente; *avv.* V. Concitatamente.
Ingresso; *s. m.* εἴσοδος, ου (ἡ)· πρόσοδος, ου (ἡ)· πύλη, ης (ἡ)· ἔμβασις, σεως (ἡ)· εἰσβολή, ῆς (ἡ)· στόμα, ατος (τό).
Ingresso; *add.* V. Aspro, Crudele.
Ingrillandare; *v. att.* στεφανόω=ῶ.
Ingrognare; *v. intr.* V. Ingrugnare.
Ingrommarsi; *v. intr.* ἐπι-πλάττομαι.
Ingroppare; *v. att.* ἐπι-πλέκω. -2. Soggiungere immediatamente; συν-άπτω· προς-τίθημι· ἐπι-τίθημι· ἐπι-βάλλω.
Ingrossamento; *s. m.* πάχος, εος=ους (τό).
Ingrossare; *v. att.* παχύνω. -2. Accrescere; αὐξάνω. -3. Ingrossare la memoria; τὸν νοῦν ἀμβλύνω. -4. Fare ingrossare; συμ-πληθύνω. -5. *Intr.* παχύνομαι. -6. Ingravidare; κυέω=ῶ· ἐγκυμονέω=ῶ· κυΐσκομαι. -7. Incaponirsi; αὐθαδίζομαι. -8. Adirarsi leggermente; ὑπ-οργίζομαι.
Ingrossativo; *add.* παχύνων, ουσα, ον.
Ingrossato; *add.* παχυλός, ή, όν. -2. Grosso d'ingegno; παχύνοος=ους, οον=ουν.
Ingrossatore; *add.* παχύνων, ουσα, ον.
Ingrosso; *modo avv.* παχυλῶς. -2. In generale; κοινῇ· συγκεχυμένως.
Ingrugnare; *v. intr.* ἀγανακτέω=ῶ· ὀργίζομαι.
Ingrugnato; *add.* ὀργισθείς, εῖσα, έν.
Inguainare; *v. att.* εἰς θήκην κατα-τίθημι.
Ingubbiare; *v. intr.* ὑπερ-εμ-πίπλαμαι.
Inguidalescare; *v. att.* πλήττω.
Inguiderdonato; *add.* οὐκ ἀντευεργετηθείς, εῖσα, έν.
Inguinaglia; *s. f.* } βουβών, ῶνος (ὁ).
Inguine; *s. m.* }
Inguistara; *s. f.* φιάλη, ης (ἡ).
Ingurgitamento; *s. m.* V. Ingorgiamento.
Ingurgitare; *v. att.* V. Tracannare.
Ingurgitatore; *add.* γαστρίμαργος, ον.
Ingustabile; *add.* ἄγευστος, ον.
Inibire; *v. att.* ἐπ-έγω· κωλύω· ἀπ=αγορεύω.
Inibita; } *s. f.* V. Inibizione.
Inibitoria; }
Inibitorio; *add.* κωλυτήριος, α, ον· κωλυτικός, ή, όν.

Inibizione; *s. f.* κώλυσις, σεως (ἡ)· ἀπαγόρευσις, σεως (ἡ).
Inidoneità; *s. f.* ἀνεπιτηδειότης, ητος (ἡ).
Inimicare; *v. att.* ἐχθραίνω· ἐχθρικῶς πράττω· ἐχθοδοπέω=ῶ· ἐχθροποιέω=ῶ. -2. *N. pass.* ἐχθρὸς γίνομαι.
Inimichevole; *add.* ἐχθρός, ά, όν· ἐναντίος, ον· δυσμενής, ές· πολεμικός, ή, όν.
Inimichevolmente; *avv.* ἐχθρικῶς· δυσμενῶς.
Inimicizia; *s. f.* ἔχθημα, ατος (τό)· ἔχθος, εος=ους (τό)· ἔχθρα, ας (ἡ)· δυσμένεια, ας (ἡ). -2. Amante di inimicizie; φιλεχθής, ές· φίλεχθρος, ον. -3. Essere amante di inimicizie; φιλεχθρέω=ῶ. -4. Fare inimicizia; ἐχθραίνω· ἀπ-έχθομαι.
Inimico; *add.* ἐχθοδοπός, ή, όν· ἐχθρικός, ή, όν· ἐχθρός, ά, όν· δυσμενής, ές· ἐναντίος, ον. -2. Essere inimico; ἐχθοδοπέω=ῶ· ἔχθομαί (τινι)· ἐχθραίνω· ἐχθρεύω· δυς-μεναίνω. -3. Fare inimico; ἐχθροποιέω=ῶ. -4. Che fa inimico; ἐχθροποιός, όν. -5. Inimico di guerra; πολέμιος, ου (ὁ).
Inimitabile; *add.* ἀμίμητος, ον.
Inimitabilmente; *avv.* ἀμιμήτως.
Inimmaginabile; *add.* ἀδιανόητος, ον.
Inintelligibile; *add.* ἀνόητος, ον· ἀδιανόητος, ον.
Inintelligibilità; *s. f.* ἀνοησία, ας (ἡ).
Iniquamente; *avv.* ἀδίκως· παρανόμως· πονηρῶς.
Iniquezza; } *s. f.* e
Iniquità; }
Iniquitanza; *s. f.* ἀγνωμοσύνη, ης (ἡ)· ἀδικία, ας (ἡ)· πονηρία, ας (ἡ)· κακία, ας (ἡ)· κακουργία, ας (ἡ)· κακούργημα, ατος (τό).
Iniquitire; *v. intr.* ἀγριαίνω.
Iniquito; *add.* V. Iniquo.
Iniquitosamente; *avv.* ἀδίκως· πονηρῶς.
Iniquitoso; *add.* V. Iniquo.
Iniquizia; *s. f.* V. Iniquità.
Iniquo; *add.* ἄδικος, ον· πονηρός, ά, όν· κακός, ή, όν· κακοῦργος, ον· παράνομος, ον.
Inirascibile; *add.* ἀόργητος, ον.
Inirascibilità; *s. f.* ἀοργησία, ας (ἡ).
Iniziale; *add.* ἀρχικός, ή, όν.
Iniziare; *v. att.* ἄρχομαι· ἐπι-χείρω. -2. In qualche culto; μυέω=ῶ· τελέω=ῶ· μυσταγωγέω=ῶ· μυστηριάζω.
Iniziativo; *add.* ἀρχικός, ή, όν· τελεστικός, ή, όν.
Iniziato; *p. pass.* μυσταγωγητός, ή, όν· μύστης, ου (ὁ)· μύστις, ιδος (ἡ). -2. Che riceve gli iniziati; μυστοδόκος, ον. -3. Di recente iniziato; ἀρτιτελής, ές. -4. Non iniziato; ἀτέλεστος, ον· ἀτελής, ές.
Iniziatore; *add.* ἀρχόμενος, η, ον· μυσταγωγός, οῦ (ὁ, ἡ).
Iniziazione; *s. f.* μυσταγωγία, ας (ἡ)· μυστηριασμός, οῦ (ὁ)· μύησις, σεως (ἡ)· τελεσφόρησις, σεως (ἡ)· τελεσφορία, ας (ἡ). -2. *Luogo in cui si fa la iniziazione;* τελεστήριον, ου (τό).
Inizio; *s. m.* ἀρχή, ῆς (ἡ). -2. Dare inizio; ἄρχομαι.
Inizzamento; *s. m.* παρόρμησις, σεως (ἡ)· παροξυσμός, οῦ (ὁ).
Inizzare; *v. att.* παρ-οξύνω· παρ-ορμάω=ῶ.
Inizzatore; *add.* παροξύνων, ουσα, ον.
Injattanza; *s. f.* V. Jattanza.
Injettare; *v. att.* ἐπι-βάλλω.
Injezione; *s. f.* ἐπιβολή, ῆς (ἡ).
Injuria; *s. f.* V. Ingiuria.

Digitized by Google

Injustizia; *s. f.* V. Ingiustizia.
Injusto; *add.* V. Ingiusto.
Inlacciare; *v. att.* παγιδεύω.
Inlanguidire; *v. intr.* χαλάω=ῶ· ὀλιγοδρανέω=ῶ.
Inlaqueare; *v. att.* V. Inlacciare.
Inlato; *s. m.* V. Lato.
Inlaudabile; *add.* ἀνεγκωμίαστος, ον.
Inlecitamente; *avv.* V. Illecitamente.
Inlecito; *add.* V. Illecito.
Inlegittimo; *add.* V. Illegittimo.
Inletterato; *add.* ἀπαίδευτος, ον· ἀγράμματος, ον.
Inlibrare; *v. att.* ἐξ-ισόω=ῶ.
Inlicitamente; *avv.* V. Illecitamente.
Inlicito; *add.* V. Illecito.
Inlitterato; *add.* V. Illetterato.
Inlividire; *v. att.* V. Illividire.
Inlucidarsi; *v. rifl.* λαμπρύνομαι.
Inluminare; *v. att.* V. Illuminare.
Inlusione; *s. f.* V. Illusione.
Inmalinconichire; Inmalinconire; } *v. intr.* V. Immalinconire.
Inmarcire; *v. intr.* μαραίνομαι.
Innabissare; *v. att.* V. Inabissare.
Innacerbare; *v. att.* V. Inacerbare.
Innacquamento; *s. m.* ἀρδεία, ας (ἡ)· ἄρδευσις, σεως (ἡ).
Innacquare; *v. att.* ἀρδεύω· δια-βρέχω.
Innacquato; *add.* ὑδαρής, ές· διειμένος, η, ον.
Innacquoso; *add.* ἀνύδρευτος, ον.
Innaffiamento; *s. m.* V. Innacquamento.
Innaffiare; *v. att.* βρέχω· ἀρδεύω.
Innaffiatojo; *s. m.* ὑδρεῖον, ου (τό).
Innaffio; *s. m.* V. Innaffiamento.
Innalbare; *v. intr.* λευκαίνω.
Innalberare; *v. intr.* δενδρα ἀνα-βαίνω· δενδροβατέω=ῶ. -2. *Dei cavalli;* ἀνα-χαιτέω=ῶ· ἀνα-χαιτίζω· ὄρθος ἵσταμαι. -3. *Att.* Innalberare la bandiera; σημεῖον αἴρω.
Innalzamento; *s. m.* ἔπαρσις, σεως (ἡ).
Innalzare; *v. att.* αἴρω· ἐξ-αίρω· ἀν-ίστημι· ἐπ-αίρω. -2. Illustrare; λαμπρύνω· ἐξ-αίρω. -3. Innalzare le mani; τὰς χεῖρας ἀνα-τείνω. -4. Gli occhi; ἀνα-βλέπω. -5. *N. pass.* ἐπ-αιρέομαι=οῦμαι· ἀν-ίσταμαι.
Innalzatore; *add.* ἐπαίρων, ουσα, ον.
Innalzatura; *s. f.* V. Innalzamento.
Innamarsi; *v. rifl.* εὐμενῶς δια-τίθεμαι (πρός τινα).
Innamicarsi; *v. rifl.* φιλιάζω.
Innamidare; *v. att.* ἀμύλῳ ἐπι-χρίω.
Innamoracchiamento; Innamoramento; } *s. m.* ἔρως, ωτος (ὁ)· στέρξις, εως (ἡ).
Innamorare; *v. att.* εἰς ἔρωτα παρ-οξύνω. -2. *N. pass.* ὑπερ-φιλέω=ῶ· ἐράω=ῶ.
Innamoratamente; *avv.* φιλικῶς· ἐρωτικῶς.
Innamorativo; *add.* ἐρωτικός, ή, όν.
Innamorato; *add.* ἐραστής, οῦ (ὁ)· φιλέραστος, ον· φιλεραστής, οῦ (ὁ). -2. Assai innamorato; πολυφίλτρος, ον. -3. Essere innamorato; φιλεραστέω=ῶ· στέργω.
Innamorazzamento; Innamoro; } *s. m.* V. Innamoramento.
Innanellamento; *s. m.* βοστρύχωμα, ατος (τό).
Innanellare; *v. att.* βοστρυχίζω· βοστρυχόω=ῶ· οὐλόω=ῶ. -2. Sposare; γαμέω=ῶ.
Innanimare; *v. att. Dare anima;* θαρσύνω.
Innanimato; *add.* θαρσυνόμενος, η, ον.
Innanimire; *v. att.* V. Innanimare.

Innante e Innanti; *avv.* V. Innanzi.
Innanzi; *prep.* ἐπί· πρό. -2. Alla presenza; ἔμ προσθεν. -3. Oltre, sopra; ὑπέρ· πρό.
Innanzi; *avv. Dinota tempo passato;* ἔμπροσθεν· πρότερον. -2. *Tempo futuro;* ἐν τοῖς ἑξῆς. -3. Piuttosto; μᾶλλων. -4. Più innanzi; περαιτέρω. -5. Innanzi che; πρὶν ἤ. -6. Andare innanzi, *precedere;* παρ-έρχομαι. -B'. *Avvanzarsi, crescere;* αὐξάνομαι. -7. Dare innanzi; ἐμπρόσθιος φέρομαι. -8. Essere innanzi appresso a qualcheduno; χαρίεις, εὐάρεστός εἰμι. -9. Mettere innanzi, *proporre;* ἀνα-φέρω. -B'. *Promuovere;* παρ-άγω. -10. Venire innanzi, *progredire;* προ-βαίνω.
Innanzi; *s. m.* παράδειγμα, ατος (τό)· πρωτότυπον, ου (τό).
Innanzi innanzi; *avv.* μάλιστα.
Innaridire; *v. intr.* V. Inaridire.
Innarpicare; *v. att.* V. Inarpicare.
Innarrabile; *add.* V. Inenarrabile.
Innarrare; *v. att.* V. Narrare. -2. Comperare dando l'arra; ἀρραβωνίζω.
Innarsicciare; *v. att.* V. Arsicciare.
Innarsicciato; *s. m. Segno d'abbrucciamento;* ἐπίκαυσις, σεως (ἡ).
Innascondere; *v. att.* V. Nascondere.
Innascoso; *add.* V. Nascoso.
Innaspare; *v. att.* ἀνα-σπάω=ῶ.
Innasprare; *v. att.* V. Innasprire.
Innasprimento; *s. m.* τράχυσμα, ατος (τό)· τραχυσμός, οῦ (ὁ).
Innasprire; *v. att.* τραχύνω· ὀξύνω.
Innato; *add.* ἐγγενής, ές· ἔμφυτος, ον.
Innaurare; *v. att.* κατα-χρυσόω=ῶ.
Innaverare; *v. att.* δια-περάω=ῶ.
Innavvertenza; *s. f.* V. Inavvertenza.
Innavigabile; *add.* ἄπλωτος, ον· ἄπλοος=ους, οον=ουν.
Innebbiarsi; *v. rifl.* ἐπι-νέφομαι.
Innebbriare; *v. att.* μεθύσκω· μεθύω. -2. Che non innebria; ἀκραίπαλος, ον. -3. *N. pass.* μεθύσκομαι.
Inneggiare; *v. att.* ὑμνῳδέω=ῶ· ὑμνηπολέω=ῶ. -2. Lodare, celebrare; ὑμνέω=ῶ.
Innemichevole; *add.* V. Inimichevole.
Innenarrabile; *add.* V. Inenarrabile.
Innequizia; *s. f.* V. Nequizia.
Innerare; *v. intr. Divenir nero;* μελαίνομαι.
Innerpicare; *v. att.* V. Inerpicare.
Innessione; *s. f.* σύζευξις, εως (ἡ).
Innestagione; *s. f.* e
Innestamento; *s. m.* ἐμφυτεία, ας (ἡ)· ἐγκέντρισις, σεως (ἡ)· ἐγκεντρι μός, οῦ (ὁ)· ἐνοφθαλμισμός, οῦ (ὁ).
Innestare; *v. att.* ἐμ-φυτεύω· ἐν-οφθαλμίζω· ἐγ-κεντρίζω· ἐμ-φυλλίζω.
Innestato; *p. pass.* ἔμφυτος, ον.
Innestatore; *add.* ἐμφυλλίζων, ουσα, ον.
Innestatura; *s. f.* V. Innestamento.
Innesto; *s. m. Ramo innestato;* κλάδισκος, ου (ὁ)· ἐμβολάς, άδος (ἡ)· ἔμβολον, ου (τό)· ἔνθεμα, ατος (τό)· ἐπίπηξ, ηγος (ὁ)· ἐπίπηγμα, ατος (τό).
Innettere; *v. att.* V. Congiungere.
Innito; *s. m.* V. Nitrito.
Inno; *s. m.* ὕμνος, ου (ὁ).
Innobbedienza; *s. f.* V. Inobedienza.
Innobilezza; Innobiltà; } *s. f.* V. Ignobilità.

Digitized by Google

Innocente; *add.* ἀναίτιος, ον· ἀνέγκλητος, ον· ἀναμάρτητος, ον· ἀμύμων, ον· ἄκακος, ον· ἀβλαβής, ές.
Innocentemente; *avv.* ἀβλαβῶς· ἀναιτίως.
Innocentissimamente; *avv. superl.* ἀβλαβέστατα.
Innocenza; *s. f.* ἀναιτία, ας (ἡ)· ἀκακία, ας (ἡ)· ἀβλάβεια, ας (ἡ).
Innocuo; *add.* V. Innocente.
Innodiáre; *v. att.* V. Inodiare.
Innografo; *s. m.* ὑμνόγραφος, ου (ὁ)· ὑμνοθέτης, ου (ὁ)· ὑμνηπόλος, ον· ὑμνοπόλος, ον.
Innoliare; *v. att.* V. Inoliare.
Innoltrare; *v. intr.* V. Inoltrarsi.
Innomabile; **Innominabile**; *add.* ἄκλητος, ον· ἄῤῥητος, ον.
Innominare; *v. att.* ὀνομάζω· καλέω-ῶ.
Innominatamente; *avv.* ἀνονύμως· ἀνωνυμί.
Innominato; *add.* ἀνωνόμαστος, ον· ἀνώνυμος, ον.
Innondare; *v. att.* V. Inondare.
Innoranza; *s. f.* V. Onoranza.
Innorare; *v. att.* V. Onorare.
Innossio; *add.* V. Innocente.
Innostrare; *v. att.* πορφυρεύω.
Innovare; *v. att.* ἀνα-νεόω-ῶ· καινίζω· καινόω-ῶ· καινοτομέω-ῶ· καινουργέω-ῶ· καινουργίζω.
Innovatore; *add.* καινοποιός, όν· καινόσπουδος, ον· καινοτόμος, ον· καινουργός, όν.
Innovazione; *s. f.* ἀνανέωσις, σεως (ἡ)· νεωτερισμός, οῦ (ὁ)· καινισμός, οῦ (ὁ)· καινοτομία, ας (ἡ)· καινότης, ητος (ἡ)· καινούργημα, ατος (τό)· καινούργησις, σεως (ἡ)· καινουργία, ας (ἡ)· καινουργισμός, οῦ (ὁ). –2. Fare innovazioni; V. Innovare.
Innovellare; *v. att.* ἀνα-νεόω-ῶ.
Innoverabile; *add.* V. Innumerabile.
Innubbidienza; *s. f.* V. Inobbedienza.
Innudare; *v. att.* V. Nudare.
Innudità; *s. f.* V. Nudità.
Innudo; *add.* V. Ignudo.
Innumerabile; *add.* ἀναρίθμητος, ον· ἀνάριθμος, ον.
Innumerabilmente; *avv.* ἀναριθμήτως.
Innumerare; *v. att.* ἀνα-γράφω· ἀν-αριθμέω-ῶ.
Innumerevole; *add.* V. Innumerabile.
Innuzzolire; *v. att.* ἐφ-έλκομαι.
Inobbediente; *add.* ἀπειθής, ές.
Inobbedientemente; *avv.* ἀπειθῶς.
Inobbedienza; *s. f.* ἀπείθεια, ας (ἡ).
Inobediente; *add.* V. Inobbediente.
Inocchiare; **Inoculare**; *v. att. Innestare a occhio;* ἐν-οφθαλμίζω.
Inoculazione; *s. f.* ἐνοφθαλμισμός, οῦ (ὁ).
Inodiare; *v. att.* μισέω-ῶ.
Inodorabile; *add.* ἀώδης, ες.
Inodorifero; **Inodoro**; *add.* ἄοσμος, ον.
Inoffensibile; *add.* ἄτρωτος, ον.
Inoffeso; *add.* ἀβλαβής, ές· ἀκήριος, ον.
Inofficioso e Inoffizioso; *add.* ἀγροικός, ή, όν.
Inoliare; *v. att.* ἐλαίῳ ἀν-αλείφω.
Inoliato; *add.* ἐλαίῳ ἀνηλειμένος, η, ον.
Inoltrarsi; *v. intr.* προ-βαίνω· προ-έρχομαι.
Inoltre; *avv.* εἶτα· ἔτι δέ· ἄλλως τε.
Inombrare; *v. att.* ἐπι-σκιάζω.
Inondamento; *s. m.* V. Inondazione.
Inondare; *v. att.* πλημμυρέω-ῶ· κατα-κλύζω. –2. Innondare insieme; συγ-κατα-κλύζω.
Inondazione; *s. f.* κατακλυσμός, οῦ (ὁ).
Inonestà; *s. f.* ἀσέλγεια, ας (ἡ).

Inonestamente; *avv.* αἰσχρῶς.
Inonèsto; *add.* αἰσχρός, ά, όν.
Inonorato; *add.* ἄδοξος, ον· ἄτιμος, ον.
Inope; *add.* V. Povero.
Inoperante; **Inoperoso**; *add.* ἄπρακτος, ον· ἀργός, ά, όν.
Inopia; *s. f.* ἀπορία, ας (ἡ).
Inopinabile; *add.* παράδοξος, ον.
Inopinatamente; *avv.* παραδόξως· ἀπροσδοκήτως.
Inopinato; *add.* παράδοξος, ον· ἀπροσδόκητος, ον.
Inopportunamente; *avv.* ἀκαίρως.
Inopportunità; *s. f.* ἀκαιρία, ας (ἡ).
Inopportuno; *add.* ἄκαιρος, ον· παρακαίριος, ον· παράκαιρος, ον.
Inorare; *v. att. Dorare;* κατα-χρυσόω-ῶ. –2. Onorare; τιμάω-ῶ· κυδαίνω.
Inoratamente; *avv.* V. Onoratamente.
Inorato; *add.* V. Aureo.
Inordinatamente; *avv.* ἀτάκτως· ἀδιαθέτως.
Inordinatezza; *s. f.* ἀταξία, ας (ἡ).
Inordinato; *add.* ἄτακτος, ον· ἀδιάθετος, ον· ἀδιακόσμητος, ον· ἀδιάταχτος, ον.
Inordinazione; *s. f.* V. Inordinatezza.
Inorgogliare e Inorgoglire; *v. att.* ἐπ-αίρω. –2. *N. pass.* Insuperbirsi; ὑπερ-ηφανεύομαι· μεταφρονέω-ῶ.
Inorme; *add.* V. Enorme.
Inornato; *add.* V. Disadorno.
Inorpellare; *v. att.* φυκόω-ῶ.
Inorpellato; *add.* φυκώδης, ες.
Inorrato; *add.* V. Onorato.
Inorribilire; *v. att. Render più orrido;* τραχύνω.
Inorridire; *v. att. Apportare orrore;* φοβέω-ῶ. ἐκ-φοβέω-ῶ· ἐκ-πλήττω· φόβον ἐμ-βάλλω. –2. *Intr.* φόβον ἔχω (πρός τινος). –3. Raccapricciare; ῥῖττω· ῥιγιάω-ῶ.
Inosculamento; *s. m.* V. Inosculazione.
Inosculare; *v. rifl.* ἀνα-στομόομαι-οῦμαι.
Inosculazione; *s. f.* ἀναστόμωσις, σεως (ἡ).
Inospitale; *add.* ἄξενος, ον.
Inospitalità; *s. f.* ἀξενία, ας (ἡ).
Inospite e Inospito; *add.* ἄξενος, ον· ἔρημος, ον.
Inossare; *v. intr.* V. Indentare.
Inosservabile; *add.* οὐ τηρητέος, α, ον· ἀπαρατήρητος, ον.
Inosservabilmente; *avv.* ἀπαρατηρήτως.
Inosservanza; *s. f.* ἀμέλεια, ας (ἡ).
Inosservato; *add.* ἀπαρατήρητος, ον.
Inostrare; *v. att.* V. Innostrare.
Inquerire; *v. att.* ἐπι-ζητέω-ῶ· ἐφ-ιστορέω-ῶ.
Inquietà; *s. f.* δόνησις, σεως (ἡ).
Inquietamente; *avv.* ἀνησύχως· ταραχώδως.
Inquietamento; *s. m.* V. Inquietudine.
Inquietare; *v. att.* δια-θορυβέω-ῶ· ταράσσω· θράττω· ἐν-οχλέω-ῶ. –2. Che non si inquieta; ἀτάραχτος, ον.
Inquietazione; **Inquietezza**; *s. f.* Inquietudine.
Inquietire; *v. att.* V. Inquietare.
Inquieto; *add.* ὀχληρός, ά, όν.
Inquietudine; *s. f.* ταραχή, ῆς (ἡ)· ἐνόχλησις, σεως (ἡ)· ταραγμός, οῦ (ὁ)· ὄχλος, ου (ὁ). –2. Dare inquietudine; πράγματα παρ-έχω.
Inquilino; *add.* ἔνοικος, ον.
Inquinamento; *s. m.* V. Lordamento.

Digitized by Google

Inquinare; *v. att.* V. Lordare.
Inquirere; Inquisire; } *v. att.* V. Inquerire.
Inquisitore; *add.* ζητητής, οῦ (ὁ)· βασανιστής, οῦ (ὁ).
Inquisizione; *s. f.* ἐπιζήτησις, σεως (ἡ)· βασανισμός, οῦ (ὁ). –2. Dare inquisizione; ἐγ-καλέω-ῶ. –3. Fare inquisizione; ἐπι-ζητέω-ῶ.
Inradiare; *v. att.* V. Irradiare.
Inradiazione; *s. f.* V. Irradiazione.
Inragionevole; *add.* V. Irragionevole.
Inragionevolmente; *avv.* V. Irragionevolmente.
Inrancidamento; *s. m.* ταγγίασις, σεως (ἡ).
Inrancidire; *v. intr.* ταγγίζω.
Inrazionabile; *add.* V. Irrazionabile.
Inrazionabilmente; *avv.* V. Irrazionabilmente.
Inrazionale; *add.* V. Irrazionale.
Inrazionalità; *s. f.* V. Irrazionalità.
Inrecuperabile; *add.* V. Irrecuperabile.
Inrefragabile; *add.* V. Irrefragabile.
Inrefrenabile; *add.* V. Irrefrenabile.
Inrefrenabilmente; *add.* V. Irrefrenabilmente.
Inregolanza; *s. f.* V. Irregolarità.
Inregolare; *add.* V. Irregolare.
Inregolarità; *s. f.* V. Irregolarità.
Inregolato; *add.* V. Irregolato.
Inregulare; *add.* V. Irregolare.
Inreligiosamente; *avv.* V. Irreligiosamente.
Inreligiosità; *s. f.* V. Irreligiosità.
Inreligioso; *add.* V. Irreligioso.
Inremeabile; *add.* V. Irremeabile.
Inremediabile; *add.* V. Irremediabile.
Inremissibile; *add.* V. Irremissibile.
Inremunerabile; *add.* V. Irremunerabile.
Inremunerato; *add.* V. Irremunerato.
Inreparabile; *add.* V. Irreparabile.
Inreprensibile; *add.* V. Irreprensibile.
Inreprobabile; *add.* V. Irreprobabile.
Inrepugnabile; *add.* V. Irrepugnabile.
Inresistibile; *add.* V. Irresistibile.
Inresolutezza; *s. f.* V. Irresoluzione.
Inretamento; *s. m.* V. Irretamento.
Inretare; Inretire; } *v. att.* V. Irretire.
Inretrattabile; *add.* V. Irretrattabile.
Inreverente; *add.* V. Irreverente.
Inrevocabile; *add.* V. Irrevocabile.
Inricchire; *v. att.* V. Arricchire.
Inriconciliabile; *add.* V. Irreconciliabile.
Inricordevole; *add.* V. Irricordevole.
Inrigare; *v. att.* V. Irrigare.
Inrigazione; *s. f.* V. Irrigamento.
Inrigatore; *add.* V. Irrigatore.
Inrigidire; *v. intr.* V. Irrigidire.
Inrimediabile; *add.* V. Irrimediabile.
Inrimessibile; *add.* V. Irremessibile.
Inrimunerato; *add.* V. Irremunerato.
Inriservato; *add.* ἀφύλακτος, ον· ἀπερίοπτος, ον.
Inrisione; *s. f.* V. Irrisione.
Inrisoluto; *add.* V. Irresoluto.
Inrisore; *add.* V. Irrisore.
Inritare; *v. att.* V. Irritare.
Inritrosire; *v. intr.* V. Irritrosire.
Inriverente; *add.* V. Irreverente.
Inromitarsi; *v. intr.* εἰς ἔρημον ἀνα-χωρέω-ῶ.
Inrorare; *v. att.* V. Irrorare.
Inrossare; *v. att. Far rosso*; ἐρυθραίνω.

Inrubinare; *v. att.* V. Arrubinare.
Inrugginire; *v. att.* V. Irrugginire.
Inrugiadare; *v. att.* V. Irrugiadare.
Inruvidire; *v. att.* V. Irruvidire.
Insaccare; *v. att.* εἰς σάκκον ἀπο-τίθημι, ἐμ-βάλλω. *Intr.* –2. Entrare in alcun luogo; εἰς δύνω.
Insalare; *v. att.* ἁλίζω. –2. *Intr.* ἁλίζομαι.
Insalata; *s. f.* ὀξύβαφα, ης (ἡ).
Insalato; *add.* ἁλμυρός, ά, όν.
Insalatura; *s. f.* ἅλισις, σεως (ἡ).
Insaldare; *v. att.* V. Inamidare.
Insaleggiare; *v. att.* μικρὸν ἁλίζω.
Insalinare; *v. att.* V. Insalare.
Insalsarsi; *v. rifl.* ἁλίζομαι.
Insalubre; *add.* νοστρός, ά, όν· νοσώδης, ες· χαλεπός, ή, όν· ὀλέθριος, α, ον.
Insalubrità; *s. f.* νοσῶδες, εος-ους (τό)· λύμη, ης (ἡ)· νοστρόν, οῦ (τό).
Insalutato; *add.* ἀπροσ-ηγόρητος, ον.
Insalvabile; *add.* ἄσωτος, ον.
Insalvaticare; *v. intr.* e
Insalvatichire; *v. intr.* ὑλομανέω-ῶ. –2. Divenire rozzo; ἀγριάω-ῶ· ἀγριόομαι-οῦμαι· ἀγριαίνομαι· ἀγρίος ποιέομαι-οῦμαι, γίνομαι. –3. *Att.* Far divenire rozzo; ἀγριόω-ῶ.
Insalvatichito; *add.* ὑλόεις, εσσα, εν. –2. Rozzo V.
Insanabile; *add.* ἀνίατος, ον· ἀνήπεστος, ον· ἀνιάτρευτος, ον.
Insanabilmente; *avv.* ἀνιάτως.
Insanamente; *avv.* ἀφρόνως· παραφρόνως· ἀλόγως.
Insanguinamento; *s. m.* αἱμάτωσις, σεως (ἡ).
Insanguinare; *v. att.* αἱμάττω· αἱματτόω-ῶ·
Insanguinato; *add.* αἱματώδης, ες.
Insania; *s. f.* μανία, ας (ἡ)· ἀφροσύνη, ης (ἡ)· παραφροσύνη, ης (ἡ)· ἀλογία, ας (ἡ)
Insaniare; *v. intr.* e
Insanire; *v. intr.* μαίνομαι· ἀλογεύομαι· ἀλογέομαι -εῦμαι· ἀφρονέω-ῶ· ἐκ-φρονέω-ῶ· παρα-φρονέω-ῶ.
Insano; *add.* ἐμμανής, ές· ἄφρων, ον· παράφρων, ον παραφρόνιμος, ον· ἔκφρων, ον· ἄλογος, ον· ἀλογώδης, ες.
Insapiente; *add.* V. Ignorante.
Insapienza; *s. f.* ἀνοησία, ας (ἡ)· ἀφροσύνη, ης (ἡ).
Insaponare; *v. att.* σμήγματι ἐπι-χρίω. –2. Adulare; κολακεύω.
Insaporare; Insaporire; } *v. att.* χυμίζω. –2. *N. pass.* εὔχυλος γίνομαι.
Insassare; *v. att.* λεθοποιέω-ῶ.
Insatanassito; *add.* V. Furioso.
Insatollabile; Insaturabile; Insaziabile; } *add.* ἄπληστος, ον· ἀκόρεστος, ον· ἀκόρητος, ον· ἄκορος, ον· ἀπλήρωτος, ον.
Insaziabilità; *s. f.* ἀπληστία, ας (ἡ)· ἀκορία, ας (ἡ).
Insaziabilmente; *avv.* ἀπλήστως· ἀκορέστως.
Inscampabile; *add.* V. Inevitabile.
Inschiavire; *v. att. Rendere schiavo*; ἀνδραποδίζω· δουλόω-ῶ.
Insciente; Inscio; } *add.* ἀγνοέων, ουσα, ον· ἄγνως, ῶτος (ὁ, ἡ)· ἄγνωστος, ον
Inscritto; *add.* ἔγγραφος, ον.
Inscrivere; *v. att.* ἐγ-γράφω.
Inscrizione; *s. f.* ἐγγραφή, ῆς (ἡ).
Inscrutabile; *add.* ἀνεξερεύνητος, ον· ἀδιεξίτητος, ον· ἀνεξιχνίαστος, ον· ἀδιερεύνητος, ον.
Insculpere; *v. dif.* ἐγ-κολάπτω· ἐγ-γλύφω.

Digitized by Google

Inscusabile; *add.* ἀπροφάσιστος, ον· ἀναπολόγητος, ον.
Insediare; *v. att.* εἰς ἀρχὴν καθ-ίστημι.
Insegna; *s. f.* *Bandiera;* σημεῖον, ου (τό)· σημαία, ας (ἡ)· στρατήγιον, ου (τό). -2. Innalzare l'insegna; τὰ σημεῖα αἴρω. -3. Abbassare l'insegna; σημεῖον καθ-ίημι. -4. *Impresa, o Arme di popolo e di famiglia;* παράσημον, ου (τό). -5. Segno, indizio; σημεῖον, ου (τό).
Insegnabile; *add.* διδακτός, ή, όν.
Insegnamento; *s. m.* διδαγμα, ατος (τό).
Insegnante; *add.* διδάσκαλος, ου (ὁ)· παιδευτής, οῦ (ὁ).
Insegnare; *v. att.* διδάσκω. -2. Indicare; ἐκ-μηνύω· ἀπο-φαίνω.
Insegnativo; *add.* διδακτικός, ή, όν.
Insegnato; *add.* διδακτός, ή, όν· πεπαιδευμένος, η, ον· ἀσκητός, ή, όν.
Insegnatore; *add.* V. Insegnante.
Insegnevole; *add.* εὐμαθής, ές.
Inseguire; *v. att.* ἐπι-διώκω.
Inseguitamento; *s. m.* V. Seguitamento.
Inseguitare; *v. att.* V. Seguitare.
Inseliciare; *v. att.* *Selciare;* λίθοις στρώννυμι.
Inseliciato; *add.* λιθόστρωτος, ον.
Insellare; *v. att.* ἐπὶ τὸν ἵππον ἀνα-βιβάζω (τινα). -2. *N. pass.* ἀνα-βαίνω ἐφ' ἵππον.
Inselvarsi; *v. rifl.* εἰς τὰ ὄρυμα κρύπτομαι. -2. Divenire selva; ὑλομανέω-ῶ.
Inselvatichire; *v. intr.* V. Insalvatichire.
Insembra; *avv.* V. Insieme.
Insembremente; *avv.* V. Insiememente.
Insemprarsi; *v. rifl.* ἀπ-αθανατίζω· ἀϊδίζω.
Insenare; *v. att.* εἰς κόλπον κρύπτω. -2. Tenere a memoria; μνήμῃ παρα-κατα-τίθεμαι.
Insenata; *s. f.* κόλπος, ου (ὁ).
Insensataggine; *s. f.* V. Insensatezza.
Insensatamente; *avv.* ἀνοήτως· ἀφρόνως· παραφρόνως.
Insensatezza; *s. f.* μωρία, ας (ἡ)· ἀφροσύνη, ης (ἡ)· παραφροσύνη, ης (ἡ)· ἀλογιστία, ας (ἡ)· ἀλογία, ας (ἡ).
Insensato; *add.* ἀνόητος, ον· μῶρος, α, ον· ἄφρων, ον· παράφρων, ον· ἄλογος, ον.
Insensibile; *add.* ἀναίσθητος, ον· ναρκώδης, ες.
Insensibilità; *s. f.* ἀναισθησία, ας (ἡ)· νάρκη, ης (ἡ).
Insensibilmente; *avv.* ἀναισθήτως.
Inseparabile; *add.* ἀχώριστος, ον· ἀδιάλυτος, ον.
Inseparabilmente; *avv.* ἀχωρίστως.
Insepolto; Insepulto; *add.* ἄταφος, ον· ἄθαπτος, ον.
Inserenare; *v. att.* γαληνόω-ῶ.
Inserire; *v. att.* ἐμ-βάλλω· ἐν-τίθημι. -2. Innestare; ἐμ-φυτεύω· ἐν-οφθαλμίζω.
Inserrare; *v. att.* κλείω· ἐγ-κλείω.
Insertare; *v. att.* V. Inserire.
Inserto; *s. m.* V. Innesto.
Inserzione; *s. f.* ἐμβολισμός, οῦ (ὁ)· ἐμβολή, ῆς (ἡ)· ἔνθεσις, σεως (ἡ).
Insetare; *v. att.* σηρικῷ περι-καλύπτω. -2. Innestare; ἐν-οφθαλμίζω· ἐμ-φυτεύω.
Insetatura; Insetazione; *s. f.* ἐμφύτευσις, σεως (ἡ)· ἐνοφθαλμισμός, οῦ (ὁ).
Insetire; *v. att.* V. Insetare.
Insetto; *s. m.* ἔντομον, ου (τό).

Inseverire; *v. att.* αὐστερὸν ποιέω-ῶ· τρα-χύνω.
Insidia; *s. f.* ἐνέδρα, ας (ἡ)· δόλος, ου (ὁ)· ἐπιβούλευμα, ατος (τό)· ἐπιβουλή, ῆς (ἡ). -2. Tendere insidie; V. Insidiare.
Insidiare; *v. att.* ἐνεδρεύω (τινα)· ἐπι-βουλεύω (τινι) κακὰ μηχανάομαι-ῶμαί (τινι).
Insidiatore; *add.* ἐπιβουλευτής, οῦ (ὁ)· ἐπιβουλεύων. ουσα, ον· ἐπιβουλεύσας, σασα, σαν.
Insidiosamente; *avv.* δολερῶς· μετ' ἐπιβουλῆς.
Insidioso; *add.* ἐπίβουλος, ον· δολερός, ά, όν· κακοῦργος, ον.
Insieme; Insiememente; Insiemi; *avv.* ὁμῆ· ὁμοῦ· ἅμα.
Insieparsi; *v. intr.* εἰς φραγμὸν κρύπτομαι.
Insigne; *add.* ἐπίσημος, ον· ἔξοχος, ον· ἐξαίρετος, ον· ἀξιολόγος, ον· θαυμαστός, ή, όν.
Insignire; *v. att.* ἐπι-σημαίνω· ἐπι-κοσμέω-ῶ.
Insignorire; *v. att.* κύριον ποιέω-ῶ. -2. *Intr.* κρατεύω· κυριεύω· ἐπι-γίνομαί (τινος).
Insinattanto; *avv.* μέχρι.
Insino; Insinochè; Insinchè; *prep.* ἕως· ἕως ἄν.
Insinuare; *v. att.* περ-εις-άγω· ἐμ-βάλλω εἰς νοῦν. -2. *Intr.* Introdursi; ὑπο-δύομαι· παρ-εις-δύομαι.
Insinuazione; *s. f.* παρείσδυσις, σεως (ἡ). -2. Introducimento; ἔνεσις, σεως (ἡ).
Insipidamente; *avv.* ἀχύλως· ἀνοήτως· ἀηδῶς.
Insipidezza; *s. f.* ἄχυλον, ου (τό)· δυσχυλία, ας (ἡ)· ἀηδία, ας (ἡ).
Insipidire; *v. intr.* δύσχυμος ποιέομαι-οῦμαι, γίνομαι.
Insipido; *add.* ἄχυλος, ον· δύσχυλος, ον· ἀηδής, ές.
Insipiente; *add.* ἀνόητος, ον.
Insipientemente; *avv.* ἀνοήτως.
Insipienza; *s. f.* ἀνοησία, ας (ἡ).
Insipillare; *v. att.* παρ-οξύνω· ἐπι-κεντέω-ῶ.
Insistenza; *s. f.* ἐπιπόρωσις, σεως (ἡ)· σκληροκαρδία, ας (ἡ)· λιπάρεια, ας (ἡ).
Insistere; *v. intr.* ἐπι-μένω· λιπαρέω-ῶ.
Insitare; *v. att.* V. Innestare.
Insitatore; *add.* V. Innestatore.
Insito; *s. m.* V. Innesto.
Insito; *add.* V. Innato.
Insizione; *s. f.* V. Innesto.
Insoave; *add.* ἀηδής, ές· ἄχαρις, ιτος (ὁ, ἡ).
Insoavità; *s. f.* ἀηδία, ας (ἡ).
Insoccorso; *add.* ἀβοήθητος, ον.
Insociabile; *add.* ἀνομίλητος, ον· ἀκοινώνητος, ον.
Insofferenza; *s. f.* V. Intolleranza.
Insofferibilmente; *avv.* V. Insoffribilmente.
Insofficiente; *add.* V. Insufficiente.
Insoffribile; *add.* V. Intollerabile.
Insoffribilmente; *avv.* ἀφορήτως.
Insoggettabile; *add.* ἀδάμαστος, ον· ἀδάματος, ον ἄδαμνος, ον· ἀδάμος, ον· ἀκράτητος, ον.
Insognarsi; *v. intr.* V. Sognarsi.
Insogno; *s. m.* V. Sogno.
Insolcare; *v. att.* αὐλακίζω.
Insolente; *add.* ἀήθης, ες. -2. Arrogante; πλεονέκτης, ες· ὑβριστικός, ή, όν· ἀνειδής, ές· προπετής, ές· αὐθάδης, ες· αὐθαδικός, ή, όν.
Insolenteggiare; *v. intr.* V. Insolentire.
Insolentemente; *avv.* ἀλαζονικῶς· ἀήθως· ἀδίως· ὑβριστικῶς· ἀναιδῶς.

Digitized by Google

Insolentire; *v. intr.* ὑπερ-φρονέω-ῶ· πλεονάζω· αὐθαδίζομαι· ὑβρίζω. -2. Facile ad insolentire; ὑβριστικός, ή, όν. -3. Desiderare di insolentire; ὑβριστιάω-ῶ.

Insolenza; *s. f.* ἀλαζονία, ας (ή)· ὕβρις, εως (ή)· αὐθάδεια, ας (ή)· αὐθάδισμα, ατος (τό).

Insolescente; *add.* V. Insolente.

Insolfare; *v. att.* θείω ἐγ-χρίω.

Insolito; *add.* ἀήθης, ες· καινός, ή, όν· ἄτοπος, ον.

Insollare; *v. intr.* μαλακίζομαι. -2. Rendere vano; κενόω-ῶ.

Insollire; *v. intr.* V. Sollevarsi.

Insolubile; *add.* ἄλυτος, ον· ἀδιάλυτος, ον.

Insolubilmente; *avv.* ἀλύτως.

Insolversi; *v. intr.* V. Dissolversi.

Insonnare; *v. att.* ὑπνόω-ῶ· ὑπνίζω· ὑπνοποιέω-ῶ.

Insonne; *add.* ἄυπνος, ον· ἄγρυπνος, ον.

Insonnio; *s. m.* ἐνύπνιον, ου (τό)· ἀγρυπνία, ας (ή).

Insonte; *add.* ἄκακος, ον.

Insopportabile; *add.* V. Intollerabile.

Insopportabilmente; *avv.* ἀφορήτως.

Insopportevole; *add.* V. Intollerabile.

Insordire; *v. intr.* ἐκ-κωφόομαι-οῦμαι.

Insorgere; *v. intr.* ἀνθ-ίσταμαι· στασιάζω· ἐπαν-ίσταμαι.

Insormontabile; *add.* ἀήττητος, ον.

Insospettire; *v. intr.* ὑπ-οπτεύω (ὑπό τινος). -2. *Att.* Mettere in sospetto; ὑπόνοιαν ἐγείρω.

Insozzare; *v. att.* μολύνω· κοινόω-ῶ· κηλιδόω-ῶ. -2. *Intr.* V. Insozzire.

Insozzato; *p. pass.* κηλιδωτός, ή, όν.

Insozzire; *v. intr.* μολύνομαι· κηλιδόω-ῶ.

Insperabile; *add.* ἀνέλπιστος, ον· ἄελπτος, ον.

Insperatamente; *avv.* ἀπροσδοκήτως· ἀδοξάστως· ἀέλπτως.

Insperato; *add.* ἀπροσδόκητος, ον· ἀδόξαστος, ον· ἀελπτής, ές.

Inspergere; *v. att.* ἐπι-πάττω.

Inspessamento; *s. m.* V. Condensamento.

Inspessare; *v. att.* V. Condensare.

Inspessato; *add.* V. Condensato.

Inspessire; *v. intr.* V. Condensare.

Inspettore; *add.* ἐπόπτης, ου (ὁ)· ἐπίσκοπος, ου (ὁ)· ἐπίτροπος, ου (ὁ)· ἐπιστάτης, ου (ὁ).

Inspezione; *s. f.* θεωρία, ας (ή)· ἐπίσκεψις, εως (ή)· θεώρησις, σεως (ή)· ἐπόπτεια, ας (ή).

Inspiramento; *s. m.* V. Inspirazione.

Inspirare; *v. att.* ἐμ-πνέω-ῶ· ἐπι-πνέω-ῶ.

Inspirato; *p. pass.* ἐπίπνοος-ους, οον-ουν. -2. Inspirato da Dio; θεόληπτος, ον· θεοφόρητος, ον· θεόφοιτος, ον· θεαστικός, ή, όν· θεόπνευστος, ον· θεόπνοος-ους, οον-ουν. -3. Essere inspirato da Dio; θεοφορέομαι-οῦμαι. -4. Inspirato dalle Muse; μουσόληπτος, ον. -5. Essere inspirato dalle Muse; μουσολῃπτέομαι-οῦμαι.

Inspiratore; *add.* ἐπι-πνέων, ουσα, ον.

Inspirazione; *s. f.* ἔμπνευσις, σεως (ή)· ἔμπνοια, ας (ή). -2. Inspirazione divina; θεολῃψία, ας (ή)· θεοπνευστία, ας (ή).

Inspontaneo; *add.* ἀκούσιος, ον.

Inspregiare; *v. att.* V. Dispregiare.

Instabile; *add.* ἄστατος, ον· ἀνίδρυτος, ον· ἀστάθμητος, ον· ἀβέβαιος, ον.

Instabilità; *s. f.* ἀστασία, ας (ή)· ἀβεβαιότης, ητος, (ή).

Instabilmente; *avv.* ἀστάτως.

Installare; *v. att.* εἰς ἀρχὴν καθ-ίστημι.

Installazione; *s. f.* κατάστασις, σεως (ή).

Instancabile; *add.* ἀκάματος, ον· ἄκοπος, ον· ἄμοχθος, ον· ἀκαταπόνητος, ον· ἀναπαύδητος, ον.

Instancabilmente; *avv.* ἀκαμάτως.

Instantaneamente; *avv.* ἀκάρως.

Instantaneo; *add.* V. Istantaneo.

Instante; *s. m.* V. Istante.

Instante; *add.* V. Istante.

Instantemente; *avv.* V. Istantemente.

Instanza; *s. f.* V. Istanza.

Instare; *v. intr.* V. Istare.

Instaurare; *v. att.* V. Ristaurare.

Instauratore; *add.* V. Ristoratore.

Instaurazione; *s. f.* V. Ristorazione.

Insterilire; *v. intr.* ἄκαρπος (ον) γίγνομαι.

Instigare; *v. att.* V. Istigare.

Instigatore; *add.* V. Istigatore.

Instigazione; *s. f.* V. Istigazione.

Instillare; *v. att.* ἐν-σταλάζω· ἐν-στάζω. -2. Insinuare; ἐν-τίθημι· ἐμ-ποιέω-ῶ· ἐν-στάζω· ἐν-τίκτω (τινί τι).

Instillato; *p. pass.* ἐνσταλαχθείς, εῖσα, έν.

Instinto; *s. m.* V. Istinto.

Instituire; *v. att.* V. Istituire.

Instituta; *s. f.* προπαίδευμα, ατος (τό).

Instituto; *s. m.* V. Istituto.

Institutore; *add.* V. Istitutore.

Instituzione; *s. f.* V. Istituzione.

Instolidire; *v. intr.* ἀμβλύνομαι.

Instradare; *v. att.* V. Inviare.

Instrarre; *v. att.* ἀφ-αιρέομαι-οῦμαι.

Instruire; *v. att.* V. Istruire.

Instrumentale; *add.* V. Istrumentale.

Instrumentalmente; *avv.* V. Istrumentalmente.

Instrumentario; *add.* V. Istrumentale.

Instrumento; *s. m.* V. Istrumento.

Instruttivamente; *avv.* παιδευτικῶς· προτρεπτικῶς.

Instruttivo; *add.* παιδευτικός, ή, όν· διδασκαλικός, ή, όν.

Instrutto; *add.* V. Istrutto.

Instruttore; *add.* παιδαγωγός, οῦ (ὁ)· διδάσκαλος, ου (ὁ).

Instruzione; *s. f.* Istruzione.

Instupidire; *v. intr.* ἐκ-πλήττομαι.

Insù; *avv.* ἄνω. -2. *Prep.* ἐπί· ὑπέρ· ἀνά.

Insuave; *add.* V. Insoave.

Insuavità; *s. f.* V. Insoavità.

Insubordinato; *add.* ἀπειθής, ές.

Insubordinazione; *s. f.* ἀπειθεία, ας (ή).

Insucidare, Insudiciare e Insucidire; *v. att.* ῥυπαίνω· σπιλόω-ῶ· κατα-ῥύπαίνω· μολύνω· ἀνα-μολύνω. -2. Guastare; δια-φθείρω.

Insucidato; *p. pass.* ῥυπαρός, ά, όν· πιναρός, ά, όν.

Insudare; *v. intr.* σπουδάζω (περί τι· ἐπί τινι).

Insueto; *add.* V. Insolito.

Insuetudine; *s. f.* ἀήθεια, ας (ή).

Insufficiente; *add.* ἀνεπιτήδειος, ον· οὐχ ἱκανός, ή, όν· ἐνδεής, ές· ἐλλιπής, ές.

Insufficientemente; *avv.* ἐνδεῶς· ἀναρμόστως.

Insufficienza; *s. f.* ἀνεπιτηδειότης, ητος (ή)· ἔλλειψις, εος-ους (τό)· ἔνδεια, ας (ή).

Insufflare; *v. att.* V. Inspirare.

Insufflazione; *s. f.* V. Ispirazione.

Insulsamente; *avv.* V. Insipidamente. -2. *Met.* ἀνοήτως· σκαιῶς· ἀδιανοήτως.

Digitized by Google

Insulso ; *add.* V. Insipido. -2. *Met.* ἀνόητος, ον· ἀδιανόητος, ον.

Insultare ; *v. att.* ὑβρίζω· ἀτιμόω=ῶ· προ-πηλακίζω (τινα)· αἰσχύνην περι-άπτω, ποιέω=ῶ, περι-ποιέω=ῶ (τινι)· κακίζω· ἀτιμάζω· δεννάζω (τινα)· ὀνειδίζω· ἐμ-παρ-οινέω=ῶ (τινι).

Insultatore; *add.* ὑβριστής, οῦ (ὁ)· ὀνειδίζων, ουσα, ον· ἐπιπηδῶν, ῶσα, ῶν.

Insultazione ; *s. f.* e

Insulto ; *s. m.* ὕβρισμός, σῦ (ὁ)· ὕβρις, εως (ἡ)· αἰκία , ας (ἡ)· ἐπήρεια , ας (ἡ)· ὀνειδισμός , οῦ (ὁ). -2. Impeto ; ἐπιπήδησις, σεως (ἡ).

Insuperabile ; *add.* ἀήττητος, ον· ἀδήριτος, ον· ἀ-νυπέρβλητος, ον.

Insuperbare ;
Insuperbiare ; } *v. intr.* V. Insuperbire.

Insuperbimento ; *s. m.* ὑπερηφάνεια, ας (ἡ).

Insuperbire ; *v. intr.* ἀλαζονεύομαι· ὑπερ-ηφανεύομαι· μεγαλορρονέω=ῶ.

Insurgere ; *v. intr.* κατ-εξ-αν-ίσταμαι.

Insurrezione; *s. f.* κατάστασις, σεως (ἡ).

Insusarsi ; *v. intr.* ἐξ-αιρέομαι=οῦμαι.

Insussistente; *add.* ὑποφερόμενος, η, ον.

Insusurrare; *v. att.* V. Susurrare.

Intaccamento; *s. m.* κατακοπή, ῆς (ἡ).

Intaccare; *v. att.* κατα-κόπτω· χηλόω=ῶ. -2. Pregiudicare ; βλάπτω. -3. Intaccare la borsa ; χρήματα σφητερίζομαι.

Intaccatura; *s. f.* κατακοπή, ῆς (ἡ)· χήλωμα, ατος (τό). -2. Senza intaccatura ; ἀχήλωτος, ον.

Intagliamento; *s. m.* ἐγκόλαψις, εως (ἡ).

Intagliare; *v. att.* ἐγ-κολάπτω· ἐγ-γλύφω· γλύφω· τορεύω.

Intagliato; *s. m.* V. Intaglio.

Intagliato; *add.* ἀνάγλυπτος, ον· ἐγκολαπτός, ή, όν. -2. Testè intagliato; ἀρτιγλυφής, ές.

Intagliatore; *add.* γλύπτης, ου (ὁ)· γλυφεύς, έως (ἡ)· ξοανόγλυφος, ον· τορεύς, έως (ὁ)· τορευτής, οῦ (ὁ).

Intagliatura ; *s. f.* γλυφή, ῆς (ἡ).

Intaglio ; *s. m.* τόρευμα, ατος (τό)· ξόανον, ου (τό). -2. Con molti intagli ; πολυγλυφής, ές. -3. Senza intagli ; ἀτόρευτος, ον.

Intagliuzzare ; *v. att.* εἰς λεπτότατα κατα-κόπτω.

Intagliuzzato ; *p. pass.* εἰς λεπτότατα κατακοπείς , εῖσα, έν.

Intalentare; *v. att.* ἐμ-πυρίζω· προθυμοποιέομαι =οῦμαι.

Intalentato ; *add.* πρόθυμος, ον.

Intamolare; *v. intr.* εἰς-δύω· εἰς-βαίνω.

Intanare; *v. intr.* σπήλαιον εἰς-δύω· φωλεύω. -2. Nascondersi ; κρύπτομαι.

Intanfare ;
Intanfire ; } *v. intr.* σήπομαι.

Intangibile; *add.* ἄψαυστος, ον· ἀθιγής, ές· ἄθικτος, ον.

Intanto ; *avv.* τοσοῦτον. -2. Mentre ; ἐν τούτῳ· ἐν τῷ μεταξύ. -3. Intanto che ; μεχρι τοῦ. -4. Talmentechè ; ὥστε.

Intarlamento; *s. m.* σηπεδών, όνος (ἡ)· σκωλήκωσις, σεως (ἡ)· σκωληκίασις, σεως (ἡ).

Intarlare; *v. intr.* σήπομαι· σκωληκόομαι=οῦμαι.

Intarlato ; *add.* σηπτός, ή, όν· σκωληκόβροτος, ον.

Intarlatura ; *s. f.* V. Intarlamento.

Intarsiamento ; *s. m.* V. Intarsiatura.

Intarsiare; *v. att.* σκωληκοειδεῖ ἐμβλήματι κατα-κοσμέω=ῶ· ποικίλλω· δια-ποικίλλω· ψηφολογέω=ῶ· ψηφοθετέω=ῶ.

Intarsiato; *p. pass.* ψηφολογητός, ή, όν· ψηφωτός, ή, όν. -2. Intarsiato di pietre; διάλιθος, ον.

Intarsiatore; *add.* ψηφοθέτης, ου (ὁ).

Intarsiatura ; *s. f.* ψηφολογία, ας (ἡ)· ψηφοθέτημα, ατος (τό)· ψηφολόγημα, ατος (τό).

Intasamento ; *s. m.* ἐμφραγμός, οῦ (ὁ)· ἔμφραξις, εως (ἡ)· ἔμφραγμα, ατος (τό).

Intasare; *v. att.* ἀπο-φράττω· ἐμ-φράττω.

Intasato; *s. m.*
Intasatura; *s. f.*
Intasazione; *s. f.* } V. Intasamento.

Intascare ; *v. att.* εἰς πῆραν κρύπτω. -2. Ridurre in suo potere ; περι-γίνομαι (τινος)· ὑπήκοος ποιέομαι=οῦμαι. -3. Entrare; εἰς-βαίνω.

Intassare; *v. att.* τόξον ἐν-τείνω.

Intatto ; *add.* ἀμίαντος, ον· ἀμόλυντος, ον· ἄφθαρτος, ον· ἀθιγής, ές· ἄθικτος, ον.

Intavolare ; *v. att. Porre in tavola;* παρα-τίθημι. -2. Incominciare; ἐπι-χειρέω=ῶ· ἄρχομαι. -3. Impalcare con tavole; σανιδόω=ῶ.

Intavolato; *s. m.* σανίδωμα, ατος (τό).

Integrale; *add.* ὁλοτελής, ές· παντέλιος, ον· παντελής, ές.

Integralmente; *avv.* παντελείως· παντελῶς.

Integramente ; *avv.* ὅλως. -2. Con giustezza; ἀφθάρτως· ἀμολύντως.

Integrante ; *add.* συντεθείς, εῖσα, έν.

Integrare; *v. att.* συν-τίθημι· ἀπο-πληρόω=ῶ· ἐπ-αν-ορθόω=ῶ.

Integrato; *add.* ὑγιής, ές· ὀρθός, ή, όν.

Integrità; *s. f.* ὁλοκληρία , ας (ἡ)· ἀρτιότης, ητος (ἡ). -2. Innocenza ; χρηστότης, ητος (ἡ)· ἀκακία, ας (ἡ)· ἀδιαφθαρσία, ας (ἡ).

Integrizia ; *s. f.* χρηστότης, ητος (ἡ)· ἀκακία, ας (ἡ).

Integro ; *add.* ὅλος, η, ον· σῶος, α, ον· ἄρτιος, ον· ἀκμαῖος, α, ον. -2. Incorrotto; παντέλιος, ον. Onesto ; χρηστός, ή, όν· καλοκἀγαθός, όν.

Integumento ; *s. m.* παραπέτασμα, ατος (τό).

Intelajare; *v. att.* ὑραίνω.

Intelajata ; *s. f.* ὕρανσις, σεως (ἡ).

Intelare; *v. att.* παρα-τάττω.

Intellettibile; *add.* V. Intellettuale.

Intellettiva; *s. f.* διάνοια, ας (ἡ).

Intellettivamente ; *avv.* νοερῶς· νοητῶς· νοητικῶς.

Intellettivo ; *add.* νοερός, ά, όν· νοητός, ή, όν· νοητικός, ή, όν.

Intelletto ; *s. m.* νόος=νοῦς, νόου=νοῦ (ὁ). -2. Intelligenza ; διάνοια, ας (ἡ)· νόησις, σεως (ἡ). -3. Senso di scrittura ; γνώμη, ης (ἡ). -4. Grande intelletto ; μεγαλόνοια, ας (ἡ). -5. Che ha grande intelletto ; μεγαλόνοος=ους, οον=ουν. -6. Leso nell'intelletto ; ἀεσίφρων, ον. -7. Di sano intelletto; ἀρίφρων, ον.

Intelletto; *add.* νενοημένος, η, ον.

Intellettuale ; *add.* V. Intellettivo.

Intellettualità ; *s. f.* διάνοια, ας (ἡ).

Intellettualmente; *avv.* V. Intellettivamente.

Intellezione; *s. f.* V. Intelligenza.

Intelligente; *add.* νοήμων , ον· ἔμφρων, ον. -2. Istruito; πεπαιδευμένος, η, ον· ἐπιστήμων, ον. -3. Essere intelligente ; ἐμ-φρονέω=ῶ. -4. Molto intelligente ; ἀρίφρων, ον· βαθύφρων , ον· πολυφραδής, ές· πυλυφράδμων, ον. -5. Essere molto intelligente ; πολυφραδέω=ῶ.

Intelligentemente ; *avv.* νοητῶς.

Intelligenza ; *s. f.* νόησις, σεως (ἡ)· ἔννοια, ας (ἡ).

Digitized by Google

-2. *Nel pl.* Gli Angeli; Ἄγγελοι, ων (οἱ). -3. Cognizione; σύνεσις, σεως (ἡ)· διάνοια, ας (ἡ). -4. Di poca intelligenza; ὀλιγόβουλος, ον. -5. Di profonda intelligenza; βαθύνοος=ους, οον=ουν.

Intelligere; *v. att.* V. Intendere.

Intelligibile; *add.* νοητός, ή, όν.

Intelligibilmente; *avv.* νοητῶς.

Intemerata; *s. f.* περιπλοκαί, ῶν (αἱ).

Intemerato; *add.* V. Inviolato.

Intempellare; *v. att.* ***Mandar in lunga***; ἀνα-βάλλω· ἀνα-βάλλομαι.

Intemperante; *add.* ἀκρατής, ές· ἀκραταῖος, α, ον· ἀκρατευτικός, ή, όν· ἀκόλαστος, ον· ἄμετρος, ον· δυσκρατής, ές· δύσκρατος, ον. -2. Essere intemperante; ἀκολασταίνω· ἀκολαστέω=ῶ· ἀκρατεύομαι.

Intemperantemente; *avv.* ἀκρατῶς.

Intemperanza; *s. f.* ἀκρασία, ας (ἡ)· ἀκράτεια, ας (ἡ)· ἀμετρία, ας (ἡ)· ἀκολασία, ας (ἡ)· δυσκρασία, ας (ἡ). -2. Che proviene dalla intemperanza; ἀκρατευτικός, ή, όν.

Intemperarsi; *v. rifl.* πραύνομαι.

Intemperatamente; *avv.* ἀκράτως· ἀμέτρως.

Intemperato; *add.* V. Intemperante.

Intemperatura; Intemperie; *s. f.* ἀκρασία, ας (ἡ)· δυσκρασία, ας (ἡ).

Intempestivamente; *avv.* ἀκαίρως· ἀωρί.

Intempestivo; *add.* ἄωρος, ον· ἄκαιρος, ον.

Intendanza; *s. f.* V. Intendenza.

Intendente; *add.* V. Intelligente.

Intendentemente; *avv.* ἐντόνως· προ-έχως.

Intendenza; *s. f.* νόησις, σεως (ἡ)· νόος=νοῦς, νόου =νοῦ (ὁ). -2. Innamoramento; ἔρως, ωτος (ὁ).

Intendere; *v. att.* νοέω=ῶ· ἐν-νοέω=ῶ· μανθάνω· συνίημι. -2. Aver esperienza, cognizione; ἐμπειρίαν ἔχω (τινός)· γιγνώσκω. -3. Sentire, udire; ἀκούω· ἀκροάομαι=ῶμαι. -4. Stimare; δοξάζω. -5. Intendere gli occhi; ἀτενίζω· ἀτενὲς ὁράω=ῶ. -6. L'arco; ἐκ-τείνομαι. -7. Avere intenzione; δοκέω=ῶ. -8. Badare; προς-έχω τὸν νοῦν· προς-καρτερέω=ῶ. -9. Dare ad intendere; πείθω. -B'. ***Ingannare***; ἐξ-απατάω=ῶ. -10. Fare intendere; δείκνυμι. -11. Lento nello intendere; βραδύνοος=ους, οον=ουν. -12. Che si può intendere; συμβλητός, ή, όν. -13. Che non si può intendere; ἀτέκμαρτος, ον. -14. *Intr.* Esser d'accordo; συμ-φρονέω=ῶ (τινι). -15. Essere segno; σημεῖον εἰμί.

Intendevole; *add.* δῆλος, η, ον· φανερός, ά, όν· νοητός, ή, όν.

Intendevolmente; *avv.* ἐξέως· φανερῶς· σοφῶς· νοητῶς. -2. Attentamente; ἐπιμελῶς· ἀκριβῶς.

Intendimento; *s. m.* βουλή, ῆς (ἡ)· συμβουλή, ῆς (ἡ)· νόος=νοῦς, νόου=νοῦ (ὁ)· γνωσθέν, έντος (τό). -2. Intelligenza; διάνοια, ας (ἡ). -3. Intelletto; νόησις, σεως (ἡ)· νόος=νοῦς, νόου=νοῦ (ὁ). -4. Senso, concetto; γνώμη, ης (ἡ). -5. Di corto intendimento; βραχυγνώμων, ον.

Intenditivo; *add.* νοητικός, ή, όν.

Intenditore; *add.* ἐπιστάμων, οῦσα, οῦν· νοήμων, ον· ἔμπειρος, ον· ἐπιστήμων, ον· σοφός, ή, όν.

Intenebramento; *s. m.* σκοτασμός, οῦ (ὁ).

Intenebrare; *v. att.* ἐπι-σκιάζω· σκοτίζω· σκοτάζω· σκοτόω=ῶ.

Intenebrato; *add.* σκοτόεις, εσσα, εν· σκοτώδης, ες· σκοτεινός, ή, όν· σκότειος, α, ον· σκοτερός, ά, όν. -2. Confuso; πολυμέριμνος, ον.

Intenebrire; *v. intr.* σκοτόομαι=οῦμαι.

Intenerare; *v. att.* V. Intenerire.

Intenerimento; *s. m.* μαλάκυνσις, σεως (ἡ).

Intenerire; *v. att.* μαλακεύω· μαλακίζω· ἀπ-αλύνω. -2. Intenerirsi; ἀπ-αλύνομαι.

Intensamente; *avv.* σφόδρα· σφοδρῶς· δεινῶς.

Intensione; *s. f.* e

Intensità; *s. f.* ἐντονία, ας (ἡ)· ἔντασις, σεως (ἡ)· δεινότης, ητος (ἡ)· σφοδρότης, ητος (ἡ).

Intensivamente; Intensive; *avv.* V. Intensamente.

Intensivo; *add.* e

Intenso; *add.* σφοδρός, ά, όν· ἔντονος, ον· ἐντεταμένος, η, ον· ἐκτενής, ές· δεινός, ή, όν· σπουδαῖος, α, ον.

Intentabile; *add.* ἀπείραστος, ον· ἀνήνυστος, ον· ἀνήνυτος, ον· ἄπρακτος, ον.

Intentamente; *avv.* ἐντόνως· ἐκτενῶς· προσεχῶς.

Intentare; *v. att.* πειράζω· πειράομαι=ῶμαι.

Intentato; *add.* ἀπείρατος, ον.

Intentazione; *s. f.* πειρασμός, οῦ (ὁ).

Intentivamente; *avv.* προσεχῶς.

Intentivo; *add.* e

Intento; *add.* προσεχής, ές· προσεκτικός, ή, όν· πρόχειρος, ον· ἐπιμελής, ές· ἐντεταμένος, η, ον. -2. Pronto; ἕτοιμος, ον.

Intento; *s. m.* ***Desiderio***; πόθος, ου (ὁ)· νόος=νοῦς, νόου=νοῦ (ὁ)· εὐχή, ῆς (ἡ)· διάνοια, ας (ἡ)· προαίρεσις, σεως (ἡ)· ἐπιβολή, ῆς (ἡ). -2. Che non consegue l'intento; ἀποτευτικός, ή, όν.

Intenza; *s. f.* V. Intenzione.

Intenzionale; *add.* νοερός, ά, όν· νοητικός, ή, όν.

Intenzionalmente; *avv.* νοητικῶς.

Intenzione; *s. f.* προαίρεσις, σεως (ἡ)· σκοπός, οῦ (ὁ)· νόος=νοῦς, νόου=νοῦ (ὁ)· ἐπίνοια, ας (ἡ). -2. Dare intenzione; ἐγ-γυάομαι=ῶμαι. -3. Di buona intenzione; ἀγαθόφρων, ον. -4. Senza intenzione; ἄκων, ουσα, ον· *avv.* ἀπροθέτως.

Intepidire; *v. att.* V. Intiepidire.

Interame; *s. m.* σπλάγχνα, ων (τά).

Interamente; *avv.* ὁλοκλήρως· ὅλως· πάντως.

Interato; *add.* ῥιγηλός, ή, όν· ῥιγνός, ή, όν.

Intercalare; *add.* παρεμβεβλημένος, η, ον· ἐμβολιμαῖος, α, ον· ἐμβόλιμος, ον.

Intercalario; *s. m.* ἐμβολιμαῖος, ου (ὁ).

Intercalazione; *s. f.* ἐμβολισμός, οῦ (ὁ).

Intercapedine; *s. f.* V. Intervallo.

Intercedere; *v. intr.* μεσιτεύω· παρ-αιτέομαι=οῦμαι· ἐξ-αιτέομαι=οῦμαί (τινα παρά τινος)· ἱκετεύω (ὑπέρ τινος)· ὑπερ-εν-τυγχάνω (ὑπέρ τινος). -2. Interporsi; δι-έρχομαι.

Interceditore; *add.* μεσιτεύων, ουσα, ον· μεσίτης, ου (ὁ)· παραιτησάμενος, η, ον· ἐξαιτησάμενος, η, ον.

Intercessione; *s. f.* δέησις, σεως (ἡ)· εὐχή, ῆς (ἡ)· ἐξαίτησις, σεως (ἡ)· παραίτησις, σεως (ἡ).

Intercessore; *add.* V. Interceditore.

Intercettare; *v. att.* ὑπ-αιρέομαι=οῦμαι· ἀπο-κλείω· δια-λαμβάνω· ὑπο-λαμβάνω· ἐκ-δέχομαι.

Intercetto; *add.* ***Tolto***; ἀπολελημμένος, η, ον.

Intercezione; *s. f.* διάλειψις, εως (ἡ)· ὑφαίρεσις, σεως (ἡ).

Interchiudere; *v. att.* μεσολαβέω=ῶ· περι-συλάω=ῶ·

Intercidere; *v. att.* δια-κόπτω. -2. Impedire; ἐμποδίζω.

Intercidimento; *s. m.* διακοπή, ῆς (ἡ)· διάκοψις, εως (ἡ).

Intercisamente; *avv.* V. Interrottamente.

Digitized by Google

Intercisione; *s. f.* V. Intercidimento.
Interciso; *p. pass.* διακοπείς, εἰσα, έν.
Intercludere; *v. att.* V. Interchiudere.
Intercolonnio e Intercolunnio; *s. m.* μεσοστύλον, ου (τό)· μεσοστύλιον, ου (τό)· περιστύλιον, ου (τό).
Interdetto; *s. m.* ἀπόρρημα, ατος (τό)· ἀπαγόρευμα, ατος (τό)· ἀποκήρυγμα, ατος (τό)· παρέγγελμα, ατος (τό). -2. *Censura ecclesiastica;* ἀνάθεμα, ατος (το)· ἀναθεματισμός, οῦ (ὁ)· ἀρά, ᾶς (ἡ).
Interdetto; *add.* ἀπόρρητος, ον. -2. Interdetto con maledizione; ἀπάρατος, ον.
Interdicere; *v. att.* V. Interdire.
Interdicimento; *s. m.* V. Interdetto.
Interdire; *v. att.* ἀπ-αγορεύω. -2. Punire di interdetto; τῶν ἱερῶν ἀπ-είργω (τινα)· ἀναθεματίζω.
Interdizione; *s. f.* V. Interdetto.
Interdotto; *s. m.* V. Introduzione.
Interdurre; *v. att.* V. Introdurre.
Interessante; *p. pres.* διαφέρων, ουσα, ον· σπουδαῖος, α, ον· ἄξιος, ον.
Interessare; *v. att.* διαφέρει· συμφέρει· προσήκει ἐστί. -2. Far partecipe; ἀνακοινόω. -3. Ingaggiare; ἐπ-άγω. -4. *Prendersi cura;* ἐπιμελέομαι.
Interesse; *s. m. Sollecitudine;* σπουδή, ῆς (ἡ). -2. Utilità; λυσιτελές, ἐος (τό)· συμφέρον, οντος (τό). -3. Badare ai proprii interessi; τὰ ἑαυτοῦ πράττω. -4. *Merito che si riscuote dei denari prestati;* τόκος, ου (ὁ)· κέρδος, εος (τό)· διάφορον, ου (τό). -5. Dare ad interesse; δανείζω· τοκίζω. -6. Prendere ad interesse; δανείζομαι. -7. Senza interesse; ἄτοκος, ον.
Interessino; Interessuccio; *s. m. dim.* πραγμάτιον, ου (τό).
Interezza; *s. f.* V. Integrità.
Interfettore; *add.* V. Uccisore.
Interfezione; *s. f.* V. Uccisione.
Interghiezione; *s. f.* V. Interjezione.
Interiora, Interiori e Interiore; *s. f. pl.* ἔντερα, ων (τά)· σπλάγχνα, ων (τά).
Interiore; *s. m. La parte interna;* τὸ ἔνδον. -2. *Parlandosi di uomini,* Animo; φρήν, ενός (ὁ).
Interiore; *add.* ἐνδότερος, α, ον· ὁ, ἡ, τὸ ἔσω· ὁ, ἡ, τὸ ἔνδον.
Interiormente; *avv.* ἔνδον· ἐντός.
Interità; *s. f.* V. Integrità.
Interito; *s. m.* V. Morte.
Interito; *add. Che sta ritto e teso;* ῥιγηλός, ή, όν.
Interizzare; *v. att.* V. Intirizzire.
Interjezione; *s. f.* ἐπίρρημα, ατος (τό).
Interlassare; *v. att.* V. Intralasciare.
Interlineare; *v. att.* δια-γράφω.
Interlineare; *add.* διαγεγραμμένος, η, ον.
Interlocutore; *s. m.* πρόσωπον, ου (τό)· μιμολόγος, ον.
Interlocuzione; *s. f.* διακοπή, ῆς (ἡ).
Interlunio; *s. m.* συνόδιον, ου (τό).
Intermedio; *s. m.* ἐξόδιον, ου (τό).
Intermedio; *add.* διάμεσος, ον· ἀνάμεσος, ον· ἔμμεσος, ον· παρεγκείμενος, η, ον.
Intermentire; *v. intr.* V. Intormentire.
Intermessione; *s. f.* V. Intermissione.
Intermesso; *p. pass.* διαλελειμένός, η, ον. -2. Non intermesso; ἀδιάλειπτος, ον.
Intermestruo; *s. m.* V. Interlunio.

Intermettere; *v. att.* δια-λείπω· παρα-λείπω· παρ-εν-τίθημι.
Intermettimento; *s. m.* διάλειψις, εως (ἡ)· παρένθεσις, σεως (ἡ).
Intermezzo; *add.* V. Intermedio.
Interminabile; *add.* ἄπειρος, ον· ἀπέραντος, ον.
Interminatamente; *avv.* ἀπείρως.
Interminato; *add.* ἄπειρος, ον.
Intermissione; *s. f.* διάλειψις, εως (ἡ)· παρένθεσις, σεως (ἡ).
Intermisto; *add.* ἀναμιγείς, εἶσα, έν.
Intermittente; *add.* διαλείπων, ουσα, ον.
Intermittenza; *s. f.* διάλειψις, εως (ἡ).
Internamente; *avv.* ἔνδον.
Internarsi; *v. intr.* ἐν-απο-δύομαι. -2. Dividersi in tre; τριχοτομέομαι.
Interno; *s. m.* τὸ ἔνδον.
Interno; *add.* ἐνδότερος, α, ον· μυχαῖος, α, ον· μύχιος, α, ον. -2. Più interno; μεσαίτερος, α, ον. -3. Il più interno; μεσαίτατος, η, ον· μυχαίτατος, η, ον· μύχατος, η, ον· μυχέτατος, η, ον. -4. Dall'interno; μυχόθεν. -5. Nell'interno *(stato);* μύχοι· *(moto);* μυχόνδε. -6. Mare interno; μεσόγαιος, ον· μεσόγειος, ον.
Internodio; *s. m.* φάλλαγξ, αγγος (ἡ).
Intero; *add.* ὅλος, η, ον· σῶος, α, ον· παντέλειος, ον· παντελής, ές· ὁλοτελής, ές· ὁλόκληρος, ον. -2. Compiuto; τέλειος, α, ον, -3. Puro; ἄφθαρτος, ον· καθαρός, ά, όν. -4. Andare intero; ὀρθός (η, ον) βαίνω.
Interpellare; *v. att.* παρα-καλέω· προς-καλέω (τινα)· εἰς δίκην καλέω (τινα)· κελεύω (τινα) παραγγελίαι· ανα-κρίνω.
Interpellazione; *s. f.* κλῆσις, σεως (ἡ)· παράκλησις, σεως (ἡ)· ἀνάκρισις, σεως (ἡ).
Interpetramento; *s. m.* V. Interpretamento.
Interpetrare; *v. att.* V. Interpretare.
Interpetrativo; *add.* V. Interpretativo.
Interpetratore; *add.* V. Interpretatore.
Interpetrazione; *s. f.* V. Interpretazione.
Interpolare; *v. att.* παρ-εν-τίθημι.
Interpolatamente; *avv.* ἀναπαυομένως· ἐκ διαστήματος.
Interpolazione; *s. f.* e
Interponimento; *s. m.* παρένθεσις, σεως (ἡ)· παρενθήκη, ης (ἡ)· παρεμβολή, ῆς (ἡ)· διάπραξις, εως (ἡ).
Interporre; *v. att.* παρ-εν-τίθημι· παρ-εν-τάττω· παρ-εμ-βάλλω. -2. Mettersi di mezzo; μεσιτεύω· δι-έρχομαι.
Interposito; *p. pass.* V. Interposto.
Interpositore; *add.* μεσίτης, ου (ὁ)· μεσιτεύων, ουσα, ον.
Interposizione; *s. f.* V. Interponimento.
Interposto; *s. m.* V. Interjezione.
Interposto; *p. pass.* παρεντεθειμένος, η, ον. -2. *Di persona;* μεσιτεύων, ουσα, ον.
Interpretamento; *s. m.* ἑρμήνευμα, ατος (τό).
Interpretare; *v. att.* ἑρμηνεύω· ἐξ-ηγέομαι· σαφηνίζω· δηλόω. -2. Interpretar male; παρ-εξ-ηγέομαι.
Interpretativamente; *avv.* ἑρμηνευτικῶς· ἐξηγητικῶς.
Interpretativo; *add.* ἑρμηνευτικός, ή, όν· ἐξηγητικός, ή, όν.
Interpretatore; *add.* ἑρμηνεύς, έως (ὁ)· ἑρμηνεύτης, ου (ὁ)· ἐξηγητής, οῦ (ὁ).
Interpretazione; *s. f.* ἑρμηνεία, ας (ἡ)· ἐξήγησις,

Digitized by Google

σεως (ἡ)· ἐξήγημα, ατος (τό). -2. Dare interpretazione; ἑρμηνεύω. -3. Dare una violenta interpretazione; παρα-βιάζομαι (τι). -4. Cattiva interpretazione; παρηχήγησις, σεως (ἡ). -5. Dare una cattiva interpretazione; παρ-εξ-ηγέομαι=οῦμαι.

Interpungere; *v. att.* στίζω· δια-στίζω.

Interpunzione; *s. f.* διάστιξις, εως (ἡ)· στιγμή, ῆς (ἡ).

Interrare; *v. att.* καθ-αμμίζω· κόπρῳ βάλλω (τινα). -2. Seppellire; θάπτω· ἐν-ταφιάζω.

Interrè, *o* Interrege; *s. m.* μεσοβασιλεύς, έως (ὁ).

Interregno; *s. m.* μεσοβασιλεία, ας (ἡ). -2. Appartenente all'interregno; μεσοβασίλειος, ον.

Interriare; *v. att.* V. Interrare.

Interribilire; *v. att.* φοβερὸν (ἀν, ὀν) ποιέω=ῶ. -2. *Intr.* φοβερὸς (ἀ, ὀν) γίγνομαι.

Interrogare; *v. att.* ἐρωτάω=ῶ· ἐρωτιματίζω· ἔρομαι (τινός τι)· ἐπ-έρομαι (τινά τι)· πυνθάνομαι. -2. Interrogare a vicenda; ἀντ-έρομαι· ἀντ-ερωτάω =ῶ· ἀντ-επ-ερωτάω=ῶ. -3. Interrogare sofisticamente; πυνθάνομαι σοφιστικῶς· ἀπατηλῶς ἐρωτάω=ῶ.

Interrogativamente; *avv.* μετ' ἐρωτήσεως.

Interrogativo; *add.* ἐρωτηματικός, ή, όν.

Interrogato; *s. m.* V. Interrogazione.

Interrogatore; *add.* ἐρωτῶν, ῶσα, ῶν.

Interrogatorio; *s. m.* V. Interrogazione.

Interrogazioncella; Interrogazioncola; *s. f. dim.* ἐρωτημάτιον, ου (τό).

Interrogazione; *s. f.* ἐρώτημα, ατος (τό)· ἐρώτησις, σεως (ἡ)· πύστις, εως (ἡ)· ζήτημα, ατος (τό)· πρόβλημα, ατος (τό). -2. Rispondere alle interrogazioni; τὰ ἐρωτηθέντα ἀπο-κρίνομαι.

Interrompere; *v. att.* δια-κόπτω· δια-λύω· κωλύω· παρ-εν-οχλέω=ῶ. -2. Interrompere il discorso; μεταξυ-λογέω=ῶ· μεσολαβέω=ῶ λόγους. -3. Interrompendo il discorso; ὑποβλήδην· ὑποβληδόν.

Interrompimento; *s. m.* δια-κοπή, ῆς (ἡ)· παρενόχλησις, σεως (ἡ)· διάλειψις, εως (ἡ)· ἐπίσχεσις, σεως (ἡ)· κώλυμα, ατος (τό)· διακωχή, ῆς (ἡ). -2. Interrompimento del discorso; μεταξυλογία, ας (ἡ).

Interrompitore; *add.* διακόπτων, ουσα, ον· μεσολαβής, ές.

Interrottamente; *avv.* ἀποτόμως· μὴ συνέχως.

Interrotto; *p. pass.* e

Interrutto; *p. pass.* διακοπείς, εῖσα, έν· μὴ συνέχης, ες. -2. Non interrotto; ἀδιάκοπος, ον.

Interruttore; *add.* V. Interrompitore.

Interruzione; *s. f.* V. Interrompimento.

Interscalmio; *s. m.* μεσοσκάλμιον, ου (τό).

Intersecamento; *s. m.* V. Intersecazione.

Intersecare; *v. att.* δια-τέμνω· κατα-τέμνω· διακόπτω.

Intersecato; *p. pass.* διακοπείς, εῖσα, έν.

Intersecatorio; *add.* δια-τέμνων, ουσα, ον.

Intersecazione; *s. f.* διακοπή, ῆς (ἡ)· διατομή, ῆς (ἡ).

Intersegare; *v. att.* V. Intersecare.

Intersegna; *s. f.* V. Intrasegna.

Interserire; *v. att.* V. Inserire.

Intersezione; *s. f.* V. Intersecazione.

Interstizio; *s. m.* διάστημα, ατος (τό)· διαθετμός, οῦ (ὁ).

Intertenere; *v. att.* ἀπ-έχω· ἀν-έχω.

Intertenimento; *s. m.* παῖγμα, ατος (τό)· μέλπηθρον, ου (τό).

Intertenitore; *add.* ἀπέχων, ουσα, ον.

Intertesto; *add.* παρυφής, ές.

Interturbare; *v. att.* δια-ταράττω.

Intervallo; *s. m.* διάστημα, ατος (τό)· διάλειμμα, ατος (τό). -2. Lasciar riposare nell'intervallo; δια-παύω.

Intervenimento; *s. m.* σύμπτωμα, ατος (τό). -2. Ajuto; βοήθεια, ας (ἡ)· ἐπικουρία, ας (ἡ).

Intervenire; *v. intr.* συμ-βαίνω· συμ-πίπτω.

Intervento; *s. m.* e

Intervenzione; *s. f.* ἐπιφάνεια, ας (ἡ)· συγχώρησις, σεως (ἡ)· παρουσία, ας (ἡ).

Intesa; *s. f.* νόος=νοῦς, νόου=νοῦ (ὁ)· σκοπός, οῦ (ὁ). -3. Stare sulla intesa; εὖ-λαβέομαι=οῦμαι· φυλάττομαι.

Intesamente; *avv.* προσεχῶς.

Intesaurare; *v. att.* V. Arricchire.

Inteschiato; *add.* ἀτέραμνος, ον· αὐθάδης, ες· ἀμετάπειστος, ον.

Inteso; *s. m.* γνώμη, ης (ἡ)· δόξα, ης (ἡ).

Inteso; *add.* V. Intento.

Intessere; *v. att.* ἐν-υφαίνω· ἐμ-πλέκω. -2. Intessere con; συν-δια-πλέκω.

Intessimento; *s. m.* ὕφανσις, σεως (ἡ).

Intessitore; *add.* ὑφάντης, ου (ὁ)· ὑφάντρια, ας (ἡ).

Intessitura; *s. f.* ὕφανσις, σεως (ἡ).

Intestabile; *add.* ἀνεπιτήδειος, ον πρὸς τὸ διατίθεσθαι διαθήκην.

Intestabilità; *s. f.* ἀνεπιτηδειότης, ητος (ἡ) πρὸς τὸ διατίθεσθαι διαθήκην.

Intestare; *v. intr.* δια-βεβαιόομαι=οῦμαι· πωρόομαι =οῦμαι. -2. Intestarsi; V. Ostinarsi.

Intestato; *add.* V. Ostinato. -2. *Senza avere fatto testamento;* ἀδιάθετος, ον· μὴ διαθέμενος, η, ον.

Intestino; *s. m.* ἔντερον, ου (τό)· σπλάγχνα, ων (τά). -2. Che abbruccia gli intestini; σπλαγχνόπτης, ου (ὁ). -3. Appartenente agli intestini; σπλαγχνικός, ή, όν. -4. Che divora gli intestini; σπλαγχνοφάγος, ον. -5. Con grossi intestini; μεγαλόσπλαγχνος, ον. -6. Mangiare gli intestini; σπλαγχνεύω. -7. Osservare gli intestini; σπλαγχνοσκοπέω=ῶ. -8. Che osserva gli intestini; σπλαγχνοσκόπος, ου (ὁ). -9. Osservazione degli intestini; σπλαγχνοσκοπία, ας (ἡ). -10. Prendere in mano gli intestini, predire dagli intestini; σπλαγχνεύω. -11. Che taglia gli intestini; σπλαγχνοτόμος, ον. -12. Il tagliare gli intestini; σπλαγχνοτομία, ας (ἡ).

Intestino; *add.* ἐνδότατος, ον.

Intesto; *p. pass.* ὑφαντός, ή, όν.

Intiepidare; *v. att.* θερμαίνω· χλιαίνω.

Intiepidire; *v. intr.* θερμαίνομαι· χλιαίνομαι. -2. Rilassarsi; ἐκ-λείπομαι.

Intiepidito; *add.* θερμανθείς, εῖσα, έν· χλιαρός, ά, όν.

Intieramente; *avv.* V. Interamente.

Intiero; *add.* V. Intero.

Intignare; *v. intr. Esser roso;* σηπώδης ποιέομαι=οῦμαι.

Intignato; *add.* σηπώδης, ες.

Intignere; *v. att.* ἐμ-βάπτω· ἐν-απο-κλύζω.

Intignosire; *v. att.* λεπρόω=ῶ· λεπρύνω.

Intignosito; *add.* ψωραλέος, α, ον· ψωρός, ά, όν· ψωρώδης, ες· λεπρός, ά, όν.

Intimamente; *avv.* V. Intrinsecamente.

Intimare; *v. att.* παρ-αγγέλλω· ἐπ-αγγέλλω· προαγορεύω· κηρύττω.

Digitized by Google

Intimato; *p. pass.* παρηγγελμένος, η, ον.
Intimazione; *s. f.* παραγγελεία, ας (ἡ)· παράγγελμα, ατος (τό)· κήρυξις, σεως (ἡ)· ἀναγόρευσις, σεως (ἡ)· κήρυγμα, ατος (τό). -2. Senza intimazione; ἀκηρυκτί.
Intimidire; *v. intr.* δειλὸς (ἡ, ὀν) γίγνομαι· ἐκ-πλήττομαι.
Intimidità; *s. f.* θάρσος, εος=ους (τό)· ἀφοβία, ας (ἡ).
Intimidito; *add.* καταπληγείς, εἶσα, ἐν· ἐκφοβηθείς, εἶσα, ἐν· δειλός, ἡ, ὀν· ἄτολμος, ον· ἄνανδρος, ον.
Intimo; *add.* ἐνδότατος η, ον· ἐνδότερος, α, ον. -2. Famigliare; συνήθης, ες· ἑταῖρος, α, ον· συνών, οὖσα, όν.
Intimorire; *v. att.* ἐμ-φοβέω=ῶ· φόβον ἐμ-ποιέω=ῶ. -2. *Intr.* ἐκ-πλήττομαι.
Intimorito; *add.* ἐκφοβηθείς, εἶσα, ἐν.
Intingere; *v. att.* V. Intignere.
Intingoletto; *s. m. dim.* ζωμίδιον, ου (τό).
Intingolo; **Intinto**; } *s. m.* ζωμός, οῦ (ὁ)· βάμμα, ατος (τό)· ἔμβαμμα, ατος (τό).
Intinto; *p. pass.* ἐμβεβαμμένος, η, ον.
Intintura; *s. f.* βαπτισμός, οῦ (ὁ)· ἔμβαμμα, ατος (τό).
Intirannire; *v. intr.* τυραννιάω=ῶ.
Intirizzamento; *s. m.* V. Intirizzimento.
Intirizzare; *v. att.* V. Intirizzire.
Intirizzato; *add.* V. Intirizzito.
Intirizzimento; *s. m.* σκληρότης, ητος (ἡ)· ἀκαμψία, ας (ἡ).
Intirizzire; *v. att.* ῥιγόω=ῶ· πέπηγα (*perf. da* πήγνυμι)· μαλκάω=ῶ· μαλκιάω=ῶ· ἀπο-ναρκάω=ῶ.
Intirizzito; *add.* ῥιγηλός, όν· ῥιγνός, ά, όν· πεπηγῶς, υῖα, ός.
Intirizzo; *s. m.* V. Intirizzimento.
Intisicare; **Intisichire**; } *v. att.* ἐκ-τήκω. -2. Diventare tisico; φθιτόω=ῶ· φθισιάω=ῶ· φθισικεύομαι.
Intitolamento; *s. m.* V. Intitolazione.
Intitolare; *v. att.* ἐπι-γράφω· ἐπ-ονομάζω. -2. Attribuire; ἀνα-τίθημι.
Intitolazione; *s. f.* ἐπίγραμμα, ατος (τό)· ἐπιγραφή, ῆς (ἡ).
Intoccabile; *add.* V. Intangibile.
Intollerando; **Intollerabile**; } *add.* δύσοιτος, ον· φορτικός, ή, όν· ἀφόρητος, ον· ἀνύποιστος, ον.
Intollerabilmente; *avv.* δυσοίστως· φορτικῶς.
Intollerante; *add.* ἀπαθής, ές· ἀνεπιεικής, ές· οὐκ φέρων, ουσα, ον τοὺς ἑτέρως φρονοῦντας.
Intolleranza; *s. f.* V. Insofferenza.
Intombare; *v. att.* V. Seppellire.
Intonacare; *v. att.* κονιάω=ῶ· τιτανόω=ῶ.
Intonacato; *add.* κεκονιασμένος, η, ον· κονιατός, ή, όν· τιτανωτός, ή, όν. -2. Non intonacato; ἀκονίατος, ον.
Intonaco; *s. m.* κονίασις, σεως (ἡ).
Intonare; *v. att.* προ-ᾄδω. -2. Cantare; ᾄδω.
Intonatore; *add.* προᾴδων, ουσα, ον· χοραστάτης, ου (ὁ).
Intonatura; **Intonazione**; } *s. f.* πρόᾳσμα, ατος (τό).
Intonchiare; *v. intr.* κισὶ κατ-έδομαι.
Intonicare; *v. att.* V. Intonacare.
Intonicato; *s. m.* **Intonicatura**; *s. f.* **Intonico**; *s. m.* } V. Intonaco.
Intonso; *add.* ἄξυρος, ον· ἀξυρής, ές· ἀκούρευτος, ον· ἀκερσεκόμης, ου (ὁ)· ἀκερσέκομος, ον· ἄκουρος, ον.

Intoppa; *s. f.* **Intoppamento**; *s. m.* } V. Intoppo.
Intoppare; *v. intr.* περι-πίπτω· προς-κρούω.
Intoppo; *s. m.* ἀπάντησις, σεως (ἡ)· πρόσκομμα, ατος (τό)· προσκοπή, ῆς (ἡ)· πρόσκρουμα, ατος (τό)· πρόσκρουσμα, ατος (τό)· πρόσκρουσις, σεως (ἡ).
Intorare; *v. intr.* ἐγ-κοτέω=ῶ· ὑπερ-χολάω=ῶ.
Intorbare; *v. att.* V. Intorbidare.
Intorbidamento; *s. m.* θόλωσις, σεως (ἡ)· ἀναθόλωσις, σεως (ἡ)· κύκεια, ας (ἡ)· τάραξις, εως (ἡ).
Intorbidare; *v. att.* κυκάω=ῶ· κυκανάω=ῶ· θολόω=ῶ· ἀνα-θολόω=ῶ· τυρβάζω· ἀνα-τυρβάζω· θορυβέω=ῶ.
Intorbidato; *add.* θορυβώδης, ες· θολερός, ά, όν.
Intorbidatore; *add.* θορυβητικός, ή, όν.
Intorbidire; *v. intr.* κυκάομαι=ῶμαι. -2. Offuscarsi; μολύνομαι· ἀμβλύνομαι.
Intorire; *v. intr.* V. Intorare.
Intormentimento; *s. m.* νάρκωσις, σεως (ἡ).
Intormentire; *v. att.* ῥιγόω=ῶ· πέπηγα (*perf. da* πήγνυμι)· ναρκάω=ῶ. -2. Istupidire; ἐκ-πλήττομαι· παχύομαι=οῦμαι.
Intornare; **Intorneare**; } *v. att.* V. Intorniare.
Intorniamento; *s. m.* περιβολή, ῆς (ἡ).
Intorniare; *v. att.* περι-βάλλω.
Intorniato; *add.* περιβλεθείς, εἶσα, ἐν· περιβεβλημένος, η, ον.
Intorno; *prep.* περί· ἀμφί. -2. *Quantità incerta di tempo, o di checchessia*; εἰς· περί· περίπου· πλέον· ἔλαττον. -3. *Avv.* περί. -4. Collocare intorno; συμ-περι-ίστημι.
Intorpidire; *v. intr.* ἀργέω=ῶ· ναρκάομαι=ῶμαι· διαναρκάω=ῶ. -2. Che fa intorpidire; νάρκωτικός, ή, όν.
Intorpidito; *add.* ναρκώδης, ες.
Intorriare; *v. att.* πυργόω=ῶ.
Intorticciare; *v. att.* περι-πλέκω· συ-στρέφω.
Intorto; *add.* συνεστραμμένος, η, ον· στρεπτός, ή, όν.
Intossicare; *v. att.* φαρμάσσω· φαρμακόω=ῶ.
Intostire; *v. intr.* V. Indurire.
Intra; *prep.* μεταξύ.
Intrachiudere; *v. att.* V. Interchiudere.
Intracidere; *v. att.* V. Intercidere.
Intraciso; *add.* V. Interciso.
Intradetto; *add.* V. Interdetto.
Intradimenticare; *v. intr.* ἐν τῷ μεταξὺ λανθάνομαι.
Intra due; *add.* ἐνδοιάσιμος, η, ον· ἄπορος, ον· ἀμφίβολος, ον. -2. Essere intra due; ἐνδοιάζω· ἀπορέω=ῶ· ἀπορέομαι=οῦμαι.
Intradire; *v. att.* V. Interdire.
Intrafatto; **Intrafinefatta**; **Intrafinefatto**; } *avv.* ὅλως· παντάπασιν.
Intraguardare; *v. att.* περι-βλέπω.
Intralasciamento; **Intralascianza**; } *s. m.* *s. f.* διάλειψις, εως (ἡ).
Intralasciare; *v. att.* δια-λείπω.
Intralciamento; *s. m.* ἐμπλοκή, ῆς (ἡ)· συμπλοκή, ῆς (ἡ).
Intralciare; *v. att.* ἐμ-πλέκω· ἐγ-κατα-πλέκω· συμπλέκω.
Intralciatura; *s. f.* V. Intralciamento.
Intrambo; **Intrambodue**; **Intramendue**; } *pron.* V. Amendue.
Intramento; *s. m.* πρόσοδος, ου, (ἡ).

Digitized by Google

Intramessa; *s. f.* παρένθεσις, σεως (ἡ)· παρεμβολή, ῆς (ἡ).
Intramesso; *s. m.* περιφορά, ᾶς (ἡ).
Intramettere; *v. att.* V. Interporre.
Intramezzamento; *s. m.* παρένταξις, εως (ἡ)· παρένθεσις, σεως (ἡ).
Intramezzare; *v. att.* παρ-εν-τάττω· παρ-εν-τίθημι.
Intramischianza; *s. f.* διάμιξις, εως (ἡ).
Intramischiare; *v. att.* δια-μίγνυμι.
Intramissione; *s. f.* V. Intramessa.
Intrammezzare; *v. att.* Intramezzare.
Intransgredibile; *add.* V. Inviolabile.
Intransitivamente; *avv.* ἀμεταβάτως.
Intransitivo; *add.* ἀμετάβατος, ον.
Intraporre; *v. att.* V. Interporre.
Intraprendente; *add.* δραστήριος, ον· δραστικός, ή, όν· ἐγχειρητικός, ή, όν· εὔτολμος, ον· τολμηρός, ά, όν.
Intraprendere; *v. att.* ἐπι-χειρέω=ῶ (τινι)· ἅπτομαί (τινι)· ἐπι-τίθεμαι· ἐπι-βάλλομαί (τινι)· ὁρμάομαι =ῶμαι (πρός τι)· πειράομαι=ῶμαί (τινος). -2. Sorprendere, sopragiungere; ἐπι-πηδάω=ῶ. -3. Pigliare a fare; ἐπι-τίθημι τῷ ἔργῳ· ἐργολαβέω=ῶ. -4. Intraprendere una guerra; στρατείαν ποιέομαι=ῶμαι. -5. Chi intraprende cose pericolose; μεγαλοκίνδυνος, ον.
Intraprendimento; *s. m.* ἐγχείρησις, σεως (ἡ)· ὁρμή, ῆς (ἡ).
Intraprenditore; Intraprensore; } *add.* V. Intraprendente.
Intrapresa; *s. f.* V. Impresa.
Intrare; *s. m.* εἴσοδος, ου (ἡ). -2. *Il primo aspetto del portamento dell'uomo;* ὄψις, εως (ἡ)· βαδισμός, οῦ (ὁ).
Intrare; *v. intr.* V. Entrare.
Intrarompere; *v. att.* Interrompere.
Intrasegare; *v. att.* V. Intersecare.
Intrasegna; *s. f.* παράσημον, ου (τό).
Intrata; *s. f.* V. Entrata.
Intratagliare; *v. att.* δια-κόπτω· δια-τέμνω.
Intratessere; *v. att.* παρ-υφαίνω.
Intrattabile; *add.* ἄγριος, α, ον· δύσκολος, ον· δυσπειθής, ές. -2. *Di cose inanimate;* ἀμεταχείριστος, ον.
Intrattanto; *avv.* ἐν τῷ μεταξύ.
Intrattenere; *v. att.* ἐν-έχω· βραδύνω. -2. Trattenersi; διατριβὴν ποιέομαι=οῦμαι.
Intrattenimento; *s. m.* διατριβή, ῆς (ἡ).
Intrattenitore; *add.* ἀνέχων, ουσα, ον.
Intravenire; *v. intr.* ἐκ-βαίνω· συμ-βαίνω.
Intraversamento; *s. m.* πλαγιασμός, οῦ (ὁ)· λόξωσις, σεως (ἡ).
Intraversare; *v. att.* πλαγιόω=ῶ· πλαγιάζω· πλαγίως τίθημι· λοξόω=ῶ. -2. Uscire della retta via; ἀπὸ τῆς εὐθείας ὁδοῦ πλανάομαι=ῶμαι. -3. Opporsi; ἀνθ-ίστημι· ἀντιάζω.
Intraversato; *p. pass.* πλάγιος, α, ον· λοξός, ή, όν.
Intraversatura; *s. f.* V. Intraversamento.
Intravestire; *v. att.* V. Travestire.
Intraviluppare; *v. att.* V. Avviluppare.
Intravvenire; *v. intr.* V. Intravenire.
Intrecciamento; *s. m.* συμπλοκή, ῆς (ἡ)· ἐμπλοκή, ῆς (ἡ).
Intrecciare; *v. att.* πλέκω· ἐμ-πλέκω· συμ-πλέκω. -2. Intrecciare contro; ἀντι-δια-πλέκω. -3. Intrecciare insieme; συμ-πλέκω συγ-κατα-πλέκω· συμ-παρα-πλέκω. συν-ανα-πλέκω. -4. Intrecciare vicendevolmente; ἀντι-πλέκω· ἀντ-εμ-πλέκω. -5. Intrecciando insieme; συμπλέγδην. -6. Che intreccia; συμπλεκτικός, ή, όν.
Intrecciato; *p. pass.* σύμπλοκος, ον· συμπλεκής, ές· συμπλεκτός, ή, όν· ἔμπλεκτος, ον. -2. Intrecciato per uso sacro; ἱερόστεπτος, ον. -3. Molto intrecciato; βαθυπλεκής, ές· πολύπλεκτος, ον· πολύπλοκος, ον. -4. Non intrecciato; ἄπλεκτος, ον· ἄπλοκος, ον.
Intrecciatojo; *s. m.* ἀναδέσμη, ης (ἡ).
Intrecciatore; *add.* συμπλέκτης, ου (ὁ)· συμπλέκτειρα, ας (ἡ)· συμπλεκτικός, ή, όν.
Intrecciatura; *s. f.* V. Intrecciamento.
Intreccio; *s. m.* V. Intrecciamento.
Intrefolarsi; *v. intr.* V. Confondersi.
Intrefolata; *s. f.* V. Intrigo.
Intreguare; *v. att.* συνθήκας ποιέομαι=οῦμαι (πρός τινα)· σπένδομαι.
Intrementire; *v. intr.* V. Intimidire.
Intremire; *v. intr.* τρέμω· τρομέω=ῶ.
Intrepidamente; *avv.* ἀδεῶς· ἀφόβως· θαῤῥούντως.
Intrepidezza; *s. f.* e
Intrepidità; *s. f.* θάρσος, εος=ους (τό)· ἀφοβία, ας (ἡ)· ἀνεκπληξία, ας (ἡ)· ἀταραξία, ας (ἡ).
Intrepido; *add.* ἀδεής, ές· ἄφοβος, ον· ἀνέκπληκτος, ον· ἄτρεστος, ον· ἀτάρακτος, ον.
Intrescare; *v. att.* περι-πλέκω· ἐγ-κατα-πλέκω.
Intricamento; *s. m.* V. Intrigamento.
Intricare; *v. att.* V. Intrigare.
Intricatamente; *avv.* ἀτάκτως.
Intricato; *add.* V. Intrigato.
Intricazione; Intrico; *s. m.* } V. Intrigo.
Intridere; *v. att.* ἀνα-μίγνυμι· φυράω=ῶ. -2. Imbrattare; μολύνω· κονιόω=ῶ· ἀνα-μάσσω.
Intrigamento; *s. m.* ἐμπλοκή, ῆς (ἡ).
Intrigare; *v. att.* ἐμ-πλέκω· ἐγ-κατα-πλέκω· ταράττω· ἀνα-ταράττω· δια-ταράττω· ἐπι-ταράττω· συμ-φύρω συγ-χέω=ῶ.
Intrigatamente; *avv.* ἀτάκτως.
Intrigato; *add.* ἐμπεπλεγμένος, η, ον.
Intrigatore; *add.* ἐμπλέκων, ουσα, ον.
Intrigazione; *s. f.* e
Intrigo; *s. m.* ἐμπλοκή, ῆς (ἡ)· πραγματεία, ας (ἡ). -2. Imbroglio; ταραχή, ῆς (ἡ)· τάρξις, εως (ἡ)· ταραγμός, οῦ (ὁ)· τάραγμα, ατος (τό)· σύγχυσις, σεως (ἡ)· ἀκρισία, ας (ἡ).
Intrinsecamente; *avv.* ἔνδοθεν.
Intrinsecare; *v. att.* Intrinsicare.
Intrinseco; *s. m.* τὸ ἔνδον.
Intrinseco; *add.* ὁ, ἡ, τὸ ἔνδον. -2. Amico; οἰκειότατος, η, ον.
Intrinsicamente; *avv.* V. Intrinsecamente.
Intrinsicare; *v. intr.* συνήθειαν ἐμ-ποιέω=ῶ.
Intrinsichezza; Intrinsicità; } *s. f.* συνήθεια, ας (ἡ)· οἰκειότης, ητος (ἡ).
Intrinsico; *add.* V. Intrinseco.
Intriso; *s. m.* φύραμα, ατος (τό)· μυττωτόν, οῦ (τό) σταῖς, τός (τό)· μάζα, ης (ἡ).
Intriso; *p. pass.* ἀναμιχθείς, εῖσα, έν.
Intristare e Intristire; *v. intr.* πονηρεύομαι· διαφθείρομαι· ἐκ-τρέπομαι. -2. Imbozzacchire *(delle piante);* στρεβλόομαι=οῦμαι· μαραίνομαι.
Intro; *s. m.* V. Entro.
Introcque; *avv.* V. Intanto.

Digitized by Google

Introdotto; *s. m.* εἰσαγωγή, ῆς (ἡ)· ἐπαγωγή, ῆς (ἡ).
Introdotto; *p. pass.* ἐπαχθείς, εἴσα, ἐν· εἰσαγώγιμος, ον.
Introducere; *v. att.* V. Introdurre.
Introducimento; *s. m.* εἴσοδος, ου (ἡ).
Introducitore; *add.* ἐπαγωγεύς, έως (ὁ)· εἰσάγων, ουσα, ον.
Introdurre; *v. att.* ἐπ-άγω· εἰς-άγω· εἰς-κομίζω. -2. Introdurre a vicenda; ἀντ-εις-άγω. -3. Introdursi da un luogo ad un altro; μετ-εις-δύνω.
Introduttivo; *add.* εἰσαγωγικός, ή, όν.
Introduttore; *add.* V. Introducitore.
Introduttorio; *add.* εἰσαγωγικός, ή, όν.
Introduzione; *s. f.* V. Introducimento.
Introito; *s. m.* εἴσοδος, ου (ἡ). -2. Cominciamento; ἀρχή, ῆς (ἡ).
Intromessa; *s. f.* V. Intermezzo.
Intromessione; *s. f.* ἐνεσία, ας (ἡ).
Intromesso; *s. m.* V. Tramesso.
Intromesso; *p. pass.* εἰσχωρησθείς, εἴσα, έν.
Intromettere; *v. att.* ἐμ-βάλλω· εἰς-χωρίζω. -2. Ingerirsi; μεσιτεύω.
Intronamento; *s. m.* δοῦπος, ου (ὁ)· ψλοῖσβος, ου (ὁ).
Intronare; *v. att.* κατ-αμβλύνω· ἀμβλύνω· κωφόω=ῶ (τινα)· ἐκ-κωφόω=ῶ (τινα). -2. *Intr.* ἐλιγγιά=ῶ (ἐπί τινι)· ἀμβλύνομαι.
Intronataggine; *s. f.* V. Balordaggine.
Intronato; *add.* βλάξ, ακός (ὁ, ἡ)· κωφός, ή, όν· ἀναίσθητος, ον· ἀμβλύς, εῖα, ύ.
Intronatura; *s. f.* V. Intronamento.
Intronciare; *v. att.* ἀν-οιδέω=ῶ· ἀγκυλόω=ῶ.
Intronfiare; *v. intr.* ὑπ-οργίζομαι.
Intronizzare; *v. att.* ἐν-θρονίζω.
Intronizzazione; *s. f.* θρονισμός, οῦ (ὁ).
Intrudere; *v. att.* *Spinger dentro*; εἰς-ωθέω=ῶ· ἐν-ωθέω=ῶ· εἰς-άγω.
Intruonare; *v. att.* V. Intronare.
Intruono; *s. m.* V. Intronamento.
Intrusione; *s. f.* ὠθισμός, οῦ (ὁ)· ὠθασμός, οῦ (ὁ).
Intruso; *add.* εἰσαχθείς, εἴσα, έν.
Intuarsi; *v. intr.* σὺ γίγνομαι.
Intuffare; *v. att.* V. Tuffare.
Intuitivamente; *avv.* θεωρητικῶς· θεατῶς.
Intuitivo; *add.* θεωρητικός, ή, όν· θεατός, ή, όν.
Intuito; *s. m.* } δρασις, σεως (ἡ)· ὄψις, εως (ἡ)·
Intuizione; *s. f.* } θεώρησις, σεως (ἡ)· θεά, ᾶς (ἡ).
Intumescenza; *s. f.* οἴδησις, σεως (ἡ)· οἴδημα, ατος (τό).
Intumidire; *v. intr.* οἰδάω=ῶ· οἰδαίνομαι· ἀν-οιδέω=ῶ.
Intuonare; *v. att.* V. Intonare.
Intuonatura; *s. f.* V. Intonatura.
Inturgidire; *v. intr.* οἰδαίνομαι· ὀγκόομαι=οῦμαι.
Intuzzare; *v. att.* V. Rintuzzare.
Inubbidienza; *s. f.* V. Disubbidienza.
Inubbriacare; *v. att.* V. Imbriacare.
Inudito; *add.* V. Inaudito.
Inuggiolire; *a. att.* V. Inuzzolire.
Inugnere; *v. att.* ἐπ-αλείφω.
Inuguale; *add.* ἄνισος, ον.
Inugualità; *s. f.* V. Inegualianza.
Inugualmente; *avv.* V. Inegualmente.
Inulto; *add.* ἀτιμώρητος, ον· ἀδικεδίκητος, ον· ἄτιτος, ον.
Inumanamente; *avv.* ἀπανθρώπως· ὠμῶς· ἀγρίως. -2. Agire inumanamente; ἀπ-ανθροπεύομαι.

Inumanità; *s. f.* ἀπανθρωπία, ας (ἡ)· ὠμότης, ητος (ἡ)· ἀγριότης, ητος (ἡ).
Inumano; *add.* ἀπάνθρωπος, ον· ὠμός, ή, όν· ἄγριος, ον – α, ον.
Inumidire; *v. att.* ὑγραίνω· μυδαίνω· βρέχω. -2. Inumidire insieme; συμ-βρέχω· συν-απο-βρέχω.
Inumidito; *p. pass.* μυδαλέος, α, ον· μυδαλόεις, εσσα, εν· μυδόεις, εσσα, εν.
Inumiliare; *v. att.* κατα-πιέζω.
Inundazione; *s. f.* V. Inondazione.
Inungere; *v. att.* V. Ungere.
Inurbanamente; *avv.* ἀπειροκάλως.
Inurbanità; *s. f.* ἀγροικία, ας (ἡ)· ἀγρότης, ητος (ἡ).
Inurbano; *add.* V. Incivile.
Inurbarsi; *v. intr.* πόλιν εἰς-δύω.
Inusato; *add.* ἀσυνήθης, ες· ἀήθης, ες.
Inusitatamente; *avv.* ἀσυνήθως· ἀήθως.
Inusitato; *add.* ἀσυνήθης, ες· ἀήθης, ες.
Inusto, *p. pass.* ἔγκαυστος, ον.
Inutile; *add.* ἄχρηστος, ον· ἀχρήσιμος, ον· ἄκυρος, ον· ματαῖος, ον – α, ον. -2. Diventare inutile; ἀπ-αχρειόομαι=οῦμαι. -3. Essere inutile; ἀχρηστεύω. -4. Rendere inutile; ἀλαόω=ῶ· ἀχρηστόω=ῶ· ματαιόω=ῶ· ἀκυρόω=ῶ.
Inutilità; *s. f.* ἀχρηστία, ας (ἡ)· ματαιότης, ητος (ἡ).
Inutilmente; *avv.* ἀχρήστως· ματαίως.
Inuzzolire; *v. att.* ἐπιθυμίαν ἐγείρω.
Invadere; *v. att.* ἐπ-έρχομαι.
Invagarsi; *v. intr.* V. Invaghire.
Invagicchiarsi; *v. intr.* καθ' ὅσον ἔρωτι ἁλίσκομαι.
Invaghimento; *s. m.* ἔρως, ωτος (ὁ)· στέρξις, εως (ἡ).
Invaghire; *v. att.* *Far divenir vago*; πόθον ἐγείρω· ἐπιθυμίαν ποιέω=ῶ. -2. *N. pass.* ἀναπείθομαι· ἐκ-πυρόομαι=οῦμαι· ἐπι-θυμέω=ῶ· ἐράω=ῶ (τινος).
Invaghito; *p. pass.* ἐπιθυμητικός, ή, όν· πρόθυμος, ον· ἐρωτικός, ή, όν.
Invalida; *s. f.* ἀκύρωσις, σεως (ἡ).
Invalidamente; *avv.* ἀπράκτως· ἀκύρως.
Invalidamento; *s. m.* V. Invalidazione.
Invalidare; *v. att.* κατ-αργέω=ῶ· ἀσθενόω=ῶ· ἀκυρόω=ῶ.
Invalidazione; *s. f.* ἀκύρωσις, σεως (ἡ).
Invalidità; *s. f.* ἀσθένεια, ας (ἡ)· ἀκυρία, ας (ἡ)· ἀδυναμία, ας (ἡ).
Invalido; *add.* ἀσθενής, ές· ἀδύνατος, ον· ἄκυρος, ον.
Invalorire; *v. att.* δυναμόω=ῶ. -2. *Intr.* ἐπι-ρ-ρώννυμαι.
Invalso; *add.* V. Introdotto.
Invanire; *v. att.* κατ-αργέω=ῶ. -2. *Intr.* ἀφανίζομαι· ἀλαζονεύομαι.
Invano; *avv.* τηνάλλως· μάτην· εἰκῇ.
Invarcabile; *add.* ἄβατος, ον.
Invariabile; *add.* βέβαιος, ον – α, ον· διωρισμένος, η, ον· ἀμετάτρεπτος, ον.
Invariabilità; *s. f.* βεβαιότης, ητος (ἡ).
Invariabilmente; *avv.* V. Immutabilmente.
Invasamento; *s. f.* V. Invasazione.
Invasare; *v. att.* κατ-αγγίζω. -2. Assalire; εἰς-βάλλω. -3. *Intr.* Istupidire; ἐκ-πλήττομαι. -4. Imprimersi nella mente; μνήμῃ παρα-κατα-τίθεμαί (τι).
Invasato; *add.* καταγγισθείς, εῖσα, έν. -2. Immerso nei vizi, nel sonno, *ecc.*; καταβυθισθείς, εῖσα, έν. -3. Indemoniato; δαιμονιζόμενος, η, ον· ἐνεργούμενος, η, ον. -4. Stupido; ἐκπεπληγμένος, η, ον. -5. Invasato da Bacco; παράβακχος, ον.

Digitized by Google

Invasazione; *s. f.* νυμφοληψία, ας (ἡ).
Invasellare; *v. att.* κατ-αγγίζω· εἰς ἀγγεῖον ταμιεύω.
Invasione; *s. f.* εἰσβολή, ῆς (ἡ)· ἐπιδρομή, ῆς (ἡ). –2. Fare invasione; εἰς-βάλλω.
Invaso; *p. pass.* V. Invasato.
Invasore; *add.* εἰσβάλλων, ουσα, ον.
Invecchiamento; *s. m.* τὸ γηράσκειν· γήραμα, ατος (τό).
Invecchiare; *v. intr.* γηράω=ῶ· γηράσκω. –2. Invecchiare insieme; συγ-γηράσκω· συγ-κατα-γηράσκω. –3. Che invecchia insieme; σύγγηρος, ον. –4. Che incomincia ad invecchiare; ἀφήβος, ον. –5. Incominciare ad invecchiare; ἀφ-ηβάω =ῶ. –6. Invecchiare a poco a poco, un poco; ὑπο-γηράσκω. –7. Che non invecchia; ἀγηράντος, ον· ἀγηράος, ον· ἀγήρως, ων· ἀγήρατος, ον.
Invecchiato; *add.* γηραιός, ά, όν· γηραλέος, α, ον· γηραός, όν· γέρων, οντος (ὁ)· παλαιωθείς, εῖσα, έν.
Invecchiuzzire; *v. intr.* γηράσκω· ἀφ-ηβάω=ῶ.
Inveceria; *s. f.* φλυαρία, ας (ἡ)· λῆροι, ων (οἱ).
Inveggia; *s. f.* } V. Invidia.
Inveggiamento; *s. m.* }
Inveggiare; *v. att.* V. Invidiare.
Invegliare; *v. att.* V. Invigilare.
Inveire; *v. intr.* κερτομέω=ῶ· ἐπι-κερτομέω=ῶ (τινα)· ἐπι-πλήττω (τινι)· καθ-άπτομαί (τινος λόγοις)· ἀποτείνομαι (πρός τινα)· κακολογέω=ῶ· κακηγορέω=ῶ (τινα)· στηλιτεύω.
Invelare; *v. intr.* τὰ ἱστία πετάννυμι.
Invelenire; *v. intr.* ἀγανακτέω=ῶ· χαλεπαίνω.
Invendicato; *add.* V. Inulto.
Invenenato; *add.* φαρμακώδης, ες.
Invenia; *s. f.* συγγνώμη, ης (ἡ). –2. *Umile dimostrazione d'affetto;* σέβασμα, ατος (τό).
Invenire; *v. att.* εὑρίσκω.
Inventamento; *s. m.* V. Invenzione.
Inventare; *v. att.* παρ-ευρίσκω.
Inventariare; *v. att.* ἀπογραφὴν ἐπι-τελέω=ῶ.
Inventario; *s. m.* ἀπογραφή, ῆς (ἡ). –2. Fare inventario; ἀναγραφὴν ποιέω=ῶ.
Inventiva; *s. f.* εὕρημα, ατος (τό)· εὕρεσις, σεως (ἡ).
Inventivo; *add.* εὑρετικός, ή, όν.
Invento; *s. m.* V. Invenzione.
Invento; *p. pass. da* Invenire V.
Inventore; *add.* εὑρέτης, ου (ὁ)· εὑρέτις, ιδος (ἡ).
Inventrarsi; *v. intr.* ἐμ-βατεύω.
Inventurato; *add.* V. Avventurato.
Invenzione; *s. f.* εὕρεσις, σεως (ἡ)· εὕρημα, ατος (τό)· ἁλφή, ῆς (ἡ)· ἄλφησις, σεως (ἡ). –2. Fare invenzione; ἀλφαίνω· εὑρίσκω.
Inver; *prep.* V. Inverso.
Inverdire; *v. intr.* θάλλω· χλοάζω.
Inverecondia; *s. f.* ἀναισχυντία, ας (ἡ)· ἀναίδεια, ας (ἡ).
Inverecondo; *add.* ἀναίσχυντος, ον· ἀναιδής, ές.
Invergare; *v. att.* V. Vergare.
Invergognare; *v. att.* ὀνειδίζω.
Invergognatamente; *avv.* αἰσχρῶς· ἀσχημόνως.
Inverisimiglianza; *s. f.* V. Inverisimilitudine.
Inverisimile; *add.* ἀπίθανος, ον· παράδοξος, ον.
Inverisimilitudine; *s. f.* ἀπιθανότης, ητος (ἡ).
Inverisimilmente; *avv.* ἀπιθάνως.
Invermigliare; *v. att.* ἐρυθραίνω.
Inverminamento; *s. m.* σκωληκίασις, σεως (ἡ)· σκωλήκωσις, σεως (ἡ).
Inverminare; *v. intr.* σκωληκόομαι=οῦμαι· σκωληκιάω=ῶ.
Inverminato; *add.* σκωληκιῶν, ῶσα, ῶν.
Inverminire; *v. intr.* V. Inverminare.
Invernare; *v. intr.* χειμάζω.
Invernata; *s. f.* χειμών, ῶνος (ὁ)· χειμερινὴ ὥρα, ας (ἡ).
Invernicare; *v. att.* Inverniciare.
Invernicatura; *s. f.* V. Inverniciatura.
Inverniciare; *v. att.* σανδαράχῃ ἐπι-χρίω, χρώζω.
Inverniciatura; *s. f.* χρῶσις, σεως (ἡ).
Inverno; *s. m.* χειμών, ῶνος (ὁ).
Invero; *avv.* ἀληθῶς· μέντοι· ὄντως.
Inversato; *add.* ἐναντίος, ον· ἀντίστροφος, ον.
Inversione; *s. f.* ἀναστροφή, ῆς (ἡ).
Inverso; *prep.* πρός· εἰς. –2. Contro; κατά· ἐπί· ἀντί. –3. In comparazione; ἀντί.
Invertere; } *v. att.* δια-στρέφω.
Invertire; }
Inverzicare; *v. intr.* V. Inverdire.
Inveschiamento; *s. m.* ἰξῷ ἐπίχρισις, σεως (ἡ)· γλισχρότης, ητος (ἡ)· προσκόλλησις, σεως (ἡ).
Invescare; } *v. att.* ἰξῷ ἐπι-χρίω· γλοιόω=ῶ· γλι-
Inveschiare; } σχραίνω.
Inveschiato; *p. pass.* ἰξώδης, ες· γλοιός, ά, όν· γλισχρός, ά, όν· γλισχρώδης, ες.
Investigabile; *add.* ἀνεξερεύνητος, ον.
Investigagione; *s. f.* e
Investigamento; *s. m.* ἀνίχνευσις, σεως (ἡ)· ἐξέτασις, σεως (ἡ)· ἐξερεύνησις, σεως (ἡ).
Investigare; *v. att.* ἐξ-ιχνεύω· ἐξ-ετάζω· ἐξ-ερευνάω=ῶ.
Investigato; *add.* ἐξερεύνητος, ον. –2. Non investigato; ἀπευθής, ές.
Investigatore; *add.* ἐξιχνεύων, ουσα, ον· ἀνιχνευτής, οῦ (ὁ)· ἐξερευνητής, οῦ (ὁ).
Investigazione; *s. f.* V. Investigamento.
Investizione; *s. f.* } V. Investitura.
Investimento; *s. m.* }
Investire; *v. att.* κύριον καθ-ίστημι. –2. Spendere danaro; ἐξ-αν-αλίσκω. –3. Assalire; ἐπι-χειρέω=ῶ (τινι). –4. Colpire; τιτρώσκω.
Investita; *s. f.* V. Investitura.
Investito; *add.* κτήτωρ γενόμενος, ου (ὁ).
Investitura; *s. f.* ἐπικράτεια, ας (ἡ)· κυριότης, ητος (ἡ).
Inveterare; *v. intr.* V. Invecchiare.
Invetrare; } *v. att.* ὑαλόω=ῶ.
Invetriare; }
Invetriata; *s. f.* ὑάλινον κλεῖθρον, ου (τό)· ὑαλίνη θύρα, ας (ἡ).
Invetriato; *add.* χρωσθείς, εῖσα, έν. –2. Liscio; λεῖος, α, ον. –3. Sfrontato; ἀναιδής, ές.
Invetriatura; *s. f.* ἐπίχρισμα, ατος (τό).
Invettiva; *s. f.* ἐπικερτόμημα, ατος (τό)· ἐπικερτόμησις, σεως (ἡ)· στηλιτευτικὸς λόγος, ου (ὁ).
Invettivo; *add.* στηλιτευτικός, ή, όν.
Invezione; *s. f.* V. Invettiva.
Invezzare; *v. att.* V. Avvezzare.
Inviamento; *s. m.* προδιοίκησις, σεως (ἡ)· εἰσαγωγή, ῆς (ἡ)· εὐθυωρία, ας (ἡ)· ἀποπομπή, ῆς (ἡ)· ἀποστολή, ῆς (ἡ).
Inviare; *v. att.* πέμπω· ἀπο-στέλλω. –2. Inviare nello stesso tempo; συμ-πέμπω. –3. Educare; παιδεύω (τινα πρός τι)· ἡγεομαι=οῦμαί (τινι πρός τι).
Inviato; *add.* ἄγγελος, ου (ὁ, ἡ)· ἀπόστολος, ον· πρεσβευτής, οῦ (ὁ)· πρεσβεύων, ουσα, ον.

Digitized by Google

Invidia; *s. f.* φθόνος, ου (ὁ)· φθόνησις, σεως (ἡ)· ζῆλος, ου (ὁ)· ζήλωσις, σεως (ἡ)· βασκανία, ας (ἡ). -2. Senza invidia; ἄφθονος, ον· ἄζηλος, ον· *avv.* ἀφθόνως. -3. Sicuro dall'invidia; ἀβάσκαντος, ον. -4. Eccitare all'invidia; παρα-ζηλόω=ῶ.

Invidiabile; *add.* ζηλωτός, ή, όν· ζηλωτέος, α, ον.

Invidiare; *v. att.* φθονέω=ῶ· βασκαίνω (τινί τινος)· ζηλόω=ῶ (τινά τινος)· ζηλοτυπέω=ῶ (τινα). -2. Che non invidia; ἀφθόνητος, ον· ἄφθονος, ον.

Invidiato; *p. pass.* μισηθείς, εῖσα, έν. -2. Non invidiato; ἀφθόνητος, ον· ἄζηλος, ον· ἀζήλωτος, ον.

Invidiatore; *add.* ἐπίφθονος, ον· φθονερός, ά, όν· ζηλευτής, οῦ (ὁ)· ζηλήμων, ον· βάσκανος, ον. -2. Non invidioso; ἀβασκάνος, ον. -3. Alquanto invidioso: ὑποβασκάνος, ον. -4. Rendere invidioso; παρα-ζηλόω=ῶ.

Invidiosamente; *avv.* φθονερῶς.

Invidioso; Invido; } *add.* V. Invidiatore.

Invietare e Invietire; παλαιόομαι=οῦμαι· σαπρίζομαι.

Invietito; *add.* παλαιούμενος, η, ον· σαπρός, ά, όν.

Invigilare; *v. att.* ἀγρυπνέω=ῶ· ἐπ-αγρυπνέω=ῶ (τινι)· φυλάττω· ἐπι-μέλομαι.

Invigliacchire; *v. intr.* V. Impoltronire.

Invigorare; *v. att.* V. Invigorire.

Invigorimento; *s. m.* κραταιότης, ητος (ἡ)· κραταίωμα, ατος (τό)· σθένος, εος=ους (τό).

Invigorire; *v. att.* κραταιόω=ῶ· κρατύνω· ῥώννυμι· ἐπι-ῥώννυμι· σθενόω=ῶ· ἰσχυρόω=ῶ.

Invigorito; *add.* ῥωμαλέος, α, ον· σθεναρός, ά, όν.

Invilare; Invilire; } *v. att.* φοβέω=ῶ· κατα-πλήττω· ἀπο-δειλιάω=ῶ. -2. *Intr.* κατα-θυμέω=ῶ.

Invilito; *add.* ἐκφοβηθείς, εῖσα, έν· ἔκφοβος, ον.

Inviluppamento; *s. m.* ἐμπλοκή, ῆς (ἡ)· συμπλοκή, ῆς (ἡ).

Inviluppare; *v. att.* ἐπι-κυλινδέω=ῶ· ἐμ-πλήκω· περι-ελίττω. -2. Intrigare; πεδάω=ῶ.

Inviluppato; *p. pass.* ἐγκεκαλυμμένος, η, ον· ἐμπεπλεγμένος, η, ον· πλεκτός, ή, όν. -2. Inviluppato da sè stesso; αὐτόπλεκτος, ον.

Inviluppo; *s. m.* ἐμπλοκή, ῆς (ἡ)· συμπλοκή, ῆς (ἡ). -2. *La cosa inviluppata;* ἐνείλημα, ατος (τό).

Invincibile; *add.* ἀήττητος, ον· ἀνίκητος, ον· ἀκαταγώνιστος, ον· ἀδάμαστος, ον· ἀδορύλητος, ον.

Invincibilissimo; *add. superl.* παντελῶς ἄμαχος, ον.

Invincibilmente; *avv.* ἀνικήτως.

Invincidire; *v. att.* δια-μαλάττω. -2. *Intr.* δια-μαλάττομαι.

Invio; *s. m.* V. Inviamento.

Inviolabile; *add.* ἀνεκβίαστος, ον· ἄφθαρτος, ον· ἄσυλος, ον· ἀτύλητος, ον.

Inviolabilmente; Inviolatamente; } *avv.* ἀνεκβιάστως· ἀφθάρτως· ἀβλαβέως· ἀβλαβῶς.

Inviolato; *add.* ἀνεκβίαστος, ον· ἄφθαρτος, ον· ἀβλαβής, ές.

Inviolento; *add.* ἄβιος, ον.

Inviperare; Inviperire; } *v. intr.* ἀγριαίνω· ὀξυθυμέω=ῶ.

Inviperito; *add.* ὀξυθυμῶν, οῦσα, οῦν.

Inviscare; *v. att.* V. Invescare.

Inviscerare; *v. att.* κατα-δύω. -2. *Intr.* κατα-δύομαι· εἰς-δύομαι.

Invischiamento; *s. m.* προσκόλλησις, σεως (ἡ).

Invischiare; *v. att.* V. Invescare.

Inviscidire; *v. intr.* γλοιόομαι-οῦμαι.

Invisibile; *add.* ἀόρατος, ον· ἀειδής, ές. -2. Rendere invisibile; ἀφανίζω· αἰτόω=ῶ.

Invisibilemente; *avv.* ἀοράτως· ἀφανῶς.

Invisibilità; *s. f.* ἀόρασία, ας (ἡ).

Invisibilmente; *avv.* V. Invisibilemente.

Invitamento; Invitanza; } *s. m.* *s. f.* V. Invito.

Invitare; *v. att.* προς-καλέω=ῶ· παρα-καλέω=ῶ· προ-τρέπω. -2. Incitare; παρ-ορμάω=ῶ. -3. *N. pass.* ὑπ-ισχνέομαι=οῦμαι.

Invitata; *s. f.* V. Invito.

Invitato; *add.* προσκληθείς, εῖσα, έν· κλητός, ή, όν· παράκλητος, ον. -2. Convitato; συντραπεζίτης, ου (ὁ)· ἑστιάτωρ, ορος (ὁ). -3. Non invitato; ἄκλητος, ον· ἀπαράκλητος, ον. -4. Invitato da sè, che arriva non invitato; αὐτόκλητος, ον.

Invitatore; *add.* προσκαλῶν, οῦσα, οῦν.

Invitatorio; *s. m.* προσκλητικόν, οῦ (τό).

Invitatura; Invitazione; } *s. f.* V. Invito.

Invitevole; *add.* V. Allettevole.

Invito; *s. m.* πρόσκλησις, σεως (ἡ). -2. Fare invito; προς-καλέω=ῶ.

Invito; *add. Che fa contro a sua voglia;* ἀκούσιος, ον· ἄκων, ουσα, ον.

Invitriare; *v. att.* V. Invetriare.

Invitto; *add.* V. Invincibile.

Inviziare; *v. att.* μιαίνω· δια-φθείρω· στρεβλόω=ῶ.

Inviziato; *add.* διεφθαρμένος, η, ον.

Invizzire; *v. intr.* μαλακίζομαι.

Invocare; *v. att.* καλέω=ῶ· ἀνα-καλέω=ῶ· εἰς-καλέω=ῶ (τινα)· ἐπι-βοάομαι=ῶμαι (τινα). -2. Invocare Dio; θεοκλυτέω=ῶ. -3. Che invoca Dio; θεόκλυτος, ον.

Invocatore; *add.* εἰσκαλῶν, οῦσα, οῦν.

Invocazione; *s. f.* ἐπίκλησις, σεως (ἡ)· κλῆσις, σεως (ἡ)· ἀνάκλησις, σεως (ἡ). -2. Invocazione di Dio; ἐπιθειασμός, οῦ (ὁ)· θεοκλύτημα, ατος (τό)· θεοκλύτησις, σεως (ἡ).

Invoglia; *s. f.* εἵλημα, ατος (τό).

Invogliare; *v. att.* πόθον ἐγείρω· ἐπιθυμίαν ἐμ-βάλλω. -2. *Coprir con invoglia;* ἐγ-κυλίζω. -3. Invogliarsi; ἐπι-θυμέω=ῶ.

Invogliato; *add.* ἐπιθυμῶν, οῦσα, οῦν.

Invoglio; *s. m.* εἵλημα, ατος (τό)· κάλυμμα, ατος (τό)· φορτίον, ου (τό). -2. Con un solo invoglio; μονόλοπος, ον.

Invogliuzzo; *s. m. dim.* δεσμός, οῦ (ὁ).

Involamento; *s. m.* κλεπτοσύνη, ης (ἡ)· κλέπος, εος=ους (τό).

Involare; *v. att.* κλέπτω· ἐκ-κλέπτω· ἐπι-χειρέω=ῶ· ὑπο-κλέπτω. -2. *N. pass.* ἁφ-ίπταμαι.

Involatore; *add.* κλέπτης, ου (ὁ)· κλοπεύς, έως (ὁ)· κλεπτρία, ας (ἡ).

Involgere; *v. att.* ἐγ-κυλίω· ἐν-ειλέω=ῶ· καλύπτω. -2. Involgere affatto; συμ-περι-βάλλω.

Involgime; *s. m.* V. Fagotto.

Involgimento; *s. m.* V. Involtura.

Involio; *s. m.* κλοπή, ῆς (ἡ)· κλέπος, εος=ους (τό).

Involo (D'); *modo avv.* V. Furtivamente.

Involontariamente; *avv.* ἀκοντί· ἀκόντως.

Involontario; *s. m.* ἀκούσιον, ου (τό).

Involontario; *add.* ἀκούσιος, ον· ἄκων, ουσα, ον.

Involpire; *v. intr.* ἀλωπεκίζω.

Involtare; *v. att.* V. Involgere.

Involto; *s. m.* V. Involgio.

Involto; *add.* ἐγκυλισθείς, εῖσα, έν· περιειλημένος, η, ον.

Digitized by Google

Involtura; *s. f.* κύκλωσις, σεως (ἡ).
Involucro; *s. m.* V. Invoglio.
Involuppare; *v. att.* V. Inviluppare.
Involutarsi; *v. intr.* κυλίομαι· κυλινδέομαι-οῦμαι.
Involuto; *p. pass.* V. Involto.
Involuzione; *s. f.* V. Involvimento.
Involvere; *v. att.* V. Involgere.
Involvimento; *s. m.* εἵλησις, σεως (ἡ). -2. Malizia; δόλος, ου (ὁ)· ἀπάτη, ης (ἡ).
Invulare; *v. att.* V. Involare.
Invulnerabile; *add.* ἄτρωτος, ον· ἀτραυμάτιστος, ον.
Invulnerabilità; *s. f.* ἀτρωσία, ας (ἡ).
Inzaccherare; *v. att.* βορβόρῳ περι-ῥαίνω· καταμολύνω.
Inzaccherato; *add.* τελματώδης, ες· ϑολερός, ά, όν· βορβορώδης, ες.
Inzafardare; *v. att.* V. Inzavardare.
Inzaffare; *v. att.* πωμάζω.
Inzaffato; *add.* στιπτός, ή, όν· ἀνάπλεως, ων.
Inzaffirare; *v. att.* σαπφείροις κοσμέω-ῶ.
Inzampagliare; *v. intr.* V. Invilupparsi.
Inzampognare; *v. att.* παρα-λογίζομαι.
Inzavardare; *v. att.* μολύνω· κοινόω-ῶ.
Inzavardato; *add.* κοινός, ή, όν· μιαρός, ά, όν.
Inzeppamento; *s. m.* συναθροισμός, οῦ (ὁ).
Inzeppare; *v. att.* ἀπο-σωρεύω· συν-αθροίζω.
Inzeppatura; *s. f.* V. Inzeppamento.
Inzigagione; *s. f.* / Inzigamento; *s. m.* } V. Istigazione.
Inzigare; *v. att.* V. Istigare.
Inzoccolarsi; *v. intr.* καλοπέδιλον προς-φέρομαι.
Inzoccolato; *add.* καλοπέδιλον φέρων, ουσα, ον· κρουπεζοφόρος, ον.
Inzolfare; *v. att.* V. Insolfare.
Inzotichire; *v. intr.* ἀγριαίνομαι.
Inzuccherare; *v. att.* σακχάρῳ ἀρτύνω.
Inzuccherato; *add.* σακχάρῳ ἀρτυτός, ή, όν.
Inzuppamento; *s. m.* ἔμβαμμα, ατος (τό)· ὑγρασία, ας (ἡ)· ἄρδευσις, σεως (ἡ)· ἀρδηϑμός, οῦ (ὁ).
Inzuppare; *v. att.* δι-υγραίνω· ἐμ-βάπτω· ἀρδεύω.
Inzuppato; *add.* διάβροχος, ον· κάϑυγρος, ον· ὑγρός, ά, όν.
Io; *pron.* ἐγώ, ἐμοῦ.....
Ipallage; *s. f.* ὑπαλλαγή, ῆς (ἡ).
Iperbato; *s. m.* ὑπερβατόν, οῦ (τό).
Iperbola e Iperbole; *s. f.* ὑπερβολή, ῆς (ἡ).
Iperboleggiare; *v. att.* αὐξάνω· τὸν λόγον ἀπο-μηκύνω.
Iperbolicamente; *avv.* ὑπερβολικῶς.
Iperbolico; / Iperbolo; } *add.* ὑπερβολικός, ή, όν.
Iperboreo; *add.* ὑπερβόρειος, ον.
Iperico e Ipericon; *s. m.* ὑπερικόν, οῦ (τό).
Ipoca; *s. f.* ὑποκή, ῆς (ἡ).
Ipocausto; *s. m.* ὑπόκαυστον, ου (τό).
Ipocistide; *s. f.* / Ipocisto; *s. m.* } ὑποκιστίς, ίδος (ἡ).
Ipocondria; *s. f.* ὑποχονδριὸν πάϑημα, ατος (τό).
Ipocondriaco; *add.* ὑποχονδριακός, ή, όν. -2. Ipocondrico V.
Ipocondrico; *add.* μελαγχονικός, ή, όν.
Ipocondrio; *s. m.* ὑποχόνδριον, ου (τό).
Ipocresia e Ipocrisia; *s. f.* ὑπόκρισις, σεως (ἡ).
Ipocrita; *s. m.* ὑποκριτής, οῦ (ὁ).
Ipocrità e Ipocritate; *s. f.* V. Ipocrisia.
Ipocritico; *add.* ὑποκριτικός, ή, όν.

Ipogastrico; *add.* ὑπογάστριος, α, ον.
Ipogastrio e Ipogastro; *s. m.* ὑπογάστριον, ου (τό).
Ipogeo; *s. m.* ὑπόγειον, ου (τό).
Iposarca; *s. m.* ὑποσάρκα, ης (ἡ).
Ipostasi; *s. f.* ὑπόστασις, σεως (ἡ).
Ipostaticamente; *avv.* ὑποστατικῶς.
Ipostatico; *add.* ὑποστατικός, ή, όν.
Ipoteca; *s. f.* ὑποϑήκη, ης (ἡ).
Ipotecare; *v. att.* ὑπο-τίϑημι.
Ipotecario; *add.* ὑποϑηκιμαῖος, α, ον.
Ipotesi; *s. f.* ὑπόϑεσις, σεως (ἡ).
Ipoteticamente; *avv.* ὑποϑετικῶς.
Ipotetico; *add.* ὑποϑετικός, ή, όν· ὑπόϑετος, ον.
Ippagro; *s. m. Cavallo selvatico*; ἵππαγρος, ου (ὁ).
Ippocentauro; *s. m.* ἱπποκένταυρος, ου (ὁ).
Ippocrito; *add.* V. Ipocrita.
Ippodromo; *s. m.* ἱππόδρομος, ου (ὁ).
Ippomane; *s. f.* ἱππομανές, έος-οῦς (τό).
Ippopotamo; / Ippotamo; } *s. m.* ἱπποπόταμος, ου (ὁ).
Ipso facto; *avv.* V. Immantinente.
Ira; *s. f.* ὀργή, ῆς (ἡ)· ἀκραχολία, ας (ἡ)· ϑυμός, οῦ (ὁ). -2. Ira permanente; μῆνις, ιος (ἡ). -3. Accendersi d'ira; ϑυμόομαι-οῦμαι. -4. Eccitare all'ira; ὀργίζω. -5. Facile all'ira; ϑυμικός, ή, όν. -6. Senza ira; ἄϑυμος, ον.
Iracondamente; *avv.* ὀργίλως· ὀργιζομένως.
Iracondia; *s. f.* ὀργιλότης, ητος (ἡ).
Iracondioso; *add.* e
Iracondo; *add.* ὀργίλος, η, ον· ὀργιζόμενος, η, ον· ϑυμοειδής, ές· ἀκραχόλος, ον· μηνίτης, ου (ὁ). -2. Non iracondo; ἄϑυμος, ον.
Iracundare; *v. intr.* ὀργίζομαι.
Iracundia; *s. f.* V. Iracondia.
Iracundio; / Iracundioso; / Iracundo; } *add.* V. Iracondo.
Iramento; *s. m.* ὀργιλότης, ητος (ἡ)· ὀργή, ῆς (ἡ).
Irare; / Irascere; } *v. intr.* ὀργίζομαι.
Irascibile; *add.* ὀργιστικός, ή, όν· ἀκρόχολος, ον· ϑυμικός, ή, όν. -2. Essere irascibile; ἀκροχολέω-ῶ.
Irascibilità; *s. f.* V. Iramento.
Iratamente; *avv.* ὀργίλως.
Irativo; *add.* V. Iracondo.
Irato; *add.* ὀργιζόμενος, η, ον· ὀργισϑείς, εῖσα, έν. -2. Essere irato; ὀργίζομαι. -3. Assai irato; ὑπέρχολος, ον. -4. Essere assai irato; ὑπερ-χολάω-ῶ. -5. Essere continuamente irato; ἀπο-μηνίω.
Ircino; *add.* τράγειος, α, ον.
Irco; *s. m.* τράγος, ου (ὁ).
Ircocervo; *s. m.* τραγέλαφος, ου (ὁ).
Ire; *v. intr.* V. Andare.
Ireos; *s. m.* ἶρις, ίδος (ἡ).
Iri e Iride; *s. f.* ἶρις, ιδος (ἡ).
Irondine; *s. f.* V. Rondine.
Ironia; *s. f.* εἰρωνία, ας (ἡ).
Ironicamente; / Ironice; } *avv.* εἰρωνικῶς.
Ironico; *add.* εἰρωνικός, ή, όν.
Irosamente; *avv.* ὀργίλως.
Iroso; *add.* V. Iracondo.
Irracontabile; *add.* V. Inenarrabile.
Irradiamento; *s. m.* V. Irradiazione.

Digitized by Google

Irradiare; *v. att.* ἀκτινοβολέω·ῶ· ἀστράπτω· ἀπ-αυγάζω· ἐπ-αυγάζω.
Irradiato; *add.* ἀκτινωτός, ή, όν· ἀκτινοειδής, ές· λαμπρός, ά, όν· στιλπνός, ή, όν.
Irradiatore; *add.* ἀκτινοβολέων, ουτα, ον.
Irradiazione; *s. f.* ἀκτινοβολία, ας (ή)· ἔλλαμψις, εως (ή)· ἰπαύγεια, ας (ή)· φωτός ἀνάκλασις, σεως (ή)· φωτὸς ἀντανάκλησις, σεως (ή).
Irrafrenabile; *add.* V. Irrefrenabile.
Irraggiamento; *s. m.* V. Irradiazione.
Irraggiare; *v. att.* V. Irradiare.
Irraggiatore; *add.* V. Irradiatore.
Irragionabile; *add.* e
Irragionevole; *add.* ἄλογος, ον· ἀπεικώς, υῖα, ός· ἀσύνητος, ον· ἀνόητος, ον. –2. Essere irragionevole; ἀφραίνω· ἀφρονέω·ῶ.
Irragionevolezza; *s. f.* ἀλογία, ας (ή).
Irragionevolmente; *avv.* ἀλόγως· ἀλογιστί· ἀπεικότως.
Irrazionabile; *add.* V. Irragionabile.
Irrazionabilità; *s. f.* ἀλογία, ας (ή).
Irrazionabilmente; *avv.* V. Irragionevolmente.
Irrazionale; *add.* ἄλογος, ον.
Irrazionalità; *s. f.* ἀλογία, ας (ή).
Irreconciliabile; *add.* ἀκαταπράϋντος, ον· ἀδιάλλακτος, ον· ἀκατάλλακτος, ον· ἀνήκεστος, ον.
Irreconciliabilmente; *avv.* ἀκαταπραΰντως.
Irreconoscibile; *add.* ἄγνωστος, ον.
Irreconoscibilità; *s. f.* ἄγνωστον, ου (τό).
Irreconoscibilmente; *avv.* ἀγνώστως.
Irrecuperabile; *add.* οὐκ ἀκατάληπτος, ον· ἀσύμβλητος, ον.
Irrefragabile; *add.* ἀδιέλεγκτος, ον· ἀνέλεγκτος, ον· ἀνεξέλεγκτος, ον· ἀναντίρρητος, ον.
Irrefragabilmente; *avv.* ἀδιελέγκτως· ἀναντιρρήτως.
Irrefrenabile; *add.* ἀχαλίνωτος, ον· ἀκατάσχετος, ον.
Irrefrenabilmente; *avv.* ἀχαλίνως· ἀκατασχέτως.
Irregolare; *add.* ἀνώμαλος, ον· ἀσύμμετρος, ον· ἄτακτος, ον· ἄνομος, ον· ἄρρυθμος, ον· ἀνάρμοστος, ον.
Irregolarità; *s. f.* ἀνωμαλία, ας (ή)· ἀνομία, ας (ή)· ἀναρμοστία, ας (ή)· ἀσυμμετρία, ας (ή).
Irregolarmente; Irregolatamente; *avv.* ἀνωμάλως· ἀσυμμέτρως· ἀναρμόστως.
Irregolato; *add.* ἄνομος, ον.
Irreligione; *s. f.* ἀσέβεια, ας (ή).
Irreligiosamente; *avv.* ἀσεβῶς.
Irreligiosità; *s. f.* ἀσέβεια, ας (ή).
Irreligioso; *add.* ἀσεβής, ές.
Irremeabile; *add.* ἀνυπόστροφος, ον· ἀνόστητος, ον· ἄνοστος, ον.
Irremediabile; *add.* ἀνίατος, ον· ἀθεράπευτος, ον· ἀνήκεστος, ον· ἀνηκίαστος, ον· ἀναλθής, ές· ἀνάλθητος, ον· δυσαλθής, ές.
Irremediabilità; *s. f.* ἀνίατον, ου (τό)· ἀνήκεστον, ου (τό).
Irremediabilmente; *avv.* ἀνιάτως· ἀνεκέστως.
Irremedievole; *add.* V. Irremediabile.
Irremissibile; *add.* οὐ συγγνωστος, ον· ἀσύγγνωστος, ον.
Irremissibilmente; *avv.* ἀσυγγνώστως.
Irremunerabile; *add.* ἀνταπάλλακτος, ον.
Irremunerato; *add.* ἀγέραστος, ον· ἄμισθος, ον· ἀδώρητος, ον.
Irreparabile; *add.* ἀνεπισκεύαστος, ον· ἀνήκεστος, ον· ἀνεπανόρθωτος, ον.

Irreparabilmente; *avv.* ἀνεπισκευάστως· ἀνηκέστως.
Irreperibile; *add.* ἀνεύρετος, ον.
Irreprensibile; *add.* ἀνεπιτίμητος, ον· ἀδιάβλητος, ον· ἀδιαβόλητος, ον· ἄμεμπτος, ον.
Irreprensibilità; *s. f.* ἀνεπιτίμητον, ου (τό)· ἄμεμπτον, ου (τό).
Irreprensibilmente; *avv.* ἀμέμπτως.
Irreprobabile; *add.* V. Irreprensibile.
Irreprobabilmente; *avv.* V. Irreprensibilmente.
Irrepugnabile; *add.* ἄμαχος, ον· ἀναμφίλεκτος, ον.
Irrequieto; *add.* V. Inquieto.
Irresistibile; *add.* ἀνυπόστατος, ον· ἀκατάσκετος, ον· ἀπρόσοιστος, ον.
Irresistibilmente; *avv.* ἀκρατῶς.
Irresolubile; *add.* ἀδιάλυτος, ον· ἄλυτος, ον· ἀνεξήγητος, ον.
Irresoluto; *add.* ἀμφίβουλος, ον· ἄβουλος, ον· ἄπορος, ον· διχόθυμος, ον. –2. Essere irresoluto; ἀπορέω·ῶ· ἀμφι-γνοέω·ῶ.
Irresoluzione; *s. f.* ἀπορία, ας (ή)· ἀβουλία, ας (ή).
Irretamento; *s. m.* σαγηνεία, ας (ή)· δικτυεία, ας (ή)· δικτύων ἔνεδρα, ας (ή).
Irretare; Irretire; *v. att.* δικτυεύω· σαγηνεύω· ἐκ-σαγηνεύω· παγιδεύω.
Irretrattabile; *add.* ἀναπότρεπτος, ον· ἀμετάθετος, ον· ἀμετάκλητος, ον· βέβαιος, ον – α, ον.
Irreverente; *add.* ἀσεβής, ές· περιφρονητικός, ή, όν· ἀναιδήμων, ον.
Irreverentemente; *avv.* ἀσεβῶς· περιφρονητικῶς· ἀναιδημόνως.
Irreverenza; *s. f.* ἀναίδεια, ας (ή).
Irrevocabile; *add.* V. Irretrattabile.
Irrevocabilità; *s. f.* ἀναπότρεπτον, ου (τό)· βεβαιότης, ητος (ή).
Irrevocabilmente; *avv.* ἀναποτρέπτως.
Irrevochevole; *add.* V. Irretrattabile.
Irrevochevolmente; *avv.* V. Irrevocabilmente.
Irrichire; *v. att.* V. Arriochire.
Irricordevole; *add.* ἀμνήμων, ον. –2. Essere Irricordevole; ἀμνημονέω·ῶ (τινος).
Irridere; *v. att.* κατα-γελάω·ῶ.
Irrigamento; *s. m.* ἀρδεία, ας (ή)· ἄρδευσις, σεως (ή)· ἀρδηθμός, οῦ (ὁ)· βρόχη, ης (ή)· ὑγρανσις, σεως (ή)· τέγξις, εως (ή).
Irrigare; *v. att.* ἀρδεύω· κατ-αρδεύω· κατ-άρδω· βρέχω· ἀνα-βρέχω· δεύω· ἀνα-δεύω· ὑγραίνω.
Irrigato; *p. pass.* κατάρδευτος, ον· ἔνυδρος, ον. –2. Testè irrigato; ἀρτιβρεχής, ές. –3. Non irrigato; ἀκατάρδευτος, ον.
Irrigatore; *add.* ἀρδεύων, ουσα, ον· ἀρδεύτης, ου (ὁ).
Irrigazione; *s. f.* V. Irrigamento.
Irrigidire; *v. intr.* σκληρύνομαι.
Irrigiovenire; *v. intr.* V. Ringiovanire.
Irriguo; *add.* ἀρδεύων, ουσα, ον.
Irrimediabile; *add.* V. Irremediabile.
Irrimediabilmente; Irrimediatamente; *avv.* V. Irremediabilmente.
Irrimissibile; *add.* V. Irremissibile.
Irrimutabile; *add.* V. Immutabile.
Irrisione; *s. f.* χλευασία, ας (ή)· κατάγελως, ωτος (ὁ).
Irrisolutezza; *s. f.* V. Irresoluzione.
Irrisoluto; *add.* V. Irresoluto.
Irrisoluzione; *s. f.* V. Irresoluzione.
Irrisore; *add.* χλευαστής, οῦ (ὁ)· φιλοκέρτομος, ον.
Irritamento; *s. m.* V. Irritazione.
Irritante; *add.* ἐριθίζων, ουσα, ον· ἐργίζων, ουσα, ον.

Digitized by Google

Irritare; *v. att.* ὀργίζω· ἐπ-αίρω· παρ-ορμάω-ῶ· ἐπ-άγομαι· προ-άγομαί (τινα πρός τι)· παρ-οξύνω (τινα).
Irritativo; Irritatore; } *add.* V. Irritante.
Irritazione; *s. f.* ἐρέθισμα, ατος (τό)· ὀξύθυμον, ου (τό).
Irrito; *add. Vano;* ἄκυρος, ον· ἄθετος, ον· ἀνήνυστος, ον· ἀνήνυτος, ον.
Irritrattabile; *add.* Irretrattabile.
Irritrosire; *v. intr.* ἀντίτυπος (ον) ποιέομαι-οῦμαι.
Irriverente; *add.* V. Irreverente.
Irriverentemente; *avv.* V. Irreverentemente.
Irriverenza; *s. f.* V. Irreverenza.
Irrorare; *v. att.* ἐπι-δροσίζω· ἐπι-ῥράινω.
Irrubinare; *v. att.* V. Arrubinare.
Irrugginire; *v. intr.* ἐρυσιβώδης (ες) γίγνομαι.
Irruginito; *add.* ἐρυσιβώδης, ες.
Irrugiadare; *v. att.* ἐπι-δροσίζω· δροσίζω· ψεκάζω· δροσοβολέω-ῶ.
Irrugiadato; *p. pass.* δροσερός, ά, όν· δροσώδης, ες· δρόσιμος, ον.
Irruzione; *s. f.* ἀνάῤῥηξις, εως (ἡ).
Irsuto; *add.* λάσιος, α, ον· αἰχμηρός, ά, όν· δασύς, εῖα, ύ· τραχύς, εῖα, ύ.
Irsuzie; *s. f.* δασύτης, ητος (ἡ).
Irto; *add.* V. Irsuto.
Isagoge; *s. f.* εἰσαγωγή, ῆς (ἡ).
Isagogico; *add.* εἰσαγωγικός, ή, όν.
Isapo; *s. m.* V. Isopo.
Isatide; *s. f.* ἰσάτις, ιδος (ἡ).
Ischio; *s. m.* ἰσχίον, ου (τό).
Iscrivere; *v. att.* V. Inscrivere.
Iscrizione; *s. f.* V. Inscrizione.
Iscrutabile; *ddd.* V. Inescrutabile.
Iscuria; *s. f.* ἰσχουρία, ας (ἡ).
Iscurità; *s. f.* V. Oscurità.
Iscuro; *add.* V. Oscuro.
Iscusare; *v. att.* V. Scusare.
Iscusazione; *s. f.* V. Scusa.
Isleale; *add.* V. Misleale, Infedele.
Isnellamente; *avv.* V. Prontamente.
Isnello; *add.* V. Leggiero, Pronto.
Isocolo; *s. m.* ἰσόκωλον, ου (τό).
Isocrono; *add.* ἰσόχρονος, ον.
Isogono; *add.* ἰσογώνιος, α, ον.
Isola; *s. f.* νῆσος, ου (ἡ).
Isolamento; *s. m.* μόνωσις, σεως (ἡ).
Isolano; *add.* νησιώτης, ου (ὁ).
Isolare; *v. att.* μονόω-ῶ.
Isolato; *s. m.* νῆσος, ου (ὁ).
Isolato; *add.* μόνος, η, ον.
Isoletta; *s. f.* Isolotto; *s. m.* } *dim.* νησίδιον, ου (τό).
Isonne (A); *avv.* V. Abbondantemente.
Isoperimetro; *add.* ἰσοπερίμετρος, ον.
Isopo; *s. m.* ὕσωπος, ου (ὁ).
Isoscele; *add.* ἰσοσκελής, ές.
Isotimia; *s. f.* ἰσοτιμία, ας (ἡ).
Ispettore; *add.* V. Inspettore.
Ispezione; *s. f.* V. Inspezione.
Ispido; *add.* V. Irsuto.
Ispirare; *v. att.* V. Inspirare.
Ispirazione; *s. f.* V. Inspirazione.
Isporre; *v. att.* V. Esporre.
Ispressamente; *avv.* V. Espressamente.

Ispressione; *s. f.* V. Espressione.
Isprimere; *v. att.* V. Esprimere.
Isquisitudine; *s. f.* V. Esquisitezza.
Issa; *avv.* V. Ora, Adesso.
Issofatto; *avv.* V. Immantinente.
Issopo; *s. m.* V. Isopo.
Istabile; *add.* V. Instabile.
Istabilità; *s. f.* V. Instabilità.
Istamane; *avv.* V. Stamane.
Istanotte; *avv.* V. Stanotte.
Istantaneamente; *avv.* αὐθύς· αὐτίκα· παραυτίκα· παραχρῆμα· τάχα.
Istantaneità; *s. f.* παντολιγοχρόνιον, ου (τό).
Istantaneo; *add.* ἀκαριαῖος, α, ον· ὁ, ἡ, τὸ αὐτίκα· ὁ, ἡ, τὸ παραχρῆμα· παντολιγοχρόνιος, ον· πρόσκαιρος, ον.
Istante; *s. m.* χρόνου στίγμη, ης (ἡ)· ἀκαρής, (έος =οῦς) χρόνος, ου (ὁ). -2. In un istante; ἀκαρεῖ· ἐν ἀκαρεῖ.
Istante; *add.* ἐνστατικός, ή, ό· ἐνεστῶς, ῶσα, ῶς. -2. Querelante V.
Istantemente; *avv.* σφόδρα· ἐνστατικῶς.
Istanza; *s. f.* ἔντασις, σεως (ἡ)· λιπαρία, ας (ἡ)· ἐκτένεια, ας (ἡ). -2. Fare istanza; αἰτέω-ῶ.
Istare; *v. intr.* ἐν-ίστημι· λιπαρέω-ῶ.
Istasera; *avv.* V. Stasera.
Istate; *s. f.* V. Estate.
Isterico; *add.* ὑστερικός, ή, όν.
Istesso; *pron.* V. Stesso.
Istigamento; *s. m.* παρόρμησις, σεως (ἡ)· παροξυσμός, οῦ (ὁ).
Istigare; *v. att.* παρ-οξύνω· ἐπι-κεντέω-ῶ· ἐπι-κεντίζω· παρ-ορμάω-ῶ (τινα πρός τι).
Istigatore; *add.* ἐπικεντίζων, ουσα, ον.
Istigazione; *s. f.* V. Istigamento.
Istinenza e Istinenzia; *s. f.* V. Astinenza.
Istinto; *s. m.* φύσις, σεως (ἡ)· ὁρμή, ῆς (ἡ)· παρόρμησις, σεως (ἡ)· παροξυσμός, οῦ (ὁ).
Istituire; *v. att.* κτίζω· ἄρχω· ἄρχομαι. -2. Istituire una festa; πρῶτον ἱερὰ τίθημι· ἐξ-άρχω ἑορτῆς. -3. Istituire erede; κληρονόμον ἀπο-λείπω.
Istituto; *s. m.* σύνταγμα, ατος (τό)· κτίσις, σεως (ἡ)· ἵδρυσις, σεως (ἡ)· κατάστασις, σεως (ἡ).
Istitutore, *add.* αἴτιος, α, ον· ἀρχικός, ή, όν.
Istituzione; *s. f.* σύνταγμα, ατος (τό). -2. Addottrinamento; παίδευσις, σεως (ἡ).
Istmo; *s. m.* ἰσθμός, οῦ (ὁ).
Istoria; *s. f.* ἱστορία, ας (ἡ).
Istoriale; *add.* ἱστορικός, ή, όν.
Istorialmente; *avv.* ἱστορικῶς.
Istoriare; *v. att.* ἱστορέω-ῶ.
Istoricamente; *avv.* V. Istorialmente.
Istorico; *s. m.* ἱστοριογράφος, ου (ὁ)· ἱστοριογραφεύς, έως (ὁ).
Istorico; *add.* V. Istoriale.
Istoriella; Istorietta; } *s. f. dim.* μικρὰ ἱστορία, ας (ἡ).
Istoriografo; *s. m.* V. Istorico.
Istorlomia; *s. f.* V. Astronomia.
Istorre; *v. att.* V. Distorre.
Istradamento; *s. m.* V. Avviamento.
Istradare; *v. att.* V. Avviare.
Istraggere; *v. att.* V. Astraere.
Istraino; Istraneo; } *add.* V. Estraneo.
Istratto; *add.* V. Estratto.

Digitized by Google

Istrice; *s. m.* ὕστριξ, ιχος, (ὁ, ἡ).
Istrione; *s. m.* μιμολόγος, ου (ὁ)· μῖμος, ου (ὁ).
Istrologia; *s. f.* ἀστρολογία, ας (ἡ).
Istronomia; *s. f.* ἀστρονομία, ας (ἡ).
Istruire; *v. att.* διδάσκω· παιδεύω· παιδαγωγέω-ῶ.
Istrumentale; *add.* ὀργανικός, ή, όν.
Istrumento; *s. m.* ὄργανον, ου (τό). -2. *Scrittura autentica del notajo*; συνάλλαγμα, ατος (τό).
Istruttivo; *add.* προτρεπτικός, ή, όν.
Istrutto; *add.* παιδευθείς, εῖσα, έν· δεδιδαγμένος, η, ον· παιδευτός, ή, όν· σοφός, ή, όν. -2. Testè istrutto; ἀρτιδαής, ές. -3. Istrutto da sè in una arte; αὐτοτέχνος, ον. -4. Non istrutto; ἀπαίδευτος, ον· ἄσοφος, ον. -5. Apparecchiato; κατασκευαστός, ή, όν.
Istruzione; *s. f.* δίδαγμα, ατος (τό)· διδαχή, ῆς (ἡ). -2. Dare istruzione; ἐπι-τέλλω. -B'. Istruire V.
Istupidire; *v. att.* V. Instupidire.
Isvagare; *v. att.* V. Svagare.
Isvenire; *v. intr.* V. Svenire.
Isvolgere; *v. att.* V. Svolgere.
Italianamente; *avv.* ἰταλῶς.
Iteramento; *s. m.* V. Iterazione.
Iterare; *v. att.* δευτερόω-ῶ· ἀνα-λαμβάνω.
Iteratamente; *avv.* αὖθις.
Iterazione; *s. f.* ἀνάληψις, εως (ἡ).
Itinerario; *s. m.* ὁδοιπορίον, ου (τό).
Itinerario; *add.* ὁδοιπορικός, ή, όν.
Itinere; *s. m.* V. Viaggio.
Itterico; *add.* ἰκτερικός, ή, όν· ἰκτεριώδης, ες· ἰκτερώδης, ες· ἰκτερώεις, εσσα, εν.
Itterizia; *s. f.* ἴκτερος, ου (ὁ). -2. Patire l'itterizia; ἰκτεράω-ῶ· ἰκτεριάω-ῶ· ἰκτερόομαι-οῦμαι.
Ittiologia; *s. f.* ἰχθυολογία, ας (ἡ).
Ittiologico; *add.* ἰχθυολογικός, ή, όν.
Iva, Erba Iva; *s. f.* χαμαίπιτυς, ιδος (ἡ).
Ivi; *avv. di luogo*; ἐκεῖ. -2. *Di tempo*; τότε. -3. Ivi entro; ἐκεῖ ἔνδον.
Izza; *s. f. Ira*; ἀγανάκτησις, σεως (ἡ)· ὀργή, ῆς (ἡ).

J

Jacere; *v. intr.* V. Giacere.
Jacintino; *add.* ὑακίνθινος, η, ον.
Jacinto; *s. m.* ὑάκινθος, ου (ὁ).
Jacolo; *s. m.* βέλος, εος-ους (τό).
Jaculatoria; *s. f.* V. Giaculatoria.
Jalino; *add.* ὑάλινος, η, ον.
Jambico; *add.* ἰαμβικός, ή, όν.
Jambo; *s. m.* ἴαμβος, ου (ὁ).
Jaspe; **Jaspide**; *s. m.* ἴασπις, ιδος (ἡ).
Jattanza; *s. f.* μεγαλαυχία, ας (ἡ).
Jattatore; *add.* V. Vantatore.
Jattazione; *s. f.* V. Jattanza.
Jattura; *s. f.* V. Danno, Rovina.
Jemale; *add.* χειμερινός, ή, όν.
Jena e Jene; *s. f.* ὕαινα, ης (ἡ).

Jerarchia; *s. f.* V. Gerarchia.
Jerarchico; *add.* V. Gerarchico.
Jerobotane; *s. m.* ἱερηβοτάνη, ης (ἡ).
Jerofante; *s. m.* ἱεροφάντης, ου (ὁ).
Jerofantico; *add.* ἱεροφαντικός, ή, όν.
Jeroglificamente; *avv.* αἰνιγματώδως· αἰνικτηρίως.
Jeroglifico; **Jeroglifo**; *s. m.* ἱερογλυφικά, ῶν (τά).
Jonico; *add.* ἰωνικός, ή, όν· ἰώνιος, ον.
Jubilare; *v. intr.* V. Giubilare.
Jubilazione; *s. f.* V. Giubilo.
Jubileo; *s. m.* V. Giubileo.
Judicare; *v. att.* V. Giudicare.
Judicato; *add.* V. Giudicato.
Judicatore; **Judice**; *s. m.* V. Giudice.
Judiciale; *add.* V. Giudiciale.
Judiciaria; *s. f.* V. Giudiciaria.
Judiciario; *add.* V. Giudiciario.
Judicio; *s. m.* V. Giudicio.
Jugero; *s. m.* πλέθρον, ου (τό). -2. Di molti jugeri; πολύπλεθρος, ον.
Jugulare; *add.* σφαγίτης, ου (ὁ)· σφαγῖτις (βλέψ), ιδος, (ἡ).
Jugulo; *s. m.* φαγή, ῆς (ἡ)· φάρυγξ, υγγος (ἡ)· λάρυγξ, υγγος (ἡ).
Juglio; *s. m.* V. Luglio.
Jungere; *v. att.* V. Unire.
Juniore; *add.* νεώτερος, α, ον.
Jura; *s. f.* συνωμοσία, ας (ἡ).
Juramento; *s. m.* V. Giuramento.
Jurare; *v. att.* V. Giurare.
Jure; *s. m.* V. Giure.
Jureconsulto; *s. m.* δικαστής, οῦ (ὁ).
Juridicamente; *add.* νομικῶς.
Juridico; *add.* νομικός, ή, όν.
Juridizione; *s. f.* δικαιολογία, ας (ἡ).
Jurisconsulto; *s. m.* V. Jureconsulto.
Jurisdizione; *s. f.* V. Juridizione.
Jurisperito; *s. m.* V. Jureconsulto.
Jurista; *s. m.* V. Giurista.
Jus; *s. m.* V. Giure.
Jusdicente; *s. m.* V. Giusdicente.
Jusqulamo; *s. m.* V. Giusqulamo.
Justificare; *v. att.* V. Giustificare
Justizia; *s. f.* V. Giustizia.
Justiziare; *v. att.* V. Giustiziare.

L

La; *art.* ἡ.
La; *pron. femm.* ἐκείνη, ης (ἡ)· αὐτή, ῆς (ἡ).
Là; *avv. di luogo*; ἐκεῖ· αὐτοῦ· αὐτόθι. -2. Di là; ἐκεῖθεν· αὐτόθεν· ἐνθένδε. -3. *Moto a luogo*; ἐκεῖσε· ἐνθάδε· αὐτόσε. -4. Andare in là, *procedere avanti*; προ-βαίνω.
Labarda; *s. f. Sorta d'arme in asta*; δόρυ, δόρατος (τό).

Digitized by Google

Labardata; *s. f.* δόρατος πληγή, ῆς (ἡ).
Làbaro; *s. m.* λάβαρον, ου (τό).
Labbia; *s. f. Faccia;* πρόσωπον, ου (τό)· ὄψις, εως (ἡ).
Labbrettino; Labbretto; Labbricciuolo; Labbrino; } *s. m. dim.* χειλάριον, ου (τό).
Labbro; *s. m.* χεῖλος, εος=ους (τό). -2. Comprimere le labbra; μύλλω. -3. Contorcere, contrarre le labbra; μυάω=ῶ· μυζάω=ῶ. -4. Colle labbra contorte; μυλλός, όν. -5. Con grosse labbra; βαρύχειλος, ον. -6. Mordersi le labbra; σαρκάζω. -7. Senza labbra; ἄχειλος, ον. -8. *Orlo di vaso;* κράσπεδον, ου (τό). -9. *Lido;* κρηπίς, ίδος (ἡ).
Labbruccio e Labbruzzo; *s. m.* χειλάριον, ου (τό).
Labe; *s. f.* V. Macchia.
Labefattare; *v. intr.* V. Indebolire.
Labere; *v. intr.* πίπτω.
Laberinto e Labirinto; *s. m.* λαβύρινθος, ου (ὁ). -2. Simile a labirinto; λαβυρινθώδης, ες.
Labiale; *add.* πρόχειλος, ον.
Labile; *add.* γλίσχρος, α, ον· ὀλισθηρός, ά, όν· λεῖος, α, ον. -2. Caduco; ἀβέβαιος, ον· ἄστατος, ον· φθαρτός, ή, όν.
Labilità; *s. f.* γλίσχρον, ου (τό)· γλισχρότης, ητος (ἡ).
Labirinto; *s. m.* V. Laberinto.
Labole; *add.* V. Labile.
Laborare; *v. intr.* πονέω=ῶ· σπουδάζω.
Laboratorio; *s. m.* ἐργαστήριον, ου (τό).
Labore; *s. m.* V. Fatica.
Laboriosamente; *avv.* ἐπιπόνως· χαλεπῶς.
Laboriosità; *s. f.* κόπος, ου (ὁ)· ἐνεργεία, ας (ἡ).
Laborioso; *add.* ἐπίπονος, ον· χαλεπός, ή, όν. -2. Amante del lavoro; ἐνεργός, όν· ἔμπρακτος, ον· ἐργαστικός, ή, όν· φίλεργος, ον.
Laboroso; *add.* V. Affaticato.
Labrace; *s. m. Pesce;* λάβραξ, ακος (ὁ).
Labro; *s. m.* V. Labbro.
Lacca; *s. f. Luogo basso;* λάκκος, ου (ὁ). -2. Anca, coscia; ἰσχίον, ου (τό).
Lacchè; *s. m.* δρομεύς, έως (ὁ).
Lacciare; *v. att.* V. Allacciare.
Lacciatura; *s. f.* V. Allacciatura.
Laccio; *s. m.* βρόχος, ου (ὁ)· παγίς, ίδος (ἡ). -2. Inganno; δόλος, ου (ὁ)· ἐπιβουλή, ῆς (ἡ)· ἐνέδρα, ας (ἡ). -3. Forca; σταυρός, οῦ (ὁ). -4. Preso col laccio; βροχωτός, ή, όν. -5. Dare nel laccio; ἀπο-βροχίζομαι.
Laccioletto; Lacciolino; } *s. m. dim.* βροχίς, ίδος (ἡ).
Lacerabile; *add.* ῥηκτός, ή, όν· σπαράττεσθαι ἐνδεχόμενος, η, ον.
Laceramento; *s. m.* σπαραγμός, οῦ (ὁ)· σπάραξις, εως (ἡ).
Lacerare; *v. att.* σπαράττω· δια-σπαράττω· κατα-σχίζω· δια-σχίζω· ῥήγνυμι· ἀκρωτηριάζω. -2. Lacerare insieme; συν-δια-σπαράττω.
Lacerativo; *add.* σπαράττειν ἐπιτήδειος, ον· ῥηκτικός, ή, όν.
Lacerato; *p. pass.* σχιστός, ή, όν· σπαραγματώδης, ες· ῥηκτός, ή, όν· διασπαρακτός, ή, όν. -2. Lacerato nel mezzo; μεσορράγής, ές. -3. Non lacerato; ἄσκυλτος, ον.

Laceratore; *add.* ῥήκτης, ου (ὁ)· σπαράττων, ουσα, ον· σπαράκτης, ου (ὁ).
Lacerazione; *s. f.* V. Laceramento.
Lacerna; *s. f.* τρίβων, ωνος (ὁ).
Lacero; *add.* διερρωγώς, υῖα, ός· πολυσχιδής, ές· σπαραγματώδης, ες.
Lacerta; *s. f.* V. Lucerta.
Lacerto; *s. m.* μυών, ῶνος (ὁ).
Lacertola; *s. f.* V. Lucertola.
Laci; *avv. di luogo;* ἐκεῖ.
Lacinia; *s. f.* πλέξις, εως (ἡ)· κράσπεδον, ου (τό).
Laco; *s. m.* V. Lago.
Laconicamente; *avv.* λακωνικῶς.
Laconicismo; *s. m.* V. Laconismo.
Laconico; *add.* λακωνικός, ή, όν.
Laconico; *avv.* V. Laconicamente.
Laconismo; *s. m.* λακωνισμός, οῦ (ὁ).
Laconizzare; *v. intr.* λακωνίζω.
Lacrima; *s. f.* V. Lagrima.
Lacrimabile; *add.* V. Lagrimevole.
Lacrimale; *add.* V. Lagrimale.
Lacrimare; *v. intr.* V. Lagrimare.
Lacrimatoja; Lacrimatojo; } *s. m.* V. Lagrimatojo.
Lacrimatorio; *add.* V. Lagrimatorio.
Lacrimazione; *s. f.* V. Lagrimazione.
Lacrimetta; *s. f. dim.* V. Lagrimetta.
Lacrimevole; *add.* V. Lagrimevole.
Lacrimosamente; *avv.* V. Lagrimosamente.
Lacrimoso; *add.* V. Lagrimoso.
Lacrimuccia; *s. f. dim.* V. Lagrimuccia.
Lacuna; *s. f.* τένα̃γος, εος=ους (τό)· ἕλος, εος=ους (τό)· τέλμα, ατος (τό)· λίμνη, ης (ἡ).
Lacunale; *add.* τεναγώδης, ες· ἑλώδης, ες.
Lacunare; *s. m.* φατνώματα, άτων (τά).
Lacunoso; *add.* ἑλώδης, ες.
Lacustre; *add.* λιμναῖος, α, ον.
Ladano; *s. m.* λάδανον, ου (τό).
Laddove; *avv.* V. Dove.
Ladico; *add.* V. Laico.
Lado; *add.* V. Laido.
Ladramente; *avv.* κλεπτικῶς· λαθραίως.
Ladro; *s. m.* φώρ, φωρός (ὁ)· κλέπτης, ου (ὁ)· κλέπτρια, ας (ἡ)· κλώψ, ωπός (ὁ).
Ladronaglia; *s. f.* e
Ladronaja; *s. f.* λῃσθῶν πλῆθος, εος=ους (τό). -2. Ingiusta amministrazione; τοῦ δημοσίου κλέμμα, ατος (τό).
Ladroncelleria; *s. f.* λῃσθεία, ας (ἡ).
Ladrone; *s. m. accr.* λῃστής, οῦ (ὁ).
Ladroneccio; *s. m.* λῃστεία, ας (ἡ).
Ladroneggiare; *v. intr.* λῃστεύω.
Ladroneggio; Ladroneria; } *s. m.* V. Ladroneccio.
Ladronesco; *add.* κλοπαῖος, α, ον.
Laentro; *avv.* ἐκεῖ ἔνδον.
Laggiù; Laggiuso; } *avv.* κάτω·
Laghettino; Laghetto; } *s. m. dim.* μικρὰ λίμνη, ης (ἡ)· λιμνίον, ου (τό).
Lagna; *s. f.* ἀνία, ας (ἡ)· ἄλγος, εος=ους (τό)· δοδυρμός, οῦ (ὁ)· λύπη, ης (ἡ)· ἀνία, ας (ἡ)· δυσθυμία, ας (ἡ)· ἀλγηδών, ῶνος (ὁ).
Lagnamento; *s. m.* δδυρμός, οῦ (ὁ).
Lagnarsi; *v. intr.* ἀλγέω=ῶ· ὀλοφύρομαι· μέμφομαι· μύρομαι· οἰμώζω· οἰμώζομαι· λυπέομαι=οῦμαι.

Digitized by Google

Lagnevole; *add.* δδυρτικός, ή, όν· περίλυπος, ον· δύσθυμος, ον· λυπηρός, ά, όν· ἀνιαρός, ά, όν· χαλεπός, ή, όν.
Lagnio; *s. m.* V. Mugollo.
Lagno; *s. m.* V. Lagna.
Lagnosamente; *avv.* δδυρτικῶς.
Lagnoso; *add.* V. Lagnevole.
Lago; *s. m.* λίμνη, ης (ή)· λάκκος, ου (ὁ).
Lagone; *s. m. accr.* τέναγος, εος=ους (τό)· μέγας (ἄλου) λάκκος, ου (ὁ).
Lagorare; *v. att.* V. Lavorare.
Lagrima; *s. f.* δάκρυον, ου (τό)· δάκρυ, υος (τό). -2. Lagrima sacra; ἱερόδακρυς, υ. -3. Che cagiona lagrime; δακρυσποιός, όν. -4. Che non conosce le lagrime; ἀπειρόδακρυς, υ. -5. Degno di lagrime; ἀξιοδάκρυτος, ον. -6. Che eccita le lagrime; ἀποδακρυτικός, ή, όν. -7. Che genera lagrime; δακρυογόνος, ον. -8. Che gronda lagrime; δακρυσίστακτος, ον· δακρυόσταλτος, ον. -9. Con molte lagrime; πολύθρηνος, ον· πολυδάκρυτος, ον. -10. Nuotare nelle lagrime; δακρυπλώω. -11. Onorato con lagrime; δακρυότιμος, ον. -12. Pieno di lagrime; δακρυώδης, ες. -13. Che si rallegra delle lagrime; δακρυχαρής, ές. -14. Sciogliersi in lagrime; δακρυρροέω=ῶ. -15. Che fa scorrere le lagrime; δακρυοπετής, ές. -16. Le lagrime scorrono per le guancie; δάκρυα λείβεται κατὰ τῶν παρειῶν. -17. Senza lagrime; ἀνοιμωκτί· ἀθρηνί. -18. Versare lagrime; δακρύω· ἀπο-δακρύω· δάκρυα κατα-χέω=ῶ. -19. Che versa lagrime; δακρυχέων, ουσα, ον· δακρύρροος=ους, οον =ουν. -20. Che versa molte lagrime; ἀκριτόδακρυς, υ. -21. Che versa dolci lagrime; γλυκύδακρυς, υ.
Lagrimabile; *add.* V. Lagrimevole.
Lagrimale; *add.* δακρυντός, ή, όν.
Lagrimare; *v. intr.* δακρύω· δακρυρρέω=ῶ. -2. Deplorare; κλαίω· δδύρομαι· θρηνέω=ῶ.
Lagrimato; *add.* τεθρηνημένος, η, ον· δακρυτός, ή, όν· κλαυστός, ή, όν.
Lagrimatorio; *add.* αἰγίλωψ, ωπος (ὁ).
Lagrimazione; *s. f.* δάκρυσις, σεως (ή)· στάξις, εως (ή).
Lagrimetta; *s. f. dim.* δακρύδιον, ου (τό).
Lagrimevole; *add.* πολύδακρυς, υ· θρηνητέος, α, ον.
Lagrimosamente; *avv.* θρηνητικῶς.
Lagrimoso; *add.* δακρυώδης, ες· θρηνώδης, ες· κλαυστικός, ή, όν.
Lagrimuccia e Lagrimuzza; *s. f. dim.* δακρύδιον, ου (τό).
Lagume; *s. m.* / Laguna; *s. f.* } V. Lagone.
Lagunetta; *s. f. dim.* μικρὸν τέναγος, εος=ους (τό).
Lai; *s. m. pl.* θρῆνος, ου (ὁ)· δδυρμός, οῦ (ὁ)· οἰμωγή, ῆς (ή)· ὀλολυγή, ῆς (ή).
Laicale; *add.* ἀνίερος, ον· βέβηλος, ον· λαϊκός, ή, όν.
Laicalmente; / Laicamente; } *avv.* λαϊκῶς. -2. Idiotamente; ἀφελῶς· ἀτέχνως.
Laico; *add.* V. Laicale. -2. Non letterato; ἀπαίδευτος, ον· ἀγράμματος, ον.
Laidamente; *avv.* αἰσχρῶς.
Laidare; *v. att.* V. Laidire.
Laidezza; *s. f.* αἶσχος, εος=ους (τό)· ἀμορφία, ας (ή)· δυσειδές, έος=οῦς (τό)· αἰσχρολογία, ας (ή). -2. Disonestà; αἶσχος, εος=ους (τό)· αἰσχημοσύνη, ης (ή)· αἰσχρόν, ου (τό)· αἰσχρότης, ητος (ή).
Laidire; *v. att.* μολύνω· μιαίνω.
Laidità; *s. f.* / Laido; *s. m.* } V. Laidezza.
Laido; *add.* αἰσχρός, ά, όν· μιαρός, ά, όν· δυσειδής, ές· ἀνόσιος, ον.
Laidura; *s. f.* V. Laidezza.
Lalda; *s. f.* V. Loda.
Laldabile; *add.* V. Laudabile.
Laldare; *v. att.* V Laudare.
Laldire; *v. att.* V. Laidire.
Laldotto; *s. m.* ἀσμάτιον, ου (τό).
Lama; *s. f.* χώρα λιμνώδης, ας (ή). -2. Piastra di metallo; πέλατον, ου (τό). -3. Lama di coltello; τῆς μαχαίρας πέλατον, ου (τό) -4. Venire a mezza lama; ἀγχιμάχομαι.
Lambente; *p. pres.* λείχων, ουσα, ον.
Lambiccamento; *s. m.* στάξις, εως (ή).
Lambiccare; *v. att.* στάζω· στιλάζω· λυχίζω. -2. Esaminare accuratamente; σταθμάομαι=ῶμαι.
Lambiccato; *p. pass.* σταλαχθείς, εῖσα, έν.
Lambiccio; / Lambicco; } *s. m.* ἄμβιξ, ικος (ὁ).
Lambimento; *s. m.* λεῖγμα, ατος (τό).
Lambire; *v. att.* λείχω· λείβω· λειχμάομαι=ῶμαι.
Lambitivo; *s. m.* ἔλλειγμα, ατος (τό).
Lambrusca; *s. f.* / Lambrusco; *s. m.* / Lambruzza; *s. f.* } ἀγριάμπελος, ου (ή).
Lamella; *s. f.* V. Lamina.
Lamellato; / Lamelloso; } *add.* ἐλαθείς, εῖσα, έν· λεπιδοειδής, ές.
Lamentabile; *add.* θρηνώδης, ες. ἀξιόθρηνος, ον· οἰκτρός, ά, όν· ἐλεεινός, ή, όν· δδυρτικός, ή, όν· οἰμωκτός, ή, όν· πολύθρηνος, ον.
Lamentabilmente; *avv.* δδυρτικῶς· ἐλεεινῶς· οἰκτρῶς· θρηνωδῶς· ἀξιοθρήνως.
Lamentabundo; *add.* V. Lamentoso.
Lamentamento; *s. m.* e
Lamentanza; *s. f.* χλαυθμός, οῦ (ὁ)· θρῆνος, ου (ὁ)· οἰμωγή, ῆς (ή)· οἴμωγμα, ατος (τό)· οἰμωγμός, οῦ (ὁ)· δδυρμός, οῦ (ὁ)· ὀλοφυρμός, οῦ (ὁ).
Lamentare; *v. intr.* θρηνέω=ῶ· δδύρομαι· ὀλοφύρομαι· ποτνιάω=ῶ· ποτνιάομαι=ῶμαι· οἰμώζω· σαλαίζω. -2. Lamentarsi con; συν-αν-οιμώζω. -3. Lamentarsi forte; δεινοπαθέω=ῶ. -4. Che si lamenta mollemente; ἀβρόγοος=ους, οον=ουν. -5. Che si lamenta molto; πολυμεμφής, ες. -6. Lamentarsi a vicenda; ἀντ-οδύρομαι. -7. Lamentarsi sotto voce; μινυρίζω. -8. Che si lamenta sotto voce; μινυρός, ά, όν.
Lamentata; *s. f.* V. Lamentanza.
Lamentatore; *add.* θρηνήτης, ου (ὁ).
Lamentatorio; *add.* V. Lamentevole.
Lamentazioncella; / Lamentazione; } *s. f.* V. Lamentanza.
Lamentevole; *add.* V. Lamentabile.
Lamentevolmente; *avv.* V. Lamentabilmente.
Lamento; *s. m.* V. Lamentanza. -2. Far lamento; πενθέω=ῶ. -3. Mandare lamento; ἀπ-οδύρομαι.
Lamentoso; *add.* V. Lamentabile.
Lametta; *s. f. dim.* λεπίδιον, ου (τό).
Lamiera; *s. f. Armadura;* θώραξ, ακος (ὁ).
Lamina; *s. f.* πέλατον, ου (τό)· ἔλασμα, ατος (τό)· λεπίς, ίδος (ή).
Laminare; *v. att.* λεαίνω· λειόω=ῶ· ὁμαλίζω (τι)· λεπιδόω=ῶ.

Digitized by Google

Laminetta; *s. f.* λεπίδιον, ου (τό).
Laminoso; *add.* λεπιδωτός, όν· λεπιδοειδής, ές.
Lammia; *s. f.* λαμία, ας (ἡ).
Lampa; Lampada; Lampade; *s. f.* λαμπάς, άδος (ἡ)· λύχνος, ου (ὁ).
Lampadario; *s. m.* λυχνεῖον, ου (τό)· λυχνία, ας (ἡ).
Lampaduccia; *s. f. dim.* λυχνείδιον, ου (τό)· λυχνίον, ου (τό)· λαμπάδιον, ου (τό).
Lampana; *s. f.* λαμπάς, άδος (ἡ).
Lampanajo; *s. m.* λαμπαδοῦργος, ου (ὁ).
Lampanetta; Lampanino; *s. f.* *s. m.* *dim.* V. Lampaduccia.
Lampante; *p. pres.* στίλβων, ουσα, ον.
Lampare; *v. intr.* *Lampeggiare*; στίλβω· ἀπ-αυγάζω· ἀστράπτω.
Lampeggiamento; *s. m.* V. Lampo.
Lampeggiante; *add.* ἀπαυγάζων, ουσα, ον· στίλβων, ουσα, ον.
Lampeggiare; *v. intr.* λάμπομαι· στίλβω· αὐγάζομαι· ἀστράπτω· ἀπ-αστράπτω. -2. Lampeggiare all'incontro; ἀντ-αστράπτω· ἀντ-απ-αστράπτω. -3. Che lampeggia; ἀστραπτικός, ή, όν.
Lampeggio; *s. m.* V. Lampo.
Lampionajo; *s. m.* λυχνάπτης, ου (ὁ).
Lampo; *s. m.* ἀστραπή, ῆς (ἡ)· σέλας, αος (τό)· στεροπή, ῆς (ἡ).
Lampone; *s. m.* ἰδαία βάτος, ου (ἡ).
Lampreda; *s. f.* μύραινα, ης (ἡ).
Lana; *s. f.* ἔριον, ου (τό)· λάχνη, ης (ἡ)· ταλάσιον, ου (τό)· εἶρος, εος-ους (τό)· πόκος, ου (ὁ). -2. Coperto di lana; μαλλωτός, ή, όν. -3. Che ha folta lana; βαθύρρηνος, ον· δασύμαλλος, ον. -4. Che lava la lana; ἐριοπλύτης, ου (ὁ). -5. Lavorare la lana; ἐριουργέω-ῶ· ἐριόω-ῶ. -6. Che lavora la lana; ταλασσιουργός, όν· ταλάσιος, ον· ἐριουργός, όν. -7. Dove si lavora la lana; ἐριουργεῖον, ου (τό). -8. Il lavorare la lana; ἐριουργία, ας (ἡ). -9. Con lana naturale; αὐτοπόκιστος, ον· αὐτόποκος, ον. -10. Con lana nera; μελανόμαλλος, ον. -11. Vendere lana; ἐριοπωλέω-ῶ. -12. Venditore di lana; ἐριοπώλης, ου (ὁ). -13. Dove si vende la lana; ἐριοπώλιον, ου (τό). -14. Disputare della lana caprina; ὑπὲρ ὄνου σχιῶς μάχομαι.
Lanajuolo; *s. m.* ταλασιουργός, όν· ταλάσιος, ον· ἐριουργός, όν.
Lanato; *add.* V. Lanoso.
Lanavendolo; *s. m.* ἐριοπώλης, ου (ὁ).
Lance; *s. f.* *Bilancia*; τρυτανή, ῆς (ἡ)· τάλαντον, ου (τό).
Lancella; *s. f. dim.* ζυγίον, ου (τό).
Lancetta; *s. f.* *Ferro chirurgico*; φλεβότομον, ου (τό)· σμιλίον, ου (τό). -2. *Ferro che nota le ore negli orologi*; γνώμων, ονος (ὁ). -3. Piccola lancia; λογχάριον, ου (τό)· λογχίδιον, ου (τό). -4. Recidere colla lancetta; ἀπο-σμιλεόω.
Lancia; *s. f.* λόγχη, ης (ἡ). -2. *Ogni specie di arme in asta*; δόρυ, ατος (τό)· ἔγχος, εος-ους (τό). -3. Cavaliere armato di lancia; λογχοφόρος, ου (ὁ). -4. Seguace φύλαξ, ακος (ὁ). -5. Lancia spezzata; δορυφόρος, ου (ὁ). -6. Armato di lancia; ἐγχεσιφόρος, ον· δορατοφόρος, ον· δορυφόρος, ον. -7. Cinto da lancie; δορυστέφανος, ον, -8. Combattere colla lancia; δια-δορατίζομαι· δορατομαχέω-ῶ· δορύσσω. -9. Che combatte colla lancia; δορύμαχος, ον. -10. Combattimento colla lancia; δορατισμός, οῦ (ὁ). -11. Conquistato colla lancia; δοριάλωτος, ον· δορίκτητος, ον. -12. Fare d'una lancia uno zipolo; κατα-λεπτύνω. -13. Che getta, scaglia la lancia; δορυβόλος, ον· δορυσσόος-οῦς, όον-οῦν. -14. Infatigabile nel combattimento colla lancia; ἀκαμαντολόγχης, ου (ὁ). -15. Luogo dove si ripongono le lancie; δορατοθήκη, ης (ἡ). -16. Piccola lancia; δοράτιον, ου (τό). -17. Portare la lancia; δορυφορέω-ῶ. -18. Che porta la lancia; δορυφόρος, ον. -19. Che porta lancia macedone; σαρισσοφόρος, ον. -20. Che fa rumore colla lancia; δορίκτυπος, ον. -21. Che scuote la lancia; δορίπαλτος, ον. -22. Spaventato dalle lancie; δοριπτοίητος, ον. -23. Trafitto da lancia; δορίτμητος, ον· δορύπληκτος, ον. -24. Ucciso da un colpo di lancia; δοριπετής, ές. -25. Barchetta; ταχεῖα κωπηρὴς ναῦς, ναός (ἡ).
Lanciadore; *add.* V. Lanciatore.
Lanciajo; *s. m.* λογχοποιός, οῦ (ὁ).
Lanciamento; *s. m.* βολή, ῆς (ἡ).
Lanciare; *v. att.* βάλλω· ῥίπτω· ἀκοντίζω· ἀνα-ῥιπίζω. -2. Percuotere di lancia; λογχῇ πατάσσω. -3. Lanciare in alto; ἀνα-βάλλω· ἀνα-πάλλω. -4. Lanciare cantoni, o campanili; δεινόω-ῶ (τι). -B'. Dir farfalloni; μωρολογέω-ῶ. -5. Lanciare contro; ἀντ-ακοντίζω. -6. Lanciare una palla come una palla; ἀπο-σφαιρίζω. -7. Lanciare via; ἀπ-ακοντίζω. -8. *N. pass.* Gettarsi con impeto; εἰς-πίπτω (τινι).
Lanciaspezzata; *s. f.* V. Lancia § -5.
Lanciata; *s. f.* λογχῆς βολή, ῆς (ἡ). -2. Percossa di lancia; λόγχης πληγή, ῆς (ἡ).
Lanciato; *p. pass.* ῥιφθείς, εῖσα, έν. -2. Non lanciato; ἀβλής, ῆτος (ὁ, ἡ).
Lanciatore; *add.* ἀκοντίζων, ουσα, ον· ἀκοντιστής, οῦ (ὁ).
Lanciere; *s. m.* e
Lanciero; *s. m.* ἀκοντιστής, οῦ (ὁ)· λογχοφόρος, ον. -2. Chi fabbrica lancie; λογχοποιός, οῦ (ὁ).
Lancinante; *s. m.* λογχεύων, οντος (ὁ).
Lancio; *s. m.* *Salto grande e precipitoso*; ὁρμή, ῆς (ἡ). -2. Di primo lancio; ἀπαρχῆς· αὐτίκα· παραυτίκα.
Lanciola; *s. f. dim.* V. Lanciuola.
Lancione; *s. m. accr.* ὑπερμήκης λόγχη, ης (ἡ)· κοντός, οῦ (ὁ).
Lancioniere; *s. m.* ἀκοντιστής, οῦ (ὁ).
Lanciottare; *v. att.* λόγχῃ πλήττω.
Lanciottata; *s. f.* πίλου, λόγχης πληγή, ῆς (ἡ).
Lanciotto; *s. m.* ἀκόντιον, ου (τό)· λόγχη, ης (ἡ)· πῖλος, ου (ὁ).
Lanciuola; *s. f. dim.* λογχάριον, ου (τό).
Landa; *s. f.* πεδίον, ου (τό)· χωρίον, ου (τό).
Langore; *s. m.* V. Languore.
Langueggiare; *v. intr.* V. Languire.
Languente; *p. pres.* παρακμάζων, ουσα, ον· ἀμαυρός, ά, όν· ἀσθενής, ές· ἄῤῥωστος, ον.
Languidamente; *avv.* ἀτόνως.
Languidetto; *add.* χαλαρώτερος, α, ον.
Languidezza; *s. f.* V. Languore.
Languido; *add.* χαλαρός, ά, όν. -2. Divenire languido; ἀτονέω-ῶ· ἀπο-κάμνω.
Languidore; *s. m.* V. Languore.

Digitized by Google

Languimento; *s. m.* V. Langnore.
Languire; *v. intr.* ἀσθενέω=ῶ· ἀπ-αγορεύω· ἀπ-ειπόμην· κάμνω· χαλάω=ῶ· παρα-χαλάω=ῶ· ἀτονέω=ῶ.
Languiscente; *p. pres.* V. Languente.
Languore; *s. m.* ἀσθένεια, ας (ἡ)· ἀῤῥωσία, ας (ἡ)· μαλακία, ας (ἡ)· ἀτονία, ας (ἡ).
Langura; *s. f.* V. Langnore. -2. Affanno; μέριμνα, ης (ἡ)· κῆδος, εος=ους (τό).
Laniamento; *s. m.* σπαραγμός, οῦ (ὁ).
Laniare; *v. att.* ἀμύττω· σπαράττω· δια-σχίζω· κατα-σχίζω.
Laniatore; *add.* σπαράττων, ουσα, ον.
Lanifero; *add.* ἐριοφόρος, ον· ταλάσιος, ον.
Lanificio; *s. m.* ἐριουργία, ας (ἡ)· ταλασία, ας (ἡ)· ταλασιουργία, ας (ἡ).
Lanifico; *add.* ἐριοπόνος, ον· ταλάσιος, ον.
Lanigero; *add.* ἐριοφόρος, ον.
Lanista; *s. m.* γυμναστής, οῦ (ὁ).
Lano; **Lanoso**; } *add.* ἔριος, η, ον· ἐριώδης, ες.
Lanterna; *s. f.* φανός, οῦ (ὁ)· λαμπτήρ, ῆρος (ὁ)· λυχνοῦχος, ου (ὁ). -2. Mostrare, dare lucciole per lanterne; φεναίζω· ἀπατάω=ῶ. -3. Delle torri di marina; φάρος, ου (ὁ).
Lanternajo; *s. m.* λυχνοποιός, οῦ (ὁ).
Lanternare; *v. att.* V. Illuminare.
Lanternetta; **Lanternino**; *s. m.* } *dim.* φάνιον, ου (τό).
Lanternone; *s. m. accr.* μέγας (ἁλου) φανός, οῦ (ὁ).
Lanternuccia; **Lanternucola**; } *s. f. dim.* φάνιον, ου (τό).
Lanternuto; *add.* ἄχυμος, ον.
Lanugine e Lanuggine; *s. f.* μνόος=οῦς, μνόου=οῦ (ὁ)· λάχνη, ης (ἡ)· ἴουλος, ου (ὁ)· χνόος=χνοῦς, χνόου =χνοῦ (ὁ). -2. Con molta lanuggine; πολύχνοος =ους, οον=ουν. -3. Mettere la prima lanuggine; ἰουλίζω. -4. Con la prima lanuggine; ἀρτίχνοος =ους, οον=ουν.
Lanuginoso; *add.* χνοώδης, ες· λαχναῖος, α, ον· λαχνυώδης, ες.
Lanuto; *add.* ἐριώδης, ες.
Lanuzza; *s. f. dim.* ἐρίδιον, ου (τό).
Lanza; *s. f.* V. Lancia.
Lanzi; **Lanzichenecco**; **Lanzo**; } *s. m.* λογχοφόρος, ου (ὁ).
Laonde; *avv.* διὰ ταῦτα· διὰ τοῦτο· ἐκ τούτων.
Lapazio; *s. m. T. bot.* λάπαθον, ου (τό).
Lape; *s. f.* V. Ape.
Lapida; *s. f.* λίθος, ου (ὁ).
Lapidabile; *add.* λιθόλευσθος, ον· καταλεύσιμος, ον· λευστήρ, ῆρος (ὁ).
Lapidamento; *s. m.* λιθοβολία, ας (ἡ)· λιθοβόλος, ου (ὁ)· λιθοβολήσιμος, ου (ὁ).
Lapidare; *v. att.* λιθοβολέω=ῶ· λιθολευστέω=ῶ· ἐκλιθάζω· κατα-λεύω· λεύω.
Lapidario; *s. m.* λιθογλύπτης, ου (ὁ).
Lapidato; *add.* λιθόβολος, ον· λιθόλευστος, ον· λευστός, ή, όν.
Lapidatore; *add.* λιθοβόλπτος, ον· λευστήρ, ῆρος (ὁ).
Lapidazione; *s. f.* V. Lapidamento.
Lapide; *s. f.* V. Lapida.
Lapidefatto; *add.* λιθωιός, ά, όν.
Lapideo; *add.* λίθεος, ον· λίθινος, η, ον.
Lapidescente; *add.* λιθούμενος, η, ον.
Lapidificazione; *s. f.* λίθωσις, σεως (ἡ).

Lapidifico; *add.* λιθόων, ουσα, ον.
Lapidiforme; *add.* λιθώτης, ες.
Lapidoso; *add.* V. Lapideo.
Lapillare; *v. att.* λιθόω=ῶ.
Lapillazione; *s. f.* λίθωσις, σεως (ἡ).
Lapilletto; **Lapillo**; } *s. m. dim.* λιθίδιον, ου (τό)· λιθίον, ου (τό).
Lapilloso; *add.* λιθώδης, ες.
Lapis; *s. m.* λίθος, ου (ὁ).
Lapisarmeno; *s. m.* ἁρμένιος λίθος, ου (ὁ).
Lapislazzoli, Lapislazzuli e Lapislazzari; *s. m.* κύανος, ου (ὁ).
Lappa; *s. f.* e
Lappola; *s. f.* ξανθίον, ου (τό). -2. *Cosa da nulla*; οὐδενὸς πρᾶγμα, ατος (τό).
Laqueato; *add.* σεσανιδωμένος, η, ον.
Lardajuolo; *s. m.* ἀλλαντοπώλης, ου (ὁ)· ταριχοπώλης, ου (ὁ).
Lardare; **Lardellare**; } *v. att.* λίπει δια-πείρω.
Lardo; *s. m.* λίπος, εος=ους (τό)· στέαρ, ατος (τό)· στεάτωμα, ατος (τό). -2. Nuotare nel lardo; εὐτυχέω=ῶ.
Lardone; *s. m.* λίπος, εος=ους (τό).
Lardoso; *add.* λιπώδης, ες.
Largaccio; *add.* ἀχαλίνωτος, ον.
Largamente; *avv.* εὖρυ. -2. Abbondantemente; ἀνεπιφάτως· ἀφθόνως· διαψιλῶς· ἄδδην. -3. Diffusamente; περισσοτέρως. -4. Largamente aperto; ἀχανής, ές.
Largare; *v. att.* πλατύνω· πλατόω=ῶ.
Largheggiare; *v. att.* ὑφ-ίημι· συγ-χωρέω=ῶ (τινί τι)· ἐξουσίαν περι-τίθημι· δίδωμί (τινι)· κύριον ποιέω=ῶ (τινά τινος)· ἐπι-τρέπω (τινί τι). -2. Usare liberalità; χαρίζομαι· δια-δίδωμι (τινά τινι). -3. Largheggiare di parole; ἐπ-αγγέλλομαι πολλά.
Largheggiatore; *add.* δότης, ου (ὁ)· ἐλευθέριος, α, ον· ἐλευθεροπρεπής, ές· φιλόδωρος, ον· δαψιλής, ές.
Larghetto; *add.* πλατύτερος, α, ον.
Larghezza; *s. f.* εὖρος, εος=ους (τό)· πλάτος, εος=ους (τό). -2. Abbondanza; εὐπορία, ας (ἡ). -3. Abilità; ἐξουσία, ας (ἡ). -4. Liberalità; ἐλευθεριότης, ητος (ἡ)· ἐλευθερία, ας (ἡ)· φιλοδωρία, ας (ἡ)· πολυδωρία, ας (ἡ). -5. Fare larghezza; ἐλευθερίαν ἀσκέω=ῶ.
Largimento; *s. m.* δόρημα, ατος (τό).
Largire; *v. att.* χαρίζομαι· δια-δίδωμι (τινά τινι).
Largità; *s. f.* V. Larghezza.
Largitore; *add.* V. Largheggiatore.
Largizione; **Largo**; *s. m.* } V. Larghezza.
Largo; *add.* εὐρύς, εῖα, ύ· πλατύς, εῖα, ύ. -2. Abbondante; δαψιλής, ές. -3. Liberale; λαμπρός, ά, όν· πολύδωρος, ον· μεγαλόδωρος, ον. -4. Far largo; πλατύνω. -B'. *Ceder il luogo*; προ-οδοποιέω=ῶ. -Γ'. *Far cessare la gente*; ὄχλον ἀπο-κυνέω=ῶ. -5. Assai largo; ἀχανής, ές. -6. Non largo; ἀπλατής, ές.
Largo; *avv.* V. Largamente.
Largoveggente; *add.* εὐρύωψ, ωπος (ὁ, ἡ).
Largume; *s. m.* V. Larghezza.
Largura; *s. f.* εὐρύς (ἐος=οῦς) χῶρος, ου (ὁ).
Lari; *s. m. pl.* ἐφέστιοι θεοί, ῶν (οἱ).
Larice; *s. m. T. bot.* λάριξ, ικος (ὁ, ἡ).
Laringe; *s. f.* λάρυγξ, υγγος (ἡ).
Larva; *s. f.* πρόσχημα, ατος (τό)· πρόσωπον, ου

Digitized by Google

(τό). -2. Spettro, fantasma; μορμώ, όος=οῦς (ἡ)· μορμών, ῶνος (ἡ)· φάσμα, ατος (τό). -3. *Involucro di certi insetti*; σχαδών, όνος (ὁ).

Larvatamente; *avv.* V. Occultamente.

Larvato; *add.* V. Occulto.

Larveggiare; *v. att.* μυθολογέω=ῶ.

Lasciamento; *s. m.* παράληψις, εως (ἡ).

Lasciare; *v. att.* λείπω· παρα-λείπω. -2. Abbandonare; κατα-λείπω. -3. Licenziare; ἀπο-πέμπω. -4. Tralasciare; δια-λείπω· παρα-λείπω. -5. Lasciare andar giù; ὑπερ-χαλάω=ῶ. -6. Lasciar dentro; ἐγ-κατα-λείπω. -7. Lasciar dietro; ἀπο-λείπω. -8. Lasciar framezzo; δια-λείπω. -9. Lasciar in nasso; ἀμελέω=ῶ (τινος) ἐν κινδύνῳ. -10. La briglia; ἀν-ίημι τὰς ἡνίας. -11. Nella penna; σιωπῇ παρ-έρχομαι. -12. Lasciare solo; ἀπο-μονόω=ῶ.

Lasciata; *s. f.* V. Lasciamento.

Lasciato; *p. pass.* ἀφειμένος, η, ον· καταλελειμμένος, η, ον. -2. Non lasciato; ἄλειπτος, ον.

Lascibile; *add.* ἄσωτος, ον.

Lascio; *s. m.* e

Lascito; *s. m. Legato fatto per testamento*; ὦῶρον, ου (τό) παρὰ τοῦ διατεθεμένου. -2. Testamento; διαθήκη, ης (ἡ).

Lasciva; *s. f.* V. Lascivia.

Lascivamente; *avv.* ἀναισχύντως· ἀκολάστως· ἀσελγῶς· ἀσώτως· μαλακῶς.

Lascivanza; *s. f.* V. Lascivia.

Lascivetto; *add.* ἀσελγής, ές· ἀκόλαστος, ον.

Lascivezza; **Lascivia**; *s. f.* ἀσέλγεια, ας (ἡ)· παιδία, ας (ἡ)· ἀκολασία, ας (ἡ).

Lasciviare; **Lascivire**; *v. intr.* ἀκολασταίνω· ἀσελγαίνω.

Lascività; *s. f.* V. Lascivia.

Lascivo; **Lascivolo**; *add.* ἀσελγής, ές· ἀκόλαστος, ον.

Lasco; *add.* ῥᾴθυμος, ον· ἀργός, ή, όν· μαλακός, ή, όν.

Lassa; *s. f. Guinzaglio*; ἱμάς, άντος (ὁ).

Lassare; *v. att.* κοπόω=ῶ· κατα-πονέω=ῶ.

Lassativo; *add.* χαλαστικός, ή, όν.

Lassazione; **Lassezza**; **Lassità**; *s. f.* ἄφεσις, εως (ἡ)· κόπος, ου (ὁ)· κάματος, ου (ὁ).

Lassito; *s. m.* V. Lascito.

Lassitudine; *s. f.* V. Stracchezza.

Lasso; *s. m.* V. Lassa.

Lasso; *add. Stanco*; κοπωθείς, εῖσα, έν· καταπόνος, ον· κατάκοπος, ον· καματηρός, ά, όν. -2. Infelice; ἄθλιος, α, ον.

Lassù; **Lassuso**; *avv.* ἄνω.

Lastra; *s. f.* λίθος τετράγωνος, ου (ὁ)· λίθου πλάξ, ακός (ἡ). -2. Lastra di metallo; πέταλον, ου (τό).

Lastricamento; *s. m.* τὸ λίθοις στρωννύειν.

Lastricare; *v. att.* λίθοις στρώννυμι.

Lastricato; *add.* λιθόστρωτος, ον.

Lastricato; **Lastricatura**; **Lastrico**; *s. m.* *s. f.* *s. m.* λιθόστρωτον, ου (τό).

Latebra; *s. f.* φωλεός, οῦ (ὁ)· φωλεά, ᾶς (ἡ).

Latebroso; *add.* φωλεώδης, ες.

Latente; *add.* ἄδηλος, ον· κρυφαῖος, α, ον· κρυπτός, ή, όν· ἀφανής, ές.

Latentemente; *avv.* κρύβδην.

Laterale; *add.* παράπλευρος, ον· πλάγιος, ον - α, ον.

Lateralmente; *avv.* πλεύροθεν· πλαγίως.

Latercolo; *s. m. Mattoncello*; πλινθίς, ίδος (ἡ)· πλινθίον, ου (τό).

Latere; *v. intr.* λανθάνω.

Laterina; *s. f.* V. Latrina.

Laterizio; *add.* πλίνθινος, η, ον.

Latezza; *s. f.* V. Larghezza.

Latibolo e Latibulo; *s. m.* εἰλυός, οῦ (ὁ).

Laticlavio; *s. m.* πλατύστιμος ἐσθής, ῆτος (ἡ).

Latinamente; *avv.* ῥωμαϊστί· λατινιστί. -2. Largamente; εὐρέως· ῥᾳδίως.

Latinare; *v. intr.* ῥωμαΐζω.

Latinizzare; *v. att.* μετα-φράζω εἰς τὴν τῶν Ῥωμαίων φωνήν.

Latino; *s. m.* ῥωμαϊκός, οῦ (ὁ). -2. Linguaggio, idioma; γλῶσσα, ης (ἡ)· διάλεκτος, ου (ὁ). -3. Discorso; λόγος, ου (ὁ)· λέξις, εως (ἡ). -4. Dottrina; διδαχή, ῆς (ἡ)· λογιότης, ητος (ἡ).

Latino; *add.* ῥωμαϊκός, ή, όν· λατῖνος, η, ον. -2. Chiaro; φανερός, ά, όν· δῆλος, η, ον.

Latino; *avv.* V. Latinamente.

Latitare; *v. intr.* φωλεύω.

Latitazione; *s. f.* V. Nascondimento.

Latitudine; *s. f.* V. Larghezza.

Lato; *s. m.* πλευρά, ᾶς (ἡ)· πλευρόν, οῦ (τό). -2. Sito; θέσις, σεως (ἡ). -3. Ragione; αἰτία, ας (ἡ)· πρόφασις, σεως (ἡ). -4. A lato; παρά· ἐκ πλαγίου. -5. Andare a lato; παρα-βαίνω. -6. Da lato; παραβολάδην. -7. Dar lato; ἐγ-χωρέω=ῶ. -8. Dirigere da un lato; παρ-άγω. -9. Dormire a lato; παρα-καθεύδω. -10. Gettare da un lato; παρα-βάλλω. -11. Che ha molti lati; πολύπλευρος, ον. -12. Porsi, sedere a lato di; μεταίζω. -13. Di un solo lato; μονομερής, ές· μονόπλευρος, ον. -14. Senza lati; ἄπλευρος, ον. -15. Voltarsi dal lato opposto; ἀντι-περι-άγω.

Lato; *add.* V. Largo.

Latomia; *s. f.* λατομία, ας (ἡ).

Latore; *add.* V. Portatore.

Latrabile; *ad.* ἐπιτήδειος, ον εἰς τὸ ὑλάειν· ὑλαστικός, ή, όν.

Latramento; *s. m.* V. Latrato.

Latrare; *v. intr.* ὑλάω=ῶ· ὑλακτέω=ῶ. -2. Che continuamente latra; ὑλακόμωρος, ον.

Latrato; *s. m.* ὑλαγμός, οῦ (ὁ)· ὕλαγμα, ατος (τό)· ὑλακή, ῆς (ἡ).

Latratore; *add.* ὑλῶν, ῶσα, ῶν· ὕλαξ, ακος (ὁ)· ὑλακτητής, οῦ (ὁ).

Latria e Latria; *s. f.* λατρεία, ας (ἡ).

Latrina; *s. f.* ἀφεδρών, ῶνος (ὁ)· ἀμάρευμα, ατος (τό),

Latro; *s. m.* V. Ladro.

Latrocinio; *s. m.* λῃστεία, ας (ἡ)· φώριον, ου (τό)· κλοπή, ῆς (ἡ)· κλοπεία, ας (ἡ).

Latrocino; *add.* πονηρός, ά, όν· μιαρός, ά, όν.

Latta; *s. f.* πέταλον, ου (τό).

Lattajo; *s. m.* περιγλακής, ές. -2. Che fa lavori di latta; πεταλουργός, οῦ (ὁ).

Lattajuolo; *s. m. Dente*; γαλάκτινος, ου (ὁ) ὀδούς.

Lattante; *p. pres.* γαλακτοῦχος, ον· τιτθή, ής (ἡ)· τιτθίς, ίδος (ἡ)· θηλάστρια, ας (ἡ). -2. Che prende il latte; γαλαθηνός, όν· θηλαζόμενος, η, ον. -3. Non lattante; ἄθηλος, ον· - η, ον.

Digitized by Google

Lattare; *v. att.* τιθηνέω=ῶ· τιθηνεύω· τιτθεύω· θηλάζω. -2. *Intr.* θηλάζομαι.
Lattato; *p. pass.* V. Lattante § -2.
Lattatrice; *s. f.* V. Lattante § -1.
Latte; *s. m.* γάλα, ακτος (τό). -2. Abbondante, ricco di latte; πολυγάλακτος, ον· πολυγλαγής, ές· γλαγερός, όν· γλαγόεις, εσσα, εν. -3. Abbondare di latte; γαλακτιάω=ῶ· γλαγάω=ῶ. -4. Alimentarsi di latte, mangiare latte; γαλακτοφαγέω=ῶ. -5. Che si alimenta di latte; γαλακτοφάγος, ον. -6. Avere latte; γαλακτουχέω=ῶ. -7. Che ha latte; γαλακτοφόρος, ον· γαλακτοῦχος, ον. -8. Avere il latte alla bocca; οὔπω ἀπογαλαχθείς, εῖσα, έν. -9. Bere latte; γαλακτοποτέω=ῶ. -10. Che beve latte; γαλακτοπότης, ου (ό). -11. Il bevere latte; γαλακτοποσία, ας (ή). -12. Essere bianco come il latte; γαλακτίζω. -13. Diventar latte, convertirsi in latte; γαλακτόομαι=οῦμαι. -14. Il diventar latte; γαλάκτωσις, σεως (ή). -15. Latte rappreso; πηκτὸν γάλα, ακτος (τό). -16. Fatto di latte rappreso; γαλακτοπαγής, ές. -17. Mancanza di latte; ἀγαλαξία, ας (ή)· ἀγαλαξία, ας (ή). -18. Mancante, privo di latte; ἀγάλακτος, ον. -19. Latte di mandorle; ἐκ τοῦ ἀμυγδάλου γάλα, ακτος (τό). -20. Nutrire di latte; γαλακτοτροφέω=ῶ. -21. Il nutrire di latte; γαλακτοτροφία, ας (ή). -22. Nutrito di latte; γαλακτοθρέμμων, ον· γλαγότροφος, ον. -23. Che nutre di latte; γλαγοτρόφος, ον. -24. Che porta latte; γαλακτοφόρος, ον. -25. Che riceve, atto a ricevere il latte; γαλακτοδόχος, ον. -26. Far vivande di latte; γαλακτουργέω=ῶ.
Latteggiante; *add.* θηλάζης, ου (ό).
Lattente; *add.* θηλάζων, ουσα, ον.
Latteo; *add.* γαλακτώδης, ες· γαλακτικός, ή, όν.
Latticinio; *s. m.* γλαγερὸν ἔδεσμα, ατος (τό).
Latticinoso; *add.* γαλακτώδης, ες.
Lattifero; *add.* γαλακτοφόρος, ον.
Lattificio; *s. m.* ὀπός, οῦ (ό).
Lattiginoso; *add.* γαλακτώδης, ες.
Lattime; *s. m.* ἀχώρ, ῶρος (ό).
Lattonzo; **Lattonzolo**; } *s. m.* μόσχος αὐτοετής (ές=οῦς), ου (ό)· γαλαθηνός, ή, όν· θηλάζων, ουσα, ον.
Lattoso; *add.* γαλακτιάων, ουσα, ον.
Lattovaro e Lattuario; *s. m.* ἔκλειγμα, ατος (τό).
Lattuca; *s. f.* e
Lattuga; *s. f.* θρίδαξ, ακος (ή). -2. Dare la lattuga in guardia a' paperi; τῷ λύκῳ τὴν ὄϊν. -3. *Ornamento delle camicie;* περιτραχήλιον, ου (τό).
Lattughevole; *add.* θριδακώδης, ες.
Lattuginoso; *add.* V. Lattiginoso.
Lattume; *s. m.* V. Lattime.
Lauda; *s. f.* ὕμνος, ου (ό).
Laudabile; *add.* ἐπαινετός, ή, όν· ἐγκωμιάζεσθαι ἄξιος, α, ον· ἀξιέπαινος, ον· ἀξιεπαίνετος, ον.
Laudabilmente; *avv.* ἐπαινετῶς· ἀξιεπαινέτως.
Laudano; *s. m.* λάδανον, ου (τό).
Laudare; *v. att.* V. Lodare.
Laudativo; **Laudatore**; } *add.* ἐπαινέτης, ου (ό)· ἐγκωμιαστής, οῦ (ό)· ἐπαινέτις, ιδος (ή).
Laudazione; **Laude**; } *s. f.* V. Lode.
Laudese; *s. m. Che canta le laudi;* ὑμνολόγος, ον.
Laudevole; *add.* V. Laudabile.
Laudevolezza; *s. f.* ἀξιέπαινον, ου (τό).

Laudevolmente; *avv.* V. Laudabilmente.
Laudore; *s. m.* V. Lode.
Launque; *avv.* V. Dovunque.
Laurea; *s. f. Corona d'alloro;* δαφνίς, ίδος (ή)· στέφανος, ου (ό).
Laureare; *v. att.* στεφανόω=ῶ.
Laureato; *add.* δαφνόκομος, ον· δαφνοκόμης, ες. -2. Essere laureato; δαφνοφορέω=ῶ.
Laureo; *add.* δαφνικός, ή, όν· δαφνιακός, ή, όν.
Laureola; *s. f. dim.* δαφνοειδές, ές=οῦς (τό).
Laureto; *s. m.* δαφνών, ῶνος (ό).
Lauricomo; *add.* V. Laureato.
Laurifero; *add.* δαφνιφόρος, ον.
Laurigero; *add.* δαφνωτός, ή, όν· δαφνιφόρος, ον.
Laurino; *add.* δαφνικός, ή, όν· δάφνινος, η, ον. -2. Olio laurino; δαφνέλαιον, ου (τό).
Lauro; *s. m.* δάφνη, ης (ή).
Lautamente; *avv.* λαμπρῶς· μεγαλοπρεπῶς· μεγαλέως· πολυτελῶς. -2. Vivere lautamente; πολυτελεύομαι. -3. Mangiare lautamente; ματτυάζω.
Lautezza; *s. f.* πολυτέλεια, ας (ή)· δαψίλεια, ας (ή)· μεγαλειότης, ητος (ή)· μεγαλοπρέπεια, ας (ή).
Lauto; *add.* πολυτελής, ές· μεγαλεῖος, α, ον· λαμπρός, ά, όν· μεγαλοπρεπής, ές· δαπανηρός, ά, όν.
Lauzzino; *s. m.* κελευστής, οῦ (ό).
Lava; *s. f.* ῥύαξ, ακος (ό).
Lavabile; *add.* πλύσιμος, ον.
Lavabo; *s. m.* λουτήρ, ῆρος (ό).
Lavacapo; *s. m.* φιλονεικία, ας (ή).
Lavaceci; *add.* βλάξ, ακός (ό).
Lavacro; *s. m.* λοῦτρον, ου (τό)· πλυνός, οῦ (ό). -2. Purificarsi con lavacri; ἀπο-λυμαίνομαι.
Lavagna; *s. f.* σχιστὸς λίθος, ου (ό).
Lavamento; *s. m.* e
Lavanda; *s. f.* λουτρόν, οῦ (τό)· πλύσις, σεως (ή)· πλυσμός, οῦ (ό).
Lavandaja e Lavandara; *s. m.* πλύντρια, ας (ή)· πλυντρίς, ίδος (ή).
Lavandajo e Lavandiere; *s. m.* πλύντης, ου (ό)· πλύτης, ου (ό).
Lavare; *v. att.* πλύνω· νίζω· ἀπο-νίζω· νίπτω· λούω· ἀπο-λούω· χυτλόω=ῶ. -2. Lavare il capo ad uno; σκολάζω ἔπεσίν (τινα)· πλυνὸν ποιέω=ῶ (τινα). -3. Una mano lava l'altra; χεὶρ χεῖρα νίπτει. -4. *N. pass.* Bagnarsi; λούομαι. -5. Giustificarsi; καθ-αιρέομαι=οῦμαί (τι).
Lavascodelle; *s. m.* μεσαύλιος δοῦλος, ου (ό).
Lavata; *s. f.* V. Lavanda.
Lavativo; *s. m.* κλυστήριον, ου (τό).
Lavato; *add.* πλυτός, ή, όν· λελουμένος, η, ον. -2. Non lavato; ἄπλυτος, ον· ἀχύτλωτος, ον.
Lavatojo; *s. m.* λουτρόν, οῦ (τό).
Lavatore; *add.* V. Lavandajo, Lavandaja.
Lavatura; **Lavazione**; } *s. f.* V. Lavamento.
Laveggio; *s. m.* κάχαβος, ου (ό).
Lavoracchiare; *v. intr.* ἀμελῶς ἐργάζομαι.
Lavoraccio; *s. m.* ἀμελὲς (ές=οῦς) ἔργον, ου (τό).
Lavoraggio; *s. m.* V. Lavorlo.
Lavorante; *s. m.* ἐργάτης, ου (ό).
Lavorare; *v. att.* ἐργάζομαι· μογέω=ῶ· πονέω=ῶ· κάμνω (τινα). -2. Lavorare abilmente; ἀσκέω=ῶ. -3. Lavorare alcuno di trafero, *dirne male;* κατα-λαλέω=ῶ. -4. Lavorare a mazza e stanga; συντόνως ἐργάζομαι. -5. Il campo, l'orto, *ecc.*; γεωργέω=ῶ· κηπεύω. -6. Lavorare con

Digitized by Google

fatica; βαρυεργέω-ῶ· δια-πονέω-ῶ. -7. Che lavora con fatica; βαρυεργής, ές· βαρύμοχθος, ον. -8. Lavorare industriosamente; δαιδάλλω. -9. Lavorare insieme; συμ-πονέω-ῶ· συμ-μογέω-ῶ· συγ-χειροτονέω-ῶ· συγ-κάμνω. -10. Lavorare inutilmente; ματαιοπραγέω-ῶ· ματαιοπονέω-ῶ. -11. Che lavora inutilmente; ματαιοπόνος, ον. -12. Il lavorare inutilmente; ματαιοπόνημα, ατος (τό)· ματαιοπραγία, ας (ἡ). -13. Che molto lavora; πολύεργος, ον· πολυεργής, ές. -14. Lavorare oltre misura; ὑπερ-πονέω-ῶ. -15. Che poco lavora; ὀλιγόπονος, ον. -16. Lavorare profondamente; βαθυεργέω-ῶ. -17. Lavorare da sè; αὐτουργέω-ῶ. -18. Che lavora da sè; αὐτουργός, όν. -19. Il lavorare da sè; αὐτουργία, ας (ἡ). -20. Lavorare sotto, di nascosto; κρυφίως δια-πράττομαι. -21. Lavorare volentieri; φιλοπονέω-ῶ· ἐθελουργέω-ῶ. -22. Che lavora volentieri; φιλόπονος, ον· ἐθελουργός, όν. -23. Il lavorare volentieri; ἐθελουργία, ας (ἡ)· φιλοπονία, ας (ἡ).

Lavoratio; *add.* e

Lavorativo; *add.* εὔθετος, ον εἰς τὸ γεωργεῖσθαι. -2. Giorno lavorativo; ἐργάσιμος ἡμέρα, ας (ἡ).

Lavorato; *s. m.* ἀγρός εἰργασμένος, οῦ (ὁ).

Lavorato; *p. pass.* εἰργασμένος, η, ον. -2. Artefatto; τεχνιτευσθείς, εῖσα, έν. -3. Fuoco, acqua lavorata; ἔντεχνον πῦρ, πυρός (τό), ὕδατος (τό). -4. Lavorato accuratamente; πολυκατασκεύαστος, ον. -5. Lavorato con arte; μορόεις, εσσα, εν· ἀσκητός, ή, όν. -6. Lavorato con molta arte; πολυδαίδαλος, ον. -7. Lavorato da sè; αὐτούργητος, ον· αὐτοπόνητος, ον· αὐτόπονος, ον. -8. Non lavorato; ἀκατέργαστος, ον· ἀκατασκεύαστος, ον· ἀσκέπαρνος, ον· *avv.* ἀκατασκευάστως.

Lavoratojo; *add.* V. Lavorativo.

Lavoratore; *add.* ἐργάτης, ου (ὁ). -2. Contadino; γεωργός, οῦ (ὁ, ἡ).

Lavoratura; *s. f.* ἐργασία, ας (ἡ).

Lavorazione; *s. f.* γεωργία, ας (ἡ).

Lavoreccio; *s. m.* ἔργον, ου (τό)· ἐπεργασία, ας (ἡ).

Lavorio; *s. m.* ἐργασία, ας (ἡ).

Lavoro; *s. m.* ἔργον, ου (τό)· ἐργασία, ας (ἡ). -2. Abborrire il lavoro; μισοπονέω-ῶ. -3. Che abborre il lavoro; μισόπονος, ον. -4. Abborrimento del lavoro; μισοπονία, ας (ἡ). -5. Ajutare nel lavoro; συμ-πονέω-ῶ. -6. Amare il lavoro; φιλοπονέω-ῶ. -7. Che ama il lavoro; φιλόπονος, ον. -8. Amore del lavoro; φιλοπονία, ας (ἡ). -9. Non amare il lavoro; ἀφιλεργέω-ῶ. -10. Atto al lavoro; ἀξιόεργος, ον. -11. Che cagiona lavoro; πολύπονος, ον. -12. Compire i lavori da sè; αὐτουργέω-ῶ. -13. Che compie i lavori da sè; αὐτουργός, όν. -14. Avere comune il lavoro; συμ-πονέω-ῶ. -15. Fare lavoro; ἐργάζομαι. -16. Lavoro inutile; μεταιοπονία, ας (ἡ)· ματαιοπραγία, ας (ἡ). -17. Fare un lavoro inutile; ματαιοπονέω-ῶ· ματαιοπραγέω-ῶ. -18. Pronto al lavoro; ἐθελόπονος, ον. -19. Ricrearsi dopo il lavoro; ἀπο-σχολάζω. -20. Senza lavoro; ἄπονος, ον· *avv.* ἀπόνως.

Lazione; *s. f.* V. Portamento.

Lazzaccio; *s. m. pegg.* παιγμός, οῦ (ὁ).

Lazzeggiare; *v. intr.* παίζω.

Lazzerare; *v. att.* V. Seppellire.

Lazzeretto; *s. m.* λοιμοκομεῖον, ου (τό).

Lazzeruola; *s. f.* μεσπίλον, ου (τό).

Lazzeruolo; *s. m.* μεσπίλη, ης (ἡ).

Lazzetto; *add.* ὑποξύς, εῖα, ύ.

Lazzezza; **Lazzità**; } *s. f.* στυπτικόν, οῦ (τό).

Lazzo; *s. m.* χειρονομία, ας (ἡ)· παῖγμα, ατος (τό)· παιδία, ας (ἡ)· σκῶμμα, ατος (τό). -2. Tenere il lazzo; παίγματι συν-επι-νεύω.

Lazzo; *add.* στυπτικός, ή, όν· ὀξύς, εῖα, ύ· στρυφνός, ή, όν.

Leale; *add. Fedele*; πιστός, ή, όν· ἀξιόπιστος, ον.

Lealmente e Lealemente; πιστῶς· ἀξιοπίστως.

Lealtà; **Leanza**; } *s. f.* πιστόν, οῦ (τό)· πιστότης, ητος (ἡ)· χρηστότης, ητος (ἡ).

Leardo; *add.* λευκός, ή, όν.

Lebbra; **Lebbre**; **Lebbrosia**; } *s. f.* ἐλεφαντίασις, σεως (ἡ). -2. Avere la lebbra; ἐλεφαντιάω-ῶ.

Lebbroso; *add.* ἐλεφαντιακός, ή, όν.

Lebete; *s. m. Pajuolo*; λέβης, ης (ἡ).

Lebra; *s. f.* V. Lebbra.

Leccamento; *s. m.* τὸ τείχειν.

Leccapeverada; **Leccapiatti**; } *s. c.* λίχνος, ον· παράσιτος, ον.

Leccardia; *s. f.* λιχνία, ας (ἡ).

Leccardo; *add.* λίχνος, ον.

Leccare; *v. att.* λείχω· ἀπο-λείχω. -2. A modo dei cani; λάπτω. -3. Adulare; κολακεύω (τινα). -4. *Toccare leggermente*; ἀκροθιγῶς ἅπτω. -5. Leccarsi le dita *(di alcun cibo)*; κατ-εσθίω ἀκτύλοις. -B'. *Di una cosa*; ἡδονῇ τήκομαι.

Leccascodelle; *s. c.* V. Leccapiatti.

Leccata; *s. f.* V. Leccamento.

Leccataglieri; *s. c.* V. Leccapiatti.

Leccatamente; *avv.* περιέργως.

Leccatore; *add.* λίχνος, ον· παράσιτος, ον· λαίμαργος, ον.

Leccatura; *s. f.* V. Leccamento.

Lecceria; *s. f.* λιχνεία, ας (ἡ).

Lecceto; *s. m. Luogo pieno di lecci*; πρινών, ῶνος (ὁ). -2. Viluppo; λαβύρινθος, ου (ὁ).

Leccio; *s. m.* πρῖνος, ου (ὁ).

Leccone; *s. m.* V. Leccardo.

Lecconeria; **Lecconia**; } *s. f.* e

Leccornia; *s. f.* λιχνεία, ας (ἡ)· πολυοψία, ας (ἡ)· λίχνευμα, ατος (τό)· ματτύα, ας (ἡ)· ἡδύσματα, ων (τά). -2. Mangiare leccornie; λιχνεύω· λιχμάω-ῶ· ματτυάζω. -3. Abbondante di, che mangia a leccornia; πολύοψος, ον.

Leccume; *s. m.* ἡδύσματα, ων (τά).

Lecere; *v. intr.* V. Licere.

Lecitamente; *avv.* ἀδεῶς· καλῶς.

Lecito; *p. pass.* V. Licito.

Ledere; **Ledire**; } *v. att.* βλάπτω· ἀδικέω-ῶ.

Leea; *s. f.* V. Leonessa.

Leeltà; *s. f.* V. Lealtà.

Leena; *s. f.* V. Leonessa.

Lefante; *s. m.* V. Elefante.

Lega; *s. f.* συνθήκη, ης (ἡ)· σπονδή, ῆς (ἡ). -2. *Qualità dei metalli*; ποιότης, ητος (ἡ)· -3. Far lega; συνθήκην ποιέομαι-οῦμαι. -4. Senza lega; ἄσπονδος, ον.

Legaccia; *s. f.* e

Legacciolo; *s. m.* δεσμός, οῦ (ὁ)· *pl.* δεσμοί, ῶν (οἱ)· δεσμά, ῶν (τά)· δέσμα, ατος (τό)· δέτμωμα, ατος

Digitized by Google

(τό)· ὅμμα, ατος (τό)· ἔνδεσμα, ατος (τό)· συνδεσμός, οῦ (ὁ). -2. Stringere con legame; ἀγ-κτηριάζω· ἐγ-κατα-δέω-ῶ.

Legagione; *s. f.* V. Legaccia.

Legale; *s. m.* νομικός, οῦ (ὁ).

Legale; *add.* νομικός, ή, όν.

Legalità; *s. f.* νομικόν, οῦ (τό).

Legalizzare; *v. att.* κυρόω-ῶ.

Legalizzazione; *s. f.* κύρωσις, σεως (ἡ).

Legalmente; *avv.* νομικῶς.

Legame; **Legamento**; *s. m.* V. Legacciolo.

Leganza; *s. f.* V. Lega.

Legare; *s. m.* V. Legacciolo.

Legare; *v. att.* δέω-ῶ· δεσμεύω· δεσμόω-ῶ· σφίγγω. -2. Incastonare; ἐν-δέω-ῶ (τί τινι). -3. Costringere; ἀναγκάζω. -4. Collegare; συλ-λέγω. -5. Inviare; πέμπω. -6. Far lega; ποιέομαι-οῦμαι συνθήκας. -7. Far legati; ἀπο-λείπω ἐν ταῖς διαθήκαις. -8. Legare altrui le mani; κωλύω. -9. Legare a qualche cosa, *sospendere*; ἀπ-αιωρέω-ῶ. -10. Legar l'asino; εὔδω. -11. Legarsela al dito; μνησικακέω-ῶ. -12. Legare con ferro; σιδηροδετέω-ῶ. -13. Legare insieme; συν-δέω-ῶ· συμ-πεδάω-ῶ· συν-δεσμεύω· συν-δεσμέω-ῶ. -14. Che lega insieme; συνδετικός, ή, όν. -15. Che lega strettissimamente; ἀκαμαντόδετος, ον. -16. Atto a legare; δεσμευτικός, ή, όν· συνδετικός, ή, όν.

Legatario; *s. m.* κληρόνομος, ου (ὁ).

Legatia; *s. f.* ποιότης, ητος (ἡ).

Legato; *s. m. Ambasciadore*; πρεσβύς, ύος (έως) (ὁ)· πρεσβεύων, οντος (ὁ). -2. *Beneficio lasciato per testamento*: καταλειπόμενον, ου (τό).

Legato; *p. pass.* δεδεσμένος, η, ον· δέσμιος, ον -α, ον, -2. Legato alla estremità; ἀκρόδετος, ον. -3. Legato con ferro; σιδηρόδετος, ον. -4. Legato insieme; σύνδετος, ον· συνάορος, ον. -5. Legato da sè; αὐτόδετος, ον.

Legatura; *s. f.* V. Legacciolo.

Legazione; *s. f.* πρεσβεία, ας (ἡ)· πρέσβευσις, σεως (ἡ). -2. Legazione sacra; θεωρία, ας (ἡ). -3. Capo d'una legazione sacra; ἀρχιθέωρος, ου (ὁ). -4. Esser capo d'una legazione sacra; ἀρχι-θεωρέω-ῶ.

Legge; *s. f.* νόμος, ου (ὁ)· θεσμός, οῦ (ὁ)· γράμματα, ων (τά). -2. Abrogare una legge; νόμον κατα-λύω, ἀκυρόω-ῶ· ἄκυρον ποιέω-ῶ. -3. Dare, far leggi; νόμον τίθεμαι· νομοθετέω-ῶ· δια-νομοθετέω-ῶ. -4. Dar delle leggi; ἐν-τρυφάω-ῶ (τινι). -5. Dare leggi contrarie; ἀντι-νομοθετέω-ῶ. -6. Contro la legge; ἀθέσμιος, ον· ἄθεσμος, ον· ἀθέμιστος, ον· ἀθέμιτος, ον· *avv.* ἀθεμίστως. -7. Far frode alla legge; νόμον κακουργέω-ῶ. -8. In forza delle leggi; ἐκ τῶν νόμων. -9. Proibire per legge; ἀπο-νομίζω. -10. Senza legge; ἄθεσμος, ον. -11. Stabilire con legge; δια-θεσμοθετέω-ῶ· δια-νομοθετέω-ῶ. -12. Trasgredire una legge; παρα-θεμιστεύω· κατα-φρονέω-ῶ τῶν νόμων. -13. Violazione della legge; ἀθεμία, ας (ἡ).

Leggendario; *s. m.* συναξάριον, ου (τό).

Leggente; *s. m.* ἀναγνώστης, ου (ὁ)· ἀναγνώσκων, ουσα, ον.

Leggeramente; *avv.* V. Leggiermente.

Leggeranza; *s. f.* V. Leggerezza.

Leggere; *v. att.* ἀνα-γινώσκω. -2. Leggere insieme; συν-ανα-γιγνώσκω.

Leggeretto; *add.* κουφότερος, α, ον.

Leggerezza; *s. f.* κουφότης, ητος (ἡ)· ἐλαφρία, ας (ἡ)· ἐλαφρότης, ητος (ἡ). -2. Incostanza; ἀστασία, ας (ἡ). -3. Non fatto con leggerezza; ἀρ-ραδιούργητος, ον. -4. Operare con leggerezza; ῥαδιουργέω-ῶ· ἀπο-ματαίζω. -5. Che opera con leggerezza; ῥαδιουργός, όν. -6. L'operare con leggerezza; ῥαδιουργία, ας (ἡ).

Leggermente; *avv.* V. Leggiermente.

Leggero; *add.* V. Leggiero.

Leggiadramente; *avv.* δεξιῶς· ἐμμελῶς· εὐφυῶς· ἀρεστῶς.

Leggiadretto; *add.* κομψότερος, α, ον.

Leggiadrezza; *s. f.* e

Leggiadria; *s. f.* εὐσχημοσύνη, ης (ἡ)· χαριεντισμός, οῦ (ὁ)· εὐκοσμία, ας (ἡ)· κάλλος, εος -ους (τό).

Leggiadrino; *add.* V. Leggiadretto.

Leggiadro; *add.* ὡραῖος, α, ον· κομψός, ή, όν· εὐπρεπής, ές. -2. Amadore; ἐρώμενος, ου (ὁ).

Leggibile; *add.* εὐχερής, ές ἀνα-γιγνώσκεσθαι.

Leggieramente; *avv.* V. Leggiermente.

Leggiere; *add.* V. Leggiero.

Leggiere; *avv.* V. Leggiermente.

Leggierezza; *s. f.* V. Leggerezza.

Leggieri; *add.* V. Leggiero.

Leggiermente; *avv.* κούφως· ἐλάφρως.

Leggiero; *add.* κοῦφος, η, ον· ἀβαρής, ές· ἐλαφρός, ά, όν· ψιλός, ή, όν. -2. Facile; ῥᾴδιος, α, ον· εὐχερής, ές. -3. Incostante; ἄστατος, ον· κοῦφος, η, ον. -4. Armato alla leggera; γυμνής, ῆτος (ὁ)· γυμνήτης, ου (ὁ)· γυμνίτης, ου (ὁ)· γυμνῆτις, ιδος (ἡ). -5. Essere armato alla leggiera; γυμνητεύω. -6. Cavalleria leggera; ψιλοὶ ἱππεῖς, ῶν (οἱ). -7. Fanteria leggera; ψιλοὶ πεζοί, ῶν (οἱ). -8. Essere leggiero; ἐλαφρίζω. -9. Rendere leggiero; ἐλαφρύνω.

Legglo; *s. m.* ἀναγνωστήριον, ου (τό). -2. Tu hai più parole che un legglo; ἀκόλαστος, η, ον τῇ γλώττῃ· λαλίστατος, η, ον.

Leggitore; *add.* V. Leggente.

Legionario; *add.* τοῦ λεγεῶνος ταχτικός, ή, όν.

Legione; *s. f.* λεγεών, ῶνος (ὁ).

Legislativo; *add.* νομοθετικός, ή, όν.

Legislatore; *add.* νομοθέτης, ου (ὁ).

Legislatorio; *add.* νομοθετικός, ή, όν.

Legislatura; **Legislazione**; *s. f.* νομοθεσία, ας (ἡ)· νομοθέτησις, σεως (ἡ).

Legista; *s. m.* νομικός, οῦ (ὁ).

Legittima; *s. f. Quella parte della eredità, assicurata dalla legge*; νόμιμον, ου (τό).

Legittimagione; *s. f.* V. Legittimazione.

Legittimamente; *avv.* νομίμως.

Legittimanza; *s. f.* νόμιμον, ου (τό).

Legittimare; *v. att.* κυρόω-ῶ.

Legittimazione; *s. f.* κύρωσις, σεως (ἡ).

Legittimità; *s. f.* νόμιμον, ου (τό).

Legittimo; *add.* νόμιμος, ον.

Legna; *s. f. pl.* ξύλα, ων (τά). -2. Aggiungere legna al fuoco; πῦρ ἐπὶ πῦρ ὀχετεύω. -3. Fare legna; ξυλεύομαι. -4. Tagliar le legna; ξυλοκοπέω-ῶ· ὑλοτομέω-ῶ. -5. Tagliarsi le legna addosso; ἐπὶ ἐμαυτῷ τὴν σελήνην καθεῖλον (*aor.* 2 *da* καθ-αιρέω-ῶ).

Legnaggio; *s. m. Stirpe*; γενεά, ᾶς (ἡ)· γένος, εος -ους (τό). -2. Di nobile legnaggio; εὐγενής, ές. -3. Di basso legnaggio; ἀγενής, ές.

Digitized by Google

Legnaja; *s. f.* ξυλοθήκη, ης (ἡ).
Legnajuolo; } *s. m.* ξυλουργός, οῦ (ὁ)· ὑλουργός, οῦ
Legnamaro; } (ὁ)· ὑλότομος, ον.
Legname; *s. m.* ξύλα, ων (τά).
Legnara; *s. f.* V. Legnaja.
Legnare; *v. att. Far legne;* ξυλεύομαι· ὑλοτομέω-ῶ. -2. Bastonare; δέρω.
Legnata; *s. f.* ξύλου πλῆγμα, ατος (τό).
Legne; *s. f. pl.* V. Legna.
Legnetto; *s. m. dim.* ξυλάριον, ου (τό). -2. Piccolo naviglio; πλοιάριον, ου (τά).
Legno; *s. m.* ξύλον, ου (τό). -2. Naviglio; πλοῖον, ου (τό). -3. Fatto soltanto di legno; μονόξυλος, ον. -4. Fatto di rozzo legno; αὐτοξύλος, ον. -5. Mancanza di legna; ἀξυλία, ας (ἡ). -6. Morire su tre legni; ἐκ δένδρου κρεμάομαι-ῶμαι. -7. Con poco legno; ὀλιγόξυλος, ον. -8. Dove non si tagliano le legna; ἀξύλευτος, ον· ἀξύλιστος, ον· ἄξυλος, ον.
Legnosità; *s. f.* ξυλώδες, εος-ους (τό).
Legnoso; *add.* ξυλώδης, ες.
Legnuccio; } *s. m. dim.* ξυλάριον, ου (τό).
Legnuzzo; }
Legorizia; *s. f.* V. Regolizia.
Legulejo; *s. m.* νομικός, οῦ (ὁ).
Legume; *s. m.* ὄσπριον, ου (τό).
Leguminoso; *add.* ὀσπριώδης, ες.
Lei; *s. f.* V. Legge.
Lejale; *add.* V. Leale.
Lellare; *v. intr.* ὑπο-φέρομαι· συγ-κλονέομαι-οῦμαι· ἀπορέω-ῶ.
Lellera; *s. f.* V. Ellera.
Lembo; *s. m.* κράσπεδον, ου (τό).
Lemma; *s. f.* λῆμμα, ατος (τό).
Lemme lemme; *avv.* βάδην· κατὰ πόδας.
Lemosina; *s. f.* V. Limosina.
Lena; *s. f. Respirazione;* ἀναπνοή, ῆς (ἡ). -2. Vigore; ῥώμη, ης (ἡ). -3. Dar lena; ἰσχυρόω-ῶ.
Lenare; *v. att.* ἐκ-λύομαι.
Lendine; *s. m. Uovo di pidocchio;* κόνις, ιδος (ἡ).
Lene; *add.* πράος, ον· πραΰς, εῖα, ΰ.
Lenemente; *avv.* πραέως.
Lenezza; *s. f.* πράον, ου (τό)· πραότης, ητος (ἡ).
Leniente; *add.* κηλῶν, οῦσα, οῦν.
Lenificamento; *s. m.* κήλησις, σεως (ἡ).
Lenificare; *v. att.* πραΰνω· κηλαίνω· κηλέω-ῶ· κατα-κηλέω-ῶ· πεπαίνω.
Lenificativo; *add.* V. Leniente.
Lenimento; *s. m.* V. Lenificamento.
Lenire; *v. att.* V. Lenificare.
Lenità; *s. f.* πραότης, ητος (ἡ).
Lenitivo; *add.* V. Leniente.
Leno; *add.* ἀσθενής, ές· ἀδρανής, ές· ἀδύνατος, ον. -2. Arrendevole; ὑλισχρός, ά, όν.
Lenocinio; *s. m.* θέλγητρον, ου (τό)· μαστρωπεία, ας (ἡ).
Lenone; *s. m.* προαγωγός, οῦ (ἡ)· πορνοβοσκός, οῦ (ὁ)· μαστρωπός, οῦ (ὁ).
Lenonia; *s. f.* V. Lenocinio.
Lensa; *s. f.* V. Lenza.
Lenta; *s. f.* V. Lente.
Lentamente; *avv.* βάδην· βραδέως. -2. Pigramente; ἀργῶς.
Lentare; *v. att.* ἀν-ίημι.
Lente; *s. f.* φακός, οῦ (ὁ)· φακή, ῆς (ἡ)· περόνη, ης (ἡ). -2. Lente palustre; φακὴ θαλασσία, ῆς (ἡ). -3. Lente di cristallo; ὑαλὶς φακή, ῆς (ἡ).
Lente; *add.* V. Lento.
Lentemente; *avv.* V. Lentamente.
Lentezza; *s. f.* ῥᾳθυμία, ας (ἡ)· ἀργία, ας (ἡ).
Lenticchia; *s. f.* V. Lente.
Lenticolare; } *add.* φακώδης, ες.
Lenticolato; }
Lentiggine; *s. f.* φακός, οῦ (ὁ).
Lentigginoso; *add.* φακώδης, ες.
Lentiglia; *s. f.* V. Lentiggine.
Lentischio e Lentisco; *s. m. T. bot.* σχῖνος, ου (ὁ).
Lentiscino; *add.* σχίνινος, η, ον.
Lentissimamente; *avv.* βράδιστα.
Lento; *add.* βραδύς, εῖα, ύ· νωθρός, ά, όν. -2. Pieghevole; εὔκαμπτος, ον. -3. *Contrario di* Tirato; ἀφειείς, εῖσα, ἐν· ἀφειμένος, η, ον. -4. Essere lento; βραδύνω.
Lento; *avv.* V. Lentamente.
Lentore; *s. m.* V. Lentezza.
Lentoso; *add.* V. Lento.
Lenza; *s. f. (Per pescare);* κάλαμος, ου (ὁ)· ὁρμιά, ᾶς (ἡ). -2. Fascia; σπάργανον, ου (τό). -3. Pescare alla lenza; καλαμεύω· ὁρμιεύω. -4. Che pesca alla lenza; ὁρμιευτής, οῦ (ὁ).
Lenzare; *v. att.* σπαργανόω-ῶ.
Lenzato; *p. pass.* σπαργανωθείς, εῖσα, ἐν.
Lenzoletto; } *s. m. dim.* ὀθόνιον, ου (τό).
Lenzoluccio; }
Lenzuolo; *s. m.* ὀθόνη, ης (ἡ).
Leo; *s. m.* V. Leone.
Leofante; *s. m.* V. Elefante.
Leona; *s. f.* V. Leonessa.
Leonato; *s. m.* V. Lionato.
Leoncello; } *s. m. dim.* σκύμνος, ου (ὁ)· λεοντίσκος, ου (ὁ).
Leoncino; }
Leone; *s. m.* λέων, οντος (ὁ).
Leonesco; *add.* λεοντώδης, ες· λεοντόψυχος, ον.
Leonessa; *s. f.* λέαινα, ης (ἡ).
Leofante; *s. m.* V. Elefante.
Leonino; *add.* λεόντειος, ον.
Leontopodio; *s. m.* λεοντοπόδιον, ου (τό).
Leonza; *s. f.* V. Leonessa, Pantera.
Leoparda; *s. f.* e
Leopardo e Liopardo; *s. m.* λεοντόπαρδος, ου (ὁ)· λεόπαρδος, ου (ὁ).
Lepidamente; *add.* χαριέντως.
Lepidezza; *s. f.* παιδία, ας (ἡ).
Lepido; *add.* χαρίεις, εσσα, εν.
Leporajo e Leporario; *s. m.* λαγωτροφεῖον, ου (τό).
Lepôre; *s. m.* χάρις, ιτος (ἡ).
Leporeo; } *add.* λαγώος, α, ον· δασυπόδειος, ον.
Leporino; }
Leppare; *v. att.* κλέπτω. -2. Fuggire; φεύγω.
Leppo; *s. m. Fumo puzzolente;* κνίσσα, ης (ἡ).
Lepra; *s. f.* V. Lebbra.
Lepracchiotto; *s. m. dim.* V. Leprotto.
Leprajo; *s. m.* V. Leporajo.
Lepratto; *s. m. dim.* V. Leprotto.
Lepre; *s. c.* λαγώς, ώ (ὁ)· δασύπους, ποδος (ὁ). -2. Lepre marina; λαγωὸς θαλάσσιος, οῦ (ὁ). -3. Allevare lepri; λαγωτροφέω-ῶ. -4. Che ha labbro di lepre; λαγώχειλος, ον. -5. Carne di lepre; λαγῷα, ων (τά). -6. Di lepre; V. Leporino. -7. Far lepre vecchia; ἐπὶ πόδα ἀνα-στρέφω. -8. Che ha piedi di lepre; λαγώπους, οδος (ὁ, ἡ). -9.

Digitized by Google

Pigliar la lepre col carro; τῷ βοΐ τὸν λαγὼν κυνηγετίωτῶ. -10. Uno leva (o scova) la lepre, e un altro la piglia; ἄλλος μὲν σπείρει, ἄλλος δὲ θερίζει. -11. Uccisore di lepri; λαγωφόνος, ον.

Lepretta; *s. f.* / Leprettino; *s. m.* / Lepricciuola; *s. f.* } *dim.* λαγώδιον, ου (τό).

Leprino; *add.* V. Leporino.

Leproncello; / Leproncino; } *s. m. dim.* λαγώδιον, ου (τό).

Leprone; *s. m. accr.* μέγας λαγώς, ώ (ὁ).

Leproso; *add.* V. Lebbroso.

Leprottino; / Leprotto; } *s. m. dim.* λαγώδιον, ου (τό).

Lerciare; *v. att.* κοινόωτῶ· μολύνω· βιβλόωτῶ.

Lercio; / Lercioso; } *add.* κοινός, ή, όν· μιαρός, ά, όν.

Lero; *s. m.* ὄροβος, ου (ὁ).

Lesina; *s. f.* ῥάφον, ου (τό).

Lesinajo; / Lesinante; } *add.* V. Spilorcio, Avaro.

Lesineria; *s. f.* V. Spilorceria.

Lesione; *s. f.* ἐπήρεια, ας (ἡ)· λώβη, ης (ἡ)· ζημία, ας (ἡ)· βλάβη, ης (ἡ).

Leso; *add.* βλαβείς, εῖσα, έν.

Lessare; *v. att.* ἕψω· ἀνα-βράζω· ἀνα-βράσσω.

Lessato; *p. pass.* ἑψημένος, η, ον.

Lessatura; *s. f.* ἕψησις, σεως (ἡ).

Lessico; *s. m.* λεξικόν, οῦ (τό).

Lessicografo; *s. m.* λεξικογράφος, ου (ὁ).

Lesso; *s. m.* ἕψησις, σεως (ἡ)· κρέας ἀνάβραστον, ατος (τό).

Lesso; *add.* ἑψήμενος, η, ον. -2. Fare lesso; ἑφθὸν ποιέωτῶ.

Lestamente; *avv.* ταχέως.

Lestezza; *s. f.* δεξιότης, ητος (ἡ)· ἀγχίνοια, ας (ἡ).

Lestissimo; *add. superl.* ἐλαφρότατος, η, ον· δεξιώτατος, η, ον.

Lesto; *add. Destro;* δεξιός, ά, όν· ταχύς, εῖα, ύ· ἐλαφρός, ά, όν· εὔθυμος, ον. -2. Astuto; πανοῦργος, ον· δολόφρων, ον.

Lesto; *avv.* V. Lestamente.

Letale; *add.* V. Mortifero.

Letamajo; *s. m.* κοπροδοχεῖον, ου (τό)· κοπροθέσιον, ου (τό)· κοπροβολεῖον, ου (τό).

Letamajuolo; *s. m.* κοπρολόγος, ον.

Letamare; *v. att.* κοπρεύω· κοπρέωτῶ· κοπρίζω· κοπρόωτῶ.

Letamaro; *s. m.* V. Letamajo.

Letame; *s. m.* κόπρανον, ου (τό)· κοπρία, ας (ἡ)· κόπριον, ου (τό)· κόπρος, ου (ὁ).

Letaminamento; *s. m.* κόπρισις, σεως (ἡ)· κοπρισμός, οῦ (ὁ)· κόπρωσις, σεως (ἡ).

Letaminare; *v. att.* V. Letamare.

Letaminatura; / Letaminazione; } *s. f.* V. Letaminamento.

Letargia; *s. f.* V. Letargo.

Letargico; *add.* ληθαργικός, ή, όν.

Letargo; *s. m.* ληθαργία, ας (ἡ)· λήθαργος, ου (ὁ)· κῶμα, ατος (τό).

Leticare; *v. att.* V. Litigare.

Leticoso; *add.* V. Litigioso.

Letifero; *add.* V. Mortale.

Letificante; *add.* εὐφραντικός, ή, όν.

Letificare; *v. att.* εὐ-φραίνω.

Letiggine e Litiggine; *s. f.* V. Lentiggine.

Letigginoso e Litigginoso; *add.* V. Lentigginoso.

Letizia; *s. f.* χαρά, ᾶς (ἡ)· εὐφροσύνη, ης (ἡ)· εὐθυμία, ας (ἡ)· γηθοσύνη, ης (ἡ).

Letiziare; *v. intr.* εὐ-φραίνομαι· ἀγάλλομαι.

Letiziosamente; *avv.* φαιδρῶς.

Letizioso; *add.* φαιδρός, ά, όν· εὔθυμος, ον· γηθόσυνος, ον.

Lettera; *s. f.* γράμμα, ατος (τό)· στοιχεῖον, ου (τό). -2. Letteratura V. -3. Dottrina; παιδεία, ας (ἡ). -4. Parola; ἔπος, εος-ους (τό). -5. Lettera missiva; ἐπιστολή, ῆς (ἡ)· γράμματα, ων (τά). -6. Aprire la lettera; ἐπιστολὴν λύω. -7. Argomentare dalle lettere; παρα-γραμματίζω. -8. Cambiar le lettere; μετα-γράφω· παρα-γραμματίζω. -9. Esposto in lettere; ἔγγραφος, ον. -10. Formato di dieci lettere; δεκαγράμματος, ον. -11. Formato di molte lettere; πολύγραμμος, ον. -12. Formato di una sola lettera; μονογράμματος, ον. -13. Portare lettere; γραμματοφορέωτῶ. -14. Che porta lettere; γραμματοφόρος, ον.

Letterale; *add.* ὁ, ἡ, τὸ κατὰ λέξιν.

Letteralmente; *avv.* κατὰ λέξιν.

Letterario; *add.* γραμματικός, ή, όν. -2. Erudito; εὐπαίδευτος, ον. -3. Mancanza di cultura letteraria; ἀγραμματία, ας (ἡ). -4. Senza cultura letteraria; ἀγράμματος, ον.

Letteratamente; *avv.* εὐπαιδεύτως.

Letterato; *add.* σοφός, ή, όν· λόγιος, α, ον· πεπαιδευμένος, η, ον· εὐπαίδευτος, ον· βιβλιακός, ή, όν.

Letteratone; *add.* σοφώτατος, η, ον· τῆς παιδείας ἀληθῶς τετευχώς, υῖα, ός.

Letteratura; *s. f.* λόγοι, ων (οἱ)· παιδεία, ας (ἡ)· γράμματα, ων (τά). -2. Amore per la letteratura; φιλολογία, ας (ἡ). -3. Amante della letteratura; φιλόλογος, ον. -4. Essere amante della letteratura; φιλολογέωτῶ. -5. Nemico della letteratura; μισοφιλόλογος, ον.

Letteretta; *s. f.* / Letterina; *s. f.* / Letterino; *s. m.* } *dim.* ἐπιστόλιον, ου (τό).

Letterista; *s. m.* ἐπιστολογράφος, ου (ὁ).

Letteruto; *add.* V. Letterato.

Letteruzza; *s. f. dim.* V. Letterina.

Lettica; *s. f.* V. Lettiga.

Letticciolo; *s. m. dim.* e

Letticello; *s. m. dim.* κλιντήριον, ου (τό)· κλινίδιον, ου (τό)· κλινίς, ίδος (ἡ)· κράββατος, ου (ὁ).

Lettiera; *s. f.* ἐρμίδιον, ου (τό).

Lettiga; *s. f.* φορεῖον, ου (τό)· κλίνη, ης (ἡ).

Lettigario; *s. m.* φορειοφόρος, ου (ὁ).

Lettighetta; *s. f. dim.* κλινίδιον, ου (τό).

Lettighiere e Lettighiero; *s. m.* V. Lettigario.

Lettighina; *s. f. dim.* V. Lettighetta.

Lettino; *s. m. dim.* V. Letticciuolo.

Lettisternio; *s. m.* διασκευή, ῆς (ἡ).

Letto; *s. m.* κλίνη, ης (ἡ)· λέκτρον, ου (τό). -2. *Fondo del mare, dei fiumi;* ῥεῖθρον, ου (τό). -3. Letto duro; σκληροκοιτία, ας (ἡ). -4. Giacere in letto duro; σκληροκοιτέωτῶ. -5. Cambiamento di letto; μεθυπόστρωσις, σεως (ἡ). -6. Che ha cento letti; ἑκατοντάκλινος, ον. -7. Che ha venti letti; εἰκοσίλινος, ον· εἰκοσάκλινος, ον. -8. Far letto; ἔρεισμα ὑπο-βάλλω. -9. Privo di letto; ἄκοιτος, ον· ἄλεκτρος, ον. -10. Mettere a letto; ἀπο-κοιμίζω. -11. Che serve di letto; ἐγκοιτάς,

Digitized by Google

ἄδος (ὁ, ἡ). -12. Che ha splendido letto; ἀγλαόκοιτος, ον.

Letto; *p. pass.* ἀναγνωστέος, α, ον.

Lettore; *add.* ἀναγνώστης, ου (ὁ). -2. Chi insegna; δημόσιος διδάσκαλος, ου (ὁ).

Lettuccino; Lettuccio; *s. m. dim.* V. Letticciuolo.

Lettura; *s. f.* ἀνάγνωσις, σεως (ἡ). -2. Dar lettura; ἐπ-ανα-γιγνώσκω.

Leucato; *add.* V. Bianco.

Leucojo; *s. m.* λευκόϊον, ου (τό).

Leucoma; *s. m.* λεύκωμα, ατος (τό).

Leuconoto; *s. m. Nome di vento;* λευκόνοτος, ου (ὁ).

Leuto; *s. m.* V. Liuto.

Leva; *s. f.* μοχλός, οῦ (ὁ). -2. *Raccolta di soldati;* στρατιωτῶν σύνταξις, εως (ἡ). -3. Fare la leva; στρατολογέω-ῶ. -4. Muovere colla leva; μοχλεύω. -5. Portar via colla leva; ἀπο-μοχλεύω. -6. Che riguarda le leve; μοχλικός, ή, όν.

Levabile; *add.* κινητός, ή, όν.

Levamento; *s. m.* ἀνατολή, ῆς (ἡ)· ἐπιτολή, ῆς (ἡ). -2. Dal levamento del sole all'occaso; ἀφ᾽ ἡλίου ἀνιόντος μεχρὶ δυομένου· ἀφ᾽ ἡλίου ἀναλέλοντος μεχρὶ δυομένου. -3. Elevamento; αἴρημα, ατος (τό)· αἴωρησις, σεως (ἡ). -4. Partenza; ἀναλλαγή, ῆς (ἡ).

Levante; *s. m.* ἀνατολή, ῆς (ἡ). -2. Verso levante; πρὸς τὴν ἕω. -3. *Nome di vento:* Εὖρος, ου (ὁ).

Levare; *v. att.* αἴρω· ἐπ-αίρω. -2. Tôr via; ἀφ-αιρέω-ῶ· παρ-αιρέω-ῶ· ἀπ-αρύτω· ἀπο-λαμβάνω. -3. Levar via insieme; συν-αν-αιρέω-ῶ. -4. Levar via intorno; περι-αιρέω-ῶ. -5. Fare levare; ὀι-αν-ίστημι. -6. Comperare; ὠνέομαι-ῶμαι. -7. Con naviglio, *imbarcare;* εἰς ναῦν ἐπ-τίθην (ἐπι-τίθημι). -8. Levare in capo (*del vino*); ἀνα-ζέω-ῶ· ὑπερ-ζέω-ῶ. -B'. *Cominciare a tumultuare;* στασιάζω. -9. La lepre, *o altri animali;* (λαγωὸν) ἀπο-καλύπτω. -10. I pezzi di alcuno; ἀπο-τείνομαι εἴ τινα. -11. In superbia altrui; ὑπερηφανίας πρόφασιν παρ-έχω. -12. Le tende; ἐξ-ανα-χωρέω-ῶ· τὴν στρατίαν ἀνα-σκευάζω. -13. Voce, *spargere rumore;* φήμην ἐν-κατα-σπείρω. -14. *N. pass.* Innalzarsi; αἴρομαι. -15. In barca, in collera; ὀργίζομαι. -16. Di capo; κεφαλὴν ἀπο-καλύπτομαι. -17. Le corna; αἰσχύνην, ὀνειδος δια-κρούομαι. -18. Dinanzi alcuno; ἐκ τῆς ὄψεως ἐλαύνω. -19. Importare; δια-φέρει. -20. Levarsi contro uno; κατ-εξ-αν-ίσταμαι. -21. Levarsi colle tanaglie; χαλεπῶς ἀπο-κινέω-ῶ. -22. Muoversi; δια-κινέομαι-οῦμαι. -23. Nascere *(dei pianeti);* ἀν-ατέλλω. -24. Partirsi; ἄπ-ειμι· ἀπ-αίρω. -25. Dal pensiero; ἀκηδέω-ῶ. -26. Proibire; ἀπο-κωλύω· ἀπ-ωθέω-ῶ. -27. Rizzarsi in piè; ἀν-ίστημι· ἀν-εγείρομαι. -28. Sforzarsi di alzarsi; δι-αν-ίσταμαι *(med.).* -29. In superbia; ὑπερ-ηφανεύομαι. -30. Suscitarsi; ἀν-ίστημι. -31. Uscir del letto; ἐξ εὐνῆς ἀν-εγείρομαι.

Levata; *s. f.* ἀνατολή, ῆς (ἡ). -2. Partita; ἀποχώρησις, σεως (ἡ). -3. Di gran levata; ἄξιος, α, ον πολλοῦ. -4. Di poca levata; ἄξιος, α, ον βραχέως. -5. Fare levata; ἐγείρω.

Levato; *adj.* ἐπῃρμένος, η, ον. -2. Copiato; ἀπογεγραμμένος, η, ον. -3. Elevato; ὑψηλός, ή, όν. -4. Levato via; μετάστατος, ον. -5. Superbo; ὑψηλόφρων, ον.

Levatojo (Ponte); *s. m.* καταῤῥακτής, οῦ (ὁ)· πτερόν, οῦ (τό).

Levatrice; *s. f.* μαία, ας (ἡ).

Levatura; Levazione; *s. f.* V. Levamento.

Leve; *add.* V. Lieve.

Levemente; *avv.* V. Lievemente.

Levezza; *s. f.* V. Levità.

Levigare; *v. att.* ξέω-ῶ· ξύω· λειουργέω-ῶ· λειόω-ῶ· λειαίνω. -2. Che leviga; λεαντικός, ή, όν· ξυστικός, ή, όν. -3. Levigare alquanto; ὑπο-ξύω.

Levigato; *p. pass.* ξεστός, ή, όν· ξυστός, ή, όν· λεῖος, α, ον· γλαφυρός, ά, όν. -2. Non levigato; ἄξεστος, ον· ἄξυστος, ον. -3. Levigato diligentemente; πολύξεστος, ον. -4. Alquanto levigato; ὑπόξεστος, ον.

Levigazione; *s. f.* ξεσμός, οῦ (ὁ)· λαίωσις, σεως (ἡ).

Levistico; *s. m.* ἱπποσέλινον, ου (τό).

Levità; *s. m.* λευίτης, ου (ὁ).

Levità; *s. f.* ἐλαῤῥότης, ητος (ἡ)· κουφότης, ητος (ἡ).

Levitare; *v. intr.* V. Lievitare.

Levitico; *s. m.* λευιτικά, ῶν (τὰ βίβλα).

Levitico; *add.* λευιτικός, ή, όν.

Levore; *s. m.* V. Agilità.

Lèvore; *s. m.* V. Lepre.

Levriera; *s. f.* θηρευτικὴ κύων, ονος (ἡ).

Levriere; *s. m.* θηρευτικὸς κύων, ονος (ὁ).

Levrierina; *s. f. dim.* κυνίσκη θηρευτική, ῆς (ἡ).

Levrierino; *s. m. dim.* κυνίσκος θηρευτικὸς, ου (ὁ).

Levriero; *s. m.* V. Levriere.

Lezia; Lezio; *s. f. m.* τρυφή, ῆς (ἡ).

Lezione; *s. f.* ἀνάγνωσις, σεως (ἡ). -2. Ammaestramento; διδασκαλία, ας (ἡ)· ἀκρόασις, σεως (ἡ). -3. Elezione; ἐκλογή, ῆς (ἡ). -4. Dar lezione; διδάσκω.

Leziosaggine; *s. f.* ὑποκόρισμα, ατος (τό).

Leziosamente; *avv.* ὑποκοριστικῶς.

Lezioso; *add.* ὑποκοριστικός, ή, όν.

Lezzare; *v. intr.* δυς-ωδέω-ῶ.

Lezzo; *s. m.* δυσωδία, ας (ἡ).

Lezzoso; *add.* κακώδης, ες.

Lì; *avv.* ἐκεῖσε. -2. *Di stato;* ἐκεῖ. -3. *Di partenza;* ἐκεῖθεν.

Liale; *add.* V. Leale.

Lialtà; *s. f.* V. Lealtà.

Lianza; *s. f.* V. Leanza.

Liatico; *add.* V. Leatico.

Libagione; Libame; *s. f. m.* e

Libamento; *s. m.* λοιβή, ῆς (ἡ)· σπονδή, ῆς (ἡ). -2. Fare libazione; V. Libare. -3. Utile a fare libagione; σπονδήσιμος, ον.

Libare; *v. att.* λείβω· σπένδω· σπονδοποιέομαι-οῦμαι. -2. Gustare leggermente; ἀπο-γεύομαι.

Libatorio; *s. m.* σπονδεῖον, ου (τό)· σπονδίον, ου (τό).

Libazione; *s. f.* V. Libamento.

Libbra; *s. f.* λίτρα, ας (ἡ). -2. Fare libbra; εἰσφόραν προς-τάττω.

Libecciata; *s. f.* νότου καταιγίς, (ἴδος (ἡ).

Libeccio; *s. m.* νότος, ου (ὁ).

Libello; *s. m.* βιβλίον, ου (τό). -2. Domanda giuridica; γραμμάτιον, ου (τό).

Libente; *p. pres.* ἀκών, οὖσα, όν· ἄσμενος, η, ον.

Liberagione; *s. f.* V. Liberazione.

Digitized by Google

Liberalaccio ; *add.* πολύδωρος, ον· διαχυτικός, ή, όν.
Liberale ; *add.* ἐλευθέριος, α, ον. -2. Amorevole ; φιλάνθρωπος, ον.
Liberalità ; *s. f.* ἐλευθεριότης, ητος (ἡ)· εὐεργεσία, ας (ἡ).
Liberalmente ; *avv.* ἐλευθερίως· ὡμενῶς.
Liberamente ; *avv.* ἐλευθερίως· ἀνειμένως. -2. Assolutamente ; ἁπλῶς. -3. Con liberalità ; εὐμενῶς. -4. Agire liberamente ; ἀπ-ελευθεριάζω.
Liberamento ; *s. m.* / Liberanza ; *s. f.* } V. Liberazione.
Liberare ; *v. att.* ἐλευθερόω-ῶ· ἐκ-σώζω· ἀφ-ίημι. -2. Atto a liberare ; ἀπολυτικός, ή, όν· ἀπολύσιμος, ον· ἀφετικός, ή, όν. -3. Da liberare ; ἀφετέος, α, ον.
Liberato ; *p. pass.* ἀπόλυτος, ον· ἄφετος, ον. -2. Essere liberato insieme ; συν-απ-αλλάσσομαι. -3. Che può essere liberato ; ἀπολύσιμος, ον.
Liberatore ; *add.* σωτήρ, ῆρος (ὁ)· ἐλευθερωτής, οῦ (ὁ)· σώτειρα, ας (ἡ).
Liberazione ; *s. f.* λύσις, σεως (ἡ)· ἐλευθέρωσις, σεως (ἡ).
Libero ; *add.* ἐλεύθερος, α, ον. -2. Ingenuo ; ἐλεύθέριος, α, ον. -3. Lasciare, rendere libero ; ἀπ-ελευθερόω-ῶ. -4. Essere libero ; ἀπ-ελευθεριάζω.
Libertà ; *s. f.* ἐλευθεριότης, ητος (ἡ). -2. Lasciare in, dar libertà ; ἀπ-ελευθερόω-ῶ· δια-μεθ-ίημι -3. Lasciato in libertà ; ἄφετος, ον.
Libertare ; *v. att. Vendicare in libertà* ; ἐλευθερόω-ῶ· ἀντι-λυτρόομαι-οῦμαι.
Libertinaggio ; *s. m.* ἀκολασία, ας (ἡ).
Libertino ; *add.* ἀνελευθεριός, ό, όν· ἀπελεύθέριος, ον· ἀπελευθεράκός, ή, όν. -2. Sregolato ; ἀκόλαστος, ον.
Liberto ; *s. m.* ἀπελευθερωθείς, έντος (ὁ).
Libidine ; *s. f.* ἀσέλγεια, ας (ἡ)· ἀκολασία, ας (ἡ)· μαχλοσύνη, ης (ἡ)· μαχλότης, ητος (ἡ).
Libidinosamente ; *avv.* ἀκολάστως· ἀσελγείως· ἀσελγῶς. -2. Vivere libidinosamente ; ἀσελγαίνω· μαχλάω-ῶ· μαχλεύω.
Libidinoso ; *add.* ἀσελγής, ές· ἀκόλαστος, ον· μαχλικός, ή, όν· μάχλος, ον· μαχλόσυνος, η, ον. -2. Essere libidinoso ; ἀσελγαίνω· μαχλάω-ῶ· μαχλεύω.
Libistico ; *s. m.* V. Levistico.
Libito ; *s. m.* θέλημα, ατος (τό)· θέλησις, σεως (ἡ)· θυμός, οῦ (ὁ)· προαίρεσις, σεως (ἡ). -2. A libito, πρὸς τὸ δοκοῦν· ἐπ' αἰδείας.
Libonoto ; *s. m.* λιβόνοτος, ου (ὁ)· λιβοφοίνιξ, ικος (ὁ).
Libra ; *s. f.* ζυγός, οῦ (ὁ)· σταθμός, οῦ (ὁ)· σταθμίον, ου (τό).
Libraino ; / Librajo ; } *s. m.* βιβλιοπώλης, ου (ὁ)· βιβλιοκάπηλος, ον.
Libramento ; *s. m.* στάθμησις, σεως (ἡ)· σήκωμα, ατος (τό).
Librare ; *v. att.* σταθμάομαι-ῶμαι· ταλαντεύω· αἰωρέω-ῶ· αἰωρίζω· σήκω.
Libraria ; *s. f.* V. Libreria.
Libraro ; *s. m.* V. Librajo.
Librato ; *p. pass.* σταθμηθείς, εῖσα, έν.
Librattolo ; *s. m. dim.* βιβλίον, ου (τό).
Librazione ; *s. f.* V. Libramento.
Libreria ; *s. f.* βιβλιοθήκη, ης (ἡ)· βιβλιοφυλάκιον, ου (τό).
Librettine ; *s. f. pl. Piccolo libricciuolo sul quale s'insegnavano i primi elementi di aritmetica ;* δέλτος ἀριθμητική, ου (ἡ).

Librettino ; / Libretto ; / Librettuccino ; / Librettuccio ; / Libriccino ; / Libricciuolo ; / Libricolo ; } *s. m. dim.* βιβλίον, ου (τό)· βιβλάριον, ου (τό)· βιβλαρίδιον, ου (τό)· βιβλίδιον, ου (τό).
Libro ; *s. m.* βίβλος, ου (ἡ). -2. Inscrivere nel libro dei debiti ; ἀπο-γράφομαι. -3. Che consta di molti libri ; πολύβιβλος, ον· -4. Che porta libri ; βιβλιοφόρος, ον. -5. Che scrive libri ; βιβλιογράφος, ον. -6. Lo scriver libri ; βιβλιογραφία, ας (ἡ). -7. Senza libri ; ἄβιβλος, ον. -8. Venditore di libri ; βιβλιοκάπηλος, ον· βιβλιοπώλης, ου (ὁ). -9. Versato nei libri ; βιβλιακός, ή, όν.
Libro ; *add.* V. Libero.
Libruccio ; / Libruzzo ; } *s. m. dim.* V. Libretto.
Liccia ; *s. f.* V. Lizza.
Liccio ; *s. m. Filo torto a modo di spago ;* στήμων, ονος (ὁ)· μίτος, ου (ὁ).
Licenza e Licenzia ; *s. f.* ἄδεια, ας (ἡ)· ἐξουσία, ας (ἡ)· συγχώρησις, σεως (ἡ)· συγγνώμη, ης (ἡ). -2. Commiato ; ἄφεσις, σεως (ἡ). -3. Sregolatezza ; ἀσωτία, ας (ἡ). -4. Dar licenza, *permettere* ; ἐάω-ῶ· ἐπι-τρέπω (τινί). -B'. *Accomiatare* ; ἀπο-πέμπω· ἀφ-ίημι.
Licenziamento ; *s. m.* ἄφεσις, σεως (ἡ).
Licenziare ; *v. att.* ἀφ-ίημι· ἀπο-πέμπω· ἀφ-αλλάττω· παρα-χωρέω-ῶ. -2. Permettere ; ἐάω-ῶ· συγχωρέω-ῶ· παρα-χωρέω-ῶ· ἐπι-τρέπω (τινί τι)· ἐξουσίαν δίδωμί (τινι). -3. Licenziarsi ; ἀπ-αλλάττομαι.
Licenziato ; *p. pass.* ἀφεθείς, εῖσα, έν· ἀπαλλαττόμενος, η, ον· πεπαυμένος, η, ον.
Licenziato ; *s. m.* ἐστιφανομένος, η, ον.
Licenziosamente ; *avv.* ἀδεῶς· ἀκολάστως.
Licenzioso ; *add.* ἄσωτος, ον· ἀκόλαστος, ον· ἄμετρος, ον· ἀκρατής, ές.
Liceo ; *s. m.* λύκειον, ου (τό).
Licere ; *v. intr.* ἐστί· ὑπ-άρχει· ἐξ-εστί· πάρ-εστι· θέμις ἐστί.
Lici ; *avv.* ἐκεῖ.
Licitamente ; *avv.* θεμιτῶς· δικαίως.
Licitezza ; *s. f.* θέμιτον, ου (τό)· θέμις, ιδος (ἡ).
Licito ; *add.* θέμιτος, η, ον· δίκαιος, α, ον. -2. Essere licito ; V. Licere. -3. Per quanto è lecito ; ἐφ' ὅσον ἔξεστι.
Licno ; *s. m.* V. Lucerna.
Licôre ; *s. m.* V. Liquore.
Lido ; *s. m.* ἀκτή, ῆς (ἡ)· αἰγιαλός, οῦ (ὁ)· παραλία, ας (ἡ)· θίς, θινός (ἡ). -2. Lido del mare ; τὰ ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ· τὰ πρὸς τὴν θάλασσαν. -3. Abitante del lido ; ἀκταῖος, α, ον· ἐπιθαλάσσιος, ον. -4. Profondo in vicinanza del lido ; ἀγχι-βαθής, ές. -5. Sollazzarsi sul lido ; ἀκτάζω.
Lietamente ; *avv.* ἱλαρῶς· φαιδρῶς· εὐθύμως. -2. Che accoglie lietamente ; ἀσπαστικός, ή, όν.
Lietezza ; / Lietitudine ; } *s. f.* V. Letizia.
Lieto ; *add.* ἱλαρός, ά, όν· φαιδρός, ά, όν· γαληνός, ή, όν· γαλερός, ά, όν· εὔθυμος, ον. -2. Fare lieto ; εὐ-φραίνω· φαιδρύνω· φαιδρόω-ῶ· δια-γαληνίζω (τινα)· εὐθυμίαν παρ-έχω (τινι). -3. Essere lieto ; εὐθυμέομαι-οῦμαι· εὐθυμίαν ἔχω. -4. Mostrarsi lieto ; φαιδρός εἰμι τὸ πρόσωπον. -5. Lietissimo ; ὑπερ-χαρής, ές. -6. Essere lietissimo ; ὑπερ-χαίρω.

Digitized by Google

Lieva; *s. f.* V. Levata.
Lievare; *v. att.* V. Levare.
Lieve; *add.* κοῦφος, η, ον· ἀβαρής, ές· ἀβριθής, ές· ἐλαφρός, ά, όν. -2. Agevole; ῥᾴδιος, α, ον. -3. Povero, umile; ταπεινός, ή, όν. -4. Essere lieve; ἐλαφρίζω. -5. Rendere lieve; κουφίζω, ἐπι-κουφίζω.
Lieve; Lievemente; *avv.* κούφως· ἐλαφρῶς.
Levere; *s. c.* V. Lepre.
Lievezza; Levità; *s. f.* V. Levità.
Lievitare; *v. intr.* ζυμόομαι-οῦμαι.
Lievito; *s. m. Fermentazione*; ζύμη, ης (ἡ). -2. Senza lievito; ἄζυμος, ον.
Lievito; *add. Lievitato*; ζυμωθείς, εῖσα, έν.
Lievo; *s. m.* V. Levamento.
Lievre; *s. c.* V. Lepre.
Liga; *s. f.* V. Lega, Confederazione.
Ligame; *s. m.* V. Legame.
Ligamento; *s. m.* δεσμός, οῦ (ὁ)· *pl.* δεσμοί, ῶν (οἱ) *e* δεσμά, ῶν (τά).
Ligare; *v. att.* V. Legare.
Ligiare; *v. att.* V. Lisciare.
Ligio; *add.* πελάτης, ου (ὁ)· ὑποτεταγμένος, η, ον. -2. Servo; ὑπήκοος-ους, οον-ουν· δοῦλος, ου (ὁ)· δούλη, ης (ἡ).
Ligione; *s. f.* V. Legione.
Ligistrare; *v. att.* V. Registrare.
Ligittimo; *add.* V. Legittimo.
Lignaggio; *s. m.* V. Legnaggio.
Ligneo; ξύλινος, η, ον.
Ligno; *s. m.* V. Legno.
Ligusta; *s. f.* V. Locusta.
Ligustico; *add.* V. Levistico.
Ligustro; *s. m.* λευκόροδον, ου (τό).
Lima; *s. f.* ῥίνη, ης (ἡ)· ῥινητήριον, ου (τό). -2. Lima raspa; ξύστρον, ου (τό)· ξύστρα, ας (ἡ).
Limaccio; *s. m.* πηλός, οῦ (ὁ)· ἰλύς, ύος (ἡ)· βόρβορος, ου (ὁ).
Limaccioso; *add.* πηλώδης, ες· ἰλυώδης, ες· πελματώδης, ες.
Limamento; *s. m.* ῥίνημα, ατος (τό)· ῥίνισμα, ατος (τό).
Limare; *v. att.* ῥινάω-ῶ· ῥινέω-ῶ· ῥινίζω· κατα-ῥινάω-ῶ. -2. Perfezionare; ἀπο-τελέω-ῶ· ἐξ-εργάζομαι.
Limatezza; *s. f.* V. Limamento.
Limato; *add.* ἐῤῥινισμένος, η, ον· κατεῤῥινημένος, η, ον.
Limatore; *add.* ῥινητής, οῦ (ὁ).
Limatura; *s. f.* ῥίνισμα, ατος (τό).
Limbello; *s. m. Ritaglio di pelle*; ψῆγμα, ατος (τό)· ἀπότριμμα, ατος (τό)· ἀπόξυσμα, ατος (τό)· κοσκυλμάτια, ων (τά). -2. Lingua; γλῶσσα, ης (ἡ).
Limbiccare; *v. att.* V. Lambiccare.
Limbicco; *s. m.* V. Lambicco.
Limbo; *s. m.* ᾅδης, ου (ὁ).
Limetta; *s. f.* ῥινίον, ου (τό).
Limitamento; *s. m.* V. Limitazione.
Limitare; *s. m.* βηλός, οῦ (ὁ)· εἴσοδος, ου (ἡ)· τῆς θύρας βάσις, σεως (ἡ).
Limitare; *v. att.* ἀφ-ορίζω· περι-ορίζω· ἀπ-είργω· περι-γράφω· κατ-έχω· συ-στέλλω· μετριάζω.
Limitatamente; Limitativamente; *avv.* ἀφοριστικῶς.
Limitativo; *add.* V. Limitatore.
Limitatore; *add.* ἀφορίζων, ουσα, ον· ἀπείργων, ουσα, ον.
Limitazione; *s. f.* ἀφορισμός, οῦ (ὁ)· ὁρισμός, οῦ (ὁ)· περιγραφή, ῆς (ἡ)· συστολή, ῆς (ἡ)· κόλασις, σεως (ἡ)· κόλουσις, σεως (ἡ)· περικάρτησις, σεως (ἡ)· ἀφαίρεσις, σεως (ἡ).
Limite; *s. m.* ὅρος, ου (ὁ)· τέρμα, ατος (τό)· μέτρον, ου (τό). -2. Porre limite; V. Limitare. -3. Senza limite; ἀπερίγραπτος, ον· ἄμετρος, ον· ἀπέραντος, ον· ἀπερίγραφος, ον· *avv.* ἀπεριγράπτως· ἀπεριγράφως· ἀμέτρως. -4. Stare nei limiti; μετριάζω· τηρέω-ῶ τὸ μέτρον. -5. Uscire dai limiti; παρα-βαίνω τὸ δίκαιον· παρ-εκ-βαίνω, ἐκ-βαίνω τοῦ δικαίου.
Limitrofo; *add.* μεθόριος, ον - α, ον· ὅμορος, ον· πρόσορος, ον. -2. Essere confinante; μεθ-ορίζω.
Limo; *s. m. Fango*; πηλός, οῦ (ὁ)· ἰλύς, ύος (ἡ)· βόρβορος, ου (ὁ). -2. Fatto di limo; πηλινός, ή, όν· πηλόπλαστος, ον· πηλόχυτος, ον. -3. Fabricare con limo; πηλοδομέω-ῶ. -4. Fabricato con limo; πηλόδομος, όν. -5. Nato dal limo; πηλόγονος, ον. -6. Nutrito di limo; πηλότροφος, ον. -7. Cangiare in limo; πηλόω-ῶ.
Limonata; *s. f.* τοῦ κίτρου ὀπός, οῦ (ὁ).
Limonato; *add.* κίτρινος, η, ον.
Limone; *s. m. Frutto*; κιτρίον μῆλον, ου (τό)· κίτρον, ου (τό). -2. *Albero*; κιτρία, ας (ἡ)· κίτριον, ου (τό)· κιτρόφυτον, ου (τό). -3. Del colore del limone; κίτρινος, η, ον. -4. Luogo piantato a limoni; κίτρεον, ου (τό). -5. Sugo di limone; τοῦ κίτρου ὀπός, οῦ (ὁ).
Limosina; *s. f.* ἐλεημοσύνη, ης (ἡ)· δῶρον, ου (τό). -2. Fare, domandare limosina; V. Limosinare.
Limosinare; *v. intr.* πτωχέω-ῶ· δῶρα προς-αιτέω-ῶ, ἀγείρω. -2. Dare limosina; ἔρανον ἐπι-δίδωμι· ἐλεημοσύνην ποιέω-ῶ.
Limosinario; *s. m.* ἐλεήμων, ονος (ὁ).
Limosinata; *s. f.* V. Limosina.
Limosinatore; *add.* πτωχός, ή, όν.
Limosiniere; *s. m.* ἐλεήμων, ονος (ὁ).
Limosità; *s. f.* πηλός, οῦ (ὁ)·
Limoso; *add.* V. Limaccioso.
Limpidamente; *avv.* διαφανῶς.
Limpidetto; *add.* διαφανέστερος, α, ον.
Limpidezza; Limpidità; *s. f.* διαφάνεια, ας (ἡ)· περιφάνεια, ας (ἡ)· διαύγεια, ας (ἡ)· αὐγή, ῆς (ἡ).
Limpido; *add.* διαφανής, ές· περιφανής, ές· λαμπρός, ά, όν· φαιδρός, ά, όν.
Limula; Limuzza; *s. f. dim.* ῥινίον, ου (τό).
Lince; *s. f.* λύγξ, κός (ὁ).
Linceo; *add.* λύγκειος, α, ον.
Linci; *avv.* ἐκεῖθεν.
Lindamente; *avv.* χαριέντως· εὐπρεπῶς.
Lindezza; *s. f.* V. Lindura.
Lindo; *add.* φιλόκαλος, ον· κομψός, ή, όν· χάριεις, εσσα, εν.
Lindura; *s. f.* κομψότης, ητος (ἡ)· κοσμιότης, ητος (ἡ)· καθαριότης, ητος (ἡ).
Linea; *s. f.* γραμμή, ῆς (ἡ). -2. Linea retta; εὐθεῖα γραμμή, ῆς (ἡ). -3. In linea retta; εὐθύ· ὀρθήν. -4. Tenere la linea diritta; δικαιοπράττω. -5. Linea curva; σκολία γραμμή, ῆς (ἡ). -6. Linea circolare; διάμετρος, ου (ὁ). -7. Linea diagonale; τομή, ῆς (ἡ)· ὑποτείνουσα γραμμή, ῆς (ἡ). -8. Linea eccentrica; ἕλιξ, κος (ἡ). -9.

Digitized by Google

Linea equinoziale; ἰσημερινὴ γραμμή, ῆς (ἡ). -10. Linea parallela; παράλληλος γραμμή, ῆς (ἡ). -11. Linea perpendicolare; ὀρθὴ γραμμή, ῆς (ἡ). -12. *Fronte dell'esercito*; στοῖχος, ου (ὁ)· τάξις, εως (ἡ). -13. Fosso, trinceramento; ὄρυγμα, ατος (τό)· σκάμμα, ατος (τό). -14. Successeṡione di parenti; γενεά, ᾶς (ἡ)· γένεσις, εως (ἡ). -15. Linea ascendente; ἡ ἄνω γενεά, ᾶς. -16. Linea discendente; ἡ κάτω γενεά, ᾶς. -17. Linea collaterale; πλευρίτις γραμμή, ῆς (ἡ). -18. Tirare una linea; γραμμὴν ἄγω. -19. Con linee a vario colore; γραμματοποίκιλος, ον. -20. Formato solo di linee; μονόγραμμος, ον. -21. Con molte linee; πολύγραμμος, ον· πολύστιχος, ον. -22. Con linee nere; μελανόγραμμος, ον.

Linealmente; *avv.* ἐπ' εὐθείας.

Lineamento; *s. m.* γραμμή, ῆς (ἡ).

Lineare; *v. att.* V. Delineare.

Lineare; Lineario; *add.* γραμμικός, ή, όν.

Linearmente; *avv.* V. Linealmente.

Lineatura; Lineazione; *s. f.* ὑπογραφή, ῆς (ἡ).

Linfa; *s. f.* νᾶμα, ατος (τό).

Linfatico; *add.* ναματιαῖος, α, ον.

Lingeria; *s. f.* ὀθόνη, ης (ἡ).

Lingua; *s. f.* γλῶττα, ης (ἡ). -2. Idioma; γλῶττα, ης (ἡ)· διάλεκτος, ου (ἡ). -3. Nazione; ἔθνος, εος ους (τό). -4. Avviso; ἀγγελία, ας (ἡ). -5. Avere lingua; ἐπ-ίσταμαι. -6. Appartenente alla lingua; γλωττικός, ή, όν. -7. Che ha forma di lingua; γλωσσώδης, ες. -8. Avere la lingua sfrenata; γλωσσοποιέω-ῶ. -9. Che ha lingua sfrenata; ἀθυρόγλωττος, ον. -10. Che ha la lingua lenta; βραδύγλωττος, ον. -11. Non avere lingua in bocca; ἀπ-εγ-γλωττίζομαι. -12. Avere male alla lingua; γλωσσαλγέω-ῶ. -13. Che ha lingua particolare, propria; ἰδιόγλωττος, ον. -14. Battere colla lingua; ἐγ-γλωσσοτυπέω ῶ. -15. Carezzare colla lingua; γλωσσοχαριτέω-ῶ. -16. Dar lingua; δείκνυμι. -17. Frenare la lingua; γλωσσοχρατέω-ῶ. -18. Che si guadagna il vitto cogli artifizi della lingua; ἐγγλωσσογάστωρ, ορος (ὁ). -19. Che sa innumerevoli lingue; μυριόγλωττος, ον. -20. Con lingua non intelligibile; ἀκριτόφωνος, ον. -21. Con lingua molesta; βαρύγλωττος, ον. -22. Di molte lingue; πολύγλωττος, ον. -23. Parlare una sola lingua; μονογλωσσέω-ῶ. -24. Che parla una lingua sola; μονόγλωσσος, ον. -25. Che parla molte lingue; πολύγλωττος, ον. -26. Che parla scorrettamente, lingue straniere; βαρβαρόστομος, ον· βαρβαρόφωνος, ον. -27. Che preme la lingua; γλωσσοκάτοχος, ον. -28. Privare della lingua; ἀπο-γλωττίζω. -29. Senza lingua; ἄγλωττος, ον. -30. Simile a lingua; γλωσσοειδής, ές. -31. Che è sotto la lingua; ὑπόγλώσσιος, ον. -32. Tagliare la lingua; γλωσσοτομέω-ῶ. -33. Cui è stata tagliata la lingua; γλωσσότμητος, ον. -34. Toccare con la lingua; γλωττίζω. -35. Tradurre in altra lingua; μετα-φράζω· μεθ-ερμηνεύω. -36. Voltare la lingua; γλωσσοστροφέω-ῶ.

Linguacciuto; Linguadro; *add.* λάλος, ον· λάληθρος, ον.

Linguaggio; *s. m.* ἰδίωμα, ατος (τό).

Linguale; *add.* γλωττικός, ή, όν.

Linguardo; Linguatico; Linguato; *add.* V. Linguacciuto.

Lingueggiare; *v. intr.* λαλέω-ῶ.

Linguetta; *s. f. dim.* γλωσσάριον, ου (τό).

Linguettare; *v. intr.* ψελλίζω· ψελλίζομαι.

Linguettina; *s. f. dim.* V. Linguetta.

Linguiforme; *add.* γλωσσοειδής, ές.

Linguino; *s. m. dim.* V. Linguetta.

Linguoso; Linguto; *add.* V. Linguacciuto.

Linimento; *s. m.* ἄλειφα, ης (ἡ)· ἄλειμμα, ατος (τό).

Lino; *s. m.* λίνον, ου (τό). -2. Di lino; λιναῖος, α, ον· λίνεος, α, ον. -3. Fune di lino; λιναία, ας (ἡ)· λινία, ας (ἡ). -4. Fatto di lino; λινεργής, ές· λινοεργής, ές.

Linteo; *s. m.* ὀθόνη, ης (ἡ)· ὀθόνιον, ου (τό).

Linteo; *add.* λιναῖος, α, ον.

Lintiggine; *s. f.* V. Lentiggine.

Lintigginoso; *add.* V. Lentigginoso.

Lintigine; *s. f.* V. Lentiggine.

Lintiginoso; *add.* V. Lentigginoso.

Liocorno; *s. m.* μονοκέρως, ωτος (ὁ, ἡ).

Liofante; *s. m.* V. Elefante.

Lionato; *add.* πυῤῥός, ά, όν,

Lioncello; Lioncino; *s. m. dim.* σκύμνος, ου (ὁ).

Lione; *s. m.* V. Leone.

Lionessa; *s. f.* V. Leonessa.

Lionfante; *s. m.* V. Elefante.

Lionino; *add.* λεόντειος, α, ον.

Liopardo; *s. m.* V. Leopardo.

Lippidoso; *add.* V. Cisposo.

Lippitudine; *s. f.* ὀφθαλμία, ας (ἡ)· λημή, ῆς (ἡ)

Lippo; *add.* V. Cisposo.

Liquabile; *add.* τηκτός, ή, όν.

Liquabilità; *s. f.* τηκτόν, οῦ (τό).

Liquamento; *s. m.* V. Liquefazione.

Liquare; *v. att.* δηλόω-ῶ.

Liquativo; *add.* τηκτικός, ή, όν.

Liquazione; *s. m.* V. Liquefazione.

Liquefare; *v. att.* τήκω· ἐκ-τήκω· ἀνα-τήκω· χωνεύω. -2. Liquefare con; συν-ανα-τήκω. -3. *N. pass.* τήκομαι· δια-τήκομαι.

Liquefattibile; *add.* τηκτός, ή, όν.

Liquefattivo; *add.* τηκτικός, ή, ον.

Liquefatto; *p. pass.* τηκτός, ή, όν. -2. Non liquefatto; ἄτηκτος, ον.

Liquefattore; *add.* ἐκτήκων, ουσα, ον.

Liquefazione; *s. f.* τῆξις, εως (ἡ)· χωνεία, ας (ἡ).

Liquidamente; *avv.* ὑγρῶς. -2. Agevolmente; ῥᾳδίως. -3. Manifestamente; σαφῶς.

Liquidare; *v. att.* ἐκ-τήκω· ταριχεύω. -2. Un conto; λογίζομαι.

Liquidazione; *s. f.* V. Liquefazione.

Liquidezza; *s. f.* V. Liquidità.

Liquidire; *v. intr.* τήκομαι.

Liquidità; *s. f.* μαλακότης, ητος (ἡ)· ὑγρότης, ητος (ἡ).

Liquido; *s. m.* ὑγρόν, οῦ (τό).

Liquido; *add.* ὑγρός, ά, όν· τηκτός, ή, όν· ῥοώδης, ες· ῥευστός, ή, όν· ῥευστικός, ή, όν. -2. Chiaro; καθαρός, ά, όν. -3. Da non rendere liquido; ἄτηκτος, ον.

Liquirizia; *s. f.* γλυκύῤῥιζα, ης (ἡ).

Liquore; *s. m.* ὑγρόν, οῦ (τό)· ὑγρότης, ητος (ἡ).

Lira; *s. f. Moneta*; λίτρα, ας (ἡ). -2. *Strumento*

Digitized by Google

musicale; λύρα, ας (ἡ). -3. Suonare la lira; λυρίζω. -4. Il suono della lira; λυρισμός, οῦ (ὁ). -5. Suonator di lira; λυριστής, οῦ (ὁ). -6. Canto al suono della lira; λυρῳδία, ας (ἡ). -7. Che canta accompagnandosi col suono della lira; λυρῳδός, οῦ (ὁ). -8. Corrispondente al suono della lira; ἀντίλυρος, ον.

Liressa; *s. f.* κακὴ λύρα, ας (ἡ).

Lirico; *add.* λυρικός, ή, όν.

Lirista; Liroldo; *s. m.* λυριστής, οῦ (ὁ).

Liróne; *s. m. accr.* μεγάλη λύρα, ας (ἡ).

Lisca; *s. f.* κάνναβις, εως (ἡ). -2. Cosa da nulla; οὐδέν, ενός (τό)· γρύ.

Liscezza; *s. f.* λισσόν, οῦ (τό).

Liscia; *s. f.* V. Lisciva.

Lisciamente; *avv.* καθαρῶς· ἀπολύτως.

Lisciamento; *s. m.* λείωσις, σεως (ἡ)· θέλγητρον, ου (τό). -2. Adulazione; κολακεία, ας (ἡ)· θωπεία, ας (ἡ).

Lisciare; *v. att.* κατα-μελίσσω· μελακῶς ψηλαφάω=ῶ· λειαίνω· θέλγω· κηλέω=ῶ· σιγαλόω=ῶ. -2. Adornare; ἐπι-τρέπω· κοσμέω=ῶ. -3. Adulare; κολακεύω. -4. Porre il liscio; φυκιόω=ῶ· κομμόω=ῶ· κομμωτίζω· -5. Lisciar la coda al diavolo; εἰς κόπρον θυμιάω=ῶ.

Lisciatojo; *s. m.* κομμωτρίδιον, ου (τό).

Lisciatore; *add.* κομμωτρίζων, ουσα, ον· κομμώτρια, ας (ἡ).

Lisciatura; *s. f.* φυκίον, ου (τό)· κόμμωμα, ατος (τό)· κόμμωσις, σεως (ἡ).

Liscio; *s. m.* V. Liscezza. -2. Belletto; φῦκος, εος-ους (τό)· ἄλειμμα, ατος (τό)· χρίσμα, ατος (τό).

Liscio; *add.* λισσός, ή, όν· λεῖος, α, ον· ὁμαλός, ή, όν· ζεστός, ή, όν· ψιλός, ή, όν. -2. Rendere liscio; V. Lisciare. -3. Non liscio; ἀκατάζεστος, ον· ἀλείαντος, ον· ἀγλαυρός, ά, όν.

Lisciva; *s. f.* κονία, ας (ἡ).

Lisimachia; *s. f.* λυσιμάχιον, ου (τό).

Lisiodo; *s. m. Specie di mimi;* λυσιῳδός, οῦ (ὁ).

Liso; *s. m.* V. Logoro.

Lissìo; *s. m.* V. Lisciva.

Lista; *s. f.* ταινία, ας (ἡ). -2. Catalogo; σύλλαβος, ου (ὁ)· πίναξ, ακος (ὁ)· ἔλεγχος, ου (ὁ). -3. Farsi inscrivere nella lista; ἀπο-γράφομαι.

Listare; *v. att.* ταινιόω=ῶ.

Listarella; *s. f. dim.* ταινίδιον, ου (τό).

Listra; *s. f.* V. Lista.

Lita; *s. f.* V. Lite.

Litamaccio; Litame; *s. m.* V. Letame.

Litanie; *s. f. pl.* λιτανεῖαι, ῶν (αἱ).

Litare; *v. att. Far sacrifizio;* καλλιερέω=ῶ.

Litargia; *s. f.* V. Letargo.

Litargico; *add.* V. Letargico.

Litargirio e Litargiro; *s. m.* λιθάργυρος, ου (ὁ).

Lite; *s. f.* δίκη, ης (ἡ)· ἔρις, ιδος (ἡ)· διαφορά, ᾶς (ἡ). -2. Non soggetto a lite; ἀνυπόδικος, ον. -3. Che si astiene dalle liti; ἀπράγμων, ον. -4. Essere in lite; λιτίζω.

Litiasi; *s. f.* λιθίασις, σεως (ἡ).

Liticare; *v. att.* V. Litigare.

Litigamento; *s. m.* ἔρις, ιδος (ἡ).

Litigare; *v. intr.* ἀμφι-σβητέω=ῶ· ἐρίζω· δικάζομαι· ἀντι-δικάζω.

Litigatore; *add.* ἐρίζων, ουσα, ον.

Litiggine; *s. f.* V. Lentiggine.

Litigginoso; *add.* V. Lentigginoso.

Litigiare; *v. intr.* V. Litigare.

Litigio; *s. m.* V. Lite.

Litigioso; Litigoso; *add.* φιλόνεικος, ον· ἐριστικός, ή, όν.

Lito; *s. m.* ἀκτή, ῆς (ἡ). -2. Paese; χῶρα, ας (ἡ).

Litografia; *s. f.* λιθογραφία, ας (ἡ).

Litografo; *add.* λιθόγλυφος, ον.

Litorale; *s. m.* V. Lido.

Litorale; *add.* ἀκταῖος, α, ον· αἰγιαλεῖος, α, ον· ἐπάκτιος, ον.

Litostrato; *s. m.* λιθόστρωτον, ου (τό).

Litotomia; *s. f.* λιθοτομία, ας (ἡ).

Litotomista; Litotomo; *s. m.* λιθοτόμος, ου (ὁ).

Litta; *s. f.* λύσσα, ης (ἡ).

Litterale; *add.* V. Letterale.

Litteralmente; *avv.* V. Letteralmente.

Litterario; *add.* V. Letterario.

Litterato; *add.* V. Letterato.

Litteratura; *s. f.* V. Letteratura.

Litterista; *add.* V. Letterista.

Littorale; *add.* V. Litorale.

Littorano; *add.* ἐπιχώριος, ον.

Littore; *s. m.* ῥαβδοῦχος, ου (ὁ).

Lituo; *s. m.* τοῦ οἰωνοσκόπου ῥάβδος, ου (ἡ).

Litura; *s. f.* ἀλοιφή, ῆς (ἡ).

Liturgia; *s. f.* λειτούργημα, ατος (τό)· λειτουργία, ας (ἡ).

Liturgicamente; *avv.* λειτουργικῶς.

Liturgico; *add.* λειτουργικός, ή, όν.

Liutajo; *s. m.* λυροποιητικός, ή, όν.

Liutessa; *s. f.* κακὴ λύρα, ας (ἡ).

Liuto; *s. m.* λύρα, ας (ἡ)· χέλυς, υος (ἡ).

Livella; *s. f.* στάθμη, ης (ἡ)· σταθμίον, ου (τό).

Livellamento; *s. m.* στάθμησις, σεως (ἡ).

Livellare; *v. att.* σταθμάω=ῶ.

Livellario; *s. m.* ἐμφυτευτής, οῦ (ὁ).

Livellario; *add.* ἐμφυτευτικός, ή, όν.

Livellazione; *s. f.* V. Livellamento.

Livello; *s. m.* στάθμη, ης (ἡ). -2. Censo che si paga; κανών, όνος (ὁ).

Liveragione; *s. f.* V. Liberazione.

Liverare; *v. att.* V. Abbandonare. -2. Finire; ἐπι-τελέω=ῶ. -3. Consumare; δαπανάω=ῶ· ἀν-αλίσκω.

Lividamente; *avv.* φθονερῶς.

Lividastro; *add.* πελιδνότερος, α, ον.

Lividezza; *s. f.* πελίωμα, ατος (τό)· πέλια, ας (ἡ)· πελίδνωμα, ατος (τό)· πελιδνότης, ητος (ἡ)· πελίδνωσις, σεως (ἡ)· πελιότης, ητος (ἡ). -2. Invidia; φθόνος, ου (ὁ).

Lividiccio; *add.* V. Lividastro.

Livido; *s. m.* V. Lividezza.

Livido; *add.* πελιδνός, ή, όν· πελιδναῖος, α, ον· πελιός, ά, όν· πελλαῖος, α, ον· πελλαιχνός, ή, όν· πελλαιχρός, ά, όν· μελάγχλωρος, ον· περκνός, ή, όν. -2. Divenire livido; πελιαίνομαι· πελιδνόομαι-οῦμαι· πελιόομαι-οῦμαι. -3. Essere livido; πελιδνόομαι-οῦμαι. -4. Rendere livido; πελιδνόω=ῶ.

Lividore; *s. m.* V. Lividezza.

Lividoso; *add.* V. Livido.

Lividura; *s. f.* V. Lividezza.

Livo; *s. m.* V. Tasso.

Digitized by Google

Livore; *s. m.* V. Lividezza.
Livorosamente; *avv.* φθονερῶς.
Livoroso; *add.* φθονερός, ά, όν.
Livra; *s. f.* V. Lira.
Livrare; *v. att.* V. Liverare.
Livrea; *s. f.* ἔσθημα πολύμιτον, ατος (τό). -2. Palazzo; δῶμα, ατος (τό).
Livriere; *s. m.* V. Levriere.
Livro; *s. m.* V. Libro.
Lizza; *s. f.* στάδιον, ου (τό)· ἱππόδρομος, ου (ὁ). -2. Riparo, trincea; ἕρκος, εος-ους (τό).
Lobetto; *s. m. dim.* λόβιον, ου (τό).
Lobo; *s. m.* λοβός, οῦ (ὁ). -2. Che ha molti lobi; πολύλοβος, ον.
Lobolato; *add.* λοβώδης, ες.
Lobulo; *s. m.* λόβιον, ου (τό).
Loc e Locco; *s. m.* ἔλλειγμα, ατος (τό).
Locagione; *s. f.* V. Locazione.
Locale; *s. m.* τόπος, ου (ὁ).
Locale; *add.* τοπικός, ή, όν.
Localmente; *avv.* τοπικῶς.
Locanda; *s. f.* πανδοχεῖον, ου (τό).
Locandiere; *s. m.* κάπηλος, ου (ὁ)· πανδοχεύς, έως (ὁ).
Locare; *v. att.* τάττω· κατα-τίθημι· ὑπο-καθίζω. -2. Dare in affitto; μισθόω-ῶ.
Locatario; *s. m.* V. Fittajuolo.
Locato; *p. pass.* κατατεθειμένος, η, ον.
Locatore; *add.* τάττων, ουσα, ον. μισθοφόρος, ον.
Locazione; *s. f.* τόπος, ου (ὁ)· τοποθεσία, ας (ἡ). -2. Allogagione; μίσθωσις, σεως (ἡ)· ἀπομίσθωσις, σεως (ἡ).
Locco; *s. m.* V. Loc.
Lochi; *s. m. pl.* λοχεία, ας (ἡ)· λεχία, ας (ἡ).
Loco; *s. m.* V. Luogo.
Loco; *avv.* V. Là, Quivi.
Locotenente; *add.* V. Luogotenente.
Loculo; *s. m.* χωρίον, ου (τό)· στενοχωρία, ας (ἡ).
Locupletazione; *s. f.* V. Guadagno.
Locusta; *s. f.* ἀκρίς, ίδος (ἡ). -2. *Sorta di gambaro*; κάραβος, ου (ὁ).
Locustino; *s. m. dim.* ἀκρίδιον, ου (τό).
Locuzione; *s. f.* ῥῆσις, σεως (ἡ)· λάλησις, σεως (ἡ).
Loda; *s. f.* V. Lode.
Lodabile; *add.* V. Laudabile.
Lodamento; *s. m.* V. Lode.
Lodare; *v. att.* αἰνέω-ῶ· ἐπι-φημίζω· ἐγκωμιάζω· εὐ-λογέω-ῶ· δοξάζω. -2. Lodare altamente; ὑ-μνέω-ῶ. -3. Lodare a vicenda; ἀντ-επ-αινέω-ῶ. -4. Che loda; αἰνέτης, ου (ὁ). -5. Approvare; συν-αινέω-ῶ· κρίνω (τι).
Lodatamente; *avv.* αἰνετῶς· καλῶς.
Lodato; *p. pass.* αἰνετός, ή, όν. -2. Lodato sopra misura; ὑπερεπαίνετος, ον. -3. Assai lodato; πολυκλήϊος, εσσα, εν· πολύδοξος, ον· πολυαίνετος, ον· πολύαινος, ον· πολυεπαίνετος, ον.
Lodatore; *add.* ἐπαινέτης, ου (ὁ)· ἐγκωμιαστής, οῦ (ὁ)· ἐπαινέτις, ίδος (ἡ).
Lode; *s. f.* ἔπαινος, ου (ὁ)· εὐλογία, ας (ἡ). -2. Acquistarsi lode; ἔπαινον κτάομαι-ῶμαι. -3. Amante di lode; ἐπαίνου ἐπιθυμητικός, ή, όν. -4. Amore di lode; ἐπαίνου ἐπιθυμία, ας (ἡ). -5. Essere spinto dall'amore di lode; τῇ τοῦ ἐπαίνου ἐπιθυμίᾳ φέρομαι. -6. Essere celebrato con lodi; ἐπαίνῳ θρύλλομαι. -7. Cercare lode; ἐπαίνου ἐπιθυμέω-ῶ. -8. Dar lode; V. Lodare. -9. Degno di lode; V. Laudabile. -10. Degnissimo di lode; ὑπερεπαίνετος, ον. -11. Innalzare colle lodi; ἐγκωμιάζω· ἐγκώμια λέγω (τινι).
Lodevole; *add.* V. Laudabile.
Lodevolmente; *avv.* ἐπαινέτως· ἐπαινετικῶς.
Lodo; *s. m.* V. Lode.
Lodola; *s. f.* V. Allodola.
Lodoletta; **Lodolettina**; *s. f. dim.* κορυδαλλίς, ίδος (ἡ)· κορυδαλός, οῦ (ὁ)· κορυδός, οῦ (ὁ).
Logaone; *s. m. Budello*; ἀπευθύμενον ἔντερον, ου (τό).
Logare; *v. att.* V. Locare.
Logetta; **Logettina**; *s. f. dim.* στοά, ᾶς (ἡ)· παστάς, άδος (ἡ).
Loggia; *s. f.* περιστύλιον, ου (τό)· ξυστός, οῦ (ὁ). -2. Alloggiamento; κατασκήνωτις, σεως (ἡ). -3. Tenere a loggia; κατ-έχω· δια-τρίβω· παρα-τείνω.
Loggiamento; *s. m.* V. Alloggiamento.
Loggione; *s. m. accr.* μεγάλη στοά, ᾶς (ἡ).
Loghetto; **Loghicciuolo**; *s. m. dim.* χωρίον, ου (τό).
Logica; *s. f.* διαλεκτική, ῆς (ἡ)· λογική, ῆς (ἡ).
Logicale; *add.* λογικός, ή, όν.
Logicalmente; **Logicamente**; *avv.* λογικῶς.
Logicare; *v. att.* δια-λέγομαι.
Logico; *add.* λογικός, ή, όν.
Loglio; *s. m.* αἶρα, ας (ἡ)· ζιζάνιον, ου (τό). -2. Fatto di loglio; αἴρινος, η, ον. -3. Pieno di loglio; αἱρικός, ή, όν· αἱρώδης, ες.
Loglioso; *add.* ζιζανιώδης, ες· αἱρώδης, ες.
Logorare; *v. att. e intr.* ἀν-αλίσκω· κατα-τρίβω.
Logoratore; *add.* ἀναλωτής, οῦ (ὁ).
Logorizia; *s. f.* V. Liquirizia.
Logoro; *add.* κακῶς ἐσχημένος, η, ον· διερθαρμένος, η, ον· ἀναλωτός, ή, όν· συντετριμμένος, η, ον· διερρωγώς, υῖα, ός. -2. Illanguidito; μειωθείς, εῖσα, έν· λεπτυνθείς, εῖσα, έν.
Lograre; *v. att.* V. Logorare.
Loica; *s. f.* V. Logica.
Loicalmente; *avv.* V. Logicalmente.
Loicare; *v. intr.* V. Logicare.
Loico; *add.* V. Logico.
Loja; *s. f. Lordume*; λῦμα, ατος (τό).
Lolio; *s. m.* V. Loglio.
Loligine; *s. f.* V. Lolligine.
Lolla; *s. f.* ἄχυρον, ου (τό).
Lolligine; *s. f.* τευθίς, ίδος (ἡ).
Lolò; *avv. Spessissimo*; πολλάκις.
Lombaggine; *s. f.* ὀσφυαλγία, ας (ἡ).
Lombale; **Lombare**; *add.* ἰσχιακός, ή, όν.
Lombo; *s. m.* ὀσφύς, ύος (ὁ)· ψόα, ας (ἡ).
Lombricale; *add.* ἑλμινθώδης, ες.
Lombrichetto; *s. m. dim.* ἑλμίνθιον, ου (τό).
Lombrico; *s. m.* ἕλμις, νθος (ἡ). -2. Essere infestato da'lombrici; ἑλμινθιάω-ῶ. -3. Simile a lombrico; ἑλμινθώδης, ες.
Lombricone; *s. m. accr.* μεγάλη ἕλμις, νθος (ἡ).
Lombricuzzo; *s. m. dim.* ἑλμίνθιον, ου (τό).
Lome; *s. m.* V. Lume.
Longamente; *avv.* V. Lungamente.
Longanime; *add.* μακρόθυμος, ον. -2. Essere longanime; μακροθυμέω-ῶ.
Longanimità; *s. f.* μακροθυμία, ας (ἡ).
Longanimo; *add.* V. Longanime.

Digitized by Google

Longevità; *s. f.* μακροβιότης, ητος (ἡ).
Longevo; *add.* μακρόβιος, ον.
Longhezza; *s. f.* V. Lunghezza.
Longiamente; *avv.* V. Lungamente.
Longiare; *v. att.* ἀπ-έχω.
Longinquità; *s. f.* V. Lontananza.
Longinquo; *add.* πόρρω διεστηκώς, υῖα, ός.
Longità e Longitade; *s. f.* V. Lunghezza.
Longitano; *add.* V. Lontano.
Longitudinale; *add.* κατὰ μῆκος (ὁ, ἡ, τό).
Longitudine; *s. f.* V. Lunghezza.
Longo; *add.* V. Lungo.
Lontanamente; *avv.* πόρρω.
Lontananza; *s. f.* μακρότης, ητος (ἡ)· μῆκος, εος, ους (τό)· διάστημα, ατος (τό)· διάστασις, σεως (ἡ)· διαμονή, ῆς (ἡ).
Lontanare; *v. att.* V. Allontanare.
Lontanetto; *add.* ἐπὶ ποσὸν διεστηκώς, υῖα, ός.
Lontanezza; *s. f.* V. Lontananza.
Lontano; *s. m.*
Lontano; *add.* μακρός, ά, όν· ἀπώτερος, α, ον· διεστηκώς, υῖα, ός. -2. Diverso; διάφορος, ον· ἀλλοῖος, α, ον.
Lontano; *avv.* μακράν· πόρρω. -2. Fare lontano; μακρύνω. -3. Da lontano; ἄπωθεν. -4. Quanto più possibile lontano; ὅσον ἐπὶ μακρότατον. -5. Lontano dall'altare; ἀποβώμιος, ον. -6. Lontano dalla casa, dalla patria; ἄποικος, ον. -7. Esser lontano; ἀπ-οἴχομαι· ἀπο-στατέω. -8. Tenere lontano; ἀλέξω· ἀπ-αμύνω· ἀπ-ερύκω· εἴργω· ἀπ-είργω· ἀπ-έχω· ἀπ-έχω. -9. Tener lontano da sè; ἀλέξομαι· ἀν-ωθέομαι.
Lontra; *s. f.* ἐνυδρίς, ίδος (ἡ).
Lonza; *s. f.* πάρδαλις, εως (ἡ).
Lonzo; *add.* πάρτος, ον· ἐκλελυμένος, η, ον.
Lopia; *s. f.* V. Lupia.
Lopizia; *s. f.* ἀλωπεκιά, ας (ἡ).
Loppa; *s. f.* ἄχυρον, ου (τό).
Lopposo; *add.* ἀχυρώδης, ες.
Loquace; *add.* λάλος, ον· στώμυλος, ον· μακρολόγος, ον· ἀδόλεσχος, ον· φλύαρος, ον. -2. Assai loquace; πολυφλύαρος, ον. -3. Essere immensamente loquace; ἀπερ-αντο λογέω. -4. Immensamente loquace; ἀπεραντολόγος, ον.
Loquacità; *s. f.* ἀδολεσχία, ας (ἡ)· πολυλογία, ας (ἡ)· μακρολογία, ας (ἡ)· στωμυλία, ας (ἡ). -2. Di loquacità insuperabile; ἀπεραντολόγος, ον.
Loquela; Loquenza; *s. f.* λαλία, ας (ἡ)· διάλεξις, εως (ἡ).
Loquere; *v. intr.* V. Parlare.
Lordaggine; *s. f.* V. Lordezza.
Lordamente; *avv.* μιαρῶς· ῥυπαρῶς.
Lordare; *v. att.* κοινόω· ῥυπαίνω· μολύνω.
Lordezza; *s. f.* ῥύπασμα, ατος (τό)· μιαρία, ας (ἡ)· λῦμα, ατος (τό).
Lordezzaccia; *s. f. pegg.* μίγα (ἄλου) ῥύπασμα, ατος (τό).
Lordizia; *s. f.* V. Lordezza.
Lordo; *add.* μιαρός, ά, όν· ῥυπαρός, ά, όν. -2. Scostumato; μιαρός, ά, όν· ῥυπαρός, ά, όν· μοχθηρός, ά, όν.
Lordume; *s. m.* ῥυπάσματα, ων (τά)· λῦμα, ατος (τό).
Lordura; *s. f.* V. Lordezza.
Lorica; *s. f.* V. Corazza.
Loricato; *add.* θωρηκτής, οῦ (ὁ).

Losco; *add.* νυκτάλωψ, ωπος (ὁ, ἡ). -2. Cieco di un occhio; ἑτερόφθαλμος, ον· μονόφθαλμος, ον. -3. Stolido; ἀμβλύς, εῖα, ύ· ἀμυδρός, ά, όν.
Lossuria; *s. f.* V. Lussuria.
Lossuriare; *v. intr.* V. Lussuriare.
Lossurioso; *add.* V. Lussurioso.
Lotare; *v. att.* *Impiastrar con loto;* πηλόω.
Lotatura; *s. f.* πήλωσις, σεως (ἡ).
Loto; *s. m.* πηλός, οῦ (ὁ)· ἰλύς, ύος (ἡ). -2. Sudiciume; ῥύπασμα, ατος (τό). -3. *Pianta;* λωτός, οῦ (ὁ).
Lotofago; *add.* λωτοφάγος, ον.
Lotolente; Lotolento; Lotoso; *add.* πηλώδης, ες· ἰλυώδης, ες· τελματώδης, ες.
Lotta; *s. f.* πάλαισμα, ατος (τό)· παλαισμοσύνη, ης (ἡ)· πάλη, ης (ἡ)· μόθος, ου (ὁ). -2. Accingersi alla lotta contro; ἀντ-απο-δύομαι. -3. Atto alla lotta; ἀξιόμαχος, ον· ἀξιομάχητος, ον. -4. Che eccita, provoca alla lotta; ἐγερσίμοθος, ον· ἐγερσίμαχος, ον· ἀψίμαχος, ον. -5. Entrar in lotta decisiva; ἀπο-κινδυνεύω. -6. Inesperto della lotta; ἀπειρόμοθος, ον. -7. Infaticabile nella lotta; ἀκαμαντομάχης, ου (ὁ). -8. Invincibile nella lotta; ἀπάλαιστος, ον. -9. Che persevera nella lotta; μενάϊχμος, ον. -10. Pertinente alla lotta; ἄθλιος, ον - α, ον. -11. Che riporta il premio nella lotta; ἀθλοφόρος, ον. -12. Che nella lotta uccide; δαΐσφαλτος, ον.
Lottare; *v. intr.* ἀγωνίζομαι· μάχομαι· παλαίω· δια-παλαίω (τινι, πρός τινα). -2. Lottare con; συν-αθλέω· συμ-παλαίω. -3. Contro; ἀντ-αγωνίζομαι. -4. Lottare sino alla fine; δι-αθλέω. -5. Superare nella lotta; ὑπερ-παλαίω. -6. Che lotta insieme; σύναθλος, ον.
Lottatore; *add.* παλαιστής, οῦ (ὁ).
Lotteggiare; *v. intr.* V. Lottare.
Lotto; *s. m.* κλήρωσις, σεως (ἡ).
Lozio; *s. m.* *Orina;* οὖριον, ου (τό).
Lubricante; *add.* ὀλισθαίνων, ουσα, ον· ὀλιστητικός, ή, όν.
Lubricare; *v. att.* ὀλισθοποιέω· ὀλισθηρὸν ποιέω.
Lubricativo; *add.* V. Lubricante.
Lubrichezza; Lubricità; *s. f.* ὁ
Lubrico; *s. m.* ὄλισθημα ατος (τό)· ὀλίσθησις, σεως (ἡ)· σφάλμα, ατος (τό)· γλοιῶδες, εος, ους (τό). -2. *Contrario di* Stitichezza; εὐλυσία, ας (ἡ).
Lubrico; *add.* ὀλισθήεις, εσσα, εν· ὀλισθηρός, ά, όν· γλισχρός, ά, όν· σφαλερός, ά, όν. -2. *Contrario di* Stitico; εὔλυτος, ον.
Lucarino; *s. m.* V. Lucherino.
Luccetto; *s. m. dim.* μικρὸς λύκος, ου (ὁ).
Lucchesino; *s. m.* κόκκος, ου (ὁ).
Lucciante; *s. m.* ὀφθαλμός, οῦ (ὁ).
Lucciante; *p. pres.* στίλβων, ουσα, ον· σελαγίζων, ουσα, ον· στίλπνος, ον.
Luccicare; *v. intr.* στίλβω· σελαγέω· σελάω· σελαγίζω.
Luccio; *s. m.* λύκος, ου (ὁ)· λύκιος, ου (ὁ).
Lucciola; *s. f.* λαμπυρίς, ίδος (ἡ) νυκτολαμπίς, ίδος (ἡ).
Lucciolare; *v. intr.* V. Luccicare.
Lucciolato; *s. m.* V. Lucciola.
Lucco; *s. m.* τήβεννα, ης (ἡ).

Digitized by Google

Luce; *s. f.* φῶς, φωτός (τό)· φέγγος, εος-ους (τό). -2. Pupilla dell'occhio; γλήνη, ης (ἡ)· ὀφθαλμός, οῦ (ὁ). -3. Di piena luce; πληροφανής, ές. -4. Autore della luce; σελαηγενέτης, ου (ὁ). -5. Dare luce; λάμπω. -6. Dare in, alla luce; τίκτω· ἐκ-τίκτω. -7. Fare luce; φωτίζω. -8. Che cresce la luce; αὐξιφανής, ές· αὐξίφωτος, ον. -9. Che desta la luce; ἐγερσιφανής, ές. -10. Mandar luce; αἴθω. -11. Nemico della luce; μισοφανής, ές. -12. Che è principio della luce; ἀρχίφωτος, ον. -13. Recare luce; φωτοφορέω-ῶ. -14. Che reca la luce; φωτοφόρος, ον· σελασφόρος, ον· σελαηφόρος, ον. -15. Recare in luce; ἀπο-φαίνω· δείνυμι. -16. Ricco di luce; πολύφωτος, ον. -17. Riverberare la luce; ἀντ-αυγάζω. -18. Senza luce; ἀργεννής, ές. -19. Che splende di propria luce; ἰδιοφεγγής, ές. -20. Di splendida luce; ἀγλαοφεγγής, ές.

Lucente; *s. m.* φῶς, φωτός (τό)· φωτεινόν, οῦ (τό).

Lucente; *add.* λάμπων, ουσα, ον· λαμπρός, ά, όν· φανός, ή, όν· φεγγόμενος, η, ον· σελαγίζων, ουσα, ον· φωτεινός, ή, όν. -2. Assai lucente; ὑπέρφωτος, ον.

Lucentemente; *avv.* φωτεινῶς.

Lucentezza; Lucenza; *s. f.* V. Lucidezza.

Lucere; *v. intr.* λάμπω· λαμπυρίζω· σελάω-ῶ· σελαγέω-ῶ· σελαγίζω· ἐπ-αυγάζω.

Lucerna; *s. f.* λύχνος, ου (ὁ). -2. Luce; φῶς, φωτός (ὁ)· αὐγή, ῆς (ἡ).

Lucernetta; *s. f. dim.* λυχνάριον, ου (τό).

Lucerniera; Lucerniere; *s. f.* *s. m.* λυχνοῦχος, ου (ὁ).

Lucernina; Lucernuzza; *s. f. dim.* V. Lucernetta.

Lucerta; *s. f.* e

Lucertola; *s. f.* σαῦρος, ου (ὁ)· σαῦρα, ας (ἡ). -2. Simile a lucertola; σαυροειδής, ές. -3. Che uccide lucertole; σαυροκτόνος, ον.

Lucertolina; *s. f. dim.* μικρὸς σαῦρος, ου (ὁ).

Lucertolone; Lucertone; *s. m. accr.* μέγας σαῦρος, ου (ὁ).

Luchera; Lucheria; *s. f.* δψις, εως (ἡ). -2. Aspetto; σχῆμα, ατος (τό).

Lucherino; *s. m.* ἀκανθίς, ίδος (ἡ).

Lucidamente; *avv.* λαμπρῶς.

Lucidamento; *s. m.* τὸ λαμπρύνειν.

Lucidanza; *s. f.* V. Lucidezza.

Lucidare; *v. att.* λαμπρύνω· φωτίζω. -2. Rendere chiaro; σαφηνίζω.

Lucidazione; *s. f.* V. Lucidamento.

Lucidezza; Lucidità; *s. f.* αὐγή, ῆς (ἡ)· φῶς, φωτός (τό).

Lucido; *add.* στίλβων, ουσα, ον· φωτεινός, ή, όν· λαμπρός, ά, όν· διειδής, ές.

Lucifero; *s. m.* φωσφόρος, ου (ὁ).

Lucifero; *add.* φωσφόρος, ον· φωτοφόρος, ον.

Lucificare; *v. att.* V. Lucidare.

Lucignolato; *add.* συνεστραμμένος, η, ον.

Lucignoletto; Lucignolino; *s. m. dim.* μικρὸν ἐλλύχνιον, ου (τό).

Lucignolo; *s. m.* ἐλλύχνιον, ου (τό).

Lucimento; *s. m.* V. Lucidezza.

Lucimetro; *s m.* φωτόμετρον, ου (τό) *G. M.*

Luco; *s. m. Bosco;* ἄλσος, εος-ους (τό).

Lucore; *s. m.* V. Splendore.

Lucrare; *v. att.* κερδαίνω.

Lucrativo; *add.* κερδαλέος, α, ον.

Lucro; *s. m.* κέρδος, εος-ους (τό)· λῆμμα, ατος (τό). -2. Ricavare lucro; V. Lucrare.

Lucrosamente; *avv.* κερδαλέως.

Lucroso; *add.* κερδαλέος, α, ον· λυσιτελής, ές.

Lucubrare; *v. att.* νυκτερεύω· νυκτογραφέω-ῶ· ἐπ-αγρυπνέω-ῶ.

Lucubrazione; *s. f.* νυκτερεία, ας (ἡ).

Luculento; *add.* V. Lucente.

Ludere; *v. intr. Scherzare;* παίζω.

Ludibrio; *s. m.* χλευασία, ας (ἡ)· χλευασμός, οῦ (ὁ)· σκῶμμα, ατος (τό).

Ludioro; *add.* παιγνιώδης, ες.

Ludificare; *v. att.* ἐμ-παίζω.

Ludificazione; *s. f.* χλευασμός, οῦ (ὁ).

Ludimagistro; *s. m.* γραμματοδιδάσκαλος, ου (ὁ)· γυμνασιάρχης, ου (ὁ).

Ludo; *s. m.* παίγνιον, ου (τό)· παιγνία, ας (ἡ)· ἀγών, ῶνος (ὁ).

Lue; *s. f.* λοιμία, ας (ἡ)· λοιμός, οῦ (ὁ).

Luffo; *s. m.* εἴλημα, ατος (τό).

Lugere; *v. intr.* V. Piangere.

Lugliatico; *s. m.* ἰουλιανός, ή, όν.

Luglio; *s. m.* μεταγειτνιών, ῶνος (ὁ)· ἰούλιος, ου (ὁ).

Lugliolo; *add.* ἰουλιανός, ή, όν.

Lugubre; *add.* e

Lugubrile; *add.* γοώδης, ες· οἰκτρός, ά, όν· πενθικός, ή, όν· στυγνός, ή, όν· Ἐρινώδης, ες· Ἐρινητέος, α, ον.

Lul; *s. m. Uccello piccolissimo;* βασιλισκός, οῦ (ὁ)· τρόχιλος, ου (ὁ).

Luissimo; *pron. superl.* αὐτότατος, η, ον·

Lulla; *s. f.* σανίδιον, ου (τό).

Lumaca; *s. f.* e

Lumaccia; *s. f.* κοχλίας, ου (ὁ). -2. Simile a lumaca; κοχλοειδής, ές· κοχλώδης, ες. -3. Scala a lumaca; κοχλίδιον, ου (τό).

Lumachella; Lumachetta; Lumachino; *s. f.* *s. f.* *s. m.* *dim.* κοχλίδιον, ου (τό)· κοχλίον, ου (τό).

Lumacone; *s. m. accr.* μέγας (ἄλου) κοχλίας, ου (ὁ).

Lumacuzza; *s. f. dim.* V. Lumachetta.

Lumare; *v. att* V. Illuminare.

Lume; *s. m.* φῶς, φωτός (τό). -2. Lucerna; λύχνος, ου (ὁ). -3. Occhio; ὀφθαλμός, οῦ (ὁ). -4. Dare lume; λάμπω. -B'. *Rendere lume;* λαμπρίζω. -Γ'. *Dar notizia;* διδάσκω. -5. Dare nei lumi; ἄγαν θυμέομαι-οῦμαι· βριμόομαι-οῦμαι· ὀξυθυμέω-ῶ. -6. Fare lume; V. Illuminare. -B'. *Far scorta;* ὁδηγέω-ῶ. -7 Pigliare lume; φῶς λαμβάνω· φωταγωγέω-ῶ· φωτίζω. -8. Non vedere lume; ὑπὸ πάθους τυφλόομαι-οῦμαι. -9. Che desta lume; ἐγερσιφανής, ές.

Lumeggiare; *v. att.* V. Illuminare.

Lumera; Lumero; *s. f.* *s. m.* V. Lucerniera.

Lumettino; Lumetto; Lumicino; *s. m. dim.* πυρίδιον, ου (τό)· λαμπάδιον, ου (τό)· δᾳδίδιον, ου (τό)· λυχνίον, ου (τό).

Lumiera; Luminajo; *s. f.* *s. m.* V. Lucerniera.

Luminante; *add.* V. Luminoso.

Luminara; *s. f.* V. Luminario.

Luminare; *s. m.* φωστήρ, ῆρος (ὁ).

Luminare; *v. att.* V. Illuminare.

Luminaria; *s. f.* V. Luminario.

Digitized by Google

Luminario; *s. m.* φωστήρ, ῆρος (ὁ). -2. Quantità di lumi; λύχνων πλῆθος, εος=ους (τό).
Luminativo; *add.* φωτιστικός, ή, όν.
Luminazione; *s. f.* V. Illuminazione.
Lumine; *s. m.* V. Lume.
Luminello; *s. m.* μῦξος, ου (ὁ).
Luminiera; *s. f.* φῶς, φωτός (τό). -2. Lucerniere V.
Lumino; *s. m. dim.* V. Lumicino.
Luminosamente; *avv.* φωτεινῶς· λαμπρῶς.
Luminosità; *s. f.* λαμπρότης, ητος (ἡ).
Luminoso; *add.* φεγγώδης, ες· φωτεινός, ή, όν· λαμπρός, ά, όν.
Luna; *s. f.* σελήνη, ης (ἡ). -2. Luna nuova; σελήνη τυτομένη, ης (ἡ). -3. Luna piena; παντέληνος, ου (ἡ)· πληροσέληνος, ου (ἡ). -4. Primo quarto; ἀμφίκυρτος, ου (ἡ). -5. Secondo quarto, o scema; σελήνη φθινοῦσα, ης (ἡ). -6. Mese; μήν, μηνός (ὁ). -7. Simile alla luna; σεληνοειδής, ές. -8. Sotto la luna; ὑποσέληνος, ον. -9. Spettante la luna; σεληνιακός, ή, όν. -10. La luna non cura l'abbajar dei cani; κώνωπος ἐλέφας ἰνδὸς οὐκ ἀλεγίζει. -11. Più su sta mona luna; οὐ διὰ τῆς τοῦ ποδὸς τὴν λύραν ἀμετρίαν. -12. La luna sacra; ἱερομηνία, ας (ἡ).
Lunagione; *s. f.* / Lunamento; *s. m.* / Lunare; *s. m.* } V. Lunazione.
Lunare; *add.* σεληναῖος, α, ον.
Lunaria; *s. f.* σεληνίτις, ιδος (ἡ).
Lunario; *s. m.* μηναῖον, ου (τό).
Lunatico; *add.* σεληνόβλητος, ον· σεληνιακός, ή, όν. -2. Essere lunatico; σεληνιάζομαι.
Lunato; *add.* σεληνοειδής, ές.
Lunazione; *s. f.* σεληναῖος δρόμος, ου (ὁ).
Lunedì; *s. m.* τῆς σελήνης ἡμέρα, ας (ἡ).
Lunetta; *s. f. dim.* σεληνίδιον, ου (τό).
Lunga (Dare la); *s. f.* ἀναβολὰς ποιέομαι=οῦμαι. -2. *Strisciuola di cuojo con cui gli stroxzieri tengono legati gli uccelli*; ἱμάς, άντος (ὁ).
Lungagnola; *s. f.* περιστοιχισμός, οῦ (ὁ).
Lungaja; *s. f.* V. Lungheria.
Lungamente; *avv.* πολὺν χρόνον.
Lunganimità; *s. f.* V. Longanimità.
Lunganimo; *add.* μακρόθυμος, ον.
Lungarsi; *v. intr.* ἀνα-χωρέω=ῶ.
Lunge; *avv.* / Lunge; *prep.* } V. Lungi.
Lungheria; *s. f.* μῆκος, εος=ους (τό).
Lunghesso; *avv.* ἐγγύς· πρός· παρά· κατά.
Lunghetto; *add.* ὑπομήκης, ές.
Lunghezza; *s. f.* μακρότης, ητος (ἡ)· μῆκος, εος=ους (τό). -2. Che ha propria lunghezza; ἰδιομήκης, ες.
Lunghiera; *s. f.* πολυλογία, ας (ἡ).
Lungi; *avv.* e
Lungi; *prep.* πόρρω· μακράν. -2. Da lungi; μήκοθεν· μακράν· πόρρωθεν· μακρόθεν· ἀπόθεν· ἀποσταδά· ἀποσταδόν.
Lungiamente; *avv.* V. Lungamente.
Lungiare; *v. att.* V. Allontanare.
Longicollo; *s. m.* μακραύχην, ενος (ὁ).
Lungiferitore; *add.* μακροβόλος, ον.
Lungio; *add.* V. Lungo.
Lungisaettante; *add.* μακροβόλος, ον.
Lungitano; *add.* V. Lontano.
Lungo; *s. m.* V. Lunghezza.
Lungo; *add.* μακρός, ά, όν· εὐμήκης, ες. -2. Lontano; ἀπώτερος, α, ον. -3. Egualmente lungo; σύμμετρος, ον. -4. Molto lungo; πολυμήκης, ες· πολυμήκετος, ον. -5. Straordinariamente lungo; ὑπερμήκης, ες. -6. *Di tempo*; πολύς, πολλή, πολύ. -7. Da lungo tempo; ἐκ πολλοῦ. -8. Dopo lungo tempo; διὰ πολλοῦ. -9. Tirare in lungo; βραδύνω. -10. Far lungo; μηκύνω.
Lungo; *prep.* πρός· παρά· κατά.
Lungura; *s. f.* V. Lunghezza.
Luni; *s. m.* V. Lunedì.
Lunicorno; *s. m.* μονόκερως, ω (ὁ).
Lunidì; *s. m.* V. Lunedì.
Lunula; *s. f.* σεληνίδιον, ου (τό).
Luoco; *s. m.* e
Luogo; *s. m.* τόπος, ου (ὁ)· χωρίον, ου (τό). -2. Luogo forte; φρούριον, ου (τό). -3. Dare, fare luogo, *cessare*; ἀπο-λήγω. -Β΄. *Dare il passo*; ἐξ-ίσταμαι τῆς ὁδοῦ· ἐγ-χωρέω=ῶ. -Γ΄. *Porgere occasione*; ἀφορμὴν δίδωμι. -Δ΄. *Dare agio*; πορίζω. -4. Dar luogo alla natura; θνήσκω. -5. Collocato in luogo più alto; ὑπέρδεξιος, ον. -6. Condurre in luogo solitario; μονόω=ῶ. -7. Condurre ad abitare in altro luogo; ἐγκατ-οικίζω. -8. Convocato da molti luoghi; πολύκλητος, ον. -9. Lasciare luogo; ἐάω=ῶ. -10. Levare da un luogo; μετ-αίρω. -11. Muovere dal suo luogo; ἀφ-ιδρύω. -12. Da pochi luoghi; ὀλιγαχόθεν. -13. Dallo stesso luogo; αὐτόθεν. -14. Fuor di luogo; ἄτοπος, ον. -15. In nessun luogo; μηδαμόθι· μηδαμή· μηδαμοῦ· *(moto)* μηδαμόσε. -16. Da nessun luogo; μηδαμόθεν. -17. In innumerevoli luoghi; μυριαχοῦ. -18. In pochi luoghi; ὀλιγαχοῦ. -19. Da qualche luogo; δηπόθεν. -20. In quello stesso luogo, nello stesso luogo; αὐτοῦ· αὐθί· αὐθίς. -21. Da quel luogo; αὐτόθεν. -22. In quel luogo *(moto)*; αὐτόσε.
Luogotenente; *s. m.* τοποτηρητής, οῦ (ὁ).
Lupa; *s. f.* λύκαινα, ης (ἡ).
Lupacchino; / Lupacchiotto; } *s. m. dim.* V. Lupicino.
Lupaccio; *s. m. pegg.* κάκιστος λύκος, ου (ὁ).
Lupanajo; / Lupanare; / Lupanario; } *s. m.* πορνεῖον, ου (τό)· κοινεῖον, ου (τό)· πορνοβοσκεῖον, ου (τό).
Lupatello; / Lupattino; / Lupatto; } *s. m. dim.* V. Lupicino.
Lupercali; *s. m.* λύκαια, ων (τά).
Lupesco; *add.* V. Lupigno.
Lupicino; *s. m. dim.* λυκιδεύς, έως (ἡ).
Lupicino; / Lupigno; } *add.* λύκειος, ον = α, ον.
Lupinajo; *s. m.* θερμοπώλης, ου (ὁ).
Lupino; *s. m. T. bot.* θέρμος, ου (ὁ).
Lupino; *add.* λύκειος, ον = α, ον.
Lupo; *s. m.* λύκος, ου (ὁ). -2. Il lupo cangia il pelo ma non il vizio; ὁ λύκος τὴν τρίχα οὐ τὴν γνώμην ἀλλάττει. -3. Tener il lupo per gli orecchi; τῶν ὤτων ἔχω τὸν λύκον.
Luppolo; *s. m.* βρύον, ου (τό).
Lurco; / Lurcone; } *add.* λίχνος, η, ον· γαστρίμαργος, ον ἄσωτος, ον.
Lurido; *add.* V. Livido.
Luscignuolo; *s. m.* V. Usignuolo.

Digitized by Google

Lusco; *add.* V. Losco.
Lusignuolo; *s. m.* V. Usignuolo.
Lusinga; *s. f.* e
Lusingamento; *s. m.* χρηστολογία, ας (ἡ)· θέλγητρα, ας (ἡ)· θωπεία, ας (ἡ)· κολάκεια, ας (ἡ). -2. Trattenere alcuno con lusinghe; παρ-άγω (τινα).
Lusingare; *v. att.* κολακεύω· σαίνω· ἐπ-άγω.
Lusingatore; *add.* κόλαξ, ακος (ὁ)· κολακεύων, ουσα, ον.
Lusingheria; *s. f.* V. Lusinga.
Lusinghevole; *add.* ἥπιος, ον· μείλιχος, ον.
Lusinghevolemente; Lusinghevolmente; *avv.* ἠπίως· μειλίχως.
Lusinghiere e Lusinghiero; *add.* V. Lusingatore.
Lusingo; *s. m.* V. Lusinga.
Lussare; *v. att.* ἐξ-αρθρέω=ῶ· ἐξ-αρθρόω=ῶ.
Lussato; *add.* ἐξαρθρος, ον.
Lussazione; *s. f.* ἐξάρθρωσις, σεως (ἡ)· ἐξάρθρωμα, ατος (τό).
Lusso; *s. m.* τρυφή, ῆς (ἡ)· ἀκρασία, ας (ἡ)· στρῆνος, ου (ὁ)· στρῆνος, εος=ους (τό).
Lussoriare; *v. intr.* V. Lussuriare.
Lussoriesco; Lussorioso; *add.* V. Lussurioso.
Lussureggiare; *v. intr.* V. Lussuriare.
Lussuria; *s. f.* ἀσέλγεια, ας (ἡ)· φιληδονία, ας (ἡ)· ἀσρασία, ας (ἡ). -2. Lusso; τρυφή, ῆς (ἡ)· ἀκρασία, ας (ἡ).
Lussuriante; *add.* στρηνιάων, ουσα, ον· στρηνής, ές· στρηνός, ή, όν.
Lussuriare; *v. intr.* ἀφροδισιάζω· συβαρίζω· ἀσωτεύομαι· στρηνιάω=ῶ· στρηνιόω=ῶ.
Lussuriosamente; *avv.* ἀσελγῶς· ἀκολάστως· ἀκρατῶς. -2. Vivere lussuriosamente; συβαρίζω.
Lussurioso; *add.* ἀσελγής, ές· ἀκρατής, ές.
Lustra; *s. f.* *Nascondiglio;* σπήλαιον, ου (τό)· φωλεός, οῦ (ὁ). -2. Finta dimostrazione; εἰρωνεία, ας (ἡ)· ἐπίσκηψις, εως (ἡ).
Lustrale; *add.* πενταετηρικός, ή, όν.
Lustrare; *v. att.* *Illuminare;* φωτίζω. -2. Rendere chiaro; λαμπρύνω. -3. Pulire; ἀπο-ξέω=ῶ· λεαίνω.
Lustrato; *p. pass.* ξεστός, ή, όν· ἐξειργασμένος, η, ον· λαμπρός, ά, όν.
Lustratura; *s. f.* ἐξεργασία, ας (ἡ).
Lustrazione; *s. f.* ἁγνισμός, οῦ (ὁ)· καθαρμός, οῦ (ὁ)· κάθαρσις, σεως (ἡ).
Lustro; *s. m.* V. Lustratura. -2. Lume; φῶς, φωτός (τό)· αὐγή, ῆς (ἡ). -3. *Spazio di cinque anni;* πενταετία, ας (ἡ). -4. Dar lustro; κοσμέω=ῶ. -5. Far lustro; λαμπρύνω.
Lustro; *add.* λαμπρός, ά, όν.
Lustrore; *s. m.* V. Splendore.
Lutare; *v. att. e intr.* πηλόω=ῶ.
Lutatura; *s. f.* πήλωσις, σεως (ἡ).
Lutifigolo; *s. m.* πηλοπλάθος, ου (ὁ).
Luto; *s. m.* πηλός, οῦ (ὁ).
Lutoso; *add.* V. Lotoso.
Lutta; *s. f.* V. Lotta.
Luttare; *v. intr.* πενθέω=ῶ· ὀδύρομαι.
Lutto; *s. m.* πένθος, εος=ους (τό)· κλαυθμός, οῦ (ὁ)· λύπη, ης (ἡ). -2. Che si batte molto pel lutto; πολύκοπος, ον. -3. Che cagiona grande lutto; βαρυπένθης, ες. -4. Consumare nel lutto; δια-πενθέω=ῶ. -5. Immerso nel lutto; βαρυπένθητος, ον. -6. Senza lutto; ἀπενθής, ές.

Luttoso; *add.* πενθικός, ή, όν. -2. Molto luttoso; πολυκηδής, ές. -3. Non luttoso; ἀπενθής, ές.
Luttuosamente; *avv.* πενθικῶς.
Luttuoso; *add.* V. Luttoso.
Lutulento; *add.* V. Lotolento

M

Ma; *cong.* ἀλλά· καίτοι· ἄλλ' οὖν. -2. Se non che, eccetto che; πλήν· εἰ μή. -3. *Interrog.* τι δέ;
Macca; *s. f.* *Abbondanza;* εὐθηνία, ας (ἡ)· ἀφθονία, ας (ἡ). -2. A macca; δαψιλῶς· ἀφθόνως· δωρεάν. -3. Dare a macca; δωρεὰν δίδωμι.
Maccatella; *s. f.* *Astuzia;* ἀπιστία, ας (ἡ)· ἀπάτη, ης (ἡ).
Maccatelleria; *s. f.* V. Baratteria.
Maccheria; *s. f.* μαλακία, ας (ἡ).
Macchia; *s. f.* κηλίς, ίδος (ἡ)· φακός, οῦ (ὁ)· λύμη, ης (ἡ)· σῆμα, ατος (τό). -2. Colpa; στίγμα, ατος (τό)· αἰσχύνη, ης (ἡ)· λύμη, ης (ἡ)· λώβη, ης (ἡ)· σπίλος, ου (ὁ). -3. Cancellare la macchia; ἐξ-αλείφω· ἀφανίζω τὸ ἐνειδος. -4. Macchia d'inchiostro; μελανία, ας (ἡ). -5. Senza macchie; ἄσπιλος, ον· ἀσπίλωτος, ον· ἀκηλίδωτος, ον. -6. Piccolo bosco; ἀκανθών, ῶνος (ὁ)· ἄλσος, εος=ους (τό).
Macchiare; *v. att.* σπιλόω=ῶ· ῥυπαίνω· μολύνω· κηλιδόω=ῶ· μιαίνω.
Macchiarella; *s. f.* *dim.* V. Macchierella.
Macchiato; *p. pass.* σπιλωτός, ή, όν· μιανθείς, εῖσα, έν· μεμιασμένος, η, ον. -2. Non macchiato; ἀῤῥύπαντος, ον· ἀῤῥύπωτος, ον· ἄσπιλος, ον· ἀσπίλωτος, ον.
Macchierella; Macchietta; *s. f.* *dim.* κηλίδιον, ου (τό).
Macchina; *s. f.* μηχανή, ῆς (ἡ)· μηχάνημα, ατος (τό). -2. Macchinazione; μηχάνημα, ατος (τό). -3. L'uso delle macchine; μηχάνησις, σεως (ἡ). -4. Fabbricare macchine; μηχανοποιέω=ῶ. -5. Che fabbrica macchine; μηχανοποιός, όν· μηχανουργός, όν. -6. Il fabbricare macchine; μηχανοποιία, ας (ἡ). -7. Pratico nel fabbricare macchine; μηχανικός, ή, όν.
Macchinale; *add.* αὐτόματος, ον.
Macchinalmente; *avv.* αὐτομάτως.
Macchinamento; *s. m.* V. Macchinazione.
Macchinare; *v. att.* μηχανάομαι=ῶμαι· μηχανάω=ῶ· μηχανεύω.
Macchinatore; *add.* μηχανητής, οῦ (ὁ)· μηχανίς, οῦ (ὁ).
Macchinazione; *s. f.* μηχάνημα, ατος (τό)· τέχναι, ῶν (αἱ)· ἀπάτη, ης (ἡ).
Macchinismo; *s. m.* μηχανῶν πλῆθος, εος=ους (τό)· μηχάνημα, ατος (τό)· μήχαρ, ατος (τό).
Macchinista; *s. m.* μηχανικός, οῦ (ὁ)· μηχανουργός, οῦ (ὁ).
Macchinone; *s. m.* *accr.* μεγάλη μηχανή, ῆς (ἡ).

Digitized by Google

Macchinoso; *add.* τεχνιτικός, ή, όν· τεχνητός, ή, όν· τεχνικός, ή, όν· μηχανικός, ή, όν.
Macchione; *s. m. accr.* μέγας (ἄλου) ἀκανθών, ῶνος (ὁ).
Macchioso; *add.* καλάστικτος, ον.
Macciangherо; *add.* μεγαλόστομος, ον· πολύταρκος, ον. -2. Goffo; βλάξ, ακός (ὁ)· ἀναίσθητος, ον.
Macco; *s. m.* ἄλφιτον, ου (τό). -2. Essere macco di una cosa; εὐπορία, εὐθηνία ἐστί. -3. A macco, *abbondantemente*; ἀφθόνως. -4. Strage; φόνος, ου (ὁ).
Macellajo; *s. m.* κρεωπώλης, ου (ὁ)· κρεωδαίτης, ου (ὁ)· σφαγεύς, έως (ὁ).
Macellamento; *s. m.* σφάγιον, ου (τό)·
Macellare; *v. att.* σφάζω· σφάττω· θύω. -2. Guastare; διαφθείρω· λυμαίνομαι.
Macellaro; *s. m.* V. Macellajo.
Macelleria; *s. f.* κρεωπωλεῖον, ου (τό).
Macello; *s. m.* κρεωπωλεῖον, ου (τό). -2. Strage; φόνος, ου (ὁ)· σφαγή, ῆς (ἡ).
Macera; *s. f.* τοῖχος λίθινος, ου (ὁ).
Maceramento; *s. m.* V. Macerazione.
Macerare; *v. att.* ἀπο-βρέχω· μαλακύνω· μαλάττω· -2. Affievolire; ἐκ-τήκω. -3. Reprimere; κολάζω· συν-τρίβω.
Macerazione; *s. f.* καταβρόχη, ης (ἡ)· ἴσχανσις, σεως (ἡ)· τῆξις, εως (ἡ). -2. Mortificazione; κόλασις, σεως (ἡ).
Maceria; *s. f.* V. Macera. -2. *Monte di sassi o muri rovinati*; μάκελον, ου (τό)· μάκελος, ου (ὁ)· τειχία, ων (τά). -3. Coprire, riempire di macerie; ἐγ-κατα-χώννυμι.
Macero; *s. m.* V. Macerazione.
Macero; *add.* ἰσχνός, ή, όν· ἐκταλείς, εῖσα, έν.
Macerone; *s. m.* πετροσέλινον, ου (τό).
Machera; *s. f.* μάχαιρα, ας (ἡ).
Macla; *s. f.* τειχίον, ου (τό)· περίφραγμα, ατος (τό). -2. *Massa di sassi*; τειχία, ων (τά).
Macigna; *s. f.* e
Macigno; *s. m.* πέτρα, ας (ἡ). -2. Cuor di macigno; λίθινος θύμος, ου (ὁ). -3. Che ha cuor di macigno; σκληροκάρδιος, ον.
Macilente, o Macilento; *add.* ἰσχνός, ή, όν· λεπτός, ή, όν· λειπόχρεως, ων.
Macilenza; *s. f.* ἰσχνότης, ητος (ἡ)· λεπτότης, ητος (ἡ).
Macina; *s. f.* μύλη, ης (ἡ)· μυλαυρίς, ίδος (ἡ)· μυλίας, ου (ὁ)· μυλίτης, ου (ὁ)· μύλος, ου (ὁ).
Macinamento; *s. m.* ἐπίτριψις, εως (ἡ)· ἄλεσις, σεως (ἡ)· ἄλετος, ου (ὁ).
Macinare; *v. att.* μύλλω· μυλωθρέω-ῶ· ἀλετρεύω· ἀλέω-ῶ· ἀλήθω. -2. Tritare minutissimamente; συν-τρίβω· κατ-άγνυμι. -3. Da macinare; ἀλέστεός, α, ον.
Macinata; *s. f.* ἄλετος, ου (ὁ).
Macinato; *s. m.* ἄλφιτα, ων (τά).
Macinato; *p. pass.* μυληφατος, ον. -2. Pesto; κατεαγώς, υῖα, ός. -3. Ridotto in mal termine; ἀνάτριπτος, ον. -4. Di fresco macinato; νεήλατος, ον.
Macinatojo; *s. m.* τράπητος, ου (ὁ)· ἐλαιοτριβεῖον, ου (τό)· μυλών, ῶνος (ὁ).
Macinatore; *add.* φαρμακοτρίβης, ου (ὁ).
Macinatura; Macinazione; *s. f.* V. Macinamento.
Macine; *s. f.* V. Macina.
Macinella; *s. f. dim.* V. Macinello.
Macinello; Macinetta; Macinino; *s. m.* *s. f.* *s. m.* *dim.* μικρὰ μύλη, ης (ἡ).
Maciullare; *v. att.* κατ-άγνυμι· θραύω.
Macola; *s. f.* V. Macchia.
Macolare; *v. att.* V. Macchiare.
Macolo; *s. m.* V. Macchia.
Macolo; *add.* V. Maculato.
Macredine; *s. f.* V. Magrezza.
Macro; *add.* V. Magro.
Macula; *s. f.* V. Macchia.
Maculare; *v. att.* V. Macchiare.
Maculato; *add.* κάθαρτος, ον· σπιλωτός, ή, όν.
Maculazione; *s. f.* σπίλωσις, σεως (ἡ).
Maculo; Maculoso; *add.* V. Maculato.
Maculuzza; *s. f. dim.* κηλίδιον, ου (τό).
Madama; *s. f.* δέσποινα, ης (ἡ)· κυρία, ας (ἡ).
Madernale; *add.* V. Madornale.
Madernaloccio; *add.* μείζων, ον.
Maderno; *add.* V. Materno.
Madesi; *partic.* V. Maisi.
Madia; *s. f.* κάρδοπος, ου (ὁ)· μάκτρα, ας (ἡ).
Madido; *add.* νοτερός, ά, όν· ὑγρός, ά, όν.
Madiè; *partic.* μὴ διά.
Madiella; Madiello; *s. f.* *s. m.* *dim.* μικρὰ μάκτρα, ας (ἡ).
Madiò; *partic.* V. Madiè.
Madonna; *s. f.* κυρία, ας (ἡ)· οἰκοδέσποινα, ης (ἡ). -2. La Santissima Vergine; Πάρθενος Θεοτόκος, ου (ἡ).
Madore; *s. m.* νοτίς, ίδος (ἡ)· ὑγρότης, ητος (ἡ).
Madornale; *add.* μητρῷος, α, ον. -2. Nato di legittimo matrimonio; γνήσιος, α, ον. -3. Grande; μέγας, άλη, α.
Madre; *s. f.* μήτηρ, τρός (ἡ). -2. Accolto dalla madre; μητρόδοκος, ον. -3. Conveniente ad una madre; μητροπρεπής, ές. -4. Gettato via dalla madre; μητρόῤῥιπτος, ον. -5. Madre infelice; αἰνοτοκεία, ας (ἡ). -6. Istruito dalla madre; μητροδίδακτος, ον. -7. Che ha il nome dalla madre; μητρωνυμικός, ή, όν. -8. Nutrito dalla madre; μητροτρεφής, ές. -9. Da parte della madre; μητρόθεν. -10. Sposare la madre; μητρογαμέω-ῶ. -11. Uccidere la madre; μητροκτονέω-ῶ. -12. Che uccide la madre; μητροκτόνος, ον· μητρόλεθρος, ον· μητρολέτης, ου (ὁ)· μητροτύπτης, ου (ὁ)· μητροφθόρος, ον· μητροφόνος, ον. -13. Ucciso dalla madre; μητρόκτονος, ον· μητρόφονος, ον. -14. L'uccisione della madre; μητροκτονία, ας (ἡ). -15. Fratello della madre; μητράδελφος, ου (ὁ). -16. Madre della madre; μητρομήτωρ, ορος (ἡ). -17. Padre della madre; μητροπάτωρ, ορος (ὁ). -18. Sorella della madre; μητράδελφος, ου (ἡ). -19. Madre e vergine; μητροπάρθενος, ου (ἡ).
Madreggiare; *v. intr.* μητράζω.
Madreperla; *s. f.* κόγχη μαργαριτόφορος, ης (ἡ).
Madreselva; *s. f.* περικλύμενον, ου (τό).
Madrevite; *s. f.* κοχλίας, ου (ὁ).
Madriale; *s. m.* V. Madrigale.
Madrialetto; *s. m. dim.* V. Madrigaletto.
Madrigale; *s. m.* ἐπίγραμμα, ατος (τό).
Madrigaleggiare; *v. intr.* ἐπιγράμματα ποιέω-ῶ.
Madrigaletto; Madrigalino; *s. m. dim.* ἐπιγραμμάτιον, ου (τό).

Digitized by Google

Madrigna; *s. f.* V. Matrigna.
Madrina; *s. f. Levatrice*; μαιεύτρια, ας (ἡ).
Madrona; *s. f.* V. Matrona.
Madrone; *s. m.* πλευρᾶς πόνος, ου (ὁ).
Maestà; *s. f.* σεμνότης, ητος (ἡ).
Maesterio; *s. m.* V. Magistero.
Maestevole; *add.* δεινός, ή, όν· σεμνός, ή, όν
Maestevolmente; **Maestosamente**; } *avv.* σεμνῶς.
Maestoso; *add.* σεμνός, ή, όν· βασιλικός, ή, όν.
Maestra; *s. f.* διδάσκαλος, ου (ἡ).
Maestrale (Vento); *s. m.* ἀργέστης, ου (ὁ).
Maestramento; *s. m.* V. Ammaestramento.
Maestranza; *s. f.* τῶν δημιούργων πλῆθος, εος-ους (τό).
Maestrare; *v. att.* διδάσκαλον ἐπι-τίθημι. -2. Addottorare; στεφανόω-ῶ· στέφανον ἐπι-τίθημι. -3. Ammaestrare; διδάσκω.
Maestrato; *s. m.* V. Magistrato.
Maestressa; *s. f.* V. Maestra.
Maestrevole; *add.* δαίδαλος, η, ον· δεξιός, ά, όν· θυμόσοφος, ον.
Maestrevolmente; *avv.* τεχνικῶς· εὐφυῶς· δεξιῶς.
Maestria; *s. f.* τέχνη, ης (ἡ)· περιτέχνησις, σεως (ἡ)· εὐμηχανία, ας (ἡ)· δεξιότης, ητος (ἡ). -2. Stratagemma; στρατήγημα, ατος (τό). -3. Autorità di comando; ἀρχή, ῆς (ἡ)· ἄρχοντες, ων (οἱ).
Maestrissimo; *add. superl.* εὐφυέστατος, η, ον· δαιδαλώτατος, η, ον.
Maestro; *s. m.* διδάσκαλος, ου (ὁ). -2. Padron di bottega; κύριος, ου (ὁ). -3. Personaggio di alto affare; ἔναρχος, ου (ὁ)· πρῶτος ἀνήρ, ἀνδρός (ὁ). -4. L'opera loda il maestro; ἔργον τεχνίτου ἔπαινος. -5. Maestro di cavalleria; ἵππαρχος, ου (ὁ). -6. Di campo; ἀρχηγός, οῦ (ὁ). -7. *Nome di vento*: ἀργέστης, ου (ὁ).
Maestro; *add. Dotto*; ἔμπειρος, ον· ἐπιστήμων, ον· εἰδήμων, ον· δεξιός, ά, ον· διδάσκαλος, ον. -2. Mal maestro, *mal caduco*: ἱερὸν νόσημα, ατος (τό).
Mafatto; *add.* V. Malfatto.
Mafattore; *add.* V. Malfattore.
Maffè; *partic.* ναὶ διά.
Maga; *s. f.* φαρμακεύτρια, ας (ἡ).
Magagna; *s. f.* **Magagnamento**; *s. m.* } κακία, ας (ἡ)· φθορά, ᾶς (ἡ)· βλάβη, ης (ἡ).
Magagnare; *v. att.* δια-φθείρω· βλάπτω.
Magagnato; *p. pass.* διαφθείς, εῖσα, έν.
Magagnatura; *s. f.* V. Magagnamento.
Magari; *escl.* εἴθε.
Magazziniere; *s. m.* τῆς ἀποθήκης φύλαξ, ακος (ὁ).
Magazzino; *s. m.* ἀποθήκη, ης (ἡ).
Magestà; *s. f.* V. Maestà.
Maggesare; *v. att.* νεάω-ῶ· νεόω-ῶ· νειοποιέω-ῶ.
Maggesato; *s. m.* **Maggese**; *s. m.* **Maggiattica**; *s. f.* } νέωμα, ατος (τό)· νεός, οῦ (ἡ)· νεατός, ή, όν. -2. Arare un maggese; V. Maggesare.
Maggio; *s. m.* σκιροφοριών, ῶνος (ὁ)· μαῖος, ου (ὁ).
Maggio; *add.* V. Maggiore.
Maggio; *avv.* V. Maggiormente.
Maggiorana; *s. f.* ἀμάρακος, ου (ὁ).
Maggioranza; *s. f.* ἀρχή, ῆς (ἡ)· ὑπεροχή, ῆς (ἡ).
Maggiordomo; *s. m.* οἰκονόμος, ου (ὁ).
Maggiore; *add. comp.* μείζων, ον. -2. Di età; προγενέστερος, α, ον· πρεσβύτερος, α, ον. -3. Antenati; προγόνοι, ων (οἱ). -4. Dare il suo maggiore; πάντα λίθον κινέω-ῶ· δεινῶς πειράσμαι-ῶμαι.

Maggioreggiare; *v. intr.* πλεονεκτέω-ῶ (τινός τινι).
Maggiorenne; *add.* ἡλικίαν ἔχων, ουσα, ον.
Maggiorente; **Maggiorevole**; } *add.* πρῶτος, η, ον· πρωτεῖος, α, ον.
Maggiorezza; **Maggioria**; } *s. f.* V. Maggioranza.
Maggioringo; *add.* V. Maggiorente.
Maggiorissimo; *add. superl.* ὡς μέγιστος, η, ον.
Maggiormente; *avv.* μᾶλλον· ἄλλως τε καί· τὰ μάλιστα.
Maggiornato; *add.* πρεσβύτερος, α, ον.
Magia; **Magica**; } *s. f.* μαγεία, ας (ἡ).
Magicale; *add.* V. Magico.
Magicamente; *avv.* μαγικῶς.
Magico; *s. m.* V. Mago.
Magico; *add.* μαγικός, ή, όν.
Maginare; *v. att.* V. Immaginare.
Maginazione; *s. f.* V. Immaginazione.
Magine; *s. f.* Immagine.
Magione; *s. f.* μονή, ῆς (ἡ)· οἰκία, ας (ἡ)· οἴκησις, σεως (ἡ)· δῶμα, ατος (τό)· πανδοχεῖον, ου (τό).
Magionetta; *s. f. dim.* οἰκίδιον, ου (τό)· δωμάτιον, ου (τό).
Magisteriato; *s. m.* προεδρία, ας (ἡ)· σοφοδιδασκαλία, ας (ἡ).
Magisterio; *s. m.* δεξιότης, ητος (ἡ)· τέχνη, ης (ἡ). -2. Insegnamento; διδαχή, ῆς (ἡ). -3. Dottorato; σοφοδιδασκαλία, ας (ἡ).
Magistrale; *add.* διδασκαλικός, ή, όν. -2. Principale, grande; βασιλικός, ή, όν· μεγαλοπρεπής, ές.
Magistralmente; *avv.* διδασκαλικῶς.
Magistrato; *s. m.* ἀρχαί, ῶν (αἱ)· Ἄρχων, οντος (ὁ). -2. Elezione dei magistrati; ἀρχαιρεσία, ας (ἡ)· ἀρχαιρέσιον, ου (τό). -3. Adunanza per eleggere i magistrati; ἀρχαιρέσια, ων (τά). -4. Eleggere i magistrati, adunarsi per eleggere i magistrati; ἀρχαιρεσιάζω. -5. Appartenente alla elezione dei magistrati; ἀρχαιρεσιακός, ή, όν.
Magistratura; *s. f.* ἀρχή, ῆς (ἡ). -2. Domandare le magistrature; ἀρχαιρεσιάζω. -3. Idoneo alle magistrature; ἀρχικός, ή, όν.
Magistrevole; *add.* V. Magistrale.
Maglia; *s. f.* λαβή, ῆς (ἡ)· δακτύλιος, ου (ὁ). -2. Macchia nell'occhio; λεύκωμα, ατος (τό).
Maglietto; *s. m. dim.* μυρὸν ῥόπαλον, ου (τό).
Maglio; *s. m.* ῥόπαλον, ου (τό). -2. Far col maglio; κατα-λύω.
Magliuolo; *s. m.* μόσχευμα, ατος (τό).
Magnalmo; *add.* V. Magnanimo.
Magnamente; *avv.* μεγαλοπρεπῶς· ἐλευθερίως.
Magnanimamente; *avv.* μεγαλοψυχία.
Magnanimità; *μεγαλοψυχία*, ας (ἡ).
Magnanimo; *add.* μεγαλόψυχος, ον.
Magnano; *s. m.* κλειδοποιός, οῦ (ὁ)· χαλκεύς, έως (ὁ).
Magnare; *v. att.* V. Mangiare.
Magnate; *s. m.* V. Maggiorente.
Magnete; *s. m.* σιδηρίτης (λίθος), ου (ὁ)· μάγνης, ητος (ἡ)· μαγνῆτις, ιδος (ἡ).
Magnetico; *add.* σιδηριτικός, ή, όν.
Magnificaggine; *s. f.* V. Magnificenza.
Magnificamente; *avv.* μεγαλοπρεπῶς· ἐλευθερίως· μεγαλῶς.
Magnificamento; *s. m.* V. Ingrandimento.
Magnificare; *v. att.* μεγαλύνω· ἐπ-αιρέω-ῶ.
Magnificatamente; *avv.* V. Magnificamente.

Digitized by Google

Magnificatore; *add.* μεγαλύνων, ουσα, ον.
Magnificente; *add.* μεγαλοπρεπής, ές· ἐλευθέριος, α, ον.
Magnificentemente; *avv.* V. Magnificamente.
Magnificenza; *s. f.* μεγαλοπρέπεια, ας (ἡ). -2. Lode; ἔπαινος, ου (ὁ).
Magnifico; *add.* μεγαλοπρεπής, ές.
Magniloquenza; *s. f.* μεγαλορρημονία, ας (ἡ)· μεγαλορρημοσύνη, ης (ἡ).
Magniloquo; *add.* μεγαλορρήμων, ον.
Magnissimo; *add. superl.* ὡς μέγιστος, η, ον· μεγαλοπρεπέστατος, η, ον.
Magnitudine; *s. f.* μέγεθος, εος-ους (τό).
Magno; *add.* μέγας, ἀλη, α. -2. Magnifico, liberale; μεγαλοπρεπής, ές· ἐλευθέριος, α, ον.
Mago; *s. m.* μάγος, ου (ὁ)· γόης, ητος (ὁ). -2. Essere mago; μαγεύω.
Mago; *add.* V. Magico.
Magramente; *avv.* ἰσχνῶς.
Magrana; *s. m.* V. Emicrania.
Magretto; *add.* λεπτότερος, α, ον.
Magrezza; *s. f.* ἰσχνότης, ητος (ἡ)· λεπτότης, ητος (ἡ).
Magricciuolo; **Magrino**; } *add.* V. Magretto.
Magro; *add.* ἰσχνός, ή, όν· ἄσαρκος, ον· λεπτός, ή, όν. -2. *Detto di terra ecc.*; ξηρός, ά, όν· λεπτός, ή, όν· ἄγονος, ον· ἄκαρπος, ον. -3. Poco, piccolo; λεπτός, ή, όν· ψιλός, ή, όν. -4. Essere magro; ἀσαρκέω-ῶ. -5. Rendere magro; ἀπ-ισχναίω. -6. Troppo magro; ὑπέρισχνος, ον.
Mai; *avv. Alcun tempo*; ποτέ. -2. *Negativo*; μηδέποτε. -3. Sempre; ἀεί. -4. Mai sempre; ἀεί· εἰς αἰῶνα. -5. Mai più; ποτέ· τελευταῖον. -6. Mai no; μηδαμῶς. -7. Mai sì; πάνυ· μὴν οὖν.
Mainare; *v. att.* V. Ammainare.
Mainera e **Mainiera**; *s. f.* V. Maniera.
Mainò; *avv.* μηδαμῶς.
Maisì; *avv.* πάνυ· μὴν οὖν.
Maistero; *s. m.* V. Magistero.
Majale; *s. m.* χοῖρος τομίας, ου (ὁ).
Majestà; *s. f.* V. Maestà.
Majorana; *s. f.* V. Maggiorana.
Majoranza; *s. f.* V. Maggioranza.
Majordomo; *s. m.* V. Maggiordomo.
Majore; *add.* V. Maggiore.
Majorla; **Majoritate**; } *s. f.* V. Maggioranza.
Majuscolo; *ada. Grande*; μέγας, ἀλη, α. -2. Lettera majuscola; γράμμα τετράγωνον, ατος (τό).
Malabbiato; *add.* κακός, ή, όν· πονηρός, ά, όν· μοχθηρός, ά, όν.
Malacconcio; *add.* V. Disacconcio.
Malaccortamente; *avv.* ἀπερισκέπτως· ἀνοήτως.
Malaccorto; *add.* ἀπρόσκεπτος, ον· ἀλόγιστος, ον· ἀπρονόητος, ον· ἀνόητος, ον· ἀφύλακτος, ον.
Malacreanza; *s. f.* ἀγροικία, ας (ἡ).
Maladettamente; *avv.* κατάρα.
Maladetto; *add.* κατάρατος, ον· ἐπάρατος, ον· μιαρός, ά, όν.
Maladicente; *add.* V. Maldicente.
Maladicenza; *s. f.* V. Maldicenza.
Maladicere; **Maladire**; } *v. att.* V. Maledire.
Maladizione; *s. f.* V. Maledizione. -2. Mala influenza; ἀπορροή, ῆς (ἡ)· λοιμός, οῦ (ὁ).

Malafatta; *s. f.* κακούργημα, ατος (τό).
Malaffetto; *add.* κακόνοος-ους, οον-ουν.
Malagevole; *add.* χαλεπός, ή, όν· δεινός, ή, όν· δυσχερής, ές· δύσκολος, ον.
Malagevolemente; *avv.* V. Malagevolmente.
Malagevolezza; *s. f.* δυσχέρεια, ας (ἡ)· κάματος, ου (ὁ)· χαλεπότης, ητος (ἡ).
Malagevolmente; *avv.* δυσχερῶς· χαλεπῶς· δυσκόλως.
Malagiato; *add.* ἄπορος, ον· ἐνδεής, ές.
Malagma; *s. f.* μάλαγμα, ατος (τό).
Malagura; *s. f.* V. Malagurio.
Malagurato; *add.* κακός, ή, όν· πονηρός, ά, όν· μοχθηρός, ά, όν· ἀπάφημος, ον· δύσφημος, ον· βδελυρός, ά, όν· ἀπαίσιος, ον.
Malagurio; *s. m.* κακὸς οἰωνός, οῦ (ὁ).
Malagurioso; **Malaguroso**; } *add.* V. Malagurato.
Malamente; *avv.* κακῶς· ἀγρίως· ὠμῶς.
Malanconia; *s. f.* V. Malinconia.
Malanconico; **Malanconoso**; } *add.* V. Malinconico.
Malandanza; *s. f.* V. Malaventura.
Malandare; *v. intr.* κατα-φέρομαι· ἔρρω.
Malandato; *add.* συνεστραμμένος, η, ον· ἄπορος, ον.
Malandrinesco; *add.* λῃστικός, ή, όν· λῃστρικός, ή, όν. -2. Alla malandrinesca; λῃστικῶς.
Malandrino; *s. m.* λῃστής, οῦ (ὁ)· λῃστής, οῦ (ὁ)· λῃτής, ίδος (ἡ).
Malandrino; **Malandro**; } *add.* V. Malandrinesco.
Malanno; *s. m.* δυστύχημα, ατος (τό)· δυστυχία, ας (ἡ)· ταλαιπωρία, ας (ἡ)· συμφορά, ᾶς (ἡ). -2. Dio ti dia il malanno; κακῶς ἀνόλοιο.
Malaproposito; *avv.* ἀτόπως.
Malardito; *add.* ἄβουλος, ον· ἀσύνετος, ον· ἄφρων, ον.
Malare; *v. intr.* ἀρρωστέω-ῶ· μαλακῶς ἔχω.
Malarrivato; *add.* ὑπόχρεως, ων· ἄθλιος, α, ον· πανώλεθρος, ον.
Malassettato; **Malassetto**; } *add.* ἀκόσμητος, ον· ἄτακτος, ον.
Malaticcio; *add.* κακέκτης, ου (ὁ)· νοσώδης, ες· νοσηρός, ά, όν. -2. Essere malaticcio; μαλακιάω-ῶ· μαλακίζομαι.
Malato; *add.* νοσῶν, οῦσα, οῦν· νοσηρός, ά, όν· ἄρρωστος, ον. -2. Essere malato; νοσέω-ῶ· νοσηλεύομαι. -3. Rendere malato; νοσάζω. -4. Curare i malati; νοσηλεύω· νοσοκομέω-ῶ. -5. Che cura i malati; νοσοκόμος, ον. -6. La cura dei malati; νοσοκομία, ας (ἡ). -7. Dove si curano i malati; νοσοκομεῖον, ου (τό).
Malatolta; *s. f.* κλοπή, ῆς (ἡ)· ἁρπαγή, ῆς (ἡ).
Malattia; *s. f.* νόσος, ου (ἡ)· νόσημα, ατος (τό)· νόσευμα, ατος (τό)· ἀρρωστία, ας (ἡ). -2. Dare in malattia; νοσήματι περι-πίπτω. -3. Pratico nel conoscere le malattie; νοσογνωμονικός, ή, όν· νοσογνώμων, ον. -4. Pratica del conoscere le malattie; νοσογνωμοσύνη, ης (ἡ). -5. Soggetto a molte malattie; πολύνοσος, ον.
Malattiuccia e **Malattiuzza**; *s. f. dim.* νοσημάτιον, ου (τό).
Malaugurato; *add.* V. Malagurato.
Malaugurosamente; *avv.* φαύλῳ οἰωνίσματι.
Malauguroso; **Malaurioso**; **Malauroso**; } *add.* V. Malagurato.

Digitized by Google

Malaventura; *s. f.* κακοπραγία, ας (ἡ)· δυστυχία, ας (ἡ)· δυστύχημα, ατος (τό)· ἀτυχία, ας (ἡ)· ἀτύχημα, ατος (τό)· συμφορά, ᾶς (ἡ)· σφάλμα, ατος (τό).

Malavoglia; **Malavoglienza**; *s. f.* κακόνοια, ας (ἡ).

Malavvedutamente; *avv.* ἀφυλάκτως.

Malavveduto; *add.* ἀφύλακτος, ον· ἀπρονόητος, ον· ἀπερίσκεπτος, ον.

Malavventura; *s. f.* V. Malaventura.

Malavventuratamente; *avv.* δυστυχῶς· ἀτυχῶς.

Malavventurato; *add.* δυστυχής, ές· ἀτυχής, ές.

Malavventurosamente; *avv.* δυστυχῶς· ἀτυχῶς.

Malavventuroso; *add.* V. Malavventurato.

Malavvezzo; *add.* V. Malcostumato.

Malazzo; *add.* V. Malaticcio.

Malbailito; *add.* πανώλεθρος, α, ον.

Malcaduco; *s. m.* ἐπιληψία, ας (ἡ)· ἱερὰ νόσος, ου (ἡ)· ἱερὸν νόσημα, ατος (τό).

Malcapitato; *add.* πανώλεθρος, ον.

Malcautamente; *avv.* ἀφυλάκτως· ἀπρονοήτως.

Malcauto; *add.* ἀφύλακτος, ον· ἀπρονόητος, ον· ἀπερίσκεπτος, ον.

Malcompostamente; *avv.* ἀκόμψως· ἀτάκτως.

Malcomposto; *add.* ἄκομψος, ον· ἄτακτος, ον.

Malconcio; *add.* καταβεβλημένος, η, ον· κακοπαθῶν, οὖσα, οὖν· ταλαίπωρος, ον.

Malcondescendente; *add.* δυσάρεστος, ον.

Malcondotto; *add.* V. Malconcio.

Malconsigliato; *add.* ἀπροβούλητος, ον· ἀλόγιστος, ον.

Malcontento; *add.* δύσθυμος, ον· περιλύπος, ον. -2. **Malcontento** del proprio destino; μεμψίμοιρος, ον.

Malcostumato; *add.* φαῦλος, η, ον· ἀδιάγωγος, ον· ἄγροικος, ον.

Malcreato; *add.* ἀγενής, ές.

Malcredente; *add.* V. Miscredente.

Malcurante; *add.* ἀμελής, ές· ἀγρόνιστος, ον.

Maldicente; *add.* κακήγορος, ον· κακολόγος, ον· βλάσφημος, ον· μιαρόγλωστος, ον· συκοφάντης, ου (ὁ)· διαβάλλων, ουσα, ον.

Maldicenza; *s. f.* κακηγορία, ας (ἡ)· λοιδορία, ας (ἡ)· βλασφημία, ας (ἡ)· διαβολή, ῆς (ἡ)· συκοφαντία, ας (ἡ).

Maldicitore; *add.* V. Maldicente.

Maldire; *v. att.* V. Maledire.

Maldisposto; *add.* κακῶς διακείμενος, η, ον· δύσθυμος, ον.

Maldurevole; *add.* ἀβέβαιος, α, ον.

Male; *s. m.* κακόν, οῦ (τό)· κακούργημα, ατος (τό). -2. Dolore; πάθος, εος=ους (τό)· ἄλγος, εος=ους (τό). -3. Infermità; νόσος, ου (ἡ)· νόσημα, ατος (το). -4. Aver male; κακὰ πάσχω, ἔχω. -5. Al mal fagli male; κακὸν κακῶς ὀλέσειας. -6. Cercare il male come i medici; κακὸν ἐμαυτῷ ἐπι-σπάομαι=ῶμαι. -7. Dir male ad alcuno; V. Maledire. -8. Essere inesperto del male; ἀπειροκαλέω=ῶ. -9. Esser memore del mal patito; μνησικακέω=ῶ. -10. Far male, del male; βλάπτω· ἀτάω=ῶ· κακουργέω=ῶ· κακοποιέω=ῶ. -11. Fare per male; δολερῶς πράττω. -B'. *Scapitare*; ζημιόομαι=οῦμαι. -12. Far male i fatti; κακῶς ποιέω=ῶ. -13. Far male con; συν-κακουργέω=ῶ. -14. Che allontana i mali; ἀλεξίκακος, ον· ἀπότροπος, ον. -15. Di male in peggio; αἰνόθεν· αἰνόθεν αἰνῶς. -16. Esposto a molti mali; πολυπαθής, ές. -17. Origine dei mali; ἀρχίκακος, ον.

Male; *avv.* κακῶς. -2. Difficilmente; βλαβερῶς. -3. Avere a male; ἀγανακτέω=ῶ· ὀργίζομαι· ἄχθομαι. -4. Trattar male; ἐγ-κακέω=ῶ. -5. Volere male; μισέω=ῶ.

Maledicente; *add.* V. Maldicente.

Maledicenza; *s. f.* V. Maldicenza.

Maledicere; *v. att.* V. Maledire.

Maledico; *add.* V. Maldicente.

Maledire; *v. att.* κατ-αρέομαι=οῦμαι. -2. Dir del male, sparlare; λοιδορέω=ῶ (τινα)· λοιδορέομαι=οῦμαί (τινι)· κακολογέω=ῶ· βλασφημέω=ῶ. -3. Che maledice; ἀραῖος, α, ον.

Maledittore; *add.* V. Maldicente.

Maledizione; *s. f.* ἀρά, ᾶς (ἡ)· κατάρα, ας (ἡ)· λοιδορία, ας (ἡ). -2. Influenza di male; ἀπορροή, ῆς (ἡ)· φθορά, ᾶς (ἡ)· λοιμός, οῦ (ὁ). -3. Carico di maledizioni; ἀραῖος, α, ον.

Malefatta; *s. f.* κακούργημα, ατος (τό).

Malefattore; *add.* πονηρός, ά, όν· μοχθηρός, ά, όν· κακοῦργος, ον· κακοποιός, όν.

Maleficato; **Maleficiato**; *add.* φαρμακευθείς, εῖσα, έν.

Maleficio; *s. m.* κακουργία, ας (ἡ)· κακούργημα, ατος (τό). -2. Far maleficio; παρα-νομέω=ῶ.

Maleficioso; *add.* e

Malefico; *add.* κακοῦργος, ον· πονηρός, ά, όν· βλαβερός, ά, όν. -2. Appartenente a malia, venefico; φαρμακώδης, ες. -3. Maliardo; φαρμακύς, έως (ὁ).

Malefizio; *s. m.* V. Maleficio.

Malenanza; *s. f.* δυστύχημα, ατος (τό).

Malenconia; *s. f.* V. Malinconia.

Malenconico; *add.* V. Malinconico.

Malenconizzare; *v. intr.* μελαγχολάω=ῶ.

Maleo; **Malescio**; *add.* νοσώδης, ες· καχέκτης, ου (ὁ).

Malestante; *add.* κακῶς πράττων, ουσα, ον.

Malevogliente; *add.* κακόνοος=ους, οον=ουν· κακόθυμος, ον.

Malevoglienza; **Malevolenza**; *s. f.* κακόνοια, ας (ἡ)· κακοθυμία, ας (ἡ).

Malevolo; *add.* V. Malevogliente.

Malefacente; *add.* V. Malefico.

Malefacimento; *s. m.* V. Maleficio.

Malfare; *v. att.* κακουργέω=ῶ· ἀδικέω=ῶ· ἀσέβημα ἐργάζομαι.

Malfatto; *s. m.* V. Maleficio.

Malfatto; *add.* ἄμορφος, ον· δύσμορφος, ον.

Malfattore; *add.* κακοῦργος, ον· κακοποιός, όν· μοχθηρός, ά, όν.

Malfattoria; *s. f.* V. Maleficio.

Malfondato; *add.* παραπερόμενος, η, ον· ἄστατος, ον.

Malgradito; *add.* κακόδεκτος, ον.

Malgrado; **Malgrato**; *avv.* ἀκοντί· ἀεκητί.

Malgraziosamente; *avv.* ἀπρεπῶς.

Malgrazioso; *add.* ἀπρεπής, ές.

Malia; *s. f.* φίλτρον, ου (τό)· φαρμακεία, ας (ἡ)· βασκανία, ας (ἡ)· γοητεία, ας (ἡ)· γοήτευμα, ατος (τό). -2. Far malia; γοητεύω· βασκαίνω.

Maliardo; **Maliardolo**; *add.* φαρμακεύς, έως (ὁ)· βάσκανος, ον· γόης, ητος (ὁ).

Malificio; *s. m.* V. Maleficio.

Malificioso; *add.* V. Malfacente.

Malifico; *add.* V. Malefico.

Malifizio; *s. m.* V. Maleficio.

Digitized by Google

Malignamente; *avv.* κακούργως· κακῶς· πονηρῶς.
Malignare; *v. intr.* πονηρεύομαι.
Malignità; *s. f.* πονηρία, ας (ἡ)· κακία, ας (ἡ)· κακοήθεια, ας (ἡ)· μοχθηρία, ας (ἡ).
Maligno; *add.* πονηρός, ά, όν· κακός, ή, όν· μοχθηρός, ά, όν· κακοήθης, ες. -2. Non maligno; ἀκακοήθης, ες.
Malignosamente; *avv.* κακοήθως.
Malignoso; *add.* V. Maligno.
Malignuzzo; *add.* κακώτερος, α, ον.
Malina; *s. f.* V. Malattia.
Malinanza; *s. f.* κακόν, οῦ (τό)· συμφορά, ᾶς (ἡ).
Malinconia; *s. f.* μελαγχολία, ας (ἡ)· -2. Afflizione; λύπη, ης (ἡ)· ἄχθος, εος-ους (τό)· κατήφεια, ας (ἡ).
Malinconiaccia; *s. f. acc.* δεινὴ λύπη, ης (ἡ).
Malinconicamente; *avv.* μελαγχολικῶς.
Malinconico; **Malinconioso**; } *add.* e
Malinconoso; *add.* μελαγχολικός, ή, όν· -2. Pieno di afflizione; κατηφής, ές· λυπηρός, ά, όν· ἄθυμος, ον. -3. Essere malinconico; μελαγχολάω-ῶ· κατηφέω-ῶ· κατηφιάω-ῶ· βαρυφρονέω-ῶ.
Malincuore; *add.* ἄκων, ουσα, ον· ἀκούσιος, α, ον· *avv.* ἀκοντί. -2. Sopportare a malincuore; ἀγανακτέω-ῶ· χαλεπῶς, βραδέως φέρω.
Malinteso; *add.* ἄπειρος, ον.
Malinventurato; *add.* V. Disavventurato.
Malioso; *add.* V. Maliardo.
Maliscalco; *s. m.* ἡγεμών, όνος (ὁ). -2. Che cura le malattie dei cavalli; κτηνίατρος, ου (ὁ).
Malissimamente; *avv. superl.* κάκιστα.
Malistalla; *s. f.* αὐλή, ῆς (ἡ).
Malito; *add.* νουσαχθής, ές· νοσηρός, ά, όν.
Malivoglienza; **Malivolenza**; } *s. f.* V. Malevolenza.
Malivolo; *add.* V. Malevolo.
Malizia; *s. f.* κακία, ας (ἡ)· πονηρία, ας (ἡ)· ἁμάρτημα, ατος (τό). -2. Astuzia; πανουργία, ας (ἡ)· δεινότης, ητος (ἡ). -3. Infermità; νόσος, ου (ἡ).
Maliziare; *v. intr.* εἰς κακὸν προ-άγομαι.
Maliziatamente; *avv.* V. Maliziosamente.
Maliziato; *add.* πανοῦργος, ον· ποικιλόφρων, ον· δολοφρονῶν, οῦσα, οῦν· δολομήτης, ου (ὁ).
Malizietta; **Malizina**; } *s. f. dim.* δόλος, ου (ὁ)· πανουργία, ας (ἡ)· δολοφροσύνη, ης (ἡ).
Maliziosamente; *avv.* πανούργως· δολερῶς· πονηρῶς· τεχνικῶς. -2. Apporre qualche cosa maliziosamente; βασκαίνω.
Maliziosetto; **Maliziosino**; } *add.* δολερώτερος, α, ον.
Malizionità; *s. f.* V. Malizia.
Malizioso; **Maliziuto**; } *add.* V. Maliziato.
Malleabile; *add.* ἐλατός, ή, όν.
Malleabilità; *s. f.* ἐλατόν, οῦ (τό).
Malleo; *s. m.* V. Martello.
Malleolo; *s. m.* σφυρόν, οῦ (τό).
Mallevadore; *s. m.* ἐγγυητής, οῦ (ὁ)· ἔγγυος, ου (ὁ). -2. Dare mallevadore; φερέγγυον παρ-έχω. -3. Che riguarda il mallevadore; ἐγγυετικός, ή, όν.
Mallevadoria; *s. f.* V. Malleveria.
Mallevare; *v. att.* ἐγγυάομαι-ῶμαι.
Mallevato; *s. m.* V. Malleveria.
Mallevatore; *s. m.* V. Mallevadore.

Malleveria; *s. f.* ἐγγύησις, σεως (ἡ). -2. Che presta malleveria; ἔγγυος, ον· ἐγγυητής, οῦ (ὁ). -3. Dar malleveria; ἐγγυάομαι-ῶμαι. -4. Che concerne la malleveria; ἐγγυητικός, ή, όν.
Mallo; *s. m.* κέλυφος, εος-ους (τό)· κηλύφανον, ου (τό). -2. Senza mallo; ἀνέλυφος, ον.
Malmaritata; *s. f.* ἀθλίως γαμήσασα, ης (ἡ).
Malmeggiare; *v. att.* e
Malmenare; *v. att.* πορθέω-ῶ· κατα-πορθέω-ῶ· κακόω-ῶ· κακοποιέω-ῶ· ὑβρίζω. -2. Palpeggiare; ψηλαφάω-ῶ. -3. Maneggiare; ἅπτομαι. -4. Travagliare; ἐν-οχλέω-ῶ.
Malmettere; *v. att.* σκεδάζω.
Malnato; *add.* ἀγενής, ές. -2. Cattivo; ἄθλιος, α, ον· κάκιστος, η, ον.
Malnaturato; *add.* Gracile.
Malo; *add.* κακός, ή, όν· πονηρός, ά, όν.
Malofattore; *add.* V. Malfattore.
Malora; *s. f.* ὄλεθρος, ου (ὁ). -2. Va alla malora; ἄπειρε, ἄπαγε εἰς κόρακας.
Malordinatamente; *avv.* ἀτάκτως· ἀναρμόστως.
Malordinato; *add.* ἄτακτος, ον· ἀνάρμοστος, ον.
Malore; *s. m.* V. Malattia. -2. Turbazione dell'animo; πάθος, εος-ους (τό).
Malotico; *add.* V. Maligno.
Malparato; *add.* εἰς μέγαν κίνδυνον ἐπαχθείς, εῖσα, έν· ἀπαρασκεύαστος, ον· ἀπαράσκευος, ον.
Malpaziente; *add.* V. Impaziente.
Malpazientemente; *avv.* V. Impazientemente.
Malpiglio; *s. m.* V. Cipiglio.
Malpolito; *add.* ἄκομψος, ον.
Malpratico; *add.* V. Inesperto.
Malpreparato; *add.* ἀπαρασκεύαστος, ον.
Malprò; *s. m.* V. Danno.
Malprocedere; *s. m.* V. Inciviltà.
Malproprio; *add.* ἀπρεπής, ές.
Malprovveduto; *add.* V. Sprovveduto.
Malpulito; *add.* V. Malpolito.
Malsania; *s. f.* καχεξία, ας (ἡ).
Malsano; *add.* V. Malaticcio. -2. Insano, pazzo; ἄφρων, ον.
Malsincero; *add.* κίβδηλος, ον.
Malsofferente; *add.* δυσανάσχετος, ον.
Malta; *s. f.* V. Melma.
Maltalento; *s. m.* δύσνοια, ας (ἡ)· κακόνοια, ας (ἡ).
Maltollerabile; *add.* δυσάνεκτος, ον· δυσανάσχετος, ον.
Maltolto e Mal tolto; *s. m.* ἄδικος πορισμός, οῦ (ὁ).
Maltornito; *add.* ἀνέργαστος, ον· ἄξεστος, ον.
Maltrattamento; *s. m.* κάκωσις, σεως (ἡ)· αἰκία, ας (ἡ)· αἰκισμός, οῦ (ὁ).
Maltrattare; *v. att.* κακόω-ῶ· αἰκίζομαι· κακουργέω-ῶ· κακοποιέω-ῶ· ὑβρίζω. -2. Maltrattare assai; δια-λυμαίνομαι. -3. Proclive al maltrattare; αἰτικός, ή, όν.
Maltrattato; *p. pass.* ὑβριστός, ή, όν. -2. Non maltrattato; ἀνύβριστος, ον.
Maltrovamento; *s. m.* κακὸν εὕρημα, ατος (τό).
Maluria; *s. f.* V. Malaugurio.
Malurioso; *add.* V. Malauguroso.
Malusare; *v. att.* κατα-χράομαι-ῶμαι.
Maluzzo; *s. m. dim.* νοσημάτιον, ου (τό).
Malva; *s. f.* μαλάχη, ης (ἡ)· μολόχη, ης (ἡ).
Malvagiamente; *avv.* πονηρῶς· κακῶς· ἀσεβῶς· μοχθηρῶς.
Malvagio; *add.* πονηρός, ά, όν· κακός, ή, όν· ἀσεβής, ές· μοχθηρός, ά, όν. -2. Eccessivamente

Digitized by Google

malvagio; ὑπερπόνηρος, ον. -3. Molto malvagio; βαθυπόνηρος, ον. -4. Malvagio in grandi cose; μεγαλοπόνηρος, ον. -5. Malvagio in piccole cose; μικροπόνηρος, ον. -6. Essere malvagio; πονηρεύω· πονηρεύομαι· ἀσεβέω=ῶ. -7. Esser retto, governato da malvagi; πονηροκρατέομαι=οῦμαι. -8. Governo dei malvagi; πονηροκρατία, ας (ἡ). -9. Odiare i malvagi; μισοπονηρέω=ῶ. -10. Che odia i malvagi; μισόπονηρος, ον. -11. Odio per i malvagi; μισοπονηρία, ας (ἡ). -12. Non malvagio; ἄκακος, ον· ἀπόνηρος, ον.

Malvagità; *s. f.* e

Malvascia; *s. f.* κανία, ας (ἡ)· πονηρία, ας (ἡ)· ἀσέβεια, ας (ἡ). -2. Odiare la malvagità; V. Malvagio § -9.

Malvascio; *add.* V. Malvagio.

Malvedere; *v. intr.* φθονέω=ῶ· μισέω=ῶ.

Malveduto; *add.* μισηθείς, εῖσα, έν· ἀπεχθής, ές· δυσχερής, ές.

Malvestà; *s. f.* V. Malvagità.

Malvissuto; Malvivente; *add.* πανοῦργος, ον· πονηρός, ά, όν.

Malvivo e Mal vivo; *add.* ἡμιθνής, ές.

Malvogliente; *add.* V. Malevogliente.

Malvoglienza; *s. f.* V. Malevolenza.

Malvolente; *add.* V. Malevogliente.

Malvolentieri; *avv.* V. Malincuore.

Malvolere; *s. m.* κακόνοια, ας (ἡ).

Malvoluto; *add.* V. Malveduto.

Mamma; *s. f.* μάμμη, ης (ἡ).

Mammana; *s. f.* τιθή, ῆς (ἡ)· μαῖα, ας (ἡ).

Mammella; *s. f.* μαζός, οῦ (ὁ). -2. Con una sola mammella; μονόμαζος, ον. -3. Che ha forma di mammella; μαζοῦσιος, ον.

Mammelletta; Mammellina; *s. f. dim.* μαζίον, ου (τό)· τιθίον, ου (τό).

Mammilla; *s. f.* V. Mammella.

Mammina; *s. f. dim.* V. Mamma.

Mammoletto; Mammolino; *s. m. dim.* παιδάριον, ου (τό).

Mammolo; *s. m.* παιδίον, ου (τό).

Mammona; *s. m.* μαμμονά, ᾶς (ἡ).

Mammone; *s. m. Specie di bertuccia*; κερκοπίθηκος, ου (ὁ).

Mammuccia; *s. f. dim.* μάμμη, ης (ἡ). -2. Fare alle mammucce; παιδῶς φλναρέ=ῶ.

Manaccia; *s. f. pegg.* ἀναιδὴς χείρ, χειρός (ἡ).

Manata; *s. f.* δράξ, ακός, (ὁ)· δράμμα, ατος (τό)·

Manatella; Manatina; *s. f. dim.* δράγμα, ατος (τό).

Mancamento; *s. m.* ἔλλειμα, ατος (τό)· ἔνδεια, ας (ἡ)· ἀπορία, ας (ἡ). -2. Errore; πλάνη, ης (ἡ). -3. Peccato; ἁμάρτημα, ατος (τό)· σφάλμα, ατος (τό). -4. Privazione; στέρησις, σεως (ἡ).

Mancanza; *s. f.* V. Mancamento.

Mancare; *v. intr.* ἐλ-λείπω. -2. Cessare; παύομαι. -3. Difettare; ἐκ-λείπω· δέομαι. -4. Diminuire; ἐλαττόω=ῶ. -5. Venir meno; ἐλ-λείπομαι. -6. Mancare d'animo; λειποθυμέω=ῶ· ἀθύμως διάκειμαι· ἀπεγνωκότως ἔχω. -7. Mancar di fede; λύω πίστιν· παρα-βαίνω τὰς πίστεις. -8. Di speranza; τῆς ἐλπίδος κατα-πίπτω. -9. Mancare poco; ὀλίγου δεῖ. -10. Mancare di; πένομαι· συμ-πένομαι. -11. Mancare insieme; συν-απολείπω. -12. Peccare; παρα-βαίνω· ἁμαρτάνω.

Mancato; *add.* V. Manchevole.

Manceppare e Mancippare; *v. att.* V. Emancipare.

Manceppazione; *s. f.* V. Emancipazione.

Manchevole; *add.* πηρός, ά, όν· ἐνδεής, ές· ἐνδεής, ές· ἀτελής, ές.

Manchevolezza; Manchezza; *s. f.* V. Mancamento.

Mancia; *s. f.* ἐπινομίς, ίδος (ἡ)· ἐπιφορά, ᾶς (ἡ)· δῶρον, ου (τό). -2. Dare la mancia; ξένιον δίδωμι.

Manciata; *s. f.* δράγμα, ατος (τό).

Mancino; *add.* λαιός, ά, όν· σκαιός, ά, όν· ἀριστερός, ά, όν. -2. A mancina; ἐπὶ τὰ λαιά.

Mancipare; *v. att.* V. Emancipare.

Mancipio; *s. m.* ἀνδράποδον, ου (τό).

Manco; *s. m.* μιονεξία, ας (ἡ).

Manco; *add.* ἐνδεής, ές· ἀτελής, ές· πηρός, ά, όν. -2. Sinistro; λαιός, ά, όν· σκαιός, ά, όν· ἀριστερός, ά, όν. -3. Infausto; δυστυχής, ές.

Manco; *avv. Meno*; ἔλαττον. -2. Venir manco; ἐκ-λείπω. -3. Venirsi manco; λειποθυμέω=ῶ. -4. Da manco; ἥττων, ον.

Mandamento; *s. m.* ἐντολή, ῆς (ἡ).

Mandare; *v. att.* πέμπω· στέλλω -2. Comandare; ἐν-τέλλομαι. -3. Mandar ad effetto, ad esecuzione; ἐπι-τελέω=ῶ. -4. Alla memoria; τῇ ψυχῇ λαμβάνω. -5. All'uccellatojo; χλευάζω· κατα-γελάω=ῶ. -6. Bando; ἐπ-αγγέλλω. -7. Consiglio; βουλεύω. -8. Mandar dentro; εἰς-πέμπω. -9. Fuori; ἐκ-πέμπω. -10. Giù; κατα-βάλλω. -11. Mandare guai; αἰάζω. -12. Mandare insieme, nello stesso tempo; συν-δια-πέμπω· συν-ανα-πέμπω. -13. Mandare in lungo; ἀνα-βάλλομαι. -14. In luogo di; ἀντ-απο-στέλλω· ἀντ-απο-πέμπω. -15. Male; κατ-αν-αλίσκω. -16. Oltre; ἐπ-εἰγω. -17. Per uno; μετα-στέλλομαι· μετα-πέμπομαι· προς-άγω· μετα-καλέω=ῶ. -18. Mandar via, *licenziare*; ἀφ-ίημι. -19. Mandar via insieme; συν-απο-πέμπω.

Mandata; *s. f.* ἀποπομπή, ῆς (ἡ).

Mandatario; *s. m.* V. Ambasciadore.

Mandato; *p. pass.* πεμπτός, ή, όν· ἀπόστολος, ον. -2. Mandato da Dio; θεόπεμπτος, ον. -3. Mandato solo; μονόστολος, ον. -4. Mandato via; ἀπόπεμπτος, ον.

Mandato; *s. m.* ἐντολή, ῆς (ἡ)· παράγγελμα, ατος (τό). -2. Ambasciadore V.

Mandatore; *add.* πέμπων, ουσα, ον.

Mandibula e Mandibola; *s. f.* γνάθος, ου (ἡ).

Mandola; Mandorla; *s. f.* ἀμύγδαλον, ου (τό).

Mandorlato; *add.* ἀμυγδαλώδης, ες.

Mandorlo; *s. m.* ἀμυγδαλέα, ας (ἡ)· ἀμυγδαλή, ῆς (ἡ).

Mandra; *s. f.* ἀγέλη, ης (ἡ)· ποιμνή, ῆς (ἡ)· μάνδρα, ας (ἡ).

Mandragola; *s. f.* e

Mandragora; *s. f.* μανδραγόρας, ου (ὁ). -2. Fatto di mandragora; μανδραγορικός, ή, όν.

Mandria; *s. f.* V. Mandra.

Mandriale; Mandriano; *s. m.* ἀρχιμανδρίτης, ου (ὁ)· νομεύς, έως (ὁ).

Mandrola; *s. f.* V. Mandorla.

Manducare; *v. att.* ἐσθίω· τρώγω.

Mane; *avv.* πρωΐ. -2. Da mane; ἐκ τοῦ ὀρθοῦ.

Maneare; *v. att.* V. Maneggiare.

Manecare; *v. att.* V. Mangiare.

Digitized by Google

Maneggevole; Maneggiabile; } *add.* ἀπτός, ή, όν· ψηλαφητός, ή, όν.
Maneggiamento; *s. m.* ψηλάφησις, σεως (ή).
Maneggiare; *v. att.* ψηλαφάω-ῶ· μετα-χειρίζομαι· καθ-απτομαι. -2. Esercitare; ἀσκέω-ῶ. -3. Governare; ἄρχω· βασιλεύω. -4. Maneggiarsi; σπουδάζω.
Maneggio; *s. m.* ἐγχείρημα, ατος (τό)· ἔργον, ου (τό)· πρᾶγμα, ατος (τό). -2. Governo, amministrazione; ἀγωγή, ῆς (ή)· διοίκησις, σεως (ή)· διαχείρισις, σεως (ή)· οἰκονομία, ας (ή).
Manella; *s. f.* Manello; *s. m.* } δράγμα, ατος (τό).
Manera; *s. f.* V. Maniera.
Manere; *v. intr.* μένω.
Maneroso; *add.* V. Manieroso.
Manescalco; *s. m.* V. Maniscalco.
Manescamente; *avv.* ταῖς χερσί. -2. Da vicino *(combattere)*; ἐγγύθεν.
Manesco; *add.* ψηλαφητός, ή, όν· ἐς χεῖρα προπετής, ές. -2. Pronto; πρόχειρος, ον.
Manesco; *avv.* V. Manescamente.
Manetta; *s. f. dim.* χειρίδιον, ου (τό). -2. Manette; χειρίδες, ων (αἱ).
Manganare; *v. att.* σφενδονάω-ῶ· μαγγάνῳ βάλλω. -2. Dare il lustro alle tele; κυλινδρόω-ῶ· ἰπόω-ῶ.
Manganaro; Manganatore; } *add.* κυλινδρόων, ουσα, ον,
Manganatura; *s. f.* τὸ κυλινδρόειν.
Manganeggiare; *v. att.* V. Manganare.
Manganello; *s. m.* Manganella; *s. f.* } *dim.* e
Mangano; *s. m.* μάγγανον, ου (τό)· σφενδόνη, ης (ή). -2. *Strumento per dare il lustro alle tele*; κύλινδρος, ου (ὁ)· ἶπος, ου (ὁ).
Mangereccio; Mangiabile; } *add.* ἐδώδιμος, ον.
Mangiacatenacci; Mangiaferro; } *s. c.* ἀλάζων, ονος (ὁ, ή).
Mangiagione; *s. f.* V. Mangiamento.
Mangiaguadagno; *s. c.* θής, θητός (ὁ)· μισθωτός, ή, όν.
Mangiamento; *s. m.* ἐδωδή, ῆς (ή).
Mangiare; *s. m.* ἔδωσις, σεως (ή)· βρῶσις, σεως (ή). -2. Cibo; ἐδωδή, ῆς (ή)· ἔδεσμα, ατος (τό). -3. Convito; ἄριστον, ου (τό)· εὐωχία, ας (ή). -4. Dare mangiare; τρέφω.
Mangiare; *v. att.* βρώσκω· ἐσθίω· σιτέομαι-οῦμαι· τρώγω. -2. A crepa pelle; σίτου γεμίζομαι. -3. Appartenente al mangiare; βρωτικός, ή, όν. -4. Astenersi dal mangiare; ἀπ-εσθίω. -5. Bramare di mangiare; βρωσείω. -6. Cessare di mangiare; ἀπο-δειπνέω-ῶ· ἀπ-εσθίω. -7. Mangiare cibi forti; ναστοφαγέω-ῶ. -8. Che mangia cibi forti; ναστοφάγος, ον. -9. Mangiare di sotto; ὑπο-βιβρώσκω. -10. Mangiare in pugno; ἐξ ἐπιδρομῆς ἐσθίω. -11. Mangiare insieme; παρ-εσθίω· παρα-δειπνέω-ῶ· συγ-γεύομαι -12. Che mangia moderatamente; μετριόσιτος, ον. -13. Mangiare molto; πολυφαγέω-ῶ. -14. Che mangia molto; πολύγραος, ον. -15. Mangiare poco; ὀλιγοσιτέω-ῶ. -16. Che mangia poco; ὀλιγόσιτος, ον· ὀλιγοφάγος, ον· μικροφάγος, ον. -17. Il mangiare poco; ὀλιγοσιτία, ας (ή)· ὀλιγοφαγία, ας (ή). -18. Che porta il mangiare; δειπνοφόρος, ον. -19. Che mangia sè stesso; αὐτοφόρβος, ον· αὐτοφάγος, ον. -20. Che mangia semplicemente; μικροτράπεζος, ον. -21. Che mangia solo, una sola volta al giorno; μονόφαγος, ον· αὐτόσκυνος, ον· μονόσιτος, ον. -22. Mangiar solo; μονοφαγέω-ῶ· μονοσιτέω-ῶ. -23. Il mangiar solo; μονοσιτία, ας (ή)· μονοφαγία, ας (ή). -24. Che mangia a proprie spese; αὐτόδαιτος, ον· αὐτόδειπνος, ον. -25. Da mangiare; ἐδεστός, ή, όν· ἐδετέος, α, ον. -26. Non mangiare; ἀσιτέω-ῶ. -27. Che non mangia, senza mangiare; ἄσιτος, ον· *avv.* ἀσίτως. -28. Non mangiare interamente; ἀπολείπω.
Mangiaretto; *s. m.* V. Manicaretto.
Mangiata; *s. f.* V. Corpacciata.
Mangiativo; *add.* V. Mangiabile.
Mangiatoja; *s. f.* φάτνη, ης (ή).
Mangiatore; *add.* ἐσθίων, ουσα, ον· φάγος, ου (ὁ).
Mangiatura; *s. f.* ἔδεσις, σεως (ή).
Mangione; *s. m.* πολυφάγος, ον.
Mania; *s. f.* μανία, ας (ή).
Maniaco; *add.* μανιακός, ή, όν.
Maniatamente; *avv.* V. Esattamente.
Maniato; *add.* αὐτότατος, η, ον.
Manica; *s. f.* χειρίς, ίδος (ή). -2. Manico; κώπη, ης (ή). -3. Senza maniche; ἀχειρίδωτος, ον.
Manicamento; *s. m.* ἐδωδή, ῆς (ή). -2. Mordicamento; δῆγμα, ατος (τό)· δηγμάτιον, ου (τό).
Manicare; *s. m.* V. Cibo.
Manicare; *v. att.* V. Mangiare.
Manicaretto; *s. m.* ἔμβαμμα, ατος (τό).
Manicatore; *add.* V. Mangiatore.
Manichetto; Manichino; } *s. m. dim.* κωπίον, ου (τό).
Manico; *s. m.* λαβή, ῆς (ή)· κώπη, ης (ή)· ἄμμα, ατος (τό). -2. Con un sol manico; μόνωτος, ον· μονούατος, ον -3. Che ha manico corto; βραχύωτος, ον. -4. Senza manico; ἀλαβής, ές· ἄωτος, ον.
Maniera; *s. f.* τρόπος, ου (ὁ). -2. *Modo di procedere*; ἐπιτήδευμα, ατος (τό)· τρόπος, ου (ὁ)· φύσις, σεως (ή)· νόμος, ου (ὁ). -3. Specie, sorta; εἶδος, εος-ους (τό). -4. Secondo l'antica maniera; ἀρχαιότροπος, ον. -5. Nella qual maniera; ἅτε. -6. In nessuna maniera; χηδαμῶς.
Manierare; *v. att.* κοσμέω-ῶ.
Maniere e Manieri; *s. m.* οἰκητήριον, ου (τό).
Maniero; *Agg. di Falcone*; χειροηθής, ές.
Manieroso; *add.* εὐπροσήγορος, ον· χρηστός, ή, όν· ἐπιδέξιος, ον.
Manifattore; *add.* ἐργάτης, ου (ὁ)· ἐργαζόμενος, η, ον· χειρεργάτης, ου (ὁ)· χειροτέχνης, ου (ὁ).
Manifattoria; *s. f.* e
Manifattura; *s. f.* χειρούργημα, ατος (τό)· χειροδόσιον, ου (τό)· χειρουργία, ας (ή)· χειρωναξία, ας (ή).
Manifestamente; *avv.* σαφῶς· φανερῶς.
Manifestare; *v. att.* δηλόω-ῶ· δηλοποιέω-ῶ· παραδηλόω-ῶ.
Manifestatore; *add.* ἐξηγητής, οῦ (ὁ)· ἑρμηνεύς, έως (ὁ).
Manifestazione; *s. f.* ἐξήγησις, σεως (ή)· δήλωσις, σεως (ή).
Manifesto; *s. m.* δήλησις, σεως (ή).
Manifesto; *add.* δῆλος, η, ον· φανερός, ά, όν· ἐναργής, ές. -2. *Avv.* φανερῶς. -3. Far manifesto; V. Manifestare. -4. Per sè stesso manifesto; αὐτόδηλος, ον. -5. È affatto manifesto; δηλαδή.

Digitized by Google

Maniglia; *s. f.* e
Maniglio; *s. m.* ψέλλιον, ου (τό). -2. *Parte della sega, che si tiene in mano;* πρίονος λαβή, ῆς (ἡ).
Manigoldo; *s. m.* ἄνδραγχος, ου (ὁ).
Manigoldone; *s. m.* πονηρός, οῦ (ὁ).
Manimettere; *v. att.* V. Manomettere.
Manimorcia; *s. f.* ἀπειρόκαλος, ου (ἡ).
Manina; *s. f. dim.* χειρίδιον, ου (τό).
Maninconia; *s. m.* V. Malinconia.
Maninconico; Maninconioso; Maninconicoso; } *add.* V. Malinconicoso.
Manino; *s. m. dim.* V. Manina.
Manipolare; *v. alt.* χειρουργέω=ῶ.
Manipolare; *add.* λυχίτης, ου (ὁ).
Manipolazione; *s. f.* διάπραξις, εως (ἡ).
Manipolo; *s. m.* e
Manipulo; *s. m.* δράγμα, ατος (τό). -2. *Striscia di drappo che tiene al braccio manco il sacerdote;* ἐπιμανίκιον, ου (τό). -3. Baciare il manipolo; ὑπο-τάττω ἐμαυτόν (τινι). -4. Di soldati; λόχος, ου (ὁ).
Maniscalco; *s. m.* κτηνίατρος, ου (ὁ).
Manitengolo; *s. m.* V. Manico.
Manna; *s. f.* μάννα, ης (ἡ).
Mannaja; *s. f.* πέλεκυς, υος=εως (ὁ).
Mannajetta; *s. f. dim.* πελεκύδιον, ου (τό).
Mannara; *s. f.* V. Mannaja.
Mannerino; *s. m.* ἐκτετμημένος ἀρήν, ἀρνός (ὁ).
Mano; *s. f.* χείρ, χειρός (ἡ)· παλάμη, ης (ἡ). -2. Banda, lato, parte; χώρα, ας (ἡ). -3. Carattere, *o* scrittura; χείρ, χειρός (ἡ). -4. Ajuto; βοήθεια, ας (ἡ). -5. Forza, autorità; χείρ, χειρός (ἡ)· δύναμις, εως (ἡ). -6. Qualità, condizione; γένος, εος=ους (τό)· εἶδος, εος=ους (τό)· σχῆμα, ατος (τό). -7. Quantità determinata di checchè si sia; χείρ, χειρός (ἡ)· πλῆθος, εος=ους (τό). -8. Raccolto di quattro insieme; τετράς, άδος (ἡ). -9. A mano, *in pronto;* κατὰ πόδας. -10. A man chiusa, *senza far considerazione;* ἀ-βούλως· προπετῶς. -11. A mano diritta; ἐπὶ δεξιᾶ· δεξιός, ά, όν. -12. A man sinistra; ἐπὶ ἀριστερᾶ. -13. A mano a mano, *successivamente;* εἶτα· ἑπειτα. -14. A mani piene; ἀ-φθόνως. -15. A mani vote; χερσὶν ἀναργύροις. -16. Allargar la mano; λαμπρῶς δωρέομαι=οῦμαι. -17. Appiccarsi alla mano, *torre dell'altrui;* κλέπτω· ἁρπάζω. -18. Armata mano; χειρὶ ὡπλισμένῃ. -19. Avere alle mani alcuna cosa; πρόχειρον ἔχω. -20. Aver in mano; μετὰ χεῖρας ἔχω (τι)· μετα-χειρίζομαι. -B'. *Avere in balìa;* δύναμαι· δύναμιν ἔχω. -21. Avere la mano, *precedere;* προτιμεύω· τὰ πρῶτα αἱρέω=ῶ. -22. Avere le mani fatte a uncino; κλεπτής εἰμι. -23. Avere le mani in checchessia, *avervi parte;* δια-πράττω (τι). -24. Aver le mani lunghe; μακρόχειρ εἰμί. -25. Battendo le mani; συμπλήγδον. -26. Battere le mani; παρα-κροτέω=ῶ. -27. Cadere di mano; ἐλ-λείπομαι· ἐκ-πίπτω. -28. Cadere in mano, *venire in podestà d'altrui;* ὑπό τινι ποιέομαι=οῦμαι. -29. Cadere per mano; συμ-βαίνω. -30. Cavare le mani di chicchesia, *terminarlo;* ἀπο-τελέω=ῶ (τι). -31. Che ha cento mani; ἑκατοντάχειρ, ρος (ὁ, ἡ). -32. Comandar con mano, *accennare;* χειρὶ σημαίνω. -33. Condurre per mano; χειραγωγέω=ῶ (τινα). -34. Dare alla mano, *subito;* αὐτίκα δίδωμι· ἐν παρόντι κατα-βάλλω ἀργύριον. -35. Dare a man salva; ἀπαράσκευον εἰς-βάλλω. -36. Dare mano, *incominciare;* ἄρχομαι. -B'. *Cooperare;* συν-έργω (τινι). -Γ'. *Ajutare;* βοηθέω=ῶ· ὠφελέω=ῶ (τινα)· ἐπι-κουρέω=ῶ (τινι). -37. Dar di mano, *o* delle mani; δι-ωθέομαι=οῦμαι. -B'. Dar di mano, *rapire;* προς-αρπάζω. -38. Dare di mano ad un lavoro; ἐπι-χειρέω=ῶ (τι). -39. Dare delle mani; χερσὶν παίω. -40. Dare fra mano, per le mani; εἰς χεῖρας ἐμ-πίπτω. -41. Dare in mano; παρα-δίδωμι. -42. Dare nel cavo della mano; ἐγ-γυαλίζω. -43. Dare nelle mani; ἐγ-χειρίζω. -44. Dare sulle mani; ἐμ-ποδίζω. -45. Dare l'ultima mano; ἐπι-τελέω=ῶ· ἐξ-εργάζομαι (τι). -46. Di mano in mano; ἐκ χειρὸς εἰς χεῖρα. -47. Con dilicata mano; μαλακόχειρ, ρος (ὁ, ἡ). -48. Eleggere alzando la mano; χειροτονέω=ῶ. -49. Eletto con alzare la mano; χειροτόνητος, ον. -50. Non eletto con alzare la mano; ἀχειροτόνητος, ον. -51. Essere alle mani, *affabile;* εὐ-προσήγορος, ἀστεῖός εἰμι. -B'. *Azzuffarsi;* συμ-βάλλω (πρός τινα). -Γ'. Ragionare insieme; συμ-βάλλομαι. -Δ'. Essere delle mani, *pronto a percuotere;* προχείρως ἔχω εἰς πληγάς. -E'. Essere in mano, *in facoltà di;* πρόχειρός εἰμι· ὑπ-άρχω· ἐπ' ἐξουσίᾳ εἰμί (τινος)· εἰς χεῖρας (τινος) ἦλθον. -ς'. Essere, avere la mano di Dio, *riuscire eccellente;* δια-φέρω τῶν ἄλλων (ἐν τινι). -Z'. Essere la mano di Dio, *giungere opportuno;* χεὶρ θεοῦ εἰμι. -52. Fare a mano, *fare artificialmente;* χειροποιέω=ῶ. -B'. Fare a mano, *fare ingannevolmente, con arte;* πανουργέω=ῶ. -53. Il far man bassa; πανωλεθρία, ας (ἡ). -54. Fare toccare con mano una cosa; ἐπι-δεικνύω. -55. Fare di propria mano; αὐτοχειρίζω· αὐτουργέω=ῶ. -56. Fatto colle mani; χειροποίητος, ον· χειρότευκτος, ον· *avv.* χειροποιήτως. -57. Non fatto colle mani; ἀχειρόπλαστος, ον· ἀχειρότευκτος, ον· ἀχειροποίητος, ον. -58. Formare coll'arte delle proprie mani; χειρουργέω=ῶ· ἐγ-χειρουργέω=ῶ. -59. Fra le mani; παρὰ χεῖρας. -60. Fuor di mano; ἄβατος, ον. -61. Girare ad ogni mano; περι-άλλομαι. -62. Con mano ingiusta; ἀδικόχειρ, ρος (ὁ, ἡ). -63. Lasciare in mano, *o* nelle mani; παρα-δίδωμι. -64. Lasciarsi uscire di mano; καιρὸν προ-ίημι. -65. Lavarsi le mani di chicchessia; ἐπιμέλειαν προ-ίεμαι. -66. Lavorar di mano; κλέπτω. -67. Legare le mani altrui; ἐμποδὼν γίγνομαί (τινι). -68. Levar mano, *desistere;* ἀπο-λήγω. -69. Levar le mani al cielo, *o* verso il cielo; χεῖρας ὀρέγω· τείνω. -70. Di lunga mano; μακρὰν· πάλαι. -71. Che ha lunghe mani; μακρόχειρ, ρος (ὁ, ἡ). -72. Menar le mani; χερὶ πολὺ πίπτω. -B'. *Operar con prestezza e forza;* σπεύδω· σκευωρέομαι=οῦμαι. -73. Menare con mano; χειραγωγέω=ῶ. -74. Mettere la mano in alcuna cosa, *provvedervi;* θεραπεύω (τι). -75. Mettere, *o* porre le mani addosso; κτείνω. -76. Mettere, *o* porre mano, *cominciare;* ἄρχομαι· ἐπι-χείρω (τινι)· ἀντι-λαμβάνομαί (τινος). -77. Mettere mano, *sfoderare;* ξίφος γυμνόω· σπάομαι=ῶμαι. -78. Mettere mano ad uno, *cominciarlo ad ingiuriare con fatti e con*

Digitized by Google

parole ; ἐν-υβρίζω· βιαίας χεῖρας ἐμ-βάλλω. -79. Mettere, *o* porre mano in pasta, *entrare a trattare* ; πειράομαι-ῶμαι, προς-άγω τὴν χεῖρά (τινι)· ἐγ-χειρίζομαι. -80. Mettere per le mani, *proporre* ; προς-βάλλω. -81. Mettere tra le mani, *commettere alla cura* ; ἐπι-τρέπω· εἰς χεῖρας παρα-δίδωμι. -82. Mettere, *o* porre tra le mani, nelle mani, *o* in mano, *dare*, *o consegnar in potere* ; εἰς χεῖρας παρα-δίδωμι. -83. Mordersi le mani d'alcuna cosa ; μετα-μελέομαι-οῦμαι. -84. Che non muove la mano ; ἀπάλαμνος, ον· ἀπάλαμος, ον. -85. La cui mano fortemente pesa ; βαρυπάλαμος, ον. -86. Porre alcuno nelle mani di ; ἐγ-γυαλίζω (τινά τινι). -87. Porgere la mano ; δεξιὰν δίδωμί (τινι). -Β'. *Ajutare* ; V. Dare mano § -36, -Γ'. -88. Por mano, *darsi da fare* ; προς-άγω τὴν χεῖρά (τινι)· ἐγ-χειρέω-ῶ. -89. Por mano sopra alcuna cosa, *toglierla* ; κατα-λαμβάνω. -90. Porre, *o* tenere mente alle mani, *badare a quel che altri fa o pensa di fare* : δια-φυλάττω (τινα), -91. Porre in mano ; ἐγ-χειρίζω. -92. Portare in palma di mano ; ἐν φανερῷ ἔχω. -93. Portare, tenere in palma di mano alcuno ; εὐμένης δια-τίθεμαι (πρός τινα)· ἐν ὀφθαλμοῖς φέρω. -94. Posto in mano ; ἐγχειρίδετος, ον. -95. Rimettere in mano, *dar libera podestà* ; ἐπι-τρέπω τῇ γνώμῃ (τινος). -96. Senza mani ; ἀχειρής, ές· ἄχειρος, ον· ἀπόχειρος, ον. -97. Scrittura di propria mano ; ἰδιόχειρον, ου (τό). -98. Stare colle mani, tenere le mani alla cintola, colle mani in mano ; κάθ-ημαι οὐδὲν ποιῶν, οὖσα, οὖν· ἀργέω-ῶ· ὀχνέω-ῶ· πρᾶγμα οὐδὲν ἔχω. -99. Stretto di mano, *parco* ; φειδωλός, ή, όν. -100. Stringere le mani ad alcuno : τὰς χεῖρας σφίγγω (τινι). -101. Tender le mani ; τὰς χεῖρας τείνω, ὀρέγω (πρός τινα). -102. Tenere le mani a sè, *astenersi di toccare checchesia* ; ἀπ-έχομαί (τινος). -103. Tener le mani in capo ad alcuno, *aver l'occhio che non erri* ; ἐξαμαρτάνειν οὐκ ἐάω-ῶ. -104. Tenuto in mano ; ἐγ-χειρίδιος, ον. -105. Tratto di mano, *uno spazio lungo quanto andrebbe un projetto tirato colla mano* ; λιθοβόλησις, σεως (ή). -106. Ugner le mani *(si dice del presentare alcuno per corromperlo)* ; δια-φθείρω χρήμασί (τινα). -107. Uscir di mano, dalle mani, *scappare* ; ἐκ-φεύγω· δι-ολισθαίνω. -108. Che non sa valersi di sua mano ; ἀπάλαμνος, ον· ἀπάλαμος, ον. -109. Venire alle mani, *azzuffarsi* ; πόλεμον συν-ίσταμαι· συμ-πλέκω (τινι)· ἀντάω-ῶ. -110. Venire nelle mani, *o* in mano di alcuno ; ὑπήκοός (τινι) ποιέομαι-οῦμαι. -111. Vincere della mano, *esser prima dell'altro* ; προ-τρέχω· προ-λαμβάνω. -112. Vincer la mano, *guadagnare il primato* ; τὰ πρῶτα λαγχάνω. -113. Votare alzando la mano ; χειροτονέω-ῶ. -114. Che vota alzando la mano ; χειροτονητής, οῦ (ὁ). -115. Una mano lava l'altra e le due il viso ; χὰρ χεῖρα νίπτει.

Manofatto ; *add.* V. Manufatto.

Manomettere ; *v. att.* ἐλευθερόω-ῶ· ἀπ-ελευθερόω-ῶ. -2. Guastare ; αἰκίζω· αἰκίζομαι· βλάπτω· πλήττω.

Manoscritto ; *s. m.* χειρόγραφον, ου (τό).

Manoscritto ; *add.* χειρόγραφος, ον.

Manoso ; *add. Morbido* ; μαλθακός, ή, όν· εὐμεταχείριστος, ων.

Manotenenza ; **Manotenzione** ; *s. f.* V. Manutenzione.

Manovale ; *s. m.* φορτηγός, οῦ (ὁ, ἡ)· ὑπουργικός ή, όν· ὑπουργος, ον.

Manovale ; *add.* V. Manuale.

Manovella ; **Manovello** ; *s. f.* *s. m.* V. Lieva.

Manovra ; *s. f.* κυβέρνησις, σεως (ή). -2. *Le funi, il corredo d'una nave* ; ἅρμενα, ων (τά)· τῆς νεὼς ὅπλα, ων (τά).

Manovrare ; *v. att.* ναῦν κυβερνάω-ῶ.

Manrovescio ; *s. m.* κόνδυλος, ου (ὁ)· πληγή, ῆς (ή)· ὀπισθέναρ, ατος (τό).

Mansare ; *v. att.* V. Ammansare.

Mansezza ; *s. f.* V. Mansuetudine.

Mansione ; *s. f.* μονή, ῆς (ή).

Manso ; *s. m.* V. Podere.

Manso ; *add. Mansueto* ; πρᾶος, εῖα, ον· ἥμερος, α, ον.

Mansuefare ; *v. att.* πραΰνω· ἡμερόω-ῶ· τιθασσεύω· τιθάσσω.

Mansuescere ; *v. intr.* ἡμερόομαι-οῦμαι· τιθασσεύομαι.

Mansuetamente ; *avv.* πραϋμένως· ἡμέρως.

Mansueto ; *add.* πρᾶος, εῖα, ον· ἥμερος, α, ον· τιθασσός, ή, όν. -2. Non mansueto ; ἀτίθασσος, ον.

Mansuetudine ; *s. f.* πραότης, ητος (ή)· ἡμερότης, ητος (ή)· τιθασσεία, ας (ή).

Mantacare ; *v. att.* φυσάω-ῶ.

Mantaco ; *s. m.* φύσα, ης (ή).

Mantadura ; **Mantatura** ; *s. f.* V. Ammantatura.

Manteca ; *s. f.* μύρον, ου (τό).

Mantellare ; *v. att.* ἱμάτιον περι-βάλλομαι.

Mantellato ; *add.* χλαμυδωτός, ή, όν.

Mantelletta ; *s. f.* χλαμύς, ύδος (ή).

Mantelletto ; **Mantellina** ; **Mantellino** ; *s. m.* *s. f.* *s. m.* *dim.* τριβώνιον, ου (τό).

Mantello ; *s. m.* ἱμάτιον, ου (τό)· περιβολή, ῆς (ή)· βαίτη, ης (ή). -2. Mantello logoro ; τρίβων, ωνος (ὁ). -3. Scusa ; πρόφασις, σεως (ή). -4. Mutare, rivolgere mantello ; ἀνα-τίθεμαι τὴν διάνοιαν. -5. Nè di state, nè di inverno non andare senza mantello ; βαίτη καὶ θέρει, καὶ χειμῶνι ἀγαθόν. -6. Portare mantello ; σαγηφορέω-ῶ. -7. Senza mantello ; ἀτρίβων, ον· ἄχλαινος, ον.

Mantelluccio ; *s. m. dim.* τριβώνιον, ου (τό).

Mantenente ; *avv.* V. Immantenente.

Mantenere ; *v. att.* ἐν χερσὶ ἔχω. -2. Conservare ; σώζω· δια-σώζω. -3. Difendere ; δια-φυλάττω.

Mantenimento ; *s. m.* συντήρησις, σεως (ή)· σωτερία, ας (ή). -2. Appartenente al mantenimento ; σιτεύσιμος, ον.

Mantenitore ; *add.* σωτήρ, ῆρος (ὁ).

Mantice ; *s. m.* φύσα, ης (ή).

Manticetto ; *s. m. dim.* φυσάριον, ου (τό).

Mantico ; *s. m.* V. Mantice.

Manticora ; *s. f. Sorta di animale* ; μαντιχώρα, ας (ή).

Mantiglia ; *s. f.* πέπλος, ου (ὁ).

Mantile ; *s. m.* ἀθόνη, ης (ή)· χειρόμακτρον, ου (τό).

Manto ; *s. m.* στολή, ῆς (ή)· βαίτη, ης (ή)· ἱμάτιον, ου (τό)· πέπλος, ου (ὁ)· περικάλυμμα, ατος (τό). -2. Senza manto ; ἄφαρος, ον.

Manto ; *add.* V. Molto.

Digitized by Google

Mantrugiare; *v. att.* V. Maneggiare.
Manuale; *add.* χειροποίητος, ον· χειροτεχνικός, ή, όν.
Manuale; *s. m.* ἐγχειρίδιον, ου (τό).
Manualità; *s. f.* χειροποίητον, ου (τό).
Manualmente; *avv.* χερσὶ· χειροτεχνικῶς.
Manubrio; *s. m.* V. Manico.
Manucare; *v. att.* V. Mangiare.
Manuccia; *s. f.* χειρίδιον, ου (τό).
Manufatto; *add.* χειροποίητος, ον· χειρόκμητος, ον· χειροπόνητος, ον.
Manumissione; *s. f.* ἀπελευθέρωσις, σεως (ἡ).
Manumissore; **Manumittente**; } *add.* ἐλευθερῶν, οῦσα, οῦν.
Manuscritto; *s. m.* V. Manoscritto.
Manuscritto; *add.* V. Manoscritto.
Manuzza; *s. f.* χειρίδιον, ου (τό).
Manza; *s. f.* βοῦς, βοός (ἡ)· δάμαλις, ιδος (ἡ).
Manzo; *s. m.* βοῦς, βοός (ὁ)· δάμαλος, ου (ὁ)· μόσχος, ου (ὁ).
Manzotta; *s. f.* V. Giovenca.
Mapale; *s. f.* *Tugurio*; καλύβη, ης (ἡ).
Mappa; *s. f.* ἀθόνη, ης (ἡ)· ἐπιτραπέζιος, ου (ἡ).
Marachella; *s. f.* δόλος, ου (ὁ).
Marame; *s. m.* κάθαρμα, ατος (τό)· περίψημα, ατος (τό). -2. Giunteria; τέχνη, ης (ἡ)· δόλος, ου (ὁ).
Marangone; *s. m.* αἴθυια, ας (ἡ).
Marasmo; *s. m.* μαρασμός, οῦ (ὁ).
Maraviglia; *s. f.* θαῦμα, ατος (τό). -2. Che opera maraviglie; θαυματοῦργος, ου (ὁ). -3. Fare maraviglia; θαυμάζομαι. -4. Fare maraviglie; θαυματουργέωῶ· ἀριστεύω.
Maravigliabile; *add.* V. Maraviglioso.
Maravigliamento; *s. m.* V. Maraviglia.
Maravigliante; *add.* θαυμάζων, ουσα, ον.
Maravigliare; *v. intr.* θαυμάζω· θαυμάζομαι. -2. Che non si maraviglia, senza maravigliarsi; ἀθαύμαστος, ον· *avv.* ἀθαυμαστί.
Maraviglievole; *add.* Maraviglioso.
Maravigliosamente; *avv.* θαυμαστῶς.
Maraviglioso; *add.* θαυμαστός, ή, όν· θαυμάσιος, ον· παράδοξος, ον.
Marca; *s. f.* χώρα, ας (ἡ). ἐσχατία, ας (ἡ). -2. Contrassegno; στίγμα, ατος, (τό).
Marcare; *v. intr.* *Confinare*; ὁμορός εἰμι. -2. *Att.* Marchiare; στίζω· ἐπι-σημαίνω.
Marcescibile; *add.* V. Corruttibile.
Marchiare; *v. att.* στίζω· ἐπι-σημαίνω.
Marchiatore; *add.* στίζων, ουσα, ον.
Marchiatura; *s. f.* στίξις, εως (ἡ).
Marchio; *s. m.* στίγμα, ατος (το). -2. Non segnato del marchio *(con ferro rovente)*; ἀκαυστηρίαστος, ον.
Marcia; *s. f.* *Umor putrido*; πύον, ου (τό). -2. *Il camminare*; πορεία, ας (ἡ)· ὁδός, οῦ (ἡ)· ὁδεία, ας (ἡ)· ὅδευμα, ατος, (τό). -3. Essere in marcia; πορεύομαι· ὁδεύω.
Marciare; *v. intr.* πορεύομαι· ὁδεύω· προ-βαίνω. -2. Far divenir marcio; ἐκ-τήκω.
Marciata; *s. f.* πορεία, ας (ὁ).
Marcido; *add.* V. Marcio.
Marcigione; *s. f.* πύον, ου (τό).
Marcio; *add.* σαπρός, ά, όν· ταπρός, ά, όν· μαρασμώδης, ες. -2. Vile; ταπεινός, ή, όν· οὐτιδανός, ή, όν. -3. A marcia forza, col marcio dispetto; ἐξ ἀνάγκης. -4. Marcio alle estremità; ἀκροσαπής, ές.
Marcioso; *add.* V. Marcio.
Marcire; *v. intr.* μαραίνομαι· πυόομαι=οῦμαι· σήπομαι. -2. Che non marcisce; ἀσαπής, ές.
Marcito; *add.* ταπρός, ά, όν.
Marciume; *s. m.* πύον, ου (τό).
Marco; *s. m.* *Contrassegno*; στίγμα, ατος (τό).
Mare; *s. m.* θάλασσα, ης (ἡ)· πέλαγος, ου (ὁ)· πόντος, ου (ὁ). -2. Che abita il mare, si nutre nel mare; θαλασσονόμος, ον. -3. Agitato sul mare; ἁλίδονος, ον. -4. Bagnato nel mare; ἁλίβρεκτος, ον· ἁλίβροχος, ον· θαλασσόκλυστος, ον. -5. Battaglia di mare; ναυμαχησία, ας (ἡ)· ναυμάχημα, ατος (τό)· ναυμαχία, ας (ἡ). -6. Dare una battaglia di mare, combattere in mare; ναυμαχέωῶ· δια-ναυμαχέωῶ. -7. Desiderare di dare una battaglia di mare; ναυμαχησείω. -8. Che concerne la battaglia di mare; ναυμαχικός, ή, όν. -9. Battere il mare con remi; θαλασσοκοπέωῶ. -10. Battuto dal mare; θαλασσόπληκτος, ον. -11. Che ha il colore del mare; θαλασσόχροος=ους, οον=ουν. -12. Convertire in mare; θαλασσόωῶ. -13. Che corre pel mare; ἁλάδρομος, ον. -14. Correre pel mare; θαλασσεύω. -15. Il correre pel mare; ἁλαδρόμος, ου (ὁ). -16. Custodire il mare; θαλασσοφυλακέωῶ. -17. Dare il mare d'Orlando; σκάπτω. -18. Che descrive il mare; θαλασσογράφος, ον. -19. Di là del mare; ὑπερπόντιος, ον. -20. Dominatore del mare; θαλασσοκράτωρ, ορος (ὁ)· θαλασσομέδων, ουσα, ον. -21. Essere sul mare; θαλασσεύω. -22. Figliuolo del mare; θαλασσόπαις, αιδος (ὁ, ἡ). -23. Il fondo del mare; βυσσός, οῦ (ὁ). -24. Dal fondo del mare; βυσσόθεν. -25. Che freme come il mare; ἁλίβρομος, ον. -26. Generato nel mare; θαλασσοτόκος, ον. -27. Gettare in mare; θαλάσσιον ἐκ-ρίπτω (τινα). -28. Che gira nel mare; ἁλιδής, ές. -29. Immergere nel mare; ποντίζω· συμ-ποντίζω· κατα-ποντόωῶ. -30. Immergere insieme nel mare; συγ-κατα-ποντόωῶ· ἁλιδύνω. -31. Immerso nel mare; θαλασσοβαρής, ές. -32. Inesperto del mare; ἀπειρόθαλασσος, ον. -33. Inondazione del mare; θαλάσσωσις, σεως (ἡ). -34. Che lavora nel mare; θαλασσόμοθος, ον. -35. Lontano dal mare; ἀθάλασσος, ον· ἀθαλάσσωτος, ον· ἀθαλάσσευτος, ον. -36. Lungo, vicino al mare; ἀχχίαλος, ον· ἀγχιθάλασσος, ον· ἁλιγειτών, όνος (ὁ, ἡ). -37. Nato dal mare; ἁλιγενής, ές· θαλασσογενής, ές. -38. Navigare, pescare nel mare; θαλασσουργέωῶ. -39. Navigazione, occupazione, pesca nel mare; θαλασσουργία, ας (ἡ). -40. Che naviga, lavora, pesca nel mare; θαλασσουργός, όν. -41. Che nuota, o naviga sul mare; θαλασσόπλοος=ους, οον=ουν. -42. Che occupa, domina il mare; θαλασσοῦχος, ον. -43. Predominio sul mare; ναυκρατία, ας (ἡ). -44. Che concerne il predominio sul mare; ναυκρατητικός, ή, όν. -45. Prevalere colle navi sul mare; ναυκρατέωῶ. -46. Prode in mare; ναυσίκλειτος, ον· ναυσίκλυτος, ον. -47. Spettante alla profondità del mare, nel profondo del mare; βρύχιος, ον. -48. Che signoreggia sul mare; ἀρχιθάλασσος, ον. -49. Tener la signoria del mare; ναυκρατέωῶ· θαλασσοκρατέωῶ. -50. Signoria del mare; θαλασσοκρατία, ας (ἡ). -51. Situato lungo il mare; παραθαλασσίδιος, ον· παραθαλάσσιος, ον. -52.

Digitized by Google

Situato oltre il mare; ὑπερθαλάσσιος, ον· ὑπερθαλασσίδιος, ον. -53. Che soffia sul mare; ἁλιαής, ές. -54. Separare con un mare; δια-θαλασσεύω. -55. Soldati di mare; θαλάσσιοι, ων (οἱ). -56. Che solca il mare; θαλασσοπόρος, ον. -57. Sulla spiaggia del mare; ἄκτιος, ον. -58. Verso il mare; ἁλάδε. -59. Viaggiare pel mare; ναυστολέομαι=οῦμαι. -60. Vincere in una battaglia di mare; ναυκρατέω=ῶ. -61. Che vive nel mare; θαλασσοβίωτος, ον. -62. Vittoria riportata per mare; ναυκρατία, ας (ἡ).

Marea; *s. f.* παίρροια, ας (ἡ)· ῥεῦσις, σεως (ἡ).

Mareggiare; *v. intr.* κυματίζομαι. -2. Avere il male di mare; ἐν θαλάσσῃ ναυτιάω=ῶ.

Mareggiata; *s. f.* V. Marea.

Mareggio; *s. m.* κυμάνωσις, σεως (ἡ)· κύμανσις, σεως (ἡ).

Maremma; *s. f.* παράλιος χώρα, ας (ἡ).

Maremmano; *add.* ἐπιθαλάττιος, ον.

Marescalco; *s. m.* V. Manescalco.

Maresciallo; *s. m.* V. Maliscalco.

Maresco; *add.* παράλιος, ον.

Marese; *s. m.* λίμνη, ης (ἡ).

Maretta; *s. f. dim.* μικρὰ κύμανσις, σεως (ἡ).

Marezzare; *v. att.* ποικίλλω.

Marezzato; *add.* ποίκιλος, η, ον.

Margarita e Margherita; *s. f. Perla*; μαργαρίτης, ου (ὁ).

Marginale; *add.* παραγεγραμμένος, η, ον.

Marginato; *add.* λῶμα ἔχων, ουσα, ον.

Margine; *s. m.* ἐσχατιά, ᾶς (ἡ)· λῶμα, ατος (τό)· κράσπεδον, ου (τό). -2. Dei libri; σελίς, ίδος (ἡ). -3. Saldatura delle ferite; οὐλή, ῆς (ἡ).

Marginetta; *s. f. dim.* μικρὰ οὐλή, ῆς (ἡ)· λωμάτιον, ου (τό).

Margiollo; *add.* ταχερός, ά, όν.

Margo; *s. m.* V. Margine.

Marcotta; *s. f.* μόσχευμα, ατος (τό).

Margottare; *v. att.* μοσχεύω.

Marguto; *add.* ἀνόητος, ον.

Maricello; *s. m. dim. Piccolo golfo*; ἁλὸς συνοχή, ῆς (ἡ)· πορίμος, οῦ (ὁ).

Marina; *s. f.* V. Mare. -2. Costa marina; παραλία, ας (ἡ)· παράλιος ἐσχατιά, ᾶς (ἡ). -3. La marina è turbata; τὰ χείλη ἐσθίει. -4. Inesperto della marina; ἀπαλάμινος, ον· ἀπειροθάλασσος, ον.

Marinajo; *s. m.* ναύκληρος, ου (ὁ).

Marinare; *v. intr.* ταριχεύω. -2. Avere cruccio; ἐμ-βρίμομαι· ἀγανακτέω=ῶ· ὀργίζομαι.

Marinaresca; *s. f.* ναῦται, ῶν (οἱ).

Marinarescamente; *avv.* ναντικῶς.

Marinaresco; *add.* ναυλήριος, α, ον· θαλάσσιος, ον· ναυτικός, ή, όν.

Marinaro; *s. m.* V. Marinajo.

Marinato; *add.* ταριχευτός, ή, όν.

Marineria; *s. f.* ναυτικόν, οῦ (τό)· ναυκληρία, ας (ἡ). -2. *Moltitudine di naviganti in armata*; στόλος, ου (ὁ). -3. Appartenente alla marineria; ναυτιλικός, ή, όν.

Marinesco; *add.* V. Marinaresco.

Mariniere e Mariniero; *s. m.* V. Marinajo.

Marino; *s. m.* ναύκληρος, ου (ὁ).

Marino; *add.* θαλάσσιος, ον· βρύχιος, ον. -2. Vento marino; ζέφυρος, ου (ὁ).

Mariolare; *v. att.* ὑπο-βάλλω· ἀπο-πλανάω=ῶ (τινα) ἐν τῷ παίζειν.

Marioleria; *s. f.* ὑποβολή, ῆς (ἡ)· δόλος, ου (ὁ)· φενακισμός, οῦ (ὁ)· πανουργία, ας (ἡ).

Mariolo; *s. m.* φέναξ, ακος (ὁ)· πανοῦργος, ον· πονηρός, ά, όν· φῶρ, ός (ὁ)· λῃστής, οῦ (ὁ).

Marionetta; *s. f.* νευρόσπαστον, ου (τό).

Mariscalco; *s. m.* V. Maliscalco.

Maritaggio; *s. m.* V. Matrimonio. -2. Far maritaggio; νυμφεύω.

Maritale; *add.* γαμήλιος, ον· γαμικός, ή, όν.

Maritamento; *s m.* V. Matrimonio.

Maritare; *v. att.* γαμέομαι=οῦμαι· συν-οικίζω· ἀνδρὶ συ-ζεύγνυμι. -2. Prender marito; γαμέομαι=οῦμαι.

Maritato; *add.* γαμήσας, σασα, σαν. -2. Non maritato; ἀπειρόγαμος, ον· ἄλεκτρος, ον.

Maritazione; *s. f.* V. Matrimonio.

Marito; *s. m.* ἀνήρ, ἀνδρός (ὁ)· γαμέτης, ου (ὁ). -2. Dar marito; νυμφεύω· γαμίζω. -3. Avere un solo marito; μονανδρέω=ῶ. -4. Che ha un sol marito; μόνανδρος, ον. -5. Avere molti mariti; πολυγαμέω=ῶ. -6. Che ha molti mariti; πολύγαμος, ου (ἡ). -7. Marito infelice; αἰνόγαμος, ου (ὁ).

Marittima; *s. f.* V. Marina.

Marittimo; *add.* V. Marino.

Mariuolo; *s. m.* V. Mariolo.

Marizzare; *v. att.* V. Marezzare.

Marizzatura; *s. f.* ποικιλσις, σεως (ἡ).

Marmaglia; *s. f.* πλῆθος, εος=ους (τό)· συρφετός, οῦ (ὁ)· συρφετώδης ὄχλος, ου (ὁ).

Marmista; *s. m.* μαρμαροποιός, οῦ (ὁ).

Marmitta; *s. f.* καπάβη, ης (ἡ).

Marmo; *s. m.* μάρμαρος, ου (ὁ)· μάρμαρα, ων (τά).

Marmocchino; *s. m. dim.* παιδάριον, ου (τό).

Marmocchio; *s. m.* παιδίον, ου (τό).

Marmorare; *v. att.* δια-ποικίλλω.

Marmorario e Marmorajo; *s. m.* λιθογλύφος, ου (ὁ).

Marmore; *s. m.* V. Marmo.

Marmoreccio; **Marmoreo**; **Marmorino**; *add.* μαρμάρινος, η, ον· μαρμάρειος, α, ον.

Marmorito; *s. m.* V. Marmo.

Marmorizzare; *v. att.* ποικίλλω.

Maro; *s. m.* μάρον, ου (τό).

Maroso; *s. m.* κλύδων, ονος (ὁ). -2. Travaglio d'animo; ἀθημονία, ας (ἡ).

Marra; *s. f.* δίκελλα, ης (ἡ).

Marrano; *s. m.* ἄπιστος, ον.

Marreggiare; *v. intr.* βωλοκοπέω=ῶ.

Marretta; **Marretto**; *s. m.* *dim.* μικρὰ δίκελλα, ης (ἡ).

Marrimento; *s. m.* κατάπληξις, εως (ἡ).

Marrobbiastro; *s. m.* μέλαν καμηλοπόδιον, ου (τό).

Marrobbio; *s. m.* καμηλοπόδιον, ου (τό).

Marroncello; *s. m. dim.* μικρὰ δίκελλα, ης (ἡ).

Marrone; *s. m.* δίκελλα, ης (ἡ). -2. Errore; σφάλμα, ατος (τό). -3. Castagna; κάστανον, ου (τό).

Marroneto; *s. m.* καστανεών, ῶνος (ὁ).

Marrubio; *s. m.* V. Marrobbio.

Martedì; *s. m.* Ἄρεως ἡμέρα, ας (ἡ).

Martellare; *v. att.* σφῦρα ἐλαύνω· σφυροκοπέω=ῶ· σφυροκτυπέω=ῶ. -2. Percuotere; πλήττω. -3. Martellare il ferro rovente; μυδροκτυπέω=ῶ. -4. Che martella il ferro rovente; μυδρόκτυπος, ον.

Martellata; **Martellatura**; *s. f.* σφυροκοπία, ας (ἡ).

Digitized by Google

Martellato; *p. pass.* σφυρόκοπος, ον· σφυρωτός, ή, όν.

Martelletto; **Martellino**; } *s. m. dim.* σφύριον, ου (τό).

Martello; *s. m.* σφύρα, ας (ή)· ῥαιστήρ, ῆρος (ό). -2. Cura; ἄλγος, εος=ους (τό). -3. Gelosia; ζηλοτυπία, ας (ή).

Martellone; *s. m. accr.* μεγάλη σφύρα, ας (ή).

Martidì; *s. m.* V. Martedì.

Martidiare; *v. att.* V. Martirizzare.

Martidio; *s. m.* V. Martirio.

Martira; *s. f.* V. Martire.

Martirare; *v. att.* V. Martirizzare.

Martire; *s. m.* μάρτυς, υρος (ό, ή).

Martire; *s. m. Tormento*; ἀλγηδών, ῶνος (ή)· βάσανος, ου (ό).

Martirezzare; *v. att.* V. Martirizzare.

Martirio; *s. m.* μαρτυρία, ας (ή)· μαρτύριον, ου (τό)· βάσανος, ου (ό)· στρέβλη, ης (ή)· κολαστήριον, ου (τό). -2. *Tormento dato ai rei*; βάσανος, ου (ό)· τιμωρία, ας (ή). -3. Pena; κόλασις, εως (ή). -4. Affanno; ἀλγηδών, ῶνος (ή). -5. Fare martirio; βασανίζω. -6. Che riguarda il martirio; μαρτυρικός, ή, όν. -7. Soffrire il martirio; μαρτυρέω=ῶ.

Martirizzamento; *s. m.* V. Martirio.

Martirizzare; *v. att.* βασανίζω· στρεβλόω=ῶ.

Martirizzato; *p. pass.* βασανισθείς, εῖσα, έν.

Martiro; *s. m.* V. Martirio.

Martirologio; *s. m.* μαρτυρολόγιον, ου (τό).

Martora; *s. f. T. st. nat.* ἰκτίς, ίδος (ή).

Màrtore; *s. m.* V. Martire.

Martôre; *s. m.* V. Martorio.

Martorezzare; *v. att.* V. Martirizzare.

Martoriamento; *s. m.* V. Martorio.

Martoriare; *v. att. Tormentare i rei perchè confessino i lor misfatti*; βασανίζω. -2. Tormentare; κολάζω· στρεβλόω=ῶ. -3. Martirizzare V.

Martoriatore; *add.* βασανίζων, ουσα, ον.

Martorio; *s. m.* κόλασις, σεως (ή)· βασανισμός, οῦ (ό)· τιμωρία, ας (ή).

Màrtoro; *s. m.* V. Màrtora.

Martôro; **Marturiamento**; } *s. m.* V. Martorio.

Marturiare; *v. att.* V. Martoriare.

Marza; *s. f.* ἐμφύτευσις, σεως (ή)· ἐμφυτεία, ας (ή)· ἐμβολάς, άδος (ή). -2. *Ramicello che si taglia per innestare*; κλαδίσκος, ου (ό).

Marziale; *add.* ἄρειος, α, ον. -2. Guerresco; πολεμικός, ή, όν· μάχιμος, ον.

Marzimino; *s. m.* ἄμπελος, ου (ή).

Marzio; *add.* ἄρειος, α, ον.

Marzo; *s. m.* Μουνυχιών, ῶνος (ό)· Μάρτιος, ου (ό).

Mascagno; *add.* πανοῦργος, ον.

Mascalcia; *s. f.* ἱππιατρία, ας (ή).

Mascalzone; *s. m.* ἀγέλαιος, ου (ό). -2. Assassino; λῃστής, οῦ (ό).

Mascella; *s. f.* γνάθος, ου (ή)· γναθμός, οῦ (ό)· σιαγών, όνος (ή)· παρεία, ας (ή). -2. Guancia; γένυς, υος (ή). -3. Con terribili mascelle; αἰνογένειος, ον.

Mascellare (Dente); *s. m.* γομφίος, ου (ό).

Mascellata; *s. f.* κόλαφος, ου (ό)· κολάφισμα, ατος (τό).

Mascellina; *s. f. dim.* V. Mascella.

Mascellone; *s. m. accr.* ἀναιδὴς σιαγών, όνος (ή). -2. Percossa nella mascella; V. Mascellata.

Maschera; *s. f.* μορμολύκειον, ου (τό)· προσωπεῖον, ου (τό)· προσώπιον, ου (τό)· πρόσωπον, ου (τό). -2. Cavarsi la maschera; παῤῥησιάζομαι. -3. Fare le maschere; ἑτεροπροσωπικῶς περι-πατέω=ῶ. -B'. *Fingere*; ὑπο-κρίνομαι· προς-ποιέομαι=οῦμαι. -4. Mandare in maschera; ὑπο-κλέπτω.

Mascherajo; *s. m.* προσωποποιὸς, ου (ό).

Mascherare; *v. att.* πρόσωπον ἐν-δύω. -2. Coprirsi con maschera, *fingere*; ὑπο-κρίνομαι σχῆμα.

Mascherata; *s. f.* πρόσωπον ἐνδεδυκότων πλῆθος, εος=ους (τό).

Mascherato; *add.* πρόσωπον ἐνδεδυκώς, υῖα, ός. -2. Finto; προσποιητός, ά, όν· προσποίητος, ον· πλαστός, ή, όν. -3. Coperto; κρυπτός, ή, όν.

Mascherizzo; *s. m.* σπῖλος, ου (ό)· στιγμή, ῆς (ή).

Maschiamente; *avv.* ἀῤῥενικῶς.

Maschiezza; *s. f.* ἀνδρεία, ας (ή)· ἥβη, ης (ή).

Maschifemmina; *s. c.* ἀνδρόγυνος, ον.

Maschile; *add.* ἀῤῥενικός, ή, όν· ἀνδρώδης, ες. -2. Del genere maschile; ἀῤῥενογενής, ές.

Maschilemente e Maschilmente; *avv.* ἀῤῥενικῶς.

Maschio; *s. m.* ἄῤῥην, ενος (ό)· ἄρσην, ενος (ό).

Maschio; *add.* ἀῤῥενικός, ή, όν. -2. Nobile, generoso; ἀνδρεῖος, α, ον· εὐγενής, ές. -3. Grande; μέγας, μεγάλη, μέγα· ὑπερμεγέθης, ες· ἀναιδής, ές. -4. Aver mancanza, scarsità di maschi; ὀλιγανδρέω=ῶ· ὀλιγανθρωπέω=ῶ. -5. Che manca di maschi; ὀλίγανδρος, ον· ὀλιγάνθρωπος, ον. -6. Render maschio; ἀῤῥενόω=ῶ. -7. Scarsità di maschi; ὀλιγανδρία, ας (ή)· ὀλιγανθρωπία, ας (ή).

Mascina; *s. f.* V. Macina.

Mascolinità; *s. f.* ἀῤῥενικόν, οῦ (τό).

Mascolino; **Mascolo**; **Masculino**; } *add.* V. Maschile.

Masgione; *s. f.* V. Magione.

Masinadiere; *s. m.* V. Masnadiere.

Masnada e Masnata; *s. f.* πλῆθος, εος=ους (τό)· λαός, οῦ (ό)· ἔθνος, εος=ους (τό). -2. Famiglia; οἶκος, ου (ή). -3. Gente armata; στρατόπεδον, οῦ (τό)· τάγμα, ατος (τό).

Masnadiere; *s. m. Soldato*; ἀγελαῖος στρατιώτης, ου (ό). -2. Assassino; λῃστής, οῦ (ό).

Massa; *s. f.* ὄγκος, ου (ό)· σωρός, οῦ (ό)· ϑημών, ῶνος (ό)· ϑημωνία, ας (ή). -2. Adunamento; συλλογή, ῆς (ή). -3. Far massa; συλ-λέγω· συμ-ῥέω=ῶ· ἀϑροίζω. -4. Raccolto in massa; ἀϑρόος =οῦς, όον=οῦν = όα=ᾶ, όον=οῦν.

Massaccia; *s. f.* ἀναιδὴς σωρός, οῦ (ό).

Massacro; *s. m.* σφαγή, ῆς (ή).

Massaja; *s. f.* διοικήτρια, ας (ή).

Massajo; *s. m.* διοικητής, οῦ (ό)· ταμίας, ου (ό)· οἰκονόμος, ου (ό). -2. Uomo da far roba; χρηστὸς ἀνήρ, ἀνδρός (ό). -3. Vecchio; πρεσβύτερος, α, ον.

Massara; *s. f.* V. Massaja. -2. Serva; ϑεράπαινα, ης (ή).

Massare; *v. att.* συλ-λέγω· συμ-φορέω=ῶ.

Massaria; *s. f.* V. Masseria.

Massaro; *s m.* V. Massajo.

Masseria; *s. f.* ἔπαυλις, εως (ή)· αὐλή, ῆς (ή).

Masserizia; *s. f. Risparmio*; εὐτέλεια, ας (ή)· φειδώ, όος=οῦς (ή)· φειδωλία, ας (ή)· φειδωλή, ῆς (ή)· σοῤῥοσύνη, ης (ή). -2. Arnesi di casa, ἔπιπλα,

Digitized by Google

ων (τά). -3. Masserizie da lavorare, *strumenti*; ἐργαλεῖα, ων (τά)· ὄργανα, ων (τά). -4. Fare masserizia; φείδομαι (τινι)· ταμιεύομαι.

Masserizioso; *add.* χρηστός, ή, όν· φειδωλός, ή, όν· φειδομένος, η, ον.

Masseriziuola; *s. f. dim.* εὐτελὴς παρασκευή, ῆς (ἡ).

Massiccio; *add.* πηκτός, ή, όν· πυχνός, ή, όν· στερεός, ά, όν. -2. Accreditato; ἔξοχος, ον.

Massima; *s. f.* ἀξίωμα, ατος (τό).

Massimamente; Massime; *avv.* μάλιστα.

Massimo; *s. m.* μέγιστον, ου (τό).

Massimo; *add.* μέγιστος, η, ον.

Masso; *s. m.* ἀναιδὴς πέτρος, ου (ὁ).

Mastello; *s. m.* λουτήρ, ῆρος (ὁ)· ἀγγεῖον, ου (τό).

Mastica; *s. f.* V. Mastice.

Masticacchiare; *v. att.* V. Dentecchiare.

Masticamento; *s. m.* V. Masticazione.

Masticare; *v. att.* μασσάομαι=ῶμαι· μαστάομαι=ῶμαι· μαστάζω. -2. Esaminare bene; μελετάω=ῶ· ἐξ-ετάζω. -3. Male, *intendere male*; χαλεπῶς φέρω.

Masticaticcio; Masticato; *s. m.* μασσητέν, έντος (τό)· μάσσησις, σεως (ἡ)· μάσησις, σεως (ἡ).

Masticatore; *add.* μαστάζων, ουσα, ον.

Masticatura; Masticazione; *v. f.* μάσσησις, σεως (ἡ)· μάσησις, σεως (ἡ).

Mastice; *s. m.* μαστίχη, ης (ἡ).

Masticino; *add.* μαστίχινος, η, ον.

Mastico; *s. m.* V. Mastice.

Mastino; *s. m.* μολοσσός, οῦ (ὁ).

Mastio; *s. m.* ἄρρην, ενος (ὁ).

Mastrevolmente; *add.* V. Maestrevolmente.

Mastrice; *s. m.* V. Mastice.

Mastro; *s. m.* V. Maestro.

Mastro; *add.* πρῶτος, η, ον· ἀρχαῖος, α, ον.

Mastrusciere; *s. m.* θυρωρός, οῦ (ὁ).

Matarazzo; *s. f.* V. Materazzo.

Matassa; *s. f.* ματάξα, ης (ἡ)· μετάξα, ης (ἡ).

Matassetta; Matassina; Matassino; *s. f. s. m. dim.* ματάξιον, ου (τό).

Matematica; *s. f.* μαθηματική, ῆς (ἡ). -2. Atto alla matematica, che concerne la matematica; μαθηματικός, ή, όν.

Matematicale; *add.* μαθηματικός, ή, όν.

Matematicamente; *avv.* μαθηματικῶς.

Matematico; *s. m.* μαθηματικός, οῦ (ὁ).

Matematico; *add.* μαθηματικός, ή, όν.

Matera; *s. f.* V. Materia.

Materassa; Materasso; Materazzo; *s. f. s. m. s. m.* τύλη, ης (ἡ)· γνάφαλον, ου (τό)· στρωμνή, ῆς (ἡ).

Materia; *s. f.* ὕλη, ης (ἡ)· στοιχεῖον, ου (τό)· -2. Marcia; πῦον, ου (τό). -3. Corpo, *opposto a* Spirito; σωμα, ατος (τό). -4. Motivo; αἰτία, ας (ἡ)· ἀφορμή, ῆς (ἡ).

Materiale; *s. m.* ὕλη, ης (ἡ).

Materiale; *add.* ὑλαῖος, α, ον· ὑλικός, ή, όν. -2. Semplice, rozzo; αὐτοσχέδιος, ον· αὐτόσκευος, ον· ἄξιστος, ον.

Materialità; *s. f.* ὑλικόν, οῦ (τό)· σωματικόν, οῦ (τό).

Materialmente; *avv.* ὑλικῶς. -2. Rozzamente; ἀτεχνῶς. -3. Semplicemente; ἁπλῶς.

Materiato; *add.* ἔνυλος, ον.

Maternale; *add.* μητρῷος, α, ον· μητρικός, ή, όν.

Maternamente; *avv.* μητρικῶς.

Maternità; *s. f.* μητρικόν, οῦ (τό).

Materno; *add.* V. Maternale.

Matita; *s. f.* αἱματίτης, ου (ὁ).

Matre; *s. f.* V. Madre.

Matrice; *s. f.* ὑστέρα, ας (ἡ)· μήτρα, ας (ἡ)· γονή, ῆς (ἡ)· δελφύς, ύος (ἡ).

Matricida; *s. c.* μητροκτόνος, ου (ὁ, ἡ)· μυτροτύπτης, ου (ὁ)· μητροφθόρος, ον· μητροφόνος, ον· μητροφόντης, ου (ὁ).

Matricidio; *s. m.* μητροφονία, ας (ἡ)· μητροκτονία, ας (ἡ).

Matricioso; *add.* ὑστερικός, ή, όν.

Matricola; *s. f.* χειρωνάξιον, ου (τό). -2. Libro del registro; λεύκωμα, ατος (τό)· κατάλογος, ου (ὁ).

Matricolare; *v. att.* συγ-γράφω εἰς λεύκωμα.

Matricolato; *add.* εἰς λεύκωμα συγγραφθείς, εῖσα, έν.

Matrigna; *s. f.* μητρυιά, ᾶς (ἡ). -2. Essere, trattare da matrigna; μητρυιάζω. -3. Simile a matrigna; μητρυιώδης, ες.

Matrignare; Matrigneggiare; *v. intr.* μητρυιάζω.

Matrignevole; *add.* μητρυιώδης, ες.

Matrimoniale; *add.* ἐπιγαμικός, ή, όν.

Matrimonialmente; *avv.* ἐπιγαμικῶς.

Matrimoniare; *v. att.* V. Maritare.

Matrimonio; *s. m.* γάμος, ου (ὁ)· συζυγία, ας (ἡ)· σύζευξις, εως (ἡ). -2. Matrimonio clandestino; σκότιος γάμος, ου (ὁ). -3. Benedire i matrimonii; ἱερολογέω=ῶ. -4. Congiungere, unire in matrimonio; συγ-κατα-ζεύγνυμι· *(con dote)* ἐδνόομαι =οῦμαι. -5. Congiunto con infausto matrimonio; αἰνόγαμος, ον· δεινολεχής, ές. -6. Non congiunto in matrimonio; ἀνύμφευτος, ον. -7. Contrarre matrimonio; γάμων ἅπτομαι. -8. Legato per matrimonio; σύγγαμος, ον. -9. Non legato in matrimonio; ἄζυγής, ές· ἄζυγος, ον. -10. Nemico del matrimonio; μισόνυμφος, ον. -11. Preparare un matrimonio; γαμοστολέω=ῶ. -12. Che prepara un matrimonio; γαμοστόλος, ον. -13. Spettante il matrimonio; γαμικός, ή, όν· γαμιός, όν - ά, όν.

Matrina; *s. f.* V. Comare.

Matrona; *s. f.* οἰκοδέσποινα, ης (ἡ).

Matronale; *add.* ὁ, ἡ, τὸ τῆς οἰκοδεσποίνης.

Matronimico; *add.* μητρονυμικός, ή, όν.

Matta; *s. f. Stuoja*; στρῶμα, ατος (τό).

Mattacinare; *v. intr.* ὀρχέομαι=οῦμαι.

Mattacinata; *s. f.* μῖμος, ου (ὁ)· μιμικὸν δρᾶμα, ατος (τό).

Mattacino; *s. m.* μῖμος, ου (ὁ)· ὀρχηστής, οῦ (ὁ).

Mattamente; *avv.* εὐηθικῶς· ἐκφρόνως· ἀνοήτως· ἠλιθίως· μωρῶς· μανικῶς.

Mattana; *s. f.* ἀηδία, ας (ἡ). -2. Dare mattana; ἐπι-λυπέω=ῶ.

Mattare; *v. att.* στενοχωρέω=ῶ.

Mattea; *s. f. (Uccellar mattea)*; κατα-γελάω=ῶ.

Matteggiare; *v. intr.* παρα-φρονέω=ῶ· μωραίνω.

Mattematica; *s. f.* V. Matematica.

Mattematico; *s. m.* V. Matematico.

Matterello; *s. m.* κύλινδρος, ου (ὁ).

Matteria; *s. f.* V. Mattezza.

Mattero; *s. m.* V. Matterello.

Matterullo; *add.* παράφρων, ον· μωρός, ά, όν· εὐήθης, ες.

Digitized by Google

Mattezza; Mattia; Mattiera; *s. f.* μωρία, ας (ἡ)· ἄνοια, ας (ἡ)· παράνοια, ας (ἡ).

Mattiero; *s. m.* V. Matto.

Mattina; *s. f.* ὄρθρος, ου (ὁ)· πρωΐα, ας (ἡ)· ἕως, ἕω (ἡ)· πρωΐ. -2. Fin dal mattino; ἔωθεν. -3. Verso mattina; ὑπημάτιος, ον. -4. Vicino alla mattina; ἄγχαυρος, ον.

Mattinata; *s. f.* πρωΐα, ας (ἡ).

Mattino; *s. m.* V. Mattina.

Mattità; *s. f.* V. Mattezza.

Matto; *add.* μωρός, ά, όν· εὐήθης, ες· ἀνόητος, ον· ἄφρων, ον. -2. Andare, divenir matto; μαίνομαι. -B'. Desiderare ardentemente; ὑπερ-φιλέω ῶ· μανικῶς ἔχω (τινος). -3. Dare nel matto; παρα-φρονέω ῶ.

Mattonaja; *s. f.* πλινθεῖον, ου (τό).

Mattonare; *v. att.* πλινθόω ῶ.

Mattonato; *s. m.* δάπεδον πλίνθινον, ου (τό).

Mattoncello; Mattoncino; *s. m. dim.* πλινθίον, ου (τό).

Mattone; *s. m.* πλίνθος, ου (ὁ)· κέραμος, ου (ὁ). -2. Dar del mattone; βλασφημέω ῶ (ὑπέρ τινος). -3. Fabbricare con mattoni; πλινθεύω· πλινθόω ῶ. -4. Fabbricato con mattoni; πλινθυφής, ές. -5. Fabbricare mattoni; πλινθεύω· πλινθουλκέω ῶ· πλινθουργέω ῶ. -6. Che fabbrica mattoni; πλινθευτής, οῦ (ὁ)· πλινθουλκός, όν· πλινθουργός, οῦ (ὁ). -7. Il fabbricare mattoni; πλινθεία, ας (ἡ)· πλίνθευσις, σεως (ἡ). -8. In forma di mattone; πλινθηδόν. -9. Spettante i mattoni; πλινθιακός, ή, όν.

Mattoniero; *s. m.* πλινθευτής, οῦ (ὁ)· πλινθουργός οῦ (ὁ)· πλινθουλκός, όν· πλινθιακός, ή, όν.

Mattutinale; *add.* ἑωθινός, ή, όν.

Mattutino; *s. m.* πρωΐ (τό) *indecl.* -2. *L'ora canonica*; ὄρθρος, ου (ὁ).

Mattutino; *add.* ἑωθινός, ή, όν· ὄρθριος, α, ον.

Mattuzzo; *add.* V. Matterutto.

Maturamente; *avv.* ὡραίως· ἐκτερμένως· φρονίμως.

Maturamento; *s. m.* V. Maturazione.

Maturante; *add.* πεπαίνων, ουσα, ον· πεπαντικός, ή, όν.

Maturare; *v. intr.* πεπαίνομαι· ἀδρύνομαι· ἀδρόομαι ποῦμαι· ὡριμάζω. -2. *Delle uve*; περκάζω. -3. *Att.* Ridurre a maturità; πεπαίνω· ἀδρύνω· πέσσω (τι)· τελειοκαρπέω ῶ· τελεοκαρπόω ῶ. -4. Dar compimento; ἐπι-τελέω ῶ· ἀπ-εργάζομαι. -5. Affievolire; ἀσθενόω ῶ· κακόω ῶ. -6. Che non matura; ἀπέπαντος, ον. -7. Che ha forza di maturare; πεπαντικός, ή, όν. -8. Ponderare; σκέπτομαι.

Maturativo; *add.* πεπαντικός, ή, όν.

Maturato; *add.* πεπανθείς, εῖσα, έν. -2. Non maturato; ἀπέπαντος, ον.

Maturazione; *s. f.* πέπασις, σεως (ἡ)· ὡραιότης, ητος (ἡ)· ὡριμότης, ητος (ἡ)· πεπασμός, οῦ (ὁ).

Maturezza; *s. f.* e

Maturità; *s. f.* ὡραιότης, ητος (ἡ)· πεπασμός, οῦ (ὁ)· πέπασις, σεως (ἡ). -2. Età perfetta; ὡραία ἡλικία, ας (ἡ). -3. Saviezza; σωφροσύνη, ης (ἡ).

Maturo; *add.* πέπειρος, ον· πέπων, ον· πέπανος, ον· ὥριμος, ον· ὡρικός, ή, όν· ὡραῖος, α, ον. -2. *Della età*; ἀκμαῖος, α, ον.

Maunque; *avv.* οὐδέποτε.

Mausoleo; *s. m.* μαυσωλεῖον, ου (τό).

Mazza; *s. f.* βάκτρον, ου (τό)· ῥάβδος, ου (ἡ). -2. Menar la mazza tonda; μηδενός ἐπιμέλειαν ἔχω. -3. Bastone di battaglia; κορδύλη, ης (ἡ)· κορύνη, ης (ἡ). -4. Percuotere con mazze; δελεάζω.

Mazzacavallo; *s. m.* κήλων, ωνος (ὁ)· κηλώνειον, οὐ (τό).

Mazzacchera; *s. f.* δελέασμα, ατος (τό). -2. Pigliare a mazzacchera; δελεάζω.

Mazzaculare; *add.* V. Mazziculare.

Mazzaculo; *s. m.* V. Mazziculo.

Mazzafrusto; *s. m.* βαλλίστρα, ας (ἡ).

Mazzamarrone; *s. m.* οὐδενός ἄξιος, α, ον· οὐτιδανός, ή, όν.

Mazzapicchiare; *v. att.* V. Martellare.

Mazzapicchio; *s. m.* ξυλίνη σφῦρα, ας (ἡ).

Mazzaranga; *s. f.* V. Mazzeranga.

Mazzarangare; *v. att.* V. Mazzerangare.

Mazzasette; *s. m.* V. Ammazzasette.

Mazzata; *s. f.* ῥαβδισμός, οῦ (ὁ)· βάκτρου πληγή, ῆς (ἡ).

Mazzatello; *s. m.* δέσμιον, ου (τό).

Mazzeranga; *s. f.* λίστρον, ου (τό).

Mazzerangare; *v. att.* λιστρόω ῶ.

Mazzerare; *v. att.* V. Ammazzerare.

Mazzero; *s. m.* κορύνη, ης (ἡ). -2. Pane azzimo; ἄζυμος, ου (ὁ).

Mazzetta; *s. f. dim.* σφύριον, ου (τό).

Mazzettino; Mazzetto; *s. m. dim.* δέσμιον, ου (τό).

Mazzicare; *v. att.* ῥαβδίζω.

Mazzicatore; *add.* ῥαβδίζων, ουσα, ον. -2. Che batte il ferro; σφυροκόπος, ου (ὁ).

Mazziculare; *v. intr.* εἰς ὀπίσω πίπτω.

Mazziculo; *s. m.* πτῶσις, σεως (ἡ).

Mazziere; *s. m.* ῥαβδοῦχος, ου (ὁ).

Mazzo; *s. m.* δέσμη, ης (ἡ)· σύνδεσμος, ου (ὁ)· δέσμιον, ου (τό)· δεσμίς, ίδος (ἡ)· φορτίον, ου (τό)· φάκελος, ου (ὁ). -2. Alzare i mazzi, *adirarsi*; δεθυμέω ῶ. -B'. *Andarsi con Dio*; μετ-αν-ίσταμαι. -Γ'. *Rubare*; κλέπτω. -3. Metter a mazzo; συν-δέω ῶ.

Mazzocchiaja; *s. f.* πλῆθος, εος-ους (τό).

Mazzocchio; *s. m.* πλόκαμος, ου (ὁ)· πλοκαμίς, ίδος (ἡ). -2. Moltitudine, truppa; στῖφος, εος-ους (τό)· χείρ, χειρός (ἡ)· σπεῖρα, ας (ἡ).

Mazzocchiuto; *add.* κορυνίτης, ου (ὁ)· κορυνῖτις, ιδος (ἡ)· κορυνώδης, ες· κεφαλωτός, ή, όν.

Mazzolino; *s. m.* δέσμιον, ου (τό).

Mazzucolare; *v. intr.* V. Mazziculare.

Mazzuola; *s. f.* βακτηρίδιον, ου (τό).

Mazzuolo; *s. m. dim.* δέσμιον, ου (τό). -2. *Martello degli scarpellini*; σφύριον, ου (τό).

Me'; *sinc.* V. Meglio.

Meandro; *s. m.* κόλπωσις, σεως (ἡ)· μαίανδρος, ου (ὁ).

Meare; *v. intr.* πορεύομαι.

Meato; *s. m.* πόρος, ου (ὁ).

Meccanica; *s. f.* μηχανική, ῆς (ἡ).

Meccanicamente; *avv.* μηχανικῶς· τεχνικῶς.

Meccanico; *add.* μηχανικός, ή, όν. -2. Che esercita le arti meccaniche; ἀποχειροβίωτος, ον. -3. Vile, abbietto; φαῦλος, η, ον· ἀνάριθμος, ον· ἀνελεύθερος, ον. -4. Arti meccaniche; τέχναι ἀνελεύθεραι, ῶν (αἱ).

Meccanismo; *s. m.* μηχανή, ῆς (ἡ)· μηχάνημα, ατος (τό).

Meccere; *s. m.* V. Messere.

Digitized by Google

Mecco; *s. m.* V. Adultero.
Meco; *Con me;* μετ' ἐμοῦ· σύν μοι.
Meco; *s. m.* V. Adultero.
Medaglia; *s. f.* νόμισμα, ατος (τό)· κερμάτιον, ου (τό)· χάραγμα, ατος (τό). -2. Coniar medaglie; νομίσματα κόπτω, χαράττω.
Medaglietta; *s. f.* / Medaglietto; *s. m.* / Medaglina; *s. f.* / Medaglino; *s. m.* } *dim.* νομισμάτιον, ου (τό).
Medaglione; *s. m. accr.* μεῖζον νόμισμα, ατος (τό). -2. *Ornamento di mezzo rilievo;* ἀνάγλυφον, ου (τό).
Medagliuccia; / Medagliuola; } *s. f. dim.* νομισμάτιον, ου (τό).
Medela; *s. f.* V. Medicina.
Medemo; *pron.* V. Medesimo.
Medesimamente; *avv.* ὁμοίως· παραπλησίως· ὁμοῦ.
Medesimanza; *s. f.* V. Medesimità.
Medesimarsi; *v. intr.* συμ-φύομαι.
Medesimezza; *s. f.* V. Medesimità.
Medesimissimamente; *avv.* V. Medesimamente.
Medesimità; *s. f.* ταυτότης, ητος (ἡ).
Medesimo; *pron.* ὁ αὐτός, ἡ αὐτή, τὸ αὐτό.
Medesimo; *avv.* V. Medesimamente.
Medesmo; *pron.* V. Medesimo.
Mediano; *add.* μέσος, η, ον· μεσίδιος, α, ον· μέτριος, α, ον· μεσήεις, εσσα, εν.
Mediante; *prep.* διά· ἀπό· μετά.
Mediatamente; / Mediate; } *avv.* μέσως.
Mediato; *add.* μέσος, η, ον. -2. Acconcio; ἐτιτηδειος, α, ον.
Mediatore; *add.* μεσιτεύων, ουσα, ον· εἰρηνοποιός, όν· μεσόδικος, ον· μεσῖτις, ιδος (ἡ).
Mediazione; *s. f.* μεσίτευσις, σεως (ἡ)· μεσιτεία, ας (ἡ)· διάπραξις, εως (ἡ)· διαλλαγή, ῆς (ἡ).
Medica; *s. f.* μηδική, ῆς (ἡ).
Medicabile; *add.* ἰάσιμος, ον· θεραπευτός, ή, όν.
Medicame; *s. m.* e
Medicamento; *s. m.* φάρμακον, ου (τό)· ἴαμα, ατος (τό). -2. Che non ha preso medicamento; ἀφαρμάκευτος, ον· ἀφάρμακος, ον.
Medicamentoso; *add.* ἰατρικός, ή, όν· φαρμακευτικός, ή, όν.
Medicante; *s. m.* V. Medicatore.
Medicare; *v. att.* ἰατρεύω· ἰάομαι-ῶμαι· θεραπεύω. -2. Rimediare ad alcun disordine; ἀκέομαι-οῦμαι.
Medicastro; / Medicastrone; / Medicastronzolo; } *s. m.* οὐτιδανὸς ἰατρός, οῦ (ὁ).
Medicato; *add.* θεραπευθείς, εῖσα, έν.
Medicatore; *add.* ἰατρεύων, ουσα, ον· θεραπεύων, ουσα, ον· ἰατρός, οῦ (ὁ).
Medicatura; / Medicazione; } *s. f.* θεραπεία, ας (ἡ)· ἴασις, σεως (ἡ).
Medichessa; *s. f.* V. Medico.
Medichevole; *add.* ἰατρικός, ή, όν· θεραπευτικός, ή, όν.
Medichino; *s. m.* ἄσημος, οὐτιδανὸς ἰατρός, οῦ (ὁ).
Medicina; *s. f.* ἰατρική, ῆς (ἡ)· θεραπευσία, ας (ἡ). -2. Rimedio; φάρμακον, ου (τό)· ἴαμα, ατος (τό). -3. Esperto di medicina; πολυφάρμακος, ον.
Medicinale; *s. m.* V. Medicamento.
Medicinale; *add.* ἰατρικός, ή, όν.
Medicinalmente; *avv.* ἰατρικῶς.
Medicinare; *v. att.* V. Medicare.
Medicinevole; *add.* φαρμακευτικός, ή, όν.
Medico; *s. m.* ἰατρός, οῦ (ὁ)· ἰατρεύων, ουσα, ον. -2. Medico da sciocchezze; οὐτιδανὸς ἰατρός, οῦ (ὁ)
Medico; *add.* ἰατρικός, ή, όν.
Mediconzolino; / Mediconzolo; / Medicuccio; } *s. m. dim.* V. Medicastro.
Medicone; *s. m. accr.* ἐπίσημος ἰατρός, οῦ (ὁ).
Medietà; *s. f.* μεσότης, ητος (ἡ)· ἥμισυ, εος (τό)
Medimmo; *s. m.* μέδιμνος, ου (ὁ). -2. Di molti medimmi; πολυμέδιμνος, ον.
Medio; *add.* μέσος, η, ον· ἐπίμησος, ον· ἥμισυς, εῖα, ύ.
Mediocre; *add.* μέτριος, α, ον.
Mediocreggiare; *v. intr.* τὰ μέτρια στέργω.
Mediocremente; *avv.* ἱκανῶς· μετρίως.
Mediocrità; *s. f.* μεσότης, ητος (ἡ)· μετριότης, ητος (ἡ).
Meditabondo; *add.* φροντιστικός, ή, όν· σύννοος-ους, οον-ουν.
Meditare; *v. att.* μελετάω-ῶ· λογίζομαι· ἐπι-νοέω-ῶ· δια-νοέομαι-οῦμαι· σκέπτομαι· φροντίζω. -2. Meditare astuzie; μηχανάομαι-ῶμαι. -3. Meditare profondamente; βυσσοδομεύω.
Meditatamente; *avv.* ἐξεπίτηδες· ἐκ προνοίας.
Meditativo; *add.* V. Meditabondo.
Meditato; *add.* ἐσκεμμένος, η, ον. -2. Non meditato; ἄσκεπτος, ον.
Meditazioncella; *s. f. dim.* βραχεῖα μελέτη, ης (ἡ).
Meditazione; *s. f.* μελέτη, ης (ἡ)· σκέψις, εως (ἡ)· διάνοια, ας (ἡ).
Mediterraneo; *add.* μεσόγαιος, ον.
Meditullio; *s. m.* μέσον, ου (τό).
Medolla; *s. f.* V. Midolla.
Mifite; *s. f.* λοιμώδης ἄκρ, ερος (ὁ).
Mifitico; *add.* λοιμώδης, ες· νοσερός, ά, όν.
Meglio; *avv.* κρεῖττον. -2. Più, piuttosto; μᾶλλον.
Meglio; *add.* κρείττων, ον. -2. Voler il meglio del mondo ad alcuno; εὐμενεστάτως ἔχω (πρός τινα).
Meglioramento; *s. m.* V. Miglioramento.
Migliorare; *v. att.* V. Migliorare.
Migliore; *s. m.* V. Migliore.
Mei'; *sinc.* V. Meglio.
Meità; *s. f.* V. Metà.
Mela; *s. f.* μῆλον, ου (τό). -2. Battaglia con mele; μηλομαχία, ας (ἡ). -3. Chi coglie mele; μηλοδροπεύς, έως (ὁ). -4. Che ha il colore d'una mela; μήλωψ, ωπος (ὁ, ἡ)· μήλινος, η, ον. -5. Portar mele; μηλοφορέω-ῶ. -6. Che porta mele; μηλοφόρος, ον. -7. Scagliar mele; μηλοβολέω-ῶ. -8. Essere simile ad una mela; μηλίζω. -9. Simile ad una mela; μηλώδης, ες.
Melacitola; *s. f.* μελισσόφυλλον, ου (τό).
Melacotogna; *s. f.* V. Cotogno.
Melagrana; / Melagranata; } *s. f.* ῥοιά, ᾶς (ἡ)· ῥοά, ᾶς (ἡ).
Melagrancia; *s. f.* V. Melarancia.
Melarano; *s. m.* V. Melagrana.
Melancolia; *s. f.* V. Malinconia.
Melancolico; *add.* V. Malinconico.
Melanconia; *s. f.* V. Malinconia.
Melanconicamente; *avv.* V. Malinconicamente.
Melanconico; *add.* V. Malinconico.

Digitized by Google

Melangola; *s. f.* χρυσόμηλον, ου (τό).
Melangolo; *s. m.* χρυσῆ μηλέα, ας (ἡ).
Melansaggine; *s. f.* V. Milensaggine.
Melanteria; *s. f. Specie di vitriolo*; μελαντηρία, ας (ἡ).
Melantio; **Melantro**; } *s. m.* μελάνθιον, ου (τό).
Melanuro; *s. m.* μελαγουρίς, ίδος (ἡ).
Melarancia; *s. f.* χρυσόμηλον, ου (τό).
Melarancio; *s. m.* χρυσῆ μηλέα, ας (ἡ).
Melario; *s. m.* σίμβλον, ου (τό)· κυψέλη, ης (ἡ).
Melata; *s. f.* ἀερόμελι, ιτος (τό).
Melato; *add.* μελιτήριος, α, ον· μελιτηρός, ά, όν· μελίτινος, η, ον· μελιτώδης, ες. -2. Lusinghiero; μείλιχος, ον.
Meldraria; *s. f.* V. Ghiottornia.
Mele; *s. m.* μέλι, ιτος (τό). -2. Che ha il colore del mele, giallo come il mele; μελίχλωρος, ον· μελίχροιος, ον· μελίχροος=ους, οον=ουν. -3. Condire con mele; μελιτόω=ῶ. -4. Cibo condito con mele; μελίτωμα, ατος (τό). -5. Dolce come il mele; μελιηδής, ές. -6. Dolce come il mele puro; μελίζωρος, ον. -7. Fare il mele; μελιτουργέω=ῶ. -8. Il far il mele; μελιτουργία, ας (ἡ). -9. Giallo come il mele d'oro; μελίχρυσος, ον. -10. Mescolare con mele; μελιτόω=ῶ. -11. Mescolato con mele; μελίκρατος, ον. -12. Nutrire di mele; μελιτροφέω=ῶ. -13. Nutrito di mele; μελίτροφος, ον· μελιθροπτός, ή, όν. -14. Preparare mele; μελιτουργέω=ῶ. -15. Che sgocciola mele; μελίῤῥυτος, ον· μελίῤῥοος=ους, οον=ουν. -16. Simile a mele; μελιτώδης, ες· μελιειδής, ες. -17. Vender mele; μελιτοπωλέω=ῶ. -18. Che vende mele; μελιτοπώλης, ου (ὁ)· μελιτόπωλις, ιδος (ἡ).
Melena; *s. f.* μελανία, ας (ἡ).
Melensaggine; *s. f.* V. Milensaggine.
Melenso; *add.* V. Milenso.
Meleto; *s. m.* μηλών, ῶνος (ὁ).
Meliaca; *s. f.* ἀρμενιακὸν μῆλον, ου (τό).
Meliaco; *s. m.* ἀρμενιακὴ μηλέα, ας (ἡ).
Meliceride; *s. f.* μελικηρίς, ίδος (ἡ).
Melico; *add.* V. Melodioso.
Melifero; *add.* V. Mellifero.
Melifillo; *s. m.* μελισσόφυλλον, ου (τό).
Meliloto; *s. m.* μελίλωτος, ου (ὁ)· μελίλωτον, ου (τό). -2. Fatto di meliloto; μελιλώτινος, η, ον.
Melisma; *s. f.* μελισμάτιον, ου (τό).
Melissa; **Melitea**; } *s. f.* μελισσόφυλλον, ου (τό).
Melleo; *add.* μελιτήριος, α, ον· μελιτηρός, ά, όν· μελίτινος, η, ον· μελιτόεις, εσσα, εν.
Melletta; *s. f.* V. Belletta.
Mellifero; *add.* μελιφόρος, ον.
Mellificare; *v. intr.* μελιτουργέω=ῶ.
Mellifilo; *s. m.* V. Melissa.
Mellifluo; *add.* μελίῤῥοος=ους, οον=ουν· μελίῤῥυτος, ον· μελιχρός, ά, όν· μελιτώδης, ες. -2. Di lingua mellifua; μελίγλωσσος, ον.
Melliloto; *s. m.* V. Meliloto.
Mellonaggine; *s. f.* ἀῤῥοσύνη, ης (ἡ)· ἀμβλύτης, ητος (ἡ).
Mellone; *s. m.* πέπων, ονος (ὁ). -2. Uomo sciocco; οὐτιδανός, οῦ (ὁ). -3. Aver il mellone, *essere l'ultimo nella corsa*; ἐν ἐσχάτοις εἰμί.
Melma; *s. f.* ἰλύς, ύος (ἡ)· πηλός, οῦ (ὁ)· βόῤβορος, ου (ὁ).
Melmetta; *s. f. dim.* πηλός, οῦ (ὁ).
Melmoso; *add.* ἰλυώδης, ες· πηλώδης, ες· βορβορώδης, ες· τελματώδης, ες.
Melo; *s. m.* μηλέα, ας (ἡ).
Melocotogno; *s. m.* κυδώνιον μῆλον, ου (τό).
Melode; *s. f.* e
Melodia; *s. f.* μέλος, εος=ους (τό)· μελῳδία, ας (ἡ). -2. Non seguire la giusta melodia; παρὰ μέλος ᾄδω.
Melodiante; *add.* μελῳδός, όν.
Melodiosamente; *avv.* ἐμμελῶς· μελῳδικῶς. -2. Cantare melodiosamente; μελῳδέω=ῶ.
Melodioso; *add.* ἐμμελής, ές· ᾠδικός, ή, όν· μελῳδικός, ή, όν.
Melogranato; *s. m.* V. Melagrano.
Melonciano; *s. m.* V. Melanzana.
Melopea; **Melopeja**; } *s. f.* μελῳποιία, ας (ἡ).
Melota e Melote; *s. f.* μελωτή, ῆς (ἡ).
Melpomeneo; *add.* μελπομένιος, α, ον.
Melume; *s. m.* ἰός, οῦ (ὁ).
Meluzza; **Meluzzina**; **Meluzzola**; } *s. f. dim.* μικρὸν μῆλον, ου (τό).
Membramento; *s. m.* V. Membranza.
Membrana; *s. f.* μήνιγξ, γγος (ἡ)· ὑμήν, ένος (ὁ). -2. Cartapecora; περγαμηνή, ῆς (ἡ).
Membranaceo; *add.* V. Membranoso.
Membranella; **Membranetta**; } *s. f. dim.* μηνίγγιον, ου (τό).
Membranoso; *add.* μηνιγγώδης, ες· ὑμενώδης, ες.
Membranuzza; *s. f. dim.* V. Membranella.
Membranza; *s. f.* ὑπόμνησις, σεως (ἡ).
Membrare; *v. att.* μνημονεύω· ἐν-θυμέομαι=οῦμαι.
Membretto; **Membricciuolo**; } *s. m. dim.* μικρὸν μέλος, εος=ους (τό).
Membro; *s. m.* ἄρθρον, ου (τό)· μέλος, εος=ους (τό)· μόριον, ου (τό)· γυῖον, ου (τό)· κῶλον, ου (τό). -2. A membro a membro; μελεϊστί. -3. Che aggrava, stanca le membra; βαρύγυιος, ον· γυιοβαρής, ές. -4. Che ha le membra agili; ὀξυόγυιος, ον. -5. Che ha belle membra; ἀγλαόγυιος, ον. -6. Che ha membra di bronzo; γυιόχαλκος, ον. -7. Composto di brevi membri; βραχύκωλος, ον. -8. Che consuma le membra; γυιοβόρος, ον. -9. Con dieci membra; δεκάκωλος, ον. -10. Non diviso per membro; ἀκώλιστος, ον. -11. Che ha le membra forti; γυιαλκής, ές. -12. Con le membra intere, sane; ἀρτιμελής, ές. -13. Che irrigidisce le membra; γυιοπαγής, ές. -14. L'avere lunghe membra; μακροκωλία, ας (ἡ). -15. Mancante, privo di, senza membra; ἄγυιος, ον· ἀκώλιστος, ον. -16. Che ha molte membra; πολύκωλος, ον· πολυμερής, ές. -17. Con membra piccole; μικρομερής, ές. -18. Rimettere un membro slogato; δι-αναγκάζω· δια-πάσσω. -19. Che rinforza, rinvigorisce le membra; γυιαλθής, ές· γυιαρκής, ές· ἀρκεσίγυιος, ον. -20. Separare un membro dall'altro; ἀπ-αρθρόω=ῶ. -21. Di un sol membro; μονομερής, ές· μονόκωλος, ον. -22. Che stringe le membra; γυιόκολλος, ον. -23. Tagliare membra; μελοκοπέω=ῶ. -24. Che ha membra torte; ἀγκυλόκωλος, ον.
Membrolino; *s. m. dim.* μικρὸν μέλος, εος=ους (τό).
Membrone; *s. m.* μέγα μέλος, εος=ους (τό).
Membruto; *add.* μεγαλόμελος; ον.

Digitized by Google

Meminerizzare; *v. intr.* V. Membrare.
Memma; *s. f.* V. Melma.
Memmoso; *add.* V. Melmoso.
Memora; *s. f.* V. Memoria.
Memorabile; *add.* ἀξιόμνηστος, ον· ἀξιομνημόνευτος, ον. -2. Detto, fatto memorabile; ἀπομνημόνευμα, ατος (τό).
Memorabilmente; *avv.* ἀξιομνήστως.
Memorando; *add.* V. Memorabile.
Memorare; *v. intr.* μνημονεύω· ἀπο-μνημονεύω.
Memorativa; *s. f.* μνημονική, ῆς (ἡ).
Memorativo; *add.* μνημονικός, ή, όν.
Memorato; *add.* μνημονευθείς, εῖσα, έν.
Memorazione; *s. f.* V. Ricordanza.
Memore; *add.* V. Ricordevole.
Memorevole; *add.* V. Memorabile.
Memoria; *s. f.* μνήμη, ης (ἡ). -2. *Cosa data, o lasciata per ricordo;* ἀπομνημόνευμα, ατος (τό). -3. A memoria; ἀπὸ μνήμης. -4. Di buona, di felice memoria; τῆς εὐσεβοῦς λέξεως· τῆς ἐνδόξου μνήμης· μακαρίτης, ου (ὁ). -5. Che concerne la memoria; μνημόνειος, ον. -6. Essere nella memoria; μνημονεύομαί (τινι). -7. Chè ha forte memoria; πολυμνήμων, ον. -8. Di indelebile memoria; ἄλαστος, ον· ἄλιστος, ον. -9. Recitare a memoria; ἀπο-μνημονεύω. -10. Richiamare alla memoria; μνημονεύω· δια-μνημονεύω· συν-δια-μνημονεύω.
Memoriale; *s. m.* μνημόνικον, ου (τό). -2. Ricordo; μνημεῖον, ου (τό)· ὑπόμνημα, ατος (τό). -3. Suplica; δέησις, σεως (ἡ).
Memoriale; *add.* V. Memorabile.
Memorioso; *add.* μνημονικός, ή, όν.
Mena; *s. f.* ἔργον, ου (τό). -2. Condizione, stato; γένος, εος=ους (τό).
Menade; *s. f.* Μαινάς, άδος (ἡ).
Menagione; *s. f.* διάῤῥοια, ας (ἡ).
Menamento; *s. m.* ἀγωγή, ῆς (ἡ). -2. Agitamento; δόνησις, σεως (ἡ).
Menare; *v. att.* ἄγω. -2. Agitare; δονέω· δονέω=ῶ· σείω· συγ-κινέω=ῶ. -3. Generare; φύω· γεννάω=ῶ. -4. Percuotere; τύπτω· πλήττω· κονδύλοις τρίβω. -5. Menar a capo, ad effetto, a fine; ἀποτελέω=ῶ· πρὸς τέλος ἄγω. -6. Delle calcagna; τάχιστα ἔδραμον (τρέχω). -7. Menar la danza; χορηγέω=ῶ. -8. Donna, o moglie; γαμέω=ῶ· εἰς τὴν οἰκίαν γυναῖκα κομίζομαι. -9. Fierezza, crudeltà; χαλεπαίνω. -10. Di gamba, le gambe; φεύγω· ἀπο-δράω=ῶ. -11. I giorni; δι-ημερεύω. -12. Per la lunga, per parole; ἀνα-βάλλομαι· ἀναβολὴν ποιέομαι=οῦμαι. -13. Menar le mani; μάχομαι. -B'. *Percuotere;* τύπτω· πλήττω. -Γ'. *Affrettarsi;* σπουδάζω· δια-πονέω=ῶ· ἐξ-άγω. -14. Per lo naso; ἐξ-απατάω=ῶ· φενακίζω. -15. Orgoglio; ἀγχέομαι=οῦμαι. -16. Parole; πραγματεύομαι. -17. In servagio; αἰχμαλωτεύω. -18. Sonno; ὕπνον ἄγω. -19. La vita βίον βιόω=ῶ.
Menata; *s. f.* δρᾶγμα, ατος (τό).
Menatore; *add.* ἡγεμών, όνος (ὁ)· ἀρχηγετής, οῦ (ὁ)· ἀρχηγέτις, ιδος (ἡ).
Menatura; *s. f.* V. Menamento. -2. *Congiuntura delle ossa;* σπόνδυλος, ου (ὁ).
Menda; *s. f.* πταῖσμα, ατος (τό)· πλημμέλημα, ατος (τό)· πλημμέλεια, ας (ἡ)· ἁμάρτημα, ατος (τό). -2. Rifacimento di danno; ἐπανόρθωσις, σεως (ἡ)· ἀνατκευή, ῆς (ἡ)· ἀνακαίνωσις, σεως (ἡ).
Mendace; *s. m.* V. Bugia.
Mendace; *add.* V. Bugiardo. -2. Non mendace; ἀψεύδης, ες· ἀβάσκανος, ον.
Mendacemente; *avv.* V. Bugiardamente.
Mendacio; *s. m.* V. Bugia.
Mendacio; *add.* V. Mendace.
Mendamento; *s. m.* V. Emendamento.
Mendare; *v. att.* ἐπι-διευθύνω· ἀν-ορθόω=ῶ· ἐπ-ανορθόω=ῶ.
Mendazio; *s. m.* V. Bugia.
Mendazione; *s. f.* V. Ammendazione.
Mendicaggine; Mendicagione; *s. f.* V. Mendicità.
Mendicamente; *avv.* πτωκῶς.
Mendicante; *add.* πτωχεύων, ουσα, ον· πτωχός, ή, όν. -2. Mendicante insolente; πτωχαλάζων, ονος (ὁ, ἡ).
Mendicanza; *s. f.* V. Mendicità.
Mendicare; *v. att.* πτωχεύω· προς-αιτέω=ῶ· ἐπ-αιτέω=ῶ (τινά τι). -2. Compagno nel mendicare; σύμπτωχος, ον.
Mendicatamente; *avv.* V. Mendicamente.
Mendicato; *add.* ἐρανισθείς, εῖσα ἐν.
Mendicatore; *add.* V. Mendicante.
Mendicazione; Mendichità; Mendicità; *s. f.* πτώχεια, ας (ἡ)· χρεία, ας (ἡ).
Mendico; *add.* πτωχός, ή, όν· γυμνός, ή, όν.
Mendicume; *s. m.* V. Mendicità.
Mendo; *s. m.* V. Menda.
Mendoso; *add.* πλημμελής, ές.
Meneo; *s. m.* μηναῖον, ου (τό).
Menestriere; *s. m.* V. Ministrello.
Menimamento; Menimanza; *s. m. f.* V. Menomamento.
Menimare; *v. att.* V. Menomare.
Menimo; *add.* V. Menomo.
Meninge; *s. f.* μήνιγξ, ιγγος (ἡ).
Menipossanza; *s. f.* ἀκρατεία, ας (ἡ).
Menipossente; *add.* ἀκρατής, ές.
Menno; *s. m.* εὐνοῦχος, ου (ὁ). -2. Manchevole; πηρός, ά, όν· κένος, η, ον.
Meno; *avv.* ἔλαττον· ἧττον. -2. Da meno; ἥττων, ον. -3. Esser da meno; ἐλαττόομαι=οῦμαι· ἀποδέω=ῶ. -4. Venir meno; ἐλ-λείπομαι· ψυχοῦμέω=ῶ. -B'. Mancare; ἄπ-ειμι· ἐλ-λείπω.
Meno; *add. comp.* ἐλάττων, ον.
Menomamento; *s. m.* e
Menomanza; *s. f.* ἐλάττωσις, σεως (ἡ)· μείωσις, σεως (ἡ). -2. Mancanza; ἔλλειμμα, ατος (τό)· ἔνδεια, ας (ἡ).
Menomare; *v. att.* ἐλαττόω=ῶ· σμικρύνω· μειόω=ῶ.
Menomato; *add.* ἐλαττωθείς, εῖσα, έν.
Menomezza; *s. f.* V. Piccolezza.
Menomissimo; Menomo; *add. superl.* ἐλάχιστος, ον.
Menopossente; *add.* V. Menipossente.
Menore; *add.* V. Minore.
Menovale; *add.* λιτός, ή, όν· ψιλός, ή, όν.
Menovamento; Menovanza; *s. m.* V. Menomanza.
Menovare; *v. att.* V. Menomare.
Menovile; *add.* V. Menovale.
Menpossente; *add.* V. Menipossente.
Mensa; *s. f.* τράπεζα, ης (ἡ). -2. Sedere a mensa; ἦλθον ἐπὶ δεῖπνον· ἀνά-κειμαι. -3. Sedere a mensa

Digitized by Google

insieme; συν-ανά-κειμαι. -4. Sedere e mensa al di sopra; ὑπερ-ανά-κειμαι· ὑπερ-κατά-κειμαι.

Mensale; *s. m.* τραπέζιον, ου (τό).

Mensario; *add.* τραπεζίτης, ου (ὁ).

Mensetta; *s. f. dim.* δειπνίδιον, ου (τό).

Mensola; *s. f.* προθυρίς, ίδος (ἡ).

Mensore; *add.* μετρητής, οῦ (ἡ).

Menstruale; *add.* V. Mestruale.

Menstruazione; *s. f.* V. Mestruazione.

Menstruo; *s. m.* V. Mestruo.

Mensuale; *add.* ἐμμήνιος, ον· καταμήνιος, ον.

Mensurare; *v. att.* V. Misurare.

Mensuratore; *add.* V. Misuratore.

Menta; *s. f.* μίνθη, ης (ἡ)· μίνθος, ου (ἡ).

Mentale; *add.* νοερός, ά, όν,

Mentalmente; νοερῶς,

Mente; *s. f.* διάνοια, ας (ἡ)· νόος=νοῦς, νόουνοῦ (ὁ). -2 Memoria; μνήμη, ης (ἡ). -3. Pensiero, fantasia; γνώμη, ης (ἡ)· νόος=νοῦς, νόου=νοῦ (ὁ)· διάνοια, ας (ἡ). -4. Volontà, affetto; θύμος, ου (ὁ)· θέλημα, ατος (τό)· νόος=νοῦς, νόου=νοῦ (ὁ). -5. Aver alla mente; δια-μνημονεύω· ἐν μνήμῃ ἔχω. -6. Imparare a mente; μνήμῃ παρα-κατα-τίθεμαι. -7. Perdere la mente; ἀπο-νέομαι=οῦμαι. -8. Porre mente; προς-έχω τὸν νοῦν. -9. Prontezza di mente; ἀγχίνοια, ας (ἡ). -10. Che ha prontezza di mente, ἀγχίνοος=οῦς, οον=οῦν. -11. Che riguarda la mente; διανοητικός, ή, όν. -12. Che ringiovanisce la mente; ἀνεξίνοος=ους, οον=ουν. -13. Saper a mente; ἐκ-μανθάνω. -14. Senza mente; ἄνοος=ους, οον=ουν. -15. Tenere a mente; δια-μνημονεύω· διὰ μνήμης ἔχω. -16. Tornar nella mente; ἀνα-μιμνήσκομαι. -17. Uscir di mente; ἀμνημονεύω. -18. Volgere in mente; μητιάω=ῶ.

Mentecattaggine; *s. f.* ἄνοια, ας (ἡ)· παράνοια, (ἡ)· ἀμβλύτης, ητος (ἡ).

Mentecattevole; Mentecatto; *add.* ἄνοος=ους, οον=ουν· παράφρων, ον· φρενοβλαβής, ές.

Menticare; *v. intr.* ἐπι-λανθάνομαι.

Menticurvo; *add.* ἀγκυλομήτης, ου (ὁ)· ἀγκυλόμητις, ιδος (ὁ, ἡ).

Mentiero; *add.* V. Mentitore.

Mentimento; *s. m.* V. Menzogna.

Mentire; *v. intr.* ψεύδομαι. -2. Falsificare; κιβδηλεύω. -3. Non mentire; ἀψευδεύω· ἀψευδεστέω=ῶ· ἀληθεύω. -4. Mentire insieme; συμ-ψεύδομαι.

Mentita; *s. f.* ψεῦδους ἔγκλημα, ατος (τό). -2. Dare una mentita; ψεύδους αἰτιάομαι=ῶμαι. -3. Toccare una mentita; ψεύδους κατ-ηγορέομαι=οῦμαι.

Mentitamente; *avv.* V. Menzognerамente.

Mentito; *add.* e

Mentitore; *add.* ψευδής, ές· ψευδόμενος, η, ον· ψευδολόγος, ον. -2. Non mentito; ἀκατάψευστος, ον.

Mento; *s. m.* γένειον, ου (τό). -2. Con piccolo mento; μικρογένειος, ον. -3. Prendere per il mento; ὑπο-γενειάζω. -4. Che porta gran barba al mento; σακκογενειοτρόφος, ον. -5. Con mento sporgente; ἀκρογένειος, ον.

Mentovare; *v. att.* μνημονεύω.

Mentovazione; *s. f.* μνημόνευσις, σεως (ἡ).

Mentre; *avv.* ἑώς· ἐν τῷ μεταξύ.

Mentualmente; *avv.* V. Mentalmente.

Menzionare; *v. att.* V. Mentovare.

Menzione; *s. f.* ὑπόμνησις, σεως (ἡ)· μνεία, ας (ἡ)· μνήμη, ης (ἡ).

Menzogna; *s. f.* ψεῦδος, εος=ους (τό)· ψεῦσμα, ατος (τό). -2. Amico della menzogna; φιλοψευδής, ές· φιλοψεύστης, ες. -3. Amore alla menzogna; φιλοψευδεία, ας (ἡ)· φιλοψευδία, ας (ἡ). -4. Nemico della menzogna; μισοψευδής, ές.

Menzogneramente; *avv.* ψευδῶς.

Menzognere; *s. m.* ψευστής, οῦ (ὁ)· ψευδολόγος, ον· ψευδής, ές· ψευδόμενος, η, ον.

Menzonare; *v. att.* V. Mentovare.

Menzoniere; Menzoniero; *s. m.* V. Menzognere.

Meo; *prun.* V. Mio.

Meramente; *avv.* καθαρῶς· ἁπλῶς· μόνον.

Merarca; *s. m. Capo di divisione;* μεράρχης, ου (ὁ).

Merarchia; *s. f.* μεραρχία, ας (ἡ).

Meraviglia; *s. f.* V. Maraviglia.

Meravigliare; *v. att.* V. Maravigliare.

Meravigliosamente; *avv.* V. Maravigliosamente.

Meraviglioso; *add.* V. Maraviglioso.

Mercadante; *s. m.* V. Mercante.

Mercadanzia; *s. f.* V. Mercatanzia.

Mercantare; *v. intr.* ἐμ-πορεύομαι· καπηλεύω.

Mercante; *s. m.* ἔμπορος, ου (ὁ)· καπηλος, ου (ὁ).

Mercanteggiare; *v. intr.* V. Mercantare.

Mercantesco; *add.* ἐμπορικός, ή, όν.

Mercantessa; *s. f.* ἐμπορευομένη, ης (ἡ).

Mercantevole; Mercantile; *add.* ἐμπορευτικός, ή, όν· ἐμπορικός, ή, όν· εὔωγνος, ον.

Mercantilmente; *avv.* ἐμπορικῶς.

Mercantone; *s. m.* πολύχρυσος ἔμπορος, ου (ὁ).

Mercanzia; *s. f.* ἐμπορία, ας (ἡ)· ἐμπόρευμα, ατος (τό)· ὤνια, ων (τά)· ἐμπορική, πραγματεία, ας (ἡ).

Mercanziuola; *s. f. dim.* εὐτελὴς ἐμπορία, ας (ἡ).

Mercare; *v. intr.* ἐμ-πορεύομαι.

Mercatabile; *add.* εὐώνητος, ον.

Mercatale; *s. m.* V. Mercato.

Mercatantare; *v. intr.* V. Mercantare.

Mercatante; *s. m.* ἔμπορος, ου (ὁ).

Mercatantesco; *add.* ἐμπορικός, ή, όν.

Mercatantessa; *s. f.* ἐμπορευομένη, ης (ἡ).

Mercatantile; *add.* V. Mercantile.

Mercantilmente; *avv.* ἐμπορικῶς.

Mercatantone; *s. m.* V. Mercantone.

Mercantuolo; Mercantuzzo; *s. m. dim.* ἔμπορος οὐδενὸς ἄξιος, ου (ὁ).

Mercatanzia; *s. f.* V. Mercanzia.

Mercatare; *v. intr.* V. Mercantare.

Mercato; *s. m.* ἐμπόριον, ου (τό)· ἀγωρά, ᾶς (ἡ)· πωλητήριον, ου (τό)· πρατήριον, ου (τό). -2. Commercio; πρᾶγμα, ατος (τό). -3. *Trattato del prezzo della mercanzia;* συμβόλαιον, ου (τό). -4. *Prezzo;* τιμή, ῆς (ἡ). -5. Grasce, vettovaglie; κομιδή, ῆς (ἡ)· σίτησις, σεως (ἡ). -6. A buon mercato; εὔωνος, ον· *avv.* εὐώνως. -7. Dare a, fare a buon mercato; ὀλίγου πωλέω=ῶ. -8. Fare mercato; ἐμπορίαν ποιέω=ῶ. -9. Frequentare il mercato; ἀγοράζω. -10. Nell'ora che il mercato è più frequentato; ἐν ἀγορᾷ πλήθούσῃ. -11. Chi presiede al mercato; ἀγορανόμος, ου (ὁ). -12. Presiedere al mercato; ἀγορανομέω=ῶ. -13. La carica di presiedere al mercato; ἀγορανομία, ας (ἡ). -14. Il tribunale che presiede al mercato; ἀγορανόμιον, ου (τό). -15. Che si riferisce al mercato; ἀγοραῖος, α, ον.

Digitized by Google

-16. Al mercato; ἀγορῆνδε. -17. Dal mercato; ἀγορῆθεν.

Mercatorio; *add.* ἐμπορικός, ή, όν.

Mercatura; *s. f.* V. Mercanzia.

Merce; *s. f.* ὦνιον, ου (τό).

Mercè, *o* Mercede; *s. f. Merito, cosa meritoria;* σπουδαῖον ἔργον, ου (τό). -2. Fare mercè; χαρίζομαι.

Mercede; *s. f.* μισθός, οῦ (ὁ)· ἆθλον, ου (τό). -2. Ajuto; βοήθεια, ας (ἡ). -3. Misericordia; ἔλεος, ου (ὁ). -4. Pietà; εὐσέβεια, ας (ἡ)· -5. Andar alla altrui mercede; βοήθειαν καλέω=ῶ (τινα). -6. Allogar per mercede; μισθόω=ῶ. -7. Esser allogato per mercede; μισθόομαι=οῦμαι. -8. Che chiede gran mercede; ἀδρόμισθος, ον. -9. Che concerne la mercede; μισθαρνευτικός, ή, όν· μισθαρνητικός, ή, όν· μισθαρνικός, ή, όν. -10. Dare, pagare la mercede; μισθοδοτέω=ῶ. -11. Che dà la mercede; μισθόδωρος, ον. -12. Dare, prendere, *o* fare per mercede; ἀπο-μισθόω=ῶ. -13. Che è invece di mercede; ἀντίμισθος, ον. -14. Lavorare per mercede; μισθαρνεύω· μισθαρνέω=ῶ. -15. Che lavora per mercede; V. Mercenario. -16. Per mercede; ἐπὶ μισθῷ. -17. Ricevere la mercede; μισθοφορέω=ῶ. -18. Che riceve molta mercede; πολύμισθος, ον· βαρύμισθος, ον. -19. Che riceve la mercede; μισθοφόρος, ον. -20. Il ricevere la mercede; μισθοφορία, ας (ἡ). -21. Che riceve poca mercede; ὀλιγόμισθος, ον. -22. Servire per mercede; παρα-θητεύω· μισθαρνέω=ῶ· μισθαρνεύω. -23. Che serve per mercede; V. Mercenario. -24. Che riguarda il servire per mercede; μισθαρνευτικός, ή, όν.

Mercenajo; *add.* V. Mercenario.

Mercenariamente; *avv.* μισθῷ.

Mercenario; *add.* e

Mercennajo; *add.* μισθωτός, ή, όν· μισθωτικός, ή, όν· ἐργάτης, ου (ὁ)· μισθίος, α, ον· μισθάρνης, ου (ὁ)· μίσθαρνος, ου (ὁ)· μισθάρνισσα, ης (ἡ)· μισθοφόρος, ον. -2. Esser soldato mercenario; μισθοφορέω=ῶ.

Mercennume; *s. m.* μίσθωμα, ατος (τό).

Merceria; *s. f.* γέλγη, ης (ἡ)· καπηλεῖον, ου (τό). -2. Vendere mercerie; γελγοπωλέω=ῶ.

Mercia; *s. f.* V. Merce.

Merciandro; Merciajo; *s. m.* γελγοπώλης, ου (ὁ).

Mercimonio; *s. m.* V. Mercatura.

Mercoledì; Mercordì; Mercore; *s. m.* τοῦ Ἑρμοῦ ἡμέρα, ας (ἡ).

Mercorella; *s. f.* λινόζωστις, ιδος (ἡ).

Mercuriale; *add.* ἑρμαϊκός, ή, όν.

Mercurio; *s. m.* Ἑρμῆς, οῦ (ὁ). -2. Argento vivo; ὑδράργυρος, ου (ὁ)· ὑδραργύριον, ου (τό).

Merda; *s. f.* κάκκη, ης (ἡ)· μίνθος, ου (ὁ)· πέλεθος, ου (ὁ)· κόπρος, ου (ὁ).

Merdocco; *s. m.* ψίλωθρον, ου (τό).

Merdoso; *add.* κόπρου πληρωθείς, εῖσα, έν.

Merenda; *s. f.* δειλινόν, οῦ (τό)· πρόδειπνον, ου (τό).

Merendare; *v. intr.* δειλινὸν λαμβάνω.

Merendone; *add.* οὐτιδανός, ή, όν.

Merenduccia; Merenduzza; *s. f. dim.* δόρπος, (ὁ).

Meretricare; *v. intr.* πορνεύω.

Meretrice; *s. f.* πόρνη, ης (ἡ).

Meretricio; *s. m.* πορνικόν, οῦ (τό).

Meretricio; Meretricioso; *add.* πορνικός, ή, όν.

Mergere; *v. att.* βυθίζω.

Mergo; Mergone; *s. m.* αἴθυια, ας (ἡ)· κολυμβίς, ίδος (ἡ).

Meriare; *v. intr.* V. Meriggiare.

Meridiano; *s. m.* μεσημβρινὸς κύκλος, ου (ὁ).

Meridiano; *add.* μεσημβρινός, ή, όν· μεσημερινός ή, όν· μεσημέριος, α, ον· νότιος, α, ον.

Meridie e Meridio; *s. m.* V. Mezzogiorno.

Meridio; Meridionale; *add.* V. Meridiano.

Merigge; *s. m.* Meriggia; *s. f.* Meriggiana; *s. f.* V. Meriggio.

Meriggiano; *s. m.* V. Meridiano.

Meriggiare; *v. intr.* μεσημβριάζω.

Meriggio; *s. m.* μεσημβρινὸν κλίμα, ατος (τό). -2. *Il tempo del mezzodì;* μεσημβρία, ας (ἡ). -3. Luogo ombroso; σκιά, ᾶς (ἡ)· ἀποσκιασμός, οῦ (ὁ).

Meriggio; *add.* V. Meridiano.

Meriggione (Andare); μεσημβριάζω.

Meritamente; *add.* εἰκότως· ἀξίως· δικαίως.

Meritamento; *s. m.* ἆθλον, ου (τό)· ἀντίδωρον, ου (τό)· ἀνταπόδοσις, σεως (ἡ).

Meritare; *v. att.* ἀντ-ευ-εργετέω=ῶ· χάριν ἀπο-δίδωμι (τινι)· γεραίρω (τινα)· δίδωμι δωρεάς (τινι)· κοσμέω=ῶ, τιμάω=ῶ δώροις. -2. Far meritevole; πορίζω· παρα-σκευάζω· παρ-έχω -3. Essere degno; ἄξιός εἰμι, γίγνομαι. -4. Meritare di uno; εὐ-εργετέω=ῶ (τινα).

Meritato; *s. m.* V. Merito.

Meritato; Meritevole; *add.* ἄξιος, α, ον· πρέπων, ον· οἰκώς, υῖα, ός· ἐοικώς, υῖα, ός.

Meritevolmente; *avv.* οἰκότως· ἀξίως· κατὰ λόγον.

Meritissimo; *add. superl.* ἀξιώτατος, η, ον.

Merito; *s. m.* ἀξία, ας (ἡ)· ἄξιον, ου (τό). -2. Premio; γέρας, ατος (τό)· ἀμοιβή, ῆς (ἡ). -3. Frutto; ὀπώρα, ας (ἡ). -4. Usura; τόκος, ου (ὁ). -5. Secondo il merito; κατὰ τὴν ἀξίαν. -6. Esser trattato secondo il merito; ἀξιοπαθέω=ῶ.

Merito; *add.* V. Meritato.

Meritorio; *s. m.* V. Merito.

Meritorio; *add.* χάριτος ἄξιος, α, ον.

Meritoso; *add.* V. Meritevole.

Meritrice; Meritricula; *s. f.* V. Meretrice.

Merla; *s. f.* V. Merlo.

Merlare; *v. att.* ἐπάλξεσιν ὀχυρόω=ῶ.

Merlata; Merlatura; *s. f.* ἔπαλξις, εως (ἡ).

Merletto; *s. m.* δικτυωτὸν πήνισμα, ατος (τό).

Merlo; *s. m.* ἔπαλξις, εως (ἡ). -2. *Uccello;* κόττυφος, ου (ὁ)· κόψιχος, ου (ὁ).

Merlotto; *s. m. Merlo giovine;* νεοττὸς κόττυφος, ου (ὁ).

Mero; *s. m.* μέρος, εος =ους (τό).

Mero; *add.* ἄκρατος, ον· ἀνεπίμικτος, ον.

Merolla; *s. f.* V. Midolla.

Merolo; *s. m.* V. Merlo.

Merore; *s. m.* λύπη, ης (ἡ).

Mertadore; *add.* V. Remuneratore.

Mertare; *v. att.* V. Meritare.

Mertatamente; *avv.* V. Meritevolmente.

Merto; *s. m.* V. Merito.

Digitized by Google

Merula; *s. f.* V. Merlo.
Merzè e Merzede; *s. f.* V. Mercede.
Mesata; *s. f.* *Un mese intiero;* ὅλος μήν, νός (ὁ).
Mescere; *v. att.* V. Mescolare. -2. Il vino, *od altri liquori*; κεράννυμι. -3. Versare; οἰνοχοέω· οἰνοχοτέω=ῶ.
Meschiamento; *s. m.* V. Mischiamento.
Meschianza; *s. f.* V. Mescolamento. -2. Miccianza V.
Meschiare; *v. att.* V. Mischiare.
Meschinamente; *avv.* ἀθλίως· δυστυχῶς· φαυλῶς.
Meschinello; **Meschinetto**; } *add.* ἄθλιος, α, ον· δυστυχής, ές· σχέτλιος, ον - α, ον.
Meschinla; **Meschinità**; } *s. f.* ἀθλιότης, ητος (ἡ)· πτωχεία, ας (ἡ)· ἐνδεια, ας (ἡ)· ἀπορία, ας (ἡ).
Meschino; *add.* πτωχός, ή, όν· ἐνδεής, ές· αὐχμηρός, ά, όν· εὐτελής, ές· γλισχρός, ά, όν· ἄθλιος, ον - α, ον· δυστυχής, ές· σπάνιος, α, ον.
Meschio; *add.* V. Meschiato.
Mescianza; *s. f.* δυστυχία, ας (ἡ).
Mescibile; *add.* V. Mescibile.
Mescidare; *v. att.* V. Mischiare.
Mesciroba; *s. c.* πρόχοος=ους, ὀουτοῦ (ὁ, ἡ)· χέρνιβον, ου (τό)· χερνίβιον, ου (τό)· χέρνιβος, ου (ὁ).
Mescitore; *add.* οἰνοχόος=οῦς, ὀουτοῦ (ὁ).
Mescolamento; *s. m.* e
Mescolanza; *s. f.* ἀνάμιξις, εως (ἡ)· σύμμιξις, εως (ἡ)· κρᾶσις, σεως (ἡ)· ἀνάκρασις, σεως (ἡ)· σύγχυσις, σεως (ἡ).
Mescolare; *v. att.* μίγνυμι· ἀνα-μίγνυμι· ἀνα-μίτγω· φυράω=ῶ· φύρω. -2. *Dei liquidi*; συγ-κεράννυμι. -3. Turbare; ταράττω. -4. Mescolare e confondere; ὕια-κυκάω=ῶ· συλ-λείβω. -5. Mescolare diversamente; μετα-κεράννυμι. -6. Mescolare insieme; συν-ανα-κεράννυμι· ἐγ-κεράννυμι· συγ-κατα-κεράννυμι· συμ-παρα-μίγνυμι· συμ-φυράω=ῶ· συλ-λείβω· παρα-κιρνάω=ῶ.
Mescolata; *s. f.* V. Mescolamento.
Mescolatamente; *avv.* μίγδην· καταμεμιγμένως· συγκεχυμένως· ἀναμεμιγμένως· ἀναμίγα· ἀνάμιγδα· ἀναμίγδην· ἀνάμιξ.
Mescolato; *s. m.* πολύμιτον, ου (τό). -2. Mescolanza V.
Mescolato; *add.* μιχθείς, εῖσα, ἐν· μικτός, ή, όν· ἀνάμικτος, ον· κεραστός, ή, όν· φύρσιμος, ον· φυρτός, ή, όν· συγκεκυμένος, η, ον· κεκραμένος, η, ον. -2. Turbato; ταραχθείς, εῖσα, ἐν· ἀναταραχθείς, εῖσα, ἐν. -3. Non mescolato; ἀκρᾶσιος, ον. ἀκέραστος, ον· ἄφυρτος, ον· ἄφυρτος, ον· ἀπαράχυτος, ὀν.
Mescolatura; **Mescolo**; } V. Mescolanza.
Mesconoscere; *v. att.* V. Misconoscere.
Mescugliare; *v. att.* συν-αθροίζω.
Mescuglio; *s. m.* e
Mescullo; *s. m.* συνάθροισις, σεως (ἡ)· συμφόρημα, ατος (τό)· μίξις, εως (ἡ)· φύρμα, ατος (τό)· φυρότος, οῦ (ὁ)· συρρετός, οῦ (ὁ).
Mescurare; *v. att.* ὀλιγορέω=ῶ.
Mese; *s. m.* μήν, νός (ὁ). -2. Non avere tutti i suoi mesi; παρα-φρονέω=ῶ. -3. Della durata di un mese; μηνιαῖος, α, ον· ἐπιμήνιος, ον. -4. In ciascun mese; ἑκάστῳ μηνί. -5. Mesi alternati; ἐπάλληλοι μηνές, ὧν (οἱ).
Mesenterio; *s. m.* μεσεντέριον, ου (τό).
Mesfatto; *s. m.* V. Misfatto.

Mesocolo e Mesocolone; *s. m.* μεσώκολον, ου (τό).
Messa (La santa); *s. f.* λειτουργία, ας (ἡ)· ἱερά, ῶν (τά).
Messa (Il mettere); *s. f.* εἰσαγωγή, ῆς (ἡ). -2. *Muta di vivande*; τράπεζαι, ῶν (αἱ). -3. *Porzione che i mercanti pongono per capo della compagnia*; ἀρχαῖον, ου (τό)· κεφάλαιον, ου (τό). -4. *Germoglio delle piante*; θάλος, εος=ους (τό).
Messaggeria; *s. f.* πρεσβεία, ας (ἡ).
Messaggiere; **Messaggiero**; } *add.* ἄγγελος, ου (ὁ, ἡ)· ἀγγελιοφόρος, ον. -2. Messaggiero di Dio; Θεοκήρυξ, κος (ὁ).
Messaggio; } *s. m.* V. Messaggeria.
Messale; *s. m.* εὐχολόγιον, ου (τό).
Messe; *s. f.* ἄμητος, ου (ὁ)· λήϊον, ου (τό)· θερισμός, οῦ (ὁ). -2. Che produce alte messi; βαρυλήϊος, ον. -3. Ricco di messi; πολυλήϊος, ον. -4. Devastare le messi; λῃΐζομαι.
Messedare; *v. att.* V. Mescolare.
Messere; *s. m.* κύριος, ου (ὁ). -2. Padrone; οἰκοδεσπότης, ου (ὁ). -3. Dare del messere; ἕνεκα τιμῆς κύριόν (τινα) προς-καλέω=ῶ.
Messia; *s. f.* Μεσσίας, ου (ὁ).
Messidare; *v. att.* V. Mescolare.
Messione; *s. f.* ἀποπομπή, ῆς (ἡ)· ἀποστολή, ῆς (ἡ).
Messiticcio; *s. m.* βλαστός, οῦ (ὁ)· θάλος, εος=ους (τό).
Messo; *s. m.* ἄγγελος, ου (ὁ, ἡ). -2. Famiglio; δήμιος, ου (ὁ)· ῥαβδοῦχος, ου (ὁ).
Messore; *add.* V. Mietitore.
Messorio; *add.* θεριστικός, ή, όν.
Messura; *s. f.* V. Mietitura.
Mestare; *v. att.* κυκάω=ῶ· κυκέω=ῶ. -2. Mescolare; συμ-μίγνυμι· συμ-φυράω=ῶ. -3. *Operare con saccenteria*; πολυπραγμονέω=ῶ.
Mestatojo; *s. m.* σπάθη, ης (ἡ).
Mestiere, Mestiero, Mestieri; *s. m.* τέχνη, ης (ἡ)· χειρούργημα, ατος (τό)· χειρουργία, ας (ἡ)· χειροτεχνία, ας (ἡ). -2. Che appartiene ad un mestiere; δημιουργικός, ή, όν· βαναυσικός, ή, όν. -3. Fare un mestiere; τέχνην ἀσκέω=ῶ· δημιουργέω=ῶ. -4. Intento ad un mestiere; βάναυσος, ον. -5. Bisogno; ἀνάγκη, ης (ἡ). -6. Essere, fare di mestieri; δεῖ.
Mestizia; *s. f.* λύπη, ης (ἡ)· δυσθυμία, ας (ἡ)· ἀνία, ας (ἡ)· βαρυθυμία, ας (ἡ)· ἀθυμία, ας (ἡ)· ἄλγος, εος=ους (τό).
Mesto; *add.* σκυθρωπός, ή, όν· ἄθυμος, ον· δύσθυμος, ον· βαρύθυμος, ον· περίλυπος, ον· δύσαινος, ον. -2. Essere mesto; λυπέομαι=οῦμαι· ἀνιάομαι=ῶμαι· ἀλγέω=ῶ (ἐπί τινι)· δυς-χεραίνω (τι)· ἄχθομαι (τινι).
Mestola; *s. f.* τρύπλις, ιδος (ἡ)· τορύνη, ης (ἡ)· ἀρυτήρ, ῆρος (ὁ)· λίστρον, ου (τό)· λιστριον, ου (τό)· σπάθη, ης (ἡ). -2. *Uomo scimunito*; βλάξ, ακός (ὁ, ἡ)· ἀναίσθητος, ον.
Mestoletta; **Mestolina**; **Mestolino**; } *dim.* σπάθιον, ου (τό).
Mestolone; *s. m.* V. Mestola § -2.
Mestruale; *add.* ἐμμήνιος, ον.
Mestruale; **Mestruato**; } *add.* αἱμόῤῥοος=ους, οον=ουν.
Mestruazione; *s. f.* e
Mestruo; *s. m.* καταμήνια, ων (τά). -2. Che ha la mestruazione; αἱμόῤῥοος=ους, οον=ουν.
Mestruo; *add.* V. Mestruale.

Digitized by Google

Mestura; *s. f.* V. Mescolamento.
Mesturaggine; *s. f.* V. Misohiamento.
Mesventura; *s. f.* V. Misventura.
Metà; *s. f.* ἡμίσεια, ας (ἡ)· ἥμισυ, σεως (τό). -2. Per metà; κατὰ τὸ ἥμισυ.
Meta; *s. f.* κόπρος, ου (ὁ).
Meta; *s. f.* ὅρος, εος=ους (τό)· τέρμα, ατος (τό)· σκοπός, οῦ (ὁ). -2. Gettare oltre la meta; ὑπερ-πέμπω. -B'. il disco; ὑπερ-δισκεύω. -3. Raggiungere la meta; σκοποῦ τυγχάνω. -4. Non raggiungere la meta; σκοποῦ ἀπο-τυγχάνω. -5. Mirare alla meta; σκοπέομαι=οῦμαι.
Metacismo; *s. m.* μεταικισμός, οῦ (ὁ).
Metafisica; *s. f.* μεταφυσική, ῆς (ἡ).
Metafisicale; *add.* V. Metafisico.
Metafisicamente; *avv.* μεταφυσικῶς.
Metafisico; *add.* μεταφυσικός, ή, όν.
Metafora; *s. f.* μεταφόρα, ας (ἡ).
Metaforeggiare; *v. intr.* V. Metaforizzare.
Metaforicamente; *avv.* μεταφορικῶς.
Metaforico; *add.* μεταφορικός, ή, όν.
Metaforizzare; *v. intr.* μεταφορικῶς λαλέω=ῶ.
Metafraste; *s. m.* μεταφραστής, οῦ (ὁ).
Metallico; *add.* μεταλλικός, ή, όν· μεταλλίτης, ου (ὁ).
Metalliere; *s. m.* μεταλλουργός, όν.
Metallino; *add.* μεταλλικός, ή, όν.
Metallo; *s. m.* μέταλλον, ου (τό)· μετάλλευτον, ου (τό).
Metallurgia; *s. f.* μεταλλουργία, ας (ἡ).
Metallurgo; *add.* μεταλλουργός, όν.
Metamorfosi; *s. f.* μεταμόρφωσις, σεως (ἡ)· μεταβολή, ῆς (ἡ)· μεταλλαγή, ῆς (ἡ).
Metaplasmo; *s. m.* μεταπλασμός, οῦ (ὁ).
Metastasi; *s. f.* μετάστασις, σεως (ἡ).
Metatesi; *s. f.* μετάθεσις, σεως (ἡ).
Metempsicosi; *s. f.* μετεμψύχωσις, σεως (ἡ).
Meteora; *s. f.* μετέωρα, ων (τά)· φαινόμενον, ου (τό).
Meteorico; *add.* V. Metereologico.
Meteorismo; *s. m.* μετεωρισμός, οῦ (ὁ).
Meteorista; *s. m.* μετεωρολόγος, ου (ὁ, ἡ).
Meteorologia; *s. f.* μετεωρολογία, ας (ἡ).
Meteorològico; *add.* μετεωρολογικός, ή, όν.
Metere; *v. att.* V. Mietere.
Metodicamente; *avv.* μεθοδικῶς.
Metodico; *add.* μεθοδικός, ή, όν.
Metodo; *s. m.* μέθοδος, ου (ἡ). -2. Che opera con metodo; μεθοδευτής, οῦ (ὁ).
Metonimia e Metonomia; *s. f.* μετωνυμία, ας (ἡ). -2. Appartenente alla metonimia; μετωνυμικός, ή, όν.
Metoposcopo; *add.* μετωποσκόπος, ον.
Metreta; *s. m.* μετρητής, οῦ (ὁ).
Metricamente; *avv.* μετρικῶς.
Metrico; *add.* μετρικός, ή, όν.
Metro; *s. m.* μέτρον, ου (τό).
Metropoli; *s. f.* μητρόπολις, εως (ἡ).
Metropolita; Metropolitano; *add.* μητροπολίτης, ου (ὁ).
Mettere; *v. att.* τίθημι· ἵστημι. -2. Inchiudere; ταμιεύω· ἀπο-σώζω· ἀπο-τίθημι. -3. Introdurre; εἰς-άγω. -4. Cominciare a nascere, *o* spuntare *(delle corna, dei denti)*; ἀνα-φύομαι. -5. Entrare; εἰς-βαίνω. -6. Indursi, muoversi, imprendere; ἐγ-χειρέω=ῶ. -7. Maritare; ἀνδρὶ συ-ζεύγνυω. -8. Pullulare, germinare; βλαστέω=ῶ· ἀνα-βλαστάνω. -9. Vestire; ἐνδύω. -10. Mettere a basso, in basso; ἐπι-κατα-βάλλω. -11. Mettere a bottino; κατα-συλεύω. -12. Mettere a carico, *accusare*; αἰτιάομαι=ῶμαι. -13. Mettere alle coltella; φαγάνῳ κτείνω· ἀπο-σφάζω. -14. Mettere in confusione; ταράττω· θορυβέω=ῶ. -15. Mettere clisteri; κλύζω. -16. Mettere di coscienza; συνείδησιν κατα-βλάπτω. -17. Mettere a confronto; ἀντι-παρα-τίθημι. -18. Mettere a esecuzione; ἐπι-τελέω=ῶ. -19. Mettere a fortezza; κρατύνω. -20. Mettere a fuoco; πρὸς πῦρ προς-τίθημι. -21. Mettere a fuoco a fiamma; κακῶς ποιέω=ῶ· πορθέω=ῶ· δηιόω=ῶ. -22. Mettere al di sotto; ὑπο-βάλλω. -23. Mettere dentro; εἰς-αῤ-ίημι· ἐγ-χέω=ῶ. -24. Mettere in argento, *argentare*; περι-αργυρόω=ῶ. -25. Mettere nell'arbitrio di; παρα-δίδωμι. -26. Mettere bene, *essere utile*; συμ-φέρω. -27. Mettere dadi falsi; τοῖς ἀπραγάλοις ἐξ-απατάω=ῶ. -28. Mettere fuori per un luogo; ἐν-άγω· ἐκ-φέρω· ἐκ-πέμπω. -29. Mettere guai; στενάζω· στεναχίζω· ὀλοφύρομαι. -30. Mettere in abbandono; κατα-μελέω=ῶ· ὀλιγορέω=ῶ· κατα-φρονέω=ῶ. -31. Mettere in dosso; ἐν-δύομαι. -32. Mettere in forse; ἀμφι-δοξέω=ῶ. -33. Mettere in grazia; ἐπ-αινέω=ῶ (τινα). -34. In disgrazia; ψέγω (τινα). -35. In mezzo; παρ-εν-τίθημι. -36. Mettere innanzi; τίθημι· παρα-τίθημι· ἵσταμαι· παρα-βάλλω. -B'. *Esaltare*; παρ-άγω· προ-άγω· προ-κομίζω. -Γ'. *Proporre*; προ-τίθημι. -E'. *Palesare*; παρα-δείκνυω. -37. Mettere insieme; συν-άγω· συλ-λέγω· συν-τίθημι· συγ-καθ-ίζω. -38. Che mette insieme; συναγωγός, ή, όν. -39. Mettere insieme, *d'accordo*; φιλιόω=ῶ· συμ-βιβάζω· κατ-αλλάττω (τινά τινι). -40. Mettere intorno; περι-τίθημι. -41. Mettere in non cale; ὕστερον τίθημι. -42. Mettere a posto; δια-τίθημι. -43. Metter mente; προς-έχω τὸν νοῦν. -44. Mettere nei ferri; ἀπ-άγω εἰς τὸ δεσμωτήριον. -45. *Intr.* Mettersi dentro; εἰς-ίζομαι. -46. Mettersi da un canto; παρα-κλίνομαι. -47. Mettersi accanto a; συγ-κατα-λέγομαι. -48. Mettersi a sedere; καθ-ίζομαι. -49. Mettersi a sedere insieme; συγ-κατα-κλίνω.
Mettidoro; Mettiloro; *s. m.* χρυσοχόος=οῦς, όου=οῦ (ὁ).
Mettitura; *s. f.* θέσις, σεως (ἡ).
Mezza; *s. f. Mezza ora dopo un'ora già nota*; ἡμιώριον, ου (τό).
Mezzadro e Mezzajuolo; *s. m.* ἀγρονόμος, ου (ὁ).
Mezzalana; *s. f.* ἡμιέριον, ου (τό).
Mezzana; *s. f.* ἀβακίσκος, ου (ὁ). -2. *Corda del liuto, del violino*; μέσον νεῦρον, ου (τό). -3. *Nome di vela*; ἐπίδρομος, ου (ὁ). -4. Albero di mezzana; ἀκατεῖος ἱστός, οῦ (ὁ).
Mezzanamente; *avv.* μετρίως.
Mezzananza; *s. f.* V. Mezzanità.
Mezzanatore; *add.* V. Mediatore.
Mezzanetto; *add.* μεσαίτερος, α, ον.
Mezzanezza; Mezzanità; *s. f.* μετριότης, ητος (ἡ).
Mezzano; *add. Mediatore*: μεσίτης, ου (ὁ). -2. *Ruffiano*; προαγωγός, οῦ (ὁ, ἡ)· προαγωγεύς, έως (ὁ).
Mezzano; *add. Di mezzo*; μέσος, η, ον· μέτριος, α, ον. -2. Di mezzana età; μεσήλιξ, ικος (ὁ, ἡ).
Mezzare; *v. intr.* ψαθυρόομαι=οῦμαι.
Mezzaruola; *s. f.* μετρετής, οῦ (ὁ).
Mezzatore; *add.* V. Mediatore.

Digitized by Google

Mezzavolo; *s. m.* V. Mezzajuolo.
Mezzedima; *s. f.* ἡμιεβδομάς, άδος (ἡ).
Mezzina; *s. f.* / Mezzino; *s. m.* } ὑδρία, ας (ἡ).
Mezzo; *add.* μέσος, η, ον. -2. *Di frutta;* πέπειρος, α, ον· ψαθυρός, ά, όν· ὥριος, α, ον.
Mezzo; *avv.* ἡμί· μιρσῦ· ὀλίγου· *(nei composti)* μεταξύ.
Mezzo; *s. m.* μεσότης, ητος (ἡ)· μέσον, ου (τό). -2. Modo; τρόπος, ου (ὁ). -3. Ajuto; βοήθεια, ας (ἡ). -4. Abbracciare il mezzo; μεσοσυλλαβέω=ῶ. -5. Non aver mezzo; οὐ μέσον τηρέω=ῶ. -6. Darla pel mezzo; οὐκ ἐφ-ίσταμι ἐρυτριᾶν ἐπὶτοῖς αἴσχροις. -7. Dare nel mezzo; μέσου ἅπτομαι. -8. Dare nel mezzo, essere mezzo, mezzano; μεσιτεύω. -9. Mancante dei mezzi necessari; ἀχορήγητος, ον. -10. Nel mezzo; μεταξύ· ἐν μέσῳ. -11. Prendere nel mezzo; μεσολαβέω=ῶ. -12. Che prende nel mezzo; μεσολαβής, ές. -13. In quel mezzo; ἐν τούτῳ. -14. *La metà del tutto;* ἥμισυ, υος (τό).
Mezzobusto; *s. m.* ἑρμῆς, οῦ (ὁ)· εἰκών, όνος (ὁ).
Mezzocerchio; *s. m.* ἡμίκυκλος, ου (ὁ).
Mezzodì, Mezzo dì e Mezzodie; *s. m.* e
Mezzogiorno; *s. m.* μεσημβρία, ας (ἡ). -2. *Nome di vento;* νότος, ου (ὁ). -3. *La parte del mezzogiorno;* νότια, ων (τά)· μεσημβρία, ων (τά).
Mezzolana; *s. f.* V. Mediocrità.
Mezzolanamente; *avv.* V. Mediocremente.
Mezzolanità; *s. f.* V. Mediocrità.
Mezzolano; *add.* V. Mediocre.
Mezzombra; *s. f.* σκίασμα, ατος (τό).
Mezzoscuro; *s. m.* λυκόφως, ωτος (ὁ).
Mezzoterminе; *s. m.* πόρος, ου (ὁ)· διέκδυσις, σεως (ἡ).
Mezzule; *s. m.* ζυγός, οῦ (ὁ)· ζύγωμα, ατος (τό)· διάξυλον, ου (τό).
Miaffe; *escl.* V. Gnaffe.
Miagolare; *v. intr.* ὀλολύζω· τρίζω.
Miagolata; *s. f.* / Miagollo; *s. m.* / Miagolo; *s. m.* } τρισμός, οῦ (ὁ).
Miagro; *s. m. T. bot.* μύαγρος, ου (ὁ).
Miasma; *s. m.* μίασμα, ατος (τό).
Miavolare; *v. intr.* V. Miagolare.
Mica; *s. f.* V. Bricciolo.
Mica; *partic. riemp.* οὐ μήν.
Micante; *add.* διαστίλβων, ουσα, ον.
Micca; *s. f. Minestra:* ζωμίδιον, ου (τό).
Miccia; *s. f.* ἐμπρηστής, οῦ (ὁ)· ἅπτρα, ας (ἡ).
Miccianza; *s. f.* ταλαιπωρία, ας (ἡ)· κακία, ας (ἡ)· μοχθηρία, ας (ἡ).
Micchino; *add.* δι' ὀλίγου χρόνου.
Micciorello; *s. m. dim.* ὀνίδιον, ου (τό).
Miccinino; *add.* V. Miccichino.
Miccino; *add.* μικκύλος, η, ον. -2. A miccino; φειδωλῶς. -3. Fare a miccino; σπανίως χράομαι =ῶμαι.
Miccio; *s. m.* V. Miccia. -2. Asino; ὄνος, ου (ὁ).
Micia; *s. f.* V. Micina.
Micida; *s. c.* ἀνδροφόνος, ον· φονικός, ή, όν.
Micidia; *s. f.* V. Omicidio.
Micidiale; / Micidiaro; } *s. m.* V. Micida.
Micidio; *s. m.* V. Omicidio.
Micina; *s. f.* αἴλουρος, ου (ἡ).
Micino; / Micio; } *s. m.* αἴλουρος, ου (ὁ).
Micolino; *s. m. dim.* V. Miccino.
Micranico; *add.* ἡμικρανικός, ή, όν.
Microcosmo; *s. m.* μικρόκοσμος, ου (ὁ).
Micrologia; *s. f.* μικρολογία, ας (ἡ).
Midolla; *s. f.* μυελός, οῦ (ὁ)· μυελόν, οῦ (τό). -2. Di midolla; μυέλινος, η, ον· μυελόεις, εσσα, εν. -3. Con molta midolla; πολυμύελος, ον. -4. Nutrito di midolla; μυελοτρεφής, ές. -5. Pieno di midolla; μυελόεις, εσσα, εν. -6. Che produce midolla; μυελοποιός, όν. -7. Riempiere di midolla; μυελόω=ῶ. -8. Simile a midolla; μυελώδης, ες.
Midollare; *add.* μυέλινος, η, ον· μυελόεις, εσσα, εν. -2. Simile alla midolla; μυελώδης, ες.
Midollo; *s. m.* V. Midolla.
Midolloso; / Midolluto; } *add.* V. Midollare.
Miele; *s. m.* V. Mele.
Mietere; *v. att.* θερίζω· ἀμάω=ῶ. -2. Mietere a canto; παρα-θερίζω.
Mietitore; *add.* θερίζων, ουσα, ον· θεριστής, οῦ (ὁ).
Mietitura; *s. f.* θερισμός, οῦ (ὁ).
Mietuto; *p. pass.* θερισθείς, εῖσα, έν. -2. Non mietuto; ἀθέριστος, ον.
Migliaccio; *s. m.* αἱματῖτις χορδή, ῆς (ἡ).
Migliajo; *s. m.* e
Migliaro; *s. m.* χιλιάς, άδος (ἡ). -2. Miglio; μίλιον, ου (τό). -3. A migliaja; μυρία-.
Miglio; *s. m.* μίλιον, ου (τό). -2. Misurare con miglia; μιλιάζω· μιλιάω=ῶ. -3. La misura con miglia; μιλιασμός, οῦ (ὁ). -4. La pietra che segna il miglio; μιλιάριον, ου (τό). -5. *Pianta;* κέγχρος, ου (ὁ, ἡ).
Miglioramento; *s. m.* βελτίωσις, σεως (ἡ)· ἐπανόρθωσις, σεως (ἡ). -2. *La parte migliore dell'avere;* βελτίονα, ων (τά).
Miglioranza; *s. f.* ἕξοχή, ῆς (ἡ).
Migliorare; *v. att.* βελτιόω=ῶ· ἐπ-αν-ορθόω=ῶ. -2. *N. pass.* Ricuperare le forze; ἀνα-ῤῥώννυμι. -3. Acquistare miglior essere; βελτιόομαι=οῦμαι. -4. Migliorare insieme; συμ-βελτιόω=ῶ.
Migliorativo; / Miglioratore; } *add.* βελτιῶν, οῦσα, οῦν.
Migliore; *add.* κρείττων, ον· βελτίων, ον· ἀμείνων, ον· καλλίων, ον· ἡδίων, ον· χρηστότερος, α, ον. -2. Rendere migliore; βελτιόω=ῶ.
Migliormente; *avv.* V. Meglio.
Mignatta; *s. f.* βδέλλα, ης (ἡ). -2. Applicare mignatte; βδελλίζω.
Mignella; *s. f.* κυμινοπρίστης, ου (ὁ)· ῥυπαρός, ά, όν· φιλοχρήματος, ον.
Mignolare; *v. intr.* βλαστέω=ῶ· θάλλω.
Mignolo (Dito); *s. m.* ὠτίτης, ου (ὁ).
Mignoncello; / Mignone; } *s. m.* παιδικά, ῶν (τά).
Migrana; *s. f.* V. Emicrania.
Migrare; *v. intr.* μετ-οικίζομαι· ἀπ-έρχομαι· μετα-χωρέω=ῶ· οἰκέω=ῶ εἰς γῆν· ἐξ-οικέομαι=οῦμαι· ἐξ-οικέω=ῶ· ἐξ-οικίζομαι.
Migratorio; *add.* μετοικιζόμενος, η, ον.
Migrazione; *s. f.* μετοικισμός, οῦ (ὁ)· μετοίκησις, σεως (ἡ)· ἐξοίκησις, σεως (ἡ)· ἐξοίκισις, σεως (ἡ)· ἐξοικισμός, οῦ (ὁ).
Mila; *s. m.* V. Mille.

Digitized by Google

Milensaggine; *s. f.* ἀγροσύνη, ης (ἡ)· ἀβελτερία, ας (ἡ)· ἀναισθησία, ας (ἡ).

Milenso; *add.* ἄρρων, ον· βλάξ, ακός (ὁ, ἡ)· ἀβέλτερος, α, ον· ἀναίσθητος, ον.

Milione; *s. m.* ἑκατὸν μυριάδες, ων (αἱ).

Militante; *add.* στρατεύων, ουσα, ον.

Militare; *v. intr.* στρατεύω. -2. Che non milita; ἀστράτευτος, ον.

Militare; *add.* στρατιωτικός, ἡ, όν· πολεμικός, ἡ, όν. -2. Alla militare; στρατιωτικῶς.

Militarmente; *avv.* στρατιωτικῶς.

Militatore; *add.* V. Militante.

Milite; *s. m.* στρατιώτης, ου (ὁ).

Milizia; *s. f.* στράτευμα, ατος (τό). -2. Arte della guerra; στρατία, ας (ἡ). -3. Di recente entrato nella milizia; ἀρτιστράτευτος, ον.

Millanta; *add. num.* V. Mille.

Millantamento; *s. m.* αὐχή, ῆς (ἡ)· αὔχημα, ατος (τό)· αὔχησις, σεως (ἡ)· κομπασμός, οῦ (ὁ)· ἀλαζονεία, ας (ἡ). -2. Senza millanteria; ἀκόμπαστος, ον· ἄκομπος, ον.

Millantare; *v. att.* αὐχέω=ῶ· μεγαλοποιέω=ῶ· ἐξαίρω. -2. *N. pass.* αὐχέω=ῶ· καυχάομαι=ῶμαι· ἀλαζονεύομαι. -3. Millantare oltre modo; ὑπερλαμπρύνομαι.

Millantatore; *add.* ἀλαζών, όνος (ὁ)· κομπαστής, οῦ (ὁ)· μεγαλαυχίς, ίς· μεγαλαύχητος, ον.

Millanteria; *s. f.* / Millanto; *s. m.* } V. Millantamento.

Mille; *add. num.* χίλιοι, αι, α. -2. A mille a mlille; μύριοι, αι, α. -3. Parer mill'anni che segua una cosa; ἐπι-καίνω· καίνω (ἐπί τι). -4. Mille volte; χιλιάχις.

Millecuplo; *add.* χιλιοπλάσιος, α, ον.

Millefoglie; / Millefoglio; } *s. m.* χιλιόφυλλον, ου (τό).

Milleforme; *add.* πολύμορφος, ον.

Millenario; *add.* χιλιοστός, ή, όν.

Millesimo; *s. m.* ἐτῶν χιλιάς, άδος (ἡ).

Millesimo; / Millesmo; } *add.* χιλιοστός, ή, όν. -2. La millesima parte; χιλιοστύς, ύος (ἡ).

Millia; *s. m.* V. Miglinjo.

Millione; *s. m.* V. Milione.

Miluogo; *s. m.* μέσον, ου (τό).

Milza; *s. f.* σπλήν, ός (ὁ). -2. Stiracchiare le milze; εἰμί ἐν ἐνδείαις βίου. -3. Senza milza; ἄσπληνος, ον.

Milzo; *add.* V. Smilzo.

Mimesi; *s. f.* μίμησις, σεως (ἡ).

Mimetico; *add.* μιμητικός, ή, όν.

Mimica; *s. f.* μιμική, ῆς (ἡ).

Mimico; *add.* μιμικός, ή, όν.

Mimmo; *s. m.* / Mimma; *s. f.* } κορίδιον, ου (τό).

Mimo; *s. m.* μίμος, ου (ὁ). -2. Recitare mimi; μιμολογέω=ῶ. -3. Che recita mimi; μιμολόγος, ον. -4. Che scrive mimi; μιμογράφος, ον.

Mimografo; *s. m.* μιμογράφος, ου (ὁ).

Mina; *s. f.* *Misura;* ἡμίνα, ης (ἡ). -2. Moneta greca; μνᾶ, ᾶς (ἡ). -3. Miniera; μεταλλεῖα, ας (ἡ)· μεταλλεῖον, ου (τό)· μέταλλον, ου (τό). -4. *T. mil.* ὄρυγμα, ατος (τό)· ὑπόνομος, ου (ὁ). -B'. Fare una mina; ὑπο-νομεύω. -5. Mezza mina; ἡμιμναῖον, ου (τό)· ἡμίμνεον=ουν, έου=οῦ (τό). -6. Di dieci mine; δεκαμναῖος, α, ον· δεκάμνοος=ους, οον=ουν. -7. Di venti mine; εἰκόσιμνος, ον.

Minaccevole; *add.* ἀπειλητικός, ή, όν· ἐπαπειλῶν, οῦσα, οῦν.

Minaccevolmente; *avv.* ἀπειλητικῶς.

Minaccia; *s. f.* ἀπειλή, ῆς (ἡ)· ἀπείλημα, ατος (τό). -2. Essere atterrito dalle minaccie; ἀπειλέομαι οῦμαι. -3. Che porta minaccie; ἀπειληφόρος, ον.

Minacciabile; *add.* V. Minaccevole.

Minacciamento; *s. m.* V. Minaccia.

Minacciare; *v. att.* ἀπειλέω=ῶ (τινά τι). -2. Minacciar fortemente; δι-απειλέω=ῶ. -3. Minacciare insieme; συν-απειλέω-ῶ.

Minacciatore; / Minacciatorio; } *add.* V. Minaccevole.

Minacciatura; *s. f.* / Minaccio; *s. m.* } V. Minaccia.

Minacciosamente; *avv.* V. Minaccevolmente.

Minaccioso; / Minace; } *add.* V. Minaccevole.

Minare; *v. att.* *Far mine;* ὑπ-ορύττω· ὑπο-νομεύω. -2. Minare *(nelle miniere);* μεταλλεύω.

Minatore; *add.* ὀρυκτήρ, ῆρος (ὁ)· μεταλλευτής, οῦ (ὁ).

Minatorio; *add.* V. Minaccevole.

Minchionare; *v. att.* κατα-γελάω=ῶ· σκώπτω.

Minchionatore; *add.* καταγελῶν, ῶ α, ῶν· καταγελαστής, οῦ (ὁ).

Minchionatorio; *add.* καταφρονητικός, ή, όν.

Minchionatura; *s. f.* παιδία, ας (ἡ).

Minchione; *s. m.* βλάξ, κός (ὁ, ἡ)· ἀναίσθητος, ον.

Minchioneria; *s. f.* πεῖγμα, ατος (τό)· γελοῖα, ων (τά). -2. Cosa di poco momento; λῆροι, ων (οἱ). -3. Corbelleria; σφάλματα, ων (τά).

Minchionevolezza; *s. f.* βλακεία, ας (ἡ).

Minera; *s. f.* V. Miniera.

Minerale; *s. m.* μέταλλον, ου (τό).

Minerale; *add.* μεταλλικός, ή, όν.

Minestra; *s. f.* ζωμός, οῦ (ὁ). -2. Fare le minestre, *governare;* κυβερνάω=ῶ.

Minestrare; *v. att.* ζωμὸν ἐκ-φορέω=ῶ. -2. Governare; κυβερνάω=ῶ.

Minestrella; *s. f. dim.* V. Minestrina.

Minestrello; / Minestriere; } *s. m.* αὐλικὸς ἀοιδός, οῦ (ὁ).

Minestrina; / Minestruccia; } *s. f. dim.* ζωμίδιον, ου (τό).

Mingherlino; *add.* ἰσχνός, ή, όν.

Miniare; *v. att.* μιλτογράφω.

Miniato; *add.* μιλτογραφθείς, εῖσα, έν.

Miniatore; *add.* μιλτογράφων, ουσα, ον· μιλτογραφεύς, έως (ὁ).

Miniatura; *s. f.* μιλτόγραμμα, ατος (τό)· μικρὰ ζωγραφία, ας (ἡ).

Miniera; *s. f.* μεταλλεῖα, ας (ἡ).

Minimamento; *s. m.* V. Menomamento.

Minimare; *v. att.* V. Menomare.

Minimo; *add. superl.* ἐλάχιστος, η, ον.

Minio; *s. m.* μίλτος, ου (ὁ). -2. Fatto di minio; μίλτειος, ον. -3. Che ha il colore del minio; μιλτίτης, ου (ὁ). -4. Impiastrato di minio; μιλτηλιφής, ές. -5. Simile a minio; μιλτώδης, ες. -6. Tingere di minio; μιλτόω=ῶ. -7. Tinto di minio; μίλτειος, ον· μιλτωτός, ή, όν. -8. Che ha le gote tinte di minio; μιλτοπάρηος, ον. -9. Dove si scava il minio; μιλτωρυχία, ας (ἡ). -10. Che scava il minio; μιλτωρύχος, ον,

Minipossanza; *s. f.* V. Menipossanza.

Minipossente; *add.* V. Menipossente.

Digitized by Google

Minisfatto; *s. m.* V. Misfatto.
Ministerio e Ministero; *s. m.* ἔργον, ου (τό)· τάξις, εως (ἡ)· ἐπιμέλεια, ας (ἡ)· δουλεία, ας (ἡ)· διακονία, ας (ἡ). -2. Ordine, opera; ἔργον, ου (τό)· ὑπηρεσία, ας (ἡ)· ὑπηρέτησις, σεως (ἡ).
Ministrare; *v. att.* ὑπ-ηρετέω=ῶ· δουλεύω· λατρεύω (τινι)· διακονέω=ῶ. -2. Somministrare; πορίζω. -3. Amministrare; ὀι-οικίζω.
Ministrativo; *add.* διοικητικός, ή, όν.
Ministratore; *add.* ὑπηρέτης, ου (ὁ).
Ministrazione; *s. f.* διακονία, ας (ἡ)· ὑπηρεσία, ας (ἡ)· διοίκησις, σεως (ἡ).
Ministrello; *s. m.* V. Minestrello.
Ministro; *s. m.* διάκονος, ου (ὁ)· Θεράπων, οντος (ὁ)· Θεραπευτής, οῦ (ὁ)· Ἀθής, τός (ὁ)· ὑπηρέτης, ου (ὁ)· λατρευτής, οῦ (ὁ)· δοῦλος ου (ὁ)· οἰκέτης, ου (ὁ). -2. Di Dio; Θεοῦ πρόσπολος, ου (ὁ). -3. Di Stato; λειτουργός, οῦ (ὁ)· δημιουργός, οῦ (ὁ)· τῶν κοινῶν ἐπιμελούμενος, ου (ὁ)· τῶν τῆς πόλεως ἐπιμελούμενος, ου (ὁ)· πολιτευόμενος, ου (ὁ). -4. Del re; ὁ περὶ τὸν βασιλέα.
Minoranza; *s. f.* μείωσις, σεως (ἡ)· ἐλάττωσις, σεως (ἡ). -2. Piccolezza; μικρότης, ητος (ἡ).
Minorare; *v. att.* μειόω=ῶ· ἐλαττόω=ῶ.
Minorazione; *s. f.* V. Minoranza.
Minore; *add. comp.* μικρότερος, α, ον· μείων, ον· ἧττων, ον· ἐλάττων, ον.
Minorenne; *add.* ἄνηβος, ον· νεώτερος, α, ον.
Minoringo; *add.* ἐλάχιστος, η, ον·
Minorità; *s. f.* μείων ἡλικία, ας (ἡ)· ἄνηβος ἡλικία, ας (ἡ).
Minormente; *avv.* V. Meno.
Minuale; *add.* δημώδης, ες.
Miquare; *v. att.* V. Minuire.
Minugia; *s. f.* e
Minugio; *s. m.* ἔντερον, ου (τό)· χολάδες, ων (αἱ)· χορδή, ῆς (ἡ). -2. *Corda degli strumenti musicali*; νεῦρον, ου (τό).
Minuire; *v. att.* ἐλαττόω=ῶ.
Minuscolo; *add.* ὀλιγότερος, α, ον.
Minuta; *s. f.* πρωτότυπον, ου (τό).
Minutaglia; *s. f.* φορυτός, οῦ (ὁ). -2. Popolo minuto; δημίδιον, ου (τό).
Minutamente; *avv.* εἰς λεπτότατα· κατὰ μικρὸν· ἀκριβῶς.
Minuteria; *s. f.* V. Minutaglia.
Minutezza; *s. f.* V. Minuzia. -2. *Cosa di poca importanza*; λέπτον, ου (τό).
Minutino; *s. m. dim.* V. Mingherlino.
Minutissimamente; *avv.* εἰς λεπτότατα.
Minuto; *s. m. (Di un'ora)*; τῆς ὥρας ἑξηκοστὸν μέρος, εος=ους (τό).
Minuto; *add.* μικρότατος, η, ον· μακροχαρής, ές· μικρολόγος, ον. -2. Di bassa condizione; δημώδης, ες. -3. A minuto, per minuto; κατὰ μέρη.
Minuto; *avv.* V. Minutamente.
Minuzia; *s. f.* λεπτόν, οῦ (τό)· σκύβαλον, ου (τό).
Minuzzaglia; *s. f.* e
Minuzzume; *s. m.* σκυβάλων συλλογή, ῆς (ἡ). -2. Pezzuoli; λεπτά, ῶν (τά)· τεμάχια, ων (τά).
Minuzzare; *v. att.* κατὰ λεπτὰ δια-κόπτω· τρίβω· κατα-τρίβω· Θραύω· κατα-Θραύω· λεαίνω· συλ-λεαίνω. -2. Esaminare diligentemente; ἐξ-ακριβόω=ῶ.
Minuzzo; *s. m.* V. Minuzzolo.
Minuzzolare; *v. att.* V. Minuzzare.

Minuzzolino; *s. m. dim.* ἐλάχιστον, ου (τό)· λεπτότατον, ου (τό).
Minuzzolo; *s. m.* ψιχίον, ου (τό).
Mio; *add.* ἐμός, ή, όν.
Miologia; *s. f.* μυολογία, ας (ἡ) *G. M.*
Miope; *add.* μυωπός, όν· μύωψ, ωπος (ὁ). -2. Essere miope; μυωπάζω.
Miopia; *s. f.* μυωπία, ας (ἡ).
Mira; *s. f.* σκοπός, οῦ (ὁ). -2. Prender la mira; στοχάζομαι· κατα-στοχάζομαι.
Mirabile; *add.* Θαυμαστός, ή, όν· Θαυμάσιος, α, ον. -2. Raccontare cose mirabili; παρα-λογέω=ῶ. -3. Far cose mirabili; Θαυματουργέω=ῶ. -4. Rendere mirabile; Θαυμαστόω=ῶ. -5. Che fa cose mirabili; Θαυματοποιητικός, ή, όν· Θαυματοποικός, ή, όν· Θαυματοποιός, όν· Θαυματουργός, όν.
Mirabilia; *s. m. pl.* Θαυμαστά, ῶν (τά).
Mirabilmente; *avv.* Θαυμαστῶς.
Mirabolano; *s. m.* μυραβάλανος, ου (ὁ).
Mirabole; *add.* V. Mirabile.
Miracolo; *s. m.* Θαῦμα, ατος (τό). -2. Far miracoli; Θαυματουργέω=ῶ. -3. Che fa miracoli; V. Mirabile.
Miracolone; *s. m.* Θέρας, ατος (τό).
Miracolosamente; *avv.* Θαυμαστῶς.
Miracoloso; *add.* Θαυμαστός, ή, όν· Θαυμάσιος, α, ον.
Miradore; *add.* V. Miratore.
Miraglio; *s. m.* κάτοπτρον, ου (τό).
Mirallegro; *s. m.* V. Congratulazione.
Mirando; *add.* V. Mirabile.
Miramento; *s. m.* ἐνόρασις, σεως (ἡ).
Mirare; *v. att.* ἐν-οράω=ῶ· σκοπέω=ῶ· ἐπι-σκέπτομαι· Θεάομαι=ῶμαι· Θωρέω=ῶ. -2. Prendere la mira; εὐ-στοχέω=ῶ· στοχάζομαί (τινος). -3. Volgore il pensiero; προς-έχω τὸν νοῦν.
Miratore; *add.* ἐφορῶν, ῶσα, ῶν·
Miriade; *s. f.* μυριάς, άδος (ἡ).
Miriarca; *s. f.* μυριαρχής, οῦ (ὁ)· μυρίαρχος, ου (ὁ).
Mirica; *s. f.*
Mirice; *s. m.*
Mirico; *s. m.*
} μυρίκη, ης (ἡ)
Mirifico; *add.* V. Magnifico.
Mirmicoleone; *s. m.* μυρμηκολέων, οντος (ὁ).
Miro; *s. m.* V. Miracolo.
Miro; *add.* V. Maraviglioso.
Mirra; *s. f.* μύρρα, ας (ἡ)· σμύρνα, ης (ἡ). -2. Immerso nella mirra; μυροβαφής, ές. -3. Unto di mirra; μυρόχριστος, ον. -4. Unger di mirra; μυρόω=ῶ.
Mirrare; *v. att.* μύρρα ἀρτύνω· μυρόω=ῶ.
Mirtare; *v. att.* μυρρίνη κοσμέω=ῶ.
Mirteo; *add.* V. Mirtino.
Mirteto; *s. m.* μυρρινών, ῶνος (ὁ)· μυρτεών, ῶνος (ὁ).
Mirtino; *add.* μυρσινίτης, ες· μυρρίνος, η, ον· μύρσινος, η, ον· μύρτινος, η, ον.
Mirto; *s. m.* μύρτος, ου (ὁ)· μυρρίνη, ης (ἡ)· μυρσίνη, ης (ἡ)· μυρτία, ας (ἡ). -2. Di mirto; μύρινος, η, ον· μύρσινος, η, ον· μύρτινος, η, ον.
Misagiato; *add.* κακοπαΘῶν, οῦσα, οῦν.
Misagio; *s. m.* V. Disagio.
Misantropia; *s. f.* μισανΘρωπία, ας (ἡ).
Misantropico; *add.* μισανΘρωπικός, ή, όν.
Misantropo; *s. m.* μισάνΘρωπος, ου (ὁ). -2. Essere misantropo; μισανΘρωπέω=ῶ.
Misavvedutamente; *avv.* ἐξαίφνης· ἀπροσδοκήτως.

Digitized by Google

Misavvenimento; *s. m*, δυσπραγία, ας (ἡ).
Misavvenire; *v. intr.* δυστυχῶς φέρεται· δυστυχῶς περι-έρχεται.
Misavventura; *s. f.* V. Misavvenimento.
Miscadere; *v. intr.* V. Misavvenire.
Miscea; *s. f.* V. Bagatella.
Miscellanea; *s. f.* ἐλλογαί, ῶν (αἱ)· σύμμικτα, ων (τά).
Miscellaneo; *add.* συλλογιμαῖος, α, ον· σύμμικτος, ον.
Mischia; *s. f.* μάχη, ης (ἡ)· ἀψιμαχία, ας (ἡ)· ἔρις, ιδος (ἡ). -2. Disputa; ζήτησις, σεως (ἡ). -3. Fare mischia; μάχομαι· ἐρίζω.
Mischiamento; *s. m.* διάμιξις, εως (ἡ)· σύμμιξις, εως (ἡ)· σύγχυσις, σεως (ἡ).
Mischiante; *add.* συμμιγνύων, ουσα, ον. -2. Chi fa mischia; ἐριστικός, ή, όν· φιλόνεικος, ον.
Mischianza; *s. f.* V. Mescolamento.
Mischiare; *v. att.* συμ-μίγνυμι· ἐμ-μίγνυμι· μίγνυμι· κεράννυμι. -2. Mischiare insieme; συγ-κεράννυμι.
Mischiata; *s. f.* V. Mescolamento.
Mischiatamente; *avv.* μίγδην.
Mischiato; *s. m.* V. Mescolamento.
Mischiato; *p. pass.* μικτός, ή, όν. -2. Mischiato confusamente; ἀκριτόφυρτος, ον. -3. Non mischiato; ἀμιγής, ές· ἄμικτος, ον.
Mischiatura; *s. f.* V. Mescolamento.
Mischino; *add.* V. Meschino.
Mischio; *s. m.* V. Mescuglio.
Mischio; *add.* ἑτερόχροος=ους, οον=ουν.
Miscibile; *add.* συμμικτεός, ά, όν.
Miscidare; *v. att.* V. Mescolare.
Miscognoscere; Misconoscere; } *v. att.* ἀγνοέω=ῶ· περι-ιδέω=ῶ.
Miscontento; *add.* οὐκ αὐτάρκης, ες.
Miscredente; *add.* ἄπιστος, ον· ἀπιστητικός, ή, όν.
Miscredenza; *s. f.* ἀπιστία, ας (ἡ)· ἀπιστοσύνη, ης (ἡ). -2. Contumacia; αὐθάδεια, ας (ἡ).
Miscredere; *v. intr.* ἀπιστέω=ῶ· κακῶς πιστεύω.
Miscuglio; *s. m.* V. Mescuglio.
Misdire; *v. att.* λοιδορέω=ῶ· κατα-λαλέω=ῶ.
Miserabile; *add.* θλήμων, ον· ἄθλιος, ον - α, ον· ἐλεεινός, ή, όν· ἐλεινός, ή, όν· ταλαίπωρος, ον· δυστυχής, ές.
Miserabilemente; *avv.* V. Miserabilmente.
Miserabilità; *s. f.* ἀθλιότης, ητος (ἡ)· δυστυχία, ας (ἡ).
Miserabilmente; Miseramente; } *avv.* ἀθλίως· δυστυχῶς.
Miserando; *add.* V. Miserabile.
Miserazione; *s. f.* V. Misericordia.
Miserello; *add.* ταλαίπωρος, ον.
Miserere; *s. m.* ἐλέησον (τό).
Miserevole; *add.* V. Miserabile.
Miserevolezza; *s. f.* V. Miserabilità.
Miserevolmente; *avv.* V. Miserabilmente.
Miseria; *s. f.* ἀθλιότης, ητος (ἡ)· ταλαιπωρία, ας (ἡ)· δυστυχία, ας (ἡ)· κακοπάθεια, ας (ἡ)· μόχθος, ου (ὁ). -2. Essere nella miseria; ταλαιπωρέω=ῶ· ἐν τοῖς δεινοῖς εἰμι. -3. Cadere in miseria; περι-πίπτω συμφόραις· καθ-ίστημι εἰς συμφόρας. -4. Strettezza nello spendere; φιλαργυρία, ας (ἡ)· ῥυπαρία, ας (ἡ).
Misericorde; Misericordevole; } *add.* V. Misericordioso.
Misericordevolmente; *avv.* V. Misericordiosamente.
Misericordia; *s. f.* ἔλεος, ου (ὁ)· ἐλεημοσύνη, ης (ἡ)· οἶκτος, ου (ὁ)· οἰκτιρμός, οῦ (ὁ). -2. Avere, fare misericordia; ἐλεέω=ῶ· οἰκτείρω.
Misericordievole; *add.* V. Misericordioso.
Misericordievolmente; Misericordiosamente; } *avv.* ἐλεημόνως.
Misericordioso; *add.* ἐλεήμων, ον· ἐλεεινός, ή, όν· ἐλεῶν, οὖσα, οῦν· ἐλεημονικός, ή, όν· ἐλεητικός, ή, όν· οἰκτίρμων, ον. -2. Essere misericordioso; οἰκτείρω· ἐλεέω=ῶ· ἐλεημόνως ἔχω (πρός τινα). -3. Molto misericordioso; πολύσπλαγχνος, ον.
Misericordiosissimo; *add. superl.* ἐλεημονέστατος, η, ον.
Misero; *add.* τλήμων, ον· ἄθλιος, ον - α, ον· ταλαίπωρος, ον· πτωχός, ή, όν· σχέτλιος, ον - α, ον· ἐλεεινός, ή, όν. -2. Malvagio; κακός, ή, όν· πονηρός, ά, όν· φαῦλος, ον. -3. Piccolo; κολοβός, ή, όν. -4. Avaro; φιλάργυρος, ον.
Miserta; *s. f.* φιλαργυρία, ας (ἡ). -2. Povertà; στενότης, ητος (ἡ)· ἀπορία, ας (ἡ).
Misfare; *v. att.* πλημμελέω=ῶ· παρα-νομέω=ῶ. -2. Contravvenire; ἐν-αντιόομαι=οῦμαι.
Misfatto; *s. m.* πλημμέλεια, ας (ἡ)· πταῖσμα, ατος (τό)· παράπτωμα, ατος (τό)· ἀδίκημα, ατος (τό)· κακούργημα, ατος (τό). -2. Che opera misfatti; V. Misfattore.
Misfattore; *add.* αἴτιος, α, ον· κακοῦργος, ον. πλημμελής, ές· αἰσυλοεργός, όν.
Misgradito; *add.* ἀχάριστος, ον.
Misiricordia; *s. f.* V. Misericordia.
Mislea; *s. f.* V. Mischia.
Misleale; *add.* ἄπιστος, ον.
Mislealmente; *avv.* ἀπίστως.
Mislealtà; Misleanza; } *s. f.* ἀπιστία, ας (ἡ).
Misperare; *v. intr.* V. Disperare.
Mispregiare; *v. att.* V. Dispregiare.
Misprendere; *v. intr.* V. Errare. -2. Dispregiare V.
Mispresa; *s. f.* σφᾶλμα, ατος (τό).
Missionario; *s. m.* ἀποστολός, οῦ (ὁ).
Missione; *s. f.* ἀποστολή, ῆς (ἡ). -2. Emissione di sangue; φλεβοτομία, ας (ἡ).
Missiva (Lettera); ἐπιστολή, ῆς (ἡ)· γράμματα, ων (τά).
Misso; *add.* V. Mandato.
Mistamente; *avv.* V. Mischiatamente.
Misteriale; *add.* V. Misterioso.
Misterialmente; *add.* V. Misteriosamente.
Misterio e Mistero; *s. m.* μυστήριον, ου (τό). -2. Celebrare i misteri; μυστιπολεύω. -3. Che celebra i misteri; μυστιπόλος, ον. -4. Iniziare nei misteri; μυσταγωγέω=ῶ· μυέω=ῶ· μυστηριάζω. -5. Che inizia nei misteri; μυσταγωγός, οῦ (ὁ, ἡ)· μυστοδότης, ου (ὁ). -6. Iniziato nei misteri; μυσταγωγητός, ή, όν· μύστης, ου (ὁ)· μύστις, ιδος (ἡ). -7. Iniziazione ai misteri; μυσταγώγημα, ατος (τό)· μυσταγωγία, ας (ἡ). -8. Che presiede ai misteri; μυστηριάρχης, ου (ὁ). -9. Che riguarda i misteri; μυστηριώδης, ες· μυστικός, ή, όν. -10. Che scrive sui misteri; μυστογράφος, ου (ὁ).
Misteriosamente; *avv.* μυστικῶς· κρυφαίως· ἀπορρήτως· μυστηριωδῶς.
Misterioso; *add.* μυστικός, ή, όν· μυστιπόλευτος, ον· μυστοπόλευτος, ον· μυστηριακός, ή, όν· μυστηριώδης, ες.

Digitized by Google

Mistero; *s. m.* V. Misterio.
Mistia; *s. f.* ἔρις, ιδος, (ἡ).
Mistianza; *s. f.* V. Mistione.
Mistiare; *v. att.* V. Mischiare.
Misticamente; *avv.* V. Misteriosamente.
Misticare; *v. att.* V. Abboracciare.
Mistichità; Misticità; *s. f.* μυστήριον, ου (τό)· ἀλληγορία, ας (ἡ).
Mistico; *add.* μυστικός, ή, όν· ἀλληγορικός, ή, όν.
Mistiere, Mistieri, e Mistiero; *s. m.* V. Mestiere.
Mistio; *s. m.* V. Mescuglio.
Mistione; *s. f.* Misto; *s. m.* μίξις, εως (ἡ)· σύμμιξις, εως (ἡ)· κρᾶσις, σεως (ἡ).
Misto; *add.* μιχθείς, εῖσα, έν· συγκεχυμένος, η, ον.
Mistura; *s. f.* κρᾶσις, σεως (ἡ).
Misura; *s. f.* μέτρον, ου (τό)· ῥυθμός, οῦ (ὁ). -2. La cosa misurata; μέτρημα, ατος (τό). -3. Misura rasa; μέτρον ἐξομαλισθέν, ου (τό). -4. Regola, modo; μέτρον, ου (τό)· σοφροσύνη, ης (ἡ). -5. Contraccambio; ἀντάμειψις, εως (ἡ). -6. Di centupla misura; ἑκατοντάχοος-ους, οον-ουν. -7. Di misura comune; σύμμετρος, ον. -8. Dare a misura; μετρηδὸν δίδωμι. -9. Distribuire alimenti in certa misura; σιτομετρέω-ῶ. -10. Essere di egual misura; συμ-μετρέομαι-οῦμαι. -11. Fare a misura; σπουδάζω. -12. Fare misura; μετρέω-ῶ. -13. Che inganna con falsa misura; παραφουσιχοίνικος, ον. -14. Misurare insieme; συμ-μετρέω-ῶ. -15. Oltre misura; ἀῤῥυθμός, όν· ὑπέρμετρος, ον· *avv.* ἀῤῥυθμῶς. -16. Oltrepassare la misura; ὑπερ-αίρω· παρα-θέω-ῶ τὸ ὀρθόν. -17. Che passa la misura; ὑπερτέλειος, ον· ὑπερτέλεος, ον· ὑπερτελής, ές· ὑπέρμετρος, ον· *avv.* ὑπερμέτρως. -18. Portare piena misura; πληροφορέω-ῶ. -19. Piena misura; πληροφόρημα, ατος (τό)· πληροφόρησις, σεως (ἡ). -20. Secondo misura; μετρηδόν. -21. Senza misura; ἀμέτρητος, ον· ἄμετρος, ον· *avv.* ἀμετρήτως· ἀμετρί. -22. Tenere la misura; συμ-μετριάζω. -23. Misurare a vicenda; ἀντι-μετρέω-ῶ· ἐπι-μετρέω-ῶ.
Misurabile; *add.* μετρητός, ή, όν.
Misurabilità; *s. f.* μετρητόν, οῦ (τό).
Misuramento; *s. m.* μέτρησις, σεως (ἡ).
Misuranza; *s. f.* μέτρον, ου (τό)· τρόπος, ου (ὁ).
Misurare; *v. att.* μετρέω-ῶ. -2. Far paragone; ἐξ-ετάζω. -3. Misurare coi piedi; δια-ποδίζω. -4. Misurare il terreno; γεωμετρέω-ῶ.
Misuratamente; *avv.* μετρίως· κοσμίως.
Misuratezza; *s. f.* V. Misura.
Misurato; *add.* διαμετρηθείς, εῖσα, έν· μετρητός, ή, όν. -2. Non misurato; ἀκαταμέτρητος, ον· ἀμέτρητος, ον· ἄμετρος, ον· *avv.* ἀμετρήτως· ἀμετρί· ἀμέτρως.
Misuratore; *add.* μετρητής, οῦ (ὁ).
Misuratura; Misurazione; *s. f.* V. Misurameuto.
Misurevole; *add.* V. Misurabile.
Misusare; *v. intr.* κατα-χράομαι-ῶμαι.
Misuso; *s. m.* κατάχρησις, σεως (ἡ).
Misvenire; *v. intr.* ἀθυμέω-ῶ. -2. Aver cattivo successo; κακῶς, δυστυχῶς φέρεται.
Misventura; *s. f.* δυστυχία, ας (ἡ).
Mite; *add.* πρᾶος, εια, ον· ἐπιεικής, ές· ἤπιος, ον-α, ον. -2. Essere mite; ἐπι-εικεύω. -3. D'animo mite; ἠπίθυμος, ον.

Mitemente; *avv.* ἠπίως· πραέως· ἐπιεικῶς.
Mitera; *s. f.* V. Mitra.
Miterare; *v. att.* μιτρόω-ῶ.
Miterone; *s. m. accr.* μείζων μίτρα, ας (ἡ).
Miticare; *v. att.* V. Mitigare.
Mitidio; *s. m.* μέθοδος, ου (ἡ).
Mitigamento; *s. m.* παρηγορία, ας (ἡ)· πραΰνσις, σεως (ἡ).
Mitigare; *v. att.* παρ-ηγορέω-ῶ· ἠπιάω-ῶ· πραΰνω· μαλακεύω· μαλακίζω. -2. Che mitiga; V. Mitigatore. -3. Mitigarsi; ἀν-ίημι.
Mitigativo; *add.* παρηγορικός, ή, όν· πραϋντικός, ή, όν.
Mitigatore; *add.* πραΰνων, ουσα, ον· ἤπιος, ου-α, ον· μειλίσσων, ουσα, ον· παρήγορος, ον· παρηγορικός, ή, όν· παρηγορητικός, ή, όν.
Mitigazione; *s. f.* V. Mitigamento.
Mito; *s. m.* μῦθος, ου (ὁ)· μύθευμα, ατος (τό)· μύθημα, ατος (τό). -2. Inventar miti; μυθοποιέω-ῶ· μυθουργέω-ῶ. -3. Che inventa miti; μυθοπλαστής, οῦ (ὁ)· μυθοποιός, όν· μυθουργός, όν. -4. Lo inventare miti; μυθοποίημα, ατος (τό)· μυθοποιία, ας (ἡ). -5. Narrare miti; μυθεύω· μυθολογεύω· μυθολογέω-ῶ. -6. Che narra miti; μυθολόγος, ον. -7. Il narrare miti; μυθολογία, ας (ἡ). -8. Che riguarda il narrare miti; μυθολογικός, ή, όν. -9. Scrivere miti; μυθογραφέω-ῶ. -10. Che scrive miti; μυθογράφος, ον. -11. Lo scrivere miti; μυθογραφία, ας (ἡ).
Mitologia; *s. f.* μυθολογία, ας (ἡ).
Mitologico; *add.* μυθολογικός, ή, όν.
Mitologista; Mitologo; *s. m.* μυθόλογος, ον.
Mitra; *s. f.* τιάρα, ας (ἡ)· μίτρα, ας (ἡ). -2. Cingere di mitra; μιτρόω-ῶ. -3. Portare mitra; μιτροφορέω-ῶ. -4. Che porta mitra; μιτροφόρος, ον.
Mitrare; *v. att.* V. Miterare.
Mitria; *s. f.* V. Mitra.
Mitriare; *v. att.* V. Miterare.
Mitridato; *s. m.* μιθριδάτειον, ου (τό).
Mivolo; *s. m.* κύαθος, ου (ὁ).
Mnemonica; *s. f.* μνημονική, ῆς (ἡ).
Mo; *avv. di tempo*; νῦν.
Mobile; *s. m.* κινητὰ πράγματα, ων (τά)· ἔπιπλα, ων (τά)· σκεύη, ῶν (τά)· ἐπισκευή, ῆς (ἡ).
Mobile; *add.* κινητός, ή, όν· κινητικός, ή, όν· εὐκίνητος, ον· εὔστροφος, ον· ὑγρός, ά, όν. -2. Incostante; ποικιλός, ή, όν· τραπελός, ή, όν· ἐλαφρός, ά, όν. -3. Fare mobile; χρήματα συμ-φορέω-ῶ.
Mobiliare; *v. att.* κατα-σκευάζω.
Mobilità; *s. f.* εὐκινησία, ας (ἡ)· εὐστροφία, ας (ἡ). -2. Incostanza; ἀστασία, ας (ἡ).
Mobilmente; *avv.* κινητῶς· εὐκινητῶς.
Mobole; *s. m.* V. Mobile.
Mocceca; *s. m.* βλάξ, ακός (ὁ, ἡ)· οὐτιδανός, ή, όν.
Moccicaglia; Moccicaja; *s. f.* μύξα, ης (ἡ).
Moccicare; *v. intr.* κορίζης εἰμὶ μεστός.
Moccichino; *s. m.* ῥινόμακτρον, ου (τό).
Moccicone; *s. m.* βλάξ, ακός (ὁ, ἡ).
Mocciconeria; *s. f.* ἀπειροκαλία, ας (ἡ)· τερατεία, ας (ἡ).
Moccicoso; *add.* βλεννώδης, ες· μυξώδης, ες.
Moccio; *s. m.* κόρυζα, ης (ἡ)· βλέννα, ης (ἡ)· μύξα, ης (ἡ).

Digitized by Google

Moccione; *s. m.* V. Moccicone.
Moccioso; *add.* V. Moccicoso.
Moccolino; *s. m. dim.* τυπὸς κηρίων, ωνος (ὁ).
Moccolo; *s. m.* κηρίων, ωνος (ὁ).
Moccolone; *s. m. accr.* μείζων κηρίων, ωνος (ὁ).
Moco; *s. m.* βροβος, ου (ὁ).
Moda; *s. f.* ἦθος, εος-ους (τό)· χρεία, ας (ἡ)· τρόπος, ου (ὁ).
Modanatura; *s. f.* ῥάβδωσις, σεως (ἡ).
Modellatura; *s. f.* πλᾶσις, σεως (ἡ).
Modellare; *v. att.* πλάττω· τυπόω-ῶ· προ-τυπόω-ῶ.
Modellatore; *add.* πλάστης, ου (ὁ)· πλάστρια, ας (ἡ).
Modelletto; Modellino; *s. m. dim.* μικρὸς τύπος, ου (ὁ).
Modello; *s. m.* τύπος, ου (ὁ)· πρωτότυπον, ου (τό)· πρώτυπον, ου (τό)· πρόπλασμα, ατος (τό).
Moderamento; Moderanza; *s. m.* *s. f.* V. Moderazione.
Moderare; *v. att.* μετριόω-ῶ· εὐθύνω· ἐπ-έχω· κατ-έχω, ἰθύνω· συγ-κιρνάω-ῶ. -2. Temperare; σωφρονίζω· κολάζω· κατ-έχω.
Moderatamente; *add.* μετρίως· κοσμίως· σωφρόνως.
Moderatezza; *s. f.* V. Moderazione.
Moderativo; *add.* εὐθύνων, ουσα, ον· διοικητής, οῦ (ὁ)· ἰθυντήρ, ῆρος (ὁ)· ἰθύντειρα, ας (ἡ).
Moderato; *add.* μέτριος, ον - α, ον· ἐπιεικής, ἐς· μετριοπαθής, ἐς. -2. Essere moderato; μετριοπαθέω-ῶ. -3. Moderato nelle parole; μετριολόγος, ον.
Moderatore; *add.* V. Moderativo.
Moderazione; *s. f.* μετριότης, ητος (ἡ)· σωφροσύνη, ης (ἡ)· ἐγκράτεια, ας (ἡ). -2. Governo; κυβέρνησις, σεως (ἡ).
Modernamente; *avv.* ἄρτι· ἀρτίως· νεωτερικῶς.
Modernità; *s. f.* νεοχμόν, οῦ (τό).
Moderno; *add.* νέος, α, ον· νεοχμός, ή, όν· νεώτερος, α, ον· νεαρός, ά, όν· συνήθης, ες.
Modestamente; *avv.* μετρίως· κοσμίως. -2. Sentire modestamente di sè; μετριοφρονέω-ῶ.
Modestia; *s. f.* κοσμιότης, ητος (ἡ)· σωφροσύνη, ης (ἡ)· μετριότης, ητος (ἡ)· εὐκοσμία, ας (ἡ)· αἰδώς, όος-οῦς (ἡ).
Modesto; *add.* κόσμιος, α, ον· εὔκοσμος, ον· μέτριος, ον - α, ον· σώφρων, ον.
Modico; *add.* ὀλίγος, η, ον· μικρός, ά, όν.
Modificare; *v. att.* V. Moderare.
Modificazione; *s. f.* ἡμέρωσις, σεως (ἡ)· παραμυθία, ας (ἡ). -2. Cangiamento; ἐναλλαγή, ῆς (ἡ)· μετάστασις, σεως (ἡ).
Modio; *s. m.* μόδιος, ου (ὁ).
Modo; *s. m.* τρόπος, ου (ὁ). -2. Misura; μέτρον, ου (τό). -3. In modo ardito; παρακεκινδυνευμένως. -4. Avere il modo, *essere ricco*; ζυπορέω-ῶ. -5. In modo contrario; ἀντιστρόφως, ον. -6. In modo conveniente; συμπεπόντως. -7. In modo diversissimo; ἀπειραχῶς. -8. In modo eccessivo; ὑπερβεβλημένως. -9. Fare a modo di, κατὰ τὸν τρόπον ποιέω-ῶ (τινος). -10. A modo mio; ἐμαυτῷ συν-εργάω-ῶ. -11. In nessun modo; μηδαμῆ· μηδαμᾶ· μηδέν. -12. In nessun modo può essere; οὔκ ἐστιν ὅπως. -13. In ogni modo; ἐξ ἁπάντως· ἁπάντη. -14. Oltre modo; ὑπερβλήδην. -15. In modo opposto; ἀντικείμενος, ον· *avv.* ἀντικειμένως. -16. In modo particolare, speciale; ἰδίως· ἰδιαζόντως -17. Che ha modo particolare; ἰδιότροπος, ον.

Modolare; Modulare; *v. att.* μελῳδέω-ῶ· ἐπ-αυλέω-ῶ· κάμπτω.
Modulatore; *add.* μουσουργός, όν· μελῳδός, όν.
Modulazione; Modulità; *s. f.* μελῳδία, ας (ἡ)· ῥυθμός, οῦ (ὁ).
Modulo; *s. m.* V. Modello.
Moggio; *s. m.* μόδιος, ου (ὁ).
Mogio; *add.* μαλακός, ή, όν.
Moglia; *s. f.* V. Moglie.
Mogliajo; *add.* γυναικεῖος, α, ον.
Mogliazzo; *s. m.* γάμος, ου (ὁ).
Moglie; *s. f.* γυνή, γυναικός (ἡ). -2. Chiedere in moglie; μνηστεύω. -3. Dar moglie; ἄγομαι γυναῖκα (τινι). -4. Dar per moglie; γαμίζω. -5. Moglie infelice; αἰνογάμος, ου (ἡ). -6. Prendere molte mogli; πολυγαμέω-ῶ. -7. Che ha molte mogli; πολύγαμος, ου (ὁ). -8. Prendere una sola moglie; μονογαμέω-ῶ. -9. Che ha una sola moglie; μονόγαμος, ου (ὁ). -10. Prendere una seconda moglie; διγαμέω-ῶ. -11. Che ha una seconda moglie; δίγαμος, ου (ὁ). -12. Il prendere una seconda moglie; διγαμία, ας (ἡ) -13. Che ha presa la terza moglie; τρίγαμος, ου (ὁ). -14. Il prendere la terza moglie; τριγαμία, ας (ἡ). -15. Promettere in moglie; μνηστεύω. -16. Richiesta per moglie; μνηστή, ῆς (ἡ).
Moine; *s. f. pl.* χρηστολογία, ας (ἡ)· θώπεια, ας (ἡ)· θελκτήρια, ων (τά). -2. Fare moine; ἀρεσκεύομαι.
Moineria; *s. f.* V. Moine.
Moiniere; *s. m.* θώψ, ωπός (ὁ).
Mola; *s. f.* μύλη, ης (ἡ)· μυλίας, ου (ὁ)· λίθος μυλίτης, ου (ὁ). -2. Appartenente alla mola; μυλικός, ή, όν. -3. Infranto alla mola; μυλήφατος, ον. -4. Simile a mola; μυλοειδής, ές.
Molcere; *v. att.* θέλγω· πραΰνω· πεπαίνω.
Mole; *s. f.* ἄχθος, εος-ους (τό)· βάρος, εος-ους (τό).
Molecola e Molecula; *s. f.* λεπτομέρεια, ας (ἡ)· μόριον, ου (τό).
Molestamente; *avv* ἀνιαρῶς· βαρέως.
Molestamento; *s. m.* παρενόχλησις, σεως (ἡ)· ἀνία, ας (ἡ).
Molestare; *v. att.* παρ-εν-οχλέω-ῶ· κοπιάω-ῶ· βαρύνω· λυπέω-ῶ· ἀνιάζω· αἰνιάω-ῶ.
Molestatore; Molestevole; Molestievole; *add.* V. Molesto.
Molestia; *s. f.* ἀηδία, ας (ἡ)· κακοπάθεια, ας (ἡ)· βαρύτης, ητος (ἡ). -2. Dare molestia; V. Molestare. -3. Render molestia per molestia; ἀντι-λυπέω-ῶ.
Molesto; *s. m.* V. Molestia.
Molesto; *add.* λυπερός, ά, όν· ἀηδής, ές· ἀνιαρός, ά, όν· βαρύς, εῖα, ύ· δύσφορος, ον. -2. Assai molesto; πολυαχθής, ές. -3. Esser molesto; V. Molestare. -4. Non molesto; ἀβαρής, ές.
Molgere; *v. att.* V. Mugnere.
Moli; *s. m.* μώλυ, υος (τό).
Molinello; *s. m. dim.* V. Mulinello.
Molino; *s. m.* V. Mulino.
Molla; *s. f.* ἔλαστρον, ου (τό).
Mollare; *v. intr.* λήγω.
Molle; *add.* καμπτός, ή, όν· τρυφερός, ά, όν· ἁπαλός, όν. -2. Bagnato; ὑγρός, ά, όν· καθυγρός, ά, όν· νοτερός, ά, όν· ὑδρηλός, ή, όν. -3. Benigno; πράος, εῖα, ον· ἥπιος, α, ον· μαλακός, ή, όν. -4.

Digitized by Google

Debole; ἀσθενής, ές. -5. Morbido, delicato; ἁβρός, ά, όν. -6. Rendere molle; μαλακίζω· μαλακοποιέω=ῶ· ἀπ-αλύνω. -7. Che rende molle; μαλακτήρ, ῆρος (ὁ)· μαλακτικός, ή, όν. -8. Tenere in molle; ἀπο-βρέχω. κατα-βρέχω· ὑγραίνω.

Molle e Molli; *s. f. pl.* πυράγρα, ας (ἡ).

Mollemente; *avv.* φιλανθρώπως· ἡπίως· μαλακῶς. -2. Fiaccamente; ἀνάνδρως.

Mollette; *s. f. pl. dim.* λαβίδιον, ου (τό).

Mollezza; *s. f.* ἐυκαμψία, ας (ἡ)· ἁπαλότης, ητος (ἡ). -2. Effeminatezza; ἀνανδρία, ας (ἡ). -3. Scevro da mollezza; ἀτρύφητος, ον.

Molli; *s. f. pl.* V. Molle.

Mollica; *s. f.* τοῦ ἄρτου μαλακώτερα, ων (τά).

Mollicchioso; *add.* V. Floscio.

Molliccico; Molliccio; *add.* ὑγρός, ά, όν.

Mollicello; *add.* ἁπαλώτερος, α, ον.

Mollificamento; *s. m.* V. Mollificazione.

Mollificare; *v. att.* μαλάσσω.

Mollificativo; *add.* μαλακτικός, ή, όν.

Mollificazione; *s. f.* μείλιγμα, ατος (τό)· ἄνεσις, σεως (ἡ)· ἄφεσις, σεως (ἡ).

Mollire; *v. att.* μαλάσσω.

Mollitivo; *add.* V. Mollificativo.

Mollizia; *s. f.* V. Mollezza.

Mollore; Mollume; *s. m.* ὑγρόν, οῦ (τό).

Mollusco; *s. m.* μαλάκια, ων (τά).

Molo; *s. m.* χῶμα, ατος (τό).

Molosso; *s. m.* μολοττός, οῦ (ὁ).

Molsa; *s. f.* V. Mollica.

Molteplice; *add.* V. Moltiplice.

Molticcio; *s. m.* πηλός, οῦ (ὁ)· τέλμα, ατος (τό).

Moltifiorito; *add.* πολυανθής, ές.

Moltiforme; *add.* πολύμορφος, ον· πολυσχήμων, ον· πολυφυής, ές.

Moltilatero; *add.* πολύεδρος, ον· πολύπλευρος, ον.

Moltiloquio; *s. m.* πολυλογία, ας (ἡ)· πολυλαλία, ας (ἡ).

Moltiloquo; *add.* πολυλόγος, ον· πολύλαλος, ον.

Moltinomato; *add.* εὐκλεής, ές.

Moltinutrice; *add.* πολυτρόφος, ον.

Moltiparo; *add.* πολυτόκος, ον.

Moltiplicamento; *s. m.* πολλαπλασιασμός, οῦ (ὁ)· πολλαπλασίασις, σεως (ἡ)· πολλαπλασίωσις, σεως (ἡ)· πολυπλασιασμός, οῦ (ὁ).

Moltiplicare; *v. att.* πληθύνω· πολλαπλασιάζω· πολυπλασιόω=ῶ· αὐξάνω. -2. *Intr.* αὐξάνομαι.

Moltiplicatamente; *avv.* πολλαπλασίως.

Moltiplicatore; *add.* αὐξητής, οῦ (ὁ).

Moltiplicazione; *s. f.* V. Moltiplicamento

Moltiplice; *add.* πολλαπλάσιος, α, ον· πολλαπλασίων, ον· πολλαπλόος=οῦς, όον=οῦν. -2. Infinitamente moltiplice; ἀπειροπλάσιος, α, ον.

Moltiplicemente; *avv.* πολλακῶς.

Moltiplicità; *s. f.* πλῆθος, εος=ους (τό)· πολυπλάσιον, ου (τό).

Moltiplico; *s. m.* Moltiplicamento.

Moltisillabo; πολυσύλλαβος, ον.

Moltissimo; *add. superl.* πλεῖστος, η, ον· μύριος, α, ον.

Moltitudine; *s. f.* πλῆθος, εος=ους (τό). -2. *Di popolo*; ὄχλος, ου (ὁ).

Molto; *s. m.* πλεῖστον, ου (τό).

Molto; *add.* πολύς, πολλή, πολύ.

Molto; *avv.* πολλά· πολύ· σφόδρα· μάλα· παν̀υ. -2. Da molto; ἐπιτήδειος, α, ον.

Momentaneamente; *avv.* ἐν ἀκαριῖ.

Momentaneo; *add.* πρόσκαιρος, ον· ἀκαριαῖος, α, ον.

Momento; *s. m.* ῥυπή, ῆς (ἡ)· στιγμή, ῆς (ἡ). -2. Di gran momento; βαρύς, εῖα, ύ. -3. Di piccolo momento; ἐλαφρός, ά, όν· κατὰ μικρά. -4. Dire cose di nessun momento; τὸ μηδὲν ἐξ-εῖπον. -5. Un momento *(di tempo)*; μίνυθα. -6. Da quel momento; ἐκ τοῦ. -7. Sul momento; ἀπ-αυτίκα· ἀκαριῖ· ἀκαρῶς.

Mommeare; *v. att.* V. Beffeggiare.

Mona; *s. f.* δέσποινα, ης (ἡ).

Monaca; *s. f.* μονάστρια, ας (ἡ)· ἀσκήτρια, ας (ἡ)· ἡσυχάστρια, ας (ἡ) *G. M.*

Monacale; *add.* μοναχικός, ή, όν *G. M.* -2. Ché appartiene alla vita monacale; μοναστικός, ή, όν.

Monaccordo; *s. m.* V. Monocordo.

Monachile; *add.* V. Monacale.

Monachino; *s. m. Uccello di passo*; πυρρούλας, ου (ὁ).

Monachismo; *s. m.* μοναχισμός, οῦ (ὁ).

Monacile; *add.* V. Monacale.

Monaco; *s. m.* μοναχός, οῦ (ὁ)· ἡσυχαστής, οῦ (ὁ) *G. M.* -2. Che appartiene al monaco; μοναχικός, ή, όν.

Monacordo; *s. m.* V. Monocordo.

Monade; *s. f.* μονάς, άδος (ἡ).

Monarca; *s. m.* μονάρχης, ου (ὁ)· μόναρχος, ου (ὁ). -2. Essere monarca; μοναρχέω=ῶ.

Monarcale; Monarchesco; *add.* μοναρχικός, ή, όν.

Monarchia; *s. f.* μοναρχία, ας (ἡ). -2. Che brama la monarchia; μοναρχικός, ή, όν.

Monarchico; *add.* V. Monarcale.

Monastero e Monasterio; *s. m.* μοναστήριον, ου (τό)· ἡσυχαστήριον, ου (τό) *G. M.*

Monasticamente; *avv.* μοναστικῶς.

Monastico; *add.* μοναστικός, ή, όν.

Moncherino; Monchino; *s. m.* κολοβὸς βραχίων, ονος (ὁ).

Moncoo; *add.* πηρός, ά, όν· κολοβός, όν· ἑνὸς βραχίονος ἀποστερούμενος, η, ον.

Moncone; *s. m.* V. Moncherino.

Mondaccio; *s. m. pegg.* κάκιστος κόσμος, ου (ὁ).

Mondamente; *avv.* καθαρῶς.

Mondamento; *s. m.* V. Mondazione.

Mondana; *s. f. Donna di mondo*; πόρνη, ης (ἡ)

Mondanamente; *avv.* κοσμικῶς. -2. Alla usanza del mondo; κατὰ τὸν κόσμον.

Mondanità; *s. f.* κοσμικόν, οῦ (τό).

Mondano; *add.* κοσμικός, ή, όν.

Mondare; *v. att.* ἀπο-λέπω· λεπίζω· φλοΐζω. -2. Purgare; περι-καθαίρω· καθαίρω· δια-καθαρίζω. -3. Mondare col fuoco; πυρόω=ῶ.

Mondato; *p. pass.* ἀπολεπισθείς, εῖσα, έν. -2. Purgato; καθαρισθείς, εῖσα, έν· καθαρός, ά, όν.

Mondatore; *add.* καθαριστής, οῦ (ὁ)· καθαρουργός, οῦ (ὁ).

Mondatura; *s. f.* κάθαρσις, σεως (ἡ). -2. Buccia; λέπισμα, ατος (τό).

Mondazione; *s. f.* κάθαρσις, σεως (ἡ).

Mondezza; *s. f.* καθαριότης, ητος (ἡ)· καθαρότης, ητος (ἡ).

Mondezzajo; *s. m.* κοπρέων, ωνος (ὁ).

Mondia; *s. f.* V. Mondezza.

Digitized by Google

Mondiale; *add.* κοσμικός, ή, όν.
Mondificamento; *s. m.* κάθαρσις, σεως (ή).
Mondificare; *v. att.* καθαρίζω.
Mondificativo; *add.* καθαριστικός, ή, όν.
Mondificazione; *s. f.* κάθαρσις, σεως (ή).
Mondiglia; *s. f.* κάθαρμα, ατος (τό)· περίψημα, ατος (τό).
Mondizia; *s. f.* καθαριότης, ητος (ή).
Mondo; *s. m.* κόσμος, ου (ό). -2. Il mondo di là, *Paradiso*; τὰ ἄνω. -B'. *Inferno*; τὰ κάτω. -3. Paese, regione; χώρα, ας (ή)· ἔθνος, εος=ους (τό). -4. Un mondo; *avv.* λίαν· σφόδρα. -5. Dare al mondo, *partorire*; τίκτω. -6. Essere, stare nel mondo; ἐν κοσμικοῖς εἰμι. -7. Chi è nel mondo; ἐγκόσμιος, ον. -8. Lontano dal mondo; ἀποκόσμιος, ον.
Mondo; *add.* καθαρός, ά, όν.
Monelleria; *s. f.* πονήρευμα, ατος (τό).
Monello; *s. m.* πονηρός, ά, όν· κακοῦργος, ον· κίρκωψ, ωπος (ὁ)· ποικιλόφρων, ον.
Moneta; *s. f.* νόμισμα, ατος (τό). -2. Di peso, di buona lega; δόκιμον νόμισμα, ατος (τό). -3. Falsa; ἀδόκιμον νόμισμα, ατος (τό). -4. Moneta bianca; κόλλυβος, ου (ὁ)· κόλλυβον, ου (τό). -5. Batter moneta; ἀργυροκοπέω=ῶ. -6. Che batte moneta; ἀργυροκόπος, ον.
Monetare; *v. att.* νόμισμα κόπτω· ἀργυροκοπέω=ῶ.
Monetiere; *s. m.* ἀργυροκόπος, ου (ὁ)
Monetina; Monetuzza; } *s. f. dim.* νομισμάτιον, ου (τό).
Mongana; *s. f.* V. Lattonzo.
Monile; *s. m.* δέραιον, ου (τό)· περιδέραιον, ου (τό)· δειροπέδη, ης (ή)· ὅρμος, ου (ὁ).
Monimento; *s. m.* παραίνησις, σεως (ή)· παράγγελμα, ατος (τό). -2. Monumento; μνημεῖον, ου (τό)· μνῆμα, ατος (τό).
Monipolio; *s. m.* V. Monopolio.
Monire; *v. att.* V. Ammonire.
Monistero; *s. m.* μοναστήριον, ου (τό).
Monitore; *add.* παραινέτης, ου (ὁ).
Monitorio; *s. m.* παράγγελμα, ατος (τό)· πρόσταγμα, ατος (τό).
Monizione; *s. f.* V. Ammonizione.
Monna; *s. f.* κυρία, ας (ή)· δέσποινα, ης (ή). -2. Bertuccia; πίθηκος, ου (ή).
Monnino; *s. m. dim.* πιθήκιον, ου (τό).
Monocchio; *s. m.* V. Monocolo.
Monocerote; *s. f.* V. Unicorno.
Monocolo; *s. m.* μονόφθαλμος, ου (ὁ)· μονόμματος, ου (ὁ).
Monocordo; *s. m.* μονόχορδον, ου (τό).
Monocromato; *add. Chiaroscuro*; μονόχροος=ους, οον=ουν· μονοχρόματος, ον.
Monoculo; *add.* V. Monocolo.
Monodia; *s. f.* μονῳδία, ας (ή).
Monogamia; *s. f.* μονογαμία, ας (ή).
Monogamo; *add.* μονόγαμος, ον.
Monografia; *s. f.* μονογραφία, ας (ή).
Monografico; *add.* μονογραφικός, ή, όν.
Monogramma; *s. m.* μονόγραμμα, ατος (τό).
Monomania; *s. f.* μονομανία, ας (ή).
Monomaniaco; *add.* μονομανιακός, ή, όν.
Monopetalo; *add.* μονοπέταλος, ον.
Monopolio; *s. m.* μονοπώλιον, ον.
Monopolista; *s. m.* μονοπώλης, ου (ὁ).
Monosillabo; *add.* μονοσύλλαβος, ον.
Monostico; *add.* μονόστιχος, ον
Monotonia; *s. f.* μονοτονία, ας (ή).
Monotono; *add.* μονότονος, ον.
Monta; *s. f.* ἐπίβασις, σεως (ή).
Montagna; *s. f.* ὄρος, εος=ους (τό).
Montagnaccia; *s. f. pegg.* χρημνῶδες, ἄβατον ὄρος, εος=ους (τό).
Montagnese; *add.* V. Montanino.
Montagnetta; *s. f. dim.* ὄριον, ου (τό).
Montagnino; *add.* V. Montanino.
Montagnoso; *add.* ὀρεινός, ή, όν· ὄρειος, ον.
Montagnuola; *s. f. dim.* V. Montagnetta.
Montagnuolo; *add.* V. Montanino.
Montambanco; *s. m.* ἀγύρτης, ου (ὁ).
Montamento; *s. m.* ἀνάβασις, σεως (ή).
Montanaro; Montanello; } *add.* ὀρεινόμος, ον.
Montanesco; Montanino; } *add.* e
Montano; *add.* ὀρεινός, ή, όν· ὄρειος, ον. -2. Abitatore della montagna; ὀρεινόμος, ον· ὀρειτής, οῦ (ὁ).
Montanza; *s. f.* ἀνάβασις, σεως (ή)· ἐπίδοσις, σεως (ή)· ἐπαύξησις, σεως (ή).
Montare; *v. intr.* ἀνα-βαίνω· ἐπι-βαίνω. -2. Crescere; αὐξάνω· προ-άγομαι· φύομαι. -3. Crescere di prezzo; βαρύνομαι· ἐπι-βαρύνομαι. -4. Importare; δια-φέρει. -5. Innalzare; ἐξ-αίρω. -6. Valere, costare; δύναμαι· ἰσχύω· -7. Montare a cavallo; ἐφ' ἵππον ἐπι-βαίνω. -8. In furore; ἀ-μαίνομαι. -9. In superbia; ὑπερ-φανεύομαι. -10. La stizza; ἄγαν θυμέομαι=οῦμαι.
Montata; *s. f.* e
Montato; *s. m.* προστάντες, εος=ους (τό). -2. L'atto del montare; ἐπίβασις, σεως (ή)· ἀνάβασις, σεως (ή). -3. Innalzamento; ἐπίδοσις, σεως (ή).
Montatore; *add.* ἀναβαίνων, ουσα, ον· ἐπιβαίνων, ουσα, ον.
Monte; *s. m.* ὄρος, εος=ους (τό). -2. Abitare sui monti; ὀροφοιτάω=ῶ. -3. Da monte a valle; ἄνω καὶ κάτω. -B'. *Per tutti i lati*: παντοδαπῶς. -4. La cima del monte; τοῦ ὄρους κορυφή, ῆς (ή)· ἄκρον, ου (τό)· ἀκρώρεια, ας (ή)· ἀκρωνυχία, ας (ή)· ὑψηλὸν ὄρος, εος=ους (τό). -5. Monti continui, catena di monti; συνεχῆ ὄρη, ὤν (τά). -6. Gola di monte; ἄγκος, εος=ους (τό) -7. A piè del monte; ὑπόρειος, ον. -8. Porre a monte; ἀπο-λείπω. -9. Sull'erta di un monte; αἰπύνω=τος, αν. -10. Mucchio; σωρός, οῦ (ὁ). -11. Fare monte; σωρεύω.
Monticciuolo; *s. m.* V. Monticello.
Monticellare; *v. att.* V. Ammonticellare.
Monticelletto; Monticellino; Monticello; Monticino; } *s. m. dim.* ὄριον, ου (τό)· βουνός, οῦ (ὁ).
Montiera; *s. f.* πέτασος, ου (ὁ)·
Montimbanco; *s. m.* V. Montambanco.
Montoncello; Montoncino; } *s. m. dim.* προβάτιον, ου (τό).
Montone; *s. m.* πρόβατον, ου (τό)· κριός, οῦ (ὁ). -2. Uomo senza ragione; ἄφρων, ον· ἀναίσθητος, ον.
Montonino; *add.* κρίειος, α, ον.
Montoso; *add.* V. Montuoso.
Montuosità; *s. f.* ὀρεινόν, οῦ (τό).

Digitized by Google

Montuoso; *add.* ὀρεινός, ή, όν· ὄρειος, ον = α, ον.
onumento; *s. m.* V. Monimento.
Monzicchio; *s. m.* σωρός, οῦ (ὁ).
Mora; *s. f.* ***Frutto del moro;*** μῶρον, ου (τό)· συκάμινον, ου (τό). -2. Essere più lontano da una cosa, che non è Gennajo dalle more; ἀ-παραίτητος, δυσμείλικτος, δύστροπος εἰμί. -3. ***Monte di sassi;*** λίθινος σωρός, οῦ (ὁ)· ὄγκος, ου (ὁ). -4. Indugio; διατριβή, ῆς (ἡ). -5. Simile a mora; συκαμινώδης, ες. -6. Di mora; συκαμινικός, ή, όν.
Moraggine; *s. f.* V. Morosità.
Morajuola; *s. f.* V. Mora.
Morale; *s. f.* ἔθος, εος=ους (τό). -2. Dottrina morale; τροπολογία, ας (ἡ)· ἠθική, ῆς (ἡ). -3. La morale della favola; ἐπιμύθιον, ου (τό).
Morale; *add.* ἠθικός, ή, όν· ἠθικός, ή, όν.
Moraleggiare; *v. intr.* V. Moralizzare.
Moralista; *s. m.* ἠθικῆς διδάσκαλος, ου (ὁ).
Moralità; *s. f.* γνώμη, ης (ἡ)· τροπολογία, ας (ἡ).
Moralizzare; *v. att.* εἰς τροπολογίαν τρέπω· γνωμολογέω=ῶ.
Moralmente; *avv.* τροπολογικῶς.
Moranza; *s. f.* μονή, ῆς (ἡ).
Morato; *add.* μέλας, λαινα, αν.
Morbetto; *s. m. dim.* νοσημάτιον, ου (τό)· οὐ βαρεῖα νόσος ου (ὁ).
Morbidamente; *add.* μαλακῶς· τρυφερῶς.
Morbidamento; *s. m.* μάλαξις, εως (ἡ).
Morbidetto; *add.* ὑπομάλακος, ον.
Morbidezza; *s. f.* ἁπαλότης, ητος (ἡ)·
Morbido; *add.* μαλακός, ή, όν· ἁπαλός, όν. -2. Dato ai piaceri; μαλακός, ή, όν· τρυφερός, ά, όν.
Morbidotto; *add.* V. Morbidetto.
Morbifero; } *add.* νοσοποιός, όν.
Morbifico; }
Morbillo; *s. m.* V. Rosolia.
Morbo; *s. m.* νόσος, ου (ἡ). -2. Peste; λοιμός, οῦ (ὁ). -3. Pessimo odore; δυσωδία, ας (ἡ). -4. Morbo regio; ἴκτερος, ου (ὁ). -5. Morbo sacro; ἐπιληψία, ας (ἡ).
Morbosamente; *avv.* νοσηρῶς.
Morboso; *add.* νοσηρός, ά, όν· νοσῶδης, ες· νοσακερός, ά, όν.
Morbuzzo; *s. m. dim.* V. Morbetto.
Morchia; *s. f.* ἀμοργή, ῆς (ἡ).
Morchioso; *add.* ἀμοργῆς μεστός, ή, όν.
Morcia; *s. f.* V. Morchia.
Mordace; *add.* δηκτικός, ή, όν· δακνηρός, ά, όν· δακτήριος, ον· δριμύς, εῖα, ύ. -2. Pungente; δακέθυμος, ον.
Mordacemente; *avv.* δηκτικῶς· δοῦξ. -2. Aspramente; τραχέως.
Mordacità; *s. f.* δηκτικόν, οῦ (τό).
Mordente; *add.* V. Mordace.
Mordere; *v. att.* δάκνω· βρύκω. -2. Biasimare; καθ-άπτομαι· αἰτιάομα=ῶμαι. -3. Rimordere; ὑλακτέω=ῶ. -4. Mordersi le mani, le dita; δεινῶς κατα-γιγνώσκω. -5. Mordersi le labbra per ira; σαρκάζω. -6. Mordersi le labbra, ***trattenere le risa;*** κατ-ἴχω τὸν γέλωτα. -7. Mordere alquanto, leggermente; ὑπο-δάκνω. -8. Mordere insieme; συν-δάκνω. -9. Staccare mordendo; ἀπο-δάκνω. -10. Mordere a vicenda; ἀντι-δάκνω. -11. Che morde, atto a mordere; V. Mordace.
Mordicamento; *s. m.* V. Mordicazione.
Mordicare; *v. att.* κνίζω· κνιδάω=ῶ· κνιδόω=ῶ.

Mordicativo; *add.* δηκτικός, ή, όν.
Mordicazione; *s. f.* κνίδωσις, σεως (ἡ)· δῆγμα, ατος (τό)· δῆξις, εως (ἡ).
Mordigallina; *s. f.* ***Sorta d' erba;*** ἀναγαλλίς, ίδος (ἡ).
Mordimento; *s. m.* δῆξις, εως (ἡ)· δηγμός, οῦ (ὁ)· βρύγμα, ατος (τό)· βρυγμός, οῦ (ὁ).
Morditore; *add.* δήκτης, ου (ὁ).
Morditura; *s. f.* V. Mordimento.
Morduto; *p. pass.* δηχθείς, εῖσα, έν.
Morello; *add.* μέλας, αινα, αν.
Morena; *s. f.* V. Murena.
Moresca; *s. f.* πυῤῥίχη, ης (ἡ).
Moretto; *add.* ὑπόμελας, αινα, αν.
Morfea; *s. f.* ἀλφός, οῦ (ὁ).
Moria; *s. f.* λοιμός, οῦ (ὁ)· νόσος, ου (ἡ)· φθορά, ᾶς (ἡ)
Moribondo; *add.* ἀποθνήσκων, ουσα, ον.
Moriccia; *s. f.* θρίγγος, οῦ (ὁ).
Morice e Morici; *s. m.* αἱμορρόϊς, ίδος (ἡ).
Morigerare; *v. att.* ἠθοποιέω=ῶ.
Morigeratezza; *s. f.* ἀγνότης, ητος (ἡ)· ἁγνόν, οῦ (τό).
Morioncino; *s. m. dim.* πιλίδιον, ου (τό).
Morione; *s. m.* κόρυς, υθος (ἡ). -2. Armare di morione; κορύσσω.
Morire; *v. intr.* θνήσκω· ἀπο-θνήσκω· τελευτάω=ῶ· τελέω=ῶ· μετ-αλλάττω· κατα-στρέφω. -2. Mancare; δια-φθείρομαι. -3. Uccidere; κτείνω. -4. Morir bene, felicemente; εὐθανατέω=ῶ· εὐθανατίζω. -5. Che muore bene, felicemente; εὐθάνατος, ον. -6. Il morir bene; εὐθανασία, ας (ἡ). -7. Morire dentro; ἐν-θνήσκω. -8. Morire colla ghirlanda, colla corona vergine; μεχρὶ θανάτου παρθενεύω. -9. Morire in luogo di, invece di; ἀντι-θνήσκω· ὑπερ-θνήσκω. -10. Morir male; δυσθανατάω=ῶ· δυς-θανατέω=ῶ· δυς-θνήσκω. -11. Che muore male, malvolontieri; δυσθάνατος, ον. -12. Che morì miseramente; δυσθανής, ές. -13. Morire di morte particolare; ἰδιοθανατέω=ῶ. -14. Che muore prematuro; ἀωροθάνατος, ον. -15. Morire di rabbia, di sdegno; ἔγχομαι· μαραίνομαι. -16. Morir nello stesso tempo, insieme; συγ-κατα-θνήσκω· συν-απο-θνήσκω· συλ-λήγω. -17. Morir per vecchiaja; ἀπο-γεράσκω· ἀπο-γηράω=ῶ.
Moritojo; *add.* V. Mortale.
Mormieroso; *add.* τρυφερός, ά, όν.
Mormoracchiare; *v. intr.* δια-σύρω· κατ-ηχορέω=ῶ.
Mormoramento; *s. m.* γογγυσμός, οῦ (ὁ)· γόγγυσις, σεως (ἡ).
Mormorare; *v. intr.* ***Parlare sommessamente, romoreggiare leggermente;*** ψιθυρίζω· ὑπο-ψιθυρίζω· γογγύζω· τοντολογέω=ῶ· τονταρυγέω=ῶ· τονθορίζω· τονταρύζω· τονθρίζω· τονθρύζω. -2. Dir male; λοιδορέω=ῶ· βασκαίνω· κατα-λαλέω=ῶ· δια-σύρω. -3. Borbottare; καλεπῶς φέρω. -4. Che spesso mormora; γογγυστικός, ή, όν. -5. Mormorare alquanto; ὑπο-γογγύζω.
Mormoratore; *add.* διασύρτης, ου (ὁ)· διασυρτικός, ή, όν· καταλαλός, όν· κακολόγος, ον.
Mormorazione; *s. f.* καταλαλία, ας (ἡ)· διασυρμός, οῦ (ὁ)· διάσυρσις, σεως (ἡ). -2. Non accessibile alla mormorazione; ἀδιάβλητος, ον.
Mormore; *s. m.* V. Mormorio.
Mormoreggiare; *v. att.* V. Mormorare.
Mormorevole; *add.* ψιθυρίζων, ουσα, ον.

Digitized by Google

Mormorio; *s. m.* ψιθυρισμός, οῦ (ὁ)· ψιθύρισμα, ατος (τό)· γογγυσμός, οῦ (ὁ)· γόγγυσις, σεως (ἡ)· θόρυβος, ου (ὁ). -2. Biasimo; καταλαλία, ας (ἡ).
Mormorioso; *add.* V. Mormorevole.
Mormorità; *s. f.* V. Mormoramento.
Moro; *s. m.* αἰθιωψ, οπος (ὁ, ἡ). -2. Pianta; συκάμινος, ου (ἡ)· συκαμινέα, ας (ἡ).
Moro; *add.* αἴθωψ, οπος (ὁ, ἡ)· μέλας, αινα, αν
Moroidale; *add.* αἱμορῥοϊκός, ή, όν.
Moroide; *s. f.* V. Emorroide.
Morola; *s. f.* μῶρον, ου (τό)· συκάμινον, ου (τό).
Morosamente; *avv.* δυσκόλως.
Moroso; *add.* δυηνεκής, ές· χρόνιος, ον· πολυχρόνιος, ον· χρονίζων, ουσα, ον.
Morsa; *s. f.* προσδόκιμος λίθος, ου (ὁ).
Morsecchiare; *v. att.* καθ-άπτομαι.
Morsecchiatura; *s. f.* V. Morsicatura.
Morseggiare; *v. att.* δεινῶς δάκνω.
Morselletto; *s. m. dim.* ψώμιον, ου (τό).
Morsello; *s. m.* ψωμός, οῦ (ὁ).
Morsicare; *v. att.* V. Morsecchiare.
Morsicatura; *s. f.* e
Morso; *s. m.* δῆγμα, ατος (τό)· δῆξις, εως (ἡ)· δηγμός, οῦ (ὁ)· βρυγμός, οῦ (ὁ)· βρύγμα, ατος (τό). -2. Boccone; ψώμιον, ου (τό). -3. Rimorso; συνειδήσεως δῆγμα, ατος (τό). -4. Freno; χαλινός, οῦ (ὁ). -5. Dare di morso; δάκνω. -6. Fare a morsi e a calci; θηριωδῶς ἐρίζω. -7. Mettere il morso; ἐγ-χαλινόω=ῶ. -8. Ricusare il morso; ἀφ-ηνιάζω.
Morso; *p. pass.* θηχθείς, εῖσα, έν.
Morsura; *s. f.* V. Morso.
Mortadella; *s. f.* / Mortadello; *s. m.* ἀλλᾶς, ᾶντος (ὁ).
Mortajetto; *s. m. dim.* ὁλμίσκος, ου (ὁ).
Mortajo; *s. m.* ὁλμειός, οῦ (ὁ)· ὅλμος, ου (ὁ). -2. Pestare nel mortajo; ὁλμοκοπέω=ῶ.
Mortale; *s. m. La parte mortale*; θνητόν, οῦ (τό).
Mortale; *add.* θνητός, ή, όν· μορτός, όν. -2. Peccato mortale; θανάσιμον, ου (τό). -3. *Delle ferite, o piaghe;* καίριος, ον = α, ον.
Mortalemente; *avv.* θνητῶς.
Mortaletto; *s. m. dim.* ὁλμίσκος, ου (ὁ).
Mortalità; *s. f.* θνητόν, οῦ (τό). -2. Contagio; λοιμός, οῦ (ὁ)· φθορά, ᾶς (ἡ)· ὄλεθρος, ου (ὁ).
Mortalmente; *avv.* θανατικῶς.
Mortamente; *avv.* νεκροῦ δίκην.
Mortaria; *s. f.* V. Mortalità.
Mortaro; *s. m.* V. Mortajo.
Morte; *s. f.* θάνατος, ου (ὁ)· τελευτή, ῆς (ἡ). -2. Che allontana la morte; ἀλεξίμορος, ον. -3. Che ha l'aspetto di morte; νεκροδερκής, ές. -4. Condurre a morte; ἀπ-άγω. -5. Degno di morte; ἀξιοθάνατος, ον. -6. Dare morte; ἀν-αιρέω=ῶ. -7. Fare morte; τελευτάω=ῶ. -Β΄. Buona morte; εὐσεβῶς τελευτάω=ῶ. -Γ΄. Morte onorevole; V. Morire. -8. Il giorno della morte; μόρσιμον ἦμαρ, ατος (τό). -9. Morire di morte violenta; βιαιοθανατέω=ῶ. -10. Che muore di morte violenta; βιαιοθάνατος, ον. -11. Percuotere a morte; ἀπο-τυμπανίζω. -12. Pronunziare la sentenza di morte; ἀπο-κτείνω. -13. Simile a morte; νεκρώδης, ες. -14. Vicino a morte; ἀγχιθανής, ές.
Mortella; *s. f.* / Mortelletta; *s. f.* / Mortellina; *s. f.* / Morteto; *s. m.* μυρσύνη, ης (ἡ)· μυρρίνη, ης (ἡ)· μυρτία, ας (ἡ)· μύρτος, ου (ὁ).
Morticcio; / Morticcino; *add.* θνησιμαῖος, α, ον.
Mortiferamente; *avv.* θανατικῶς.
Mortifero; *add.* θανατώδης, ες· θανατοφόρος, ον.
Mortificagione; *s. f.* / Mortificamento; *s. m.* V. Mortificazione.
Mortificare; *v. att.* ἐπ-έχω· κατ-έχω· κατα-στέλλω κρατέω=ῶ.
Mortificativo; *add.* θανατοποιός, όν.
Mortificato; *add.* κατασταλθείς, εῖσα, έν·
Mortificazione; *s. f.* νέκρωσις, σεως (ἡ).
Mortine; *s. f.* / Mortina; *s. f.* / Mortino; *s. m.* V. Mortella.
Morto; *s. m. Cadavere;* πτῶμα, ατος (τό). -2. Mostrare il morto in sulla bara; περιφανές ἐστι.
Morto; *add.* ἀποθανών, οῦσα, όν· μορτός, όν· τελευτικός, υῖα, ός. -2. Spento; ἀποσβεθείς, εῖσα, έν. -3. Che accoglie i morti; νεκροδόχος, ον· νεκροδέγμων, ον. -4. Che si addice ai morti; νεκροπρεπής, ές. -5. Ambasciadore dei morti; νεκράγγελος, ον. -6. Carico di morti; νεκροβαρής, ές. -7. Condurre, guidare i morti; νεκραγωγέω=ῶ. -8. Che conduce i morti; νεκραγωγός, όν· νεκροταγός, όν· νεκροπομπός, οῦ (ὁ). -9. Avere cura dei morti; νεκροκομέω=ῶ. -10. Che ha cura dei morti; νεκροκόμος, ον. -11. Che divora, consuma i morti; νεκροβόρος, ον. -12. Fuoco morto; *T. med.* καυστικόν, οῦ (τό). -13. Morto di fame; διψῇ ἀπολλύμενος, η, ον. -14. Essere morto; ἔπ-ειμι. -15. Essere innamorato morto; ἐπι-μαίνομαι. -16. Cessare dal piangere un morto; ἀπο-κηδεύω. -17. Morto recentemente; ἀρτιθανής, έν. -18. Che riguarda i morti; νεκρικός, ή, όν. -19. Seppellire i morti; νεκροφορέω=ῶ. -20. Che seppellisce i morti; νεκροτάφος, ον· νεκροστόλος, ον· νεκροφόρος, ον. -21. Che spoglia i morti; νεκρόσυλος, ον. -22. Lo spogliare i morti; νεκροσυλία, ας (ἡ). -23. Tragittare i morti; νεκροστολέω=ῶ. -24. Che tragitta i morti; νεκροστόλος, ον. -25. Che uccide morti; νεκροφόνος, ον. -26. Veramente morto; αὐτονεκρός, όν.
Mortorio e Mortoro; *s. m.* κῆδος, εος-ους (τό). -2. Avello; μνῆμα, ατος (τό).
Morvidezza; *s. f.* V. Morbidezza.
Morvido; *add.* V. Morbido.
Mosaico; *s. m.* V. Musaico.
Mosca; *s. f.* μυῖα, ας (ἡ). -2. Levarsi le mosche dal naso; λώβην ἀμύνω. -3. Saltar la mosca; ὀργίζομαι. -4. Scacciare le mosche; μυϊοσοβέω=ῶ. -5. Che scaccia le mosche; μυϊοσόβης, ου (ὁ)· μυϊοσόβος, ου (ὁ). -6. Simile a mosca; μυϊοειδής, ές· μυϊώδης, ες.
Moscado; *s. m.* μόσχος, ου (ὁ).
Moscardino; / Moscardo; *s. m. Uccello di rapina;* ἶραξ, ακος (ὁ).
Moscare; *v. att.* μυίας ἀπ-ελαύνω· μυϊοσοβέω=ῶ.
Moscerino; / Mosccherello; / Moscherino; *s. m. dim.* κώνωψ, ωπος (ὁ). -2. Levarsi i moschini dal naso; V. Mosca § -2.
Moschetta; *s. f. dim.* μικρὰ μυῖα, ας (ἡ).
Moschino; / Moscino; *s. m. dim.* V. Moscherino.
Moscio; *add.* χαλαρός, ά, όν.
Mosciolino; *s. m. dim.* V. Moscherino.
Moscione; *s. m.* κώνωψ, ωπος (ὁ).

Digitized by Google

Moscolo; *s. m.* βρύον, ου (τό).
Mosconaccio; } *s. m. accr.* μείζων μυῖα, ας (ἡ).
Moscone; }
Mossa; *s. f.* κίνησις, σεως (ἡ). -2. Mossa militare; ἐισβολή, ῆς (ἡ)· ἐκστράτευσις, σεως (ἡ). -3. Fare mosse; κινέομαι=οῦμαι· ἔπ-ειμι.
Mosse; *s. f. pl.* ὕσπληξ, ηγγος (ἡ)· ὑσπληγές, ἰδος (ἡ)· βακιβίς, ἰδος (ἡ). -2. Dare le mosse; ἀφ' ὕσπληγος ἀν-ίημι. -3. Pigliare le mosse; ὁρμάω=ῶ· ὁρμάομαι=ῶμαι· ἀφ-ορμάω=ῶ. -4. Rubare le mosse, φθάνω. -5. Stare, tenere alle mosse; μένω· περι-μένω.
Mosso; *p. pass.* κινητός, ή, όν. -2. Molto mosso; πολυκίνητος, ον· πολυκλόνητος, ον. -3. Sempre mosso; ἀεικίνητος, ον· *avv.* ἀεικινήτως.
Mostacchio; *s. m.* μάσταξ, κος (ὁ)· μύσταξ, κος (ὁ).
Mostacciata; *s. f.* κόλαφος, ου (ὁ).
Mostaccio; *s. m.* πρόσωπον, ου (τό).
Mostaccione; *s. f.* V. Mostacchiata.
Mostacciuolo; *s. m. dim.* μουστάκια, ων (τά) *G. M.*
Mostero; *s. m.* V. Monastero.
Mosto; *s. m.* γλεῦκος, εος=ους (τό). -2. Amante del mosto; γλευκοπότης, ου (ὁ). -3. Che porta mosto; γλευκαγωγός, όν. -4. Ricco di mosto; πολύγλευκος, ον. -5. Di mosto; γλεύκινος, η, ον.
Mostoso; *add.* γλεύκινος, η, ον.
Mostra; *s. f.* ἐπίδειξις, εως (ἡ). -2. Apparenza; εἶδος, εος=ους (τό). -3. Saggio; δεῖγμα, ατος (τό)· ἀπόδειγμα, ατος (τό). -4. Rassegna di esercito; ἐξέτασις, σεως (ἡ)· ἐπίδειξις, εως (ἡ). -5. Far mostra, *rassegna*; ἐξέτασιν ποιέομαι=οῦμαι· ἐξ-ετάζω. -6. Dare, far la mostra; περι-πολέω=ῶ. -7. Dare a mostra; δείκνυμι. -8. Dare mostra; ἀλαζονεύομαι.
Mostrabile; *add.* δεικτικός, ή, όν.
Mostramento; *s. m.* ἔνδειξις, εως (ἡ).
Mostranza; *s. f.* V. Mostra.
Mostrare; *v. att.* δείκνυμι· προ-φαίνω· ἀπο-φαίνω· παρα-δείκνυμι· παρα-δηλόω=ῶ. -2. Dare; παρα-δίδωμι. -3. Mostrare a dito; χειροδεικτέω=ῶ. -4. Il viso, il volto; ἀντι-στατέω=ῶ· ἀντ-αρκέω=ῶ. -5. Apparire; φαίνομαι· δοκέω=ῶ. -6. Fingere; προς-ποιέομαι=οῦμαι· πλήττω. -7. Farsi vedere; προς-ἦλθον (ἔρχομαι) εἰς δημόσιον. -8. Che mostra; δείκηλος, ον. -9. Atto a mostrare; δηλωτικός, ή, όν. -10. Mostrare contro; ἀντ-αποφαίνω. -11. Mostrare nello stesso tempo; συμ-παρα-δείκνυμι· συμ-παρα-δηλόω=ῶ. -12. Mostrare a vicenda; ἀντ-επι-δείκνυμι. -13. Mostrarsi sopra; ὑπερ-φαίνομαι. -14. Che si mostra sopra; ὑπερφανής, ές. -15. Che si mostra sopra gli altri; ὑπερηφανής, ές· ὑπερήφανος, ον.
Mostrativo; *add.* V. Dimostrativo.
Mostrato; *p. pass.* δῆλος, η, ον. -2. Mostrato da Dio; θεόφαντος, ον· θειοφανής, ές.
Mostratore; *add.* δεικνύων, ουσα, ον.
Mostrazione; *s. f.* V. Mostramento.
Mostro; *s. m.* τέρας, ατος (τό)· τερατεία, ας (ἡ)· τεράτευμα, ατος (τό). -2. Formare mostri; τερατεύομαι· τερατοποιέω=ῶ· τερατουργέω=ῶ. -3. Che forma mostri; τερατίας, ου (ὁ)· τερατοποιός, όν· τερατουργός, όν. -4. Partorire un mostro; τερατοτοκέω=ῶ. -5. Che partorisce mostri; τερατοτόκος, ον.
Mostro; *p. pass.* V. Mostrato.

Mostrosità; *s. f.* V. Mostruosità.
Mostroso; *add.* V. Mostruoso.
Mostruosamente; *avv.* τερατωδῶς.
Mostruosità; *s. f.* τερατεία, ας (ἡ)· τεράτευμα, ατος (τό). -2. Fare mostruosità; τερατεύομαι. -3. Raccontare, parlare di mostruosità; τερατολογέω=ῶ.
Mostruoso; *add.* τερατώδης, ες· τεράστιος, ον· τέραστειος, ον· τερατικός, ή, όν. -2. Assai mostruoso; αἰνοπέλωρος, ον.
Mota; *s. f.* πηλός, οῦ (ὁ).
Motiva; *s. f.* V. Motivo.
Motivare; *v. intr.* μνημονεύω.
Motivo; *s. m.* αἰτία, ας (ἡ)· ἀρχή, ῆς (ἡ)· λαβή, ῆς (ἡ)· ἀφορμή, ῆς (ἡ)· προτροπή, ῆς (ἡ).
Motivo; *add.* κινητικός, ή, όν.
Moto; *s. m.* κίνησις, σεως (ἡ)· κινηθμός, οῦ (ὁ)· κίνημα, ατος (τό). -2. Moto accelerato; φορά, ᾶς (ὁ). -3. Di moto proprio; αὐτομάτην. -3. Moto convulsivo; σπασμός, οῦ (ὁ). -4. Dare moto; ἐν-άγω. -5. Fare moto; περι-πατέω=ῶ. -6. Moto sempiterno; ἀεικινησία, ας (ἡ). -7. Con moto sempiterno; ἀεικίνητος, ον· *avv.* ἀεικινήτως. -8. Che è sempre in moto; ἀειπλανής, ές.
Moto; *add.* V. Mosso.
Motore; *add.* κινητής, οῦ (ὁ).
Motoso; *add.* πηλώδης, ες.
Motta; *s. f.* ἀπότομοι πέτραι, ῶν (αἱ).
Motteggeria; *s. f.* V. Motteggio.
Motteggevole; *add.* εὐτράπελος, ον· παιγνιώδης, ες· παιδιώδης, ες.
Motteggevolmente; *avv.* παιδιωδῶς· παιγνιωδῶς.
Motteggiamento; *s. m.* σκῶμμα, ατος (τό).
Motteggiare; *v. att.* σκώπτω (εἴς τι)· κατα-γελάω=ῶ (τινος)· παίζω· φλυαρέω=ῶ· ἀδολεσχέω=ῶ· ληρέω=ῶ. -2. Inclinato a motteggiare; σκωπτικός, ή, όν.
Motteggiatore; } *add.* φλύαρος, ον· ἀδολεσχής, ές·
Motteggiere; } χλευαστής, οῦ (ὁ).
Motteggio; *s. m.* παιγνία, ας (ἡ)· παιδιά, ᾶς (ἡ)· χλευασμός, οῦ (ὁ)· κατάγελως, ωτος (ὁ). -2. Da motteggio; παιδικῶς. -3. Pungere con reciprochi motteggi; ἀντ-επι-σκώπτω.
Motteggioso; *add.* εὐτράπελος, ον· παιγνιώδης, ες.
Mottetto; *s. m. dim.* παιδιά, ᾶς (ἡ).
Motto; *s. m.* ἔπος, εος=ους (τό)· γνώμη, ης (ἡ)· παρσιμία, ας (ἡ)· στομυλία, ας (ἡ)· σκῶμμα, ατος (τό). -2. Parola; ἔπος, εος=ους (τό)· λόγος, ου (ὁ)· γνώμη, ης (ἡ). -3. Far motto; ἀσπάζομαι· προς-καλέω=ῶ. -4. Non far motto; μύζω. -5. Dare motto, un motto; ὑπο-μιμνήσκω.
Motura; *s. f.* V. Moto.
Moventaneo; *add.* V. Momentaneo.
Movente; *p. pres.* κινῶν, οῦσα, οῦν.
Movenza; *s. f.* V. Moto.
Movere; *v. att.* V. Muovere.
Movevole; } *add.* κινητός, ή, όν.
Movibile; }
Movimento; *s. m.* V. Moto. -2. Origine; ἀρχή, ῆς (ἡ). -3. Indurre a fare un movimento opposto; ἀντι-περι-σπάω=ῶ. -4. Mettere in movimento; σαλαγέω=ῶ· σεύω. -5. Mettere in rapido movimento; βράσσω· αἰθύσσω· ἀκταινόω=ῶ. -6. Seguire i movimenti del nemico colla cavalleria; ἀντι-παρ-ιππεύω· ἀντι-παρ-άγω. -7. Suscitare movimento; παρα-κινέω=ῶ
Movitiva; *s. f.* κίνησις, σεως (ἡ).

Digitized by Google

Movitivo; *s. m.* ἀρχή, ῆς (ἡ)· αἴτιον, ου (τό).
Movitivo; *add.* V. Instabile.
Movitore; *add.* κινητής, οῦ (ὁ).
Movitura; *s. f.* V. Impulso.
Movizione; **Mozione**; } *s. f.* V. Moto.
Mozzamente; *avv.* κολοβῶς.
Mozzamento; *s. m.* πήρωσις, σεως (ἡ)· περικοπή, ῆς (ἡ)· κολοβότης, ητος (ἡ). -2. Separazione; ἀποκοπή, ῆς (ἡ)· ἀποτομή, ῆς (ἡ).
Mozzare; *v. att.* πηρόω=ῶ· κορμάζω· κολοβόω=ῶ· κόπτω· ἀπο-τέμνω· ἀπό-κοπτω.
Mozzato; *p. pass.* κολοβός, ή, όν· πηρωθείς, εῖσα, έν· κολοβωθείς, εῖσα, έν.
Mozzicare; *v. att.* V. Smozzicare.
Mozzicone; *s. m.* κορμός, οῦ (ὁ)· πήρωμα, ατος (τό).
Mozzina; *add.* πανοῦργος, ον· ποικιλόφρων, ον.
Mozzo; *s. m.* τμῆμα, ατος (τό)· τεμάχιον, ου (τό). -2. Servo; δοῦλος, ου (ὁ)· ἀνδράποδον, ου (τό).
Mozzo; *add.* V. Mozzato.
Mozzorecchi; *s. m.* στιγματίας, ου (ὁ).
Mucceria; *s. f.* παῖγμα, ατος (τό)· σνῶμμα, ατος (τό).
Mucchierello; **Mucchietto**; **Mucchiettino**; } *s. m. dim.* μικρὸς σωρός, οῦ (ὁ).
Mucchio; *s. m.* σωρός, οῦ (ὁ)· σώρευμα, ατος (τό)· σάγμα, ατος (τό)· συνάθροισμα, ατος (τό).
Mucciare; *v. att.* κατα-μακάομαι=ῶμαι.
Mucellaggine; *s. f.* V. Mucilagine.
Mucellaginoso; *add.* V. Mucilaginoso.
Mucia; *s. f.* αἴλουρος, ου (ἡ).
Mucido; *add.* εὐρώδης, ες· εὐρώεις, εσσα, εν· σαπρός, ά, όν. -2. Saper di mucido; σήπομαι.
Mucilagine; *s. f.* φλέγμα, ατος (τό)· μύξα, ης (ἡ).
Mucilaginoso; *add.* μυξώδης, ες· φλεγματώδης, ες. -2. Essere mucilaginoso; μυξάζω.
Mucillaggine; *s. f.* V. Mucilagine.
Mucillagginoso; *add.* V. Mucilaginoso.
Mucino; *s. m.* **Mucina**; *s. f.* } αἰλούρου σκύμνος, ου (ὁ, ἡ).
Muco; *s. m.* μύκος, ου (ὁ)· μύξα, ης (ἡ)· φλέγμα, ατος (τό). -2. Che produce muco; μυξοποιός, όν. -3. Abbondare di muco; μυξάζω.
Mucoso; *add.* V. Mucilaginoso.
Muda; *s. f.* πτερῶν ἀνανέωσις, σεως (ἡ)· πτερόρυσις, σεως (ἡ). -2. Mutamento; μεταβολή, ῆς (ἡ)· ἀντάλλαγμα, ατος (τό).
Mudagione; *s. f.* V. Muda.
Mudare; *v. att.* V. Mutare. -2. Mudar le penne; πτερὰ ἀνανεόω=ῶ· πτεροῤῥυέω=ῶ.
Muffa; *s. f.* εὐρώς, ῶτος (ὁ). -2. Venire, crescere la muffa al naso; ὀργίζομαι.
Muffare; *v. intr.* εὐρωτιάω=ῶ· σήπομαι.
Muffato; **Muffido**; } *add.* εὐρώεις, εσσα, εν· εὐρώδης, ες.
Muffire; *v. intr.* V. Muffare.
Muffo; *add.* V. Muffato.
Mugellaggine; *s. f.* V. Mucilagine.
Mugghia; *s. f.* **Mugghiamento**; *s. m.* } V. Mugghio.
Mugghiare; *v. intr.* μυκάομαι=ῶμαι· βρυχάομαι=ῶμαι. -2. Muggire contro; ἀντι-μυκάομαι=ῶμαι· -3. Atto a muggire; μυκητικός, ή, όν. -4. Che altamente mugge; μεγαλόβρυχος, ον.
Mugghievole; *add.* μυκώμενος, η, ον.
Mugghio; *s. m.* μυκηθμός, οῦ (ὁ)· μύκημα, ατος (τό).
Muggine; *s. f.* κέφαλος, ου (ὁ).
Muggiolare; *v. intr.* V. Mugolare.
Muggire; *v. intr.* V. Mugghiare.
Muggito; *s. m.* V. Mugghio.
Mugiolare; *v. intr.* V. Mugolare.
Mugito; *s. m.* V. Mugghio.
Mugliare; *v. intr.* V. Mugghiare.
Muglio; *s. m.* V. Mugghio.
Mugnaja; *s. f.* μυλωθρίς, ίδος (ἡ).
Mugnajo; *s. m.* μυλωθρός, οῦ (ὁ)· ἀλεστής, οῦ (ὁ)· μυλωρός, οῦ (ὁ). -2. Uccello marino; κέπφος, ου (ὁ).
Mugnajo; *add.* μυλωθρικός, ή, όν.
Mugnere; *v. att.* ἀμέλγω· ἐξ-αμέλγω· βδάλλω. -2. Che munge; ἀμελκτήρ, ῆρός (ὁ) -3. L'atto del mugnere; ἄμελξις, εως (ἡ)· βδάλσις, σεως (ἡ).
Mugnitore; *add.* ἀμέλγων, ουσα, ον.
Mugolamento; *s. m.* κνυζηθμός, οῦ (ὁ)· κνύζημα, ατος (τό)· μινύρισμα, ατος (τό)· μινύρυγμα, ατος (τό)· μινυρισμός, οῦ (ὁ)· κλαυθμυρισμός, οῦ (ὁ)· ὀλολυγμός, οῦ (ὁ).
Mugolare; *v. intr.* κνυζάω=ῶ· κνυζάομαι=ῶμαι· μινυρίζω· μινύρομαι· κλαυθμυριάω=ῶ· κλαυθμυρίζομαι· ὠρύομαι.
Mugolio; **Mugolo**; } *s. m.* V. Mugolamento.
Muine; *s. f. pl.* V. Moine.
Mula; *s. f.* V. Mulo.
Mula; *s. f.* V. Pantofola.
Mulacchia; *s. f.* κολοιός, οῦ (ὁ).
Mulaccio; *s. m. pegg.* κάκιστος ὀρεύς, έως (ὁ).
Mulaggine; *s. f.* ἰσχυρογνωμοσύνη, ης (ἡ)· δυστραπέλεια, ας (ἡ)· ἄπειστον, ου (τό)· ἀμετάπειστον, ου (τό).
Mulare; *add.* ἡμιόνειος, α, ον· ἡμιονικός, ή, όν· ὀρεικός, ή, όν.
Mulattiere e Mulattiero; *s. m.* ὀρεοκόμος, ον· ἡμιονηγός, οῦ (ὁ).
Mulcere; *v. att.* V. Molcere.
Mulesca; *add.* V. Mulare.
Muletta; *s. f. dim.* μικρὰ ἡμίονος, ου (ἡ).
Mulettaccia; *s. f. pegg.* κακίστη ἡμίονος, ου (ἡ).
Mulettaccio; *s. m. pegg.* κάκιστος ἡμίονος, ου (ὁ).
Mulettino; **Muletto**; } *s. m. dim.* μικρὸς ὀρεύς, έως (ὁ).
Mulgere; *v. att.* V. Mungere.
Muliaca; *s. f.* V. Meliaca.
Muliebre; *add.* γυναικεῖος, α, ον· θῆλυς, εια, υ· θηλυγενής, ές· θηλυκός, ή, όν. -2. Di animo muliebre; γυναικόθυμος, ον· θηλύνοος=ους, οον=ουν· γυναικόψυχος, ον. -3. Che ha aspetto muliebre; γυναικοπρόσωπος, ον. -4. Che imita costumi muliebri; γυναικόμιμος, ον. -5. Che ha indole muliebre; γυναικοφυής, ές. -6. Che ha portamento muliebre; θηλύπους, ουν (ποδος). -7. Che ha sentimenti muliebri; γυναικοηθής, ές· γυναικάφρων, ον. -8. Vestire abito muliebre; θηλυστολέω=ῶ. -9. Vestito d'abito muliebre; θηλυστόλος, ον· θηλυχίτων, ωνος (ὁ, ἡ). -10. Che ha voce muliebre; γυναικόφωνος, ον· θηλύγλωσσος, ον· θηλύφωνος, ον.
Muliera; *s. f.* V. Moglie.
Mulinajo; *s. m.* V. Mugnajo.
Mulinare; *v. att. Fantasticare*; μελετάω=ῶ.
Mulinaro; *s. m.* V. Mugnajo.

Digitized by Google

Mulinello; *s. m. dim.* μικρὰ μύλη, ης (ἡ). -2. Il rigiro dei venti; λαῖλαψ, απος (ἡ).

Mulino e Molino; *s. m.* μύλη, ης (ἡ)· μύλων, ωνος (ὁ). -2. A braccia; χειρομύλων, ωνος (ὁ). -3. Ad acqua; ὑδρομύλιον, ου (τό). -4. Per l'olio; ἐλαιοτριβεῖον, ου (τό).

Mullo; *s. m.* V. Triglia.

Mulo; *s. m.* ἡμίονος, ου (ὁ, ἡ)· ὀρεύς, έως (ὁ). -2 Bastardo; νόθος, ου (ὁ). -3. Avere cura dei muli; ὀρεοκομέω-ῶ. -4. Che ha cura dei muli; ὀρεοκόμος, ον. -5. La cura dei muli; ὀρεοκομία, ας (ἡ).

Mulsa; *s. f.* / Mulso; *s. m.* } ὑδρόμελι, ιτος (τό).

Multa; *s. f.* ζημία, ας (ἡ)· τίμημα, ατος (τό)· δίκη, ης (ἡ).

Multare; *v. att.* ζημιόω-ῶ χρήμασιν.

Multicolore; *add.* πολύχροος-ους, οον-ουν.

Multiforme; *add.* V. Moltiforme.

Multiloquacità; *s. f.* / Multiloquio; *s. m.* } V. Moltiloquio.

Multilustre; *add.* πολυετής, ές.

Multiplicamento; *s. m.* V. Moltiplicamento.

Multiplicare; *v. att.* V. Moltiplicare.

Multiplicatamente; *avv.* V. Moltiplicatamente.

Multiplicatore; *add.* V. Moltiplicatore.

Multiplicazione; *s. f.* V. Moltiplicamento.

Multiplice; *add.* V. Moltiplice.

Multiplicità; *s. f.* V. Moltiplicità.

Multiplico; *s. m.* V. Moltiplicamento.

Multitudine; *s. f.* V. Moltitudine.

Muluccio; *s. m. dim.* V. Muletto.

Munasterio; *s. m.* V. Monasterio.

Mundare; *v. att.* V. Mondare.

Muneramento; *s. m.* V. Rimunerazione.

Munerare; *v. att.* V. Rimunerare.

Munerazione; *s. f.* V. Rimunerazione.

Mungere; *v. att.* V. Mugnere.

Municipale; *add.* πολιτικός, ή, όν· συντελεστικός, ή, όν.

Municipe; *add.* ἰσοτελής, ές· συντελεστής, ές· πολίτης, ου (ὁ)· δημότης, ου (ὁ).

Municipe; *add.* V. Municipale.

Municipio; *s. m.* πόλις, εως (ἡ)· ἰσοπολῖτις, ιδος (ἡ)· κωμόπολις, εως (ἡ).

Munificente; *add.* V. Munifico.

Munificentemente; *avv.* μεγαλοπρεπῶς.

Munificenza; *s. f.* μεγαλοπρέπεια, ας (ἡ).

Munifico; *add.* μεγαλοπρεπής, ές· ἐλεύθερος, α, ον· δωρηματικός, ή, όν· δωρητικός, ή, όν.

Munimento; *s. m.* V. Munizione.

Munire; *v. att.* V. Fortificare.

Munisterio; / Munistero; } *s. m.* V. Monastero.

Munitorio; *s. m.* V. Ammonizione.

Munizione; *s. f.* ἐχύρωμα, ατος (τό)· ὀχύρωμα, ατος (τό)· ὀχυρότης, ητος (ἡ)· τείχισμα, ατος (τό). -2. Provisione; ἀμοιβή, ῆς (ἡ). -3. Munisione da guerra e da bocca; κατασκευή, ῶν (τά). -4. Ammonimento; παραίνεσις, σεως (ἡ).

Munizioniere; *s. m.* σίταρχος, ου (ὁ).

Muno; *s. m.* V. Dono.

Munto; *p. pass. Smunto;* ἰσχνός, ή, όν· λεπτός, ή, όν. -2. Munto di fresco; νεαμελγής, ές· νεάμελκτος, ον.

Munuscolo; *s. m. dim.* μικρὸν δῶρον, ου (τό).

Muovere; *v. att.* κινέω-ῶ· κλονέω-ῶ· ὁρμάω-ῶ. -2. Mutar di luogo; μετα-κινέω-ῶ. -3. Nascere; ἀρχὴν ἐξ-άγω. -4. Persuadere; πείθω. -5. Rimuovere; ἀπο-κινέω-ῶ. -6. Muovere gli affetti; κινέω-ῶ. -7. Muovere contro; ἀντι-κινέω-ῶ. -8. Muovere contro, *andare;* ἀντ-ελαύνω· ἀντι-φέρω. -B'. *Sollevare;* ἀντ-αίρω. -Γ'. Contro il nemico; ἀντι-παρ-ἐξ-ειμι. -Δ'. Contro a cavallo; ἀντι-προς-ελαύνω. -9. Muovere celeremente, velocemente; ἀΐσσω· αἰθύσσω. -10. Muovere continuamente; κιγκλίζω. -11. Muovere dubbio; προβάλλω. -12. Muovere il corpo; κοιλίαν κινέω-ῶ. -13. Muovere inutilmente; παρα-κινέω-ῶ. -14. Muovere prieghi; παρα-καλέω-ῶ· ἀράομαι-ῶμαι. -15. Muovere come onda; ἀπο-κυματίζω. -16. Senza muoversi; ἀκίνητος, ον - α, ον· *avv.* ἀκινητεί· ἀκινητί· ἀκινητῶς. -17. Lento a muoversi; βραδυκίνητος, ον. -18. Che muove in giro; περιαγωγός, όν. -19. Che si muove facilmente; αἰόλος, η, ον. -20. Che si muove da sè; αὐτοκίνητος, ον· αὐτόδρομος, ον. -21. Che non si muove; ἄτρεπτος, ον.

Muraccio; *s. m. pegg.* ἐρείπιον, ου (τό).

Muraglia; *s. f.* V. Muro.

Murajuolo; *add.* τειχικός, ή, όν.

Murale; *add.* τειχικός, ή, όν.

Muramento; *s. m.* οἰκοδομία, ας (ἡ)· σύνταξις, εως (ἡ)· τειχισμός, οῦ (ὁ).

Murare; *v. att.* οἰκοδομέω-ῶ· συν-τάττω. -2. Fortificare di mura; τειχίζω. -3. Chiudere con mura; περι-φράσσω.

Murata; *s. f. Cittadella;* ἀκρόπολις, εως (ἡ).

Murato; *s. m.* V. Chiusura.

Murato; *add.* τετειχισμένος, η, ον. -2. Ben murato; τειχοίεις, εσσα, εν. -3. Non murato; ἀτείχιστος, ον.

Muratore; *s. m.* οἰκοδόμος, ου (ὁ).

Muratorio; *add.* οἰκοδομικός, ή, όν.

Murcido; *add.* V. Pigro.

Murena; *s. f.* μύραινα, ης (ἡ)· σμυραίνα, ης (ἡ).

Muretto; *s. m. dim.* τειχίον, ου (τό).

Muria; *s. f.* ταριχεία, ας (ἡ).

Muriccia; *s. f.* V. Moriccia.

Muriccio; / Muricciolino; / Muricciolo; / Muricciuolo; } *s. m. dim.* V. Muretto.

Murice; *s. c.* κογχύλιον, ου (τό).

Muricino; *s. m. dim.* V. Muretto.

Murmure; *s. m.* V. Mormorio.

Muro; *s. m.* τεῖχος, εος-ους (τό). -2. Abituro; οἰκητήριον, ου (τό)· τειχίον, ου (τό). -3. Muro a secco; ᾠρυγκίον, ου (τό). -4. Che si avvicina, che rovescia le mura; τειχεσιπλήκτης, ου (ὁ). -5. Assalitore di mura; τειχομάχης, ου (ὁ)· τειχόμαχος, ου (ὁ). -6. Chiudere a vicenda con mura; ἀντ-απο-τειχίζω. -7. Circondare di mura; περι-τειχίζω. -8. Costruire, erigere un muro; τειχίω-ῶ· τειχίζω· τειχοδομέω-ῶ· τειχοποιέω-ῶ. -9. Custodir le mura· τειχοφυλάττω. -10. Custode delle mura; τειχοφύλαξ, ακος (ὁ). -11. Erezione di un muro; τειχοδομία, ας (ἡ). -12. Ergere un muro dirimpetto; ἀντι-τειχίζω. -13. Chi erige un muro· τειχοδόμος, ον· τειχοποιός, όν· τειχισμαστής, οῦ (ὁ) -14. Che espugna le mura; αἱρητειχής, ές· -15. Il guardare le mura; τειχεσκοπία, ας (ἡ)·

Digitized by Google

-16. Oppugnar mura; τειχομαχέω-ῶ. -17. Oppugnazione di mura; τειχομαχία, ας (ἡ). -18. Rinchiuso nelle mura; τειχήρης, ες. -19. Che scuote le mura; τειχεσιπλήκτης, ου (ὁ)· τειχοκαταλύτης, ου (ὁ)· τειχοσείστης, ου. (ὁ). -20. Senza muro; ἄτοιχος, ον. -21. Senza mura; ἀτείχιστος, ον.

Musa; *s. f.* μοῦσα, ης (ἡ). -2. Adulatore delle muse; μουσοκόλαξ, ακος (ὁ). -3. Allevato dalle muse; μουσοτραφής, ές. -4. Amato dalle muse; μουσοφιλής, ές· μουσοφίλητος, ον. -5. Appartenente all'arte delle muse; μουσικός, ή, όν. -6. Condurre, guidare le muse; μουσηγετέω-ῶ. -7. Duce delle muse; μουσηγέτης, ου (ὁ). -8. Invaso, inspirato dalle muse; μουσόληπτος, ον· μουσομανής, ές· μουσοπάταχτος, ον· μουσόπνευστος, ον. -9. Essere invaso, inspirato dalle muse; μουσοληπτέομαι-οῦμαι· μουσομανέω-ῶ. -10. Professare l'arte delle muse; μουσουργέω-ῶ. -11. Che professa l'arte delle muse; μουσουργός, όν. -12. Che si rallegra dell'arte delle muse; μουσοχαρής, ές. -13. Che serve alle muse; μουσοπόλος, ον. -14. Spettante alle muse; μούσειος, ον. -15. Tempio delle muse; μουσεῖον, ου (τό). -16. Festa delle muse; μουσεῖα, ων (τά). -17. Ucciso delle muse; μουσόφθαρτος, ον. -18. Che ha volto di musa; μουσοπρόσωπος, ον.

Musaicista; *s. m*, ψηφοθέτης, ου (ὁ).

Musaico; *s. m.* μουσεῖον, ου (τό)· μουσίωμα, ατος (τό)· ἔμβλημα, ατος (τό). -2. Lavorare in musaico; μουσιόω-ῶ· ψηφοθετέω-ῶ.

Musaico; *add.* μουσεῖος, α, ον.

Musare; *v. intr.* μέλλω· ἀργέω-ῶ.

Musata; *s. f.* προσποίησις, σεως (ἡ). -2. Far musata; ἀπο-μυλλαίνω (τινα).

Muschio; *s. m.* V. Musco.

Muscia; *s. f.* V. Mucia.

Muscina; *s. f.* V. Mucina.

Musco; *s. m.* μύσχος, ου (ὁ)· μνῖον, ου (τό)· βρύον, ου (τό). -2. Coprire di musco; βρυόω-ῶ. -3. Simile a musco; μνιαρός, ά, όν· βρυόεις, εσσα, εν.

Muscolare; *add.* ὁ, ἡ, τὸ περὶ τοῦ μυῶνος· μυώδης, ες· μυωτός, ή, όν.

Muscoleggiamento; *s. m.* ἄρθρον, ου (τό).

Muscoleggiare; *v. intr.* δι-αρθρόω-ῶ.

Muscolo; *s. m.* μυών, ῶνος (ὁ)· μύς, ός (ὁ).

Muscoloso; *add.* V. Muscolare.

Muscoso; *add.* πολύμνιος, ον· βρυόεις, εσσα, εν.

Musculare; *add.* V. Muscolare.

Musculo; *s. m.* V. Muscolo.

Musculoso; *add.* V. Muscolare.

Mŭseo; *s. m.* μουσεῖον, ου (τό).

Museruola; *s. f.* κημός, οῦ (ὁ).

Musica; *s. f.* μουσική, ῆς (ἡ). -2. Amare molto la musica; μουσομανέω-ῶ. -3. Che ama molto la musica; μουσομανής, ές. -4. Grande amore per la musica; μουσομανία, ας (ἡ). -5. Comporre in musica; μουσουργέω-ῶ. -6. Che compone in musica; μουσουργός, οῦ (ὁ, ἡ). -7. Il comporre in musica; μουσουργία, ας (ἡ). -8. Far musica; μουσικεύομαι. -9. Perito della musica; μουσικός, ή, όν,

Musicale; *add.* μουσικός, ή, όν.

Musicalmente; *avv.* μουσικῶς.

Musicare; *v. intr.* μουσικεύομαι· ᾄδω.

Musichevole; *add.* V. Musicale.

Musichiere; Musico; *s. m.* αὐλωδός, οῦ (ὁ, ἡ)· ψάλτης, ου (ὁ).

Musico; *add.* V. Musicale.

Muso; *s. m.* ῥύγχος, εος-ους (τό)· στόμα, ατος (τό). -2. Torcere il muso; μυκτηρίζω.

Musoliera; *s. f.* V. Museruola.

Musone; Musorno; *add.* μελλητής, ές.

Mussitare; *v. intr.* μύζω.

Mussitazione; *s. f.* μυγμός, οῦ (ὁ).

Mustacchi; Mustacchioni; *s. m. pl.* μύστακες, ων (οἱ).

Mustella; *s. f.* γαλή, ῆς (ἡ).

Mustellino; *s. m. dim.* μικρὰ γαλή, ῆς (ἡ).

Mustio; *s. m.* V. Muschio.

Muta; *s. f.* ἀμοιβή, ῆς (ἡ). -2. Muta a muta; πρὸς ἀλλήλους.

Mutabile; *add.* τρεπτός, ή, όν· εὔτρεπτος, ον. μεταβλητικός, ή, όν· μεταβλητός, ή, όν· μεταβολικός, ή, όν. -2. Assai mutabile; πολύτρεπτος, ον· πολυμεταβόλος, ον.

Mutabilità; *s. f.* ἀστασία, ας (ἡ)· εὐτρεψία, ας (ἡ). -2. Leggerezza; κουφότης, ητος (ἡ)· ἀστασία, ας (ἡ).

Mutabilmente; *avv.* ἀστάτως.

Mutagione; *s. f.* e

Mutamento; *s. m.* μεταβολή, ῆς (ἡ)· μεταλλαγή, ῆς (ἡ)· ἀλλαγή, ῆς (ἡ)· τροπή, ῆς (ἡ). -2. Fare mutamento; ἀλλάττω.

Mutande; *s. f. pl.* περιζώματα, ων (τά).

Mutanza; *s. f.* V. Mutamento.

Mutare; *v. att.* ἀλλάττω· μετ-αλλάττω· μετα-βάλλω. -2. Mutare in contrario; ἀντι-μετα-βάλλω. -3. Mutare insieme; συν-δι-αλλάσσω. -4. Facilè a mutarsi; ἀγχίστροφος, ον· *avv.* ἀγχιστρόφα· ἀγχιστρόφως.

Mutatamente; *avv.* ἀλλακτέως· ἀλλαχῆ.

Mutato; *p. pass.* μεταβλητός, ή, όν· τρεπτός, ή, όν.

Mutatore; *add.* ἀλλάττων, ουσα, ον.

Mutatura; *s. f.* ἄλλαξις, εως (ἡ).

Mutazione; *s. f.* V. Mutamento.

Mutevole; *add.* V. Mutabile.

Mutevolmente; *avv.* V. Mutabilmente.

Mutezza; *s. f.* V. Mutolezza.

Mutilamento; *s. m.* V. Mutilazione.

Mutilare; *v. att.* κολούω· πηρόω-ῶ· κολοβόω-ῶ. -2. Mutilare a vicenda; ἀντι-πηρόω-ῶ.

Mutilatamente; *avv.* ἀνάπηρως.

Mutilato; *p. pass.* V. Mutilo.

Mutilatore; *add.* κολούων, ουσα, ον.

Mutilazione; *s. f.* ἀκρωτηριασμός, οῦ (ὁ)· κόλουσις, σεως (ἡ)· ἀναπηρία, ας (ἡ)· πηρότης, ητος (ἡ).

Mutilo; *add.* ἀνάπηρος, ον· κατάπηρος, ον· πηρός, ά, όν· κολοβός, ή, όν. -2. Non mutilo; ἀπηρής, ές· ἀπήρωτος, ον.

Muto; *add.* ἄφωνος, ον· κωφός, ή, όν· ἄλαλος, ον.

Mutolaggine; Mutolezza; *s. f.* κώφωσις, σεως (ἡ).

Mutolo; Mutto; *add.* V. Muto.

Mutuamente; *avv.* πρός ἀλλήλους.

Mutuare; *v. att.* δανείζομαι.

Mutuazione; *s. f.* ἀμοιβή, ῆς (ἡ).

Mutuo; *s. m.* δανεῖον, ου (τό)· δάνεισμα, ατος (τό).

Mutuo; *add.* ἀμοιβαῖος, α, ον.

Muzzo; *add.* ὀξυγλυκύς, εῖα, ύ.

Digitized by Google

N

Nabissare; *v. intr.* μαίνομαι. -2. Rovinare; καταβάλλομαι. -3. Mandare sottosopra; στρέφω· ἀν-αιρέω-ῶ· κατα-βυθίζω.
Nabisso; *s. m.* τάραξις, εως (ἡ).
Nabla; *s. f. Antico strumento musicale*; νάβλα, ης (ἡ).
Naccaro; *s. m.* e
Nacchera; *s. f.* τύμπανον, ου (τό)· κρέμβαλον, ου (τό). -2. Castagnette; κρόταλον, ου (τό). -3. Suonar le nacchere; κρεμβαλιάζω· κρεμβαλίζω. -B'. *Dar delle busse*; μαστίζω· αἰκίζω.
Naccheretta; *s. f. dim.* μικρὸν κρόταλον, ου (τό).
Naccherino; *s. m.* μικρὸν κρόταλον, ου (τό). -2. Suonator di nacchera; τυμπανοτρίβης, ου (ὁ).
Nacchero; *s. m.* V. Nacchera.
Naccherone; *s. m. accr.* μέγα τύμπανον, ου (τό).
Nada; *Niente*; οὐδέν, ενός (τό).
Naffe; *escl.* νὴ τὸν Ἡρακλέα.
Naffa; *s. f.* νάφθα, ης (ἡ)· νάφθα *(ind.)* (τό).
Najadi; *s. f.* ναϊάδες, ων (αἱ).
Naneo; *add.* ναννώδης, ες.
Nanerello; Nanerottolo; Nanetto; *s. m. dim.* ναννίον, ου (τό).
Nangustia; *s. f.* V. Angustia.
Nanino; *s. m. dim.* ναννίον, ου (τό).
Nano; *s. m.* νάνος, ου (ὁ)· νάνος, ου (ὁ).
Nano; *add.* ναννώδης, ες· ναυσφυής, ές.
Nante; Nanti; *prep.* V. Innanzi.
Nantiporre; *v. att.* V. Antiporre.
Nanuzzo; *s. m. dim.* ναννίον, ου (τό).
Nanzi; *prep.* V. Innanzi.
Napello; *s. m.* V. Nappello.
Napo; *s. m.* V. Navone.
Nappa; *s. f.* λημνίσκος, ου (ὁ).
Nappello; *s. m. T. bot.* ἀκόντιον, ου (τό).
Nappetta; Nappina; *s. f. dim.* μικρὸς λημνίσκος, ου (ὁ).
Nappo; *s. m.* ποτήριον, ου (τό)· ἔκπωμα, ατος (τό)· κύλιξ, ικος (ἡ)· δέπας, ατος (τό). -2. Bacino; λέβης, ητος (ἡ)· χειρόνιπτρον, ου (τό).
Narancia; *s. f.* Narancio; *s. m.* V. Arancio.
Narciso e Narcisso; *s. m.* νάρκισσος, ου (ὁ). -2. Di narciso; νάρκισσινος, η, ον.
Narcotico; *add.* ναρκωτικός, ή, όν.
Nardino; *add.* νάρδινος, η, ον.
Nardo; *s. m.* νάρδος, ου (ὁ). -2. Fatto di nardo; νάρδινος, η, ον. -3. Essere simile a nardo; ναρδίζω.
Nare e Nari *pl.*; *s. f.* e
Narice; *s. f.* μυκτήρ, ῆρος (ὁ)· ῥίν, νός (ἡ)· ῥώθων, ωνος (ὁ). -2. Mandato fuori delle narici; ῥινοβόλος, ον. -3. Colle nari spumeggianti; μυκτηρόκομπτος, ον.
Naricorno; *s. m.* V. Rinoceronte.

Narpicare; *v. att.* V. Inarpicare.
Narragione; *s. f.* Narramento; *s. m.* V. Narrazione.
Narrare; *v. att.* δι-ηγέομαι-οῦμαι· ἐξ-ηγέομαι-οῦμαι· ἀφ-ηγέομαι-οῦμαι· λέγω· δηλόω-ῶ· ἀπο-φαίνω. -2. Narrare storie; ἱστορέω-ῶ. -3. Favole; μυθολογέω-ῶ. -4. Narrare diffusamente; δι-ηγέομαι-οῦμαι διὰ πλειόνων. -5. Degno di essere narrato; λόγου ἄξιος, α, ον. -6. Che si può narrare; ῥητός, ή, όν· λεκτός, ή, όν· διηγητός, ή, όν.
Narrativa; *s. f.* V. Narrazione.
Narrativamente; *avv.* ἐξηγητικῶς.
Narrativo; *add.* ἐξηγητικός, ή, όν.
Narratore; *add.* ἐξηγητής, οῦ (ὁ)· ἐξηγούμενος, η, ον· λέγων, ουσα, ον.
Narratorio; *add.* V. Narrativo.
Narrazioncella; *s. f. dim.* διηγημάτιον, ου (τό).
Narrazione; *s. f.* διήγησις, σεως (ἡ)· ἀφήγησις, σεως (ἡ)· ἱστορία, ας (ἡ)· λόγος, ου (ὁ). -2. Fare narrazione; ἐξ-ηγέομαι-οῦμαι. -3. Senza precedente narrazione; ἀπροδιηγήτως.
Nasaccio; *s. m. pegg.* μέγας μυκτήρ, ῆρος (ὁ).
Nasale; *s. m. Parte dell' elmo che cuopre il naso*; ῥινοφύλαξ, ακος (ὁ).
Nasare; *v. att.* δσφραίνομαι· ὀσμάομαι-ῶμαί (τινος).
Nasata; *s. f.* ἀποδοκιμασία, ας (ἡ).
Nascente; *p. pres.* φυόμενος, η, ον.
Nascenza; *s. f.* V. Nascimento.
Nascere; *v. intr.* γίγνομαι· φύομαι. -2. Apparire; ἀνα-δύομαι· φύομαι. -3. Avvenire; γίγνεται· συμ-βαίνει· κατα-ῥέει-εῖ. -4. Essere nato vestito; εὐδαιμόνως τὸν βίον δια-τελέω-ῶ. -5. Nascere dentro; ἐγ-γίγνομαι. -6. Nascere dopo; ὑπο-γίγνομαι. -7. Nascere insieme; συγ-γίγνομαι. -8. Nascere sopra; ὑπερ-τέλλω.
Nascimento; *s. m.* Nascita; *s. f.* e
Nascito; *s. m.* γένεσις, σεως (ἡ)· ἀρχή, ῆς (ἡ)· ὑπαρχή, ῆς (ἡ)· γενετή, ῆς (ἡ). -2. Schiatta; γενέα, ας (ἡ)· ἀρχή, ῆς (ἡ). -3. Nascita divina; θεογενεσία, ας (ἡ). -4. Dalla nascita; γενέθεν. -5. Vicino alla nascita; ἀγχίτοκος, ον.
Nascituro; *add.* ἔκγονος, ον.
Nasciuto; *add.* V. Nato.
Nascondello; *s. m.* V. Nascondiglio.
Nascondere; *v. att.* κρύπτω· παρα-κρύπτω· ἀπο-κρύπτω· κεύθω· καλύπτω. -2. Nascondere sotterra; ἐγ-κατ-ορύττω. -3. Che nasconde molte cose; μεγαλόκευθος, ον.
Nascondevole; *add.* κρύφιος, α, ον.
Nascondiglio; *s. m.* φωλεά, ᾶς (ἡ)· ἀποκρυφή, ῆς (ἡ)· καταφυγή, ῆς (ἡ)· χρησφύγετον, ου (τό).
Nascondigliuolo; *s. m. dim.* μικρὸς φωλεός, οῦ (ὁ).
Nascondimento; *s. m.* κατάκρυψις, εως (ἡ). -2. Nascondiglio V.
Nasconditore; *add.* κρύπτων, ουσα, ον.
Nascosamente; *avv.* κρύφα· κρυφίως.
Nascoso; *add.* V. Nascosto.
Nascostamente; *avv.* V. Nascosamente.
Nascosto; *add.* λαθραῖος, α, ον· λαθρίδιος, α, ον· λαθριαῖος, α, ον· λάθριος, ον· λανθάνων, ουσα, ον· κρυπτός, ή, όν· κρύφιος, α, ον. -2. Di nascosto; κρύφα. -3. Esser nascosto; λανθάνω· δια-λανθάνω. -4. Essere nascosto insieme; συλ-λανθάνω. -5. Tenersi nascosto; ἐγ-κρυφιάζω. -6. Non nascosto; ἄκρυπτος, ον.

Digitized by Google

Nasello; Nasetto; Nasino; *s. m. dim.* ῥινάριον, ου (τὸ).

Naso; *s. m.* ῥίν, νός (ἡ)· μυκτήρ, ῆρος (ὁ)· μυξώτηρ, ηρος (ὁ)· μύτις, ιδος (ἡ). -2. Naso acuto; ὀξεῖα ῥίς, νός (ἡ). -3. Aquilino; γρυπὴ ῥίς, νός (ἡ). -4. Che ha buon naso; εὔρις, νος (ὁ, ἡ). -5. Che ha il naso lungo; πλατύῤῥις, νος (ὁ, ἡ). -6. Che ha il naso piccolo; μικρόῤῥις, νος (ὁ, ἡ). -7. Col naso lungo; μακρόῤῥις, νος (ὁ, ἡ). -8. Naso schiacciato; σιμὴ ῥίς, ῥινός (ἡ). -9. Col naso schiacciato; σιμός, ή, όν· ῥινόσιμος, ον. -10. Dal naso; μυκτηρόθεν. -11. Avvicinare, portare al naso; προς-φέρω τῇ ῥινί (τι). -12. Alzare il naso; μέγα φρονέω-ῶ· ἀνα-σπάω-ῶ τὰς ὀῤῥῦς. -13. Dare di naso; πολυπραγμονέω-ῶ. -14. Far il naso rosso; νωγαλίζω· κωμάζω. -15. Fiatare dal naso; μυχθίζω· μύζω. -16. Fummicare il naso; ἐπι-βιόω-ῶ· περι-λιμπάνομαι. -17. Menar pel naso; περι-άγω· ῥινάω-ῶ· τῆς ῥινὸς ἕλκω. -18. L'osso del naso; τῆς ῥινὸς ῥάχις, εως (ἡ). -19. Parlar nel naso; διὰ ῥινὸς φθέγγομαι. -20. Pigliare pel naso; ἀπατάω-ῶ· φενακίζω. -21. Senza naso; ἄῤῥιν, νος (ὁ, ἡ). -22. Soffiare il naso; μύσσω, ὑλίζω, ἀπο-μύσσω τὰς ῥίνας. -23. Tagliare il naso; ῥινοκοπέω-ῶ· ῥινοτομέω-ῶ. -24. Che taglia il naso; ῥινοτόμος, ον. -25. A cui fu tagliato il naso; ῥινότμητος, ον. -26. Torcere il naso; σιμόω-ῶ· μυκτηρίζω. -27. Venire la muffa al naso; ὀρμεῖα χολὴ ἐπὶ ῥινὶ κάθηται.

Nasone; Nasorre; *s. m. accr.* μεγάλη ῥίς, νός (ἡ).

Naspare; *v. att.* μηρύω.

Naspo; *s. m.* V. Aspo.

Nassa; *s. f.* κύρτη, ης (ἡ)· θίβη, ης (ἡ). -3. *Ampollette di vetro*; τάλαρος, ου (ὁ).

Nasso; *s. m.* σμίλαξ, ακος (ἡ).

Nastretto; *s. m. dim.* ταινιδιον, ου (τό).

Nastriera; *s. f.* χήλευμα, ατος (τό).

Nastrino; *s. m. dim.* ταινίδιον, ου (τό).

Nastro; *s. m.* ταινία, ας (ἡ)· ἀναδέσμη, ης (ἡ)· λημνίσκος, ου (ὁ).

Nasturcio e Nasturzio; *s. m. T. bot.* κάρδαμος, ου (ὁ).

Nasuto; *add.* μυκτηριστής, οῦ (ὁ).

Natale; *s. m.* V. Nascita.

Natale; *add.* e

Natalizio; *add.* γενέθλιος, ον - α, ον· γενέσιος, ον. -2. Giorno natalizio; γενέθλια, ων (τά). -3. Appartenente al natale; γενεθλιακός, ή, όν. -4. Celebrare il giorno natalizio; γενεθλιάζω.

Natare; *v. att.* νήχομαι· νέω-ῶ· κολυμβάω-ῶ.

Natatore; *add.* νηχόμενος, η, ον· κολυμβητήρ, ῆρος (ἡ).

Natatoria; *s. f.* κολύμβηθρα, ας (ἡ).

Natica; *s. f.* πυγαί, ῶν (αἱ)· γλουτοί, ῶν (οἱ)· γλουτια, ων (τά)· πυγαῖα, ας (ἡ). -2. Colle natiche nere, o villose; μελάμπυγος, ον. -3. Colle natiche rivolte contro; ἀντίπυγος, ον.

Naticale; *add.* πυγαῖος, α, ον.

Natio; *add.* V. Nativo.

Natività; *s. f.* V. Nascita.

Nativo; *add.* ἔμφυτος, ον.

Nato; *s. m.* ἔγγονος, ον· υἱός, οῦ (ὁ).

Nato; *add.* γεννηθείς, εῖσα, έν· γεγωνώς, νῖα, ός· ἔγγονος, ον. -2. Nato da Dio; θεηγενής, ές· θεισγενής, ές· θεογενής, ες. -3. Nato dopo; μεταφυής, ες. -4. Nato da sè, *spontaneamente*; αὐτογενής, ές· αὐτογέννητος, ον· αὐτογέννητος, ον. -5. Nato la seconda volta; δευτερότοκος, ον. -6. Nato solo; μονόγονος, ον - η, ον. -7. Nato testè; νεηγενής, ές· ἀρτιγενής, ες· ἀρτιγέννητος, ον· ἀρτίγονος, ον· ἀρτίτοκος, ον· ἀρτιφυής, ές. -8. Nato troppo presto; ἀωρότοκος, ον. -9. Non nato; ἄγονος, ον· ἀγέννητος, ον.

Natrice; *s. f.* ὕδρος, ου (ὁ).

Natta; *s. f. Beffa*; ἐμπαιγμός, οῦ (ὁ).

Natura; *s. f.* φύτις, σεως (ἡ)· οὐσία, ας (ἡ). -2. Inclinazione, costume; ἔθος, εος-ους (τό). -3. Consentaneo a natura; γενναῖος, α, ον. -4. Contro natura; παρὰ φύσιν. -5. La natura divina; θειότης, ητος (ἡ)· θεότης, ητος (ἡ). -6. Di natura dura; σκληροφυής, ές. -7. Fare natura, *abito*; φύσιν ποιέω-ῶ. -8. Essere di natura particolare; ἰδιάζω. -9. Che ha natura particolare; ἰδιοφυής, ές. -10. Di una sola natura; μονοφυής, ές. -11. Della stessa natura; ὁμοφυής, ές· σύμφυτος, ον. -12. Unire in una stessa natura; συμφυσιόω-ῶ.

Naturale; *s. m.* V. Natura.

Naturale; *add.* φυσικός, ή, όν. -2. Figliuolo, fratello naturale; νόθος, ου (ὁ). -3. Non artificiale; ἄκρατος, ον. -4. Semplice; γνήσιος, α, ον· ἁπλόος-οῦς, ὀνος-οῦν.

Naturale; *avv.* V. Naturalmente.

Naturaleggiare; *v. att.* κατὰ φύσιν ποιέω-ῶ.

Naturalemente; *avv.* V. Naturalmente.

Naturalezza; *s. f.* V. Naturalità.

Naturalista; *s. m.* φυσικός, οῦ (ὁ)· φυσιολόγος, ον.

Naturalità; *s. f.* ἰδιότης, ητος (ἡ)· φύσις, σεως (ἡ). -2. *Diritto per cui lo straniero è considerato come nativo di un tal paese*; πολιτογραφία, ας (ἡ).

Naturalizzare; *v. att. Concedere ad uno straniero i diritti di naturalità*; πολιτογραφέω-ῶ.

Naturalmente; *avv.* φύσει· κατὰ φύσιν· τὴν φύσιν. -2. Cresciuto, sorto naturalmente, *da sè*; αὐτοφυής, ές.

Naturante; *add.* ἐνεργῶν, οῦσα, οῦν.

Naturare; *v. att.* εἰς φύσιν ἀπ-ίεμαι.

Naturato; *add.* εἰς φύσιν μεταλλαγείς, εῖσα, έν. -2. Naturale; φυσικός, ή, όν· ἔμφυτος, ον· συμφυής, ές.

Naufragare; *v. intr.* ναυαγέω-ῶ.

Naufragio; *s. m.* ναυάγιον, ου (τό)· ναυαγία, ας (ἡ).

Naufrago; *add.* ναυαγός, όν· ναύφθορος, ον.

Naufragoso; *add.* συλλώδης, ες.

Naulo; *s. m.* ναῦλον, ου (το). -2. Raccogliere il naulo; ναυλογέω-ῶ.

Naumachia; *s. f.* ναυμαχία, ας (ἡ).

Nausa; *s. f.* e

Nausea; *s. f.* ναυσία, ας (ἡ). -2. Dare, produrre nausea; ναυσίαν ἐπι-φέρω· ναυσιάω-ῶ· ἀσάω-ῶ· σιχχάνω. -3. Avere nausea; ναυσιάομαι-ῶμαι· σιχχαίνομαι. -4. Che produce nausea; ναυσιόεις, εσσα, εν· ναυσιώδης, ες· ἄσκρος, ον. -5. Che sente nausea; ναυσιώδης, ες.

Nauseabondo; *add.* ἀσώμενος, η, ον· ἀσώδης, ες.

Nauseamento; *s. m.* V. Nausea.

Nauseare; *v. att.* ναυσιάω-ῶ· ἀσάω-ῶ· σιχχάνω.

Nauseoso; *add.* ναυσιώδης, ες.

Nauta; *s. m.* ναύτης, ου (ὁ).

Nautica; *s. f.* ναυτική, ῆς (ἡ).

Nautico; *add.* ναυτικός, ή, όν·

Digitized by Google

Nautilio e Nautilo; *s. m.* ναυτίλος, ου (ὁ).
Navale; *s. m.* ναυπήγιον, ου (τό)· ναυσταθμός, οῦ (ὁ).
Navale; *add.* ναυτικός, ή, όν.
Navalestro; *s. m.* πορθμεύς, έως (ὁ).
Navarca; *s. m.* ναυάρχης, ου (ὁ).
Navata; *s. f.* ναὸς φόρτος, ου (ὁ).
Nave; *s. f.* ναῦς, ναός (ἡ)· πλοῖον, ου (τό). -2. Che accompagna navi; ναυσίπομπος, ον. -3. Andar per nave, *navigare*; ναυτίλλομαι. -4. Appigionare la nave; ναυλόω=ῶ. -5. L'approdare delle navi; εἴσπλοος=ους, όου=οῦ (ὁ). -6. Comandare le navi; ναυαρχέω=ῶ. -7. Che comanda una nave; ἀρχενέως, ων. -8. Condur per mare una nave; ναυστολέω=ῶ. -9. Condurre via in una nave; ναυσθλόω=ῶ. -10. Che accelera il corso delle navi; ναυσίδρομος, ον. -11. Nave che costeggia; κατὰ τὴν γῆν πλέουσα ναῦς, ναός (ἡ). -12. Capitano di nave che costeggia il mare; παραπλέων, οντος (ὁ). -13. Custodire una nave; ναυφυλακέω=ῶ. -14. Difeso da navi; ναύφρακτος, ον. -15. Fabbricare navi; ναυπηγέω=ῶ. -16. Che fabbrica navi; ναυπηγός, όν. -17. Fabbricazione delle navi; ναυπήγησις, σεως (ἡ)· ναυπηγία, ας (ἡ). -18. Dove si fabbricano le navi; ναυπήγιον, ου (τό). -19. Apppartenente alla fabbricazione delle navi; ναυπηγικός, ή, όν. -20. Utile al fabbricare navi; ναυπηγήσιμος, ον. -21. Governare, guidare, reggere una nave; ναυστολέω=ῶ· ναυκληρέω=ῶ. -22. Che inghiotte navi; ναυφάγος, ον. -23. Padrone di una nave; ναύκληρος, ου (ὁ). -24. Possedere una nave; ναυκληρέω=ῶ. -25. Raccogliere il carico d'una nave; ναυλολογέω=ῶ. -26. Raccogliere marinai per una nave; ναυλολογέω=ῶ. -27. Spedire navi; ναυστολέω=ῶ. -28. Nave armata a proprie spese; ἰδιόστολος, ου (ἡ). -29. Viaggiare in nave; ναυσθλόω=ῶ. -30. Che viaggia in nave; ναυσιπόρος, ον. -31. Che vive sulle navi; ναυσίβιος, ον.
Naveggiare; *v. intr.* V. Navigare.
Naveresco; *add.* ναυτικός, ή, όν.
Navetta; *s. f. dim.* πλοιάριον, ου (τό).
Navicabile; *add.* V. Navigabile.
Navicamento; *s. m.* V. Navigazione.
Navicare; *v. intr.* V. Navigare.
Navicato; *add.* V. Navigato.
Navicatore; *add.* V. Navigatore.
Navicazione; *s. f.* V. Navigazione.
Navicella; *s. f. dim.* πλοιάριον, ου (τό).
Navicellajo; *s. m.* ναύκληρος, ου (ὁ).
Navicellata; *s. f.* πλοιαρίου φόρτος, ου (ὁ).
Navicellino; *s. m. dim.* κυμβίον, ου (τό).
Navicello; *s. m.* πλοιάριον, ου (τό).
Navicchiere; *s. m.* ναύτης, ου (ὁ)· πορθμεύς, έως (ὁ).
Navicola; Navicula; *s. f. dim.* V. Navicella.
Navigabile; *add.* πλώϊμος, ον· πλοικός, όν· ναυσίπορος, ον. -2. Non navigabile; ἄπλωτος, ον· ἄπλοος=ους, οον=ουν· ἄπλευστος, ον.
Navigadore; *add.* V. Navigatore.
Navigamento; *s. m.* V. Navigazione.
Navigare; *v. intr.* πλέω=ῶ· πλοΐζω· πλοΐζομαι· ναυτίλλομαι· ναυστολέομαι=οῦμαι. -2. Navigare al di là; ὑπερ-πλέω=ῶ. -3. Navigare all' incontro; ἀντι-πλέω=ῶ. -4. Navigare a lato; παρα-πλέω=ῶ. -5. Navigare insieme a lato; συμ-παρα-πλέω=ῶ. -6. Navigare attorno; περι-πλέω=ῶ -7. Da un luogo all'altro; μετα-πλέω=ῶ. -8. Difficile a navigarsi; δύσπλοος=ους, οον=ουν· δύσπλωτος, ον. -9. Diversamente; μετα-πλέω=ῶ. -10. Facile a navigarsi, che naviga felicemente; εὔπλοος=ους, οον=ουν· εὔπλωτος, ον· -11. Navigare felicemente; εὐπλοέω=ῶ. -12. Navigare insieme; συμ-πλέω=ῶ. -13. Che naviga insieme; συμπλοϊκός, ή, όν. -14. Navigare dal lato opposto; ἀντι-περι-πλέω=ῶ. -15. Navigare lentamente; βραδύπλοέω=ῶ. -16. Lungo la costa; τὴν χώραν παρα-πλέω=ῶ. -17. Sul mare; τὴν θάλασσαν πλέω=ῶ. -18. Che naviga molto; πολύπλοος=ους, οον=ουν. -19. Navigare parallelamente; ἀντι-παρα-πλέω=ῶ. -20. Passare navigando; δια-πλέω=ῶ. -21. Navigare nello stesso tempo; συμ-πλέω=ῶ. -22. A piene vele; ἱστιοδρομέω=ῶ. -23. Secondo i venti; κατὰ πορθμόν, κατὰ δαίμονα πλέω=ῶ. -24. Con vento contrario; ἀντι-πλέω=ῶ· ἀπουρόω=ῶ -25. Che naviga vicino; ἀγχίπλοος=ους, οον=ουν.
Navigato; *add.* πορθμευθείς, εῖσα, έν.
Navigatore; *add.* ναύτης, ου (ὁ)· ναυβάτης, ου (ὁ)· ναύστολος, ον.
Navigatorio; *add.* ναυτικός, ή, όν.
Navigazione; *s. f.* πλόος=οῦς, όου=οῦ (ὁ)· ναυτιλία, ας (ἡ). -2. Di navigazione difficile; δύσπλοος=ους οον=ουν· δύσπλωτος, ον. -3. Navigazione difficile; δυσπλοΐα, ας (ἡ). -4. Navigazione prospera; εὐπλοΐα, ας (ἡ). -5. Compagno di navigazione; σύμπλοος=ους, οον=ουν· συμπλοϊκός, ή, όν. -6 Inesperto della navigazione; ἀπειρόπλοος=ους, οον=ουν. -7. Che rovina la navigazione; ναυφθόρος, ον. -8. Senza navigazione; ἄπλοος=ους, οον=ουν.
Navighiere; *s. m.* V. Navicchiere.
Navigio; Naviglio; Navile; *s. m.* πλοῖον, ου (τό). -2. Moltitudine di navi; στόλος, ου (ὁ)·
Navile; *add.* ἐπιθαλάσσιος, ον· ἐπιθαλασσίδιος, ον· ἐπιθάλασσος, ον.
Navilio; *s. m.* V. Naviglio.
Navolo; *s. m.* V. Naulo.
Navone; *s. f. Spezie di rapa lunga*; βούνιον, ου (τό).
Nazionale; *add.* ἐπιχώριος, ον· ἐθνικός, ή, όν. -2. Non nazionale; ἀπρόσφυλος, ον.
Nazione; *s. f.* ἔθνος, εος=ους (τό)· φύλον, ου (τό). -2. Origine; ἀρχή, ῆς (ἡ)· γένος, εος=ους (τό). -3. Della stessa nazione; ὁμόφυλος, ον· ὁμοφύλιος, ον· ὁμοεθνής, ές· ὁμόεθνος, ον. -4. Essere della stessa nazione; ὁμοεθνέω=ῶ. -5. Proprio di una nazione; ἐθνικός, ή, όν.
Nè; *partic. negat.* οὐδέ· μηδέ.
Ne; *prep. In*; ἐν· εἰς· ἐς.
Nebbia; *s. f.* νεφέλη, ης (ἡ)· νέφος, εος=ους (τό)· νεφήλιον, ου (τό)· ὁμίχλη, ης (ἡ). -2. Imbottar nebbia; ματαιοπονέω=ῶ.
Nebbioso; *add.* ὁμιχλώδης, ες.
Nebride; *s. f.* νεβρίς, ίδος (ἡ).
Nebula; *s. f.* V. Nebbia.
Nebulento; *add.* V. Nebbioso.
Nebuletta; *s. f. dim.* νεφέλιον, ου (τό).
Nebulone; *s. m.* οὐδενὸς ἄξιος, ου (ὁ).
Nebuloso; *add.* V. Nebbioso.
Necessariamente; *avv.* ἀναγκαίως.
Necessario; *s. m. Cesso*; ἀφεδρών, ῶνος (ὁ).
Necessario; *add.* ἀναγκαῖος, α, ον· προσήκων, ουσα,

Digitized by Google

ον· ἐπιτήδειος, ον· δίκαιος, α, ον· χρηστός, ή, όν· ἱκανός, ή, όν. -2. Le cose necessarie alla vita; τὰ πρὸς τὸν βίον ἀναγκαῖα, ἐπιτήδεια. -3. Essere necessario; δεῖ· ἀναγκαῖον, ἀνάγκη ἐστίν. -4. Se è necessario; εἰ χρή. -5. Se sarà necessario; ἤν τι δέῃ· εἴ τι δέοι.

Necesse; *s. m.* ἀναγκαῖον, ου (τό). -2. Senza necessità; ἐκ περιουσίας.

Necessevole; *add.* V. Necessario.

Necessità; *s. f.* ἀνάγκη, ης (ἡ). -2. Senza necessità; ἐκ περιουσίας.

Necessitare; *v. att.* ἀναγκάζω· προς άγω.

Necessitato; *add.* ἀναγκασθείς, εῖσα, έν.

Necessitoso; *add.* ἄπορος, ον· ἐνδεής, ές· ἄθλιος, ον - α, ον.

Necistà; *s. f.* V. Necessità.

Necrologia; *s. f.* νεκρολογία, ας (ἡ) *G. M.*

Necrologio; *s. m.* νεκρολόγιον, ου (τό).

Necromanzia; *s. f.* V. Negromanzia.

Necropoli; *s. f.* νεκρόπολις, εως (ἡ).

Necroscopia; *s. f.* νεκροσκοπία, ας (ἡ).

Necrosi; *s. f.* νέκρωσις, σεως (ἡ).

Neente; *s. m.* V. Niente.

Neentedimeno; *avv.* V. Nientedimeno.

Neentemeno; *avv.* V. Nientemeno.

Nefa; *s. f.* V. Noja.

Nefandezza; Nefandigia; *s. f.* e

Nefandità; *s. f.* μοχθηρία, ας (ἡ)· ἄῤῥητον, ου (τό)· ἀῤῥητουργία, ας (ἡ)· ἀῤῥητοποιία, ας (ἡ). -2. Commettere nefandità; ἀῤῥητοποιέω-ῶ. -3. Che commette nefandità; ἀῤῥητοποιός, όν· ἀῤῥητουργικός, ή, όν.

Nefando; *add.* μιαρός, ά, όν· ἀθέμιστος, ον· ἄῤῥητος, ον.

Nefariamente; *avv.* μιαρῶς· ἀθεμίστως.

Nefario; *add.* V. Nefando.

Nefasto; *add.* ἀποφράς (ἡμέρα), άδος (ἡ).

Nefrite; Nefritica; *s. f.* V. Nefritide.

Nefritico; *add.* νεφριτικός, ή, όν.

Nefritide; *s. f.* νεφρῖτις, ιδος (ἡ).

Negabile; *add.* ἀρνήσιμος, ον.

Negabilità; *s. f.* ἀρνήσιμον, ου (τό).

Negamento; *s. m.* ἄρνησις, σεως (ἡ)· ἀπάρνησις, σεως (ἡ)· ἐξάρνησις, σεως (ἡ)· ἀπαγόρευμα, ατος (τό)· ἀπαγόρευσις, σεως (ἡ)· ἀνάνευσις, σεως (ἡ)· ἀπόφασις, σεως (ἡ)· στέρησις, σεως (ἡ).

Negare; *v. att.* ἀρνέομαι-οῦμαι· ἀπ-αρνέομαι-οῦμαι· ἐξ-αρνέομαι-οῦμαι· ἀνανεύω· ἀπο-φάσκω· ἀπό-φημι· ἐξαρνὸς γίγνομαι. -2. Pronto a negare con giuramento; ἀπομοτικός, ή, όν. -3. Che nega; ἄπαρνος, ον· ἀρνητικός, ή, όν.

Negativa; *s. f.* V. Negazione.

Negativamente; *avv.* ἐξαρνητικῶς· ἀρνητικῶς· ἀποφατικῶς.

Negativo; *add.* ἐξαρνητικός, ή, όν· ἀποφατικός, ή, όν· ἀνανευστικός, ή, όν· ἀρνητικός, ή, όν.

Negatore; *add.* ἔξαρνος, ον· ἀπαρνητής, οῦ (ὁ)· ἄπαρνος, ον.

Negatorio; *add.* ἐξαρνητικός, ή, όν.

Negazione; *s. f* V. Negamento.

Negghiente; *add.* V. Neghittoso.

Negghienza; Negghiezza; *s. f.* V. Negligenza.

Neghiettoso; *add.* V. Neghittoso.

Neghittosamente; *avv.* ἀμελῶς.

Neghittoso; *add.* ὀκνηρός, ά, όν· ῥᾴθυμος, ον· ἀργός, όν - ή, όν· ἀμελής, ές. -2. Essere neghittoso; ἀργέω-ῶ· ὀκνέω-ῶ.

Neglettamente; *avv.* V. Negligentemente.

Negletto; *add.* ὀλιγωρεθείς, εῖσα, έν· ἀκηδεμόνευτος, ον· ἀκήδεστος, ον.

Neglezione; *s. f.* V. Negligenza.

Negligentaccio; *add.* V. Negligente.

Negligentare; *v. att.* ἀμελέω-ῶ. ἀτημελέω-ῶ· ὀλιγωρέω-ῶ· κατα-φρονέω-ῶ.

Negligente; *add.* ἀμελής, ές· ῥᾴθυμος, ον· ἀπράγμων, ον· ὀκνηρός, ά, όν· ἀτημελής, ές. -2. Essere negligente; ἀτημελέω-ῶ.

Negligentemente; *add.* ἀμελητί· ἀκηδήστως· ἀτημελήτως· ἀτημελῶς.

Negligenza; *s. f.* ἀμέλεια, ας (ἡ)· ἀτημέλεια, ας (ἡ)· ῥαθυμία, ας (ἡ)· ἀγροντιστία, ας (ἡ)· ὄκνησις, σεως (ἡ)· ἀκηδία, ας (ἡ). -2. Avere a negligenza; ἀμελέω-ῶ· ὀλιγωρέω-ῶ· κατα-φρονέω-ῶ.

Negligere; *v. att.* V. Negligentare.

Nego; *s. m.* V. Negamento.

Negocio; *s. m.* V. Negozio.

Negoziamento; *s. m.* V. Negoziazione.

Negoziante; *s. m.* πραγματευτής, οῦ (ὁ)· ἔμπορος, ου (ὁ)· καπηλευτής, οῦ (ὁ)· κάπηλος, ου (ὁ)·

Negoziare; *v. intr.* πραγματεύομαι· καπηλεύω· ἐμπορεύομαι. -2. *Trattare le cose di Stato*; συμβουλεύω.

Negoziativo; *add.* πραγματευτικός, ή, όν.

Negoziato; *s. m.* πρᾶγμα, ατος (τό)· ἔργον, ου (τό).

Negoziatore; *add.* V. Negoziante.

Negoziazione; *s. f.* πραγματεία, ας (ἡ).

Negozietto; *s. m. dim.* πραγμάτιον, ου (τό).

Negozio; *s. m.* πρᾶγμα, ατος (τό)· πρᾶξις, εως (ἡ)· ἔργον, ου (τό). -2. Dare negozio; κελεύω. -3. Fare negozio; πραγματεύομαι· πράττω.

Negozioso; *add.* πραγματειώδης, ες· πραγματώδης, ές.

Negoziuccio; *s. m. dim.* πραγμάτιον, ου (τό).

Negreggiare; *v. intr.* V. Nereggiare.

Negretto; *add.* V. Neretto.

Negrezza; *s. f.* V. Nerezza.

Negrigente; *add.* V. Negligente.

Negrigenza; *s. f.* V. Negligenza.

Negro; *s. m.* V. Moro.

Negro; *add.* V. Nero.

Negromante; Negromantessa; *s. m.* *s. f.* νεκρομάντις, εως (ὁ, ἡ).

Negromantico; *add.* νεκρομαντικός, ή, όν.

Negromanzia; *s. f.* νεκρομαντεία, ας (ἡ).

Negrora; *s. m.* V. Nerezza.

Nejente; *s. m.* V. Niente.

Nembifero; *add.* V. Nemboso.

Nembo; *s. m.* ὄμβρος, ου (ὁ).

Nemboso; *add.* ὀμβρώδης, ες.

Nemesi; *s. f.* νέμεσις, σεως (ἡ).

Nemicamente; *avv.* V. Nemichevolmente.

Nemicare; *v. att.* V. Nimicare.

Nemichevole; *add.* ἄγριος, α, ον· ἐχθρός, ά, όν.

Nemichevolmente; *avv.* ἐχθρῶς.

Nemico; *add.* ἐχθρός, ά, όν· δυσμενής, ές· ἐναντίος, ον. -2. Di guerra; πολέμιος, ον. -3. Fare nemico; ἐχθραίνω. -4. Essere nemico; ἐχθαίρω (τινα). -5. Che vuol essere nemico; ἐθέλεχθρος, ον.

Nemistà; *s. f.* ἔχθρα, ας (ἡ)· ἀπέχθεια, ας (ἡ).

Digitized by Google

Nemmeno; *avv.* οὐδέ· μηδέ.
Nenia; *s. f.* Ἀρῆνοι, ων (οἱ)· θρήνημα, ατος (τό)· θρηνῴδημα, ατος (τό)· θρηνῳδία, ας (ἡ).
Nente; *s. m.* V. Niente.
Nenufar; *s. f. T. bot.* V. Ninfea.
Neo; *s. m.* σπίλος, ου (ὁ)· σπίλωμα, ατος (τό)· φυσικὴ ὑπερσάρκωσις, σεως (ἡ).
Neofito; *s. m.* νεόφυτος, ου (ὁ, ἡ).
Neologismo; *s. m.* νεολογισμός, οῦ (ὁ).
Neonato; *s. m.* νεογενής, ἐς· νεογέννητος, ον.
Neoterico; *add.* V. Moderno.
Nepente; *s. m. Medicina*; νηπενθές, εος=οῦς (τό).
Nepote; *s. c.* ἔγγονος, ου (ὁ)· ἐγγόνη, ης (ἡ)· ἀπόγονος, ου (ὁ, ἡ)· υἱωνός, οῦ (ὁ)· υἰώνη, ης (ἡ).
Neppure; *avv.* οὐδέ· μηδέ.
Nequità; Nequitanza; Nequitezza; *s. f.* V. Nequizia.
Nequitoso; *add.* πονηρός, ά, όν· μοχθηρός, ά, όν.
Nequizia; *s. f.* πονηρία, ας (ἡ)· μοχθηρία, ας (ἡ).
Nerastro; *add.* ὑπόμελας, αινα, αν. -2. Essere nerastro; ὑπο-μελαίνω· ὑπο-μελανίζω.
Nerbare; *v. att.* τῷ νεύρῳ μαστίζω.
Nerbata; *s. f.* νεύρου πληγή, ῆς (ἡ)· σκυτάλης πληγή, ῆς (ἡ).
Nerbicino; *s. m. dim.* νεύριον, ου (τό).
Nerbo; *s. m.* V. Nervo.
Nerbolino; *s. m. dim.* V. Nerbicino.
Nerboroso; Nerboruto; Nerboso; Nerbuto; *add.* νευρώδης, ες· ῥωμαλέος, α, ον· σταθερός, ά, όν· ἰσχυρός, ά, όν.
Nerbuzzo; *s. m. dim.* V. Nerbicino.
Nereggiamento; *s. m.* τὸ μελαίνειν.
Nereggiare; *v. intr.* μελανίω=ῶ· μελανόω=ω· μελαίνω.
Nerettino; Neretto; *add.* ὑπόμελας, αινα, αν.
Nerezza; *s. f.* μελανία, ας (ἡ)· μελανότης, ητος (ἡ).
Nericare; *v. intr.* V. Nereggiare.
Nericcio; Nerigno; *add.* V. Neretto.
Nerita; *s. f.* νηρίτης, ου (ὁ).
Nero; *s. m.* μέλαν, ανος (τό). -2. Vestire a nero; μελανειμονέω=ῶ· μελανοφορέω=ῶ. -3. Vestito a nero; μελανείμων, ον· μελανονεκυοείμων, ον· μελανοφόρος, ον.
Nero; *add.* μέλας, αινα, αν. -2. Che ha le acque nere; μελάνυδρος, ον. -3. Che ha le ali, le penne nere: μελάμπτερος, ον· μελανόπτερος, ον· μελανοπτέρυγος, ον. -4. Che ha i cavalli neri; μελάνιππος, ον. -5. Che ha la chioma nera; μελανκόμης, ες. -6. Che ha la coda nera; μελάνουρος, ον. -7. Che ha le foglie nere; μελάμφυλλος, ον. -8. Che ha le palpebre nere; μελάνοφρυς, υ. -9. Che ha i peli neri; μελανόθριξ, τριχος (ὁ, ἡ). -10. Che ha il peplo nero; μελάμπεπλος, ον. -11. Che ha il vello nero; μελανόμαλλος, ον. -12. Di nero aspetto; μελαμφανής, ές. -13. Diventare nero; μελανίω=ῶ· μελαίνομαι· δια-μελαίνομαι. -14. Rendere nero; μελαίνω· δια-μελαίνω. -15. Rendere nero nello stesso tempo; συμ-μελαίνω. -16. Vestire abiti neri; μελανειμονέω=ῶ. -17. Che veste abiti neri; μελανείμων, ον.
Nerume; *s. m.* V. Nerezza.
Nervata; *s. f.* V. Nerbata.
Nerveo; *add.* νευρώδης, ες.
Nervettino; Nervetto; Nervicciuolo; *s. m. dim.* V. Nerbicino.
Nervo; *s. m.* νεῦρον, ου (τό). -2. Forza; κράτος, εος=ους (τό). -3. Far di nervo, con nervo; διατείνομαι. -4. Essere di buon nervo; ἰσχύω.
Nervolino; *s. dim.* νευρίον, ου (τό).
Nervosamente; *avv.* νευρωδῶς.
Nervosità; *s. f.* νευρῶδες, εος=ους (τό).
Nervoso; Nervuto; *add.* V. Nerboruto.
Nervuzzo; *s. m. dim.* νευρίον, ου (τό).
Nesciente; *add.* ἀνεπιστήμων, ον· ἀγνώς, ῶτος (ὁ, ἡ).
Nescientemente; *avv.* δι' ἄγνοιαν.
Nescienza; *s. f.* ἀγνωσία, ας (ἡ).
Nescio; *add.* V. Nesciente.
Nescità; *s. f.* V. Nescienza.
Nespilo; *s. m.* V. Nespolo.
Nespola; *s. f.* μέσπιλον, ου (τό). -2. Dare nespole; πλήττω· παίω.
Nespolo; *s. m.* μεσπίλη, ης (ἡ).
Nessile; *add.* πληκτός, ή, όν.
Nesso; *s. m.* πλοκή, ῆς (ἡ).
Nessuno; *pron.* οὐδείς, εμία, ἐν· μηδείς, εμία, ἐν· μηδαμός, ή, όν. -2. Nessuno dei due; οὐδέτερος, α, ον· μηδέτερος, α, ον. -3. Da nessuna delle due parti; μηδετέρωθεν. -4. In nessuna delle due parti; μηδετέρωσε. -5. Nessuna volta; οὐδεκάκις.
Nestare; *v. att.* V. Innestare.
Nesto; *s. m.* V. Innesto.
Nettamente; *avv.* καθαρῶς· ἀκεραίως· ἁπλῶς.
Nettamento; *s. m.* κάθαρσις, σεως (ἡ).
Nettare; *s. m.* νέκταρ, ρος (ὁ). -2. Simile a nettare; νεκταρώδης, ες. -3. Che stilla nettare; νεκταρώδης, ες· νεκταροσταγής, ές.
Nettare; *v. att.* καθαίρω· ἀπο-καθαίρω· ἀπο-ῥύπτω. -2. Nettare nello stesso tempo, insieme; συν-απο-καθαίρω. -3. *Intr.* Partirsi con prestezza; φεύγω· μετ-αν-ίσταμαι.
Nettareo; *add.* νεκτάρεος, α, ον.
Nettarstillante; *add.* νεκταροσταγής, ές.
Nettativo; *add.* καθαρτικός, ή, όν.
Nettatura; *s. f.* V. Nettamento.
Nettezza; *s. f.* καθαρότης, ητος (ἡ)· στιλβότης, ητος (ἡ). -2. Purità; ἀκεραιότης, ητος (ἡ)· καθαρότης, ητος (ἡ).
Netto; *add.* καθαρός, ά, όν· ἁγνός, ή, όν. -2. Sincero; χρηστός, ή, όν· ἁπλόος=οῦς, όον=οῦν· ἄκακος, ον· ἄμωμος, ον. -3. Spedito, pronto; πρόχειρος, ον· ταχύς, εῖα, ύ· εὔζωνος, ον. -4. Esente da pericolo; ἀβλαβής, ές. -5. Farla netta; κακούργως, προχείρως εὖ-πράττω. -6. Uscir netto; ἀσύμβολος, ἀσύντακτος ἀπ-ίημι. -7. Di netto; εὐθύς· παραυτίκα. -B'. Nettamente; καθαρῶς.
Neuno; *pron.* V. Nessuno.
Neutrale; *add.* μέσος, η, ον. -2. Nè l' uno, nè l'altro; οὐδέτερος, α, ον.
Neutralità; *s. f.* μεσότης, ητος (ἡ)· διαφορία, ας (ἡ).
Neutralmente; *avv.* οὐδετέρως.
Neutro; *add.* οὐδέτερος, α, ον.
Nevajo; *s. m.* νιφετός, οῦ (ὁ).
Nevare; *v. intr.* V. Nevicare.
Nevato; *add. Rinfrescato colla neve*; νιφοψυχής, ές. -2. Coperto di neve; νιφόβολος, ον.

Digitized by Google

Nevazio e Nevazzo; *s. m.* V. Nevajo.
Neve; *s. f.* χιών, όνος (ἡ)· νιφάς, άδος (ἡ). -2. Coprire di neve; χιονίζω· χιονοβολέω=ῶ. -3. Che copre di neve; χιονοβόλος, ον. -4. Coperto di neve; νιφόβολος, ον· νιφοβλής, ῆτος (ὁ, ἡ)· νιφόβλητος, ον· χιονωτός, ή, όν. -5. Coperto di densa neve; νιφοστιβλής, ές. -6. Coperto di molta neve; πολυνιφής, ές. -7. Metter neve, *nevicare*; νίφει.
Nevicare; *v. intr.* νίφει.
Nevicato; *add.* e
Nevicoso; *add.* νιφετώδης, ες· νιφόβολος, ον· νιφόεις, εσσα, εν· χιόνεος, ον· χιονικός, ή, όν· χιόνινος, η, ον· χιονώβλητος, ον· χιονώδης, ες· χιονωτός, ή, όν.
Nevosità; *s. f.* νιφᾶδες, εος=ους (τό).
Nevoso; *add.* V. Nevicoso.
Nibbiaccio; *s. m. pegg.* ἀναιδὴς ἰκτίν, ῖνος (ἡ).
Nibbio; *s. m.* ἰκτίν, ῖνος (ὁ)· ἰκτῖνος, ου (ὁ).
Nicchia; *s. f.* οἰκίδιον, ου (τό)· σηκός, οῦ (ὁ)· κοῖλον, ου (τό).
Nicchiamento; *s. m.* στεναγμός, οῦ (ὁ).
Nicchiare; *v. intr.* στενάζω.
Nicchietta; Nicchiettina; *s. f. dim.* μικρὸν οἰκίδιον, ου (τό).
Nicchietto; *s. m. dim.* ὀστρακίς, ίδος (ἡ).
Nicchio; *s. m.* ὄστρακον, ου (τό).
Nicchiolino; *s. m. dim.* V. Nicchietto.
Nicchiona; *s. f.* μέγας σηκός, οῦ (ὁ).
Nicchione; *s. m. acc.* μέγα ὄστρακον, ου (τό).
Nicessità; *s. f.* V. Necessità.
Nichilanza; Nichilità; *s. f.* οὐδένεια, ας (ἡ).
Nichilo; *s. m.* V. Niente.
Nicissità; Nicistà; *s. f.* V. Necessità.
Nidata; Nidiata; *s. f.* νεοσσία, ας (ἡ).
Nidificare; *v. intr.* νεοττεύω· νεοττοποιέω=ῶ.
Nidio; *s. m.* Nido.
Nidiuzzo; *s. m. dim.* μικρὰ νεοττία, ας (ἡ)· καλίδιον, ου (τό).
Nido; *s. m.* νεοττία, ας (ἡ)· καλιά, ᾶς (ἡ). -2. Fare nido; V. Nidificare. -3. Cessare di fare il nido; ἀπο-νεοττεύω.
Niego; *s. m.* V. Negamento.
Niellare; *v. att.* γλύφω.
Niello; *s. m.* γλυφή, ῆς (ἡ).
Niente; *s. m.* οὐδέν, ενός (τό)· μηδέν, ενός (τό). -2. Non far niente; ἀργέω=ῶ· σχολάζω. -3. Mettere al niente; οὐδενίζω· οὐδενόω=ῶ· ἀν-αλίσκω· σβέννυμι· σβενύω· ἀφανίζω. -4. Quasi per niente; ἀντιπροῖκα. -5. Da nulla; οὐτιδανός, ή, όν. -6. Dare in nulla; οὐδὲν χρήσιμον πράττω. -7. Nulla di più; οὐδὲν μᾶλλον.
Nientedimanco; Nientedimeno; Nientemanco; Nientemeno; *avv.* ὅμως· μέντοι· μέντοιγε.
Nieve; *s. f.* V. Neve.
Nievo; *s. m.* V. Nipote.
Niffa; Niffo; Niffolo; Nifo; *s. f. m.* V. Grifo.
Nigella; *s. f. T. bot.* μελάνθιον, ου (τό).
Nighittosamente; *avv.* V. Neghittosamente.
Nighittoso; *add.* V. Neghittoso.
Nigligente; *add.* V. Negligente.
Nigligenza; *s. f.* V. Negligenza.
Nigredine; *s. f.* V. Negrezza.
Nigrigente; *add.* V. Negligente.
Nigrigenza; *s. f.* V. Negligenza.
Nigro; *add.* V. Nero.
Nigromante; *s. m.* V. Negromante.
Nigromantico; *add.* V. Negromantico.
Nigromanzia; *s. f.* V. Negromanzia.
Nimbifero; *add.* V. Nemboso.
Nimbo; *s. m.* V. Nembo.
Nimboso; *add.* V. Nemboso.
Nimicamente; *avv.* V. Nemicamente.
Nimicare; *v. att.* ἐχθρωδῶς δι-ώκω.
Nimichevole; *add.* V. Nemichevole.
Nimichevolmente; *avv.* Nemichevolmente.
Nimicizia; *s. f.* V. Inimicizia.
Nimico; *s. m.* V. Nemico.
Nimico; *add.* V Nemico.
Nimistà; Nimistanza; *s. f.* V. Inimicizia.
Ninfa; *s. f.* νύμφη, ης (ἡ). -2. Fare la ninfa; μαλακιάω=ῶ. -3. Nato da una ninfa; νυμφαγενής, ές. -4. Condottiero delle ninfe; νυμφαγέτης, ου (ὁ). -5. Tempio delle ninfe; νυμφεῖον, ου (τό).
Ninfale; *add.* νυμφαῖος, α, ον· νυμφάς, άδος (ἡ).
Ninfeggiare; *v. intr.* μαλακιάω=ῶ.
Ninfeo; *s. m.* νυμφεῖον, ου (τό).
Ninferno; *s. m.* V. Inferno.
Ninna; *s. f.* καταβαυκάλησις, σεως (ἡ).
Ninnaro; *v. att.* κατα-βαυκαλάω=ῶ· κατα-βαυκαλέω=ῶ.
Ninnolare; *v. intr.* ληραίνω· ληρέω=ῶ.
Ninnolo; *s. m.* λήρημα, ατος (τό)· λῆρος, ου (ὁ)
Nipote; Nipotello; Nipotino; *s. c. s. m.* V. Nepote.
Niquità; *s. f.* πονηρία, ας (ἡ)· μοχθηρία, ας (ἡ).
Niquitosamente; *avv.* πονηρῶς.
Niquitoso; *add.* V. Nequitoso. -2. Irato; ὀργίλος, η, ον· ὀργισθείς, εῖσα, έν· ἐχθρός, ά, όν· δυσμενής, ές.
Niscondere; *v. att.* V. Nascondere.
Niscondiglio; *s. m.* V. Nascondiglio.
Niscondimento; *s. m.* V. Nascondimento.
Niscostamente; *avv.* V. Nascostamente.
Nissuno; *pron.* V. Nessuno.
Nitidamente; *avv.* στιλβηδόν.
Nitidezza; *s. f.* V. Nitore.
Nitido; *add.* διειδής, ές· λαμπρός, ά, όν· ἔκλαμπρος, ον· στίλβων, ουσα, ον· στιλπνός, ή, όν. -2. Rendere nitido; στιλβοποιέω=ῶ· στιλβόω=ῶ· ἀπο-στιλβόω=ῶ. -3. Esser nitido; στίλβω.
Nitore; *s. m.* στίλβωσις, σεως (ἡ)· στίλβη, ης (ἡ)· στιλπνότης, ητος (ἡ)· στιλβηδών, όνος (ὁ)· στιλβότης, ητος (ἡ).
Nitrente; *p. pres.* χρεμετίζων, ουσα, ον.
Nitrire; *v. intr.* χρεμετίζω.
Nitrito; *s. m.* χρεμετισμός, οῦ (ὁ).
Nitro; *s. m.* νίτρον, ου (τό).
Nitrosità; *s. f.* ἅλμη, ης (ἡ).
Nitroso; *add.* νιτρώδης, ες.
Nitticorace; *s. m.* νυκτικόραξ, ακος (ὁ).
Niuno; *pron.* V. Nessuno.
Niveo; *add.* χιόνειος, α, ον· λευκός, ή, όν.

Digitized by Google

No; *avv.* οὐ· οὐκ. -2. Dire di no; ἀπο-νεύω.
Nobile; *add.* εὐγενής, ές· εὐγενναῖος, α, ον. -2. Ragguardevole; εὐδόκιμος, ον· περιφανής, ές· λαμπρός, ά, όν. -3. Molto nobile; βαθυχαῖος, ον. -4. I nobili; εὐπατρίδαι, ῶν (οἱ)· ἄριστοι, ων (οἱ).
Nobilemente; *avv.* V. Nobilmente.
Nobilezza; *s. f.* V. Nobiltà.
Nobilire; *v. att.* V. Annobilire.
Nobilità; *s. f.* εὐγένεια, ας (ἡ). -2. Di antica nobilità; βαθυχαῖος, ον.
Nobilitare; *v. att.* εὐδοκιμάζω.
Nobilitatore; *add.* εὐδοκιμάζων, ουσα, ον.
Nobilmente; *avv.* γενναίως· λαμπρῶς.
Nobiltà; *s. f.* εὐγένεια, ας (ἡ). -2. Generosità; χρηστότης, ητος (ἡ)· καλοκἀγαθία, ας (ἡ). -3. Eccellenza, valore; ἐξόχη, ης (ἡ)· εὐγένεια, ας (ἡ).
Nobole; *add.* V. Nobile.
Noboltà; *s. f.* V. Nobiltà.
Nocca; *s. f.* κόνδυλος, ου (ὁ). -2. Senza nocche; ἀκόνδυλος, ον.
Nocchiere e Nocchiero; *s. m.* κυβερνήτης, ου (ὁ)· ναύκληρος, ου (ὁ). -2. Appartenente al nocchiero; ναυτικός, ή, όν. -3. Senza nocchiero; ἀκυβέρνητος, ον.
Nocchieroso; Nocchieruto; *add.* κονδυλώδης, ες.
Nocchio; ἄμμα, ατος (το).
Nocchioluto; Nocchioroso; Nocchioruto; *add.* V. Nocchieroso.
Nocchioso; *add.* V. Nodoso.
Nocchiuto; *add.* V. Nocchieroso.
Nocciola; *s. f.* V. Nocciuola.
Noccioletto; Nocciolino; *s. m. dim.* μαρὸς πυρήν, ῆνος (ὁ).
Nocciolo; *s. m.* πυρήν, ῆνος (ὁ)· κόκκος, ου (ὁ)· -2. *Malore che viene alla gola;* βόρβορος, ου (ὁ). -3. Senza nocciolo; ἀπύρηνος, ον. -4. Con nocciolo duro; σκληρόκοκκος, ον.
Nocciuola; *s. f.* λεπτοκάρυον, ου (το).
Nocciuolo; *s. m.* ποντικὴ καρύα, ας (ἡ).
Noce; *s. m.* καρύα, ας (ἡ).
Noce; *s. f.* κάρυον, ου (το). -2. *Osso che spunta in fuori dell'osso della tibia;* σφυρόν, οῦ (το).
Nocella; Nocello; *s. f.* *s. m.* V. Nocciuola.
Nocemoscada; *s. f.* μυριστικὴ καρύα, ας (ἡ)· μοσχοκάρυον, ου (το)· μοσχοκαρύδιον, ου (το).
Nocente; *add.* βλαβερός, ά, όν. -2. Colpevole; κακοποιός, όν.
Nocenza; *s. f.* βλάβη, ης (ἡ).
Nocere; *v. att.* V. Nuocere.
Nocevole; *add.* βλάπτων, ουσα, ον· βλαβερός, ά, όν· βλαπτικός, ή, όν· λυμαντικός, ή, όν.
Nocevolmente; *avv.* βλαπτικῶς· βλαβερῶς.
Nocimento; *s. m.* ζημία, ας (ἡ).
Nocitivo; *add.* V. Nocevole.
Nocitore; *add.* βλάπτων, ουσα, ον.
Nocivamente; *avv.* V. Nocevolmente.
Nocivo; *add.* V. Nocevole.
Nocumento; *s. m.* βλάβη, ης (ἡ)· ζημία, ας (ἡ).
Nocumentuccio; *s. m. dim.* μικρὰ ζημια, ας (ἡ).
Nocuo; *add.* V. Nocevole.
Nocuplo; *add.* V. Nonuplo.
Nodello; *s. m.* μεσογόνιον, ου (το)· μεσογονάτιον, ου (το).
Noderoso; *add.* e
Noderuto; *add.* κονδυλώδης, ες· γονατώδης, ες· ὀζώδης, ες· ὀζωτός, ή, όν. -2. Essere noderuto; γονατόομαι=οῦμαι.
Nodo; *s. m.* ἄμμα, ατος, (το)· σύναμμα, ατος (το)· κάθαμμα, ατος (το)· δεσμός, οῦ (ὁ). -2. Nodo scorsojo; βρόχος, ου (ὁ)· ἀγκύλη, ης (ἡ). -3. Sciogliere il nodo; λύω. -4. Nodo delle dita; κόνδυλος, ου (ὁ). -5. Dell'albero; ὄζος, ου (ὁ). -6. Pieno di nodi; ὀζώδης, ες· ὀζωτός, ή, όν· γονατώδης, ες. -7. Essere pieno di nodi; γονατόομαι=οῦμαι. -8. Privo di, senza nodi; ἀγόνατος, ον· ἄνοζος, ον.
Nodoloso; Nodoroso; *add.* V. Noderoso.
Nodosità; *s. f.* κονδυλῶδες, εος=ους (το).
Nodoso; *add.* V. Noderoso.
Nodrice; *s. f.* V. Nutrice.
Nodrimento; *s. m.* V. Nutrimento.
Nodrire; *v. att.* V. Nutrire.
Nodritore; *add.* V. Nutritore.
Nodritura; *s. f.* V. Nutritura.
Nodulo; *s. m. dim.* ἀμμάτιον, ου (το).
Noi; *pron. pl.* ἡμεῖς.
Noja; *s. f.* e
Nojamento; *s. m.* ἄχθος, εος=ους (το)· ἀηδία, ας (ἡ)· ὄχλος, ου (ἡ)· ἀνία, ας (ἡ). -2. *Ingiuria di parole;* ὕβρις, ιδος (ἡ). -3. Dar noja, fare a noja; ὄχλον παρ-έχω· πρᾶγμα παρ-έχω (τινι)· ἀνιάω=ῶ (τινα). -4. Recarsi a noja, avere a noja; δυσμενῶς δια-τίθεμαι (πρός τινα).
Nojare; *v. att.* ἀνιάω=ῶ (τινι)· πρᾶγμα παρ-έχω (τινα)· ὀχλέω=ῶ.
Nojatore; *add.* e
Nojevole; *add.* παρενοχλῶν, οῦσα, οῦν· ὀχληρός, ά, όν· ἀνιαρός, ά, όν· δύσκολος, ον· δυσχερής, ές.
Nojosamente; *add.* φορτικῶς· ἀνιαρῶς· δυσκόλως.
Nojosità; *s. f.* δυσχερές, εος=οῦς (το).
Nojoso; *add.* V. Nojevole.
Noleggiamento; *s. m.* μίσθωσις, σεως (ἡ).
Noleggiare; *v. att.* μισθόομαι=οῦμαι.
Noleggiatore; *add.* μισθούμενος, η, ον.
Noleggio; *s. m.* V. Noleggiamento.
Nolente; *p. pres.* ἄκων, ουσα, ον.
Nolito; Nolo; *s. m.* ναῦλον, ου (το).
Nomade; *add.* νομάς, άδος (ὁ, ἡ).
Nomanza; *s. f.* V. Nominanza.
Nomare; *v. att.* V. Nominare.
Nomatamente; *avv.* V. Nominatamente.
Nomato; *add.* V. Nominato.
Nome; *s. m.* ὄνομα, ατος (το). -2. Fama; φημή, ῆς (ἡ)· κλέος, εος=ους (το)· ὄνομα, ατος (το). -3. A nome mio; ἐξ ὀνόματός μου. -4. Dar nome; ὀνομάζω. -B'. *Spargere voce;* λόγον δια-σπείρω. -5. Dare in nome di alcuno; ἀντί τινος δίδωμι. -6. Che ha nome di buon augurio; ἀξιόνυμος, ον. -7. Cambiare nome; μετ-ονομάζω. -8. Cambiamento di nome; μετονομασία, ας (ἡ)· μετωνυμία, ας (ἡ)· ἀντονομασία, ας (ἡ). -9. Chiamar con altro nome; ἀντ-ονομάζω. -10. Di gran nome, *glorioso;* μεγαλώνυμος, ον. -11. Inscrivere il nome di uno invece di un altro; ἀντ-επι-γράφω. -12. Mancanza di nome; ἀνωνυμία, ας (ἡ). -13. Avere molti nomi; πολυωνυμέω=ῶ. -14. Che ha molti nomi; πολυώνυμος, ον. -15.

Digitized by Google

L'avere molti nomi; πολυωνυμία, ας (ἡ). -16. Senza nome; ἀνώνυμος, ον· ἀνωνύμαστος, ον· *avv.* ἀνωνύμως· ἀνωνυμί· ἀνωνυμάστως.
Nomea; *s. f.* V. Nominanza.
Nomenclatore; *add.* ὀνοματολόγος, ου (ὁ)· ὀνομακλήτωρ, ορος (ὁ).
Nomenclatura; *s. f.* ὀνοματολογία, ας (ἡ)· ὀνομασία, ας (ἡ).
Nomiere; *s. m.* ὀνομαστής, οῦ (ὁ).
Nomignolo; *s. m.* ἐπίκλησις, σεως (ἡ).
Nomina; *s. f.* V. Nominazione.
Nominabile; *add.* ὀνομαστός, ή, όν.
Nominale; *add.* ὀνομαστικός, ή, όν.
Nominamento; *s. m.* τὸ ὀνομάζειν· ὀνομασία, ας (ἡ).
Nominanza; *s. f.* φημή, ῆς (ἡ)· ὄνομα, ατος (τό)· κλέος, εος-ους (τό).
Nominare; *v. att.* ὀνομάζω· προς-αγορεύω. -2. Nominare alcuno per suo nome, *dirgli villania*; λοιδορέω-ῶ. -3. Chiamar per nome; ἐξ-ονομάζω. -4. Nominare altrimenti; μετ-ονομάζω· μετα-κλήζω.
Nominata; *s. f.* V. Nominanza.
Nominatamente; *avv.* ὀνομακλήδην· ὀνομαστί.
Nominativo; *s. m.* ὀνομαστική, ῆς (ἡ πτῶσις).
Nominato; *add.* ὀνομασθείς, εῖσα, έν. -2. Rinomato; πολύφημος, ον· ὀνομάκλυτος, ον. -3. Non nominato; ἀκατονόματος, ον.
Nominatore; *add.* ὀνοματοθέτης, ου (ὁ)· ὀνομάζων, ουσα, ον.
Nominazione; *s. f.* ὀνομασία, ας (ἡ). -2. Nomanza; ὄνομα, ατος (τό)· φημή, ῆς (ἡ)· κλέος, εος-ους (τό).
Nomisma; *s. m.* νόμισμα, ατος (τό).
Nomo; *s. m.* V. Nome.
Non: *avv.* οὐ· οὐκ· μή. -2. Giacchè; ἐπεί· διότι. -3. Non mai; μηδέποτε· οὐδεπώποτε. -4. Non che; ὅσον· οὐχ ὡς. -5. Non che altro; ἀλλὰ οὖν. -6. Non forse; μή. -7. Non già; οὐδαμῶς· οὐδαμῆ· μηδαμῶς· μηδαμῆ.
Nona; *s. f.* *Nome della quinta ora canonica*; ἐνάτη, ης (ἡ).
Nonagenario; *add.* ἐννενηκονταέτης, ες.
Noncovelle; *s. m.* V. Niente.
Noncurante; *add.* ὀλιγωρῶν, οῦσα, οῦν· καταφρονῶν, οῦσα, οῦν· ἀφρόντιστος, ον· ἀμελής, ές.
Noncuranza; *s. f.* ἀθεραπευσία, ας (ἡ)· καταφρόνησις, σεως (ἡ)· ἀφροντιστία, ας (ἡ)· ἀμέλεια, ας (ἡ).
Nondevozione; *s. f.* V. Indevozione.
Nondimanco; Nondimeno; *avv.* V. Nientedimeno.
None; *avv.* V. Non.
Nonesercizio; *s. m.* ἀνασκησία, ας (ἡ).
Nonna; *s. f.* μαμμία, ας (ἡ)· τήθη, ης (ἡ).
Nonniente; *s. m.* V. Nonnulla.
Nonno; *s. m.* πάππος, ου (ὁ).
Nonnulla; *s. m.* μηδοτιοῦν (τό).
Nono; *add.* ἔννατος, η, ον.
Nonostantechè; *avv.* καίπερ· εἰ καί· ὅπου.
Nonpertanto; *avv.* V. Nientedimeno.
Nonpossa; *s. f.* V. Impotenza.
Nonuplo; *add.* ἐννεαπλάσιος, α, ον.
Nonusanza; Nonuso; *s. m.* ἀπεθισμός, οῦ (ὁ).
Nord; *s. m.* V. Nort.
Norma; *s. f.* γνώμων, ωνος (ἡ).
Nort e Norte; *s. m.* ἄρκτος, ου (ὁ).
Nosocomio; *s. m.* νοσοκομεῖον, ου (τό).
Nostalgia; *s. f.* νοσταλγία, ας (ἡ).
Nosto; *pron.* V. Nostro.
Nostrale; *add.* ἡμεδαπός, ή, όν· ἐγχώριος, ον· ἐπιχώριος, ον.
Nostralmente; *avv.* ἐγχωρίως· κατὰ τὸν ἡμῶν ἐγχωρίον τρόπον.
Nostrano; Nostrato; *add.* V. Nostro. -2. Nostrale V.
Nostro; *add.* ἡμέτερος, α, ον.
Nota; *s. f.* σημεῖον, ου (τό)· σημείωσις, σεως (ἡ)· ἐπισημείωσις, σεως (ἡ). -2. Ricordo scritto; ὑπόμνημα, ατος (τό). -3. Taccia; ἀτιμία, ας (ἡ). -4. *Pl.* Voci; ῥυθμοί, ῶν (οἱ). -5. Mettere in nota; ἀπο-γράφω· ἐπι-γράφω.
Notabile; *s. m.* ἐπίσημον, ου (τό)· ἀπόφθεγμα, ατος (τό).
Notabile; *add.* γνώριμος, ον· ἐπίσημος, ον· ἀξιόλογος, ον. -2. Non notabile; ἄῤῥαστος, ον.
Notabilemente; *avv.* V. Notabilmente.
Notabilità; *s. f.* γνώριμον, ου (τό).
Notabilmente; παρασημῶς· περιστήμως· ἰδίως· ἐξόχως· ἀξιολόγως.
Notajo; *s. m.* γραμματεύς, έως (ὁ)· ὑπογραφεύς, έως (ὁ).
Notalmente; Notamente; *avv.* V. Notabilmente.
Notamento; *s. m.* νῆξις, σεως (ἡ).
Notando; *add.* V. Notabile.
Notantemente; *avv.* V. Notabilmente.
Notare; *v. intr.* *Nuotare*; νέω-ῶ· νήχομαι· κολυμβάω-ῶ. -2. Stare a galla; ἐπι-πολάζω. -3. Nuotare a fianco; παρα-νέω-ῶ· παρα-νήχομαι. -4. Nuotare a fianco nello stesso tempo; συμπαρα-νέω-ῶ· συμ-παρα-νήχομαι. -5. Nuotare sotto acqua; ἀρνεύω. -6. Nuotare contro; ἀντι-νήχομαι. -7. Intorno; περι-νήχομαι. -8. Sopra; ὑπερ-νέω-ῶ· ὑπερ-νήχομαι. -9. Che nuota sulla superficie; ἀκροπλόος-ους, οον-ουν. -10. Nuotare nelle lagrime; δακρυῤῥοέω-ῶ. -11. Nuotare a traverso; δια-κολυμβάω-ῶ· δια-νήχομαι. -12. Nuotar via, fuggir nuotando; ἀπο-κολυμβάω-ῶ. -13. Che molto nuota; πολυκόλυμβος, ον.
Notare; *v. att.* *Scrivere*; γράφω· σημειόω-ῶ· διασημαίνω. -2. Considerare; δια-νοέω-ῶ· σκοπέω-ῶ. -3. Infamare; στίζω· ἀτιμάζω. -4. Cantare sulle note; ᾄδω.
Notario; Notaro; *s. m.* V. Notajo.
Notatamente; *avv.* V. Notabilmente.
Notativo; *add.* νηκτός, ή, όν· νηκτικός, ή, όν.
Notatore; *add.* νηκτός, ή, όν· κολυμβητής, οῦ (ὁ)· νηκτρίς, ίδος (ἡ).
Notatura; Notazione; *s. f.* V. Notamento.
Noterella; *s. f.* *dim.* ἐπισήμειον, ου (τό)· ὑπομνημάτιον, ου (τό).
Notevole; *add.* V. Notabile.
Notevolmente; *avv.* V. Notabilmente.
Notificagione; Notificamento; *s. m.* V. Notificazione.
Notificare; *v. att.* δηλόω-ῶ· ἀπο-φαίνω· ἀγγέλλω· ἀπ-αγγέλλω· γνωρίζω· δια-βοάω-ῶ. -2. Notificare per mezzo delle campane; δια-κωδωνίζω.
Notificazione; *s. f.* δήλωσις, σεως (ἡ)· ἀγγελία, ας (ἡ)· παραγγελία, ας (ἡ).

Digitized by Google

Notizia; *s. f.* γνῶσις, σεως (ἡ)· ἐπιστήμη, ης (ἡ). –2. Dare notizia; διδάσκω· μηνύω. –3. Che porta le sue notizie; αὐτάγγελος, ον.

Noto; *s. m. Vento meridionale*; νότος, ου (ὁ).

Noto; *add.* γνωστός, ή, όν· γνώριμος, ον· φανερός, ά, όν· ἐπιφανής, ές· ὅλος, η, ον. –2. Far noto, render noto; V. Notificare. –3. Noto a Dio; θεόγνωστος, ον.

Notomia; *s. f.* ἀνατομή, ῆς (ἡ). –2. Fare notomia; ἀνα-τέμνω –Β΄. *Tagliare in minutissime parti*; εἰς λεπτὰ δια-τέμνω. –Γ΄. *Considerare attentamente*; δια-σκέπτομαι· περι-σκέπτομαι.

Notomista; *s. m.* ἐμπειρίαν ἀνατομῆς ἔχων, ουσα, ον.

Notomistico; *add.* ἀνατομικός, ή, όν.

Notomizzare; *v. att.* ἀνα-τέμνω.

Notoriamente; *avv.* γνωστῶς· γνωρίμως.

Notorietà; *s. f.* γνωστόν, οῦ (τό)· γνώριμον, ου (τό).

Notorio; *add.* γνωστός, ή, όν· γνώριμος, ον· ὅλος, η, ον.

Notoso; *add.* σπιλωθείς, εῖσα, έν.

Notricamento; *s. m.* V. Nutricamento.

Notricare; *v. att.* V. Nutricare.

Nottare; *v. intr.* συσκοτάζει.

Nottata; *s. f.* V. Nottolata.

Notte; *s. f.* νύξ, κτός (ἡ). –2. Coperto dalla notte; νυκτερερής, ές. –3. Nascosto dalla notte; νυκτικρυφής, ές. –4. La prima parte della notte; ἀκρονύκτιον, ου (τό)· ἀκρόνυξ, υκτος (ἡ)· ἀκρονυχία, ας (ἡ). –5. In principio della notte; ἀκρονύκτιος, ον· ἀκρόνυκτος, ον. –6. Passar la notte; παννυχίζω· δια-νυκτερεύω. –7. Che passa tutta la notte; παννυχιάς, ή, όν· παννύχιος, ον – α, ον. –8. Passar la notte vegliando; ἀγρυπνέω· δια-παννυχίζω. –9. Passare la notte all'aperto; δια-θριάζω. –10. Passare la notte insieme; συν-δια-νυκτερεύω· συμ-παννυχίζω. –11. Stare assente una notte; ἀπο-νυκτερεύω. –12. Nella stessa notte; αὐτονυκτί· αὐτονυχεί. –13. A notte tarda; ἀωρόνυκτος, ον. –14. Per tutta la notte; πάννυχα· πάννυχον. –15. Di notte; νυκτός· ἐν νυκτί· νύκτωρ.

Nottetempo; Nottetempore; *avv.* διὰ νυκτός· νύκτωρ· ἐν νυκτί.

Nottivago; *add.* νυκτιπλάνος, ον.

Nottola; *s. f. Vipistrello*; νυκτερίς, ίδος (ἡ). –2. Strige, civetta; γλαύξ, κός (ἡ). –3. *Serratura in legno*; θυρίδος μοχλός, οῦ (ὁ)· ἔμβολον, ου (τό).

Nottolata; *s. f. Spazio della notte*; νυκτερεία, ας (ἡ). –2. Avere una buona nottolata; καλὴν νύκτα ἔχω. –3. Avere una cattiva nottolata; κακὴν νύκτα ἔχω.

Nottolina; *s. f.* Nottolino; *s. m.* *dim.* μοχλίσκος, ου (ὁ).

Nottolo; *s. m. Vipistrello*; νυκτερίς, ίδος (ἡ).

Nottolone; *s. m.* νυκτιπλάνος, ου (ὁ).

Nottua; *s. f. Civetta*; γλαύξ, κός (ἡ).

Notturno; *s. m.* νυκτερινόν, οῦ (τό).

Notturno; *add.* νυκτερινός, ή, όν· νυκτερεύσιος, ον· νυκτερίδιος, ον.

Notula; *s. f.* V. Notola.

Nova; *s. f.* V. Nuova.

Novale; *add.* νεῖος, α, ον· νέος, α, ον.

Novamente; *avv.* V. Nuovamente.

Novansei; *add. num.* ἐννενήκοντα καὶ ἕξ.

Novansette; *add. num.* ἐννενήκοντα καὶ ἑπτά.

Novanta; *add. num.* ἐννενήκοντα.

Novantanove; *add. num.* ἐννενήκοντα καὶ ἐννέα· ἕνος (μίας) δέοντες ἑκατόν, ουσαι, οντα (*unus de centum*).

Novantasei; *add. num.* V. Novansei.

Novantasette; *add. num.* V. Novansette.

Novantesimo; *add.* ἐννενηκοστός, η, ον.

Novantotto; *add. num.* ἐννενήκοντα καὶ ὄκτω· δυοῖν δέοντες ἑκατόν, ουσαι, οντα.

Novantuno; *add. num.* ἐννενήκοντα καὶ εἷς, μία, ἕν.

Novare; *v. att.* νεόω· νεωτερίζω.

Novastro; *add.* V. Nuovo.

Novatore; *add.* νεωτερίζων, ουσα, ον· νεωτεροποιός, οῦ (ὁ)· νεωτεριστής, οῦ (ὁ).

Nove; *add. num.* ἐννέα.

Novecento; *add. num.* ἐννακις ἑκατον.

Novella; *s. f.* μῦθος, ου (ὁ). –2. Discorso; φλυαρία, ας (ἡ)· λῆρος, ου (ὁ). –3. Avviso; ἀγγελία, ας (ἡ)· ἄγγελμα, ατος (τό). –4. Mettere in novella; ἐμ-παίζω· ἐν-τρυφάω· ἐπ-εν-τρυφάω.

Novellaccia; *s. f. pegg.* κακὸς λόγος, ου (ὁ)· κακὴ φάσις, σεως (ἡ).

Novellamente; *avv.* νέωστί.

Novellamento; *s. m.* μυθολόγημα, ατος (τό).

Novellare; *v. intr.* μυθολογέω. –2. Chiacchierare; μωρολογέω. –3. Raccontare semplicemente; δια-σαφηνίζω. –4. Rinnovarsi; νεόομαι· οῦμαι.

Novellata; *s. f.* λῆροι, ων (οἱ)· μῦθοι, ων (οἱ).

Novellatore; *add.* μυθολόγος, ον.

Novelletta; *s. f. dim.* μυθάριον, ου (τό)· μυθίδιον, ου (τό).

Novelliere; Novelliero; *s. m.* μυθολόγος, ου (ὁ). –2. Messo; ἄγγελος, ου (ὁ).

Novellina; *s. f. dim.* V. Novelletta.

Novellino; *add.* V. Nuovo.

Novellista; *s. m.* V. Novellatore.

Novellizia; *s. f.* ἀπαρχαί, ῶν (αἱ).

Novello; *add.* νέος, α, ον· νεωρής, ές. –2. Più giovane; νεώτερος, α, ον.

Novellozza; *s. f.* γελοτοποιὸς μῦθος, ου (ὁ).

Novelluccia; Novelluzza; *s. f. dim.* V. Novelletta.

Novembre; *s. m.* ἀνθεστηριών, ῶνος (ὁ)· Νοέμβριος ου (ὁ).

Novemila; *add. num.* ἐννάκις χίλιοι, αι, α.

Novena; *s. f.* ἐννεάς, άδος (ἡ).

Novendiale; *add.* ἐννήμερος, ον· ἐννεακαιδεκός, ή, όν.

Noverare; *v. att.* ἀριθμέω.

Noveratore; *add.* ἀριθμῶν, οὖσα, οὖν.

Noverazione; *s. f.* ἀρίθμησις, σεως (ἡ).

Noverca; *s. f.* μητρυιά, ᾶς (ἡ).

Novercale; *add.* μητρυιώδης, ες.

Novero; *s. m.* ἀριθμός, οῦ (ὁ).

Novesimo; *add.* ἔννατος, η, ον.

Novilunio; *s. m.* νεοσελήνη, ης (ἡ)· νεομηνία, ας (ἡ). –2. Novilunio sacro; ἱερονουμηνία, ας (ἡ).

Novissime; *avv.* V. Ultimamente.

Novissimo; *s. m.* ἔσχατον, ου (τό).

Novissimo; *add. superl.* νεώτατος, η, ον. –2. Ultimo; ἔσχατος, η, ον.

Novità; *s. f.* καινότης, ητος (ἡ)· νεότης, ητος (ἡ). –2. Amor di novità; νεωτερισμός, οῦ (ὁ)· φιλόκαινον, ου (τό). –3. Macchinare, fare novità; νεωτερίζω· νεωτεροποιέω. –4. Che macchina novità; νεωτεροποιός, όν· νεωτεριστής, οῦ (ὁ). –5. Introdurre novità; καινοτομέω.

Digitized by Google

Novizia; *s. f.* πρωτόπειρος, ου (ἡ).
Noviziatico; *s. m.* e
Noviziato; *s. m.* πρωτοπείρια, ας (ἡ). -2. Luogo del noviziato; ἀσκητήριον, ου (τό).
Novizio; *s. m.* πρωτόπειρος, ου (ὁ).
Novizio; *add.* νεαρός, ά, όν.
Novizza; *s. f.* V. Novizia.
Novizzo; *s. m.* V. Novizio.
Novo; *add.* V. Nuovo.
Nozione; *s. f.* νόησις, σεως (ἡ)· ἔννοια, ας (ἡ)· γνῶσις, σεως (ἡ)· ἐπιστημή, ῆς (ἡ).
Nozze; *s. f. pl.* γάμος, ου (ὁ). -2. Banchetto degli sposalizii; γαμήλιον συμπόσιον, ου (τό). -3. Chi apparecchia le nozze; γαμοστόλος, ον. -4. Fare nozze; γαμοτελέω-ῶ. -5. Nozze degli Dei; θεογαμία, ας (ἡ). -6. Che ricusa le nozze; ἀλεξίγαμος, ον. -7. Passare a seconde nozze; δευτερογαμέω-ῶ. -8. Chi passa a seconde nozze; δευτερογάμος, ον. -9. Il passare a seconde nozze; δευτερογαμία, ας (ἡ). -10. Vicino a contrarre nozze; μελλογάμος, ον· ἀγχίγαμος, ον.
Nozzeresco; *add.* γαμικός, ή, όν.
Nube; *s. f.* νεφέλη, ης (ἡ)· νέφος, εος-ους (τό). -2. Coperto di nubi; συννεφής, ές. -3. Coprire di nubi; συν-νεφόω-ῶ· συν-νέφω. -4. Innalzato sopra le nubi; ὑπερνεφής, ές· ὑπερνέφελος, ον. -5. Con molte nubi; πολυνέφελος, ον. -6. Vicino alle nubi; ἀγχινεφής, ές.
Nubecula; *s. f.* V. Nuvoletta.
Nubiaddensatore; Nubiaduna; *add.* νεφελη/ερέτης, ου (ὁ).
Nubifero; *add.* νεφελοφόρος, ον.
Nubila; *s. f.* V. Nube.
Nubilare; *v. att.* ἐπι-προσθέω-ῶ.
Nubile; *add.* ἐπιγαμικός, ή, όν· ἐπίγαμος, ον.
Nubiletta; *s. f. dim.* V. Nuvoletta.
Nubilità; *s. f.* νεφελώδες, εος-ους (τό).
Nubilo; Nubiloso; *add.* νεφελοειδής, ές· νεφελώδης, ες.
Nuca; *s. f.* ἰνίον, ου (τό).
Nudamente; *avv.* γυμνῶς.
Nudare; *v. att.* γυμνόω-ῶ.
Nudezza; Nudità; *s. f.* γυμνότης, ητος (ἡ).
Nudo; *add.* γυμνός, ή, όν· ψιλός, ή, όν. -2. Spogliato; γυμνωθείς, εῖσα, έν. -3. Farsi veder nudo; γυμνοδερκέομαι-οῦμαι.
Nudricare; *v. att.* V. Nutricare.
Nudrice; *s. f.* V. Nutrice.
Nudrimento; *s. m.* V. Nutrimento.
Nudrito; *add.* V. Nutrito.
Nudritura; *s. f.* V. Nutritura.
Nuga; *s. f.* ἀδολεσχία, ας (ἡ)· φλυαρία, ας (ἡ)· λῆρος, ου (ὁ).
Nugola; *s. f.* V. Nube.
Nugolaglia; *s. f.* Nugolajo; *s. m.* V. Nuvolaglia.
Nugolata; *s. f.* V. Nuvolata.
Nugolato; *s. m.* V. Nuvolato.
Nugoletta; *s. f.* Nugoletto; *s. m.* *dim.* V. Nuvoletta.
Nugolo; *s. m.* V. Nuvolo.
Nugolonaccio; *s. m.* οὐδενὸς ἄξιος, α, ον.
Nugolone; *s. m. accr.* μείζων νεφέλη, ης (ἡ).
Nugolosità; *s. f.* συννεφία, ας (ἡ).
Nugoluzzo; *s. m. dim.* V. Nuvoluzzo.

Nui; *pron.* V. Noi.
Nulla; *s. m.* V. Niente.
Nulladimeno; Nullamanco; Nullameno; *avv.* V. Nondimeno.
Nullezza; *s. f.* e
Nullità; *s. f.* μηδέν, ενός (τό)· οὐδέν, ενός (τό). -2. Dare di nullità; ἀκυρόω-ῶ. -3. Muovere querela di nullità contro una decisione; ἀντι-λαγχάνω δίκην.
Nullo; *add.* V. Nessuno. -2. Inutile; ἄκυρος, ον. -3. Render nullo; ἀκυρόω-ῶ.
Nume; *s. m.* θεῖον, ου (τό).
Numerabile; *add.* ἀριθμητός, ή, όν.
Numerale; *add.* ἀριθμητικός, ή, όν.
Numeralmente; *avv.* ἀριθμητικῶς.
Numerare; *v. att.* ἀριθμέω-ῶ· λογίζομαι. -2. Numerare sulle dita; πεμπάζω· πεμπάζομαι· ἀνα-πεμπάζω.
Numerativo; *add.* V. Numerale.
Numeratore; *add.* ἀριθμήσας, σασα, σαν· λογιζόμενος, η, ον.
Numerazione; *s. f.* ἀρίθμησις, σεως (ἡ).
Numericamente; *avv.* ἀριθμητικῶς.
Numerico; *add.* V. Numerale.
Numero; *s. m.* ἀριθμός, οῦ (ὁ). -2. Moltitudine; πλῆθος, εος-ους (τό). -3. Numero pari; ἄρτιος ἀριθμός, οῦ (ὁ). -4. Numero dispari; περιττὸς ἀριθμός, οῦ (ὁ). -5. Essere nel numero di; ἐν μέρει (τινος) εἰμι.
Numerosamente; *avv.* εὐρύθμως.
Numerosità; *s. f.* πολυαριθμία, ας (ἡ).
Numeroso; *add.* ἀριθμῷ πολύς, πολλή, πολύ· ἀναρίθμητος, ον· συχνός, ή, όν. -2. Armonioso; ῥυθμικός, ή, όν.
Numine; *s. m.* V. Nume.
Numisma; *s. m.* νόμισμα, ατος (τό).
Numismale; *add.* νομισματικός, ή, όν.
Numismatica; *s. f.* νομισματική, ῆς (ἡ).
Numismatico; *add.* V. Numismale.
Nummo; *s. m.* νόμισμα, ατος (τό).
Nummulario; *add.* τραπεζίτης, ου (ὁ).
Nunciare; *v. att.* V. Nunziare.
Nuncio; *s. m.* V. Nunzio.
Nuncupativamente; *avv.* προσαγορευτικῶς.
Nuncupativo; *add.* προσαγορευτικός, ή, όν.
Nundine; *s. f. pl.* πανταπωλία, ας (ἡ)· πανήγυρις, εως (ἡ).
Nunziare; *v. att.* ἀγγέλλω· μηνύω.
Nunziato; *s. m.* πρεσβεία, ας (ἡ).
Nunziatore; *add.* ἄγγελος, ου (ὁ).
Nunziatura; *s. f.* V. Nunziato.
Nunzio; *s. m.* ἄγγελος, ου (ὁ)· πρεσβεύς, έως (ὁ). -2. Far sapere per un nunzio; δι-αγγέλλω. -3. Nunzio di sè stesso; αὐτάγγελος, ον.
Nuocere; *v. att.* βλάπτω· πημαίνω· ζημιόω-ῶ· κακῶς ποιέω-ῶ (τινα)· βλάβην φέρω· βλαβερός εἰμί (τινι). -2. Che nuoce; βλαβερός, ά, όν. -3. Che nuoce molto; πολυβλαβής, ές. -4. Che nuoce a sè stesso; αὐτοπήμων, ον. -5. Che non nuoce; ἀβλαβής, ές.
Nuora; *s. f.* νυός, οῦ (ἡ)· νύμφη, ης (ἡ).
Nuotare; *v. intr.* V. Notare.
Nuoto; *s. m.* νῆξις, εως (ἡ)· νεῦσις, σεως (ἡ). -2. Inesperto del nuoto; ἀκόλυμβος, ον. -3. Passare a nuoto; δια-νήχομαι.

Digitized by Google

Nuova; *s. f.* V. Novella. -2. Dar nuova; ἐπ-αγγέλλω.
Nuovamente; *avv.* αὖ· αὖθις· ἔμπαλιν· νεωστί.
Nuovo; *add.* νέος, α, ον. -2. Inesperto; ἄπειρος, ον· ἰδιώτης, ου (ὁ). -3. Fare nuovo, di nuovo; ἐγ-καινόω-ῶ.
Nuro; *s. m.* V. Nuora.
Nusca; *s. f.* V. Collana.
Nutetico; *add.* V. Riprensorio.
Nutare; *v. intr.* σφάλλομαι.
Nuto; *s. m.* νεῦμα, ατος (τό).
Nutribile; Nutricamentale; *add.* τρόφιμος, η, ον· θρεπτικός, ή, όν.
Nutricamento; *s. m.* τροφή, ῆς (ἡ).
Nutricare; *v. att.* τρέφω· αἰτίζω· δια-τρέφω· ἀλ-δαίνω. -2. Nutrire a lato; παρα-βόσκω. -3. Atto a nutrire; θρεπτικός, ή, όν. -4. Che nutre; θρεπτός, ή, όν· τρόφιμος, η, ον· τροφώδης, ες. -5. Che ben nutre; πολύτροφος, ον. -6. Nutrire con qualche cosa; ἀπο-τρέφω. -7. Che nutre gli Dei; θεοτρεφής, ές. -8. Nutrire insieme; συν-δια-τρέφω. -9. Nutrirsi insieme; συν-ανα-βόσκομαι. -10. Che si nutre in modo particolare; ἰδιοτρόφος, ον. -11. Che nutre molto; πολύβοτος, ον· πολυτραφής, ές· πολυαλδής, ές· πολύθρεπτος, ον. -12. Che nutre molti; πολύβοτος, ον· πολύφορβος, ον. -13. Che nutre molto bestiame; πολυθρέμματος, ον. -14. Nutrire poco; ὀλιγοτροφέω-ῶ. -15. Che nutre poco; ὀλιγότροφος, ον. -16. Che si nutre da sè; αὐτότροφος, ον. -17. Nutrire un solo; μονοτροφέω-ῶ. -18. Nutrire a vicenda; ἀντι-τρέφω. -19. Che non nutre; ἄθρεπτος, ον· ἄτροφος, ον.
Nutricatore; *add.* τροφεύς, έως (ὁ)· τιθή, ῆς (ἡ)· τρόφιμος, η, ον· τροφός, οῦ (ὁ, ἡ).
Nutricazione; *s. f.* V. Nutricamento.
Nutrice; *s. f.* τιθή, ῆς (ἡ)· τιθήνη, ης (ἡ).
Nutrichevole; *add.* τρόφιμος, η, ον.
Nutricio; *add.* V. Nutritore.
Nutrimentale; *add.* V. Nutrichevole.
Nutrimento; *s. m.* τροφή, ῆς (ἡ). -2. Dare nutrimento; τρέφω. -3. Che dà nutrimento a molti; πολύφορβος, ον - η, ον· πολυφορβής, ές.
Nutrimentoso; *add.* V. Nutrichevole.
Nutrire; *v. att.* V. Nutricare.
Nutritivo; Nutritizio; *add.* V. Nutrichevole.
Nutrito; *add.* θρεπτός, ή, όν· τραφερός, ά, όν· τραφείς, εῖσα, έν. -2. Ben nutrito; εὔτροφος, ον· τρόφις, ιος (ὁ, ἡ)· τροφόεις, εσσα, εν. -3. Non nutrito; ἄθρεπτος, ον· ἄτροφος, ον· ἀτραφής, ές. -4. Assai nutrito; πολύτροφος, ον. -5. Sempre nutrito; ἀείσιτος, ον. -6. Testè nutrito; ἀρτιτρεφής, ές. -7. Troppo nutrito; ὑπερτραφής, ές.
Nutritore; *add.* V. Nutricatore.
Nutritura; *s. f.* τροφή, ῆς (ἡ).
Nutrizio; *add.* V. Nutrichevole.
Nutrizione; *s. f.* V. Nutrimento.
Nuvilo, *s. m.* V. Nuvolo.
Nuvola; *s. f.* V. Nube.
Nuvolaglia; Nuvolato; *s. f.* *s. m.* συννεφία, ας (ἡ).
Nuvoletta; Nuvoletto; *s. f.* *s. m.* *dim.* νεφέλιον, ου (τό).
Nuvolo; *s. m.* νεφέλη, ης (ἡ).
Nuvolo; *add.* V. Nuvoloso.

Nuvolone; *s. m. accr.* μείζων νεφέλη, ης (ἡ).
Nuvolosità; *s. f.* συννεφία, ας (ἡ).
Nuvoloso; *add.* συννεφής, ές.
Nuvoluzzo; *s. m. dim.* V. Nuvoletto.
Nuziale; *add.* γαμικός, ή, όν. -2. Senza canto nuziale; ἀνυμέναιος, ον.
Nuzialmente; *avv.* γαμικῶς.

O

O; *partic. separat.* ὦ. -2. *Segno del voc.*; ὦ.
Obbediente; *add.* ὑπήκοος=ους, οον=ουν· εὐπειθής, ές· πειθήνιος, ον· πειθαρχος, ον· πειθόμενος, η, ον.
Obbedientemente; *avv.* εὐπειθῶς· πειθομένως.
Obbedienza; *s. f.* εὐπείθεια, ας (ἡ)· πειθώς, όος=οῦς (ἡ)· πειταρχία, ας (ἡ)· πειτάρχησις, σεως (ἡ)· ὑπηκοή, ῆς (ἡ). -2. Fare obbedienza; πείθομαι.
Obbedire; *v. intr.* πείθομαι· ὑπ-ακούω· πειθαρχέω-ῶ· πειθαρχέομαι=οῦμαι. -2. Non obbedire; παρ-ακούω· παρα-κράομαι. -3. Pronto ad ubbidire; πειθαρχικός, ή, όν.
Obbeditore; Obbidiente; *add.* V. Obbidiente.
Obbidienza; *s. f.* V. Obbedienza.
Obbiettare; *v. att.* παρα-βάλλω· ἀντι-τίθημι· ἀντι-λέγω· ὑπο-λαμβάνω.
Obbietto; *s. m.* σκοπός, οῦ (ὁ)· προκείμενον, ου (τό).
Obbietto; *part. pass.* *Opposto*; ἀντιτιθείς, εῖσα, έν.
Obbiezione; *s. f.* πρόβλημα, ατος (τό)· ἀντιλογία, ας (ἡ)· ὑποφορά, ᾶς (ἡ)· ὑπόληψις, εως (ἡ).
Obbioso; *add.* ὑπόπτης, ες.
Obblazione; *s. f.* V. Oblazione.
Obblia; *s. f.* V. Oblio.
Obblico; *add.* V. Obliquo.
Obbligagione; Obbligamento; *s. f.* *s. m.* V. Obbligazione.
Obbligante; *add.* καταδέων, ουσα, ον. -2. Cortese; θεραπευτικός, ή, όν.
Obbligantemente; *avv.* φιλοφρόνως· φιλανθρώπως· θεραπευτικῶς.
Obbliganza; *s. f.* V. Obbligazione.
Obbligare; *v. att.* κατα-δεσμεύω· κατα-δέω-ῶ· ἐπι-δέω-ῶ. -2. Costringere; ἀναγκάζω· βιάζω· βιάζομαί (τινα). -3. Obbligare nello stesso tempo; συν-αναγκάζω. -4. Obbligarsi; ἐπ-ισχνέομαι=οῦμαι.
Obbligatamente; *avv.* καταδεδεμένως.
Obbligato; *add.* καταδεδεμένος, η, ον· ὑποχείριος, ον. -2. Essere obbligato a vicenda; ἀντ-οφείλω.
Obbligatorio; *add.* βέβαιος, α, ον· ἔνθεσμος, ον· νόμιμος, ον.
Obbligazione; *s. f.* e
Obbligo; *s. m.* συνθήκη, ης (ἡ)· καθῆκον, οντος (τό)· προσῆκον, οντος (τό)· κύριον, ου (τό)· κράτος, εος=ους (τό)· δέον, οντος (τό). -2. Fare obbligazione; ἐμαυτὸν ἐπι-δίδωμι. -3. Fare l'obbligo proprio; τὰ καθήκοντα ἀπο-τελέω-ῶ.
Obblio; *s. m.* λήθη, ης (ἡ)· ἐπιλησμοσύνη, ης (ἡ).

Digitized by Google

Obbliquo; *add.* V. Obliquo.
Obbrigare; *v. att.* V. Obbligare.
Obbrobrio; *s. m.* ὄνειδος, εος=ους (τό)· αἰσχύνη, ης (ἡ).
Obbrobriosamente; *avv.* ἀτίμως.
Obbrobrioso; *add.* ἄτιμος, ον· αἰσχρός, ά, όν.
Obdurato; *add.* V. Indurato.
Obdurazione; *s. f.* V. Fermezza.
Obediente; *add.* V. Obbediente.
Obedire; *v. intr.* V. Obbedire.
Obelisco; *s. m.* ὀβελίτκος, ου (ὁ).
Oberato; *add.* ὑπόχρεως, ων· κατάχρεως, ων.
Obeso; *add.* πίων, ον· εὔσαρκος, ον· πολύσαρκος, ον. -2. Essere obeso; πολυσαρκέω=ῶ.
Obice; *s. m.* ἐμπόδιον, ου (τό).
Obito; *s. m.* V. Morte.
Obizo; *s. m.* V. Obice.
Objettare; *v. att.* V. Obbiettare.
Objetto; *s. m.* V. Obbietto.
Objetto; *add.* V. Obbietto.
Objezione; *s. f.* V. Obbiezione.
Objurgazione; *s. f.* ἐπιτίμησις, σεως (ἡ)· λοιδορία, ας (ἡ).
Oblatore; *add.* προσφέρων, ουσα, ον. -2. *Chi offerisce per comprare;* ἀντωνούμενος, η, ον.
Oblatratore; *add.* καθυλακτῶν, οὖσα, οὖν.
Oblazione; *s. f.* προσφορά, ᾶς (ἡ)· κάρπωμα, ατος (τό).
Oblettazione; *s. f.* τέρψις, εως (ἡ)· εὐφροσύνη, ης (ἡ).
Oblìa; *s. f.*
Obliamento; *s. m.* } V. Oblìo.
Oblianza; *s. f.*
Obliare; *v. att.* ἐπι-λανθάνομαι· ἀμνηστέω=ῶ· ἐπιλησμονέω=ῶ. -2. Che non oblia; ἀλάθητος, ον. -3. Che non si può obliare; ἄλαστος, ον· ἄληστος, ον· ἀλάθητος, ον.
Obliatore; *add.* ἐπιλήσμων, ον.
Obliazione; *s. f.* V. Oblìo.
Obligare; *v. att.* V. Obbligare.
Oblìo; *s. m.* V. Dimenticanza. -2. Mettere in oblìo; τῇ λήθῃ πυρα-δίδομαι.
Oblioso; *add.* V. Dimentico.
Obliquamente; *avv.* πλαγέως.
Obliquare; *v. att.* πλαγιόω=ῶ· πλαγιάζω· λοξεύω.
Obliquità; *s. f.* πλαγιότης, ητος (ἡ)· λοξότης, ητος (ἡ).
Obliquo; *add.* πλάγιος, α, ον· λοξός, ή, όν· σκαληνός, ή, όν.
Obliterare; *v. att.* ἀφανίζω· ἀπ-αλείφω.
Oblito; *add.* V. Dimenticato.
Oblivione; *s. f.* V. Dimenticanza.
Oblivioso; *add.* V. Dimentico.
Obolo; *s. m.* ὄβολος, ου (ὁ). -2. Mezzo obolo; ἡμιοβόλιον, ου (τό).
Obombrare; *v. att.* σκιάζω· ἐπι-σκιάζω· κατα-σκιάζω· συ-σκιάζω· ἐπ-ηλυγάζω.
Obriare; *v. att.* V. Obliare.
Obrizzo; *s. m.* ὄβρυζον, ου (τό).
Obsequente; *add.* V. Obbediente.
Observare; *v. att.* V. Osservare.
Obsesso; *add.* V. Ossesso.
Obtrettatore; *add.* κακολόγος, ον· βάσκανος, η, ον.
Obtrettazione; *s. f.* διαβολή, ῆς (ἡ)· φθόνος, ου (ὁ).
Obumbramento; *s. m.* ἐπισκιασμός, οῦ (ὁ)· ἀποσκιασμός, οῦ (ὁ).
Obumbrare; *v. att.* V. Obombrare.
Obumbrazione; *s. f.* V. Obumbramento.

Oca; *s. f.* χήν, νός (ὁ). -2. Aver cervello d'oca; ἀνόητός εἰμι. -3. Fare il becco all'oca; κολοφῶνα ἐπι-τίθημι. -4. Non essere un'oca; νοῦν ἔχω. -5. Tu se' l'oca; περί σου πέπρακται
Occare; *v. att.* βωλοκοπέω=ῶ.
Occasionale; *add.* εὔκαιρος, ον.
Occasionalmente; *avv.* εὐκαίρως.
Occasionare; *v. att.* ποιέω=ῶ· ἀφορμήν, λαβὴν δίδωμι.
Occasione; *s. f.* καιρός, οῦ (ὁ)· ἀφορμή, ῆς (ἡ). -2. Aver buona occasione; εὐ-καιρέω=ῶ.
Occaso; *s. m.* δύσις, σεως (ἡ)· δυσμή, ῆς (ἡ).
Occhiaja; *s. f.* τοῦ ὀφθαλμοῦ κοίλον, ου (τό).
Occhiale; *add.* ὀφθαλμικός, ή, όν. -2. Dente; κυνόδους, δοντος (ὁ).
Occhiare; *v. att.* παρα-κύπτω (εἴς τι).
Occhiata; *s. f.* ὀφθαλμοῦ βολή, ῆς (ἡ)· -2. Dare un'occhiata; παρέργως εἰς-οράω=ῶ.
Occhiatura; *s. f.* πρόσοψις, εως (ἡ).
Occhibagliolo; *s. m.* ἴλιγγος, ου (ὁ).
Occhieggiare; *v. att.* V. Occhiare.
Occhiello; *s. m.* ὀπή, ῆς (ἡ).
Occhiettino; } *s. m. dim.* ὀμμάτιον, ου (τό)·
Occhietto; }
Occhio; *s. m.* ὀφθαλμός· οῦ (ὁ)· ὄμμα, ατος (τό). -2. La più cara cosa che uno abbia; ὄμμα, ατος (τό)· ὀμμάτιον, ου (τό). -3. Occhio di bragia, occhio di fuoco; ἐμπυροειδὲς ὄμμα, ατος (τό). -4. Occhio di sole; ὡραιότατος, η, ον. -5. Aguzzar gli occhi, *sforzarsi per vedere;* ὀξυδορκέω=ῶ· ὀξυδερκέω=ῶ. -6. Che aguzza gli occhi; ὀξυδερκής, ές· ὀξυδορκής, ές. -7. L'aguzzare gli occhi; ὀξυδερκία, ας (ἡ). -8. Aver l'occhio a checchessia; προ-οράω=ῶ. -9. Aver davanti gli occhi, *o* sotto gli occhi; ἐν ὄψει ἔχω. -10. Buttare negli occhi alcuna cosa, *rinfacciarla;* ὀνειδίζω. -11. Buttar, *o* gittar la polvere negli occhi; φεναπίζω (τινα)· γοητεύω. -12. Accennare cogli occhi; ἐπ-ιλλίζω. -13. Avere gli occhi cisposi; γλαμάω=ῶ· γλαμυριάω=ῶ· λημάω=ῶ. -14. Collocare davanti gli occhi; παρ-ίστημι. -15. Dar occhio; εἰς-οράω=ῶ. -B'. *Nobilitare di apparenza;* κάλλος προς-τίθημι. -16. Dar d'occhio, *ammirare;* σκαρδαμύττω. -17. Dare nell'occhio; ἐπ' ὀφθαλμῶν παρα-φυλάττω. -18. Dare negli occhi; κινέω=ῶ· συγ-κινέω=ῶ· ἀντι-λάμπω. -19. Dare la polvere negli occhi; ἐξ-απατάω-ῶ. -20. Dirimpetto agli occhi; ἀντοπής, ές· ἀντώπιος, ον· ἀντωπός, όν· *avv.* ἀντοπόν. -21. Fare occhio, d'occhio; σκαρδαμύττω. -22. Fare gli occhi grossi; παρ-οράω=ῶ. -23. Fare gli occhi rossi; ἐκ-πυρόομαι=οῦμαι. -24. Far occhio, *aggiugnere apparenza;* καλλοπίζω. -25. Fare venire il mal d'occhio, *affascinare;* βασκαίνω. -26. Con occhi fissi; σκληρόφθαλμος, ον. -27. Male d'occhio, *affascinamento;* βασκανία, ας (ἡ). -28. Gettar l'occhio in checchessia; ἀνα-τείνω (τινι). -B'. *Ingannare;* γοητεύω. -29. Con grandi occhi; μεγαλόφθαλμος, ον. -30. Guardare con la coda dell'occhio; παρα-βλέπω· ἐπ-ιλλώπτω. -31. Guardare di mal occhio; ἐπ-ιλλόω=ῶ· οὐχ ὑδίως βλέπω. -32. Guardar sott'occhio, *o* sottano; παρα-βλέπω. -33. Con innumerevoli occhi; μυριόφθαλμος, ον. -34. Con occhi impietriti; λιθόγλωσσος, ον. -35. Dagli occhi lucenti; ἀγλάωψ, ωπος (ὁ, ἡ)· ἀγλαῶπις, ιδος (ἡ). -36. Mettere innanzi agli occhi;

Digitized by Google

ἐξ-απλόω-ῶ. -37. Con molti occhi; πολυόφθαλμος, ον· πολυόμματος, ον· πολυωπός, όν. -38. Che ha gli occhi neri; μελανόμματος, ον· μελανόφθαλμος ον. -39. Con occhi piccoli; μικρόμματος, ον· μικρόφθαλμος, ον. -40. Che ha occhi scintillanti; γλαυκόμματος, ον· γλαυκόφθαλμος, ον. -41. Aver occhi scintillanti; γλαυκιάω-ῶ. -42. Con un occhio solo; μονόγληνος, ον· μονόφθαλμος, ον. -43. Stare con gli occhi addosso ad alcuno; ἐν-α-τενίζω. -44. Stare con gli occhi aperti; εὐ-λα-βέομαι-οῦμαι. -45. Stare con l'occhio ai pennello, *od* alla penna, *guardarsi*; περφοντισμένως σπουδάζω. -46. Sotto gli occhi, *alla presenza*; ἐν ὀφθαλμοῖς. -47. Tenere l'occhio a checchessia, *badare*; προσκαρτερέω-ῶ. -48. Vedere coi proprii occhi; αὐτοπτέω-ῶ. -49. Coi proprii occhi; αὐτοψεί· αὐτοφί. -50. A caldi occhi, *dirottamente, grandemente*; σφόδρα. -51. Occhi veggenti, *alla scoperta*; ἀναφανδόν. -52. A occhio e croce, *alla grossa*; προπετῶς· παχυμερέστερον. -53. A quattro occhi, *da solo a solo*; κατὰ μόνας. -54. *Parte dell'albero per la quale ei rampolla: cioè* Gemma, bottone; ὀφθαλμός, οῦ (ὁ).

Occhiolino; *s. m.* ὀμμάτιον, ου (τό). -2. Fare occhiolino; σκαρδαμύττω.

Occhione; *s. m. accr.* μέγα ὄμμα, ατος (τό).

Occhiuccio; *s. m. dim.* ὀμμάτιον, ου (τό).

Occhiuto; *add.* πολυόμματος, ον· ὀμματωδείς, εῖσα, έν.

Occhiuzzo; *s. m. dim.* ὀμμάτιον, ου (τό).

Occidentale; *add.* δυτικός, ή, όν· πτώσιμος, ή, ον.

Occidente; *s. m.* V. Occaso.

Occidere; *v. att.* φονεύω· κτείνω· ἀν-αιρέω-ῶ.

Occiditore; *add.* καθαιρέτης, ου (ὁ).

Occiduo; *s. m.* V. Occidente.

Occipite; Occipizio; *s. m.* ὄπισθεν, ου (τό).

Occisione; *s. f.* V. Uccisione.

Occisore; *add.* V. Uccisore.

Occoltare; *v. att.* V. Occultare.

Occorrente; *add.* V. Necessario.

Occorrenza; *s. m.* ἔργον, ου (τό)· πρᾶγμα, ατος (τό).

Occorrere; *v. intr.* ἀπ-αντάω-ῶ. -2. Venire in mente; ἦλθε (ἔρχομαι) ἐπὶ νοῦν (τινι). -3. Accadere; συμ-βαίνει. -4. Abbisognare; δεῖ· δέομαι εδοῦμαί (τινος).

Occorrimento; *s. m.* e

Occorso; *s. m.* ἀπάντησις, σεως (ἡ). -2. *Il venir in mente*; ἐπιλογισμός, οῦ (ὁ).

Occultamente; *avv.* κρύφα· λάθρα· κρύβδην· κρυφή· κρυφηδόν· κρυφίως· λαθρή· λαθρηδόν· λαθρηδά.

Occultamento; *s. m.* κρύψις, εως (ἡ)· κατάκρυψις, εως (ἡ).

Occultare; *v. att.* κρύπτω (τινά τι).

Occultatore; *add.* κρύπτων, ουσα, ον.

Occultazione; Occultezza; *s. f.* V. Occultamento.

Occulto; *add.* κρυπτός, ή, όν· κρύριος, ον - α, ον· κρυφαῖος, α, ον· κρυφιμαῖος, α, ον· κρύφιμος, ον· λαθραῖος, α, ον· λαθριδιος, ον· λαθριμαῖος, α, ον· λάθριος, ον· ἄδηλος, ον· μυστικός, ή, όν. -2. Essere occulto; λανθάνω (τινα).

Occupamento; *s. m.* ἀσχολία, ας (ἡ).

Occupare; *v. att.* κατα-λαμβάνω· αἱρέω-ῶ· κατ-έχω· κρατέω-ῶ. -2. Impiegare; ἀσκολίαν, ἔργον, πρᾶγμα

πορ-έχω (τινι)· προς-έχω. -3. Occupare dirimpetto; ἀντι-κατα-λαμβάνω. -4. Occuparsi in una cosa; σπουδάζω (περί τινος, περί τι, ἐπί τινι)· ἀπο-σχολάζω (τινι, ἔν τινι· παρά τινα)· ἐπιτηδεύω (τι)· δια-τρίβω· πραγματεύομαι (περί τι)· εἰμὶ (ἔν τινι). -5. Occuparsi di cose inutili; ματαιοσπουδέω-ῶ. -6. Che si occupa di cose inutili; ματαιόσπουδος, ον. -7. L'occuparsi di cose inutili; ματαιοσπουδία, ας (ἡ). -8. Occuparsi moltissimo; ὑπερ-σπουδάζω (περί τι). -9. Occuparsi d'una sola cosa; μονοπραγματέω-ῶ. -10. Occuparsi nello stesso tempo; συμ-πραγματεύομαι.

Occupato; *add.* ἄσχολος, ον· πολυπράγμων, ον. -2. Essere occupato; ἀσχολέομαι-οῦμαι. -3. Essere occupato nello stesso tempo; συν-ασχολέομαι-οῦμαι. -4. Assai occupato; πολυάσχολος, ον.

Occupatore; *add.* καταλαβών, οῦσα, όν.

Occupazione; *s. f.* ἀσχολία, ας (ἡ)· πρᾶγμα, ατος (τό)· ἔργον, ου (τό)· διατριβή, ῆς (ἡ)· ἐπιτήδευμα, ατος (τό). -2. *L'usurpare l'altrui*; κατάληψις, εως (ἡ).

Oceano; *s. m.* ὠκεανός, οῦ (ὁ). -2. Al di là dell'oceano; ὑπερωκεάνιος, ον.

Ocò; *inter.* ἰού· ἰώ.

Ocone; *s. m. accr.* μέγας χήν, ενός (ὁ).

Ocra e Ocria; *s. f.* ὦχρα, ας (ἡ).

Oculare; *add.* ὀφθαλμικός, ή, όν.

Ocularmente; Oculatamente; *avv.* αὐτοψία. -2. Cautamente; εὐλαβῶς· πεφυλαγμένως.

Oculatezza; *s. f.* περίσκεψις, εως (ἡ)· εὐλάβεια, ας (ἡ)· φυλακή, ῆς (ἡ)· πρόνοια, ας (ἡ).

Oculato; *add.* αὐτόπτης, ου (ὁ). -2. Cauto; εὐλαβής, ές· φρόνιμος, ον· περίφρων, ον. -3. Essere oculato; εὐ-λαβέομαι-οῦμαι.

Oculista; *s. m.* ὀφθαλμικός, οῦ (ὁ).

Oculistica; *s. f.* ὀφθαλμική, ῆς (ἡ).

Od; *cong.* V. O.

Oda; *s. f.* ᾠδή, ῆς (ἡ).

Odeo; *s. m.* ᾠδεῖον, ου (τό).

Odiabile; *add.* V. Odievole.

Odiale; *add.* V. Odiatore.

Odialmente; *add.* V. Odiosamente.

Odiare; *v. att.* μισέω-ῶ· ἐχθραίνω· ἐχθαίρω (τινα)· στυγέω-ῶ. -2. Appartenente, inclinato all'odiare; μισητικός, ή, όν. -3. Odiare eccessivamente; ὑπερ-εχθραίνω. -4. Odiare fortemente, profondamente; ἀπ-εχθαίρω· ἀπο-στυγέω-ῶ· διά-μισέω-ῶ. -5. Odiare nello stesso tempo; συμ-μισέω-ῶ. -6. Odiare il male, i cattivi; μισοπονηρέω-ῶ. -7. Che odia il male, i cattivi; μισοπόνηρος, ον. -8. L'odiare il male, i cattivi; μισοπονηρία, ας (ἡ). -9. Odiare il male, i cattivi nello stesso tempo; συμ-μεσοπονηρέω-ῶ. -10. Odiare a vicenda; ἀντι-μισέω-ῶ. -11. Che si odiano a vicenda; μισάλληλοι, αι, α.

Odiato; *add.* μεσητός, ή, όν· ἀπεχθής, ές· στύγαξ, ακος (ὁ)· στυγερός, ά, όν. -2. Essere odiato; ἀπ-έχθομαι. -3. Assai odiato; πολυμισής, ές.

Odiatore; *add.* μισήσας, σασα, σαν· μισητής, οῦ (ὁ).

Odibile; *add.* V. Odievole.

Odiernamente; *avv.* σήμερον.

Odierno; *add.* σημερινός, ή, όν.

Odievole; *add.* μισητός, ή, όν· στυγερός, ά, όν στυγητός, ή, όν.

Odievolezza; Odio; *s. f. s. m.* V. Odiosaggine.

Digitized by Google

Odiosaggine; *s. f.* μῖσος, εος-ους (τό)· ἀπέχθεια, ας (ἡ)· στύγημα, ατος (τό). -2. Aver odio; V. Odiare. -3. Abbandonare per odio; ἀπο-μισέω-ῶ. -4. Che merita odio; ἀξιομισής, ές· ἀξιομίσητος, ον· ἀξιόμισος, ον. -5. Sentire odio; ἀπ-εχθάνομαι. -6. Odio vicendevole; μισαλληλία, ας (ἡ).

Odiosamente; *avv.* στυγερῶς.

Odiosetto; *add.* ὑπομίσητος, ον.

Odiosità; *s. f.* ἀπέχθεια, ας (ἡ).

Odioso; *add.* ἀπεχθής, ές· ἀπεχθήμων, ον· στυγερός, ά, όν. -2. Degno d'odio; V. Odievole. -3. Rendere odioso; δια-βάλλω· ἀπ-εχθαίρω (τινί τι). -4. Che rende odioso; ἀπεχθητικός, ή, όν. -5. Rendersi odioso; ἀπ-εχθάνομαι.

Odire; *v. att.* V. Udire.

Odontalgia; *s. f.* ὀδονταλγία, ας (ἡ).

Odontogenia; *s. f.* ὀδοντίασις, σεως (ἡ).

Odorabile; *add.* ὀσφραντικός, ή, όν. -2. Odorante; εὔοσμος, ον.

Odoramento; *s. m.* ὄσφρησις, σεως (ἡ)· ὄσφρανσις, σεως (ἡ)· ὀσφρασία, ας (ἡ)· ὀσμή, ῆς (ἡ).

Odorante; *add.* ὀσφραίνων, ουσα, ον.

Odoranza; *s. f.* V. Odore.

Odorare; *v. att.* ὀσφραίνομαί (τινος)· ὀσμάομαι-ῶμαί (τινος). -2. Spargere odore; ὄζω· ἀπ-όζω (τινος)· ὀσμὴν ἔχω· πνέω-ῶ. -3. Annasare; ὀσφραίνομαι. -4. Spiare; ῥινηλατέω-ῶ. -5. Odorare di qualche cosa; ἀπ-οσφραίνομαι.

Odorato; *s. m.* ὄσφρησις, σεως (ἡ)· ὄσφρανσις, σεως (ἡ)· ὀσφρασία, ας (ἡ)· ὀσμή, ῆς (ἡ).

Odorato; *add.* V. Odorifero.

Odorazione; *s. f.* V. Odoramento.

Odore; *s. m.* ὀδμή, ῆς (ἡ)· ὀσμή, ῆς (ἡ)· κνίσσα, ης (ἡ)· πνοή, ῆς (ἡ)· πνόος, όου-οῦ (ὁ). -2. Fama; φήμη, ης (ἡ). -3. Indizio; λόγος, ου (ὁ)· θρύλλημα, ατος (τό). -4. Dare di sè buon odore; εὖ ὄζω. -5. Dare, esalare buon odore; ἡδὺ ὄζω, ἀπ-όζω· ὀσμὴν ἡδεῖαν, καλὴν ἔχω· πνέω-ῶ. -6. Cattivo odore; ἀοσμία, ας (ἡ). -7. Che ha cattivo odore; ἄοσμος, ον· βαρυώδης, ες· βαρύοσμος, ον. -8. Dare cattivo odore; κακῶς ὄζω. -9. Che ha grato, soave odore; μειλίπνοος-ους, οον-ουν· δαιδαλέοδμος, ον. -10. Che ha forte, molto odore; πολύοσμος, ον· πολύπνοος-ους, οον-ουν. -11. Odore forte, acuto; πολυοσμία, ας (ἡ). -12. Mancanza di odore; ἀοσμία, ας (ἡ). -13. Privo di, senza odore; ἄοσμος, ον. -14. Privo di cattivo odore; ἄβρωμος, ον. -15. Produrre cattivo odore; βδελύσσω.

Odorettucciaccio; *s. m. pegg.* δυσωδία, ας (ἡ).

Odorifero; Odorifico; *add.* εὔοσμος, ον· ὀσμηρός, ά, όν· εὐώδης, ες. -2. Non odorifero; ἄνοδος, ον.

Odorosamente; *avv.* μυριστικῶς.

Odoroso; *add.* V. Odorifero.

Offa; *s. f.* μάζα, ης (ἡ).

Offella; *s. f. dim.* μάζιον, ου (τό).

Offendere; *v. att.* βλάπτω· ἀδικέω-ῶ· σίνομαι *(med.)*· λωβάομαι-ῶμαι· λυμαίνομαι. -2. Urtare; προσ-κόπτω· προς-χρούω. -3. Che offende gravemente; βαρύλυπος, ον. -4. Offendere nello stesso tempo; συν-αδικέω-ῶ. -5. Che non offende; ἀσινής, ές. -6. Offendersi; ἀγανακτέω-ῶ· χαλεπῶς φέρω.

Offendevole; *add.* βλαβηρός, ά, όν.

Offendicolo; *s. m.* προσκοπή, ῆς (ἡ).

Offendimento; *s. m.* βλαβή, ῆς (ἡ)· πταῖσμα, ατος (τό)· λώβη, ης (ἡ).

Offenditore; *add.* βλάπτων, ουσα, ον· ἀδικῶν, οῦσα, οῦν· ὑβριστής, οῦ (ὁ).

Offensa; Offensanza; Offensione; *s. f.* V. Offesa.

Offensivamente; *avv.* πρὸς βλαβήν.

Offensivo; *add.* βλαπτικός, ή, όν· ὑβριστικός, ή, όν. -2. Lega offensiva e difensiva; συμμαχία, ας (ἡ). -3. Prendere la difensiva; τὸν πόλεμον αἴρω.

Offenso; *add.* V. Offeso.

Offensore; *add.* V. Offenditore.

Offerare; *v. att.* V. Offerire.

Offerenda; *s. f.* V. Offerta.

Offerire; *v. att.* προς-φέρω· ἐπ αγγέλλομαι· ἀνα-φέρω· προς-άγω. -2. Presentarsi davanti; ἐπ-ηλθον. -3. Offerire di più; ὑπερ-θεματίζω. -4. Che offre di più; ὑπερθεματιστής, οῦ (ὁ). -5. Che si offre da sè; αὐτεπάγγελτος, ον.

Offeritore; *add.* προσφέρων, ουσα, ον.

Offerta; *s. f.* προσφορά, ᾶς (ἡ)· ἀναφορά, ᾶς (ὁ)· ἐπάγγελμα, ατος (τό). -2. Fare offerta; V. Offerire.

Offerto; *add.* προσενεχθείς, εῖσα, έν.

Offertorio; *s. m.* προσφορά, ᾶς (ἡ).

Offesa; *s. f.* βλάβη, ος (ἡ)· ἀδικία, ας (ἡ)· βλάψις, εως (ἡ)· ὕβρις, εως (ἡ). -2. Memore dell'offesa ricevuta; μνησίκακος, ον· μνησικακητικός, ή, όν. -3. Memoria dell'offesa ricevuta; μνησικακία, ας (ἡ). -4. Ricordarsi dell'offesa ricevuta; μνησικακέω-ῶ.

Offesanza; *s. f.* V. Offesa.

Offeso; *add.* λωβητός, ή, όν. -2. Molto offeso; βαρύλυπος, ον. -3. Essere molto offeso; δι-ανιάω ε-ῶ. -4. Non offeso; ἀπαθής, ές· ἀπρόσκοπος, ον.

Officiale; *add.* V. Oficiale.

Officiare; *v. att.* V. Ufficiare.

Officiere; *s. m.* V. Oficiale.

Officina; *s. f.* ἐργαστήριον, ου (τό).

Officio; *s. m.* κατόρθωμα, ατος (τό)· καθῆκον, οντος (τό)· ἔργον, ου (τό)· τάξις, εως (ἡ)· δέον, οντος (τό). -2. *Luogo in cui si amministra la giustizia, od altre faccende;* δικαστήριον, ου (τό). -3. Compiere l'officio; ἄρχω ἀρχήν· εἰμὶ ἐν τέλει.

Officiosamente; *avv.* θεραπευτικῶς.

Officiosità; *s. f.* ἀστειότης, οῦ (ὁ)· εὐτραπελία, ας (ἡ).

Officioso; *add.* V. Oficioso.

Offizio; *s. m.* V. Officio.

Offoscare; *v. att.* V. Offuscare.

Offuscamento; *s. m.* ἀμαύρωσις, σεως (ἡ)· σκοτασμός, οῦ (ὁ).

Offuscare; *v. att.* ἀμαυρόω-ῶ· ἐπι-σκοτέω-ῶ.

Offuscato; *p. pass.* ἀμαυρωθείς, εῖσα, έν.

Offuscatore; *add.* ἀμαυρῶν, οῦσα, οῦν.

Offuscazione; *s. f.* V. Offuscamento.

Oficiale; *add.* ὑπηρέτης, ου (ἡ).

Oficio; *s. m.* V. Officio.

Oficioso; *add.* θεραπευτικός, ή, όν.

Ofiziare; *v. att.* V. Ufficiare.

Ofizio; *s. m.* V. Officio.

Ofizioso; *add.* V. Oficioso.

Oftalmia; *s. f.* ὀφθαλμία, ας (ἡ).

Oftalmico; *add.* ὀφθαλμικός, ή, όν.

Oggetto; *s. m.* V. Obbietto.

Oggi; *avv.* σήμερον. -2. Oggidì, al tempo presente; ἐφ' ἡμῶν. -3. D'oggi in domane; εἰς αὔριον· εἰς ἡμέραν. -4. Da oggi innanzi; τοῦ λοίπου.

Digitized by Google

Oggidì; Oggigiorno; *avv.* ἐφ' ἡμῶν· σήμερον.
Oggimai; *avv.* ἤδη.
Ogliente; *add. Olente*; ὄζων, ουσα, ον.
Oglio; *s. m.* V. Olio.
Ogne; *pron.* V. Ogni.
Ognendì; *avv.* V. Ognindì.
Ogni; *pron.* πᾶς, πᾶσα, πάν· ἑκάτερος, α, ον· ἕκαστος, η, ον. -2. Ogni dove; παντα χοῦ. -3. Tutto V.
Ognicosa; *s. m.* πάντα, ων (τά).
Ognindì; *avv. Giornalmente*; καθ' ἡμέραν· ὁσημέραι.
Ognissanti; *s. m.* πάντων ἁγίων ἑορτή, ῆς (ἡ).
Ogniveggente; *add.* παντα υγής, ές.
Ognora; *avv.* ἀεί.
Ognorachè; Ognotta; *avv.* ὁσάκις ἄν.
Ognuno; *pron.* V. Ogni.
Oh; *inter.* V. O. -2. O poffardio! πάπαι·
Ohì; *inter.* V. Oi.
Ohimè, Ohimei; *inter.* V. Oimè.
Oi; Oibò; *inter.* φεῦ.
Oimè; Oimèi; *inter.* οἰμοί.
Olà; *inter.* ὦ.
Olaro; *s. m.* κεραμεύς, έως (ὁ)· χυτρεύς, έως (ὁ).
Oleaceo; Oleaginoso; *add.* V. Olioso.
Oleastro; *s. m. Ulivo selvatico*; ἀγριελαία, ας (ἡ)· ἔλαιος, ου (ὁ).
Olecrano; *s. m.* ὠλέκρανον, ου (τό).
Olente; *add.* ὄζων, ουσα, ον.
Oleosità; *s. f.* ἐλαιῶδες, εος=ους (τό).
Oleoso; *add.* V. Olioso.
Olezzante; *p. pres.* εὔοδμος, ον.
Olezzare; *v. intr.* ὄζω· εὐ-όζω.
Olezzo; *s. m.* V. Odore.
Olfare; *v. att.* V. Odorare.
Olfatto; *s. m.* V. Odorato.
Oliandolo; *s. m.* ἐλαιοπώλης, ου (ὁ).
Oliastro; *s. m.* V. Oleastro.
Oliato; *add.* ἐλαίῳ ἀρτυτός, ή, όν.
Olibano; *s. m.* ὀλίβανος, ου (ὁ).
Oligarchia; *s. f.* ὀλιγαρχία, ας (ἡ). -2. Riguardante l'oligarchia; ὀλιγαρχικός, ή, όν.
Oligarchico; *add.* ὀλιγαρχικός, ή, όν. -2. Avere un governo oligarchico; ὀλιγαρχέομαι=οῦμαι.
Olimento; *s. m.* V. Odore.
Olimpiade; *s. f.* ὀλυμπιάς, άδος (ἡ).
Olimpico; *add.* ὀλυμπικός, ή, όν. -2. Giuochi olimpici; ὀλύμπια, ων (τά). -3. Vincitore nei giuochi olimpici; ὀλυμπιονικής, οῦ (ὁ)· ὀλυμπιόνικος, ον.
Olimpio; *add.* ὀλύμπιος, ον.
Olimpionico; *add.* ὀλυμπιονικής, οῦ (ὁ).
Olimpo; *s. m.* ὄλυμπος, ου (ὁ).
Olio; *s. m.* ἔλαιον, ου (τό). -2. Abbondante di olio; πολυέλαιος, ον. -3. Asperso d'olio; ἐλαιοβαφής, ές· ἐλαιοβρεχής, ές· ἐλαιόβρυχος, ον· ἐλαιόδευτος, ον. -4. Canova d'olio; ἐλαιοπωλεῖον, ου (τό). -5. Che contiene l'olio; ἐλαιοδόχος, ον. -6. Che fa l'olio; ἐλαιουργός, όν. -7. Il fare l'olio; ἐλαιουργία, ας (ἡ)· ἐλαιοποιία, ας (ἡ). -8. Immerso nell'olio; ἐλαιοβαφής, ές. -9. Libazione di olio; ἐλαιόσπονδα, ων (τά). -10. Misurare l'olio; ἐλαιομετρέω=ῶ. -11. Nutrito di olio; ἐλαιόθρεπτος, ον. -12. Pieno d'olio; ἐλαιοπλήθής, ές. -13. Un pochino d'olio; ἐλαιόδιον, ου (τό). -14. Che produce olio; ἐλαιοφόρος, ον· ἐλαιοφυής, ές. -15. Simile ad olio; ἐλαιώδης, ες· ἐλαιοειδής, ές. -16. Sparso d'olio; ἐλαιοπινής, ές. -17. Ungere con olio; ἐλαιόω=ῶ. -18. L'ungere d'olio; ἐλαιοχριστία, ας (ἡ). -19. Unto con olio; ἐλαιωτός, ή, όν. -20. Venditore di olio; ἐλαιοκάπηλος, ου (ὁ)· ἐλαιοπώλης, ου (ὁ). -21. Versare olio; ἐλαιοκυτέω=ῶ. -22. Versare poco olio; ὀλιγοελαιόω=ῶ.
Oliosità; *s. f.* ἐλαιῶδες, εος=ους (τό).
Olioso; *add.* ἐλαιώδης, ες.
Olire; *v. intr.* εὖ ὄζω.
Oliva; *s. f.* V. Uliva.
Olivare; *add.* ἐλαιοειδής, ές.
Olivastro; *s. m.* V. Oliastro.
Olivastro; *add.* πελιδνός, ή, όν· ἐλαιοειδής, ές.
Olivato; *add.* ἐλαιόφυτος, ον.
Olivello; *s. m. T. bot.* ἱππόφεως, ω (ὁ).
Oliveta; *s. f.* Oliveto; *s. m.* ἐλαιών, ῶνος (ὁ).
Olivigno; *add.* V. Olivastro.
Olivo; *s. m.* V. Ulivo.
Olla; *s. f.* χύτρα, ας (ἡ).
Olmeto; *s. m.* πτελεών, ῶνος (ὁ).
Olmo; *s. m.* πτελέα, ας (ἡ).
Olocausto; *s. m.* ὁλόκαυστον, ου (τό)· ὁλοκαύτωσις, σεως (ἡ). -2. La vittima; ὁλοκαύτωμα, ατος (τό).
Olografo; *add.* ὁλόγραφος, ον.
Olorare; *v. intr.* ὄζω· ἀπ-όζω.
Olore; *s. m.* V. Odore.
Olorifero; *add.* V. Odorifero.
Olorifico; *add.* V. Odorifico.
Olorire; *v. intr.* V. Olezzare.
Oloroso; *add.* V. Odorifero.
Oloserico; *add.* ὁλοσηρικός, ή, όν.
Oltra; *prep.* V. Oltre.
Oltracciò e Oltre a ciò; *avv.* πρὸς τούτῳ· ἔτι· προσέτι. -2. E oltracciò; ἀλλώς τε καί.
Oltrachè; *avv.* V. Oltrechè.
Oltracotanza; *s. f.* ἀλαζονεία, ας (ἡ)· φρύαγμα, ατος (τό)· φρυαγμός, οῦ (ὁ).
Oltracotato; *add.* ἀλάζων, ον· φρυακτής, οῦ (ὁ). -2. Essere oltracotato; φρυάττομαι.
Oltracuitanza; *s. f.* V. Oltracotanza.
Oltraggeria; *s. f.* Oltraggiamento; *s. m.* V. Oltraggio.
Oltraggiare; *v. att.* ἀδενέω=ῶ· ἀτιμόω=ῶ· λωβάζω· λωβάομαι=ῶμαι· λωβεύω· ὑβρίζω· καθ-υβρίζω (τινος, τινα). -2. Oltraggiare con parole; βλασφημέω=ῶ. -3. Oltraggiare eccessivamente; ὑπερ-υβρίζω.
Oltraggiato; *add.* ὑβριστός, ή, όν· λωβητός, ή, όν. -2. Non oltraggiato; ἀστέμβακτος, ον.
Oltraggiatore; *add.* ἄδικος, ον· ὑβριστής, οῦ (ὁ)· λωβήεις, εσσα, εν.
Oltraggio; *s. m. Disordine*; ὑπερβολή, ῆς (ἡ). -2. Ingiuria; ἀδικία, ας (ἡ)· λώβευσις, σεως (ἡ)· λώβη, ης (ἡ)· λώβησις, σεως (ἡ). -3. Ad oltraggio; ἄδδην. -4. Fare oltraggio; ὑβρίζω.
Oltraggiosamente; *avv.* ὑβριστικῶς.
Oltraggioso; *add.* ἄδικος, ον· ὑβριστικός, ή, όν. -2. Disordinato; περιττός, ή, όν.
Oltramare; *avv.* V. Oltremare.

Digitized by Google

Oltramarino; *add.* ὑπερθαλάσσιος, ον.
Oltramirabile; *add.* ὑπερθαύμαστος, ον· θαυμαστότατος, η, ον.
Oltramisura; *avv.* V. Oltremisura.
Oltramisurato; *add.* ὑπέρμετρος, ον.
Oltramodo; *avv.* V. Oltremodo.
Oltramontano; *add.* ὑπερόριος, ον.
Oltramonti; *avv.* V. Oltremonti.
Oltranaturale; *add.* V. Soprannaturale.
Oltranza; *s. f.* V. Oltraggio.
Oltrapassare; *v. att.* V. Oltrepassare.
Oltrare; *v. intr.* προ-κόπτω.
Oltraselvaggio; *add.* ἀγριώτατος, η, ον.
Oltre; *prep.* πλήν. -2. Sopra; ὑπέρ· πρός· παρά. -3. *Avv.* πέραν. -4. D'oltre in oltre; διαπρό. -5. Andare oltre; V. Oltrepassare.
Oltrechè; *avv.* πλὴν ὅτι· πρὸς δέ· προσέτι.
Oltreggiare; *v. att.* V. Oltraggiare.
Oltremaravigliosamente; *avv.* ὑπερθαυμαστῶς.
Oltremaravigliosо; *add.* θαυμαστότατος, η, ον.
Oltremare; *avv.* ὑπερθαλασσίως.
Oltremarino; *add.* ὑπερθαλάσσιος, ον.
Oltremirabile; *add.* V. Oltramirabile.
Oltremirabilmente; *avv.* ὑπερθαυμαστῶς.
Oltremisura; Oltremodo; *avv.* λίαν· μάλιστα· ὑπερβαλόντως· καθ' ὑπερβολήν.
Oltremonte; *avv.* ὑπερορίως.
Oltrenumero; *avv.* ἀναριθμήτως.
Oltrepassante; *add.* ἔξοχος, ον.
Oltrepassare; *v. att.* προ-κοπτομαι· παρα-βαίνω· ὑπερ-βαίνω· παρα-θέω.
Omaccino; *s. m. dim.* ἀνθρωπίσκος, ου (ὁ).
Omaccio; *s. m. pegg.* μοχθηρός, οῦ (ὁ).
Omaccione; *s. m. accr.* μέγας ἄνθρωπος, ου (ὁ).
Omacciotto; *s. m. dim.* ἀνθρωπάριον, ου (τό).
Omaggio; *s. m.* φόρος, ου (ὁ). -2. Ossequio; εὐχαριστία, ας (ἡ)· θεράπεια, ας (ἡ). -3. Fare omaggio; φόρον τελέω· θεραπεύω.
Omai; *avv.* ἤδη· νῦν· νύνι.
Ombè; *avv.* τοῦνυν.
Ombelicale; *add.* ὀμφαλώδης, ες.
Ombelico, Ombellico e Ombilico; *s. m.* ὀμφαλός, οῦ (ὁ).
Ombra; *s. f.* σκιά, ᾶς (ἡ)· σύσκιον, ου (τό). -2. Colore; χρῶμα, ατος (τό). -3. Pretesto; πρόφασις, σεως (ἡ). -4. Protezione; ἀσφάλεια, ας (ἡ). -5. Sospetto; ὕποψις, εως (ἡ). -6. Asciugato all'ombra; σκιόφυκτος, ον. -7. Combattere all'ombra, con una ombra; σκιαμαχέω· σκιομαχέω. -8. Combattimento con una ombra; σκιομαχία, ας (ἡ). -9. Coprirsi di, fare ombra; σκιάζω. -B'. *Dar sospetto;* ὑποψίαν ἐμ-βάλλω. -10. Che ha la ombra corta; βραχύσκιος, ον. -11. Crescere all'ombra; σκιατροφέομαι. -12. Cresciuto, educato all'ombra; σκιατραφής, ές. -13. Dare ombra, *sospetto;* ὑπόνοιαν ἐμ-βάλλω. -14. Dipingere ombre; σκιαγραφέω. -15. Far ombra; ἀπο-σκιάζω· σκιὰν παρ-έχομαι. -B'. *Ad alcuno;* ἐπι-σκοτέω (τινι). -16. Che fa ombra; σκιαστικός, ή, όν. -17. Nutrire all'ombra; σκιατροφέω. -18. Che porta ombra; σκιοφόρος, ον. -19. Separare le ombre dalla luce; διά-τάττω τὸ φῶς καὶ τὴν σκιάν. -20. Senza ombra; ἄσκιος, ον· ἀκατάσκιος, ον. -21. Simile ad ombra; σκιοειδής, ές.
Ombracolo e Ombraculo; *s. m.* σκιάδιον, ου (τό). -2. Protezione; ἀσφάλεια, ας (ἡ).

Ombragione; Ombramento; *s. f. s. m.* σκιασμός, οῦ (ὁ).
Ombrare; *v. att.* σκιάζω· σκιάω-ῶ· ἐπι-σκιάζω. -2. Insospettire; ὑπ-οπτεύω.
Ombratico; *add.* ὑπολῃπτικός, ή, όν· δειλός, ή, όν.
Ombratile; *add.* σκιώδης, ες.
Ombrato; *add.* ἐπισκιασθείς, εῖσα, έν.
Ombratura; Ombrazione; *s. f.* ἐπισκιασμός, οῦ (ὁ).
Ombreggiamento; *s. m.* σκιαγραφία, ας (ἡ).
Ombreggiare; *v. att.* ἐπι-σκιάζω.
Ombreggiatura; *s. f.* ἐπισκιασμός, οῦ (ὁ)· σκίασις, σεως (ἡ)· σκίασμα, ατος (τό).
Ombrella; Ombrelletta; *s. f. dim.* V. Ombrello.
Ombrellifero; *add.* σκιαδηφόρος, ου (ὁ).
Ombrellino; *s. m. dim.* e
Ombrello; *s. m.* σκιάδιον, ου (τό)· σκιαδίσκη, ης (ἡ). -2. Portare l'ombrello; σκιαδηφορέω. -3. Che porta l'ombrello; σκιαδηφόρος, ον.
Ombrevole; *add.* V. Ombroso.
Ombria; *s. f.* V. Ombra.
Ombrifero; *add.* σκιαφόρος, ον.
Ombrina; *s. f. dim.* σκιάδιον, ου (τό).
Ombrosità; *s. f.* σκιερόν, οῦ (τό).
Ombroso; *add.* σκιερός, ά, όν· σκιακός, ή, όν· σκοτεινός, ή, όν· σκιώδης, ες· ἄσκιος, ον· διάσκιος, ον. -2. Sospettoso; ὑπολῃπτικός, ή, όν. -3. Fantastico; δυσχερής, ές. -4. Molto ombroso; βαθύσκιος, ον· πολύσκιος, ον. -5. Non ombroso; ἀσκίαστος, ον· ἄσκιος, ον.
Omè; *inter.* V. Oimè.
Omei; *s. m. pl. Lamenti;* οἰμωγαί, ῶν (οἱ).
Omelia; *s. f.* ὁμιλία, ας (ἡ).
Omento; *s. m.* ἐπίπλοον-ουν, όου-οῦ (το).
Omeomeria; *s. f.* ὁμοιομέρια, ας (ἡ).
Omerico; *add.* ὁμηρικός, ή, όν.
Omerista; *s. m.* ὁμηρίστης, ου (ὁ).
Omero; *s. m. Spalla;* ὦμος, ου (ὁ).
Omesso; *p. pass.* ἀφειμένος, η, ον.
Omettere; *v. att.* ἀφ-ίημι· παρ-ίημι· παρα-λείπω.
Ometto; Omicciuolo; Omicello; Omiciatto; Omiciattolo; *s. m. dim.* ἀνθρωπίσκος, ου (ὁ).
Omicida; Omicidiale; Omicidiario; *add.* ἀνδροφόνος, ον· φονεύς, εως (ὁ)· φονέων, ουσα, ον· κτείνας, ασα, αν -2. Assai omicida; πολύφονος, ον.
Omicidio; *s. m.* ἀνδροφονία, ας (ἡ)· φόνος, ου (ὁ)· σφαγή, ῆς (ἡ). -2. Far omicidio; V. Uccidere. -3. Macchiarsi d'omicidio; μιαιφονέω. -4. Che si macchia di omicidio; μιαιφόνος, ον. -5. Il macchiarsi di omicidio; μιαιφονία, ας (ἡ).
Omilia; *s. f.* V. Omelia.
Omino; *s. m. dim.* V. Ometto.
Omiomeria; *s. f.* V. Omeomeria.
Omioteleuto; *add.* ὁμοιοτέλευτος, ον.
Omissione; Omessione; *s. f.* πλημμέλημα, ατος (τό)· παράλειψις, εως (ἡ).
Ommesso; *p. pass.* V. Omesso.
Ommettere; *v. att.* V. Omettere.
Ommissione; *s. f.* V. Omissione.
Omnibus; *avv.* πᾶσι.
Omo; *s. m.* V. Uomo.
Omogeneità; *s. f.* ὁμογένεια, ας (ἡ).

Digitized by Google

Omogeneo; *add.* ὁμογενής, ές.
Omologamente; *avv.* ὁμολόγως.
Omologare; *v. att.* ὁμολογέω-ω.
Omologazione; *s. f.* ὁμολόγησις, σεως (ἡ).
Omologo; *add.* ὁμόλογος, ον.
Omonimo; *add.* ὁμώνυμος, ον.
Omoplata; *s. m.* ὠμοπλάται, ῶν (αἱ).
Omore; *s. m.* V. Umore.
Omoroso; *add.* V. Umoroso.
Omuccio; *s. m. dim.* V. Ometto.
Onagro; *s. m.* ὄναγρος, ου (ὁ).
Oncensio; *s. m.* V. Incenso.
Oncia; *s. f.* οὐγγία, ας (ἡ)· οὐγκία, ας (ἡ).
Oncinato; *add.* V. Uncinato.
Oncinetto; *s. m. dim.* V. Uncinetto.
Oncino; *s. m.* V. Uncino.
Oncinuto; *add.* V. Uncinuto.
Onda; *s. f.* κῦμα, ατος (τό)· κλυδασμός, οῦ (ὁ)· κλύδων, ονος (ὁ)· ὕδωρ, ὕδατος (τό). -2. Abbondanza di onde; πολυκυμία, ας (ἡ). -3. Abbondante di onde, con grandi onde; πολυκύμαντος, ον· πολυκύματος, ον· πολυκύμων, ον. -4. Essere agitato dalle onde; κλυδάζομαι. -5. Molto battuto dalle onde; πολύζαλος, ον. -6. Commuovere le onde; δια-κυμαίνω. -7. Non agitato dalle onde; ἀκύμαντος, ον· ἄκυμος, ον· ἀκύματος, ον· ἀκύμων, ον. -8. Che solleva grandi onde; μεγα-λοκύμων, ον. -9. Lo spazio tra le onde; μετα-κύμιον, ου (τό). -10. Che spinge via le onde; ἀποκύματος, ον.
Ondante; *add.* V. Ondeggiante.
Ondazione; *s. f.* V. Ondeggiamento.
Onde; *avv.* ὅθεν.
Ondechè; *avv.* ἀπόθεν ἄν.
Ondeggiamento; *s. m.* κλύδων, ονος (ὁ)· κλύμανσις, σεως (ἡ). -2. Dubbiezza; ἀπορία, ας (ἡ).
Ondeggiante; *add.* κυμαίνων, ουσα, ον.
Ondeggiare; *v. intr.* κυμαίνω· κυματίζομαι. -2. Ondeggiare dentro; ἐγ-κλυδάζομαι. -3. Che suole ondeggiare dentro; ἐγκλυδακτικός, ή, όν. -4. Vacillare; νευστάζω.
Ondeggiato; *add.* σαλευθείς, εῖσα, έν.
Ondetta; Ondicella; *s. f. dim.* κυμάτιον, ου (τό).
Ondifero; *add.* κυματώδης, ες.
Ondosità; *s. f.* κυματώδες, εος-ους (τό).
Ondoso; *add.* κυματώδης, ες.
Ondulamento; *s. m.* V. Ondulazione.
Ondulatorio; *add.* ὑγρός, ά, όν.
Ondulazione; *s. f.* κῦμα, ατος (τό).
Ondunque; *avv.* V. Dovunque.
Onerare; *v. att.* φορτίζω· βρίθω.
Onerario; *add.* φορτικός, ή, όν.
Onere; *s. m.* φόρτιον, ου (τό)· φόρτος, ου (ὁ).
Oneroso; *add.* βριθύς, εῖα, ύ· βαρύς, εῖα, ύ· φορτικός, ή, όν.
Onestà; *s. f.* αἰδώς, ὁσ-οῦς (ἡ)· ἀγνότης, ητος (ἡ)· χρηστότης, ητος (ἡ)· καλοκἀγαθία, ας (ἡ). -2. Modestia; σοφροσύνη, ης (ἡ)· ἐγκράτεια, ας (ἡ).
Onestamente; *avv.* χρηστῶς· σεμνῶς· σωφρόνως· καλῶς.
Onestare; *v. att.* τιμάω-ῶ. -2. Ornare; ἐπι-κοσμέω-ῶ· καλλωπίζω.
Onesteggiare; *v. intr.* ἁγνεύω.
Onesto; *s. m.* κόσμιον, ου (τό)· καλόν, οῦ (τό).
Onesto; *add.* ἁγνός, ή, όν· σεμνός, ή, όν· αἰδοῖος, α, ον· σώφρων, ον· σωφρονικός, ή, όν· τιμητός, ή, όν· χρηστός, ή, όν.
Onesto; *avv.* V. Onestamente.
Onestura; *s. f.* V. Onestà.
Onfacino; *add.* ὀμφάκινος, η, ον.
Onice; *s. m.* ὄνυξ, χος (ἡ).
Onire; *v. att. Svergognare;* ὀνειδίζω.
Onirocritica; *s. f.* ὀνειρολογία, ας (ἡ).
Onne; *avv.* V. Ogni.
Onninamente; *avv.* ὅλως· πάνυ.
Onnipossente; Onnipotente; *add.* παντοκράτωρ, ορος (ὁ).
Onnipotenza; *s. f.* παντοκρατορία, ας (ἡ).
Onnivedente; *add.* πανόπτης, ου (ὁ)· πανόπτρια, ας (ἡ).
Onnivoro; *add.* παντόφαγος, ον.
Onocrotalo; ὀνοκρόταλος, ου (ὁ).
Onomastico; *add.* ὀνομαστικός, ή, όν.
Onomatopeja e Onomatopea; *s. f.* ὀνοματοποίησις, σεως (ἡ)· ὀνοματοποιία, ας (ἡ).
Onorabile; *add.* τιμητέος, α, ον· ἀξιότιμος, ον· σεμνός, ή, όν.
Onorabilmente; *avv.* V. Onorevolmente.
Onorando; *add.* V. Onorabile.
Onorantemente; *avv.* V. Onorevolmente.
Onoranza; *s. f.* V. Onore.
Onorare; *v. att.* τιμάω-ῶ· σέβομαι· τίω· αἰδέομαι -έω-οῦμαι. -2. Onorare sommamente; γεραίρω· ὑπερ-τιμάω-ῶ. -3. Onorare a vicenda; ἀντ-αδέομαι -έω-οῦμαι· ἀντι-τίω. -4. Non onorare; ἀτίζω· ἀτιμάζω.
Onorario; *s. m.* δικαστικόν, οῦ (τό)· μισθοποδοσία, ας (ἡ).
Onorario; *add.* V. Onorifico.
Onoratamente; *avv.* ἐνδόξως.
Onorativo; *add.* τιμάων, ουσα, ον.
Onorato; *add.* τίμιος, ον· ἔντιμος, ον. -2. Molto onorato; βαρύτιμος, ον· μεγαλότιμος, ον· πολύτιμος, ον· πολυτίμητος, ον. -3. Splendidamente onorato; ἀγλαότιμος, ον. -4. Non onorato; ἄ-τιμος, ον· ἀτίμητος, ον.
Onoratore; *add.* τιμῶν, ῶσα, ῶν.
Onorazione; *s. f.* e
Onore; *s. m.* τιμή, ῆς (ἡ). -2. Fama; φήμη, ης (ἡ). -3. Gloria, lode; δόξα, ης (ἡ)· ἔπαινος, ου (ὁ). -4. Pompa; πομπή, ῆς (ἡ). -5. Insegna; παράσημα, ων (τά)· διαπρεπέα-ή, ῶν (τά). -6. Cercare onore; φιλοτιμέομαι-οῦμαι. -7. Che cerca onore; φιλότιμος, ον. -8. Che cerca onore in piccole cose; μικροφιλότιμος, ον. -9. Che non cerca onore; ἀφιλότιμος, ον. -10. Dare onore; τιμήν, ὄνομα ποιέω-ῶ. -11. Desiderio di onore; φιλοτιμία, ας (ἡ). -12. Degno di onore; ἀξιότιμος, ον· ἀξιοτίμητος, ον· σεμνός, ή, όν. -13. Non degno di onore; ἄσεμνος, ον. -14. Fare onore; τίω. -15. Fare onore nel ricevere un personaggio; ξενίζω (τινα) πάνυ λαμπρῶς. -16. Avere gara di onore; φιλοδοξέω-ῶ· συμ-φιλοδοξέω-ῶ· ἀντι-φιλοδοξέομαι-οῦμαι. -17. Che riporta onore; γερασφόρος, ον· γερατοφόρος, ον. -18. Non tenere in onore; ἀτιμάζω.
Onorevole; *add.* τίμιος, ον· ἔντιμος, ον· τιμητέος, α, ον. -2. Magnifico; λαμπρός, ά, όν.
Onorevolemente; *avv.* V. Onorevolmente.
Onorevolezza; *s. f.* τιμή, ῆς (ἡ)· μεγαλοπρέπεια, ας (ἡ).

Digitized by Google

Onorevolmente; **Onorificamente**; } *avv.* ἐνδόξως· λαμπρῶς.
Onorificare; *v. att.* V. Onorare.
Onorificatore; *add.* V. Onoratore.
Onorificazione; *s. f.* V. Onore.
Onorificente; *add.* V. Onoratore.
Onorificenza; *s. f.* V. Onore.
Onorifico; *add.* V. Onorevole.
Onorità; **Onranza**; } *s. f.* V. Onore.
Onrare; *v. att.* V. Onorare.
Onratamente; *avv.* V. Onoratamente.
Onta; *s. f.* ὕβρις, εως (ἡ)· ἀδικία, ας (ἡ). -2. Fare onta; ἐν-υβρίζω· ἀπ-ατιμάω-ῶ.
Ontaneto; *s. m.* αἰγειρών, ῶνος (ὁ).
Ontano; *s. m.* αἴγειρος, ου (ἡ).
Ontanza; *s. f.* V. Onta.
Ontare; *v. att.* *Vituperare*; ὑβρίζω· αἰσχύνω· ἀτιμάζω.
Ontologia; *s. f.* ὀντολογία, ας (ἡ).
Ontosamente; *avv.* αἰσχρῶς· ἐπονειδίστως.
Ontoso; *add.* ὀνειδιστικός, ή, όν· ἄδικος, ον· ἄτιμος, ον. -2. Vergognoso; αἰσχρός, ά, όν.
Ontuosità; *s. f.* V. Untuosità.
Ontuoso; *add.* V. Untuoso.
Onusto; *s. m.* πεφορτισμένος, η, ον· κατάφορτος, ον· ἔμφορτος, ον.
Opachissimo; **Opacissimo**; } *add. superl.* σκιερώτατος, η, ον.
Opacità; *s. f.* ἐπίσκιον, ου (τό)· ζοφῶδες, εος-ους (τό).
Opaco; *add.* ἐπίσκιος, ον· κατάσκιος, ον· σύσκιος, ον· ἀνήλιος, ον· σκοτεινός, ή, όν· σκιερός, ά, όν· σκιώδης, ες· ζοφερός, ά, όν.
Opale; *s. f.* **Opalo**; *s. m.* } ὀπάλλιος, ου (ὁ).
Opefice; *s. m.* V. Artefice.
Openione; *s. f.* V. Opinione.
Opera; *s. f.* ἔργον, ου (τό). -2. Affare; ἔργον, ου (τό)· πρᾶγμα, ατος (τό). -3. Dare opera; προσ-έχω. -4. Fare, mettere opera; ἐργάζομαι. -5. Mettere in opera, *eseguire*; ἐπι-τελέω-ῶ. -B'. *Servirsi*; χράομαι-ῶμαι.
Operadore; *add.* V. Operatore.
Operaggio; *s. m.* V. Opera.
Operagione; *s. f.* V. Operazione.
Operajo; *s. m.* ἐργάτης, ου (ὁ)· χειροτέχνης, ου (ὁ).
Operamento; *s. m.* ἄσκησις, σεως (ἡ)· πρᾶξις, εως (ἡ).
Operante; *p. pres.* ἐργαζόμενος, η, ον· πράττων, ουσα, ον· δημιουργός, όν.
Operare; *v. intr.* ἐργάζομαι· πράττω· ἐπι-τελέω-ῶ· δράω-ῶ· ποιέω-ῶ. -2. Usare; χράομαι-ῶμαι. -3. Operare contro; ἀντ-εν-εργέω-ῶ· ἀντι-πράσσω. -4. Che opera contro, da nemico; ἀντι-πρακτικός, ή, όν. -5. Operare disordinatamente; ἀκοσμέω-ῶ. -6. Operare imprudentemente, senza consiglio, senza gratitudine; ἀγνωμονέω-ῶ. -7. Operare ingiustamente; ἀδικέω-ῶ· παρα-δικέω-ῶ. -8. Che opera ingiustamente; ἄδικος, ον. -9. L'operare ingiustamente; ἀδικία, ας (ἡ). -10. Operare leggermente, senza riflessione; αὐτοσχεδιάζω. -11. Chi opera leggermente; αὐτοσχεδιαστής, οῦ (ὁ). -12. L'operare leggermente; αὐτοσχεδιασμός, οῦ (ὁ). -13. Operare misuratamente; μετριάζω. -14. Operare occultamente; ὑπ-εργάζομαι. -15. Operare da sè; ἰδιοπραγέω-ῶ· ἰδιοπραγμονέω-ῶ. -16. Operare stoltamente; ματαιοποιέω-ῶ· ἀπ-ευνύσσω. -17. Operare turpemente; βδελυρεύομαι. -18. Operare vilmente; δειλαίνω.
Operario; *s. m.* Operajo.
Operata; *s. f.* V. Opera.
Operativamente; *avv.* ποιητικῶς· ἐνεργητικῶς.
Operativo; *add.* ποιητικός, ή, όν· ἐνεργητικός, ή, όν.
Operato; *s. m.* V. Operazione.
Operatore; *add.* ἐργαστής, οῦ (ὁ)· ἐραστήρ, ῆρος (ὁ)· ἐργάτης, ου (ὁ)· ἐργαστικός, ή, όν· ἐργατικός, ή, όν· πράττων, ουσα, ον.
Operatorio; *add.* V. Operativo.
Operazione; *s. f.* ἐργασία, ας (ἡ)· ἔργον, ου (τό).
Operculo; *s. m.* πῶμα, ατος (τό).
Operella; **Operetta**; **Opericciuola**; } *s. f. dim.* ποιημάτιον, ου (τό).
Operiere; *s. m.* V. Operajo.
Operina; *s. f. dim.* V. Operetta.
Operosità; *s. f.* πραγματῶδες, εος-ους (τό)· σπουδαιότης, ητος (ἡ).
Operoso; *add.* πραγματώδης, ες· φιλόπονος, ον· πολυπράγμων, ον· ἐνεργός, όν· δραστικός, ή, όν· φιλεργός, όν.
Operuccia ed Operuzza; *s. f. dim.* V. Operetta.
Opifice; *s. m.* V. Operatore.
Opificio; *s. m.* χειρούργημα, ατος (τό). -2. *Luogo dove si lavora*; ἐργαστήριον, ου (τό).
Opimo; *add.* πίων, ον· εὔκαρπος, ον· πολύκαρπος, ον.
Opinabile; *add.* δοξαστός, ή, όν.
Opinabilmente; *avv.* δοξαστῶς.
Opinare; *v. intr.* δοξάζω· νομίζω· οἴομαι.
Opinativo; **Opinatore**; } *add.* δοξάζων, ουσα, ον.
Opinione; *s. f.* δόξα, ης (ἡ)· δόκησις, σεως (ἡ)· γνώμη, ης (ἡ)· ὑπόληψις, εως (ἡ)· ὑπόθεσις, σεως (ἡ). -2. Aver grande opinione; μεγαλοφρονέω-ῶ (ἐπί τινι). -3. Avere, essere di opinione; δοκέω-ῶ· οἴομαι. -4. Avere opinione diversa; ἄλλως δοκέω-ῶ, οἴομαι· ἀντι-γνωμονέω-ῶ· ἀντι-δοξάζω· ἀντ-οίομαι. -5. Di opinione contraria; ἀντιγνώμων, ον· ἀντίδοξος, ον. -6. Avere, essere della stessa opinione; συγ-γιγνώσκω. -7. Della stessa opinione; σύμψηφος, ον. -8. Avere opinione propria; ἰδιογνωμονέω-ῶ. -9. Che ha opinione propria; ἰδιογνώμων, ον. -10. Combattere la propria opinione; γνωσιμαχέω-ῶ. -11. Contro l'opinione ordinaria; παράδοξος, ον. -12. Fare cangiare d'opinione; μετ-ανα-γιγνώσκω. -13. Non guidato da opinione; ἀδοξοποίητος, ον. -14. Che ha molte opinioni; πολύδοξος, ον. -15. Mutar l'opinione; μετα-δοξάζω. -16. Operare, parlare secondo la propria opinione; ἰδιοπραγέω-ῶ· ἰδιοπραγμονέω-ῶ. -17. Che opera secondo la propria opinione; ἰδιοπράγμων, ον. -18. Secondo la mia opinione; ἐμοὶ δόκει.
Opobalsamo; *s. m.* ὀποβάλσαμον, ου (τό).
Oppenione; *s. f.* V. Opinione.
Oppia; *s. f.* V. Oppio.
Oppiare; *v. att.* ὀπίω κατα-κοιμίζω.
Oppido; *s. m.* πόλις, εως (ἡ).
Oppignoramento; *s. m.* ἐνεχυρασία, ας (ἡ)· ἐνεχύρασμα, ατος (τό)· ἐνεχυρασμός, οῦ (ὁ).
Oppignorare; *v. att.* ἐν-εχυριάζω.
Oppignorazione; *s. f.* V. Oppignoramento.
Oppilare; *v. att.* ἐμ-φράττω.

Digitized by Google

Oppilativo; *add.* ἐμφράττων, ουσα, ον.
Oppilato; *p. pass.* ἐμφραχθείς, εῖτα, έν.
Oppilazione; *s. f.* ἔμφραξις, εως (ἡ).
Oppinione; *s. f.* V. Opinione.
Oppio; *s. m.* σφένδαμος, ου (ὁ). -2. *Succo del papavero;* ὄπιον, ου (τό).
Opponente; *add.* ἀντιστάτης, ου (ὁ).
Opponere; *v. att.* V. Opporre.
Opponimento; *s. m.* V. Opposizione.
Opporre; *v. att.* προ-βάλλω· ἀντι-τάττω· παραφέρω· ἀντι-λέγω· ἀντι-τίθημι. -2. Contrariare; ἐν-αντιόομαι=οῦμαι· ἀντι-τάττομαι.
Opportunamente; Opportunatamente; *avv.* ἐν καίρῳ.
Opportunità; *s. f.* καιρός, οῦ (ὁ)· εὐκαιρία, ας (ἡ). -2. Avere opportunità; εὐ-καιρέω=ῶ. -3. Non avere opportunità; ἀκαιρέω=ῶ. -4. Bisogno; χρεία, ας (ἡ).
Opportuno; *add.* καίριος, ον· εὔκαιρος, ον. -2. Bisognevole; ἀναγκαῖος, α, ον.
Oppositamente; *avv.* ἐν-αντίως.
Opposito; *s. m.* ἐναντίωσις, σεως (ἡ)· ἐναντίον, ου (τό). -2. Opposizione V.
Opposito; *add.* ἀντικείμενος, η, ον. ἐναντίος, α, ον. -2. Essere opposto; ἀντί-κειμαι· δια-μηκίζω· ἀντι-στοιχέω=ῶ.
Oppositore; *add.* V. Opponente.
Opposizione; *s. f.* παρένθεσις, σεως (ἡ)· ἔνθεσις, σεως (ἡ)· παρεμβολή, ῆς (ἡ)· προβολή, ῆς (ἡ)· ἀντιλογία, ας (ἡ). -2. Contrarietà; ἐναντίωσις, σεως (ἡ). -3. L'essere opposto; ἀντίθεσις, σεως (ἡ).
Opposto; *s. m.* V. Opposito.
Oppressare; *v. att.* V. Opprimere.
Oppressatore; *add.* V. Oppressore.
Oppressione; *s. f.* καταπίεσις, σεως (ἡ)· καταδυναστεία, ας (ἡ)· καταδούλωσις, σεως (ἡ)· κατοχή, ῆς (ἡ).
Oppressore; *add.* καταπιέζων, ουσα, ον.
Oppressura; *s. f.* V. Oppressione.
Opprimere; *v. att.* κατα-πιέζω· κατα-δυναστεύω· κατ-ήχω· κατα-δουλίζω.
Opprobrio; *s. m.* V. Obbrobrio.
Oppugnamento; *s. m.* V. Oppugnazione.
Oppugnare; *v. att.* πολιορκέω=ῶ· προς-βάλλω. -2. Le mura; τειχομαχέω=ῶ.
Oppugnatore; *add.* διαμαχόμενος, η, ον· πολιορκήτης, ου (ὁ).
Oppugnazione; *s. f.* προβολή, ῆς (ἡ)· εἰσβολή, ῆς (ἡ)· καταπολέμησις, σεως (ἡ)· πολιορκία, ας (ἡ).
Oppure; *avv.* ἤ.
Oprante; *add.* V. Operante.
Oprare; *v. intr.* V. Operare.
Oprire; *v. att.* V. Aprire.
Opulente e Opulento; *add.* V. Ricco.
Opulenza; *s. f.* πλοῦτος, ου (ὁ)· εὐπορία, ας (ἡ)· χρήματα, ων (τά).
Opuscoletto; Opuscolo; *s. m. dim.* V. Operetta.
Ora; *s. f.* ὥρα, ας (ἡ). -2. Tempo; καιρός, οῦ (ὁ). -3. In buon'ora *(modo di pregare)*; δέομαι=οῦμαι· ἱκετεύω πρὸς θεοῦ. -4. Nella medesima ora; αὔθωρος, ον· *avv.* αὐθωρεί· αὐθωρόν. -5. D'ora avanti, innanzi; ἐντεῦθεν· ἔξης. -6. Dall'ora che; ἐξ οὗ.
Ora; *avv.* νύν· ἤδη. -2. Adunque; τοίνυν· τοιγαροῦν.
Oracolare; *v. intr.* μαντείαν δίδωμι· χρησμηγορέω=ῶ· χρησμηλογέω=ῶ.
Oracolista; *s. m.* μάντις, εως (ὁ, ἡ)· χρησμηγόρης, ου (ὁ)· χρησμηγόρος, ον.
Oracolo; *s. m.* χρησμός, οῦ (ὁ)· χρησμῳδία, ας (ἡ)· μαντεῖον, ου (τό)· μάντευμα, ατος (τό)· ἀποθέσπισις, σεως (ἡ). -2. Annunziare per mezzo d'un oracolo; ἀπο-θεσπίζω. -3. Annunziato dall'oracolo; μαντευτός, ή, όν. -4. Appartenente all'oracolo; μαντεῖος, ον = α, ον. -5. Dare un oracolo contro un oracolo; ἀντι-χρησμοδοτέω=ῶ. -6. Determinare per un oracolo; δια-μαντεύομαι. -7. Interrogar l'oracolo; δια-μαντεύομαι. -8. Interrogar l'oracolo nello stesso tempo; συγ-χρηστηριάζομαι. -9. Che viene dall'oracolo; μαντόσυνος, ον.
Orafaccio; *s. m. pegg.* κακὸς χρυσοχόος=οῦς, όου=οῦ (ὁ).
Orafo; *s. m.* χρυσοχόος=οῦς, όου=οῦ (ὁ).
Oramai; *avv.* ἤδη.
Orare; *v. intr.* V. Pregare.
Orario; *add.* ὡραῖος, α, ον.
Orato; *add.* V. Dorato.
Oratore; *s. m.* ῥήτωρ, ορος (ὁ)· λέγων, οντος (ὁ). -2. Atto ad essere oratore popolare; δημολογικός, ή, όν. -3. Appartenente all'oratore politico; δημολογικός, ή, όν. -4. Chi prega; εὐχέτης, ου (ὁ).
Oratoria; *s. f.* ῥητορική, ῆς (ἡ).
Oratoriamente; *avv.* ῥήτορος δίκην.
Oratorio; *s. m.* ἀσκητήριον, ου (τό)· εὐκτήριον, ου (τό).
Oratorio; *add.* ῥητορικός, ή, όν.
Orazioncella; Orazioncina; *s. f. dim.* λογίδιον, ου (τό).
Orazione; *s. f.* εὐχή, ῆς (ἡ). -2. Discorso; λόγος, ου (ὁ). -3. Far orazione; εὔχομαι.
Orazionetta; *s. f. dim.* V. Orazioncella.
Orbacca; *s. f.* ἀκρόδρυον, ου (τό).
Orbare; *v. att.* ἄπο-στερέω=ῶ· ὀρφανίζω. -2. Accecare; ἐκ-τυφλόω=ῶ.
Orbe; *s. m.* κύκλος, ου (ὁ).
Orbè; Orbene; *avv.* τοίνυν· τοιγαροῦν.
Orbezza; *s. f.* ὀρφανία, ας (ἡ).
Orbicolare; Orbicolato; *add.* κυκλικός, ή, όν· ἐγκύκλιος, ον.
Orbita; *s. f.* τροχιά, ᾶς (ἡ). -2. Dei pianeti; κύκλος, ου (ὁ).
Orbità; *s. f.* ὀρφανία, ας (ἡ).
Orbo; *add.* τυφλός, ή, όν.
Orca; *s. f.* ὄρυξ, γος (ὁ).
Orcetto; *s. m. dim.* κεράμιον, ου (τό).
Orchestra; *s. f.* ὀρχήστρα, ας (ἡ).
Orcia; *s. f.* V. Orcio.
Orcino; *s. m. dim.* V. Orcetto.
Orcio; *s. m.* πίθος, ου (ὁ)· κέραμος, ου (ὁ)· κεράμιον, ου (τό).
Orciolajo; *s. m.* κεραμεύς, έως (ὁ).
Orcioletto; Orciolino; *s. m. dim.* κεράμιον, ου (τό).
Orciuolo; *s. m.* κεράμιον, ου (τό). -2. Essere come l'orciuolo dei poveri; αἰσχρολογέω=ῶ.
Orco; *s. m.* μορμολοκεῖον, ου (τό).
Orda; *s. f.* πλῆθος, εος=ους (τό).
Ordigno; *s. m.* μηχανή, ῆς (ἡ).
Ordinale; *add.* εἰωθώς, υῖα, ός. -2. Ordinato; τακτικός, ή, όν.
Ordinalmente; *avv.* τάξει.

Digitized by Google

Ordinamento; *s. m.* e
Ordinanza; *s. f.* πρόσταγμα, ατος (τό)· ἐπίταξις, εως (ἡ)· διάταξις, εως (ἡ). -2. Non conforme l'ordinamento politico; ἀπολιτικός, ή, όν. -3. Opporre in ordinanza; ἀντι-τάττω.
Ordinare; *v. att.* τάττω· δια-τίθημι· συν-τίθημι· δια-τάττω· ἐγ-κοσμέω=ῶ· εὐ-τρεπίζω· παρα-σκευάζω. -2. Commettere, comandare; προς-τάττω· ἐν-τέλλομαι· παρα-κελεύομαί (τινι). -3. Dare gli ordini sacri; χειροτονέω=ῶ. -4. Ordinare accanto; παρα-τάττω. -5. Atto, appartenente all'ordinare; διαθετικός, ή, όν· διακοσμητικός, ή, όν. -6. Ordinare in battaglia; τάττω· παρα-κρίνω. -7. Ordinare diversamente; μετα-συν-τίθημι· μετα-τάττω. -8. Ordinare contro; ἀντι-δια-τάττω. -9. Ordinare insieme; συγ-κατα-τάττω· συγ-κατ-ορθόω=ῶ. -10. Ordinare una cosa invece di un'altra; ἀντι-καθ-ίστημι.
Ordinariamente; *avv.* τὰ πλεῖστα· εἰωθότως.
Ordinario; *add.* συνήθης, ες.
Ordinatamente; *avv.* τακτικῶς· ἐν τάξει· τεταγμένως· εὐτάκτως.
Ordinativo; *add.* τακτικός, ή, όν· διαθετικός, ή, όν· διακοσμητικός, ή, όν.
Ordinato; *add.* μέτριος, ον - α, ον.
Ordinatore; *add.* ἀρχηγός, όν.
Ordinazione; *s. f.* e
Ordine; *s. m.* τάξις, εως (ἡ)· διάταξις, εως (ἡ)· σύνταξις, εως (ἡ)· διάθεσις, σεως (ὁ)· κόσμος, ου (ὁ). -2. Commessione; πρόσταγμα, ατος (τό)· ἐντολή, ῆς (ἡ). -3. Costumanza; ἔθος, εος=ους (τό). -4. Maniera; τρόπος, ου (ὁ). -5. *Società di persone; Congregazione di Religiosi;* ἑταιρία, ας (ἡ)· τάγμα, ατος (τό). -6. *Uno dei sette Sacramenti;* τάξις, εως (ἡ). -7. Conservare l'ordine; εὐ-τακτέω=ῶ· ἐμ-μένω τῇ τάξει· φυλάττω τὴν τάξιν. -8. Dare ordine; καθ-ίστημι. -9. Fare ordine; τάττω. -10. Fuori d'ordine; ἔξω τῆς τάξεως· ἀτάκτως· εἰκῇ. -11. In ordine; ἐφεξῆς. -12. Mettere ordine; παρα-σκευάζω. -13. Mettere a ordine, in ordine; συ=σκευάζω· δια-τάττω· δια-κοσμέω=ῶ· ἐγ-κοσμέω=ῶ· εὐ-θετέω=ῶ· καλῶς διατίθημι, -14. Per, con ordine; τακτικῶς· ἐν τάξει. -15. Ridurre all'ordine; σώφρονα ποιέω=ῶ (τινα)· σωφροσύνην ἐμ-ποιέω=ῶ (τινι).
Ordire; *v. att.* ἱστοῦ ἔρχομαι· τὸν στήμονα ἵστημι (ἵστημι)· προ-φορίομαι=οῦμαι. -2. Macchinare; μηχανάομαι=ῶμαι· κατεύω· ὑφαίνω
Ordito; *s. m.* στήμων, ονος (ὁ).
Orditore; *add.* ὑφαίνων, ουσα, ον.
Orditura; *s. f.* ὕφανσις, εως (ἡ).
Ordo; *add.* αἰσχρός, ά, όν· δυσειδής, ές.
Ordura; *s. f.* ῥύπασμα, ατος (τό)
Oreade; *s. f.* Ὀρειάς, άδος (ἡ
Orecchia; *s. f.* V. Orecchio.
Orecchiare; *v. intr.* ὦτα προς-τίθημι· ὠτακουστέω=ῶ.
Orecchietta; *s. f. dim.* ὠτίον, ου (τό).
Orecchino; *s. m.* ἐνώτιον, ου (τό)· ἐλλόβιον, ου (τό)· ἐλικτῆρες, ων (οἱ).
Orecchio; *s. m.* οὖς, ὠτός (τό). -2. Abbassare le orecchie; κατα-βάλλω τὰ ὦτα. -3. Dare, prestare, avere, tenere gli orecchi ad una cosa; ὦτα παρ-έχω. -B'. Acconsentire; συν-ευ-δοκέω=ῶ. -4. Dar negli orecchi; ὠτοκοπέω=ῶ. -5. Duro d'orecchio; βαρυήκοος=ους, οον=ουν. -6. Esser duro di orecchio; βαρυηκοέω=ῶ. -7. Fare orecchi; τὰ ὦτα παρ-έχω. -8. Gonfiare gli orecchi; συν-ευδοκέω=ῶ. -9. Porger orecchio; ἀκούω. -10. Riscaldare gli orecchi ad alcuno; ἐπι-τιμάω=ῶ. -11. Senza orecchi; ἄωτος, ον. -12. Stare in orecchi, cogli orecchi tesi; ἐπιμελῶς τὰ ὦτα προς-έχω. -13. Torre gli orecchi; παρ-ευ-ορλέω=ῶ (τινι). -14. Mi giunge agli orecchi; ἀκούω· πυνθάνομαι· μανθάνω.
Orecchioni; *s. m. pl.* παρωτῖδες, ων (αἱ).
Orecchiuto; *add.* ὠτόεις, εσσα, εν.
Orefice; *s. m.* V. Orafo.
Oreficeria; *s. f.* χρυσοχοΐα, α, (ἡ)· ἀργυρατικὴ τέχνη, ης (ἡ). -2. Officina da orefice; χρυσεῖον, ου (τό)· χρυσοχοεῖον, ου (τό). -3. Lavoro da orefice; χρύσωμα, ατος (τό).
Oreggio; *s. m.* ἀνεμίδιον, ου (τό).
Oreglia; *s. f.* V. Orecchio.
Orezza; *s. f.*
Orezzamento; *s. m.* } V. Oreggio.
Orezzo; *s. m.*
Orfanello; } *s. m.* μικρὸς ὀρφανός, οῦ (ὁ).
Orfanetto; }
Orfanezza; *s. f.* V. Orfanità.
Orfanino; *s. m. dim.* V. Orfanello.
Orfanità; *s. f.* ὀρφανία, ας (ἡ).
Orfano; *add.* ὄρφανος, ον. -2. Aver cura degli orfani; ὀρφανεύω· ὀρφανίζω. -3. Chi ha cura degli orfani; ὀρφανιστής, οῦ (ὁ)· ὀρφανοφύλαξ, ακος (ὁ). -4. Nutrire gli orfani; ὀρφανοτροφέω=ῶ. -5. Chi nutre gli orfani; ὀρφανοτρόφος, ον. -6. Rendere orfano; ὀρφανίζω.
Orfanotrofio; *s. m.* ὀρφανοτροφεῖον, ου (τό).
Organajo; *s. m.* ὀργανοποιός, οῦ (ὁ)· ὀργανήκτωρ, ορος (ὁ).
Organale; *add.* ὀργανικός, ή, όν.
Organare; *v. att.* V. Organizzare.
Organetto; *s. m. dim.* ὀργάνιον, ου (τό).
Organicamente; *avv.* ὀργανικῶς.
Organico; *add.* ὀργανικός, ή, όν.
Organino; *s. m.* ὀργάνιον, ου (τό).
Organismo; *s. m.* διάθεσις, σεως (ἡ)· διοίκησις, σεως (ἡ)· κατασκευή, ῆς (ἡ)· μόρφωσις, σεως (ἡ).
Organista; *s. m.* ὀργάνων ψαλτής, οῦ (ὁ).
Organizzamento; *s. m.* V. Organismo.
Organizzare; *v. att.* μορφόω=ῶ· κατα-σκευάζω· διοικέω=ῶ.
Organizzato; *add.* μορφωθείς, εῖσα, έν.
Organizzatore; *add.* μορφωτήρ, ῆρος (ὁ)· μορφώτρια, ας (ἡ).
Organizzazione; *s. f.* μόρφωμα, ατος (τό)· μορφή, ῆς (ἡ).
Organo; *s. m.* ὄργανον, ου (τό). -2. Strumento musicale; ὄργανον πνευματικόν, ου (τό).
Organuto; *add.* ὀργανικός, ή, όν.
Orgasmo; *s. m.* ὀργασμός, οῦ (ὁ).
Orgia; *s. f. Misura;* ὀργυιά, ᾶς (ἡ). -2. *Feste solenni;* ὄργια, ων (τά). -3. Celebrare le orgie; ὀργιάζω. -4. Celebrazione delle orgie; ὀργιασμός, οῦ (ὁ). -5. Celebrato con molte orgie; πολυόργιος, ον. -6. Luogo in cui si celebrano le orgie; ὀργιαστήριον, ου (τό).
Orgiasta; *s. m. Celebrante i misteri di Bacco;* ὀργιαστής, οῦ (ὁ).
Orgogliamento; *s. m.* } V. Orgoglio.
Orgoglianza; *s. f.* }
Orgogliare; *v. intr.* ὑπερ-ηφανεύομαι· μεγαφρονέω=ῶ.

Digitized by Google

Orgoglio; *s. m.* τύφος, ου (ὁ)· ὄγκος, ου (ὁ)· ὑπερηφανία, ας (ἡ)· θρασύτης, ητος (ἡ)· μεγαλοφροσύνη, ης (ἡ). -2. Che odia l'orgoglio; μισότυφος, ον. -3. Trattare con orgoglio; ὑπερ-ηφανεύομαι· ὑπερ-ηφανέω-ῶ.

Orgogliosamente; *avv.* ὑπερηφάνως· μεγαλοφρόνως.

Orgogliosetto; *add.* ὑπερήφανος, ον· ὑπέρογκος, ον.

Orgogliosità; *s. f.* V. Orgoglio.

Orgoglioso; *add.* ὑπέρβιος, ον· ἀλαζών, όν· μεγαλοπρεπής, ές. -2. Alzarsi orgoglioso sopra uno; ὑπερ-ηνέω-ῶ. -3. Essere orgoglioso; γαυριάω-ῶ· ὑπερ-οφρυόμαι-οῦμαι· μέγα φρονέω-ῶ· μεγαλοφρονέω-ῶ· σεμνύνομαι. -4. Orgoglioso del peso che porta; ἀγλαόφορτος, ον. -5. Rendere orgoglioso; γαυρόω-ῶ.

Oriare; *v. intr.* φύομαι.

Oricalco; *s. m.* ὀρείχαλκος, ου (ὁ)· ὀρίχαλκος, ου (ὁ).

Orichicco; *s. m.* κόμμι, εως (τό).

Orichiomato; *add.* χρυσοβόστρυχος, ον· χρυσοθείρος, ον· χρυσόκομος, ον· χρυσοκόμης, ες.

Oricrinito; *add.* χρυσόθριξ, τριχος (ὁ, ἡ).

Orientale; *add.* ἀνατολικός, ή, όν.

Orientalmente; *avv.* πρὸς ἕω.

Oriente; *s. m.* ἀνατολή, ῆς (ἡ). -2. Da oriente ad occidente; ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν μεχρὶ δυσμῶν· ἀφ' ἡλίου ἀνατέλλοντος μεχρὶ δυσμένου.

Orificeria; *s. f.* V. Oreficeria.

Orificio e Orifizio; *s. m.* στόμα, ατος (τό).

Origano; *s. m.* ὀρίγανον, ου (τό).

Orige; *s. m.* ὄρυξ, γος (ὁ).

Originale; *s. m.* αὐτόγραφον, ου (τό).

Originale; *add.* ἀρχικός, ή, όν· ἀρχέτυπος, ον.

Originalità; *s. f.* καινοτομία, ας (ἡ).

Originalmente; *avv.* ἀρχικῶς· ἐξ ἀρχῆς.

Originamento; *s. m.* V. Origine.

Originare; *v. att.* ἀρχὴν δίδωμι. -2. *Intr.* φύομαι· γίγνομαι.

Originariamente; *avv.* V. Originalmente.

Originario; *add.* V. Originale.

Originazione; *s. f.* e

Origine; *s. f.* ἀρχή, ῆς (ἡ)· γένεσις, σεως (ἡ)· αἰτία, ας (ἡ). -2. Schiatta; γένος, εος-ους (τό)· γενεά, ᾶς (ἡ). -3. Di bassa origine; ἀγενής, ές· ἀγέννητος, ον. -4. Di legittima origine; γνήσιος, ον. -5. Che è origine; ἀρχηγενής, ές. -6. Dalla prima origine; ἀνώθεν.

Origliare; *v. intr.* V. Orecchiare.

Origliere; *s. m.* προσκεφάλαιον, ου (τό).

Origo; *s. m.* V. Origine.

Origo; *s. f.* V. Origine.

Orina; *s. f.* οὖρον, ου (τό). οὔρημα, ατος (τό).

Orinale; Orinaletto; Orinalino; *s. m.* οὐροδοχεῖον, ου (τό)· οὐροδόχη, ης (ἡ)· σκάφιον, ου (τό).

Orinare; *v. intr.* οὐρέω-ῶ.

Orinario; *add.* οὐρητός, ά, όν.

Orinata; *s. f.* οὔρησις, σεως (ἡ).

Orinativo; *add.* οὐρητικός, ή, όν· διουρητικός, ή, όν.

Orinci (Andare in); εἰς τὰ πορρώτερω οἴχομαι. -2. Mandare in orinci; εἰς τὰ πορρώτερω ἀπο-πέμπω.

Orinoso; *add.* V. Orinario.

Orioletto; *s. m. dim.* μικρὸν ὡρολόγιον, ου (τό).

Oriolo; *s. m.* V. Oriuolo.

Orione; *s. m.* ὠρίων, ονος (ὁ).

Orire; *v. intr.* φύομαι.

Oriscello; *s. m.* V. Orliccio.

Orittogenia; *s. f.* ὀρυττογενία, ας (ἡ) *G. M.*

Orittologia; *s. f.* ὀρυττολογία, ας (ἡ) *G. M.*

Oriundo; *add.* ἀπόγονος, ον.

Oriuolo; *s. m.* ὡρολόγιον, ου (τό). -2. Orologio solare; γνώμων, ονος (ὁ). -3. Appartenente agli orologi solari; γνωμονικός, ή, όν.

Orizzone; *s. m.* V. Orizzonte.

Orizzontale; *add.* ὁ, ἡ, τὸ κατὰ τὸν ὁρίζοντα· ὁμαλός, ή, όν.

Orizzontalmente; *avv.* κατὰ τὸν ὁρίζοντα.

Orizzonte; *s. m.* ὁρίζων, οντος (ὁ).

Orlare; *v. att.* ἐσχατιὰν προς-ράπτω· κρασπεδόω-ῶ· λεγνόω-ῶ (τι).

Orlatura; *s. f.* ἐσχατιά, ᾶς (ἡ).

Orliccio; Orlicciuzzino; Orlicciuzzo; *s. m.* ψομός, οῦ (ὁ). -2. Estremità; ἐσχατιά, ᾶς (ἡ).

Orliqua e Orliquia; *s. f.* V. Reliquia.

Orlo; *s. m.* κράσπεδον, ου (τό)· ἐσχατιά, ᾶς (ἡ)· κόρυμβος, ου (ὁ). -2. *Qualsivoglia estremità*; κράσπεδον, ου (τό)· χεῖλος, εος-ους (τό)· περίττομον, ου (τό)· ὀφρύς, ύος (ἡ)· κρηπίς, ῖδος (ἡ). -3. Pieno sino all'orlo; ὑπερχειλής, ές· ὑπέρχειλος, ον.

Orma; *s. f.* ἴχνος, εος-ους (τό)· στίβος, ου (ὁ).

Ormai; *avv.* V. Oramai.

Ormare; *v. att.* ἰχνεύω· ἀνιχνεύω· ἐξ-ιχνεύω· ῥινηλατέω-ῶ.

Ormatore; *add.* ἰχνεύων, ουσα, ον· ἰχνευστής, οῦ (ὁ).

Ormeggiare; *v. att.* V. Ormare. -2. *Dar fondo ad un'àncora*; τὴν ἄγκυραν χαλάω-ῶ.

Ormesino; *s. m.* V. Ermisino.

Ormino; *s. m.* ὅρμινον, ου (τό).

Ornamentale; *add.* κοσμητικός, ή, όν.

Ornamentino; *s. m. dim.* κοσμάριον, ου (τό).

Ornamento; *s. m.* κόσμημα, ατος (τό)· κόσμος, ου (ὁ)· καλλώπισμα, ατος (τό). -2. Adornare con incantati ornamenti; δια-μαγεύω. -3. Deporre l'ornamento; ἀπο-κοσμέομαι-οῦμαι. -4. Privare dell'ornamento; ἀπο-κοσμέω-ῶ· ἀπο-καλλωπίζω· -5. Senza ornamento; ἄκοσμος, ον· ἀκόσμητος, ον· ἀκαλλώπιστος, ον· ἀκατάσκευος, ον· γυμνός, ή, όν.

Ornare; *v. att.* κοσμέω-ῶ· ἀγλαΐζω· καλλωπίζω. -2. Ornare a vicenda; ἀντι-κοσμέω-ῶ.

Ornatamente; *avv.* κομψῶς· χαριέντως.

Ornatezza; *s. f.* V. Ornatura.

Ornato; *s. m.* V. Ornamento.

Ornato; *add.* κακοσμένος, η, ον· κοσμηθείς, εῖσα, έν. -2. Assai ornato; πολυκόσμητος, ον· πολύκοσμος, ον. -3. Non ornato; ἀπερικόσμητος, ον· ἄκομψος, ον· ἀκόμψευτος, ον· ἀκοσμήτις, εσσα, εν· ἄκοσμος, ον· ἀκόσμητος, ον.

Ornatore; *add.* κοσμήτωρ, ορος (ὁ)· κοσμητρία, ας (ἡ).

Ornatura; *s. f.* V. Ornamento.

Ornitologia; *s. f.* ὀρνιθολογία, ας (ἡ).

Ornitologo; *s. m.* ὀρνιθόλογος, ον.

Orno; *s. m.* ὀρεινὴ μελεία, ας (ἡ).

Oro; *s. m.* χρυσός, οῦ (ὁ). -2. Adoratore dell'oro, χρυσολάτρης, ου (ὁ)· χρυσολάτρις, ιδος (ἡ). -3. Che ha ali d'oro; χρυσόπτερος, ον· χρυσοπτέρυγος, ον. -4. Amante dell'oro; χρυσεραστής, οῦ (ὁ)· χρυσέρως, ωτος (ὁ, ἡ)· φιλόχρυσος, ον. -5. Amore dell'oro; φιλοχρυσία, ας (ἡ). -6. Con anella di oro; χρυσοδακτύλιος, ον· χρυσόχειρ, ειρος (ὁ, ἡ). -7. Che ha apparenza di oro; χρυσοειδής, ές. -8. Che ha l'arco d'oro; χρυσότοξος, ον. -9. Con armatura d'oro; χρυσοτευχής, ές· χρυσό-

Digitized by Google

πλος, ον. -10. Con arte d'oro; χρυσοτέχνης, ες. -11. Che assaggia l'oro; χρυσογνώμων, ον. -12. Che ha asta d'oro; χρυσόλογχος, ον. -13. Attorto d'oro; χρυσόστροφος, ον. -14. Avido d'oro; φιλόχρυσος, ον. -15. Pazza avidità dell'oro; χρυσομανία, ας (ἡ). -16. Pazzamente avido d'oro; χρυσομανής, ές. -17. Con borchia d'oro; χρυσόηλος, ον. -18. Che ha brando di oro; χρυσοφάσγανος, ον. -19. Che dà la caccia all'oro; χρυσοθήρας, ου (ὁ). -20. Colle calcagna d'oro; χρυσεόταρσος, ον. -21. Avere capelli d'oro; χρυσοκομάω-ῶ. -22. Col capo d'oro; χρυσοκάρηνος, ον· χρυσοκέφαλος, ον. -23. Essere carico d'oro; χρυσοφορέω-ῶ. -24. Cassa per riporre oro; χρυσωματοθήκη, ης (ἡ). -25. Catena d'oro; χρυσοπέδη, ης (ἡ). -26. Cave d'oro; χρύσεια μέταλλα, ων (τά)· χρυσωρυχεῖον, ου (τό). -27. Chi cerca oro; χρυσεκλέκτης, ου (ὁ). -28. Che ha cetra d'oro; χρυσολύρης, ου (ὁ)· χρυσολίθαρος, ον. -29. Con chiodi d'oro; χρυσόηλος, ον. -30. Con chioma d'oro; χρυσοέθειρος, ον· χρυσοβόστρυχος, ον. -31. Del colore dell'oro; χρυσοφαβής, ές· χρυσόχροος-ους, οον-ουν. -32. Essere del colore dell'oro; χρυσίζω. -33. Commesso d'oro; χρυσοκόλλητος, ον· χρυσόκολλος, ον. -34. Essere commesso d'oro; χρυσοκομέω-ῶ. -35. Comprare oro; χρυσωνέω-ῶ. -36. Comprato con oro; χρυσώνητος, ον. -37. Che conduce oro; χρυσαγωγός, όν. -38. Che contiene oro; χρυσίτης, ου (ὁ). -39. Coperto d'oro; χρυσόκλειστος, ον· χρυσόκλυστος, ον. -40. Con copertura d'oro; χρυσόροφος, ον. -41. Che ha la corazza d'oro; χρυσοθώραξ, ακος (ὁ, ἡ). -42. Che ha le corna d'oro; χρυσοκέρας, ατος (ὁ, ἡ)· χρυσόκερως, ωτος (ὁ, ἡ). -43. Coronato d'oro; χρυσοστέφανος, ον. -44. Con crine ornato d'oro; χρυσοβόστρυχος, ον. -45. Che ha cimiere d'oro; χρυσόλοφος, ον. -46. Custodire oro; χρυσοφυλακέω-ῶ. -47. Che custodisce oro; χρυσοφύλαξ, ακος (ὁ). -48. Dar l'oro; ἐπι-χρυσόω-ῶ. -49. Che devolve oro; χρυσορρόης, ου (ὁ). -50. Dal disco d'oro; χρυσόκυκλος, ον. -51. Con dorso d'oro; χρυσόνωτος, ον. -52. Con l'elmo d'oro; χρυσεοπήληξ, κος (ὁ, ἡ)· χρυσοπήληξ, κος (ὁ, ἡ). -53. Fatto d'oro; χρυσότευκτος, ον. -54. Filo d'oro; χρυσόνημα, ατος (τό)· χρυσόλινον, ου (τό). -55. Con filo d'oro; χρυσόνημος, ον. -56. Che ha fiore del color dell'oro; χρυσανθής, ές. -57. Che fonde oro; χρυσοχόος-οῦς, όον-οῦν. -58. Formato d'oro; χρυσήλατος, ον. -59. Con frangia d'oro; χρυσοπάρυφος, ον. -60. Con freno d'oro; χρυσήνιος, ον. -61. Con fuso d'oro; χρυσηλάκατος, ον. -62. Con giogo d'oro; χρυσόζυγος, ον. -63. Giojello, ornamento d'oro; χρυσίδιον, ου (τό). -64. Immerso nell'oro liquefatto, *indorato*; χρυσεμβαφής, ές· χρυσέμβαφος, ον. -65. Inanellato d'oro; χρυσοέλικτος, ον. -66. Intessuto, ricamato d'oro; χρυσέμπαστος, ον. -67. Che ha lancia d'oro; χρυσογχής, ές· χρυσειολόγχης, ες. -68. Lavorare l'oro; χρυσοποιέω-ῶ. -69. Il lavorare l'oro; χρυσοποία, ας (ἡ). -70. Lavorato in oro; χρυσόκμητος, ον· χρυσοτόρευτος, ον. -71. Lavoratore in oro; χρυσουργός, όν· χρυσοτέκτων, ονος (ὁ). -72. Essere lavoratore in oro; χρυσοχοέω-ῶ· χρυσουργέω-ῶ. -73. Lavorio in oro; χρύσωμα, ατος (τό). -74. Lavoro fatto in oro; χρύσευμα, ατος (τό). -75. Legato in oro; χρυσόδετος, ον· χρυσένδετος, ον. -76. Che ha la lingua d'oro; χρυσόγλωττος, ον. -77. Che liquefa l'oro; χρυσεψητής, οῦ (ὁ). -78. Luogo dove si liquefa l'oro; χρυσοεψητεῖον, ου (τό). -79. Luogo dove si lava l'oro; χρυσιοπλύσιον, ου (τό). -80. Macchiato d'oro; χρυσόστικτος, ον. -81. Con manichi d'oro; χρυσούατος, ον· χρυσολαβής, ές. -82. Con carro d'oro; χρυσάρματος, ον. -83. Messo a oro; χρυσωτός, ή, όν· χρυσοδαίδαλος, ον. -84. Mettere a oro; χρυσόω-ῶ. -85. Minatore d'oro; χρυσορύκτης, ου (ὁ). -86. Miniera d'oro; χρυσεῖον, ου (τό). -87. Nato dall'oro; χρυσόγονος, ον. -88. Ornato d'oro; χρυσοποίκιλος, ον. -89. Pochino d'oro, piccolo pezzo d'oro; χρυσίδιον, ου (τό) -90. Simile all'oro; χρυσοειδής, ές. -91. Che ha il tetto d'oro; χρυσόστεγος, ον.

Orobanche; *s. f.* ὀροβάγχη, ης (ἡ).

Orobo; *s. m.* ὄροβος, ου (ὁ).

Orologio; *s. m.* V. Oriuolo.

Oroscopo; *s. m.* ὡροσκοπεῖον, ου (τό)·

Orpellamento; *s. m.* κόμμωσις, σεως (ἡ)· ἀνάπλασμα, ατος (τό).

Orpellare; *v. att.* V. Inorpellare.

Orpellatura; *s. f.* V. Orpellamento.

Orpello; *s. m.* χάλκεον πέταλον, ου (τό). -2. Finzione; ὑπόκρισις, σεως (ἡ)· προσποίησις, σεως (ἡ).

Orpimento; *s. m.* ἀρσενικόν, οῦ (τό).

Orranza; *s. f.* V. Onoranza.

Orrare; *v. att.* V. Onorare.

Orratamente; *avv.* V. Onoratamente.

Orrato; *add.* V. Onorato.

Orrendamente; *avv.* φοβερῶς· ὠμῶς· δεινῶς· δεινά.

Orrendo; *add.* V. Orribile.

Orrevile e Orrevole; *add.* V. Onorevole.

Orrevolezza; *s. f.* V. Onorevolezza.

Orrevolmente; *avv.* V. Onorevolmente.

Orrezione; *s. f.* παράδοσις, σεως (ἡ).

Orribile; *add.* φοβερός, ά, όν· ἐκπληκτικός, ή, όν· δεινός, ή, όν· φρικώδης, ες· φρικοποιός, όν· φρικτός, ή, όν. -2. Abbominevole; αἰσχρός, ά, όν· ἄτιμος, ον.

Orribilemente; *avv.* V. Orrendamente.

Orribilità; *s. f.* V. Orrore.

Orribilmente; Orridamente; } *avv.* V. Orrendamente.

Orridetto; *add.* ῥυπώδης, ες.

Orridezza; Orridità; } *s. f.* V. Orrore.

Orrido; *add.* V. Orribile.

Orrore; *s. m.* φρίκη, ης (ἡ)· ῥίγος, εος-ους (τό)· φρίξ, κός, (ἡ)· φόβος, ου (ὁ). -2. Abbominazione; ἀτιμία, ας (ἡ)· μῖσος, εος-ους (τό). -3. Oscurità; σκότος, ου (ὁ)· σκότος, εος-ους (τό). -4. Aver orrore; φρικάζω· φρικάω-ῶ· φρικόομαι-οῦμαι (*pass.*). -5. Far orrore; φρικόω-ῶ.

Orsa; *s. f.* ἄρκτος, ου (ἡ). -2. Posto verso l'orsa maggiore; ἀρκτικός, ή, όν· ἀρκτῷος, ον.

Orsacchino; Orsacchio; Orsacchiotto; Orsatto; Orsetto; Orsicello; } *s. m. dim.* μικρὸς ἄρκτος, ου (ὁ)· ἄρκτυλος, ου (ὁ).

Orsino; *add.* ἄρκτειος, ον.

Orso; *s. m.* ἄρκτος, ου (ὁ). -2. Diventar orso; ἀρτάω. -3. Lasciar le pere in guardia all'orso;

Digitized by Google

τῷ λύκῳ τὴν ὄϊν. -4. Che nutre orsi; ἀρκτοτρόφος, ον. -5. Pelle d' orso; ἀρκτῆ, ῆς (ἡ). -6. Pigliar l'orso; μεθύσκομαι. -7. Di orso; ἄρκτειος, ον.

Orsù; *avv.* φήρε δή· ἄγε.

Ortaggio; *s. m.* e

Ortaglia; *s. f.* λάχανον, ου (τό). -2. Coltivare, raccogliere ortaglia; λαχανεύω. -3. Vendere ortaggi; λαχανοπωλέω=ῶ. -4. Che vende ortaglia; λαχανοπώλης, ου (ὁ)· λαχανοπωλητήρ, ῆρος (ὁ)· λαχανοπωλήτρια, ας (ἡ)· λαχανοπῶλις, ιδος (ἡ). -5. Ove si vende l'ortaglia; λαχανοπωλεῖον, ου (τό)· λαχανοπωλίον, ου (τό).

Ortale; *s. m.* V. Orto.

Ortense; *add.* κηπαῖος, α, ον.

Ortica; *s. f.* ἀκαλήφη, ης (ἡ)· κνίδη, ης (ἡ).

Orticciuolo; Orticello; *s. m.* κηπίον, ου (τό).

Orticheggiare; *v. intr.* κνιδαω=ῶ· κνιδόω=ῶ· ἀκαλήφαις νύττω.

Orticino; Ortino; *s. m. dim.* V. Orticello.

Orto; *s. m.* κῆπος, ου (ὁ). -2. Coltivare l'orto; κηπεύω. -3. Che coltiva l'orto; V. Ortolano. -4. Che si coltiva nell'orto; κηπεύσιμος, ον.

Orto; *s. m. Nascimento;* γένεσις, σεως (ἡ). -2. Del sole, dei pianeti; ἀνατολή, ῆς (ἡ).

Orto; *add.* V. Nato.

Ortodossamente; *avv.* ὀρθοδόξως.

Ortodossia; *s. f.* ὀρθοδοξία, ας (ἡ).

Ortodosso; *s. m.* ὀρθόδοξος, ον. -2. Essere orto dosso; ὀρθοδοξέω=ῶ.

Ortoepia; *s. f.* ὀρθοέπεια, ας (ἡ).

Ortogonale; Ortogonio; *add.* ὀρθογώνιος, ον· ὀρθόγονος, ον.

Ortografia; *s. f.* ὀρθογραφία, ας (ἡ). -2. Scrivere con ortografia; ὀρθογραφέω=ῶ.

Ortografizzare; *v. att.* ὀρθογραφέω=ῶ.

Ortografo; *s. m.* ὀρθόγραφος, ον.

Ortolano; *s. m.* κηπουρός, οῦ (ὁ)· κηπεύς, έως (ὁ).

Ortolano; *add.* κηπαῖος, α, ον.

Ortologia; *s. f.* ὀρθολεξία, ας (ἡ)· ὀρθολογία, ας (ἡ).

Ortopenso; *s. m.* ἐκκρεμὴς κῆπος, ου (ὁ).

Orzajuolo; *s. m.* κριθή, ῆς (ἡ).

Orzata; *s. m.* πτισάνη, ης (ἡ).

Orzato; *add.* κρίθινος, η, ον.

Orzo; *s. m.* κριθή, ῆς (ἡ)· κρίμνον, ου (τό). -2. Aver molto orzo; πολυκριθάω=ῶ. -3. Che ha molto orzo, ricco d'orzo; πολύκριθος, ον· πολύκριμνος, ον. -4. Dare orzo da mangiare; κριθίζω. -5. Che distrugge l'orzo; κριθόλεθρος, ον. -6. Farina di orzo; κριθάλευρον, ου (τό). -7. Granello d'orzo; κριθάριον, ου (τό). -8. Che indovina dall' orzo; κριθόμαντις, εως (ἡ). -9. Mangiar orzo; κριθάω=ῶ. -10. Che mangia orzo; κριθοτράγος, ον· κριθοφάγος, ον, -11. Il mangiare orzo; κριθοφαγία, ας (ἡ). -12. Che produce orzo; κριθοφόρος, ον. -13. Raccogliere l'orzo; κριθολογέω=ῶ. -14. Che raccoglie l'orzo; κριθολόγος, ον. -15. Il raccogliere l'orzo; κριθολογία, ας (ἡ). -16. Simile ad orzo; κριθανίας, ου (ὁ). -17. Lo spedire orzo; κριθοπομπία, ας (ἡ). -18. Venditore di orzo; κριθοπώλης, ου (ὁ).

Osanna; *voce ebrea;* ὡσαννά.

Osare; *v. intr.* τολμάω=ῶ· ἀπο-τολμάω=ῶ· θρασύνομαι. -2. Non osare; ἀτολμάω=ῶ.

Osbergo; *s. m.* V. Usbergo.

Oscenamente; *avv.* αἰσχρῶς· ἀνάγνως· λάγνως.

Oscenità; *s. f.* αἰσχρότης, ητος (ἡ)· αἰσχρόν, οῦ (τό)

Osceno; *add.* αἰσχρός, ά, όν· ἀσελγής, ές· ἄναγνος, ον· λάγνος, η, ον.

Oscillare; *v. intr.* ταλαντεύομαι· ταλαντόομαι=οῦμαι· κραδαίνομαι. -2. Fare oscillare; ταλαντεύω· ταλαντίζω· ταλαντόω=ῶ· κραδαίνω· κραδάω=ῶ· κραδεύω.

Oscillatorio; *add.* ἀμφιῤῥεπής, ές.

Oscillazione; *s. m.* ταλάντωσις, σεως (ἡ)· κράδασις, σεως (ἡ)· κραδασμός, οῦ (ὁ).

Oscuramente; *avv.* σκοτεινῶς· ἀμαυρῶς· ἀδήλως. -2. Indicare oscuramente; αἰνίττομαι.

Oscuramento; *s. m.* σκοτασμός, οῦ (ὁ)· ζόφωμα, ατος (τό)· ἀμαύρωσις, σεως (ἡ).

Oscurare; *v. att.* σκοτάζω· σκοτίζω· ἐπι-σκοτέω=ῶ· ἐπι-σκιάζω· γνοφέω=ῶ· γνοφόω=ῶ· ἐπηλυγάζω· ἀμαλδύνω· ζοφόω=ῶ· ἀδηλόω=ῶ· ἀμαυρόω=ῶ. -2. *N. pass.* νέφας γίγνεται· σκοτίζομαι· ἀχλύω.

Oscuratore; *add.* σκοτίζων, ουσα, ον· ἀμαυρωτικός, ή, όν.

Oscurazione; *s. f.* V. Oscuramento.

Oscuretto; *add.* ὑποσκότεινος, ον.

Oscurezza; *s. f.* V. Oscurità.

Oscuriccio; *add.* V. Oscuretto.

Oscurità; *s. f.* σκότος, εος=ους (τό)· σκοτεινότης, ητος (ἡ)· σκότος, ου (ὁ)· σκοτεινόν, οῦ (τό)· ἀδηλότης, ητος (ἡ)· γνόφος, ου (ὁ)· ζόφος, ου (ὁ)· ζόφωσις, σεως (ἡ)· ἀμαυρότης, ητος (ἡ).

Oscurito; *add.* V. Oscuro.

Oscuro; *s. m.* V. Oscurità.

Oscuro; *add.* σκοτεινός, ή, όν· ἐπηλυγαῖος, α, ον· ἀμαυρός, ά, όν· γνοφερός, ά, όν· γνοτώδης, ες· ζόφεος, α, ον· ζόφιος, ον· ζοφερός, ά, όν· ἄδηλος, ον. -2. Ignobile; δυσγενής, ές· ἄσημος, ον. -3. Essere, diventare oscuro; ἀχλύω· ἀχλύνω. -4. Rendere oscuro; V. Oscurare.

Oscuro; *avv.* V. Oscuramente.

Oso; *add. Audace;* τολμῶν, ῶσα, ῶν.

Ospe; *s. m.* V. Ospite.

Ospedale; *s. m.* νοσοκομεῖον, ου (τό)·

Ospedalità; *s. f.* V. Ospitalità.

Ospitabile; *add.* V. Ospitale.

Ospitale; *s. m.* V. Ospizio.

Ospitale; *add.* φιλόξενος, ον· εὔξενος, ον. -2. Essere ospitale; ξενόω=ῶ· πολυξενόω=ῶ· πολυξενόομαι=οῦμαι· φιλοξενέω=ῶ. -3. Molto ospitale; πολύξενος, ον.

Ospitalità; *s. f.* πολυξενία, ας (ἡ)· φιλοξενία, ας (ἡ)· φιλόξενον, ου (τό)· ἐλευθέριον, ου (τό).

Ospitalmente; *avv.* φιλοξένως· εὐξένως.

Ospite; *s. m.* ξένος, ου (ὁ)· πρόξενος, ου (ὁ)· ξενοδόχος, ου (ὁ, ἡ)· πανδοχεύς, έως (ὁ)· πανδοχεύτρια, ας (ἡ). -2. Forestiero; ξένος, η, ον. -3. Accogliere gli ospiti; φιλοξενέω=ῶ. -4. Accogliere male gli ospiti; ἀφιλοξενέω=ῶ. -5. Immolare gli ospiti; ξενοθυτέω=ῶ. -6. Uccidere gli ospiti; ξενοφονέω=ῶ· ξενοκοπέω=ῶ· ξενοκτονέω=ῶ. -7. Che uccide gli ospiti; ξενοκτόνος, ον. -8. L'uccidere gli ospiti; ξενοκτονία, ας (ἡ). -9. Ucciso dall'ospite; ξενόκτονος, ον. -10. Ospite privato; ἰδιόξενος, ου (ὁ). -11. Senza ospite; ἄξενος, ον· ἀπανδόχευτος, ον.

Ospite; *add.* V. Ospitale.

Ospiziare; *v. att.* ξενοδοχέω=ῶ.

Digitized by Google

Ospizio; *s. m.* ξένων κατάλυμα, ατος (τό)· ξενών, ῶνος (ὁ)· ξενοδοχεῖον, ου (τό).
Ossame; *s. m.* ὀστέων σάγμα, ατος (τό)· ὀστέωμα, ἐωνος (τά).
Ossario; *s. m.* ὀστοθήκη, ης (ἡ).
Ossatura; *s. f.* σκελετόν, οῦ (τό).
Ossecrare; *v. att.* ἐπι-θειάζω· λιπαρέω.
Ossecrazione; *s. f.* ἐπιθειασμός, οῦ (ὁ)· λιπάρησις, σεως (ἡ).
Ossediare; *v. att.* V. Assediare.
Ossedio; *s. m.* V. Assedio.
Osseo; *add.* ὀστινος, η, ον.
Ossequente; *add.* V. Ossequioso.
Ossequiare; *v. att.* θεραπεύω (τινα).
Ossequibile; *add.* V. Ossequioso.
Ossequio; *s. m.* θεραπεία, ας (ἡ)· αἰδώς, όος-οῦς (ἡ)· σέβας, ατος (τό).
Ossequiosamente; *avv.* θεραπευτικῶς.
Ossequioso; *add.* θεραπευτικός, ή, όν.
Osserello; *s. m. dim.* V. Ossicino.
Osservabile; *add.* ἀξιομνημόνευτος, ον· σημειώσεως ἄξιος, α, ον.
Osservagione; *s. f.* e
Osservamento; *s. m.* παρατήρησις, σεως (ἡ)· σκόπευμα, ατος (τό)· σκόπευσις, σεως (ἡ)· σκόπησις, σεως (ἡ)· σκέψις, εως (ἡ)· κατασκοπή, ῆς (ἡ)· κατασκόπησις, σεως (ἡ)· ἐπίσκεψις, εως (ἡ). -2. Degli astri; ἀστρολογία, ας (ἡ).
Osservante; *add.* παρατηρῶν, οῦσα, οῦν.
Osservanza; *s. f.* φυλακή, ῆς (ἡ). -2. Ossequio; θεραπεία, ας (ἡ).
Osservanziale; *add.* θεραπευτικός, ή, όν.
Osservare; *v. att.* θεωρέω· σκοπέω· σκοπεύω· σκοπιάζω· παρα-τηρέω· κατα-νοέω· δια-σκοπέω· κατα-σκοπέω· κατα-σκοπεύω· ἐπι-σκέπτομαι. -2. Osservare la promessa; ἐμ-μένω τοῖς εἰρημένοις. -3. Riverire; θεραπεύω· χαρίζομαί (τινι). -4. Osservare insieme; συν-δια-σκοπέω. -5. Non osservato; ἀπαρατήρητος, ον.
Osservatamente; *avv.* V. Cautamente.
Osservatore; *add.* ἐπίσκοπος, ου (ὁ)· κατάσκοπος, ον· ἐπισκεπτόμενος, η, ον· παρατηρητικός, ή, όν. -2. Essere fedele osservatore; ἀκριβῶς φυλάττω. -3. Osservatore dei movimenti celesti; οὐρανοσκόπος, ου (ὁ).
Osservatorio; *s. m.* σκοπή, ῆς (ἡ)· σκοπία, ας (ἡ)· σκοπευτήριον, ου (τό). -2. Custode dell'osservatorio; σκοπιωρός, οῦ (ὁ).
Osservazioncella; *s. f. dim.* βραχεῖα παρατήρησις, σεως (ἡ).
Osservazioncelluccia; *s. f. dim.* βραχυτέρα παρατήρησις, σεως (ἡ).
Osservazioncina; *s. f. dim.* V. Osservazioncella.
Osservazione; *s. f.* V. Osservagione.
Ossesso; *add.* θλιβόμενος, η, ον. -2. Indemoniato; ἐνεργούμενος, η, ον· δαιμονιόπληκτος, ον.
Ossetto; *s. m. dim.* V. Ossicino.
Ossia; *cong.* V. O.
Ossicello; Ossicino; Ossicolo; } *s. m. dim.* ὀστάριον, ου (τό).
Ossidionale; *add.* πολιορκητικός, ή, όν.
Ossidione; *add.* πολιορκία, ας (ἡ)· περικάθησις, σεως (ἡ).
Ossifraga; Ossifragra; } *s. f. Specie d'uccello*; ὀστοκατάκτης, ου (ὁ)· ὀστοκλάστης, ου (ὁ).

Ossimele; *s. m.* ὀξύμελι, ιτος (τό).
Ossizachera; *s. f.* ὀξυσάκχαρον, ου (τό).
Osso; *s. m.* ὀστέον-οῦν, έου-οῦ (τό). -2. Ossa dei morti spogliate della carne; λευκὰ ὀστέα, ῶν (τά). -3. Che ha natura di ossa; ὀστοφυής, ές. -4. Che ha molte ossa; πολυόστεος, ον. -5. Che ha un solo osso; μονόστεος, ον. -6. Colla di ossa; ὀστεόκολλον, ου (τό). -7. Mangiare ossa; ὀστοφαγέω. -8. Mostrare le ossa; ὀστοφανέω. -9. Che porta ossa; ὀστοφόρος, ον. -10. Che produce ossa; ὀστοποιητικός, ή, όν. -11. Prodotto da ossa; ὀστεογενής, ές. -12. Raccogliere ossa; ὀστολογέω. -13. Il raccogliere ossa; ὀστολογία, ας (ἡ). -14. Raccoglitore di ossa; ὀστολόγος, ον. -15. Ripostiglio per ossa; ὀστοδοχεῖον, ου (τό)· ὀστοθήκη, ης (ἡ). -16. Che rompe le ossa; ὀστεοκόπος, ον. -17. Simile ad ossa; ὀστειδής, ές. -18. Tenaglie per estrarre frantumi d'ossa; ὀστεουλκός, οῦ (ὁ). -19. Coll'arco, col midollo dell'osso; ὀλοψύχως. -20. Osso delle frutta; κέλυφος, εος-ους (τό)· λέπισμα, ατος (τό).
Ossoso; *add.* V. Ossuto.
Ossuario; *s. m.* ὀστοθήκη, ης (ἡ).
Ossuto; *add.* ὀστεῖνος, η, ον.
Osta; *s. f.* V. Ostessa.
Ostacolo; *s. m.* πταῖσμα, ατος (τό). -2. Impedimento; κώλυμα, ατος (τό)· κώλυσις, σεως (ἡ)· ἐμπόδιον, ου (τό)· ἐμπόδισμα, ατος (τό). -3. Mettere ostacolo; ἐμποδίζω.
Ostaggio; *s. m.* ὅμηρος, ου (ὁ). -2. Essere ostaggio, ricevere come ostaggio; ὁμηρεύω. -3. Il dare in ostaggio, il servire di ostaggio; ὁμηρεία, ας (ἡ). -4. Dare ostaggio; ὁμήρους δίδωμι. -5. Non condotto ostaggio; ἀρρυσίαστος, ον.
Ostale; *s. m.* V. Ostello.
Ostale; *add.* V. Ospitale.
Ostante; *add.* ἀνθ-ίσταμενος, η, ον. -2. Non ostante; V. Nonostantechè. -B'. *Benchè*; καὶν· καίτοι.
Ostare; *v. intr.* ἀνθ-ίσταμαι· ἀντι-τάττομαι (πρός τινα, τινι).
Ostatico; *s. m.* V. Ostaggio.
Oste; *s. m.* κάπηλος, ου (ὁ)· πανδοχεύς, έως (ὁ). -2. Ospite; ξένος, η, ον. -3. Esercito; στράτευμα, ατος (τό)· στρατός, οῦ (ὁ)· δύναμις, εως (ἡ). -4. Andare a oste; στρατοπεδεύω. -5. Far oste; στρατεύομαι.
Osteggiamento; *s. m.* στρατοπεδεία, ας (ἡ)· στρατοπέδευσις, σεως (ἡ).
Osteggiare; *v. intr.* στρατοπεδεύω.
Ostellaggio; *s. m.* V. Ostello.
Ostellano; *s. m.* V. Oste.
Ostelliere; *s. m.* καπηλεῖον, ου (τό).
Ostello; *s. m.* ἔρυμα, ατος (τό)· οἴκημα, ατος (τό)· κατάλυμα, ατος (τό).
Ostensione; *s. f.* V. Dimostrazione.
Ostensivo; *add.* φανερός, ά, όν.
Ostentamento; *s. m.* V. Ostentazione.
Ostentare; *v. att.* ἀλαζονεύομαι· προ-φαίνω· ἐπιδείκνυμαι· κομπάζω· μεγαλαυχέω.
Ostentatore; *add.* ἀλάζων, ον· κομπαστής, οῦ (ὁ)· κομπαστικός, ή, όν· μεγαλαυχής, ές· μεγαλαύχητος, ον· μεγάλαυχος, ον.
Ostentazione; *s. f.* κομπασμός, οῦ (ὁ)· ἐπίδειξις, εως (ἡ)· ἀλαζονεία, ας (ἡ)· μεγαλαυχία, ας (ἡ).
Osteologia; *s. f.* ὀστεολογία, ας (ἡ).

Digitized by Google

Osteria; *s. f.* πανδοχεῖον, ου (τό)· καπηλεῖον, ου (τό). -2. Tenere osteria; καπηλεύω.
Ostessa; *s. f.* καπηλίς, ίδος (ἡ)· πανδοχεύτρια, ας (ἡ).
Ostetricare; *v. att.* μαιεύομαι· μαιόομαι-οῦμαι.
Ostetrice; *s. f.* μαῖα, ας (ἡ).
Ostia; *s. f.* Θυσία, ας (ἡ).
Ostiario; *s. m.* Θυρωρός, οῦ (ὁ).
Ostichezza; *s. f.* δύσκολον, ου (τό).
Ostico; *s. m.* δύσχυλος, ον. -2. Strano; χαλεπός, ή, όν· δύσκολος, ον.
Ostiere e Ostiero; *s. m.* V. Ostello.
Ostiere; *add.* V. Oste.
Ostile; *add.* ἐχθρός, ά, όν· πολέμιος, α, ον· δυσμενής, ές· δῃϊός, ά, όν. -2. Avere animo ostile; ἐθελεχθρῶς ἔχω (πρός τινα).
Ostilemente; *avv.* V. Ostilmente.
Ostilità; *s. f.* V. Nimistà.
Ostilmente; *avv.* δυσμενῶς· πολεμίως· ἐχθρῶς. -2. Trattare ostilmente; δῃϊόω-ῶ· δῃόω-ῶ· πολεμικῶς ἔχω (τινι).
Ostinarsi; *v. intr.* γνώμην δια-βεβαιόω-ῶ· δι-ισχυρίζομαι.
Ostinatamente; *avv.* ἀμεταβλήτως.
Ostinato; *add.* αὐθάδης, ες· ἰσχυρογνώμων, ον· ἀμετάπειστος, ον· ἀμετανόητος, ον· μονότονος, ον· σκληροτράχηλος, ον. -2. Ostinato nella sua opinione; μονογνωμικός, ή, όν· μονογνώμων, ον. -3. Essere ostinato; μονογνωμονέω-ῶ· σκληροτραχηλέω-ῶ. -4. Mostrarsi ostinato; ἀντι-φιλονεικέω-ῶ.
Ostinazione; *s. f.* ἰσχυρογνωμοσύνη, ης (ἡ)· σκληρότης, ητος (ἡ)· σκληροκαρδία, ας (ἡ)· μονοτονία, ας (ἡ).
Osto; *s. m.* V. Oste.
Ostra; *s. f.* V. Austro.
Ostracismo; *s. m.* ὀστρακισμός, οῦ (ὁ). -2. Bandire coll'ostracismo; ἀπ-οστρακίζω.
Ostraco; *s. m.* ὄστρακον, ου (τό).
Ostrica; *s. f.* ὄστρεον, ου (τό). -2. Appartenente all'ostrica; ὄστρειος, η, ον. -3. Simile ad ostrica; ὀστρειώδης, ες.
Ostricajo; *s. m.* ὀστρειοπώλης, ου (ὁ).
Ostrichetta; **Ostrichina**; *s. f. dim.* μικρὸν ὄστρειον, ου (τό).
Ostricone; *s. m. accr.* μέγα ὄστρειον, ου (τό).
Ostro; *s. m. Porpora*; ὄστρειον, ου (τό)· ὄστρεον, ου (τό)· πορφύρα, ας (ἡ)· φοινικίς, ίδος (ἡ).
Ostro; *s. m. Parte opposta al settentrione*; νότος, ου (ὁ).
Ostruire; *v. att.* ἐμ-φράσσω.
Ostruttivo; *add.* ἐμφράττων, ουσα, ον· ἐμφρακτικός, ή, όν.
Ostruzione; *s. f.* ἔμφραξις, εως (ἡ).
Ostupefare; *v. att.* ἐκ-πλήττω.
Ostupefazione; *s. f.* V. Stupidezza.
Osura; *s. f.* V. Usura.
Otalgico; *add.* ὠταλγικός, ή, όν.
Otre; *s. m.* ἀσκός, οῦ (ὁ)· δορός, οῦ (ὁ)· μολγός, οῦ (ὁ). -2. Ballar sugli otri; ἀσκωλιάζω· ἀσκωλίζω. -3. Portare otri; ἀσκωφορέω-ῶ. -4. Che porta otri; ἀσκωφόρος, ον.
Otrello; *s. m. dim.* ἀσκίδιον, ου (τό)· ἀσκίον, ου (τό).
Otriaca; *s. f.* Θηριακή, ῆς (ἡ).
Otriare; *v. att.* παρα-χωρέω-ῶ.
Otricciuolo; **Otricello**; *s. m. dim.* V. Otrello.

Otricolare; *add.* ἀσκώδης, ες.
Otricolo; **Otricino**; *s. m. dim.* V. Otrello.
Otro; *s. m.* V. Otre.
Otta; *s. f. Ora*; ὥρα, ας (ἡ). -2. A otta a otta; Θαμά. -3. Otta per otta, *di quando in quando*; ἐνίοτε.
Ottaedrico; *add.* ὀκτάεδρος, ον.
Ottaedro; *s. m.* ὀκτάεδρον, ου (τό).
Ottagesimo; *add.* V. Ottantesimo.
Ottagonato; *add.* ὀκτάγωνος, ον.
Ottagono; *s. m.* ὀκτάγωνον, ου (τό).
Ottalmia; *s. f.* V. Oftalmia.
Ottalmico; *add.* ὀφθαλμικός, ή, όν.
Ottangolare; **Ottangolato**; *add.* ὀκτάγωνος, ον.
Ottangolo; *s. m.* ὀκτάγωνον, ου (τό).
Ottangulare; *add.* V. Ottangolare.
Ottannalità; **Ottannata**; *s. f. Spazio di otto anni*; ὀκταετηρίς, ίδος (ἡ)· ὀκταετία, ας (ἡ).
Ottanta; *add. num.* ὀγδοήκοντα. -2. Alto, lungo ottanta braccia; ὀγδοηκοντάπηχυς, υ. -3. Di ottant'anni; ὀγδοηκοντούτης, ες· ὀγδοηκονταέτης, ες.
Ottantagesimo; *add.* e
Ottantesimo; *add.* ὀγδοηκοστός, ή, όν. -2. Che avviene nell' ottantesimo giorno; ὀγδοηκοσταῖος, α, ον.
Ottantina; *s. f.* εἰς ὀγδοήκοντα.
Ottanzette; *add. num.* ὀγδοήκοντα καί ἑπτά.
Ottarda; *s. f.* ὠτίς, ίδος (ἡ).
Ottare; *v. att.* V. Desiderare.
Ottativo; *add.* εὐκτικός, ή, όν.
Ottava; *s. f.* ὀγδοάς, άδος (ἡ). -2. *Intervallo musico*; διαπασῶν (ἡ διὰ πασῶν χορδῶν).
Ottavario; *s. m.* ὀγδοάς, άδος (ἡ).
Ottavo; *s. m.* ὄγδοον, ου (τό)·
Ottavo; *add.* ὄγδοος, α, ον. -2. Nell'ottavo giorno; ὀγδοαῖος, α, ον. -3. Nell'ottavo mese; ὀκταμηνιαῖος, α, ον· ὀκτάμηνος, η, ον.
Ottemperare; *v. intr.* V. Obbedire.
Ottemperantemente; *avv.* V. Ubbidientemente.
Ottenebramento; *s. m.* V. Oscurazione.
Ottenebrare; *v. att.* V. Oscurare.
Ottenebrazione; *s. f.* V. Oscurazione.
Ottenere; *v. att.* τυγχάνω· ἐπι-τυγχάνω (τινος). -2. Cercare di ottenere; ματεύω. -B'. *Una carica*; παρ-αγγέλλω. -3. Ottenere all' incontro; ἀντι-τυγχάνω. -4. Ottenere per forza; ἐκ-βιάζομαι. -5. Ottenere pregando; παρ-αιθέομαι-οῦμαι. -6. Non ottenere; ἀπο-τυγχάνω.
Ottenibile; *add.* τευκτικός, ή, όν.
Ottenimento; *s. m.* ἐπίτευξις, εως (ἡ).
Ottica; *s. f.* ὀπτική, ῆς (ἡ).
Ottico; *s. m.* ὀπτικός, οῦ (ὁ).
Ottico; *add.* ὀπτικός, ή, όν.
Ottilustre; *add.* τεσσαρακονταέτης, ες.
Ottimamente; *avv.* βέλτιστα· ἄριστα.
Ottimate; *s. m.* ὁ ἐν τῶν ἀρίστων· ἐκλελεγμένος, ου (ὁ).
Ottimissimo; *add. superl.* περὶ, πολὺ βέλτιστος, η, ον.
Ottimo; *add. superl.* ἄριστος, η, ον· βέλτιστος, η, ον· χρηστός, ή, όν.
Ottipede; *add.* ὀκτάπους, ουν.
Otto; *add. num.* ὄκτω. -2. Con otto angoli; ὀκτάγωνος, ον. -3. Di otto braccia, cubiti; ὀ-

Digitized by Google

κτάπηχυς, υ. -4. Che ha otto colonne; ὀκτάστυλος, ον. -5. Con otto corde; ὀκτάχορδος, ον. -6. Che contiene otto cotile; ὀκταλότυλος, ον. -7. Di otto dramme; ὀκτόδραχμος, ον. -8. Dell' età di otto anni; ὀκταέτης, ες. -9. Con otto gambe; ὀκτασκελής, ές. -10. Di otto giorni; ὀκτάημερος, ον. -11. Che ha otto lati; ὀκτάεδρος, ον· ὀκτάπλευρος, ον. -12. In otto maniere; ὀκταχῶς. -13. Di otto mesi; ὀκταμηνιαῖος, α, ον· ὀκτάμηνος, ον. -14. Concernente il numero otto; ὀγδοαδικός, ή, όν. -15. Di otto parti; ὀκταμερής, ές. -16. Di otto piedi *(verso)*; ὀκτάμετρος, ον. -17. Portato da otto; ὀκτόφορος, ον. -18. Spazio di otto anni; ὀκταετηρίς, ίδος (ή)· ὀκταετία, ας (ή). -19. Otto volte; ὀκτάκις.

Ottoageno; *add.* V. Ottuagenario.

Ottobre; Ottobrio; *s. m.* πυανεψιών, ῶνος (ὁ)· ὀκτώβριος, ου (ὁ).

Ottocentesimo; *add.* ὀκτακοσιοστός, ή, όν.

Ottocento; *add. num.* ὀκτακόσιοι, αι, α.

Ottoeteride; *s. f.* V. Otto § -18.

Ottogenario; *add.* V. Otto § -8.

Ottoleare; *v. att.* V. Otriare.

Ottomila; *add. num.* ὀκτακισχίλιοι, αι, α.

Ottone; *s. m.* ὀρείχαλκος, ου (ὁ). -2. Fatto di ottone; ὀρειχάλκινος, ον.

Ottriare; *v. att.* V. Otriare.

Ottuagenario; *add.* V. Otto § -8.

Ottuplo; *add.* ὀκταπλάσιος, α, ον· ὀκταπλασίων, ονος (ὁ, ή).

Otturamento; *s. m.* ἀπόφραξις, σεως (ή)· ἐμφραγμός, οῦ (ὁ).

Otturare; *v. att.* ἀπο-φράττω· βύω· ἐμ-φράττω· ἐμβύω· ἀπο-τυφλόω-ῶ.

Otturato; *p. pass.* ἔμφρακτος, ον· τυφλός, ή, όν.

Otturatore; Otturatorio; *add.* ἀποφράττων, ουσα, ον· ἐμφρακτικός, ή, όν.

Ottusamente; *avv.* ἀμβλέως.

Ottusangolo; *s. m.* ἀμβλυγώνιον, ου (τό).

Ottusezza; *s. f.* V. Ottusità.

Ottusiangolo; *s. m.* V. Ottusangolo.

Ottusione; *s. f.* e

Ottusità; *s. f.* ἀμβλύτης, ητος (ή). -2. *Dei sensi;* κωφότης, ητος (ή)· ἀναισθησία, ας (ή).

Ottuso; *add.* ἀμβλύς, εῖα, ύ. -2. *Dei sensi;* κωφός, ή, όν. -3. Che ha un angolo ottuso; ἀμβλυγώνιος, ον. -4. Rendere ottuso; ἀμβλύνω. -5. Diventar ottuso; ἀμβλύνομαι.

Ou ou; *Voce di lode:* εὖ· εὖγε.

Ovaja; *s. f.* μήτρα, ας (ή).

Ovajo; Ovajuolo; *s. m.* ὠοπώλης, ου (ὁ)· ὠόπωλις, ιδος (ή).

Ovale; Ovato; *add.* ὠοειδής, ές· ἐλλειπτικός, ή, όν.

Ovazione; *s. f.* ἐλάττων θρίαμβος, ου (ὁ)· πομπή, ῆς (ή).

Ove; *avv.* οὗ· ὅπου· ὅπη· ποῖ· ποί. -2. Purchè; ἐάν. -3. In cambio di; ὅτε. -4. Ogni volta che; ὅτε.

Oveglia; *s. f.* V. Pecora.

Overa; *s. f.* Overaggio; *s. m.* V. Opera.

Overare; *v. intr.* V. Operare.

Overatore; *add.* V. Operatore.

Oviforme; *add.* V. Ovale.

Ovile; *s. m.* ποίμνιον, ου (τό)· αὐλειον, ου (τό)· ἀρνών, ῶνος (ὁ).

Oviparo; *add.* ὠοτόκος, ον.

Ovo; *s. m.* V. Uovo.

Ovolo; *s. m.* V. Uovolo.

Ovra; *s. f.* Ovraggio; *s. m.* V. Opera.

Ovrare; *v. intr.* V. Operare.

Ovrero; Ovriere; *s. m.* V. Operajo.

Ovunque; *avv.* ὅπουπερ ἄν· ὅποι ἄν βούλοιο.

Ovvero; *cong.* ἤ· εἴτε.

Ovvia; *avv.* V. Orsù.

Ovviare; *v. intr.* ἐν-αντιόομαι-οῦμαι· ἀνθ-ίσταμαι· ἀντ-έχω· ἐμ-ποδίζω.

Ovviatore; *add.* ἐναντιούμενος, η, ον.

Ovvio; *add.* εἰθισμένος, η, ον· νομιζόμενος, η, ον· νόμιμος, ον· συνηθής, ές· εἰωθώς, υῖα, ός· κοινός, ή, όν· χυδαῖος, α, ον. -2. Che va incontro; ἁπαντῶν, ῶσα, ῶν.

Oziena; *s. f.* ὀζαίνα, ης (ή).

Ozio; *s. m.* σχολή, ῆς (ή)· ἀπονία, ας (ή)· ἀπραξία, ας (ή)· ἀργία, ας (ή)· ἀπραγία, ας (ή).

Oziosaggine; *s. f.* V. Oziosità.

Oziosamente; *avv.* ἀργῶς· σχολῇ· σχολαίως.

Oziosità; *s. f.* ἀπραγμοσύνη, ης (ή).

Ozioso; *add.* σχολαῖος, α, ον· ἀπράγμων, ον· ἀργός, ή, όν· σχολαστικός, ή, όν. -2. Inutile; κενός, ή, όν· ματαῖος, α, ον. -3. Essere ozioso; ἀεργέω-ῶ· ἡσυχίαν ἔχω· σχολάζω· ἀπραγέω-ῶ.

Ozzimo; *s. m.* ὦκιμον, ου (τό).

P

Pabulo; *s. m.* V. Pascolo.

Pacare; *v. att.* V. Pacificare.

Pacatamente; *avv.* εἰρηνικῶς.

Pacatezza; *s. f.* V. Tranquillità.

Pacato; *add.* εἰρηνικός, ή, όν· εἰρηνευόμενος, η, ον.

Pacca; *s. f.* V. Ferita.

Pacchetto; *s. m. dim.* V. Pachetto.

Pacchiamento; *s. m.* λίχνεια, ας (ή).

Pacchiano; *add.* V. Balordo.

Pacchiare; *v. intr.* λαφύττω· ἀσωτεύομαι.

Pacchiarina; *s. f.* V. Fango.

Pacchione; *s. m.* πολυφάγος, ον· λαιμαργος, ον.

Pacciame e Pacciume; *s. m.* V. Pattume.

Pacco; *s. m.* δεσμή, ῆς (ή)· φάκελλος, ου (ὁ).

Pace; *s. f.* εἰρήνη, ης (ή). -2. Amante della pace; εἰρηνοποιός, όν. -3. Custode della pace; εἰρηνοφύλαξ, ακος (ὁ, ή). -4. Essere custode della pace; εἰρηνοφυλακέω-ῶ. -5. Dar pace; παύω· ἡμερίζω. -6. Dar la pace; φιλέω-ῶ τῷ στόματι. -7. Dio vi dia pace; εἰρήνη σοι. -8. Darsi pace; ἀνα-παύομαι. -9. Far pace; εἰρηνεύω· εἰρηνοποιέω-ῶ. -10. Il far pace; εἰρήνευσις, σεως (ή)· εἰρηνοποίησις, σεως (ή). -11. Giudice di pace; εἰρηνάρχης, ου (ὁ). -12. Appartenente al giudice di pace; εἰρηναρχικός, ή, όν. -13. Mantenere pace; εἰρηνεύομαι. -14. Pigliare, portare in

Digitized by Google

pace ; καλῶς φέρω. -15. Prerogative date in tempo di pace ; εἰρηναῖα, ων (τά). -16. Profonda pace; πολλὴ εἰρήνη, ης (ἡ). -17. Che risguarda la pace ; εἰρηνικός, ή, όν. -18. Rompere la pace ; τὰς σπονδὰς λύω. -19. Vivere in pace ; εἰρηνεύομαι· εἰρήνην ἄγω (πρός τινα).

Paceficamente ; *avv.* V. Pacificamente.

Paceficare ; *v. att.* V. Pacificare.

Pacefico ; *add.* V. Pacifico.

Pacenzia ; *s. f.* V. Pazienza.

Paciale ; *add.* V. Paciere.

Paciare ; *v. att.* V. Pacificare.

Paciaro ; *add.* V. Paciere.

Pacibilmente ; *avv.* V. Pacificamente.

Paciente ; *add.* V. Paziente.

Pacientemente ; *avv.* V. Pazientemente.

Pacienza e Pacienzia ; *s. f.* V. Pazienza.

Paciere ; *add.* εἰρηνοποιός, όν· διαλλακτής, οῦ (ὁ).

Pacificamente ; *avv.* εἰρηνικῶς.

Pacificamento ; *s. m.* εἰρήνευσις, σεως (ἡ).

Pacificare ; *v. att.* εἰρηνεύω· ἀν-αλλάττω· δια-λλάττω (τινα πρός τινα).

Pacificato ; *add.* ἀνηλλαγμένος, η, ον.

Pacificatore ; *add.* εἰρηνοποιός, όν.

Pacificazione ; *s. f.* V. Pacificamento.

Pacifico ; Pacioso ; *add.* εἰρηνικός, ή, όν.

Padella ; *s. f.* τήγανον, ου (τό). -2. Friggere nella padella ; τηγανίζω. -3. Il friggere nella padella ; τηγανισμός, οῦ (ὁ). -4. Fritto nella padella ; τηγανιστός, ή, όν. -5. Pane fritto nella padella ; τηγανίτης ἄρτος, ου (ὁ).

Padelletta ; Padellina ; Padellino ; *s. f.* *s. f.* *s. m.* *dim.* μικρὸν τήγανον, ου (τό).

Padellone ; *s. m. accr.* μέγα τήγανον, ου (τό).

Padiglione ; *s. m.* κωνοπεῖον, ου (τό)· σκηνή, ῆς (ἡ).

Padre ; *s. m.* πατήρ, τρός (ὁ). -2. Appartenente al Padre ; πατρῷος, α, ον. -3. Che batte il padre ; πατροτύπτος, ον. -4. Che ha cura del padre ; πατροκόμος, ον. -5. Dal padre, dalla parte del padre ; πατρόθεν. -6. Denominazione dal padre ; πατρωνυμία, ας (ἡ). -7. Donato dal padre ; πατροδώρητος, ον· πατρόδοτος, ον. -8. Ereditato dai padri ; πατρόδοτος, ον. -9. Fratello del padre ; πατραδελφός, οῦ (ὁ). -10. Generato dal padre ; πατρογέννητος, ον. -11. Essere governato padre ; πατρονομέομαι-οῦμαι. -12. Che governa da padre ; παρανόμος. -13. Padre infelice ; αἰνοπατήρ, τρός (ὁ). -14. Insegnato dal padre ; πατροδίδακτος, ον. -15. Mosso dal padre ; πατροκίνητος, ον. -16. Formato dal nome del padre ; πατρωνυμικός, ή, όν. -17. Che porta il nome del padre ; πατρωνύμιος, ον. -18. Prendere il nome dal padre ; πατρωνυμέω-ῶ. -19. Nominare col nome del padre ; πατρονομάζω. -20. L'opinione del padre ; πατρογνώμη, ης (ἡ). -21. Padre della madre ; πατρομήτωρ, ορος (ὁ). -22. Padre del padre ; πατροπάτωρ, ορος (ὁ). -23. Potestà del padre ; πατρονομία, ας (ἡ). -24. Prender per padre ; πατροποιέομαι-οῦμαι. -25. Privo del padre ; ἀπάτωρ, ορος (ὁ)· πατροστερής, ές. -26. Che risplende dal padre ; πατροφαής, ές· πατροφεγγής, ές. -27. Sorella del padre ; πατραδελφή, ῆς (ἡ). -28. La sostanza del padre, l'eredità del padre ; πατρῷα, ων (τά). -29. Dal tempo dei padri ; ἐξ ἔτι πατρῶν. -30. Tramandato dal padre, dai padri ; πατροπαράδοτος, ον. -31. Uccidere il padre ; πατροκτονέω-ῶ. -32. L'uccidere il padre ; πατρυκτονία, ας (ἡ). -33. Che uccide il padre ; πατρολέτωρ, ορος (ὁ)· πατροκτόνος, ον· πατροφόνος, ον. -34. Ucciso dal padre ; πατρόκτονος, ον. -35. La virtù del padre, il valore del padre, le buone azioni del padre ; πατρἀγαθία, ας (ἡ). -36. Vivere a modo dei padri ; πατριάζω· πατρίζω· πατρώζω.

Padreggiare ; *v. intr.* V. Patrizzare.

Padria ; *s. f.* V. Patria.

Padrino ; *s. m.* V. Patrino.

Padrocinio ; *s. m.* V. Patrocinio.

Padronaggio ; Padronanza ; Padronatico ; *s. m.* *s. f.* *s. m.* e

Padronato ; *s. m.* πατρωνεία, ας (ἡ)· δεσποτεία, ας (ἡ)· ἐπικράτεια, ας (ἡ)· προστάτεια, ας (ἡ)· προστασία, ας (ἡ). -2. Protezione ; συνηγορία, ας (ἡ).

Padroncina ; Padroncino ; *s. f.* *s. m.* *dim.* δεσποτίδιον, ου (τό)· δεσποτίσκος, ου (ὁ).

Padrone ; *s. m.* κύριος, ου (ὁ)· δεσπότης, ου (ὁ). -2. Di cause ; συνήγορος, ου (ὁ). -3. Di nave, *capitano* ; ναύκληρος, ου (ὁ). -4. Diventare, essere padrone ; δεσπόζω· δεσποτέω-ῶ· δεσποτεύω. -5. Da padrone, che concerne il padrone ; δεσποτικός, ή, όν. -6. Padrone di sè stesso ; αὐτεξούσιος, ον. -7. Essere padrone di me stesso ; ἀπ' ἐμαυτοῦ εἰμι. -8. Che non soffre padrone ; ἀκυρίευτος, ον.

Padroneggiare ; *v. intr.* κυριεύω.

Padroneria ; *s. f.* V. Padronato.

Padronessa ; *s. f.* δέσποινα, ης (ἡ).

Padronia ; *s. f.* V. Padronanza.

Padule ; *s. f.* V. Palude.

Padulesco ; Paduloso ; *add.* V. Paludoso.

Paesano ; *add.* αὐτόχθων, ονος (ὁ, ἡ)· ἐπιχώριος, ον· ὁμόδημος, ον.

Paesante ; *s. m.* σκηνογράφος, ου (ὁ).

Paesare ; *v. intr.* χώραν κατ-οικέω-ῶ.

Paese ; *s. m.* χώρα, ας (ἡ). -2. Patria ; πατρίς, ίδος (ἡ). -3. Del paese ; ἐπιχώριος, ον. -4. Abitante del paese ; χωρίτης, ου (ὁ). -5. Andare per un paese ; χωροβατέω-ῶ. -6. Descrivere paesi ; χωρογραφέω-ῶ. -7. Che descrive paesi ; χωρογράφος, ον. -8. Descrizione di paesi ; χωρογραφία, ας (ἡ). -9. Appartenente alla descrizione di paesi ; χωρογραφικός, ή, όν. -10. Concernente la distribuzione d'un paese ; χωρονομικός, ή, όν. -11. Dominio del paese ; χωραρχία, ας (ἡ). -12. Del medesimo paese ; ὁμόδημος, ον. -13. Misura d'un paese ; χωρομετρία, ας (ἡ). -14. Misurare un paese ; χωρομετρέω-ῶ. -15. Paese nemico ; πολεμία, ας (ἡ). -16. Del nostro paese ; ἡμεδαπός, ή, όν. -17. Posizione d'un paese ; χωροθεσία, ας (ἡ). -18. Di quel paese ; ποδαπός, ή, όν. -19. Scoprire il paese ; χώρας κατα-σκοπέω-ῶ. -B'. *Prendere notizia* ; κατα-πειράω-ῶ. -20. Signore del paese ; χωράρχης, ου (ὁ). -21. Del vostro paese ; ὑμεδαπός, ή, όν. -22. Tutto il mondo è paese ; πᾶσα γῆ πατρίς. -23. In paese che vai usa che trovi ; ἀκολουθέω-ῶ τοῖς ἐπιχωρίοις νόμοις.

Digitized by Google

Paesello; Paesetto; Paesino; *s. m. dim.* χωρίον, ου (τό).
Paesista; *s. m.* σκηνογράφος, ου (ὁ).
Paesuccio; *s. m. dim.* V. Paesello.
Paffuto; *add.* λιπαρός, ά, όν· πολύσαρκος, ον. -2. Essere paffuto; πολυσαρκέω=ῶ.
Paga; *s. f.* μισθός, οῦ (ὁ)· μίσθωμα, ατος (τό). -2. Allogar per paga; μισθόω=ῶ. -3. Che concerne la paga; μισθαρνευτικός, ή, όν· μισθαρνητικός, ή, όν· μισθαρνικός, ή, όν. -4. Dare la paga dovuta; μισθοδοτέω=ῶ. -5. Che dà la paga dovuta; μισθοδότης, ου (ὁ)· μισθόδωρος, ον. -6. Il dar paga; μισθοδοσία, ας (ἡ). -7. Lavorare per paga; μισθαρνέω=ῶ· μισθαρνεύω. -8. Chi lavora per paga; μισθάρνης, ου (ὁ)· μίσθαρνος, ου (ὁ)· μισθάρνισσα, ης (ἡ). -9. Appartenente al lavorare, al servire per paga; μισθαρνητικός, ή, όν. -10. Per paga; ἐπὶ μισθῷ· μισθοῦ. -11. Ricevere paga; μισθὸν λαμβάνω, δέχομαι· ἄρνυμαι· μισθοφορέω=ῶ. -12. Che riceve paga; μισθοφόρος, ον. -13. Schiavo preso per paga; μισθόδουλος, ον. -14. Servire per paga; V. Lavorare § -7. -15. Il servire per paga; μισθαρνητική, ῆς (ἡ)· μισθαρνία, ας (ἡ). -16. Servizio per paga; μισθοφορία, ας (ἡ).
Pagamento; *s. m.* μισθός, οῦ (ὁ)· ἀμοιβή, ῆς (ἡ). -2. Dare un canto in pagamento; κρύβδην ἀπ-ίημι· μετ-αν-ίσταμαι.
Paganamente; *avv.* ἐθνικῶς.
Paganeggiare; *v. intr.* V. Paganizzare.
Paganesimo; *s. m.* ἔτων ἐθνικῶν δεισιδαιμονία, Paganla; *s. f.* ας (ἡ).
Paganicamente; *avv.* V. Paganamente.
Paganico; *add.* ἐθνικός, ή, όν.
Paganismo; *s. m.* V. Paganesimo.
Paganizzare; *v. intr.* τῇ τῶν ἐθνικῶν δεισιδαιμονίᾳ περι-έχομαι.
Pagano; *add.* ἐθνικός, ή, όν.
Paganume; *s. m.* V. Paganesimo.
Pagare; *v. att.* μισθόω=ῶ· ὄφλημα, μισθὸν δια-λύω. Punire; τιμωρίαν ἔλαβον (πρός τινα). -3. Pagare il fio, la pena; τιμωρίαν ὑπ-έχω. -4. I voti; εὐχὰς ἀπο-δίδωμι. -5. Lo scotto; τίσιν ἀπο-κτίνω, ἐκ-τίνω (τινι). -6. Domeneddio non paga il sabbato; μέλλει τό θεῖον, ἐστι τοιοῦτον φύσιν.
Pagatore; *add.* μισθοδότης, ου (ὁ)· μισθόδωρος, ον.
Pagatura; *s. f.* V. Pagamento.
Paggeria; *s. f.* παιδῶν πλῆθος, εος=ους (τό).
Paggetto; Paggino; *s. m. dim.* παιδάριον, ου (τό)· παιδίσκος, ου (ὁ).
Paggio; *s. m.* παῖς, δός (ὁ).
Paghetta; *s. f. dim.* μισθάριον, ου (τό).
Pagina; *s. f.* σελίς, ίδος (ἡ).
Paginetta; Paginuccia; *s. f. dim.* σελίδιον, ου (τό).
Paglia; *s. f.* κάρφη, ης (ἡ)· κάρφος, ου (ὁ)· ἄχυρον, ου (τό). -2. Avere paglia in becco; συ-νοῖδα (περί τινος). -3. Fatto di paglia; ἀχύρινος, ον. -4. Guernire di paglia; ἀχυρόω=ῶ. -5. Il guernire di paglia; ἀχύρωσις, σεως (ἡ). -6. Mangiare la paglia; ἀχυροφαγέω=ῶ. -7. Mucchio di paglia; ἀχυρμιά, ᾶς (ἡ)· ἀχυρός, οῦ (ὁ). -8. Pieno di paglia; ἀχυρώδης, ες. -9. Raccogliere paglia; καρφολογέω=ῶ. -10. Che rompe la paglia; ἀχυρότριψ, βος (ὁ, ἡ). -11. Rompere il collo in un fil di paglia; ἐν τῷ ἐλαχίστῳ κινδυνεύω. -12. Simile a paglia; ἀχυρώδης, ες· καρφοειδής, ές. -13. Col tempo e colla paglia si maturano le sorbe, le nespole; παντοτελὴς χρόνος.
Pagliajo; *s. m.* ἀχυροδόκη, ης (ἡ)· ἀχυροθήκη, ης (ἡ)· ἀχυρών, ῶνος (ὁ).
Pagliaresco; *add.* ἀχύρινος, η, ον.
Pagliariccio; *s. m.* V. Paglericcio.
Pagliato; *add.* ἀχυρώδης, ες.
Pagliccio; Paglericcio; *s. m.* στιβάς, άδος (ἡ)· ἀχυρμιά, ᾶς (ἡ).
Pagliolaja; *s. f.* λωγάλιον, ου (τό).
Paglioliere e Paglioliero; *s. m.* σιτάρχης, ου (ὁ)· σίταρχος, ου (ὁ).
Paglioso; *add.* ἀχυρώδης, ες.
Pagliuca; Pagliuccola; Pagliuola; Pagliuzza; *s. f. dim.* ἄχυρον, ου (τό)· καρφίον, ου (τό).
Pagnotta; *s. f.* ἄρτος ου (ὁ).
Pagnottina; *s. f. dim.* ἀρτίσκος, ου (ὁ).
Pago; *s. m.* V. Pagamento.
Pago; *add.* V. Appagato.
Pagonazziccio; *s. m.* ἰάνθινον χρῶμα, ατος (τό).
Pagonazzo; *s. m.* ἰοειδές, εος=οῦς (τό).
Pagoncello; Pagoncino; *s. m. dim.* τοῦ ταῶνος νεοττός, οῦ (ὁ).
Pagone; *s. m.* V. Pavone.
Pagoneggiarsi; *v. intr.* V. Pavoneggiarsi.
Pagonessa; *s. f.* τάως, ω (ἡ).
Pagura; *s. f.* V. Paura.
Paguroso; *add.* V. Pauroso.
Pah; *inter.* παπαί· ἰοῦ.
Paina, *s. f.* V. Pania.
Pajese; *s. m.* V. Paese.
Pajo; *s. m.* δυάς, άδος (ἡ).
Pajoletto; *s. m. dim.* κακκάβιον, ου (τό)· λεβητάριον, ου (τό)· λεβήτιον, ου (τό).
Pajolo; *s. m.* e
Pajuolo; *s. m.* κάκκαβος, ου (ὁ)· κακκάβη, ης (ἡ)· λέβης, ητος (ἡ). -2. Guocer nel pajuolo; λεβητίζω.
Pala; *s. f.* ξύστρον, ου (τό). -2. Del remo; πλάτη, ης (ἡ).
Palafitta; *s. f.* χαρακισμός, οῦ (ὁ)· χαρακοβολία, ας (ἡ)· χαράκωμα, ατος (τό)· χαρακοποιία, ας (ἡ)· ἔρκος, εος=ους (τό). -2. Circondare di palafitte; χαρακόω=ῶ.
Palafittare; *v. att.* χαρακίζω· χαρακόω=ῶ.
Palafreniere; *s. m.* ἱπποκόμος, ου (ὁ).
Palafreno; *s. m.* ἵππος, ου (ὁ).
Palagio; *s. m.* βασίλειον, ου (τό)· αὐλή, ῆς (ἡ)· δῶμα, ατος (τό).
Palagiotto; *s. m. dim.* ὠμάτιον, ου (τό).
Palamento; *s. m.* Remeggio.
Palanca; *s. f.* πασσάλιον, ου (τό).
Palancatico; Palancato; *s. m.* χάραξ, ακος (ὁ).
Palandrana; Palandrano; *s. m.* ἐνδρομίς, ίδος (ἡ).
Palante; *add.* V. Vagante.
Palare; *v. att.* χαρακόω=ῶ.
Palata; *s. f.* V. Palafitta.
Palato; *s. m.* οὖρανος, ου (ὁ)· οὐρανίσκος, ου (ὁ) ὑπερῴη, ης (ἡ).
Palazzetto; Palazzino; *s. m. dim.* V. Palagiotto.

Digitized by Google

Palazzo; *s. m.* V. Palagio.
Palazzotto; *s. m. dim.* V. Palagiotto.
Palcato; *add.* σανιδωτός, ή, όν.
Palchetto; *s. m. dim.* σανίδωμα, ατος (τό).
Palco; *s. m.* σανίδωμα, ατος (τό). -2. Per vedere gli spettacoli; ἀναβάθρον, ου (τό).
Palcuccio; *s. m. dim.* μικρὸν σανίδωμα, ατος (τό).
Paleo; *s. m.* βέμβιξ, ικος (ή)· ῥόμβος, ου (ὁ).
Paleografia; *s. f.* παλαιογραφία, ας (ή) *G. M.*
Paleografo; *s. m.* παλαιογράφος, ου (ὁ) *G. M.*
Palesamento; *s. m.* ἐκδήλωτις, σεως (ή).
Palesare; *v. att.* δηλόω-ῶ· φανερόω-ῶ· δια-σαφηνίζω· ἐμ-φανίζω· μηνύω· παρα-γυμνόω-ῶ.
Palesato; *p. pass.* δηλωθείς, εῖσα, έν.
Palesatore; *add.* ἐμφανίζων, ουσα, ον· δηλῶν, οῦσα, οῦν· ἀποφαίνων, ουσα, ον.
Palese; *add.* δῆλος, η, ον· ἔνδηλος, ον· κατάδηλος, ον· ἐμφανής, ές· φανερός, ά, όν. -2. Far palese; V. Palesare. -3. Essere palese; φαίνομαι.
Palese; Palesemente; *avv.* φανερῶς· ἀναφανδόν· ἐν τῷ ἐμφάνει.
Palestra; *s. f.* παλαίστρα, ας (ή). -2. Inetto alla, non esercitato nella palestra; ἀπάλαιστρος, ον.
Palestrale; Palestrico; *add.* παλαιστικός, ή, όν· παλαιστρινός, ή, όν.
Palestrita; *s. m.* παλαιστρίτης, ου (ὁ).
Palestro; *add.* V. Palestrale.
Paletta; *s. f.* πύραυνον, ου (τό).
Palettina; *s. f. dim.* μικρὸν πύραυνον, ου (τό).
Paletto; *s. m. dim.* παστάλιον, ου (τό)· παστάλισκος, ου (ὁ).
Paliocciata; *s. f.* V. Palafitta.
Palicciuolo; *s. m. dim.* V. Paletto.
Palido; *add.* V. Pallido.
Palietto; *s. m.* μικρὸν βραβεῖον, ου (τό).
Palificare; *v. att.* V. Palafittare.
Palificata; Palinata; *s. f.* V. Palizzata.
Palingenesia e Palingenesi; *s. f.* παλιγγενεσία, ας (ή).
Palinodia; *s. f.* παλινῳδία, ας (ή).
Palinsesto; *s. m.* παλίμψηστος, ου (ὁ).
Palio; *s. m.* βραβεῖον, ου (τό)· ἆθλον, ου (τό). -2. Manto; ἐπίβλημα, ατος (τό). -3. Andare al palio; ἐν φανερῷ γίγνομαι. -4. Far andare al palio; αἰτίαν ἀποκεκρυμμένην δια-φημίζω. -5. Mandare al palio, *palesare*; φανερόω-ῶ. -6. Fatta la festa è corso il palio; πάντα ἤδη τετέλεσται.
Paliotto; *s. m. dim.* μικρὸν βραβεῖον, ου (τό). -2. Piccolo manto; ἀμφίεσμα, ατος (τό). -3. Dell'altare; βωμοῦ ἀμφίεσμα, ατος (τό).
Paliscalmo; Palischermo; *s. m.* σκάφη, ης (ή)· σκαφίδιον, ου (τό).
Palizzata; *s. f.* Palizzato; *s. m.* Palizzo; *s. m.* ἕρκος, εος-ους (τό)· χάραξ, ακος (ὁ)· σταυρός, οῦ (ὁ)· παράγραμμα, ατος (τό).
Palla; *s. f.* σφαῖρα, ας (ή)· σφαίρωμα, ατος (τό). -2. Aspettar la palla al balzo; καιρὸν ἐν-δέχομαι. -3. Balzar la palla in mano; εὐκαιρία ἐστί (τινι). -4. Batter la palla; σφαιρομαχίας ἀρχέω-ῶ. -5. Dar alla palla quand'ella balza; καίρον, ἀφορμὴν ἔλαβον. -6. Giuocare alla palla; σφαιρίζω· σφαιρομαχέω-ῶ· σφαῖρα παίζω. -7. Che giuoca alla palla; σφαιριστής, οῦ (ὁ). -8. Il giuoco della palla; σφαίρισις, σεως (ή)· σφαιρισμός, οῦ (ὁ)· σφαιρομαχία, ας (ή). -9. Palla di piombo per le armi a fuoco; μολυβδίνη σφαῖρα, ας (ή). -10. Palla di piombo attaccata alle reti, palla tenuta in mano dai saltatori; μολυβδίς, ίδος (ή).
Palladio; *s. m. Statua di Pallade*; παλλάδιον, ου (τό).
Palladio; *add.* παλλάδιος, α, ον.
Pallafreniere; *s. m.* V. Palafreniere.
Pallafreno; *s. m.* V. Palafreno.
Pallajo; *s. m.* σφαιροφύλαξ, ακος (ὁ).
Pallare; Palleggiare; *v. intr.* παιδικῶς σφαιρίζω. -2. Burlare; φεναίζω.
Palleggio; *s. m.* τὸ παιδικῶς σφαιρίζειν.
Pallente; *add.* χλωρίζων, ουσα, ον· χλωρός, ά, όν· ὠχρός, ά, όν.
Pallerino; *add.* σφαιρίζων, ουσα, ον· σφαιριστής, οῦ (ὁ).
Pallesco; *add.* σφαιρικός, ή, όν.
Palletta; *s. f. dim.* σφαιρίδιον, ου (τό).
Palliamento; *s. m.* παρακάλυμμα, ατος (τό)· ὑπόκρισις, σεως (ή).
Palliare; *v. att.* ὑπο-κρύπτομαι· ἀπο-προς-ποιέομαι -οῦμαι· παρα-καλύπτω.
Palliativo; *s. m.* παραμύθιον, ου (τό)· παραμυθία, ας (ή).
Palliato; *add.* προσποιητός, ή, όν.
Palliazione; *s. f.* V. Palliamento.
Pallidamente; *avv.* ὠχρῶς.
Pallidetto; *add.* ὑπωχρος, ον.
Pallidezza; *s. f.* ὠχρότης, ητος (ή)· ἀχροία, ας (ή)· ὠχρία, ας (ή)· ὤχρωμα, ατος (τό).
Pallidiccio; Pallidino; *add.* V. Pallidetto.
Pallidità; *s. f.* V. Pallidezza.
Pallido; *add.* ὠχρός, ά, όν. ἄχροος-ους, οον-ουν· πελιδνός, ή, όν· πέλιος, ον. -2. Di aspetto pallido; ὠχροειδής, ές. -3. Diventare, essere pallido; ὠχριάω-ῶ· πελιαίνομαι· ἀχροέω-ῶ· χριόομαι-οῦμαι. -4. Giallo pallido; ὠχροξανθος, ον. -5. Che ha granelli pallidi; ὠχροκόκκινος, ον. -6. Nero pallido; ὠχρόμελας, αινα, αν. -7. Con occhi pallidi; ὠχρόμματος, ον. -8. Render pallido; ὠχραίνω· πελιδνόω-ῶ. -9. Che rende pallido; ὠχροποιός, όν.
Pallidore; *s. m.* V. Pallidezza.
Palliduccio; *add.* V. Pallidetto.
Pallidume; *s. m.* V. Pallidezza.
Pallina; *s. f. dim.* σφαιρίδιον, ου (τό).
Pallio; *s. m.* ἱμάτιον, ου (τό). -2. Pallio logoro; τρίβων, ωνος (ὁ).
Palloncino; *s. m. dim.* κωρύκιον, ου (τό)· κωρυκίδιον, ου (τό).
Pallone; *s. m.* κώρυκος, ου (ὁ). -2. Il giuocare al pallone; κωρυκοβολία, ας (ή)· κωρυκομαχία, ας (ή),
Pallore; *s. m.* V. Pallidezza.
Pallotta; *s. f. dim.* V. Palletto.
Pallottola; *s. f.* V. Palla.
Pallottoletta; Pallottolina; *s. f. dim.* σφαιρίδιον, ου (τό).
Palma; *s. f. Concavo della mano*; θέναρ, αρος (τό)· παλάμη, ης (ή)· χειρὸς γύαλον, ου (τό). -2. Battere palma a palma; συμ-πλαταγέω-ῶ. -3. Che ha grave la palma; βαρυπάλαμος, ον. -4. *Albero*; φοίνιξ, ικος (ή). -5. Ramo di palma; βάϊς, ῖδος (ή). -6. Che porta rami di palma; βαϊοφόρος, ον.

Digitized by Google

Palmajo; *s. m.* V. Palmeto.
Palmare; *add.* δοχμαῖος, α, ον.
Palmata; *s. f.* θέναρος πληγή, ῆς (ἡ).
Palmento; *s. m.* ληνεών, ῶνος (ὁ). -2. Mangiare a due palmenti; ἀδηφαγέω-ῶ.
Palmeo; *add.* βαῖνός, όν.
Palmeto; *s. m.* φοινικών, ῶνος (ὁ).
Palmiere; *s. m.* ξένος, ου (ὁ).
Palmista; *s. m. Albero della palma;* φοίνιξ, ικος (ἡ).
Palmite; *s. m.* κλῆμα, ατος (τό).
Palmizio; *s. m.* V. Palmista.
Palmo; *s. m. Misura;* σπιθαμή, ῆς (ἡ)· δοχμή, ῆς (ἡ).
Palmoso; *add.* φοινίκων ἔμπλεως, ων.
Palo; *s. m.* πάσσαλος, ου (ὁ)· σκόλοψ, οπος (ὁ)· χάραξ, ακος (ὁ, ἡ)· σταυρός, οῦ (ὁ). -2. Lanciar il palo; μέγα ἔργον ἐπι-χείρω.
Palombaccio; *s. m.* φάττος, ου (ὁ)· φάττη, ης (ἡ).
Palombaro; *s. m.* κολυμβητήρ, ῆρος (ὁ)· κολυμβητής, οῦ (ὁ)· κόλυμβος, ου (ὁ). -2. L'arte del palombaro; κολυμβητική, ῆς (ἡ).
Palombella; *s. f.* } V. Palombaccio.
Palombo; *s. m.* }
Paloscio; *s. m. Spezie di spada corta;* μάχαιρα, ας (ἡ).
Palpabile; *add.* ψηλαφητός, ή, όν· αἰσθητός, ή, όν. -2. Chiaro; ὁπλός, ή, όν· φανερός, ά, όν.
Palpabilmente; *avv.* ψηλαφίνδα· αἰσθητῶς.
Palpamento; *s. m.* ψηλάφημα, ατος (τό)· ψηλάφησις, σεως (ἡ).
Palpare; *v. att.* ψηλαφάω-ῶ· ἐπι-ψηλαφάω-ῶ· ὑποψαλάσσω. -2. Lusingare; κολακεύω.
Palpativo; } *add.* ψηλαφῶν, ῶσα, ῶν. -2. Adula-
Palpatore; } tore; κόλαξ, ακος (ὁ).
Palpebra; *s. f.* e.
Palpebro; *s. m.* βλέφαρον, ου (τό). -2. Battere, muovere le palpebre; βλεφαρίζω· σκαρδαμυκτέω-ῶ· σκαρδαμύσσω. -3. Che batte le palpebre; σκαρδαμυκτής, οῦ (ὁ). -4. Che è solito muovere le palpebre; σκαρδαμυκτικός, ή, όν. -5. Il battere le palpebre; σκαρδαμυσμός, οῦ (ὁ). -6. Battendo le palpebre; σκαρδαμυκτί. -7. Non muovere le palpebre; ἀσκαρδαμυκτέω-ῶ· ἀσκαρδαμύττω. -8. Che non muove, senza muovere palpebra; ἀσκαρδάμυκτος, ον· *avv.* ἀσκαρδαμυκτεί· ἀσκαρδαμυκτί.
Palpeggiamento; *s. m.* V. Palpamento.
Palpeggiare; *v. att.* V. Palpare.
Palpeggiatore; *add.* V. Palpatore.
Palpevole; *add.* V. Palpabile.
Palpitamento; *s. m.* V. Palpitazione.
Palpitare; *v. intr.* σπαίρω· πάλλομαι.
Palpitazioncella; *s. f. dim.* σπασμάτιον, ου (τό).
Palpitazione; *s. f.* e
Palpito; *s. m.* παλμός, οῦ (ὁ)· σπάσις, σεως (ἡ)· σπάσμα, ατος (τό)· σπασμός, οῦ (ὁ).
Paltonato; *add.* πτωχικός, ή, όν.
Paltone; *s. m.* πτωχός, ή, όν.
Paltoneggiare; *v. intr.* πλανάομαι-ῶμαι· πτωχεύω.
Paltoneria; *s. f.* πτωχεία, ας (ἡ).
Paltoniere e Paltoniero; *s. m.* V. Paltone.
Paludale; *add.* ἕλκιος, α, ον.
Paludamento; *s. m.* χλαμύς, ύδος (ἡ).
Paludano; *add.* V. Palustre.
Paludato; *add.* χλαμυδωτός, ή, όν.

Palude; *s. f.* ἕλος, εος-ους (τό)· τέλμα, ατος (τό)· λίμνη, ης (ἡ).
Paludesco; *add.* V. Paludale.
Paludoso; *add.* ἑλώδης, ες.
Palustre; *add.* ἕλειος, α, ον· λιμναῖος, α, ον· τελματιαῖος, α, ον.
Palvesata; *s. f.* ἀσπίς, ίδος (ἡ).
Palvese; *s. m.* V. Pavese.
Pampana; *s. f.* V. Pampano.
Pampanajo; *add.* κληματικός, ή, όν.
Pampano; *s. m.* κλῆμα, ατος (τό)· ἀμπέλινα φύλλα, ων (τα).
Pampanoso; } *add.* V. Pampinoso.
Pampanuto; }
Pampinario; *s. m.* οἰναρόν, οῦ (τό).
Pampineo; *add.* V. Pampinoso.
Pampiniforme; *add.* κληματώδης, ες.
Pampino; *s. m.* V. Pampano.
Pampinoso; *add.* κληματικός, ή, όν· κληματόεις, εσσα, εν· κληματώδης, ες.
Panace e Panacea; *s. f. T. bot.* πανάκεια, ας (ἡ).
Panaggio; *s. m.* σίτησις, σεως (ἡ)· σιτηρέσιον, ου (τό).
Panateneo; *add. Feste panatenee;* Παναθήναια, ων (τά).
Panatica; *s. f.* V. Panaggio.
Panattello; *s. m. dim.* V. Panellino.
Panattiera; *s. f.* ἀρτοθήκη, ης (ἡ).
Panattiere; *add.* ἀρτοποιός, οῦ (ὁ)· ἀρτοκόπος, ον.
Panca; *s. f.* ἕδρα, ας (ἡ)· βάθρον, ου (τό).
Pancello; *s. m.* V. Pannicello.
Pancerone; *s. m.* θώραξ, ακος (ὁ).
Pancetta; *s. f. dim.* γαστρίδιον, ου (τό).
Panchetta; *s. f.*
Panchettina; *s. f.*
Panchettino; *s. m.* } *dim.* μικρὸν βάθρον, ου (τό).
Panchetto; *s. m.*
Panchina; *s. f.*
Pancia; *s. f.* γαστήρ, τρός (ἡ).
Panciera; *s. f.* θώραξ, ακος (ὁ).
Panciolle (A); *avv.* εὐκαίρως.
Panciuto; *add.* γαστρώδης, ες· γαστροειδής, ές.
Pancratista; } *s. m.* παγκρατιαστής, οῦ (ὁ).
Pancraziaste; }
Pancrazio; *s. m.* παγκράτιον, ου (τό).
Pancreas; *s. f. Glandula;* πάγκρεας, ατος (τό).
Pancresto; *s. m.* πάγχρηστον, ου (τό).
Pandere; *v. att.* V. Manifestare.
Pandora; *s. f. Sorta di strumento musicale;* πανδούρα, ας (ἡ).
Pane; *s. m.* ἄρτος, ου (ὁ)· σῖτος, ου (ὁ). -2. Azzimo; ἀζυμίτος, ου (ὁ)· ἄζυμος, ου (ὁ)· ἄζυμα, ων (τά). -3. Feste dei pani azzimi; ἄζυμα, ων (τά). -4. Pan buffetto; σεμιδαλίτης, ου (ὁ). -5. Casereccio; πιτυρίας ἄρτος, ου (ὁ). -6. Raffermo; ἴωλος ἄρτος, ου (ὁ). -7. Allegrezza di pan caldo; χαρὰ πυραύστου. -8. Aver, comprare per un pezzo di pane; εὐώνως ἀγοράζω. -9. Dire al pan pane; τὰ σῦκα σῦκα λέγω. -10. Distribuire pane; ἀρτοδοτέω-ῶ. -11. Essere pane e caccio; ἀλλήλους ἀγαπάειν. -12. Far pane; ἀρτοποιέω-ῶ· σιτοποιέω-ῶ· ἀρτοκοπέω-ῶ. -13. Che fa del pane; ἀρτοποιός, όν· σιτοποιός, όν· σιτουργός, όν· ἀρτοκόπος, ον. -14. Appartenente al far pane; ἀρτοποιητικός, ή, όν· σιτοποιικός, ή, όν. -15. Mangiare pane; ἀρτοφαγέω-ῶ. -16. Che mangia pane; ἀρ-

Digitized by Google

τοφάγος, ον. -17. Mangiar pane di frumento; ἀρτοσιτέω=ῶ. -18. Il mangiar pane di frumento; ἀρτοσιτία, ας (ἡ). -19. Pane perduto, *uomo buono a nulla*; οὐτιδανός, ή, όν. -20. Piccolo pane; ἀρτίδιον, ου (τό). -21. Pan porcino, terreno, *fiore*; κυκλάμινος, ου (ὁ). κυκλάμινον, ου (τό). -22. Render pane per focaccia; ἴσον ἴσῳ ἐπι-φέρω. -23. Rivoltare il pane; ἀρτοστροφέω=ῶ. -24. Vendere pane; ἀρτοπωλέω=ῶ. -25. Vendita di pane; ἀρτοπωλία, ας (ἡ). -26. Venditore di pane; ἀρτοπώλης, ου (ὁ)· ἀρτόπωλις, ιδος (ἡ). -27. Luogo dove si vende il pane; ἀρτοπωλίον, ου (το).

Panegiri; *s. m.* πανήγυρις, εως (ἡ).

Panegirico; *s. m.* ἐγκώμιον, ου (τό)· πανηγυρικός, οῦ (ὁ).

Panegirico; *add.* πανηγυρικός, ή, όν.

Panegirista; *s. m.* ἐγκωμιαστής, οῦ (ὁ).

Panellino; *s. m.* ἀρτίσκος, ου (ὁ).

Panereccio; *s. m.* παρωνυχία, ας (ἡ).

Panerina; *s. f.* / Panerino; *s. m.* / Paneruzzola; *s. f.* / Paneruzzolo; *s. m.* — *dim.* κιστίς, ίδος (ἡ)· καλάθιον, ου (τό)· καλαθίσκος, ου (ὁ).

Panattiere; *s. m.* V. Fornajo.

Panetto; *s. m. dim.* ἀρτίδιον, ου (τό).

Pania; *s. f.* V. Vischio.

Paniccia; *s. f.* πόλτος, ου (ὁ).

Panicciuolo; *s. m. dim.* ἀρτίσκος, ου (ὁ).

Panico; *s. m. T. bot.* μελίνη, ης (ἡ).

Panico; *add.* πανικός, ή, όν.

Panicola; *s. f.* V. Pannocchia.

Panicuocolo; *s. m. Che cuoce il pane*; ἀρτοποιός, οῦ (ὁ).

Paniera; *s. f.* V. Paniere.

Panierajo; *s. m.* καλαθοιός, οῦ (ὁ).

Paniere; *s. m.* κίστη, ης (ἡ)· κάλαθος, ου (ὁ). -2. Aver le budella in un paniere; ἐν τῇ χειρὶ τὴν ψυχὴν ἔχω. -3. Far la zuppa nel paniere; εἰς μάτην κοπιάζω.

Panieretto; *s. m.* / Panierina; *s. f.* / Panierino; *s. m.* / Panieroncino; *s. m.* / Panieruzzola; *s. f.* / Panieruzzo; *s. m.* / Panieruzzolo; *s. m.* — *dim.* V. Panerino.

Panificare; *v. intr.* ἀρτοποιέω=ῶ· ἀρτοκοπέω=ῶ.

Panificio; *s. m.* ἀρτοποιία, ας (ἡ).

Panino; *s. m. dim.* ἀρτίσκος, ου (ὁ).

Panione; *s. m.* ἰξός, οῦ (ὁ).

Panioso; *add.* ἰξώδης, ες.

Paniuzza; *s. f.* / Paniuzzo; *s. m.* — ἰξός, οῦ (ὁ).

Pannaccio; *s. m. pegg.* ῥάκος, εος=ους (τό).

Pannajuolo; *add.* ἐριουργός, όν· ὑφάντης, ου (ὁ).

Pannatura; *s. f.* / Panneggiamento; *s. m.* — σχηματισμός, οῦ (ὁ). ἐσθής, ῆτος (ἡ).

Panneggiare; *v. att.* σχηματίζω.

Pannicello; / Pannicino; / Pannicolo; / Panniculo; — *s. m. dim.* ῥάκιον, ου (τό). -2. *Vestimento di poco prezzo*; τριβώνιον, ου (τό).

Pannina; *s. f.* ὕφασμα, ατος (τό).

Panno; *s. m.* ὕφασμα, ατος (τό)· ὀθόνη, ης (ἡ)· σάκκος, ου (ὁ). -2. Panno di arazzo; περίστρωμα, ατος (τό)· στρῶμα, ατος (τό)· τάπης, ητος (ἡ). -3. Panno di lino; λίνεον ὕφασμα, ατος (τό). -4. *Pl.* Vestimenta; ἔσθημα, ατος (τό). -5. Panni di gamba, *calzoni*; περιζώματα, ων (τά). -6. Non si stracciare i panni; ἐκουσίως ὑπηρετέω=ῶ (τινι). -7. Pigliare il panno pel vezzo; πολύποδος νοῦν ἔχω.

Pannocchia; *s. f.* ἀνθήλη, ης (ἡ).

Pannocchietta; *s. f. dim.* μικρὰ ἀνθήλη, ης (ἡ).

Pannolino; *s. m. dim.* ὀθόνη, ης (ἡ)· ὀθόνιον, ου (τό).

Pannoso; *add.* ῥακώδης, ες.

Panoplia; *s. f.* πανοπλία, ας (ἡ).

Panporcino; *s. m.* V. Pane § -21.

Pantanaccio; *s. m.* ἕλος, εος=ους (τό).

Pantanetto; *s. m. dim.* μικρὸν ἕλος, εος=ους (τό).

Pantano; *s. m.* ἕλος, εος=ους (τό).

Pantano; / Pantanoso; — *add.* ἑλώδης, ες.

Panteismo; *s. m.* πανθεισμός, οῦ (ὁ) *G. M.*

Panteista; *s. m.* πανθειστής, οῦ (ὁ) *G. M.*

Panteon e Panteone; *s. m.* πάνθειον, ου (τό)· πάνθεον, ου (τό).

Pantera; *s. f.* πάνθηρ, ηρος (ὁ).

Panteretta; *s. f.* / Panterino; *s. m.* — *dim.* πανθηρίσκος, ου (ὁ).

Panterreno; *s. m.* V. Pane § -21.

Pantofola; *s. f.* κρηπίς, ίδος (ἡ)· βλαύτη, ης (ἡ).

Pantomima; *s. f.* παντόμιμος, ου (ἡ).

Pantomimico; *add.* παντόμιμος, ον.

Pantomimo; *s. m.* παντόμιμος, ου (ὁ).

Pantufola; *s. f.* V. Pantofola.

Panurgo; *s. m. Uomo strano*; πανοῦργος, ου (ὁ).

Panza; *s. f.* V. Pancia.

Panzane; *s. f. pl. Favole*; θέλγητρα, ων (τά)· λῆροι, ων (οἱ).

Panzeruola; *s. f. dim.* θωράκιον, ου (τό).

Panzetta; *s. f. dim.* V. Pancetta.

Panziera; *s. f.* θώραξ, ακος (ὁ).

Paonazziccio; *add.* ἰάνθινον χρῶμα, ατος (τό).

Paonazzo; *add.* ἰάνθινος, η, ον.

Paoncino; *s. m. dim.* τοῦ ταῶνος νεοττός, οῦ (ὁ).

Paone; *s. m.* V. Pavone.

Paoneggiare; *v. att.* V. Pagoneggiare.

Paonessa; *s. f.* τάως, ω (ἡ).

Papa; *s. m.* ἀρχιερεύς, έως (ὁ).

Papale; *add.* ἀρχιερατικός, ή, όν.

Papatico; / Papato; — ἀρχιερεία, ας (ἡ).

Papavere; / Papavero; — *s. m.* μήκων, ωνος (ὁ).

Pape; *inter.* βαβαί.

Paperello; *s. m. dim.* V. Paperino.

Paperina; *s. f. Sorta d'erba*; γναφάλιον, ου (τό).

Paperino; *s. m. dim.* χήνειος πῶλος, ου (ὁ)· χηνίσκος, ου (ὁ)· χηνιδεύς, έως (ἡ).

Paperino; *add.* χήνειος, α, ον· χήνεος, α, ον· χήνιος, α, ον· χηνώδης, ες.

Papero; *s. m. Oca giovane*; χήνιον, ου (τό). -2. Dar la bottega in guardia ai paperi; τῷ λύκῳ οἶν. -3. I paperi menano a bere le oche; σῦς τὴν ἀθηνάν.

Paperotto; / Paperottolo; — *s. m.* V. Paperina.

Papesco; *add.* V. Papale.

Papilione; *s. m.* φάλαινα, ης (ἡ).

Digitized by Google

Papilla; *s. f.* θηλή, ῆς (ἡ).
Papillare; Papilloso; } *add.* θηλοειδής, ές.
Papiro; *s. m.* πάπυρος, ου (ὁ, ἡ).
Papista; Papistico; } *add.* ἀρχιερατικός, ή, όν.
Papizzare; *v. intr.* τὰ τῆς ἀρχιερωσύνης πράττω.
Pappacchione; *s. m.* λαίμαργος, ου (ὁ).
Pappafico; *s. m.* τῆς κεφαλῆς κάλυμμα, ατος (τό).
Pappagalessa; *s. f.* ψιττάκη, ης (ἡ).
Pappagallo; *s. m.* ψίττακος, ου (ὁ).
Pappalardo; *s. m.* ὑποκριτής, οῦ (ὁ).
Pappalecco; *s. m.* V. Leccornia.
Pappardelle; *s. f. pl.* λεῦχρεων, ω, (τό).
Pappardo; Pappardolo; } *s. m.* V. Papavero.
Pappare; *v. att.* λαιμάττω· ἀδηφαγέω=ῶ.
Pappata; *s. f.* κῶμος, ου (ὁ).
Pappatore; *add.* λαίμαργος, ον.
Pappo; *s. m.* V. Pane.
Pappolata; *s. f.* ἄτρυμα, ατος (τό). -2. Sciocchezza; λῆρος, ων (οἱ).
Pappolone; Pappone; } *add.* λαίμαργος, ον.
Pappuccia; *s. f.* κρηπίς, ἴδος (ἡ).
Para; *s. f.* V. Riparo.
Parabase; *s. f.* παράβασις, εως (ἡ).
Parabola; *s. f.* παραβολή, ῆς (ἡ).
Parabolano; *s. m.* ἀσόλεστχος, ου (ὁ, ἡ)· λάλος, ον· στώμυλος, ον· στωμύλεθρος, ον· στωμύλιος, ον· μωρολογῶν, οὖσα, οὖν.
Parabolicamente; *avv.* παραβολικῶς.
Parabolico; *add.* παραβολικός, ή, όν.
Paraboloso; *add.* V. Parabolano.
Paracentesi; *s. f.* παρακέντησις, εως (ἡ).
Paracleto; *s. m.* παράκλητος, ου (ὁ). -2. *Add.* Consolatore; παράκλητος, ον.
Paracucchino; *s. m.* V. Pelacucchino.
Paracuore; *s. m.* V. Polmone.
Paradisiaco; Paradisale; } *add.* παραδεισιακός, ή, όν.
Paradiso; *s. m.* παράδεισος, ου (ὁ). -2. Mettere alcuna cosa in paradiso; τῷ λόγῳ αἴρω.
Paradossale; *add.* παράδοξος, ον· ἀπίθανος, ον.
Paradossare; *v. intr.* παρα-δοξέω=ῶ.
Paradossatico; *add.* V. Paradossale.
Paradosseggiare; *v. intr.* V. Paradossare.
Paradossico; *add.* V. Paradossale.
Paradossista; *s. m.* παραδοξοποιός, οῦ (ὁ).
Paradosso; *s. m.* παράδοξον, ου (τό).
Paradosso; *add.* V. Paradossale.
Paraferna; *s. f.* Parafernale; *s. m.* } παράφερνα, ων (τά).
Paraffo; *s. m.* παραγραφή, ῆς (ἡ).
Parafrasare; *v. intr.* παρα-φράζω.
Parafrasi; *s. f.* παράφρασις, εως (ἡ).
Parafraste; *s. m.* παραφραστής, οῦ (ὁ).
Parafrasticamente; *avv.* παραφραστικῶς.
Parafrastico; *add.* παραφραστικός, ή, όν.
Parafreniere; *s. m.* V. Palafreniere.
Paraggio; *s. m.* σύγκρωσις, σεως (ἡ)· ἴσωσις, σεως (ἡ).
Paragoge; *s. f.* παραγωγή, ῆς (ἡ).
Paragonabile; *add.* παραβλητός, ή, όν· ἐοικώς, υῖα, ός· παραπλήσιος, α, ον.
Paragonanza; *s. f.* V. Paragone.
Paragonare; *v. att.* παρ-άγω· παρα-βάλλω· συμ-βάλλω· εἰκάζω (τί τινι). -2. Eguagliare; ἰσόω=ῶ. -3. Paragonare a vicenda; ἀντ-εικάζω. -4. Da paragonare; παραβλητικός, ή, όν.
Paragonato; *p. pass.* συγκεκριμένος, η, ον.
Paragone; *s. m.* παραβολή, ής (ἡ)· ἴσωσις, σεως (ἡ)· σύγκρισις, σεως (ἡ). -2. Pietra di paragone; χρυσίτις, εως (ἡ)· βάσανος, ου (ὁ). -3. Prova; πεῖρα, ας (ἡ). -4. Far paragone; παρα-βάλλω.
Paragrafo; *s. m.* παράγραφος, ου (ὁ).
Paraguanto; *s. m.* V. Mancia.
Paralassa; Paralasse; } *s. f.* V. Parallasse.
Paralela; *s. f. Le paralele*; παράλληλα, ων (τά).
Paralellamente; *avv.* παραλλήλων δίκην· παραβολάδην· παρβολάδην.
Paralellepipedo; *s. m.* παραλληλεπίπεδον, ου (τό).
Paralellismo; *s. m.* V. Parallelismo.
Paralello; *s. m.* V. Paragone.
Paralello; *add.* παράλληλος, ον· ἀντίστοιχος, ον· *avv.* παραβολάδην· παρβολάδην· ἀντιστοιχῶς.
Paralellogrammo; *s. m.* παραλληλόγραμμον, ου (τό).
Paralipomenon, Paralippomenon; *s. m. ind.* παραλειπόμενα, ων (τά).
Paralisi; Paralisia; } *s. f.* παράλυσις, σεως (ἡ).
Paralitico; *add.* παραλυτικός, ή, όν.
Parallasse; *s. f.* παράλλαξις, εως (ἡ).
Parallatico; *add.* παράλλακτος, ον.
Parallelepipedo; *s. m.* V. Paralellepipedo.
Parallelismo; *s. m.* παραλληλισμός, οῦ (ὁ).
Parallelo; *s. m.* V. Parallello.
Parallelogramma; *s. m.* V. Paralellogramma.
Paralogismo; *s. m.* παραλογισμός, οῦ (ὁ).
Paralogizzare; *v. intr.* παρα-λογίζομαι.
Paramento; *s. m.* ἱερά ἱμάτια, ων (τά). -2. *Abbigliamento di palafreno*; φάλαρα, ων (τά)·
Paramese; *s. f.* παράμεσος, ου (ἡ).
Paramosche; *s. m.* μυιοσόβη, ης (ἡ).
Paraninfo; *s. m.* παρανύμφιος, ον.
Paranomasia; *s. f.* παρονομασία, ας (ἡ).
Parapegma; *s. m.* παράπηγμα, ατος (τό).
Parapetto; *s. m.* θωράκιον, ου (τό)· θωρακεῖον, ου (τό)· ἔπαλξις, εως (ἡ)· κλίνη, ης (ἡ).
Parapiglia; *s. m.* ὄχλος, ου (ὁ)· γάγγαρα, ων (τά).
Paraplegia; *s. f.* παραπληγία, ας (ἡ)· παραπληξία, ας (ἡ).
Paraplegico; *add.* παραπληγικός, ή, όν· παραπληκτικός, ή, όν.
Parapleromatico; *add.* παραπληρωματικός, ή, όν.
Paraplessia; *s. f.* V. Paraplegia.
Parare; *v. att.* κοσμέω=ῶ· ἐπι-κοσμέω=ῶ· κατα-κοσμέω=ῶ. -2. Porgere; ὀρέγω· παρ-έχω. -3. Impedire opponendo; ἀνθ-ίστημι. -4. Riparare; ἀπ-ελαύνω (ἀπό τινα)· ἀπ-είργω· ἀπο-σοβέω=ῶ· στέγω· ἀμύνω (τινα). -5. Pararsi *(altrui)* dinanzi una cosa; ἐλθεῖν ἐπὶ νοῦν (τινι). -6. Pararsi dinanzi ad alcuno; ἀπ-αντάω=ῶ.
Parasanga; *s. f.* παρασάγγη, ης (ἡ).
Parascenio; *s. m.* παρασκήνια, ων (τά).
Parasitico; *add.* V. Parassitico.
Parasito; *s. m.* V. Parassito.
Parasole; *s. m.* σκιάδιον, ου (τό)· σκιάδειον, ου (τό). -2. Portare il parasole; σκιαδηφορέω=ῶ. -3. Che porta il parasole; σκιαδηφόρος, ον.
Parassiteria; *s. f.* V. Golosità.
Parassitico; *add.* παρασιτικός, ή, όν.

Digitized by Google

Parassito; *s. m.* παράσιτος, ου (ὁ)· βωμολόχος, ου (ὁ)· γνάθων, ωνος (ὁ). -2. A modo di parassito; γναθώνειος, α, ον· παρασιτικός, ή, όν. -3. Essere parassito; παρα-σιτέω-ῶ.

Parassitone; *s. m. accr. di* Parassito V.

Parata; *s. f.* e

Paratio; *s. m.* ἔρυμα, ατος (τό)· πρόβλημα, ατος (τό). -2. *Opera di fortificazione*; ἔρκος, εος ους (τό). -3. Parata di soldati; ἐπίδειξις, εως (ὁ). -4. Far parata; κοσμέω-ῶ. -5. Vedere la mala parata; αἰσθάνομαι κίνδυνον.

Parato; *s. m.* περιπετάσματα, ων (τά)· ἐπικόσμησις, σεως (ἡ).

Parato; *add.* ἐπικοσμηθείς, εῖσα, έν. -2. Pronto; ἕτοιμος, η, ον· πρόθυμος, ον.

Paratura; *s. f.* V. Parata.

Paravento; *s. m.* ἀνέμου πρόβλημα, ατος (τό).

Paravola; *s. f.* V. Parabola.

Paravoloso; *add.* V. Paraboloso.

Parazonio; *s. m.* παραζώνη, ης (ἡ).

Parca; *s. f.* Μοῖρα, ας (ἡ).

Parcamente; *avv.* φειδομένως· εὐτελῶς· μετρίως.

Parcere; *v. intr.* V. Perdonare.

Parchissimamente; *avv. superl.* εὐτελέστατα.

Parchissimo; *add. superl.* εὐτελέστατος, η, ον.

Parcissimamente; *avv. superl.* V. Parchissimamente.

Parcissimo; *add. superl.* V. Parchissimo.

Parcità; *s. f.* εὐτέλεια, ας (ἡ)· φειδώ, οῦς-οῦς (ἡ)· φειδωλή, ῆς (ἡ).

Parco; *s. m.* παράδεισος, ου (ὁ). -2. Appartenente al parco; παραδεισιακός, ή, όν.

Parco; *add.* εὐτελής, ές· φειδωλός, ή, όν· φειδόμενος, η, ον. -2. Esser parco; φείδομαι.

Pardino; *add.* παρδάλιος, α, ον· παρδάλειος, α, ον.

Pardo; *s. m.* πάρδαλις, εως (ἡ)· πάρδαλος, ου (ὁ).

Pare; *add.* V. Pari.

Parecchi; *add.* οὐκ ὀλίγοι, αι, α· πλέονες (οἱ, αἱ), πλέονα (τά).

Parecchiare; *v. att.* V. Apparecchiare.

Parecchio; *add. Simile*; ἴσος, η, ον· ὅμοιος α, ον.

Parechesi; *s. f. Giuoco di parole*; παρήχημα, ατος (τό)· παρήχησις, σεως (ἡ).

Pareggiabile; *add.* ἰσαστικός, ή, όν.

Pareggiamento; *s. m.* ἴσωσις, σεως (ἡ)· περίσωσις, σεως (ἡ)· ἀνίσωσις, σεως (ἡ)· ἐξίσωσις, σεως (ἡ).

Pareggiare; *v. att.* ἰσάζω· ἰσόω-ῶ· ἀνισόω-ῶ· ἐξ-ισόω-ῶ.

Pareggiatura; *s. f.* } V. Pareggiamento.
Pareggio; *s. m.* }

Pareglio; *s. m.* V. Parelio.

Pareglio; *add.* V. Pari.

Paregorico; *add.* παρηγορικός, ή, όν.

Parelio; *s. m.* παρήλιος, ου (ὁ).

Parenchima; *s. m.* παρέγκυμα, ατος (τό).

Parenesi; *s. f.* παραίνεσις, σεως (ἡ).

Parenetico; *add.* παραινετικός, ή, όν.

Parentado; *s. m.* ἀγχίστεια, ας (ἡ)· συγγένεια, ας (ἡ)· κηδία, ας (ἡ). -2. Essere congiunto in parentado; ἀγχιστεύω· ἀδελφίζομαι. -3. Fare parentado; ἐπι-γαμβρεύω. -4. Rompere il parentado; γάμον δια-λύω. -5. Secondo il grado di parentado; ἀγχιστίνδην.

Parentaggio; *s. m.* V. Parentado.

Parentale; *add.* V. Paterno.

Parentali; *s. m. pl.* ἐναγίσματα, ων (τά)· καθαγισμός, οῦ (ὁ).

Parentato; *s. m.* V. Parentado.

Parente; *s. m.* ἀγχιστεύς, έως (ὁ)· προσήκων, ουσα, ον· κηδεμών, όν· συγγενής, ές· γαμβρός, οῦ (ὁ). -2. Essere parente prossimo; ἀγχιστεύω· ἀδελφίζομαι.

Parentela; } *s. f.* V. Parentado.
Parenteria; }

Parentesco; *add.* ἀγχιστευτικός, ή, όν.

Parentesi; *s. f.* παρένθεσις, σεως (ἡ). -2. Fare parentesi; λόγον δια-κόπτω.

Parentevole; *add.* V. Affettuoso.

Parentevolemente; } *avv.* ἐκ καρδίας.
Parentevolmente; }

Parenterza; *s. f.* V. Parentado.

Parenticida; *s. m.* V. Parricida.

Parentorio; *s. m.* V. Perentorio.

Parenza; *s. f.* V. Apparenza.

Parere; *v. intr. Apparire*; φαίνομαι· ἐπι-φαίνομαι. -2. Sembrare; δοκέω-ῶ. -3. Giudicare; δοξάζω· δοκέω-ῶ· νομίζω. -4. Far parere una cosa per un'altra; γοητεύω.

Parere; *s. m. Opinione*; γνώμη, ης (ἡ)· δόξα, ης (ἡ). -2. Essere dello stesso parere; εἰς μίαν βουλεύω.

Parergo; *s. m.* πάρεργον ου (τό).

Parete; *s. f.* τοῖχος, ου (ὁ). -2. Dare in parete; εἰς τοῖχος ἐμ-πίπτω.

Paretello; *s. m. dim.* μικρὸς τοῖχος, ου (ὁ).

Paretio; *s. m.* V. Parete.

Parevole; *add.* φανερός, ά, όν.

Pargolarità; *s. f.* V. Pargolezza.

Pargoleggiare; *v. intr.* παίζω· νηπιαχεύω.

Pargoletta; *s. f.* } τυτθός, όν - ή, όν.
Pargoletto; *s. m.* }

Pargolezza; } *s. f.* νηπιάς, ας (ἡ)· παιδία, ας (ἡ).
Pargolità; }

Pargolo; *s. m.* παιδίον, ου (τό)· παιδάριον, ου (τό)· νήπιος, ου (ὁ).

Pari; *add.* ἴσος, η, ον· ὅμιος, α, ον. -2. Giuocare a pari e caffo; ἀρτιάζω. -3. Alla pari; ἴσως. -4. Al pari; ἐξ ἴσου. -5. Far pari; ἐξ-ισόω-ῶ.

Pari; *avv.* ἐξ ἴσου· ἴσως.

Pariete; *s. f.* V. Parete.

Parificamento; *s. m.* ἰσότης, ητος (ἡ).

Parificare; *v. att.* V. Pareggiare.

Parificazione; *s. f.* V. Parificamento.

Pariforme; *add.* ὁμοιόμορφος, ον.

Pariglia; *s. f. Contracambio*; ἀμοιβή, ῆς (ἡ). -2. Rendere la pariglia; ἀντ-απο-δίδωμι· ἀντ-απο-δράω-ῶ.

Parilità; *s. f.* V. Parità.

Parimente; *avv.* ἅμα· ὁμοῦ· ὁμοίως.

Parimento; *s. m.* V. Parere.

Parire; *v. intr.* V. Apparire.

Parità; *s. f.* ἰσονομία, ας (ἡ)· ἰσότης, ητος (ἡ)· ὁμοιότης, ητος (ὁ).

Parladore; *add.* V. Parlatore.

Parladura; *s. f.* V. Parlatura.

Parlagio; *s. m.* ἀγορά, ᾶς (ἡ).

Parlagione; *s. f.* δημηγορία, ας (ἡ)· ἀγορά, ᾶς (ἡ).

Parlamentare; *v. intr.* δημηγορέω-ῶ· ἐκκλησιάζω. -2. Trattare col nemico; ἐπι-κηρυκεύομαι.

Parlamentario; } *add.* δημηγόρος, ον· κήρυξ, υκος
Parlamentatore; } (ὁ).

Digitized by Google

Parlamento; *s. m.* λόγος, ου (ὁ). -2. Il parlamentare; δημηγορία, ας (ἡ)· ἀγορά, ᾶς (ἡ)· ἐπικηρυκεία, ας (ἡ)· ἐπικηρύκευμα, ατος (τό). -3. Far parlamento; δημηγορέω=ῶ.

Parlante; *add.* λαλῶν, οὖσα, οὖν.

Parlantina; *s. f.* V. Loquacità.

Parlantino; *add.* V. Loquace.

Parlanza; *s. f.* V. Parlatura.

Parlardo; *add.* V. Parlatore.

Parlare; *s. m.* λόγος, ου (ὁ)· ἔπος, εος=ους (τό).

Parlare; *v. intr.* λαλέω=ῶ· αὐδάζομαι· λέγω· φημί· εἶπον. -2. Parlare per punta di forchetta; ἀκριβῶς λαλέω=ῶ. -3. Per supplica; εὐλαβῶς λαλέω=ῶ. -4. Parlare riserbato; εὐστόχως λαλέω=ῶ. -5. Audace nel parlare; ἀπτοεπής, ές. -6. Parlare brevemente; βραχυλογέω=ῶ. -7. Che parla brevemente; βραχυεπής, ές· βραχυλόγος, ον. -8. Che parla confusamente; ἀκριτόμυθος, ον. -9. Parlar continuamente; ἀειλογέω=ῶ. -10. Che parla continuamente; ἀείλαλος, ον· ἀπεραντολόγος, ον. -11. Il parlare continuamente; ἀειλογία, ας (ἡ)· ἀπεραντολογία, ας (ἡ). -12. Degno che se ne parli; ἀξιόλογος, ον. -13. Che parla con difficoltà; μογίλαλος, ον. -14. Difficoltà di parlare; μογιλαλία, ας (ἡ). -15. Parlare dignitosamente, con dignità; σεμνολογέω=ῶ· σεμνομυθέω=ῶ· σεμνορρέω=ῶ. -16. Che parla dignitosamente; σεμνολόγος, ον· σεμνηγόρος, ον· σεμνόστομος, ον. -17. Il parlare dignitosamente; σεμνολογία, ας (ἡ). σεμνομυθία, ας (ἡ)· σεμνηγορία, ας (ἡ). -18. Appartenente al parlare dignitoso; σεμνολογικός, ή, όν. -19. Parlare di Dio, di cose divine; θεολογέω=ῶ. -20. Che parla di Dio, di cose divine; θεόλογος, ον· θεοφραδής, ές. -21. Che parla divinamente; θεόγλωσσος, ον· θεορρήμων, ον. -22. Parlare in disparte; ἰδιολογέομαι=οῦμαι. -23. Parlare dolcemente; γλυκυμυθέω=ῶ. -24. Che parla dolcemente; γλυκυμύθος, ον. -25. Parlare in favore di, per; ὑπερ-αγορεύω· ὑπερ-απο-λογέομαι=οῦμαι· ὑπερ-λαλέω=ῶ. -26. Imperito nel parlare; ἄγλωσσος, ον. -27. Imperizia nel parlare; ἀγλωσσία, ας (ἡ). -28. Parlare improvvisamente; ἀκυρολογέω=ῶ. -29. Che parla improvvisamente; ἀκυρολόγος, ον. -30. Il parlare improvvisamente; ἀκυρολογία, ας (ἡ). -31. Parlare insieme; συν-αυδάω=ῶ· συν-αγορεύω. -32. Parlare intempestivamente; ἀκαιρολογέω=ῶ. -33. Che parla intempestivamente; ἀκαιρολόγος, ον. -34. Il parlare intempestivamente; ἀκαιρολογία, ας (ἡ). -35. Intrattenersi parlando; συλ-λαλέω=ῶ. -36. Lasciare che uno parli; παρα-δίδωμι λόγον (τινι). -37. Lentezza nel parlare; βραδυλογία, ας (ἡ). -38. Lento nel parlare; βραδύγλωσσος, ον. -39. Parlare liberamente; παρ-ρησιάζομαι. -40. Che parla liberamente; παῤῥησιαστής, οῦ (ὁ)· παῤῥησιαστικός, ή, όν· παῤῥησιώδης, ες· ἀνυπόστολος, ον. -41. Il parlare liberamente; παῤῥησία, ας (ἡ). -42. Parlare liberamente a vicenda; ἀντι-παῤῥησιάζομαι. -43. Che non parla liberamente; ἀπαῤῥησίαστος, ον. -44. Parlare in lingua straniera; βαρβαρίζω· βαρβαροφωνέω=ῶ. -45. Che parla in lingua straniera; βαρβαρόγλωσσος, ον· βαρβαρόφωνος, ον· βαρβαρόστομος, ον. -46. Parlare moderatamente; μετριάζω. -47. Che parla moderatamente; μετριολόγος, ον. -48. Parlare molto; πολυῤῥημονέω=ῶ· πολυλαλέω=ῶ· πολυλογέω=ῶ· πολυφωνέω=ῶ. -49. Che parla molto; πολυλόγος, ον· πολυῤῥήμων, ον· πολυεπής, ές· πολύφωνος, ον· πολύλαλος, ον· πολυήγορος, ον. -50. Il parlare molto; πολυλογία, ας (ἡ)· πολυφωνία, ας (ἡ). -51. Di cui si parla molto; πολύλογος, ον. -52. Parlare a, tra molti; μετ-αυδάω=ῶ· μετ-εν-νέπω· μετα-φωνέω=ῶ· μετά-φημι. -53. Che parla a, tra molti; μετάφωνος, ον· μετάφατος, ον. -54. Che non parla; ἀῤῥήμων, ον· ἄλαλος, ον· ἄφατος, ον. -55. Parlare oscuramente; αἰνιγματίζομαι. -56. Che parla oscuramente; αἰνικτήρ, ῆρος (ὁ). -57. Parlar poco; ὀλιγολαλέω=ῶ. -58. Che parla poco; ὀλιγολόγος, ον· ὀλιγόμυθος, ον. -59. Parlar prolisso; μακρηγορέω=ῶ· μακρολογέω=ῶ. -60. Che parla prolisso; μακρολόγος, ον. -61. Il parlare prolisso; μακρολογία, ας (ἡ)· μακρηγορία, ας (ἡ). -62. Protervo nel parlare; αὐθαδόστομος, ον. -63. Che già può parlare; ἀρτίστομος, ον. -64. Parlar di rincontro; ἀντ-αγορεύω· ἀντί-φημι. -65. Che parla rozzamente; ἀγριόφωνος, ον. -66. Parlare sconsideratamente, imprudentemente; εἰκαιολογέω=ῶ· εἰκαιομυθέω=ῶ. -67. Che parla sconsideratamente, imprudentemente; εἰκαιολόγος, ον· εἰκαιόμυθος, ον. -68. Il parlare sconsideratamente, imprudentemente; εἰκαιολογία, ας (ἡ)· εἰκαιομυθία, ας (ἡ). -69. Che parla da sè; αὐτορής, ές. -70. Parlare con solennità; σεμνοληρέω=ῶ. -71. Che parla da solo; μονολόγος, ον. -72. Il parlare da solo; μονολογία, ας (ἡ). -73. Parlare speditamente; ἀρτιστομέω=ῶ. -74. Che parla speditamente; ἀρτίστομος, ον· ἀρτιλόγος, ον· ἀρτίφωνος, ον. -75. Parlare ad alta voce; ἀπειλέω=ῶ.

Parlasia; *s. f.* V. Paralisia.

Parlata; *s. f.* / Parlato; *s. m.* } V. Parlatura.

Parlatore; *add.* λογοποιῶν, οὖσα, οὖν· ῥήτωρ, ορος (ὁ)· λάλος, ον· ἀδόλεσχος, ου (ὁ, ἡ).

Parlatorio; *s. m.* V. Parlagio.

Parlatura; *s. f.* λόγος, ου (ὁ)· λέξις, εως (ἡ)· πρόσφθεγμα, ατος (τό). -2. Fare parlata; δια-λέγομαι.

Parlesia; *s. f.* V. Paralisia.

Parletico; *add.* V. Paralitico.

Parlevole; / Parliera; / Parliere; } *add.* V. Parlatore.

Parlottare; *v. intr.* ψιθυρίζω.

Parnasamente; *avv.* V. Poeticamente.

Parnaso; *s. m.* V. Parnasso.

Parnassescamente; *avv.* V. Poeticamente.

Parnassico; *add.* παρνάσιος, α, ον.

Parnasso; *s. m.* παρνασός, οῦ (ὁ).

Paroche; *s. f. pl.* παροχαί, ῶν (αἱ).

Paroco; *s. m.* πάροχος, ου (ὁ).

Parodare; *v. att.* V. Parodiare.

Parodia; *s. f.* παρῳδία, ας (ἡ). -2. Fare una parodia contro un'altra; ἀντι-παρ-ῳδέω=ῶ.

Parodiare; *v. att.* παρ-ῳδέω=ῶ.

Parodico; *add.* παρῳδικός, ή, όν.

Parodo; *s. m.* παρῳδός, οῦ (ὁ).

Parola; *s. f.* ἔπος, εος=ους (τό)· λόγος, ου (ὁ). -2. Da sera; ὕθλος, ου (ὁ). -3. Cedere la parola; παρα-δίδωμι λόγον (τινι). -4. Dare parola, *promettere*; ἐγγυιάω=ῶ· ἐπ-αγγέλλομαι. -5. *Acconsentire*; συμ-φωνέω=ῶ. -5. Dar parole;

Digitized by Google

παρα-λογίζομαι. -6. Dare buone parole; πρᾴως ἀπο-κρίνομαι. -7. Dare cattive parole; σκληρῶς ἀπο-κρίνομαι. -8. Dare parole generali; ἀμφι-δόξως ἀπο-κρίνομαι. -9. Fare le belle parole; χρηστολογέω-ῶ· παῤῥησιάζομαι. -10. Fare delle parole fango; τὰς ὑποσχέσεις οὐκ ἐπι-τελέω-ῶ. -11. Non far parole, *tacere*; σιγάω-ῶ. -12. Parola per parola; αὐτολέξει. -13. Pigliar nelle parole; ἐπι-λαμβάνομαι λόγου. -14. Che è di poche parole; βραχυῤῥήμων, ον· βραχυεπής, ές. -15. Recar le molte parole in una; διὰ βραχέων ποιέομαι-οῦμαι τοὺς λόγους. -16. Cui non si può rivolgere la parola; ἀπροσήγορος, ον. -17. Le parole disoneste corrompono i buoni costumi; φθείρουσιν ἔθη χρηστὰ ὁμιλίαι κακαί.

Parolajo; *s. m.* ἀμετροεπής, ές.
Paroletta; Parolina; } *s. f. dim.* λογάριον, ου (τό).
Parolona; Parolone; } *s. f. m. accr.* ἱπποβάμονα ῥήματα, ων (τά)· ἀμαξιαῖον ῥῆμα, ατος (τό).
Paroluccia; Paroluzza; } *s. f. dim.* V. Parolina.
Paromio; *s. m.* παρομοίωσις, σεως (ἡ).
Paronomasia; *s. f.* V. Paranomasia.
Parosismo e Parossismo; *s. m.* παροξισμός, οῦ (ὁ).
Parotide; *s. f.* παρωτίς, ίδος (ἡ).
Parpaglione; *s. m.* ψυχή, ῆς (ἡ).
Parricida; *s. c.* πατροκτόνος, ον.
Parricidio; *s. m.* πατροκτονία, ας (ἡ).
Parrochetto; *s. m. dim.* ψίττακος, ου (ὁ).
Parrocchia; *s. f.* παροικία, ας (ἡ).
Parocchiale; *add.* παροικικός, ή, όν.
Parrocchialmente; *avv.* παροικικῶς.
Parrocchiano; Parroco; } *s. m.* πάροχος, ου (ὁ).
Parrucca; *s. f.* φενάκη, ης (ἡ).
Parsimonia; *s. f.* φειδωλή, ῆς (ἡ).
Parso; *add.* φαινόμενος, η, ον.
Parte; *s. f.* μέρος, εος-ους (τό)· μέρις, ίδος (ἡ). -2. Paese; χώρα, ας (ἡ). -3. Fazione, setta; στάσις, σεως (ἡ). -4. La più parte; πλείονες, α. -5. Appartenente alla parte; μερικός, ή, όν. -6. Assegnare una parte; ἀπο-τάσσω. -7. Avere parte; μετ-έχω. -8. Chiamato da molte parti; πολύκλητος, ον. -9. Dalla parte destra; δεξιός, ά, όν. -10. Da ambedue le parti; ἑκατέρωθεν. -11. Dall'altra parte; ὑπερέκεινα. -12. Dalla parte mia... tua; ὅσον γε εἰς ἐμέ... σέ· ἐξ ὀνόματός μου ... σου. -13. Da ogniparte; πάντη. -14. Dalla parte opposta; ἀντικρύ. -15. Dalla parte più profonda; νεόθεν. -16. Dare parte, *avvisare*; παρ-αγγέλλω· δηλόω-ῶ. -17. Dividere in parti; δια-λύω. -18. Esser della parte di; συμ-φρονέω-ῶ. -19. Esser senza parte; ἀκληρέω-ῶ. -20. Far parte, *separare*; στασιάζω. -Β'. *Far partecipe*; μετα-δίδωμι. -Γ'. Far la parte propria; V. Far il debito; -Δ'. Far le parti altrui; ἀνθ' ἑτέρου εἰμί, -Ε'. Far le parti, *distribuirle*; δια-μερίζω. -21. Atto a far parte; ἀπονεμητικός, ή, όν. -22. Fare le seconde parti; δευτεραγωνιστέω-ῶ. -23. Che fa le seconde parti; δευτεραγωνιστής, οῦ (ὁ)· δευτερολόγος, ον. -24. Formato di piccole parti; μυρομερής, ές. -25. In ambedue le parti; ἑκατέρωσι *(stato)*· ἑκατέρωσε *(moto)*. -26. In ogni parte; τὸ ἅπαν· ἁπανταχῆ· ἁπανταχόσε. -27. In piccola parte; κατ' ὀλίγον. -28. In nessuna parte; μηδαμῆ· μηδαμῶς. -29. Lasciare da parte; ἀπο-τίθημι. -30. Messo da parte; ἀπόστατος, ον. -31. Che ha molte parti; πολυμερής, ές. -32. Ordinare a, mettere da parte; ἀπο-τάσσω. -33. Pigliare in buona parte; καλῶς φέρω. -34. Pigliare in mala parte; κακῶς φέρω. -35. Passare alla parte opposta; ἀντι-μετα-χωρέω-ῶ. -36. Prendere parte; μετα-λαμβάνω· μοιρολογχέω-ῶ. -37. Che prende, ha parte; μοιρόλογχος, ον· μεθεκτικός, ή, όν. -38. Prender parte insieme; συμ-μετα-λαμβάνω. -39. Nella parte più profonda; νεόθι. -40. Senza parte; ἀνλήρωτος, ον· ἄκληρος, ον· ἀπόκληρος, ον. -41. Che ha una sola parte; μονομερής, ές. -42. Tirare nella parte opposta; ἀντι-σπάω-ῶ. -43. Tirato nella parte opposta; ἀντίσπαστος, ον. -44. Atto a tirare nella parte opposta; ἀντισπαστικός, ή, όν. -45. Il tirare nella parte opposta; ἀντίσπασις, σεως (ἡ). -46. Da tutte le parti; ἀπαντάχωθεν. -47. Volto dalla parte opposta; ἀντίστρεπτος, ον.
Parte; *avv.* μεταξύ. -2. Parte che; ὅς ἄν. -3. Da parte; χῶρις.
Partecipanza; *s. f.* μέθεξις, εως (ἡ).
Partecipare; *v. att.* V. Participare.
Partecipatore; *add.* V. Participatore.
Partecipazione; *s. f.* V. Participazione.
Partecipe; Partecipevole; Partefice; } *add.* μέτοχος, ον.
Parteggiamento; *s. m.* στάσεις-εις, έων-ῶν (αἱ).
Parteggiare; *v. intr.* μετά (τινος) εἰμί.
Partegiano; *s. m.* V. Partigiano.
Partegnenza; *s. f.* V. Appartenenza.
Partenere; *v. intr.* προς-ήκω.
Partente; *add.* ἀποχωρῶν, οῦσα, ουν.
Partenza; *s. f.* V. Partita.
Partevole; Partibile; } *add.* τομικός, ή, όν.
Particella; Particina; } *s. f. dim.* μέρισ, ίδος (ἡ)· μόριον ου (τό).
Participabile; Participale; } *add.* V. Partecipe.
Participamento; *s. m.* μετόχη, ης (ἡ).
Participare; *v. att.* μετ-έχω (τινος). -2. Conversare; προς-ομιλέω-ῶ (τινι). -3. Far partecipe; κοινωνέω-ῶ.
Participatore; *add.* μέτοχος, ον.
Participazione; *s. f.* μετοχή, ῆς (ἡ).
Participio; *s. m.* μετοχή, ῆς (ἡ).
Particiuola; Particola; } *s. f. dim.* V. Particella.
Particolare; *s. m.* ειδιτόν, οῦ (τό)·
Particolare; *add.* ειδικός, ή, όν· ἐξαίρετος, ον· ὑπέρογος, ον· ἴδιος, α, ον· ἰνικός, ή, όν.
Particolareggiamento; *s. m.* ἀκριβολογία, ας (ἡ).
Particolareggiare; *v. att.* V. Particolarizzare.
Particolarità; *s. f.* ἰνικόν, οῦ (τό).
Particolarizzare; *v. att.* τὰ καθ' ἕκαστον δι-ώκω.
Particolarizzazione; *s. f.* V. Particolareggiamento.
Particolarmente; *avv.* ἐξαιρέτως.
Particoletta; *s. f. d'm.* μόριον, ου (τό).
Particula; *s. f. dim.* V. Particella.
Particulare; *add.* V. Particolare.
Particularità; *s. f.* V. Particolarità.

Digitized by Google

Particularizzare; *v. att.* V. Particolarizzare.
Particularmente; *avv.* V. Particolarmente.
Particuletta; *s. f. dim.* V. Particoletta.
Partigiana; *s. f. Arme in asta*; δόρυ, δόρατος (τό).
Partigianamente; *avv.* σπουδαστοῦ δίκην.
Partigiano; *add.* σπουδαστής, οῦ (ὁ)· συνεργός, όν· σύν τινι ὤν, οὖσα, ὄν· προσωπολήπτης, οῦ (ὁ).
Partigione; *s. f.* } μερισμός, οῦ (ὁ). -2. Parten-
Partimento; *s. m.* } za; ἀποχώρησις, σεως (ἡ).
Partire; *v. att.* μερίζω· δι-αιρέω-ῶ. -2. Finire; τελειόω-ῶ. -3. *Intr.* Andar via; ἀπ-ειμι· ἀπ-αίρομαι· ἀπ-έρχομαι· ἀπο-χωρέω-ῶ.
Partita; *s. f.* ἅρπιξις, εως (ἡ)· ἀποχώρησις, σεως (ἡ). -2. Parte; μέρος, εος-ους (τό). -3. Fazione; στάσις, σεως (ἡ). -4. Assisa; σχῆμα, ατος (τό). -5. Far partita; ἅπ-ειμι.
Partitamente; *avv.* ἐν μέρει· κατὰ μέρος· ἰδίᾳ· καθ' ἕκαστον.
Partitante; *add.* V. Partigiano.
Partitivo; *add.* μεριστικός, ή, όν.
Partito; *s. m.* τρόπος, ου (ὁ). -2. Patto, condizione; συνθήκη, ης (ἡ)· ὁμολογία, ας (ἡ)· συγ-κείμενον, ου (τό). -3. Risoluzione, determinazione; βουλή, ῆς (ἡ)· συμβούλιον, ου (τό)· βούλευμα, ατος (τό)· προαίρεσις, σεως (ἡ). -4. Pericolo; κίνδυνος, ου (ὁ)· ἀγών, ῶνος (ὁ). -5. Andare a partito, mandare, mettere il partito; προς-ανα-τίθεμαι (περί τινος). -6. A partito preso; συμβουλευτικῶς. -7. Far partito; πρᾶγμα δια-κονέω-ῶ.
Partito; *p. pass.* διορισθείς, εῖσα, έν.
Partitore; *add.* μεριστής, οῦ (ὁ).
Partizione; *s. f.* V. Partimento.
Parto; *s. m.* τόκος, ου (ὁ). -2. La creatura partorita; τοκετός, οῦ (ὁ)· ἀπότεξις, εως (ἡ)· ἀ-ποκύησις, σεως (ἡ). -3. Vicino al parto; ἀγχιτόκος, ον.
Partoriente; *add.* τοκάς, άδος (ἡ)· τοκήεσσα, ης (ἡ).
Partorire; *v. att.* τίκτω· τοκάω-ῶ. -2. Che difficilmente partorisce; βραδυτόκος, ον. -3. Partorire un solo; μονοτοκέω-ῶ. -3. Che partorisce un solo; μονοτόκος, ον.
Partorito; *s m.* V. Parto.
Partoritrice; } *add.* V. Partoriente.
Parturiente; }
Parturire; *v. att.* V. Partorire.
Partuta; *s. f.* V. Partita.
Paruta; *s. f.* V. Apparenza.
Paruto; *add.* φανόμενος, η, ον.
Parvente; *add.* V. Apparente.
Parvenza; *s. f.* V. Apparenza.
Parvificare; *v. att.* ἐλαττόω-ῶ· σμικρύνω.
Parvificazione; *s. f.* ἐλάττωσις, σεως (ἡ).
Parvifico; *add.* ἀνελεύθερος, ον.
Pavipendere; *v. att.* ὀλιγορέω-ῶ (τινός)· ὀλιγόρως ἔχω (τινος)· κατα-φρονέω-ῶ (τινος)· περὶ ὀλίγου ποιόμαι-οῦμαι (τι)· ἀμελῶς ἔχω (τινος).
Parvità; *s. f.* V. Pochezza.
Parvo; *add.* V. Piccolo.
Parvoletto; }
Parvolino; } *s. m.* V. Pargoletto.
Parvolo; }
Parvulità; *s. f.* V. Fanciullezza.
Parvulo; *s. m.* V. Pargoletto.
Parziale; *add.* V. Partigiano.
Parzialeggiare; *v. intr.* προσωπολημπτέω-ῶ.
Parzialità; *s. f.* προσωπολημψία, ας (ἡ)· στάσις, σεως (ἡ).
Parzialmente; *avv.* οὐκ ἀπό τῶν ἴσων.
Parzionabile; }
Parzionale; }
Parzionevole; } *add.* μέτοχος, ον· σπουδαστής, οῦ (ὁ).
Parzonevole; }
Parzoniere; }
Pascale; *add.* V. Pasquale.
Pascere; *v. intr.* βόσκομαι· νέμομαι· τρέφομαι. -2. *Att.* Nutrire; βόσκω· σιτίζω· νέμω· τρέφω· νομεύω· νομέω-ῶ· ποιμανεύω· ποιμαίνω. -3. Pascere di speranza; ἐλπίδα δίδωμι. -4. Pascere insieme; συμ-βόσκω.
Pascibietola; *s. m.* βλάξ, ακός (ὁ, ἡ)· οὐτιδανός, όν – ή, όν· ἀναίσθητος, ον.
Pascimento; *s. m.* σίτησις, σεως (ἡ)· νομή, ῆς (ἡ)· βόσκημα, ατος (τό).
Pasciona; *s. f.* V Pastura.
Pascitore; *add.* βοτήρ, ῆρος (ὁ)· βοτής, οῦ (ὁ)· βότειρα, ας (ἡ)· βοσκάς, άδος (ἡ).
Pasciuto; *p. pass.* σιτισθείς, εῖσα, έν· βοτός, ή, όν. -2. Non pasciuto; ἀποίμαντος, ον.
Pasco; }
Pascolame; } *s. m.* V. Pascimento.
Pascolamento; }
Pascolare; *v. intr.* V. Pascere.
Pascolato; *p. pass.* βοτός, ή, όν.
Pascolo; *s. m.* βόσκημα, ατος (τό). -2. Guidare al pascolo; ποιμαίνω. -3. Privo di pascoli; ἄβοτος, ον.
Pasimata; *s. f.* V. Passimata.
Pasmo; *s. m.* V. Spasmo.
Pasqua; *s. m.* Πάσχα (τό) *indecl.*
Pasquale; *add.* πασχάλιος, α, ον.
Pasquare; }
Pasqueggiare; } *v. intr.* πασχάζω.
Pasquereccio; *add.* V. Pasquale.
Pasquillo; *s. m.* } ἐπονείδιστον γραμμάτιον, ου (τό).
Pasquinata; *s. f.* }
Passabile; *add.* διαβατός, ή, όν. -2. Comportevole; μέτριος, α, ον.
Passaggetto; *s. m. dim.* στενὴ διέξοδος, ου (ἡ).
Passaggiero; *add.* V. Passeggiere.
Passaggio; *s. m.* διέξοδος, ου (ἡ)· διάβασις, σεως (ἡ)· μετάβασις, σεως (ἡ)· δίοδος, ου (ἡ). -2. Morte; θάνατος, ου (ὁ). -3. Proclive al passaggio; μεταβατικός, ή, όν. -4. Passaggio da una età all'altra; μεθηλικίωσις, σεως (ἡ). -5. Passaggio di un monte; τοῦ ὄρους ὑπερβολή, ῆς (ἡ). -6. Passaggio al partito opposto; ἀπόστασις, σεως (ἡ)· ἀποστασία, ας (ἡ). -7. Di passaggio; παραδρομάδην.
Passamento; *s. m.* V. Passaggio.
Passare; *v. att.* δια-βαίνω· μετα-βαίνω· περάω-ῶ· μετα-φοιτάω-ῶ. -2. Andare innanzi; προ-βαίνω. -3. Spirare l'anima; ἐκ-πνέω. -4. Superare; κρατέω-ῶ· νικάω-ῶ. -5. Trapassare, penetrare; δι-ελαύνω· ἀντι-τορέω-ῶ· δια-πείρω. -6. Passar gli anni; δι-άγω. -7. Passar attraverso; δια-δύομαι. -8. A cavallo; παρα-κελητίζω· δι-ελαύνω. -9. Al nemico; αὐτομολέω-ῶ. -10. Passare bene, *andare bene*; καλῶς προ-βαίνει. -11. Passare il comandamento di alcuno; προστάγματα ὑπερβαίνω. -12. Da banda a banda, fuor fuora; δι-ελαύνω· δια-πείρω· ἀντι-τορέω-ῶ. -13. Deside-

Digitized by Google

rare di passare; δια-βασείω· δια-βησείω. -14. Passare di vita; τελευτάω-ῶ τὸν βίον. -15. Da una età all'altra; μεθ-ηλικιόομαι-οῦμαι. -16. Il fiume; ποταμὸν δια-περάω-ῶ. -17. Passare in, ad un luogo; μετ-εις-βαίνω· ἔκ τινος τόπου εἰς ἄλλον τόπον ἀπ-έρχομαι. -18. Passare insieme; συμ-μετα-βαίνω. -19. Passare un monte; ὄρος ὑπερ-βαίνω. -20. Che non si passa, che non si può passare; ἀδιάβατος, ον· ἀδιόδευτος, ον· ἀπέραστος, ον· ἀπέρατος, ον. -21. Passare la noja, la malinconia; λύπην ἀπο-τίθημι. -22. La notte, la veglia; δι-άγω. -23. Passare oltre; πάρ-ειμι· παρα-κίω· παρα-βαίνω· παρ-οδεύω· παρ-οίχομαι· δια-περάω-ῶ· εἰς-δύνω. -24. Passando oltre; παραιβαδόν. -25. Passar oltre insieme; συμ-παρ-οίχομαι. -26. Passare con pazienza; καλῶς φέρω. -27. Passare per, da un luogo; δι-οδεύω. -28. Che si può passare; διάβατος, ον. -29. Passare al partito opposto; ἀπο-στατέω-ῶ. -30. Che passa al partito opposto; ἀποστατήρ, ῆρος (ὁ)· ἀποστάτης, ου (ὁ)· ἀποστάτις, ιδος (ἡ). -31. Il passare al partito opposto; ἀπόστασις, σεως (ἡ)· ἀποστασία, ας (ἡ). -32. Passare sopra; ὑπερ-χωρέω-ῶ· ὑπερ-έρχομαι. -33. La strada; ὁδὸν δια-περάω-ῶ. -34. Il tempo; θυμὸν τέρπω· δια-τρίβω χρόνον. -35. *N. pass.* Starsene cheto; σιωπῇ παρ-έρχομαι. -36. Spedirsi, sbrigarsi; ἀπ-αλλάττω. -37. Quetarsi; παύομαι. -38. Contentarsi; στέργω· ἀγαπάω-ῶ.

Passata; *s. f.* διάβασις, σεως (ἡ). -2. Dar passata; ἀνα-νεύω. -3. Fare passata: προ-κόπτω.

Passatempo; *s. m.* ψυχαγωγία, ας (ἡ)· θέλγητρον, ου (τό)· διατριβή, ῆς (ἡ).

Passato; *add.* παρελθών, οῦσα, όν· γεγενημένος, η, ον. -2. Morto; τεθνεώς, υῖα, ός. -3. *Pl.* Antenati; πρόγονοι, ων (οἱ).

Passatojo; *s. m. Specie di ponte*; γεφύριον, ου (τό).

Passatojo; *add.* πορευτιμος, ον.

Passatore; *add.* ὁδοιπόρος, ου (ὁ)·

Passatorio; *add.* V. Transitorio.

Passavia; *s. m. Cavalcavia*; γεφύριον, ου (τό).

Passeggiamento; *s. m.* V. Passeggiata.

Passeggiare; *v. intr.* περι-πατέω-ῶ. -2. Passeggiare insieme; συμ-περι-πατέω-ῶ.

Passeggiata; *s. f.* βάδισις, σεως (ἡ)· περίπατος, ου (ὁ).

Passeggiatore; *add.* περιπατητικός, ή, όν.

Passeggiere e Passeggiero; *s. m.* ὁδίτης, ου (ὁ). -2. Gabelliere; τελώνης, ου (ὁ).

Passeggio; *s. m.* περίπατος, ου (ὁ)

Passera; *s. f.* e

Passere; *s. m.* στρουθός, οῦ (ὁ). -2. Cacciare le passere; τὸς φροντίδας ἐλαύνω.

Passeretta; *s. f.*
Passerina; *s. f.*
Passerino; *s m.*
} *dim.* στρουθίον, ου (τό).

Passero; *s. m.* V. Passere.

Passerotto; *s. m.* στρουθίον, ου (τό).

Passetto; *s. m. dim.* μικρὸν βῆμα, ατος (τό).

Passibile; *add.* παθητός, ή, όν.

Passibilità; *s. f.* παθητικόν, οῦ (τό).

Passimata; *s. m.* σποδίτης ἄρτος, ου (ὁ).

Passio; *s. m.* πάθος, εος-ους (τό).

Passionare; *v. att.* στρεβλόω-ῶ. -2. Patire; πάσχω.

Passionato; *add.* V. Appassionato.

Passione; *s. f.* πάθος, εος-ους (τό). -2. Dar passione; στρεβλόω-ῶ. -3. Compassione; οἶκτος, ου (ὁ)· ἔλεος, εος-ους (τό). -4. Senza passione; ἄθυμος, ον.

Passionevole; *add.* παθητικός, ή, όν.

Passivamente;
Passive;
} *avv.* παθητικῶς.

Passivo; *add.* παθητικός, ή, όν. -2. Soltanto passivo; ἁπλοπαθής, ές.

Passo; *s. m.* βῆμα, ατος (τό)· βαδισμός, οῦ (ὁ)· βάδισις, σεως (ἡ)· βάδισμα, ατος (τό). -2. *Luogo dove si passa*; πάροδος, ου (ἡ). -3. Misura; βῆμα, ατος (τό). -4. Allentare il passo; βραδέως προ-έρχομαι. -5. Andare con passo accelerato; ὑπερ-ικταίνομαι. -6. Andar passo passo; βαδίζω· -7. Andare di pari passo; συνδρόμως πορεύομαί (τινι)· ἀντίπαλός εἰμί (τινι). -8. A passo a passo; βάδην. -9. Chiudere il passo; ἀπο-κλῄζω· ἀποκληίω. -10. Dar il passo; ὁδὸν παρ-έχω. -11. Fare passo; μετα-βαίνω. -12. Che fa passi corti; βραχυβάμων, ον. -13. Fare un passo falso; σφάλλομαι. -14. Fare passo di picca; βραδέως βαδίζω. -15. Far l'ultimo passo, *morire*; τελευτάω-ῶ. -16. Passo d'un fiume; πορθμεία, ας (ἡ). -17. Passo da gigante; γιγάντεια βάδισις, σεως (ἡ). -18. Far passi da gigante; θαυμαστὸν ὅσον ἐπιδίδωμι. -19. Misurare con passi; βηματίζω. -20. Perdere i passi; προῖκα, μάτην ποιέω-ῶ (τι). -21. Piano a bei passi; σπεῦδε βραδέως. -22. Passo stretto; στενά, ῶν (τά)· στενόπορα, ων (τά)· στενοπορία, ας (ἡ). -23. Uscire di passo; ἐκ-είγω. -24. Che va con lunghi passi; μακροβήμων, ον.

Passo; *add.* βαιός, ή, όν. -2. Vino passo; σταφιδίτης οἶνος, ου (ὁ). -3. Chi ha patito; παθών, οῦσα, όν.

Passola;
Passula;
} *s. f.* σταφίς, ίδος (ἡ)· ἀσταφίς, ίδος (ἡ)· σταφυλίς, ίδος (ὁ).

Passuro; *add.* πεισόμενος, η, ον.

Pasta; *s. f.* φύραμα, ατος (τό)· σταῖς, τός (τό)· μάζα, ης (ἡ). -2. Pasta d'amandole; ἀμυγδάλινος στρεπτός, οῦ (ὁ). -3. Mettere le mani in pasta; ἐπι-χείρω. -4. Rimenare la pasta; διαμάσσω.

Pasteggiamento; *s. m.* τροφή, ῆς (ἡ).

Pasteggiare; *v. intr.* ἑστιάω-ῶ.

Pasteggiatore; *add.* ἑστιάτωρ, ορος (ὁ).

Pastelletto;
Pastellino;
Pastello;
} *s. m. dim.* τροχίσκος, ου (ὁ).

Pasticca; *s. f.* V. Pasticco.

Pasticceria; *s. f.* ὀψοπώλιον, ου (τό).

Pasticciera; *s. f.*
Pasticciere; *s. m.*
} ὀψοποιός, οῦ (ὁ, ἡ).

Pasticcinajo; *s. m.* ὀψοπώλης, ου (ὁ).

Pasticcino;
Pasticcio;
Pasticciotto;
} *s. m.* ἀρτόκρεας, ατος (τό).

Pasticco; *s. m.*
Pastiglia; *s. f.*
} ἀρτίσκος, ου (ὁ).

Pastillo; *s. m.* τροχίσκος, ου (ὁ).

Pastime; *s. m.* V. Pascolo.

Pastinaca; *s. f. T. bot.* τρύγων, ονος (ὁ)· σταφύλινος, ου (ὁ, ἡ)· δαῦκος, ου (ὁ).

Pastinare; *v. att. Rivoltare la terra*; σκάπτω.

Pastinazione; *s. f.* V. Pastino.

Digitized by Google

Pastino; *s. m.* σκαφή, ῆς (ἡ)· σκαφεία, ας (ἡ).
Pasto; *s. m.* βρῶσις, σεως (ἡ)· σιτίον, ου (τό)· ἔδεσμα, ατος (τό). -2. Convito; δαίς, τός (ἡ)· δεῖπνον, ου (τό)· δαίτη, ης (ἡ). -3. Pasto dei morti; τάφος, ου (ὁ). -4. Dare pasto, *vane speranze;* κέναις ἐλπίσι θερμαίνω. -5. Che apparecchia il pasto; δειποποιός, όν.
Pasto; *add.* V. Pasciuto.
Pastocchia; *s. f.* V. Inganno.
Pastocchiata; *s. f.* μωρολογία, ας (ἡ)· λῆροι, ων (οἱ).
Pastoforio; *s. m.* παστοφόριον, ου (τό).
Pastoja; *s. f.* πέδη, ης (ἡ). -2. Impedimento; ἐμπόδισμα, ατος (τό).
Pastora; *s. f.* V. Pastore.
Pastorale; *s. m.* ποιμενικὴ ῥάβδος, ου (ἡ).
Pastorale; *add.* νομαδικός, ή, όν· ποιμενικός, ή, όν· ποιμαντικός, ή, όν· ποιμένιος, α, ον.
Pastoralmente; *avv.* νομαδικῶς.
Pastorare; *v. att.* V. Pasturare.
Pastore; *s. m.* ποιμήν, ένος (ὁ)· νομεύς, έως (ὁ)· νομευτής, οῦ (ὁ)· ποιμαντήρ, ῆρος (ὁ)· ποιμάντωρ, ορος (ὁ)· ποιμάνωρ, ορος (ὁ). -2. Di buoi; βούκολος, ου (ὁ). -3. Di capre; αἴπολος, ου (ὁ). -4. Di porci; συβώτης, ου (ὁ). -5. Appartenente al pastore; βοτηρικός, ή, όν. -6. Privo di pastore; ἀποίμαντος, ον. -7. Pontefice; ἱεράρχης, ου (ὁ)· ἀρχιερεύς, έως (ὁ).
Pastoreccio; *add.* V. Pastorale.
Pastorizia; *s. f.* νομαδική, ῆς (ἡ).
Pastorizio; *add.* V. Pastorale.
Pastosità; *s. f.* μαλακότης, ητος (ἡ).
Pastoso; *add.* μαλακός, ή, όν.
Pastrano; *s. m.* ἱμάτιον, ου (τό).
Pastricciano; *s. m.* δαῦκος, ου (ὁ).
Pastura; *s. f.* νομή, ῆς (ἡ).
Pasturare; *v. att.* σιτίζω. -2. Tener cura d'anime; ποιμαίνω. -3. Pascersi; βόσκομαι· τρώγω· δι-εσθίω.
Pasturevole; *add.* νομαδικός, ή, όν.
Pasturo; *s. m.* V. Pastura.
Pataffio; *s. m.* V. Epitaffio.
Patano; *add.* V. Patente.
Patata; *s. f.* γεώμηλον, ου (τό)· φυματώδες χαμαίμηλον, ου (τό) *G. M.*
Patella; *s. f.* λεπάς, άδος (ἡ).
Patema; *s. m.* πάθημα, ατος (τό).
Patena; *s. f. Vaso sacro;* ἅγιος δίσκος, ου (ὁ).
Patente; *s. f.* δίπλωμα, ατος (τό)· προγραφή, ῆς (ἡ)· παράγγελμα, ατος (τό)· πινακίς, ίδος (ἡ).
Patente; *add.* ἀνεῳγμένος, η, ον· ἀνοικτός, ή, όν· ἐμφανής, ές· σαφής, ές· δῆλος, η, ον· κατάδηλος, ον· ἐναργής, ές· ἐκδηλος, ον· φανερός, ά, όν.
Patentemente; *avv.* φανερῶς· ἀνοικτῶς.
Patera; *s. f.* δέπας, ατος (τό)· φιάλη, ης (ἡ).
Patere; *v. intr. Essere aperto;* ἀνέῳγμαι· διακαλύπτομαι· ἀνοικτός, ή, όν εἰμι.
Patereccio e Paterecciolo; *s. m.* παρονυχία, ας (ἡ).
Paterino; *add.* αἱρετικός, ή, όν.
Paternale; *add.* πατρῷος, α, ον· πάτριος, ον· πατρικός, ή, όν.
Paternalmente; *avv.* πατρικῶς.
Paternità; *s. f.* πατρότης, ητος (ἡ).
Paterno; *add.* V. Paternale.
Paternostro; *s. m.* κυριακὴ εὐχή, ῆς (ἡ).
Patèticamente; *avv.* παθητικῶς.
Patetico; *add.* παθητικός, ή, όν· ἐμπαθής, ές.

Patibolo; *s. m.* σταυρός, οῦ (ὁ).
Patico; *add.* ἠπατικός, ή, όν.
Patimento; *s. m.* ἀνία, ας (ἡ)· λύπη, ης (ἡ)· πάθος, εος-ους, (τό)· κακόν, οῦ (τό)· δεινόν, οῦ (τό)· κάρτέρησις, σεως (ἡ). -2. Soffrir patimento; μογέω-ῶ.
Patina; *s. f.* λεκάνη, ης (ἡ)· λοπάς, άδος (ἡ). -2. Inverniciatura; γάνυμα, ατος (τό).
Patire; *v. intr.* πάσχω· φέρω· τλάω-ῶ· τληπαθέω-ῶ. -2. Comportare; κατερέω-ῶ. -3. Smaltire, digerire; πέπτω· κατα-πέπτω. -4. Non poter patire alcuno; μισέω-ῶ. -5. Patire d'una cosa, *averne carestia;* ἀπορέω-ῶ· ταλαιπορέω-ῶ· ἐνδεῶς ἔχω. -6. Patire afflizione; ἀνιάομαι-ῶμαι. -7. Patire eccessivamente; ὑπερ-παθέω-ῶ. -8. Che patisce eccessivamente; ὑπερπαθής, ές. -9. Patir freddo; κατα-ψύχομαι. -10. Patire insieme; συμ-πάσχω· συμ-παθέω-ῶ. -11. Che patisce insieme; συμπαθής, ές. -12. Patire particolarmente; ἰδιοπαθέω-ῶ. -13. Che patisce particolarmente; ἰδιοπαθής, ές. -14. Che patisce terribilmente; αἰνοπαθής, ές.
Patitore; *add.* τλήμων, ον· τλητικός, ή, όν.
Patognomonico; *add.* παθογνωμονικός, ή, όν.
Patologia; *s. f.* παθολογική, ῆς (ἡ).
Patologico; *add.* παθολογικός, ή, όν.
Patologo; *s. m.* παθολόγος, ου (ὁ).
Patre; *s. m.* e
Patria; *s. f.* πατρίς, ίδος (ἡ)· πάτρα, ας (ἡ)· πόλις, εως (ἡ). -2. Abbandonare la patria; ἀπο-δημέω-ῶ. -3. Lontano dalla patria; ἄδημος, ον· ἀπόδημος, ον. -4. Essere lontano dalla patria; ἀπο-δημέω-ῶ. -5. Dalla patria; πάτρηθε· πάτρηθεν. -6. Senza patria; ἄπολις, ι.
Patriarca; *s. m.* Πατριάρχης, ου (ὁ)· Πάτραρχος, ου (ὁ).
Patriarcale; *add.* πατριαρχικός, ή, όν.
Patriarcalmente; *avv.* πατριαρχικῶς.
Patriarcato; *s. m.* / Patriarchia; *s. f.* } πατριαρχία, ας (ἡ).
Patrice; *s. m.* V. Patrizio.
Patricida; *s. m.* πατροκτόνος, ον· πατραλοίας, ου (ὁ).
Patricidio; *s. m.* πατροκτονία, ας (ἡ).
Patrigno; *s. m.* πατρυιός, οῦ (ὁ)· ἐπιπάτωρ, ορος (ὁ).
Patrimoniale; *add.* πατρῷος, α, ον.
Patrimonio; *s. m.* πατρῴα οὐσία, ας (ἡ)· πατρῶα, ων (τά)· κλῆρος, ου (ὁ).
Patrino; *s. m.* ἀνάδοχος, ου (ὁ).
Patrio; *add.* V. Paterno. -2. Della pàtria; πάτριος, α, ον· ἐπιχώριος, ον.
Patriotto; *s. m.* πατριώτης, ου (ὁ)· φιλοπάτρις, ιδος (ὁ, ἡ)· φιλόπολις, ι.
Patrizio; *add.* εὐπατρίδης, ου (ὁ)· πατρίκιος, ου (ὁ)· εὐπάτρις, ιδος (ὁ, ἡ).
Patrizzare; *v. intr.* πατριάζω.
Patrocinare; *v. att.* συν-αγορέω-ῶ· ἀμύνω· φυλάττω· σώζω· δια-σώζω· προ-ίσταμαι· προ-στατέω-ῶ (τινος).
Patrocinatore; *add.* σύνδικος, ου (ὁ)· συνήγορος, ου (ὁ).
Patrocinio; *s. m.* συνηγορία, ας (ἡ).
Patronato; *s. m.* V. Patrono.
Patrone; *s. m.* V. Padrone.
Patronìa; *s. f.* V. Padronìa.
Patronimico; *add.* πατρωνυμικός, ή, όν.
Patrono; *add.* συνηγόρος, ου (ὁ)· προστάτης, ου (ὁ)· προστάτις, ιδος (ἡ)· κηδέμων, ονος (ὁ).
Patta; *s. f.* V. Epatta.

Digitized by Google

Pattare; *v. intr.* ἰσόω=ῶ.
Patteggiamento; *s. m.* συνθήκη, ης (ἡ)· συμβόλαιον, ου (τό).
Patteggiare; *v. att.* ὁμολογέω=ῶ· συν-τίθεμαι· διομολογέομαι=οῦμαι.
Patteggiato; *add.* ὁμολογηθείς, εῖσα, έν.
Patteggiatore; *add.* διαλλακτής, οῦ (ὁ).
Patto; *s. m.* συνθήκη, ης (ἡ)· συμβόλαιον, ου (τό)· ὁμολογία, ας (ἡ). -2. Fare patto; συμ-φωνέω=ῶ (μετά τινος). -3. Non far patti; ἀσπονδέω=ῶ. -4. Stare ai patti; ἐμ-μένω ταῖς συνθήκαις. -5. Escluso dal patto; ἀπόσπονδος, ον.
Pattona; *s. f.* καστανάλφιτον, ου (τό).
Pattovire; *v. intr.* V. Patteggiare.
Pattuglia; *s. f.* σπεῖρα, ας (ἡ).
Pattuire; *v. intr.* V. Patteggiare.
Pattume; *s. m.* περιψήματα, ων (τά).
Patulo; *add.* ἀνοικτός, ή, όν· εὐρύς, εῖα, ύ.
Paucità; *s. f.* V. Pochezza.
Pauco; *add.* V. Poco.
Paura; *s. f.* φόβος, ου (ὁ)· δέος, εος=ους (τό)· δειλία, ας (ἡ)· δεῖμα, ατος (τό)· εὐλαβεία, ας (ἡ)· δκνος, ου (ὁ)· ἀτολμος, ου (ὁ). -2. Senza paura; ἄφοβος, ον· ἀδεής, ές· ἄτρεστος, ον· *avv.* ἀφόβως· ἀδεῶς. -3. Aver paura; πίπτω εἰς φόβον. -4. Dare paura; δέος ἐργάζομαι. -5. Fare paura; φοβέω=ῶ
Paurevole; *add.* ἐκπληκτικός, ή, όν.
Paurezza; *s. f.* V. Paura.
Paurosamente; *avv.* φοβερῶς.
Pauroso; *add.* περιδεής, ές· φοβητικός, ή, όν· εὐλαβής, ές· ὀκνηρός, ά, όν. -2. Che mette paura; ἔπλαγος, ον· καταπληκτικός, ή, όν.
Pausa; *s. f.* παῦσις, σεως (ἡ)· παυσωλή, ῆς (ἡ)· παῦλα, ης (ἡ)· ἀναπαῦλα, ης (ἡ)· διάλειμμα, ατος (τό)· διάλειπον, ου (τό). -2. Far pausa; V. Pausare.
Pausare; *v. intr.* παύομαι· ἀνα-παύομαι· δια-λείπω· παῦλαν λαμβάνω.
Pausazione; *s. f.* V. Pausa.
Pave; *v. intr.* περι-φοβεῖται.
Pavefatto; *add.* ἐπτοημένος, η, ον· ἔμφοβος, ον· περίφοβος, ον· ἔκπληκτος, ον.
Paventamento; *s. m.* V. Pavento.
Paventare; *v. intr.* φοβέομαι=οῦμαι (τι)· δείδια (περί τινι)· ἐκ-πλήττομαι· θαμβαίνω· θαμβέω=ῶ.
Paventevole; *add.* V. Paventoso.
Pavento; *s. m.* δεῖμα, ατος (τό)· θάμβος, εος=ους (τό)· φόβος, ου (ὁ).
Paventosamente; *avv.* φοβερῶς.
Paventoso; *add.* περιδεής, ές· φοβητικός, ή, όν· φοβερός, ά, όν. -2. Che mette pavento; ἐκπλήττων, ουσα, ον· ἐκπληκτικός, ή, όν.
Pavesajo e Pavesaro; *s. m.* ἀσπιστής, οῦ (ὁ).
Pavese; *s. m.* σάγη, ης (ἡ)· ἀσπίς, ίδος (ἡ).
Pavido; *add.* V. Pauroso.
Paviglione; *s. m.* V. Padiglione.
Pavimentare; *v. att.* ἐδαφίζω.
Pavimento; *s. m.* ἔδαφος, εος=ους (τό)· ὰπεδον, ου (τό).
Pavonazzo; *add.* ἰάνθινος, η, ον.
Pavoncello; Pavoncino; } *s. m. dim.* ταῶνος νεοττός, οῦ (ὁ).
Pavone; *s. m.* ταῶν, ῶνος (ὁ)· τάως, ω (ὁ).
Pavoneggiare; *v. intr.* ἐκ-πομπεύω· δια-σαλακωνίζω· σαλακωνεύω· σαλεύω· ἐμαυτὸν περι-βλέπω.
Pavonessa; *s. f.* τάως, ω (ἡ).
Pavoniccio; *add.* V. Pavonazzo.
Paziente; *add.* πολύτλας, ου (ὁ)· τλήθυμος, ον· τλήμων, ον· τληπαθής, ές· τλητικός, ή, όν· καρτεριάς, ή, όν· ὑπομονητικός, ή, όν.
Pazientemente; *avv.* ἀνεξικάκως· ἀνεπαχθῶς· ἀνεκτῶς· καρτερικῶς.
Pazienza; *s. f.* ὑπομονή, ῆς (ἡ)· καρτέρησις, σεως (ἡ)· καρτερία, ας (ἡ)· τληπαθεία, ας (ἡ)· τλῆσις, σεως (ἡ).
Pazzamente; *avv.* μανικῶς.
Pazzarello e Pazzarino; *add.* V. Pazzo.
Pazzeggiare; *v. intr.* μαίνομαι· παρα-φρονέω=ῶ.
Pazzerello; *add.* V. Pazzo.
Pazzeresco; *add.* V. Pazzesco.
Pazzeria; *s. f.* ἀφροσύνη, ης (ἡ).
Pazzescamente; *avv.* V. Pazzamente.
Pazzesco; *add.* ἄφρων, ον· παράφρων, ον. -2. Alla pazzesca; ἐκφρόνως.
Pazzia; *s. f.* μωρία, ας (ἡ)· ἀφροσύνη, ης (ἡ)· ἄνοια, ας (ἡ)· παραφροσύνη, ης (ἡ)· μώρωσις, σεως (ἡ). -2. Fare pazzia; παρα-φρονέω=ῶ. -3. Vicino alla pazzia; ἀχρομανής, ές.
Pazziare; *v. intr.* V. Pazzeggiare.
Pazzo; *add.* μανικός, ή, όν· μωρός, ά, όν· ἄφρων, ον. -2. Sciocco; ἀνόητος, ον· ἄφρων, ον. -3. Bestiale; θηριώδης, ες· μανιώδης, ες. -4. Strano; ἀεθής, ές. -5. Essere pazzo; μαίνομαι· μωραίνω· μωραίνομαι· σιβυλλιάω=ῶ. -6. Cessar d'essere pazzo; ἀπο-μαίνομαι. -7. Assai pazzo; ἀχρομανής, ές.
Pean, Peana e Peano; *s. m.* παιάν, ᾶνος (ὁ). -2. Appartenente al peana; παιανικός, ή, όν. -3. Intuonare, cantare un peana; παιανίζω. -4. Lo intuonare il peana; παιανισμός, οῦ (ὁ). -5. Intuonare insieme il peana; συμ-παιανίζω. -6. Chi canta il peana; παιανιστής, οῦ (ὁ). -7. Che scrive un peana; παιανογράφος, ον.
Pecca; *s. f.* κακία, ας (ἡ)· κακόν, οῦ (τό)· ἁμαρτία, ας (ἡ)· ἁμάρτημα, ατος (τό).
Peccaminoso; *add.* ἀνόσιος, ον.
Peccare; *v. intr.* ἁμαρτάνω· πλημμελέω=ῶ· σφάλλομαι· ἀδικέω=ῶ. -2. Peccare insieme; συν-αμαρτάνω.
Peccato; *s. m.* ἁμαρτία, ας (ἡ)· ἁμαρτωλή, ῆς (ἡ)· ἁμαρτωλία, ας (ἡ)· ἁμάρτημα, ατος (τό)· πλημμέλεια, ας (ἡ)· ἀδίκημα, ατος (τό). -2. Difetto; κακία, ας (ἡ)· πλημμέλημα, ατος (τό). -3. Peccato mortale; ἁμάρτημα ἄξιον τοῦ θανάτου, ατος (τό). -4. Peccato veniale; συγγνωμονικὸν ἁμάρτημα, ατος (τό). -5. Peccato originale; ἐμφυτὸν ἁμάρτημα, ατος (τό). -6. Fare peccato; V. Peccare.
Peccatoraccio; *add.* πανπόνερος, ον· ἁμαρτητικός, ή, όν.
Peccatore; *add.* ἁμαρτολός, οῦ (ὁ, ἡ)· ἁμαρτάνων, ουσα, ον.
Peccatuccio; Peccatuzzo; } *s. m. dim.* ἡμάρτιον, ου (τό).
Pecchia; *s. f.* μελίττα, ης (ἡ).
Pecchione; *s. m.* κηφήν, ῆνος (ὁ).
Peccia; *s. f.* V. Pancia.
Pece; *s. f.* πίσσα, ης (ἡ). -2. Asfalto mescolato di pece; πισσάσφαλτος, ου (ἡ). -3. Luogo dove si estrae pece; πισσουργεῖον, ου (τό). -4. Il fabbricare pece; πισσουργία, ας (ἡ). -5. Fabbricatore di pece; πισσουργός, οῦ (ὁ). -6. Fatto di

Digitized by Google

pece; πισσήεις, εσσα, εν. -7. Fior di pece; πίσσανθος, εος-ους (τό). -8. Un po' di pece; πισσάριον, ου (τό). -9. Che produce pece; πισσοτρόφος, ον. -10. Simile a pece; πισσοειδής, ές· πισσώδης, ες. -11. Essere simile a pece; πισσίζω. -12. Lo spalmare di pece; V. Impeciamento. -13. Trarre pece; πισσουργέω-ῶ. -14. Ungere, coprire, spalmare di pece; V. Impeciare. -15. Unto, coperto, spalmato di pece; V. Impeciato.

Pecioso; *add.* πισσώδης, ες.

Pecora; *s. f.* ὄις, ὄϊος (ὁ, ἡ)· πρόβατον, ου (τό)· μῆλον, ου (τό). -2. Che accoglie pecore; δεξίμηλος, ον. -3. Che custodisce le pecore; μηλοφύλαξ, ακος (ὁ). -4. Immolare pecore; μηλοσφαγέω-ῶ. -5. Che immola pecore; μηλοσφάγος, ον. -6. Lo immolare pecore, sacrificio di pecore; μηλοσφαγία, ας (ἡ). -7. Che nutre pecore; μηλοτρόφος, ον. -8. Pascolato da pecore; μηλόβοτος, ον· οἰόβοτος, ον. -9. Pelle di pecora; δία, ας (ἡ)· οἰεία, ας (ἡ)· οἰέα, ας (ἡ). -10. Che protegge le pecore; μηλοσόος, ον. -11. Ricco di pecore; πολυπρόβατος, ον· πολύμηλος, ον. -12. Tosato dalle pecore; οἰόκοπος, ον. -14. Che uccide pecore; μηλοφόνος, ον.

Pecoraggine; *s. f.* ἀνοησία, ας (ἡ)· ἀφροσύνη, ης (ἡ).

Pecorajo; *s. m.* προβάτων ποιμήν, ένος (ὁ).

Pecorare; *v. intr.* V. Belare.

Pecoraro; *s. m.* V. Pecorajo.

Pecoreccio; *s. m. Confusione*; ταραχή, ῆς (ἡ)· τάραξις, εως (ἡ). -2. Entrare nel pecoreccio; ταράττω. -3. Uscir dal pecoreccio; ἀπο-τελέω-ῶ. ἀπ-εργάζομαι.

Pecorella; *s. f.* προβάτιον, ου (τό).

Pecoresco; *add.* ὄϊος, α, ον· οἴειος, α, ον· οἷος, α, ον.

Pecoretta; *s. f. dim.* προβάτιον, ου (τό).

Pecorile; *s. m.* ποίμνιον, ου (τό)· αὔλειον, ου (τό).

Pecorina; *s. f. dim.* V. Pecorella.

Pecorino; *s. m.* ἀμνίσκος, ου (ὁ).

Pecorino; *add.* προβάτειος, α, ον.

Pecorone; *s. m.* βλάξ, ακός (ὁ)· ἀναίσθητος, ον.

Peculio; *s. m.* V. Peculio.

Peculato; *s. m.* τοῦ δημοσίου κλέμμα, ατος (τό).

Peculiare; *add.* V. Particolare.

Peculiarmente; *avv.* V. Particolarmente.

Peculietto; *s. m. dim.* χρημάτιον, ου (τό)· ἀργυρίδιον, ου (τό).

Peculio; *s. m.* ἀγέλη, ης (ἡ)· ποιμνή, ῆς (ἡ). -2. *Ciò che il figliuol di famiglia tiene in proprio*; ἴδιον, ου (τό).

Pecunia; *s. f.* ἀργύριον, ου (τό).

Pecuniale; **Pecuniario**; *add.* χρηματικός, ή, όν.

Pecunioso; *add.* πολυχρήματος, ον· πλούσιος, α, ον.

Pedaggio; *s. m.* τέλος, εος-ους (τό)· πορθμεῖον, ου (τό).

Peduggiere; *s. m.* τελώνης, ου (ὁ).

Pedagoghessa; *s. f.* V. Pedagogo.

Pedagogia; *s. f.* παιδαγώγησις, σεως (ἡ)· παιδαγωγία, ας (ἡ).

Pedagogico; *add.* παιδαγωγικός, ή, όν.

Pedagogismo; *s. m.* παιδαγώγημα, ατος (τό).

Pedagogizzare; *v. att.* παιδαγωγίω-ῶ.

Pedagogo; *s. m.* παιδαγωγός, οῦ (ὁ, ἡ).

Pedagra; *s. f.* V. Podagra.

Pedale; *s. m.* στέλεχος, εος-ους (τό).

Pedana; *s. f.* ὑπόβαθρον, ου (τό).

Pedano; *s. m.* V. Pedale.

Pedantaggine; *s. f.* V. Pedanteria.

Pedante; *s. m.* V. Pedagogo. -2. Dar nel pedante; μικρολόγος, ἀσχολαστικός εἰμι.

Pedanteggiare; *v. intr.* παιδαγωγίω-ῶ.

Pedantello; *s. m. dim.* ἀπειρόκαλος, ον.

Pedanteria; *s. f.* ἀπειροκαλία, ας (ἡ).

Pedantescamente; *avv.* παιδαγωγικῶς.

Pedantesco; *add.* παιδαγωγικός, ή, όν.

Pedantino; **Pedantuccio**; **Pedantucolo**; **Pedantuzzo**; *s. m. dim.* V. Pedantello.

Pedario; *add.* πεζός, ή, όν.

Pedata; *s. f.* ἴχνος, εος-ους (τό)· στίβος, ου (ὁ). -2. Seguitar le pedate, *tener dietro*; κατ' ἴχνος κατ-ακολουθέω-ῶ. -B'. *Imitare*; μιμέομαι-οῦμαι. -3. Colpo dato col piede; λάκτισμα, ατος (τό).

Pedere; *v. intr.* V. Spetezzare.

Pedestre; *add.* πεζός, ή, όν.

Pedicciuolo; *s. m.* V. Picciuolo.

Pedicello; *s. m. Piccolo verme*; ἄχαρι, εως (τό).

Pedicolare e Pediculare (Morbo); *s. m.* φθειρίασις, σεως (ἡ).

Pedignone; *s. m.* χείμετλον, ου (τό).

Pediluvio; *s. m.* ποδάνιτρον, ου (τό).

Pedina; *s. f.* πεσσός, οῦ (ὁ).

Pedino; *s. m. dim.* πόδιον, ου (τό)· ποδάριον, ου (τό).

Pedio; *s. m.* ποιμενικὴ ῥάβδος, ου (ἡ).

Peditato; *s. m.* πεζικόν, οῦ (τό)· πεζικὴ δύναμις, εως (ἡ).

Pedo; *s. m.* V. Pedio.

Pedona; *s. f.* V. Pedina.

Pedonaggio; **Pedonaglia**; *s. m.* πεζικόν, οῦ (τό).

Pedone; *s. m.* πεζός, οῦ (ὁ).

Pedoto, Pedotto e Pedotta; *s. m.* πρωράτης, ου (ὁ).

Peduccino; **Peduccio**; *s. m. dim.* V. Pedino. -2. Fare peduccio; πάντα συν-αγορίω-ῶ.

Pedule; *s. m.* πέδιλον, ου (τό).

Pegaseo e Pegaso; *s. m.* πήγασος, ου (ὁ).

Pegaseo; *add.* πηγάσειος, α, ον.

Peggio; *add. comp.* χείρων, ον· ἐλάττων, ον. -2. Far peggio; κακωτέρως ἄγω. -4. Fare il peggio che si può; ὡς πονηρότατα πράττω. -4. Rendere peggio per migliorare; παρα-δι-ορθόω-ῶ.

Peggio; *avv. comp.* χεῖρον· χειρόνως.

Peggioramento; *s. m.* χεῖρον, ονος (τό).

Peggiorare; *v. att.* εἰς τὸ χεῖρον τρέπω.

Peggiore; *add. comp.* V. Peggio.

Peggiormente; *avv.* V. Peggio.

Pegno; *s. m.* ἐνέχυρον, ου (τό)· τοκισμός, οῦ (ὁ)· ἀποτίμημα, ατος (τό)· ὑποθήκη, ης (ἡ). -2. Dare in pegno; ἐν-εχυράζω· ὑπο-τίθημι (τί τινι)· τοκίζω· εἰς-δανείζω· ἐγ-γυάω-ῶ.

Pegnoramento; *s. m.* ἐνεχύρασμα, ατος (τό)· τοκισμός, οῦ (ὁ)· ἐνεχυρασία, ας (ἡ)· ἐνεχυρασμός, οῦ (ὁ).

Pegnorare; *v. att.* ἐν-εχυράζω.

Pegnorato; *add.* ἐνεχυραστός, ή, όν.

Pegola; *s. f.* V. Pece.

Pelacane; *s. m.* βυρσοδέψης, ου (ὁ).

Digitized by Google

Pelagico; *add.* πελαγικός, ή, όν· πελάγιος, ον· πελάγειος, ον.
Pelago; *s. m.* πέλαγος, εος=ους (τό)· θάλαττα, ης (ή).
Pelamantelli; *s. c.* φώρ, φωρός (ὁ)· λαφυραγωγός, οῦ (ὁ).
Pelamento; *s. m.* V. Pelatura.
Pelapiedi; *s. m. Persona vile;* κόπριος ἀνήρ, ἀνδρός (ὁ).
Pelare; *v. att.* ἀπο-ψιλόω=ῶ· λεπίζω· τίλλω. -2. Strappar le penne agli uccelli; ἀφ-αιρέω=ῶ πτερά.
Pelatina; *s. f.* ἀλωπεκία, ας (ή).
Pelato; *add.* ἐκτριχωθείς, εῖσα, έν.
Pelatura; *s. f.* λέπισμα, ατος (τό).
Peleggio; *s. m.* V. Pileggio.
Peletto; *s. m. dim.* V. Peluzzo.
Pelle; *s. f.* δέρμα, ατος (τό)· βύρσα, ης (ή)· δορά, ᾶς (ή)· διφθέρα, ας (ή)· χρώς, χρωτός (τό). -2. Che ha le ali di pelle; δερμόπτερος, ον. -3. Cavar la pelle; ἀπο-διφθερόω=ῶ· δέρω· δείρω· ἀπο-δείρω. -4. Conciar le pelli; δέψω· βυρσεύω. -5. Appartenente al conciar le pelli; βυρσοδεψικός, ή, όν. -6. Con pelle dura; σκληρόδερμος, ον. -7. Fatto di pelli; βύρσινος, η, ον. -8. Con pelle fina, morbida; μανόχροος=ους, οον=ουν· ἀβρόχροος=ους, οον=ουν· ἀ-βρόχρως, ωτος (ὁ, ή)· ἁπαλόχρως, ωτος (ὁ, ή)· ἁπαλόχροος=ους, οον=ουν. -9. Che ha forte pelle; μεγαλόῤῥινος, ον. -10. Insieme con la pelle; αὐτόδορος, ον. -11. Lasciar la pelle; θνήσκω. -12. Che lavora le pelli; βυρσοποιός, όν. -13. Mangiar pelle; δερματοφαγέω=ῶ. -14. Che ha molle la pelle; μαλακόδερμος, ον. -15. Portare pelli; δερματοφορέω=ῶ. -16. Che porta, o veste pelli; δερματοφόρος, ον. -17. Simile a pelle; δερμάτινος, η, ον· δερματώδης, ες· δερματικός, ή, όν. -18. Tarma nelle pelli; δερμηστής, οῦ (ὁ). -19. Con pelle variopinta; αἰολόδερμος, ον.
Pellegrinaggio; *s. m.* ἀποδημία, ας (ή).
Pellegrinante; *add.* ἀπόδημος, ον.
Pellegrinare; *v. intr.* ἀπο-δημέω=ῶ.
Pellegrinatore; *add.* V. Pellegrinante.
Pellegrinazione; *s. f.* V. Pellegrinaggio.
Pellegrinetto; *s. m.* V. Pellegrino.
Pellegrinità; *s. f.* ξενικόν, οῦ (τό)· ξενία, ας (ή)· ἀλλοτριότης, ητος (ή)· ἀλλοιότης, ητος (ή)· ἑτεροιότης, ητος (ή).
Pellegrino; *s. m.* ξένος, η, ον. -2. Pidocchio; φθείρ, ρός (ὁ). -3. Straniero; ἐξωτικός, ή, όν· ἀλλοδαπός, ή, όν· βάρβαρος, ον· ἀλλότριος, α, ον· ξενοπρεπής, ές.
Pelletta; *s. f. dim.* δερμάτιον, ου (τό).
Pellicano; *s. m.* πελεκάν, ᾶνος (ὁ)· πελεκάς, άντος (ὁ).
Pellicoia; *s. f.* μηλωτή, ῆς (ή)· σισύρα, ας (ή)· σίσυρνον, ου (τό). -2. Simile a pelliccia; σισυρνώδης, ες.
Pellicciajo; Pellicciajuolo; Pellicciaro; *s. m.* σκυτοδέψης, ου (ὁ)· δερματομαλάκτης, ου (ὁ).
Pellicciato; *add.* δερματώδης, ες.
Pellicciere; *s. m.* V. Pellicciajo.
Pellicione; *s. m.* διφθέρα, ας (ή)· διφθερίς, ίδος (ή).
Pellicella; *s. f. dim.* δερμάτιον, ου (τό).
Pellicello; *s. m. dim.* ἔκαρι, εως (τό).
Pelliceo; *add.* βύρσινος, η, ον.
Pelliciattola; Pellicina; Pellicola; *s. f. dim.* V. Pellicella.

Pellicula; Pellolina; Pelluzza; *s. f. dim.* V. Pellicella.
Pelo; *s. m.* θρίξ, τριχός (ή). -2. Che ha peli corti; μικρότριχος, ον. -3. Con lungo pelo; ἀκρόμαλλος, ον. -4. Fare pelo, dei peli, *scrupolare;* σχίζομαι. -5. Metter peli; τριχοποιέω=ῶ. -6. Mostrar peli; τριχιάω=ῶ. -7. Che produce peli; τριχοποιός, όν. -8. Pigliar peli, *insospettire;* ὑποπτεύω. -9. Primo pelo; V. Peluria. -10. Mettere il primo pelo; χνοάζω· χνοάω=ῶ· ἰουλίζω. -11. Senza pelo; ἄθριξ, τριχος (ὁ, ή)· ἄτριχος, ον. -12. Simile a pelo; τριχοειδής, ές. -13. Tondo di pelo; ἀναίσθητος, ον. -14. Il lupo cangia il pelo, ma non il vizio; ὁ λύκος τὴν τρίχα, οὐ τὴν γνώμην ἀλλάττει.
Pelolino; *s. m. dim.* τριχίον, ου (τό).
Pelosità; *s. f.* τρίχινον, ου (τό).
Peloso; *add.* τρίχινος, η, ον· δασύς, εῖα, ύ. -2. Rendere peloso; δασύνω.
Pelta; *s. f.* πέλτη, ης (ή)
Peltasta e Peltato; *add.* πελτάστης, ου (ὁ).
Peltrajo; *s. m.* κασσιτεροποιός, οῦ (ὁ)· κασσιτερουργός, οῦ (ὁ).
Peltrato; *add.* κασσιτερωθείς, εῖσα, έν.
Peltro; *s. m.* κασσίτερος, ου (ὁ).
Peluja; Peluria; *s. f.* χνόος=οῦς, χνόου=οῦ (ὁ)· ἰοῦλος, ου (ὁ).
Peluzzino; Peluzzo; *s. m. dim.* τρίχιον, ου (τό).
Pelvi *pl.*; *s. f.* χόανα, ων (τά)· πύελος, ου (ὁ).
Pena; *s. f.* ποινή, ῆς (ή)· ζημία, ας (ή)· τιμωρία, ας (ή)· δίκη, ης (ή). -2. Afflizione; λύπη, ης (ή). -3. Fatica; κόπος, ου (ὁ)· πόνος ου (ὁ). -4. Dar pena; ἀνιάω=ῶ. -5. Scontare la pena; ἀπο-τίνυμι· ἀπο-τίνω.
Penale; *add.* ποινάλιος, α, ον.
Penalità; *s. f.* V. Pena.
Penalmente; *avv.* ποινάλιως.
Penanza; *s. f.* V. Pena.
Penare; *v. intr.* δυς-θυμέω=ῶ· μοχθέω=ῶ (περί τι, ἐπί τινι)· δεινοπαθέω=ῶ· κακῶς πάσχω. -2. Affaticarsi V.
Penati; *s. m. pl.* θεοί πατρῷοι, ῶν (οἱ).
Pendaglia; Pendaglio; Pendente; *s. m.* ἄρτημα, ατος (τό). -2. Della spada; ζωστήρ, ῆρος (ὁ)· ζῶστρον, ου (τό).
Pendente; *add.* κρεμάμενος, η, ον. -2. Dubbioso; ἀπορῶν, οῦσα, οῦν. -3. Tener pendente alla cintola; παρα-ζώννυμι.
Pendente; *prep.* διά.
Pendentemente; *avv.* κρεμαστῶς.
Pendenza; *s. f.* κρεμασμός, οῦ (ὁ)· κρέμασις, σεως (ή)· καταντία, ας (ή). -2. Gettar giù da una pendenza; ἀπο-κρημνίζω. -3. Con pendio molto erto; πολύκρημνος, ον.
Pendere; *v. intr.* κρεμάννυμαι· κρέμαμαι· ἀρτάομαι ἐω=ῶμαι. -2. Pendere giù; ἀπο-κρέμαμαι. -3. *Att.* κρεμάννυμι· ἀρτάω=ῶ· προς-αν-αρτάω=ῶ (τί τινι). -4. Lasciar pendere giù; ἀπο-κρεμάννυμι. -5. Pendere sopra; ὑπερ-κρεμάννυμι. -6. Pendere vicino; παρα-κρεμάννυμι.
Pendevole; *add.* κρεμαστός, ή, όν· ἐκκρεμής, ές· κρεμάμενος, η, ον.
Pendice; *s. f.* ἀπορῥώξ, ῶγος (ὁ, ή)· κλῖτος, εος=ους (τό)· κλιτύς, ύος (ή).

Digitized by Google

Pendio; *s. f.* V. Pendenza.
Pendolare; *v. intr.* V. Pendere.
Pendolo; *s. m.* κάθετος, ου (ὁ).
Pendolo; Pendolone; } *add.* V. Pendevole.
Pendone; *s. m.* V. Pendaglio.
Pendulo; *s. m.* V. Pendolo.
Penduto; *add.* κρεμασθείς, εῖσα, ἐν· κρεμαστός, ή, όν.
Penetrabile; *add.* διάσιμος, ον· περάσιμος, ον· διαπεράσιμος, ον. -2. Atto a penetrare; τορός, ά, όν· διαδυτικός, ή, όν· πόριμος, ον· ὀξυπόριμος, ον.
Penetrabilità; *s. f.* διάσιμον, ου (τό).
Penetragione; *s. f.* εἴσδυσις, σεως (ή).
Penetrale; *s. m.* ἄδυτον, ου (τό).
Penetrale; *add.* V. Penetrabile.
Penetramento; Penetranza; } *s. m.* *s. f.* V. Penetrazione.
Penetrare; *v. att.* εἰς-δύνω· δια-βαίνω· εἰς-περάω-ῶ· ἀντ-επ-εἰς-φέρομαι· δι-ήκω· δι-ικνέομαι-οῦμαι (διά τινος)· εἰς-ελαύνω. -2. Che penetra dirittamente; διανταῖος, α, ον. -3. Che penetra facilmente; διαβατικός, ή, όν.
Penetrativo; *add.* e
Penetratore; *add.* εἰσδυτικός, ή, όν· διαδυτικός, ή, όν· τορός, ά, όν· πόριμος, ον· ὀξύπορος, ον. -2. Uomo d'acuto ingegno; εὐφυής, ές· εὐσύνετος, ον.
Penetrazione; *s. f.* εἴσδυσις, σεως (ή).
Penetrevole; *add.* V. Penetratore.
Penetrevolezza; *s. f.* εἰσδυτικόν, οῦ (τό).
Penetrevolmente; *avv.* εἰσδυτικῶς.
Penetroso; *add.* V. Penetratore.
Peninsola; *s. f.* V. Penisola.
Penlo; *s. m.* V. Tardamento.
Penisola; *s. f.* χερρόνησος, ου (ή)· χερσόνησος, ου (ή). -2. Avere forma di penisola; χερρονησιάζω· χερρονησίζω.
Penisoletta; *s. f. dim.* μικρὰ χερρόνησος, ου (ή).
Penitente; *add.* μετανοῶν, οῦσα, οῦν· μεταμελόμενος, η, ον.
Penitenza; *s. f.* δίκη, ης (ή)· τιμωρία, ας (ή)· ποίνη, ης (ή). -2. Confessione, pentimento; μετάνοια, ας (ή)· μετάμελος, ου (ὁ)· μεταμέλεια, ας (ή). -3. Contrizione; σύντριψις, εως (ή). -4. Dare penitenza; κάνονα ἐπι-τέλλω.
Penitenziale; *add.* μεταμελητικός, ή, όν.
Penitenziare; *v. att.* τιμωρέω-ῶ.
Penitere; *v. intr.* V. Pentirsi.
Penna; *s. f.* πτερόν, οῦ (τό)· πτέρυξ, γος (ή). -2. *Colla quale si scrive*; κάλαμος, ου (ὁ). -3. *Parlando di monti*, Cima; ἔπαλξις, εως (ή). -4. A penna e a calamajo; στάθμην. -5. Cavar la penna maestra; περι-συλάω-ῶ. -6. Come la penna getta; χυδαϊκῶς. -7. Dare di penna; ἐξ-αλείφω· δια-γράφω. -8. Denominato dalle penne; πτερώνομος, ον. -9. Fatto di penne; πτέρινος, η, ον. -10. Con penne di ferro; σιδηρόπτερος, ον. -11. Fornire di penne; πτερόω-ῶ. -12. Lasciar cadere le penne; πτερορρυέω-ῶ. -13. Mettere le penne; πτεροφυέω-ῶ. -14. Il mettere le penne; πτεροφυΐα, ας (ή). -15. Con molte penne; πολύπτερος, ον. -16. Con poche penne; ὀλιγόπτερος, ον. -17. Che prende penne; πτερολάβος, ον. -18. Ripostiglio delle penne; καλαμάριον, ου (τό). -19. Lo scrivere colle penne; καλαμογλυφία, ας (ή). -20. Tagliare, temperare penne; καλαμογλυφέω-ῶ. -21. Che tempera penne; καλαμογλύφος, ον. -22. Che ha penna variegata; πτεροποίκιλος, ον.
Pennacchiera; *s. f.* λόφος, ου (ὁ).
Pennacchietto; *s. m. dim.* e
Pennacchino; *s. m. dim.* λοφίον, ου (τό). -2. Pennacchini *(pianta)*; ἀγρώστις, ιδος (ή).
Pennacchio; *s. m.* λόφος, ου (ὁ). -2. Con alto pennacchio; αἰπύλοφος, ον. -3. Avere un pennacchio; λοφάω-ῶ. -4. Che ha pennacchio; λοφάεις, εσσα, εν. -5. Fabbricatore di pennacchi; λοφοποιός, όν. -6. Vendere pennacchi; λοφοπωλέω-ῶ.
Pennacchiuolo; *s. m. dim.* V. Pennacchietto.
Pennace; *add.* φορτικός, ή, όν.
Pennacolo; *s. m.* V. Pinnacolo.
Pennajuolo; *s. m. dim.* καλαμάριον, ου (τό).
Pennato; *s. m. Strumento di ferro adunco e tagliente*; ἅρπη, ης (ή).
Pennato; *add.* V. Pennuto.
Pennechio; *s. m.* ἡλάκατα, ων (τά).
Pennellare; Pennelleggiare; } *v. att. e intr.* γράφω· ζωγράφω.
Pennelletto; Pennellino; } *s. m. dim.* γραφίδιον, ου (τό).
Pennello; *s. m.* γραφεῖον, ου (τό)· γραφίς, ίδος (ή). -2. Aver l'occhio al pennello; πεφροντισμένως σπουδάζω. -3. A pennello; ἐπιεικῶς.
Pennetta; *s. f. dim.* πτερύγιον, ου (τό).
Pennone; *s. m.* στρατήγιον, ου (τό)· σημεῖον, ου (τό). -2. Antenna; ἐπίκριον, ου (τό).
Pennoniere; *s. m.* σημειοφόρος, ου (ὁ).
Pennoso; *add.* V. Pennuto.
Pennuccia; *s. f. dim.* V. Pennetta.
Pennuto; *add.* πτερόεις, εσσα, εν.
Penuzza; *s. f. dim.* V. Pennetta.
Penosamente; *avv.* βαρέως.
Penoso; *add.* ἀνιαρός, ά, όν· ἀπαχθής, ές· ἀλγεινός, ή, όν· ἄθλιος, ον – α, ον. -2. Tollerare qualche cosa di penoso; δια-ταλαιπωρέω-ῶ. -3. Tollerare insieme qualche cosa di penoso; συν-δια-ταλαιπωρέω-ῶ.
Pensagione; *s. f.* e
Pensamento; *s. m.* κατανόησις, σεως (ή)· μελέτη, ης (ή)· νόημα, ατος (τό)· βουλή, ῆς (ή).
Pensante; *add.* διανοῶν, οῦσα, οῦν.
Pensare; *v. intr.* νοέω-ῶ· δια-νοέω-ῶ· φρονέω-ῶ· μελετάω-ῶ· μενοινάω-ῶ. -2. Determinare; βουλεύομαι. -3. Stimare; νομίζω· ὑπο-λαμβάνω. -4. Pensare bassamente; μικροθυμέω-ῶ. -5. Che pensa bassamente; μικρόθυμος, ον. -6. Il pensare bassamente; μικροθυμία, ας (ή). -7. Pensare diversamente; μετα-δοκέω-ῶ. -8. Pensare modestamente di sè; μετριοφρονέω-ῶ. -9. Pensare più in là; ὑπερ-νοέω-ῶ· ὑπερ-φρονέω-ῶ (τινος). -10. Che pensa da sè; μονόφρων, ον. -11. Non pensare; ἀκηδέω-ῶ. -12. Da non pensare; ἀστάθμητος, ον. -13. Pensare una cosa e dirne un'altra; ἕτερα νοέω-ῶ, ἕτερα λέγω. -14. Più presto che non si pensa; θάσσον τοῦ νοῦ.
Pensata; *s. f.* V. Pensamento.
Pensatamente; *avv.* ἐκ προνοίας· βεβουλευμένως· ἐσκεμμένως.
Pensativo; *add.* V. Pensante.
Pensato; *s. m.* V. Pensiero.

Digitized by Google

Pensato; *add.* διανοεθείς, εῖσα, έν. -2. Assennato; φρόνιμος, ον.
Pensatore; *add.* V. Pensante.
Pensazione; *s. f.* V. Pensamento.
Pensero; *s. m.* V. Pensiero.
Pensevole; *add.* νοητός, ή, όν.
Pensieraccio; *s. m. pegg.* κακὸν νόημα, ατος (τό).
Pensierato; *add.* πολυμέριμνος, ον.
Pensiere e Pensiero; *s. m.* κατανόησις, σεως (ή)· μελέτη, ης (ή)· νόος-νοῦς, νόου-νοῦ (ὁ)· νόημα, ατος (τό)· βουλή, ῆς (ή). -2. Aver pensiere; ἀλεγίζω. -3. Aver in pensiere; μενοινάω-ῶ. -4. Cangiar pensiere; μετα-νοέω-ῶ. -5. Fare cangiar pensiero; μεταπείθω. -6. Darsi pensiero; ἀλεγύνω. -7. Non darsi pensiero; ἀκηδέω-ῶ· ἀφυλακτέω-ῶ. -8. Fare pensiero; νομίζω. -9. Mettere in pensiero; ἐμ-βάλλομαι εἰς νοῦν. -10. Opporre pensiero a pensiero; ἀντ-επι-νοέω-ῶ. -11. Prendersi pensiero; μελεδαίνω. -12. Di profondi pensieri; βαθυγνώμων, ον. -13. Seguire uno nei suoi pensieri; παρ-ακολουθέω-ῶ· συμ-παρ-ακολουθέω-ῶ.
Pensieroso; *add.* συννοῦς, οῦν· ἐπιδοξος, ον.
Pensile; *add.* ἐκκρεμής, ές· μετέωρος, ον.
Pensionare; *v. att.* δημοσίως τρέφω· ἐτησίου δωρεᾶς ἀξιόω-ῶ (τινα)· ἐνιαύσιον μισθὸν τίθημί (τινι)· χαρίζομαί (τινι) κατ' ἔτος ἀντιμισθὸν δωρεάν.
Pensionario; *add.* e
Pensionato; *add.* τὴν τροφὴν ἐπὶ μισθῷ λαβών, οῦσα, όν· τροφός, οῦ (ὁ). -2. Dello stato; πρυτανευόμενος, η, ον. -3. Esser pensionato; πρυτανεύομαι.
Pensione; *s. f.* σύνταξις, εως (ή)· ἔκτισις, σεως (ή)· ἐνιαύσιος μισθός, οῦ (ὁ).
Pensivo; Pensoso; *add.* πολυμέριμνος, ον· συννοῦς, οῦν· ἐπίδοξος, ον.
Pentacolo; *s. m.* περίαμμα, ατος (τό)· περίαπτον, ου (τό).
Pentacordo; *s. m.* πεντάχορδον, ου (τό).
Pentafillo; *s. m.* πεντάφυλλον, ου (τό).
Pentagono; *s. m.* πεντάγωνον, ου (τό).
Pentagono; *add.* πεντάγωνος, ον.
Pentametro; *add.* πεντάμετρος, ον.
Pentangolo; *s. m.* V. Pentagono.
Pentasillabo; *add.* πεντασύλλαβος, ον.
Pentateuco; *s. m.* πεντάτευχος, ου (ή).
Pentecosta; Pentecoste; *s. f.* Πεντηκοστή, ῆς (ή).
Pentere; *v. intr.* V. Pentire.
Pentetenco; *s. m.* V. Pentateuco.
Penticosta; *s. f.* V. Pentecoste.
Pentigione; *s. f.* e
Pentimento; *s. m.* μετάνοια, ας (ή)· μεταμέλεια, ας (ή)· μετάμελος, ου (ὁ). -2. Inclinato a pentimento; μεταμελητικός, ή, όν.
Pentire; *v. intr. Pentirsi*; μετα-μελέομαι-οῦμαί (τι)· μεταμέλει (μοί τινος)· μετα-νοέω-ῶ· μετ-αλγέω-ῶ. -2. Pentendomi; μεταμέλοντος ἐμοῦ.
Pentito; *add.* μεταμελόμενος, η, ον.
Pentola; *s. f.* χύτρα, ας (ή). -2. Che cuoce nella pentola; χυτρεψός, όν. -3. Mercato di pentole; χυτροπωλεῖον, ου (τό). -4. Che porta pentole; χυτροφόρος, ον. -5. Porre in una pentola; χυτρίζω· ἐγ-χυτρίζω. -6. Preparato nella pentola; χυτρίτης, ου (ὁ). -7. Pentola con piedi; χυτρόπους, οδος (ὁ). -8. Simile a pentola; χυτροειδής, ές. -9. Venditore di pentole; χυτροπώλης, ου (ὁ)· χυτροπῶλις, ιδος (ή).
Pentolajo; Pentolaro; *s. m.* χυτρεύς, έως (ὁ).
Pentoletta; *s. f.* Pentolina; *s. f.* Pentolino; *s. m.* *dim.* χυτρίδιον, ου (τό). -2 Fare pentolini; λεπτῶς ζάω-ῶ.
Pentolo; *s. m.* V. Pentola.
Pentoluccia; *s. f. dim.* V. Pentoletta.
Pentuta; *s. f.* V. Pentimento.
Pentuto; *add.* μεταμελούμενος, η, ον.
Penula; *s. f.* φαινόλης, ου (ὁ).
Penultimo; *add.* παραλήγων, ουσα, ον· παρίσχατος, ον· παρατέλευτος, ον.
Penuria; *s. f.* σπάνις, εως (ή)· ἀπορία, ας (ή)· σπάνιότης, ητος (ή)· χρεία, ας (ή).
Penuriare; *v. intr.* σπανίζω· ἀπορέω-ῶ.
Penurioso; *add.* σπανιστός, ή, όν· σπανός, ή, όν· ἐνδεής, ές.
Penzigliare; *v. intr.* e
Penzolare; *v. intr.* κρέμαμαι· αἰωρέομαι-οῦμαι. -2. Penzolare da un lato; παρ-είρομαι *(med.)*.
Penzolo; Penzolone; *add.* e
Penzoloni; *add.* μετέωρος, ον· κρεμαστός, ή, όν· ἐκκρεμής, ές. -2. Lasciar cadere penzoloni; παρα-καθ-ίημι. -3. Fare penzolo; ἀν-αρτάομαι-ῶμαι.
Peone; *s. m.* παιών, ῶνος (ὁ).
Peonia; *s. f.* παιωνία, ας (ή).
Peonio; *add.* παιώνιος, ον.
Pepajuola; *s. f.* τοῦ πεπέρεως ἀγγεῖδιον, ου (τό).
Pepato; *add.* πεπεράτος, η, ον· πεπερίτης, ου (ὁ). πεπερῖτις, ιδος (ή).
Pepe; *s. m.* πέπερι, εως (τό). -2. Come di pepe; ἐπὶ στάθμην. -3. Cosperso di pepe; πεπερόπαστος, ον. -4. Dare il pepe; κατα-μωκάομαι-ῶμαι. -5. Essere di pepe, *scaltro*; πανοῦργός εἰμι. -6. Un poco di pepe; πεπέριον, ου (τό). -7. Aver sapore di pepe; πεπερίζω. -8. Simile al pepe; πεπερίτης, ου (ὁ)· πεπερῖτις, ιδος (ή). -9. La pianta del pepe; πεπερίς, ίδος (ή).
Peplo; *s. m.* πέπλος, ου (ὁ). -2. Coperto con un sol peplo; μονόπεπλος, ον. -3. Con nero peplo; μελανόπεπλος, ον. -4. Senza peplo; ἄπεπλος, ον.
Pepolino; *s. m. T. bot.* V. Timo.
Pepone; *s. m.* V. Popone.
Peporino; *s. m.* V. Timo.
Per; *prep.* διά· πρός· ἀνά· ἐπί. -2. Mediante; διά. -3. Stare per, essere per; μέλλω. -B'. *Correre rischio*; παρὰ μικρὸν ἐδέησε. -4. Come, in luogo di; ἀντί. -5. In favore di, in ricompensa; ὑπέρ. -6. Per cagione; ἕνεκα. -7. Per mio avviso; κατὰ γνώμην ἐμοῦ. -8. Andare pei fatti miei; ἴημι εἰς τὰ ἐμαυτοῦ. -9. Avere per niente; ἐν οὐδενὶ λόγῳ τίθεμαι. -10. Mandare per uno; μετα-πέμπομαι. -11. Per madre, *per parte di*; ματρόθεν. -12. Per padre; πατρόθεν. -13. Per accidente; ἐκ τυχῆς. -14. Per addietro; ἔμπροσθεν. -15. Per affatto; ἄρδην. -16. Per al presente, per ora; νῦν. -17. Per altro; πλήν. -18. Per amore, a cagione; αἰτία. -19. Per appunto; ἐπὶ στάθμην. -20. Per benchè; καίπερ. -21. Per certo; δήπου. -22. Per lo continuo; συνεχῶς. -23. Per conseguente; τοιγάρ τοι· τοιγαροῦν. -24. Per lo contrario; αὖ· αὖθις. -25. Per converso; ἐναντίον. -26. Per costa; πλευρόθεν. -27. Per Dio; νὴ τὸν Ἡρακλέα. -B'. *Avv. di preghiera*; πρὸς θεοῦ. -28. Per

Digitized by Google

diritto; εὐθύ. -29. Per eccellenza; ὑπερκαλῶς. -30. Per entro; ἐντός. -31. Per fermo; ἀναμφιδόξως. -32. Per forza; βίᾳ. -33. Per giorno; καθ' ἑκάστην. -34. Per grado, *di buona voglia;* ἑκουσίως. -35. Per innanzi, *per l'avvenire;* μετὰ ταῦτα. -B'. *Per lo passato;* ἔμπροσθεν. -36. Per istrazio; καταφρονητικῶς. -37. Per la non pensata; ἐξαίφνης· ἀπροσδοκήτως· ἀπροσόητως. -38. Ma per altro; ἀλλὰ μήν. -39. Per lo meno; τοὐλάχιστον. -40. Per lo più; ὡς πλεῖστα. -41. Per l'opposito; δέ. -42. Per me; ἐγὼ μέν. -43. Per me' qui; ἐνθάδε. -44. Per lo minuto; καταλεπτόν. -45. Per modo che; ὥστε. -46. Per niente; οὐδαμῶς. -B'. *Gratuitamente;* προῖκα. -47. Per novelli; νεωστί· προσφάτως. -48. Per nome di; ὀνόματός τινος. -49. Per poco; ὡς μονονουχί. -50. Per quanto; παρ' ὅσον. -51. Per qui; ταύτῃ. -52. Per simile; ὁμοίως. -53. Per singolo; καθ' ἕκαστον. -54. Per tanto; διὰ τοῦτο. -B'. *Nondimeno;* οὐδὲν ἧττον. -Γ'. *Perciocchè;* ἐπεί. -55. Per tempo; πρωΐ. -56. Per tosto; πλαγίως. -57. Per tutto; πανταχοῦ. -58. Per tutto ciò; οὐδὲν ἧττον. -59. Per verità; μέντοιγε. -60. Per vicenda; ἐναλλάξ.

Pera; *s. f. Frutto;* ἄπιον, ου (τό).

Pera; *s. f. Tasca;* πήρα, ας (ἡ).

Peragrare; *v. att.* περι-νοστέω-ῶ.

Perbio; *s. m.* ἀνάβαθρον, ου (τό).

Percepire; *v. att.* κατα-λαμβάνω.

Percettibile; *add.* καταληπτικός, ή, όν.

Percezione; *s. f.* κατάληψις, εως (ἡ).

Perchè; *partic.* διὰ τί. -2. Per questa cagione; ὅτι· ἐπεί. -3. Acciocchè; ἵνα. -4. Ancorchè; ἄν· καίπερ. -5. Che; διότι. -6. Laonde; διά· διὰ ταῦτα. -7. Per cagione di che; διὰ τί. -8. *In forza di nome,* il Perchè; αἰτία, ας (ἡ).

Perchio; *s. m.* μοχλίον, ου (τό).

Perciò; *cong.* δίο· διόπερ. -2. Non di meno; μέντοιγε.

Perciocchè; *cong.* γάρ· καί γαρ.

Percipenza; *s. f.* V. Percezione.

Percipere; *v. att.* V. Percepire.

Percorrere; *v. att.* V. Scorrere.

Percossa; *s. f.* e

Percossione; *s. f.* πληγή, ῆς (ἡ)· ὀσμός, οῦ (ὁ)· τύπος, ου (ὁ)· κρότος, ου (ὁ)· ψόφος, ου (ὁ).

Percosso; *p. pass.* πεπληγμένος, η, ον.

Percossura; *s. f.* / Percotimento; *s. m.* } V. Percossa.

Percotitore; *add.* πλήκτης, ου (ὁ).

Percotitura; *s. f.* V. Percossa.

Percuotere; *v. att.* παίω· τύπτω· πλήττω· κόπτω. -2. Azzuffarsi; μάχομαι. -3. Cessare di percuotere; ἀπο-τύπτω.

Percussente; *add.* V. Percotitore.

Percussione; *s. f.* πλῆξις, εως (ἡ).

Percussivo; *add.* πληκτικός, ή, όν.

Percussore; *add.* V. Percotitore.

Percussura; *s. f.* V. Percossa.

Percuziente; *add.* V. Percotitore.

Perdenza; *s. f.* V. Perdita.

Perdere; *v. att. Rovinare;* διᾰ-φθείρω· ἀπ-όλλυμι· δι-όλλυμι· ἀπο-λύω. -2. Gettar via; εἰς κενὸν κατα-τρίβω. -3. Restar privo; ἀπο-βάλλω· ἀπ-όλλυμι· δι-αμαρτάνω. -4. Perdere al giuoco il già guadagnato; ἀντ-απο-παίζω. -5. Perdersi; ἁμαρτάνω. -B'. *Morire;* θνήσκω. -6. Non ne perdere nulla, *rassomigliare moltissimo;* κάλλιστα ὁμοιόομαι-οῦμαι. -7. Perdersi l'acconciatura; ἀπο-τυγχάνω· σφάλλομαι. -8 Perdere insieme; συν-απο-βάλλω.

Perdezza; *s. f.* ἀπωλεία, ας (ἡ).

Perdigione; *s. f.* V. Perdita.

Perdigiornata; / Perdigiorno; } *add.* ἀπράγμων, ον.

Perdimento; *s. m.* e

Perdita; *s. f.* ἀπωλία, ας (ἡ)· ἀποβολή, ῆς (ἡ)· ὄλεθρος, ου (ὁ)· ὀλέθρευσις, σεως (ἡ)· ἀφαίρεσις, σεως (ἡ).

Perdito; *p. pass.* V. Perduto.

Perditore; *add.* διαφθορεύς, έως (ὁ).

Perdizione; *s. f.* V. Perdita.

Perdonabile; *add.* συγγνωστός, ή, όν.

Perdonamento; *s. m.* / Perdonanza; *s. f.* } συγγνώμη, ης (ἡ).

Perdonare; *v. att.* συγ-γιγνώσκω,

Perdonatore; *add.* συγγνώμων, ονος (ὁ, ἡ).

Perdonazione; *s. f.* e

Perdono; *s. m.* συγγνώμη, ης (ἡ). -2. Dare, fare perdono; συγ-γιγνώσκω.

Perducere; *v. att.* προ-άγω.

Perdurabile; *add.* διαρκής, ές.

Perdurabilemente; *avv.* V. Perdurabilmente.

Perdurabilità; *s. f.* διαρκές, ἐος-οῦς (τό).

Perdurabilmente; *avv.* ἐπιμόνως· διαρκῶς.

Perduranza; *s. f.* διάρκεια, ας (ἡ).

Perdurare; *v. att.* δια-τελέω-ῶ· διαρκέω-ῶ· δια-μένω

Perdurevole; *add.* V. Perdurabile.

Perdurre; *v. att.* V. Perducere.

Perdutamente; *avv.* παμπονήρως· ἀμετρῶς· ἀκολάστως.

Perduto; *p. pass.* ἀποβαλείς, εῖσα, έν.

Peregrinaggio; *s. m.* V. Pellegrinaggio.

Peregrinare; *v. intr.* V. Pellegrinare.

Peregrinario; *s. m.* ξενοδοχεῖον, ου (τό).

Peregrinatore; *add.* V. Pellegrinatore.

Peregrinazione; *s. f.* V. Pellegrinazione.

Peregrino; *add.* V. Pellegrino.

Perenne; *add.* αἰώνιος, ον.

Perennemente; *avv.* αἰωνίως· συνεχῶς.

Perennità; *s. f.* ἀϊδιότης, ητος (ἡ).

Perentoriamente; *avv.* περαντικῶς.

Perentorio; *add.* περαντικός, ή, όν· ἀνυπέρθετος, ον.

Perequazione; *s. f.* ὁμαλισμός, οῦ (ὁ).

Perfettamente; *avv.* ἐντελῶς· τελέως.

Perfettare; *v. intr.* ἐν-τελέω-ῶ.

Perfettibile; *add.* τελειοῦσθαι ἐνδεχόμενος, η, ον.

Perfettivo; *add.* V. Perfezionatore.

Perfetto; *s. m.* V. Perfezione.

Perfetto; *add.* V. Compiuto.

Perfettrice; *add.* V. Perfezionatore.

Perfezionamento; *s. m.* τελείωσις, σεως (ἡ).

Perfezionare; *v. att.* τελειόω-ῶ· τελέω-ῶ· τελευτάω-ῶ· ἐπι-τελέω-ῶ· ἀπο-τελέω-ῶ.

Perfezionativo; / Perfezionatore; } *add.* ἀποτελῶν, οῦσα, οῦν· τελειώτης, ου (ὁ).

Perfezione; *s. f.* τέλος, ἐος-ους (τό)· κορώνη, ης (ἡ)· τελείωσις, σεως (ἡ). -2. Dare, recare a perfezione; V. Perfezionare.

Perficere; *v. att.* V. Perfezionare.

Perficitore; *add.* V. Perfezionatore.

Perfidamente; *avv.* ἀπίστως· παρανόμως· ἀσπόνδως.

Digitized by Google

Perfidezza; Perfidia; } *s. f.* ἀπιστία, ας (ἡ).
Perfidiare; *v. intr.* πωρόομαι-οῦμαι, δι-ισχυρίζομαι.
Perfidiosamente; *avv.* V. Perfidamente.
Perfidioso; *add.* αὐθάδης, ες.
Perfido; *add.* ἄπιστος, ον.
Perfigurare; *v. att.* V. Rappresentare.
Perfine (Alla); *avv.* V. Finalmente.
Perforamento; *s. m.* διάτρησις, σεως (ἡ)· τρύπησις, σεως (ἡ)· τρῦπα, ης (ἡ)· τρύπημα, ατος (τό)· τρῆσις, σεως (ἡ)· διατρύπησις, σεως (ἡ).
Perforare; *v. att.* δια-τρυπάω-ῶ· πείρω· δια-πείρω· παρα-κεντέω-ῶ. τρυπανίζω· τρυπάω-ῶ· δια-τετραίνω.
Perforata; *s. f. Erba*; ὑπερικός, οῦ (ὁ).
Perforato; *add.* τρητός, ή, όν· διάτρητος, ον· δια-τρύπητος, ον. -2. Non perforato; ἄτρητος, ον· ἀτρύπητος, ον.
Perforazione; *s. f.* V. Perforamento.
Perfrequentare; *v. att.* V. Frequentare.
Perfuntoriamente; *avv.* ἀμελῶς.
Perfusione; *s. f.* διαβροχή, ῆς (ἡ).
Pergamena; *s. f. Cartapecora*; περγαμενή, ῆς (ἡ)· διφθέρα, ας (ἡ). -2. Coprire di pergamena; διφθερόω-ῶ.
Pergamo; *s. m.* βῆμα, ατος (τό)· ἀνάβαθρον, ου (τό)· ἀκροατήριον, ου (τό).
Pergiurare; *v. intr.* V. Spergiurare.
Pergiuro; *s. m.* V. Spergiuro.
Pergola; Pergolaria; } *s. f.* ὄρχος, ου (ὁ)· δρύφακτος, ου (ὁ).
Pergolato; *s. m.* ἀμπέλου προβολή, ῆς (ἡ)· σκηνή, ῆς (ἡ).
Pericardio; *s. m.* περικάρδιον, ου (τό).
Pericarpio; *s. m.* περικάρπιον, ου (τό).
Periclitante; *add.* V. Pericolante.
Periclitare; *v. intr.* κινδυνεύω.
Periclo; Pericolamento; } *s. m.* V. Pericolo.
Pericolante; *p. pres.* κινδυνεύων, ουσα, ον.
Pericolare; *v. att.* ἀν-αιρέω-ῶ· κατα-λύω· κατα-σκάπτω. -2. *Intr.* Correre pericolo; κινδυνεύω. -3. Andare in precipizio; ἀνα-πίπτω· ἀνα-τρέπομαι· κατα-λύομαι.
Pericolo; *s. m.* κίνδυνος, ου (ὁ)· ἀγών, ῶνος (ὁ)· δεινόν, οῦ (τό). -2. Affrontare un pericolo; δια-κινδυνεύω· παρα-κινδυνεύω. -3. Che affronta piccoli pericoli; μικροκίνδυνος, ον. -4. Gettarsi, mettersi nel pericolo; κίδυνον παρα-βάλλω· παρα-κινδυνεύω· παρα-βουλεύομαι. -5. Gettarsi con altri nel pericolo, συν-δια-κινδυνεύω. -6. Gettarsi in pericolo per un altro; ὑπερ-κινδυνεύω. -7. Gettarsi sconsideratamente nel pericolo; ὑπερ-κυβιστάω-ῶ. -8. Senza pericolo; ἀκίνδυνος, ον· ἀκινδυνώδης, ες· *avv.* ἀκινδυνί.
Pericolosamente; *avv.* ἐπικινδύνως· δεινῶς· ἀπόρως· σφαλερῶς.
Pericoloso; *add.* κινδυνώδης, ες· παρακίνδυνος, ον· παράβολος, ον· ἐπικίνδυνος, ον· ἐπισφαλής, ές· σφαλερός, ά, όν· δεινός, ή, όν· ἄπορος, ον. -2. Assai pericoluso; πολυκίνδυνος, ον
Periferia; *s. f.* περιφέρεια, ας (ἡ).
Perifrasare; *v. att.* περι-φράζω.
Perifrasi; *s. f.* περίφρασις, σεως (ἡ).
Perigeo; *s. m.* περίγειον, ου (τό).
Perigeo; *add.* περίγειος, ον.
Perigliare; *v. intr.* V. Periclitare.
Perigliosamente; *avv.* V. Pericolosamente.

Periglioso; *add.* V. Pericoloso.
Perimetro; *s. m.* περίμετρον, ου (τό).
Perineo; *s. m.* περίναιον, ου (τό).
Periodare; Periodeggiare; } *v. intr.* περι-οδεύω.
Periodicamente; *avv.* περιοδικῶς.
Periodico; *add.* περιοδικός, ή, όν.
Periodo; *s. m.* περίοδος, ου (ἡ). -2. Periodo di tempo; ἐποχή, ῆς (ἡ).
Periosteo e Periostio; *s. m.* περιόστεον, ου (τό).
Peripateticamente; *avv.* περιπατητικῶς.
Peripatetico; *s. m.* περιπατητικός, οῦ (ὁ).
Peripatetico; *add.* περιπατητικός, ή, όν.
Peripateticismo; *s. m.* περίπατος, ου (ὁ).
Peripezia; *s. f.* περιπέτεια, ας (ἡ).
Perire; *v. intr.* ἀπ-όλλυμαι· θνήσκω. -2. Che non perisce; ἀκατάλυτος, ον.
Perissema; *s. m.* περίψημα, ατος (τό).
Perissologia; *s. f.* περισσολογία, ας (ἡ).
Peristaltico; *add.* περισταλτικός, ή, όν.
Peristilio; *s. m.* περίστυλον, ου (τό).
Peritamente; *avv.* ἐπισταμένως· ἐμπειρῶς.
Peritanza; *s. f.* αἰσχύνη, ης (ἡ)· αἰδώς, όος-οῦς (ἡ)· αἰσχυντηρόν, οῦ (τό)· αἰδημοσύνη, ης (ἡ)· δυσωπία, ας (ἡ)· εὐλάβεια, ας (ἡ).
Peritarsi; *v. intr.* αἰδέομαι-οῦμαι.
Peritezza; *s. f.* V. Peritanza.
Perito; *add.* ἔμπειρος, ον· ἐπιστήμων, ον· ἐντριβής, ές. -2. Morto; θανών, οῦσα, όν.
Peritoneo; *s. m.* περιτόναιον, ου (τό)· περιτόνεον, ου (τό).
Peritoso; *add.* αἰσχυντηρός, ά, όν· αἰσχυντηλός, ή, όν· αἰδήμων, ον· ἀγεννής, ές.
Perittero; *s. m.* περίπτερος, ου (ὁ).
Perituro; *add.* πτώσιμος, ον· μέλλων, ουσα, ον ἀπόλλυσθαι.
Perizia; *s. f.* ἐμπειρία, ας (ἡ).
Perizoma; Perizomata; } *s. m.* περίζωμα, ατος (τό).
Perjuro; *s. m.* V. Spergiuro.
Perla; *s. f.* μαργαρίτης, ου (ὁ)· μάργαρος, ου (ὁ)· μαργαρῖτις, ιδος (ἡ)· μάργαρον, ου (τό)· μαργηλίς, ίδος (ἡ). -2. Che produce perle; μαργαριτοφόρος, ον. -3. Produzione delle perle; μαργαριτοφορία, ας (ἡ).
Perletta; *s. f.* Perlina; *s. f.* Perlino; *s. m.* } *dim.* μικρὸς μαργαρίτης, ου (ὁ).
Perlustrare; *v. att.* κατα-σκοπέω-ῶ· κατα-σκοπεύω.
Perlustrazione; *s. f.* κατασκόπευσις, σεως (ἡ).
Permaloso; *add.* δυσχεραίνων, ουσα, ον· δυσχεραντικός, ή, όν.
Permanente; *add.* διαρκής, ές· μόνιμος, ον· χρόνιος, ον - α, ον.
Permanentemente; *avv.* ἐπιμόνως.
Permanenza; *s. f.* ἐπιμονή, ῆς (ἡ)· μονή, ῆς (ἡ)· μόνιμον, ου (τό)· διαμονή, ῆς (ἡ).
Permanere; *v. intr.* ἐμ-μένω· κατα-μένω· δια-μένω· παρα-μένω· συμ-μένω.
Permanevole; Permansivo; } *add.* V. Permanente.
Permeabile; *add.* περάσιμος, ον· διαβατός, ή, όν.
Permeare; *v. intr.* δι-ἐξ-ειμι· δι-έρχομαι· διαβαίνω· δια-χωρέω-ῶ (διά τινος).
Permeazione; *s. f.* διάβασις, σεως (ἡ)· διέξοδος, ου (ἡ).

Digitized by Google

Permessione; *s. f.* V. Permissione.
Permessivo; *add.* συγχωρῶν, οὖσα, οὖν.
Permesso; *s. m.* V. Permissione.
Permesso; *p. pass.* συγκεχωρημένος, η, ον. -2. È permesso; ἐστί· ἐξ-εστί· παρ-εστί. -3. Per quanto è permesso; ἐφ' ὅσον ἐξεστίν. -4. Non permesso; ἄκυρος, ον.
Permettere; *v. att.* συγ-χωρέω·· παρα-χωρέω·· ἐάω·· ἐπι-τρέπω (τινί τι)· ἐξουσίαν δίδωμί (τινι). -2. Che si può, si deve permettere; ἐατέος, α, ον.
Permettimento; *s. m.* V. Permissione.
Permischiamento; *s. m.* / Permischianza; *s. f.* ἀνάμιξις, εως (ἡ).
Permischiare; *v. att.* ἀνα-μίγνυμι.
Permissione; *s. f.* συγχώρησις, σεως (ἡ)· συγγνώμη, ης (ἡ)· ἔφεσις, σεως (ἡ)· ἐξουσία, ας (ἡ).
Permissivo; *add.* V. Permessivo.
Permistione; *s. f.* V. Mescugiio.
Permisto; *p. pass.* καταμιχθείς, εῖσα, έν.
Permovere; *v. att.* V. Muovere.
Permovimento; *s. m.* παρόρμησις, σεως (ἡ).
Permuta; *s. f.* V. Permutamento.
Permutabile; *add.* διαλλακτός, ή, όν· εὐμετάβλητος, ον· ἀγχίστροφος, ον· ἀλλοιότροπος, ον.
Permutamento; *s. m.* e
Permutanza; *s. f.* διαλλαγή, ῆς (ἡ)· μεταβολή, ῆς (ἡ)· ἀλλαγή, ῆς (ἡ)· μετάστασις, σεως (ἡ).
Permutare; *v. att.* ἀλλάττω· δι-αλλάττω· μετα-βάλλω· μεθ-ίσθημι.
Permutatamente; ἐναλλαγμένως.
Permutativo; *add.* ἀλλακτικός, ή, όν.
Permutazione; *s. f.* V. Permutamento.
Pernetto; *s. m. dim.* μικρὰ στρόφιγξ, ιγγος (ἡ).
Pernice; *s. f.* πέρδιξ, ικος (ὁ, ἡ).
Perniciosità; *s. f.* ὄλεθρος, ου (ὁ).
Pernicioso; *add.* ὀλέθριος, ον - α, ον· βλαβερός, ά, όν.
Perniciotto; *s. m. dim.* περδίκιον, ου (τό).
Pernietto; *s. m. dim.* V. Pernetto.
Pernio; *s. m.* V. Perno.
Pernizie; *s. f.* V. Danno.
Perniziosamente; *avv.* βλαβερῶς.
Pernizioso; *add.* V. Pernicioso.
Perno; *s. m.* στρόφιγξ, ιγγος (ἡ). -2. Asse; ἄξων, ονος (ὁ).
Pernottamento; *s. m.* νυκτέρευμα, ατος (τό).
Pernottare; *v. intr.* νυκτερεύω.
Pernuzzo; *s. m. dim.* V. Pernetto.
Pero; *s. m.* ἄπιος, ου (ἡ).
Però; *cong.* διὰ τοῦτο· ἐκ τούτου. -2. Nondimeno; μηδὲν ἧττον.
Perocchè; *cong.* γάρ· καὶ γάρ.
Perorare; *v. intr.* ἀνα-κεφαλαιόω·· λόγον ἐπι-τελέω·, κατα-παύω. -2. Fare un discorso; λέγω.
Perorazione; *s. f.* ἀνακεφαλαίωσις, σεως (ἡ).
Perpendicola; *s. f.* κάθετος, ου (ὁ).
Perpendicolare; *add.* κάθετος, ον.
Perpendicolarità; *s. f.* κάθετον, ου (τό).
Perpendicolarmente; *avv.* πρὸς κάθετον.
Perpendicolo; *s. m.* κάθετος, ου (ὁ)· στάθμη, ης (ἡ).
Perpetrare; *v. att.* δια-πράττω.
Perpetrato; *p. pass.* διαπραχθείς, εῖσα, έν.
Perpetrazione; *s. f.* διάπραξις, εως (ἡ).
Perpetuagione; *s. f.* V. Perpetuazione.
Perpetuale; *add.* V. Perpetuo.
Perpetualemente; *avv.* V. Perpetualmente.
Perpetualità; *s. f.* V. Perpetuità.

Perpetualmente / Perpetuamente; *avv.* ἀεί· διάπαντος.
Perpetuanza; *s. f.* V. Perpetuità.
Perpetuare; *v. att.* δι-αιωνίζω.
Perpetuatore; *add.* διαιωνίζων, ουσα, ον.
Perpetuazione; *s. f.* e
Perpetuità; *s. f.* ἀϊδιότης, ητος (ἡ)· συνεχές, ἐος-οῦς (τό)· μόνιμον, ου (τό)· διαμονή, ῆς (ἡ).
Perpetuo; *add.* ἀΐδιος, ον· συνεχής, ές· ἔμμονος, ον· ἀδιάλειπτος, ον· ἀκατάπαυστος, ον.
Perplessione / Perplessità; *s. f.* ἀπόρημα, ατος (τό)· ἀπορία, ας (ἡ)· ἀβουλία, ας (ἡ)· πλοκή, ῆς (ἡ).
Perplesso; *add.* ἀμφίβουλος, ον· ἄπορος, ον· ἀμήχανος, ον· ἐπίπλοκος, ον.
Perquirere; *v. att.* V. Ricercare.
Perquisizione; *s. f.* ἐξέτασις, σεως (ἡ).
Perrochetto; *s. m.* V. Pappagallo.
Perrucca; *s. f.* V. Parrucca.
Persa; *s. f. T. bot.* ἀμάρακος, ου (ὁ)· ἀμάρακον, ου (τό).
Perscrutabile; *add.* ἐξεταστέος, α, ον.
Perscrutare; *v. att.* V. Scrutare.
Persecutore; *add.* διώκτης, ου (ὁ)· διώκτρια, ας (ἡ).
Persecuzione / Perseguizione; *s. f.* δίωξις, εως (ἡ)· διωγμός, οῦ (ὁ).
Perseguire; *v. att.* V. Perseguitare;
Perseguitagione / Perseguitamento; *s. m.* V. Persecuzione.
Perseguitare; *v. att.* διώκω· διωκάθω· κατα-διώκω,
Perseguitatore; *add.* V. Persecutore.
Perseguitazione / Perseguito / Perseguizione; *s. f.* V. Persecuzione.
Perseverante; *add.* διαμένων, ουσα, ον· ἔμμενής, ές· μόνιμος, ον· ἐντρεχής, ές· ἀκατάπαυστος, ον· διαρκής, ές.
Perseverantemente; *avv.* ἐπιμόνως· καρτερικῶς· ἐμμενέως.
Perseveranza; *s. f.* διαμονή, ῆς (ἡ)· ἐπιμονή, ῆς (ἡ)· καρτερία, ας (ἡ)· καρτέρησις, σεως (ἡ)· παραμονή, ῆς (ἡ).
Perseverare; *v. att.* ἐμ-μένω· διαρκέω·· μένω· καρτερέω·· ἐγ-καρτερέω·· δια-τελέω·.
Perseveratamente; *avv.* V. Perseverantemente.
Perseverazione; *s. f.* V. Perseveranza.
Persevrare; *v. intr.* V. Perseverare.
Persica; *s. f.* V. Pesca.
Persico; *s. m.* V. Pesco.
Persico; *add.* περσικός, ή, όν.
Persistenza; *s. f.* V. Perseveranza.
Persistere; *v. intr.* V. Perseverare.
Perso; *add.* φοινίκειος, α, ον.
Perso; *p. pass.* V. Perduto.
Persolvere; *v. att.* ἐπι-τελέω·.
Persona; *s. f.* πρόσωπον, ου (τό). -2. Corpo; σῶμα, ατος (τό). -3. Vita; ψυχή, ῆς (ἡ). -4. Di bella persona; εἰδάλιμος, ον. -5. Le persone che dipendono da me; οἱ παρ' ἐμοῦ. -6. Di propria persona; αὐτοπρόσωπος, ον. -7. Che non ha riguardo a persona; ἀπροσωπόληπτος, ον. -8. Essere di una sola persona; μονοπροσωπέω··. -9. Che è di una sola persona; μονοπρόσωπος, ον.
Personaggio; *s. m.* ἀνήρ, ἀνδρός (ὁ). -2. Interlocutore; πρόσωπον, ου (τό).
Personale; *add.* προσωπικός, ή, όν.
Personalità; *s. f.* προσωπικόν, οῦ (τό).

Digitized by Google

Personalmente; *avv.* αὐτοπροσώπως.
Personcella; *s. f.* } *dim.* προσωπίδιον, ου (τό)·
Personcina; *s. f.* } σωμάτιον, ου (τό).
Personcino; *s. m.* }
Personevole; *add.* V. Porsonale.
Personevolmente; *avv.* V. Personalmente.
Personificare; *v. att.* προσωποποιέω-ῶ.
Personificazione; *s. f.* προσωποποιία, ας (ἡ).
Perspettiva; *s. f.* V. Prospettiva.
Perspicace; *add.* ὀξυδερκής, ές· ὀξυωπής, ές. -2. Sagace; εὐσύνετος, ον.
Perspicacemente; *avv.* ὀξυδερκῶς· εὐσυνέτως.
Perspicacia; *s. f.* e
Perspicacità; *s. f.* ὀξυδέρκεια, ας (ἡ). -2. Sagacità; εὐσυνεσία, ας (ἡ)· εὐξυνεσία, ας (ἡ)· εὐστοχία, ας (ἡ)· ἀγχίνοια, ας (ἡ).
Perspicuità; *s. f.* περιφάνεια, ας (ἡ).
Perspicuo; *add.* περιφανής, ές.
Perspirabile; *add.* διαπνευστικός, ή, όν.
Perspirazione; *s. f.* διάπνευσις, σεως (ἡ)· διαπνοή, ῆς (ἡ)· διάπνοια, ας (ἡ).
Persuadere; *v. att.* πείθω· ἀνα-πείθω· πιθανεύομαι· πιθανολογέω-ῶ. -2. Persuadere insieme, nello stesso tempo; συμ-πείθω· συν-ανα-πείθω. -3. Che persuade; πιθανολόγος, ον. -4. Che non persuade; ἀπειθής, ές· ἀπίθανος, ον. -5. Che difficilmente si persuade; βραδυπειθής, ές. -6. Non lasciarsi persuadere; ἀπειθέω-ῶ.
Persuadevole; } *add.* πιθανός, ή, όν· πιθανουργικός,
Persuadibile; } ή, όν· πιθανολογικός, ή, όν.
Persuasibile; }
Persuasione; *s. f.* πεισμονή, ῆς (ἡ)· πειθώ, όος-οῦς (ἡ).
Persuasivo; *add.* V. Persuadevole.
Persuasore; *add.* πιθανουργός, όν· πιθανολόγος, ον.
Persuasorio; *add.* πειστικός, ή, όν· πειστήριος, α, ον.
Perta; *s. f.* V. Perdita.
Pertanto; *avv.* διὰ τοῦτο.
Pertenere; *v. intr. Appartenere*; προς-ήκω.
Pertica; *s. f.* πάτταλος, ου (ὁ).
Perticare; *v. att.* παττάλῳ πλήττω·
Perticata; *s. f.* παττάλῳ πληγή, ῆς (ἡ).
Pertichella; } *s. f. dim.* πασσάλιον, ου (τό).
Pertichetta; }
Pertinace; *s. m.* V. Pertinacia.
Pertinace; *add.* αὐθάδης, εν· ἰσχυρογνώμων, ον· δύσ-πειστος, ον· ἄπειστος, ον. -2. Essere pertinace; αὐθαδιάζομαι· ἀπειστέω-ῶ. -3. Rendere pertinace; αὐθαδιάζω.
Pertinacemente; *avv.* αὐθαδῶς.
Pertinacia; *s. f.* αὐθάδεια, ας (ἡ)· ἰσχυρογνωμοσύνη, ης (ἡ).
Pertinacità; *s. f.* V. Pertinacia.
Pertinente; *add.* προσήκων, ουσα, ον.
Pertinenza; *s. f.* κτῆμα, ατος (τό)· κτῆσις, σεως (ἡ)· ἴδιον, ου (τό)· προσθήκη, ης (ἡ).
Pertingere; *v. intr.* δι-ικνέομαι-οῦμαι.
Pertrattare; *v. att.* δηλόω-ῶ· δι-εξ-έρχομαι (περί τινος)· πραγματεύομαί (τι)· δι-ηγέομαι-οῦμαι.
Pertrazione; *s. f.* V. Prolungazione.
Pertugietto; *s. m. dim.* τρυμάτιον, ου (τό).
Pertugiare; *v. att.* δια-πείρω· τρυπανίζω· τρυπάω-ῶ.
Pertugio; *s. m.* ὄπη, ης (ἡ)· τρῦμα, ατος (τό)· τρῦπα, ης (ἡ)· τρύπημα, ατος (τό).
Perturbamento; *s. m.* ταραχή, ῆς (ἡ).
Perturbare; *v. att.* ταράττω.

Perturbato; *add.* ταραχθείς, εισα, έν· ταρακτός, ή, όν. -2. Non perturbato; ἀτάραχτος, ον.
Perturbatore; *add.* ταρακτής, οῦ (ὁ).
Perturbazione; *s. f.* V. Perturbamento.
Pertusare; *v. att.* V. Pertugiare.
Pertuso; *s. m.* V. Pertugio.
Pervegnente; *add.* ἀφικνούμενος, η, ον.
Pervenire; *v. intr.* ἀφ-ικνέομαι-οῦμαι· παρ-ήκω. -2. Venire; ἥκω· δι-ήκω. -3. Ottenere; ἀντάω-ῶ.
Perversamente; *avv.* πονηρῶς· κακῶς.
Perversare; *v. intr.* μαίνομαι· ἐν-θουσιάζω. -2. Rampognare; λοιδορέω-ῶ· ὑβρίζω.
Perversazione; } *s. f.* πονηρία, ας (ἡ)· μοχθηρία,
Perversione; } ας (ἡ).
Perversità; }
Perverso; *add.* πονηρός, ά, όν· μοχθηρός, ά, όν.
Pervertere; *v. att.* V. Pervertire.
Pervertimento; *s. m.* διαφθορά, ᾶς (ἡ).
Pervertire; *v. att.* δια-φθείρω.
Pervertitore; *add.* διαφθείρων, ουσα, ον.
Pervicace; *add.* V. Pertinace.
Pervicacia; *s. f.* V. Pertinacia.
Pervio; *add.* εὔπορος, ον.
Pesa; *s. f.* κορύζα, ης (ἡ).
Pesamento; *s. m.* ταλάντωσις, σεως (ἡ)· στάθμησις, σεως (ἡ).
Pesante; *add.* βαρύς, εῖα, ύ· φορτικός, ή, όν· βριθύς, εῖα, ύ. -2. Essere pesante; βρίθω.
Pesantemente; *avv.* φορτικῶς. -2. Consideratamente; ἐμβραδέως. -3. Che cade pesantemente; βαρυπεσής, ές.
Pesantezza; } *s. f.* e
Pesantura; }
Pesanza; *s. f.* ἄχθος, εος-ους (τό)· βάρος, εος-ους (τό)· βαρύτης, ητος (ἡ). -2. Affanno; ἀδημονία, ας (ἡ)· λυπηρόν, οῦ (τό).
Pesare; *v. intr.* βαρύνω. -2. Rincrescere; ἄχθομαι. -3. *Att.* Tenere sospeso; ζυγοστατέω-ῶ· ζυγοσταθμέω-ῶ. -4. Contrapesare; ταλαντίζω. -5. Pesare colla mano; δια-βαστάζω.
Pesatamente; *avv.* πανούργως.
Pesatore; *add.* σταθμώμενος, η, ον.
Pesavento; *s. m.* ἀνεμόμετρον, ου (τό) *G. M.*
Pesca; *s. f.* περσικόν, οῦ (τό). -2. Dar pesche, le pesche; κατα-κονδυλίζω.
Pesca; *s. f.* V. Pescagione.
Pescadore; *s. f.* V. Pescatore.
Pescagione; *s. f.* ἁλιεία, ας (ἡ)· ἁλίευμα, ατος (τό).
Pescare; *v. att.* ἁλιεύω.
Pescareccio; *add.* ἁλιευτικός, ή, όν.
Pescatello; *s. m. dim.* ἰχθύδιον, ου (τό).
Pescatore; *add.* ἁλιεύς, έως (ὁ)· ἁλιευτής, οῦ (ὁ).
Pescatorio; *add.* V. Pescareccio.
Pesce; *s. m.* ἰχθύς, ύος (ὁ). -2. Abbondante di pesci; πολυΐχθυος, ον· ἰχθυόεις, εσσα, εν. -3. Appartenente ai pesci; ἰχθυηρός, ά, όν· ἰχθυϊκός, ή, όν. -4. Appartenente all'allevamento dei pesci; ἰχθυοτροπικός, ή, όν. -5. Chi accoglie pesci; ἰχθυοδόκος, ον. -6. Cambiare in pesce; ἀπ-ιχθυόω-ῶ. -7. Colla di pesce; ἰχθυόκολλα, ης (ἡ). -8. Che ha forma di pesce; ἰχθυόμορφος, ον. -9. Frequentato dai pesci; ἰχθυόβοτος, ον. -10. Che genera pesci; ἰχθυογόνος, ον. -11. Ladro di pesci; ἰχθυολῃστήρ, ῆρος (ὁ). -12. Mangiar pesci; ἰχθυοφαγέω-ῶ. -13. Che mangia pesci; ἰχθυοβόρος, ον. -14. Il mangiar pesci;

Digitized by Google

ἰχθυοφαγία, ας (ἡ). -15. Che non mangia pesci; ἄπιχθυς, υ. -16. Che mantiene pesci; ἰχθυοτρόφος, ον· ἰχθυοτροπικός, ή, όν. -17. Mangiato dai pesci; ἰχθυόβρωτος, ον. -18. Mercato dei pesci; ἰχθυοπωλεῖον, ου (τό). -19. Parlare di pesci; ἰχθυολογέω-ῶ. -20. Pelle di pesce; ἰχθύα, ας (ἡ). -21. Peste dei pesci; ἰχθυολύμης, ου (ὁ). -22. Portare pesci; ἰχθυοφορέω-ῶ. -23. Che porta pesci; ἰχθυοφόρος, ον. -24. Prendere pesci; ἰχθυοβολέω-ῶ. -25. Che prende pesci; ἰχθυοβόλος, ον. -26. Re dei pesci; ἰχθυμέδων, οντος (ὁ). -27. Che regna sui pesci; ἰχθυνόμος, ον. -28. Senza pesci; ἄνιχθυς, υ. -29. Serbatojo per pesci; ἰχθυοτροφεῖον, ου (τό). -30. Simile a pesce; ἰχθυοειδής, ές. -31. Che uccide pesci; ἰχθυοκτόνος, ον. -32. Che vaticina dai pesci; ἰχθυόμαντις, εος (ὁ). -33. Vendere pesci; ἰχθυοπωλέω-ῶ. -34. Vendita di pesci; ἰχθυοπωλία, ας (ἡ).

Pescetto; *s. m.* V. Pescatello.
Pescheria; *s. f.* V. Pescagione.
Peschiera; *s. f.* ἰχθυοτροφεῖον, ου (τό).
Pesciajuolo; *s. m.* ἰχθυοπώλης, ου (ὁ).
Pesciarello; Pesciatello; *s. m. dim.* V. Pescatello.
Pescina; *s. f.* V. Peschiera.
Pescino; *s. m. dim.* V. Pescatello.
Pescio; *s. m.* V. Pesce.
Pesciolino; Pesciotto; *s. m. dim.* V. Pescatello.
Pescivendolo; *s. m.* V. Pesciajuolo.
Pesciuolo; *s. m. dim.* V. Pescatello.
Pesco e Persico; *s. m.* περσικός, οῦ (ἡ).
Pescoso; *add.* ἰχθύβοτος, ον· ἰχθυόεις, εσσα, εν· ἰχθυῤῥοος-ους, οον-ουν.
Pesello; *s. m.* V. Pisello.
Peso; *s. m.* βάρος, εος-ους (τό)· βρῖθος, εος-ους (τό)· βριθοσύνη, ης (ἡ). -2. Carico; ἐπίσαγμα, ατος (τό) φόρτιον, ου (τό). -3. Gravezza di pensiero; βάρυμα, ατος (τό). -4. Importanza; ῥοπή, ῆς (ἡ). -5. Dare a peso; ἀπο-σταθμάω-ῶ. -6. Che è di peso eguale; ἀντίσταθμος, ον. -7. Esente da pesi; ἀλειτούργητος, ον. -8. Essere di peso; βαρύνω. -9. Fare peso; ταλαντεύω. -10. Avere grave peso; βαρυσταθμέω-ῶ. -11. Di grave peso; βαρύσταθμος, ον. -12. Liberarsi da un peso; ἀπο-φορτίζομαι. -13. Che manca di peso; ἄφολκος, ον. -14. Portare pesi; ἀχθοφορέω-ῶ. -15. Che porta pesi; ἀχθοφόρος, ον. -16. Privo di peso; ἀβριθής, ές.
Pesolo; Pesolone; *s. m.* V. Penzolone.
Pessimamente; Pessissimamente; *avv. superl.* κάκιστα.
Pessissimo; *add. superl.* πάνυ κάκιστος, η, ον.
Pessimità; *s. f.* πονηρία, ας (ἡ)· μοχθηρία, ας (ἡ).
Pessimo; *add. superl.* κάκιστος, η, ον· χείριστος, ον.
Pessundare; *v. att.* κατα-πατέω-ῶ
Pesta; *s. f.* ἴχνος, εος-ους (τό).
Pesta; *s. f.* V. Furore.
Pestamento; *s. m.* τρίψις, εως (ἡ)· σύντριψις, εως (ἡ).
Pestare; *v. att.* μάττω· τρίβω· πτίσσω. -2. Calpestare; πατέω-ῶ. -3. Pestar l'acqua nel mortajo; εἰς πίθον τετρυπημένον ἀντλέω-ῶ.
Pestata; *s. f.* V. Pestamento.
Pestato; *p. pres.* πτιστός, ή, όν. -2. Non pestato; ἄπτιστος, ον.

Pestatojo; *s. m.* V. Pestello.
Pestatore; *add.* τριπτήρ, ῆρος (ὁ)· τριπτής, οῦ (ὁ).
Pestatura; *s. f.* τρίψις, εως (ἡ).
Peste; *s. f.* V. Pestilenza.
Pestello; *s. m.* δοίδυξ, υκος (ὁ)· ὕπερος, ου (ὁ)· τριπτήριον, ου (τό).
Pestifero; Pestilente; *add.* λοιμικός, ή, όν· λοιμώδης, ες.
Pestilenza; *s. f.* λοιμός, οῦ (ὁ). -2. Fetore; δυσωδία, ας (ἡ). -3. Danno, rovina; συμφορά, ᾶς (ἡ). -4. Aver la peste; λοιμώττω.
Pestilenziale; Pestilenzioso; *add.* V. Pestifero.
Pestio; *s. m.* V. Chiavistello.
Pestio; *s. m.* καταπάτημα, ατος (τό).
Pesto; *s. m.* V. Pestamento.
Pesto; *p. pass.* V. Pestato.
Pestone; *s. m.* V. Pestello.
Petacchina; *s. f.* *Sorta di pantofola*; κρηπίς, ῖδος (ἡ).
Petacciuola; *s. f.* *T. bot.* ἀρνόγλωσσον, ου (τό).
Petalo; *s. m.* πέταλον, ου (τό).
Petasetto; *s. m.* πετάσιον, ου (τό).
Petaso; *s. m.* πέτασος, ου (ὁ).
Petito; *s. m.* V. Petizione.
Petitore; *add.* αἰτήτης, ου (ὁ).
Petizione; *s. f.* αἴτημα, ατος (τό)· αἴτησις, σεως (ἡ).
Peto; *s. m.* φῦσα, ης (ἡ)· πέρδησις, σεως (ἡ)· πορδή, ῆς (ἡ).
Petra; *s. f.* V. Pietra.
Petrafatto; *add.* V. Impietrito.
Petraja; *s. f.* λίθινον συμφόρημα, ατος (τό)· λίθων σώρευμα, ατος (τό).
Petrata; *s. f.* V. Pietrata.
Petrella; *s. f. dim.* V. Petrina.
Petricciuola; *s. f. dim.* V. Petruzza.
Petrificare; *v. att.* V. Pietrificare.
Petrificazione; *s. f.* V. Pietrificazione.
Petrino; Petrigno; *add.* λίθινος, η, ον. -2. Petrigno sulla estremità; ἀκρόλιθος, ον.
Petrone; *s. m. accr.* πέτρα, ας (ἡ).
Petrosellino; Petrosello; Petrosemolo; Petrosillo; *s. m.* πετροσέλινον, ου (τό).
Petroso; *add.* λιθώδης, ες· πετρώδης, ες.
Petrucciola; Petrucola; Petruzza; *s. f. dim.* λιθίδιον, ου (τό).
Pettabotta; *s. f.* θόραξ, ακος (ὁ).
Pettegola; *s. f.* γυναικάριον, ου (τό).
Pettiera; *s. f.* V. Pettorale.
Pettiglione; Pettignone; *s. m.* ἥβη, ης (ἡ).
Pettinagnolo; Pettinajuolo; *s. m.* κτενοποιός, όν.
Pettinare; *v. att.* κτενίζω· πεκτέω-ῶ. -2. Porsi a pettinare un riccio; αἰθίοπα λευχαίνω.
Pettinato; *p. pass.* πεκτός, ή, όν. -2. Non pettinato; ἀκτένιστος, ον· ἀπέκτητος, ον· ἄπεκτος, ον.
Pettinatore; *add.* κτενίζων, ουσα, ον.
Pettinatura; *s. f.* κτενισμός, οῦ (ὁ).
Pettine; *s. m.* κτείς, κτενός (ὁ).
Pettinella; *s. f.* τρίαινα, ης (ἡ).
Pettiniera; *s. f.* κτενοθήκη, ης (ἡ).
Pettirosso; *s. m.* ἐρίθακος, ου (ὁ).

Digitized by Google

Petto; *s. m.* στῆθος, εος=ους (τό)· στερνόν, οῦ (τό). -2. L'interno dell'uomo; στῆθος, εος=ους (τό)· καρδία, ας (ἡ). -3. Appartenente al petto; στηθιαῖος, α, ον· στήθειος, α, ον. -4. Avere a petto; μέλω. -5. Avere al petto, *allattare*; γαλακτιάω =ῶ. -6. Battersi, percuotersi il petto; στερνοκοπέομαι=οῦμαι· στερνοτυπέομαι=οῦμαι· στερνοκτυπέομαι=οῦμαι. -7. Che batte il petto; στερνοτυπής, ές. -8. Il battere il petto; στερνοτυπία, ας (ἡ). -9. Battuto al petto; στερνόπληκτος, ον. -10. Che canta col petto; στηθομελής, ές. -11. Con petto curvo; στηθόκυρτος, ον. -12. Dare del petto; προς-κόπτω. -13. Che è al petto; στηθικός, ή, όν. -14. Con petto forte; στερνώδης, ες. -15. Mettersi le mani al petto; κατ' ἐμαυτὸν ἄλλον ἀπο-μετρέω =ῶ. -16. Che ha il petto nero; μελανόστερνος, ον. -17. Che ha occhi sul petto; στερνόφθαλμος, ον. -18. Per petto, *dirimpetto;* κατ' ἄντησιν· ἀντίον. -19. Piccolo petto; στερνίον, ου (τό).

Pettoccio; *s. m. accr.* εὐρὺ στῆθος, εος=ους (τό).

Pettorale; *s. m.* προστηθίδιον, ου (τό)· θώραξ, ακος (ὁ).

Pettorale; *add.* ἐπιστήθειος, ον· στερνίτης, ου (ὁ)· στερνῖτις, ιδος (ἡ).

Pettorutamente; *avv.* V. Orgogliosamente.

Pettoruto; *add.* στερνώδης, ες.

Petulante; *add.* ὑβριστής, οῦ (ὁ)· ὕβριστις, ιδος (ἡ)· προπετής, ές. -2. Essere petulante; ἀφ-υβρίζω.

Petulantemente; *avv.* ὑβριστικῶς· προπετῶς.

Petulanza; *s. f.* ὕβρις, εως (ἡ)· προπέτεια, ας (ἡ).

Peucedano; *s. m. T. bot.* πευκέδανον, ου (τό)· πευκέδανος, ου (ὁ).

Pevera; *s. f.* ξυλίνη χώνη, ης (ἡ)

Peverada; *s. f.* ζῶμος, ου (ὁ).

Pevere; *s. m.* V. Pepe.

Peveretta; *s. f.* / Peverino; *s. m.* } *dim.* χωνίον, ου (τό).

Peziente; *add.* V. Pezzente.

Pezza; *s. f.* στρῶμα, ατος (τό). -2. Tappeto; τάπης, ητος (ἡ)· τάπις, ιδος (ἡ)· ταπήτιον, ου (τό)· περίστρωμα, ατος (τό).

Pezzame; *s. m.* κλάσμα, ατος (τό).

Pezzato; *add.* λευκόστικτος, ον.

Pezzendo (Andare); *v. intr.* πτωχεύω.

Pezzente; *add.* πτωχός, ή, όν· πτωχεύων, ουσα, ον,

Pezzetta; *s. f. dim.* ῥάκιον, ου (τό).

Pezzettino; / Pezzetto; } *s. m. dim.* τεμάχιον, ου (τό).

Pezzo; *s. m.* τέμαχος, εος=ους (τό)· τόμος, ου (ὁ). -2. Pezzo di asino, di ribaldo; μαστιγίας, ου (ὁ). -3. Un pezzo, un buon pezzo; διάστημα, ατος (τό)· μεσότης, ητος (ἡ). -4. Fare, tagliare a pezzi; ἀρταμέω=ῶ· δηϊόω=ῶ· ὀχίζω. -5. Tagliare in minuti pezzi; μελεΐζω.

Pezzolata; *s. f.* μέρος, εος=ους (τό).

Pezzolina; *s. f.* ῥάκιον, ου (τό).

Pezzolino; *s. m.* κερμάτιον, ου (τό).

Pezzuola; *s. f.* ῥινόμακτρον, ου (τό). -2. Pezzetta; ῥάκιον, ου (τό).

Pezzuolo; *s. m. dim.* κερμάτιον, ου (τό).

Piacciantеo; *s. m.* V. Piacentiero.

Piacentare; *v. intr.* κολακεύω· ὑπ-είκω· θωπεύω.

Piacente; *add.* ἀρέσκων, ουσα, ον.

Piacentemente; *avv.* πράως.

Piacenteria; *s. f.* κολακεία, ας (ἡ)· κολάκευμα, ατος (τό)· θώπεια, ας (ἡ).

Piacentere e Piacentero; / Piacentiere e Piacentiero; } *add.* κόλαξ, ακος (ὁ)

Piacenza; *s. f.* χάρις, ιτος (ἡ)

Piacere; *s. m.* ἡδονή, ῆς (ἡ)· ἡδυπάθεια, ας (ἡ). ἀπόλαυσις, σεως (ἡ)· γῆθος, εος=ους (τό)· γηθοσύνη, ης (ἡ). -2. Favore; χάρις, ιτος (ἡ)· εὐεργέτημα, ατος (τό). -3. Amare i piaceri; φιληδέω=ῶ. -4. Che ama i piaceri; φιληδής, ές. -5. Amore dei piaceri; φιληδονία, ας (ἡ). -6. Che non ama i piaceri; ἀφιλήδονος, ον. -7. Darsi ai piaceri; φιληδονέω=ῶ -8. Dato ai piaceri; φιλήδονος, ον· ἀπολαυστικός, ή, όν. -9. Fare un piacere; χαρίζομαι. -B'. Il proprio piacere; τῷ ἐμαυτοῦ θυμῷ χαρίζομαι. -Γ'. Il piacere di alcuno; ἐμαυτὸν παρ-έχω (τινι). -Δ'. Far piacere, *vendere a buon mercato;* εὐώνως πωλέω=ῶ. -10. Mancanza di piacere; ἀηδονία, ας (ἡ). -11. Provare, sentir piacere; γλυκυθυμέω=ῶ· γηθέω=ῶ. -12. Provare straordinario piacere; ὑπερ-ασμενίζω. -13. Che reca piccolo piacere; μικροχαρής, ές. -14. Con piacere; γεγηθότως.

Piacere; *v. intr.* ἀρέσκω (τινί, τινα)· ἀνδάνω.

Piaceretto; / Piaceruccio; / Piaceruzzo; } *s. m. dim.* μακρὰ ἡδονή, ῆς (ἡ).

Piacevolaccio; *add.* ἥδιστος, η, ον.

Piacevolare; *v. intr.* V. Piacevoleggiare.

Piacevole; *add.* χρηστός, ή, όν· πρᾶος, εια, ον· εὐ-προσήγορος, ον. -2. Grato; ἡδύς, εῖα, ύ· καταθύμιος, ον· χαρίεις, εσσα, εν. -3. Render piacevole; ἀφηδύνω.

Piacevoleggiare; *v. intr.* κατα-μειλίσσω· κολακεύω· ἀστεῖα λέγω. -2. Andare colle buone; ἥπιον ἐ-μαυτὸν παρ-έχω.

Piacevolemente; *avv.* V. Piacevolmente.

Piacevolezza; *s. f.* ἀρέσκεια, ας (ἡ)· εὐπροσηγορία, ας (ἡ)· φιλοφροσύνη, ης (ἡ).

Piacevolmente; *avv.* ἡδέως· ἀρεσκόντως· πράως.

Piacevolone; *add.* V. Piacevolaccio.

Piacimento; *s. m.* V. Piacere.

Piaga; *s. f.* πληγή, ῆς (ἡ). -2. Ferita; ἕλκος, εος =ους (τό)· τραῦμα, ατος (τό). -3. Far piaga; ἑλκόω=ῶ. -4. Rinfrescar le piaghe; ἑλκοποιέω=ῶ· ἕλκος ἀνα-νεόω=ῶ.

Piagare; *s. att.* ἑλκόω=ῶ· ἕλκος ποιέω=ῶ· τιτρώσκω.

Piagentare; *v. att.* κολακεύω.

Piagente; *add.* V. Piacente.

Piagenteria; *s. f.* V. Piacenteria.

Piaggerella; / Piaggetta; } *s. f. dim.* γεώλοφον, ου (τό).

Piaggia; *s. f.* χώρα, ας (ἡ). -2. Lido; ἀκτή, ῆ; (ἡ). -3. Salita di monte; γεώλοφον, ου (τό)· γεώλοφος, ου (ὁ).

Piaggiamento; *s. m.* θωπεία, ας (ἡ).

Piaggiare; *v. intr.* τὴν ἀκτὴν παρα-πλέω=ῶ. -2 Secondar con parole; κολακεύω.

Piaggiatore; *add.* κόλαξ, κος (ὁ)· κολακεύων, ουσα, ον.

Piaghetta; *s. f. dim.* ἑλκύδριον, ου (τό).

Piagimento; *s. m.* V. Piacimento.

Piagnere; *v. intr.* V. Piangere.

Piagnevole; *add.* V. Piangevole.

Piagnevolmente; *avv.* V. Piangevolmente.

Piagnimento; *s. m.* V. Piangimento.

Piagnisteo; / Piagnistero; } *s. m.* κλαυθμός, οῦ (ὁ)· θρῆνος, ου (ὁ).

Piagnitore; *add.* V. Piangitore.

Digitized by Google

Piagnolente; *add.* V. Piangitore.
Piagnoloso; *add.* V. Piangoloso.
Piagnone; *s. m.* θρηνητήρ, ῆρος (ὁ).
Piagnucolare; *v. intr.* ὑπο-θρηνέω-ῶ.
Piagoso; *add.* ἑλκώδης, ες.
Piaguccia; Piaguzza; *s. f. dim.* ἑλκύδριον, ου (τό).
Pialla; *s. f.* ῥυκάνη, ης (ἡ).
Piallaccio; *s. m.* σανίς, ίδος (ἡ).
Piallare; *v. att.* ῥυκανάω-ῶ· ῥυκανίζω· πελεκάω-ῶ.
Piallata; *s. f.* ξέσις, σεως (ἡ)· ῥυκάνησις, σεως (ἡ).
Pialletto; Piallino; *s. m. dim.* μικρὰ ῥυκάνη, ης (ἡ).
Piallone; *s. m. accr.* μεγάλη ῥυκάνη, ης (ἡ).
Piamente; *avv.* εὐσεβῶς.
Pianamente; *avv.* ὁμαλῶς. -2. Sotto voce; σιγῇ· ὑφειμένως. -3. Parcamente; φειδομένως. -4. A poco a poco; κατὰ μικρόν· ἠρέμα· βαθήν.
Pianare; *v. att.* ὁμαλίζω.
Pianella; *s. f.* κρηπίς, ίδος (ἡ)· βλαύτη, ης (ἡ). -2. Senza pianelle; ἀσάνδαλος, ον.
Pianellajo; *s. m.* κρηπιδοποιός, οῦ (ὁ).
Pianelletta; Pianellina; Pianelluccia; Pianelluzza; *s. f. dim.* κρηπίδιον, ου (τό)
Pianeta e Pianeto; *s. m.* πλανήτης, ου (ὁ).
Pianettamente; *avv.* V. Pianamente.
Pianetto; *avv.* κατὰ πόδας.
Pianezza; *s. f.* πεδίον, ου (τό). -2. *Qualità di ciò che è piano;* ὁμαλότης, ητος (ἡ).
Piangente; *add.* κλαίων, ουσα, ον.
Piangere; *v. intr. Battere;* κόπτομαι· πλήσσομαι. -2. Dolersi; μέμφομαι. -3. Spargere lagrime; κλαίω· θρηνέω-ῶ· δακρύω. -4. Che non piange, senza piangere; ἄκλαυστος, ον· ἄκλαυτος, ον· ἄδακρυς, υ· ἀδάκρυτος, ον· *avv.* ἀδακρυτί. -5. Da piangersi; δακρυτός, ή, όν. -6. Che piange fortemente; βαρυδάκρυος, ον· βαρύδακρυς, υ. -7. Piangere insieme; παρα-δακρύω· συν-ανα-θρηνέω-ῶ. -8. Piangere inutilmente; παρα-κλαίω. -9. Piangere con alti lamenti; ἀνορύομαι. -10. Piangere a vicenda; ἀντι-κλαίω.
Piangevole; *add.* ἐλεεινός, ή, όν· θρηνώδης, ες.
Piangevolmente; *avv.* θρηνώδως.
Piangimento; *s. m.* οἰμογή, ῆς (ἡ).
Piangitore; *add.* κλαίων, ουσα, ον· θρηνῶν, οῦσα, οῦν.
Piangolare; *v. intr.* V. Piagnucolare.
Piangolente; *add.* V. Piangitore.
Piangoloso e Pianguloso; *add.* θρηνώδης, ες.
Pianigiano; *add.* πεδιαῖος, α, ον.
Piano; *s. m.* πεδίον, ου (τό). -2. Piano della casa; στέγη, ης (ἡ). -3. Che ha due piani; δίστεγος, ον. -4. Casa a due piani; διστεγία, ας (ἡ). -5. Che ha un sol piano; μονόστεγος, ον. -6. Che ha tre piani; τρίστεγος, ον. -7. Il terzo piano; τρίστεγον, ου (τό). -8. Il piano superiore; ὑπερῷον, ου (τό). -9. Il piano inferiore; κατώτατον, ου (τό). -10. Di piano; ἐλευθέρως. -11. *Rappresentazione di un disegno;* ὑπογραφή, ῆς (ἡ).
Piano; *add.* ὁμαλός, ά, όν· ἰσόπεδος, ον· λεῖος, α, ον. -2. Mansueto; πρᾶος, εῖα, ον· εὐπροσήγορος, ον. -3. Facile; ῥᾴδιος, α, ον. -4. Render piano; ἀπ-οξύω. -5. Non piano; σκαληνός, ή, όν· ἀνώμαλος, ον.

Piano; *avv.* V. Pianamente. -2. Fare piano; εὐ-μαρίζω. -B'. *Operare con lentezza;* βραδέως ποιέω-ῶ.
Pianta; *s. f.* φυτάς, άδος (ἡ)· φυτόν, οῦ (τό)· φύτευμα, ατος (τό). -2. Allevare piante; φυταγωγέω-ῶ· φυτηκομέω-ῶ. -3. Appartenente alle piante; φυτευτικός, ή, όν. -4. Che attende alle piante; φυτουργός, όν. -5. Che coltiva piante; φυτηκόμος, ον. -6. Coltivazione delle piante; φυτηκομία, ας (ἡ). -7. Luogo dove si coltivano le piante; φυτουργεῖον, ου (τό). -8. Appartenente alla coltivazione delle piante; φυτουργικός, ή, όν. -9. Diventare pianta; φυτόομαι-οῦμαι. -10. Che ha nome da una pianta; φυτώνυμος, ον. -11. Che porta piante; φυτοφόρος, ον. -12. Che semina piante; φυτοσπόρος, ον. -13. Simile a pianta; φυτώδης, ες. -14. *Ramicello tolto dall'albero per trapiantare;* κλαδίσκος, ου (ὁ)· βλαστός, οῦ (ὁ). -15. Pianta del piede; ταρσός, οῦ (ὁ). -16. Pianta degli edifizi; ὑπογραφή, ῆς (ἡ).
Piantagione; *s. f.* e
Piantamento; *s. m.* φυταλιά, ᾶς (ἡ)· φύτευσις, σεως (ἡ)· φυτουργία, ας (ἡ)· φυτούργημα, ατος (τό)· φυτεία, ας (ἡ). -2. Atto alla piantagione; φυτεύσιμος, ον. -3. Luogo piantato; φυτών, ῶνος (ὁ).
Piantanimale; *s. m.* ζωόφυτον, ου (τό).
Piantare; *v. att.* φυτεύω. -2. Abbandonare; καταλείπω. -3. Fermare; ἐγ-καθ-ίστημι. -4. Appartenente al piantare; φυτευτικός, ή, όν. -5. Piantare insieme; συμ-φυτεύω. -6. Piantare a vicenda; ἀντι-φυτεύω.
Piantata; *s. f.* δένδρων τάξις, εως (ἡ).
Piantato; *p. pass.* φυτευθείς, εῖσα, ἐν· φυτευτός, ή, όν· πεφυτευμένος, η, ον. -2. Piantato da Dio; θεόφυτος, ον. -3. Piantato di fresco; ἀρτίφυτος, ον. -4. Non piantato; ἀφύτευτος, ον.
Piantatore; *add.* φυτευτής, οῦ (ὁ)· φυτεύων, ουσα, ον.
Piantazione; *s. f.* V. Piantamento.
Pianterella; Piantetta; Pianticella; Pianticina; *s. f. dim.* φυτάριον, ου (τό)· ῥάβδιον, ου (τό).
Pianto; *s. m.* κλαυθμός, οῦ (ὁ)· οἰμογή, ῆς (ἡ)· οἰμώγμα, ατος (τό). -2. In gran pianto; δακρυόεις, εσσα, εν. -3. Far pianto; πενθέω-ῶ. -4. Rompere in alto pianto; ἀπο-κλαίω. -5. Senza pianto; ἄκλαυστος, ον· ἄκλαυτος, ον· *avv.* ἀκλαυστεί· ἀκλαυστί· ἀκλαυτί.
Piantoncello; Piantoncino; *s. m. dim.* ῥιζόφυτον, ου (τό).
Piantone; *s. m.* θαλλός, οῦ (ὁ)· κλαδίσκος, ου (ὁ)
Piantuccia; *s. f. dim.* V. Pianticella.
Pianura; *s. f.* V. Piano.
Piare; *v. intr.* στρουθίζω.
Piasentero; *add.* V. Piacentiero.
Piasibile; *add.* V. Piacevole.
Piastra; *s. f.* πέταλον, ου (τό)· ἔλασμα, ατος (τό).
Piastrajo; *s. m.* πεταλοποιός, οῦ (ὁ)· πεταλουργός οῦ (ὁ).
Piastriccio; Piastringolo; *s. m.* σύμμικτον, ου (τό).
Piata; *s. f.* V. Pietà.
Piateggiare; *v. intr.* e
Piatire; *v. intr.* φιλονεικέω-ῶ· ἀμφι-σβητέω-ῶ. -2 Litigare; ἀντι-δικέω-ῶ· δικάζομαι· διαιολογέω-ῶ

Digitized by Google

-3. Piatire il pane; ἐν ἐχάστῃ ἀπορίᾳ εἰμί. -4. Che piatisce; ἀντίδικος, ον.

Piatitore; *add.* φιλόνεικος, ον. -2. Che litiga; ἐριστής, οῦ (ὁ)· ἀντίδικος, ον.

Piato; *s. m.* ἔρις, ιδος (ἡ)· ἀμφισβήτησις, σεως (ἡ)· δίκη, ης (ἡ). -2. Cura, pensiero; φροντίς, ίδος (ἡ). -3. Affare; πρᾶγμα, ατος (το).

Piatosamente; *avv.* V. Pietosamente.

Piatoso; *add.* V. Pietoso.

Piattelletto; Piattellino; Piattello; Piattino; *s. m. dim.* λεκανάριον, ου (τό)· λεκανίδιον, ου (τό)· λεκάνιον, ου (τό)· πινακίσκος, ου (ὁ).

Piatto; *s. m.* λεκάνη, ης (ἡ)· πίναξ, ακος (ὁ). -2. Dare il piatto; τὰ ἅλφιτα ἐκ-πορίζω.

Piatto; *add.* ὁμαλός, ή, όν· λεῖος, α, ον· λειόβατος, ον. -2. Nascosto; κρυπτός, ή, όν· λαθραῖος, α, ον. -3. Render piatto; λειόω=ῶ· ὁμαλίζω· λειαίνω.

Piattoloso; *add.* ῥυπαρός, ά, όν· φθειρώδης, ες.

Piazza; *s. f.* πλατεία, ας (ἡ). -2. *Luogo dove si fa il mercato;* ἀγορά, ᾶς (ἡ). -3. Piazza fortificata, fortezza; χωρίον, ου (τό). -4. Fare piazza, *ritirarsi;* ἀνα-χωρέω=ῶ. -B'. Belle le piazze, *dar materia da ridere;* δια-θρύλλομαι. -Γ'. Piazza dei fatti altrui, *pubblicarli;* ὀνομεύω. -5. Farsi far piazza; ἐμαυτῷ τέμνω ὁδόν.

Piazzata; *s. f.* V. Chiassata.

Piazzeggiare; *v. intr.* διὰ τῆς πλατείας βαδίζω.

Piazzetta; Piazzuola; *s. f. dim.* στενὴ πλατεία, ας (ἡ).

Pica; *s. f.* κίττα, ης (ἡ).

Picca; *s. f.* δόρυ, ατος (τό)· λόγκη, ης (ἡ). -2. Gara; ἔρις, ιδος (ἡ)· νεῖκος, εος=ους (τό).

Piccare; *v. att.* δια-τρυπάω=ῶ. -2. *Intr.* Del vino; δάκνω.

Piccaro; *add.* πτωχός, ή, όν.

Picchettato; *add.* V. Picchiettato.

Picchiamento; *s. m.* πληγή, ῆς (ἡ)· κροῦσις, σεως (ἡ).

Picchiare; *v. att.* τύπτω· αἰκίζω· κρούω.

Picchiata; *s. f.* πληγή, ῆς (ἡ)· κροῦμα, ατος (τό).

Picchiato; *add.* V. Picchiettato.

Picchiere; *s. m.* δορυφόρος, ου (ὁ).

Picchierella; *s. f. Fare, o dare la picchierella;* τύπτω.

Picchiettato; *add.* πολυχρόος=οῦς, όον=οῦν.

Picchio; *s. m.* ὀρυοκολάπτης, ου (ὁ)· ὀρυοκόπος, ου (ὁ). -2. *Percossa;* πληγή, ῆς (ἡ). -3. Dar un picchio; πλήττω.

Piccinaco; *s. m. Nano;* νάννος, ου (ὁ).

Piccino; *add.* V. Piccolo. -2. Diventar piccin piccino; κατα-φέρομαι.

Picciolanza; *s. f.* V. Piccolezza.

Picciolello; Piccioletto; *add.* V. Piccoletto.

Picciolezza; *s. f.* V. Piccolezza.

Picciolino; *add.* V. Piccoletto.

Picciolo; *add.* V. Piccolo.

Piccioncello; Piccioncino; *s. m. dim.* πίππου σκύμνος, ου (ὁ).

Piccione; *s. m.* πίππος, ου (ὁ).

Picciuolo; *s. m.* μίσχος, ου (ὁ).

Picco; *s. m. Montagna dirupata;* κρημνός, οῦ (ὁ)· ἄκρη, ης (ἡ). -2. A picco; πρὸς ὄρθιον. -3. Andare a picco; κατα-δύομαι.

Picco; *add. Piccato;* χεντηθείς, εῖσα, έν· κεντητός, ή, όν.

Piccolamente; *avv.* μικρόν.

Piccolanimo; *add.* V. Pusillanime.

Piccolello; Piccoletto; *add.* τυτθός, όν - ή, όν.

Piccolezza; *s. f.* μικρότης, ητος (ἡ).

Piccolissimo; *add. superl.* ἐλάχιστος, η, ον.

Piccolino; *add.* V. Piccoletto.

Piccolo; *s. m. Bambino;* νήπιος, ου (ὁ)· βρέφος, εος=ους (τό).

Piccolo; *add.* μικρός, ά, όν· λεπτός, ή, όν· ὀλίγος, η, ον. -2. Breve; βραχύς, εῖα, ύ. -3. Affatto piccolo; ἀκαριαῖος, α, ον. -4. Che appare piccolo; μικροφανής, ές. -5. Diventare piccolo; μινυθέω=ῶ. -6. Render piccolo; ὀλιγόω=ῶ· μινυθίζω· μικροποιέω=ῶ. -7. Che rende piccolo; μικροποιός, όν· μινυθικός, ή, όν.

Piccoso; *add.* V. Garoso.

Picea; *s. f.* πευκή, ῆς (ἡ).

Piceo; *add.* πισσώδης, ες.

Pidocchieria; *s. f.* σμικρολογία, ας (ἡ)· ῥυπαρία, ας (ἡ).

Pidocchio; *s. m.* φθείρ, ός (ὁ).

Pidocchioso; *add.* φθειρώδης, ες. -2. Gretto, avaro; σμικροπρεπής, ές.

Piede; *s. m.* πούς, ποδός (ὁ). -2. *Sorta di misura;* πούς, ποδός (ὁ). -3. Base; βάσις, σεως (ἡ). -4. Falda; ὑπώρεια, ας (ἡ). -5. Misura nei versi *(greci e latini);* πούς, ποδός (ὁ)· μέτρον, ου (τό). -6. Fusto di albero; κορμός, οῦ (ὁ)· στύπος, ου (ὁ). -7. Andare a pie' di Dio, *morire;* θνήσκω. -8. Aver piede, *pigliar forza;* ἐπι-ῤῥώννυμι. -9. L'aver pochi piedi, *nei versi, nella musica;* ὀλιγομετρία, ας (ἡ). -10. Cadere tra i piedi; ὑπ-έρχομαι. -11. Cercar cinque piedi al montone, *metter difficoltà dove ella non è;* χαλεπαίνω ἐπὶ τῷ ζητεῖν. -12. Dappie' e dappiede; ἐκ τοῦ ἐσχάτου· ἐκ ποδῶν. -13. Dare di piedi; λακτίζω. -B'. *Spronare il cavallo;* ὀτρύνω. -14. Con piede delicato; μαλακαίπους, οδος (ὁ, ἡ). -15. Entrare ne' piedi di alcuno, *entrare in suo luogo;* ἀνα-πληρόω=ῶ ἑτέρου (τινος). -16. Essere in piede; ἵσταμαι· μένω. -17. Farsi da piede, *incominciare dall' un dei due capi;* ἐξ-άρχομαι. -18. Piede innanzi piede; βάδην. -19. Con piede instancabile; ἀκαμαντοπόδης, ες· ἀκαμαντόπους, οδος (ὁ, ἡ). -20. Gente a piede, *fanteria;* πεζόν, οῦ (τό). -21. Lavarsi le mani e i piedi di alcuna cosa, *non se ne voler più assolutamente impicciare;* ἐπιμέλειάν (τινος) προ-ίεμαι. -22. Legar i piedi insieme, pei piedi; συμ-ποδίζω. -23. Levarsi in piedi; ἀν-ίσταμαι. -24. Metter piede in alcun luogo; ἀφ-ικνέομαι=οῦμαι· εἰς-βαίνω. -25. Metter piede fuori d'alcun luogo; ἐξ-ίεμαι· ἐξ-έρχομαι. -26. Mettersi la via tra i piedi; ἀ-τραπίζω. -27. Che ha molti piedi; πολύπους, οδος (ὁ, ἡ). -28. Con otto piedi; ὀκτάπους, οδος (ὁ, ἡ). -29. Lungo otto piedi; ὀκταπόδης, ες. -30. A pie' pari, *con comodità;* εὐκαίρως. -B'. *Con ordine inverso:* πρωθύστερον. -31. Pigliar, o prender piede, *fortificarsi;* ἀκμάζω· τονόομαι=οῦμαι. -32. In punta di piedi; ἀκροποδητί. -33. Andare, camminare in punta di piedi, ἀκρίζω. ἀκροβατέω=ῶ. -34. Che cammina in punta di piedi; ἀκροβάμων, ον. -35. Restare in un piede; ἐφ-ίσταμαι. -36. Rimanere in piede, *rimanere*

Digitized by Google

in essere; σώζομαι. -37. Coi piedi stretti, uniti; συμβάδην, -38. Stare coi piedi serrati; συμ-βαίνω. -39. Stare in piedi; ἵσταμαι. -40. Su due piedi, *subito*; αὐτίκα. -41. Tenere in piedi; σώζω. -42. Trarre il piede d'alcun luogo; ἐκ-βαίνω. -43. Stimare uno come il terzo piede; ὀλιγωρέω-ῶ (τινα). -44. Senza piede; ἄπεζος, ον. -45. Piede di vitellino; *T. bot.* ἄρον, ου (τό).

Piedestallo; Piedestilo; *s. m.* στυλοβάτης, ου (ὁ)· βάθρον, ου (τό)· βάσις, σεως (ἡ).

Piedica; *s. f.* πέδη, ης (ἡ).

Piedistallo; Piedistile; *s. m.* V. Piedestallo.

Piega; *s. f.* πτύξ, χός (ἡ)· καμπή, ῆς (ἡ)· πτυχή, ῆς (ἡ). -2. Dare piega, essere in piega; ἀνα-χάζω. -3. Che ha forma di piega; ἀγκωνοειδής, ές. -4. Che ha molte pieghe; πολύπτυχος, ον.

Piegamento; *s. m.* V. Piegatura.

Piegare; *v. att.* κάμπτω· εἴκω· πτύσσω· δοχμόω-ῶ. -2. Inclinare; ἐγ-κλίνω· ἀπο-νεύω. -3. Piegare alquanto; ὑπο-γυρόω-ῶ. -4. Piegare altrove; ἀπο-κάμπτω. -5. Piegare dentro; ἐγ-κάμπτω. -6. Piegare all'ingiù; ἀπο-κρεμάννυμι. -7. Piegare all'insù; σιμόω-ῶ. -8. Piegare insieme; συμ-πτύσσω· συν-απο-νεύω. -9. Che piega insieme; συμπτικός, ή, όν. -10. Piegare da lato; παρα-κάμπτω· ἀπο-δοχμόω-ῶ. -11. Piegarsi; προ-κύπτω. -12. Che non si piega; ἀτραφής, ές· ἀ-κατάμακτος, ον.

Piegato; *p. pass.* ἐγκλιθείς, εἶσα, ἐν· κυρτός, ή, όν· καμπτός, ή, όν· πτυκτός, ή, όν. -2. Alquanto piegato; ὑπόγυρος, ον. -3. Piegato insieme; σύμπτυκτος, ον. -4. Non piegato; ἀκαμπής, ές.

Piegatura; *s. f.* πτύξις, εως (ἡ)· κάμψις, εως (ἡ)· κόλπος, ου (ὁ).

Pieggio; *s. m.* V. Preggio.

Pieghetta; *s. f. dim.* πτυγμάτιον, ου (τό).

Pieghevole; *add.* καμπύλος, η, ον· καμπτός, ή, όν· εὐκαμπής, ές· λυγώδης, ες. -2. Non pieghevole; ἄκαμπτος, ον· ἄγναμπτος, ον· ἄστρεπτος, ον.

Pieghevolezza; *s. f.* καμπυλότης, ητος (ἡ).

Pieghevolmente; *avv.* ὑπερετικῶς.

Piego; *s. m.* V. Plico.

Piegolina; *s. f. dim.* μικρὰ πτυχή, ῆς (ἡ)· πτυγμάτιον, ου (τό).

Piena; *s. f.* πλήρωσις, σεως (ἡ)· περίψημα, ατος (τό)· χύμα, ατος (τό). -2. Andarsene colla piena, *seguire l'opinione dei più*; συμψηφός εἰμι· τοῖς πλείοσιν ἕπτομαι.

Pienamente; *avv.* ὅλως· παντελῶς.

Pienezza; Plenitudine; *s. f.* e

Pieno; *s. m.* πλήρωμα, ατος (τό)· πληρότης, ητος (ἡ)· πλήρωσις, σεως (ἡ)· πλησμονή, ῆς (ἡ). -2. Pienezza dei tempi; τοῦ χρόνου πλήρωμα, ατος (τό). -3. Nel pieno della notte; μησονυκτίου. -4. Nel pieno del verno; ἀδροῦ χειμῶνος.

Pieno; *add.* πλήρης, ες· πλέος, α, ον· πλέως, ων· διάπλεος, ον· μεστός, ή, όν. -2. Sazio; κορεσθείς, εῖσα, ἐν· κορεστός, ή, όν. -3. Affatto pieno; διάμεστος, ον· συμπλήρης, ες· ὑπερπλήρης, ες· ὑπέρ-μεστος, ον· ὑπόπλεος, ον. -4. Diventare pieno; πληρόομαι-οῦμαι. -5. Essere pieno; γέμω. -6. Non pieno; ἀπλῆς, ές.

Pieno; *avv.* V. Pienamente.

Pienotto; *add.* πλειότερος, α, ον.

Pieta; *s. f. Affanno*; λύπη, ης (ἡ).

Pietà; *s. f.* εὐσέβεια, ας (ἡ). -2. Compassione; ἔλεος, ἐος-οῦς (τό).

Pietanza; *s. f.* ὄψον, ου (τό).

Pietosamente; *avv.* ἐλεεινῶς.

Pietoso; *add.* εὐσεβής, ές. -2. Misericordioso; ἐλεήμων, ον.

Pietra; *s. f.* πέτρα, ας (ἡ)· λίθος, ου (ὁ). -2. Che ha aspetto di pietra; λιθώπης, ες. -3. Cacciar a colpi di pietra; λιθοβολέω-ῶ· λίθοις ἐκ-βάλλω. -4. Che caccia con pietre; λιθοσσόος, ον. -5. Cava di pietre; λιθοτομία, ας (ἡ). -6. Circondato da pietre; λιθοκρήδεμνος, ον. -7. Che ha collo di pietra; λιθοτράχηλος, ον. -8. Colpito da pietre; λιθοτελής, ῆτος (ὁ, ἡ)· λιθόβλητος, ον· λιθοβόλητος, ον· λιθόβολος, ον. -9. Concernente le pietre; λιθιακός, ή, όν· λιθικός, ή, όν. -10. Conoscitore di pietre; λιθογνωμιστής, ή, όν· λιθογνώμων, ον. -11. Convertire in pietra; λιθοποιέω-ῶ· λιθόω-ῶ. -12. Che converte in pietra; λιθοεργής, ές· λιθοεργός, όν· λιθοποιός, όν. -13. Che collo sguardo converte in pietra; λιθοδερκής, ές. -14. Coperto di pietre; λιθοστεγής, ές. -B'. *Lastricato*; λιθόστρωτος, ον. -15. Cuor di pietra; λιθοκάρδιος, ον. -16. Avere cuor di pietra; λιθοκάρδιος εἰμί. -17. Con cute di pietra; λιθόρρινος, ον. -18. Diventar pietra; λιθόομαι-οῦμαι. -19. Durezza di pietra; λιθωδία, ας (ἡ). -20. Estrazione della pietra; λιθοτομία, ας (ἡ). -21. Fabbricato di pietre; λιθόδμητος, ον· λιθοδόμητος, ον. -22. Che fabbrica con pietre; λιθοδόμος, ον. -23. Pietra per fabbricare; λιθεία, ας (ἡ). -24. Fatto di pietra; λιθουργής, ές· λιθωτός, ή, όν· λίθινος, η, ον. -25. Pietra focaja; πυρίτης, ου (ἡ). -26. Fregiato di pietre intarsiate; λιθοκόλλητος, ον. -27. Che getta pietre; λιθοβόλος, ον· πετροβόλος, ον· πετροβολιστής, οῦ (ὁ). -28. Il gettar pietre; λιθοβολία, ας (ἡ)· λιθοβολισμός, οῦ (ὁ)· πετροβολία, ας (ἡ)· πετροβολισμός, οῦ (ὁ). -29. Gettare con pietre; λιθοδικτέω-ῶ. -30. Intagliato in pietre; λιθογλυφής, ές. -31. Intagliatore di pietre; λιθογλυπτής, ές· λιθογλύφος, ον. -32. Lo intagliar pietre; λιθογλυφία, ας (ἡ). -33. Lanciare pietre; λιθοβολέω-ῶ. -34. Il lavorare pietre; λιθουργία, ας (ἡ). -35. Appartenente al lavorare pietre; λιθουργικός, ή, όν· λιθοκοπικός, ή, όν. -36. Luogo dove si lavorano pietre; λιθουργεῖον, ου (τό). -37. Che liscia pietre; λιθοξόος-οῦς, όον-οῦν· λιθόψωκτος, ον. -38. Appartenente al lisciare pietre; λιθοτριβικός, ή, όν. -39. Malattia della pietra; λιθίασις, σεως (ἡ). -40. Aver la malattia della pietra; λιθιάω-ῶ. -41. Mutare in pietra; λιθόω-ῶ. -42. Mutato in pietra; λιθωτός, ή, όν. -43. Nato di pietra; πετρηγενής, ές. -44. Di natura, di forma di pietra; λιθοειδής, ές· λιθώδης, ες. -45. Pioggia di pietre; λιθάς, άδος (ἡ). -46. Il pisciar pietre; λιθουρία, ας (ἡ). -47. Il porre pietre; λιθοθεσία, ας (ἡ). -48. Portar pietre; λιθοφορέω-ῶ. -49. Che porta pietre; λιθοφόρος, ον. -50. Che produce pietre; λιθογόνος, ον. -51. Raccogliere pietre; λιθολογέω-ῶ. -52. Che raccoglie pietre; λιθολόγος, ον· λιθοθήρας, ου (ὁ). -53. Raccolta di pietre; λιθολόγημα, ατος (τό). -54. Saldato con pietre; λιθόκολλος, ον. -55. Scagliar pietre; λιθοβολέω-ῶ·

Digitized by Google

λιθοβολέω-ῶ. -56. Scolpito, intagliato in pietra; λιθόξεστος, ον· λιθογλυφής, ές. -57. Che scolpisce pietre; λιθογλύπτης, ου (ὁ)· λιθόγλυφος, ον. -58. L'arte di scolpire pietre; λιθογλυφία, ας (ἡ). -59. Che sega pietre; λιθοπρίστης, ου (ὁ). -60. Senza pietre; ἄλιθος, ον· ἄψηφος, ον· ἀφελής, ές· *avv.* ἀφελῶς. -61. Di una sola pietra; μονόλιθος, ον. -62. Tagliare la pietra; λιθοκοπέω-ῶ· λιθουργέω-ῶ· λιθοξοέω-ῶ· λιθοτομέω-ῶ. -63. Che taglia pietre; λιθοτόμος, ον· λιθουργός, όν. -64. Appartenente al tagliare pietre; λιθοτομικός, ή, όν. -65. Tirare pietre; λιθουλκέω-ῶ. -66. Che tira pietre; λιθουλκός, όν. -67. Tutto di pietra; αὐτολίθινος, η, ον· αὐτόλιθος, ον.

Pietrafatto; *add.* V. Impietrito.
Pietraja; *s. f.* λιθοτομία, ας (ἡ).
Pietrajo; *s. m.* λιθοτόμος, ου (ὁ).
Pietrata; *s. f.* λιθοβολία, ας (ἡ).
Pietrella; *s. f. dim.* e
Pietretta; *s. f. dim.* λιθάριον, ου (τό)· λιθίδιον, ου (τό). -2. Con molte pietruzze; πολύστειος, ον.
Pietrificare; *v. att.* λιθόω-ῶ.
Pietrificazione; *s. f.* λίθωσις, σεως (ἡ).
Pietrina; Pietrolina; } *s. f. dim.* V. Pietretta.
Pietrone; *s. m. accr.* πέτρα, ας (ἡ).
Pietroso; *add.* πετρώδης, ες. -2. Non pietroso; ἀφελής, ές.
Pietrucola; Pietruzza; Pietruzzola; Pietruzzoletta; Pietruzzolina; } *s. f. dim.* V. Pietretta.
Pifania; *s. f.* ἐπιφάνεια, ας (ἡ).
Pifara; *s. f.* V. Piffero.
Pifferare; *v. intr.* αὐλέω-ῶ· συρίζω. -2. Dar busse; τύπτω· αἰκίζω.
Pifferata; *s. f.* αὐλῳδία, ας (ἡ)· αὔλημα, ατος (τό)· αὔλησις, σεως (ἡ).
Pifferatore; *add.* αὐλητήρ, ῆρος (ὁ)· αὐλητής, οῦ (ὁ).
Pifferina; *s. f. dim.* αὐλητρίδιον, ου (τό).
Piffero; *s. m.* αὐλός, οῦ (ὁ)· σύριγξ, ιγγος (ἡ).
Pigamo; *s. m.* πύγανον, ου (τό).
Piggioramento; *s. m.* V. Peggioramento.
Piggiorare; *v. intr.* V. Peggiorare.
Piggiore; *add.* V. Peggiore.
Pighero; *add.* V. Pigro.
Pigherta; *s. f.* V. Pigrizia.
Pigiamento; *s. m.* πίεξις, εως (ἡ)· πίεσις, σεως (ἡ)· θλῖψις, εως (ἡ).
Pigiare; *v. att.* πιέζω· θλίβω.
Pigiatamente; *avv.* πιεστῶς.
Pigiato; *add.* πιεσθείς, εῖσα, ἐν· πιεστός, ή, όν.
Pigiatore; *add.* πιέζων, ουσα, ον.
Pigiatura; *s. f.* V. Pigiamento.
Pigionale; Pigionante; } *add.* ἐνοικος, ον,
Pigione; *s. f.* καταβολή, ῆς (ἡ)· μισθός, οῦ (ὁ).
Pigliabile; *add.* ληπτέος, α, ον· ληπτός, ή, όν.
Pigliagione; Pigliamento; } *s. f. s. m.* λῆμμα, ατος (τό)· λῆψις, εως (ἡ)· ὑπόδεξις, εως (ἡ).
Pigliante; *add.* λαμβάνων, ουσα, ον.
Pigliare; *v. att.* λαμβάνω. -2. *(Parlandosi di spazio)*; κατα-λαμβάνω. -3. Accettare, ricevere; προς-δέχομαι. -4. Eleggere; αἱρέομαι-οῦμαι· ἐκ-λέγομαι. -5. Ingannare; πλανάω-ῶ· φενακίζω. -6.

Pigliare ammirazione; θαυμάζω. -7. Pigliare animo; θαρσύνομαι. -8. Pigliare a nolo; μισθόομαι-οῦμαι. -9. Pigliar consiglio, *risolvere*; συμ-βουλεύομαι. -10. Pigliare diletto; ἥδομαι. -11. Pigliar equivoco, errore; σφάλλομαι. -12. Pigliar fiato; ἀνα-πάυομαι. -13. Pigliare il puleggio, *partirsi*; ἄπ-ειμι. -14. Pigliare in fastidio checchessia; ἄχθομαι. -15. Pigliare la bertuccia, *imbriacarsi*; μεθύσκομαι. -16. Pigliare la febbre; πυρετῷ λαμβάνομαι. -17. Pigliare il sonno, *addormentarsi*; ὑπνῷ λαμβάνομαι. -18. Pigliare la fuga; φεύγω. -19. Pigliare la via; ὁδὸν λαμβάνω· προ-ίημι. -20. Pigliare mal talento; ἀγανακτέω-ῶ. -21. Pigliare moglie; γαμέω-ῶ· ἄγομαι τὴν σύνοικον. -22. Pigliar ombra, *venire in sospetto*; ὑποπτεύω· φοβέομαι-οῦμαι. -23. Pigliare in parole; ἐπι-λαμβάνομαι λόγου. -24. Pigliar partito; προ-κυρόομαι-οῦμαι· βουλεύομαι. -25. Pigliare pena d'alcuno; μετ-έρχομαί (τινα). -26. Pigliar pensiero; ἐπι-μελέομαι-οῦμαι. -27. Pigliar prova; πεῖραν λαμβάνω· πειράω-ῶ. -28. Pigliar ricreazione; ἀνα-ψύχομαι. -29. Pigliare terra; V. Porto § -11. -30. Pigliar un granchio; V. Granchio. -31. Pigliarsela coi denti; συντόνως ἐγ-χειρέω-ῶ (τινι). -32. Pigliarsela con alcuno; ἀγανακτέω-ῶ (κατά τινος). -33. Pigliarla per uno, *proteggerlo*; ἐγ-χειρέω-ῶ ἐπιτροπῇ (τινος). -34. Pigliarsi pei capelli; φιλονεικέω-ῶ. -35. Pigliarsi pena; φροντίζω. -36. *N. pas. (Di piante)*; προσκολ-λάομαι-ῶμαι.

Pigliato; *p. pass.* λελημμένος, ον.
Pigliatore; *add.* ἀναλαμβάνων, ουσα, ον.
Piglievole; *add.* V. Pigliabile.
Piglio; *s. m.* λῆψις, εως (ἡ). -2. Dar di piglio, *pigliare con prestezza*; προς-αρπάζω. -B'. *Incominciare*; ἐγ-χείρω· ἄρχω· ὄρχομαι.
Piglio; *s. m. Aspetto*; πρόσωπον, ου (τό)· βλέμμα, ατος (τό). -2. Fare mal piglio; στυγνάζω.
Pigmentario; *s. m.* μυροπώλης, ου (ὁ)· χρωματοπώλης, ου (ὁ).
Pigmeo; *add.* πυγμαῖος, ου (ὁ).
Pigna; *s. f.* V. Pina.
Pignatta; *s. f.* κύτρα, ας (ἡ)· χύτρα, ας (ἡ).
Pignattajo; *s. m.* χυτρεύς, έως (ὁ).
Pignattella; Pignattello; Pignattino; } *s. f. s. m.* *dim.* χυτρίδιον, ου (τό)· χυτρίον, ου (τό)· χυτρίς, ίδος (ἡ).
Pignatto; *s. m.* V. Pignatta.
Pignente; *p. pres.* ἐπείγων, ουσα,
Pignere; *v. att.* ἐπ-είγω. -2. Spogere; ἀν-ίημι. -3. Dipingere; γράφω· ζωγράφω.
Pigneta; *s. f.* V. Pineta.
Pignolo; *s. m.* V. Pinocchio.
Pignoncello; *s. m. dim.* χωμάτιον, ου (τό).
Pignone; *s. m.* χῶμα, ατος (τό).
Pignoramento; *s. m.* ἐνεχύρασμα, ατος (τό).
Pignorare; *v. att.* V. Pegnorare.
Pigo; *add. Amante*; ἐρώμενος, η, ον· ἀγαπώμενος, η, ον.
Pigolare; *v. intr.* στρουθίζω· στρωμύλλω· πιπίζω. -2. Rammaricarsi; μέμφομαι.
Pigolone; *s. m.* ὀδυρτικός, ή, όν· ἀγανακτός, ή, όν.
Pigozzo; *s. m.* V. Picchio.
Pigramente; *avv.* ἀργῶς
Pigrezza; *s. f.* V. Pigrizia.

Digitized by Google

Pigrire; *v. intr.* ἀπο-κνέω=ῶ· ῥᾳθυμέω=ῶ.
Pigrissimo; *add. superl.* ῥᾳθυμώτατος, η, ον.
Pigrizia; *s. f.* ἀργία, ας (ἡ)· βλακεία, ας (ἡ)· νωθρότης, ητος (ἡ)· ῥᾳθυμία, ας (ἡ).
Pigro; *add.* e
Pigroso; *add.* ἀργός, ή, όν· ἀμελής, ές· ὀκνηρός, ά, όν· ῥᾴθυμος, η, ον· βλάξ, ακός (ὁ, ἡ)· βλακικός, ή, όν· βλακώδης, ες. -2. Essere pigro; ἀργέω=ῶ· βλακεύω· βλακεύομαι· ῥᾳθυμέω=ῶ. -3. Rendere pigro; ῥᾳθυμίζω. -4. Che rende pigro; ῥᾳθυμοποιός, όν· ἀργοποιός, όν.
Piissimo; *add. superl.* εὐσεβέστατος, η, ον.
Pila; *s. f. Pilastro dei ponti;* στήλη, ης (ἡ). -2. *Vaso per tenere acqua, o per infrangere le ulive;* ἴγδη, ης (ἡ).
Pilastrello; Pilastretto; Pilastrino; *s. m. dim.* στηλίδιον, ου (τό)· στηλίς, ίδος (ἡ).
Pilastro; *s. m.* στήλη, ης (ἡ)· στῦλος, ου (ὁ). -2. Far pilastro; ἀργέω=ῶ.
Pilatro; *s. m.* ὑπέρωον, ου (τό)· πύρεθρον, ου (τό).
Pileggio; *s. m. Passaggio;* ὁδός, οῦ (ἡ).
Pileo; *s. m.* πῖλος, ου (ὁ).
Piletta; *s. f. dim.* στηλίδιον, ου (τό).
Piliere; *s. m.* V. Pila.
Pillare; *v. att.* μάττω· συγ-κόπτω.
Pillicciajo; *s. m.* V. Pellicciajo.
Pillo; *s. m.* ὕπειρος, ου (ὁ).
Pillola; *s. f.* καταπότιον, ου (τό)· σφαίριον, ου (τό).
Pilloletta; *s. f. dim.* σφαιρίδιον, ου (τό).
Pillone; *s. m.* V. Mazzapicchio.
Pillora; *s. f.* V. Pillola.
Pillotta; *s. f. Palla da giuocare;* σφαῖριον, οῦ (τό).
Pilo; *s. m.* γρόσφος, ου (ὁ).
Pilone; *s. m.* στήλη, ης (ἡ).
Pilorcio; *add.* V. Spilorcio.
Piloro; *s. m. T. anat.* πυλωρος, οῦ (ὁ).
Piloso; *add. Peloso;* τρίχινος, η, ον.
Pilota e Piloto; *s. m.* πρωράτης, ου (ὁ)· πρωρεύς, έως (ὁ)· πρωρατεύς, έως (ὁ)· κυβερνήτης, ου (ὁ).
Piluccare; *v. att.* λεπυριόω=ῶ· -2. Consumare, mangiare; ἀπανάλω=ῶ· βρώσκω.
Pimaccio; *s. m.* V. Piumaccio.
Pimaccinolo; *s. m. dim. Piccolissimo guanciale;* προσκεφαλίδιον, ου (τό).
Pimmeo; *s. m.* V. Pigmeo.
Pina; *s. f. Il frutto del pino;* στρόβιλος, ου (ὁ)· στροβιλία, ας (ἡ).
Pinacolo; *s. m.* ἀκρωτήριον, ου (τό).
Pinastro; *s. m.* στρόβιλος, ου (ὁ).
Pincerna; *s. f.* οἰνοχόος=οῦς, δουλος (ὁ).
Pinchellone; *s. m.* οὐτιδανός, οῦ (ὁ)· ἀνοητός, οῦ (ὁ, ἡ).
Pincione; *s. m. Fringuello;* σπίζα, ης (ἡ). -2. Meglio è pincione in mano che tordo in frasca; τὴν παροῦσαν ἄμελγε, τί τὸν φεύγοντα διωκεῖς.
Pincone; *s. m.* V. Minchione.
Pineta; *s. f.* Pineto; *s. m.* πιτυών, ῶνος (ὁ)· στροβιλεών, ῶνος (ὁ).
Pingere; *v. att.* V. Dipingere. -2. Spingere; ἐπ-είγω.
Pingue; *add.* παχύς, εῖα, ύ· λιπαρός, ά, όν· πιώδης, ες· πίων, ον· πιαλέος, α, ον· πίαλος, ον· πολύσαρκος, ον. -2. Diventar pingue a poco a poco; ὑπ-ογκόομαι=οῦμαι. -3. Oltremodo pingue; ὑπέρπαχυς, υ. -4. Diventare oltremodo pingue; ὑπερ-παχύνω· ὑπερ-σαρκέω=ῶ. -5. Essere pingue; πολυσαρκέω=ῶ. -6. Rendere pingue; πιαίνω. -7. Rendere assai pingue; ὑπερ-πιαίνω.
Pinguedine; *s. f.* λιπαρία, ας (ἡ)· παχύτης, ητος (ἡ)· πολυσαρκία, ας (ἡ).
Pinna; *s. f.* πτίλον, ου (τό). -2. *Sorta di conchiglia;* πίννα, ης (ἡ).
Pinnacolo; *s. m.* V. Pinacolo.
Pinnato; *add.* πτιλωτός, ή, όν.
Pino; *s. m.* πίτυς, υος (ὁ)· στρόβιλος, ου (ὁ)· πεύκη, ης (ἡ). -2. Di pino; πιτύϊνος, η, ον. -3. Coronato di pini; πιτυόστεπτος, ον. -4. Che nutre pini; πιτυοτρόφος, ον. -5. Piccolo pino; πιτύδιον, ου (τό). -6. Pieno di pini; πιτυώδης, ες. -7. Essere punito a modo di un pino; πίτυος δίκην ἐκ-τρίβομαι. -8. Che ripiega i plni; πιτυοκάμπτης, ου (ὁ). -9. Simile a pino; πιτυόει=οῦς, όεσσα=οῦσσα, όεν=οῦν.
Pinocchio; *s. m.* στρόβιλος, ου (ὁ).
Pinoso; *add.* πιτυώδης, ες· πευκινός, ή, όν.
Pinta; *s. f.* ὤθησις, σεως (ἡ).
Pintaculo; *s. m.* V. Pentacolo.
Pintore; *s. m.* V. Pittore.
Pintorio; *add.* V. Pittoresco.
Pintura; *s. f.* V. Dipintura.
Pinzare; *v. att.* V. Pestare.
Pinzette; *s. f. pl.* λαβίδιον, ου (τό).
Pinzo; *s. m.* V. Pungiglione.
Pinzochera; *s. f.* Pinzochero; *s. m.* Pinzocherone; *s. m.* δεισιδαίμων, ον.
Pio; *add.* εὐσεβής, ές· δεισιδαίμων, ον. -2. Misericordioso; ἐλεήμων, ον.
Pioggerella; Pioggetta; *s. f. dim.* ψακάς. άδος (ἡ)· ψακάδιον, ου (τό).
Pioggia; *s. f.* ὄμβρος, ου (ὁ)· ὄμβρημα, ατος (τό)· ὑετός, οῦ (ὁ). -2. Che accoglie la pioggia; ὀμβροδόκος, ον. -3. Che ama la pioggia; ὀμβροχαρής, ές. -4. Appartenente alla pioggia; ὀμβρήιος, εσσα, εν. -5. Che chiama la pioggia; ὀμβρήρης, ες. -6. Gonfiarsi per la pioggia; ὀμβροβλυτέω=ῶ. -7. Mancanza di pioggia; ἀβροχία, ας (ἡ). -8. Il mandare la pioggia; ὀμβροδοσία, ας (ἡ). -9. Che porta pioggia; ὀμβροφόρος, ον. -10. Che produce pioggia; ὀμβροτόκος, ον. -11. Il produr pioggia; ὀμβροτοκία, ας (ἡ). -12. Prodotto dalla pioggia; ὀμβρηγενής, ές. -13. Ricco di pioggia; ὀμβρηρός, ά, όν. -14. Senza pioggia; *avv.* ἀβρόχως.
Pioggiolina; *s. f. dim.* V. Pioggerella.
Pioggioso; *add.* ὀμβρώδης, ες.
Piombaggine; *s. f.* μολύβδαινα, ης (ἡ).
Piombare; *v. intr.* ὀρθοστατέω=ῶ. -2. Aggravarsi; πιέζω· θλίβω. -3. Cadere; πίπτω· καταδύω. -4. *Att.* Vibrare; ταλαντόω=ῶ· κραδαίνω.
Piombata; *s. f.* Piombato; *s. m.* *Palla di piombo;* μολυβδωτή, ῆς (ἡ).
Piombato; *add.* μολυβδωτός, ή, όν. -2. Che ha il colore del piombo; μολύβδινος, η, ον.
Piombatura; *s. f.* V. Piombata.
Piombinare; *v. att.* βολίζω.
Piombino; *s. m. βολίς, ίδος (ἡ).* -2. Contrapeso della stadera; σήκωμα, ατος (τό).
Piombino; *add.* V. Piombato.

Digitized by Google

Piombo; *s. m.* μόλυβδος, ου (ὁ)· μόλιβδος, ου (ὁ). -2. Piombo attaccato all'amo, alle reti; μολυβδίς, ίδος (ἡ)· μολύβδαινα, ης (ἡ). -3. A piombo; ὀρθοστάδην· ὀρθοστασδόν· πρὸς σταθμήν· κατὰ κάθετον. -4. Appendere pesi di piombo; μολυβδόω-ῶ. -5. Che ha aspetto di piombo; μολυβδοφανής, ές. -6. Andare col calzare di piombo; τὴν σπάρτην πρὸς τὸν λίθον ἄγω. -7. Avere colore di piombo; μολυβδιάω-ῶ· μολυβδίζω. -8. Del colore del piombo; μολυβδόχροος=ους, οον=ουν· μολυβδόχρως, ωτος (ὁ, ἡ). -9. Che contiene piombo; μολυβδίτης, ου (ὁ)· μολυβδίτις, ίδος (ἡ). -10. Convertire in piombo; μολυβδόω-ῶ. -11. Di piombo; μολυβδαῖος, α, ον· μολύβδεος, α, ον· μολύβδινος, η, ον. -12. Fondere piombo; μολυβδοχέω-ῶ. -13. Fonditore di piombo; μολυβδοτήξ, ῆγος (ὁ). -14. Che lavora in piombo; μολυβδοκόπος, ον. -15. Il lavoro in piombo; μολύβδωμα, ατος (τό). -16. Legato in piombo, legato con piombo, coperto di piombo; μολυβδόδετος, ον· μολιβδοσφιγγής, ές. -17. Pesante come il piombo, reso pesante con piombo; μολιβδαχθής, ές. -18. Ricoprire con piombo; μολιβδόω-ῶ. -19. Simile a piombo; μολυβδοειδής, ές· μολιβδώδης, ες. -20. *Strumento dei muratori*; καθέτης, ου (ὁ)· κάθετος, ου (ἡ).

Piombosità; *s. f.* μολύβδινον, ου (τό).

Piomboso; *add.* μολύβδινος, η, ον· βαρύς, εῖα, ύ.

Pioppa; *s. f.* V. Pioppo.

Pioppeto; *s. m.* αἰγειρών, ῶνος (ὁ).

Pioppo; *s. m.* αἴγειρος, ου (ἡ). -2. Pioppo bianco; λεύκη, ης (ἡ). -3. Di pioppo; αἰγείρινος, η, ον. -4. Luogo piantato di pioppi; αἰγειρών, ῶνος (ὁ).

Piorno; *add.* νεφελώδης, ες· ὑετώδης, ες.

Piota; *s. f.* βῶλος, ου (ὁ)· βῶλαξ, ακος (ὁ)· χλόη, ης (ἡ)· χόρτος, ου (ὁ). -2. *Pianta del piede*; ταρσός, οῦ (ὁ).

Piova; *s. f.* V. Pioggia.

Piovano; *add.* ὄμβριος, α, ον· ὑέτιος, α, ον· ὑετόεις, εσσα, εν.

Pioveggiare; *v. intr.* V. Piovigginare.

Piovere; *v. intr.* ὗει· βρέχει· ὀμβρέω-ῶ.

Piovevole; *add.* ἐπόμβριος, ον.

Pioviccicare; *v. intr.* V. Piovigginare.

Piovifero; *add.* ὀμβροφόρος, ον· ὑετώδης, ες.

Piovigginare; *v. intr.* ὑπο-βρέχει· σταλάζει.

Piovigginoso; *add.* ὑέτιος, α, ον· ὄμβριος, α, ον.

Piovincolare; Piovisicolare; } *v. intr.* V. Piovigginare.

Piovitojo; *s. m.* σταλαγμός, οῦ (ὁ).

Piovoso; *add.* ὄμβριος, α, ον. -2. Molto piovoso; πολύομβρος, ον.

Pipillare; *v intr.* V. Pigolare.

Pipistrello; *s. m.* νυκτερίς, ίδος (ἡ).

Pipita; *s. f.* φλέγμα, ατος (τό)· κόρυζα, ης (ἡ).

Pippio; *s. m.* ῥύγχος, εος=ους (τό).

Pippione; *s. m.* πῖππος, ου (ὁ)· πίπος, ου (ὁ).

Pira; *s. f.* πυρά, ᾶς (ἡ).

Piramidale; *add.* πυραμοειδής, ές· πυραμικός, ή, όν.

Piramidalmente; *avv.* πυραμικῶς.

Piramidato; *add.* V. Piramidale.

Piramide; *s. f.* πυραμίς, ίδος (ἡ). -2. Fare a guisa di pramide; πυραμιδόω-ῶ. -3. Simile a piramide; πυραμικός, ή, όν· πυραμοειδής, ές.

Piramidina; Piramiducola; } *s. f. dim.* μικρὰ πυραμίς, ίδος (ἡ).

Pirata; *s. m.* V. Pirato.

Pirateria; *s. f.* πειρατεία, ας (ἡ).

Piratico; *add.* πειρατικός, ή, όν.

Pirato; *s. m.* πειράτης, ου (ὁ).

Pirausta; *s. f.* πυραύστης, ου (ὁ).

Piretro; *s. m.* πύρεθρον, ου (τό).

Pirite; *s. f.* πυρίτης, ου (ὁ).

Pirolo; *s. m.* V. Piccolo.

Piromante; *s. m.* πυρόμαντις, εως (ὁ, ἡ).

Piromanzia; *s. f.* πυρομαντεία, ας (ἡ)· πυρομαντία, ας (ἡ).

Pirone; *s. m.* μοχλός, οῦ (ὁ).

Pironetto; *s. m. dim.* μοχλίον, ου (τό)· μοχλίς, ίδος (ἡ)· μόχλισκος, ου (ὁ).

Piropo; *s. m.* πυρωπός, οῦ (ὁ).

Piroscafo; *s. m.* πυροσκαφή, ῆς (ἡ) *G. M.*

Pirricchio; *s. m.* πυρρίχιος, ου (ὁ).

Piscatorio; *add.* V. Pescatorio.

Piscia; *s. f.* V. Piscio.

Pisciadura; Pisciagione; } *s. f.* V. Pisciatura.

Piscialletto; *s. m.* κοράσιον, ου (τό).

Pisciare; *v. intr.* οὐρέω-ῶ.

Pisciatojo; *s. m.* οὐροδόχη, ης (ἡ).

Pisciatura; *s. f.* οὔρησις, σεως (ἡ).

Piscina; *s. f.* ἰχθυοτροφεῖον, ου (τό).

Piscio; *s. m.* οὖρον, ου (τό)· οὔρημα, ατος (τό).

Piscioso; *add.* οὐρητικός, ή, όν.

Piscoso; *add.* ἰχθυώδης, ες.

Pisello; *s. m.* πίσον, ου (τό).

Pisellone; *s. m.* V. Minchione.

Pispigliare; *v. intr.* V. Bisbigliare.

Pispiglio; *s. m.* V. Bisbiglio.

Pispinello; *s. m.* κρουνίσκος, ου (ὁ).

Pispino; *s. m.* κρουνός, οῦ (ὁ).

Pissafalto; *s. m.* πισσάφαλτος, ου (ὁ).

Pissi pissi; *s. m.* ψιθυρισμός, οῦ (ὁ). -2. Fare pissi pissi; V. Bisbigliare.

Pisside; *s. f.* πύξις, ίδος (ἡ). -2. Proboscide dell'elefante; μυκτήρ, ῆρος (ὁ).

Pissipissare; *v. intr.* V. Bisbigliare.

Pistacchiata; *s. f.* τῶν πιστακίων ἁλμαία, ας (ἡ).

Pistacchio; *s. m.* πιστάκιον, ου (τό). -2. *L'albero*; πιστάκη, ης (ἡ).

Pistagna; *s. f.* κράσπεδον, ου (τό).

Pistilenzia; *s. f.* V. Pestilenza.

Pistilenziale; Pistilenzievole; } *add.* V. Pestilenziale.

Pistilenzioso; *add.* V. Pestilenzioso.

Pistillo; *s. m.* θήλυ (εος=ους) ὄργανον, ου (τό).

Pistola; *s. f. Lettera*; ἐπιστολή, ῆς (ἡ).

Pistola; *s. f. Sorta d'arme da fuoco*; πιστόλα, ης (ἡ)· πιστόλι, εος=ους (τό) *G. M.*

Pistolare; *add.* V. Epistolare.

Pistolente; *add.* V. Pestilente.

Pistolenza; Pistolenzia; } *s. f.* V. Pestilenza.

Pistolenziale; *add.* V. Pestilenziale.

Pistolenzioso; *add.* V. Pestilenzioso.

Pistoletta; *s. f. dim.* ἐπιστόλιον, ου (τό).

Pistolettata; *s. f.* πιστολία, ας (ἡ) *G. M.*

Pistone; *s. m.* V. Pilone.

Pistoneria; *s. f.* V. Gentaglia.

Pistore; *s. m.* V. Fornajo.

Pistre; Pistrice; } *s. m.* πρίστις, εως (ἡ).

Digitized by Google

Pistrino; *s. m.* μυλών, ῶνος (ὁ).
Pitaffio; *s. m.* V. Epitaffio.
Pitale; *s. m.* οὐροδοχεῖον, ου (τό)· οὐροδοχίον, ου (τό).
Pitetto; *add.* V. Piccolo.
Pitiusa; *s. f.* πιτύουσα, ης (ἡ).
Pitizione; *s. f.* V. Petizione.
Pitoccare; *v. intr.* πτωχεύω.
Pitoccheria; *s. f.* πτωχεία, ας (ἡ).
Pitocco; *add.* πτωχός, ή, όν.
Pitonessa; *s. f.* Πυθία, ας (ἡ).
Pittima; *s. f.* ὑπέκκαυμα, ατος (τό).
Pitto; *add. Dipinto*; γεγραμμένος, η, ον.
Pittore; *s. m.* γραφεύς, έως (ὁ)· ζωγραφός, οῦ (ὁ).
Pittorescamente; *avv.* ζωγραφικῶς· γραφικῶς.
Pittoresco; Pittorico; } *add.* ζωγραφικός, ή, όν· γραφικός ή, όν.
Pittrice; *s. f.* ζωγράφος, ου (ἡ).
Pittura; *s. f.* γραφή, ῆς (ἡ)· ζωγράφημα, ατος (τό)· ζωγραφία, ας (ἡ)· ζωγραφική, ῆς (ἡ). -2. La cosa dipinta; ζωγράφημα, ατος (τό).
Pitturare; *v. att.* ζωγραφέω=ῶ.
Pituita; *s. f. Flemma*; φλέγμα, ατος (τό).
Pituitoso; *add.* φλεγματώδης, ες· φλεγματίας, ου (ὁ)· φλεγματικός, ή, όν· φλεγματόεις, εσσα, εν.
Più; *avv.* πλέον· πλεῖον· μᾶλλον. -2. Non più; οὐκ ἔτι· οὐκέτι· μηκέτι. -3. Che più? τί πλέον; τί πρὸς τούτοις ἔτι; -4. Non più fanciullo; οὐ παῖς ἐστι. -5. Più che; πλέον, μᾶλλον ἤ. -6. Più mai; οὐδέποτε. -7. Più tosto, più presto; μᾶλλον. -8. I più; πολλοί, αἱ, ά. -9. Il più, *per la maggior parte*; ἐπὶ τὸ πολύ. -10. Più che più; ὡς πλεῖστα. -11. Più fa, *molto tempo addietro*; πρὸ πολλοῦ· πάλαι. -12. Quanto più; ὅσῳ μᾶλλον. -13. Tanto più; τοσούτῳ μᾶλλον. -14. Senza più, *solamente*; μόνον. -15. *Unito a nome è aggettivo comp.*; πλείων, ον· μείζων, ον. -16. Da più; πλίονος.
Piuma; *s. f.* πτίλον, ου (τό). -2. Le coltrici, il letto; στρωμνή, ῆς (ἡ). -3. Pelo; θρίξ, τχός (ἡ).
Piumaccetto; Piumaccio; Piumacciuolo; } *s. m. dim.* προσκεφάλαιον, ου (τό).
Piumato; *add.* πτιλωτός, ή, όν.
Piumoso; *add.* πτιλώδης, ες.
Piuolo; *s. m.* πάτταλος, ου (ὁ).
Piuttosto; *avv.* μᾶλλον.
Piva; *s. f.* ἀσκώδης αὐλός, οῦ (ὁ).
Piviale; *s. m.* ἁλουργίς, ίδος (ἡ).
Pizzicagnolo; Pizzicajuolo; } *s. m.* ταριχοπώλης, ου (ὁ).
Pizzicaquestioni; *s. c.* φιλόνεικος, ου (ὁ, ἡ).
Pizzicare; *v. att.* κόπτω· κνήθω. -2. *Intr.* κνήθομαι.
Pizzicarolo e Pizzicaruolo; *s. m.* V. Pizzicagnolo.
Pizzicata; *s. f.* κνῆσις, σεως (ἡ).
Pizzicheruolo; *s. m.* V. Pizzicagnolo.
Pizzico; *s. m.* κνῆσις, σεως (ἡ). -2. *Quella quantità della cosa che si piglia con tutte e cinque le punte delle dita*; δράξ, ακός (ὁ).
Pizzicore; *s. m.* Pizzicotata; *s. f.* } κνησμός, οῦ (ὁ)· κνήγη, ης (ἡ).
Pizzicottetto; Pizzicotto; } *s. m. dim.* V. Pizzico.
Pizzochero; *s. m.* V. Pinzochero.

Placabile; *add.* εὐίλατος, ον· εὐδιάλλακτος, ον· εὐσυνάλλακτος, ον. -2. Atto a placare; ἐξιλαστικός, ή, όν.
Placabilità; *s. f.* εὐίλατον, ου (τό)· εὐαρέστησις, σεως (ἡ).
Placabilmente; *avv.* εὐιλάτως· πράως· ἐξιλασμένως.
Placamento; *s. m.* ἐξίλασμα, ατος (τό)· μειλικτήριον, ου (τό).
Placare; *v. att.* ἐξ-ιλάσκομαι· ἐξ-ιλεόω=ῶ· πραΰνω. -2. Riconciliare; δι-αλλάττω.
Placatore; *add.* ἐξιλασκόμενος, η, ον.
Placazione; *s. f.* ἐξίλασις, σεως (ἡ)· ἐξιλασμός, οῦ (ὁ).
Placere; *v. intr.* V. Piacere.
Placibilità; *s. f.* V. Piacibilità.
Placidamente; *avv.* πράως. ἡσυχῶς.
Placidezza; Placidità; } *s. f.* πραότης, ητος (ὁ)· ἡσυχία, ας (ἡ).
Placido; *add.* πρᾶος, πρᾶον· πραΰς, εῖα, ΰ· ἥσυχος, ον· ἥμερος, ον· ἀβακής, ές· ἀγανής, ές· ἀγανός, ή, όν. -2. Essere placido; ἀβακέω=ῶ· ἀβακίζω.
Placito; *s. m.* ἀρέσκον, ου (τό)· ἀρεστόν, οῦ (τό)· δόγμα, ατος (τό)· ἀξίωμα, ατος (τό)· δόξαν, αντος (τό).
Plaga; *s. f.* κλίμα, ατος (τό).
Plagenza; *s. f.* V. Piacenza.
Plagere; *v. intr.* V. Piacere.
Plagiario; *s. m.* λόγων φώρ, φορός (ὁ).
Plagio; *s. m.* λόγων φωρά, ᾶς (ἡ).
Planetario; *add.* πλανητικός, ή, όν.
Plangere; *v. intr.* V. Piangere.
Plantario; *s. m. Luogo ove si conservano le piante*; φυτευτήριον, ου (τό).
Plasma; *s. m.* πλάσμα, ατος (τό).
Plasmare; *v. att.* πλάττω.
Plasmatore; *add.* πλαστήρ, ῆρος (ὁ)· πλάστης, ου (ὁ)· πλάστειρα, ας (ἡ).
Plasmazione; *s. f.* πλάσις, σεως (ἡ).
Plastica e Plastiche; *s. f.* πλαστική, ῆς (ἡ).
Plasticamente; *avv.* πλαστικῶς· πλασματικῶς.
Plasticare; *v. intr.* πλάττω.
Plasticatore; *add.* V. Plasmatore.
Plastice; *s. m.* V. Plastica.
Plastico; *add* πλαστικός, ή, όν.
Plataneto; *s. m.* πλατανών, ῶνος (ὁ).
Platano; *s. m.* πλάτανος, ου (ὁ)· πλατάνιστος, ου (ὁ).
Platea; *s. f.* V. Piazza.
Platta; *s. f.* πλῆθος, εος=ους (τό).
Plaudere; *v. att.* V. Applaudire.
Plausibile; *add.* κροτητός, ή, όν· πιθανός, ή, όν· εὐδόκιμος, ον.
Plausibilità; *s. f.* πιθανότης, ητος (ἡ).
Plausibilmente; *avv.* πιθανῶς.
Plauso; *s. m.* κρότος, ου (ὁ). -2. Degno di plauso; ἀξιάγαστος, ον.
Plaustro; *s. m.* ἅμαξα, ης (ἡ).
Plebaccia; Plebaglia; } *s. f. pegg.* δημίδιον, ου (τό).
Plebalmente; *avv.* V. Plebejamente.
Plebe; *s. f.* ὄχλος, ου (ὁ)· δῆμος, ου (ὁ)· πλῆθος, εος=ους (τό).
Plebeaccio; *add.* δημοτικώτατος, η, ον.
Plebeaggine; *s. f.* V. Plebeismo.
Plebeamente e Plebejamente; *avv.* δημοτικῶς.
Plebeismo; *s. m.* δημοτικὸς τρόπος, ου (ὁ).
Plebeizzare; *v. intr.* δημόσμαι=οῦμαι.

Digitized by Google

Plebeo e Plebejo; *add.* δημώδης, ες· δημοτικός, ή, όν.
Plebiscito; *s. m.* ψήφισμα, ατος (τό).
Plejade; *s. f.* Πλειάς, άδος (ἡ).
Plenario; *add.* V. Pieno.
Plenilunare; *add.* πανσεληνιακός, ή, όν· πανσέληνος, ον.
Plenilunio; *s. m.* πανσέληνος, ου (ἡ). -2. Essere in plenilunio; πανσεληνιάζω.
Plenipotenza; *s. f.* παντοκρατορία, ας (ἡ).
Plenipotenziale; *add.* e
Plenipotenziario; *add.* παντοκράτωρ, ορος (ὁ)· παντοκρατήρ, ῆρος (ὁ)· παντοκράτειρα, ας (ἡ)· διαιτησιμός, όν· διαιτητικός, ή, όν. διαιτητός, οῦ (ὁ).
Plenissimo; *add. superl.* V. Pienissimo.
Plenitudine; *s. f.* V. Pienezza.
Pleonasmo; *s. m.* πλεόνασμα, ατος (τό)· πλεονασμός, οῦ (ὁ).
Pletora; *s. f.* πληθώρη, ης (ἡ)· πληθωρία, ας (ἡ).
Pletorico; *add.* πληθωρικός, ή, όν.
Plettro; *s. m.* πλῆκτρον, ου (τό). -2. Misura; πλέθρον, ου (τό). -3. Con otto plettri; ὀκτόπλεθρος, ον.
Pleura; *s. f.* πλευρά, ᾶς (ἡ).
Pleuresia e Pleurisia; / Pleurite; / Pleuritide; *s. f.* πλευρῖτις, ιδος (ἡ).
Pliade; *s. f.* V. Plejade.
Plica; *s. f.* πλεκτάνη, ης (ἡ).
Plico; *s. m.* γραμμάτων φάκελος, ου (ὁ).
Plintite; *s. f.* πλινθῖτις, ιδος (ἡ).
Ploja; *s. f.* V. Pioggia.
Plorare; *v. intr.* V. Piangere.
Ploro; *s. m.* V. Pianto.
Plumbeo; *add.* μολίβδινος, η, ον· μολύβδινος, η, ον.
Plurale; *add.* πληθυντικός, ή, όν.
Pluralità; *s. f.* πλεῖον, ονος (τό). -2. Con pluralità di voti; πλείσταις ψηφοῖς.
Pluralmente; *avv.* πληθυντικῶς.
Plusore e Plusori; *add.* πλείονες=ους, ανα=ω.
Pluvia; *s. f.* V. Pioggia.
Pluviale; / Pluvio; / Pluvioso; *add.* V. Piovoso.
Pneumatico; *add.* πνευματικός, ή, όν.
Po'; *avv.* V. Poco, Poi.
Poana; *s. f. Uccello di rapina*; τριόρχης, ου (ὁ).
Pocalissa e Pocalisse; *s. f.* V. Apocalisse.
Pocanza; *s. f.* V. Pochezza.
Pocciare; *v. att.* V. Poppare.
Pocciatojo; *s. m.* V. Poppatojo.
Poccioso; *add.* ὑπερπαχύς, εῖα, ύ.
Pochettino; *avv.* κατ' ὀλίγον.
Pochezza; *s. f.* ὀλιγότης, ητος (ἡ).
Pochino; *avv.* κατ' ὀλίγον. -2. *Di luogo;* μίνυνθα.
Pochissimo; *add. superl.* ἐλάχιστος, η, ον.
Pochità; *s. f.* / Poco; *s. m.* V. Pochezza.
Poco; *add.* ὀλίγος, η, ον· μικρός, ά, όν. -2. A poco a poco; κατὰ μικρόν. -3. L'aver poco; ὀλιγεξία, ας (ἡ). -4. Contentarsi di poco; ὀλιγαρκέω=ῶ. -5. Chi si contenta di poco; ὀλιγαρκής, ές. -6. Il contentarsi di poco; ὀλιγαρκές, ες=οῦς (τό)· ὀλιγάρκεια, ας (ἡ). -7. Poco fa; ἄρτι· ἀρτίως· ὀλίγῳ· πρότερον. -8. Di pochi giorni; ὀλιγοήμερος, ον· ὀλιγήμερος, ον. -9. Che giova poco; ὀλιγωφελής, ές. -10. Da pochi luoghi, da poche contrade; ὀλιγαχόθεν. -11. In pochi luoghi; ὀλιγάχου. -12. -13. Poco mancò che morisse; ὀλίγου δεῖν ἀπέθανε. -14. Per poco non, poco manca che; παρ' ἀκαρῆ. In poche parole; διὰ βραχέων. -15. Poter fare poco; ὀλιγοδρανέω=ῶ· ὀλιγοδυναμέω=ῶ. -16. Per poco tempo; ὀλίγον. -17. Poco tempo dopo; μετὰ ὀλίγον. -18. In poco tempo; ὀλίγον ἐπὶ χρόνον. -19. Uno tra pochi, in compagnia di pochi; ὀλιγοστός, ή, όν. -20. Un poco di vino; ὀλίγον οἴνου. -21. Di poca vita; ὀλιγόβιος, ον. -22. Poche volte; ὀλιγάκις.
Poco; *avv.* ὀλίγον· μικρόν. -2. Poco meno; ὀλίγῳ ἧσσον. -3. Un poco più; ὀλίγῳ πλεῖον. -4. Poco innanzi; νεωστί· ἐναγχος. -5. Poco stante; ὕστερον. -6. Per poco; μικροῦ· παρὰ μικρόν. -7. Vendere, comprare per poco; ὀλίγου πωλέω=ῶ. -8. Fra poco; ἀκαρεῖ· ἀκαρῶς. -9. Avvenuto da poco; ὑπογύιος, ον.
Pocolino; *avv.* κατ' ὀλίγον.
Pocrisia; *s. f.* V. Ipocrisia.
Poculo; *s. m.* ποτήριον, ου (τό). -2. Bevanda; πόσις, σεως (ἡ).
Podagra; *s. f.* ποδάγρα, ας (ἡ).
Podagrico; / Podagroso; *add.* ποδαγρικός, ή, όν.
Poderaccio; *s. m. pegg.* φαῦλος ἀγρός, οῦ (ὁ).
Poderajo; *s. m. Fattore;* ἀγρονόμος, ου (ὁ).
Podere; *s. m. Potere;* δύναμις, εως (ἡ). -2. Possessione; χωρίον, ου (τό)· ἀγρός, οῦ (ὁ). -3. Ispettore dei poderi; ἀγρονόμος, ου (ὁ). -4. Senza poderi; ἄλπιος, ον.
Poderetto; / Poderino; *s. m. dim.* ἀγρίδιον, ου (τό).
Poderone; *s. m. accr.* μέγα κτῆμα, ατος (τό).
Poderosamente; *avv.* στερεῶς· ἐρρωμένως· δεινῶς· ἰσχυρῶς.
Poderoso; *add.* ἰσχυρός, ά, όν· ῥωμαλέος, α, ον· εὐσθενής, ές· δεινός, ή, όν.
Poderuccio; / Poderuzzo; *s. m. dim.* V. Poderetto.
Podestà; *s. f.* δύναμις, εως (ἡ)· κράτος, ες=ους (τό)· ἐξουσία, ας (ἡ).
Podestà e Potestà; *s. m.* ἔξαρχος, ου (ὁ).
Podestariato; *s. m.* / Podesteria; *s. f.* V. Podestà.
Podice; *s. m.* πρωκτός, οῦ (ὁ)· πυγή, ῆς (ἡ).
Poema; *s. m.* ποίημα, ατος (τό).
Poemetto; *s. m. dim.* ποιημάτιον, ου (τό).
Poemizzatore; *add.* ποιητής, οῦ (ὁ)· ποιήτρια, ας (ἡ).
Poesi; *s. f. e*
Poesia; *s. f.* ποίησις, σεως (ἡ). -2. Che non si intende di poesia; ἰδιώτης, ου (ὁ). -3. Che si occupa di poesia; ἀοιδοπόλος, ον. -4. Che produce poesie; ἀοιδοτόκος, ον.
Poesiola; *s. f. dim.* ποιημάτιον, ου (τό).
Poeta; *s. m.* ποιητής, οῦ (ὁ)· ἀοιδός, οῦ (ὁ)· ἀοιδοπόλος, ου (ὁ).
Poetaccio; *s. m. dim.* φαῦλος ποιητής, οῦ (ὁ).
Poetale; *add.* V. Poetico.
Poetana; *s. f.* V. Poetessa.
Poetante; *add.* V. Poeta, Poetessa.
Poetare; *v. intr.* ποιήματα γράφω.
Poetastro; *s. m. pegg.* V. Poetaccio.
Poeteggiare; *v. intr.* V. Poetare.
Poetesco; *add.* V. Poetico.
Poetessa; *s. f.* ποιήτρια, ας (ἡ).

Digitized by Google

Poetevole; *add.* V. Poetico.
Poetevolmente; *avv.* ποιητικῶς.
Poetezzare; *v. intr.* V. Poetare.
Poetica; *s. f.* ποιητική, ῆς (ἡ).
Poeticare; *v. intr.* V. Poetare.
Poeticheria; *s. f.* ποιητικὸς τρόπος, ου (ὁ).
Poetico; Poetifico; *add.* ποιητικός, ή, όν.
Poetire; Poetizzare; *v. intr.* V. Poetare.
Poetria; *s. f.* V. Poesia.
Poetuzzo; *s. m. pegg.* V. Poetaccio.
Poffare; *interj.* παπαί.
Poggerello; Poggettino; Poggetto; *s. m. dim.* λοφίον, ου (τό).
Poggiare; *v. intr.* ἐν-ερείδομαι. -2. Salire ad alto; ἀνα-βαίνω.
Poggio; *s. m.* λόφος, ου (ὁ)· γήλοφος, ου (ὁ)· κολωνός, οῦ (ἡ). -2. Che si eleva in poggio; βουνοειδής, ές.
Poggiolino; *s. m.* Poggiuola; *s. f.* *dim.* V. Poggetto.
Poggiuolo; *s. m. dim.* V. Poggetto. -2. Balaustrata; πόδιον, ου (τό).
Poi; *avv.* εἶτα· ἔπειτα. -2. Da poi che; ἐξ οὗ. -3. Poichè; ἐπειδάν. -4. Po' poi; τέλος· τελευταῖον. -5. Da poi in qua che; ἐξ οὗ.
Poichè; *avv.* ἐξ οὗ· ἐπειδάν.
Pola; *s. f. Mulacchia;* κορώνη, ης (ἡ).
Polare; *add.* ὁ, ἡ, τό περὶ τοὺς πόλους.
Poledrino; *s. m. dim.* Puledrino.
Poledro; *s. m.* V. Puledro.
Poledruccio; *s. m. dim.* V. Puledruccio.
Poleggio; *s. m.* V. Pileggio.
Polemica; *s. f.* πολεμική, ῆς (ἡ).
Polemico; *add.* πολεμικός, ή, όν.
Polemonia; *s. f.* πολεμώνιον, ου (τό).
Polenda; Polenta; *s. f.* πόλτος, ου (ὁ).
Poletro; *s. m.* V. Puledro.
Polgione; *s. f.* V. Pozione.
Poliantea; *s. f.* πολυανθία, ας (ἡ)· πολυάνθεια, ας (ἡ).
Poliarchia; *s. f.* πολυαρχία, ας (ἡ)· πολύαρχον, ου (τό).
Polifilia; *s. f.* πολυφιλία, ας (ἡ).
Polifillo; *add.* πολύφυλλος, ον.
Poligala; *s. f.* πολύγαλον, ου (τό).
Poligamia; *s. f.* πολυγαμία, ας (ἡ).
Poligamo; *add.* πολύγαμος, ον.
Poliglotto; *add.* πολύγλωττος, ον.
Poligono; *s. m.* πολύγωνον, ου (τό). -2. Simile a poligono; πολυγωνοειδής, ές.
Polimito; *add.* πολύμιτος, ον.
Polio; *s. m.* πόλιον, ου (τό).
Poliorcete; *s. m.* πολιορκητής, οῦ (ὁ).
Polipo; *s. m.* πολύπους, οδος (ὁ). -2. Abbondante di polipi, simile a polipo; πολυποδώδης, ες.
Polipodio; *s. m.* πολυπόδιον, ου (τό).
Polire; *v. intr.* V. Pulire.
Polisarcia; *s. f.* πολυσαρκία, ας (ἡ).
Polisillabo; *add.* πολυσύλλαβος, ον.
Politamente; *avv.* V. Pulitamente.
Politecnico; *add.* πολύτεχνος, ον.
Politeismo; *s. m.* πολύθεον, ου (τό)· πολυθεία, ας (ἡ)· πολυθεότης, ητος (ἡ).

Politeista; *add.* πολύθεος, ον.
Politezza; *s. f.* V. Pulitezza. -2. Garbatezza ἀστειότης, ητος (ἡ).
Politica; *s. f.* πολιτική, ής (ἡ)· πολιτεία, ας (ἡ).
Politicamente; *avv.* πολιτικῶς.
Politico; *add.* πολιτικός, ή, όν. -2. Gli affari politici; πολιτικά, ῶν (τά).
Polito; *add.* V. Pulito.
Politropo; *add.* πολύτροπος, ον.
Polizia; *s. f.* V. Nettezza. -2. *La vigilanza del magistrato civile;* πολιτεία, ας (ἡ)· ἀστυνομία, ας (ἡ).
Polizza; *s. f.* σχέδη, ης (ἡ).
Polizzina; Polizzino; *s. m.* *dim.* σχεδάριον, ου (τό).
Polla; *s. f. Vena d'acqua;* ἀνάβλυσις, σεως (ἡ).
Pollaggio; *s. m.* V. Pollame.
Pollajo; *s. m.* ὀρνιθοτροφεῖον, ου (τό)· ὀρνιθών, ῶνος (ὁ).
Pollajolo e Pollajuolo; *s. m.* ὀρνιθοπώλης, ου (ὁ).
Pollame; *s. m.* ὄρνιθες, ων (αἱ).
Pollare; *v. intr.* βλαστέω· βλαστάνω. -2. Scaturire; βλύζω· ἀνα-βλύζω· ἀνα-βλυστάνω.
Pollario; *s. m.* ὀρνιθοβόσκος, ου (ὁ)· ὀρνιθοτρόφος, ου (ὁ).
Pollastra; *s. f.* V. Pollastro.
Pollastrello; Pollastrino; Pollastro; Pollastrotto; *s. m.* ὀρνιθάριον, ου (τό)· ὀρνίθιον, ου (τό).
Polleria; *s. f.* ὀρνιθεῖον, ου (τό).
Pollice; *s. m.* ἀντίχειρ, ειρος (ὁ).
Pollicino; *s. m. dim.* V. Pulcino.
Pollina; *s. f. Sterco de' polli;* ὀρνιθοκοπρία, ας (ἡ).
Pollinaro; *s. m.* V. Pollinajuolo.
Pollino; *add.* πωλικός, ή, όν.
Pollo; *s. m.* πῶλος, ου (ὁ). -2. *Nome comune del gallo e della gallina;* ὀρνιθάριον, ου (τό). -3. Come i polli; ἀλεκτρυονώδης, ες. -4. Che nutre polli; ἀλεκτρυονοτρόφος, ον. -5. Che porta polli; ἀλεκτρυοφόρος, ον. -6. Che vende polli; ἀλεκτρυονοπώλης, ου (ὁ)· ἀλεκτρυοπώλης, ου (ὁ).
Polloncello; *s. m.* e
Pollone; *s. m.* βλαστός, οῦ (ὁ)· θάλος, εος=ους (τό)· φύτημα, ατος (τό). -2. Con molti polloni; πολυμάσχαλος, ον· πολύπορθος, ον. -3. Che non produce polloni; ἀπαράβλαστος, ον.
Polluto; *add.* μιαρός, ά, όν· μιαντός, ή, όν· μιαν-θείς, εῖσα, έν.
Polluzione; *s. f.* μίανσις, σεως (ἡ).
Polmentario; *s. m.* φιάλη, ης (ἡ).
Polmonare; *add.* πνευμονικός, ή, όν
Polmone; *s. m.* πνευμών, όνος (ὁ).
Polmonea; Polmonia; *s. f.* πνευμονία, ας (ἡ).
Polo; *s. m.* πόλος, ου (ὁ).
Polpa; *s. f.* μῦς, ός (ὁ)· μυών, ῶνος (ὁ). -2. Polpaccio V.
Polpaccio; *s. m.* κνήμη, ης (ἡ).
Polpacciuto; *add.* σαρκώδης, ες.
Polpastrello; *s. m.* ἀκροδακτύλιον, ου (τό).
Polpetta; *s. f.* ἀλλάς, ᾶντος (ὁ).
Polpo; *s. m.* V. Polipo.
Polposo; Polputo; *add.* σαρκώδης, ες.
Polsetto; *s. m. dim.* ψέλλιον, ου (τό).

Digitized by Google

Polso; *s. m.* σφυγμή, ῆς (ἡ)· σφυγμός, οῦ (ὁ)· -2. Vigore, forza; βία, ας (ἡ). -3. Congiunto con forte battere del polso; σφυγματώδης, ες· σφυγμώδης, ες. -4. Che concerne il polso; σφυγμικός, ή, όν. -5. Dare polso; ἰσχυρίζω. -6. Polso debole; μακροσφυξία, ας (ἡ). -7. Che ha il polso debole; μακρόσφυκτος, ον. -8. Che ha polso forte; μεγαλόσφυκτος, ον. -9. Parlare del polso; σφυγμολογέω-ῶ. -10. Che parla del polso; σφυγμολόγος, ον. -11. Simile a polso; σφυγμοειδής, ές.

Polta; *s. f.* V. Polenta. -2. Schiacciare a guisa di polta; μυττωτεύω.

Poltiglia; *s. f.* πολτίον, ου (τό).

Poltiglioso; *add.* V. Fangoso.

Poltracchino; Poltracchio; *s. m. dim.* ἱππάριον, ου (τό).

Poltrire; *v. intr.* V. Poltroneggiare.

Poltro; Poltronaccio; *add.* V. Poltrone.

Poltronamente; *avv.* V. Poltronescamente.

Poltrone; *add.* ὀκνηρός, ά, όν· βλάξ, ακός (ὁ, ἡ)· βλακώδης, ες· ῥᾳθυμος, η, ον· ἀργός, ή, όν· ὀκνώδης, ες. -2. Pauroso; ῥᾳθυμος, ον· φοβητικός, ή, όν.

Poltroneggiare; *v. intr.* ῥᾳθυμέω-ῶ· βλακεύω.

Poltroneria; *s. f.* ἀργία, ας (ἡ)· ῥᾳθυμία, ας (ἡ).

Poltronescamente; *avv.* ῥᾳθύμως.

Poltronesco; *add.* V. Poltrone.

Poltronia; *s. f.* V. Poltroneria.

Poltroniere e Poltroniero; *add.* V. Poltrone.

Poltruccio; *s. m. dim.* ἵππειος πῶλος, ου (ὁ).

Polve; *s. f.* e

Polvere; *s. f.* κόνις, εως (ὁ)· κονία, ας (ἡ). -2. Polvere del campo; ἄμαθος, ου (ἡ). -3. Lo andare nella polvere; κονιβατία, ας (ἡ). -4. Convertirsi in polvere; ἀφανίζομαι· δια-λύομαι. -5. Coprire di polvere; κονιορτόω-ῶ. -6. Che eccita polvere; κόνιος, ον. -7. Gettar polvere negli occhi; γοητεύω. -8. Che ha il piede polveroso; κονίπους, οδος (ὁ, ἡ). -9. Ridurre in polvere; ἀμαθύνω. -10. Sollevar polvere; κονιόω-ῶ. -11. Polvere sollevata, nube di polvere; κονιορτός, οῦ (ὁ)· κονίσσαλος, ου (ὁ). -12. Spargere di polvere; κονιάω-ῶ· κονίω. -13. Senza polvere; ἀκόνιτος, ον· ἀκόνιορτος, ον· *avv.* ἀκονιτί. -14. Che si voltola nella polvere; κονιστικός, ή, όν. -15. Polvere da schioppo; πυρῖτις (ιδος) κόνις, εως (ἡ).

Polveriera; *s. f.* V. Polverio. -2. Dove si fa la polvere; κόνεως πυρίτιδος μύλος, ου (ὁ).

Polverino; *s. m.* κονιοθήκη, ης (ἡ).

Polverio; *s. m.* κονιορτός, οῦ (ὁ)· κονίσσαλος, ου (ὁ, ἡ)· κονία, ας (ἡ).

Polverizzabile; *add.* διαλυτός, ή, όν.

Polverizzamento; *s. m.* τὸ ἀμαθύνειν· κατάτριψις, εως (ἡ).

Polverizzare; *v. att.* ἀμαθύνω· κατα-τρίβω.

Polverizzatore; *add.* ἀμαθύνων, ουσα, ον.

Polverizzazione; *s. f.* V. Polverizzamento.

Polverizzevole; *add.* V. Polverizzabile.

Polveroso; *add.* κονιορτώδης, ες· κόνιος, α, ον· κονισαλέος, α, ον. -2. Non polveroso; ἀκόνιτος, ον· ἀκονίορτος, ον· *avv.* ἀκονιτί.

Polveruzza; *s. f.* Polviglio; *s. m.* *dim.* λεπτὰ κόνις, εως (ἡ).

Polzella; *s. f.* V. Pulzella.

Pom**a**; *s. f.* μῆλον, ου (τό).

Pomajo; *s. m.* μηλών, ῶνος (ὁ).

Pomarancia; *s. f.* V. Melarancio.

Pomario; *s.* V. Pomajo.

Pomato; *add.* μηλόσπορος, ον.

Pome; *s. m.* V. Pomo.

Pomeridiano; *add.* δειλινός, ή, όν· μετὰ τὴν μεσημβρίαν.

Pometo; *s. m.* V. Pomajo.

Pomfolige; *s. f.* πομφόλυξ, γος (ὁ, ἡ).

Pomice; *s. f.* κίσσηρις, ιδος - εως (ἡ). -2. Simile a pomice; κισσηρειδής, ές. -3. Dare la pomice; κισσηρίζω.

Pomiciare; *v. att.* κισσηρίζω· κατα-κισσηρίζω.

Pomicioso; Pomicoso; *add.* κισσηροειδής, ές.

Pomiere; *s. m.* V. Pometo.

Pomifero; *add.* μηλοφόρος, ον.

Pomo; *s. m.* μηλέα, ας (ἡ). -2. *Frutto d'ogni albero*; μῆλον, ου (τό).

Pomoso; *add.* V. Pomifero.

Pompa; *s. f.* πομπή, ῆς (ἡ)· μεγαλοπρέπεια, ας (ἡ). -2. Processione; πομπεία, ας (ἡ). -3. Accompagnare in pompa; πομπεύω. -4. Andare in pompa; πομπεύω. -5. Che appartiene, atto alla pompa; πομπικός, ή, όν. -6. Far pompa; V. Pompeggiare.

Pompare; *v. intr.* e

Pompeggiare; *v. intr.* πομπεύω· πομπάζω. -2. Ornarsi pomposamente; λαμπρῶς κοσμέομαι-οῦμαι.

Pomposamente; *avv.* λαμπρῶς· μεγαλοπρεπῶς.

Pomposità; *s. f.* λαμπρότης, ητος (ἡ)· μεγαλοπρέπεια, ας (ἡ).

Pomposo; *add.* λαμπρός, ά, όν· μεγαλοπρεπής, ές.

Pondare; *v. att.* e

Ponderare; *v. att.* ζυγοστατέω-ῶ. -2. Ponderare diligentemente; λογίζομαι· σκοπέω-ῶ· σκέπτομαι· σταθμάομαι-ῶμαι.

Ponderatamente; *avv.* ἐσκεμμένως.

Ponderativo; *add.* σκεπτικός, ή, όν.

Ponderazione; *s. f.* στάθμησις, σεως (ἡ).

Pondereggiare; *v. att.* V. Ponderare.

Ponderosità; *s. f.* βρίθος, εος-ους (τό)· βριθοσύνη, ην (ἡ).

Ponderoso; *add.* βριθύς, εῖα, ύ.

Pondo; *s. m.* V. Peso.

Ponente; *s. m.* δυσμή, ῆς (ἡ)· δῦσις, σεως (ἡ).

Ponente; *p. pres.* τιθείς, εῖσα, έν.

Ponere; *v. att.* V. Porre.

Ponimento; *s. m.* θέσις, σεως (ἡ). -2. Ponimento del sole; δῦσις, σεως (ἡ)· δυσμή, ῆς (ἡ).

Ponitore; *add.* τεθείς, εῖσα, έν. -2. Piantatore; φυτευτής, οῦ (ὁ).

Ponitura; *s. f.* V. Ponimento.

Ponta; *s. f.* V. Punta.

Pontare; *v. att.* ἐπ-είγω· ἐπί-κειμαι.

Ponte; *s. m.* γέφυρα, ας (ἡ). -2. Costruire ponti; γεφυροποιέω-ῶ. -3. Che costruisce ponti; γεφυροποιός, όν. -4. Il costruire ponti; γεφυρουργία, ας (ἡ)· γεφύρωσις, σεως (ἡ). -5. Gettar un ponte; γεφυρόω-ῶ· γέφυραν ζεύγνυμι. -6. Gettar un ponte sopra un fiume; γεφύρᾳ ζεύγνυμι ποταμόν.

Pontefice; *s. m.* ἱεράρχης, ου (ὁ)· ἀρχιερεύς, έως (ὁ)

Ponticello; Ponticino; *s. m. dim.* γεφύριον, ου (τό).

Ponticità; *s. f.* δριμύτης, ητος (ἡ).

Pontico; *add.* δριμύς, εῖα, ύ.

Digitized by Google

Pontificale; *add.* ἱερατικός, ή, όν.
Pontificalmente; *avv.* ἱερατικῶς.
Pontificato; *s. m.* ἀρχιερωσύνη, ης (ἡ).
Pontifice; *s. m.* V. Pontefice.
Pontificio; *add.* V. Pontificale.
Pontonajo; Pontonaro; *s. m.* γεφυροφύλαξ, ακος (ὁ).
Pontone; *s. m.* πορθμεῖον, ου (τό)· πορθμίον, ου (τό).
Pontoniere; *s. m.* γεφυρώτης, ου (ὁ).
Pontura; *s. f.* V. Puntura.
Ponzamento; *s. m.* πεῖρα, ας (ἡ)· ὠθισμός, οῦ (ὁ)· ἀνάγκη, ης (ἡ).
Ponzare; *v. att.* ἐπ-είγω· ὠθέω=ω· πιέζω (τινα)· ἐπι-κεῖμαί (τινι)· ἐρείδω.
Popillo; *s. m.* Pupillo.
Popinone; *s. m.* V. Ghiottone.
Poplite; *s. m.* ἰγνύα, ας (ἡ)· ἰγνύς, ύος (ἡ)· κώλης, ητος (ἡ).
Popolaccio; Popolaglia; *s. m.* *s. f.* δῆμος, ου (ὁ).
Popolano; *s. m.* δημότης, ου (ὁ)· πάροικος, ου (ὁ). -2. *Della fazione del popolo;* δημεραστής, οῦ (ὁ).
Popolare; *v. att.* κατ-οικίζω· ἐν-οικίζω.
Popolare; *add.* δημοτικός, ή, όν. -2. *Della fazione del popolo;* δημεραστής, οῦ (ὁ). -3. Governo popolare; δημοκρατία, ας (ἡ). -4. Abolizione del governo popolare; τοῦ δήμου κατάλυσις, σεως (ἡ). -5. Banchetto popolare; δημοθοινία, ας (ἡ). -6. Giuochi popolari; δημώματα, ων (τά).
Popolarescamente; *avv.* δημοτικῶς.
Popolaresco; *add.* V. Popolare.
Popolarità; *s. f.* δημοτικόν, οῦ (τό).
Popolarmente; *avv.* δημοτικῶς.
Popolato; *p. pass.* οἰκούμενος η, ον· πολυάνθρωπος, ον. -2. Essere popolato; πολυοχλέω=ῶ· πολυανδρέω=ῶ.
Popolazione; *s. f.* πλῆθος, εος=ους (τό).
Popolazzo; *s. m.* δημίδιον, ου (τό).
Popolescamente; *avv.* V. Popolarmente.
Popolesco; *add.* V. Popolare.
Popolezza; *s. f.* δυσγένεια, ας (ἡ).
Popolo; *s. m.* δῆμος, ου (ὁ). -2. Abbondante di popolo; πολύδημος, ον· πολυδημώδης, ες· πολύοχλος, ον. -3. Adulare il popolo; δημοκοπέω=ῶ. -4. Adulatore del popolo; δημοκόλαξ, ακος (ὁ)· δημοκόπος, ον. -5. Amante del, favorevole al popolo; δημεραστής, οῦ (ὁ)· δημοτικός, ή, όν. -6. Amor del popolo; δημερασία, ας (ἡ). -7. Che appartiene al popolo; δήμιος, ον = α, ον· δημοτικός, ή, όν. -8. Banchetto del popolo; δημοθοινία, ας (ἡ). -9. Canti per dilettare il popolo; δημώματα, ων (τά). -10. Capo del popolo; δημαγωγός, οῦ (ὁ). -11. Cercare il favor del popolo; δημοκοπέω=ῶ. -12. Il cercare il favore del popolo; δημοκοπία, ας (ἡ). -13. Comune al popolo; δημόκοινος, ον. -14. Che concerne il popolo; δημόσιος, ον = α, ον. -15. Conduttore del popolo; ἀγεσίλαος, ου (ὁ)· ἀγεστλας, ου (ὁ)· ἀρχίλαος, ου (ὁ). -16. Consumare le sostanze del popolo; δημοβορέω=ῶ. -17. Che consuma i beni del popolo; δημοβόρος, ον· δημοφάγος, ον. -18. Convalidato dal popolo; δημόκραντος, ον. -19. Corrompitore del popolo; δημοφθόρος, ον. -20. Che ha cura del popolo; δημοκηδής, ές. -21. Dare al popolo; δημεύω. -22. Desiderato dal popolo; δημάρατος, ον. -23. Domandato dal popolo; δημαίτητος, ον. -24. Fatto dal popolo; δημόπρακτος, ον. -25. Decretato dal popolo; δημόκρατος, ον. -26. Favorir il popolo; δημίζω. -27. Governatore, rettore del popolo; δημοῦχος, ον. -28. Guidare il popolo insieme, nello stesso tempo; συν-δημαγωγέω=ῶ. -29. Guidare il popolo nelle adunanze; δημαγωγέω=ῶ. -30. Ingannare il popolo; δημίζω. -31. Lapidato dal popolo; δημόλευστος, ον. -32. Maledetto dal popolo; δημοκατάρατος, ον. -33. In mezzo al popolo; μεταδήμιος, ον. -34. Morire per decisione pel popolo; δημοσίᾳ ἀπο-θνήσκω. -35. Noto al popolo; δημόθροος=ους, οον=ουν. -36. Odiato dal popolo; δημεχθής, ές. -37. Parlare al popolo; δημηγορέω=ῶ. -38. Che parla al popolo; δημηγόρος, ον. -39. Parlare per piacere al popolo; δημολογέω=ῶ· δημόομαι=οῦμαι. -40. Che parla per piacere al popolo; δημολόγος, ον· δημοπίθηκος, ου (ὁ) (scimmia del popolo). -41. Da parte del popolo; δημόθεν· δημοσίᾳ. -42. Parteggiare per il popolo; δημίζω. -43. Che piace al popolo; δημοτερπής, ές. -44. Piaggiatore del popolo; δημοχαριστής, οῦ (ὁ). -45. Rendere accetto al popolo; δημαγωγέω=ῶ. -46. Essere retto a popolo; δημοκρατέομαι=οῦμαι. -47. Che riguarda il popolo; δήμιος, ον = α, ον· δημόσιος, ον = α, ον. -48. Salvatore del popolo; δημοσσόος=οῦς, όον=οῦν. -49. Sbandito dal popolo; δημόσσοος=ους, οον=ουν. -50. Scacciato, abbandonato dal popolo; δημορρῖφής, ές. -51. Seduzione del popolo; δημαγωγία, ας (ἡ). -52. Il seniore del popolo; δημογέρων, οντος (ὁ). -53. Sparso fra il popolo; δημόθροος=ους, οον=ουν. -54. A spese del popolo; δημόθεν. -55. Fatto a spese del popolo; δημοτελής, ές. -56. Tribunato del popolo; δημαρχία, ας (ἡ). -57. Tribuno del popolo; δήμαρχος, ου (ὁ). -58. Essere tribuno del popolo; δημαρχέω=ῶ. -59. Con tutto il popolo; ἐθνηδόν. -60. Uomo del popolo; δημότης, ου (ὁ). -61. Utile al popolo; δημωφελής, ές.
Popoloso; *add.* V. Popolato.
Popone; Poponella; Poponessa; *s. m.* *s. f.* μελοπέπων, ονος (ὁ).
Poppa; *s. f.* μαζός, οῦ (ὁ)· τιτθός, οῦ (ὁ)· μαστός, οῦ (ὁ). -2. Dare la poppa; γαλακτιάω=ῶ. -3. Simile a poppa; μαστοειδής, ές· μαζούσιος, α, ον. -4. Tra le poppe; μεταμάζιος, ον. -5. Poppa della nave; πρύμνα, ης (ἡ). -6. Avere il vento in poppa; εὐ-πλοέω=ῶ.
Poppante; *p. pres.* γαλαθηνός, όν.
Poppare; *v. att.* θηλάζομαι.
Poppatore; *add.* V. Poppante.
Poppe; *s. f.* V. Poppa § -5.
Poppellina; *s. f. dim.* μαζίον, ου (τό).
Populare; *v. att.* V. Popolare.
Populeo; *add.* αἰγείρινος, η, ον.
Populo; *s. m.* V. Popolo.
Populoso; *add.* V. Popolato.
Porare; *v. intr.* δια-βαδίζω.
Porca; *s. f.* σπόριμος γῆ, γῆς (ἡ). -2. Femmina del porco; ὗς, ὑός (ἡ).
Porcajo; *s. m.* e
Porcaro; *s. m.* ὑοφορβός, οῦ (ὁ)· ὑοβοσκός, οῦ (ὁ)· συφορβός, οῦ (ὁ)· συβώτης, ου (ὁ). -2. Essere

Digitized by Google

porcajo; ὑοβοσκέω-ω· συβωτέω-ω. -3. Che appartiene al porcajo; συβωτικός, ή, όν.

Porcastro; *s. m.* χοιρίδιον, ου (τό).

Porcellana; *s. f. Sorta di terra*; ὄστρακον, ου (τό). -2. Pianta: ἀνδράχνη, ης (ἡ).

Porcelletto; } *s. m. dim.* χοιρίδιον, ου (τό)· χοι-
Porcellino; } ρίσκος, ου (ὁ).

Porcello; *s. m.* χοῖρος, ου (ὁ)· δελφάκιον, ου (τό).

Porcellotto; *s. m. dim.* V. Porcelletto.

Porchereccia; *s. f.* ὑοφορβεῖον, ου (τό)· χοιροκομεῖον, ου (τό)· χοιρομάνδριον, ου (τό)· συφεός, οῦ (ὁ)· συφειός, οῦ (ὁ)· συφεών, ῶνος (ὁ)· συφός, οῦ (ὁ)·

Porchereccio; *add.* ὑϊκός, ή, όν· ὑϊνός, ή, όν.

Porcheria; *s. f.* χοιρωδία, ας (ἡ). -2. Sporcizia; λύματα, ων (τά).

Porchetta; *s. f. dim.* V. Porchetto.

Porchettame; *s. m.* ὑοφόρβιον, ου (τό).

Porchetto; *s. m. dim.* χοιρίδιον, ου (τό).

Porcile; *s. m.* V. Porchereccia. -2. Nel porcile; συφεόνδε. -3. Luogo sporco; κύλισμα, ατος (τό).

Porcile; *add.* V. Porchereccio.

Porcina; *s. f.* ὑϊνὸν κρέας, ατος (τό).

Porcino; *add.* χοίρειος, α, ον· ὑϊκός, ή, όν· ὕειος, ον - α, ον· ὑϊνός, ή, όν· δελφάκειος, ον· δελφάκινος, ον. -2. Pan porcino; V. Pane § -21.

Porcinoso; *add.* συώδης, ες.

Porco; *s. m.* ὗς, ὑός (ὁ, ἡ)· σῦς, συός (ὁ, ἡ)· δέλφαξ, ακος (ὁ, ἡ)· χοῖνος, ου (ὁ). -2. Che addormenta porci; συοβαύβαλος, ον. -3. Che appartiene a porco; χοικός, ή, όν. -4. Cacciatore di porci; συοθήρας, ου (ὁ). -5. Che colpisce porci; συηβόλος, ον. -6. Diventar porco; δελφακόομαι-οῦμαι. -7. Ferito da un porco; συοπλήξ, ῆγος (ὁ, ἡ). -8. Greggi di porci; συφορβίον, ου (τό)· ὑοφορβίον, ου (τό). -9. Macello di porci; χοιροσφαγεῖον, ου (τό). -10. Pascolare, custodire porci; χοιροβοσκέω-ω· συφορβέω-ω. -11. Portar porci; χοιροφορέω-ω. -12. Sangue di porci uccisi; χοιράκτονον (αἷμα) ου (τό). -13. Simile a porco; χοιρώδης, ες. -14. Porco spino; ἐχῖνος, ου (ὁ)· χοιρογρύλλιος, ου (ὁ). -15. Sterco di porco; χοιροσπέλεθος, ου (ὁ). -16. Che ha testa di porco; χοιροκέφαλος, ον. -17. L'uccidere porci; συοκτονία, ας (ἡ). -18. Ucciso dal porco; συοθλητος, ον. -19. Uccisore di porci; χοιροσφάγος, ον· χοιροκτόνος, ον. -20. Vendere porci; χοιροπωλέω-ω. -21. Venditore di porci; χοιροπώλης, ου (ὁ). -22. Che vive come un porco; χοιρόβιος, ον.

Porfido; *s. m.* πορφυρίτης, ου (ὁ).

Porfirione; *s. m.* πορφυριών, ῶνος (ὁ).

Porfiro; *s. m.* V. Porfido.

Porgere; *v. att.* ἐκ-τείνω· προ-τεινω. -2. Dare; δίδωμι· παρα-δίδωμι· παρ-έχω. -3. Riferire; ἀνα-φέρω. -4. Porgere fede, credenza; πιστεύω. -5. La mano a checchessia; ἐγ-χειρέω-ω. -6. Morte; κτείνω. -7. Gli occhi, *fissare attentamente*; ἀτενίζω. -8. Orecchio; δι-ακούω. -9. Preghi, preghiere; προς-εύχομαι.

Porgimento; *s. m.* ἐπέκτασις, σεως (ἡ)· ἔκτασις, σεως (ἡ).

Porisma; *s. m.* πόρισμα, ατος (τό).

Poro; *s. m.* πορός, οῦ (ὁ). -2. Aprire i pori; ποροποιέω-ω. -3. Aprimento dei pori; πορποιΐα, ας (ἡ). -4. Che ha molti pori; πολύπορος, ον.

Porosità; *s. f.* πολύτρητον, ου (τό)· ἀραιότης, ητος (ἡ).

Poroso; *add.* πολύτρητος, ον· ἀραιός, όν - ά, όν.

Porpora; *s. f.* πορφύρα, ας (ἡ). -2. Che ha una cintura di porpora; πορφυροζώνος, ον. -3. Essere del colore della porpora; πορφυρέω-ω· πορφυρίζω. -4. Commercio di porpora; πορφυροπωλική, ῆς (ἡ). -5. Coperto di porpora; πορφυρόστρωτος, ον. -6. Con fiore di porpora; πορφυράνθεμος, ον· πορφυρανθής, ές. -7. Mescolato di porpora; πορφυρομιγής, ές· μεσοπόρφυρος, ον. -8. Nato nella porpora, *principe*; πορφυρογέννητος, ον. -9. Con orlo di porpora; πορφυρόπεζος, ον. -10. Che ha i piedi di porpora; πορφυρόπεζος, ον. -11. Che ruba porpora; πορφυροκλέπτης, ου (ὁ). -12. Simile a porpora; πορφυροειδής, ές. -13. Che ha stelo di porpora; πορφυρόκαυλος, ον. -14. Tingere di porpora; πορφυρεύομαι· πορφυρόω-ω. -15. Appartenente al tinger in porpora; πορφυρευτικός, ή, όν. -16. Tinto di porpora; πορφυρόβαπτος, ον· πορφυροβαφής, ές. -17. Tintore di porpora; πορφυρεύς, έως (ὁ)· πορφυροβάφος, ον. -18. Tintoria di porpora; πορφυρεῖον, ου (τό)· πορφυροβαφεῖον, ου (τό). -19. Tutto di porpora; αὐτοπόρφυρος, ον. -20. Che vende porpora; πορφυροπώλης, ου (ὁ)· πορφυρόπωλις, ιδος (ἡ). -21. Veste di porpora; πορφυρίς, ίδος (ἡ). -22. Vestito di porpora; πορφυροσχήμων, ον.

Porporato; *add.* πορφύρεος-οῦς, έα-ᾶ, εον-οῦν· πορφυροσχήμων, ον· πορφυρίδι περιβεβλημένος, η, ον.

Porpore; *s. f.* V. Porpora.

Porporeggiare; *v. intr.* πορφυρέω-ω.

Porporino; *add.* πορφύριος, α, ον· πορφυραῖος, α, ον· πορφύρειος, α, ον· πορφυρόεις, εσσα, εν. -2. Porporino alla estremità; ἀκροπόρφυρος, ον.

Porporo; *s. m.* V. Porpora.

Porpurato; *add.* V. Porporato.

Porraceo; *add.* πρασώδης, ες· πράσινος, ον· πράσιος, ον.

Porre; τίθημι· ἵστημι· καθ-ίζω. -2. Accostare; ὑπερτίθημι. -3. Assegnare; καθ-ίστημι. -4. Deliberare; προ-αιρέομαι-οῦμαι. -5. Edificare; οἰκοδομέω-ω. -6. Imporre, comandare; ἐπι-τάττω. -7. Insegnare; διδάσκω. -8. Isbarcare; προσκέλλω. -9. Piantare; φυτεύω. -10. Porre altrove; μετα-τίθημι· μετα-καθ-ίζω. -11. Porre amore; ἐπι-μαίνομαι. -12. Por l'animo; βουλεύομαι. -13. Porre ad alcun'arte; οἰκειόω-ω πρὸς τέχνην. -14. Porre in bando; φυγαδεύω. -15. Por cagione, *incolpare*; δια-βάλλω. -16. Porre il campo; στρατοπεδεύω. -17. Porre caso; τίθημι· δίδωμι. -18. Porre in croce; σταυρόω-ω· σκολοπίζω. -19. Porre cura; προς-έχω τὸν νοῦν. -20. Porre dentro; ἐγ-κατα-χωρίζω. -21. Porre dirimpetto; ἀντι-τίθημι· ἀντι-καθ-ιδρύω· ἀντι-καθ-ίζω. -22. Porre ad effetto, porre in esecuzione, por fine, termine; ἐπι-τελέω-ω· ἀπο-πληρόω-ω· τέλος ἐπι-τίθημι. -23. Por freno; ἀπ-έχω. -B'. Porre freno alla lingua; ἀπ-έχω τὴν γλῶσσαν. -24. Porre giù; κατα-τίθημι· ἀπο-κατα-τίθημι. -B'. *N. pass. Ammalarsi*; νοσόματι περι-πίπτω. -25. Porre in giuoco; κατα-γελάω-ω. -26. Porre invece; ἀντ-εμ-βιβάζω. -27. Porre a lato; παρα-καθ-ίζομαι· παρα-καθ-ίζομαι. -28. Porre in luce; τυποῦν ἐκ-δίδομαι. -29. Por mano, *cominciare*; ἐγ-χειρόω-ω. -30. Por mano alle armi; ὅπλα λαμβάνω. -31. Por le mani addosso; βλάπτω. -32. Por mente; προς-έχω τὸν νοῦν. -33. Porre

Digitized by Google

in mezzo; μετα-τίθημι. -B'. *Allegare;* εἰς-φέρομαί (τι). -34. Porre in mezzo, dimora; διατριβὴν τοῦ χρόνου ποιέω-ῶ. -35. Por la mira; στοχάζομαι. -36. Porre modo; κατα-στέλλω. -37. Porre a morte; κτείνω. -38. Porre nome; ὄνομα δίδωμι. -39. Porre in obblio; ἐπι-λανθάνομαι. -40. Porre in opera, *adoperare;* ἀπονέμω. -41. Porre in pericolo; εἰς κίνδυνον ἐπ-άγω. -42. Por piede innanzi, *superare;* δια-φέρω. -43. Porre al sole, *rovinare;* κατα-πατέω-ῶ· κατα-λύω. -44. Porre sopra; ὑπερ-τίθημι· ἀνατίθημι. -45. Porre sotto; ὑπο-βάλλω. -46. Por vicino; παρα-καθ-ίζω. -47. Porre via; ἀφεδράζω. -48. Porsi in cuore, *risolvere;* προ-αιρέομαι εοῦμαι. -49. Porsi con alcuno, *impacciarsi;* ἀνα-στρέφομαι. -50. Porsi con alcuno, *andar a stare con esso per servitore;* εἰς δουλείαν (τινος) ἐμαυτὸν δίδωμι.

Porreggere; *v. att.* V. Porgere.

Porro; *s. m.* πράσον, ου (τὸ). -2. Cibarsi di porri; πρασοφαγέω-ῶ. -3. Del colore del porro; πρασίτης, ου (ὁ)· πρασίτις, ιδος (ἡ)· πράσιος, ον. -4. Simile al porro; πρασοειδής, ές.

Porro; *s. m. Piccola escrescenza dura;* ἀκροχορδών, όνος (ἡ).

Porroso; *add.* ἀκροχορδ ώδης, ες.

Porta; *s. m. Facchino;* φορτοβαστάκτης, ου (ὁ)· φορτοφόρος, ου (ὁ).

Porta; *s. f.* πύλη, ης (ἡ)· Θύρα, ας (ἡ)· Θύρωμα, ατος (τὸ). -2. Con ampie porte; μακρόπυλος, ον. -3. Appartenente alla porta; Θυραῖος, α, ον. -4. Che apre la porta; Θυρεπανοίκτης, ου (ὁ)· Θυροιγός, οῦ (ὁ). -5. Che ha cento porte; ἑκατοντάπυλος, ον. -6. Che ha molte porte; πολύθυρος, ον· πολύπυλος, ον. -7. Che ha una porta sola; μονόθυρος, ον. -8. Battere alla porta; Θυροκοπέω-ῶ· Θυροκροτέω-ῶ· Θυροκρουστέω-ῶ. -9. Il battere alla porta; Θυροκοπία, ας (ἡ). -10. Che serve a battere alla porta; Θυροκοπικός, ή, όν. -11. Che batte alla porta; Θυροκόπος, ον. -12. Porta a due battenti; Θυρώματα δίξα, ων (τά). -13. Chiudere la porta; πυλόω-ῶ. -14. Che combatte alle porte della città; πυλαμάχος, ον. -15. Essere custode della porta; πυλορέω-ῶ. -16. Dalla porta; Θύραθεν. -17. Porta di dietro della casa; παραθύρα, ας (ἡ). -18. Dinanzi alla porta; Θυράσι. -19. Essere dinanzi alla porta; Θυραυλέω-ῶ. -20. Che è dinanzi alla porta; Θύραυλος, ον. -21. Il fabbricare porte; Θυροποιΐα, ας (ἡ). -22. Fabbricatore di porte; Θυροποιός, όν. -23. Fornire, provveder di porte; πυλόω-ῶ. -24. Fornito di porte; πυλοῦχος, ον. -25. Fuori della porta; Θύραθε. -26. Guardiano della porta; V. Portinajo. -B'. *Della città;* πυλαῖτης, ου (ὁ)· πυλαῖτις, ιδος (ἡ)· πυλουρός, όν· πυλωρός, όν. -27. Per la porta; Θύραζε. -28. Senza porta; ἄθυρος, ον. -29. Simile a porta; πυλοειδής, ές. -30. Che sostiene le porte; πυλοῦχος, ον. -31. Che sta alle porte; Θυραῖος, α, ον· Θυριώτης, ου (ὁ). -32. Che sta dirimpetto alle porte; Θυραῖος, α, ον· ἀντίπυλος, ον· ἀντίθυρος, ον. -33. Che sta fuori delle porte; Θύραυλος, ον. -34. Il trattenersi fuori della porta; Θυραυλία, ας (ἡ). -35. Vicino alla porta; παράθυρος, ον· ἀγχίθυρος, ον.

Portabile; *add.* οἰστός, ή, όν. -2. Da soffrire; ἀνεκτός, ή, όν.

Portacappe; *s. m.* V. Portamantello.

Portacqua; *s. m.* ὑδαφόρος, ον.

Portalettere; *s. m.* γραμματοφόρος, ον.

Portamantello; *s. m.* πήρα, ας (ἡ).

Portamento; *s. m.* κόμισις, σεως (ἡ). -2. Portatura della persona; ἕξις, εως (ἡ)· καλλοπισμός, οῦ (ὁ). -3. Modo di operare; τρόπος, ου (ὁ).

Portante; *s. m.* V. Ambio.

Portante; *p. pres.* φέρων, ουσα, ον· βαστάζων, ουσα, ον.

Portare; *v. att.* φέρω· βαστάζω· ἄγω· κομίζω. -2. Incitare; προ-τρέπω· συν-ωθέω-ῶ. -3. Tenere, avere; ἔχω. -4. Richiedere; ἀπ-αιτέω-ῶ. -5. Importare; δια-φέρει. -6. Portare abiti magnifici; σεμνοφορέω-ῶ. -7. Portar l'acqua al mare; γλαῦκα εἰς Ἀθήνας. -8. Portare altrove; δια-κομίζω· μετα-βιβάζω· μετα-φέρω. -9. Portar bene gli anni; κατ-ορθόω-ῶ ἐν ἡλικίᾳ. -10. Portare i bagagli; σκευοφορέω-ῶ. -11. Che porta i bagagli; σκευοφόρος, ον. -12. Portar dentro; εἰς-φέρω. -13. Che porta Dio; Θεοφόρος, ον. -14. Portar la fama, *correre voce;* δια-θρυλλέομαι εοῦμαι. -15. Portare in giro; περι-φέρω· περι-κομίζω. -16. Portare in giro insieme; συμ-περι-κομίζω. -17. Portar giù; κατα-φέρω· κατα-κομίζω. -18. Portare insieme; συμ-φέρω· συμ-βαστάζω. -19. Portar oltre; ὑπερ-κομίζω· ὑπερ-φέρω. -20. Portar in pace, *pazientemente;* ἀν-έχομαι. -21. Portar la pena; τιμωρίαν δίδωμι. -22. Portar pericolo, rischio; κινδυνεύω. -23. Che non si può portare; ἀβάστακτος, ον· -24. Che porta sempre; ἀειφόρος, ον. -25. Portare sopra; ὑπερ-φέρω· ὑπερ-φορέω-ῶ. -26. Portare in su; ἀνα-φέρω. -27. Portar via; ἀπο-φέρω· ἀπ-ες-φέρω· ἀπο-βαστάζω· ἀπο-κομίζω· μετα-βιβάζω· κατα-λαμβάνω· ἁρπάζω· ἀπ-άρνυμαι· ἁφανίζω. -28. Da portarsi via; ἀποφόρητος, ον. -29. Portare a vicenda; ἀντι-κομίζομαι. -30. *Intr.* Portarsi; παρ-έχω ἐμαυτόν. -B'. *Andare;* ἔρχομαι· ἴημι.

Portatile; *add.* V. Portabile.

Portato; *s. m.* γονή, ῆς (ἡ)· ἔκγονον, ου (τό)· κύημα, ατος (τό).

Portato; *p. pass.* οἰστός, ή, όν· κομιστός, ή, όν· βαστακτός, ή, όν. -2. Testè portato; ἀρτικόμιστος, ον.

Portatore; φόρταξ, ακος (ὁ)· φορτοφόρος, ον· βαστακτής, οῦ (ὁ). -2. Sofferente; ὑπομένων, ουσα, ον.

Portatura; *s. f.* κόμισις, σεως (ἡ). -2. Il portato; γονή, ῆς (ἡ).

Portella; *s. f.* } *dim.* Θυρίον, ου (τό)· Θυρίδιον, ο··
Portello; *s. m.* } (τό).

Portendere; *v. att.* προ-σημαίνω.

Portento; *s. m.* τέρας, ατος (τό)· Θαῦμα, ατος (τό)· σημεῖον, ου (τό).

Portentoso; *add.* V. Prodigioso.

Portevole; *add.* V. Portabile.

Porticale; *s. m.* V. Portico.

Porticciuola; *s. f. dim.* V. Porticella.

Porticciuolo; *s. m. dim.* λιμένιον, ου (τό)· λιμενίσκος, ου (ὁ).

Porticella; } *s. f. dim.* Θυρίον, ου (τό)· Θυρίδιον,
Porticina; } ου (τό).

Portico; *s. m.* στόα, ας (ἡ)· ξυστός, οῦ (ὁ).

Portiere; *s. m.* e

Portinajo; *s. m.* Θυροιγός, οῦ (ὁ)· Θυρωρός, οῦ

Digitized by Google

(ὁ, ἡ). -2. Essere portinajo; θυρωρέω-ῶ· πυλωρέω-ῶ. -3. Cella del portinajo; θυρωρεῖον, ου (τό).

Portinaro; Portiniero; } *s. m.* V. Portinajo.

Porto; *s. m.* λιμήν, ένος (ὁ). -2. Appartenente al porto; λιμένιος, α, ον. -3. Collocare in porto; λιμενίζω. -4. Comandante del porto; λιμενάρχης, ου (ὁ). -5. Il comando del porto; λιμεναρχία, ας (ἡ). -6. Custode del porto; λιμενοφύλαξ, ακος (ὁ). -7. Custodia del porto; λιμενοφυλακία, ας (ἡ). -8. Deviare dal porto; ἀπο-κέλλω. -9. Essere in porto; ναυλοχέω-ῶ· λιμενίζομαι. -10. Che è sul porto; λιμενίτης, ου (ὁ)· λιμενῖτις, ιδος (ἡ). -11. Entrare in porto; εἰς-ορμάζομαι· ἐν-ορμίζω. -12. Far porto, prendere porto; προς-κέλλω· ἐφ-ορμίζομαι εἰς λιμένα. -13. Avere forma di porto; λιμενίζομαι. -14. Mancanza di porto; ἀλιμενία, ας (ἡ)· ἀλιμενότης, ητος (ἡ). -15. Con molti porti; πολυλίμενος, ον. -16. Che occupa il porto; λιμενηόχος, ον. -17. Che osserva il porto; λιμενοσκόπος, ον. -18. Senza porto; ἀλίμενος, ον· ἀλιμένωτος, ον. -19. Simile a porto; λιμενοειδής, ές. -20. Uscire dal porto; ἀπο-πλέω-ῶ.

Portolano; *s. m.* πορθμεύς, έως (ὁ).

Portonajo; *s. m.* V. Portinajo.

Portulano; *s. m.* V. Portolano.

Portuoso; *add.* λιμενώδης, ες.

Porzioncella; *s. f. dim.* μερίς, ίδος (ἡ).

Porzione; *s. f.* μέρος, εος-ους (τό). -2. Dividere in porzioni; δαιτρεύω.

Posa; Posamento; } *s. m.* e

Posanza; *s. f.* ἡτυχία, ας (ἡ)· παῦσις, σεως (ἡ)· ἀνάπαυσις, σεως (ἡ). -2. Dare posa; παύω. -3. Fare posa; ἡσυχάζω· παύομαι.

Posapiano; *s. m.* μαλακαίπους, οδος (ὁ, ἡ).

Posare; *v. att.* ἀπο-τίθημι. -2. Aver posa; παύομαι.

Posata; *s. f.* V. Posamento. -2. Che si pone alla mensa; ἐπιτραπέζια σκευή, ῶν (τά).

Posatamente; *avv.* ἡσύχως· βάδην.

Posatezza; ἡσυχία, ας (ἡ)· ἀταραξία, ας (ἡ).

Posato; *add.* ἀποτιθείς, εῖσα, έν. -2. Quieto; ἥσυχος, η, ον· ἀτάρακτος, ον· ἀτάραχος, ον.

Posatura; *s. f.* V. Posa. -2. *Ciò che depongono in fondo le cose liquide;* ὑπόστασις, σεως (ἡ).

Posca; *s. f.* ὀξύκρατον, ου (τό).

Poscia; *avv.* εἶτα. -2. Posciachè; ἐπειδάν· ἐξ οὗ.

Posciachè; *avv.* ἐπειδάν· ἐξ οὗ.

Poscrai; Posdomane; Posdomani; } *avv.* μεταύριον.

Posessione; *s. f.* V. Possessione.

Positivamente; *avv.* θετικῶς. -2. Sicuramente; βεβαίως. -3. Effettivamente; ὄντως.

Positivo; *add.* θετικός, ή, όν. -2. Effettivo: ἐνεργητικός, ή, όν. -3. Che procede modestamente; κόσμιος, ον - α, ον.

Positura; *s. f.* e

Posizione; *s. f.* θέσις, σεως (ἡ)· στάσις, σεως (ἡ). -2. *Di un luogo;* τοποθεσία, ας (ἡ). -3. Mettere in posizione contraria: ἀντι-περι-ίστημι. -4. Mutare la posizione dell'esercito; ἀντι-μετα-τάσσω.

Poso; *s. m.* V. Posa.

Posolatura; *s. f.* Posolino; *s. m.* } ὑπουρίς, ίδος (ἡ).

Pospasto; *s. m.* τραγήματα, ων (τά).

Posponimento; *s. m.* τὸ ὕστερον τιθέναι.

Posporre; *v. att.* ὕστερον τίθημι· ἀπο-προ-βάλλω· ὕστερον ἡγέομαι-οῦμαι. -2. Sprezzare; ἀμελέω-ῶ· παρα-μελέω-ῶ· κατα-φρονέω-ῶ (τινα)· ὑπερ-οράω-ῶ (τι)· ἀτιμάζω (τινα).

Posposizione; *s. f.* V. Posponimento.

Posposto; Pospreferito; } *add.* ἀποπροηγμένος, η, ον.

Possa; Possanza; } *s. f.* βία, ας (ἡ)· δύναμις, εως (ἡ)· ἰσχύς, ύος (ἡ).

Possedente; *add.* κτησάμενος, η, ον· κτήτωρ, ορος (ὁ)· κεκτημένος, η, ον· ἔχων, ουσα, ον.

Possedere; *v. att.* κέκτημαι *(perf. da* κτάομαι-ῶμαι)· ἔχω· κατ-έχω. -2. Degno d'essere posseduto; ἀξιόκτητος, ον. -3. Possedere fuori del proprio paese; ἐγ-κτάομαι-ῶμαι.

Possedimento; *s. m.* κτῆσις, σεως (ἡ).

Posseditore; *add.* V. Possedente.

Possente; *add.* ἰσχυρός, ά, όν· δυνάμενος, η, ον δυνατός, ή, όν. -2. Essere assai potente; ὑπερ-κρατέω-ῶ. -3. Assai potente; πολυκρατής, ές· μεγαλοκρατής, ές. -4. Essere oltremodo potente; ὑπερ-δυναμόω-ῶ. -5. Oltremodo potente; ὑπερδύναμος, ον. -6. Fare potente; ἰσχυάζω. -7. Potente da sè stesso; αὐτοδύναμος, ον.

Possentemente; *avv.* ἰσχυρῶς.

Possere; *s. m.* V. Potere.

Possessione; κτῆσις, σεως (ἡ). -2. Fondo, podere; χωρίον, ου (τό)· ἀγρός, οῦ (ὁ). -3. Aver, acquistar possessioni fuori del proprio paese; ἐγ-κτάομαι-ῶμαι. -4. Aver molte possessioni; πολυχρηματέω-ῶ· πολυχρηματίζω. -5. Che ha molte possessioni; πολυκτίανος, ον· πολυκτήμων, ον· πολύκτητος, ον· πολυχρήματος, ον· πολυχρήμων, ον. -6. Cedere la possessione; ἀφ-ίημι. -7. Senza possessione; ἀκτέανος, ον· ἀκτήμων, ον. -8. Essere senza possessione; ἀκτημονέω-ῶ.

Possessivamente; *avv.* κτητικῶς.

Possessivo; *add.* κτητικός, ή, όν.

Possesso; *s. m.* V. Possessione. -2. Dare il possesso; ἐγ-χειρίζω. -3. Ricevere in possesso; παρα-λαμβάνω.

Possessore; *add.* V. Possedente.

Possessorio; *add.* κτητικός, ή, όν.

Possevole; *add.* e

Possibile; *add.* δυνατός, ή, όν. -2. Essere possibile; ἐστι. -3. Se punto è possibile; εἴ τί πού ἐστιν.

Possibilità; *s. f.* δύναμις, εως (ἡ)· δυνατόν, οῦ (τό). -2. Possa V.

Possibilmente; *avv.* τυχόντως.

Possibiltà; *s. f.* V. Possibilità.

Possidente; *add.* V. Possedente.

Possidere; *v. att.* V. Possedere.

Posta; *s. f.* σταθμός, οῦ (ὁ). -2. Corriere che porta le lettere; γραμματοφόρος, ου (ὁ). -3. Agguato; ἐνέδρα, ας (ἡ). -4. Occasione; εὐκαιρία, ας (ἡ). -5. Traccia; ἴχνος, εος-ους (τό). -6. A posta, *a bello studio;* ἐκ προαιρέσεως. -Β'. *A istanza di;* κατὰ γνώμην (τινος). -Γ'. *Fissamente;* ἀτενές. -7. Dar la posta, *determinare il tempo;* ὥραν, ἡμέραν ἀφ-ορίζω. -8. Fare a posta; ἐπιτηδὲς ποιέω-ῶ. -9. Fare la posta,

Digitized by Google

appostare; τηρέω-ῶ. -B'. *Scortare*; ἄγω. -10. Per la posta, *in fretta*; σπουδῇ.

Posta; *s. f.* V. Postura.

Postare; *v. att.* ἐφ-ίστημι. -2. Accamparsi; στρατοπεδεύω.

Postdomani; *avv.* V. Posdomani.

Postema; *s. f.* ἀπόστημα, ατος (τό). -2. Che ha forma di postema; ἀποστηματώδης, ες. -3. Che ha una postema; ἀποστηματίας, ου (ὁ)· ἀποστημάτιος, α, ον. -4. Piccola postema; ἀποστημάτιον, ου (τό).

Postemato; *add.* ἀποστημάτιος, α, ον· ἀποστηματίας, ου (ὁ).

Postemazione; *s. f.* V. Postema.

Postemoso; *add.* V. Postemato.

Postergale; *add.* V. Dossale.

Postergare; *v. att.* ἀπο-βάλλω· ὀλιγωρέω-ῶ· κατα-φρονέω-ῶ (τινος).

Posteri; *s. m. pl.* ἀπόγονοι, ων (οἱ).

Posteriore; *s. m.* πρωκτός, οῦ (ὁ).

Posteriore; *add.* ὕστερος, α, ον· ὀπίσθιος, ον.

Posteriormente; *avv.* ὕστερον.

Posterità; *s. f.* ὕστερον, ου (τό)· παιδές, ῶν (οἱ).

Posticcio; *s. m.* σκαφεῖον, ου (τό).

Posticcio; *add.* ἐπαχθείς, εῖσα, ἐν· κίβδηλος, ον.

Posticipare; *v. att.* ἀπο-βάλλω.

Postieri; *avv.* πρότριτα· προχθές.

Postierla; *s. f. Porticciuola*; θυρίδιον, ου (τό)· θυρίον, ου (τό).

Postiglione; *s. m.* ἱππαγωγός, οῦ (ὁ).

Postilla; *s. f.* σχόλιον, ου (τό)· παραγραφή, ῆς (ἡ).

Postillare; *v. att.* ἐπι-σημειόω-ῶ· παρα-γράφω.

Postillatore; *add.* ἐξηγητής, οῦ (ὁ).

Postillatura; *s. f.* παρασημείωσις, σεως (ἡ).

Postione; *s. m. Le parti posteriori*; πρωκτός, οῦ (ὁ).

Postlimino; *s. m.* ἀντιστροφή, ῆς (ἡ).

Posto; *s. m. Luogo*; τόπος, ου (ὁ)· χῶρος, ου (ὁ). -2. Posto assegnato; τάξις, εως (ἡ). -3. Cui non fu assegnato posto; ἀχώριστος, ον. -4. Cambiar il proprio posto; μετα-καθ-έζομαι. -5. Gettar giù dal suo posto; ἀπο-βαθμίζω. -6. Che rimane al suo posto; μόνιμος, ον. -7. Il primo posto; πρωτεία, ας (ἡ). -8. Avere il primo posto; πρωτεύω. -9. Avere il secondo posto; δευτερίαζω. -10. Nel secondo posto; δευτεροστατής, ές. -11. Tenere grande posto; λαμπρῶς βιόω-ῶ.

Posto; *p. pass.* θείς, θεῖσα, θέν. -2. Esser posto; κεῖμαι. -3. Essere posto a lato, vicino; παρά-κειμαι. -4. Esser posto insieme; σύγ-κειμαι. -5. Posto all'incontro, dirimpetto; ἀντηρής, ές. -6. Posto in luoghi alti; ὑπεράκριος, ον. -7. Posto superiormente; ὑπερθέξιος, ον.

Postochè; *avv.* ἐάν· εἰ· εἰ καί.

Postremo; *add.* V. Ultimo.

Postribulo e Postribolo; *s. m.* πορνεῖον, ου (τό).

Postulante; *add.* αἰτητής, οῦ (ὁ).

Postulato; *s. m.* αἴτημα, ατος (τό).

Postulazione; *s. f.* αἴτησις, σεως (ἡ).

Postumo; *add.* ὄψιγονος, ον.

Postura; *s. f.* V. Positura.

Potabile; *add.* πόσιμος, η, ον.

Potagione; *s. f.* κλαδευσις, σεως (ἡ)· κλαδεία, ας (ἡ).

Potajuolo; *s. m.* V. Potatojo.

Potamento; *s. m.* V. Potagione.

Potamogitone; *s. m.* ποταμογείτων, ονος (ὁ).

Potare; *v. att.* κλαδεύω· κλαδάω-ῶ· περι-κόπτω. -2. Non potato; ἀκλάδευτος, ον.

Potatojo; *s. m.* κλαδευτήριον, ου (τό).

Potatore; *add.* κλαδευτήρ, ῆρος (ὁ).

Potatura; Potazione; } *s. f.* V. Potagione.

Potentariamente; *avv.* V. Possentemente.

Potentario; Potentato; } *s. m.* κύριος, ου (ὁ)· δυνάστης, ου (ὁ).

Potente; *add.* V. Possente.

Potentemente; *avv.* V. Possentemente.

Potenza; *s. f.* δύναμις, εως (ἡ)· βία, ας (ἡ)· ἰσχύς, ύος (ἡ). -2. Milizia, la forza d'uno stato; στρατία, ας (ἡ). -3. Essere nel colmo della potenza; ἀκμάζω. -4. Che ha immensa potenza; ἀπειροδύναμος, ον.

Potere; *v. intr.* δύναμαι. -2. Non posso che; οὐ φθάνω *(col part.)*. -3. Quanto più si può; ὡς οἷόν τε μάλιστα.

Potere; *s. m.* V. Potenza. -2. Avere in potere; ἐγ-κρατέω-ῶ (τινος). -3. Che ha in potere; ἐγ-κρατής, ου (ὁ). -4. Dar potere; ἐξουσίαν δίδωμι. -5. Dar potere sopra; ὑπερ-τίθημι. -6. Dare in potere; ἐγ-χειρίζω· ἐκ-δίδωμι. -7. Mettersi in potere di; ἐμαυτὸν εἰς τήν τινος δύναμιν ποιέω-ῶ. -8. Ridurre in proprio potere: αἱρέω-ῶ· παρα-λαμβάνω.

Potestà; *s. f.* V. Podestà.

Potestà; *s. m.* V. Potenza.

Potestadi; Potestati; } *s. f. pl.* V. Podestadi.

Potesteria; *s. f.* V. Podesteria.

Potissimamente; *avv.* μάλιστα.

Potissimo; *add.* κράτιστος, η, ον.

Poto; *s. m.* πόσις, σεως (ἡ).

Poveraglia; *s. f.* δημίδιον, ου (τό).

Poveramente; *avv.* ἀθλίως· ταπεινῶς.

Poverello; *add.* πενιχρός, ά, όν· πενιχραλέος, α, ον.

Poverettamente; *avv.* V. Poveramente.

Poveretto; *add.* V. Poverello.

Poverezza; *s. f.* V. Povertà.

Poverino; *add.* V. Poverello.

Povero; *add.* πένης, ητος (ὁ)· πενίσσα, ης (ἡ)· ἀχρήματος, ον· ἀχρήμων, ον· πτωχός, ή, όν. -2. Esser povero; πενητεύω· ἀχρημονέω-ῶ. -3. Povero, arrogante; πτωχαλαζών, όνος (ὁ, ἡ). -4. Casa di poveri; πτωχεῖον, ου (τό). -5. Conveniente a poveri; πτωχικός, ή, όν. -6. Che ha cura dei poveri; πενητοκόμος, ον. -7. Far povero; πτωχίζω. -8. Nutrire poveri; πτωχοτροφέω-ῶ. -9. Che nutre poveri; πτωχοτρόφος, ον. -10. Il nutrire poveri; πτωχοτροφία, ας (ἡ). -11. Ricovero dei poveri; πτωχοδοχεῖον, ου (τό)· πτωχοτροφεῖον, ου (τό).

Povertà; *s. f.* πενία, ας (ἡ)· πενιχρότης, ητος (ἡ)· ἀχρηματία, ας (ἡ)· ἀχρημοσύνη, ης (ἡ)· πτωχεία, ας (ἡ). -2. Ridurre a povertà; πτωχίζω. -3. Che riduce a povertà; πτωχοποιός, όν.

Povro; *add.* V. Povero.

Pozione; *s. f.* πόσις, σεως (ἡ).

Poziore; *add.* κρείττων, ον.

Poziorità; *s. f.* V. Maggioranza.

Pozza; Pozzanghera; } *s. f.* τέναγος, εος-ους (τό)· σκότας. ἄδος (ἡ).

Pozzetta; *s. f. dim.* μικρὸν τέναγος, εος-ους (τό).

Pozzetto; *s. m. dim.* φρεάτιον, ου (τό).

Digitized by Google

Pozzo; *s. m.* φρέαρ, ατος (τό). -2. Che appartiene al pozzo; φρεατιαῖος, α, ον· φρεάτιος, α, ον· φρεατίδιος, ον. -3. Che attinge al pozzo; φρεάντλης, ου (ὁ). -4. Scavare pozzi; φρεωρυχέω-ῶ· φρεορυκτέω-ῶ. -5. Che scava pozzi; φρεωρύχος, ον· φρεορυκτός, ή, όν.

Pozzuolo; *s. m. dim.* V. Pozzetto.

Prace; *s. f.* V. Porca.

Prammatico; *add.* πραγματικός, ή, όν.

Prandere; *v. intr.* V. Pranzare.

Prandio; *s. m.* V. Pranzo.

Pranzare; *v. intr.* ἀριστάω-ῶ· δαινυμαι· δειπνέω-ῶ· δειπνοποιέομαι-οῦμαι. -2. Pranzare dopo; μεταδειπνέω-ῶ. -3. Pranzare da uno; παρα-δαίνυμαι· παρα-δειπνέω-ῶ.

Pranzo; *s. m.* δεῖπνον, ου (τό)· ὅριστον, ου (τό). -2. Apparecchiare il pranzo; δειπνοποιέω-ῶ. -3. Che apparecchia il pranzo; δειπνοποιός, όν. -4. Che invita a pranzo; δειπνολήτωρ, ορος (ὁ). -5. Che parla del pranzo; δειπνολόγος, ον. -6. Perdere un pranzo per negligenza; παρα-δειπνέομαι-οῦμαι. -7. Di dopo pranzo; δειλινός, ή, όν.

Prasma; *s. m. Specie di gioja di color verde scuro;* πλάσμα, ατος (τό).

Prassino; *add.* πράσινος, η, ον· πράσιος, ον.

Prataglia; *s. f.* V. Prateria.

Pratajuolo; *add.* λειμώνιος, α, ον.

Pratellino; Pratello; *s. m. dim.* λειμώνιον, ου (τό).

Pratense; *add.* λειμώνιος, α, ον.

Prateria; *s. f.* λειμῶνες, ων (οἱ).

Pratica; *s. f.* πρᾶγμα, ατος (τό). -2. *Uso di fare checchessia;* πρᾶξις, εως (ή)· πρακτική, ῆς (ή). -3. Amicizia; συνομιλία, ας (ή). -4. Fare, acquistare pratica; δια-τρίβω.

Praticabile; *add.* πρακτός, ή, όν. -2. *Di luogo;* εὔπορος, ος. -3. Strada praticabile; εὐοδία, ας (ή).

Praticabilmente; *avv.* πρακτῶς· εὐπόρως.

Praticamente; *avv.* πρακτικῶς.

Praticare; *v. att.* ἐργάζομαι· ἀσκέω-ῶ· κτάομαι-ῶμαι. -2. Conversare; συν-ομιλέω-ῶ. -3. Frequentare; χράομαι-ῶμαί (τι). -B'. *Di un luogo;* φοιτάω-ῶ· συχνάζω· θαμίζω (εἰς τόπον τινά). -4. Trattare; χρηματίζομαί (τι).

Praticazione; *s. f.* V. Pratica.

Praticello; *s. m. dim.* V. Pratello.

Pratichezza; *s. f.* συνήθεια, ας (ή).

Pratichissimo; *add. superl.* ἐμπειρότατος, η, ον.

Pratico; *add.* ἔμπειρος, α, ον.

Prato; *s. m.* λειμών, ῶνος (ὁ). -2. Dal prato; λειμωνόθεν. -3. Simile a prato; λειμωνοειδής, ές.

Pravamente; *avv.* πονηρῶς.

Pravità; *s. f.* πονηρία, ας (ή)· μοχθηρία, ας (ή).

Pravo; *add.* πονηρός, ά, όν· μοχθηρός, ά, όν.

Pre'; *s. m.* V. Prete.

Preaccennare; *v. att.* προ-μηνύω· προ-σημαίνω· προ-σημειόω-ῶ.

Preaccusare; *v. att.* προ-αιτιάομαι-ῶμαι.

Preallegato; *add.* προεπαχθείς, εῖσα, έν.

Preambolare; *v. intr.* προ-λέγομαι.

Preambolo e Preambulo; *s. m.* προοίμιον, ου (τό)· προλεγόμενα, ων (τά)· πρόλογος, ου (ὁ). -2. Senza preambolo; ἀπροοιμίαστος, ον.

Preavvertire; *v. att.* προ-μιμνήσκω.

Prebenda; *s. f.* ἱερωσύνη, ης (ή).

Precariamente; *avv.* ὑπευθύνως.

Precario; *add.* ὑπεύθυνος, ον.

Precauzione; *s. f.* εὐλάβεια, ας (ή)· προφυλακή, ῆς (ή). -2. Con precauzione; περιφυλαγμένως. -3. Senza precauzione; ἀφυλάκτως. -4. Usare precauzione; περιφυλαγμένως ἔχω.

Precazione; Prece; *s. f.* δέησις, σεως (ή)· εὐχή, ῆς (ή)· εὐχωλή, ῆς (ή)· λιπάρησις, σεως (ή).

Precedente; *add.* πρότερος, α, ον· προτεραῖος, α, ον· προηγούμενος, η, ον.

Precedentemente; *avv.* V. Prima.

Precedenza; *s. f.* προεδρία, ας (ή)· προτίμησις, σεως (ή). -2. Avere la precedenza; πρωτεύω· προ-εδρεύω (τινος). -3. Dar la precedenza; προ-τιμάω-ῶ. -4. Disputare della precedenza; περὶ τῆς προεδρίας ἀμφι-σβητέω-ῶ.

Precedere; *v. att.* παρ-έρχομαι· προ-πορεύω· προ-βαίνω· ἡγέομαι-οῦμαι.

Precelso; *add.* ὑψηλός, ή, όν.

Precessione; *s. f.* V. Precedenza.

Precesso; *add.* προβεβηκώς, υῖα, ός.

Precessore; *add. Antenato;* πρόγονος, ον.

Precettare; *v. att.* κελεύω· παρ-αγγέλλω· ἐπι-τάττω· ἐπ-άγω δίκην.

Precettatore; Precettista; *s. m.* διδάσκαλος, ου (ὁ).

Precettivo; *add.* διδασκαλικός, ή, όν.

Precetto; *s. m.* παράγγελμα, ατος (τό)· ἐπίταγμα, ατος (τό)· ἐντολή, ῆς (ή). -2. Ammaestramento; δίδαγμα, ατος (τό). -3. Far precetto; ἐπι-τάττω.

Precettore; *s. m.* διδάσκαλος, ου (ὁ).

Precidere; *v. att.* ἐπι-τέμνω.

Precingersi; *v. intr.* περι-ζώννυμαι (τι).

Precinto; *p. pass.* περιεζωσμένος, η, ον· περιζωστός, ή, όν.

Precipitamento; Precipitanza; *s. m. s. f.* ὑπόπτωσις, σεως (ή).

Precipitare; *v. att.* κρημνίζω· κατα-κρημνίζω· κατα-ῥίπτω. -2. Precipitar giù dall'alto; δια-κρημνίζω. -3. Precipitare insieme; συγ-κατα-κρημνίζω. -4. *Intr.* κατα-πίπτω.

Precipitatamente; *avv.* V. Precipitosamente.

Precipitatore; *add.* καταικρημνίζων, ουσα, ον· κατα-κρημνιστής, οῦ (ὁ).

Precipitazione; *s. f.* ὑπόπτωσις, σεως (ή). -2. Soverchia fretta; σπουδή, ῆς (ή).

Precipite; *add.* προπετής, ές.

Precipitevolmente; Precipitosamente; *avv.* προπετῶς.

Precipitoso; *add.* προπετής, ές. -2. Scosceso; ἀπό-κρημνος, ον.

Precipiziare; *v. att.* V. Precipitare.

Precipizio; *s. m.* ἀπόκρημνον, ου (τό)· κρημνός, οῦ (ὁ). -2. Andare in precipizio; κατα-στρέφομαι. -3. Gettare in un precipizio; κατα-κρημνίζω. -4. Mandare in precipizio; κατα-στρέφω. -5. Avere da un lato il precipizio, dall'altro i lupi; ἔμπροσθεν κρημνός, ὄπισθεν λύκος.

Precipuamente; *avv.* ἐξαιρέτως· μάλιστα.

Precipuo; *add.* ἐξαίρετος, ον· πρόκριτος, ον.

Precisamente; *avv.* συλλήβδην· ἀκριβῶς. -2. Esattamente; κατὰ στάθμην.

Precisione; Precisità; *s. f.* ἀκρίβεια, ας (ή).

Precisivo; *add.* ἀκριβής, ές.

Preciso; *add.* ἀπότομος, ον. -2. Esatto; ἀκριβής, ές.

Preciso; *avv.* V. Precisamente.

Digitized by Google

Preclaramente; *avv.* περιφανῶς· περιδήλως· εὐκλεῶς.
Preclaro; *add.* εὐκλεής, ές· ἔνδοξος, ον· ἐξαίρετος, ον.
Precludere; *v. att.* ἀπο-κλείω. -2. Precludere ad alcuno la strada; ἀπο-κλείω τινα ὁδοῦ.
Preco; *s. m.* V. Prego.
Precogitare; *v. intr.* προ-νοέομαι=οῦμαι.
Precognizione; Precognoscenza; *s. f.* πρόγνωσις, σεως (ἡ).
Precognoscere; *v. att.* V. Preconoscere.
Precone; *s. m.* κήρυξ, υκος (ὁ).
Preconio; *s. m.* κήρυγμα, ατος (τό).
Preconizzare; *v. att.* κηρύττω.
Preconizzatore; *add.* κηρύττων, ουσα, ον.
Preconizzazione; *s. f.* V. Preconio.
Preconoscenza; *s. f.* V. Precognoscenza.
Preconoscere; *v. att.* προ-γινώσκω· προ-οράω=ῶ.
Preconoscimento; *s. m.* V. Precognizione.
Precordj; *s. m. pl.* περικάρδια, ων (τά).
Precorrere; *v. intr.* προ-τρέχω.
Precorritore; *add.* πρόδρομος, ον.
Precursione; *s. f.* προδρομή, ῆς (ἡ).
Precursore; *add.* πρόδρομος, ον.
Preda; *s. f.* λεία, ας (ἡ)· λῆις, ῖδος (ἡ)· λάφυρον, ου (τό)· ἄγρα, ας (ἡ). -2. Condurre via come preda; συλαγωγέω=ῶ. -3. Fare preda; λεηλατέω=ῶ· λῃΐζομαι. -4. Il far preda; λεηλασία, ας (ἡ)· λῃστύς, ύος (ἡ).
Predace; *add.* λῃστρικός, ή, όν· λῃστήρ, ῆρος (ὁ)· λῃστής, οῦ (ὁ)· λῃστος, ου (ὁ)· λῃστις, ιδος (ἡ)· λῃστρίς, ίδος (ἡ).
Predamento; *s. m.* λεηλασία, ας (ἡ)· λῃστύς, ύος (ἡ).
Predare; *v. intr.* λεηλατέω=ῶ· λῃζομαι· λῃστεύω· ἁρπάζω.
Predatore; Predatorio; *add.* V. Predace.
Predecessore; *s. m.* προγεγονώς, υῖα, ός. -2. *Che è stato prima;* προηγητής, οῦ (ὁ)· προηγητήρ, ῆρος (ὁ).
Predefinire; *v. att.* V. Stabilire.
Predella; *s. f.* βάθρον, ου (τό)· βαθρίς, ας (ἡ)· βαθμίς, ίδος (ἡ)· ἔδρα, ας (ἡ).
Predestinare; *v. att.* προ-ορίζω.
Predestinazione; *s. f.* προορισμός, οῦ (ὁ).
Predeterminare; *v. att.* προ-ορίζω.
Predeterminazione; *s. f.* προορισμός, οῦ (ὁ).
Predetto; *p. pass.* πρόρρητος, ον. -2. Non predetto; ἀπρόρρητος, ον. -3. Predetto da Dio· θεόχρηστος, ον.
Predica; *s. f.* ὁμιλία, ας (ἡ)· λόγος, ου (ὁ)· δημηγορία, ας (ἡ). -2. Riprensione; νέμεσις, σεως (ἡ). -3. Far predica; παρα-καλέω=ῶ.
Predicagione; Predicamento; *s. m.* V. Predica.
Predicante; *add.* δημηγόρος, ου (ὁ)· ἐκκλησιαστής, οῦ (ὁ)· ἀγορητής, οῦ (ὁ).
Predicanza; *s. f.* V. Predica.
Predicare; *v. att.* ἐπι-φημίζω· παρα-καλέω=ῶ. -2. Annunziare il vangelo; δημηγορέω=ῶ. -3. Esagerare; θρυλλέω=ῶ. -4. Pregare altrui con gran circuito di parole; πολυλόγως εὔχομαι. -5. Pubblicare; κηρύττω. -6. Predicare ai porri; λίθῳ δια-λέγω.
Predicato; *s. m.* κατηγορία, ας (ἡ).
Predicatore; *add.* V. Predicante.
Predicazione; *s. f.* V. Predica.

Predicere; *v. att.* V. Predire.
Predicimento; *s. m.* προάγγελμα, ατος (τό).
Predifinire; *v. att.* προ-ορίζω.
Predifinizione; *s. f.* προορισμός, οῦ (ὁ).
Prediletto; *add.* ὑπερφιλούμενος, η, ον.
Predilezione; *s. f.* προτίμησις, σεως (ἡ).
Prediligere; *v. att.* ὑπερ-φιλέω=ῶ· προ-τιμάω=ῶ.
Predio; *s. m.* V. Podere.
Predire; *v. att.* προ-λέγω· προ-εῖπον· μαντευομαι· χρησμολογέω=ῶ· χρησμῳδέω=ῶ.
Predizione; *s. f.* πρόγνωσις, σεως (ἡ)· μαντεία, ας (ἡ)· χρησμολογία, ας (ἡ)· χρησμοδόσημα, ατος (τό).
Predominare; *v. att.* κυριεύω· κρατέω=ῶ (τινος).
Predominio; *s. m.* ἀρχή, ῆς (ἡ)· ἡγεμονία, ας (ἡ)· κράτος, εος=ους (τό)· ἐπικράτεια, ας (ἡ).
Predone; *s. m.* λῃστής, οῦ (ὁ)· λῃστήρ, ῆρος (ὁ).
Preeminenza; *s. f.* V. Preminenza.
Preesistenza; *s. f.* προϋπόστασις, σεως (ἡ).
Preesistere; *v. intr.* προ-ὑπ-ειμι· προ-ὑπάρχω.
Preessere; *v. intr.* ἐπι-στατέω=ῶ.
Prefato; *add.* προλεγόμενος, η, ον.
Prefazio; Prefazione; *s. f.* V. Preambolo.
Preferenza; *s. f.* V. Preferimento. -2. A preferenza; ὑπερεχόντως· διαφερόντως. -3. Avere la preferenza; ὑπερ-φέρομαι.
Preferibile; *add.* πρότιμος, ον.
Preferimento; *s. m.* πρόκρισις, σεως (ἡ)· προτίμησις, σεως (ἡ).
Preferire; *v. att.* προ-τιμάω=ῶ· προ-αιρέομαι=οῦμαι (τί τινος).
Prefetto; *s. m.* ἡγεμών, όνος (ὁ)· ἔπαρχος, ου (ὁ).
Prefettura; *s. f.* ἡγεμονεία, ας (ἡ)· ἡγεμόνευμα, ατος (τό)· ἐπαρχία, ας (ἡ).
Prefica; *s. f.* καρίνη, ης (ἡ).
Prefiggere; *v. att.* βουλεύομαι· κρίνω· τάττω· ὁρίζω· τίθημι· καθ-ίστημι. -2. Prefiggersi; προ-αιρέομαι=οῦμαι.
Prefiggimento; *s. m.* πρόθεσις, σεως (ἡ).
Prefiguramento; *s. m.* προσημασία, ας (ἡ)· προ-διατύπωσις, σεως (ἡ).
Prefigurare; *v. att.* προ-σημαίνω· ὑπο-τυποω=ῶ· προ-δια-τυπόω=ῶ· προ-ζωγραφέω=ῶ.
Prefigurazione; *s. f.* V. Prefiguramento.
Prefinire; *v. att.* προ-ορίζω.
Prefissione; *s. f.* V. Prefiggimento.
Prefisso; *add.* διωρισμένος, η, ον.
Prega; Pregazione; Preganza; *s. f.* V. Preghiera.
Pregare; *v. att.* εὔχομαι (τινι)· δέομαι (τινός τι)· ἱκετεύω (ὑπέρ τινος)· χρῄζω (τινος)· ἀρόμαι=ῶμαι. -2. Domandare; αἰτέω=ῶ· κελεύω (τινα). -3. Inclinato al pregare; δεητικός, ή, όν· ἀρατικός, ή, όν. -4. Deviar pregando; παρ-αιτέομαι=οῦμαι. -5. Pregare insieme; συν-δέομαι.
Pregaria; *s. f.* V. Preghiera.
Pregativo; *add.* δεητικός, ή, όν.
Pregatore; *add.* ἱκέτης, ου (ὁ).
Pregeria; *s. f.* V. Preghiera.
Pregevole; *add.* τιμητέος, α, ον· τίμιος, ον· τίμητος, ον· ἀξιοτίμητος, ον. -2. Assai pregevole; ὑπέρτιμος, ον· πολυτίμητος, ον.
Pregheria; *s. f.* V. Preghiera.
Preghevole; *add.* ἱκέτης, ου (ὁ).
Preghiera; *s. f.* εὐχή, ῆς (ἡ)· δέησις, σεως (ἡ)·

Digitized by Google

δέημα, ατος (τό)· χρεία, ας (ἡ)· ἀξίωσις, σεως (ἡ)· αἴτημα, ατος (τό)· αἴτησις, σεως (ἡ). -2. Piegare alle preghiere; μαλαλζομαι. -3. Placare con preghiere; παρ-αιτέομαι-οῦμαι.

Preghiero; *s. m.* V. Preghiera.

Pregiabile; *add.* V. Pregevole.

Pregiabilità; *s. f.* τιμιότης, ητος (ἡ)· τίμημα. ατος (τό)· ἀξία, ας (ἡ).

Pregiare; *v. att.* τιμάω-ῶ· ἀπο-τιμάω-ῶ· θεραπεύω (τινα)· ἐντίμως ἔχω (τι). -2. *Dar il prezzo a'lle cose*; καθ-ίστημι τὴν τιμήν· τιμάω-ῶ· συν-τιμάομαι-ῶμαι.

Pregiato; *add.* τετιμημένος, η, ον. -2. Non degnamente pregiato; ἄτιτος, ον.

Pregiatore; *add.* τιμητής, οῦ (ὁ).

Pregio; *s. m.* τίμημα, ατος (τό)· τιμή, ῆς (ἡ)· ἀξία, ας (ἡ)· ἀξίωσις, σεως (ἡ). -2. Avere in pregio, dare il pregio; V. Pregiare. -3. Non avuto in pregio; ἀτίμητος, ον. -4. Tenere in piccol pregio; ἀτίζω· ἀτιμάζω· ὀλιγωρέω-ῶ.

Pregionato; *add.* V. Imprigionato.

Pregione; *add.* ἀλωτός, ή, όν.

Pregione; *s. f.* V. Prigione.

Pregionia; *s. f.* V. Prigionia.

Pregioniere; *s. m.* V. Prigioniere.

Pregioso; *add.* πολύτιμος, ον.

Pregiudicare; *v. att.* βλάπτω (τινα)· ζημίαν φέρω (τινι).

Pregiudicativo; *add.* βλαβερός, ά, όν· ἐπιβλαβής, ές· κακός, ή, όν.

Pregiudicatore; *add.* βλάπτων, ουσα, ον.

Pregiudiciale; *add.* V. Pregiudicativo.

Pregiudicio e Pregiudizio; *s. m.* ζημία, ας (ἡ)· βλάβη, ης (ὁ)· βλάβος, εος-ους (τό)· βλάμμα, ατος (τό). -2. Con pregiudizio; μετὰ βλάβης. -3. Senza pregiudizio; ἀζήμιος, ον· ἄνευ βλάβης. -4. Falsa opinione; ὑποψία, ας (ἡ)· οἴησις, σεως (ἡ). -5. Giudizio preconcetto; προδικασία, ας (ἡ)· προ-όλησις, εως (ἡ).

Pregiudizioso; *add.* V. Pregiudicativo.

Pregnante; *add.* ἐγκύμων, ον· ἔγκυος, ον. -2. Essere pregnante; ἐγ-κυμονέω-ῶ.

Pregnanza e Pregnezza; *s. f.* ἔγκυσις, σεως (ἡ).

Pregno; *add.* V. Pregnante.

Prego; *s. m.* V. Preghiera.

Pregustare; *v. att.* V. Prelibare.

Preire; *v. intr.* V. Precedere.

Preite; *s. m.* V. Prete.

Prelagione; *s. f.* V. Prelatura.

Prelato; *s. m.* καθ-ηγούμενος, ου (ὁ)· πρόεδρος, ου (ὁ).

Prelatura; Prelazione; Priorità; *s. f.* προεδρία, ας (ἡ). -2. Superiorità; ἀρχή, ῆς (ἡ).

Prelezione; *s. f.* προ-αγόρευσις, σεως (ἡ).

Preliare; *v. intr.* V. Combattere.

Prelibare; *v. att.* προ-γευματίζω· προ-γεύομαι.

Prelibato; *add* ἔξοχος, ον· ἥδιστος, η, ον.

Preliminare; *s. m.* προαγῶν, ῶνος (ὁ)· προλεγόμενα, ων (τά).

Preliminare; *add.* προηγετικός, ή, όν.

Prelio; *s. m.* V. Battaglia.

Prelucere; *v. intr.* προ-φαίνομαι.

Preludere; *v. intr.* προ-οιμιάζομαι· προ-άδω.,

Preludio; *s. m.* προοίμιον, ου (τό).

Prematuro; *add.* ἄωρος, ον.

Premeditare; *v. att.* προ-μελετάω-ῶ· προ-νοέω-ῶ· προ-αιρέομαι-οῦμαι.

Premeditatamente; *avv.* κατὰ προμελέτησιν.

Premeditato; *p. pass.* προνενοημένος, η, ον· προ-αιρετός, ή, όν.

Premeditazione; *s. f.* προμελέτησις, σεως (ἡ)· προ-αίρεσις, σεως (ἡ).

Premente; *p. pres.* πιέζων, ουσα, ον· πατῶν, οῦσα, οῦν.

Premere; *v. att.* πιέζω· συμ-πιέζω. -2. Abbassare, conculcare; κατα-θλίβω· κατα-πιέζω. -3. Angariare; ἐξ-αμέλγω. -4. Calcare, opprimere; πατέω-ῶ· θλίβω. -5. Incalzare; ἐφ-ίσταμαι· ὠθέω-ῶ. -6. Importare; διαφέρει. -7. Essere necessario; δεῖ. -8. Spingere; ἐπ-εἴγω. -9. Premere in alto, sopra, di nuovo; ἀνα-πιέζω. -10. Premere fortemente; τάττω. -11. Premere da lato; παρα-θλίβω. -12. Premere molto; διαθλίβω. -13. Premere a vicenda; ἀντι-πιέζω· ἀντι-θλίβω. -14. Da non premersi; ἀπίεστος, ον. -15. *N. ass.* Fare calca; ἐφ-ορμάω-ῶ. -16. Essere a cuore; διαφέρει.

Premessa; *s. f.* κείμενα, ων (τά)· πρότασις, σεως (ἡ).

Premessione; *s. f.* V. Preambolo.

Premettere; *v. att.* προ-τίθημι.

Premiare; *v. att.* ἀντ-απο-δίδωμι· γεραίρω.

Premiativo; *add.* ἀνταποδοτικός, ή, όν.

Premiazione; *s. f.* ἀνταπόδομα, ατος (τό)· ἀνταπόδοσις, σεως (ἡ).

Preminente; *add.* ὑπέροχος, ον.

Preminenza; *s. f.* ὑπεροχή, ῆς (ἡ)· προτίμησις, σεως (ἡ). -2. Avere la preminenza; ὑπερ-οχέω-ῶ.

Premio; *s. m.* ἆθλον, ου (τό)· γέρας, ατος (τό)· δωρεά, ᾶς (ἡ)· ἀνταπόδομα, ατος (τό). -2. Mercede; μισθός, οῦ (ὁ). -3. Premio della vittoria; νικητήριον, ου (τό). -4. Dar premio; ἆθλον παρ-έχω. -5. Dare in premio; δια-βραβεύω. -6. Ottenere in premio; τυγχάνω τοῦ ἆθλου.

Premissione; *s. f.* πρόθεσις, σεως (ἡ).

Premito; *s. m.* πίεσις, σεως (ἡ).

Premitore; *add.* V. Premente.

Premitura; *s. f.* πίεσις, σεως (ἡ). -2. Sugo; χυλός, οῦ (ὁ).

Premizia; *s. f.* V. Primizia.

Premonizione; *s. f.* προπαραίνεσις, σεως (ἡ).

Premorire; *v. intr.* προ-θνήσκω.

Premostrare; *v. att.* προ-δείκνυμι.

Premostrato; *p. pass.* προδεδειγμένος, η, ον.

Premunire; *v. att.* προ-ασφαλίζω. -2. *N. rifl.* προ-ασφαλίζομαι· εὐλαβέομαι-οῦμαι.

Premura; *s. f.* ἐπιθυμία, ας (ἡ)· ἐπιμέλεια, ας (ἡ)· πόθος, ου (ὁ)· λιπαρία, ας (ἡ).

Premurosamente; *avv.* ἐπιμελῶς· λιπαρέως.

Premuroso; *add.* ἐπιμελής, ές· λιπαρής, ές. -2. Essere premuroso; λιπαρέω-ῶ.

Premuto; *p. pass.* πιεσθείς, εῖσα, έν· πιεστός, ή, όν.

Prenarrare; *v. att.* προ-εξ-ηγέομαι-οῦμαι.

Prence; *s. m.* V. Principe.

Prencessa; *s. f.* V. Principessa.

Prencipe; *s. m.* V. Principe.

Prendere; *v. att.* λαμβάνω· παρα-λαμβάνω· αἱρέω-ῶ· δέχομαι· παρα-δέχομαι. -2. Accettare; προς-δέχομαι. -3. Ingannare; ἐξ-απατάω-ῶ. -4. Appigliarsi; ἐμ-γύομαι. -5. Cominciare; ἔρχομαι. -6. Eleggere; ἐκ-λέγω. -7. Rappigliare; πήσομαι. -8. Sentire; ἀκούω. -9. Prendere accordo; δι-αλλάττομαι. -10. Prendersi dell'amore d'alcuno; ἔρωτί (τινος) ἁλίσκομαι. -11.

Digitized by Google

Prendere bene; πρὸς ἀγαθοῦ γίγνομαι. -12. Prendere male; πρὸς κακοῦ γίγνομαι. -12. Prendere dall'alto; μεδ-αἱρέω=ῶ. -13. Prendere fra le braccia; παρ-αγκαλίζομαι. -14. Prendere sotto il braccio; δια-μασχαλίζω. -15. Prendere carne, *incarnarsi*; ἐν-σαρκόομαι=οῦμαι. -16. Non prendere in considerazione; ὑπερ-φρονέω=ῶ. -17. Prendere a cuore; προ-θυμέομαι=οῦμαι. -18. Prendere errore; V. Errare. -19. Prendere insieme; συν-αιρέω=ῶ. -20. Prendere di più; προς-λαμβάνω. -21. Prendere per mano; τῆς χειρὸς λαμβάνω. -22. Prendere in mano; τῇ χειρὶ λαμβάνω. -23. Prendere con tutte e due le mani; δια-λαμβάνω. -24. Prendere sopra di sè qualche cosa a fare; παρα-δέχομαι· ὑπ-έχω (τι). -25. Prendere con sè; συμ-παρα-λαμβάνω. -26. Prendere terra; προς-κέλλω. -27. Prendere la via; ὁδὸν πρό-ειμι. -28. *N. pass.* Essere preso; ἁλίσκομαι. -29. Da prendere; αἱρετέος, α, ον· ληπτέος, α, ον. -30. Che non si può prendere; ἅληπτος, ον.

Prendibile; *add.* ληπτεος, α, ον· αἱρετέος, α, ον.
Prendimento; *s. m.* λῆψις, εως (ἡ).
Prenditore; *add.* λαμβάνων, ουσα, ον· ληπτήρ, ῆρος (ὁ)· λήπτης, ου (ὁ).
Prenome; *s. m.* πρῶτον ὄνομα, ατος (τό)· προωνύμιον, ου (τό).
Prenominare; *v. att.* προ-ονομάζω.
Prenominato; *add.* προλελεγμένος, η, ον.
Prenotare; *v. att.* προ-σημαίνω.
Prenozione; *s. f.* πρόγνωσις, σεως (ἡ).
Prenunciare e Prenunziare; *v. att.* προ-αγγέλλω· προ-αγορεύω.
Prenunziatore; *add.* προάγγελος, ον· προαγγελτικός, ή, όν.
Prenunzio; *s. m.* προάγγελος, ου (ὁ).
Prenze; *s. m.* V. Principe.
Prenzessa; *s. f.* V. Principessa.
Preoccupare; *v. att.* προ-λαμβάνω· προ-κατα-λαμβάνω.
Preoccupazione; *s. f.* προκατάληψις, εως (ἡ)· πρόληψις, εως (ἡ).
Preordinare; *v. att.* προ-ορίζω.
Preordinazione; *s. f.* προορισμός, ου (ὁ).
Preparamento; *s. m.* παρασκεύασμα, ατος (τό)· παρασκεύασις, σεως (ἡ)· παρασκευή, ῆς (ἡ).
Preparare; *v. att.* παρα-σκευάζω· προ-παρα-σκευάζω· ἑτοιμάζω· εὐ-τρεπίζω· ἀρτύω. -2. Che si riferisce al preparare; ἀρτυ-τικός, ή, όν.
Preparativo; *add.* V. Preparatorio.
Preparato; *p. pass.* σκευαστός, ή, ὸν· κατάσκευος, ον. -2. Preparato accuratamente; ἀσκητός, ή, όν. -3. Non preparato; ἀκατάσκευος, ον· ἀπόχειρος, ον.
Preparatore; *add.* παρασκευάζων, ουσα, ον.
Preparatorio; *add.* παρασκευαστικός, ή, όν.
Preparazione; *s. f.* V. Preparamento.
Preponderare; *v. intr.* ὑπερ-βαρέω=ῶ· ὑπερ-σταθμίζομαι· ὑπερ-ταλαντάω=ῶ. -2. Prevalere; ὑπερ-βάλλω· ὑπερ-αίρω· ὑπερ-τείνω (τινα)· χρείττων εἰμι· περισσεύω (τινος).
Preponderante; *add.* ὑπερβάλλων, ουσα, ον· διαφέρων, ουσα, ον.
Preponderanza; *s. f.* ὑπερβάλλον, οντος (τό). -2. Prevalenza V.
Preporre; *v. att.* V. Premettere.
Prepositivo; *add.* προθετικός, ή, όν.
Preposizione; *s. f.* πρόθεσις, σεως (ἡ)
Prepossente; *add.* V. Prepotente.
Preposta; *s. f.* V. Proposta.
Preposteramente; *avv.* ἀνεστραμμένως.
Prepostero; *add.* πρωθύστερος, α, ον· διάστροφος, ον· ἄτοπος, ον.
Preposto; *s. m.* V. Proposto.
Prepotente; *add.* ὑπέροχος, ον· πέρισσος, ον· ὑπερφυής, ές· ὑπέρμετρος, ον· ὑβριστικός, ή, όν. -2. Diventare prepotente per troppo cibo; ὑπερμαζάω=ῶ. -3. Essere prepotente; ὑπερ-εν-τρυφάω=ῶ· ὑπερ-χλιδάω=ῶ.
Prepotenza; *s. f.* ὑπεροχη, ῆς (ἡ)· κράτος, εος=ους (τό)· ὑπερκράτεια, ας (ἡ).
Prepuzio; *s. m.* ἀκροβλυστία, ας (ἡ)· πόσθη, ης (ἡ).
Prerogativa; *s. f.* προτέρημα, ατος (τό)· προνομία, ας (ἡ)· προνόμιον, ου (τό).
Prerutto; *add.* ἀπότομος, ον· κρημνώδης, ες.
Presa; *s. f.* λῆψις, εως (ἡ)· κατάληψις, σεως (ἡ)· αἵρεσις, σεως (ἡ)· ἀνάλυσις, σεως (ἡ). -2. *Lo imprigionare*; αἰχμαλωσία, ας (ἡ). -3. Dare le prese, *concedere la scelta*; αἵρεσιν δίδωμι. -4. Fare presa, *assodarsi*; συγ-κολλάομαι=ῶμαι. -5. Venire alle prese; συμ-φέρομαι.
Presagio; *s. m.* προμάντευμα, ατος (τό)· οἰωνισμα, ατος (τό)· μαντεία, ας (ἡ)· μάντευμα, ατος (τό)· προσημασία, ας (ἡ). -2. Dare presagio; προφητεύω.
Presagire; *v. att.* προ-μαντεύομαι· προ-φητεύω· οἰωνίζομαι· προ-σημαίνω. -2. Che molto si presagisce; πολυμάντευτος ον.
Presagitore; Presago; *add.* προειπών, ῦσα, όν.
Presame; *s. m.* πυτία, ας (ἡ).
Presapere; *v. att.* προ-εἴδον.
Presare; *v. att.* V. Pregiare.
Presbita e Presbite; *s. m.* πρεσβύτης, ου (ὁ).
Presbiterio; *s. m.* πρεσβυτέριον, ου (τό).
Prescegliere; *v. att.* V. Scegliere.
Prescia; *s. f.* V. Fretta.
Presciente; *add.* προειδώς, υῖα, ός.
Prescienza; *s. f.* προείδησις, σεως (ἡ)· πρόγνωσις, σεως (ἡ).
Prescindere; *v. att.* παρα-λείπω· παρ-ίημι
Prescito; *add.* πρόγνωστος, ον.
Presciutto; *s. m.* V. Prosciutto.
Prescrittibile; *add.* παραγράψιμος, ον
Prescritto; *s. m. Precetto*; ἐπίταξις, εως (ἡ)· ἐπίταγμα, ατος (τό).
Prescrivere; *v. att.* παρα-γράφω. -2. Ordinare; προς-τάττω· ἐπι-τάττω. -3. Limitare; περι-ορίζω.
Prescrivimento; *s. m.* V. Precetto.
Prescrizione; *s. f.* παραγραφή, ῆς (ἡ). -2. Precetto; ἐπίταγμα, ατος (τό).
Presedere; *v. intr.* προ-στατέω=ῶ.
Preseggenza; *s. f.* V. Presidenza.
Presentagione; *s. f.* παράδοσις, σεως (ἡ).
Presentaneo; *add.* παραστατικός, ή, όν.
Presentare; *v. att.* παρα-δίδωμι· ἐγ-χειρίζω (τί τινι)· προς-φέρω· παρ-έχω· δωρέω=ῶ· δωρίομαι=οῦμαι (τί τινι). -2. Regalare; δίδωμι χαρίζομαι. -3. Accostare; πλησιάζω. -4. *N. pass.* παρ-ίσταμαι.
Presentatore; *add.* παραδιδούς, οῦσα, οῦν.
Presentazione; *s. f.* παράδοσις, σεως (ἡ)· προσφορά, ᾶς (ἡ).

Digitized by Google

Presente; *s. m.* δῶρον, ου (τό)· δωρεά, ᾶς (ἡ)· δώρημα, ατος (τό). -2. Dare presente; χαρίζομαι· δωρέω=ῶ· δωρέομαι=οῦμαι.

Presente; *add.* παρών, οῦσα, όν. -2. Essere presente; πάρ-ειμι. -3. Lo stato presente delle cose; παρόντα, ων (τά). -4. *Avv.* V. Presentemente.

Presentemente; *avv.* νύν. -2. Alla presenza; ἔμ-προσθεν· ἐνώπιον. -3. Immantinente; εὐθύς· αὐτίκα.

Presentimento; *s. m.* προαίσθησις, σεως (ἡ).

Presentire; *v. intr.* προ-αισθάνομαι.

Presentuoso; *add.* V. Presuntuoso.

Presenza; *s. f.* παρουσία, ας (ἡ). -2. Aspetto; ὄψις, εως (ἡ). -3. Alla presenza di; παροντος (τινος)· ἔμπροσθεν, ἐνώπιον, ἐναντίον (τινος)

Presenziale; *add.* V. Presente.

Presenzialmente; *avv.* V. Presentemente.

Presepe e **Presepio**; *s. m.* φάτνη, ης (ἡ)· κάπη, ης (ἡ). -2. Dal presepe; κάπηθεν.

Preservamento; *s. m.* V. Preservazione.

Preservare; *v. att.* φυλάττω· προ-φυλάττω· δια-σώζω.

Preservativo; *add.* προφυλακτικός, ή, όν.

Preservatore; *add.* προφυλάττων, ουσα, ον· προφύλαξ, ακος (ὁ).

Preservazione; *s. f.* προφυλάττη, ης (ἡ)· σωτηρία, ας (ἡ).

Preside; *s. m.* V. Presidente.

Presidentato; *s. m.* προεδρία, ας (ἡ).

Presidente; *s. m.* πρόεδρος, ου (ὁ)· προστάτης, ου (ὁ).

Presidenza; *s. f.* προεδρία, ας (ἡ).

Presidiare; *v. att.* φρουραῖς κρατύνω· φρουρὰν, φρούρους ἐγ-καθ-ίστημι (ἐν χωρίῳ τινι).

Presidio; *s. m.* φρουρά, ᾶς (ἡ)· φυλακή, ῆς (ἡ)· φρουροί, ῶν (οἱ)· φύλακες, ων (οἱ).

Presio; *s. m.* V. Pregio.

Presistimazione; *s. f.* προτίμησις, σεώς (ἡ).

Preso; *p. pass.* λελημμένος, η, ον· ληπτός, ή, όν. -2. Prigione; αἰχμάλωτος, ον. -3. Venir preso con altri; συν-αλίσκομαι. -4. Preso in guerra con altri; συναχμάλωτος, ον. -5. Non preso in pegno; ἀρρύσιαστος, ον. -6. Non preso prima; ἀπρόληπτος, ον. -7. Testè preso; ἀρτιάλωτος, ον· ἀρτίληπτος, ον.

Presone; *s. f.* V. Prigione.

Presontuosamente; *avv.* V. Presuntuosamente.

Presontuoso; *add.* V. Presuntuoso.

Presonzione; *s. f.* V. Presunzione.

Presopopea; *s. f.* V. Prosopopea.

Pressa; *s. f. Calca*: ὄχλος, ου (ὁ). -2. Fretta; σπουδή, ῆς (ἡ)· ἔπειξις, εως (ἡ).

Pressappoco; *avv.* σχεδόν.

Pressare; *v. att. Incalzare*; ἐπ-είγω.

Pressatura; *s. f.* ἔνστασις, σεως (ἡ).

Pressezza; *s. f.* ἐγγύτης, ητος (ἡ)· πλησιότης, ητος (ἡ).

Pressibile; *add.* πιεστός, ή, όν.

Pressibilità; *s. f.* πιεστόν, οῦ (τό).

Pressione; *s. f.* πίεσις, σεως (ἡ).

Pressissimo; *add. superl.* ἐγγύτατος, η, ον.

Presso; *s. m.* V. Pressione.

Presso; *add. Vicino*; ἐγγύτατος, η, ον

Presso; *p. pass.* πιεστός, ή, όν.

Presso; *prep.* πρός· παρά. -2. A paragone; ἀντί. -3. Circa, quasi; σχεδόν· εἰς.

Presso; *avv.* ἐγγύς· πλησίον. -2. Presso che; μόνον οὐχί.

Pressore; *add.* V. Premente.

Pressura; *s. f.* V. Pressione.

Presta; *s. f.* δανεισμός, οῦ (ὁ). -2. Aggravio; φόρος, ου (ὁ).

Prestabilire; *v. att.* προ-καθ-ίστημι.

Prestamente; *avv.* ταχέως· ἐλαφρῶς.

Prestamento; *s. m.* V. Prestanza.

Prestante; *add. Eccellente*; ἔξοχος, ον· ἐκπρεπής, ές.

Prestanza; *s. f.* δανεισμός, οῦ (ὁ)· δάνειον, ου (τό)· δάνεισμα, ατος (τό). -2. Aggravio; φόρος, ου (ὁ)· τέλος, εος=ους (τό). -3. Eccellenza; ἐξοχή, ῆς (ἡ)· ὑπεροχή, ῆς (ἡ). -4. Dare in prestanza; δανείζω.

Prestanziare; *v. att.* φόρον ἐπι-βάλλω.

Prestanzone; *s. m.* φόρος, ου (ὁ)· τέλος, εος=ους (τό).

Prestare; *v. att.* δανείζω· χίχρημι. -2. Concedere; συγ-χωρέω=ῶ. -3. Prestar ajuto; βοηθέω=ῶ· ἐπι-κουρέω=ῶ (τινι). -4. Prestar fede; πιστεύω (τινι). -5. Orecchie; ὠτακουστέω=ῶ. -6. Inclinato al prestare; δανειστικός, ή, όν.

Prestato; *s. m.* δάνειον, ου (τό)· δάνεισμα, ατος (τό).

Prestato; *p. pass.* δανεισθείς, εῖσα, έν. -2. Conceduto; συγχωρηθείς, εῖσα, έν.

Prestatore; *add.* δανειστής, οῦ (ὁ).

Prestatura; **Prestazione**; } *s. f.* V. Prestanza.

Prestere; *s. m. Sorta di serpente*; πρηστήρ, ῆρος (ὁ).

Prestezza; *s. f.* ταχύτης, ητος (ἡ)· ἐλαφρότης, ητος (ἡ).

Prestigiare; *v. intr.* φενακίζω· γοητεύω.

Prestigiatore; *add.* φεναικιστής, οῦ (ὁ)· ἀγύρτης, ου (ὁ).

Prestigio e **Prestigia**; *s. m.* γοητεία, ας (ἡ)· μαγγανεία, ας (ἡ)· μαγγάνευμα, ατος (τό). -2. Ingannare con prestigi; γοητεύω.

Prestigiosamente; *avv.* γοητικῶς· μαγγανευτικῶς.

Prestigioso; *add.* γοητικός, ή, όν· μαγγανευτικός, ή, όν.

Prestissimamente; **Prestissimo**; } *avv. superl.* τάχιστα

Prestissimo; *add. superl.* τάχιστος, η, ον.

Prestita; *s. f.* **Prestito**; *s. m.* } V. Prestanza.

Presto; *s. m.*

Presto; *add.* ταχύς, εῖα, ύ· ἐλαφρός, ά, όν· ὠκύς, εῖα, ύ. -2. Pronto; ἑτοῖμος, η, ον. -3. Repentino; αἰφνίδιος, ον. -4. Essere presto; ἐγ-κονέω=ῶ.

Presto; *avv.* εὐθύς· αὐτίκα· ταχέως. -2. Quanto più presto; ὡς, ὅτι τάχιστα.

Presule; *s. m.* V. Prelato.

Presumenza; *s. f.* V. Presunzione.

Presumere; *v. intr.* e

Presumire; *v. intr.* τολμάω=ῶ· ἀλαζονεύομαι· μεγαφρονέω=ῶ. -2. *Att.* Conghietturare; ὑπ-οπτεύω.

Presumitore; *add.* ἀλαζών, όνος (ὁ, ἡ).

Presummere; *v. att. e intr.* V. Presumere.

Presuntore; *add.* V. Presumitore.

Presuntivo; *add.* δοξαστός, ή, όν.

Presuntuosamente; *avv.* τολμηρῶς· ἀλαζονικῶς· θαρραλέως· ὑπερφρόνως.

Presuntuosello; **Presuntuosetto**; **Presuntuosino**; } *add.* τολμηρότερος, α, ον.

Presuntuosità; *s. f.* V. Presunzione.

Presuntuoso; *add.* ἀλαζών, όνος (ὁ, ἡ)· θάρσυνος, ον· θαρραλέος, α. ον· τολμηρός, ά, όν· αὐθάδης, ες.

Digitized by Google

Presunzione; *s. f.* ἀλαζονεία, ας (ἡ)· ἀλαζόνευμα, ατος (τό)· θάρρος, εος-ους (τό)· θρασύτης, ητος (ἡ). -2. Opinione; δόξα, ης (ἡ)· ἐπίνοια, ας (ἡ).

Presunzioso; *add.* V. Presuntuoso.

Presupporre; *v. att.* ὑπο-τίθημι· ὑπο-λαμβάνω

Presuppositivamente; *avv.* ὑποθετικῶς.

Presuppositivo; *add.* ὑποθετικός, ή, όν.

Presupposizione; *s. f.* } ὑπόθεσις, εσως (ἡ)· ὑπό-

Presupposto; *s. m.* } ληψις, εως (ἡ).

Presura; *s. f.* λῆψις, εως (ἡ).

Pretaria; *s. f.* πρεσβύτεροι, ων (οἱ).

Pretatico; } *s. m.* πρεσβυτέριον, ου (τό).

Pretato; }

Prete; *s. m.* πρεσβύτερος, ου (ὁ)· ἱερεύς, έως (ὁ). -2. Pesce prete; οὐρανοσκόπος, ου (ὁ).

Pretendente; *s. m.* μνηστήρ, ῆρος (ὁ)· παραγγέλλων, οντος (ὁ).

Pretendenza; *s. f.* V. Pretensione.

Pretendere; *v. att. Aspirare a qualche cosa;* παρ-αγγέλλω· δια-τείνομαι· συν-τείνομαι· ὀρέγομαι· ἐπι-θυμέω-ῶ (τινος)· ἀξιόω-ῶ. -2. Usar pretesti; προ-φασίζομαι· προ-καλύπτομαι.

Pretensione; *s. f.* ἀξίωσις, εσως (ἡ).

Pretensore; *s. m.* V. Pretendente.

Preteria; *s. f.* V. Pretaria.

Preterire; *v. intr.* παρ-έρχομαι. -2. *Att.* Pretermettere; κατα-λείπω.

Preterito; *s. m.* παρακείμενος χρόνος, ου (ὁ). -2. Podice; πρωκτός, οῦ (ὁ).

Preterito; *add.* παρακείμενος, η, ον.

Preterizione; *s. f.* παράλειψις, εως (ἡ).

Pretermettere; *v. att.* ἐγ-κατα-λείπω.

Pretermissione; *s. f.* κατάλειψις, εως (ἡ)· παράλειψις, εως (ἡ).

Pretessere; *v. att.* προ-υφαίνω.

Pretesta; *s. f.* περιπόρφυρος ἐσθής, ῆτος (ἡ).

Pretestato; *add.* περιπόρφυρος, ον.

Pretesto; *s. m.* πρόφασις, σεως (ἡ)· σκῆψις, εως (ἡ)· πρόσκημα, ατος (τό)· προκάλυμμα, ατος (τό)· παρακάλυμμα, ατος (τό)· προβολή, ῆς (ἡ). -2. Usare pretesti; μύνομαι· προ-φασίζομαι· προ-καλύπτομαι. -3. Senza pretesto; ἀπροφάσιστος, ον· ἀπροκάλυπτος, ον.

Pretore; *s. m.* ἔπαρχος, ου (ὁ)· στρατηγός, οῦ (ὁ). -2. Giudice; πρόβουλος, ου (ὁ).

Pretoria; *s. f.* ἐπαρχία, ας (ἡ).

Pretoriano; *s. m.* ὁ τοῦ στρατηγοῦ ἡγεμονικός, οῦ.

Pretorio; *s. m.* βουλευτήριον, ου (τό). -2. Pretorio militare; στρατήγιον, ου (τό)· πραιτώριον, ου (τό)

Pretorio; *add.* στρατηγικός, ή, όν.

Pretosemolo, Pretosello; *s. m.* πετροσέλινον, ου (τό).

Prettamente; *avv.* καθαρῶς.

Pretto; *add.* ἁπλόος-οῦς, ὀπτός, ὁσιωτός· ἄκρατος, ον. καθαρός, ά, όν.

Pretura; *s. f.* V. Pretoria.

Prevalenza; *s. f.* ἐπικράτησις, σεως (ἡ).

Prevalere; *v. intr.* ἐπι-κρατέω-ῶ (τινος, τινα)· ὑπερ-βάλλω· ὑπερ-αίρω· ὑπερ-τείνω (τινα)· κρείττων εἰμί· περισσεύω (τινος)· ὑπερ-έχω· ὑπερ-ισχύω. -2. Approffittarsi; προ-κόπτομαι.

Prevalicare; *v. intr.* V. Prevaricare.

Prevalicatore; *add.* V. Prevaricatore.

Prevalicamento; *s. m.* V. Prevaricazione.

Prevaricare; *v. att.* παρα-βαίνω· παρα-νομέω-ῶ· ἀ-δικέω-ῶ· καθ-υφ-ίημι.

Prevaricatore; *add.* παραβαίνων, ουσα, ον· παρά-νομος, ον.

Prevaricazione; *s. f.* παράβασις, σεως (ἡ)· παρανομία, ας (ἡ).

Prevedenza; *s. f.* V. Previsione.

Prevedere; *v. att.* προ-οράω-ῶ· προ-νοέομαι-οῦμαι. -2. Che può prevedersi; προορατός, όν. -3. Che non si può prevedere; ἀτέκμαρτος, ον· *avv.* ἀτεκμαρτί· ἀτεκμάρτως.

Prevedimento; *s. m.* πρόγνωσις, σεως (ἡ).

Preveniente; *add.* φθάνων, ουσα, ον.

Prevenimento; *s. m.* V. Prevenzione.

Prevenire; *v. att.* φθάνω· προ-λαμβάνω.

Preventivamente; *avv.* πρὸ πάντων.

Preventivo; *add.* πρότερος, α, ον.

Prevento; } *p. pass.* προληφθείς, εῖσα, έν.

Prevenuto; }

Prevenzione; *s. m.* πρόληψις, εως (ἡ).

Prevertere; *v. att.* V. Prevertire.

Prevertimento; *s. m.* καταστροφή, ῆς (ἡ).

Prevertire; *v. att.* κατα-στρέφω.

Previdenza; *s. f.* πρόοψις, εως (ἡ)· πρόγνωσις, σεως (ἡ)· πρόνοια, ας (ἡ).

Previlegio; *s. m.* V. Privilegio.

Previo; *ad.* πρόοδος, ον· ὁδηγός, οῦ (ὁ).

Previsione; *s. f.* V. Previdenza.

Previso; } *p. pass.* πρόοπτος, ον.

Previsto; }

Prezio; *s. m.* V. Prezzo.

Preziosamente; *avv.* λαμπρῶς· τιμίως· ἐντίμως.

Preziosità; *s. f.* τίμιον, ου (τό)· πολυτέλεια, ας (ἡ).

Prezioso; *add.* τίμιος, ον· ἔντιμος, ον· πολυτελής, ές.

Prezza; *s. f.* V. Prezzo.

Prezzabile; *add.* V. Pregiabile.

Prezzare; *v. att.* μεγαλύνω. -2. Fare stima; τιμάω-ῶ. -3. Dare il prezzo; καθ-ίστημι τὴν τιμήν.

Prezzatore; *add.* τιμῶν, ὥσα, ῶν.

Prezzemolo; *s. m.* πετροσέλινον, ου (τό).

Prezzevole; *add.* V. Pregiabile.

Prezzo; *s. m.* τιμή, ῆς (ἡ)· τίμημα, ατος (τό)· τίμησις, σεως (ἡ)· ἀξία, ας (ἡ)· ἀξίωμα, ατος (τό). -2. Mercede; μισθός, οῦ (ὁ). -3. Alto prezzo; τιμιότης, ητος (ἡ). -4. Condurre a prezzo; μισθόω-ῶ. -5. Meritare il prezzo; προῦργον ἐστί. -6. Vil prezzo; εὐωνία, ας (ἡ). -7. Che si compra a vil prezzo; εὔωνος, ον. -8. Vendere a vil prezzo; ἀπ-ευωνίζω.

Prezzolare; *v. att.* μισθόομαι-οῦμαι.

Prezzolato; *add.* μισθωτός, ή, όν.

Pria; *avv.* V. Prima.

Priapismo; *s. m.* πριαπισμός, οῦ (ὁ).

Pricissione; *s. f.* V. Processione.

Pricolare; *v. intr.* V. Pericolare.

Priego; *s. m.* V. Preghiera.

Priemere; *v. att.* V. Premere.

Prieta; *s. f.* V. Pietra.

Priete; *s. m.* V. Prete.

Prigiona; *s. f.* V. Prigioniere.

Prigionare; *v. att.* κατα-βάλλω εἰς τὴν εἱρκτήν· ἄγω, ἀπ-άγω, εἰς-άγω, ἐμ-βάλλω εἰς τὸ δεσμωτήριον.

Prigione; *s. f.* εἱρκτή, ῆς (ἡ)· δεσμωτήριον, ου (τό)· ἐργαστήριον, ου (τό)· δεσμός, οῦ (ὁ). -2. Condannare alla prigione; τιμάω-ῶ δεσμοῦ (τινα). -3. Liberare dalla prigione, ἀφ-αιρέω-ῶ τὸν δεσμόν (τινι)

Prigione; *s. m.* V. Prigioniere.

Digitized by Google

Prigioneria; *s. f.* e
Prigionia; *s. f.* αἰχμαλωσία, ας (ἡ)· δουλεία, ας (ἡ)· ἅλωσις, σεως (ἡ)· σύλληψις, εως (ἡ)· εἱρκτή, ῆς (ἡ). -2. Condurre in prigionia; εἴχομαι ἄγων αἰχμάλωτόν (τινα). -3. Riscattare dalla prigionia; λύω αἰχμάλωτον.
Prigioniere e Prigioniero; *s. m.* δεσμώτης, ου (ὁ)· δεδεμένος, η, ον. -2. Prigioniero di guerra; αἰχμάλωτος, ον· ἁλούς, οῦσα, οὖν· δορυάλωτος, ον. -3. Custode; δεσμοφύλαξ, ακος (ὁ)· εἱρκτοφύλαξ, ακος (ὁ). -4. Fare prigioniere di guerra; αἰχμαλωτεύω· αἰχμαλωτίζω. -5. Fare prigioniere insieme; συν-αιχμαλωτίζω. -6. Che si riferisce al prigioniero di guerra; αἰχμαλωτικός, ή, όν. -7. Che è prigioniere insieme; συνδέσμιος, ον.
Prima; *s. f.* πρώτη, ης (ἡ).
Prima; *avv.* πρίν· πρότερον. -2. Da prima; ἐξ ἀρχῆς· ἀπ' ἀρχῆς. -3. Come prima; ὡς τὸ εὐθέως. -4. Prima che; πρὶν ἤ.
Prima; *prep.* πρό.
Primaccio; *s. m.* προσκεφάλαιον, ου (τό).
Primajamente; *avv.* V. Primieramente.
Primajo; *add.* V. Primo.
Primamente; *avv.* πρῶτον· πρῶτα. -2. Principalmente; μάλιστα.
Primariamente; *avv.* μάλιστα.
Primario; *add.* V. Primo.
Primasso; Primate; *s. m.* ἀρχιὸς; ἀνήρ, ἀνδρός (ὁ).
Primaticciamente; *avv.* ὡραίως.
Primaticcio; *add.* πρώϊος, ον· πρῷος, α, ον. -2. Primo; πρῶτος, η, ον.
Primato; *s. m.* πρωτεία, ας (ἡ)· πρωτεῖον, ου (τό).
Primavera; *s. f.* ἔαρ, αρος (τό). -2. Nell'incominciare della primavera; ἅμα τοῦ ἔαρος· ἔαρος νεοῦ ἱσταμένου. -3. Di primavera; ἐαρινός, ή, όν. -4. Fiore di primavera; ἀράνθεμον, ου (τό). -5. Fiorire come la primavera; ἐαρίζω. -6. Nato in primavera, nutrito dalla primavera; ἐαροτρεφής, ές· ἐαροτρόφος, ον. -7. Passare la primavera; ἐαρίζω. -8. Spiccato in primavera; ἐαρόδρεπτος, ον.
Primeggiare; *v. intr.* πρωτεύω.
Primerano; *add.* V. Primo.
Primevo; *add.* πρωτόγονος, ον.
Primieramente; *avv.* πρῶτον· πρῶτα.
Primiero; *add.* V. Primo.
Primigenio; *add.* πρωτόγονος, ον· πρωτότοκος, ον.
Primipara; *s. f.* πρωτοτόκος, ου (ἡ)· πρωτογόνος, ου (ἡ).
Primipilo; *s. m.* πρώτου πίλου ἄρχων, οντος (ὁ).
Primitivamente; *avv.* πρώτων· ἐξ ἀρχῆς. -2. Per tempo; ὡραίως.
Primitivo; *add.* πρωτότυπος, ον· ἀρχικός. ή, όν· ἀρχοειδής, ές.
Primizia; *s. f.* ἀπαρχή, ῆς (ἡ)· ἀπάρχιμα, ατος (τό)· ἀκροθίνια, ων (τά)· ἀκροθίνα, ης (ἡ). -2. Prendere le primizie; ἀκροθινάζω.
Primo; *add.* πρῶτος, η, ον· πρότερος, α, ον. -2. Principale; ἄρχων, οντος (ὁ).
Primogenito; *add.* πρωτογενής, ές· πρωτογέννητος, ον· πρωτόγονος, ον· πρωτότοκος, ον.
Primogenitore; *s. c.* προγεννητήρ, ῆρος (ὁ)· προγεννήτωρ, ορος (ὁ)· προγεννήτειρα, ας (ἡ).
Primogenitura; *s. f.* πρωτοτοκεῖα, ας (ἡ).
Primonato; *add.* V. Primogenito.

Primopilo; *s. m.* V. Primipilo.
Primordiale; *add.* V. Primitivo.
Primordio; *s. m.* V. Principio.
Prince; *s. m.* V. Principe.
Principa; *s. f.* V. Principessa.
Principale; *add.* ἀρχικός, ή, όν· ἡγεμονικός, ή, όν· πρῶτος, η, ον· κύριος, ον - α, ν.
Principalmente; *avv.* μάλιστα.
Principare; *v. intr.* κυριεύω.
Principato; *s. m.* ἀρχή, ῆς (ἡ)· κράτος, εος-ους (τό). -2. Preminenza; πρωτεῖον, ου (τό). -3. Ottenere il principato; ἀρχαγετέω.
Principe; *s. m.* ἄρχων, οντος (ὁ)· ἄναξ, ἄνακτος (ὁ). -2. Primo; πρῶτος, η, ον.
Principessa; *s. f.* ἀνάσσα, ης (ἡ).
Principiamento; *s. m.* ἀρχή, ῆς (ἡ).
Principiante; *p. pres.* ἄρχων, ουσα, ον.
Principiare; *v. att.* ἄρχομαι· ἄρχω (τινος).
Principiato; *add.* ἀρχόμενος, η, ον.
Principiatore; *add.* αἴτιος, α, ον.
Principio; *s. m.* ἀρχή, ῆς (ἡ). -2. Massima, ἀξίωμα, ατος (τό). -3. Dal, da principio; ἐξ ἀρχῆς· ἀπ' ἀρχῆς. -4. Dare buoni principii; καλῶς ἐπι-τηδεύω. -5. Dar principio; ἄρχομαι· ἀπ-άρχω. -6. Esporre principii contrarii; ἀντι-δογματίζω. -7. Essere di opposti principii filosofici; ἀντι-φιλοσοφέω-ῶ. -8. Che è di opposti principii filosofici; ἀντιφιλοσόφος, ον. -9. I primi principii delle cose; προϋφεστηκότα, ων (τά). -10. Mancante di, senza principio; ἀνέφαλος, ον.
Priorità; *s. f.* προτέρημα, ατος (τό)· προτέρησις, σεως (ἡ)· πρωτεία, ας (ἡ). -2. Avere la priorità; προτερέω-ῶ.
Priscamente; *avv.* V. Anticamente.
Prisco; *add.* V. Antico.
Prisma; *s. m.* πρίσμα, ατος (τό).
Prismettino; Prismetto; *s. m. dim.* πρισμάτιον, ου (τό).
Pristinamente; *avv.* V. Primieramente.
Pristino; *add.* V. Primo.
Privagione; Privamento; *s. f.* *s. m.* V. Privazione.
Privare; *v. att.* στερέω-ῶ· ἀπο-στερέω-ῶ· στερίσκω.
Privata; *s. f.* *Fogna*; ἀψεδρών, ῶνος (ὁ).
Privatamente; *avv.* ἰδίᾳ· κατ' ἰδίαν
Privativa; *s. f.* V. Privilegio.
Privativamente; *avv.* στερητικῶς.
Privativo; *add.* στερητικός, ή, όν. -2. Negativo; ἐξαρνητικός, ή, όν.
Privato; *add.* στερηθείς, εῖσα, έν. -2. Uomo privato; ἰδιώτης, ου (ὁ). -3. *Contrario di* Pubblico; ἴδιος, α, ον. -4. Nascosto; κρυπτός, ή, όν· κρύφιος, ον - α, ον. -5. Particolare; ἴδιος, α, ον· ἰδιόκτητος, ον. -6. In privato; ἰδίᾳ.
Privato; *avv.* V. Privatamente.
Privatore; *add.* στερῶν, οῦσα, οῦν.
Privazione; *s. f.* στέρησις, σεως (ἡ).
Privigno; *s. m.* Figliastro.
Privilegiare; *v. att.* προνομίαν δίδωμί (τινι). -2. Dare in feudo; κύριον κατ-ίστημι (τινος).
Privilegiato; *add.* προνομίαν ἔχων, ουσα, ον.
Privilegio; *s. m.* προνομία, ας (ἡ).
Privo; *add.* στερηθείς, εῖσα, έν. -2. Essere privo; πένομαι.
Prizzato; *add.* κατάστικτος, ον.

Digitized by Google

Pro; *s. m.* V. Utilità. -2. Dare il buon pro; συγ-χαίρω (τινι).
Pro'; *add.* V. Valoroso.
Proavo; Proavolo; *s. m.* πρόπαππος, ου (ὁ).
Probabile; *add.* πειρατέος, α, ον. -2. Verosimile; πιθανός, ή, όν.
Probabilioritâ; Probabilità; *s. f.* πιθανότης, ητος (ἡ).
Probabilmente; *avv.* πιθανῶς.
Probatica; *s. f.* προβατική, ῆς (ἡ).
Probazione; *s. f.* V. Prova.
Probbio; *s. m.* V. Obbrobrio.
Probità; *s. f.* καλοκἀγαθία, ας (ἡ)· χρηστότης, ητος (ἡ).
Problema; *s. m.* πρόβλημα, ατος (τό).
Problematico; *add.* προβλῃματώδης, ες.
Problemino; *s. m. dim.* προβλημάτιον, ου (τό).
Probo; *add.* ἀγαθός, ή, όν· καλοκἀγαθικός, ή, όν· καλοκἀγαθος, ον.
Proboscide; *s. f.* προβοσκίς, ίδος (ἡ)· μυκτήρ, ῆρος (ὁ).
Procaccevole; *add.* V. Procacciante.
Procaccia; *s. f.* e
Procacciamento; *s. m.* πορισμός, ου (ὁ)· ἐργασία, ας (ἡ)· περιουσία, ας (ἡ)· χρηματισμός, οῦ (ὁ)· κτῆσις, σεως (ἡ).
Procacciante; *add.* ἐργαστικός, ή, όν· χρηματστικός, ή, όν· εὐρυής, ές· φιλόπονος, ον.
Procacciare; *v. att.* ἐργάζομαι· κατ-εργάζομαι· χρηματίζω· πορίζω· κτάομαι-ῶμαι· ἑτοιμάζω· ζητέω-ῶ· παρα-σκευάζω. -2. Procacciare fuor di misura; ὑπερ-κτάομαι-ῶμαι. -3. Che si procaccia il vitto da sè; αὐτουργικός, ή, όν.
Procacciatore; Procaccievole; *add.* V. Procacciante.
Procaccina; *s. f.* γραμματοφόρος, ου (ἡ).
Procaccino; *s. m.* e
Procaccio; *s. m.* πορισμός, οῦ (ὁ). -2. Andare in procaccio; ἀνα-ζητέω-ῶ. -3. Che porta le lettere; γραμματοφόρος, ου (ὁ)· ἄγγαρος, ου (ὁ). -4. Che viaggia a giornate; ἡμεροδρόμος, ου (ὁ).
Procace; *add.* ἀναίσχυντος, ον· ἀκόλαστος, ον· ἀσελγής, ές. -2. Essere procace; ἀσελγαίνω· ἀσελγέω-ῶ· ἀκολασταίνω.
Procacemente; *avv.* ἀναισχύντως· ἀκολάστως· ἀσελγῶς.
Procacia; Procacità; *s. f.* ἀναισχυντία, ας (ἡ)· ἀκολασία, ας (ἡ)· ἀσέλγεια, ας (ἡ).
Procanto; *s. m.* V. Proemio.
Proccianamente; *avv.* V. Prossimamente.
Procciano; *add.* V. Prossimano.
Proccura; *s. f.* ἐπίταγμα, ατος (τό)· ἐξουσία, ας (ἡ).
Proccuragione; *s. f.* αἴτησις, σεως (ἡ).
Proccurare; *v. att.* V. Procacciare.
Proccuratore; *add.* ἐπίτροπος, ου (ὁ, ἡ)· ἐπιμελητής, οῦ (ὁ).
Proccurazione; *s. f.* ἐπιτροπή, ῆς (ἡ).
Procedere; *v. intr.* προ-βαίνω. -2. Derivare; φύομαι· γίγνομαι.
Procedimento; *s. m.* πρόβασις, σεως (ἡ).
Procella; *s. f.* ἄελλα, ης (ἡ)· χειμών, ῶνος (ὁ)· θύελλα, ης (ἡ)· καταιγίς, ίδος (ἡ)· κυματωγή, ῆς (ἡ). -2. Pericolo; κίνδυνος, ου (ὁ). -3. Che combatte contro la procella; ἀελλόμαχος, ον. -4. Esser sbattuto dalla procella; κατ-αιγίζομαι. -5. Simile a procella; ἀελλώδης, ες. -6. Veloce come la procella; ἀελλάς, άδος (ἡ)· ἀελλοπόδης, εος-ους (ὁ, ἡ)· ἀέλλοπος, ον. -7. Che vola con la rapidità della procella; ἀελλοπτέρυξ, υγος (ὁ, ἡ).
Procellipide; *add.* ἀελλόπους, οδος (ὁ, ἡ).
Procelloso; *add.* θυελλώδης, ες· κυματώδης, ες.
Proceri; *s. m. pl.* δυναστεύοντες, ων (οἱ).
Procerità; *s. f.* μῆκος, εος-ους (τό).
Procero; *add.* εὐμήκης, ες· ἐπιμήκης, ες· προμήκης, ες.
Processante; *p. pres.* ἐξετάζων, ουσα, ον.
Processare; *v. att.* ἐξ-ετάζω· δίκην ἐπ-άγω (τινι).
Processionalmente; *avv.* πομπικῶς.
Processionare; *v. intr.* πομπεύω.
Processione; *s. f.* πόμπη, ης (ἡ)· λιτή, ῆς (ἡ)· πρόσοδος, ου (ἡ). -2. Possessione; χωρίον, ου (τό)· κτῆμα, ατος (τό). -3. Andare, condurre in processione; δια-πομπεύω. -4. Andare insieme in processione; συμ-πομπεύω.
Processivo; *add.* προβαίνων, ουσα, ον.
Processo; *s. m.* πρόβασις, σεως (ἡ)· προφώρησις, σεως (ἡ). -2. *Atti che si fanno nelle cause sì civili, che criminali*; δίκη, ης (ἡ)· ἀγών, ῶνος (ὁ)· διαδικασία, ας (ἡ)· πράξεις, ῶν (αἱ). -3. Aver molti processi; πολυδικέω-ῶ. -4. Che ha molti processi; πολύδικος, ον. -5. Che odia i processi; μισόδικος, ον. -6. Processo pubblico; γράφη, ης (ἡ). -7. Far processo; V. Processare
Processura; *s. f.* V. Processo § -2
Procidenza; *s. f.* πρόπτωσις, σεως (ἡ).
Procinto; *s. m.* περίβολος, ου (ὁ). -2. Essere in procinto; πρόχειρός εἰμι· μέλλω.
Procione; *s. m. Segno celeste*: προκύων, ονος (ὁ).
Procircuito; *s. m.* V. Circuito.
Procissione; *s. f.* V. Processione.
Proclama; *s. m.* ἀνακήρυξις, εως (ἡ)· κήρυγμα, ατος (τό).
Proclamare; *v. att.* κηρύττω· ἀνα-κηρύττω· παρ-ελκύω· ἀνα-γορεύω.
Proclamatore; *s. m.* κήρυξ, υγος (ὁ).
Proclamazione; *s. f.* V. Proclama.
Proclive; *s. m. Pendio*; ἐπιῤῥέπεια, ας (ἡ)· εὐκαταφορία, ας (ἡ)· καταῤῥεπία, ας (ἡ).
Proclive; *add.* ἐπιλινής, ές· πρόθυμος, ον· καταῤῥεπής, ές· ἐπίῤῥοπος, ον· εὐκατάφορος, ον. -2. Esser proclive; ἀπο-κλίνω (πρός τι).
Proclività; *s. f.* V. Proclive.
Proco; *s. m.* μνηστήρ, ῆρος (ὁ). -2. Che uccide i proci; μνηστηροκτόνος, ον. -3. Uccisione dei proci; μνηστηροφονία, ας (ἡ).
Proconsolare; *add.* ἀνθυπατικός, ή, όν.
Proconsolato; *s. m.* ἀνθυπατεία, ας (ἡ).
Proconsole; Proconsolo; *s. m.* ἀνθύπατος, ου (ὁ).
Procrastinare; *v. intr.* ἀνα-βάλλομαι· παρ-ελκύω.
Procrastinatore; *add.* παρελκυστής, οῦ (ὁ)· παρελκύστρια, ας (ἡ).
Procrastinazione; *s. f.* παρέλκυσις, σεως (ἡ)· ὑπερημερία, ας (ἡ)· ἀναβολή, ῆς (ἡ).
Procreamento; *s. m.* γένεσις, σεως (ἡ).
Procreare; *v. att.* γεννάω-ῶ· τίκτω. -2. Procrear molto; πολυγονέω-ῶ. -3. Che molto procrea; πολυγόνος, ον. -4. Il procreare molto; πολυγονία, ας (ἡ).
Procreatore; *add.* γεννήτωρ, ορος (ὁ)· γεννήτηρ, ηρος (ὁ)· γεννήτειρα, ας (ἡ).
Procreazione; *s. f.* V. Procreamento.
Procura; Procuragione; *s. f.* V. Proccura.

Digitized by Google

Procurante; *s. m.* V. Proccuratore.
Procurare; *v. att.* V. Proccurare.
Procuratore; *add.* V. Proccuratore.
Procurazione; *s. f.* } V. Proccura.
Procuro; *s. m.* }
Proda; *s. f. Sponda*; ὄχθη, ης (ἡ)· χεῖλη, ῶν (τά)· ἀκτή, ῆς (ἡ)· πλευρά, ᾶς (ἡ). -2. Andar a proda, *approdare*; ὁρμίζομαι· προς-ορμίζομαι· κατ-άγομαι· κατ-αίρω. -3. Prora della nave; πρώρα, ας (ἡ).
Prode; *s. m. Pro*; V. Giovamento.
Prode; *add.* ἀνδρεῖος, α, ον· ἰσχυρός, ά, όν.
Prodemente; *avv.* ἰσχυρῶς· ἀνδρείως.
Prodezza; *s. f.* ἀνδρεια, ας (ἡ)· ἀνδρία, ας (ἡ)· βία, ας (ἡ).
Prodico; *add.* V. Prodigo.
Prodigalità; *s. f.* ἀσωτεία, ας (ἡ)· ἀσωτία, ας (ἡ).
Prodigalizzare; *v. intr.* ἀσωτεύομαι· ἀφειδέω=ῶ.
Prodigamente e Prodigalmente; *avv.* ἀσώτως.
Prodigio; *s. m.* τέρας, ατος (τό)· σημεῖον, ου (τό).
Prodigiosamente; *avv.* τερατικῶς· θαυμαστῶς· τερατώδως.
Prodigiosità; *s. f.* θαυμαστόν, οῦ (τό).
Prodigioso; *add.* θαυμαστός, ή, όν· τερατικός, ή, όν· τεράστιος, α, ον· τερατώδης, ες.
Prodigo; *add.* ἄσωτος, ον· ἀφειδής, ές.
Prodissimo; *add. superl.* ἄριστος, η, ον.
Proditore; *add.* προδότης, ου (ὁ)· προδοτίς, ίδος (ἡ)· ἄπιστος, ον.
Proditoriamente; *avv.* προδοτικῶς.
Proditorio; *add.* προδοτικός, ή, όν.
Prodizione; *s. f. Tradimento*; προδοσία, ας (ἡ)· ἀπιστία, ας (ἡ).
Prodotto; *s. m.* γέννημα, ατος (τό)· καρπός, οῦ (ὁ). -2. *Numero nato dal moltiplicatore*; ἐκ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ γενόμενον, ου (τό).
Prodotto e Produtto; *p. pass.* γεννηθείς, εῖσα, έν. -2. Allegato; ἐπαγώγιμος, ον.
Prodromo; *s. m.* V. Procursore.
Producere; *v. att.* V. Produrre.
Producibile; *add.* γεννητικός, ή, όν.
Producimento; *s. m.* V. Produzione.
Producitore; *add.* V. Procreatore.
Produomo; *add.* V. Valoroso.
Produrre; *v. att.* φύω· γεννάω=ῶ· ἀπο-γεννάω=ῶ· ἀπο-τίκτω· φέρω. -2. Addurre; παρ-άγω· παρ-ίστημι. -3. Allungare; παρα-τείνω· προ-βάλλω. -4. Produrre frutti; καρποφορέω=ῶ. -5. Produrre nello stesso tempo; συγ-γεννάω=ῶ.
Produttivo; } *add.* γεννητικός, ή, όν· γόνιμος, ον.
Produttore; }
Produzione; *s. f.* γέννησις, σεως (ἡ)· παραγωγή, ῆς (ἡ).
Proemiale; *add.* προοιμιακός, ή, όν.
Proemialmente; *avv.* προοιμιακῶς.
Proemiare; *v. intr.* προ-λογίζω· προ-οιμιάζομαι.
Proemio; *s. m.* προοίμιον, ου (τό).
Proemizzare; *v. intr.* V. Proemiare.
Profanamente; *avv.* βεβήλως.
Profanamento; *s. m.* βεβήλωσις, σεως (ἡ)· ἱεροτύλησις, σεως (ἡ).
Profanare; *v. att.* βεβηλόω=ῶ· τὸ ἱερὸν μολύνω· ἱεροσυλέω=ῶ· μιαίνω.
Profanatore; *add.* ἱερόσυλος, ον.
Profanazione; *s. f.* V. Profanamento.
Profanità; *s. f.* βέβηλον, ου (τό).
Profano; *add.* βέβηλος, η, ον· ἀνιερός, ά, όν· κοινός, ή, όν· ἀμύητος, ον. -2. Empio; μιαρός, ά, όν· ἀνόσιος, ον – α, ον· ἀσεβής, ες· δυσσεβής, ές. -3. Non profano; ἀβέβηλος, ον.
Profato; *s. m.* V. Assioma.
Proferare; *v. att.* V. Profferire.
Proferenza; *s. f.* V. Profferta.
Proferere; *v. att.* V. Profferire.
Proferimento; *s. m.* V. Profferimento.
Proferire; *v. att.* V. Profferire.
Proferito; *s. m.* Portido.
Proferta; *s. f.* V. Profferta.
Professare; *v. att.* προς-ομολογέω=ῶ. -2. Insegnare; διδάσκω. -3. Professare un'arte; ἀσκέω=ῶ (τι). -4. Fare i voti solenni; ὁμολογέω=ῶ· ἐπ-αγγέλλομαι.
Professatore; *add.* V. Professore.
Professione; *s. f.* ἐπιτήδευμα, ατος (τό). -2. Mestiere; τέχνη, ης (ἡ). -3. *Promessa solenne d'osservanza che fanno i religiosi*; προσομολόγησις, σεως (ἡ). -4. Esercitar la professione privatamente; ἰδιωτεύω.
Professo; *add.* προσομολογούμενος, η, ον.
Professo (Ex); *avv.* V. Pienamente.
Professorale; *add.* V. Professoriale.
Professorato; *s. m.* διδασκαλία, ας (ἡ).
Professore; *s. m.* διδάσκαλος, ου (ὁ, ἡ).
Professoriale; *add.* διδασκαλικός, ή, όν.
Profeta; *s. m.* προφητής, οῦ (ὁ)· μάντις, εως (ὁ)· χρησμοδότης, ου (ὁ)· χρησμῳδός, ου (ὁ) -2. Annunziare come profeta; V. Profetare.
Profetale; *add.* V. Profetico.
Profetare; *v. att.* προφητεύω· προφητίζω· πρό-φημι· ἀν-αιρέω=ῶ· ἀπο-μαντεύομαι· μαντιπολέω=ῶ· μαντεύομαι· χρησμολογέω=ῶ· χρησμῳδέω=ῶ.
Profetazione; *s. f.* V. Profezia.
Profeteggiare; *v. att.* V. Profetare.
Profetessa; *s. f.* προφῆτις, ίδος (ἡ)· μάντις, εως (ἡ).
Profetezzare; *v. att.* V. Profetare.
Profeticamente; *avv.* ἐκ προφητείας· μαντευτικῶς· μαντικῶς.
Profetico; *add.* προφητικός, ή, όν· μαντευτικός, ή, όν· μαντικός, ή, όν.
Profetizzare; *v. att.* Profetare.
Profetizio; *add.* ἐπελευστικός, ή, όν.
Profetto; *s. m.* V. Profitto.
Profezia; *s. f.* προφητεία, ας (ἡ)· μαντεία, ας (ἡ)· χρησμολογία, ας (ἡ)· χρησμοδότημα, ατος (τό)
Profferare; *v. att.* V. Profferire.
Profferenza; *s. f.* V. Profferta.
Profferere; *v. att.* V. Profferire.
Profferibile; *add.* φωνητικός, ή, όν.
Profferimento; *s. m.* φώνησις, σεως (ἡ)· ἐκφώνησις, σεως (ἡ).
Profferire; *v. att.* φωνέω=ῶ· ἐκ-φωνέω=ῶ· φθέγγομαι. -2. Manifestare; προ-φαίνω. -3. Offerire; φέρω· παρ-έχω. -4. Promettere; ὑπ-ισχνέομαι=οῦμαι. -5. Profferire un oracolo; ἀν-αιρέω=ῶ.
Profferito; *s. m.* V. Porfido. -2. E' non darebbe del profferito; οὐδαμᾶ δοίη.
Profferito; *p. pass.* φατός, ή, όν. -2. Non profferito; ἄφατος, ον.
Profferta; *s. f.* ὑπόσχεσις, σεως (ἡ)· ἐπαγγελία, ας (ἡ). -2. Offerta; προφορά, ᾶς (ἡ)· δῶρον, ου (τό).
Profferto; *s. m.* V. Profferta.
Proffilare; *v. att.* V. Profilare.
Proficiente; *add.* ὀδοποιούμενος, η, ον.

Digitized by Google

Proficuo; *add.* V. Profittevole.
Profigurato; *add.* προσομοιωθείς, εῖσα, έν.
Profilamento; *s. m.* V. Profilo.
Profilare; *v. att.* περι-γράφω.
Profilatura; *s. f.* e
Profilo; *s. m.* περιγραφή, ῆς (ἡ)· κατατομή, ῆς (ἡ)· ὅρισμα, ατος (τό)· ὅρος, ου (ὁ).
Profittabile; *add.* V. Profittevole.
Profittabilmente; *avv.* V. Profittevolmente.
Profittare; *v. intr.* κερδαίνω· κέρδος ἔχω, λαμβάνω (ἔκ τινος)· ἀπο-λαύω· ἐπι-δίδωμι· προκοπὴν ποιέω-ῶ· προ-κόπτομαι. -2. Essere utile; ὠφελέω-ῶ.
Profittevole; *add.* ὠφελής, ές· ὠφελήσιμος, ον· ὠφέλιμος, ον· λυσιτελής, ές· κερδαλέος, α, ον. -2. Non profittevole; ἀνωφελής, ές· ἀνώφελος, ον· ἀνωφέλητος, ον.
Profittevolmente; *avv.* κερδαλέως· συμφερόντως.
Profitto; *s. m.* κέρδος, εος-ους (τό)· καρπος, οῦ (ὁ)· ὠφέλεια, ας (ἡ)· ὠφέλημα, ατος (τό)· χρήσιμον, ου (τό)· εὕρημα, ατος (τό)· λῆμμα, ατος (τό)· περιουσία, ας (ἡ)· ἀποφορά, ᾶς (ἡ). -2. Piccolo profitto; κερδύφιον, ου (τό). -3. Progresso; προκοπή, ῆς (ἡ).
Profluvio; *s. m.* καταῤῥοή, ῆς (ἡ). -2. Abbondanza; εὐπορία, ας (ἡ). -3. Ammassamento; ἀθροισμός, οῦ (ὁ).
Profonda; *s. f.* V. Profondità.
Profondamente; *avv.* βαθέως. -2. Diligentemente; ἐπιμελῶς.
Profondamento; *s. m.* χάσμα, ατος (τό).
Profondare; *v. intr.* πίπτω· κατα-πίπτω· κατα-ῤῥέω-ῶ. -2. *Att.* Mandare a fondo; κατα-ποντίζω· κατα-πήγνυμι.
Profondatamente; *avv.* V. Profondamente.
Profondazione; *s. f.* V. Profondamento. -2. Cavamento; ὄρυξις, εως (ἡ).
Profondere; *v. att.* προ-χέω-ῶ· ἀσωτεύομαι.
Profondità; *s. f.* e
Profondo; *s. m.* βάθος, εος-ους (τό)· βάθισμα, ατος (τό)· βαθύτης, ητος (ἡ). -2. Profondità immensa; ἄβυσσος, ου (ὁ). -3. Essere nel profondo; βυθόω-ῶ.
Profondo; *add.* βαθύς, εῖα, ύ. -2. Non profondo; ἀβαθής, ές. -3. Assai profondo; πολυβενθής, ές. -4. Profondo tre piedi; τρεῖς πόδας βαθύς, εῖα, ύ.
Profondo; *avv.* V. Profondamente.
Profugo; *add.* V. Fuggiasco.
Profumamento; *s. m.* τὸ ἀρωματίζειν· μύρωσις, εως (ἡ)· θυμίασις, εως (ἡ).
Profumare; *v. att.* ἀρωματίζω· μυρόω-ῶ· θυμιάζω· θυμιάω-ῶ· θυμιατίζω.
Profumato; *p. pass.* εὐώδης, ες.
Profumeria; *s. f.* μυροπωλεῖον, ου (τό).
Profumico; *s. m.* V. Profumo.
Profumiere; Profumiero; Profummiere; *s. m.* μυροπώλης, ου (ὁ).
Profumo; *s. m.* ἄρωμα, ατος (τό)· θυμίαμα, ατος (τό)· θύωμα, ατος (τό)· μύρον, ου (τό).
Profumoso; *add.* ἀρωματικός, ή, όν.
Profusamente; *avv.* ἀφειδῶς· δαπανηρῶς· ἐκχεχυμένως.
Profusione; *s. f.* πρόχυσις, εως (ἡ)· ἀσωτία, ας (ἡ)· δαπανή, ῆς (ἡ)· ἀφειδία, ας (ἡ).
Profuso; *add.* ἐκχεχυμένος, η, ον. -2. Prodigo V. -3. Prolisso; μακρός, ά, όν.

Progenerare; *v. att.* γεννάω-ῶ.
Progenia e Progenie; *s. f.* γέννημα, ατος (τό)· γενεά, ᾶς (ἡ)· γένος, εος-ους (τό)· φύλον, ου (τό)· φύλη, ης (ἡ).
Progenito; *add.* V. Generato.
Progenitore; *add.* πρόγονος, ον. -2. Senza progenitori; ἄπαππος, ον.
Progetto; *s. m.* γνώμη, ης (ἡ)· βουλή, ῆς (ἡ)· διάνοια, ας (ἡ)· προαίρεσις, σεως (ἡ).
Progimnasma; *s. m.* προγύμνασμα, ατος (τό).
Progiudicare; *v. att.* βλάπτω.
Progiudicatore; *add.* V. Pregiudicatore.
Progiudiziale; *add.* V. Pregiudiciale.
Progiudizio; *s. m.* V. Pregiudicio.
Prognosticare; *v. intr.* V. Pronosticare.
Prognosticatore; *add.* V. Pronosticatore.
Prognostico; *s. m.* V. Pronostico.
Programma; *s. m.* πρόγραμμα, ατος (τό).
Progredimento; *s. m.* V. Progressione.
Progredire; *v. intr.* προ-βαίνω· προ-κόπτομαι· πρόειμι· προ-χωρέω-ῶ.
Progressione; *s. f.* πρόβασις, σεως (ἡ)· προκοπή, ης (ἡ).
Progressivamente; *avv.* προβάδην.
Progressivo; *add.* προβαίνων, ουσα, ον.
Progresso; *s. m.* προκοπή, ῆς (ἡ)· ἐπίδοσις, σεως (ἡ). -2. Avere, fare progressi; προ-κόπτομαι (ἐπί τινι)· ἐπι-δίδωμι (πρός τι). -3. In progresso di tempo; προβαίνοντος, προϊόντος χρόνου.
Proibire; *v. att.* κωλύω· δια-κωλύω· κατα-κωλύω· ἀπ-αγορεύω. -2. Allontanare; ἀπ-έχω· εἴργω· ἀπ-είργω· ἀπ-ωθέω-ῶ.
Proibitivo; Proibitore; *add.* κωλυτήριος, α, ον· κωλυτικός, ή, όν· ἀπαγορευτικός, ή, όν.
Proibito; *add.* κωλυτός, ή, όν.
Proibizione; *s. f.* κώλυσις, σεως (ἡ)· ἀπαγόρευσις, σεως (ἡ).
Proiciente; *add.* προβάλλων, ουσα, ον.
Projettile; Projetto; *s. m.* πρόβλητον, ου (τό).
Projezione; *s. f.* προβολή, ῆς (ἡ).
Prolagare; *v. intr.* V. Prologare.
Prolago; *s. m.* V. Prologo.
Prolasso; *s. m.* κατάπτωσις, σεως (ἡ).
Prolato; *add.* προενεχθείς, εῖσα, έν.
Prolazione; *s. f.* προφορά, ᾶς (ἡ).
Prole; *s. f.* V. Progenie.
Prolegomeni; *s. m. pl.* προλεγόμενα, ων (τά)· προοίμιον, ου (τό).
Prolessi; *s. f.* πρόληψις, εως (ἡ).
Proletario; *s. m.* ἄκληρος, ου (ὁ)· δημοτικὸς ἄνθρωπος, ου (ὁ)· παράζυξ, γος (ὁ, ἡ).
Prolifico; *add.* εὔτοκος, ον· εὔγονος, ον. -2. Essere prolifico; εὐτοκέω-ῶ.
Prolissamente; *avv.* πολύ· ἐκτενῶς· ἀποτάδην. -2. Parlar prolissamente; δημηγορέω-ῶ· μακρολογέω-ῶ. -3. Che parla prolissamente; μακρολόγος, ον.
Prolissità; *s. f.* μῆκος, εος-ους (τό). -2. Di parlare; μακρολογία, ας (ἡ).
Prolisso; *add.* ἐπιμήκης, ες· μακρολόγος, ον. -2. Essere prolisso; μηκύνω· μακρολογέω-ῶ.
Prologare; *v. intr.* προ-λογίζω· προ-οιμιάζομαι· προ-δια-λέγομαι (περί τινος).
Prologatore; *add.* προλογίζων, ουσα, ον.
Prologheggiare; *v. intr.* V. Prologare.
Prologhista; *s. m.* προλογίζων, οντος (ὁ).

Digitized by Google

Prologizzare; *v. intr.* V. Prologare.
Prologo; *s. m.* πρόλογος, ου (ὁ). -2. Prefazione; προλεγόμενα, ων (τά)· προοίμιον, ου (τό).
Prolongare; *v. att.* V. Prolungare.
Prolongazione; *s. f.* V. Prolungazione.
Proloquio; *s. m.* λόγος, ου (ὁ)· λέξις, εως (ἡ)· ἀξίωμα, ατος (τό).
Proludere; *v. intr.* προ-οιμιάζομαι· προ-δι-οικέω-ῶ.
Prolungamento; *s. m.* ἀναβολή, ῆς (ἡ)· ἔκτασις, σεως (ἡ)· μακυσμός, οῦ (ὁ).
Prolungare; *v. att.* ἀνα-βάλλομαι· μηκύνω· ἐκ-τείνω· παρα-τείνω· προ-άγω.
Prolungatamente; *avv.* μακρῶς· ὀήθα.
Prolungativo; **Prolungatore**; } *add.* παρατατικός, ή, όν.
Prolungazione; *s. f.* V. Prolungamento.
Prolusione; *s. f.* προαγών, ῶνος (ὁ)· προδιοίκησις, σεως (ἡ)· εἰσαγωγή, ῆς (ἡ)· προοίμιον, ου (τό).
Proluvie; *s. f.* πλημμύρα, ας (ἡ).
Promente; *avv.* V. Prodemente.
Promere; *v. att.* δηλόω-ῶ· ἐκ-φέρω.
Promessa; *s. f.* e
Promessione; *s. f.* ὑποσχεθέν, έντος (τό)· ὑπόσχεσις, σεως (ἡ)· ἐπαγγελία, ας (ἡ)· ἐπάγγελμα, ατος (τό). -2. Malleveria; ἐγγύη, ης (ἡ)· ἐγγύησις, σεως (ἡ). -3. Eseguire la promessa; ἀνα-πληρόω-ῶ τὴν ὑπόσχεσιν. -4. Mantenere la promessa; τῇ ὑποσχέσει ἐμ-μένω.
Promettere; *v. att.* ὑπ-ισχνέομαι-οῦμαι· ἐπ-αγγέλλομαι (τινί τι). -2. Accertare; προς-εγγυάομαι-ῶμαι· ἐγγυάω-ῶ· ὁμολογέω-ῶ. -3. Fare sperare; ἐλπίδα παρ-έχω. -4. Promettere Roma e Toma, mari e monti; χρύσεα ὄρη ὑπ-ισχνέομαι-οῦμαι· χρυσίου πόντον ἐπ-αγγέλλομαι. -5. Promettere fermamente; δια-βεβαιόομαι-οῦμαι. -6. *N. pass.* Sperare; ἐλπίζω.
Promettimento; *s. m.* V. Promessa.
Promettitore; *add.* ὑποσχνούμενος, η, ον.
Prominente; *add.* ἔξοχος, ον· ὑπέροχος, ον· ἐξοχής, ές· ἐξέχων, ουσα, ον. -2. Essere prominente; ἐξ-έχω· ἐξ-έχομαι· ὑπερ-έχω· ὑπερ-οχέω-ῶ.
Prominenza; *s. f.* ἐξοχή, ῆς (ἡ)· ὑπεροχή, ῆς (ἡ).
Promiscuamente; *avv.* ἀνάμιξ· ἀνάμιγα· ἀνάμιγδα· ἀναμίγδην.
Promiscuare; *v. att.* ἀνα-μίγνυμι· ἀνα-μίσγω.
Promiscuità; *s. f.* ἀνάμιξις, εως (ἡ).
Promiscuo; *add.* ἀνάμικτος, ον· σύμμικτος, ον· κοινός, ή, όν.
Promissione; *s. f.* V. Promessione.
Promissore; *add.* V. Promettitore.
Promobile; *add.* V. Permutabile.
Promontorio; *s. m.* ἀκρωτήριον, ου (τό)· ἄκρα, ας (ἡ)· ἄκρον, ου (τό).
Promosso; *p. pass.* παραχθείς, εῖσα, έν.
Promotore; *add.* σύνεργος, ον· συλλήπτωρ, ορος (ὁ)· ἐπίτροπος, ου (ὁ, ἡ).
Promovere; *v. att.* V. Promuovere.
Promovimento; *s. m.* παραγωγή, ῆς (ἡ)· μετεωρισμός, οῦ (ὁ)· ἄρσις, σεως (ἡ).
Promovitore; *add.* V. Promotore.
Promozione; *s. f.* V. Promovimento.
Promulgamento; *s. m.* V. Promulgazione.
Promulgare; *v. att.* ἀνα-κηρύττω· ἐπ-αγγέλλω· ἀν-αγορεύω· εἰς-φέρω.
Promulgato; *p. pass.* ἀνακηρυχθείς, εῖσα, έν· ἀνακήρυκτος, ον.

Promulgatore; *add.* κήρυξ, υκος (ὁ)· ἀνακηρύττων, ουσα, ον· ἀναγορεύων, ουσα, ον.
Promulgazione; *s. f.* ἀνακήρυξις, εως (ἡ)· ἀναγόρευσις, σεως (ἡ)· παράγγελμα, ατος (τό)· δήλωσις, σεως (ἡ).
Promuovere; *v. att.* παρ-άγω· προ-άγω· μετεωρίζω· πορσύνω. -2. Ajutare; ὑπ-ηρετέω-ῶ· ὑπ-ουργέω-ῶ (τινι). -3. Conferire dignità; προ-άγω εἰς τιμάς (τινα)· αὐξάνω τιμῇ· εἰς ἀξίωμα παρ-άγω (τινα)· προ-βιβάζω εἰς τιμάς (τινα). -4. Incitare; παρ-ορμάω-ῶ. -5. Promuovere molte cose; πολυπραγμονέω-ῶ. -6. Promuovere zelantemente; προ-θυμέομαι-οῦμαι.
Promuta; *s. f.* V. Permutazione.
Promutare; *v. att.* V. Permutare.
Promutazione; *s. f.* V. Permutazione.
Pronao; *s. m.* πρόναον, ου (τό).
Pronepote e Pronipote; *s. m.* προέκγονος, ου (ὁ)· δισέγγονος, ου (ὁ, ἡ).
Prono; *add.* καταφερής, ές· ἕτοιμος, ον· ἐπικλινής, ές.
Pronome; *s. m.* ἀντωνυμία, ας (ἡ).
Pronominale; *add.* ἀντωνυμικός, ή, όν.
Pronominato; *add.* περιβόητος, ον.
Pronosticamento; *s. m.* **Pronosticanza**; *s. f.* } V. Pronosticazione.
Pronosticare; *v. att.* μαντεύομαι· προ-γιγνώσκω· προ-σημαίνω.
Pronosticatore; *add.* μάντις, εος (ὁ)· μαντευόμενος, η, ον· προγνώστης, ου (ὁ).
Pronosticazione; *s. f.* e
Pronostico; *s. m.* μάντευμα, ατος (τό)· μαντεία, ας (ἡ)· πρόγνωσις, σεως (ἡ)· προγνωστικόν, οῦ (τό).
Prontamente; *avv.* προθύμως· ἑτοιμῶς· ἐξ ἑτοίμου· ἀπροφασίστως.
Prontare; *v. att.* ἐπ-είγω· λιπαρέω-ῶ (τινα).
Prontezza; *s. f.* e
Prontitudine; *s. f.* προθυμία, ας (ἡ)· εὐπορία, ας (ἡ)· ἑτοιμότης, ητος (ἡ)· πρόθυμον, ου (τό). -2. Importunità; ἀκαρία, ας (ἡ).
Pronto; *add.* πρόθυμος, ον· ἕτοιμος, ον· ἀπροφάσιστος, ον. -2. Essere pronto; προ-θυμέομαι-οῦμαι. -3. Celere; ταχύς, εῖα, ύ· ὀξύς, εῖα, ύ. -4. Destro; δεξιός, ά, όν· ἀγαθός, ή, όν.
Pronuba; *s. f.* προμνήστρια, ας (ἡ)· προμνηστρίς, ίδος (ἡ)· νυμφαγωγός, οῦ (ἡ).
Pronubo; *s. m.* προμνήστωρ, ορος (ὁ)· νυμφαγωγός, οῦ (ὁ).
Pronunciare; *v. att.* V. Pronunziare.
Pronunciatore; *add.* V. Pronunziatore.
Pronunciazione; **Pronunzia**; } *s. f.* V. Pronunziazione.
Pronunziabile; *add.* φωνητικός, ή, όν.
Pronunziagione; *s. f.* **Pronunziamento**; *s. m.* } V. Pronunziazione.
Pronunziare; *v. att.* ἐκ-φωνέω-ῶ· φθέγγομαι. -2. Pubblicare; ἀν-αγγέλλω· κατα-ψηφίζομαι. -3. Predire; προ-αγγέλλω.
Pronunziativo; *add.* προφορικός, ή, όν.
Pronunziato; *s. m.* ἀξίωμα, ατος (τό).
Pronunziatore; *add.* ἐκφωνῶν, οῦσα, οῦν.
Pronunziazione; *s. f.* ἐκφώνησις, σεως (ἡ)· φθόγγος, ου (ὁ)· λέξις, εως (ἡ). -2. Aver pronuncia grave; βαρυφωνέω-ῶ.
Propagamento; *s. m.* V. Propagazione.
Propagare; *v. att.* ωσχεύω· κατα-σκευάω· ἀνα-

Digitized by Google

βάλλω· παρ-εκ-τείνω. -2. *N. pass.* Diffondersi; δια-χέω=ῶ.

Propagatore; *add.* παραφύων, ουσα, ον.

Propagazione; *s. f.* μόσχευμα, ατος (τό)· παράφυσις, σεως (ἡ)· διαδοχή, ῆς (ἡ). -2. Diffusione; διάχυσις, σεως (ἡ).

Propagginamento; *s. m.* V. Propagazione.

Propagginare; *v. att.* V. Propagare.

Propagginatore; *add.* V. Propagatore.

Propagginazione; *s. f.* V. Propagazione.

Propaggine; *s. f.* e

Propago; *s. f.* παραφυάς, άδος (ἡ)· μόσχευμα, ατος (τό). -2. Fare una propaggine; μοσχεύω.

Propalare; *v. att.* εἰς-φέρω· θρυλλέω=ῶ· δηλόω=ῶ· ἀν-αγορεύω· ἀνα-κηρύττω· δια-κωδωνίζω· δια-φημίζω· δι-αγγέλλω.

Propalatore; *add.* διαφημίζων, ουσα, ον.

Propalazione; *s. f.* ἐκφορά, ᾶς (ἡ)· δήλωσις, σεως (ἡ)· διάδοσις, σεως (ἡ)· ἀναγόρευσις, σεως (ἡ)· ἀνακήρυξις, εως (ἡ).

Prope; *avv.* V. Vicino.

Propendere; *v. intr.* ἐγ-κλίνω· ἐπι-κλίνω· κατα-κλίνω· ῥέπω· ὁρμάω=ῶ (πρός τι).

Propensamento; *s. m.* V. Premeditazione.

Propensare; *v. intr.* V. Premeditare.

Propensione; Propensità; *s. f.* V. Inclinazione.

Propenso; *add.* ἐπιῤῥεπής, ές· πρόθυμος, ον (πρός, ἐπί τι)· εὐκατάφορος, ον· καταφερής, ές (πρός τι)· προπετής, ές· κατακώχιμος, ον (πρός τι)· ὁρμητικός, ή, όν. -2. Favorevole; εὔνοος=ους, οον=ουν· εὐνοϊκός, ή, όν· εὐμενής, ές. -3. Esser propenso; ἐπι-ῤῥέπω· εὐνοϊκῶς ἔχω (τινι, πρός τινα).

Propiamente; *avv.* V. Propriamente.

Propietà; *s. f.* V. Proprietà.

Propietario; *s. m.* V. Proprietario.

Propileo; *s. m.* προπύλαιον, ου (τό)· πρόπυλον, ου (τό)· προπυλίς, ίδος (ἡ).

Propinare; *v. intr.* προ-πίνω.

Propinquamente; *avv.* ἐγγύς· πλησίον.

Propinquità; *s. f.* ἐγγύτης, ητος (ἡ). -2. Parentela; ἀγχιστεία, ας (ἡ).

Propinquo; *add.* γειτνιάζων, ουσα, ον· πλησιόχωρος, ον. -2. *Di tempo;* ἐπικείμενος, η, ον. -3. *Congiunto per parentela;* συγγενής, ές.

Propio; *s. m.* V. Proprietà.

Propio; *add.* V. Proprio.

Propio; *avv.* V. Propriamente.

Propiziare; *v. att.* ἱλάσκομαι· ἐξ-ιλάομαι=ῶμαι.

Propiziatore; *add.* ἱλασκόμενος, η, ον· ἱλάσιμος, ον.

Propiziatorio; *s. m.* ἱλαστήριον, ου (τό).

Propiziatorio; *add.* ἱλαστήριος, α, ον.

Propiziazione; *s. f.* ἵλασμα, ατος (τό)· ἱλασμός, οῦ (ὁ).

Propizio; *add.* ἵλαος, ον· ἵλεως, ων. -2. Sii propizio; ἵλαθι· ἵληθι.

Proponente; *add.* προβάλλων, ουσα, ον.

Proponere; *v. att.* V. Proporre.

Proponimento; *s. m.* προαίρεσις, σεως (ἡ)· γνώμη, ης (ἡ)· πρόνοια, ας (ἡ).

Proponitore; *add.* V. Proponente.

Proporre; *v. att.* προ-τίθημι· προ-βάλλω· προ-κομίζω· προ-φέρω· εἰς-ηγέομαι=οῦμαι (τι). -2. Deliberare; βουλεύομαι. -3. Proporre all'incanto; ἀντι-προ-βουλεύομαι.

Proporzionabile; *add.* ἀναλογικός, ή, όν.

Proporzionabilmente; *avv.* ἀναλογικῶς.

Proporzionale; *add.* ἀνάλογος, ον.

Proporzionalità; *s. f.* V. Proporzione.

Proporzionalmente; *avv.* ἀναλόγως· ὁμοίως· ἴσα.

Proporzionare; *v. att.* ἀνα-λογέω=ῶ· συμ-μετρέω=ῶ· ἁρμόζω.

Proporzionatamente; *avv.* V. Proporzionalmente.

Proporzionato; *add.* ἀνάλογος, ον· σύμμετρος, ον· ἁρμοστός, ή, όν.

Proporzione; *s. f.* ἀναλογία, ας (ἡ)· συμμέτρησις, σεως (ἡ)· συμμετρία, ας (ἡ)· ἐμμετρότης, ητος (ἡ)· εὐρυθμία, ας (ἡ)· ἁρμοσις, σεως (ἡ)· ἁρμοσία, ας (ἡ). -2. Mettere in proporzione; ἀντι-μετρέω=ῶ.

Proporzionevole; *add.* V. Proporzionato.

Proporzionevolmente; *avv.* V. Proporzionalmente.

Proposcide; *s. f.* V. Proboscide.

Proposito; *s. m.* προαίρεσις, σεως (ἡ)· γνώμη, ης (ἡ)· σκοπός, οῦ (ὁ). -2. Proposta; ὑπόθεσις, σεως (ἡ). -3. A proposito, *convenevolmente;* ἐν καιρῷ· εὐπρεπῶς· πρὸς ἔπος. -4. A che proposito? τοῦ ἕνεκα; πρὸς ὅ; -5. Fare proposito; προ-αιρέομαι=οῦμαι. -6. Fare a proposito; πρέπει. -7. Favellare a proposito; ἐπιτηδείως λαλέω=ῶ -8. Fuor di proposito; ἀκαίρως. -9. Che non si può smuovere dal proposito; ἀπαράγωγος, ον.

Propositura; *s. f.* V. Propostato.

Proposizione; *s. f.* e

Proposta; *s. f.* πρόθεσις, σεως (ἡ)· πρόβλημα, ατος (τό). προαίρεσις, σεως (ἡ). -2. Massima; ἀξίωμα, ατος (τό). -3. Deliberazione; προαίρεσις, σεως (ἡ). -4. Far una proposta; προ-τίθημι· προ-καλέομαι=οῦμαι. -5. Fare a vicenda una proposta; ἀντι-προ-καλέομαι=οῦμαι. -6. Osservare la proposta; μιμνήσκομαι.

Propostatico; *s. m.* Propostato; *s. m.* Propostla; *s. f.* προεδρία, ας (ἡ).

Proposto; *s. m.* πρόεδρος, ου (ὁ).

Proposto; *s. m.* V. Proposito.

Propreso; *s. m.* περίοδος, ου (ἡ)· περίβολος, ου (ὁ).

Propriamente; *avv.* ἰδίως· ἀκριβῶς· ἁπλῶς.

Proprietà; *s. f.* ἰδιότης, ητος (ἡ). -2. Dominio; κτῆμα, ατος (τό)· κτῆσις, σεως (ἡ)· κυριότης, ητος (ἡ)· ἴδιον, ου (τό). -3. Qualità; φύσις, σεως (ἡ)· δύναμις, εως (ἡ). -4. Proprietà di lingua; ἰδίωμα, ατος (τό).

Proprietario; *s. m.* κύριος, ου (ὁ)· δεσπότης, ου (ὁ)· κεκτημένος, η, ον.

Proprio; *s. m.* V. Proprietà.

Proprio; *add.* ἴδιος, α, ον· οἰκεῖος, α, ον. -2. Rendere proprio; ἰδιόω=ῶ· ἰδιοποιέω=ῶ.

Proprio; *avv.* V. Propriamente.

Propugnacolo e Propugnaculo; *s. m.* προτείχισμα, ατος (τό)· ἔπαλξις, εως (ἡ)· πρόβλημα, ατος (τό)· πρόβολον, ου (τό)· προβολή, ῆς (ἡ)· προβόλαιον, ου (τό).

Propugnare; *v. att.* δια-μάχομαι (ὑπέρ τινος)· προ-μάχομαι· φυλάττω· δια-φυλάττω (τι)· ἀντ-έχομαί (τινος)· ὑπερ-μάχομαι· ὑπερ-μαχέω=ῶ (τινος)· ὑπερ-ασπίζω. -2. Propugnare con scritti, o discorsi; λέγω· ἀπο-λογέομαι (ὑπέρ τινος)· ὑπερ-δικέω=ῶ (τινος).

Propugnatore; *add.* ὑπέρμαχος, ον· διαμαχόμενος, η, ον (ὑπέρ τινος)· ὑπερασπιστής, οῦ (ὁ)· συνήγορος, ον· σύνδικος, ον.

Propugnazione; *s. f.* ὑπερασπισμός, οῦ (ὁ)· ἄμυνα,

Digitized by Google

ης (ἡ)· ἐπικουρία, ας (ἡ). -2. Difesa; ἀπολογια, ας (ἡ)· συνηγορία, ας (ἡ).

Propulsare; *v. att.* V. Respingere.

Propulsatore; *add.* ἐκβάλλων, ουσα, ον· ἀπελαύνων, ουσα, ον.

Proquestore; *s. m.* ἀντιταμίας, ου (ὁ).

Prora; *s. f.* πρῴρα, ας (ἡ). -2. Che ha la prora voltata contro; ἀντίπρωρος, ον. -3. Da prora; πρῴραθεν.

Proreta; *s. m. Piloto di prora;* πρωράτης, ου (ὁ)· πρωρεύς, έως (ὁ)· πρωρατεύς, έως (ὁ). -2. Essere proreta; πρωράζω· πρωρατεύω.

Proroga; *s. f.* V. Prorogazione.

Prorogare; *v. att.* ἀνα-βάλλομαι.

Prorogativa; *s. f.* ἀγνωρία, ας (ἡ)· ὑπέρβασις, σεως (ἡ).

Prorogazione; *s. f.* ἀνάβλησις, σεως (ἡ)· ἀναβολή, ῆς (ἡ).

Prorompere; *v. intr.* δι-έξ-ειμι· κατα-ῥήγνυμαι· συῤ-ῥήγνυμαι. -2. Prorompere in lagrime; ἀνα-κλαίω. -3. Prorompere in riso; ἀνα-καγχάζω· ἐκ-γελάω=ῶ. -4. Prorompere alle onte; λοιδορέω=ῶ (τινα)· λοιδορέομαι=οῦμαι (τινι).

Prorompimento; *s. m.* ἐμβολή, ῆς (ἡ).

Prosa; *s. f.* ψιλὸς λόγος, ου (ἡ)· πεζὸς λόγος, ου (ὁ). -2. In prosa; πεζῇ.

Prosaico; *add.* πεζικός, ή, όν.

Prosaismo; *s. m.* πεζικὸς τρόπος, ου (ὁ).

Prosante; *add.* V. Prosatore.

Prosapia; *s. f.* V. Schiatta.

Prosare; *v. intr.* πεζογραφέω=ῶ.

Prosastico; *add.* V. Prosaico.

Prosatore; *add.* πεζογράφος, ον.

Proscenio; *s. m.* προσκήνιον, ου (τό).

Prosciogliere; *v. att.* λύω. -2. Liberare; ἐλευθερόω=ῶ. -3. Assolvere; ἀπο-λύω.

Prosciogligione; *s. f.* / Prosciogliмento; *s. m.* } ἀπόλυτις, σεως (ἡ).

Prosciorre; *v. att.* V. Prosciogliere.

Prosciugare; / Prosciuttare; } *v. att.* ξηραίνω· ἀνα-ξηραίνω.

Prosciutto; *s. m.* πέρνα, ης (ἡ)· κωλεά, ᾶς (ἡ)· κωλία, ας (ἡ)· κωλή, ῆς (ἡ)· κωλεός, οῦ (ὁ).

Proscritto; *add.* φυγάς, άδος (ὁ, ἡ).

Proscrivere; *v. att.* φυγαδεύω· ἐξ-ορίζω· ἐκ-βάλλω· ἀπ-ελαύνω· προ-γράφω.

Proscrizione; *s. f.* φυγή, ῆς (ἡ)· προγραφή, ῆς (ἡ).

Prosecuzione; *s. f.* V. Proseguimento.

Proseggiare; *v. intr.* πεζογραφέω=ῶ.

Proseggiatore; *add.* πεζογράφος, ον.

Proseguimento; *s. m.* συνέχεια, ας (ἡ).

Proseguire; / Proseguitare; } *v. att.* δια-τελέω=ῶ· δι-άγω· ἐμ-μένω (τινι).

Proselito; *s. m.* προσήλυτος, ου (ὁ).

Prosista; *s. m.* V. Prosatore.

Prosodia; *s. f.* προσῳδία, ας (ἡ)· μετρική, ῆς (ἡ)· μέτρα, ων (τά).

Prosontuosamente; *avv.* V. Presuntuosamente.

Prosontuosetto; *add.* V. Presuntuoso.

Prosontuosità; *s. f.* V. Presuntuosità.

Prosontuoso; *add.* V. Presuntuoso.

Prosopopea; *s. f.* προσωποποιία, ας (ἡ). -2. Arroganza; ἀλαζονεία, ας (ἡ)· αὐθάδεια, ας (ἡ).

Prosperamente; *avv.* εὐτυχῶς· ὀλβίως· μακαρίως.

Prosperare; *v. att.* εὐδαίμονα ποιέω=ῶ, τίθημι, ἀπο-δείκνυμι (τινα)· ἀλδαίνω. -2. *Intr.* εὐπράττω· εὐ-δαιμονέω=ῶ· εὐ-τυχέω=ῶ· δι-ευ-τυχέω=ῶ· εὐσθενέω=ῶ· εὐθηνέω=ῶ.

Prosperatore; *add.* εὐδαίμονα ποιῶν, οῦσα, οῦν.

Prosperazione; *s. f.* εὐτυχία, ας (ἡ)· εὐπραγία, ας (ἡ)· εὐπραξία, ας (ἡ).

Prosperevole; *add.* εὐήμερος, ον· εὐτυχής, ές· εὐδαίμων, ον· μακάριος, α, ον· ὄλβιος, ον – α, ον. -2. Robusto; εὔρωστος, ον· εὐσθενής, ές· εὐθηνής, ές.

Prosperevolmente; *avv.* V. Prosperamente.

Prosperità; *s. f.* V. Prosperazione. -2. Robustezza; εὐθηνία, ας (ἡ).

Prospero; *add.* V. Prosperevole.

Prosperosamente; *avv.* V. Prosperamente.

Prosperoso; *add.* V. Prosperevole.

Prospettare; *v. att.* ἐπι-βλέπω· ἐπι-θεωρέω=ῶ.

Prospettia; *s. f.* e

Prospettiva; *s. f.* προοπτική, ῆς (ἡ)· σκηνογραφία, ας (ἡ). -2. Che fa prospettive; σκιαγράφος, ον· σκηνογράφος, ον.

Prospettivista; / Prospettivo; } *add.* σκιαγράφος, ον· σκηνογράφος, ον· σκηνογραφικός, ή, όν.

Prospettivo; *s. m.* V. Prospettiva.

Prospetto; *s. m.* θέα, ας (ἡ)· ἄποψις, εως (ἡ)· πρόοψις, εως (ἡ)· περιωπή, ῆς (ἡ).

Prossimamente; / Prossimanamente; } *avv.* ἐγγυστα.

Prossimano; *add.* V. Prossimo.

Prossimanza; *s. f.* V. Prossimità.

Prossimare; *v. att.* ἀγχιστεύω· ἐγγύζω.

Prossime; *avv.* V. Prossimamente.

Prossimiore; *add.* ἐγγύτερος, α, ον· ἐγγίων, ον.

Prossimissimo; *add. superl.* V. Prossimo.

Prossimità; *s. f.* ἐγγύτης, ητος (ἡ). -2. Affinità; ἀγχιστεία, ας (ἡ)· συγγένεια, ας (ἡ).

Prossimo; *s. m.* πλησίον (ὁ, ἡ).

Prossimo; *add.* ἐγγύτατος, η, ον· ἔγγιστος, ον. -2. Affine; συγγενής, ές.

Prostendere; / Prosternare; } *v. att.* e

Prosternere; *v. att.* κατα-βάλλομαι· προς-κυνέω=ῶ κατα-στρώννυμι. -2. *Intr.* Scontorcersi; προ-τείνομαι. -3. Allungarsi nei ragionamenti; λόγον παρ-έλκω. -4. Prostendersi a vicenda; ἀντι-προς-κυνέω=ῶ.

Prosteso; *p. pass.* καταβληθείς, εῖσα, έν.

Prostilo; *s. m.* πρόστυλον, ου (τό).

Prostituire; *v. att.* ἀτιμάω=ῶ.

Prostituita e Prostituta; *s. f.* V. Meretrice.

Prostramento; *s. m.* V. Prostrazione.

Prostrare; *v. att.* V. Prosternare.

Prostrazione; *s. f.* κατάστρωσις, σεως (ἡ).

Prosumere; *v. att.* V. Presumere.

Prosumitore; *add.* V. Presumitore.

Prosuntuosamente; *avv.* V. Presuntuosamente.

Prosuntuosetto; / Prosuntuoso; } *add.* V. Presuntuoso.

Prosunzione; *s. f.* V. Presunzione.

Prosuocero; *s. m.* τοῦ πενθεροῦ πατήρ, τρός (ὁ).

Prosutto; *s. m.* V. Prosciutto.

Protagonista; *s. m.* πρωταγωνιστής, οῦ (ὁ). -2. Esser il protagonista; πρωταγωνιστέω=ῶ· πρωτεύω.

Protasi; *s. f.* πρότασις, σεως (ἡ).

Proteggere; *v. att.* συν-ηγορέω=ῶ (τινι)· φυλάττω· σωζω· δια-σώζω· προ-ίσταμαι· προ-στατέω=ῶ (τινος).

Proteggitore; *add.* συνηγορικός, ή, όν· συνήγορος, ου (ὁ).

Digitized by Google

Protendere; *v. att.* V. Prostendere.
Protervamente; *avv.* ὑβριστικῶς· ἀναισχύντως· ἀσελγέως.
Protervia; *s. f.* e
Protervità; *s. f.* ἀτασθαλία, ας (ἡ)· ἀλαζονεία, ας (ἡ)· ὕβρις, εως (ἡ)· ἀσέλγεια, ας (ἡ)· προπέτεια, ας (ἡ).
Protervo; *add.* ἀτάσθαλος, ον· προπετής, ές· ἀσελγής, ές. -2. Essere protervo; ἀτασθάλλω· ἀσελγαίνω.
Protesi; *s. f.* πρόθεσις, σεως (ἡ).
Proteso; *s. m.* V. Estensione.
Proteso; *p. pass.* προταθείς, εῖσα, έν.
Protesta; Protestagione; *s. f.* V. Protestazione.
Protestante; *add.* προσομολογῶν, οῦσα, οῦν.
Protestare; *v. intr.* προς-ομολογέω-ῶ· ἀπο-μαρτύρομαι· ἐπι-μαρτύρομαί (τι)· δια-βεβαιόομαι-οῦμαί (τι).
Protestatore; *add.* V. Protestante.
Protestazione; *s. f.* e
Protesto; *s. m.* διαμαρτυρία, ας (ἡ)· ἐπιμαρτυρία, ας (ἡ)· πίστις, εως (ἡ). -2. Pretesto, finzione; πρόφασις, σεως (ἡ).
Protettorale; *add.* συνηγορικός, ή, όν.
Protettorato; *s. m.* V. Protezione.
Protettore; *add.* προστάτης, ου (ὁ)· πρόστατις, ιδος (ἡ)· φύλαξ, ακος (ἡ)· βοηθός, οῦ (ὁ)· κηδεμών, ῶνος (ὁ)· ὑπερασπιστής, οῦ (ὁ)· ὑπερασπίστρια, ας (ἡ)· συνήγορος, ου (ὁ, ἡ).
Protezione; *s. f.* ἄμυνα, ης (ἡ)· σκέπη, ης (ἡ)· φυλακή, ῆς (ἡ)· συνηγορία, ας (ἡ)· προστατεία, ας (ἡ)· βοήθεια, ας (ἡ)· ἐπικουρία, ας (ἡ).
Proto; *s. m.* πρῶτος, ου (ὁ).
Protocollo; *s. m.* ἀναγραφή, ῆς (ἡ)· ὑπόμνημα, ατος (τό). -2. Scrivere a protocollo; ἀνα-γράφω· ὑπο-γράφομαι.
Protocollista; *s. m.* ὑπογραφεύς, έως (ὁ).
Protomartire; *s. m.* πρωτομάρτωρ, ορος (ὁ).
Protomedico; *s. m.* ἀρχίατρος, ου (ὁ).
Protoplasto; *s. m.* πρωτόπλαστος, ου (ὁ).
Prototipo; *s. m.* πρωτότυπον, ου (τό)· ἀρχέτυπον, ου (τό).
Prototipo; *add.* πρωτότυπος, ον· ἀρχέτυπος, ον.
Protraere; *v. att.* V. Protrarre.
Protraimento; *s. m.* V. Protrazione.
Protrarre; *v. att.* ἄγω· προ-άγω· μηκύνω· ἐκ-τείνω. -2. Prorogare; ἀνα-βάλλομαι.
Protrazione; *s. f.* ἔκτασις, σεως (ἡ)· ἀναβολή, ῆς (ἡ).
Protuberanza; *s. f.* ἀπόφυσις, σεως (ἡ)· σάρκωμα, ατος (τό).
Prova; *s. f.* ἀπόδειξις, εως (ἡ)· ἔνδειξις, εως (ἡ)· ἔνδειγμα, ατος (το)· παράδειγμα, ατος (τό)· ἐπίδειγμα, ατος (τό)· ἔλεγχος, ου (ὁ)· πίστις, εως (ἡ). -2. Colui che testimonia; μάρτυρ, υρος (ὁ, ἡ). -3. Esperimento; πεῖρα, ας (ἡ)· ἀπόπειρα, ας (ἡ)· δοκιμή, ῆς (ἡ). -4. Gara; ζῆλος, ου (ὁ)· ζήλωσις, σεως (ἡ). -5. A prova; ἐξ ἀμίλλης. -6. Dare, far prova; ἐπίδειξιν ποιέομαι-οῦμαι· ἔλεγχον δίδωμι. -7. Fare una prova, *esperimento*; πείραν λαμβάνω (τινος)· ἀποπείραν ποιέομαι-οῦμαι (τινος)· βασανίζω (τι). -8. Far una prova pericolosa; ἀποκινδυνεύω. -9. Vincere la prova; νικάω-ῶ. -10. Prova degli Stampatori; τυπογράφον δεῖγμα, ατος (τό).
Provabile; *add.* V. Probabile.
Provabilità; *s. f.* V. Probabilità.
Provabilmente; *avv.* V. Probabilmente.
Provamento; *s. m.* V. Prova.
Provano; *add.* αὐθάδης, ες· ἀμετάπειστος, ον.
Provanza; *s. f.* V. Prova.
Provare; *v. att.* πειράομαι-ῶμαι· πειράζω· ἀπο-πειράζω· πείραν λαμβάνω (τινος)· ἀποπείραν ποιέομαι-οῦμαι (τινος)· βασανίζω (τι)· δοκιμάζω· κινδυνεύω. -2. Dimostrare; δηλόω-ῶ. -3. Provenir bene *(delle piante)*; συν-αυξάνομαι. -4. Atto a provare; ἀξιοτέκμαρτος, ον.
Provativo; *add.* δοκιμαστικός, ή, όν.
Provatore; *add.* δοκιμαστής, οῦ (ὁ)· πειραστής, οῦ (ὁ).
Provatura; *s. f.* βόειος τύρος, ου (ὁ).
Provazione; *s. f.* V. Prova.
Provecciarsi; *v. rifl.* κερδαίνω.
Proveccio; *s. m.* κέρδος, εος-ους (τό).
Provedenza; *s. f.* V. Provvidenza.
Provedere; *v. att.* V. Provvedere.
Provedigione; *s. f.* Provedimento; *s. m.* V. Provvedimento.
Provedutamente; *avv.* V. Provvedutamente.
Provegnente; *p. pres.* φυόμενος, η, ον.
Provenda; *s. f.* V. Vettovaglia.
Provenimento; *s. m.* τύχη, ης (ἡ).
Provenire; *v. intr.* φύομαι.
Provento; *s. m.* κέρδος, εος-ους (τό).
Proverbiale; *add.* παροιμιακός, ή, όν· παροιμιώδης, ες.
Proverbialmente; *avv.* παροιμιακῶς.
Proverbiare; *v. att.* ἐπι-τιμάω-ῶ· λοιδορέω-ῶ. -2. Canzonare; κωμῳδέω-ῶ. -3. Bisticciarsi; ἀλλήλους ὀνειδίζομεν.
Proverbiatore; *add.* ὀνειδιστήρ, ῆρος (ὁ).
Proverbio; *s. m.* παροιμία, ας (ἡ)· παροίμιον, ου (τό). -2. Ingiuria; ὄνειδος, εος-ους (τό). -3. Andare in proverbio; παρ-οιμιάζομαι. -4. Fare, scrivere proverbi; παρ-οιμιάζω. -5. Interpretare, raccoglier proverbi; παρ-οιμιολογέω-ῶ. -6. Scrittore di proverbi; παροιμιογράφος, ου (ὁ).
Proverbiosamente; *avv.* ὀργίλως· παροιμιακῶς.
Proverbioso; *add.* παροιμιακός, ή, όν· παροιμιώδης, ες. -2. Dispettoso; δυσάρεστος, ον.
Proverbista; *s. m.* παροιμιογράφος, ου (ὁ, ἡ).
Provetto; *add. Di età matura*; πρεσβύτερος, α, ον· γεραίτερος, α, ον· πόρρω τῆς ἡλικίας ἥκων, ουσα, ον· τῇ ἡλικίᾳ προεληλυθώς, υῖα, ός. -2. Essere provetto; πόρρω τῆς ἡλικίας εἰμί. -3. Trasportato; προαχθείς, εῖσα, έν.
Provevole; *add.* V. Probabile.
Provevolmente; *avv.* V. Probabilmente.
Provianda; *s. f.* V. Vettovaglia.
Providamente; *avv.* ἐκ προνοίας· προμηθευτικῶς· προνοητικῶς.
Providenza; *s. f.* πρόνοια, ας (ἡ)· προμηθία, ας (ἡ).
Providigione; *s. f.* V. Provvisione.
Provido; *add.* προμηθής, ές· προμηθευτικός, ή, όν· προνοητικός, ή, όν· περίφρων, ον· φρόνιμος, ον· εὐλαβής, ές.
Provigione; *s. f.* V. Provvigione.
Provincia; *s. f.* χώρα, ας (ἡ)· ἀρχή, ῆς (ἡ)· ἐπαρχία, ας (ἡ).
Provinciale; *add.* ἐπαρχικός, ή, όν. -2. *Che è di una provincia*; ἐπαρχιώτης, ου (ὁ)· ἐπαρχιῶτις, ιδος (ἡ).

Digitized by Google

Provisione; *s. f.* V. Provvisione.
Provocamento; *s. m.* ἐρεθισμός, οῦ (ὁ).
Provocare; *v. att.* ἐρεθίζω· προ-τρέπω (τινα εἴς τι)· ἐν-άγω· προ-καλέομαι-οῦμαι· συν-ταράσσω (τινα)· παρ-οξύνω. -2. Implorare; ἀνα-καλέομαι-οῦμαι· ἀνα-καλέω-ῶ· ἐπι-καλέω-ῶ. -3. Provocare all'ira; ἐξ-οργίζω.
Provocativo; *add.* προκλητικός, ή, όν.
Provocatore; *add.* προκαλούμενος, η, ον.
Provocatorio; *add.* V. Provocativo.
Provocazione; *s. f.* πρόκλησις, σεως (ἡ)· παρακάλευσις, σεως (ἡ)· προτροπή, ῆς (ἡ)· παράγγελμα, ατος (τό).
Provvedenza; *s. f.* V. Providenza.
Provvedere; *v. att.* παρ-έχω· ἐκ-πορίζω. -2. Il danaro; χορηγέω-ῶ τὰ χρήματα. -3. Aver cura; ἐπι-μελέομαι-οῦμαι. -4. Aver l'occhio ad una cosa; προ-νοέω-ῶ· προ-μηθέομαι· προμήθειαν ποιέομαι-οῦμαι. -5. Prevedere; προ-οράω-ῶ. -6. Considerare; ὁράω-ῶ· δια-σκοπέω-ῶ. -7. Rimunerare; ἀμείβομαι δώρῳ (τινα).
Provvedigione; *s. f.* e
Provvedimento; *s. m.* πρόνοια, ας (ἡ)· προμήθεια, ας (ἡ). -2. Che non prende provvedimenti; ἀπροφύλακτος, ον.
Provveditore; *add.* ἔφορος, ον· ἐπιμελητής, οῦ (ὁ)· κηδεμών, όνος (ὁ). -2. Delle scuole; γυμνασιάρχης, ου (ὁ).
Provvedutamente; *avv.* εὐλαβῶς· πεφυλαγμένως.
Provveduto; *add.* ἔχων, ουσα, ον· παρεσκευασμένος, η, ον (τινι, τι)· τετυχηκώς, υῖα, ός (τινος). -2. Cauto; φρόνιμος, ον.
Provvenire; *v. intr.* V. Provenire.
Provvidamente; *avv.* V. Providamente.
Provvidenza; *s. f.* V. Providenza.
Provvido; *add.* V. Provido.
Provvigionare; *v. att.* V. Provvisionare.
Provvigionato; *add.* V. Provvisionato.
Provvigione; *s. f.* V. Provvisione.
Provvisante; *add.* V. Improvvisatore.
Provvisare; *v. intr.* V. Improvvisare.
Provvisatore; *add.* V. Improvvisatore.
Provvisionare; *v. att.* μισθοδοτέω-ῶ. -2. Tenere provveduto; σιτηρίζω.
Provvisionato; *add.* μισθοφορῶν, οῦσα, οῦν. -2. Essere provvisionato; μισθοφορέω-ῶ.
Provvisione; *s. f.* παρασκευή, ῆς (ἡ). -2. Vettovaglia; σῖτα, ων (τά)· σιτηρέσιον, ου (τό)· ἐφόδιον, ου (τό)· ἐπιτήδεια, ας (ἡ)· χορηγία, ας (ἡ). -3. Mercede; μισθός, οῦ (ὁ)· μισθοδοσία, ας (ἡ). -4. Assegnamento; κλῆρος, ου (ὁ).
Provvisioniero; *s. m.* ὀψώνης, ου (ὁ).
Provviso; *s. m.* αὐτοσχεδία ἔπη, ων (τά).
Provvisore; *add.* V. Provveditore.
Provvisoriamente; *avv.* προσκαίρως· προηγουμένως.
Provvisorio; *add.* πρόσκαιρος, ον· προηγητικός, ή, όν.
Provvista; *s. f.* V. Provvisione.
Provvisto; *add.* παρασκευασθείς, εῖσα, έν.
Prua; *s. f.* V. Prora.
Prudente; *add.* σώφρων, ον· φρόνιμος, ον· φρονῶν, οῦσα, οῦν.
Prudentemente; *avv.* φρονίμως.
Prudenza; *s. f.* φρόνησις, σεως (ἡ)· φρόνημα, ατος (τό)· σύνεσις, σεως (ἡ).
Prudenzialmente; *avv.* κατὰ φρόνησιν.
Prudere; *v. intr. Pizzicare*; κνήθομαι· κνηστιάω-ῶ· ὀδάζω.
Prudore; *s. m.* } κνησμός, οῦ (ὁ)· κνίδωσις, σεως (ἡ)
Prudura; *s. f.* } ὀδαξησμός, οῦ (ὁ)· ὀδαγμός, οῦ (ὁ)·
Prugna; *s. f.* προῦνον, ου (τό)· κοκκύμηλον, ου (τό).
Prugno; *s. m.* προύνη, ης (ἡ)· κοκκυμηλέα, ας (ἡ)· κοκκύμηλος, ου (ἡ). -2. Luogo piantato di prugni; κοκκυμηλών, ῶνος (ὁ).
Pruina; *s. f.* V. Brina.
Pruinoso; *add.* παχνώδης, ες.
Pruna; *s. f.* V. Prugna.
Prunaja; *s. f.* } ἀκανθών, ῶνος (ὁ).
Prunajo; *s. m.* }
Pruname; *s. m.* φραγμών, ῶνος (ὁ).
Pruneto, *s. m.* V. Prunaja.
Pruno; *s. m.* ἄκανθα, ης (ἡ)· βατία, ας (ἡ). -2. Far d'un pruno un melarancio; ἐκ θύμβρας κατα-σκευάζομαι λόγχην. -3. Simile a pruno; βατωδής, ές. -4. Di pruno; βάτινος, η, ον. -5. Pieno di pruni; βατόεις, εσσα, εν· βατώδης, ες. -6. Che raccoglie pruni; βατοδρόπος, ον.
Prunoso; *add.* ἀκανθώδης ες· βατώδης, ες.
Pruova; *s. f.* V. Prova.
Pruovo (A); *avv.* V. Appresso.
Prurigine; *s. f.* V. Prudore.
Pruriginoso; *add.* ὀδαξητικός, ή, όν· ὀδαξητικός, ή, όν· ὀδαξώδης, ες.
Prurire; *v. intr.* V. Prudere.
Prurito; *s. m.* V. Prudore.
Psicologia; *s. f.* ψυχολογία, ας (ἡ).
Psilio e Psillo; *s. m.* ψύλλιον, ου (τό).
Psogo; *s. m.* ψόγος, ου (ὁ).
Psorico; *add.* ψωρικός, ή, όν.
Ptisana; *s. f.* πτισάνη, ης (ἡ).
Ptisi; *s. f.* φθίσις, σεως (ἡ).
Pù; *escl.* φεῦ.
Pubblicamente; *avv.* φανερῶς· ἀναφανδόν· ἐμφανῶς. -2. Con comune consenso; δημοσίᾳ· κοινῇ.
Pubblicamento; *s. m.* V. Pubblicazione.
Pubblicano; *s. m.* τελώνης, ου (ὁ)· δημοσιώνης, ου (ὁ).
Pubblicare; *v. att.* ἀνα-κηρύττω· δια-σχεδάννυμι· φανερόω-ῶ· δημοσιόω-ῶ· δηλόω-ῶ· ἀπο-φαίνω· ἀγγέλλω· ἀπ-αγγέλλω. -2. Dare alle stampe; ἐκ-δίδωμι. -3. Confiscare; δημεύω. -4. Far pubblicare; δια-κηρύττω.
Pubblicatore; *add.* κήρυξ, κος (ὁ)· κήρυγμος, ου (ὁ)· κηρύκαινα, ης (ἡ).
Pubblicazione; *s. f.* ἀνακήρυξις, εως (ἡ). -2. Confiscazione; δήμευσις, σεως (ἡ)· δημοσίευσις, σεως (ἡ).
Pubblicista; *s. m.* δικολόγος, ου (ὁ). -2. Essere pubblicista; δικολογέω-ῶ.
Pubblicità; *s. f.* ἐκφορά, ᾶς (ἡ).
Pubblico; *s. m.* δημόσιον, ου (τό)· δῆμος, ου (ὁ)· κοινόν, οῦ (τό)· ἄνθρωποι, ων (οἱ). -2. Agli occhi del pubblico; ἐν ὄψει ἁπάντων. -3. A spese del pubblico; δημοσίᾳ. -4. In pubblico; παρὰ τοῖς πολλοῖς· δημοσίως. -5. Comparire in pubblico; εἰς τὸ δημόσιον προ-έρχομαι. -6. Parlare in pubblico; δημηγορέω-ῶ. -7. Piacere al pubblico; εὐδοκιμέω-ῶ παρὰ τοῖς πολλοῖς.
Pubblico; *add. Comune a ognuno*; δήμιος, ον - α, ον· δημόσιος, α, ον. -2. Noto, manifesto; γνωστός, ή, όν· γνώριμος, ον· εὔγνωστος, ον· διάπυστος, ον· ἔκπυστος, ον. -3. Gli affari pubblici; δημόσια, ων (τά). -4. Il ben pubblico; ἀγαθὸν κοινόν, οῦ (τό). -5. L'erario pubblico; δημόσιον, ου (τό). -6. Per autorità pubblica;

Digitized by Google

δημοσία. -7. Diventar pubblico; δημοσιεύομαι. -8. Render pubblico; δημοσιόω=ῶ· δημοσιεύω· δηλόω=ῶ· φανερὸν ποιέω=ῶ.

Pube; *s. m.* βουβών, ῶνος (ὁ).

Pubere; *add.* ἔφηβος, ον.

Pubertà; *s. f.* ἐφηβεία, ας (ἡ)· ἐφηβοσύνη, ης (ἡ). ἐφηβότης, ητος (ἡ).

Pubescente; *add.* ἡβῶν, ῶσα, ῶν.

Publicare; *v. att.* V. Pubblicare.

Publicità; *s. f.* V. Pubblicità.

Pubblico; *s. m.* V. Pubblico.

Puccetto; *s. m.* πυγμή, ῆς (ἡ).

Pudenda; Pudente; *s. f.* αἰδοῖα, ων (τά).

Pudibondo; *add.* αἰδήμων, ον· αἰσχυντηρός, ά, όν· εὐλαβής, ές.

Pudicamente; *avv.* ἁγνῶς· καθαρῶς.

Pudicizia; *s. f.* ἁγνεία, ας (ἡ)· ἁγνότης, ητος (ἡ).

Pudico; *add.* ἁγνός, ή, όν· καθαρός, ά, όν.

Pudore; *s. m.* αἰδώς, όος=οῦς (ἡ)· αἰσχύνη, ης (ἡ)· εὐλάβεια, ας (ἡ)· αἰδημοσύνη, ης (ἡ).

Puella; *s. f.* V. Fanciulla.

Puerile; *add.* V. Fanciullesco.

Puerilità; *s. f.* V. Fanciullezza.

Puerilmente; *avv.* V. Fanciullescamente.

Puerizia; *s. f.* V. Fanciullezza.

Puero; *s. m.* V. Fanciullo.

Puerpera; *s. f.* λεχώ, όος=οῦς (ἡ)· λεχωΐς, ΐδος (ἡ)· λοχευτρία, ας (ἡ).

Puerperale; *add.* λεχώνιος, ον· λοχεῖος, α, ον.

Puerperio; *s. m.* λοχεία, ας (ἡ).

Pugilato; *s. m.* πυκτοσύνη, ης (ἡ)· πύκτευσις, σεως (ἡ)· πυγμαχία, ας (ἡ). -2. Combattere nel pugilato; πυγμαχέω=ῶ. -3. Atto al pugilato; πυκτικός, ή, όν.

Pugile; *s. m. Colui che si esercita nel pugilato;* πυγμάχος, ου (ὁ)· πυκτευτής, οῦ (ὁ)· πύκτης, ου (ὁ). -2. Essere pugile; πυκτεύω· πυκταλίζω. -3. Luogo dove i pugili si esercitano; πυκτεῖον, ου (τό).

Pugillato; *s. m.* V. Pugilato.

Pugillatore; *add.* V. Pugile.

Pugillo; *s. m.* δράξ, ακός (ὁ).

Pugna; *s. f.* V. Combattimento.

Pugnace; *add.* μαχητικός, ή, όν· μάχιμος, ον.

Pugnacemente; *avv.* μαχίμως.

Pugnalare; *v. att.* ξιφιδίου πλήττω· κατα-σφάττω τῷ ἐγχειριδίῳ

Pugnalata; *s. f.* ξιφιδίου πληγή, ῆς (ἡ).

Pugnale; *s. m.* ξιφίδιον, ου (τό).

Pugnaletto; Pugnalino; *s. m. dim.* ἐγχειρίδιον, ου (τό).

Pugnare; *v. intr.* μάχομαι· ἀγωνίζομαι· δηριάομαι =ῶμαι.

Pugnatore; *add.* μαχητής, οῦ (ὁ).

Pugnazione; *s. f.* V. Pugna.

Pugnazzo; *s. m.* κούφη ὄῆρις, ιδος (ἡ).

Pugnelletto; *s. m.* V. Pugillo.

Pugnello; *s. m.* δράξ, ακός (ἡ).

Pugnentemente; *avv.* V. Pungentemente.

Pugnere; *v. att.* V. Pungere.

Pugnereccio; *add.* ὀξύς, εῖα, ύ· νύττων, ουσα, ον.

Pugnetto; *s. m.* κέντρον, ου (τό). -2. Manata, pugnello; δράξ, ακός (ὁ).

Pugnimento; *s. m.* V. Pungimento.

Pugniticcio; *s. m.* V. Stimolo.

Pugnitivo; *add.* V. Pungitivo.

Pugnitojo; *s. m.* V. Pungitojo.

Pugnitopo; *s. m. T. bot.* ἀγρία μυρσίνη, ης (ἡ).

Pugnitore; *add.* V. Pungitore.

Pugnitura; *s. f.* V. Puntura.

Pugno; *s. m.* πυγμή, ῆς (ἡ). -2. Manata; δράξ, ακός (ὁ). -3. Dare pugna; κατα-κονδυλίζω· πύξ πατάσσω. -4. Fare alle pugna; πυκτεύω. -5. Scritto di proprio pugno; ἰδιόγραφος, ου (ὁ). -6. Serrare il pugno; συγ-κλείω τὴν χεῖρα εἰς πυγμήν. -B'. *Morire;* θνήσκω.

Pugnolo; *s. m.* V. Pugnetto.

Pula; *s. f.* κυρήβιον, ου (τό)· ἄχυρον, ου (τό). -2. Mangiare pula; ἀχυροφαγέω=ῶ. -3. Fatto di pula; ἀχύρινος, η, ον. -4. Pieno di pula; ἀχυρώδης, ες.

Pulce; *s. f.* ψύλλα, ης (ἡ). -2. Cacciare le pulci; ψυλλίζω.

Pulcella; *s. f.* V. Pulzella.

Pulcellaggio; *s. m. Virginità;* παρθενία, ας (ἡ).

Pulcelletta; *s. f. dim.* V. Pulzelletta.

Pulcelloni; *avv.* ἀγάμως.

Pulcesecca; *s. f.* V. Pizzico.

Pulcherrimo; *add. superl.* κάλλιστος, η, ον.

Pulcina; *s. f.* V. Pollastra.

Pulcino; *s. m.* πίππος, ου (ὁ)· νεοττός, οῦ (ὁ, ἡ)· πῶλος, ου (ὁ, ἡ).

Pulcioso; *add.* ψυλλώδης, ες.

Pulcro; *add.* V. Bello.

Puledretto; Puledrino; *s. m. dim.* πωλίον, ου (τό)· πωλάριον, ου (τό).

Puledro; *s. m.* πῶλος, ου (ὁ, ἡ). -2. Di puledro; πώλειος, α, ον· πωλικός, ή, όν. -3. Allevare puledri; πωλοτροφέω=ῶ. -4. Che alleva puledri; πωλοτρόφος, ον. -5. L'allevare puledri; πωλοτροφία, ας (ἡ). -6. Appartenente all' allevare puledri; πωλοτροφικός, ή, όν. -7. Domare puledri; πωλοδαμνέω=ῶ. -8. Poledro domato; πώλευμα, ατος (τό). -9. Domatore di puledri; πωλοδαμαστής, οῦ (ὁ)· πωλοδάμνης, ου (ὁ). -10. L'arte di domare puledri; πωλοδαμνική, ῆς (ἡ).

Puleggino; *add. Vino puleggino;* γληχωνίτης, ου (ὁ οἶνος).

Puleggio; *s. m. T. bot.* γληχών, ῶνος (ὁ)· γληχώ, όος=οῦς (ἡ). -2. Pigliare puleggio, *partirsi;* ἄπ-ειμι. -3. Dar puleggio; ἀφ-ίημι· ἀπ-ωθέω=ῶ.

Pulice; *s. f.* V. Pulce.

Pulimento; *s. m.* ξέσις, σεως (ἡ)· καλλονή, ῆς (ἡ)· καλλώπισμα, ατος (τό)· λαμπρότης, ητος (ἡ)· κατακόσμησις, σεως (ἡ).

Pulire; *v. att.* καθαίρω. -2. Lustrare; ἐλειαίνω· ξέω=ῶ· ἀπο-ξέω=ῶ· ἐξ-ομαλίζω.

Pulitamente; *avv.* V. Nettamente.

Pulitezza; *s. f.* V. Nettezza.

Pulito; *add.* καθαρός, ά, όν· λαμπρός, ά, όν· κόσμιος, ον. -2. Leggiadro; χαρίεις, εσσα, εν. -3. Liscio; ξυστός, ή, όν. -4. Non pulito; ἀπεριμάθαρτος, ον.

Pulitore; *add.* ξέων, ουσα, ον.

Pulitura; *s. f.* V. Pulimento.

Pulizia; *s. f.* V. Nettezza.

Pulizione; *s. f.* V. Punizione.

Pullolare; *v. intr.* V. Pullulare.

Pullulamento; *s. f.* V. Pullulazione.

Pullulare; *v. intr.* βλαστάνω· ἀνα-βλαστάνω· ἐκ-βλαστάνω.

Digitized by Google

Pullulativo; *add.* βλαστητικός, ή, όν· βλαστήμων, ον· βλαστικός, ή, όν.
Pullulazione; *s. f.* βλάστημα, ατος (τό)· βλάστησις, σεως (ή)· ἐκβλάστησις, σεως (ή).
Pulmento; *s. m.* V. Polenta.
Pulmonare; **Pulmonario**; } *add.* V. Polmonare.
Pulpito; *s. m.* ἄμβων, ωνος (ὁ)· βῆμα, ατος (τό)· ἀνάβαθρον, ου (τό). -2. Palco scenico; βῆμα, ατος (τό)· σκηνή, ῆς (ή).
Pulsare; *v. att.* τύπτω· κρούω· παίω· κόπτω.
Pulsatile; **Pulsativo**; } *add.* κρουστικός, ή, όν· κρουσματικός, ή, όν. -2. *Delle arterie*; σφυγμικός, ή, όν.
Pulsazione; *s. f.* σφυγμός, οῦ (ὁ)· σφύξις, εως (ή)· σφυγμή, ῆς (ή)· κροῦσις, σεως (ή)· κροῦμα, ατος (τό)· κροῦσμα, ατος (τό).
Pulsino; *s. m.* δύσπνοια, ας (ή).
Pulsione; *s. f.* ὠσμός, οῦ (ὁ)· ὠθισμός, οῦ (ὁ).
Pultiglia; *s. f.* V. Poltiglia.
Pulzella; *s. f.* κόρη, ης (ή)· παρθένος, ου (ή).
Pulzellaggio; *s. m.* παρθενεία, ας (ή)· παρθένια, ας (ή).
Pulzelletta; **Pulzellina**; } *s. f. dim.* κοράσιον, ου (τό).
Punga; *s. f.* V. Pugna.
Pungello; *s. m.* V. Pugnetto.
Pungellone; *s. m.* V. Pungiglione.
Pungente; *add.* νύττων, ουσα, ον· κεντητικός, ή, όν. -2. Acuto; ὀξύς, εῖα, ύ.
Pungentemente; *avv.* ὀξέως.
Pungere; *v. att.* νύττω· κεντέω=ῶ· κεντάω=ῶ· κεντίζω· κεντρίζω· στίζω. -2. Affliggere; ταλαιπωρέω=ῶ· κακόω=ῶ. -3. Offendere; λοιδορέω=ῶ. -4. Che pungendo nuoce; κεντροβλήτος, ον· κεντροδάλητος, ον. -5. Pungere con parole; στίζω βακτηρίᾳ.
Pungetto; **Pungigliato**; **Pungiglio**; **Pungiglione**; } *s. m.* V. Pungolo.
Pungiglioso; *add.* κεντρώδης, ες.
Pungimento; *s. m.* κέντησις, σεως (ή)· ἀκόνημα, ατος (τό)· ἀκόνησις, σεως (ή).
Pungitivo; *add.* ὀκτικός, ή, όν· κεντητικός, ή, όν.
Pungitojo; *s. m.* κέντρον, ου (τό).
Pungitore; *add.* νύττων, ουσα, ον.
Pungitura; *s. f.* V. Puntura.
Pungolare; *v. att.* κεντέω=ῶ· κεντρίζω.
Pungolo; *s. m.* κέντημα, ατος (τό)· κέντρον, ου (τό)· κεντητήριον, ου (τό). -2. Degli insetti; κεντρίς, ίδος (ή). -3. Che ha pungolo; ἔγκεντρος, ον. -4. Con innumerevoli pungoli; μυριόκεντρος, ον. -5. Con lungo pungolo; μακρόκεντρος, ον. -6. Senza pungolo; ἄκεντρος, ον.
Puniceo; *add.* V. Purpureo.
Punienza; *s. f.* V. Penitenza.
Punigione; **Punimento**; } *s. f.* *s. m.* V. Punizione.
Punire; *v. att.* κολάζω· τιμωρέομαι=οῦμαι· ἐνθύνω· δικαιόω=ῶ· μετ-έχομαί (τινα)· δίκην ἐπι-τίθημί (τινι)· δίκην λαμβάνω (παρά τινος). -2. Che molto punisce; πολύποινος, ον. -3. Punire di morte; ζημιόω=ῶ θανάτῳ (τινα). -4. Punire a vicenda; ἀντι-κολάζω.
Punitivo; *add.* τιμωρητικός, ή, όν· κολαστήριος, ον· κολαστικός, ή, όν. -2. Che punisce; V. Punitore.

Punitore; *add.* κολάζων, ουσα, ον· κολαστής, οῦ (ὁ)· τιμωρός, οῦ (ὁ)· ἐπιτιμητής, οῦ (ὁ).
Punizione; *s. f.* ποίνη, ης (ή)· δίκη, ης (ή)· ἐπιβολή, ῆς (ή)· ζημία, ας (ή)· τιμώρημα, ατος (τό)· τιμωρία, ας (ή)· κόλασις, σεως (ή). -2. Dar punizione; τιμωρέομαι=οῦμαί (τινα)· κολάζω. -3. Che merita punizione; ἀξιόποινος, ον.
Punta; *s. f.* αἰχμή, ῆς (ή)· ἀκίς, ίδος (ή)· ἀκή, ῆς (ή)· ὀξύτης, ητος (ή). -2. Puntura; στίξις, εως (ή). -3. Cima; ἄκρα, ας (ή). -4. Combattimento; μάχη, ης (ή). -5. *Sorta di malattia*; πλευρῖτις, ίδος (ή). -6. Alla punta del giorno; ἅμα τῆς ἡμέρας. -7. Dare di punta; κεντίζω. -8. Che perfora colla punta acuta; ἀκροπόρος, ον. -9. Fare, pigliare la punta *(del vino)*; ὀξύνω. -10. Terminare in punta; ἀπο-κορυφόω=ῶ. -11. Che tocca colla punta dei piedi; ἀκρόνυχος, ον. -12. Andare in punta dei piedi; ἄκροις τοῖς ποσὶ βαίνω. -13. Voltare la punta ad alcuno; ἐν-αντιόομαι=οῦμαι.
Puntaglia; *s. f.* μάχη, ης (ή).
Puntale; *s. m.* αἰχμή, ῆς (ή).
Puntalmente; *avv. Punto per punto*; κaθ' ἕνα· ἀκριβῶς. -2. Di punta, con punta; στίγδην.
Puntare; *v. att. Porre i punti alla scrittura*; στίζω. -2. Far forza; προς-καρτερέω=ῶ. -3. Stimolare; κεντρόω=ῶ.
Puntatamente; *avv.* V. Puntualmente.
Puntato; *add.* V. Punteggiato.
Puntatura; **Puntazione**; **Punteggiamento**; } *s. f.* *s. m.* διαστολή, ῆς (ή)· στίξις, εως (ή).
Punteggiare; *v. att.* V. Puntare.
Punteggiato; *add.* ἐστιγμένος, η, ον· στικτός, ή, όν.
Punteggiatore; *add.* στίζων, ουσα, ον.
Punteggiatura; *s. f.* V. Punteggiamento.
Puntellare; *v. att.* ἐρείδω· ὑπ-ερείδω· στηρίζω. -2. Puntellar contro; ἀντι-στηρίζω. -3. Che puntella; ὑπερειστικός, ή, όν.
Puntellatura; *s. f.* ἔρεισις, σεως (ή)· στήριγμος, ου (ὁ).
Puntello; *s. m.* ἔρεισμα, ατος (τό)· στήριγμα, ατος (τό)· στήριγξ, ιγγος (ή)· ἀντιστήριγμα, ατος (τό). -2. Mettere in puntelli; ἐρείδω· στηρίζω.
Puntente; *add.* ὀξύς, εῖα, ύ.
Punterella; **Punterellina**; } *s. f. dim.* μικρὰ αἰχμή, ῆς (ή).
Punteroletto; **Punteruolo**; } *s. m. dim.* ὀβελίσκος, ου (ὁ).
Puntiglio; *s. m.* σόφισμα, ατος (τό)· λεπτολογία, ας (ή).
Puntiglioso; *add.* λεπτολόγος, ον. -2. Essere puntiglioso; λεπτολογέω=ῶ· δια-λεπτολογέομαι=οῦμαι.
Puntina; *s. f.* V. Punterella.
Puntiscritto; *s. m.* σημεῖον, ου (τό).
Punto; *s. m.* σημεῖον, ου (τό)· ἄτομος, ου (ὁ)· στιγμή, ῆς (ή). -2. Momento di tempo; χρόνου ῥοπή, ῆς (ή). -3. *Punto che si mette in fine del periodo*; στιγμή, ῆς (ή). -4. Capitolo, o parte del discorso; κεφάλαιον, ου (τό). -5. Luogo particolare di scrittura; τρόπος, ου (ὁ). -6. Termine, stato; κατάστασις, σεως (ή). -7. Cavillazione; σόφισμα, ατος (τό). -8. Pericolo; κίνδυνος, ου (ὁ). -9. Armare di tutto punto; σάττω. -10. Cogliere al punto, *ingannare*; ἐξ-απατάω=ῶ. -11. Dal punto ove uno si trova; αὐτόθεν. -12.

Digitized by Google

Dar nel punto in bianco; εὐ-στοχέω-ῶ. -13. Di tutto punto; τελέως· ἐντελῶς. -14. Essere, mettere al, in punto, *all'ordine*; συ-σκευάζω· πο-ρίζομαι. -15. Essere sul punto di; μέλλω. -16. Far punto; παύομαι. -17. In un punto; εὐθύς· αὐτίκα. -18. Mettere in punto, *irritare*; ἐρι-θίζω· ἀναγκάζω. -19. Punto per punto; ἐπὶ σταθμήν.

Punto; *p. pass.* κεντητός, ή, όν. -2. Non punto; ἀκέντητος, ον.

Punto; *avv. Qualche poco*; τί· πολλοστημόριον. -2. Niente; οὐδέν.

Puntola e Puntolina; *s. f. dim.* V. Punterella.

Puntone; *avv.* στίγδην.

Puntore; *s. m.* V. Punturã.

Puntuale; *add.* ὑπερακριβής, ές.

Puntualità; *s. f.* ἀκριβεία, ας (ἡ).

Puntualmente; *avv.* καθ' ἕνα· καθ' ἕκαστον· ἀκριβῶς· ἐπιμελῶς· ἐν καιρῷ· πρὸς καιρόν.

Puntuazione; *s. f.* V. Punteggiamento.

Puntura; *s. f.* στίγμα, ατος (τό)· στίξις, εως (ἡ)· νύξις, εως (ἡ). -2. Tribulazione; ταλαιπωρία, ας (ἡ)· ἀθλιότης, ητος (ἡ)· δεινά, ῶν (τά). -3. Motto pungente; σκῶμμα, ατος (τό). -4. Non segnato da punture; ἄστικτος, ον.

Puntuto; *add.* ὀξύς, εῖα, ύ· κεντρήεις, εσσα, εν· ἀ-κανθώδης, ες. -2. Rendere puntuto; ὀξύνω· ἀκο-νάω-ῶ· θήγω.

Punzecchiare; *v. att.* νύττω.

Punzellamento; *s. m.* νύξις, εως (ἡ). -2. Instigamento; παρόρμησις, σεως (ἡ).

Punzellare; *v. att.* V. Punzechiare.

Punzello; *s. m.* V. Punzellamento.

Punzio; *add.* Puntato.

Punzione; *s. f.* V. Pungimento.

Punzone; *s. m. Forte colpo di pugno*; κόνδυλος, ου (ὁ). -2. *Acciajo per imprimere le impronte*; ὀβέλισκος, ου (ὁ).

Pupazzo; *s. m.* V. Fantoccio.

Pupilla; *s. f.* κόρη, ης (ἡ)· γλήνη, ης (ἡ). -2. Senza, privo di pupilla; ἄγληνος, ον.

Pupillare; *add.* ὀρφανικός, ή, όν. -2. Stato pupillare; ὀρφανία, ας (ἡ).

Pupilletta; Pupillina; *s. f. dim.* V. Pupilla.

Pupillo; *add.* ὀρφανός, όν - ή, όν.

Puramente; *avv.* καθαρῶς· εἰλικρινῶς· ἀληθινῶς· ἀ-κιβδήλως. -2. Solamente; μόνον.

Purchè; *avv.* ἐάν· εἰ μόνον.

Pure; *part. riemp.* μέν· μέντοι. -2. Almeno; γε· ἀλλά· ἀλλάγε. -3. Anzi; καί γε. -4. Certamente; ἀληθῶς. -5. Finalmente; ὕστερον. -6. Nè pure; οὐδέ· μηδέ. -7. Nondimeno; μέντοι· μηδέν ἧττον· ἀλλά· δε· ὅμως. -8. Se pure; εἴπερ· εἴ-ποτε. -9. Ancora; καί. -10. Non pure, *non che*; μὴ ὅτι· μὴ ὅτι δή· μὴ ὅτι γε· πολὺ δ' ἧττον. -11. Ad ogni modo; πάνυ· πάντως. -12. Solamente; μόνον

Purchè; *avv.* V. Purchè.

Puretto; *add.* καθαρύλλος, ον.

Purezza; *s. f.* V. Purità.

Purga; *s. f.* κάθαρσις, σεως (ἡ)· καθάρσιον, ου (τό)· καθαρμός, οῦ (ὁ)· ἴνησις, σεως (ἡ). -2. Rimedio purgativo; καθάρσιον, καθαρτήριον, καθαρτικόν, ὑπήλατον φάρμακον, ου (τό). -3. Prendere una purga; ταράττω τὴν χοιλίαν.

Purgabile; *add.* καθαρτέος, α, ον.

Purgazione; *s. f.* V. Purga. -2. Espiazione; Purgamento; *s. m.* ἁγνισμός, οῦ (ὁ)· ἀφαγνισμός, Purgante; *s. m.* οῦ (ὁ)· καθαρμός, οῦ (ὁ).

Purgante; *add.* καθαρτήριος, ον· καθαρτικός, ή, όν.

Purgare; *v. att.* καθαίζω· καθαίρω· καθαροποιέω-ῶ· ἐκ-καθαίρω· ἰνέω-ῶ. -2. Scemare; ἐλαττόω-ῶ. -3. Purgar troppo; ὑπερ-ινέω-ῶ.

Purgatamente; *avv.* καθαρῶς.

Purgatezza; *s. f.* V. Purità.

Purgativo; *add.* καθάρσιος, ον· καθαρτήριος, ον· καθαρτικός, ή, όν· ὑπήλατος, ον.

Purgato; *add.* καθαρός, ά, όν. -2. Non ancora purgato; ἄγναπτος, ον· ἄγναφος, ον. -3. Troppo purgato; ὑπέρινος, ον.

Purgatojo; *s. m.* καθαριστήριον, ου (τό).

Purgatore; *add.* V. Purgante.

Purgatorio; *s. m.* καθαρτήριον, ου (τό)· καθαριστήριον, ου (τό)· ἀγνευτήριον, ου (τό).

Purgatorio; *s. m.* V. Purgativo.

Purgatoro; *s. m.* V. Purgatorio.

Purgatura; *s. f.* κάθαρμα, ατος (τό)· περίψημα, ατος (τό).

Purgazione; *s. f.* V. Purga.

Purgo; *s. m.* γναφεῖον, ου (τό).

Purificamento; *s. m.* V. Purificazione.

Purificare; *v. att.* καθαίρω· ἐκ-καθαίρω· καλλύνω (τι)· ἁγνίζω· ἀφ-αγνίζω. -2. Avverare; βεβαιόω-ῶ. -3. Purificare affatto; δια-καθαίρω· δια-καθαρίζω. -4. Che purifica; ἁγνοποιός, όν· ἁγνο-πόλος, ον.

Purificativo; *add.* καθαρτικός, ή, όν· ἁγνιστήριος, α, ον· ἁγνιστικός, ή, όν.

Purificato; *add.* V. Puro.

Purificatore; *add.* ἁγνίτης, ου (ὁ)· ἁγνοποιός, όν· ἁγνοπόλος, ον· καθαρτήριος, α, ον.

Purificazione; *s. f.* κάθαρσις, σεως (ἡ)· καθαρισμός, οῦ (ὁ)· ἄγνισμα, ατος (τό)· ἁγνισμός, οῦ (ὁ).

Purità; *s. f.* ἁγνεία, ας (ἡ)· ἄγνευμα, ατος (τό)· ἁγνότης, ητος (ἡ)· καθαρότης, ητος (ἡ).

Puro; *add.* καθαρός, ά, όν· καθάρειος, ον· κόσμιος, ον - α, ον· φαιδρός, ά, όν· ἁγνός, ή, όν. -2. Essere puro; καθαρεύω· ἁγνεύω. -3. Lo esser puro; ἁγνεία, ας (ἡ). -4. Rendere puro; καθαρίζω· ἁγνίζω.

Purpureggiare; *v. intr.* V. Porporeggiare.

Purpureo; *add.* V. Porporeo.

Purulento; *add.* V. Putrido.

Purulenza; *s. f.* Pus; *s. m.* πύον, ου (τό).

Pusignare; *v. intr.* ἐπι-δειπνέω-ῶ.

Pusigno; *s. m.* ἐπίδειπνον, ου (τό).

Pusillanimamente; *avv.* μικροψύχως· ἀθύμως· ταπεινῶς.

Pusillanime; *add.* V. Pusillanimo.

Pusillanimità; *s. f.* μικροψυχία, ας (ἡ)· ἀθυμία, ας (ἡ)· ταπεινότης, ητος (ἡ)· ταπεινοφροσύνη, ης (ἡ)· κατηφεία, ας (ἡ).

Pusillanimo; *add.* μικρόψυχος, ον· ὀλιγόφρων, ον· ἄθυμος, ον· κατηφής, ές· ταπεινός, ή, όν· ταπεινόφρων, ον. -2. Essere pusillanimo; μικροψυχέω-ῶ· ἀθυμέω-ῶ· κατ-αθυμέω-ῶ.

Pusillità; *s. f.* μικρότης, ητος (ἡ).

Pusillo; *add.* μικρός, ά, όν.

Pustula e Pustola; *s. f.* ἐξάνθημα, ατος (τό)· ἔγ-ζεμα, ατος (τό)· ἔγζεσμα, ατος (τό)· ἔγζεσις, εως

Digitized by Google

(ἡ)· φλυζάκιον, ου (τό)· φλυάκιον, ου (τό)· φλύκταινα, ης (ἡ).

Pustoletta; **Pustolina**; } *s. f. dim.* φλυκταινίδιον, ου (τό).

Putare; *v. att.* V. Potare.

Putativo; *add.* νομιζόμενος, η, ον.

Putente; **Putido**; } *add.* V. Puzzolente.

Putidore; *s. m.* V. Puzzo.

Putiglioso; *add.* V. Puzzolente.

Putire; *v. intr.* μυδάω-ῶ· δυς-ωδέομαι-οῦμαι· βρωμέω-ῶ.

Putolente; *add.* V. Puzzolente.

Putre; *add.* V. Putrido.

Putredine; *s. f.* σῆψις, εως (ἡ)· σαπρότης, ητος (ἡ)· σηπεδών, όνος (ἡ)· πυθηδών όνος (ἡ)· μύδος, ου (ὁ).

Putredinoso; *add.* V. Putrido.

Putrefare; *v. att.* σήπω· κατα-σήπω· μυδαίνω· σαπρίζω. -2. Che fa putrefare; σηπτικός, ή, όν. -3. *Intr.* Putrefarsi; σήπομαι· κατα-σήπομαι· μυδάω-ῶ.

Putrefattevole; **Putrefattibile**; } *add.* φθαρτός, ή, όν.

Putrefattivo; *add.* σηπτικός, ή, όν· σηπτήριος, α, ον.

Putrefatto; *add.* σαπρός, ά, όν· σαθρός, ά, όν· ψαδαρός, ά, όν· ψαθαρός, ά, όν· σηπτός, ή, όν· μυδαλέος, α, ον.

Putrefazione; *s. f.* σῆψις, εως (ἡ).

Putrescente; *add.* σηπόμενος, η, ον.

Putrescenza; *s. f.* V. Putrefazione.

Putrescibile; *add.* V. Putrefattibile.

Putridame; *s. m.* λύματα, ων (τά)· εὐρώς, ῶτος (ὁ)· σηπεδών, όνος (ὁ). -2. Congiunto a putridame; σηπεδονικός, ή, όν.

Putridire; *v. intr.* V. Putrefare § -3.

Putridità; *s. f.* V. Putrefazione.

Putrido; *add.* V. Putrefatto. -2. Diventar putrido; σαπρίζω. -3. Render putrido; V. Putrefare.

Putridore; **Putridume**; } *s. m.* V. Putridame.

Putrire; *v. intr.* V. Putridire.

Putta; *s. f.* ἑταιρα, ας (ἡ).

Puttagra; *s. f.* V. Buttagra.

Puttana; *s. f.* πόρνη, ης (ἡ).

Puttaneggiare; *v. intr.* πορνεύω· ἑταιρίζω-ῶ.

Puttaneggio; *s. m.* πορνεία, ας (ἡ).

Puttanella; *s. f. dim.* πορνίδιον, ου (τό).

Puttanesco; *add.* πορνικός, ή, όν.

Puttello; **Puttino**; } *s. m. dim.* παιδάριον, ου (τό).

Putto; *s. m.* παις, δός (ὁ).

Putto; *add.* ἑταιρικός, ή, όν.

Puzza; *s. f.* δυσωδία, ας (ἡ)· δυσοσμία, ας (ἡ)· κακωδία, ας (ἡ)· βρωμός, οῦ (ὁ). -2. *Umore corrotto*; πύον, ου (τό). -3. Nausea; ναυτία, ας (ἡ).

Puzzare; *v. intr.* V. Putire.

Puzzevole; *add.* V. Puzzolente.

Puzzo; *s. m.* V. Puzza.

Puzzolente e Puzzolento; *add.* δυσώδης, ες· δυσοσμός, όν· κακοσμός, ή, όν· ὀδμαλέος, α, ον. -2. Sozzo, sucido; ῥυπαρής, ές· αἰσχρός, ά, όν.

Puzzore; *s. m.* V. Puzza.

Puzzoso; *add.* V. Puzzolente.

Puzzura; *s. f.* V. Puzza.

Q

Qua; *avv.* τῇδε· ἐνταῦθα· ἐνθάδε· οὐτοσί· τουτί· αὐτοῦ οὗ· ἔνθα. -2. Qua e là; ἔνθα, καὶ ἔνθα· σποράδεν. -3. *Moto a luogo*; δεῦρο· ἐνθάδε. -4. *Moto per luogo*; τῇδε. -5. *Moto da luogo*; ἔνθεν· ἐνθένδε· ἐνταῦθεν. -6. Di qua e di là; ἀμφοτέρωθεν. -7. Di qua; ἐπὶ τάδε· ἐντός. -8. In qua, *insino a questo tempo*; μεχρὶ τοῦδε· μεχρὶ τοῦ νύν. -9. Andare in qua e in là; πλανάομαι-ῶμαι.

Quadernaccio; *s. m.* ἐφημερίδες, ων (αἱ).

Quadernale; **Quadernario**; } *s. f.* τετράστιχος, ου (ὁ).

Quadernetto; *s. m. dim.* δελτάριον, ου (τό)· δελτίον, ου (τό).

Quaderno; *s. m.* δέλτος, ου (ἡ). -2. Ajuola negli orti; ἀλώνιον, ου (τό).

Quadernuccio; *s. m. dim.* V. Quadernetto.

Quadra; *s. f.* V. Quadrante. -2. Dare la quadra; ἐμ-παιζω· σκώπτω.

Quadragenario; *add.* τεσσαρακονταέτης, ες.

Quadragesima; *s. f.* V. Quaresima.

Quadragesimale; *add.* V. Quaresimale.

Quadragesimo; *add.* τεσσαράκοστος, η, ον.

Quadramento; *s. m.* V. Quadratura.

Quadrangolare; **Quadrangolato**; } *add.* τετράγωνος, ον.

Quadrangolo; *s. m.* τετράγωνον, ου (τό).

Quadrangolo; *add.* V. Quadrangolare.

Quadrante; *s. m.* τεταρτημόριον, ου (τό). -2. Dell'orologio; ψήφιον, ου (τό).

Quadrante; *add.* ἐπιτήδειος, α, ον.

Quadrare; *v. att.* τετραγωνίζω. -2. Accomodarsi; συν-άπτω· ἁρμόττω. -3. Piacere; ἀρέσκω.

Quadraro; *s. m.* πινακοπώλης, ου (ὁ).

Quadrativo; *add.* τετραγωνίζων, ουσα, ον.

Quadrato; *s. m.* τετράγωνον, ου (τό). -2. *Dei soldati*; πλάσιον, ου (τό).

Quadrato; *add.* τετράγωνος, ον· τετράπεδος, ον.

Quadratore; *add.* τετραγωνίζων, ουσα, ον.

Quadratura; *s. f.* τετραγωνισμός, οῦ (ὁ).

Quadrellare; *v. att.* ἀκοντίζω.

Quadrello; *s. m.* βέλος, εος-ους (τό).

Quadrello; *s. m. Specie d'erba palustre*; κύπειρος, ου (ὁ).

Quadreria; *s. f.* πινάκων συναγωγή, ῆς (ἡ).

Quadrettino; *s. m. dim.* ὑελοῦν ἀγγεῖδιον, ου (τό). -2. Piccolo quadro; πινάκιον, ου (τό).

Quadretto; *s. m. dim.* πινάκιον, ου (τό).

Quadrezza; *s. f.* V. Quadratura.

Quadriennio; *s. m.* τετραετηρία, ας (ἡ)· τετραετηρίς, ίδος (ἡ).

Quadrifido; *add.* τετράδυμος, ον.

Quadriforme; *add.* τετράγωνος, ον.

Quadriga; *s. f.* τέθριππον, ου (τό)· τετράζυγον, ου (τό). -2. Che guida una quadriga; τεθριππηλάτης, ου (ὁ). -3. Portato su una quadriga; τεθριπποβάμων, ονος (ὁ, ἡ)· τεθριποβάτης, ου (ὁ).

Digitized by Google

Quadrilatero; *s. m.* τετράπλευρος, ον.
Quadrilittero; *add.* τετραγράμματος, ον· τετράγραμμος, ον.
Quadrilustre; *add.* εἰκοσαέτης, ες.
Quadrimembre; *add.* τετράκωλος, ον.
Quadrimestre; *add.* τετραμηναῖος, ον.
Quadripartire; *v. att.* τεταρτάζω· τετραχίζω.
Quadripartito; *add.* τετραμερής, ές.
Quadrireme; *s. f.* τετρήρης, εος=ους (ἡ). -2. Che appartiene alla quadrireme; τετρηρικός, ή, όν.
Quadrisono; *add.* τετράτονος, ον.
Quadrissillabo; *add.* τετρασύλλαβος, ον.
Quadrivio; *s. m.* τετραοδία, ας (ἡ)· τετραόδιον, ου (τό)· τετράοδος, ου (ἡ).
Quadro; *s. m.* τετράγωνον, ου (τό). -2. *Nei giardini, nei campi;* ἀλώνιον, ου (τό). -3. *Pittura;* πίναξ, ακος (ὁ). -4. Quadro votivo; ἀνάθημα, ατος (τό).
Quadro; *add.* τετράγωνος, ον· τετράπεδος, ον. -2. Sciocco; βλάξ, ακός (ὁ, ἡ). -3. A braccia quadre; ἀφθόνως.
Quadruccino; Quadruccio; *s. m. dim.* πινάκιον, ου (τό).
Quadrupede e Quadrupedo; *s. m.* τετραβάμων, ον· τετράποδος, ον· τετράπους, ουν (οδος).
Quadruplicare; *v. att.* τετραπλασιάζω·
Quadruplice; Quadruplo; *add.* τετραπλάσιος, ον· τετραπλόος =οῦς, όαξᾶ, όον=οῦν.
Quaentro; *avv. Coi verbi di moto;* δεῦρο εἴσω. -2. *Coi verbi di stato;* ἐνταῦθεν· ἔνδον.
Quaggiù; *avv.* ἐνταῦθα· κατῶ. -2. In questa terra; ἐνταῦθα· κατῶ· ἐπὶ τῆς γῆς.
Quaggiuso; *avv.* V. Quaggiù.
Quaglia; *s. f.* ὄρτυξ, υγος (ἡ). -2. Cacciatore di quaglie; ὀρτυγοθήρας, ου (ὁ). -3. Gabbia per quaglie; ὀρτυγοτροφεῖον, ου (τό). -4. Mantener quaglie; ὀρτυγοτροφέω=ῶ. -5. Che mantiene quaglie; ὀρτυγοτρόφος, ον. -6. Venditore di quaglie; ὀρτυγοπώλης, ου (ὁ).
Quagliamento; *s. m.* πῆξις, εως (ἡ).
Quagliare; *v. intr.* πήγνυμι· πήττω.
Quaglietta; *s. f. dim.* ὀρτύγιον, ου (τό).
Qualche; *pron. Alcuno;* τίς, τί. -2. Qualunque; ὅστις, τι. -3. Se qualche altro; εἴ καί τις ἄλλος· εἴ τις καὶ ἄλλος.
Qualcuno; *pron.* τίς, τί.
Quale; *s. m.* ποιότης, ητος (ἡ).
Quale; *pron. relativo;* ὅς, ἥ, ὅ· ὅστις, ἥτις, ὅ,τι. -2. *Interr.* τίς, τί (τινός)· ποῖος, α, ον· ποῖος τίς. -3. Tale e quale; τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο ... οἷος, α, ον. -4. *Avv.* Qualmente; ὁποίως. -5. Egli è meglio tale e quale che senza nulla stare; τοῦ λαβεῖν μηδὲν τὸ λαβεῖν ἔλαττον πλεῖον ἐστί. -6. Qual dei due; πότερος, α, ον.
Qualesso; *pron.* V. Quale.
Qualificare; *v. att.* ποιόω=ῶ.
Qualificato; *add.* ποιός, ά, όν. -2. *Uomo di qualità;* ἐξαίρετος, ον· ὑπέροχος, ον.
Qualificatore; *add.* ποιῶν, οῦσα, οῦν.
Qualificazione; *s. f.* e
Qualità; *s. f.* ποιότης, ητος (ἡ)· φύσις, σεως (ἡ)· εἶδος, εος=ους (τό). -2. Senza qualità; ἄποιος, ον.
Qualitativo; *add.* V. Qualificatore.
Qualitato; *add.* V. Qualificato.
Qualmente; *avv.* οἷα· ὃν τρόπον· καθῶς.
Qualo; *s. m. Paniere;* κάλαθος, ου (ὁ).

Qualora; *avv.* ὁπότε· ὁπόταν· ὅταν· ὡς· ποσάκις.
Qualsisia; Qualsivoglia; Qualunque; Qualuno; Qualunque; *pron.* ὅστις, ἥτις, ὅ,τι. -2. Qualunque volta; ὁσάκις.
Qualvolta; *avv.* V. Qualora.
Quando; *avv.* ὅτι· ὅταν. -2. Sebbene; εἰ καί. -3. Dopochè; ἐπεί· ἐπειδή· ἐπάν· ἐπειδάν. -4. Ogni volta che; ὁσάκις. -5. *Riferito a* Ora, *o ad un altro* Quando; ἅμα μέν... ἅμα δέ. -6. Di quando in quando; ἐσ᾽ ὅτε· ἐνιότε.
Quandochè e Quando che; *avv.* ὅτε· ὅταν.
Quandunque; *avv.* ὁσάκις ἄν.
Quantità; *s. f.* ποσότης, ητος (ἡ)· πόσον, ου (τό). -2. Senza quantità; ἄποσος, ον.
Quanto; *s. m.* V. Quantità.
Quanto; *add.* πόσος, η, ον.
Quanto; *avv.* πόσον. -2. Per quanto; μέχρις οὗ. -3. Per quanto appartiene a me; κατὰ ἐμὲ ἐστίν· τόγε εἰς ἐμὲ ἥκει. -4. Per quanto tempo; ἕως ἄν. -5. Tanto quanto, *alquanto;* τι ὀλίγον· μικρόν τι. -6. Da quanto; ὁποῖος, α, ον.
Quantochessia; *add.* V. Quanto § -5.
Quantunque; *add.* ὅσος, η, ον.
Quantunque; *avv.* εἰ καί· κἄν. -2. Quanto; πόσον.
Quaranta; *add. num.* τεσσαράκοντα. -2. In età di quarant'anni; τεσσαρακονταετής, ές. -3. L'età di quarant'anni; τεσσαρακονταετία, ας (ἡ). -4. Che si fa in quaranta giorni; τεσσαρακονταῖος, α, ον. -5. Quaranta giorni, il numero 40; τεσσαρακοντάς, άδος (ἡ). -6. Di quaranta giorni; τεσσαρακονθήμερος, ον. -7. Nave con quaranta ordini di rematori; τεσσαρακοντήρης, εος=ους (ἡ). -8. Quaranta volte; τεσσαρακοντάκις.
Quarantacinquesimo; *add.* πέντε καὶ τεσσαρακοστός, ή, όν.
Quarantamila; *add.* τετράκις χίλιοι, αι, α.
Quarantana; *s. f.* τεσσαρακοντάς, άδος (ἡ).
Quarantasettesimo; *add.* ἑπτὰ καὶ τεσσαρακοστός, ή, όν.
Quarantena; *s. f.* V. Quarantana.
Quarantesimo; *add.* τεσσαρακοστός, ή, όν.
Quarantigia; *s. f.* ἐγγύησις, σεως (ἡ)· ἐπιτροπή, ῆς (ἡ)· ἐπιτροπεία, ας (ἡ)· ἐπιτρόπευσις, σεως (ἡ).
Quarantina; *s. f.* V. Quarantana.
Quarantottesimo; *add.* ὀκτὼ καὶ τεσσαρακοστός, ή, όν· τεσσαρακοστὸς (ὴ, ὸν) ὄγδοος, α, ον.
Quarantotto; *add. num.* ὀκτὼ καὶ τεσσαράκοντα.
Quarantuno; *add. num.* τεσσαράκοντα καὶ εἷς, μία, ἕν.
Quaranzette; *add. num.* V. Quarantasette.
Quarentana; *s. f.* V. Quarantana.
Quarentigia; *s. f.* V. Quarantigia.
Quarentina; *s. f.* V. Quarantana.
Quaresima; *s. f.* τεσσαρακοστή, ῆς (ἡ). -2. Metà di quaresima; μεσονήστιμος, ου (ἡ) *G. M.*
Quarta; *s. f.* τεταρτημόριον, ου (τό).
Quartana; *s. f.* τεταρταῖος πυρετός, οῦ (ὁ). -2. Aver la quartana; τεταρταίζω. -3. Che spetta alla quartana; τεταρταϊκός, ή, όν.
Quartanario; *add.* τεταρταῖζων, ουσα, ον.
Quartiato; *add.* τὰ προγονικὰ λαμπρός, ά, όν.
Quartiere, Quartiero e Quartieri; *s. m.* τεταρτημόριον, ου (τό). -2. Parte di città; δῆμος, ου (ὁ)· φύλη, ης (ἡ). -3. Parte di casa; σκηνή, ῆς (ἡ)· στεγή, ῆς (ἡ)· ἐναύλιον, ου (τό). -4. Chiedere,

Digitized by Google

domandare quartiere; τὸν θάνατον ἀφ-αιτέομαι οὖμαι. -5. Dar quartiere; φείδομαί (τινος). -6. Del medesimo quartiere; φυλέτης, ου (ὁ)· φυλέτις, ιδος (ἡ). -7. Quartiere d'inverno; χειμάδιον, ου (τό)· χειμασία, ας (ἡ). -8. Esser ai quartieri d'inverno; χειμάζω. -9. Negar quartiere; ἀφειδέω ῶ. -10. Per quartieri; κατὰ φύλας. -11. Senza concedere quartiere; ἀφειδῶς. -12. Quartiere dei soldati; σταθμός, οῦ (ὁ)· σκηνωμία, ας (ἡ)· ἐπίσταθμα, ων (τά).

Quartina; *s. f.* V. Quadernario.

Quarto; *s. m.* τεταρτημόριον, ου (τό). -2. Primo quarto della luna; ἀμφίαυρτος, ου (ἡ). -3. Secondo quarto della luna; φθινοῦσα σελήνη, ης (ἡ).

Quarto; *add.* τέταρτος, η, ον. -2. Nel quarto giorno; τεταρταῖος, α, ον. -3. Nel quarto grado; τετάρτως. -4. Che importa la quarta parte; τετρανταῖος, α, ον. -5. Scegliere il quarto uomo perchè sia punito; τεταρτολογέω ῶ. -6. La quarta volta, per la quarta volta, in quarto luogo; τέταρτον.

Quarto; *avv.* τέταρτον.

Quartodecimo; *add.* δέκατος καὶ τέταρτος, η, ον· τεσσαρεσκαιδέκατος, η, ον.

Quasi; *avv.* ὡς· ὥσπερ· ὡσπεράνει· καθάπερ. -2. Poco più, poco meno che; μικροῦ δεῖ.

Quassamento; *s. m.* V. Conquassamento.

Quassù; Quassuso; *avv.* ἐνθάδε ἄνω.

Quaternario; *s. m.* V. Quadernario.

Quaternità; *s. f.* τετράς, άδος (ἡ).

Quatriduano; *add.* τεταρταῖος, α, ον.

Quattamente; *avv.* κρυφίως· λάθρα.

Quatto; *add.* κεκυφώς, υῖα, ός· ὑποπτήξας, ασα, αν.

Quattone e Quattoni; *avv.* V. Quattamente.

Quattordecimo; Quattordicesimo; *add.* V. Quartodecimo.

Quattordici; *add. num.* δεκατέσσαρες, α· τεσσάρες-καίδεκα,

Quattordicimila; *add. num.* μύριοι καὶ τετράκις χίλιοι, αι, α.

Quattriduano; *add.* V. Quatriduano.

Quattrino; *s. m.* κοδράντης, ου (ὁ)· ἡμιωβόλιον, ου (τό)· ἐλάχιστον κερμάτιον, ου (τό). -2. *Moneta in genere*; ἀργύριον, ου (τό). -3. Dare nel quattrino; εὐ-στοχέω ῶ. -4. Essere in quattrini; πολυχρήματός εἰμι. -5. Non essere in quattrini; ἀχρήματός εἰμι. -6. Fino ad un quattrino; ἕως ἑσχάτου κοδράντου. -7. Pagare sino ad un quattrino; ἀπο-δίδωμι πάντα οὐδ' ἡμιωβολίου δέοντος.

Quattro; *add. num.* τέσσαρες, α.

Quattrocentesimo; *add.* τετρακοσιοστός, ή, όν.

Quattrocento; *add. num.* τετρακόσιοι, αι, α.

Quattromila; *add. num.* τετράκις χίλιοι, αι, α.

Quegli, Quelli, Quei e Que'; *pron.* ἐκεῖνος, η, ο. -2. Quegli ... questi; ὁ μέν... ὁ δέ.

Quelle; *s. f. pl. Smorfie*: θέλγητρα, ων (τά)· θέλγματα, ων (τά). -2. Dare le quelle; χλευάζω.

Quello; *pron.* V. Quegli.

Querce; *s. f.* V. Quercia.

Querceto; *s. m.* δρυμός, οῦ (ὁ)· δρυμών, ῶνος (ὁ).

Quercia; *s. f.* δρῦς, ός (ἡ). -2. Che abita sulle quercie; δρυοκοίτης, ου (ὁ). -3. Composto di quercia; δρυοπαγής, ές. -4. Di quercia; δρύϊνος, η, ον. -5. Nato da quercia; δρυόγονος, ον. -6. Che produce quercie; δρυογόνος, ον. -7. Pieno di quercie; δρυόεις, εσσα, εν. -8. Tinto con corteccia di quercia; δρυοβαφής, ές.

Quercino; *add.* δρύϊνος, η, ον.

Querciola; Querciolетto; *s. m.* Querciuola; *s. f.* Querciuolo; *s. m.* *dim.* δρυάριον, ου (τό).

Querela; *s. f.* δοῦρμός, οῦ (ὁ)· θρῆνος (ὁ)· ὀλοφυρμός, οῦ (ὁ). -2. *Notificazione dei misfatti*; αἰτία, ας (ἡ)· αἰτίασις, σεως (ἡ)· ἔγκλημα, ατος (τό)· κατηγορία, ας (ἡ)· δίκη, ης (ἡ)· λῆξις, εως (ἡ). -3. Dar querela; ἀν-ίσταμαι κρίσιν· διώκω δίκην· κατηγορέω ῶ (τινός)· δίκην λαγχάνω (τινος)· αἰτιάομαι ῶμαι· καλέω ῶ (τινα) εἰς δικαστήριον. -4. Far querela; μέμφομαί (τινι, τινα)· αἰτιάομαι ῶμαί (τινα).

Querelare; *v. att. Accusare*; μέμφομαί (τινι)· αἰτιάομαι ῶμαί (τινα)· αἰτίαν ἐπι-φέρω (τινι)· κατ-ηγορέω ῶ (τινος)· διώκω (τινα)· ἐπ-ἐξ-ειμί (τινι)· ἐγ-καλέω ῶ· ἐξ-αιτέω ῶ. -2. *Intr.* Querelarsi; θρήνους ποιέομαι ῶμαι· θρηνέω ῶ· ὀδύρομαι· ὀλοφύρομαι. -3. Querelarsi per cose da nulla; μικρολογέομαι ῶμαι.

Querelatore; *add.* ἐξαιτέων, ουσα, ον.

Querelatorio; Querelоso; *add.* V. Lamentevole.

Querente; *add.* ζητῶν, οῦσα, οῦν.

Querimonia; *s. f.* Querimonio; *s. m.* V. Querela.

Querulo; Queruloso; *add.* V. Lamentevole.

Quesito; *s. m.* αἴτημα, ατος (τό)· αἴτησις, σεως (ἡ)· ζήτημα, ατος (τό).

Questa; *s. f.* V. Questuazione.

Questi; *pron.* οὗτος, αὕτη, τοῦτο. -2. Da questa innanzi; ἐντεῦθεν.

Questionabile; *add.* V. Quistionabile.

Questionale; *add.* V. Quistionale.

Questionamento; *s. m.* V. Quistionamento.

Questionare; *v. intr.* V. Quistionare.

Questionatore; *add.* V. Quistionatore.

Questioncella; *s. f. dim.* V. Quistioncella.

Questione; *s. f.* V. Quistione.

Questioneggiamento; *s. m.* V. Quistioneggiamento.

Questionevole; *add.* V. Quistionevole.

Questo; *pron.* V. Questi.

Questore; *s. m.* ταμίας, ου (ὁ). -2. Essere questore; ταμιεύω.

Questoria; *s. f.* ταμίεια, ας (ἡ).

Questorio; *add.* ταμιευτικός, ή, όν.

Questua; *s. f.* V. Accatto.

Questuare; *v. intr.* V. Accattare.

Questuoso; *add.* κερδαλέος, α, ον.

Questura; *s. f.* V. Questoria.

Quetamente; *avv.* V. Quietamente.

Quetanza; *s. f.* V. Quitanza.

Quetare; *v. att.* V. Quietare.

Queto; *s. m.* V Quietanza.

Queto; *add.* V. Quieto.

Qui; *avv. Stato in luogo*; ἐνταῦθα. -2. *Moto a luogo*; ἐνθάδε· δεῦρο· ἐκεῖ. -3. Per questo luogo; ταύτῃ. -4. Allora; τότε. -5. Ora; νῦν. -6. Di, da qui; ἔνθεν. -7. In questo caso; περὶ τοῦτον. -8. In tale contingenza; ἐνταῦθα.

Quia: *s. m. Stare al quia*; νοῦν ἔχω.

Digitized by Google

Quid; *s. m.*
Quidde; *s. m.*
Quiddità; *s. f.*
Quidità; *s. f.*
} τὸ τί· τὸ εἶναι.

Quiescente; *p. pres.* ἡσυχάζων, ουσα, ον.
Quiescere; *v. intr.* παύομαι· ἡσυχάζω· ἡρεμέω=ῶ.
Quieta; *s. f.* V. Quiete.
Quietamente; *avv.* ἡσύχως· ἡσυχίως· εὐκόλως· σῖγα.
Quietamento; *s. m.* V. Quiete.
Quietanza; *s. f.* V. Quitanza.
Quietare; *v. att.* παύω· ἡρεμίζω. -2. Sedare; πραΰνω· παύω· παρα-μυθέομαι=οῦμαι. -3. Quietare la fame; ἐκ-πίμπλημι τὴν πείναν. -4. Fare quitanza; τέλος ἐπι-τίθημι· ἀθετέω=ῶ. -5. *N. pass.* παύομαι· ἡσυχάζω· ἡσυχαίνω.
Quietazione;
Quiete;
Quietezza;
} *s. f.* e

Quietitudine; *s. f.* παῦσις, σεως (ἡ)· κατάπαυσις, σεως (ἡ)· εὐθυμία, ας (ἡ)· ἡσυχία, ας (ἡ)· ἠρέμησις, σεως (ἡ)· ἠρεμία, ας (ἡ). -2. Tranquillità; εὐθυμία, ας (ἡ).
Quieto; *add.* ἥσυχος, ον· ἀθόρυβος, ον· ἀθορύβητος, ον· ἠρεμαῖος, α, ον. -2. Fermo; ἀκίνητος, ον. -3. Tranquillo d'animo; εὔθυμος, ον· εὔκολος, ον. -B'. Esser quieto; ἡσυχάζω· ἡσυχαίνω· εὐθυμέω=ῶ. -4. *Del tempo, del mare e simili;* ἄκυμος, ον· ἀκύμαντος, ον. -5. Abbastanza quieto; ὑπεύδιος, α, ον. -6. Essere quieto; γαληνιάω=ῶ· γαληνιόω=ῶ. -7. Mettere in quieto; ἐξ-ιλάσκομαι. -8. Render quieto; γαληνίζω· ἐγ-γαληνίζω.
Quietudine; *s. f.* V. Quiete.
Quinamonte; *avv.* ἔνθεν· ἄποθεν.
Quinario, *add.* πεταδικός, ή, όν.
Quinci; *avv.* ἔνθεν. -2. *Moto per luogo;* τῇδε. -3. *Moto da luogo;* ἐντεῦθεν. -4. Per ciò; διὰ ταῦτα. -5. Quinci giù; ἔνθεν κάτω. -6. Da quinci innanzi; μετὰ ταῦτα· ἐξῆς. -7. Quinci e quindi; ἔνθεν καὶ ἔνθεν· ἄνω καὶ κάτω.
Quinde; *avv.* V. Quindi.
Quindecimo; *s. m.* πεντεκαιδεκατημόριον, ου (τό).
Quindecimo; *add.* πεντεκαιδέκατος, η, ον.
Quindennio; *s. m.* πεντεκαιδεκαετηρίς, ίδος (ἡ).
Quindi; *avv.* ἐκεῖθεν. -2. Quindi giù; ἐκεῖθεν κάτω. -3. Quindi su; ἐκεῖθεν ἄνω. -4. Per quindi; ἐκεῖθεν. -5. *Moto per luogo;* ἐκεῖσε. -6. *Avv. di tempo:* Da quindi innanzi; μετὰ ταῦτα· ἐκ τούτου· ἐξ ὑστέρου· εἶτα· ἔπειτα. -7. *Di cagione;* διὰ τοῦτο· διὰ ταῦτα.
Quindicesimo; *add.* V. Quindecimo.
Quindici; *add. num.* πεντεκαίδεκα. -2. Con quindici angoli; πεντεκαιδεκάγωνος, ον. -3. In età di quindici anni; πεντεκαιδεκαετής, ές. -4. Spazio di quindici anni; πεντεκαιδεκαετηρίς, ίδος (ἡ). -5. Di quindici braccia; πεντεκαιδεκαπηχυαῖος, α, ον· πεντεκαιδεκάπηχυς, υ. -6. Con quindici corde; πεντεκαιδεκάχορδος, ον. -7. Di quindici giorni; πεντεκαιδεχήμερος, ον. -8. Del valore, o del peso di quindici mine; πεντεκαιδεκαμναῖος, ον. -9. Flotta di quindici navi; πεντεκαιδεκαναία, ας (ἡ). -10. Con quindici ordini di rematori; πεντεκαιδεκήρης, ες. -11. Di quindici talenti; πεντεκαιδεκατάλαντος, ον. -12. Di quindici uomini; πετεκαιδέκανδρος, ον. -13. Quindici volte; πεντεκαιδηκάκις. -B'. Quindici volte maggiore; πεντεκαιδεκαπλασίων, ον.

Quindicimila; *add. num.* μύριοι καὶ πεντάκις χίλιοι, αι, α.
Quingentesimo; *add.* πεντακοσιοστός, ή, όν.
Quinquagenario; *add.* πεντηκονταέτης, ου (ὁ)· πεντηκονταέτις, ιδος (ἡ)· πεντηκονταετής, ές.
Quinquagesima; *s. f. Pentecoste;* Πεντηκοστή, ῆς (ἡ).
Quinquagesimo; *add.* πεντηκοστός, ή, όν.
Quinquangolo; *s. m.* πεντάγωνον, ου (τό).
Quinquelustre; *add.* πεντεκαιεικοσιετής, ές.
Quinquennale; *add.* πενταετηρικός, ή, όν· πεντετηρικός, ή, όν.
Quinquenne; *add.* πενταέτηρος, ον· πενταετής, ές· πενταετηρής, ές· πεντετής, ές.
Quinquennio; *s. m.* πενταετηρία, ας (ἡ)· πενταετηρίς, ίδος (ἡ)· πενταετία, ας (ἡ).
Quinquereme; *add.* πεντήρης, ες.
Quinquesillabo; *add.* πεντασύλλαβος, ον.
Quintale; *s. m.* ἑκατονταλαντία, ας (ἡ).
Quintenario; *s. m.* V. Quinario.
Quinternello;
Quinternetto;
Quinternino;
} *s. m. dim.* πινακίδιον, ου (τό).

Quinterno; *s. m.* πινακίς, ίδος (ἡ).
Quintessenza e Quinta essenza; *s. f.* πέμπτη οὐσία, ας (ἡ). -2. Cercare la quintessenza; ἐνδότατα ἐρευνάω=ῶ.
Quinto; *s. m.* πεμπτημόριον, ου (τό).
Quinto; *add.* πέμπτος, η, ον. -2. Nel quinto giorno; πεμπταῖος, α, ον.
Quinto; *avv.* πέμπτον.
Quintodecimo; *add.* πεντεκαιδέκατος, η, ον.
Quintuplicare; *v. att.* πενταπλασιάζω.
Quintuplicatamente; *avv.* πενταπλασίως.
Quintuplo; *add.* πενταπλάσιος, α, ον· πενταπλασίων, ον·
Quisito; *s. m.* V. Quesito.
Quisquilia e Quisquiglia; *s. f.* φορυτός, οῦ (ὁ)· σκύβαλον, ου (τό)· κόρημα, ατος (τό)· περιψήματα, ων (τά).
Quistionale; *add.* V. Quistionevole.
Quistionamento; *s. m.* ἀμφισβήτησις, σεως (ἡ)· μάχη, ης (ἡ)· ἔρις, ιδος (ἡ).
Quistionare; *v. intr.* ἀμφι-σβητέω=ῶ· μάχομαι· ἐρίζω (τινι)· δια-γωνίζομαί (τινι πρός τινα)· φιλονεικέω=ῶ. -2. Questionare a vicenda; ἀλλήλοις δια-γωνιζόμεθα.
Quistionatore; *add.* διαλεγόμενος, η, ον.
Quistioncella;
Quistioncina;
} *s. f. dim.* ζητημάτιον, ου (τό).

Quistione; *s. f.* ζήτημα, ατος (τό)· ἐρώτημα, ατος (τό). -2. Disputa, lite; ἀμφιλογία, ας (ἡ)· ἀντιλογία, ας (ἡ)· διαφορά, ᾶς (ἡ)· ἀμφισβήτησις, σεως (ἡ)· ἔρις, ιδος (ἡ). -3. Fare questione; ἀπορέω=ῶ. -B'. *Venire alle mani;* δια-μάχομαι.
Quistioneggiamento; *s. m.* V. Quistionamento.
Quistioneggiare; *v. intr.* V. Quistionare.
Quistionevole; *add.* ἀμφισβητέος, α, ον.
Quitanza; *s. f.* ἀποχή, ῆς (ἡ)· τῆς παραλήψεως ἔγγραφος, ου (ὁ)· βεβαίωσις, σεως (ἡ).
Quitare; *v. att.* τὸ εἰληφέναι γραφῇ μαρτυρέω=ῶ· ἀποχὴν δίδωμι (τινί τινος)· χειρόγραφον ἀθετέω=ῶ.
Quitazione; *s. f.* V. Quitanza.
Quivi; *avv.* ἐκεῖ. -2. Allora, in quell'occasione; τότε. -3. Qui entro; ἐκεῖ ἔνδον. -4. Quivi medesimo; αὐτόθι. -5. Quivi vicino; ἐκεῖ πλησίον.
Quoglio; *s. m.* V. Cuojo.

Digitized by Google

Quojajo; *s. m.* V. Cojajo.
Quojo; *s. m.* V. Cuojo.
Quore; *s. m.* V. Cuore.
Quota; *s. f.* *μέρος*, εος=ους (τό)· =ῖρα, ας (ἡ)· *μερίς*, ίδος (ἡ)· ἔρανος, ου (ὁ)· *συμβουλή*, ῆς (ἡ). -2. **Pagare la quota**; ἐρανίζω (τινα).
Quotare; *v. att.* *διατάσσω*.
Quotidianamente; *avv.* *ἐσήμερα*· *καθ' ἑκάστην ἡμέραν*.
Quotidiano; *add.* *καθημερινός*, ή, όν· *ἐφημέριος*, ον· *ἐφημερινός*, ή, όν· ὁ, ἡ, τὸ *καθ' ἡμέραν*.
Quoto; *s. m.* *Ordine*; τάξις, εως (ἡ). -2. Quoziente V.
Quoziente; *s. m.* *ὁπόσον*, ου (τό).

R

Rabacchino; **Rabacchio**; **Rabacchione**; **Rabacchiotto**; **Rabacchiuolo**; *s. m. dim.* *παιδάριον*, ου (τό).
Rabbaruffare; *v. att.* V. Abbaruffare.
Rabbassamento; *s. m.* V. Abbassamento.
Rabbassare; *v. att.* V. Riabbassare.
Rabbattersi; *v. intr.* *αὖθις τυγχάνω*. -2. *Att.* Socchiudere; *παρ' ὀλίγον κλείω*. -3. Sottrarre; *ἀποσπάω*· *ἀφ-αίρω*.
Rabbatuffolare; *v. att.* V. Abbatuffolare.
Rabbattuto; *p. pass.* *Socchiuso*; *ἡμίκλειστος*, ον.
Rabbellire; *v. att.* *αὖθις κοσμέω*· *ἀνα-καλλύνω*.
Rabberciare; *v. att.* *ἀνα-ῥάπτω*· *ἀκέομαι*=οῦμαι.
Rabberciativo; *add.* *ἀναῤῥάπτων*, ουσα, ον.
Rabbi; *s. m.* Ῥάββι *indecl.*
Rabbia; *s. f.* *λύσσα*, ης (ἡ)· *μανία*, ας (ἡ). -2. Malattia; *λύσσα*, ης (ἡ)· *ὑδροφοβία*, ας (ἡ)· *ὑδροφοβικὸν πάθος*, εος=ους (τό). -3. Eccessiva cupidigia; *ἐπιθυμία*, ας (ἡ). -4. Stizza; *ψώρα*, ας (ἡ)· *ψώρίασις*, εως (ἡ). -5. Inclinato alla rabbia; *μανικός*, ή, όν. -6. Montare, entrare in rabbia; *λυσσάω*=ῶ.
Rabbiato; *add.* V. Arrabbiato.
Rabbino; *s. m.* V. Rabbi.
Rabbiosamente; *avv.* *λυσσώδως*· *μανικῶς*· *λυσσηδόν*.
Rabbiosetto; *add.* *λυσσωδέστερος*, α, ον.
Rabbioso; *add.* *λυσσώδης*, ες· *λυσσαλέος*, α, ον· *λυσσήεις*, εσσα, εν· *λυσσήρης*, ες· *λυσσητικός*, ή, όν· *μανικός*, ή, όν. -2. Essere rabbioso; *λυσσάω*=ῶ· *λυσσαίνω*. -3. Eccessivo; *ἄμετρος*, ον.
Rabboccare; *v. att.* *αὖθις ὀδὰξ λαμβάνω*. -2. Rabboccare fiaschi; *συμ-πληρόω*=ῶ.
Rabboccato; *add.* *μεστός*, ή, όν.
Rabbonacciare; *v. intr.* *πραΰνομαι*· *κατα-πραΰνω*· *ἱλάσκομαί* (τινα). -2. Rappacificarsi; *κατ-αλλάττομαι*.
Rabbondare; *v. att.* *περισσεύω*.
Rabbonire; *v. att.* V. Abbonire.
Rabbracciare; *v. att.* *αὖθις ἀσπάζομαι*.
Rabbrenciare; *v. att.* *ἀνα-ῥάπτω*.

Rabbreviare; *v. att.* *αὖθις βραχύνω*.
Rabbrividare; *v. intr.* V. Abbrividire.
Rabbruscamento; *s. m.* *ταραχή*, ῆς (ἡ)· *ὄχλησις*, εως (ἡ)· *τύρβη*, ης (ἡ).
Rabbruscare; *v. intr.* *ἐπ-ηλυγάζομαι*· *συν-νεφεῖ*· *ὁ οὐρανὸς νεφοῦται*.
Rabbruzzare; **Rabbruzzolare**; *v. intr.* *συσκοτάζω*· *ἐσπεράζει*.
Rabbuffamento; *s. m.* *ταραχή*, ῆς (ἡ)· *τάραξις*, εως (ἡ).
Rabbuffare; *v. att.* *ταράττω*· *κυκάω*=ῶ. -2. Rimproverare; *ἐπι-τιμάω*=ῶ. -3. *Di temporale*; *ἐπινέφει*.
Rabbuffato; *add.* *Scarmigliato*; *ἀδιάκοσμος*, ον· *ἄκομψος*, ον.
Rabbuffo; *s. m.* *ἐπιτίμησις*, σεως (ἡ).
Rabbujare; *v. intr.* *σκοτοδινιάω*=ῶ. -2. *Att.* Fare oscuro; *σκοτάζω*.
Rabescame; *s. m.* *ἀραβικὸν κόσμημα*, ατος (τό).
Rabescare; *v. att.* *ἀραβιστὶ κοσμέω*=ῶ.
Rabescatura; *s. f.* **Rabesco**; *s. m.* V. Rabescame.
Rabido; *add.* V. Rabbioso.
Rabino; *s. m.* V. Rabbi.
Rabioso; *add.* V. Rabbioso.
Raccamare; *v. att.* V. Ricamare.
Raccamatura; *s. f.* V. Ricamatura.
Raccantucciare; *v. att.* *εἰς μύχον* (τινα) *ὑπο-πτήσσω*.
Raccapezzare; *v. att.* *ἀν-ερευνάω*=ῶ· *ἐξ-ιχνεύω*.
Raccapitolare; *v. att.* *ἀνα-κεφαλαιόω*=ῶ.
Raccappellare; *v. att.* *αὖθις ἀῤῥωστέω*=ῶ.
Raccapricevole; *add.* *ἐκθειματόων*, ουσα, ον.
Raccapricciamento; *s. m.* V. Raccapriccio.
Raccapricciare; *v. att.* *ἐκ-θειματόω*=ῶ· *φρίγην ἐμ-βάλλω*. -2. *Intr.* *φρίττω*· *κατα-θυμαίω*=ῶ.
Raccapriccio; *s. m.* *φρίγη*, ης (ἡ).
Raccapriccire; *v. att.* V. Raccapricciare.
Raccartocciare; *v. att.* V. Accartocciare.
Raccattare; *v. att.* *πάλιν ἀνα-λαμβάνω*. -2. Riscattare; *ἀπο-λυτρόω*=ῶ. -3. Mettere insieme; *πορίζομαι*.
Raccenciare; *v. att.* V. Rabberciare.
Raccendere; *v. att.* V. Riaccendere.
Raccennare; *v. att.* *πάλιν μηνύω*.
Raccerchiare; *v. att.* *περι-κυκλόω*=ῶ.
Raccertare; *v. att.* V. Certificare.
Racceso; *p. pass.* *πάλιν ἡμμένος*, η, ον· *ἀνημμένος*, η, ον.
Raccettare; *v. att.* *δέχομαι*.
Raccettatore; *add.* *ξένος*, ου (ὁ, ἡ).
Raccetto; *s. m.* *ξενοδοχεῖον*, ου (τό).
Racchetare; *v. att.* *γόον* (τινος) *παύω*. -2. Porre in calma; *παύω· πραΰνω*.
Racchiappare; *v. att.* V. Acchiappare.
Racchiudere; *v. att.* V. Richiudere.
Racchiusto; *p. pass.* *συνεχθείς*, εῖσα, έν.
Racciabattare; **Racciarpare**; *v. att.* *ἀνα-ῥάπτω*.
Raccoccare; *v. att.* *αὖθις ἐμ-φορέω*=ῶ.
Raccoglienza; *s. f.* *ἀσπασμός*, οῦ (ὁ)· *ἐνδοχή*, ῆς (ἡ).
Raccogliere e Raccorre; *v. att.* *αἱρέω*=ῶ· *λαμβάνω*· *ἐξ-αίρω*. -2. Contenere; *ἀνα-λαμβάνω*. -3. Osservare; *νοέω*=ῶ· *αἰσθάνομαι*. -4. Radunare; *συλ-λέγω*· *ἀθροίζω*. -5. Ricevere ad albergo; *ξενοδοχέω*=ῶ. -6. Sommare; *συλλήβδην ποιέομαι* =οῦμαι. -7. Raccogliere insieme; *συν-αιρέω*=ῶ·

Digitized by Google

συν-αθροίζω. -8. Raccogliere la mente in Dio; θεὰ ἀτενίζω. -9. Le sarte, le vele; περαίνω. -10. Raccogliere uva; ἀπο-τρυγάω=ῶ. -11. *N. pass.* Inferire; συμ-περαίνω. -12. Ricoverarsi; κατα-φεύγω.

Raccoglimento; *s. m.* συλλογή, ῆς (ἡ).

Raccogliticcio; *add.* συνειλεγμένος, η, ον.

Raccoglitore; *add.* συλλέγων, ουσα, ον. -2. Levatrice; μαία, ας (ἡ).

Raccolta; *s. f.* συλλογή, ῆς (ἡ). -2. Abbondante; εὐκαρπία, ας (ἡ). -3. I frutti; καρποί, ῶν (οἱ). -4. Raccolta del fieno; χορτοκοπία, ας (ἡ). -5. Delle frutta; καρπισμός, οῦ (ὁ). -6. Che non dà raccolta; ἀρτύγητος, ον· ἀκάρπιστος, ον· ἄκαρπος, ον. -7. Fare raccolta; συλ-λέγω. -8. Suonare a raccolta; ἀνακλητικὸν σημαίνω.

Raccoltamente; *avv.* συλλήβδην.

Raccolto; *p. pass.* ἀλής, ές. -2. Non raccolto; ἀτρυγής, ές· ἀτρύγητος, ον.

Raccoltore; *add.* V. Raccoglitore.

Raccomandagione; *s. f.* } V. Raccomanda-
Raccomandamento; *s. m.* } zione.

Raccomandare; *v. att.* συν-ἱστημι· ἐπι-τρέπω· ἀν-ἱστημι· παρα-κατα-τίθεμαι· προ-ξενέω=ῶ (τινά τινι). -2. Mandare a salutare; ἀσπάζομαι -3. Appiccare, o legare una cosa; ἀνα-δέω=ῶ. -4. Raccomandarsi; εὔνοιαν αἰτέομαι=οῦμαι τινα, παρά τινος).

Raccomandativo; *add.* ἐπαινετικός, ή, όν.

Raccomandato; *p. pass.* ἐπαινός, ή, όν. -2. Raccomandato da Dio; θεοσύστατος, ον.

Raccomandatore; *add.* συνίστας, ασα, αν· προξενῶν, οῦσα, οῦν.

Raccomandatorio; *add.* συστατικός, ή, όν.

Raccomandazione; *s. f.* e

Raccomandigia; *s. f.* ἐπαίνεσις, εσως (ἡ)· ἔπαινος, ου (ὁ)· σύστασις, εσως (ἡ). -2. Lettera di raccomandazione; συστατικὴ ἐπιστολή, ῆς (ἡ). -3. Scrivere lettere di raccomandazione; ἐπαινέω=ῶ· προ-ξενέω=ῶ (τινά τινι) -4. Degno di raccomanzione; ἐπαίνου ἄξιος, ον· ἐπαινετός, ή, όν.

Raccomando; *s. m.* V. Raccomandazione.

Raccomiatare; *v. att.* V. Accommiatare.

Raccomodamento; *s. m.* ἐπισκευή, ῆς (ἡ)· διόρθωσις, εσως (ἡ).

Raccomodare; *v. att.* V. Rabberciare. -2. Accomodar di nuovo; ἐπι-σκευάζω· ἀκέομαι=οῦμαι· ἐξ-ακέομαι=οῦμαί (τι). -3. Atto a raccomandare; ἀκεστικός, ή, όν· ἀκεστήριος, ον.

Raccomodatore; *add.* ἀκεστής, οῦ (ὁ)· ἠπητής, οῦ (ὁ).

Raccompagnare; *v. att.* παρα-πέμπομαι.

Raccomunagione; *s. f.* ἀνακοίνωσις, εσως (ἡ).

Raccomunare; *v. att.* πάλιν ἀνα-κοινόω=ῶ.

Raccomunicare; *v. att.* ἀνα-κοινόω=ῶ.

Racconciamento; *s. m.* ἀνακαίνωσις, εσως (ἡ)· ἀνα-σκευή, ῆς (ἡ).

Racconciare; *v. att.* ἀνα-καινίζω· ἀνα-ῥάπτω· ἐπι-σκευάζω· ἐπι-πτύσσω. -2. Rappacificare; δι-αλλάττω.

Racconciatore; *add.* ἀνασκευάζων, ουσα, ον· ῥαφεύς, έως (ὁ)· ἀκεστήρ, ῆρος (ὁ)· ἀκεστής, οῦ (ὁ).

Racconciatura; *s. f.* V. Racconciamento.

Racconciliare; *v. att.* V. Riconciliare.

Racconciliatore; *add.* V. Riconciliatore.

Racconcio; *s. m.* V. Racconciamento.

Racconcio; *add.* ἀνασκευασθείς, εῖσα, έν.

Racconfermare; *v. att.* V. Riconfermare.

Racconfortare; *v. att.* V. Riconfortare.

Racconsegnare; *v. att.* V. Riconsegnare.

Racconsigliare; *v. att.* V. Riconsigliare.

Racconsolare; *v. att.* παρα-μυθέω=ῶ· παρ-ηγορέω=ῶ.

Racconsolatore; *add.* παρήγορος, ον.

Raccontabile; *add.* ἐξηγητικός, ή, όν· ῥητός, ή, όν· λεκτός, ή, όν· διηγητός, ή, όν.

Raccontamento; *s. m.* V. Racconto.

Raccontanza; *s. f.* V. Racconto.

Raccontare; *v. att.* ἐξ-ηγέομαι=οῦμαι· δι-ηγέομαι=οῦμαι· ἀφ-ηγέομαι=οῦμαι· λόγῳ δι-εξ-έρχομαι· δηλόω=ῶ· ἀπο-φαίνω· μυθέομαι=οῦμαι. -2. Degno di essere raccontato; ἀξιαφήγητος, ον· ἀξιομνημόνευτος, ον. -3. Raccontar di cose antiche; ἀρχαιολογέω=ῶ. -4. Raccontare cose favolose; μυθολογεύω· μυθολογέω=ῶ. -5. Raccontar sino alla fine; ἀπ-εξ-ηγέομαι=οῦμαι. -6. Raccontare di passaggio; παρα-δι-ηγέομαι=οῦμαι. -7. Raccontar ogni cosa come avvenne; δι-εξ-έρχομαι λόγῳ ὅλον τὸ πρᾶγμα. -8. Che racconta da sè; αὐτοδιήγητος, ον.

Raccontato; *p. pass.* ῥητός, ή, όν· λεκτός, ή, όν.

Raccontatore; *add.* διηγήτης, ου (ὁ)· ἐξηγητής, οῦ (ὁ).

Raccontativo; *add.* διηγητικός, ή, όν· ἀφηγηματικός, ή, όν.

Raccontazione; *s. f.* e

Racconto; *s. m.* ἐξήγησις, εσως (ἡ)· ἀφήγησις, εσως (ἡ)· ἀφήγημα, ατος (τό)· ἱστορία, ας (ἡ)· λόγος, ου (ὁ). -2. Magnificare con racconto; σεμνόω=ῶ. -3. In forma di racconto; ἀφηγηματικός, ή, όν· *avv.* ἀφηγηματικῶς. -4. Far racconto; V. Raccontare.

Racconto; *add.* V. Raccontato.

Raccoppiare; *v. att.* αὖθις συν-δυάζω· συν-αρμόττω· ἀνα-γεύγνυμι· συν-άπτω.

Raccorciamento; *s. m.* V. Abbreviamento.

Raccorciare; *v. att.* V. Abbreviare.

Raccorcio; *add.* V. Abbreviato.

Raccordamento; *s. f.* V. Ricordo.

Raccordare; *v. att.* V. Ricordare. -2. Pacificare; συν-αλλάττω.

Raccordatore; *add.* V. Ricordatore.

Raccordazione; *s. m.* V. Ricordo.

Raccordevole; *add.* V. Ricordevole.

Raccorgersi; *v. intr.* ἀνα-φρονέω=ῶ.

Raccorre; *v. att.* V. Raccogliere.

Raccortamento; *s. m.* V. Abbreviamento.

Raccorciare; *v. att.* V. Abbreviare.

Raccosciarsi; *v. intr.* V. Accoccolarsi.

Raccostare; *v. att.* αὖθις προς-βάλλω· προς-κινέω=ῶ· προς-άγω. -2. *N. pass.* πρός-ειμι· ἔπ-ειμι· προς-έρχομαι· ἐπ-έρχομαι· προς-ελαύνω.

Raccozzamento; *s. m.* ἀθροότης, ητος (ἡ).

Raccozzare; *v. att.* συν-άγω· ἀθροίζω· συγ-κρούω.

Raccrescere; *v. att.* ἀν-αυξάνω.

Raccrescimento; *s. m.* αὔξησις, εσως (ἡ).

Raccresciuto; *p. pass.* αὐξηθείς, εῖσα, έν.

Raccrespare; *v. att.* V. Rincrespare.

Racculare; *v. att.* V. Rinculare.

Raccusare; *v. att.* πάλιν κατ-ηγορέω=ῶ.

Race; *s. f.* V. Ragia.

Racemifero; *add.* βοτρυόεις, εσσα, εν· βοτρυώδης, ες.

Racemo; *s. m.* V. Racimolo.

Racemoso; *add.* V. Racemifero.

Rachitico; *add.* ῥαχιαῖος, α, ον.

Digitized by Google

Rachitide; *s. f.* / Rachitismo; *s. m.* } ῥαχῖτις, ιδος (ἡ).
Racimolare; *v. intr.* βότρυς λέγω.
Racimoletto; *s. m. dim.* V. Racimoluzzo.
Racimolo; *s. m.* βότρυς, υος (ὁ).
Racimoluzzo; *s. m. dim.* βοτρύδιον, ου (τό).
Raconciliare; *v. att.* V. Riconciliare.
Raconoscere; *v. att.* V. Riconoscere.
Racquattare; *v. att.* V. Acquattare.
Racquetare; / Racquietare; } *v. att.* V. Quietare.
Racquistagione; *s. f.* / Racquistamento; *s. m.* } V. Racquisto.
Racquistare; *v. att.* πάλιν ἀνα-λαμβάνω.
Racquistato; *p. pass.* πάλιν ἀναληφθείς, εῖσα, έν.
Racquistazione; *s. f.* / Racquisto; *s. m.* } ἀνάληψις, εως (ἡ).
Rada; *s. f.* ὅρμος, ου (ὁ).
Radamente; *avv.* σπανίως· ὀλιγάκις. -2. Negligentemente; ἀργῶς· ἀμελῶς.
Raddensare; *v. att.* αὖθις πυκνόω-ῶ.
Raddimandare; *v. att.* V. Raddomandare.
Raddirizzamento; *s. m.* ὄρθωσις, σεως (ἡ).
Raddirizzare; *v. att.* V. Ridirizzare.
Raddoblare; *v. att.* V. Riddoppiare.
Raddolcare; / Raddolciare; } *v. att.* V. Addolcire.
Raddolcimento; *s. m.* γλύκανσις, σεως (ἡ)· μείλιξις, εως (ἡ). -2. Mitigamento V.
Raddolcire; *v. att.* ἀκ-μαλάττω· πραΰνω· μειλίττω· γλυκαίνω.
Raddomandare; *v. att.* αὖθις ἐπ-αιτέω-ῶ. -2. *Chiedere cosa già stata nostra*; ἐξ-αιτέω-ῶ.
Raddoppiamento; *s. m.* ἀναδίπλιασμός, οῦ (ὁ)· ἀ-ναδίπλωσις, σεως (ἡ)· διπλασμός, οῦ (ὁ).
Raddoppiare; *v. att.* ἀνα-διπλιάζω· ἀνα-διπλόω-ῶ· διπλάζω· διπλασιάζω· διπλόω-ῶ.
Raddoppiatamente; *avv.* διττῶς.
Raddoppiato; *p. pass.* διπλασιασθείς, εῖσα, έν.
Raddoppiato; / Raddoppio; } *s. m.* V. Raddoppiamento.
Raddormentare; *v. att.* κατα-κομίζω· αὖθις κα-θ-υπνόω-ῶ.
Raddossare; *v. att.* ἐπι-τίθημι· ἐπι-φορτίζω (τι).
Raddotto; *s. m.* V. Ridotto.
Raddrizzamento; *s. m.* V. Raddirizzamento.
Raddrizzare; *v. att.* V. Ridirizzare.
Radducere; / Raddurre; } *v. att.* V. Ridurre.
Radere; *v. att.* ξύω· κείρω· ἀπο-κείρω· ξυρέω-ῶ. -2. Scancellare; ῥαίω. -3. Radere la barba; ἀπο-κείρω τὸν γένειον.
Radezza; *s. f. Contrario di* Densità; ἀραιότης, ητος (ἡ). -2. *Di tempo*; σπανιότης, ητος (ἡ)· σπάνις, εως (ἡ)· ὀλιγότης, ητος (ἡ).
Radiale; *add.* ἀκτινώδης, ες.
Radiante; *add.* V. Raggiante.
Radiare; *v. intr.* V. Raggiare.
Radiato; *p. pass.* ἀκτινώδης, ες· ἀκτινωτός, ή, όν.
Radiazione; *s. f.* ἀκτινοβολία, ας (ἡ).
Radica; *s. f.* V. Radice.
Radicale; *add.* ῥιζίας, ου (ὁ)· ῥιζικός, ή, όν. -2. Principale; ἀρχαιός, ή, όν· κεφαλικός, ή, όν.
Radicalmente; *avv.* ὁλορρίζει· ῥίζοθεν· πόρριζα. -Originalmente; ἀπ' ἀρχῆς.
Radicamento; *s. m.* ῥίζωσις, σεως (ἡ).

Radicare; *v. intr.* ῥιζοβολέω-ῶ· ῥιζοφυέω-ῶ.
Radicato; *p. pass.* ῥιζωθείς, εῖσα, έν. -2. Radicato da sè; αὐτόῤῥιζος, ον.
Radicazione; *s. f.* V. Radicamento.
Radicchio; *s. m.* κιχώριον, ου (τό).
Radicchione; *s. m.* τραγοπώγων, ονος (ὁ).
Radice; *s. f.* ῥίζα, ης (ἡ). -2. Che ha le radici corte; βραχύῤῥιζος, ον. -3. L'avere le radici corte; βραχυῤῥιζία, ας (ἡ). -4. Che ha radici nere; μελανόῤῥιζος, ον. -5. Che ha poche radici; ὀλιγόῤῥιζος, ον. -6. Che ha una sola radice; μονόῤῥιζος, ον. -7. Appartenente alla radice; ῥιζικός, ή, όν. -8. Che cresce dalla radice; ῥιζόφυτος, ον. -9. Dalla radice; ῥιζόθεν· ῥιζήθεν. -10. Con deboli radici; ἀσθενόῤῥιζος, ον. -11. Fare, mettere radici; ῥιζοβολέω-ῶ· ῥιζοφυέω-ῶ. -12. Che mette radici; ῥιζοβόλος, ον· ῥιζοφυής, ές. -13. Che non mette radici, senza radici; ἄῤῥιζος, ον. -14. Che non mette profonde radici; ἀκρόῤῥιζος, ον. -15. Fatto da radici; ῥιζίας, ου (ὁ). -16. Con grandi radici; μεγαλόῤῥιζος, ον. -17. Insieme con la radice; αὐτόῤῥιζος, ον. -18. Mangiar radici; ῥιζοφαγέω-ῶ. -19. Che mangia radici; ῥιζοφάγος, ον. -20. Il mettere radici; ῥίζωσις, σεως (ἡ). -21. A modo di radice; ῥιζηδόν. -22. Nutrire radici; ῥιζοτροφέω-ῶ. -23. Che porta il seme dalla radice; ῥιζοκέφαλος, ον. -24. Con profonde radici; βαθύῤῥιζος, ον. -25. Proveniente dalla radice; ῥιζοφοίτητος, ον. -26. Raccogliere radici; ῥιζολογέω-ῶ. -27. Che raccoglie radici; ῥιζολόγος, ον. -28. Abile a raccogliere radici; ῥιζοτομικός, ή, όν. -29. Simile a radice; ῥιζώδης, ες. -30. Svellere con la radice; πρεμνίζω. -31. Svelto con la radice; αὐτόπρεμνος, ον. -32. Tagliare le radici; ῥιζοτομέω-ῶ. -33. Che taglia le radici; ῥιζοτόμος, ον. -34. Il tagliar radici; ῥιζοτόμησις, σεως (ἡ)· ῥιζοτομία, ας (ἡ). -35. Venditor di radici; ῥιζοπώλης, ου (ὁ).
Radicella; / Radicetta; / Radicina; } *s. f. dim.* ῥιζίον, ου (τό).
Radichevole; *add.* V. Radicale.
Radiciforme; *add.* ῥιζώδης, ες.
Radificare; *v. att.* V. Rarificare.
Radio; *s. m.* V. Raggio.
Radiosità; *s. f.* ἀκτινοειδές, ἐος-οῦς (τό).
Radioso; *add.* ἀκτινοειδής, ές.
Radità; *s. f.* V. Rarità.
Raditura; *s. f.* V. Raschiatura.
Rado; *add.* V. Raro.
Rado; *avv.* V. Radamente.
Radoblare, *v. att.* V. Raddoppiare.
Radunamento; *s. m.* e
Radunanza; *s. f.* συλλογή, ῆς (ἡ)· σύλλογος, ου (ὁ)· σύνοδος, ου (ἡ)· συναθροισμός, οῦ (ὁ)· συνάθροισις, σεως (ἡ)· συνουσία, ας (ἡ). V. Adunamento.
Radunare; *v. att.* συλ-λέγω· ἀθροίζω· συν-αθροίζω· συν-άγω. -2. Bisogna radunare; ἀθροιστέον ἐστί. -3. Radunar di nuovo; μετ-αγείρω. -4. Che raduna; συναγωγός, όν.
Radunata; *s. f.* / Raduno; *s. m.* } V. Radunanza.
Radura; *s. f.* V. Rado.
Rafanino; *s. m. Olio medicinale di rafano*; ῥαφανέλαιον, ου (τό).

Digitized by Google

Rafano; *s. m.* ῥαφάνις, ιδος (ἡ)· ῥάφανος, ου (ὁ). -2. Dare il rafano; ῥαφανιδόω=ῶ. -3. Simile a rafano; ῥαφανιδώδης, ες.
Raffa; *s. f.* V. Ruffa.
Raffacciamento; *s. m.* V. Rinfacciamento.
Raffacciare; *v. att.* V. Rinfacciare.
Raffardellare; *v. att.* συ-σκευάζω· -2. Rapire; ἁρπάζω.
Raffare; *v. att.* V. Rapire.
Raffazzonare; *v. att.* κατα-κοσμέω=ῶ.
Rafferma; *s. f.* e
Raffermamento; *s. m.* βεβαίωσις, σεως (ἡ)· κατα-βεβαίωσις, σεως (ἡ)· κύρωσις, σεως (ἡ)· πίστωσις, σεως (ἡ).
Raffermare; *v. att.* βεβαιόω=ῶ· κρατύνω. -2. Confermare il detto; ἐπι-κυρόω=ῶ· πιστόω=ῶ· βεβαιόω=ῶ· ἐμ-πεδόω=ῶ. -3. Ripetere; δευτερόω=ῶ.
Raffermatore; *add.* βεβαιῶν, οῦσα, οῦν· βεβαιωτής, οῦ (ὁ).
Raffermazione; *s. f.* V. Rafferma.
Raffermo; *p. pass.* βεβαιωθείς, εῖσα, έν.
Raffibbiare; *v. att.* δευτερόω=ῶ.
Raffidare; *v. intr.* θάῤῥέω=ῶ.
Raffietto; *s. m. dim.* ἁρπάγη, ης (ἡ).
Raffigurabile; *add.* γνωστικός, ή, όν· γνωστός, ή, όν.
Raffiguramento; *s. m.* ἐπίγνωσις, σεως (ἡ)· γνῶσις, σεως (ἡ)· διάγνωσις, σεως (ἡ).
Raffigurare; *v. att.* γνωρίζω· ἀνα-γνωρίζω· ἀνα-γι-γνώσκω· ἐπι-γιγνώσκω. -2. Paragonare; συμ-βάλλομαι.
Raffigurato; *add.* γνωστός, ή, όν· ἐπιγνωστός, ή, όν.
Raffilare; *v. att. Affilare*; ἀκονάω=ῶ· θήγω· ὀξύνω. -2. Pareggiare colle forbici, o col coltello i lavori; ἀπο-τέμνω· ἀπο-κόπτω.
Raffilatura; *s. f.* ἀκόνημα, ατος (τό)· ἀποκοπή, ῆς (ἡ). -2. Il Raffilare stesso; ἀκόνησις, σεως (ἡ).
Raffinamento; *s. m.* τελείωσις, σεως (ἡ).
Raffinare; *v. att.* ἐπι-τελέω=ῶ· καθαρίζω· καθ-αίρω· ἀπο-καθ-αίρω· δι-υλίζω.
Raffinatezza; *s. f.* V. Raffinamento.
Raffinatore; *add.* ἐπιτελείων, ουσα, ον.
Raffinatura; *s. f.* / Raffinimento; *s. m.* } V. Raffinamento.
Raffinire; *v. intr.* λεπτόομαι=οῦμαι· λεπτύνομαι. -2. *Att.* Raffinare V.
Raffio; *s. m.* ἁρπάγη, ης (ἡ).
Raffittare; *v. att.* ἀνα-μισθόω=ῶ· πάλιν ἀπο-μισθόω=ῶ.
Raffittire; *v. intr.* πυκνόομαι=οῦμαι. -2. *Att.* πυκνόω=ῶ.
Raffortificare; *v. att.* πάλιν ἐπι-ῤῥώννυμι· ἀνα-ῥώννυμι.
Rafforzare; *v. att.* V. Rinforzare.
Raffossare; *v. att.* ὀρύττω.
Raffrancare; *v. att.* V. Ristabilire.
Raffreddamento; *s. m.* ψύχος, εος=ους (τό)· ψυγμός, οῦ (ὁ)· ψύξις, εως (ἡ)· κατάψυξις, εως (ἡ).
Raffreddare; *v. att.* ψύχω· ψυχραίνω· περι-ψύχω· ψυχρίζω· ἀπο-ψύχω· κατα-ψύχω. -2. Raffreddare insieme; συμ-ψύχω. -3. A vicenda; ἀντι-περι-ψύχω. -4. *N. pass.* ἀπο-ψύχομαι· κατα-ψύχομαι· ἀνα-ψύχομαι. -5. Raffreddarsi nel desiderio; ἀπο-βάλλω τὴν προθυμίαν.
Raffreddato; *p. pass.* ψυχριστός, ή, όν· περίψυκτος, ον. -2. Non raffreddato; ἀπερίψυκτος, ον.
Raffreddatojo; *s. m.* ψυχροφόρον, ου (τό).
Raffreddatore; *add.* ψυχροποιητικός, ή, όν· ψυχροποιός, όν.
Raffreddo; *p. pass.* V. Raffreddato.
Raffreddore; *s. m.* V. Infreddatura.
Raffrenamento; *s. m.* χαλίνωσις, σεως (ἡ)· ἀνα-χαιτισμός, οῦ (ὁ)· κόλασις, σεως (ἡ).
Raffrenare; *v. att.* χαλινόω=ῶ· κολάζω· ἀνα-χαιτίζω. -2. Moderare; κολάζω.
Raffrenativo; *add.* κολαστήριος, ον· κολαστικός, ή, όν.
Raffrenatore; *add.* χαλινῶν, οῦσα, οῦν· κολαστής, οῦ (ὁ).
Raffrettare; *v. att.* V. Affrettare.
Raffrontamento; *s. m.* V. Incontramento.
Raffrontare; *v. att.* πάλιν εἰς-βάλλω. -2. Riscontrare; τυγχάνω (ἐπί τινι)· κυρέω=ῶ (τινι). -3. Raffrontare a vicenda; ἀντι-συγ-κρίνω. -4. Rinfacciare; προ-βάλλω· ὀνειδίζω (τινί τι). -5. Accordarsi nel dire la stessa cosa; ἁρμόττω.
Raffuscare; *v. intr.* μελαίνω.
Raffusolare; *v. att.* V. Affusolare.
Ragana; *s. f. Pesce marino*; δρακανίς, ίδος (ἡ).
Ragazza; *s. f.* παιδίσκη, ης (ἡ)· παῖς παιδός (ἡ)· κόρη, ης (ἡ).
Ragazzaccio; *s. m. pegg.* φαῦλος δοῦλος ου (ὁ)· παῖς παιδός (ὁ, ἡ).
Ragazzaglia; *s. f.* / Ragazzame; *s. m.* } παιδῶν πλῆθος, εος=ους (τό).
Ragazzata; *s. f.* παιδία, ας (ἡ).
Raguzzetta; *s. f.* / Ragazzetto; *s. m.* } *dim.* e
Ragazzino; *s. m. dim.* κοράσιον, ου (τό)· παιδισκάριον, ου (τό)· παιδίον, ου (τό)· μειράκιον, ου (τό)· μειρακίδιον, ου (τό)· μειρακίσκος, ου (ὁ)· μειρακίσκη, ης (ἡ).
Ragazzo; *s. m.* δοῦλος, ου (ὁ)· παῖς, παιδός (ὁ). -2. Fanciullo; παῖς, παιδός (ὁ)· μείραξ, ακος (ὁ)· -3. Da ragazzo; παιδίοθεν. -4. Amante dei ragazzi; φιλόπαις, παιδος (ὁ, ἡ). -5. Ingannatore di ragazzi; μειρακιεξαπατής, οῦ (ὁ).
Ragazzotto; / Ragazzuccio; } *s. m. dim.* V. Ragazzetto.
Ragenzare; *v. att.* V. Raffazzonare.
Raggavignare; *v. att.* καθ-αρπάζω.
Raggelarsi; *v. intr.* χρυσταλλόομαι=οῦμαι.
Raggentilire; *v. att.* καλλωπίζω.
Raggenzare; *v. att.* V. Raffazzonare.
Ragghiare; *v. intr.* βρωμάομαι=ῶμαι· ὀγκάομαι=ῶμαι. -2. Che ragghia; βρωμήεις, εσσα, εν.
Ragghio; *s. m.* ὄγκησις, σεως (ἡ)· ὄγκημα, ατος (τό)· ὀγκηθμός, οῦ (ὁ)· βρώμησις, σεως (ἡ)· βρώμη, ης (ἡ).
Raggiante; *p. pres.* λαμπρόμενος, η, ον· λαμπρός, ά, όν· ἀκτινοειδής, ές· ἀκτινοβόλος, ον· στιλπνός, ή, όν· αὐγήεις, εσσα, εν.
Raggiare; *v. intr.* ἀκτινοβολέω=ῶ· ἀστράπτω· στίλβω. -2. Illuminare; λαμπρύνω· δια-φωτίζω· λάμπω· ἀπο-λάμπω· στίλβω· ἀπο-στίλβω.
Raggiato; *add.* ἀκτινοειδής, ές.
Raggio; *s. m.* ἀκτίν, ῖνος (ἡ)· ἀκτίς, ῖνος (ἡ). -2. Cinto di raggi; ἀκτινωτός, ή, όν. -3. Che ha forma di raggio; αὐγοειδής, ές. -4. Che manda raggi; ἀκτινοβόλος, ον· ἀκτινοφόρος, ον. -5. Saettare raggi; ἀκτινοβολέω=ῶ. -6. Raggio della ruota; κνημία, ας (ἡ). -7. Che ha otto raggi; ὀκτάκνημος, ον. -8. Avere un raggio di speranza; ἐλπίδα λαμβάνω· ἐλπίς μοι ἐκλάμπει.
Raggiornare; *v. intr.* πάλιν ἡμέρα δια-φαύσκει.

Digitized by Google

Raggioso; *add.* V. Raggiante.
Raggiramento; *s. m.* περιστροφή, ῆς (ἡ)· φεναξισμός, οῦ (ὁ)· πανουργία, ας (ἡ)· περίοδος, ου (ἡ).
Raggirare; *v. att.* περι-ειλέω· περι-στρέφω· περιάγω. -2. Maneggiare ingannevolmente; πλεονεκτέω·ἀπατάω·ἐξ-απατάω·ψεύδομαι· φεναξίζω· σφάλλω (τινα). -3. *N. pass.* πλανάομαι·περι-τρέχω· περι-φέρομαι.
Raggiratore; *add.* e
Raggirevole; *add.* πανοῦργος, ον· ἀπατεών, ῶνος (ὁ)· ψευστής, οῦ (ὁ)· ψευδόμενος, η, ον· ἀπατηλός, ή, όν· ἀπατητικός, ή, όν· δόλιος, ον· δολερός, ά, όν.
Raggiro; *s. m.* V. Rigiro.
Raggiugnere; *v. att.* ἐπι-κατα-λαμβάνω (τι)· τυγχάνω (τινος)· κιχάνω· κίχημι. -2. Congiungere; συν-άπτω. -3. Da non potersi raggiungere; ἀκίχητος, ον.
Raggiugnimento; *s. m.* κατάληψις, εως (ἡ)· σύζευξις, σεως (ἡ).
Raggiustamento; *s. m.* ἀποκατάστασις, σεως (ἡ)· ἐπισκευή, ῆς (ἡ).
Raggiustare; *v. att.* ἀπο-καθ-ίστημι· ἐπ-αν-ορθόω·ῶ. -2. Raccomodare; ἐπι-σκευάζω. -3. Riconciliare; δι-αλλάττω.
Ragglutinare; *v. att.* V. Conglutinare.
Raggomicellare; Raggomitolare; } *v. att.* στρομβόω·ῶ· ἐν-ειλέω·ῶ· περι-πλέω.
Raggrandire; *v. att.* V. Ingrandire.
Raggranellare; *v. att.* V. Raggruzzolare.
Raggravare; *v. att.* βαρύνω.
Raggricchiamento; *s. m.* συστολή, ῆς (ἡ)· οὔλωσις, σεως (ἡ)· ῥυτίδωσις, σεως (ἡ).
Raggricchiare; Raggricciare; Raggrinchiare; } *v. att.* συσ-στέλλω· ῥυκνόομαι·οῦμαι· στενοχωρέω·ῶ.
Raggrinzamento; *s. m.* V. Raggricchiamento.
Raggrinzare e Raggrinzire; *v. att.* οὐλόω·ῶ· οὖλον ποιέω·ῶ· ῥυτιδόω·ῶ.
Raggrinzato; *p. pass.* οὖλος, η, ον.
Raggroppare; Raggruppare; } *v. att.* ἐμ-πλέκω· συμ-πλέκω· δέω·ῶ.
Raggruppato; *p. pass.* ἐμπεπλεγμένος, η, ον.
Raggruppo; *s. m.* ἐμπλοκή, ῆς (ἡ).
Raggruzzare; *v. att.* V. Ragguagliare.
Raggruzzolare; *v. att.* συλ-λέγω· ἐπι-σωρεύω· ἀ-θροίζω· θησαυρίζω. -2. Raggrupparsi; συ-στέλλομαι.
Ragguagliamento; *s. m.* e
Ragguaglianza; *s. f.* ἐξίσωσις, σεως (ἡ)· ἀνίσωσις, σεως (ἡ)· ἀνισασμός, οῦ (ὁ).
Ragguagliare; *v. att.* ἰσόω·ῶ· ἐξ-ισόω·ῶ· ἀν-ισόω·ῶ· ἐπ-αν-ισόω·ῶ (τι πρός τι). -2. Paragonare; παρ-αλληλίζω· συμ-βάλλω (τί τινι, πρός τι)· εἰκάζω (τί τινι). -3. Riferire qualche cosa; ὁηλόω·ῶ (πρός τινα)· γνωρίζω (τινά τι)· ἐπ-αγγέλλω (τινί τι). -4. Ragguagliare le scritture; συλ-λογίζω.
Ragguagliato; *p. pass.* ἐξισωθείς, εῖσα, έν. -2. Avvisato; πυνθανόμενος, η, ον.
Ragguagliatore; *add.* ἐπαγγέλλων, ουσα, ον.
Ragguaglio; *s. m.* V. Ragguagliamento. -2. Notizia; ἀγγελία, ας (ἡ). -3. Dare ragguaglio; V. Ragguagliare.
Ragguardamento; *s. m.* ὄψις, εως (ἡ). -2. Minuta considerazione; σκέψις, εως (ἡ).
Ragguardare; *v. att.* ὀξυδερκέω·ῶ· βλέπω· ἀπο-βλέπω (πρός, εἴς τι)· προς-βλέπω (τινα). -2. Pertenere; προς-ήκω. -3. Por mente; κατα-νοέω·ῶ· λογίζομαι· δια-λογίζομαι· σκοπέω·ῶ· ἐν-νοέω·ῶ.
Ragguardatore; *add.* θεατής, οῦ (ὁ).
Ragguardevole; *add.* V. Riguardevole.
Ragguardevolezza; *s. f.* V. Riguardevolezza.
Ragguardevolmente; *avv.* V. Riguardevolmente.
Ragguardo; *s. m.* V. Riguardo.
Ragguazzare; *v. att.* μετα-μίγνυμι.
Raggia; *s. f.* ῥαπίνη, ης (ἡ). -2. Frode; τέχνη, ης (ἡ)· πανουργία, ας (ἡ).
Ragionale; *add.* V. Ragionevole.
Ragionamentino; *s. m. dim.* λογάριον, ου (τό).
Ragionamento; *s. m.* συνομιλία, ας (ἡ)· κοινολογία, ας (ἡ)· λόγος, ου (ὁ). -2. Aver ragionamento; ὁμιλέω·ῶ. -3. Entrare in ragionamento; λόγου ἄρχομαι. -4. *Operazione dell'intelletto;* λόγος, ου (ὁ)· λογισμός, οῦ (ὁ). -5. Falso ragionamento; παραλογισμός, οῦ (ὁ).
Ragionamentuccio; *s. m. dim.* V. Ragionamentino.
Ragionare; *v. att.* λογίζομαι· συλ-λογίζομαι· ἐκ-λογίζομαι. -2. Parlare insieme; ὁμιλέω·ῶ· δια-λογίζομαι. -3. Narrare; δι-ηγέομαι·οῦμαι. -4. Far ragione; συλ-λογίζομαι.
Ragionare; *s. m. Discorso;* λόγος, ου (ὁ)· ὁμιλία, ας (ἡ).
Ragionatamente; *avv.* εὐλόγως· κατὰ λόγον· ἀξίως.
Ragionativo; *add.* λογιστικός, ή, όν.
Ragionato; *add.* λογικός, ή, όν. -2. Cosa della quale si ragiona; εἰρημένος, η, ον.
Ragionatore; *add.* λογικός, ή, όν· λογιστής, οῦ (ὁ).
Ragioncella; Ragioncina; } *s. f. dim.* λογίδιον, ου (τό).
Ragione; *s. f.* λόγος, ου (ὁ)· σύνεσις, σεως (ἡ)· γνώμη, ης (ἡ)· λογισμός, οῦ (ὁ). -2. Destrezza; δεξιότης, ητος (ἡ)· ἐμπειρία, ας (ἡ). -3. Arte; τέχνη, ης (ἡ). -4. Dovere; δίκαιον, ου (τό)· δίκη, ης (ἡ). -5. Prova, argomento; πίστις, εως (ἡ)· λόγος, ου (ὁ). -6. Motivo, causa; αἰτία, ας (ἡ)· πρόφασις, σεως (ἡ). -7. Qualità, sorta; εἶδος, εος·ους (τό)· γένος, εος·ους (τό). -8. Scienza delle leggi; δίκαιον, ου (τό). -9. Società di traffico; ἑταιρία, ας (ἡ). -10. Tema; ἐπιχείρημα, ατος (τό). -11. *Luogo dove si amministra la ragione;* δικαστήριον, ου (τό). -12. A ragione; ἀξίως· δίκη. -13. Andarsene alla ragione; πορεύομαι εἰς τὸ δικαστήριον. -14. Consentaneo a ragione; φρόνιμος, ον· σώφρων, ον· *avv.* φρονίμως. -15. Il consentimento della ragione; εὐλογία, ας (ἡ)· φρόνιμον, ου (τό). -16. Contro ragione, che ripugna alla ragione; ἄλογος, ον· *avv.* ἀλόγως. -17. Creare una ragione; συμμαχίαν ποιέομαι·οῦμαι (τινι). -18. Disdire una ragione; συμμαχίαν δια-λύω. -19. Chieder ragione; λόγον ζητέω·ῶ. -20. Dare ragione; δικαίως κρίνω. -21. Di che non si può dar ragione; ἀτέκμαρτος, ον. -22. Di ragione; οὕτω· οὕτως. -23. Di santa ragione; σφόδρα. -24. Fare ragione, *stimare;* νομίζω· ἡγέομαι·οῦμαι. -B'. *Far giustizia;* δικαιοδοτέω·ῶ. -Γ'. *Calcolare le spese;* συν-αίρω τὸν λόγον. -25. Mancanza di ragione; ἀλογία, ας (ἡ)· ἀφροσύνη, ης (ἡ). -26. Non vi ha ragione per cui; οὐκ ἔστι ὅτι. -27. Privo della ragione; ἄλογος, ον· ἀνόητος, ον· ἄφρων, ον. -28. Per qual ragione? διὰ τί; -29. Per questa ragione; διὰ ταῦτα· διὰ τοῦτο. -30. Per più ragioni; διὰ πολλά·

Digitized by Google

πολλῶν ἕνεκα. -31. Render ragione; λόγον δίδωμι. -32. Saldar la ragione; λόγον ἐξ-ισόω=ῶ. -33. Saper di ragione; ἀριθμητικὴν οἶδα. -34. Senza ragione; ἀδίκως· εἰκῇ· ἀναξίως. -35. Ragion di stato; πολιτική, ῆς (ἡ)· πολιτικόν, οῦ (τό). -36. Tener ragione; θεμιστεύω. -B'. *I conti*; λογίζομαι.

Ragionetta; *s. f. dim.* λογίδιον, ου (τό).

Ragioneville *add.* e

Ragionevole; *add* λογικός, ή, όν· ἔλλογος, ον. -2. Giusto; δίκαιος, α, ον. -3. Convenevole; προσήκων, ουσα, ον· ἐπιτήδειος, α, ον.

Ragionevolemente; *avv.* V. Ragionevolmente.

Ragionevolezza; *s. f.* εὐνομία, ας (ἡ)· δικαιοσύνη, ης (ἡ).

Ragionevolmente; *avv.* δικαίως· δίκῃ· εὐλόγως. -2. Convenevolmente; ἐπιτηδείως.

Ragioniere; *s. m.* λογιστής, οῦ (ὁ).

Ragioso; *add.* ῥητινώδης, ες,

Ragliare; *v. intr.* V. Ragghiare.

Ragliata; *s. f.* / Raglio; *s. m.* } V. Ragghio.

Ragna; *s. f. La tela che fa il ragno*; ἀράχνη, ης (ἡ)· ἀράχνιον, ου (τό). -2. *Rete per pigliare uccelli*; δίκτυον, ου (τό)· θήρατρον, ου (τό)· παγίς, ίδος (ἡ). -3. Inganno; παγίς, ίδος (ἡ)· δόλος, ου (ὁ). -4. Dare nella ragna; ἐμ-πίπτω εἰς παγίδα. -5. Tendere la ragna; παγιδεύω.

Ragnare; *v. intr. Tendere la ragna*; παγιδεύω. -2. Portar via; ἀφ-αιρέομαι=οῦμαι.

Ragnatela; *s. f.* ἀράχνη, ης (ἡ)· ἀράχνιον, ου (τό).

Ragnatelo; *s. m.* V. Ragno. -2. Coprire con ragnatelo; ἀραχνιόω=ῶ. -3. Simile a ragnatelo; ἀραχνιώδης, ες· ἀραχνοειδής, ές.

Ragno; *s. m.* e

Ragnolo; *s. m.* ἀράχνη, ης (ἡ)· ἀράχνης, ου (ὁ)· ἄραχνος, ου (ὁ). -2. Appartenente al ragno; ἀραχναῖος, α, ον· ἀράχνειος, α, ον· ἀραχνήεις, εσσα, εν· ἀραχνικός, ή, όν. -3. Tessuto dai ragni; ἀραχνουφής, ές. -4. Ragnatela; ἀράχνη, ης (ἡ)· ἀράχνιον, ου (τό). -5. Ragno, *pesce marino*; λάβραξ, ακος (ὁ).

Ragnuola; *s. f.* παγίς, ίδος (ἡ).

Ragnuolo; *s. m.* V. Ragnolo.

Ragunamento; *s. m.* / Ragunanza; *s. f.* } e

Ragunata; *s. f.* συνουσία, ας (ἡ)· σύλλογος, ου (ὁ)· συλλογή, ῆς (ἡ). -2. Ammassamento; εὐπορία, ας (ἡ). -3. Fare ragunamento; συν-άγω.

Ragunaticcio; *add.* συνειλεγμένος, η, ον· σύλλεκτος, ον.

Ragunatore; *add.* συλλέγων, ουσα, ον· συναθροίζων, ουσα, ον.

Ragunazione; *s. f.* / Raguno; *s. m.* } V. Ragunamento.

Rajare; *v. intr.* V. Raggiare.

Rallargamento; *s. m.* πλάτυνσις, εως (ἡ)· ἀνεύρυσμα, ατος (τό)· ἀνευρυσμός, οῦ (ὁ)· διαστολή, ῆς (ἡ).

Rallargare; *v. att.* πλατύνω· ἀνευρύνω· δια-στέλλω.

Rallargatore; *add.* πλατύνων, ουσα, ον.

Rallegiare; *v. att.* ἱλαρύνω· κουφίζω.

Rallegramento; *s. m.* e

Rallegranza; *s. f.* χαρά, ᾶς (ἡ)· τέρψις, εως (ἡ)· εὐφροσύνη, ης (ἡ)· ἱλαρότης, ητος (ἡ)· φαιδρότης, ητος (ἡ)· εὐθυμία, ας (ἡ).

Rallegrare; *v. att.* εὐφραίνω· ἱλαρόω=ῶ· ἱλαρύνω· τέρπω· εὐθυμίαν παρ-έχω (τινι). -2. Dare il mi rallegro; συγ-χαίρω. -3. Rallegrare eccessivamente; ὑπερ-ευφραίνω. -4. Rallegrarsi; χαίρω (τινι, ἐπί τινι)· ἥδομαι· εὐφραίνομαι· τέρπομαι (τινι)· γηθέω=ῶ· ἀγάλλομαι. -5. Rallegrarsi eccessivamente; ὑπερ-αγάλλομαι· ὑπερ-εὐφραίνομαι. -6. Rallegrarsi insieme; συγ-γηθέω=ῶ· συν-αγάλλομαι. -7. Che si rallegra di piccole cose; μικροχαρής, ές. -8. Che rallegra assai; πολυχαρής, ές. -9. Che rallegra assai dolcemente; μελιτερπής, ές.

Rallegrativo; *add.* ἱλαρύνων, ουσα, ον.

Rallegrato; *p. pass.* εὐφρανόμενος, η, οι.

Rallegratore; / Rallegratorio; } *add.* V. Rallegrativo.

Rallegratura; *s. f.* Rallegranza.

Rallenare; *v. att.* χαλάω=ῶ· κουφίζω· ἀνα-κουφίζω (τινά τινος). -2. *N. pass.* Pigliar forza; ῥώννυμαι.

Rallentamento; *s. m.* ἄνεσις, εως (ἡ)· ὕφεσις, εως (ἡ)· χάλασις, εως (ἡ).

Rallentare; *v. att.* ἀν-ίημι· χαλάω=ῶ· ἀνα-χαλάω=ῶ (τι). -2. Scemare; ἐλαττόω=ῶ· χαλάω=ῶ. -3. Rallentare insieme; συγ-χαλάω=ῶ.

Rallentato; *p. pass.* ἀνειμένος, η, ον.

Rallettare; *v. att.* V. Allettare.

Rallevare; *v. att.* ἐκ-τρέφω· ἀνα-τρέφω. -2. Alleggerire; ἐλαφρύνω· κουφίζω.

Ralleviare; *v. att.* V. Ralleggiare.

Rallignare; *v. intr.* πάλιν ἐγ-γίγνομαι.

Rallumare; *v. att.* e

Ralluminare; *v. att.* φωτίζω· ἀνα-φωτίζω· δια-φωτίζω· ἐπ-αυγάζω· κατα-λάμπω. -2. Rallumare la mente; παιδεύω τὸν νοῦν. -3. Render la vista; ἀνοίγω τοὺς ὀφθαλμούς (τινος). -4. Ricuperare la vista; ἀνα-βλέπω.

Ralluminato; *p. pass.* ἀναπεφωτισμένος, η, ον.

Rallungare; *v. att.* ὀρεκτότερον ποιέω=ῶ· μηκύνω· ἐκ-τείνω· προ-άγω.

Rama; *s. f.* V. Ramo.

Ramajolo e Ramajuolo; *s. m.* τρυηλίς, ίδος (ἡ)· τορύνη, ης (ἡ)· δοίδυξ, υκος (ὁ).

Ramanzina; *s. f.* V. Rammanzina.

Ramanzo; *s. m.* V. Romanzo.

Ramarro; *s. m.* σαῦρος, ου (ὁ)· σαῦρα, ας (ἡ).

Ramatella; *s. f.* / Ramatello; *s. m.* } *dim.* V. Ramicello.

Rame; *s. m.* V. Bronzo.

Ramella; *s. f.* / Ramello; *s. m.* } *dim.* V. Ramicello.

Ramento; *s. m.* V. Radimento.

Ramerino; *s. m.* λιβανωτίς, ίδος (ἡ).

Ramettino; / Rametto; } *s. m. dim.* V. Ramicello.

Ramice; *s. m. Ernia*; κήλη, ης (ἡ).

Ramicella; *s. f. dim.* e

Ramicello; *s. m. dim.* κλαδίσκος, ου (ὁ)· κλωνάριον, ου (τό)· κλωνίον, ου (τό). -2. Senza ramicelli; ἀκλώνητος, ον.

Ramiere; *s. m.* χαλκεύς, έως (ὁ).

Ramificare; *v. intr.* ὀζόομαι=οῦμαι· εἰς ὄζους ἐκ-τείνομαι· κλάδους φύω· κλάδους παρα-τείνω.

Ramificazione; *s. f.* τὸ κλάδους παρα-τείνειν.

Ramigno; *add.* χάλκεος=οῦς, εα=ῆ, εον=οῦν.

Ramingare; *v. intr.* πλανάομαι=ῶμαι· πλανητεύω.

Ramingo; *add. Che va di ramo in ramo*; περί-πτηρος, ον. -2. Errante; πλανής, ῆτος (ὁ)· πλανήτης, ου (ὁ)· πλανητικός, ή, όν· ἄστατος, ον. -3.

Digitized by Google

Fuggiasco; φυγάς, άδος (ὁ, ἡ)· αὐτόμολος, ον. -4. Andare ramingo; πλανάομαι=ῶμαι· ἀστατέω=ῶ. -5. Essere, stare ramingo; αὐτόμολός εἰμι.

Ramino; *s. m. Vaso di rame;* κάνκαβος, ου (ὁ).

Ramitella; *s. f.* } *dim.* V. Ramicello.
Ramitello; *s. m.* }

Rammantare; *v. att.* πέπλῳ ἀμφι-ἕννυμι. -2. Proteggere; προ-ίσταμαι· δια-φυλάττω· ἀμφι-βαίνω. -3. *N. pass.* Abbellirsi; κατα-κοσμέομαι=οῦμαι.

Rammantellare; *v. att.* V. Rammantare.

Rammanzina; *s. f.* } ἐπιτίμησις, σεως (ἡ).
Rammanzo; *s. m.* }

Rammarcarsi; *v. intr.* V. Rammaricarsi.

Rammarco; *s. m.* V. Rammarico.

Rammarginamento; *s. m.* ἐπείσαγμα, ατος (τό)· ἀπούλωσις, σεως (ἡ)· ἐξάκεσις, σεως (ἡ).

Rammarginare; *v. att.* ἐπ-εις-άγω· ἐξ-ιάομαι=ῶμαι· ἀκέομαι=οῦμαι. -2. Far rammarginare; ἀπ-ουλόω=ῶ. -3. Atto a far rammarginare; ἀπουλωτός, ή, όν. -4. Non rammarginato; ἀκατούλωτος, ον. -5. *N. pass.* ἀπ-ουλόομαι=οῦμαι.

Rammaricamento; *s. m.* μεμψιμοιρία, ας (ἡ)· μέμψις, εως (ἡ)· λύπη, ης (ἡ)· ἄχθος, εος=ους (τό)· ἀνία, ας (ἡ).

Rammaricarsi; *v. intr.* μεμψιμοιρέω=ῶ· λυπέομαι=οῦμαι· ἄχθομαι· λύπην ἔχω· μέμψομαι· αἰτιάομαι=ῶμαι.

Rammaricatore; *add.* μεμψίμοιρος, ον.

Rammaricazione; *s. f.* V. Rammaricamento.

Rammarichevole; *add.* φιλαιτίος, α, ον.

Rammarichio; *s. m.* } V. Rammaricamento.
Rammarico; *s. m.* }

Rammaricoso; *add.* Rammaricatore.

Rammassare; *v. att.* συλ-λέγω· συν-αθροίζω· συν-αγελάζω.

Rammassato; *p. pass.* συμπεφορημένος, η, ον.

Rammembranza; *s. f.* V. Rimembranza.

Rammembrare; *v. intr.* V. Rimembrare.

Rammemoranza; *s. f.* V. Rammemorazione.

Rammemorare; *v. att.* μνημονεύω· ἀνα-μιμνήσκω· ὑπο-μιμνήσκω (τινά τινος). -2. *N. pass.* ἀνα-μιμνήσκομαι· μνάομαι=ῶμαι (τινος). -3. Che può rammemorare; μνητός, ή, όν.

Rammemorato; *p. pass.* μνημονευθείς, εῖσα, έν.

Rammemoratore; *add.* ὑπομιμνήσκων, ουσα, ον· μνημονεύων, ουσα, ον· παραινέτης, ου (ὁ)· παρακελευστής, οῦ (ὁ).

Rammemorazione; *s. f.* ἀνάμνησις, σεως (ἡ)· ὑπόμνησις, σεως (ἡ).

Rammemoriare; *v. intr.* ἀνα-μιμνήσκομαι.

Rammendare; *v. att.* δι-ορθόω=ῶ· ἐπ-αν-ορθόω=ῶ· ἀν-ορθόω=ῶ.

Rammendatore; *add.* ἐπανορθόων, ουσα, ον.

Rammentamento; *s. m.* } ἀνάμνησις, σεως (ἡ).
Rammentanza; *s. f.* }

Rammentare; *v. att.* V. Rammemorare.

Rammentatore; *add.* V. Rammemoratore.

Rammentio; *add.* ἀναμνημόνευσις, σεως (ἡ).

Rammentone; *add.* V. Rammemoratore.

Rammenzione; *s. f.* V. Rammentamento.

Rammezzare; *v. att.* μεῖζω· δι-αιρέω=ῶ.

Rammollare; *v. att.* e

Rammollire; *v. att.* ἁπαλύνω· πραΰνω· μαλάττω· ἀνα-μαλάττω· ἐκ-μαλάττω· κατα-μαλάττω. -2. Ciò che rammollisce; μάλαγμα, ατος (τό). -3. Rammollire affatto; δια-μαλάττω.

Rammontare; *v. att.* συμ-φορέω=ῶ· συν-αθροίζω· συσ=σωρεύω.

Rammontato; *p. pass.* συσσωρευθείς, εῖσα, έν.

Rammorbidare; *v. att.* δια-μαλάττω· ἐκ-μαλάττω.

Rammorbidativo; *add.* μαλακτικός, ή, όν.

Rammorbidire; } *v. att.* V. Rammorbidare.
Rammorvidire; }

Rammucchiare; } *v. att.* V. Rammontare.
Rammuricare; }

Ramno; *s. m.* V. Ranno.

Ramo; *s. m.* κλάδος, ου (ὁ)· κλών, ῶνος (ὁ)· ὄζος, ου (ὁ)· ἀκρέμων, ωνος (ὁ). -2. Schiatta; γένος, εος=ους (τό)· κλάδος, ου (ὁ). -3. Che ha grandi rami; ἀκρεμονικός, ή, όν. -4. Che ha molti rami; πολύοζος, ον· πολυκλαδής, ές· πολύκλαδος, ον. -5. Che ha pochi rami; ὀλιγόκλαδος, ον. -6. Che ha un sol ramo; μονόκλωνος, ον. -7. Essere convertito in rami; ὀζόομαι=οῦμαι. -8. Insieme coi rami; αὐκλάδος, ον. -9. Senza rami; ἄοζος, ον.

Ramolaccetto; *s. m. dim.* ῥαφανίδιον, ου (τό).

Ramolaccio; *s. m.* } ῥάφανος, ου (ὁ)· ῥαφανίς, ίδος
Ramolaccia; *s. f.* } (ἡ)· ῥαφάνη, ης (ἡ).

Ramoruto; *add.* V. Ramoso.

Ramoscello; *s. m. dim.* κλαδίον, ου (τό).

Ramosità; *s. f.* κλαδῶδες, εος=ους (τό).

Ramoso; *add.* κλαδώδης, ες· ὀζώδης, ες.

Rampa; *s. f.* ὄνυξ, υχος (ὁ).

Rampante; *add.* ὄρθιος, ον = α, ον. -2. Rettile; ἑρπυστικός, ή, όν.

Rampare; *v. att. Ferire di rampa;* σπαράττω τοῖς ὄνυξιν. -2. *Intr.* προς-έρπω.

Rampicare; *v. intr.* ἑρπίζω· ἀνα-ῥῥιχάομαι=ῶμαι.

Rampicone; *s. m.* ἁρπάγη, ης (ἡ).

Rampino; *s. m.* ἁρπάγη, ης (ἡ)· ἄγκιστρον, ου (τό)· ὄγκινος, ου (ὁ) *G. M.*

Rampogna; *s. f.* e

Rampognamento; *s. m.* λοιδορία, ας (ἡ)· λοιδόρημα, ατος (τό)· μέμψις, εως (ἡ)· βλασφημία, ας (ἡ)· κακολογία, ας (ἡ)· ὕβρις, εως (ἡ).

Rampognare; *v. att.* λοιδορέω=ῶ· κακῶς λέγω (τινα)· μέμφομαι· λοιδορέομαι=οῦμαι (τινι).

Rampognatore; *add.* λοίδορος, ον· κακολόγος, ον.

Rampognevole; *add.* V. Mordace.

Rampognoso; *add.* ὑβριστικός, ή, όν.

Rampollamento; *s. m.* ἀνάβλυσις, σεως (ἡ).

Rampollare; *v. intr.* ἀνα-βλύζω· περι-βλύζω· βλύω· βλύζω· ἀνα-πιδεύομαι· ἐκ-πιδεύομαι· γίγνομαι (ἔκ τινος). -2. Nascere; ὄρνυμαι· γίγνομαι· φύομαι (ἔκ τινος). -3. *Att.* Far rampollare; γεννάω=ῶ· φύω· τίκτω· πηγάζω.

Rampollo; *s. m.* πηγή, ῆς (ἡ)· κρήνη, ης (ἡ)· πίδαξ, ακος (ὁ)· νᾶμα, ατος (τό)· βλαστός, οῦ (ὁ)· βλυσμός, οῦ (ὁ). -2. Aver molti rampolli; πολυκλαδέω=ῶ. -3. Che ha molti rampolli; πολυκλήματος, ον.

Rampone; *s. m.* V. Rampicone.

Ramuccio; }
Ramucello; }
Ramuscello; } *s. m. dim.* V. Ramoscello.
Ramuscolo; }

Ramuscoloso; *add.* κλαδοῦχος, ον.

Ramuzzo; *s. m. dim.* V. Ramoscello.

Rana; *s. f.* βάτραχος, ου (ὁ). -2. Appartenente alla rana; βατράχειος, α, ον. -3. La guerra delle rane coi topi; βατραχομυομαχία, ας (ἡ).

Digitized by Google

-4. Imitare le rane, muoversi come una rana; βατραχίζω. -5. Pigliare alcuno al boccone come le rane; δελεάζω.

Rancare; Ranchettare; } *v. intr.* σκάζω.

Ranciato; *add.* κρόκινος, η, ον.

Rancico; Rancicoso; } *add.* V. Rancido.

Rancidezza; Rancidità; } *s. f.* V. Rancidume.

Rancido; *add.* δυσώδης, ες· ταγγός, ή, όν· σαπρός, ά, όν. -2. Essere rancido; ταγγίζω.

Rancidume; *s. m.* σαπρότης, ητος (ή).

Rancio; *add.* κρόκινος, η, ον. -2. Rancido V.

Rancioso; *add.* V. Rancido.

Ranco; *add.* χωλός, ή, όν.

Rancore; *s. m.* σαπρότης, ητος (ή)· ταγγή, ῆς (ή)· ταγγίασις, σεως (ή)· τάγγος, εος-ους (τό). -2. Sdegno; ῥθόνος, ου (ὁ)· ἀγανάκτησις, σεως (ή)· μῖσος, εος-ους (τό). -3. Conservare, avere rancori; μνησικακέω-ῶ (τινι)· ἐγ-κοτέω-ῶ· ἔγκοτὸν ἔχω (τινι)· χαλεπαίνω (τινι).

Rancura; *s. f.* λύπη, ης (ή)· ἄλγος, εος-ους (τό). -2. Rancore V. § -2.

Rancurarsi; *v. intr.* ἀλγέω-ῶ· λυπέομαι-οῦμαι.

Randagine; Randagio; } *add.* V. Ramingo. -2. *Andare randagine*; πλανάομαι-ῶμαι.

Randellare; *v. att.* βάκτρῳ κροτέω-ῶ· πλαίω· κόπτω· τύπτω.

Randellata; *s. f.* βάκτρου πληγή, ῆς (ή)· τύπος, ου (ὁ)· κρότος, ου (ὁ).

Randello; *s. m.* βάκτρον, ου (τό)· μοχλίον, ου (τό)· ῥόπαλον, ου (τό)· ξύλον, ου (τό).

Ranella; *s. f. dim.* βατραχίς, ίδος (ή)· βατραχίδιον, ου (τό). -2. *Sorta di malore*; ὑπογλώσσιον, ου (τό).

Rangola; *s. f. Cura*; φροντίς, ίδος (ή)· κῆδος, εος-ους (τό).

Rangolamento; *s. m.* μεγαφώνησις, σεως (ή).

Rangolare; *v. intr.* φροντίζω. -2. Gridare sforzatamente; μέγα βοάω-ῶ· μεγαφωνέω-ῶ.

Rangolo; *s. m.* V. Rangola.

Rangoloso; *add.* ἐπιμελής, ές.

Rangulare; *v. intr.* V. Rangolare.

Rangulo; *s. m.* V. Rangola.

Ranino; *add.* βατράχειος, α, ον.

Rannata; *s. f.* κονία, ας (ή).

Rannerare; *v. intr.* μελαίνομαι.

Rannestamento; *s. m.* V. Rinnestamento.

Rannestare; *v. att.* V. Rinnestare.

Rannestatura; *s. f.* V. Innestatura.

Rannicchiare; *v. att.* συ-στέλλω· συ-σπάω-ῶ· συν-ωλύω· συν-έλκω· συλ-λέγω. -2. *N. pass.* συ-στέλλομαι· συλ-λέγομαι.

Rannicchiato; *p. pass.* συνεσταλμένος, η, ον.

Rannidare e Rannidiare; *v. intr.* V. Annidare.

Ranno; *s. m.* κονία, ας (ή).

Rannobilire; *v. att.* V. Nobilitare.

Rannodamento; *s. m.* πλοκή, ῆς (ή).

Rannodare; *v. att.* παλιν ἐν-δέω-ῶ, συν-άπτω. -2. Rappezzare; συμ-πλέκω· συν-είρω.

Rannovellare; *v. att.* V. Rinnovellare.

Rannugolare; *v. intr.* V. Rannuvolare.

Rannuvolamento; *s. m.* ἐπίνεψις, εως (ή).

Rannuvolare; *v. intr.* νέφεσι σκοτίζομαι· συν-νεφόω-ῶ.

Ranocchia; *s. f.* V. Rana.

Ranocchiella; *s. f. dim.* V. Ranella.

Ranocchiesco; *add.* βατράχειος, α, ον.

Ranocchietto; *s. m. dim.* V. Ranella.

Ranocchio; *s. m.* V. Rana.

Ranticoso; *add.* V. Rantoloso.

Rantolare; *v. intr.* βραγχιάω-ῶ· βραγχάω-ῶ.

Rantolo; *s. m.* βράγχος, ου (ὁ).

Rantoloso; *add.* βραγχῶν, ῶσα, ῶν· βραγχαλίος, α, ον· βραγχός, ή, όν.

Ranuncolo e Ranunculo; *s. m. T. bot.* βατραχίον, ου (τό).

Ranuzza; *s. f. dim.* V. Ranella.

Rapa; *s. f.* γογγύλη, ης (ή)· ῥάπυς, υος (ή)· γογγυλίς, ίδος (ή). -2. Come asino sape, così minuzza rape; κατὰ δύναμιν ἐπι-χειρέω-ῶ (τινι). -3. Voler cavare sangue dalle rape; δνου πόκους ζητέω-ῶ.

Rapace; *add.* ἅρπαξ, αγος (ὁ, ή)· ἁρπαγεύς, έως (ὁ)· ἁρπακτινός, ή, όν· ἁρπακτήριος, α, ον· ἁρπαλέος, α, ον· ἅρπαγος, ον· ἁρπακτήρ, ῆρος (ὁ)· ἁρπακτής, οῦ (ὁ)· ἁρπάκτειρα, ας (ή).

Rapacemente; *avv.* ἁρπάγδην· ἁρπακτικῶς· ἁρπαλέως.

Rapacità; *s. f.* ἁρπαγή, ῆς (ή).

Rapata; *s. f.* ῥάπυος πληγή, ῆς (ή).

Rapere; *v. att.* V. Rapire.

Raperonzo e Raperonzolo; *s. m.* ἀγρία γογγυλίς, ίδος (ή).

Rapidamente; *avv.* ταχύ· ταχέως· ταχά· ὁρμητικῶς· σφόδρα. -2. Fare rapidamente; παρα-κλίπτω. -3. Che passa rapidamente al di sopra; ὑπερπετής, ές.

Rapidezza; Rapidità; } *s. f.* ταχύτης, ητος (ή)· τάχος, εος-ους (τό)· ὁρμητικόν, οῦ (τό).

Rapido; *add.* ὁρμητικός, ή, όν· σφοδρός, ά, όν· ταχύς, εῖα, ύ· ὀξύς, εῖα, ύ· ὠκύς, εῖα, ύ. -2. Rapace; ἅρπαξ, αγος (ὁ, ή)· ἁρ-παλέος, α, ον.

Rapimento; *s. m.* V. Rapinamento. -2. Estasi; ἔκστασις, σεως (ή).

Rapina; *s. f* e

Rapinamento; *s. m.* ἅρπαγμα, ατος (τό)· ἁρπαγή, ῆς (ή)· λῃστεία, ας (ή). -2. Ratto; ἁρπαγμός, οῦ (ὁ). -3. Furia; ὠκύτης, ητος (ή). -4. Rapina di cose sacre; θεοσυλία, ας (ή).

Rapinare; *v. att.* V. Rapire.

Rapinatore; *add.* ἁρπακτικός, ή, όν.

Rapinoso; *add.* V. Rapido. -2. Repentino V.

Rapire; *v. att.* ἁρπάζω· λῃστεύω· μάρπτω. -2. Tirare; ἕλκω, -3. Rapire insieme; συμ-μάρπτω. -4. Che rapisce cose sacre; θεοτύλης, ου (ὁ). -5. Da rapirsi; ἁρπαγιμαῖος, α, ον· ἁρπάγιμος, ον.

Rapisma; *s. m.* ῥάπισμα, ατος (τό).

Rapitivo; *add.* ἁρπακτικός, ή, όν.

Rapito; *p. pass.* ἁρπακτός, ή, όν· ἁρπαχθείς, εῖσα, έν. -2. Assorto; ἐκστατικός, ή, όν. -3. Essere rapito; εἰς ἔκστασιν ἔλκομαι.

Rapitore; *add.* ἁρπακτής, οῦ (ὁ)· ἅρπαξ, αγος (ὁ, ή)· ἁρπάκτειρα, ας (ή)· ἁρπαγεύς, έως (ὁ)· ἅρπαγος, ον.

Raponzo e Raponzolo; *s. m.* V. Raperonzolo.

Rappacciare; *v. att.* Pacificare.

Rappaciazione; Rappacificamento; } *s. f. s. m.* διαλλαγή, ῆς (ή).

Rappacificare; *v. att.* V. Pacificare.

Rappadore; *add.* V. Rapitore.

Rappagare; *v. att.* V. Appagare.

Digitized by Google

Rappallottolamento; *s. m.* τὸ γογγυλεύειν.
Rappallottolare; *v. att.* e
Rappallozzolare; *v. att.* γογγυλεύω· γογγυλίζω· γογγυλόω=ῶ. -2. Raggrupparsi; εἱλέομαι=οῦμαι.
Rapparare; / Rapparecchiare; } *v. att.* πάλιν παρα-σκευάζω· ἀνα-σκευάζω.
Rappareggiare; *v. att.* V. Pareggiare.
Rapparire; *v. intr.* πάλιν φαίνομαι.
Rappattumare; *v. att.* V. Pacificare.
Rappellare; *v. att.* ἀνα-καλέω=ῶ· πάλιν προς-αγορεύω. -2. Appellare; ἐκ-καλέω=ῶ.
Rappezzamento; *s. m.* ῥαφή, ῆς (ἡ)· ἄκεσις, σεως (ἡ).
Rappezzare; *v. att.* V. Ripezzare.
Rappezzatore; *add.* V. Rippezzatore.
Rappezzatura; *s. f.* V. Ripezzatura.
Rappianare; *v. att.* ὁμαλίζω.
Rappianato; *p. pass.* ὁμαλισθείς, εῖσα, έν.
Rappiastrare; *v. att.* πάλιν συγ-κολλάω=ῶ. -2. *N. pass.* Rappattumarsi; δι-αλλάττομαι.
Rappiattare; *v. intr.* κεύθομαι.
Rappiccare; *v. att.* ἀνα-ζεύγνυμι· ἀνα-ζευγνύω· ἀνα-κολλάω=ῶ· προς-κολλάω=ῶ. -2. Rappiccare il sonno; ἀνα-κοιμάομαι=ῶμαι· πάλιν ἀφ-υπνόω=ῶ. -3. La battaglia; πόλεμον ἀνα-καινόω=ῶ, ἀνα-σκευάζω.
Rappiccatura; *s. f.* προκόλλησις, σεως (ἡ)· ἀνακόλλημα, ατος (τό). -2. Rifacimento; ἀνασκευή, ῆς (ἡ).
Rappiccinire; / Rappicciolire; / Rappiccolare; / Rappiccolire; } *v. att.* ἐλαττόω=ῶ· μικρύνω· μικρὸν ποιέω=ῶ. -2. *Di larghezza;* ἀντι-περι-ίστημι.
Rappigliamento; *s. m.* πῆξις, εως (ἡ).
Rappigliare; *v. att.* πήσσω· πήγνυμι. -2. Che ha forza di rappigliare; πηκτικός, ή, όν. -3. Fare rappresaglia; ἴσα ἀντ-απο-δίδωμί (τινι)· τὴν ἴσην μετρέω=ῶ (τινι). -4. Rappigliare di nuovo; πάλιν ἀνα-λαμβάνω.
Rappigliato; *p. pass.* πηκτός, ή, όν.
Rappoggiare; *v. att.* V. Appoggiare.
Rapportagione; *s. f.* / Rapportamento; *s. m.* } V. Rapporto.
Rapportare; *v. att.* ἐπ-ανα-φέρω· ἀγγέλλω. -2. Ricordare; μνημονεύω· ἐπ-αν-άγω. -3. Narrare; δι-ηγέομαι=οῦμαι. -4. Rappresentare; δι-εμ-φαίνω. -5. Cagionare; προς-φέρω.
Rapportato; *p. pass.* ἀναγγελθείς, εῖσα, έν.
Rapportatore; *add.* μηνυστήρ, ῆρος (ὁ)· μηνύτης, ητος (ἡ).
Rapportazione; *s. f.* e
Rapporto; *s. m.* διήγησις, σεως (ἡ)· ἀγγελία, ας (ἡ)· ἀπαγγελία, ας (ἡ). -2. Far rapporto; V. Rapportare.
Rapprendere; *v. att.* V. Ripigliare. -2. Rappigliare; πήγνυμι.
Rapprendimento; *s. m.* V. Ripigliamento.
Rappresaglia; *s. f.* ἴσα πρὸς ἴσα· ἀμοιβαί, ῶν (αἱ)· ῥύσια, ων (τά)· ἐγχυρίασμός, οῦ (ὁ). -2. Fare rappresaglia; ἴσα ἀντ-απο-δίδωμί (τινι)· τὴν ἴσην μετρέω=ῶ (τινι). -3. Mettere dentro per rappresaglia; ἀντ-εμ-πήγνυμι. -4. Incendiare per rappresaglia; ἀντι-πίμπρημι· ἀντ-εμ-πίμπρημι.
Rappresagliare; *v. intr.* τὴν ἴσην μετρέω=ῶ· ἴσα ἀντ απο-δίδωμι.
Rappresentagione; *s. f.* / Rappresentamento; *s. m.* } V. Rappresentazione.
Rappresentante; *p. pres.* παραστάς, ᾶσα, άν. -2. Commediante; ὑποκριτής, οῦ (ὁ).

Rappresentanza; *s. f.* V. Rappresentazione.
Rappresentare; *v. att.* παρ-ίστημι· προ-τίθημι (τί τινος). -2. Figurare; μορφεύω· μορφόω=ῶ· πλαστουργέω=ῶ· ποιέω=ῶ· πλάττω· τυπόω=ῶ· παρ-έχω· ἀπ-εικάζω. -3. Porre sotto gli occhi; ὑπο-τυπόω=ῶ· παρ-εμ-φαίνω. -4. Tenere le veci di un altro; ἀνθ' ἑτέρου εἰμί· ὑπ-έχω χώραν (τινος). -5. Rappresentare la commedia; κωμῳδίαν διδάσκω· δραματίζω· ὑπο-κρίνομαι. -6. Uno spettacolo; θέαμα παρ-έχω, εἰς-άγω. -7. Con somma accuratezza; ἀπ-ακριβόω=ῶ. -8. Che rappresenta la cosa stessa; αὐτοποιητικός, ή, όν. -9. Rappresentare un'opera; δραματίζω. -10. *N. pass.* παρ-έχω ἐμαυτόν. -11. Mettersi sotto gli occhi; θεάομαι=ῶμαι. -12. Rappresentarsi in pubblico; φαίνομαι εἰς κοινὸν φανερὸς γίγνομαι. -13. Rappresentarsi allo spirito; ἀπ-εικάζω.
Rappresentativamente; *avv.* κατὰ παράστασιν.
Rappresentativo; *add.* παραστάς, ᾶσα, άν.
Rappresentazione; *s. f.* παράστασις, σεως (ἡ)· μνήμη, ης (ἡ)· ὑποτύπωσις, σεως (ἡ). -2. Rappresentazione di un'opera; θέα, ας (ἡ)· θέαμα, ατος (τό). -3. Finire la rappresentazione di un'opera; δια-δραματίζω.
Rappreso; *add.* πεπηγμένος, η, ον. -2. Intirizzito; ναρκώδης, ες. -3. Rappreso di fresco; ἀρτιπαγής, ές. -4. Non rappreso; ἄπηκτος, ον· ἀπαγής, ές. -B'. *Del latte;* ἀτύρωτος, ον.
Rappressare; *v. att.* πάλιν προς-ίημι· πάλιν προς-βάλλω.
Rapprofondare; *v. att.* V. Riprofondare.
Rappropriare; *v. att.* V. Appropriare.
Rapprossimamento; *s. m.* V. Approssimamento.
Rapprossimare; *v. att.* V. Approssimare.
Rapprovare; *v. att.* πάλιν ἐπ-αινέω=ῶ.
Rappuntare; *v. att.* πάλιν ἀκονάω=ῶ.
Rappurare; *v. att.* V. Appurare.
Rapsodia; *s. f.* ῥαψῳδία, ας (ἡ).
Rapsodo; *s. m.* ῥαψῳδός, οῦ (ὁ).
Raramente; *avv.* V. Radamente.
Rarefaciente; *add.* ἀραιωτικός, ή, όν.
Rarefare; *v. att.* ἀραιόω=ῶ. -2. *Intr.* Divenire raro; ἀραιόομαι=οῦμαι.
Rarefattibile; *add.* τῷ ἀραιόεσθαι ἔνοχος, ον.
Rarefatto; *add.* ἀραιωθείς, εῖσα, έν· ἀραιός, ά, όν.
Rarefazione; *s. f.* ἀραίωσις, σεως (ἡ).
Raretto; *add.* ἀραιότερος, α, ον.
Rarezza; *s. f.* V. Rarità.
Rariccio; *add.* ἀραιότερος, α, ον· πάνυ σπάνιος, α, ον.
Rarificare; *v. att.* V. Rarefare.
Rarificativo; *add.* V. Rarefaciente.
Rarità; *s. f.* ἀραιότης, ητος (ἡ)· μανότης, ητος (ἡ). -2. Scarsezza; ὀλιγότης, ητος (ἡ)· σπάνις, εως (ἡ)· σπανιότης, ητος (ἡ)· σπανία, ας (ἡ). -3. Singolarità; ἐξοχή, ῆς (ἡ).
Raro; *add.* ἀραῖος, α, ον· σπανίος, α, ον· μανός, ή, όν. -2. Poco; ὀλίγος, η, ον· σπανίος, α, ον· -3. Singolare; ἐξαίρετος, ον· πολύτιμος, ον· ἔξοχος, ον. -4. Essere raro; σπανίζω. -5. Rendere raro; μανόω=ῶ· ἀραιόω=ῶ. -6. Il rendere raro; μάνωσις, σεως (ἡ). -7. Che rende, può rendere raro; ἀραιωτικός, ή, όν. -8. Rare volte; σπανιάκις· ὀλιγάκις.
Raro; *avv.* V. Radamente.
Raruccio; *add.* V. Raretto.

Digitized by Google

Raschia; *s. f.* κακὸς ἀχώρ, ῶρος (ὁ). -2. **Raschiatojo** V.

Raschiamento; *s. m.* ξύσις, σεως (ἡ).

Raschiare; *v. att.* ξέω·ξύω· ἀπο-ξύω· ψάω·κνάω·κνήθω· κνύω· ῥινάω. -2. Cancellare raschiando; δια-ξύω.

Raschiata; *s. f.* V. Raschiatura.

Raschiatojo; *s. m.* ξύστρον, ου (τό)· ξύστρα, ας (ἡ)· ῥίνη, ης (ἡ). -2. Detergere (nel bagno) col raschiatojo; ἀπο-στελγίζω.

Raschiatura; *s. f.* ξύσμα, ατος (τό)· ἀπόξυσμα, ατος (τό)· ῥίνημα, ατος (τό).

Rascione; *s. f.* V. Ragione.

Rasciugare; *v. att.* ξηραίνω· καπυρόω.

Rasciugatura; *s. f.* ξήρανσις, σεως (ἡ)· ξηρασμός, οῦ (ὁ).

Rasciuttare; *v. att.* V. Rasciugare.

Rasciutto; *p. pass.* ξηρανθείς, εῖσα, έν· ξηρός, ά, όν.

Rasco; *s. m.* V. Raschiatojo.

Rasentare; *v. att.* πλησίον κατα-τυγχάνω· ἐπι-ψάω·προς-πελάζω.

Rasente; *prep.* πλησίον· παρά. -2. Andare rasente; V. Rasentare.

Rasiera; *s. f.* ξύστρον, ου (τό).

Rasmo; *s. m.* V. Rabbia.

Raso; *s. m. Rasura*; ξυσμός, οῦ (ὁ).

Raso; *p. pass.* ξυραῖος, α, ον· ἐξυσμένος, η, ον. -2. Cancellato; ἐξηλειμένος, η, ον. -3. Logoro; κατατετριμμένος, η, ον· περιτετριμμένος, η, ον.

Rasojo; *s. m.* κουρίς, ίδος (ἡ)· ξυρόν, οῦ (τό).

Rasone; *s. f.* V. Ragione.

Raspa; *s. f.* ξύστρον, ου (τό).

Raspante; *p. pres.* ἀποξύων, ουσα, ον.

Raspare; *v. att.* ξέω·ξύω· ἀπο-ξύω· σκάλλω· σκαριφάομαι·ῶμαι. -2. *Di cavalli, o simili*; ποσὶ σκάλλω. -3. Rubare; κλέπτω.

Raspettare; *v. att.* πάλιν προς-μένω· ἀνα-μένω.

Raspo; *s. m. Grappolo d'uva*; βότρυς, υος (ἡ).

Raspollare; *v. att.* βοτρύδια λέγω.

Raspollatura; *s. f.* τὸ βοτρύδια λέγειν.

Raspollo; **Raspolluzzo**; *s. m. Racimoletto d'uva*; βοτρύδιον, ου (τό).

Rassaggiare; *v. att.* πάλιν ἀπο-γεύομαι.

Rassalire; **Rassaltare**; *v. att.* V. Riassalire.

Rassecurare; *v. att.* V. Rassicurare.

Rassegare; *v. intr.* πήγνυμαι.

Rassegna; *s. f.* e

Rassegnamento; *s. m.* ἐξέτασις, σεως (ἡ)· ἐπίδειξις, εως (ἡ). -2. Far la rassegna, *rassegnare*; ἀνα-δίδωμι. -B'. *Passar a rassegna*; ἐξέτασιν ποιέω·ῶ· ἐξ-ετάζω.

Rassegnare; *v. att.* παρα-δίδωμι· ἀνα-δίδωμι (τί τινι). -2. *N. pass.* Uniformarsi; ὑπ-είκω. -3. Rassegnarsi alla sorte; στέργω τοῖς παροῦσι. -4. Rassegnarsi alla volontà di Dio; ὅτι ἂν Θεὸς θέλῃ πράως φέρω. -5. Dar la rassegna ai soldati; ἐξετάζω· ἐξέτασιν ποιέω·ῶ.

Rassegnatamente; *avv.* εὐκόλως.

Rassegnazione; *s. f.* ὕπειξις, εως (ἡ).

Rassemblare; *v. att.* V. Rassembrare.

Rassembramento; **Rassembranza**; *s. f.* παράστασις, σεως (ἡ).

Rassembrare; *v. intr.* παρ-ειμ-φαίνω· ὁμοιόομαι·οῦμαι· εἰκάζομαι· ἔοικα (τινι). -2. Sembrare; δοκέω·ῶ. -3. *Att.* Raccorre; ἀθροίζω· λέγω.

Rasserenamento; *s. m.* γαληνισμός, οῦ (ὁ)· γαλήνη, ης (ἡ)· γαληνότης, ητος (ἡ)· αἴθρια, ας (ἡ).

Rasserenare; *v. att.* γαληνόω·ῶ· δια-γαληνίζω· αἰθριάζω· δι-αιθρόω·ῶ. -2. Riconfortare; φαιδρύνω· εὐφραίνω (τινα)· ἐπιθυμίαν παρ-έχω (τινι). -3. *N. pass.* ἀπ-αιθριάζει· δι-αιθριάζει.

Rassettamento; *s. m.* V. Assettamento.

Rassettare; *v. att.* ἀνα-καινίζω· ἀνα-καινόω·ῶ. -2. Raccogliere; συλ-λέγω· συν-άγω· ἀθροίζω. -3. *N. pass.* Abbigliarsi; κοσμέομαι·οῦμαι.

Rassettatura; *s. f.* ἀνακαίνισις, σεως (ἡ)· ἀνακαίνωσις, σεως (ἡ)· ἀνακαινισμός, οῦ (ὁ).

Rassicurare; *v. att.* θαρσύνω· κατα-σφαλίζομαι. -2. *N. pass.* βεβαιόομαι·οῦμαι· ἀνα-θαῤῥέω·ῶ· ἀνα-λαμβάνω ἐμαυτόν, τὸν θύμον· ἀνα-τολμάω·ῶ.

Rassicurato; *p. pass.* στηριχθείς, εῖσα, έν.

Rassignare; *v. att.* V. Rassegnare.

Rassimiglianza; *s. f.* V. Rassomiglianza.

Rassimigliare; *v. intr.* V. Rassomigliare.

Rassodamento; *s. m.* στερέωσις, σεως (ἡ)· βεβαίωσις, σεως (ἡ).

Rassodare; *v. att.* στερεόω·ῶ· ἀσφαλίζω. -2. Confermare; βεβαιόω·ῶ· ἐμ-πεδόω·ῶ.

Rassodia; *s. f.* V. Rapsodia.

Rassomigliamento; *s. m.* V. Rassomiglianza.

Rassomigliante; *add.* ὅμοιος, α, ον· ἐοικώς, υῖα, ός.

Rassomiglianza; *s. f.* ὁμοιότης, ητος (ἡ)· ὁσοίωσις, σεως (ἡ).

Rassomigliare; *v. intr.* ὁμοιόομαι·οῦμαι· ὁμοιάζω· ἔοικα.

Rassomigliatore; *add.* ὁμοιῶν, ουσα, ον.

Rassottigliare; *v. att.* ἀκονάω·ῶ· πάλιν ἐξ-υδαρόω·ῶ λεπτύνω· λεπτόω·ῶ.

Rassumere; *v. att.* ἀνα-λαμβάνω. -2. Riepilogare; ἀνα-κεφαλαιόω·ῶ.

Rastelliera; *s. m.* κραστήριον, ου (τό).

Rastello; *s. m.* V. Rastrello.

Rastiamento; *s. m.* V. Raschiamento.

Rastiapavimenti; *s. c.* ἀσύφηλος, ον.

Rastiarchivi; *s. c.* φιλάρχαιος, ον.

Rastiare; *v. att.* V. Raschiare.

Rastiatojo; *s. m.* V. Raschiatojo.

Rastiatura; *s. f.* V. Raschiatura.

Rastione; *s. m.* V. Rastrello.

Rastrellare; *v. att.* σύρω· κατα-συλεύω.

Rastrellino; *s. m. dim.* βραχὺ ξύστρον, ου (τό)· ἀγρεῖφνα, ης (ἡ).

Rastrello; *s. m.* e

Rastro; *s. m.* ἀγρεῖφνα, ης (ἡ)· ξύστρον, ου (τό). -2. Menare il rastrello; κατα-συλεύω. -3. *Steccato dinanzi alle porte delle fortezze*; καταῤῥάκτης, ου (ὁ).

Rasura; *s. f.* ξύσμα, ατος (τό). -2. Cancellamento; ξυσμός, οῦ (ὁ).

Rata; *s. f.* μερίς, ίδος (ἡ)· μέρος, εος·ους (τό).

Raticone e Raticoni; *avv. Andar raticone, o raticoni*; ζητέω·ῶ.

Ratificamento; *s. m.* V. Ratificazione.

Ratificare; *v. att.* ἐπι-κυρόω·ῶ· κρατύνω. -2. Confermare; πιστόω·ῶ· ἐμ-πεδόω·ῶ· βεβαιόω·ῶ· βέβαιον ἡγέομαι·οῦμαι.

Ratificazione; *s. f.* βεβαίωσις, σεως (ἡ)· κύρωσις, σεως (ἡ)· πίστωσις, σεως (ἡ)· καταβεβαίωσις, σεως (ἡ).

Ratio; *avv. Andar ratio*; ζητέω·ῶ.

Ratire; *v. intr.* ψυχορραγέω·ῶ.

Rato; *add. Ratificato*; βεβαιωθείς, εῖσα, έν.

Digitized by Google

Rattaccamento; *s. m.* ἀνάδεσις, σεως (ἡ).
Rattaccare; *v. att.* ἀνα-δεσμεύω· ἀνα-δέω=ῶ· πάλιν προς-άπτω.
Rattacconamento; *s. m.* ῥάψις, εως (ἡ).
Rattacconare; *v. att.* ἀνα-ῥάπτω.
Rattamente; *avv.* ταχύ· ἀμελλήτως· ἀμελλητί.
Rattarpare; *v. att.* V. Rattrappare.
Rattegno; *s. m.* V. Ritegno.
Rattemperare; *v. att.* σωφρονίζω· κολάζω· κατ-έχω· ἐπι-στατέω=ῶ· ἡνιοχεύω. -2. *N. pass.* Moderarsi; κατ-έχω ἐμαυτόν· μετριάζω.
Rattemperato; *p. pass.* κατεσταλμένος, η, ον· μέτριος, ον = α, ον· ἐπιεικής, ές.
Rattenere; *v. att.* V. Ritenere.
Rattenimento; *s. m.* ἐπίσχεσις, σεως (ἡ).
Rattenitiva; *s. f.* V. Ritenitiva.
Rattenitivo; *s. m.* e
Rattenitojo; *s. m.* ἔχμα, ατος (τό)· ἔρεισμα, ατος (τό)· ἀντέρεισμα, ατος (τό)· στήριγμα, ατος (τό).
Rattento; *s. m.* } V. Rattenimento.
Rattenuta; *s. f.* }
Rattenuto; *p. pass.* ἐπεχόμενος, η, ον. -2. Cauto; φρόνιμος, ον· εὐλαβής, ές. -3. Che non può essere rattenuto; ἀκατάσχετος, ον.
Rattezza; *s. f. Velocità*; ταχύτης, ητος (ἡ)· τάχος, εος=ους (τό). -2. Erta; ἀνωφέρεια, ας (ἡ).
Rattiepidare e **Rattiepidire**; *v. att.* χλιαίνω· θερμαίνω. -2. *N. pass.* χλιαίνομαι.
Rattiepidito; *p. pass.* θερμανθείς, εῖσα, έν· χλίαρος, ον· ὑπόθερμος, ον.
Rattissimamente; *avv. superl.* τάχιστα.
Rattissimo; *add. superl.* τάχιστος, η, ον.
Rattivo; *add.* ἁρπακτικός, ή, όν.
Rattizzare; *v. att.* σκαλεύω· ὑπο-σκαλεύω· ἀν-εγείρω.
Ratto; *s. m.* ληστεία, ας (ἡ)· ἁρπαγή, ῆς (ἡ)· ἅρπαγμα, ατος (τό). -2. Rapimento; ἁρπαγμός, οῦ (ὁ). -3. Estasi; ἔκστασις, σεως (ἡ). -4. Velocità V. -5. Ratto, topo; μῦς, μυός (ὁ).
Ratto; *add.* V. Veloce. -2. Ripido; ἀνωφερής, ές. -3. Rapito; ἡρπασμένος, η, ον.
Ratto; *avv.* V. Velocemente. -2. Subitamente; εὐθύς· αὐτίκα. -3. Ratto ratto; τάχιστα. -4. Chi va piano va ratto; σπεῦδε βραδέως.
Rattoppamento; *s. m.* V. Rattacconamento.
Rattoppare; *v. att.* ἀνα-ῥάπτω. -2. Racconciare; ἀνέομαι=οῦμαι· ἐξ-ακέομαι=οῦμαι.
Rattoppato; *p. pass.* ἀναῤῥαφθείς, εῖσα, έν.
Rattoppatore; *add.* ἀναῤῥάπτων, ουσα, ον.
Rattorcere; *v. att.* κάμπτω· στρέφω· περι-στρέφω· στροβέω=ῶ· περι-στροβέω=ῶ· κυκλεύω· δια-στρεβλόω=ῶ.
Rattore; *add.* V. Rapitore.
Rattorniare; *v. att.* περι-βάλλω.
Rattorto; *p. pass.* καμφθείς, εῖσα, έν.
Rottorzolarsi; *v. intr.* V. Raggomitolarsi.
Rattraere; *v. att.* V. Rattrarre.
Rattraimento; } V. Rattrappatura.
Rattrappamento; }
Rattrappare; *v. att.* ναρκόω=ῶ. -2. *N. pass.* Rannicchiarsi; συ-στέλλομαι.
Rattrappato; *p. pass.* ναρκώδης, ες· ἀρθριτικός, ή, όν· παραπληκτικός, ή, όν.
Rattrappatura; *s. f.* e
Rattrappimento; *s. m.* νάρκημα, ατος (τό)· νάρκησις, σεως (ἡ)· νάρκωσις, σεως (ἡ).
Rattrappire; } *v. att.* V. Rattrappare.
Rattrarre; }

Rattratto; *p. pass.* V. Rattrappato.
Rattristare; *v. att.* λυπέω=ῶ· ἀνιάω=ῶ· ὀδύνω τὴν ψυχήν, τὴν καρδίαν (τινος). -2. Che rattrista a vicenda, di nuovo; ἀντιπενθής, ές. -3. Che molto rattrista, molto rattristato; βαρύλυπος, ον. -4. *Intr.* λυπέομαι=οῦμαι· ἐν λυπαῖς εἰμι· ἀλγέω=ῶ· ἀγαναχτέω=ῶ.
Rattura; *s. f.* V. Rapimento.
Raucamente; *avv.* V. Rocamente.
Raucedine; *s. f.* βράγχος, ου (ὁ)· κέρχνος, ου (ὁ). -2. Senza raucedine; ἀκέρχνος, ον.
Rauco; *add.* βραγχώδης, ες· βραγχαλέος, α, ον· κερχαλέος, α, ον. -2. Essere rauco; κερχνάω=ῶ· βραγχάω=ῶ· βραγχιάω=ῶ.
Raumiliare; *v. att.* V. Umiliare. -2. Placare; ἱλάσκομαι.
Raunamento; *s. m.* V. Adunamento.
Raunare; *v. att.* V. Ragunare.
Rauncinato; *add.* καμπύλος, η, ον.
Rauno; *s. m.* V. Adunamento.
Ravere; *v. att.* V. Riavere.
Raverusto; } *s. m.* ἀγριάμπελος, ου (ὁ).
Ravirusto; }
Ravvalorare; *v. att.* ἀνα-κραταιόω=ῶ· ἀνα-ῥώννυμι.
Ravvedersi; *v. intr.* ἀνα-γρονέω=ῶ· μετα-νοέω=ῶ· ἔννοος γίγνομαι.
Ravvedimento; *s. m.* μετάνοια, ας (ἡ).
Ravviamento; *s. m.* τὸ εἰς ὁδὸν ἐπανάγειν· ὁδηγία, ας (ἡ).
Ravviare; *v. att.* ὁδηγέω=ῶ (τινα)· εἰς ὁδὸν ἐπ-αν-άγω. -2. Riordinare le cose avviluppate; δια-τάττω· δια-κοσμέω=ῶ· εὐθετέω=ῶ· καλῶς δια-τίθημι. -3. Radunare insieme; συλ-λέγω. -4. *Intr.* τὴν ὁδὸν ἀνα-λαμβάνω.
Ravviatamente; *avv.* V. Riordinatamente.
Ravvicinare; *v. att.* πάλιν προς-ίημι· προς-φέρω.
Ravvilire; *v. att.* ἐκ-πτήσσω· συ-στέλλω.
Ravviluppamento; *s. m.* συμπλοκή, ῆς (ἡ).
Ravviluppare; *v. att.* συμ-πλέκω· περι-πλέκω.
Ravviluppato; *p. pass.* συμπεπλεγμένος, η, ον.
Ravvincidire; *v. intr.* δια-μαλάσσομαι· μαλάσσομαι· μαλακύνομαι· μαλακίζομαι· ἀπαλύνομαι.
Ravvincidito; *add.* μαλακός, ή, όν· ἁβλός, ή, όν· τρυφερός, ά, όν.
Ravvinto; *p. pass.* ἀνάδετος, ον.
Ravvisare; *v. att.* ἀνα-γιγνώσκω· ἀνα-γνωρίζω. -2. Scoprire; ἀνα-καλύπτω. -3. Dare avviso; ἀπ-αγγέλλω· μηνύω. -4. Ravvisare dopo; μετα-γιγνώσκω.
Ravvisto; *add. Ravveduto*; ἀναῤῥονῶν, οὖσα, οὖν.
Ravvivamento; *s. m.* ἀναβίωσις, σεως (ἡ).
Ravvivare; *v. att.* ἀνα-βιόομαι=οῦμαι· ἐκ-ζωπυρέω=ῶ· ἀνα-βιώσκομαι. -2. Dar vigore; ζωποιέω=ῶ. -3. *Intr.* ἀνα-βιόω=ῶ· ἀνα-βιώσκομαι.
Ravvolgere; *v. att.* ἐπι-κυλινδέω=ῶ· ἐμ-πλέκω· περι-πλέκω. -2. Cingere intorno; περι-βάλλω. -3. *N. pass.* Aggirarsi; πλανάομαι=ῶμαι.
Ravvolgimento; *s. m.* } συμπλοκή, ῆς (ἡ)· εἴλεμα, ατος (τό)· ἐμπλοκή, ῆς (ἡ)· περιπλοκή, ῆς (ἡ).
Ravvolgitura; *s. f.* }
Ravvolta; *s. f.* }
Ravvoltare; *v. att.* V. Ravvolgere.
Ravvoltatura; *s. f.* } V. Ravvolgimento.
Ravvolto; *s. m.* }
Ravvolto; *p. pass.* περιειλημένος, η, ον· περίπλεκτος, ον· ἔμπλεκτος, ον.
Ravvoltura; *s. f.* V. Ravvolgitura.

Digitized by Google

Raziocinabile; *odd.* V. Razionale.
Raziocinabilità; *s. f.* λογικόν, οῦ (τό).
Raziocinamento; *s. m.* V. Raziocinazione.
Raziocinare; *v. intr.* συλ-λογίζομαι.
Raziocinativo; *add.* συλλογιστικός, ή, όν.
Raziocinazione; *s. f.* / Raziocinio; *s. m.* } συλλογισμός, οῦ (ὁ).
Razionabile; *add.* V. Ragionevole.
Razionabilità; *s. f.* V. Ragionevolezza.
Razionabilmente; *avv.* V. Ragionevolmente.
Razionale; *add.* V. Ragionevole.
Razionalità; *s. f.* λόγις, ου (ὁ).
Razionalmente; *avv.* V. Ragionevolmente.
Razionare; *v. intr.* V. Raziocinare.
Razione; *s. f.* σιτηρέσιον, ου (τό)· μερίς, ίδος (ἡ)· μοῖρα, ας (ἡ). -2. Dare la razione; σιτομετρέω-ῶ.
Razza; *s. f. Schiatta;* γονή, ῆς (ἡ)· γενεά, ᾶς (ἡ)· γένος, εος-ους (τό). -2. Fare razza; παιδοποιέω-ῶ. -3. *Pesce;* βατίς, ίδος (ἡ).
Razzare; / Razzeggiare; } *v. intr. Raggiare;* ἀκτινοβολέω-ῶ.
Razzimare; *v. att.* V. Raffazzonare.
Razzo; *s. m.* V. Raggio.
Razzolare; *v. att.* κνάω-ῶ· κνίζω. -2. Indagare; δι-ερευνάω-ῶ· ἰχνεύω· ἐξ-ιχνεύω· ζητέω-ῶ. -3. Frugare; ἀνα-στρέφω· ταράττω.
Razzolata; *s. f.* / Razzolio; *s. m.* } κνῆσις, σεως (ἡ).
Razzuolo; *s. m. dim.* μικρὰ ἀκτίν, ῖνος (ἡ).
Re; *s. m.* βασιλεύς, έως (ὁ)· ἄναξ, ακτος (ὁ). -2. Aver contegno da re; βασιλίζομαι. -3. Degno di un re; βασιλικός, ή, όν. -4. Essere re; βασιλεύω· τυραννεύω· ἄρχω. -5. Governato da re; βασιλευτός, ή, όν. -6. Non governato da re; ἀβασίλευτος, ον. -7. Parteggiare per lo re; βασιλίζω. -8. Piccolo re; βασιλείδιον, ου (τό)· βασιλίσκος, οὐ (ὁ). -9. Re sacrificolo; φυλοβασιλεύς, έως (ὁ). -10. Re d'armi, *araldo;* κήρυξ, υκος (ὁ).
Realdire; *v. att.* V. Riudire.
Reale; *add.* βασιλικός, ή, όν· βασίλειος, α, ον. -2. Alla reale; βασιλικῶς. -3. Vero; οὐσιώδης, ες· ῶν, οὖσα, όν· ἀληθής, ές· ἀλήθινος, η, ον.
Realista; *add.* βασιλίζων, ουσα, ον.
Realità; *s. f.* V. Realtà.
Realmente; *avv.* βασιλικῶς. -2. Effettivamente; ὄντως· ἀληθῶς. -3. Schiettamente; ἀκιβδήλως.
Realtà; *s. f.* ὄν, ὄντος (τό)· ἀληθές, εος-οῦς (τό). -2. In realtà; τῷ ὄντι· ὄντως. -3. Al di là della realtà; ὑπερόντως.
Reame; *s. m.* V. Regno.
Reamente; *avv.* πονηρῶς· ἀδίκως· ἀνομως.
Reassumere; *v. att.* V. Riassumere.
Reato; *s. m.* V. Colpa.
Reazione; *s. f.* ἀντιωπή, ῆς (ἡ)· ἀντεπάθεια, ας (ἡ).
Rebassanza; *s. f.* V. Rabbassamento.
Rebelle; *add.* V. Ribello.
Rebellione; *s. f.* V. Ribellione.
Recadia; *s. f.* V. Ricadia.
Recalcitrante; *add.* V. Ricalcitrante.
Recalcitrare; *v. intr.* V. Ricalcitrare.
Recamento; *s. m.* κομιδή, ῆς (ἡ).
Recamo; *s. m.* τροχίλιον, ου (τό).
Recapitare; *v. att.* V. Ricapitare.
Recapito; *s. m.* V. Ricapito.
Recapitolare; *v. att.* V. Ricapitolare.
Recapitolazione; *s. f.* V. Ricapitolazione.
Recappiare; *v. att.* V. Riscegliere.
Recare; *v. att.* κομίζω· φέρω· ἐπι-φέρω. -2. Indurre; ἐπ-άγω. -3. Ridurre; καθ-ίσταμι. -4. Riferire; ἀνα-φέρω. -5. Recarsi addosso, *pigliarsi briga o cura;* ἐπιμέλειαν ὑπο-δύομαι. -6. Recarsi altrove; μετ-αν-ίσταμαι. -7. Recarsi in braccio, in mano; ἐν-αγκαλίζομαι. -8. Recare in desolazione; ἐρημόω-ῶ. -9. Ad effetto; ἐπι-τελέω-ῶ· δια-πράττομαι. -10. Recare insieme, *radunare;* συμ-φέρω. -11. A luce; δημοσιεύω. -12. Recarsi a mente; ἐμαυτὸν ὑπο-μιμνήσκω. -13. A niente; ἀμαυρόω-ῶ· τὸ μηδὲν ποιέω-ῶ. -14. Recar noja; V. Annojare. -15. Recar sopra di sè, in sè stesso; σκοπέω-ῶ παρ' ἐμαυτῷ. -16. In uno, in una; εἰς μέσον συμ-βάλλω. -17. Recare a vicenda; ἀντι-προς-φέρω. -18. Recar a volgare, in volgare; εἰς ἐγχώριον εἰς-ερμηνεύω. -19. Tra sportarsi; εἶμι.
Recata; *s. f.* κομιδή, ῆς (ἡ).
Recato; *p. pass.* προενεχθείς, εῖσα, έν.
Recatore; *add.* φέρων, ουσα, ον.
Recatura; *s. f.* φόρετρον, ου (τό).
Recchia; *s. f.* V. Orecchia.
Recedere; *v. intr.* ἀνα-χωρέω-ῶ· ἀφ-ίσταμαι. -2. Recedere reciprocamente, di nuovo; ἀντ-ανα-χωρέω-ῶ.
Recedimento; *s. m.* ἀναχώρησις, σεως (ἡ)· ὑποχώρησις, σεως (ἡ).
Recente; *add.* νεαρός, ά, όν· νεαλής, ές· νεός, ά, όν· καινός, ή, όν. -2. Di recente; V. Recentemente.
Recentemente; *avv.* νεωστί· ἐναγχος· ἄρτι.
Recepere; *v. att.* ἀνα-λαμβάνω.
Recere; *v. att.* ἐμέω-ῶ.
Recesso; *s. m.* V. Recedimento.
Recettacolo; *s. m.* V. Ricettacolo.
Recettare; *v. att.* V. Ricettare.
Recettivo; *add.* ἀναλαμβάνων, ουσα, ον.
Recetto; *p. pass.* V. Ricevuto.
Recettore; *add.* ἀναδοχεύς, έως (ὁ).
Recezione; *s. f.* V. Ricevimento.
Recidere; *v. att.* κόπτω· ἀνα-κόπτω· ἀπο-τέμνω· περι-τέμνω.
Reciditore; *add.* τομαῖος, α, ον· τομός, ή, όν.
Recidítura; *s. f.* τομή, ῆς (ἡ).
Recidiva; *s. f.* V. Ricadimento.
Recidivo; *add.* ἀναπτόσιμος, ον· παλίγκοτος, ον· ὑπότροπος, ον.
Recinto; *s. m.* ἕρκος, εος-ους (τό)· περιφραγή, ῆς (ἡ)· περίφραγμα, ατος (τό)· περιφραγμός, οῦ (ὁ)· περίφραξις, εως (ἡ).
Recinto; *add.* περίφρακτος, ον.
Recipiente; *s. m.* ἐκδοχεῖον, ου (τό).
Recipiente; *add.* ἀναλαμβάνων, ουσα, ον.
Recipitore; *add.* V. Ricevitore.
Reciprocamente; *avv.* ἐνάλλαξ· ἀμοιβαδίς· ἀμοιβαδόν· ἀμοιβαίως· ἀλλήλως. -2. Amare reciprocamente; συμ-φιλέω-ῶ.
Reciprocamento; *s. m.* V. Reciprocazione.
Reciprocare; *v. att.* ἀντι-στρέφω. -2. Il corso; παλινδρομέω-ῶ.
Reciprocazione; *s. f.* ἀντιστροφή, ῆς (ἡ)· ἀντίστροφον, ου (τό)· ἀμοιβή, ῆς (ἡ)· ἀνταπόδοσις, σεως (ἡ)· ἀπόκρισις, σεως (ἡ)· ἀναλλαγή, ῆς (ἡ). -2. Del corso; παλινδρομία, ας (ἡ).

Digitized by Google

Reciproco; *add.* ἀμοιβαῖος, α, ον· ἀμοιβός, όν· ἀλλήλων· ἀντίστροφος, ον. -2. Del corso; παλίνδρομος, ον.
Recisa; *s. f.* V. Taglio.
Recisione; *s. f.* V. Tagliamento.
Reciso; *p. pass.* ἀπολαβείς, εῖσα, έν· ἀπόκοπος, ον· ἀποκοπείς, εῖσα, έν.
Recita; *s. f.* } V. Recitazione.
Recitamento; *s. m.* }
Recitante; *add.* ὑποκριτής, οῦ (ὁ).
Recitare; *v. att.* δι-ηγέομαι-οῦμαι· λέγω· ἀνα-γιγνώσκω. -2. Rappresentare un dramma; ὑποκρίνομαι.
Recitato; *p. pass.* ἀπὸ μνημῆς λελεγμένος, η, ον.
Recitatore; *add.* ἀναγνώστης, ου (ὁ).
Recitazione; *s. f.* ἀνάγνωσις, σεως (ἡ)· διήγησις, σεως (ἡ). -2. Rappresentazione drammatica; ὑποκρισία, ας (ἡ)· ὑπόκρισις, σεως (ἡ).
Reciticcio; *s. m.* ἔμεσμα, ατος (τό).
Reclamare; *v. att.* ἀπ-αιτέω-ῶ· μέμφομαι.
Reclamazione; *s. f.* } ἀπαίτησις, σεως (ἡ)· μέμψις,
Reclamo; *s. m.* } εως (ἡ).
Reclinare; *v. att.* ἀνα-κλίνω.
Reclinatorio; *s. m.* ἀνακλιντήριον, ου (τό).
Recluta; *s. f.* ἐκπλήρωσις, σεως (ἡ)· συλλογή, ῆς (ἡ)· κατάλογος, ου (ὁ)· στρατολογία, ας (ἡ). -2. *Il soldato;* νεόλεκτος, ου (ὁ)· νεοσύλλεκτος, ον (ὁ)· νεοστράτευτος, ου (ὁ).
Reclutare; *v. att.* ἐκ-πληρόω-ῶ· συλ-λέγω, κατα-λέγω νεοὺς στρατιώτας· στρατολογέω-ῶ.
Recogitare; *v. intr.* πάλιν ἐν-θυμέομαι-οῦμαι· ἀναλογίζομαι.
Recogitato; *p. pass.* ἀναλογισθείς, εῖσα, έν.
Recogitazione; *s. f.* ἀναλογισμός, οῦ (ὁ).
Recognizione; *s. f.* V. Ricognizione.
Recolendo; *add.* V. Reverendo.
Reconciliare; *v. att.* V. Riconciliare.
Reconciliatore; *add.* V. Riconciliatore.
Recondito; *s. m.* ἄδυτον, ου (τό). -2. Ripostiglio; ἀπο-θήκη, ης (ἡ).
Recondito; *add.* ἀποκεκρυμμένος, η, ον· ἀπόκρυφος, ον· ἀπόθετος, ον· κρυπτός, ή, όν· ἄδηλος, ον.
Recondurre; *v. att.* V. Ricondurre.
Reconoscere; *v. att.* V. Riconoscere.
Recordazione; *s. f.* V. Ricordanza.
Recreamento; *s. m.* V. Ricreazione.
Recreare; *v. att.* V. Ricreare.
Recreativo; *add.* V. Ricreativo.
Recreazione; *s. f.* V. Ricreazione.
Recremento; *s. m.* ἀπότριμμα, ατος (τό).
Recriare; *v. att.* V. Ricreare.
Recriminare; *v. att.* ἀντ-εγ-καλέω-ῶ (τινι).
Recriminazione; *s. f.* ἀντέγκλημα, ατος (τό).
Reculare; *v. intr.* V. Rinculare.
Recuperare; *v. att.* V. Ricuperare.
Recuperazione; *s. f.* V. Ricuperamento.
Recusa; *s. f.* V. Ricusa.
Recusare; *v. att.* V. Ricusare.
Recusazione; *s. f.* V. Ricusa.
Reda; *Carro*; *s. f.* ἁρμάμαξα, ης (ἡ).
Reda; *Erede*; *add.* κληρονόμος, ον.
Redaggio; *s. m.* V. Eredità.
Redamare; *v. att.* ἀντι-φιλέω-ῶ.
Redare; *v. att.* κληρονομέω-ῶ.
Redarguire; *v. att.* δι-ελέγχω· κατ-ελέγχω.
Redatore; *add.* V. Reda.

Redazione; *s. f.* σύνταξις, εως (ἡ).
Reddere; *v. att.* V. Rendere.
Reddimento; *s. m.* V. Rendimento.
Reddire; *v. intr.* V. Ritornare.
Reddita; *s. f.* V. Ritorno.
Rede; *add.* V. Reda.
Redentore; *add.* λυτήρ, ῆρος (ὁ)· λυτρωτής, οῦ (ὁ)· λύτειρα, ας (ἡ)· λυτηρίας, ᾶδος (ἡ). -2. Salvatore; σωτήρ, ῆρος (ὁ).
Redenza; *s. f.* V. Ritorno.
Redenzione; *s. f.* λύτρωσις, σεως (ἡ)· ἀπόλυσις, σεως (ἡ)· σωτηρία, ας (ἡ).
Redibizione; *s. f.* ἀναγωγή, ῆς (ἡ).
Redificare; *v. att.* V. Riedificare.
Redificatore; *add.* ἀνασκευάζων, ουσα, ον.
Redimibilità; *s. f.* τὸ λυτροῦσθαι.
Redificazione; *s. f.* V. Riedificazione.
Redimere; *v. att.* λύομαι· λυτρόομαι-οῦμαι· ἐλευθερόω-ῶ· ἀπο-λύω· ἐλεύθερον καθ-ίστημι, ποιέω-ῶ· ἐξ-αγοράζω.
Redimibile; *add.* λυτός, ή, όν.
Redimire; *v. att.* ἀνα-δέω-ῶ· στεφανόω-ῶ.
Redina e Redine; *s. f.* ἡνίον, ου (τό).
Redintegramento; *s. m.* V. Reintegrazione.
Redintegrare; *v. att.* V. Reintegrare.
Redintegrazione; *s. f.* V. Reintegrazione.
Redire; *v. intr.* V. Ritornare.
Redita; *s. f.* V. Ritorno.
Redità; *s. f.* } V. Eredità.
Reditaggio; *s. m.* }
Reditiere; *s. m.* V. Erede.
Redituro; *add.* ἐπ-αν-έρχεσθαι μέλλων, ουσα, ον.
Redolire; *v. intr.* ἀπ-όζω (τινος).
Redoppio; *s. m.* V. Raddoppiamento.
Reduce; *add.* καταγόμενος, η, ον.
Reducere; *v. att.* V. Ridurre.
Reducimento; *s. m.* V. Riducimento.
Redundare; *v. intr.* V. Ridondare.
Reduplicare; *v. att.* V. Raddoppiare.
Reduplicazione; *s. f.* V. Raddoppiamento.
Redurre; *v. att.* V. Ridurre.
Redutto; *p. pass.* V. Ridutto.
Reduzione; *s. f.* V. Riduzione.
Reedificare; *v. att.* V. Riedificare.
Reedificatore; *add.* V. Riedificatore.
Reedificazione; *s. f.* V. Riedificazione.
Reeleggere; *v. att.* V. Rieleggere.
Reezza; *s. f.* V. Reità.
Refe; *s. m.* νῆμα, ατος (τό).
Referendario; *s. m.* εἰσαγωγεύς, έως (ὁ). -2. Esploratore; συκοφάντης, ου (ὁ).
Referire; *v. att.* V. Riferire.
Referto; *s. m.* *Rapporto*; ἀναφορά, ᾶς (ἡ)· διήγησις, σεως (ἡ).
Refetto; *s. m.* V. Ristoramento.
Refetto, *p. pass.* V. Ristorato.
Refettoriere; *s. m.* ἀρχιτρίκλινος, ου (ὁ).
Refettorio; *s. m.* τρικλίνιον, ου (τό)· δειπνητήριον ου (τό).
Refezione; *s. f.* ἑστίασις, σεως (ἡ).
Reficiare e Refiziare; *v. att.* V. Ristorare.
Reficiatore; *add.* V. Ristoratore.
Refiutazione; *s. f.* V. Rifiuta.
Refiziatore; *add.* V. Ristoratore.
Reflessato; *add.* V. Riflesso.
Reflessibile; *add.* ἀνάκλαστος, ον.

Digitized by Google

Reflessibilità; *s. f.* ἀνακλασμός, οῦ (ὁ).
Reflessione; *s. f.* ἀνάκλασις, σεως (ἡ)· ἀνακλασμός, οῦ (ὁ)· ἀντανάκλασις, σεως (ἡ). -2. Considerazione; σύνοια, ας (ἡ)· λογισμός, οῦ (ὁ). -3. Atto a riflessione; διαλογιστικός, ή, όν. -4. Parlare, operare senza riflessione; ἀβρᾰδέως. -5. Senza reflessione; ἀβρᾰδέως.
Reflessivamente; *avv.* ἀνταναπλαστικῶς.
Reflessivo; *add.* ἀνταναπλαστικός, ή, όν.
Riflesso; *s. m.* V. Riflessione.
Riflesso; *p. pass.* ἀνάκλαστος, ον· ἀνταναπλασθείς, εῖσα, έν.
Riflettere; *v. att.* ἀνα-κλάω-ῶ· ἀντ-ανα-κλάω-ῶ· ἀντι-λάμπω· ἀντι-πλήττω. -2. *Intr.* Considerare; κατα-νοέω-ῶ.
Refluire; *v. intr.* V. Rifluire.
Reflusso; *s. m.* V. Riflusso.
Refocillare; *v. att.* V. Rifocillare.
Refrangere; *v. att.* V. Rifrangere.
Refrangibile; *add.* V. Riflessibile.
Refratto; *p. pass.* V. Riflesso.
Refrazione; *s. f.* V. Riflessione.
Refrenare; *v. att.* V. Raffrenare.
Refrenazione; *s. f.* V. Raffrenamento.
Refrigeramento; *s. m.* V. Refrigerazione.
Refrigerante; *add.* ἀναψύχων, ουσα, ον.
Refrigerare; *v. att.* ἀνα-ψύχω.
Refrigerativo; **Refrigeratorio**; *add.* ἀναψυκτικός, ή, όν.
Refrigerazione; **Refrigerio**; *s. f.* *s. m.* ἀνάψυξις, εως (ἡ)· ἀναψυχή, ῆς (ἡ).
Refuggire; **Refugiare**; *v. intr.* V. Fuggire.
Refugio; *s. m.* καταφυγή, ῆς (ἡ)· καταφύγιον, ου (τό).
Refulgente; *add.* V. Rifulgente.
Refulgenza; *s. f.* V. Splendore.
Refulgere; *v. intr.* V. Rifulgere.
Refutaggio; *s. m.* V. Rifiutamento.
Refutanza; *s. f.* V. Rifiutanza.
Refutare; *v. att.* V. Rifiutare.
Regaglia; *s. f.* λοιπά, ῶν (τά).
Regalare; *v. att.* δῶρα δίδωμι· δωρέω-ῶ· δωρέομαι -εῦμαι (τινά τινι)· χαρίσματα στέλλω.
Regalatissimo; *add. superl.* βέλτιστος, η, ον. -2. Molto regalato; πολύδωρος, ον.
Regalatore; *add.* δωρέων, ουσα, ον· δωροφόρος, ον.
Regale; *add.* V. Reale.
Regalista; *s. m.* V. Realista.
Regalmente; *avv.* V. Realmente.
Regalo; *s. m.* δωρεά, ᾶς (ἡ)· δῶρον, ου (τό)· δώρημα, ατος (τό). -2. Distribuire come regalo; δια-δωρέομαι-εῦμαι.
Regaluccio; *s. m. dim.* δωρημάτιον, ου (τό).
Regata; *s. f.* ναυμαχία, ας (ἡ).
Rege; *s. m.* V. Re.
Regenerare; *v. att.* V. Rigenerare.
Regenerazione; *s. f.* V. Rigenerazione.
Regezione; *s. f.* V. Rifiuto.
Regge; *s. f.* V. Porta.
Reggente; *add.* προεστώς, ῶτα, ός· ἄρχων, ουσα, ον· βασιλεύων, ουσα, ον· τὴν ἀρχὴν ἔχων, ουσα, ον. -2. Esser reggente; ἄρχω· τὴν ἀρχὴν ἔχω· βασιλεύω.
Reggenza; *s. f.* κυβέρνησις, σεως (ἡ)· ἐπιτροπεία, ας (ἡ)· διοίκησις, σεως (ἡ).
Reggere; *v. att.* κατ-ευθύνω· κυβερνάω-ῶ· δι-οικέω-ῶ· βασιλεύω· ἄρχω· τὴν ἀρχὴν ἔχω. -2. Far resistenza; ἀνθ-ίσταμαι· ἀντι-τάττομαι. -3. Nutrire; τρέφω. -4. Sofferire; φέρω· ὑπο-μένω. -5. Sostenere; ἐρείδω· στηρίζω. -6. Non regger più; ἀπο-καρτερέω-ῶ. -7. Reggere nello stesso tempo; συν-δια-κυβερνάω-ῶ. -8. *N. pass.* Trattenersi; ἵστημι.
Reggia; *s. f.* βασίλειον, ου (τό)· βασιλική, ῆς (ἡ).
Reggimento; *s. m.* ἐπίστασις, σεως (ἡ)· κυβέρνησις, σεως (ἡ). -2. *Modo del governare sè stesso*; ἐπιτήδευμα, ατος (τό). -3. Reggimento della casa; οἰκοδεσποσύνη, ης (ἡ). -4. *Di soldati*; τάξις, εως (ἡ)· τέλος, εος-ους (τό).
Reggitore; *add.* κυβερνήτης, ου (ὁ)· κυβερνήτειρα ας (ἡ).
Regia; *s. f.* V. Reggia.
Regiamente; *avv.* βασιλικῶς.
Regicida; *s. c.* τυραννόκτονος, ον.
Regicidio; *s. m.* τυραννοκτονία, ας (ἡ).
Regimine; *s. m.* V. Governo.
Regina; *s. f.* βασίλισσα, ης (ἡ)· βασίλινα, ης (ἡ)· βασιλίς, ίδος (ἡ)· βατίλεια, ας (ἡ).
Regio; *add.* V. Reale.
Regione; *s. f.* χώρα, ας (ἡ)· γῆ, γῆς (ἡ)· τόπος, ου (ὁ)· πεδίον, ου (τό)· πεδιάς, άδος (ἡ). -2. Spazio di luogo; χωρίον, ου (τό)· κλίμα, ατος (τό).
Registrare; *v. att.* ἀπο-σημειόω-ῶ· ἀνα-γράφω· κατα-γράφω· ἀπο-γράφω (τι)· κατάλογον ποιέομαι-οῦμαι (τινος). -2. Registrare nello stesso tempo; συν-ανα-γράφω· συγ-κατα-γράφω.
Registratore; *add.* ἀπογραφεύς, έως (ὁ)· ἀπογράφων, ουσα, ον.
Registratura; **Registrazione**; *s. f.* ἀπογραφή, ῆς (ἡ).
Registro; *s. m.* κατάλογος, ου (ὁ)· πίναξ, ακος (ὁ)· ἀπογραφαί, ῶν (αἱ)· διάγραμμα, ατος (τό)· ὑπόμνημα, ατος (τό). -2. Mutar registro, *modo di fare*; ἀπὸ τοῦ συνήθους ἀπο-κλίνω.
Regname; *s. m.* V. Regno.
Regnamento; *s. m.* V. Reggimento.
Regnante; *p. pres.* βασιλεύων, ουσα, ον. -2. *Sost.* Re, Monarca V.
Regnare; *v. intr.* βασιλεύω. -2. Regnare insieme; συμ-βασιλεύω. -3. Regnar male; παρα-βασιλεύω. -4. Che regna solo; μόναρχος, ον.
Regnatore; *add.* δεσπότης, ου (ὁ)· κοίρανος, ου (ὁ)· δεσπότις, ιδος (ἡ)· δέσποινα, ης (ἡ).
Regno; *s. m.* βασιλεία, ας (ἡ). -2. Abusare del regno; παρα-βασιλεύω. -3. Aspirare al regno; βασιλειάω-ῶ.
Regola; *s. f.* e
Regolamento; *s. m.* κανών, όνος (ὁ)· προγραφή, ῆς (ἡ)· διαγραφή, ῆς (ἡ)· παράγγελμα, ατος (τό)· διοίκησις, σεως (ἡ)· διάταξις, εως (ἡ)· μέθοδος, ου (ἡ)· γνώμων, ονος (ὁ)· νόμος, ου (ὁ). -2. Contro la regola; ἀπὸ τρόπου. -3. Dare regola; νόμα προς-τίθημι· παράδειγμα καθ-ίστημι. -4. Che fa eccezione alla regola; ἐξαίρετος, ον. -5. Secondo le regole; κατὰ νόμον (τινος)· πρὸς τρόπον· μεθοδικός, ή, όν. -6. Senza regola; ἄταικτος, ον· ἄνομος, ον· ἀνομοθέτητος, ον· ἀστάθμητος, ον· *avv.* ἀτάκτως· ἀνόμως· χυδήν· εἰχῆ.
Regolare; *v. att.* κατ-ευθύνω· τάττω· δια-τάττω· κοσμέω-ῶ· δια-κοσμέω-ῶ. -2. Dare regola; νόμα προς-τίθημι.
Regolare; *add.* κανονικός, ή, όν· σύμμετρος, ον· ἔμμετρος, ον· ἐμμελής, ές· εὔρυθμος, ον· ταχτός, ή, όν.

Digitized by Google

Regolarità; *s. f.* τάξις, εως (ἡ).
Regolarmente; *avv.* e
Regolatamente; *avv.* κανονικῶς· ὁμαλῶς· συμμέτρως· ἐμμέτρως· ἐμμελῶς· κατὰ τὸν κάνονα.
Regolato; *add.* V. Regolare. -2. Moderato; μέτριος, α, ον· σόφρων, ον. -3. Non regolato; ἀκανόνιστος, ον.
Regolatore; *add.* κατευθύνων, ουσα, ον· διατάττων, ουσα, ον· διοικέων, ουσα, ον· διοικήτας, σασα, σαν.
Regolazione; *s. f.* V. Regola.
Regolizia; *s. f.* } V. Liquirizia.
Regolizio; *s. m* }
Regolo; *s. m.* βασιλείδιον, ου (τό)· βασιλίσκος, ου (ὁ). -2. Basilisco; βασιλίσκος, ου (ὁ). -3. *Strumento per tirare le linee dritte*; κάνων, ονος (ὁ).
Regresso; *s. m.* ἐπαναχώρησις, σεως (ἡ)· ἀπάνοδος, ου (ἡ)· ὑποστροφή, ῆς (ἡ)· ὑποχώρησις, σεως (ἡ). -2. *Facoltà di rivalersi contro altrui*; ἀξίωσις, σεως (ἡ)· δικαίωσις, σεως (ἡ)· ἀξίωμα, ατος (τό)· δικαίωμα, ατος (τό). -3. Avere regresso; ἀξιόω τυχεῖν (τινος)· προς-ποιέομαι-οῦμαι· ἀντ-έχομαι· ἀμφι-σβητέω-ῶ (τινα).
Regula; *s. f.* V. Regola.
Regurgitamento; *s. m.* V. Rigurgitazione.
Regurgitare; *v. intr.* V. Rigurgitare.
Regurgitazione; *s. f.* V. Rigurgitazione.
Regurgito; *s. m.* V. Ringorgo.
Reina; *s. f.* V. Regina.
Reintegrare; *v. att.* V. Rintegrare.
Reintegrativo; *add.* V. Rintegrativo.
Reintegrazione; *s. f.* V. Rintegrazione.
Reinvestitura; *s. f.* V. Rinvestitura.
Reinvitare; *v. att.* V. Rinvitare.
Reità; *s. f.* αἰτία, ας (ἡ)· πλημμέλημα, ατος (τό)· ἁμάρτημα, ατος (τό)· ἔγκλημα, ατος (τό).
Reiteramento; *s. m.* V. Reiterazione.
Reiterare; *v. att.* δευτερόω-ῶ· ἀνα-λαμβάνομαι· ἀνα-νεύομαι.
Reiteratamente; *avv.* πάλιν καὶ πάλιν· συχνῶς· πολλάκις.
Reiterato; *add.* συχνός, ή, όν· πολύς, πολλή, πολύ.
Reiterazione; *s. f.* δευτέρωσις, σεος (ἡ)· ἐπανάληψις, εως (ἡ).
Rejetto; *add.* ἀποδεδοκιμασμένος, η, ον.
Rejezione; *s. f.* V. Rigettamento.
Relassamento; *s. m.* V. Relassazione.
Relassare; *v. att.* V. Rilassare.
Relassazione; *s. f.* ἄνεσις, σεως (ἡ). -2. Stanchezza; κόπος, ου (ὁ).
Relativamente; *avv.* παραβλήδην· παραβλητικῶς· ἀναλόγως· ἀναφορικῶς.
Relativizzare; *v. att.* ἀνα-φέρω.
Relativo; *add.* ἀναφορικός, ή, όν· παραβλητικός, ή, όν· ἀναλόγος, ον.
Relatore; *add.* ἀναφέρων, ουσα, ον· ἀπαγγέλλων, ουσα, ον· εἰσαγωγεύς, έως (ὁ). -2. Chi riferisce ai tribunali, alle accademie; ἐπιγνώμων, ονος (ὁ).
Relazioncella; *s. f. dim.* βραχεῖα ἀναφορά, ᾶς (ἡ).
Relazione; *s. f.* διήγησις, σεως (ἡ)· ἀναφορά, ᾶς (ἡ)· λέξις, εως (ἡ)· λόγος, ου (ὁ)· ἀγγελία, ας (ἡ)· ἀπαγγελία, ας (ἡ). -2. *Gramm.* ἀναφορά, ᾶς (ἡ). -3. Convenienza, analogia; ἀναλογία, ας (ἡ). -4. Falsa relazione; διαβολή, ῆς (ἡ). -5. Esser vittima di falsa relazione; διαβολαῖς οὐχὶ δικαίαις περι-πίπτω. -6. Far relazione; δι-ηγέομαι-οῦμαι· ἐξ-ηγέομαι-οῦμαι.
Relazionetta; *s. f. dim.* V. Relazioncella.
Relegamento; *s. m.* ἀνάδεσις, σεως (ἡ).
Relegare; *v. att.* ἐξ-οστρακίζω· ἀπο-πέμπω· φυγαδεύω· ἐξ-ορίζω· ἐκ-βάλλω· ἀπ-ελαύνω.
Relegato; *p. pass.* ἐξοστρακισθείς, εῖσα, έν· φυγάς, άδος (ὁ, ἡ).
Relegatore; *add.* ἐξοστρακίζων, ουσα, ον.
Relegazione; *s. f.* ὀστρακισμός, οῦ (ὁ)· ἐξορισμός, οῦ (ὁ).
Relevare; *v. att.* V. Rilevare.
Religione; *s. f.* θεραπία, ας (ἡ)· εὐσέβεια, ας (ἡ)· θεοσέβεια, ας (ἡ)· θρήσκεια, ας (ἡ)· φιλοτιμία, ας (ἡ)· τὰ περὶ Θεόν νομιζόμενα, ων, νόμιμα, ων (τά). -2. *Ordine di Religiosi*; τάξις, εως (ἡ).
Religiosamente; *avv.* εὐλαβῶς. εὐσεβῶς.
Religiosità; *s. f.* εὐσέβεια, ας (ἡ)· θεοσέβεια, ας (ἡ)· ὁσιότης, ητος (ἡ).
Religioso; *add. Che si consacra a Dio*; μοναχός, οῦ (ὁ)· μονάστρια, ας (ἡ). -2. *Che ha religione*; εὐσεβής, ές· θεοσεβής, ές· θεοφιλής, ές· ὅσιος, α, ον.
Relinquere; *v. att.* V. Lasciare.
Reliquia; *s. f.* λείψανον, ου (τό)· λοιπόν, οῦ (τό).
Reliquiario; } *s. m.* τῶν λοιπῶν θήκη, ης (ἡ).
Reliquiere; }
Reliquiero; }
Relitto; *p. pass.* V. Abbandonato.
Relucere; *v. intr.* V. Rilucere.
Reluttanza; *s. f.* V. Ritrosia.
Rema; *s. m.* V. Reuma.
Remanere; *v. intr.* V. Rimanere.
Remare; *v. intr.* ἐρέττω· κωπηλατέω-ῶ· ἐλαύνω. -2. Amante del remare; φιλήρετμος, ον.
Rematico; *add.* V. Reumatico.
Remato; *add.* ἐρετμωθείς, εῖσα, έν.
Rematore; *add.* ἐρέτης, ου (ὁ)· κωπηλάτης, ου (ὁ)· ἐλατήρ, ῆρος (ὁ).
Remedio; *s. m.* V. Rimedio.
Remeggio; *s. m.* ἐρεσία, ας (ἡ).
Remenso; *add.* V. Misurato.
Remigamento; *s. m.* V. Remigazione.
Remigante; *add.* V. Remigatore.
Remigare; *v. intr.* V. Remare.
Remigata; *s. f.* V. Remigazione.
Remigatore; *add.* V. Rematore.
Remigazione; *s. f.* ἐρεσία, ας (ἡ)· κωπηλασία, ας (ἡ).
Remige; *s. m.* V. Rematore.
Remigio; *s. m.* ἐρεσία, ας (ἡ).
Reminiscenza; } *s. f.* ἀνάμνησις, σεως (ἡ).
Reminiscitiva; }
Remissibile; *add.* V. Rimissibile.
Remissione; *s. f.* συγγνώμη, ης (ἡ)· ἄφεσις, σεως (ἡ)· ἀπόλυσις, σεως (ἡ)· ἀπαλλαγή, ῆς (ἡ)· ἄνεσις, σεως (ἡ)· ὕφεσις, σεως (ἡ).
Remisso; *p. pass.* V. Rimesso.
Remitico; *add.* V. Eremitico.
Remito; *add.* V. Romito.
Remitorio; *s. m.* V. Romitorio.
Remo; *s. m.* ἐρετμός, οῦ (ὁ)· κώπη, ης (ἡ). -2. Dar dei remi; ἀνα-πλέω-ῶ. -3. Fatto a forma di remo; κωπήλατος, ον. -4. Fornire di remi; ἐρετμόω-ῶ· κωπέω-ῶ· κωπεύω. -5. Con molti remi; πολύκωπος, ον. -6. Spinto da remi; κωπήλατος, ον· κωπηρής, ές. -7. Spinto da molti remi; πολύσκαλμος, ον. -8. Mosso da un sol remo; μονόκροτος, ον· μονόκωπος, ον. -9. Senza remi; ἄκωπος, ον·

Digitized by Google

ἀκώπητος, ον. -10. Con otto remi, con otto ordini di remi; ὀκτήρης, ες. -11. Con dieci ordini di remi; δικήρης, ες. -12. Che ha venti remi; εἰκοστήρετμος, ον. -13. Che ha venti file di remi; εἰκοστήρης, ες. -14. Che ha cento remi; ἑκατόντορος, ον. -15. Legno atto a far remi; κωπεύς, έως (ὁ)· κωπεών, ῶνος (ὁ).

Remolare; *v. intr.* ἀνα-βάλλομαι.

Remora; *s. f. Pesciolino di mare;* ἐχενηΐς, ΐδος (ἡ). -2. Ostacolo; ἀποχή, ῆς (ἡ)· ἀναβολή, ῆς (ἡ).

Remorsione; *s. f.* V. Rimorso.

Remoto; *add.* V. Rimoto.

Remozione; *s. f.* V. Rimozione.

Rempiere; *v. att.* V. Riempiere.

Remulco; *s. m.* V. Rimurchio.

Remuneramento; *s. m.* V. Remunerazione.

Remunerare; *v. att.* ἀμοίβομαι δωρεᾷ· ἀντ-αποδίδωμι· ἀντ-ευεργετέω=ῶ· ἀντι-δωρέομαι=οῦμαι· ἀποδίδωμι χάριν (τινι)· δίδωμι δωρεάς (τινι)· γεραίρω (τινα)· κοσμέω=ῶ, τιμάω=ῶ δώροις.

Remuneratezza; *s. f.* V. Remunerazione.

Remuneratore; *add.* ἀντιδωρούμενος, η, ον.

Remunerazione; *s. f.* / Remuno; *s. m.* ἀμοιβή, ῆς (ἡ)· ἀντιδωρεά, ᾶς (ἡ).

Remuovere; *v. att.* V. Rimuovere.

Rena; *s. f.* ψάμμος, ου (ὁ)· ἄμμος, ου (ὁ)· ψάμαθος, ου (ὁ). -2. Monte di rena; ψαμμώδες ὄρος, εος=ους (τό). -3. Fondare, seminare, zappare nella rena; ἐν θαλάττῃ φυτεύω.

Renaccio; *s. m.* ψάμμος, ου (ὁ)· ψαμάδιον, ου (τό).

Renajo; *s. m.* V. Arenale.

Renale; *add.* νεφριαῖος, α, ον· νεφρίδιος, α, ον.

Rendere; *v. att.* ἀπο-δίδωμι· ἀπ-άγω. -2. Consegnare; ἐκ-δίδωμι. -3. Pagare; λύω. -4. Rappresentare; παρ-εμ-φαίνω. -5. Rendere amico; φιλιόω=ῶ. -6. Rendere angusto; ἀπο-στερόω=ῶ. -7. Rendere l'anima; θνήσκω· ἀπο-θνήσκω. -8. Rendere aria, *somigliare;* ὁμοιόομαι=οῦμαι. -9. Rendere bianco; δια-λευκαίνω. -10. Rendere cenno; ἀπο-κρίνομαι. -11. Rendere colpo per colpo, i coltellini, frasche per foglie, pan per focaccia, rendere la pariglia; ἀμύνομαι τοῖς ὁμοίοις (τινα)· ἀντ-απο-δίδωμι· ἴσον ἴσῳ φέρω. -12. Render grazie; εὐχαριστέω=ῶ. -13. Rendere diletto; τέρπω. -14. Render lume; φῶς παρ-έχω. -15. Rendere merito; V. Rimunerare. -16. Odore; μυρίζω· ἀρωματίζω. -17. Onore; τιμάω=ῶ. -18. Parola, voce; ἀπο-κρίνομαι. -19. Partito, i partiti, le fave, la civaja; ψῆφον φέρω. -20. Che rende (produce) poco; ὀλιγόχοος=ους, οον=ουν. -21. Rendere ragione; δικαιοδοτέω=ῶ. -B'. Ragione, *conto;* λόγον δίδωμι· ἀπο-δίδωμι. -22. Tenuto a render conto; ὑπεύθυτος, ον. -23. Risposta; ἀπο-κρίνομαι. -24. Testimonianza; μαρτυρέω=ῶ. -25. Ubbidienza; πείθομαι. -26. *N. pass.* Arrendersi; ἐκ-δίδομαι· προς-χωρέω=ῶ. -27. Rendersi in colpa; ὑπαίτιον τὸ κατ' ἐμαυτὸν ὁμολογέω=ῶ.

Rendimento; *s. m.* ἀπόδοσις, εως (ἡ)· ἀντίδοσις, εως (ἡ). -2. Di grazie; εὐχαριστία, ας (ἡ).

Rendita; *s. f.* πρόσοδος, ου (ἡ)· ἀποφορά, ᾶς (ἡ)· κέρδος, εος=ους (τό).

Renduto; *p. pass.* ἀποδοθείς, εῖσα, έν.

Rene; *s. m.* νεφρός, οῦ (ὁ). -2. La parte deretana; νῶτον, ου (τό). -3. Dar le reni, *fuggire;* τὰ νῶτα ἐπι-στρέφω.

Renella; *s. f.* V. Renaccio.

Reniforme; *add.* νεφρώδης, ες.

Renischio; *s. m.* V. Renaccio.

Renischio e Renistio; *add.* V. Renoso.

Renitente; *add.* ἀντιμαχόμενος, η, ον· ἀνυπόστακτος, ον· ἀπειθής, ές.

Renitenza; *s. f.* ἀντέρεισις, εως (ἡ)· ἀντίπραξις, εως (ἡ)· ἀντίστασις, εως (ἡ)· ἐναντίωσις, εως (ἡ).

Renosiccio; *add.* ψαμαθώδης, ες· ψάμμιος, α, ον

Renosità; *s. f.* ψάμμιον, ου (τό).

Renoso; *add.* ψαμαθώδης, ες· ψάμμιος, α, ον· ψαμμώδης, ες· ψάμμινος, ον· ἀμμώδης, ες.

Renovazione; *s. f.* V. Rinnovazione.

Renunciazione; / Renunzia; / Renunziagione; *s. f.* V. Rinunziazione.

Renunziare; *v. att.* V. Rinunziare.

Renunziatore; *add.* V. Rinunziatore.

Renunziazione; *s. f.* V. Rinunziazione.

Renuzza; *s. f. dim.* ψαμάθιον, ου (τό).

Reo; *add.* ἔνοχος, ον· αἴτιος, α, ον· ὑπόδικος, ον· ὑπεύθυνος, ον. -2. Malvagio; κακός, ή, όν· πονηρός, ά, όν. -3. Insalubre; νοσηρός, ά, όν. -4. Non reo; ἀνυπεύθυνος, ον.

Reparabile; *add.* V. Riparabile.

Reparare; *v. att.* V. Riparare.

Reparatore; *add.* V. Riparatore.

Reparazione; *s. f.* V. Riparazione.

Repartire; *v. att.* V. Ripartire.

Reparto; *s. m.* διανομή, ῆς (ἡ).

Repatriare; *v. intr.* V. Ripatriare.

Repatriazione; *s. f.* εἰς πατρίδα ἐπάνοδος, ου (ἡ)· κάθοδος, ου (ἡ).

Repellente; *p. pres.* ἀπωθέων, ουσα, ον.

Repellere; *v. att.* ἀπ-ελαύνω· ἀπ-ωθέω=ῶ.

Repennare; *v. intr.* V. Rimpennare.

Repensare; *v. intr.* V. Ripensare.

Repentaglio; *s. m.* V. Ripentaglio.

Repente; *add.* ἀνωφερής, ές. -2. Repentino; αἰφνίδιος, ον.

Repente; *avv.* e

Repentemente; *avv.* ἐξαίφνης· αἰφνιδίως· ἐξαπίνης· αὐτίκα· παραυτίκα· παραχρῆμα· παραχρέος.

Repentere; *v. intr.* V. Pentirsi.

Repentinamente; *avv.* V. Repentemente.

Repentino; *add.* αἰφνίδιος, ον· ἐξαπιναῖος, α, ον.

Repere; *v. intr.* ἕρπω· ἑρπύζω.

Reperibile; *add.* εὑρετός, ή, όν.

Reperire; *v. att.* ἐξ-ευρίσκω· εὑρίσκω.

Reperto; *p. pass.* εὑρετός, ή, όν.

Repertore; *add.* εὑρέτης, ου (ὁ)· εὑρέτις, ιδος (ἡ).

Repertorio; *s. m.* πίναξ, ακος (ὁ)· σύλλαβος, ου (ὁ)· κατάλογος, ου (ὁ).

Repetere; *v. att.* δευτερόω=ῶ· ἀνα-λαμβάνω.

Repetio; *s. m.* φιλονεικία, ας (ἡ).

Repetito; *p. pass.* δευτηρωθείς, εῖσα, έν.

Repetitore; *add.* δευτερόων, ουσα, ον. -2. Che ripete la lezione agli scolari; παιδαγώγος, ου (ὁ)· ὑποδιδάσκαλος, ου (ὁ).

Repetizione; *s. m.* ἀνάληψις, εως (ἡ).

Repilogare; *v. att.* V. Riepilogare.

Repilio; *s. m.* V. Repetio.

Repleto; *add.* V. Ripieno.

Replezione; *s. f.* V. Riempimento.

Replica; *s. f.* ἀνάληψις, εως (ἡ). -2. *Di parole;* δίλογία, ας (ἡ)· παλιλλογία, ας (ἡ). -3. Risposta; ἀπόκρισις, σεως (ἡ).

Digitized by Google

Replicamento; *s. m.* V. Replica.
Replicare; *v. att.* δευτερόω-ῶ· πάλιν ὁράω-ῶ· ἀνα-λαμβάνω· ἐπ-ανα-λαμβάνω. -2. Replicare il discorso, le parole; παλιλλογέω-ῶ· δι-λογέω-ῶ· ταῦτα δὶς λέγω. -3. Contradire; ἐν-αντιόομαι-οῦμαι.
Replicatamente; *avv.* δεύτερον· πολλάκις· πάλιν· αὖ· αὖθις.
Replicato; *p. pass.* δευτερωθείς, εῖσα, έν.
Replicazione; *s. f.* V. Replica.
Repluere; *v. intr.* V. Ripiovere.
Reponere; *v. att.* V. Riporre.
Reportare; *v. att.* V. Riportare.
Repositorio; *s. m.* θήκη, ης (ἡ)· ἀποθήκη, ης (ἡ).
Reposizione; *s. f.* ἀποκατάστασις, σεως (ἡ).
Reprendere; *v. att.* V. Riprendere.
Reprensibile; *add.* V. Riprensibile.
Reprensione; *s. f.* V. Riprensione.
Reprensorio; *add.* ἐπιτιμητικός, ή, όν.
Repressione; *s. f.* V. Ripressione.
Represso; *p. pass.* κατεσταλμένος, η, ον.
Reprimento; *s. m.* ἐπίσχεσις, σεως (ἡ)· ἄπωσις, σεως (ἡ).
Reprimere; *v. att.* ἐπ-έχω· κατ-έχω· κολάζω· ἀπ-ωθέω-ῶ· ἐρητύω· ἐγ-ίστημι.
Reprimimento; *s. m.* V. Riprimento.
Reprimitore; *add.* ἀπέχων, ουσα, ον.
Reprimuto; *p. pass.* V. Represso.
Reprobabile; *add.* ἀπο-δοκιμαστέος, α, ον· ἀδόκιμος, ον· ἀπόβλητος, ον· ἀπάρεστος, ον· ἀπρόσδεκτος, ον.
Reprobare; *v. att.* V. Riprovare.
Reprobativo; *add.* ἀποδοκιμάζων, ουσα, ον.
Reprobazione; *s. f.* ἀποδοκιμασία, ας (ἡ)· ἀποβολή, ῆς (ἡ).
Reprobo; *add.* πονηρός, ά, όν· μοχθηρός, ά, όν· μιαρός, ά, όν· ἀνόσιος, ον - α, ον· κάκιστος, η, ον. -2. Prescito; κατάκριτος, ον· καταλελειμμένος, η, ον· κατάρατος, ον.
Repromissione; *s. f.* ὑπόσχεσις, σεως (ἡ).
Reprovare; *v. att.* ἀπο-δοκιμάζω· ἀπο-βάλλω.
Reprovazione; *s. f.* V. Reprobazione.
Repubblica; *s. f.* πολιτεία, ας (ἡ)· δημοκρατία, ας (ἡ)· δῆμος, ου (ὁ). -2. La cosa pubblica; κοινά, ῶν (τά).
Repubblicano; Repubblicante; Repubblicista; *add.* πολιτικός, ή, όν· δημοκρατικός, ή, όν.
Repubblicone; *s. m.* πολυπράγμων, ον.
Republica; Repubrica; *s. f.* V. Repubblica.
Repudiare; *v. att.* ἀπο-βάλλω· ἀπο-πέμπομαι· ἀπ-ωθέομαι-ῶ· ἀπο-δοκιμάζω.
Repudio; *s. m.* ἀποπομπή, ῆς (ἡ)· ἀπόπεμψις, εως (ἡ)· ἀποστάσιον, ου (τό)· ἀποκήρυξις, εως (ἡ).
Repugnante; *add.* V. Ripugnante.
Repugnantemente; *avv.* ἐναντιωμένως.
Repugnanza; *s. f.* ἐναντίωσις, σεως (ἡ). -2. Contradizione; ἀντιλογία, ας (ἡ)· ἐναντιλογία, ας (ἡ).
Repugnare; *v. intr.* ἐν-αντιόω-ῶ· ἀντι-καθ-ίσταμαι· ἀντι-μάχομαι.
Repugnazione; *s. f.* V. Repugnanza.
Repulisti (Fare); ἀπο σπάω-ῶ· ἁρπάζω.
Repulsa; *s. f.* ἀπότευξις, εως (ἡ)· ἀποκώλυσις, σεως (ἡ)· ἄρνησις, σεως (ἡ).
Repulsare; *v. att.* ἀπο-βάλλω· ἀπ-ελαύνω· ἀπ-είργω· ἀπο-πέμπω· ἀπ-ωθέω-ῶ.
Repulsazione; *s. f.* V. Repulsa.

Repulsione; *s. f.* V. Ripulsione.
Repulsivo; *add.* ἀποβάλλων, ουσα, ον.
Repurgamento; Repurgazione; *s. f.* V. Ripurgamento.
Reputanza; *s. f.* V. Riputazione.
Reputare; *v. att.* νομίζω· ἡγέομαι-οῦμαι· ποιέομαι-οῦμαι· τιμάω-ῶ.
Reputazione; *s. f.* V. Riputazione.
Requia; *s. f.* V. Requie.
Requiare; *v. intr.* παύομαι· οὐκ ἀσχολίαν ἔχω.
Requie; *s. f.* ἀνάπαυσις, σεως (ἡ)· παῦσις, σεως (ἡ)· παυσωλή, ῆς (ἡ)· ἀνάπαυλα, ης (ἡ)· ἀναπαύλησις, σεως (ἡ). -2. Non avere requie; ἀσχολίαν ἔχω.
Requiescere; *v. intr.* παύομαι.
Requirire; *v. att.* ἀνα-ζητέω-ῶ.
Requisito; *s. m.* δέον, οντος (τό)· προσῆκον, οντος (τό)· ἐπιτήδειον, ου (τό)· ἀνάγκη, ης (ἡ).
Requisito; *add.* ἀναζητηθείς, εῖσα, έν· περίεργος, ον.
Requisitoria; *s. f.* e
Requisizione; *s. f.* αἴτησις, σεως (ἡ)· ζήτησις, σεως (ἡ)· ἀναζήτησις, σεως (ἡ)· ἀξίωσις, σεως (ἡ)· δέησις, σεως (ἡ)· δέημα, ατος (τό).
Resa; *s. f.* ἔκδοσις, σεως (ἡ)· παράδοσις, σεως (ἡ).
Resarcire; *v. att.* V. Restaurare.
Rescindere; *v. att.* V. Risecare.
Rescissione; *s. f.* ἀποτομή, ῆς (ἡ). -2. Abolizione; λύσις, σεως (ἡ)· κατάλυσις, σεως (ἡ)· διάλυσις, σεως (ἡ)· ἀποχειροτονία, ας (ἡ).
Rescisso; *p. pass.* ἀποτόμος, ον.
Rescritto; *s. m.* V. Riscritto.
Rescrivere; *v. att.* V. Riscrivere.
Resecare; *v. att.* ἀπο-τέμνω· κατα-κόπτω.
Reservare; *v. att.* V. Riservare.
Reservativo; *add.* V. Riservativo.
Reservazione; *s. f.* V. Riservazione.
Resia; *s. f.* V. Eresia.
Residente; *s. m.* πρόξενος, ου (ὁ)· ἐπίτροπος, ου (ὁ).
Residente; *add.* καθιζόμενος, η, ον.
Residenza; *s. f.* οἴκησις, σεως (ἡ)· οἴκημα, ατος (τό)· οἰκητήριον, ου (τό)· κατοίκησις, σεως (ἡ). -2. Avere residenza; οἰκέω-ῶ· δια-τρίβω· δι-άγω. -3. Fondigliuolo; ὑπόστασις, σεως (ἡ).
Residenziale; *add.* οἰκηματικός, ή, όν.
Residuale; *add.* e
Residuo; *add.* λοιπός, ή, όν· ἐπίλοιπος, ον· ὑπόλοιπος, ον· κατάλοιπος, ον· περιών, οὖσα, όν.
Residuo; *s. m.* λοιπόν, οῦ (τό)· ὑπόλοιπον, ου (τό)· κατάλοιπα, ων (τά)· ὑπόλειμμα, ατος (τό)· κατάλειμμα, ατος (τό)· λείψανον, ου (τό).
Resina; *s. f.* ῥητίνη, ης (ἡ)· καπνέλαιον, ου (τό).
Resinifero; *add.* ῥητινίζων, ουσα, ον.
Resinificare; *v. att.* ῥητινόω-ῶ.
Resinoso; *add.* ῥητινώδης, ες. -2. Non resinoso; ἄπευκος, ον.
Resipiscenza; *s. f.* μετάνοια, ας (ἡ).
Resistente; *add.* αὐθάδης, ες.
Resistenza; *s. f.* κώλυμα, ατος (τό)· ἀντίστασις, σεως (ἡ)· ἐναντίωμα, ατος (τό)· ἐναντίωσις, σεως (ἡ). -2. Difesa; ἀντίστασις, σεως (ἡ)· ἀντιμάχησις, σεως (ἡ)· ἀντέρεισις, σεως (ἡ). -3. Senza apporre resistenza; ἀμαχεί· ἀμάχως. -4. Atto alla resistenza; ἀντιτακτικός, ή, όν. -5. Far resistenza; ἀνθ-ίστημι· ἀντ-έχω· ἀντι-τάττω· μένω. -6. Che fa resistenza; ἀντίτυπος, ον. -7. Opporre resistenza; ἀντ-έχω.
Resistere; *v. intr.* ἀνθ-ίστημι· ἀντ-έχω (τινί)· ἐναντιόομαι-οῦμαι (τινι). -2. Soffrire; καρτερέω-ῶ·

Digitized by Google

φέρω· βαστάζω. -3. Resistere fortemente; ἀντ-ισχύω. -4. Essere atto a resistere; ἀντ-αρκέω. -5. Inclinato a resistere; ἀντιτακτικός, ή, όν.

Reso; *p. pass.* προσχωρήτας, σασα, σαν.

Resolubile; *add.* V. Risolubile.

Resolutamente; *avv.* V. Risolutamente.

Resolutivo; *add.* V. Risolutivo.

Resoluto; *add.* V. Risoluto.

Resoluzione; *s. f.* V. Risoluzione.

Resolvere; *v. att.* V. Risolvere.

Resolvibile; *add.* V. Risolvibile.

Respettivamente; Respettive; *avv.* V. Rispettivamente.

Respettivo; *add.* V. Rispettivo.

Respetto; *s. m.* V. Rispetto.

Respignere; *v. att.* V. Risospignere.

Respirabile; *add.* ἀναπνευστικός, ή, όν.

Respirabilità; *s. f.* ἀναπνευστικόν, οῦ (τό).

Respiramento; *s. m.* V. Respirazione.

Respirare; *v. intr.* πνέω-ῶ· ἀνα-πνέω-ῶ. -2. Vivere; βίον δι-εξ-άγω· ἔμπνοός εἰμι. -3. Ricrearsi; ἀνα-πνέω-ῶ· ἐξ-ανα-πνέω-ῶ· παύομαι. -4. Cessare di respirare; ἀπο-ψύχω. -5 Che respira difficilmente; βραδύπνοος-ους, οον-ουν. -6. Che respira fortemente; βαρυαής, ές. -7. Respirare frequentemente; πνευστιάω-ῶ. -8. Che respira male, non respira; ἄπνοος-ους, οον-ουν. -9. Che non può respirare; ἄπνευστος, ον. -10. Non dar tempo che uno respiri; ἀναβολήν, ἀνάπαυσιν μηδὲ δίδωμι.

Respirazione; *s. f.* e

Respiro; *s. m.* ἀναπνοή, ῆς (ή)· ἀνάπνευσις, σεως (ή). -2. Riposo; ἀνάπνευμα, ατος (τό). -3. Che ha corto e difficile il respiro; βραχύπνοος-ους, οον-ουν. -4. Ritenere il respiro; ἀπνευστιάζω. -5. Senza respiro; ἄπνευστος, ον.

Respitto; *s. m.* V. Rispetto.

Respo; *s. m.* V. Cespuglio.

Respondere; *v. intr.* V. Rispondere.

Responsione; *s. f.* V. Risposta.

Responsivo; *add.* V. Responsivo.

Responso; Responsura; Resposo; *s.* V. Risposta.

Ressa; *s. f.* ἐπίστασις, σεως (ή). -2. Rissa; ἔρις, ιδος (ή).

Resta; *s. f.* ἀθήρ, έρος (ὁ)· ἀθέριξ, ικος (ὁ). -2. Lisca; ῥάχις, εως (ή)· ἄκανθα, ης (ή). -3. Impugnatura della spada; ἀφή, ῆς (ή)· ἐπαφή, ῆς (ή). -4. Resta *(di cipolle, agli e simili)*; στίχος, ου (ὁ)· ὄρχος, ου (ὁ)· στοῖχος, ου (ὁ). -5. Restata V.

Restagno; *s. m.* V. Ristagnamento.

Restamento; *s. m.* μονή, ῆς (ή).

Restante; Restanza; *s. m.* V. Residuo.

Restare; *v. intr.* περι-γίγνομαι· περί-ειμι· μένω· διαμένω· παρα-μένω· λείπομαι· ὑπο-λείπομαι· ὑπόλοιπός εἰμι. -2. Cessare; λήγω· ἀπο-λήγω· παύομαι. -3. Fermarsi; ἵστημι. -4. Omettere; παρα-λείπω. -5. Stare presente; περι-ίσταμαι. -6. Restare d'accordo; ὁμολογέω-ῶ. -7. In nasso, in asso; λειποθυμέω-ῶ.

Restata; *s. f.* τέλος, εος-ους (τό).

Restato; *add.* λοιπός, ή, όν· ὑπόλοιπος, ον· περιγενόμενος, η, ον· περιών, οῦσα, όν.

Restauramento; *s. m.* V. Restaurazione.

Restaurare; *v. att.* ἀνα-καινίζω· ἀνα-καινόω-ῶ· ἐπι-σκευάζω· ἀνα-σκευάζω· ἀπο-καθ-ίστημι. -2. Emendare; ἐπ-αν-ορθόω-ῶ· δι-ορθόω-ῶ. -3. Ricuperare; ἀνα-λαμβάνω. -4. Rimeritare; χαρίζομαι.

Restaurativo; *add.* ἀνα-σκευαστικός, ή, όν.

Restaurato; *p. pass.* ἀνακαινισθείς, εῖσα, έν.

Restauratore; *add.* ἀνακαινίζων, ουσα, ον· ἀνασκευάζων, ουσα, ον.

Restaurazione; *s. f.* e

Restauro; *s. m.* ἀνακαίνισις, σεως (ή)· ἀνακαίνωσις, σεως (ή)· ἀνακαινισμός, οῦ (ὁ)· ἀνασκευή, ῆς (ή)· ἀνανέωσις, σεως (ή)· ἀποκατάστασις, σεως (ή)· ἀκέσις, σεως (ή)· ἐπανόρθωσις, σεως (ή).

Resticciuolo; *s. m. dim.* ἐγκατάλειμμα, ατος (τό).

Restio; *add.* ἀνύπειστος, ον· ἀπειθής, ές· στασιώδης, ες.

Restio; *s. m.* ἀπειθαρχία, ας (ή).

Restipulare; *v. intr.* δι-ομολογέομαι-οῦμαι.

Restituimenio; *s. m.* V. Restituzione.

Restituire; *v. att.* ἀπο-δίδωμι· καθ-ίστημι· ἀποφέρω. -2. Restituire di nuovo; ἀντ-απο-δίδωμι. -3. Restituire insieme; συν-απο-δίδωμι. -4. Che devesi restituire; ἀποδόσιμος, ον.

Restitutore; *add.* ἀποδοτήρ, ῆρος (ὁ). -2. Riparatore; ἀνακαινίζων, ουσα, ον.

Restituzione; *s. f.* ἀπόδοσις, σεως (ή)· ἀντίδοσις, σεως (ή). -2. Esigere la restituzione; ἀπ-αιτέω-ῶ.

Resto; *s. m.* V. Residuo. -2. Dare il resto; ἐκ-πληρόω-ῶ. -3. Far resto, resto e saldo; ἀπο-τελέω-ῶ. -4. Del resto; τὰ ἀλλά· τὸ λοιπόν.

Restoso; *add.* ἀθερώδης, ες.

Restringere; *v. att.* V. Ristrignere.

Restringitivo; Restrittivo; *add.* προσδιορίζων, ουσα, ον.

Restrizione; *s. f.* V. Restringimento.

Resucitare; *v. intr.* V. Risuscitare.

Resuscitazione; *s. f.* V. Risuscitazione.

Resudare; *v. intr.* V. Risudare.

Resultamento; *s. m.* V. Risultamento.

Resultare; *v. intr.* V. Risultare.

Resultato; *s. m.* V. Risultamento.

Resupino; *add.* V. Risupino.

Resurgere; *v. intr.* V. Risurgere.

Resurressi; Resurressione; *s.* ἀνάστασις, σεως (ή).

Resurressire; *v. intr.* V. Risurgere.

Resurresso; Resurrezione; *s.* V. Resurressione.

Resuscitare; *v. intr.* V. Risuscitare.

Reta; *s. f.* V. Rete.

Retà; *s. f.* V. Reezza.

Retaggio; *s. m.* V. Eredità.

Retardare; *v. att.* V. Ritardare.

Retato; *add.* δικτυωτός, ή, όν.

Rete; *s. f.* δίκτυον, ου (τό)· παγίς, ίδος (ὁ)· σαγήνη, ης (ή)· ἄρκυς, υος (ή)· λίνον, ου (τό). -2. Cuffia tessuta a maglia; ἄμπυξ, υκος (ή). -3. Inganno; ἐνέδρα, ας (ή). -4. Omento; ἐπίπλοον, ου (τό). -5. Appoggiar reti su pertiche; ἀπο-σκαλιδόω-ῶ. -6. Circondar con reti; σαγηνεύω. -7. Il collocare le reti; ἀρκυστασία, ας (ή). -8. Coprire con rete sottile; ἀραχνιόω-ῶ. -9. Luogo dove si gettano le reti; ἀρκυστάσιον, ου (τό)· ἀρκύστατον, ου (τό). -10. Posto al lembo della rete; ἀκρόλινος, ον. -11. Prendere colla rete; σαγηνεύω. -12. Non preso, che non si può prendere colle reti;

Digitized by Google

ἀσχήνευτος, ον. -13. Sfuggire alle reti; διαλινάω-ῶ. -14. Stare alle reti, guardare le reti; ἀρκυωρέω-ῶ· ἀρκυωρέομαι-οῦμαι. -15. Che sta alle reti; ἀρκύωρος, ον. -16. Che tende reti, che avvolge come una rete; ἀρκύστατος, ον.

Retentiva; *s. f.* V. Ritenitiva.

Retentivo; *add.* κάτοχος, ον.

Retenzione; *s. f.* V. Ritenzione.

Reticella; *s. f.*
Reticelletta; *s. f.*
Reticello; *s. m.*
dim. δικτύδιον, ου (τό).

Reticenza; *s. f.* ἀποσιώπησις, σεως (ἡ).

Reticino; *s. m. dim.* V. Reticello.

Retico; *add.* V. Eretico.

Reticola; *s. f. dim.* V. Reticella.

Reticolamento; *s. m.* V. Reticolato.

Reticolare;
Reticolato;
add. δικτυωτός, ή, όν.

Reticolato; *s. m.*
Reticulato; *s. m.*
δικτυωτόν, οῦ (τό).

Reticulazione; *s. f.*

Retificagione; *s. f.* βεβαίωσις, σεως (ἡ).

Retificare; *v. att.* V. Ratificare.

Retiforme; *add.* δικτυοειδής, ές· δικτυώδης, ες.

Retinente; *add. Cauto*; σοφρονικός, ή, όν.

Retore; *s. m.* V. Rettorico.

Retorica; *s. f.* V. Rettorica.

Retoricamente; *avv.* V. Rettoricamente.

Retoricare; *v. intr.* ῥητορικὴν διδάσκω.

Retoricastro; *s. m.* V. Rettoricuzzo.

Retorico; *add.* V. Rettorico.

Retorizzare; *v. intr.* V. Retoricare.

Retraere; *v. att.* V. Ritrarre.

Retrattare; *v. att.* V. Ritrattare.

Retrattazione; *s. f.* ἀντίσπασις, σεως (ἡ).

Retribuimento; *s. m.* ἀπόδοσις, σεως (ἡ)· ἀντίδοσις, σεως (ἡ)· ἀνταπόδοσις, σεως (ἡ)· μισθός, οῦ (ὁ).

Retribuire; *v. att.* ἀτ-απο-δίδωμι· ἀπο-δίδωμι· μισθοδοτέω-ῶ.

Retribuitore; *add.* ἀνταποδότης, ου (ὁ).

Retribuzione; *s. f.* V. Retribuimento.

Retrivo; *add.* V. Tardivo.

Retro; *avv.* V. Dietro.

Retroandare; *v. intr.* ἐπ-αν-έρχομαι· ἀνα-χωρέω-ῶ· ὑπο-χωρέω-ῶ· ἐπ-ανα-στρέφω· ἄν-ειμι· ὀπίσω ἄπ-ειμι· ἀνα-χάζω· ἀνα-ποδίζω.

Retroattivo; *add.* εἰς τὸ ὄπισθεν ἰσχύων, ουσα, ον.

Retroazione; *s. f.* ἀναποδισμός, οῦ (ὁ).

Retrocamera; *s. f.* τὸ ὄπισθεν δωμάτιον, ου (τό).

Retrocedere; *v. intr.* V. Retroandare.

Retrocedimento; *s. m.* e

Retrocessione; *s. f.* ἀναχώρησις, σεως (ἡ)· ὑποχώρησις, σεως (ἡ)· ἀναστροφή, ῆς (ἡ).

Retrogradare; *v. intr.* V. Retroandare.

Retrogradazione; *s. f.* ἀναχώρησις, σεως (ἡ)· ἀναστροφή, ῆς (ἡ).

Retrogrado; *add.* ἀναποδίζων, ουσα, ον· ὀπισθοπόρος, ον· ὀπισθοβάτης, ου (ὁ).

Retroguardia; *s. f.* e

Retroguardo; *s. m.* ἐσχάτη στρατία, ας (ἡ)· οὐραγία, ας (ἡ)· οὔραγμα, ατος (τό)· οὐράγιον, ου (τό)· στρατίας οὐρά, ᾶς (ἡ). -2. Comandante il retroguardo; οὐραγός, οῦ (ὁ). -3. Condurre il retroguardo, essere nella retroguardia; οὐραγέω-ῶ· ἀπ-ουραγέω-ῶ. -4. Il condurre il retroguardo; οὐράγημα, ατος (τό).

Retrorso; *avv. Allo indietro*; ἐπὶ πόδα· ὄπισθεν· ὀπίσω· εἰς τά ὄπισθεν.

Retta; *s. f.* V. Resistenza. -2. Dare retta; ὑπουργέω-ῶ.

Rettamente; *avv.* ὀρθῶς· δικαίως. -2. Con ordine; εὐκόσμως.

Rettangolare; *add.* V. Rettangolo.

Rettangolo; *s. m.* ὀρθογωνία, ας (ἡ).

Rettangolo; *add.* ὀρθογώνιος, ον· ὀρθόγωνος, ον.

Rettante; *s. m.* V. Rettile.

Rettare; *v. intr.* V. Repere.

Rettezza; *s. f.* V. Rettitudine.

Rettificamento; *s. m.* V. Rettificazione.

Rettificare; *v. att.* καθαίρω· δι-υλίζω. -2. Aggiustare; ἰσόω-ῶ. -3. Migliorare; ὀρθόομαι-οῦμαι· δι-ορθόω-ῶ· ἐπ-αν-ορθόω-ῶ.

Rettificazione; *s. f.* κάθαρσις, σεως (ἡ)· διόρθωσις, σεως (ἡ)· ἐπανόρθωσις, σεως (ἡ)· διάλυσις, σεως (ἡ).

Rettile; *s. m.* ἑρπετόν, οῦ (τό).

Rettile; *add.* ἑρπετός, ή, όν· ἑρπυστικός, ή, όν.

Rettilineo; *add.* ὀρθόγραμμος, ον.

Rettitudine; *s. f.* χρηστότης, ητος (ἡ)· ὀρθότης, ητος (ἡ)· ἐννόμια, ας (ἡ)· δικαιοσύνη, ης (ἡ). -2. Dirittura; ὄρθωσις, σεως (ἡ)· ὀρθώτης, ητος (ἡ).

Retto; *p. pass.* διοικηθείς, εῖσα, έν. -2. Sostenuto; ἐρεισθείς, εῖσα, έν. -3. Diritto; ὀρθός, ή, όν. -4. Buono; ἀγαθός, ή, όν· χρηστός, ή, όν.

Rettorato; *s. m.* V. Rettoria.

Rettore; *add.* κυβερνητής, οῦ (ὁ)· ὀρθωτήρ, ῆρος (ὁ)· ἐπιστάτης, ου (ὁ). -2. Degli studi; σχολάρχης, ου (ὁ)· γυμνασιάρχης, ου (ὁ). -3. Essere rettore; κυβερνάω-ῶ· σχολαρχέω-ῶ· γυμνασιαρχέω-ῶ.

Rettoria; *s. f.* κυβέρνησις, σεως (ἡ).

Rettorica; *s. f.* ῥητορική, ῆς (ἡ).

Rettoricamente; *avv.* ῥητορικῶς.

Rettoricare; *v. intr.* V. Retoricare.

Rettorico; *s. m.* ῥήτωρ, ορος (ὁ).

Rettorico; *add.* ῥητορικός, ή, όν.

Rettoricuzzo; *s. m. pegg.* φαῦλος ῥήτωρ, ορος (ὁ).

Retundere; *v. att.* V. Rintuzzare.

Reuccio; *s. m. pegg.* βασιλείδιον, ου (τό)· βασιλίσκος, ου (ὁ).

Reuma; *s. m.* ῥεῦμα, ατος (τό)· ῥευματισμός, οῦ (ὁ). -2. Aver reuma; ῥευματίζομαι.

Reumatico; *add.* ῥευματικός, ή, όν.

Reumatismo; *s. m.* V. Reuma.

Reuzzo; *s. m. dim.* V. Reuccio.

Revariare; *v. att.* πάλιν ἀλλάττω· πάλιν ποικίλλω.

Revelabile; *add.* V. Rivelabile.

Revelare; *v. att.* V. Rivelare.

Revelatore; *add.* V. Rivelatore.

Revelazione; *s. f.* V. Rivelazione.

Revellente; *add.* ἀντισπαστικός, ή, όν.

Revellere; *v. att.* ἀνα-σπάω-ῶ· ἀντι-σπάω-ῶ.

Revellino; *s. m.* V. Rivellino.

Reverberare; *v. att.* V. Riverberare.

Reverberazione; *s. f.* V. Riverberazione.

Reverbero; *s. m.* V. Riverbero.

Reverendissimo; *add. superl.* αἰδεσιμώτατος, η, ον.

Reverendo; *add.* σεμνός, ή, όν· σεβάσμιος, ον· αἰδέσιμος, ον· αἰδεστός, ή, όν.

Reverente; *add.* θεραπεύων, ουσα, ον· θεραπευτικός, ή, όν· αἰδήμων, ον.

Reverentemente; *avv.* αἰδημόνως.

Reverenza; *s. f.* αἰδώς, όος-οῦς (ἡ)· θεραπεία, ας (ἡ)·

Digitized by Google

σίβας, ατος (τό). -2. Essere preso da reverenza; ἄζω· ἄζωμαι.

Reverire; *v. att.* θεραπεύω· εὐλαβέομαι-οῦμαι· αἰσχύνομαι· τιμάω-ῶ· γεραίρω· σέβομαι· αἰδέομαι-οῦμαι· ἐντίμως ἔχω, ἄγω· αὐξάνω τιμαῖς (τινα)· ἄζω· ἄζομαι.

Revisione; *s. f.* V. Rivedimento.

Revisore; *s. m.* ζητητής, οῦ (ὁ)· ἐπόπτης, ου (ὁ)· ἐξεταστής, οῦ (ὁ). -2. Dei conti; λογοθέτης, ου (ὁ).

Revivificare; *v. att.* V. Ravvivare.

Reviviscenza; *s. f.* V. Ravvivamento.

Reviviscere; *v. intr.* ἀνα-βιόω-ῶ· ἀνα-βιώσκομαι· ἀνα-ζάω-ῶ.

Revocabile; *add.* ἀνάκλητος, ον.

Revocamento; *s. m.* V. Rivocamento.

Revocare; *v. att.* V. Rivocare.

Revocazione; *s. f.* V. Rivocazione.

Revoluzione; *s. f.* V. Rivoluzione.

Revulsivo; *add.* V. Revellente.

Rezza; *s. f.* δίκτυον, ου (τό).

Rezzo; *s. m.* ψύχος, εος-ους (τό)· κρυμός, οῦ (ὁ)· ῥίγος, εος-ους (τό)· σκιά, ᾶς (ἡ)· σύσκιον, ου (τό).

Riabbassare; *v. att.* αὖθις ἐπι-κατα-βάλλω.

Riabbattere; *v. att.* Rabbattere.

Riabbellire; *v. att.* V. Rabbellire.

Riabilitare; *v. att.* ἀπο-καθ-ίστημι.

Riabilitazione; *s. f.* ἀποκατάστασις, σεως (ἡ).

Riabitare; *v. att.* πάλιν ἐν-οικέω-ῶ.

Riaccendere; *v. att.* ἀνα-καίω· πάλιν ἀν-άπτω. -2. Destare il fuoco; ἀνα-ῥιπίζω.

Riacceso; *p. pass.* ἀνημμένος, η, ον.

Riaccettare; *v. att.* πάλιν ἀνα-λαμβάνω.

Riaccoccare; *v. att.* V. Raccoccare.

Riaccolta; *s. f.* καταφυγή, ῆς (ἡ).

Riaccomodare; *v. att.* πάλιν συ-σκευάζω.

Riaccompagnare; *v. att.* V. Accompagnare.

Riacconciare; *v. att.* V. Racconciare.

Riaccostare; *v. att.* V. Raccostare.

Riaccotonare; *v. att.* ἀνα-ξαίνω· πάλιν ξαίνω.

Riaccozzamento; *s. m.* V. Raccozzamento.

Riaccozzare; *v. att.* V. Raccozzare.

Riacquistare; *v. att.* V. Racquistare.

Riaccrescere; *v. att.* ἐπ-αυξάνω.

Riadattare; *v. att.* προς-αρμόζω.

Riaddomandare; *v. att.* V. Raddomandare.

Riaddormentare; *v. intr.* V. Raddormentarsi.

Riaddossare; *v. att.* V. Raddossare.

Riadirarsi; *v. intr.* πάλιν ὀργίζομαι.

Riadornare; *v. att.* πάλιν ἐπι-κοσμέω-ῶ.

Riaffermare; *v. att.* ἀνα-βεβαιόω-ῶ.

Riaffezionare; *v. att.* V. Riamicare.

Riaggravare; *v. att.* V. Raggravare.

Riagguzzare; *v. att.* πάλιν ἀκονάω-ῶ.

Riale; *s. m.* ῥυάκιον, ου (τό).

Rialitare; *v. intr.* ἀνα-πνέω-ῶ· πάλιν ἐκ-πνέω-ῶ.

Riallogamento; *s. m.* ἀποκατάστασις, σεως (ἡ).

Riallogare; *v. att.* ἀπο-καθ-ίστημι.

Rialluminare; *v. att.* V. Ralluminare.

Rialterare; *v. att.* αὖθις μετα-βάλλω.

Rialto; *s. m.* ἐκφορά, ᾶς (ἡ)· ἐξοχή, ῆς (ἡ).

Rialto; *add.* ἐξέχων, ουσα, ον.

Rialzamento; *s. m.* V. Alzamento.

Rialzare; *v. att.* πάλιν ἐξ-αίρω.

Riamare; *v. att.* ἀντ-εράω-ῶ· ἀντι-φιλέω-ῶ.

Riamicare; *v. att.* πάλιν φιλιόω-ῶ.

Riammalamento; *s. m.* εἰς νόσον ἀνάπτωσις, σεως (ἡ).

Riammalarsi; *v. intr.* εἰς νόσον ἀνα-πίπτω· ἀνα-νοσέω-ῶ.

Riammantare; *v. att.* V. Rammantare.

Riammettere; *v. att.* ἀνα-λαμβάνω· πάλιν προς-ίεμαι. -2. Ammettere V.

Riammirare; *v. att.* πάλιν θαυμάζω.

Riammogliare; *v. att.* πάλιν συν-οικίζω.

Riammonire; *v. att.* πάλιν παρ-αινέω-ῶ.

Riandamento; *s. m.* ἀνατροφή, ῆς (ἡ).

Riandare; *v. att.* πάλιν ἄπ-ειμι. -2. Considerare di nuovo; πάλιν μετα-χειρίζω· ἀνα-λαμβάνω· δι-εξ-ειμι· δι-έρχομαι· ἐξ-ετάζω· ἀνα-ζητέω-ῶ.

Riannestare; *v. att.* πάλιν ἐμ-φυτεύω.

Riapertura; *s. f.* ἄνοιξις, εως (ἡ).

Riapparire; *v. intr.* πάλιν φαίνομαι· ἀνα-φαίνομαι.

Riappassire; *v. intr.* πάλιν μαραίνομαι.

Riappendere; *v. att.* πάλιν κρημάω-ῶ, κρεμάννυμι.

Riappiccare; *v. att.* V. Rappiccare.

Riapplicare; *v. att.* πάλιν προς-άπτω.

Riappressare; *v. att.* V. Rappressare.

Riaprimento; *s. m.* V. Riapertura.

Riaprire; *v. att.* πάλιν ἀν-οιγέω-ῶ.

Riapritura; *s. f.* V. Riapertura.

Riarare; *v. att.* πάλιν ἀρόω-ῶ.

Riardere; *v. att.* ξηραίνω· κατα-φρύγω· κατα-ξηραίνω· δια-ξηραίνω· ἐξ-αναίνω. -2. *Intr.* κατα-ξηραίνομι· ἀφ-αναίνομαι· ἐξ-ικμάζω.

Riardimento; *s. m.* ἐπίκαυσις, σεως (ἡ).

Riarguito; *p. pass.* ἐλεγχθείς, εῖσα, έν.

Riarmare; *v. att.* πάλιν ὁπλίζω.

Riarrecare; *v. att.* ἀνα-φέρω.

Riarricchire; *v. att.* πάλιν πλουτίζω.

Riarso; *p. pass.* ὀπτητός, ή, όν.

Riasciugare; Riasciuttare; } *v. att.* Rasciugare.

Riascoltare; *v. att.* πάλιν ἀκούω.

Riassalire; Riassaltare; } *v. att.* πάλιν ἐπι-χειρέω-ῶ.

Riassettare; *v. att.* V. Rassettare.

Riassicurare; *v. att.* V. Rassicurare.

Riassorbimento; *s. m.* ἀναῤῥόφησις, σεως (ἡ).

Riassorbire; *v. att.* ἀνα-ῥοφέω-ῶ.

Riassumere; *v. att.* ἀνα-λαμβάνω. -2. Riassumere per sommi capi; συγ-κεφαλαιόω-ῶ.

Riattaccamento; *s. m.* V. Rattaccamento.

Riattaccare; *v. att.* V. Rattaccare.

Riattare; *v. att.* V. Racconciare.

Riavere; *v. att.* ἀνα-λαμβάνω. -2. Ristorare; ἰσχυρόω-ῶ· ἀνα-ῥώννυμι. -3. *Intr.* Riavere il fiato; ἀνα-λαμβάνω ἑμαυτόν· ἀνα-πνέω-ω· ἀνα-ῥώννυμι. -4. Pigliar vigore; πάλιν ἰσχυρίζομαι.

Riavvertire; *v. att.* V. Riammonire.

Riavvicinare; *v. att.* V. Ravvicinare.

Riavvoltare; *v. att.* V. Ravvoltare.

Ribaciare; *v. att.* πάλιν κατα-φιλέω-ῶ.

Ribadimento; *s. m.* V. Ribaditura.

Ribadire; *v. att.* ἀπο-καθ-ηλόω-ῶ· ἀνα-παίω.

Ribadito; *p. pass.* πάλιν πηχθείς, εῖσα, έν· ἀπο-καθηλωθείς, εῖσα, έν.

Ribaditura; *s. f.* ἀποκαθήλωσις, σεως (ἡ).

Ribagnare; *v. att.* ἀνα-βρέχω.

Ribaldaccio; *add.* κακίων, ον.

Ribaldaggine; *s. f.* V. Ribalderia.

Ribaldaglia; *s. f.* τῶν πονηρῶν πλῆθος, εος-ους (τό).

Ribaldeggiare; *v. intr.* πονηρῶς κατα-χρέομαι -ῶμαι.

Digitized by Google

Ribalderia; *s. f.* πονηρία, ας (ἡ)· μοχθηρία, ας (ἡ)· κακουργία, ας (ἡ).
Ribaldo; *add.* κακός, ή, όν· πονηρός, ά, όν· κακοῦργος, ον. -2. Povero; ἄπορος, ον. -3. *Sorta di milizia*; σκευόφορος, ου (ὁ)· φορτηγός, οῦ (ὁ).
Ribaldonaccio; Ribaldone; *add.* κακίων, ον.
Riballare; *v. att.* αὖθις ὀρχέομαι-οῦμαι.
Ribaltare; *v. att.* ἀνα-τρέπω.
Ribalzamento; *s. m.* ἀντιτυπία, ας (ἡ)· ἀναπήδησις, σεως (ἡ).
Ribalzare; *v. intr.* V. Rimbalzare.
Ribalzo; *s. m.* V. Rimbalzo.
Ribandimento; *s. m.* φυγάδων ἀνάκλησις, σεως (ἡ).
Ribandire; *v. att. Nuovamente bandire*; πάλιν φυγαδεύω. -2. Richiamare dall'esiglio; φυγάδα ἀνα-καλέομαι-οῦμαι.
Ribarbare; *v. intr.* πάλιν ῥιζοβολέω-ῶ.
Ribastonare; *v. att.* αὖθις ἀπο-τυμπανίζω.
Ribattere; *v. att.* ἀνα-πάω-ῶ. -2. Rintuzzare; συγ-κόπτω· ἀνα-κόπτω· συν-τρίβω. -3. Riflettere; ἀνα-κλάω-ῶ. -4. Ribattere insieme; συν-ανα-κόπτω. -5. Ribattere la moneta; τὸ νόμισμα πάλιν κόπτω. -6. Ribattere le ragioni; πίστεις ἐλέγχω.
Ribattezzamento; *s. m.* ἀναβαπτισμός, οῦ (ὁ)· ἀναβάπτησις, σεως (ἡ)· ἀναβάπτισμα, ατος (τό).
Ribattezzare; *v. att.* ἀνα-βαπτίζω.
Ribattimento; *s. m.* ἀνάπληξις, εως (ἡ). -2. Riflessione; ἀνάκλασις, σεως (ἡ).
Ribattitura; *s. f.*
Ribattuta; *s. f.*
Ribattutamente; *avv.* V. Gagliardemente.
Ribattuto; *add.* ἀνακεκλασμένος, η, ον. -2. Di moneta; πάλιν κεκοσμένος, η, ον.
Ribeba; Ribeca; *s. f.* κιθάρα, ας (ἡ).
Ribeccare; *v. att.* ἀντι-δάκνω.
Ribechino; *s. m. dim.* κιθάριον, ου (τό).
Ribechista; *s. m.* κιθαροιδός, οῦ (ὁ)· κιθαριστής, οῦ (ὁ)· κιθαρίστρια, ας (ἡ)· κιθαριστρίς, ίδος (ἡ).
Ribellagione; Ribellamento; *s. m.* V. Ribellione.
Ribellare; *v. att.* πρὸς ἀφηνιασμὸν ἐπ-εγείρω· ἀφ-ίστημι· ἐπ-αν-ίστημι (τινα)· στασιάζω· εἰς στάσιν ἐμ-βάλλω. -2. *N. pass.* ἀπο-στατέω-ῶ· ἀφ-ίσταμαι· ἐπ-αν-ίσταμαί (τινι)· στασιάζω· ἀφ-ηνιάζω.
Ribellazione; *s. f.* V. Ribellione.
Ribelle; *add.* V. Ribello.
Ribellione; *s. m.* στάσις, σεως (ἡ)· ἀπόστασις, σεως (ἡ)· θόρυβος, ου (ὁ)· ἀφηνιασμός, οῦ (ὁ). -2. Pronto alla ribellione; ἀποστατικός, ή, όν.
Ribello; *add.* ἀφηστῶς, ῶσα, ών· ἀφηνιαστής, οῦ (ὁ)· στασιώτης, ου (ὁ)· στασιάζων, ουσα, ον. -2. Diventar ribelle insieme; συν-αποστατέω-ῶ.
Ribenedire; *v. att.* πάλιν καθ-ιερόω-ῶ· ἀν-ιερόω-ῶ. -2. Rimettere in grazia; συγ-γιγνώσκω.
Ribenedizione; *s. f.* ἀνιέρωσις, σεως (ἡ).
Ribeneficare; *v. att.* ἀντ-ευεργετέω-ῶ.
Ribere; Ribevere; *v. att.* πάλιν πίνω.
Ribobolare; *v. intr.* βωμολοχέω-ῶ.
Ribobolo; *s. m.* ξύμωρον, ου (τό).
Riboccare; *v. intr.* ἐκ-κυμαίνω· ἐκ-βαίνω· πλημμυρέω-ῶ· βρύω. -2. Abbondare; ἐκ-ρέω-ῶ· περισσεύω.
Ribocco; *s. m.* κατακλυσμός, οῦ (ὁ). -2. Soprabbondanza; ὑπέρβλυσις, σεως (ἡ). -3. Empiere a ribocco; ὑπερ-πλήθω· ὑπερ-πληρόω-ῶ. -4. A ribocco; ἀφθόνως.
Ribollimento; *s. m.* βρασμός, οῦ (ὁ). -2. Gorgogliamento V.
Ribollire; *v. intr.* βράσσω· ζέω-ῶ· ἀνα-ζέω-ῶ. -2. Commuoversi; ἐκ-κυμαίνω.
Ribollitivo; *add.* ἀναζέων, ουσα, ον.
Ribombare; *v. intr.* V. Rimbombare.
Ribrezzare; *v. intr.* φρικόμαι-οῦμαι· φρικάζω· φρικιάω-ῶ· φρίσσω.
Ribrezzo; *s. m.* φρίκη, ης (ἡ). -2. Sentir ribrezzo; ἀηδίζομαι· μυσάττομαι.
Ribucare; *v. att.* αὖθις δια-τίτρημι· δια-τιτράω-ῶ· δια-τιτραίνω· δια-τιτρώσκω· ἀνα-τίτρημι· ἀνα-τιτράω-ῶ.
Ribuffo; *s. m.* V. Rabbuffo.
Riburlare; *v. att.* πάλιν παίζω· συμ-παίζω.
Ributtamento; *s. m.* ἀποβολή, ῆς (ἡ).
Ributtante; *add.* ἀποβάλλων, ουσα, ον· ἀπελαύνων, ουσα, ον. -2. Disamabile; δυσχερής, ές· ἐπαχθής, ές.
Ributtare; *v. att.* ἀπο-βάλλω· ἀπ-ελαύνω. -2. Recere; ἐμέω-ῶ.
Ributtato; *p. pass.* ἀποβληθείς, εῖσα, έν.
Ributtatore; *add.* ἀποβάλλων, ουσα, ον.
Ributto; *s. m.* V. Ributtamento.
Ricaccia; Ricacciamento; *s. m.* ἄπωσις, σεως (ἡ).
Ricacciare; *v. att.* ἀπ-ωθέω-ῶ. -2. Sospingere; ἐπ-εύγω.
Ricadere; *v. intr.* ἀνα-πίπτω. -2. Pendere; αἰρέομαι-οῦμαι. -3. Ricadere ammalato; ἀνα-νοσέω-ῶ· παλιγκοτία περι-πίπτω.
Ricadia; *s. f. Noja*; ἀνία, ας (ἡ).
Ricadiare; *v. att.* V. Nojare.
Ricadimento; Ricaduta; *s. m.* e *s. f.*
Ricaggimento; *s. m.* ἀνάπτωσις, σεως (ἡ)· μετάπτωσις, σεως (ἡ)· παλιγκοτία, ας (ἡ)· παλιγκότησις, σεως (ἡ)· ὑποτροπή, ῆς (ἡ)· δευτέρα ὀλίσθησις, σεως (ἡ)· δεύτερον πτῶμα, ατος (τό).
Ricagnato; *add.* V. Rincagnato.
Ricalare; *v. att.* ἀπο-χαλάω-ῶ.
Ricalcare; *v. att.* πάλιν πατέω-ῶ.
Ricalcitramento; *s. m.* ἀναλακτισμός, οῦ (ὁ)· ἀντέρεισις, σεως (ἡ).
Ricalcitrare; *v. intr.* ἀνα-λακτίζω· ἀντ-ερείδω. -2. Opporsi; ἀνθ-ίστημι.
Ricalzare; *v. att.* πάλιν ὑπο-δέω-ῶ.
Ricamamento; *s. m.* ποίκιλμα, ατος (τό).
Ricamare; *v. att.* βελόναις ποικίλλω· κεντέω-ῶ. -2. Ricamare in oro; ποικίλλω χρυσῷ.
Ricamato; *p. pass.* κεστός, ή, όν· κεντητός, ή, όν.
Ricamatore; *add.* κεντητής, οῦ (ὁ)· βελονοποικίλτης, ου (ὁ).
Ricamatura; *s. f.* V. Ricamo.
Ricambiare; *v. att.* ἀμείβω· ἀντι-δίδωμι. -2. Ricambiare la benevolenza, la gentilezza; ἀντι-φιλοφρονέομαι-ουμαι. -3. I benefizi; ἀντ-ευεργετέω-ῶ. -4. I favori; ἀντι-χαρίζομαι. -5. Inclinato a ricambiare il benefizio; ἀντευεργετικός, ή, όν.
Ricambio; *s. m.* ἀμοιβή, ῆς (ἡ)· ἀντίδοσις, σεως (ἡ). -2. Concedere, dare in ricambio; ἀντι-παρ-έχω· ἀντι-τίθημι.
Ricamminare; *v. intr.* πάλιν πρό-ειμι.
Ricamo; *s. m.* ποίκιλμα, ατος (τό).

Digitized by Google

Ricancellare; *v. att.* αὖθις δια-γράφω, ἀλείφω.
Ricangiare; *v. att.* V. Ricambiare.
Ricantare; *v. att.* πάλιν ἀείδω παλινῳδέω.
Ricantato; *p. pass.* τεθρυλλημένος, η, ον.
Ricantazione; *s. f.* παλινῳδία, ας (ἡ).
Ricapitare; *v. att.* πέμπω.
Ricapito; *s. m.* ἐφόδιον, ου (τό).
Ricapitolare; *v. att.* ἀνα-κεφαλαιόω.
Ricapitolazione; *s. f.* ἀνακεφαλαίωσις, σεως (ἡ).
Ricardare; *v. att.* ἀνα-ξαίνω.
Ricaricare; *v. att.* πάλιν ἐπι-φορτίζω.
Ricarminare; *v. att.* ἀνα-ξαίνω.
Ricascamento; *s. m.* μετάπτωσις, σεως (ἡ).
Ricascante; *add.* ἀνα-πίπτων, ουσα, ον.
Ricascare; *v. intr.* V. Ricadere.
Ricascata; *s. f.* V. Ricaduta.
Ricascatezza; *s. f.* V. Ricascamento.
Ricatenare; *v. att.* ἀνα-δέω.
Ricattamento; *s. m.* ἐκδίωσις, σεως (ἡ).
Ricattare; *v. att.* λυθρόομαι.οῦμαι. -2. Ricuperare; ἀνα-λαμβάνω. -3. Vendicarsi; ἐκ-δικέω· ἀδικίαν ἀμύνομαι.
Ricatto; *s. m.* λύθρωσις, σεως (ἡ). -2. Vendetta; ἐκδίκησις, σεως (ἡ)· ἄμυνα, ης (ἡ).
Ricavalcare; *v. att.* πάλιν ἱππεύω.
Ricavare; *v. att.* ἀν-αιρέω. -2. Ritrarre utile; κατα-λαμβάνω. -3. Ricopiare; ἀπο-γράφω.
Riccamente; *avv.* λαμπρῶς· δαψιλῶς· πλουσίως· ἀφθόνως· ἀφειδῶς. -2. Riccamente tessuto; πλουσιουφής, ές.
Ricchezza; *s. f.* πλοῦτος, ου (ὁ)· πλουσιότης, ητος (ἡ)· χρήματα, ων (τά)· χρυσός, οῦ (ὁ)· ἀφθονία, ας (ἡ)· εὐπορία, ας (ἡ)· ἄφενος, ου (ὁ)· ἆφνος, εος ους (τό)· κτέανον, ου (τό). -2. Crescere in ricchezze; πλουτίζομαι· περι-ποιέομαι.οῦμαι χρήματα, πλοῦτον. -3. Dar ricchezze; πλουτοδοτέω. -4. Che dà ricchezze; πλουτοδοτήρ, ῆρος (ὁ)· πλουτοδότης, ου (ὁ)· πλουτοδότειρα, ας (ἡ)· πλουτοδότις, ιδος (ἡ). -5. Dominare per le ricchezze; πλουτοκρατέω. -6. Dominio delle ricchezze; πλουτοκρατία, ας (ἡ). -7. Lieto per ricchezza; πλουτογηθής, ές. -8. Che porta ricchezze; πλουτοφόρος, ον. -9. Che produce ricchezze; πλουτοποιός, όν. -10. Sepolto nelle ricchezze; πλουτοταφής, ές. -11. Che vende la ricchezza; πλουτοπράτης, ου (ὁ).
Riccio; *s. m.* ἔχινος, ου (ὁ). -2. Increspamento dei capelli; πλόκαμος, ου (ὁ)· κίκιννος, ου (ὁ)· βόστρυχος, ου (ὁ). -3. Con molti ricci; πολυπλόκαμος, ον.
Riccio; *add.* οὖλος, η, ον· οὐλόθριξ, τριχος (ὁ, ἡ)· πλοκαμώδης, ες.
Ricciolino; Ricciolo; *s. m.* κίκιννος, ου (ὁ)· βόστρυξ, υχος (ὁ)· βόστρυχος, ου (ὁ).
Ricciotto; Ricciutello; Ricciutino; *add.* οὐλότερος, α, ον.
Ricciuto; *add.* V. Riccio.
Ricco; *add.* πλούσιος, α, ον· πλουτῶν, οῦσα, οῦν· ἀφθόνος, ον· δαψιλής, ές· ἄφνειος, όν – ά, όν· ἀφνειός, όν – ά, όν· ἀφνήμων, ον. -2. Assai ricco; πλούταξ, ακος (ὁ, ἡ)· πολύπλουτος, ον· βαθύπλουτος, ον· πολύχρυσος, ον· πολύκληρος, ον· ὑπέρπλουτος, ον· ὑπερπλούσιος, α, ον· βαθυκτέανος, ον· μεγαλόπλουτος, ον. -3. Essere assai ricco; πολυπλουτέω· ὑπερ-πλουτέω. -4. Da ricco; πλουσίως· λαμπρῶς. -5. Diventar ricco; πλουτίζομαι· ἀφνειόομαι.οῦμαι. -6. Dare ricchi doni; πλουτοδοτέω. -7. Dominio dei ricchi; πλουτοκρατία, ας (ἡ). -8. Essere ricco; πλουσιάω· πλουτέω. -9. Luogo ricco di frumento; σίτου γέμων τόπος, ου (ὁ). -10. Proprio del ricco; πλουσιακός, ή, όν. -11. Rendere ricco; πλουσιάζω. -12. Ricco a metà; μεσόπλουτος, ον. -13. Sordidamente ricco; σαπρόπλουτος, ον.
Riccore; *s. m.* Riccura; *s. f.* } V. Ricchezza.
Ricente; *add.* V. Recente.
Ricente; Ricentemente; *avv.* V. Recentemente.
Ricepere; *v. att.* V. Recepere.
Ricerca; *s. f.* e
Ricercamento; *s. m.* ζήτησις, σεως (ἡ)· ζήτημα, ατος (τό)· ἐπιζήτησις, σεως (ἡ)· ἐξέτασις, σεως (ἡ)· ἀνίχνευσις, σεως (ἡ). -2. Fare inutili ricerche; παρα-ζητέω.
Ricercare; *v. att.* ἀνα-ζητέω· ἐπι-ζητέω· ἀν-ιχνεύω· ἐρευνάω. -2. Andare rivedendo, *lustrare*; περι-πολέω· περι-οδεύω. -3. Addomandare; παρ-αιτέομαι.οῦμαι· πυνθάνομαι. -4. Fare d'uopo; δεῖ. -5. Penetrare; δι-εξ-έρχομαι. -6. Ricercare insieme; συν-ανα-ζητέω.
Ricercare; Ricercata; *s. f.* } ἐξέτασις, σεως (ἡ).
Ricercatamente; *avv.* ἐξεπίτηδες.
Ricercatezza; *s. f.* V. Affettazione.
Ricercato; *p. pass.* περίεργος, ον· λεπτός, ή, όν· ἀπόλεκτος, ον· αἱρετός, ή, όν· ἐξαίρετος, ον· πρόκριτος, ον. -2. Non ricercato; ἀπερίεργος, ον.
Ricercatore; *add.* ἐξεταστής, οῦ (ὁ)· ἐρευνητής, οῦ (ὁ).
Ricerchiare; *v. att.* περι-βάλλω.
Ricerco; *p. pass.* V. Ricercato.
Ricernere; *v. att.* κάλιον ἐξ-ηγέομαι.οῦμαι.
Ricessare; *v. intr.* συν-ίσταμαι.
Ricesso; *s. m.* ἀναχώρησις, σεως (ἡ).
Ricetta; *s. f.* πρόσταγμα, ατος (τό)· ἰατρικὰ γράμματα, ων (τά).
Ricettacolo; *s. m.* ἐκδοχεῖον, ου (τό)· ἀποδοχεῖον, ου (τό)· καταρυγή, ῆς (ἡ).
Ricettamento; *s. m.* ἐκδεξις, εως (ἡ)· ὑποδοχή, ῆς (ἡ). -2. Ricettacolo V.
Ricettare; *v. att.* ξενίζω· ἐκ-δέχομαι· ἀπο-δέχομαι· δέχομαι. -2. *N. pass.* κατα-φεύγω.
Ricettario; *s. m.* ἰατρικὰ προγράμματα, ων (τά).
Ricettatore; *add.* ἀναδεχόμενος, η, ον.
Ricettazione; *s. f.* V. Ricettamento.
Ricettivo; *add.* δεκτικός, ή, όν.
Ricetto; *s. m.* V. Ricettacolo. -2. Dar ricetto; ξενοδοχέω.
Ricevere; *v. att.* δέχομαι· ἀπο-λαμβάνω. -2. Accogliere; ξενίζω· ἀνα-δέχομαι. -3. Atto a ricevere; δεκτικός, ή, όν. -4. Capace a ricevere; μεταληπτικός, ή, όν. -5. Ricevere in contracambio, in vece; ἀντι-λαμβάνω. -6. Ricevere dopo; μετα-δέχομαι. -7. Ricevere insieme; συν-απο-λαμβάνω. -8. Ricevere di nuovo; ἀπο-δέχομαι· ἀνα-λαμβάνω. -9. Ricevere separatamente; δια-λαμβάνω. -10. Ricevere a vicenda; ἀντ-απο-λαμβάνω.
Ricevevole; *add.* δεκτικός, ή, όν· ἐπιδεκτικός, ή, όν.
Ricevimento; *s. m.* ἀνάδεξις, εως (ἡ)· λῆψις, εως (ἡ)· ὑπόληψις, εως (ἡ)· ἀποδοχή, ῆς (ἡ)· ὑποδοχή, ῆς (ἡ).

Digitized by Google

Ricevitivo; *add.* V. Ricevevole.
Ricevitore; *add.* λῃπτήρ, ῆρος (ὁ)· λῃπτής, οῦ (ὁ)· λαβών, οῦσα, όν· δεξάμενος, η, ον.
Ricevuta; *s. f. Quitanza*; ἀπόχη, ης (ἡ). -2. Ricevimento; ἀνίδεξις, εως (ἡ).
Ricezione; *s. f.* V. Ricevimento.
Richedere; *v. att.* V. Richiedere.
Richerimento; *s. m.* V. Richiesta.
Richesta; *s. f.* V. Richiesta.
Richesto; *s. m.* V. Richiesto.
Richiamamento; *s. m.* V. Richiamo.
Richiamare: *v. att.* ἀνα-καλέω-ῶ. -2. Dare querela; ἐγ-καλέω-ῶ. -3. Richiamare alla memoria; ἀνα-μιμνήσκω (τί τινι). -4. *N. pass.* Lamentarsi; δίκην εὐθύνω· μέμφομαι.
Richiamata; *s. f.* V. Richiamo.
Richiamato; *p. pass.* ἀνακληθείς, εῖσα, έν.
Richiamatore; *add.* ἀνακαλῶν, οῦσα, οῦν.
Richiamo; **Richiamore**; } *s. m.* ἀνάκλησις, σεως (ἡ). -2. Lamentanza; *μέμψις*, εως (ἡ).
Richiedere; *v. att.* ἐπ-αιτέω-ῶ. -2. Domandare pregando; αἰτέω-ῶ· ἀξιόω-ῶ· δέομαι. -3. Citare; ἐγ-καλέω-ῶ. -4. Chiamare; καλέω-ῶ· συγ-καλέω-ῶ· -5. Ricercare; ζητέω-ῶ· ἐπ-αιτέω-ῶ. -6. Desiderare; ἐπι-θυμέω-ῶ. -7. Interrogare; ἐρωτάω-ῶ· ἐπ-ερωτάω-ῶ· πυνθάνομαι (τινός τι). -8. Richiedere di battaglia; προ-καλέομαι-οῦμαι· προ-πηλακίζω. -9. Richiedersi; δεῖ.
Richiedimento; *s. m.* V. Richiesta.
Richieditore; *add.* αἰτητής, οῦ (ὁ).
Richierere; *v. att.* V. Ricercare.
Richiesta; *s. f.* αἴτησις, σεως (ἡ)· δέησις, σεως (ἡ). -2. Interrogazione; ἐρώτημα, ατος (τό)· ἐρώτησις, σεως (ἡ)· πύστις, εως (ἡ)· ζήτημα, ατος (τό)· πρόβλημα, ατος (τό).
Richiesto; *p. pass.* αἰτηθείς, εῖσα, έν.
Richinare; *v. att.* ἐκ-κλίνω.
Richiudere; *v. att.* κλείω· συγ-κλείω· συν-είργω· κατ-είργω. -2. Saldare *(di ferite)*; περι-πλάττω.
Richiudimento; *s. m.* ἔγκλεισις, σεως (ἡ).
Richiuso; *p. pass.* κεκλεισμένος, η, ον.
Richiusura; *s. f.* V. Richiudimento.
Ricidere; *v. att.* ἀπο-τέμνω· περι-τέμνω· ἀπο-κόπτω.
Ricidimento; **Riciditura**; } ἀποκοπή, ῆς (ἡ).
Ricidivo; *add.* V. Recidivo.
Ricignere; *v. att.* περι-ζωννύω· περι-ῥάττω.
Ricignimento; *s. m.* περίζωμα, ατος (τό)· περίζωσις, σεως (ἡ).
Ricimentare; *v. att.* ἀνα-κινδυνεύω· πάλιν κινδυνεύω.
Ricingere; *v. att.* V. Ricignere.
Ricino; *s. m.* κροτών, ῶνος (ὁ).
Ricinto; *s. m.* περίβολος, ου (ὁ)· περίοδος, ου (ἡ)· κύκλος, ου (ὁ).
Ricinto; *p. pass.* περιβεβλημένος, η, ον.
Ricioncare; *v. intr.* ἐπι-πίνω.
Ricipiente; *s. m.* V. Recipiente.
Ricircolare; *v. intr.* πάλιν περι-πολέω-ῶ.
Ricircolazione; *s. f.* δευτέρα περιπόλησις, σεως (ἡ)· περιόδευσις, σεως (ἡ).
Ricirculare; *v. intr.* V. Ricircolare.
Ricisa; *s. f. Troncamento*; διακοπή, ῆς (ἡ)· τομή, ῆς (ἡ).
Ricisamente; *avv.* ἐξαίφνης.
Riciso; *p. pass.* ἀποκοπείς, εῖσα, έν. -2. Pronto; παχύς, εῖα, ύ· ἀπόχυρος, ον.
Riclamo; *s. m.* V. Reclamo.
Ricogitare; *v. intr.* V. Recogitare.
Ricogliere; *v. att.* συλ-λέγω· συν-άγω· ἀθροίζω. -2. Ricevere ad albergo; ξενοδοχέω-ῶ. -3. Riscattare; ἀνα-λαμβάνω. -4. Comprendere; δια-νοέω-ῶ. -5. Riscuotere; ἀπ-αιτέω-ῶ· εἰς-πράττομαι. -6. Ricogliere il fiato; ἀνα-πνέω-ῶ. -7. Rifugiarsi; κατα-φεύγω. -8. Liberarsi; ἐμαυτὸν λύω.
Ricoglimento; *s. m.* V. Raccoglimento.
Ricoglitore; *add.* V. Raccoglitore.
Ricognizione; *s. f.* V. Riconoscimento.
Ricognoscere; *v. att.* V. Riconoscere.
Ricognoscimento; *s. m.* V. Riconoscimento.
Ricolare; *v. intr.* αὖθις ῆθω, ηθέω-ῶ.
Ricolcare; *v. att.* V. Ricoricare.
Ricolere; *v. att. Ridurre in memoria*; ποιέομαι-οῦμαι μνείαν (τινος).
Ricollegarsi; *v. rifl.* αὖθις σπευδοποιέομαι-οῦμαι.
Ricollicare; *v. att.* V. Ricoricare.
Ricollocare; *v. att.* ἀνα-τίθημι.
Ricolmare; *v. att.* ἀνα-πληρόω-ῶ· ἐπι-πληρόω-ῶ· ἀνα-πίμπλημι· σωρεύω· πλήθω.
Ricolmato; *p. pass.* e
Ricolmo; *add.* ἐπισωρευθείς, εῖσα, έν· ἔκπλεως, ων· κατάπλεως, ων· μεστός, ή, όν.
Ricolorare; **Ricolorire**; } *v. att.* ἀνα-χρώννυμι· ἀνα-χρωννύω.
Ricolta; *s. f.* θερισμός, οῦ (ὁ). -2. Stare per ricolta, *entrare mallevadore*; ἐγγυάομαι-ῶμαι. -3. Ritirata; ὑπαγωγή, ῆς (ἡ)· ἀναχώρησις, σεως (ἡ). -4. Suonare a ricolta; ἀνακλητικὸν σημαίνω.
Ricoltivare; *v. att.* αὖθις γεωργέω-ῶ.
Ricolto; *s. m.* V. Ricolta.
Ricolto; *p. pass.* V. Raccolto.
Ricoltura; *s. f.* V. Ricolta.
Ricomandare; *v. att.* πάλιν κελεύω.
Ricombattere; *v. intr.* πάλιν μάχομαι. -2. Ripugnare; ἀντι-μάχομαι.
Ricominciamento; *s. m.* ἀνανέωσις, σεως (ἡ)· ἀνα-καίνισις, σεως (ἡ)· προοίμιον, ου (τό).
Ricominciare; *v. att.* πάλιν δια-πράττω· ἀνα-νεόω-ῶ· ἐπ-ανα-λαμβάνω.
Ricominciatura; *s. f.* V. Ricominciamento.
Ricommettere; *v. att.* πάλιν δια-πράττω.
Ricomparire; *v. intr.* πάλιν δια-φαίνομαι. -2. Far ricomparire; ἀπο-κατα-φαίνω.
Ricompensa; **Ricompensamento**; } *s. f.* *s. m.* V. Ricompensazione.
Ricompensare; *v. att.* ἀντι-κατ-αλλάττομαι· ἀμείβομαι· ἀντ-απο-δίδωμι (τινί τι). -2. Compensare; ἀν-ισόω-ῶ. -3. Ricompensare secondo il merito; τὴν ἀξίαν ἀπο-δίδωμι.
Ricompensato; *p. pass.* ἀντενηργετουμένος, η, ον.
Ricompensazione; *s. f.* e
Ricompenso; *s. m.* ἀμοιβή, ῆς (ἡ)· ἀντάλλαξις, εως (ἡ)· ἀντίδοσις, σεως (ἡ). -2. Mercede; μισθός, οῦ (ὁ). -3. Premio; γέρας, ατος (τό).
Ricompera; **Ricomperagione**; **Ricomperamento**; } *s. f.* *s. f.* *s. m.* ἐξώνησις, σεως (ἡ). -2. Riscatto; λύτρωσις, σεως (ἡ).
Ricomperare; *v. att.* ἐξ-ωνέομαι-οῦμαι. -2. Riscattare; λυτρόομαι-οῦμαι. -3. Ricuperare; ἀπο-λυτρόω-ῶ.
Ricomperatore; *add.* λυτρωτής, οῦ (ὁ).
Ricomperazione; *s. f.* V. Ricompera.
Ricomperevole; *add.* ἀνασκευαστός, ή, όν.

Digitized by Google

Ricompiere; *v. att.* πάλιν ἐπι-τελέω-ῶ. -2. Ristorare; ἀμείβομαι.

Ricomponimento; *s. m.* συμπλήρωμα, ατος (τό)· ἀναπλήρωσις, σεως (ἡ)· ἐπανόρθωσις, σεως (ἡ)· ἀντικατάστασις, σεως (ἡ).

Ricomporre; *v. att.* πάλιν συν-τίθημι.

Ricomprare; *v. att.* V. Ricomperare.

Ricomunica; *s. f.* τὸ εἰς κοινωνίαν ἀπο-καθ-ίσταναι.

Ricomunicare; *v. att.* εἰς κοινωνίαν ἀπο-καθ-ίστημι.

Ricomunicazione; *s. f.* V. Ricomunica.

Riconcedere; *v. att.* πάλιν συγ-χωρέω-ῶ.

Riconcentramento; *s. m.* κέντρωσις, σεως (ἡ).

Riconcentrare; *v. att.* αὖθις κεντρόω-ῶ.

Riconcepire; *v. att.* πάλιν κύω.

Riconciare; *v. att.* ἀνα-ῥάπτω.

Riconciliagione; *s. f.* } V. Riconciliazione.
Riconciliamento; *s. m.* }

Riconciliare; *v. att.* κατ-αλλάττω· συν-αλλάττω· δι-αλλάττω· κατ-αρτίζω. -2. Atto a riconciliare; διαλλακτήριος, α, ον. -3. Che si può riconciliare; παραιτητός, ή, όν. -4. Riconciliare nello stesso tempo; συν-δι-αλλάσσω. -5. Riconciliarsi; κατ-αλλάττομαι· συν-αλλάττομαι· δι-αλλάττομαι· δι-αλύομαι (πρός τινα).

Riconciliatore; *add.* καταλλάκτης, ου (ὁ)· διαλλακτής, οῦ (ὁ)· συναλλακτής, οῦ (ὁ)· καταρτιστήρ, ῆρος (ὁ).

Riconciliatorio; *add.* καταλλακτικός, ή, όν· διαλλακτήριος, α, ον· διαλλακτικός, ή, όν.

Riconciliazione; *s. f.* καταλλαγή, ῆς (ἡ)· διαλλαγή, ῆς (ἡ)· συναλλαγή, ῆς (ἡ)· διάλυσις, σεως (ἡ)· ἐξίλασμός, οῦ (ὁ)· ἐξίλασις, σεως (ἡ).

Riconcimare; *v. att.* πάλιν κοπρίζω.

Riconcio; *add.* V. Acconcio.

Ricondannare; *v. att.* πάλιν κατα-γιγνώσκω.

Ricondensare; *v. att.* πάλιν κατα-πυκνόω-ῶ.

Ricondire; *v. att.* πάλιν ἀρτύω.

Ricondito; *add.* κρύφιος, α, ον.

Ricondotta; *s. f.* ἀναγωγή, ῆς (ἡ)· ἀνακομιδή, ῆς (ἡ).

Riconducere; *v. att.* V. Ricondurre.

Riconducimento; *s. m.* V. Ricondotta.

Ricondurre; *v. att.* ἀν-άγω· ἀνα-κομίζω· ἀνα-φέρω.

Riconferma; *s. f.* V. Riconfermazione.

Riconfermare; *v. att.* βεβαιόω-ῶ.

Riconfermazione; *s. f.* βεβαίωσις, σεως (ἡ).

Riconfessare; *v. att.* πάλιν ὁμολογέω-ῶ.

Riconficcare; *v. att.* πάλιν πήγνυμι.

Riconfortare; *v. att.* πάλιν δι-ανα-παύω.

Riconfortatore; *add.* διανα-παύων, ουσα, ον.

Riconfrontare; *v. att.* παρα-τίθημι.

Ricongiugnere; *v. att.* πάλιν συ-ζεύγω, συν-άπτω.

Ricongiugnimento; *s. m.* ἀνασκευασθεῖσα σύζευξις, εως (ἡ).

Rincongiungere; *v. att.* V. Ricongiugnere.

Ricongiunzione; *s. f.* V. Ricongiugnimento.

Ricongregare; *v. att.* πάλιν ἀθροίζω.

Riconiare; *v. att.* κόπτω.

Riconnettere; *v. att.* πάλιν συν-άπτω.

Riconoscente; *add.* εὐγνώμων, ον· εὐχάριστος, ον· χάριν ἔχων, ουσα, ον. -2. Essere riconoscente; χάριν ὑπο-δίδωμαι· ὑπ-ουργέω-ῶ (τινι).

Riconoscenza; *s. f.* ἀνάγνωσις, σεως (ἡ)· ἀναγνώρισις, σεως (ἡ)· ἀναγνωρισμός, οῦ (ὁ). -2. Gratitudine; εὐχαριστία, ας (ἡ)· εὐχάριστον, ου (τό)· χάρις, τος (ἡ)· εὐγνωμοσύνη, ης (ἡ). -3. Ricompensa; ἀμοιβή, ῆς (ἡ).

Riconoscere; *v. att.* ἀνα-γνωρίζω· ἀνα-γιγνώσκω. -2. Conoscere; γιγνώσκω. -3. Riconoscere una cosa da alcuno; τὴν χάριν (τινι) ἀφ-άπτω. -4. Riconoscere meditando; συμ-φρονέω-ῶ. -5. Riconoscere esattamente; δια-γινώσκω. -6. Riconoscere un paese; χώραν ἀνα-σκοπέω-ῶ. -7. Mostrarsi grato; χάριν ἔχω, ἀπο-δίδωμί (τινι). -8. Pentirsi; ἀνα-φρονέω-ῶ. -9. Facile a riconoscersi; ἀριφραδής, ες· εὐγνώριστος, ον.

Riconoscibile; *add.* γνωστικός, ή, όν· εὐγνώριστος, ον. -2. Non riconoscibile; ἄγνωστος, ον· ἀγνώριστος, ον.

Riconoscimento; *s. m.* V. Riconoscenza.

Riconoscitore; *add.* γνώστης, ου (ὁ). -2. Grato; εὐγνώμων, ον.

Riconquista; *s. f.* ἀνάληψις, εως (ἡ).

Riconquistare; *v. att.* ἀνα-λαμβάνω.

Riconsagrare e Riconsegrare; *v. att.* πάλιν κα-θ-ιερόω-ῶ.

Riconsegnare; *v. att.* ἀνα-δίδωμι.

Riconsiderare; *v. att.* πάλιν ἐξ-ετάζω.

Riconsiliare; *v. att.* πάλιν βουλεύω. -2. *N. pass.* πάλιν βουλεύομαι.

Riconsolamento; *s. m.* παρηγορία, ας (ἡ).

Riconsolare; *v. att.* πάλιν παρ-ηγορέω-ῶ.

Riconsolato; *p. pass.* παρηγορηθείς, εῖσα, έν.

Riconsolazione; *s. f.* V. Riconsolamento.

Ricontare; *v. att.* ἀνα-ριθμέω-ῶ. -2. Narrare V.

Riconto; *s. m.* V. Epilogo.

Riconvertire; *v. att.* πάλιν ἀλλάττω, τρέπω.

Riconvitare; *v. att.* ἀμοιβοδὸν εἰς τὸ συμπόσιον καλέω-ῶ.

Ricoperchiare; *v. att.* στεγάζω· καλύπτω· στεγνόω-ῶ· στέγω.

Ricoperta; *s. f.* στέγνωσις, σεως (ἡ)· στέγασις, σεως (ἡ).

Ricopertamente; *avv.* κρυπτῶς.

Ricoperto; p. *pass.* κεκαλυμμένος, η, ον· στεγαστός, ή, όν.

Ricopertura; *s. f.* V. Ricoperta.

Ricopia; *s. f.* ἀπογραφή, ῆς (ἡ).

Ricopiare; *v. att.* ἀπο-γράφω. -2. Imitare; μιμέομαι-οῦμαι.

Ricopribile; *add.* στεγαστός, ή, όν.

Ricoprimento; *s. m.* V. Ricoperta.

Ricoprire; *v. att.* V. Ricoperchiare. -2. Scusare; ἀπο-λογέομαι-οῦμαι.

Ricopritore; *add.* στεγαστής, οῦ (ὁ). -2. Difenditore; προστάτης, ου (ὁ)· προστάτις, ιδος (ἡ).

Ricorcare; *v. att.* V. Ricoricare.

Ricordabile; *add.* μνημονικός, ή, όν· μνημονευτέος, α, ον.

Ricordagione; *s. f.* }
Ricordamento; *s. m.* } V. Ricordo.
Ricordanza; *s. f.* }

Ricordare; *v. att.* μνημονεύω· μιμνήσκω· ἀνα-μιμνήσκω· ὑπο-μιμνήσκω· ἀνα-μνημονεύω. -2. Nominare; ὀνομάζω. -3. Atto a ricordare; μνημονευτικός, ή, όν. -4. Ricordare insieme; συμ-μνημονεύω. -5. Rimetter le corde; χόρδα πάλιν ἅπτω. -6. *N. pass.* μιμνήσκομαι· ἀνα-μιμνήσκομαι· μέμνημαι. -7. Ricordarsi insieme, nello stesso tempo; συμ-μιμνήσκομαι.

Ricordato; *p. pass.* μνημονευθείς, εῖσα, έν. -2. Cosa ricordata per via va; εἰ καὶ λύκον ἐμνήσθης. -3. Degno di essere ricordato; ἀξιομνημόνευτος, ον. -4. Molto ricordato; πολύμνηστος, ον. -5.

Digitized by Google

Sempre ricordato; ἀείμνηστος, ον· ἀειμνημόνευτος, ον.
Ricordatore; *add.* μνήμων, ον· μνημονικός, ή, όν.
Ricordazione; *s. f.* V. Ricordo.
Ricordetto; *s. m. dim.* μνημάτιον, ου (τό).
Ricordevole; *add.* V. Ricordatore. -2. Memorabile; ἀξιομνημόνευτος, ον· ἀνάμνηστος, ον. -3. Molto ricordevole; πολυμνήμων, ον· πολύμνηστος, ον. -4. Sempre ricordevole; ἀειμνήμων, ον.
Ricordevolmente; *avv.* μνημονευτικῶς· ἀπὸ μνήμης.
Ricordino; *s. m. dim.* μνημάτιον, ου (τό).
Ricordo; *s. m.* μνῆμα, ατος (τό)· μνήμη, ης (ή)· μνῆσις, σεως (ή)· μνεία, ας (ή)· ἀνάμνησις, σεως (ή)· ὑπόμνησις, σεως (ή)· ἀπομνημόνευσις, σεως (ή). -2. *Pegno d'affetto;* μνημεῖον, ου (τό). -3. Avvertimento; παραίνεσις, σεως (ή). -4. Dare ricordo; ὑπο-μιμνήσκω. -5. Di perpetua ricordanza; ἀείμνηστος, ον· ἀειμνημόνευτος, ον.
Ricoricare; *v. att.* πάλιν κοιμάω-ῶ. -2. *N. pass.* πάλιν κοιμάομαι-ῶμαι· κατα-κλίνομαι. -3. Tramontare *(degli astri);* δύω· δύνω· δύνομαι.
Ricoronare; *v. att.* πάλιν στεφανόω-ῶ· ἀνα-στεφανόω-ῶ· ἀνα-στέφω.
Ricorre; *v. att.* V. Ricogliere.
Ricorreggere; *v. att.* πάλιν δι-ορθόω-ῶ· ἀν-ορθόω-ῶ· ἐπ-αν-ορθόω-ῶ.
Ricorrere; *v. intr.* ἀνα-τρέχω. -2. Chiedere ajuto; κατα-φεύγω. -3. Chiedere consiglio; συμ-βουλεύομαι.
Ricorrimento; *s. m.* ἀναδρομή, ῆς (ή).
Ricorso; *s. m.* ἀναδρομή, ῆς (ή). -2. Rifugio; καταφυγή, ῆς (ή). -3. Far ricorso; κατα-φεύγω. -4. *Rappresentanza che si fa ai tribunali;* αἴτησις, σεως (ή). -5. Far ricorso; αἴτησιν ποιέω-ῶ.
Ricorsojo; *s. m. Bollire a ricorsojo;* πάντοθεν ἀνα-βράσσομαι.
Ricosteggiare; *v. att.* πάλιν γῆν παρα-λέγω.
Ricostituire; *v. att.* ἀπο-καθ-ίστημι.
Ricostruire; *v. att.* V. Rifabbricare.
Ricotonare; *v. att.* ἀνα-ξαίνω.
Ricotonatura; *s. f.* δεύτερον ξαντικόν, οῦ (τό).
Ricotto; *add.* ἀνεψήμενος, η, ον.
Ricoveramento; *s. m.* ἀνάληψις, εως (ή).
Ricoverare; *v. att.* ἀνα-λαμβάνω· δέχομαι. -2. Redimere; ἀπο-λυτρόω-ῶ. -3. Liberare; ἀπο-λύω. ρύομαι. -4. *Intr.* Andare; εἶμι. -5. Rifuggire; κατα-φεύγω.
Ricoveratore; *add.* ἀναλαμβάνων, ουσα, ον.
Ricovero; *s. m.* ἀνάληψις, εως (ή). -2. Rifugio; καταφυγή, ῆς (ή).
Ricoverta; *s. f.* V. Ricoperta.
Ricovramento; *s. m.* V. Ricoveramento.
Ricovrare; *v. att.* V. Ricoverare.
Ricovratore; *add.* V. Ricoveratore.
Ricovrimento; *s. m.* V. Ricoprimento.
Ricovrire; *v. att.* V. Ricoprire.
Ricovro; *s. m.* V. Ricovero.
Ricreamento; *s. m.* ἀναψυχή, ῆς (ή).
Ricreare; *v. att.* ἀνα-κτίζω· ἀνα-καινίζω. -2. Restaurare; ἀνα-σκευάζω. -3. Dare ristoro; ψυχαγωγέω-ῶ· τέρπω· ἀνα-ψύχω· ἀνα-καλέω-ῶ τὴν δύναμιν.
Ricreativo; } *add.* ἀνακτίζων, ουσα, ον. -2. Che dà
Ricreatore; } ristoro; ἀναψύχων, ουσα, ον.
Ricreazione; *s. f.* ἀναψυχή, ῆς (ή)· τέρψις, εως (ή).
Ricredere; *v. intr.* δόξαν μετα-τίθεμαί (τι).
Ricreduto; *p. pass.* πεισθόμενος, η, ον.
Ricreò; *s. m.* V. Ricreamento.
Ricrescente; *add.* ἐκφυόμενος, η, ον.
Ricrescenza; *s. f.* V. Ricrescimento.
Ricrescere; *v. intr.* ἀν-αύξω.
Ricrescimento; *s. m.* αὔξησις, σεως (ή).
Ricriare; *v. att.* V. Ricreare.
Ricrio; *s. m.* V. Ricreamento.
Ricrocifiggere; *v. att.* ἀνα-σταυρόω-ῶ.
Ricrocifisso; *p. pass.* ἀνασταυρωθείς, εῖσα, έν.
Ricucimento; *s. m.* V. Ricucitura.
Ricucire; *v. att.* ἀνα-ῥάπτω.
Ricucito; *p. pass.* ἀναῤῥαφθείς, εῖσα, έν.
Ricucitore; *add.* ἀναῤῥάπτων, ουσα, ον.
Ricucitura; *s. f.* ῥάψις, εως (ή).
Ricuocere; *v. att.* ἀν-έψομαι. -2. *Operazione che fa lo stomaco nel digerire i cibi;* πέπτω.
Ricuperabile; *add.* ἀναληπτέος, α, ον· ἀνακομιστέος, α, ον.
Ricuperamento; *s. m.* ἀνάληψις, εως (ή)· ἀνακομιδή, ῆς (ή).
Ricuperare; *v. att.* ἀνα-λαμβάνω· ἀνα-κομίζομαι. -2. Che ha forza di ricuperare; ἀναληπτικός, ή, όν.
Ricuperato; *p. pass.* ἀναληφθείς, εῖσα, έν.
Ricuperatore; *add.* ἀναλαμβάνων, ουσα, ον.
Ricuperazione; *s. f.* V. Ricuperamento.
Ricurvo; *add.* κάμπυλος, η, ον· καμπτός, ή, όν· ἄγκυλος, ον· κυρτός, ή, όν. -2. Essere ricurvo; κάμπτομαι· κυρτόομαι-οῦμαι. -3. Fare ricurvo; κάμπτω· κυρτόω-ῶ.
Ricusa; *s. f.* } ἀνένευσις, σεως (ή)· παραίτη-
Ricusamento; *s. m.* } σις, σεως (ή).
Ricusante; *p. pres.* ἀνανευτικός, ή, όν· ἀνανεύων, ουσα, ον· ἀναινόμενος, η, ον.
Ricusare; *v. att.* ἀνα-νεύω· ἀν-αίνομαι· παρ-αιτέομαι-οῦμαι· ἀρνέομαι-οῦμαι. -2. Ricusare affatto; ἀπ-αν-αίνομαι.
Ricusazione; *s. f.* V. Ricusamento.
Ridamare; *v. att.* V. Riamare.
Ridare; *v. att.* πάλιν δίδωμι· ἀνα-δίδωμι.
Ridarguire; *v. att.* V. Redarguire.
Ridda; *s. f.* χορεία, ας (ή).
Riddare; *v. intr.* χορεύω.
Riddone; *s. m.* V. Ridda.
Ridente; *add.* γελῶν, ῶσα, ῶν. -2. Allegro; ἱλαρός, ά, όν· ἀκμάζων, ουσα, ον· θάλλων, ουσα, ον.
Ridere; *v. intr.* γελάω-ῶ. -2. Arridere; προσ-γελάω-ῶ. -3. Risplendere; ἐπι-λάμπω. -4. Schernire; σκώπτω. -5. Ridendo; σὺν γέλωτι· μετὰ γέλωτος. -6. Non ridere, astenersi dal riso; ἀ-γελαστέω-ῶ. -7. Che non ride; ἀγέλαστος, ον. -8. L'astinenza dal ridere; ἀγελαστία, ας (ή). -9. Ridere alquanto; ὑπο-γελάω-ῶ. -10. Da ridere; γελοῖος, α, ον. -11. Dare da ridere; γέλωτα παρ-έχω. -12. Ridere fortemente; καγχάζω. -13. Ridere insieme; συγ-γελάω-ῶ. -14. Che ride di cose insipide; ἀχρειογέλως, ωτος (ὁ, ή). -15. Morire dal ridere; γέλῳ ἐκ-θνήσκω. -16. Che può ridere; γελαστικός, ή, όν. -17. Senza ridere; ἀγέλαστος, ον· *avv.* ἀγελαστεί· ἀγελαστί. -18. Ridersi di alcuno; κατα-φρονέω-ῶ· κατα-γελάω-ῶ (τινος).
Ridestare; *v. att.* ἀν-εγείρω.
Ridevole; *add.* καταγέλαστος, ον.
Ridevolmente; *avv.* καταγελάστως.
Ridicimento; *s. m.* ἐπαναφορά, ᾶς (ή).
Ridicitore; *add.* ἐπαναφέρων, ουσα, ον.

Digitized by Google

Ridicolaggine; Ridicolezza; } *s. f.* e

Ridicolo; *s. m.* γελοῖον, ου (τό). -2. Mettere in ridicolo; γέλωτα ποιέομαι-οῦμαι (τι, τινα)· δια-κωμῳδέω-ῶ. -3. Volgere in ridicolo; εἰς γέλωτα τρέπω.

Ridicolo; *add.* καταγέλαστος, ον· γελοῖος, α, ον. -2. Eccessivamente ridicolo; ὑπερκαταγέλαστος, ον. -3. Dire cose ridicole; γελοιάζω.

Ridicolosaggine; *s. f.* V. Ridicolaggine.

Ridicolosamente; *avv.* καταγελάστως.

Ridicolosità; *s. f.* γελοῖον, ου (τό).

Ridiculo; *add.* V. Ridicolo.

Ridificare; *v. att.* V. Riedificare.

Ridimandare; *v. att.* V. Ridomandare.

Ridiminuire; *v. att.* πάλιν ἐλαττόω-ῶ

Ridintornare; *v. att.* πάλιν περι-γράφω.

Ridire; *v. att.* ἐπ-ανα-φέρω· δια-θρυλλέω-ῶ. -2. Raccontare; ἐξ-ηγέομαι-οῦμαι. -3. *N. pass.* Disdirsi; παλινῳδίαν ἄγω· παλινῳδέω-ῶ.

Ridiritto; *add.* V. Raddrizzato.

Riddirizzare; *v. att.* πάλιν δι-ευθύνω· ἀν-ορθόω-ῶ.

Ridiscogliere; *v. att.* πάλιν ἀνα-λύω.

Ridisputare; *v. att.* πάλιν δια-λέγομαι.

Riditore; *add.* καταγελαστής, οῦ (ὁ).

Ridividere; *v. att.* ἀνα-μερίζω.

Ridivincolarsi; *v. intr.* δια-στρέφομαι· δια-λύομαι.

Ridolente; *add.* ἀπόζων, ουσα, ον.

Ridolere; *v. intr.* ἀπ-όζω. -2. *Sentir nuovo dolore*; πάλιν ἀλγέω-ῶ. -3. Dolersi; λυπέομαι-οῦμαι· ἀγαναχτέω-ῶ.

Ridomandare; *v. att.* ἀπ-αιτέω-ῶ. -2. Ridomandare a vicenda; ἀντ-απ-αιτέω-ῶ. -3. Atto a ridomandare; ἀπαιτητικός, ή, όν.

Ridonare; *v. att.* πάλιν δίδωμι· ἀνα-δίδωμι.

Ridondamento; *s. m.* V. Ridondanza.

Ridondante; *add.* περισσός, ή, όν· ἁρθόνος, ον· ἔκπλεως, ων.

Ridondanza; *s. f.* περισσεία, ας (ἡ)· περίσσευσις, σεως (ἡ)· πλεόνασμα, ατος (τό). -2. Di parole; πλεονασμός, οῦ (ὁ).

Ridondare; *v. intr.* περισσεύω· πλεονάζω. -2. Risultare; ἀνα-πλημμυρέω-ῶ.

Ridosso (A); *avv.* ὕπερ· ἐπί.

Ridottabile; *add.* φοβερός, ά, όν.

Ridottare; *v. att.* V. Temere.

Ridottevole; *add.* V. Ridottabile.

Ridotto; *s. m. Ricettacolo*; καταφυγή, ῆς (ἡ)· ἐκδοχεῖον, ου (τό). -2. *La radunata stessa*; συνουσία, ας (ἡ).

Ridrizzare; *v. att.* V. Ridirizzare.

Ridubitare; *v. intr.* πάλιν ἀμφι-σβητεύω.

Riducere; *v. att.* V. Ridurre.

Riducimento; *s. m.* ἀναγωγή, ῆς (ἡ)· μείωσις, σεως (ἡ)· συστολή, ῆς (ἡ).

Riducitore; *add.* V. Riduttore.

Ridurre; *v. att.* ἀν-άγω· ἀνα-κομίζω. -2. Compendiare, restringere; ἐπι-τέμνω· μειόω-ῶ· συ-στέλλω. -3. Mutare; ἀν-αλλάττω· μετα-βάλλω· μετα-μορφόω-ῶ. -4. Ridurre in cenere; ἐμ-πίπρημι. -5. Ridur in isperanza; ἐλπίδα παρ-έχω. -6. In potere; ὑπ' ἐμαυτῷ ποιέομαι-οῦμαι· κρατέω-ῶ. -7. In servaggio; εἰς δουλείαν καθ-ίστημι. -8. *N. pass.* Radunarsi; συν-έρχομαι. -9. Ricoverarsi; κατα-φεύγω. -10. Arrivare; ἀφ-ικνέομαι-οῦμαι. -11. Restringersi; ἐπι-λαμβάνομαι. -12. Ridursi alla memoria; ἀνα μέμνημαι.

Riduttore; *add.* ἀνάγων, ουσα, ον.

Riduzione; *s. f.* V. Riducimento.

Riedere; *v. intr.* V. Ritornare.

Riedificamento; *s. m.* V. Riedificazione.

Riedificare; *v. att.* ἀν-οικοδομέω-ῶ· ἀνα-σκευάζω ἀν-οικίζω.

Riedificatore; *add.* ἀνοικοδομέων, ουσα, ον.

Riedificazione; *s. f.* ἀνασκευή, ῆς (ἡ)· ἀνοικισμός, οῦ (ὁ).

Rieleggere; *v. att.* πάλιν ἐκ-λέγω.

Riemendare; *v. att.* ἐπ-αν-ορθόω-ῶ.

Riempibile; *add.* ἀναπληρωτικός, ή, όν.

Riempiere; *v. att.* ἀνα-πληρόω-ῶ· δια-μεστόω-ῶ· βύζω· βύω. -2. Empiere; πλήθω· πληρόω-ῶ· μεστόω-ῶ· πίμπλημι· γεμίζω. -3. Riempiere affatto; δια-πίμπλημι· δια-πληρόω-ῶ. -4. Atto a riempiere; συμπληρωτικός, ή, όν. -5. Riempiere di compassione; συν-αλγύνω. -6. Comprimere riempiendo; κασσω· δια-νάσσω. -7. Riempire insieme, nello stesso tempo; συμ-πληθύνω· συν-ανα-πληρόω-ῶ· συν-αναπίμπλημι. -8. Riempiere le piazze di chicchesia; πανταχοῦ δια-θρύλλομαι. -9. Che non si può riempire; ἀπλήρωτος, ον· ἄπληστος, ον. -10. Riempiere la tela, *tessere*; συν-υφαίνω. -11. Riempire troppo; ὑπερ-εμ-πίπλημι· ὑπερ-πλήθω· ὑπερ-πληρόω-ῶ. -12. Riempiere del tutto; ἀπο-μεστόω-ῶ. -13. Riempiere a vicenda; ἀντ-αναπίμπλημι.

Riempimento; *s. m.* ἀναπλήρωσις, σεως (ἡ).

Riempire; *v. att.* V. Riempiere.

Riempitivamente; *avv.* πλεοναστικῶς· περισσῶς.

Riempitivo; *add.* ἀναπληρωτικός, ή, όν.

Riempitore; *add.* ἐπι-πληρῶν, οῦσα, οῦν.

Riempitura; Riempiuta; } *s. f.* V. Riempimento.

Rienfiare; *v. intr.* πάλιν ἀν-οιδέω-ῶ.

Rientramento; *s. m.* δευτέρα εἰσέλευσις, σεως (ἡ).

Rientrare; *v. intr.* πάλιν εἰς-έρχομαι· εἴς-ειμι. -2. Rientrare in sè stesso; ἔννους γίγνομαι.

Riepilogare; *v. att.* ἀνα-κεφαλαιόω-ῶ.

Riepilogo; *s. m.* ἀνακεφαλαίωσις, σεως (ἡ).

Riesaminare; *v. att.* πάλιν ἐξ-ετάζω.

Riescire; *v. intr.* V. Riuscire.

Riestinguere; *v. att.* πάλιν σβέννυμι.

Rietroguardia; *s. f.* V. Retroguardia.

Rievacuare; *v. att.* πάλιν κενόω-ῶ.

Rievacuato; *p. pass.* πάλιν κενωθείς, εῖσα, έν.

Riezza; *s. f.* V. Reità.

Rifabbricare; *v. att.* ἀν-οικίζω· ἀν-οικοδομέω-ῶ.

Rifacimento; *s. m.* ἀνασκευή, ῆς (ἡ). -2. Ricompensazione; ἀμοιβή, ῆς (ἡ).

Rifacitore; *add.* ἀνασκευάζων, ουσα, ον.

Rifare; *v. att.* ἀνα-σκευάζω· πάλιν, αὖθις ποιέω-ῶ. -2. Riedificare V. -3. Compensare; ἀμείβομαι· ἀν-απο-δίδωμι· τὸ βλάβος ἐκ-τίνω. -4. *N. pass.* Ripigliare le forze; ἐμαυτὸν ἀνα-λαμβάνω.

Rifasciare; *v. att.* ἀνα-δέω-ῶ.

Rifavellare; *v. att.* πάλιν λαλέω-ῶ.

Rifavorire; *v. att.* πάλιν εὐνοϊκῶς ἔχω (τινι).

Rifazione; *s. f.* V. Rifacimento.

Rifecondare; *v. att.* πάλιν εὔκαρπον ποιέω-ῶ.

Rifedire; *v. att.* πάλιν τύπτω· παίω.

Rifendere; *v. att.* ἀνα-σχίζω.

Rifenditore; *add.* ἀνασχίζων, ουσα, ον.

Riferendario; *s. m.* V. Referendario.

Riforimento; *s. m.* V. Relazione.

Digitized by Google

Riferire; *v. att.* ἐξ-ηγέομαι-οῦμαι· ἀπ-αγγέλλω. –2. Riconoscere da uno; χάριν ἔχω· προς-λογίζομαι.
Riferma; *s. f.* V. Rafferma.
Rifermare; *v. att.* V. Raffermare.
Riferrare; *v. att.* πάλιν σιδηρόω-ῶ· κρηπιδόω-ῶ.
Riferto; *p. pass.* V. Referto.
Rifezione; *s. f.* V. Refezione.
Riflammeggiare; *v. intr.* ἀνα-λάμπω.
Rifiancare; Rifiancheggiare; *v. att.* V. Rinfiancare.
Rifiancheggiato; *p. pass.* πάλιν ἐστηριγμένος, η, ον.
Rifiatamento; *s. m.* ἀναπνοή, ῆς (ἡ).
Rifiatare; *v. intr.* ἀνα-πνέω-ῶ.
Rifiatata; *s. f.* ἀνάπνευσις, εως (ἡ).
Rificcare; *v. att.* πάλιν πήγνυμι. –2. Ridire la cosa; ἐπ-ανα-φέρω.
Rifidare; *v. intr.* θάῤῥω.
Rifiedere; *v. att.* V. Rifedire.
Rifiggere; *v. att.* V. Rificcare.
Rifigliare; *v. intr.* πάλιν τοκάω-ῶ. –2. Ripullulare; ἀνα-φύομαι.
Rifinamento; *s. m.* παῦσις, εως (ἡ).
Rifinare; *v. intr.* ἀπο-λήγω.
Rifinimento; *s. m.* τελειότης, ητος (ἡ)· τελείωσις, εως (ἡ).
Rifinire; *v. att.* ἐπι-τελέω-ῶ· τελευτάω-ῶ· παύομαι. –2. Ridurre in cattivo stato; δια-φθείρω· παρα-κινέω-ῶ. –3. Cessare; ἀπο-λήγω.
Rifiorente; *p. pres.* ἀναθήσας, σασα, σαν· ἀνθάζων, ουσα, ον.
Rifiorimento; *s. m.* δευτέρα ἄνθησις, εως (ἡ).
Rifiorire; *v. intr.* ἀν-ανθέω-ῶ· αὖθις ἀνθάζω.
Rifisso; *p. pass.* πάλιν πεπηγμένος, η, ον.
Rifiutagione; Rifiutamento; Rifiutanza; *s. f.* *s. m.* V. Rifiuto.
Rifiutare; *v. att.* ἀνα-σκευάζω· ἀνα-νεόω· παρ-αιτέομαι-οῦμαι· ἀπ-αγορεύω· ἀν-αίνομαι· οὐ βούλομαι. –2. Confutare; δι-ελέγχω. –3. Rinunziare; ἀπ-αγορεύω· ἐξ-ίσταμαι· ἀπο-τίθημι. –4. Spregiare; περὶ ὀλίγου ποιέομαι-ουμαι (τι)· παρα-φρονέω-ῶ.
Rifiutatore; *add.* ἀνανεώων, ουσα, ον.
Rifiutazione; *s. f.* e
Rifiuto; *s. m.* ἀνασκευή, ῆς (ἡ)· ἀνάνευσις, εως (ἡ). –2. Ripudio, divorzio; ἀπόπεμψις, εως (ἡ)· ἀποστάσιον, ου (τό). –3. Far rifiuto; V. Rifiutare. –4. Cosa rifiutata; ἀπόβλημα, ατος (τό).
Riflessamente; *avv.* ἀνταυγιᾷ.
Riflessare; *v. att.* ἀντ-αυγάζω· ἀντ-αυγέω-ῶ.
Riflessibile; *add.* ἀνάκλαστος, ον.
Riflessione; *s. f.* V. Reflessione.
Riflessivamente; *avv.* V. Riflessamente.
Riflessivo; *add.* V. Reflessivo.
Riflesso; *s. m.* V. Reflessione. –2. Dare un riflesso; ἀντι-φαίνω.
Riflettere; *v. att.* V. Reflettere. –2. Considerare; λογίζομαι· ἀνα-λογίζομαι· δια-λογίζομαι· ἐν-νοέομαι· νοῦμαι· σκοπέω-ῶ· φροντίζω. –3. Atto a riflettere; διαλογιστικός, ή, όν. –4. Che molto riflette; ἀπαρατήρητος, ον. –5. Parlare, operare senza riflettere; ἀφραδέω-ῶ. –6. Senza riflettere, che non riflette; ἀφραδής, ές· *avv.* ἀφραδέως.
Rifluire; *v. intr.* ἀνα-ῥέω-ῶ.
Riflusso; *s. m.* ἀνάῤῥοια, ας (ἡ)· ἀνάῤῥοος-οῦς, όου =οῦ (ὁ).

Rifocillamento; *s. m.* ἀναψυχή, ῆς (ἡ)· ἀνάληψις, εως (ἡ).
Rifocillare; *v. att.* ἀνα λαμβάνω· ἀνα ψύχω.
Rifondare; *v. att.* πάλιν θεμελιόω-ῶ.
Rifondere; *v. att.* πάλιν χέω-ῶ· ἀνα-χέω-ῶ.
Riforbire; *v. att.* ἀπο-μάττω· ἀπ-καθαίρω.
Riforma; Riformagione; *s. f.* e
Riformamento; *s. m.* ἀνα-μόρφωσις, εως (ἡ)· ἀνάπλασις, εως (ἡ)· μεταπλασμός, οῦ (ὁ)· μετάπλασις, εως (ἡ).
Riformare; *v. att.* ἀνα-μορφόω-ῶ· ἀνα-πλάττω· μετα-πλάττω· ἀνα-τυπόω-ῶ.
Riformato; *p. pass.* ἀναμορφωθείς, εῖσα, έν.
Riformatore; *add.* ἀναμορφῶν, οῦσα, οῦν.
Riformazione; *s. f.* V. Riforma.
Rifornire; *v. att.* πάλιν κατα-σκευάζω.
Rifortificare; *v. att.* πάλιν ἐχυρόω-ῶ.
Rifragnere; *v. att.* V. Rifrangere.
Rifrancare; *v. att.* V. Rinfrancare.
Rifrangere; *v. att.* ἀντ-ανα-κλάομαι-ῶμαι.
Rifrangibile; *add.* V. Refrangibile.
Rifrangibilità; *s. f.* V. Riflessibilità.
Rifrangimento; *s. m.* V. Rifrazione. –2. *Delle onde;* κλύσμα, ατος (τό).
Rifrattivo; *add.* Riflessivo.
Rifratto; *s. m.* V. Rifrazione.
Rifratto; *p. pass.* ἀντ-ανα-κλασθείς, εῖσα, έν.
Rifrazione; *s. f.* ἀντ-ανάκλασις, εως (ἡ)· ἀνάκλασις, εως (ἡ).
Rifreddamento; *s. m.* V. Raffreddamento.
Rifreddare; *v. att.* V. Raffreddare.
Rifreddo; *add.* V. Raffredato.
Rifregare; *v. att.* παλιν ψύχω.
Rifrenamento; *s. m.* V. Raffrenamento.
Rifrenare; *v. att.* V. Raffrenare.
Rifrenazione; *s. f.* V. Raffrenamento.
Rifrigerare; *v. att.* V. Refrigerare.
Rifrigerativo; Rifrigeratorio; *add.* V. Refrigeratorio.
Rifrigerio; Rifrigerazione; *s. m.* *s. f.* V. Refrigerio.
Rifriggerare; *v. att.* V. Refrigerare.
Rifriggere; *v. att.* πάλιν ῥιγέω-ῶ· φρύγω.
Rifriggerio; Rifriggero; *s. m.* V. Refrigerio.
Rifrondire; Rifronzire; *v. intr.* V. Rinfronzire.
Rifrucare; *v. att.* e
Rifrugare; *v. att.* πάλιν δια-ζητέω-ῶ, δι-ερευνάω-ῶ, δι-εξ-ετάζω· ἀνα-ζητέω-ῶ· ἀν-ερευνάω-ῶ.
Rifrusta; *s. f.* V. Ricercamento.
Rifrustare; *v. att.* ἀνα-παίω· ἀνα-κόπτω. –2. Ricercare V.
Rifuggimento; *s. m.* V. Refugio.
Rifuggio; *s. m.* V. Refugio.
Rifuggire; *v. intr.* κατα-φεύγω (πρός τινα).
Rifuggita; *s. f.* V. Refugio.
Rifuggito; *add.* αὐτόμολος, ον.
Rifugiare; *v. att.* V. Rifuggire.
Rifugio; *s. m.* V. Refugio.
Rifulgente; *p. pres.* ἀνα-λάμπων, ουσα, ον.
Rifulgere; *v. intr.* ἀνα-λάμπω.
Rifusare; *v. att.* V. Rifiutare.
Rifuso (A); *avv.* V. Copiosamente.
Rifutare; *v. att.* V. Rifiutare.

Digitized by Google

Rifutazione; *s. f.* V. Confutazione.

Riga; *s. f.* στίχος, ου (ὁ)· στοῖχος, ου (ὁ)· ζώνη, ης (ἡ)· γραμμή, ῆς (ἡ). -2. Di piante; ὄρχος, ου (ὁ). -3. Di soldati; τάξις, εως (ἡ). -4. Regolo; στάθμη, ῆς (ἡ)· κάνων, ονος (ὁ)· κανονίς, ῖδος (ἡ). -5. Andare in riga di che che sia; ἐκείνης τῆς τάξεως εἶμι.

Rigaglia; *s. f.* λοπόν, οῦ (τό)· περιψήματα, ων (τά). -2. *Quello che si guadagna oltre la pattuita provvisione;* ἐπινομίς, ίδος (ἡ).

Rigagna; *s. f.* / Rigagno; *s. m.* / Rigagnolo; *s. m.* } ῥυάκιον, ου (τό).

Rigamo; *s. m.* ὀρίγανον, ου (τό).

Rigare; *v. att.* κατα-βρέχω. -2. Tirare righe (sulla carta); γραμμαῖς (χάρτην) πρὸς τὸν κανονίδα δια-χαράττω.

Rigattato; *add.* ἀποινηθείς, εῖσα, έν.

Rigattiere; *s. m.* προπώλης, ου (ὁ)· γυρτοπώλης, ου (ὁ).

Rigenerare; *v. att.* ἀνα-γεννάω=ῶ.

Rigeneratore; *add.* ἀνα-γεννάων, ουσα, ον.

Rigenerazione; *s. f.* ἀναγέννησις, σεως (ἡ).

Rigentilire; *v. att.* V. Ringentilire.

Rigerminare; *v. intr.* e

Rigermogliare; *v. intr.* ἀνα-βλαστάνω· ἀνα-φύω. -2. Rigermogliare con altra forma; μετα-βλαστάνω.

Rigettabile; *add.* ἀπόβλητος, ον· ἀποβλητικός, ή όν.

Rigettamento; *s. m.* ἀποβολή, ῆς (ἡ)· ἀποδοκιμασία, ας (ἡ). -2. Vomitamento; ἐμεσία, ας (ἡ)· ἔμετος, ου (ὁ).

Rigettare; *v. att.* ἀπο-βάλλω. -2. Vomitare; ἐμέω=ῶ. -3. Rigettare con disdegno; ἀπο-λακτίζω. -4. Rigettare con disprezzo; ἀπο-θυμίζω. -5. Rigettare insieme; συν-απο-βάλλω. -6. Rigettare una legge; νόμον ἀπο-ψηφίζομαι. -7. *Dei metalli e simili;* ἀνα-χωνεύω. -8. Da rigettarsi; ἀποβλητικός, ή, όν.

Rigettato; *p. pass.* ἀπόβλητος, ον. -2. Che merita d'essere rigettato; ἀποβληταίος, ή, όν· ἀπόβλητος, ον· συναπόβλητος, ον· παραγράψιμος, ον.

Rigettatore; *add.* ἀποβολεύς, έως (ὁ)· ἀποβάλλων, ουσα, ον.

Rigetto; *s. m.* ἀπόβλημα, ατος (τό).

Righettare; *v. att.* λεπταῖς γραμμαῖς δια-χαράττω.

Rigiacere; *v. att.* πάλιν κεῖμαι.

Rigidamente; *avv.* αὐστηρῶς· χαλεπῶς· σκληρῶς· ἀκριβῶς· τραχέως.

Rigidezza; *s. f.* e

Rigidità; *s. f.* ἀκαμψία, ας (ἡ). -2. Severità; αὐστηρία, ας (ἡ)· αὐστηρότης, ητος (ἡ)· ἀποτομία, ας (ἡ)· δεινότης, ητος (ἡ)· πικρία, ας (ἡ)· τραχύτης, ητος (ἡ)· χαλεπότης, ητος (ἡ).

Rigido; *add.* ῥιγηλός, όν· ῥιγνός, ή, όν. -2. Severo; αὐστηρός, ά, όν· χαλεπός, ή, όν· πικρός, ά, όν· τραχύς, εῖα, ύ. -3. Essere, stare rigido; ἀπαραίτητός εἰμι. -4. Inverno rigido; μέγας, πολύς, δεινὸς χειμών, ῶνος (ὁ). -5. Non rigido; ἀπάγης, ες.

Rigiramento; *s. m.* περιτροπή, ῆς (ἡ)· περιστροφή, ῆς (ἡ).

Rigirare; *v. att. Circondare;* περι-βάλλω· περι-στρέφω. -2. Ingannare; ἐξ-απατάω=ῶ· περι-πλανάω=ῶ· φενακίζω. -3. Andare in giro; περί-ειμι· περι-πλανάομαι=ῶμαι.

Rigiratore; *add.* φέναξ, ακος (ὁ).

Rigirazione; *s. f.* περιτροπή, ῆς (ἡ).

Rigire; *v. intr.* πάλιν εἶμι.

Rigiro; *s. m.* ἐλιγμός, οῦ (ὁ)· περίοδος, ου (ἡ). -2. Negoziato coperto; πρόφασις, σεως (ἡ). -3. Superare in rigiri; ὑπερ-σοφιστεύω.

Rigittamento; *s. m.* V. Rigettamento.

Rigittare; *v. att.* V. Rigettare.

Rigittatore; *add.* V. Rigettatore.

Rigiuocare; *v. att.* πάλιν παίζω.

Rigiudicare; *v. att.* πάλιν κρίνω.

Rigiugnere; *v. att.* κατα-τυγχάνω.

Rigiurare; *v. att.* ἀν-όμνυμι.

Rignare; *v. att.* V. Ringhiare.

Rigno; *s. m.* ὕλαγμα, ατος (τό). -2. *Dei cavalli;* χρεμετισμός, οῦ (ὁ).

Rigo; *s. m.* στάθμη, ης (ἡ)· κανονίς, ῖδος (ἡ).

Rigoglio; *s. m. Ardire;* θράσος, εος=ους (τό)· ὄγκος, ου (ὁ). -2. Orgoglio; ἀλαζονεία, ας (ἡ). -3. Il soverchio vigore delle piante; εὐθηνία, ας (ἡ).

Rigogliosamente; *avv.* V. Orgogliosamente.

Rigoglioso; *add.* V. Orgoglioso.

Rigogolo; *s. m.* ἴκτερος, ου (ὁ).

Rigonfiamento; *s. m.* ὄγκωσις, σεως (ἡ)· ὄγκωμα, ατος (τό)· οἴδημα, ατος (τό).

Rigonfiare; *v. att.* V. Gonfiare.

Rigonfio; *add.* ὀγκώδης, ες.

Rigore; *s. m.* ῥίγος, εος=ους (τό)· σκληρότης, ητος (ἡ). -2. Severità; σεμνία, ας (ἡ)· αὐστηρότης, ητος (ἡ)· αὐστηρία, ας (ἡ)· δεινότης, ητος (ἡ)· πικρία, ας (ἡ)· χαλεπότης, ητος (ἡ).

Rigorosamente; *avv.* αὐστηρῶς.

Rigorosità; *s. f.* V. Rigore.

Rigoroso; *add.* V. Rigido § -2.

Rigoso; *add.* ἐπίῤῥυτος, ον.

Rigottato; *add.* V. Ricciuto.

Rigovernare; *v. att.* λούω· καθαίρω.

Rigovernatura; *s. f.* λούσις, σεως (ἡ).

Rigradare; *v. att.* V. Disgradare.

Rigrattare; *v. att.* ἀνα-κναίω.

Rigressione; *s. f.* / Rigresso; *s. m.* } V. Regresso.

Rigridare; *v. intr.* ἀνα-βοάω=ῶ.

Riguadagnare; *v. att.* ἀνα-λαμβάνω· ἀνα-κτάομα=ῶμαι.

Riguardamento; *s. m.* V. Riguardo. -2. Circospezione; προφυλακή, ῆς (ἡ).

Riguardare; *v. att.* ἀπο-βλέπω· ἀφ-οράω=ῶ· θεάομαι=ῶμαι· θεωρέω=ῶ. -2. Avere riguardo; λόγον ἔχω. -3. Osservare; πρὸς-έχω τὸν νοῦν. -4. Risparmiare; φείδομαί (τινος). -5. Tenersi lontano; ἀπ-έχομαί (τινος). -6. Astenersi dalle cose nocive; εὐλαβέομαι· συμ-βουλεύω. -7. Avere relazione, appartenere; πρὸς-ήκω. -8. Che non riguarda un altro; ἴδιος, α, ον.

Riguardatamente; *avv.* V. Riguardosamente.

Riguardato; *add.* V. Riguardevole. -2. Cauto; εὐλαβής, ές.

Riguardatore; *add.* θεατής, οῦ (ὁ)· ἀποβλέπων, ουσα, ον.

Riguardevole; *add.* δοκιμασθείς, εῖσα, έν· ἔξοχος, ον· ἀξιολόγος, ον. -2. Rendere riguardevole; σεμνύνω.

Riguardevolezza; *s. f.* V. Ragguardevolezza.

Riguardevolmente; *avv.* περιφανῶς. -2. Cautamente; εὐλαβῶς· φυλακτικῶς.

Digitized by Google

Riguardo; *s. m.* δψις, εως (ἡ)· ἀπόσκεψις, εως (ἡ). –2. Guardatura; πρόσοψις, εως (ἡ). –3. Considerazione; λόγος, ου (ὁ). –4. Aver riguardo; V. Riguardare § –2. –5. Non avere alcun riguardo; ἀπο-νοεομαι=οῦμαι· ἀφειδέω=ῶ· ἀπ-ηλεγέω=ῶ. –6. Senza riguardo, che non ha riguardo; ἀφειδής, ές· ἀπηλεγής, ές· *avv.* ἀπροφάτως· ἀπροφασίστως· ἀπηλεγέως· ἀφειδέως.

Riguardosamente; *avv.* εὐλαβῶς· φυλακτικῶς.

Riguardoso; *add.* εὐλαβής, ές· φυλακτικός, ή, όν.

Riguarire; *v. intr.* πάλιν ῥαίζω· ἀνα-ῥῥαίζω.

Riguatare; *v. att.* πάλιν ἀπο-βλέπω.

Riguiderdonamento; *s. m.* ἀμοιβή, ῆς (ἡ).

Riguiderdonare; *v. att.* ἀντ-ενεργετέω=ῶ· ἀμείβομαί (τινα).

Rigurgitamento; *s. m.* πλημμυρίς, ίδος (ἡ)· πλήρωσις, σεως (ἡ).

Rigurgitare; *v. att.* πλημμυρέω=ῶ· ἐμ-πίμπλημι· ἐπ-αυξάνω *(aor.)*· ἀνα-βλύζω· ὑπερ-βλύζω.

Rigurgitazione; *s. f.* / Rigurgito; *s. m.* } V. Rigurgitamento.

Rigustare; *v. att.* ἀνα-γεύω.

Rilampo; *s. m.* V. Lampo.

Rilanciare; *v. att.* πάλιν βάλλω. –2. Lanciar indietro; ἀντ-απο-στέλλω.

Rilasciare; *v. att.* ἀφ-ίημι· ἀν-ίημι (τινί τι)· ἀπολύω· ἀπ-αλλάττω (τινά τινος).

Rilascio; *s. m.* ἄφεσις, σεως (ἡ).

Rilassamento; *s. m.* ἀναψυχή, ῆς (ἡ)· ἄνεσις, σεως (ἡ)· ἔκλυσις, σεως (ἡ)· χάλασις, σεως (ἡ)· χαλασμός, οῦ (ὁ). –2. *Nella pietà*; χάλασις, σεως (ἡ).

Rilassare; *v. att.* ἀν-ίημι· χαλάω=ῶ· παρα-χαλάω=ῶ. –2. Perdonare; συγ-γιγνώσκω. –3. Licenziare; ἀφ-ίημι. –4. *N. pass.* Affievolirsi; χαλάομαι=ῶμαι. –5. *Del terreno*; ἀνα-λύομαι.

Rilassatezza; / Rilassazione; } *s. f.* V. Rilassamento.

Rilasso; *add.* ἀσθενής, ές· ἄτονος, ον· χαλαρός, ά, όν.

Rilastricare; *v. att.* πάλιν στρώννυμι.

Rilavare; *v. att.* πάλιν λούω.

Rilavorare; *v. att.* πάλιν ἐργατεύω.

Rilegamento; *s. m.* ἀνάδεσις, σεως (ἡ).

Rilegare; *v. att.* ἀνα-δέω=ῶ. –2. Confinare; ἐξ-οστρακίζω. –3. Proibire; κωλύω.

Rilegato; *add.* ἐξοστρακισθείς, εῖσα, έν.

Rileggere; *v. att.* ἀνα-λέγω.

Rilentamente; *avv.* V. Pianamente.

Rilentamento; *s. m.* V. Allentamento.

Rilente / Rilento (A); } *avv.* εὐλαβῶς· προνοητικῶς· περυ-λαγμένως· ἐπιμελῶς.

Rilessare; *v. att.* πάλιν ἀνα-βράσσω.

Rilevamento; *s. m.* ἀνόρθωσις, σεως (ἡ).

Rilevante; *add.* ἀνορθόων, ουσα, ον. –2. Importante; βαρύς, εῖα, ύ· μέγας, άλη, γα· πολύς, πολλή, πολύ· ἀξιολόγος, ον.

Rilevare; *v. att.* πάλιν αἴρω· ἀν-ορθόω=ῶ· ἐπ-αν-ορθόω=ῶ· ἀν-αίρω· ἀν-ίστημι (τι). –2. Riconfortare; ἐπ-αν-ορθόω=ῶ· ἐγείρω· παρα-μυθέομαι=οῦμαί (τινα)· ἀνα-ψύχω. –3. Allevare; τρέφω. –4. Intendere; τεκμαίρομαι· σκέπτομαι (τι ἀπό τινος)· συμ-βάλλομαι (τι ἐκ τινος). –5. *Intr.* Rilevarsi; ἐπ-αν-ορθόομαι=οῦμαι· ἐγείρομαι· ἀνα-λαμβάνω ἑμαυτόν. –6. Importare; δια-φέρω. –7. Pentirsi; ἀνα-φρονέω=ῶ· μετα-νοέω=ῶ.

Rilevatamente; *avv.* ὑψηλῶς. –2. Magnificamente; λαμπρῶς· μεγαλοπρεπῶς.

Rilevato; *s. m.* ὄγκος, ου (ὁ)· λόφος, ου (ὁ)· ὄγκωσις, σεως (ἡ)· ὕψωσις, σεως (ἡ)· ἄρσις, σεως (ἡ).

Rilevato; *add.* ὑψηλός, ή, όν. –2. Luogo rilevato; ὕψωμα, ατος (τό). –3. Segnalato; εὐσχήμων, ον· εὐπρεπής, ές. –4. Grande; μέγας, γάλη, γα. –5. Gonfio; ὀγκυλλόμενος, η, ον.

Rilevazione; *s. f.* V. Rilevamento.

Rilevo; *s. m.* e

Rilievo; *s. m.* λείψανα, ων (τά)· λείμμα, ατος (τό)· λοιπόν, οῦ (τό). –2. *La parte che sporge in fuori*; ἀνάγλυφον, ου (τό). –3. Opera di rilievo; ἐκτύπωμα, ατος (τό). –4. Basso rilievo; ἀνάγλυφον, ου (τό)· πρόστυπον, (τό). –5. Cosa di rilievo; μέγα πρᾶγμα, ατος (τό).

Riligione; *s. f.* V. Religione.

Riligiosamente; *avv.* V. Religiosamente.

Riligioso; *add.* V. Religioso.

Rilimare; *v. att.* πάλιν ῥινίζω. –2. Ripulire, ricorreggere; ἐξ-ακριβόω=ῶ.

Rilitigare; *v. att.* πάλιν ἐρίζω.

Rilodare; *v. att.* πάλιν ἐπ-αινέω=ῶ.

Rilogare; *v. att.* πάλιν ἀπο-μισθόω=ῶ.

Riluccicare; *v. intr.* V. Rilucere.

Rilucente; *add.* στιλπνός, ή, όν· λαμπρός, ά, όν. –2. Rendere rilucente; στιλβόω=ῶ.

Rilucentezza; *s. f.* στίλβη, ης (ἡ)· στιλβότης, ητος (ἡ).

Rilucere; *v. intr.* λάμπω· ἀνα-λάμπω· στίλβω. –2. Che riluce sulle alture; ἀκροφαής, ές· ἀκροφανής, ές. –3. Che riluce terribile; αἰνολαμπής, ές.

Riluttante; *p. pres.* ἀντιμαχόμενος, η, ον· ἀντιστάς, ᾶσα, άν· ἀντιρείδων, ουσα, ον· ἐναντίος, ον – α, ον.

Rima; *s. f.* ὁμοιοτέλευτον, ου (τό)· ὁμοιοκαταληξία, ας (ἡ). –2. Verso; ἔπος, εος=ους (τό)· στίχος, ου (ὁ). –3. Fare, andare per rima; V. Rimare.

Rimacinare; *v. att.* πάλιν ἀλήθω.

Rimandare; *v. att.* ἀνα-πέμπω. –2. Mandar via; ἀφ-ίημι. –3. Ripudiare; ἀπο-πέμπω. –4. Recere; ἐμέω=ῶ. –5. Rimandare a vicenda; ἀντ-αποπέμπω· ἀντ-ελαττόομαι=οῦμαι.

Rimaneggiare; *v. att.* ἀνα-πραγματεύομαι.

Rimanente; *s. m.* λείφανον, ου (τό)· λοιπόν, οῦ (τό)· ὑπόλειμμα, ατος (τό)· κατάλειμμα, ατος (τό). –2. Il rimanente del debito; λοιπάς, άδος (ἡ). –3. Del rimanente; λοιπόν· τἄλλα.

Rimanente; *p. pres.* λοιπός, ή, όν· ἐπίλοιπος, ον· ὑπόλοιπος, ον.

Rimanenza; *s. f.* διατριβή, ῆς (ἡ)· οἴκησις, σεως (ἡ). –2. Fermata; διαμονή, ῆς (ἡ).

Rimanere; *v. intr.* παρα-λείπομαι· ὑπο-λείπομαι· μένω· δια-μένω· μιμνάζω. –2. Cessare; κατα-λήγω· ἐκ-λείπω. –3. Rimanerci, *restare schernito*; ἀπο-λαμβάνομαι. –4. Che rimane; μενετός, ή, όν. –5. Rimanere in asso, o in nasso; λειποθυμέω=ῶ. –6. Rimaner entro; ἐμ-μένω. –7. Rimanere insieme; συμ-μένω· συμ-παρα-μένω· συν-δια-μένω. –8. Rimanere presso alcuno; παρα-μένω. –9. Che eternamente rimane presso alcuno; ἀπαράβατος, ον. –10. Rimanere nelle secche; ἀπορέω=ῶ. –11. *N. pass.* Astenersi; ἀπ-έχομαί (τινος)· κατα-λήγω· ἀπο-λήγω. –12. Rimanti con Dio; ἔρρωσο.

Rimangiare; *v. att.* πάλιν βρώσκω.

Rimanimento; *s. m.* V. Rimanente.

Rimante; *add.* V. Rimatore.

Rimarcare; *v. att.* V. Rilevare.

Rimare; *v. intr.* στίχους ὁμοιοτελεὶς ποιέω=ῶ, γράφω. –2. Versificare V.

Digitized by Google

Rimarginare; *v. att.* V. Rammarginare.
Rimaritare; *v. att.* πάλιν γαμίσκω. -2. *Intr.* δευτερογαμέω.
Rimasa; *s. f.* V. Rimanenza.
Rimaso; *s. m.* V. Rimanente.
Rimaso; *add.* V. Rimasto.
Rimasticare; *v. att.* ἀνα-μασσάομαι.
Rimasuglio; *s. m.* λείψανα, ων (τά).
Rimato; *add.* ὁμοιοτέλευτος, ον.
Rimatore; *add.* στοίχους ὁμοιοτελεύτους ποιέων, ουσα, ον· γράφων, ουσα, ον. -2. Versificatore; ποιητής, οῦ (ὁ)· ποίτρια, ας (ἡ)· στιχιστής, οῦ (ὁ)· στιχοποιός, όν.
Rimazione; *s. f.* ἴχνευσις, εως (ἡ).
Rimbaldanzire; *v. intr.* τὸ φρόνημα, ἑμαυτὸν ἀναλαμβάνω.
Rimbaldire; *v. intr.* εὐφραίνω.
Rimbalzare; *v. intr.* ἀνα-πηδάω· ἀνα-πάλλομαι· ἀπο-πάλλομαι. -2. Il rimbalzare; ἀποπαλμός, οῦ (ὁ). -3. Che rimbalza; ἀποπαλτικός, ή, όν.
Rimbalzo; *s. m.* ἀναπήδευσις, εως (ἡ)· ἀνάπαλσις, εως (ἡ)· ἀποπαλμός, οῦ (ὁ).
Rimbambire; *v. intr.* ἀνα-νηπιεύομαι.
Rimbambito; *add.* παράφρων, ον· ἀνοῦς, οῦν· μάταιος, α, ον.
Rimbambogire; *v. intr.* V. Rimbambire.
Rimbambogito; *add.* V. Rimbambito.
Rimbarcarsi; *v. intr.* πάλιν ἐπὶ τὰς ναῦς ἀνα-βιβάζομαι· αὖθις εἰς ναῦν εἰς-βαίνω· ἐπι-βαίνω τῆς νεώς.
Rimbastire; *v. att.* ἀνα-ῥάπτω.
Rimbeccare; *v. att.* ῥύγχει πλήττω. -2. Ripercuotere; ἀντι-πλήττω. -3. Stare tu a tu; κατὰ λέξιν ἀντ-εῖπον. -4. Respingere; ἀπο-κρούομαι.
Rimbellire; *v. att.* V. Rabbellire. -2. *N. pass.* καλλίων γίγνομαι.
Rimberciare; *v. att.* V. Rabberciare.
Rimbiancare; *v. att.* πάλιν λευκόω.
Rimbiondire; *v. intr.* ξανθίζομαι.
Rimbizzarrire; *v. intr.* δυς-κολαίνω.
Rimbizzarrito; *add.* δύσκολος, ον.
Rimboccare; *v. att.* στόμιον κατα-στρέφω, ἀνα-στρέφω. -2. Rivoltare; περι-στρέφω. -3. Precipitare; κατα-κρημνίζω. -4. *Intr.* Traboccare; ὑπερ-ῥέω.
Rimboccatura; *s. f.* τὸ στόμιον κατα-στρέφειν.
Rimbocco; *s. m.* V. Ribocco.
Rimbombamento; *s. m.* V. Rimbombo.
Rimbombare; *v. intr.* βομβαίνω· βομβάζω· βομβέω· ἀντι-βοάω· ἀντ-ηχέω· κτυπέω. -2. Che rimbomba; βομβήεις, εσσα, εν. -3. Rimbombando; βομβηδόν.
Rimbombevole; *add.* ἀντιβοῶν, οῦσα, ῶν· βομβητικός, ή, όν· βομβήεις, εσσα, εν.
Rimbomblo; *s. m.* e
Rimbombo; *s. m.* βόμβος, ου (ὁ)· ἀντήχησις, εως (ἡ)· κτύμα, ατος (τό)· κτύπος, ου (ὁ)· πατταγή, ῆς (ἡ)· πάταγος, ου (ὁ).
Rimbomboso; *add.* V. Rimbombevole.
Rimborsamento; *s. m.* τὸ εἰς τὸ βαλάντιον τιθέναι.
Rimborsare; *v. att.* εἰς τὸ βαλάντιον πάλιν τίθημι. -2. Restituire il danaro; ἀνα-δίδωμι· ἀπο-δίδωμι.
Rimborsazione; *s. f.* } V. Rimborsamento.
Rimborso; *s. m.* }
Rimboscarsi; *v. intr.* κατα-δύομαι.
Rimbrentane; *s. f.* } λῆδος, ου (ὁ)· λήδανον, ου
Rimbrentano; *s. m.* } (τό).

Rimbroccio; *s. m.* }
Rimbrotta; *s. f.* } V. Rimbrotto.
Rimbrottamento; *s. m.* }
Rimbrottare; *v. att.* ἐπι-τιμάω· λοιδορέω· ὀνειδίζω (τί τινι)· ἐγ-καλέω· μέμφομαί (τινι).
Rimbrottatore; *add.* ὀνειδιστής, οῦ (ὁ)· λοίδορος, ον.
Rimbrottevole; *add.* ὀνείδιος, ον· ὀνείδιστος, ον· ὑβριστικός, ή, όν.
Rimbrotto; *s. m.* e
Rimbrottolo; *s. m.* ὀνείδεισις, εως (ἡ)· ὀνειδισμός, οῦ (ὁ)· ὄνείδισμα, ατος (τό)· λοιδορημός, οῦ (ὁ)· λοιδόρημα, ατος (τό)· λοιδορία, ας (ἡ).
Rimbrottoso; *add.* V. Rimbrottevole.
Rimbruttire; *v. intr.* μολύνομαι· ῥυπάω.
Rimburchiare; *v. att.* V. Rimorchiare.
Rimburchio; *s. m.* V. Rimorchio.
Rimediabile; *add.* ἰάσιμος, ον· ἰατός, ή, όν· θεραπεύσιμος, ον· ἀκεστός, ή, όν.
Rimediare; *v. att.* ἰάομαι· ἐξ-ιάομαι· ἀκέομαι· ἐξ-ακέομαι.
Rimediatore; *add.* ἀνασκευαστός, ή, όν.
Rimedicare; *v. att.* πάλιν θεραπεύω.
Rimedio; *s. m.* φάρμακον, ου (τό)· θεραπεία, ας (ἡ)· θεράπευμα, ατος (τό)· ἴαμα, ατος (τό)· ἄκεσμα, ατος (τό). -2. Che ha molti rimedi; πολυφάρμακος, ον. -3. Dato come rimedio contrario; ἀντίδοτος, ον. -4. Mettere rimedio; προ-νοέομαι-οῦμαι. -5. Privo di rimedi; ἀβοήθητος, ον.
Rimedire; *v. att.* ἀπο-λυτρόω. -2. Raggranellare; συλ-λέγω.
Rimeggiare; *v. intr.* V. Rimare.
Rimembrante; *add.* V. Memore.
Rimembranza; *s. f.* V. Ricordanza.
Rimembrare; *v. intr.* ἀνα-μιμνήσκομαι. -2. *Att.* Rammentare; μνημονεύω.
Rimembrevole; *add.* V. Memorabile.
Rimemorare; *v. att.* Rammemorare.
Rimenare; *v. att.* ἀν-άγω· ἀνα-κομίζω. -2. Maneggiare; ἅπτομαι. -3. Dimenare; κινάω. -4. Agitare; σείω· τινάσσω.
Rimendare; *v. att.* ἀνα-ῥάπτω. -2. Raccomodare; ἐπι-σκευάζω· ἐξ-ακέομαι-οῦμαί (τι).
Rimendatore; *add.* ῥάπτης, ου (ὁ)· ῥάπτρια, ας (ἡ).
Rimendatura; *s. f.* } ῥάψις, εως (ἡ).
Rimendo; *s. m.* }
Rimeno; *s. m.* ἐπάνοδος, ου (ἡ).
Rimeritamento; *s. m.* ἀμοιβή, ῆς (ἡ).
Rimeritare; *v. att.* V. Rimunerare.
Rimescolamento; *s. m.* e
Rimescolanza; *s. f.* ἀνάμιξις, εως (ἡ)· σύμμιξις, εως (ἡ). -2. Confusione; ταραχή, ῆς (ἡ). -3. Spavento; δεῖμα, ατος (τό)· ἔκπληξις, εως (ἡ).
Rimescolare; *v. att.* ἀνα-μίγνυμι· ἀνα-μίγω· συν-ταράττω. -2. *N. pass.* Intrattenersi; ἐμαυτὸν παρα-πλέκω.
Rimescolatamente; *avv.* ἀνάμιξ.
Rimessa; *s. f.* ἀνακομπή, ῆς (ἡ). -2. Ribandimento; φυγάδων ἀνάλλησις, εως (ἡ). -3. Rampollo; φύτευμα, ατος (τό). -4. *Dove si ripone cocchio o carrozza;* ἁμαξοσκαθμός, οῦ (ὁ).
Rimessamente; *avv.* ταπεινῶς. -2. Negligentemente; ἀμελῶς· ῥᾳθύως.
Rimessibile; *add.* συγγνωστός, ή, όν.
Rimessione; *s. f.* παράδοσις, εως (ἡ). -2. Perdono; συγγνώμη, ης (ἡ)· ἄφεσις, εως (ἡ)· ἀπόλυσις, εως (ἡ)· ἀπαλλαγή, ῆς (ἡ).

Digitized by Google

Rimessiticcio; *s. m.* κλάδος, ου (ὁ)· κλαδίσκος, ου (ὁ)· βλάστημα, ατος (τό)· ἐγκεντρισθέν, έντος (τό).
Rimessivamente; *avv.* V. Rimessamente.
Rimesso; *s. m.* ψηφοθέτημα, ατος (τό)· ψηφολόγημα, ατος (τό).
Rimesso; *add.* ταπεινός, ή, όν· μικρόψυχος, ον. -2. Debole; ἀσθενής, ές.
Rimesta; *s. f.* ἀνάμιξις, εως (ἡ). -2. Rimbrotto V.
Rimestare; *v. att.* V. Rimescolare.
Rimettere; *v. att.* ἀπο-καθ-ίστημι. -2. Chiudere per conservare; ἀπο-κρύπτω. -3. Differire (al domani); ἀνα-βάλλομαι (εἰς ὑστεραίαν). -4. Generare; ἀνα-φύω. -5. Perdonare; συγ-γιγνώσκω. -6. Porre in arbitrio; παρα-δίδωμι· ἐπι-τρέπω (τινί τι). -7. Reprimere; κατα-βάλλω. -8. Respingere; ἐπ-αναγκάζω. -9. Rimettere il conto; λόγον δίδωμι. -10. Rimettere in libertà; εἰς ἐλευθερίαν ἐπ-αν-άγω. -11. La palla, *ripercuoterla*; ἀνα-πλήττω (σφαῖραν). -12. In ordine; πάλιν σκευάζω· ἀνα-τάττω. -13. Mano, *ricominciare*; πάλιν ἄρχομαι. -14. Sulla strada; εἰς ὁδὸν ἐπ-αν-άγω. -15. Alcuno sulla buona strada; (τινα) ἐπὶ τὸ βέλτιον φρονῆσαι ἐπ-αν-άγω. -16. Sul trono; εἰς τὴν ἀρχὴν ἀπο-καθ-ίστημι. -17. *N. pass.* ἀνα-λαμβάνω. -18. Rimettersi in forze; ἀνα-ῥῤώννυμαι. -19. Lasciar altrui il giudizio; παρα-δίδωμι.
Rimettimento; *s. m.* ἄνεσις, σεως (ἡ).
Rimetticcio; *s. m.* V. Rimessiticcio.
Rimettitura; *s. f.* V. Rimettimento.
Rimirare; *v. att.* δια-σκέπτομαι· θεωρίζω· θεάομαι -ώμαι. -2. Guardare *(semplicemente)*; ἐπι-βλέπω· ἀφ-οράω-ῶ.
Rimiro; *s. m.* ἔποψις, εως (ἡ).
Rimischiare; *v. att.* V. Rimescolare.
Rimissione; *s. f.* V. Remissione.
Rimisurare; *v. att.* ἀνα-μετρέω-ῶ.
Rimmarginare; *v. att.* κατ-ουλόω-ῶ.
Rimmollare; *v. att.* πάλιν δι-υγραίνω.
Rimoderare; *v. att.* εὐθύνω· ἐπ-αν-ορθόω-ῶ.
Rimodernare; *v. att.* ἀνα-νεόω-ῶ.
Rimolinare; *v. att.* περι-ειλέομαι-οῦμαι.
Rimondamento; *s. m.* V. Rimondatura.
Rimondare; *v. att.* καθαίρω· φλοΐζω.
Rimondato; *p. pass.* κεκαθαρμένος, η, ον.
Rimondatura; *s. f.* καθαρισμός, οῦ (ὁ).
Rimondo; *p. pass.* V. Rimondato.
Rimontare; *v. intr.* πάλιν ἀνα-βαίνω· ἐπ-ανα-βαίνω. -2. Rimontare un fiume; ἀνα-πλέω-ῶ.
Rimorbidare; *v. att.* V. Rammorbidire.
Rimorchiare; *v. att.* ῥυμολυέω-ῶ.
Rimorchio; *s. m.* τὸ ῥυμολκεῖν.
Rimordere; *v. att.* ἀνα-δάκνω. -2. Rampognare; ἐπι-τιμάω-ῶ.
Rimordimento; *s. m.* συνείδησις, σεως (ἡ)· δῆγμα, ατος (τό).
Rimore; *s. m.* V. Romore.
Rimorire; *v. intr.* πάλιν θνήσκω.
Rimormorare; *v. intr.* πάλιν γογγίζω.
Rimorsicare; *v. att.* V. Rimordere.
Rimorsione; *s. f.* / Rimorso; *s. m.* } V. Rimordimento.
Rimorso; *p. pass.* πληχθείς, εῖσα, έν.
Rimoso; *add.* χλιωριώδης, ες· ῥηγματώδης, ες.
Rimosso; *p. pass.* ἀναιρεθείς, εῖσα, έν· χωριζόμενος, η, ον.

Rimostranza; *s. f.* δεῖγμα, ατος (τό)· ἐπίδειγμα, ατος (τό).
Rimostrare; *v. att.* ἐπι-δείκνυμι.
Rimotamente; *avv.* πόρρω· μακρόθεν.
Rimoto; *add.* μακρός, ά, όν· κεχωρισμένος, η, ον· ἀπέχων, ουσα, ον· ἀφεστικώς, υῖα, ός.
Rimovente; *add.* ἀποκινέων, ουσα, ον.
Rimobile; *add.* κινητέος, α, ον· κινητός, ή, όν.
Rimovimento; *s. m.* ἀποκίνησις, σεως (ἡ)· διάκρουσις, σεως (ἡ).
Rimovitore; *add.* V. Rimovente.
Rimozione; *s. f.* V. Rimovimento.
Rimpadronirsi; *v. intr.* πάλιν κρατέω-ῶ.
Rimpalmare; *v. att.* V. Rimpecciare.
Rimpaludare; *v. intr.* λιμνάζω.
Rimpannucciarsi; *v. rifl.* εἰς τὴν οὐσίαν ἀπο-καθ-ίσταμαι.
Rimparare; *v. att.* ἀνα-μανθάνω.
Rimpatriare; *v. intr.* εἰς πατρίδα ἐπ-αν-ήκω, ἀπονοστέω-ῶ, ἐπ-αν-έρχομαι. -2. Richiamare in patria; V. Ribandire.
Rimpaurare; / Rimpaurire; } *v. intr.* πάλιν ἐκ-πλήττομαι.
Rimpecciare; *v. att.* ἐπ-άγω.
Rimpeciare; *v. att.* πάλιν πισσαλιφέω-ῶ· πισσαλοιφέω-ῶ· πισσοκοπέω-ῶ· πισσοκωνάω-ῶ· πισσοκωνίζω.
Rimpennare; *v. intr.* πάλιν πτεροφυέω-ῶ· πτερὰ ἀνα-λαμβάνω. -2. *Att.* ἀνα-πτερόω-ῶ.
Rimpetto; *prep.* ἀντικρύ· ἀπαντικρύ· ἀπαντίον· ἐξ ἐναντίας· ἐναντίον· ἀντίον. -2. Che sta rimpetto; ἀντίος, α, ον.
Rimpiagare; *v. att.* πάλιν τιτρώσκω.
Rimpiagnere e Rimpiangere; *v. intr.* μέμφομαι.
Rimpiastrare; *v. att.* ἐμ-πλάττω.
Rimpiattare; *v. att.* συγ-κρύπτω· ἀπο-κρύπτω· κατα-κρύπτω. -2. Rimpiattarsi; κρυπτεύω· κρυπτεύομαι *(med.)* (κατά τινος, εἴς τι).
Rimpiattato; / Rimpiatto; } *p. pass.* κρυπτός, ή, όν.
Rimpicciolire e Rimpiccolire; *v. att.* λεπτύνω· ψιλόω-ῶ· ἐλαττόω-ῶ· μειόω-ῶ.
Rimpicciolito; *p. pass.* ἐλαττωθείς, εῖσα, έν.
Rimpingere; *v. intr.* V. Rincularе.
Rimpinguare; *v. att.* πάλιν σιτεύω, παχύνω.
Rimpinzamento; *s. m.* ἐκπλήρωσις, σεως (ἡ).
Rimpinzare; *v. att.* ἐμ-πίπλημι· ἐμ-πληρόω-ῶ· διασάττω.
Rimpinzato; *add.* ἔμπλεος, ον· ἔμπλεως, ων.
Rimpolpare; *v. intr.* πάλιν παχύνω.
Rimpolpettare; *v. att.* ἀπ-ισχυρίζομαι. -2. Rimpolpettarsela, *rimettersela*; ἐπι-κρέμω· ἐπι-κυρόω-ῶ.
Rimpopolare; *v. att.* δήμου ἀνα-πίμπλημι· πάλιν κατ-οικίζω.
Rimpostemire; *v. intr.* πάλιν ἐλπόμαι-οῦμαι, ἐκπνέομαι-οῦμαι.
Rimpoverire; *v. intr.* πάλιν πτωχεύω.
Rimpozzare; *v. intr.* λιμνάζω.
Rimpregnare; *v. att.* V. Ingravidare.
Rimproccevole; *add.* V. Rimbrottevole.
Rimprocciamento; *s. m.* ὀνειδισις, σεως (ἡ)· ἐπιτίμησις, σεως (ἡ)· μέμψις, εως (ἡ)· ἔγκλημα, ατος (τό)· ἔγκλησις, σεως (ἡ). -2. Acconcio a produrre rimprocci; ἐγκληματικός, ή, όν. -3. Che fa rimprocci per piccole cose; μικραίτιος, ον.
Rimprocciare; *v. att.* ὀνειδίζω· ἐπι-τιμάω-ῶ· κατ-ψ-

Digitized by Google

γερέω=ῶ (τινος)· μέμφομαί (τινά τινος)· προ-βάλλω· ἐγ-καλέω=ῶ. -2. Da rimproverare; ἐγκλητέος, α, ον.

Rimproccio; *s. m.* V. Rimprocciamento.

Rimproccioso; *add.* V. Rimbrottevole.

Rimpromettere; *v. att.* ἀν-εγγυάω=ῶ· πάλιν ὑπ-ι-σχνέομαι=οῦμαι, ἀπ-αγγέλλομαι (τί τινι).

Rimproperio; *s. m.* V. Improperio.

Rimprottare; *v. att.* V. Rimprocciare.

Rimprotto; *s. m.* V. Rimprocciamento.

Rimproverabile; *add.* ἐπονείδιστος, ον· ἐπιμεμπτός, ή, όν.

Rimproveramento; *s. m.* V. Rimprocciamento.

Rimproverare; *v. att.* V. Rimprocciare.

Rimproveratore; *add.* ὀνειδιστής, οῦ (ὁ)· μεμφόμενος, η, ον· ἐπιτιμητής, οῦ (ὁ).

Rimproverazione; *s. f.* / Rimproverio; *s. m.* / Rimprovero; *s. m.* } V. Rimprocciamento.

Rimugghiare; / Rimuggire; } *v. intr.* ἀνα-μυκάομαι=ῶμαι.

Rimuginare; *v. att.* πολυπραγμονέω=ῶ (περί τινος).

Rimula; *s. f.* κλειθρίδιον, ου (τό).

Rimultiplicare; *v. att.* πληθύνω.

Rimuneramento; *s. m.* / Rimuneranza; *s. f.* } V. Rimunerazione.

Rimunerare; *v. att.* ἀμοίβομαι· ἴσον ἴσῳ ἐπι-φέρω· ἀντι-δωρέομαι=οῦμαι.

Rimuneratezza; *s. f.* V. Rimunerazione.

Rimuneratore; *add.* ἀμοιβαῖος, α, ον· ἀντιδωρούμενος, η, ον.

Rimunerazione; *s. f.* ἀμοιβή, ῆς (ἡ)· ἀντιδωριά, ᾶς (ἡ).

Rimunire; *v. att.* πάλιν κρατύνω· ἀνα-τειχίζω.

Rimuovere; *v. att.* πάλιν κινέω=ῶ. -2. Muovere; κινέω=ῶ. -3. Allontanare; μακρύνω· δια-κρούομαι· ἀφ-ίστημι· ἀπο-κινέω=ῶ. -4. Dissuadere; ἀπο-πείθω. -5. Atto a rimuovere; ἀποτρεπτικός, ή, όν. -6. Rimuovere nello stesso tempo, insieme; συν-αφ-ίστημι.

Rimurare; *v. att.* ἀνα-τειχίζω. -2. Rimurare una città; πάλιν περι-βάλλομαι τεῖχος πόλει.

Rimurchiare; *v. att.* V. Rimorchiare.

Rimurchio; *s. m.* V. Rimorchio.

Rimutamento; *s. m.* e

Rimutanza; *s. f.* ἀλλαγή, ῆς (ἡ)· μεταλλαγή, ῆς (ἡ)· μετάλλαξις, εως (ἡ)· μεταβολή, ῆς (ἡ)· μεταβολία, ας (ἡ).

Rimutare; *v. att.* ἐν-αλλάττω· μετ-αλλάττω· μεταβάλλω.

Rimutato; *p. pass.* ἐναλλάγμενος, η, ον· μετάλλακτος, ον.

Rimutazione; *s. f.* V. Rimutamento.

Rimutevole; *add.* ἀλλακτικός, ή, όν· μεταβλητικός, ή, όν· μεταβολικός, ή, όν· μετάλλακτος, ον.

Rinacerbire; *v. att.* πάλιν δια-γριαίνω.

Rinarrare; *v. att.* πάλιν δι-ηγέομαι=οῦμαι.

Rinascente; *p. pres.* παλιμφυής, ές.

Rinascenza; *s. f.* V. Rinascimento.

Rinascere; *v. intr.* ἀνα-φύομαι· ἄνωθεν γενάομαι =ῶμαι. -2. *Degli astri*; ἀνα-τέλλομαι. -3. Far rinascere; ἀνα-φύω.

Binascimento; *s. m.* / Rinascita; *s. f.* } ἀνάφυσις, σεως (ἡ)· παλιγγενεσία, ας (ἡ).

Rinasprirsi; *v. intr.* πάλιν δια-γριαίνομαι.

Rinato; *p. pass.* παλιμφυής, ές.

Rinavigare; *v. intr.* ἀνα-πλέω=ῶ. -2. Che rinaviga; παλίμπλοος=ους, οον=ουν.

Rincacare; *v. att.* V. Disprezzare.

Rincacciare; *v. att.* φυγαδεύω.

Rincagnato; *add.* σιμός, ή, όν.

Rincalciare; *v. att.* V. Rincacciare.

Rincalzamento; *s. m.* στήριγμα, ατος (τό).

Rincalzare; *v. att.* ἐρείδω· στηρίζω. -2. Confermare; βεβαιόω=ῶ. -3. Sollecitare; ἐπ-είγω. -4. Rincacciare; φυγαδεύω. -5. Andare a rincalzare i cavoli *e simili*; θνήσκω.

Rincalzata; *s. f.* / Rincalzatura, *s. f.* / Rincalzo; *s. m.* } V. Rincalzamento.

Rincanata; *s. f.* V. Rabbuffo.

Rincannare; *v. att.* V. Incannucciare.

Rincantare; *v. att.* πάλιν λαφυροπωλέω=ῶ· ἀπο-κηρύττω.

Rincantucciare; *v. att.* V. Raccantucciare.

Rincaponire; *v. intr.* πάλιν αὐθαδιάζομαι.

Rincappare; *v. att.* ἀνα-πίπτω.

Rincarare; *v. att.* ἀνα-τιμάω=ῶ· ἐπι-βαρύνω. -2. *Intr.* ἐπι-βαρύνομαι· πολυτιμότατος γίγνομαι.

Rincarnare; *v. intr.* V. Rimpolpare.

Rincartare; *v. att.* πάλιν χάρτῃ ἐν-ειλέω=ῶ.

Rincastrare; *v. att.* πάλιν συν-άπτω.

Rincattivire; *v. intr.* πονηρότερος γίγνομαι.

Rincavallare; *v. att.* πάλιν ἵππῳ ἐπι-τίθημι. -2. *N. pass. Provvedersi di nuovo cavallo*; ἵππον ἐμαυτῷ αὖθις ἑτοιμάζω.

Rinceffare; *v. att.* V. Rimproverare.

Rinceffo; *s. m.* V. Rimproveramento.

Rincerconire; *v. intr.* ἐκ-τρέπομαι.

Rinchinare; *v. att.* ἐγ-κλίνω· κάμπτω.

Rinchiudere; *v. att.* κατ-είργω· περι-κλείω. -2. Rinchiudere entro; ἐγ-κατ-έχω· ἐγ-κατα-κλείω. -3. Rinchiudere insieme; συμ-περι-κλείω.

Rinchiudimento; *s. m.* / Rinchiusura; *s. f.* } σύγκλεισις, σεως (ἡ)· κατάκλεισις, σεως (ἡ).

Rinchiuso; *s. m.* V. Chiusura.

Rinchiuso; *p. pass.* κατάκλειστος, ον. -2. Rinchiuso dentro; ἐγκατάκλειστος, ον.

Rinciampare; *v. intr.* ἀνα-πίπτω.

Rinciprignire; *v. att.* πάλιν ὀξύνω.

Rinciprignito; *p. pass.* πάλιν παροξυνθείς, εῖσα, έν.

Rincirconire; *v. intr.* V. Rincerconire.

Rincivilire; *v. att.* ἐμ-πολιτεύομαι.

Rincollare; *v. att.* συγ-κολλάω=ῶ.

Rincolpare; *v. att.* πάλιν κατ-αιτιάομαι=ῶμαι.

Rincominciamento; *s. m.* V. Ricominciamento.

Rincominciare; *v. att.* V. Ricominciare.

Rincontra; *avv.* V. Rincontro.

Rincontrare; *v. att.* ἀπ-αντάω=ῶ (τινί).

Rincontro; *s. m.* ἀπάντησις, σεως (ἡ).

Rincontro; *prep.* ἀντικρύ· ἐκ τοῦ ἐναντίου.

Rincoraggiare; *v. att.* V. Rincorare.

Rincoramento; *s. m.* παραίνησις, σεως (ἡ)· παρόρμησις, σεως (ἡ).

Rincorare; *v. att.* θαῤῥύνω· θαρσύνω. -2. Confortare; παρ-αινέω=ῶ. -3. *N. pass.* Ripigliare cuore; ἐμαυτὸν ἀνα-λαμβάνω.

Rincordare; *v. att.* χόρδας πάλιν ἅπτω.

Rincoronare; *v. att.* V. Ricoronare.

Rincorporamento; *s. m.* μετενσωμάτωσις, σεως (ἡ).

Rincorporare; *v. att.* μετ-εν-σωματόω=ῶ· πάλιν ἐπι-λέγομαι.

Digitized by Google

Rincorporato; *p. pass.* πάλιν ἐπιλελεγμένος, η, ον.
Rincorrere; *v. intr.* κατα-διώκω. -2. Ripassare nella memoria; ἐπ-έρχεται, εἰς-έρχεται (μοι, με) ἐπὶ νοῦν· ἔπ-εισι (μοι)· παρ-ίσταταί (μοι).
Rincorso; *p. pass.* φυγαδευθείς, εῖσα, έν.
Rincrescere; *v. intr.* V. Increscere.
Rincrescevole; *add.* V. Increscevole.
Rincrescevolezza; *s. f.* V. Noja.
Rincrescevolmente; *avv.* βαρέως.
Rincrescimento; *s. m.* ἀνία, ας (ἡ)· βαρύτης, ητος (ἡ)· λύπη, ης (ἡ). -2. Scemamento; μείωσις, σεως (ἡ).
Rincrescioso; *add.* δυσχεραίνων, ουσα, ον.
Rincrespare; *v. att.* πάλιν οὐλόω-ῶ.
Rincrociare; *v. att.* πάλιν χιάζω.
Rincrudelire; Rincrudire; *v. intr.* πάλιν δια-γριαίνω.
Rinculamento; *s. m.* τὸ ἀναχάζεσθαι· ὑποχώρησις, σεως (ἡ).
Rinculare; *v. intr.* ἀνα-χάζομαι· ὑπο-χωρέω-ῶ. -2. *Att.* Respingere indietro; ἀνα-χάζω.
Rinculata; *s. f.* V. Rinculamento.
Rincuocere; *v. att.* V. Ricuocere.
Rincurvare; *v. att.* πάλιν κυρτόω-ῶ· ἀνα-γνάμπτω.
Rindolciare e Rindolcire; *v. att.* ἀνα-γλυκαίνω,
Rinegare; *v. att.* V. Rinnegare.
Rinettamento; *s. m.* V. Ripulimento.
Rinettare; *v. att.* καθαίρω.
Rinettatore; *add.* καθαίρων, ουσα, ον.
Rinettatura; *s. f.* καθαρμός, οῦ (ὁ).
Rinetto; *add.* V. Rinettato.
Rinfacciamento; *s. m.* V. Rimproveramento.
Rinfacciare; *v. att.* V. Rimproverare.
Rinfalconare; *v. intr.* φαιδρύνομαι.
Rinfamare; *v. att.* εἰς τὸ ἀρχαῖον τὰς εὐφημίας ἀ-πο-καθ-ίστημι· πάλιν εὐφημέω-ῶ.
Rinfanciullire; Rinfantocciare; *v. intr.* V. Rimbambire.
Rinfarciare; *v. att.* V. Riempiere.
Rinfervorare; *v. att.* πάλιν ἐγείρω.
Rinfiammagione; *s. f.* φλόγωσις, σεως (ἡ).
Rinfiammare; *v. att.* φλογίζω· ἀνα-φλέγω.
Rinfiammato; *p. pass.* φλογισθείς, εῖσα, έν.
Rinfiancamento; *s. m.* στηρισμός, οῦ (ὁ).
Rinfiancare; *v. att.* στηρίζω.
Rinfiancato; *p. pass.* ἐστηριγμένος, η, ον.
Rinfiancheggiare; *v. att.* V. Rinfiancare.
Rinfilare; *v. att.* εἰς τὴν βελόνην πάλιν ἐμ-βάλλω.
Rinfiorare; Rinflorare; *v. intr.* V. Rifiorire.
Rinfocare; *v. att.* θερμαίνω· ἀνα-καίω. -2. *Intr.* Θερμαίνομαι.
Rinfocolamento; *s. m.* αἴθος, εος-ους (τό)· διάκαυσις, σεως (ἡ).
Rinfocolare; *v. att.* V. Rinfocare. -2. Commuoversi con veemente ira; ἐκ-πυρόομαι-οῦμαι.
Rinfondere; *v. att.* πάλιν ἐγ-χέω-ῶ.
Rinfondimento; *s. m.* V. Riconfusione.
Rinformagione; *s. f.* V. Riforma.
Rinformare; *v. att.* V. Riformare.
Rinformazione; *s. f.* V. Riforma.
Rinfornare; *v. att.* πάλιν εἰς κλίβανον εἰς-βάλλω.
Rinforzamento; *s. m.* κρατυσμός, οῦ (ὁ)· ἐπ[ί]ρωσις, σεως (ἡ).
Rinforzare; *v. att.* κραταιόω-ῶ· ἐπι-σχυρίζω· ἐπ-ισχύω· ἐπι-ῤῥώννυμι· ἐπ-αυξάνω. -2. Rinforzare una città; αὐξάνω τὴν ῥοῦραν τῆς πόλεως. -3. *N. pass.* ἐμαυτὸν ἀνα-λαμβάνω· κρατύνομαι· αὐξάνομαι.
Rinforzata; *s. f.* V. Rinforzamento.
Rinforzicare; *v. att.* V. Rinforzare.
Rinforzo; *s. m.* V. Rinforzamento. -2. *Sussidio di soldatesca*; ἐπικουρία, ας (ἡ)· ἐπιβοηθεία, ας (ἡ)· ἐπίκουροι, ων (οἱ).
Rinfoscarsi; *v. intr.* πάλιν σκοτόομαι-οῦμαι.
Rinfrancamento; *s. m.* V. Rinforzamento.
Rinfrancare; *v. att.* V. Rinforzare. -2. Ricomperare; λυτρόομαι-οῦμαι. -3. Ricuperare; ἀνα-λαμβάνω.
Rinfrancescare; *v. att. Ritornare su una medesima cosa*; δευτερόω-ῶ· ἀνα-λαμβάνω.
Rinfrangere; *v. att.* προς-κρούω· προς-βάλλω· θραύω.
Rinfranto; *p. pass.* προς-βεβλημένος, η, ον.
Rinfratellarsi; *v. rifl.* ἀδελφιάω συγ-κεράννυμι.
Rinfrenare; *v. att.* πάλιν χάλινον εἰς-βάλλω (τινι)· ἀνα-χαιτίζω. -2. Tenere a freno; δεσμεύω· κατα-στέλλω· κολάζω·
Rinfrenazione; *s. f.* V. Raffrenamento.
Rinfrenire; *v. att.* V. Rinfrenare.
Rinfrescamento; *s. m.* ἀνάψυξις, εως (ἡ)· διάψυξις, εως (ἡ)· ἀναψυχή, ῆς (ἡ). -2. Nuovo provvedimento; ἐπιχορηγία, ας (ἡ)· ἐπάρκεια, ας (ἡ). -3. Ristoro; παραθυμία, ας (ἡ)· ἀνάψυξις, εως (ἡ)· τέρψις, εως (ἡ)· ψυχαγωγία, ας (ἡ).
Rinfrescare; *v. att.* ἀνα-ψύχω· δια-ψύχω· ψυχόω-ῶ· ἀπο-ψύχω. -2. Ricreare; ἀνα-ψύχω· θέλγω· ψυχαγωγέω-ῶ (τινα)· τέρψιν παρ-έχω (τινι). -3. Rinnovare; καινόω-ῶ. -4. Rinfrescar dopo; μετα-ψύχω. -5. A vicenda; ἀντι-ψύχω. -6. *N. pass.* ἀπο-ψύχομαι· ψυχόομαι-οῦμαι.
Rinfrescata; *s. f.* V. Rinfrescamento.
Rinfrescativo; *add.* ἀναψυκτικός, ή, όν.
Rinfrescatojo; *s. m.* λούτριον, ου (τό)· ψυκτήρ, ῆρος (ὁ)· καταψυκτικὸν σκεῦος, εος-ους (τό).
Rinfresco; *s. m.* V. Rinfrescamento.
Rinfrigidarsi; *v. intr.* ἀνα-ψύχομαι.
Rinfrignato; *add.* αὐστηρός, ά, όν· δύσκολος, ον.
Rinfronzare e Rinfronzire; *v. intr.* ἀνα-φυλλόομαι-οῦμαι. -2. *Metaf.* Rassettarsi; κατα-κοσμέομαι-οῦμαι.
Rinfusa (Alla); Rinfusamente; *avv.* συγκεχυμένως· μίγδα.
Rinfusione; *s. f.* σύγχυσις, σεως (ἡ).
Rinfuso; *add.* ἔμπλειος, α, ον. -2. Confuso; μικτός, ή, όν· σύμμικτος, ον.
Ringagliardimento; *s. m.* ῥῶσις, σεως (ἡ)· αὔξησις, σεως (ἡ).
Ringagliardire; *v. att.* V. Ingagliardire.
Ringalluzzare; *v. intr.* γαυριάω-ῶ.
Ringalluzzato; *p. pass.* γαυριῶν, ῶσα, ῶν.
Ringalluzzire; Ringalluzzolare; *v. intr.* V. Ringalluzzare.
Ringangherare; *v. att.* στροφεῖς πάλιν ἐμ-βάλλω.
Ringarzullire; *v. intr.* V. Ringalluzzare.
Ringanagnare; *v. att.* ἀνα-λαμβάνω.
Ringenerare; *v. att.* V. Rigenerare.
Ringentilire; *v. att.* εὐδόκιμον ποιέω-ῶ· παιδεύω.
Ringentilito; *p. pass.* εὐδόκιμος ποτηθείς, εῖσα, έν.
Ringhiare; *v. intr.* ὑλακτέω-ῶ· τὸν ῥίνα συ-στέλλω· σαίρω·
Ringhiera; *s. f.* ἔμβολοι, ων (οἱ)· βῆμα, ατος (τό).
Ringhio; *s. m.* χάσμημα, ατος (τό).

Digitized by Google

Ringhioso; *add.* κυζῶν, ῶσα, ῶν· δηκτικός, ή, όν.
Ringinocchiarsi; *v. intr.* πάλιν γουνάζομαι.
Ringioire; *v. intr.* γαυριάω-ῶ.
Ringiovanire e Ringiovenire; *v. att.* ἀνα-νεάζω. -2. *Intr.* ἀν-ηβάω-ῶ· ἀν-ηβάσκω. -3. Ringiovanire insieme; συν-ηβάω-ῶ.
Ringiovialire; *v. intr.* φαιδρύνομαι.
Ringirare; *v. intr.* περι-βαίνω.
Ringojare; *v. att.* ἀνα-ῤῥοφέω-ῶ.
Ringorgamento; *s. m.* οἴδημα, ατος (τό)· αὔξησις, σεως (ή).
Ringorgare; *v. intr.* οἰδαίνω· δι-οιδαίνω· ἀν-οιδαίνω. ὀγκόομαι-οῦμαι· αὐξάνομαι.
Ringorgo; *s. m.* V. Ringorgamento.
Ringrandire; *v. att.* αὐξάνω.
Ringrassare; *v. intr.* πάλιν παχύνομαι.
Ringraziamento; *s. m.* εὐχαριστία, ας (ή)· χάριτος ὁμολογία, ας (ή)· ἔπαινος, ου (ὁ).
Ringraziare; *v. att.* εὐχαριστέω-ῶ· χάριν λέγω, ὁμολογέω-ῶ (τινί τινος).
Ringraziatore; *add.* εὐχάριστος, ον.
Ringraziatorio; *add.* εὐχαριστήριος, ον.
Ringraziazione; *s. f.* V. Ringraziamento.
Ringrinzimento; *s. m.* ῥυτίδωμα, ατος (τό)· ῥυτίδωσις, σεως (ή).
Ringrinzire; *v. att.* ῥυτιδόω-ῶ. -2. *Intr.* ῥυτιδόομαι-οῦμαι.
Ringrossare; *v. att.* αὐξάνω. -2. Rinforzare V.
Ringuainare; *v. att.* εἰς θήκην πάλιν καθ-ίστημι.
Ringurgitare; *v. intr.* V. Ringorgare.
Riniegare; *v. att.* V. Rinnegare.
Rinnaffiare; *v. att.* πάλιν κατα-κλύζω.
Rinnalzamento; *s. m.* ἔπαρσις, σεως (ή).
Rinnalzare; *v. att.* ἐπ-αίρω. -2. *Intr.* Crescere; αὐξάνομαι.
Rinnanimire; *v. att.* πάλιν θαρσύνω.
Rinnasprire; *v. att.* V. Rinasprire.
Rinnavigare; *v. att.* V. Rinavigare.
Rinnegamento; *s. m.* ἐξάρνησις, σεως (ή)· ἀπάρνησις, σεως (ή)· ἀποστασία, ας (ή)· ἀπόστασις, σεως (ή).
Rinnegare; *v. att.* ἐξ-αρνέομαι-οῦμαι· ἀπ-αρνέομαι-οῦμαι· ἀφ-ίστημί (τινος)· ἀπο-στατέω-ῶ.
Rinnegato; Rinnegatore; *add.* ἀποστάτης, ου (ὁ)· ἀποστάτις, ιδος (ή)· ἐξαρνούμενος, η, ον.
Rinnegheria; *s. f.* V. Rinnegamento.
Rinnestamento; *s. m.* ἐμφυτεία, ας (ή)· ἐμφύτευσις, σεως (ή).
Rinnestare; *v. att.* ἐμ-φυτεύω. -2. Congiungere; ἀνα-ζεύγνυμι.
Rinnestato; *p. pass.* ἐμφυτευθείς, εῖσα, έν.
Rinniegare; *v. att.* V. Rinnegare.
Rinnovagione; Rinnovale; Rinnovamento; Rinnovanza; *s. f.* *s. m.* *s. m.* *s. f.* ἀνανέωσις, σεως (ή)· ἀνακαίνισις, σεως (ή)· ἀνακαίνωσις, σεως (ή).
Rinnovellare; *v. att.* ἀνα-νεόω-ῶ· ἀνα-καινίζω· ἀνα-καινόω-ῶ· νεαροποιέω-ῶ.
Rinnovata; *s. f.* V. Rinnovamento.
Rinnovativo; Rinnovatore; *add.* ἀνανεωστικός, ή, όν.
Rinnovazione; Rinnovellamento; *s. f.* *s. m.* V. Rinnovamento.
Rinnovellare; *v. att.* V. Rinnovare.
Rinnovellatore; *add.* V. Rinnovatore.
Rinnovellazione; *s. f.* V. Rinnovagione.
Rinnumidire; *v. att.* πάλιν ὑγραίνω.
Rinoceronte; *s. m.* ῥινοκέρως, ωτος (ὁ).
Rinomabile; *add.* V. Memorabile.
Rinomanza; *s. f.* φήμη, ης (ή)· ὄνομα, ατος (τό)· εὐκλεία, ας (ή)· δόξα, ης (ή). -2. Cattiva rinomanza; κακοδοξία, ας (ή).
Rinomare; *v. att.* ἐπι-φημίζω· δοξάζω· ἐπαινέω-ῶ· ἐγκωμιάζω.
Rinomata; *s. f.* V. Rinomanza.
Rinomato; *add.* εὐκλεής, ές· ἔνδοξος, ον· εὐδόκιμος, ον· ὀνομαστός, ή, όν· λαμπρός, ά, όν. -2. Essere rinomato; εὐδοκιμέω-ῶ· δοξάζομαι· ἐπαινέομαι-οῦμαι.
Rinomea; Rinominanza; *s. f.* V. Rinomanza.
Rinominare; *v. att.* δοξάζω· ἐγ-κωμιάζω.
Rinominato; *add.* V. Rinomato.
Rinominazione; Rinomo; *s. f.* *s. m.* V. Rinomanza.
Rinonziare; *v. att.* V. Rinunziare.
Rinovagione; *s. f.* V. Rinnovagione.
Rinovare; Rinovellare; *v. att.* V. Rinnovare.
Rinquartare; *v. att.* τετρακίζω. -2. Quadruplicare; τετραπλασιάζω.
Rinquartato; *add.* V. Ripieno.
Rinsaccamento; *s. m.* ὑποσεισμός, οῦ (ὁ).
Rinsaccare; *v. att.* αὖθις εἰς σάκκον ἐμ-βάλλω.
Rinsaldamento; *s. m.* στερίωσις, σεως (ή).
Rinsalvatichire; *v. intr.* πάλιν ἀγριαίνω.
Rinsanguignare e Rinsanguinare; *v. att.* πάλιν αἱματόω-ῶ.
Rinsanicare; *v. att.* ὑγιάζω.
Rinsanire; *v. intr.* ὑγιάζομαι. -2. Pronto a rinsanire; ἀκεστικός, ή, όν.
Rinsavire; *v. intr.* ἀνα-φρονέω-ῶ.
Rinsegnare; *v. att.* πάλιν διδάσκω. -2. Additare; δείκνυμι· δεικνύω.
Rinselvarsi; *v. intr.* πάλιν ὑλαμανέω-ῶ. -2. Rientrare nella selva; εἰς τὰ δρυμὰ εἰσ-δύνω.
Rinselvato; *p. pass.* εἰς τὰ δρυμὰ εἰσδύς, εῖσα, ύ.
Rinserenire; *v. intr.* ἀπ-αιθριάζω.
Rinserrare; *v. att.* V. Rinchiudere.
Rinsignorirsi; *v. rifl.* πάλιν κρατύνομαι.
Rinsolcare; *v. att.* πάλιν αὐλακίζω.
Rintagliare; *v. att.* πάλιν ἐγ-κολάπτω.
Rintanamento; *s. m.* τὸ ὑποπτήσσειν.
Rintanare; *v. intr.* εἰς ἄντρον ἕρπω· ὑπο-πτήσσω. -2. Nascondersi; συγ-κρύπτομαι.
Rintasare; *v. att.* πάλιν τὰ διερρογότα βύω.
Rintegrare; *v. att.* εἰς τὸ ἀρχαῖον ἄγω· ἀπο-καθ-ίστημι.
Rintegrazione; *s. f.* ἀποκατάστασις, σεως (ή).
Rintendere; *v. att.* πάλιν ἀκούω.
Rintenerire; *v. att.* πάλιν μαλακύνω.
Rinteramento; *s. m.* V. Rintegrazione.
Rinterare; *v. att.* V. Redintegrare.
Rinterrare; *v. att.* πάλιν καθ-αμμίζω.
Rinterrogare; *v. att.* ἀν-ερωτάω-ῶ· ἀν-ερωτίζω.
Rinterzare; *v. att.* τριπλασιάζω.
Rintiepidare; Rintiepidire; *v. att.* χλιαίνω. -2. *Intr.* χλιαίνομαι.
Rintoccare; *v. intr.* κωδωνίζω.
Rintocco; *s. m.* κωδωνισμός, οῦ (ὁ).
Rintonacare; *v. att.* πάλιν κονιάω-ῶ.
Rintonare; *v. intr.* βοάω-ῶ.

Digitized by Google

Rintoppamento; *s. m.* ἀπάντησις, σεως (ἡ).
Rintoppare; *v. att.* περι-πίπτω· ἐμ-πίπτω (εἴς τινα)· ἀπ-αντάω=ῶ (τινι, πρός τινα)· ἐπι-τυγχάνω (τινι). -2. Rappezzare; ἀνα-ῥάπτω.
Rintoppo; *s. m.* πρόσκομμα, ατος (τό).
Rintorto; *add.* V. Ritorto.
Rintracciamento; *s. m.* ἀνίχνευμα, ατος (τό)· ἔρευνα, ατος (τό).
Rintracciare; *v. att.* ἀν-ιχνεύω· συν-αν-ιχνεύω· ἐρευνάω=ῶ.
Rintracciatore; *add.* ἀνιχνευτής, οῦ (ὁ).
Rintrecciare; *v. att.* ἀνα-πλέκω.
Rintrodurre; *v. att.* πάλιν εἰς-άγω.
Rintronamento; *s. m.* V. Assordimento.
Rintronare; *v. att. e intr.* ἀνα-βοάω=ῶ· ἀντ-ηχέω=ῶ· δι-ηχέω=ῶ.
Rintrono; *s. m.* V. Rimbombo.
Rintropire; *v. intr.* ὕδρωψ γίγνομαι.
Rintuono; *s. m.* V. Rimbombo.
Rintuzzamento; *s. m.* κάθειρξις, εως (ἡ).
Rintuzzare; *v. att.* ἀπ-αμβλύνω. -2. Raffrenare; κολάζω· συ-στέλλω· καθ-είργνυμι· καθ-είργω.
Rintuzzato; *p. pass.* ἀμβλύς, εῖα, ύ.
Rinunciare; *v. att.* V. Rinunziare.
Rinunzia; Rinunziagione; *s. f.* e
Rinunziamento; *s. m.* ἀποκήρυξις, εως (ἡ)· ἀπόρρησις, σεως (ἡ)· ἄφεσις, σεως (ἡ). -2. Ridicimento; ἀπαναφορά, ᾶς (ἡ)· παλιλλογία, ας (ἡ).
Rinunziare; *v. att.* παρ-αιτέομαι=οῦμαι· ἀπ-αγορεύω· ἀφ-ίσταμαι. -2. Riferire; ἐπ-αγγέλλω· δι-ηγέομαι=οῦμαι.
Rinunziazione; *s. f.* V. Rinunziamento.
Rinuocere; *v. att.* πάλιν βλάπτω.
Rinuotare; *v. att.* V. Nuotare.
Rinutrire; *v. att.* ἀνα-τρέφω.
Rinvalidare; *v. att.* πάλιν κυρόω=ῶ.
Rinvangare; *v. att.* αὖθις ἐξ-ετάζω.
Rinvasellare; *v. att.* V. Invasellare.
Rinvelenire; *v. intr.* πάλιν ἀγανακτέω=ῶ.
Rinvenibile; *add.* εὑρετός, ή, όν.
Rinvenimento; *s. m.* V. Ritrovamento.
Rinvenire; *v. att.* εὑρίσκω· ἀν-ευρίσκω. -2. Ricuperare il vigore; ἀνα-θάλλω· ἀνα-λαμβάνομαι. -3. Ammollirsi; ἀνα-μαλλάττομαι.
Rinverberare; *v. att.* V. Riverberare.
Rinvercio; *s. m.* V. Rovescio.
Rinverdere; *v. att.* e
Rinverdire; *v. att.* πάλιν χλωραίνω. -2. Rinnovare; ἐπι-καινίζω. -3. *Intr.* Divenire verde; χλωρὸς γίγνομαι. -4. *Metaf.* ἀνα-θάλλω.
Rinverdito; *add.* πάλιν χλωρός, ά, όν. -2. Rinverdito di fresco; νεηθαλής, ές.
Rinvergare; *v. att.* V. Rinvenire.
Rinvergatore; *add.* V. Ritrovatore.
Rinvermigliare; *v. att.* πάλιν ἐρυθραίνω.
Rinversare; *v. att.* V. Riversare.
Rinvertire; *v. intr.* ἀν-αποδίζω. -2. Succedere; προ-χωρέω=ῶ. -3. *Att. Convertire una cosa in un' altra;* κατα-στρέφω (τι εἴς τι).
Rinverzicare; *v. intr.* V. Rinverdire. -2. Tornare vivo e vigoroso; ζωοποιέομαι=οῦμαι.
Rinvescare; *v. att.* πάλιν δελεάζω.
Rinvestire; *v. att.* πάλιν ἐγ-καθ-ίστημι. -2. *Convertire una cosa in un' altra;* κατα-στρέφω (τι εἴς τι).

Rinviare; *v. att.* V. Rimandare.
Rinvigoramento; *s. m.* V. Rinvigorimento.
Rinvigorare; *v. att.* Rinvigorire.
Rinvigorimento; *s. m.* ῥῶσις, σεως (ἡ).
Rinvigorire; *v. intr.* ῥώννυμαι· ἐμαυτὸν ἀνα-λαμβάνω. -2. *Att.* θαῤῥύνω· ῥώννυμι.
Rinviliare; *v. att.* ἀπ-ευωνίζω.
Rinvillo; *s. m.* τὸ ἀπ-ευωνίζειν.
Rinvilire; *v. att.* V. Avvilire.
Rinviluppare; *v. att.* V. Inviluppare.
Rinvincidire; *v. intr.* πάλιν θεα-μαλλάττομαι.
Rinvitare; *v. att.* πάλιν καλέω=ῶ· ἀνα-καλέω=ῶ.
Rinvivere; *v. att.* ἀνα-βιώσκομαι.
Rinvivire; *v. intr.* ἀνα-βιόω=ῶ.
Rinvocare; *v. att.* V. Rivocare.
Rinvogliare; *v. att.* πάλιν πόθον ἐγείρω.
Rinvolgere; *v. att.* ἐν-ειλέω=ῶ.
Rinvolgolo; *s. m.* εἴλημα, ατος (τό).
Rinvoltare; *v. att.* ἐν-ειλέω=ῶ· ἐμ-πλέκω.
Rinvoltato; *add.* ἐνειλημένος, εἶσα, ἐν· ἐμπλεχθείς, εῖσα, ἐν· εἰλητός, ή, όν.
Rinvolto; *s. m.* εἴλημα, ατος (τό).
Rinvolto; *add.* V. Rinvoltato.
Rinvoltura; *s. f.* εἴλησις, σεως (ἡ). -2. *La cosa che si rinvolge;* εἴλημα, ατος (τό).
Rinzaffare e Rinzeppare; *v. att.* ἐμ-πλήθω.
Rinzipillare; *v. att.* V. Rimpinzare.
Rio; *s. m.* ῥύαξ, ακος (ὁ)· ῥεῖθρον, ου (τό). -2, Peccato; μοχθηρία, ας (ἡ)· ἁμάρτημα, ατος (τό).
Rio; *add.* V. Reo.
Riobbligare; *v. att.* ἀνα-δεσμέω=ῶ.
Rioccupare; *v. att.* ἀνα-λαμβάνω.
Rioffendere; *v. att.* πάλιν βλάπτω.
Rione; *s. m.* χώρα, ας (ἡ).
Rionorare; *v. att.* πάλιν τιμάω=ῶ.
Rioperare; *v. att.* πάλιν πράττω, ἐργάζομαι. -2. Operare in contrario; ἀντι-πράττω.
Riordinamento; *s. m.* κατάρτισις, σεως (ἡ)· καταρτισμός, οῦ (ὁ)· κατάταξις, εως (ἡ).
Riordinare; *v. att.* κατ-αρτίζω· κατα-τάσσω· μετα-κοσμέω=ῶ· ἀπο-καθ-ίστημι.
Riordinatore; *add.* καταρτίζων, ουσα, ον· καταρτιστήρ, ῆρος (ὁ).
Riordinazione; *s. f.* V. Riordinamento.
Riordire; *v. att.* ἀν-υφαίνω.
Riornare; *v. att.* πάλιν κοσμέω=ῶ· ἐπι-σκευάζω.
Riosservare; *v. att.* ἀνα-σκέπτομαι.
Riotta; *s. f.* ἔρις, ιδος (ἡ).
Riottare; *v. att.* V. Contendere.
Riottolo; *s. m.* V. Rivoletto.
Riottosamente; *avv.* ἐριστικῶς.
Riottoso; *add.* φιλόδικος, ον· ἐριστικός, ή, όν.
Riozzolo; *s. m.* V. Rivoletto.
Ripa; *s. f.* ὄχθη, ης (ἡ)· ἀκτή, ῆς (ἡ)· χείλη, ων (τά). -2. Rupe; ἀπότομος, ου (ὁ)· πέτρα, ας (ἡ).
Ripacificare; *v. att.* V. Pacificare.
Ripadriare; *v. att.* V. Ripatriare.
Riparabile; *add.* ἀνασκευαστικός, ή, όν.
Riparaggio; Riparamento; *s. m.* V. Riparo.
Riparare; *v. att.* ἀνα-καινίζω· ἀνα-σκευάζω· ἐπι-σκευάζω· ἀλέομαι=οῦμαι. -2. Impedire; ἀπο-διώκω· εἴργω· ἀπ-έχω· κωλύω. -3. Difendere, proteggere; δια-φυλάττω· περι-φράσσω· ἀμύνω. -4. Rimediare; ἐπ-ανορθόω=ῶ· σκέπτομαι· σκοπέω=ῶ. -5. Ricoverarsi; κατα-φεύγω.

Digitized by Google

Riparatore; *add.* ἐπι-σκευαστής, οῦ (ὁ)· ἀκεστής, οῦ (ὁ)· ἐπανορθώτης, ου (ὁ).

Riparatura; } *s. f.* V. Riparo.
Riparazione; }

Riparlare; *v. intr.* πάλιν λαλέω=ῶ.

Riparo; *s. m.* ἐπιτείχισμα, ατος (τό)· ἔρυμα, ατος (τό)· ὑπεραπισμός, οῦ (ὁ)· ἄκεσις, σεως (ἡ). -2. Rimedio; ἐπαλξις, εως (ἡ)· ἐπανόρθωσις, σεως (ἡ). -3. Ricovero; καταφυγή, ῆς (ἡ)· καταστροφή, ῆς (ἡ). -4. Far riparo; ἀμύνω· φυλάττω. -5. Condurre intorno ripari; ἀπο-τειχίζω.

Ripartigione; *s. f.* } μερισμός, οῦ (ὁ)· ἀνανομή,
Ripartimento; *s. m.* } ῆς (ἡ).

Ripartire; *v. att.* μερίζω· δια-μερίζω· ἀνα-νέμω. -2. Ripartire in classi; δι-αιρέω=ῶ.

Ripartitamente; *avv.* διαιρετικῶς.

Ripartito; *p. pass.* μεριστός, ή, όν.

Ripartizione; *s. f.* V. Ripartimento.

Ripartorire; *v. att.* πάλιν τίκτω.

Ripascere; *v. att.* πάλιν νέμω, τρέφω.

Ripassare; *v. intr.* πάλιν μετα-βαίνω.

Ripasseggiare; *v. intr.* πάλιν πατέω=ῶ· περι-πατέω=ῶ.

Ripatire; *v. intr.* πάλιν πάσχω.

Ripatriare; *v. intr.* εἰς πατρίδα νέομαι=οῦμαι· ἀπο-νοστέω=ῶ· ἐπ-αν-έρχομαι.

Ripeccare; *v. intr.* πάλιν ἁμαρτάνω.

Ripensamento; *s. m.* ἀναλογισμός, οῦ (ὁ).

Ripensare; *v. intr.* ἀνα-λογίζομαι· ἀνα-σκοπέω=ῶ. -2. Mutar pensiero; μετα-νοέω=ῶ· μετα-φρονέω=ῶ.

Ripensazione; *s. f.* V. Ripensamento.

Ripentaglio; *s. m.* κίνδυνος, ου (ὁ).

Ripentenza; *s. f.* V. Ripentimento.

Ripentere; *v. intr.* V. Ripentire.

Ripentimento; *s. m.* μετάνοια, ας (ἡ).

Ripentino; *add.* V. Repentino.

Ripentire; *v. intr.* μετα-νοέω=ῶ (περί τινος).

Ripentito; } *add.* μετανοήσας, ασα, αν.
Ripentitore; }

Ripercossa; *s. f.* V. Ripercotimento.

Ripercosso; *p. pass.* ἀντικλασθείς, εῖσα, έν· ἀνακλασθείς, εῖσα, έν.

Ripercotimento; *s. m.* ἀντιτυπία, ας (ἡ). -2. Riflessione; ἀντανάκλασις, σεως (ἡ).

Ripercuotere; *v. att.* ἀντι-τυπέω=ῶ· ἀντι-τύπτω· ἀντι-πλήσσω. -2. Rimandare indietro; ἀπ-ωθέω=ῶ. -3. Riflettere; ἀντ-ανα-κλάω=ῶ. -4. Che si ripercuote; ἀντίτυπος, ον.

Ripercussione; *s. f.* V. Ripercotimento.

Ripercussivo; *add.* ἀντιτυπής, ές· ἀντίτυπος, ον· ἀντανακλῶν, ῶσα, ῶν.

Ripercusso; *p. pass.* V. Ripercosso.

Riperdere; *v. att.* πάλιν μετα-βάλλω.

Ripertorio; *s. m.* V. Repertorio.

Ripesare; *v. att.* πάλιν ζυγοστατέω=ῶ.

Ripescamento; *s. m.* ἐπιζήτησις, σεως (ἡ).

Ripescare; *v att.* ἐκ-καλαμάομαι=ῶμαι. -2. Rintracciare; ἀκριβῶς ἐξ-ετάζω· ἐπι-ζητέω=ῶ.

Ripestare; *v. att.* πάλιν πέπτω· ἀνα-φέρω.

Ripetere; *v. att.* ἀνα-πεμπάζω· ἐπ-ανα-λαμβάνω· δευτερόω=ῶ· παλιλλογέω=ῶ.

Ripetimento; *s. m.* V. Ripetizione.

Ripetio; *s. m.* λογομαχία, ας (ἡ).

Ripetitore; *add.* ὑποδιδάσκαλος, ου (ὁ).

Ripetitura; *s. f.* e

Ripetizione; *s. f.* ἀνάληψις, εως (ἡ)· ἐπανάληψις, εως (ἡ)· δευτέρωσις, σεως (ἡ)· παλιλλογία, ας (ἡ).

Ripezzamento; *s. f.* ἐπισκευή, ῆς (ἡ).

Ripezzare; *v. att.* ἀνα-ῥάπτω· ἐπι-σκευάζω.

Ripezzatore; *add.* ἀκεστής, οῦ (ὁ).

Ripezzatura; *s. f.* V. Ripezzamento.

Ripiacere; *v. intr.* πάλιν ἀρέσκω.

Ripiacimento; *s. m.* δευτέρα τέρψις, εως (ἡ).

Ripiagare; *v. att.* V. Rimpiagare.

Ripiagnere e Ripiangere; *v. intr.* κλαυθμὸν δευτερόω=ῶω. -2. Rammaricarsi; μέμφομαι.

Ripiantare; *v. att.* ἀνα-φυτεύω.

Ripicchiare; *v. att.* ἀνα-πλήττω· ἀντι-τύπτω.

Ripicchio; } *s. m.* ἀντιτυπία, ας (ἡ)· ἀντιλογία, ας
Ripicco; } (ἡ).

Ripidezza; *s. f.* ἀνωφέρεια, ας (ἡ)· ὄρθιον, ου (τό)· πρόσαντες, ες=ους (τό)· ἀπόκρημνον, ου (τό).

Ripido; *add.* e

Ripidoso; *add.* ἀνωφερής, ές· ὄρθιος, ον - α, ον· προσάντης, ες· ἀπόκρημνος, ον· ἀπότομος, ον· ἀπορρώξ, ῶγος (ὁ, ἡ).

Ripiegamento; *s. m.* πτύξ, υκός (ἡ)· πτυχή, ῆς (ἡ)· ἀνάκαμψις, εως (ἡ).

Ripiegare; *v. att.* πτύσσω· ἀνα-κάμπτω·

Ripiegatamente; *avv.* πτυκῶς.

Ripiegato; *p. pass.* πτυκός, ή, όν. -2. Incurvato; καμπτός, ή, όν.

Ripiegatura; *s. f.* V. Ripiegamento.

Ripiego; *s. m.* τρόπος, ου (ὁ)· διέκδυσις, σεως (ἡ)· πόρος, ου (ὁ).

Ripienezza; *s. f.* e

Ripieno; *s. m.* ἐκπλήρωσις, σεως (ἡ)· ἀναπλήρωσις, σεως (ἡ)· πλησμονή, ῆς (ἡ). -2. *T. gram.* περισσά, ῶν (τά)· ἔπη, ῶν (τά)· πλεονασμός, οῦ (ὁ).

Ripieno; *add.* ἀνάπλεως, ων· κατάπλεως, ων· πλήρης, ές· μεστός, ή, όν.

Ripigiare; *v. att.* ἀνα-πιέζω.

Ripigliamento; *s. m.* ἀνάληψις, εως (ἡ). -2. Rimprovero; ἐπιτίμησις, σεως (ἡ).

Ripigliare; *v. att.* ἀνα-λαμβάνω. -2. Pigliare; λαμβάνω. -3. Ammonire; ἐπι-τιμάω=ῶ· ψέγω. -4. Ripetere; παλιλλογέω=ῶ· δευτερόω=ῶ· ἀνα-λαμβάνω.

Ripiglio; *s. m.* V. Riprensione.

Ripignere e Ripingere; *v. att.* ἀπ-ελαύνω· ἀπο-κρούω.

Ripilogare; *v. att.* V. Riepilogare.

Ripiovere; *v. intr.* πάλιν βρέχει.

Ripire; *v. att.* ἔρπω· ἀνα-βαίνω.

Ripisciare; *v. intr.* πάλιν οὐρέω=ῶ.

Ripititore; *add.* V. Ripetitore.

Riplacare; *v. att.* πάλιν πραΰνω, ἀρίσκομαι.

Ripolire; *v. att.* V. Ripulire.

Ripollare; *v. att.* V. Ripullulare.

Riponere; *v. att.* V. Riporre.

Ripopolare; *v. att.* πάλιν κατ-οικίζω.

Riporgere; *v. att.* πάλιν ὀρέγω.

Riporre; *v. att.* ἀπο-τίθημι. -2. Porre; τίθημι· ἵστημι. -3. Nascondere; ἀπο-κρύπτω· καλύπτω. -4. Mettere nel numero; συν-αριθμέω=ῶ. -5. Ripiantare; ἀνα-φυτεύω. -6. Riedificare; ἀν-οικοδομέω=ῶ. -7. Riporre il corpo, *seppellirlo;* θάπτω.

Riportamento; *s. m.* ἀναφορά, ᾶς (ἡ).

Riportare; *v. att.* ἀνα-κομίζω· ἀνα-φέρω· ἀν-άγω. -2. Riferire; ἀνα-φέρω· ὑπ-αγγέλλω· ἀπ-αγγέλλω. -3. Acquistare; τυγχάνω (τινος)· κτάομαι=ῶμαι· -4. Riportare grazia; εὐχαριστέω=ῶ. -5. Riportare a vicenda; ἀντ-ανα-φέρω.

Riportatore; *add.* ἀνακομίζων, ουσα, ον.

Digitized by Google

Riporto; *s. m.* V. Rapporto.
Riposamento; *s. m.* V. Riposo.
Riposante; *p. pres.* ἀναπαυόμενος, η, ον.
Riposanza; *s. f.* } V. Riposo.
Riposare; *s. m.* }
Riposare; *v. intr.* παύομαι· ἡσυχάζω· σχολάζω. -2. Cessare; ἀπο-λήγω. -3. Dormire; κοιμόμαι-ῶμαι. -4. Riposare a vicenda; ἀντ-ανα-παύομαι. -5. Riposare a sazietà; ἀπο-ἀρθάνω. -6. Riposare insieme; συν-ανα-παύομαι. -7. Riposare sopra uno in alcuna cosa; πιστεύω. -8. Giacere; κεῖμαι. -9. *Att.* Far riposare; παύω· ἀνα-παύω· δι-ανα-παύω.
Riposata; *s. f.* V. Riposo.
Riposatamente; *avv.* ἡσυχῶς· ἥσυχα· ἡσύχῃ· σχολῇ.
Riposato; *add.* ἥσυχος, ον.
Riposatore; *add.* παυστήρ, ῆρος (ὁ).
Riposevole; *add.* V. Riposato.
Ripositorio; *s. m.* θήκη, ης (ἡ).
Riposo; *s. m.* ἀπόπαυσις, σεως (ἡ)· ἀνάπαυσις, σεως (ἡ)· σχολή, ῆς (ἡ)· ἡσυχία, ας (ἡ)· ἡσυχιότης, ητος (ἡ). -2. Dar riposo; παύω.
Ripossedere; *v. att.* πάλιν κατ-έχω· ἄν-έχω.
Ripostaglia; *s. f.* V. Ripostiglio.
Ripostamente; *avv.* κρύφα· κρυφίως.
Riposticolo; }
Ripostiglio; }
Ripostignolo; } *s. m.* θήκη, ης (ἡ)· ἀποθήκη, ης (ἡ).
Ripostime; }
Riposto; *p. pass.* V. Nascosto.
Ripregare; *v. att.* πάλιν εὔχομαι, δεομαι-οῦμαι.
Riprémere; *v. att.* ἀνα-πιέζω.
Ripremuto; *p. pass.* ἀναπιεσθείς, εῖσα, έν.
Riprendere; *v. att.* V. Ripigliare.
Riprendevole; *add.* V. Riprensibile.
Riprendevolmente; *avv.* αἰσχρῶς.
Riprendimento; *s. m.* V. Riprensione.
Riprenditore; *add.* ἐπιτιμητής, οῦ (ὁ)· ἐπιτιμήσας, σασα, αν· ψέκτης, ου (ὁ)· ψεκτικός, ή, όν.
Ripensibile; *add.* ψεκτός, ή, όν· ἐλεγκτός, ή, όν· μέμπτος, ον.
Riprensibilmente; *avv.* V. Riprendevolmente.
Riprensione; *s. f.* ἐπιτίμησις, σεως (ἡ)· ἔλεγμός, οῦ (ὁ)· μέμψις, εως (ἡ).
Riprensivo; }
Riprensore; } *add.* V. Riprenditore.
Riprensorio; }
Ripresa; *s. f.* ἀνάληψις, εως (ἡ)· ἐπανάληψις, εως (ἡ). -2. Ammonizione; ἐπιτίμησις, σεως (ἡ).
Ripresaglia; *s. f.* V. Rappresaglia.
Ripresentare; *v. att.* πάλιν προς-φέρω· -2. Rappresentare; παρ-εμ-φαίνω.
Ripresentatore; *add.* προσφέρων, ουσα, ον. -2. Imitatore; μιμήτης, ου (ὁ)· ὑποκριτής, οῦ (ὁ).
Ripreso; *p. pass.* ἀναληφθείς, εῖσα, έν. -2. Ammonito; ἐπιτετιμμένος, η, ον· ἐλεγκτός, ή, όν.
Ripressione; *s. f.* ἄπωσις, σεως (ἡ).
Ripresso; *p. pass.* ἐρπυόμενος, η, ον.
Riprestare; *v. att.* πάλιν δανείζω.
Riprezzo; *s. m.* τρόμος, ου (ὁ)· σεισμός, οῦ (ὁ).
Riprimere; *v. att.* V. Reprimere.
Riprincipiamento; *s. m.* V. Ricominciamento.
Riprincipiare; *v. att.* V. Ricominciare.
Ripriso; *p. pass.* V. Ripreso.
Ripristinare; *v. att.* εἰς τὸ ἀρχαῖον ἄγω· ἀπο-κα-ϑ-ίστημι.

Riprobare; *v. att.* V. Riprovare.
Riprocciare; *v. att.* V. Rimprocciare.
Riprodurre; *v. att.* ἀνα-γεννάω-ῶ.
Riproduttore; *add.* ἀναγεννῶν, ῶσα, ῶν.
Riproduzione; *s. f.* ἀναγέννησις, σεως (ἡ).
Riprofondare; *v. att.* πάλιν κατα-ποντίζομαι.
Ripromesso; *p. pass.* ἐπαγγελθείς, εῖσα, έν.
Ripromettere; *v. att.* πάλιν ἐπ-αγγέλλω· ὑπ-ισχνέο-μαι-οῦμαι. -2. *N. pass.* Sperare; ἐλπίζω.
Ripromissione; *s. f.* V. Repromissione.
Riproporre; *v. att.* V. Ripresentare.
Riprova; *s. f.* ἐπίδειξις, εως (ἡ)· ἀνάπειρα, ας (ἡ).
Riprovagione; *s. f.* } V. Riprovazione.
Riprovamento; *s. m.* }
Riprovare; *v. att.* ἀνα-πειράω-ῶ. -2. Disapprovare; ἀπο-βάλλω· ἀπο-δοκιμάζω. -3. Dimostrar falso; ἀπ-ελέγχω. -4. Rimproverare; ἐπι-τιμάω-ῶ.
Riprovazione; *s. f.* ἀνασκευή, ῆς (ἡ)· ἀποδοκιμασία, ας (ἡ)· ἀποβολή, ῆς (ἡ).
Riprovedere; *v. att.* πάλιν πορίζω.
Ripruova; *s. f.* V. Riprova.
Ripudiare; *v. att.* ἀπο-πέμπομαι· ἀπ-αθέω-ῶ· ἀ-πο-δοκιμάζω.
Ripudiato; *p. pass.* ἀπόπεμπτος, ον.
Ripudio; *s. m.* ἀπόπεμψις, εως (ἡ)· ἀποπομπή, ῆς (ἡ)· ἀποκήρυξις, εως (ἡ).
Ripugnantemente; *avv.* V. Repugnantemente.
Ripugnanza; *s. f.* V. Repugnanza.
Ripugnare; *v. att.* V. Repugnare.
Ripugnatore; *add.* V. Repugnatore.
Ripugnazione; *s. f.* V. Repugnanza.
Ripugnere; *v. att* πάλιν κεντίζω.
Ripulimento; *s. m.* καλλωπισμός, οῦ (ὁ)· ξῆσις, σεως (ἡ).
Ripulire; *v. att.* δια-πονέω-ῶ· λειόω-ῶ· δι-ακριβόω-ῶ· καλλωπίζω· ξέω-ῶ.
Ripulitura; *s. f.* V. Ripulimento.
Ripullulare; *v. intr.* ἀνα-βλαστάνω.
Ripulsa; *s. f.* V. Repulsa.
Ripulsare; *v. att.* V. Repulsare.
Ripulsione; *s. f.* V. Repulsione.
Ripulsivo; *add.* V. Repulsivo.
Ripungere; *v. att.* V. Ripugnere.
Ripurga; *s. f.* } ἀνακάθαρσις, σεως (ἡ).
Ripurgamento; *s. m.* }
Ripurgare; *v. att.* ἀπο-καθαίρω· ἀνα-καθαίρω.
Ripurgativo; *add.* ἀποκαθαρτικός, ή, όν.
Riputamento; *s. m.* } V. Riputazione.
Riputanza; *s. f.* }
Riputare; *v. att.* νομίζω· οἶομαι. -2. Attribuire; ἀνα-τίθημι.
Riputazione; *s. f.* δόξα, ης (ἡ)· εὐδοξία, ας (ἡ). γνώμη, ης (ἡ).
Riquadramento; *s. m.* τετραγωνισμός, οῦ (ὁ).
Riquadrare; *v. att.* τετραγωνίζω.
Riquadrato; *add.* τετράγωνος, ον.
Riquadratura; *s. f.* V. Riquadramento.
Riquisito; *p. pass.* V. Requisito.
Riquisizione; *s. f.* V. Requisizione.
Risa; *s. f.* V. Risata.
Risaettare; *v. att.* πάλιν τοξεύω (τινα).
Risagire; *v. att.* ἀπο-καθ-ίστημι (εἰς τὴν ἀρχήν).
Risaldamento; *s. m.* ἀνακόλλησις, σεως (ἡ)· στερέωσις, σεως (ἡ).
Risaldare; *v. att.* ἀνα-κολλάω-ῶ· πάλιν στερρόω-ῶ, στιρρόω-ῶ.

Digitized by Google

Risaldatura; *s. f.* V. Risaldamento.
Risalimento; *s. m.* ἐντείρα ἀνάβασις, σεως (ἡ).
Risalire; *v. att.* πάλιν ἀνα-βαίνω. -2. Risaltare; ἀνα-πηδάω-ῶ.
Risaltare; *v. att.* ἀνα-πηδάω-ῶ. -2. Far risalto; ἐξ-ἔχω.
Risalto; *s. m.* ἔξοχή, ῆς (ἡ).
Risalutare; *v. att.* ἀντ-ασπάζομαι.
Risalutazione; *s. f.* ἀντασπασμός, οῦ (ὁ).
Risalvare; *v. att.* V. Riserbare.
Risaminare; *v. att.* πάλιν ἐξ-ετάζω.
Risanabile; *add.* ἰάσιμος, ον· ἀκεστός, ή, όν.
Risanamento; *s. m.* ἴασις, σεως (ἡ)· ἰάτρευσις, σεως (ἡ)· ἄλθεξις, εως (ἡ)· ἄλθος, εος-ους (τό).
Risanare; *v. att.* ἰάομαι-ῶμαι· ἰατρεύω· ἀλθαίνω· ἀλθέω-ῶ· ἄλθω.
Risanatore; *add.* ἰατήριος, α, ον· ἰατικός, ή, όν· ἀλθητύς, έως (ὁ).
Risanazione; *s. f.* V. Risanamento.
Risanciano; Risancione; *add.* V. Riditore.
Risapere; *v. att.* μανθάνω (παρὰ τῶν ἄλλων).
Risarchiare; *v. att.* ἀνα-σκαλεύω.
Risarcimento; *s. m.* ἀποκατάστασις, σεως (ἡ). -2. Compenso di danni; ἀντίδοσις, σεως (ἡ)· ἀντα-πόδοτις, σεως (ἡ).
Risarcire; *v. att.* ἀνα-ῥάπτω· ἀκέομαι-οῦμαι. -2. Rifare il danno; ἀντ-απο-δίδωμι.
Risata; *s. f.* καγχασμός, οῦ (ὁ).
Risbadigliare; *v. intr.* πάλιν χασμάομαι-ῶμαι.
Risbaldire; *v. att* V. Rallegrare.
Risbirciare; *v. att.* πάλιν παρα-βλέπω.
Riscagliare; *v. att.* ἀνα-βάλλω.
Riscaldamento; *s. m.* θέρμανσις, σεως (ἡ)· θερμασία, ας (ἡ).
Riscaldare; *v. att.* θερμαίνω· ἀνα-θερμαίνω· ἀλεκαίνω· παρα-θάλπω· θάλπω. -2. Atto a riscaldare; ἀλεαντικός, ή, όν. -3. Che riscalda; ἀλεεινός, ή, όν. -4. Riscaldare bene; δια-θάλπω. -5. Riscaldare insieme; συν-αλιαίνω. -6. Che sempre riscalda; ἀειθερής, ές. -7. Riscaldare troppo; παρα-θερμαίνω. -8. Riscaldare a vicenda; ἀντι-θάλπω· ἀντι-θερμαίνω. -9. *N. pass.* ἀνα-θερμαίνομαι· θερμαίνομαι· θάλπομαι· θαλπιάω-ῶ. -10. Adirarsi; ὀργίζομαι. -11. Inanimirsi; πόθῳ ἐπι-φλέγομαι.
Riscaldativo; *add.* θερμαίνων, ουσα, ον· θερμαντικός, ή, όν· ἀλεεινός, ή, όν.
Riscaldato; *p. pass.* θερμανθείς, εῖσα, έν. -2. Inanimito; φλογισθείς, εῖσα, έν.
Riscaldatore; *add.* θερμαίνων, ουσα, ον.
Riscaldatura; Riscaldazione; *s. f.* V. Riscaldamento.
Riscappare; *v. att.* ἀνα-φεύγω.
Riscattare; *v. att.* λυτρόομαι-οῦμαι· ἀνα-λαμβάνω. -2. Vendicarsi; ἀμύνομαι.
Riscattato; *p. pass.* λυτρωθείς, εῖσα, έν.
Riscattatore; *add.* λυτρωτής, οῦ (ὁ).
Riscatto; *s. m.* λύτρωσις, σεως (ἡ)· ἀνάληψις, εως (ἡ). -2. Prezzo del riscatto; λύτρον, ου (τό)· ξποινα, ων (τά). -3. Esigere, ricevere il riscatto; ἀποινάω-ῶ· ἀποινόω-ῶ. -4. Liberare a prezzo di riscatto; ἀπο-λυτρόω-ῶ· ἀντι-λυτρόω-ῶ. -5. Vendetta; ἀμύνη, ης (ἡ).
Riscegliere; *v. att.* V. Scegliere.
Risceglimento; *s. m.* V. Sceglimento.

Riscendere; *v. intr.* πάλιν κατα-βαίνω.
Rischiaramento; *s. m.* λαμπρότης, ητος (ἡ)· σαφηνισμός, οῦ (ὁ). -2. Gioja, allegrezza; χαρά, ᾶς (ἡ)· ἡδονή, ῆς (ἡ).
Rischiarare; *v. att.* λαμπρύνω· σαφηνίζω· ἐκ-φαίνω. -2. Dimostrare; ἐξ-ηγέομαι-οῦμαι· δηλόω-ῶ. -3. *Intr.* Divenire chiaro; ἐκ-φαίνομαι. -4. Non rischiarato; ἀφώτιστος, ον.
Rischiare; *v. att.* V. Arrischiare.
Rischiarevole; *add.* V. Sereno.
Rischiarimento; *s. m.* V. Rischiaramento.
Rischiarire; *v. att.* V. Rischiarare.
Rischievole; *add.* V. Pericoloso.
Rischio; *s. m.* V. Pericolo. -2. Mettere a rischio; ἀπο-κυβεύω. -3. Correre rischio; κινδυνεύω.
Rischioso; *add.* V. Risicoso.
Rischizzare; *v. att.* ἀνα-πηδάω-ῶ.
Risciacquamento; *s. m.* ἀπόλουσις, σεως (ἡ)· διαλουσμός, οῦ (ὁ).
Risciacquare; *v. att.* ἀπο-λούω· ἀπο-κλύζω· ἐκ-κλύζω. -2. Risciacquare un bucato ad alcuno; ἐπιτιμάω-ῶ.
Risciacquata; *s. f.* V. Risciacquamento. -2. Riprensione; ἐπιτίμησις, σεως (ἡ). -3. Dare una risciacquata; ἐπι-τιμάω-ῶ.
Risciacquatura; *s. f.* ἀπόλουσις, σεως (ἡ).
Risciogliere; Risciorre; *v. att.* ἀπο-λύω.
Riscire; *v. intr.* V. Riuscire.
Risco; *s. m.* V. Rischio.
Riscomunicare; *v. att.* πάλιν ἀναθεματίζω.
Riscontare; *v. att.* ἀμείβομαι.
Riscontrare; *v. att.* ἀπ-αντάω-ῶ· περι-τυγχάνω· περι-πίπτω. -2. Convenire; συν-αρμόττω. -3. Confrontare; συμ-βάλλω· παρα-βάλλω (τί τινι). -4. Riscontrare il danaro; ἀν-αριθμέω-ῶ. -5. Riscontrare le scritture; ἐξ-ετάζω. -6. Riscontrarsi nel favellare; συμ-πίπτω.
Riscontro; *s. m.* ἀπάντησις, σεως (ἡ). -2. Confronto; ἀναλογία, ας (ἡ)· παραβολή, ῆς (ἡ). -3. Ripruova; δοκιμασία, ας (ἡ). -4. Ostacolo; ἐμπόδιον, ου (τό). -5. Che fa riscontro; ἀντίστροφος, ον.
Riscontro; *prep.* V. Dirimpetto.
Riscoppiare; *v. intr.* ἐπ-ανα-τέλλω· ἐπ-ανα-πηδάω-ῶ.
Riscorrere; *v. att.* ἀνα-τρέχω. -2. Rileggere; πάλιν ἀνα-γιγνώσκω· δι-εξ-έρχομαι.
Riscorrimento; *s. m.* δρόμος, ου (ὁ)· ἀναδρομή, ῆς (ἡ).
Riscorticare; *v. att.* πάλιν ἐν-δέρω.
Riscossa; *s. f.* λύτρωσις, σεως (ἡ)· ἀνάληψις, εως (ἡ)· ἀνάκτησις, σεως (ἡ).
Riscossione; *s. f.* εἴσπραξις, εως (ἡ)· ἐκλογή, ῆς (ἡ)· συλλογή, ῆς (ἡ).
Riscotibile; *add.* ἀποδεκτέος, α, ον.
Riscotimento; *s. m.* V. Riscossione.
Riscotitore; *add.* ἀποδέκτης, ου (ὁ)· ἀργυρολόγος, ον· ἐκλογεύς, έως (ὁ). -2. Liberatore; λυτρωτής, οῦ (ὁ).
Riscritto; *s. m.* ἀντιγραφή, ῆς (ἡ).
Risorivere; *v. att.* ἀντι-γράφω.
Riscuotere; *v. att.* ἀπ-αιτέω-ῶ· εἰς-πράσσω· ἀνα-πράσσω· ἐκ-λέγω. -2. Riscattare; λυτρόομαι-οῦμαι· ἀνα-λαμβάνω. -3. Riscuotere insieme; συν-ανα-πράσσω.

Digitized by Google

Riscurare; *v. intr.* σκοτίζω.
Risdegnarsi; *v. intr.* πάλιν ὀργίζομαι.
Risecare; *v. att.* ἀπο-τέμνω.
Risecatore; *add.* ἀποτομεύς, έως (ὁ)· ἀποτομάς, άδος (ἡ).
Risecazione; *s. f.* ἀποτομή, ῆς (ἡ).
Riseccare; *v. att.* ξηραίνω. -2. *Intr.* ξηραίνομαι.
Risecchire; *v. intr.* ξηραίνομαι.
Riseccitante; *add.* γελωτοποιός, όν· γελοῖος, α, ον.
Risedente; *add.* V. Residente.
Risedenza; *s. f.* V. Residenza.
Risedere; *v. intr.* καθ-ίζομαι· κατ-οικέω-ῶ.
Risedio; *s. m.* V. Residenza.
Risegare; *v. att.* ἀπο-τέμνω.
Risegatura; *s. f.* ἀποτομή, ῆς (ἡ).
Riseggio; *s. m.* V. Residenza.
Risegna; *s. f.* ἀπόταξις, εως (ἡ).
Risegnare; *v. att.* ἀπο-τάττομαι· ἀνα-δίδωμι. -2. Approvare; ἀπο-σφραγίζω.
Risegnazione; *s. f.* V. Rassegnazione.
Risegnire; *v. att.* πάλιν ἕπομαι.
Risembranza; *s. f.* V. Rassembranza.
Risembrare; *v. intr.* V. Rassembrare.
Riseminare; *v. att.* πάλιν σπείρω.
Risensare; *v. intr.* αἴσθησιν ἀνα-λαμβάνω.
Risentimento; *s. m.* ἀγανάκτησις, σεως (ἡ).
Risentire; *v. att.* ἀν-ακούω· αἰσθάνομαί (τινος). -2. Ricuperare i sensi; ἐμαυτὸν ἀνα-λαμβάνω. -3. *N. pass.* Destarsi; ἐξ-υπνίζομαι. -4. Risentirsi delle ingiurie; ἀδικίας ἀμύνομαι. -5. Risentirsi con alcuno; ἀγανακτέω-ῶ (ἐπί τινι)· βραχέως, χαλεπῶς φέρω (τι).
Risentitamente; *avv.* ὀργίλως.
Risentito; *avv.* V. Risentitamente.
Riseppellire; *v. att.* πάλιν θάπτω.
Riserba; Riserbagione; Riserbanza; *s. f.* V. Riserva.
Riserbare; *v. att.* V. Riservare.
Riserbato; *add.* V. Riservato.
Riserbatezza; *s. f.* V. Riservatezza.
Riserbatore; *add.* V. Riservatore.
Riserbazione; Riserbo; *s. f.* *s. m.* V. Riserva.
Riserramento; *s. m.* ἔμφραξις, εως (ἡ).
Riserrare; *v. att.* πάλιν κλείω· ἐμ-φράζω.
Riserrato; *p. pass.* πάλιν κεκλεισμένος, η, ον.
Riserva; Riservagione; *s. f.* e
Riservamento; *s. m.* ἀπόθεσις, σεως (ἡ)· φυλακή, ῆς (ἡ). -2. Circospezione; εὐλάβεια, ας (ἡ). -3. Far una riserva; ἀπο-κλείω. -4. Riserva militare; ἐπίταγμα, ατος (τό)· ἐφεδρεία, ας (ἡ). -5. Con riserbo; εὐλαβῶς. -6. Senza riserbo; ἀφειδῶς.
Riservare; *v. att.* σώζω· δια-σώζω· δια-φυλάττω. -2. Aver riguardo; λόγον ἔχω. -3. *N. pass.* Indugiare; μέλλω.
Riservatamente; *avv.* περιεσκεμμένως· εὐλαβῶς.
Riservatezza; *s. f.* εὐλάβεια, ας (ἡ). -2. Con riserbatezza; εὐλαβῶς. -3. Senza riserbatezza; ἀφειδῶς.
Riservato; *p. pass.* σεσωσμένος, η, ον. -2. Prudente; εὐλαβής, ές. -3. Eccettuato; ἐξαίρετος, ον.
Riservatore; *add.* σωτήρ, ῆρος (ὁ)· σώτειρα, ας (ἡ).
Riservazione; *s. f.* V. Riserva.

Riservire; *v. att.* πάλιν δουλεύω.
Riservo; *s. m.* V. Riserva.
Risgarare; *v. att.* αὖθις ἔριν (τινα), ἐπιρατέω-ῶ (τινος).
Risguardamento; *s. m.* V. Riguardamento.
Risguardante; *p. pres.* ἀποβλέπων, ουσα, ον. -2. Appartenente; προσήκων, ουσα, ον.
Risguardare; *v. att.* V. Riguardare.
Risguardatore; *add.* V. Riguardatore.
Risguardevole; *add.* V. Riguardevole.
Risguardo; *s. m.* V. Riguardo.
Risibile; *add.* γελάστος, ον.
Risicare; *v. att.* κινδυνεύω.
Risicato; *add.* κινδυνώδης, ες.
Risico; *s. m.* V. Pericolo.
Risicoso; *add.* κινδυνώδης, ες· παράβολος, ον.
Risidenza; *s. f.* V. Residenza.
Risifico; *add.* V. Riseccitante.
Risigillare; *v. att.* V. Risugillare.
Risimigliare; *v. intr.* V. Rassomigliare.
Risimovente; *add.* V. Riseccitante.
Risino; *s. m. dim.* μικρὸς γέλως, ωτος (ὁ).
Risipola; *s. f.* ἐρυσιπέλας, ατος (τό). -2. Simile a risipola; ἐρυσιπελατώδης, ες.
Risipolato; *add.* ἐρυσιπελατώδης, ες.
Risistenza; *s. f.* V. Resistenza.
Risistere; *v. intr.* V. Resistere.
Risisto; *s. m.* V. Resistenza.
Risma; *s. f.* χαρτῶν φάκελλος, ου (ὁ).
Riso; *s. m.* γέλως, ωτος (ὁ)· γέλασμα, ατος (τό). -2. Costringere al riso; γέλωτα (ἐκ τινος) ποιέω-ῶ. -3. Crepare, morire dal riso; καγχάζω. -4. Degno di riso; γελαστός, ή, όν. -5. Non degno di riso; ἀγέλαστος, ον. -6. Destare, eccitare il riso; γελωτοποιέω-ῶ· γέλωτα τεύχω, παρ-έχω. -7. Che desta, eccita il riso; γελοῖος, α, ον· γελωτοποιός, όν· ἐγερτιγέλως, ωτος (ὁ, ἡ).
Riso; *s. m. Pianta*; ὄρυζα, ης (ἡ).
Riso; *p. pass.* V. Deriso.
Risodare; *v. att.* V. Rassodare.
Risoffiamento; *s. m.* ἀναφύσησις, σεως (ἡ).
Risoffiare; *v. intr.* ἀνα-φυσάω-ῶ.
Risoggettare; *v. att.* πάλιν ὑπο-τάσσω.
Risognare; *v. intr.* πάλιν ὀνειροπολέω-ῶ.
Risolcare; *v. att.* πάλιν αὐλακίζω.
Risoldare; *v. att.* πάλιν κατα-γράφω.
Risollecitare; *v. att.* πάλιν ἐπ-αιτέω-ῶ.
Risolleticare; *v. att.* πάλιν γαργαλίζω.
Risollevare; *v. att.* πάλιν αἴρω.
Risoltare; *v. intr.* V. Risultare.
Risolubile; *add.* διαλυτός, ή, όν.
Risolutamente; *avv.* ἀναμφιβόλως· θαρραλέως· εὐτολμῶς· θρασέως· ἀνδρικῶς.
Risolutezza; *s. f.* V. Risoluzione.
Risolutivo; *add.* διαλυτικός, ή, όν.
Risoluto; *add.* διάλυτος, ον. -2. Deliberato; δεδογμένος, η, ον. -3. Determinato a fare; θαρραλέος, α, ον· θρασύς, εῖα, ύ· ἀνδρικός, ή, όν.
Risolutore; *add.* διαλύων, ουσα, ον.
Risoluzione; *s. f.* λύσις, σεως (ἡ)· ἀνάλυσις, σεως (ἡ)· διάλυσις, σεως (ἡ). -2. Ardire; θάρσος, εος-ους (τό)· θαρσύτης, ητος (ἡ). -3. Deliberazione; δόγμα, ατος (τό)· ψήφισμα, ατος (τό)· ψῆφος, εος-ους (τό)· γνώμη, ης (ἡ)· βούλευμα, ατος (τό). -4. Prendere una risoluzione; βουλεύομαι. -5. Prendere una risoluzione sconsideratamente; παρα-βουλεύομαι.

Digitized by Google

Risolvente; *add.* V. Risolutivo.
Risolvere; *v. att.* λύω· δια-λύω· κατα-λύω· χαλάω ±ῶ. -2. Deliberare; βουλεύομαι· προ-αιρέομαι±οῦμαι· ψηφίζομαι· γνώμην ποιέομαι±ουμαι. -3. Disciogliere; τήκω· ἀνα-τήκω. -4. *N. pass.* δια-λύομαι· δια-τήκομαι. -5. Ridursi; καθ-ίσταμαι.
Risolvibile; *add.* V. Risolubile.
Risolvimento; *s. m.* ἀνάλυσις, σεως (ἡ)· διάλυσις, σεως (ἡ)· διάκρισις, σεως (ἡ)· δίεσις, σεως (ἡ).
Risolvitore; *add.* διαλύων, ουσα, ον.
Risomigliare; *v. intr.* V. Rassomigliare.
Risommare; *v. att.* πάλιν συλ-λογίζομαι.
Risommettere; *v. att.* V. Risoggettare.
Risomministramento; *s. m.* δευτέρα παρόχη, ης (ἡ).
Risomministrare; *v. att.* πάλιν παρ-έχω.
Risonante; *add.* ἀναβοῶν, ῶσα, ῶν· ἠχητικός, ή, όν.
Risonanza; *s. f.* ἦχησις, σεως (ἡ)· ἀντήχησις, σεως (ἡ)· φθόγγος, ου (ὁ).
Risonare; *v. intr.* ἀνα-βοάω±ῶ· ἠχέω±ῶ· ὑπ-ηχέω±ῶ· σμαραγέω±ῶ· σμαραγίζω· φθέγγομαι. -2. Far risonare; κλάζω· ἀπο-κλάζω. -3. Che fa risonare; ἀντίφθογγος, ον. -4. Far risonare soffiando; ἐγ-καναχάομαι±ῶμαι. -5. Che altamente, molto, forte risona; πολύκροτος, ον· πολύκρεκτος, ον· μεγαλόηχος, ον. -6. Risonare contro; ἀντι-κτυπέω±ῶ. -7. Che risona contro; ἀντίδουπος, ον. -8. Che dolcemente risona; μελιγδούπος, ον· μελίκομπτος, ον· μελίφωνος, ον. -9. Risonar dopo; παρα-βομβέω±ῶ. -10. Risonare insieme; συν-ηχέω±ῶ. -11. Che risona insieme; σύμφθογγος, ον. -12. Risonare più forte; ὑπερ-ηχέω±ῶ· ὑπερ-βοάω±ῶ. -13. Che risona solo; μονόδουπος, ον. -14. Che variamente risona; αἰολόφωνος, ον.
Risorbire; *v. att.* V. Riassorbire.
Risorgere; *v. intr.* ἀν-εγείρομαι· ἀν-ίσταμαι. -2. Risuscitare; ἀνα-βιόω±ῶ· ἀνα-βιώσκομαι. -3. Emergere; ἀνα-τέλλομαι. -4. Derivare; φύομαι.
Risorgimento; Risorresso; *s. m.* V. Risurrezione.
Risorto; *s. m. Tributo;* φόρος, ου (ὁ)· τέλος, εος ους (τό).
Risorto; *p. pass.* ἀνιστάμενος, η, ον.
Risospendere; *v. att.* πάλιν κρεμάννυμι.
Risospignere; *v. att.* e
Risospingere; *v. att.* ἀπ-ωθίω±ῶ· ἀλέξω· παρ-αιτέομαι±οῦμαι. -2. Risospingere a vicenda; ἀντ-απ-ωθέω±ῶ. -3. Respingere colla forza; ἀπο-βιάζομαι.
Risospinto; *p. pass.* ἀπωθηθείς, εῖσα, έν· ἀπώθητος, ον.
Risospirare; *v. att.* πάλιν στενάζω.
Risottomettere; *v. att.* V. Risoggettare.
Risovvegnenza; *s. f.* V. Ricordanza.
Risovvenire; *v. intr.* V. Ricordarsi.
Rispacciare; *v. att.* V. Rimandare.
Risparmiamento; *s. m.* φειδώ, όος±οῦς (ἡ)· φειδωλή, ῆς (ἡ)· φειδωλία, ας (ἡ).
Risparmiare; *v. att.* φείδομαί (τινος). -2. Eccettuare; ὑπ-εξ-αιρέομαι±οῦμαι. -3. Perdonare; συγ-γιγνώσκω. -4. Che non risparmia; ἀφειδής, ές. -5. Senza risparmiare; *avv.* ἀφειδέως.
Risparmiato; *p. pass.* πεφεισμένος, η, ον.
Risparmiatore; *add.* φειδωλός, όν = ή, όν.
Risparmio; *s. m.* V. Risparmiamento. -2. Senza risparmio; ἀφειδέως.
Rispazzare; *v. att.* πάλιν σαρόω±ῶ.
Rispedire; *v. att.* V. Rimandare.
Rispegnere; *v. att.* ἀπο-σβέννυμι.
Rispettabile; *add.* αἰδέσιμος, ον· σεμνός, ή, όν· ε-μνοπρεπής, ές· σεβαστός, ή, όν· σεβάσιμος, ον.
Rispettare; *v. att.* αἰδέομαι±οῦμαι· σέβομαι· τιμάω±ῶ· θεραπεύω· γεραίρω· ἐντίμως ἔχω, ἄγω (τινα)· κοσμέω±ῶ, αὐξάνω τιμαῖς (τινα).
Rispettevole; *add.* αἰδούμενος, η, ον.
Rispettivamente; *avv.* κατά· περί· εἰς (τι)· ἀναφορικῶς.
Rispettivo; *add.* λόγον ἔχων, ουσα, ον. -2. Che ha relazione; ἀναφορικός, ή, όν.
Rispetto; *s. m.* λόγος, ου (ὁ)· ὑπολόγος, ου (ὁ). -2. Riverenza; θεραπεία, ας (ἡ)· ἐπίσκεψις, εως (ἡ)· τιμή, ῆς (ἡ)· εὐδοκίμησις, σεως (ἡ)· δόξα, ης (ἡ)· αἰδώς, όος±οῦς (ἡ). -3. Mancare di rispetto; ἀτιμάζω· κατα-φρονέω±ῶ (τινος). -4. Che inspira rispetto; σεμνός, ή, όν. -5. Per rispetto di...; διά (τι)· ὑπό (τινος)· ἕνεκα· χάριν (τινος).
Rispetto; *prep.* περί.
Rispettosamente; *avv.* αἰδημόνως.
Rispettoso; *add.* ὑπερετικός, ή, όν· αἰδήμων, ον· αἰδόφρων, ον.
Rispianare; *v. att.* πάλιν ὁμαλίζω. -2. Dichiarare; δηλόω±ῶ· ἐξ-ηγέομαι±οῦμαι.
Rispianato (Luogo); *s. m.* πεδίον, ου (τό)· πεδιάς, άδος (ἡ).
Rispiarmamento; *s. m.* V. Risparmiamento.
Rispiarmare; *v. att.* V. Risparmiare.
Rispiarmo; *s. m.* V. Risparmiamento.
Rispignere; *v. att.* V. Risospignere.
Rispigolamento; *s. m.* V. Spigolamento.
Rispigolare; *v. att.* V. Ristoppiare.
Rispigolatore; *add.* Spigolatore.
Rispingere; *v. att.* V. Respignere.
Rispinta; *s. f.* V. Ricacciamento.
Rispirare; *v. intr.* V. Respirare.
Rispirazione; *s. f.* V. Respirazione.
Rispitto; *s. m.* V. Rispetto. -2. Riposo; ἀνάπαυσις, σεως (ἡ).
Risplendente; *p. pres.* λαμπρός, ά, όν· στιλπνός, ή, όν· ἀστράπτων, ουσα, ον· ἐκπρεπής, ές· μεγαλοπρεπής, ές· ἀπολάμπων, ουσα, ον· περιφανής, ές.
Risplendentemente; *avv.* λαμπρῶς· ἐκπρεπῶς· μεγαλοπρεπῶς.
Risplendenza; *s. f.* V. Risplendimento.
Risplendere; *v. intr.* λάμπω· ἀπο-λάμπω· στίλβω· ἀπο-στίλβω· λαμπρός (ά, όν) εἰμι· λαμπρύνομαι· ἐκπρεπέω±ῶ· γλαύσσω· ἀγλαΐζομαι. -2. Far risplendere; ἀγλαΐζω. -3. Risplendere chiaramente; δια-γλαύσσω. -4. Risplender contro; ἀντι-λάμπω.
Risplendevole; Risplendiente; *add.* V. Risplendente.
Risplendimento; *s. m.* λαμπρότης, ητος (ἡ)· λαμπηδών, ῶνος (ἡ)· στιλβηδών, όνος (ὁ)· αὐγή, ῆς (ἡ)· φέγγος, εος±ους (τό).
Risplendore; *s. m.* V. Splendore.
Rispogliare; *v. att.* πάλιν ἐκ-δύω, ἀπο-δύω.
Risponda; *s. f.* V. Risposta.
Rispondenza; *s. f.* ἀπάντησις, σεως (ἡ).
Rispondere; *v. att.* ἀπο-κρίνομαι· ἀντ-απο-κρίνομαι (τινί τι, πρός τι). -2. Corrispondere; ἁρμόττω· προς-ήκω (τινι)· ἀπ-αντάω±ῶ. -3. Ricambiare; ἀμείβομαι. -4. Ubbidire; ὑπ-ακούω. -5. Rispondere brevemente; ἀπο-κορυφόω±ῶ. -6. Rispondere per iscritto; ἀντ-επι-στέλλω· ἀντι-γράφω. -7. Rispondere per uno; ὑπερ-απο-κρίνομαι· ἐγγυάομαι

Digitized by Google

ώμαι. -8. Rispondere a vicenda; ἀντ-απο-κρίνομαι.

Risponsione; *s. f.* V. Risposta.

Risponsivo; *add.* ἀποκρινόμενος, η, ον· ἀποκριτικός, ή, όν.

Risponso; *s. m.* } V. Risposta.
Risposa; *s. f.* }

Risposare; *v. att.* πάλιν γαμίσκω· δευτέραν γυναῖκα ἀν-άγομαι.

Risposo; *s. m.* e

Risposta; *s. f.* ἀπόκρισις, σεως (ἡ)· ἀπόκριμα, ατος (τό)· ἀντιγραφή, ῆς (ἡ)· ἀπόφθεγμα, ατος (τό)· ἀπαγγελία, ας (ἡ). -2. Far risposta; V. Rispondere.

Rispremere; *v. att.* πάλιν ἐκ-πείζω.

Risprendente; *add.* V. Risplendente.

Risprendere; *v. intr.* V. Risplendere.

Rispronare; *v. att.* πάλιν κεντρόω.

Risputare; *v. att.* ἀνα-πτύω.

Risquadrare; *v. att.* πάλιν ἐξ-ετάζω.

Risquitto; *s. m.* V. Rispetto.

Risquotere; *v. att.* V. Riscuotere.

Rissa; *s. f.* ἔρις, ιδος (ἡ).

Rissare; *v. intr.* ἐρίζω (τινι περί τινος)· φιλονεικέω (πρός τινα περί τινος).

Rissoso; *add.* ἐριστικός, ή, όν· φιλονεικός, ή, όν.

Ristabilire; *v. att.* πάλιν συν-ίστημι· ἀπο-καθ-ίστημι.

Ristacciare; *v. att.* πάλιν κοσκινίζω.

Ristagnamento; *s. m.* τὸ κασσιτερόειν· ἐπίστασις, σεως (ἡ).

Ristagnare; *v. att.* κασσιτερόω· κασσιτέρῳ περιστέγω. -2. Far cessare di versare; ἐπ-έχω.

Ristagno; *s. m.* V. Ristagnamento.

Ristampa; *s. f.* δεύτερος τύπος, ου (ὁ)

Ristampare; *v. att.* ἀνα-τυπόω.

Ristanza; *s. f.* διατριβή, ῆς (ἡ)· μέλλησις, σεως (ἡ)· παῦλα, ης (ἡ)· ἀνάπαυλα, ης (ἡ).

Ristare; *v. intr.* δια-τρίβω· ἵστημι. -2. Cessare; ἀπο-λήγω· κατα-λήγω· παύομαι· ἀπο-παύομαι· κατα-παύομαι. -3. Resistere; ἀντ-έχω (πρός τι)· ἀν-θ-ίσταμαι· ἀν-ίσταμαί (τινι).

Ristata; *s. f.* V. Ristanza.

Ristauramento; *s. m.* V. Restauramento.

Ristaurare; *v. att.* V. Restaurare.

Ristauratore; *add.* V. Restauratore.

Ristauro; *s. m.* V. Restauro.

Ristecchire; *v. intr.* ξεραίνομαι.

Ristillare; *v. att.* πάλιν σταλάζω.

Ristio; *s. m.* V. Rischio.

Ristlo; *add.* V. Restlo.

Ristituire; *v. att.* V. Restituire.

Ristitutore; *add.* V. Restitutore.

Ristoppare; *v. att.* ἀπο-φράγνυμι· ἀπο-φράττω.

Ristoppiare; *v. att.* σταχυολογέω.

Ristoramento; *s. m.* ἀνακαίνωσις, σεως (ἡ). -2. Ricompensa; ἀνταπόδοσις, σεως (ἡ). -3. Conforto; παραμύθιον, ου (τό).

Ristorare; *v. att.* V. Restaurare. -2. Ricompensare; ἀντ-απο-δίδωμι. -3. Riconfortare; ἐκ-ελαφρύνω. -4. Ricrearsi; ἀνα-ψύχομαι.

Ristorativo; *add.* ἀνασκευαστικός, ή, όν.

Ristoratore; *add.* ἀνασκευάζων, ουσα, ον.

Ristorazioncella; *s. f. dim.* μικρὰ παραμυθία, ας (ἡ)· μικρὸν παραμύθιον, ου (τό).

Ristorazione; *s. f.* e

Ristoro; *s. m.* παραμυθία, ας (ἡ)· παραμύθιον, ου (τό). -2. Dare ristoro; ἀνα-ψύχω.

Ristrettamente; *avv.* ἐν βραχέσι· διὰ βραχέων· συντόμως· ἐν βραχεῖ.

Ristrettezza; *s. f.* V. Ristrignimento.

Ristrettivo; *add.* V. Restrittivo.

Ristretto; *s. m.* ἐπιτομή, ῆς (ἡ). -2. Luogo angusto; στενά, ῶν (τά)· στενοπορά, ῶν (τά)· στενοπορία, ας (ἡ).

Ristrignere; *v. att.* συ-στέλλω. -2. Unire; συν-άπτω· συ-σπάω. -3. Rinchiudere; κατα-κλείω. -4. Costringere, obbligare; ἐπι-δέω. -5. Rappiccinire; ἀντι-περι-ίστημι. -6. Raffrenare; ἀ-π-είργω. -7. Restringere in direzione opposta; ἀντι-περι-ωθέω. -8. *N. pass.* Unirsi; συν-έρχομαι. -9. Ristringersi nello spendere; φείδομαι ἀργυρίου.

Ristrignimento; *s. m.* ἀναχαίτισμα, ατος (τό). -2. Unione; σύσπασις, σεως (ἡ).

Ristringere; *v. att.* V. Ristrignere.

Ristringimento; *s. m.* V. Ristrignimento.

Ristringitivo; *add.* V. Restrittivo.

Ristrinzione; *s. f.* προσδιορισμός, οῦ (ὁ).

Ristropicciare; *v. att.* πάλιν τρίβω.

Ristuccare; *v. att. Nauseare;* ἀνιάω· ναυτιάω.

Ristucchevole; *add.* V. Fastidioso.

Ristucco; *add.* ἀνιαθείς, εῖσα, έν. -2. Sazio; μεστός, ή, όν· διάκορος, ον.

Ristudiare; *v. att.* πάλιν σπουδάζω.

Ristuzzicare; *v. att.* πάλιν κεντίω.

Risucciare; *v. att.* ἐκ-μύζω.

Risucitamento; *s. m.* V. Risurrezione.

Risucitare; *v. att.* V. Risuscitare.

Risucitazione; *s. f.* V. Risurrezione

Risudamento; *s. m.* δεντερωθεὶς ἱδρώς, ῶτος (ὁ).

Risudare; *v. intr.* πάλιν ἱδρόω. -2. Gemere; καθ-ιδρόω.

Risuggellare; *v. att.* σφραγίζω.

Risultamento; *s. m.* φύσις, σεως (ἡ)· ἀποβαῖνον, οντος (τό)· ἀποβάν, άντος (τό)· τέλος, εος-ους (τό) ἀποτέλεσμα, ατος (τό).

Risultante; *p. pres.* προερχόμενος, η, ον.

Risultare; *v. intr.* φύομαι· προ-έρχομαι· ἵπομαι· ἀπο-βαίνω· συμ-βαίνω.

Risultato; *s. m.* V. Risultamento.

Risupino; *add.* ὕπτιος, ον. -2. *Avv.* ὀπίσω· ὄπισθεν· κατὰ νῶτα.

Risurgere; *v. intr.* V. Risorgere.

Risurgimento; *s. m.* }
Risurressi; *s. m.* }
Risurressione; *s. f.* } V. Resurrezione.
Risurrezione; *s. f.* }
Risuscitamento; *s. m.* }

Risuscitare; *v. att.* ἀνα-ζωγρίω· ἀνα-βιόομαι-οῦμαι· ἀν-ίστημι. -2. Risvegliare; ἐγείρω. -3. *Intr.* ἀν-ίσταμαι· ἀνα-βιόω· ἀνα-βιώσκομαι.

Risuscitatore; *add.* ἀναβιώσας, σασα, σαν.

Risuscitazione; *s. f.* V. Resurrezione.

Risvegghiare; *v. att.* V. Risvegliare.

Risvegliamento; *s. m.* ἔγερσις, σεως (ἡ).

Risvegliare; *v. att.* ἀν-εγείρω.

Risvegliatore; *add.* ἀνεγείρων, ουσα, ον.

Risvegliato; *p. pass.* ἐγερθείς, εῖσα, έν.

Risviare; *v. att.* ἀπ-άγω· ἐφ-ίστημι· ἀπο-κινέω.

Ritagliare; *v. att.* ἀπο-κόπτω· πάλιν κόπτω, τέμνω· ἐπι-τέμνω.

Ritagliatore; *add.* ἀποκόπτων, ουσα, ον.

Digitized by Google

Ritaglio; *s. m.* ἀπόκομμα, ατος (τό)· ἀποσμίλευμα, ατος (τό).
Ritardamento; *s. m.* } μέλλησις, σεως (ἡ)· βραδυτής,
Ritardanza; *s. f.* } ῆτος (ἡ)· ἀναβολή, ῆς (ἡ).
Ritardare; *v. intr.* βραδύνω· μέλλω· ἐπ-έχω· ἀνα-βάλλομαι.
Ritardativo; } *add.* ἐπέχων, ουσα, ον· μελλητής, οῦ
Ritardatore; } (ὁ).
Ritardazione; *s. f.* } V. Ritardamento.
Ritardo; *s. m.* }
Ritegnente; *add.* V. Tenace.
Ritegno; *s. m.* κώλυμα, ατος (τό)· ἐμπόδιον, ου (τό)· ἀντέρεισις, σεως (ἡ). -2. Rifugio; βοήθεια, ας (ἡ)· καταφυγή, ῆς (ἡ). -3. Memoria; μνήμη, ης (ἡ). -4. Senza ritegno; ἀνεμπόδιστος, ον· *avv.* ἀνεμποδίστως.
Ritemenza; *s. f.* φόβος, ου (ὁ).
Ritemere; *v. att.* περι-φοβέομαι=οῦμαι.
Ritemperare; *v. att.* πάλιν κατ-έχω.
Ritendere; *v. att.* ἐκ-τείνω.
Ritenenza; *s. f.* κατέχεσις, σεως (ἡ)· κατοχή, ῆς (ἡ)· ἐπίσχεσις, σεως (ἡ).
Ritenere; *v. att.* ἐπ-έχω· κατ-έχω (τι). -2. Conservare; διαι-σώζω· σώζω. -3. Carcerare; εἰς φυλακὴν βάλλω. -4. Impedire; ἀπο-κωλύω. -5. Tener a mente; παρα-κατ-έχω τῇ μνήμῃ· φυλάσσω ἐν τῇ μνήμῃ· διαι-μνημονεύω. -6. Ricettare; ἀνα-λαμβάνω· ὑπο-δέχομαι. -7. Governare; κυβερνάω=ῶ. -8. Ritenere il dono; ἀνα-λαμβάνω. -9. *N. pass.* ἐμαυτὸν ἀπ-έχω. -10. Arrestarsi; ἀνα-βάλλομαι· διατριβὴν ποιέω=ῶ.
Ritenevole; *add.* V. Ritenitivo.
Ritenitiva; *s. f.* μνήμη, ης (ἡ).
Ritenitivo; *add.* V. Retentivo.
Ritenitojo; *s. m.* V. Ritegno.
Ritenitore; *add.* κάτοχος, ον· διασώζων, ουσα, ον.
Ritentare; *v. att.* ἀνα-πειράω=ῶ· πάλιν πειράω=ῶ.
Ritentiva; *s. f.* V. Ritenitiva.
Ritenuta; } *s. f.* V. Ritegno. -2. Prudenza;
Ritenutezza; } σωφροσύνη, ης (ἡ).
Ritenuto; *p. pass.* κατισχόμενος, η, ον. -2. Prudente; εὐλαβής, ές· περίφρων, ον. -3. Andare ritenuto in alcuna cosa; πεφυλαγμένως προ-βαίνω.
Ritenzione; *s. f.* V. Ritenenza.
Riterminare; *v. att.* ὁρίζω.
Ritessere; *v. att.* πάλιν ὑφαίνω. -2. Ridire; δευτερόω=ῶ· παλιλλογέω=ῶ.
Ritessuto; *p. pass.* πάλιν ὑφαντός, ή, όν.
Ritignere; *v. att.* πάλιν βάπτω.
Ritimico; *add.* V. Ritmico.
Ritimo; *s. m.* V. Ritmo.
Ritingere; *v. att.* V. Ritignere.
Ritiramento; *s. m.* ἀναχώρησις, σεως (ἡ)· ἀναχώρημα, ατος (τό)· ὑπαγωγή, ῆς (ἡ).
Ritirare; *v. att.* σύρω· ἀνα-σπάω=ῶ. -2. Tirare in dentro; ἀνα-σύρω. -3. Liberare; ἐλευθερόω=ῶ· λυτρόομαι=οῦμαι. -4. *Intr.* Rientrar in sè stesso; ἐμαυτὸν συ-στέλλω. -5. *N. pass.* Ricoverarsi; ἀνα-χωρέω=ῶ· κατα-φεύγω. -6. Far ritirata; ἀνα-χωρέω=ῶ· ἀπ-έρχομαι ὀπίσω.
Ritirata; *s. f.* V. Ritiramento. -2. Sonare alla ritirata; τὸ ἀνακλητικὸν σημαίνω.
Ritiratamente; *avv.* χωρὶς· μουνάξ.
Ritiratezza; *s. f.* ἀναχώρησις, σεως (ἡ)· ἐρήμωσις, σεως (ἡ).
Ritiro; *s. m.* ἔρημος, ου (ὁ).

Ritmato; } *add.* ῥυθμικός, ή, όν.
Ritmico; }
Ritmo; *s. m.* ῥυθμός, οῦ (ὁ). -2. Senza ritmo; ἄρυθμος, ον. -3. Essere senza ritmo; ἀρυθμέω=ῶ.
Rito; *s. m.* ἔθος, εος-ους (τό)· νόμος, ου (ὁ). -2. Rito sacro; θεουργία, ας (ἡ)· ἱερά, ῶν (τά). -3. Che compie i riti divini; θεουργός, όν. -4. Che inizia ai riti sacri; ἱερομύστης, ου (ὁ)· ἱεροτελεστής, οῦ (ὁ)· ἱεροτελεστικός, ή, όν. -5. Iniziazione ai riti sacri; ἱεροτελεστία, ας (ἡ). -6. Ordinare un rito; ἱεροθετέω=ῶ. -7. Che ordina un rito; ἱεροθέτης, ου (ὁ). -8. L'ordinare un rito; ἱεροθεσία, ας (ἡ).
Ritoccamento; *s. m.* τὸ πάλιν καθάπτεσθαι.
Ritoccare; *v. att.* πάλιν καθ-άπτομαι, ἀφ-άπτομαι, ἐπι-λαμβάνομαι, ἐπι-ψαύω. -2. Toccare V. -3. Importunare replicando; παρ-εν-οχλέω=ῶ. -4. Ritoccare un'opera; πάλιν ἐλέγχω· ἐπ-αν-ορθόω=ῶ· ἀνα-σκευάζω.
Ritoccatura; *s. f.* } V. Ritoccamento.
Ritocco; *s. m.* }
Ritogliere; *v. att.* ἀφ-αιρέω=ῶ· ἀνα-λαμβάνω. -2. Che ha forza di ritogliere; ἀφαιρητικός, ή, όν.
Ritoglimento; *s. m.* ἀφαίρησις, σεως (ἡ).
Ritonare; *v. intr.* ἀνα-βροντάω=ῶ.
Ritondamente; *avv.* στρογγύλως.
Ritondamento; *s. m.* στρογγύλωσις, σεως (ἡ).
Ritondare; *v. att.* στρογγυλαίνω· στρογγυλεύω· στρογγυλίζω· στρογγύλλω· στρογγυλόω=ῶ· γυρόω=ῶ· γογγυζεύω· γογγυλίζω.
Ritondato; *s. m.* περίμετρος, ου (ἡ).
Ritondeggiare; *v. att.* V. Ritondare.
Ritondezza; *s. f.* } στρογγυλότης, ητος (ἡ)· στρογ-
Ritondità; *s. f.* } γύλευμα, ατος (τό)· στρόγγυλ-
Ritondo; *s. m.* } μα, ατος (τό).
Ritondo; *add.* στρογγυλοειδής, ές· στρογγύλος, ον· γόγγυλος, ον. -2. La cosa ritonda; στρογγύλευμα, ατος (τό)· στρόγγυλμα, ατος (τό)· στρογγύλωμα, ατος (τό). -3. Rendere ritondo; V. Ritondare. -4. Non ritondo; ἀπεριφερής, ές.
Ritorcere; *v. att.* ἀνα-κάμπτω· ἐπ-ανα-κάμπτω· στρεβλόω=ῶ. -2. Volgere altrove; ἀνα-στρέφω· ὑπο-στρέφω.
Ritorcimento; *s. m.* } ἀνάκαμψις, εως (ἡ)· συστρο-
Ritorcitura; *s. f.* } φή, ῆς (ἡ).
Ritorica; *s. f.* V. Rettorica.
Ritormentare; *v. att.* πάλιν βασανίζω.
Ritornabile; *add.* V. Ritornevole.
Ritornamento; *s. m.* } V. Ritorno.
Ritornanza; *s. f.* }
Ritornare; *v. intr.* ἀν-έρχομαι· ἐπ-αν-έρχομαι· νοστέω=ῶ. -2. Che non ritorna; ἀπερίτρεπτος, ον· ἀπερίτροπος, ον. -3. Ritornare insieme; συν-αν-έρχομαι· συν-ανα-χωρέω=ῶ· συγ-κατ-έρχομαι· συν-ανα-στρέφω· συν-ανα-κάμπτω. -4. Che può ritornare; νόστιμος, ον. -5. Ritornare a sè, *o* in sè; ἀνα-φρονέω=ῶ. -6. In sul suo; ἀμύνομαι τοῖς ὁμοίοις. -7. Nel suo cuore, *ravvedersi*; μετα-νοέω=ῶ. -8. Donde non si ritorna più; ἀδίαυλος, ον. -9. *Att.* Restituire; ἀνα-δίδωμι. -10. Ricondurre; ἐπ-αν-άγω.
Ritornato; *p. pass.* ἐπανελθών, οῦσα, οῦν.
Ritornata; *s. f.* V. Ritorno.
Ritornatore; *add.* ἀνερχόμενος, η, ον.
Ritornello; *s. m.* ἐπιμελῴδημα, ατος (τό).
Ritornevole; *add.* νόστιμος, ον.

Digitized by Google

Ritorno; *s. m.* ἐπάνοδος, ου (ἡ)· νόστος, ου (ὁ)· ὑποστροφή, ῆς (ἡ)· ἀπονόστησις, εως (ἡ). -2. Il giorno del ritorno; νόστιμον ἦμαρ, τος (τό). -3. Caricare di ritorno *(mercanzia che carica una nave nel porto dove ha smerciate le sue)*; ἀντι-φορτίζω.

Ritorno; *p. pass.* V. Ritornato.

Ritorre; *v. att.* V. Ritogliere.

Ritorta; *s. f.* δεσμός, οῦ (ὁ).

Ritorto; *p. pass.* ἀνακαμφθείς, εῖσα, έν.

Ritortola; *s. f.* V. Ritorta.

Ritortura; *s. f.* V. Ritorcimento.

Ritosare; *v. att.* ἀνα-κείρω· πάλιν ἀπο-κείρω.

Ritradurre; *v. att.* πάλιν μετα-φράζω.

Ritraere; Ritraggere; *v. att.* V. Ritrarre.

Ritraimento; *s. m.* V. Ritiramento.

Ritranquillare; *v. att.* πάλιν κατ-αλλάττω.

Ritrarre; *v. att.* ἀν-ελκύω· ἀν-έλκω· ἀφ-ελκύω· ἀφ-έλκω· ἀπο-σπάω. -2. Dimostrare, rappresentare; ἀπο-φαίνω. -3. Dipingere, o scolpire; ἀπ-εικάζω· εἰκονίζω· ἀπ-εικονίζω· δια-ζωγραφέω· ὑπο-τυπόω· γράφω. -4. Venire in cognizione; συν-ίημι. -5. Volgarizzare; μετα-φράζω. -6. *N. pass.* Liberarsi; ἐλευθερόομαι. -7. Pentirsi; μετα-νοέω. -8. Lasciar di fare; ὑφ-ίεμαί (τινος)· ἀφ-ίσταμαι· παύομαι· ἀπο-παύομαι· κατα-παύομαι· λήγω· ἀπο-λήγω.

Ritrascorrere; *v. att.* πάλιν παρ-έρχομαι.

Ritratta; *s. f.* V. Ritirata.

Ritrattabile; *add.* ἀποδοκιμαστέος, α, ον.

Ritrattamento; *s. m.* V. Ritrattazione.

Ritrattare; *v. att.* πάλιν πραγματεύομαι. -2. Disdire; ἀπο-δοκιμάζω· παλινῳδέω. -3. Fare il ritratto; V. Ritrarre § -3.

Ritrattazione; *s. f.* δευτέρα πραγματεία, ας (ἡ). -2. Il disdirsi; παλινῳδία, ας (ἡ).

Ritrattevole; *add.* V. Ritrattabile.

Ritrattino; *s. m.* εἰκόνιον, ου (τό).

Ritrattista; *s. c.* εἰκονογράφος, ον.

Ritratto; *s. m.* εἰκών, όνος (ἡ)· ἀπείκασμα', ατος (τό). -2. Far ritratti; V. Ritrarre § -3. -3. Risultamento V.

Ritremare; *v. intr.* πάλιν τρέμω.

Ritribuire; *v. att.* V. Retribuire.

Ritribuzione; *s. f.* V. Retribuzione.

Ritrinciare; *v. att.* ἀνα-τέμνω. -2. Togliere via; ἀφ-αιρέω.

Ritrincieramento; *s. m.* δεύτερος χάραξ, ακος (ὁ).

Ritrincerare; *v. att.* πάλιν χαρακόω.

Ritritare; *v. att.* πάλιν τρίβω.

Ritrogradagione; *s. f.* V. Retrogradazione.

Ritrogradare; *v. intr.* V. Retrogradare.

Ritrogrado; *add.* V. Retrogrado.

Ritroguardo; *s. m.* V. Retroguardo.

Ritrombare; *v. att.* κλάγγην δευτερόω.

Ritropico; *add.* V. Idropico.

Ritropisia; *s. f.* V. Idropisia.

Ritrosa; *s. f.* γαλέαγρα, ας (ἡ).

Ritrosaggine; *s. f.* V. Ritrosia.

Ritrosamente; *avv.* ἐναντίον· ὄπισθεν. -2. Con schifiltà; δυστραπέλως.

Ritrosare; *v. intr.* V. Ritrosire.

Ritrosia; *s. f.* δυστραπελία, ας (ἡ)· ἀντιλογία, ας (ἡ)· δυσπειθία, ας (ἡ)· ἄπειστον, ου (τό)· αὐθάδεια, ας (ἡ)· ἐναντίωσις, σεως (ἡ).

Ritrosire; *v. intr.* ἀνύπεικτος γίγνομαι.

Ritrosità; *s. f.* V. Ritrosia.

Ritroso; *add.* ἐναντίος, ον. -2. Calcitroso; δυστράπελος, ον· ἀνύπεικτος, ον· δύσπειστος, ον· αὐθάδης, ες. -3. A ritroso; *avv.* ὄπισθεν· ἀνεστραμμένως. -4. Andare a ritroso, fare il ritroso; ἀκκίζομαι. -5. Ritroso nel parlare; μισολογέω.

Ritrovabile; *add.* εὑρετός, ή, όν.

Ritrovamento; *s. m.* εὕρεσις, σεως (ἡ)· εὕρησις, σεως (ἡ)· ἀνεύρησις, σεως (ἡ)· ἀνεύρημα, ατος (τό).

Ritrovare; *v. att.* ἀν-ευρίσκω. -2. Ricercare minutamente; ἀν-ιχνεύω. -3. Ripigliare; ἀνα-λαμβάνω. -4. Ritrovare le costure, *percuotere*; πλήττω· δέρω. -5. *N. pass.* Essere presente; εἰμί· πάρ-ειμι. -6. Ritrovarsi con; συγ-γίγνομαι.

Ritrovata; *s. f.* V. Ritrovamento.

Ritrovato; *s. m.* V. Ritrovo.

Ritrovatore; *add.* εὑρετής, οῦ (ὁ)· εὑρετίς, ίδος (ἡ).

Ritrovo; *s. m.* συνδιατριβή, ῆς (ἡ)· συνουσία, ας (ἡ)· συνουσιασμός, οῦ (ὁ).

Rittamente; *avv.* V. Dirittamente.

Ritto; *s. m.* πρόσθεν μέρος, εος-ους (τό). -2. Ogni ritto ha il suo rovescio; πάντων ἀμοιβή. -3. Da ritto e da rovescio; πανταχῆ.

Ritto; *add.* ἀνορθωθείς, εῖσα, έν· ὀρθός, ή, όν. -2. Destro; δεξιός, ά, όν.

Ritto; *avv.* V. Dirittamente.

Rituale; *s. m.* ἱεροφαντική (βίβλος), ῆς (ἡ).

Rituffare; *v. att.* πάλιν βάπτω.

Riturramento; *s. m.* ἐμφραγμός, οῦ (ὁ).

Riturare; *v. att.* πάλιν ἐμ-φράττω.

Riturbare; *v. att.* πάλιν ἐν-οχλέω.

Riudire; *v. att.* πάλιν ἀκούω.

Riumiliare; *v. att.* ταπεινόω.

Riungere; *v. att.* πάλιν ἀλείφω.

Riunimento; *s. m.* e

Riunione; *s. f.* συναγωγή, ῆς (ἡ)· σύζευξις, εως (ἡ)· συναφή, ῆς (ἡ). -2. Concordia, riconciliazione; διαλλαγή, ῆς (ἡ)· ἑταιρία, ας (ἡ).

Riunire; *v. att.* πάλιν συν-άπτω, συ-ζεύγνυμι. -2. Riconciliare; δι-αλλάττω. -3. Riunire insieme; συν-αθροίζω.

Riurtare; *v. att.* πάλιν ἐπ-εύγω.

Riuscimento; *s. m.* συμβαῖνον, οντος (τό)· ἀπόβασις, σεως (ἡ)· τέλος, εος-ους (τό)· τελευτή, ῆς (ἡ). -2. Felice riuscimento; κατόρθωμα, ατος (τό).

Riuscire; *v. intr.* ἐξ-ορμάω· πάλιν ἐξ-έρχομαι. -2. Avere effetto; συμ-βαίνω. -3. Divenire; ἀπο-βαίνω· γίγνομαι. -4. Sbrigarsi; ἐμαυτὸν ἐ-π-αλλάττω. -5. Essere utile; ὠφελέω. -6. Venire alla conclusione; καθ-ήκω. -7. Riuscire bene, a bene; κατ-ορθόω· καλῶς πράττω· πρὸς ἀγαθοῦ γίγνομαι. -8. Male, a male; πρὸς κακοῦ γίγνομαι· κακῶς πράττω. -9. Riuscire in qualche luogo, *rispondervi*; ἀπο-βλέπω· βλέπω (πρός τι). -10. La finestra riesce nella strada; ἡ θυρὶς βλέπει εἰς τὴν ὁδόν.

Riuscita; *s. f.* ἔξοδος, ου (ἡ). -2. Profitto; προκοπή, ῆς (ἡ). -3. Successo; συμβαῖνον, οντος (τό)· ἀπόβασις, σεως (ἡ)· τέλος, εος-ους (τό)· τελευτή, ῆς (ἡ). -4. Avere la riuscita in un luogo, *rispondervi*; ἀπο-βλέπω· βλέπω (πρός τι). -5. Buona riuscita; εὐπραγία, ας (ἡ)· εὐτυχία, ας (ἡ)· εὐτύχημα, ατος (τό). -6. Aver buona riuscita; καλῶς ἀποβαίνω. -7. Mala riuscita; ἀτυχία, ας (ἡ)· δυστυχία, ας (ἡ). -8. Aver mala riuscita; κακῶς ἀπο-βαίνω.

Digitized by Google

Riva; *s. f.* ὄχθη, ης (ἡ)· ἀκτή, ῆς (ἡ)· χεῖλη, ῶν (τά). -2. Riva riva; παρὰ τὴν ἀκτήν. -3. Luogo; τόπος, ου (ὁ). -4. Termine; τέλος, εος-ους (τό). -5. Posto sulla riva, vicino alla riva; παράκτιος, ον.

Rivale; *s. m.* ἀντίζηλος, ον· ζηλότυπος, ον· ἀνταγωνιστής, οῦ (ὁ)· ἀνταγωνιζόμενος, η, ον. -2. Rivale in un'arte; ἀντίτεχνος, ον. -3. Essere rivale; ἀντι-μνηστέω-ῶ· ἀνταγωνιζόμενός εἰμι.

Rivalersi; *v. intr.* V. Rifarsi.

Rivalicare; *v. att.* πάλιν δια-περάω-ῶ· δια-περαιόω-ῶ.

Rivalidare; *v. intr.* V. Rinvalidare.

Rivalità; *s. f.* ζηλοτυπία, ας (ἡ)· ἀντιπαραγγελία, ας (ἡ).

Rivangare; *v. att.* ἀνα-σκάπτω. -2. Ricercare; ἀν-ιχνεύω.

Rivarcare; *v. att.* πάλιν μετα-βαίνω.

Rivedere; *v. att.* ἀνα-βλέπω. -2. Esaminare di nuovo; ἐξ-ετάζω.

Rivedimento; *s. m.* ἐπίσκεψις, εως (ἡ)· ἐποπτεία, ας (ἡ).

Riveditore; *add.* ἐποπτήρ, ῆρος (ὁ)· ἐποπτής, οῦ (ὁ)· ἔφορος, ου (ὁ).

Riveditura; *s. f.* V. Rivedimento.

Rivelabile; *add.* ἀνάπτυχος, ον.

Rivelamento; *s. m.* ἀποκάλυψις, εως (ἡ)· ἀνακάλυψις, εως (ἡ)· ἀνάπτυξις, εως (ἡ)· δήλωσις, σεως (ἡ).

Rivelare; *v. att.* ἀπο-καλύπτω· ἀνα-καλύπτω· δια-καλύπτω· ἐκ-καλύπτω· ἀνα-πτύσσω· δηλόω-ῶ.

Rivelativo; *add.* ἀποκαλυπτικός, ή, όν· ἐκκαλυπτικός, ή, όν· δηλωτικός, ή, όν.

Rivelato; *p. pass.* ἀποκεκαλυμμένος, η, ον· ἀνάπτυκος, ον· ἀνάπτυχος, ον.

Rivelatore; *add.* ἀποκαλύπτων, ουσα, ον.

Rivelazione; *s. f.* V. Rivelamento.

Rivellino; *s. m.* πρόβολος, ου (ὁ). -2. Dare un rivellino, *bastonata*; δέρω. -3. Fare un rivellino; ἐπι-τιμάω-ῶ.

Rivendagnola; *s. f.* V. Rivendugliolo.

Rivenderia; *s. f.* V. Baratteria.

Rivendere; *v. att.* ἀνα-πιπράσκω· προ-πωλέω-ῶ· ἀνα-πωλέω-ῶ· παλιγκαπηλεύω.

Rivendicare; *v. att.* πάλιν ἐκ-δικέω-ῶ· ἀμύνομαι. -2. Richiedere nei tribunali; ἀπ-αιτέω-ῶ.

Rivenditore; *add.* e

Rivendugliolo; *add.* προπωλέων, ουσα, ον· προπώλης, ου (ὁ)· παλιγκάπηλος, ου (ὁ)· παλίμπωλος, ον.

Rivenire; *v. intr.* ἀν-ἐρχομαι. -2. Ricuperare il sentimento; ἐμαυτὸν ἀνα-λαμβάνω.

Riverberamento; *s. m.* ἀνταν-άκλασις, σεως (ἡ).

Riverberare; *v. att.* ἀντ-ανα-κλάω-ῶ. -2. Che riverbera; ἀνταυγής, ές.

Riverberazione; *s. f.* / Reverbero; *s. m.* } V. Riverberamento.

Riverdire; *v. intr.* V. Rinverdire.

Riverente; *add.* V. Reverente.

Riverentemente; *avv.* V. Reverentemente.

Riverenza; *s. f.* V. Reverenza.

Riverenziare; *v. att.* V. Reverire.

Rivergognarsi; *v. intr.* V. Vergognarsi.

Riverire; *v. att.* V. Reverire.

Riversamento; *s. m.* ἔκχυσις, σεως (ἡ).

Riversare; *v. att.* ἐκ-χέω-ῶ. -2. Sbaragliare; δια-σπείρω. -3. *Intr.* πλημμυρέω-ῶ· πλημμυρίζω· πλημμύρω.

Riversibile; *add.* διαδόσιμος, ον.

Riversibilità; *s. f.* διαδόσιμον, ου (τό).

Riverso; *s. m.* ἔκχυσις, σεως (ἡ).

Riverso; *add.* πρωθύστερος, ον.

Rivertere; *v. att.* συ-στρέφω.

Rivertire; *v. att.* V. Convertire.

Rivesciare; *v. att.* V. Rovesciare.

Rivescio; *s. m.* V. Rovescio.

Rivestire; *v. att.* πάλιν ἱματίζω· ἀμφι-έννυμι· ἀμπ-έχω (τινά τινι).

Rivetta; *s. f. dim.* ἀνθίδιον, ου (τό).

Rivetto; *s. m. dim.* ῥυάκιον, ου (τό).

Rivicello; *s. m. dim.* V. Ruscello.

Riviera; *s. f.* ὄχθη, ης (ἡ). -2. Del mare; ἀκτή, ῆς (ἡ). -3. Fiume; ποταμός, οῦ (ὁ).

Rivilicare; *v. att.* δια-ζητέω-ῶ.

Rivincere; *v. att.* πάλιν νικάω-ῶ. -2. Ricuperare; ἀνα-κτάομαι-οῦμαι· ἀνα-λαμβάνω· ἀνα-κομίζομαι.

Rivincita; / Rivinta; } *s. f.* ἀνακομιδή, ῆς (ἡ)· ἀνάκτησις, σεως (ἡ).

Riviscello; *s. m.* V. Ruscello.

Rivisita; *s. f.* δευτέρα ἐπίσκεψις, εως (ἡ). -2. Rendimento di visita; δεύτερος ἀσπασμός, οῦ (ὁ).

Rivisitare; *v. att.* πάλιν ἐπι-σκοπέω-ῶ. -2. Rendere la visita; ἀντ-ασπάζομαι.

Rivista; *s. f.* ἐπίσκεψις, εως (ἡ). -2. Rassegna V.

Rivivare; *v. att.* V. Ravvivare.

Rivivere; *v. intr.* V. Risorgere.

Rivivificare; *v. att.* V. Ravvivare.

Rivivire; / Riviviscere; } *v. intr.* V. Risorgere.

Rivo; *s. m.* ῥύαξ, ακος (ὁ)· ῥεῖθρον, ου (τό). -2. Fiume; ποταμός, οῦ (ὁ).

Rivocabile; *add.* ἐπανάκλητος, ον.

Rivocagione; *s. f.* / Rivocamento; *s. m.* } V. Rivocazione.

Rivocare; *v. att.* ἀνα-καλέω-ῶ· ἐπ-ανα-καλέω-ῶ. -2. Annullare il fatto; ἀκυρόω-ῶ· ἄκυρον ποιέω-ῶ.

Rivocazione; *s. f.* ἀνάκλησις, σεως (ἡ).

Rivolare; *v. intr.* πάλιν πέτομαι.

Rivolere; *v. intr.* πάλιν βούλομαι.

Rivoletto; *s. m. dim.* ῥυάκιον, ου (τό).

Rivolgere; *v. att.* ἀνα-στρέφω· μετα-στρέφω· περι-στρέφω· ἴλλω. -2. Rimutare; ἐν-αλλάττω. -3. Esaminare colla mente; κατα-νοέω-ῶ. -4. Che non si rivolge; ἄστρεπτος, ον. -5. Acconcio a rivolgere; μεταστρεπτικός, ή, όν. -6. Rivolgere celeremente; αἰόλλω. -7. Rivolgere sotto; ὑπ-ίλλω. -8. *N. pass.* ἀνα-στρέφομαι. -9. Mutarsi di parere; ἐναντίαν γνώμην μετα-λαμβάνω.

Rivolgimento; *s. m.* ἀναστροφή, ῆς (ἡ)· ὑποστροφή, ῆς (ἡ)· περιστροφή, ῆς (ἡ). -2. Sconvolgimento; ἐναλλαγή, ῆς (ἡ)· ὄχλος, ου (ὁ)· θόρυβος, ου (ὁ). -3. Rivolta, ribellione; ἀνάστασις, σεως (ἡ)· ἀναστασία, ας (ἡ)· στάσις, σεως (ἡ)· νεωτερισμός, οῦ (ὁ). -4. Che non eccita rivolta, libero da rivolta; ἀστασίαστος, ον.

Rivollare; *v. att.* V. Rivolgere.

Rivolo; *s. m. dim.* V. Rivoletto.

Rivolta; *s. f.* V. Rivolgimento.

Rivoltare; *v. att.* V. Rivolgere.

Rivoltatina; *s. f. dim.* ἐλαφρὰ μεταστροφή, ῆς (ἡ).

Rivolto; *add.* στρεφθείς, εῖσα, έν. -2. Passato; παρακείμενος, η, ον. -3. Rivolto fissamente; ἀτενής, ές. -4. Rivolto via; *avv.* ἀποτροπάδην.

Rivoltolamento; *s. m.* περιστροφή, ῆς (ἡ).

Rivoltolare; *v. att.* περι-ελίττω· περι-στρέφω.

Digitized by Google

Rivoltura; *s. f.* V. Rivolgimento. -2. Artifiziosa rappresentanza; τέχνη, ης (ἡ).
Rivoluzione; *s. f.* περίοδος, ου (ἡ). -2. Ribellione; ἀπόστασις, σεως (ἡ)· στᾶσις, σεως (ἡ)· νεωτερισμός, οῦ (ὁ)· ἀποστασία, ας (ἡ).
Rivolvere; *v. att.* V. Rivolgere.
Rivomitare; *v. att.* πάλιν ἐμέω=ῶ.
Rivotare; *v. att.* πάλιν ἀπο-κενόω=ῶ.
Rivulso; *add.* V. Staccato.
Rizzaffare; *v. att.* V. Rinzaffare.
Rizzamento; *s. m.* ἀνάστασις, σεως (ἡ).
Rizzare; *v. att.* αἴρω·ἐπ-αί-ρω· ἐγείρω. -2. Drizzare; δι-ευθύνω· ἀν-ορθόω=ῶ.
Roba; *s. f.* χρῆμα, ατος (τό)· οὐσία, ας (ἡ). -2. Masserizie; σκεύη, ῶν (τά)· ἔπιπλα, ων (τά)· κατασκευή, ῆς (ἡ). -3. Viveri; ἐδώδιμα, ων (τά)· ἐδέσματα, ων (τά). -4. Merci; ὤνια, ων (τά)· ἐμπλοκή, ῆς (ἡ). -5. Veste; ἐσθής, ῆτος (ἡ).
Robare; *v. att.* V. Rubare.
Robetta; Robettina; Robiccia; Robicciuola; *s. f. dim.* χρηματίον, ου (τό).
Roborare; *v. att.* V. Corroborare.
Roborativo; *add.* V. Corroborativo.
Robustamente; *avv.* λίαν· ἰσχυρῶς· καρτερῶς· ἐρρωμένως.
Robustezza; *s. f.* ἀλκή, ῆς (ἡ)· ἰσχύς, ύος (ἡ)· ῥώμη, ης (ἡ)· κράτος, εος=ους (τό)· ἀκμή, ῆς (ἡ).
Robusto; *add.* ἰσχυρός, ά, όν· ἀνδρεῖος, α, ον· ἐρρωμένος, η, ον· ῥωμαλέως, ων.
Rocaggine; *s. f.* V. Raucedine.
Rocca; *s. f. Cittadella;* ἀκρόπολις, εως (ἡ)· ἄκρα, ας (ἡ). -2. Roccia; ἀπότομος, ου (ἡ πέτρα).
Rocca; *s. f. Strumento per filare;* ἠλακάτη, ης (ἡ).
Roccata; *s. f.* σταθμηθέν, ῶτος (τό).
Roccia; *s. f.* ἀπότομος, ου (ὁ)· πέτρα, ας (ἡ). -2. Immondizia, sudiciume; ἄση, ης (ἡ).
Rocco; *s. m.* ποιμενικὴ ῥάβδος, ου (ἡ).
Rochezza; *s. f.* βράγχος, ου (ὁ).
Roco; *add.* βραγχός, ή, όν· βραγχώδης, ες· βραγχαλέος, α, ον. -2. Rendere roco; ἐγ-κέρχνω. -3. Essere roco; βραγχιάω=ῶ.
Rodente; *p. pres.* κατατρώγων, ουσα, ον.
Rodere; *v. att.* κατα-τρώγω· ἐρέπτομαι· βρύκω. -2. Mangiare; ἐσθίω. -3. Mordere; δάκνω. -4. Rodersi il freno, le mani; τά χείλη ἐσθίω· ἐν τῇ ζύμῃ κεῖμαι.
Rodimento; *s. m.* βρῶσις, σεως (ἡ)· δηγμός, οῦ (ὁ)· τρῶξις, εως (ἡ).
Roditore; *add.* κατατρώγων, ουσα, ον.
Roditura; *s. f.* V. Rodimento.
Rododafne; *s. m.* ῥοδοδάφνη, ης (ἡ).
Rododendro; *s. m.* ῥοδόδενδρον, ου (τό).
Rodomontata; *s. f.* V. Rodomonteria.
Rodomonte; *s. m.* ἀλαζών, όνος (ὁ, ἡ).
Rodomonteria; *s. f.* ἀλαζονεία, ας (ἡ)· ἀλαζόνευμα, ατος (τό).
Roffia; *s. f.* νεφέλη, ης (ἡ).
Rogare; *v. att.* ὑπο-γράφω.
Rogatore; *add.* ὑπογραφεύς, έως (ὁ).
Rogazione; *s. f.* V. Preghiera.
Roggio; *add.* V. Rosso.
Rogito; *s. m.* ὑπογραφή, ῆς (ἡ).
Rogna; *s. f.* ψώρα, ας (ἡ)· ψωρίασις, σεως (ἡ). -2. Avere la rogna; ψωριάω=ῶ. -3. Che ha la rogna; ψωραλέος, α, ον· ψωρός, ά, όν· ψωρώδης, ες.
Rognire; *v. intr.* γρυλλίζω.
Rognone; *s. m.* V. Arnione.
Rognoso; *add.* ψωρώδης, ες· ψωραλέος, α, ον· ψόρος, ον. -2. Essere rognoso; ψωριάω=ῶ.
Rogo; *s. m.* πυρά, ᾶς (ἡ). -2. Accendere il rogo; ὑφ-άπτω πυράν. -3. Innalzare il rogo; πυρὰν νέω=ῶ.
Rogo; *s. m. Specie di pruno;* βάτος, ου (ὁ).
Rogumare; *v. intr.* V. Rugumare.
Rollo; *s. m.* V. Ruolo.
Romajolo; *s. m.* V. Ramajuolo.
Romanamente; *avv.* ῥωμαϊκῶς· ῥωμαϊστί.
Romano; *s. m. Contrappeso;* ἀντισήκωσις, σεως (ἡ).
Romanzo; *s. m.* μῦθος, ου (ὁ).
Romba; *s. f.* V. Rombola.
Rombare; *v. intr.* μορμυρίζω· μορμύρω· βομβαίνω· βομβέω=ῶ. -2. Fare strepito; γογγύζω· ψοφέω=ῶ· θροέω=ῶ· θορυβέω=ῶ· ῥοθέω=ῶ· κυμαίνω.
Rombazzo; *s. m.* ψόφος, ου (ὁ)· γογγυσμός, οῦ (ὁ). -2. Fare rombazzo; V. Rombare.
Rombo; *s. m.* ψόφος, ου (ὁ). -2. *Figura rettilinea;* ῥόμβος, ου (ὁ).
Romboidale; Romboide; *add.* ῥομβοειδής, ές· ῥομβώδης, ες.
Rombola; *s. f.* σφενδόνη, ης (ἡ).
Rombolare; *v. att.* σφενδονάω=ῶ· σφενδονίζω.
Rombolatore; *add.* σφενδονήτης, ου (ὁ)· σφενδονιστής, οῦ (ὁ).
Romea; *add. f.* V. Romeo.
Romeaggio; *s. m.* ἀποδημία, ας (ἡ). -2. Andare in romeaggio; ἀπο-δημέω=ῶ.
Romeo; *add.* ἀπόδημος, ον· ἀποδημητής, οῦ (ὁ).
Romice; *s. m.* λάπαθον, ου (τό).
Romlo; *s. m.* V. Romore.
Romire; *v. intr.* V. Romoreggiare.
Romitaggio; *s. m.* V. Romitorio.
Romitano; Romitesco; Romitico; *add.* ἐρημιτικός, ή, όν.
Romito; *s. m.* ἐρημίτης, οῦ (ὁ)· ἀναχωρητής, οῦ (ὁ).
Romito; *add. Solitario;* μόνος, η, ον.
Romitojo; Romitorio; Romitoro; *s. m.* ἔρημος, ου (ἡ).
Romore; *s. m.* ψόφος, ου (ὁ)· ψόφημα, ατος (τό)· σμαραγή, ῆς (ἡ). -2. Fama; φήμη, ης (ἡ). -3. Tumulto; θόρυβος, ου (ὁ). -4. *Delle onde;* φλοισβός, οῦ (ὁ). -5. Che non ha rumore d'intorno; ἀκατήχητος, ον. -6. Far romore; V. Romoreggiare. -B'. *Risentire;* μέμφομαι. -7. Che fa forte rumore; μεγαλοσμάραγος, ον· βαρύφθογγος, ον. -8. Discendere con romore; δια-κανάζω. -9. Levare a romore; κατα-στασιάζω· ἄνω καὶ κάτω ποιέω=ῶ. -10. Levare a romore insieme; συγκατα-στασιάζω. -11. Senza rumore; ἀσμάραγος, ον· ἀψόφητος, ον· ἄψοφος, ον· ἄφλοισβος, ον· ἄθροος=ους, οον=ουν· ἀκέων, ουσα, ον· ἄκλυτος, ον· *avv.* ἀψοφητί· ἄκην. -12. Urtare con rumore; ἀράσσω.
Romoreggiamento; *s. m.* ψόφησις, σεως (ἡ).
Romoreggiante; *p. pres.* ψοφητικός, ή, όν· ψωφώδης, ες. -2. Assai, molto romoreggiante; πολύψοφος, ον· πολυῤῥάθαγος, ον· πολύκροτος, ον· πολυκέλαδος, ον· πολύῤῥοθος, ον·

Digitized by Google

Romoreggiare; *v. intr.* ψοφέω-ῶ· βρέμω· βρομέω-ῶ· σμαραγέω-ῶ· σμαραγίζω· κτυπέω-ῶ. -2. Romoreggiare molto; ὑπερ-ηχέω-ῶ. -3. Che altamente, assai romoreggia; μεγαλοσμάραγος, ον· πολυηχής, ές· μεγαλόβρομος, ον· πολύβρομος, ον· πολύφλοισβος, ον. -4. Romoreggiare contro; ἀντι-βομβέω-ῶ. -5. Romoreggiare insieme; συμ-βρέμω -6. Romoreggiare intorno; περι-βομβέω-ῶ. -7. Romoreggiar di sotto; ὑπο-βρέμω. -8. Romoreggiar intorno nello stesso tempo; συμ-περι-βομβέω-ῶ.

Romorio; *s. m.* V. Romore.

Romoroso; *add.* πολυπτόητος, ον.

Rompere; *v. att.* ῥήγνυμι· ῥηγνύω· πόρα-βρήγνυμι· ϑραύω· παρα-ϑραύω· κατα-ϑραύω· ϑλάω-ῶ· κατα-ϑλάω-ῶ· κλάω-ῶ· κατα-κλάω-ῶ· τρίβω. -2. Fendere; σχίζω. -3. Fiaccare, indurre stanchezza; ἀσϑενόω-ῶ. -4. Fugare, vincere; κατα-βάλλω. -5. Infrangere; συν-τρίβω. -6. Rompere insieme; συγ-κατα-ϑλάω-ῶ· συγ-κατα-κλάω-ῶ. -7. Rompere affatto; δια-ϑλάω-ῶ. -8. Rompere il capo altrui; παρ-ενοχλέω-ῶ (τινι). -9. Rompere la fede; λύω πίστιν. -10. Rompere il digiuno; νηστείαν κατα-κλάζω. -11. La guerra; πολέμου ἄρχομαι. -12. Una lancia; μάχομαι. -13. Rompere in mare; ναυαγέω-ῶ. -14. Rompere la pace; εἰρήνην διαλύω. -15. Rompere la parola; λόγον δια-κόπτω. -16. Il proponimento; γνώμην ἐν-αλλάττω. -17. Il sonno; ἀν-εγείρω ἐξ ὕπνου. -18. La terra; γῆν κατα-τέμνω. -19. *N. pass.* Adirarsi; ἀπ-εχϑάνομαι. -20. Disfarsi; ἀφανίζομαι. -21. Rompersi a ridere; γέλωτι ϑνήσκω. -22. Facile a rompersi; V. Rompevole. -23. Che non può rompersi; ἄῤῥηκτος, ον.

Rompevole; *add.* εὔκλαστος, ον· εὔϑραυστος, ον· ῥηκτός, ή, όν.

Rompicapo; *add.* ἀνιαρός, ά, όν.

Rompicollo; *add.* πανώλεϑρος, ον. -2. A rompicollo; προπετῶς.

Rompimento; *s. m.* κάταξις, εως (ή)· ῥῆξις, εως (ή)· ἀνάκλασις, σεως (ή). -2. Inosservanza; ὕβρισμα, ατος (τό).

Rompitore; *add.* ῥήκτης, ου (ὁ).

Rompitura; *s. f.* V. Rottura.

Ronca; *s. f.* ὀρέπανον, ου (τό).

Roncare; Roncheggiare; *v. intr.* βοτανίζω.

Ronchio; *s. m.* V. Bernoccolo.

Ronchioso; Ronchiuto; *add.* τραχύς, εῖα, ύ· ὀγκώδης, ες.

Roncigliare; *v. att.* ἀγκιστρεύω.

Ronciglio; *s. m.* ἄγκιστρον, ου (τό). -2. Pigliar con ronciglio; V. Roncigliare.

Ronco; *s. m.* δρεπάνη, ης (ή). -2. Essere nel ronco; ἐν ἀπορίᾳ εἰμι.

Roncola; *s. f.* πλάγμα, ατος (τό).

Roncone; *s. m.* V. Ronco.

Ronda; *s. f.* ἐφοδεία, ας (ή)· περιπόλησις, σεως (ή)· περιόδευσις τῶν φρουρῶν, σεως (ή). -2. Che fa la ronda; V. Rondinó. -3. Fare la ronda; ἐφ-οδεύω· ἐφ-οδεύομαι· ἐν φρουρᾷ εἰμι· κωδωνοφορέω-ῶ. -4. Il capo, l'ufficiale della ronda; περιπολάρχης, ου (ὁ)· περιπόλαρχος, ου (ὁ).

Rondare; *v. intr.* ἐφ-οδεύω· ἐφ-οδεύομαι.

Rondina; *s. f.* V. Rondine.

Rondinare; *v. intr.* V. Rondare.

Rondine; *s. f.* χελιδών, όνος (ή). -2. Di rondine; χελιδόνειος, ον. -3. Una rondine non fa primavera; μία χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ.

Rondinella; *s. f.* V. Rondine.

Rondinetta; Rondinino; *s. m.* *dim.* χελιδονεύς, έως (ὁ).

Rondino; *add.* κωδωνοφόρος, ον· ἐφοδευτής, οῦ (ὁ)· περίπολος, ον.

Rondinotto; *s. m.* *dim.* V. Rondinetta.

Rondone; *s. m.* V. Rondine.

Ronzamento; *s. m.* περιόδευσις, σεως (ή).

Ronzare; *v. intr.* βομβαίνω· βομβάζω· βομβέω-ῶ· περι-κτυπέω-ῶ. -2. Andar a zonzo; πλανάομαι-ῶμαι.

Ronzino; *s. m.* ἵππος, ου (ὁ)· κέλης, ητος (ὁ).

Ronzlo; *s. m.* e

Ronzo; *s. m.* βόμβος, ου (ὁ)· κτύπος, ου (ὁ)· κέλαδος, ου (ὁ)· ψόφος, ου (ὁ). -2. Far ronzio; V. Ronzare.

Ronzone; *s. m.* μέγας ἵππος, ου (ὁ).

Rorare; *v. att.* V. Inrugiadare.

Rorario; *s. m.* ῥωράριος, ου (ὁ).

Rorastro; *s. m.* βρυωνία, ας (ή).

Rorido; *add.* δροσώδης, ες· ἔνδροσος, ον.

Rosa; *s. f.* ῥόδον, ου (τό). -2. Cespuglio di rose; ῥοδέα, ας (ή)· ῥοδών, ῶνος (ὁ)· ῥοδωνία, ας (ή). -3. Che ha colore di rosa; ῥοδόχροος-ους, οον ους. -4. Coronato di rose; ῥοδοστριφής, ές. -5. Estratto di rose; ῥοδόσταγμα, ατος (τό)· ῥοδόστακτον, ου (τό). -6. Fatto di rose; ῥόδινος, η, ον· ῥόδιος, α, ον· ῥοδέις, εσσα, εν. -7. Mele con rose; ῥοδόμελι, ιτος (τό). -8. Che ha molte rose; πολύῤῥοδος, ον. -9. Che ha odore di rosa; ῥοδόπνοος-οῦς, οον-οῦν. -10. Che porta, che produce rose; ῥοδοφόρος, ον. -11. Preparato con rose; ῥοδωτός, ή, όν. -12. Simile a rosa; ῥοδοειδής, ές. -13. Essere simile a rosa, ornare di rose; ῥοδονίζω. -14. Venditore di rose; ῥοδοπώλης, ου (ὁ). -15. Vino apparecchiato con rose; ῥοδίτης οἶνος, ου (ὁ).

Rosaceo; *add.* ῥόδινος, η, ον· ῥόδιος, α, ον.

Rosajo; *s. m.* ῥοδών, οῦ (τό)· ῥοδών, ῶνος (ὁ)· ῥοδωνία, ας (ή).

Rosato; *add.* V. Rosaceo.

Roscido; *add.* V. Rugiadoso.

Rosecchiare; *v. att.* V. Rosicchiare.

Roseida; *s. f.* V. Rosolla.

Rosellina; *s. f.* ῥόδον, ου (τό). -2. Dar roselline, *adulare*; ϑωπεύω· κολακεύω.

Roseo; *add.* ῥοδόχροος-ους, οον-ουν. -2. Che ha le braccia rosee; ῥοδόπηχυς, υ. -3. Che ha roseo il volto; ῥόδωπος, όν. -4. Dalle rosee dita; ῥοδοδάκτυλος, ον. -5. Con rosee mani; ῥοδόχειρ, ειρος (ὁ, ή). -6. Con peplo roseo; ῥοδόπεπλος, ον. -7. Che ha rosei i piedi; ῥοδόσφυρος, ον. -8. Che ha roseo seno; ῥοδόκολπος, ον. -9. Tingere di color roseo; ῥοδίζω. -10. Tinto in color roseo; ῥοδοβαφής, ές.

Roseto; *s. m.* ῥοδών, όνος (ὁ)· ῥοδωνία, ας (ή).

Rosetta; *s. f.* *dim.* μικρὸν ῥόδον, ου (τό).

Rosicare; *v. att.* V. Rosicchiare.

Rosicatura; *s. f.* V. Rodimento.

Rosicchiare; *v. att.* κατα-τρώγω· περι-τρώγω.

Rosignoletto; Rosignoluzzo; *s. m.* *dim.* ἀηδονίδεύς, έως (ὁ).

Rosignuolo; *s. m.* ἀηδών, όνος (ὁ)· ἀηδώ, όος-οῦς (ή)· φιλομήλα, ης (ή). -2. Simile al canto del rosignuolo; ἀηδόνειος, ον.

Digitized by Google

Rosino; *add.* V. Roseo.
Rosmarino; *s. m.* V. Ramerino.
Roso; *p. pass.* βρωτός, ή, όν. -2. Assai roso; πολύβρωτος, ον. -3. Non roso; ἄβρωτος, ον.
Rosolare; *v. att.* φρύγω· περι-καίω.
Rosolato; *p. pass.* περίκαυστος, ον.
Rospo; *s. m.* φρῦνος, ου (ὁ).
Rossastro; *add.* ὑπερυθριαόμενος, η, ον· ὑπέρυθρος, ον. -2. Non rossastro; ἀφοίνιστος, ον.
Rosseggiare; *v. intr.* ὑπ-ερυθριάω-ῶ· ἐρυθραίνομαι.
Rossello; Rossetto; *add.* ὑπόπυρρος, ον· ὑπέρυθρος, ον.
Rossezza; *s. f.* ἐρύθημα, ατος (τό).
Rossicante; *add.* V. Rossastro.
Rossicare; *v. intr.* V. Rosseggiare.
Rossiccio; *add.* V. Rossetto.
Rossichire; Rossignare; *v. intr.* V. Rosseggiare.
Rossigno; Rossino; *add.* V. Rossetto.
Rosso; *add.* ἐρυθρός, ά, όν· ἐρυθραῖος, α, ον. -2. Alquanto rosso; ὑπερυθής, ές· ὑπέρυθρος, ον. -3. Rosso e bianco; ἐρυθρόλευκος, ον. -4. Rosso e nero; ἐρυθρομέλας, αινα, αν. -5. Rosso pallido; ἐρυθρόχλωρος, ον. -6. Che ha aspetto rosso; ἐρυθρίας, ου (ὁ). -7. Che ha la chioma rossa; ἐρυθρόκομος, ον. -8. Che ha color rosso; ἐρυθρόχροος-ους, οον-ουν. -9. Cosperso di rosso; ἐρυθροποίκιλος, ον. -10. Che ha le dita rosse; ἐρυθροδάκτυλος, ον. -11. Diventar rosso; ἐρυθραίνομαι· ἐρυθριάω-ῶ. -12. Diventar rosso più degli altri; ὑπερ-πυρριάω-ῶ. -13. Con linee rosse; ἐρυθρόγραμμος, ον. -14. Che ha macchie rosse; ἐρυθρόστικτος, ον. -15. Che ha nocciolo rosso; ἐρυθροκάρδιος, ον. -16. Che ha la pelle rossa; ἐρυθρόχρως, ωτος (ὁ, ἡ). -17. Che ha piedi rossi; ἐρυθρόπους, ουν (οδος). -18. Tingere in rosso; ἐρυθραίνω· ἐρυθροδανόω-ῶ. -19. Tinto in rosso; ἐρυθρόβαπτος, ον· ἐρυθροβαφής, ές. -20. Che ha il volto rosso; ἐρυθροπρόσωπος, ον. -21. Che ha le zolle rosse; ἐρυθρόβωλος, ον. -22. Non reso rosso; ἀφοίνιστος, ον. -23. Il rosso, il torlo dell'uovo; λέκιθος, ου (ὁ).
Rossore; *s. m.* ἐρυθρότης, ητος (ἡ)· ἐρυθρίασις, σεως (ἡ)· ἐρύθημα, ατος (τό). -2. Vergogna; αἰδώς, όσ-οῦς (ἡ)· αἰσχύνη, ης (ἡ). -3. Dare rossore; ἐν-τρέπω.
Rosta; *s. f.* ῥιπίδιον, ου (τό).
Rosticci; *s. m. pl.* σκωρία, ας (ἡ).
Rostigioso; *add.* τραχύς, εῖα, ύ.
Rostrale; Rostrato; *add.* ῥυγχωτός, ή, όν.
Rostri; *s. m. pl.* ἔμβολα, ων (τά).
Rostro; *s. m. Becco degli uccelli;* ῥύγχος, εος-ους (τό)· στόμα, ατος (τό)· ῥάμφος, εος-ους (τό).
Rosume; *s. m.* Rosura; *s. f.* βρῶσις, σεως (ἡ)· δῆγμός οῦ (ὁ)· δῆγμα, ατος (τό).
Rota; *s. f.* V. Ruota.
Rotaja; *s. f.* τροχιά, ᾶς (ἡ).
Rotamento; *s. m.* V. Rotazione.
Rotare; *v. att.* γυρόω-ῶ· τροχοδινέω-ῶ· κυκλόω-ῶ· περι-ελίσσω· δινέω-ῶ. -2. Punire col supplizio della ruota; τροχηλακίζω· τροχηλατέω-ῶ.
Rotato; *add.* τροχήλατος, ον· τροχηλατούμενος, η, ον.
Rotazione; Roteamento; *s. f.* δίνησις, σεως (ἡ)· ῥόμβος, ου (ὁ).
Roteare; *v. att.* V. Rotare.
Roteazione; *s. f.* V. Rotazione.
Rotella; Rotelletta; Rotellina; *s. f. dim.* τροχίσκος, ου (ὁ).
Rotolamento; *s. m.* γύρωμα, ατος (τό).
Rotolare; *v. att.* γυρόω-ῶ· κυλινδέω-ῶ· κυλίω· ἀλινδέω-ῶ· ἀλίνδω. -2. Rotolare altrove; μετα-κυλινδέω-ῶ. -3. Rotolare via; ἀπο-κυλινδέω-ῶ. -4. Rotolare qua e là; δια-κυλινδέω-ῶ. -5. Rotolarsi; κυλινδέομαι-οῦμαι.
Rotolato; *p. pass.* γυρωθείς, εῖσα, έν· κυλιστός, ή, όν. -2. Assai rotolato; πολυκυλίνδητος, ον.
Rotolo; *s. m.* κύλινδρος, ου (ὁ).
Rotolone, A Rotoloni; *avv.* κύκλῳ.
Rotondamente; *avv.* στρογγύλως.
Rotondare; Rotondeggiare; *v. att.* V. Ritondare.
Rotondezza; Rotondità; *s. f.* V. Ritondezza.
Rotondo; *add.* V. Ritondo.
Rotta; *s. f.* ῥῆξις, εως (ἡ). -2. Sconfitta; ἧττα, ης (ἡ)· ἧσσημα, ατος (τό)· φυγή, ῆς (ἡ)· τροπή, ῆς (ἡ). -3. Cacciare, mettere in rotta; ἡττάω-ῶ· τρέπομαί (τινα)· φυγὴν ποιέω-ῶ (τινι)· κατα-τροπόομαι-οῦμαι. -4. Andare, fuggire in rotta; φεύγω· εἰς φυγὴν τρέπομαι.
Rottame; *s. m.* κλᾶσμα, ατος (τό)· θραύσματα, ων (τά). -2. Ridurre in rottami; συγ-χώννυμι.
Rottamente; *avv.* V. Precipitosamente.
Rottezza; *s. f.* V. Rottura.
Rotto; *s. m.* ῥῆξις, εως (ἡ). -2. È tra 'l rotto e lo stracciato; ὁ κρὰς τὸν κρᾶτα. -3. Uscirne pel rotto della cuffia; ἀζήμιος ἔπ-ειμι.
Rotto; *add.* κεκλασμένος, η, ον· τετριμμένος, η, ον· τριπτός, ή, όν· ῥηκτός, ή, όν. -2. Infranto e malconcio; πληγαῖς ἐντετριμμένος, η, ον. -3. Sconfitto; ἡττηθείς, εῖσα, έν. -4. Subito nell' ira; ὀργίλος, η, ον. -5. Inclinato grandemente; ἐπίφορος, ον· ἐπιῤῥηπής, ές. -6. Interrotto, non continuato; διεῤῥηγμένος, η, ον. -7. Assai rotto; πολύθραυστος, ον. -8. Non rotto; ἔθραυστος, ον.
Rottorio; *s. m. Cauterio;* καυτήριον, ου (το).
Rottura; *s. f.* V. Rotto.
Rotula; *s. f.* ἐπιγονίς, ίδος (ἡ)· μύλη, ης (ἡ).
Rovajo; *s. m. Borea;* βορέας, ου (ὁ)· βορρᾶς, ᾶ (ὁ).
Rovella; Rovello; *s. m.* Θυμός, οῦ (ὁ)· ὀργή, ῆς (ἡ).
Roventare; *v. att.* ἐμ-πυρίζω· πυρόω-ῶ· πυρακτόω-ῶ.
Rovente; *add.* ἐμπυρούμενος, η, ον· διάπυρος, ος. -2. Ferro rovente; μύδρος, ου (ὁ).
Roventezza; *s. f.* ἐμπυρισμός, οῦ (ὁ).
Rovere; *s. c.* δρῦς, υός (ὁ).
Rovereto; *s. m.* δρυμός, οῦ (ὁ)· *plur.* δρυμά, ῶν (τά)· δρυμών, ῶνος (ὁ).
Roverla; *s. f.* V. Roveto.
Rovero; *s. m.* V. Rovere.
Roversare; *v. att.* V. Rovesciare.
Rovesciamento; *s. m.* ἀνατροπή, ῆς (ἡ)· ἔκχυσις, σεως (ἡ).
Rovesciare; *v. att.* ἐκ-χέω-ῶ· ἀνα-τρέπω· κατα-βάλλω. -2. Abbattere V. -3. Precipitare V. -4. Voltar sottosopra; κατα-στρέφω. -5. Rovesciare ogni cosa; πάντα συγ-κατα-ῤῥίπτω. -6. Che non si può rovesciare; ἀπερίστρεπτος, ον.

Digitized by Google

Rovesciato; *p. pass.* ἐκχυθείς, εῖσα, έν· ἀνάστροφος, ον.
Rovescio; *s. m.* τὸ ὄπισθεν (μέρος). -2. *Subita caduta d'acqua*; αἰφνίδιος ὄμβρος, ου (ὁ). -3. Rovesci d'acqua, *cavalloni*; ὕδατος χύσις, σεως (ἡ). -4. Riprensione; ἐπιτίμησις, σεως (ἡ). -5. Fare un rovescio; ἐπι-τιμάω-ῶ. -6. L'opposto; ἐναντίον, ου (τό).
Rovescio; *add.* ἐναντίος, α, ον. -2. Supino; ὕπτιος, α, ον. -3. A rovescio; ὑπτίως. -4. Fare a rovescio; ἐναντία πράττω. -5. Stare, essere rovescio; ὑπτιάζω. -6. Lo stare rovescio; ὑπτίασις, σεως (ἡ). -7. Tutto al rovescio; πὰν τουναντίον.
Rovescio; Rovescione; Rovescioni; *avv.* ὑπτίως. -2. Cadere rovescioni; ὑπτιάζω.
Roveto; *s. m.* ἀκανθών, ῶνος (ὁ).
Rovigliamento; *s. m.* ταραχή, ῆς (ἡ).
Rovigliare; *v. att.* ταράττω· ἀνα-κινέω-ῶ· μοχλεύομαι.
Rovina; *s. f.* e
Rovinamento; *s. m.* ὑπόπτωσις, σεως (ἡ)· κατάπτωσις, σεως (ἡ). -2. La cosa rovinata; ἐρείπιον, ου (τό). -3. Sterminio, sconfitta; ἧττα, ης (ἡ). -4. Violenza; ἁρπορά, ᾶς (ἡ). -5. Andare in rovina; ἀπ-όλλυμαι· ἀπο-φθίνομαι· ἀπο-φθίομαι. -6. Luogo pieno di rovine; ἐρειπιών, ονος (ὁ). -7. Mandare in rovina; ἐρείπω· ἀπ-όλλυμι· παρ-απ-όλλυμι· ἀκρωτηριάζω· ἀπο-φθίω.
Rovinare; *v. att.* κατα-βάλλω· πορθέω-ῶ. -2. Dissipare; δαπανάω-ῶ. -3. Precipitare; κρημνίζω. -4. Perdere; ὄλλυμι. -5. Sterminare; κατα-στρέφομαι· ἐρείπω. -6. Rovinare affatto; δι-απ-όλλυμι. -7. *Intr.* κατα-πίπτω· κατα-φέρομαι.
Rovinato; *p. pass.* συμπεπτωκώς, υῖα, ός. -2. Spiantato; ἄπληρος, ον.
Rovinatore; *add.* πορθέων, ουσα, ον· πορθητής, οῦ (ὁ).
Rovinevole; *add.* V. Rovinoso.
Rovinevolmente; *avv.* V. Rovinosamente.
Rovinio; *s. m.* κατάπτωσις, σεως (ἡ). -2. Precipizio; κρημνός, οῦ (ὁ). -3. Gran rumore; πάταγος, ου (ὁ).
Rovinosamente; *avv.* μεθ' ὁρμῆς.
Rovinoso; *add.* καταφορικός, ή, όν· δεινός, ή, όν· κρημνώδης, ες. -2. Assai rovinoso; πολυκήριος, ον.
Rovistare; Rovistiare; *v. att.* μετα-κινέω-ῶ· μοχλεύομαι· στρέφω· κατα-σκοπέω-ῶ.
Rovistico; *s. m. T. bot.* κύπρος, ου (ὁ).
Rovistio; *s. m.* μετακίνησις, σεως (ἡ).
Rovisto; *add.* V. Robusto.
Rovistolare; *v. att.* V. Rovistare.
Rovo; *s. m.* βάτος, ου (ἡ).
Rozzamente; *avv.* ἀκόμψως· τραχέως· ἀγροϊκῶς· παχυμερέστερον· παχυμερῶς.
Rozzezza; *s. f.* e
Rozzità; *s. f.* ἧξεστον, ου (τό)· τραχύτης, ητος (ἡ)· ἀνάρμοστον, ου (τό). -2. Zoticheza; ἀπειρία, ας (ἡ)· ἀγροϊκία, ας (ἡ)· ἀπαιδευσία, ας (ἡ)· ἀμουσία, ας (ἡ).
Rozzo; *add.* ἧξεστος, ον· ἀδιάπλαστος, ον. -2. Zotico; ἄπειρος, ον· ἀγροϊκός, ή, όν· ἀπαίδευτος, ον· ἄμουσος, ον· ἀμαθής, ές.
Rozzore; Rozzume; *s. m.* V. Rozzezza.
Ruba; *s. f. Rapina*; ἁρπαγμός, οῦ (ὁ)· ἅρπαγμα, ατος (τό)· κλέπος, εσους (τό)· κλοπία, ας (ἡ)· κλοπή, ῆς (ἡ). -2. Mettere a ruba; ἄγω καὶ φέρω. -3. Andare a ruba; ἀφ-αιρέομαι-οῦμαι.
Rubacchiamento; *s. m.* κλεπτοσύνη, ης (ἡ).
Rubacchiare; *v. att.* κλέπτω· ὑπο-κλέπτω.
Rubadore; *add.* V. Rubatore.
Rubagione; *s. m.* V. Rubamento.
Rubalda; *s. f.* κόρυς, υθος (ἡ).
Rubaldaglia; *s. f.* V. Ribaldaglia.
Rubalderia; *s. f.* V. Ribalderia.
Rubaldo; *add.* V. Ribaldo.
Rubaldone; *add.* V. Ribaldone.
Rubamento; *s. m.* V. Ruba.
Rubare; *v. att.* κλέπτω· κλοπεύω· ἁρπάζω· ἀφ-αιρέομαι-οῦμαι. -2. Che molto ruba; πολυκλόπος, ον. -3. Che non ruba; ἄκλεπτος, ον. -4. Rubare cose sacre; ἱεροσυλάω-ῶ. -5. Il rubare cose sacre; ἱεροσύλημα, ατος (τό). -6. Rubare a vicenda; ἀντ-εκ-κλέπτω. -7. Da rubarsi; ἁρπαγμαῖος, α, ον· ἁρπάγιμος, ον.
Rubaria; *s. f.* V. Ruberia.
Rubato; *p. pass.* κλεφθείς, εῖσα, έν· κλεπτός, ή, όν. -2. Non rubato; ἄκλοπος, ον.
Rubatore; *add.* κλέπτης, ου (ὁ)· φώρ, φορός, (ὁ)· κλέπτις, ιδος (ἡ)· κλοπεύς, έως (ὁ)· κλέπτειρα, ας (ἡ).
Rubatura; *s. f.* V. Ruberia.
Rubeccio; *add.* ἐρυθρός, ά, όν.
Rubellagione; *s. f.* Rubellamento; *s. m.* V. Ribellione.
Rubellante; *add.* V. Ribellante.
Rubellare; *v. att.* V. Ribellare.
Rubellazione; Rubellione; V. Ribellione.
Rubello; *add.* V. Ribelle.
Rubeo; *add.* V. Rosseggiante.
Ruberia; *s. f.* V. Rubamento.
Rubestezza; *s. f.* V. Robustezza.
Rubesto; *add.* V. Robusto.
Rubicante; *add.* V. Rosseggiante.
Rubicondare; *v. intr.* V. Rosseggiare.
Rubicondo; *add.* V. Rosseggiante.
Rubido; *add.* V. Ruvido.
Rubificare; *v. att.* ἐρυθραίνω.
Rubificativo; *add.* ἐρυθραίνων, ουσα, ον.
Rubigine; *s. f.* V. Ruggine.
Rubiglia; *s. f.* βροβος, ου (ὁ).
Rubiglione; *s. m.* λάθυρος, ου (ὁ).
Rubino; *s. m.* λυχνίτης (λίθος); ου (ὁ).
Rubinuzzo; *s. m. dim.* λυχνιτάριον, ου (τό).
Rubizzo; *add.* V. Fresco.
Rubo; *s. m.* V. Rovo.
Rubore; *s. m.* V. Rossore.
Rubrica; *s. f. Argilla rossa*; μίλτος, ου (ἡ). -2. Di rubrica; μίλτινος, η, ον. -3. Che scava rubrica; μιλτωρύχος, ον. -4. Simile a rubrica; μιλτώδης, ες. -5. Splendido di rubrica; μιλτόπρεπτος, ον. -6. Tinto di rubrica; μίλτειος, ον.
Rubro; *s. m.* V. Rovo.
Rubro; *add.* V. Rosso.
Rucolare; *v. intr.* V. Ruzzolare.
Ruddo; Rude; *add.* V. Rozzo.
Rudimento; *s. m.* προπαίδευμα, ατος (τό)· προπαιδεία, ας (ἡ)· στοιχείωσις, σεως (ἡ).
Rudità; *s. f.* V. Rozzezza.
Ruere; *v. att.* V. Precipitare.
Ruffa; *s. f.* ὄχλος, ου (ὁ). -2. Quel che vien di

Digitized by Google

ruffa in raffa sen va di buffa in baffa; ἀλῶν δὲ φόρτος ἔνθεν ἦλθεν ἔνθ' ἔβη.
Ruffata; *s. f.* V. Sgraffio.
Ruffianare; *v. intr.* μαστροπεύω.
Ruffianeccio; *s. m.* V. Ruffianesimo.
Ruffianeggiare; *v. intr.* V. Ruffianare.
Ruffianeria; *s. f.* V. Ruffianesimo.
Ruffianesco; *add.* μαστροπικός, ή, όν·
Ruffianesimo; *s. m.* / Ruffianesmo; *s. m.* / Ruffianla; *s. f.* } μαστροπεία, ας (ἡ).
Ruffiano; *add.* μαστροπός, οῦ (ὁ, ἡ)· μαστρύς, ύος (ὁ)· μαστροπίς, ίδος (ἡ)· μαστροπικός, ή, όν.
Ruffo; *add.* πυῤῥός, ά, όν.
Ruffola; *s. f.* V. Ruffa.
Ruga; *s. f.* ῥυτίς, ίδος (ἡ). -2. *Specie di verme;* κάμπη, ης (ἡ). -3. Senza rughe; ἀῤῥυτίδωτος, ον.
Ruggere; *v. intr.* V. Rugghiare.
Rugghiamento; *s. m.* βρυχηθμός, οῦ (ὁ)· βρύχημα, ατος (τό).
Rugghiare; *v. intr.* βρύχω· βρυχάομαι=ῶμαι. -2. Che rugge; βρυχαλέος, α, ον· βρυχητικός, ή, όν· βριήπυος, ον. -3. Che rugge cupamente; βαρύκομπος, ον.
Rugghio; *s. m.* V. Rugghiamento.
Ruggine; *s. f.* ἰός, οῦ (ὁ). -2. *Del grano;* ἐρυσίβη, ης (ἡ). -3. Odio; μῖσος, εος=ους (τό). -4. Simile a ruggine; ἰώδης, ες· ἐρυσιβώδης, ες.
Rugginente; *add.* V. Rugginoso.
Rugginire; *v. intr.* ἰόομαι=οῦμαι.
Rugginoso; *add.* ἰώδης, ες· ἐρυσιβώδης, ες.
Ruggio; *s. m.* V. Rugghiamento.
Ruggire; *v. intr.* V. Rugghiare.
Ruggito; *s. m.* V. Rugghiamento.
Rugiada; *s. f.* δρόσος, ου (ὁ). -2. Non bagnato da rugiada; ἀπειρόδροσος, ον. -3. Coperto di rugiada; δροσοείμων, ον. -4. Coprire di rugiada; δροσίζω. -5. Fortificato dalla rugiada; δροσοπαγής, ές. -6. Con molta rugiada; πολύδροσος, ον. -7. Che porta rugiada; δροσοφόρος, ον. -8. Spandere rugiada; δροσοβολέω=ῶ. -9. Che spande rugiada; δροσόβολος, ον.
Rugiadetto; *add.* e
Rugiadoso; *add.* δροσερός, ά, όν· δρόσιμος, η, ον· δρόσινος, η, ον· δροσόεις, εσσα, εν· δροσώδης, ες. -2. Bagnato; διάβροχος, ον.
Rugosità; *s. f.* ῥυτῶδες, εος=ους (τό).
Rugoso; / Rugottato; } *add.* ῥυτώδης, ες.
Rugumare; *v. intr.* ἀνα-μασσάομαι=ῶμαι· μηρυκάζω· μηρυκάομαι=ῶμαι· ἀνα-πολέω=ῶ τὴν τροφήν. -2. Riconsiderare; ἀνα-πολέω=ῶ· ἀνα-πολίζω· ἐξετάζω.
Rugumazione; *s. f.* ἀναπόλησις, σεως (ἡ)· μηρυκισμός, οῦ (ὁ).
Ruina; *s. f.* / Ruinamento; *s. m.* } V. Rovina.
Ruinare; *v. att.* V. Rovinare.
Ruinazione; *s. f.* V. Rovina.
Ruinoso; *add.* V. Rovinoso.
Ruire; *v. att.* V. Rovinare.
Rumare; *v. intr.* V. Rugumare.
Ruminante; *add.* μηρυκάζων, ουσα, ον.
Ruminare; *v. intr.* V. Rugumare.
Ruminatore; *add.* V. Ruminante.
Ruminazione; *s. f.* V. Rugumazione.

Rumore; *s. m.* V. Romore.
Rumoreggiamento; *s. m.* V. Romoreggiamento.
Rumoreggiare; *v. intr.* V. Romoreggiare.
Rumoroso; *add.* V. Romoroso.
Runciglio; *s. m.* V. Ronciglio.
Ruolo; *s. m.* λεύκωμα, ατος (τό)· κατάλογος, ου (ὁ)· πίναξ, ακος (ὁ)· διάγραμμα, ατος (τό).
Ruota; *s. f.* τροχός, οῦ (ὁ)· κύκλος, ου (ὁ). -2. Asse della ruota; ἄξων, ονος (ὁ). -3. Girar sulla ruota, mettere sulla, sotto la ruota; τροχίζω. -4. Mosso per mezzo di ruota; τροχήλατος, ον. -5. Chi fa muovere la ruota; τροχηλάτης, ου (ὁ). -6. Piccola ruota; τρόχιον, ου (τό)· τροχίσκος, ου (ὁ). -7. Raggio della ruota; κνήμη, ης (ἡ)· κνημία, ας (ἡ).
Rupe; *s. f.* πέτρα, ας (ἡ)· σπιλάς, άδος (ἡ)· ἀπορῥώξ, ῶγος (ἡ)· καταῤῥώξ, ῶγος (ἡ). -2. Scoglio; σκόπελος, ου (ὁ)· χοιράς, άδος (ἡ). -3. A modo di rupe; πετρηδόν. -4. Arrampicarsi, salire su rupi; πετροβατέω=ῶ. -5. Chi si arrampica, sale su rupi; πετροβάτης, ες. -6. Atto ad arrampicarsi su rupi; πετροβατικός, ή, όν. -7. Coperto da rupi; πετρηρεφής, ές. -8. Che cresce sulle rupi; πετροφυής, ές. -9. Di rupe; πετρώδης, ες. -10. Che dimora fra rupi; πετροδύμων, ον (οντος). -11. Che dorme fra rupi; πετρόκοιτος, ον. -12. Formato di rupi; πετρήρης, ες· πέτρινος, ον. -13. Che ha grandi rupi; μεγαλόπετρος, ον. -14. Nato da rupe; πετρηγενής, ές. -15. Che ha rupi nere; μελάμπετρος, ον. -16. Pieno di rupi; πετρήεις, εσσα, ω. -17. Precipitato da una rupe; πετρόῤῥιφής, ές. -18. Che produce rupi; πετροποιός, όν. -19. Che rompe le rupi; πετροκόπος, ον. -20. Che scorre da una rupe; πετρόῤῥυτος, ον. -21. Simile a rupe; ἀντίπετρος, ον.
Rurale; *add.* ἀγροικός, ή, όν· ἄγριος, α, ον.
Ruscellettino; / Ruscelletto; / Ruscellino; } *s. m. dim.* ῥυάκιον, ου (τό).
Ruscello; *s. m.* ῥύαξ, ακος (ὁ)· ῥεῖθρον, ου (τό).
Rusignuolo; *s. m.* V. Rosignuolo.
Ruspa; *s. f.* V. Razzolio.
Ruspare; *v. intr.* V. Razzolare.
Ruspezza; *s. f.* V. Ruvidezza.
Russare; *v. intr.* ῥέγχω· ῥέγχομαι.
Russo; *s. m.* ῥόγχος, ου (ὁ)· ῥογμός, οῦ (ὁ)· ῥέγξις, εως (ἡ).
Rusticaggine; *s. f.* V. Rustichezza.
Rusticale; *add.* V. Rustico.
Rusticalmente; *avv.* e
Rusticamente; *avv.* ἀγροίκως· ἀγρίως. -2. Comportarsi rusticamente; ἀγροικίζομαι· ἀγροικεύομαι.
Rusticano; *add.* V. Rustico.
Rusticare; *v. intr.* χωριάζω.
Rustichevole; *add.* V. Rustico.
Rustichezza; / Rusticità; } *s. f.* ἀγροικία, ας (ἡ)· ἀγριοσύνη, ης (ἡ)· ἀγριότης, ητος (ἡ).
Rustico; *add.* ἀγροικός, ή, όν· ἄγριος, ον = α, ον. ἀγρεῖος, α, ον. -2. Contadino; ἀγρονόμος, ου (ὁ)· ἀγροιώτης, ου (ὁ). -3. Modo rustico di vivere; ἀγριοσύνη, ης (ἡ). -4. Aver maniere rustiche; ἀγροικεύομαι. -5. Comportarsi da rustico; ἀγροικίζομαι. -6. Diventar rustico; ἀπ-αγριόομαι=οῦμαι. -7. Rendere rustico; ἀπ-αγριάζω. -8. Da rustico; V. Rusticamente. -9. Zotico; ἀμαθής, ές· ἀπαίδευτος, ον· ἄμουσος, ον.

Digitized by Google

Ruta; *s. f.* πήγανον, ου (τό)· ῥύτη, ης (ἡ). -2. Di ruta; πηγανηρός, ά, όν. -3. Fatto di ruta; πηγάνινος, η, ον· πηγανόεις, εσσα, εν. -4. Preparato colla ruta; πηγανίτης, ου (ὁ)· πηγανῖτις, ιδος (ἡ). -5. Simile alla ruta; πηγανόεις, εσσα, εν· πηγανώδης, ες. -6. Essere simile alla ruta; πηγανίζω.

Rutaceo; Rutale; *add.* πηγανηρός, ά, όν.

Rutato (Olio); *s. m.* πηγανέλαιον, ου (τό).

Rutetta; *s. f. dim.* πηγάνιον, ου (τό).

Rutilare; *v. intr.* V. Rifulgere.

Rutilio; *add.* V. Scintillante.

Ruttare; Rutteggiare; *v. intr.* ἐρυγχάνω· ἐρεύγομαι. -2. Mandar fuori; ἐκ-βάλλω.

Rutto; *s. m.* ἐρυγμός, οῦ (ὁ)· ἔρευγμα, ατος (τό).

Ruvidamente; *avv.* ἀγροίκως· οὐκ ἀστείως.

Ruvidezza; Ruvidità; *s. f.* Rustichezza.

Ruvido; *add.* ἄξεστος, ον· ἄν-αφος, ον.

Ruvistare; *v. att.* V. Rovistare.

Ruvistico; *s. m.* κύπρος, ου (ἡ).

Ruzzamento; *s. m.* παίγνιον, ου (τό).

Ruzzare; *v. intr.* παίζω.

Ruzzo; *s. m.* V. Ruzzamento.

Ruzzola; *s. f.* τροχός, οῦ (ὁ).

Ruzzolare; *v. att.* περι-ελίττω· προ-κυλινδέομαι ουμαι.

S

Sabaot; *s. m.* Σαβαώθ *ind.*

Sabatesimo e Sabbatesimo; *s. m.* σαββατισμός, οῦ (ὁ). -2. Fare il sabatesimo; σαββατίζω.

Sabatico; Sabatino; *add.* σαββατικός, ή, όν.

Sabato; *s. m.* e

Sabbato; *s. m.* σάββατον, ου (τό). -2. Celebrare il sabato; σαββατίζω. -3. La celebrazione del sabato; σαββατισμός, οῦ (ὁ). -4. Tempio in cui si celebra il sabato; σαββατεῖον, ου (τό).

Sabbia; *s. f.* ψάμαθος, ου (ἡ)· ψάμμος, ου (ἡ)· ψάμμη, ης (ἡ)· κονία, ας (ἡ). -2. Avvoltolarsi nella sabbia; ἐγ-κονιάομαι=οῦμαι. -3. Di sabbia, fatto di sabbia; ψάμμινος, η, ον. -4. Immergere nella sabbia; ψαμμίζω. -5. L'immergere nella sabbia; ψαμμοχωσία, ας (ἡ). -6. Mescolato con sabbia; ψαμμωτός, ή, όν. -7. Che si nasconde, s'immerge nella sabbia; ψαμμοδύτης, ου (ὁ). -8. Il nascondere nella sabbia; ψαμμισμός, οῦ (ὁ). -9. Quanti sono i grani di sabbia; ψαμαθηδόν. -10. Simile a sabbia; ψαμαθώδης, ες· ψαμμοειδής, ές. -11. Che sta, vive nella sabbia; ψαμαθῆς, ῖδος (ἡ).

Sabbiare; *v. att.* κονιάω=ῶ.

Sabbioncello; *s. m. dim.* ψαμμάδιον, ου (τό).

Sabbione; *s. m.* ψάμμος, ου (ἡ).

Sabbioniccio; Sabbionino; Sabbionoso; *add.* V. Sabbioso.

Sabbioso; *add.* ψαμμώδης, ες· ψαμμαθώδης, ες· ψάμμινος, η, ον· ψάμμιος, α, ον. -2. Con terreno sabbioso; ψαμμόγεως, ων. -3. Assai sabbioso; πολυψάμματος, ον· πολύψαμμος, ον.

Sacca; Saccaja; *s. f.* πήρα, ας (ἡ).

Saccardello; *s. m.* βλάξ, ακός (ὁ).

Saccardo; *s. m.* σκευοφόρος, ου (ὁ).

Saccarello; *s. m. dim.* μαρσύπιον, ου (τό).

Saccente; *add.* εἰδήμων, ον. -2. Che presume di sapere; οἰησίσοφος, ον· οἰησίφρων, ον. -3. Astuto; πολύμητις, εος (ὁ, ἡ)· πανοῦργος, ον.

Saccentemente; *avv.* εἰδημόνως· σοφῶς. -2. Presuntuosamente; πανούργως.

Saccenteria; *s. f.* φλυαρια, ας (ἡ)· εἴησις, σεως (ἡ).

Saccentino; Saccentone; Saccentuzzo; *add.* οἰησίσοφος, ον· οἰησίφρων, ον.

Saccheggiamento; *s. m.* V. Saccheggio.

Saccheggiare; *v. att.* πορθέω-ῶ· ἀπο-συλάω=ῶ· κατα-συλάω=ῶ· ἐκ-πορθέω=ῶ· προ-νομεύω· λᾐζομαι· σκυλάω=ῶ· συλάω=ῶ· συλεύω. -2. Saccheggiare templi; ἱεροσυλάω=ῶ.

Saccheggiato; *p. pass.* πορθητός, ἐσα, ἐν. -2. Non saccheggiato; ἀπρονόμευτος, ον· ἀσκύλευτος, ον· ἀλήϊστος, ον.

Saccheggiatore; *add.* πορθήτωρ, ορος (ὁ)· προνομευτής, οῦ (ὁ)· συλήτης, ου (ὁ)· συλήτωρ, ορος (ὁ)· συλήτειρα, ας (ἡ)· συλήτρια, ας (ἡ)· σκυλευτής, οῦ (ὁ)· σκυλήτρια, ας (ἡ).

Saccheggio; *s. m.* V. Sacco § -8.

Sacchetta; Sacchettina; Sacchettino; Sacchetto; *s. f. m.* μαρσύπιον, ου (τό)· σακκίον, ου (τό).

Sacciutello; *add.* V. Saccentuzzo.

Sacciutezza; *s. f.* V. Saccenteria.

Sacciuto; *add.* V. Saccente.

Sacco; *s. m.* ἔσκος, ου (ὁ)· θύλακος, ου (ὁ)· σάκκος, ου (ὁ). -2. Fare, empier il sacco; συν-άγω πανταχόθεν. -3. Tornare colle trombe nel sacco; λύκος ἔχανεν. -4. Egli è come dare in un sacco rotto; πρὸς κώρυκον γυμνάζομαι. -5. Con un solo sacco; μονόπτηρος, ον. -6. *Specie di panno roxzo e grossolano;* σάκκος, ου (ὁ). -7. Portar abito a guisa di sacco, vestire il sacco; σακκοφορέω=ῶ. -8. *Saccheggio;* λήϊστός, οῦ (ὁ)· ἐκπόρθησις, σεως (ἡ)· προνομία, ας (ἡ)· σύλη, ης (ἡ)· σκυλεία, ας (ἡ)· σκύλευσις, σεως (ἡ). -9. Dare, fare il sacco, mandare, porre, mettere a sacco; V. Saccheggiare. -10. Venire alle peggiori del sacco; ὑπερβαλλόντως ἐρίζω.

Saccoccia; *s. f.* πήρα, ας (ἡ).

Saccolo; *s. m. dim.* V. Sacchetto.

Saccomanno; *s. m.* V. Saccardo. -2. Saccheggiamento; V. Sacco § 8.

Sacconcello; Sacconcino; *s. m. dim.* προσκεφαλίδιον, ου (τό).

Saccone; *s. m.* στρωμνή, ῆς (ἡ)· τύλη, ης (ἡ)· τυλεία, ας (ἡ)· τυλῆϊον, ου (τό).

Saccuccia; *s. f.* V. Saccoccia.

Saccuccio; Sacculo; *s. m. dim.* V. Sacchetto.

Sacello; *s. m.* ναΐδιον, ου (τό).

Sacerdotale; *add.* ἱερατικός, ή, όν. -2. Ufficio sacerdotale; ἱερατολία, ας (ἡ)· ἱερατεία, ας (ἡ)· ἱερωσύνη, ης (ἡ).

Digitized by Google

Sacerdotalmente; *avv.* ἱερατικῶς.
Sacerdotatico; *s. m.* V. Sacerdozio.
Sacerdote; *s. m.* ἱερεύς, έως (ὁ)· θεοκόλος, ου (ὁ, ἡ)· θεοκόρος, ου (ὁ, ἡ). -2. Essere sacerdote; ἱεράομαιῶμαι· θεοκολέω-ῶ· ἱερατεύω. -3. Sommo sacerdote; ἱεροπόλος, ου (ὁ)· ἱεράρχης, ου (ὁ)· ἱεροφάντης, ου (ὁ). -4. Essere sommo sacerdote; ἱεροπολέω-ῶ· ἱεραρχέω-ῶ. -5. Che uccide sacerdoti; ἱεροκτόνος, ον. -6. Il collegio dei sacerdoti; τῶν ἱερέων ἑταιρία, ας (ἡ). -7. L'ordine dei sacerdoti; τῶν ἱερέων τάξις, εως (ἡ). -8. Ordinazione dei sacerdoti; ἱεροτελιστία, ας (ἡ)· τῶν ἱερέων τελετή, ῆς (ἡ).
Sacerdotesco; *add.* V. Sacerdotale.
Sacerdotessa; *s. f.* ἱέρεια, ας (ἡ)· ἱερίς, ίδος (ἡ).
Sacerdoto; *s. m.* V. Sacerdote.
Sacerdozio; *s. m.* ἱερωσύνη, ης (ἡ)· ἱερεία, ας (ἡ)· ἱερατεία, ας (ἡ)· ἱεράτευμα, ατος (τό).
Sacerdozio; *add.* V. Sacerdotale.
Sacra; *s. f.* V. Sagra.
Sacramentale; *add.* μυστικός, ή, όν.
Sacramentalmente; *avv.* μυστικῶς.
Sacramentare; *v. att.* ἱερα μυστήρια δίδωμι. -2. Giurare; ὄμνυμι.
Sacramentario; *s. m.* ἱεροφαντική, ῆς (ἡ).
Sacramento; *s. m.* μυστήριον, ου (τό)· ἁγιασμός, οῦ (ὁ)· τελετή, ῆς (ἡ). -2. L'Eucaristia; ἱερὸν μυστήριον, ου (τό)· Εὐχαριστία, ας (ἡ). -3. Giuramento; ὅρκος, ου (ὁ). -4. Far sacramento; ὄμνυμι.
Sacrare; *v. att.* ἱερεύω· ἱερόω-ῶ.
Sacrario; *s. m.* V. Sacrestia.
Sacrato; *s. m.* ἱερὰ χώρα, ας (ἡ)· ἄσυλον, ου (τό).
Sacrato; *add.* ἱερωθείς, εῖσα, έν.
Sacrestia; *s. f.* ἄδυτον, ου (τό)· ἱεροθήκη, ης (ἡ)· ἱεροφυλάκιον, ου (τό)· ἱερατεῖον, ου (τό). -2. Entrare in sacrestia, *parlare di cose sacre in mezzo a discorsi profani*; τῇ γῇ τὸν οὐρανὸν ἀνα-μίγνυμι.
Sacrificamento; *s. m.* V. Sacrificazione.
Sacrificare; *v. att.* θύω· κατα-θύω· ἱεροθυτέω-ῶ· ἱεροποιέω-ῶ· θυσιάζω. -2. Dedicare; ἱερώω· ἱερόω-ῶ· καθ-αγίζω. -3. Immolare; ἐπι-σφάζω. -4. Che non sacrifica; ἄθυτος, ον. -5. Sacrificare buoi; βουθυτέω-ῶ. -6. Sacrificare pecore; μηλοσφαγέω-ῶ. -7. Sacrificare per la vittoria; ἐπὶ νίκια θύω.
Sacrificato; *p. pass.* ἐπισφαγείς, εῖσα, έν· ἱερόθυτος, ον. -2. Sacrificato a Dio; θεόθυτος, ον.
Sacrificatore; *add.* ἱερεύς, έως (ὁ)· ἱεροθύτης, ου (ὁ)· ἱεροποιός, οῦ (ὁ)· ἱερουργός, οῦ (ὁ).
Sacrificazione; *s. f.* e
Sacrificio; *s. m.* ἱερόν, οῦ (τό)· ἱερουργία, ας (ἡ)· θυσία, ας (ἡ)· θύμα, ατος (τό). -2. Appartenente al sacrificio; ἱερουργικός, ή, όν. -3. Atto al sacrificio; ἱερεύσιμος, ον. -4. Attendere ai sacrifici; ἱεροποιέω-ῶ. -5. Che attende ai sacrifici; ἱεροποιός, όν. -6. Lo attendere ai sacrifici; ἱεροποιία, ας (ἡ). -7. Banditore di sacrifici; ἱεροκήρυξ, υκος (ὁ). -8. Essere banditore di, bandire sacrificio; ἱεροκηρυκέω-ῶ. -9. Appartenente al sacrificio di buoi; βούθυτος, ον. -10. Che conduce vittime al sacrificio; ἱερα-γωγός, όν. -11. Esperto, che conosce i sacrifici; ἱερομνήμων, ον. -12. Essere esperto dei, conoscere i sacrifici; ἱερομνημονέω-ῶ. -13. Fare sacrificio; ἱερόω-ῶ θεῷ. -14. Chi insegna gli usi dei sacrifici; ἱεροφαντής, οῦ (ὁ). -15. Preside d'un sacrificio; ἱεροστατής, οῦ (ὁ). -16. Il trombetta nei sacrifici; ἱεροσαλπιγκτής, οῦ (ὁ). -17. Sacrificio per la salute; σωτήρια, ων (τά). -18 Sacrificio per la felice navigazione; ἀναβατήριον, ου (τό). -19. Sacrificio che si fa sbarcando; ἀποβατηρία, ων (τά). -20. Sacrificio dopo la vittoria; ἐπινίκια, ων (τά). -21. Sacrificio espiatorio; καθαρμός, οῦ (ὁ)· κάθαρμα, ατος (τό). -22. Giorno del sacrificio; σφαγία, ας (ἡ)· θύσιμος ἡμέρα, ας (ἡ). -23. Tavola dei sacrifici; θυσιαστήριον, ου (τό)· θυωρός, οῦ (ἡ)· ἱερὰ τράπεζα, ης (ἡ).
Sacrificolo; *s. m.* ἱεροστάτης, ου (ὁ)· φυλοβασιλεύς, έως (ὁ).
Sacrifizio; *s. m.* V. Sacrificio.
Sacrilegamente; *avv.* θεοσυλῶς.
Sacrilegio; *s. m.* θεοσυλία, ας (ἡ)· ἱεροσύλημα, ατος (τό)· ἱεροσύλησις, σεως (ἡ)· ἱεροσυλία, ας (ἡ). -2. Fare sacrilegio; ἱεροσυλέω-ῶ.
Sacrilego; *add.* θεοσύλης, ου (ὁ)· ἱερόσυλος, ον.
Sacristia; *s. f.* V. Sacrestia.
Sacro; *s. m.* ἱερόν, οῦ (τό).
Sacro; *add.* ἱερός, ά, όν· ἅγιος, α, ον. -2. Venerabile; σεμνός, ή, όν. -3. Esecrabile; ἐπάρατος, ον. -4. Il portare arredi sacri; ἱεραφορία, ας (ἡ). -5. Che porta arredi sacri; ἱεράφορος, ον. -6. Che canta canzoni sacre; ἱερόφωνος, ον. -7. Cantor sacro; ἱεροψάλτης, ου (ὁ). -8. Cosa sacra; ἱέρωμα, ατος (τό). -9. Destinato ad uso sacro; ἱερατικός, ή, όν. -10. Discorso di cose sacre; ἱερολογία, ας (ἡ). -11. Eseguire uffici sacri; ἱερουργέω-ῶ. -12. Che impara cose sacre; ἱερομαθής, ές. -13. Che ha nome sacro; ἱερώνυμος, ον. -14. Non sacro; βέβηλος, ον. -15. Parlare di cose sacre; ἱερολογέω-ῶ. -16. Che parla di cose sacre; ἱερολόγος, ον. -17. Rappresentare simbolicamente cose sacre; ἱερογραφέω-ῶ. -18. Che rappresenta cose sacre; ἱερόπλαστος, ον. -19. Scrittore di cose sacre; ἱερογραμματεύς, έως (ὁ)· ἱερογράφος, ον. -20. Le sacre Scritture, rappresentazione di cose sacre; ἱερόγραφα, ων (τά).
Sacrosanto; *add.* ἱερός, ά, όν· ἐκθειασμένος, η, ον.
Sadisfare; *v. att.* V. Soddisfare.
Saetta; *s. f.* βέλος, εος-ους (τό)· οἰστός, οῦ (ὁ)· ἀκοντεῖον, ου (τό)· τάξευμα, ατος (τό). -2. Folgore; κεραυνός, οῦ (ὁ). -3. Che accoglie saette; οἰστοδέγμων, ον· οἰστοκόμος, ον. -4. Canna che serve per le saette; βελίτης, ου (ὁ). -5. Colpito da più saette; συμβελής, ές. -6. Che contiene saette; οἰστοῦχος, ον. -7. Chi fabbrica saette; βελοποιός, όν. -8. Il fabbricare saette; βελοποιΐα, ας (ἡ). -9. Ferito di saetta; τοξευστός, ή, όν. -10. Fuori del tiro della saetta; ἔξω βελῶν. -11. Pioggia di saette; οἰστοβρόχιον, ου (τό). -12. Che porta saette; οἰστοφόρος, ον· βελεηφόρος, ον. -13. Punta della saetta; βελονίς, ίδος (ἡ). -14. Che non si può raggiungere colla saetta; ἀτόξευστος, ον. -15. Che si rallegra delle saette; βελασσιχαρής, ές. -16. Che respinge le saette, ἀλεξιβέλεμνος, ον. -17. Scagliar saette; οἰστεύω· εἰς-τοξεύω. -18. Che scaglia saette; οἰστευτήρ, ῆρος (ὁ)· οἰστευτής, οῦ (ὁ). -19. L'arte di scagliar saette; οἰστευτή, ῆς (ἡ). -20. Scagliare

Digitized by Google

saette a vicenda; ἀντι-τοξεύω. -21. Trarre oltre il tiro della saetta; ἕλκω ὑπ', ἐκ βελέων· παρ-ακοντίζω. -22. Uccidere colla saetta; ἀπ-οϊστειόω-ῶ.

Saettame; *s. m.* βέλη, ῶν (τά).

Saettamento; *s. m.* τόξευσις, σεως (ἡ).

Saettare; *v. att.* τοξεύω.

Saettata; *s. f.* τόξευμα, ατος (τό).

Saettatore; *add.* V. Arciere.

Saettia; *s. f. Spezie di navicella sottile*; κελήτιον, ου (τό).

Saettiere; *add.* V. Arciere.

Saettume; *s. m.* V. Saettame.

Saffiro; *s. m.* V. Zaffiro.

Sagace; *add.* ἀγχίνοος-ους, ονος· πολυμήτης, ου (ὁ)· πολυμητίς, ίδος (ἡ)· πανοῦργος, ον· συνετός, ή, όν. -2. Che sente acutamente; ἰχνευτινός, ή, όν.

Sagacemente; *avv.* ἀγχινόως· πανούργως· συνετῶς.

Sagacezza; **Sagacia**; **Sagacità**; *s. f.* ἀγχίνοια, ας (ἡ)· εὐμηχάνια, ας (ἡ)· εὐστοχία, ας (ἡ). -2. Con sagacità; V. Sagacemente.

Sagena; *s. f.* σαγήνη, ης (ἡ).

Saggezza; *s. f.* V. Savièzza.

Saggiamente; *avv.* V. Saviamente.

Saggiare; *v. att.* πειράζω· πειράω-ῶ· πειρατίζω· δοκιμάζω. -2. I metalli; βασανίζω. -3. Che appartiene al saggiare; δοκιμαστήριος, α, ον.

Saggiatore; *add.* δοκιμαστής, οῦ (ὁ).

Sagginare; *v. att.* σιτίζω.

Sagginato; *add.* σιτισθείς, εῖσα, έν.

Saggio; *s. m.* δεῖγμα, ατος (τό). -2. Prova; δοκιμασία, ας (ἡ)· πεῖρα, ας (ἡ). -3. *Di metalli*; βάσανος, ου (ὁ). -4. Dare un saggio; δεῖγμα ἐκ-φέρω. -5. Dare a saggio; προ-γεύω. -6. Far saggio, *assaggiare*; προ-γεύομαι. -B'. *Dei metalli*; βασανίζω· πειράζω. -Γ'. Far prova; κινδυνεύω. -Δ'. Far avvertito; παρ-εγγυάω-ῶ.

Saggio; *add.* V. Savio.

Sagina; *s. f.* V. Possesso.

Saginare; *v. att.* V. Sagginare.

Sagire; *v. att.* κτήτορα ποιέω-ῶ.

Sagitta; *s. f.* V. Saetta.

Sagittare; *v. att.* V. Saettare.

Sagittario; **Sagittiere**; *s. m.* V. Arciere.

Sagliente; *add.* ἀναβαίνων, ουσα, ον.

Sagliere; *v. intr.* V. Salire.

Saglimento; *s. m.* V. Salimento.

Saglire; *v. intr.* V. Salire.

Sagra; *s. f. Consacrazione*; καθιέρωσις, σεως (ἡ). -2. *Festa della consacrazione delle chiese*; ἐγκαινία, ας (ἡ).

Sagramentale; *add.* V. Sacramentale.

Sagramentalmente; *avv.* V. Sacramentalmente.

Sagramentare; *v. att.* V. Sacramentare.

Sagramento; *s. m.* V. Sacramento.

Sagrare; *v. att.* V. Sacrare.

Sagrato; *s. m.* V. Sacrato.

Sagrazione; *s. f.* V. Sagra.

Sagrestano; *s. m.* ἱεροφύλαξ, ακος (ὁ)· νεώκορος, ου (ὁ).

Sagrestia; *s. f.* V. Sacrestia.

Sagretamente; *avv.* V. Segretamente.

Sagreto; *add.* V. Segreto.

Sagrificamento; *s. m.* V. Sacrificio.

Sagrificare; *v. att.* V. Sacrificare.

Sagrificatore; *add.* V. Sacrificatore.

Sagrificazione; **Sagrificio**; *s. f.* *s. m.* V. Sacrificio.

Sagrilegio; *s. m.* V. Sacrilegio.

Sagrista; *s. m.* V. Sagrestano.

Sagro; *s. m.* ἱέρακξ, ακος (ὁ).

Sagro; *add.* V. Sacro.

Sagrosanto; *add.* V. Sacrosanto.

Salme; *s. m. Grasso strutto*; σίαλος, ου (ὁ)· ἀλοιφή, ῆς (ἡ)· ἴτρια, ας (ἡ).

Sajetto; *s. dim.* σάγιον, ου (τό).

Sajo; **Sajone**; *s. m.* σάγος, ου (ὁ).

Sala; *s. f.* αὐλή, ῆς (ἡ). -2. Sala in cui si pranza; δειπνητήριον, ου (τό)· τρίκλινον, ου (τό)· ἀνώγεων, ω (τό). -3. *Dei carri* ἄξων, ονος (ὁ).

Salace; *add.* ἀφροδισιαστικός, ή, όν· ἀσελγής, ές.

Salamandra; *s. f.* σαλαμάνδρα, ας (ἡ). -2. Appartenente alla salamandra, di salamandra; σαλαμάνδρειος, ον.

Salamandrato; *add.* σαλαμάνδρειος, ον.

Salame; *s. m.* ταρίχιον, ου (τό)· τάριχος, ου (ὁ). -2. Vendere salami; ταριχοπωλέω-ῶ. -3. Che vende salami; ταριχοπώλης, ου (ὁ). -4. Dove si vendono salami; ταριχοπωλεῖον, ου (τό).

Salamistreria; *s. f.* V. Saccenteria.

Salamistro; *add.* V. Saccente.

Salamoja; *s. f.* ἅλμη, ης (ἡ)· ἁλμαία, ας (ἡ). -2. Condimento in salamoja; ἅλμευσις, σεως (ἡ). -3. Condire nella salamoja; ἁλμεύω. -4. Cosa tenuta nella salamoja; ἁλμάς, άδος (ἡ). -5. Privo di salamoja; ἄναλμος, ον. -6. Chi vende cose conservate in salamoja; ἁλμευτής, οῦ (ὁ).

Salamojare; *v. att.* ἁλμεύω.

Salare; *v. att.* ἁλίζω.

Salariare; *v. att.* μισθὸν δίδωμι· μισθοδοτέω-ῶ· μισθόω-ῶ. -2. Chi salaria; μισθοδότης, ου (ὁ)· μισθόδωρος, ον.

Salariato; *add.* μισθάρνης, ου (ὁ)· μίσθαρνος, ου (ὁ)· μισθάρνισσα, ης (ἡ)· μίσθιος, ον· μισθοφόρος, ον· μισθωτικός, ή, όν· μισθωτός, ή, όν. -2. Essere salariato; μισθαρνεύω· μισθαρνέω-ῶ· μισθοδοτέομαι-οῦμαι· μισθόομαι-οῦμαι.

Salario; *s. m.* μισθός, οῦ (ὁ)· μισθοφορά, ᾶς (ἡ). -2. Dar salario; V. Salariare.

Salassare; *v. att.* αἱματίζω· φλεβοτομέω-ῶ.

Salasso; *s. m.* φλεβοτομία, ας (ἡ).

Salato; *s. m.* V. Salame.

Salato; *add.* ἁλικώδης, ες· ἁλικός, ή, όν· ἁλιστός, ή, όν· ἁλμαῖος, α, ον· ἁλμυρός, ά, όν· ἁλμυρώδης, ες. -2. Assai salato; σύναλμος, ον. -3. Costare salato; πλεῖστον ὠνέομαι-ῶμαι (τι). -4. La cosa salata; ἁλίς, ίδος (ἡ). -5. Essere salato; ἁλμυρίζω. -6. Olio salato; ἀλέλαιον, ου (τό). -7. Non salato; ἀταρίχευτος, ον· ἀνάλιστος, ον.

Salatura; *s. f.* ἅλισις, σεως (ἡ)· ἁλισμός, οῦ (ὁ).

Salavo; **Salavoso**; *add.* ῥυπαρός, ά, όν.

Salce; *s. m.* V. Salice.

Salceto; *s. m.* ἰτεών, ῶνος (ὁ).

Salciccia; *s. f.* V. Salsiccia.

Salcicciotto; *s. m.* V. Salsicciotto.

Salcigno; *add.* ἰτίνος, η, ον.

Salcio; *s. m.* V. Salice.

Salda; *s. f.* συναφή, ῆς (ἡ).

Saldamente; *avv.* καρτερῶς· στερεῶς· ἰσχυρῶς.

Digitized by Google

Saldamento; *s. m.* συναφή, ῆς (ἡ). -2. Pareggiamento dei conti; ἐξίσωσις, σεως (ἡ).
Saldare; *v. att.* συν-άπτω. -2. Terminare; ἀποτελέω-ῶ. -3. Saldare i conti; λογίζομαι· λογισμοὺς συν-τελέω-ῶ.
Saldatura; *s. f.* συναφή, ῆς (ἡ).
Saldezza; *s. f.* σταθερότης, ητος (ἡ)· ὁλοκληρία, ας (ἡ)· βεβαιότης, ητος (ἡ)· στερεότης, ητος (ἡ). -2. Di inalterabile saldezza; ἀδαμάντινος, ον.
Saldo; *s. m.* τοῦ λόγου εὐθύναι, ῶν (αἱ). -2. Far saldo, *saldare i conti*; λογίζομαι· λογισμοὺς συντελέω-ῶ.
Saldo; *add.* ὁλόκληρος, ον. -2. Costante; σταθερός, ά, όν· βέβαιος, α, ον. -3. Sano; ὑγιής, ές. -4. Sodo, fermo; στερρός, ά, όν· βέβαιος, α, ον. -5. Star saldo; ἠρεμέω-ῶ. -6. Star saldo contro; ἀντι-καρτερέω-ῶ.
Saldo; *avv.* V. Saldamente.
Sale; *s. m.* ἅλς, ἁλός (ὁ)· ἅλας, ατος (τό). -2. Arguzia; ἅλες, ων (οἱ)· ἀστεϊσμός, οῦ (ὁ). -3. Cava di sale; ἁλοπήγιον, ου (τό). -4. Che conduce sale; ἁλπηγός, όν. -5. Cosparso di sale; ἁλίπαστος, ον· ἁλίσπαρτος, ον. -6. Fatto di sale; ἁλάτινος, ον. ἅλινος, ον. -7. Comperato con sale; ἁλώνητος, ον. -8. Pestello da sale; ἁλότριψ, ιβος (ὁ). -9. Nutrir con sale; ἁλοτροφέω-ῶ. -10. Che prepara il sale; ἁλοπηγός, οῦ (ὁ, ἡ). -11. Saper di sale; πικρίζω. -12. Senza sale; ἄναλος, ον. -13. Vendita di sale; ἁλατοπωλία, ας (ἡ). -14. Venditore di sale; ἁλοπώλης, ου (ὁ).
Salebroso; *add.* V. Salso.
Saleggiare; *v. att.* τυτθὸν ἁλίζω (τι).
Salente; *add.* V. Sagliente.
Saletta; *s. f. dim.* αὐλίδιον, ου (τό).
Salgemma; *s. m.* ὀρυκτὸς ἅλς, ἁλός (ὁ).
Salibile; *add.* ἀνάβατος, ον. -2. Non salibile; δυσανάβατος, ον.
Salicale; *s. m.* V. Saliceto.
Salicastro; *s. m.* ἰτέα ἀγρία, ας (ἡ).
Salice; *s. m.* ἰτέα, ας (ἡ)· οἶσος, ου (ὁ). -2. Di salice; ἰτέινος, η, ον.
Saliceto; *s. m.* V. Salceto.
Salicone; *s. m.* V. Salcio.
Saliera; *s. f.* ἁλιά, ᾶς (ἡ)· ἁλοδοχεῖον, ου (τό).
Saligastro; *s. m.* V. Salcio.
Salimento; *s. m.* ἀνάβασις, σεως (ἡ). -2. Assalimento; ἐφόρμησις, σεως (ἡ).
Salina; *s. f.* ἁλοπήγια, ων (τά). -2. Sale; ἅλς, ἁλός (ὁ).
Salinarolo; Salinatore; *s. m.* ἁλοπήγος, ου (ὁ).
Salinatura; *s. f.* ἅλισις, σεως (ἡ)· ἁλισμός, οῦ (ὁ).
Salino; Salinoso; *add.* V. Salso.
Salire; *v. att.* ἀνα-βαίνω· ἄν-ειμι (εἴς τι)· ἐπι-βαίνω (τινος). -2. Venire in grandezza; ἀνα-φέρομαι· προ-άγομαι· μετ-άγομαι· αὐξάνομαι. -3. Uscire; ἐξ-ειμι· ἐξ-έρχομαι· ἀνα-χωρέω-ῶ. -4. Che sale; ἀνώροιτος, ον. -5. Atto a salire; ἀκροβατικός, ή, όν. -6. Salir contro; ἀντ-άν-ειμι. -7. Far salire; ἀνα-βιβάζω. -8. Che si può salire; ἀνάβατος, ον. -9. Salire insieme; συν-άν-ειμι. -10. Salire in greco, in orgoglio; μεγαλοφρονέω-ῶ. -11. Salire il moschino; ὀρχίζομαι.
Salire; *s. m.* e
Salita; *s. f.* ἀνάβασις, σεως (ἡ). -2. Luogo per lo quale si sale; γεώλοφον, ου (τό). -3. Di difficile salita; αἰπεινός, ή, όν· δυσάνοδος, ον. -4. Far salita; ἀνα-βαίνω.
Salitojo; *s. m.* ἐπίβαθρα, ας (ἡ).
Salitore; *add.* ἀναβαίνων, ουσα, ον.
Saliva; *s. f.* σίαλον, ου (τό)· σιαλίς, ίδος (ἡ)· πτύαλον, ου (τό). -2. Metter fuori la saliva; σιαλίζω. -3. Che produce saliva; σιαλοποιός, όν. -4. Fare scorrere la saliva; σιαλοχοέω-ῶ. -5. Che fa scorrere la saliva; σιαλοχόος-οῦς, όον-οῦν. -6. Simile a saliva; σιαλώδης, ες.
Salivale; Salivare; *add.* σιαλικός, ή, όν.
Salivazione; *s. f.* σιαλισμός, οῦ (ὁ).
Salma; *s. f.* ἐπίσαγμα, ατος (τό)· σάγμα, ατος (τό).
Salmastro; Salmastroso; *add.* ἁλμυρός, ά, όν· ἁλμαῖος, α, ον· ἁλυκός, ή, όν.
Salmeggiamento; *s. m.* ψαλμῳδία, ας (ἡ).
Salmeggiare; *v. intr.* ψαλμῳδέω-ῶ· ψαλμολογέω-ῶ· ψαλτῳδέω-ῶ. -2. Salmeggiare di alcuno; ὑμνέω-ῶ.
Salmeggiatore; *add.* ψαλμῳδός, οῦ (ὁ).
Salmeria; *s. f.* ἀποσκευή, ῆς (ἡ).
Salmista; *s. m.* ψαλμῳδός, οῦ (ὁ)· ψαλμολόγος, ου (ὁ)· ψαλμιστής, οῦ (ὁ)· ψαλμογράφος, ου (ὁ). -2. Salmistico; ψαλμιστικός, ή, όν.
Salmo; *s. m.* ψαλμός, οῦ (ὁ). -2. Che canta salmi; ψαλμῳδός, όν· ψαλτῳδός, όν. -3. Il cantare salmi; V. Salmodia. -4. Libro dei salmi; ψαλτήριον, ου (τό). -5. Recitar salmi; V. Salmeggiare. -6. Scrittore di salmi; ψαλμογράφος, ον.
Salmodia; *s. f.* ψαλμῳδία, ας (ἡ).
Salmografo; *s. m.* V. Salmista.
Salnitro; *s. m.* νίτρον, ου (τό)· ἁλινίτρον, ου (τό). -2. Abbondante di salnitro; V. Salnitroso. -3. Lavare con salnitro; νιτρόω-ῶ. -4. Luogo dove si cava il salnitro; νιτρία, ας (ἡ). -5. Che produce salnitro; νιτροποιός, όν. -6. Simile a salnitro; νιτρώδης, ες.
Salnitroso; *add.* νιτρώδης, ες· νιτρίτης, ου (ὁ)· νιτρῖτις, ιδος (ἡ).
Salone; *s. m. accr.* οἶκος, ου (ὁ).
Salotto; *s. m. dim.* οἰκίσκος, ου (ὁ).
Salpare; *v. intr.* ἀφ-ορμίσκω· ἄγκυραν αἴρω, λύω, ἀνα-σπάω-ῶ. -2. Far salpare; ἀφ-ορμίζω. -3. Far salpare contro; ἀντ-αν-άγω.
Salsa; *s. f.* ἔμβαμμα, ατος (τό). -2. Pena, tormento; ἀλγηδών, ώνος (ἡ).
Salsamentario; *s. m.* ταριχοπώλης, ου (ὁ)· ἁλμευτής, οῦ (ὁ). -2. Bottega del salsamentario; ταριχοπωλεῖον, ου (τό).
Salsamento; *s. m.* V. Salsa.
Salsapariglia; *s. f. T. bot.* σμίλαξ, ακος (ἡ).
Salsedine; *s. f.* e
Salsezza; *s. f.* ἁλμυρίς, ίδος (ἡ)· ἁλμυρότης, ητος (ἡ)· ἁλικίς, ίδος (ἡ)· ἁλικότης, ητος (ἡ).
Salsiccetta; *s. f. dim.* ἀλλάντιον, ου (τό).
Salsiccia; *s. f.* ἀλλάς, άντος (ἡ)· φύσκος, ου (ὁ)· φύσκη, ης (ἡ). -2. Far le salsiccie; ἀλλαντοποιέω-ῶ. -3. Che fa le salsiccie; V. Salsicciajo. -4. Che ha forma di salsiccia; ἀλλαντοειδής, ές. -5. Vendere salsiccia; ἀλλαντοπωλέω-ῶ. -6. Che vende salsiccia; ἀλλαντοπώλης, ες. -7. Far salsiccia di checchessia; μυστέλλω.
Salsicciajo; *s. m.* ἀλλαντοποιός, όν.
Salsiccione; *s. m.* V. Salsiccia.
Salso; *s. m.* V. Salsezza.

Digitized by Google

Salso; *add.* ἁλμαῖος, α, ον· ἅλμης, εσσα, εν· ἁλμυρός, ά, όν· ἁλικός, ή, όν· ἁλυκός, ή, όν. -2. Diventar salso; ἁλμαίνομαι. -3. Essere salso; ἁλμυρίζω. -4. Cibi salsi; ἅλμια, ων (τά).

Salsuggine; *s. f.* V. Salsezza.

Salsugginoso; *add.* V. Salso.

Saltamento; *s. m.* V. Salto.

Saltare; *v. intr.* ἅλλομαι· πηδάω-ῶ· σκιρτάω-ῶ· σκαίρω· ἀσκαρίζω. -2. Ballare; βαλλίζω. -3. Tralasciare; δια-λείπω. -4. Saltare accanto; παρα-σκαίρω. -5. Saltare altrove; μετα-σκιρτάω-ῶ· μετα-πηδάω-ῶ. -6. Saltar per allegrezza; ἀπ-α-σκαρίζω. -7. Saltar a cavallo; ἵππον ἐπι-βαίνω. -8. In collera; ὀργίζομαι. -9. Saltar dentro; θρώσκω· εἰς-πηδάω-ῶ· ἐν-άλλομαι. -10. Far saltare; ὀρχέω-ῶ. -11. Saltar giù; ἀπο-θορίομαι-οῦμαι. -12. Il grillo, la mosca; ὀξυθυμέω-ῶ· ὀξυθυμόω-ῶ. -13. Inclinato a saltare; σκιρτικός, ή, όν. -14. Saltare incontro; ἀντι-πηδάω-ῶ. -15. Saltare indietro, via; ἀφ-άλλομαι. -16. Che salta indietro; ἄφαλτος, ον. -17. Saltare insieme; συν-αναπηδάω-ῶ. -18. Passare saltando; παρα-θρώσκω. -19. Saltare a traverso; δι-άλλομαι· δια-πηδάω-ῶ. -20. Saltare via; δια-θρώσκω. -21. Saltar via con impeto; ἀπ-αΐσσω.

Saltativo; *add.* ἁλτικός, ή, όν.

Saltatore; *add.* ἁλτικός, ή, όν· ὀρχούμενος, η, ον. -2. Ballerino; ὀρχηστής, οῦ (ὁ)· ὀρχήστρια, ας (ἡ).

Saltatorio; *add.* ὀρχηστρικός, ή, όν.

Saltellare; *v. intr.* ἀφ-άλλομαι. -2. Che non saltella; ἀσκαρής, ές· ἄσκαρθμος, ον.

Saltellone, Saltelloni e A saltelloni; *avv.* πηδητικῶς. -2. Andar saltelloni; ἅλλομαι.

Salteraccio; *add.* ἁλτικός, ή, όν.

Salterellare; *v. intr.* V. Saltellare.

Saltero e Salterio; *s. m.* ψαλτήριον, ου (τό).

Salticchiare; *v. intr.* V. Saltellare.

Saltimbanco; *add.* ἀοιδός, όν· ἀγυρτικός, ή, όν.

Salto; *s. m.* ἅλμα, ατος (τό)· πήδημα, ατος (τό)· σκίρτησις, σεως (ἡ)· σκίρτημα, ατος (τό)· σκιρτηθμός, οῦ (ὁ). -2. Ballo; χορεία, ας (ἡ). -3. Bosco; ἄλσος, εος-ους (τό)· δρυμός, οῦ (ὁ). -4. A salti; σκιρτηδόν. -5. Passare, varcare d' un salto; δια-πηδάω-ῶ· ὑπερ-θρώσκω· ὑπερ-άλλομαι. -6. Spiccare, fare salti; V. Saltare.

Saluberrimamente; *avv.* σωτηριωτάτως.

Saluberrimo; *add. superl.* σωτηριώτατος, η, ον.

Salubre; *add.* σωτήριος, α, ον· σωτηριώδης, ες· ὑγιεινός, ή, όν· ἀκέσιμος, ον· ἰατρικός, ή, όν· ἰατήριος, α, ον· θεραπευτικός, ή, όν· λυσιτελής, ές· χρηστός, ή, όν.

Salubremente; Salubrevolmente; } *avv.* ὑγιεινῶς· ἀκεσίμως.

Salubrità; *s. f.* ὑγιεία, ας (ἡ)· ἰατήριον, ου (τό)· σωτήριον, ου (τό)· χρηστότης, ητος (ἡ).

Salumajo; *s. m.* ταριχοπώλης, ου (ὁ).

Salume; *s. m.* V. Salsume.

Salutare; *v. att.* ἀσπάζομαι· προς-αγορεύω· χαιρετίζω. -2. Salvare; σώζω. -3. Atto a salutare; ἀσπαστικός, ή, όν. -4. Salutare di nuovo; ἀντι-προς-αγορεύω.

Salutare; *s. m.* V. Saluto.

Salutare; *add.* V. Salubre.

Salutario; *s. m.* V. Salvatore.

Salutato; *p. pass.* ἠσπασμένος, η, ον. -2. Non salutato; ἀπροσαύδητος, ον.

Salutatore; *add.* προσαγωγεύς, έως (ὁ).

Salutazione; *s. m.* V. Saluto.

Salute; *s. f.* σωτηρία, ας (ἡ). -2. Sanità; ὑγίεια, ας (ἡ). -3. Saluto; ἀσπασμός, οῦ (ὁ). -4. Ajuto; βοήθεια, ας (ἡ).

Salutevole; *add.* V. Salutifero.

Salutevolmente; Salutiferamente; } *avv.* σωτηρίως.

Salutifero; *add.* V. Salubre.

Saluto; *s. m.* ἀσπασμός, οῦ (ὁ)· χαιρετισμός, οῦ (ὁ).

Salvadore; *s. m.* V. Salvatore.

Salvaggina; *s. f.* θηρίον, ου (τό).

Salvaggio; *add.* V. Selvaggio.

Salvaggiume; *s. f.* θηρίον, ου (τό).

Salvagione; *s. f.* V. Salvazione.

Salvaguardia; *s. f.* ἀσφάλεια, ας (ἡ)· φυλακή, ῆς (ἡ)· φρουρά, ᾶς (ἡ).

Salvamente; *avv.* ἀσφαλῶς.

Salvamento; *s. m.* e

Salvanza; *s. f.* σωτηρία, ας (ἡ)· ἐλευθέρωσις, σεως (ἡ). -2. A salvamento; ἄρτιος, ον· ὑγίης, ες. -3. Senza speranza di salvamento; ἀβοήθητος, ον· ἀνέκεστος, ον· ἀπορός, ά, όν.

Salvare; *v. att.* σώζω· ἀνα-σώζω· δια-σώζω· περι-ποιέω-ῶ (τι). -2. Che salva la città; σωσίπολις, εως (ὁ, ἡ). -3. Degno di essere salvato; σωϊος, α, ον. -4. Salvare a vicenda; ἀντι-σώζω.

Salvaroba; *s. f.* V. Guardaroba.

Salvaticamente; *avv.* ἀγροίκως.

Salvaticare; *v. intr.* ἀγροικεύομαι· ἀγροικίζομαι.

Salvatichello; Salvatichetto; } *add.* ὑπάγροικος, ον.

Salvatichezza; *s. f.* ἀγριοσύνη, ης (ἡ)· ἀγριότης, ητος (ἡ)· ἀγροικία, ας (ἡ).

Salvaticina; *s. f.* V. Salvaggina.

Salvatico; *s. m.* ἄλσος, εος-ους (τό).

Salvatico; *add.* ἄγριος, α, ον· ἀγροῖκος, η, ον. -2. *Di uomo;* ἀγριόψυχος, ον.

Salvaticonaccio; Salvaticone; } *add.* ἀγριώτατος, η, ον.

Salvaticotto; Salvaticuccio; } *add.* V. Salvatichetto.

Salvaticume; *s. m.* V. Salvatichezza.

Salvatore; *add.* σώστης, ου (ὁ)· σωτήρ, ῆρος (ὁ)· σώτειρα, ας (ἡ).

Salvatorio; *s. m.* σωτήριον, ου (τό).

Salvavoce; *s. m.* ἠχεῖα, ας (ἡ).

Salvazione; *s. f.* V. Salvamento.

Salve; χαῖρε· ἔρρωσο· καλῶς ἔχε· ὄναιο.

Salvete; χαίρετε· καλῶς ἔχετε.

Salvezza; *s. f.* V. Salute.

Salvia; *s. f.* ἐλελίσφακον, ου (τό)· ἐλελίσφακος, ου (ἡ)· σφάκος, ου (ὁ).

Salvietta; *s. f.* ὀθόνιον, ου (τό)· ἐκμαγεῖον, ου (τό).

Salvigia; *s. f.* V. Asilo.

Salvo; *s. m.* συνθήκη, ης (ἡ)· ἀσφάλεια, ας (ἡ). -2. Porre in salvo; εἰς ἀσφάλειαν καθ-ίστημι.

Salvo; *add.* σῶος, α, ον· ἀβλαβής, ές· ἀκίνδυνος, ον· ἀσφαλής, ές. -2. Menar via salvo; ἀπο-σώζω. -3. Sano e salvo; ἀρτεμής, ές· σῶος, α, ον. -4. A man salva; ἀκίνδυνος, ον.

Salvo; *avv.* πλήν· ἔξω· ἐκτός.

Salvocondotto; *s. m.* ἀσφάλεια, ας (ἡ)· σφραγίς, ῖδος (ἡ).

Sambra; *s. f.* V. Camera.

Sambuca; *s. f. Strumento musicale;* σαμβύκη,

Digitized by Google

ης (ἡ)· σάμβυξ, υκος (ἡ). -2. Suonatore di sambuca; σαμβυκιστής, οῦ (ὁ)· σαμβυκίστρια, ας (ἡ).

Sambucato; *add.* ἔκτινος, ον.

Sambuco; *s. m.* ἀκταία, ας (ἡ)· ἀκτέα=η, ίας=ης (ἡ).

Sampogna; *s. f.* σύριγξ, γος (ἡ). -2. Suonar la sampogna; συρίζω· συρίττω. -3. Che suona la sampogna; συριστήρ, ῆρος (ὁ)· συριστής, οῦ (ὁ). -4. Il suonare la sampogna; σύριγξις, εως (ἡ). -5. Il suono della sampogna; σύριγμα, ατος (τό). -6. Simile al suono della sampogna; συριγματώδης, ες.

Sampognare; *v. intr.* συρίζω· συρίττω.

Sampognetta; *s. f. dim.* συρίγγιον, ου (τό).

Sanabile; *add.* ἀκέσιμος, ον· ἴασιμος, ον· ὑγιαντός, ή, όν.

Sanamente; *avv.* ὑγιῶς. -2. Saggiamente; σοφῶς.

Sanare; *v. att.* ἰάομαι=ῶμαι· ὑγιάζω· ἀλθαίνω· ἀλθέω=ῶ· ἀλθήσκω· ἄλθω. -2. Castrare; εὐνουχίζω. -3. Che sana malattie; ἀκέσιμος, ον· ἀκεσίνοσος, ον. -4. Che sana molte malattie; πολυαλθής, ές. -5. Che sana gli uomini; ἀκεσίμβροτος, ον. -6. *Intr.* Guarire; ἀπὸ τῆς ἀσθενείας ῥαΐζω.

Sanativo; *add.* ἀκέσιμος, ον· ἀκεσφόρος, ον· ἰάσιμος, ον· ἀλθητήριος, ον.

Sanato; *s. m.* V. Senato.

Sanatore; *s. m.* V. Senatore.

Sanatore; *add.* V. Sanativo.

Sanatorio; *add.* V. Senatorio.

Sanazione; *s. f.* ἴασις, σεως (ἡ)· θεραπεία, ας (ἡ)· ἄλθεξις, εως (ἡ)· ἄλθος, εος=ους (τό).

Sancire; *v. att.* κυρόω=ῶ (τι). -2. Sancire una legge; νόμον τίθημι· νομοθετέω=ῶ· ἐπι-τάττω νόμον.

Sandalo; *s. m. Spezie di calzare;* σανδάλιον, ου (τό). -2. Calzare i sandali; σανδαλόομαι=οῦμαι. -3. Provvedere di sandali; σανδαλόω=ῶ. -4. Senza sandali; ἀσάνδαλος, ον. -5. Simile a sandali; σανδαλώδης, ες.

Sandaraca e Sandracca; *s. f.* σανδαράχη, ης (ἡ)· σανδαράκη, ης (ἡ). -2. Del colore di sandaraca; σανδαράκινος, η, ον· σανδαράχινος, η, ον. -3. Aver il colore di sandaraca; σανδαρακίζω.

Sanghinente; *add.* V. Sanguinoso.

Sangria; *s. f.* V. Salasso.

Sangue; *s. m.* αἷμα, ατος (τό). -2. Stirpe, progenie; αἷμα, ατος (τό)· γενιά, ᾶς (ἡ). -3. Abbondare di sangue; πολυαιμέω=ῶ. -4. Che abbonda, pieno di sangue; πολυαίματος, ον· πολύαιμος, ον· πολυαίμων, ον. -5. Abbondanza di sangue; πολυαιμία, ας (ἡ). -6. Che accoglie il sangue; αἱματοδόχος, ον. -7. Addatto a cogliere sangue; αἱματοδεκτικός, ή, όν. -8. Andare a sangue; ἀρέσκει (τινι)· ἀρέσκεται. -9. Aver a sangue; μέλει (μοι). -10. Avido di sangue; αἱμόδιψος, ον. -11. Bagnato nel sangue; αἱμοβαφής, ές. -12. Bere, succhiare sangue; αἱματοποτέω=ῶ. -13. Che beve sangue; αἱματοπότης, ου (ὁ). -14. Il bere sangue; αἱματοποσία, ας (ἡ). -15. Bollire il sangue; ἀπ-όζει τὸ αἷμα. -16. Cavar sangue; φλεβοτομέω=ῶ. -17. Cavata di sangue; φλεβοτομία, ας (ἡ). -18. Di color del sangue; αἱματοειδής, ές. -19. Convertire in sangue; αἱματόω=ῶ· αἱματοποιέω=ῶ. -20. Conversione in sangue; αἱμάτωσις, σεως (ἡ). -21. Effusione di sangue; αἱματεκχυσία, ας (ἡ). -22. Far sangue; αἱμορροέω=ῶ. -B'. *Uccidere;* φονεύω. -23. Fiume di sangue; αἱμάς, άδος (ἡ). -24. Flusso di sangue; αἱμόῤῥοια, ας (ἡ). -25. Patire flusso di sangue, perdere sangue; αἱμορῥοέω=ῶ. -26. Che patisce flusso di sangue; αἱμόῤῥοος=ους, οον=ουν. -27. Spettante al flusso di sangue; αἱμορῥοϊκός, ή, όν. -28. Simile a flusso di sangue; αἱμορῥοώδης, ες. -29. Grave di sangue; αἱμοβαρής, ές. -30. Intriso di sangue; αἱμοφόρυκτος, ον· αἱμόφυρτος, ον. -31. Che lambe il sangue; αἱματολοιχός, όν. -32. Lordare, macchiare di sangue; αἱματόω=ῶ· βροτόω=ῶ. -33. Macchiato di sangue; αἱματοτηρός, ά, όν· αἱμόῤῥαντος, ον. -34. Macchiato di sangue degli uccisi; αἱματοσφαγής, ές. -35. Mescolato di sangue; αἱματόφυρτος, ον. -36. Perdere molto sangue, aver profluvio di sangue; αἱμορῥαγέω=ῶ. -37. Che perde molto sangue; αἱμορῥαγής, ές. -38. Pertinente al sangue; αἱματικός, ή, όν. -39. Che ha poco sangue; ὀλίγαιμος, ον. -40. Pochezza di sangue; ὀλιγαιμία, ας (ἡ). -41. Profluvio di sangue; αἱμορῥαγία, ας (ἡ). -42. Che produce sangue; αἱματοποιητικός, ή, όν. -43. Che si rallegra di sangue; αἱματοχαρής, ές. -44. Che scorre sangue; αἱματόῤῥυτος, ον. -45. Simile al sangue; αἱματίτης, ου (ὁ)· αἱματῖτις, ιδος (ἡ). -46. Che sorbisce sangue; αἱματορῥόφος, ον. -47. Spargere sangue; αἱμάσσω. -48. Che sputa sangue; αἱμοπτυϊκός, ή, όν. -49. Che stilla sangue; αἱματοσταγής, ές. -50. Che teme il sangue; αἱματοφόβος, ον. -51. Trar sangue dalla rapa; ὄνου πόκος ζητέω=ῶ.

Sanguifero; *add.* αἱματικός, ή, όν.

Sanguificare; *v. att.* αἱματοποιέω=ῶ· αἱματόω=ῶ.

Sanguificazione; *s. f.* αἱμάτωσις, σεως (ἡ).

Sanguigno; *add.* αἱματικός, ή, όν. -2. Assai sanguigno; πολύαιμος, ον· πολυαίμων, ον. -3. Di aspetto sanguigno; αἱμάτωπος, ον. -4. Di color sanguigno; αἱματοειδής, ές.

Sanguinaccio; *s. m.* αἱματία, ας (ἡ).

Sanguinare; *v. att.* αἱμορῥοέω=ῶ. -2. Imbrattare di sangue; αἱματόω=ῶ.

Sanguinaria; *s. f. Piccola pianta;* πολύγονον, ου (τό).

Sanguinario; *add.* V. Sanguinolente.

Sanguineo; *add.* V. Sanguigno.

Sanguinità; *s. f.* συγγένεια, ας (ἡ).

Sanguinolente; *add.* φιλαίματος, ον· φίλαιμος, ον· φιλαίμων, ον. -2. Imbrattato di sangue; αἱματηρός, ά, όν.

Sanguinolentemente; *avv.* αἱμαλεῶς.

Sanguinolento; *add.* V. Sanguinolente.

Sanguinosamente; *avv.* V. Sanguinolentemente.

Sanguinoso; *add.* αἱμαλέος, α, ον. -2. Sanguinoso a vedersi; αἱματώτος, ον.

Sanguisuga; *s. f.* βδέλλα, ης (ἡ). -2. Applicare sanguisughe; βδελλίζω.

Sanicamento; *s. m.* ἴασις, σεως (ἡ).

Sanicare; *v. intr.* ἐξ-υγιάομαι=ῶμαι. -2. *Att.* ὑγιάζω· ὑγιόω=ῶ.

Sanicato; *p. pass.* ἰαθείς, εῖσα, έν.

Sanie; *s. f.* βρότος, ου (ὁ)· πύη, ης (ἡ)· πύησις, σεως (ἡ).

Sanificare; *v. intr.* V. Sanicare.

Sanioso; *add.* σηπτός, ή, όν· ἔμπυος, ον.

Sanità; *s. f.* ὑγίεια, ας (ἡ). -2. Dare in cattiva, in mala sanità; ἀῤῥωστέω=ῶ.

Digitized by Google

Sanna; *s. f.* χλεύη, ης (ἡ)· ὀδούς, όντος (ὁ).
Sannitrio; *s. m.* V. Salnitro.
Sannuto; *add.* ὀδοντώδης, ες.
Sano; *add.* ὑγιεινός, ή, όν· ὑγιής, ές. -2. Diventar sano; ἀπο-νοσέω=ῶ. -3. Sano e salvo; ἀρτεμής, ές. -4. Essere sano e salvo; ἀρτεμέω=ῶ. -5. Andare sano e salvo; ἀσφελῶς ἔπ-ειμι. -6. Far sano; θεραπεύω.
Sansuco; *s. m.* σάμψυχον, ου (τό).
Sansuga; *s. f.* V. Sanguisuga.
Santamente; *avv.* ἁγίως. -2. Vivere santamente; ἁγιστεύω.
Santese; *add.* νεωκόρος, ου (ὁ).
Santificamento; *s. m.* ἁγιατμός, οῦ (ὁ)· καθιέρωσις, σεως (ἡ)· ἀφιέρωσις, σεως (ἡ).
Santificante; *add.* ἁγιαστής, οῦ (ὁ)· ἁγιστέων, ουσα, ον.
Santificare; *v. att.* ἁγιάζω· ἁγιόω=ῶ· ἁγιστέω=ῶ· ἅγιον, ὅσιον, ἱερὸν, ἁγνὸν ποιέω=ῶ· ὁσιόω=ῶ.
Santificatore; *add.* V. Santificante.
Santificazione; *s. f.* V. Santificamento.
Santimonia; *s. f.* ἁγιοσύνη, ης (ἡ)· ἁγιότης, ητος (ἡ)· ἁγιστεία, ας (ἡ)· ἁγιστία, ας (ἡ).
Santità; *s. f.* ἅγιον, ου (τό)· ὁσιότης, ητος (ἡ). -2. Santimcnia V.
Santo; *add.* ἅγιος, α, ον· ὅσιος, α, ον· ἁγνός, ή, όν. -2. *Sost.* Chiesa; ἱερόν, οῦ (τό). -3. Di santa ragione; σφόδρα. -4. Che odia i santi; μισάγιος, ον. -5. Rendere santo; ἁγιόω=ῶ· ἁγιστέω=ῶ· ὁσιόω=ῶ. -6. Avere qualche santo in paradiso; δυνατοὺς ἔχω συναγωνίστας.
Santoccheria; *s. f.* ὑπόκρισις, σεως (ἡ).
Santocchio; *s. m.* ὑποκριτής, οῦ (ὁ).
Santoccio; *add. Scimunito;* εὐήθης, ες.
Santolo; *add.* ἀνάδοχος, ου (ὁ, ἡ)· ἀναδεχόμενος, η, ον.
Santone; *add.* ἁγιώτερος, α, ον.
Santoreggia; *s. f. T. bot.* θύμβρα, ας (ἡ).
Santuaria; *s. f.* V. Santuario.
Santuariamente; *avv.* V. Santamente.
Santuario; *s. m.* ἅγιον, ου (τό)· ἁγιαστήριον, ου (τό). -2. Frequentare santuari; ἱεροφοιτέω=ῶ.
Santulo; *add.* V. Santolo.
Santuria; *s. f.* ἁγιον, ου (τό).
Sanza; *prep.* V. Senza.
Sanziare; *v. att.* V. Stanziare.
Sanzione; *s. f.* κύρωσις, σεως (ἡ).
Saorra; *s. f.* V. Zavorra.
Sapa; *s. f.* ἕψημα, ατος (τό)· σίραιον, ου (τό).
Saperde; *s. f.* σαπέρδης, ου (ὁ).
Sapere; *v. att. e intr.* ἐπ-ίσταμαι· οἶδα· γιγνώσκω. -2. Bramoso di sapere; φιλομαθής, ές. -3. Che sa; εἰδήμων, ον· ἐπιστάμενος, η, ον· ἐπιστήμων, ον. -4. Saper di certo; σαφῶς οἶδα. -5. Saper buono, bene; ἀρίσκω. -6. Saper fare; πανουργέω=ῶ. -7. Saper grado; χάριν οἶδα, γιγνώσκω, ἐπ-ίσταμαι. -8. Sapere male; ἀπ-αρίσκει. -9. Sapere a mente; παρα-κατ-έχω τῇ μνήμῃ. -10. Saper per lo senno a mente; ἀκριβῶς γιγνώσκω· ἐμπείρως ἔχω. -11. Non sapere di buono; μοχθηρίαν ὄζω. -12. Non saper grado; ἀχαριστέω=ῶ. -13. Non saper che fare; ἀπορέω=ῶ. -14. Non sapere far altro che gridare; οὐδὲν ἄλλο βούλωμαι, δύναμαι. -15. Non sapere mezzo le mosse; πολλὰ ἀγνοέω=ῶ. -16. Sapere prima; προ-γιγνώσκω. -17. Saper prima insieme; συμπρο-γιγνώσκω. -18. Non so se; ... ὡς ἐμοὶ δοκεῖ. -19. Senza che io lo sappia; λάθρα ἐμοῦ· ἀγνοοῦντος ἐμοῦ. -20. Sapere dove il diavolo tien la coda; πανουργέω=ῶ. -21. Aver sapore; χυμίζω. -22. Avere odore; ὄζω. -23. Sapere di mille odori; τὴν ὅλην Ἀραβίαν ὄζω.
Sapere; *s. m.* γνῶσις, σεως (ἡ)· εἴδησις, σεως (ἡ). -2. Nemico del sapere; μισόσοφος, ον.
Sapevole; *add.* ἐπιστήμων, ον· εἰδήμων, ον.
Sapido; *add.* V. Saporito.
Sapiente; *add.* σοφός, ή, όν· ἐπιστήμων, ον· ἐπιστάμενος, η, ον· εἰδήμων, ον. -2. Assai sapiente; πολυμαθής, ές· πολύσοφος, ον. -3. Esser sapiente; φρονέω=ῶ· σωφρονέω=ῶ. -4. Diventar sapiente; ἀπο-σοφόομαι=οῦμαι· σοφὸς γίγνομαι. -5. Sapiente in cose da poco; μικρόσοφος, ον. -6. Rendere sapiente; ἀπο-σοφόω=ῶ. -7. Che ha sapore; V. Saporito.
Sapientemente; *avv.* σοφῶς· εἰδημονικῶς· εἰδημόνως.
Sapienza; *s. f.* σοφία, ας (ἡ)· ἐπιστήμη, ης (ἡ).
Saponaceo; *add.* σμηγματώδης, ες.
Saponajo; *s. m.* σμηγματοπώλης, ου (ὁ).
Sapone; *s. m.* σμῆλη, ης (ἡ)· σμῆγμα, ατος (τό)· σμῆμα, ατος (τό)· σάπων, ωνος (ὁ). -2. Simile a sapone; σμηγματώδης, ες.
Saponetta; *s. f.* / Saponetto; *s. m.* } *dim.* σαπώνιον, ου (τό).
Saporare; *v. att.* προ-γεύομαι.
Sapore; *s. m.* χυμός, οῦ (ὁ)· χύλος, ου (ὁ)· γεῦμα, ατος (τό). -2. Gusto, piacere; ἡδονή, ῆς (ἡ). -3. Cambiar sapore; μετα-χυμίζω. -4. Eccitare il sapore; χυμόω=ῶ. -5. Senza sapore; ἄχυμος, ον· ἀχύμωτος, ον· ἄχυλος, ον· ἄγευστος, ον.
Saporetto; *s. m. dim.* χυμίον, ου (τό).
Saporifico; *add.* V. Saporito.
Saporitamente; *avv.* εὐχύμως. -2. Con piacere; τερπνῶς· μεθ' ἡδονῆς.
Saporito; *add.* εὔχυμος, ον· εὔχυλος, ον. -2. Gustoso; τερπνός, ή, όν. -3. Rendere saporito; χυμίζω.
Saporito; *avv.* V. Saporitamente.
Saporità; *s. f.* V. Sapore.
Saporosamente; *avv.* V. Saporitamente.
Saporoso; *add.* V. Saporito.
Saporuzzo; *s. m. dim.* χυμίον, ου (τό).
Sappiente; *add.* V. Sapiente.
Saputa; *s. f.* γνῶσις, σεως (ἡ)· εἴδησις, σεως (ἡ).
Saputamente; *avv.* ἐξεπιτηδές.
Saputello; *add.* V. Saccente.
Saputo; *s. m.* V. Saputa.
Saputo; *add.* γνώριμος, ον· γνωστός, ή, όν. -2. Savio; σοφός, ή, όν.
Saracinare; *v. intr.* περκάζω.
Saracinesca; *s. f.* καταῤῥάκτης, ου (ὁ).
Saramentare; *v. att.* ἐγ-κατα-λαμβάνω κατ' ἀνάγκην τοῖς ὅρκοις. -2. *Intr.* Giurare V.
Saramento; *s. m.* V. Giuramento.
Sarcasmo; *s. m.* σαρκασμός, οῦ (ὁ)· σκώμμα, ατος (τό).
Sarchiagione; *s. f.* / Sarchiamento; *s. m.* } V. Sarchiatura.
Sarchiare; *v. att.* σκαλεύω· σκαλιδύω· σκαλίζω· σκάλλω.
Sarchiatura; *s. f.* σκάλευσις, σεως (ἡ).
Sarchiella; *s. f. dim.* V. Sarchiello.
Sarchiellare; *v. att.* V. Sarchiare.
Sarchiellino; *s. m.* V. Sarchiello.

Digitized by Google

Sarchiello; Sarchietto; Sarchio; Sarchiolino; Sarchioncello; *s. m.* σκάλευθρον, ου (τό)· σκάλευρον, ου (τό)· σκαλίς, ίδος (ἡ)· σκαλιστήριον, ου (τό).
Sarcocolla; *s. f.* σαρκόκολλα, ης (ἡ).
Sarcofago; *s. m.* σαρκόφαγον, ου (τό).
Sarda; *s. f. Sorta di pietra dura;* σάρδιον, ου (τό).
Sardanapalesco; Sardanapalico; *add.* ἀσωτίστατος, η, ον.
Sardella; Sardina; *s. f.* τριχίας, ου (ὁ)· τριχίς, ίδος (ἡ).
Sardino; Sardio; Sardonico; *s. m.* σαρδόνυξ, υχος (ὁ).
Sardonico (Riso); *s. m.* σαρδόνιος (ου) γέλως, ωτος (ὁ).
Sardonio; *s. m.* V. Sardonico.
Sargia; *s. f. Spezie di panno lino;* σισύρα, ας (ἡ)· σίσυρον, ου (τό).
Sarissa; *s. f.* σάρισσα, ης (ἡ).
Sarissoforo; *add.* σαρισσοφόρος, ον.
Sarmento; *s. m.* V. Sermento.
Sarmentoso; *add.* V. Sermentoso.
Sarnacchio; *s. m.* V. Sornacchio.
Sarnacchioso; *add.* φλεγματώδης, ες.
Sarpare; *v. intr.* V. Salpare.
Sartagine; *s. f.* τήγανον, ου (τό).
Sarte; *s. f. pl.* πρότονον, ου (τό)· πρότονος, ου (ὁ).
Sartiame; *s. m.* κάλως, ω (ὁ).
Sartie; *s. f. pl.* V. Sarte.
Sarto; Sartore; *s. m.* ἀλεστής, οῦ (ὁ)· ἱματουργός, όν.
Sassajuola; *s. f.* λιθοβολία, ας (ἡ).
Sassajuolo; *add.* λιθόβολος, ον· λιθοβόλητος, ον.
Sassata; *s. f.* λιθοβολία, ας (ἡ).
Sassatello; *s. m. dim.* V. Sassolino.
Sassatile; *add.* λίθινος, η, ον· πετραῖος, α, ον· πετρώδης, ες.
Sassefrica; *s. f. T. bot.* τραγοπώγων, ονος (ὁ).
Sasseo; *add.* λίθινος, η, ον.
Sassettino; Sassetto; Sassicello; *s. m. dim.* V. Sassolino.
Sassificare; *v. att.* λιθόω=ῶ.
Sassifico; *add.* λιθοιργής, ές· λιθοεργός, όν.
Sassinare; *v. att.* V. Assassinare.
Sassino; *s. m. dim.* V. Sassolino.
Sasso; *s. m.* πέτρα, ας (ἡ)· λίθος, ου (ὁ). -2. Fare a sassi; ἐναλλαξ λιθάζω.
Sassolinetto; Sassolino; *s. m. dim.* λιθίδιον, ου (τό)· λιθάριον, ου (τό)· λιθαρίδιον, ου (τό).
Sassoso; *add.* πετραῖος, α, ον. -2. Di sasso; λίθινος, η, ον. -3. Assai sassoso; πολύλιθος, ον.
Sassuolo; *s. m. dim.* V. Sassolino.
Satan; Satana; Satanasso; *s. m.* σατανᾶς, ᾶ (ὁ).
Satellite; *s. m.* δορυφόρος, ου (ὁ). -2. Essere satellite; δορυφορέω=ῶ. -3. Birro; δημόσιος, ου (ὁ).
Satellizio; *s. m.* δορυφορία, ας (ἡ).
Satira; *s. f.* σατυρική (ἡ ποίησις), ῆς· σίλλος, ου (ὁ)· σκώμμα, ατος (τό). -2. Scrittore di satire; σατυρογράφος, ου (ὁ).
Satirale; *add.* σατυρικός, ή, όν.
Satireggiare; *v. intr.* σατυρίζω. -2. *Att.* σκώπτω, ἐπι-σκώπτω (τινα).
Satirello; *s. m. dim.* σατυρίδιον, ου (τό)· σατυρίσκος, ου (ὁ).
Satirescamente; *avv.* σατυρικῶς.
Satiresco; *add.* σατυρικός, ή, όν.
Satiretto; *s. m. dim.* V. Satirello.
Satiriasi; *s. f.* Satiriasmo; *s. m.* σατυρίασις, σεως (ἡ).
Satirica; *s. f.* σατυρική, ῆς (ἡ).
Satiricamente; *avv.* σατυρικῶς.
Satirico; *s. m.* σατυρογράφος, ου (ὁ).
Satirico; *add.* σατυρικός, ή, όν· σκωπτικός, ή, όν. -2. Dramma satirico; σάτυροι, ων (οἱ).
Satirino; *s. m. dim.* V. Satirello.
Satirio; Satirione; *s. m.* σατύριον, ου (τό).
Satirisco; *s. m. dim.* V. Satirello.
Satirista; *s. m.* σατυριστής, οῦ (ὁ).
Satiro; *s. m.* σάτυρος, ου (ὁ). -2. Simile a satiro; σατυρώδης, ες.
Satirografo; *s. m.* σατυρογράφος, ου (ὁ).
Satiruccio; *s. m. dim.* V. Satirello.
Satisdazione; *s. f.* κατεγγύη, ης (ἡ).
Satisfacimento; *s. m.* V. Soddisfazione.
Satisfare; *v. intr.* V. Soddisfare.
Satisfattivo; Satisfattorio; *add.* V. Soddisfattorio.
Satisfazione; *s. f.* V. Soddisfazione.
Sativo; *add.* σπόριμος, ον.
Satolla; Satollamento; Satollanza; *s. m.* πλησμονή, ῆς (ἡ).
Satollare; *v. att.* κορέννυμι· μεστόω=ῶ· ἐμ-πίμπλημι· ἐκ-πίμπλημι· χορτάζω.
Satollato; *p. pass.* κορεστός, ή, όν· μεστός, ή, όν· πλήρης, ές· ἐκπλησθείς, εῖσα, εν.
Satollezza; Satollità; *s. f.* V. Satolla.
Satollo; Satoro; *add.* V. Saturato.
Satrapia; *s. f.* σατράπεια, ας (ἡ)· ἀρχή, ῆς (ἡ).
Satrapico; *add.* σατραπικός, ή, όν.
Satrapo; *s. m.* σατράπης, ου (ὁ). -2. Essere satrapo; σατραπεύω.
Saturare; *v. att.* κατα-κορέννυμι.
Saturità; *s. f.* V. Sazietà.
Saturnale; *add.* e
Saturnalizio; *add.* χρόνιος, ον - α, ον. -2. Feste saturnali; χρόνια, ων (τά)· τοῦ Χρόνου ὀρτή, ῆς (ἡ).
Saturnino; *add.* χρονικός, ή, όν.
Saturo; *add.* V. Satollato.
Sauro; *add.* ἀλωπηκώδης, ες.
Savena; *s. f.* V. Savina.
Savere; *v. att. e intr.* V. Sapere.
Saviamente; *avv.* σοφῶς· δεξίως· φρονίμως. -2. Far saviamente; καλῶς ποιέω=ῶ.
Savieggiare; *v. att.* V. Addottrinare.
Saviezza; *s. f.* σοφία, ας (ἡ)· σωφροσύνη, ης (ἡ)· δεξιότης, ητος (ἡ)· φρόνησις, σεως (ἡ).
Savina; *s. f.* βράθυ, υος (τό).
Savio; *add.* σοφός, ή, όν· ἐπιστήμων, ον· σώφρων, ον· φρόνιμος, ον· εὔβουλος, ον· εὐλαβής, ές. -2. Perito; ἐπιστάμενος, η, ον· ἐπιστήμων, ον· δεξιός, ά, όν. -3. Maestro; διδάσκαλος, ου (ὁ). -4. Giureconsulto; νομικός, ή, όν.

Digitized by Google

Savonea; *s. f.* ἔκλειγμα, ατος (τό).
Savorare; *v. att.* V. Assaporare.
Savore; *s. m.* V. Sapore.
Savorevole; *add.* V. Saporoso.
Savorra; *s. f.* ἕρμα, ατος (τό).
Savorrare; *v. att.* ἑρματίζω· ἑρμάζω (τὴν ναῦν).
Saziabile; *add.* κορεστός, ή, όν.
Saziabilità; *s. f.* V. Sazietà.
Saziabilmente; *avv.* ἀφθόνως· ἅλις· ἀρκούντως· ἐξαρκούντως· ἀποχρώντως· ἱκανῶς· ἄδην· περισσῶς.
Saziamento; *s. m.* V. Sazietà.
Saziare; *v. att.* κορέννυμι· πληρόω·ῶ· ἀνα-πληρόω·ῶ· ἐμ-πίπλημι· χορτάζω. -2. Bastare; ἀρκέω·ῶ· ἐξαρκέω·ῶ. -3. Che sazia; πλήσμιος, α, ον· κορεστός, ή, όν. -4. Saziare affatto; ἀπο-κορέννυμι. -5. Saziare eccessivamente; ὑπερ-κορέννυμι. -6. Che non sazia; ἀπροσκορής, ές· ἀκόρεστος, ον· ἀκόρητος, ον· ἀκορής, ές. -7. Non potersi saziare; ἄπληστός εἰμί (τινος).
Sazietà; *s. f.* e
Sazievolaggine; *s. f.* πλησμονή, ῆς (ή)· χορτασία, ας (ή)· χορτασμός, οῦ (ὁ). -2. A sazietà; ἱκανῶς· ἅλις· ἀφθόνως· ἄδην· περισσῶς.
Sazievole; *add.* V. Saziabile. -2. Fastidioso; βαρύς, εῖα, ύ· ἀνιαρός, ά, όν· φορτικός, ή, όν.
Sazievolezza; *s. f.* V. Sazietà.
Sazievolmente; *avv.* V. Saziabilmente.
Sazio; *add.* μιστός, ή, όν· πληρής, ές· ἐμπλησθείς, εῖσα, έν· ἔμπλεως, ων· κορεστός, ή, όν. -2. Esser sazio; ἀρκεῖ μοι. -3. Fare sazio; V. Saziare. -4. Annojato; δυσχεραίνων, ουσα, ον (πρός τινος)· ἀχθόμενος, η, ον.
Sbaccaneggiare; *v. intr.* θορυβέω·ῶ· ταράττω.
Sbaccellare; *v. att.* ἐκ-λεπίζω· ἀπο-λεπίζω· ἐκ-λέπω.
Sbacchiare; *v. att.* κατα-θραύω (τι).
Sbadacchiare; *v. intr.* *Aprire la bocca scompostamente;* ἀπρεπῶς χαίνω, χασμάομαι=ῶμαι. -2. Stare a badalucco; κοκύλλω.
Sbadataggine; *s. f.* ἀνοία, ας (ή)· ἀλογιστία, ας (ή)· ἀπερισκεψία, ας (ή)· ἀλόγιστον, ου (τό)· ἀμέλεια, ας (ή)· ἀφροντιστία, ας (ή)· ἀπροσεξία, ας (ή)· ἀνεπιστασία, ας (ή).
Sbadatamente; *avv.* ἀμελῶς· ἀσκεπτῶς.
Sbadato; *add.* ἀνόητος, ον· ἀλόγιστος, ον· ἀπερίσκεπτος, ον· ἀμελής, ές· ἀπρόσεκτος, ον. -2. Essere sbadato; ἀμελέω·ῶ.
Sbadigliamento; *s. m.* χάσμη, ης (ή)· χάσμησις, σεως (ή).
Sbadigliare; *v. intr.* χαίνω· χασμάομαι=ῶμαι. -2. Rispondere sbadigliando; ἀντι-χασμάομαι=ῶμαι.
Sbadiglio; *s. m.* V. Sbadigliamento.
Sbagliare; *v. att.* ἁμαρτάνω· σφάλλομαί (τινος)· παρ-αμελέω·ῶ (τινος)· πλημμελέω·ῶ. -2. Sbagliare affatto; δι-αμαρτάνω.
Sbaglio; *s. m.* πλημμέλεια, ας (ή)· πλημμέλημα, ατος (τό)· πταῖσμα, ατος (τό)· ἁμάρτημα, ατος (τό)· ἀλόγημα, ατος (τό)· παρόραμα, ατος (τό). -2. Torre sbaglio; V. Sbagliare.
Sbaìre; *v. intr.* V. Allibire.
Sbaldanzire; *v. intr.* ἀπο-βάλλω τὸν θύμον· ἀνα-πίπτω· κατ-αθυμέω·ῶ.
Sbaldeggiare; *v. intr.* τολμάω·ῶ· ἀπο-τολμάω·ῶ· θρασύνομαι· ἀπο-θρασύνομαι.
Sbaldore; *s. m.* θάρσος, εος, ους (τό)· φαιδρότης, ητος (ή).
Sbalestramento; *s. m.* ἀστοχία, ας (ή).
Sbalestrare; *v. intr.* οὐ στοχάζομαι· ἁμαρτάνω· παρ-αλλάττω τοῦ σκοποῦ. -2. Allontanarsi dal vero *(parlando);* ἀφ-αμαρτάνω. -3. *Att.* Scagliare; ἀκοντίζω. -4. Allontanare; ἀφ-ίστημι· μεθ-ίστημι· ἀπο-κινέω·ῶ· ἀπ-ελαύνω· ἀπο-πέμπω.
Sbalestratamente; *avv.* ἀσκέπτως· ἀπερισκέπτως.
Sbalestrato; *add.* τυχών, οῦσα, όν. -2. Che opera senza considerazione; ἄσκεπτος, ον· ἀπερίσκεπτος, ον· ἄβουλος, ον. -3. Occhi sbalestrati; ὀφθαλμοὶ πλανώμενοι, ὧν (οἱ).
Sballare; *v. att.* τὰ φόρτια λύω, ἀνοίγω. -2. Raccontare cose incredibili; τερατεύομαι.
Sballatura; *s. f.* τερατεία, ας (ή)· τεράτευμα, ατος (τό).
Sballone; *add.* τερατολόγος, ον.
Sbalordimento; *s. m.* ἔκπληξις, εως (ή)· ἀποπληξία, ας (ή)· ἀναισθησία, ας (ή)· ταραχή, ῆς (ή).
Sbalordire; *v. att.* ἐκ-πλήσσω· κατα-πλήσσω· ἀποπλήσσω· δια-ταράττω· συν-ταράττω (τινα).
Sbalorditivo; *add.* ἐκπληκτικός, ή, όν· καταπληκτικός, ή, όν.
Sbalordito; *p. pass.* καταπλαγείς, εῖσα, έν· ἔκπληκτος, ον· ἀποπληκτικός, ή, όν· ἀπόπληκτος, ον· ἀναίσθητος, ον.
Sbalzamento; *s. m.* ἀναπήδησις, σεως (ή).
Sbalzare; *v. att.* ἐκ-βάλλω. -2. *Intr.* ἀνα-πηδάω·ῶ· ἅλλομαι· προ-άλλομαι· προς-τρέχω.
Sbalzata; *s. f.* Sbalzo; *s. m.* } ἐκβολή, ῆς (ή)· ἀναπήδησις, σεως (ή).
Sbandamento; *s. m.* διασκέδασις, σεως (ή)· σκέδασις, σεως (ή)· διασπορά, ᾶς (ή)· διαφόρησις, σεως (ή)· διασκορπισμός, οῦ (ὁ). -2. Bando; φυγή, ῆς (ή).
Sbandare; *v. att.* δια-σπείρω· σκεδάννυμι· δια-σκεδάννυμι· δια-σκεδάζω· ἀνα-λύω· δια-φορέω·ῶ· δια-σκορπίζω. -2. *N. pass.* δια-σπείρομαι.
Sbandatamente; *avv.* ταραχτῶς· ἀτάκτως.
Sbandeggiamento; *s. m.* V. Sbandamento.
Sbandeggiare; *v. att.* V. Sbandire.
Sbandellare; *v. att.* ἐπιδέσματα ἀφ-αιρέομαι=οῦμαι.
Sbandigione; *s. f.* e
Sbandimento; *s. m.* φυγή, ῆς (ή)· ἐξορισμός, οῦ (ὁ)· ἐξέλασις, σεως (ή)· ἐξελασία, ας (ή).
Sbandire; *v. att.* φυγαδεύω· ἐξ-ορίζω· ἐξ-ελαύνω· ἀπ-ελαύνω· ἐκ-βάλλω· ἐκ-κηρύττω τῆς πόλεως (τινα). -2. Togliere il bando; δι-αλλάττομαι (πρός τινα).
Sbandito; *add.* φυγάς, άδος (ὁ)· ἐξόριστος, ον· φεύγων, ουσα, ον· ἐκπεσών, οῦσα, όν.
Sbandonare; *v. att.* V. Abbandonare.
Sbaragliamento; *s. m.* V. Sbaraglio.
Sbaragliare; *v. att.* V. Sbarattare.
Sbaraglio; *s. m.* e
Sbaratta; *s. f.* διάῤῥηξις, εως (ή)· εἰς φυγὴν τροπή, ῆς (ή). -2. Mandare a sbaraglio; V. Sbarattare.
Sbarattare; *v. att.* φυγαδεύω· εἰς φυγὴν τρέπω· δια-σπείρω· δια-ῥήγνυμι.
Sbarazzare; *v. att.* ἐξ-αιρέομαι=οῦμαι εἰς ἐλευθερίαν (τινα).
Sbarbare; *v. att.* ἀπο-ῤῥιζόω=ῶ· ἐκ-ριζόω·ῶ· ἐκ-κόπτω· ἐκ-πρεμνίζω.
Sbarbato; *add.* ἐκριζωθείς, εῖσα, έν. -2. Senza barba; ἀπώγων, ωνος (ὁ, ἡ)· ἀγένειος, ον.
Sbarbazzare; *v. att.* χαλινόω·ῶ. -2. Riprendere; ἐπι-τιμάω·ῶ· λοιδορέομαι=οῦμαι.
Sbarbazzata; *s. f.* χαλίνωσις, σεως (ή). -2. Dare, fare una sbarbazzata; ἐπι-τιμάω·ῶ φορτικῶς.

Digitized by Google

Sbarbicamento; *s. m.* V. Sradicamento.
Sbarbicare; *v. att.* V. Sbarbare.
Sbarcare; *v. att.* ἐκ-τίθημι· ἐκ-βιβάζω· ἀπο-βιβάζω· ἀπο-γεμίζω· ἀπο-φορτίζομαι (τι)· πλοίου ἐκ-φέρω. -2. *Intr.* Uscire dalla barca; κατα-πλέω-ῶ· ἀπο-βαίνω.
Sbarcatojo; *s. m.* ὅρμος, ου (ὁ)· κάταρσις, σεως (ἡ)· ἀπόβασις, σεως (ἡ).
Sbarco; *s. m.* ἔκπλοος ἀναγωγή, ῆς (ἡ).
Sbardellare; *v. att.* πωλεύω· πωλοδαμνέω-ῶ· παιδεύω, δαμάω-ῶ, δαμάζω ἵππον.
Sbardellatamente; *avv.* V. Eccessivamente.
Sbardellato; *add.* V. Disorbitante.
Sbardellatore; *add.* δάμνιππος, ον.
Sbardellatura; *s. f.* προπαίδευσις, σεως (ἡ).
Sbarleffe; *s. m.* V. Sberleffe.
Sbarra; *s. f.* διαδοκίς, ίδος (ἡ)· τρωτήρ, ῆρος (ὁ). ἕρκος, εος-ους (τό)· καταράκτης, ου (ὁ)· μοχλός, οῦ (ὁ)· κλεῖθρον, ου (τό).
Sbarrare; *v. att.* μοχλόω-ῶ· μοχλεύω· ἐπι-μοχλόω-ῶ· βαλανόω-ῶ· δια-φράττω· ἀπο-φράττω (τι)· ἐπι-βάλλω τὸν μοχλόν (τινι). -2. Aprire largamente; ἀνοίγνυμι· ἀνοίγω. -3. Sparare; σχάω-ῶ· κατα-σχάζω· ἀνα-σχίζω· προ-σχίζω (τι). -4. Sbarrarsi nelle braccia, *distenderle*; χεῖρας πετάννυμι. -5. Sbaragliare; V. Sbarattare.
Sbarrato; *add.* διαπεφραγμένος, η, ον· ἀποπεφραγμένος, η, ον.
Sbarro; *s. m.* V. Sbarra. -2. Impedimento; ἐμπόδιον, ου (τό)· ἕρκος, εος-ους (τό). -3. Frastuono; θόρυβος, ου (ὁ)· θρόος-οῦς, όου-οῦ (ὁ)· ταραχή, ῆς (ἡ)· τάραχος, ου (ὁ)· φόβος, ου (ὁ)· ὄχλος, ου (ὁ).
Sbasire; *v. intr.* V. Basire.
Sbasoffiare; *v. att.* ἀδηφαγέω-ῶ· λαιμάω-ῶ· λαιμάσσω.
Sbassamento; *s. m.* V. Bassamento.
Sbassanza; *s. f.* V. Bassezza.
Sbassare; *v. att.* V. Abbassare.
Sbasso; *s. m.* ταπείνωσις, σεως (ἡ)· ταπεινότης, ητος (ἡ)· ἐλάττωσις, σεως (ἡ).
Sbastardare; *v. att.* τὴν ἄμπελον περι-κόπτω, περι-τέμνω.
Sbastare; *v. att. Cavare il basto*; ἐπίσαγμα ἀφ-αιρέομαι-οῦμαι.
Sbatacchiare; *v. att.* προς-κρούω· κατα-βάλλω. -2. Tribolare; κακόω-ῶ· κακουχέω-ῶ· ταλαιπωρέω-ῶ· διάρω· ἀνιάω-ῶ.
Sbattere; *v. att.* συγ-κρούω· κατα-θραύω· κατα-κόπτω. -2. Affliggere; ἀνιάω-ῶ· ταλαιπωρέω-ῶ· κακόω-ῶ. -3. Agitare; δια-κινέω-ῶ· κυκάω-ῶ· σείω· ταράττω· τορυνάω-ῶ. -4. Detrarre; ἀφ-αιρέομαι-οῦμαι. -5. Ribattere; ἀπ-ωθέω-ῶ. -6. Sviare; ἀπο-κρούω. -7. Sbattere il dente; ἰσθίω· σιτίζομαι-οῦμαι· σιτίζομαι.
Sbattimento; *s. m.* / **Sbattito**; *s. m.* / **Sbattuta**; *s. f.* σύγκρουσις, σεως (ἡ)· σεῖσις, σεως (ἡ)· σεῖσμα, ατος (τό)· σεισμός, οῦ (ὁ).
Sbattuto; *p. pass.* καταβεβλημένος, η, ον. -2. Afflitto; ταλαίπωρος, ον. -3. Detratto; ἐξαιρεθείς, εῖσα, έν.
Sbaulare; *v. att.* ἐκ τῇ κίστῃ ἐξ-αιρέω-ῶ.
Sbavare; *v. att.* σιαλίζω· σιαλοχοέω-ῶ.
Sbavatura; *s. f.* σίαλον, ου (τό).
Sbaviglio; *s. m.* V. Sbadiglio.
Sbeffamento; *s. m.* V. Beffeggiamento.
Sbeffare; *v. att.* V. Beffare.
Sbeffeggiamento; *s. m.* V. Beffamento.
Sbeffeggiare; *v. att.* V. Beffare.
Sbeffeggiatore; *add.* V. Beffatore.
Sbellettare; *v. att.* V. Imbellettare.
Sbellicarsi; *v. rifl.* καγχάζω.
Sbendare; *v. att.* ἀπο-δέω· ἀπο-δεσμεύω· ἀπο-λύω.
Sberciare; *v. intr.* ἀπο-τυγχάνω (τινος).
Sberga; *s. f.* / **Sbergo**; *s. m.* V. Usbergo.
Sberleffare; *v. att.* δίρω. -2. Burlare; σκώπτω.
Sberleffe e Sberleffo; *s. m. Taglio*; οὐλή, ῆς (ἡ)· πληγή, ῆς (ἡ).
Sbernoccoluto; *add.* V. Bernoccoluto.
Sberrettare; *v. att.* περι-αιρέομαι-οῦμαι πῖλον· κεφαλὴν ἀπο-καλύπτομαι.
Sbertare; *v. att.* V. Beffare.
Sbeucchiare; *v. intr.* δια-πίνω.
Sbevacchiare; *v. intr.* δια-πίνω.
Sbevazzamento; *s. m.* πότος, ου (ὁ).
Sbevazzare; *v. intr.* δια-πίνω.
Sbevere; *v. att.* κατα-πίνω (τι).
Sbevuzzare; *v. intr.* V. Sbevacchiare.
Sbezzicare; *v. att.* V. Bezzicare.
Sbiadatello; *add.* / **Sbiadato**; *add.* κυάνειος, α, ον· κυάνεος, α, ον.
Sbiadito; *add.* δύσχροος-οος, οον-ουν· δύσχρως, ωτος (ὁ, ἡ).
Sbiancare; *v. intr.* λευκαίνω· ὠχριάω-ῶ· ὠχριαίνομαι· πελιαίνομαι.
Sbiancato; *add.* / **Sbiancido**; *add.* ὑπόλευκος, ον· ὤχρος, ον· ὄχροος-ους, οον-ουν· πελιδνός, ή, όν.
Sbiavato; *add.* V. Sbiadato.
Sbiavire; *v. intr.* πεπαίνομαι· ἀδρύνομαι· ἀδρόομαι-οῦμαι.
Sbiecamente; *avv.* V. Stortamente.
Sbiecare; *v. att.* λοξόω-ῶ· σκαληνόω-ῶ· πλαγιάζω· κυρτόω-ῶ.
Sbieco; *add.* e
Sbiescio; *add.* σκολιός, ά, όν· λοξός, ή, όν· πλάγιος, α, ον. -2. A, in sbieco; πλαγίως· λοξῶς.
Sbietolare; *v. intr.* πεπαίνω. -2. Piangere; κλαίω· δακρύω.
Sbiettare; *v. att.* σφῆνα ἀπο-τίλλω. -2. *Intr.* Partirsi nascostamente; ὑπο-φεύγω.
Sbigottimento; *s. m.* φόβος, ου (ὁ)· δεῖμα, ατος (τό)· δέος, εος-ους (τό)· ἔκπληξις, εως (ἡ)· ταραχή, ῆς (ἡ)· κατάπληξις, εως (ἡ)· θάμβος, εος-ους (τό).
Sbigottire; *v. att.* φοβέω-ῶ· ἐκ-φοβέω-ῶ· φοβαρίζω· ἐκ-πλήττω· κατα-πλήττω· φόβον ἐμ-βάλλω. -2. *N. pass.* Perdersi d'animo; κατα-θυμέω-ῶ· περι-φοβέομαι-οῦμαι· ἐκ-πλήττομαί (τι).
Sbigottitamente; *avv.* περιδεῶς· φοβερῶς· δεινῶς.
Sbigottito; *add.* περιδεής, ές· ἔκπληκτος, ον· κατα-πλήξ, ῆγος (ὁ, ἡ). -2. Essere sbigottito; ἀπο-δειλιάω-ῶ.
Sbilanciamento; *s. m.* ἰσορροπίας ἀφαίρεσις, σεως (ἡ).
Sbilanciare; *v. att.* ἰσορροπίαν ἀφ-αιρέω-ῶ.
Sbilancio; *s. m.* V. Sbilanciamento.
Sbilenco; *add.* ραιβός, ή, όν· σκολιός, ά, όν· κυρτός, ή, όν· ἐπίκυρτος, ον.
Sbirbonare; *v. intr.* V. Birbonare.
Sbirciare; *v. att.* σκαρδαμύττω· βλεφαρίζω· μύω ἐπι-μύω τὰ ὄμματα.
Sbircio; *s. m.* V. Bircio.
Sbirleffe; *s. m.* V. Sberleffe.

Digitized by Google

Sbirraglia; Sbirreria; } *s. f.* V. Birrovaglia.
Sbirro; *s. m.* V. Birro.
Sbisacciare; *v. att.* ἐξ-αιρέω=ῶ ἐκ τῆς πήρας.
Sbizzarrire; *v. att.* V. Scapricciare.
Sboccamento; *s. m.* εἰσβολή, ῆς (ἡ)· ἀναστόμωσις, σεως (ἡ).
Sboccare; *v. intr.* ἐκ-βάλλω· εἰς-βάλλω· ἐκ-φέρομαι (εἴς τι). -2. Traboccare; ἐξ-ειμι· ἐκ-βάλλω· ὑπερ-αίρω· ὑπερ-χέομαι=οῦμαι· προ-χέομαι=οῦμαι· ἐξ-ερεύγομαι. -3. Uscir fuori con impeto; ἐμ-βάλλω· ἀφ-ορμά=ῶ· ἐξ-ορμάω=ῶ· ἐξ-ορμάομαι=ῶμαι (ἔκ τινος). -4. Svoltare; τρέπομαι. -5. *Att.* Rompere la bocca ai vasi; ἀγγειόω=ῶ· στόμα δια-κλάω=ῶ.
Sboccatamente; *avv.* V. Sfrenatamente. -2. Parlare sboccatamente; αἰσχρολογέω=ῶ. -3. Che parla sboccatamente; αἰσχρολόγος, ον· αἰσχροῤῥήμων, ον. -4. Il parlare sboccatamente; αἰσχρολογία, ας (ἡ)· αἰσχροῤῥημοσύνη, ης (ἡ).
Sboccato; *add.* ἄστομος, ον. -2. Disonesto; αἰσχρολόγος, ον· αἰσχροῤῥήμων, ον. -3. Cavallo sboccato; κληρόστομος, ον· ἑτερογνάθος, ον.
Sboccatojo; *s. f.* e
Sboccatura; *s. f.* ἐκβολή, ῆς (ἡ)· προχοή, ῆς (ἡ)· εἰσβολή, ῆς (ἡ)· στόμα, ατος (τό)· στόμιον, ου (τό).
Sbocciare; *v. intr.* ἐξ-ανθέω=ῶ.
Sboccio; *s. m.* ἐξάνθημα, ατος (τό).
Sbocco; *s. m.* ἔκρευσις, σεως (ἡ). -2. *Luogo dove sboccano le acque;* V. Sboccatura.
Sbocconcellare; *v. att.* κατα-τρώγω· περι-τρώγω.
Sboggettare; *v. att.* V. Sputare.
Sboglientamento; *s. m.* ζέσις, σεως (ἡ)· καύσων, ωνος (ὁ). -2. Agitazione; κίνησις, σεως (ἡ).
Sboglientare; *v. att.* θερμαίνω. -2. Agitare; κινέω=ῶ· ἀνα-ταράσσω. -3. Sfogarsi; ἐκ-φλέγομαι.
Sbolzonare; *v. att.* κορύπτω· τῷ κρίῳ κρούω.
Sbombardare; *v. att.* μηχανὰς πυροβόλους προς-άγω (τινι)· μηχαναῖς πυροβόλοις καθ-αιρέω=ῶ (τι). -2. Tirar coregge; πέρδω.
Sbombettare; *v. intr.* κατ-οινόομαι=οῦμαι·
Sbondolato; *add.* V. Sciagurato.
Sbontadiato; *add.* V. Inutile.
Sbonzolare; *v. intr.* κηλήτης εἰμί. -2. Scoppiare per soverchio cibo; γαστέρα δια-τείνω· ἐσθιῶν δια-ῥήγνυμαι. -3. Aprirsi le mura, rovinare; συμ-πίπτω· ῥήγνυμαι· δια-ῥήγνυμαι.
Sboracciare; *v. att.* χρυσόκολλαν ἀφ-αιρέω=ῶ.
Sborbottare; *v. att.* V. Rimbrottare.
Sborchiare; *v. att.* τοὺς κροσσοὺς ἀφ-αιρέω=ῶ, λύω.
Sbordellamento; *s. m.* διαφθορά, ᾶς (ἡ)· ἐταίρησις, σεως (ἡ).
Sbordellare; *v. intr.* πορνεύω.
Sbornia; *s. f.* V. Ubbriachezza.
Sborracciare; *v. att.* V. Sboracciare.
Sborrare; *v. att.* κενόω=ῶ. -2. Dire checchessia liberamente; ἐκ-λαλέω=ῶ· δια-λαλέω=ῶ· δια-θρυλλέω=ῶ.
Sborsamento; *s. m.* V. Sborso.
Sborsare; *v. att.* κατα-βάλλω· ἀπο-τίζω· ἐξ-αριθμέω=ῶ ἀργύριον (τινι)· χρήματα ἀν-αλίσκω· δαπανάω=ῶ (εἴς τι).
Sborsato; *p. pass.* καταβληθείς, εῖσα, έν.
Sborso; *s. m.* ἀνάλωμα, ατος (τό)· δαπανή, ῆς (ἡ)· καταβολή, ῆς (ἡ).
Sboscare; *v. att.* ὑλοτομέω=ῶ· ἀπο-ξυλίζω.
Sbottare; *v. intr.* V. Votare.
Sbottonare; *v. att.* λύω· χαλάω=ῶ.
Sbottoneggiare; *v. intr.* ἐπι-σκώπτω· ἰαμβίζω· τοῖς λόγοις ὄκνω (τινα)· λοιδορέω=ῶ· ὑβρίζω.
Sbozzacchire; *v. intr.* ἀνα-ῥᾴζω· ἐκ τῆς ἀσθενείας ἀν-ίσταμαι· ἀνα-θάλλω.
Sbozzare; *v. att.* δια-γράφω· ὑπο-γράφω· κατα-γράφω· ὑπο-τυπόω=ῶ· σκιαγραφέω=ῶ.
Sbozzatore; *add.* διαγράφων, ουσα, ον· διαγραφεύς, έως (ὁ)· ὑποτυπῶν, οῦσα, οῦν.
Sbozzatura; *s. f.* } ὑποτύπωσις, σεως (ἡ)· ὑπογρα-
Sbozzo; *s. m.* } φή, ῆς (ἡ).
Sbracarsi; *v. rifl.* περισκελίδας ἐκ-δύω. -2. Sforzarsi; ἀντ-ερείδω.
Sbracatamente; *avv.* ἀμελεί· ἀμελῶς· ῥᾳθύμως.
Sbracciare; *v. att.* βραχίονα ἀπο-γυμνόω=ῶ (τινος). -2. Adoperare ogni forza; δια-τείνομαι (πρός τι).
Sbraciamento; *s. m.* V. Sbraciata.
Sbraciare; *v. att.* ὑπο-σκαλεύω τὸ πῦρ. -2. Largheggiare in parole; ἀλαζονεύομαι· κομπάζω· μεγαλαυχέομαι=οῦμαι· σαλακωνεύω· καυχάομαι=ῶμαι. -3. Sbraciare a uscita, *scialacquare;* δια-σπαθάω=ῶ· ἀν-αλίσκω· δαπανάω=ῶ.
Sbraciata; *s. f.* e
Sbraclo; *s. m.* σκάλευσις, σεως (ἡ). -2. Mostra di voler fare grandi cose; ἀλαζονεία, ας (ἡ)· τερατεία, ας (ἡ)· μεγαληγορία, ας (ἡ)· μεγαλαυχία, ας (ἡ)· κόμπος, ου (ὁ)· καύχησις, σεως (ἡ)· ἀρεταλογία, ας (ἡ)· σαλακωνεία, ας (ἡ).
Sbracione; *s. m.* ἀλαζών, ῶνος (ὁ)· ῥαχιστής, οῦ (ὁ)· ἀρεταλόγος, ον· ἀλαζονικός, ή, όν· μεγάλαυχος, ον· μεγαλήγορος, ον· σαλάκων, ωνος (ὁ)· κομπαστής, οῦ (ὁ).
Sbraire; *v. intr.* V. Nitrire.
Sbraitare; *v. intr.* θορυβέω=ῶ.
Sbramare; *v. att.* ἐκ-πίμπλημι (τι)· ἀπο-πληρόω=ῶ· ἐξ-αρκέω=ῶ· ἀπο-παύω· κατα-παύω.
Sbranamento; *s. m.* ῥῆξις, εως (ἡ). -2. Divisione; διαίρεσις, σεως (ἡ)· διάστασις, σεῶς (ἡ).
Sbranare; *v. att.* δια-σχίζω· κατα-σχίζω· ῥήγνυμι· δια-ῥήγνυμι· κατα-ῥήγνυμι· δια-σπαράττω· δια-σπάω=ῶ. -2. Separare; χωρίζω. -3. Dividere; δι-αιρέω=ῶ. -4. Togliere; ἐξ-αιρέω=ῶ.
Sbrancamento; *s. m.* ἀπόστασις, σεως (ἡ)· ἀποχώρησις, σεως (ἡ).
Sbrancare; *v. att.* ἀφ-ίστημι· μεθ-ίστημι· ἀφ-ορίζω. -2. Dissipare; δια-λύω· κατα-λύω. -3. Tagliare i rami; περι-κόπτω. -4. *N. pass.* Uscire dal branco; παρα-τρέπομαι.
Sbrandellare; *v. att.* τεμαχίζω· τεμάχιον ἀπο-δρέπω· κερματίζω.
Sbrano; *s. m.* σπάραγμα, ατος (τό)· σφαγίον, ου (τό).
Sbrattare; *v. att.* καθαρίζω· ἀπο-σμάω=ῶ· ἀπο-σμήχω· ἀπο-καθαίρω. -2. Rimuovere; ἀφ-αιρέω=ῶ. -3. Sbrattare il paese; μετ-αν-ίσταμαι. -4. *Intr.* Andarsene; ἄπ-ειμι.
Sbravata; *s. f.* V. Sbraciata.
Sbravazzare; *v. intr.* V. Sbraciare § -2.
Sbravazzata; *s. f.* V. Sbraciata.
Sbravazzone; *s. m.* V. Sbracione.
Sbricco; *s. m.* V. Masnadiere.
Sbricconeggiare; *v. intr.* V. Bricconeggiare.
Sbriciolamento; *s. m.* συντριβή, ῆς (ἡ)· σύντριμμα, ατος (τό)· σύντριψις, εως (ἡ).
Sbriciolare; *v. att.* συν-τρίβω· θραύω.
Sbriciolatura; *s. f.* V. Sbriciolamento.

Digitized by Google

Sbrigamento; *s. m.* σπουδή, ῆς (ἡ)· ἄνυσις, σεως (ἡ).
Sbrigare; *v. att.* ἀνύτω· ἐπ-είγομαι· σπεύδω· ταχύνω. -2. *Intr.* ἐπι-σπεύδω. -3. Sbrigati; ἄγε.
Sbrigatamente; *avv.* ταχέως.
Sbrigativo; *add.* ἀνύσιμος, ον· ταχύς, εῖα, ύ· εὔ-πορος, ον.
Sbrigato; *add.* ταχύς, εῖα, ύ· πρόθυμος, ον· πρό-χειρος, ον.
Sbrigliare; *v. att.* ἀπο-χαλινόω-ῶ. -2. Slegare; λύω.
Sbrigliata; *s. f.* σεισμός, οῦ (ὁ). -2. Rammanzina; ἐπιτίμησις, σεως (ἡ). -3. Dare una sbrigliata; ἐπι-τιμάω-ῶ (τί τινι).
Sbrigliatella; *s. f. dim.* ὑποσεισμός, οῦ (ὁ).
Sbrigliato; *add.* ἀχάλινος, ον. -2. Dissoluto; ἀκόλαστος, ον.
Sbrigliatura; *s. f.* V. Sbrigliata.
Sbrizzare; *v. att.* συν-τρίβω· κατα-θραύω. -2. Sprizzare V.
Sbroccare; *v. att.* V. Sbrucare.
Sbrocco; *s. m.* V. Sprocco.
Sbroccolare; *v. att.* V. Sbrucare.
Sbrogliare; *v. att.* χαλάω-ῶ· ἀπ-αλλάττω· ἀπο-λύω·
Sbrogliato; *add.* ἀπαλλαγείς, εῖσα, έν· καθαρισθείς, εῖσα, έν.
Sbronconare; *v. att.* ἐργάζομαι τὴν γῆν.
Sbrucare; *v. att.* φυλλοκοπέω-ῶ.
Sbruffare; *v. intr.* πυτίζω· ἀπο-πυτίζω· προχέομαι οῦμαι· ἐξ-εράω-ῶ· ἐξ-εράζω· ἐξ-εραίνω· ἀπο-ρ-ραίνω.
Sbruffo; *s. m.* ἔκρευσις, σεως (ἡ).
Sbruttare; *v. att.* καθαρίζω· καλλύνω.
Sbucare; *v. att.* ἐκ-σπάω-ῶ· ἐξ-ελκύω· ἐξ-άγω. -2. *Intr.* ἐξ-ειμι· ἐξ-έρχομαι.
Sbucchiare; **Sbucciare**; } *v. att.* φλοΐζω· λέπω· δέρω. -2. *Intr.* ἀπο-λέπομαι.
Sbucciato; *add.* ὀερτός, ή, όν.
Sbuccinare; *v. att.* V. Buccinare.
Sbudellare; *v. att.* ἐξ-εντερίζω· ἐκ-κοιλιάζω.
Sbuffamento; *s. m.* φυσιασμός, οῦ (ὁ)· φύσημα, ατος (τό)· πολύγυμα, ατος (τό).
Sbuffare; *v. intr.* φυσάω-ῶ· φυσιάω-ῶ· ἀσθμαίνω· ῥέγχω· ἐμ-φυσάομαι-ῶμαι. -2. *Del cavallo*; φρυάττομαι.
Sbufonchiare; *v. intr.* V. Bufonchiare.
Sbugiardare; *v. att.* ψεύδους, ψευδολογίας ἐξ-ελέγχω (τινα).
Sbusare; *v. att.* τὰ χρήματα ἀφ-αιρέω-ῶ.
Scabbia; *s. f.* ψώρα, ας (ἡ)· κνύζα, ης (ἡ)· κνήφη. ης (ἡ)· κνύος, εος-ους (τό). -2. Aver la scabbia; ψωριάω-ῶ· ψωρήω-ῶ· ψωραλέος εἰμί.
Scabioso; *add.* ψωραλέος α, ον· ψωρώδης, ες· ψωρός, ά, όν.
Scabello; *s. m.* V. Sgabello.
Scabino; *s. m.* ἀστυνόμος, ου (ὁ).
Scabrezza; *s. f.* V. Scabrosità.
Scabro; *add.* V. Scabroso.
Scabrosetto; *add.* ὑπόσκληρος, ον.
Scabrosità; *s. f.* τραχύτης, ητος (ἡ)· σκληρότης, ητος (ἡ)· τράχισμα, ατος (τό). -2. Difficoltà; χαλεπότης, ητος (ἡ)· δυσχέρεια, ας (ἡ).
Scabroso; *add.* τραχύς, εῖα, ύ· σκληρός, ά, όν· σκληφρός, ά, όν· ψαφαρός, ά, όν. -2. Difficile; χαλεπός, ή, όν· ἀργαλέος, α, ον· δυσχερής, ές· τραχύς, εῖα, ύ.
Scacazzamento; *s. m.* σπατίλη, ης (ἡ).

Scacazzare; *v. intr.* κατα-τιλάω-ῶ· προς-τιλάω-ῶ.
Scacazzlo; *s. m.* V. Scacazzamento.
Scaccato; **Scaccheggiato**; } *add.* πεποικιλμένος, η, ον· κυβι-κός, ή, όν.
Scacchiere e Scacchiero; *s. m.* γραμμαί, ῶν (αἱ).
Scacciagione; *s. f.* e
Scacciamento; *s. m.* ἀπελασία, ας (ἡ)· ἐξέλασις, σεως (ἡ)· ἐκδίωξις, εως (ἡ)· ἄπωσις, σεως (ἡ)· φυγή, ῆς (ἡ)· ἐκβολή, ῆς (ἡ).
Scacciare; *v. att.* ἐξ-ελαύνω· ἐκ-βάλλω· ἀπ-ωθέω-ῶ· ἐκ-διώκω· φυγαδεύω· ἐξ-άγω.
Scacciata; *s. f.* V. Scacciamento. -2. Dare una scacciata; ὠθέω-ῶ.
Scacciatore; *add.* ἐξελαύνων, ουσα, ον· ἐλαστής, οῦ (ὁ)· διώκτης, ου (ὁ).
Scacco; *s. m.* ἀβακίσκος, ου (ὁ). -2. Giuoco degli scacchi; ζατρίκιον, ου (τό) *G. M.* -3. Giuocare a scacchi; ζατρικίζω *G. M.* -4. Pezzi con cui si giuoca; πέσσος, ου (ὁ)· πεσσευτικὴ ψῆφος, ου (ἡ). -5. Scacco matto; κατάπονος, ον. -6. Dare scacco matto; κατα-πονέω-ῶ. -7. Ricevere scacco matto; ζημιόομαι-οῦμαι. -8. A scacchi; V. Scaccheggiato. -9. Vedere il sole a scacchi; ἐν φυλακῇ, ἐν δεσμωτηρίῳ εἰμι.
Scaccomatto; *s. m.* καταπόνησις, σεως (ἡ).
Scaciare; *v. att.* V. Scacciare.
Scaciato; *p. pass.* ἔκβλητος, ον· ἔνβολος, ον. -2. Rimanere scaciato; ἀπο-τυγχάνω τῆς ἐλπίδος.
Scadente; *add.* ὑδετέστερος, α, ον.
Scadenza; *s. f.* ἀπόλειψις, εως (ἡ)· ἐλάττωσις, σεως (ἡ)· μείωσις, σεως (ἡ). -2. Termine in cui scade un pagamento; ὑπερημερία, ας (ἡ)· προθεσμία, ας (ἡ).
Scadere; *v. intr.* ἐλαττόομαι-οῦμαι· σμικρύνομαι· μειόομαι-οῦμαι. -2. Accadere; συμ-βαίνω. -3. Derivare per eredità; λαγχάνω. -4. Scadere il tempo del pagamento; προθεσμία, ὑπερημερία ἐστιν.
Scadimento; *s. m.* V. Scadenza.
Scafa; *s. f.* σκάφη, ης (ἡ)· σκάφος, εος-ους (τό).
Scafajuolo; *s. m.* σκαφίτης, ου (ὁ).
Scaffale; *s. m.* ἀναλογεῖον, ου (τό). -2. Per libri; βιβλιοθήκη, ης (ἡ).
Scaffare; *v. intr.* εὐκυβέω-ῶ· εὐβολέω-ῶ. -2. Traboccare; συμ-πίπτω.
Scaggiale; *s. m.* V. Cintura.
Scagionare; *v. att.* ἀπο-λογέομαι-οῦμαι (ὑπέρ τινος).
Scaglia; *s. f.* λέπος, εος-ους (τό)· λεπίς, ίδος (ἡ)· λέπιον, ου (τό)· φολίς, ίδος (ἡ). -2. Dei metalli; στόμωμα, ατος (τό). -3. *Piccolo pezzuolo che si toglie da marmi, o da altre pietre collo scalpello*; σκινδαλμός, οῦ (ὁ). -4. Fromba per tirare i sassi; σφενδονή, ῆς (ἡ). -5. Coprire di scaglia, mutare in scaglia; λεπιδόω-ῶ. -6. Coperto di scaglie; λεπιδωτός, ή, όν. -7. Simile a scaglia; λεπιδοειδής, ές.
Scagliabile; *add.* βλητέος, α, ον.
Scagliamento; *s. m.* τὸ ἐκλεπίζειν.
Scagliare; *v. att.* ἐκ-λεπίζω· ἀπο-λεπίζω. -2. Lanciare; βάλλω· ἐκ-βάλλω· ῥίπτω· κατα-ῥίπτω. -3. Scagliare le parole al vento; φλυαρέω-ῶ. -4. Dire d'aver veduto, o fatto cose non vere; ματαιολογέω-ῶ. -5. *Intr.* Dibattersi; δια-ταράττομαι· δια-κινέομαι-οῦμαι. -6. Adirarsi; ὀργίζομαι· χολόομαι-οῦμαι. -7. Avventarsi ad uno; εἰς-βάλλω (εἴς τινα).
Scaglietta; *s. f.* V. Scagliola.

Digitized by Google

Scagliola; *s. f. dim.* λεπίδιον, ου (τό).
Scaglione; *s. m.* βαθμός, οῦ (ὁ)· βάθρον, ου (τό).
Scaglioso; *add.* λεπιδωτός, ή, όν· φολιδώδης, ες· φολιδωτός, ή, όν.
Scagliuola; *s. f.* e
Scagliuolo; *s. m.* λεπίδιον, ου (τό). -2. *Specie di pietra tenera;* σελήνιτης λίθος, ου (ὁ). -3. *Specie di gramigna;* φαλαρίς, ίδος (ἡ).
Scagno; *s. m.* V. Scanno.
Scala; *s. f.* κλίμαξ, ακος (ἡ)· ἀναβάθρα, ας (ἡ)· ἀναβάθρον, ου (τό). -2. Discendere per la scala; κατα-βαίνω κατὰ τῆς κλίμακος. -3. Salire la scala; ἀνα-βαίνω ἐπὶ τὴν κλίμακα. -4. Scala a lumaca; ἑλικτὴ κλίμαξ, ακος (ἡ). -5. Scala di corda; σπαρτῶν κλίμαξ, ακος (ὁ). -6. Ordine; καταβρόπία, ας (ἡ)· -7. Scala musicale; τοῦ συστήματος φθόγγοι, ων (ὁ). -8. Porto; λιμήν, ένος (ὁ)· ὅρμος, ου (ὁ) -9. Fare scala, *pigliar porto;* προς-ορμίζω· προς-κέλλω. -10. Ciò che da una cosa ne conduce ad un'altra; ἀνάβαθρον, ου (τό). -11. Essere, fare scala a; εἰς-άγω. -12. A scala; κλιμακηδόν· κλιμακιδόν.
Scalabrino; *s. m.* πανοῦργος, ου (ὁ)· πολυμήχανος, ου (ὁ)· παιπάλημα, ατος (τό).
Scalabrone; *s. m.* V. Calabrone.
Scalamento; *s. m.* ἀνάβασις, σεως (ἡ).
Scalappiare; *v. intr.* ἐκ-φεύγω.
Scalare, *v. att.* ἀνα-βαίνω ταῖς κλίμαξιν· διὰ τῶν ἀναβάθρων ἐρ-ορμάω=ῶ. -2. Scalare un muro; ἀνα-βαίνω ἐπὶ τὰ τείχη.
Scalata; *s. f.* V. Scalamento.
Scalcare; *v. att.* V. Calpestare.
Scalcheggiare; *v. intr.* e
Scalciare; *v. intr.* λακτίζω· ἐκ-λακτίζω· σφαδάζω· ἀνα-σκιρτάω=ῶ. -2. Contrastare; ἐν-αντιόομαι =ῶμαι.
Scalcinare; *v. att.* κόνισμα ἀφ-αιρέω=ῶ.
Scalco; *s. m.* τρικλινιάρχης, ου (ὁ).
Scaldamento; *s. m.* θέρμανσις, σεως (ἡ).
Scaldare; *v. att.* θερμαίνω· δια-θερμαίνω· θάλπω. κατα-θάλπω· χλιαίνω. -2. Accendere l'animo, eccitare qualche passione; καίω· ἐμπρήθω. -3. Atto a scaldare; θερμαντικός, ή, όν· θερμαντήριος, α, ον.
Scaldativo; *add.* θερμαντικός, ή, όν· θερμαντήριος, α, ον.
Scaldato; *p. pass.* θερμανθείς, εῖσα, έν· θερμαντός, ή, όν. -2. Non scaldato; ἀθέρμαντος, ον.
Scaldatore; *add.* ἀθερμαίνων, ουσα, ον· θερμαντήριος, α, ον.
Scaldavivande; *s. m.* ἰσχάρα, ας (ἡ).
Scaldeggiare; *v. att.* V. Riscaldare.
Scalea; *s. f.* ἀναβάθρα, ων (τά).
Scaleno; *add.* σκαληνός, ή, όν.
Scaleo; *s. m.* V. Scala.
Scaletta; *s. f. dim.* κλιμακεῖον, ου (τό)· κλιμάκιον, ου (τό)· κλιμακίς, ίδος (ἡ)· κλιμακίσκος, ου (ὁ).
Scalficcare; Scalfire; *v. att.* σχάω=ῶ· ἀπο-σχάζω· κατα-σχάω=ῶ· σκαριφάομαι=ῶμαι· ἀμύσσω.
Scalfitto; *s. m.* Scalfittura; *s. f.* ἀμυχή, ῆς (ἡ)· σκαρίφημα, ατος (τό).
Scalina; *s. f. dim.* V. Scaletta.
Scalinata; *s. f.* ἀναβάθρα, ων (τά)· κλίμαξ, ακος (ὁ).
Scalino; *s. m.* κλιμάκιον, ου (τό)· βάθρον, ου (τό)· βαθμός, οῦ (ὁ)· κλιμακτήρ, ῆρος (ὁ).
Scalmana; *s. f.* V. Scarmana.
Scalmanare; *v. intr.* V. Scarmanare.
Scalmanato; *add.* V. Scarmanato.
Scalmarsi; *v. intr.* V. Scarmanare.
Scalmato; *add.* V. Scarmanato.
Scalmo; *s. m.* V. Scarmo.
Scalo; *s. m.* ναυπήγιον, ου (τό).
Scalona; Scalone; *s. m.* *accr.* V. Scala.
Scalpelletto; Scalpellino; *s. m. dim.* V. Scarpelletto.
Scalpello; *s. m.* V. Scarpello.
Scalpicciamento; *s. m.* καταπάτησις, σεως (ἡ).
Scalpicciare; *v. att.* κατα-πατέω=ῶ· σάττω· χρούω· ἐγ-χρούω· κτυπέω=ῶ.
Scalpiccio; Scalpitamento; *s. m.* V. Scalpicciamento.
Scalpitare; *v. att.* V. Scalpicciare.
Scalpitato; *p. pass.* καταπατηθείς, εῖσα, έν. -2. Non scalpitato; ἄσακτος, ον.
Scalpitio; *s. m.* V. Scalpicciamento.
Scalpore; *s. m.* V. Rammarichio. -2. Fare scalpore; ἀγανακτέω=ῶ.
Scalpro; *s. m.* V. Scarpello.
Scalterimento; *s. m.* V. Scaltrimento.
Scalterire; *v. att.* V. Scaltrire.
Scalterità; *s. f.* V. Scaltrezza.
Scalteritamente; *avv.* V. Scaltritamente.
Scalterito; *add.* V. Scaltrito.
Scaltramente; *avv.* V. Scaltritamente.
Scaltrare; *v. att.* V. Scaltrire.
Scaltrezza; *s. f.* e
Scaltrimento; *s. m.* πανουργία, ας (ἡ)· πολυτροπία, ας (ἡ)· ἀγχίνοια, ας (ἡ)· δεινότης, ητος (ἡ)· ἐμπειρία, ας (ἡ)· πολυπλοκία, ας (ἡ).
Scaltrire; *v. att.* σωφρονίζω· σοφὸν ποιέω=ῶ.
Scaltritamente; *avv.* πανούργως. -2. Operare scaltritamente; πανουργεύομαι· πανουργέω=ῶ.
Scaltrito; *add.* e
Scaltro; *add.* πανοῦργος, ον· πολύτροπος, ον· πολύπλοκος, ον· ἐπίτριπτος, ον· περίτριμμα, ατος (τό)· δολόφρων, ον. -2. Pratico; ἔντεχνος, ον· ἔμπειρος, ον.
Scalzacane e Scalzacani; Scalzagatto e Scalzagatti; *s. c.* μαστιγίας, ου (ὁ).
Scalzamento; *s. m.* ὑπόλυσις, σεως (ἡ)· γυμνοποδεία, ας (ἡ)· γυμνοποδία, ας (ἡ). -2. *Degli alberi;* σκαλεία, ας (ἡ).
Scalzare; *v. att.* ὑπο-λύω· ἐξ-υπο-λύω. -2. Scalzare gli alberi; περι-σκάπτω· περι-ορύττω· σκάλλω· σκαλίζω. -3. Cavar di bocca ad uno alcuna cosa; τῷ λογισμῷ ἐξ-ερευνάω=ῶ (τι). -4. Scalzare i denti; τοὺς ὀδόντας ἀνα-γλύφω.
Scalzato; *p. pass.* ἀνυπόδητος, ον· γυμνόπους, ουν· γυμνοπόδης, ες. -2. Andare, essere scalzo; ἀν-υποδητέω=ῶ· ἀν-υποδετέω=ῶ· γυμνοποδέω=ῶ· γυμνοῖς τοῖς ποσὶ πορεύομαι.
Scalzatojo; *s. m.* γλυφεῖον, ου (τό).
Scalzatura; *s. f.* V. Scalzamento.
Scalzo; *add.* V. Scalzato.
Scamatare; *v. att.* ἐκ-τινάσσω (τι)· ἐκ-κονιάω=ῶ.
Scamato; *s. m.* κάμαξ, ακος (ὁ).
Scambiamento; *s. m.* ἀλλαγή, ῆς (ἡ)· ἀνταλλαγή, ῆς (ἡ)· διαλλαγή, ῆς (ἡ)· ἐναλλαγή, ῆς (ἡ)· καταλλαγή, ῆς (ἡ) μεταλλαγή, ῆς (ἡ)· μετάλλαξις, εως (ἡ)· μεταβολή, ῆς (ἡ).
Scambiare; *v. att.* ἀντ-αλλάττω· ἀντι-δι-αλλάττομαι

Digitized by Google

(τί τινος)· ἐν-αλλάττω· μετ-αλλάττω· ἀμοίβω· δι-αμοίβω· ἀντ-αμοίβομαι. -2. Entrare in luogo di, succedere; δια-δέχομαι. -3. Scambiare i dadi, le carte; φενακίζω.

Scambiettare; *v. intr.* ὀρχέομαι-οῦμαι· πηδάω-ῶ· ἀνα-πηδάω-ῶ. -2. Scambiare frequentemente; πολλάκις ἀλλάττω.

Scambietto; *s. m.* πηδησμός, οῦ (ὁ)· πήδημα, ατος (τό)· πήδησις, σεως (ἡ)· ἀναπήδησις, σεως (ἡ).

Scambievole; *add.* ἀμοιβαῖος, α, ον.

Scambievolezza; *s. f.* ἀμοιβή, ῆς (ἡ)· ἀναλλαγή, ῆς (ἡ).

Scambievolmente; *avv.* ἀμοιβαίως· ἐναλλάξ· παραλλάξ· ἀλλήλως· ἀλλήλων, οις, αις ecc.

Scambio; *s. m.* V. Scambiamento. -2. Cogliere o pigliare scambio; ἁμαρτάνω· νομίζω τινα ἄλλον εἶναι. -3. In scambio; ἀντί.

Scamerare; *v. att.* ἀπὸ τοῦ ταμιείου ἀφ-αιρέω-ῶ.

Scamiciare; *v. att.* γυμνόω-ῶ.

Scamiciato; *p. pass.* πλὴν τοῦ χίτονος γυμνός, ή, όν.

Scammonio; *s. m. T. bot.* σκαμμώνια, ας (ἡ).

Scamojare; *v. att.* μετ-αν-ίσταμαι.

Scamonea; *s. f. T. bot.* σκαμμώνιον, ου (τό).

Scamosciare; *v. att.* πεπαίνω.

Scampa; *s. f.* V. Scampo.

Scampaforca; *s. c.* παμμίαρος, ον.

Scampamento; *s. m.* V. Scampo.

Scampanare; *v. intr.* ἀνα-κωδωνίζω· κρούω τὸν κώδωνα.

Scampanata; *s. f.* κώδωνος συρισμός, οῦ (ὁ), βόμβος, ου (ὁ).

Scampanellare; *v. intr.* V. Scampanare.

Scampanellata; *s. f.* / **Scampanellio**; *s. m.* / **Scampanlo**; *s. m.* } V. Scampanata.

Scampare; *v. att.* σώζω· δια-σώζω (τι ἐκ τινος)· ἀπ-αλλάττω (τινά τινος)· ῥύομαί (τινα ἐκ τινος)· δια-φυλάττω· ἀμύνω. -2. Risparmiare; φείδομαι. -3. *Intr.* ἐκ-φεύγω· ἀπο-φεύγω· ἀπο-δράω-ῶ. -4. Scamparla, *liberarsi dalla morte*; σώζομαι, ἀπ-αλλάττομαι ἐκ τοῦ θανάτου. -5. Dio ce ne scampi; θεος σῶσον.

Scampaticcio; *add.* ἀνιστάμενος, η, ον.

Scampatore; *add.* σωτήρ, ῆρος (ὁ)· σώστης, ου (ὁ)· σώζων, ουσα, ον· σωτήριος, α, ον· σώσας, σασα, σαν.

Scampo; *s. m.* ἐκφυγή, ῆς (ἡ)· σωτηρία, ας (ἡ)· ἐλευθέρωσις, σεως (ἡ). -2. Cercare scampo; τὴν σωτηρίαν τίθεμαι (ἔν τινι)· σωτηρίαν ζητέω-ῶ (ἐκ τινος). -3. Disperare di scampo; ἀπ-ελπίζω τοῦ σώζεσθαι· ἀπο-βάλλω τὴν σωτηρίαν· ἀπορέω-ῶ τῆς σωτηρίας. -4. Provvedere al proprio scampo; σκοπέω-ῶ ὅπη σωθήσομαι. -5. Recare scampo; πορίζομαι σωτηρίαν (τινι). -6. Senza speranza di scampo; ἄπορος, ον.

Scampoletto / **Scampolino**; } *s. m. dim.* τεμάχιον, ου (τό).

Scampolo; *s. m.* ὑπόλειμμα, ατος (τό)· λείψανα, ων (τά).

Scamuzzolo; *s. m.* τέμαχος, εος-ους (τό).

Scana; *s. f.* V. Zanna.

Scanalare; *v. att.* χαράσσω· ῥυμοτομέω-ῶ.

Scanalato; *p. pass.* ῥαβδωτός, ή, όν.

Scanalatura; *s. f.* ῥάβδωσις, σεως (ἡ).

Scancellamento; *s. m.* V. Cancellazione.

Scancellare; *v. att.* V. Cancellare.

Scancellatura; *s. f.* V. Cancellazione.

Scancellazione; *s. f.* V. Cancellazione.

Scancia; *s. f.* V. Scansia.

Scancio; *s. m.* V. Schianclo.

Scandagliare; *v. att.* βολίζω τὴν βολίδα· τὴν καταπειρατηρίαν καθ-ίημι. -2. Esaminare per lo minuto; ἀκριβῶς ἐξ-ετάζω, δια-λογίζομαι. -3. Provare; ἀπο-πειράομαι-ῶμαί (τινος).

Scandaglio; *s. m.* βολίς, ίδος (ἡ)· καταπειρατηρία, ας (ἡ)· κάθετος, ου (ὁ)· μόλιβδος, ου (ὁ)· μολύβδαινα, ης (ἡ).

Scandaleggiare; *v. att.* e

Scandalezzare; *v. att.* σκανδαλίζω· σκανδαλόω-ῶ· δια-φθείρω. -2. Pigliare scandalo; σκανδαλίζομαι. -3. Adirarsi; ὀργίζομαι.

Scandalezzatore; *add.* σκανδαλίζων, ουσα, ον· μοχθηρός, ά, όν· ἀπρεπής, ές· δυσχερής, ές.

Scandalezzo; *s. m.* V. Scandalo.

Scandalitico / **Scandalizioso**; } *add.* σκανδαλώδης, ες.

Scandalizzante; *p. pres.* V. Scandalezzatore.

Scandalizzare; *v. att.* V. Scandalezzare.

Scandalizzatore; *add.* V. Scandalezzatore.

Scandalo; *s. m.* πρόσκρουσις, σεως (ἡ)· συμβουλή, ῆς (ἡ)· ἀπρέπεια, ας (ἡ)· σκάνδαλον, ου (τό). -2. Danno; βλάβη, ης (ἡ)· ζημία, ας (ἡ). -3. Infamia; αἰσχρότης, ητος (ἡ)· ὕβρις, εως (ἡ)· ὕβρισμα, ατος (τό)· λώβη, ης (ἡ). -4. Discordia; διάστασις, σεως (ἡ)· διαφορά, ᾶς (ἡ). -5. Fare scandalo, σκανδαλίζω. -6. Pieno di scandali; σκανδαλώδης, ες.

Scandalosamente; *avv.* διὰ σκάνδαλον.

Scandaloso; *add.* V. Scandalezzatore.

Scandelizzare; *v. att.* V. Scandalezzare.

Scandente; *add.* V. Rampiccante.

Scandere; *v. att.* ἀνα-βαίνω. -2. Misurar versi; τὰ ἔπη κατα-μετρέω-ῶ.

Scandimento; *s. m.* τὸ τὰ ἔπη καταμετρεῖν.

Scandire; *v. att.* V. Scandere.

Scandolezzare; *v. att.* V. Scandalezzare.

Scandolezzatore; *add.* V. Scandalezzatore.

Scandolo; *s. m.* V. Scandalo.

Scanicare; *v. att.* ἀπο-ψήχω κονίαμα.

Scannafosso; *s. m.* διὰ μέσου τεῖχος, εος-ους (τό).

Scannamento; *s. m.* ἀπόσφαξις, εως (ἡ).

Scannaminestre; *s. c.* V. Millantatore.

Scannare; *v. att.* λαιμοτομέω-ῶ· φονεύω· σφάττω· ἀπο-σφάττω· ὑπο-σφάζω· ὑπο-σφάττω.

Scannato; *p. pass.* ὑποσφαγείς, εῖσα, έν.

Scannatojo; *s. m.* κρεουργεῖον, ου (τό).

Scannatore; *add.* σφαγεύς, έως (ὁ).

Scannellamento; *s. f.* V. Scanalatura.

Scannellare; *v. att.* ἀν-ελίττω. -2. Sprizzare; προ-χέομαι-οῦμαι· ἄττω.

Scannellato; *s. m.* / **Scannellatura**; *s. f.* } V. Scanalatura.

Scannello; *s. m.* ἐμπόδιον, ου (τό). -2. Scrigno per scrivere; κιβώτιον, ου (τό).

Scanno; *s. m.* βάθρον, ου (τό)· θρόνος, ου (ὁ)· κλισία, ας (ἡ). -2. Stipo; κιβωτός, οῦ (ἡ).

Scannonezzare; *v. att.* πυροβολέω-ῶ.

Scanonizzare; *v. att.* ἀπὸ τῶν μακαρίων ἀφ-αιρέω-ῶ.

Scansamento; *s. m.* V. Schifamento.

Scansare; *v. att.* ἀπο-κινέω-ῶ. -2. Sfuggire; δια-φεύγω· ἀπο-φεύγω· εὐλαβέομαι-οῦμαι· ἀπο-τρέπομαι· ἀφ-ίσταμαι. -3. Allontanarsi; ἀπ-έρχομαι.

Scansía; *s. f.* ἀναλογεῖον, ου (τό)· βιβλιοθήκη, ης (ἡ).

Scanso; *s. m.* V. Schifamento.

Digitized by Google

Scantonare; *v. att.* γώνους περι-ῥήγνυμι. -2. *N. pass.* Fuggire; ἀπο-φεύγω.
Scapare; *v. att.* ἀπο-κεφαλίζω.
Scapecchiare; *v. att.* τὸν ξάνιον ἀφ-αιρέω-ῶ.
Scapestrare; *v. intr. Levarsi il capestro*; ἀπο-χαλινόομαι-οῦμαι. -2. Vivere scapestratamente; ἀκολασταίνω· ἀσελγαίνω· ἀκολάστως, ἀμέτρως ζάω-ῶ· ἀσελγέω-ῶ. -3. *Att.* Corrompere; δια-φθείρω.
Scapestratamente; *avv.* ἀχαλινώτως· ἀκολάστως· ἀμέτρως· ἀσελγῶς.
Scapestrato; *add.* ἀκόλαστος, ον· ἀχάλινος, ον· ἀχαλίνωτος, ον. -2. Alla scapestrata; V. Scapestratamente.
Scapezzamento; *s. m.* ἀποκεφαλισμός, οῦ (ὁ).
Scapezzare; *v. att.* ἀπο-κεφαλίζω. -2. Tagliare la sommità di checchessia; περι-τέμνω· περι-κόπτω· ἐπι-κόπτω· ἀπο-κόπτω.
Scapezzone; *s. m.* κόλαφος, ου (ὁ).
Scapigliare; *v. att.* τὴν κόμην ἐκ-χέω-ῶ, δια-ταράσσω.
Scapigliato; *add.* τὴν κόμην κεχυμένος, η, ον, ἀνειμένος, η, ον. -2. Dissoluto; ἄσωτος, ον· ἀσελγής, ές· ἀκόλαστος, ον. -3. Essere scapigliato; ἀσελγαίνω· ἀσελγέω-ῶ· ἀκολασταίνω.
Scapigliatura; *s. f.* ἀσέλγεια, ας (ἡ)· ἀκολασία, ας (ἡ)· ἀσωτεία, ας (ἡ).
Scapitamento; *s. m.* V. Scapito.
Scapitare; *v. intr.* ἀπο-βάλλω· ἀπ-όλλυμι· ζημιόομαι-οῦμαι· ἀφ-αιρέομαι-οῦμαί (τι)· στέρομαι· ἀποστερέομαι-οῦμαί (τινος)· βλάπτομαί (τινος).
Scapito; *s. m.* ἀποβολή, ῆς (ἡ)· ζημία, ας (ἡ)· βλάβη, ης (ἡ)· στέρησις, σεως (ἡ). -2. Dare scapito; βλάπτω. -3. Dare a scapito; ἐλάττονος πωλέω-ῶ.
Scapitozzare; *v. att.* V. Scapezzare § -2.
Scapola; *s. f.* V. Scapula.
Scapolare; *v. att.* V. Liberare. -2. *Intr.* Fuggire; φεύγω· ἐκ-φεύγω.
Scapolare; *s. m.* τῆς κεφαλῆς κάλυμμα, ατος (τό).
Scapolo; *add.* αὐτεξούσιος, ον· αὐτόνομος, ον· ἐλεύθερος, α, ον. -2. Non ammogliato; ἄγαμος, ον.
Scaponire; *v. att.* αὐθάδειαν κατα-ῥήγνυμι (τινος)· πείθω.
Scappare; *v. intr.* ἀπο-λιβάζω· ἐκ-φεύγω· δια-φεύγω· ἀπο-φεύγω· ἀπο-διδράσκω· σώζομαι· ἐκ-σώζομαι.
Scappata; *s. f.* δρασμός, οῦ (ὁ)· φυγή, ῆς (ἡ). -2. Fallo; ἀλογιστία, ας (ἡ)· προπέτεια, ας (ἡ). -3. scappata; ἐκ-φεύγω. -B'. Commettere errore; ἁμαρτάνω.
Scappatella; Scappatina; } *s. f. dim.* V. Scappata.
Scappato; *add.* φυγάς, άδος (ὁ, ἡ).
Scappatoja; *s. f.* ἔκδυσις, σεως (ἡ)· ἀνάδυσις, σεως (ἡ)· διαφυγή, ῆς (ἡ)· ἀποφυγή, ῆς (ἡ)· πρόφασις, σεως (ἡ).
Scappatura; *s. f.* V. Scappata.
Scappellare; *v. att.* πιλίδιον ἀφ-αιρέω-ῶ. -2. Salutare; ἀσπάζομαι. -3. *N. pass.* κεφαλὴν ἀποκαλύπτομαι.
Scappellata; *s. f.* ἀσπασμός, οῦ (ὁ)· χαιρετισμός, οῦ (ὁ).
Scappellotto; *s. m.* κόνδυλος, ου (ὁ)· κόλαφος, ου (ὁ).
Scapperuccio; *s. m.* τῆς κεφαλῆς κάλυμμα, ατος (τό).
Scappinare; *v. att.* κασσύω.
Scappino; *s. m.* ποδεῖον, ου (τό).
Scapponeo; *s. m.* ἐπιτίμησις, σεως (ἡ).
Scappucciare; *v. att.* τὴν κεφαλὴν ἀπο-καλύπτω. -2. *Intr.* Inciampare; προς-πίπτω.

Scappuccio; *s. m.* πταῖσμα, ατος (τό). -2. Fallo; σφάλμα, ατος (τό).
Scaprestare; *v. intr.* V. Scapestrare.
Scapricciare; *v. att.* e
Scapriccire; *v. att.* αὐθάδειαν κατα-ῥήγνυμι (τινος). -2. *N. pass.* ἀπο-σχολάζω (τινι)· χαρίζομαι ταῖς ἐπιθυμίαις· ἐμ-πίπλημαι τὰς ἐπιθυμίας.
Scapula; *s. f.* ὦμος, ου (ὁ)· ἀκρωμία, ας (ἡ)· ἀκρώμιον, ου (τό)· ἀκρωμνίς, ίδος (ἡ).
Scapulare; Scapularo; } *s. m.* V. Scapolare.
Scapuzzare; *v. att.* V. Scapucciare.
Scarabattola; *s. f.* Scarabattolo; *s. m.* } κειμήλιον, ου (τό).
Scarabeo; *s. m.* V. Scarabone.
Scarabocchiare; *v. att.* φύρω· πεφυρμένως γράφω.
Scarabocchiatore; *add.* ἄπειρος γραφεύς, έως (ὁ).
Scarabocchio; *s. m.* φύρμα, ατος (τό).
Scarabone; *s. m.* κάνθαρος, ον (ὁ)· κοπρίων, ωνος (ὁ).
Scaracchiare; *v. intr.* χλευάζω· ἐπι-σκόπτω (τινα, εἴς τινα). -2. Sputare sornacchi; χρέμπτομαι· ἀπο-χρέμπτομαι.
Scaracchio; *s. m.* χρέμψις, εως (ἡ).
Scaracchione; *s. c.* χρεμπτόμενος, η, ον.
Scarafaggetto; Scarafaggino; } *s. m. dim.* κανθάριον, ου (τό).
Scarafaggio; *s. m.* κάνθαρος, ου (ὁ)· κοπριών, ῶνος (ὁ).
Scarafaldone; *s. m.* θεράπων, οντος (ὁ)· θεραπευτής, οῦ (ὁ)· ὑπερετής, οῦ (ὁ)· δοῦλος, ου (ὁ).
Scaraffare; *v. att.* ἁρπάζω· ἀφ-αρπάζω.
Scaraffone; *s. m.* ἅρπαξ, αγος (ὁ, ἡ).
Scaramazzo; *add.* κυρτός, ή, όν· κυφός, ή, όν· ὑβός, ή, όν.
Scaramuccia; *s. f.* V. Scaramuccio.
Scaramucciare; *v. intr.* ἀκροβολίζομαι· συμ-πλέκομαι· ἀψιμαχέω-ῶ.
Scaramuccio, Scaramugio; *s. m.* e
Scaramuzza; *s. f.* χειραφία, ας (ἡ)· ἀκροβολισμός, οῦ (ὁ)· ἀκροβολία, ας (ἡ)· συμπλοκή, ῆς (ἡ)· ἀψιμαχία, ας (ἡ).
Scaraventare; *v. att.* δια-σφενδονάω-ῶ· ἀπο-ῥίπτω.
Scarcaglioso; *add.* V. Catarroso.
Scarcare; *v. att.* V. Scaricare.
Scarceramento; *s. m.* ἀπόλυσις, σεως (ἡ)· λύτρωσις, σεως (ἡ)· ἐλευθέρωσις, σεως (ἡ)· ἀπαλλαγή, ῆς (ἡ).
Scarcerare; *v. att.* λύω ἐκ τῶν δεσμῶν (τινα)· ἀπ-αλλάττω τῆς φυλακῆς (τινα)· ἐλευθερόω-ῶ.
Scarcerazione; *s. f.* V. Scarceramento.
Scarco; *s. m.* V. Scaricamento.
Scarco; *add.* V. Scaricato.
Scardamitta; *s. c.* σκαρδαμυκτικός, ή, όν.
Scardassare; *v. att.* κτενίζω· πέκω· πεκτέω-ῶ· ποκίζω· γναπτέω-ῶ· ξαίνω.
Scardassatore; *add.* κτενιστής, οῦ (ὁ)· πεκτήρ, ῆρος (ὁ)· ξαντής, οῦ (ὁ).
Scardassatura; *s. f.* κτενισμός, οῦ (ὁ).
Scardassiere; Scardassino; } *s. m.* V. Scardassatore.
Scardasso; *s. m.* ξάνιον, ου (τό)· γνάφος, ου (ὁ).
Scarica; *s. f.* ἐκβολή, ῆς (ἡ).
Scaricamento; *s. m.* κούφισις, σεως (ἡ)· κουφισμός, οῦ (ὁ)· τοῦ φόρτου ἐκφορά, ᾶς (ἡ).
Scaricare; *v. att.* ἀπο-γεμίζω· ἀπο-γομόω-ῶ· ἀπο-γεμόω-ῶ· ἀπο-γέμω· ἀπο-φορτίζομαι· ἀπο-κουφίζω· ἀπο-σκευάζω· ἀπο-σάττω· ἀφ-αιρέω-ῶ τὸ ἄχθος. -2. Scaricare l'arco; ἀπο-τοξεύω. -3. Scaricar arme

Digitized by Google

da fuoco; βέλος ἀφ-ίημι. -4. Scaricare alcuno del debito; τὸ χρέος ἀφ-ίημι (τινι). -5. Scaricar le merci; τὰ φορτία ἀπο-τίθημι. -6. Scaricare il ventre; χέζω.

Scaricazione; *s. f.* e

Scarico; *s. m.* V. Scaricamento. -2. Giustificazione; ἀπολογία, ας (ἡ).

Scarico; *add.* ἀποφορτισθείς, εῖσα, έν· κουφός, ή, όν. -2. Contento; ἱλαρός, ά, όν· φαιδρός, ά, όν. -3. *Del tempo;* ἔνδιος, ον· αἴθριος, ον.

Scarificare; *v. att.* σχάζω· ἀνα-σχάζω· σικυάζω (τινα).

Scarificato; *p. pass.* σχαζομένος, η, ον.

Scarificatore; *add.* σκάζων, ουσα, ον· ἀνασχάζων, ουσα, ον.

Scarificazione; *s. f.* σχάσις, σεως (ἡ)· σχασμός, οῦ (ὁ).

Scarlattina; *s. f.* κοκκιάς, άδος (ἡ)· κοκκίασις, σεως (ἡ).

Scarlattino; Scarlatto; *s. m.* κόκκος, ου (ὁ)· κόκκινον, ου (τό)· ὕσγινον, ου (τό).

Scarlatto; *add.* κόκκινος, η, ον· κοκκοβαφής, ές· ὑσγινοβαφής, ές.

Scarmana; *s. f.* πλευρῖτις, ιδος (ἡ). -2. Che soffre di scarmana; πλευριτικός, ή, όν.

Scarmanare; *v. intr.* πλευρίτιδι νοσέω-ῶ.

Scarmanato; *add.* πλευριτικός, ή, όν.

Scarmigliare; *v. att.* V. Scardassare. -2. Scompigliare; ταράττω· δια-ταράττω· κατα-ταράττω· συγ-χέω-ῶ. -3. Scarmigliare i capelli, gli abiti; τυρβάζω.

Scarmigliato; *add.* V. Scompigliato. -2. Arruffato; τὴν κόμην ἐκκεχυμένος, η, ον.

Scarmo; *s. m.* σκαλμός, οῦ (ὁ).

Scarnamento; *s. m.* τὸ γυμνοῦν τοῦ σαρκός.

Scarnare; *v. att.* τοῦ σαρκός γυμνόω-ῶ· ἐκ-σαρκίζω· κατα-κρεουργέω-ῶ. -2. Divenir magro; ἀπο-σκελετεύομαι· κατα-τήκομαι.

Scarnalasciare; *v. intr.* διονύσια ἄγω.

Scarnatino; *add.* ῥόδινος, η, ον· ῥόδιος, α, ον.

Scarnato; *add.* σκαλευθείς, εῖσα, έν. -2. Diminuito; μειωτός, ή, όν. -3. Magro; ἄσαρκος, ον· ἰσχνός, ή, όν· λεπτός, ή, όν.

Scarnelasciare; *v. intr.* V. Scarnascialare.

Scarnificare; Scarnire; *v. att.* V. Scarnare.

Scarnito; *add.* V. Smunto.

Scarno; *add.* V. Scarnato.

Scarnovalare; *v. intr.* V. Scarnascialare.

Scarpa; *s. f.* ὑπόδημα, ατος (τό)· σάνδαλον, ου (τό)· κρηπίς, ίδος (ἡ)· πλέδιον, ου (τό)· ἐμβάς, άδος (ἡ)· εὐμάριδες, ων (αἱ)· περιβάριδες, ων (αἱ)· κρούπεζα, ων (τά). -2. Con ali alle scarpe; ἀρβυλόπτερος, ον. -3. Cucire scarpe; νευρορραφέω-ῶ. -4. Che cuce scarpe; νευρόρραφος, ον. -5. Scarpe per il fango; ἀρβύλη, ης (ἡ). -6. Senza scarpe; ἀνυπόδητος, ον. -7. Con una scarpa sola; μονοσάνδαλος, ον.

Scarpaccia; *s. f. pegg.* κακὸν ὑπόδημα, ατος (τό).

Scarpellare; *v. att.* κολάπτω· ἀπο-ξύω· λατομέω-ῶ. -2. Intagliare; γλύφω. -3. *N. pass.* κνήθω.

Scarpellata; *s. f.* κοπέως πληγή, ῆς (ἡ).

Scarpellatore; *add.* λάτομος, ον.

Scarpelletto; *s. m. dim.* μικρὸς κοπεύς, έως (ὁ)· μικρὸς κολαπτήρ, ῆρος (ὁ).

Scarpellino; *s. m.* λάτομος, ου (ὁ)· ξυστήρ, ῆρος (ὁ)· ξυστής, οῦ (ὁ).

Scarpello; *s. m.* κολαστήρ, ῆρος (ὁ)· κοπεύς, έως (ὁ)· ἐκκοπεύς, έως (ὁ)· ξυστήριον, ου (τό).

Scarpetta; Scarpettaccia; Scarpettina; Scarpettino; Scarpetto; *s. f.* *dim.* ὑποδημάτιον, ου (τό).

Scarpicciare; *v. intr.* V. Scalpicciare.

Scarpinare; *v. intr.* παντὶ τραχεῖ τρέχω.

Scarpino; *s. m. dim.* ὑποδημάτιον, ου (τό).

Scarpioncello; Scarpione; *s. m.* V. Scorpione.

Scarriera; *s. f. Gente di scarriera;* πλάνητες, ων (οἱ)· πλάνοι, ων (οἱ). -2. Comprare, vendere per scarriera; πράττω καταλλάγην.

Scarrozzare; *v. intr.* ἁρματηλατέω-ῶ.

Scarrozzata; *s. f.* ἁρματηλασία, ας (ἡ).

Scarsamente; *avv.* λεπτῶς· ἀκριβῶς· σπανίως· φειδωλῶς· γλισχρῶς· πενιχρῶς· εὐτελῶς.

Scarsare; *v. att.* V. Diminuire.

Scarseggiare; *v. att.* φείδομαι. -2. *Intr.* ἐνδής εἰμι· ἐνδεῶς ἔχω· δέομαι-οῦμαι· ἀπορέω-ῶ (τινος)· σπανίζω· γλισχρῶς, πενιχρῶς ζάω-ῶ. -3. Che scarseggia di viveri; σπανόσιτος, ον. -4. Che scarseggia d'acqua; σπάνυδρος, ον.

Scarsella; *s. f.* βαλάντιον, ου (τό)· γρυμαία, ας (ἡ).

Scarselletta; Scarsellina; Scarsellino; *s. f.* *dim.* μαρσύπιον, ου (τό).

Scarsezza; Scarsità; *s. f.* e

Scarso; *s. m.* σπάνις, εως (ἡ)· σπάνη, ης (ἡ)· σπανία, ας (ἡ)· εὐτελεία, ας (ἡ)· λεπτότης, ητος (ἡ)· φειδωλεία, ας (ἡ). -2. Scarsità di danaro; χρημάτων ἀπορία, ας (ἡ). -3. Scarsità di frutti; σπανοκαρπία, ας (ἡ). -4. Scarsità d'uomini; σπανανδρία, ας (ἡ). -5. Scarsità di viveri; σπανοσιτία, ας (ἡ).

Scarso; *add.* σπάνιος, α, ον· πενιχρός, ά, όν· λεπτός, ή, όν· σπάνιστος, ον. -2. Tenace, avaro; φειδωλός, ή, όν· γλισχρός, ά, όν· εὐτελής, ές.

Scartabellare; *v. att.* ἀν-ελίττω· δι-ανα-γιγνώσκω (τι)· δι-ηλθόν τι ἀναγιγνώσκων· δι-έδραμον βιβλίον ἀνελίττων· τὰ βιβλία στρέφω.

Scartabellatore; *add.* διαναγιγνώσκων, ουσα, ον.

Scartabello; Scartafaccio; *s. m.* βιβλίον, ου (τό).

Scartamento; *s. m.* ἀποβολή, ῆς (ἡ).

Scartare; *v. att.* ἀπο-βάλλω· ἀπο-δοκιμάζω.

Scartato; *p. pass.* ἀπόβλητος, ον.

Scarto; *s. m.* ἀπόβλημα, ατος (τό).

Scartoccio; *s. m.* V. Cartoccio.

Scarzo; *add.* ἠλαφρός, ά, όν.

Scasare; *v. att.* ἐκ-βάλλω, ἐξ-ελαύνω τῆς οἰκίας (τινα)· μετ-οικίζω. -2. *Intr.* μετ-οικίζομαι· δι-οικίζομαι· ἐξ-αμι· ἐξ-έρχομαι.

Scassare; *v. att.* ἐκ κιβωτοῦ προ-φέρω· ἐξ-αιρέω-ῶ. -2. Sconquassare; δια-σείω. -3. Scassare il terreno; βωλοστροφέω-ῶ.

Scassatura; *s. f.* ἀφαίρεσις, σεως (ἡ).

Scassinare; *v. att.* πορθέω-ῶ· τέμνω· κατ-άγνυμι.

Scasso; *s. f.* κλάσις, σεως (ἡ). -2. Divelto; σκαφεῖον, ου (τό),

Scastagnare; *v. att.* V. Tergiversare.

Scataluffo; *s. m.* V. Scapezzone.

Scatapuzza e Scatapuzia; *s. f.* λαθυρίς, ίδος (ἡ).

Digitized by Google

Scatarrare; *v. intr.* V. Scaracchiare.
Scatellato; *add.* ἐπενείδιστος, ον.
Scatenamento; *s. m.* ἐκ τῶν δεσμῶν λύσις, σεως (ἡ).
Scatenare; *v. att.* λύω· δεσμῶν ἀπ-αλλάττω (τινα)· δέσμα λύω (τινος). –2. *N. pass.* Scappar fuori; ἐξ-ορμάω-ῶ.
Scatola; *s. f.* πύξις, εως (ἡ)· κιβώτιον, ου (τό)· θήκη, ης (ἡ)· κάψα, ης (ἡ)· κάδος, ου (ὁ).
Scatolajo; *s. m.* καδοποιός, οῦ (ὁ).
Scatoletta; *s. f. dim.* κιβώτιον, ου (τό)· θήκιον, ου (τό)· πύξιον, ου (τό)· καψάκιον, ου (τό)· κάδιον, ου (τό)· καδίσκος, ου (ὁ).
Scatoliere; *s. m.* V. Scatolajo.
Scatolino; *s. m. dim.* V. Scatoletta.
Scattare; *v. intr.* ἀφ-ίεμαι· ἀν-ίεμαι· ἀπο-ψάλλομαι· ἀπο-πάλλομαι. –2. *Del tempo;* δι-εξ-άγω· –3. Uscir dal prescritto; ἐκ-κλίνω· παρα-κρίνω. –4. Far scattare; ἀπο-πάλλω.
Scatto; *s. m.* ἀποπαλμός, οῦ (ὁ). –2. Divario; διαφορά, ᾶς (ἡ)· διάφορον, ου (τό)· διαφορότης, ητος (ἡ).
Scaturigine; *s. f.* πηγή, ῆς (ἡ)· κρήνη, ης (ἡ)· πίδαξ, ακος (ὁ)· νᾶμα, ατος (τό). –2. Origine; πηγή, ῆς (ἡ)· αἰτία, ας (ἡ)· ἀρχή, ῆς (ἡ). –3. Abbondante di scaturigini; ναματώδης, ες· πολυπίδαξ, ακος (ὁ, ἡ)· πιδακώδης, ες.
Scaturimento; *s. m.* ἀνάβλυσις, σεως (ἡ).
Scaturigione; *s. f.* V. Scaturigine.
Scaturiginoso; *add.* ναματώδης, ες· πιδακώδης, ες· πολυπίδαξ, ακος (ὁ, ἡ).
Scaturire; *v. intr.* βύζω· ἀνα-βύζω· ἀπο-ῥέω-ῶ· ἐκ-ρέω-ῶ· προ-ῥέω-ῶ. –2. Trarre origine; ἀρχὴν λαμβάνω· ὁρμάω-ῶ· γίγνομαι· φύομαι (ἔκ τινος). –3. Fare scaturire; δια-κρηνόω-ῶ.
Scauro; *s. m.* V. Fenicottero.
Scavalcare; *v. att.* e
Scavallare; *v. att* ἀπὸ τοῦ ἵππου παρ-ωθέω-ῶ. –2. *Intr.* κατα-βαίνω ἀπὸ τοῦ ἵππου· κατα-πηδάω-ῶ ἀφ' ἵππου.
Scavamento; *s. m.* ἐξόρυξις, εως (ἡ)· μετάλλευσις, σεως (ἡ)· σκάφη, ης (ἡ)· σκαφεία, ας (ἡ)· σκαφητός, οῦ (ὁ).
Scavare; *v. att.* ἐξ-ορύττω· ἀν-ορύττω· σκαφεύω· ἀνα-σκάπτω· κατα-σκάπτω. –2. *Dei metalli;* μεταλλεύω. –3. Scavare accanto; παρ-ορύττω. –4. Scavare all'incontro; ἀντ-ορύττω. –5. Scavare insieme; συν-ανα-σκάπτω.
Scavato; *p. pass.* κατεσκαμμένος, η, ον· ὀρυκτός, ή, όν. –2. Non scavato; ἄσκαφος, ον. –3. Scavato profondamente; βαθυσκαφής, ές. –4. Scavato testè; ἀρτίσκαπτος, ον.
Scavatore; *add.* σκαφεύς, έως (ὁ)· σκαφευτής, οῦ (ὁ).
Scavatura; Scavazione; *s. f.* V. Scavamento.
Scavezzacollo; *s. m.* πτῶσις, σεως (ἡ)· πανώλεθρος, ου (ὁ). –2. Pericolo; κίνδυνος, ου (ὁ)· δεινόν, οῦ (τό). –3. Uomo di scandalosa vita; πονηρότατος, η, ον. –4. A scavezzacollo; προπετῶς.
Scavezzare; *v. att.* V. Scapezzare.
Scavezzone; *s. m.* θραῦσμα, ατος (τό)· σπάραγμα, ατος (τό)· λείψανον, ου (τό).
Scavigliare; *v. att.* V. Scapestrare.
Scavo; *s. m.* κοιλόν, οῦ (τό)· κοίλωμα, ατος (τό)· σκάφη, ης (ἡ).
Scazzellare; *v. intr.* συμ-παίζω.
Scazzonte; *s. m. Verso simile al jambico;* σκάζων, οντος (ὁ).
Scebran; *s. f. T. bot.* τιθύμαλις, εως (ἡ) τιθύμαλος, ου (ὁ).
Sceda; *s. f.* σχέδη, ης (ἡ). –2. Beffa; σκώμμα, ατος (τό)· χλευασμός, οῦ (ὁ)· βωμολοχία, ας (ἡ). –3. Lezio; τρυφή, ῆς (ἡ).
Scedardo; *add.* V. Beffardo.
Scederia; *s. f.* Sceda.
Scegliere; *v. att.* ἐκ-λέγω· ἐπι-λέγω· κατα-λέγω· ἀπο-κρίνω. –2. Eleggere; αἱρέομαι-οῦμαι· προ-κρίνω· ἀπο-δείκνυμι· καθ-ίστημι· ἐκ-λέγω.
Scegliticcio; *s. m.* κάθαρμα, ατος (τό)· περίψημα, ατος (τό).
Sceglitore; *add.* ἐκλογεύς, έως (ὁ).
Sceleraggine; *s. f.* V. Scelleratezza.
Scelerare; *v. att.* V. Scellerare.
Scelerato; *add.* V. Scellerato.
Scelerezza; *s. f.* V. Scelleratezza.
Scelesto; *add.* V. Scellerato.
Scelleraggine; Scelleranza; *s. f.* V. Scelleratezza.
Scellerare; *v. att.* δια-φθείρω. –2. Contaminare; μιαίνω.
Scelleratagine; *s. f.* V. Scelleratezza.
Scelleratamente; *avv.* ἀνοσίως· ἀσεβῶς· πονηρῶς· ἀθεμίστως. –2. Operare scelleratamente; ἀσεβέω-ῶ· ἀνοσιουργέω-ῶ.
Scelleratezza; *s. f.* ἀσέβεια, ας (ἡ)· ἀνόσιον, ου (τό)· πονηρία, ας (ἡ)· ἀνοσιότης, ητος (ἡ)· ἀθεμιστία, ας (ἡ)· μοχθηρία, ας (ἡ)· ἀσέβημα, ατος (τό)· ἀθεμιστουργία, ας (ἡ).
Scellerato; *add.* ἀνόσιος, ον = α, ον· ἀσεβής, ές· ἀθέμιστος, ον· ἀθεμιστοῦργος, ον· πονηρός, ά, όν· πανοῦργος, ον· μοχθηρός, ά, όν. –2. Essere scellerato; ἀσεβέω-ῶ· ἀθεμίστως ἔχω.
Scellere; *s. m.* Scellerità; *s. f.* V. Scelleratezza.
Scelleroso; *add.* V. Scellerato.
Scelo; *s. m.* V. Scelleratezza.
Scelta; *s. f.* ἔκλεξις, εως (ἡ)· ἐκλογή, ῆς (ἡ)· αἵρεσις, σεως (ἡ). –2. Senza scelta; εἰκῆ· ἀκριτῶς. –3. Dare la scelta; ἐκλογὴν συγ-χωρέω-ῶ. –4. Fare la scelta; V. Scegliere. –5. Secondo la propria scelta; ἰδιόκριτος, ον.
Sceltezza; *s. f.* V. Squisitezza.
Scelto; *add.* ἐκλελεγμένος, η, ον· λεκτός, ή, όν· ἀπόλεκτος, ον· αἱρετός, ή, όν· ἐξαίρετος, ον· πρόκριτος, ον. –2. Scelto da per sè stesso; αὐτοπροαίρετος, ον.
Sceltume; *s. m.* περίψημα, ατος (τό).
Scemamento; *s. m.* e
Scemanza; *s. f.* ἀπόλειψις, εως (ἡ)· ἐλάττωσις, σεως (ἡ)· μείωσις, σεως (ἡ)· συστολή, ῆς (ἡ)· μικύθησις, σεως (ἡ).
Scemare; *v. att.* μειόω-ῶ· ἐλαττόω-ῶ· μινυθίζω· μινύθω. –2. *N. pass.* ἐλαττόομαι-οῦμαι· μινυθέω-ῶ.
Scemo; *s. m.* V. Scemamento.
Scemo; *add.* ἐλαττωθείς, εῖσα, έν. –2. Privo; ἀποστερούμενος, η, ον· γυμνός, ή, όν. –3. Sciocco; εὐηθής, ές· ἐφρονῶν, οῦσα, οῦν· ἠλίθιος, α, ον· ἀβέλτερος, α, ον· βλάξ, ακός (ὁ, ἡ). –4. Diventare scemo; παρα-κινέομαι-οῦμαι. –5. Operare da scemo; ἠλιθιάζω. –6. Rendere scemo; ἠλιθιόω-ῶ.
Scempiaggine; *s. f.* ἠλιθιότης, ητος (ἡ)· εὐηθεία,

Digitized by Google

ας (ἡ)· ἀβελτηρία, ας (ἡ)· ἀβελτήριον, ου (τό)· μωρία, ας (ἡ). -2. Dire scempiaggini; μωρολογέω.

Scempiare; *v. att.* ἁπλόω. -2. Ridurre a chiara semplicità; ἐξ-ηγέομαι, εῦμαι· δηλόω· σαφηνίζω. -3. Tormentare; στρεβλόω.

Scempiataggine; *s. f.* V. Scempiaggine.

Scempiatamente; *avv.* ἠλιθίως· ἀβελτέρως· εὐηθῶς. -2. Operare scempiatamente; ἀβελτέρως πράττω· μωραίνω· ἠλιθιάζω· εὐηθίζομαι.

Scempiatezza; *s. f.* V. Scempiaggine.

Scempiato; *add.* V. Sdoppiato.

Scempietà; Scempiezza; } *s. f.* V. Scempiaggine.

Scempio; *s. m.* μεγίστη τιμωρία, ας (ἡ)· σφάγη, ης (ἡ)· φόνος, ου (ὁ).

Scempio; *add.* ἁπλόος, οῦς, ῆ, οον, οῦν. -2. Da scempio; V. Scempiatamente. -3. Sciocco; ἠλίθιος, α, ον· εὐηθής, ές· ἀβέλτερος, α, ον· ἀβελτήριος, ον - α, ον· μωρός, ά, όν. -4. Essere scempio; μωραίνω· ἠλιθιάζω. -5. Rendere scempio; ἠλιθιόω. -6. Simile a scempio; ἠλιθιώδης, ες.

Scempità; *s. f.* V. Scempiaggine.

Scena; *s. f.* σκήνη, ης (ἡ). -2. Appartenente a scena; σκηνικός, ή, όν. -3. Comparire sulla scena; σκηνικεύομαι· σκηνοβατέω. -4. Che comparisce sulla scena; σκηνίτης, ου (ὁ). -5. Dipingere scene; σκηνογραφέω. -6. Che dipinge scene; σκηνογράφος, ον. -7. Il dipingere scene; σκηνογραφία, ας (ἡ). -8. Appartenente al dipingere scene; σκηνογραφικός, ή, όν. -9. Simile a scena; σκηνοειδής, ές.

Scenario; *s. m.* τῆς κωμῳδίας βιβλίον, ου (τό).

Scendente; *add.* καταβαίνων, ουσα, ον.

Scendere; *v. att. e intr.* κατα-βαίνω (ἀπό, ἔκ τινος). -2. Scendere un fiume; τὸν ποταμὸν περαιόω. -3. Scendere sopra; ἐμ-πίπτω· εἰς-φέρομαι· ἐπ-έρχομαι. -4. Venire per generazione; γίγνομαι· φύομαι (ἀπό, ἔκ τινος). -5. Rinviliare; ἐλάττονος πωλέομαι, οῦμαι. -6. *T. gramm.* Terminare; πίπτω. -7. Indursi; ἀπο-δίδωμι.

Scendibile; *add.* κατάβατος, ον.

Scendimento; *s. m.* κατάβασις, σεως (ἡ).

Sceneggiamento; *s. m.* σκηνογραφία, ας (ἡ).

Sceneggiare; *v. att.* σκηνοβατέω· σκηνικεύομαι.

Scenetta; *s. f. dim.* σκηνίδιον, ου (τό).

Scenicamente; *avv.* σκηνικῶς.

Scenico; *s. m.* σκηνίτης, ου (ὁ).

Scenico; *add.* σκηναϊκός, ή, όν.

Scenografia; *s. f.* σκηνογραφία, ας (ἡ).

Scenografico; *add.* σκηνογραφικός, ή, όν.

Scenografo; *s. m.* σκηνογράφος, ου (ὁ).

Scenopegia; *s. f.* σκηνοπηγία, ας (ἡ).

Scepasma; *s. m. Pianta*; σκέπασμα, ατος (τό).

Scepsi; *s. f. Osservazione minuta*; σκέψις, εως (ἡ).

Scernere; *v. att.* V. Discernere.

Scernimento; *s. m.* διάκρισις, σεως (ἡ).

Scernire; *v. att.* V. Discernere.

Scerpare; *v. att.* ἀπο-ῥρίζω. -2. Rompere; ῥήγνυμι· δια-ῥρήγνυμι· σχίζω· δια-σχίζω.

Scerpellato; Scerpellino; } *add.* κεκομμένος, η, ον.

Scerpellone; *s. m.* παρόραμα, ατος (τό)· σφάλμα, ατος (τό).

Scerpere; *v. att.* V. Divellere.

Scerre; *v. att.* V. Scegliere.

Scervellato; *add.* ἄφρων, ον· ἄνοος, ους, οον, οῦν.

Scesa; *s. f. China*; κατάντες, εος, ους (τό). -2. Scendimento; κατάβασις, σεως (ἡ). -3. *Malattia*; ῥεῦμα, ατος (τό). -4. Prendere a scesa di testa; δια-τείνομαι.

Scesoso; *add.* V. Caccoloso.

Sceterare; *v. intr.* V. Ceterare.

Scetro; *s. m.* V. Scettro.

Scetticismo; *s. m.* τῶν σκηπτικῶν αἵρεσις, σεως (ἡ)· προαίρεσις, σεως (ἡ).

Scettico; *add.* σκηπτικός, ή, όν· ἀπορητικός, ή, όν· ἐφεκτικός, η, όν.

Scettrato; Scettrifero; } *add.* σκηπτοῦχος, ον· σκηπτροφόρος, ον.

Scettro; *s. m.* σκῆπτρον, ου (τό). -2. Autorità regia; βασιλεία, ας (ἡ). -3. Che si appoggia allo scettro; σκηπτοβάμων, ον. -4. Che ha lo scettro d'oro; χρυσαορεύς, έως (ὁ). -5. Che ha molti scettri; πολύσκηπτρος, ον. -6. Che ha uno scettro solo; μονόσκηπτρος, ον. -7. Portare lo scettro; σκηπτροφορέω. -8. Che porta scettro; σκηπτοῦχος, ον· σκηπτροφόρος, ον. -9. Il portare scettro; σκηπτουχία, ας (ἡ).

Sceveramento; *s. m.* ἀποχώρισις, σεως (ἡ)· ἀπόκρισις, σεως (ἡ)· διάζευξις, εως (ᾰ)· χωρισμός, οῦ (ὁ)· διάστασις, σεως (ἡ).

Sceverare; *v. att.* χωρίζω· ἀνα-χωρίζω· ἀπο-χωρίζω· ἀπο-κρίνω· δια-κρίνω (τί τινος).

Sceverata; *s. f.* V. Sceveramento.

Sceveratamente; *avv.* Separatamente.

Scevero; *add.* ἀποχωρισθείς, εῖσα, έν· χωριστός, ή, όν. -2. Scevro da mali, da passioni; ἀπαθής, ές.

Scevrare; *v. att.* V. Sceverare.

Scevratamente; *avv.* V. Separatamente.

Scevro; *add.* V. Scevero.

Scheda; *s. f.* σχίδη, ης (ἡ)· χάρτιον, ου (τό)· γραμματίδιον, ου (τό).

Schedone; *s. m.* V. Schidione.

Schedula; *s. f. dim.* σχεδάριον, ου (τό).

Scheggetta; *s. f. dim.* σχίδιον, ου (τό).

Scheggia; *s. f.* σχίδαξ, ακος (ὁ)· σχίδη, ης (ἡ)· σχίδος, ου (ὁ)· κλάσμα, ατος (τό)· σχινδαλμός, οῦ (ὁ). -2. A guisa di scheggia; σχιδακηδόν· σχιδακιδόν. -3. Simile a scheggia; σχιδακώδης, ες. -4. Luogo scosceso; ἀπότομος πέτρα, ας (ἡ).

Scheggiale; *s. m.* ζώνιον, ου (τό).

Scheggiamento; *s. m.* σχινδύλησις, σεως (ἡ)· σχίσις, σεως (ἡ)· σχισμός, οῦ (ὁ).

Scheggiare; *v. att.* σχίζω· κατα-σχίζω· κατα-ῥαύω. -2. *N. pass.* κατα-σχίζομαι· κατα-ῥαύομαι.

Scheggiato; *add.* σχιστός, ή, όν. -2. Scosceso; κατάντης, ες· ἀπότομος, ον.

Scheggio; *s. m.* V. Scheggia.

Scheggioso; *add.* V. Scheggiato.

Scheggiuola; Scheggiuzza; } *s. f. dim.* σχίδιον, ου (τό).

Scheletrizzare; *v. att.* σκελετεύω.

Scheletro; *s. m.* σκέλετον, ου (τό)· σκελέτευμα, ατος (τό). -2. Simile a scheletro; σκελετώδης, ες. -3. Ridurre a scheletro; σκελετεύω.

Schema; *s. m.* σχῆμα, ατος (τό).

Schematografia; *s. f.* σχηματογραφία, ας (ἡ).

Schencire; *v. intr.* λοξοπορέω.

Scheno; *s. m. Sorta di misura di* 32, *o* 40 *stadi*; σχοῖνος, ου (ὁ).

Digitized by Google

Scherano; *s. m.* λῃστικός, ή, όν· λῃστρικός, ή, όν· λῃστής, οῦ (ὁ)· κακοῦργος, ον.
Scheranzia; *s. f.* συνάγχη, ης (ἡ).
Scheretro; *s. m.* V. Scheletro.
Schericare; *v. att.* ἀτιμάω-ῶ τῆς ἱερείας (τινα).
Scherma; *s. f.* ὁπλομαχητική, ῆς (ἡ)· ἀθλητική, ῆς (ἡ)· ὁπλομαχία, ας (ἡ). -2. Cavar di scherma; δια-ταράττω. -3. Maestro di scherma; ὁπλόμαχος, ον· ὁπλομάχης, ου (ὁ)· γυμνάστης, ου (ὁ). -4. Perdere la scherma; ἐκ-ταράττομαι.
Schermaglia; *s. f.* μάχη, ης (ἡ).
Schermare; *v. att.* φεύγω· ἐκ-φεύγω. -2. Schermire V.
Schermidore; *add.* ἀγωνιστής, οῦ (ὁ)· ἀθλητής, οῦ (ὁ)· μονόμαχος, ον.
Schermigliare; *v. att.* V. Scarmigliare.
Schermire; *v. intr.* μάχομαι· δια-μάχομαι· ἀγωνίζομαι· ὁπλομαχίω-ῶ. -2. Stare in guardia; ἀμύνομαι. -3. Difendersi; ἀπ-εἴργω· ἀπ-ελαύνω· δι-ωθίομαι-οῦμαι.
Schermita; *s. f.* V. Scherma.
Schermitore; *add.* V. Schermidore.
Schermo; *s. m.* ἄμυνα, ης (ἡ)· σκέπη, ης (ἡ)· ὑπερασπισμός, οῦ (ὁ). -2. Fare schermo; ἀμύνω.
Schermugio; *s. m.* V. Scaramuccia.
Scherna; *s. f.* } V. Scherno.
Schernamento; *s. m.* }
Schernevole; *add.* μωμητός, ή, όν· χλευαστικός, ή, όν· ἐπονείδιστος, ον.
Schernevolmente; *avv.* χλευαστικῶς· ἐπονειδίστως.
Schernia; *s. f.* V. Scherno.
Scherniano; } *add.* V. Schernitore.
Schernidore; }
Schernie; *s. f.* } V. Scherno.
Schernimento; *s. m.* }
Schernire; *v. att.* ἐπι-σκώπτω· ἐμ-παίζω· χλευάζω· μωμεύω· μωμάω-ῶ· μωμάομαι-ῶμαι· δια-σύρω. -2. Che molto schernisce; πολυσκώμμων, ον. -3. Schernire di passaggio nella comedia; παρα-κωμῳδέω-ῶ. -4. Disprezzare; παρα-φρονέω-ῶ.
Schernita; *s. f.* V. Scherno.
Schernitivo; *add.* σκωπτικός, ή, όν· χλευαστικός, ή, όν.
Schernito; *p. pass.* χλευασθείς, εῖσα, έν.
Schernitore; *add.* χλευαστής, οῦ (ὁ)· χλεύαξ, ακος (ὁ)· σκώπτης, ου (ὁ)· σκώπτρια, ας (ἡ)· μωμητής, οῦ (ὁ)· μωμητικός, ή, όν· μωκός, ή, όν.
Scherno; *s. m.* χλευασία, ας (ἡ)· χλεύασμα, ατος (τό)· χλευασμός, οῦ (ὁ)· σκῶμμα, ατος (τό)· μώκημα, ατος (τό)· μωκία, ας (ἡ)· μώμευμα, ατος (τό)· μώμημα, ατος (τό) -2. Rigettare con scherno; ἀπο-μυκτηρίζω· ἀπο-μυκτίζω· ἀπο-μυχθίζω. -3. Avere a, fare scherno; V. Schernire.
Scherzare; *v. intr.* παίζω· δημόσιαι-οῦμαι· σκώπτω (εἴς τι)· γελοιάζω. -2. Scherzare insieme; συμ-παίζω.
Scherzatore; *add.* παιγνιήμων, ον· παίγνιος, α, ον.
Scherzeggiare; *v. intr.* V. Scherzare.
Scherzetto; *s. m. dim.* παίγνιον, ου (τό).
Scherzevole; *add.* παιγνώδης, ες· σκωτικός, ή, όν· εὐτραπελός, ή, όν· ἀστεῖος, α, ον· γελοίοις χαρίεις, εσσα, εν· παιγνιήμων, ον· παίγνιος, α, ον· παιδικός, ή, όν· τερπνός, ή, όν.
Scherzosamente; *avv.* παιγνιωδῶς· εὐτραπελῶς· σκωπτικῶς· ἀστείως· τερπνῶς· μετὰ παιδιᾶς· παιδικῶς.
Scherzo; *s. m.* παιδία, ας (ἡ)· παιγνία, ας (ἡ)· παιγμός, οῦ (ὁ)· γελοιασμός, οῦ (ὁ)· εὐτραπελία, ας (ἡ). -2. Amante degli scherzi; φιλογέλοιος, α, ον. -3. Da scherzo; V. Scherzevolmente.
Scherzosamente; *avv.* V. Scherzevolmente.
Scherzoso; *add.* V. Scherzevole.
Schezza; *s. f.* V. Scheggia.
Schezzale; *s. m.* V. Scheggiale.
Schiaccia; *s. f.* παγή, ῆς (ἡ)· παγίς, ίδος (ἡ).
Schiacciamento; *s. m.* τρίψις, εως (ἡ)· σύντριψις, εως (ἡ)· θλάσις, σεως (ἡ)· ἔνθλιμμα, ατος (τό)· περιθλασις, σεως (ἡ).
Schiacciare; *v. att.* τρίβω· συν-τρίβω· ἀπο-θλάω-ῶ· περι-θλάω-ῶ· θρύβω. -2. Rintuzzare; ἀμβλύνω· ἀπ-αμβλύνω· μωλύω. -3. Rodere il freno; τὰ χείλη ἐσθίω.
Schiacciata; *s. f.* πλακοῦς, οῦντος (ὁ).
Schiacciato; *p. pass.* συντριφθείς, εῖσα, έν. -2. Piatto; σιμός, ή, όν· ὁμαλός, ή, όν.
Schiacciatura; *s. f.* V. Schiacciamento.
Schiaffeggiare; *v. att.* κολαφίζω· ῥαπίζω· ἐπὶ κόρρης τύπτω (τινα)· κοσσίζομαι.
Schiaffo; *s. m.* κόλαφος, ου (ὁ)· κολάφισμα, ατος (τό)· ῥάπισμα, ατος (τό)· κόσσος, ου (ὁ).
Schiamazzare; *v. intr. Il gridar della gallina, dei polli e d' altri uccelli quando hanno paura;* κακκάζω· κακαβίζω· κλάζω· κρώζω. -2. Far strepito; θορυβίω-ῶ· ἀνα-βοάω-ῶ· δια-ψοφέω-ῶ.
Schiamazzatore; *add.* διαψοφῶν, οῦσα, οῦν.
Schiamazzio; *s. m.* ɵ
Schiamazzo; *s. m.* κλαγγή, ῆς (ἡ). -2. Strepito; θόρυβος, ου (ὁ)· θόρυβος, ου (ὁ)· ταραχή, ῆς (ἡ)· τάραχος, ου (ὁ)· ψόφος, ου (ὁ)· ὄχλος, ου (ὁ).
Schiancina; *s. f.* } ὑποτεινοῦσα, ης (ἡ). -2. A schianclo; πλαγίως.
Schianclo; *s. m.* }
Schiancire; *v. att.* πλαγίως τύπτω.
Schiantamento; *s. m.* θραῦσις, σεως (ἡ)· ῥῆξις, εως (ἡ)· σχίσις, σεως (ἡ).
Schiantare; *v. att.* κατα-θραύω· συν-θραύω· δια-θραύω· συρ-ρήγνυμι· ἀπο-κλάω-ῶ· περι-κλάω-ῶ· δια-σχίζω. -2. Strappare; ἀπο-ῥήγνυμι· ἀπ-αράσσω· ἀπο-σπαράσσω· ἀπο-σύρω· ἀπο-τίλλω· ἀπο-λυτίζω. -3. Fendersi violentemente; δια-σχίζομαι· ἀπο-ῥήγνυμαι.
Schiantatura; *s. f.* } κλάσις, σεως (ἡ)· σχίζα, ης (ἡ).
Schianto; *s. m.* }
Schianta; *s. f.* πλάξ, κός (ἡ).
Schiappa; *s. f.* V. Scheggia.
Schiappare; *v. att.* V. Scheggiare.
Schiappatura; *s. f.* V. Scheggiamento.
Schiarare; *v. att.* φωτίζω· δια-φωτίζω· λαμπρύνω· κατα-λάμπω. -2. Manifestare; δηλόω-ῶ· σαφηνίζω· δια-σαφηνίζω· ἐξ-ηγέομαι-οῦμαι. -3. *Intr.* λαμπρίζω.
Schiarato; *p. pass.* περφωτισμένος, η, ον.
Schiarimento; *s. m.* καταυγασμός, οῦ (ὁ)· φωτισμός, οῦ (ὁ). -2. Dichiarazione; δήλωσις, σεως (ἡ)· ἐξήγησις, σεως (ἡ).
Schiarire; *v. att.* V. Schiarare.
Schiatta; *s. f.* γένος, εος ους (τό)· γενεά, ᾶς (ἡ)· φύλον, ου (τό). -2. *Di piante;* στέλεχος, εος ους (τό)· πρίμνον, ου (τό). -3. Di schiatta affine; ἀγχίσπορος, ον. -4. Di schiatta antica; ἀρχαιόγονος, ον. -5. Di diversa schiatta; ἀλλόφυλος, ον. -6. Di schiatta divina; θεογενής, ές. -7. Di schiatta propria; ἰδιογενής, ές. -8. Nominare secondo la schiatta; ὀνομάζω ἐκ τῆς γενεᾶς.

Digitized by Google

-9. Della stessa schiatta; ὁμόφυλος, ον· ὁμοφύλιος, ον· σύμφυλος, ον.
Schiattare; *v. intr.* ῥήγνυμαι· δια-ῥήγνυμαι.
Schiattire; *v. intr.* κνυζάω·ῶ· κνυζέω·ῶ· κνυζάομαι ·ῶμαι.
Schiava; *s. f.* V. Schiavo.
Schiavacciare; *v. att.* ἀνα-ζυγόω·ῶ· χαλάω·ῶ.
Schiavaccio; *s. m. pegg.* φαυλότατον ἀνδράποδον, ου (τό).
Schiavaggio; *s. m.* V. Schiavitù.
Schiavare; Schiavellare; } *v. att.* ἀπο-καθ-ηλόω·ῶ.
Schiavesco; *add.* δουλικός, ή, όν· δούλειος, α, ον· ἀνδραπώδης, ες.
Schiavettino; Schiavetto; } *s. m. dim.* δουλάριον, ου (τό).
Schiavina; *s. f.* δουλικὴ στόλη, ης (ἡ).
Schiavitù; *s. f.* δουλεία, ας (ἡ)· δουλοσύνη, ης (ἡ)· δούλευμα, ατος (τό)· ἀνδραπόδισις, σεως (ἡ)· ἀνδραποδισμός, οῦ (ὁ). -2. Che conduce in schiavitù; δουλαγωγός, όν· ἀνδραποδιστής, οῦ (ὁ). -3. Continua schiavitù; ἀειδουλεία, ας (ἡ). -4. Porre in schiavitù; δουλαγωγέω·ῶ· δουλόω·ῶ· ἀνδραποδίζω. -5. Schiavitù volontaria; ἐθελοδουλεία, ας (ἡ).
Schiavo; *add.* δοῦλος, ου (ὁ, ἡ)· οἰκέτης, ου (ὁ)· παῖς, δός (ὁ)· δοῦλις, ιδος (ἡ)· ἀνδράποδον, ου (τό). -2. Andare schiavo; εἰς δουλείαν πορεύομαι· αἰχμαλωτίζομαι. -3. Che ha l'apparenza di schiavo; δουλόμορφος, ον· δουλοφανής, ές. -4. Che ha costumi da schiavo; δουλότροπος, ον. -5. Che ha molti schiavi; πολύδουλος, ον. -6. Che ha pochi schiavi; ὀλιγόδουλος, ον. -7. Che concerne gli schiavi; δουλικός, ή, όν. -8. Che conviene a schiavi; δουλοπρεπής, ές. -9. Come conviene ad uno schiavo; δουλοπρεπῶς. -10. Essere schiavo; δουλεύω. -11. Essere schiavo per propria volontà; ἐθελοδουλέω·ῶ. -12. Che è schiavo per propria volontà; ἐθελόδουλος, ον. -13. Che è sempre schiavo; ἀείδουλος, ον. -14. Fare schiavo; δουλόω·ῶ· ἀνδραποδίζω· δουλαγωγέω·ῶ. -15. Essere governato da schiavi; δουλοκρατέομαι·οῦμαι. -16. Governo degli schiavi; δουλοκρατία, ας (ἡ). -17. Guerra degli schiavi; δουλομαχία, ας (ἡ). -18. Inscrivere come schiavo; δουλογραφέω·ῶ. -19. Mercante di schiavi; ἀνδραποδοκάπηλος, ου (ὁ)· ἀνδραποδώτης, ου (ὁ). -20. Moltitudine di schiavi; πολυδουλία, ας (ἡ). -21. Nato da schiavo; δουλογέννητος, ον· ἀπόδουλος, ον. -22. Schiavo nato da schiavo; δουλόδουλος, ον. -23. Vile come uno schiavo; δουλοπονηρός, ά, όν. -24. Obbligato; ἔνοχος, ον.
Schiavolino; *s. m. dim.* δουλάριον, ου (τό).
Schiazzamaglia; *s. f.* περίτριμμα, ατος (τό).
Schiccheramento; *s. m.* φύρμα, ατος (τό)· περφυρμένως γράμματα, ων (τά).
Schiccherare; *v. att.* φύρω· περφυρμένως γράφω.
Schiccherato; *p. pass.* περφυρμένος, η, ον.
Schiccheratura; *s. f.* V. Schiccheramento.
Schicchirillare; *v. att.* V. Schiccherare.
Schidionare; *v. att.* ἐλαύνω τὸν ὀβελόν (διά τινα).
Schidione; Schidone; } *s. m.* ὀβελός, οῦ (ὁ).
Schiena; *s. f.* Schienale; *s. m.* } V. Dosso.

Schienanzia; *s. f.* συνάγχη, ης (ἡ).
Schiencire; *v. att.* V. Schencire.
Schiera; *s. f.* στίχες, ῶν (αἱ)· τάγμα, ατος (τό)· τάξις, εως (ἡ)· ἴλη, ης (ἡ). -2. Per schiera; στοιχηδόν· ἐξῆς· ἐφεξῆς· ἰλαδόν· ἰληδόν. -3. Disporre in schiera; δια-τάσσω. -4. Fare, ordinare le schiere; τάσσω· παρα-τάσσω. -5. Stare a schiera; στοιχέω·ῶ. -6. Moltitudine; πλῆθος, εος·ους (τό)· δῆμος, ου (ὁ)· ἴλη, ης (ἡ). -7. Filari di alberi; στίχος, ου (ὁ)· στῖχος, ου (ὁ).
Schieramento; *s. m.* τάξις, εως (ἡ)· παράταξις, εως (ἡ).
Schierare; *v. att.* ταξιόω·ῶ· τάσσω· παρα-τάσσω. συν-τάσσω· δια-τάσσω. -2. *Degli alberi*; στοιχίζω.
Schieretta; *s. f. dim.* ταξίδιον, ου (τό).
Schiericare; *v. att.* V. Schericare.
Schiettamente; *avv.* ἐλευθερίως· ἐλευθέρως. -2. Semplicemente; ἁπλῶς· ἀδόλως· ἁπλοϊκῶς. -3. Dire schiettamente; ἁπλοΐζομαι.
Schiettezza; *s. f.* καθαρότης, ητος (ἡ)· φαιδρότης, ητος (ἡ). -2. Sincerità; ἁπλότης, ητος (ἡ)· ἀφέλεια, ας (ἡ).
Schietto; *add.* καθαρός, ά, όν· κόσμιος, ον = α, ον· φαιδρός, ά, όν. -2. Puro; ἀκέραιος, α, ον· ἄκρατος, ον· εἰλικρινής, ές. -3. Sincero; ἁπλόος·οῦς, ὁπλῆ, ὁσ·οῦν· καθαρός, ά, όν· εἰκρινής, ές· ἄδολος, ον. -4. Andare schietto; ἁπλῶς πράττω.
Schifa; *s. f.* ἄση, ης (ἡ)· ἀηδία, ας (ἡ)· συχασία, ας (ἡ)· βδελυγμός, οῦ (ὁ). -2. Avere a schifa; βδελύττομαι· μυσάττομαι· συχαίνομαί (τι). -3. Fare schifa; ἄσην, ἀηδίαν παρ-έχω (τινι).
Schifamente; *avv.* ἀσηρῶς· ἀηδῶς· δυσχερῶς· ἀψικορῶς. -2. Sordidamente; ῥυπαρῶς.
Schifamento; *s. m.* φυγή, ῆς (ἡ)· ἔκλισις, σεως (ἡ). -2. Dispregio; ὄνειδος, ου (ὁ).
Schifanoja; *s. c.* ἀργός, ή, όν· νωχελής, ές.
Schifanza; *s. f.* V. Schifamento.
Schifare; *v. att.* ἐκ-φεύγω· ἐκ-κλίνω· ἀπο-στρέφομα.. -2. Ricusare; ἀνα-νεύω. -3. Dispregiare; κατα-φρονέω·ῶ. -4. Avere schifo; βδελύττομαι· μυσάττομαι· συχαίνομαι.
Schifatore; *add.* μισήσας, σασα, σαν.
Schifetto; *s. m. dim.* φάσηλος, ου (ὁ).
Schifevole; *add.* μυσαττόμενος, η, ον· καταφρονητής, οῦ (ὁ). -2. Schifoso V.
Schifevolmente; *avv.* V. Schifamente.
Schifezza; *s. f.* ῥυπαρία, ας (ἡ)· ῥυπαρότης, ητος (ἡ)· ῥύπασμα, ατος (τό). -2. Stomacaggine; βδελυγμός, οῦ (ὁ)· ἀπότριψις, εως (ἡ)· ἀνορεξία, ας (ἡ)· ναυτία, ας (ἡ). -3. Soverchia squisitezza di gusto; ἀβροσύνη, ης (ἡ).
Schifiltà; *s. f.* εὐλάβεια, ας (ἡ). -2. Ripugnanza; ἀνυπότακτον, ου (τό)· ἀταξία, ας (ἡ)· ἀπειθαρχία, ας (ἡ). -3. Stomacaggine; V. Schifezza § -2.
Schifiltoso; *add.* δυσάρεστος, ον· συχός, ή, όν· ῥυπτικός, ή, όν· χαλεπός, ή, όν· ἀψίκορος, ον. -2. Fare lo schifiltoso; ῥύπτομαι. -3. Non schifiltoso nel mangiare; ἄσυχος, ον.
Schifo; *s. m.* σκάφη, ης (ἡ). -2. Schifa V.
Schifo; *add.* e
Schifoso; *add.* ῥυπαρός, ά, όν· ρυπώδης, ες· πιναρός, ά, όν· δυσπινής, ές· αὐχμηρός, ά, όν. -2. Essere schifoso; αὐχμέω·ῶ· ῥυπάω·ῶ· πινάω·ῶ. -3. Diventare schifoso; ῥυπαίνομαι (*pass.*)· ῥυπάω·ῶ. -4. Rendere schifoso; ῥυπαίνω· ῥυπόω·ῶ. -5.

Digitized by Google

Parlare di cose schifose; αἰσχρολογέωμαι. -6. Ritroso; ἀποστρεφόμενος, η, ον· ἀπειθής, ές. -7. Fastidioso; ἀψίκορος, ον. -8. Guardingo; εὐλαβής, ές. -9. Ritirato; κόσμιος, ον - α, ον.

Schimbescio e Schimbecio; *add.* πλάγιος, ον - α, ον. -2. A schimbescio; πλαγίως.

Schinanzia; *s. f.* V. Squinanzia.

Schincio; *add.* Obliquo.

Schiniera; *s. f.* περικνήμις, ιδος (ἡ).

Schiodare; *v. att.* ἀπο-καθ-ηλόω-ῶ.

Schiodatura; *s. f.* ἀποκαθήλωσις, εως (ἡ).

Schiomare; *v. att.* τρίχης ἐκ-λύω.

Schioppettiere; *s. m.* V. Archibugiere.

Schioppo; *s. m.* V. Archibugio.

Schiostrarsi; *v. intr.* ἐκ τοῦ κοινοβίου ἐξ-ειμι. -2. Liberarsi; ἐλευθερόομαι-οῦμαι.

Schippire; *v. intr.* ὑπο-φεύγω.

Schiribizzo; *s. m.* V. Ghiribizzo.

Schiribizzoso; *add.* V. Ghiribizzoso.

Schisa; *s. f.* V. Schiancio.

Schisto; *s. m. T. st. nat.* σχίστος (λίθος), ου (ὁ).

Schistoso; *add.* σχιστός, ή, όν.

Schitarare; *v. intr.* κιθαρίζω· κιθαρῳδέω-ῶ.

Schiudere; *v. att.* ἀνοίγνυμι· ἀνοίγω. -2. Escludere; ἀπο-κλείω (τινά τινι). -3. Allontanare; ἀπ-έχω.

Schiuma; *s. f.* ἀφρός, οῦ (ὁ)· λαμπή, ῆς (ἡ). -2. Di schiuma; λαμπηρός, ά, όν· λαμπώδης, ες· ἀφρώδης, ες· ἀφριόεις, εσσα, εν. -3. Abbondare di schiuma; ὑπερ-αφρίζω. -4. Fare schiuma; ἀφρίω ῶ· ἀφριάω-ῶ· ἀφρίζω. -5. Che ha la chioma grondante schiuma; ἀφρόκομος, ον. -6. Levare la schiuma; ἐξ-αφρίζω· ἀπ-αφρίζω. -7. Nato dalla schiuma; ἀφρογενής, ές. -8. Che porta schiuma; ἀφροφόρος, ον. -9. Che raccoglie schiuma; ἀφρολόγος, ον. -10. Schiuma dei ribaldi; παμπόνηρος, ον. -11. Ridurre in schiuma; ἐξ-αφρόω-ῶ. -12. Essere ridotto in schiuma; ἐξ-αφρίζομαι. -13. Che solleva la schiuma; ἀφρηστής, οῦ (ὁ). -14. Venire la schiuma alla bocca; ὀργίζομαι.

Schiumare; *v. intr. Levare la schiuma;* ἐξ-αφρίζω· ἀπ-αφρίζω. -2. Fare schiuma; ἀφρίω-ῶ· ἀφριάω-ῶ· ἀφρίζω.

Schiumato; *p. pass.* ἐξ-ηφρισμένος, η, ον.

Schiumatojo; *s. m.* ζωμαρύστρον, ου (τό)· ζωμήρυσις, εως (ἡ).

Schiumoso; *add.* λαμπηρός, ά, όν· λαμπώδης, ες· ἀφρώδης, ες· ἀφριόεις, εσσα, εν. -2. Schiuso; ἀνοχθείς, εῖσα, έν.

Schivabile; *add.* φευκτέος, α, ον· φευκτός, ή, όν· φυκτός, ή, όν.

Schivare; *v. att.* V. Schifare.

Schivezza; *s. f.* V. Schifezza.

Schivo; *s. m.* V. Schifo.

Schivo; *add.* V. Schifo.

Schizzamento; *s. m.* πρόχευμα, ατος (τό)· ῥάντισμα, ατος (τό)· ῥαντισμός, οῦ (ὁ).

Schizzare; *v. intr.* προχέομαι-οῦμαι *(pass.)*· προ-ῤῥέω-ῶ· ἐκ-ῥέω-ῶ· ἄττω· ἀΐσσω. -2. *Att.* ῥαίνω· ῥαντίζω. -3. Disegnare alla grossa; ἐπι-σκιάζω· σκιαγραφέω-ῶ.

Schizzata; *s. f.* πρόχευμα, ατος (τό).

Schizzatoja; *s. f.* καπνοδόκη, ης (ἡ)· καπνοδοκεῖον, ου (τό).

Schizzatojo; *s. m.* σιφών, ῶνος (ὁ)· σωλήν, ῆνος (ὁ)· κλυστήρ, ῆρος (ὁ).

Schizzettare; *v. intr.* ῥαίνω· κατα-ῤῥαίνω.

Schizzettino; Schizzetto; } *s. m. dim.* κλυστήριον, ου (τό).

Schizzignoso; *add.* V. Schifiltoso.

Schizzinosamente; *avv.* V. Schifamente.

Schizzinoso; *add.* V. Schifiltoso.

Schizzo; *s. m.* ῥάντισμα, ατος (τό)· ῥαντισμός, οῦ (ὁ). -2. Schizzatojo V. -3. Minutissima parte di checchessia; ψώμιον, ου (τό). -4. Disegno senza ombra; σκιαγραφία, ας (ἡ)· σκιαγράφημα, ατος (τό)· ὑπογραφή, ῆς (ἡ)· διαγραφή, ῆς (ἡ).

Sciabecco; *s. m.* V. Stambecco.

Sciabica; Sciabichello; } *s. f. s. m.* σαγήνη, ης (ἡ).

Sciabla; *s. f.* e

Sciabola; *s. f.* μάχαιρα, ας (ἡ). -2. Persiana; ἀκινάκης, ου (ὁ). -3. Che porta sciabola; μαχαιροφόρος, ον.

Sciabordare; *v. att.* V. Sciacquare.

Sciacquadenti; *s. m.* διανιστισμός, οῦ (ὁ).

Sciacquamento; *s. m.* ἔκπλυσις, εως (ἡ)· ἀνάπλυσις, εως (ἡ)· διασλυσμός, οῦ (ὁ)· ὑποκλυσμός, οῦ (ὁ).

Sciacquare; *v. att.* ἐκ-κλύζω· δια-κλύζω· ὑπο-κλύζω· ἀπο-πλύνω· ἐκ-πλύνω. -2. Sciacquare i denti; δια-κλύζομαι τὸ στόμα.

Sciacquatorio; *s. m.* V. Ruina.

Sciacquatura; *s. f.* πλύμα, ατος (τό).

Sciaguattamento; *s. m.* διασεισμός, οῦ (ὁ)· συσ-σεισμός, οῦ (ὁ)· ἀνάσεισμα, ατος (τό)· ἀνασεισμός, οῦ (ὁ).

Sciaguattare; *v. att.* δια-σείω· συσ-σείω· συσ-σεύω· ἀνα-σείω.

Sciagura; *s. f.* V. Disgrazia.

Sciaguranza; *s. f.* e

Sciaguratteggine; *s. f.* πονηρία, ας (ἡ)· πονήρευμα, ατος (τό)· κακία, ας (ἡ)· ἀνόσιον, ου (τό)· ἀσέβεια, ας (ἡ).

Sciaguratamente; *avv.* δυστυχῶς· ἀθλίως· ταλαιπώρως· δειλῶς. -2. Con sciaguratteggine; πονηρῶς· μοχθηρῶς· ἀνοσίως· ἀσεβῶς.

Sciaguratello; *add.* ταλαίπωρος, ον.

Sciaguratezza; *s. f.* V. Sciaguratteggine.

Sciaguratino; *add.* V. Sciaguratello.

Sciagurato; *add.* e

Sciaguroso; *add.* πονηρός, ά, όν· ἀτυχής, ές· δυστυχής, ές· ἄθλιος, ον - α, ον· ταλαίπωρος, ον· δειλός, ή, όν· δύστηνος, ον· δύσμορος, ον. -2. Scellerato; πονηρός, ά, όν· μοχθηρός, ά, όν· κακός, ή, όν· ἀνόσιος, ον - α, ον· ἀσεβής, ές.

Scialacquamento; *s. m.* δαπάνη, ης (ἡ)· δαπάνημα, ατος (τό)· καταδαπάνη, ης (ἡ)· πρόεσις, εως (ἡ)· ἀφειδεία, ας (ἡ)· ἀσωτεία, ας (ἡ)· ἀσωτία, ας (ἡ).

Scialacquare; *v. att.* κατα-σωτεύω· ἀφειδέω-ῶ· ἀσωτεύομαι· δαπανάω-ῶ· κατα-δαπανάω-ῶ· δια-σπαθάω-ῶ· ἀν-αλίσκω· προ-τίημι.

Scialacquatamente; *avv.* ἀφειδῶς· ἀσωτῶς· ἐκχυμένως· δαπανηρῶς.

Scialacquato; *p. pass.* ἐκχυμένος, η, ον. -2. Che scialacqua; V. Scialacquatore.

Scialacquatore; *add.* ἀφειδής, ές· ἄσωτος, ον· δαπανηρός, ά, όν· δαπανός, ή, όν· φιλαναλότης, ου (ὁ)· προΐέμενος, η, ον· προετικός, ή, όν.

Scialacquatura; *s. f.* Scialacquio; *s. m.* Scialacquo; *s. m.* } V. Scialacquamento.

Digitized by Google

Scialamento; *s. m.* ἀτμός, οῦ (ὁ)· ἀτμίς, ἴδος (ἡ)· διαπνοή, ῆς (ἡ)· διαπνοή, ῆς (ἡ).
Scialare; *v. att.* δι-ει-πνέω=ῶ· ἐξ-ατμίζω· ἀπο-φέρομαι· δι-ατμέω=ῶ. -2. Darsi bel tempo; ἀσωτεύομαι· ἀσελγέω=ῶ. -3. Sfoggiare; μεγαλοπρεπεύομαι.
Scialatore; *add.* ἄσωτος, ον· ἀσελγής, ές. -2. Che sfoggia; μεγαλοπρεπής, ές· μεγαλεῖος, α, ον· πολυτελής, ές.
Scialbare; *v. att.* ἀπο-λευκαίνω· κονιάω=ῶ.
Scialbato; *p. pass.* ἀπολευκανθείς, εῖσα, έν.
Scialbatura; *s. f.* } κονίασμα, ατος (τό).
Scialbo; *s. m.* }
Scialbo; *add.* V. Scialbato.
Scialiva; *s. f.* V. Saliva.
Scialo; *s. m.* V. Scialamento. -2. Sfoggio; μεγαλοπρέπεια, ας (ἡ)· μεγαλειότης, ητος (ἡ)· πολυτελεία, ας (ἡ).
Scialoso; *add.* μεγαλοπρεπής, ές· μεγαλεῖος, α, ον· πολυτελής, ές.
Scialone; *add.* V. Scialatore.
Scialuppa; *s. f.* λέμβος, ου (ὁ)
Sciamannare; *v. intr.* V. Scomporsi.
Sciamannato; *add.* ἀνάρμοστος, ον· ἀπρεπής, ές· αἰσχρός, ά, όν. -2. Alla sciamannata; ἀμελῶς· ἀνειμένως.
Sciamare; *v. intr.* σμηνουργέομαι=οῦμαι.
Sciame; *s. m.* ἰσμός, οῦ (ὁ)· σμῆνος, εος=ους (τό). -2. Moltitudine; ἰσμός, οῦ (ὁ)· ὄχλος, ου (ὁ)· πλῆθος, εος=ους (τό).
Sciamito; *s. m. Drappo;* ἑξάμιτος, ου (ὁ)· ὁλοσηρικόν, οῦ (τό).
Sciamo; *s. m.* V. Sciame.
Sciampiare; *v. att.* πλατύνω.
Sciancato; *add.* χωλός, ή, όν· κυλλός, ή, όν. -2. mancante; πηρός, ά, όν. -3. Essere sciancato; χωλαίνω· χωλεύω.
Sciantello; *s. m.* V. Sciatica.
Sciapidire; *v. intr.* V. Scipidire.
Sciapido; } *add.* V. Sciocco.
Sciapito; }
Sciarda; *s. f. Mala sciarda;* κακός, ή, όν πονηρός, ά, όν· φαῦλος, α, ον.
Sciarpa; *s. f.* V. Ciarpa.
Sciarpellare; *v. att.* τὰ βλέφαρα δι-αιρέω=ῶ.
Sciarpellato; } *add.* κεκομμένος, η, ον.
Sciarpellino; }
Sciarra; *s. f.* V. Rissa.
Sciarramento; *s. m.* σκέδασις, σεως (ἡ)· διαφορά, ᾶς (ἡ)· διασκέδασις, σεως (ἡ)· διασκορπισμός, οῦ (ὁ)· διαφόρησις, σεως (ἡ).
Sciarrare; *v. att.* δια-σκεδάννυμι· κατα-σκεδάννυμι· δια-σπείρω· δια-φορέω=ῶ· δια-σκορπίζω.
Sciarrata; *s. f.* V. Rissa.
Sciatica; *s. f.* ἰσχιάς, άδος (ἡ). -2. Che soffre di sciatica; ἰσχιαδικός, ή, όν· ἰσχιακός, ή, όν.
Sciatico; *add.* ἰσχιαδικός, ή, όν· ἰσχιακός, ή, όν.
Sciattare; *v. att.* ὀλλυμι· κατ-αισχύνω· δια-φθείρω.
Sciattezza; *s. f.* δυσμορφία, ας (ἡ)· ἀμορφία, ας (ἡ)· αἶσχος, εος=ους (τό).
Sciatto; *add.* ἀνάρμοστος, ον· δυστράπελος, ον.
Sciaura; *s. f.* V. Sciagura.
Sciauranza; } *s. f.* V. Sciaguratagine.
Sciauratagine; }
Sciauratamente; *avv.* V. Sciaguratamente.
Sciauratello; *add.* V. Sciaguratello.

Sciaurato; *add.* V. Sciagurato.
Sciavero; *s. m.* ἐκτομή, ῆς (ἡ)· περιτομή, ῆς (ἡ)· ἀπότμημα, ατος (τό)· ἀπότμηγμα, ατος (τό).
Scibile; *add.* μαθητός, ή, όν· διδακτός, ή, όν.
Sciente; *add.* εἰδώς, υῖα, ός· ἔκων, ουσα, ον. -2. Sapiente; ἐπιστήμων, ον· ἐπιστημονικός, ή, όν· εἰδώς, υῖα, ός· ἔμπειρος, ον.
Scientemente; } *avv.* εἰδοτῶς· ἐμπειρῶς· ἐπιστημονικῶς· ἐπιτηδές.
Scientificamente; }
Scientificare; *v. att.* διδάσκω.
Scientifico; *add.* μαθηματικός, ή, όν. -2. Scienziato V.
Scientre; *add.* V. Sciente.
Scientremente; *avv.* V. Scientemente.
Scienza e Scienzia; *s. f.* ἐπιστήμη, ης (ἡ)· γνῶσις, σεως (ἡ). -2. Dottrina; παιδεία, ας (ἡ)· μάθησις, σεως (ἡ)· μάθημα, ατος (τό). -3. Letteratura; γράμματα, ων (τά). -4. Amare le scienze; φιλομαθέω=ῶ· φιλολογέω=ῶ. -5. Che ama le scienze; φιλομαθής, ές· φιλολόγος, ον· φιλειδήμων, ον. -6. Amore della scienza; φιλομαθεία, ας (ἡ)· φιλομαθία, ας (ἡ)· φιλολογία, ας (ἡ). -7. Senza amore per la scienza; ἀφιλολόγος, ον. -8. Con scienza; εἰδότως. -9. Che fa mercato della scienza; μαθηματοπωλικός, ή, όν. -10. Di molta scienza; πολυμαθής, ές· πολυμαθήμων, ον. -11. Molta scienza; πολυμαθεία, ας (ἡ)· πολυμαθία, ας (ἡ)· πολυμαθημοσύνη, ης (ἡ). -12. Aver molta scienza; πολυμαθέω=ῶ. -13. Nemico della scienza, che odia la scienza; μισολόγος, ον. -14. Odiare la scienza; μισολογέω=ῶ. -15. Odio alla scienza; μισολογία, ας (ἡ). -16. Con poca scienza; ὀλιγομαθής, ές.
Scienziale; *add.* ἐπιστημονικός, ή, όν· πεπαιδευμένος, η, ον.
Scienziato; *add.* φιλολόγος, ον· γραμματικός, ή, όν· ἐπιστήμων, ον· σοφός, ή, όν.
Sciepe; *s. f.* V. Siepe.
Scifare; *v. att.* V. Schifare.
Scificare; *v. att.* V. Pronosticare.
Scifrare; *v. att.* V. Dicifrare.
Scignere; *v. att.* ἀπο-λύω· δια-λύω· ἀπο-ζώννυμι.
Scigrignata; *s. f.* οὐλή, ῆς (ἡ).
Scilecca; *s. f.* V. Cilecca.
Scilinga; *s. f.* V. Siringa.
Scilinguagnolo; *s. m.* ἀγκυλογλῶσσον, ου (τό).
Scilinguare; *v. intr.* V. Balbettare.
Scilinguato; } *add.* ψελλός, ή, όν.
Scilinguatore; }
Scilliva; *s. f.* V. Saliva.
Scilla; *s. f. T. bot.* σκίλλα, ης (ἡ).
Scillino; } *add.* σκιλλιτικός, ή, όν.
Scillitico; }
Scilloria; *s. f.* V. Intelletto.
Scilocco; *s. m.* V. Scirocco.
Sciloma; *s. m.* μακρολογία, ας (ἡ)· ματαιολογία, ας (ἡ).
Scimia; *s. f.* V. Scimmia.
Scimiatico; *add.* πιθήκειος, ον· πιθηκοειδής, ές· πιθηκώδης, ες.
Scimieria; *s. f.* κακοζηλία, ας (ἡ)· ζηλοτυπία, ας (ἡ).
Scimiesco; *add.* V. Scimiatico.
Scimio; *s. m.* V. Scimmia.
Scimiotto; *s. m.* πιθηκιδεύς, έως (ὁ).
Scimitarra; *s. f.* ἀκινάκης, ου (ὁ).

Digitized by Google

Scimmia; *s. f.* e

Scimmione; *s. m.* πίθηκος, ου (ὁ)· πίθηξ, ηκος (ὁ)· καλλίας, αδος (ἡ). -2. Far la scimmia; *μιμέομαι*σιοῦμαι. -3. Giuocare con altri come una scimmia; *δια-πιθηκίζω*.

Scimmiotto; Scimmiuolo; *s. m. dim.* V. Scimiotto.

Scimunitaggine; *s. f.* V. Scempiaggine.

Scimunitamente; *avv.* V. Scioccamente.

Scimunito; *add.* V. Sciocco.

Scindere; *v. att.* σχίζω· χωρίζω· *δια-χωρίζω*.

Scingere; *v. att.* V. Scignere.

Scintilla; *s. f.* σπινθήρ, ῆρος (ὁ)· ζώπυρον, ου (τό)· φίψαλος, ου (ὁ)· φιψάλυξ, υκος (ὁ)· σπινθαρίς, ίδος (ἡ). -2. Simile a scintilla; σπινθηροειδής, ές.

Scintillamento; *s. m.* V. Scintillazione.

Scintillante; *add.* σπινθηροβόλος, ον· σπινθηρόπομπος, ον· μαρμαρυγώδης, ες· στιλπνός, ή, όν.

Scintillare; *v. intr.* σπινθηρίζω· σπινθεύω· σπινθηραυλίζω. -2. Risplendere tremolando; στίλβω· ἀστράπτω· μαρμαρύσσω.

Scintillazione; *s. f.* στίλβη, ης (ἡ)· στίλβωσις, σεως (ἡ)· ἀστραπή, ῆς (ἡ).

Scintilletta; Scintilluzza; *s. f. dim.* σπινθάριγξ, γγος (ἡ).

Scinto; *p. pass.* ἀπεζωμένος, η, ον· ἄζωνος, ον· ἀζωνικός, ή, όν.

Scio; *s. m.* ἰσχίον, ου (τό).

Sciocaccio; *add.* V. Sciocco.

Sciocchezza; *s. f.* μωρία, ας (ἡ)· ἀβελτερία, ας (ἡ)· εὐηθία, ας (ἡ)· ἀναισθησία, ας (ἡ)· νωθεία, ας (ἡ)· ἀνοητία, ας (ἡ)· ἀξυνεσία, ας (ἡ)· ἀφροσύνη, ης (ἡ)· ἠλιθιότης, ητος (ἡ). -2. Dire sciocchezze; μωρολογέω· ληρέω. -3. Che dice sciocchezze; μωρολόγος, ον. -4. Il dire sciocchezze; μωρολογία, ας (ἡ). -5. Fare sciocchezze; V. Sciocchcggiare. -6. Scipitezza; μωρία, ας (ἡ)· ἄχυμον, ου (τό)· ἄγευστον, του (τό).

Sciocchino; *add.* ἀβέλτερος, α, ον.

Sciocco; *add. Scipito;* ἄχυλος, ον· ἄχυμος, ον· ἀχύμωτος, ον· ἄγευστος, ον· μωρός, ά, όν. -2. Essere sciocco; μωραίνω. -3. *Privo di savieżza;* ἀνόητος, ον· ἀξύνετος, ον· ἄφρων, ον· ἀβέλτερος, α, ον· ἠλίθιος, α, ον· μωρός, ά, όν· εὐηθής, ές· ληρώδης, ες· ἐμβρόντητος, ον· νωθής, ές. -4. Essere, operare da sciocco; ἠλιθιάζω. -5. Rendere sciocco; ἠλιθιόω. -6. Sciocco; ἀφρονέστατος, η, ον· ἀναίσθητος, ον.

Scioccone; *add.* ἀφρονέστατος, η, ον· ἀναίσθητος, ον.

Sciogliere; *v. att.* λύω· ἀνα-δέω· ἀνα-δεσμεύω· ἀπο-λύω· δια-λύω· ὑπο-λύω. -2. Liberare; ἐλευθερόω. -3. Atto a sciogliere; διαλυτικός, ή, όν. -4. Sciogliere insieme; συν-δια-λύω. -5. Sciogliere la lingua; λόγου ἄρχομαι. -6. Sciogliere il voto; εὐχὰς δίδωμι.

Scioglimento; *s. m.* λύσις, σεως (ἡ)· διάλυσις, σεως (ἡ)· ἀνάδεσις, σεως (ἡ). -2. Perturbamento; ταραχή, ῆς (ἡ)· ἀκαταστασία, ας (ἡ).

Scioglitore; *add.* διαλυτικός, ή, όν.

Sciolo; *add.* V. Saputello.

Sciolta; *s. f.* V. Scioglimento.

Scioltamente; *avv.* δεξιῶς· επιδεξιῶς· ἐλαφρῶς· ἐλευθερῶς· ταχεῖως· εὐστρόφως. -2. Licenziosamente; ἀσελγῶς.

Scioltezza; *s. f.* ἐλευθερία, ας (ἡ). -2. Agilità; δεξιότης, ητος (ἡ)· ἐπιδεξιότης, ητος (ἡ)· δεξιόν, οῦ (τό)· εὐστροφία, ας (ἡ)· ἐλαφρία, ας (ἡ)· ἐλαφρότης, ητος (ἡ).

Sciolto; *p. pass.* λυτός, ή, όν· διάλυτος, ον· ἐκλελυμένος, η, ον. -2. Libero; λελυμένος, η, ον· ἐλεύθερος, ον. -3. Sfrenato; ἀσελγής, ές· ἀχάλινος, ον· ἀχαλίνωτος, ον. -4. Agile; δεξιός, ά, όν· ἐπιδεξιός, ά, όν· ἐλαφρός, ά, όν· ταχύς, εῖα, ύ· εὔστροφος, ον· εὔζωνος, ον. -5. Parlare sciolto; ἄνευ τῶν μέτρων λέγω.

Sciolvere; *v. att.* V. Asciolvere.

Scionata; *s. f.* στρόβιλος, ου (ὁ)· τυφών, ῶνος (ὁ)· τυφώς, ῶ (ὁ)· δίνη, ης (ἡ)· ἀνέμων συστροφή, ῆς (ἡ).

Scioperaggine; *s. f.* Scioperamento; *s. m.* V. Scioperio.

Sciooperare; *v. att.* ἀπο-τρέπω· παρα-τρέπω (τινά τινος). -2. *N. pass.* σχολάζω· ἀργέω· ἀπραγέω· ῥαθυμέω· ῥαστωνεύω.

Scioperataggine; *s. f.* V. Scioperio.

Scioperatamente; *avv.* ἀργῶς· σχολαίως.

Scioperatezza; *s. f.* ἀμέλεια, ας (ἡ)· ἀμέλησις, σεως (ἡ)· ἀμελία, ας (ἡ).

Scioperativo; *add.* e

Scioperato; *add.* ἀπράγμων, ον· ἀργός, ή, όν· ῥάθυμος, ον· σχολαστικός, ή, όν· σχολαῖος, α, ον.

Scioperio; *s. m.* ἀργία, ας (ἡ)· ἀπραγμοσύνη, ης (ἡ)· ἀπραξία, ας (ἡ)· ῥαθυμία, ας (ἡ).

Scioperone; *add.* V. Scioperato.

Sciopinio; *s. m.* V. Sciupinio.

Scioprare; *v. att.* V. Scioperare.

Sciopro; *s. m.* σχολή, ῆς (ἡ)· ἀνάπαυσις, σεως (ἡ).

Sciorinamento; *s. m.* διάψυξις, εως (ἡ).

Sciorinare; *v. att.* ἀνεμόω· δι-ανεμόω· δια-ψύχω· ἐξ-αιθριάζω. -2. Manifestare; δεικνυμι· δηλόω· ἀπ-αγγέλλω. -3. Vibrare colpi; σφύρᾳ τύπτω. -4. Prendere riposo; ἀνα-παύομαι.

Sciorre; *v. att.* V. Sciogliere.

Scioverare; *v. att.* V. Scioperare.

Sciovernarsi; *v. intr.* V. Scioperare § -2.

Scioverso; *s. m.* V. Sovescio.

Scipa; *s. m.* V. Sciocco.

Scipare; *v. att.* V. Lacerare.

Scipatore; *add.* V. Dissipatore.

Scipazione; *s. f.* ἀσωτία, ας (ἡ).

Scipidezza; *s. f.* V. Sciocchezza.

Scipidire; *v. intr.* V. Insipidire.

Scipido; *add.* V. Sciocco.

Scipire; *v. intr.* V. Insipidire.

Scipitaggine; *s. f.* V. Sciocchezza.

Scipitamente; *avv.* ἀνοήτως· μωρῶς.

Scipitezza; *s. f.* V. Sciocchezza.

Scipito; *add.* V. Sciocco.

Scirignata; *s. f.* V. Scigrignata.

Siringa; *s. f.* V. Siringa.

Siringare; *v. att.* V. Siringare.

Sciroccale; *add.* νότιος, ον = α, ον.

Scirocco; *s. m.* νότος, ου (ὁ). -2. Da scirocco; νότοθεν.

Scirro o Tumore scirroso; *s. m.* σκίρρος, ου (ὁ)· σκίρρωμα, ατος (τό). -2. Simile a scirro; σκιρρώδης, ες.

Digitized by Google

Scirroso; *add.* σκιρρώδης, ες.
Scisma; *s. m.* σχίσμα, ατος (τό)· διάστασις, σεως (ἡ)· χώρισις, σεως (ἡ)· χωρισμός, οῦ (ὁ).
Scismatico; *add.* σχισματικός, ή, όν· στασιαστικός, ή, όν.
Scissile; *add.* σχιστός, ή, όν.
Scissione; *s. f.* ε
Scissura; *s. f.* χώρισις, σεως (ἡ)· χωρισμός, οῦ (ὁ)· σχίσις, σεως (ἡ)· σχισμή, ῆς (ἡ)· σχισμός, οῦ (ὁ).
Sciugare; *v. att.* V. Rasciugare.
Sciugatojo; *s. m.* ἀπόμακτρα, ας (ἡ). -2. Delle mani; χειρόμακτρον, ου (τό).
Sciuno; *add.* ἀπαράσκευος, ον.
Sciupare; *v. att.* λυμαίνομαι· δια-σκεδάζω· δια-φθείρω· ἀπ-όλλυμι· δι-όλλυμι· δι-ακναίω· ὀλέκω. -2. *N. pass.* ἐξ-αμβλώσκω.
Sciupatore; *add.* διασκεδαστής, οῦ (ὁ)· σκεδαστικός, ή, όν.
Sciupinare; *v. att.* V. Sciupare.
Sciupinio; Sciuplo; *s. m.* σκέδασις, σεως (ἡ)· σκεδασμός, οῦ (ὁ).
Sciupone; *add.* V. Scialacquatore.
Scivolare; *v. intr.* σίζω· συρίττω· τρίζω.
Scivolata; *s. f.* V. Sdrucciolamento.
Sclamare; *v. intr.* ἐκ-φωνέω.
Sclamazione; *s. f.* ἐκφώνησις, σεως (ἡ).
Scoccamento; *s. m.* ἄφεσις, σεως (ἡ).
Scoccare; *v. intr.* ἀφ-ίεμαι· ἀν-ίεμαι· ἀπο-ψάλλομαι. -2. *Delle ore*; τὸ ὡρολόγιον φωνεῖ, ᾄδεται. -3. *Att.* ἀφ-ίημι· ἐκ-βάλλω.
Scocco; *s. m.* V. Scoccamento.
Scoccobrino; *s. m.* V. Giocolare.
Scoccolare; *v. att.* κόκκους ἀφ-αιρέω.
Scoccoveggiare; *v. intr.* V. Civettare. -2. Burlare; χλευάζω.
Scodare; *v. att.* οὐροτομέω.
Scodato; *add.* ἔκερκος, ον.
Scodella; *s. f.* λοπάς, άδος (ἡ). -2. Minestra; ζωμός, οῦ (ὁ).
Scodelletta; Scodellina; Scodellino; Scodelluccia; *s. f.* *s. m.* *dim.* λοπάδιον, ου (τό).
Scolacciare; *v. att.* ὁμαλίζω· λεαίνω· λειόω.
Scoffina; *s. f.* V. Scuffina.
Scoffinato; *add.* ξυστός, ή, όν.
Scoglia; *s. f.* διφθέρα, ας (ἡ)· βύρσα, ης (ἡ)· νάκος, ου (ὁ)· δορά, ᾶς (ἡ). -2. Panni; ἐσθής, ῆτος (ἡ)· περιβολή, ῆς (ἡ)· ἀμφίεσμα, ατος (τό)· στολή, ῆς (ἡ). -3. Scoglio V.
Scogliato; *add.* εὐνοῦχος, ον· κάπων, ωνος (ὁ).
Scoglietta; *s. f.* *dim.* λεπίδιον, ου (τό).
Scoglietto; *s. m.* *dim.* μικρὸν σκόπελον, ου (τό).
Scoglio; *s. m.* σκόπελον, ου (τό)· σκόπελος, ου (ὁ)· σπιλάς, άδος (ἡ)· χοιράς, άδος (ὁ, ἡ). -2. Scorza; φλοιός, οῦ (ὁ). -3. Pelle; σκῦλον, ου (τό)· νάκος, ου (ὁ)· βύρσα, ης (ἡ). -4. Rupe; πέτρα, ας (ἡ)· σκόπελον, ου (τό)· σκόπελος, ου (ὁ). -5. Con alti scogli; βαθυσκόπελος, ον. -6. Che ha molti scogli; πολυσκόπελος, ον.
Scoglioso; *add.* σκοπελώδης, ες· σπιλοειδής, ες· πετρώδης, ες· σπιλώδης, ες.
Scogliuzzo; *s. m.* *dim.* V. Scoglietto.
Scognoscenza; *s. f.* V. Sconoscenza.
Scojare; *v. att.* V. Scorticare.
Scojatto; *s. m.* σκίουρος, ου ὁ)· καμψίουρος, ου (ὁ).
Scojattolo; *s. m.* V. Scojatto.
Scolagione; *s. f.* V. Scolazione.
Scolajo; *s. m.* V. Scolare.
Scolamento; *s. m.* V. Scolazione.
Scolare; *s. m.* μαθητής, οῦ (ὁ)· φοιτητής, οῦ (ὁ)· μαθήτρια, ας (ἡ)· μαθήτρις, ίδος (ἡ). -2. Essere scolare di...; προς-φοιτάω (τινι)· φοιτάω (πρός τινα)· μαθητεύω· μαθητεύομαι (παρά τινι). -3. Gli scolari di...; οἱ σύνοντες (τινι). -4. Desiderare di essere scolare; μαθητιάω.
Scolare; *v. intr.* ῥέω· κατα-ῥέω· δια-ῥέω· ἐκ-ρέω· σταλάζω. -2. *Att.* δι-ηθέω· ἀπ-ηθέω· περι-ηθέω. -3. Scolar dentro; εἰς-ρέω. -4. Scolare insieme; συ-ῤῥέω. -5. Scolare sotto; ὑπο-ῤῥέω.
Scolareggiare; *v. intr.* μαθητεύω· μαθητεύομαι.
Scolaresca; *s. f.* σύνοντες, ων (οἱ).
Scolarescamente; *avv.* διδασκαλικῶς.
Scolaresco; *add.* διδασκαλικός, ή, όν.
Scolaretto; Scolarino; Scolaruccio; Scolaruzzo; *s. m.* *dim.* V. Scolare.
Scolasticamente; *avv.* διδασκαλικῶς· σχολαστικῶς.
Scolastico; *add.* σχολαστικός, ή, όν.
Scolatojo; *s. m.* σωλήν, ῆνος (ὁ)· ὀχετός, οῦ (ὁ).
Scolatura; Scolazione; *s. f.* ἀπορρόη, ῆς (ἡ)· ἀπορροία, ας (ἡ)· διήθησις, σεως (ἡ)· γονορροία, ας (ἡ).
Scoletta; *s. f.* *dim.* V. Scuola.
Scolia; *s. f.* V. Scolio.
Scoliaste; *s. m.* σχολιαστής, οῦ (ὁ).
Scolio; *s. m.* σχόλιον, ου (τό).
Scollare; *v. att.* ἀπο-κολλάω.
Scollegamento; *s. m.* διάλυσις, σεως (ἡ).
Scollegare; *v. att.* λύω· δια-λύω.
Scollinare; *v. intr.* τοὺς λόφους δι-οδεύω.
Scolmare; *v. att.* ἀπο-στλεγγίζω.
Scolo; *s. m.* V. Scolamento.
Scolopendra; *s. f.* σκολοπένδρα, ας (ἡ)· σκολοπένδρος, ου (ὁ).
Scoloramento; *s. m.* V. Scolorimento.
Scolorare; *v. att.* ἀπο-χρώννυμι· ἀμαυρόω. -2. Scolorarsi; μετ-ίστημι, δια-φθείρω τοῦ χρώματος.
Scolorimento; *s. m.* ἀπόχρωσις, σεως (ἡ).
Scolorire; *v. intr.* μετ-ίστημι, δια-φθείρω τοῦ χρώματος.
Scolorito; *add.* ἄχροος, ους, οον· ἄχρους, ωτος (ὁ, ἡ).
Scolpamento; *s. m.* ἀπολογία, ας (ἡ)· παραίτησις, σεως (ἡ)· πρόφασις, σεως (ἡ).
Scolpare; *v. att.* παρ-αιτέομαι· εῦμαι (τι)· ἀπολογέομαι· οῦμαι (ὑπέρ τινος). -2. Scolparsi presso alcuno; αἰτέομαι· οῦμαι συγγνώμην (παρά τινος)· συγγνώμην ἔχω (τινι).
Scolpimento; *s. m.* διαγλυφή, ῆς (ἡ).
Scolpire; *v. att.* γλύφω· δια-γλύφω· ἀγαλματοποιέω· ἀνδριαντοποιέω· ἀνδριαντουργέω. -2. Far grande impressione sull'animo; ἐγ-γλύφω· ἐμ-πήγνυμι. -3. Pronunciar bene; προ-φέρω.
Scolpitamente; *avv.* φανερῶς· καταφώνως· σαφῶς· ἐναργῶς.
Scolpito; *p. pass.* γεγλυμένος, η, ον· γλυφανός, ή, όν. -2. Ben pronunciato; ἐναργής, ές· σαφής, ές.
Scolpitore; *add.* V. Scultore.
Scolpitura; *s. f.* V. Scultura.
Scolta; *s. f.* V. Sentinella.

Digitized by Google

Scolto; *p. pass.* V. Scolpito.
Scoltura; *s. f.* V. Scultura.
Scombavare; *v. att.* πτυάλῳ μολύνω.
Scomberello; *s. m.* περιῤῥαντήριον, ου (τό)· ῥαντιστρον, ου (τό).
Scombiccherare; *v. att.* V. Schiccherare.
Scombinare; *v. att.* V. Sgominare.
Scombinazione; *s. f.* V. Sgominio.
Scombuglio; Scombujamento; *s. f.* V. Scompiglio.
Scombujare; *v. att.* V. Scompigliare. -2. Divenire bujo; σκοτόομαι-οῦμαι.
Scombujato; *add.* V. Sconturbato. -2. Divenuto bujo; σκοταῖος, α, ον· σκοτεινός, ή, όν· σκοτεῖος, α, ον· σκοτερός, ά, όν.
Scombussolare; *v. att.* V. Scompigliare.
Scomma; *s. m.* σκῶμμα, ατος (τό).
Scommessa; *s. f.* ῥήτρα, ας (ἡ)· περίδοσις, σεως (ἡ). -2. Fare scommessa; κατ-εγγυάω-ῶ. -3. Perdere la scommessa; νικάομαι-ῶμαι περιδόμενος (τινος). -4. Vincere la scommessa; νικάω-ῶ περιδόμενος (τινος).
Scommessura; *s. f.* V. Scommettimento.
Scommettere; *v. att.* δια-μερίζω· δια-τέμνω. -2. Seminare discordie; νεῖκος ἐγείρω. -3. Fare scommessa; περι-δίδομαί (τινος)· ῥήτραν ποιέομαι-οῦμαι (ἐπί τινος)· κατ-εγγυάω-ῶ.
Scommettitore; *add.* περιδόμενος, η, ον. -2. Seminatore di discordie; στασιαστικός, ή, όν.
Scommezzare; *v. att.* δια-μερίζω.
Scommiatare; *v. att.* V. Accommiatare.
Scommiatata; *s. f.* V. Commiato.
Scommodare; *v. att.* V. Scomodare.
Scommodità; Scommodo; *s. f. s. m.* V. Scomodo.
Scommovimento; *s. m.* V. Scommozione.
Scommovitore; *add.* στασιάζων, ουσα, ον· ἐπανιστάμενος, η, ον· ἀφιστηκώς, υῖα, ός· ἀφιστώς, υῖα, ός· στασιώτης, ου (ὁ)· στασιάστης, ου (ὁ)· στασιαστικός, ή, όν.
Scommovizione; *s. f.* e
Scommozione; *s. f.* συγκίνημα, ατος (τό)· συγκίνησις, σεως (ἡ)· ταραχή, ῆς (ἡ). -2. Sollevazione; στάσις, σεως (ἡ)· ἐπανάστασις, σεως (ἡ)· ἀπόστασις, σεως (ἡ)· ταραχή, ῆς (ἡ).
Scommuovere; *v. att.* συγ-κινέω-ῶ· ταράττω· παρ-οξύνω· παρ-οργίζω. -2. Ribellare; ἐπ-αν-ίστημι· στασιάζω· εἰς στάσιν ἐμ-βάλλω (τινα)· στάσιν, ταραχὴν ποιέομαι-οῦμαι.
Scomodare; *v. att.* βαρύνω· κατα-βαρύνω· ἐπι-βαρέω-ῶ· λυπέω-ῶ (τινα)· ἐν-οχλέω-ῶ· ἀνιάω-ῶ· πράγματα, ὄχλον παρ-έχω (τινι).
Scomodezza; Scomodità; *s. f.* e
Scomodo; *s. m.* ὄχλος, ου (ὁ)· ἐνόχλησις, σεως (ἡ)· λυπή, ῆς (ἡ)· ἀηδία, ας (ἡ)· ἀσχολία, ας (ἡ)· βαρύτης, ητος (ἡ)· ἄχθος, εος-ους (τό)· δυσχέρεια, ας (ἡ). -2. Danno; ζημία, ας (ἡ)· βλάβη, ης (ἡ). -3. Dare, fare scomodo; V. Scomodare.
Scomodo; *add.* βαρύς, εῖα, ύ· χαλεπός, ή, όν· ἐπαχθής, ές· δυσχερής, ές· ὀχληρός, ά, όν· λυπηρός, ά, όν.
Scompaginamento; *s. m.* ταραχή, ῆς (ἡ).
Scompaginare; *v. att.* ἀπο-κοσμέω-ῶ· μετα-κινέω-ῶ· παρα-κινέω-ῶ· συγ-χέω-ῶ· ταράττω· δια-ταράττω.
Scompaginazione; *s. f.* V. Scompaginamento.
Scompaginatura; *s. f.* V. Scompaginamento.
Scompagnamento; *s. m.* χωρισμός, οῦ (ὁ)· διαχωρισμός, οῦ (ὁ)· διάζευξις, εως (ἡ)· ἀποστάσιον, ου (τό).
Scompagnare; *v. att.* χωρίζω· δια-χωρίζω· διακρίνω· ἀπο-κρίνω· δια-λύω· δι-ίστημι· δια-ζεύγνυμι· δι-αιρέω-ῶ.
Scomparire; *v. intr.* ἀφανίζομαι· ἐλαττόομαι-οῦμαι· μειόομαι-οῦμαι.
Scompartimento; *s. m.* διανομή, ῆς (ἡ)· διαμερισμός, οῦ (ὁ)· διαχωρισμός, οῦ (ὁ).
Scompartire; *v. att.* δια-νέμω· δια-μερίζω· δια-χωρίζω.
Scompensare; *v. att.* μεριμνάω-ῶ.
Scompiacente; *add.* ἀπάρεστος, ον· δυσάρεστος, ον.
Scompiacere; *v. intr.* ἀπ-αρέσκω-ῶ.
Scompigliamento; *s. m.* ταραχή, ῆς (ἡ)· τάραξις, εως (ἡ)· ταραγμός, οῦ (ὁ)· τάραγμα, ατος (τό)· σύγχυσις, σεως (ἡ)· ἀκρισία, ας (ἡ)· τυρβή, ῆς (ἡ)· θόρυβος, ου (ὁ).
Scompigliare; *v. att.* ταράττω· ἀνα-ταράττω· δια-ταράττω· ἐπι-ταράττω· κατα-ταράττω· συμ-μίγνυμι· συμ-φύρω· συγ-χέω-ῶ.
Scompigliatamente; *avv.* σύμμιγα· συμμίγδην.
Scompigliatore; *add.* ταράκτης, ου (ὁ)· ταράκτωρ, ορος (ὁ)· ταρακτικός, ή, όν.
Scompiglio; Scompigliume; *s. m.* V. Scompigliamento.
Scompisciare; *v. att.* κατ-ουρέω-ῶ (τινος). -2. *N. pass.* κατ-ουρέομαι-οῦμαι. -3. Aver stimolo di pisciare; οὐρητιάω-ῶ· οὐρητείω.
Scomponimento; *s. m.* V. Scomposizione.
Scomporre; *v. att.* ἀνα-λύω· συγ-χέω-ῶ· δι-αιρέω-ῶ· δια-νέμω.
Scompositivo; Scompositore; *add.* διακλυτικός, ή, όν.
Scomposizione; *s. f.* διάλυσις, σεως (ἡ)· σύγχησις, σεως (ἡ)· διαίρεσις, σεως (ἡ)· διανομή, ῆς (ἡ)· ταραχή, ῆς (ἡ).
Scompostamente; *avv.* ἄνω κάτω· ἀκόσμως· τεταραγμένως· συγχυτῶς.
Scompostezza; *s. f.* V. Scomposizione.
Scomposto; *add.* ἄτακτος, ον· ἄκοσμος, ον· ἄκομψος, ον.
Scomputare; *v. att.* V. Difalcare.
Scompuzzare; *v. att.* δυσωδῶ; πληρόω-ῶ.
Scomunare; *v. att.* κοινωνίαν δια-λύω.
Scomunica; Scomunicagione; *s. f.* e
Scomunicamento; *s. m.* ἀνάθεμα, ατος (τό)· ἀναθεματισμός, οῦ (ὁ)· ἀρά, ᾶς (ἡ). -2. Decreto di scomunica; ἀναθεματικὸν ἐπίταγμα, ατος (τό)· παράγγελμα, ατος (τό).
Scomunicare; *v. att.* ἀναθεματίζω· τῶν ὁσίων αἰ τῶν ἱερῶν εἴργω (τινα).
Scomunicato; *p. pass.* τῶν ἱερῶν ἀπειργμένος, η, ον.
Scomunicatore; *add.* ἀναθεματίζων, ουσα, ον· ἀρητήρ, ῆρος (ὁ).
Scomunicazione; Scomunione; *s. f.* V. Scomunica.
Scomuzzolo; *s. m.* V. Scamuzzolo.
Sconcacadore; *add.* V. Sconcacatore.
Sconcacare; *v. att.* κοπροφορίω-ῶ· κόπρον πληρόω-ῶ
Sconcacatore; *add.* κοπροφόρος, ον.
Sconcacciare; *v. att.* V. Discacciare.
Sconcatenato; *add.* V. Sconnesso.

Digitized by Google

Sconcennatamente; *avv.* V. Disacconciamente.
Sconcentrato; *add.* ἔκκεντρος, ον· ἄκεντρος, ον.
Sconcertamento; *s. m.* V. Sconcerto.
Sconcertare; *v. att.* συμφωνίαν ταράττω. -2. Disordinare; ἀπο-σκευάζω· δια-ταράττω.
Sconcertatamente; *avv.* ταρακτῶς.
Sconcertatore; *add.* ταράκτης, ου (ὁ)· ταράττων, ουσα, ον.
Sconcerto; *s. m.* ἀμουσία, ας (ἡ)· ἀπήχησις, σεως (ἡ)· ἀπήχεια, ας (ἡ)· ἀναρμοστία, ας (ἡ). -2. Disordine; ταραχή, ῆς (ἡ).
Sconcezza; *s. f.* ἀταξία, ας (ἡ)· ἀμουσία, ας (ἡ). -2. Mal fatto; ἀπρεπία, ας (ἡ)· αἰσχρότης, ητος (ἡ).
Sconciamente; ἀκόμψως· ἀτάκτως. -2. Vergognosamente; αἰσχρῶς· ἀναιδῶς. -3. Soprammodo; ὑπερβαλλόντως· ὑπερμέτρως. -4. Malamente; κακῶς.
Sconciamento; *s. m.* V. Sconcio.
Sconciare; *v. att.* ταράττω· δια-ταράττω· δια-φθείρω· ἀπ-όλλυμι· δι-όλλυμι. -2. Scomodare; βαρύνω· ἐπι-βαρύνω· ἐπι-βριθόω. -3. *N. pass.* Abortire; ἀμβλίσκω· ἐξ-αμβλίσκω· ἐξ-αμβλώσκω.
Sconciatamente; *avv.* V. Sconciamente.
Sconciatura; *s. f.* ἔκτρωμα, ατος (τό)· ἔκτρωσις, σεως (ἡ). -2. Cosa imperfetta, mal fatta; τέρας, ατος (τό)· τερατοτοκία, ας (ἡ).
Sconcio; *s. m.* διαφθορά, ᾶς (ἡ)· ὄλεθρος, ου (ὁ)· ἀπωλεία, ας (ἡ)· ἐξωλεία, ας (ἡ)· βλάβη, ης (ἡ)· ζημία, ας (ἡ).
Sconcio; *add.* ἄκομψος, ον· ἄκοσμος, ον· ἀπρεπής, ές. -2. Disordinato; ἄτακτος, ον· ἄκοσμος, ον· ἀδιόρθωτος, ον. -3. Deforme; ἄμορφος, ον· δύσμορφος, ον. -4. Smisurato; ὑπερμεγεθής, ές· ἄμετρος, ον. -5. Stravagante; ἀκρεπής, ές· δεινός, ή, όν. -6. Scellerato; μοχθηρός, ά, όν· πονηρός, ά, όν. -7. Slogato; ἐξαρθρος, ον· ἐξηρθρωμένος, η, ον. -8. Fare cose sconce; αἰσχροποιέω· αἰσχρουργέω. -9. Che fa cose sconce; αἰσχροποιός, όν· αἰσχρούργος, ον. -10. Il far cose sconce; αἰσχρουργία, ας (ἡ)· αἰσχροποιία, ας (ἡ). -11. Parlare di cose sconce; αἰσχροεπέω· αἰσχρολογέω. -12. Che parla di cose sconce; αἰσχροεπής, ές· αἰσχρολόγος, ον· αἰσχρορρήμων, ον. -13. Il parlare di cose sconce; αἰσχρολογία, ας (ἡ)· αἰσχρορρημοσύνη, ης (ἡ).
Sconcludere; *v. att.* δια-λύω.
Sconcordanza; *s. f.* ἀσυμφωνία, ας (ἡ)· ἀσυνταξία, ας (ἡ).
Sconcorde; *add.* V. Discorde.
Sconcordia; *s. f.* V. Discordia.
Sconcorporare; *v. att.* V. Scorporare.
Scondere; *v. att.* V. Nascondere.
Scondesceso; *add.* V. Scosceso.
Scondito; *add.* V. Sciocco.
Sconfacevole; *add.* V. Disdicevole.
Sconferma; *s. f.* παλινῳδία, ας (ἡ).
Sconfermare; *v. att.* προς-εμ-πεδόω.
Sconfessare; *v. att.* ἀρνέομαι· ἀν-αρνέομαι· ἀρνοῦμαι· ἐξ-αρνέομαι· ἔξαρνός εἰμι (τι, τινος, περί τι, περί τινος).
Sconficcamento; *s. m.* ἀποκαθήλωσις, σεως (ἡ).
Sconficcare; *v. att.* ἀπο-καθ-ηλόω.
Sconfidanza; *s. f.* V. Diffidenza.
Sconfidare; *v. att.* V. Diffidare.
Sconfiggere; *v. att.* ἀπο-καθ-ηλόω. -2. Sconfiggere *il nemico;* νικάω· εἰς φυγὴν τρέπω (τινα)· φυγὴν ποιέω (τινος)· λυμαίνομαι. -3. Essere sconfitto; ἡττάομαι. -4. Abbattere; κατ-εργάζομαι· δια-φθείρω.
Sconfiggimento; *s. m.* e
Sconfitta; *s. f.* ἧττα, ης (ἡ)· ἥττημα, ατος (τό)· σφαγή, ῆς (ἡ). -2. Dare, fare sconfitta; V. Sconfiggere. § -2. -3. Toccare sconfitta; ἡττάομαι.
Sconfitto; *p. pass.* ἡττηθείς, εῖσα, έν.
Sconfittura; *s. f.* V. Sconfitta.
Sconfondere; *v. att.* V. Confondere.
Sconfortamento; *s. m.* ἀθυμία, ας (ἡ)· ἀποτροπή, ῆς (ἡ).
Sconfortare; *v. att.* εἰς ἀθυμίαν καθ-ίστημι. -2. Dissuadere; μετα-πείθω (τινα) μὴ ποιεῖν (τι)· ἀπο-τρέπω (τινά τινος)· ἀπο-σπεύδω (τινα). -3. Sbigottirsi; κατα-πλήττομαι· λυπέομαι· ἀνιάομαι.
Sconforto; *s. m.* λύπη, ης (ἡ)· ἀνία, ας (ἡ)· δυσθυμία, ας (ἡ)· ἀλγηδών, όνος (ἡ).
Scongiugnere; *v. att.* V. Disgiugnere.
Scongiugnimento; *s. m.* } V. Disgiugnimento.
Scongiuntura; *s. f.* }
Scongiuramento; *s. m.* V. Scongiuro.
Scongiurare; *v. att.* ἐξ-ορκόω· ἐξ-ορκίζω· ὁρκόω (τινα). -2. Pregare caldamente; ἱκετεύω. -3. Scongiurare Iddio; ἐπι-θεάζω.
Scongiuratore; *add.* δαιμόνων ἐπαγωγεύς, έως (ὁ)· ἐξορκιστής, οῦ (ὁ).
Scongiurazione; *s. f.* e
Scongiuro; *s. m.* ἐξορκισμός, οῦ (ὁ)· ἐξόρκωσις, σεως (ἡ). -2. Giuramento; ὅρκος, ου (ὁ)· ἐκμοσία, ας (ἡ).
Sconnessione; *s. f.* V. Disgiugnimento.
Sconnesso; *add.* V. Disgiunto.
Sconnettere; *v. att.* V. Disgiungere.
Sconocchiare; *v. att.* τὸ σταθμεῖν δια-τελέω. -2. Consumare mangiando; ἐξ-έδω.
Sconoscente; *add.* ἀχάριστος, ον· ἀγνώμων, ον. -2. Rozzo; ἄγροικος, ον· ἀπαίδευτος, ον· ἄμουσος, ον· ἄκομψος, ον. -3. Oscuro, non conosciuto; ἄγνωστος, ον· ἀγνοούμενος, η, ον. -4. Ignobile; δυσγενής, ές· ἄσημος, ον.
Sconoscentemente; *avv.* ἀπείρως· ἀσκέπτως· ἀβούλως· ἀχαρίστως.
Sconoscenza; *s. f.* ἀγνωμοσύνη, ης (ἡ)· ἀχαριστία, ας (ἡ).
Sconoscere; *v. intr.* ἀγνωμονέω (τινα)· ἀχαριστέω.
Sconoscimento; *s. m.* V. Ingratitudine.
Sconosciutamente; *avv.* ἀδήλως· ἀφανῶς· ἀγνώστως.
Sconosciuto; *add.* ἄγνωστος, ον· ἀγνοούμενος, η, ον. -2. Ignobile; δυσγενής, ές· ἄσημος, ον.
Sconquassamento; *s. m.* ἀνατροπή, ῆς (ἡ)· κατασκαφή, ῆς (ἡ)· ἔρειψις, εως (ἡ)· σεισμός, οῦ (ὁ).
Sconquassare; *v. att.* ἀνα-τρέπω· δια-σείω· κατα-σκάπτω· ἐρείπω· κατ-ερείπω.
Sconquassatore; *add.* ἀνατροπεύς, έως (ὁ)· ἀνατρέπων, ουσα, ον.
Sconquasso; *s. m.* V. Sconquassamento.
Sconsacrare e Sconsagrare; *v. att.* βεβηλόω. μιαίνω· κατα-μιαίνω· μολύνω· ἀνόσιον τίθημι.
Sconsenso; *s. m.* V. Consenso.
Sconsentimento; *s. m.* διαφορά, ᾶς (ἡ).
Sconsentire; *v. att.* δια-φέρω.
Sconserto; *add.* V. Sconcertato.
Sconsideranza; *s. f.* V. Sconsideratezza.

Digitized by Google

Sconsideratamente; *avv.* ἀσκέπτως· ἀπερισκέπτως· ἀπροβούλως· ἀπροβουλεύτως· ἀλογίστως· ἀπροαιρέτως· ἀπρονοήτως· ἀβουλεί· ἀφραδέως. -2. Operare sconsideratamente; ἀγνωμονέω· εἰκῇ πράττω· ἀβουλίᾳ χράομαι· αὐτοσκεδιάζω· ἀλογιστέω.

Sconsideratezza; *s. f.* ἀβουλία, ας (ἡ)· ἀπροβουλία, ας (ἡ)· ἀπροαιρεσία, ας (ἡ)· ἀπερισκεψία, ας (ἡ)· ἀλογιστία, ας (ἡ)· ἀγνωμοσύνη, ης (ἡ)· ἀφραδία, ας (ἡ).

Sconsiderato; *add.* ἄσκεπτος, ον· ἀπερίσκεπτος, ον· ἀπρόβουλος, ον· ἀπροβούλευτος, ον· ἀλόγιστος, ον· ἀπροαίρετος, ον· ἀπρονόητος, ον· ἄβουλος, ον· ἀγνώμων, ον· ἀφραδής, ές· ἀφράδμων, ον. -2. Essere sconsiderato; ἀφραδέω.

Sconsiderazione; *s. f.* V. Sconsideratezza.

Sconsigliare; *v. att.* V. Sconfortare § -2.

Sconsigliatamente; *avv.* V. Sconsideratamente.

Sconsigliatezza; *s. f.* V. Sconsideratezza.

Sconsigliato; *add.* μετάπειστος, ον. -2. Privo di consiglio; ἄβουλος, ον.

Sconsolamento; *s. m.* / Sconsolanza; *s. f.* } V. Sconsolazione.

Sconsolare; *v. att.* λυπέω· ἀνιάω (τινα)· λυπὴν παρ-έχω, ἐργάζομαί (τινι)· τὴν ψυχὴν δάκνω (τινος).

Sconsolatamente; *avv.* ἀπαρηγορήτως.

Sconsolato; *add.* ἄπορος, ον· ἀνήκεστος, ον· ἀπαραμύθητος, ον· ἀπαρηγόρητος, ον. -2. Essere sconsolato; ἄχθομαι. -3. Strabocchevole; ὑπέρμετρος, ον.

Sconsolazione; *s. f.* ἀνία, ας (ἡ)· λύπη, ης (ἡ)· κακότης, ητος (ἡ)· πάθος, εος-ους (τό).

Scontare; *v. att.* ἀφ-αιρέω (τι)· ἀπο-σπάω. -2. Estinguere il debito; χρεωλυτέω. -3. Pagare il fio; δίκην ὑπ-έχω, δίδωμι (τινας)· τίω· ἀπο-τίνω· ἐκ-τίνω (τι). -4. Scontare colla vita; ἀπο-τίνω τῷ βίῳ.

Scontentamento; *s. m.* V. Scontento.

Scontentare; *v. att.* λυπέω· κατα-λυπέω· ἀνιάω· δυς-αρεστέω.

Scontentezza; *s. f.* / Scontento; *s. m.* } δυσαρέστησις, εως (ἡ)· ἀφ-δία, ας (ἡ).

Scontento; *add.* δυσάρεστος, ον· ἄθυμος, ον· δύσκολος, ον· κατηφής, ές· λυπηρός, ά, όν· σκύθρωπος, ον· μεμψίμοιρος, ον. -2. Essere scontento; δυσκολαίνω· δυς-αρεστέομαι (pass.) (τινι)· δυσχεραίνω (τι). -3. Essere molto scontento; βαρυθυμέω.

Scontessitura; *s. f.* V. Disordinamento.

Scontinuare; *v. att.* δια-λήπτω· παύω.

Sconto; *s. m.* ὑφ-αίρεσις, εως (ἡ).

Scontorcere; *v. att.* στρέφω· δια-στρέφω· ἐκ-στρέφω· παρα-στρέφω· συ-στρέφω. -2. Scontorcere le membra; ἀπο-μυλλαίνω.

Scontorcimento; / Scontorcio; } *s. m.* διαστροφή, ῆς (ἡ).

Scontraffare; *v. att.* V. Contraffare.

Scontramento; *s. m.* ἔντευξις, εως (ἡ)· συντυχία, ας (ἡ).

Scontrappesarsi; *v. intr.* δονέομαι· σείομαι.

Scontrare; *v. att.* συν-τυγχάνω· ἐπι-τυγχάνω· ἐντυγχάνω (τινι)· κατα-λαμβάνω (τινα)· ἀπ-αντάω. -2. Scontrar male; δυς-τυχέω. -3. I conti; λόγον ζητέω.

Scontrata; *s. f.* V. Scontro.

Scontrazzo; *s. m.* *Specie di combattimento*; μάχη, ης (ἡ)· συμπλοκή, ῆς (ἡ). -2. Amichevole incontro; ἀπάντησις, εως (ἡ).

Scontrevole; *add.* παραπλήσιος, ον.

Scontro; *s. m.* ἀπάντησις, εως (ἡ)· συνάντησις, εως (ἡ)· ἔντευξις, εως (ἡ)· συντυχία, ας (ἡ).

Sconturbare; *v. att.* V. Conturbare.

Sconturbo; *s. m.* V. Scompiglio.

Sconvenenza; *s. f.* V. Sconvenienza.

Sconvenevole; *add.* ἀπρεπής, ές· ἀσχήμων, ον· αἰσχρός, ά, όν· ἀνεπιτήδειος, ον· ἀνάρμοστος, ον· ἄκαιρος, ον· ἄτοπος, ον.

Sconvenevolezza; *s. f.* ἀπρέπεια, ας (ἡ)· αἰσχρότης, ητος (ἡ)· ἀσχημοσύνη, ης (ἡ)· ἀπειροκαλία, ας (ἡ)· ἀνεπιτηδειότης, ητος (ἡ).

Sconvenevolmente e Sconvenevolemente; *avv.* ἀνεπιτηδείως· ἀπρεπῶς· ἀσχημόνως.

Sconveniente; *add.* V. Sconvenevole.

Sconvenientemente; *avv.* V. Sconvenevolmente.

Sconvenienza; *s. f.* V. Sconvenevolezza.

Sconvenire; *v. intr.* οὐ προς-ήκει· οὐ πρέπει.

Sconvolgere; *v. att.* V. Travolgere.

Sconvolgimento; *s. m.* V. Scompiglio.

Sconvolto; *p. pass.* V. Travolto.

Sconvolvere; *v. att.* V. Travolgere.

Scopa; *s. f.* σάρωθρον, ου (τό)· κόρηθρον, ου (τό)· κόρημα, ατος (τό)· σαρός, οῦ (ὁ).

Scopagogne; *s. m.* πανώλεθρος, ου (ὁ).

Scopare; *v. att.* κορέω· ἐκ-κορέω· σαίρω· σαρόω· καλλύνω· ἀνα-καλλύνω· καθ-αίρω· ἐκ-καθ-αίρω. -2. Unire scopando; συγ-καλύνω. -3. Percuotere con scopa; ῥαβδίζω· ῥαπίζω· ἀπο-τυμπανίζω· κολάζω.

Scopato; *p. pass.* καθάρειος, ον· καθαρός, ά, όν. -2. Non scopato; ἄσαρος, ον· ἀσάρωτος, ον.

Scopatore; *add.* σαίρων, ουσα, ον· σαρωτής, οῦ (ὁ).

Scopatura; *s. f.* σάρωσις, σεως (ἡ)· σάρωμα, ατος (τό). -2. Il percuotere colla scopa; ξυλοκοπία, ας (ἡ). -3. Correzione pubblica; ἐπιτίμησις, σεως (ἡ). -4. Dare una scopatura; ἐπι-τιμάω.

Scoperchiare; *v. att.* ἐκ-καλύπτω· ἀπο-καλύπτω (τι).

Scoperta; *s. f.* V. Scoprimento. -2. Alla scoperta; V. Scopertamente. -3. Fare alla scoperta; ἐλευθέρως ἄγω. -4. Fare una scoperta; εὑρίσκω.

Scopertamente; *avv.* φανερῶς· ἐν τῷ φανερῷ.

Scoperto; *s. m.* ὕπαιθρον, ου (τό). -2. Allo scoperto; ἐν αἰθρίᾳ· ἐν ὑπαίθρῳ. -3. Palesemente; φανερῶς· ἐν τῷ φανερῷ. -4. Stare allo scoperto; ὑπ-αθριάζω.

Scoperto; *add.* ἐκκαλυμμένος, η, ον· γυμνός, ή, όν· ψιλός, ή, όν· ἀγεωγυμένος, η, ον. -2. Palese; φανερός, ά, όν· ἐμφανής, ές· σαφής, ές· δῆλος, η, ον· κατάδηλος, ον· πρόδηλος, ον· ἐναφής, ές.

Scopertura; *s. f.* V. Scoperto.

Scopetino; / Scopeto; } *s. m.* λόχμη, ης (ἡ)· ξύλοχος, ου (ὁ)· θάμνος, ου (ὁ).

Scopetta; *s. f.* V. Spazzola.

Scopettare; *v. att.* V. Spazzolare.

Scopiccio; *s. m.* V. Scopeto.

Scopo; *s. m.* σκοπός, οῦ (ὁ). -2. Intenzione; σκοπός, οῦ (ὁ)· τέλος, εος-ους (τό)· προαίρεσις, εως (ἡ). -3. Che conduce allo scopo; ἀνυτικός, ή, όν. -4. Che devia dallo scopo nel discorso; ἁμαρτοεπής, ές. -5. Raggiungere lo scopo; τυγχάνω τοῦ σκοποῦ. -6. Non raggiungere lo scopo; ἁμαρτάνω· ἀπο-τυγχάνω τοῦ σκοποῦ. -B. *Non riuscire*; ἀπο-τυγχάνω (τινι). -7. Che non raggiunge lo scopo; ἀπεράτωτος, ον.

Digitized by Google

Scopolo; *s. m.* V. Scoglio.
Scoppettiere; *s. m.* ὁπλίτης, ου (ὁ).
Scoppiabile; *add.* ῥηκτικός, ή, όν· φοφητικός, ή, όν.
Scoppiamento; *s. m.* ψόφος, ου (ὁ)· ῥῆξις, εως (ἡ)· ἀπολάκησις, σεως (ἡ).
Scoppiare; *v. intr.* ῥήγνυμαι· ἀνα-ῥήγνυμαι· δια-ῥήγνυμαι· ἀπο-λακίω-ῶ. -2. Far romore; παταγέω-ῶ· ψοφέω-ῶ. -3. Nascere, derivare; γίγνομαι· φύομαι· καθ-ίσταμαι· ἀνα-τέλλω. -4. Uscire; ἐξ-έρχομαι. -5. Morire; θνήσκω. -6. Scoppiare il cuore; λίαν λυπέομαι-οῦμαι. -7. Scoppiar dalle risa; ἐκ-γελάω-ῶ· ἀνα-γελάω-ῶ· ἀνα-καχάζω· γέλωτι ἐκ-θνήσκω. -8. *Alt.* Guastare la coppia; λύω· χωρίζω.
Scoppiata; *s. f.* V. Scoppio.
Scoppiatura; *s. f.* ῥῆξις, εως (ἡ).
Scoppiettare; *v. intr.* ψοφέω-ῶ· τρίζω· σμαραγέω-ῶ.
Scoppiettata; *s. f.* ψόφος, ου (ὁ)· τρισμός, οῦ (ὁ)· κνόος-οῦς, όου-οῦ (ὁ).
Scoppietteria; *s. f.* τοξάται, ῶν (οἱ).
Scoppiettiere; *s. m.* τοξότης, ου (ὁ).
Scoppiettio; *s. m.* ψόφος, ου (ὁ).
Scoppio; *s. m.* ψόφος, ου (ὁ)· παταγός, οῦ (ὁ)· κτυπός, οῦ (ὁ). -2. Fare scoppio; ῥήγνυμαι. -3. Archibuso; πυραυλὸς σίφων, ωνος (ὁ).
Scoprimento; *s m.* ἀνακάλυψις, εως (ἡ)· ἀποκάλυψις, εως (ἡ). -2. Manifestazione; δήλωσις, σεως (ἡ). -3. Ritrovamento; εὕρεσις, σεως (ἡ)· ἀνεύρεσις, σεως (ἡ)· ἐξεύρεσις, σεως (ἡ)· εὕρημα, ατος (τό).
Scoprire; *v. att.* ἐκ-καλύπτω· ἀνα-καλύπτω· ἀποκαλύπτω. -2. Trovare; εὑρίσκω· ἀν-ευρίσκω· ἐξ-ευρίσκω. -3. Manifestare; δηλόω-ῶ· ἐμ-φανίζω· ἀνα-φαίνω· φανερὸν ποιέω-ῶ· ἀπο-καλύπτω. -4. Intendere, sapere; μανθάνω· γιγνώσκω· ἀνα-γνωρίζω. -5. Scoprire gli altari; ἄθηλα ἐξ-εῖπον. -6. Scoprire un altare per coprirne un altro; τόκον τόκῳ τίω. -7. Scoprir paese; νεὰς χωρὰς ἐπι-σκοπέομαι-οῦμαι. -B'. Prendere notizia; κατα-πειράω-ῶ· γνώμην γιγνώσκω (τινος).
Scopritore; *add.* ἀποκαλύπτων, ουσα, ον· εὑρετής, οῦ (ὁ)· μηνυτής, οῦ (ὁ).
Scopritura; *s. f.* V. Scoprimento.
Scopulo; *s. m.* V. Scoglio.
Scopuloso; *add.* V. Scoglioso.
Scoraggiamento; *s. m.* ἀθυμία, ας (ἡ)· ἀτολμία, ας (ἡ)· δειλία, ας (ἡ).
Scoraggiare; *v. att.* e
Scoraggire; *v. att.* εἰς ἀθυμίαν καθ-ίστημι· ἀθυμίαν παρ-έχω· ἐκ-πλήττω· θορυβέω-ῶ· ἄθυμον, ἄτολμον ποιέω-ῶ. -2. *N. pass.* κατα-πλήττομαι· ἀτολμέω-ῶ· ἀθυμέω-ῶ· κατ-αθυμέω-ῶ· ἀθύμως, ἀτολμῶς ἔχω.
Scoraggito; *add.* ἄθυμος, ον· ἄτολμος, ον· δειλός, ή, όν.
Scoramento; *s. m.* V. Costernazione.
Scorare; *v. att.* V. Scoraggiare.
Scorbacchiamento; *s. m.* V. Scornacchiamento.
Scorbacchiare; *v. att.* δια-βάλλω (τινα πρός τινα)· βλασφημέω-ῶ (περί τινος)· δια-σύρω· παρα-δειγματίζω.
Scorbacchiato; *add.* διασεσυρμένος, η, ον.
Scorbiare; *v. att.* κηλιδόω-ῶ· κηλίδας προς-τρίβομαί (τινι).
Scorbio; *s. m.* κηλίς, ίδος (ἡ)· σπιλός, οῦ (ὁ).
Scorbuto; *s. m.* στομακακή, ῆς (ἡ)· στομοκακή, ῆς (ἡ). -2. Avere lo scorbuto; αἱμωδέω-ῶ· στομακλγέω-ῶ.
Scorcarsi; *v. intr.* ἀν-ίσταμαι.
Scorciamento; *s. m.* συστολή, ῆς (ἡ)· συγκοπή, ῆς (ἡ)· συντομή, ῆς (ἡ)· μείωσις, σεως (ἡ)· ἐλάττωσις, σεως (ἡ)· κολόβωσις, σεως (ἡ).
Scorciare; *v. att.* βραχύνω· ἐλαττόω-ῶ· συγ-κόπτω· συ-στέλλω· συν-τέμνω· κολοβόω-ῶ.
Scorciato; *p. pass.* ἀποκοπείς, εῖσα, έν· κολοβός, ή, όν.
Scorciatoja; *s. f.* ἐπίτομος ὁδός, οῦ (ἡ)· ἀτραπός, οῦ (ὁ).
Scorcio; *s. m.* ἔσχατα, ων (τά)· ὥρα, ας (ἡ)· τέρμα, ατος (τό)· τέλος, εος-ους (τό)· τελευτή, ῆς (ἡ). -2. Sullo scorcio; *avv.* τέλος· τό τελευταῖον. -3. Sullo scorcio dell'anno; τελευτῶντος τοῦ ἐνιαυτοῦ. -4. Compendio; ἐπιτομή, ῆς (ἡ).
Scorcio; *add.* V. Scorciato.
Scordamento; *s. m.* V. Dimenticanza.
Scordante; *add.* ἀσύμφωνος, ον. -2. Di diversa opinione; διάφορος, ον. -3. Essere scordante; δια-φέρομαι (πρός τινα περί τινος)· ἀμφι-σβητέω-ῶ (τινι).
Scordanza; *s. f.* V. Discordanza.
Scordare; *v. att.* διάφωνον, ἀσύμφωνον ποιέω-ῶ (τι)· χαλάω-ῶ, παρα-χαλάω-ῶ τὰς χόρδας. -2. *Intr.* δια-φωνέω-ῶ· ἀπ-άδω· ἀν-αρμοστέω-ῶ. -3. Dimenticarsi; ἀμνημονέω.
Scordatamente; *avv.* ἀσυμφώνως· διαφώνως.
Scordato; *add.* ἀσύμφωνος, ον· διάφωνος, ον.
Scordevole; *add.* ἀμνήμων, ον. -2. Discorde; ἀσύμφωνος, ον.
Scordia; *s. f.* } V. Discordia.
Scordo; *s. m.* }
Scoreggia; *s. f.* μάστιξ, ιγος (ὁ)· ἱμάς, ᾶντος (ὁ)· ἱμάσθλη, ης (ἡ)· πλάστιγξ, ιγγος (ὁ)· θώμιξ, ιγος (ὁ)· μάραγνα, ης (ἡ). -2. Striscia da legare le vesti; ζώνη, ης (ἡ).
Scoreggiale; *s. m.* V. Cintola.
Scoreggiare; *v. att.* μαστιγόω-ῶ· μαστίζω· ἱμάσσω· κολάζω. -2. Tirare coreggie; πέρδω· πέρδομαι· ἀπο-πέρδω· ἀπο-ψοφέω-ῶ.
Scoreggiata; *s. f.* μαστίγωσις, σεως (ἡ).
Scorgere; *v. att.* ὁράω-ῶ· καθ-οράω-ῶ· εἶδον· βλέπω· ὄπτω· παρ-αισθάνομαι. -2. Guidare; ἡγέομαι-οῦμαι. -3. Che non si scorge; ἀλάϊος, α, ον· ἀλός, ή, όν. -4. Fare scorgere; ἐμ-φανίζω.
Scorgimento; *s. m.* V. Discernimento.
Scorgitore; *add.* ἔφορος, ον. -2. Guida; ἡγεμών, όνος (ὁ).
Scoria; *s. f.* σκορία, ας (ἡ)· κάθαρμα, ατος (τό).
Scoriada; *s. f.* V. Scuriada.
Scornacchiamento; *s. m.* διασυρμός, οῦ (ὁ)· καταγέλως, ωτος (ὁ).
Scornacchiare; *v. att.* V. Scorbacchiare.
Scornacchiata; *s. f.* V. Scornacchiamento.
Scornare; *v. att.* ἀκέρατον ποιέω-ῶ. -2. Svergognare; δια-τρέπω· δυς-ωπέω-ῶ· αἰσχύνω· κατ-αισχύνω· ἐξ-ελέγχω (τινα)· λωβάζω· λωβάομαι-ῶμαι. -3. *N. pass.* αἰδέομαι-οῦμαι.
Scornato; *add.* ἀκέρατος, ον. -2. Beffato; χλευασθείς, εῖσα, έν.
Scorneggiare; *v. intr.* κερατίζω.
Scorniciamento; *s. m.* στεφάνη, ης (ἡ)· χεῖλος, εος-ους (τό).
Scorniciare; *v. att.* στεφανηπλοκέω-ῶ· στεφανοπλοκέω-ῶ.

Digitized by Google

Scorno; *s. m.* αἰσχύνη, ης (ἡ)· βλάβη, ης (ἡ)· αἶσχος, εος=ους (τό)· ὄνειδος, εος=ους (τό)· λώβη, ης (ἡ)· λύμη, ης (ἡ)· ἄτιμα, ατος (τό).

Scoronare; *v. att.* ἀπο-κόπτω.

Scorpacciata; *s. f.* V. Corpacciata.

Scorpare; *v. att.* ἀδηφαγέω=ῶ· γαστρίζω.

Scorpio; *s. m.* V. Scorpione.

Scorpioncino; *s. m. dim.* σκορπίδιον, ου (τό).

Scorpione; *s. m.* σκορπίος, ου (ὁ)· σκορπίων, ωνος (ὁ). -2. Scorpione di mare; σκόρπαινα, ης (ἡ). -3. Di scorpione; σκόρπιος, ον· σκορπιόεις, εσσα, εν. -4. Irritarsi come lo scorpione; σκορπιαίνομαι· σκορπιόομαι=οῦμαι. -5. Morso da scorpione; σκορπιόδηκτος, ον· σκορπιόπληκτος, ον. -6. Nato sotto la costellazione dello scorpione; σκορπιανός, ή, όν. -7. Simile a scorpione; σκορπιώδης, ες.

Scorporare; *v. att.* ἐξ-αιρέω=ῶ.

Scorporato; *add.* φίλτατος, η, ον.

Scorporazione; *s. f.* ἐξαίρεσις, σεως (ἡ).

Scorrazzamento; *s. m.* περιπλάνησις, σεως (ἡ)· ῥεμβή, ῆς (ἡ).

Scorrazzare; *v. intr.* περι-πλανάομαι=ῶμαι· ῥεμβάζω· ῥέμβομαι· δια-θέω=ῶ· ἀλάομαι=ῶμαι. -2. Fare scorrerie; κατα-συλόω=ῶ· ληφυραγωγέω=ῶ· κατα-τρέχω· χώραν πορθέω=ῶ· εἰς-βάλλω εἰς χώραν· προ-νομεύω· κατα-θέω=ῶ. -3. Scorrazzare a vicenda; ἀντι-κατα-τρέχω. -4. Scorrazzare insieme; συμ-προ-νομεύω· συγ-κατα-θέω=ῶ.

Scorredato; *add.* ἄσκευος, ον.

Scorrente; *add.* ῥέων, ουσα, ον· ναρός, ά, όν· ναματιαῖος, α, ον· ῥυτός, ή, όν.

Scorrenza; *s. f.* διαῤῥοια, ας (ἡ).

Scorrere; *v. intr.* τρέχω· χωρέω=ῶ· δρόμῳ θέω=ῶ· ἐκ-πηδάω=ῶ. -2. Venire all'ingiù; ῥέω=ῶ· ἀπο-κατα-ῤῥέω=ῶ· κατα-ῤῥέω=ῶ· λείβομαι· νάω=ῶ· μύρω. -3. Trascorrere; ἐκ-πηδάω=ῶ· προ-βαίνω. -4. Trapassare con prestezza; δια-τρέχω. -5. Che corre abbondantemente; πολύῤῥυτος, ον· πολυχεύμων, ον· πολύῤῥοος=ους, οον=ουν. -6. Scorrere allato; παρα-ῤῥέω=ῶ. -7. Scorrere insieme allato; συμ-παρα-ῤῥέω=ῶ. -8. Scorrere al di là; ὑπερ-βάλλω. -9. Scorrere la cavallina; ἀσωτεύομαι· ἀσελγέω=ῶ. -10. Che scorre continuamente; ἀειλιβής, ές· ἀῤῥοος=ους, οον=ουν· ἀῤῥυτος, ον. -11. Scorrere contro; ἀντι-ῤῥέω=ῶ. -12. Scorrere con forza *(dei fiumi)*; μορμύρω. -13. Indietro; ἀντι-μετα-ῤῥέω=ῶ. -14. Che scorre indietro; ἀψῤῥοος=ους, οον=ουν. -15. Scorrere insieme; συ-ῤῥέω=ῶ· δια-νάω=ῶ. -16. Che scorre limpido; ἀγνόῤῥυτος, ον. -17. Che scorre placidamente; ἀκαλαῤῥεής, ές· ἀκαλάῤῥοος=ους, οον=ουν. -18. Scorrere qua e là; V. Scorrazzare. -19. Scorrere sotto; ὑπο-ῤῥέω=ῶ. -20. Scorrere a traverso; δια-θέω=ῶ. -21. Scorrere via, altrove; μετα-ῤῥέω=ῶ. -22. Scorrere a vicenda; ἀντ-επι-ῤῥέω=ῶ. -23. *Att.* Saccheggiare; ἐκ-πορθέω=ῶ. -24. Fare scorrerie; V. Scorrazzare § -2.

Scorreria; *s. f.* ἐκδρομή, ῆς (ἡ)· διεκδρομή, ῆς (ἡ)· καταδρομή, ῆς (ἡ)· εἰσβολή, ῆς (ἡ). -2. Far scorreria; V. Scorrazzare.

Scorrettamente; *avv.* πλημμελῶς.

Scorrettivo; *add.* διαφθείρων, ουσα, ον.

Scorretto; *add.* πλημμελής, ές· οὐκ ὀρθός, ή, όν.

Scorrevole; *add.* V. Scorrente.

Scorrezione; *s. f.* σφάλμα, ατος (τό).

Scorribanda; *s. f.* e

Scorribandola; *s. f.* μικρὰ καταδρομή, ῆς (ἡ). -2. Dare una scorribanda; δεῦρα κάκεῖσε περι-τρέχω.

Scorridore; *s. m.* σκοπός, οῦ (ὁ)· κατάσκοπος, ου (ὁ)· ἐκδρομος, ου (ὁ).

Scorrimento; *s. m.* ῥεῦσις, σεως (ἡ)· ἔκρυσις, σεως (ἡ). -2. Lo sdrucciolare; ὀλίστημα, ατος (τό). -3. Scorreria V.

Scorritojo; *add.* V. Scorsojo.

Scorrotto; *add.* V. Corrotto.

Scorrubbiarsi; *v. intr.* V. Adirarsi.

Scorrubbioso; *add.* V. Adiroso.

Scorrucciarsi; *v. intr.* V. Adirarsi.

Scorruccio; *s. m.* V. Corruccio.

Scorsa; *s. f.* ῥεῦσις, σεως (ἡ)· διάῤῥοια, ας (ἡ). -2. Gita; δρόμος, ου (ὁ)· φορά, ᾶς (ἡ). -3. Dare una scorsa ad un libro; τὸ βίβλιον ἀν-ελίσσω.

Scorso; *s. m.* V. Sregolatezza. -2. Scorso di lingua; προσπετεία, ας (ἡ)· ἀπερίσκεπτον, ου (τό)· ἀλόγιστον, ου (τό). -3. Fare uno scorso di lingua; λέγων, ουσα ον πλεμμελέω=ῶ.

Scorso; *add.* διεφθαρμένος, η, ον. -2. Saccheggiato; ἐκπορθηθείς, εῖσα, έν.

Scorsojo; *s. m.* βρόχος, ου (ὁ)· καῦνον ἄμμα, ατος (τό).

Scorta; *s. f. Conducitore;* ἀγωγός, όν· ἡγέμων, ονος (ὁ)· ἀγωγεύς, έως (ὁ)· πόμπος, ου (ὁ). -2. Essere di scorta; προ-ηγέομαι=οῦμαι· προ-άγω· ἡγέομαι=οῦμαι· ἄγω. -3. Accompagnatura per sicurezza; φρουρά, ᾶς (ἡ)· φύλακες, ων (οἱ). -4. Far la scorta; φρουρέω=ῶ· φυλάττω. -5. Munizione di viveri; σιτία, ων (τά).

Scortamente; *avv.* V. Avvedutamente.

Scortamento; *s. m.* V. Scorciamento.

Scortare; *v. att.* V. Accorciare. -2. Fare la scorta; ἄγω· προ-άγω· ἡγέομαι=οῦμαι· προ-ηγέομαι=οῦμαι· φρουρέω=ῶ· φυλάττω.

Scortato; *p. pass. Accorciato;* κολοβωθείς, εῖσα, έν.

Scortatore; *add.* πορνοκόπος, ου (ὁ)· πόρνος, ου (ὁ).

Scortecciamento; *s. m.* φλοισμός, οῦ (ὁ).

Scortecciare; *v. att.* φλοΐζω· ἀπο-λεπίζω· ἀπο-λέπω· ἀπο-λοπίζω· περι-φλοΐζω.

Scortecciato; *p. pass.* περίφλοιος, ον· περίφλοος=ους, οον=ουν.

Scorteggiante; *s. m.* V. Scorta.

Scortese; *add.* ἄκομψος, ον· ἀπειρόκαλος, ον· ἄγροικος, ου (ὁ, ἡ)· ἄγριος, ον = α, ον· ἀχάρις, ιτος (ὁ, ἡ)· ἀνάνθρωπος, ον. -2. Essere scortese; ἀγροικεύομαι.

Scortesemente; *avv.* ἀγρίως· ἀγροικῶς· ἀκόμψως.

Scortesia; *s. f.* ἀγροικία, ας (ἡ)· ἀπειροκαλία, ας (ἡ)· ἄκομψον, ου (τό)· ἀπανθρωπία, ας (ἡ).

Scorticamento; *s. m.* V. Scorticatura.

Scorticare; *v. att.* δέρω· ἀπο-δερματόω=ῶ· ἐκ-δέρω. -2. Sbucciare; ἀπο-λέπω· ἀπο-λεπίζω. -3. Torre altrui rapacemente le sostanze; ἐξ-αρπάζω (τά τινος). -4. *N. pass.* ἀπο-δερματόομαι=οῦμαι. -B'. Morire; τελευτάω=ῶ.

Scorticativo; *add.* ἀποδέρων, ουσα, ον.

Scorticato; *p. pass.* ἐλκωθείς, εῖσα, έν· δαρτός, ή, όν. -2. Testè scorticato; ἀρτίδορος, ον.

Scorticatojo; *s. m.* κοπίς, ίδος (ἡ).

Scorticatore; *add.* δέρων, ουσα, ον· ἀποδέρων, ουσα, ον.

Scorticatura; *s. f.* V. Scorticazione.

Digitized by Google

Scorticazione; *s. f.* λέπισμα, ατος (τό)· ἔλωμα, ατος (τό)· δάρσις, σεως (ἡ)· δορά, ᾶς (ἡ)· ἐκδορά, ᾶς (ἡ).
Scortificare; *v. att.* V. Scorticare.
Scortire; *v. att.* V. Accorciare.
Scorto; *add.* V. Accorto.
Scorza; *s. f.* φλοιός, οῦ (ὁ)· λέπος, εος=ους (τό)· λεπίς, ίδος (ἡ)· λέπιον, ου (τό)· λέμμα, ατος (τό). -2. Corteccia V.
Scorzare; *v. att.* λεπίζω· ἐκ-λεπίζω· φλοΐζω· περι-φλοΐζω.
Scorzone; *s. m.* ἀμαθής, ές· ἀπαίδευτος, ον· ἄγροικος, ου (ὁ, ἡ).
Scoscendere; *v. att.* ἀπο-τέμνω· δια-ῥήγνυμι· περι-κλάω=ῶ· περι-θραύω· σχίζω. -2. *N. pass.* ἀπο-τέμνομαι· σχίζομαι.
Scoscendimento; *s. m.* ῥῆξις, εως (ἡ)· ἀπόθραυσις, σεως (ἡ)· περίκλασις, σεως (ἡ). -2. Luogo scosceso; ἀπότομον, ου (τό)· κρημνός, οῦ (ὁ)· ῥωγάς, άδος (ἡ).
Scosceso; *add.* τμηθείς, εῖσα, έν· ἀπότομος, ον· κατάντης, ες· ῥωγαλέος, α, ον· κρημνώδης, ες· ἀπόκρημνος, ον. -2. Molto scosceso; βαθύκρημνος, ον.
Scosciare; *v. att.* ἴσχια ἐξ-αρθρόω=ῶ.
Scoscio; *s. m.* V. Scoscendimento.
Scossa; *s. f.* σεῖσις, σεως (ἡ)· σεισμός, οῦ (ὁ)· διασεισμός, οῦ (ὁ)· κίνησις, σεως (ἡ)· κλόνος, ου (ὁ)· τίναγμα, ατος (τό)· τιναγμός, οῦ (ὁ). -2. Rovescio di pioggia; ῥαγδαῖος, σφοδρὸς ὄμβρος, ου (ὁ).
Scossare; *v. att.* V. Scuotere.
Scosso; *p. pass.* σειστός, ή, όν· ἐκτετιναγμένος, η, ον. -2. Sempre scosso; ἀείκλονος, ον. -3. Non scosso; ἀκατάσειστος, ον. -4. Privo; ἀποδυθείς, εῖσα, έν· γυμνός, ή, όν.
Scostamento; *s. m.* ἀποκίνησις, σεως (ἡ)· χωρισμός, οῦ (ὁ)· ἀποχώρησις, σεως (ἡ)· μετάστασις, σεως (ἡ)· ἀναχώρησις, σεως (ἡ)· ἀπόστασις, σεως (ἡ).
Scostare; *v. att.* ἀπο-χωρέω=ῶ· ἀπο-χωρίζω· ἀποκινέω=ῶ· μεθ-ίστημι· ἀφ-ίστημι· παρα-κινέω=ῶ. -2. *N. pass.* ἀπο-χωρέω=ῶ· ἄπ-ειμι.
Scosto; *avv.* V. Discosto.
Scostumataggine; *s. f.* V. Scostume.
Scostumatamente; *avv.* ἀπαιδεύτως· ἀναγωγῶς· ἀπειροκάλως· ἀγροίκως· ἀγρίως· κακοήθως.
Scostumatezza; *s. f.* V. Scostume.
Scostumato; *add.* ἀπαίδευτος, ον· ἀνάγωγος, ον· ἀπειρόκαλος, ον· ἄγροικος, ου (ὁ, ἡ), ἄγριος, ον - α, ον· κακοήθης, ές.
Scostume; *s. m.* ἀναγωγία, ας (ἡ)· ἀπειροκαλία, ας (ἡ)· ἀγροικία, ας (ἡ)· ἀπαιδευσία, ὰς (ἡ)· κακοήθεια, ας (ἡ)· κακοήθευμα, ατος (τό).
Scotennare; Scoticare; *v. att.* δέρω· ἀπο-δέρω.
Scotimento; *s. m.* V. Scossa.
Scotola; *s. f.* σπάθη, ης (ἡ).
Scotolare; *v. att.* ἐκ-τινάσσω.
Scotomatico; *add.* σκοτώδης, ες· σκοτωματικός, ή, όν. -2. Essere scotomatico; σκοτόομαι=οῦμαι.
Scotomia; *s. f.* σκότωμα, ατος (τό).
Scottamento; *s. m.* V. Scottatura.
Scottare; *v. att.* καίω· κατα-καίω· ἐπι-καίω· κατα-φλέγω· κατα-πίμπρημι· πυρόω=ῶ.
Scottato; *p. pass.* ἐπυρωθείς, εῖσα, έν· καυστός, ή, όν· ἐπίκαυστος, ον· κατάφλεκτος, ον.
Scottatura; *s. f.* καῦσις, σεως (ἡ)· κατάκαυσις, σεως (ἡ)· κατάφλεξις, εως (ἡ).

Scotto; *s. m. Desinare;* δεῖπνον, ου (τό)· συμπόσιον, ου (τό)· ἐστίαμα, ατος (τό)· ἄριστον, ου (τό). -2. Pagamento; συμβολή, ῆς (ἡ)· συμβόλησις, σεως (ἡ)· σύμβολον, ου (τό). -3. Pagar lo scotto; εἰς-φέρω τὸ σύμβολον. -B'. Fare la penitenza; τιμωρίαν δίδωμι.
Scovacciare; *v. intr.* ἐκ κοίτης ἐξ-ειμι.
Scovare; *v. att.* ἐκ κοίτης, ἐκ σπηλαίου ἐξ-άγω. -2. Trovare; εὑρίσκω.
Scoverchiare; *v. att.* V. Scoperchiare.
Scoverta; *s. f.* V. Scoperta.
Scovertamente; *avv.* V. Scopertamente.
Scoverto; *add.* V. Scoperto.
Scovertura; *s. f.* Scovrimento; *s. m.* V. Scoprimento.
Scovrire; *v. att.* V. Scoprire.
Scovritura; *s. f.* V. Scoprimento.
Scozzare; *v. att.* ἀπο-ζεύγνυμι· μίγνυμι.
Scozzonare; *v. att.* ἵππον δαμάζω. -2. Dirozzare alcuno; παιδεύω.
Scozzonatore; Scozzone; *add.* ἱππόδαμος, ον.
Scramare; *v. intr.* V. Esclamare.
Scranna; *s. f.* ἕδρα, ας (ἡ). -2. Sedia; ἕδρα, ας (ἡ)· κάθεδρα, ας (ἡ)· διφρός, οῦ (ὁ).
Screanzato; *add.* κακοηθής, ές· ἄγροικος, ου (ὁ, ἡ)· ἀπειρόκαλος, ον.
Screato; *add.* V. Scriato.
Scredente; *add.* ἄπιστος, ον· ἀπιστητικός, ή, όν. -2. Essere scredente; ἀπιστέω=ῶ. -3. Disubbidiente; ἀπειθής, ές.
Scredere; *v. att.* ἀπιστέω=ῶ.
Screditare; *v. att.* δια-βάλλω· ἀτιμάω=ῶ (τινα)· ἀδοξίαν παρα-σκευάζω, παρ-έχω (τινι).
Screditato; *p. pass.* ἀτίμητος, ον - α, ον· ἀτίμητος, ον· ἄδοξος, ον· ἐπιβόητος, ον.
Screditevole; *add.* V. Screditato.
Scredito; *s. m.* ἀδοξία, ας (ἡ). -2. Cadere in scredito; ἀδοξίᾳ περι-πίπτω. -3. Mettere in scredito; V. Screditare. -4. Essere in scredito; ἀδοξέω=ῶ.
Scrementizio; *add.* V. Escrementoso.
Scremento; *s. m.* V. Escremento.
Scremenzia; *s. f.* συνάγκη, ης (ἡ).
Screpare; *v. intr.* V. Crepolare.
Screpazzare; *v. intr.* V. Scoppiare.
Screpolare; *v. intr.* V. Crepolare.
Screpolatura; *s. f.* Scrèpolo; *s. m.* V. Crepatura.
Screscere; *v. intr.* μειόομαι=οῦμαι· ἐλαττόομαι=οῦμαι· μινυθέω=ῶ· μινύθω.
Screspare; *v. att.* ἀνα-πτύσσω.
Screzia; *s. f.* V. Screzio.
Screziare; *v. att.* ποικίλλω· δια-ποικίλλω· αἰολίζω.
Screziato; *add.* ποίκιλος, ον· διαποίκιλος, ον· αἴολος, ον.
Screzio; *s. m.* ποικιλία, ας (ἡ). -2. Discordia; ἔρις, ίδος (ἡ). -3. Essere in screzio; ἐρίζων δι-ίστημι.
Screzione; *s. f.* V. Discrezione.
Scriato; *add.* ἰσχνός, ή, όν· λεπτός, ή, όν.
Scriba; *s. m.* γραφεύς, έως (ὁ)· γραμματεύς, έως (ὁ).
Scricchiare; Scricchiolare; *v. intr.* τρίζω· κλαυσιάω=ῶ· ψοφέω=ῶ· σμαραγέω=ῶ.
Scricchiolata; *s. f.* τρισμός, οῦ (ὁ)· κνόος=οῦς, όου=οῦ (ὁ).

Digitized by Google

Scriccio e Scricciolo; *s. m. T. st. nat.* τρωγλοδύτης, ου (ὁ).
Scrigna; *s. f.* V. Scrigno.
Scrignetto; *s. m. dim.* κιβώτιον, ου (τό)· καψάκιον, ου (τό).
Scrigno; *s. m.* ἐγγυθήκη, ης (ἡ)· κίστη, ης (ἡ)· κάψα, ης (ἡ). -2. Gobba V.
Scrignuto; *add.* V. Gobbo.
Scrima; Scrimaglia; *s. f.* V. Scherma.
Scrimatore; *add.* V. Schermidore.
Scrimia; *s. f.* V. Scherma.
Scriminatura; *s. f.* αὖλαξ, ακος (ἡ).
Scrimirsi; *v. intr.* V. Difendersi.
Scrinare; *v. att.* πλόκαμον ἐκ-λύω.
Scrinato; *add.* τὸν πλόκαμον ἐκλυθείς, εἶσα, έν.
Scritta; *s. f.* V. Scrittura. -2. Iscrizione; ἐπιγραφή, ῆς (ἡ)· ἐπίγραμμα, ατος (τό)· ἐγγραφή, ῆς (ἡ). -3. Far la scritta; συγ-γράφω.
Scrittaccio; *s. m. pegg.* ἐπισεσυρμένα γράμματα, ων (τά).
Scritto; *s. m.* V. Scrittura.
Scritto; *p. pass.* γραπτός, ή, όν· γεγραμμένος, η, ον· ἔγγραφος, ον· ἐγγράμματος, ον· ἔγγραπτος, ον. -2. Scritto da Dio; θεόγραπτος, ον· θεόγραφος, ον. -3. di propria mano; αὐτόγραφος, ον. -4. Scritto infinite volte; μυριόγραφος, ον. -5. Non scritto; ἀγράμματος, ον· ἄγραπτος, ον. -6. Che non è scritto chiaramente; ἀσημόγραφος, ον. -7. Testè scritto; ἀρτιγραφής, ές. -8. Compor uno scritto, mettere in iscritto; συγ-γράφω.
Scrittojo; *s. m.* γραμματεῖον, ου (τά).
Scrittore; *s. m.* γραφεύς, έως (ὁ). -2. Autore; συγγραφεύς, έως (ὁ)· ποιητής, οῦ (ὁ).
Scrittorello; Scrittoretto; *s. m. dim.* γραμματοκύφων, ωνος (ὁ).
Scrittoria; *s. f.* V. Scrivaneria.
Scrittorio; *s. m.* γραμματεῖον, ου (τό).
Scrittura; *s. f.* γραφή, ῆς (ἡ)· γράμμα, ατος (τό)· συγγραφή, ῆς (ἡ)· σύγγραμμα, ατος (τό)· βίβλιον, ου (τό). -2. La Sacra Scrittura; θεῖοι, ἱεροὶ λόγοι, ων (οἱ)· βιβλία, ων (τά)· ἱερὰ γράμματα, ων (τά). -3. Scrittura d'obbligo; συγγραφή, ῆς (ἡ).
Scritturaccia; *s. f. pegg.* V. Scrittaccio.
Scritturale; *s. m.* V. Scrivano.
Scritturista; *s. m. T. teol.* θεολόγος, ου (ὁ).
Scrivaneria; *s. f.* γραμματεία, ας (ἡ).
Scrivania; *s. f.* γραμματεῖον, ου (τό).
Scrivano; *s. m.* γραφεύς, έως (ὁ)· γραμματεύς, έως (ὁ). -2. Essere scrivano; γραμματεύω. -3. Copiatore; βιβλιογράφος, ου (ὁ).
Scrivere; *v. att.* γράφω· ἐπι-γράφω. -2. Che scrive di cose antiche; ἀρχαιογράφος, ον. -3. Appartenente allo scrivere; γραφικός, ή, όν. -4. Scrivere contro; ἀντι-γράφομαι. -5. Scrivere accanto; παρα-γράφω· συμ-παρα-γράφω. -6. Scrivere, fare scrivere a libro; ἀπο-γράφομαι. -7. Scriver molto; πολυγραφέω. -8. Che scrive molto; πολυγράφος, ον. -9. Che non scrive chiaramente; ἀσημογράφος, ον. -10. Scrivere di nuovo; ἀντ-επι-στέλλω. -11. Scrivere di nuovo, *diversamente*; μετα-γράφω. -12. Scrivere di propria mano; αὐτογραφέω. -13. Scrivere sotto; ὑπο-γράφω. -14. Avere voglia di scrivere; γραφιάω.
Scrivitore; *s. m.* V. Scrittore.
Scriziato; *add.* V. Screziato.
Scrizione; *s. f.* V. Scrittura.
Scroba; *s. f.* V. Fossa.
Scroccare; *v. att.* παρα-σιτέω (τινι)· βωμολοχεύομαι· ψωμοκολακεύω.
Scroccatore; *s. m.* V. Scroccone.
Scroccniante; *add.* ἀγυρτής, οῦ (ὁ)· πανοῦργος, ον· φέναξ, ακος (ὁ, ἡ)· ψευστής, οῦ (ὁ).
Scrocchiare; *v. intr.* δόλῳ ἐξ-άγω (τί τινος)· δανείζω· κοβαλικεύω· τοκίζω· φενακίζω· ἀπατάω· ἐξ-απατάω· ψεύδομαι.
Scrocchio; *s. m.* φενακισμός, οῦ (ὁ)· τόκος, ου (ὁ)· δανεισμός, οῦ (ὁ)· πανουργία, ας (ἡ).
Scrocchione; *s. m.* V. Scrocchiante.
Scrocco; *s. m.* παρασιτία, ας (ἡ)· βωμολοχία, ας (ἡ)· κοβαλεία, ας (ἡ)· κοβαλίκευμα, ατος (τό). -2. Scrocchio V.
Scroccone; *add.* παράσιτος, ον· ἀτύμβολος, ον· βωμολόχος, ον· κόλαξ, ακος (ὁ)· ψωμοκόλαξ, ακος (ὁ)· κόβαλος, ον.
Scrofa; *s. f.* χοῖρος, ου (ὁ). -2. Scrofola; χοιράς, άδος (ἡ).
Scrofola; *s. f.* χοιράς, άδος (ἡ).
Scrofolare; Scrofoloso; *add.* χοιραδώδης, ες.
Scrofula; *s. f.* V. Scrofola.
Scrofuloso; *add.* V. Scrofoloso.
Scrogiolare; *v. intr.* V. Sciochiolare.
Scrollamento; *s. m.* σεῖσις, σεως (ἡ)· τιναγμός, οῦ (ὁ)· παλμός, οῦ (ὁ).
Scrollare; *v. att.* σείω· τινάσσω· σαλεύω· πάλλω.
Scrollo; *s. m.* V. Scrollamento.
Scropolo; *s. m.* γραμμάριον, ου (τό).
Scropoloso; Scropuloso; *add.* ἄνοσος, ον· ἀνώμαλος, ον.
Scrosciare; *v. intr.* τρίζω· ψοφέω.
Scroscio; *s. m.* V. Croscio.
Scrostamento; *s. m.* ἐκλέπισις, σεως (ἡ).
Scrostare; *v. att.* ἐκ-λεπίζω· ἐκ-λέπω· ἀπο-λεπίζω.
Scroto; *s. m.* ὄσχος, ου (ὁ)· ὄσχεος, ου (ὁ)· ὄσχεον, ου (τό).
Scrupoleggiare; Scrupolizzare; *v. intr.* ἀπορέω· ἀτορέομαι· σοῦμαι.
Scrupolo; *s. m.* ὄκνος, ου (ὁ)· ἀπορία, ας (ἡ)· λεπτομεριμνία, ας (ἡ)· περιεργία, ας (ἡ). -2. Dubbio che perturba la mente; δυσχέρεια, ας (ἡ). -3. Scropolo; γραμμάριον, ου (τό).
Scrupolosamente; *avv.* ὀχίως· εὐσεβῶς· ὑπερακριβῶς.
Scrupolosità; *s. f.* V. Scrupolo.
Scrupoloso; *add.* ὑπερακριβής, ές· λεπτομερίμνος, ον· περίεργος, ον.
Scrupulo; *s. m.* V. Scrupolo.
Scrupulosamente; *avv.* V. Scrupolosamente.
Scrupuloso; *add.* V. Scrupoloso.
Scrutabile; *add.* δοκιμαστικός, ή, όν.
Scrutare; *v. att.* ἐρευνάω· δι-ερευνάω· ἐξ-ερευνάω· ἰχνεύω· ἐξ-ετάζω· δοκιμάζω.
Scrutatore; *add.* ἐρευνητής, οῦ (ὁ)· ἐξερευνητής, οῦ (ὁ)· ἐξεταστής, οῦ (ὁ)· δοκιμαστής, οῦ (ὁ).
Scrutinare; *v. att.* V. Scrutare.
Scrutinatore; *add.* V. Scrutatore.
Scrutinio; *s. m.* ἔρευνα, ης (ἡ)· ἐξερεύνησις, σεως (ἡ)· ἐξέτασις, σεως (ἡ)· ἐξετασμός, οῦ (ὁ)· ἀναζήτησις, σεως (ἡ). -2. Squittinio; ἀρχαιρεσία, ας (ἡ).
Scruttinare; *v. att.* V. Scrutare.
Scruttino; *s. m.* V. Scruttinio.
Scucire; *v. att.* τὰς ῥάφας δια-λύω.

Digitized by Google

Scucito; *add.* διερρωγώς, υῖα, ός.
Scudajo; *add.* ἀσπιδοπηγός, οῦ (ὁ)· ἀσπιδοποιός, οῦ (ὁ). -2. Fornito di scudo; ἀσπιδοῦχος, ον.
Scudare; *v. att.* ἀσπίζω· ὑπερ-ασπίζω.
Scudato; *add.* ἀσπιδίτης, ου (ὁ)· ἀσπιδιώτης, ου (ὁ)· ἀσπιδοῦχος, ον· ἀσπιδηφόρος, ον· ἀσπιδοφόρος, ον.
Scudella; *s. f.* V. Scodella.
Scudellina; *s. f. dim.* V. Scodellina.
Scuderia; *s. f.* ἱππών, ῶνος (ὁ)· ἱπποστασία, ας (ἡ)· ἱπποστάσιον, ου (τό).
Scudetto; *s. m. dim.* e
Scudicciuolo; *s. m. dim.* ἀσπίδιον, ου (τό)· ἀσπιδισκάριον, ου (τό)· ἀσπιδίσκιον, ου (τό)· ἀσπιδίσκη, ης (ἡ)· πελτάριον, ου (τό).
Scudiere; *s. m.* e
Scudiero; *s. m.* ὁπλοφόρος, ου (ὁ)· ὑπασπιστής, οῦ (ὁ)· γερροφόρος, ου (ὁ)· ἀσπιδοφόρος, ου (ὁ).
Scudiscia; *s. f.* V. Scudiscio.
Scudisciare; *v. att.* ῥαβδίζω· τύπτω.
Scudiscio; *s. m.* ῥάβδος, ου (ἡ)· ῥαπίς, ίδος (ἡ).
Scudo; *s. m.* ἀσπίς, ίδος (ἡ)· σάκος, εος-ους (τό)· γέρρον, ου (τό)· πέλτα, ης (ἡ)· θυρεασπίς, ίδος (ἡ)· θυρεός, οῦ (ὁ). -2. Difesa, riparo; ἐπαλξις, εως (ἡ)· ὑπερασπισμός, οῦ (ὁ)· πρόβολον, ου (τό). -3. Arme; στέμματα, ων (τά). -4. Guscio della testuggine; ὄστρακον, ου (τό)· χελώνιον, ου (τό)· χελωνεῖον, ου (τό). -5. Che agita lo scudo; σακίσπαλος, ον· ἀσπιδηστρόφος, ον. -6. Armato di scudo; ἀσπιδίτης, ου (ὁ)· ἀσπιδιώτης, ου (ὁ)· ἀσπιστής, οῦ (ὁ)· ἀσπιδοῦχος, ον. -7. Che batte sullo scudo; ἀσπιδόδουπος, ον. -8. Coprire, proteggere collo scudo; ὑπερ-ασπίζω· ἀσπίζω. -9. Fabbricante di scudi; ἀσπιδοπηγός, ον· ἀσπιδοποιός, όν. -10. Fare scudo; V. Riparare. -11. Il fare scudi; ἀσπιδοποιία, ας (ἡ). -12. Dove si fanno gli scudi; ἀσπιδοπηγεῖον, ου (τό). -13. Che ha forma di scudo; ἀσπιδοειδής, ές. -14. Percosso sullo scudo; ἀσπιδόπληκτος, ον. -15. Che ha perduto lo scudo *(vile)*: ἀσπιδαποβλής, ῆτος (ὁ). -16. Portare lo scudo; ἀσπιδοφορέω-ῶ. -17. Che porta scudo; ἀσπιδηφόρος, ον· ἀσπιδοφόρος, ον· σακεσφόρος, ον. -18. Procedere con gli scudi uniti; συν-ασπίζω. -19. Senza scudo; ἄνοπλος, ον. -20. Unire scudo a scudo; συν-ασπιδόω-ῶ· συν-ασπίζω.
Scuffia; *s. f.* κεκρύφαλος, ου (ὁ).
Scuffiara; *s. f.* κεκρυφαλοπλόκος, ου (ἡ).
Scuffiare; *v. intr.* λιχνεύω.
Scuffina; *s. f.* ῥίνη, ης (ἡ)· ῥινητήριον, ου (τό).
Scuffinare; *v. att.* ῥινέω-ῶ· ῥινίζω.
Sculacciare; *v. att.* μαστιγόω-ῶ.
Sculacciata; *s. f.* / Sculaccione; *s. m.* } μαστίγωσις, σεως (ἡ).
Sculettare; *v. intr.* τὰς πυγὰς κινέω-ῶ.
Sculpere; / Scultare; } *v. att.* V. Scolpire.
Scultile; *s. m.* εἰκών, ῶνος (ἡ)· ἄγαλμα, ατος (τό)· εἴδωλον, ου (τό).
Sculto; *p. pass.* V. Scolpito.
Scultore; *add.* γλυφεύς, έως (ὁ)· γλυπτήρ, ῆρος (ὁ)· ἀνδριαντογλύφος, ον· ἀνδριαντοποιός, όν· ἀγαλματοποιός, όν· ἡρμογλύφος, ον.
Scultoresco; / Scultorio; } *add.* ἡρμογλυφικός, ή, όν· ἀγαλματοποιικός, ή, όν.
Scultura; *s. f.* γλυφή, ῆς (ἡ). -2. La cosa scolpita; εἰκών, όνος (ἡ)· ἄγαλμα, ατος (τό)· εἴδωλον, ου (τό)· εἶδος, εος-ους (τό)· φάντασμα, ατος (τό).

Scuola; *s. f.* διδασκαλεῖον, ου (τό)· γραμματεῖον, ου (τό)· γραμματοδιδασκαλεῖον, ου (τό)· σχολεῖον, ου (τό)· σχόλη, ης (ἡ)· ἀκροαστήριον, ου (τό)· παιδαγωγεῖον, ου (τό)· παιδευτήριον, ου (τό). -2. Accademia; ἀκαδημία, ας (ἡ). -3. Adunanza di scolari; μαθηταί, ῶν (οἱ). -4. Confraternita; ἑταιρεία, ας (ἡ). -5. Ginnasio; γυμνάσιον, ου (τό). -6. Liceo; λυκεῖον, ου (τό). -7. Che non appartiene ad alcuna scuola; ἀπόσχολος, ον. -8. Andare a, frequentare la scuola di; φοιτάω-ῶ εἰς διδασκαλεῖον (τινος)· φοιτάω-ῶ (τινος). -9. Maestro di scuola; διδάσκαλος, ου (ὁ)· γραμματιστής, οῦ (ὁ)· γραμματοδιδάσκαλος, ου (ὁ).
Scuotere; *v. att.* σείω· δια-σείω· τινάσσω· σαλεύω· δονέω-ῶ· ῥαδαμίζω· πάλλω· βράσσω. -2. Smuovere; ἐκ-σείω. -3. Gettare giù; κατα-σείω. -4. Privare; συλέω-ῶ· ἀφ-αιρέω-ῶ. -5. Scuotere insieme; συμ-βράσσω· συγ-κατα-σείω. -6. Scuotere la testa; τὴν κεφαλὴν σείω. -B'. Negar di fare; ἀνα-νεύω.
Scura; *s. f.* V. Scure.
Scuramente; *avv.* V. Oscuramente.
Scuramento; *s. m.* V. Scurazione.
Scurare; *v. intr. e att.* V. Oscurare.
Scurazione; *s. f.* ἐπισκάτησις, σεως (ἡ)· σκοτισμός, οῦ (ὁ). -2. Ecclissi; ἔκλειψις, εως (ἡ).
Scure; *s. f.* πελέκυς, εως (ὁ)· ἀξίνη, ης (ἡ). -2. Percuotere colla scure; πελεκυφορέω-ῶ. -3. Che porta la scure; πελεκυφόρος, ον. -4. Simile a scure; πελεκοειδής, ές. -5. Tagliare colla scure; πελεκάω-ῶ. -6. Tagliato colla scure; πελεκητός, ή, όν.
Scurella; *s. f. dim.* πελεκύδιον, ου (τό)· ἀξινάριον, ου (τό)· ἀξινίδιον, ου (τό).
Scuretto; *add.* ὑποσκοτεινός, ή, όν.
Scurezza; *s. f.* V. Oscurità.
Scurlada e Scurlata; *s. f.* μάστιξ, ιγος (ὁ)· ἰμάς, άντος (ὁ).
Scuricella; *s. f. dim.* V. Scurella.
Scurire; *v. intr. e att.* V. Oscurare.
Scurisciare; *v. att.* V. Scudisciare.
Scuriscio e Scuriscione; *s. m.* V. Scudiscio.
Scurità; *s. f.* V. Oscurità.
Scurito; *add.* V. Oscurato.
Scuro; *s. m.* V. Oscurità.
Scuro; *add.* V. Oscuro.
Scurra; *s. m.* V. Buffone.
Scurrile; *add.* V. Buffonesco.
Scurrilità; *s. f.* αἰσχρολογία, ας (ἡ)· βωμολογία, ας (ἡ).
Scurrilmente; *avv.* V. Buffonescamente.
Scusa; *s. f.* ἀπολογία, ας (ἡ)· παραίτησις, σεως (ἡ)· πρόφασις, σεως (ἡ). -2. Perdono; συγγνώμη, ης (ἡ)· σύγγνωσις, σεως (ἡ). -3. Degno di scusa; σύγγνωστος, ον. -4. Fare scusa; προ-φασίζομαι.
Scusabile; *add.* σύγγνωστος, ον. -2. Non scusabile; ἀναπολόγητος, ον.
Scusamento; *s. m.* / Scusanza; *s. f.* } V. Scusa.
Scusare; *v. att.* παρ-αιτέομαι-οῦμαι (τι)· ἀπο-λογέομαι-οῦμαι (ὑπέρ τινος). -2. Perdonare; συγγνωμονέω-ῶ· συγ-γιγνώσκω. -3. Risparmiare; φείδομαί (τινος). -4. Ricusare V. -5. Inclinato a scusare; συγγνωμονικός, ή, όν. -6. *N. pass.* αἰτέομαι-οῦμαι συγγνώμην (παρά τινος)· δέομαι-οῦμαι συγγνώμης τυγχάνειν (παρά τινος).
Scusata; *s. f.* V. Scusa.

Digitized by Google

Scusato; *add.* παραιτηθείς, εῖσα, έν.
Scusatore; *add.* ἀπολογούμενος, η, ον· ἀπολογιστής, οῦ (ὁ).
Scusazione; *s. f.* V. Scusa.
Scuscire; *v. att.* Scucire.
Scusevole; *add.* V. Scusabile.
Scusso; *add.* γυμνός, ή, όν· ψιλός, ή, όν· ἀποστερούμενος, η, ον.
Scutica; *s. f.* V. Sferza.
Scutifero; *add.* ἀσπιδοφόρος, ον· ἀσπιδοῦχος, ον.
Scutiforme; *add.* ἀσπιδοειδής, ές.
Sdarsi; *v. intr.* κατ-οκνέω· κατα-πίπτω.
Sdato; *add.* κατοκνηθείς, εῖσα, έν· ἀποτρεπόμενος, η, ον.
Sdebitarsi; *v. intr.* ἀπ-αλλάττω τοῦ χρεοῦς· διαλύω τὰ χρέα.
Sdegnamento; *s. m.* V. Sdegnosità.
Sdegnare; *v. att.* κατα-φρονέω (τινος)· ὑπερ-οράω ῶ· ἀγανακτέω· ἀτιμάζω (τινος)· δυς-χεραίνω. –2. Provocare a sdegno; δι-ίστημι· δια-ζεύγνυμι· εἰς διαφοράν ἀλλήλοις καθ-ίστημι. –3. *N. pass.* Adirarsi; ὀργίζομαι· ἀγανακτέω· μηνίω· ἄχθομαί (τινι). –4. Sdegnarsi insieme; συν-αγανακτέω. –5. Inclinato a sdegnarsi; καταφρονητικός, ή, όν.
Sdegnato; *add.* δύσθυμος, ον· ὀργισθείς, εῖσα, έν· χολωτός, ή, όν. –2. Essere sdegnato; ὀργίζομαι· ἀγανακτέω· γογγύζω· χολόομαι. οῦμαι. –3. Molto sdegnato; βαρυόργητος, ον· βαρύκοτος, ον. –4. Essere molto sdegnato; ὑπερ-άχθομαι· βαρυμηνιάω· ὑπερ-αγανακτέω. –5. Eccessivamente sdegnato; βαρύμηνις, ι.
Sdegnatore; *add.* καταφρονέων, ουσα, ον· καταφρονητής, οῦ (ὁ).
Sdegno; *s. m.* e
Sdegnosaggine; *s. f.* ἀγανάκτησις, σεως (ἡ)· διαγανάκτησις, σεως (ἡ)· δυσφορία, ας (ἡ)· ὀργή, ῆς (ἡ)· ὀξυθυμία, ας (ἡ)· θύμος, ου (ὁ)· μῆνος, εος-ους (τό)· μῆνις, ιος (ἡ)· χολή, ῆς (ἡ). –2. Disprezzo; ὀλιγωρία, ας (ἡ)· ὑπεροψία, ας (ἡ). –3. Avere a sdegno; δυς-χεραίνω· ὀλιγωρέω· κατα-φρονέω. –4. Muovere a sdegno; V. Sdegnare § –2. –5. Che muove a sdegno; ἀγανακτικός, ή, όν.
Sdegnosamente; *avv.* ἀγανακτικῶς· ὀργιζομένως· ὑπερθύμως.
Sdegnosello; Sdegnosetto; } *add.* χολώδης, ες.
Sdegnosità; *s. f.* V. Sdegno.
Sdegnoso; *add.* θυμικός, ή, όν· ὀργίλος, η, ον· χαλεπός, ή, όν· ἀγανακτικός, ή, όν· θυμώδης, ες· χολώδης, ες.
Sdelinquito; *add.* V. Sdilinquito.
Sdentare; *v. att.* τοὺς ὀδόντας τρίβω.
Sdentato; *add.* ἀνοδούς, όντος (ὁ, ἡ)· νωδός, ή, όν. –2. Vecchio sdentato; νωδογέρων, οντος (ὁ).
Sdetta; *s. f.* ἀνάνευσις, σεως (ἡ).
Sdiacciare; *v. att.* V. Dighiacciare.
Sdicevole; *add.* V. Disdicevole.
Sdilacciare; *v. att.* V. Dilacciare.
Sdilinquimento; *s. m.* V. Deliquio.
Sdilinquire; *v. intr.* λεπτύνομαι· λείβομαι. –2. Venir meno; λειποψυχέω. –3. *Att.* λεπτύνω.
Sdilinquitamente; *avv.* λεπτῶς· ἰσχνῶς· ψιλῶς.
Sdimenticanza; *s. f.* V. Dimenticanza.
Sdimenticare; *v. att.* V. Dimenticare.
Sdimentico; *add.* V. Dimentico.
Sdire; *v. att.* V. Disdire.
Sdiricciare; *v. att.* φλοΐζω· λέπω.
Sdiridito; *add.* V. Estenuato.
Sdivezzare; *v. att.* V. Divezzare.
Sdoganare; *v. att.* φόρον τελέω (τινος).
Sdogliare; *v. intr.* V. Sdolere.
Sdolciato; Sdolcinato; } *add.* μωρός, ά, όν· ἄχυλος, ον.
Sdolere; *v. int.* ἄλγους ἀπ-αλλάττομαι.
Sdondolare; *v. att.* V. Dondolare.
Sdonnare; *v. att.* ἐλευθερόω.
Sdonneare; *v. intr.* V. Snamorarsi.
Sdonzellarsi; *v. intr.* σχολάζω.
Sdoppiare; *v. att.* V. Scempiare.
Sdormentare; Sdormentire; } *v. att.* ἐγείρω.
Sdormirsi; *v. intr.* ἐγείρομαι.
Sdossare; *v. att.* κυφίζω· καθ-αιρέω.
Sdottorare; *v. att.* ἀπο-δοκιμάζω.
Sdrajare; *v. intr.* κατα-κλίνομαι· κατα-τείνομαι· κατά-κειμαι.
Sdrajata; Sdrajatina; } *s. f.* – Fare una sdrajata; V. Sdrajare.
Sdraiato; *add.* ὑτατός, ή, όν· κείμενος, η, ον.
Sdruccevole; *add.* V. Sdrucciolante.
Sdrucciolamento; *s. m.* ὀλίσθησις, σεως (ἡ)· ὀλισθος, ου (ὁ)· ὀλίσθημα, ατος (τό).
Sdrucciolante; *p. pres.* ὀλισθηρός, ά, όν· γλισχρός, ά, όν.
Sdrucciolare; *v. intr.* ὀλισθάνω· ὀλισθαίνω· ὀλισθράζω. –2. Scendere velocemente; ἀπ-ολισθαίνω· κατα-φέρομαι· κατα-πίπτω. –3. Cadere in fallo; πίπτω· σφάλλομαι. –4. Sdrucciolare da un lato; παρ-ολισθαίνω.
Sdrucciolativo; Sdrucciolente; Sdrucciolevole; } *add.* V. Sdrucciolante.
Sdrucciolevolmente; *avv.* ὀλισθηρῶς· γλισχρῶς.
Sdrucciolo; *s. m.* ὄλισθος, ου (ὁ)· ὀλίσθησις, σεως (ἡ)· ὀλίσθημα, ατος (τό)· γλισχρότης, ητος (ἡ). –2. Inciampo; πρόσκομμα, ατος (τό).
Sdrucciolo; *add.* V. Sdruccioloso.
Sdrucciolone; Sdrucciololoni; Sdrucciolosamente; } *avv.* V. Sdrucciolevolmente.
Sdruccioloso; *add.* ὀλισθρός, ά, όν· γλισχρός, ά, όν· λεῖος, α, ον. –2. Veloce; ὀξύς, εῖα, ύ· φευτικός, ή, όν.
Sdrucimento; *s. m.* e
Sdruclo; *s. m.* ῥῆγμα, ατος (τό)· σπάραγμα, ατος (τό)· διάσχισις, σεως (ἡ)· σχίσις, σεως (ἡ).
Sdrucire; *v. att.* τὰς ῥάφας δια-λύω. –2. Spaccare; δια-σχίζω· σπαράττω. –3. Rompere; ῥήγνυμι.
Sdrusciolo; *s. m.* σχίζα, ης (ἡ)· σχισμός, οῦ (ὁ)· κλεισθρια, ας (ἡ)· ῥώξ, ῥωγός (ὁ)· ῥωγή, ῆς (ἡ).
Sdruscito; *add.* σχιστός, ή, όν· διαῤῥωγώς, νῖα, ός· κλεισθριώδης, ες.
Sdruscitura; *s. f.* V. Spaccatura.
Sducere; *v. att.* V. Deviare.
Sdurare; *v. att.* V. Indurare.
Sdurre; *v. att.* V. Deviare.
Se; *part.* εἰ· ἐάν· ἄν· ἤν. –2. Ma se, se poi; εἰ, ἐὰν μήν· εἰ, ἐὰν δέ. –3. Se non; εἰ δὲ μή. –4. Se a caso non; εἰ μὲν ἄρα. –5. Se pure; εἴπερ. –6. Se a caso; εἴ που· εἴ ποτε. –7. Se mai, se qualche volta; εἴ ποτε· ἐάν ποτε. –8. Come se; ὡς ἄν· οὕτω· οὕτως. –9. Poichè; ἐπειδή.

Digitized by Google

Sè; *pron.* οὗ, οἵ, ἑ. -2. Da sè a sè; πάρ' ἑαυτῷ. -3. Di sè stesso; ἑαυτοῦ, ῆς οὗ. -4. Che ama sè stesso; φίλαυτος, ον.

Sebbene o Se bene; *cong.* εἰ καί· καίπερ.

Secamento; *s. m.* V. Segamento.

Secare; *v. att.* V. Segare.

Secca; *s. f.* βραχή, ῶν (τά)· τέναγος, εος·ους (τό)· σύρτις, ιδος (ἡ)· στῆθος, εος·ους (τό). -2. Lasciar in sulle secche; ἐπὶ ξήραις καθ-ίζω. -3. Rimanersi in sulle secche; ἀπορέω·ῶ.

Seccabile; *add.* ξηραντικός, ή, όν.

Seccaggine; *s. f.* ἀνία, ας (ἡ)· δυσκολία, ας (ἡ)· δυσαρέστησις, εως (ἡ)· δυσχέρεια, ας (ἡ)· βαρύτης, ητος (ἡ). -2. Dar seccaggine; βαρύνω.

Seccaginoso; *add.* ἡμίξηρος, ον.

Seccagna; *s. f.* V. Secca.

Seccamente; *avv.* ξηρῶς.

Seccamento; *s. m.* V. Secco, Seccaggine.

Seccare; *v. att.* ξηραίνω· αὐαίνω. ἀφ-αυαίνω· καπυρόω·ῶ. -2. Seccare al sole; αὐαίνω πρὸς τὸν ἥλιον· θειλοσπεδόω. -3. Mandare a male; ὄλλυμι· φθείρω. -4. Importunare; ἀνιάζω· δυς-χεραίνομαι· παρ-εν-οχλέω·ῶ.

Seccaticcia; *s. f.* φρύγανα, ων (τά)· γρύγια, ων (τά).

Seccaticcio; *add.* φρυγανώδης, ες.

Seccativo; *add.* ξηραντικός, ή, όν.

Seccatore; *add.* ξηραντικός, ή, όν. -2. Nojoso; ἀνιαρός, ά, όν· δύσκολος, ον· χαλεπός, ή, όν.

Seccatura; *s. f.* V. Seccaggine.

Seccazione; *s. f.* V. Secco.

Seccherecio; *s. m.* V. Siccità.

Seccherecio; *add.* ἡμίξηρός, ά, όν.

Seccheria; *s. f.* V. Seccaggine.

Secchericcio; *add.* V. Seccherecio.

Secchezza; *s. f.* V. Secco.

Sècchia; *s. f.* καλπίς, ίδος (ἡ)· κάδος, ου (ὁ)· γαῦλος, ου (ὁ)· ὑδρία, ας (ἡ).

Secchiccio; *add.* V. Seccaticcio.

Secchiello; *s. m. dim.* ἀμόλγιον, ου (τό).

Secchio; *s. m.* ἀμολγεύς, έως (ὁ).

Secchità; Secchitudine; *s. f.* V. Secco.

Seccia; *s. f.* καλάμη, ης (ἡ).

Secco; *s. m.* ξηρότης, ητος (ἡ)· ξηρασία, ας (ἡ)· ξήρανσις, εως (ἡ)· ξηρασμός, οῦ (ὁ)· ξήρωσις, εως (ἡ)· αὐασμός, οῦ (ὁ)· αὐότης, ητος (ἡ)· αὔανσις, εως (ἡ). -2. *Dell'aria;* αὐχμός, οῦ (ὁ)· ἀνομβρία, ας (ἡ). -3. A secco; ἄνυδρος, ον· *avv.* ἀνύδρως. -4. Anfannare a secco; προῖκα ποιέω·ῶ (τι)· ματαιοπονέω·ῶ. -5. Annestare in sul secco; μωρολογέω·ῶ. -6. Lasciare in secco; ἀπο-λείπω. -7. Restare in secco; ξηραίνομαι. -Β'. Esser abbandonato; ἀπο-λείπομαι. -Γ'. *Delle navi;* βραχία ἐμ-πίπτω. -Δ'. Mancare le parole; ἀπο-σιωπάω·ῶ· λόγου πίπτω.

Secco; *add.* ξηρός, ά, όν· αὖος, ον· αὐχμηρός, ά, όν· καπυρός, ά, όν· αὐαλέος, α, ον· ἀζαλέος, α, ον. -2. Magro; ἰσχνός, ή, όν· λεπτός, ή, όν· ἄσαρκος, ον· λειπόκρως, ων. -3. Essere secco; αὐχμάω·ῶ· αὐχμέω·ῶ. -4. Rendere secco; αὕω· ξηραίνω. -5. Troppo secco; ὑπερξηρός, ά, όν.

Seccomoro; *s. m.* V. Sicomoro.

Seccore; *s. m.* V. Secco.

Seccume; *s. m.* ξηρόν, οῦ (τό).

Secedere; *v. intr.* ἀπο-χωρέω·ῶ.

Secento; *add. num.* V. Seicento.

Secespita; *s. m. Sorta di coltello;* σφαγίς, ίδος (ἡ).

Secessione; *s. f.* e

Secesso; *s. m.* ἀναχώρησις, εως (ἡ). -2. Evacuare per secesso; χέζω· ἀπο-πατέω·ῶ· ἀπο-σκυβάζω.

Seco; *con sè;* μεθ' ἑαυτοῦ· σύν, ἅμα αὐτῷ. -2. Seco stesso; αὐτὸς μεθ' ἑαυτόν.

Secolare; *add. Quegli che vive al secolo;* κοσμικός, ή, όν. -2. Idiota; ἀπαίδευτος, ον· ἰδιωτικός, ή, όν. -3. Che appartiene al secolo; αἰόνιος, ον. -4. Anno secolare; ἑκατοστὸς ἐνιαυτός, οῦ (ὁ). -5. Di cento anni; ἑκατονταέτης, ες· ἑκατονταέτηρος, ον.

Secolarescamente; *avv.* κοσμικῶς.

Secolaresco; *add.* κοσμικός, ή, όν.

Secolarizzare; *v. att.* βεβηλόω·ῶ.

Secolarizzazione; *s. f.* βεβήλωσις, εως (ἡ).

Secoletto; *s. m. dim.* χρόνος, ου (ὁ).

Secolo; *s. m.* ἑκατονταετηρίς, ίδος (ἡ)· αἰών, ῶνος (ὁ). -2. Età; γενεά, ᾶς (ἡ)· αἰών, ῶνος (ὁ). -3. Mondo; κόσμος, ου (ὁ). -4. Tempo in cui si vive; παρὼν βίος, ου (ὁ)· χρόνος, ου (ὁ). -5. Secolo d'oro; χρυσῆ γένεα, ῶν (τά)· χρυσῆ ἡλικία, ας (ἡ). -6. Scrittore del buon secolo; ἄριστος, ου (ὁ)· ἐγκριτος, ου (ὁ). -7. Essere, uscire fuori del secolo; ἀναισθητῶς ἔχω. -8. Passare, uscire da questo secolo; θνήσκω. -9. Al nostro secolo; ἐφ' ἡμῶν. -10. In tutti i secoli; εἰς αἰῶνα.

Secondamente; *avv.* V. Secondariamente.

Secondamentechè; *avv.* V. Secondochè.

Secondanamente; *avv.* V. Secondariamente.

Secondare; *v. att.* ἐπι-γίγνομαί (τινι)· ὑστερὸς γίγνομαί (τινος). -2. Seguitare; ἕπομαι· ἀκολουθέω·ῶ· ὁμαρτέω·ῶ (τινι)· ὀπαδεύω· ὀπηδεύω. -3. Andare a versi; ὑπ-ουργέω·ῶ· ὑπηρετέω·ῶ· βοηθέω·ῶ· συμπράττω.

Secondariamente; *avv.* δεύτερον· εἶτα· ἔπειτα· δευτέρα.

Secondario; *add.* δευτέριος, α, ον· δευτερόσχετος, ον· δευτεροῦχος, ον.

Secondario; *avv.* V. Secondariamente.

Secondo; *add.* δεύτερος, α, ον. -2. Minuto secondo; τοῦ χρόνου ἀκαρές, εος·οῦς (τό). -3. Favorevole; καιρός, ά, όν· ἐπίκαιρος, ον ἐπιτήδειος, ον - α, ον· καλός, ή, όν. -4. Essere il secondo; δευτεραύω. -5. Secondo luogo; δεύτερα, ων (τά). -6. Che sta in secondo luogo, ordine; δευτεροστατής, ές. -7. Le seconde parti; δευτέρεια, ων (τά). -8. Fare le seconde parti; δευτεριάζω.

Secondo; *avv.* V. Secondariamente.

Secondo; *prep.* κατά (τι)· ἐκ, ἀπό (τινος).

Secondochè; *avv.* ὥσπερ· ὡσεί.

Secondogenito; *s. m.* δευτερότοκος, ου (ὁ).

Secreta; *s. f.* V. Segreta.

Secretamente; *avv.* V. Segretamente.

Secretano; *add.* V. Intrinseco.

Secretario; *s. m.* V. Segretario.

Secreto; *add.* V. Segreto.

Secretorio; *add. T. med.* ἐκριτικός, ή, όν.

Secrezione; *s. f.* ἔκκρισις, εως (ἡ).

Seculo; *s. m.* V. Secolo.

Secuplato; *add.* ἑξαπλάσιος, α, ον· ἑξαπλασίων, ον· ἑξαπλήσιος, α, ον· ἑξαπλόος·οῦς, όη·ῆ, όον·οῦν.

Securamente; *avv.* V. Sicuramente.

Securamento; *s. m.* V. Sicurezza.

Securanza; *s. f.* V. Baldanza.

Securare; *v. att. e intr.* V. Assicurare.

Digitized by Google

Secure; *s. f.* V. Scure.
Securezza; Securità; } *s. f.* V. Sicurtà.
Securo; *add.* V. Sicuro.
Securtà; *s. f.* V. Sicurtà.
Secutore; *add.* V. Esecutore.
Secuzione; *s. f.* V. Esecuzione.
Sedano; *s. m.* *T. bot.* σέλινον, ου (τό).
Sedante; *add.* σχετικός, ή, όν. -2. Rimedio calmante; σχετήριον, ου (τό).
Sedare; *v. att.* V. Quietare.
Sedatamente; *avv.* V. Quietamente.
Sedativo; *add.* V. Sedante.
Sede; *s. f.* V. Sedia. -2. *Luogo dove certe cose principalmente riseggono o dove dominano;* κάθισις, σεως (ή)· καθίζησις, σεως (ή). -3. Residenza; δίαιτα, ης (ή)· θῶκος ου (ὁ).
Sedentario; *add.* e
Sedente; *p. pres.* καθημένος, η, ον· ἑδραῖος, α, ον. -2. Essere sedentario; ἑδρεύω.
Sedere; *v. intr.* καθ-ίζομαι· καθ-έζομαι· κάθ-ημαι· ἑδρεύω· θακεύω· θακέω-ῶ. -2. Dimorare; μένω· δι-αιτάομαι-ῶμαι· θωκέω-ῶ. -3. Regnare; καθ-ίζομαι· βασιλεύω. -4. Sedere a mensa; τραπέζῃ καθ-έζομαι. -5. Sedere appresso, allato, vicino; παρά-κειμαι· συγ-κάθ-ημαι· παρα-κάθ-ημαι. -6. Che siede allato; συμπάρεδρος, ον. -7. Sedere con, insieme; συγ-καθ-έζομαι. -8. Sedere insieme allato; συμ-παρ-εδρεύω· συμ-παρα-καθ-ίζομαι. -9. Far sedere; καθ-ίζω· δια-καθ-ίζω. -10. Far sedere uno presso di sè; παρα-καθ-ίζω. -11. Far sedere nello stesso tempo allato; συμ-παρα-καθ-ίζω. -12. Sedere fra; ἐγ-κάθ-ημαι· μέθ-ημαι. -13. Sedere lontano, in disparte; ἄφ-ημαι· ἀφ-εδρεύω. -14. Sedere *pro tribunali;* ἐπὶ τοῦ βήματος καθ-ίζομαι. -15. Porsi a sedere; παύομαι· δια-κάθ-ημαι· ἐγ-καθ-έζομαι. -16. Sedere sopra; ὑπερ-ιζάνω· ὑπερ-έζομαι· ὑπέρ-ημαι. -17. Appartenente al sedere; ἑδρικός, ή, όν.
Sedere; *s. m.* κάθισις, σεως (ή)· καθίζησις, σεως (ή). -2. Deretano; πυγαί, ῶν (αἱ).
Sedia; *s. f.* ἕδρα, ας (ή)· καθέδρα, ας (ή)· θῶκος, ου (ὁ)· θᾶκος, ου (ὁ). -2. Sedia reale; θρόνος, ου (ὁ)· δίφρος, ου (ὁ)· *pl.* δίφρα, ων (τά). -3. Che s'alza dalla sedia; ἀπόθρονος, ον. -4. Che siede su splendido seggio; ἀγλαόθρονος, ον· ἀγλαόθωκος, ον.
Sedicesimo; *add.* ἕκτος καὶ δέκατος, η, ον.
Sedici; *add. num.* ἑκκαίδεκα. -2. Che ha sedici anni; ἑκκαιδεκαέτης, ες· ἑκκαιδεκέτης, ες· ἑκκαιδέκετις, ιδος (ή). -3. Spazio di sedici anni; ἑκκαιδεκαετηρίς, ίδος (ή).
Sedile; *s. m.* καθέδρα, ας (ή)· θῶκος, ου (ὁ)· θᾶκος, ου (ὁ)· κλισία, ας (ή)· κλισμός, οῦ (ὁ).
Sedimento; *s. m.* ὑπόστασις, σεως (ή)· ὑφίζησις, σεως (ή)· ὑπόστημα, ατος (τό).
Sedimentoso; *add.* ὑφίζων, ουσα, ον.
Sedio; *s. m.* V. Sedia.
Seditore; *add.* καθημένος, η, ον· καθιζομένος, η, ον.
Sedizione; *s. f.* V. Ribellione.
Sediziosamenee; *avv.* στασιαστικῶς.
Sedizioso; *add.* στασιωτικός, ή, όν· στασιώτης, ου (ὁ)· στασιαστικός, ή, όν· νεωτεροποιός, όν. -2. Essere sedizioso; νεωτερίζω.
Sedotto; *p. pass.* ἀποπλανηθείς εῖσα, έν.
Seducere; *v. att.* V. Sedurre.
Seducimento; *s. m.* V. Seduzione.
Seducitore; *add.* ἀπατηλός, ή, όν· ἀπατῶν, ῶσα, ῶν· ἐξαπατῶν, ῶσα, ῶν· ἐπαγωγός, ή, όν· ἀπόπλανος, ον.
Sedulità; *s. f.* V. Diligenza.
Sedurre; *v. att.* ἐξ-απατάω-ῶ· δια-φθείρω· ἐπ-άγομαι· ἀπο-πλανάω-ῶ.
Seduttore e Seduttorio; *add.* V. Seducitore.
Seduzione; *s. f.* ἀποπλάνησις, σεως (ή)· ἐπαγωγή, ῆς (ή)· διαφθορά, ᾶς (ή)· ἀπατή, ῆς (ή).
Sega; *s. f.* πρίων, ονος (ὁ)· πρίστις, ιδος (ή), -2. Lama della sega; τοῦ πρίονος ἔλασμα, ατος (τό), πέταλον, ου (τό). -3. I denti della sega; πριστῆρες ὀδόντες, ων (οἱ). -4. Simile a sega; πριονώδης, ες.
Segabile; *add.* πριστός, ή, όν.
Segace; *add.* V. Sagace.
Segacemente; *avv.* V. Sagacemente.
Segacità; *s. f.* V. Sagacità.
Segala; Segale; } *s. f.* βρίζα, ης (ή)· τίφη, ης (ή).
Segamento; *s. m.* πρίσις, σεως (ή)· πρισμός, οῦ (ὁ).
Segante; *p. pres.* V. Segatore.
Segare; *v. att.* πρίω· πριόω-ῶ· δια-πρίω· τέμνω. -2. Tagliare le biade; θερίζω.
Segaticcio; *add.* πριστός, ή, όν.
Segato; *add.* πριστός, ή, όν· πριονοειδής, ές· πριονωτός, ή, όν· πριωτός, ή, όν. -2. Non segato; ἄπριστος, ον.
Segatore; *add.* πριστήρ, ῆρος (ὁ).
Segatura; *s. f.* πρίσμα, ατος (τό)· πρῖσμα, ατος (τό). -2. Delle biade; θερισμός, οῦ (ὁ).
Segavene; *s. m.* βδέλλα, ης (ή).
Seggente; *add.* V. Sedente.
Seggenza; *s. f.* V. Sedia.
Seggetta; *s. f.* φορεῖον, ου (τό)· φέρετρον, ου (τό)· κλίνη, ης (ή).
Seggettiere; *add.* φορειοφόρος, ον.
Seggettina; *s. f.* *dim.* διφρίσκος, ου (ὁ).
Seggia; *s. f.* V. Sedia.
Seggiente; *add.* V. Sedente.
Seggio; *s. m.* Seggiola; *s. f.* } V. Sedia.
Seggioletta; *s. f.* Seggiolina; *s. f.* Seggiolino; *s. m.* } διφρίσκος, ου (ὁ).
Seggiolo; *s. m.* V. Sedia.
Seggiolone; *s. m.* *accr.* δίφρος, ου (ὁ)· *pl.* δίφρα, ων (τά).
Seghetta; *s. f.* *dim.* πριόνιον, ου (τό).
Segmento; *s. m.* V. Semmento.
Segnacolo; *s. m.* V. Segno.
Segnalanza; *s. f.* ἀνδραγαθία, ας (ή)· ἀριστεία, ας (ή).
Segnalare; *v. att.* ἐπι-σημίζω· εὐδόκιμον, ἔνδοξον ποιέω-ῶ. -2. Mettere segnali; κατα-σημαίνω. -3. Segnalare con fuochi; πυρσεύω· φρυκτωρέω-ῶ. -4. Segnalarsi; εὐκλείας τυγχάνω· δόξαν λαμβάνω· αὐξάνομαι.
Segnalatamente; *avv.* μάλιστα· ἐξαιρέτως.
Segnalato; *add.* περιβόητος, ον· πολυθρύλλητος, ον· εὐκλεής, ές· ὀνόμαστος, ον· εὔδοξος, ον· ἔνδοξος, ον· εὐδόκιμος, ον· ἐξαίρετος, ον. -2. Essere segnalato; εὐδοκιμέω-ῶ· ἀριστεύω· δόξαν ἔχω· εὐκλείαν κέκτημαι. -3. Segnato V. -4. Rendersi segnalato insieme; συν-αριστεύω.

Digitized by Google

Segnale; *s. m.* V. Segno. -2. Augurio; προσημασία, ας (ἡ)· σημεῖον, ου (τό). -3. Segno dato, fatto; σῆμα, ατος (τό)· σημεῖον, ου (τό)· σύμβολον, ου (τό). -4. Di fuochi; φρύκτοι, ων (οἱ)· πύρσοι, ων (οἱ)· πύρσα, ων (τά). -5. Dar segnali; V. Segnalare. -6. Dare a vicenda segnali di fuochi; ἀντι-πυρσεύω.

Segnaletto; Segnaluzzo; } *s. m. dim.* σημάτιον, ου (τό)· σταμίον, ου (τό).

Segnare; *v. att.* σημειόω-ῶ· παρα-γράφομαι· διασημαίνω· σφραγίζω. -2. Dimostrare per qualche segno; σημαίνω· δείκνυμι· δηλόω-ῶ. -3. Dare la benedizione; εὐλογέω-ῶ· σταυρόνω *G. M.* -4. Cavar sangue; φλεβοτομέω-ῶ. -5. Segnare i confini; ἀπο-τερματίζω. -6. Che riguarda al segnare; σημειωτικός, ή, όν.

Segnatamente; *avv.* διαφερόντως. -2. Espressamente; διασήμως.

Segnato; *add.* διάσημος, ον· σημειωτός, ή, όν. -2. Manifesto; δῆλος, η, ον· ἐπιφανής, ές. -3. Prescritto; ταχτός, ή, όν· ῥητός, ή, όν. -4. Effigiato; τυπωτός, ή, όν. -5. Firmato; ὑπογραφθείς, εῖσα, έν. -6. Segnato da Dio; θεοτύπωτος, η, ον. -7. Non segnato; ἀσήμαντος, ον· ἀκατασήμαντος, ον.

Segnatojo; *s. m.* σημαντήριον, ου (τό)· τύπος, ου (ὁ).

Segnatore; *add.* σημαντήρ, ῆρος (ὁ)· ὑπογραφεύς, έως (ὁ).

Segnatura; *s. f.* V. Segno. -2. Sottoscrizione; ὑπογραφή, ῆς (ἡ).

Segnetto; *s. m. dim.* σημάτιον, ου (τό).

Segno; *s. m.* σημεῖον, ου (τό)· σῆμα, ατος (τό). -2. Contrassegno; σημεῖον, ου (τό)· σύμβολον, ου (τό). -3. Figura impressa; τύπωμα, ατος (τό). -4. Miracolo; σημεῖον, ου (τό)· τέρας, ατος (τό). -5. Cenno; ἔμφασις, σεως (ἡ)· σημασία, ας (ἡ)· νεῦσις, σεως (ἡ). -6. Vestigio; ἴχνος, εος-ους (τό). -7. Termine prefisso; ὅρος, ου (ὁ). -8. Fine; τέλος, εος-ους (τό). -9. Lividore; μώλωψ, ωπος (ὁ). -10. Cicatrice; οὐλή, ῆς (ἡ). -11. Pittura; εἰκών, όνος (ἡ). -12. Statua; ἀνδριάς, άντος (ὁ)· ἄγαλμα, ατος (τό). -13. Bersaglio; σκοπός, οῦ (ὁ). -14. Insegna; σημεῖον, ου (τό)· παράσημον, ου (τό). -15. Avviso dato ai soldati; σημεῖον, ου (τό)· σημασία, ας (ἡ)· ἔμφασις, σεως (ἡ). -16. Condurre a segno; δια-τελέω-ῶ. -17. Dar segno; δείκνυμι· δηλόω-ῶ. -B'. *Accennare;* νεύω. -18. Che dà segni; σημαλέος, α, ον. -19. Segno divino; θεοσημία, ας (ἡ). -20. Che ha segni divini; θεόσημος, ον. -21. Dare, trarre nel segno; τοῦ σκόπου τυγχάνω. -22. Non colpire nel segno; ἀπο-τυγχάνω· ἁφ-αμαρτάνω· ἀστοχέω-ῶ. -23. Che non coglie nel segno; ἄστοχος, ον. -24. Far segni; σημαίνω· νεύω. -B'. *Miracoli;* τερατοποιέω-ῶ· τερατουργέω-ῶ. -25. Fare stare a segno; ἐν τῷ προσήκοντι κατ-έχω. -26. Interpretare da segni; σηματίζομαι. -27. Segno per segno; ἐπὶ στάθμην. -28. Segno del zodiaco; ζώδιον, ου (τό). -29. Con otto segni; ὀκτάσημος, ον. -30. Con sedici segni; ἑκκαιδεκάσημος, ον.

Segnoraggio; *s. m.* V. Signoraggio.

Segnoranza; *s. f.* V. Signoria.

Segnore; *s. m.* V. Signore.

Segnoreggiare; *v. att.* V. Signoreggiare.

Segnorla; *s. f.* V. Signoria.

Segnuzzo; *s. m. dim.* σημάτιον, ου (τό).

Sego; *s. m.* V. Sevo.

Segola; *s. f.* V. Segale.

Segolo; *s. m.* V. Pennato.

Segone; *s. m. accr.* μέγας πρίων, ονος (ὁ). -2. Pennato; πρίων, ονος (ὁ).

Segregare; *v. att.* V. Separare.

Segreta; *s. f.* ἀπόκρυφον χωρίον, ου (τό). -2. Prigione; ἀπόκρυφον δεσμωτήριον, ου (τό). -3. Parte della Messa; μυστικά, ῶν (τά).

Segretamente; *avv.* κρύφα· κρύβδην· λάθρα· ἀφανῶς· κρυφίως.

Segretano; *s. m.* V. Segretario.

Segretariato; *s. m.* γραμματεία, ας (ἡ).

Segretario; *s. m.* γραμματεύς, έως (ὁ)· ἀπὸ τῶν ἀπορρήτων ὁ. -2. Essere segretario; γραμματεύω (τινι). -3. Ripostiglio; ὑπόκρυφον χωρίον, ου (τό).

Segreteria; *s. f.* γραμματοφυλακεῖον, ου (τό).

Segretezza; *s. f.* ἀπόκρυψις, εως (ἡ)· πίστον, ου (τό)· πιστότης, ητος (ἡ).

Segretiere; *add.* V. Segretario.

Segreto; *s. m.* ὑπόκρυφον, ου (τό)· ἀπόῤῥητον, ου (τό)· μυστήριον, ου (τό). -2. Avvolto nel segreto; μυστικός, ή, όν. -3. Entrare nei segreti di...; τῶν ἀπορῥήτων κοινωνεύω (τινι). -4. Scoprire i segreti; τὰ ἐγκαλύμματα ἀνα-καλύπτω. -5. Tenere il segreto; τὰ ἀπόῤῥητα σιωπάω-ῶ. -6. I segreti di Dio sono imperscrutabili; ἄβυσσα τὰ τοῦ Θεοῦ νοήματα.

Segreto; *add.* κρυπτός, ή, όν· λαθραῖος, α, ον· κρυφαῖος, α, ον· μυστικός, ή, όν· ἀπόῤῥητος, ον· ἄδηλος, ον· κρυπτάδιος, ον· κρύφιμος, ον· κρύφιος, ον - α, ον.

Segreto; *avv.* V. Segretamente.

Seguace; *add.* ἑπόμενος, η, ον· ὁ, ἡ, τὸ ἑξῆς· ὁ, ἡ, τὸ ἐφεξῆς· ἐχόμενος, η, ον (τινος)· ἀκόλουθος, ον· ἑπίων, ουσα, ον. -2. Susseguente; ὑστερός, ά, όν· ἑπίων, ουσα, ον. -3. Il giorno seguente; ὑστεραία, ἐπίουσα ἡμέρα, ας (ἡ).

Seguela; *s. f.* V. Sequela.

Seguente; *add.* V. Seguace.

Seguentemente; *avv.* V. Conseguentemente. -2. Poscia; ἑξῆς· ἐφεξῆς.

Seguenza; *s. f.* συνέχεια, ας (ἡ).

Seguestro; *s. m.* V. Sequestro.

Segugio; *s. m.* ῥινηλάτης κύων, κύονος (ὁ).

Seguimento; *s. m.* V. Seguito.

Seguire; *v. att. e intr.* V. Seguitare.

Segulta; *s. f.* V. Seguito.

Seguitamente; *avv.* διηνεκέως· διηνεκῶς· ἀδιαλείπτως.

Seguitamento; *s. m.* V. Seguito.

Seguitante; *p. pres.* ἀκόλουθος, ον· ἑπόμενος, η, ον.

Seguitare; *v. att. e intr.* ἀκολουθέω-ῶ· ἕπομαι (τινι)· ὁμαρτέω-ῶ (τινι)· ἀπαδεύω· ἀπαδέω-ῶ· ἀποδεύω. -2. Continuare; δι-έξ-ειμι. -3. Secondare; ὑπ-ηρετέω-ῶ. -4. Eseguire; δια-τελέω-ῶ. -5. Avvenire; συμ-βαίνει. -6. Perseguitare; δι-ώκω. -7. Seguire uno al fianco; παρα-κολουθέω-ῶ. -8. Seguitare con, nello stesso tempo; συν-ακολουθέω-ῶ. -9. Inchinevole a seguire; ἀκολουθικός, ή, όν. -10. Che non si può seguire; ἀπαρακολούθητος, ον. -11. Che vuole seguire; ἀκολουθητικός, ή, όν. -12. Seguire a vicenda; ἀντ-ακολουθέω-ῶ.

Seguitatore; *add.* V. Seguace.

Sèguito; *s. m.* θεραπεία, ας (ἡ)· ἀκολουθία, ας (ἡ)· προστασία, ας (ἡ)· σῆφος, εος-ους (τό). -2. Esito; τέλος, εος-ους (τό)· διατέλευσις, σεως (ἡ)· συμβαῖνον,

Digitized by Google

οντος (τό)· ἀπόβασις, σεως (ἡ). -3. Che è nel sèguito; παρακόλουθος, ου.
Seguitore; *add.* ἑπόμενος, η, ον· ἀκόλουθος, ον.
Seguizione; *s. f.* V. Esecuzione.
Sei; *add. num.* ξ.
Seicento; *add. num.* ἑξακόσιοι, αι, α.
Selce; *s. c.* πυρίτης, ου (ὁ).
Selciare; *v. att.* λίθοις στρώννυμι.
Selciata; *s. f.* / Selciato; *s. m.* } λιθόστρωτον ἔδαφος, εος-ους (τό).
Selciato; *add.* λιθόστρωτος, ον.
Selene; *s. f.* V. Luna.
Selenite; *s. f.* σεληνίτης λίθος, ου (ὁ).
Selenografia; *s. f.* V. Selinografia.
Seletto; *add.* V. Scelto.
Selice; *s. c.* V. Selce.
Seliciato; *s. m.* V. Selciata.
Selinografia; *s. f.* σεληνογραφία, ας (ἡ) *G. M.*
Selinografo; *add.* σεληνογράφος, ον *G. M.*
Sèliqua; *s. f.* V. Siliqua.
Sella; *s. f.* σαγή, ῆς (ἡ)· ἐφίππιον, ου (τό)· ὑπηρέσιον, ου (τό)· ἀστράβη, ης (ἡ). -2. Cinghia della sella; ἔποχον, ου (τό). -3. Metter la sella; ἐπισάττω· στρώννυμι τὸν ἵππον. -4. Montare in sella; ἐφ' ἵππον ἐπι-βαίνω. -5. Sedia; ἕδρα, ας (ἡ).
Sellajo; *s. m.* ἐφιππιοποιός, οῦ (ὁ).
Sellare; *v. att.* ἐπι-σάττω· στρώννυμι τὸν ἵππον.
Sellato; *add.* ἐστρωμένος, η, ον· ἐπισαγείς, εῖσα, έν.
Selva; *s. f.* ὕλη, ης (ἡ)· δρυμός, οῦ (ὁ)· ἄλσος, εος-ους (τό). -2. Che cammina per le selve; ὑληβάτης, ου (ὁ)· ὑλοβάτης, ου (ὁ). -3. Che ha cura delle selve; ὑλοκόμος, ον. -4. Custode delle selve; ὑληωρός, οῦ (ὁ)· ὑληωρός, οῦ (ὁ). -5. Farsi selva, *imboschire*; ὑλημανέω-ῶ. -6. Che giace nelle selve; ὑλοκοιτής, οῦ (ὁ). -7. Che pascola nelle selve; ὑλοφόρβος, ον. -8. Che vaga per le selve; ὑλοδρόμος, ον. -9. Che vive nelle selve; ὑλονόμος, ον· ὑλοφάγος, ον.
Selvaccia; *s. f. pegg.* δρύμων, ονος (ὁ).
Selvaggiamente; *avv.* ἀγροικῶς.
Selvaggina; *s. f.* V. Salvaggina.
Selvaggio; *add.* V. Salvatico.
Selvaggiume; *s. m.* V. Salvaggiume.
Selvano; *add.* V. Silvano.
Selvareccio; *add.* ὑλήεις, εσσα, εν.
Selvatichello; / Selvatichetto; } *add.* ἀγριώτερος, α, ον.
Selvatichezza; *s. f.* V. Salvatichezza.
Selvatico; *add.* V. Salvatico.
Selvaticuzzo; *add.* V. Selvatichello.
Selvato; *add.* ὑλήεις, εσσα, εν· ὑλώδης, ες.
Selvetta; *s. f. dim.* νέμος, εος-ους (τό).
Selvoso; *add.* V. Selvato.
Sembiabile; *add.* V. Simile.
Sembiaglia; *s. f.* V. Sembraglia.
Sembiamento; *s. m.* V. Sembianza.
Sembiante; *s. m.* εἶδος, εος-ους (τό)· ἰδέα, ας (ἡ)· ὄψις, εως (ἡ). -2. Cospetto; ὤψ, ὠπός (ὁ, ἡ)· ὄψις, εως (ἡ). -3. Far sembiante; προς-ποιέομαι ε-οῦμαι· ὑπο-κρίνομαι. -4. In sembiante; εἰρωνικῶς.
Sembiante; *add.* V. Somigliante.
Sembianza; *s. f.* πρόσωπον, ου (τό)· ὤψ, ὠπός (ὁ, ἡ)· ὄψις, εως (ἡ). -2. Apparenza; εἶδος, εος-ους (τό). -3. Somiglianza; ὁμοιότης, ητος (ἡ).
Sembiare; *v. intr.* V. Parere.
Sembievole; / Semblabile; } *add.* V. Simile.
Semblaglia; *s. f.* V. Sembraglia.
Semblante; *s. m.* V. Sembiante.
Semblanza; *s. f.* V. Sembianza.
Semblèa; *s. f.* V. Sembraglia.
Sembrabile; *add.* V. Simile.
Sembraglia; *s. f.* ὅμαδος, ου (ὁ)· πλῆθος, εος-ους (τό)· δύναμις, εως (ἡ)· συλλογή, ῆς (ἡ).
Sembranza; *s. f.* V. Sembianza.
Sembrare; *v. intr.* V. Parere.
Seme; *s. m.* σπέρμα, ατος (τό)· σπόρος, ου (ὁ). -2. Origine; ἀρχή, ῆς (ἡ). -3. Stirpe; γενεά, ᾶς (ἡ). -4. Che concerne il seme; σπερματικός, ή, όν. -5. Il cui seme non è coperto da involucro; γυμνοσπέρματος, ον. -6. Che si nutre di semi; σπερματοφάγος, ον· σπερμοφάγος, ον. -7. Che ha piccolo seme; μικροσπέρμος, ου (ὁ). -8. Con poco seme; ὀλιγόσπερμος, ον. -9. Portar seme; σπερμοφορέω-ῶ. -10. Che porta seme; σπερμοφόρος, ον. -11. Produrre il seme; σπερματίζω· σπερμοφυέω-ῶ· σπερμογονέω-ῶ. -12. Che produce il seme; σπερμογόνος, ον. -13. Prodotto da seme; σπερμοφυής, ές. -14. Raccogliere il seme; σπερματολογέω-ῶ. -15. Gettare il seme; σπερμοβολέω-ῶ. -16. Ricco di seme; πολυσπέρματος, ον· πολύσπερμος, ον· πολύσπορος, ον. -17. Senza seme; ἀσπέρματος, ον. -18. Che vende il seme; σπερματοπώλης, ου (ὁ).
Sementa; *s. f.* V. Seme. -2. Il seminare; σπορά, ᾶς (ἡ).
Sementabile; *add.* σπόριμος, ον.
Sementare; *v. att.* V. Seminare.
Sementario; *s. m.* V. Semenzajo.
Sementata; *s. f.* V. Seminagione.
Sementatore; *add.* V. Seminatore.
Semente; *s. f.* V. Seme.
Sementivo; *add.* V. Seminativo.
Semenza; *s. f.* V. Seme.
Semenzajo; *s. m.* φυτευτήριον, ου (τό).
Semenzire; *v. intr.* σπερματίζω· σπερμογονέω-ῶ· σπερμοφυέω-ῶ.
Semestre; *s. m.* ἑξάμηνον, ου (τό).
Semi; *particella che, aggiunta ad altre voci, significa il loro concetto solo per metà*; ἡμίσεια, ας (ἡ).
Semicerchio; *s. m.* V. Semicircolo.
Semicircolare; *add.* ἡμικυκλιώδης, ες· ἡμικύκλιος, ον.
Semicircolo; *s. m.* ἡμίκυκλος, ου (ὁ)· ἡμικύκλιον, ου (τό).
Semicirculare; *add.* V. Semicircolare.
Semicupio; *s. m.* ἐγκάθισμα, ατος (τό)· ἐγκαθισμός, οῦ (ὁ).
Semideo; / Semidio; } *s. m.* ἡμιθεός, οῦ (ὁ).
Semidotto; / Semidottore; } *add.* ἡμιμαθής, ές· ἡμίσοφος, ον.
Semifèro; *add.* ἡμιθήρ, ῆρος (ὁ, ἡ, τό).
Semignorante; *add.* ἡμιμαθής, ές.
Semignudo; *add.* ἡμίγυμνος, ον.
Semilianza; *s. f.* V. Simiglianza.
Semimorto; *add.* ἡμίθνητος, ον· ἡμιθανής, ές.
Semina; *s. f.* V. Seme.
Seminagione; *s. f.* V. Seminazione.
Seminale; *add.* σπόριμος, ον· σπερματώδης, ες.
Seminamento; *s. m.* V. Seminatura.

Digitized by Google

Seminarĕ; *v. att.* σπείρω· σπερμοβολέω· διᾰ-σπείρω· κατᾰ-σπείρω. -2. Divulgare; διᾰ-φημίζω· διᾰ-σπείρω.
Seminario; *s. m.* V. Semenzajo.
Seminatamente; *avv.* σποράδην.
Seminativo; *add.* V. Seminale.
Seminato; *add.* σποραῖος, ᾱ, ον· σπόρευτος, ον· σπόρητος, ον· περυτευμένος, η, ον. -2. Ampiamente seminato; πολυσπερής, ές. -3. Seminato da sè; αὐτόσπορος, ον. -4. Non seminato; ἄσπορος, ον· ἄσπαρτος, ον.
Seminato; *s. m.* σπόριμος ἄρουρα, ας (ἡ). -2. Uscire dal seminato; παρᾰ-φρονέω.
Seminatore; *add.* σπορεύς, έως (ὁ)· σπείρων, ουσα, ον· σπορός, ά, όν.
Seminatura; } *s. f.* σπερματισμός, οῦ (ὁ)· σπερ-
Seminazione; } μάτωσις, σεως (ἡ)· σπόρητος, ου (ἡ).
Seminudo; *add.* ἡμίγυμνος, ον.
Semiobolo; *s. m.* ἡμιοβόλιον, ου (τό).
Semiparàlisi; *s. f.* ἡμιπληξία, ας (ἡ).
Semipoeta; *s. m.* ἡμιποιητής, οῦ (ὁ).
Semisferoide; *s. f.* ἡμισφαίριον, ου (τό).
Semisonne; *add.* ἡμίυπνος, ον.
Sèmita; *s. f.* V. Stradetta.
Semitono; *s. m.* ἡμιτόνιον, ου (τό).
Semiuomo; *add.* ἡμίανδρος, ον.
Semivestito; *add.* ἡμίγυμνος, ον.
Semivivo; *add.* ἡμίθνητος, ον· ἡμιθανής, ές.
Semivocale; *add.* ἡμίφωνος, ον.
Semmana; *s. f.* V. Settimana.
Semmento; *s. m.* τμῆμα, ατος (τό).
Semola; *s. f.* πίτυρον, ου (τό)· κυρήβια, ων (τά)· κρίμνον, ου (τό). -2. Pane di semola; πιτυρίας, (ου), πιτυρίτης ἄρτος, ου (ὁ).
Semolajo, *aaa.* πιτυρηνος, ον.
Semolella; *s. f.* V. Semolino.
Semolinella; *s. f.* ἀργιλλώδης, εος, ους (ἡ).
Semolino; *s. m.* σπερμάτιον, ου (τό).
Semoloso; *add.* πιτύρηνος, ον· πιτύριος, ον· πιτυρώδης, ες.
Semoto; *add.* V. Separato.
Semovente; *add.* αὐτόματος, ον.
Sempice; *add.* V. Semplice.
Sempiternale; *add.* V. Sempiterno.
Sempiternalmente; } *avv.* αἰδίως· εἰς αἰῶνα· αἰω-
Sempiternamente; } νίως.
Sempiternare; *v. att.* αἰωνίζω· ἀπ-αθανατίζω· ἀθανατίζω.
Sempiternità; *s. f.* ἀθανατισμός, οῦ (ὁ)· ἀθανασία, ας (ἡ)· ἀϊδιότης, ητος (ἡ)· αἰών, ῶνος (ὁ)· ἀΐδιος χρόνος, ου (ὁ).
Sempiterno; *add.* αἰώνιος, ον = α, ον· ἀΐδιος, α, ον· ἀεὶ ὤν, οὖσα, ὄν. -2. In sempiterno; V. Sempiternamente. -3. Che vive in sempiterno; αἰωνόβιος, ον.
Semplice; *add.* ἁπλόος-οῦς, όῃ, όον-οῦν· μονομερής, ές· ἁφελής, ές. -2. Non misto; καθαρός, ά, όν· καθάριος, ον· ἄκρατος, ον. -3. Senza artificio; ἄτεχνος, ον. -4. Inesperto; ἀμαθής, ές· βλάξ, ακός (ὁ, ἡ)· ἀβέλτερος, ον. -5. Eccessivamente semplice; ὑπεραβέλτερος, ον. -6. Parlare da semplice; μωρολογέω. -7. Rendere semplice; ἁπλόω.
Semplicemente; *avv.* ἁπλῶς.
Semplicetto; *add.* εὐηθής, ές.
Semplicezza; *s. f.* V. Semplicità.
Sempliciaccio; } *add.* V. Semplicetto.
Semplicione; }
Sempliciotto; }
Semplicista; *s. m.* βοτανικός, οῦ (ὁ).
Semplicità; *s. f.* ἁπλότης, ητος (ἡ)· ἀφέλεια, ας (ἡ)· εὐτέλεια, ας (ἡ)· καθαρότης, ητος (ἡ).
Sempre; *avv.* ἀεί· ἀεί ποτε· συνεχῶς· διὰ πάντος. -2. Per sempre; ἐς ἀεί· εἰς τὸν ἀεὶ χρόνον. -3. Ogni volta che; ὁσάκις ἄν· ἑκάστοτε. -4. Sempre mai; ἀεί. -5. Finchè; ἕως· μέχρι ἄν.
Sempreverde; *add.* ἀειθαλής, ές· ἀείφυλλος, ον.
Sempreviva; } *T. bot.* χρυσάνθεμον, ου (τό).
Semprevivo; }
Semprice; *add.* V. Semplice.
Sempricemente; *avv.* V. Semplicemente.
Sempricità; *s. f.* V. Semplicità.
Semuto; *add.* σπερματοῦχος, ον· σπερματίας, ου (ὁ).
Senagia; *s. f.* ξεναγία, ας (ἡ).
Senago; *s. m.* ξεναγός, ου (ὁ).
Senape e Senapa; *s. f. T. bot.* σίναπι, εως (τό)· νάπυ, υος (τό)· νάπειον, ου (τό)· σίναπυ, υος (τό).
Senapismo; *s. m.* σιναπισμός, οῦ (ὁ). -2. Applicare senapismi; σιναπίζω.
Senario; *add.* ἑξάριθμος, ον. -2. Di sei sillabe; ἑξασύλλαβος, ον.
Senato; *s. m.* σύγκλητος βουλή, ῆς (ἡ)· γερουσία, ας (ἡ)· γεροντία, ας (ἡ). -2. Attenente al senato; βουλευτικός, ή, όν. -3. Tener senato; τὴν βουλὴν συν-άγω, συγ-καλέω.
Senatoconsulto; *s. m.* προβούλευμα, ατος (τό).
Senatore; *s. m.* γερουσιάστης, ου (ὁ)· βουλευτής, οῦ (ὁ). -2. Attenente ai senatori; βουλευτικός, ή, όν. -3. Essere senatore; γεροντεύω.
Senatoria; *s. f.* βουλεία, ας (ἡ).
Senatorio; *add.* γερούσιος, ον· βουλευτικός, ή, όν.
Senatusconsulto; *s. m.* V. Senatoconsulto.
Senazione; *s. f.* κάρδαμον, ου (τό).
Sene; *pron.* V. Sè.
Sene; *s. m.* V. Vecchio.
Sene; *add.* V. Senile.
Senecio; *s. m.* V. Senazione.
Sènepa; *s. f.* V. Senapa.
Senestro; *add.* V. Sinistro.
Senettà; } *s. f.* V. Vecchiezza.
Senettù; }
Senile; *add.* γεραιός, ά, όν· γεροντικός, ή, όν. -2. Età senile; γῆρας, ατος (τό).
Senio; *s. m.* V. Decrepità.
Seniore; *add.* πρεσβύτερος, α, ον.
Seniscalco; *s. m.* V. Siniscalco.
Sennato; *add.* V. Assennato.
Senneggiare; *v. intr.* σωφρονέω· σωφρονίζω.
Senno; *s. m.* φρόνησις, σεως (ἡ)· σύνεσις, σεως (ἡ)· σωφροσύνη, ης (ἡ)· νουνέχεια, ας (ἡ). -2. Intelletto; νόος-ωνοῦς, νόου-νοῦν (ὁ)· διάνοια, ας (ἡ). -3. Sentenza; γνώμη, ης (ἡ). -4. Astuzia; δεινότης, ητος (ἡ). -5. Volontà; θέλημα, ατος (τό). -6. Da senno; σπουδαίως· σπουδῇ. -7. Di senno maturo; παλαιόφρων, ον. -8. Far senno; σωφρονέω. -9. Uscir di senno; παρᾰ-φρονέω. -10. Fare uscire di senno; παρακινέω.
Seno; *s. m.* κόλπος, ου (ὁ). -2. Animo; θυμός, οῦ (ὁ)· καρδία, ας (ἡ). -3. Curvità; κοίλωμα, ατος (τό). -4. Che è nel seno; ἐγκόλπιος, ον. -5. Formare un seno; ἐγ-κολπόω· ἀπο-κολπόω. -6. Mettere in seno; εἰς κόλπον τίθημι. -7. Con molti

Digitized by Google

seni; πολύκολπος, ον. -8. Con profondo seno; βαθύκολπος, ον. -9. Trarre di seno; ἀπὸ κόλπου ἐξ-έλκω.

Senope, o Senopio; *add.* ὑπέρυθρος, ον· ἐρυθρώδης, ες· ἐνέρυθρος, ον.

Senòpia; *s. f.* V. Sinopia.

Sensale; *s. m.* προξενήτης, ου (ὁ).

Sensatamente; *avv.* αἰσθητικῶς. -2. Con giudizio; σωφρόνως· φρονίμως· νουνεχόντως· νουνεχῶς.

Sensatezza; *s. f.* V. Senno.

Sensato; *add.* V. Sensibile. -2. Prudente; σώφρων, ον· φρόνιμος, ον· νουνεχής, ές.

Sensazione; *s. f.* αἴσθησις, σεως (ἡ).

Senserìa; *s. f.* προξενητικόν, οῦ (τό).

Sensibile; *add.* αἰσθητός, ον· αἰσθητικός, ή, όν.

Sensibilemente; *avv.* V. Sensibilmente.

Sensibilità; *s. f.* αἴσθησις, σεως (ἡ)· αἰσθητικόν, οῦ (τό).

Sensibilmente; *avv.* αἰσθητικῶς· αἰσθήτως.

Sensitiva; *s. f.* αἴσθησις, σεως (ἡ).

Sensitivamente; *avv.* V. Sensibilmente.

Sensitivo; *add.* αἰσθητικός, ή, όν· αἰσθητός, ον· αἰσθανόμενος, η, ον. -2. Chi è agevolmente commosso; εὐερέθιστος, ον· εὐπαθής, ές· ἀγανακτικός, ή, όν.

Sensivamente; *avv.* V. Sensibilmente.

Sensivo; *add.* V. Sensitivo.

Senso; *s. m.* αἴσθησις, σεως (ἡ)· νόημα, ατος (τό). -2. Appetito; ῥᾳθυμία, ας (ἡ)· ἡδυπάθεια, ας (ἡ). -3. Intelligenza; νόημα, ατος (τό). -4. Opinione; γνώμη, ης (ἡ). -5. Significato; νόος=νοῦς, νόου=νοῦ (ὁ)· δύναμις, εως (ἡ). -6. Organo della sensazione; ὄργανον, ου (τό). -7. Senso comune; κοινὴ γνώμη, ης (ἡ). -8. Avere ottuso il senso; ἀναισθήτως ἔχω. -9. Essere fuori dei sensi; παρ-αισθάνομαι. -10. Eccitare i sensi; γαγγαλίζω. -11. Percepire coi sensi; αἰσθάνομαι. -12. Usato in senso improprio; ἀκυρολέκτητος, ον.

Sensorio; *s. m.* αἰσθητήρια, ων (τά).

Sensuale; *add.* ῥᾳθυμος, ον· ἡδυπαθής, ές· σαρκικός, ή, όν· σωματικός, ή, όν. -2. Essere sensuale; ἡδυπαθέω=ῶ.

Sensualità; *s. f.* ἡδυπάθεια, ας (ἡ).

Sensualmente; *avv.* ἁβρῶς.

Sentacchio, Sentacchioso; *add.* ῥινηλάτης, ου (ὁ).

Sentarsi; *v. rifl.* V. Sedere.

Sentente; *add.* αἰσθανόμενος, η, ον.

Sentenza; *s. f.* e

Sentenzia; *s. f.* ἀφορισμός, οῦ (ὁ)· γνώμη, ης (ἡ)· κρίσις, σεως (ἡ)· δίκαι, ῶν (αἱ). -2. Condanna; κατάγνωσις, σεως (ἡ)· καταψηφισμός, οῦ (ὁ)· κατάκρισις, σεως (ἡ)· καταδίκη, ης (ἡ). -3. Pena; δίκη, ης (ἡ)· ποίνη, ης (ἡ). -4. Opinione; ἔννοια, ας (ἡ)· διάνοια, ας (ἡ)· ἐνθύμημα, ατος (τό)· λογισμός, οῦ (ὁ)· νόημα, ατος (τό)· νόος=νοῦς, νόου=νοῦ (ὁ)· γνώμη, ης (ἡ). -5. Detto arguto; ἀπόφθεγμα ατος (τό)· γνώμη, ης (ἡ)· λόγος, ου (ὁ). -6. Significato; νόος=νοῦς, νόου=νοῦ (ὁ). -7. Aver la sentenza in favore; νικάω=ῶ δίκην. -8. Aver sentenza contraria; ἡττάομαι=ῶμαι· ὀφλισκάνω δίκην. -9. Comporre, sputare sentenze; γνωμοτυπέω=ῶ. -10. Facile, copioso nel comporre sentenze; γνωμοτυπικός, ή, όν. -11. Chi compone sentenze; γνωμοτύπος, ον. -12. Dar sentenza; κρίσιν ποιέομαι=οῦμαι. -13. Chi ama dir sentenze; ἀποφθεγματικός, ή, όν. -14. Espresso in sentenze; ἀποφθεγματικός, ή, όν. -15. Sentenza finale; διάκρισις, σεως (ἡ)· διάγνωσις, σεως (ἡ)· διαγνώμη, ης (ἡ). -16. In forma di sentenza; γνωμικός, ή, όν. -17. In sentenza; συλλήδην. -18. Mutare sentenza; μετα-νοέω=ῶ· μετα-γιγνώσκω. -19. Parlare per sentenze; γνωμολογέω=ῶ. -20. Che parla per sentenze; γνωμολόγος, ον. -21. Pronunciare come giudice una grande sentenza; παρα-βραβεύω. -22. Che raccoglie sentenze; γνωμολόγος, ον. -23. Ricco di sentenze; πολυγνώμων, ον. -24. Senza sentenza; ἄκριτος, ον.

Sentenziale; *add.* ἀποφθεγματικός, ή, όν.

Sentenzialmente; *avv.* V. Sentenziosamente.

Sentenziare; *v. att.* δικάζω· τὴν διαγνώμην, τὴν διάγνωσιν, τὴν γνώμην ποιέομαι=οῦμαι (περί τινος). -2. Condannare per sentenza; κατα-κρίνω.

Sentenziatore; *add.* δικαστής, οῦ (ὁ)· κριτής, οῦ (ὁ).

Sentenzieggiare; *v. intr.* γνωμικῶς λέγω, γράφω· γνωμολογέω=ῶ.

Sentenzievolmente; *avv.* καταχριτῶς· δικαστικῶς.

Sentenziosamente; *avv.* φρονίμως· ἀφοριστικῶς· βραχέως· γνωμικῶς· βαρέως. -2. Parlare sentenziosamente; γνωμολογέω=ῶ. -3. Che parla sentenziosamente; γνωμολόγος, ον. -4. Atto, solito a parlare sentenziosamente; γνωμολογικός, ή, όν.

Sentenzioso; *ddd.* ἀποφθεγματικός, ή, όν· γνωμικός, ή, όν· γνωμολογικός, ή, όν· γνωμολόγος, ον· γνωμονικός, ή, όν.

Sentiere, Sentiero, Sentieri; *s. m.* ἀτραπός, οῦ (ἡ)· τρίβος, ου (ἡ)· στίβος, ου (ὁ)· στιβία, ας (ἡ). -2. Cammino; ὁδός, οῦ (ἡ).

Sentieruolo; Sentieruzzo; } *s. m. dim.* στενὴ ἀτραπός, οῦ (ἡ).

Sentimento; *s. m.* αἴσθησις, σεως (ἡ). -2. Organo della sensazione; ὄργανον, ου (τό). -3. Intelletto; νόος=νοῦς, νόου=νοῦ (ὁ). -4. Opinione; γνώμη, ης (ἡ)· δόξα, ης (ἡ). -5. Indizio; ἄγγελμα, ατος (τό)· ἀγγελία, ας (ἡ). -6. Agire con bassi sentimenti; ἀπειροκαλέομαι=οῦμαι. -7. Che ha bassi sentimenti; μικρόφρων, ον. -8. Appartenente al cambiamento di sentimenti; μετανοητικός, ή, όν. -9. Di sentimenti contrari; ἀντίνοος=ους, οον=ουν. -10. Essere di contrario sentimento; ἀντι-νοέω=ῶ. -11. Che ha sentimenti delicati; ἁπαλόφρων, ον. -12. Di sentimenti elevati; ὑπέρφρων, ον. -13. Essere di sentimenti grossolani; κναπτεύομαι. -14. Avere nobili sentimenti; ἀγαθογνωμονέω=ῶ. -15. Che ha nobili, alti sentimenti; μεγαλογνώμων, ον. -16. Che ha particolari sentimenti; ἰδιοπαθής, ές. -17. Che produce sentimento opposto; ἀντιπαθής, ές. -18. Essere di uno stesso sentimento; συμ-φρονέω=ῶ. -19. Uscire dal sentimento; παρα-φρονέω=ῶ.

Sentina; *s. f.* ἄντλον, ου (τό)· ἄντλος, ου (ὁ)· ἀφεδρών, ῶνος (ὁ).

Sentinella; *s. f.* φρουρητήρ, ῆρος (ὁ)· φρουρήτωρ, ορος (ὁ)· φρουρός, οῦ (ὁ)· φύλαξ, ακος (ὁ). -2. Far la sentinella; φρουρέω=ῶ.

Sentire; *v. att.* αἰσθάνομαι. -2. *Del gusto:* γεύομαι. -3. *Dell'odorato;* ὀσφραίνομαι. -4. *Del tatto;* ἅπτομαι. -5. *Della vista;* ὁράω=ῶ. -6. Accorgersi; κατα-νοέω=ῶ· ἐν-νοέω=ῶ. -7. Conoscere; συν-ίημι· κατα-λαμβάνω. -8. Credere, stimare; νομίζω. -9. Partecipare; μετ-έχω. -10. Udire; ἀκούω· προσ-λαμβάνω· κατα-λαμβάνω· συν-ίημι. -11. Di alto

Digitized by Google

sentire; μεγαλόφρων, ον. -12. Avere grande, alto sentire; μεγαλοφρονέω-ῶ. -13. Di troppo alto sentire; ὑπέρφρων, ον. -14. Avere basso sentire; μικροψυχέω-ῶ. -15. Capace di sentire; αἰσθητικός, ή, όν. -16. Sentir chiaramente; δι-αισθάνομαι. -17. Sentire con; συν-αισθάνομαι· συμ-παθέω-ῶ. -18. Che sente con; συμπαθής, ές. -19. Aver conformità di sentire, e patire; συμπαθέω-ῶ. -20. *N. pass.* Destarsi; ἀν-αγείρομαι. -21. *Riferito alla sanità corporale;* ἐμαυτὸν ἔχω.

Sentita; *s. f.* αἴσθησις, σεως (ἡ). -2. Astuzia; πανουργία, ας (ἡ)· δεινότης, ητος (ἡ).

Sentitamente; *avv.* περυλαμέως· φρονίμως.

Sentito; *add.* ἠκουσμένος, η, ον. -2. Accorto; εὐ-λαβής, ές· φρόνιμος, ον· νουνεχής, ές.

Sentore; *s. m.* V. Sentimento. -2. Rumore; ψόφος, ου (ὁ). -3. Avviso; φήμη, ης (ἡ)· ἀκουή, ῆς (ἡ)· ἀγγελία, ας (ἡ). -4. Odore; ὀσμή, ῆς (ἡ).

Senza; *prep.* ἄνευ· χωρίς· ἔξω· δίχα. -2. Essere senza; δέομαι. -3. Che è senza; ἄπορος, ον· ἐν-δεής, ές· οὐ μετέχων, ουσα, ον (τινος). -4. Senza che; πλήν· ὅτι. -5. Senza più, *solamente;* μόνον. -B'. *Subito;* συνεχῶς· συνεχές. -6. Senza altro; ἁπαξαπλῶς.

Sepale; *s. m.* V. Siepe.

Separabile; *add.* χώριστος, ον· τμητός, ή, όν· ἀφαίρετος, η, ον· διαίρητος, ον.

Separamento; *s. m.* e

Separabilità; *s. f.* χώρισις, σεως (ἡ)· χωρισμός, οῦ (ὁ)· διάλυσις, σεως (ἡ)· διάζευσις, σεως (ἡ)· διάκρισις, σεως (ἡ).

Separare; *v. att.* χωρίζω· δια-χωρίζω· δι-αίρω· δια-ζεύγνυμι. -2. Atto a separare; ἀποκριτικός, ή, όν· διακριτικός, ή, όν. -3. Separare insieme; συν-δια-κρίνω.

Separatamente; Separativamente; *avv.* χωρίς.

Separativo; *add.* διαχωρίζων, ουσα, ον· ἀποκριτικός, ή, όν· διακριτικός, ή, όν.

Separato; *p. pass.* χωριστός, ή, όν· διακριτός, ή, όν. -2. Non separato; ἄκριτος, ον.

Separatore e Separatorio; *add.* V. Separativo.

Separazione; *s. f.* V. Separamento.

Sepellire; *v. att.* V. Seppellire.

Sepolcrale; *add.* ἐπιτάφιος, ον. -2. Lapide sepolcrale; σῆμα, ατος (τό)· στήλη, ης (ἡ).

Sepolcreto; *s. m.* πολυάνδριον, ου (τό).

Sepolcro; *s. m.* τάφος, εος-ους (τό)· τύμβος, ου (ὁ)· τάφη, ης (ἡ). -2. Dar sepolcro; θάπτω. -3. Indegno di sepolcro; ἄθαπτος, ον. -4. Privo di sepolcro; ἄταφος, ον· ἄθαπτος, ον.

Sepolto; *p. pass.* ταφθείς, εῖσα, έν. -2. Non sepolto; ἄταφος, ον· ἄθαπτος, ον. -3. Occulto; κρυπτός, ή, όν· κρύφιμος, ον· κρύφιος, ον - α, ον.

Sepoltura; *s. f.* V. Sepolcro. -2. L'atto del seppellire; τάφη, ης (ἡ)· ἐκφορά, ᾶς (ἡ).

Seppellimento; *s. m.* V. Sepoltura.

Seppellire; *v. att.* θάπτω· κατα-θάπτω· ἐκ-φέρω· κηδεύω. -2. Seppellire entro; ἐγ-κατα-θάπτω· ἐγ-κηδεύω. -3. Seppellire dirimpetto; ἀντι-θάπτω. -4. Seppellire insieme; συγ-κατα-θάπτω. -5. Nascondere; ἀπο-κρύπτω.

Seppellitore; *add.* ταφεύς, έως (ὁ).

Seppellizione; *s. f.* τάφη, ης (ἡ)· ἐκφορά, ᾶς (ἡ).

Seppia; *s. f.* σηπία, ας (ἡ)· σηπιάς, άδος (ἡ).

Septico; *add.* σηπτήριος, α, ον· σηπτικός, ή, όν.

Sepulcrale; *add.* V. Sepolcrale.

Sepulcro; *s. m.* V. Sepolcro.

Sepulto; *p. pass.* V. Sepolto.

Sepultura; *s. f.* V. Sepoltura.

Sequela; *s. f.* V. Successo. -2. V. Seguito.

Sequente; *add.* V. Seguente.

Sequestramento; *s. m.* V. Sequestro.

Sequestrare; *v. att.* χωρίζω· δια-χωρίζω· ἀπο-χωρίζω. -2. Staggire; μεσεγγυάω-ῶ· ἐπίτροπον, ἐξ ἐπιτροπῆς δι-οικέω-ῶ (τι)· ἐν-εχυράζω.

Sequestrazione; *s. f.* e

Sequestro; *s. m.* μεσεγγύη, ης (ἡ)· ἐνεχυρασία, ας (ἡ)· ἐνεχυρασμός, οῦ (ὁ).

Sera; *s. f.* ἑσπέρα, ας (ἡ)· ἕσπερος, ου (ὁ)· δείλη, ης (ἡ)· τελευταία ἡμέρα, ας (ἡ). -2. Notte; νύξ, νυκτός (ἡ). -3. Farsi sera; συσκοτάζει· ἑσπέρα γίγνεται. -4. In sulla sera; ἀκρέσπερος, ον· *avv.* ἀκρέσπερον. -5. A sera; πρὸς ἑσπέραν· περὶ δείλην.

Seracinesca; *s. f.* V. Saracinesca.

Serafico; *add.* σεραφικός, ή, όν *G. M.*

Serafino; Serafo; *s. m.* σέραφ (τό)· *pl.* σεραφίμ (τά) *ind.*

Serale; *add.* ἑσπέριος, ον· ἑσπερινός, ή, όν.

Serata; *s. f.* δείλη, ης (ἡ). -2. Far serata; συγ-γίγνομαι τῆς ἑσπέρας (τινι).

Serbabile; *add.* φυλακτέος, α, ον.

Serbanza; *s. f.* V. Serbo.

Serbare; *v. att.* φυλάττω· ἀπο-τίθημι· περι-στέλλω· τηρέω-ῶ. -2. Differire; ἀνα-βάλλομαι. -3. Ritenere; δια-φυλάττω.

Serbatojo; *s. m.* ἀποθήκη, ης (ἡ)· ὑποδοχή, ῆς (ἡ)· ἐκδοχεῖον, ου (τό). -2. Per ingrassar polli; σιτευτήριον, ου (τό). -3. Per pesci; ἰχθυοτροφεῖον, ου (τό).

Serbatojo; *add.* V. Serbabile.

Serbatore; *add.* συνθηκοφύλαξ, ακος (ὁ, ἡ).

Serbevole; *add.* V. Serbabile.

Serbo; *s. m.* φυλακή, ῆς (ἡ). -2. Mettere in serbo; V. Serbare.

Serena; *s. f.* V. Sirena.

Serenare; *v. att.* αἰθριάζω· δι-αιθριάζω· γαληνίζω· γαληνόω-ῶ. -2. Tranquillare; φαιδρύνω· φαιδρόω-ῶ· εὐφραίνω· εὐθυμίαν παρ-έχω (τινι). -3. *Intr.* Divenir sereno; ἀπ-αιθριάζομαι· δι-αιθριάζομαι.

Serenata; *s. f.* V. Sereno.

Serenità; *s. f.* e

Sereno; *s. m.* γαληνότης, ητος (ἡ)· εὐδία, ας (ἡ)· αἰθρία, ας (ἡ). -2. Tranquillità; φαιδρόν, οῦ (τό)· ἱλαρότης, ητος (τό)· εὐθυμία, ας (ἡ).

Sereno; *add.* αἴθριος, ον· εὔδιος, ον· γαληνός, ή, όν. -2. Lieto; φαιδρός, ά, όν· ἱλαρός, ά, όν· εὔθυμος, ον. -3. Far sereno; V. Serenare. -4. Affatto sereno; δίαιθρος, ον. -5. Farsi sereno; V. Serenare § -3.

Serfaccenda; *add.* V. Faccendone.

Serfedocco; *add.* V. Sciocco.

Sergente; *s. m.* δορυφόρος, ου (ὁ)· ῥαβδοῦχος, ου (ὁ)· ῥαβδοφόρος, ου (ὁ). -2. Servente; ὑπηρετής, ές· θεράπων, οντος (ὁ)· δοῦλος, ου (ὁ). -3. Soldato a piè; πεζής, οῦ (ὁ). -4. *Grado militare;* διαδάρχης, ου (ὁ).

Sergoncello; *s. m.* V. Crescione.

Sergozzone; *s. m.* κόνδυλος, ου (ὁ).

Seriamente; *avv.* V. Seriosamente.

Serico; *add.* σηρικός, ή, όν.

Digitized by Google

Serie; *s. f.* εἱρμός, οῦ (ὁ)· συνειρμός, οῦ (ὁ)· σύνταξις, εως (ἡ)· διάθεσις, εως (ἡ).
Serietà; *s. f.* σπουδαιότης, ητος (ἡ)· σεμνότης, ητος (ἡ)· βαρύτης, ητος (ἡ)· σπουδή, ῆς (ἡ).
Serio; *add.* σπουδαῖος, α, ον· σεμνός, ή, όν· βαρύς, εῖα, ύ. -2. Eccessivamente serio; ὑπέρσεμνος, ον· ὑπέρσπουδος, ον.
Seriosamente; *avv.* σπουδαίως.
Serioso; *add.* V. Serio.
Sermente; *s. m.* e
Sermento; *s. m.* κλῆμα, ατος (τό)· οἰνάς, άδος (ἡ). -2. Fatto di sermenti; κλημάτινος, η, ον.
Sermentoso; *add.* κληματικός, ή, όν· κλημάτινος, η, ον· κληματώδης, ες.
Sermesta; *add.* πολυπράγμων, ον.
Sermestola; *add.* ἠλίθιος, ον· ἀνόητος, ον.
Sermocinale; *add.* παραινετικός, ή, όν· δημηγορικός, ή, όν.
Sermocinare; *v. intr.* V. Sermonare.
Sermocinazione; *s. f.* δημηγορία, ας (ἡ)· παραίνεσις, σεως (ἡ)· ὁμιλία, ας (ἡ).
Sermocinatore; *add.* V. Sermonatore.
Sermollino; *s. m. T. bot.* ἕρπυλος, ου (ὁ)· ἕρπυλλον, ου (τό). -2. Fatto con sermollino; ἑρπύλλινος, ον.
Sermonare; *v. intr.* δημηγορέω· ὁμιλέω· παραινέω.
Sermonale; *s. m.* ἱερῶν λόγων βίβλιον, ου (τό).
Sermonatore; *add.* δημοδιδάσκαλος, ον· ἱερολόγος, ον· δημηγόρος, ον.
Sermoncello; **Sermoncino**; *s. m. dim.* λογάριον, ου (τό).
Sermone; *s. m.* λόγος ἱερός, ου (ὁ)· δημηγορία, ας (ἡ)· παραίνεσις, σεως (ἡ). -2. Ragionamento; λόγος, ου (ὁ). -3. Idioma; διάλεκτος, ου (ἡ)· γλῶσσα, ης (ἡ).
Sermoneggiare; *v. intr.* V. Sermonare.
Sermonetto; *s. m.* V. Sermoncino.
Sermoniere; *add.* V. Sermonatore.
Serocchia; *s. f.* Sorella.
Serosità; *s. f.* V. Sierosità.
Seroso; *add.* V. Sieroso.
Serotinamente; *avv.* ὀψέ.
Serótine e **Serótino**; *add.* ὄψιμος, ον· ὄψιος, ον· βραδύς, εῖα, ύ.
Serpato; *add.* ποίκιλος, ον.
Serpe; *s. c.* ὄφις, εως (ἡ)· ἔχιδνα, ης (ἡ). -2. Allevarsi la serpe in seno; ὄφιν ἐν τῷ κόλπῳ θάλπω. -3. Che ha serpi per chioma; ὀφιόθριξ, τριχος (ὁ, ἡ, τό)· ὀφιοπλόκαμος, ον. -4. Che ha coda di serpe; ὀφίουρος, ον. -5. Che ha collo di serpe; ὀφιόδειρος, ον. -6. Divoratore di serpi; ὀφιοβόρος, ον· ὀφιοφάγος, ον. -7. Che ha faccia di serpe; ὀφιοπρόσωπος, ον. -8. Che fa guerra ai serpi; ὀφιομάχης, ου (ὁ)· ὀφιόμαχος, ον. -9. Morso da serpi; ὀφιόδηκτος, ον. -10. Nato da serpi; ὀφιογενής, ές. -11. Nutrito da serpi; ὀφιότροφος, ον. -12. Schiatta di serpi; ἐχιδναῖον γέννημα, ατος (τό). -13. Simile a serpe; ὀφιοειδής, ές· ὀφιώδης, ες. -14. Che uccide serpi; ὀφιοκτόνος, ον. -15. Serpe d'acqua; ὕδρα, ας (ἡ)· -16. Ogni serpe ha il suo veleno; ἐνεστὶ καὶ μυρμηκὶ χόλος.
Serpeggiamento; *s. m.* κάμψις, εως (ἡ)· καμπή, ῆς (ἡ)· κύρτωσις, σεως (ἡ)· ἑρπηδών, όνος (ὁ)· ἑλιγμός, οῦ (ὁ).
Serpeggiante; *p. pres.* ἑρπετός, ή, όν· κάμπυλος, ον· πολυκάμπτης, ου (ὁ)· πολυέλικτος, ον.
Serpeggiare; *v. intr.* ἑρπίζω· ἕρπω· ἑλίττομαι· κολπόομαι-οῦμαι.
Serpeggiato; *add.* κάμπυλος, ον· πολυέλικτος, ον. -2. Picchiettato; ποίκιλος, ον.
Serpellino; *s. m.* V. Scerpellino.
Serpentaria; *s. f. T. bot.* δρακόντιον, ου (τό).
Serpentario; *s. m.* ὀφιοῦχος, ου (ὁ).
Serpente; *s. m.* V. Serpe.
Serpentello; *s. m. dim.* ὀφίδιον, ου (τό)· ἐχίδνιον, ου (τό).
Serpentifero; *add.* ὀφιοῦχος, ον.
Serpentiforme; *add.* ὀφιοειδής, ές· ὀφιώδης, ες.
Serpentile; *add.* V. Serpentino.
Serpentina; *s. f. Sorta di pietra*; ὀφίτης, ου (ὁ).
Serpentinamente; *avv.* V. Velenosamente.
Serpentino; *s. m.* V. Serpentina.
Serpentino; *add.* ὀφιώδης, ες· ὀφιοειδής, ές· ἐχιδναῖος, α, ον. -2. Mordace; δηκτικός, ή, όν.
Serpentoso; *add.* ὀφιοῦχος, ον.
Serpentuto; *add.* ὀφιόθριξ, τριχος (ὁ, ἡ, τό)· ὀφιοπλόκαμος, ον.
Serpere; *v. intr.* ἕρπω· ἑρπίζω.
Serpetta; **Serpetto**; **Serpicella**; **Serpicina**; **Serpicino**; *s. f. dim.* ὀφίδιον, ου (τό).
Serpicolato; *add.* V. Serpeggiato.
Serpigine; *s. f.* λειχήν, ῆνος (ὁ).
Serpiginoso; *add.* λειχηνιάων, ουσα, ον.
Serpigno; *add.* V. Serpentino.
Serpillo; **Serpollino**; **Serpollo**; *s. m.* V. Sermolino.
Serposo; *add.* V. Serpentoso.
Serqua; **Serquettina**; *s. f.* δωδεκάς, άδος (ἡ).
Serra; *s. f.* V. Sega. -2. *Luogo stretto*; στενά, ῶν (τά)· στενοπορία, ας (ἡ)· στενοπορά, ᾶς (ἡ). -3. Riparo; χῶμα, ατος (τό). -4. Calca; ὄχλος, ου (ὁ)· θόρυβος, ου (ὁ). -5. Impeto; ὁρμή, ῆς (ἡ). -6. Importunità; ὠθισμός, οῦ (ὁ)· ὠσμός, οῦ (ὁ).
Serraglia; *s. f.* e
Serraglio; *s. m.* ἕρκος, εος-ους (τό). -2. Di fiere; ζωοτροφεῖον, ου (τό). -3. Di donne; γυναικεῖον, ου (τό).
Serrame; *s. m.* κλεῖθρον, ου (τό)· κλεῖστρον, ου (τό).
Serramento; *s. m.* ἀπόκλεισις, σεως (ἡ)· κατάκλεισις, σεως (ἡ).
Serrare; *v. att.* φράσσω· κλείω· κατα-κλείω. -2. Contenere; κατ-έχω· συμ-περι-λαμβάνω. -3. Impedire; κωλύω. -4. Incalzare; ἐπ-αίγω. -5. Occultare; ἀπο-κρύπτω. -6. Terminare; ἐπι-τελέω· ὁρίζω. -7. Serrare il basto, i panni; ἐπ-αίγω· πιέζω. -8. Serrare la lettera; ἐπιστολὴν ἐπι-σφαγίζω. -9. Serrar fuori; ἐκ-βάλλω. -10. Serrare gli occhi, la bocca; μύω. -11. Serrar le schiere; οὐραγέω· ἀπ-ουραγέω. -12. Serrarsi addosso, attorno; ἐπ-έρχομαι· εἰς-βιάζω.
Serrata; *s. f.* καταράκτης, ου (ὁ).
Serratamente; *avv.* στενῶς.
Serrato; *add.* κλειστός, ή, όν. -2. Fitto; πυκνός, ή, όν. -3. Compendioso; σύντομος, ον· βραχύς, εῖα, ύ. -4. Congelato; πηκτός, ή, όν.

Digitized by Google

Serratura; *s. f.* V. Serrame. -2. Suggello; σφραγίς, ίδος (ἡ)· κορωνίς, ίδος (ἡ).
Sersaccente; *add.* V. Saccentuzzo.
Serto; *s. m.* στέφανος, ου (ὁ).
Servabile; *add.* σώσιμος, ον.
Servaggio; *s. m.* V. Servitù.
Servamento; *s. m.* τήρησις, σεως (ἡ)· διατήρησις, σεως (ἡ)· συντήρησις, σεως (ἡ)· φυλακή, ῆς (ἡ).
Servare; *v. att.* V. Conservare.
Servatore; *add.* σώζων, ουσα, ον· φυλάττων, ουσα, ον.
Servente; *s. m.* V. Servo.
Servetta; Servicciuola; Servicella; Servicina; } *s. f. dim.* δουλάριον, ου (τό)
Servidorame; *s. m.* δουλεία, ας (ἡ)· οἰκέται, ῶν (οἱ)· θεράποντες, όντων (οἱ)· οἱ περί τινος.
Servidore; Serviente; } *s. m.* V. Servo.
Servigetto; *s. m. dim.* πραγμάτιον, ου (τό).
Servigiale; *add.* θεράπων, οντος (ὁ)· θεράπαινα, ης (ἡ).
Servigio; *s. m.* δουλεία, ας (ἡ)· δουλοσύνη, ης (ἡ)· δούλευμα, ατος (τό). -2. Operazione; ἔργον, ου (τό). -3. Beneficio; εὐεργεσία, ας (ἡ)· ὠφέλεια, ας (ἡ). -4. Faccenda; πρᾶγμα, ατος (τό). -5. Servigio divino; θεολατρεία, ας (ἡ). -6. Cambiar servigio con servigio; ἀντι-δουλεύω. -7. Fare un servigio pubblico; λειτουργέω-ῶ. -8. Fare insieme un servigio pubblico; συλ-λειθουργέω-ῶ. -9. Far servigi con; συν-διακονέω-ῶ. -10. Essere licenziato dal servizio militare; ἀπο-στρατεύω. -11. Prestar un servigio; διακονέω-ῶ. -12. Rendere servigio per servigio; ἀντι-θεραπεύω. Spettante al servigio; διακονικός, ή, όν. -13. Servigio volontario; ἐθελοδουλεία, ας (ἡ).
Servigiuolo; Servigiuzzo; } *s. m. dim.* V. Servigetto.
Servile; *add.* δουλικός, ή, όν· δούλειος, α, ον· δουλοπρεπής, ές· ἀνδραποδώδης, ες· ἀνελεύθερος, ον.
Servilemente; *avv.* Servilmente.
Servilità; *s. f.* δουλοπρέπεια, ας (ἡ)· δουλοπρεπές, εος-ους (τό)· ἀνδραποδωδία, ας (ἡ).
Servilmente; *avv.* δουλοπρεπῶς· ἀνδραποδώδως· δουλικῶς.
Servimento; *s. m.* δουλεία, ας (ἡ).
Servire; *v. intr.* ὑπ-ηρετέω-ῶ· ὑπ-ουργέω-ῶ· διακονέω-ῶ· δουλεύω· παρα-θράω-ῶ (τινι)· θεραπεύω (τινα). -2. Essere utile; λυσιτελέω-ῶ· ὠφελέω-ῶ (τινα). -3. Restituire; ἀντι-δίδωμι. -4. Servir per mercede; μισθοφορέω-ῶ. -5. Servire come soldato; στρατεύομαι. -6. Servire a cavallo; ἱππεύω. -7. Servire a piedi; πεζεύω. -8. Servir male; παρα-διακονέω-ῶ (τινι). -9. Servire mutuamente; ἀντι-δουλέω-ῶ. -10. Che serve reciprocamente; ἀντιδιάκονος, ον. -11. Servire con, nel medesimo tempo; συλ-λατρεύω. -12. Servire volontariamente; ἐθελοδουλέω-ῶ. -13. Che serve volontariamente; ἐθελόδουλος, ον. -14. Chi da sè stesso si serve; αὐτοδιάκονος, ον. -15. *N. pass.* χράομαι-ῶμαι.
Serviso; *s. m.* V. Servigio.
Servito; *s. m.* V. Servigio. -2. Muta di vivande; τῶν ἐδεσμάτων φορά, ᾶς (ἡ)· περιφορά, ᾶς (ἡ)· τράπεζαι, ῶν (αἱ). -3. Il primo servito; πρῶται τράπεζαι, ῶν (αἱ).
Servitorame; *s. m.* V. Servidorame.
Servitore; *s. m.* V. Servo.
Servitorello; Servitorino; } *s. m. dim.* δουλάριον, ου (τό).
Servitù; Servitudine; Servizia; } *s. f.* V. Servizio.
Serviziale; *s. m.* κλιστήρ, ῆρος (ὁ)· κλιστήριον, ου (τό).
Serviziario; *add.* V. Servo.
Servizio; *s. m.* V. Servigio.
Serviziuccio; *s. m. dim.* V. Servigetto.
Servo; *s. m.* δοῦλος, ου (ὁ)· θεράπων, οντος (ὁ)· θεράπαινα, ης (ἡ)· ἀνδράποδον, ου (τό)· θεραπευτής, οῦ (ὁ)· θής, θητός (ὁ)· ὑπηρέτης, ου (ὁ)· λατρευτής, οῦ (ὁ)· διάκονος, ου (ὁ)· οἰκέτης, ου (ὁ)· παῖς, παιδός (ὁ)· θεραπαινίς, ίδος (ἡ)· οἰκέτις, ιδας (ἡ). -2. Essere servo; ἀκολουθέω-ῶ· δουλεύω. -3. Senza servi; ἄδουλος, ον.
Servo; *add.* V. Servile.
Sesamo; *s. m.* σήσαμον, ου (τό). -2. Cosperso di sesamo; σησαμόπαστος, ον. -3. Fatto di sesamo; σησαμαῖος, α, ον· σησάμινος, ον· σησαμίτης, ου (ὁ). -4. Preparato con sesamo; σησαμόεις, εσσα, εν. -5. Simile a sesamo; σησαμειδής, ές· σησαμώδης, ες.
Sesamoide; *s. f.* σησαμίς, ίδος (ἡ).
Sescalco; *s. m.* V. Siniscalco.
Seseli e Seselio; *s. m.* σίσελι, εος-ους (τό)· σίσελις, εως (ἡ).
Sesquialtero; *add.* ἡμιόλιος, α, ον· ἡμίολος, ον.
Sesquipedale; *add.* τριημιποδιαῖος, α, ον. -2. Smisurato; μέγας, μεγάλη, μέγα· ὑπερμεγέθης, ες· ἄμετρος, ον.
Sesquiquarto; *add.* ἐπιτέταρτος, ον.
Sesquiquinto; *add.* ἐπίπεμπτος, ον.
Sesquisesto; *add.* ἔφεκτος, ον.
Sesquisettimo; *add.* ἐφέβδομος, ον.
Sesquiterzo; *add.* ἐπίτριτος, ον.
Sessagenario; *add.* ἑξηκονταέτης, ες· ἑξηκοντούτης, ες.
Sessagesima; *s. f.* ἑξηκοστή, ῆς (ἡ).
Sessagesimo; *add.* ἑξηκοστός, ή, όν.
Sessagono; *s. m.* V. Sessangolo.
Sessangolare; *add.* ἑξαγώνιος, ον· ἑξάγωνος, ον.
Sessangolo; *s. m.* ἑξάγωνον, ου (τό). -2. Formare un sessangolo; ἑξαγωνίζω.
Sessanta; *add. num.* ἑξήκοντα. -2. Sessanta volte; ἑξηκοντάκις.
Sessantamila; *add. num.* ἑξακισμύριοι, αι, α.
Sessantanovesimo; *add.* ἑξακοστὸς ἔνατος, ον.
Sessantaquattresimo; *add.* ἑξακοστὸς τέταρτος, η, ον.
Sessantesimo; *add.* V. Sessagesimo.
Sessantina; *s. f.* ἑξηκοντάς, άδος (ἡ).
Sessenio; *s. m.* ἑξαετία, ας (ἡ).
Sessile; *add.* καθήμενος, η, ον.
Sessione; *s. f.* συνεδρίασις, σεως (ἡ)· συνεδρεία, ας (ἡ)· συνέλευσις, σεως (ἡ)· σύνοδος, ου (ἡ).
Sessitura; *s. f.* παρυφή, ῆς (ἡ). -2. Avere poca sessitura; ὄμουσός εἰμι.
Sesso; *s. m.* γένος, εος-ους (τό). -2. Mascolino; ἀρρενικὸν γένος, εος-ους (τό). -3. Femminile; γυναικεῖον γένος, εος-ους (τό). -4. Ano; πρωκτός, οῦ (ὁ).
Sessuale; *add.* γενετικός, ή, όν.
Sesta e Seste; *s. f.* διαβήτης, ου (ὁ).
Sestajo; *s. m.* ξίστης, ου (ὁ).

Digitized by Google

Sestangolo; *s. m.* ἑξάγωνον, ου (τό).
Sestante; *s. m.* ἑξᾶς, ᾶντος (ὁ).
Sestare; *v. att.* ταλαντεύω· σταθμάομαι.
Sestario; *s. m.* V. Sestajo.
Seste; *s. f.* V. Sesta.
Sesterzio; *s. m.* νούμμιον, ου (τό)· νοῦμμος, ου (ὁ).
Sestiero e Sestiere; *s. m.* V. Sestajo.
Sesto; *s. m.* τάξις, εως (ἡ)· κόσμος, ου (ὁ). -2. Misura; μέτρον, ου (τό). -3. Dar sesto; ἐγκοσμέω· δια-τάττω.
Sesto; *add.* ἕκτος, η, ον.
Sestodecimo; *add.* ἑκτὸς καὶ δέκατος, η, ον.
Sestuplo; *add.* ἑξαπλάσιος, α, ον· ἑξαπλόος-οῦς, όον-οῦν.
Seta; *s. f.* σηρικόν, οῦ (τό)· βόμβυξ, υκος (ὁ). -2. Di seta; σηρικός, ή, όν· βομβύκινος, ον. -3. Mercante di seta; σηρικοπώλης, ου (ὁ). -4. Simile a seta; βομβυκοειδής, ές. -5. Tessitore in seta; σηρικοδιαστής, οῦ (ὁ)· σηρικόπλοκος, ον.
Setaceo; *add.* σηρικοειδής, ές.
Setajuolo; *s. m.* σηρικοπώλης, ου (ὁ)· τῶν σηρικῶν ἔμπορος, ου (ὁ).
Setanasso; *s. m.* V. Satanasso.
Setata; *s. f.* δεινὴ δίψα, ης (ἡ).
Sete; *s. f.* δίψα, ης (ἡ)· δίψησις, σεως (ἡ)· δίψος, εος-ους (τό). -2. Aver sete; διψάω-ῶ. -3. Che eccita sete; διψητικός, ή, όν. -4. Che eccita grande sete; πολυδίψιος, ον· πολύδιψος, ον. -5. Morir di sete; δεινῶς κατα-διψάω-ῶ. -6. Ardente desiderio; δίψα, ης (ἡ)· ὄρεξις, εως (ἡ)· ἐπιθυμία, ας (ἡ).
Seteria; *s. f.* σηρικά, ῶν (τά).
Setificio; *s. m.* τοῦ σηρικοῦ ἐξεργασία, ας (ἡ).
Setola; *s. f.* μήρικξ, γγος (ὁ)· χαίτη, ης (ἡ).
Setolaccia; *s. f. pegg.* ἀναιδὴς χαίτη, ης (ἡ).
Setolare; *v. att.* ἀπο-μάττω.
Setolato; Setoloso; Setoluto; *add.* λάσιος, α, ον· χαιτήεις, εσσα, εν.
Setone; *s. m.* ὁρμιά, ᾶς (ἡ).
Setoso; *add.* V. Setoloso. -2. Sitibondo.
Setta; *s. f.* αἱρετισμός, οῦ (ὁ)· αἵρησις, σεως (ἡ)· ἑταιρία, ας (ἡ)· σύστημα, ατος (τό). -2. Capo di una setta; αἱρεσιάρχης, ου (ὁ)· αἱρεσίαρχος, ου (ὁ). -3. Essere capo di una setta; αἱρεσιαρχέω-ῶ. -4. Combattere per una setta; αἱρεσιομαχέω-ῶ. -5. Che combatte per una setta; αἱρεσιομάχος, ον. -6. Seguace di una setta; αἱρετιστής, οῦ (ὁ). -7. Essere seguace di una setta; αἱρετίζω· συναιρετίζω· εἰμί (μετά τινος)· φρονέω-ῶ, πράττω (τά τινος).
Settagono; *s. m.* ἑπτάγωνον, ου (τό).
Settangolare; *add.* ἑπτάγωνος, ον.
Settangolo; *s. m.* ἑπτάγωνον, ου (τό).
Settanta; *add. num.* ἑβδομήκοντα· ἑβδομήκοντα. -2. Di settant' anni; ἑβδομηκοντούτης, ου (ὁ). -3. Settanta volte; ἑβδομηκοντάκις.
Settantesimo; *add.* ἑβδομηκοστός, ή, όν.
Settario; *add.* e
Settatore; *add.* αἱρετιστής, οῦ (ὁ)· αἱρέτης, ου (ὁ)· αἱρεσιώτης, ου (ὁ)· αἱρετις, ιδος (ἡ)· στασιάστης, ου (ὁ)· στασιαστικός, ή, όν.
Sette; *add. num.* ἑπτά. -2. Sette anni; ἑπταετία, ας (ἡ). -3. Di sette anni; ἑπταετής, ές· ἑπτέτης, ου (ὁ)· ἑπτετις, ιδος (ἡ). -4. Per sette anni; ἑπταετές. -5. Sette giorni; ἑβδομάς, άδος (ἡ). -6. Di sette giorni; ἑφθήμερος, ον. -7. Che dura sette giorni; ἑπτήμερος, ον. -8. Di sette mesi; ἑπταμηνιαῖος, α, ον· ἑπτάμηνος, ον. -9. In sette maniere; ἑπταχά· ἑπταχῇ· ἑπταπλασίως· *add.* ἑπταπλάσιος, ον· ἑπταπλασίων, ον. -10. Sette volte; ἑπτάκις· ἑβδομάκις.
Settecento; *add. num.* ἑπτακόσιοι, αι, α. -2. Settecento volte; ἑπτακοσιοπλασιάκις.
Setteggiare; *v. intr.* στασιάζω.
Setteggiatore; *add.* στασιώτης, ου (ὁ)· στασιάστης, ου (ὁ).
Settembre; *s. m.* ἔνατος μήν, μενός (ὁ)· βοηδρομιών, ῶνος (ὁ).
Settembreccia; Settembresca; Settembria; *s. f.* V. Autunno.
Settemila; *add. num.* ἑπτακισχίλιοι, αι, α.
Settemplice; *add.* ἑπταπλόος-οῦς, όον-οῦν.
Settenario; *s. m.* ἑπτάς, άδος (ἡ).
Settennale; *add.* ἑπταετής, ές· ἑπτέτης, ου (ὁ)· ἑπτέτις, ιδος (ἡ).
Settennio; *s. m.* ἑπταετία, ας (ἡ).
Settentrionale; *add.* ἀρκτικός, ή, όν· βορρᾶιος, α, ον. -2. Parti settentrionali; βορεῖα, ων (τά).
Settentrione; *s. m.* ἄρκτος, ου (ἡ)· βορέας, ου (ὁ)· βορῆς, έω (ἡ). -2. Che abita l'estremo settentrione; ὑπερβόρειος, ον - α, ον· ὑπερβόρεος, ον. -3. Da settentrione; βορέαθεν· βορήθεν βορείοθεν· βόραθεν· βορρᾶθεν. -4. Opposto a settentrione; ἀνταρκτικός, ή, όν. -5. Venire da settentrione; βορρεύω. -6. Verso settentrione; βορήνδε. -7. Che si stende verso settentrione; διαβόρειος, ον - α, ον.
Settico; *add.* V. Septico.
Setticordo; *s. m.* ἑπτάχορδος, ου (ὁ).
Settiforme; *add.* ἑπταπλάσιος, α, ον· ἑπταπλασίων, ον· *avv.* ἑπταπλασίως· ἑπταχά.
Settile; *add.* V. Segabile.
Settilineo; *add.* ἑπταγράμματος, ον.
Settimana; *s. f.* ἑβδομάς, άδος (ἡ). -2. Sette anni; ἑπταετία, ας (ἡ).
Settimanario; *add.* ἑβδομαδικός, ή, όν.
Settimano; *add.* V. Settimo.
Settimèstre; *add.* ἑπταμηνιαῖος, α, ον· ἑπτάμηνος, ον.
Settimo; *add.* ἕβδομος, ον.
Settina; *s. m.* ἑπτάς, άδος (ἡ).
Settizonio; *s. m.* ἑπτάζωνον, ου (τό).
Setto; *add.* ἐσχιμένος, η, ον· μεριοθείς, εῖσα, έν.
Settore; *s. m.* τομεύς, έως (ὁ).
Settuagenario; *s. m.* ἑβδομηκοντούτης, ου (ὁ)· ἑβδομηκοντοῦτις, ιδος (ἡ).
Settuagesima; *s. f.* ἑβδομοκοστή, ῆς (ἡ).
Settuagesimo; *add.* ἑβδομοκοστός, ή, όν.
Settuplare; Settuplicare; *v. att.* ἑπταπλασιάζω.
Settuplo; *add.* ἑπταπλάσιος, α, ον· ἑπταπλασίων, ον.
Severamente; *avv.* αὐστηρῶς· χαλεπῶς· σκληρῶς.
Severare; *v. att.* V. Scevrare.
Severità; *s. f.* στυγνότης, ητος (ἡ)· σκληρότης, ητος (ἡ)· αὐστηρότης, ητος (ἡ)· τραχύτης, ητος (ἡ)· χαλεπότης, ητος (ἡ)· ἀπηνεία, ας (ἡ).
Severo; *add.* αὐστηρός, ά, όν· ἀπότομος, ον· ἀκριβής, ές· τραχύς, εῖα, ύ· σκληρός, ά, όν· χαλεπός, ή, όν· πικρός, ά, όν.
Sevizia; *s. f.* V. Crudeltà.
Sevo; *s. m.* στέαρ, ατος (τό).
Sevrare; *v. att.* V. Scevrare.

Digitized by Google

Sezionare; *v. att.* τέμνω· ἀνα-τέμνω.
Sezione; *s. f.* τομή, ῆς (ἡ)· ἀνατομή, ῆς (ἡ)· ἀνάτημα, ατος (τό).
Sezzajo; Sezzo; } *add.* V. Ultimo.
Sfaccendato; *add.* σχολαῖος, α, ον· ἀπράγμων, ον· ἀργός, ή, όν. -2. Inutile; ἄχρηστος, ον. -3. Essere sfaccendato; ἀργέω-ῶ. -B'. Inutile; ἀργιο-ματεοῦμαι *(med.)*.
Sfaccettare; *v. att.* θηγέω-ῶ· ἀκονάω-ῶ.
Sfaccettatura; *s. f.* θῆξις, εως (ἡ)· λείωσις, σεως (ἡ).
Sfacchinare; *v. intr.* πονέω-ῶ.
Sfacciamento; *s. m.* V. Sfacciatezza.
Sfacciataccio; *add.* V. Sfacciato.
Sfacciataggine; *s. f.* V. Sfacciatezza.
Sfacciatamente; *avv.* ἀναιδῶς· ἀναισχύντως· θρασέως· ἀκολάστως· ὑβριστικῶς.
Sfacciatello; *add.* V. Sfacciato.
Sfacciatezza; *s. f.* ἀναιδεία, ας (ἡ)· ἀναισχυντία, ας (ἡ)· θράσος, εος-ους (τό)· θρασύτης, ητος (ἡ)· ἀκολαστία, ας (ἡ)· ἀσελγεία, ας (ἡ).
Sfacciato; *add.* ἀναιδής, ές· ἀναίσχυντος, ον· ἀκόλαστος, ον· θρασύς, εῖα, ύ· ὑβριστικός, ή, όν· ὕβριστος, ον· ἀσελγής, ές. -2. Essere sfacciato; ἀναιδεύομαι· ἀνειδίζομαι.
Sfaccitudine; *s. f.* V. Sfacciatezza.
Sfacelo; *s. f.* σφάκελος, ου (ὁ).
Sfacimento; *s. m.* V. Disfacimento.
Sfaldare; *v. att.* δια-σχίζω· δια-μερίζω· δια-τέμνω.
Sfaldatura; *s. f.* διάσχισις, σεως (ἡ).
Sfaldellare; *v. att.* συ-σκευάζω. -2. Stritolare; συν-τρίβω· ἀπο-τρίβω.
Sfallare; Sfallire; } *v. intr.* ἁμαρτάνω· πλανάομαι-ῶμαι.
Sfalsare; *v. att.* δια-κρούομαι πληγήν.
Sfamare; *v. att.* χορτάζω· εὐωχέω-ῶ· κορέννυμι.
Sfamatura; *s. f.* πλησμονή, ῆς (ἡ)· κόρος, ου (ὁ).
Sfanfanare; *v. att.* καθ-αιρέω-ῶ· ἀπ-όλλυμι.
Sfangare; *v. att.* ἐκ τοῦ πήλου ἐξ-άγω. -2. Nettare dal fango; σμήχω. -3. Camminare nel fango; πηλοπατέω-ῶ.
Sfardare; *v. att.* V. Smascherare.
Sfare; *v. att.* V. Disfare.
Sfarfallone; *s. m.* μωρολογία, ας (ἡ). -2. Dire sfarfalloni; μωρολογέω-ῶ· φλυαρέω-ῶ.
Sfarinacciare; *v. att.* V. Sfarinare.
Sfarinamento; *s. m.* ἀλφιτοποία, ας (ἡ).
Sfarinare; *v. att.* ἀλφιτεύω· ἀμαθύνω· καθ-ίστημι εἰς κόνιν (τι).
Sfarzaccio; *s. m. pegg.* e
Sfarzo; *s. m.* μεγαλοπρεπεία, ας (ἡ)· πολυτέλεια, ας (ἡ)· πομπή, ῆς (ἡ)· μεγαλειότης, ητος (ἡ)· κόμπος, ου (ὁ). -2. Disprezzo V.
Sfarzosamente; *avv.* μεγαλοπρεπῶς.
Sfarzosità; *s. f.* V. Sfarzo.
Sfarzoso; *add.* μεγαλοπρεπής, ές· μεγαλεῖος, ον - α, ον· πολυτελής, ές· λαμπρότατος, η, ον. -2. Essere sfarzoso; μεγαλοπρεπεύομαι.
Sfasciamento; *s. m.* καθαίρεσις, σεως (ἡ).
Sfasciare; *v. att.* ἀπο-σπαργανόω-ῶ. -2. Abbattere; καθ-αιρέω-ῶ· κατα-σκάπτω· κατα-βάλλω.
Sfasciatura; *s. f.* πρίσις, σεως (ἡ).
Sfasciume; *s. m.* ἐρείπια, ων (τά).
Sfastidiare; *v. att.* ναυτίας κρατέω-ῶ.
Sfatamento; *s. m.* ἐντελισμός, οῦ (ὁ).
Sfatare; *v. att.* ἐν-τιλίζω.

Sfavillamento; *s. m.* στιλβη, ης (ἡ)· στιλβότης, ητος (ἡ)· στιλπνότης, ητος (ἡ)· μαρμαρυγή, ῆς (ἡ)· σπινθηρισμός, οῦ (ὁ).
Sfavillante; *add.* στιλπνός, ή, όν· λαμπρός, ά, όν· στίλβος, ον.
Sfavillantemente; *avv.* λαμπρῶς.
Sfavillare; *v. intr.* στίλβω· μαρμαρύσσω· ἀστράπτω σπινθηρίζω.
Sfavorire; *v. att.* δυς-νοέω-ῶ· κακονοέω-ῶ· δύσνοος, κακόνοος εἰμί (τινι)· κακόνως ἔχω (πρός τινα).
Sfegatatamente; *avv.* V. Sviscerатamente.
Sfegatato; *add.* V. Sviscerato.
Sfelato; *add.* V. Trafelato.
Sfelice; *add.* V. Infelice.
Sfendere; *v. att.* V. Fendere.
Sfenditura; *s. f.* V. Fenditura.
Sfera; *s. f.* σφαῖρα, ας (ἡ). -2. A guisa di sfera; σφαιρηδόν. -3. Simile a sfera; σφαιροειδής, ές.
Sferale; *add.* V. Sferico.
Sferetta; *s. f. dim.* σφαιρίδιον, ου (τό).
Sfericamente; *avv.* σφαιρηδόν· σφαιροειδῶς.
Sferico; *add.* σφαιροειδής, ές· σφαιρικός, ή, ον· σφαιρωτός, ή, όν.
Sferomachia; *s. f.* σφαιρομαχία, ας (ἡ).
Sferone; *s. m.* σφαιρών, ῶνος (ὁ).
Sferra; *s. f.* ἵππου παλαιούμενον ὑπόδημα, ατος (τό). -2. Vestimenti dimessi; ἱμάτιον παλαιούμενον, ου (τό). -3. Uomo dappoco; βλάξ, ακός (ἡ).
Sferrare; *v. att.* σίδηρον ἀφ-αιρέω-ῶ. -2. Sciorre; λύω.
Sferratoja; *s. f.* V. Feritoja.
Sfervorare; *v. att.* χλιαίνω.
Sfervorato; *add.* χλιαρός, ά, όν.
Sferza; *s. f.* μάστιξ, ιγος (ὁ)· πλάστιγξ, ιγγος (ὁ)· θώμιγξ, ιγγος, (ὁ)· μάραγνα, ης (ἡ)· ἱμάς, άντος (ὁ). -2. Degno di sferza; μαστιγώσιμος, ον.
Sferzare; *v. att.* μαστιγόω-ῶ· μαστιγέω-ῶ. μαστίζω· θωμίζω· κολάζω. -2. Incitare; ἀνα-κινέω-ῶ.
Sferzata; *s. f.* μαστίγωσις, σεως (ἡ).
Sferzatore; *add.* μάστικτήρ, ῆρος (ὁ)· μαστίκτωρ, ορος (ὁ).
Sfessatura; *s. f.* V. Fessura.
Sfesso; *p. pass.* ἐσχισμένος, η, ον· σχιστός, ή, όν.
Sfetteggiare; *v. att.* εἰς τομὰς μερίζω.
Sfiancamento; *s. m.* τῶν πλευρῶν ῥῆξις εως (ἡ).
Sfiancare; *v. att.* συν-ιζάνω.
Sfiancato; *add.* τῶν μήρων πεπηρωμένος, η, ον.
Sfiatamento; *s. m.* ἀτμός, οῦ (ὁ)· ἀτμίς, ίδος (ἡ)· ἀποφορά, ᾶς (ἡ)· διεπνοή, ῆς (ἡ)· διαπνοή, ῆς (ἡ)· διάπνευσις, σεως (ἡ).
Sfiatare; *v. intr.* δι-ατμίζω· ἐξ-ατμιάω-ῶ· ἐξ-ατμιδόω-ῶ· ἀπο-πνέω-ῶ· ἐξ-ατμίζομαι· δια-πνεύομαι.
Sfiatatojo; *s. m.* φυσητήριον, ου (τό).
Sfiatatura; Sfiatazione; } *s. f.* V. Sfiatamento.
Sfiato; *s. m.* V. Sfiatatojo.
Sfibbiare; *v. att.* ἀπο-περονάω-ῶ· λύω.
Sfibramento; *s. m.* ἔκλυσις, σεως (ἡ)· διάθρυψις, εως (ἡ)· ἀσθενεία, ας (ἡ)· ἀῤῥωστία, ας (ἡ)· ἀδυνασία, ας (ἡ).
Sfibrare; *v. att.* τὰς ἶνας ἀσθενόω-ῶ.
Sfibrato; *add.* ἔκλυτος, ον.
Sfida; *s. f.* Sfidamento; *s. m.* } V. Disfida.
Sfidanza; *s. f.* ἀπιστία, ας (ἡ).
Sfidare; *v att.* προ-καλέομαι-οῦμαι· συν-ωθέω-ῶ.

Digitized by Google

-2. Disanimare; τὸν θυμὸν ἐξ-αιρέω (τινος). -3. Dichiarare disperata la guarigione; τὴν σωτηρίαν ἀπο-γιγνώσκω. -4. Diffidare; ἀπιστέω.

Sfidato; *add.* προκληθείς, εῖσα, έν. -2. Sfiduciato; ἀπελπίζων, ουσα, ον· ἀπιστήσας, σασα, σαν. -3. Disperato dai medici; ἀπεγνωσμένος, η, ον.

Sfidatore; *add.* προκλητής, οῦ (ὁ).

Sfiduciato; *add.* ἀπιστῶν, οῦσα, οῦν· ἀπιστήσας, ασα, αν· ἀπελπίζων, ουσα, ον· δειλός, ή, όν.

Sfigurare; *v. att.* ἄμορφον, δύσμορφον ποιέω· διαφθείρω τὴν μορφήν.

Sfigurato; *add.* ἄμορφος, ον· δύσμορφος, ον.

Sfilacciare; *v. att.* *e*

Sfilaccicare; *v. att.* τίλλω τὰς κροκάς· ἀνα-λύω τὸν ἱστόν· μιτόω. -2. *N. pass.* τίλλομαι.

Sfilaccico; *s. m.* V. Filaccia.

Sfilare; *v. intr.* ἐκ-μηρύομαι. -2. Fare sfilare; ἐκ-μηρύω. -3. Fuggire; ἐκ-φεύγω. -4. Uscir di fila; λειποταχτέω. -5. Uscire dal suo luogo una, o più vertebre; ἀπο-γυιόω. -6. *Att.* ἐξ-έλκω. -7. Disunire lo infilato (*la corona, le perle*); δια-ζεύγνυμι.

Sfilata; *s. f.* στοῖχος, ου (ὁ)· τάξις, εως (ἡ).

Sfilatamente; *avv.* καταμόνας· σπόραδεν. -2. Disordinatamente; ἀτάκτως· ἀκόσμως.

Sfilato; *s. m.* γονόῤῥοια, ας (ἡ).

Sfilato; *add.* ἀποσκεδαννύμενος, η, ον. -2. Alla sfilata; καταμόνας.

Sfingardaggine; *s. f.* V. Infingardaggine.

Sfinge; *s. f.* σφίγξ, γγός (ἡ).

Sfinimento; *s. m.* ἀσθενεία, ας (ἡ)· ἀῤῥωστία, ας (ἡ)· ἀδυναμία, ας (ἡ)· ἀδυνασία, ας (ἡ)· λειποθυμία, ας (ἡ)· λειποψυχία, ας (ἡ).

Sfinire; *v. att.* Terminare.

Sfiocinare; *v. att.* στέμφυλα ἐξ-αιρέω.

Sfiondare; *v. intr.* σφενδονάω. -2. Lanciar campanili; ἀλαζονεύομαι· τερατεύομαι· σαλακωνεύω.

Sfiondatura; *s. f.* σφενδόνησις, σεως (ἡ). -2. Fandonia; σαλακωνεία, ας (ἡ).

Sfiorare; *v. att.* ἀπ-ανθίζω. -2. *Intr.* ἀπ-ανθέω.

Sfiorimento; *s. m.* V. Sfioritura.

Sfiorire; *v. intr.* ἀπ-ανθέω· παρ-ανθέω. -2. Perdere il meglio; ἀπ-ανθίζομαι. -3. Che sfiorisce; παρακμαστικός, ή, όν.

Sfiorito; *add.* ἀτανθιζόμενος, η, ον.

Sfioritura; *s. f.* ἀπάνθησις, σεως (ἡ)· ἀπανθισμός, οῦ (ὁ).

Sfirena; *s. f.* σφύραινα, ης (ἡ).

Sflagellare; *v. att.* V. Sfragellare.

Sfocato; *add.* ἄπυρος, ον· ἀπύρωτος, ον. -2. Raffreddato; ψυκτός, ή, όν.

Sfoderamento; *s. m.* ἐκκένωσις, σεως (ἡ)· γύμνωσις, σεως (ἡ).

Sfoderare; Sfodrare; *v. att.* ἐκ-κενόω· γυμνόω· σπάομαι· ἕλκω.

Sfogamento; *s. m.* V. Sfiatamento.

Sfogare; *v. intr.* V. Sfiatare. -2. *Att.* ἀφ-εξ-ίημι. -3. Sfogare la collera; τὸν θυμὸν πληρόω· τῷ θυμῷ χαρίζομαι.

Sfogatamente; *avv.* ῥᾳδίως· εὐμαρῶς.

Sfogato; *add.* διαπνευόμενος, η, ον. -2. Mitigato; πραυνθείς, εῖσα, έν. -3. Aperto (*del mare, dell'aria*); ἀέριος, ον = α, ον· αἰθέριος, ον = α, ον· προσήλιος, ον.

Sfogatojo; *s. m.* φυσητήριον, ου (τό).

Sfoggiare; *v. intr.* λαμπρειμονέω· ταῖς ἐσθῆσι τρυφάω· λαμπρῶς ἐν-δύομαι· καλλωπίζομαι. -2. Eccedere; μέτρου ὑπερ-βαίνω.

Sfoggiatamente; *avv.* θαυμαστῶς· ἀμέτρως· ὑπερμέτρως.

Sfoggiato; *add.* λαμπροείμων, ον· καλλοπιστής, οῦ (ὁ)· ἔξοχος, ον· ἐξαίρετος, ον. -2. Fuor di modo; ὑπέρμετρος, ον.

Sfoggio; *s. m.* πολυτελία, ας (ἡ)· ἀσελγεία, ας (ἡ)· τρυφή, ῆς (ἡ)· μεγαλυπρεπία, ας (ἡ)· λαμπρομονία, ας (ἡ)· πολυτελεῖς ἐσθῆτες, ων (αἱ).

Sfoglia; *s. f.* πέταλον, ου (τό).

Sfogliame; *s. m.* V. Sfaldatura.

Sfogliare; *v. att.* ἀπο-φυλλίζω· φυλλοκοπέω. -2. Sfaldare; δια-σχίζω. -3. *N. pass.* φυλλοβολέω· φυλλοχοέω.

Sfogliato; *add.* φυλλόχοος, οον, ουν· ἄφυλλος, ον· ἀφύλλωτος, ον.

Sfogliatura; *s. f.* ἀποφύλλισις, σεως (ἡ).

Sfoglietta; Sfogliettina; *s. f. dim.* πετάλιον, ου (τό).

Sfognare; *v. intr.* ἐκ τῆς ἀμαρίας ἐξ-ειμι, ἐξ-έρχομαι. -2. Nascere; γίγνομαι.

Sfogo; *s. m.* ἔξοδος, ου (ἡ)· ἀποῤῥοή, ῆς (ἡ)· ἀποῤῥοια, ας (ἡ)· ἐκροή, ῆς (ἡ)· ἐκβολή, ῆς (ἡ)· στόμα, ατος (τό). -2. *Delle passioni*; ἐκπλήρωσις, σεως (ἡ)· ἀποπλήρωσις, σεως (ἡ).

Sfojare; *v. att.* ἀπο-λαύω τῆς ἐπιθυμίας.

Sfolgoramento; *s. m.* ἀστραπή, ῆς (ἡ)· διαυγασμός, οῦ (ὁ)· διαύγεια, ας (ἡ)· στίλβη, ης (ἡ)· στιλπνότης, ητος (ἡ)· μαρμαρυγή, ῆς (ἡ).

Sfolgorante; *add.* ἀστράπτων, ουσα, ον· λαμπρός, ά, όν· φαναῖος, α, ον.

Sfolgorare; *v. intr.* ἀστράπτω· λάμπω. -2. Venir fuori; ἐξ-ειμι. -3. Eseguire con prestezza; σπεύδω· ταχύνω. -4. Sperperare; δια-σκεδάννυμι· δια-σκεδάζω.

Sfolgoratamente; *avv.* λαμπρῶς. -2. Molto; σφόδρα.

Sfolgorato; *add.* λαμπρός, ά, όν· διαυγής, ές. -2. Smoderato; ἄμετρος, ον· ὑπέρμετρος, ον. -3. Sollecito; σπουδαῖος, α, ον. -4. Disgraziato; ἀτυχής, ές· δυστυχής, ές. -5. Sperperato; διασκεδασμένος, η, ον.

Sfolgoreggiare; *v. intr.* V. Sfolgorare.

Sfolgorio; *s. m.* V. Sfolgoramento.

Sfondamento; *s. m.* ἐξάραγμα, ατος (τό)· τοῦ πύθμενος ἀφαίρεσις, σεως (ἡ)· ῥῆξις, εως (ἡ). -2. Uccisione; κτόνος, ου (ὁ).

Sfondare; *v. att.* τὸν πύθμενα ἀφ-αιρέω, ἐξ-αράσσω· ἐκ-κόπτω· ἐκ-κρούω. -2. Rompere; δια-ῤῥήγνυμι. -3. *Intr.* Affondare; κατα-ποντίζομαι. -4. Entrare con violenza; δι-έρχομαι. -5. Tirare con la fionda; σφενδονάω.

Sfondato; *s. m.* V. Sfondo.

Sfondato; *add.* ἀπύθμενος, ον· ἄβυσσος, ον. -2. Insaziabile; ἀπλήρωτος, ον. -3. Guasto; διαφθαρμένος, η, ον. -4. Ricco sfondato; πλουσιώτατος, η, ον. -5. Smisurato; ἄμετρος, ον.

Sfondo; *s. m.* κοίλασμα, ατος (τό).

Sfondolare; *v. att.* V. Sfondare. -2. Passare da parte a parte; δι-αρύττω. -3. Abbattere; πορθέω· ἐξ-ερημόω. -4. Cadere in fondo; κατα-δύομαι.

Sfondolatissimo; *add.* ἄμετρος, ον· ὑπέρμετρος, ον· ἀπλήρωτος, ον· ἄπληστος, ον.

Sfondolato, *add.* V. Sfondato.

Sforacchiare; *v. att.* V. Foracchiare.

Digitized by Google

Sformare; *v. att.* V. Sfigurare.
Sformatamente; *avv.* ἀμόρφως· ἀμέτρως· ὑπερμέτρως.
Sformato; *add.* ἄμορφος, ον· δύσμορφος, ον. -2. Smisurato; ἄμετρος, ον· ὑπέρμετρος, ον· ὑπερμεγεθής, ές.
Sformazione; *s. f.* ἀμορφία, ας (ἡ)· δυσμορφία, ας (ἡ)· αἰσχρότης, ητος (ἡ).
Sfornare; *v. att.* ἐκ τοῦ ἰπνοῦ ἐξ-άγω.
Sfornimento; *s. m.* στέρησις, σεως (ἡ)· ἐρήμωσις, σεως (ἡ)· γύμνωσις, σεως (ἡ)· ἀπογύμνωσις, σεως (ἡ)· ψίλωσις, σεως (ἡ).
Sfornire; *v. att.* στερέω· ἀπο-στερέω· γυμνόω· σκυλάω· σκυλεύω· ἀπο-σκευάζω.
Sfortificare; *v. att.* V. Fortificare.
Sfortuna; *s. f.* / Sfortunamento; *s. m.* } V. Infortunio.
Sfortunare; *v. att.* ἄθλιον ποιέω.
Sfortunato; / Sfortunevole; } *add.* V. Sventurato.
Sfortunio; *s. m.* V. Infortunio.
Sforzamento; *s. m.* ἀνάγκη, ης (ἡ).
Sforzare; *v. att.* ἀν-αγκάζω· κατ-αναγκάζω· βιάζομαι· δια-βιάζομαι· ἐπ-είγω· βιάζω. -2. Usare violenza; βιάζω. -3. Indebolire; ἀσθενόω. -4. *N. pass.* πειράομαι· σπουδάζω· δια-τείνομαι. -5. Sforzarsi contro; ἀντι-κατα-τείνω.
Sforzatamente; *avv.* βίᾳ· ἀναγκαίως. -2. Contro voglia; ἀκόντως· *add.* ἄκων, ουσα, ον. -3. Violentemente; βιαίως· βιαστικῶς.
Sforzato; *add.* βιαῖος, α, ον· ἠναγκασμένος, η, ον· ἀναγκαῖος, α, ον· ἀνάγκαιστος, ον. -2. Contro voglia; ἀκούσιος, ον· ἄκων, ουσα, ον. -3. Privo di forza; ἀσθενής, ές· ἄῤῥωστος, ον. -4. Ingiusto; ἄδικος, ον. -5. Straordinario; ἀηθής, ές· οὐκ εἰωθώς, υῖα, ός. -6. Marcia sforzata; δρόμος, ου (ὁ). -7. Non sforzato; ἀβίαστος, ον.
Sforzatore; *add.* βιαστής, οῦ (ὁ)· βιαῖος, α, ον· βιαστικός, ή, όν· ἀναγκαῖος, α, ον.
Sforzevolmente; *avv.* V. Sforzatamente.
Sforzo; *s. m.* πειρά, ᾶς (ἡ)· ἐγχείρημα, ατος (τό). -2. Senza sforzo; ἀκονητί· ἀκονιτί· *add.* ἀκόνιτος, ον.
Sforzosamente; *avv.* βιαίως· βιαστικῶς.
Sforzoso; *add.* ἀναγκαστήριος, α, ον· ἀναγκαστικός, ή, όν.
Sfracassamento; *s. m.* V. Fracassamento.
Sfracassare; *v. att.* V. Fracassare.
Sfracassatura; *s. f.* V. Fracassamento.
Sfracellare; / Sfragellare; } *v. att.* ῥήγνυμι· κλάω· κατα-θραύω.
Sfrangiare; *v. att.* τὸν ἱστον ἀνα-λύω.
Sfrascare; *v. intr.* φοφέω· θροέω· ῥοθέω· κυμαίνω.
Sfratare; *v. att.* ἐξ ἑταιρίας ἐξ-ελαύνω.
Sfrattare; *v. att.* ἐκ-βάλλω· φυγαδεύω. -2. *Intr.* ἐξ-ορμάω.
Sfratto; *s. m.* ἀπέλασις, σεως (ἡ)· ἐκβολή, ῆς (ἡ)· ἐκδίωξις, εως (ἡ)· φυγή, ῆς (ἡ)· ἐξόρμησις, σεως (ἡ). -2. Dare lo sfratto; V. Sfrattare.
Sfreddare; *v. att.* V. Raffreddare.
Sfregacciolare; *v. att.* V. Fregacciolare.
Sfregacciolo; *s. m.* V. Scarabocchio.
Sfregamento; *s. m.* V. Fregamento.
Sfregare; *v. att.* V. Fregare.
Sfregiare; *v. att.* τὸν καλλωπισμόν ἀφ-αιρέω. -2. Disonorare; ἀτιμάω· κατ-αισχύνω. -3. Far un taglio nel viso; πρόσωπον θραυματίζω.
Sfregio; *s. m.* πληγή, ῆς (ἡ)· οὐλή, ῆς (ἡ)· ἀμυχή, ῆς (ἡ). -2. Smacco; λώβη, ης (ἡ)· λυμή, ῆς (ἡ)· ὄνειδος, εος-ους (τό)· αἰσία, ας (ἡ). -3. Far sfregio; V. Sfregiare.
Sfrenamento; *s. m.* V. Sfrenatezza.
Sfrenare; *v. att.* ἀπο-χαλινόω. -2. *N. pass.* ἐμαυτοῦ στόμιον ἀπο-συρέω. -3. Diventare licenzioso; ἀχάλινος, ἀκόλαστος γίνομαι.
Sfrenataggine; *s. f.* V. Sfrenatezza.
Sfrenatamente; *avv.* ἀχαλινώτως· ἀκολάστως.
Sfrenatezza; *s. f.* ἀκολασία, ας (ἡ)· ἀκρασία, ας (ἡ)· ἄνεσις, σεως (ἡ).
Sfrenato; *add.* ἀχάλινος, ον· ἀχαλίνωτος, ον· ἐξήνιος, α, ον. -2. Licenzioso; ἀχάλινος, ον· ἀκόλαστος, ον· ἀκρατής, ές. -3. Eccessivo; ἄμετρος, ον· ὑπέρμετρος, ον. -4. Alla sfrenata; ἀχαλινώτως.
Sfrenazione; *s. f.* V. Sfrenatezza.
Sfrenellare; *v. att.* κυματόω· κυματίζω.
Sfriggolare e Sfrigolare; *v. intr.* ὑπο-ψοφέω.
Sfringuellare; *v. intr.* V. Cantare. -2. Parlare arditamente; παῤῥησιάζω.
Sfrizzare; *v. intr.* V. Frizzare.
Sfrombola; *s. f.* V. Frombola.
Sfrombolare; *v. intr.* σφενδονάω.
Sfrondamento; *s. m.* ἀποφύλλισις, σεως (ἡ).
Sfrondare; *v. att.* φυλλοτομέω· ἀπο-φυλλίζω· φύλλων γυμνόω, ἀπο-στερέω. -2. *Intr.* Perdere le foglie; φυλλορροέω· φυλλοβολέω.
Sfrondato; *add.* ἄφυλλος, ον· ἀφύλλωτος, ον.
Sfrondeare; *v. att.* V. Sfrondare.
Sfrontarsi; *v. rifl.* ἀπο-τολμάω· τολμάω· θρασύνομαι.
Sfrontataggine; *s. f.* V. Sfacciatezza.
Sfrontatamente; *avv.* V. Sfacciatamente.
Sfrontatezza; *s. f.* V. Sfacciatezza.
Sfrontato; *add.* V. Sfacciato.
Sfronzare; *v. att.* V. Sfrondare.
Sfruttare; *v. att.* ἀκάρπιστον, ἄκαρπον ποιέω.
Sfucinata; *s. f.* ὄχλος, ου (ὁ).
Sfuggevole; *add.* φεύγων, ουσα, ον· ἐλαφρός, ά, όν· ταχύς, εῖα, ύ· ἐξίτηλος, ον· βραχύς, εῖα, ύ. -2. Liscio; ὀλισθηρός, ά, όν· γλισχρός, ά, όν· σφαλερός, ά, όν· ἐπισφαλής, ές.
Sfuggevolezza; *s. f.* ἐξιτηλότης, ητος (ἡ)· γλισχρότης, ητος (ἡ)· βραχύτης, ητος (ἡ).
Sfuggiascamente; *avv.* V. Fuggiascamente.
Sfuggiasco; *add.* V. Fuggiasco.
Sfuggimento; *s. m.* φυγή, ῆς (ἡ).
Sfuggire; *v. att.* V. Schifare.
Sfuggito; *add.* V. Fuggitivo.
Sfulgorare; *v. intr.* V. Sfolgorare.
Sfumamento; *s. m.* ἄτμισις, σεως (ἡ)· ἀτμισμός, οῦ (ὁ). -2. Apparenza; εἶδος, εος-ους (τό).
Sfumare; *v. att.* ἀτμίζω· ἀτμιάω· ἀπ-ατμίζω. -2. Svanire; ἀφανίζομαι· δι-ἱρχομαι. -3. Unire i colori; κατ-αχριάω.
Sfumatezza; *s. f.* ὠχρίασις, σεως (ἡ).
Sfumato; *add.* ἄτμιστος, ον.
Sfumatura; / Sfumazione; } *s. f.* V. Sfumamento.
Sfumino; *s. m.* σπόγγος, ου (ὁ).
Sfummare; *v. att.* V. Sfumare.
Sfumoso; *add.* V. Sfumato.
Sgabbiare; *v. att.* κύρτου ἀφ-ίημι.

Digitized by Google

Sgabellare; *v. att.* φόρον τελέω=ῶ (ἀπό τινος)· τὸ ὤνιον ἀτελὲς ποιέω=ῶ. -2. *N. pass.* Liberarsi; ἐμαυτὸν ἐλευθερόω=ῶ.

Sgabelletto; Sgabellino; } *s. m. dim.* σκιμπόδιον, ου (τό)· σκιμποδίσκος, ου (ὁ).

Sgabello; *s. m.* σκίμπους, οδος (ὁ)· ὑποπόδιον, ου (τό)· ὑποβαθμός, οῦ (ὁ)· ὑπόβαθρον, ου (τό).

Sgagliardare; *v. att.* ἀσθενόω=ῶ·

Sgalente; *add.* Svenevole.

Sgalera; *s. f.* V. Carciofo.

Sgambare; *v. intr.* τρέχω· δρόμῳ φέρομαι. -2. Sgambar via; V. Fuggire.

Sgambato; *add.* ἀσκελής, ές.

Sgambettare; *v. intr.* τὰ σκέλη ἀνα-κινέω=ῶ. -2. Star in ozio; σχολάζω· σχολὴν ἔχω.

Sgambucciato; *add.* τὰ σκέλη γυμνός, ή, όν.

Sganasciare; *v. att.* τοὺς ὀδόντας ἐκ-θλίβω. -2. Sganasciar dalle risa; γέλωτι θνήσκω.

Sgangasciamento; *s. m.* καγκασμός, οῦ (ὁ).

Sgangasciare; *v. att.* καγκάζω· γέλωτι θνήσκω.

Sgangherare; *v. att.* ἐκ τῶν στροφέων ἔλκω. -2. Slogare; ἐξ-αρθρόω=ῶ.

Sgangherataggine; *s. f.* σκληρότης, ητος (ἡ)· ἀνάρμοστον, ου (τό)· ἀπειροκαλία, ας (ἡ).

Sgangheratamente; *avv.* ἀναρμόστως· ἀκόμψως.

Sgangherato; *add.* ἀπὸ στροφέων ἀποκινηθείς, εῖσα, έν. -2. Scomposto; ἀνάρμοστος, ον· ἄκομψος, ον· ἀσύντακτος, ον. -3. Balordo; βλάξ, αὸς (ὁ, ἡ)· βέλτερος, α, ον.

Sgangheritudine; *s. f.* V. Sgangheratagginе.

Sgannare; *v. att.* μετα-διδάσκω· ἀπὸ πλάνης ἐλευθερόω=ῶ. -2. *N. pass.* μετα-γιγνώσκω.

Sgaraffare; *v. att.* V. Graffiare.

Sgarare; *v. att.* νικάω=ῶ· κρατέω=ῶ. -2. Affrontare; κατα-τολμάω=ῶ (τι)· ἀπ-αντάω=ῶ (τινι).

Sgarbataggine; *s. f.* V. Sgarbatezza.

Sgarbatamente; *avv.* ἀπειροκάλως· ἀσχημόνως· ἀγροικῶς· ἀκόμψως· ἀναρμόστως.

Sgarbatezza; *s. f.* ἀπειροκαλία, ας (ἡ)· ἀγροικία, ας (ἡ)· ἀσχημοσύνη, ης (ἡ).

Sgarbato; *add.* ἀπειρόκαλος, ον· ἀγροικός, ή, όν· ἄκομψος, ον· ἀνάρμοστος, ον.

Sgarbo; *s. m.* V. Sgarbatezza.

Sgargarizzare; *v. intr.* V. Gargarizzare.

Sgariglio; *s. m.* V. Sgherro.

Sgarire; *v. att.* V. Sgarare.

Sgarrare; *v. intr.* σφάλλομαι· πλανάομαι=ῶμαι· παρα-φέρομαι· ἁμαρτάνω· ψεύδομαι.

Sgarrettare; *v. att.* τοὺς ἀστραγάλους προ-τέμνω.

Sgarro; *s. m.* V. Errore.

Sgavazzare; *v. intr.* V. Gavazzare.

Sgelare; *v. intr.* τήκομαι. -2. Fare sgelare; τήκω.

Sghembo; *s. m.* σκολιότης, ητος (ἡ)· σκολίωμα, ατος (τό)· σκολίωσις, σεως (ἡ)· πλαγιότης, ητος (ἡ)· λοξότης, ητος (ἡ). -2. Sciocchezza; μωρία, ας (ἡ)· εὐηθεία, ας (ἡ). -3. A sghembo; πλαγίως.

Sghembo; *add.* σκολιός, ά, όν· πλάγιος, ον = α, ον· λοξός, ή, όν· ἐγκάρσιος, ον· ἐπικάρσιος, ον. -2. Andare a sghembo; σκολιάζω. -3. Rendere sghembo; σκολιάζω· σκολιαίνω· σκολιόω=ῶ· πλαγιόω=ῶ· πλαγιάζω· λοξεύω· λοξόω=ῶ. -4. Che cammina a sghembo; λοξοβάτης, ου (ὁ).

Sghermire; *v. att.* λύω· ἀπο-λύω (τινά τινος, ἀπό τινος)· ἀπο-κολλάω=ῶ· ἀπ-αλλάττω (τινά τινος)· ἐλευθερόω=ῶ.

Sgheronato; *add.* πλάγιος, ον = α, ον· λοξός, ή, όν.

Sgherrettare; *v. att.* V. Sgarrettare.

Sgherro; *s. m.* φονεύς, έως (ὁ)· πυκτής, οῦ (ὁ)· πληκτής, οῦ (ὁ).

Sghiacciare; *v. att.* τήκω. -2. *Intr.* τήκομαι.

Sghignapappole; *s. m.* καγκαστής, οῦ (ὁ)· καγκαστικός, ή, όν.

Sghignare; *v. intr.* χλευάζω· κατα-γελάω=ῶ.

Sghignazzamento; *s. m.* καγκασμός, οῦ (ὁ).

Sghignazzare; *v. intr.* καγκάζω.

Sghignazzata; Sghignazzo; Sghignazzo; } *s. m.* V. Sghignazzamento.

Sghigno; *s. m.* V. Ghigno.

Sghignoso; *add.* V. Schifiltoso.

Sghimbescio; *add.* V. Sghembo.

Sghiribizzare; *v. intr.* V. Ghiribizzare.

Sghiribizzoso; *add.* V. Ghiribizzoso.

Sgittamento; *s. m.* κίνησις, σεως (ἡ).

Sgobbare; *v. att.* ναυαγωγέω=ῶ· ναυτίζομαι. -2. Che sgobba; ναυαγωγός, όν.

Sgocciolare; *v. att.* ἐξ-αντλέω=ῶ· ἀπο-στάζω· καταστάζω· σταλάζω. -2. Che non sgocciola; ἀσταγής, οῦ (ὁ).

Sgocciolatojo; *s. m.* V. Gocciolatojo.

Sgocciolatura; Sgocciolo; *s. m.* } σταλαγμός, οῦ (ὁ).

Sgomberamento; *s. m.* κενότης, ητος (ἡ)· κένωσις, σεως (ἡ)· ἀποκίνησις, σεως (ἡ)· ἀναχώρησις, σεως (ἡ).

Sgomberare; *v. att.* κενόω=ῶ· ἀπο-κινέω=ῶ· ἀπο-σκεύω· ἀπο-σκευάζω· ἐκ-κομίζω· διա-σκεδάζω. -2. Andar via; μετ-οίχομαι· ἀνα-χωρέω=ῶ· ἐκ-χωρέω=ῶ. -3. Portar via; ἐκ-φέρω. -4. Mandar via; ἀπ-ωθέω=ῶ· ἀπο-κινέω=ῶ.

Sgomberatura; Sgombero; *s. m.* } V. Sgomberamento.

Sgombero; *add.* κενός, ή, όν· γυμνός, ή, όν.

Sgombinare; *v. att.* V. Sgominare.

Sgombramento; *s. m.* V. Sgomberamento.

Sgombrare; *v. att.* V. Sgomberare.

Sgombro; *s. m.* σκόμβρος, ου (ὁ).

Sgombro; *add.* V. Sgombero.

Sgomentamento; *s. m.* ἔκπληξις, εως (ἡ)· ἐκπληξία, ας (ἡ)· ταραχή, ῆς (ἡ).

Sgomentare; *v. att.* ἐκ-πλήττω· κατα-πλήττω· διαταράττω· φοβέω=ῶ· μορμολύττω.

Sgomentevole; *add.* ἐκπληκτικός, ή, όν· δεινός, ή, όν.

Sgomentire; *v. att.* V. Sgomentare.

Sgomento; *s. m.* V. Sgomentamento.

Sgominare; *v. att.* V. Scompigliare.

Sgominio, *o* Sgomino; *s. m.* ταραχή, ῆς (ἡ).

Sgomitolare; *v. att.* ἀγάθιδα ἀνα-λύω.

Sgonfiamento; *s. m.* ἀποίδησις, σεως (ἡ).

Sgonfiare; *v. att.* τὸ οἴδημα διա-φέρω. -2. *Intr.* ἀπ-οιδέω=ῶ.

Sgonfietto; *s. m. dim.* οἰδημάτιον, ου (τό).

Sgonfio; *s. m.* ὄγκος, ου (ὁ)· οἴδημα, ατος (τό).

Sgonfio; *add.* χλαρός, ά, όν.

Sgonnellare; *v. att.* γυμνόω=ῶ· ψιλόω=ῶ. -2. Consumare mangiando; ἐξ-έδω.

Sgorajata; *s. f.* κάθαρσις, σεως (ἡ)· καθαρμός, οῦ (ὁ).

Sgorbia; *s. f.* γλαφίς, ίδος (ἡ).

Sgorbiare; *v. att.* τῷ μέλανι μολύνω. -2. Screziare; ποικίλλω. -3. Macchiare; ῥυπαίνω.

Sgorbio; *s. m.* μελάνια, ων (τά)· σπίλος, ου (ὁ).

Sgorgamento; *s. m.* ἀνάβλυσις, σεως (ἡ)· ἀκροή, ῆς (ἡ)· διάχυσις, σεως (ἡ).

Digitized by Google

Sgorgantemente ; *avv.* ῥύδην· ῥυδόν.
Sgorgare ; *v. intr.* ῥέω=ῶ· ἀνα-βλύζω· ἐκ-ῥέω=ῶ· ἐξ-ειμι· ἐπι-δύομαι· ἐκ-φέρομαι. -2. Metter foce; εἰς-βάλλω. -3. Sgorgare abbondantemente; ὑπερ-βλύζω. -4. Sgorgare insieme; συμ-βλύζω. -5. Fare sgorgare ; ἀνα-βλύζω· ἀνα-βλυσταίνω· ἀνα-βλύω. -6. Fare sgorgare a lato ; παρα-βλύζω. -7. Sgorgare traboccando; ὑπερ-καχλάζω· -8. Sgorgano lacrime ; δάκρυα λείβεται.
Sgorgata ; *s. f.* ἐκροή, ῆς (ἡ).
Sgorgo ; *s. m.* V. Sgorgamento.
Sgovernare ; *v. att.* παρα-δι-οικέω=ῶ.
Sgovernato; *add.* ἀτημέλητος, ον· ἀθεράπευτος, ον· ἀνεπιμέλητος, ον· ἀνεπίσκεπτος, ον.
Sgozzare; *v. att.* ἀπο-πνίγω· ἀπ-άγχω· στραγγαλάω =ῶ· σφράττω· ἀπο-σφράττω.
Sgracimolare; *v. att.* ῥαγωλογέω=ῶ· τας τῶν βοτρύων ῥάγας περι-αιρέω=ῶ. -2. Levar via; ἀφ-αιρέω=ῶ. -3. Diminuire ; μινυθίζω.
Sgradare; *v. att.* V. Digradare.
Sgradevole; *add.* V. Malgradito.
Sgradire; *v. intr.* δυς-αρεστέω=ῶ (τινι).
Sgraffa ; *s. f.* ἔχμα, ατος (-ήν)· συνδεσμός, οῦ (ὁ).
Sgraffiare ; *v. att.* V. Graffiare.
Sgraffiato ; *add.* V. Graffiato.
Sgraffiatore ; *add.* ζωγράφος, ον· γλυφεύς, έως (ὁ).
Sgraffignare ; *v. att.* V. Graffiare.
Sgraffio ; *s. m.* V. Graffio.
Sgraffire ; *v. att.* γλύφω.
Sgraffito ; *s. m.* γλυφή, ῆς (ἡ).
Sgrammaticare ; *v. att.* παρα-γραμματίζω. -2. Spiegare per grammatica ; γραμματικῶς σαφηνίζω.
Sgrammaticatura ; *s. f.* παράγραμμα, ατος (τό).
Sgranamento ; *s. m.* ἐκλεπισμός, οῦ (ὁ)· ἀπολεπισμός, οῦ (ὁ).
Sgranare ; *v. att.* ἀπο-λεπίζω· ἐκ-λεπίζω· ἐξ-αιρέω=ῶ τοὺς κόνδρους· ἀπὸ τῶν κερατίων κόκκους ἐξ-άγω.
Sgranatura ; *s. f.* ἀπολέπισμα, ατος (τό).
Sgranchiare ; *v. att. e intr.* e
Sgranchire ; *v. att. e intr.* ἀνα-τείνω· ἐκ-τείνω· προ-τείνω. -2. Snighittirsi ; ἐγείρομαι.
Sgranellare ; *v. att.* V. Sgracimolare.
Sgranocchiare ; *v. att.* δια-μασσάομαι=ῶμαι.
Sgratare ; *v. intr.* V. Spiacere.
Sgravamento ; *s. m.* κουφισμός, οῦ (ὁ)· κούφισμα, ατος (τό)· κούφισις, σεως (ἡ).
Sgravare ; *v. att.* ἀφ-αιρέω=ῶ τὸ ἄχθος· κουφίζω· ἀπο-κουφίζω (τινά τινος). -2. *N. pass.* ἀπο-φορτίζομαι· ἀπο-βάλλω τὸ ἄχθος. -3. Partorire; τίκτω.
Sgravato ; *p. pass.* κουφισθείς, εῖσα, έν.
Sgravatore ; *add.* κουφιστήρ, ῆρος (ὁ)· κουφιστικός, ή, όν.
Sgravidanza ; *s. f.* τόκος, ου (ὁ)· λοχεία, ας (ἡ).
Sgravidare ; *v. intr.* τίκτω· λοχεύομαι.
Sgravio ; *s. m.* κούφισις, σεως (ἡ)· κουφισμός, οῦ (ὁ)· κούφισμα, ατος (τό).
Sgravo ;
Sgrazia ; *s. f.* V. Disgrazia.
Sgraziataggine ; *s. f.* V. Sgarbatezza.
Sgraziatamente ; *avv.* ἀπειροκάλως· ἀγροικῶς· ἀναρμόστως. -2. Per disgrazia; δυστυχῶς· ἀθλίως.
Sgraziato ; *add.* e
Sgraziatone ; *add.* ἄχαρις, ι· ἄκοσμος, ον· ἄκομψος, ον· ἄμουσος, ον· ἀπειρόκαλος, ον. -2. Spiacente ; ἀπάρεστος, ον· δυσάρεστος, ον· δυσχερής, ές. -3. Sfortunato ; ἀτυχής, ές· δυστυχής, ές· ἄθλιος, ον = α, ον· σχέτλιος, ον = α, ον.

Sgretolamento ; *s. m.* ῥῆξις, εως (ἡ)· σύντριψις, εως (ἡ)· ἀγή, ῆς (ἡ).
Sgretolare ; *v. att.* ῥήγνυμι· συ-ῤῥήγνυμι· συν-τρίβω· κλάω=ῶ· ἄγνυμι.
Sgretollo ; *s. m.* V. Sgretolamento.
Sgricchiolare ; *v. intr.* V. Scricchiolare.
Sgricciolo ; *s. m.* V. Scricciolo.
Sgridamento ; *s. m.* ἐπιτίμησις, σεως (ἡ).
Sgridare ; *v. att.* ἐπι-τιμάω=ῶ· ἐγ-καλέω=ῶ· παρ-αινέω=ῶ.
Sgridatore ; *add.* ἐπιτιμητής, οῦ (ὁ).
Sgrido ; *s. m.* V. Sgridamento.
Sgrigiato ; *add.* ἐντερρός, ά, όν· τερρώδης, ες.
Sgrigiolare ;
Sgrigliare ; } *v. intr.* V. Scricchiolare.
Sgrignare ; *v. att.* ἐπι-γελάω=ῶ.
Sgrigno ; *s. m.* V. Scrigno.
Sgrignuto ; *add.* V. Gobbo.
Sgrignutuzzo ; *add.* ὑπόκυρτος, ον.
Sgroppare ; *v. att.* V. Sgruppare.
Sgrossamento ; *s. m.* V. Digrossamento.
Sgrossare ; *v. att.* V. Digrossare.
Sgrufolare ; *v. att.* V. Grufolare.
Sgrugnare ; *v. intr.* κολαφίζω· ἐμαυτὸν κονδυλίζω.
Sgrugnata ; *s. f.*
Sgrugnone ; *s. m.* } κόλαφος, ου (ὁ).
Sgruppare ; *v. att.* λύω· δια-λύω.
Sguaglianza ; *s. f.* V. Disuguaglianza.
Sguagliare ; *v. att.* ἄνισον ποιέω=ῶ.
Sguagliato ; *add.* V. Differente.
Sguaglio ; *s. m.* V. Disuguaglianza.
Sguagnolare ; *v. intr.* V. Gagnolare.
Sguainare ; *v. att.* κόλεον ἐξ-άγω· ἕλκω· σπάομαι =ῶμαι.
Sguaiataggine ; *s. f.* Sgarbatezza.
Sguaiatamente ; *avv.* V. Sgraziatamente.
Sguaiato ; *add.* V. Sgraziato.
Sgualcire ; *v. att.* V. Gualcire.
Sgualdrina ; *s. f.* ἑταιρα, ας (ἡ)· ἑταιρίς, ίδος (ἡ)
Sgualdrineggiare ; *v. intr.* ἑταιρεύω.
Sgualdrinella ; *s. f. dim.* ἑταιρίδιον, ου (το).
Sguanclo ; *s. m.* V. Scancio.
Sguaraguardare ; *v. att.* περι-σκοπέω=ῶ.
Sguaraguardia ; *s. f.* V. Avantiguardia.
Sguaraguatare ; *v. att.* V. Sguaraguardare.
Sguardamento ; *s. m.* V. Sguardo.
Sguardare ; *v. att.* ἀπο-βλέπω (πρός τινα). -2. Aver riguardo ; λόγον ἔχω.
Sguardata ; *s. f.* V. Sguardo.
Sguardatore ; *add.* ἐφορῶν, ῶσα, ῶν.
Sguardevole ; *add.* V. Ragguardevole.
Sguardo ; *s. m.* βλέμμα, ατος (τό)· ὄψις, εως (ἡ)· ἔποψις, εως (ἡ)· ὀμμάτων βολή, ῆς (ἡ). -2. Considerazione ; περίσκεψις, εως (ἡ). -3. Dirigere lo guardo a qualche cosa ; ἀπο-βλέπω. -4. Dirigere altrove lo sguardo ; μετα-βλέπω. -5. Con dolce sguardo ; ἀγανοβλέφαρος, ον· γλυκυδερκής, ές. -6. Non penetrato dallo sguardo ; ἀδιόρατος, ον. -7. Sottratto agli sguardi ; ἀπρόσοπτος, ον· ἀπροτίοπτος, ον. -8. Di truce sguardo ; ἀγριωπός, όν· γοργώψ, ῶπος (ὁ, ἡ)· γοργώπης, ου (ὁ)· γοργῶπις, ιδος (ἡ)· γοργόφθαλμος, ον. -9. Ritrar lo sguardo; ἀπο-παπταίνω.
Sguarguato ; *s. m.* V. Avantiguardia.
Sguarnire ; *v. att.* V. Sguernire.
Sguarnito ; *add.* V. Sfornito.

Digitized by Google

Sguattero ; *s. m.* V. Guattero.
Sguazzacoda ; *s. f.* V. Cutrettola.
Sguazzare ; *v. intr.* νήχομαι· δια-πορεύω. -2. Godere ; τρυφάω-ῶ. -3. Scialacquare V.
Sguernire ; *v. att.* V. Sfornire.
Sgufare ; *v. att.* χλευάζω.
Sguiggiare ; *v. att.* δια-σχίζω· κατα-σχίζω.
Sguincio (A) ; *avv.* V. Sghembo.
Sguinzagliare ; *v. att.* ἀφ-ίημι· ἐπ-αφ-ίημι (τινά τινος).
Sguisciare ; *v. intr.* V. Sguizzare.
Sguittire ; *v. intr.* ὑλακτέω-ῶ.
Sguizzare ; *v. intr.* δια-δύομαι· ἐκ-δύομαι· ἐκ-πίπτω· ἐξ-ολισθαίνω· δι-ολισθαίνω.
Sguisciare ; *v. att.* ἀπο-λέπω· ἀπο-λεπίζω· ἐκ-λεπίζω· ἐκ-πυρηκίζω. -2. Scappare ; ἐκ-φεύγω.
Sì ; *avv.* ναί· νή· πάνυ· πάνυ γε· παυ μὲν οὖν· μάλα γε· καὶ μάλα· μάλιστά γε· οὕτως. -2. *Esprime desiderio ;* εἴθε. -3. Così ; οὕτω· οὕτως. -4. Sì che ; ὥστε. -5. Sì... sì... ; καί... καί· μέν... δέ. -6. Sì e sì ; οὕτω καὶ οὕτω. -7. Almeno ; ὅμως μέντοι γε. -8. Infinchè ; ἕως.
Sì bene ; *avv.* V. Sì.
Sibilare ; *v. intr.* σίζω· συρίττω. -2. *Att.* Far le fischiate ; ἀπο-συρίζω. -3. Instigare ; παρ-οξύνω· προ-πηλακίζω.
Sibilatore ; *add.* συριχτής, οῦ (ὁ).
Sibillo ; *s. m.* συριγμός, οῦ (ὁ)· σῖξις, εως (ἡ).
Sibilla ; *s. f.* σιβύλλα, ης (ἡ).
Sibillare ; *v. intr.* V. Sibilare.
Sibillessa ; *s. f.* V. Sibilla.
Sibillino ; *add.* σιβύλλειος, ον.
Sibilo ; *s. m.* συριγμός, οῦ (ὁ)· σῖξις, εως (ἡ).
Sicario ; *s. m.* φονεύς, έως (ὁ)· δολοφόνος, ου (ὁ)· μιαιφόνος, ου (ὁ).
Siccera ; *s. f.* σίκερα, ας (ἡ).
Sicchè ; *avv.* Sì.
Sicciolo ; *s. m.* V. Cicciolo.
Siccità ; *s. f.* V. Secchezza.
Siccome ; *avv.* ὥσπερ· ὡς· καθάπερ.
Siclo ; *s. m.* σίκλος, ου (ὁ).
Sicofanta e Sicofante ; *s. m.* συκοφάντης, ου (ὁ)· συκοφάντρια, ας (ἡ). -2. Da sicofante, *calunniosamente ;* συκοφαντικός, ή, όν· συκοφαντώδης, ες· *avv.* συκοφαντικῶς· συκοφαντώδως. -3. Essere sicofante ; συκοφαντέω-ῶ.
Sicomoro ; *s. m.* συκομόρεα, ας (ἡ)· συκόμορος, ου (ἡ). -2. *Il frutto,* συκόμορον, ου (τό).
Sicuramente ; *avv.* ἀσφαλῶς· ἀδεῶς. -2. Fermamente ; βεβαίως.
Sicuranza ; *s. f.* θάρρος, εος-ους (τό). -2. Ardire ; θάρσος, εος-ους (τό).
Sicurezza ; Sicurità ; } *s. f.* ὁ
Sicuro ; *s. m.* ἀσφάλεια, ας (ἡ)· ἄδεια, ας (ἡ)· ἀφροντιστία, ας (ἡ). -2. Confidenza ; βεβαιότης, ητος (ἡ)· ἀσφαλές, εος-οῦς (τό)· πίστις, εως (ἡ). -3. Fiducia ; θάρσος, εος-ους (τό)· τόλμα, ατος (τό). -4. Cauzione ; ἐγγύη, ης (ἡ)· εὐλαβεῖα, ας (ἡ). -5. Dare sicurtà ; ἐγγυάω-ῶ. -B'. Assicurare V. -6. Fare a sicurtà ; θαῤῥαλέως πράττω (σύν τινι). -7. Andare sul sicuro ; θαῤῥαλέως, ἀδεῶς πράττω. -8. Stare al sicuro ; ἐν ἀκινδύνῳ ἐμαυτὸν καθ-ίστημι.
Sicuro ; *add.* ἀσφαλής, ές· ἀκίνδυνος, ον. -2. Ardito ; θαῤῥαλέος, α, ον· τολμηρός, ά, όν. -3. Sicuro di suo potere, o sapere ; ἀγχίνοος-ους, οον -ους· ἰσχυρός, ά, όν· εἰδήμων, ον. -4. Certo ; βεβαῖος, α, ον. -5. Far sicuro ; V. Assicurare.
Sicuro ; *avv.* V. Sicuramente.
Sicurtà ; *s. f.* V. Sicurezza.
Sidere ; *v. intr.* V. Sedere.
Sidereo ; *add.* ἀσθέριος, ον. -2. Celeste ; οὐράνιος, ον - α, ον· ἐυουράνιος, ον· ὑπουράνιος, ον.
Sido ; *s. m.* ἄλγος, εος-ους (τό).
Sidro ; *s. m.* σίκερα, ας (ἡ)·
Sieda ; *s. f.* V. Sedia.
Sielo ; *s. m.* V. Siero.
Siepa ; *s. f.* V. Siepe.
Siepaglia ; *s. f.* φραγμός, οῦ (ὁ).
Siepare ; *v. att.* φράττω· περι-φράττω (τι)· ἕρκος περι-βάλλω (τινι).
Siepe ; *s. f.* ἕρκος, εος-ους (τό)· φραγμός, οῦ (ὁ)· περίβολος, ου (ὁ)· δρύφακτος, ου (ὁ)· δρύφακτον, ου (τό). -2. Far siepe ; V. Siepare. -3. Chiuso da siepe ; φρακτός, ή, όν. -4. Non chiuso da siepe ; ἄφρακτος, ον.
Siero e Siere ; *s. m.* ὀρρός, οῦ (ὁ)· ἰχώρ, ῶρος (ὁ). -2. Convertire in siero ; ὀρρόω-ῶ. -3. Di siero ; ὀρρώδης, ες.
Sierosità ; *s. f.* ὀρρώδες, εος-ους (τό)· ἰχώρ, ῶρος (ὁ).
Sieroso ; *add.* ὀρρώδης, ες· ἰχωρώδης, ες.
Sifilide ; *s. f.* } λοιμὸς ἀφροδίσιος, οῦ (ὁ).
Sifilo ; *s. m.* }
Sifoncino ; *s. m. dim.* σιφώνιον, ου (τό).
Sifone ; *s. m.* σίφων, ωνος (ὁ)· σωλήν, ῆνος (ὁ)· αὐλός, οῦ (ὁ).
Sigillare ; *v. att.* σφραγίζω· παρα-σημαίνω. -2. Confermare ; βεβαιόω-ῶ. -3. Turar bene ; ἁρμόζω. -4. Terminare ; τελέω-ῶ· τελευτάω-ῶ.
Sigillatamente ; *avv.* V. Puntualmente.
Sigillo ; *s. m.* σφραγίς, ίδος (ἡ)· σφραγιστήριον, ου (τό). -2. Falsificare il sigillo ; παρα-γλύφω. -3. Mettere il sigillo ; σφραγίδα ἐπι-βάλλω (τινι).
Sigla ; *s. f.* σίγλαι, ῶν (αἱ).
Sigma (Σ) ; *s. c.* σῖγμα (τό) *ind.* -2. Senza la lettera sigma ; ἄσιγμος, ον. -3. Simile a Σ ; σιγματοειδής, ές. -4. Usare sovente la sigma ; σιγματίζω.
Sigmatismo ; *s. m.* σιγματισμός, οῦ (ὁ).
Sigmoideo ; *add.* σιγμοειδής, ές.
Signacolo ; *s. m.* V. Segnacolo.
Signatura ; *s. f.* V. Segnatura.
Signera ; *s. f.* φλεβοτομία, ας (ἡ).
Signifero ; *s. m.* σημειοφόρος, ου (ὁ).
Significamento ; *s. m.* V. Significato.
Significante ; *add.* V. Significativo.
Significantemente ; *avv.* σημαντικῶς.
Significanza ; *s. f.* V. Significato.
Significare ; *v. att.* σημειόω-ῶ· σημαίνω· δηλόω-ῶ· δείκνυμι· παρα-σημειόω-ῶ· κατα-σημαίνω· ἐπι-σημαίνω. -2. Avvisare ; μηνύω, ἀγγέλλω. -3. Spiegare ; σαφηνίζω. -4. Valere ; ἐστί. -5. Che significa ciò ? τί τοῦτο θέλει ; -6. Che significa molte cose ; πολυσήμαντος, ον.
Significatamente ; Significativamente ; } *avv.* V. Significantemente.
Significativo ; *add.* δηλωτικός, ή, όν· σημαντικός, ή, όν.
Significato ; *s. m.* ἐπισήμανσις, σεως (ἡ)· ἐπισημανσία, ας (ἡ)· ἐπισημείωσις, σεως (ἡ)· σήμανσις, σεως (ἡ)· σημανσία, ας (ἡ)· σημείωσις, σεως (ἡ)· δεῖξις, εως (ἡ)· ἔνδειξις, εως (ἡ).
Significatore ; *add.* V. Significativo.

Digitized by Google

Significazione; *s. f.* V. Significato.
Signora; *s. f.* V. Signore.
Signoraggio; *s. m.* } V. Signoria.
Signoranza; *s. f.* }
Signorato; *s. m.* ἀρχή, ῆς (ἡ)· δεσποτεία, ας (ἡ)· δυναστεία, ας (ἡ).
Signorazzo; *s. m. accr.* δυναστής, οῦ (ὁ).
Signore; *s. m.* κύριος, ου (ὁ)· δεσπότης, ου (ὁ)· ἄρχων, οντος (ὁ)· βασιλεύς, έως (ὁ)· δέσποινα, ης (ἡ)· δεσπότις, ιδος (ἡ)· κεκτημένος, η, ον· αὐθεντής, οῦ (ὁ). -2. Dar del signore; κύριον προς-καλέω ῶ (τινα). -3. Essere signore; κυριεύω· αὐθεντέω.
Signoreggevole; *add.* κυριακός, ή, όν· τυραννικός, ή, όν.
Signoreggiamento; *s. m.* κυρίευσις, σεως (ἡ)· ἀρχή, ης (ἡ).
Signoreggiare; *v. intr.* δεσπόζω· κυριεύω· ἄρχω. -2. Soprastare; ἐξ-έχω. -3. Vincere; κρατέω· νικάω.
Signoreggiatore; *add.* κυριεύων, ουσα, ον· καθεστικός, νῖα, ός.
Signoresco; *add.* V. Signorile.
Signoressa; *s. f.* V. Signore.
Signorevole; *add.* V. Signorile. -2. Gentile; γενναῖος, α, ον· εὐγένειος, ον.
Signorevolmente; *avv.* V. Signorilmente.
Signoria; *s. f.* ἀρχή, ῆς (ἡ)· δεσποτεία, ας (ἡ)· κυρεία, ας (ἡ)· ἐπιρατεία, ας (ἡ)· βασιλεία, ας (ἡ)· δυναστεία, ας (ἡ)· τυραννίς, ίδος (ἡ). -2. Governo; κυβέρνησις, σεως (ἡ)· ἐπιστασία, ας (ἡ). -3. Dare signoria; ἀρχὴν παρα-δίδωμι. -4. Desiderare la signoria; φιλαρχέω. -5. Che desidera la signoria; φίλαρχος, ον. -6. Desiderio di signoria; φιλαρχία, ας (ἡ). -7. Essere di sua signoria; ἐλεύθερός εἰμι· ἐμαυτοῦ εἰμι. -8. Lasciar la signoria; παύομαι τῆς ἀρχῆς· ἀπο-τίθεμαι τὴν ἀρχήν· ἀπο-κηρύττω τὴν ἀρχήν. -9. Pigliare la signoria; τὴν ἀρχὴν παρα-λαμβάνω.
Signorile; *add.* λαμπρός, ά, όν· πολυτελής, ές· μεγάλειος, ον· γενναῖος, α, ον· εὐγένειος, ον· μεγαλοπρεπής, ές.
Signorilità; *s. f.* λαμπρότης, ητος (ἡ)· μεγαλοπρέπεια, ας (ἡ)· κάλλος, εος-ους (τό).
Signorilmente; *avv.* λαμπρῶς· πολυτελῶς· μεγαλοπρεπῶς· βασιλικῶς.
Signorio; *s. m.* V. Signoria.
Signorizzare; *v. att.* V. Signoreggiare.
Signozzare; *v. intr.* V. Singhiozzare.
Siguro; *add.* V. Sicuro.
Silente; *add.* σιωπῶν, ῶσα, ῶν· σιγηλός, ή, όν· σιγαλέος, α, ον· σιωπηλός, ή, όν.
Silenziario; *s. m.* κατασιγάζων, οντος (ὁ).
Silenzio; *s. m.* σιγή, ῆς (ἡ)· σιωπή, ῆς (ἡ). -2. Intermissione; ἀνάπαυσις, σεως (ἡ)· διάλειψις, εως (ἡ). -3. Dare, fare, imporre silenzio; κατα-σιγάζω· σιγάζω. -4. Fare silenzio, stare in silenzio, tenere silenzio; σιγάω· σιωπάω. -5. In silenzio; σιωπῇ· σιγῇ. -6. Osservare il silenzio; σιγὴν ἄγω. -7. Passare sotto silenzio; παρα-λείπω· παρα-σιωπάω. -8. Ridurre al silenzio; κατα-σιωπάω.
Silenzioso; *add.* σιγαλέος, α, ον· σιωπηλός, ή, όν.
Silenzo; *s. m.* V. Silenzio.
Silere; *v. intr.* V. Tacere.
Silfio; *s. m.* σίλφιον, ου (τό). -2. Di silfio; σιλφόεις, εσσα, εν. -3. Condire di silfio; σιλφιόω. -4. Che porta silfio; σιλφιοφόρος, ον.
Silice; *s. m.* V. Selce.
Silicato; *s. m.* V. Selciato.
Siliceo; *add.* ψηφοειδής, ές.
Siligine; *s. f.* σεμιδαλίς, ίδος (ἡ).
Siliqua; *s. f. T. bot.* κεράτιον, ου (τό)· λόβος, ου (ὁ).
Siliquetta; *s. f. dim.* λόβιον, ου (τό).
Sillaba; *s. f.* συλλαβή, ῆς (ἡ). -2. Abbreviar la penultima sillaba; βραχυπαρα-λήκτέω. -3. Con la penultima sillaba breve; βραχυπαράληκτος, ον. -4. Fondere due sillabe in una; συν-αλείφω. -5. Che ha poche sillabe; ὀλιγοσύλλαβος, ον. -6. Che consiste in sillabe brevi; βραχυσύλλαβος, ον. -7. Consistere di una sola sillaba breve; μονοχρονέω. -8. Consistere di una sola sillaba; μονοσυλλαβέω. -9. Con lunghe sillabe; μακροσύλλαβος, ον. -10. Con sillaba penultima lunga; μακροπαράληκτος, ον. -11. Quistionare su sillabe; συλλαβομαχέω. -12. Segnare parimenti il circonflesso sull'ultima sillaba; συμ-περι-σπάω. -13. Che termina in sillaba breve; βραχυκατάληκτος, ον. -14. Terminare in lunga sillaba; μακροκατα-ληκτέω. -15. Di più di tre sillabe; ὑπερτρισύλλαβος, ον.
Sillabare; } *v. att.* συλλαβίζω.
Sillabicare; }
Sillabico; *add.* συλλαβικός, ή, όν.
Sillepsi; *s. f.* σύλληψις, εως (ἡ).
Silli; *s. m. pl.* σίλλοι, ων (οἱ). -2. Scrivere silli; σιλλογραφέω. -3. Che scrive silli; σιλλογράφος, ον. -4. Lo scrivere silli; σιλλογραφία, ας (ἡ).
Sillogismo; *s. m.* συλλογισμός, οῦ (ὁ).
Sillogistica; *s. f.* συλλογιστική, ῆς (ἡ).
Sillogistico; *add.* συλλογιστικός, ή, όν.
Sillogizzare; *v. intr.* συλλογίζομαι.
Silocco; *s. m.* V. Scilocco.
Silogismo; *s. m.* V. Sillogismo.
Silogistico; *add.* V. Sillogistico.
Silogizzare; *v. intr.* V. Sillogizzare.
Silvaggio; *add.* V. Selvaggio.
Silvano; *add.* ὑλώδης, ες. -2. Forastiero; ξένος, ον.
Silvestre e Silvestro; *add.* V. Selvatico.
Silvoso; *add.* V. Selvoso.
Sima; *s. f.* V. Scimmia.
Simboleggiare; *v. att.* σύμβολον ἔχω (τι).
Simboleità; *s. f.* V. Similitudine.
Simbolicamente; *avv.* συμβολικῶς.
Simbolico; *add.* συμβολικός, ή, όν.
Simbolità; *s. f.* V. Similitudine.
Simbolizzare; *v. att.* V. Simboleggiare.
Simbolo; *s. m.* σύμβολον, ου (τό). -2. Appartenente al simbolo; συμβολικός, ή, όν.
Simbolo; *add.* V. Simbolico.
Simetria; *s. f.* V. Simmetria.
Simetriato; }
Simetrico; } *add.* V. Simmetriato.
Simetrizzato; }
Simia; *s. f.* V. Scimmia.
Simigliante; *s. m.* ἴσον, ου (τό)· ὁμοῖον, ου (τό).
Simigliante; *add.* V. Simile.
Simigliantemente; *avv.* V. Similmente.
Simiglianza; *s. f.* ἰσότης, ητος (ἡ)· ὁμοιότης, ητος (ἡ)· ἐμφερεία, ας (ἡ)· εἰκασία, ας (ἡ). -2. Comparazione; σύγκρισις, σεως (ἡ). -3. Indizio;

Digitized by Google

τεκμήριον, ου (τό). -4. A somiglianza; V. Similmente.

Simigliare; *v. intr.* ἐοῖκα· προς-εοῖκα (τινι)· ὁμοιο-σχημονέω· συμ-φέρομαι. -2. *Intr.* Paragonare; ὁμοιόω· παρα-βάλλω· συγ-κρίνω. -3. Sembrare; δοκέω.

Simiglievole; *add.* V. Simile.

Simiglievolmente; *avv.* V. Similmente.

Simiglio; *s. m.* V. Simiglianza.

Simile; *add.* ὅμοιος, α, ον· ἐικώς, υῖα, ός· παρα-πλήσιος, α, ον· ἐμφερής, ές· εἴκελος, η, ον· ἀνά-λογος, ον. -2. Essere simile; V. Simigliare. -3. Rendere simile; ὁμοιόω· ἀφ-ομοιόω· εἰκάζω· προς-εικάζω (τί τινι). -4. Reso simile; ἀφόμοιος, ον. -5. Sì fatto; τοιοῦτος, αὐτη, οὔτο.

Simile; Similemente; *avv.* V. Similmente.

Similitudinariamente; *avv.* συγκριτικῶς.

Similitudinario; *add.* συγκριτικός, ή, όν.

Similitudine; *s. f.* V. Somiglianza.

Similmente; *avv.* ὁμοίως.

Simità; *s. f.* σιμότης, ητος (ή)· σίμωμα, ατος (τό).

Simmetria; *s. f.* συμμετρία, ας (ή)· ἐμμετρία, ας (ή)· εὐρυθμία, ας (ή).

Simmetriato; Simmetrico; *add.* σύμμετρος, ον· ἔμμετρος, ον· εὔρυθμος, ον.

Simo; *add.* σιμός, ή, όν· πλατύῤῥιν, ινος (ὁ, ή).

Simolacro; *s. m.* V. Simulacro.

Simpatia; *s. f.* συμπάθεια, ας (ή)· ὁμοιοπάθεια, ας (ή).

Simpatico; *add.* συμπαθής, ές· ὁμοπαθής, ές· ὁμοιο-παθής, ές.

Simpatizzare; *v. intr.* συμ-παθέω.

Simplice; *add.* V. Semplice.

Simplicione; *add.* V. Semplicione.

Simplicità; *s. f.* V. Semplicità.

Simplificare; *v. att.* V. Semplificare.

Simplificazione; *s. f.* V. Semplificazione.

Simposiaco; *add.* V. Simposico.

Simposiarca; *s. m.* συμποσιάρχης, ου (ὁ)· συμπο-σίαρχος, ου (ὁ). -2. Essere simposiarca; συμπο-σιαρχέω.

Simposico; *add.* συμποσιακός, ή, όν· συμποτικός, ή, όν.

Simposio; *s. m.* συμπόσιον, ου (τό)· συμπόσια, ων (τά). -2. Fare un simposio; συμποσιάζω.

Simulacro; *s. m.* ἀνδριάς, άντος (ὁ)· ἄγαλμα, ατος (τό)· εἰκών, όνος (ή)· εἴδωλον, ου (τό). -2. Spettro; φάσμα, ατος (τό).

Simulamento; *s. f.* V. Simulazione.

Simulare; *v. att.* ὑπο-κρίνομαι· πλάττω· προς-ποιέομαι-οῦμαι. -2. In parole; ψεύδω· εἰρωνεύομαι.

Simulatamente; *avv.* πλαττῶς· ὑποκριτικῶς· ψευδῶς.

Simulativo; *add.* e

Simulatore; *add.* ὑποκριτής, οῦ (ὁ)· ὑποκρινόμενος, η, ον. -2. In parole; ψευδής, ές· εἴρων, ονος (ὁ)· εἰρωνευτής, οῦ (ὁ)· εἰρωνευτικός, ή, όν· εἰρω-νικός, ή, όν.

Simulatorio; *add.* προσποίητος, ον· πλαστός, ή, όν· ψευδής, ές.

Simulazione; *s. f.* ὑπόκρισις, σεως (ή)· προσποίησις, σεως (ή). -2. In parole; εἰρωνία, ας (ή).

Simultaneo; *add.* ὁμόχρονος, ον· σύγχρονος, ον.

Sinagoga; *s. f.* συναγωγή, ῆς (ή).

Sinallagma; *s. f.* συνάλλαγμα, ατος (τό).

Sinallagmatico; *add.* συναλλαγματικός, ή, όν.

Sinapismo; *s. m.* V. Senapismo.

Sinassi; *s. f.* σύναξις, εως (ή).

Sincefaleosi; *s. f.* συγκεφαλέωσις, σεως (ή).

Sinceramente; *avv.* ἀληθινῶς· ἀκιβδηλῶς· εἰλικρινῶς ἀληθῶς· ἀδόλως· ἀκεραίως· ἁπλῶς.

Sinceramento; *s. m.* V. Sincerazione.

Sincerare; *v. att.* V. Capacitare. -2. *N. pass.* ἀπο-λογέομαι-οῦμαι (περί τινος).

Sincerazione; *s. f.* ἀπολόγημα, ατος (τό)· ἀπολο-γία, ας (ή)· ἀπολογισμός, οῦ (ὁ).

Sincerità; *s. f.* ἁπλότης, ητος (ή)· ἀφέλεια, ας (ή)· ἀληθεια, ας (ή)· χρηστότης, ητος (ή)· ἀκεραιότης, ητος (ή)· ἀκεραιοσύνη, ης (ή).

Sincero; *add.* ἀληθινος, η, ον· ἀληθής, ές· εἰλικρινής, ές· καθαρός, ά, όν· παντελής, ές· παντελείος, α, ον· ἀκιβδηλος, ον· ἁπλόος-οῦς, όη-ῆ, όνεο-οῦν· ἀψευδής, ές· χρηστός, ή, όν. -2. Genuino; ἀκεραῖος, α, ον· ἀκέραστος, ον.

Sinchisi; *s. f.* σύγχισις, σεως (ή).

Sincipite; *s. f.* βρέγμα, ττος (τό).

Sinclesi; *s. f.* σύγκλεισις, σεως (ή).

Sincopa; *s. f.* V. Sincope.

Sincopare; *v. att.* συγ-κόπτω· συ-στέλλω· συγκοπὴν ποιέω.

Sincopatamente; *avv.* μετὰ τῆς συγκοπῆς.

Sincopatura; *s. f.* e

Sincope; *s. f.* συγκοπή, ῆς (ή)· συντομή, ῆς (ή). -2. Svenimento; συγκοπή, ῆς (ή)· ἔλλειψις, εως (ή)· λειποθυμία, ας (ή).

Sincopizzare; *v. intr.* λειποθυμέω· ἐλλείπω.

Sincrisi; *s. f.* σύγκρισις, σεως (ή).

Sincronismo; *s. m.* συγχρονισμός, οῦ (ὁ).

Sincrono; *add.* σύγχρονος, ον.

Sindacamento; *s. m.* εὔθυνσις, σεως (ή)· συνδικία, ας (ή)· τρυτανή, ῆς (ή)· ἐξέτασις, σεως (ή).

Sindacare; *v. att.* εὐθύνω· εὐθυνῶν λόγον ζητέω.

Sindacato; Sindacatura; *s. m.* *s. f.* V. Sindacamento.

Sindaco; *s. m.* σύνδικος, ου (ὁ). -2. Che rivede i conti; σύνδικος, ου (ὁ)· εὔθυνος, ου (ὁ).

Sinderesi; *s. f.* συντήρησις, σεως (ή).

Sindesmosi; *s. f.* σύνδεσις, σεως (ή)· συνδεσμός, οῦ (ὁ).

Sindicare; *v. att.* V. Sindacare.

Sindicheria; *s. f.* V. Sindacato.

Sindico; *s. m.* V. Sindaco.

Sindone; *s. f.* σινδόνη, ης (ή). -2. Portare vesti di sindone; σινδονοφορέω. -3. Che porta vesti di sindone; σινδονοφόρος, ον. -4. Simile a sindone; σινδονοειδής, ές. -5. Tessuto di sindone; σινδονοφυής, ές. -6. Vestito di sindone; σινδο-νίτης, ου (ὁ)· σινδονῖτις, ιδος (ή).

Sinecie; *s. f. pl. Feste che si celebravano in Atene;* συνοίκια, ων (τά).

Sineddoche; *s. f.* συνεκδοχή, ῆς (ή).

Sinedrio; *s. m.* συνέδρια, ας (ή)· συνεδρία, ας (ή)· συνέδριον, ου (τό)· συνεδρεῖον, ου (τό).

Sineresi; *s. f.* συναίρεσις, σεως (ή).

Sinfonia; *s. f.* συμφωνία, ας (ή).

Singhiottire; Singhiozzare; Singhiozzire; *v. intr.* λύζω· λυγγαίνω· λυγγάνω· στενάζω. -2. Che sovente singhiozza; λυγγώδης, ες.

Singhiozzo; *s. m.* λυγμός, οῦ (ὁ)· λύγξ, γγός (ὁ). -2. Dar singhiozzo; V. Singhiozzare.

Singhiozzoso; *add.* λυγγώδης, ες· λυγμώδης, ες.

Singolare; *add.* V. Singulare.

Digitized by Google

Singozzo; *s. m.* V. Singhiozzo.
Singulare; *add.* ἑνικός, ή, όν· μόνος, ον· μονηρής, ές. -2. Raro; ἔξοχος, ον· ἐξαίρετος, ον. -3. Particolare; ἴδιος, α, ον· οἰκεῖος, α, ον.
Singulareggiare; *v. intr.* V. Singularizzare.
Singularemente; *avv.* V. Singularmente.
Singularità; *s. f.* ἰδιότης, ητος (ἡ)· οἰκειότης, ητος (ἡ). -2. Eccellenza; ἐξόχη, ης (ἡ).
Singularizzare; μονόωσις.
Singularmente; *avv.* καθ' ἕκαστον· ἰδίως· μάλιστα· καὶ μάλα.
Singulo; *add.* ἕκαστος, η, ον.
Singulto; *s. m.* V. Singhiozzo.
Siniscalcato; *s. m.* } ἐπαρχία, ας (ἡ). -2. *La pro-*
Siniscalchia; *s. f.* } *vincia*; ἀρχή, ῆς (ἡ).
Siniscalco; *s. m.* τῶν κατὰ τὸν οἶκον ἐπιμελητής, οῦ (ὁ)· ἀρχιτρίκλινος, ου (ὁ). -2. Governatore della provincia; ἔπαρχος, ου (ὁ). -3. Tesoriere; θεσαυροφύλαξ, ακος (ὁ)· γαζοφύλαξ, ακος (ὁ).
Sinistra; *s. f.* ἀριστέρα, ας (ἡ)· σκαία, ας (ἡ). -2. A sinistra; ἐπ' ἀσπίδας· παρ' ἀσπίδας. -3. Da sinistra; σκαιόθεν· ἐξ ἀσπίδος. -4. Che ha solamente la sinistra, si serve della sinistra; ἀριστερόχειρ, ειρος (ὁ, ἡ). -5. Servirsi della sinistra; ἀριστερεύω. -6. Che sta alla sinistra; ἀριστεροστάτης, ου (ὁ).
Sinistramente; *avv.* κακῶς· κάκιστα· σκαίως.
Sinistrare; *v. intr.* μαίνομαι. -2. Andar in fallo; προς-πταίω. -3. Scommodarsi; δυς-χρηστέομαι κοῦμαι.
Sinistro; *s. m.* κακόν, οῦ (τό)· ταλαιπωρία, ας (ἡ)· συμφορά, ᾶς (ἡ)· ἀτύχημα, ατος (τό)· δυστύχημα, ατος (τό). -2. Scommodo; βλάβη, ης (ἡ).
Sinistro; *add.* ἀριστερός, ά, όν· λαῖος, α, ον· σκαῖος, α, ον· εὐώνυμος, ον. -2. Contrario; ἐναντίος, α, ον· σκαῖος, α, ον.
Sinizesi; *s. f.* συνίζησις, σεως (ἡ).
Sino; *prep.* μέχρι· μέχρις· ἄχρι· ἄχρις (τινος)· ἐπί· εἰς· μέχρι, πρός (τι). -2. Sino ad ora; μέχρι τοῦδε· μέχρι τοῦ νῦν χρόνου. -3. Sino a qui; μέχρις ἐνταῦθα. -4. Sino a quando? μέχρι πότε; μέχρι τίνος. -5. Sino a che, sino a tanto che; ἕως· μέχρι οὗ ἄν· ἐς ὅ.
Sinoca; *s. f. T. med.* συνοχή, ῆς (ἡ).
Sinodale; } *add.* συνοδικός, ή, όν.
Sinodico; }
Sinodo; *s. m.* σύνοδος, ου (ἡ).
Sinonimamente; *avv.* συνωνύμως.
Sinonimia; *s. f.* συνωνυμία, ας (ἡ).
Sinonimizzare; *v. intr.* συνωνυμία χράομαι-ῶμαι.
Sinonimo; *add. e sost.* συνώνυμος, ον.
Sinopia; *s. f.* σινωπίς, ίδος (ἡ).
Sinoride; *s. f.* συνώριδες, ων (αἱ).
Sinossi; *s. f.* σύνοψις, εως (ἡ).
Sinottico; *add.* συνοπτικός, ή, όν.
Sintamma; *s. m.* σύνταγμα, ατος (τό).
Sintassi; *s. f.* σύνταξις, εως (ἡ).
Sintesi; *s. f.* σύνθεσις, σεως (ἡ).
Sintetico; *add.* συνθετικός, ή, όν.
Sintilla; *s. f.* V. Scintilla.
Sintillante; *add.* V. Scintillante.
Sintoma; *s. m.* V. Sintomo.
Sintomatico; *add.* συμπτωματικός, ή, όν.
Sintomo; *s. m.* σύμπτωμα, ατος (τό).
Sinuato; *add.* V. Sinuoso.
Sinuosetto; *add.* κολπώδης, ες.

Sinuosità; *s. f.* κάμψις, εως (ἡ)· κύρτωσις, σεως (ἡ).
Sinuoso; *add.* κολπώδης, ες· πολύκολπος, ον· κολπωτός, ή, όν. -2. Rendere sinuoso; κολπόω-ῶ.
Sione; *s. m. Contrasto di due, o più venti*; στρόβιλος, ου (ὁ)· τυφώς, ῶ (ὁ)· δῖνη, ης (ἡ).
Sipa; *avv.* V. Sì.
Sipario; *s. m.* παραπέτασμα, ατος (τό)· περιπέτασμα, ατος (τό)· προκάλυμμα, ατος (τό)· αὐλαία, ας (ἡ).
Sipolcro; *s. m.* V. Sepolcro.
Sire e Siri; *s. m.* κύριος, ου (ὁ).
Sirena; *s. f.* σειρηδών, όνος (ἡ)· σειρήν, ῆνος (ἡ).
Siri; *s. m.* V. Sire.
Siringa; *s. f.* σύριγξ, γγος (ἡ). -2. *Strumento chirurgico*; κλυστήρ, ῆρος (ὁ). -3. Schizzetto; σιφών, ῶνος (ὁ).
Siringare; *v. att.* κλύζω· σιφωνίζω.
Sirio; *s. m. T. astr.* σείριος, ου (ὁ).
Sirma; *s. f. Veste da teatro*; σύρμα, ατος (τό).
Sirocchia; *s. f.* V. Sorella.
Sirocchievole; *add.* ἀδελφικός, ή, όν.
Sirocchievolmente; *avv.* ἀδελφικῶς.
Sirocco; *s. m.* V. Scirocco.
Sirte; *s. f.* σύρτις, εως (ἡ).
Sisamo; *s. m.* V. Sesamo.
Sisaro; *s. m. T. bot.* σίσαρον, ου (τό).
Sisma; *s. m.* V. Scisma.
Sismatico; *add.* V. Scismatico.
Sissizio; *s. m.* συσσίτιον, ου (τό).
Sistema; *s. m.* σύστημα, ατος (τό).
Sistematicamente; *avv.* συστηματικῶς.
Sistematico; *add.* συστηματικός, ή, όν.
Sisto; *s. m.* ξύστος, ου (ὁ).
Sistole; *s. f. T. med.* συστολή, ῆς (ἡ).
Sistrema; *s. m.* σύστρεμα, ατος (τό).
Sistro; *s. m.* σεῖστρον, ου (τό).
Sitare; *v. intr.* βρωμάω-ῶ.
Sitibondo; *add.* διψῶν, ῶσα, ῶν· διψηρός, ά, όν· διψηρής, ές· ἐκδίψος, ον. -2. Avido; ἐπιθυμητικός, ή, όν. -3. Essere sitibondo; διψάω-ῶ.
Sitire; *v. intr.* διψάω-ῶ.
Sito; *s. m.* τόπος, ου (ὁ)· θέσις, σεως (ἡ)· χώρα, ας (ἡ). -2. Albergo; οἶκος, ου (ὁ)· οἴκημα, ατος (τό). -3. Odore; δυσοσμία, ας (ἡ)· δυσωδία ας (ἡ).
Sito; *add.* V. Situato.
Situagione; *s. f.* } V. Sito.
Situamento; *s. m.* }
Situare; *v. att.* τίθημι.
Situato; *p. pass.* κατακείμενος, η, ον· τιθέμενος, η, ον. -2. Essere situato; κεῖμαι· κατά-κειμαι· τίθεμαι. -3. Essere situato vicino; παρά-κειμαι. -4. Essere situato sopra; ἀνά-κειμαι.
Situazione; *s. f.* V. Sito.
Siziente; *add.* V. Sitibondo.
Slacciare; *v. att.* λύω, ἀνα-λύω.
Slagare; *v. att.* V. Traboccare.
Slamare; *v. att.* V. Smottare.
Slanciare; *v. att.* V. Lanciare.
Slancio; *s. m.* V. Lancio.
Slargamento; *s. m.* πλατύτης, ητος (ἡ)· πλάτυσμα, ατος (τό)· πλατυσμός, οῦ (ὁ).
Slargare; *v. att.* V. Allargare.
Slargatore; *add.* V. Allargatore.
Slargheggiare; *v. att.* V. Allargare.
Slascio; *s. m.* V. Rilascio.
Slattamento; *s. m.* ἀπογαλακτισμός, οῦ (ὁ).

Digitized by Google

Slattare; *v. att.* ἀπο-γαλακτίζω.
Slavato; *add.* V. Dilavato.
Slazzerare; *v. att.* δια-λύω.
Sleale; *add.* ἄπιστος, ον· ἄνομος, ον· ἄσπονδος, ον.
Slealtà; *s. f.* ἀπιστία, ας (ἡ)· ἀνομία, ας (ἡ).
Slegamento; *s. m.* λύσις, εως (ἡ)· ἀνάλυσις, εως (ἡ)· ἀπόλυσις, εως (ἡ).
Slegare; *v. att.* λύω· ἀνα-λύω· ἀπο-λύω.
Slentare; *v. att.* V. Allentare.
Slentatura; *s. f.* V. Allentatura.
Slitta; *s. f.* ἕλκηθρον, ου (τό).
Slittare; *v. intr.* ὀχέομαι-οῦμαι ἐπὶ τῷ ἑλκήθρῳ.
Slogamento; *s. m.* V. Dislogamento.
Slogare; *v. att.* V. Dislogare.
Slogatura; *s. f.* V. Dislogamento.
Sloggiare; *v. att.* V. Diloggiare.
Slombare; *v. att.* V. Dilombare.
Slontanamento; *s. m.* V. Allontanamento.
Slontanare; *v. att.* V. Allontanare.
Slungare; *v. att.* V. Allungare.
Slutare; *v. att.* σμήχω.
Smaccare; *v. intr.* ψαθυρόομαι-οῦμαι. –2. *Att.* Svergognare; παρα-δειγματίζω· δια-βάλλω. –3. Avvilire; ἐντελίζω.
Smaccato; *add.* ψαθυρός, ά, όν. –2. Dolce sì che nausei; μωρός, ά, όν· πλαδαρός, ά, όν.
Smacco; *s. m.* λώβη, ης (ἡ)· λώβησις, εως (ἡ)· ὄνειδος, εος-ους (τό)· ὕβρις, εως (ἡ)· ὕβρισμα, ατος (τό)· αἰσία, ας (ἡ). –2. Fare uno smacco; παρα-δειγματίζω.
Smaccio; *s. m.* V. Leziosaggine.
Smacrare e Smacrire; *v. intr.* V. Smagrare.
Smagamento; *s. m.* ἀποπλάνησις, εως (ἡ).
Smagare; *v. att.* πλανάω. –2. *N. pass.* πλανάομαι-ῶμαι. –3. Perdersi d'animo; κατα-πλήττομαι· ἀθυμέω.
Smagio; *s. m.* V. Leziosaggine.
Smagliare; *v. att.* θώρακα δια-ῥήγνυμι. –2. Pungere, destare; ἐγείρω. –3. Smagliare il cuore, *intimorire*; φοβερίζω· φοβέω.
Smago; *s. m.* δειλία, ας (ἡ)· δειλίασις, εως (ἡ)· δέῖμα, ατος (τό)· δειμός, οῦ (ὁ).
Smagramento; *s. m.* ἰσχνότης, ητος (ἡ)· ἰσχνασία, ας (ἡ)· ἀσαρκία, ας (ἡ)· λεπτότης, ητος (ἡ)· λέπτυνσις, εως (ἡ).
Smagrare; *v. att.* ἰσχναίνω· ἀπ-ισχναίνω· ἰσχνόω· ἀπ-ισχνόω· λεπτύνω. –2. *Intr.* κατα-σκελετεύομαι· ἰσχναίνομαι· ἰσχνόομαι-οῦμαι· λεπτύνομαι.
Smagratura; *s. f.* / Smagrimento; *s. m.* } V. Smagramento.
Smagrire; *v. att.* V. Smagrare.
Smagrito; *add.* ἰσχνός, ή, όν· λεπτός, ή, όν· ἄσαρκος, ον.
Smallare; *v. att.* λέπισμα ἀφ-αιρέω.
Smaltamento; *s. m.* ἔγκαυσις, εως (ἡ).
Smaltare; *v. att.* ἐγ-καίω. –2. Coprire di smalto a guisa di lastrico; μάλθῃ κονάζω. –3. L'arte di smaltare; ἐγκαυστική, ῆς (ἡ). –4. L'atto di smaltare; ἔγκαυσις, εως (ἡ). –5. Smaltare di fiori; δι-ανθίζω.
Smaltato; *p. pass.* διαπεποικιλμένος, η, ον· διηνθισμένος, η, ον. –2. Smaltato di stelle; διαστερός, ά, όν.
Smaltatura; *s. f.* V. Smaltamento.
Smaltimento; *s. m.* κατάπεψις, εως (ἡ)· ἔρεψις, εως (ἡ). –2. Spaccio; πρᾶσις, σεως (ἡ).

Smaltire; *v. att.* πέπτω· δια-πέπτω· κατα-πέσσω· κατα-πέπτω. –2. Spacciare; δια-πωλέω-ῶ· πιπράσκω· δια-πιπράσκω (τι)· ἀπ-αλλάττομαι (τινος *pass.*). –3. Disfarsi di alcuno; ἐκποδὼν ποιέομαι-οῦμαί (τινα). –4. Che aiuta a smaltire; πεπτικός, ή, όν· πεπτήριος, ον. –5. Smaltire la collera; χόλον κατα-πέσσω. –6. Facile a smaltire; εὔπεπτος, ον· διαχωρητικός, ή, όν. –7. Smaltire (affrontare ec.); κρύπτω (τι).
Smaltista; *s. m.* ἐγκαυστής, οῦ (ὁ).
Smaltito; *add.* πεπτός, ή, όν. –2. Facile, chiaro; ἐκδηλωθείς, εῖσα, ἐν· εὔπορος, ον. –3. Finito; τέλειος, ον = α, ον.
Smaltitojo; *s. m.* ὑφαίρεσις, εως (ἡ)· ἀπορρόη, ῆς (ἡ)· ἀπορροΐα, ας (ἡ)· ὄχετος, ου (ὁ).
Smaltitore; *s. m.* V. Smaltista.
Smalto; *s. m.* κονία, ας (ἡ)· ψάμμος, ου (ὁ)· ἄμμος, ου (ὁ). –2. *Quella materia di più colori che si mette in su le orerie*; ἔγκαυμα, ατος (τό).
Smammare; *v. att. e intr.* καγκάζω.
Smanceria; *s. f.* V. Leziosaggine.
Smanceroso; *add.* V. Lezioso.
Smangiare; *v. att.* κατ-εσθίω.
Smania; *s. f.* / Smaniamento; *s. m.* } μανία, ας (ἡ)· λύσσα, ης (ἡ)· μαργότης, ητος (ἡ).
Smaniare; *v. intr.* μαίνομαι· δαιμονάω-ῶ· δαιμονιάω-ῶ· παρα-φρονέω-ῶ· λυσσάομαι-οῦμαι.
Smaniatura; *s. f.* V. Smania.
Smaniglia; *s. f.* / Smaniglio; *s. m.* } ψέλλιον, ου (τό).
Smanioso; *add.* μανόμενος, η, ον· μανείς, εῖσα, ἐν· μανικός, ή, όν· ἰμμανής, ές. –2. Lezioso V.
Smannata; *s. f.* σπεῖρα, ας (ἡ)· ὕλη, ης (ἡ).
Smantellamento; *s. m.* καθαίρεσις, εως (ἡ)· κατασκαφή, ῆς (ἡ)· ἀνασκευή, ῆς (ἡ).
Smantellare; *v. att.* καθ-αιρέω-ῶ· κατα-σκάπτω· ἀνα-σκευάζω.
Smanzeroso; *add.* V. Lezioso.
Smanziere; *s. m.* ἐρωμανής, ές.
Smanzieroso; *add.* V. Lezioso.
Smargiassare; *v. intr.* ῥαχίζω· ἀλαζονεύομαι.
Smargiassata; *s. f.* e
Smargiasseria; *s. f.* ἀλαζονεία, ας (ἡ)· τερατεία, ας (ἡ)· ἀρτεμολογία, ας (ἡ)· σαλακωνεία, ας (ἡ).
Smargiasso; *add.* e
Smargiassone; *add.* ἀλάζων, ονος (ὁ)· ἀλαζονικός, ή, όν· μεγάλαυχος, ον· μεγαλήγορος, ον· ἀρτεμολόγος, ον.
Smarrigione; *s. f.* e
Smarrimento; *s. m.* ἀποβολή, ῆς (ἡ)· στέρησις, εως (ἡ). –2. Errore; πλάνη, ης (ἡ)· πλάνησις, εως (ἡ)· ἁμάρτημα, ατος (τό). –3. Sbigottimento; φόβος, ου (ὁ)· δεῖμα, ατος (τό)· δέος, εος-ους (τό)· ἔκπληξις, εως (ἡ)· ταραχή, ῆς (ἡ).
Smarrire; *v. att.* ἀπ-όλλυμι· ἀπο-βάλλω. –2. Confondere; συγ-χέω-ῶ· ταράττω. –3. Offuscare; ἀμαυρόω-ῶ. –4. Dimenticare; λανθάνομαι· ἐκλανθάνομαι. –5. Perdere di vista; οὐκέτι ὁράω-ῶ. –6. *N. pass.* errare la strada; ἀπο-πλανάομαι-ῶμαι. –7. Smarrirsi nel bivio; δι-αμφ-οδέω-ῶ.
Smarritamente; *avv.* φοβητικῶς.
Smarrito; / Smarruto; } *add.* ἀποβληθείς, εῖσα, ἐν. –2. Sbigottito; κατακληγείς, εῖσα, ἐν.
Smascellare; *v. att.* γνάθους ἐκ-ῥήγνυμι· γναθόω-ῶ. –2. Smascellarsi dalle risa; καγχάζω.

Digitized by Google

Smascellatamente; *avv.* παχυμερῶς· ἀπειροκάλως· ἄγαν.
Smascherare; *v. att.* προσωπεῖον ἀφ-αιρέω· ἐκ-καλύπτω. -2. *N. pass.* ἐκ-καλύπτομαι.
Smattonare; *v. att.* πλίνθους ἀφ-αιρέω.
Smelare; *v. att.* τὰ κήρια ἐξ-αιρέω.
Smembramento; *s. m.* διαμελισμός, οῦ (ὁ)· διαμερισμός, οῦ (ὁ)· διασπαραγμός, οῦ (ὁ)· κερματισμός, οῦ (ὁ)· κατακοπή, ῆς (ἡ).
Smembranare; *v. att.* V. Sbranare.
Smembrare; *v. att.* δια-μελίζω· δια-σπαράσσω· δια-σπάω (τι). -2. Distribuire; μερίζω.
Smemorabile; *add.* ἀμνημόνευτος, ον.
Smemoraggine; *s. f.* λήθη, ης (ἡ)· λησμοσύνη, ης (ἡ). -2. Balordaggine; θάμβος, εος-ους (τό)· μωρία, ας (ἡ)· ἀναισθησία, ας (ἡ)· νωθεία, ας (ἡ)· ἄνοια, ας (ἡ)· ἀνοησία, ας (ἡ)· ἀβελτερία, ας (ἡ).
Smemoramento; *s. m.* ἀναισθησία, ας (ἡ)· ἄνοια, ας (ἡ)· ἀνοησία, ας (ἡ)· λήθη, ης (ἡ).
Smemorante; *add.* ἐπιληστικός, ή, όν.
Smemorare; *v. intr.* ἐπι-λανθάνομαι· μνήμην προ-βάλλω· κατα-πλήττομαι.
Smemorataccio; *add.* ἐπιλησμονέστερος, α, ον.
Smemorataggine; *s. f.* V. Smemoraggine.
Smemorato; *add.* ἐπιλήσμων, ον· ἐπίλησμος, ον.
Smenomare; Smenovire; *v. att.* ἐλαττόω· μινυθόω· μι-νυθίζω· μινύθω.
Smenticanza; *s. f.* V. Dimenticanza.
Smenticare; *v. att.* V. Dimenticare.
Smentire; *v. att.* ψευδολογίας αἰτιάομαι-ῶμαι (τινα)· ὡς ψευδόμενον ὀνειδίζω.
Smeraldino; *add.* σμαράγδινος, η, ον· σμαράγδειος, α, ον.
Smeraldo; *s. m.* σμάραγδος, ου (ἡ). -2. Simile a smeraldo; σμαραγδίτης, ου (ὁ)· σμαραγδῖτις, ιδος (ἡ)· -3. Essere simile a smeraldo; σμαραγδίζω.
Smerare; *v. att.* καθαρίζω· καθ-αίρω. -2. *N. pass.* τυφλόομαι-οῦμαι.
Smerato; *add.* καθαρισθείς, εῖσα, έν.
Smerciare; *v. att.* V. Vendere.
Smercio; *s. m.* V. Spaccio.
Smordamento; *s. m.* V. Imbratto.
Smerdare; *v. att.* κατα-τιλάω· κατα-χίζω.
Smergo; *s. m.* αἴθυια, ας (ἡ).
Smerigliare; *v. att.* σμυρίζω· σμύριδι καθ-αίρω.
Smeriglio; *s. m.* σμύρις, ιδος (ἡ). -2. *Uccello;* αἰσάλων, ωνος (ὁ).
Smeriglione; *s. m. Uccello di rapina;* αἰσάλων, ωνος (ὁ).
Smeritare; *v. intr.* χάριτος ἀπο-τυγχάνω.
Smeritato; *add.* χάριτος ἀποτυχών, οῦσα, όν.
Smerlo; *s. m. T. st. nat.* πύγαργος, ου (ὁ).
Smettere; *v. att.* V. Dimettere.
Smezzamento; *s. m.* μερισμός, οῦ (ὁ)· διαμερισμός, οῦ (ὁ)· διχοτόμησις, σεως (ἡ)· διχοτομία, ας (ἡ).
Smiacio; *s. m.* ἀκοισμός, οῦ (ὁ)· καλλώπισμα, ατος (τό).
Smidollare; *v. att.* μύελον ἐξ-αιρέω. -2. Manifestare; ἐκ-δηλόω.
Smilace; *s. f.* σμίλαξ, ακος (ὁ).
Smillanta; *add.* V. Millantatore.
Smillantare; *v. intr.* V. Millantare.
Smillantatore; *add.* V. Millantatore.
Smilzo; *add.* κενός, ή, όν.
Smimorato; *add.* V. Smemorato.
Sminchionare; *v. att.* V. Minchionare.
Sminuimento; *s. m.* V. Diminuimento.
Sminuire; *v. att.* V. Diminuire.
Sminuzzamento; *s. m.* συντρίβη, ης (ἡ).
Sminuzzare; *v. att.* μιστύλλω· συν-τρίβω· ἀπο-τρίβω· λεπτύνω.
Sminuzzato; *p. pass.* ἀποτετριμμένος, η, ον· λεπτυνθείς, εῖσα, έν.
Sminuzzatore; *add.* ἀποτομεύς, έως (ὁ)· λεπτύνων, ουσα, ον.
Sminuzzolare; *v. att.* V. Sminuzzare.
Smiracchiare; *v. att.* V. Sbirciare.
Smiraldo; *s. m.* V. Smeraldo.
Smirare; *v. att.* V. Mirare. -2. Smerigliare; σμυρίζω.
Smirnio; *s. m.* σμύρνιον, ου (τό).
Smisurabile; *add.* V. Smisurato.
Smisuranza; *s. f.* V. Smisuratezza.
Smisurare; *v. att.* ἐπι-μετρέω.
Smisuratamente; *avv.* ἀμέτρως· ὑπερμέτρως.
Smisuratezza; *s. f.* ἀμετρία, ας (ἡ).
Smisurato; *add.* ἄμετρος, ον· ὑπέρμετρος, ον· ὑπερμέγας, γάλη, γαν· ὑπερμεγεθής, ές. -2. Intemperante; ἀκρατής, ές· ἀκόλαστος, ον· ἄμετρος, όν· ἀσελγής, ές· ἄσωτος, ον.
Smoccare; *v. att.* V. Smoccolare.
Smoccicare; *v. intr.* τὰς ῥῖνας ὑλίζω· ἀπο-μύττομαι.
Smoccolare; *v. att.* προ-βύω· τὸν λύχνον προ-μύττω.
Smoccolatojo; *s. m.* προμυκτήριον, ου (τό).
Smoccolatura; *s. f.* τῆς θρυαλλίδος ἀπόκομμα, ατος (τό).
Smodamento; *s. m.* V. Smoderatezza.
Smodarsi; *v. intr.* ἀτακτέω· μεγαφρονέω· ἀ-κρατεύομαι· ἀσελγαίνω· ἀκολασταίνω.
Smodatamente; *avv.* V. Smoderatamente.
Smodato; *add.* V. Smoderato.
Smoderamento; Smoderanza; *s. m.* *s. f.* V. Smoderatezza.
Smoderatamente; *avv.* ἀμέτρως· ὑπερμέτρως.
Smoderatezza; *s. f.* ἀμετρία, ας (ἡ)· ὑπερβολή, ῆς (ἡ).
Smoderato; *add.* ἄμετρος, ον· ὑπέρμετρος, ον.
Smoderazione; *s. f.* V. Smoderatezza.
Smogliato; *add.* ἄγαμος, ον.
Smontare; *v. intr.* κατα-βαίνω. -2. Da cavallo; ἀπὸ τοῦ ἵππου κατα-βαίνω. -3. *Att.* Far scendere; ἀπο-στερίσκω (τί τινα, τινός τινα)· ἀπο-κρούω (τινα ἀπό τινος).
Smontato; *add.* ὠχρός, ά, όν· χλωρός, ά, όν.
Smorbare; *v. att.* λοιμὸν ἐξ-αιρέω. -2. Pulire; καθ-αίρω.
Smorfia; *s. f.* ἀλλόκοτον, ου (τό)· σχῆμα, ατος (τό). -2. Lezio; ἀκισμός, οῦ (ὁ). -3. Fare smorfie; μορφάζω· ἀκίζομαι.
Smorfioso; *add.* V. Leziosо.
Smorfire; *v. intr.* μορφάζω.
Smorire; *v. intr.* ὠχράω· ὠχριάω.
Smorsare; *v. att.* χαλινὸν ἀφ-αιρέω.
Smortire; *v. intr.* V. Smorire.
Smortito; Smorto; *add.* ὠχρός, ά, όν· χλωρός, ά, όν.
Smortore; *s. m.* ὠχρίασις, σεως (ἡ)· ὠχρία, ας (ἡ).
Smorzamento; *s. m.* κατάσβεσις, σεως (ἡ).
Smorzare; *v. att.* σβέννυμι· κατα-σβέννυμι· σβεννύω.
Smorzato; *p. pass.* σβεσθείς, εῖσα, έν.
Smossa; *s. f.* V. Movimento.

Digitized by Google

Smotta; *s. f.* } καταφορά, ᾶς (ἡ).
Smottamento; *s. m.* }
Smottare; *v. intr.* κατα-ῥρέω-ῶ· συμ-πίπτω.
Smottato; *p. pass.* ἀπόχρημνος, ον.
Smovitura; *s. f.* συγκίνησις, σεως (ἡ).
Smozzare; *v. att.* V. Mozzare.
Smozzatura; *s. f.* κόλουσις, σεως (ἡ)· κολόβωσις, σεως (ἡ)· ἐπιτομή, ῆς (ἡ).
Smozzicare; *v. att.* κολοβόω-ῶ· κολύω· ἐπι-τέμνω· συ-στέλλω· ἀκροτομέω-ῶ.
Smozzicato; *p. pass.* κολοβωθείς, εῖσα, έν.
Smozzicatura; *s. f.* V. Smozzatura.
Smucciare; *v. att.* V. Sdrucciolare.
Smugghiare; *v. intr.* V. Mugghiare.
Smugnere; *v. att.* κατα-ξηραίνω· ἀνα-ξηραίνω· ἀπο-ξηραίνω.
Smunto; *add.* λεπτός, ή, όν· ἰσχνός, ή, όν· ἄσαρκος, ον.
Smuovere; *v. att.* κινέω-ῶ· δια-κινέω-ῶ· σείω· δια-σείω. –2. Commuovere; σαλεύω· δια-σαλεύω· ταράττω. –3. Persuadere; πείθω. –4. Rimuovere; ἀπο-τρέπω. –5. Smuovere il corpo; χοιλίαν λύομαι.
Smurare; *v. att.* ἀπο-τειχίζω· ἀπο-βάλλω.
Smussare; *v. att.* ἀμβλύνω.
Smussato; *p. pass.* ἀμβλύς, εῖα, ύ.
Smutinare; *v. intr.* V. Smottare.
Snamorare; *v. att.* ἔρωτα ἀπο-βάλλω.
Snasare; *v. att.* ῥινοκοπέω-ῶ· ῥινοτομέω-ῶ.
Snasato; *add.* ῥινότμητος, ον· ἄριν, ινος (ὁ, ἡ)· ἄρινος, ον.
Snaturare; *v. att.* V. Disnaturare.
Snaturato; *add.* ἀλλόκοτος, ον· ἄτοπος, ον.
Snebbiare; *v. att.* λαμπρύνω.
Snellamente; *avv.* δεξιῶς· ἐλαφρῶς· εὐστρόφως· εὐκινήτως.
Snellezza; *s. f.* e
Snellità; *s. f.* δεξιότης, ητος (ἡ)· ἐλαφρία, ας (ἡ)· ἐλαφρότης, ητος (ἡ).
Snello; *add.* δεξιός, ά, όν· ἐλαφρός, ά, όν· εὐκίνητος, ον· εὔστροφος, ον.
Snerbare; *v. att.* V. Snervare.
Snerbato; *add.* V. Snervato.
Snervamento; *s. m.* ἀπονεύρωσις, σεως (ἡ)· ἀτονία, ας (ἡ)· ἀσθενία, ας (ἡ).
Snervare; *v. att.* ἀπο-νευρόω-ῶ· ἐκ-νευρόω-ῶ. –2. Debilitare; ἀσθενόω-ῶ.
Snervatello; *add.* ἀσθενικός, ή, όν· ῥῥώστος, ον.
Snervatezza; *s. f.* V. Snervamento.
Snervato; *add.* ἄνευρος, ον· ἔκνευρος, ον· μαλακός, ή, όν. –2. Indebolito; ἄτονος, ον· ἀσθενής, ές.
Snervatore; *add.* ἐκνευρωτής, οῦ (ὁ)· ἐκνευρῶν, οῦσα, οῦν.
Snidare; } *v. att.* ἐξ-ελαύνω.
Snidiare; }
Snighittire; *v. intr.* ἐκνηρίαν ἀπο-σείω.
Sninfia; *s. f.* V. Ninfa.
Sninfio; *s. m.* ὠραϊστής, οῦ (ὁ).
Snocciolare; *v. att.* ἐκ-κοκκίζω· ἐκ-γιγαρτίζω· ἐκ-πυρηνίζω. –2. Dichiarare; σαφηνίζω· δηλόω-ῶ. –3. Pagare in contanti; κατα-βάλλω ἀργυρόν.
Snocciolatamente; *avv.* καθαρῶς· ἀκριβῶς· φανερῶς.
Snodamento; *s. m.* λύσις, σεως (ἡ)· κατάλυσις, σεως (ἡ).
Snodare; *v. att.* λύω· δια-λύω· χαλάω-ῶ· ἐπι-χαλάω-ῶ. –2. Manifestare; δηλόω-ῶ· ἐξ-ηγέομαι-οῦμαι.
Snodatura; *s. f.* ἁρμός, οῦ (ὁ)· ἀλληλουχία, ας (ἡ)· γίγγλυμος, ου (ὁ).
Snodolare; *v. att.* V. Dinoccolare.
Snominare; *v. att.* ὄνομα ἀφ-αιρέω-ῶ.
Snudare; *v. att.* γυμνόω-ῶ· ἀπο-γυμνόω-ῶ· ψιλόω-ῶ ἀπο-ψιλόω-ῶ.
So; *pron. poss.* V. Suo.
Soalzare; *v. att.* V. Sollalzare.
Soatto; *s. m.* ἰμάς, άντος (ὁ).
Soave; *add.* ἡδύς, εῖα, ύ· φίλος, η, ον· χαρίεις, εσσα, εν· κεχαρισμένος, η, ον· γλυκύς, εῖα, ύ· προσφιλής, ές· τερπνός, ή, όν· εὐτερπής, ές· ἄρεττος, ον. –2. Quieto; ἥμερος, ον· ἥσυχος, ον. –3. Moderato; σύμμετρος, ον. –4. Essere soave; ἀρίσκω (τινι). –5. Rendere soave; ἡδύνω.
Soave; *avv.* e
Soavemente; *avv.* ἡδέως· φίλως· προσφίλως· χαριέντως. –2. Pazientemente; κούφως. –3. Quietamente; ἥσυχα· ἡσυχῇ· ἡσύχως. –4. Modestamente; μετρίως. –5. Amorevolmente; φιλανθρώπως.
Soaveolente; *add.* εὐώδης, ες.
Soavezza; *s. f.* e
Soavità; *s. f.* χάρις, ιτος (ἡ)· ἡδονή, ῆς (ἡ)· ἡδυσμα, ατος (τό)· ἡδύτης, ητος (ἡ)· ἡδύ, έος-οῦς (τό)· γλυκύτης, ητος (ἡ)· γλυκύ, έος-οῦς (τό). –2. Fragranza; εὐωδία, ας (ἡ). –3. Benignità; πραότης, ητος (ἡ).
Soavizzamento; *s. m.* γλύκανσις, σεως (ἡ).
Soavizzante; *add.* γλυκαντικός, ή, όν· ἡδυντικός, ή, όν.
Soavizzare; *v. att.* γλυκαίνω· γλυκάζω· ἡδύνω.
Sobbalzare; *v. att.* ἐκ-θορέω-ῶ.
Sobbarcare; *v. att.* V. Sottoporre.
Sobbissare; *v. att.* V. Subbissare.
Sobbollimento; *s. m.* ἀνάζεσις, σεως (ἡ)· ἀνάβρασις, σεως (ἡ).
Sobbollire; *v. intr.* ἀνα-ζέω-ῶ· ἀνα-βράττομαι.
Sobborgo; *s. m.* προάστειον, ου (τό)· προάστιον, ου (τό).
Sobbornare; *v. att.* V. Subornare.
Sobbrevità; *avv.* *Sotto brevità*; βραχέως.
Sobillamento; *s. m.* V. Subillamento.
Sobillare; *v. att.* V. Subillare.
Sobissare; *v. att.* V. Subbissare.
Soblimare; *v. att.* V. Sublimare.
Sobole; *s. f.* V. Prole.
Sobranzare; *v. att.* V. Sovranzare.
Sobriamente; *avv.* νηφαλίως· μετρίως· ἐγκράτως· νηφόντως.
Sobrietà; *s. f.* μετριότης, ητος (ἡ)· νηφαλιότης, ητος (ἡ)· ἐγκράτεια, ας (ἡ).
Sobrio; *add.* νηφάλιος, ον – α, ον· νήφων, ουσα, ον· νηφάλιμος, η, ον· νηφαντικός, ή, όν· μέτριος, ον – α, ον· ἐγκρατής, ές· σώφρων, ον. –2. Essere sobrio; ἐγ-κρατεύομαι· σωφρονέω-ῶ· νήφω. –3. Che rende sobrio; νηφαντικός, ή, όν.
Sobuglio; *s. m.* V. Subuglio.
Soccenericcio; *add.* σποδιζόμενος, η, ον. –2. Pane soccenericcio; ἄρτος σποδίτης, ου (ὁ).
Socchiamare; *v. att.* ὑπο-φωνέω-ῶ.
Socchiudere; *v. att.* δι-οίγω· δι-αν-οίγω· ὑπ-αν-οίγω (τι)· δια-κλείω.
Soccida; *s. m.* V. Socio.
Soccidere; *v. att.* V. Succidere.
Soccio; *s. m.* } κοινωνία, ας (ἡ).
Soccità; *s. f.* }
Socco; *s. m.* ἐμβάς, άδος (ἡ)· ποδεῖον, ου (τό)· πεδιλόν, οῦ (τό).
Soccodagnolo; *s. m.* ὑπουρίς, ίδος (ἡ).

Digitized by Google

Soccombere; *v. intr.* V. Soggiacere.
Soccorrenza; *s. f.* διάρροια, ας (ἡ).
Soccorrere; *v. att.* βοηθέω·ῶ· ὠφελέω·ῶ· παρα-στατέω·ῶ· συλ-λαμβάνω (τι)· ἐπι-κουρέω·ῶ. -2. Fare riparo; ἀπ-αίργω· ἀπο-σοβέω·ῶ. -3. Venire in mente; ἔπ-εισι· ἐπ-έρχεται, εἰς-έρχεται (μοι)· ἔρχεταί μοι ἐπὶ νοῦν. -4. Atto a soccorrere; βοηθηματικός, ή, όν· βοηθητικός, ή, όν. -5. Soccorrere in guerra; συμ-μαχέω·ῶ (τινι). -6. Soccorrere vicendevolmente; ἀντ-επι-κουρέω·ῶ· ἀντι-βοηθέω·ῶ.
Soccorrevole; *add.* βοηθός, ή, όν· βοηθητικός, ή, όν· ἐπίκουρος, ον· παραστάτης, ου (ὁ)· παραστάτις, ιδος (ἡ). -2. Ausiliario; σύνεργος, ον· σύμμαχος, ον.
Soccorrimento; *s. m.* V. Soccorso.
Soccorritore; *add.* V. Soccorrevole.
Soccorso; *s. m.* βοήθεια, ας (ἡ)· βοήθημα, ατος (τό)· ἐπικουρία, ας (ἡ)· ἐπουργία, ας (ἡ)· συνέργεια, ας (ἡ). -2. Senza soccorso; ἀβοήθητος, ον· *avv.* ἀβοηθήτως. -3. Venire in soccorso; παρα-βοηθέω·ῶ· προς-βοηθέω·ῶ.
Soccrescere; *v. intr.* αὐξάνομαι· ἐπι-γίγνομαι· συμφύομαι.
Sociabile; *add.* V. Sociale.
Sociabilmente; *avv.* κοινωνικῶς· κοινῶς· ὁμηλιτικῶς.
Sociale; *add.* κοινωνικός, ή, όν· εὐκοινώνητος, ον· εὐπροσήγορος, ον· συνουσιαστικός, ή, όν· ὁμηλιτικός, ή, όν.
Socialità; *s. f.* εὐκοινώνητον, ου (τό)· εὐπροσήγορον, ου (τό)· κοινότης, ητος (ἡ).
Società; *s. f.* κοινωνία, ας (ἡ)· κοινώνημα, ατος (τό)· κοινώνησις, σεως (ἡ)· συνουσία, ας (ἡ). -2. Avere in società; κοινωνέω·ῶ (τί τινος). -3. Degno di essere ammesso in una società; ἀξιοκοινώνητος, ον. -4. Mettere in società; κοινὸν ποιέω·ῶ (τι).
Socio; *add.* κοινών, ῶνος (ὁ)· κοινωνός, οῦ (ὁ, ἡ)· σύνεργος, ον. -2. Di mercatura; συνέμπορος, ον.
Sodale; *s. m.* V. Compagno.
Sodalizio; *s. m.* V. Compagnia.
Sodamente; *avv.* ἀσφαλῶς· ἐμπεδῶς· βεβαίως· σταθερῶς. -2. Gagliardamente; ἰσχυρῶς.
Sodamento; *s. m.* ἀσφάλεια, ας (ἡ)· βεβαίωσις, σεως (ἡ)· βεβαιότης, ητος (ἡ)· βεβαῖον, ου (τό)· εὐστάθεια, ας (ἡ). -2. Mallevadoria; ἐγγύη, ης (ἡ).
Sodare; *v. att.* βεβαιόω·ῶ· ἐμ-πεδόω·ῶ. -2. Assodare; στεριόω·ῶ· στεριοποιέω·ῶ. -3. Dar sicurtà; ἐγγυάομαι·ῶμαι· βεβαιόω·ῶ (τι).
Soddiacono; *s. m.* ὑποδιάκονος, ου (ὁ). -2. Fare da soddiacono; ὑπο-διακονέω·ῶ.
Soddisfacente; *add.* ἄριστος, ον· ἀρκετός, ή, όν· πληροφορῶν, οὖσα, οὖν· ἱκανός, ή, όν· ἐπαρκής, ές.
Soddisfacentemente; *avv.* ἱκανῶς· ἄλις· ἀρκούντως· ἐξαρκούντως· ἀποχρώντως.
Soddisfacimento; *s. m.* V. Soddisfazione.
Soddisfare; *v. att.* ἐξ-αρκέω·ῶ· δια-λύω (τι πρός τινα)· ἀπο-πληρόω·ῶ. -2. Piacere; χαρίζομαί (τινι)· ἀρέσκω (τινα). -3. Pagare il debito; τὸν χρηστὸν δια-τίθεμαι· ἀπο-τίνω. -4. Soddisfare al proprio dovere; δια-πράττω τὰ προσήκοντα.
Soddisfatto; *add.* ἥσυχος, ον. -2. Essere soddisfatto; ἀγαπάω·ῶ (τι, τινι)· ἀρέσκομαι· ἀρκέομαι οὖμαί (τινι)· στέργω (τί τινι).
Soddisfattore; Soddisfattivo; Soddisfattorio; *add.* V. Soddisfacente.
Soddisfattura; *s. f.* e
Soddisfazione; *s. f.* πληροφόρησις, σεως (ἡ)· ἰκδικία, ας (ἡ)· πλήρωσις, σεως (ἡ). -2. Piacere; εὐφροσύνη, ης (ἡ)· ἡδονή, ῆς (ἡ). -3. Dare soddisfazione; V. Soddisfare.
Soddomico; *add.* παιδεραστικός, ή, όν.
Soddomitare; *v. intr.* παιδεραστέω·ῶ.
Soddomito; *s. m.* παιδεραστής, οῦ (ὁ).
Soddomito; *add.* V. Soddomico.
Soddotta; *s. f.* V. Seducimento.
Sodducere; *v. att.* V. Sedurre.
Sodducimento; *s. m.* V. Seducimento.
Sodducitore; *add.* V. Seduttore.
Soddurre; *v. att.* V. Sedurre.
Sodduttore; *add.* V. Seduttore.
Sodduzione; *s. f.* V. Seduzione.
Sodezza; *s. f.* πυκνότης, ητος (ἡ)· δασύτης, ητος (ἡ)· στερρότης, ητος (ἡ). -2. Fermezza; εὐστάθεια, ας (ἡ)· ἀσφάλεια, ας (ἡ)· βεβαιότης, ητος (ἡ).
Sodisfacimento; *s. m.* V. Soddisfazione.
Sodisfare; *v. att.* V. Soddisfare.
Sodisfattura; Sodisfazione; *s. f.* V. Soddisfazione.
Sodo; *s. m.* V. Sodezza.
Sodo; *add.* πυκνός, ή, όν· δασύς, εῖα, ύ· εὐπαγής, ές· ἑαστός, ή, όν· στερρός, ά, όν· στιρρός, ά, όν. -2. Fermo; βέβαιος, ον - α, ον. -3. Forte; ἰσχυρός, ά, όν. -4. Diventar sodo; δια-πήγνυμαι. -5. Mettere in sodo; στερρόω·ῶ. -6. Rendere affatto sodo; δια-πήγνυμι. -7. Star sodo; παύομαι· ἵστημι.
Sodo; *avv.* V. Sodamente.
Sodomitico; *add.* V. Soddomico.
Sodomito; *s. m.* V. Soddomito.
Soducimento; Soduzione; *s. f.* V. Seduzione.
Sofà; *s. f.* κλίνη, ης (ἡ)· κλιντήρ, ῆρος (ὁ).
Sofferare; *v. att.* V. Sofferire.
Sofferente; *add.* πάσχων, ουσα, ον· καρτερικός, ή, όν· ὑπομένων, ουσα, ον· τλήμων, ον.
Sofferenza; *s. f.* ὑπομονή, ῆς (ἡ)· φορά, ᾶς (ἡ)· καρτερία, ας (ἡ)· πραότης, ητος (ἡ). -2. Aver sofferenza; ἀν-έχομαί (τι). -3. Usare sofferenza; μακροθυμίαν ἐμ-βάλλομαι τῇ ψυχῇ.
Sofferere; *v. att.* V. Sofferire.
Sofferevole; Sofferibile; *add.* ἄνεκτος, ον· ὑποιστός, ή, όν· ἀνάσχετος, ον· τλητός, ή, όν.
Sofferidore; *add.* V. Sofferente.
Sofferimento; *s. m.* V. Sofferenza.
Sofferire; *v. att.* ὑπο-μένω· πάσχω· τλῆμι· μοχθέω·ῶ· μογέω·ῶ· ἀν-έχωμαι (*med.*)· καρτερέω·ῶ· φέρω (τι). -2. Aspettare; μένω· περι-μένω. -3. Permettere; ἐάω·ῶ. -4. Sostenere; βαστάζω· φέρω. -5. Soffrir l'animo; τολμάω·ῶ. -6. Che di continuo soffre; ἀειπαθής, ές. -7. Il continuo soffrire; ἀειπάθεια, ας (ἡ). -8. Che soffre eccessivamente; ὑπερπαθής, ές. -9. Soffrir fortemente; βαρυπαθέω·ῶ. -10. Che soffre grandemente; βαρυαλγής, ές· βαρυάλγητος, ον· βαρύτλητος, ον. -11. Che soffre immensamente; ἀπειροπαθής, ές. -12. Soffrire con, insieme; συγ-κακοπαθέω·ῶ. -13. Soffrire oltre misura; ὑπερ-πονέω·ῶ. -14. Soffrire costantemente; ἐγ-καρτερέω·ῶ. -15. Non poter soffrire; ἀτλητέω·ῶ. -16. Che non si può soffrire; ἀποφόρος, ον· ἀκαρτέρητος, ον. -17. *N. pass.* Contenersi; ἀπ-έχομαι.
Sofferitore; *add.* V. Sofferente.
Soffermare; *v. att.* κατ-έχω· εἴργω· ἀνα-κόπτω· ἐπ-έχω· ἐν-έχω. -2. *N. pass.* ἐφ-ίσταμαι.

Digitized by Google

Soffermata; *s. f.* διατριβή, ῆς (ἡ)· δίαιτα, ης (ἡ)· βραχεῖα παῦσις, σεως (ἡ).
Soffiamento; *s. m.* φύσησις, σεως (ἡ)· φύσημα, ατος (τό). -2. Dei venti; πνοή, ῆς (ἡ). -3. Maldicenza; λοιδορία, ας (ἡ).
Soffiare; *v. intr.* φυσάω=ῶ· πνέω=ῶ· ἧκημι. -2. Dei venti; πνέω=ῶ. -3. Anelare; ἀσθμαίνω. -4. Incitare; ἐγείρω. -5. Fare la spia; ἐν δεῖξω ποιέομαι=οῦμαι. -6. Soffiare per collera, ecc.; ἐμ-βρίμομαι. -7. Soffiare con; συν-δια-πνέω=ῶ· συμ-πνέω=ῶ· συμ-φυσάω=ῶ. -8. Soffiar contro; ἀντι-πνέω=ῶ. -9. Che soffia contro; ἀντίπνοος=ους, οον=ουν. -10. Soffiare e favellare; φλυαρέω=ῶ. -11. Che soffia favorevole *(dei venti)*; ἀκραής, ές. -12. Che soffia fortemente; πολυαής, ές· πολύπνοος=ους, οον=ουν. -13. Soffiar negli orecchi; ψιθυρίζω. -14. Soffiare a traverso; δι-άημι· δια-πνέω=ῶ. -15. Che soffia violentemente; ὑπεραής, ές. -16. *Att.* ἐμ-φυσάω=ῶ. 17. Soffiar il naso; ῥίνας ἀπο-μύττω.
Soffiata; Soffiatura; *s. f.* V. Soffiamento.
Sofficcare; *v. att.* ὑπο-κλέπτω.
Soffice; *add.* μαλακός, ή, όν· ἁπαλός, ή, όν.
Sofficemente; *avv.* μαλακῶς· ἁπαλῶς.
Sofficente; *add.* V. Bastevole.
Sofficentemente; *avv.* V. Bastevolmente.
Sofficentezza; Sofficenza; *s. f.* V. Sufficenza.
Sofficere; *v. intr.* V. Bastare.
Sofficiente; *add.* V. Bastevole.
Sofficientemente; *avv.* V. Bastevolmente
Sofficientezza; Sofficienza; *s. f.* V. Sufficenza.
Sofficioccio; *add.* μαλακώτερος, α, ον.
Sofficire; *v. att.* μαλακιόω· μαλακίζω. -2. *N. pass.* μαλακίζομαι.
Soffietto; *s. m.* φῦσα, ης (ἡ)· φυσητήριον, ου (τό).
Soffio; *s. m.* πνοή, ῆς (ἡ)· πνεῦμα, ατος (τό). -2. In un soffio; εὐθύς.
Soffione; *s. m.* φυσητήριον, ου (τό). -2. Soffietto; φῦσα, ης (ἡ). -3. Spia; ἐνδεικτής, οῦ (ὁ)· σκοπός, οῦ (ὁ). -4. Presuntuoso; ἀλάζων, ονος (ὁ)· φίλαυτος, ον.
Soffioneria; *s. f.* ἀλαζονεία, ας (ἡ)· φιλαυτία, ας (ἡ)· ὄγκος, ου (ὁ).
Soffismo; *s. m.* V. Sofisma.
Soffisticare; *v. intr.* V. Sofisticare.
Soffisticheria; *s. f.* V. Sofisticheria.
Soffistico; *add.* V. Sofistico.
Sôffito; *s. m.* V. Soffiamento.
Soffitta; *s. f.* e
Soffitto; *s. m.* καταστέγασμα, ατος (τό). -2. Stanza da letto; ὑπόστερον, ου (τό)· οἰκημάτιον, ου (τό)· δροφή, ῆς (ἡ).
Soffitto; *add.* V. Nascoso.
Soffocamento; *s. m.* V. Soffogamento.
Soffocare; *v. att.* V. Soffogare.
Soffocazione; *s. f.* e
Soffogamento; *s. m.* πνῖγμα, ατος (τό)· πνιγμονή, ῆς (ἡ)· πνῖγος, εος=ους (τό)· πνῖξ, γός (ἡ)· πνῖξις, εως (ἡ).
Soffogare; *v. att.* πνίγω· ἀπο-πνίγω· συμ-πνίγω· ἀγχονάω=ῶ. -2. Spegnere; σβέννυμι. -3. Che soffoca; συμπνιγής, ές.
Soffogazione; *s. f.* V. Soffogamento.
Soffoggiata; *s. f.* δισμή, ῆς (ἡ)· δίσμις, ιδος (ἡ).

Soffolcere; Soffolgere; *v. att.* ὑπ-ερείδω· στηρίζω.
Soffolto; *p. pass.* ἐστηριγμένος, η, ον.
Soffornato; *add.* κοιλός, ή, όν.
Soffraganeo; *add.* V. Suffraganeo.
Soffratta; *s. f.* σπανιότης, ητος (ἡ)· ἀπορία, ας (ἡ).
Soffreddare; *v. att.* ὑπο-ψύχω.
Soffreddo; *add.* ὑποψυχρός, ά, όν.
Soffregagione; Soffregamento; *s. f.* *s. m.* ὑπότριψις, εως (ἡ).
Soffregare; *v. att.* ὑπο-τρίβω.
Soffrente; *add.* V. Sofferente.
Soffrenza; *s. f.* V. Sofferenza.
Soffribile; *add.* V. Sofferevole.
Soffriggere; *v. att.* *Leggermente friggere*; ἔ-ρεμα τηγανίζω· φρύσσω.
Soffrire; *v. att.* V. Sofferire.
Soffritore; *add.* V. Sofferente.
Soffumicamento; *s. m.* V. Suffumicamento.
Soffumicare; *v. att.* V. Suffumicare.
Sofisma; *s. m.* σόφισμα, ατος (τό)· παραλογισμός, οῦ (ὁ)· παραλογία, ας (ἡ).
Sofismare; *v. intr.* παρα-λογίζομαι· σοφίζομαι.
Sofista; *s. m.* παραλογιστής, οῦ (ὁ)· σοφιστής, οῦ (ὁ).
Sofisteria; *s. f.* V. Sofisticheria.
Sofistica; *s. f.* σοφιστική, ῆς (ἡ)· σοφισματική, ῆς (ἡ)· παραλογιστική, ῆς (ἡ). -2. Falsità; σόφισμα, ατος (τό).
Sofisticamente; *avv.* σοφιστικῶς· σοφισματικῶς.
Sofisticare; *v. intr.* V. Sofismare. -2. Falsificare; κιβδηλεύω.
Sofistico; *s. m.* V. Sofista.
Sofistico; *add.* σοφιστικός, ή, όν· σοφισματικός, ή, όν. -2. Stravagante; δυσχερής, ές· χαλεπός, ή, όν.
Sofistizzare; *v. intr.* V. Sofismare.
Soga; *s. f.* V. Correggia.
Soggettabile; *add.* ἁλώσιμος, ον· εὐκαταμάχητος, ον.
Soggettamente; *avv.* V. Suggettamente.
Soggettare; *v. att.* V. Assoggettare.
Soggettitudine; *s. f.* V. Suggezione.
Soggettivo; *add.* V. Suggettivo.
Soggetto; *s. m.* V. Suggetto.
Sogghignare; *v. att.* ὑπο-μειδιάω=ῶ· δια-μειδιάω=ῶ· ὑπο-γελάω=ῶ.
Sogghigno; *s. m.* μείδημα, ατος (τό)· μειδίαμα, ατος (τό)· μειδίασμα, ατος (τό)· μειδιασμός, οῦ (ὁ)· μειδίασις, σεως (ἡ).
Soggiacere; *v. intr.* ὑπο-τίθεμαι· ὑπο-τάττομαι· ὑπο-κεῖμαι· ἡττάομαι=ῶμαί (τινος)· ἥττων γίγνομαί (τινος)· κρατέομαι=οῦμαι (ὑπό τινος).
Soggiacimento; *s. m.* V. Soggezione.
Soggiogaja; *s. f.* V. Giogaja.
Soggiogamento; *s. m.* V. Soggiogazione.
Soggiogare; *v. att.* δουλόω=ῶ· κατα-δουλόω=ῶ· ὑποτάττω· ὑπ-άγω· νικάω=ῶ· δαμάω=ῶ (τινα)· ἐπικρατέω=ῶ (τινος). -2. Soprastare; ὑπερ-έχω.
Soggiogatore; *add.* νικῶν, ῶσα, ῶν· δμητήρ, ῆρος (ὁ)· νικητής, οῦ (ὁ).
Soggiogazione; *s. f.* ἐπικράτησις, σεως (ἡ)· χείρωσις, σεως (ἡ)· καταστροφή, ῆς (ἡ)· νίκη, ης (ἡ).
Soggiogo; *s. m.* V. Giogaja.
Soggiornamento; *s. m.* V. Soggiorno.
Soggiornare; *v. intr.* διαιτάομαι=ῶμαι· τὴν δίαιταν ποιέομαι=οῦμαι· δι-άγω· δια-τρίβω· ἐπι-δημέω=ῶ· ἐν-δημέω=ῶ. -2. *Att.* ἐπιμελῶς φυλάττω.
Soggiornato; *add.* ἐστῶς, ῶσα, ῶν· ἑστηκώς, υῖα, ός.

Digitized by Google

Soggiorno; *s. m.* διατριβή, ῆς (ἡ)· μονή, ῆς (ἡ)· δίαιτα, ης (ἡ). -2. Buon governo; φυλακή, ῆς (ἡ).
Soggiugare; *v. att.* V. Soggiogare.
Soggiugnere; *v. att.* προς-τίθημι· ἐπι-τίθημι· ἐπι-βάλλω· προς-παρα-λαμβανω.
Soggiugnimento; *s. m.* πρόσθεσις, σεως (ἡ)· προσθήκη, ης (ἡ)· ἐπίζευξις, εως (ἡ).
Soggiuntivo; *s. m.* ὑποτακτική, ῆς (ἡ).
Soggiuntivo; *add.* ὑποτακτικός, ή, όν.
Soggiunzione; *s. f.* V. Soggiugnimento.
Soggo; *s. m.* V. Solco.
Soggolo; *s. m.* στηθοδεσμή, ῆς (ἡ)· στηθόδεσμον, ου (τό).
Sogguardare; Sogguatare; } *v. att.* σκαρδαμύττω (πρός τινα).
Soglia; *s. f.* βαθμός, οῦ (ὁ)· βάσις, σεως (ἡ)· βαλβίς, ίδος (ἡ)· ὁδός, οῦ (ὁ)· οὐδός, οῦ (ὁ). -2. *Pesce;* βούγλωσσος, ου (ὁ)· βούγλωσσον, ου (τό). -3. Che passa la soglia; ὑπερβάθμιος, ον.
Soglio; *s. m.* V. Solio.
Sogliola; *s. f. Pesce;* V. Soglia § -2.
Sognare; *v. att.* ἐνυπνιάζω· ἐνυπνιάζομαι· ὀνειρώττω· ὀνειροπολέω-ῶ· ὄναρ εἶδον. -2. Immaginarsi; νομίζομαι· οἴομαι. -3. Che sogna molto; πολυόνειρος, ον. -4. Che sogna poco; ὀλιγόνειρος, ον.
Sognatore; *add.* ἐνυπνιάστης, ου (ὁ)· ὀνειρώττων, ουσα, ον.
Sogno; *s. m.* ἐνύπνιον, ου (τό)· ὄναρ, ατος (τό)· ὄνειρατα, ων (τά)· ὀνειροπολία, ας (ἡ)· ὄνειρος, ου (ὁ). -2. Aver un sogno; ἐνύπνιον ἐνυπνιάζομαι. -3. Che dà i sogni; ὀνειροδότης, ου (ὁ)· ὀνειροδότις, ίδος (ἡ). -4. Discorso di sogni; ὀνειρολογία, ας (ἡ). -5. Che fa buoni sogni; εὐόνειρος, ον. -6. Interpretare i sogni; ὀνειροπολέω-ῶ· ὀνειροπολέομαι-οῦμαι. -7. Che interpreta i sogni; ὀνειροκριτής, οῦ (ὁ)· ὀνειροσκόπος, ον· ὀνειρόφαντος, ον. -8. L'arte di interpretare i sogni; ὀνειροκριτική, ῆς (ἡ). -9. Che concerne la interpretazione dei sogni; ὀνειροκριτικός, ή, όν. -10. Che invia i sogni; ὀνειρόπομπος, ον. -11. Che molesta con sogni; δυσόνειρος, ον. -12. Pratico dei sogni; ὀνειρόφρων, ον. -13. Simile a sogno; ἐνυπνιώδης, ες. -14. Spettante i sogni; ὀνείρειος, α, ον· ὀνειρίτις, ισσα, εν.
Soja; *s. f.* θώπευμα, ατος (τό). -2. Dar la soja; ἐμ-παίζω. B'. *Piaggiare;* παρα-τίθημι.
Sojare; *v. att.* κολακεύω· θωπεύω.
Solaccio; *s. m.* V. Solazzo.
Solajo; *s. m.* σανιδώματα, ων (τά). -2. Fatto a solajo; σανιδωτός, ή, όν. -3. Stanza a letto; V. Soffitta § -2.
Solamente; *avv.* μόνον· μονάδην· μόνοθεν. -2. Solamente che; μόνον ὅτι. -3. Non solamente... ma; οὐ μόνον... ἀλλὰ καί.
Solano; *s. m.* στρύχνη, ης (ἡ)· στρύχνον, ου (τό).
Solare; *s. m.* V. Solajo.
Solare; *add.* ἡλιακός, ή, όν.
Solario; *s. m. Orologio solare;* ἡλιοτρόπιον, ου (τὸ).
Solaro; *s. m.* V. Solajo.
Solata; *s. f.* σειρίασις, σεως (ἡ)· ἀστροβολία, ας (ἡ)· ἀστροβολισμός, οῦ (ὁ).
Solatio; *s. m.* θειολόπεδον, ου (τό).
Solatio; *add.* προσήλιος, ον· εὐήλιος, ον. -2. A solatio; ἐν εὐηλίῳ.
Solato; *add.* πελματώδης, ες.
Solatro; *s. m.* V. Solano.
Solcamento; *s. m.* αὐλακισμός, οῦ (ὁ).
Solcare; *v. att.* αὐλακίζω· ἀλοκίζω· ὀγμεύω.
Solco; *s. m.* αὖλαξ, ακος (ὁ)· αὐλακισμός, οῦ (ὁ)· ὀγμός, οῦ (ὁ). -2. Ruga; αὖλαξ, ακος (ὁ)· ῥυτίς, ίδος (ἡ). -3. Andar pel solco; τὴν εὐθείαν πορεύομαι. -4. Andare dritto il solco; εὐτυχέω-ῶ (τινος). -5. Uscire dal solco; παρα-ληρέω-ῶ.
Soldanatico; Soldanato; } *s. m.* αὐτοκρατία, ας (ἡ).
Soldanla; *s. f.* αὐτοκρατορίς, ίδος (ἡ).
Soldaniere; *add.* μισθοφόρος, ον· μισθωτός, ή, όν· ὑποτελής, ές.
Soldano; *s. m.* αὐτοκράτωρ, ορος (ὁ).
Soldare; *v. att.* στρατιώτας κατα-λέγω· κατα-γράφω· στρατολογέω-ῶ.
Soldarello; *s. m. dim.* V. Soldino.
Soldata (Alla); *avv.* στρατιωτικῶς.
Soldataglia; *s. f.* ἰδιῶται, φαῦλοι στρατιῶται, ῶν (οἱ).
Soldateria; Soldatesca; } *s. f.* στρατός, οῦ (ὁ)· στράτευμα, ατος (τό).
Soldatescamente; *avv.* στρατιωτικῶς· στρατευματικῶς.
Soldatesco; *add.* στρατιωτικός, ή, όν· στρατευματικός, ή, όν.
Soldato; *s. m.* στρατιώτης, ου (ὁ)· ἀνήρ, ἀνδρός (ὁ). -2. Soldato a cavallo; ἱππεύς, έως (ὁ). -3. Soldato a piedi; πεζός, οῦ (ὁ). -4. Soldato a piedi che combatte frammisto colla cavalleria; παραβάτης, ου (ὁ). -5. Soldato congedato; ἀποστρατεύσας, αντος (ὁ)· ἀπόμισθος, ου (ὁ). -6. Soldato gregario; ἰδιώτης, ου (ὁ). -7. Soldato novello; νεόλεκτος, ου (ὁ)· νεοστράτευτος, ου (ὁ). -8. Soldato veterano; πρεσβύτερος στρατιώτης, ου (ὁ). -9. Soldato valoroso; ἀγαθὸς ἀνήρ, ἀνδρός (ὁ)· ἐς τὸν πόλεμον καλός, οῦ (ὁ)· τὰ πολεμικὰ δεινός, οῦ (ὁ). -10. Fare il soldato; στρατεύω· στρατεύομαι. -11. Raccogliere soldati; στρατολογέω-ῶ. -12. Che raccoglie soldati; στρατολόγος, ον. -13. Il raccogliere soldati; στρατολογία, ας (ἡ). -14. Soldato raccolto all'improvviso; ἐξαίφνης στρατός, οῦ (ὁ). -15. Licenziare i soldati; στρατιώτας ἀπο-πέμπω, ἀφ-ίημι· στρατὸν διαλύω. -16. Che non servì come soldato; ἀστράτευτος, ον.
Soldino; *s. m.* τεταρτημόριον, ου (τό).
Soldo; *s. m.* ὀβολός, ου (ὁ). -2. Moneta in generale; νόμισμα, ατος (τό). -3. Salario, paga; μισθός, οῦ (ὁ)· μισθοφορά, ᾶς (ἡ). -4. Dar soldo; μισθοδοτέω-ῶ (τινα). -5. Essere al soldo; μισθοφορέω-ῶ (παρά τινος). -6. Prender soldo la seconda volta; ἀνα-μισθαρνέω-ῶ. -7. Che riceve l'intero soldo; ἐντελόμισθος, ον.
Soldoniere; *add.* V. Soldaniere.
Sole; *s. m.* ἥλιος, ου (ὁ). -2. Giorno; ἡμέρα, ας (ἡ). -3. Al sole; πρὸς τὸν ἥλιον. -4. L'ardore del sole; ἡλιοκαῖα, ας (ἡ). -5. Il calore del sole; αὐλία, ας (ἡ)· εἵλη, ης (ἡ). -6. Anno; ἐνιαυτός, οῦ (ὁ). -7. Più chiaro della luce del sole; σαφέστατος, η, ον. -8. Un colpo di sole; σειρίασις, σεως (ἡ)· ἀστροβολία, ας (ἡ)· ἀστροβολισμός, οῦ (ὁ). -9. Dirimpetto al sole; ἀντήλιος, ον. -10. Esaminato alla luce del sole; ἡλιαρινής, ές. -11. Esposto al sole; εὐήλιος, ον· προσήλιος, ον· ἀντήλιος, ον. -12. Dopo il levare del sole; μεθ' ἡλίου ἀνατολήν. -13. Mettere al sole; ἡλιάζω· ἡλιόω

Digitized by Google

ω. -14. Non rischiarato dal sole; ἄειλος, ον. -15. Scaldato dal sole; εἰληθερής, ές. -16. Seccare al sole; θειλοπεδεύω· ξηραίνω πρὸς τὸν ἥλιον. -17. Il sole che sorge; ἀνίσχων, ἀνατέλλων ἥλιος, ου (ὁ). -18. Il sorgere del sole; τοῦ ἡλίου ἀνατολή, ῆς (ἡ). -19. Prima del sorgere il sole; πρὶν ἀνίσχειν ὁ ἥλιος. -20. Al sorgere del sole; ἀρ' ἡλίῳ ἀνίσχοντι, ἀνατέλλοντι. -21. Stare al sole; ἡλιόομαι-οῦμαι. -22. Il sole che tramonta; ἥλιος δυόμενος, ου (ὁ). -23. Il tramontare del sole; ἡλίου δύσις, σεως (ἡ) - δυσμή, ῆς (ἡ). -24. Prima del tramontar il sole; πρὸ ἡλίου δεδυκότος.

Solecchio; *s. m.* σκιαδεῖον, ου (τό)· σκιάδιον, ου (τό).

Solecismo; *s. m.* σολοικία, ας (ἡ)· σολοικισμός, οῦ (ὁ). -2. Senza solecismo; ἀσόλοικος, ον.

Solecizzare; *v. intr.* σολοικίζω. -2. Che solecizza; σολοικιστής, οῦ (ὁ).

Soleggiamento; *s. m.* ἡλίωσις, σεως (ἡ)· ἡλίασις, σεως (ἡ).

Soleggiare; *v. intr.* ἡλιάζω· ἡλιόω-ῶ.

Solene; *s. m.* σωλήν, ῆνος (ὁ).

Solenne; *add.* ἐτήσιος, ον· ἑόρτιος, ον· ἑορτώδης, ες· ἱερός, ά, όν· ὅσιος, α, ον· ἅγιος, α, ον· σεμνός, ή, όν. -2. Magnifico; λαμπρός, ά, όν· μέγας, άλη, γα· περιβόητος, ον· ἔξοχος, ον.

Solenneggiare; *v. att.* ἑορτάζω· ἑορτὴν ἄγω· πανηγυρίζω.

Solennemente; *avv.* λαμπρῶς· ἁγίως· ἱερῶς.

Solennità; *s. f.* ἑορτή, ῆς (ἡ)· πανήγυρις, ιδος (ἡ). -2. Pompa; σεμνότης, ητος (ἡ)· σεμνόν, οῦ (τό)· πομπή, ῆς (ἡ)· ἑορτή, ῆς (ἡ)· ἑορτασμός, οῦ (ὁ)· παρασκεύασμα, ατος (τό).

Solennizzamento; *s. m.* V. Solennità.

Solennizzare; *v. att.* V. Solenneggiare.

Solere; *v. intr.* εἴωθα *(perf. dal disusato* ἔθω)· ἔθος ἔχω.

Solere; *s. m.* V. Usanza.

Soleretta; *s. f. T. mil.* σιδήρειον πέλμα, ατος (τό).

Solerte; *add.* V. Diligente.

Solerzia; *s. f.* V. Diligenza.

Soletta; *s. f.* ποδεῖον, ου (τό)· πέδιλον, ου (τό).

Solettamente; *avv.* καταμόνας.

Soletto; *add.* V. Solo.

Soletudine; *s. f.* V. Solitudine.

Solfanaria; *s. f.* θείου μέταλλα, ων (τά).

Solfanello; *s. m.* θειωτὸν λίνον, ου (τό) - κάρφος, εος-ους (τό).

Solfare; *v. att.* θειόω-ῶ· δια-θειόω-ῶ (τι).

Solfaro; *s. m.* V. Solfo.

Solfato; *add.* V. Solforato.

Solfinaja; *s. f.* θείου μέταλλα, ων (τά).

Solfo; *s. m.* θεῖον, ου (τό). -2. Di solfo; θειώχροος-ους, οον-ουν.

Solfonajo; *add.* V. Solforato.

Solforare; *v. att.* V. Solfare.

Solforato; *add.* θειωτός, ή, όν. -2. Bagno solforato; λουτρὰ θειωτά, ῶν (τά). -3. Fonte, acqua solforata; θειώδεσα πηγή, ῆς (ἡ)· θείου νᾶμα, ατος (τό).

Solforico; *add.* θειώδης, ες. -2. Terra solforica; θειοφόρος γή, γῆς (ἡ). -3. Acido solforico; τοῦ θείου ὀξύ, ος-οῦς (τό).

Solforo; *s. m.* V. Solfo.

Solforoso, Solfureo; *add.* V. Solforico.

Solgo; *s. m.* V. Solco.

Solicandola; *s. f.* θειλοπέδον, ου (τό).

Solicchio; *s. m.* V. Solecchio.

Solicito; *add.* V. Sollecito.

Solidale; *add.* V. Solidario.

Solidamente; *avv.* V. Sodamente.

Solidamento; *s. m.* V. Assodamento.

Solidare; *v. att.* V. Assodare.

Solidario; *add.* κοινός, ή, όν.

Solidezza; *s. f.*
Soliditàt; *s. f.*
Solido; *s. m.* } V. Sodezza.

Solido; *add.* V. Sodo.

Soliferro; *s. m.* μονοσίδηρον, ου (τό).

Soliloquio; *s. m.* μονολογία, ας (ἡ).

Solingamente; *avv.* V. Solitariamente.

Solingo; *add.* V. Solitario.

Solio; *s. m.* V. Soglio.

Solipede; *add.* μονόπους, οδος (ὁ, ἡ).

Solissimo; *add.* μονώτατος, η, ον.

Solitariamente; *avv.* ἐρήμῃ· ἡσυχῇ· μονάδην.

Solitarietà; *s. f.* V. Solitudine.

Solitario; *add.* ἔρημος, ον· μόνος, η, ον· μόναυλος, ον· μοναδικός, ή, όν· ἥσυχος, ον. -2. Vita solitaria; μοναστμός, οῦ (ὁ). -3. Far vita solitaria; ἔρημον τὸν βίον δι-άγω· ἐν ἐρημίᾳ δι-άγω. -4. Paese solitario; μοναγρία, ας (ἡ).

Solito; *add.* εἰωθώς, υῖα, ός· συνηθής, ές· εἰθισμένος, η, ον. -2. Essere solito; V. Solere.

Solitudine; *s. f.* ἐρημία, ας (ἡ)· ἡσυχία, ας (ἡ)· ἐρημή, ῆς (ἡ)· ἔρημος, ου (ἡ).

Solivago; *add.* μόνιος, ον.

Sollalzare; *v. att.* ὑπ-αίρω.

Sollastricare; *v. att.* V. Lastricare.

Sollazzamento; *s. m.* V. Sollazzo.

Sollazzare; *v. att.* τέρπω· εὐφραίνω (τινα)· ἡδονὴν ποιέω-ῶ (τινι). -2. *N. pass.* τέρπομαι· εὐφραίνομαι· ἥδομαι (τινι, ἐπί τινι)· ἀθύρω.

Sollazzatore; *add.* e

Sollazzevole; *add.* τερπνός, ή, όν· εὐτράπελος, ον· στωμύλος, ον· γελοιαστής, οῦ (ὁ).

Sollazzevolmente; *avv.* στωμύλως.

Sollazzo; *s. m.* ἡδονή, ῆς (ἡ)· τέρψις, εως (ἡ)· χάρμα, ατος (τό). -2. Trastullo; παιδιά, ᾶς (ἡ)· παιγνία, ας (ἡ)· διατριβή, ῆς (ἡ).

Sollazzoso; *add.* V. Sollazzevole.

Solleccola; *s. f.* V. Acetosella.

Sollecherare; *v. att.* V. Solleticare.

Sollecitamente; *avv.* ἐπιμελῶς· σπουδῇ· σπουδαίως· ἀκριβῶς· διὰ ταχοῦς· ταχέως. -2. Operare sollecitamente; σπουδάζω.

Sollecitamento; *s. m.* V. Sollecitazione.

Sollecitare; *v. att.* ἐπ-αίρω (τινα)· παρ-ορμάω-ῶ· παρ-οξύνω (τινα ἐπί τι)· παρα-κελεύομαί (τινι). -2. Affrettare; ταχύνω· ἐπι-ταχύνω· σπεύδω· ἐπι-σπεύδω (τι). -3. Sollecitare il partire; σπεύδω πορεύεσθαι. -4. Pregare con istanza; λιπαρέω-ῶ (τινά τι). -5. *Intr.* σπουδάζω (περί τι)· ἐπ-αίγομαί (τι).

Sollecitativo; *add.* παροξυντικός, ή, όν· παρορμητικός, ή, όν.

Sollecitatore; *add.* παροξύνων, ουσα, ον· παροξυντής, οῦ (ὁ)· παρορμητικός, ή, όν.

Sollecitatura; } *s. f.* ἐπειξις, εως (ἡ)· σπουδή, ῆς
Sollecitazione; } (ἡ).

Sollecito; *add.* ταχύς, εῖα, ύ. -2. Diligente; σπουδαίος, α, ον· ἐπιμελής, ές· ἐπιστρεφής, ές· ἀκριβής, ές· πρόθυμος, ον· φιλόπονος, ον· ἐντρεχής, ές. -3.

Digitized by Google

Pensieroso ; πολυφρόντιστος, ον· περιδεής, ές. -4. Essere sollecito; ἀλέγω· σπουδάζω (περί τινι)· προσεδρεύω (τινι).

Sollecitoso; *add.* V. Sollecito.

Sollecitudine ; *s. f.* ἔπειξις, εως (ἡ)· σπουδή, ῆς (ἡ)· τάχος, εος=ους (τό). -2. Accuratezza ; ἐπιμέλεια, ας (ἡ)· ἀκριβεία, ας (ἡ)· σπουδή, ῆς (ἡ)· φιλοπονία, ας (ἡ)· προθυμία, ας (ἡ). -3. Affanno; φροντίς, ίδος (ἡ)· δέος, εος=ους (τό)· φόβος, ου (ὁ).

Sollenare; *v. att.* κουφίζω· πραύνω.

Solleone; *s. m.* κυνάδες ἡμέραι, ῶν (αἱ).

Solleticamento; *s. m.* γαργαλισμός, οῦ (ὁ)· γάργαλος, ου (ὁ)· γαργάλισμα, ατος (τό).

Solleticare; *v. att.* γαργαλίζω· κνίζω· ὑπο-κνίζω· γλυχέως τὰς αἴσθησεις ἐγείρω.

Solletico; *s. m.* V. Solleticamento. -2. Produrre, fare solletico; V. Solleticare. -3. Che patisce il solletico; γαρραλής, ές.

Sollevamento ; *s. m.* ἄρσις, σεως (ἡ)· ἔπαρσις, σεως (ἡ)· ἐπανάστασις, σεως (ἡ). -2. Refrigerio ; παραμυθία, ας (ἡ)· πραύνσις, σεως (ἡ). -3. Sedizione ; στάσις, σεως (ἡ)· θόρυβος, ου (ὁ)· ταραχή, ῆς (ἡ).

Sollevare ; *v. att.* αἴρω· ἀν-αίρω· ἀν-ορθόω=ῶ· ἀν-ίστημι (τ). -2. Eccitare; ἐπ-εγω. -3. Indurre a ribellione; στασιάζω· ἐπ-αν-ίστημι (τινα)· εἰς στάσιν ἐμ-βάλλω. -4. Turbare; τυρβάζω. -5. Sollevare in alto; μετεωρίζω. -6. Sollevare insieme; συν-αίρω. -7. Sollevare a lato; παρ-αίρω. -8. Sollevare le mani ; ἀνα-τείνω τὰς χεῖρας. -9. Sollevare gli occhi; τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀνα-βάλλω. -10. Sollevare lo sguardo ; εἰς-αν-εἶδον. -11. Sollevare di sopra; ὑπερ-τίθημι· ὑπερ-αίρω. -12. Sollevare a vicenda; ἀντ-αν-έχω.

Sollevatezza ; *s. f.* ἔξοχή, ῆς (ἡ).

Sollevato; *add.* κουφισθείς, εἶσα, ἐν. -2. Eminente; ἐξέχων, ουσα, ον· ἔξοχος, ον· ὑψηλός, ή, όν· μετέωρος, ον· γλυπτός, ή, όν. -3. Grande; μέγας, άλη, γα. -4. Ammutinato; στασιωτικός, ή, όν· στασιαστικός, ή, όν· νεωτεροποιός, όν.

Sollevatore ; *add.* στασιώτης, ου (ὁ)· στασιάζων, ουσα, ον· νεωτερίζων, ουσα, ον.

Sollevazione; *s. f.* V. Sollevamento.

Sollicitamente ; *avv.* V. Sollecitamente.

Sollicitamento; *s. m.* V. Sollecitazione.

Sollicitare; *v. att.* V. Sollecitare.

Sollicitudine; *s. f.* V. Sollecitudine.

Sollievo ; *s. m.* V. Sollevamento.

Sollione ; *s. m.* V. Solleone.

Solio ; *add.* μαλακός, ή, όν· ἁπαλός, ή, όν.

Sollucheramento ; *s. m.* V. Solleticamento.

Sollucherare ; *v. att.* V. Solleticare.

Sollucherone; *add.* V. Libidinoso.

Sollucrare; *v. att.* V. Solleticare.

Solo; *add.* μόνος, η, ον· ἀνήκαιρος, ον· αὐτός, αὐτή, αὐτό. -2. Solitario; μοναρκής, ές· μοναχός, ή, όν. -3. Privo; ἀποστερούμενος, η, ον· γυμνός, ή, όν· ὄρφανος, ον. -4. Un solo ; εἷς, μία, ἕν. -5. Cantare da solo ; μονῳδέω=ῶ. -6. Che canta da solo ; μονῳδός, όν. -7. Il cantare da solo ; μονῳδία, ας (ἡ). -8. Da solo; μόνως. -9. Dormir solo ; μονοκοιτέω=ῶ. -10. Che dorme solo; μονόκοιτος, ον· μονολιχής, ές. -11. Essere solo; ἰδιάζω· αὐτός εἰμι· μονάζω. -12. Che ha una sola forma ; μονόσχημος, ον. -13. Lasciar solo; μονόω=ῶ. -14. Lasciato solo; μονωτός, ή, όν.

-15. In un sol luogo; μοναχοῦ. -16. Mangiar solo, una sola volta ; μονοσιτέω=ῶ. -17. Che mangia da solo, una sola volta ; μονόσιτος, ον· μονοτράπεζος, ον· μονοφάγος, ον. -18. Il mangiare da solo ; μονοσιτία, ας (ἡ). -19. In una sola maniera ; μοναχῶς. -20. Che si mostra solo ; μονόφαντος, ον. -21. Da una parte sola ; μονόθεν. -22. Restar solo con qualcuno ; συμ-μονόομαι=οῦμαι. -23. Che va solo ; μονοβάμων, ον. -24. Vivere da solo; μονάζω. -25. Che vive da solo; μονώτης, ου (ὁ)· μονῶτις, ιδος (ἡ)· μοναστής, οῦ (ὁ).

Solo ; *avv.* V. Solamente.

Solstiziale ; } *add.* τροπικός, ή, όν.
Solstiziario; }

Solstizio ; *s. m.* τοῦ ἡλίου τροπαί, ῶν (αἱ).

Soltanto ; *avv.* V. Solamente.

Soltantochè ; *avv.* V. Talmentechè.

Solto; *add.* V. Soluto.

Solubile ; *add.* λυτός, ή, όν· διαλυτός, ή, όν· λύσιμος, ον.

Solubilità ; *s. f.* λύσιμον, ου (τό).

Solutamente ; *avv.* V. Scioltamente.

Solutivo ; *add.* διαλυτικός, ή, όν.

Soluto ; *p. pass.* V. Sciolto.

Soluzione ; *s. f.* V. Scioglimento.

Solvente ; *add.* ἐκτίων, ουσα, ον· ἐκτίσας, σασα, αν.

Solvere ; *v. att.* V. Sciorre.

Solvimento ; *s. m.* V. Scioglimento.

Solvitore ; *add.* V. Solvente.

Soma; *s. f. Carico che si pone ai giumenti ;* σάγμα, ατος (τό). -2. Carico, peso ; φορτίον, ου (τό)· βάρος, εος=ους (τό)· φάκελος, ου (ὁ)· ἄχθος, εος=ους (τό). -3. Il corpo ; σῶμα, ατος (τό). -4. Levar le some ; ἀνα-σκευάζω· ἀνα-σκευάζομαι· ὁρμάομαι=ῶραι· ἀρ-ορμάω=ῶ. -5. Bestia da soma ; ὑποζύγιον νωτόφορον, ου (τό). -6. Scaricare la soma ; ἀπο-φορτίζω. -7. A some ; ἀφθόνως.

Somaro ; *s. m.* κτῆνος, εος=ους (τό)· σαγμάριον, ου (τό)· σαγματοφόρον, ου (τό)· ὑποζύγιον νωτοφόρον, ου (τό)· ἀστραβή, ῆς (ἡ).

Sombuglio ; *s. m.* V. Subuglio.

Someggiare; *v. att.* φορταγωγέω=ῶ· φορτηγέω=ῶ· φορτία φέρω· βαστάζω.

Somella ; } *s. f. dim.* μικρὸν φορτίον, ου (τό).
Somellina; }

Someria; *s. f.* V. Salmeria.

Sometta ; *s. f. dim.* V. Somella.

Somiere; *s. m.* V. Somaro.

Somigliante ; *add.* V. Simile.

Somigliantemente ; *avv.* V. Simigliantemente.

Somiglianza ; *s. f.* V. Simiglianza.

Somigliare ; *v. intr.* V. Simigliare.

Somiglievole ; *add.* V. Simile.

Somma ; *s. f.* συμπάν, άντος (τό)· συνόλον, ου (τό)· κεφάλαιον, ου (τό). -2. Quantità ; πλῆθος, εος=ους (τή). -3. Sommità ; κορυφή, ῆς (ἡ)· ἄκρον, ου (τό)· κολοφών, όνος (ὁ). -4. In somma ; καθόλον δε τέλος· ὕστερον.

Sommamente ; *avv.* πάνυ· μάλιστα· σφόδρα· ὑπερβαλλόντως. -2. Sommariamente V.

Sommare ; *v. att.* συλ-λογίζομαι· κεφαλαιόω=ῶ· συγ-κεφαλαιόω=ῶ.

Sommariamente ; *avv.* βραχέως· συντόμως· συλλήβδην· ἐν κεφαλαίῳ. -2. Ripetere sommariamente ; ἀνα-κεφαλαιόω=ῶ.

Digitized by Google

Sommario; *s. m.* ἐπιτομή, ῆς (ἡ)· σύνοψις, εως (ἡ)· κεφαλαίωσις, σεως (ἡ).
Sommario; *add.* σύντομος, ον· τυπώδης, ες· κεφαλαιώδης, ες· ἀνακεφαλαιωτικός, ή, όν.
Sommarissimamente; *avv.* ἐν βραχέσιν· ὡς μάλιστα.
Sommafamente; *avv.* V. Sommariamente.
Sommate; *s. m.* V. Ottimate.
Sommato; *s. m.* V. Somma.
Sommergere; *v. att.* βάπτω· βαπτίζω· ἐμ-βάπτω· ἐμ-βαπτίζω· κατα-βάπτω· κατα-βαπτίζω· κατα-δύω. -2. Inondare; κατα-κλύζω. -3. Seminare; σπείρω· δια-σπείρω. -4. Sopraffare; κατα-λαμβάνω. -5. Sommergere in mare; κατα-ποντίζω· κατα-δύω. -6. *N. pass.* κατα-δύομαι· κολυμβάω. -7. Sommergersi a vicenda; δια-βαπτίζομαι.
Sommergibile; *add.* βάψιμος, ον.
Sommergimento; *s. m.* V. Sommersione.
Sommergitore; *add.* βαπτίζων, ουσα, ον· βαπτιστής, οῦ (ὁ).
Sommergitura; *s. f.* V. Sommersione.
Sommersare; *v. att.* V. Sommergere.
Sommersione; *s. f.* βάπτισις, σεως (ἡ)· βαπτισμός, οῦ (ὁ)· κατάδυσις, σεως (ἡ)· ὑπόδυσις, σεως (ἡ).
Sommerso; *p. pass.* βαπτός, ή, όν· καταποντισθείς, εῖσα, έν· ὑποβρύχιος, ον.
Sommessamente; *avv.* ἔρημα· ἡσυχῇ· σιγῇ.
Sommessevole; *add.* V. Inclinevole.
Sommessione; *s. f.* ὑπόταξις, εως (ἡ)· ὑποταγή, ῆς (ἡ)· ταπεινότης, ητος (ἡ)· ὑπεξουσιότης, ητος (ἡ)· εὐπειθεία, ας (ἡ).
Sommessivamente; *avv.* εὐπειθῶς.
Sommessivo; *add.* ταπεινόφρων, ον.
Sommesso; *s. m.* σπιθαμή, ῆς (ἡ)· δοχμή, ῆς (ἡ).
Sommesso; *p. pass.* καθειμένος, η, ον· ὑφειμένος, η, ον.
Sommettere; *v. att.* V. Sottomettere.
Somministramento; *s. m.* προσφορά, ᾶς (ἡ)· χορηγία, ας (ἡ)· πορισμός, οῦ (ὁ).
Somministrare; *v. att.* προ-τείνω· ὀρέγω· προς-φέρω· παρ-έχω· παρα-σκευάζω· πορίζω. -2. Somministrare insieme; συμ-παρ-έχω.
Somministrativo; *add.* πορισικός, ή, όν.
Somministratore; *add.* ποριστής, οῦ (ὁ)· πορισικός, ή, όν· παρασκευαστικός, ή, όν.
Somministrazione; *s. f.* πορισμός, οῦ (ὁ)· παρασκευή, ῆς (ἡ).
Sommissimamente; *avv. superl.* ὡς μάλιστα.
Sommissimo; *add. superl.* μέγιστος, η, ον.
Sommissione; *s. f.* V. Sommessione.
Sommista; *s. m.* V. Compilatore.
Sommità; *s. f.* e
Sommo; *s. m.* κορυφή, ῆς (ἡ)· ἄκρον, ου (τό)· ὕψωμα, ατος (τό)· ὕψος, εος-ους (τό)· ὄγκος, ου (ὁ)· τέλος, εος-ους (τό). -2. Sublimità; ἐξοχή, ῆς (ἡ). -3. Termine; τέλος, εος-ους (τό). -4. La sommità del monte; ὑψηλὸν ὄρος, εος-ους (τό). -5. Che abita sulle sommità; ἀκραῖος, α, ον. -6. Dalla sommità in giù; ἄνωθεν.
Sommo; *add. superl.* μέγιστος, η, ον· ὕψιστος, ον. -2. Eccellente; ἔξοχος, ον.
Sommolo; *s. m.* V. Estremità.
Sommormorare; *s. intr.* ψοφέω πρὸς ἐμαυτόν.
Sommosciare; *v. intr.* ὑπο-χαλάω.
Sommoscio; *add.* ὑπόσαθρος, ον.
Sommossa; *s. f.* ὁρμή, ῆς (ἡ)· παροξυσμός, οῦ (ὁ)· προτροπή, ῆς (ἡ). -2. Persuasione; διακελευσμός, οῦ (ὁ). -3. Sedizione; στάσις, σεως (ἡ)· θόρυβος, ου (ὁ)· ταραχή, ῆς (ἡ).
Sommosso; *p. pass.* ὑποκινηθείς, εῖσα, έν. -2. Instigato; ἐγερτός, ή, όν. -3. Scrollato; σειστός, ή, όν.
Sommovimento; *s. m.* συγκίνησις, σεως (ἡ)· σύγχυσις, σεως (ἡ)· στάσις, σεως (ἡ). -2. Instigazione; ὁρμή, ῆς (ἡ)· παροξυσμός, οῦ (ὁ). -3. Persuasione; διακελευσμός, οῦ (ὁ).
Sommovitore; *add.* V. Sollevatore.
Sommozione; *s. f.* V. Sommovimento.
Sommuovere; *v. att.* ὑπο-κινέω. -2. Istigare; ὁρμάω· παρ-οξύνω· ἐπι-κεντρέω. -3. Persuadere; πείθω. -4. Allontanare; ἀπο-κινέω· ἀπ-έχω (τί τινος).
Sonabile; *add.* V. Sonevole.
Sonagliare; *v. intr.* κροταλίζω· κωδωνίζω.
Sonaglietto; Sonaglino; *s. m. dim.* μικρὸς κώδων, ωνος (ὁ).
Sonaglio; *s. m.* κώδων, ωνος (ὁ)· κρόταλον, ου (τό). -2. Bolla dell'acqua quando piove; πομφόλυξ, υγος (ὁ, ἡ). -3. Applicar sonagli; λοιδορέω (τί τινος).
Sonagliolo; *s. m.* V. Sonaglio.
Sonagliuzzo; *s. m. dim.* V. Sonaglino.
Sonamento; *s. m.* δοῦπος, ου (ὁ)· κροῦμα, ατος (τό)· κροῦσμα, ατος (τό).
Sonante; *add.* ἠχῶν, ῶσα, ῶν· δουπῶν, οῦσα, οῦν. -2. Molto sonante; πολυηχής, ές· πολυήχητος, ον· πολύηχος, ον.
Sonare; *v. att.* V. Suonare.
Sonata; *s. f.* ἦχος, ου (ὁ)· ἤχημα, ατος (τό)· ἠχή, ῆς (ἡ).
Sonatina; *s. f. dim.* V. Sonata.
Sonato; *add.* κεκροσμένος, η, ον.
Sonatojo; *s. m.* ἠχεῖον, ου (τό).
Sonatore; *add.* ψάλτης, ου (ὁ)· κιθαριστής, οῦ (ὁ)· κιθαρῳδός, οῦ (ὁ).
Sonatura; Sonazione; *s. f.* V. Sonamento.
Sonco; *s. m.* σόγχος, ου (ὁ).
Sonetto; *s. m.* ᾠδάριον, ου (τό).
Sonevole; *add.* ἠχώδης, ες· ἠχῶν, ῶσα, ῶν.
Songia; *s. f.* V. Sugna.
Sonnacchiare; *v. intr.* V. Sonnecchiare.
Sonnacchione; Sonnacchiosamente; *avv.* ἡμιύπνως.
Sonnacchioso; *add.* ἡμίυπνος, ον· ὑπναλέος, α, ον· ὑπνηλός, ά, όν· ὑπνητικός, ή, όν· ὑπνιώδης, ές· ὑπνώδης, ες. -2. Essere sonnacchioso; βρίζω. -3. Che produce sonno; ὑπνοδότης, ου (ὁ). -4. Trascurato; ἀμελής, ές.
Sonnambulo; *s. m.* ὑποβάτης, ου (ὁ).
Sonnecchiare; Sonneferare; Sonneggiare; *v. intr.* νυστάζω· ὑπνώττω· ὑπ-υπνόω. -2. Senza sonnecchiare; ἀνυστακτός, ή, όν.
Sonnellino; Sonnerello; Sonnetto; *s. m. dim.* οὐ βαρὺς ὕπνος, ου (ὁ).
Sonniferamento; *s. m.* νύσταγμα, ατος (τό)· νυσταγμός, οῦ (ὁ).
Sonniferare; *v. intr.* V. Sonneferare.
Sonnifero; *add.* ὑπναλέος, α, ον· ὑπνηλός, ή, όν· ὑπνητικός, ή, όν· ὑπνώδης, ες· ὑπνοδοτήρ, ῆρος (ὁ)· ὑπνοδότης, ου (ὁ)· ὑπνωδότης, ου (ὁ)· ὑπνοδότειρα,

Digitized by Google

ας (ἡ)· ὑπνοδότις, ιδος (ἡ)· ὑπνοδώτις, ιδος (ἡ)· ὑπνοποιός, όν· ὑπνοφόρος, ον.

Sonniferoso; Sonniglioso; } *add.* V. Sonnacchioso.

Sonno; *s. m.* ὕπνος, ου (ὁ)· κοῖτος, ου (ὁ). -2. Che ha sonno; ὑπνηλός, ή, όν. -3. Che appare nel sonno; ὑπνοφανής, ές. -4. Appartenente al sonno; ὑπνικός, ή, όν. -5. Cascare di sonno; ὕπνος λαμβάνει (με). -6. Combattere col sonno; ὑπνομαχέω-ῶ. -7. Destarsi dal sonno; ἀν-υπνόω-ῶ. -8. Far sonno; ὑπνοποιέω-ῶ. -9. Che fa sonno; ὑπνοποιός, όν. -10. Aver mancanza di sonno; ἀϋπνέομαι-οῦμαι. -11. Che apporta mancanza di sonno; ἀγρυπνώδης, ες. -12. Essere oppresso dal sonno; ὑπνάσσω. -13. Aver poco sonno; ὀλιγοϋπνέω-ῶ. -14. Che ha poco, breve sonno; ὀλιγόϋπνος, ον· βραχύυπνος, ον. -15. Che reca sonno; ὑπνοφόρος, ον. -16. In sonno profondo; βαρύυπνος, ον· πολύυπνος, ον. -17. Senza sonno; *avv.* ἀβρίξ. -18. Svegliar dal sonno; ἀφ-υπνίζω.

Sonnocchioso; Sonnoglioso; Sonnolente; Sonnolento; } *add.* V. Sonnacchioso.

Sonnolenza; *s. f.* λήθαργος, ου (ὁ)· νύσταξις, εως (ἡ)· νυσταγμός, οῦ (ὁ).

Sonnoloso; *add.* V. Sonnacchioso.

Sonnottare; *v. intr.* V. Pernottare.

Sono; *s. m.* V. Suono.

Sonoramente; *avv.* ἠχωδῶς

Sonorità; *s. f.* ἁρμονία, ας (ἡ)· συμφωνία, ας (ἡ).

Sonoro; *add.* ἠχώδης, ες. -2. Strepitoso; θορυβώδης, ες· ψοφοειδής, ές.

Sontico; *add.* βαρύς, εῖα, ύ· δυσχερής, ές.

Sontuosamente; *add.* μεγαλυπρεπῶς· μεγαλείως· πολυτελῶς· λαμπρῶς· δαψιλῶς.

Sontuosità; *s. f.* μεγαλοπρέπεια, ας (ἡ)· μεγαλειότης, ητος (ἡ)· πολυτέλεια, ας (ἡ)· λαμπρότης, ητος (ἡ).

Sontuoso; *add.* μεγαλοπρεπής, ές· μεγαλεῖος, α, ον· πολυτελής, ές· λαμπρός, ά, όν· δαψιλός, ή, όν.

Soperbia; *s. f.* V. Superbia.

Soperchiamente; *avv.* V. Soperchievolmente.

Soperchiamento; *s. m.* V. Soperchianza.

Soperchiante; *add.* ἔξοχος, ον· ὑπέροχος, ον. -2. Abbondante; περιστός, ή, όν. -3. Che fa soperchierie; πλεονεκτής, οῦ (ὁ).

Soperchianza; *s. f.* ἐξοχή, ῆς (ἡ)· ὑπεροχή, ῆς (ἡ). -2. Soprabbondanza; περισσεία, ας (ἡ). -3. Soperchieria; πλεονέκτημα, ατος (τὸ)· πλεονεξία, ας (ἡ).

Soperchiare; *v. att.* ἐξ-έχω· ὑπερ-έχω· ἐπι-κρατέω-ῶ. -2. Soprabbondare; περισσεύω· πλεονάζω. -3. Far soperchierie; πλεονεκτέω-ῶ (τινα)· ὑβρίζω. -4. Vincere; νικάω-ῶ.

Soperchiatore; *add.* V. Soperchiante.

Soperchieria; *s. f.* ὕβρις, εως (ἡ)· πλεονέκτημα, ατος (τὸ)· πλεονεξία, ας (ἡ).

Soperchievole; *add.* ἀφθόνος, ον· δαψιλής, ές· περισσός, ή, όν. -2. Oltraggioso; ὑβριστικός, ή, όν· πλεονεκτής, οῦ (ὁ).

Soperchievolmente; *avv.* ἀφθόνως· σφόδρα· περισσῶς.

Soperchio; *s. m.* ἀφθονία, ας (ἡ)· περισσεία, ας (ἡ)· περίσσευσις, σεως (ἡ). -2. Oltraggio; ὕβρις, εως (ἡ). -3. Il soperchio rompe il coverchio; μηδὲν ἄγαν ἄριστον μέτρον.

Soperchio; *add.* V. Soperchievole.

Soperchio; *avv.* V. Soperchievolmente.

Soperchità; *s. f.* V. Soperchianza.

Sopersedere; *v. intr.* V. Soprassedere.

Sopire; *v. att.* κοιμίζω· κοιμάω-ῶ· κατα-κοιμίζω (τινα). -2. Attutare; παρα-μυθέομαι-οῦμαι· πραύω· κατα-παύω.

Sopito; *add.* κωματώδης, ες. -2. Essere sopito; κωμαίνω. -3. Privo di virtù; ἀδύνατος, ον. -4. Avere lo spirito sopito; νωθρεύω· νωθριάω-ῶ. -5. Che ha lo spirito sopito; νωθρός, ά, όν.

Sopitore; *add.* κοιμιστής, οῦ (ὁ).

Sopore; *s. m.* κῶμα, ατος (τὸ)· ὕπνος, ου (ὁ)

Soporifero; Soporoso; } *add.* V. Sonnifero.

Soppalco; *s. m.* στέγη, ης (ἡ)· καμάρα, ας (ἡ).

Soppannare; *v. att.* ὑπο-ῥάπτω.

Soppannato; *p. pass.* ὑπερράμένος, η, ον.

Soppassare; Soppassire; } *v. intr.* ἡμιξηρὸς γίγνομαι.

Soppasso; *add.* ἡμιξηρός, ά, όν.

Soppediano; *s. m.* ὑποπόδιον, ου (τό).

Soppellire; *v. att.* V. Seppellire.

Sopperire; *v. att.* ἐκ-πληρόω-ῶ· ἀνα-πληρόω-ῶ.

Soppestare; *v. att.* ἐπ᾽ ὀλίγον ἀλοάω-ῶ.

Soppiano; *avv.* σιγῇ.

Soppiantare; *v. att.* παρα-κρούω.

Soppiantatore; *add.* παρακρουστικός, ή, όν.

Soppiattare; *v. att.* V. Nascondere.

Soppiatto; *add.* e

Soppiattone; *add.* κεκαλυμμένος, η, ον· κρύφιος, ον - α, ον. -2. Di soppiatto; V. Nascosamente. -3. Fare di soppiatto; ὑπ-εργάζομαι. -4. Domandare di soppiatto; ὑπ-ερωτάω-ῶ.

Soppidiano; *s. m.* V. Soppediano.

Soppiegare; *v. att.* ὑπο-κάμπτω.

Sopporre; *v. att.* ὑπο-τίθημι. -2. Assoggettare; ὑπο-βάλλω· ἐπι-κρατέω-ῶ.

Sopportabile; *add.* ἀνεκτός, ή, όν· ὑποιστός, ή, όν· ἀνασχετός, ή, όν· τλητός, ή, όν. -2. Non sopportabile; ἄτλητος, ον· ἀκαρτέρητος, ον.

Sopportamento; *s. m.* φορά, ᾶς (ἡ)· ὑπομονή, ῆς (ἡ)· καρτερία, ας (ἡ)· ἀνοχή, ῆς (ἡ).

Sopportare; *v. att.* V. Sofferire.

Sopportatore; *add.* V. Sofferente.

Sopportazione; *s. f.* V. Sopportamento.

Sopportevole; *add.* V. Sopportabile.

Sopporto; *s. m.* V. Tolleranza.

Soppositorio; *s. m.* βάλανος, ου (ὁ).

Sopposta; *s. f.* πεσσός, οῦ (ὁ).

Sopposto; *s. m.* V. Subietto.

Sopposto; *add.* V. Supposto.

Soppotiere; *add.* V. Affannone.

Soppozzare; *v. att.* V. Affogare.

Sopprendere; *v. att.* V. Sorprendere.

Soppressa; *s. f.* πιεστήριον, ου (τό)· τριπτήρ, ῆρος (ὁ).

Soppressare; *v. att.* πιέζω· ἐκ-πιέζω· κατα-πιέζω. -2. Opprimere; κατα-στέλλω.

Soppressione; *s. f.* ἀναίρεσις, σεως (ἡ). -2. Oppressione; καταπίεσις, σεως (ἡ).

Sopprimere; *v. att.* κατ-έχω· ἐπ-έχω. -2. Abolire; δια-λύω. -3. Conculcare; κατα-πιέζω· κατα-πατέω-ῶ· ταπεινόω-ῶ. -4. Nascondere; καλύπτω.

Sopra; *prep.* ὑπερ (τι, τινος)· ἐπί (τινι)· κατά (τι). -2. *Moto a luogo;* ἐπί, εἰς, ἀνά (τι)· κατά (τινος).

Digitized by Google

-3. Addosso; κατά. -4. Vicino; ἐγγύς· ἐναντίον. -5. Oltre; περᾶ· πέραν· ἐπιπλέον· ὑπέρ. -6. Intorno; περί. -7. Per; διά. -8. Al di sopra; ὑπεράνω. -9. Cader sopra; περι-πίπτω. -10. Cadere sopra nello stesso tempo; συμ-περι-πίπτω. -11. Distendere sopra; περι-τείνω· ὑπερ-ανα-τείνω. -12. Distendere sopra nello stesso tempo; συμ-περι-τείνω. -13. Essere sopra qualche ufficio; ἐφ-ίστημι· ἐπι-στατέωμαι. -14. Fare, lavorare sopra alcuno; δια-πονέωμαι (τινι). -15. Ritornare, venire sopra di alcuno, sopra il capo; ζημία ἐπ-αν-ήκει (ἐπί τινα). -16. Stare sopra sè; ἀμφι-σβετέωμαι· ἀπορέωμαι.

Soprabbello; *add.* ὑπερκαλλής, ές· ὑπερκαλός, ή, όν.

Soprabbenedire; *v. att.* πάλιν εὐλογέωμαι.

Soprabbondante; *add.* ἄφθονος, ον· δαψιλής, ές· περισσός, ή, όν· εὐθηνής, ές· ὑπερβάλλων, ουσα, ον· πλεοναστός, ή, όν· πλεοναστής, οῦ (ὁ).

Soprabbondantemente; *avv.* ἀφθόνως· ὑπερβαλλόντως· πλεοναστικῶς.

Soprabbondanza; *s. f.* πλεόνασμα, ατος (τό)· πλεονασμός, οῦ (ὁ)· ἀφθονία, ας (ἡ).

Soprabbondare; *v. intr.* πλεονάζω· περισσεύω· εὐθηνέωμαι· περι-ῤῥέωμαι· βλύω.

Soprabbondevole; *add.* V. Soprabbondante.

Soprabbondevolezza; *s. f.* V. Soprabbondanza.

Soprabbondevolmente; *avv.* V. Soprabbondantemente.

Soprabbuono; *add.* ἄριστος, η, ον.

Soprabello; *add.* V. Soprabbello.

Sopracanzone; *s. f.* ἐπῳδός, οῦ (ἡ).

Sopraccapo; *s. m.* Soprantendente.

Sopraccaricare; *v. att.* παρα-φορτίζομαι· ὑπερ-γεμίζω.

Sopraccarico; *s. m.* ὑπερεμπλησμός, οῦ (ὁ).

Sopraccarta; *s. f.* τῆς ἐπιστολῆς περικάλυμμα, ατος (τό).

Sopracceleste; Sopraccelestiale; } *add.* ὑπερουράνιος, ον.

Sopraccennare; *v. att.* προ-λέγω· προ-εἶπον.

Sopracchiaro; *add.* κατάδηλος, ον· σαφέστατος, η, ον.

Sopracchiedere; *v. att.* πλειστηριάζομαι.

Sopracchiusa; *s. f.* ἐπίθεμα, ατος (τό).

Sopraccielo; *s. m.* στέγασμα, ατος (τό)· οὐρανός, οῦ (ὁ).

Sopracciglio; *s. m.* V. Ciglio.

Sopraccignere; *v. att.* ἀνα-ζώννυμι· ἀνα-ζωνύω· ἐπι-ζώννυμι.

Sopraccinto; *p. pass.* ἐπιζώμενος, η, ον.

Sopraccio; *s. m.* V. Soprintendente.

Sopraccolonnio; *s. m.* V. Architrave.

Sopraccomperare; *v. att.* πολυτίμως ἀγοράζω.

Sopraccoperta; *s. f.* στρῶμα, ατος (τό).

Sopraccorrere; *v. intr.* ὑπερ-τρέχω.

Sopraccotta; *s. f.* ἐπιθωρακίδιον, ου (τό).

Sopraccrescere; *v. intr.* ὑπερ-αυξάνω.

Sopraccuoco; *s. m.* ὁ ἐπὶ τῆς ὀψοποιΐας.

Sopracuto; *add.* V. Acutissimo.

Sopraddegno; *add.* V. Degnissimo.

Sopraddetto; *p. pass.* προειρημένος, η, ον.

Sopraddire; *v. att.* προειρημένος προς-τίθημι.

Sopraddota; *s. f.* παράφερνα, ων (τά).

Sopraddotale; *add.* - Beni sopraddotali; παράφερνα, ων (τά).

Sopraddotare; *v. att.* παράφερνα ἐκ-δίδωμι.

Sopraddote; *s. f.* V. Sopraddota.

Sopraddottissimo; Sopraddotto; } *add.* V. Dottissimo.

Sopraddovere; *avv.* V. Soperchievolmente.

Sopraesaltare; *v. att.* μακαρίζω· ἐπ-αινέωμαι.

Sopraffaccia; *s. f.* V. Superficie. -2. Pretesto V.

Sopraffacimento; *s. m.* V. Soperchiamento.

Sopraffare; *v. att.* V. Soperchiare.

Sopraffatto; *p. pass.* καταπεπιεσμένος, η, ον. -2. *Di frutti;* περισσῶς πεπειρός, ά, όν. -3. Essere sopraffatto dal dolore; ὑπερ-παθέωμαι.

Sopraffine; Sopraffino; } *add. superl.* βέλτιστος, η, ον.

Sopraffiorire; *v. intr.* ἀν-ανθέωμαι.

Sopraffiorido; *add.* V. Floridissimo.

Soprafondere; *v. att.* ὑπερ-χέωμαι.

Sopraggalea; *s. f.* τοῦ στρατηγοῦ ὁλκάς, άδος (ἡ).

Sopraggioire; *v. intr.* ὑπερ-ευφραίνομαι.

Sopraggirare; *v. intr.* ἀν-ελίττω.

Sopraggiudicare; *v. att.* ὑπερ-ίχω.

Sopraggiugnere; *v. intr.* ἀπροσδοκήτως ἐπ-έρχομαι· παρα-τυγχάνω· παρα-πίπτω· παρ-εις-έρχομαι. -2. Arrivare; ἔρχομαι. -3. Acchiappare; κατα-λαμβάνω. -4. Aggiungere; πρός-τίθημι.

Sopraggiugnimento; *s. m.* Sopraggiunta; *s. f.* } παρεντυχία, ας (ἡ).

Sopraggravare; *v. att.* V. Sopraccaricare.

Sopraggrave; *add.* V. Gravissimo.

Sopraggridare; *v. intr.* ἀνα-βοάω· ὑπερ-βοάω.

Sopraindorare; *v. att.* ἐπι-χρυσόω.

Sopraindurre; *v. att.* V. Sopraporre.

Soprainsegna; *s. f.* V. Sopransegna.

Sopraintendenza; *s. f.* V. Soprantendenza.

Sopraintendere; *v. att.* ἐπι-στατέωμαι.

Soprallegare; *v. att.* προ-λέγω· προ-εἶπον.

Soprallegato; *p. pass.* προειρημένος, η, ον.

Sopralletto; *s. m.* V. Sopraccielo.

Soprallevare; *v. att.* V. Elevare.

Soprallodare; *v. att.* ὑπερ-επ-αινέω.

Soprallode; *s. f.* ἔπαινος, ου (ὁ).

Sopralzare; *v. att.* V. Sollevare.

Sopramaraviglioso; *add.* V. Oltremaraviglioso.

Soprammattone; *s. m.* πλίνθινον τεῖχος, εος-ους (τό).

Soprammentovare; *v. att.* V. Sopraddire.

Soprammercato; *s. m.* V. Sopraccarico.

Soprammettere; *v. att.* V. Soprapporre.

Soprammirabile; *add.* V. Mirabilissimo.

Soprammisura; Soprammodo; } *avv.* Smisuratamente.

Soprammondano; *add.* μετακόσμιος, ον.

Soprammontare; *v. intr.* ὑπερ-αυξάνομαι.

Sopranimo; *avv.* ἐμπαθῶς· θερμῶς· ἐρωτικῶς.

Sopranità; *s. f.* V. Superiorità.

Sopranarràre; *v. att.* προ-λέγω· προ-εἶπον.

Soprannascere; *v. intr.* ὑπερ-φύομαι. -2. Nascere dopo; μετα-φύομαι.

Soprannaturale; *add.* ὑπερφυής, ές.

Soprannaturalmente; *avv.* ὑπερφυῶς.

Sopranno; *add.* ἐνιαύσιος, ον.

Soprannomare; *v. att.* V. Cognominare.

Soprannome; *s. m.* V. Cognome.

Soprannominare; *v. att.* Cognominare.

Soprannotare; *v. att.* ἐπι-πολάζω.

Sopranumerario; *add.* προσγεγραμμένος, η, ον· ὑπεράριθμος, ον.

Soprano; *add.* V. Sovrano.

Sopranobile; *add.* V. Nobilissimo.

Digitized by Google

Sopransegna; *s. f.* σύμβολον, ου (τό)· σώθημα, ατος (τό).
Soprantendente; *s. m.* ἐπιστάτης, ου (ὁ)· προστάτης, ου (ὁ). -2. Essere soprantendente; ἐπι-στατέω·προ-στατέω.
Soprantendenza; *s. f.* προστάτεια, ας (ἡ).
Soprantendere; *v. intr.* ἐπι-στατέω·προ-στατέω.
Soprantenditore; *add.* V. Soprantendente.
Sopraordinario; *add.* V. Straordinario.
Soprappagare; *v. att.* V. Strapagare.
Soprappeso; *s. m.* ὑπερβάλλον, οντος (τό).
Soprappetto; *s. m.* θώραξ, ακος (ὁ).
Soprappiagnere e Soprappiangere; *v. intr.* δακρυῤῥοέω.
Soprappienezza; *s. f.* V. Soprabbondanza.
Soprappieno; *add.* V. Pienissimo.
Soprappigliare; *v. att.* κατα-λαμβάνω.
Soprappigliare; *s. m.* κατάληψις, εως (ἡ).
Soprappiù; *s. m.* περισσά, ῶν (τά).
Soprapponere; *v. att.* V. Soprapporre.
Soprapponimento; *s. m.* ἐπίθεσις, εως (ἡ).
Soprapporre; *v. att.* ἐπι-τίθημι· ὑπερ-τίθημι.
Soprapportare; *v. att.* ἀνα-φέρω.
Soprapposizione; Sopraposta; } *s. f.* V. Soprapponimento.
Soprapprendere; *v. att.* V. Sopraggiugnere.
Soprapprendimento; *s. m.* ἐπέλευσις, εως (ἡ).
Sopraprendere; *v. att.* κατα-λαμβάνω· περι-κυκλόω.
Soprarracconto; *s. m.* V. Episodio.
Soprarracconto; *add.* V. Prenarrato.
Soprarragionamento; *s. m.* V. Epilogo.
Soprarragionare; *v. intr.* ἐπι-λέγω.
Soprarrecare; *v. att.* ὑπερ-φέρω.
Soprarrivare; *v. intr.* V. Sopraggiugnere.
Soprasberga; *s. f.* χλαμύς, ύδος (ἡ).
Soprasbergato; *add.* χλαμυδωτός, ή, όν.
Soprascritta; *s. f.* Soprascritto; *s. m.* } ἐπιγραφή, ῆς (ἡ).
Soprascrivere; *v. att.* ἐπι-γράφω.
Soprascrizione; *s. f.* ἐπιγραφή, ῆς (ἡ)· τίτλον, ου (ὁ).
Soprasmisurato; *add.* ἄμετρος, ον.
Sopraspargere; *v. att.* ὑπερ-χέω.
Soprasparso; *p. pass.* ἐπιτατόμενος, η, ον.
Sopraspendere; *v. att.* ἐν δαπανήμασι περισσεύω.
Soprasperanza; *s. f.* εὐθάρσεια, ας (ἡ).
Soprasperare; *v. intr.* ἀπό-θαῤῥέω.
Soprassagliente; *add.* ἐπιβάτης, ου (ὁ).
Soprassalire; *v. att.* V. Assalire.
Soprassalto; *s. m.* V. Risalto.
Soprassapere; *v. att.* ὑπερ-φρονέω παρ' ὃ δεῖ φρονεῖν.
Soprassapiente; *add.* V. Sapientissimo.
Soprassedere; *v. intr.* ὑπερ-ίζομαι. -2. Differire; παύομαι.
Soprassegna; *s. f.* V. Sopransegna.
Soprassegnale; *s. f.* V. Segnale.
Soprassegnare; *v. att.* ἐπι-σημαίνω.
Soprassegnato; *p. pass.* παράσημος, ον· ἐπίσημος, ον.
Soprassello; *s. m.* ἐπιφορά, ᾶς (ἡ)· προσκατάβλημα, ατος (τό).
Soprassemenza; *s. f.* κατασπορά, ᾶς (ἡ).
Soprasseminare; *v. att.* κατα-σπείρω.
Soprassenno; *s. m.* πολυφροσύνη, ης (ἡ).
Soprasservire; *v. att.* ὑπερ-θεραπεύω.
Soprassete; *s. f.* μεγάλη δίψα, ης (ἡ).
Soprassoglio; *s. m.* ὑπερθύριον, ου (τό)· ἀνώφλιον, ου (τό).

Soprassustanza; *s. f.* ὑπερουσιότης, ητος (ἡ).
Soprassustanziale; *add.* ὑπερούσιος, ον.
Soprastamento; *s. m.* ἔχοχή, ῆς (ἡ), -2. Indugio; μέλλημα, ατος (τό)· μέλλησις, σεως (ἡ)· μελλησμός, οῦ (ὁ).
Soprastante; *add.* ἐξέχων, ουσα, ον· ἀναφαινόμενος, η, ον· ἀνιστάμενος, η, ον. -2. Insolente; ἀλάζων, ονος (ὁ, ἡ). -3. Che indugia; μέλλων, ουσα, ον. -4. Imminente; ἐφιστάμενος, η, ον. -5. Custode; φύλαξ, ακος (ὁ)· ἐπιστάτης, ου (ὁ)· προστάτης, ου (ὁ).
Soprastantemente; *avv.* ἐξόχως. -2. Massimamente; μάλιστα.
Soprastanza; *s. f.* V. Soprastamento.
Soprastare; *v. intr.* ἐξ-έχω· ἀνα-φαίνομαι· ἀν-ίσταμαι. -2. Usare superiorità; ὑπερ-βαίνω· κατα-βάλλω. -3. Superare; νικάω· ὑπερ-βαίνω. -4. Contenersi; ἐμαυτὸν κατα-στέλλω. -5. Differire; ἀνα-βάλλω· ἀναβολὴν ποιέομαι=οῦμαι. -6. Essere imminente; ἐν-ίσταμαι. -7. Attendere; σπουδάζω.
Soprastevole; *add.* ἀναβαλλόμενος, η, ον.
Soprastizione; *s. f.* V. Superstizione.
Soprastrato; *add.* στρωτός, ή, όν.
Soprattenere; *v. att.* ἀνα-βάλλω.
Soprattieni; *s. m.* προθεσμία, ας (ἡ). -2. Dilazione; ἀναβολή, ῆς (ἡ).
Sopratutto; *avv.* μάλιστα.
Sopraumanamente; *avv.* V. Sovrumanamente
Sopraumano; *v. att.* V. Sovrumano.
Sopravanzamento; *s. m.* V. Sopravanzo.
Sopravanzare; *v. att.* νικάω· ὑπερ-βαίνω. -2. Sporgere in fuori; ἐξ-έχω.
Sopravanzo; *s. m.* ὑπερβολή, ῆς (ἡ).
Sopravvedere; *v. att.* δι-οπτεύω.
Sopravveduto; *add.* V. Avvedutissimo.
Sopravvegghiare; *v. intr.* ἐγείρομαι.
Sopravvegnente; *add.* V. Sopravvenente.
Sopravvegnenza; *s. f.* πρόσθεσις, σεως (ἡ).
Sopravvendere; *v. att.* παρὰ δίκαιον πωλέω.
Sopravvenente; *add.* ἐγγύτατος, η, ον· ἐνιστάμενος, η, ον.
Sopravvenienza; *s. f.* Sopravvenimento; *s. m.* } V. Sopravvegnenza.
Sopravvenire; *v. intr.* V. Sopraggiugnere.
Sopravvento; *s. m.* οὔριος ἄνεμος, ου (ὁ). -2. Prendere il sopravvento; ὑπερ-κρατέω.
Sopravvenuta; *s. f.* V. Sopravvenimento.
Sopravvesta e Sopravveste; *s. f.* ἱμάτιον, ου (τό)· χλαῖνα, ης (ἡ)· χλανίς, ίδος (ἡ)· πέπλος, ου (ὁ). -2. *Veste militare;* χλαμύς, ύδος (ἡ).
Sopravvincere; *v. att.* ὑπερ-νικάω.
Sopravvissuto; *p. pass.* ὑπέρζωος, ον· ὑπέρζως, ων· ἐπίζων, ουσα, ον· ἐπιβιῶν, οὖσα, οῦν· περιγενόμενος, η, ον· ἐπίβιος, ον.
Sopravvivere; *v. intr.* ἐπι-βιόω· ἐπι-ζάω· περι-γίγνομαι (τινι).
Sopravvivo; Sopravvivolo; } *s. m.* ἀείζωον, ου (τό).
Sopravvolare; *v. intr.* ὑπερ-πέτομαι. -2. Che sopravvola; ὑπερπετής, ές.
Sopreccedente; *add.* ὑπέροχος, ον· ὑπερβολικός, ή, όν.
Sopreccedenza; *s. f.* ὑπεροχή, ῆς (ἡ)· ὑπερβολή, ῆς (ἡ).
Sopreccellente; *add.* ἄριστος, η, ον.
Sopredificare; *v. att.* ὑπερ-οικοδομέω.
Sopreletto; *p. pass.* προλεχθείς, εῖσα, έν.
Sopreminente; *add.* V. Sopreccellente.

Digitized by Google

Sopreminenza; *s. f.* ὑπεροχή, ῆς (ἡ).
Sopresaltare; *v. att.* V. Sopraesaltare.
Sopressenziale; *add.* V. Soprassustanziale.
Sopresso; *avv.* V. Sovresso.
Soprillustre; *avv.* πολύκλυτος, ον.
Soprinnalzare; *v. att.* ἀν-αίρω.
Soprintendente; *add.* V. Soprantendente.
Soprintendenza; *s. f.* V. Soprantendenza.
Soprintendere; *v. intr.* V. Soprantendere.
Soprordinariamente; *avv.* V. Straordinariamente.
Soprordinario; *add.* V. Straordinario.
Soprosso; *s. m.* ἐξόστωσις, σεως (ἡ).
Soprumanamente; *avv.* V. Sovrumanamente.
Soprumano; *add.* V. Sovrumano.
Soprusare; *v. att.* κατα-χράομαι-ῶμαι· παρα-χράομαι-ῶμαι (τινος, τι).
Sopruso; *s. m.* V. Ingiuria.
Soqquadrare; *v. att.* V. Rovinare.
Soqquadro; *s. m.* V. Rovina.
Sor; *prep.* V. Sopra.
Sor; *add. contr.* V. Signore.
Soramente; *avv.* V. Scioccamente.
Sorba; *s. f.* ὄον, ου (τό).
Sorbecchiare; *v. att.* V. Sorseggiare.
Sorbettare; *v. att.* πήγνυμι· πηγνύω.
Sorbettato; *add.* πακτός, ή, όν.
Sorbetto; *s. m.* παγωτή, ῆς (ἡ)· παγωτόν, οῦ (τό).
Sorbire; *v. att.* κατα-ῤῥοφέω-ῶ· κατα-πίνω· ἐπι-ῤῥοβοέω-ῶ (τι).
Sorbizione; *s. f.* κατάποσις, σεως (ἡ).
Sorbo; *s. m.* ὄα, ας (ἡ).
Sorbondare; *v. intr.* V. Soprabbondare.
Sorbone; *add.* πολυμήτης, ου (ὁ)· πολύμητις, ιος (ὁ, ἡ).
Sorbottare; *v. att.* τύπτω.
Sorce; *s. m.* V. Sorcio.
Sorciaja; *s. f.* μυόχοδον, ου (τό).
Sorciglio; *s. m.* V. Sopracciglio.
Sorcio; *s. m.* μῦς, ὕος (ὁ). -2. Dar la caccia ai sorci; μυοθηρέω-ῶ. -3. Che caccia i sorci; μυοθήρας, ου (ὁ). -4. Che uccide i sorci; μυοκτόνος, ον· μυοφόνος, ον. -5. Coda del sorcio; μύουρος; ου (ὁ).
Sorcoletto; Sorcolo; *s. m. dim.* κλαδίσκος, ου (ὁ).
Sorcordanza; *s. f.* ἀμέλεια, ας (ἡ)· βλακεία, ας (ἡ).
Sorcotto; *s. m.* V. Sopraccotta.
Sordacchione; *add.* e
Sordaccio; *add.* ὑπόκωφος, ον. -2. Che fa le viste di non udire; ἐθελόκωφος, ον.
Sordaggine; *s. f.* κωφότης, ητος (ἡ).
Sordamente; *avv.* κωφῶς.
Sordamento; *s. m.* V. Sordaggine.
Sordastro; *add.* ὑπόκωφος, ον.
Sordetto; *p. pass.* V. Sopradetto.
Sordezza; *s. f.* V. Sordaggine.
Sordiccio; *add.* V. Sordastro.
Sordidamente; *avv.* ῥυπαρῶς· αἰσχρῶς· γλισχρῶς.
Sordidare; *v. att.* V. Imbrattare.
Sordidezza; *s. f.* αἰσχρότης, ητος (ἡ). -2. Spilorceria; ῥυπαρία, ας (ἡ)· ῥυπαρότης, ητος (ἡ)· μικρολογία, ας (ἡ)· ἀνελευθερία, ας (ἡ)· κιμβικία, ας (ἡ).
Sordido; *add.* αἰσχρός, ά, όν. -2. Spilorcio; ῥυπαρός, ά, όν· γλισχρός, ά, όν· ἀνελεύθερος, α, ον.
Sordità; *s. f.* V. Sordaggine.

Sordizia; Sordo; *s. m.* V. Sordaggine.
Sordo; *add.* κωφός, ή, όν. -2. Diventar sordo; ἀπο-κωφόομαι-οῦμαι. -3. Far il sordo, fingere di essere sordo; ἐθελοκωφέω-ῶ. -4. Che finge d'essere sordo; ἐθελόκωφος, ον. -5. Render sordo; ἀπο-κωφόω-ῶ.
Sordura; *s. f.* V. Sordaggine.
Sorella; *s. f.* V. Fratello.
Sorellevole; *add.* ἀδελφικός, ή, όν.
Sorellevolmente; *avv.* ἀδελφικῶς.
Sorellina; *s. f.* ἀδελφίδιον, ου (τό).
Sorellona; *s. f.* V. Sorella.
Sorgente; *s. f.* πηγή, ῆς (ἡ)· κρήνη, ης (ἡ)· πίδαξ, ακος (ὁ)· νᾶμα, ατος (τό). -2. Origine; ἀρχή, ῆς (ἡ)· αἰτία, ας (ἡ)· πηγή, ῆς (ἡ). -3. Che ha belle sorgenti; ἀγλαόκρανος, ον. -4. Che ha molte sorgenti; πολύκρουνος, ον. -5. Pieno di sorgenti; ναματώδης, ες.
Sorgere; *v. intr.* V. Surgere.
Sorgimento; *s. m.* ἄρσις, σεως (ἡ)· ἀνάστασις, σεως (ἡ).
Sorgitore; *s. m.* λιμήν, ένος (ὁ)· ὅρμος, ου (ὁ).
Sorgiugnere; *v. intr.* V. Sopraggiugnere.
Sorgiva; *s. f.* V. Sorgente.
Sorgo; *s. m.* V. Sorcio.
Sorgozzone; *s. m.* V. Sergozzone.
Sorice; Sorico; *s. m.* V. Sorcio.
Sorite; *s. f.* σωρείτης, ου (ὁ)· σωρίτης, ου (ὁ).
Sormontamento; *s. m.* V. Abbondanza.
Sormontato; *add.* προαγόμενος, η, ον· αὐξάνων, ουσα, ον· ἀναβαίνων, ουσα, ον.
Sormontare; *v. att.* ὑπερ-βαίνω· ὑπερ-ακρίζω. -2. Vincere; νικάω-ῶ· κρατέω-ῶ. -3. *Intr.* ἀνα-βαίνω· προ-άγομαι.
Sormontatore; *add.* V. Sormontante.
Sornacare; Sornacchiare; *v. intr.* χρέμπτομαι· ἀπο-χρέμπτομαι.
Sornacchio; *s. m.* χρέμψις, εως (ἡ).
Sornavigare; *v. intr.* ἀνα-νέω-ῶ.
Sornione; *add.* V. Scortese.
Soro; *add.* ἄπτιλος, ον. -2. Semplice; ἀφύλακτος, ον· ἄπειρος, ον· ἁπλόος-οῦς, ὁπῆ, ὁονοῦν.
Sorocchia; Sorore; *s. f.* V. Sorella.
Sorpassare; *v. att.* V. Sopravvanzare.
Sorpiù; *s. m.* V. Soprappiù.
Sorporre; *v. att.* V. Soprapporre.
Sorportare; *v. att.* V. Sopraportare.
Sorprendere; *v. att.* V. Sopraggiungere
Sorprendimento; Sorpresa; *s. f.* φώρασις, σεως (ἡ)· κατάληψις, εως (ἡ).
Sorquidanza; *s. f.* V. Arroganza.
Sorquidato; *add.* V. Arrogante.
Sorradere; *v. att.* ὑπο-ξύνω.
Sorrecchiare; *v. intr.* V. Orecchiare.
Sorreggere; *v. att.* V. Sostenere.
Sorrenare; *v. att.* καθ-αμμίζω.
Sorresso; *s. m.* V. Risurrezione.
Sorridente; *add.* ὑπομειδιῶν, ῶσα, ῶν· μειδιάσας, σασα, σαν· γελαστικός, ή, όν.
Sorridentemente; *avv.* γελαστικῶς.
Sorridere; *v. intr.* μειδιάω-ῶ· δια-μειδιάω-ῶ· ὑπο-μειδιάω-ῶ· ὑπο-γελόω-ῶ. -2. Che soavemente sorride; μελιχόμειδος, ον.

Digitized by Google

Sorriso; *s. m.* μειδίαμα, ατος (τό)· μειδίημα, ατος (τό)· μειδίασμα, ατος (τό)· μειδιασμός, οῦ (ὁ)· μειδίασις, σεως (ἡ).
Sorrogare; *v. att.* V. Surrogare.
Sorsaltare; *v. att.* ὑπερ-άλλομαι· ἀν-άλλομαι· ἀνα-πηδάω-ῶ.
Sorsare; *v. att.* ῥοφέω-ῶ· ῥοφάνω· βρύλλω.
Sorsata; *s. f.* V. Sorso.
Sorsellino; Sorsettino; Sorsetto; Sorsino; *s. m. dim.* ῥοφημάτιον, ου (τό).
Sorso; *s. m.* ῥόφημα, ατος (τό)· ῥόφος, ου (ὁ)· ἔγκαρος, ου (ὁ)· βρόγχος, ου (ὁ). -2. In un sorso; μιᾷ ὁρμῇ.
Sorta; *s. f.* e
Sorte; *s. f.* γένος, εος-ους (τό)· φύλλον, ου (τό)· μόριον, ου (τό). -2. Forma; εἶδος, εος-ους (τό)· τρόπος, ου (ὁ). -3. Fortuna; κλῆρος, ου (ὁ)· λαχή, ῆς (ἡ)· λάχος, εος-ους (τό)· τυχή, ῆς (ἡ)· μοῖρα, ας (ἡ). -4. Sortilegio; χρησμῳδία, ας (ἡ). -5. Assegnare per mezzo della sorte; δια-πάλλω. -6. Avere sorte infausta con, nello stesso tempo; συν-ατυχέω-ῶ. -7. Che ha molte sorti; πολύποτμος, ον. -8. Conseguir per mezzo della sorte; ἀπο-λαγχάνω. -9. Destinato dalla sorte; μόριος, ον. -10. Che non s'avventura alla sorte; ἀ-κύβιστος, ον. -11. Che determina per mezzo della sorte; ἀποκληρωτικός, ή, όν. -12. Distribuire per mezzo della sorte; ἀπο-κληρόω-ῶ. -13. Eletto colla sorte; ἀπόκληρος, ον. -14. Gettar di sorte; κληρόομαι-οῦμαι. -15. Rimettersi alla sorte; δια-καυνιάζω. -16. Trarre a sorte; δια-κληρόομαι-οῦμαι· δια-λαγχάνω. -17. Senza tirare la sorte; ἀκληρεί· ἀκληρωθεί· ἀ-κληρωτί.
Sorteggiare; *v. intr.* κληρόω-ῶ.
Sorteria; *s. f.* V. Sortilegio.
Sortiera; Sortiere; *add.* χρησμῳδός, όν.
Sortilegio; *s. m.* χρησμῳδία, ας (ἡ)· βασκανία, ας (ἡ).
Sortilego; *add.* V. Sortiere.
Sortimento; *s. m.* V. Assortimento.
Sortire; *v. att. e intr.* λαγχάνω· κληρόομαι-οῦμαι. -2. Partire a sorte; κληρόω-ῶ. -3. Uscire; ἐξ-ειμι· ἐξ-έρχομαι. -4. Uscire dai ripari; ἐξ-ορμάω-ῶ. -5. Aver in sorte; τυγχάνω. -6. Sortire in campagna; στρατείαν ποιέομαι-οῦμαι. -7. Sortire una parte; ἀπο-λαγχάνω.
Sortita; *s. f.* ἐκλογή, ῆς (ἡ)· ἔκλεξις, εως (ἡ). -2. L'uscire dai ripari; ὁρμή, ῆς (ἡ)· ἐπίξοδος, ου (ἡ)· ἐκδρομή, ῆς (ἡ). -3. Fare una sortita; ἐξ-ορμάω-ῶ.
Sorto; *p. pass.* V. Sollevato. -2. Sorto da sè; αὐτόκτιστος, ον· αὐτόκτιτος, ον.
Sorvegnente; *add.* V. Sopravvegnente.
Sorvenire; *v. intr.* V. Sopravvenire.
Sorvincere; *v. att.* V. Superare.
Sorvivere; *v. intr.* V. Sopravvivere.
Sorviziato; *add.* πονηρότατος, η, ον,
Sorvolare; *v. intr.* V. Sopravvolare.
Soscrivere; *v. att.* V. Sottoscrivere.
Soscrizione; *s. f.* V. Sottoscrizione.
Soso; *avv.* V. Sopra.
Sospecciare; *v. intr.* V. Sospettare.

Sospeccionare; *v. intr.* V. Sospettare.
Sospeccione; *s. f.* V. Sospetto.
Sospecciosamente; *avv.* Sospettosamente.
Sospeccioso; *add.* V. Sospettoso.
Sospendere; *v. att.* ἀν-αρτάω-ῶ· ἀνα-κρεμάννυμι· κατα-κρεμάννυμι (τι ἔκ τινος)· ἀπ-αρτάω-ῶ. -2. Impiccare; ἀνα-σχινδυλεύω· ἀνα-σχολοπίζω (τινα). -3. Differire; μέλλω· ἀνα-βάλλω. -4. Rendere dubbioso; εἰς ἀπορίαν καθ-ίστημι. -5. Sospendere dall'alto; κρημνάω-ῶ. -6. Sospendere in alto; αἰωρίζω· αἰωρέω-ῶ. -7. Sospendere insieme; συν-αρτάω-ῶ. -8. Sospendere al di sopra; ὑπερ-αιωρέω-ῶ.
Sospendibile; *add.* κρεμαστήριος, ον.
Sospendimento; *s. m.* V. Sospensione.
Sospendio; *s. m.* κρεμάθρα, ας (ἡ).
Sospenditore; *add.* κρεμαστής, οῦ (ὁ)· κρεμαστήρ, ῆρος (ὁ).
Sospensione; *s. f.* κρεμασμός, οῦ (ὁ)· ἀνάρτησις, σεως (ἡ)· ἀγχόνη, ης (ἡ). -2. Ambiguità; ἀπορία, ας (ἡ)· ἀμφιβολία, ας (ἡ). -3. Indugio; μέλλησις, σεως (ἡ). -4. Sospensione d'armi; ἀνοχαί, ῶν (αἱ)· σπονδαί, ῶν (αἱ).
Sospensivamente; *avv.* ἀπόρως.
Sospensivo; *add.* ἐφεκτικός, ή, όν.
Sospenso; *p. pass.* V. Sospeso.
Sospensorio; *s. m.* κρεμάθρα, ας (ἡ).
Sospesamente; *add.* V. Sospensivamente.
Sospeso; *p. pass.* ἀνηρτημένος, η, ον. -2. In alto; μετέωρος, ον· μετάρσιος, ον = α, ον. -3. Dubbioso; ἄπορος, ον· ἀπορητικός, ή, όν. -4. Essere sospeso; κρίμαμαι· ἀνα-κρίμαμαι· ἤρτημαι· ἀν-ήρτημαι (*perf. pass.*). -B'. In aria; μετεωρίζομαι· συν-αιρέομαι-οῦμαι· ὑπερ-αιρέομαι-οῦμαι. -Γ'. Essere dubbioso; ἀπορέω-ῶ.
Sospettamente; *avv.* V. Sospettosamente.
Sospettare; *v. intr.* ὑπο-πτεύω· ὑπο-νοέω-ῶ (τι)· ὑπο-λαμβάνω. -2. Che non fa sospettare; ἀνυπονόητος, ον· ἀνυπόπτευτος, ον.
Sospettevole; *add.* ὑποπτος, ον.
Sospetto; *s. m.* ὑποψία, ας (ἡ)· ὑπόνοια, ας (ἡ)· ὑπόληψις, εως (ἡ). -2. Dubbio; ἀπορία, ας (ἡ). -3. Indizio; σημεῖον, ου (τό). -4. Aver sospetto; ἐν ὑποψίᾳ ἔχω (τι)· ὑπο-πτεύω· ὑπο-νοέω-ῶ. -B'. Dubitare; ἀπορέω-ῶ. -5. Dare sospetto; ὑπόνοιαν κινέω-ῶ. -6. Muovere sospetto; ἐμ-βάλλω εἰς ὑποψίαν (τινα). -7. Togliere il sospetto; παύω τῆς ὑποψίας (τινα).
Sospetto; *add.* ὑποπτος, ον. -2. Non sospetto; ἀνύποπτος, ον.
Sospettosamente; *avv.* ὑπόπτως.
Sospettoso; *add.* ὑποπτος, ον· ὑπόπτης, ου (ὁ)· ὑπο-λητικός, ή, όν. -2. Dubbioso; ἄπορος, ον. -3. Essere sospettoso; ὑπόπτως ἔχω· ἀπιστέω-ῶ.
Sospezione; *s. f.* V. Sospetto.
Sospezioso; Sospieace; *add.* V. Sospettoso.
Sospicacia; *s. f.* Sospicamento; *s. m.* V. Sospetto.
Sospicare; Sospicciare; *v. intr.* V. Sospettare.
Sospiccione; *s. f.* V. Sospetto.
Sospiccionoso; Sospiccioso; *add.* V. Sospettoso.
Sospicciare; *v. intr.* V. Sospettare.
Sospignere; *v. att.* V. Sospingere.

Digitized by Google

Sospignimento; *s. m.* ὥθησις, σεως (ἡ)· ὠθισμός, οῦ (ὁ)· ὠσμός, οῦ (ὁ). -2. Istigazione; ὅρμησις, σεως (ἡ)· παροξυσμός, οῦ (ὁ).

Sospingere; *v. att.* προς-κρούω· προς-πταίω (τί τινι, πρός τι). -2. Cacciare; ὠθέω-ῶ· ἐκ-βάλλω. -3. Affrettare; ἐπ-είγομαι· σπεύδω. -4. Istigare; παρ-οξύνω.

Sospinta; *s. f.* V. Sospignimento.

Sospinto; *p. pass.* ὠθισθείς, εῖσα, έν. -2. Incitato; παρορμηθείς, εῖσα, έν. -3. A ogni piè sospinto; θαμά.

Sospirare; *v. intr.* στενάζω· στεναχέω-ῶ· στεναχίζω· στενάχω· στένω. -2. Desiderare ardentemente; ἐπι-ποθέω-ῶ. -3. Lamentare; ὀδύρομαι. -4. Che sospira; στενακτικός, ή, όν. -5. Che sospira gravemente; βαρυστενάχων, ουσα, ον· βαρύστανος, ον. -6. Sospirare insieme; συγ-κατα-στενάζω. -7. Che molto sospira; πολύστονος, ον. -8. Sospirare profondamente; ἀνα-στενάζω. -9. Che sempre sospira; ἀειστένακτος, ον. -10. Senza sospirare, che non sospira; ἀστένακτος, ον· ἀστονάχητος, ου· ἄστονος, ον· *avv.* ἀστεναχτεί· ἀστενακτί· ἀστενακτῶς.

Sospiratore; *add.* στενακτικός, ή, όν· στενακτός, ή, όν.

Sospirevole; *add.* στενόεις, εσσα, εν.

Sospiro; *s. m.* στέναγμα, ατος (τό)· στεναγμός, οῦ (ὁ)· στόνος, ου (ὁ). -2. Che cagiona molti sospiri; πολύστονος, ον. -3. Senza sospiro; ἀστέναχτος, ον· ἀστονάχητος, ον· ἄστονος, ον· *avv.* ἀστενακτεί· ἀστενακτί· ἀστενακτῶς.

Sospiroso; *add.* V. Sospiratore.

Sospizione; *s. f.* V. Sospetto.

Sospizioso; *add.* V. Sospettoso.

Sossannare; *v. intr.* μυκτηρίζω.

Sossistere; *v. intr.* V. Sussistere.

Sossopra; *avv.* ἄνω καὶ κάτω. -2. Mandar sossopra; πάντα ἀνα-ρίγνυμι, ἀνα-τρέπω.

Sossoprare; *v. intr.* ἀνα-τρέπομαι.

Sosta; *s. f.* παῦσις, σεως (ἡ)· παῦλα, ης (ἡ)· ἡσυχία, ας (ἡ)· ἠρεμία, ας (ἡ)· ἀνάπαυσις, σεως (ἡ)· στάσις, σεως (ἡ). -2. Desiderio; ὄρεξις, εως (ἡ)· ἐπιθυμία, ας (ἡ). -3. Dar sosta; παύω. -4. Pigliar sosta; ἡσυχίαν ἄγω· παύομαι.

Sostantivo; *add.* V. Sustantivo.

Sostanza; *s. f.* V. Sustanza.

Sostare; *v. att.* παύω. -2. *Intr.* Fermarsi; παύομαι.

Sostegnenza; *s. f.* V. Sostenenza.

Sostegno; *s. m.* ἔρεισμα, ατος (τό)· στήριγμα, ατος (τό)· βάσις, σεως (ἡ). -2. Aiuto; βοήθεια, ας (ἡ). -3. Mantenimento; σωτηρία, ας (ἡ)· τροφή, ῆς (ἡ).

Sostenenza; *s. f.* ὑπομονή, ῆς (ἡ). -2. Alimento; τροφή, ῆς (ἡ).

Sostenere; *v. att.* κατ-έχω· ἐπ-έχω· ὑπ-έχω· στηρίζω· ἐρείδω. -2. Portare sulle spalle; βαστάζω. -3. Aiutare; βοηθέω-ῶ. -4. Conservare; σώζω. -5. Difendere; δια-φυλάττω· ὑπερ-ασπίζω. -6. Indugiare; μέλλω· ἀνα-βάλλω. -7. Permettere; ἐάω-ῶ· φέρω. -8. Sofferire; φέρω· ὑπομένω· πάσχω. -9. Tenere a segno; κατα-στέλλω (τινα).

Sostenibile; *add.* ὑφεκτέος, α, ον· ἄνεκτος, ον.

Sostenimento; *s. m.* V. Sostegno.

Sostenitore; *add.* ἀνεχόμενος, η, ον· ὑπερασπιστής, οῦ (ὁ).

Sostentabile; *add.* V. Sostenibile.

Sostentacolo; Sostentamento; *s. m.* V. Sostegno.

Sostentare; *v. att.* τρέφω. -2. Conservare; σώζω. -3. Sostenere; βαστάζω· ἀν-έχω· ὑπ-έχω.

Sostentativo; *add.* τροφώδης, ες.

Sostentatore; *add.* τροφεύς, έως (ὁ)· τρόφιμος, ον· τροφός, οῦ (ὁ, ἡ). -2. Difensore; βοηθός, όν.

Sostentazione; *s. f.* τροφή, ῆς (ἡ).

Sostenutezza; *s. f.* σεμνότης, ητος (ἡ)· σπουδαιότης, ητος (ἡ).

Sostenuto; *p. pass.* κάτοχος, ον. -2. Grave; σεμνός, ή, όν. -3. Non sostenuto; ἀστήρικτος, ον.

Sostituire; *v. att.* ὑπο-βάλλω· ὑφ-ίστημι· ὑπο-τίθημι (τί τινι)· εἰς ἄλλου τάξιν καθ-ίστημι. -2. Sostituire il secondo erede; ὑπο-καθ-ίστημι. -3. Sostituir una cosa ad un'altra; τι ἀντί τινος τίθημι.

Sostituto; *p. pass.* ἀντ' ἄλλου τεταγμένος, η, ον· σύνεργος, ον· ἄνταν̓δρος, ον.

Sostituzione; *s. f.* ὑποβολή, ῆς (ἡ)· ὑποκατάστασις, σεως (ἡ).

Sottacqueo; *add.* ὕφυδρος, ον.

Sottambasciatore; *s. m.* ἀντιπρεσβευτής, οῦ (ὁ).

Sottana; *s. f.* ὑποχιτών, ῶνος (ὁ). -2. *Veste lunga dal collo sino ai piedi;* χιτών, ῶνος (ὁ).

Sottanello; Sottanino; *s. m. dim.* χιτόνιον, ου (τό).

Sottano; *s. m.* V. Sottana.

Sottano; *add.* κατώτατος, η, ον· ὕστατος, ον.

Sottecche, Sottecchi e Sottecco; *avv.* κρύφα· κρύβδην· λάθρα. -2. Guardare sottecchi; πλαγίως ὁράω-ῶ· ὑπο-βλέπω.

Sottendere; *v. att.* ὑπο-τείνω.

Sottentramento; *s. m.* V. Sottentrazione.

Sottentrare; *v. intr.* ὑπ-έρχομαι, ὑπο-δύομαι· παρ-εις-δύομαι· εἰς-έρχομαι· εἰς-βαινω.

Sottentrazione; *s. f.* κατάδυσις, σεως (ἡ).

Sotterfugio; *s. m.* V. Sutterfugio.

Sotterra; *avv.* ὑπό γῆς· ὑπὸ γῆν. -2. Andar sotterra, *morire;* θνήσκω. -3. Mettere sotterra; θάπτω.

Sotterramento; *s. m.* τάφη, ης (ἡ)· κατόρυξις, εως (ἡ)· ἐκφορά, ᾶς (ἡ).

Sotterraneo; *add.* καταχθόνιος, ον· κατάγειος, ον· ὑπόγειος, ον.

Sotterrare; *v. att.* θάπτω· ἐκ-φέρω (τινα). -2. Opprimere; κατα-βάλλω· κατα-πιέζω.

Sotterratore; *add.* ταφεύς, έως (ὁ)· νεκροτάφος, ον.

Sotterratorio; *s. m.* τάφος, εος-ους (τό)· τύμβος, ου (ὁ).

Sottesso; *avv.* V. Sotto.

Sottigliamento; *s. m.* λέπτυνσις, σεως (ἡ)· λεπτυσμός, οῦ (ὁ).

Sottiglianza; *s. f.* V. Sottigliezza.

Sottigliare; *v. att.* λεπτύνω· συ-στέλλω. -2. Aguzzare; ὀξύνω. -3. *Intr.* Dimagrare; λεπτύνομαι· μαραίνομαι. -4. Ghiribizzare; σοφίζομαι.

Sottigliativo; *add.* λεπτυντικός, ή, όν.

Sottigliazione; *s. f.* V. Sottigliamento.

Sottigliezza; *s. f.* λεπτότης, ητος (ἡ)· ἰσχνότης, ητος (ἡ)· μανότης, ητος (ἡ). -2. Acutezza d'ingegno; ἀγχίνοια, ας (ἡ). -3. Scarsità; ἀπορία, ας (ἡ).

Sottilè; *s. m.* λεπτότης, ητος (ἡ). -2. Necessità; ἀνάγκη, ης (ἡ). -3. Guardarla nel sottile; εἰμὶ δύσκολος τὴν φύσιν.

Sottile; *add.* λεπτός, ή, όν· ἰσχνός, ή, όν· ψιλός, ή, όν· μανός, ή, όν· ἀραιός, ὸν - ά, όν· λιτός, ή, όν.

Digitized by Google

-2. Acuto; ὀξύς, εῖα, ύ. -3. Astuto; πανοῦργος, ον. -4. Ingegnoso; ἀγχίνοος-ους, οσ-ουν· εὐμήχανος, ον. -5. Delicato; μαλακός, ή, όν. -6. Manchevole; φροῦδος, ον - η, ον· κενός, ή, όν. -7. Parco; φειδωλός, όν - ή, όν· γλισχρός, ά, όν. -8. Molto sottile; διάλεπτος, ον. -9. Rendere sottile; V. Sottigliare.

Sottile; *avv.* e

Sottilemente; *avv.* λεπτῶς· ἰσχνῶς· ψιλῶς. -2. Acutamente; ὀξέως. -3. Diligentemente; ἀκριβῶς. -4. Parcamente; φειδωλῶς· γλισχρῶς.

Sottiletto; *add.* V. Sottile.

Sottilezza; *s. f.* V. Sottigliezza.

Sottilino; *add.* V. Sottile.

Sottilità; *s. f.* V. Sottigliezza.

Sottilizzamento; *s. m.* V. Sottigliamento.

Sottilizzare; *v. att.* σοφίζομαι· λεπτολογέω-ῶ.

Sottilmente; *avv.* V. Sottilemente.

Sottilotto; Sottiluzzo; } *add.* V. Sottile.

Sottintendere; *v. att.* ὑπ-ακούω· ὑπο-λαμβάνω.

Sottinteso; *p. pass.* ὑπακουσθείς, εῖσα, έν· ὑπολῃφθείς, εῖσα, έν.

Sotto; *prep.* ὑπό (τινος, τινι, τι)· κατά (τινος). -2. Andar sotto; ὑπ-έρχομαι. -3. Sotto apparenza; ἐπὶ τῇ προφάσει. -4. Cacciare sotto; κατα-βάλλω. -5. Sotto custodia; ἔχων φρουρᾶν. -6. Dar sotto, *operare;* ἐργάζομαι. -7. Sotto pena; ἐπὶ τιμωρίας. -8. Aver sotto di sè; ὑπ' ἐμαυτὸν ἔχω. -9. Venire sotto gli occhi; ἔρχομαι εἰς ὀφθαλμούς (τινος)· ἐμφανὴς γίγνομαί (τινι).

Sotto; *avv.* κάτω· ὑποκάτω· ὑποκάτωθεν.

Sottoambasciadore; *s. m.* V. Sottambasciatore.

Sottoboce; *avv.* V. Sottovoce.

Sottocalzoni; *s. m.* περιζώματα, ων (τά).

Sottoccare; *v. att.* νύττω.

Sottocchi e Sottocchio; *avv.* V. Sottecchi.

Sottocoda; *s. m.* V. Soccodognolo.

Sottocoppa; *s. f.* ὑποκρατήριον, ου (τό).

Sottocuoco; *add.* τὰ μαγειρικὰ ὑπουργῶν, οῦσα, οῦν.

Sottodiacono; *s. m.* ὑποδιάκονος, ου (ὁ).

Sottodivisione; *s. f.* V. Suddivisione.

Sottodividere; *v. att.* V. Suddividere.

Sottogiacere; *v. intr.* V. Soggiacere.

Sottomaestro; *s. m.* ὑποδιδάσκαλος, ου (ὁ).

Sottomano; *s. m.* τύπος, ου (ὁ)· κρότος, ου (ὁ). -2. *Avv.* Nascostamente; κρύφα· κρύβδην· λάθρα.

Sottomare; *s. m.* τῆς θαλάττης βάθος, εος-ους (τό).

Sottomessa; *s. f.* V. Propaggine.

Sottomettere; *v. att.* V. Sottoporre.

Sottomordere; *v. att.* ἐπι-δάκνω.

Sottomurata; *s. f.* βάσις, σεως (ή)· κρεπίς, ίδος (ή)· βάθρον, ου (τό).

Sottomutanza; *s. f.* ὑπαλλαγή, ῆς (ή).

Sottontendere; *v. att.* V. Sottintendere.

Sottontendimento; *s. m.* ὑπάκουσις, σεως (ή)· ὑπόληψις, εως (ή).

Sottoponimento; *s. m.* ὑποταγή, ῆς (ή)· καταδούλωσις, σεως (ή).

Sottoporre; *v. att.* ὑπο-τάσσω· ὑπο-τίθημι· ὑφ-ίστημι· ὑπο-βάλλω. -2. Soggiogare; ὑπο-βάλλω· ὑπο-δαμάω-ῶ· ὑπο-δάμνυμι· κατα-δουλίζω· κατα-δουλόω-ῶ· κατα-στρέφομαι. -3. Che non si può sottoporre; ἀκατάστρεπτος, ον.

Sottoposizione; *s. f.* V. Sottoponimento.

Sottoposto; *p. pass.* ὑποκείμενος, η, ον· ὑποθείς, εῖσα, έν. -2. Soggiogato; ὑποτεταγμένος, η, ον· ὑπήκοος-ους, οσ-ουν· ἐπιχείριος, ον. -3. Supposto; ὑποβολιμαῖος, α, ον. -4. Suddito; δοῦλος, η, ον· ἐπιχείριος, ον.

Sottordinare; *v. att.* V. Subordinare.

Sottoridere; *v. intr.* V. Sorridere.

Sottoscritta; *s. f.* V. Sottoscrizione.

Sottoscrivere; *v. att.* ὑπο-γράφω.

Sottoscrizione; *s. f.* ὑπογραφή, ῆς (ή).

Sottoscuotere; *v. att.* ὑπο-κινέω-ῶ.

Sottosedere; *v. intr.* V. Sottostare.

Sottosopra; *avv.* ἄνω καὶ κάτω. -2. In somma; ἐν κεφαλαίῳ. -3. Mettere sottosopra; κατα-στρέφω· ἀνα-στατόω-ῶ.

Sottospiegare; *v. att.* ὑπο-δηλόω-ῶ.

Sottostare; *v. intr.* ὑπό-κειμαι· ὑφ-ίσταμαι· ὑποτάσσομαι. -2. Essere soggetto; ἀκούω (τινος).

Sottosteso; *add.* ὑπότονος, ον.

Sottotetto; *s. m.* V. Soffitto.

Sottotingere; *v. att.* ἐπι-χρώννυμι· κατα-χρώννυμι· ἐπι-χρωματίζω.

Sottovento; *s. m.* ἀντίπνοος-ους, όου-οῦ (ὁ).

Sottovesta; *s. f.* ὑποχιτών, ῶνος (ὁ).

Sottovoce; *avv.* σιγῇ· ἠρέμα.

Sottovolgere; *v. att.* κατα-στρέφω.

Sottraggere; *v. att.* V. Sottrarre.

Sottraimento; *s. m.* V. Sottrazione.

Sottrarre; *v. att.* ὑφ-αιρέω-ῶ· ὑπ-εξ-αιρέω-ῶ. -2. Allettare; προς-άγομαι· ὑπ-άγομαι· ἐπ-άγομαι· ἀφ-ελκύω· ἐξ-απατάω-ῶ. -3. Cavare; ἀφ-αιρέω-ῶ· περι-αιρέω-ῶ. -4. Liberare; ἀπ-ελευθερόω-ῶ. -5. Ritirare; ὑπ-εξ-άγω. -6. Sottrarre la fama; δια-σύρομαι (τινα). -7. Sottrarre furtivamente; δια-κλέπτω.

Sottratto; *s. m.* V. Sutterfugio.

Sottrattore; *add.* ὑφαιρῶν, οῦσα, οῦν. -2. Ingannatore; ἀπατηλός, ή, όν.

Sottrattoso; *add.* V. Astuto.

Sottrazione; *s. f.* ὑφαίρεσις, σεως (ή)· ἀφαίρεσις, σεως (ή).

Sovatto; *add.* V. Soatto.

Sovattolo; *s. m.* V. Soatto.

Sovente; Soventemente; } *avv.* πολλάκις.

Soverchiamente; *avv.* V. Soperchiamente.

Soverchianza; *s. f.* V. Soperchianza.

Soverchiare; *v. att.* V. Soperchiare.

Soverchiatore; *add.* V. Soperchiatore.

Soverchieria; *s. f.* V. Soperchieria.

Soverchievole; *add.* V. Soperchio.

Soverchievolmente; *avv.* V. Soperchievolmente.

Soverchiezza; *s. f.* V. Soprabbondanza.

Soverchio; *s. m.* V. Soperchio.

Soverchio; *add.* V. Soperchio.

Soverchio; *avv.* V. Soperchiamente.

Sôvero; *s. m.* V. Sughero.

Sovra; *prep.* V. Sopra.

Sovrabbondante; *add.* V. Soprabbondante.

Sovrabbondanza; *s. f.* V. Soprabbondanza.

Sovrabbondare; *v. intr.* V. Soprabbondare.

Sovrabbondoso; *add.* V. Soprabbondante.

Sovracceleste; *add.* V. Sopracceleste.

Sovraccennare; *v. att.* V. Sopraccennare.

Sovraccitato; *add.* V. Sopraccitato.

Sovraccrescere; *v. intr.* V. Sopraccrescere.

Sovradetto; *add.* V. Sopraddetto.

Digitized by Google

Sovraempiere; *v. att.* σωρεύω.
Sovraffare; *v. att.* V. Soperchiare.
Sovraggiojoso; *add.* V. Giojosissimo.
Sovraggiugnere; *v. intr.* V. Sopraggiugnere.
Sovramirabile; *add.* V. Mirabilissimo.
Sovranamente; *avv.* ἄριστα· μεγάλως· μεγαλωστί· δεινῶς· διαφερόντως.
Sovraneggiare; *v. intr.* προς-τάττω· ἄρχω· τυραννεύω (τινος)· αὐτοκρατορεύω· δεσπόζω.
Sovranità; *s. f.* ἀρχή, ῆς (ἡ)· αὐτοκρατορία, ας (ἡ)· δεσποτεία, ας (ἡ)· δυναστεία, ας (ἡ).
Sovrannaturale; *add.* V. Soprannaturale.
Sovrano; *s. m.* δεσπότης, ου (ὁ)· κύριος, ου (ὁ)· ἄρχων, οντος (ὁ)· τύραννος, ου (ὁ)· βασιλεύς, έως (ὁ).
Sovrano; *add.* ὑψηλός, ή, όν· ὑπηρεφής, ές. -2. Superiore; ἄρχων, ουσα, ον· ὕπατος, ον. -3. Eccellente; ἐξαίρετος, ον· ἔξοχος, ον.
Sovranzare; *v. att.* V. Sopravanzare.
Sovrappieno; *add.* V. Soprappieno.
Sovrapporre; *v. att.* V. Soprapporre.
Sovrapportare; *v. att.* V. Soprapportare.
Sovrapprendere; *v. att.* V. Soprapprendere.
Sovrastamento; *s. m.* / Sovrastanza; *s. f.* } V. Soprastanza.
Sovrastare; *v. intr.* V. Soprastare.
Sovravolare; *v. intr.* V. Sopravolare.
Sovreccellente; / Sovreminente; } *add.* V. Sopreminente.
Sovrempiere; *v. att.* σωρεύω.
Sovresso; *prep.* V. Sopra.
Sovrumanità; *s. f* ὑπεράνθρωπον, ου (τό).
Sovrumano; *add.* ὑπεράνθρωπος, ον· κατ' ἄνθρωπον μείζων, ονος (ὁ, ἡ).
Sovvenenza; *s. f.* V. Sovvenzione.
Sovvenevole; *add.* V. Soccorrevole.
Sovveniente; *p. pres.* V. Soccorrente.
Sovvenimento; *s. m.* V. Sovvenzione.
Sovvenimentoso; *add.* V. Soccorritore.
Sovvenire; *v. att.* βοηθέω· συμ-παρα-στατέω· ἐπι-κουρέω· συλ-λαμβάνω (τινι). -2. Ricordarsi; ὑπ-έρχομαι· ἀνα-μιμνήσκομαι.
Sovvenire; *s. m.* V. Ricordanza.
Sovvenitore; *add.* βοηθός, όν· βοηθηματικός, ή, όν· ἐπίκουρος, ον.
Sovvenzione; *s. f.* ἐπικούρησις, σεως (ἡ)· ἐπικούρημα, ατος (τό)· ἐπικουρία, ας (ἡ)· βοήθεια, ας (ἡ)· βοήθημα, ατος (τό)· προσωφέλησις, σεως (ἡ).
Sovversione; *s. f.* ἀνατροπή, ῆς (ἡ)· ἀκώρωσις, σεως (ἡ)· κατάλυσις, σεως (ἡ). -2. Rivoltamento di stomaco; ἔση, ης (ἡ)· ναυσία, ας (ἡ).
Sovverso; *p. pass.* καθαιρεθείς, εῖσα, έν.
Sovvertere; *v. att.* V. Sovvertire.
Sovvertimento; *s. m.* V. Sovversione.
Sovvertire; *v. att.* ἀνα-τρίπω· κατα-βάλλω. -2. Atterrare; κατα-στρέφω. -3. Ingannare; ἐξ-απατάω· δολόω.
Sovvertitore; *add.* καθαιρέτης, ου (ὁ)· ἀνατροπεύς, έως (ὁ)· λυμαντήρ, ῆρος (ὁ).
Sovvolgere; *v. att.* V. Sovvertire.
Sovvolgimento; *s. m.* V. Sovversione.
Soziale; *add.* V. Sociale.
Sozialmente; *avv.* V. Socialmente.
Sozietà; *s. f.* V. Società.
Sozio; *s. m.* V. Compagno.
Sozzamente; *avv.* V. Sporcamente.
Sozzamento; *s. m.* V. Imbrattatura.

Sozzare; *v. att.* V. Imbrattare.
Sozzezza; / Sozzità; } *s. f.* V. Sozzura.
Sozzo; *add.* αἰσχρός, ά, όν· ῥυπαρός, ά, όν· πιναρός, ά, όν· αὐχμηρός, ά, όν. -2. Deforme; δυσ-ειδής, ές· αἰσχρός, ά, όν. -3. Malvagio; κακός, ή, όν· πονηρός, ά, όν.
Sozzopra; *avv.* V. Sottosopra.
Sozzore; *s. m.* / Sozzume; *s. m.* / Sozzura; *s. f.* } ῥύπος, εος-ους (τό)· ῥυπαρία, ας (ἡ)· αἰσχρότης, ητος (ἡ).
Spaccalegna; *add.* ξυλοκόπος, όν· ξυλοτόμος, ον.
Spaccamento; *s. m.* διάσχισις, σεως (ἡ)· σχίσις, σεως (ἡ)· διατομή, ῆς (ἡ)· ῥώξ, ῥωγός (ὁ, ἡ)· σχίσμα, ατος (τό)· σχισμός, οῦ (ὁ).
Spaccamontagne; / Spaccamonti; } *add.* V. Millantatore.
Spaccare; *v. att.* σχίζω· δια-σχίζω· κατα-σχίζω· δια-τέμνω. -2. Spaccare insieme; συν-κατα-σχίζω. -3. Che si può spaccare; σχιστός, ή, όν.
Spaccatura; *s. f.* V. Spaccamento.
Spacciabile; *add.* ὠνητός, ή, όν· πράσιμος, ον.
Spacciamento; *s. m.* V. Spaccio.
Spacciare; *v. att.* πιπράσκω· ἀπ-εμ-πολάω-ῶ· πωλέω-ῶ. -2. Abbattere; ἀκ-πέρθω· κατα-στρέφω. -3. Mandare; ἀπο-πέμπω. -4. Sbrigare; δια-πράσσω· ἀνα-λύω· πρᾶγμα ἀνα-πτύσσω. -5. Vantare; ἀ-λαζονεύομαι. -6. Spacciare il terreno; σπεύδω.
Spacciatamente; *avv.* V. Subitamente.
Spacciativo; *add.* ἀνυστικός, ή, όν.
Spacciato; *add.* πρατός, ή, όν. -2. Divulgato; γνωστός, ή, όν· γνώριμος, ον· εὔγνωστος, ον· διάπυστος, ον· ἔκπυστος, ον· ἀνάπυστος, ον. -3. Disperato; ἀνέλπιστος, ον.
Spacciatore; *add.* πώλης, ου (ὁ)· πωλητής, οῦ (ὁ)· πρατήρ, ῆρος (ὁ)· πράτρια, ας (ἡ)· ἀπεμπολητής, ου (ὁ).
Spaccio; *s. m.* ὤνημα, ατος (τό). -2. Dare spaccio; πρᾶγμα ἀνα-πτύσσω. -B'. Vendere; πωλέω-ῶ. -3. Che non trova spaccio; ἄπρακτος, ον.
Spacco; *s. m.* V. Spaccamento.
Spaccone, *add.* V. Millantatore.
Spacificare; *v. att.* ὁρίζω.
Spada; *s. f.* ξίφος, εος-ους (τό)· φάσγανον, ου (τό)· κόπανον, ου (τό)· ἀκινάκης, ου (ἡ)· μάχαιρα, ας (ἡ). -2. Combattere con la spada; μαχαιρομαχέω-ῶ. -3. Che fa le spade; ξιφοποιός, όν· ξιφουργός, όν· μαχαιροποιός, όν. -4. Fodero della spada; ξιφοθήκη, ης (ἡ)· ξιφιστήρ, ῆρος (ὁ). -5. Che ha forma di spada; μαχαιρωτός, ή, όν· ξιφοειδής, ές. -6. Spada falcata; ξιφοδρέπανον, ου (τό). -7. Impugnare la spada; ξιφουλκέω-ῶ. -8. Che impugna la spada; ξίφουλκος, ον. -9. L'impugnar la spada; ξιφουλκία, ας (ἡ). -10. Lama della spada; τοῦ ξίφους σπάθη, ης (ἡ). -11. Con la spada nel fodero, senza colpo di spada; ἀμαχεί· ἀμαχητί· ἀκοντί. -12. Portare la spada; μαχαιροφορέω-ῶ· ξιφηφορέω-ῶ· ξιφοφορέω-ῶ. -13. Che porta la spada; μαχαιροφόρος, ον· ξιφηφόρος, ον· ξιφοφόρος, ον. -14. Il portare la spada; ξιφηφορία, ας (ἡ). -15. Punta della spada; τοῦ ξίφους ἀκμή, ῆς (ἡ). -16. Passato a fil di spada; ξιφοδήλητος, ον. -17. A spada tratta; ὅλως· παντάπασιν. -B'. Incessantemente; συνεχῶς. -18. Uccidere di spada; ξιφοκτονέω-ῶ. -19. Che uccide di spada; ξιφοκτόνος, ον. -20. Ucciso di

Digitized by Google

spada; ξιφόκτονος, ον. -21. Venditore di spade; μαχαιροπώλης, ου (ὁ). -22. Dove si vendono le spade; μαχαιροπωλεῖον, ου (τό)· μαχαιροπώλιον, ου (τό). -23. *Sorta di pesce;* ξιφίας, ου (ὁ).

Spadaccia; *s. f. pegg.* ἀναιδὲς ξίφος, εος-ους (τό).

Spadacciata; *s. f.* τοῦ ξίφους πληγή, ῆς (ἡ).

Spadaccino; *add.* μαχαιροφόρος, ον· ξιφηφόρος, ον· ξιφοφόρος, ον.

Spadajo; Spadaro; *add.* μαχαιροποιός, όν· ξιφοποιός, όν· ξιφουργός, όν.

Spadata; *s. f.* V. Spadacciata.

Spadetta; *s. f. dim.* V. Spadina.

Spadiforme; *add.* μαχαιρωτός, ή, όν· ξιφοειδής, ές.

Spadina; Spadino; *s. f. m. dim.* ξιφίδιον, ου (τό)· ξιφίδιον, ου (τό).

Spadona; Spadone; *s. f. m.* ξιφομάχαιρα, ας (ἡ). -2. Eunuco; εὐνοῦχος, ου (ὁ).

Spaduccia; *s. f. dim.* V. Spadina.

Spadulare; *v. att.* τὸ ἷλος ξηραίνω.

Spagato; *add.* χαλεπῶς φέρων, ουσα, ον· δυσχεραίνων, ουσα, ον.

Spaghetto; *s. m. dim.* λεπτότατον σχοίνιον, ου (τό).

Spagnolata; *s. f.* V. Millanteria.

Spago; *s. m.* σχοίνιον, ου (τό)· νῆμα, ατος (τό).

Spajamento; *s. m.* διάζευξις, εως (ἡ).

Spajare; *v. att.* δια-ζεύγνυμι.

Spalancare; *v. att.* ἀνα-πετάννυμι· ἀν-οίγω. -2. Dire aperto; σαφηνίζω.

Spalancatamente; *avv.* V. Apertamente.

Spalare; *v. att.* σκολόπας ἀπο-πάσσω. -2. Torre con la pala; συ-σκάπτω· χώννυμι· χοννύω (τι).

Spaldo; *s. m.* ἐξοχή, ῆς (ἡ).

Spalla; *s. f.* ὦμος, ου (ὁ)· ἀκρωμία, ας (ἡ)· ἀκρώμιον, ου (τό). -2. Schiena; νῶτος, ου (ὁ); *(pl.)* νῶτα, ων (τά). -3. Alle spalle, dietro le spalle; κατ' ὄπισθεν. -4. Dare, volgere, mostrare le spalle; τὰ νῶτα ἐπι-στρέφω· ἐκ-φεύγω. -5. Difendere le spalle; ἀπ-ουραγέω. -6. Dalle spalle; κατωμαδόν. -7. Fare spalla; ἐρείδω. -8. Soccorrere; βοηθέω· συν-εργάζομαι. -8. Gettarsi dietro alle spalle; ὀλιγωρέω. -9. Che ha spalle larghe; ὠμίας, οῦ (ὁ). -10. L'osso della spalla; ἐπωμίς, ίδος (ἡ). -11. Porre sulle spalle; ὠμίζω. -12. Portare sulle spalle, ὠμοφορέω. -13. Che porta sulle spalle; ὠμιστής, οῦ (ὁ)· ὠμοφόρος, ον. -14. Che si porta sulle spalle; κατωμάδιος, α, ον. -15. Senza spalle; ἄωμος, ον. -16. Che sta sulle spalle; ὠμιαῖος, α, ον. -17. Sulle spalle; κατωμαδόν.

Spallaccia; *s. f. pegg.* ἀναιδὴς ὦμος, ου (ὁ).

Spallare; *v. att.* τοὺς ὤμους παρ-αρθρόω.

Spallato; *add.* τοὺς ὤμους παραρθρωθείς, εῖσα, έν. -2. Aggravato dai debiti; ὀφείλων, ουσα, ον τὸ πολὺ χρέος. -3. Affare spallato; πρᾶγμα ἀνηλπισμένον, ατος (τό).

Spalleggiamento; *s. m.* περιτείχισις, εως (ἡ)· περιτειχισμός, οῦ (ὁ).

Spalleggiare; *v. intr.* ἀπο-σταυρόω· περι-τειχίζω.

Spalletta; *s. f.* κράσπεδον, ου (τό)· χεῖλος, εος-ους (τό)· περιστόμιον, ου (τό)· ὄφρυς, υος (ἡ).

Spallire; *v. intr.* V. Impallidire.

Spalliera; *s. f.* πρόσκλιντρον, ου (τό)· ἐπίκλιντρον, ου (τό).

Spalliere; *s. m.* πρῶτος ἐλάτης, ου (ὁ).

Spalluto; *add.* ὠμίας, ου (ὁ).

Spalmare; *v. att.* περι-χρίω· περι-πλάττω· ἀλείφω περι-αλείφω. -2. Spalmare insieme; συν-αλείφω.

Spalmata; *s. f.* V. Palmata.

Spalmato; *p. pass.* χριστός, ή, όν· περιχριστός, ή, όν. -2. Spalmato di fresco; ἀρτιχριστός, ή, όν.

Spalmatura; *s. f.* χρίσις, εως (ἡ)· περίχρισις, εως (ἡ).

Spalmo; *s. m. T. marin.* χρίσμα, ατος (τό)· περίχρισμα, ατος (τό).

Spalto; *s. m.* ἔδαφος, εος-ους (τό)· δάπεδον, ου (τό). -2. *T. mil.* τοῦ σταυρώματος πλανὲς ἐξώτερον, ου (τό).

Spampanamento; *s. m.* βλαστολογία, ας (ἡ).

Spampanare; *v. att.* βλαστολογέω· οἰναρίζω.

Spampanata; Spampanatura; Spampanazione; *s. f.* βλαστολογία, ας (ἡ). -2. Millanteria; ἀλαζονεία, ας (ἡ).

Spampinare; *v. att.* V. Spampanare.

Spandere; *v. att.* V. Spargere.

Spandimento; *s. m.* V. Spargimento.

Spaniare; *v. att.* τοὺς καλάμους ἀφ-αιρέω. -2. *N. pass.* ἴξου ἀπ-ελευθερόομαι· οῦμαι.

Spanna; *s. f.* σπιθαμή, ῆς (ἡ)· δοχμή, ῆς (ἡ)· λίγας, ου (ὁ). -2. Mano; χείρ, χειρός (ἡ)· παλάμη, ης (ἡ).

Spannale; *add.* σπιθαμιαῖος, α, ον· σπιθαμώδης, ες.

Spannare; *v. att.* ἐκ-τείνω· παρ-εκ-τείνω.

Spannocchiare; *v. att.* ἀνθήλας ἀπο-τίμνω.

Spansione; *s. f.* V. Spargimento.

Spantare; *v. intr.* ὑπερ-θαμάζω.

Spantezza; *s. f.* V. Magnificenza.

Spanto; Spantoso; *add.* V. Pomposo.

Spappolabile; *add.* διαλυτός, ή, όν.

Spappolare; *v. att.* δια-λύω.

Spappolato; *add.* διάλυτος, ον.

Sparabicco; *s. m.* - *Andare a sparabicco;* πλανάομαι· ῶμαι.

Sparagiaja; *s. f.* ἀσπαραγία, ας (ἡ)· ἀσπαραγωγία, ας (ἡ).

Sparagio; *s. m.* ἀσπάραγος, ου (ὁ).

Sparagnare; *v. att.* V. Risparmiare.

Sparagno; *s. m.* V. Risparmio.

Sparago; *s. m.* V. Sparagio.

Sparamento; *s. m.* ἀβολή, ῆς (ἡ).

Sparapane; *s. m.* στοκοῦρος, ου (ὁ)· ἀρτοφάγος, ου (ὁ).

Sparare; *v. att.* ἐξ-εντερίζω. -2. Fendere; σχάω· κατα-σχάζω· ἀνα-σχίζω· προ-σχίζω (τι). -3. Disimparare; ἀπο-μανθάνω. -4. Togliere i paramenti; ἀπο-γυμνόω· ἀπο-κοσμέω. -5. Scaricare le armi; ἀφ-ίημι τὰ πυροβόλα· ῥίπτω.

Sparata; *s. f.* ἀλαζονεία, ας (ἡ).

Sparato; *add.* V. Aperto.

Sparaviere, Sparavieri; *s. m.* V. Sparviere.

Sparecchiare; *v. att.* τὴν τραπέζαν ἀφ-αιρέω.

Sparecchiatore; *add.* βωμολόχος, ον.

Spareggio; *s. m.* V. Disparità.

Sparentare; *v. intr.* θνήσκω· τελευτάω.

Sparente; *add.* V. Transitorio.

Sparere; *v. intr.* V. Sparire.

Spargere; *v. att.* σπείρω· δια-σπείρω· δια-χέω· προ-χέω· ἐκ-χέω· δια-σκεδάννυμι. -2. Distendere; ἐκ-τείνω. -3. Distrarre l'animo; ἀπὸ τῶν φροντίδων ἀπο-στρέφω (τινα)· πρὸς ῥᾳθυμίαν τρέπω (τινα). -4. Allargare; πλατύνω· πετάννυμι. -5.

Digitized by Google

Dividere; μερίζω· δια-νέμω. -6. Divulgare; δημοσιεύω· δια-φημίζω. -7. Spargere insieme; συγ-κατα-σπείρω· συγ-κατα-σκεδάννυμι. -8. Spargere lacrime; δακρυρροέω. -9. Spargere sangue; φόνον ποιέω.

Spargimento; *s. m.* διασκέδασις, σεως (ἡ)· σπορός, οῦ (ὁ)· χύσις, σεως (ἡ)· ἔκχυσις, σεως (ἡ)· διάχυσις, σεως (ἡ). -2. Distrazione; τοῦ νοῦ ἀποτροπή, ῆς (ἡ).

Spargirica; *s. f.* χημεία, ας (ἡ)· χημευτική, ῆς (ἡ).

Spargitore; *add.* ἐκχέων, ουσα, ον· διαχεύς, νῖα, ός· σπορεύς, έως (ὁ).

Sparimento; *s. m.* V. Sparizione.

Sparire; *v. intr.* ἀφανίζομαι· ἐκ-φεύγω· οἴχομαι· παρ-οίχομαι. -2. Svanire; δια-λύομαι.

Sparizione; *s. f.* ἀφάνισις, σεως (ἡ)· ἀφανισμός, οῦ (ὁ)· φυγή, ῆς (ἡ).

Sparlamento; *s. m.* διασυρμός, οῦ (ὁ)· καταλαλία, ας (ἡ)· κακηγορία, ας (ἡ).

Sparlare; *v. intr.* κατα-λαλέω· κακηγορέω.

Sparlatore; *add.* κακήγορος, ον· κατάλαλος, ον.

Sparmiare; *v. att.* V. Risparmiare.

Sparnazzamento; *s. m.* διασκέδασις, σεως (ἡ).

Sparnazzare; *v. att.* V. Sparpagliare.

Sparnazzatore; *add.* ἄσωτος, ον.

Sparnicciamento; *s. m.* V. Sparnazzamento.

Sparnicciare; *v. att.* V. Sparpagliare.

Sparo; *s. m.* ἐκβολή, ῆς (ἡ).

Sparpagliamento; *s. m.* διασκέδασις, σεως (ἡ)· σπορός, οῦ (ὁ).

Sparpagliare; *v. att.* δια-σκεδάννυμι· δια-σκεδάζω· σπείρω· δια-σπείρω. -2. Scialacquare; ἀσωτεύομαι.

Sparpagliatamente; *avv.* σποράδην· χωρίς.

Sparpaglione; *add.* ἀπρόσεκτος, ον.

Sparsamente; *avv.* χωρίς.

Sparsione; *s. f.* V. Spargimento.

Sparso; *add.* ἐσπαρμένος, η, ον· διεσπαρμένος, η, ον· διασκεδασθείς, εῖσα, έν. -2. Cosperso; κατα-σπαρθείς, εῖσα, έν.

Spartamente; *avv.* V. Sparsamente.

Spartarsi; *v. intr.* V. Allontanarsi.

Spartatamente; *avv.* μερικῶς· διαιρετικῶς.

Spartato; *p. pass.* χωρισθείς, εῖσα, έν. -2. Spartito; μερισθείς, εῖσα, έν.

Sparte (A); *avv.* χωρίς.

Spartibile; *add.* διαίρετος, ον.

Spartigione; *s. f.* e

Spartimento; *s. m.* μερισμός, οῦ (ὁ)· διαίρεσις, σεως (ἡ)· διαχωρισμός, οῦ (ὁ)· διανομή, ῆς (ἡ).

Spartire; *v. att.* δι-αιρέω· δια-χωρίζω· δια-κρίνω. -2. Fare le parti; μερίζω· μοιράω· δια-νέμω.

Spartitamente; *avv.* χωρίς· μερικῶς· διαιρετικῶς.

Spartitezza; *s. f.* V. Spartizione.

Spartitore; *add. Colui che spartisce l'oro dagli altri metalli;* τὸν λίθον διακρίνων, οντος (ὁ)· τεχνίτης, ου (ὁ).

Spartizione; *s. f.* V. Spartimento.

Sparto; *p. pass.* ἐσπαρμένος, η, ον· διεσπαρμένος, η, ον· ἐκτεταμένος, η, ον.

Sparutello; *add.* ἰσχνότερος, α, ον· λεπτότερος, α, ον.

Sparutezza; *s. f.* ἰσχνότης, ητος (ἡ)· λεπτότης, ητος (ἡ)· λεπτοσύνη, ης (ἡ).

Sparutino; *add.* V. Sparutello.

Sparuto; *add.* ἰσχνός, ή, όν· λεπτός, ή, όν.

Sparverugio; *s. m. dim.* V. Sparvieretto.

Sparvierato; *add.* ταχυναυτοῦσα ναῦς, ναός (ἡ). -2. Sconsiderato; ἀπρονόητος, ον.

Sparvieratore; *add.* ἱερακοβόσκος, ου (ὁ).

Sparviere, Sparvieri e Sparviero; *s. m.* ἱέραξ, ακος (ἡ). -2. Imitare lo sparviero; ἱερακίζω. -3. Simile a sparviero; ἱερακοειδής, ές· ἱερακώδης, ες.

Sparvieretto; *s. m. dim.* ἱερακιδεύς, έως (ὁ).

Spasima; *s. f.* V. Spasimo.

Spasimante; *p. pres.* σπαστικός, ή, όν. -2. Che dà spasimo; ἀλγεινός, ή, όν.

Spasimare; *v. intr.* σπάσμασι συν-έχομαι· σπαστικός εἰμι. -2. Essere innamorato; ἐπι-μαίνομαι (τινι). -3. Desiderare ardentemente; καίομαι· ἐπι-ποθέω· ἐπι-καίω. -4. Spasimare di sete; σφόδρα διψάω. -5. Dissipare; δια-φορέω· προχέω.

Spasimatamente; *avv.* σφόδρα.

Spasimato; *add.* σπαστικός, ή, όν.

Spasimo, Spasmo; *s. m.* σπάσμα, ατος (τό)· σπασμός, οῦ (ὁ)· τέτανος, ου (ὁ).

Spasimoso; *add.* σπασμώδης, ες· σπασματώδης, ες.

Spasmare; *v. intr.* V. Spasimare.

Spasmo; *s. m.* V. Spasimo.

Spasmodico; Spasmoso; *add.* σπαστικός, ή, όν.

Spassamentare; *v. att.* V. Spassare.

Spassamento; *s. m.* V. Spasso.

Spassare; *v. att.* τρέπω· ἐξ-αλλάττω (τινα)· εὐφραίνω· ἡδονὴν ποιέω (τινι). -2. *N. pass.* τέρπομαι· εὐφραίνομαι (τινι)· ῥᾳθυμέω.

Spasseggiamento; *s. m.* περιπάτησις, σεως (ἡ)· περίπατος, ου (ὁ).

Spasseggiare; *v. intr.* περι-πατέω· βαδίζω.

Spasseggiata; Spasseggio; *s. m.* V. Spasseggiamento.

Spassevole; *add.* τερπνός, ή, όν· ἐπίχαρις, ι· χαρίεις, εσσα, εν· ἡδυντήριος, ον – α, ον.

Spassionarsi; *v. intr.* σωφρονίζω.

Spassionatamente; *avv.* ἀπαθῶς· ἀνειμένως.

Spassionatezza; *s. f.* ἀπάθεια, ας (ἡ)· μετριότης, ητος (ἡ)· σωφροσύνη, ης (ἡ)· εὐκολία, ας (ἡ).

Spassionato; *add.* ἀπαθής, ές· μέτριος, ον – α, ον· σώφρων, ονος (ὁ)· εὔκολος, ον.

Spasso; *s. m.* ἡδονή, ῆς (ἡ)· τέρψις, εως (ἡ)· διατριβή, ῆς (ἡ)· διαγωγή, ῆς (ἡ). -2. Dar spasso; V. Spassare. -3. Andare a spasso; περι-πατέω· βαδίζω.

Spastojare; *v. att.* δεσμῶν ἀν-αλλάττω (τινα)· δεσμὰ λύω (τινος). -2. Spastojarsi; ἑμαυτὸν ἀπο-λύω.

Spata; *s. f.* V. Spada.

Spatola; *s. f.* σπάθη, ης (ἡ).

Spatriare; *v. att.* πατρίδος στερέω. -2. *Intr.* Uscire della patria; ἐξ-οδοιπορέω· ἐκ-πορεύομαι· μετ-αν-ίσταμαι· ἀπ-αν-ίσταμαι· μετ-οικίζομαι.

Spauracchio; *s. m.* φόβος, ου (ὁ)· δίος, εσσους (τό). -2. Spaventacchio V.

Spaurare; *v. att.* V. Spaventare.

Spaurevole; *add.* φοβερός, ά, όν· δεινός, ή, όν· δειματώδης, ες.

Spaurimento; *s. m.* V. Spavento.

Spaurire; *v. att.* V. Spaventare.

Spauroso; *add.* V. Pauroso.

Spavalderia; *s. f.* V. Sfacciatezza.

Spavaldo; Spavaldone; *add.* V. Sfacciato.

Spaventacchio; *s. m.* φόβητρον, ου (τό)· προβασκάνιον, ου (τό)· φόβημα, ατος (τό)· μορμολυκεῖον, ου (τό).

Digitized by Google

Spaventamento; *s. m.* V. Spavento.

Spaventare; *v. att.* φοβέω-ῶ· φοβερίζω· ἐκ-φοβέω-ῶ· ἐκ-πλήττω· κατα-πλήττω· φόβον ἐμ-βάλλω· ταρβέω-ῶ· μορμολύττομαι. -2. Spaventare assai; ὑπερ-εκ-πλήττω. -3. Che spaventa assai; πολυταρβής, ές. -4. Spaventare a vicenda; ἀντ-εκ-πλήσσω· ἀντι-κατα-πλήσσω. -5. *N. pass.* φοβέομαι-οῦμαι· ἐκ-πλήττομαι· θαμβαίνω· θαμβέω-ῶ. -6. Che non si spaventa, senza spaventarsi; ἀρρίγητος, ον· *avv.* ἀρριγήτως.

Spaventatamente; *avv.* φοβερῶς· ἐκπληκτικῶς· δεινῶς.

Spaventato; *add.* ἐκπλαγής, ές· ἐκπλαγείς, εῖσα, έν· ἔμφοβος, ον· περίφοβος, ον· περιδεής, ές· ταρβής, ές· ταρβόσυνος, ον. -2. Assai spaventato; πολυταρβής, ές.

Spaventatore; *add.* φοβῶν, οῦσα, οῦν· ἐκπλήττων, ουσα, ον· θαμβαλέος, α, ον.

Spaventazione; *s. f.* V. Spavento.

Spaventevole; *add.* φοβερός, ά, όν· ἐκπληκτικός, ή, όν· δεινός, ή, όν· γοργός, ή, όν· ταρβαλέος, α, ον· θαμβαλέος, α, ον.

Spaventevolezza; *s. f.* φοβερότης, ητος (ἡ)· δεινότης, ητος (ἡ).

Spaventevolmente; *avv.* V. Spaventatamente.

Spavento; *s. m.* ἔκπληξις, εως (ἡ)· κατάπληξις, εως (ἡ)· φόβος, ου (ὁ)· φοβερισμός, οῦ (ὁ)· φοβερότης, ητος (ἡ)· ταρβή, ῆς (ἡ)· τάρβος, εος-ους (τό)· ταρβοσύνη, ης (ἡ)· θάμβησις, σεως (ἡ)· θάμβος, εος-ους (τό). -2. Che mette spavento; V. Spaventevole. 3. Avere spavento; V. Spaventare § -5. -4. Dare, fare, mettere spavento; V. Spaventare.

Spaventosamente; *avv.* V. Spaventatamente.

Spaventosità; *s. f.* V. Spaventevolezza.

Spaventoso; *add.* V. Spaventevole e Spaventato.

Spavere; *v. att.* Spaventare.

Spaziare; *v. intr.* περι-πατέω-ῶ· παρ-εκ-βαίνω· περι-πλανάομαι-ῶμαι· περί-ειμι. -2. Dilatarsi; πλατύνομαι.

Spazientare; *v. intr.* V. Impazientare.

Spaziettino; Spazietto; *s. m. dim.* χωρίον, ου (τό).

Spazievole; *add.* V. Spazioso.

Spazio; χώρα, ας (ἡ)· χῶρος, ου (ὁ)· τόπος, ου (ὁ)· διάστημα, ατος (τό). -2. Del tempo; χρόνος, ου (ὁ)· διάστημα, ατος (τό). -3. Che non occupa spazio; ἀχώρητος, ον.

Spaziosamente; *avv.* εὐρεῶς· εὐρυχώρως.

Spaziosità; *s. f.* εὐρυχωρία, ας (ἡ).

Spazioso; *add.* εὐρύς, εῖα, ύ· εὐρύχωρος, ον· πλατύς, εῖα, ύ.

Spazzacammino; *s. m.* τὰς καπνοδόχας ἐκκαθαίρων, οντος (ὁ).

Spazzaforno; *s. m.* σκάλευθρον, ου (τό).

Spazzamento; *s. m.* κάθαρσις, σεως (ἡ)· κόρημα, ατος (τό)· σάρωσις, σεως (ἡ).

Spazzare; *v. att.* καθ-αίρω· ἐκ-καθ-αίρω· σαρόω-ῶ· κορέω-ῶ· ἐκ-κορέω-ῶ. -2. Sgombrare; κενόω-ῶ· ἐκ-κενόω-ῶ. -3. Percuotere; τύπτω.

Spazzatojo; *s. m.* κόρηθρον, ου (τό)· κάλλυντρον, ου (τό)· σάρωθρον, ου (τό)· σωρός, οῦ (ὁ).

Spazzatura; *s. f.* περίψημα, ατος (τό)· κόρημα, ατος (τό)· καθαρμός, οῦ (ὁ)· σάρωμα, ατος (τό).

Spazzaturajo; Spazzinaccio; Spazzino; *s. m.* σαρώτης, ου (ὁ).

Spazzo; *s. m.* V. Spazio.

Spazzola; *s. f.* V. Spazzatojo. -2. Spadici della palma; σπαθάλιον, ου (τό).

Spazzolare; *v. att.* V. Spazzare.

Spazzoletta; Spazzolino; *s. m. dim.* V. Spazzola.

Specchiajo; *s. m.* κατοπτροῦργος, ου (ὁ).

Specchiare; *v. att.* ἐν-οπτρίζομαι· κατ-οπτρίζομαι· εἰς-οπτρίζομαι. -2. Mirare fisamente; ἐφ-οράω-ῶ. -3. Specchiarsi in alcuno, *prenderne esempio*; ἀπο-βλέπω (εἴς τινα)· παράδειγμα λαμβάνω (ἐκ τινος).

Specchiato; *add.* ἐνοπτριζόμενος, η, ον. -2. Evidente; δῆλος, η, ον· βέβαιος, ον - α, ον· ὁμαλός, ή, όν· σαφής, ές. -3. Cosa specchiata; τελεῖον πρᾶγμα, ατος (τό).

Specchietto; *s. m. dim.* μικρὸν κάτοπτρον, ου (τό). -2. Compendio; ἐπιτομή, ῆς (ἡ)· ἀναγραφή, ῆς (ἡ).

Specchio; *s. m.* διόπτρα, ας (ἡ)· ἀκή, ῆς (ἡ)· κάτοπτρον, ου (τό)· εἴσοπτρον, ου (τό)· ἔνοπτρον, ου (τό). -2. Dei chirurghi; δίοπτρον, ου (τό). -3. Guardare nello specchio; V. Specchiare. -4. Simile a specchio; κατοπτροειδής, ές. -5. A guisa di specchio; κατοπτροειδῶς.

Specia; *s. f.* V. Spezie.

Speciale; *add.* V. Speziale.

Specialità; *s. f.* V. Specialità.

Specializzare; *v. att.* V. Specificare.

Specialmente; *avv.* V. Spezialmente.

Specie; *s. f.* V. Spezie, Apparenza.

Specie; Specialmente; *avv.* V. Spezialmente.

Specificare; *v. att.* ἀπ-αριθμέω-ῶ τὰ καθ' ἕκαστα· μερικῶς δηλόω-ῶ· δι-ορίζω.

Specificatamente; *avv.* εἰδικῶς· δήλως· διωρισμένως.

Specificativo; *add.* διοριστικός, ή, όν.

Specificazione; *s. f.* διορισμός, οῦ (ὁ).

Specifico; *add.* εἰδικός, ή, όν.

Specillo; *s. m. T. chir.* δίοπτρον, ου (τό).

Speciosità; *s. f.* V. Speziosità.

Specioso; *add.* εὐειδής, ές· καλός, ή, όν· εὐπρεπής, ές· χαρίεις, εσσα, εν· εὐσχήμων, ον. -2. Speziale V.

Speco; *s. m.* V. Antro.

Specola; *s. f.* σκοπή, ῆς (ἡ)· σκοπία, ας (ἡ).

Specolare; *v. att.* V. Speculare.

Specolamento; *s. m.* V. Speculazione.

Specolo; *s. m.* V. Specchio.

Specolo; *s. m. T. chir.* V. Specillo.

Specula; *s. f.* V. Specola.

Speculabile; *add.* θεωρητός, ή, όν.

Speculamento; *s. m.* V. Speculazione.

Speculantemente; *avv.* V. Speculativamente.

Speculare; *v. att.* μελετάω-ῶ· σκοπέω-ῶ (τι)· λογίζομαί (τι, περί τινος). -2. Guardar attentamente; σκοπέω-ῶ· θεάομαι-ῶμαι· θεωρέω-ῶ (τι).

Speculatamente; *avv.* V. Speculativamente.

Speculativa; *s. f.* θεωρητική, ῆς (ἡ).

Speculativamente; *avv.* θεωρητικῶς.

Speculativo; *add.* θεωρητικός, ή, όν.

Speculatore; *add.* θεωρός, οῦ (ὁ). -2. Esploratore; σκοπός, οῦ (ὁ)· κατάσκοπος, ου (ὁ).

Speculazione; *s. f.* θεωρία, ας (ἡ)· θεώρησις, σεως (ἡ).

Speculo; *s. m.* V. Specchio. -2. Spelonca V.

Spedale; *s. m. Per gli ammalati*; νοσοχομεῖον, ου (τό)· νοσοδοχεῖον, ου (τό). -2. Per pellegrini; ξενοδοχεῖον, ου (τό). -3. Per poveri; πτωχοτροφεῖον, ου (τό). -4. Per bambini; βρεφοτροφεῖον,

Digitized by Google

ου (τό). -5. Per vecchi; γηροντοκομεῖον, ου (τό). -6. Per gli orfani; ὀρφανοτροφεῖον, ου (τό).

Spedarsi; *v. intr.* πόδας ταλαιπωρίωῶ.

Spedato; *add.* τοὺς πόδας ταλαιπωρηθείς, εῖσα, έν.

Spedicare; *v. att.* ἀπο-λύω· ἀπ-αλλάττω.

Spediente; *s. m.* προαίρησις, σεως (ἡ)· γνώμη, ης (ἡ)· βουλή, ῆς (ἡ)· βούλευμα, ατος (τό).

Spediente; *add.* V. Utile.

Spedire; *v. att.* ἀνύτω· προ-άγω. -2. Inviare; στέλλω· ἀπο-στέλλω· πέμπω· ἀπο-πέμπω -3. Affrettarsi; ταχύνω. -4. Spedire insieme; συν-απο-στέλλω. -5. Spedire a vicenda; ἀντ-απ-έμπω.

Speditamente; *avv.* ταχέως. -2. Distintamente; ἑτοίμως· φανερῶς· διωρισμένως.

Speditezza; *s. f.* ταχύτης, ητος (ἡ)· προθυμία, ας (ἡ).

Speditivamente; *avv.* V. Speditamente.

Spedito; *add.* ἑτοῖμος, η, ον· ταχύς, εῖα, ύ· ἐλαφρός, ά, όν· πρόχειρος, ον· δεξιός, ά, όν· εὐλαβής, ές. -2. Terminato; τέλειος, ον - α, ον. -3. Libero; ἀπαλλαχθείς, εῖσα, εν· ἀπαλλαγείς, εῖσα, έν· ἀτελής, ές. -4. Sciolto; ἀπολελυμένος, η, ον. -5. Mandato; ἀπόστολος, ον· πεμπτός, ή, ό· ἀπόπεμπτος, ον. -6. Non spedito; ἄστολος, ον.

Spedito; *avv.* V. Speditamente.

Spedizione; *s. f.* ἀποστολή, ῆς (ἡ)· ἀπόπεμψις, εως (ἡ). -2. Sollecitudine; ταχύτης, ητος (ἡ). -3. Spedizione militare; στρατεία, ας (ἡ). -4. Fare una spedizione; στρατεύομαι.

Spedone; *s. m.* V. Spiedone.

Speglio; *s. m.* V. Specchio.

Spegnare; *v. att.* V. Disimpegnare.

Spegnere; *v. att.* ἐξ-αλείφω· ἀφανίζω· δια-γράφω. -2. Estinguere; σβέννυμι· κατα-σβέννυμι· σβεννύω. -3. Annientare; δια-φθείρω· μαραίνω. -4. Spegnere la calce; φυράω· τὴν κονίαν. -5. Spegnere la sete; σβέννυμι τὸ δίψος· πληρόω· τὴν δίψαν. -6. Spegnere di vita; V. Uccidere.

Spegnibile; *add.* σβιστός, ή, όν.

Spegnimento; *s. m.* σβίσις, σεως (ἡ)· ἀπόσβεσις, σεως (ἡ).

Spegnitojo; *s. m.* σβεστήριον, ου (τό).

Spegnitore; *add.* σβιστήρ, ῆρος (ἡ)· σβεστήριος, α, ον· σβεστικός, ή, όν.

Spelacchiare; *v. att.* V. Pelare.

Spelacchiato; *add.* V. Pelato.

Spelagare; *v. att.* ἀνα-δύομαι.

Spelare; Spelazzare; } *v. att.* V. Pelare.

Spelda; *s. f.* ζέα, ας (ἡ)· ζειά, ας (ἡ).

Spellamento; *s. m.* δάρσις, σεως (ἡ).

Spellare; *v. att.* δέρω· ἀπο-δέρω· ἀπο-δερματόω.

Spellicciare; *v. att.* κυνηδὸν δάκνω. -2. Riprendere; λοιδορέω.

Spellicciata; Spellicciatura; } *s. f.* λοιδορία, ας (ἡ).

Spelonca; *s. f.* σπήλαιον, ου (τό)· σπήλυγξ, γγος (ἡ)· ἄντρον, ου (τό)· τρώγλη, ης (ἡ)· κοίλωμα, ατος (τό)· κοῖλον, ου (τό)· κοιλάς, άδος (ἡ). -2. Abitare nelle spelonche; τρωγλοδύνω· τρωγλοδυτέω· τρωγλοδύω. -3. Dalla spelonca; ἄντροθεν. -4. Nato nella spelonca; ἀντροφυής, ές. -5. Simile a spelonca; ἀντροειδής, ές· σπηλαιώδης, ες· σπηλώδης, ες· ἀντρώδης, ες. -6. Che vive nelle spelonche; τρωγλοδύτης, ου (ὁ)· τρωγλόδοτος, ον· ἀντρίας, ου (ὁ). -7. Che volentieri vive nelle spelonche; ἀντροχαρής, ές.

Spelta; *s. f.* V. Spelda.

Spelunca; *s. f.* V. Spelonca.

Speluncoso; *add.* τρωγλοδύτης, ου (ὁ)· τρωγλόδυτος, ον· ἀντρίας, ου (ὁ).

Spemallettatore; *add.* ἐλπιδοδώτης, ου (ὁ).

Speme; *s. f.* V. Speranza.

Spendente; *add.* ἀναλώτης, ου (ὁ)· δαπανηρός, ά, όν· δαπανός, ή, όν.

Spendere; *v. att.* ἀν-αλίσκω· δαπανάω·ῶ (εἴς τι). -2. Che spende poco; ὀλιγοδάπανος, ον. -3. Che spende molto; πολυδάπανος, ον· πολυέξοδος, ον. -4. Spendere insieme; συν-αν-αλίσκω.

Spendereccio; Spendibile; } *add.* ἀναλωτέος, α, ον.

Spendimento; Spendio; } *s. m.* ἀνάλωσις, σεως (ἡ)· δαπάνη, ης (ἡ)· δαπάνημα, ατος (τό).

Spenditore; *add.* δαπανηρός, ά, όν· δαπανός, ή, όν· ἀναλώτης, ου (ὁ).

Spendolare; *v. intr.* V. Penzolare.

Spene; *s. f.* V. Speranza.

Spennacchiare; *v. att.* V. Spennare.

Spennacchiato; *add.* ἄπτερος, ον· ἀπτέρωτος, ον.

Spennacchiera; *s. f.* V. Pennacchiera.

Spennacchietto; *s. m. dim.* V. Pennacchietto.

Spennacchio; *s. m.* V. Pennacchio.

Spennare; Spennazzare; } *v. att.* ἄπτερον ποιέω·ῶ· πτερὰ ἀφ-αιρέω·ῶ.

Spensare; *v. att.* V. Dispensare.

Spensatore; *add.* V. Dispensatore.

Spenseria; *s. f.* V. Spesa.

Spensieraggine; Spensieratàggine; } *s. f.* V. Spensieratezza.

Spensieratamente; *avv.* V. Sconsideratamente.

Spensieratezza; *s. f.* ῥᾳθυμία, ας (ἡ)· ἀμέλεια, ας (ἡ)· ἄνοια, ας (ἡ)· ἀλογιστία, ας (ἡ)· ἀπερισκεψία, ας (ἡ).

Spensierato; *add.* ἄφρων τις, ῖδος (ἡ)· ἀμελής, ές· ῥᾳθυμος, ον· ἀνόητος, ον· ἀλόγιστος, ον· ἀπερίσκεπτος, ον.

Spento; *p. pass.* σβεστός, ή, όν· σβεσθείς, εῖσα, έν. -2. Non spento; ἄσβεστος, ον.

Spenzolare; *v. intr.* V. Penzolare.

Spenzolone; *add.* e

Spenzoloni; *add.* αἰώρητος, ον· μετέωρος, ον· μετάρσιος, α, ον· *avv.* μετεώρως. -2. Stare spenzoloni; αἰωρίομαι·οῦμαι· κρεμάννυμι.

Spera; *s. f.* V. Sfera. -2. Specchio; διόπτρα, ας (ἡ)· δίοπτρον, ου (τό).

Sperabile; *add.* ἐλπιστός, ή, όν.

Sperale; *add.* V. Sferico.

Speranza; *s. f.* ἐλπίς, ίδος (ἡ)· προσδοκία, ας (ἡ). -2. Avere buona speranza di; ἐλπίδας ἀγαθὰς ἔχω (ἔν τινι). -3. Aver grande speranza; πέποιθα· πέπειμαι *(perf.)*. -4. Aver inutile speranza; παρα-δοκέω·ῶ· ἐλπιδοκοπέω·ῶ. -5. Di buone speranze, di cui si può sperar bene; πολλὰς ἐλπίδας παρέχων, ουσα, ον. -6. Concepire speranza; ἐλπίδας ποιέομαι·οῦμαι. -7. Contro ogni speranza; παρ' ἐλπίδα· παρὰ προσδοκίαν. -8. Dare speranza; V. speranzare. -9. Mancare la speranza; ἀπο-τυγχάνω τῆς ἐλπίδος. -10. Mettere in isperanza; ἐπ-ελπίζω (τινα). -11. Perdere la speranza; ἀπελπίζω. -12. Pieno di speranze; εὐέλπις, ες. -13. Pigliare speranza; λαμβάνω ἐλπίδα. -14. Privo di speranza; ἄνελπις, ίδος (ὁ, ἡ)· ἀνέλπιστος, ον· ἀέλπτος, ές· *avv.* ἀνελπίδως· ἀνελπίστως.

Digitized by Google

-15. Rivolgersi con speranza ad alcuno; ἀπο-βλέπω (εἰς, πρός τινα). -16. Togliere di speranza; ὑπο-τέμνω τὰς ἐλπίδας (τινος)· ἐκ-βάλλω τῆς ἐλπίδος (τινα).

Speranzare; *v. att.* ἐλπιδοποιέω-ῶ· ἐλπίζω· ἔλπω (τινα)· ἐλπίδα παρ-έχω (τινι).

Speranzoso; *add.* εὔελπις, ιδος (ὁ, ἡ)· ἐλπίδος πλέως, ων· ἐλπίδος μεστός, ή, όν.

Sperare; *v. intr. e att.* ἐλπίζω· ἔλπομαι· προς-δοκάω-ῶ· προς-δέχομαι· ἐν ἐλπίδι εἰμί. -2. Credere; νομίζω· οἶμαι. -3. Temere; ἐλπίζω· ἔλπομαι· φοβέομαι-οῦμαι. -4. Sperar bene; εὐελπίζω. -5. Che spera bene; εὔελπις, ιδος (ὁ, ἡ). -6. Sperar bene di; ἀγαθὰ ἐλπίζω (περί τινος). -7. Sperare di nuovo; ἀν-ελπίζω.

Sperdere; *v. att.* δια-φθείρω· ἀπ-όλλυμι· δι-όλλυμι· δια-σκεδάνυμι· δια-σκεδάζω. -2. Abortire; ἀμ-βλίσκω· ἀμβλόω-ῶ. -3. Venir meno; ἐλ-λείπομαι.

Sperdimento; *s. m.* φθορά, ᾶς (ἡ)· διαφθορά, ᾶς (ἡ)· ὄλεθρος, ου (ὁ)· λώβη, ης (ἡ).

Sperditore; *add.* διαφθείρων, ουσα, ον· διαφθορεύς, έως (ὁ)· ὀλέθριος, ον - α, ον.

Sperduto; *add.* V. Vagante.

Speretta; *s. f. dim.* σφαιρίδιον, ου (τό).

Spergere; *v. att.* V. Sperdere.

Spergitore; *add.* V. Sperditore.

Spergiuramento; *s. m.* V. Spergiuro.

Spergiurare; *v. intr.* ἐπι-ορκέω-ῶ· ψευδορκέω-ῶ. -2. Spergiurando; ἐπιορκῶς.

Spergiuratore; *add.* ἐπίορκος, ον· ψεύδορκος, ον.

Spergiurazione; *s. f.* } ἐπιορκία, ας (ἡ)· ψευδορ-

Spergiuro; *s. m.* } κία, ας (ἡ).

Spergiuro; *add.* V. Spergiuratore.

Sperico; *add.* V. Sferico.

Spericolarsi; *v. intr.* V. Spaventarsi.

Spericolato; *add.* δειλός, ή, όν.

Sperienza; *s. f.* V. Esperienza.

Sperimentale; *add.* ἐμπειρικός, ή, όν.

Sperimentare; *v. att.* πειράζω· πειράω-ῶ (τινος)· πεῖραν ποιέω-ῶ.

Sperimentato; *add.* V. Esperto.

Sperimento; *s. m.* V. Esperienza.

Sperjurare; *v. intr.* V. Spergiurare.

Sperma; *s. c.* σπέρμα, ατος (τό).

Spermatico; *add.* σπερματικός, ή, όν.

Spermentare; *v. att.* V. Sperimentare.

Spermento; *s. m.* V. Esperienza.

Spermo; *s. m.* V. Sperma.

Spernato; *add.* V. Disprezzato.

Spernere; *v. att.* V. Disprezzare.

Spero; *s. m.* V. Specchio -2. Speranza V.

Speronare; *v. att.* V. Spronare.

Speronata; *s. f.* V. Spronata.

Sperone; *s. m.* V. Sprone.

Sperperamento; *s. m.* V. Dissipamento.

Sperperare; *v. att.* V. Sperdere.

Sperperatore; *add.* V. Sperditore.

Sperpero; *s. m.* V. Dissipamento.

Spersione; *s. f.* V. Dispersione.

Sperso; *p. pass.* διεσπαρμένος, η, ον· πανώλεθρος, ον.

Sperticato; *add.* μακρότατος, η, ον· ἄμετρος, ον· ὑπέρμετρος, ον.

Sperto; *add.* V. Esperto.

Sperula; *s. f. dim.* σφαιρίδιον, ου (τό).

Spervertire; *v. att.* V. Pervertire.

Spesa; *s. f.* δαπάνη, ης (ἡ)· ἀνάλωμα, ατος (τό). -2. Spese, *alimenti*; τροφή, ῆς (ἡ). -3. A spese pubbliche; δημοτελής, ές. -4. Concorrere ad una spesa; συγ-χορηγέω-ῶ. -5. Con grande spesa; μεγαλοδάπανος, ον. -6. Imparare a sue spese; ζημιώδως παράω-ῶ. -7. Imparare a spese altrui; ἄλλου κινδυνεύσαντος φρονέω-ῶ. -8. Libro delle spese; ἀπολογισμός, οὐ (ὁ). -9. Portare, sopportare, francare la spesa; λυσιτελέω-ῶ. -10. Che richiede molta spesa; πολυανάλωτος, ον. -11. Vivere a spese altrui; ζάω ἄκαπνα.

Spesare; *v. att.* τρέφω.

Spesaria; *s. f.* V. Spesa.

Speserella; *s. f. dim.* V. Spesetta.

Speseria; *s. f.* V. Spesa.

Spesetta; *s. f. dim.* λεπτὴ δαπάνη, ης (ἡ).

Spessamente; *avv.* V. Spesso.

Spessamento; *s. m.* πύκνωσις, σεως (ἡ).

Spessare; *v. att.* πυκνόω-ῶ· ἐπι-πυκνόω-ῶ· συχνάζω· στερεόω-ῶ. -2. *Intr.* πυκνόομαι-οῦμαι. -3. Spesseggiare; θαμίζω.

Spessazione; *s. f.* πυκνότης, ητος (ἡ).

Spesseggiamento; *s. m.* ἐπανάληψις, εως (ἡ).

Spesseggiare; *v. att.* ἀνα-λαμβάνω· ἐπ-ανα-λαμβάνω· θαμίζω· ἀνα-κομίζω· συχνάζω.

Spessezza; *s. f.* πυκνότης, ητος (ἡ)· δασύτης, ητος (ἡ)· στερρότης, ητος (ἡ).

Spessicare; *v. att.* V. Spesseggiare.

Spessire; *v. intr.* V. Spessare.

Spessità; *s. f.* }

Spessitudine; *s. f.* } V. Spessezza.

Spesso; *s. m.* }

Spesso; *add.* πυκνός, ή, όν· δασύς, εῖα, ύ· εὐπαγής, ές· νάστος, ή, όν· στερρός, ά, όν· στιφρός, ά, όν· συχνός, ή, όν. -2. Fitto; κατάπυκνος, ον· σύμπυκνος, ον. -3. Frequente; συχνός, ή, όν· θάμινος, ον. -4. Spesse volte; V. Spesso.

Spesso e Spessora; *avv.* πολλάκις· συχνάκις· συχνῶς· συχνά· θάμα· θαμάκις· θάμινα· θαμῶς· συνεχῶς.

Spetezzamento; *s. m.* πορδή, ῆς (ἡ)· ἀποπορδή, ῆς (ἡ)· πεπραδίλη, ης (ἡ).

Spetezzare; *v. intr.* πέρδω· ἀπο-πέρδω.

Spetrare; *v. att.* μαλάττω· ἐκ-μαλάττω· κατα-μαλάττω.

Spettabile; *add.* V. Riguardevole.

Spettacolo; } *s. m.* θέαμα, ατος (τό)· θέα, ας (ἡ).

Spettaculo; }

Spettamento; *s. m.* V. Aspettazione.

Spettare; *v. intr.* προς-ήκω· ἀν-ήκω· τείνω· εἰμί· ἔχω (πρός, εἴς τι). -2. Ciò spetta a me; τοῦτο τείνει, ἔχει πρός με.

Spettatore; *add.* θεώμενος, η, ον· θεάτης, ου (ὁ)· θεάτρια, ας (ἡ). -2. Che eccita gli spettatori; ἐγερσιθέατρος, ον.

Spettazione; *s. f.* V. Aspettazione.

Spettevole; *add.* V. Riguardevole.

Spettorarsi; *v. intr.* στήθος γυμνόω-ῶ.

Spettoratamente; *avv.* στήθους γυμνωθέντος.

Spettorato; *add.* τὸ στήθος ἀποκεκαλυμμένος, η, ον.

Spettorezzarsi; *v. intr.* V. Spettorarsi.

Spettro; *s. m.* φάσμα, ατος (τό)· φάνταομα, ατος (τό)· μορμώ, δοκεοῦς (ἡ)· μορμών, ῶνος (ἡ)· μορμολυκεῖον, ου (τό).

Spezia; *s. f.* V. Spezie.

Speziale; *s. m.* φαρμακοπώλης, ου (ὁ)· ἀρωματοπώλης, ου (ὁ). -2. Bottega dello speziale; φαρμακεῖον, ου (τό).

Digitized by Google

Speziale; *add.* V. Particolare.
Specialità; *s. f.* ἰδιότης, ητος (ἡ).
Specialmente; *avv.* V. Particolarmente.
Specialtà; *s. f.* V. Specialità.
Specie; *s. f.* γένος, εος=ους (τό)· φῦλον, ου (τό)· εἶδος, εος=ους (τό)· μόριον, ου (τό). -2. Apparenza; προκάλλυμα, ατος (τό)· σχημάτισις, σεως (ἡ)· σχηματισμός, οῦ (ὁ). -3. Idea; εἰδία, ας (ἡ)· ἰδέα, ας (ἡ)· εἶδος, εος=ους (τό). -4. Che costituisce una specie; εἰδοποιός, όν. -5. Di diversa specie; ἀνομοειδής, ές. -6. Di indeterminata specie; ἀοριστικός, ή, όν. -7. Di influite specie; μυριόφυλος, ον. -8. Di ogni specie; παντοῖος, α, ον. -9. Di più specie; πολυειδής, ές. -10. Della stessa specie; ὁμογενής, ές· ὁμοειδής, ές. -11. Che è di una sola specie; μονοειδής, ές· μονόφυλος, ον. -12. Di varie specie; αἰολόφυλος, ον. -13. *Aromi*; ἀρώματα, ων (τά). -14. Condir di specie; ἀρωματίζω. -15. Condito di specie; ἀρωματικός, ή, όν. -16. Portare specie; ἀρωματοφέρω. -17. Che porta specie; ἀρωματοφόρος, ον. -18. Che vende specie; ἀρωματοπώλης, ου (ὁ).
Spezieltà; *s. f.* V. Specialità.
Spezieria; *s. f.* φαρμακεῖον, ου (τό).
Speziosamente; *avv.* ὡραίως· εὐπρεπῶς.
Speziosità; *s. f.* ὡραιότης, ητος (ἡ).
Spezioso; *add.* ὡραῖος, α, ον· καλός, ή, όν· εὐειδής, ές. -2. Ingannevole; προσποίητος, ον.
Spezzabile; *add.* θραυστός, ή, όν· εὔθραυστος, ον· θραυλός, ή, όν· ῥηκτός, ή, όν.
Spezzamento; *s. m.* κλάσις, σεως (ἡ)· θραῦσις, σεως (ἡ)· ῥῆξις, εως (ἡ).
Spezzare; *v. att.* θραύω· ῥήγνυμι· κλάω=ῶ· σχίζω. -2. Che non si può spezzare; ἄῤῥηκτος, ον. -3. Rompere la testa, nojare; παρ-εν-οχλέω=ῶ (τινι).
Spezzato; *add.* ῥηκτός, ή, όν· θραυστός, ή, όν· ἐσχισμένος, η, ον.
Spezzatura; *s. f.* V. Spezzamento.
Spia; *s. f.* e
Spiaccia; *s. f.* σκοπός, οῦ (ὁ)· κατάσκοπος, ου (ὁ). -2. Chiunque riferisce; εἰσαγγελεύς, έως (ὁ)· μηνύτης, ου (ὁ)· ἀφηγούμενος, ου (ὁ). -3. Chi prezzolato rapporta alla giustizia; ἐνδεικτής, οῦ (ὁ). -4. Avviso; ἀγγελία, ας (ἡ)· ἀπαγγελία, ας (ἡ).
Spiacente; *add.* δυσάρεστος, ον· δυσάρεσκος, ον· ἀπάρεστος, ον· ἀηδής, ές· χαλεπός, ή, όν.
Spiacenza; *s. f.* / Spiacere; *s. m.* } V. Dispiacere.
Spiacere; *v. intr.* V. Dispiacere.
Spiacevole; *add.* V. Spiacente.
Spiacevolezza; *s. f.* ἀηδία, ας (ἡ)· δυσαρίστησις, σεως (ἡ)· δυσαρεστία, ας (ἡ).
Spiacevolmente; *avv.* ἀπαρίστως· χαλεπῶς.
Spiacibile; *add.* V. Spiacente.
Spiacimento; *s. m.* V. Dispiacere.
Spiagere; *v. intr.* V. Dispiacere.
Spiaggetta; *s. f. dim.* e
Spiaggia; *s. f.* αἰγιαλός, οῦ (ὁ)· ἀκτή, ῆς (ἡ)· παραλία, ας (ἡ). -2. Che vive, si trova vicino alla spiaggia; παρακταῖος, α, ον· αἰγιάλειος, ον· αἰγιαλώδης, ες· αἰγιαλεύς, έως (ὁ).
Spiagione; *s. f.* / Spiamento; *s. m.* } κατασκοπή, ῆς (ἡ).
Spianacciata (Alla); *avv.* V. Chiaramente.
Spianamento; *s. m.* ὁμαλισμός, οῦ (ὁ). -2. Dichiarazione; ἑρμήνεια, ας (ἡ)· ἐξήγησις, σεως (ἡ).

Spianare; *v. att.* ὁμαλίζω· καθ-ομαλίζω· ὁμαλύνω. -2. Interpretare; δια-σαφέω=ῶ· δια-σαφηνίζω· δηλόω=ῶ· ἐξ-ηγέομαι=οῦμαι. -3. Spianare uno in terra; κατα-βάλλω. -4. Spianare il pane; ἀρτοποιέω=ῶ. -5. Spianar i matteni; πλιθοποιέω=ῶ.
Spianata; *s. f.* πεδίον, ου (τό)· πεδιάς, άδος (ἡ).
Spianato; *add.* ὁμαλισθείς, εῖσα, έν. -2. Dichiarato; δῆλος, η, ον· σαφής, ές· φανερός, ά, όν.
Spianatojo; *s. m.* ὁμαλιστήρ, ῆρος (ὁ)· ὁμάλιστρα, ας (ἡ)· ὁμάλιστρον, ου (τό).
Spianatore; *add.* ὁμαλίζων, ουσα, ον.
Spianatura; / Spianazione; } *s. f.* V. Spianamento.
Spiano; *s. m.* V. Spianata.
Spiantamento; *s. m.* ἐκριζωσις, σεως (ἡ)· καθαίρεσις, σεως (ἡ)· κατασκευή, ῆς (ἡ)· κατασκαφή, ῆς (ἡ).
Spiantamondi; *s. m.* V. Spaccamontagna.
Spiantare; *v. att.* ῥιζωρυχέω=ῶ· ἀπο-ῤῥιζόω=ῶ· ἐκριζόω=ῶ· ἐκ-πρεμνίζω.
Spiantato; ἐκριζός, ή, όν. -2. Ridotto in miseria; ἐνδεής, ές· αὐχμηρός, ά, όν· ἄπορος, ον.
Spiantatore; *add.* ἐκριζώτης, ου (ὁ).
Spiantazione; *s. f.* V. Spiantamento.
Spianto; *s. m.* - *Dare lo spianto;* V. Spiantare.
Spiare; *v. att.* κατα-σκοπέω=ῶ· κατα-σκοπεύω.
Spiatato; *add.* V. Spietato.
Spiatore; *add.* V. Spia.
Spiattellare; *v. att.* παῤῥησιάζομαι.
Spiattellata (Alla); *avv.* e
Spiattellatamente; *avv.* σαφῶς· παῤῥησιαστικῶς. -2. Dire spiattellatamente; V. Spiattellare.
Spica; *s. f.* V. Spiga.
Spicanardi; *s. m.* V. Spiganardi.
Spicare; *v. att.* V. Spigare.
Spiccamento; *s. m.* ἀποκαθήλωσις, σεως (ἡ)· ἀποσπασμός, οῦ (ὁ).
Spiccare; *v. att.* ἀπο-καθ-ηλόω=ῶ· ἀπο-σπάω=ῶ· ἀφ-αιρέομαι=οῦμαι· καθ-αιρέω=ῶ. -2. Separare; χωρίζω. -3. Spiccare salti; ἐκ-πηδάω-ῶ. -4. Spiccar le parole; ἐναῤῥῶς λαλέω=ῶ. -5. *Intr.* Comparire tra le altre cose; ἐξ-έχω. -6. Partire; ἀπο-χωρέω=ῶ.
Spiccatamente; *avv.* περιφανῶς· ἐξόχως.
Spiccatura; / Spiccazione; } *s. f.* V. Spicco.
Spicchiettino; / Spicchietto; } *s. m. dim.* ἀποσπασμάτιον, ου (τό).
Spicchio; *s. m.* ἀπόσπασμα, ατος (τό)· ψώμιον, ου (τό).
Spicciare; *v. intr.* βλύζω· ἀνα-βλύζω· ἀνα-βλυσταίνω· πιδεύομαι. -2. Incominciare a sfilacciare; εἰς τὰ νήματα ἀνα-λύομαι. -3. *Att.* Mandar fuori; ἀνα-βλύω. ἀνα-βλύζω· ἀνα-βλυσταίνω· προ-φέρω. -4. Spacciare; ἀνα-λύω. -5. *N. pass.* σπουδάζω.
Spicciativo; *add.* V. Spacciativo.
Spicciato; *s. m.* V. Steccato.
Spicciolare; *v. att.* δια-σπαράσσω.
Spicciolatamente; *avv.* ὡς ἕκαστοι, αι, α· χωρίς· καθ' ἕνα· καθ' ἕκαστον.
Spicciolato; *add.* διεσπραγμένος, η, ον. -2. Privo, ignudo, ή, όν. -3. Disgiunto; διαζευχθείς, εῖσα, έν. -4. Alla spicciolata; V. Spicciolatamente.
Spicco; *s. m.* ἐξοχή, ῆς (ἡ).
Spicilegio; *s. m.* σταχυολογία, ας (ἡ).

Digitized by Google

Spiculo; *s. m.* ἀκίς, ίδος (ἡ).
Spida; *s. f.* παῦσις, σεως (ἡ).
Spidocchiare; *v. att.* φθειρίζω.
Spiede e Spiedo; *s. m.* ὀβελός, οῦ (ὁ). -2. Arma in asta; προβόλιον, ου (τό). -3. Simile a spiedo; ὀβελαῖος, α, ον.
Spiedetto; *s. m. dim.* ὀβελίσκος, ου (ὁ).
Spiedone; *s. m. accr.* ὀβελός, οῦ (ὁ).
Spiegabile; *add.* ἀναπτυκός, ή, όν. -2. Che si può manifestare; εὐδιήγητος, ον· εὐαπόδειτος, ον· διαίρετος, ον.
Spiegamento; *v. att.* ἐξάπλωσις, σεως (ἡ)· ἀνάπτυξις, εως (ἡ)· διάπτυξις, εως (ἡ)· διάστασις, σεως (ἡ)· ἔκτασις, σεως (ἡ). -2. Interpretazione; ἐξήγησις, σεως (ἡ)· ἑρμήνεια, ας (ἡ).
Spiegare; *v. att.* ἐξ-απλόω-ῶ· ἀνα-πτύσσω· διαπτύσσω· ἀνα-πετάννυμι· ἐκ-τείνω. -2. Manifestare dichiarando; ἑρμηνεύω· δηλόω-ῶ· σαφηνίζω· διατρανόω-ῶ. -3. Che si può spiegare; V. Spiegabile.
Spiegatamente; *avv.* V. Dichiaratamente.
Spiegativo; *add.* V. Dichiarativo.
Spiegato; *p. pass.* ἐξαπλωσθείς, εῖσα, έν· ἀνηπτυκτός, ή, όν. -2. Dichiarato; δῆλος, η, ον· σαφής, ές. -3. Non spiegato; ἀπεριήγητος, ον.
Spiegatura; Spiegazione; *s. f.* V. Spiegamento.
Spieggiare; *v. att.* V. Spiare.
Spieghevole; *add.* V. Spiegabile.
Spietà; *s. f.* V. Spietatezza.
Spietatamente; *avv.* V. Empiamente.
Spietatezza; *s. f.* ἀτέβεια, ας (ἡ)· ἀνόσιον, ου (τό). -2. ὠμότης, ητος (ἡ)· ἀγριότης, ητος (ἡ)· σκληρότης, ητος (ἡ)· τραχύτης, ητος (ἡ).
Spietato; *add.* ὠμός, ή, όν· ἄγριος ον - α, ον· ἀνήμερος, ον· ἀνάνθρωπος, ον· τραχύς, εῖα, ύ.
Spietoso; *add.* ἀτεβής, ές.
Spietrare; *v. att.* V. Spetrare.
Spiga; *s. f.* στάχυς, υος (ὁ)· ἀστάχυς, υος (ὁ)· ἀθήριξ, ικος (ὁ). -2. Che fa molte spighe; πολυστάχυς, υος (ὁ, ἡ)· εὐστάχυς, υος (ὁ, ἡ). -3. Mettere spighe; ἀπο-σταχυόω-ῶ· σταχυοβολέω-ῶ. -4. Portare spighe; σταχυοφορέω-ῶ. -5. Che porta spighe; σταχυοφόρος, ον. -6. Raccogliere spighe; σταχυολογέω-ῶ. -7. Che raccoglie spighe; σταχυολόγος, ον· ἀθερολόγος, ον. -8. Il raccogliere spighe; σταχυολογία, ας (ἡ). -9. Simile a spiga; σταχυώδης, ες· ἀθερώδης, ες.
Spigare; *v. intr.* ἀπο-σταχυόω-ῶ· σταχυοβολέω-ῶ.
Spigliare; *v. att.* V. Strigare.
Spigliatamente; *avv.* V. Speditamente.
Spigliatezza; *s. f.* V. Destrezza.
Spigliato; *add.* V. Spedito.
Spignere; *v. att.* V. Spingere.
Spignimento; *s. m.* V. Spingimento.
Spignitore; *add.* V. Spingitore.
Spigo; *s. m. T. bot.* νάρδος, ου (ἡ).
Spigolamento; *s. m.* σταχυολογία, ας (ἡ).
Spigolare; *v. att.* σταχυολογέω-ῶ.
Spigolatore; *add.* σταχυολόγος, ον· ἀθερολόγος, ον.
Spigolatura; *s. f.* V. Spigolamento.
Spigolistro; *s. m.* ὑποκριτής, οῦ (ὁ).
Spigolo; *s. m.* γωνία, ας (ἡ)· μῦκος, εος·ους (τό).
Spigoso; *add.* σταχυώδης, ες.
Spigrire; *v. intr.* φιλόπονος, σπουδαῖος γίγνομαι.
Spilla; *s. f.* V. Spilletto.
Spillaccherare; *v. att.* ἐκ-τίλλω· ἀπο-τίλλω.
Spillare; *v. att.* τρυπάω-ῶ· τιτραίνω. -2. Rinvergare; ἐξ-ακριβόω-ῶ. -3. *Intr.* Distillare; ῥέω-ῶ· κατα-ῥέω-ῶ.
Spillatura; *s. f.* τρύπησις, σεως (ἡ).
Spilletto; *s. m.* ῥαφίον, ου (τό).
Spillettone; *s. m. accr.* ῥαφίς, ίδος (ἡ).
Spillo; *s. m.* V. Spilletto.
Spilluzzicamento; *s. m.* ἀπόγευσις, σεως (ἡ).
Spilluzzicare; *v. att.* ἀπο-τρώγω· ἀπο-γεύομαι.
Spilluzzico; *s. m. dim.* - *A spilluzzico*; κατὰ μικρόν· κατὰ μέρος.
Spilonca; *s. f.* V. Spelonca.
Spilorceria; *s. f.* ῥυπαρότης, ητος (ἡ)· ῥυπαρία, ας (ἡ)· μικρολογία, ας (ἡ)· ἀνελευθερία, ας (ἡ)· κιμβεκεία, ας (ἡ)· κιμβία, ας (ἡ).
Spilorcio; *add.* ῥυπαρός, ά, όν· γλισχρός, ά, όν· ἀνελεύθερος, ον· μικρολόγος, ον. -2. Essere spilorcio; μικρολογέομαι-οῦμαι· ῥυπαρεύομαι· κιμβικεύομαι.
Spilunca; *s. f.* V. Spelonca.
Spilungone; *add.* εὐμηκής, ές.
Spimacciare; *v. att.* V. Spiumacciare.
Spina; *s. f.* ἄκανθα, ης (ἡ)· σκῶλος, ου (ὁ). -2. Che cammina sulle spine; ἀκανθοβάτης, ου (ὁ)· ἀκανθοβάτις, ιδος (ἡ). -3. Essere coperto di spine; παρ-ακανθίζω· ἀκανθίζω. -4. Spina del dorso; ῥαχίς, ίδος (ἡ). -5. Coronato di spine; ἀκανθοστεφής, ές. -6. Fatto di spine; ἀκάνθινος, η, ον. -7. Mangiare spine; ἀκανθοφαγέω-ῶ. -8. Che mangia spine; ἀκανθοφάγος, ον. -9. Con molte spine; πολυακανθής, ές. -10. Pieno di spine; ἀκανθώδης, ες. -11. Produrre spine; ἀκανθοφυέω-ῶ· ἀκανθοφορέω-ῶ. -12. Che produce spine; ἀκανθοφόρος, ον· ἀκανθοβόλος, ον. -13. Che raccoglie spine; ἀκανθολόγος, ον. -14. Non avere nè spina nè osso; πρόχειρον πρᾶγμά ἐστι.
Spinace; *s. m.* ἀτράφαξις, εως (ἡ).
Spinajo; *s. m.* V. Spineto.
Spinale; *add.* ἀκανθηρός, ά, όν· ἀκάνθινος, η, ον. -2. Midolla spinale; ῥαχίτης μύελος, ου (ὁ).
Spinare; *v. att.* ἀκάνθαις κεντρίζω.
Spineto; *s. m.* ἀκανθεών, ῶνος (ὁ)· ἀκανθών, ῶνος (ὁ).
Spinetta; *s. f. dim.* ἀκάνθιον, ου (τό).
Spingarda; *s. f.* λιθοβόλον, ου (τό)· ἐμβολή, ῆς (ἡ).
Spingare; *v. intr.* λακτίζω.
Spingere; *v. att.* ἐπ-είγω· ἄγω· ἐλαύνω· ὠθέω-ῶ· κέλλω. -2. Spingere in alto; ἀν-ωθέω-ῶ. -3. Spingere al basso; κατ-ωθέω-ῶ. -4. Spingere innanzi; ἀπ-ωθέω-ῶ. -5. Spingere oltre il confine; ὑπερ-ορίζω. -6. Spingersi nella calca; διωθέομαι-οῦμαι τὸν ὄχλον.
Spingimento; *s. m.* ὦσις, σεως (ἡ)· ὠσμός, οῦ (ὁ)· ὤθησις, σεως (ἡ)· ἔλασις, σεως (ἡ).
Spingitore; *add.* ἐλάσιος, α, ον· ἐλαστής, οῦ (ὁ).
Spino; *s. m.* V. Spina.
Spinola; *s. f. dim.* ἀκάνθιον, ου (τό).
Spinosità; *s. f.* ἀκανθώδης, εος·ους (τό).
Spinoso; *s. m.* ἀκανθίων, ονος (ὁ).
Spinoso; *add.* ἀκανθώδης, ες· ἀκανθηρός, ά, όν· ἀκανθηφόρος, ον· ἀκανθικός, ή, όν· ἀκάνθινος, η, ον. -2. Difficile; ἀκανθώδης, ες· χαλεπός, ή, όν· δυσχερής, ές. -3. Rendere spinoso; ἀκανθόω-ῶ. -4. Divenire spinoso; ἀκανθόομαι-οῦμαι. -5. Essere spinoso; ἀκανθίζω.

Digitized by Google

Spinta; *s. f.* V. Spingimento. -2. Dar la spinta, dare una spinta; κατα-κρημνίζω.
Spintone; *s. m.* V. Urto.
Spinuzza; *s. f. dim.* ἀκάνθιον, ου (τό).
Spiombare; *v. att.* μόλιβδον ἀφ-αιρέω-ῶ. -2. Rovinare; κατα-βάλλω.
Spionaccio; *s. m. accr.* V. Spia.
Spionaggio; *s. m.* σκοπή, ῆς (ἡ)· κατασκοπή, ῆς (ἡ).
Spione; *s. m. accr.* V. Spia.
Spippolare; *v. intr.* φαιδρῶς ᾄδω.
Spira; *s. f.* ἕλιξ, ικος (ἡ)· σπεῖρα, ας (ἡ). -2. Fatto a spira; κοχλιώδης, ες· κοχλιοειδής, ές· ἑλικοειδής, ές· *avv.* κοχλιώδως.
Spirabile; *add.* εὔπνευστος, ον· πνευστικός, ή, όν· ἀναπνευστικός, ή, όν.
Spiracoletto; Spiracolo; Spiraculo; *s. m.* ἀναπνοή, ῆς (ἡ)· διαπνοή, ῆς (ἡ).
Spiraglio; *s. m.* ὀπή, ῆς (ἡ). -2. Piccolo segno; μικρὸν τεκμήριον, ου (τό). -3. Speranza; ἐλπίδιον, ου (τό).
Spirale; *add.* ἑλικώδης, ες· κοχλιώδης, ες· κοχλιοειδής, ές.
Spiralmente; *avv.* ἑλικώδως· κοχλιώδως.
Spiramento; *s. m.* ἀναπνοή, ῆς (ἡ)· ἀναψυχή, ῆς (ἡ)· πνεῦμα, ατος (τό).
Spirante; *add.* πνεύων, ουσα, ον. -2. Moribondo; ἐπιθάνατος, ον.
Spirare; *v. intr.* πνέω-ῶ· φυσάω-ῶ. -2. Respirare; πνέω-ῶ· ἀνα-πνέω-ῶ· ἐμ-πνέω-ῶ. -3. Mandar fuori il fiato; ἐκ-πνέω-ῶ. -4. Spargere odore; ὄζω. -5. Esalare; ἐξ-ατμιάω-ῶ· ἐξ-ατμίζω. -6. Dare inspirazione; ἐπι-πνέω-ῶ. -7. Ricrearsi; ἀνα-πνέω-ῶ· ἀνα-ψύχομαι. -8. Morire; τελευτάω-ῶ. -9. Finire; ἀπο-τελέω-ῶ. -10. Aver sentore; γνωρίζω· δια-γιγνώσκω. -11. Spiare; κατα-σκοπέω-ῶ. -12. Produrre; προ-βάλλω· προ-άγω. -13. Che spira fortemente; βαρυπνέων, ουσα, ον· βαρύπνοος-ους, οον-ουν. -14. Che spira molto; μεγαλόπνοος-ους, οον-ουν.
Spiratore; *add.* πνέων, ουσα, ον.
Spiranzioncella; *s. f. dim.* πνευμάτιον, ου (τό).
Spirazione; *s. f.* πνεῦσις, σεως (ἡ)· πνοή, ῆς (ἡ). -2. Respiro; ἀναπνοή, ῆς (ἡ)· πνεῦμα, ατος (τό). -3. Incitamento a virtù; ἔμπνοια, ας (ἡ). -4. Notizia; γνώρισμα, ατος (τό).
Spirico; *add.* V. Spirale.
Spiritaccio; *s. m. pegg.* κακοδαίμων, ονος (ὁ).
Spiritale; *add.* V. Spirituale.
Spiritalmente; *avv.* V. Spiritualmente.
Spiritamento; *s. m.* κακοδαιμόνια, ων (τά).
Spiritare; *v. intr.* κακοδαιμονιάω-ῶ· δαιμονιάω-ῶ. -2. Essere sopraffatto da paura; περι-φοβέομαι -οῦμαι.
Spiritatamente; *avv.* δαιμονικῶς.
Spiritato; *add.* δαιμονικός, ή, όν· δαιμονιόπληκτος, ον. -2. Essere spiritato; κατ-έχομαι ἀπὸ τοῦ κακοῦ δαίμονος. -3. Stravagante; ἀλάστος, ον. -4. Impaurito; φοβερός, ά, όν.
Spiritello; *s. m. dim.* δαιμόνιον, ου (τό).
Spiritessa; *s. f.* V. Spirito § -3.
Spiritetto; *s. m. dim.* V. Spiritello.
Spirito; *s. m.* πνεῦμα, ατος (τό)· ἀναπνοή, ῆς (ὁ). -2. Sostanza incorporea; πνεῦμα, ατος (τό)· -3. Genio; δαίμων, ονος (ὁ, ἡ). -4. Indole; φυή, ῆς (ἡ)· φύσις, σεως (ἡ). -5. Senso vitale; πνεῦμα, ατος (τό)· αἴσθησις, σεως (ἡ). -6. Intelletto; νόος-νοῦς, όου-ού (ὁ). -7. Vigor naturale; εὐτονία, ας (ἡ)· ἀκμή, ῆς (ἡ). -8. Demonio; κακοδαίμων, ονος (ὁ). -9. Rivelazione; ἐπίπνοια, ας (ἡ)· ἔμπνοή, ῆς (ἡ). -10. Divozione; εὐλάβεια, ας (ἡ). -11. Dare, rendere lo spirito a Dio; θνήσκω· τελευτάω-ῶ. -12. Che eccita lo spirito; ἐγερσίνοος-ους, οον-ουν. -13. Essere rapito in ispirito; ἐνθεός εἰμι· κατ-έχομαι ὑπὸ θεοῦ.
Spiritosamente; *avv.* εὐφυῶς· ἀστείως· ἀστυκῶς.
Spiritosità; *s. f.* ἀγχίνοια, ας (ἡ).
Spiritoso; *add.* ἀγχίνοος-ους, οον-ουν· εὐφυής, ές· ἀστεῖος, ον - α, ον· ἀστυκός, ή, όν· εὐτράπελος, ον. -2. *Dei liquidi*; ἔμπυρος, ον.
Spirituale; *add.* πνευματικός, ή, όν. -2. Divoto; εὐσεβής, ές· εὐλαβής, ές.
Spiritualità; *s. f.* εὐσέβεια, ας (ἡ)· εὐλάβεια, ας (ἡ).
Spiritualmente; *avv.* πνευματικῶς· εὐσεβῶς· εὐλαβῶς.
Spiro; *s. m.* V. Spirito.
Spirtale; *add.* V. Spirituale.
Spirto; *s. m.* V. Spirito.
Spitama e Spitamo; *s. m.* V. Spanna.
Spiumacciare; *v. att.* ἀνα-σείω· δια-σείω· ἀνα-τα-ράσσω.
Spiumare; *v. att.* τίλλω· ἐκ-τίλλω· πτερὰ ἀφ-αιρέω-ῶ.
Spizzico (A); Spizzicone (A); *avv.* κατ' ὀλίγον.
Splacare; *v. att.* V. Sprecare.
Splendente; *add.* V. Splendido.
Splendentemente; *avv.* λαμπρῶς. -2. Magnificamente; λαμπρῶς· μεγαλοπρεπῶς· ἐκπρεπῶς.
Splendenza; *s. f.* V. Splendore.
Splendere; *v. intr.* λάμπω· ἀπο-λάμπω· στίλβω· ἀπο-στίλβω· σελαγέω-ῶ· λαμπρός (ά, όν) εἰμι· λαμπρύνομαι· γλαύσσω· ἀγλαΐζομαι. -2. Che splende; ἀγλοφανής, ές. -3. Splendere accanto; παρα-λάμπω. -4. Splendere contra; ἀντι-λάμπω. -5. Che splende divinamente; θεοφαγγής, ές. -6. Splendere insieme; συν-απο-λάμπω· συλ-λάμπω. -7. Splendere intorno; περι-λάμπω. -8. Splendere molto; ὑπερ-αστράπτω· ὑπερ-στίλβω· ὑπερ-λάμπω· ὑπερ-αυγάζω. -9. Che splende molto; ὑπεραυγής, ές.
Splendidamente; *avv.* V. Splendentemente.
Splendidezza; Splendidità; *s. f.* V. Splendore.
Splendido; *add.* e
Splendiente; *add.* λαμπρός, ά, όν· στιλπνός, ή, όν· αὐγήεις, εσσα, εν· ἀστράπτων, ουσα, ον· γανώδης, ες. -2. Magnifico; ἐκπρεπής, ές· μεγαλοπρεπής, ές· μεγαλεῖος, α, ον· πολυτελής, ές. -3. Assai splendido; ὑπεραυγής, ές· μεγαλοφανής, ές. -4. Essere splendido; V. Splendere. -B'. *Magnifico*; μεγαλοπρεπῶ-οῦμαι· πολυτελεύομαι. -5. Render splendido; λαμπρύνω· δια-λαμπρύνω· γανόω-ῶ.
Splendientemente; *avv.* V. Splendentemente.
Splendimento; *s. m.* V. Splendore.
Splendioso; *add.* V. Splendido.
Splendore; *s. m.* λαμπηδών, ῶνος (ἡ)· στιλβηδών, ῶνος (ἡ)· αὐγή, ῆς (ἡ)· λαμπρότης, ητος (ἡ)· φέγγος, εος-ους (τό)· στίλβη, ης (ἡ)· γάνος, εος-ους (τό)· γάνυσμα, ατος (τό). -2. Gloria; κλέος, εος-ους (τό)· εὔκλεια, ας (ἡ)· εὐδοξία, ας (ἡ)· δόξα, ης (ἡ). -3. Magnificenza; λαμπρότης, ητος (ἡ)· λαμπρόν, οῦ (τό)· ἐκπρέπεια, ας (ἡ)· μεγαλοπρέπεια,

Digitized by Google

ας (ἡ). -4. Mandare, gettare splendore; ἀπ-αστράπτω. -5. Che diffonde splendore; ἀστραπηβόλος, ον. -6. Portare splendore; σελασφορέω. -7. Che porta splendore; σελασφόρος, ον. -8. Superare in isplendore; ὑπερ-αυγάζω· ὑπερ-λάμπω. -9. Senza splendore; ἀλάμπητος, ον· ἀλαμπής, ές.

Splene; *s. m. T. anat.* σπλήν, ηνός (ὁ). -2. Mal dello splene; σπλήνιον, ου (τό). -3. Avere il mal dello splene; σπληνιάω· σπληνίζομαι. -4. Che ha il mal dello splene; V. Splenetico.

Splenetico; Splenico; *add.* σπληνικός, ή, όν· σπληνώδης, ες.

Splenite; *s. f.* σπλήνιον, ου (τό).

Splicare; *v. att.* V. Esplicare.

Sploratore; *add.* V. Esploratore.

Spocchia; *s. f.* V. Alterigia.

Spocchioso; *add.* V. Altero.

Spodestare; *v. att.* κτήσεως, ἀρχῆς ἀφ-αιρέομαι-οῦμαί (τινα).

Spodio; *s. m.* σπόδιον, ου (τό).

Spoglia; *s. f.* σύλημα, ατος (τό)· σκύλα, ης (ἡ)· λαφυρά, ῶν (τά)· λεία, ας (ἡ). -2. Scorza; φλοιός, οῦ (ὁ)· λέπος, εος-ους (τό). -3. Pelle; δέρμα, ατος (τό)· βύρσα, ης (ἡ). -4. Avanzi; ἐρείπια, ων (τά)· λείψανα, ων (τά).

Spogliagione; *s. f.* e

Spogliamento; *s. m.* ἀπόδυσις, σεως (ἡ)· ἔκδυσις, σεως (ἡ)· ἀπόθεσις, σεως (ἡ). -2. Spoglia; λεία, ας (ἡ)· λαφυρά, ῶν (τά). -3. Privazione; στέρησις, σεως (ἡ)· ἀποστέρησις, σεως (ἡ)· σύλησις, σεως (ἡ).

Spogliare; *v. att.* ἀπο-δύομαι· ἐκ-δύομαί (τι)· συλάω· συλεύω. -2. Predare V. -3. Privare; στερέω· ἀπο-στερέω (τινά τινος)· ἀφ-αιρέομαι-οῦμαι (τινά τι)· ἁρπάζω· δι-αρπάζω (τι).

Spogliato; *add.* γυμνός, ή, όν. -2. Privo; ἀποστερούμενος, η, ον.

Spogliatojo; *s. m.* ἀποδυπτήριον, ου (τό)· ἀπόδυτρον, ου (τό).

Spogliatura; *s. f.* V. Spogliamento.

Spogliazzato; *add.* ἡμίγυμνος, ον.

Spoglio; *s. m.* λήστεια, ας (ἡ)· ἁρπαγμός, οῦ (ὁ). -2. Arnesi; σκεύη, ῶν (τά)· ἔπιπλα, ων (τά). -3. Raccolta di notizie; ἐκλογή, ῆς (ἡ). -4. Far lo spoglio; ἐκ-λέγω.

Spoglio; *add.* V. Privo.

Spogna; *s. f.* V. Spugna.

Spola; *s. f.* κέρκις, ιδος (ἡ). -2. Che fa le spole; κερκιδοποιός, όν. -3. Trarre la spola al cuore, *finire*; ἐπι-τελέω.

Spollastrare; *v. intr.* παρα-πτίω (τινι).

Spolpare; *v. att.* τῆς σαρκὸς γυμνόω. -2. Toglier le forze; ἐξ-αντλέω. -3. Privare; ἀπο-στερέω.

Spolpato; Spolpo; *add.* ἄσαρκος, ον.

Spoltrarsi, *v. att.* V. Spoltronare.

Spoltrire; *v. intr.* V. Spoltronire.

Spoltronare; *v. att.* πολύεργον ποιέω.

Spoltronire e Spoltronirsi; *v. intr.* ῥᾳθυμίαν προ-τίθημι.

Spolveramura; *s. m.* οὐτιδανός, όν = ή, όν· τριωβολαῖος, ου (ὁ).

Spolverare; *v. att.* τὴν κόνιν ἐκ-τινάσσω· ἐκ-κονιόω. -2. Ridurre in polvere; ἐκ-κονίω. -3. Coprire di polvere; κονιάω· κονίω. -4. Ricercare minutamente; ἐξ-ερευνάω.

Spolveratura; *s. f.* κονίασις, σεως (ἡ).

Spolverezzare; Spolverizzare; *v. att.* ἐκ-κονίω· ἀμαθύνω. -2. Aspergere di polvere; κονιάω.

Sponda; *s. f.* θωράκειον, ου (τό)· θωράκιον, ου (τό)· θρηκός, οῦ (ὁ). -2. Estremità; ἔσχατιά, ᾶς (ἡ). -3. Sponda del fiume; ὄχθη, ης (ἡ). -4. Del letto; ἐπήλατον, ου (τό). -5. Del mare; ἀκτή, ῆς (ἡ)· αἰγιαλός, οῦ (ὁ). -6. Del pozzo; κράσπεδον, ου (τό)· χεῖλος, εος-ους (τό)· περιστόμιον, ου (τό)

Spondaico; *add.* σπονδειακός, ή, όν.

Spondéo; *s. m.* σπονδεῖος, ου (ὁ).

Spondilo; Spondulo; *s. m.* σφόνδυλος, ου (ὁ).

Sponente; *add.* V. Esponente.

Sponga e Spongia; *s. f.* V. Spugna.

Spongiforme; Spongioso; *add.* σπογγοειδής, ές· σπογγώδης, ες

Sponimento; *s. m.* ἐξήγησις, σεως (ἡ)· δήλωσις, σεως (ἡ).

Sponitore; *add.* ἐξηγητής, οῦ (ὁ).

Sponsa; *s. f.* V. Sposo.

Sponsaglia; Sponsalato; *s. m.* V. Sposalizio.

Sponsale; *add.* γαμήλιος, ον· γαμικός, ή, όν· ἐγγάμιος, ον. -2. *Nel pl.* V. Sposalizio.

Sponsalizia; Sponsalizio; *s. m.* V. Sposalizio.

Sponsalizio; *add.* νυμφεῖος, α, ον· νυμφευτήριος, α, ον.

Sponso; *s. m.* V. Sposo.

Spontanamente; Spontaneamente; *avv.* ἑκουσίᾳ· ἑκουσίως· ἑκοντί· ἐθέλοντι.

Spontaneità; *s. f.* ἐθελούσιον, ου (τό)· ἑκούσιον, ου (τό).

Spontaneo; *add.* e

Sportano; *add.* ἔχων, ουσα, ον· ἐθελούσιος, α, ον· ἑκούσιος, α, ον· αὐτόματος, ον.

Spontone; *s. m.* V. Spuntone.

Spopolare; *v. att.* ἐρημόω· ἀνα-στατόω· χώραν ἔρημον ποιέω.

Spopolato; *add.* ἔρημος, ον· ἀνάστατος, ον.

Spoppamento; *s. m.* ἀπογαλακτισμός, οῦ (ὁ).

Spoppare; *v. att.* ἀπο-γαλακτίζω.

Spora; *s. f. T. bot.* σπορά, ᾶς (ἡ).

Sporadico; *add.* σποραδικός, ή, όν.

Sporcamente; *avv.* ὑϊκῶς· αἰσχρῶς· ῥυπαρῶς.

Sporcare; *v. att.* μιαίνω· κατα-μιαίνω· μολύνω· ἀνα-μολύνω· δια-μολύνω· σπιλόω· μιαίνω· ῥυπαίνω.

Sporcheria; *s. f.* V. Sporcizia.

Sporchetto; *add.* ὑπαισχρός, ά, όν.

Sporchezza; *s. f.* V. Sporcizia.

Sporcificare; *v. att.* V. Sporcare.

Sporcizia; *s. f.* e

Sporcizio; *s. m.* ῥῦπος, εος-ους (τό)· ῥυπαρία, ας (ἡ)· αἰσχρότης, ητος (ἡ)· ἀκαθαρσία, ας (ἡ)· μοχθηρία, ας (ἡ)· ἄση, ης (ἡ). -2. Disonestà; αἶσχος, εος-ους (τό)· αἰσχημοσύνη, ης (ἡ).

Sporco; *add.* ὑϊκός, ή, όν· ὗϊνος, η, ον· ῥυπαρός, ά, όν· πιναρός, ά, όν· αὐχμηρός, ά, όν· βδελυρός, ά, όν. -2. Disonesto; αἰσχρός, ά, όν· μιαρός, ά, όν· ἀνόσιος, ον = α, ον.

Sporgente; *add.* ἔξοχος, ον· προεξεστηκώς, υῖα, ός. -2. Essere sporgente; V. Sporgere.

Sporgere; *v. att.* προ-τείνω· παρ-α-τείνω. -2. *Intr.* ἐξ-έχω· προ-έχω. -3. Sporgere sopra; ὑπερ-εξ-έχω· ὑπερ-αν-έχω.

Digitized by Google

Sporgimento; *s. m.* ἐξοχή, ῆς (ἡ).
Sporre; *v. att.* ἐξ-ηγέομαι-οῦμαι· δηλόω-ῶ· ἑρμηνεύω. -2. Sporre una ambasciata; πρεσβεύω· ἀγγέλλω. -3. Scaricare; κατα-τίθημι· κατα-βάλλω. -4. Levare; ἀρ-αιρέω-ῶ.
Sporta; *s. f.* σπυρίς, ίδος (ἡ)· κάνεον, ου (τό)· κόφινος, ου (ὁ)· κάλαθος, ου (ὁ)· ἄρριχος, ου (ὁ)· γύργαθος, ου (ὁ).
Sportare; *v. att.* V. Sporgere.
Sportella; Sportelletta; *s. f. dim.* σπυρίδιον, ου (τό).
Sportelletto; *s. m. dim.* V. Sportello.
Sportellina; *s. f. dim.* V. Sportella.
Sportellino; Sportello; *s. m.* θυρίδιον, ου (τό)· θυρίον, ου (τό).
Sporticciuola; Sporticella; Sporticina; *s. f. dim.* V. Sportella.
Sporto; *s. m.* ἐξώστης, ου (ὁ).
Sportola; *s. f.* V. Sportella.
Sportula; *s. f.* σπυρίς, ίδος (ἡ).
Sposa; *s. f.* V. Sposo.
Sposalizia; *s. f.* e
Sposalizio; *s. m.* ἐγγύη, ης (ἡ)· κατεγγύη, ης (ἡ)· νύμφεια, ων (τά). -2. Occuparsi d'uno sposalizio; νυμφαγωγέω-ῶ. -3. Che si occupa d' uno sposalizio; νυμφαγωγός, όν. -4. Trattare uno sposalizio; προ-μνάομαι-ῶμαι· προ-μνηστεύομαι. -5. La solennità dello sposarsi; νύμφευμα, ατος (τό).
Sposalizio; *add.* V. Sponsalizio.
Sposamento; *s. m.* V. Sposalizio.
Sposare; *v. att.* γαμέω-ῶ· νυμφεύομαι. -2. Dare per moglie; νυμφεύω· γαμίζω· γαμέομαι-οῦμαι. -3. Desiderare di sposarsi; γαμησείω. -4. Sposarsi dopo; ὑπο-γαμέω-ῶ. -5. Sposarsi insieme; συγ-γαμέω-ῶ. -6. Che tardi si sposa; βραδύγαμος, ον.
Sposare; *v. att.* V. Posare.
Sposereccio; Sposeresco; *add.* V. Maritale.
Sposato; *add.* γαμήσας, σασα, σαν.
Sposetta; Sposina; *s. f.* Posino; *s. m.* *dim.* ἀρτίγαμος, ου (ὁ, ἡ).
Sositore; *add.* ἐξηγητής, οῦ (ὁ).
Sposizione; *s. f.* V. Dichiarazione.
Sposo; *s. m.* νύμφιος, ου (ὁ)· ἐγγύητος, ου (ὁ, ἡ)· μελλόνυμφος, ου (ὁ)· νύμφη, ης (ἡ). -2. Ammogliato; νύμφιος, ου (ὁ)· νύμφη, ης (ἡ). -3. Ambire per isposa, ambire di essere sposa; μνηστεύω. -4. Essere chiesta in isposa; μνηστεύομαι *(med.)*. -5. Che ha molte spose; πολύνυμφος, ον. -6. Sposo novello; ἀρτίγαμος, ον. -7. Portar doni alla sposa; ἐδνοφορέω-ῶ. -8. Regalato dallo sposo; ἔδνιος, α, ον. -9. Senza sposo o sposa; ἄνυμφος, ον.
Spossare; *v. att.* V. Infiacchire.
Spossatamente; *avv.* ἀσθενῶς· ἀῤῥώστως.
Spossatezza; *s. f.* ἀσθένεια, ας (ἡ)· ἀῤῥωστία, ας (ἡ)· ἀτονία, ας (ἡ).
Spossato; *add.* ἀσθενής, ές· ἄῤῥωστος, ον· μωλύς, εῖα, ύ· κατάπονος, ον. -2. Essere spossato; κατα-πονέομαι-οῦμαι· ἀσθενέω-ῶ· ἀῤῥωστέω-ῶ.
Spossedere; Soossessare; *v. att.* κτήσω ἀφ-αιρέω-ῶ.

Spostamento; *s. m.* μετάστασις, σεως (ἡ)· μετάθεσις, σεως (ἡ)· μεταίνιξις, σεως (ἡ).
Spostare; *v. att.* μεθ-ίστημι· μετα-τίθημι· μετα-κινέω-ῶ.
Spostato; *p. pass.* μεταικινητός, ή, όν· μετάθετος, ον· μετάστατος, ον.
Spostatura; *s. f.* V. Spostamento.
Sposto; *s. m.* V. Esposto.
Spotestare; *v. att.* V. Spodestare.
Spracche; *s. f.* - *Fare spracche*; ῥοθιάζω.
Spranga; *s. f.* διαδοκίς, ίδος (ἡ)· τρωκτήρ, ῆρος (ὁ). -2. *Tutti i pezzi di legname che vanno attraverso d'una porta*; μοχλός, οῦ (ὁ)· κλεῖθρον, ου (τό)· ἔμβολον, ου (τό)· μάνδαλος, ου (ὁ).
Sprangare; *v. att.* δια-ῤράττω· ἀπο-ῤράττω· μοχλεύω. -2. Sprangar calci; λακτίζω.
Sprangato; *p. pass.* διάῤῥακτος, ον.
Spranghetta; Spranghettino; *s. m.* *dim.* μοχλίον, ου (τό)· μοχλίσκος, ου (ὁ).
Spraticare; *v. att.* πρᾶγμα τελέω-ῶ.
Sprazza; *s. f.* V. Sprazzo.
Sprazzare; *v. att.* προ-χέομαι-οῦμαι· ῥαίνω· καταῤῥαίνω· ἐπι-ῤῥαίνω· μολύνω· μιαίνω· περι-ῤῥαντίζω· περι-ῤῥαίνω.
Sprazzo; *s. m.* ῥαντισμός, οῦ (ὁ)· περιῤῥάνσις, σεως (ἡ).
Sprecamento; *s. m.* καταναλίωσις, σεως (ἡ)· ἀσωτεία, ας (ἡ)· ἀκολασία, ας (ἡ)· δαπάνη, ης (ἡ).
Sprecare; *v. att.* V. Scialacquare.
Sprecatore; *add.* V. Scialacquatore.
Sprecatura; *s. f.* V. Sprecamento.
Sprecipitare; *v. intr.* V. Sprofondare.
Spregevole; *add.* V. Disprezzabile.
Spregevolmente; *avv.* V. Dispregievolmente.
Spregiamento; *s. m.* V. Disprezzo.
Spregiare; *v. att.* V. Dispregiare.
Spregiato; *add.* V. Vile.
Spregiatore; *add.* V. Dispregiatore.
Spregievole; *add.* V. Dispregievole.
Spregio; *s. m.* V. Dispregio.
Spregiudicato; *add.* V. Disingannato.
Spregnare; *v. intr.* τίκτω.
Sprementare; *v. att.* V. Sperimentare.
Spremere; *v. att.* ἐκ-θλίβω· ἀπο-θλίβω· ἐκ-πιέζω· ἀπο-πιέζω· ἐκ-στραγγίζω· ἐξ-ομόργνυμι· βλίττω (τι). -2. Manifestare il concetto; δηλόω-ῶ· ἐξ-ηγέομαι-οῦμαι. -3. Spremere a vicenda; ἀντ-εκθλίβω.
Spremitura; *s. f.* ἔκθλιμμα, ατος (τό)· ἔκθλιψις, εως (ἡ)· ἔκπιεσις, σεως (ἡ)· ἐκπιεσμός, οῦ (ὁ). -2. La cosa spremuta; ἐκπίεσμα, ατος (τό).
Sprendido; Sprendiente; *add.* V. Splendido.
Sprendientemente; *avv.* V. Splendentemente.
Sprendimento; Sprendore; *s. m.* V. Splendore.
Spresciare; *v. att.* V. Dispregiare.
Spressamente; *avv.* V. Espressamente.
Spressione; *s. f.* V. Espressione.
Spresso; *add.* V. Espresso.
Sprezzabile; *add.* V. Disprezzabile.
Sprezzamento; *s. m.* V. Disprezzo.
Sprezzare; *v. att.* V. Dispregiare.
Sprezzatamente; *avv.* V. Disprezzatamente.
Sprezzatore; *add.* V. Disprezzatore.
Sprezzatura; *s. f.* V. Disprezzo.
Sprezzevolmente; *avv.* V. Disprezzatamente.

Digitized by Google

Sprezzo; *s. m.* V. Disprezzo.
Spriemere; *v. att.* V. Spremere.
Sprigionare; *v. att.* V. Scarcerare.
Sprimacciare; *v. att.* V. Spiumacciare.
Sprimacciata; *s. f.* V. Spiumacciata.
Sprimanzia; *s. f.* συνάγχη, ης (ἡ).
Sprimentare; *v. att.* V. Sperimentare.
Sprimere; *v. att.* V. Esprimere.
Sprimimento; *s. m.* V. Spremitura.
Sprincipare; *v. att.* τῆς ἀρχῆς ἐκ-βάλλω· τὴν βασιλείαν ἀφ-αιρέομαι-οῦμαι (τινα)· παύω (τινα) βασιλεύοντα.
Springare; *v. att.* V. Spingare.
Spricolare; *v. intr.* V. Spericolare.
Sprizzare; *v. att.* V. Sprazzare.
Sprocco e Sproceo; *s. m.* κλάδος, ου (ὁ)· κλαδίσκος, ου (ὁ)· κλών, ωνός (ὁ)· βλάστημα, ατος (τό).
Sprofondamente; *avv.* V. Profondamente.
Sprofondamento; *s. m.* καταβαθισμός, οῦ (ὁ)· κατάδυσις, σεως (ἡ). -2. Ruina; ὄλεθρος, ου (ὁ)· ἐξωλεία, ας (ἡ).
Sprofondare; *v. intr.* ἐς τὸ βάθος πίπτω· κατα-πίπτω. -2. Impoverire; πενής (ῆτος) γίγνομαι. -3. *Att.* δια-πείρω· βαθύνω. -4. Annientare; ἀπ-όλλυμι· δια-φθείρω· ἀφανίζω· κατα-λύω. -5. Sprofondarsi; ἐρείπομαι. -6. Umiliarsi; συ-στέλλομαι.
Sprolungare; *v. att.* V. Prolungare.
Spromettere; *v. att.* τὴν ὑπόσχεσιν ἀνα-καλέω-ῶ.
Spronaja; *s. f.* κέντησις, σεως (ἡ).
Spronare; *v. att.* κεντρίζω· μυωπίζω· ἐγ-κεντρίζω· ὀτρύνω. -2. Sollecitare; παρ-οξύνω· παρ-οτρύνω· ἐπι-κελεύομαί (τινι)· ἐπ-είγω. -3. Spronare le scarpe; πεζῇ βαδίζω.
Spronata; *s. f.* κέντησις, σεως (ἡ).
Spronato; *add.* κεντητός, ή, όν· κεντροτυπής, ές. -2. Non spronato; ἀκέντητος, ον.
Spronatore; *add.* κεντροπαγής, ές· κεντροτύπος, ον.
Sprone; *s. m.* κέντρον, ου (τό)· ἐγκεντρίς, ίδος (ἡ)· πλῆκτρον, ου (τό). -2. Dare sprone, di sprone; V. Sproname. -3. A spron battuto; τάχιστα. -4. Lo sprone della nave; ἔμβολον, ου (τό)· χάλκωμα, ατος (τό).
Spropiamento; *s. m.* V. Spropiazione.
Spropiare; *v. att.* V. Spropriare.
Spropiazione; *s. f.* ἀλλοτρίωσις, σεως (ἡ).
Sproporzionale; *add.* ἀνάρμοστος, ον· οὐ προσήκων, ουσα, ον· ἀσύμμετρος, ον. -2. Essere sproporzionale; ἀν-αρμοστέω-ῶ.
Sproporzionalità; *s. f.* V. Sproporzione.
Sproporzionalmente; *avv.* V. Sproporzionatamente.
Sproporzionare; *v. att.* ἀσύμμετρον ποιέω-ῶ.
Sproporzionatamente; *avv.* ἀσυμμέτρως· ἀναρμόστως.
Sproporzionato; *add.* V. Sproporzionale.
Sproporzione; *s. f.* ἀσυμμετρία, ας (ἡ)· ἀναρμοστία, ας (ἡ).
Spropositaccio; *s. m.* / Spropositaggine; *s. f.* } V. Sproposito.
Spropositare; *v. intr.* μωραίνω· ἠλιθιάζω· πταίω· ἁμαρτάνω· φλυαρέω-ῶ· ὑθλέω-ῶ.
Spropositatamente; *avv.* ἀκαίρως.
Spropositato; *add.* ἀνεπιτήδειος, ον· ἄκαιρος, ον.
Sproposito; *s. m.* ἁμάρτημα, ατος (τό)· φλυαρία, ας (ἡ)· ὕθλος, ους (τό).

Spropriare; *v. att.* ἀλλοτριόω-ῶ· ἀπ-αλλοτριόω-ῶ.
Sproprio; *s. m.* V. Spropiazione.
Spropriato; *add.* ἀπροστάτευτος, ον· ἀπροστάτητος, ον.
Sprovamento; *s. m.* V. Prova.
Sprovare; *v. att.* V. Provare.
Sprovedutamente; *avv.* V. Sprovvedutamente.
Sprovvedere; *v. att.* στερίσκω· ἀπο-στερίσκω (τινά τινος)· ἀφ-αιρέομαι-οῦμαι (τινά τι).
Sprovvedutamente; *avv.* ἀβούλως· εἰκῇ· ἀπροσδοκήτως.
Sprovveduto; *add.* ἐνδεής, ές· ἄπορος, ον· ψιλός, ή, όν. -2. Non preveduto; ἀπρόοπτος, ον· ἀπρόορατος, ον· ἀπρονόητος, ον· ἀπρόσκεπτος, ον ἀπροφύλακτος, ον.
Sprovvistamente; *avv.* V. Sprovvedutamente.
Sprovvisto; *add.* V. Sprovveduto.
Spruffare; *v. att.* V. Sprazzare.
Sprunare; *v. att.* ἀκάνθας ἀπο-σπάω-ῶ.
Spruneggio; / Spruneggiolo; } *s. m.* μυάκανθος, ου (ὁ)· μυάκανθον, ου (τό).
Spruzza; *s. f.* V. Sprazzo.
Spruzzaglia; *s. f.* ψακάς, άδος (ἡ)· ψακάδιον, ου (τό).
Spruzzamento; *s. m.* V. Sprazzo.
Spruzzare; *v. att.* V. Sprazzare.
Spruzzata; *s. f.* / Spruzzatura; *s. f.* / Spruzzo; *s. m.* / Spruzzolo; *s. m.* } V. Sprazzo.
Spruzzolare; *v. intr.* ψακάζω· ψεκάζω· ὑπο-βρίχει.
Spruzzolata; *s. f.* ψακάς, άδος (ἡ)· ψεκάς, άδος (ἡ).
Spruzzolo; *s. m.* V. Sprazzo.
Spubblicazione; *s. f.* V. Svergognamento.
Spugna; *s. f.* σπόγγος, ου (ὁ)· σπογγιά, ᾶς (ἡ). -2. Dare di spugna; ἀπο-σπογγίζω. -3. Nettare con spugna; σπογγίζω. -4. Pescatore di spugne; σπογγεύς, έως (ὁ)· σπογγοθήρας, ου (ὁ)· σπογγοκολυμβητής, οῦ (ὁ). -5. Raccogliere spugne, con spugna; σπογγολογέω-ῶ. -6. Simile a spugna; σπογγώδης, ες· σπογγοειδής, ές.
Spugnare; *v. att.* V. Espugnare.
Spugnazione; *s. f.* V. Espugnazione.
Spugnetta; *s. f. dim.* σπόγγιον, ου (τό)· σπογγάριον, ου (τό).
Spugnitoso; *add.* σπογγώδης, ες.
Spugnosità; *s. f.* σπογγώδες, ους (τό).
Spugnoso; *add.* σπογγώδης, ες· σπογγοειδής, ές.
Spugnuzza; *s. f. dim.* V. Spugnetta.
Spulare; *v. att.* κηρύδιον ἀφ-αιρέω-ῶ.
Spulcellare; *v. att.* V. Dispulzellare.
Spulcialetti; *s. c.* V. Serviziale.
Spulciare; *v. att.* ψυλλίζω.
Spuleggiare; / Spulezzare; } *v. intr.* φεύγω.
Spulezzo; *s. m.* φυγή, ῆς (ἡ).
Spulzellare; *v. att.* V. Dispulzellare.
Spuma; *s. f.* V. Schiuma.
Spumante; *add.* V. Schiumoso.
Spumare; / Spumeggiare; } *v. intr.* V. Schiumare.
Spumeo e Spumifero; *add.* V. Schiumoso.
Spumosità; *s. f.* V. Schiumosità.
Spumoso; *add.* V. Schiumoso.
Spuntare; *v. att.* ἀμβλύνω· ἀπ-αμβλύνω. -2. Ottenere una cosa; νικάω-ῶ· ἐπι-κράτέω-ῶ. -3. Rimuovere; ἀφ-ίστημι (τινά τινος). -4. Spuntare

Digitized by Google

l' inimico ; κυκλόομαι-οῦμαι τοὺς πολεμίους. -5. *Intr.* Cominciare a nascere; βλαστάνω· ἀνα-βλαστάνω· ἀνα-βλαστέω-ῶ· ἀνα-φύομαι· ἀνα-τέλλω. -6. Spuntar sopra ; ὑπερ-ανα-τέλλω.

Spuntato ; *add.* ἀμβλυθείς, εῖσα, έν.

Spunto ; *add.* V. Squallido.

Spuntonata ; *s. f.* κόντου πληγή, ῆς (ἡ).

Spuntoncello ; Spuntoncino ; } *s. m. dim.* κοντάριον, ου (τό).

Spuntone ; *s. m.* κόντος, ου (ὁ)· δόρυ, ατος (τό)· ὄβελος, ου (ὁ).

Spunzecchiare ; *v. att.* ὑπο-κεντέω-ῶ.

Spunzecchiata ; *s. f.* V. Stimolo.

Spuola ; *s. f.* V. Spola.

Spurare ; *v. att.* V. Purgare.

Spurcido ; *add.* V. Sporco.

Spurgamento ; *s. m.* καθαρμός, οῦ (ὁ)· κάθαρσις, σεως (ἡ).

Spurgare ; *v. att.* ἐκ-πτύω. -2. Purgare ; καθαίρω· ἐκ-καθαίρω· καλλύνω. -3. Spurgarsi sopra alcuno ; ἐγ-κρίμπτομαι.

Spurgatore ; *add.* καθαρτής, οῦ (ὁ)· φαιδρυντής, οῦ (ὁ).

Spurgazione ; *s. f.* V. Spurgamento.

Spurghino ; *s. m.* V. Spurgatore.

Spurgo ; *s. m.* πτύσις, σεως (ἡ)· πτυσμός, οῦ (ὁ). -2. La materia che si purga ; πτύσμα, ατος (τό).

Spurio ; *add.* νόθος, ον· νοθογένητος, ον.

Sputacchiare ; *v. intr.* δια-πτυω· πτυαλίζω.

Sputacchiera ; *s. f.* πτυάλιστρα, ας (ἡ).

Sputacchio ; *s. m.* πτύαλον, ου (τό).

Sputacciare ; *v. intr.* V. Sputacchiare.

Sputaglio ; *s. m.* V. Sputaccio.

Sputare ; *v. intr.* πτύω· ἐκ-πτύω· ἀπο-πτύω. -2. Sputar bottoni ; ὑβρίζω. -3. Sputar tondo ; μεγαλοφρονέω-ῶ. -4. Che sputa lontano ; μακρο-πτυστος, ον· μακροπτυστής, οῦ (ὁ). -5. Sputare fuori ; ἀπο-βλύζω.

Sputatondo ; *add.* σεμνός, ή, όν.

Sputetto ; *s. m. dim.* πτυάριον, ου (τό).

Sputo ; *s. m.* σίαλον, ου (τό)· πτύαλον, ου (τό).

Spuzzare ; *v. intr.* V. Puzzare.

Squaccchera ; *s. f.* σπατίλη, ης (ἡ).

Squaccherare ; *v. att.* χέζω.

Squaccheratamente ; *avv.* ἀκρατῶς· ἀμέτρως. -2. Ridere squaccheratamente ; καγχάζω.

Squacquera ; *s. f.* V. Squacchera.

Squacquerare *v. intr.* V. Squaccherare.

Squacqueratamente ; *avv.* V. Squaccheratamente.

Squadernare ; *v. att.* τὰ βίβλια ἀν-ελίττω. -2. Manifestare ; δηλόω-ῶ· φανερόω-ῶ· δια-σαφηνίζω· ἐξηγέομαι-οῦμαι. -3. Spalancare ; ἀνα-πετάννυμι. -4. Cavar fuori ; ἐκ-σπάω-ῶ.

Squadra ; *s. f.* κανών, όνος (ὁ)· γνώμων, ονος (ὁ). -2. A squadra ; εὐγώνιος, ον· κανονικός, ή, όν. -3. Ridurre a squadra ; ἀπ-ευθύνω. -4. Uscir di squadra ; ἀπο-πλανάομαι-ῶμαι. -5. Fuor di squadra ; ἀκανόνιστος, ον. -6. Moltitudine di soldati ; τάξις, εως (ἡ)· ἴλη, ης (ἡ)· τέλος, εος-ους (τό)· σπεῖρα, ας (ἡ). -7. A squadre ; σπειρηδόν.

Squadrante ; *s. m.* V. Quadrante.

Squadrare ; *v. att.* τετραγωνίζω. -2. Osservare minutamente ; ἀνα-λογίζομαι· ἀπο-τιμάω-ῶ -3. Manifestare ; δηλόω-ῶ· δείκνυμι· δια-φημίζω. -4. Rompere ; δια-ῥήγνυμι.

Squadratore ; *add.* ἐπίσκοπος, ον· ἔφορος, ον.

Squadratura ; *s. f.* τετραγωνισμός, οῦ (ὁ).

Squadretta ; Squadriglia ; } *s. f.* λόχος, ου (ὁ).

Squadro ; *s. m.* τετραγωνισμός, οῦ (ὁ). -2. Osservazione ; ἐπίσκεψις, εως (ἡ).

Squadro ; *s. m. Pesce* ; ῥίνη, ης (ἡ).

Squadronare ; *v. att.* τὴν δύναμιν παρα-τάττω· στιχάω-ῶ.

Squadronato ; *p. pass.* τεταγμένος, η, ον.

Squadroncello ; Squadroncino ; } *s. m. dim.* λόχος, ου (ὁ).

Squadrone ; *s. m. T. mil.* ἴλη, ης (ἡ)· σπεῖρα, ας (ἡ).

Squadruccia ; *s. f.* σταθμή, ῆς (ἡ).

Squagliamento ; *s. m.* τῆξις, εως (ἡ)· διάλυσις, σεως (ἡ).

Squagliare ; *v. att.* τήκω· ἀνα-τήκω· χωνεύω· διαλύω.

Squagliato ; *p. pass.* τηκτός, ή, όν· διάλυτος, ον.

Squallidezza ; *s. f.* ὠχρία, ας (ἡ)· ὤχρωμα, ατος (τό)· αὐχμός, οῦ (ὁ).

Squallido ; *add.* ὠχρός, ά, όν· ἄχροος-ους, οον-ουν· πελιδνός, ή, όν· πελιός, ά, όν· αὐχμαλέος, α, ον· αὐχμήεις, εσσα, εν· αὐχμηρός, ά, όν. -2. Essere squallido ; ὠχριάω-ῶ· πελιαίνομαι· αὐχμάω-ῶ· αὐχμέω-ῶ. -3. Rendere squallido ; πελιδνόω-ῶ.

Squallore ; *s. m.* V. Squallidezza.

Squama ; *s. f.* λέπος, εος-ους (τό)· λεπίς, ίδος (ἡ)· λέπιον, ου (τό). -2. Coprire di squama, mutare in squama ; λεπιδόω-ῶ. -3. Simile a squama ; λεπιδοειδής, ές.

Squametta ; *s. f. dim.* λεπίδιον, ου (τό).

Squamigero ; *add.* V. Squamoso.

Squamma ; *s. f.* V. Squama.

Squammetta ; *s. f. dim.* V. Squametta.

Squamo ; Squamoso ; } *add.* λεπιδωτός, ή, όν.

Squarcetto ; *s. m. dim.* ῥαγάδιον, ου (τό).

Squarciacuori ; *s. f.* ἑταιρία, ας (ἡ)· ἑταιρίς, ίδος (ἡ).

Squarciamento ; *s. m.* ῥῆξις, εως (ἡ).

Squarciare ; *v. att.* δια-κόπτω· θραύω· σπαράττω· δια-σπαράττω· δια-σχίζω.

Squarciata ; *s. f.* τυπή, ῆς (ἡ).

Squarciatamente ; *avv.* V. Apertamente.

Squarciato ; *p. pass.* διασχισμένος, η, ον· σπαραγματώδης, ες. -2. Disperso ; ἀπόστακτος, ον.

Squarciatura ; *s. f.* V. Squarciamento.

Squarcina ; *s. f.* ξίφος, εος-ους (τό).

Squarcio ; *s. m.* ῥῆγμα, ατος (τό)· ῥηγή, ῆς (ἡ)· διαῤῥαγή, ῆς (ἡ)· διαῤῥωγή, ῆς (ἡ)· ῥαγάς, άδος (ἡ). -2. Scisma ; σχίσμα, ατος (τό).

Squarquojo ; *add.* ἐσχατόγερως, ων.

Squartamento ; *s. m.* τετραμερεία, ας (ἡ).

Squartanugoli ; *add.* V. Millantatore.

Squartapiccioli ; *add.* V. Spilorcio.

Squartare ; *v. att.* τετραχίζω. -2. Tagliare ; ἀνα-τέμνω· σχίζω· κατα-κόπτω. -3. Squartare lo zero ; τὸ φαιδωλον ἐν δαπάναις παντάπασι τηρέω-ῶ.

Squartata ; *s. f.* V. Squartamento.

Squartato ; *p. pass.* τετραμερής, ές· τετράχιστος, ον.

Squartatore ; *add.* τετραχίζων, ουσα, ον. -2. Sgherro ; φονεύς, έως (ὁ).

Squartatura ; *s. f.* V. Squartamento.

Squartavento ; *add.* V. Millantatore.

Digitized by Google

Squassaforche; *add.* μοχθηρός, ά, όν.
Squassamento; *s. m.* σείσις, σεως (ἡ)· σεισμός, οῦ (ὁ)· διασεισμός, οῦ (ὁ)· κίνησις, σεως (ἡ).
Squassare; *v. att.* σαλεύω· σείω· ἀνα-σείω· τινάσσω· κινέω=ῶ· κατα-σείω· σφάλλω.
Squasso; *s. m.* σεισμός, οῦ (ὁ)· διασεισμός, οῦ (ὁ).
Squatina; *s. f.* V. Squadro.
Squatrare; *v. att.* V. Squartare.
Squilla; *s. f.* κωδών, ῶνος (ὁ).
Squillante; *add.* ἠχήεις, εσσα, εν· λιγυρός, ά, όν.
Squillantemente; *avv.* λιγυρῶς.
Squillare; *v. intr.* βομβέω=ῶ· λιγαίνω· κωδωνίζω· ὑπ-ηχέω=ῶ. –2. Scagliare; σφενδονάω=ῶ.
Squillevolmente; *avv.* V. Squillantemente.
Squillitico; *add.* σκίλλινος, η, ον· σκιλλώδης, ες.
Squillo; *s. m.* φθόγγος, ου (ὁ)· φθογγή, ῆς (ἡ)· φθέγμα, ατος (τό).
Squillone; *s. m. accr.* V. Squilla.
Squinante; *s. m.* ἀρωματικὸς σχοινός, οῦ (ὁ).
Squinantico; *add.* συναγχικός, ή, όν.
Squinanto; *s. m.* V. Squinante.
Squinanzia; *s. f.* συνάγχη, ης (ἡ).
Squinternare; *v. att.* V. Scombussolare.
Squisitamente; *avv.* ἐξαιρέτως· λογάδην· διαφερόντως· κάλλιστα· ὑπερβαλλόντως· δεινῶς.
Squisitezza; *s. f.* ἐξαίρεσις, σεως (ἡ)· δεινότης, ητος (ἡ)· ὑπερβολή, ῆς (ἡ).
Squisito; *add.* ἐξαίρετος, ον· λεκτός, ή, όν· ἀπόλεκτος, ον· ἀγαθός, ή, όν· ἄριστος, ον· κάλλιστος, ον· διαφέρων, ουσα, ον· ὑπερβάλλων, ουσα, ον.
Squitterire; *v. intr.* V. Squittire.
Squittinare; *v. att.* ψηφηφορέω=ῶ· ψηφίζομαι· ψηφιφορέω=ῶ.
Squittinatore; *add.* ψηφηφόρος, ον· ψηφιδοφόρος, ον· ψηφιφόρος, ον.
Squittino; *s. m.* ψήφισμα, ατος (τό)· ἀρχαιρεσία, ας (ἡ)· σύνοδος, ου (ἡ).
Squittire; *v. intr.* στωμύλλω· στωμύλλομαι· πιππίζω· τιττίζω.
Squizzire; *v. intr.* V. Sguizzare.
Squojare; *v. att.* V. Scorticare.
Sradicamento; *s. m.* ἐκρίζωσις, σεως (ἡ).
Sradicare; *v. att.* ἐκ-ριζόω=ῶ· ἀπο-ῥιζόω=ῶ· ἐκ-πρεμνίζω.
Sradicatore; *add.* ἐκριζωτής, οῦ (ὁ).
Sradire; *v. att.* V. Diradare.
Sragionevole; *add.* V. Irragionevole.
Sregolamento; *s. m.* V. Sregolatezza.
Sregolatamente; *avv.* ἀτάκτως· κυδήν· εἰκῇ.
Sregolatezza; *s. f.* ἀταξία, ας (ἡ)· ἀνομία, ας (ἡ).
Sregolato; *add.* ἄτακτος, ον· ἄνομος, ον· ἀνομοθέτητος, ον. –2. *Di costumi*; ἀκόλαστος, ον.
Sreverente; *add.* V. Irreverente.
Sreverentemente; *avv.* V. Irreverentemente.
Sreverenza; *s. f.* V. Irreverenza.
Srugginire; *v. att.* ἴον ἀφ-αιρέω=ῶ.
Stabbiare; *v. intr.* κοπρίζω. –2. Stallare; μανδρεύω.
Stabbiatura; *s. f.* μάνδρευμα, ατος (τό).
Stabbio; *s. m.* εἰρκτή, ῆς (ἡ)· μάνδρα, ας (ἡ). –2. Sterco delle bestie; κόπρος, ου (ὁ).
Stabile; *s. m.* γήπεδον, ου (τό)· ἄγρος, ου (ὁ).
Stabile; *add.* ἀσφαλής, ές· ἔμπεδος, ον· βέβαιος, α, ον· ἰσχυρός, ά, όν· εὐσταθής, ές· ἀκίνητος, ον· ἀμετακίνητος, ον· μόνιμος, ον.
Stabilezza; *s. f.* V. Stabilità.

Stabilimento; *s. m.* διάταξις, εως (ἡ)· διακόσμησις, σεως (ἡ)· διοίκησις, σεως (ἡ)· σύνταξις, εως (ἡ)· ἵδρυσις, σεως (ἡ)· κτίσις, σεως (ἡ)· κατασκευή, ῆς (ἡ). –2. Solidità; βεβαίωσις, σεως (ἡ)· βεβαιότης, ητος (ἡ)· ἀσφάλεια, ας (ἡ). –3. Determinazione; βουλή, ῆς (ἡ).
Stabilire; *v. att.* ἱδρύω· κτίζω· καθ-ίστημι· κατα-σκευάζω. –2. Deliberare; βουλεύομαι. –3. Collocare; τίθημι. –4. Intonacare; κονιάω=ῶ. –5. Ordinare; τάττω· δια-τάττω· δια-κοσμέω=ῶ· καθ-ίστημι. –6. Stabilir entro; ἐγ-κατα-στηρίζω. –7. Stabilire all'incontro; ἀντι-δια-τίθημι. –8. Da Stabilirsi; ἱδρυτέος, α, ον. –9. Che non si può stabilire prima; ἀτέκμαρτος, ον.
Stabilità; *s. f.* ἀσφάλεια, ας (ἡ)· ἀσφαλές, ἐος=οῦς (τό)· εὐστάθεια, ας (ἡ)· βεβαιότης, ητος (ἡ)· παραμονή, ῆς (ἡ)· καρτηρία, ας (ἡ). –2. Avere stabilità; συμ-μένω.
Stabilito; *p. pass.* τεταγμένος, η, ον. –2. Posto; θετός, ή, όν. –3. Deliberato; βούλευτος, ον. –4. Fondato; κτιστός, ή, όν· ἱδρυτός, ή, όν.
Stabilitore; *add.* κτιστήρ, ῆρος (ὁ)· κτιστής, οῦ (ὁ).
Stabilmente; *avv.* V. Fermamente.
Stabulare; *v. att. e intr.* μανδρεύω· αὐλίζομαι· σταθμεύω.
Stabulario; *s. m.* πανδοχεύς, έως (ὁ).
Staccabile; *add.* ἀφαίρετος, ον· χωριστός, ή, όν.
Staccamento; *s. m.* ἀπόσπασμα, ατος (τό)· χώρισις, σεως (ἡ)· χωρισμός, οῦ (ὁ)· ἀναχώρησις, σεως (ἡ)· ἀναχώρημα, ατος (τό).
Staccare; *v. att.* ἀπο-σύρω· ἀπο-σπάω=ῶ· δια-σπάω=ῶ· χωρίζω· ἀφ-αιρέω=ῶ· ἀφ-ίστημι. –2. Staccare i frutti; τοὺς καρποὺς ἀπο-δράσσω, ἀπο-δρέπομαι. –3. Staccare i buoi, staccare i cavalli; ἀπο-ζυγόω=ῶ· ἀπο-ζεύγνυμι. –4. Staccare lacerando; ἀπο-σπαράσσω. –5. Staccarsi; ἀνα-χωρέω=ῶ· ἀφ-ίσταμαι.
Staccatezza; *s. f.* V. Staccamento.
Staccetto; *s. m. dim.* κοσκίνιον, ου (τό)· κρησέριον, ου (τό).
Stacciajo; *add.* κοσκινοποιός, όν.
Stacciare; *v. att.* κοσκινεύω· κοσκινίζω· σήθω· καθαρίζω.
Stacciato; *p. pass.* σηστός, ή, όν.
Stacciatura; *s. f.* κυρήβιον, ου (τό)· κριμνόν, οῦ (τό)· πίτυρον, ου (τό).
Staccino; *s. m. dim.* V. Staccetto.
Staccio; *s. m.* κόσκινον, ού (τό)· σῆστρον, ου (τό)· τηλία, ας (ἡ)· κρησέρα, ας (ἡ). –2. In guisa di staccio; κοσκινηδόν. –3. Simile a staccio; κοσκινοειδής, ές. –4. Che vende stacci; κοσκινοπώλης, ου (ὁ).
Stacciuolo; *s. m. dim.* V. Staccetto.
Stadera; *s. f.* σταθμός, οῦ (ὁ)· σταθμίον, ου (τό).
Stadico; *s. m.* V. Ostaggio.
Stadio; *s. m. L'ottava parte di un miglio, ossia 125 passi geometrici*; στάδιον, ου (τό). –2. Correre nello stadio; σταδιεύω· σταδιοδρομέω=ῶ. –3. Che corre nello stadio; σταδιεύς, έως (ὁ)· σταδιοδρόμος, ον. –4. Di pochi stadi; ὀλιγοστάδιος, ον.
Staffa; *s. f.* ἀναβολεύς, έως (ὁ). –2. Tirare alla staffa; ἀκοντὶ χαρίζομαί (τινι). –3. Tenere il piede in due staffe; ἐπὶ δυοῖν ὁρμέω=ῶ.
Staffare; **Staffeggiare**; *v. intr.* ἀπο-κρούομαι.

Digitized by Google

Staffetta; *s. f. Corriere*; ἄγγαρος, ου (ὁ)· ἰδίᾳ πεμφθείς, έντος (ὁ). -2. A staffetta; ταχέως.
Staffiere e Staffiero; *s. m.* ἀκόλουθος, ου (ὁ)· ὑπηλάτης, ου (ὁ).
Staffilamento; *s. m.* μαστίγωσις, σεως (ἡ).
Staffilare; *v. att.* μαστιγόω=ῶ· μαστίζω· κολάζω (τινα).
Staffilata; *s. f.* αἴκισμα, ατος (τό)· αἰκισμός, οῦ (ὁ).
Staffilatore; *add.* μαστικτήρ, ῆρος (ὁ)· μαστίκτωρ, ορος (ὁ).
Staffilatura; Staffilazione; } *s. f.* V. Staffilata.
Staffile; *s. f.* ἱμάς, άντος (ὁ)· μάστιξ, ιγος (ὁ).
Stafiloma; *s. m.* σταφύλωμα, ατος (τό).
Stafisagra e Stafisagria; *s. f. T. bot.* ἀγρία σταφίς, ίδος (ἡ).
Staggia; *s. f.* V. Staggio.
Staggiare; *v. att.* τὰ δένδρα ἐρείδω.
Staggimento; *s. m.* ἐνεχυρασία, ας (ἡ)· ἐνεχυρασμός, οῦ (ὁ)· ἐνεπίσκηψις, εως (ἡ).
Staggio; *s. m.* κάμαξ, ακος (ὁ)· σχαλίς, ίδος (ἡ).
Staggio; *s. m.* V. Ostaggio.
Staggire; *v. att.* V. Sequestrare.
Stagionaccia; *s. f. pegg.* χαλεπὴ ὥρα, ας (ἡ).
Stagionamento; *s. m.* πέπανσις, σεως (ἡ).
Stagionare; *v. att.* πεπαίνω (τι)· πέσσω. -2. Conservare; φυλάττω· δια-φυλάττω· σώζω.
Stagionatura; *s. f.* V. Stagionamento.
Stagione; *s. f.* ὥρα, ας (ἡ). -2. Tempo; αἰών, ῶνος (ὁ)· χρόνος, ου (ὁ)· ὥρα, ας (ἡ). -3. I frutti della stagione; ὡραῖοι καρποί, ῶν (οἱ). -4. Fuor di stagione, ἄωρος, ον· ἄκαιρος, ον· *avv.* ἀωρί· ἀκαίρως. -5. Tutta stagione; ἀεί. -6. Le stagioni; λυκαβάντιδες ὧραι, ῶν (αἱ).
Stagionevole; *add.* πεπαντικός, ή, όν.
Stagliare; *v. att.* παχύλως κόπτω. -2. Computare all'ingrosso; ἀνα-λογίζομαι· ἐλκύω.
Stagliato; *add.* ἀπότομος, ον.
Staglio; *s. m.* ἀναλογισμός, οῦ (ὁ).
Stagnajo; *s. m.* κασσιτεροποιός, οῦ (ὁ)· κασσιτεροῦργος, ου (ὁ).
Stagnamento; *s. m.* V. Ristagnamento.
Stagnante; *add.* λιμνάζων, ουσα, ον.
Stagnare; *v. intr.* λιμνάζω. -2. Fermarsi; ἐφ-ίσταμαι *(aor.)*. -3. *Att.* ἀπ-έχω· παύω. -4. Coprire di stagno; κασσιτερόω=ῶ.
Stagnata; *s. f.* ὅλπη, ης (ἡ)· λήκυθος, ου (ὁ)· πρόχοος=ους, όου=οῦ (ὁ, ἡ).
Stagnatura; *s. f.* τὸ κασσιτεροῦν.
Stagneo; *add.* κασσιτέρινος, η, ον.
Stagno; *s. m.* λίμνη, ης (ἡ)· τέλμα, ατος (τό). -2. Formare uno stagno; λιμνόομαι=οῦμαι. -3. Metallo; κασσίτερος, ου (ὁ). -4. Di stagno; κασσιτέρινος, η, ον. -5. Vasi di stagno; κασσιτέρινα σκευή, ῶν (τά). -6. Coprire di stagno; κασσιτερόω=ῶ.
Stagnone; *s. m. accr.* μεγάλη λίμνη, ης (ἡ).
Stagnoso; *add.* τελματιαῖος, α, ον· λιμναῖος, α, ον.
Stagnuolo; *s. m.* κασσιτέρινον σκεύαριον, ου (τό).
Stajo; *s. m.* σέξτης, ου (ὁ). -2. Misurare le doppie collo stajo; ὑπερ-πλουτέω=ῶ.
Stalagma e Stalagmio; *s. m.* στάλαγμα, ατος (τό)· σταλαγμός, οῦ (ὁ).
Stalagmite; Stalattite; *s. m. f.* } σταλακτίς, ίδος (ἡ).
Stalattitico; *add.* σταλακτικός, ή, όν.
Stalentaggine; *s. f.* V. Svogliatezza.

Stalla; *s. f.* σταθμός, οῦ (ὁ)· ἔπαυλις, εως (ἡ)· αὐλή, ῆς (ἡ)· αὐλίς, ίδος (ἡ)· σῆκος, εος=ους (τό). -2. Dei cavalli; ἱπποστασία, ας (ἡ). -3. Dei buoi; βουστασία, ας (ἡ). -4. Delle pecore; ποίμιον, ου (τό)· κτηνοτροφεῖον, ου (τό). -5. Dei porci; συφειός, οῦ (ὁ)· συφός, οῦ (ὁ). -6. Appartenente alle stalle; αὔλιος, ον. -7. Chiudere nella stalla; μανδρεύω· κατα-σταθμεύω· σηκάζω· σηκίζω.
Stallaggiare; *v. intr.* σηκάζομαι· αὐλίζομαι· ἐπ-αυλίζομαι.
Stallaggio; *s. m.* ἐπισταθμίον, ου (τό). -2. Stalla V.
Stallare; *v. intr.* V. Stallaggiare. -2. Lo sgravarsi il ventre che fanno le bestie; ἀπο-πατέω=ῶ.
Stallatico; *s. m.* κόπρος, ου (ἡ).
Stalleggiare; *v. intr.* V. Stallaggiare.
Stalletta; *s. f. dim.* αὐλίδιον, ου (τό)· αὔλιον, ου (τό)· αὐλίσκος, ου (ὁ).
Stalliere; *s. m.* σηκοκόρος, ου (ὁ)· ἱπποκόμος, ου (ὁ)· ἱππορόρβος, ου (ὁ).
Stallio; Stallivo; } *add.* στατός, ή, όν.
Stallo; *s. m.* στάσις, σεως (ἡ)· μονή, ῆς (ἡ).
Stallonaggine; *s. f.* ἀπήνεια, ας (ἡ).
Stallone; *s. m.* ἀναβάτης, ου (ὁ). -2. Garzone di stalla; σηκοκόρος, ου (ὁ).
Stalluccia; *s. f. dim.* V. Stalletta.
Stamane; Stamani; Stamattina; } *avv.* ἐν τούτῳ τῷ ὄρθρῳ.
Stambecchino; *s. m.* τοξότης, ου (ὁ).
Stambecco; *s. m.* τραγελάφος, ου (ὁ).
Stamberga; *s. f.* στέγη, ης (ἡ).
Stamburare; *v. att.* τυμπανίζω.
Stamburata; *s. f.* τυμπανισμός, οῦ (ὁ).
Stame; *s. f.* στημών, όνος (ὁ). -2. *Qualsivoglia filo*; νῆμα, ατος (τό)· διάνημα, ατος (τό). -3. Parte fecondante delle piante; στῆμα, ατος (τό).
Stamento; *s. m.* V. Stame.
Stamigna; *s. f.* στημόνιον, ου (τό).
Stampa; *s. f.* ἐκτύπωσις, σεως (ἡ)· ἀποτύπωσις, σεως (ἡ)· τυπογραφία, ας (ἡ) *G. M.* -2. Qualità; τυποιότης, ητος (ἡ). -3. Andare alla stampa; τυπόομαι=οῦμαι· ἐκ-τυπόομαι=οῦμαι. -4. Andare in istampa; πολυθρύλλητός εἰμι. -5. Dare alla stampa; ἐπι-μελέομαι=οῦμαι τῆς ἐκτυπώσεως· τυπόω=ῶ. -6. Fare a stampa; ἀμελῶς πράττω.
Stampanare; *v. att.* δια-σπάω=ῶ.
Stampare; *v. att.* τυπόω=ῶ· ἐκ-τυπόω=ῶ. -2. Stampare un libro; βίβλιον ἐκ-τυπόω=ῶ. -3. Fare lastampare un libro; βίβλιον ἐκ-δίδομι. -4. Lasciare stampare; συγ-χωρέω=ῶ τὸ ἐκτυποῦν. -5. Proibire di stampare; κωλύω μὴ ἐκτυποῦν.
Stampato; *p. pass.* ἐκτυπωθείς, εῖσα, έν· τυπωτός, ή, όν. -2. Bucherato; διατρυπητείς, εῖσα, έν.
Stampatore; *s. m.* τυπογράφος, ου (ὁ) *G. M.*
Stampatura; *s. f.* V. Stampa.
Stampella; *s. f.* βακτηρία, ας (ᾱ)· σκῆπτρον, ου (τό). -2. Reggersi sulle stampelle; βακτηρίᾳ ἐπ-ερείδομαι.
Stamperia; *s. f.* τυπογραφία, ας (ἡ)· τυπογραφεῖον, ου (τό) *G. M.*
Stampita; *s. f.* ἦχος, ου (ὁ)· ἤχημα, ατος (τό)· ἠχή, ῆς (ἡ)· ἄσμα, ατος (τό)· φωνή, ῆς (ἡ). -2. Sonata o canzone accompagnata dal suono;

Digitized by Google

ᾠδή, ῆς (ἡ)· μηλῳδία, ας (ἡ)· μέλος, εος-ους (τό). -3. Discorso lungo e nojoso; μακρολογία, ας (ἡ).

Stampo; *s. m.* χαρακτήρ, ῆρος (ὁ)· ἐπίσημον, ου (τό)· τύπος, ου (ὁ).

Stanare; *v. att.* ἐκ φωλέας ἐξ-ορμάω-ῶ.

Stancabile; *add.* ἐπίπονος, ον.

Stancamento; *s. m.* κάματος, ου (ὁ)· κοπός, οῦ (ὁ)· καταπόνησις, σεως (ἡ)· κοπία, ας (ἡ).

Stancare; *v. att.* κατα-πονέω-ῶ· κοπιάω-ῶ· κάματον δίδωμι. -2. Che stanca assai; πολυτειρής, ές. -3. Che non stanca; ἄκοπος, ον· ἀκοπίαστος, ον. -4. *Intr.* κάμνω· ἀπο-κάμνω· κατα-πονέομαι-οῦμαι· ἐκ-λύομαι. -5. Venir meno; ἐκ-λείπω. -6. Che non si stanca; ἀκονίαστος, ον· ἄκοπος, ον. -7. Senza stancarsi; ἀκονιάστως· ἀκόπως. -8. Che presto si stanca; ἀψίκορος, ον.

Stanchetto; *add.* ὑπόκοπος, ον· πονικός, ή, όν.

Stanchevole; *add.* πονιαρός, ά, όν.

Stanchezza; *s. f.* e

Stanchità; *s. f.* κάματος, ου (ὁ)· κόπος, ου (ὁ)· κοπία, ας (ἡ)· καταπόνησις, σεως (ἡ).

Stanco; *add.* κατάπονος, ον· κάμνων, ουσα, ον.

Stanga; *s. f.* κάμαξ, ακος (ὁ). -2. Sbarra; ζυγός, οῦ (ὁ)· ζύγωμα, ατος (τό).

Stangare; *v. att.* μοχλεύω (τι).

Stangata; *s. f.* βακτηρίας πληγή, ῆς (ἡ).

Stangheggiare; *v. intr.* βασανίζω.

Stangonata; *s. f.* V. Stangata.

Stangone; *s. m.* V. Stanga.

Stanotte; *avv.* ἐν ταύτῃ τῇ νυκτί.

Stante; *s. m.* ἀκαρής χρόνος, ου (ὁ). -2. In uno stante; ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ· ἐν ἀκαρεῖ. -3. In questo stante; ἐν τούτῳ· ἐν τοσούτῳ· μεταξύ.

Stante; *add.* ἑστηκώς, υῖα, ός· ἑστώς, ῶσα, ώς. -2. Presente; πάρων, ουσα, ον. -3. Bene stante; καλῶς ἔχων, ουσα, ον· εὐτυχής, ές. -4. Male stante; κακῶς ἔχων, ουσα, ον· δυστυχής, ές.

Stante; *particel.* ἐπειτα.

Stantemente; *avv.* λιπαρῶς· σπουδαίως· σφόδρα.

Stantìo; *add.* e

Stantito; *add.* ἕωλος, ον· παλαιούμενος, η, ον· διεφθαρμένος, η, ον. -2. Uovo stantìo; ὠὸν σαπρόν, οῦ (τό).

Stantuffo; *s. m.* ἔμβολος, ου (ὁ).

Stanza; *s. f.* οἴκημα, ατος (τό)· μέλαθρον, ου (τό)· στέγη, ης (ἡ). -2. Dimora; διατριβή, ῆς (ἡ)· μονή, ῆς (ἡ). -3. Quartiere; σταθμός, οῦ (ὁ). -4. Strofa; στροφή, ῆς (ἡ). -5. Canzone; ᾠδή, ῆς (ἡ). -6. Con molte stanze; πολυμέλαθρος, ον. -7. Dalle stanze superiori; ὑπερῳόθεν. -8. Fare stanza; κατ-οικέω-ῶ.

Stanzare; *v. att.* V. Stanziare.

Stanzetta; *s. f. dim.* οἰκημάτιον, ου (τό).

Stanzia; *s. f.* V. Stanza.

Stanziale; *add.* μόνιμος, ον· ἀΐδιος ον - α, ον· βέβαιος, α, ον· ἀσφαλής, ές· αἰώνιος, ον - α, ον· εὐσταθής, ές· στάσιμος, ον.

Stanziamento; *s. m.* ἐντολή, ῆς (ὁ)· νόμος, ου (ὁ)· θεσμός, οῦ (ὁ)· διάταγμα, ατος (τό).

Stanziare; *v. intr.* μένω· δια-τρίβω· οἰκέω-ῶ· κατ-οικέω-ῶ. -2. *Att.* Collocare; ἵστημι· καθ-ίστημι· τίθημι. -3. Ordinare; προς-τάττω· ἐντέλλομαι· παρα-κελεύομαι. -4. Pensare; νομίζω· οἴομαι. -5. Stanziar leggi; νομοθετέω-ῶ.

Stanziato; *add.* κατοικός, ή, όν. -2. Proscritto; καθεστώς, ῶσα, ός· διατεταγμένος, η, ον.

Stanzibolo; *s. m.*
Stanzino; *s. m.*
Stanzinuccio; *s. m.*
Stanziolino; *s. m.*
Stanziuola; *s. f.*
} *dim.* μονάριον, ου (τό).

Stanzone; *s. m. accr.* V. Stanza.

Stanzuola; *s. f. dim.* V. Stanzino.

Stapula; *s. f.* συμβολή, ῆς (ἡ)· συμβόλησις, σεως (ἡ).

Stare; *v. intr.* δια-τρίβω· μέλλω· εἰμί· γίγνομαι. -2. Acquetarsi; ἐμ-μένω· στέργω. -3. Abitare; οἰκέω-ῶ. -4. Cessar dal moto; μένω. -5. Desistere; παύομαι. -6. Durare; δια-μένω. -7. Fermarsi; μένω· δια-τρίβω. -B'. *Star ritto*; ἵσταμαι. -8. Indugiare; δια-τρίβω· μέλλω. -9. Essere posto, o situato; κεῖμαι. -10. Essere vicino a fare; μέλλω· μικροῦ δέω-ῶ. -11. Lasciare; ἀπο-λήγω. -12. Significare; σημαίνω. -13. Aver ugual porzione; *T. geom.* πρὸς ἀλλήλους εἶναι. -14. Vivere; δι-άγω. -15. Far stare, costringere; ἀπ-είργω. -16. Star d'accordo; ὁμονοητικῶς βιόω-ῶ. -17. Stare addosso; ἐπ-είγω. -18. In ajuto, per ajuto; βοηθέω-ῶ· βοηθὸς ἵσταμαι. -19. Star di buon animo; δια-θαρρέω-ῶ. -20. Di mal animo contro alcuno; δι-εχθρεύω (τινι). -21. Star in Apolline; φαιδρῶς εὐωχέομαι-οῦμαι. -22. Stare in apprensione; ἀπο-λαμβάνω. -23. Coll'arco teso; περι-οράω-ῶ· εὐλαβέομαι-οῦμαι. -24. Star all'aria; ἐν τῇ αἰθρίᾳ δι-άγω. -25. Star in ascolto; τείνομαι τὰ ὦτα. -26. Stare in aspettativa; ἐλπίδα ἔχω. -27. Star in assedio; πολιορκέω-ῶ. -28. Stare attento; προς-έχω τὸν νοῦν. -29. Star attento a checchessia; σπουδάζω (περί τι). -30. Stare avanti; προ-άγω. -31. Stare avvertito; δια-νοέω-ῶ. -32. Stare al balcone; κατα-σκοπέομαι-οῦμαι. -33. Stare bandito; ἐξόριστός εἰμι. -34. Stare sul bello; ὀρθῶς ἵσταμαι. -35. Star bene, *convenire*; πρέπω. -36. Sta bene; δηλαδή. -37. Stia bene *(modo di saluti)*; χαῖρε. -38. Stare in bilancio; ἀντι-σκώ-ῶ. -39. Stare in bilico; ἐν ξυροῦ ἀκμῇ εἰμι. -40. Star sul bisticcio; λόγοις ἐρίζω. -41. Stare a bocca aperta; ἀνα-χάσκω. -42. Stare a bottega; ἐργαστήριον ἔχω. -43. Stare a campo; στρατεύω. -44. Stare a capello; ἐπὶ στάθμην εἰμί. -45. Star in capitale; μηδὲ κερδαίνω, μηδὲ ζημιόομαι-οῦμαι. -46. Star da capo; πρωτεύω. -47. Stare in capo al mondo; μακρὰν κατ-οικίζομαι. -48. Stare a capo chino; καθειμένην κεφαλὴν ἔχω. -49. Stare a capriccio; παρὰ προαίρεσιν εἰμί. -50. Star in carcere; ἐν δεσμωτηρίῳ κρατέομαι-οῦμαι. -51. Star alla carlona; ἀμελῶς βιόω-ῶ. -52. Star in casa; ἐν οἴκῳ διατρίβω. -53. Star a caso; εἰκῇ βιόω-ῶ. -54. Star casto; ἁγνῶς βιόω-ῶ. -55. Stare a cavallo; ἱππεύω. -56. Star a cena; δειπνέω-ῶ. -57. Star a cervello; σωφρονέω-ῶ. -58. Star cheto, chiotto; ἡσυχάζω. -59. Star in collera; ὀργίζομαι. -60. Stare in collo; ἐν κόλπῳ (τινός) εἰμι. -61. Star sul colmo; ἀκμάζω. -62. Star a comune; συμβιόω-ῶ. -63. Star a concistoro; συμ-βουλεύομαι. -64. Star contento; ἀγαπάω-ῶ (ἔν τινι). -B'. Star contento alla ragione; λόγῳ ἐπ-ανα-παύομαι. -65. Stare in contrasto; ἐρίζω. -66. Star contro; ἀντι-στατέω-ῶ· ἀντι-ξοέω-ῶ· ἀντωπὸν ἵσταμαι. ἀνθ-ίσταμαι. -67. Stare in corda; περι-σπάομαι ᾶμαι. -68. Star di buon cuore; εὐθυμέω-ῶ. -69·

Digitized by Google

Stare sul cuore; βαρύνομαί (τι)· ἄχθομαί (τινι). -70. Stare a denti secchi; ῥᾳθυμέω-ῶ. -71. Stare a desinare; ἀριστάω-ῶ. -72. Star a detta; σύμψηφός εἰμι ἄλλῳ. -73. Star dietro; ἐν τῷ ὄπισθεν εἰμί. -74. Stare alla difesa; ἀμύνω. -75. Stare a diporto; σχολάζω. -76. Stare a diritto; ὀρθῶς ἵσταμαι. -77. Stare a disagio; ἀναρῶς ἔχω. -78. Stare a dondolarsi; ἀναβολὴν ποιέομαι-οῦμαι. -79. Star a dormire; σχολάζω· ἀργέω-ῶ. -80. Star il dovere; δυναιόν ἐστι. -81. Star dubbioso, in forse; ἀπορέω-ῶ. -82. Stare in errore; πλανάομαι-ῶμαι. -83. Stare in estasi; ἐξ-ίσταμαι. -84. Stare esule; ἄπολίς εἰμι. -85. Star nella fede; πίστιν τηρέω-ῶ. -86. Star fermo; ἀκινήτως ἔχω. -B'. *Essere costante;* ἐν προθέσει διαμένω. -87. Star alla finestra; ἀπὸ σκοπιᾶς προοράω-ῶ. -88. Stare a fondo; βυθίζομαι. -89. Stare a fronte; ἀνθ-ίσταμαι. -90. Stare vicino al fuoco; θερμαίνομαι. -91. Stare in fuora; ἐξ-έχω. -92. Stare a galla; ἐπι-πολάζω· ἐν-νήχομαι. -93. Stare in sulle generali; μηδ' οὐ, μηδέ ναί. -94. Star giusto; καλῶς ἁρμόζω. -95. Stare in governo; κυβερνάω-ῶ. -96. Stare a grattarsi la pancia; σχολάζω· ἀργέω-ῶ. -97. Star sul grave; σεμνύνομαι. -98. Stare a guadagno; κερδαίνω. -99. Star in guardia; φυλάσσω. -B'. *Guardar sè stesso;* εὐλαβέομαι-οῦμαι. -100. Stare innamorato; ἐπι-μαίνομαί (τινι). -101. Star in isperanza; θαῤῥέω-ῶ. -102. Star alla larga; ὀψιλῶς βιόω-ῶ. -103. Star lesto; εὐλαβέομαι-οῦμαι. -104. Stare alla lontana; πόῤῥοθεν ἵσταμαι. -105. Stare lontano; ἀπ-ίημι. -106. Star mallevadore; ἐγγυητὴς καθ-ίσταμαι. -107. Star in mano d'alcuno; ἐν ἐξουσίᾳ τινός εἰμι. -108. Star colle mani in mano; ἀνίημι. -109. Star meglio; καλλίον ἔχω -B'. *Convenir meglio;* μᾶλλον πρίπω. -110. Star di mezzo; οὐδέτερον ἀπο-κλίνω. -111. Star in sulla negativa; ἐξ-αρνέομαι-οῦμαι. -112. Stare in occhi; ἑαυτῷ προ-οράομαι-ῶμαι. -113. Star coll'occhio teso; πεφυλαγμένως ἔχω. -114. Star in orazione; ἐν προσευχαῖς σχολάζω. -115. Star in ordinanza; τεταγμένος εἰμί. -116. Star in orecchio; δι-ακούω. -117. Star coll'orecchio teso; τείνομαι τὰ ὦτα. -118. Star in ozio; ἀργέω-ῶ. -119. Star alla pancaccia; ἐν τριόδοις συγ-καθ-ίζομαι. -120. Star sulla parola d'alcuno; θαρσέω-ῶ· θαῤῥέω-ῶ (τινι). -121. Star nella parte superiore; ἐν ἀνωτέρῳ εἰμι. -122. Star pegno; ἐγγυητὴς καθ-ίσταμαι. -123. Stare in pena; ἀνιάομαι-ῶμαι. -124. Star in pensiero; καθ' ἑαυτὸν δια-σκοπέομαι-οῦμαι. -125. Star in perfidia; πωρόομαι-οῦμαι. -126. Stare in pericolo; κινδυνεύω. -127. Stare con alcuna persona; συν-οικέω-ῶ. -128. Stare alla piana; φειδωλῶς βιόω-ῶ. -129. Stare in piedi; ὀρθῶς ἵσταμαι. -B'. *Reggersi;* ἵσταμαι· μένω. -130. Star in uno, o in due piedi; ἐν ἑτέρῳ, ἢ ἑκατέρῳ ποδὶ ἵσταμαι. -131. Stare su due piedi; ἀκίνδυνός εἰμι. -132. Star in ponte; ἀπορέω-ῶ. -133. Stare in poppa; εὐτυχέω-ῶ. -134. Stare in possesso; κτάομαι-ῶμαι. -135. Stare in potere di alcuno; ἔν τινι εἰμί. -136. Stare in pratica di far checchessia; δια-λογίζομαι. -137. Star in preda; συλητὼρ εἰμι. -138. Star presente; παρα-γίγνομαι. -139. Star presso; ἐγγίζω (τινι). -140. Stare in punto; πρόθυμός εἰμι. -141. Stare alla riprova; κινδυνεύω. -142. Stare in sulla riputazione; τῆς ἑαυτοῦ τιμῆς προνοέομαι-οῦμαι. -143. Star ritenuto; εὐλαβέομαι-οῦμαι. -144. Star su ritto; ἀν-ίσταμαι. -145. Star sano; εὐρωστέω-ῶ. -146. Star in sentinella; φρουρέω-ῶ. -147. Star sicuro; ἀναμφιβόλως ἔχω· ἀκίνδυνός εἰμι. -148. Stare sicurtà; ἐγγυάω-ῶ. -149. Stare in silenzio; σιγάω-ῶ· σιωπάω-ῶ. -150. Stare a sindacato; εὐθύνας ὄρλω. -151. Stare a soddisfazione; προς-γελάω-ῶ· ἀρέσκω· χαρίζομαί (τινι). -152. Star sodo; ἀκίνητός εἰμι. -153. Star sul sodo; σεμνύνομαι. -154. Stare a soldo di alcuno; μισθαρνέω-ῶ (παρά τινι). -155. Stare al di sopra; ἀκίνδυνός εἰμι. -B'. *Essere superiore;* πρωτεύω. -156. Star sopra, sporgere; ὑπερ-αν-ίσταμαι. -157. Che sta sopra; ὑπερῷος, α, ον· ὑπερώϊος, α, ον. -158. Star sospeso; ἀπορέω-ῶ. -159. Star sottosopra; διαταράσσομαι. -160. Stare a spasso; περι-πατέω-ῶ. -161. Stare a speranza; καλὴν ἐλπίδα ἔχω. -162. Stare a stecchetto; εἰς τὰ ἔσχατα φείδομαι· λεπτότατα βιόω-ῶ. -163. Per quanto sta a me; τὸ ἐπ' ἐμοὶ εἶναι. -164. Più su sta monna luna *(proverbio);* οὐ διὰ τὴν τοῦ ποδὸς πρὸς τὴν λύραν ἀμετρίαν. -165. Stare a tagliere con alcuno; συμ-βιόω-ῶ. -166. Stare a tavola; κατα-κλίνομαι. -167. Stare a tedio; βαρύνομαι. -168. Stare a terra terra; κεῖμαι. -169. Stare a timore; φοβέομαι-οῦμαι. -170. Star in sul tirato; εὐλαβέομαι-οῦμαι. -171. Stare in tormento; ἀνιάομαι-ῶμαι. -172. Stare in transito; ἐσχάτως διά-κειμαι. -173. Stare in travaglio; ἀνιάομαι-ῶμαι. -174. Stare a tu per tu; λόγον λόγῳ ἀποκρίνομαι. -175. Stare a ubbidienza; ὑπ-ακούω. -176. Stare a vantaggio; πλεονεκτέω-ῶ· προ-έχω. -177. Stare a vedere; ἀπο-βλέπω. -178. Non istare nè a via, nè a verso; ἀνάρμοστός εἰμι. -179. Star in vita; βιόω-ῶ. -180. Star sulla vita; ὀρθῶς ἵσταμαι. -181. Star di mala voglia; χαλεπῶς φέρω· ἀγαναντέω-ῶ. -182. Star in volta; περι-έρχομαι. -183. Stare zitto; σιγάω-ῶ· σιωπάω-ῶ. -184. Stare in zucca; κεφαλὴν ἀπο-κεκάλυμμαι. -185. Star in zurlo; εὐθυμέω-ῶ.

Stare; *s. m.* V. Stanza.

Starna; *s. f.* e

Starno; *s. m.* κακάβη, ης (ἡ)· κάκαβος, ου (ὁ)· πέρδιξ, ικος (ἡ). -2. Seguire la starna; ἀδιαιρίτως προσ-κολλάομαι-ῶμαι.

Starnoncino; Starnone; Starnottino; Starnotto; *s. m. dim.* περδικιδεύς, έως (ὁ)· περδικίδιον, ου (τό).

Starnutamento; *s. m.* V. Starnutazione.

Starnutare; *v. intr.* V. Starnutire.

Starnutatorio; *add.* πταρμικός, ή, όν· πταρτικός, ή, όν.

Starnutazione; *s. f.* πταρμός, οῦ (ὁ).

Starnutiglia; *s. f.* πταρμική, ῆς (ἡ).

Starnutire; *v. intr.* πταίρω· πτάρνυμι. -2. Che sta per starnutare; μελλόπταρμος, ον.

Starnuto; *s. m.* V. Starnutazione.

Starnuziare; *v. intr.* V. Starnutire.

Stasare; *v. att.* ἀνα-στομόω-ῶ.

Stasera; *avv.* ταύτης ἑσπέρας.

Stasito; *add.* V. Estatico.

Statario; *s. m.* τοξευτής, οῦ (ὁ)· τοξότης, ου (ὁ).

Digitized by Google

State; *s. f.* θέρος, εος-ους (τό). -2. Nel principio della state; ἀρχομένου του θέρους εὐθὺ τοῦ θέρους. -3. Sul fine della state; τελευτῶντος τοῦ θέρους. -4. Casa per la state; θέριτρον, ου (τό)· ἐν ἄγροις, κατ' ἄγρους οἰκία, ας (ἡ). -5. Accampamenti di state; θερινά, ῶν (τά)· θερινὸν στρατόπεδον, ου (τό). -6. Passare la state; δια-θερίζω. -7. Passare la state in villa; δια-θερίζω ἐν τῷ ἄγρῳ.

Statera; *s. f.* V. Stadera.

Stateréccio; *add.* V. Estivo.

Statica; *s. f.* στατική, ῆς (ὁ).

Statico; *s. m.* V. Ostaggio.

Statista; *s. m.* πολιτικός, οῦ (ὁ)· πολιτειογράφος, ου (ὁ).

Statistica; *s. f.* πολιτειογραφική, ῆς (ἡ).

Statistico; *add.* πολιτειογραφικός, ή, όν.

Stato; *s. m.* στάσις, σεως (ἡ)· κατάστασις, σεως (ἡ). -2. Buono stato; καλὴ πράξις, εως (ἡ). -3. Essere in cattivo stato; κακῶς ἔχω. -4. Condizione; τάξις, εως (ἡ)· ἀξία, ας (ἡ)· γένος, εος-ους (τό). -5. Dominio; ἀρχή, ῆς (ἡ)· πόλις, εως (ἡ)· πολίτεια, ας (ἡ). -6. Mantenimento; τροφή, ῆς (ἡ)· βίος, ου (ὁ). -7. Di alto stato; ἔντιμος, ον· εὐγενής, ές. -8. Di basso stato; ἀγενής, ές. -9. A spese dello stato; δημοσίᾳ. -10. Dar lo stato; πολιτογραφέω-ῶ. -11. Essere contento del proprio stato; ἀγαπάω-ῶ τὴν ψυχὴν τὴν ἑμαυτοῦ. -12. L'erario dello stato; δημόσιον, ου (τό)· κοινόν, οῦ (τό). -13. Rimettere in buono stato; ἀποκατ-ορθόω-ῶ. -14. Ristabilir nel primitivo stato; πάλιν ἀν-ορθόω-ῶ (τε)· ἀπο-καθ-ίστημι. -15. Vivere secondo il proprio stato; ζάω-ῶ κατ' ἀξίαν. -16. A qual stato sono ridotto! φεῦ τί πάθω! ἐν τίνι εἰμί!

Statte; *s. m.* στακτή, ῆς (ἡ).

Statua; *s. f.* ἀνδριάς, άντος (ὁ)· ἄγαλμα, ατος (τό)· εἰκών, όνος (ἡ). -2. Bello come una statua; ἀγαλματίας, ου (ὁ). -3. Convertire in statua; ἀγαλματόω-ῶ. -4. Fare statue; V. Statuare. -5. Che fa statue; V. Statuario. -6. L'arte di fare statue; V. Statuaria. -7. Portare statue; ἀγαλματοφορέω-ῶ. -8. Che porta statue; ἀγαλματοφόρος, ον. -9. Simile a statua; ἀνδριαντοειδής, ές.

Statuale; *add.* πολιτικός, ή, όν· δημοτικός, ή, όν.

Statuare; *v. att.* ἀγαλματοποιέω-ῶ· ἀνδριαντοποιέω-ῶ· ἀνδριαντουργέω-ῶ.

Statuaria; *s. f.* ἀνδριαντοποιητική, ῆς (ἡ)· ἀγαλματοποιητική, ῆς (ἡ)· ἀγαλματουργία, ας (ἡ)· ἀνδριαντοποιία, ας (ἡ)· ἀνδριαντουργία, ας (ἡ).

Statuario; *add.* ἀγαλματογλύφος, ου (ὁ)· ἀγαλματοποιητικός, ή, όν· ἀγαλματοποιός, όν· ἀγαλματουργικός, ή, όν· ἀγαλματοῦργος, ον· ἀνδριαντογλύφος, ου (ὁ)· ἀνδριαντοποιός, όν· ἀνδριαντοῦργος, ον. -2. Marmo, o altro atto a scolpire statue; ἀγαλματουργικός, ή, όν.

Statuetta; *s. f. dim.* e

Statuina; *s. f. dim.* ἀγαλμάτιον, ου (τό)· ἀνδριαντάριον, ου (τό)· ἀνδριαντίσκος, ου (ὁ).

Statuino; *add.* ἀνδριαντοειδής, ές.

Statuire; *v. att.* V. Deliberare.

Statuista; *s. m.* V. Statuario.

Statuminare; *v. att.* V. Fortificare.

Statura; *s. f.* φύσις, σεως (ἡ)· σῶμα, ατος (τό)· τοῦ σώματος μέγεθος, εος-ους (τό)· σχῆμα, ατος (τό). -2. Di alta statura; μεγαλόσχημος, ον· μεγαλοσχήμων, ων· μεγαλόσωμος, ον. -3. Di bassa statura; μικροψυής, ές. -4. Di mezzana statura; μεσόκοπος, ον. -5. Di straordinaria statura; ὑπερμεγεθής, ές. -6. Atteggiamento; σχῆμα, ατος (τό).

Statutale; *add.* ἔννομος, ον· ἐνδικός, ή, όν· νόμιμος, ον.

Statutario; *s. m.* νομοθέτης, ου (ὁ).

Statuto; *s. m.* καθηστώς, ῶτος (τό). Legge; νόμος, ου (ὁ)· θεσμός, οῦ (ὁ)· γράμματα, ων (τά).

Statuto; *p. pass.* καθεστηκώς, υῖα, ός· καθεστώς, ῶσα, ός.

Stazio; *s. m.* V. Stanza.

Stazionario; *add.* στάσιμος, ον. -2. Essere stazionario; στηρίζομαι.

Stazione; *s. f.* στάσις, σεως (ἡ)· σταθμός, οῦ (ὁ). -2. Stazioni *in cui si fermavano i messaggieri dei re Persiani*; ἄγγαρα, ων (τά).

Stazioniere; *s. m.* V. Bottegaio.

Stazzo; *s. m.* V. Fermata.

Stazzonare; *v. att.* V. Palpeggiare.

Stazzone; *s. f.* V. Stazione.

Stearico; *add.* στεάτινος, η, ον.

Stearina; *s. f.* στέαρ, ατος (τό).

Steatoma; *s. m.* στεάτωμα, ατος (τό).

Stècade; *s. f. T. bot.* στοιχάς, άδος (ἡ).

Stecca; *s. f.* ῥάβδος, ου (ἡ)· σκίπων, ωνος (ὁ)· βακτηρία, ας (ἡ).

Steccadente e Steccadenti; ὀδοντογλυφίς, ίδος (ἡ).

Steccaja; *s. f.* χαράχωμα, ατος (τό)· περίφραγμα, ατος (τό)· ἕρκος, εος-ους (τό).

Steccare; *v. att.* περι-τειχίζω· περι-φράττω.

Steccata; *s. f.* V. Steccaja.

Steccatare; *v. att.* V. Steccare.

Steccato; *s. m.* V. Steccaja.

Stecchéggiare; *v. att.* κεντρίζω.

Stecchétto; *s. m. dim.* κλάσμα, ατος (τό)· σκόλοψ, οπος (ὁ)· σχίδιον, ου (τό). -2. Stare a stecchetto; λεπτότατα βιόω-ῶ· εἰς τὰ ἔσχατα φείδομαι.

Stecchire; *v. intr.* V. Ristecchire.

Stecchito; *add.* V. Ristecchito.

Stecco; *s. m.* ἄκανθα, ης (ἡ)· σκωλός, οῦ (ὁ)· κλάσμα, ατος (τό)· σχιδή, ῆς (ἡ). -2. Stuzzicadenti; ὀδοντογλυφίς, ίδος (ἡ).

Stecconata; *s. f.* χαράχωμα, ατος (τό).

Steccone; *s. m.* χάραξ, αχος (ὁ).

Stefano; *s. m.* V. Stomaco.

Stegola; *s. f.* λάβη, ης (ἡ).

Stella; *s. f.* ἀστήρ, έρος (ὁ)· ἄστρον, ου (τό). -2. Occhio; ὀφθαλμός, οῦ (ὁ). -3. Punto di costellazione; ἀστερισμός, οῦ (ὁ). -4. Destino; εἱμαρμένη, ης (ἡ)· εἱμαρμένον, ου (τό). -5. Crocicchio; τετραοδός, οῦ (ἡ)· τετραοδία, ας (ἡ). -6. Alla bella stella; ἐν τῇ αἰθρίᾳ· ἐν ὑπαιθρίῳ. -7. Stella cadente; ἀστέρων ἀκοντισμός, οῦ (ὁ). -8. Stella marina; ἀστήρ, έρος (ὁ). -9. Stella matutina; φωσφόρος, ου (ὁ). -10. Stella polare; ἄρτοῦρος, ου (ὁ). -11. Stella della sera; ἕσπερος, ου (ὁ). -12. Appartenente alle stelle; ἀστρικός, ή, όν. -13. Che cammina fra le stelle; ἀστρόφοιτος, ον. -14. Cangiare in stella; ἀστερίζω. -15. Cianciare di stelle e d'astrologia; ἀστρολεσχίω-ῶ. -16. Come una stella; ἀστεριαῖος, α, ον. -17. Che comprende le stelle; ἀστρολάβος, ον. -18. Dormire alla bella stella; αἰθριοκοιτέω-ῶ.

Digitized by Google

-19. Ordinare e denominare le stelle; ἀστροθετέω=ῶ. -20. Che osserva le stelle; ἀστροθεάμων, ον. -21. Risplendente di stelle; ἀστροφεγγής, ές. -22. Somigliante a stella; ἀστεροειδής, ές. -23. Che vive sotto le stelle; ἀστροδίαιτος, ον.

Stellante; *add.* V. Stellato.

Stellare; *v. intr.* ἄστραπτε λάμπω.

Stellare; *add.* ἀστρώδης, ες· ἀστρῶος, α, ον· ἀστρωπός, όν· ἀστεροειδής, ές.

Stellato; *add.* ἀστέρειος, α, ον· ἀστέριος, ον - α, ον· ἀστερόεις, εσσα, εν· ἀστερωτός, ή, όν.

Stellatore; *s. m.* ἀστρονόμος, ου (ὁ)· ἀστεροσκόπος, ου (ὁ).

Stelleggiare; *v. att.* ἀστερίζω· ἀστρόω=ῶ.

Stelletta; Stellettina; *s. f. dim.* ἀστερίσκος, ου (ὁ).

Stellifero; *add.* ἀστροφόρος, ον.

Stellina; *s. f. dim.* V. Stelletta.

Stellione; *s. m.* γαλεώτης, ου (ὁ).

Stellografo; *s. m.* V. Stellatore.

Stelluzza; *s. f. dim.* V. Stelletta.

Stelo; *s. m.* μίσχος, ου (ὁ)· μίσχος, ου (ὁ)· καυλός, οῦ (ὁ)· κάλαμος, ου (ὁ). -2. Perno; ἄξων, ονος (ὁ). -3. Che ha grande stelo; μεγαλόκαυλος, ον. -4. Che ha molti steli; πολύκαυλος, ον. -5. Che ha piccolo, sottile stelo; λεπτοκάλαμος, ον· λεπτόκαυλος, ον. -6. Che ha pochi steli; ὀλιγοκάλαμος, ον. -7. Che ha un solo stelo; μονόκαυλος, ον. -8. Produrre steli secondarii; παρα-καυλίζω. -9. Senza stelo; ἄκαυλος, ον.

Stemma; *s. m.* στέμμα, ατος (τό)· παράσημον, ου (τό)· ἐπίσημον, ου (τό)· σύμβολον, ου (τό).

Stempeggiare; *v. att.* V. Disertare.

Stemperamento; *s. m.* λύσις, σεως (ἡ)· διάλυσις, σεως (ἡ). -2. Intemperie; δυσκρασία, ας (ἡ). -3. Commovimento; ταραχή, ῆς (ἡ). -4. Intemperanza; ἀκρασία, ας (ἡ).

Stemperanza; *s. f.* ἀκρασία, ας (ἡ)· ἀκολαστία, ας (ἡ). -2. Intemperie; δυσκρασία, ας (ἡ).

Stemperare; *v. att.* ἀνα-λύω· κατα-λύω· ἐκ-τήκω· χαλάω=ῶ. -2. Cavare del suo temperamento; ἑτερόω=ῶ· δια-φθείρω. -3. *N. pass.* Disfarsi; ἀνα-λύομαι· ἐκ-τήκομαι.

Stemperatamente; *avv.* ἀμέτρως.

Stemperatezza; *s. f.* V. Stemperamento.

Stemperato; *add.* διάλυτος, ον· τηκτός, ή, όν. -2. Alterato; ἀλλότριος, α, ον. -3. Intemperante; ἀκόλαστος, ον· ἀκρατής, ές. -4. Smoderato; ἄμετρος, ον.

Stemperatura; *s. f.* V. Stemperamento.

Stempiato; *add.* V. Spropositato.

Stemprare; *v. att.* V. Stemperare.

Stendale; *s. m.* V. Stendardo.

Stendardiere; *s. m.* σημειοφόρος, ου (ὁ)· σημαιοφόρος, ου (ὁ).

Stendardo; *s. m.* σημεῖον, ου (τό)· σημαία, ας (ἡ).

Stendare; *v. att.* τὴν στρατείαν ἐξ-ανα-χωρέω=ῶ· ἀνα-σκευάζω.

Stendere; *v. att.* τείνω· ἐκ-τείνω· ἀπο-τείνω. -2. Comporre; γράφω· ποιέω=ῶ. -3. Uccidere; κτείνω· κατα-κτείνω· καίω· κατα-καίω. -4. Stender l'arco; χαλάω=ῶ. -5. Stendere l'ingegno; προς-έχω τὸν νοῦν. -6. Stendere dirimpetto; ἀντι-τείνω. -7. Stendere oltre; ὑπερ-ε=τείνω. -8. *N. pass.* ἐκτείνομαι. -9. Arrivare; ἔρχομαι. -10. Profondarsi; βαθίζομαι. -11. Divulgarsi; δια-θρυλλέομαι=οῦμαι.

Stendimento; *s. m.* V. Distendimento.

Stenebrare; *v. att.* φωτίζω· δια-φωτίζω.

Stenograficamente; *avv.* ταχυγράφως.

Stenografo; *s. m.* ταχυγράφος, ου.

Stensione; *s. f.* V. Stendimento.

Stentamento; *s. m.* V. Stento.

Stentare; *v. intr.* ἀναγκαίων, ἐνδεής εἰμι· ἀπορέω=ῶ· πάσχω. -2. Indugiare; μέλλω· ὀκνέω=ῶ. -3. Fare con difficoltà; δυσχερῶς πράττω.

Stentatamente; *avv.* ἐνδεῶς· ἀπόρως· δυσχερῶς· χαλεπῶς.

Stentato; *add.* ἐνδεής, ές· ἄπορος, ον. -2. Venuto a stento; γλισχρός, ά, όν. -3. Fatto con stento; σκληρός, ά, όν.

Stentatura; *s. f.* ὑπέρογκον, ου (τό)· ἀνάρμοστον, ου (τό).

Stento; *s. m.* στενότης, ητος (ἡ)· πόνος, ου (ὁ)· δεινόν, οῦ (τό). -2. Patimento; ταλαιπωρία, ας (ἡ). -3. A stento; χαλεπῶς. -4. Fare a stento; χαλεπῶς ποιέω=ῶ· δυσχερῶς πράττω.

Stento; *add.* V. Macilento.

Stenuare; *v. att.* V. Estenuare.

Stenuativo; *add.* λεπτυντικός, ή, όν· ἰσχναντικός, ή, όν· ἰσχνωτικός, ή, όν.

Stenuato; *add.* V. Macilento.

Stenuazione; *s. f.* λέπτυνσις, σεως (ἡ)· ἰσχνότης, ητος (ἡ)· ἴσχνανσις, σεως (ἡ)· ἰσχνασία, ας (ἡ)· ἰσχνασμός, οῦ (ὁ).

Sterco; *s. m.* κόπρος, ου (ὁ)· πέλεθος, εος=ους (τό)· σπίλεθος, εος=ους (τό)· σκώρ, σκατός (τό)· κόπρακον, ου (τό)· βόρβορος, ου (ὁ).

Stercoraceo; *add.* κοπρικός, ή, όν· κοπριτός, ή, όν· βολίτινος, η, ον· κοπρώδης, ες.

Stereobate; *s. m.* στερεοβάτης, ου (ὁ).

Stereometra; *s. m.* στερεομέτρης, ου (ὁ).

Stereometria; *s. f.* στερεομετρία, ας (ἡ).

Stereometricamente; *avv.* στερεομετρικῶς.

Stereometrico; *add.* στερεομετρικός, ή, όν.

Stereotipare; *v. att.* στερεοτυπόω=ῶ *G. M.*

Sterile; *add.* ἄκαρπος, ον· ἄφορος, ον. -2. *Delle femmine;* ἄτοκος, ον· ἄγονος, ον· στίρφος, ον. -3. Essere sterile; ἀγονέω=ῶ· ἀκαρπέω=ῶ· ἀφορέω=ῶ· στειρεύομαι.

Sterilezza; *s. f.* V. Sterilità.

Sterilire; *v. att.* ἄκαρπον, ἄγονον ποιέω=ῶ. -2. *Intr.* ἄκαρπος, ἄγονος γίγνομαι.

Sterilità; *s. f.* ἀκαρπία, ας (ἡ)· ἀφορία, ας (ἡ)· ἀγονία, ας (ἡ). -2. Che produce sterilità; ἀτόκιος, ον.

Sterilmente; *avv.* ἀτόκως.

Sterminamento; *s. m.* V. Sterminio.

Sterminare; *v. att.* ἀπ-όλλυμι· δια-φθείρω· ἀφανίζω· ἐκ-κόπτω· κατα-λύω· ἀν-αιρέω=ῶ· καθ-αιρέω=ῶ· ἀνατρέπω. -2. Scacciare; ἐκ-βάλλω.

Sterminatamente; *avv.* ἀμέτρως· ὑπερμέτρως.

Sterminatezza; *s. f.* ἀμετρία, ας (ἡ).

Sterminato; *add.* ὑπερμεγεθής, ές· ἄμετρος, ον· ὑπέρμετρος, ον.

Sterminatore; *add.* καθαιρέτης, ου (ὁ)· ἀφανιστής, οῦ (ὁ).

Sterminazione; *s. f.* e

Sterminio; *s. m.* ἀφάνισις, σεως (ἡ)· ἀφανισμός, οῦ (ὁ)· ἀναίρεσις, σεως (ἡ)· καθαίρεσις, σεως (ἡ)· κατάλυσις, σεως (ἡ)· ἀνατροπή, ῆς (ἡ)· διαφθορά,

Digitized by Google

ἕς (ἡ)· ὄλεθρος, ου (ὁ)· ἐξολόθρευσις, σεως (ἡ)· φόνος, ου (ὁ).

Sternato; *p. pass.* στρωτός, ή, όν.

Sternere; *v. att.* κατα-στρώννυμι· κατα-κλίνω· στρώννυμι.

Sterno; *s. m.* στέρνον, ου (τό).

Sternuto; *s. m.* V. Starnuto.

Sterpame; *s. m.* V. Stirpame.

Sterpamento; *s. m.* ἐκριζωσις, σεως (ἡ).

Sterpare; *v. att.* ἐκ-ριζόω=ῶ.

Sterpe; Sterpo; *s. m.* ἀποφυάς, άδος (ἡ)· κλαδίσκος, ου (ὁ).

Sterposo; *add.* ἀκανθώδης, ες.

Sterquilinio e Sterquilino; *s. m.* κοπροβολεῖον, ου (τό)· βολεών, ῶνος (ὁ).

Sterramento; *s. m.* γυρεία, ας (ἡ)· σκαφή, ῆς (ἡ).

Sterrare; *v. att.* γυρεύω· ἀνα-σκάπτω τὴν γῆν.

Sterrato; *add.* γυρός, ά, όν.

Sterro; *s. m.* V. Sterramento.

Stertore; *s. m.* V. Russamento.

Stertoroso; *add.* V. Rantoloso.

Sterzare; *v. att.* τριάζω· τριμερίζω.

Sterzatura; *s. f.* τριασμός, οῦ (ὁ).

Sterzo; *s. m.* δίκυκλον, ου (τό)· ὄχημα, ατος (τό).

Stesamente; *avv.* V. Distesamente.

Steso; *add.* πλατύς, εῖα, ύ· ἐκτετραμμένος, η, ον.

Stessere; *v. att.* ἀν-υφαίνω.

Stessi; *pron.* V. Stesso.

Stessissimo; *pron.* αὐτότατος, η, ον.

Stesso; *pron.* αὐτός, αὐτή, αὐτό.

Stia; *s. f.* οἰκίδιον, ου (τό)· ὀρνιθοτροφεῖον, ου (τό)· ὀρνίθων σιτευτήριον, ου (τό).

Stiaccia; *s. f.* V. Schiaccia.

Stiacciare; *v. att.* V. Schiacciare.

Stiacciata; *s. f.* V. Schiacciata.

Stiaffo; *s. m.* V. Schiaffo.

Stiamazzare; *v. intr.* V. Schiamazzare.

Stiamazzo; *s. m.* V. Schiamazzo.

Stiancia; *s. f.* V. Sala.

Stianclo; *s. m.* V. Schianclo.

Stiantare; *v. att.* V. Schiantare.

Stiantatura; *s. f.* V. Schiantatura.

Stianto; *s. m.* V. Schianto.

Stiappa; *s. f.* V. Scheggia.

Stiatta; *s. f.* V. Schiatta.

Stiavina; *s. f.* V. Schiavina.

Stiavitù; *s. f.* V. Schiavitù.

Stiavo; *add.* V. Schiavo.

Stibio; *s. m.* V. Antimonio.

Stidione; *s. m.* V. Schidione.

Stiena; *s. f.* V. Schiena.

Stiettamente; *avv.* V. Schiettamente.

Stiettezza; *s. f.* V. Schiettezza.

Stietto; *add.* V. Schietto.

Stiezza; *s. f.* V. Scheggia.

Stificanza; *s. f.* V. Espettazione.

Stificare; *v. att.* V. Significare.

Stigamento; *s. m.* V. Instigazione.

Stigare; *v. att.* V. Instigare.

Stigazione; *s. f.* V. Instigazione.

Stige; *s. m.* στύξ, υγός (ἡ).

Stigio; *add.* στύγιος, ον = α, ον.

Stigma; *s. f.* V. Stimate.

Stignere; *v. att.* ἐκ-χρώννυμι.

Stilare; *v. intr.* V. Costumare.

Stile; *s. m.* στύλος, ου (ὁ)· γραφεῖον, ου (τό)· γραφίδιον, ου (τό)· γραφείδιον, ου (τό)· γραφίς, ίδος (ἡ). -2. Manico; ἄφη, ης (ἡ)· ἐπάφη, ης (ἡ). -3. Modo di scrivere; λέξις, εως (ἡ)· χαρακτήρ, ῆρος (ὁ). -4. Gnomone; γνώμων, ονος (ὁ). -5. Costume; τρόπος, ου (ὁ). -6. Pugnale; ξίφος, εος=ους (τό).

Stilettare; *v. att.* τῷ ἐγχειριδίῳ κατα-φράττω.

Stiletto; *s. m. dim.* ξιφειδιον, ου (τό)· ξιφίδιον, ου (τό)· ἐγχειρίδιον, ου (τό).

Stilite; *s. m.* στυλίτης, ου (ὁ)· στυλίτις, ιδος (ἡ).

Stilla; *s. f.* σταγών, όνος (ἡ)· στάγμα, ατος (τό)· στάλαγμα, ατος (τό)· σταλαγμός, οῦ (ὁ)· ῥανίς, ίδος (ἡ)· ῥαθάμιγξ, ιγγος (ἡ)· ψιάς, άδος (ἡ). -2. A stilla a stilla; στάγδην.

Stillamento; *s. m.* στάξις, εως (ἡ)· σταλαγμός, οῦ (ὁ)· χυλισμός, οῦ (ὁ).

Stillare; *v. att.* χυλίζω. -2. Infondere; ἐν-στάζω· ἐν-σταλάζω (τί τινι). -3. Versare goccia a goccia; στάζω· σταλάζω· σταλάττω· λείβω· ἀπο-λείβω. -4. *Intr.* ἀπο-στάζω· ἀπο-σταλάζω· ἀπο-λείβομαι· κατα-λείβομαι. -5. Spruzzolare; ὑπο-βρέχω. -6. Scaturire; λείβομαι· ῥέω=ῶ. -7. Chiarificarsi; λαμπρύνομαι.

Stillatore; *add.* χυλίζων, ουσα, ον.

Stillazione; Stilleria; *s. f.* V. Stillamento.

Stillicidio; *s. m.* λιβάς, άδος (ἡ).

Stilo; *s. m.* V. Stile.

Stima; *s. f.* τιμή, ῆς (ἡ)· τίμησις, σεως (ἡ). -2. Conto, pregio; εὐδοκίμησις, σεως (ἡ)· δόξα, ης (ἡ)· τιμαί, ῶν (αἱ)· θεράπεια, ας (ἡ)· αἰδώς, ὁος=οῦς (ἡ). -3. Lode; ἔπαινος, ου (ὁ). -4. Aver stima, fare stima; V. Stimare. -5. Con stima; αἰδεσίμως,

Stimabile; *add.* τίμιος, α, ον· τιμητός, ή, όν· εὐδόκιμος, ον.

Stimabilità; *s. f.* τιμιότης, ητος (ἡ).

Stimagione; Stimamento; *s. f.* V. Stima.

Stimare; *v. att.* τιμάω=ῶ· καθ-ίστημι τιμήν (τινος)· τιμάω=ῶ (τι)· ποιέομαι=οῦμαι· ἀξιόω=ῶ τιμῆς· θεραπεύω. -2. Pensare; νομίζω· ὑπο-λαμβάνω· λογίζομαι. -3. Avere in pregio; θαυμάζω. -4. Stimare assai; πολυτιμητίζω· ἄγαμαι· πολυωρέω=ῶ. -5. Stimare molto; περὶ πολλοῦ ποιέομαι=οῦμαι, ἡγέομαι=οῦμαι. -6. Stimare di più; περὶ πλείονος. -7. Stimar poco; περὶ ὀλίγου. -8. Stimar meno; περὶ ἐλάττονος. -9. Stimar troppo; ὑπερ-τιμάω=ῶ. -10. Non stimare un fico; ὀλιγώρως ἔχω· ἀμελέω=ῶ· παρ' οὐδὲν τίθεμαι· νομίζω (τι) οὐδὲν ἄξιον· κατα-φρονέω=ῶ (τινος).

Stimate; *s. f. pl.* στίγματα, ων (τά). -2. Avere le stimate; στιγμηφορέω=ῶ. -3. Che ha le stimate; στιγμηφόρος, ον· στιγματίας, ου (ὁ). -4. Imprimere le stimate; στιγματίζω.

Stimativa; *s. f.* κριτήριον, ου (τό)· δοξαστική, ῆς (ἡ).

Stimatizzare; *v. att.* στιγματίζω.

Stimato; *p. pass.* ἔντιμος, ον· τιμήεις, εσσα, εν. -2. Essere stimato; ἐντίμως ἔχω· τιμάομαι=ῶμαι. -3. Non stimato; ἀθέριστος, ον.

Stimatore; *add.* τιμητής, οῦ (ὁ)· τιμητήριος, α, ον.

Stimazione; *s. f.* V. Stima.

Stimite; *s. f.* V. Stimate.

Stimma; *s. m. T. bot.* στίγμα, ατος (τό).

Stimo; *s. m.* V. Stima.

Stimolante; *add.* V. Stimolativo.

Digitized by Google

Stimolare; *v. att.* κεντρίζω· κεντίω-ῶ· χνίζω. -2. Incitare; παρ-ορμάω-ῶ· παρ-ακονάω-ῶ· παρ-οξύνω· παρα-κελεύομαι· ἐπ-άγω· ἐν-οχλέω-ῶ· ἐπ-είγω. -3. Stimolare interiormente; ἐγ-κελεύω.

Stimolativo; *add.* ὀρμητήριος, α, ον· παροξυντικός, ή, όν.

Stimolatore; *add.* κεντητήρ, ῆρος (ὁ).

Stimolatorio; *add.* V. Stimolativo.

Stimolazione; *s. f.* κέντησις, σεως (ἡ)· κέντημα, ατος (τό).

Stimolo; *s. m.* κέντρον, ου (τό)· ἐγκεντρίς, ίδος (ἡ)· κεντήριον, ου (τό). -2. Incitamento; παρόρμησις, σεως (ἡ)· παρακίνησις, σεως (ἡ)· ὁρμή, ῆς (ἡ)· ὄρμησις, σεως (ἡ)· παροξυσμός, οῦ (ὁ). -3. Noja; ἄχθος, εος-ους (τό). -4. Incentivo; κέντημα, ατος (τό). -5. Angoscia; πόνος, ου (ὁ)· φροντίς, ίδος (ἡ).

Stimoloso; *add.* ἀκανθώδης, ες· ἀνιαρός, ά, όν· λυπηρός, ά, όν.

Stimulo; *s. m.* V. Stimolo.

Stinco; *s. m.* κνήμη, ης (ἡ). -2. Gamba; σκέλος, εος-ους (τό).

Stinenzia; *s. f.* V. Astinenza.

Stingere; *v. att.* V. Stignere.

Stinguere; *v. att.* V. Estinguere.

Stiniere; *s. m.* V. Schiniera.

Stinto; *s. m.* V. Instinto.

Stinto; *add.* V. Distinto.

Stinto; *p. pass.* ἄχροος-ους, οον-ουν.

Stioppo; *s. m.* V. Schioppo.

Stipa; *s. f.* φρύγανα, ων (τά)· φρυγία, ας (ἡ)· κάρφος, εος-ους (τό). -2. Stivamento; σωρός, οῦ (ὁ).

Stipamacchie; *s. m.* φρυγανιστήρ, ῆρος (ὁ)· φρυγανιστής, οῦ (ὁ)· φρυγανίστρια, ας (ἡ).

Stipare; *v. att.* στείβω· φράττω· περι-βάλλομαι. -2. Ammucchiare; σωρεύω. -3. Condensare; πυκνόω-ῶ.

Stipendiare; *v. att.* μισθοδοτέω-ῶ (τινα)· μισθὸν παρ-έχω, δίδωμι (τινι).

Stipendiario; *add.* e

Stipendiato; *add.* μισθαρνής, οῦ (ὁ)· μίσθαρνος, ου (ὁ)· μισθάρνισσα, ης (ἡ)· μίσθιος, ον = α, ον· μισθωτικός, ή, όν· μισθοφόρος, ον· ὑποτελής, ές.

Stipendio; *s. m.* μισθός, οῦ (ὁ)· μισθοφορά, ᾶς (ἡ). -2. Senza stipendio; ἀπόμισθος, ον.

Stipettajo; *s. m.* ξυλοῦργος, ου (ὁ)· λεπτοῦργος, ου (ὁ).

Stipetto; *s. m. dim.* κιβώτιον, ου (τό).

Stipidezza; *s. f.* V. Stupidezza.

Stipidire; *v. intr.* V. Stupidire.

Stipite e Stipito; *s. m.* καυλός, οῦ (ὁ)· στέλεχος, εος-ους (τό). -2. Palo; κορμός, οῦ (ὁ). -3. Stipite d'una famiglia; γένος, εος-ους (τό). -4. Stipiti della porta; παραστάδες, ων (αἱ).

Stipo; *s. m.* κιβωτός, οῦ (ὁ)· κίστη, ης (ἡ)· σκευοθήκη, ης (ἡ).

Stipula; *s. f.* V. Stoppia.

Stipulante; *add.* διομολογούμενος, η, ον· ὑπισχνούμενος, η, ον.

Stipulare; *v. att.* δι-ομολογέομαι-οῦμαι· ἐγγυάομαι-ῶμαι· ὁμολογέω-ῶ.

Stipulato; *s. m.* ὁμολόγημα, ατος (τό).

Stipulazione; *s. f.* διομολογία, ας (ἡ)· διομολόγησις, σεως (ἡ).

Stiracchiabile; *add.* ἕκτατος, ον.

Stiracchiamento; *s. m.* ἔκτασις, σεως (ἡ)· παράτασις, σεως (ἡ). -2. Cavillo; σοφισμός, οῦ (ὁ).

Stiracchiare; *v. att.* ἐκ-τείνω· παρα-τείνω. -2. Sofisticare; σοφίζομαι. -3. Stiracchiare le milze; ἐν ἐνδείαις εἰμί.

Stiracchiatamente; *avv.* σοφισματικῶς· σοφιστικῶς.

Stiracchiatezza; *s. f.* / Stiracchiatura; *s. f.* / Stiramento; *s. m.* } V. Stiracchiamento.

Stirare; *v. att.* ἕλκω· ἑλκύω· σύρω. -2. Spianare col ferro le biancherie; πιέζω· κατα-πιέζω.

Stiratura; *s. f.* V. Stiracchiamento.

Stirpame; *s. m.* κορμῶν εὐπορία, ας (ἡ).

Stirpare; *v. att.* V. Sterpare.

Stirpato; *p. pass.* ἐκριζωθείς, εῖσα, έν.

Stirpatore; *add.* ἐκριζώτης, ου (ὁ).

Stirpazione; *s. f.* ἐκρίζωσις, σεως (ἡ).

Stirpe; *s. f.* γένος, εος-ους (τό)· γενιά, ᾶς (ἡ)· φῦλον, ου (τό). -2. Appartenente alla stirpe; γενέθλιος, α, ον. -3. Di stirpe bassa; δυσγενής, ές. -4. Di nobile stirpe; εὐγενής, ές· εὐπατρίδης, ου (ὁ). -5. Di stirpe assai nobile; ὑπερευγενής, ές. -6. Della stessa stirpe; σύμφυλος, ον. -7. Di stirpe straniera; ἀποφύλιος, ον.

Stirpeto; *s. m.* θαμνώδης τόπος, ου (ὁ).

Stiticaggine; *s. f.* V. Stitichezza.

Stiticamente; *avv.* στρυφνῶς· στυπτικῶς.

Stiticare; *v. att.* στυφνόω-ῶ· στύφω.

Stiticheria; *s. f.* V. Stitichezza.

Stitichetto; *add.* στρυφνότερος, α, ον.

Stitichezza; *s. f.* στρυφνότης, ητος (ἡ)· αὐστηρότης, ητος (ἡ). -2. Stitichezza di corpo; στύψις, εως (ἡ)· δυσκολία, ας (ἡ). -3. Modo di procedere lentamente; βαρύτης, ητος (ἡ).

Stitico; *add.* στρυφνός, ή, όν· στυπτικός, ή, όν. -2. Ventre stitico; δύσκολος γαστήρ, έρος (τρός) (ἡ). -3. Fastidioso; χαλεπός, ή, όν· βαρύς, εῖα, ύ· δυσάρεστος, ον.

Stituire; *v. att.* V. Costituire.

Stituzione; *s. f.* V. Ordinamento.

Stiuma; *s. f.* V. Schiuma.

Stiva; *s. f.* ἐχέτλη, ης (ἡ). -2. Della nave; ἐχέτλιον, ου (τό). -3. Calca; ὄχλος, ου (ὁ). -4. Trovare la stiva; ὀδὸν εὑρίσκω. -5. Mucchio di merci; σώρευμα, ατος (τό).

Stivalare; *v. att.* κνημόω-ῶ.

Stivale; *s. m.* κνημίς, ίδος (ἡ)· ἐμβάται, ῶν (αἱ). -2. Minchione; οὐτιδανός, ή, όν. -3. Che porta stivali; κνημιδοφόρος, ον· κνημιδωτός, ή, όν. -4. Ungere gli stivali; κολακεύω.

Stivaletto; *s. m. dim.* κόθορνος, ου (ὁ).

Stivamento; *s. m.* σωρός, οῦ (ὁ)· σώρευμα, ατος (τό)· συνάθροισις, σεως (ἡ).

Stivare; *v. att.* συν-άγω· ἀπο-σάττω· συ-στέλλω· ἐν-στοιβάζω· ἐμ-βύω.

Stizza; *s. f.* ὀργή, ῆς (ἡ)· θυμός, οῦ (ὁ)· ὀξυθυμία, ας (ἡ)· χολή, ῆς (ἡ). -2. Montare, venire la stizza; ὀργίζομαι· θυμόομαι-οῦμαι. -3. Sfogare la stizza; ἀπο-πληρόω-ῶ τὴν ὀργήν.

Stizzare; *v. intr.* ὀργίζομαι· θυμόομαι-οῦμαι· χολάζω.

Stizzire; *v. att.* ὀργίζω· ἐξ-οργίζω.

Stizzito; *add.* θυμικός, ή, όν· ὀργίλος, η, ον· ὀργιζόμενος, η, ον· ὀργισθείς, εῖσα, έν.

Stizzo; / Stizzone; } *s. m.* V. Tizzone.

Stizzosamente; *avv.* ὀργίλως.

Stizzoso; *add.* V. Stizzito.

Digitized by Google

Stoa; *s. f.* στοά, ᾶς (ἡ).
Stoccata; *s. f.* τοῦ ξίφους πληγή, ῆς (ἡ).
Stoccheggiare; *v. att.* πλήττω ξίφει.
Stocco; *s. m.* ξίφος, εος=ους (τό). -2. Lignaggio; γένος, εος=ους (τό)· γενιά, ᾶς (ἡ). -3. Aver stocco, *ingegno*; νοῦν ἔχω. -B'. *Onore*; ἐντίμως ἔχω.
Stoffa; *s. f.* ὕφασμα, ατος (τό).
Stoffo; *s. m.* ὕλη, ης (ἡ).
Stoggio; *s. m.* V. Lusinga.
Stogliere; *v. att.* V. Torre.
Stoglimento; *s. m.* V. Toglimento.
Stoicamente; *avv.* στωικῶς. -2. Trascuratamente; ἀμελῶς.
Stoicismo; *s. m.* / Stoicità; *s. f.* } στωικὸν μάθημα, ατος (τό).
Stoico; *s. m.* στωικός, οῦ (ὁ).
Stoico; *add.* στωικός, ή, όν.
Stoja; *s. f.* V. Stuoja.
Stola; *s. f.* στολή, ῆς (ἡ). -2. Dei sacerdoti; ἐπιτραχήλιον, ου (τό).
Stolato; *add.* ἐστολισμένος, η, ον.
Stolidamente; *avv.* V. Stoltamente.
Stolidezza; *s. f.* e
Stolidità; *s. f.* μωρία, ας (ἡ)· ἀναισθησία, ας (ἡ)· νωθεία, ας (ἡ)· ἀβελτερία, ας (ἡ).
Stolido; *add.* μωρός, ά, όν· ἀναίσθητος, ον· νωθής, ές· ἀνόητος, ον· ἀξύνετος, ον· βλάξ, ακός (ὁ, ἡ)· ἀβέλτερος, α, ον.
Stollere; *v. att.* V. Estollere.
Stollo; *s. m.* κάμαξ, ακος (ὁ).
Stolone; *s. m.* στολή, ῆς (ἡ). -2. Pollone; βλαστός, οῦ (ὁ)· βλάστη, ης (ἡ)· βλάστημα, ατος (τό).
Stoltamente; *add.* ἀναισθήτως· ἀνοήτως· ἠλιθίως. -2. Operare stoltamente; ματαιοποιέω. -3. Parlare stoltamente; ἀκριτομυθέω· μωρολογέω· ματαιολογέω. -4. Che parla stoltamente; ἀκριτόμυθος, ον· μωρολόγος, ον· ματαιολόγος, ον.
Stoltezza; / Stoltia; } *s. f.* V. Stoltizia.
Stoltiloquio; *s. m.* ματαιολογία, ας (ἡ)· ἀκριτομυθία, ας (ἡ)· μωρολογία, ας (ἡ).
Stoltizia; *s. f.* ἄνοια, ας (ἡ)· παράνοια, ας (ἡ)· ἀλογία, ας (ἡ)· ἀφροσύνη, ης (ἡ)· μωρία, ας (ἡ).
Stolto; *add.* μωρός, ά, όν· ἀνόητος, ον· ἄφρων, ον· ἠλίθιος, α, ον· μωρόφρων, ον. -2. Da stolto; V. Stoltamente. -3. Essere stolto; μωραίνω· ματαιοφρονέω· ἀπ-ινύσσω. -4. Render stolto; μωρόω.
Stolto; *p. pass.* V. Distolto.
Stomacace; *s. m.* στομακακή, ῆς (ἡ)· στομοκακή, ῆς (ἡ).
Stomacaggine; *s. f.* ναυτία, ας (ἡ).
Stomacale; *add.* εὐστόμαχος, ον· εὐκάρδιος, ον.
Stomacare; *v. att.* ναυτίαν ἐγείρω. -2. *Intr.* ναυτιάω.
Stomacazione; *s. f.* V. Stomacaggine.
Stomachevole; *add.* ναυσιώδης, ες· ναυσιόεις, εσσα, εν. -2. Noioso; βαρύς, εῖα, ύ· ἀσηρός, ά, όν· ἀηδής, ές· δυσχερής, ές· ἀψίκορος, ον.
Stomachevolmente; *avv.* ἀηδῶς· ἀσηρῶς.
Stomachico; *add.* V. Stomacale.
Stomaco; *s. m.* στόμαχος, ου (ὁ)· γαστήρ, ἐρος (τρός) (ἡ). -2. Commozione di stomaco; ναυτία, ας (ἡ). -3. Indegnazione; ἀγανάκτησις, σεως (ἡ). -4. Avere a stomaco; ναυτιάω. -5. Fare stomaco; ναυτίαν ἐγείρω. -6. Portar sopra lo stomaco; μισέω.

Stomacoso; *add.* V. Stomachevole.
Stomatico; *add.* V. Stomacale.
Stombolo; *s. m.* ῥόμβος, ου (ὁ).
Stonare; *v. att.* δια-φωνέω.
Stonata; *s. f.* διαφώνησις, σεως (ἡ)· διαφωνία, ας (ἡ).
Stonato; *add.* διάφωνος, ον.
Stonazione; *s. f.* V. Stonata.
Stoppa; *s. f.* στύπη, ης (ἡ)· στύππη, ης (ἡ).
Stoppaccio e Stoppacciolo; *s. m.* βύσμα, ατος (τό)· ἔμβολον, ου (τό)· ἐπίφραγμα, ατος (τό).
Stoppaglio; *s. m.* V. Stoppaccio.
Stoppagnolo; *add.* στύπινος, ον· στύππινος, ον· στύπειος, ον.
Stoppare; *v. att.* βύω· ἀπο-φράττω. -2. Non curarsi; ἀμελέω· ὀλιγωρέω (τινος).
Stoppia; *s. f.* καλάμη, ης (ἡ)· κάρφος, εος=ους (τό).
Stoppinare; *v. att.* ἐλλυχνίῳ ἐφ-άπτω.
Stoppino; *s. m.* ἐλλύχνιον, ου (τό)· θρυαλλίς, ίδος (ἡ).
Stoppionaccio; / Stoppione; } *s. m.* σκόλυμος, ου (ὁ).
Stopposo; *add.* στύπινος, ον· στύππινος, ον· στύπειος, ον.
Storace; *s. m.* στύραξ, ακος (ἡ).
Storare; *v. att.* V. Ristorare.
Storcere; *v. att.* ἀνα-στρέφω· στρεβλόω. -2. Stravolgere; δια-στρέφω. -3. Volgere; στρέφω· συ-στρέφω. -4. *N. pass.* Storcersi, *contrapporsi*; ἐν-αντιόομαι=οῦμαι.
Storcileggi; *s. m.* ἀγορᾶς περίτριμμα, ατος (τό).
Storcimento; *s. m.* / Storcitura; *s. f.* } στροφή, ῆς (ἡ)· ἀναστροφή, ῆς (ἡ).
Stordigione; *s. f.* e
Stordimento; *s. m.* θάμβος, εος=ους (τό)· θάμβησις, σεως (ἡ)· νάρκη, ης (ἡ)· ἀναισθησία, ας (ἡ)· νάρκωσις, σεως (ἡ)· λώφωσις, σεως (ἡ)· ἀποπληξία, ας (ἡ).
Stordire; *v. att.* ἀπ-αμαλύνω· ἀναίσθητον καθ-ίστημι. -2. Assordare; κωφόω τὰ ὦτα (τινος). -3. *Intr.* ἐκ-πλήττομαι.
Storditamente; *avv.* ἀμβλυντικῶς· ἀναισθήτως· ἐκπληκτικῶς· ναρκωτικῶς.
Stordizza; *s. f.* V. Stordimento.
Stordito; *add.* ἀμβλυντικός, ή, όν· ναρκωτικός, ή, όν· ἐκπληκτικός, ή, όν.
Stordito; *add.* κωφός, ή, όν· ἀναίσθητος, ον· ἀμβλύς, εῖα, ύ. -2. Sbalordito; ἐκπεπληγμένος, η, ον.
Storia; *s. f.* ἱστορία, ας (ἡ). -2. Narrazione; διήγημα, ατος (τό)· ἀπομνημόνευμα, ατος (τό)· λόγος, ου (ὁ). -3. Avvenimento; πράγματα γενόμενα, ων (τά). -4. Scrivere la storia; ἱστορέω· ἱστοριογραφέω.
Storiale; *s. m.* V. Storico.
Storiale; *add.* V. Storico.
Storialmente; *avv.* ἱστορικῶς.
Storiare; *v. att.* ἱστορέω· ἱστοριογραφέω.
Storiato; *add.* κατάγραπτος, ον.
Storicamente; *avv.* ἱστορικῶς.
Storico; *s. m.* ἱστοριογράφος, ου (ὁ)· ἱστοριογραφεύς, έως (ὁ).
Storico; *add.* ἱστορικός, ή, όν.
Storieggiare; *v. intr.* V. Storiare.
Storiella; / Storiellina; / Storietta; / Storiettina; } *s. f. dim.* μικρὰ ἱστορία, ας (ἡ).
Storievole; *add.* V. Storico.

Digitized by Google

Storiografo; *add.* ἱστοριογράφος, ον· ἱστοριογραφεύς, έως (ὁ).
Storione; *s. m.* ἔλλοψ, οπος (ὁ).
Storiuzza; *s. f. dim.* V. Storiella.
Storlomia; *s. f.* V. Astronomia.
Stormeggiare; *v. intr.* συν-έχω· σύν-ειμι· συν-έρχομαι. -2. Sonare a stormo; ὑπὸ κωδώνων σημαίνω· κωδωνίζω.
Stormeggiata; *s. f.* καταβόησις, σεως (ἡ).
Stormento; *s. m.* V. Stromento.
Stormire; *v. intr.* ψορέω-ῶ· δια-ψορέω-ῶ.
Stormo; *s. m.* τοῦ πολέμου ὁρμή, ῆς (ἡ)· θόρυβος, ου (ὁ)· ὄχλος, ου (ὁ)· ὅμιλος, ου (ὁ)· ταραχή, ῆς (ἡ). -2. Sonare a stormo; V. Stormeggiare.
Stornello; *s. m.* ψάρ, ρός (ὁ).
Stornello; *add.* ψαρός, ά, όν.
Storno; *s. m.* ἀνάκλησις, σεως (ἡ). -2. Uccello; ψάρ, ρός (ὁ).
Storpiamento; *s. m.* πήρωσις, σεως (ἡ)· κόλουσις, σεως (ἡ)· κολόβωσις, σεως (ἡ).
Storpiare; *v. att.* πηρόω-ῶ· ἀνα-πηρόω-ῶ· κολούω· κολοβόω-ῶ· λωβόομαι-οῦμαι· λυμαίνομαι *(med.)*· γυιόω-ῶ. -2. Storpiare affatto; ἀπο-γυιόω-ῶ. -3. Impedire; ἐμ-ποδίζω· κωλύω.
Storpiatamente; *avv.* ἀνάπηρον.
Storpiato; *add.* ἀνάπηρος, ον· κατάπηρος, ον· κολές, ή, όν.
Storpiatore; *add.* πηρόων, ουσα, ον.
Storpiatura; *s. f.* V. Storpiamento.
Storpio; *s. m.* ἀνία, ας (ἡ)· ἐμπόδιον, ου (τό)· ἐνόχλησις, σεως (ἡ). -2. Dare storpio; V. Impedire.
Storrato; *add.* ἀπυργός, όν· ἀπύργωτος, ον.
Storre; *v. att.* V. Distorre.
Storsione; *s. f.* εἴσπραξις, εως (ἡ)· ἀργυρολογία, ας (ἡ). -2. Torsione; στροφός, οῦ (ὁ). -3. Tormento; βάσανος, ου (ὁ).
Storta; *s. f.* V. Storcimento. -2. Ripiegamento; κάμπη, ης (ἡ)· ἐπικάμπη, ης (ἡ)· κλίσις, σεως (ἡ). -3. Slogatura; διατροφή, ῆς (ἡ)· διάτρεμμα, ατος (τό). -4. Scimitarra; ἀκινάκης, ου (ὁ).
Stortamente; *avv.* πλαγίως.
Stortigliato; *s. m.* / Stortilato; *s. m.* / Stortilatura; *s. f.* } διατροφή, ῆς (ἡ)· διάτρεμμα, ατος (τό).
Storto; *add.* διεστρεμμένος, η, ον· διάστροφος, ον. -2. Perverso; ἄδικος, ον· πονηρός, ά, όν.
Stoscio; *s. m.* πάταγος, ου (ὁ)· πτῶσις, σεως (ἡ).
Stovigli; *s. m. pl. e* Stoviglie; *s. f. pl.* σκεῦος, εος-ους (τό). -2. Dare nelle stoviglie; ὀξυθυμέω-ῶ.
Stovigliajo; *s. m.* σκευοποιός, οῦ (ὁ).
Stra; *Particella che in composizione denota accrescimento*; ὑπέρ· κατά.
Strabalzamento; *s. f.* ἐκβολή, ῆς (ἡ).
Strabalzare; *v. att.* περι-βάλλω· σείω.
Strabattere; *v. att.* κατα-τρύχω· κατα-τρύω.
Strabere; *v. intr.* ἀμέτρως πίνω· ὑπο-πίνω· ἀμυστίζω· κατα-πίνω.
Strabevizione; *s. f.* ἄμετρος πόσις, σεως (ἡ).
Strabiliare; / Strabilire; } *v. intr.* ὑπερ-θαυμάζω.
Strabismo; *s. m.* στραβισμός, οῦ (ὁ).
Straboccamento; *s. m.* ἐξόρμησις, σεως (ἡ)· ὑπερβολή, ῆς (ἡ).
Straboccare; *v. intr.* ἐξ-ορμάω-ῶ· ἐξ-ορμάομαι-ῶμαι· ἐξ-αίσσω· ἐξ-άττω. -2. Precipitare; προ-πίπτω.

Straboccatamente; *avv.* ὑπερμέτρως. -2. Precipitosamente; σπουδῇ· αὐτοσχεδιαστί.
Straboccato; *add.* προπετής, ές· ἀπερίσκεπτος, ον· ἀλόγιστος, ον· ἄβουλος, ον.
Straboccheyole; *add.* ὑπέρμετρος, ον· ἄμετρος, ον· περισσός, ή, όν. -2. Precipitoso; παράκρημνος, ον· κρημνώδης, ες.
Straboccheyolmente; *avv.* περισσῶς· προπετῶς.
Strabocco; *s. m.* πτῶσις, σεως (ἡ).
Strabocco; *add.* V. Straboccato.
Straboccone; *s. m.* V. Stramazzone.
Strabondanza; *s. f.* περισσεία, ας (ἡ)· εὐπορία, ας (ἡ)· ὑπερβολή, ῆς (ἡ).
Strabule; *s. f.* V. Brache.
Strabuzzante; *add.* ἀτενής, ές.
Strabuzzare; *v. intr.* ἀτενίζω· δι-απ-απταίνω.
Stracantare; *v. intr.* μελῳδέω-ῶ.
Stracarco e Stracarico; *add.* ὑπέργομος, ον· κατάγομος, ον.
Stracca; *s. f.* V. Stanchezza.
Straccaggine; *s. f.* ἀνία, ας (ἡ)· βαρύτης, ητος (ἡ).
Straccale; *add.* ὑπουρίς, ίδος (ἡ).
Straccamento; *s. m.* V. Stanchezza.
Straccare; *v. att.* V. Stancare.
Straccasedie; *s. m.* V. Scioperato.
Stracchezza; *s. f.* V. Stanchezza.
Stracchiccio; *add.* ὑποκεκμηκώς, υῖα, ός.
Stracciabile; *add.* ῥηκτός, ή, όν.
Stracciamento; *s. m.* διάσχισις, σεως (ἡ)· ῥῆξις, εως (ἡ)· σπάραγμα, ατος (τό).
Stracciare; *v. att.* δια-σχίζω· κατα-σχίζω· ῥήγνυμι· δια-ῥήγνυμι· κατα-ῥήγνυμι· σπαράττω· κατα-σπαράττω· ῥακίζω· ῥακόω-ῶ. -2. Che non si può rompere; ἀῤῥαγής, ές.
Stracciatamente; *avv.* κατὰ μέρος.
Stracciato; *add.* διασχεδασθείς, εῖσα, έν· διερῥωγώς, υῖα, ός. -2. Coi vestimenti stracciati; ῥακενδύτης, ου (ὁ)· ῥακοδύτης, ου (ὁ)· ῥακόδυτος, ον.
Stracciatura; *s. f.* σχίσις, σεως (ἡ)· διάσχισις, σεως (ἡ)· ῥῆξις, εως (ἡ)· διάῤῥηξις, εως (ἡ)· διάσπασις, σεως (ἡ)· διασπασμός, οῦ (ὁ)· σπαραγμός, οῦ (ὁ).
Straccio; *s. m.* ῥάκος, εος-ους (τό)· φάρος, εος-ους (τό)· ῥακίον, ου (τό). -2. Fatto di stracci; ῥάκινος, η, ον. -3. Vestire stracci; ῥακενδυτέω-ῶ· ῥακοδυτέω-ῶ. -4. Vestito di stracci; V. Stracciato § -2.
Straccione; *add.* V. Stracciato.
Stracciuolo; *s. m. dim.* ῥακίον, ου (τό).
Stracco; *s. m.* V. Stanchezza.
Stracco; *add.* V. Stanco.
Straccuranza; *s. f.* V. Trascuranza.
Straccurare; *v. att.* V. Trascurare.
Straccurataggine; *s. f.* V. Trascuranza.
Straccuratamente; *avv.* V. Trascuratamente.
Stracicalare; *v. intr.* κατα-λαλέω-ῶ.
Stracinamento; *s. m.* V. Strascinamento.
Stracinare; *v. att.* V. Strascinare.
Stracollare; *v. att.* ὀλισθαίνω.
Stracorrere; *v. intr.* ἐκ-τρέχω.
Stracorrevole; *add.* τάχιστος, η, ον.
Stracotanza; *s. f.* V. Tracotanza.
Stracotato; *add.* V. Tracotato.
Stracotto; *add.* περισσῶς ἑψηθείς, εῖσα, έν.
Stracuraggine; *s. f.* V. Trascuranza.
Stracuratamente; *avv.* V. Trascuratamente.

Digitized by Google

Strada; *s. f.* ὁδός, οῦ (ἡ). -2. Viaggio; ὅδευμα, ατος (τό)· ὁδοιπορία, ας (ἡ). -3. Andare, gettarsi alla strada; ληστεύω. -4. Aprire una strada; ὁδοποιέω. -5. Che serve ad aprire la strada; ὁδοποιητικός, ή, όν. -6. Custodire le strade; ὁδοφυλακέω. -7. Che custodisce le strade; ὁδοφύλαξ, ακος (ὁ). -8. Esaminare le strade; ὁδοσκοπέω. -9. Che esamina le strade; ὁδοσκοπός, όν. -10. Fare strada; ὁδεύω· ὁδοιπορέω· ὁδοποιέω· ὁδὸν εἶμι· βαδίζω. -11. Che fa, apre la strada; ὁδοποιός, όν. -12. Fuori di strada; ἐξ ὁδοῦ· ἐκτὸς ὁδοῦ. -13. Guidare per la strada; ὁδηγετέω· ὁδηγέω. -14. Che guida per la strada; ὁδηγετής, οῦ (ὁ)· ὁδηγός, οῦ (ὁ). -15. Il guidare per la strada; ὁδηγία, ας (ἡ). -16. Lungo la strada; παρ' ὁδόν. -17. Strada maestra; ἀγυία, ας (ἡ). -18. Mettere per la strada; ὁδόω. -19. Mettere per la buona strada; ὀρθῶς ὁδηγέω. -20. Lo strumento per misurare la strada; ὁδόμετρον, ου (τό). -21. Protettore delle strade; ἀγυιάτης, ου (ὁ)· ἀγυιάτις, ιδος (ἡ). -22. Uscire di strada; σφάλλομαι· ἁμαρτάνω· πλανάομαι.

Stradajuolo; *s. m.* ὁδοστάτης, ου (ὁ)· ὁδοσκόπος, ου (ὁ).

Stradare; *v. att.* ὁδόω· ὁδηγέω.

Stradella; *s. f.* / **Stradello**; *s. m.* / **Stradetta**; *s. f.* / **Stradicciuola**; *s. f.* — *dim.* κωμίδιον, ου (τό)· κωμίον, ου (τό).

Stradiere; *s. m.* τελώνης, ου (ὁ).

Stradina; *s. f.* πορκίδιον, ου (τό).

Stradiotto; *s. m.* στρατιώτης, ου (ὁ).

Stradone; *s. m. accr.* πλατυτέρα ὁδός, οῦ (ἡ).

Straduccia; / **Straducola**; / **Straduzza**; — *s. f. dim.* V. Stradella.

Straere; *v. att.* V. Estrarre.

Strafalcio e **Strafalcione**; *s. m.* V. Errore.

Strafare; *v. att.* πλεῖον τοῦ δέοντος ποιέω.

Strafelare; *v. intr.* V. Trafelare.

Strafelato; *add.* V. Trafelato.

Strafficare; *v. att.* V. Strigare.

Strafigurato; *add.* V. Trasfigurato.

Strafoggiato; *add.* ὑπέρμετρος, ον· ὑπερμεγεθής, ές.

Straforare; *v. att.* V. Traforare.

Straformagione; *s. f.* V. Trasformazione.

Straformare; *v. att.* V. Trasformare.

Straforo; *s. m.* διατρύπημα, ατος (τό). -2. Lavorare di straforo; δια-τρυπάω. -B'. *Nascostamente;* λαθραίως πράττω.

Strafugare; *v. att.* V. Trafugare.

Strage; *s. f.* σφαγή, ῆς (ἡ)· φόνος, ου (ὁ)· ἧττα, ης (ἡ)· ἥττημα, ατος (τό)· τραῦμα, ατος (τό)· διαφθορά, ᾶς (ἡ). -2. Fare strage; σφαγὴν ποιέω· δια-φθείρω· φονεύω. -3. Essere avido di strage; φονάω.

Straggere; *v. att.* V. Distraggere.

Stragiudiciale; *add.* V. Estragiudiciale.

Stragno; *add.* V. Strano.

Stragodere; *v. intr.* κατα-φραύομαι.

Stragonfiare; *v. intr.* κατα-φυσάω.

Stragrande; *add.* ὑπερμέγας, άλη, γα· ὑπερμεγεθής, ές. -2. Essere, diventare stragrande; ὑπερ-μεγεθόω.

Stragrave; *add.* ὑπερβαρής, ές.

Stralciare; *v. att.* ἀμπελουργέω. -2. Tagliare alla peggio; ἀπο-κόπτω.

Stralcio; *s. m.* ἀμπελούργημα, ατος (τό)· ἀμπελουργία, ας (ἡ).

Strale; *s. m.* ἰός, οῦ (ὁ)· ὀϊστός, οῦ (ὁ)· τόξευμα, ατος (τό)· βέλος, εος-ους (τό).

Straletto; *s. m. dim.* μικρὸν βέλος, εος-ους (τό).

Stralignamento; *s. m.* V. Tralignamento.

Stralignare; *v. att.* V. Tralignare.

Stralucente; *add.* ὑπερλαμπρός, ά, όν.

Stralunamento; *s. m.* τοῦ ὀφθαλμοῦ στροφή, ῆς (ἡ).

Stralunare; *v. att.* τὸ ὀφθαλμὸ στρέφω· ὄμματα δια-στρέφω.

Stramalvagio; *add.* πονηρότατος, η, ον.

Stramazzare; *v. att.* κατα-βάλλω. -2. *Intr.* κατα-πίπτω.

Stramazzata; *s. f.* / **Stramazzo**; *s. m.* / **Stramazzone**; *s. m.* — πτῶσις, σεως (ἡ)· κατάπτωσις, σεως (ἡ).

Stramba; *s. f.* σπάρτινος σχοῖνος, ου (ὁ).

Strambasciare; *v. att.* ἀδημονέω.

Strambellare; *v. att.* τεμαχίζω· σπαράττω· δια-σπαράττω· δια-σπάω. -2. Biasimare; ψέγω· ἐπιτιμάω.

Strambello; *s. m.* ῥάχιον, ου (τό)· τεμάχιον, ου (τό).

Strambità; *s. f.* ῥαιβότης, ητος (ἡ).

Strambo; *s. m.* V. Stramba.

Strambo; *add.* ῥαιβός, ή, όν. -2. Stravagante; ἀλλόκοτος, ον.

Strame; *s. m.* ὑπόστρωμα, ατος (τό)· κάρφος, εος-ους (τό)· χόρτος, ου (ὁ).

Stramenare; *v. att.* μετα-φέρω.

Stramentire; *v. intr.* μετα-ψεύδομαι.

Stramezzare; *v. att.* V. Tramezzare.

Stramoggiare; *v. intr.* εὐθυμέω.

Stramortire; *v. intr.* ἐκ-πλήττομαι· κατα-πλήττομαι· λειποθυμέω· λειποψυχέω.

Stramortito; *add.* ἠμιθανής, ές· λειπόθυμος, ον.

Strampalateria; *s. f.* V. Stravaganza.

Strampalato; *add.* V. Stravagante.

Stranamente; *avv.* ἀτόπως· θαυμασίως· παραδόξως. -2. Zoticamente; σκληρῶς. -3. Smisuratamente; ἀμέτρως· ὑπερμέτρως· σφόδρα.

Stranare; *v. att.* ἀλλοτριόω. -2. Bistrattare; ὑβρίζω· κακόω.

Stranaturare; *v. att.* φύσιν μετ-αλλάττω.

Straneare; *v. intr.* ἀπο-χωρέω.

Straneo; *s. m.* V. Stranio.

Stranezza; *s. f.* κάκωσις, σεως (ἡ)· ὕβρις, εως (ἡ).

Strangaglia; / **Strangalidi**; — *s. f. pl.* στραγγάλια, ων (τά).

Strangio; / **Strango**; — *add.* V. Strano.

Strangoglioni; *s. m.* V. Stranguglione.

Strangolamento; *s. m.* ἀγχόνη, ης (ἡ)· κατάπνιξις, εως (ἡ)· πνίξ, κός (ἡ)· πνῖξις, εως (ἡ)· στραγγάλη, ης (ἡ)· στραγγαλισμός, οῦ (ὁ). -2. Morte per strangolamento; ἀγχονιμαῖος μορός, οῦ (ὁ).

Strangolare; *v. att.* στραγγαλάω· στραγγαλόω· στραγγαλίζω· ἀπ-άγχω· δι-άγχω· ἀπ-αγχονάω· ἀπο-πνίγω· κατα-πνίγω. -2. Che strangola; ἀγχονόεις, εσσα, εν· ἀγχόνιος, α, ον.

Strangolato; *add.* πνικτός, ή, όν.

Strangolatojo; *add.* πνικτικός, ή, όν.

Strangolatore; *add.* ἀγχονόεις, εσσα, εν· ἀγχόνειος, α, ον.

Digitized by Google

Strangolazione; *s. f.* } V. Strangolamento.
Strangolo; *s. m.* }
Strangosciare; *v. att.* V. Trambasciare.
Stranguglione; *s. m.* στραγγάλια, ων (τά).
Strangulare; *v. att.* V. Strangolare.
Stranguria; *s. f.* στραγγούρια, ας (ἡ).
Stranguriare; *v. intr.* στραγγουριάω-ῶ.
Straniamente; *avv.* V. Stranamente.
Stranianza; *s. f.* V. Stranezza.
Straniare; *v. att.* V. Stranare.
Stranieggiare; *v. intr.* ὑβρίζω· κακόω-ῶ.
Straniero; *add.* ξένος, η, ον· βάρβαρος, ον· ὀθνεῖος, α, ον· προσήλυτος, ον· ἀλλότριος, α, ον· ἀλλοτριόχωρος, ον· ἀλλόφυλος, ον· ἀλλογενής, ἐς· ἀλλοδαπός, ή, όν· ἐξωτικός, ή, όν. -2. Accogliere gli stranieri; ξενοδοκέω-ῶ· ξενοδοχέω-ῶ. -3. Che accoglie gli stranieri; ξενοδόκος, ον· ξενοδόχος, ον· ξενιστής, οῦ (ὁ). -4. Lo accogliere gli stranieri; ξενοδοκία, ας (ἡ)· ξενοδοχία, ας (ἡ). -5. Dove si accolgono gli stranieri; ξενοδοκεῖον, ου (τό)· ξενοδοχεῖον, ου (τό). -6. Che accompagna gli stranieri; ξεναγετής, οῦ (ὁ). -7. Che alimenta gli stranieri; ξενοτρεπτής, οῦ (ὁ)· ξενοτρόφος, ον. -8. Amare gli stranieri; φιλοξενέω-ῶ. -9. Che ama gli stranieri; φιλόξενος, ον. -10. Amore per gli stranieri; φιλοξενία, ας (ἡ). -11. Cacciare gli stranieri; ξενηλατέω-ῶ. -12. Che caccia gli stranieri; ξενηλάτης, ου (ὁ). -13. Il comandare soldati stranieri; ξεναγία, ας (ἡ). -14. Condurre, accompagnare stranieri, guidare soldati stranieri; ξεναγέω-ῶ· ξεναγωγέω-ῶ. -15. Che conviene agli stranieri; ξενοπρεπής, ές. -16. Che ha costumi stranieri; βαρβαρότροπος, ον. -17. Secondo il costume straniero; ξενικῶς· βαρβαρικῶς· βαρβαριστί. -18. Essere dominato dagli stranieri; ξενοκρατέομαι-οῦμαι. -19. Esercito di stranieri; ξενολόγιον, ου (τό). -20. Essere straniero; ξενιτεύω. -21. Che guida, accompagna stranieri, comanda soldati stranieri; ξεναγός, ὁν· ξεναγωγός, όν. -22. Imitare gli stranieri; βαρβαρίζω. -23. Lingua straniera; ξενοφωνία, ας (ἡ)· βαρβαροφωνία, ας (ἡ). -24. Mantenere, assoldare stranieri; ξενοτροφέω-ῶ. -25. Che mantiene, assolda stranieri; ξενοτρόφος, ον. -26. Il mantenere, l'assoldare soldati stranieri; ξενοτροφία, ας (ἡ). -27. Non condotto come straniero; ἀξεναγώγητος, ον. -28. Che odia lo straniero; μισοβάρβαρος, ον· μισόξενος, ον. -29. Parlare lingua straniera; ξενοφωνίζω· βαρβαροφωνίζω· βαρβαρίζω. -30. Che parla lingua straniera; ξενόφωνος, ον· βαρβαρόγλωσσος, ον· βαρβαρόφωνος, ον. -31. Essere pazzo per gli stranieri; ξενομανέω-ῶ. -32. Predilezione per gli stranieri; ξενομανία, ας (ἡ). -33. Raccogliere soldati stranieri; ξενολογέω-ῶ· ξενολεκτέω-ῶ. -34. Che raccoglie soldati stranieri; ξενολόγος, ον. -35. Il raccogliere soldati stranieri; ξενολεξία, ας (ἡ)· ξενολογία, ας (ἡ). -36. Rendere straniero; ἀπο-ξενόω-ῶ· βαρβαρόω-ῶ. -37. Ricevere come straniero; ξενίζω. -38. Che riguarda gli stranieri; ξενῆος, α, ον· βαρβαρικός, ή, όν. -39. Sacrificare gli stranieri; ξενοθυτέω-ῶ. -40. Signoria sopra gli stranieri; βαρβαραρχία, ας (ἡ). -41. Uccidere gli stranieri; ξενοκτονέω-ῶ· ξενοφονέω-ῶ. -42. Che uccide gli stranieri; ξενοκτόνος, ον· ξενοφόνος, ον· βαρβαροκτόνος, ον· βαρβαροφόνος, ον· ξενοδαικτής, οῦ (ὁ). -43. Uccisione degli stranieri; ξενοκτονία, ας (ἡ)· ξενοφονία, ας (ἡ)· βαρβαροκτονία, ας (ἡ)· βαρβαροφονία, ας (ἡ).
Straniezza; *s. f.* V. Stranezza.
Stranio; *add.* e
Strano; *add.* V. Straniero. -2. Nuovo; νεός, ά, όν. -3. Stravagante; ἀηθής, ές. -4. Ruvido; σκληρός, ά, όν. -5. Pallido; ὠχρός, ά, όν· χλωρός, ά, όν.
Stranutare; *v. intr.* V. Starnutare.
Stranutazione; *s. f.* V. Starnuto.
Stranutire; *v. intr.* V. Starnutare.
Stranuto; *s. m.* V. Starnuto.
Straora; *s. f.* πάρωρος, ον· παρὰ τὴν ὥραν· παρὰ τὸν χρόνον.
Straordinariamente; *avv.* ὑπερβαλλόντως· ὑπερφυῶς· διαφερόντως· ὑπερμέτρως.
Straordinarietà; *s. f.* ἀήθεια, ας (ἡ).
Straordinario; *s. m.* *Corriere che non ha giorno determinato a portar le lettere*; ἔκτακτος γραμματοφόρος, ου (ὁ).
Straordinario; *add.* ὑπερβάλλων, ουσα, ον· ὑπερφυής, ές· διαφέρων, ουσα, ον· θαυμάσιος, α, ον· θαυμαστός, ή, όν· δεινός, ή, όν· οὐκ αἰωθώς, υῖα, ός· ἀηθής, ές. -2. Stragrande; ὑπερμέγας, ἀλη, γα· ὑπερμεγεθής, ές.
Strapagare; *v. att.* περισσῶς ἀπο-τίω.
Strapanato; *add.* V. Straccione.
Straparlare; *v. intr.* κατα-λαλέω-ῶ.
Strapazzamento; *s. m.* κάκωσις, σεως (ἡ)· ὕβρις, εως (ἡ).
Strapazzare; *v. att.* κακόω-ῶ· κατα-πονέω-ῶ· ὑβρίζω. -2. Far poco conto; κατα-φρονέω-ῶ. -3. Operare inconsideratamente; ἀβούλως πράττω.
Strapazzatamente; *avv.* καταφρονητικῶς.
Strapazzato; *add.* καταφρονηθείς, εῖσα, έν.
Strapazzatore; *add.* κακωτικός, ή, όν· ὑβριστής, οῦ (ὁ)· ὑβριστίς, ίδος (ἡ).
Strapazzo; *s. m.* καταφρόνησις, σεως (ἡ)· ἀτιμία, ας (ἡ). -2. Poca cura; ἀμέλεια, ας (ἡ).
Strapazzosamente; *avv.* V. Strapazzatamente.
Straperdere; *v. att.* κατα-κυβεύομαι.
Strapiantare; *v. att.* V. Trapiantare.
Straportare; *v. att.* V. Trasportare.
Strapotente; *add.* εὐρυσθενής, ές.
Strappabecco (A); *avv.* αὐτίκα· αὐτοσχεδιαστί.
Strappacchiare; *v. att.* τίλλω.
Strappamento; *s. m.* V. Strappata.
Strappare; *v. att.* ῥήγνυμι (τι ἔκ, ἀπό τινος)· ἐκ-τίλλω· ἐκ-ριζόω-ῶ. -2. Lacerare; ἀπο-σπάω-ῶ. -3. Strappare insieme; συν-απο-τίλλω· συν-απο-ῥήγνυμι.
Strappata; *s. f.* } ἀπόσπασμα, ατος (τό)· τιλμός, οῦ (ὁ)· τίλσις, σεως (ἡ).
Strappatura; *s. f.* }
Strappo; *s. m.* }
Strapregare; *v. att.* λιτανεύω· λιπαρέω-ῶ.
Strapunto; *s. m.* στρῶμα, ατος (τό).
Straricchire; *v. att.* κατα-πλουτίζω. -2. *Intr.* Divenire straricco; κατα-πλουτέω-ῶ· ὑπερ-πλουτέω-ῶ.
Straricco; *add.* ὑπέρπλουτος, ον.
Straripare; *v. intr.* ὑπερ-χεῖμαι· πληρόομαι-οῦμαι· ὑπερ-πληρόομαι-οῦμαι.
Straripevole; *add.* ἀπόκρημνος, ον.
Strarre; *v. att.* V. Estrarre.
Strasapere; *v. att.* κατ-οῖδα.

Digitized by Google

Strascicamento; *s. m.* V. Strascico.
Strascicare; *v. att.* σύρομαι· ἐπι-σύρομαι· ἑλύω· ἀφ-έλκω· ἀφ-αρπάζω.
Strascico; Strascinamento; *s. m.* συρμός, οῦ (ὁ)· σύρμα, ατος (τό).
Strascinare; *v. att.* V. Strascicare.
Strascinatura; Strascinio; *s. m.* V. Strascinamento.
Strascino; *s. m.* ἕλκηθρον, ου (τό). -2. Rete; σαγήνη, ης (ἡ).
Strasecolare; *v. intr.* V. Trasecolare.
Strasentire; *v. intr.* ὑπερ-ακούω.
Strasognare; *v. intr.* V. Trasognare.
Strasordinariamente; *avv.* V. Straordinariamente.
Strasordinario; *add.* V. Straordinario.
Strasportare; *v. att.* V. Trasportare.
Stratagemma; *s. m.* στρατήγημα, ατος (τό).
Stratagliare; *v. att.* δεινῶς κόπτω.
Strategia; *s. f.* στρατηγία, ας (ἡ).
Strategico; *add.* στρατηγικός, ή, όν.
Stratego; *s. m.* στρατηγός, οῦ (ὁ). -2. Essere stratego; στρατηγέω.
Stratificare; *v. att.* ἐπι-στορέννυμι· ἐπι-στρώνυμι.
Strato; *s. m.* ἔδαφος, εος=ους (τό)· δάπεδον, ου (τό). -2. Tapeto; στρῶμα, ατος (τό)· ταπής, ῆτος (ὁ). -3. Letto; κλίνη, ης (ἡ).
Stratta; *s. f.* V. Strappata.
Strattagemma; *s. m.* V. Stratagemma.
Strattamente; *avv.* V. Stravagantemente.
Stratto; *s. m.* ἔλεγχος, ου (ὁ)· ἐπιτομή, ῆς (ἡ).
Stratto; *add.* ἕλκυστος, ον. -2. Discendente; γεγονώς, ῶτος (ὁ)· προερχόμενος, η, ον. -3. Separato; χωρισθείς, εῖσα, έν. -4. Strano; *V.* Stravagante. -5. Inclinato; ἐπίφορος, ον· ἐπιῤῥεπής, ές.
Stravagante; *add.* νεός, ά, όν· παράδοξος, ον· ἀηθής, ές.
Stravagantemente; *avv.* ἀηθῶς· παραδόξως.
Stravaganza; *s. f.* ἀήθεια, ας (ἡ)· καινότης, ητος (ἡ)· παράδοξον, ου (τό).
Stravalicare; *v. att.* ταχέως δια-βαίνω.
Stravasamento; *s. m.* ἐκχύμωσις, σεως (ἡ)· ἐκχύμωμα, ατος (τό).
Stravasare; *v. intr.* ἐκ-χυμόομαι=οῦμαι.
Stravaso; *s. m.* V. Stravasamento.
Stravero; *add.* V. Verissimo.
Straverso; *add.* V. Traverso.
Stravestimento; *s. m.* V. Travestimento.
Stravestire; *v. att.* V. Travestire.
Straviare; *v. att.* V. Traviare.
Stravincere; *v. att.* τῇ νίκῃ παρα-χράομαι=ῶμαι.
Stravisare; *v. att.* V. Travisare.
Straviziare; *v. intr.* V. Stravizzare.
Stravizio; *s. m.* V. Stravizzo.
Stravizzare; *v. intr.* τρυφάω=ῶ· ἀσωτεύομαι· ἀσελγαίνω.
Stravizzo; *s. m.* συμπόσιον, ου (τό)· τρυφή, ῆς (ἡ)· ῥᾳθυμία, ας (ἡ)· ἀσέλγεια, ας (ἡ)· ἀσωτεία, ας (ἡ)· σύβαρις, εως (ἡ).
Stravolgere; *v. att.* δια-στρέφω· ἀπο-στρέφω· περι-στρέφω. -2. *Intr.* Capolevarsi; κατα-στρέφομαι.
Stravolgimento; *s. m.* διαστροφή, ῆς (ἡ)· κατα-στροφή, ῆς (ἡ).
Stravoltamente; *avv.* διαστρόφως.
Stravoltare; *v. att.* V. Stravolgere.
Stravolto; *p. pass.* διάστροφος, ον. -2. Disordinato; ἄτακτος, ον· ἀνάρμοστος, ον.

Stravoltura; *s. f.* V. Stravolgimento.
Straziare; *v. att.* θράσσω· ταράσσω. -2. Maltrattare; κακόω=ῶ· κακουχέω=ῶ· ταλαιπωρέω=ῶ· βασανίζω· ἀνιάω=ῶ. -3. Schernire; χλευάζω. -4. Mandar a male; δια-φθείρω.
Straziatamente; *avv.* ἀφειδῶς· σκληρῶς.
Straziatore; *add.* βασανιστής, οῦ (ὁ)· ἀλάστωρ, ορος (ὁ).
Strazieggiare; *v. att.* V. Straziare § -3.
Strazievole; *add.* ὑβριστικός, ή, όν.
Strazio; *s. m.* βάσανος, ου (ὁ)· λώβη, ης (ἡ)· πένθος, εος=ους (τό)· ἀλγηδών, ῶνος (ἡ). -2. Scherno; χλευασμός, οῦ (ὁ)· παρασυρμός, οῦ (ὁ). -3. Spreco; ἀνάλωσις, σεως (ἡ). -4. Fare strazio; V. Straziare.
Straziosamente; *avv.* ὑβριστικῶς.
Strebbiare; *v. att.* καλλωπίζω.
Strebbiatezza; *s. f.* καλλώπισμα, ατος (τό)· καλλωπισμός, οῦ (ὁ).
Strecciare; *v. att.* λύω.
Strefolare; *v. att.* ἀντι-στρέφω.
Strega; *s. f.* φαρμακεύτρια, ας (ἡ)· φαρμακίς, ίδος (ἡ). -2. Darsi alle streghe; μαίνομαι· ὀρμάω=ῶ.
Stregamento; *s. m.* φαρμακεία, ας (ἡ)· μαγεία, ας (ἡ).
Stregare; *v. att.* φαρμακεύω· μαγεύω· βασκαίνω.
Stregato; *add.* φαρμακτός, ή, όν.
Stregghia; *s. f.* V. Striglia.
Stregghiare; *v. att.* V. Strigliare.
Stregghiatura; *s. f.* ξύσις, σεως (ἡ). -2. Rabbuffo; ἐπιτίμησις, σεως (ἡ). -3. Dare una stregghiatura; ἐπι-τιμάω=ῶ (τινι)· καθ-άπτομαί (τινος).
Streglia; *s. f.* V. Striglia.
Stregliare; *v. att.* V. Strigliare.
Stregona; *s. f.* V. Strega.
Stregonaccio; *s. m. pegg.* V. Maliardo.
Stregonare; *v. att.* V. Stregare.
Stregone; *s. m.* V. Maliardo.
Stregoneccio; Stregoneria; *s. m.* V. Stregamento.
Stregua; *s. f.* σύμβολον, ου (τό).
Stremamente; *avv.* V. Estremamente.
Stremare; *v. att.* V. Scemare.
Strementire; *v. att.* V. Sgomentare.
Stremezza; *s. f.* V. Strettezza.
Stremità; *s. f.* ἰσχατιά, ᾶς (ἡ)· τέλος, εος=ους (τό). -2. Bisogno; ἀπορία, ας (ἡ).
Stremo; *s. m.* V. Estremità.
Stremo; *add.* ἔσχατος, η, ον· ὕστατος, ον· τελευταῖος, α, ον· λοίσθιος, α, ον. -2. Infelice; ἄθλιος, ον – α, ον. -3. Gretto; ῥυπαρός, ά, όν. -4. Manchevole; φροῦδος, ον – η, ον. -5. Sommo; μέγιστος, η, ον. -6. Allo stremo; ὕστατα. -7. Essere allo stremo; ἰσχάτως δια-κεῖμαι.
Strena, *o* Strenna; *s. f.* ἐπινομίς, ίδος (ἡ).
Strenuamente; *avv.* V. Valorosamente.
Strenuità; *s. f.* V. Valore.
Strenuo; *add.* V. Valoroso.
Strepere; *v. intr.* V. Strepitare.
Strepidire; Strepire; *v. att.* ψόφου πληρόω=ῶ.
Strepitare; *v. intr* e
Strepiteggiare; *v. intr.* ψοφέω=ῶ· ἀπο-ψοφέω=ῶ· θορυβοποιέω=ῶ· θορυβέω=ῶ· παταγέω=ῶ· θροέω=ῶ. -2. Strepitare contro; ἀντι-θροέω=ῶ. -3. Strepitare a gara; ἀντι-παταγέω=ῶ.

Digitized by Google

Strepito; *s. m.* παταγή, ῆς (ἡ)· πατάγημα, ατος (τό)· πάταγος, ου (ὁ)· θόρυβος, ου (ὁ)· θρόος=οῦς, όου=οῦ (ὁ)· κτύπος, ου (ὁ)· ψόφος, ου (ὁ)· ῥοῖβδος, ου (ὁ)· δοῦπος, ου (ὁ)· ψόφησις, σεως (ἡ)· ψόφημα, ατος (τό). -2. Fare strepito; V. Strepitare. -3. Che fa molto strepito; ἄβρομος, ον. -B'. Che si millanta; πολύκομπος, ον. -4. Senza strepito; ἀθόρυβος, ον· *avv.* ἀβοητί· ἀπαταγί.

Strepitosamente; *avv.* θορυβωδῶς.

Strepitoso; *add.* παταγητικός, ή, όν· ψοφητικός, ή, όν· ψοφοποιός, όν· θορυβώδης, ες· ταραχώδης, ες.

Stretta; *s. f.* θλῖψις, εως (ἡ)· πίεσις, σεως (ἡ)· πιεσμός, οῦ (ὁ)· βάρος, ε=ους (τό). -2. Calca; ὄχλος, ου (ὁ)· πολυανθρωπία, ας (ἡ). -3. Scarsità; ἀπορία, ας (ἡ)· στενότης, ητος (ἡ). -4. Luogo stretto; στενά, ῶν (τά)· στενοχωρία, ας (ἡ)· στενοπορία, ας (ἡ) -5. Dare la stretta; σφίγγω. -6. Essere alle strette; ἀπορέω=ῶ. -7. Mettere alle strette; ἀπείλω.

Strettamente; *avv.* στενῶς. -2. Rigorosamente; δριμέως. -3. Parcamente; εὐτελῶς· φειδωλῶς. -4. Brevemente; ἐν βραχέσι· βραχέως· συλλήβδην. -5. Caldamente; σφόδρα.

Strettezza; *s. f.* στενότης, ητος (ἡ). -2. Scarsità; ἀπορία, ας (ἡ). -3. Famigliarità; συνουσία, ας (ἡ)· φιλία, ας (ἡ).

Strettire; *v. att.* V. Restringere.

Strettivo; *add. T. med.* V. Astringente.

Stretto; *s. m.* στενά, ῶν (τά)· στενοχωρία, ας (ἡ)· στενοπορία, ας (ἡ)· ἰσθμός, οῦ (ὁ)· στενότης, ητος (ἡ). -2. Stretto di mare; πορθμός, οῦ (ὁ)· βόσπορος, ου (ὁ)· πορός, οῦ (ὁ)· στενά, ῶν (τά). -3. Difficoltà gravissima; χαλεπότης, ητος (ἡ)· κίνδυνος, ου (ὁ)· στενότης, ητος (ἡ). -4. Andar per uno stretto; ὑπερ-ισθμέω=ῶ.

Stretto; *add.* συσταλείς, εῖσα, έν· συνεστελμένος, η, ον· προσεσταλμένος, η, ον. -2. Rinserrato; κλειστός, ή, όν. -3. Angusto; στενός, ή, όν· στενόχωρος, ον. -4. Scarso; γλισχρός, ά, όν. -5. Denso; πυκνός, ή, όν. -6. Ritenuto; εὐλαβής, ές. -7. Severo; δριμύς, εῖα, ύ· αὐστηρός, ά, όν. -8. Segreto; ἀπόῤῥητος, ον. -9. Preciso; ἀκριβής, ές. -10. Grandissimo; μέγιστος, η, ον. -11. Confidente; οἰκεῖος, α, ον· πιστός, ή, όν· φίλος, ον. -12. Parente; συγγενής, ές· προσήκων, ουσα, ον· ἀναγκαῖος, α, ον. -13. Premuto; πιεστός, ή, όν. -14. Avaro; γλισχρός, ά, όν· ἀνελεύθερος, α, ον.

Stretto; *avv.* V. Strettamente.

Strettoino; *s. m.* V. Strettojo.

Strettoja; *s. f.* δεσμός, οῦ (ὁ).

Strettojo; *s. m.* πιεστήριον, ου (τό)· πιεστήρ, ῆρος (ὁ)· τριπτήρ, ῆρος (ὁ).

Strettuale; *add.* V. Distrettuale.

Strettura; *s. f.* V. Stringimento. -2. Strettezza di luogo; V. Stretto.

Stria; *s. f.* V. Scanalatura.

Striato; *add.* V. Scanalato.

Striazzo; *s. m.* φαρμακεία, ας (ἡ).

Stribbiare; *v. att.* V. Strebbiare.

Stribuire; *v. att.* V. Distribuire. -2. Rovinare V.

Stribuzione; *s. f.* V. Distribuzione.

Stricare; *v. att.* V. Districare.

Strident*e*; *p. pres.* κρίζων, ουσα, ον· τρίζων, ουσα, ον· λιγυπχής, ές· λιγύθροος=ους, οον=ουν· λιγύκροτος, ον· λιγυρός, ά, όν.

Stridere; *v. intr.* κρίζω· τρίζω· τρύζω· ῥοίζω. -2. *Dei cardini*; κροτέω=ῶ. -3. *Della saetta*; κλαγγάζω· κλάζω.

Stridevole; *add.* V. Stridente.

Stridimento; Stridìo; *s. m.* V. Stridore.

Stridire; *v. intr.* V. Stridere.

Strido; *s. m.* e

Stridore; *s. m.* κριγή, ῆς (ἡ)· κριγμός, οῦ (ὁ)· τριγμός, οῦ (ὁ)· συριγμός, οῦ (ὁ). -2. Stridore di denti; βρύχη, ης (ἡ). -3. Della freccia; κλαγγή, ῆς (ἡ).

Stridulo; *add.* λίγειος, α, ον· λιγύς, εῖα, ύ· λιγυπχής, ές· λιγύθροος=ους, οον=ουν· λιγυρός, ά, όν.

Strigamento; *s. m.* ἀνέλιξις, εως (ἡ)· ἐξελιγμός, οῦ (ὁ)· ἐξέλιξις, εως (ἡ). -2. Il dar sesto; ἀνάλυσις, σεως (ἡ)· διάλυσις, σεως (ἡ).

Strigare; *v. att.* ἀν-ελίττω· ἐξ-ελίττω. -2. Dar sesto; ἀνα-λύω· δια-λύω· ἀπ-αλλάττω· ἐξ-άγω.

Strige; *s. f.* στρίγξ, γγος (ἡ)· γλαύξ, κός (ὁ).

Strigile; *s. f.* στλεγγίς, ίδος (ἡ)· στεληγίς, ίδος (ἡ)· στίλγιστρον, ου (τό)· ξύστρα, ας (ἡ)· ξύστρις, εως (ἡ). -2. Pulire colla strigile; V. Strigliare.

Strigio; *s. m.* στρύχνος, ου (ὁ)· στρύχνη, ης (ἡ)· στρύχνον, ου (τό).

Striglia; *s. f.* V. Strigile.

Strigliare; *v. att.* στελγίζω· στλεγγίζω· ψήχω.

Strigmenti; *s. m. pl.* στίλγισμα, ατος (τό).

Strignere; *v. att.* V. Stringere.

Strignimento; *s. m.* e

Strignitura; *s. f.* θλῖψις, εως (ἡ)· συστολή, ῆς (ἡ)· στύψις, εως (ἡ). -2. Congiuntura; σύζευξις, εως (ἡ).

Strillare; *v. intr.* V. Stridere.

Strillo; *s. m.* V. Strido.

Strimpellamento; *s. m.* κνῆσις, σεως (ἡ).

Strimpellare; *v. att.* κνάω=ῶ· ψάω=ῶ.

Strimpellata; *s. f.* V. Strimpellamento.

Strina; *s. f.* V. Strenna.

Strinare; *v. att.* φθείρω.

Stringa; *s. f.* ταινία, ας (ἡ).

Stringare; *v. att.* V. Restringere.

Stringato; *add.* V. Compendioso.

Stringere; *v. att.* συ-στέλλω· συλ-λέγω· συμ-πιέζω. -2. Necessitare; σφίγγω· ἀν-αγκάζω (τινα). -3. Sforzare; ἀπ-είγω· βιάζομαι. -4. Congiungere; συ-ζεύγνυμι· συν-άπτω (τί τινα). -5. Circondare; περι-κλείω· περι-λαμβάνω. -6. Stringere una città; πολιορκέω=ῶ. -7. Stringere colle braccia; περι-βάλλω (τινα)· περι-πλέκομαί (τινι). -8. Stringere insieme; συμ-πιέζω. -9. Stringer uno con preghiere; παρα-βιάζομαι. -10. Stringere il pugno; συγ-κλείω τὴν χεῖρα εἰς πυγμήν.

Stringhetta; *s. f. dim.* ταινίδιον, ου (τό).

Strinta; *s. f.* V. Stretta.

Strinto; *p. pass.* V. Stretto.

Strione; *s. m.* V. Istrione.

Strippare; *v. intr.* λαιμάζω· λαιμάττω· γαστρίζω.

Strippata; *s. f.* λαιμαργία, ας (ἡ)· γαστριμαργία, ας (ἡ).

Striscia; *s. f.* φορά, ᾶς (ἡ)· καταφορά, ᾶς (ἡ). -2. Riga; γραμμή, ῆς (ἡ)· στοῖχος, ου (ὁ). -3. Vestigio; ἴχνος, ε=ους (τό). -4. Pezzo di tela più lungo che largo; ἐπίδεσμός, οῦ (ὁ)· ἐπίδεσμον, οῦ (τό)· ἐπίδεσμα, ατος (τό)· ἐπιδεσμίς, ίδος (ἡ). -5. Con molte striscie; πολύῤῥαβδος, ον. -6. Con striscie nere; μελανοῤῥαβδωτός, ή, όν.

Digitized by Google

Strisciamento; *s. m.* ἕρπυσις, σεως (ἡ)· ἑρπυσμός, οῦ (ὁ).
Strisciare; *v. intr.* ἕρπω· ἑρπύζω. -2. Strisciare dopo; μεθ-έρπω. -3. Strisciar sotto; ὑφ-έρπω. -4. Passare rasente; παρ-έρχομαι. -5. Allontanarsi strisciando; ἀφ-έρπω. -6. *Att.* Strisciare i rami; ἀπο-ψήχω. -7. Rendere strisciante; ἀφ-ερπετόω=ῶ.
Strisciata; *s. f.* V. Strisciamento.
Strisciatamente; *avv.* ἑρπετικῶς.
Striscio; *s. m.* V. Strisciamento.
Strisciolina; *s. f.* ἐπιδέσμιον, ου (τό).
Striscione e Striscioni; *add.* ἑρπετός, ή, όν· ἑρπετικός, ή, όν.
Strisciuola; *s. f. dim.* V. Strisciolina.
Stritolabile; *add.* τριπτός, ή, όν.
Stritolamento; *s. m.* σύντριψις, εως (ἡ)· ἀπότριψις, εως (ἡ)· κατάτριψις, εως (ἡ).
Stritolare; *v. att.* συν-τρίβω· κατα-τρίβω· ἀπο-τρίβω· περι-τρίβω.
Stritolatura; Stritolazione; *s. f.* V. Stritolamento.
Strizzare; *v. att.* V. Spremere.
Strofa e Strofe; *s. f.* στροφή, ῆς (ἡ). -2. Di una sola strofa; μονόστροφος, ον.
Strofinaccio e Strofinacciolo; *s. m.* ψήκτρα, ας (ἡ).
Strofinamento; *s. m.* τρίψις, εως (ἡ).
Strofinare; *v. att.* ψήχω· ψώχω.
Strofinata; Strofinatina; *s. f.* V. Stropicciamento.
Strofinio; *s. m.* V. Strofinamento.
Strolagare; *v. intr.* V. Astrologare.
Strolago; *s. m.* V. Astrologo.
Strologare; *v. intr.* V. Astrologare.
Strologia; *s. f.* V. Astrologia.
Strologo; *s. m.* V. Astrologo.
Strombare; *v. intr.* V. Rombare.
Strombazzare; *v. att.* σαλπίζω. -2. Rendere famoso; δια-φημίζω.
Strombazzata; *s. f.* σάλπισμα, ατος (τό).
Strombettare; *v. att.* σαλπίζω. -2. Pubblicare; σαλπίζω· κηρύττω.
Strombettata; *s. f.* V. Strombazzata.
Strombettiere; *s. m.* σαλπιγκτής, οῦ (ὁ)· σαλπιστής, οῦ (ὁ)· κήρυξ, υκος (ὁ).
Stromento; *s. m.* V. Strumento.
Stroncamento; *s. m.* V. Troncamento.
Stroncare; *v. att.* V. Troncare.
Stroncato; *add.* V. Tronco.
Stroncatura; *s. f.* V. Troncamento.
Stronomia; *s. f.* V. Astronomia.
Stronomico; *add.* V. Astronomico.
Stronzare; *v. att.* κολοβόω=ῶ· ἐλαττόω=ῶ.
Stronzato; *add.* κολοβός, ή, όν· ἐλάττων, ον.
Stronzo e Stronzolo; πέλεθος, εος=ους (τό).
Stropicciagione; *s. f.* Stropicciamento; *s. m.* V. Stropicciatura.
Stropicciare; *v. att.* σμάω=ῶ· ψάω=ῶ· ὑπο-τρίβω. -2. Infastidire; ἀνιάω=ῶ.
Stropicciata; *s. f.* V. Stropicciatura.
Stropicciatella; *s. f. dim.* V. Strofinio.
Stropicciatura; *s. f.* e
Stropiccio; *s. m.* τρίψις, εως (ἡ)· τριβή, ῆς (ἡ)· τρίβος, ου (ὁ)· τρίμμα, ατος (τό).
Stropiccione; *s. m.* V. Bacchettone.
Stroppa, Stroppia; *s. f.* θώμιγξ, ιγγος (ἡ).

Stroppiamento; *s. m.* V. Storpiamento.
Stroppiare; *v. att.* V. Storpiare.
Stroppiatamente; *avv.* τμηδήν.
Stroppiato; *add.* V. Storpio.
Stroppiatura; *s. f.* V. Storpiatura.
Stroppio; *add.* V. Storpio.
Stroscia; *s. f.* ῥεῦσις, σεως (ἡ).
Strosciare; *v. intr.* ψοφέω=ῶ· θροέω=ῶ· ῥοθέω=ῶ· θορυβέω=ῶ· κυμαίνω. -2. Cadere; ῥέω=ῶ· πίπτω.
Stroscio; *s. m.* ψόφος, ου (ὁ)· ψόφησις, σεως (ἡ)· θρόος=οῦς, όου=οῦ (ὁ)· θόρυβος, ου (ὁ).
Strozza; *s. f.* V. Gorgozzule.
Strozzamento; *s. m.* V. Strozzatura.
Strozzare; *v. att.* V. Strangolare.
Strozzatojo; *add.* V. Strangolatojo.
Strozzatura; *s. f.* πνῖξις, εως (ἡ)· πνιγμός, οῦ (ὁ)· πνίγμα, ατος (τό).
Strozziere; *s. m.* ἱεροτρόφος, ου (ὁ).
Strozzule; *s. m.* V. Gorgozzule.
Struere; *v. att.* V. Fabbricare.
Struffare; *v. intr.* ὀργίζομαι.
Struffo, Struffolo e Strufolo; *s. m.* καρφόδεσμον, ου (τό).
Strufone; *s. m.* V. Struffolo.
Struggere; *v. att.* ἀνα-τήκω· κατα-τήκω· ἀπο-τήκω· χωνεύω. -2. Distruggere; κατα-βάλλω· κατα-στρέφω. -3. *N. pass.* Venir meno; λειποψυχέω=ῶ· λειποθυμέω=ῶ.
Struggimento; *s. m.* ἀνάτηξις, εως (ἡ)· ἀπότηξις, εως (ἡ)· χώνευσις, σεως (ἡ). -2. Distruzione; ἀνατροπή, ῆς (ἡ). -3. Deliquio; ἀποψυχία, ας (ἡ)· λειποθυμία, ας (ἡ)· λειποψυχία, ας (ἡ). -4. Molestia; ἀνία, ας (ἡ). -5. Grande desiderio; πάθος, εος=ους (τό)· ἐπιθυμία, ας (ἡ).
Struggitore; *add.* ἀνατήκων, ουσα, ον· τηκτικός, ή, όν.
Struire; *v. att.* V. Instruire.
Struma; *s. f.* V. Scrofola.
Strumentajo; *s. m.* ὀργανοποιός, οῦ (ὁ)· ὀργανοπήκτωρ, ορος (ὁ).
Strumentale; *add.* ὀργανικός, ή, όν.
Strumentalmente; *avv.* ὀργανικῶς.
Strumentario; *add.* V. Strumentale.
Strumentino; *s. m. dim.* ὀργάνιον, ου (τό).
Strumento; *s. m.* ὄργανον, ου (τό)· ὀργαλεῖον, ου (τό)· μηχάνη, ης (ἡ)· μηχάνημα, ατος (τό). -2. Strumento musicale; ὄργανον, ου (τό). -3. Scrittura pubblica; γράμματα, ων (τά). -4. Suonare uno strumento; μουσίζω.
Strumoso; *add.* χοιραδώδης, ες.
Strupare; *v. att.* V. Stuprare.
Strupo; *s. m.* V. Stupro.
Strutta; *s. f.* V. Struggimento.
Strutto; *s. m.* λίπος, εος=ους (τό).
Strutto; *add.* τηκτός, ή, όν· τετηγμένος, η, ον. -2. Distrutto; καθαιρεθείς, εῖσα, έν. -3. Magro; λεπτός, ή, όν· ἰσχνός, ή, όν.
Struttura; *s. f.* οἰκοδομή, ῆς (ἡ)· κτίσμα, ατος (τό).
Strutturare; *v. att.* V. Fabbricare.
Struzione; *s. f.* V. Distruzione.
Struzzo e Struzzolo; *s. m.* στρουθοκαμήλος, ου (ὁ).
Stuccare; *v. att.* ἐπι-χρίω· δια-κολλάω=ῶ· συγ-κολλάω=ῶ. -2. Infastidire; ἀνιάω=ῶ· προς-κορέννυμι.
Stucchente; *add.* V. Stucchevole.
Stucchevolaggine; *s. f.* V. Stucchevolezza.
Stucchevolare; *v. att.* ἀνιάω=ῶ· παρ-εν-οχλέω=ῶ· κατα-κορέννυμι· προς-κορέννυμι.

Digitized by Google

Stucchevole; *add.* κτακορής, ές· κατάκορος, ον· ψυχρός, ά, όν· ἀνιαρός, ά, όν· βαρύς, εῖα, ύ· φορτικός, ή, όν· χαλεπός, ή, όν· ἐπαχθής, ές· ὀχληρός, ά, όν· δυσχερής, ές.

Stucchevolezza; *s. f.* ἐπάχθεια, ας (ἡ)· δυσχερές, εος-ους (τό)· φορτικόν, οῦ (τό)· βάρος, εος-ους (τό).

Stucchevolmente; *avv.* ἀνιαρῶς· βαρέως· φορτικῶς.

Stuccio; *s. m.* V. Astuccio.

Stucco; *s. m.* λιθόκολλα, ης (ἡ)· μάλθη, ης (ἡ).

Stucco; *add.* V. Ristucco.

Studente; *add.* μαθητής, οῦ (ὁ)· περὶ τὰ γράμματα σπουδάζων, ουσα, ον· φιλομαθής, ές.

Studiamento; *s. m.* V. Studio.

Studiante; *add.* V. Studente.

Studiare; *v. att.* σπουδάζω (τι, περί τι)· φροντίζω περὶ τὰς ἐπιστημάς· τὴν ἐπιμέλειαν ποιέομαι-οῦμαι· ἐπι-μελέομαι-οῦμαί (τινος)· μελετάω-ῶ (τι). -2. Coltivare; ἀσκέω-ῶ. -3. Affrettare; σπεύδω. -4. Industriarsi; σπουδάζω· πονέω-ῶ· ζητέω-ῶ. -5. Studiare un'arte; ἀσκέω-ῶ· ἐπι-τηδεύω (τι)· σπουδάζω. -6. Studiare il passo; ταχύνω. -7. Studiare sotto alcuno; ἀκούω (τινος). -8. Desiderare di studiare; μαθητιάω-ῶ.

Studiatore; Studiente; } *add.* V. Studente.

Studietto; *s. m.* V. Scrittojo.

Studievole; *add.* V. Studente.

Studievolmente e Studievolemente; ἐπιτηδές· ἐξεπιτηδές· ἐκ προαιρέσεως· κατὰ προαίρεσιν· σπουδῇ

Studio; *s. m.* σπουδή, ῆς (ἡ)· μελετή, ῆς (ἡ)· ἐπιμέλεια, ας (ἡ). -2. Diligenza; σπουδή, ῆς (ἡ)· ἐπιμέλεια, ας (ἡ)· ἀκριβεία, ας (ἡ). -3. Coltura; θεράπεια, ας (ἡ). -4. Raccolta di cose rare; μουσεῖον, ου (τό). -5. Ciò che si studia; παιδεία, ας (ἡ)· ἐπιστημή, ῆς (ἡ). -6. La camera di studio; φροντιστήριον, ου (τό)· μελετητήριον, ου (τό). -7. Luogo dove si studia; γυμνάσιον, ου (τό)· ἀκαδημία, ας (ἡ)· μουσεῖον, ου (τό). -8. Amare lo studio; φιλομουσέω-ῶ. -9. Che ama lo studio; φιλόμουσος, ον. -10. Compagno di studio; συμμαθητής, οῦ (ὁ). -11. Corso di studi; ἐγκύκλιος παιδεία, ας (ἡ). -12. Darsi allo studio; τῇ παιδείᾳ συγ-γίγνομαι. -13. Fare gli studi; παιδεύομαι. -14. Odiare lo studio; μισομουσέω-ῶ. -15. Che odia lo studio; μισόμουσος, ον. -16. A studio, a bello studio; V. Studievolmente.

Studioletto; Studiolino; Studiolo; } *s. m. dim.* γραμματεῖον, ου (τό)· μουσεῖον, ου (τό)· φροντιστήριον, ου (τό)· μελετητήριον, ου (τό).

Studiosamente; *avv.* V. Studievolmente. -2. Diligentemente; ἐπιμελῶς· ἀκριβῶς. -3. Spacciatamente; ταχέως.

Studioso; *add.* V. Studente. -2. Diligente; σπουδαῖος, α, ον· ἀκριβής, ές· ἐπιμελής, ές· φιλόπονος, ον· φίλεργος, ον· φιλοπράγμων, ον. -3. Sollecito; ἐλαφρός, ά, όν· εὔζωνος, ον.

Stufa; *s. f.* πυριατήριον, ου (τό)· ἐσχάρα, ας (ἡ). -2. Bagno; βαλανεῖον, ου (τό)· λουτρών, ῶνος (ὁ). -3. Fornello da stillare; ὑπόκαυστον, ου (τό).

Stufare; *v. att.* V. Stuccare.

Stufelare; *v. intr.* V. Sufolare.

Stufetta; *s. f. dim.* V. Stufa.

Stultizia; *s. f.* V. Stoltizia.

Stulto; *add.* V. Stolto.

Stumia; *s. f.* V. Schiuma.

Stumiare; *v. att.* V. Schiumare.

Stummia; *s. f.* V. Schiuma.

Stummiare; *v. att.* V. Schiumare.

Stuoja; *s. f.* φορμός, οῦ (ὁ)· ῥίψ, πός (ἡ)· βᾶπος, εος-ους (τό)· στιβάς, άδος (ἡ). -2. A modo di stuoja; φορμηδόν. -3. Dormire sulla stuoja; φορμοκοιτέω-ῶ.

Stuolo; *s. m.* πλῆθος, εος-ους (τό)· ἴλη, ης (ἡ)· τάγμα, ατος (τό).

Stuora; *s. f.* V. Stuoja.

Stupefare; *v. att.* ἐκ-πλήττω θάμβος· θαῦμα παρ-έχω (τινι). -2. Intormentire; κατα-πλήττω· ἀμβλύνω· ἀναίσθητον ποιέω-ῶ. -3. *Intr.* Diventare stupido; ἐκ-πλήττομαι· θαμβέομαι-οῦμαι· μωραίνω· ἀν-αισθητέω-ῶ· ἀμβλύνομαι· ἀπ-αμβλύνομαι.

Stupefattivo; *add.* ἐκπληκτικός, ή, όν· ἀμβλυντικός, ή, όν· καταπληκτικός, ή, όν· θαυμαστός, ή, όν.

Stupefazione; *s. f.* ἔκπληξις, εως (ἡ)· ἐκπληξία, ας (ἡ).

Stupendamente; *avv.* θαυμαστῶς· δεινῶς.

Stupendità; *s. f.* θαῦμα, ατος (τό)· δεινότης, ητος (ἡ).

Stupendo; *add.* θαυμαστός, ή, όν· δεινός, ή, όν· ὑπερφυής, ές.

Stupente; *add.* ἀναίσθητος, ον· ἀμβλύς, εῖα, ύ· ἐκπόπληκτος, ον.

Stupidamente; *avv.* ἠλιθίως· ἀνοήτως· ἀναισθήτως.

Stupidezza; *s. f.* ἔκπληξις, εως (ἡ). -2. Insensatezza; μωρία, ας (ἡ)· ἀναισθησία, ας (ἡ)· νωθεία, ας (ἡ)· ἀνοητία, ας (ἡ)· ἀξυνεσία, ας (ἡ)· ἀφροσύνη, ης (ἡ)· ἠλιθιότης, ητος (ἡ)· ἀβελτερία, ας (ἡ).

Stupidire; *v. intr.* ἀμβλύνομαι· μωραίνω· ἀναισθητέω-ῶ.

Stupidità; *s. f.* V. Stupidezza.

Stupido; *add.* ἀπόπληκτος, ον· ἐμβρόντητος, ον. -2. Insensato; μωρός, ά, όν· ἀναίσθητος, ον· ἀνόητος, ον· ἀξύνετος, ον· ἄφρων, ον· ἀβέλτερος, α, ον· ἠλίθιος, α, ον. -3. Molto stupido; μεγαλοθαμβής, ές· πολυθαμβής, ές. -4. Essere stupido; μακκοάω-ῶ. -5. Rendere stupido; ἀπο-μωρόω-ῶ· ἀπ-ηλιθιόω-ῶ.

Stupidore; *s. m.* V. Stupore.

Stupire; *v. intr.* V. Stupefare § -3.

Stupore; *s. m.* ἔκπληξις, εως (ἡ)· ἀναισθησία, ας (ἡ)· ἐμβροντησία, ας (ἡ)· νάρκωσις, σεως (ἡ)· νάρκη, ης (ἡ). -2. Meraviglia; θάμβος, εος-ους (τό)· θαῦμα, ατος (τό).

Stuprare; *v. att.* ἀπο-παρθενεύω· ἀπο-παρθενόω-ῶ· δια-κορεύω· δια-κορέω-ῶ· δια-κορίζω· μοιχεύω· παρθένον φθείρω, βιάζομαι· βίᾳ γυναικὶ μίγνυμαι.

Stupratore; *add.* μοιχευτής, οῦ (ὁ).

Stupro; *s. m.* μοιχεία, ας (ἡ)· βιασμός, οῦ (ὁ).

Stura; *s. f.* ἄνοιξις, εως (ἡ). -2. Dare la stura; V. Sturare. -3. Scialacquamento V.

Sturare; *v. att.* ἀνοίγω.

Sturato; *add.* V. Accorto.

Sturbamento; *s. m.* e

Sturbanza; *s. f.* ἐνόχλησις, σεως (ἡ)· διακώλυσις, σεως (ἡ)· τάραχος, ου (ὁ)· ταραχή, ῆς (ἡ). -2. Dare sturbo; V. Sturbare.

Sturbare; *v. att.* ταράττω· ἐν-οχλέω-ῶ· ἐμ-ποδίζω· δια-κωλύω· παρ-εν-οχλέω-ῶ.

Sturbatore; *add.* διακωλυτής, οῦ (ὁ)· ταραξίας, ου (ὁ).

Sturbazione; *s. f.* Sturbo; *s. m.* } V. Sturbanza.

Sturmento; *s. m.* V. Stromento.

Stutare; *v. att.* ἐπ-έχω· κατα-στέλλω.

Stuzia; *s. f.* V. Astuzia.

Stuzio; *s. m.* V. Cavolo.

Digitized by Google

Stuzzicadenti; *s. m.* ὀδοντογλυφίς, ίδος (ἡ).
Stuzzicamento; *s. m.* παρόρμησις, σεως (ἡ)· παρεξυσμός, οῦ (ὁ).
Stuzzicare; *v. att. Frugacchiare leggermente*; γλύφω. -2. Stimolare; παρ-ορμάω· παρ-οξύνω· κεντίσσω· κεντρίζω. -3. Persuadere; πείθω· ἀναπείθω. -4. Stuzzicare i feruzzi; ἐν-τείνομαι· τιταίνομαι. -5. *N. pass.* Soffregarsi; προ-στρίβομαι. -6. Stuzzicarsi i denti; τοὺς ὀδόντας γλύφω. -B'. Mangiare; ἐσθίω.
Stuzzicatojo; *s. m.* γλύφανον, ου (τό)· γλυφεῖον, ου (τό).
Stuzzicorecchi; *s. m.* ὠτογλυφίς, ίδος (ἡ)· ὠτόγλυφον, ου (τό).
Su; *prep.* V. Sopra.
Suadere; *v. att.* V. Consigliare.
Suadevole; Suado; Suasibile; } *add.* V. Persuadevole.
Suasione; *s. f.* V. Persuasione.
Suasivo; *add.* V. Persuasivo.
Suasore; *add.* V. Persuasore.
Suasorio; *s. m.* V. Persuasorio.
Suave; *add.* V. Soave.
Suavemente; *avv.* V. Soavemente.
Suavezza; Suavità; } *s. f.* V. Soavità.
Subacido; *add.* ὑποξύς, εῖα, ύ.
Subalbido; *add.* ὑπόλευκος, ον. -2. Rendere subalbido; ὑπο-λευκαίνω.
Subalternante; *add.* ὑποτάττων, ουσα, ον· ὑποτακτικός, ή, όν.
Subalternare; *v. att.* ὑπο-τάττω.
Subalternato; Subalterno; } *add.* ὑποτεταγμένος, η, ον· ὑπομείων, ονος (ὁ, ἡ)· ὑπό τινι ὤν, οὖσα, ὄν.
Subaqueo; *add.* ὕφυδρος, ον.
Subasta; *s. f.* ἀποκήρυγμα, ατος (τό)· ἀποκήρυξις, εως (ἡ).
Subastare; *v. att.* ἀπο-κηρύττω.
Subastazione; *s. f.* V. Subasta.
Subavvisare; *v. att.* ὑπ-αγγέλλω.
Subbia; *s. f.* σμίλη, ης (ἡ).
Subbiare; *v. att.* σμιλεύω.
Subbiato; *add.* σμιλευτός, ή, όν. -2. Foracchiato; κατεργασθείς, εῖσα, έν.
Subbiello; *s. m.* ζυγός, οῦ (ὁ).
Subbietta; *s. f.* σμίλιον, ου (τό).
Subbiettare; *v. att.* Suggettare.
Subbiettivo; *add.* V. Astratto.
Subbietto; *s. m.* V. Soggetto.
Subbiezione; *s. f.* V. Soggezione.
Subbilioso; *add.* ὑπόχολος, ον.
Subbillare; *v. att.* V. Subillare.
Subbilloso; *add.* V. Sedizioso.
Subbio; *s. m.* ζυγός, οῦ (ὁ).
Subbiolo; *s. m. dim.* V. Subbietta.
Subbissamento; *s. m.* σύμπτωσις, σεως (ἡ)· κατάπτωσις, σεως (ἡ)· καταφορά, ᾶς (ἡ)· πτῶμα, ατος (τό)· κατάπτωμα, ατος (τό)· ἐρείπιον, ου (τό)· ἀνατροπή, ῆς (ἡ)· καθαίρεσις, σεως (ἡ)· κατάλυσις, σεως (ἡ)· ἀνάστασις, σεως (ἡ).
Subbissare; *v. att.* ἀν-αιρέω· καθ-αιρέω· ἀνατρέπω· κατα-βάλλω· κατα-στρέφω. -2. *Intr.* κατα-πίπτω· συμ-πίπτω· κατα-φέρομαι.
Subbisso; *s. m.* V. Subbissamento.
Subbollire; *v. att. e intr.* V. Sobbollire.

Subbollizione; *s. f.* ἀνάζεσις, σεως (ἡ).
Subceleste; Subcelestiale; } *add.* ὑπουράνιος, ον.
Subdividere; *v. att.* ὑπο-δι-αιρέω.
Subdolo; *add.* V. Ingannevole.
Subentrare; *v. intr.* εἶμι, τάττομαι (μετά τινος).
Subero; *s. m.* V. Sughero.
Subillamento; *s. m.* παραγωγή, ῆς (ἡ)· πεισμονή, ῆς (ἡ).
Subillare; *v. att.* ἐπ-άγω· προς-άγομαι (τινα πρός τι).
Subintendere; *v. att.* ὑπ-ακούω· ὑπο-λαμβάνω.
Subintrare; *v. intr.* V. Subentrare.
Subissare; *v. att.* V. Subbissare.
Subisso; *s. m.* V. Subbissamento.
Subitamente; *avv.* e
Subitanamente e Subitaneamente; *avv.* αὐτίκα· παραυτίκα· παραχρῆμα· εὐθύς. -2. Improvvisamente; ἐξ-αίφνης· αἰφνιδίως· αὐτοσχεδιαστί.
Subitaneo e Subitano; *add.* αἰφνίδιος, ον· ἐξαιφνίδιος, ον· ἐξαπιναῖος, α, ον.
Subitatore; *s. m.* ἐξαπιναῖος στρατιώτης, ου (ὁ).
Subitezza; *s. f.* ταχύτης, ητος (ἡ)· ὠκύτης, ητος (ἡ).
Subito; *add.* ταχύς, εῖα, ύ· ὠκύς, εῖα, ύ· αἰφνίδιος, ον· ἐξαιφνίδιος, ον· ἐξαπιναῖος, α, ον. -2. Subito all'ira; ἀκρόχολος, ον.
Subito; Subitosamente; } *avv.* V. Subitamente.
Subjugare; *v. att.* V. Soggiogare.
Subjuntivo; *add.* V. Congiuntivo.
Sublare; *v. intr.* V. Sibilare.
Sublato; *p. pass.* V. Tolto.
Sublimamento; *s. m.* V. Sublimazione.
Sublimare; *v. att.* αἴρω· ἐπ-αίρω· ὑψόω· ἐξ-αγκόω· μετ-εωρίζω. -2. Lodare; μεγαλύνω· ἐπαινέω.
Sublimazione; *s. f.* ὕψωσις, σεως (ἡ)· ἔκρυσις, σεως (ἡ)· ὄγκωσις, σεως (ἡ)· μετεώρισις, σεως (ἡ)· μετεωρισμός, οῦ (ὁ).
Sublime; *s. m.* μεγαλοπρέπεια, ας (ἡ).
Sublime; *add.* μετέωρος, ον· ὑψηλός, ή, όν· ὑψηρεφής, ές· αἰπύς, εῖα, ύ.
Sublimemente; *avv.* ὑψηλῶς· μεγαλοπρεπῶς.
Sublimità; *s. f.* ὕψος, εος-ους (τό)· μεγαλοπρέπεια, ας (ἡ).
Sublimo; *add.* V. Sublime.
Sublinguale; *add.* ὑπόγλωττος, ον.
Sublunare; *add.* ὑποσέληνος, ον.
Submarino; *add.* ὕφαλος, ον.
Subodorare; *v. intr.* ὑπ-όζω. -2. Presentire; ὑπ-οπτεύω· ὑπο-νοέω (τι).
Subordinamento; *s. m.* ὑποταγή, ῆς (ἡ)· ὑπόταξις, εως (ἡ). -2. Dipendenza, rispetto a chi comanda; ἀξία, ας (ἡ)· πειθαρχία, ας (ἡ).
Subordinare; *v. att.* ὑπο-τάττω· ὑπ' ἐμαυτῷ ὑπήκοον ποιέομαι-οῦμαι (τινα).
Subordinato; *add.* ὑπήκοος-ους, ουον· ὑποτεταγμένος, η, ον.
Subordinazione; *s. f.* V. Subordinamento.
Subornare; *v. att.* παρα-σύρω· παρα-σπενδίζω (τινα ἐπί τι)· ἐπ-άγω· ὑπο-βάλλω (τινί τι).
Subornatore; *add.* αἴτιος, α, ον.
Subornazione; *s. f.* ὑποβολή, ῆς (ἡ)· εἰσήγησις, σεως (ἡ).
Substanziale; *add.* V. Sustanziale.
Subuglio; *s. m.* V. Scompigliamento.
Suburbano; *add.* προάστειος, ον.

Digitized by Google

Subventaneo; *add.* ὑπηνέμιος, ον.
Succavernoso; *add.* ὕπαντρος, ον.
Succedaneo; *add.* ἐπόμενος, η, ον· ἐξῆς ἐχόμενος, η, ον (τινος)· ἐπιών, οῦσα, όν· ὕστερος, α, ον.
Succedere; *v. intr.* δια-δέχομαι· ἐκ-δέχομαι. -2. Venir dopo; ἀκολουθέω· ἕπομαί (τινι)· ἐφ-έπομαι. -3. Ereditare; κληρονομέω. -4. Avvenire; συμ-βαίνει. -5. Scaturire; ἀνα-βλύω· ἀνα-βλύζω. -6. Riuscir bene; καλῶς ἀπο-βαίνει· εὐ-προ-χωρεῖ (τινι)· εὐτυχέω. -7. Succedevole; *add.* ἐφεπόμενος, η, ον· ἐπόμενος, η, ον· ἐπιών, οῦσα, όν.
Succedevolmente; *avv.* ἐξῆς.
Succedimento; *s. m.* V. Successo.
Succeditore; *add.* V. Succedevole.
Succedituro; *add.* μέλλων, ουσα, ον.
Succenericcio; Succenerino; } *add.* ἐγκρυφίας, ου (ὁ).
Successione; *s. f.* διαδοχή, ῆς (ἡ)· διάδοξις, εως (ἡ). -2. Diritto di successione; ἀγχιστεία, ας (ἡ)· ἀγχίστειον, ου (τό). -3. Guerra di successione; διὰ τὴν διαδοχὴν γενόμενος πόλεμος, ου (ὁ). -4. Legge di successione; περὶ τῆς ἀγχιστείας νόμος, ου (ὁ). -5. Successo V.
Successivamente; Successive; } *avv.* ἐξῆς· τάκτως· ἐφεξῆς· συνεχῶς.
Successivo; *add.* ἄλλος μετ' ἄλλον· συνεχής, ές.
Successo; *s. m.* συνέχεια, ας (ἡ)· προχώρησις, σεως (ἡ). -2. Avvenimento; συμβὰν πρᾶγμα, ατος (τό)· συμβαίνον, οντος (τό).
Successore; *add.* διάδοχος, ον· διαδεξάμενος, η, ον.
Succhiamento; *s. m.* V. Succiamento.
Succhiare; *v. att.* V. Succiare.
Succhiellamento; *s. m.* τρύπησις, σεως (ἡ).
Succhiellare; *v. att.* τρυπάω.
Succhielletto; *s. m. dim.* τρυπάνιον, ου (τό).
Succhiellinare; *v. att.* V. Succhiellare.
Succhiellino; *s. m. dim.* τρυπάνιον, ου (τό).
Succhiello; Succhio; } *s. m.* τρύπανον, ου (τό)· τέρετρον, ου (τό).
Succhio; *s. m.* χυλός, οῦ (ὁ)· χυμός, οῦ (ὁ)· ὀπός, οῦ (ὁ). -2. Il succo spremuto; χύλισμα, ατος (τό). -3. Convertire in succo; ἐγ-χυλόω· ἐγ-χυλίζω. -4. Di dolce succhio; γλυκύχυλος, ον· γλυκύχυμος, ον. -5. Essere, andare in succo; ὀργάω. -6. Con molto succhio; πολύχυλος, ον· πολύοπος, ον. -7. Di succhio naturale; αὐτόχυμος, ον. -8. Con succhio nero; μελάγχυμος, ον. -9. Pieno di succhio; ἔγχυλος, ον. -10. Con poco succhio; ὀλιγόχυλος, ον. -11. Simile a succhio; χυλώδης, ες. -12. Spremere, estrarre il succhio; ἐγ-χυλίζω.
Succhioso; *add.* χυλώδης, ες.
Succiamento; *s. m.* βδάλσις, σεως (ἡ). -2. *Del latte;* θηλασμός, οῦ (ὁ).
Succiare; *v. att.* μυζάω· μύζω· ἀμύζω· βδάλλω· θάω. -2. *Del latte;* θηλάζομαι.
Succiasangue; *s. m.* V. Sanguisuga.
Succiata; *s. f.* V. Succiamento.
Succiatore; *add.* μύζων, ουσα, ον· θηλαζόμενος, η, ον.
Succidere; *v. att.* ὑπο-κόπτω· ὑπο-τέμνω. -2. Togliere via; ἀφ-αιρέω.
Succignere e Succingere; *v. att.* ἀνα-ζώννυμι· ὑπο-ζώννυμι.
Succinericcio; *add.* V. Succenericcio.
Succino; *s. m.* ἤλεκτρος, ου (ὁ)· ἤλεκτρον, ου (τό).
Succiutamente; *avv.* συντόμως· βραχέως.
Succinto; *s. m.* ἐπιτομή, ῆς (ἡ).
Succinto; *add.* ὑποζωσάμενος, η, ον· εὔζωνος, ον· ζωστός, ή, όν. -2. Breve; βραχύς, εῖα, ύ· σύντομος, ον. -3. Parlar succinto; βραχυλογέω. -4. Che parla succinto; βραχυλόγος, ον. -5. Il parlar succinto; βραχυλογία, ας (ἡ).
Succio; *s. m.* V. Succiamento.
Succo; *s. m.* V. Succhio.
Succombere; *v. intr.* V. Soggiacere.
Succoso; Succulente; Succulento; } *add.* χυλώδης, ες· εὔχυλος, ον.
Succumbere; *v. intr.* V. Soggiacere.
Sucido; *add.* ῥυπαρός, ά, όν· πιναρός, ά, όν· συχμηρός, ά, ών· βορβορώδης, ες. -2. Osceno; λαγνός, ή, όν· λαγνικός, ή, όν. -3. Essere sucido; ῥυπαρεύομαι· ῥυπάω. -4. Diventar sucido; ῥυπαίνομαι. -5. Non sucido; ἀπινής, ές· ἀβόρβορος, ον.
Sucidume; *s. m.* ἄση, ης (ἡ)· ῥύπος, εος-ους (τό)· ῥυπαρία, ας (ἡ). -2. Pieno di sucidume; μολυσματώδης, ες. -3. Senza sucidume; ἀπινής, ές· ἀβόρβορος, ον.
Suco; *s. m.* V. Succhio.
Sucosità; *s. f.* V. Sugosità.
Sucoso; *add.* V. Succoso.
Sud; *s. m.* μεσημβρία, ας (ἡ)· νότος, ου (ὁ). -2. Rivolto al sud; νότιος, ον - α, ον· μεσημβρινός, ή, όν. -3. Il sud-est; πρὸς μεσημβρίαν τε καὶ ἡλίου ἀνατολὰς γῆ, γῆς (ἡ). -4. Il sud-ovest; πρὸς μεσημβρίαν τε καὶ ἡλίου δυσμὰς γῆ, γῆς (ἡ).
Sudacchiare; *v. intr.* ἀν-ιδρόω.
Sudamini; *s. m. pl.* ἵδρωα, ων (τά).
Sudante; *add.* ἱδρῶτι ῥεόμενος, η, ον.
Sudare; *v. intr.* ἱδρόω· ἀν-ιδρόω· ἐξ-ιδρόω· ἀφ-ιδρόω.
Sudario; *s. m.* σουδάριον, ου (τό).
Sudata; *s. f.* ἀνίδρωσις, σεως (ἡ).
Sudato; *add.* ἱδρώς, ῶτος, ές.
Sudatorio; *s. m.* πυριατήριον, ου (τό)· ἱδρωτήριον, ου (τό).
Sudatorio; *add.* ἱδρωτικός, ή, όν· ἱδρωποιός, όν.
Suddelegare; *v. att.* ἐξουσίαν περι-τίθημι, δίδωμί (τινι)· ἐπι-τρέπω (τινί τι).
Suddelegato; *s. m.* ἐπίτροπος, ου (ὁ).
Suddelegazione; *s. f.* ἐπιτροπεία, ας (ἡ).
Suddetto; *add.* V. Sopradetto.
Suddiacono; *s. m.* V. Soddiacono.
Suddità; Sudditezza; } *s. f.* πειθαρχία, ας (ἡ)· δουλεία, ας (ἡ).
Suddito; *add.* ἀρχόμενος, η, ον· ὑπήκοος-ους, οον ους ουν.
Suddividere; *v. att.* ὑπο-δι-αιρέω.
Suddivisibile; *add.* ὑποδιαιρεῖσθαι ἐνδεχόμενος, η, ον.
Suddivisione; *s. f.* ὑποδιαίρεσις, σεως (ἡ).
Sudiceria; *s. f.* V. Sucidume.
Sudicetto; Sudiciccio; } *add.* ῥυπαρώτερος, η, ον.
Sudicio; *add.* V. Sucido.
Sudicione; *add. accr.* ῥυπαρώτατος, η, ον.
Sudiciotto; *add.* V. Sudicetto.
Sudiciume; *s. m.* V. Sucidume.
Sudore; *s. m.* ἱδρώς, ῶτος (ὁ)· ἵδρωσις, σεως (ἡ). -2. Mercede; γέρας, ατος (τό). -3. Lavoro faticoso; πόνος, ου (ὁ)· μόχθος, ου (ὁ). -4. Eccitare il sudore; ἱδρωτοποιέω. -5. Con molto

Digitized by Google

sudore; πολυπόνως· πολυμόχθως. -6. Tornare in sudore; ἱδρῶτι ῥέωμῶ.
Sudoretto; *s. m. dim.* ἱδρώτιον, ου (τό).
Sudorifero; Sudorifico; *add.* ἱδρωποιός, όν.
Suffetto; *s. m.* V. Sostituito.
Sufficente e Sufficiente; *add.* ἄρκης, ές· ἀπαρκής, ές· ἐπαρκής, ές. -2. Atto; ἱκανός, ή, όν· ἐπιτήδειος, ον - α, ον. -3. Essere sufficiente; ἀρκέω ῶ· ἐξ-αρκέωῶ· ἱκανός εἰμι (τινι). -4. Essere più che sufficiente; ὑπερ-απο-χράει. -5. Più che sufficiente; ὑπεραποχρῶν, ῶσα, ῶν· *avv.* ὑπεραποχρώντως.
Sufficientemente; *avv.* ἅλις· ἀρκούντως· ἐξαρκούντως· ἀποχρώντως.
Sufficientezza; *s. f.* e
Sufficienza; *s. f.* πλησμονή, ῆς (ἡ)· κόρος, ου (ὁ). -2. Attitudine; ἱκανότης, ητος (ἡ). -3. Abbondanza; ἀφθονία, ας (ἡ)· ἀπορία, ας (ἡ).
Suffiziente; *add.* V. Sufficiente.
Suffizientemente; *avv.* V. Sufficientemente.
Suffizienza; *s. f.* V. Sufficienza.
Suffocamento; *s. m.* V. Soffogamento.
Suffocare; *v. att.* V. Soffogare.
Suffocazione; *s. f.* V. Soffogamento.
Suffolcere; *v. att.* V. Soffolcere.
Suffraganeo; Suffragano; Suffragante; *add.* ὑποτεταγμένος, η, ον.
Suffragare; *v. att.* ψηφίζομαι. -2. Ajutare; ὀφελέωῶ· βοηθέωῶ. -3. Scolpare; παρ-αιτέομαιῶμαι.
Saffragazione; *s. f.* e
Suffragio; *s. m.* ψῆφος, εος=ους (τό). -2. Aiuto; ἐπικουρία, ας (ἡ)· ἐπικούρησις, εως (ἡ)· βοήθεια, ας (ἡ).
Suffumicamento; *s. m.* V. Suffumicazione.
Suffumicare; *v. att.* ὑπο-θυμιάωῶ· ὑπο-καπνίζω. -2. Suffumicare a lato; παρα-θυμιάωῶ.
Suffumicazione; *s. f.* ὑποθυμίασις, εως (ἡ)· ὑποκαπνισμός, οῦ (ὁ).
Suffumigare; *v. att.* V. Suffumicare.
Suffumigio; *s. m.* V. Suffumicazione.
Suffusione; *s. f.* καταῤῥάκτης, ου (ὁ).
Suffuso; *add.* V. Asperso.
Sufilo; Sufolamento; *s. m.* ῥοιζός, οῦ (ὁ)· συριγμός, οῦ (ὁ)· σύριγμα, ατος (τό).
Sufolare; *v. intr.* V. Fischiare.
Sufolatore; *add.* συριστής, οῦ (ὁ).
Sufolo; *s. m.* V. Sufolamento.
Sugante; *add.* μύζων, ουσα, ον· ἐκμύζων, ουσα, ον. -2. Carta sugante; ποτικός χάρτης, ου (ὁ).
Sugare; *v. att.* V. Succiare.
Sugatto; *s. m.* V. Soatto.
Suggellamento; *s. m.* κατασφραγισμός, οῦ (ὁ).
Suggellare; *v. att.* σφραγίζω· κατα-σφραγίζω· κατα-σημαίνω. -2. Combaciare; ἀν-αρμόττω. -3. Confermare; βεβαιόωῶ. -4. Imprimere; ἐν-τυπόωῶ. -5. Segnare col ferro infocato; ὀνειδος προτρίβομαι. -6. Turar bene; κατα-κλείω.
Suggellato; *add.* σφραγιστός, ή, όν. -2. Ben suggellato; πολυσφράγιστος, ον. -3. Non suggellato; ἀσφράγιστος, ον. -4. Suggellato da Dio; θεοσφράγιστος, ον.
Suggellatura; Suggello; *s. f.* *s. m.* V. Sigillo.
Suggere; *v. att.* V. Succiare.
Suggerimento; *s. m.* ὑπόμνησις, εως (ἡ).
Suggerire; *v. att.* ὑπο-μιμνήσκω· ὑπο-βάλλω (τινί τι).
Suggeritore; *add.* ὑποβολεύς, έως (ὁ).
Suggestione; *s. f.* ὑποβολή, ῆς (ἡ)· δόλος, ου (ὁ)· ἀπάτη, ης (ἡ).
Suggestivamente; *avv.* ἀπατηλῶς· σοφιστικῶς.
Suggestivo; *add.* ἀπατηλός, ή, όν· σοφιστικός, ή, όν.
Suggesto; *s. m.* βῆμα, ατος (τό).
Suggettamente; *avv.* δουλικῶς.
Suggettamento; *s. m.* V. Suggezione.
Suggettare; *v. att.* V. Assoggettare.
Suggettatore; *add.* καταδουλῶν, οῦσα, οῦν.
Suggettitudine; *s. f.* V. Suggezione.
Suggetto; *s. m.* ὑποκειμένον, ου (τό). -2. Ciò di che si parla; θέμα, ατος (τό). -3. Suddito; ὑπεξούσιος, ου (ὁ).
Suggetto; *add.* ὑποτεταγμένος, η, ον· ὑπήκοος=ους, οον=ουν· ὑποχείριος, ον.
Suggezione; *s. f.* ὑπόταξις, εως (ἡ)· ταπεινότης, ητος (ἡ)· ὑπεξουσιότης, ητος (ἡ)· δουλεία, ας (ἡ).
Suggiugare; *v. att.* V. Soggiogare.
Sughera; *s. f.* V. Sughero.
Sugherato; *add.* φέλλινος, η, ον.
Sughero; *s. m.* φελλός, οῦ (ὁ).
Sughifico; *add.* πολύχυλος, ον· πολύοπος, ον.
Sugliardo; *add.* V. Schifo.
Sugna; Sugnaccio; *s. f.* *s. m.* ξύγγιον, ου (τό) *G. M.* στέαρ, ατος (τό).
Sugnoso; *add.* στεάτινος, η, ον· στεατώδης, ες.
Sugo; *s. m.* V. Succhio. -2. Letame; κοπρός, οῦ (ὁ).
Sugosamente; *avv.* χυμώδως.
Sugosità; *s. f.* χυμῶδες, εος=ους (τό)· ἔγχυλον, ου (τό).
Sugoso; *add.* V. Succoso.
Suicida; *s. m.* αὐτοκτόνος, ου (ὁ)· αὐτόχειρ, ρος (ὁ).
Suicidio; *s. m.* αὐτοχειρία, ας (ἡ).
Suillio; Suino; *add.* V. Porcino.
Sulfureità; *s. f.* θειῶδες, εος=ους (τό).
Sulfureo; *add.* V. Solforico.
Sollevare; *v. att.* V. Sollevare.
Sullunare; *add.* ὑποσέληνος, ον.
Sultana; *s. f.* τῆς Τουρκίας αὐτοκράτειρα, ας (ἡ).
Sultano; *s. m.* τῆς Τουρκίας αὐτοκράτωρ, ορος (ὁ).
Summare; *v. att.* V. Sommare.
Summario; *s. m.* V. Sommario.
Sumministramento; *s. m.* V. Somministrazione.
Sumministrare; *v. att.* V. Somministrare.
Sumministrativo; *add.* V. Somministrativo.
Sumministrazione; *s. f.* V. Somministrazione.
Summissione; *s. f.* V. Sommessione.
Summo; *s. m.* V. Sommo.
Summità; *s. f.* V. Sommità.
Summormorare; *v. intr.* V. Sommormorare.
Sungia; *s. f.* V. Sugna.
Sunto; *s. m.* V. Compendio.
Suntuario; *add.* δαπανητικός, ή, όν.
Suntuosamente; *avv.* V. Sontuosamente.
Suntuosità; *s. f.* V. Sontuosità.
Suntuoso; *add.* V. Sontuoso.
Suo; *pron.* ὅς, ἥ, ὅν· ἑός, ἑή, ἑόν· ἑαυτοῦ, ῆς, οῦ· αὐτοῦ, ῆς, οῦ.
Suocera; *s. f.* πενθερά, ᾶς (ἡ)· ἑκυρά, ᾶς (ἡ).

Digitized by Google

Suocero; *s. m.* πενθερός, οῦ (ὁ). -2. Padre del marito; ἑκυρός, οῦ (ὁ).

Suola; *s. f.* πέλμα, ατος (τό)· ἴχνος, εος-ους (τό)· κρηπίς, ίδος (ἡ). -2. Con una suola; μονόπελμος, ον. Con fitte suole; βαθύπελμος, ον.

Suolo; *s. m.* γῆ, γῆς (ἡ)· πεδίον, ου (τό). -2. Disteso di mercanzie, o d'altro; πτύξ, κός (ὁ)· ἐπιβολή, ῆς (ἡ). -3. Suolo marino; πέλαγος, ου (ὁ). -4. Uscir dal suolo; ἀφ-αμαρτάνω τῆς ὁδοῦ. -5. Che appena tocca il suolo; μογισαψίδαφος, ον.

Suono; *s. m.* ἦχος, ου (ὁ)· ἠχή, ῆς (ἡ)· ἤχημα, ατος (τό). -2. Strumento che si suona; ὄργανον, ου (τό). -3. Canzone; φωνή, ῆς (ἡ)· ᾠδή, ῆς (ἡ)· μελῳδία, ας (ἡ)· μέλος, εος-ους (τό)· ὕμνος, ου (ὁ). -4. Fama; φήμη, ης (ἡ)· θρόος-οῦς, όου-οῦ (ὁ). -5. Accompagnare col suono; συμ-φθέγγομαι. -6. Dar suono; ὑπ-ήχω. -B'. *Dar voce;* διαφημίζω. -7. Di dolce suono; μελίθροος-ους, οον-ουν· μαλακόφωνος, ον· γλυκυηχής, ές· γλυκύφωνος, ον. -8. Che manda un suono forte, profondo; βαρυηχής, ές· βαρύηχος, ον· βαρύχορδος, ον. -9. Che ha molti suoni; πολύθροος-ους, οον-ουν· πολύφθογγος, ον· πολύφωνος, ον· πολυηχής, ές· πολυήχητος, ον. -10. Di nuovo suono; νεήφατος, ον. -11. Che produce un solo suono; μονόφωνος, ον. -12. Che rimanda il suono; ἀντίφθογγος, ον· ἀντίθροος-ους, οον-ουν. -13. Ripetere un suono; ἀντ-απο-δίδωμι. -14. Senza suono; ἄφθεγκτος, ον· *avv.* ἀφθεγκτί· ἀκλαγγί.

Suora e Suore; *s. f.* ἀδελφή, ῆς (ἡ). -2. Monaca; μονάστρια, ας (ἡ)· ἀσκήτρια, ας (ἡ).

Superabile; *add.* νικάεσθαι ἐνδεχόμενος, η, ον.

Superabbondare; *v. intr.* V. Suprabbondare.

Superaltissimo; *add. superl.* ὑπερμηκής, ές.

Superamento; *s. m.* χείρωσις, σεως (ἡ)· ἐπικράτεια, ας (ἡ)· ἐπικράτησις, σεως (ἡ).

Superare; *v. att.* νικάω-ῶ (τινα)· κρατέω-ῶ· ἐπι-γίγνομαι· κρίττων γίγνομαί (τινος)· κατ-αγωνίζομαι· χειρόομαι-οῦμαί (τινα). -2. Che supera altri; ὑπέραλλος, ον. -3. Superare assai; ὑπερ-νικάω-ῶ. -4. Superare nella corsa; παρα-θέω-ῶ. -5. Superare in forza; ὑπερ-ακμάζω. -6. Superar nel gettare il disco; ὑπερ-δισκεύω. -7. Superare perfettamente; ὑπερ-νικάω-ῶ. -8. Superare col suono; ὑπερ-φθέγγομαι. -9. Superare nello stesso tempo; συμ-περι-γίγνομαι. -10. Da superarsi; ὑπερτοξεύσιμος, ον.

Superatore; *add.* νικάων, ουσα, ον.

Superazione; *s. f.* V. Superamento.

Superba; *s. f.* V. Superbia.

Superbaccio; *add.* ὑπέργοκος, ον.

Superbamente; *avv.* ὑβριστικῶς· ὑπερηφάνως· ὑπερόπτικῶς· ἀλαζονικῶς. -2. Magnificamente; μεγαλοπρεπῶς.

Superbia; *s. f.* ὑψηλοφροσύνη, ης (ἡ)· μεγαλοφροσύνη, ης (ἡ)· μεγαλαυχία, ας (ἡ)· ὑπερηφανία, ας (ἡ)· ὑπεροψία, ας (ἡ)· ὕβρις, εως (ἡ)· εὐθάδεια, ας (ἡ). -2. Levarsi in superbia, prendere superbia; V. Superbire.

Superbiamente; *avv.* V. Superbamente.

Superbiare; *v. intr.* V. Superbire.

Superbiente; *add.* ἀλαζονευόμενος, η, ον.

Superbifico; *add.* V. Superbo.

Superbiosamente; *avv.* V. Superbamente.

Superbioso; *add.* V. Altero.

Superbire; *v. intr.* μεγαλοφρονέω-ῶ· ὑψηλοφρονέω-ῶ· ἀλαζονεύομαι· ὑπερ-ηφανεύομαι· μεγαλίζομαι· γαίω.

Superbitamente; *avv.* V. Superbamente.

Superbo; *add.* ὑψηλόφρων, ον· ὑψηλόνοος-ους, οον-ουν· μεγαλόφρων, ον· ὑπερήφανος, ον· αὐθάδης, ες. -2. Vanagloriosо; ἀλάζων, ονος (ὁ, ἡ)· ὑπέρκομπος, ον. -3. Magnifico; μεγαλοπρεπής, ές. -4. Aspro; τραχύς, εῖα, ύ· σκληρός, ά, όν.

Superceleste; *add.* ὑπερουράνιος, ον.

Superchio; *s. m.* V. Soperchio.

Supercilio; *s. m.* V. Ciglio.

Superedificare; *v. att.* V. Sopredificare.

Supereminente; *add.* V. Sopreccellente.

Supereminenza; *s. f.* V. Suprastanza.

Supererogazione; *s. f.* V. Soprabbondanza.

Superesaltare; *v. att.* V. Sopresaltare.

Superessenziale; *add.* ὑπερούσιος, ον.

Superessenzialmente; *avv.* ὑπερουσίως.

Superficiale; *add.* ἐπιπολαῖος, α, ον.

Superficialmente; *avv.* ἐπιπολῆς· ἐπιπολαίως.

Superficie; *s. f.* ἐπιφάνεια, ας (ἡ)· ἄκρα, ων (τά). -2. Essere alla superficie; ἐπι-πολεύω· ἐκ-πολάζω.

Superfluamente; *avv.* V. Soperchiamente.

Superfluità; *s. f.* V. Soprabbondanza.

Superfluo; *add.* V. Soperchievole.

Superfluo; *avv.* V. Soperchiamente.

Superi; *s. m. pl.* οὐρανιῶνες, ων (οἱ).

Superillustre; *add.* V. Soprillustre.

Superinfondere; *v. att.* ὑπερ-χέω-ῶ.

Superiora; *s. f.* ἡγουμένη, ης (ἡ).

Superiore; *s. m.* ἡγούμενος, η, ον· προστάτης, ου (ὁ). -2. Di convento; ἀρχιμανδρίτης, ου (ὁ). -3. Essere superiore; ἐπι-στατέω-ῶ.

Superiore; *add.* ἀνώτερος, α, ον· ὑπέροχος, ον· ὑπέρτερος, α, ον· πρότερος, α, ον. -2. Migliore; κρίττων, ον. -3. Essere superiore; ὑπερ-έχω· ὑπερ-τερέω-ῶ· περισσεύω· πλεονεκτέω-ῶ· περι-γίγνομαι· ἐπι-κρατέω-ῶ (τινος). -4. Superiore in numero; πλείων, ον.

Superiorità; *s. f.* ἀξίωμα, ατος (τό)· κράτος, εος-ους (τό).

Superiormente; *avv.* ἄνω· ἐπιπολῆς· ἐπιπολαίως.

Superlativamente; *avv.* ὑπερθετικῶς.

Superlativo; *add.* ὑπερθετικός, ή, όν.

Superlazione; *s. f.* ὑπέρθεσις, σεως (ἡ).

Supernale; *add.* V. Superiore.

Supernalmente; Supernamente; *avv.* V. Superiormente.

Supernaturale; *add.* V. Soprannaturale.

Superno; *add.* V. Superiore.

Superpurgazione; *s. f.* ὑπερκαθαίρησις, σεως (ἡ).

Superstite; *add.* ἐπιγενόμενος, η, ον· ἐπιβιῶν, οῦσα, οῦν· ἐπιζῶν, ῶσα, ῶν. -2. Essere superstite; ἐπι-γίγνομαι· ἐπι-βιόω-ῶ· ἐπι-ζάω-ῶ (τινι).

Superstizione; *s. f.* δεισιδαιμονία, ας (ἡ)· θειασμός, οῦ (ὁ).

Superstiziosamente; *avv.* δεισιδαιμόνως.

Superstiziosità; *s. f.* V. Superstizione.

Superstizioso; *add.* δεισιδαίμονος, ον. -2. Essere superstizioso; δεισιδαιμονέω-ῶ.

Supersustanziale; *add.* V. Suprasustanziale.

Supervacaneo; Supervacano; Supervacuo; *add.* V. Soperchievole.

Digitized by Google

Supervenire; *v. intr.* V. Sopravvenire.
Supinamente; *avv.* ὑπτίως.
Supinare; *v. intr.* ὑπτιάζω.
Supinazione; *s. f.* ὑπτίασις, σεως (ἡ)· ὑπτιασμός, οῦ (ὁ)· ὑπτιότης, ητος (ἡ).
Supino; *add.* ὕπτιος, ον.
Supino; *avv.* V. Supinamente.
Suppa; *s. f.* V. Zuppa.
Suppallido; *add.* V. Pallidetto.
Suppedaneo; Suppediano; *s. m.* ὑποπόδιον, ου (τό).
Suppeditare; *v. intr.* παρ-έχω.
Suppellettile; *s. f.* σκεύη, ων (τά)· ἔπιπλα, ων (τά)· ἐργάλεια, ων (τά). -2. Portar via le suppellettili; ἀνα-σκευάζω. -3. Senza suppellettili; ἀσκευής, ές· ἄσκευος, ον.
Supperire; *v. intr.* V. Sopperire.
Suppestare; *v. att.* V. Soppestare.
Supplantare; *v. att.* V. Soppiantare.
Supplantazione; *s. f.* παράκρουσις, σεως (ἡ).
Supplemento; *s. m.* ἀναπλήρωσις, σεως (ἡ)· ἀναπλήρωμα, ατος (τό)· προσθήκη, ης (ἡ).
Supplente; *s. m.* ἄνανδρος, ου (ὁ).
Supplica; *s. f.* δέησις, σεως (ἡ)· δεητικὰ γράμματα, ων (τά)· λιτανεία, ας (ἡ)· ἱκεσία, ας (ἡ)· ἱκετία, ας (ἡ)· ἱκέτευμα, ατος (τό).
Supplicabile; *add.* ἑλεως, ων· εὐμενής, ές.
Supplicante; *add.* ἱκέτης, ου (ὁ)· ἱκετευτικός, ή, όν· παραιτητικός, ή, όν.
Supplicantemente; *avv.* V. Supplichevolmente.
Supplicare; *v. att.* ἐπι-καλέομαι=οῦμαι· ἱκετεύω· ἀντι-βολέω=ῶ (τινα)· παρ-αιτέομαι=οῦμαι (τινά τι)· λιτάζομαι· λιταίνω· λιτανεύω.
Supplicato; *s. m.* ἱκέτευμα, ατος (τό).
Supplicatore; *add.* V. Supplicante.
Supplicatorio; *add.* ἱκετευτικός, ή, όν· λιτανευτικός, ή, όν· λιτάνευτος, ον.
Supplicazione; *s. f.* V. Supplica.
Supplice; *add.* V. Supplichevole.
Supplicemente; *avv.* V. Supplichevolmente.
Supplichevole; *add.* ἱκετευτικός, ή, όν· ἱκέτης, ου (ὁ)· παραιτητικός, ή, όν.
Supplichevolmente; *avv.* ἱκετευτικῶς.
Supplicio; *s. m.* δίκη, ης (ἡ)· ποίνη, ης (ἡ)· κόλασις, σεως (ἡ).
Supplimento; *s. m.* V. Supplemento.
Supplire; *v. att.* ἀνα-πληρόω=ῶ· ἀπο-πληρόω=ῶ. -2. Supplire reciprocamente; ἀντι-πληρόω=ῶ.
Supplitore; *s. m.* V. Supplente.
Supplizio; *s. m.* V. Supplicio.
Supponere; *v. att.* V. Presupporre.
Supponibile; *add.* δοξαστός, ή, όν.
Supporre; *v. att.* V. Presupporre.
Sopportare; *v. att.* V. Sopportare.
Suppositivo; *add.* ὑποθητικός, ή, όν· ὑπόβλητος, ον.
Supposititiamente; *avv.* ὑποβλήδην· ὑποβλητικῶς.
Suppositizio; *add.* V. Suppositivo.
Supposito; *add.* V. Supposto.
Suppositorio; *s. m.* V. Supposta.
Supposizione; *s. f.* ὑπόθεσις, σεως (ἡ)· ὑπόληψις, εως (ἡ).
Supposta; *s. f.* βάλανος, ου (ὁ).
Supposto; *s. m.* V. Supposizione.
Soppressione; *s. f.* V. Soppressione.
Supprimere; *v. att.* V. Sopprimere.
Suppuramento; *s. m.* V. Suppurazione.

Suppurante; *add.* πυοποιός, όν.
Suppurare; *v. intr.* πύομαι· πυορρόω=ῶ. -2. Far suppurare; πυοποιέω=ῶ. -3. Che non suppura; ἄπυος, ον.
Suppurativo; *add.* V. Suppurante.
Suppurato; *add.* πυόρροος=ους, οσπους.
Suppurazione; *s. f.* πύησις, σεως (ἡ)· πύον, ου (τό)· πυορρόια, ας (ἡ). -2. Misto a suppurazione; μιξόπυος, ον.
Supputare; *v. att.* V. Sommare.
Supputazione; *s. f.* V. Somma.
Supremamente; *avv.* V. Sommamente.
Supremazia; *s. f.* προστάτεια, ας (ἡ).
Supremo; *add.* ὑπέρτατος, η, ον· πρῶτος, η, ον· προεστώς, ῶσα, ώς. -2. Ultimo; ἔσχατος, η, ον.
Sur; *prep.* V. Sopra.
Sura; *s. c. T. anat.* κνήμη, ης (ἡ).
Surale; *add.* κνημαῖος, α, ον· κνημιαῖος, α, ον.
Surcolo; *s. m.* V. Sorcolo.
Surculoso; *add.* κλαδώδης, ες.
Surgente; *p. pres.* φυόμενος, η, ον· ἀνατέλλων, ουσα, ον κατασκήπτων, ουσα, ον.
Surgere; *v. intr.* ἀν-ίσταμαι· ἀνα-τέλλομαι. -2. Derivare; γίγνομαι· φύομαι. -3. Approdare; ὁρμίζομαι. -4. Salire; ἀνα-βαίνω. -5. Scaturire; βλύζω· ἀνα-βλύζω. -6. Sorgere dal letto; ἐξ-α-ν-ίσταμαι.
Suro; *add.* V. Sicuro.
Surressione; *s. f.* V. Risurrezione.
Surrettiziamente; *avv.* κλέβδην· δολερῶς.
Surrettizio; *add.* κλοπαῖος, α, ον.
Surrezione; *s. f.* V. Risurrezione.
Surrogamento; *s. m.* V. Surrogazione.
Surrogare; *v. att.* ὑπο-καθ-ίστημι.
Surrogazione; *s. f.* ὑποκατάστασις, σεως (ἡ).
Surto; *add.* V. Diritto.
Suscettibile; *add.* ἐπιδεκτικός, ή, όν· ἐπιτήδειος, ον (πρός τι).
Suscettibilità; *s. f.* ἐπιδεκτικόν, οῦ (τό).
Suscettivo; *add.* V. Suscettibile.
Suscettore; *add.* V. Risuscitatore.
Suscezione; *s. f.* V. Ricevimento.
Suscitamento; *s. m.* ἀνάστασις, σεως (ἡ). -2. Eccitamento; ἔγερσις, σεως (ἡ)· κίνησις, σεως (ἡ).
Suscitare; *v. att.* ἐγείρω. -2. Risuscitare V.
Suscitazione; *s. f.* V. Risuscitazione.
Susina; *s. f.* κοκκύμηλον, ου (τό).
Susino; *s. m.* κοκκυμηλία, ας (ἡ)· κοκκύμηλος, ου (ἡ).
Suso; *avv.* V. Sopra.
Susorniare; *v. att.* V. Sussurrare.
Susorno; *s. m.* V. Suffumicazione.
Suspendere; *v. att.* V. Sospendere.
Suspensione; *s. f.* V. Sospensione.
Suspensivamente; *avv.* V. Sospensivamente.
Suspensivo; *add.* V. Sospensivo.
Suspeso; *p. pass.* V. Sospeso.
Suspetto; *s. m.* Suspezione; *s. f.* V. Sospetto.
Suspicare; *v. att.* V. Sospettare.
Suspingere; *v. att.* V. Sospingere.
Suspirare; *v. intr.* V. Sospirare.
Suspizione; *s. f.* V. Sospetto.
Sussannare; *v. att.* V. Deridere.
Sussecutivamente; *avv.* V. Susseguentemente.
Sussecutivo; Sussecuto; *add.* ἐγγύτατος, η, ον· ἀκολουθῶν, οῦσα, οῦν· ἑφεπόμενος, η, ον.

Digitized by Google

Susseguente; *add.* V. Sussecutivo.
Susseguentemente; *avv.* V. Successivamente.
Susseguenza; *s. f.* V. Conseguenza.
Susseguire; *v. intr.* V. Succedere.
Sussequente; *add.* V. Sussecutivo.
Sussequentemente; *avv.* V. Successivamente.
Sussidenza; *s. f.* ὑπόστασις, εως (ἡ).
Sussidiare; *v. att.* ὑπο-βάλλομαι· βοηθέω-ῶ.
Sussidiariamente; *avv.* ἐκ παρέργου.
Sussidiario; *add.* πάρεργος, ον. –2. Ausiliario; σύμμαχος, ον.
Sussidiatore; *add.* βόηθος, ον· σύμμαχος, ον· συναγωνιστής, οῦ (ὁ)· σύνεργος, ον· ἐπικουρικός, ή, όν· ἐπίκουρος, ον.
Sussidio; *s. m.* ὠφέλημα, ατος (τό)· βοήθημα, ατος (τό)· ἐπικούρημα, ατος (τό). –2. Instigamento; παρόρμησις, εως (ἡ).
Sussiego; *s. m.* σεμνότης, ητος (ἡ)· σεμνοπρέπεια, ας (ἡ)· ὑπερηφανία, ας (ἡ). –2. Mettersi in sussiego; σεμνύνομαι.
Sussistenza; *s. f.* οὐσία, ας (ἡ)· ὕπαρξις, εως (ἡ). –2. Vettovaglie, *ecc.*; τροφή, ῆς (ἡ)· ἐπιτήδεια, ων (τά).
Sussistere; *v. intr.* εἰμί· ὑπ-άρχω. –2. Perdurare; δια-μένω.
Sussolano; *s. m.* ἀπηλιώτης, ου (ὁ)· ἀφηλιώτης, ου (ὁ).
Susta; *s. f.* ἐλατήρ, ῆρος (ὁ). –2. Mettere in susta; οἰστρηλατέω-ῶ.
Sustante; *add.* ἑστηκώς, υῖα, ός· ἐστώς, ῶσα, ώς.
Sustantivamente; *avv.* ὑπαρκτικῶς.
Sustantivo; *s. m.* κεφάλαιον, ου (τό)· ῥῆμα, ατος (τό)· ὑπαρκτικόν, οῦ (τό)· κυρία λέξις, εως (ἡ).
Sustantivo; *add.* ὑπαρκτικός, ή, όν.
Sustanza; *s. f.* οὐσία, ας (ἡ)· ὕπαρξις, εως (ἡ)· ὑπόστασις, σεως (ἡ)· ὄν, ὄντος (τό). –2. Sostanze pie; οὐρανιῶνες, ων (οἱ). –3. Ristretto; ἐπιτομή, ῆς (ἡ). –4. In sostanza; βραχέως. –5. Avere; οὐσία, ας (ἡ)· χρήματα, ων (τά). –6. Aver molte sustanze; πολυχρηματέω-ῶ. –7. Che ha molte sustanze; πολυούσιος, α, ον· πολυχρήματος, ον. –8. Che possiede poche sustanze; ὀλιγοχρήματος, ον.
Sustanziale; *add.* ὑποστατικός, ή, όν· ἐνούσιος, ον· ὕπαρκτος, ον.
Sustanzialità; *s. f.* ἐνούσιον, ου (τό)· ὕπαρκτον, ου (τό).
Sustanzialmente; *avv.* ὑποστατικῶς.
Sustanziare; *v. att.* ἐν-ουσιόω-ῶ.
Sustanzievole; *add.* ἐνούσιος, ον. –2. Nutritivo; τρόφιμος, ον· χυλώδης, ες. –3. Utile; χρήσιμος, ον· εὔκαρπος, ον.
Sustanziosamente; *avv.* V. Sustanzialmente.
Sustanzioso; *add.* V. Sustanzievole.
Sustentazione; *s. f.* V. Sostentazione.
Sustituire; *v. att.* V. Sostituire.
Sustituito; *s. m.* V. Sostituito.
Sustituzione; *s. f.* V. Sostituzione.
Sussurrare; *v. att.* ψιθυρίζω· ῥορυβέω-ῶ· γογγύζω. –2. Dir male; λοιδορέω-ῶ· κακολογέω-ῶ.
Sussurrato; *s. m.* ψιθυρισμός, οῦ (ὁ).
Sussurratore; *add.* κακολόγος, ον· λοιδορός, ά, όν.
Sussurrazione; *s. f.* } e
Sussurrio; *s. m.* }
Sussurro; *s. m.* ψιθυρισμός, οῦ (ὁ). –2. Mormorazione; λοιδόρημα, ατος (τό)· λοιδορία, ας (ἡ)· κακολογία, ας (ἡ)· καταλαλία, ας (ἡ).

Sussurrone; *s. m.* V. Sussurratore.
Suto; *p. pass.* V. Stato.
Suttendere; *v. att.* V. Sottendere.
Sutterfugio; *s. m.* ὑπεκφυγή, ῆς (ἡ)· ἀποφυγή, ῆς (ἡ)· διαφυγή, ῆς (ἡ). –2. Pretesto; ἔκδυσις, σεως (ἡ)· ἀνάδυσις, σεως (ἡ)· πρόφασις, σεως (ἡ). –3. Usare sutterfugi; δια-δύομαι· ἀνα-δύομαι· στρέφομαι· τεχνάζω· προφάσει χράομαι-ῶμαι.
Suttesa; *s. f. T. geom.* ὑποτείνουσα, ης (ἡ).
Suttile; *add.* V. Sottile.
Suttrarre; *v. att.* V. Sottrarre.
Suttrazione; *s. f.* V. Sottrazione.
Suverato; *add.* V. Sugherato.
Suvero; *s. m.* V. Sughero.
Suvi; *prep.* V. Sopra.
Suvversione; *s. f.* V. Sovversione.
Suvvertente; *add.* V. Sedizioso.
Suvvertire; *v. att.* V. Sovvertire.
Suvvi; *prep.* V. Sopra.
Suzzacchera; *s. f.* V. Ossizzacchera.
Suzzamento; *s. m.* ὑποξηρασία, ας (ἡ).
Suzzare; *v. att.* ὑπο-ξηραίνω.
Suzzo; *add.* ὑποξηρός, ά, όν.
Svagamento; *s. m.* διάλειψις, εως (ἡ)· ἐπίσχεσις, σεως (ἡ)· κώλυμα, ατος (τό).
Svagare; *v. att.* ἐν-οχλέω-ῶ· ἀπο-κόπτω· ἀπο-τρέπω· κωλύω. –2. Svagarsi; ἐμαυτὸν ἀνα-παύω· χαλάω-ῶ. –3. Ricrearsi; τέρπομαι· εὐφραίνομαι.
Svagato; *add.* ἀπρόσκεπτος, ον.
Svaginare; *v. att.* V. Sguainare.
Svago; *s. m.* V. Svagamento.
Svagolare; *v. att.* V. Svagare.
Svaliare; *v. att.* V. Variare.
Svaligiamento; *s. m.* στέρησις, σεως (ἡ)· ἀποστέρησις, σεως (ἡ)· σύλησις, σεως (ἡ).
Svaligiare; *v. att.* ὑπὸ τῆς ἱπποπήρας ἀφ-αιρέω-ῶ. –2. Assassinare; ἁρπάζω· συλάω-ῶ· δια-συλέω-ῶ.
Svaligiatore; *add.* ἁρπάζων, ουσα, ον· συλητής, οῦ (ὁ)· συλήτωρ, ορος (ὁ)· συλήτειρα, ας (ἡ).
Svalorire; *v. intr.* ἀσθενόομαι-οῦμαι.
Svalorito; *add.* ἔκνευρος, ον.
Svampare; *v. intr.* ἐκ-ῥήγνυμαι. –2. *Della fiamma*; πῦρ ἐκ-τρίβει.
Svanevole; *add.* φθιτός, ή, όν.
Svanimento; *s. m.* ἀτμίς, ίδος (ἡ). –2. Sparizione; ἀφάνισις, σεως (ἡ)· ἀφανισμός, οῦ (ὁ).
Svanire; *v. intr.* ἐξ-ατμίζομαι. –2. Sparire; ἀφανίζομαι· φθίνω. –3. Fare svanire; ἐξ-ατμίζω.
Svanizione; *s. f.* V. Svanimento.
Svantaggio; *s. m.* βλάβη, ης (ἡ)· ἀκαιρία, ας (ἡ)· ζημία, ας (ἡ)· κακόν, οῦ (τό). –2. Avere svantaggio; ζημιόομαι-οῦμαι. –3. Senza svantaggio; ἀζήμιος, ον.
Svantaggiosamente; *avv.* βλαβερῶς· κακῶς· ἀκαίρως.
Svantaggioso; *add.* ἄκαιρος, ον· βλαβερός, ά, όν· ἐπιβλαβής, ές· κακός, ή, όν· χαλεπός, ή, όν.
Svaporamento; *s. m.* ἀτμισμός, οῦ (ὁ)· ἀποθυμίασις, σεως (ἡ).
Svaporare; *v. att.* ἐξ-ατμιάω-ῶ· ἐξ-ατμίζω. –2. *Intr.* ἀπο-θυμιάω-ῶ· ἀν-ατμίζομαι· ἐξ-ατμίζομαι. –3. Svaporare insieme; συν-ατμίζομαι. –4. Asciugare; ξηραίνω.
Svaporazione; *s. f.* } V. Svaporamento.
Svapore; *s. m.* }
Svaporeggiare; } *v. att.* V. Svaporare.
Svaporire; }

Digitized by Google

Svaporo; *s. m.* V. Svaporamento.
Svariamento; *s. m.* ἀλλοιότης, ητος (ἡ). -2. Disvariamento; διαφορά, ᾶς (ἡ). -3. Farneticamento; φρένησις, σεως (ἡ).
Svarianza; *s. f.* V. Varietà.
Svariare; *v. intr.* ἀλάομαι=ῶμαι· περι-φέρομαι. -2. Distrarre; δια-τρέπω· ἀπο-τρέπω. -3. Differenziare; δια-φέρω· δια-φωνέω=ῶ.
Svariatamente; *avv.* διαφόρως. -2. Separatamente; χωρίς.
Svariato; *add.* εὐμετάβολος, ον. -2. Vario; ἀλλοιώδης, ες· πολλαπλάσιος, α, ον. -3. Di più colori; πολύχροος=ους, οον=ουν· ποικίλος, η, ον.
Svariazione; *s. f.* V. Svariamento.
Svario; *s. m.* διαφορά, ᾶς (ἡ)· πλάνη, ης (ἡ).
Svario; *add.* V. Svariato.
Svarione; *s. m.* σφάλμα, ατος (τό)· πλάνη, ης (ἡ)· ἀναρμοστία, ας (ἡ).
Svecchiare; *v. att.* καινόω=ῶ· ἀνα-καινόω=ῶ· ἀνα-καινίζω.
Svegghiamento; *s. m.* V. Svegliamento.
Svegghiare; *v. att.* V. Svegliare.
Svegliamento; *s. m.* ἔγερσις, σεως (ἡ).
Svegliare; *v. att.* ἐγείρω· ἀν-εγείρω· δι-εγείρω· ἐξ-υπνίζω. -2. *N. pass.* ἐγείρομαι· ἐξ-υπνίζομαι.
Svegliatezza; *s. f.* V. Accortezza.
Svegliato; *add.* ἐγερθείς, εῖσα, έν· ἔγερτος, ον· ἔξυπνος, ον. -2. Di ingegno vivo; ὀξυδερκής, ές· εὐσύνετος, ον. -3. Efficace, potente; ἐνεργής, ές· δραστικός, ή, όν· δυνάμενος, η, ον.
Svegliatore; *add.* ἐξυπνιστής, οῦ (ὁ)· ἐγερτικός, ή, όν.
Svegliere; *v. att.* *Sradicare*; ἀπο-τίλλω· ἀπο-ῥ-ῥιζόω=ῶ. -2. Strappare; ἀπο-σπάω=ῶ. -3. *Intr.* ἐξ-έρχομαι· ἐκ-βαίνω.
Sveglievole; *add.* ἐγέρσιμος, ον.
Sveglimento; *s. m.* ἐκρίζωσις, σεως (ἡ).
Svelamento; *s. m.* ἀνακάλυψις, εως (ἡ).
Svelare; *v. att.* ἀνα-καλύπτω. -2. Palesare; δηλόω=ῶ· σαφηνίζω· δια-καλύπτω.
Svelatamente; *avv.* σαφῶς· φανερῶς· ἐκφανῶς.
Svelenare; *v. att.* φάρμακον ἐξ-αιρέω=ῶ. -2. *Intr.* Trarsi la rabbia; ὀργὴν ἐξ-εμέω=ῶ.
Svelenire; *v. intr.* ὀργὴν ἐξ-εμέω=ῶ.
Svellere; *v. att.* V. Svegliere.
Svellimento; *s. m.* ἐκρίζωσις, σεως (ἡ).
Sveltezza; *s. f.* ἐλαφρότης, ητος (ἡ)· ἐλαφρία, ας (ἡ)· δεξιότης, ητος (ἡ)· εὔστροφον, ου (τό).
Svelto; *add.* ἔκριζος, ον. -2. Agile; δηξιός, ά, όν· ἐλαφρός, ά, όν· εὔστροφος, ον· εὔζωνος, ον· εὐμήχανος, ον· περιδήξιος, α, ον.
Svembrare; *v. att.* V. Smembrare.
Svenamento; *s. m.* φλεβοτομία, ας (ἡ).
Svenare; *v. att.* φλεβοτομέω=ῶ. -2. Spillare V.
Svenenare; *v. att.* V. Svelenare.
Svenevolaggine; *s. f.* V. Svenevolezza.
Svenevole; *add.* σκύθρωπος, ον· δύσκολος, ον· ἀπειρόκαλος, ον· ἄχαρις, ι· ἀχάριστος, ον· ἄμουσος, ον.
Svenevolezza; *s. f.* ἀπειροκαλία, ας (ἡ)· ἀχαριστία, ας (ἡ)· ἀμουσία, ας (ἡ).
Svenevolmente; *avv.* ἀμούσως· ἀπειροκάλως.
Svenevolone; *add.* V. Svenevole.
Svenimento; *s. m.* ἀποψυχία, ας (ἡ)· λειποθυμία, ας (ἡ)· λειποψυχία, ας (ἡ)· καταβολή, ῆς (ἡ).
Svenire; *v. intr.* ἐκ-πλήττομαι· λειποθυμέω=ῶ· λειποψυχέω=ῶ.

Sventamento; *s. m.* λίκμησις, σεως (ἡ)· λίκμητος, ου (ὁ).
Sventare; *v. att.* V. Sventolare. -2. Impedire, rendere vano; κωλύω· ματαιόω=ῶ· δια-λύω. -3. Sventar la vena; φλεβοτομέω=ῶ.
Sventato; *add.* *Privo di senno*; ἄβουλος, ον· ἀνόητος, ον.
Sventolamento; *s. m.* V. Sventamento.
Sventolare; *v. att.* λικμάω=ῶ· λικμίζω· ἀνεμόω=ῶ· δι-ανεμόω=ῶ. -2. *Intr.* ἀνεμόομαι=οῦμαι.
Sventolìo; *s. m.* ἀνάψυξις, εως (ἡ).
Sventrare; *v. att.* ἐξ-εντερίζω· ἐκ-κοιλιάζω.
Sventrata; *s. f.* V. Corpacciata.
Sventrato; *add.* ἐξεντερισθείς, εῖσα, έν.
Sventura; *s. f.* ἀτυχία, ας (ἡ)· ἀτύχημα, ατος (τό)· δυστυχία, ας (ἡ)· δυστύχημα, ατος (τό)· κακόν, οῦ (τό)· συμφορά, ᾶς (ἡ)· κακοτυχία, ας (ἡ)· ταλαιπωρία, ας (ἡ). -2. Che genera alla sventura; αἰνοτόκος, ον. -3. Colpito da grave sventura; βαρυσύμφορος, ον. -4. Che reca sventura; ἀτηρός, ά, όν.
Sventuratamente; *avv.* κακῶς· δυστυχῶς.
Sventurato; *add.* e
Sventuroso; *add.* ἀτυχής, ές· δυστυχής, ές· κακοδαίμων, ον· ἄθλιος, ον – α, ον· ταλαίπωρος, ον· δειλός, ή, όν· δυστηνός, ή, όν. -2. Essere sventurato; ἀτυχέω=ῶ· δυς-τυχέω=ῶ· κακοδαιμονιάω=ῶ· κακοδαιμονέω=ῶ· ταλαιπωρέομαι=οῦμαι (*pass.*). -3. Rendere sventurato; ταλαιπωρέω=ῶ (τινα)· εἰς κακὸν ἐμ-βάλλω (τινα).
Svenuto; *add.* λειπόθυμος, ον· λειπόψυχος, ον.
Sverdire; *v. intr.* μαραίνομαι.
Svergheggiare; *v. att.* ῥαβδίζω.
Sverginamento; *s. m.* διαπαρθένευσις, σεως (ἡ)· διακόρευσις, σεως (ἡ)· διακόρησις, σεως (ἡ).
Sverginare; *v. att.* ἀπο-παρθενόω=ῶ· δια-παρθενόω=ῶ· δια-κορεύω· δια-κορέω=ῶ· δια-κορίζω.
Svergogna; *s. f.* ὀνείδισμα, ατος (τό)· ὕβρις, εως (ἡ).
Svergognamento; *s. m.* e
Svergognanza; *s. f.* ἀναισχυντία, ας (ἡ)· αἰσχύνη, ης (ἡ)· διατροπή, ῆς (ἡ)· ἔλεγχος, εος=ους (τό).
Svergognare; *v. att.* δια-τρέπω· δυς-ωπέω-ῶ· ἐρυθριάσαι ποιέω=ῶ· αἰσχύνω· κατ-αισχύνω· ἐξ-ελέγχω (τινα). -2. Violare; μοιχεύω. -3. Aver vergogna; V. Vergognarsi.
Svergognataccio; *add.* V. Sfacciato.
Svergognatamente; *avv.* V. Sfacciatamente.
Svergognatezza; *s. f.* V. Sfacciatezza.
Svergognato; *add.* V. Sfacciato.
Svergognosamente; *avv.* V. Sfacciatamente.
Svernamento; *s. m.* χειμασία, ας (ἡ).
Svernare; *v. intr.* χειμαδεύω· χειμαδίζω· χειμάζω· χειμαίνω· δια-χειμάζω. -2. Svernare dentro; ἐγ-χειμάζω. -3. Svernare insieme; συγ-χειμάζω· συν-δια-χειμάζω. -4. Uscir dal verno; ἀπο-χειμάζει.
Svernata; *s. f.* χειμασία, ας (ἡ).
Sverre; *v. att.* V. Svegliere.
Svertare; *v. att.* δια-φημίζω.
Sverza; *s. f.* κλάσμα, ατος (τό)· σκόλοψ, οπος (ὁ)· σχιδή, ῆς (ἡ).
Sverzare; *v. att.* σχίζω· σχινδυλέω=ῶ.
Sverzato; *add.* σχιστός, ή, όν.
Svesciare; *v. att.* βδέννυμι· βδέω=ῶ. -2. Ridire ciò che si sa, o si sospetta; ἐκ-λαλέω=ῶ· δια-θρυλλέω=ῶ.
Svescione; *s. m.* V. Ciarliero.

Digitized by Google

Svestire; *v. att.* V. Spogliare.
Svettare; *v. att.* περι-τίμνω· περι-κόπτω.
Svezzare; *v. att.* V. Disvezzare.
Sviamento; *s. m.* πλάνη, ης (ἡ)· πλάνησις, σεως (ἡ)· ἀποτροπή, ῆς (ἡ).
Sviare; *v. att.* V. Disviare.
Sviato; *add.* ἄβατος, ον.
Svignare; *v. att.* τὴν ἀγκύραν ἀνα-σπάομαι, λύω. -2. Fuggire; φεύγω.
Svigorire; *v. att.* ἀσθενόω· γυιόω. -2. Svigorire affatto; ἀπο-γυιόω. -3. *Intr.* ἀσθενέω.
Svigorito; *add.* ἀσθενής, ές· ἄῤῥωστος, ον.
Svilimento; *s. m.* V. Avvilimento.
Svilire; *v. att.* V. Avvilire.
Svilitivo; *add.* V. Avvilitivo.
Svillaneggiamento; *s. m.* λοιδορία, ας (ἡ)· κακηγορία, ας (ἡ)· ὀνείδισις, σεως (ἡ).
Svillaneggiare; *v. att.* λοιδορέω (τινα)· λοιδορίαμαι (τινι)· ὑβρίζω.
Svillaneggiatore; *add.* λοίδορος, ον.
Sviluppamento; *s. m.* ἀνάπτυξις, εως (ἡ)· διάπτυξις, εως (ἡ)· ἀπόλυσις, σεως (ἡ)· διάλυσις, σεως (ἡ).
Sviluppare; *v. att.* ἀνα-λύω· ἐξ-ελίττω· ἀνα-πτύσσω· δια-πτύσσω.
Sviluppato; *p. pass.* ἀνάπτυκτος, ον· ἀνάπτυχος, ον· ἐξέλικτος, ον.
Sviluppo; *s. m.* V. Sviluppamento.
Svinare; *v. intr.* οἰνίζομαι.
Svincigliare; *v. att.* μαστιγόω· κολάζω (τινα).
Svincolamento; *s. m.* V. Disvincolamento.
Svinçolare; *v. att.* V. Disvincolare.
Svisare; *v. att.* ῥινοκοπέω. -2. Alterare; μεταποιέω· μετα-βάλλω.
Svisceramento; *s. m.* τὸ ἐκκοιλιάζειν.
Sviscerare; *v. att.* ἐκ-κοιλιάζω· ἐξ-εντερίζω. -2. Considerar bene; ἐρευνάω.
Svisceratamente; *avv.* ἐπιμελῶς· σπουδαίως.
Sviscerateza; *s. f.* ἀγαπή, ῆς (ἡ)· σπουδή, ῆς (ἡ)· προθυμία, ας (ἡ)· οἰκειότης, ητος (ἡ)· ἐπιμέλεια, ας (ἡ).
Sviscerato; *add.* ἐξεντερισθείς, εῖσα, έν. -2. Appassionato; ἐπιμελής, ές· σπουδαῖος, α, ον. -3. Amico intrinseco; οἰκειότατος, η, ον· συνηθέστατος, ον.
Svista; *s. f.* ἔγνοια, ας (ἡ)· σφάλμα, ατος (τὸ).
Svitare; *v. att.* ἀπο-λύω.
Sviticchiare; *v. att.* ἀπ-αλλάττω· ἀπο-σπάω.
Svituperare; *v. att.* V. Vituperare.
Svignataccio; *add. pegg.* σκυθρωπότατος, η, ον· ἀπειρόκαλος, ον· ἄκομψος, ον.
Sviziare; *v. att.* ἀν-ορθόω· ἐπ-αν-ορθόω.
Svogliamento; *s. m.* V. Svogliatezza.
Svogliare; *v. att.* κόρον ἐμ-ποιέω (τινι)· ἀπὸ τῆς γνώμης ἀπο-κινέω.
Svogliataggine; *s. f.* V. Svogliatezza.
Svogliatamente; *avv.* ἀπροθύμως.
Svogliatezza; *s. f.* ἀθυμία, ας (ἡ)· δυσθυμία, ας (ἡ)· ὄκνος, ου (ὁ)· ἀνορεξία, ας (ἡ)· ἀηδία, ας (ἡ).
Svogliato; *add.* ἄθυμος, ον· ὀκνηρός, ά, όν.
Svogliatura; *s. f.* V. Svogliatezza.
Svolacchiare; *v. intr.* V. Svolazzare.
Svolamento; *s. m.* πτῆσις, σεως (ἡ).
Svolare; *v. intr.* πέτομαι· ἀφ-ίπταμαι· φέρομαι.
Svolazzamento; *s. m.* V. Svolamento.
Svolazzare; *v. intr.* περι-πέτομαι· περι-ίπταμαι. -2. Dibattere le ali; πτερύσσομαι· πτερυγίζω. -3. Essere agitato dal vento; σαλεύομαι· σείομαι.

Svolere; *v. intr.* V. Disvolere.
Svolgarizzare; *v. att.* V. Volgarizzare.
Svolgere; *v. att.* ἐξ-ελίττω· ἀπο-στρέφω. -2. Distorre; ἀπ-άγω· ἀπο-τρέπω (τινά τινος)· ἀνα-σύρω· ἀπο-κινέω· ἀπο-σπάω. -3. Spiegare distesamente; δια-σαφηνίζω· ἀπο-καλύπτω. -4. Mettere in ordine; δια-κοσμέω· δια-τίθημι.
Svolgimento; *s. m.* ἀνέλιγμα, ατος (τὸ)· ἀνέλιξις, εως (ἡ).
Svolta; *s. f.* e
Svoltamento; *s. m.* κάμψις, εως (ἡ)· καμπή, ῆς (ἡ)· κύρτωσις, σεως (ἡ)· στροφή, ῆς (ἡ).
Svoltare; *v. att.* ἐξ-ελίττω. -2. Voltare; ἀνα-τρέπω· περι-τρέπω. -3. Persuadere; πείθω.
Svoltatore; *add.* προτροπήσας, σασα, σαν.
Svoltatura; *s. f.* V. Svoltamento.
Svolto; *p. pass.* ἀνάπτυκτος, ον· ἀνάπτυχος, ον. -2. Persuaso; πεπεισμένος, η, ον.
Svoltolare; *v. att.* V. Svoltare.
Svoltura; *s. f.* V. Svoltamento.
Svolvere; *v. att.* V. Svolgere.
Svotare; *v. intr.* V. Evacuare.

T

T; *s. f.* ταῦ (τό) *indecl.*
Tabacchiera; *s. f.* ταμπακοθήκη, ης (ἡ) *G. M.*; πύξις, εως (ἡ).
Tabacco; *s. m.* τάμπακος, ου (ὁ)· τάμπακον, ου (τό) *G. M.*
Taballo; *s. m.* V. Timballo.
Tabano; *s. m.* βλάσφημος, ου (ὁ).
Tabarraccio; *s. m. pegg.* τρίβων, ονος (ὁ).
Tabarretto; Tabarrino; *s. m. dim.* ἱματίδιον, ου (τό).
Tabarro; *s. m.* ἱμάτιον, ου (τό)· περιβολή, ῆς (ἡ).
Tabe; *s. f.* φθίσις, σεως (ἡ)· μάρανσις, σεως (ἡ). -2. Marcia; πύον, ου (τό).
Tabefatto; *add.* σαπρός, ά, όν· μαρανθείς, εῖσα, έν.
Tabella; *s. f.* V. Tavoletta. -2. Ciarlone; λάλος, ον· ἀδολεσχής, ές· ἀδόλεσχος, ον. -3. Suonare le tabelle; χλευάζω. -4. Tavola votiva; ἀνάθημα, ατος (τό).
Tabellario; *s. m.* γραμματοφόρος, ον.
Tabellione; *s. m.* τοῦ δικαστηρίου γραμματεύς, έως (ὁ).
Tabernacoletto; Tabernacolino; *s. m. dim.* οἰκίδιον, ου (τό).
Tabernacolo; *s. m.* σκήνη, ης (ἡ)· σκήνημα, ατος (τό)· καλύβη, ης (ἡ). -2. Festa dei tabernacoli; σκηνοπηγία, ας (ἡ).
Tabido; Tabifico; *add.* φθισικός, ή, όν.
Tabulario; *s. m.* γραμματοφυλάκιον, ου (τό).
Tacca; *s. f.* τομή, ῆς (ἡ)· πήσαλος, ου (ὁ). -2. Tessera; σύμβολον, ου (τό). -3. Magagna; λύμη,

Digitized by Google

ης (ἡ)· ῥῦπος, εοςεους (τό)· κακότης, ητος (ἡ). -4. Macchia; κηλίς, ίδος (ἡ). -5. Statura; μέγεθος, εοςεους (τό).

Taccagneria; *s. f.* V. Grettezza.

Taccagnescamente; *avv.* ἀνελευθέρως.

Taccagno; *add.* ἀνελεύθερος, α, ον· ῥυπαρός, ά, όν· μαρολόγος, ον.

Taccagnone; *add.* ἀνελευθερώτατος, η, ον.

Taccato; *add.* καταστικτός, ή, όν· σπιλωτός, ή, όν. -2. Essere taccato; κηλιδιάω-ῶ.

Taccherella; *s. f. dim.* ἔλλειμμα, ατος (τό).

Tacchia; *s. f.* V. Bruciolo.

Tacchino; *s. m.* ἀλεκτοριδεύς, έως (ὁ).

Taccia; *s. f.* κηλίς, (ίδος (ἡ). -2. Colpa; πταῖσμα, ατος (τό)· ἁμάρτημα, ατος (τό)· αἰτία, ας (ἡ).

Tacciare; *v. att.* αἰτιάζω· αἰτιάομαι-ῶμαι· ἐπ-αιτιάομαι-ῶμαι (τινά τινος)· κατ-αιτιάομαι-ῶμαι (τινά τι)· μέμφομαι (τινά τινος).

Tacco; *s. m.* V. Taccone.

Taccola; *s. f.* κοραξίας, ου (ὁ).

Taccolare; *v. intr.* φλυαρέω-ῶ. -2. Altercare; ἐρίζω.

Taccolata; *s. f.* e

Taccoleria; *s. f.* φλυαρία, ας (ἡ)· φλυάρημα, ατος (τό)· λαλία, ας (ἡ)· λαλαγή, ῆς (ἡ)· ἀδολεσχία, ας (ἡ).

Taccolevole; Taccolino; *add.* λάλος, ον· ἀδόλεσχος, ον· ἀδο-λεσχής, ές.

Taccolo; *s. m.* V. Taccola.

Taccone; *s. m.* ῥύτισμα, ατος (τό)· ἐπίβλημα, ατος (τό).

Taccuino; *s. m.* δελτίον, ου (τό)· δελτάριον, ου (τό).

Tacere; *v. intr.* σιγάω-ῶ· σιωπάω-ῶ· ἡσυχάζω. -2. *Fig.* παύομαι. -3. Far tacere; σιγάζω. -4. Che ama tacere; σιγητικός, ή, όν. -5. Che non tace; ἀσίγητος, ον. -6. Tacere a vicenda; ἀντι-σιωπάω-ῶ. -7. Tener secreto; ἀπο-κρύπτομαι (τινα, τι). -8. Passar sotto silenzio; παρα-λείπω.

Tacere; *s. m.* V. Silenzio.

Tachigrafia; *s. f.* ταχυγραφία, ας (ἡ).

Tachigrafo; *s. m.* ταχυγράφος, ου (ὁ).

Tacibile; *add.* ἄῤῥητος, ον· σιωπητέος, α, ον.

Tacimento; *s. m.* V. Silenzio.

Tacitamente; *avv.* σιγᾷ· σιγηρῶς· σιωπηλῶς· σιωπηρῶς.

Tacito; *add.* σιωπῶν, ῶσα, ῶν· σιωπηλός, ή, όν.

Taciturnamente; *avv.* ἐχεμύθως· σιωπηλῶς· σιωπηρῶς.

Taciturnità; *s. f.* ἐχεμυθία, ας (ἡ)· ἐχεφημοσύνη, ης (ἡ)· σιγή, ῆς (ἡ).

Taciturno; *add.* ἐχέμυθος, ον· ἐχεφήμων, ον· σιγηλός, ή, όν· σιγηρός, ά, όν· σιγητικός, ή, όν· σιωπηλός, ή, όν· σιωπηρός, ά, όν.

Tafanario; *s. m.* πυγαί, ῶν (αἱ).

Tafano; *s. m.* μύωψ, οπος (ὁ)· οἶστρος, ου (ὁ).

Tafferugia; Tafferuglio; *s. f.* *s. m.* θόρυβος, ου (ὁ)· ταραχή, ῆς (ἡ)· ἔρις, ιδος (ἡ).

Taffiare; *v. intr.* κατα-βιβρώσκω· τρώγω· ἀδηφαγέω-ῶ.

Taffio; *s. m.* πολυφαγία, ας (ἡ)· λαιμαργία, ας (ἡ)· γαστριμαργία, ας (ἡ)· ἀδηφαγία, ας (ἡ).

Taglia; *s. f.* σφαγή, ῆς (ἡ)· κατακοπή, ῆς (ἡ). -2. Gravezza; τέλος, εοςεους (τό)· φόρος, ου (ὁ). -3. Lega; σπονδή, ῆς (ἡ). -4. Prezzo del riscatto; λύθρον, ου (τό). -5. Livrea; παράσημος ἐσθής, ῆτος (ἡ). -6. Natura; φυή, ῆς (ἡ)· φύσις, εως

(ἡ). -7. Statura; μέγεθος, εοςεους (τό)· εἶδος, εοςεους (τό). -8. Volontà; γνώμη, ης (ἡ). -9. Tessera; σύμβολον, ου (τό). -10. *Strumento meccanico*; τροχίλιον, ου (τό).

Tagliabile; *add.* τμητός, ή, όν.

Tagliaborse; *add.* βαλαντιοτόμος, ον.

Tagliacantoni; *add.* V. Millantatore.

Tagliadore; *s. m.* V. Tagliere.

Taglialegna; *add.* ξυλοτόμος, ον· ὑλοτόμος, ον.

Tagliamento; *s. m.* τομή, ῆς (ἡ)· τμῆσις, εως (ἡ)· θερισμός, οῦ (ὁ). -2. Uccisione; φόνος, ου (ὁ)· σφαγή, ῆς (ἡ).

Tagliare; *v. att.* τέμνω· δια-τέμνω· κόπτω· δια-κόπτω. -2. Uccidere; φονεύω· κτείνω. -3. Separare; ἀνα-χωρίζω· ἀπο-κρίνω (τί τινος). -4. Finire; παύω· ἀπο-κόπτω. -5. Svillaneggiare; λοιδορέω-ῶ· ὀνειδίζω. -6. Ingannare; ἐξ-απατάω-ῶ. -7. Separare; ἀνα-χωρίζω. -8. Tagliare attorno; περι-τέμνω. -9. Tagliare attorno nello stesso tempo; συμ-περι-τέμνω. -10. Tagliar le calze, tagliar le legne addosso a; κατα-λαλέω-ῶ· δια-σύρομαι. -11. Tagliare gran colpi; παρα-σχίζω· ἀνα-σχίζω. -12. Tagliar corto; βραχυτο-μέω-ῶ. -13. Che taglia forte; βαρύτομος, ον. -14. Tagliar il discorso ad uno, tagliar le parole in bocca; παύω τοῦ λόγου· ἐν-οχλέω-ῶ (τινι)· ὑπο-λαμβάνω τινα λέγοντα. -15. Tagliar fuori; δια-κλείω. -16. Tagliare insieme; συν-δια-κόπτω· συν-απο-τέμνω. -17. Tagliare internamente; ἐγ-κατα-τέμνω. -18. Tagliare in lungo; μακροτο-μέω-ῶ. -19. Tagliar a pezzi; μιστύλλω· σπαράττω· κατα-τέμνω. -20. Tagliare a quarti; τετραχίζω. -21. Tagliar il ritorno; νόστον κατα-κλείω. -22. Tagliar via; ἀπο-τέμνω· ἀπο-θερίζω· ἀπα-μάω-ῶ. -23. Che può o deve tagliarsi; ἀποκόψιμος, ον.

Tagliaricotte; *add.* οὐδαμινός, ή, όν.

Tagliata; *s. f.* V. Tagliamento.

Tagliato; *add.* τμητός, ή, όν· διατμηθείς, εῖσα, έν. -2. Ben tagliato, *proporzionato*; εὐμεγέθης, ες. -3. Tagliato corto; βραχύτομος, ον. -4. Tagliato di recente; ἀρτίτομος, ον. -5. Tagliato in lungo; μακρότομος, ον. -6. Non tagliato; ἄτμητος, ον. -7. Tagliato profondamente; βαρύγλυπτος, ον.

Tagliatore; *add.* τομεύς, έως (ὁ)· τμητήρ, ῆρος (ὁ).

Tagliatura; *s. f.* V. Tagliamento.

Taglieggiare; *v. att.* φόρον ἐπι-τάττω.

Tagliente; *add.* ὀξύς, εῖα, ύ· τομαῖος, α, ον τμητικός, ή, όν.

Taglientemente; *avv.* τμητικῶς.

Tagliere; *s. m.* πίναξ, ακος (ὁ). -2. Essere a tagliere con alcuno; συμ-βιόω-ῶ.

Taglieretto; *s. m. dim.* πινακίδιον, ου (τό)· πινάκιον, ου (τό).

Tagliero; *s. m.* V. Tagliere.

Tagliuzzo; *s. m. dim.* V. Taglieretto.

Taglio; *s. m. La parte tagliente della spada o d' altro*; ἀκή, ῆς (ἡ)· ἀκμή, ῆς (ἡ)· στόμα, ατος (τό). -2. Tagliamento, incisione; τομή, ῆς (ἡ)· τμῆσις, εως (ἡ). -3. La cosa tagliata; ἀπόκομμα, ατος (τό)· τμῆμα, ατος (τό). -4. Opportunità; καιρός, οῦ (ὁ)· ἀφορμή, ῆς (ἡ). -5. A taglio, in taglio; ἐπὶ καιροῦ· ἐν καιρῷ· εἰς καιρόν. -6. Affilare il taglio; ὀξύνω· ἀκονάω-ῶ· θήγω. -7. Dare, vendere a taglio; ἀνὰ μέρος

Digitized by Google

πωλέω-ῶ. -8. A due tagli; δίστομος, ον. -9. Ferire di taglio; τμηδὴν παίω. -10. Mettere a taglio di spada; κατα-κόπτω· κατα-βάλλω. -11. Privare del taglio; ἀπο-στομόω-ῶ· ἀπο-στομίζω.

Taglione; *s. m.* ἀμοιβή, ῆς (ἡ)· διὰ τῶν ἴσων τιμωρία, ας (ἡ). -2. Taglia; φόρος, ου (ὁ)· τέλος, εος-ους (τό).

Tagliuola; *s. f.* πεδή, ῆς (ἡ). -2. Inganno; δόλος, ου (ὁ).

Tagliuolo; *s. m.* τεμάχιον, ου (τό).

Tagliuzzamento; *s. m.* λειτουργία, ας (ἡ).

Tagliuzzare; *v. att.* λειτουργέω-ῶ· λειτοτομέω-ῶ· λειτοκοπέω-ῶ· μισθύλλω.

Talamo; *s. m.* θάλαμος, ου (ὁ)· νυμφικὴ εὐνή, ῆς (ἡ)· γαμικὴ κλίνη, ης (ἡ).

Talare; *add.* ποδηρής, ές. -2. Veste talare; ποδηρὴς χιτών, ῶνος (ὁ).

Talari; *s. m. pl.* πέδιλα, ων (τά).

Talchè; *avv.* ὥστε.

Tale; *pron.* τοιοῦτος, αὐτη, οὗτο· τηλικοῦτος, αὐτη, οὗτο. -2. Un tale; τίς, τί. -3. Tale ... quale; τοιοῦτος ... οἷος. -4. A tale; ἐπὶ τοσοῦτο· ἐς τοῦτο. -5. Talmente; οὕτω.

Talea; *s. f.* θαλλία, ας (ἡ).

Talentare; *v. intr.* ἀρέσκω (τινι)· προς-γελάω-ῶ (τινι).

Talento; *s. m.* τάλαντον, ου (τό). -2. Grazia; χάρις, ιτος (ἡ). -3. Dono; δωρεά, ᾶς (ἡ). -4. Capacità al fare; εὐφυία, ας (ἡ). -5. Desiderio, volontà; ἐπιθυμία, ας (ἡ)· προαίρεσις, σεως (ἡ)· θυμός, οῦ (ὁ). -6. Cento talenti; ἑκατονταλαντία, ας (ἡ). -7. A proprio talento; κατὰ τὸ δοκοῦν· ἐκ τῶν δοκούντων· ἐπ' ἀδείας. -8. Che possiede molti talenti; πολυτάλαντος, ον.

Talentoso; *add.* V. Voglioso.

Taleo; *s. m.* V. Talea.

Talione; *s. m.* V. Taglione.

Talismano; *s. m.* περίαμμα, ατος (τό).

Tallero; *s. m.* ταλήριον, ου (το)· τάλαρον, ου (τό) *G. M.*

Tallire; *v. intr.* θάλλω· ἐκ-σπερματόομαι-οῦμαι.

Tallo; *s. m.* θάλλος, ου (ὁ). -2. *Ramoscello da innestare*; κλάδος, ου (ὁ)· κλαδίσκος, ου (ὁ)· μόσχος, ου (ὁ).

Tallone; *s. m.* πτέρνα, ης (ἡ)· ἀστράγαλος, ου (ὁ).

Talmente; *avv.* οὕτω· οὕτως. -2. Talmente che; οὕτω ὥστε.

Talmudde e Talmude; *s. m.* τῶν Ἑβραίων ἑρμηνευτικὰ ἱερὰ γράμματα, ων (τά).

Talmudista; *s. m. Commentatore del Talmude*; τῶν Ἑβραίων τὰ ἱερὰ γράμματα ἐξηγούμενος, ου (ὁ).

Talora; Talotta; *avv.* ἐνίοτε.

Talpa e Talpe; *s. f.* σκάλοψ, οπος (ὁ)· σπάλαξ, ακος (ὁ)· ἀσπάλαξ, ακος (ὁ).

Taluno; *pron.* V. Alcuno.

Talvolta; *avv.* V. Talora.

Tamanto; *add.* τουσοῦτος, αὐτη, οὗτο.

Tamarindo; *s. m.* ταμαρίνδος, ου (ἡ) *G. M.*

Tamarisco; *s. m.* μυρίκη, ης (ἡ).

Tambascià; *s. m.* V. Sollazzo.

Tambellonaccio; *add.* V. Scimunito.

Tambellone; *s. m.* ἰτνοῦ ὄστρακον, ου (τό). -2. Scimunito; ἀνόητος, ον· ἀξύνετος, ον.

Tamburaccio; *s. m.* V. Tamburro.

Tamburagione; *s. f.* τυμπανισμός, οῦ (ὁ).

Tamburare; *v. intr.* τυμπανίζω.

Tamburello; Tamburetto; Tamburino; *s. m. dim.* τυμπάνιον, ου (τό).

Tamburino; *s. m. Sionator di tamburro*; τυμπανιστής, οῦ (ὁ)· τυμπανοτρίβης, ου (ὁ).

Tamburlanetto; *s. m. dim.* τυμπάνιον, ου (τό).

Tamburlano; *s. m. T. chim.* τύμπανον, ου (τό).

Tamburo; *s. m.* τύμπανον, ου (τό). -2. Battere, suonare il tamburo; τυμπανίζω.

Tambussare; *v. att.* παίω· κόπτω· τύπτω.

Tamerice, Tamerige e Tamerigia; *s. f. T. bot.* μυρίκη, ης (ἡ).

Tamigiare; *v. att.* V. Stacciare.

Tamigio; *s. m.* V. Staccio.

Tampoco; *avv.* μᾶτι.

Tana; *s. f.* V. Caverna. -2. Fossa; ὄρυγμα, ατος (τό)· βόθρος, ου (ὁ)· βόθυνος, ου (ὁ)· λάκκος, ου (ὁ).

Tanaceto; *s. m. Erba odorosa*; ἀθανασία, ας (ἡ).

Tanaglia; *s. f.* λαβίς, ίδος (ἡ)· κάρκινος, ου (ὁ)· πυράγρα, ας (ἡ).

Tanagliare; *v. att.* V. Attanagliare.

Tanaglietta; *s. f. dim.* λαβίδιον, ου (τό).

Tancia; *s. f.* V. Costanza.

Tanfanare; *v. att.* V. Tartassare.

Tanfo; *s. m.* εὐρώς, ῶτος (ὁ)· δυσωδία, ας (ἡ).

Tanga; *s. f.* V. Peso.

Tangente (Linea); *s. f.* ἐπιψαύουσα, ης (ἡ).

Tangere; *v. att.* V. Toccare.

Tanghero; *add.* ἀπαίδευτος, ον· ἄμουσος, ον· ἄγροικος, ου (ὁ, ἡ).

Tangibile; *add.* ἁπτός, ή, όν.

Tangoccio; *add.* ταχυλότερος, α, ον.

Tanie; *s. f. pl.* V. Litanie.

Tantafera; *s. f.* e

Tantaferata; *s. f.* λαλία, ας (ἡ)· λαλαγή, ῆς (ἡ)· λῆρος, ου (ὁ)· φλυαρία, ας (ἡ)· φλυάρημα, ατος (τό)· ἀδολεσχία, ας (ἡ).

Tantinetto; Tantino; *add.* ἐλάχιστος, η, ον.

Tanto; *add.* τοσοῦτος, αὐτη, οὗτο· τοσόσδε, τοσήδε, τοσόδε· τόσος, η, ον.

Tanto; *avv.* τόσον· τοσοῦτον. -2. Tanto che; ὥστε. -3. Tanto quanto; οὕτω ὡς· τοσοῦτον ὅσον. -4. Tanto o quanto; πολλοστημόριον. -5. Solamente; μόνον. -6. Sì lungo tempo; τέως· τοσοῦτον χρόνον. -7. In tanto; ἐν τῷ μεταξύ. -8. Nondimeno; μεντοίγε. -9. Per tanto, perciò; διόπερ· διὰ ταῦτα. -10. Infintantochè; ἕως. -11. Tant'è; ἐπὶ κεφαλαίου. -12. Da tanto; ἱκανός, ή, όν. -13. Tanto grande; τηλικοῦτος, αὐτη, οὗτο. -14. Tante volte; τοσαυτάκις. -15. Tanto meglio; τοσούτῳ ἀμεῖνον· εὖ γε. -16. Tanto peggio; τοσούτῳ χεῖρον. -17. Giungere a tanto di, che; εἰς τοσοῦτον ἥκω (τινος), ὥστε.

Tantosto; *avv.* αὐτίκα.

Tapinamente; *avv.* κακῶς· πονηρῶς· ταπεινῶς.

Tapinare; *v. intr.* ταλαιπωρέω-ῶ· δυς-τυχέω-ῶ· κακῶς πάσχω. -2. *N. pass.* ἀνιάομαι-ῶμαι· λυπέομαι-οῦμαι (ἐπί τινι).

Tapinello; *add.* ταπεινότερος, α, ον.

Tapinità; *s. f.* ταπεινότης, ητος (ἡ)· ταλαιπωρία, ας (ἡ)· δυστυχία, ας (ἡ)· ἀτυχία, ας (ἡ)· κακοπάθεια, ας (ἡ)· κακά, ῶν (τά)· δεινά, ῶν (τά).

Tapino; *add.* ταπεινός, ή, όν· πονηρός, ά, όν· δυστυχής, ές· ἀτυχής, ές· κακός, ή, όν· φαῦλος, ον·

Digitized by Google

ταλαίπωρος, ον· πτωχός, ή, όν· ἀθλιος, ον – α, ον· σχέτλιος, ον – α, ον· ἐλεεινός, ή, όν. –2. Afflitto; ἀπαρός, ά, όν. –3. Essere tapino; V. Tapinare. –4. Rendere tapino; ταπεινόω-ῶ.

Tapinosi; *s. f.* ταπείνωσις, σεως (ἡ).

Tappa; *s. f.* στάσις, σεως (ἡ)· σταθμός, οῦ (ὁ).

Tappare; *v. att.* κλείω· κατα-κλείω.

Tappatà; *s. f.* V. Tamburo.

Tappato; *add.* περικεκαλυμμένος, η, ον.

Tappete; *avv.* πατάξ.

Tappetino; *s. m. dim.* ταπήτιον, ου (τό).

Tappeto; *s. m.* τάπης, ητος (ὁ)· τάπις, ιδος (ἡ). –2. Ornare di tappeti; τάπισι στρώννυμι.

Tappezzare; *v. att.* τάπισι στρώννυμι· περι-στρώννυμι.

Tappezzeria; *s. f.* περιπέτασμα, ατος (τό)· περιστρώματα, ων (τά).

Tappezziere; *s. m. Artefice di tappezzerie*; ταπιδοπλόκος, ου (ὁ). –2. Che addobba le stanze; ταπιδοστρώτης, ου (ὁ).

Tappo; *s. m.* βύσμα, ατος (τό)· ἔμβολον, ου (τό).

Tara; *s. f.* ὑφαίρεσις, σεως (ἡ). –2. Fare la tara; ὑφαίρεσιν ποιέομαι-οῦμαι.

Tarabuso; *s. m.* ἐρωδιός, οῦ (ὁ).

Taradore; *s. m. Verme*; κίς, κιός (ὁ).

Tarando; *s. m.* τάρανδος, ου (ὁ).

Tarantella; *s. f.* V. Tarantola.

Tarantello; *s. m.* ἐπίμετρον, ου (τό).

Tarantola; *s. f. Serpentello*; γαλεώτης, ου (ὁ). –2. Sorta di ragno; ῥώξ, ῥωγός (ὁ, ἡ)· φαλάγγιον, ου (τό).

Tarantolato; *add.* φαλαγγιόδηκτος, ον· φαλαγγιόπληκτος, ον.

Tarare; *v. att.* ὑφαίρεσιν ποιέομαι-οῦμαι.

Taratore; *add.* τιμητής, οῦ (ὁ).

Tarchiatello; *add.* ὑποπαχύς, εῖα, ύ.

Tarchiato; *add.* παχύς, εῖα, ύ· ἁδρός, ά, έν.

Tardamente; *avv.* βραδέως· βαθέν· ὀκνηρῶς· σχολῇ.

Tardamento; *s. m.* ὄκνος, ου (ὁ)· ὀκνηρία, ας (ἡ)· ἀμέλεια, ας (ἡ)· βλακεία, ας (ἡ)· βραδύτης, ητος (ἡ)· ῥαθυμία, ας (ἡ)· μέλλησις, σεως (ἡ)· νωθρότης, ητος (ἡ)· στράγγεια, ας (ἡ)· στράγγευμα, ατος (τό)· σχολαιότης, ητος (ἡ).

Tardantemente; *avv.* V. Tardamente.

Tardanza; *s. f.* V. Tardamento.

Tardare; *v. intr.* μέλλω· ὀκνέω-ῶ· στραγγεύομαι· ἐλκύω. –2. Venir tardi; ὑστερίζω· ὀψίζω. –3. *Att.* ἀν-ἔχω· βραδύνω· ἀνα-βάλλω.

Tardetto; *add.* βραδύτερος, α, ον· *avv.* βραδύτερον.

Tardezza; *s. f.* V. Tardamento.

Tardi; *avv.* ὀψέ. –2. Con tardezza; V. Tardamente. –3. Che dorme tardi; ὀψίκοιτος, ον. –4. Fiorire tardi; ὀψιανθίω-ῶ. –5. Che fiorisce tardi; ὀψιανθής, ές. –6. Germogliar tardi; ὀψιβλαστέω-ῶ. –7. Che germoglia tardi; ὀψίβλαστος, ον. –8. Imparar tardi; ὀψιμαθέω-ῶ. –9. Che imparò tardi; ὀψιμαθής, ές. –10. Che tardi si marita; ὀψίγαμος, ον. –11. Nato tardi; ὀψιγενής, ές. –12. Venir tardi; ὀψίζω· ὑστερίζω. –13. Che viene tardi; ὄψιος, ον. –14. Venire troppo tardi; ὑστεριόω-ῶ. ὑστερίζω.

Tardio; *add.* V. Tardivo.

Tardissimo; *add. superl.* βραδύτατος, η, ον.

Tardità; *s. f.* V. Tardamento.

Tardivo; *add.* ὄψιος, α, ον· ὄψιμος, ον· ὀψινός, ή, όν.

Tardo; *add.* βραδύς, εῖα, ύ· νωθρός, ά, όν· σχολαῖος, α, ον· ὀκνός, ή, όν. –2. Grave; σεμνός, ή, όν· αὐστηρός, ά, όν. –3. Pigro; ἀργός, ή, όν· ῥάθυμος, ον.

Tardo; *avv.* V. Tardi.

Targa; *s. f.* πέλτη, ης (ἡ)· ἀσπίς, ίδος (ἡ).

Targata; *s. f.* πέλτης πληγή, ῆς (ἡ).

Targetto; *s. m.* πελτάστης, ου (ὁ)· πελτοφόρος, ου (ὁ).

Targhetta; *s. f. dim.* πελτάριον, ου (τό).

Targone; *s. m. accr.* ἀσπίς, ίδος (ἡ).

Tariffa; *s. f.* τίμησις, σεως (ἡ)· τιμητικόν, οῦ (τό)· παράπηγμα, ατος (τό).

Tarlare; *v. intr.* V. Intarlare.

Tarlatura; *s. f.* σκωλήκωσις, σεως (ἡ).

Tarlo; *s. m.* τερηδών, όνος (ἡ)· ἑρπετόν, οῦ (τό). –2. Essere roso dal tarlo; τερηδονίζομαι.

Tarma; *s. f.* σής, σεός (ὁ)· σίλφη, ης (ἡ)· δερμηστής, οῦ (ὁ).

Tarmato; *add.* σητόβρωτος, ον· σητόκοπος, ον.

Tarpagnolo; *s. m.* τύτθος ἄνθρωπος, ου (ὁ).

Tarpare; *v. att.* πτερὰ περι-κόπτω. –2. Indebolire; ἀσθενόω-ῶ.

Tarsia; *s. f.* ἔμβλημα, ατος (τό).

Tarsiare; *v. att.* V. Intarsiare.

Tarso; *s. m.* ταρσός, οῦ (ὁ).

Tartagliare; *v. intr.* V. Balbettare.

Tartaglione; *s. m.* τραυλίζων, οντος (ὁ).

Tartana; *s. f.* φορτίς, ίδος (ἡ).

Tartanone; *s. m.* φορτίς, ίδος (ἡ).

Tartara; *s. f.* ἀμυγδάλιενος στρεπτός, οῦ (ὁ).

Tartareo; Tartaresco; *add.* ταρτάρειος, α, ον· στύγιος, εν – α, ον.

Tartaro; *s. m. Gromma di vino*; πορίον, ου (τό) *G. M.*

Tartaruga; *s. f.* χελώνη, ης (ἡ)· κλέμυς, υος (ἡ)· χέλυς, υος (ἡ).

Tartassare; *v. att.* V. Maltrattare.

Tartufo; *s. m.* ὕδνον, ου (τό)· ἄσχιον, ον (τό).

Tarullo; *add.* V. Scempio.

Tasca; *s. f.* πήρα, ας (ἡ).

Taschetta; Taschetto; Taschino; *s. f.* *s. m.* *s. m.* *dim.* πηρίδιον, ου (τό).

Taso; *s. m.* V. Tartaro.

Tassa; *s. f.* τιμή, ῆς (ἡ).

Tassagione; *s. f.* τίμησις, σεως (ἡ).

Tassare; *v. att.* τιμάω-ῶ· δια-τιμάω-ῶ.

Tassativamente; *avv.* V. Precisamente.

Tassato; *add.* τιμηθείς, εῖσα, έν. –2. Tacciato; ψεγόμενος, η, ον.

Tassazione; *s. f.* V. Tassa.

Tassellare; *v. att.* ἐμβλήμασι ποικίλλω· ἔργον πεποικιλμένον ἐπι-τελέω-ῶ.

Tassettino; Tassetto; *s. m.* ἄκμων, ονος (ὁ).

Tassiarca; *s. m.* ταξιάρχης, ου (ὁ)· ταξίαρχος, ου (ὁ).

Tasso; *s. m. T. bot.* τάξος, ου (ὁ)· σμίλαξ, ακος (ὁ). –2. *Animale*; τροχός, οῦ (ὁ). –3. Incudine; ἄκμων, ονος (ὁ).

Tassobarbasso; *s. m.* φλομίς, ίδος (ἡ)· φλόμος, ου (ὁ).

Tasta; *s. f.* μοτάριον, ου (τό)· μότον, ου (τό)· μότος, ου (ὁ).

Tastamento; *s. m.* βλίμασις, σεως (ἡ)· ψαῦσις, σεως (ἡ)· ψαῦσμα, ατος (τό).

Tastare; *v. att.* ψαύω· ψηλαφάω-ῶ· ψηλαφίζω· βλιμάζω· θιγγάνω· ἐφ-άπτομαί (τινος). –2. Tentare; κατα-πειράω-ῶ· κατα-σκοπέω-ῶ.

Digitized by Google

Tastata; *s. f.* V. Toccamento.
Tasteggiamento; *s. m.* V. Tastamento.
Tasteggiare; *v. att.* V. Tastare.
Tasto; *s. m.* ἅφη, ης (ἡ). -2. Andare al tasto; πλανάομαι-ῶμαι· ψηλαφάω-ῶ. -3. Toccare un tasto; εὐλαβῶς ἅπτομαι.
Tastone e Tastoni; *add.* πειράζων, ουσα, ον· ψηλαφῶν, ῶσα, ῶν. -2. A caso; εἰκῇ.
Tata; *s. f.* ἀδελφή, ῆς (ἡ)· ἀδελφός, οῦ (ὁ).
Tattamella; *s. m.* V. Cicalone.
Tattamellare; *v. intr.* V. Ciarlare.
Tattamellino; *s. m.* V. Ciarlone.
Tattera; *s. f.* κακόν, οῦ (τό)· κακία, ας (ἡ)· ἁμαρτία, ας (ἡ)· ἁμάρτημα, ατος (τό) -2. *Malattia;* σύκωσις, σεως (ἡ).
Tattica; *s. f.* τακτική, ῆς (ἡ).
Tattico; *add.* τακτικός, ή, όν.
Tatticone; *add.* V. Furbo.
Tattivo; *add.* ἅπτιμος, ον.
Tatto; *s. m.* ἅφη, ης (ἡ)· αἴσθησις, σεως (ἡ).
Tau; *s. f. Lettera dell'alfabeto greco;* ταῦ (τό) *indecl.*
Taumaturgo; *add.* θαυματοῦργος, ον· τερατοποιός, όν· τερατοῦργος, ον· θαυματοποιητικός, ή, όν· θαυματοποιός, όν.
Taurello; *s. m. dim.* μόσχος, ου (ὁ).
Tauricida; *add.* ταυροβόλος, ον· ταυροκτόνος, ον.
Taurino; *add.* ταύρειος, α, ον· ταύρεος, α, ον· ταυρικός, ή, όν.
Tauro; *s. m.* V. Toro.
Tautologia; *s. f.* ταυτολογία, ας (ἡ).
Taverna; *s. f.* καπηλειον, ου (τό).
Tavernajo; *s. m.* κάπηλος, ου (ὁ).
Tavernella; *s. f. dim.* V. Taverna.
Taverniere; *s. m.* κάπηλος, ου (ὁ). -2. Che frequenta le taverne; γαστρίμαργος, ον.
Tavola; *s. f.* σανίς, ίδος (ἡ)· πίναξ, ακος (ὁ). -2. Arnese di uno o più assi messi in piano che servono a più usi; τράπεζα, ης (ἡ). -3. Tavola da giuoco; ἄβαξ, ακος (ὁ)· ἀβάκιον, ου (τό)· τηλία, ας (ἡ). -4. Indice; σύλλαβος, ου (ὁ). -5. Coprir di tavole; σανιδόω-ῶ. -6. Coperto di tavole; σανιδωτός, ή, όν. -7. Assidersi a tavola; ἐπιδειπνέω-ῶ· κατα-κλίνομαι. -8. Far tavola con alcuno; συσ-σιτέω-ῶ. -9. Levarsi da tavola; τραπέζης ἀν-ίσταμαι. -10. Metter tavola; εὐώχεμαι. -11. Mettere in tavola; τὴν τράπεζαν εὐτρεπίζω. -12. Ricevere alcuno alla tavola; δειπνίζω (τινα). -13. Servire le tavole; τράπεζαν παρα-τίθημι. -14. Simile a tavola; σανιδώδης, ες.
Tavolaccino; *s. m. Servo de' magistrati;* δήμιος, ου (ὁ).
Tavolaccio; *s. m. Specie di targa di legno;* παρμή, ῆς (ἡ).
Tavolare; *v. att.* V. Intavolare.
Tavolata; *s. f.* σύνδειπνοι, ων (οἱ).
Tavolato; *s. m.* σανίδωμα, ατος (τό).
Tavolatore; *s. m.* γεωμέτρης, ου (ὁ).
Tavolatura; *s. f.* γεωμετρία, ας (ἡ).
Tavoleggiare; *v. att.* τραπεζόω-ῶ.
Tavolella; *s. f.* γραμμαί, ῶν (αἱ). -2. Per uso di scrivere; δέλτος, ου (ὁ)· πινακίδιον, ου (τό).
Tavolello; *s. m. Banco;* βάθρον, ου (τό)· θρόνος, ου (ὁ). -2. Essere sul tavolello; κινδυνεύω.
Tavoletta; *s. f. dim.* πινακίδιον, ου (τό). -2. Tavolozza; πύξις, εως (ἡ)· πυξίδιον, ου (τό). -3. Tavoletta usata per scrivervi; δέλτος, ου (ὁ). -4. Che scrive su tavolette; δελτογράφος, ον.
Tavoliere e Tavolieri; *s. m.* ἄβαξ, ακος (ὁ)· ἀβάκιον, ου (τό)· τηλία, ας (ἡ).
Tavolina; *s. f.*
Tavolincino; *s. m.*
Tavolinetto; *s. m.*
Tavolino; *s. m.*
Tavolinuccio; *s. m.*
} *dim.* πινακίδιον, ου (τό)· τραπέζιον, ου (τό).
Tavolito; *add.* V. Tavolato.
Tavolone; *s. m. accr.* V. Tavola.
Tavolozza; *s. f.* πύξις, εως (ἡ)· πυξίδιον, ου (τό).
Tavoluccia; *s. f. dim.* V. Tavoletta.
Tazza; *s. f.* κρατήρ, ῆρος (ὁ)· κοτύλη, ης (ἡ)· φιαλίς, ίδος (ἡ).
Tazzetta; *s. f.*
Tazzina; *s. f.*
Tazzino; *s. m.*
} *dim.* φιάλιον, ου (τό).
Tazzone; *s. m.* V. Tazza.
Teatrale; *add.* θεατρικός, ή, όν.
Teatralmente; *avv.* θεατρικῶς.
Teatrico; *add.* V. Teatrale.
Teatrino; *s. m. dim.* θεατρίδιον, ου (τό)· σκηνίδιον, ου (τό).
Teatro; *s. m.* θέατρον, ου (τό)· σκήνη, ης (ἡ). -2. Dipingere scene per il teatro; σκηνογραφέω-ῶ. -3. Che dipinge scene per il teatro; σκηνογράφος, ον. -4. Che eccita gli spettatori nel teatro; ἐγερσιθέατρος, ον. -5. Cercare applausi sul teatro; θεατροκοπέω-ῶ. -6. Che cerca gli applausi sul teatro; θεατροκόπος, ον. -7. Padrone d'un teatro; θεατροπώλης, ου (ὁ). -8. Pazzo per il teatro; θεατρομανής, ές. -9. Andar pazzo per il teatro; θεατρομανέω-ῶ. -10. Che ha forma di teatro; θεατρόμορφος, ον. -11. Rappresentare sul teatro; θεατρίζω· σκηνοβατέω-ῶ. -12. Simile a teatro; θεατροειδής, ές· *avv.* θεατροειδῶς. -13. Che va sul teatro; θεατροβάμων, ον.
Tecca; *s. f.* σκηλίδιον, ου (τό).
Tecchire; *v. intr.* V. Attecchire.
Teccola; *s. f.*
Teccolina; *s. f.*
} *dim.* V. Tecca.
Tecmirio; *s. m.* V. Temmirio.
Tecnico; *add.* τεχνικός, ή, όν.
Teco; μετὰ σοῦ.
Tecomeco; *sost.* ἀλλοπροπάλλος, ου (ὁ).
Teda; *s. f.* δαΐς, ίδος (ἡ)· δάς, δάδος (ἡ). -2. Far le tede; δαδουργέω-ῶ. -3. Che fa le tede; δαδοῦργος, ον. -4. Portar tede; δαδουχέω-ῶ· δαδοφορέω-ῶ. -5. Che porta tede; δαδοῦχος, ον· δαδοφόρος, ον. -6. Simile a teda; δαδωδής, ές. -7. Tagliare il pino per tede; δαδοκοπέω-ῶ.
Tediare; *v. att.* V. Annojare.
Tedio; *s. m.* V. Noja.
Tediosamente; *avv.* V. Fastidiosamente.
Tediosità; *s. f.* V. Stucchevolezza.
Tedioso; *add.* V. Nojoso.
Tegame; *s. m.* τήγανον, ου (τό)· λοπάς, άδος (ἡ).
Tegamino; *s. m. dim.* λοπάδιον, ου (τό).
Tegghia; *s. f.* τήγανον, ου (τό)· κλίβανος, ου (ὁ). -2. Coperchio; πῶμα, ατος (τό).
Teglia; *s. f.* V. Tegghia.
Tegnente; *p. pres.* V. Tenente.
Tegnenza; *s. f.* V. Tenacità.
Tegola; *s. f.* V. Tegolo.
Tegolaja; *s. f.* κεράμειον, ου (τό).

Digitized by Google

Tegolo; *s. m.* κεραμίς, ίδος (ἡ)· κέραμος, ου (ὁ). -2. Coprir di tegoli; κεραμυδόω=ῶ· κεραμόω=ῶ· -3. Coperto di tegoli; κεραμωτός, ή, όν.
Teismo; *s. m.* θεοσέβεια, ας (ἡ).
Teista; *add.* θεοσεβής, ές.
Tela; *s. f.* ἱστιον, ου (τό)· ἧτριον, ου (τό)· ἀράχνη, ης (ἡ)· ὕφη, ης (ἡ)· ὕφος, εος=ους (τό)· ὕφασμα, ατος (τό)· συνυφή, ῆς (ἡ)· πήνισμα, ατος (τό). -2. Tela di lino; λῖνον, ου (τό). -3. Pittura; πίναξ, ακος (ὁ)· εἰκών, όνος (ἡ)· γράφημα, ατος (τό)· ζωγράφημα, ατος (τό). -4. Ordire la tela; διάζομαι. -5. Tela da vele; ὀθόνη, ης (ἡ)· ὀθόνιον, ου (τό).
Telajo; *s. m.* ἱστος, ου (ὁ).
Tolarca; *s. m.* τελάρχης, ου (ὁ).
Telaro; *s. m.* V. Telajo.
Telegrafia; *s. f.* τηλεγραφία, ας (ἡ) *G. M.*
Telegrafico; *add.* τηλεγραφικός, ή, όν *G. M.*
Telegrafo; *s. m.* τηλέγραφον, ου (τό) *G. M.*
Telegramma; *s. m.* τηλέγραμμα, ατος (τό) *G. M.*
Telescopio; *s. m.* τηλέσκοπον, ου (τό) *G. M.*
Telo; *s. m.* V. Tela.
Telo; *s. m.* βέλος, εος=ους (τό).
Telonario; *s. m.* V. Banchiere.
Telone; *s. m.* προκάλυμμα, ατος (τό).
Teloneo e Telonio; *s. m.* τελώνιον, ου (τό)· τράπεζα, ης (ἡ).
Tema; *s. f.* V. Timore.
Tema; *s. m.* θέμα, ατος (τό)· ὑπόθεσις, εως (ἡ). -2. Uscir dal tema; πλανάομαι=ῶμαι ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως.
Temente; *add.* δείσας, σασα, σαν.
Temenza; *s. f.* V. Timore.
Tementemente; *avv.* V. Timorosamente.
Temerariamente; *avv.* τολμηρῶς· ἰταμῶς· φιλοκινδύνως· ἀβούλως.
Temerario; *add.* τολμηρός, ά, όν· φιλοκίνδυνος, ον· παράτολμος, ον· ἄβουλος, ον· προπετής, ές· ἀπρονόητος, ον· μοθωνικός, ή, όν.
Temere; *v. att.* φοβέομαι=οῦμαι· δέδοικα· δείδια *(per.)*· δειμαίνω· ὀρρωδέω=ῶ· ἐν φόβῳ εἰμί. -2. Dubitare; ἀπορέω=ῶ. -3. Soffrire; πάσχω. -4. Temere Dio; τὸν Θεὸν αἰδέομαι=οῦμαι, σέβομαι. -5. Temere oltre modo; ὑπερ-φοβέομαι=οῦμαι· ὑπερ-ορρωδέω=ῶ.
Temerità; *s. f.* τολμή, ῆς (ἡ)· θράσος, εος=ους (τό)· θρασύτης, ητος (ἡ)· προπέτεια, ας (ἡ)· ἀβουλία, ας (ἡ).
Temevole; Temibile; *add.* φοβερός, ά, όν· δεινός, ή, όν· δειματώδης, ες.
Temimento; *s. m.* V. Timore.
Temmirio; *s. m.* τεκμήριον, ου (τό).
Temo; *s. m.* V. Timone.
Temoniere e Temoniero; *s. m.* V. Timoniere.
Temore; *s. m.* V. Timore.
Temorente; *add.* V. Timoroso.
Temorosamente; *avv.* V. Timorosamente.
Temoroso; *add.* V. Timoroso.
Tempaccio; *s. m. pegg.* χειμών, ῶνος (ὁ).
Tempellamento; *s. m.* σείσις, σεως (ἡ)· τιναγμός, οῦ (ὁ). -2. Ambiguità; παραφορά, ᾶς (ἡ).
Tempellare; *v. att.* σείω· τινάσσω. -2. Percuotere; παίω· τύπτω. -3. Vacillare; παρα-φέρομαι· ἀπορέω=ῶ. -4. Tempellare le campane; κωδωνίζω.
Tempellata; Tempello; *s. f. m.* βόμβος, ου (ὁ).
Tempera; *s. f.* στόμωσις, σεως (ἡ). -2. Liquore o altro con che si liquefanno i colori; ἀναλυτικόν, οῦ (τό). -3. Che non riceve tempra; ἄστομος, ον· ἀστόμωτος, ον. -4. Dar la tempra; στομόω=ῶ.
Temperamento; *s. m.* κράσις, σεως (ἡ)· κόλασις, σεως (ἡ)· συστολή, ῆς (ἡ). -2. Governo; ἀγωγή, ῆς (ἡ)· ἡγεμονία, ας (ἡ). -3. Misura; μέτρον, ου (τό)· μέτριον, ου (τό)· καιρός, οῦ (ὁ). -4. Mescolamento; μῖξις, εως (ἡ)· κράσις, σεως (ἡ). -5. Costituzione; φυή, ῆς (ἡ)· φύσις, σεως (ἡ)· τρόπος, ου (ὁ).
Temperante; *add.* μέτριος, ον - α, ον· ἐπιεικής, ές· ἐγκρατής, ές.
Temperanza; *s. f.* μετριότης, ητος (ἡ)· ἐγκράτεια, ας (ἡ)· ἐπιείκεια, ας (ἡ). -2. Temperamento V.
Temperare; *v. att.* στομόω=ῶ. -2. Moderare; σωφρονίζω· κολάζω· κατ-έχω. -3. Concordare; συμφωνέω=ῶ· δι-ομολογέομαι=οῦμαι. -4. Mescolare; συγ-κεράννυμι. -5. Moderarsi nelle passioni; μετροπαθέω=ῶ.
Temperatamente; *avv.* μέτρως· ἐγκρατῶς· σωφρόνως.
Temperatojo; *s. m.* γλύφανον, ου (τό).
Temperatore; *add.* διοικητής, οῦ (ὁ).
Temperatura; *s. f.* V. Temperamento. -2. *Dei corpi*; κράμα, ατος (τό). -3. *Dell'aria*; κράσις, σεως (ἡ).
Temperazione; *s. f.* V. Temperamento.
Temperie; *s. f.* κράσις, σεως (ἡ).
Temperino; *s. m.* V. Temperatojo.
Tempesta; *s. f.* θύελλα, ης (ἡ)· χειμών, ῶνος (ὁ)· θρόος=θροῦς, θρόου=θροῦ (ὁ)· θόρυβος, ου (ὁ)· ζάλη, ης (ἡ). -2. Gragnuola; χάλαζα, ης (ἡ). -3. Violenza; βία, ας (ἡ). -4. Essere agitato dalla tempesta; ζαλάω=ῶ.
Tempestante; *add.* χειμέριος, ον - α, ον· θυελλώδης, ες· θυέλλειος, α, ον· δυσχειμέριος, ον - α, ον.
Tempestanza; *s. f.* V. Tempesta.
Tempestare; *v. intr.* ζαλάω=ῶ· δια-ταράττομαι· δια-σαλεύομαι. -2. Essere coll'animo travagliato; ἄγχομαι. -3. *Att.* Battere; παίω· τύπτω. -4. Conturbare; ταράττω· δια-ταράττω. -5. Instigare; ἐπ-εἰγω. -6. Biliottare, ornare; ποικίλλω· χρυσῷ, λίθοις κοσμέω=ῶ.
Tempestato; *s. m.* V. Tempesta.
Tempestivamente; *avv.* εὐκαίρως· καιρίως· καλῶς.
Tempestivo; *add.* εὔκαιρος, ον· καίριος, ον - α, ον· καλός, ή, όν.
Tempestosamente; *avv.* θυελλώδως. -2. Impetuosamente; βιαίως.
Tempestoso; *add.* ἀελλώδης, ες· θυελλώδης, ες· θυέλλειος, α, ον· χειμέριος, ον - α, ον. -2. Conturbato; ταρακτός, ή, όν.
Tempetto; *s. m.* ὀλίγος χρόνος, ου (ὁ).
Tempia; *s. f. pl.* κροτάφοι, ων (οἱ).
Tempiale; *s. m.* κρόταφος, ου (ὁ).
Tempiere; *s. m.* ναοφύλαξ, ακος (ὁ)· νεωφύλαξ, ακος (ὁ).
Tempierello; Tempietto; *s. m. dim.* ναΐδιον, ου (τό).
Tempio; *s. m.* ἱερόν, οῦ (τό)· νεώς, ώ (ὁ)· ναός, οῦ (ὁ). -2. Tempio d'un eroe; ἡρῷον, ου (τό). -3. Tempio di Minerva; παρθενών, ῶνος (ὁ). -4. Edificare un tempio; ναοποιέω=ῶ· ναυουργέω=ῶ. -5. Con molti tempii; πολύναος, ον.
Tempissimo; *avv.* πρωΐ.
Templo; *s. m.* V. Tempio.

Digitized by Google

Tempo; *s. m.* χρόνος, ου (ὁ). -2. Età; ἡλικία, ας (ἡ). -3. Età avvanzata; γῆρας, ατος (τό)· γήραμα, ατος (τό). -4. Opportunità; ἀφορμή, ῆς (ἡ)· καιρός, οῦ (ὁ). -5. Stagione; ἀήρ, ἀέρος (ὁ)· τοῦ ἀέρος κατάστασις, σεως (ἡ). -6. Stato dell'aria; ὥρα, ας (ἡ). -7. Primo tempo, *primavera*; ὥρα νεά, ας (ἡ)· ἔαρ, ατος (τό). -8. Da gran tempo in qua; ἀπὸ πολλοῦ χρόνου· πάλαι. -9. Tempo felice; εὐτυχία, ας (ἡ). -10. Senza tempo; ἄχρονος, ον. -11. Che giunge in buon tempo; αἴσιος, ον - α, όν. -12. Fino al mio tempo; ἐς ἐμέ. -13. Da tempo immemorabile; μυριοπάλαι. -14. Da poco tempo; ἐξ ὀλίγου. -15. Che ha poco tempo; ὀλιγόκαιρος, ον. -16. Per breve tempo; ἐπ' ὀλίγον. -17. In tempo opportuno; ἀκμαῖος, α, ον. -18. Che dura lungo tempo; μακρόχρονος, ον. -19. Dei tempi andati; ἀγχαῖος, α, ον. -20. Rimettere ad altro tempo; ἀπο-τίθημι. -21. Di poco tempo; ὀλιγοχρόνιος, ον - α, ον· ὀλιγόχρονος, ον. -22. Il tempo passato; παρακειμένος χρόνος, ου (ὁ). -23. Fuor di tempo; ἀωρί. -24. Lungo tempo; ἄδην. -25. Passar il tempo in, *dimorar lungo tempo*; ἐγ-χρονίζω. -26. Che dura un determinato tempo; μονόχρονος, ον. -27. Adatto al tempo; σύγκαιρος, ον. -28. Che dura breve tempo; μενυώριος, ον. -29. Dopo breve tempo; μετὰ μικρόν· ἐν μικρῷ. -30. In breve tempo; ἐκ βραχέος. -31. Che vive poco tempo; βραχυχρόνιος, ον - α, ον. -32. Che vive troppo breve tempo; παντολιγοχρόνιος, ον - α, ον. -33. Durante un lungo tempo; ἐπὶ πολλοῦ. -34. Passare tutto il tempo; τὸν βίον κατα-τρίβω. -35. Mi mancherebbe il tempo se dicessi.....; ἐπιλείψει με ἡμέρα λέγοντα. -36. Aver il tempo di fare; ἔχω σχολὴν ποιεῖν· σχολάζω. -37. Concedere tempo; διατρίβην παρ-έχω (τινι). -38. Senza perdere tempo; ἀμελητί. -39. Non avere tempo a perdere; καιρὸς οὔκ ἐστιν ὀκνεῖν. -40. In quel tempo; κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον. -41. Da questo tempo; ἐκ τούτου -42. Dal tempo che; ἐξ οὗ· ἀφ' οὗ. -43. Nel medesimo tempo; ἅμα· ὁμου. -44. Il più del tempo; ὡς ἐπὶ τὸ πολύ· τὰ πλεῖστα· τὰ πολλά. -45. A tempo; ἐνίοτε. -46. In qualunque tempo; ὁπότεν· ὁπότε. -47. In tempo di guerra; πολεμοῦντος· ἐν πολέμῳ· κατὰ πόλεμον. -48. Tempo favorevole; καιρός, οῦ (ὁ)· εὐκαιρία, ας (ἡ). -49. Lasciar passare il tempo; τὸν καιρὸν ἀφ-ίημι· τοῦ καιροῦ ὑστερέω. -50. È tempo di partire; ἤδη ὥρα ἀπ-ιέναι. -51. Adattarsi al tempo; τῷ καιρῷ δουλεύω, λατρεύω. -52. Cedere al tempo; τῷ καιρῷ εἴκω, ὑπ-είκω. -53. A tempo e luogo; πρόωρος, ον· ἄωρος, ον· *avv.* πρὸ καιρόν. -54. I tempi antichi; παλαῖοι χρόνοι, ων (οἱ)· ἄνω, ἄνωθεν χρόνοι, ων (οἱ). -55. Ai nostri tempi; ἐν τῷ καθ' ἡμᾶς χρόνῳ. -56. Che vive nel medesimo tempo; σύγχρονος, ον (τινι). -57. Tempo d'estate; θέρινος ἀήρ, ἀέρος (ὁ). -58. Bel tempo; εὐδία, ας (ἡ)· αἰθρία, ας (ἡ). -59. Tempo calmo; γαλήνη, ης (ἡ). -60. Tempo piovoso; ἐπομβρία, ας (ἡ).

Tempone; *s. m.* ἡδονή, ῆς (ἡ)· θαλία, ας (ἡ). -2. Aver tempone, darsi al tempone, far tempone; ἅπαιμι ταῖς ἡδοναῖς.

Tempora; *s. f. pl.* V. Tempo.

Temporalaccio; *s. m. pegg.* V. Temporale.

Temporale; *s. m.* χρόνος, ου (ὁ). -2. Stagione; ὥρα, ας (ἡ). -3. Procella; V. Tempesta.

Temporale; *add.* χρονικός, ή, όν. -2. Caduco; φραρτός, ή, όν· θνητός, ή, όν· ἐξιτηλός, ή, όν· καίριος, ον - α, ον. -3. Durevole a tempo; πρόσκαιρος, ον. -4. Secolare; ἀνίερος, ον· βέβηλος, ον.

Temporalemente; *avv.* V. Temporalmente.

Temporalità; *s. f.* καιρίον, ου (τό)· ἀνθρώπινα, ων (τά)· χρονικόν, οῦ (τό).

Temporalmente; *avv.* χρονικῶς. -2. Mondanamente; βεβήλως.

Temporaneo; *add.* πρόσκαιρος, ον.

Temporeggiamento; *s. m.* βραδύτης, ητος (ἡ)· μέλλησις, σεως (ἡ)· ὄκνος, ου (ὁ)· ἀκηρία, ας (ἡ)· ἀναβολή, ῆς (ἡ).

Temporeggiare; *v. intr.* θεραπεύω τὸν καιρόν. -2. Indugiare; δια-τρίβω· μέλλω· χρονίζω· ὀκνέω.

Tempra; *s. f.* V. Tempera.

Tempranza; *s. f.* Temperanza.

Temprare; *v. att.* V. Temperare.

Tempre; *s. f.* V. Tempera.

Temulenza; *s. f.* μύθη, ης (ἡ).

Tenace; *add.* γλισχρός, ά, όν· ἰξώδης, ες· γλισχρώδης, ες. -2. Costante; ἀμετάπειστος, ον. -3. Avaro; φειδωλός, ή, όν.

Tenacemente; *avv.* γλισχρῶς· ἰξώδως· φειδωλῶς.

Tenacità; *s. f.* γλισχρότης, ητος (ἡ). -2. Fermezza; ἐμπεδόν, οῦ (τό). -3. Avarizia; φειδώ, όος-οῦς (ἡ)· μικρολογία, ας (ἡ)· φιλαργυρία, ας (ἡ).

Tenaglia; *s. f.* V. Tanaglia.

Tenasmone; *s. f.* V. Tenesmo.

Tencionamento; *s. m.* V. Tenzone.

Tencionare; *v. att.* V. Quistionare.

Tencionatore; *add.* V. Quistionatore.

Tencione; *s. f.* V. Tenzone.

Tenda; *s. f.* προκάλυμμα, ατος (τό)· περιπέτασμα, ατος (τό). -2. Padiglione; σκήνη, ης (ἡ)· σκήνωμα, ατος (τό)· σκήνωμα, ατος (τό). -3. Abitare insieme nelle tende; συγ-κατα-σκηνόω. -4. Che abita nelle tende; σκηνευτής, οῦ (ὁ)· σκηνώτης, ου (ὁ)· σκηνητής, οῦ (ὁ). -5. Cucir tende; σκηνορραφέω. -6. Che cuce tende; σκηνόρραφος, ον. -7. Far tende; σκηνοπηγέω· σκηνοποιέω. -8. Che fa tende; σκηνοπηγός, ός· σκηνοποιός, όν. -9. Luogo dove si fanno le tende; σκηνορράφειον, ου (τό). -10. Levare le tende; μετα-σκηνόω. -11. Piantare le tende, abitare nelle tende; σκηνάω· σκηνόομαι· σκηνέω· σκηνόω.

Tendale; *s. m.* προκάλυμμα, ατος (τό).

Tendarola; *s. f. dim.* σκηνίδιον, ου (τό).

Tendenza; *s. f.* ἐπιθυμία, ας (ἡ)· ἔρως, ωτος (ὁ)· ἐπιῤῥοή, ῆς (ἡ).

Tendere; *v. att.* τείνω· τανύω· ἐκ-πετάννυμι. -2. Che tende all'alto; αἰπυμητής, οῦ (ὁ). -3. Tender l'arco; τόξον δια-τείνω, ἐρύω. -4. Tendere insidie; ἐν-εδρεύω. -5. Tendere alla parte opposta; ἀντι-τείνω· ἀντι-τονέομαι· οῦμαι. -6. Tendere reti; ἐκ-πετάννυμι, ἐκ-τείνω δίκτυα. -B'. Insidiare V. -7. Intendere; ἐν-νοέω. -8. Aver la mira; ἐν-τείνομαι. -9. Accostarsi; συν-τείνω (πρός τι).

Tendetta; Tendina; *s. f. dim.* σκηνίδιον, ου (τό).

Tendine; *s. m.* τενών, όντος (ὁ)· νεῦρον, ου (τό).

Tendineo; *add.* νευρώδης, ες.

Tendinello; *s. m. dim.* νευρίον, ου (τό).

Digitized by Google

Tendinetto; *s. m. dim.* V. Tendinello.
Tendinoso; *add.* νευρώδης, ες.
Tenditore; *add.* ἐκτείνων, ουσα, ον.
Tendone; *s. m.* προκάλυμμα, ατος (τό).
Tenduccia; *s. f. dim.* σκηνίδιον, ου (τό).
Tenebra; *s. f.* σκότος, ου (ὁ)· σκότος, εος=ους (τό)· σκοτεινότης, ητος (ἡ)· σκοτασμός, οῦ (ὁ)· ἀχλύς, ύος (ἡ). -2. Ignoranza; ἀμαθία, ας (ἡ). -3. Tenebre della notte; ὄρφνη, ης (ἡ). -4. Della sera; κνέφας, αος=ους (τό).
Tenebrare; *v. att.* ἐπι-σκοτέω=ῶ (τινι)· ἐπι-σκοτίζω (τι)· ἀπο-σκοτόω=ῶ· ἀπο-σκοτίζω (τι)· ἐπι-προσθέω=ῶ (τινι).
Tenebria; *s. f.* V. Tenebra.
Tenebricoso; *add.* V. Tenebroso.
Tenebrore; *s. m.* } V. Tenebra.
Tenebrosità; *s. f.* }
Tenebroso; *add.* σκοτεινός, ή, όν· σκοτόεις, εσσα, εν· σκότιος, α, ον· σκοταῖος, α, ον· σκοτηρός, ά, όν· ἀχλυώδης, ες· κνεφαῖος, ον = α, ον· ὀρφναῖος, α, ον. -2. Rendere tenebroso; V. Tenebrare. -3. Essere tenebroso; ἀχλύω· σκοτόομαι=οῦμαι *(pass.)*. -4. Ignorante; ἀμαθής, ές. -5. Turbato; ταρακτός, ή, όν· ἄκριτος, ον.
Tenente; *s. m. T. mil.* ὑπολοχαγός, οῦ (ὁ).
Teneramente; *avv.* ἁπιμελῶς· σπουδαίως.
Tenere; *v. att.* ἔχω· ἐπ-έχω. -2. Ajutare; συμ-πονέω=ῶ· συμ-ποιέω=ῶ· βοηθέω=ῶ. -3. Arrivare; δι-ήκω. -4. Adunare; συν-άγομαι. -5. Avere efficacia; δύναμαι. -6. Tenere di checchessia, *aver sapore, odore, o altra qualità di checchessia*; χυμίζω· ὄζω. -7. Incamminarsi; ὁδοποιέομαι=οῦμαι. -8. Increscere; ὀλίγω=ῶ. -9. Mantenere; διασώζω· φυλάττω. -10. Possedere; κρατέω=ῶ. -11. Prendere; προς-λαμβάνω. -12. Ritenere; ἀνα-λαμβάνω. -13. Stimare; νομίζω. -14. Trattenere; ἐπ-έχω. -15. Usare; χράομαι=ῶμαι. -16. Tenere a conto; ἐγ-γράφω· λογίζομαι. -17. Tenere a cuore; ἐπι-μελέομαι=οῦμαι. -18. Tenere a dieta; δίαιταν ἐπι-τέλλω. -19. Tener a disagio; ἀσυμφόρως ἐπ-έχω. -20. Tenere a dondolo; ἐπ-έχω· ἀν-έχω. -21. Tenere a dozzina; συμβίωσιν ἀπο-μισθόω=ῶ. -22. Tener a, in freno; ἐπ-έχω. -23. Tenere a giuoco; ὀλιγωρέω=ῶ. -24. Tenere alla grande; λαμπρῶς ὑπο-δέχομαι. -25. Tener alla via; πρόσχειρον ἔχω. -26. Non tener un cocomero all'erta, tenere il segreto; ἀπόῤῥητον ἀποκρύπτειν οὐ δύναμαι. -27. Tenere a loggia, a bada; κατ-έχω· ἐπ-έχω· δια-τρίβω· παρατείνω. -28. Tener alto; ἀν-έχω. -29. Tenere alto insieme; συν-αν-έχω. -30. Tener al trattato, unirsi al trattato; συμ-πράττω. -31. A memoria; κατ-έχω τῇ μνήμῃ. -32. A mente; ὑπο-μνήσκω. -33. A petto; γαλακτιάω=ῶ. -34. Tenere a siepe; ἐν τῷ δέοντι κατ-έχω. -35. Tenere a tedio; ἀπο-κναίω (τινα). -36. Tenere a vile; ὀλιγωρέω=ῶ. -37. Tenere avvertito; μηνύω. -38. Tenere avvisato; δηλόω=ῶ (πρός τινα). -39. Tener bandito; φυγαδεύω. -40. Tener cammino, *camminare*; ὁδοποιέω=ῶ· πορεύομαι. -41. Tener caro, aver in pregio; ἀγαπάω=ῶ. -42. Tenere celato; ἀπο-κρύπτω. -43. Tener certo; εὖ οἶσθα. -44. Tener chiuso; κεκλεισμένον ἔχω. -45. Tenere compagnia; συν-ακολουθέω=ῶ· συν-αγελάω=ῶ. -46. Tenere con alcuno; μετά τινος εἰμί. -47. Tener conto; λόγον, ἐπιμέλειαν ἔχω (τινος).

-B'. *Osservare*; ἐπι-μελέομαι=οῦμαι. -48. Tener corte; εὐωχέομαι=οῦμαι. -49. Tenere credenza; ἀπο-κρύπτω. -50. Tener da parte; ἀποχωρίζω. -51. Tener dentro; ἐγ-κατ-έχω. -52. Tener diceria; λόγον ποιέομαι=οῦμαι. -53. Tener dietro; ἀκολουθέω=ῶ. -54. Tenere, andare diritto; εὐθείαν βαδίζω. -55. Tener dimestichezza; χράομαι=ῶμαι (τινι). -56. Tener duro; ἐμ-μένω τῇ γνώμῃ. -B'. *Non rivelare*; ἀπόῤῥητον ἀποκρύπτω. -57. Tener famiglia, gente di servizio; οἶκον τρέφω. -58. Tener fede, *credere*; δοξάζω· πιστεύω. -59. Tenere il campo, *esser superiore*; πρωτεύω. -B'. *Campeggiare*; στρατοπεδεύω. -60. Tenere il cervello a bottega; σπουδάζω (περί τι). -61. Tenere il luogo; χώραν ἔχω, ἐπ-έχω. -62. Tenere il piede nel sepolcro; πρὸς θάνατον ἐγγίζω. -63. Tener il seggio; ἀρχὴν ἔχω. -64. Tenere il segreto; ἀπόῤῥητον τηρέω=ῶ. -65. Tener prigione, in carcere; ἐν δεσμοῖς κατ-έχω. -66. Tenere in collo; ἐν κόλπῳ φέρω. -67. Tenere in gogna, *schernire*; κατα-μειδιάω=ῶ. -68. Tener in mano; ἐν χειρὶ ἔχω. -69. Tener in opera; ἐπι-τρέπω (τί τινι). -70. Tenere in palazzo, in tempo, *a bada*; ἀνα-βάλλομαι· παρατείνω. -71. Tener in piedi, *conservare*; σώζω. -72. Tenere in poco conto; ὀλιγωρέω=ῶ· παρ' ὀλίγον ποιέομαι=οῦμαι· ὑπερ-οράω=ῶ. Tenere in protezione; προ-ίσταμαι· ἀμύνω. -73. Tenere in istima; μεγαλύνω. -74. Tenere in tuono; ἐν δέοντι κατ-έχω. -75. Tenere in zucca; κεκαλυμένην κεφαλὴν ἔχω. -76. Tener la fortuna pel ciuffetto; εὐ-τυχέω=ῶ. -77. Tenere le mani a sè; ἀπ-έχομαί (τινος). -78. Tenere le mani alla cintola; ὀκνέω=ῶ. -79. Tenere le mani in capo ad alcuno; ἐξαμαρτάνειν οὐκ ἐάω=ῶ· ὑπερ-ασπίζω. -80. Tenere la signoria; δι-οικέω=ῶ. -81. Tenere l'imperio; κατα-κυριεύω. -82. Tenere l'invito; πρὸς ξύμβασιν χωρέω=ῶ. -83. Tener l'occhio a checchessia; προς-κατερέω=ῶ. -84. Tenere l'occhio alla penna od al pennello; πεφροντισμένως σπουδάζω. -85. Tenere l'orecchio ad alcuna cosa; ὦτα παρ-έχω. -86. Tener maniera, tener modo; μετριάζω. -87. Tener mano; βοηθέω=ῶ. -88. Tener memoria; ἀνα-μιμνήσκομαι. -89. Tener mente; πεφροντισμένως προ-νοέομαι=οῦμαι. -90. Tenere mercato; ἐμ-πορεύομαι. -91. Tenere nascoso; ἀπο-κρύπτω. -92. Tenere opera; σπουδάζω. -93. Tener opinione; νομίζω. -94. Tener parlamento; πραγματεύομαι· λέγω· βουλεύομαι. -95. Tener patto; τὰς ὑποσχέσεις ἐπι-τελέω=ῶ. -96. Tener per fermo; ἀκριβῶς οἶσθα. -97. Tenere pratica; συν-δια-τρίβω (μετά τινος). -98. Tenere presso; ἐγγὺς ἔχω. -99. Tener ragione, tenere i conti; ἐπι-γράφω· λογίζομαι. -100. Tenere secreti i bandi; ῥητὰ ὡς ἀπόῤῥητα κρύπτω. -101. Tener silenzio; σιγάω=ῶ· σιωπάω=ῶ. 102. Tener sopra; ὑπερ-έχω. -103. Tenere sospeso, tener in dubbio; ἐν ἀπόροις κρατέω=ῶ (τινα). -104. Tenere sospetto; ὑπ-οπτεύω. -105. Tener sotto; ὑπ-έχω. -106. Stretto alcuno; παρα-τηρέω=ῶ. -107. Tenere su; ἐπ-αίρω. -108. Tener sulle gruccie; ἀπηρτημένον κατ-έχω (τινα). -109. Tenere via; βαδίζω. -110. Tener vita; βιόω=ῶ. -111. *N. pass.* Attenersi; προς-κολλάομαι=ῶμαι. -112. Tenersi a martello, *reggere*

Digitized by Google

a martello; οὐκ εἴκω. -113. Tenersi dei patti, *contentarsi*; ἀρκέομαι-οῦμαι. -114. Tenersi insieme; συν-έχομαι.

Tenere; *s. m.* λαβή, ῆς (ἡ)· λαβίς, ἰδος (ἡ).

Tenerello; *add.* ἁπαλώτερος, α, ον.

Tenereto; *s. m.* βλαστός, οῦ (ὁ)· βλάστη, ης (ἡ).

Teneretto; *add.* V. Tenerello.

Tenerezza; *s. f.* λεπτότης, ητος (ἡ)· ἁπαλότης, ητος (ἡ)· ἀβρότης, ητος (ἡ). -2. Tenera età; παιδία, ας (ἡ). -3. Amore; ἔρως, ωτος (ὁ). -4. Compassione; ἔλεος, ευς-ους (τό)· ἐλεημοσύνη, ης (ἡ).

Tenerino; *add.* V. Tenerello.

Tenerità; Teneritudine; } V. Tenerezza.

Tenero; *add.* τέρην, ενα, εν· ἁπαλός, ή, όν· λεπτός, ή, όν· μαλακός, ή, όν· ἁβρός, όν - ά, όν. -2. Novello; νεός, ά, όν· νεαρός, ά, όν. -3. Delicato; μαλακός, ή, όν· τρυφερός, ά, όν. -4. Affettuoso; εὐμενής, ές. -5. Curante; σπουδαῖος, α, ον· ἐπιμελής, ές. -6. Debole; ἀσθενής, ές.

Tenerore; *s. m.* V. Tenerezza.

Teneruccio; *add.* V. Tenerello.

Tenerume; *s. m.* χόνδρος, ου (ὁ). -2. Effeminatezza V.

Teneruzzo; *add.* V. Tenerello.

Tenesmo; *s. m.* τενεισμός, οῦ (ἡ).

Tenia; *s. f.* ταινία, ας (ἡ).

Tenimento; *s. m.* στήριγμα, ατος (τό)· ἔρεισμα, ατος (τό). -2. Obbligo; προσῆκον, οντος (τό)· δέον, οντος (τό). -3. Tenuta; χωρία, ας (ἡ)· ἀγρός, οῦ (ὁ)· κτῆμα, ατος (τό)· χρήματα, ων (τά).

Tenitojo; *s. m.* V. Manico.

Tenitore; *add.* κρατῶν, οῦσα, οῦν.

Tenitorio e Tenitoro; *s. m.* χωρία, ας (ἡ)· ἄγροι, ων (οἱ)· κτῆμα, ατος (τό)· χρήματα, ων (τά).

Tenitura; *s. f.* V. Tenimento.

Tenore; *s. m.* ὑπόθεσις, εως (ἡ)· κεφάλαιον, ου (τό)· ἐγγεγραμμένα, ων (τα)· ἔνοντα, ων (τά). -2. Maniera; τρόπος, ου (ὁ)· σχῆμα, ατος (τό). -3. Concerto; συμφωνία, ας (ἡ).

Tensione; *s. f.* τάσις, εως (ἡ)· σύντασις, εως (ἡ)· προσοχή, ῆς (ἡ). -2. *Dell' animo*; καρδοκία, ας (ἡ).

Tenta; *s. f.* μήλη, ης (ἡ)· δίοπτρα, ας (ἡ)· δίοπτρον, ου (τό). -2. Ricercare colla tenta; μηλόω-ῶ.

Tentabile; *add.* πειραστικός, ή, όν.

Tentagione; Tentamento; *s. f.* *s. m.* } V. Tentazione.

Tentare; *v. att.* πειράομαι-ῶμαι· δια-πειράζω (τινος)· πειράω-ῶ· πειράζω (τι). -2. Toccare leggermente per avvertire; νύττω. -3. Istigare; ἐπι-κεντέω-ῶ· παρ-ορμάω-ῶ. -4. Esaminare; δοκιμάζω. -5. Che nulla tenta: ἄτολμος, ον. -6. Che nulla ha tentato; ἀπείρατος, ον.

Tentare; *s. m.* V. Tentazione.

Tentativamente; *avv.* ἀπατηλῶς.

Tentativo; *s. m.* πείρασις, εως (ἡ)· πείραμα, ατος (τό).

Tentatore; *add.* πειραστής, οῦ (ὁ). -2. Diavolo; διάβολος, ου (ὁ).

Tentazioncella; *s. f. dim.* e

Tentazione; *s. f.* πεῖρα, ας (ἡ)· πείραμα, ατος (τό)· ἀπόπειρα, ας (ἡ)· δοκιμή, ῆς (ἡ)· πείρασις, εως (ἡ)· πειρασμός, οῦ (ὁ). -2. Suggestione diabolica; διαβολικὴ ἐπήρεια, ας (ἡ).

Tentellare; *v. intr.* V. Tintinnire.

Tentenna; - *Stare in tentenna*; παρα-φέρομαι.

Tentennamento; *s. m.* σάλευμα, ατος (τό)· σαλός, οῦ (ὁ)· χίνησις, εως (ἡ)· σεισμός, οῦ (ὁ).

Tentennare; *v. att.* σφάλλω· σείω· ἀνα-σείω· τινάσσω. -2. *Intr.* σφάλλομαι.

Tentennata; *s. f.* V. Tentennamento. -2. Picchiata; πληγή, ῆς (ἡ).

Tentennatore; *add.* δυνούμενος, η, ον· ἔστατος, ον· ἀκατάστατος, ον.

Tentennino; *s. m.* διάβολος, ου (ὁ)· κακοδαίμων, ονος (ὁ).

Tentennio; Tentenno; } *s. m.* V. Tentennamento.

Tentennonaccio; *add.* V. Tentennone.

Tentennonaggine; *s. f.* μέλλημα, ατος (τό)· μέλλησις, εως (ἡ)· μελλησμός, οῦ (ὁ).

Tentennone; *add.* μελλητής, οῦ (ὁ)· μελλητικός, ή, όν. -2. Andare tentennone; V. Tentone.

Tentone, Tentoni; *avv.* βάδην. -2. Andare tentoni, a tentone; ψηλαφάω-ῶ· πλανάομαι-ῶμαι.

Tentidrone; Tentredine; } *s. m.* τενθρηδών, όνος (ὁ)· τενθρήνη, ης (ἡ).

Tenue; *add.* ψιλός, ή, όν· λεπτός, ή, όν· ἰσχνός, ή, όν.

Tenuemente; *avv.* ψιλῶς· λεπτῶς· ἰσχνῶς.

Tenuità; *s. f.* λεπτότης, ητος (ἡ)· ἰσχνότης, ητος (ἡ).

Tenuta; *s. f.* κτῆσις, εως (ἡ). -2. Podere; χωρίον, ου (τό)· ἀγρός, οῦ (ὁ)· κτῆμα, ατος (τό)· κτῆσις, εως (ἡ).

Tenutario; *s. m.* κτηματιτής, οῦ (ὁ)· κτήτωρ, ορος (ὁ).

Tenutella; *s. f. dim.* ἀγρίδιον, ου (τό).

Tenuto; *p. pass.* ἐτός, ή, όν. -2. Giudicato; νομισθείς, εῖσα, έν. -3. Obbligato; δεδεμένος, η, ον.

Tenza; *s. f.* V. Tenzone.

Tenzionare; *v. intr.* V. Tenzonare.

Tenzione; Tenzona; } *s. f.* V. Tenzone.

Tenzonare; *v. intr.* ἐρίζω· μάχομαι· ἀγωνίζομαι.

Tenzonato; *add.* διαλεγόμενος, η, ον.

Tenzonatore; *add.* ἀγωνιστής, οῦ (ὁ)· ἐριστής, οῦ (ὁ)· μαχόμενος, η, ον.

Tenzone; *s. f.* ἀγών, ῶνος (ὁ)· ἀγωνία, ας (ἡ)· ἀγωνίς, ίδος (ἡ)· ἀγώνισμα, ατος (τό)· ἀγωνισμός, οῦ (ὁ)· ἔρις, ιδος (ἡ)· ἔρισμα, ατος (τό)· ἐρισμός, οῦ (ὁ).

Tenzoniere; *add.* V. Tenzonatore.

Teocrazia; *s. f.* θεοκρατία, ας (ἡ).

Teogonia; *s. f.* θεογονία, ας (ἡ).

Teologale; *add.* θεολογικός, ή, όν.

Teologante; *add.* θεολογέων, ουσα, ον· θεολόγος, ον.

Teologare; *v. intr.* θεολογέω-ῶ.

Teologia; *s. f.* θεολογία, ας (ἡ).

Teologicale; *add.* θεολογικός, ή, όν.

Teologicamente; *avv.* θεολογικῶς.

Teologicare; *v. intr.* V. Teologizzare.

Teologico; *add.* V. Teologicale.

Teologizzare; *v. intr.* θεολογίζω-ῶ.

Teologo; *s. m.* θεολόγος, ου (ὁ)· θεολογέων, οντος (ὁ).

Teoloico; *add.* V. Teologicale.

Teorema; *s. m.* θεώρημα, ατος (τό).

Teorematico; *add.* θεωρηματικός, ή, όν.

Teoretico; *add.* θεωρητικός, ή, όν.

Teoria; Teorica; } *s. f.* θεωρία, ας (ἡ).

Digitized by Google

Teoricamente; *avv.* Θεωρικῶς.
Teorico; *add.* Θεωρυνός, ή, όν.
Tepefare; *v. att.* V. Riscaldare.
Tepere; *v. intr.* χλιαίνω.
Tepidamente; *avv.* V. Tiepidamente.
Tepidario; *s. m.* πυριατήριον, ου (τό).
Tepidetto; *add.* V. Tiepidetto.
Tepidezza; Tepidità; *s. f.* V. Tiepidezza.
Tepido; *add.* V. Tiepido.
Tepidore; *s. m.* V. Tiepidezza.
Tepiduccio; *add.* V. Tiepidetto.
Tepificare; *v. att.* V. Intiepidire.
Tepore; *s. m.* V. Tiepidezza.
Terapeutica; *s. f.* Θεραπευτική, ῆς (ή).
Terapeutico; *add.* Θεραπευτικός, ή, όν.
Teratologia; *s. f.* τερατολόγημα, ατος (τό)· τερατολογία, ας (ή).
Terchio; *add.* V. Zotico.
Terebentina; *s. f.* V. Trementina.
Terebinto; *s. m. T. bot.* τερέβινθος, ου (ή).
Teredine; *s. f.* Teredo; *s. m.* τερηδών, όνος (ὁ)· θρίψ, ιπός (ὁ)· κνίψ, ιπός (ὁ, ή).
Tergemino; *add.* τρίπλοος=ους, οον=ουν· τριπλάσιος, α, ον· τρίμοιρος, ον.
Tergere; *v. att.* ὁμόργνυμι· ἀπο-μάσσω. -2. Asciugare; ξεραίνω.
Tergiversare; *v. intr.* ἀνα-δύομαι· δια-δύομαι· στρέφομαι· τεχνάζω· προφάσει χράομαι=ῶμαι.
Tergiversazione; *s. f.* ἔκδυσις, σεως (ή)· ἀνάδυσις, σεως (ή)· διαφυγή, ῆς (ή)· ἀπορυγή, ῆς (ή)· πρόφασις, σεως (ή).
Tergiverso; *add.* ἀπόστροφος, ον.
Tergo; *s. m.* νῶτος, ου (ὁ)· *pl.* νῶτα, ων (τά). -2. A tergo, da tergo; ἄψ.
Teriaca; *s. f.* Θηριακή, ῆς (ή).
Teristrio; *s. m.* Θερίστριον, ου (τό)· Θέριστρον, ου (τό).
Terma; *s. f.* Θέρμα, ων (τά)· Θέρμαι, ῶν (αἱ)· λοῦτρον, ου (τό)· βαλάνειον, ου (τό).
Termale; *add.* Θερμαντικός, ή, όν· Θερμός, όν - ά, όν. -2. Acque termali; ὕδατα Θερμά, ῶν (τά).
Terminabile; *add.* ἀνυστός, όν.
Terminabilità; *s. f.* ἀνυστόν, οῦ (τό).
Terminale; *add.* V. Terminativo.
Terminamento; *s. m.* V. Termine.
Terminare; *v. att.* ὁρίζω· περατόω=ῶ· περαίνω· περι-γράφω (τι)· ὅρους καΘ-ίστημί (τινι). -2. Finire; παύω· κατα-παύω· τελευτάω=ῶ· τελέω=ῶ· ἀπο-τελέω=ῶ· ἀνύω· ἀνύτω (τι)· τέλος ἐπι-τίΘημί (τινι). -3. Spiegare; ἐξ-ηγέομαι=οῦμαι. -4. Risolvere; ὁρίζω· δι-ορίζω· καΘ-ίστημι. -5. Morire; τελευτάω=ῶ (τοῦ βίου). -6. Terminare insieme; συν-απο-τελέω=ῶ.
Terminatamente; *avv.* ἀκριβῶς· σαφῶς.
Terminatezza; *s. f.* V. Termine.
Terminativo; *add.* ὁριστικός, ή, όν· τελειωτικός, ή, όν.
Terminazione; *s. f.* V. Termine. -2. Cadenza delle parole; κατάληξις, εως (ή)· ἐκβολή, ῆς (ή)· ἀποτελεύτησις, σεως (ή).
Termine; *s. m.* τέρμα, ατος (τό)· τέρμων, ονος (ὁ)· πέρας, ατος (τό)· ὅρος, ου (ὁ)· ὅρισμα, ατος (τό). -2. Fine; τέλος, εος-ους (τό)· ἔσχατα, ων (τά)· τέρμα, ατος (τό). -3. Spazio di tempo; χρόνος, ου (ὁ)· ἡμέρα, ας (ή). -4. Tempo prefisso; ταχτὴ ἡμέρα, ας (ή)· προΘεσμία, ας (ή). -5. Maniera

di trattare; πρέπον, οντος (τό)· εὐπρεπές, έος=οῦς (τό). -6. Stato; κατάστασις, σεως (ή). -7. Condizione; ὁμολογία, ας (ή) συνΘήκη, ης (ή). -8. Condurre a termine, porre termine; V. Terminare § -2. -9. Assegnare i termini; ἀποτερματίζω. -10. Stabilire i termini; ἀφ-ορίζω. -11. Che ha lasciato passare il termine; ὑπερπρόΘεσμος, ον· ὑπερήμερος, ον. -12. Non condotto a termine; ἀπέραντος, ον.
Terminetto; *s. m. dim.* ἑρμίδιον, ου (τό).
Termino; *s. m.* V. Termine.
Termometro; *s. m.* Θερμόμετρον, ου (τό) *G. M.*
Ternario e Ternaro; *s. m.* τριάς, άδος (ή).
Terno; *add.* τρίμοιρος, ον.
Terra; *s. f.* γῆ, γῆς (ή)· γαῖα, ας (ή)· χΘών, ονός (ή). -2. Provincia, paese, regione, luogo; χώρα, ας (ή). -3. Città, castello murato; πόλις, εως (ή)· κώμη, ης (ή). -4. Via, viaggio fatto per terra; ὁδός, οῦ (ὁ). -5. Uno dei quattro elementi; γαῖα, ας (ή). -6. Andare per terra; πεζῇ ὁδοιπορέω=ῶ. -7. Non aver terra ferma, *essere ramingo*; ἀλάομαι=ῶμαι. -8. Andar in terra *o* per terra, *cadere*; εἰς γῆν πίπτω. -9. Bevuto dalla terra; γήποτος, ον. -10. Cadere a terra, *mancare*, *perire*; λειποΘυμέω=ῶ. -11. Che cade a terra; γηπετής, ές. -12. Cambiare in terra; ἀπο-γαιόω=ῶ. -13. Che calca la terra; ἀδροβατικός, ή, όν. -14. Che circonda la terra; γαιήοχος, ον. -15. Che si compiace della terra, ama la terra; γεωχαρής, ές. -16. Che si corica per terra; γηλεχής, ές. -17. Dalla terra; γῆΘεν· γείΘεν. -18. Dare come in terra, *percuotere senza discrezione*; ὠμῶς μαστιγόω=ῶ. -19. Dare del culo in terra, *fallire*; χρεωκοπέω=ῶ. -20. Dar in terra, *urtare navigando nella terra, ed anche* approdare; προς-κέλλω. -21. Non dare nè in cielo, nè in terra; οὔ τε γῆς, οὔ τ' οὐρανοῦ ἅπτομαι. -22. Descrivere la terra; γεωγραφέω=ῶ. -23. Che descrive la terra; γεωγράφος, ον. -24. La massima distanza dalla terra; ἀπόγειον, ου (τό). -25. Diventar terra; γεόομαι=οῦμαι. -26. Che distribuisce le terre; γεωμόρος, ον· γεωνόμος, ον. -27. Che divide la terra; γεωμόρος, ον. -28. Che concerne la divisione della terra; γεωμορικός, ή, όν. -29. Fendere la terra; γητομέω=ῶ. -30. Che fende la terra; γεωτόμος, ον· γητόμος, ον. -31. Che ha forma, o colore di terra; γεωφανής, ές. -32. Figliò della terra; γηγενέτης, ου (ὁ). -33. Terra ferma, *terra che non è circondata dal mare*; ἤπειρος, ου (ὁ). -34. Gettare, o spargere a terra; κατα-βάλλω· κατα-σκάπτω· ἰδαφίζω. -35. Gettare a terra insieme; συγ-κατα-βάλλω. -36. Lontano dalla terra; ἀπόγαιος, ον· ἀπόγειος, ον. -37. Lavorar la terra; γεωπονέω=ῶ· γεωργέω=ῶ. -38. Che lavora la terra; γεώπονος, ον· γεωργός, οῦ (ὁ, ή)· γειοκόμος, ον. -39. Terra lavorata; γεώργημα, ατος (τό). -40. Terra che si può coltivare; γεωργήσιμος γή, γῆς (ή). -41. Mangiar terra; γηφαγέω=ῶ. -42. Che mangia terra, che vive dei frutti della terra; γηφάγος, ον· γεωφάγος, ον. -43. Il mangiar terra; γεωφαγία, ας (ή). -44. Misto con terra; γεωμιγής, ές. -45. Misurar la terra; γεωμετρέω=ῶ. -46. Che misura la terra; γεωμετρής, οῦ (ὁ). -47. Levar di terra alcuno, *ucciderlo*; ἀφανίζω· κτείνω. -48. Nato dalla

Digitized by Google

terra; γηγενής, ές. -49. Nato nella stessa terra; αὐτόχθων, ονος (ὁ, ἡ). -50. Nutrito dalla terra; γαιοτρεφής, ές. -51. Parlare di cose fuori della terra; μετεωρολογίοω. -52. Pigliare terra, o prendere terra, *approdare*; ἐφ-ορμίζομαι εἰς λιμένα. -53. Che porta terra; γεωφόρος, ον. -54. Scavar la terra; γεωρυχίοω. -55. Che scava la terra; γεωρύχος, ον. -56. Simile a terra; γεοειδής, ές. -57. Che è sopra la terra; ὑπέργειος, ον. -58. Sotto terra; ὑπόγαιος, ον· ὑπόγειος, ον· ὑπόγεως, ων. -59. Sulla terra; ἔγγαιος, α, ον· ἔγγειος, ον. -60. Superiore alla terra; ὑπερχθόνιος, ον. -61. Vento che soffia sul mare verso la terra; ἀπογεία, ας (ἡ). -62. Vicino alla terra; ἀγχίγειος, ον.

Terraccio; *s. m.* V. Mezzule.

Terrafinare; *v. att.* V. Esiliare.

Terrafine e Terrafino; *s. m.* V. Esilio.

Terraglie; *s. f. pl.* κέραμα, ων (τά).

Terraglio; *s. m* V. Terrazzo.

Terrapienare; *v. att.* χῶμα χώννυμι· χαρακοποιέομαι-οῦμαι.

Terrapieno; *s. m.* χῶμα, ατος (τό)· χαράκωμα, ατος (τό)· γαιών, ῶνος (ὁ)· περιτείχισμα, ατος (τό). -2. Fatto a terrapieno; χωστός, ή, όν. -3. Non fatto a terrapieno; ἄχωστος, ον.

Terraqueo (Globo); *s. m.* τῆς γῆς σφαῖρα, ας (ἡ).

Terratico; *s. m. Affitto che si riscuote o che si paga dalla terra*; ἐγκτητικόν, οῦ (τό).

Terrato; *s. m.* V. Terrapieno.

Terrazzano; *add.* ἔνοικος, ον.

Terrazzetto; Terrazzino; Terrazzo; Terrazzone; *s. m.* ἡλιαστήριον, ου (τό). -2. Terrapieno V.

Terremoto e Terremuoto; *s. m.* σεῖσμα, ατος (τό)· σεισμός, οῦ (ὁ)· ῥηκτής, οῦ (ὁ).

Terrenale; *add.* V. Terrestre.

Terrenamente; *avv.* γηίνως.

Terrenello; *s. m. dim.* γήδιον, ου (τό).

Terrenezza; *s. f.* γεῶδες, εος-ους (τό)· γήινον, ου (τό).

Terreno; *s. m.* χθών, ονός (ἡ)· γή, γῆς (ἡ). -2. Distretto; ἀγρός, οῦ (ὁ)· χωρίον, ου (τό). -3. Con terreno duro; σκληρόγεως, ων. -4. Che ha terreno leggiero; μαλακόγειος, ον. -5. Che ha profondo, fertile terreno; βαθύγειος, ον· βαθύγεως, ων.

Terreno; *add.* γήινος, ον· ἐπίγειος, ον· χθόνιος, ον· ἐπιχθόνιος, ον. -2. Le cose terrene; ἐπίγεια, ων (τά)· χθόνια, ων (τά)· ἐπιχθόνια, ων (τά)· τὰ ἐν τῇ γῇ· τὰ ἐπὶ τῆς γῆς.

Terreo; *add.* γεώδης, ες.

Terrestità; *s. f.* V. Terrenezza.

Terresto; Terrestro; *add.* V. Terrestre.

Terrestreità; *s. f.* V. Terrenezza.

Terrestro; *add.* V. Terreo.

Terretta; *s. f. dim.* πολίχνιον, ου (τό).

Terribile; *s. m.* V. Turibolo.

Terribile; *add.* φοβηρός, ά, όν· ἐκπληκτικός, ή, όν· δεινός, ή, όν· ταραχώδης, ες. -2. Rendere terribile; δεινόοω. -3. Sopra misura terribile, spaventevole, cattivo; ὑπέρδεινος, ον. -4. Troppo terribile; ὑπέρφοβος, ον.

Terribilezza; *s. f.* V. Terribilità.

Terribilità; *s. f.* δεινόν, οῦ (τό)· δεινότης, ητος (ἡ)· φοβηρότης, ητος (ἡ)· ἀγριότης, ητος (ἡ)· ὠμότης, ητος (ἡ).

Terribilmente; *avv.* φοβηρῶς· δεινῶς· δεινά.

Terriccio; *s. m.* λαχανηρὸς γή, γῆς (ἡ).

Terricciuola; *s. f. dim.* πολίχνιον, ου (τό).

Terriere; *add.* V. Terrazzano.

Terrifico; *add.* V. Terribile.

Terrigena e Terrigeno; *add.* ἐπιγενής, ές· αὐτόχθων, ονος (ὁ, ἡ)· αὐτόχθονος ον.

Terrigno; *add.* γεώδης, ες· γήινος, ον. -2. Che è sotterra; ὑπόγειος, ον· κατάγαιος, ον· κατάγειος, ον· ὑπόγεως, ων.

Territoriale; *add.* ἐγχώριος, ον.

Territorio e Territoro; *s. m.* χωρίον, ου (τό)· νόμος, ου (ὁ)· ἀγρός, οῦ (ὁ). -2. Distretto; διοίκησις, σεως (ἡ)· ἐπαρχία, ας (ἡ)· χώρα, ας (ἡ).

Terrore; *s. m.* φόβος, ου (ὁ)· δεῖμα, ατος (τό)· δέος, εος-ους (τό)· ἔκπληξις, εως (ἡ)· ταραχή, ῆς (ἡ). -2. Che ecita molto terrore; πολυδείματος, ον. -3. Mettere terrore; φοβέοω· δειματόοω.

Terroso; *add.* γεώδης, ες· γήινος, ον.

Tersamente; *avv.* καθαρίως· κομψῶς· γλαφυρῶς· κοσμίως.

Tersezza; *s. f.* καθαριότης, ητος (ἡ)· κομψότης, ητος (ἡ).

Terso; *add.* καθαρός, ά, όν· κομψός, ή, όν· γλαφυρός, ά, όν· κόσμιος, ον - α, ον.

Terza; *s. f. Una delle ore canoniche*; τρίτη, ης (ἡ).

Terzamente; *avv.* τρισσῶς.

Terzana; *s. f.* τριταῖος πυρετός, οῦ (ὁ). -2. Aver la terzana; τριταίζω. -3. Che ha la terzana; τριταῖός, ή, όν.

Terzana; *s. f. Arsenale*; νεών, ῶνος (ὁ).

Terzare; *v. att.* τριτόοω.

Terzavo e Terzavolo; *s. m.* τριτοπάτωρ, ορος (ὁ).

Terzeria; *s. f.* τριτημόριον, ου (τό)· τριτημορίς, ίδος (ἡ).

Terzetto; *s. m.* τρίστιχον, ου (τό).

Terziere; *s. m.* τριτεύς, έως (ὁ).

Terzina; *s. f.* V. Terzetto.

Terzo; *s. m.* τριτημόριον, ου (τό)· τριτημορίς, ίδος (ἡ)· τριτὸν μέρος, εος-ους (τό). -2. Ridurre al terzo; ἀπο-τριτόοω.

Terzo; *add.* τρίτος, η, ον. -2. Che fa le terze parti *(nel teatro)*; τριταγωνιστής, οῦ (ὁ). -3. Fare le terze parti; τριταγωνιστέοω· τριτεύω. -4. Il terzo premio; τριτεία, ας (ἡ). -5. Il terzo giorno del mese; τριτομηνίς, ίδος (ἡ).

Terzo; *avv.* τρίτως.

Terzodecimo; *add.* τρίτος, (η, ον) καὶ δέκατος, η, ον.

Terzone; *s. m. T. merc.* ἐμπορικτικὸν λῖνον, ου (τό).

Tesa; *s. f.* τόνος, ου (ὁ)· ἔντασις, σεως (ἡ).

Tesaureggiare; *v. intr.* V. Tesorizzare.

Tesaureria; *s. f.* V. Tesoreria.

Tesauriera; Tesauriere; *s. m.* V. Tesoriere.

Tesaurizzare; *v. intr.* V. Tesorizzare.

Tesaurizzazione; *s. f.* θησαυρισμός, οῦ (ὁ).

Tesauro; *s. m.* V. Tesoro.

Teschio; *s. m.* κράνον, ου (τό)· κράνιον, ου (τό). -2. Il capo staccato dal busto; κεφαλή, ῆς (ἡ).

Tesi; *s. f.* θέσις, σεως (ἡ).

Tesmoteta; *s. m.* θεσμοθετής, οῦ (ὁ).

Digitized by Google

Teso; *add.* ἐκταθείς, εῖσα, ἐν· ὀρθός, ή, όν· διατέμενος, η, ον· ἀτενής, ές. -2. Teso contro; ἀντίτονος, ον. -3. Molto teso; βαρύτονος, ον. -4. Poco teso; βραχύτονος, ον. -5. Essere troppo teso; ὑπερ-τονόω. -6. Troppo teso; ὑπέρτονος, ον. -7. Teso al disopra; ὑπερτενής, ές.

Tesorare; *v. intr.* V. Tesorizzare.

Tesore; *s. m.* V. Tesoro.

Tesoreggiare; *v. intr.* V. Tesorizzare.

Tesoreria; *s. f.* θησαυρός, οῦ (ὁ)· ταμεῖον, ου (τό)· γάζα, ης (ή)· γαζοφυλάκιον, ου (τό).

Tesoriera; *s. f.* e

Tesoriere e Tesoriero; *s. m.* θησαυροφύλαξ, ακος (ὁ, ή)· γαζοφύλαξ, ακος (ὁ, ή). -2. Essere tesoriere; γαζοφυλακέω· θησαυροφυλακέω.

Tesorizzare; *v. intr.* θησαυρίζω· θησαυροὺς, χρήματα ἀγείρω, συν-άγω, ἀθροίζω.

Tesoro; *s. m.* θησαυρός, οῦ (ὁ)· γάζα, ης (ή). -2. Persona, cosa amata; φίλτατος, η, ον. -3. Nascondere un tesoro; θησαυρὸν ἀπο-κρύπτω. -4. Scoprire un tesoro; θησαυρὸν ἐξ-ορύπτω. -5. Non riposto nel tesoro; ἀθησαύριστος, ον. -6. Il tesoro talvolta riesce piombo; θησαυρὸς ἀνθράκες.

Tessera; *s. f.* σύμβολον, ου (τό)· σημεῖον, ου (τό).

Tesserandolo; *add.* V. Tessitore.

Tessere; *v. att.* ὑφαίνω· ἱστουργέω· κερκίζω. -2. Intrecciare; πλέκω· δια-πλέκω· συμ-πλέκω· ἐλίσσω (τι). -3. Machinare; σκευωρέομαι-οῦμαι· μηχανάομαι-ῶμαι· τολυπεύω (τι).

Tessimento; *s. m.* V. Tessitura.

Tessitore; *add.* ὑφαντής, οῦ (ή)· ἱστουργός, όν· ὑφάντρια, ας (ή).

Tessitura; *s. f.* ὕφανσις, σεως (ή)· ὕφασμα, ατος (τό).

Tessuto; *s. m.* ὕφασμα, ατος (τό). -2. Con fine tessuto; ἀβρόπηνος, ον. -3. Disfare il tessuto; ἀν-υφαίνω.

Tessuto; *p. pass.* ὑφαντός, ή, όν· ὑφασμένος, η, ον. -2. Non tessuto; ἀκέρκιστος, ον· ἀνύφαντος, ον.

Testa; *s. f.* κεφαλή, ῆς (ή). -2. Intelletto; γνώμη, ης (ή)· νόος-νοῦς, νόου-νοῦ (ὁ)· εὐφυία, ας (ή). -3. Batter la testa; κεφαλίζω. -4. Che ha cento teste; ἑκατογκέφαλος, ον· ἑκατόγκρανος, ον. -5. Che ha testa corta; βραχυκέφαλος, ον. -6. Con diecimila teste; μυριοκέφαλος, ον. -7. Dolore di testa; κεφαλαλγία, ας (ή). -8. Aver dolor di testa; κεφαλαλγέω-ῶ. -9. Che ha dolor di testa; κεφαλαλγικός, ή, όν· κεφάλαλγος, ον. -10. Che ha testa dura; σκληροκέφαλος, ον. -11. Essere di sua testa; σκληροτράχηλός εἰμι. -12. Far testa; ἀνθ-ίστημι. -13. Gridare a testa; βοάω-ῶ. -14. Che ha grande testa; μεγαλοκέφαλος, ον. -15. Che ha testa lunga; μακροκέφαλος, ον. -16. Che ha molte teste; πολυκέφαλος, ον· πολύκρανος, ον. -17. Che ha la testa pesante; βαρυκέφαλος, ον. -18. Con testa piccola; μικροκέφαλος, ον. -19. Prendere per iscesa di testa; δια-τείνομαι. -20. Rompere la testa, *infastidire*; παρ-εν-οχλέω-ῶ (τινι). -21. Tagliar la testa; ἀπο-κρανίζω· ἀπο-κεφαλίζω· ἀπο-καρατομέω-ῶ.

Testabile; *add.* διαθετικός, ή, όν.

Testaceo; *add.* ὀστρακόδερμος, ον· ὀστράκινος, η, ον.

Testamentare; *v. intr.* V. Testare.

Testamentario; *add.* διαθετικός, ή, όν. -2. Disposizione testamentaria; διάθεσις, σεως (ή).

Testamento; *s. m.* διαθήκη, ης (ή). -2. Far testamento; V. Testare. -3. Senza aver fatto testamento; μὴ διαθέμενος, η, ον· ἀδιάθετος, ον. -4. Aprire il testamento; τὴν δέλτον ἀνοίγω· τὴν διαθήκην ἀνα-σφραγίζω. -5. Annullare il testamento; τὴν διαθήκην ἀκυρόω-ῶ. -6. Disporre con testamento; δια-τίθημι.

Testardo; *add.* V. Testereccio.

Testare; *v. intr.* δια-τίθεμαι· διαθήκην γράφω· δια γράφω.

Testata; *s. f.* κορυφή, ῆς (ή).

Testatico; *s. m.* ἐπικεφάλαιον, ου (τό).

Testatore; *add.* διατιθέμενος, η, ον.

Testazione; *s. f.* V. Testimonianza.

Testè; *avv.* ἄρτι· νῦν.

Testereccio; *add.* αὐθάδης, ες.

Testeso; *avv.* V. Testè.

Testicciuola; *s. f. dim.* κεφάλαιον, ου (τό).

Testicolo e Testiculo; *s. m.* ὄρχις, ίδος (ή)· ὄρχι πεδα, ων (τά).

Testiera; *s. f.* ἄμπυξ, υκος (ή).

Testificanza; *s. f.* V. Testimonianza.

Testificare; *v. att.* μαρτυρέω-ῶ.

Testificativo; *add.* μαρτυρικός, ή, όν. -2. Che testifica; μαρτυρῶν, οῦσα, οῦν.

Testificatore; *add.* μαρτυρῶν, οῦσα, οῦν· μάρτωρ, ορος (ὁ)· μάρτυρος, ου (ὁ).

Testificazione; Testimonanza; *s. f.* V. Testimonianza.

Testimonare; *v. intr.* V. Testimoniare.

Testimone; *s. m.* V. Testimonio.

Testimonia; *s. f.* V. Testimonianza.

Testimoniale; *add.* μαρτυρικός, ή, όν.

Testimonianza; *s. f.* μαρτύρημα, ατος (τό)· μαρτυρία, ας (ή)· μαρτόριον, ου (τό). -2. Dar testimonianza; μαρτυρέω-ῶ. -3. Dare falsa testimonianza; ψευδομαρτυρέω-ῶ. -4. Che dà falsa testimonianza; ψευδομάρτυρος, ον. -5. Falsa testimonianza; ψευδομαρτύριον, ου (τό). -6. Dar testimonianza insieme; συμ-μαρτυρέω-ῶ. -7. Che dà testimonianza insieme; συμμάρτυρος, ον. -8. Far testimonianza; ἀπο-μαρτυρέω-ῶ. -9. Fare testimonianza di sè stesso; αὐτομαρτυρέω-ῶ. -10. Che fa testimonianza per sè stesso; αὐτομάρτυρος, ον.

Testimoniare; *v. att.* V. Testificare.

Testimonio; *s. m.* μάρτυρ, υρος (ὁ)· μάρτυρος, ου (ὁ). -2. Testimonio auricolare; αὐτήκοος, ου-οῦ (ὁ). -3. Testimonio oculare; αὐτόπτης, ου (ὁ). -4. Essere testimonio oculare; αὐτοπτέω-ῶ. -5. Essere testimonio; δια-μαρτυρέω-ῶ. -6. Chiamar in testimonio gli Dei e gli uomini; δια-μαρτύρομαι. -7. Testimonio di Dio; θεομάρτυς, υρος (ὁ, ή).

Testina; *s. f.* Testino; *s. m.* *dim.* κεφάλαιον, ου (τό).

Testo; *s. m.* *Vaso di terra cotta dove si pongono le piante*; κέραμος, ου (ὁ). -2. Coperchio; ἐπίθεμα, ατος (τό)· πῶμα, ατος (τό)· ἐπίβλημα, ατος (τό). -3. Libro; λέξις, εως (ή)· βίβλος, ου (ή).

Testo; *p. pass.* V. Tessuto.

Testolina; *s. f. dim.* κεφάλαιον, ου (τό).

Testore; *add.* V. Tessitore.

Testuale; *add.* ὁ, ή, τὸ κατὰ λέξιν.

Testualmente; *avv.* κατὰ λέξιν.

Testuccia; *s. f. dim.* κεφάλαιον, ου (τό).

Digitized by Google

Testudine; *s. f.* V. Testuggine.
Testudineo; *add.* χελωνίτης, ου (ὁ)· χελωνῖτις, ιδος (ἡ).
Testudo; *s. f.* e
Testudine; *s. f.* χέλυς, υος (ἡ)· χελώνη, ης (ἡ)· κλέμμυς, υος (ἡ). -2. *Costellazione*; λῦρα, ας (ἡ)· χέλυς, υος (ἡ).
Testugginone; *s. m. accr.* V. Testuggine.
Testura; *s. f.* V. Tessitura.
Tetano; *s. m.* τέτανος, ου (ὁ). -2. Che ha il tetano; τετανικός, ή, όν.
Tetracordo; *s. m.* τετράχορδον, ου (τό).
Tetrafarmaco; *s. m.* τετραφάρμακον, ου (τό).
Tetraggine; *s. f.* σκότος, ου (ὁ). -2. Melanconia; μελαγχολία, ας (ἡ).
Tetragonico; *add.* τετραγωνιαῖος, α, ον.
Tetragono; *s. m.* τετράγωνον, ου (τό).
Tetragrammato; *add.* τετραγράμματος, ον.
Tetralogia; *s. f.* τετραλογία, ας (ἡ).
Tetrametro; *add.* τετράμετρος, ον.
Tetrarca; *s. m.* τετράρχης, ου (ὁ). -2. Essere tetrarca; τετραρχέω-ῶ.
Tetrarcato; *s. m.* / Tetrarchia; *s. f.* } τετραρχία, ας (ἡ).
Tetrastico; *s. m.* τετραστίχος, ου (ὁ).
Tetrico; *add.* V. Tetro.
Tetricità; *s. f.* V. Tetraggine.
Tetro; *add.* σκοτεινός, ή, όν· ὑποσκότεινος, η, ον· μέλας, μέλαινα, μέλαν. -2. Tendente al nero; ὑπόμελας, λαινα, λαν. -3. Che ha del melanconico; μελαγχολικός, ή, όν.
Tetta; *s. f.* V. Mammella.
Tettare; *v. att.* V. Poppare.
Tettarello; / Tettino; } *s. m. dim.* e
Tetto; *s. m.* στέγη, ης (ἡ)· στεγνόν, οῦ (τό)· στέγος, εος-ους (τό)· ὄροφος, ου (ὁ)· ὀροφή, ῆς (ἡ)· ὀρόφωμα, ατος (τό). -2. Coprire col tetto, o levar il tetto; ἀπο-στεγάζω. -3. Che ha tetto naturale; αὐτόστεγος, ον. -4. Con molti tetti; πολυστεγής, ές· πολύστεγος, ον. -5. Senza tetti; ἀνώροφος, ον· ἀστέγαστος, ον· ἀστεγής, ές· ἄστεγος, ον.
Tettoja; *s. f.* γεῖσον, ου (τό).
Tettola; *s. f. dim.* τίτθιον, ου (τό).
Tettuccio; *s. m. dim.* V. Tetto.
Teurgia; / Teurgica; } *s. f.* θεουργία, ας (ἡ).
Teurgico; *add.* θεουργικός, ή, όν.
Teurgico; / Teurgo; } *s. m.* θεοῦργος, ου (ὁ).
Tialismo; *s. m.* σιαλισμός, οῦ (ὁ).
Tiara; *s. f.* τιάρα, ας (ἡ)· κυρβασία, ας (ἡ)· κύρβασις, εως (ἡ). -2. Dei Persiani; κίβαρις, εως (ἡ).
Tiaso; *s. m.* θίασος, ου (ὁ).
Tibia; *s. f.* σύριγξ, ιγγος (ἡ)· αὐλός, οῦ (ὁ). -2. Osso della gamba; κνήμη, ης (ἡ).
Tibiale; *add.* κνημιαῖος, α, ον.
Tibiare; *v. att.* V. Trebbiare.
Tibicine; *s. m.* αὐλητής, οῦ (ὁ)· συριγκτής, οῦ (ὁ)· σαλπιγκτής, οῦ (ὁ).
Tibicino; *add.* αὐλητικός, ή, όν.
Ticchio; *s. m.* V. Ghiribizzo.
Ticchiolato; *add.* V. Screziato.
Tielismo; *s. m.* V. Tialismo.
Tieninave; *s. m.* V. Ramora.
Tieniscettro; *add.* V. Scettrato.
Tiepidamente; *avv.* χλιαρῶς· ἀμελῶς.

Tiepidare; *v. intr.* χλιαίνομαι.
Tiepidetto; *add.* χλιαρώτερος, α, ον.
Tiepidezza; *s. f.* e
Tiepidità; *s. f.* χλιαρότης, ητος (ἡ)· ψυχρότης, ητος (ἡ). -2. Pigrizia; ὀκνηρία, ας (ἡ). -3. Timidità; δειλία, ας (ἡ).
Tiepido; *add.* χλιαρός, ά, όν· ψυχρός, ά, όν. -2. Pigro; ἀργός, όν - ή, όν· ὀκνηρός, ά, όν. -3. Diventare tiepido; χλιαίνομαι. -4. Essere tiepido; χλιάω-ῶ.
Tiepidore; *s. m.* V. Tiepidezza.
Tifo; *s. m.* τῦφος, ου (ὁ).
Tifolo; *s. m.* V. Strido.
Tifone; *s. m.* τυφών, ῶνος (ὁ). -2. Simile a tifone; τυφωνοειδής, ές· *avv.* τυφωνοειδῶς.
Tifonico; *add.* τυφωνικός, ή, όν· τυφώνιος, ον· τυφωνοειδής, ές.
Tiglia; / Tigliata; } *s. f.* κάστανα, ων (τά).
Tiglio; *s. m. T. bot.* φίλυρα, ας (ἡ).
Tiglioso; *add.* φιλύρινος, η, ον· γλισχρός, ά, όν.
Tigna; *s. f.* λεπίς, ίδος (ἡ)· ἄχωρ, ορος (ὁ). -2. Noja; λύπη, ης (ἡ)· ἀγανάκτησις, εως (ἡ). -3. Persona avara; σμικρολόγος, ον. -4. Grattare la tigna; βλάπτω· βαβύνω· κανόω-ῶ.
Tignare; *v. intr.* V. Intignare.
Tignere; *v. att.* V. Tingere.
Tignola; *s. f.* e
Tignuola; *s. f.* σής, σεός (ὁ)· σῖφη, ης (ἡ)· δερμηστής, οῦ (ὁ). -2. Non corroso dalle tignuole; ἀθριπήδεστος, ον.
Tigra; *s. f.* V. Tigre.
Tigrato; *add.* τιγροειδής, ές.
Tigre; *s. c.* τίγρις, ιδος (ὁ, ἡ).
Tigurio; *s. m.* V. Tugurio.
Tilia; *s. f.* V. Tiglio.
Timballo; *s. m.* V. Timpano.
Timbra; *s. f.* / Timbro; *s. m.* } θύμβρα, ας (ἡ).
Timiama; *s. m.* θυμίαμα, ατος (τό).
Timidamente; *avv.* φοβερῶς· δειλῶς.
Timidetto; *add.* φοβερώτερος, α, ον.
Timidezza; *s. f.* e
Timidità; *s. f.* εὐλάβεια, ας (ἡ)· ὄκνος, ου (ὁ)· δειλία, ας (ἡ)· δειλότης, ητος (ἡ).
Timido; *add.* φοβερός, ά, όν· εὐλαβής, ές· ὀκνηρός, ά, όν· δειλός, ή, όν· ἄτολμος, ον· ἄνανδρος, ον. -2. Molto timido; πολύφοβος, ον· πολυπτόητος, ον· πολύοκνος, ον. -3. Eccessivamente timido; ὑπέρφοβος, ον. -4. Essere timido; δειλιάω-ῶ.
Timo; *s. m.* θύμον, ου (τό)· θύμος, ου (ὁ).
Timologia; *s. f.* ἐτυμολογία, ας (ἡ).
Timone; *s. m.* πηδάλιον, ου (τό). -2. Del carro; ῥυμός, οῦ (ὁ). -3. Con molti timoni; πολύῤῥυμος, ον. -4. Con otto timoni; ὀκτάῤῥυμος, ον.
Timoneggiare; *v. intr.* τὸ πηδάλιον εὐθύνω. -2. Governare; κυβερνάω-ῶ· ἄρχω.
Timoniere; / Timoniero; / Timonista; } *s. m.* κυβερνήτης, ου (ὁ).
Timorato; *add.* εὐσεβής, ές· θεόφοβος, ον· θεοσεβής, ές· θεουδής· ές· θεοφιλής, ές· ὅσιος, ον - α, ον· καλὸς καὶ ἀγαθός, ή, όν.
Timore; *s. m.* φόβος, ου (ὁ)· δέος, εος-ους (τό)· δεῖμα, ατος (τό). -2. Timor panico; πάνεια, ων (τά)· πανικὸν δεῖμα, ατος (τό)· πανικὴ ταραχή, ῆς

Digitized by Google

(ἡ). -3. Dare, incutere timore; φοβίω=ῶ· δειματόω=ῶ. -4. Che incute timore; δειματοσταγής, ές. -5. Essere preso da timore; ἄζω· ἄζομαι. -6. Senza timore; ἀταρβής, ές· ἀτάρβητος, ον· ἄφοβος, ον· ἀδεής, ές· *avv.* ἀφόβως· ἀδεῶς.

Timorosamente; *avv.* φοβερῶς· δειλῶς· ὀκνηρῶς

Timoroso; *add.* V. Timorato. -2. Timido; φοβερός, ά, όν· εὐλαβής, ές· ὀκνηρός, ά, όν· δειλός, ή, όν· ἄτολμος, ον.

Timpanetto; *s. m. dim.* τυμπάνιον, ου (τό).

Timpanista; *s. m.* τυμπανιστής, οῦ (ὁ).

Timpanistria; *s. f.* τυμπανίστρια, ας (ἡ).

Timpanite; Timpanitide; *s. f.* τυμπανίας, ου (ὁ)· τυμπανίτης, ου (ὁ).

Timpano; *s. m.* τύμπανον, ου (τό).

Tino; *s. f.* ἀγγείδιον, ου (τό).

Tinaccio; *s. m. accr.* οἰνοφόρον, ου (τό).

Tinaja; *s. f.* ληνοῖον, ου (τό).

Tincionare; *v. intr.* V. Tenzonare.

Tinella; *s. f.* Tinelletta; *s. f.* Tinello; *s. m.* ἀγγείδιον, ου (τό).

Tingere; *v. att.* βάπτω· φαρμάττω· κατα-χρώννυμι· ἐπι-χρώννυμι· χρώννυμι· χρωματίζω· ἐπι-χρωτίζω· χρώζω. -2. Che si deve, si può tingere; βάψιμος, ον.

Tinnulo; *add.* V. Squillante.

Tino; Tinone; *s. m.* ληνός, οῦ (ὁ)· λάκκος, ου (ὁ)· οἰνοφόρον, ον (τό).

Tinore; *s. m.* V. Tenore.

Tinta; *s. f.* χρῶμα, ατος (τό)· χροιά, ᾶς (ἡ)· χροά, ᾶς (ἡ).

Tintin; *s. m.* κωδωνισμός, οῦ (ὁ).

Tintinnabolo; Tintinnabulo; *s. m.* V. Squilla.

Tintinnamento; *s. m.* V. Tintinno.

Tintinnare; *v. intr.* V. Tintinnire.

Tintinnio; *s. m.* V. Tintinno.

Tintinnire; *v. intr.* κωδωνίζω.

Tintinno; *s. m.* κωδωνισμός, οῦ (ὁ).

Tinto; *s. m.* V. Tintura.

Tinto; *p. pass.* χρωσθείς, εῖσα, έν· βαφείς, εῖσα, έν· χρωματικός, ή, όν. -2. Tinto di recente; ἀρτιβαφής, ές. -3. Tinto in nero; μελαμβαφής, ές. -4. Non tinto; ἀβάπτιστος, ον· ἄβαπτος, ον· ἄβαφος, ον· ἀχρωμάτιστος, ον· ἄχρωμος, ον· ἄχρωστος, ον· ἄχροιος, ον· ἄχροος=ους, οον=ουν.

Tintore; *add.* βαφεύς, έως (ὁ)· ῥηγεύς, έως (ὁ)· ῥηγιστής, οῦ (ὁ).

Tintoria; *s. f.* βαφεῖον, ου (τό)· φαρμακῶν, ῶνος (ὁ). -2. L'arte dei tintori; βαφική, ῆς (ἡ).

Tintura; *s. f.* V. Tinta. -2. L'atto del tingere; βαφή, ῆς (ἡ)· βάψις, εως (ἡ).

Tipo; *s. m.* τύπος, ου (ὁ)· δεῖγμα, ατος (τό)· παράδειγμα, ατος (τό).

Tipografia; *s. f.* τυπογραφία, ας (ἡ) *G. M.*

Tipografico; *add.* τυπογραφικός, ή, όν *G. M.*

Tipografo; *s. m.* τυπογράφος, ου (ὁ) *G. M.*

Tira; *s. f. Gara;* ἔρις, ιδος (ἡ). -2. Far a tira tira; ἐρίζω.

Tiramento; *s. m.* ἑλκηθμός, οῦ (ὁ)· ἑλκυσμός, οῦ (ὁ)· ἕλκυθμός, οῦ (ὁ)· ἕλκυσις, σεως (ἡ)· ἀγωγή, ῆς (ἡ).

Tirannaccio; *s. m. pegg.* V. Tiranno.

Tirannare; Tiranneggiare; Tirannezzare; *v. att.* τυραννεύω· τυρανιέω=ῶ.

Tiranneggiatamente; *avv.* V. Tirannicamente.

Tirannello; *s. m.* V. Tiranno.

Tiranneria; *s. f.* V. Tirannia.

Tirannescamente; *avv.* V. Tirannicamente.

Tirannesco; *add.* V. Tirannico.

Tirannese; *s. m.* V. Tiranno.

Tirannia; *s. f.* τυραννίς, ίδος (ἡ)· τυραννία, ας (ἡ). -2. Aspirare alla tirannide; τυραννιάω=ῶ· τυραννησείω.

Tirannicamente; *avv.* τυραννικῶς.

Tirannicida; *s. c.* τυραννοκτόνος, ον· τυραννοφόνος, ον.

Tirannico; *add.* τυραννικός, ή, όν.

Tirannide; *s. f.* V. Tirannia.

Tirannio; *add.* V. Tirannico.

Tirannizzare; *v. intr.* V. Tiranneggiare.

Tiranno; *s. m.* τύραννος, ου (ὁ). -2. La casa del tiranno; τυραννεῖον, ου (τό). -3. Non dominato da tiranni; ἀτυράννευτος, ον. -4. Essere tiranno; τυραννεύω· τυρανιέω=ῶ. -5. Nemico dei tiranni; μισοτύραννος, ον. -6. Parteggiare pel tiranno; τυραννίζω. -7. Che ha sentimenti da tiranno; τυραννόφρων, ον. -8. Uccidere tiranni; τυραννοκτονιέω=ῶ. -9. Che uccide tiranni; τυραννοκτόνος, ον· τυραννοφόνος, ον.

Tirante; *add.* ἕλκων, ουσα, ον.

Tirare; *v. att. Condurre con forza;* ἕλκω· ἀμπρεύω. -2. Allettare; ἐφ-ελκύω· ἐπ-άγομαι. -3. Allevare; τρέφω. -4. Attrarre; ἕλκω· πρὸς ἐμαυτὸν ἕλκω. -5. Aver la mira; τείνω. -6. Distendere; ἕλκω· παρ-έλκω. -7. Incamminarsi; πορεύομαι. -8. *Di vento;* φυσάω=ῶ. -9. Tirar altrove; μετα-περι-σπάω=ῶ· μετα-σύρω. -10. Tirare attorno; περι-έλκω. -11. Tirare al basso; καθ-έλκω· κατα-σύρω. -12. Tirare calci; λακτίζω. -13. Tirar dei calci al vento; ἀπ-άγχομαι. -14. Tirare il collo, *uccidere;* ἀφανίζω· κτείνω· ἀν-αιρέω=ῶ. -15. Rapire; ἁρπάζω. -16. Tirar ad un colore, *approssimarsi a quello;* ἐπὶ χρῶμά τι βρίθω. -17. Tirar il dado; κυβεύω· -18. Tirar in dentro; εἰς-έλκω. -19. Tirar in dietro; ἀν-ερύω· ἀνα-σπάω=ῶ. -20. Tirar fuori; ἀπο-μηρύομαι· ἐξ-άγω. -21. Tirar giù, *abbassare;* κατα-κλίνω. -22. Tirar giù insieme; συγ-κατα-σπάω=ῶ. -23. Tirar innanzi; προ-άγω. -24. Tirare insieme; συν-αμπρεύω. -25. Tirare gli orecchi; ὦτα σπάω=ῶ. -26. Tirar da parte, *allontanare;* χωρίζω. -27. Tirar la paga; μισθοφορέω=ῶ. -28. Tirar dalla parte opposta; ἀντι-μεθ-έλκω. -29. Tirar sotto, *seguitare;* ἐμ-μένω τῇ προαιρέσει. -30. Tirar su; ἀνα-σπάω=ῶ. -31. Tirar su insieme; συν-αν-έλκω. -32. Tirare via insieme; συμ-μεθ-έλκω. -33. *N. pass.* Accostarsi; προς-βαίνω. -34. Tirarsi addosso; κερδαίνω. -35. Tirarsi il cappuccio su gli occhi; μηδενὸς ἐπιμέλειαν ἔχω. -36. Tirarsi indietro, *ritirarsi;* ἀνα-χάζω.

Tirata; *s. f.* ὁλκή, ῆς (ἡ)· σπάσις, σεως (ἡ). -2. Frutto; διάστημα, ατος (τό).

Tiratezza; *s. f.* ἐπίσπασις, σεως (ἡ).

Tirato; *p. pass.* ἑλκτός, ή, όν.

Tiratore; *add.* ἕλκων, ουσα, ον· ἀγωγός, όν.

Tiratura; *s. f.* ὁλκή, ῆς (ἡ)· σπάσις, σεως (ἡ).

Tirchieria; *s. f.* V. Avarizia.

Tirchio; *add.* V. Spilorcio.

Tirella; *s. f.* ὁλκός, οῦ (ὁ)· ῥῦμα, ατος (τό)· ῥυτήρ, ῆρος (ὁ).

Digitized by Google

Tiriaca; *s. f.* V. Triaca.
Tiritera; *s. f.* περισσολογία, ας (ἡ).
Tiro; *s. m.* βολή, ῆς (ἡ)· βέλος, εος-ους (τὸ). -2. Fuori del tiro; ἔξω βέλους.
Tirocinio; *s. m.* πρωτόπειρα, ας (ἡ).
Tirone; *s. m.* νεὸς μαθητής, οῦ (ὁ).
Tirsifero; *add.* θυρσοφόρος, ον.
Tirso; *s. m.* θύρσος, ου (ὁ). -2. Portare tirso; θυρσοφορέω-ῶ. -3. Che porta tirso; θυρσοφόρος, ον. -4. Simile a tirso; θυρσοειδής, ές.
Tisana; *s. f.* πεπαγωμένον πότον, ου (τό).
Tise; *s. f.* / Tisi; *s. f.* / Tisica; *s. f.* / Tisichezza; *s. f.* / Tisico; *s. m.* — φθίσις, σεως (ἡ)· φθίνασμα, ατος (τό).
Tisico e Tisicuccio; *add.* φθισικός, ή, όν· φθινώδης, ες. -2. Dar nel tisico; τήκομαι.
Tisicume; *s. m.* V. Tisichezza.
Titillamento; *s. m.* γάργαλος, ου (ὁ)· γαργαλισμός, οῦ (ὁ)· γαργάλισμα, ατος (τό).
Titillare; *v. att.* γαργαλίζω· κνίζω· ὑπο-κνίζω.
Titillazione; *s. f.* / Titillio; *s. m.* — V. Titillamento.
Titimaglio e Titimalo; *s. m.* τιθυμαλίς, ίδος (ἡ)· τιθύμαλος, ου (ὁ).
Titolare; *v. att.* προς-αγορεύω ἐπὶ τιμῇ (τινα)· τίτλον ἐπι-γράφω.
Titolare; / Titolato; — *add.* προσαγορευόμενος, η, ον· ὁ, ἡ, τὸ ἐν ἀξιώματι.
Titolo; *s. m.* ἀξία, ας (ἡ)· ἀξίωμα, ατος (τό)· ὄνομα, ατος (τό). -2. Denominazione; ὄνομα, ατος (τό). -3. Inscrizione; ἐπιγραφή, ῆς (ἡ)· τίτλος, ου (ὁ). -4. Lode, fama; ἔπαινος, ου (ὁ)· φήμη, ης (ἡ)· δόξα, ης (ἡ). -5. Pretesto; πρόφασις, σεως (ἡ)· χρῶμα, ατος (τό). -6. Diritto; δίκαιον, ου (τό). -7. Dar titolo; ὀνομάζω.
Titubare; *v. intr.* παρα-φέρομαι· δονέομαι· σείομαι. -2. Star fra due; ἀπορέω-ῶ· ἀμφι-σβητέω-ῶ.
Titubazione; *s. f.* ἀπορία, ας (ἡ)· ἀμφισβήτησις, σεως (ἡ)· ἀμφισβήτημα, ατος (τό).
Tizzoncello; / Tizzoncino; — *s. m. dim.* δαλίον, ου (τό).
Tizzone; *s. m.* πυρὸς δαλός, οῦ (ὁ).
Tlaspi; *s. f. T. bot.* θλασπίς, ίδος (ἡ).
Toccabile; *add.* ψαυστός, ή, όν.
Toccamano; *s. m.* γάμος, ου (ὁ).
Toccamento; *s. m.* ἐπάφη, ης (ἡ)· ψαῦσις, σεως (ἡ).
Toccare; *v. att.* ἐφ-άπτομαι· ψαύω· ἐπι-ψαύω· πλήττω. -2. Appartenere; προς-ήκω. -3. Danneggiare; βλάπτω. -4. Muovere; κινέω-ῶ· δια-κινέω-ῶ (τι). -5. Discorrere brevemente; ἐφ-άπτομαι. -6. Levar via; ἀπο-φέρω· ἀφ-αιρέω-ῶ. -7. Corrompere *(degli scritti)*; κιβδηλεύω. -8. Sollecitare percuotendo; ἐλαύνω· κεντέω-ῶ. -9. Atto a toccare; ἁπτικός, ή, όν. -10. Toccare delle busse; αἰκίζομαι. -11. Toccare leggermente; βάλλω. -12. Che tocca leggermente; ἀκροθιγής, ές. -13. Toccare passando; παρα-θιγγάνω. -14. Toccare in sorte; συμ-βαίνω. -15. Toccar uno strumento musicale; τύπτω. -16. Toccar colla superficie del corpo; συγ-κρωτίζομαι. -17. Toccare a vicenda; συμ-ψαύω. -18. Che si tocca a vicenda; σύγχροος-ους, οον-ουν. -19. Che non tocca; ἄψαυστος, ον. -20. Da non toccare; ἀ-θιγής, ές.
Toccata; *s. f.* V. Toccamento.
Toccativo; *add.* ἁπτικός, ή, όν.
Toccato; *s. m.* V. Tatto.
Toccato; *p. pass.* ψηλαφητός, ή, όν· ψαυστός, ή, όν. -2. Non essere toccato; ἀψαυστέω-ῶ. -3. Non toccato; ἀψηλάφητος, ον· ἄψαυστος, ον· ἀπρόσμαστος, ον· ἀπρόσψαυστος, ον· ἀκατάψαυστος, ον. -4. Che non può essere toccato; ἀπρόθικτος, ον.
Toccheggiamento; *s. m.* V. Toccamento.
Toccheggiare; *v. att.* V. Toccare.
Tocco; *s. m.* *Tatto*; ἅφη, ης (ἡ)· αἴσθησις, σεως (ἡ). -2. Tocco di campana; φθόγγος, ου (ὁ). -3. Fuscelletto; στύλος, ου (ὁ). -4. Pezzo; μέρος, εος-ους (τό)· μόριον, ου (τό).
Tocco; *add.* V. Toccato.
Toga; *s. f.* τήβεννα, ης (ἡ)· τηβεννίς, ίδος (ἡ)· τήβεννος, ου (ὁ). -2. Vestir la toga; τηβεννοφορέω-ῶ.
Togale; *add.* τηβώνειος, ον· τηβεννικός, ή, όν.
Togato; *add.* τηβεννοφόρος, ον.
Togliere; *v. att.* λαμβάνω· συλ-λαμβάνω· αἴρω· αἱρέω-ῶ. -2. Levar via; αἱρέω-ῶ· ἀφ-αιρέω-ῶ· συλάω-ῶ· ἀπ-αίνυμαι. -3. Rubare; ἁρπάζω. -4. Impedire; ἐμ-ποδίζω· παρα-ποδίζω· κωλύω. -5. Distogliere; ἀπο-τρέπω. -6. Contentarsi; στέργω· ἀγαπάω-ῶ. -7. Prender norma; παραδείγματι χράομαι-ῶμαι (τινι). -8. Accogliere; δέχομαι· ἐκ-δέχομαι· ὑπο-δέχομαι· ξενίζω. -9. Troncare; ἀπο-κόπτω· ἀπο-τέμνω. -10. Pigliare a nolo, in affitto; μισθόομαι-οῦμαι. -11. Tolga Iddio; μὴ πρὸς θεοῦ γένοιτο· εὐφήμει. -12. Togliti di qua; ἄπαγε. -13. Che toglie; ἀφαιρετικός, ή, όν. -14. Atto a togliere; ἀφαιρετακός, ή, όν. -15. Togliere il capo, *importunare*; παρ-εν-οχλέω-ῶ (τινι). -16. Togliere insino al cielo; εἰς οὐρανὸν ἐπ-αίρω. -17. Togliere per forza; ἁρ-παράζω. -18. Togliere insieme; συν-αν-αρπάζω. -19. Togliere da lato; παρα-κλέπτω. -20. Togliere di mezzo; αἴρω. -21. Togliere moglie; γαμέω-ῶ. -22. Togliere dal mondo, di vita; ἀφανίζω· ἀπο-κτείνω. -23. Togliere in pace; ὑπο-μένω. -24. Toglier via insieme; συν-αν-αρ-αιρέω-ῶ. -25. Togliere via a vicenda; ἀντ-αρ-αιρέω-ῶ. -26. Toglier la volta; ὑπερ-βαίνω.
Toglimento; *s. m.* ἁφαίρησις, σεως (ἡ)· ἁφαρπασμός, οῦ (ὁ).
Tolda; *s. f. T. mar.* κατάστρωμα, ατος (τό).
Tollerabile; *add.* ἀνεκτός, ή, όν· ὑποιστός, ή, όν· ἀνάσχετος, ον· τλητός, ή, όν. -2. Rendere tollerabile; πραΰνω· κατα-πραΰνω.
Tollerabilmente; *avv.* ἀνεκτῶς.
Tollerante; *add.* τλήμων, ον· τληπαθής, ές· τλητικός, ή, όν· καρτερικός, ή, όν. -2. Temperante verso altrui; εὐγνώμων, ον· ἐπιεικής, ές.
Tolleranza; *s. f.* καρτέρησις, σεως (ἡ)· εὐγνωμοσύνη, ης (ἡ)· ἐπιείκεια, ας (ἡ)· ἀφοχή, ῆς (ἡ).
Tollerare; *v. att.* πράως, ῥαδίως φέρω (τι)· ὑπο-μένω· πάσχω (τι). -2. Che ha tollerato molto; πολύτλητος, ον. -3. Permettere; ἐάω-ῶ.
Tolleratore; *add.* V. Tollerante.
Tollerazione; *s. f.* V. Tolleranza.
Tollere; *v. att.* V. Togliere.
Tolletta; *s. f.* / Tolletto; *s. m.* — φορτίον, ου (τό)· κλέμμα, ατος (τό).
Tolo; *s. m.* θόλος, ου (ὁ).
Tolta; *s. f.* V. Toglimento.

Digitized by Google

Toma; *s. m.* - *Promettere Roma e Toma*; V. Promettere.
Tomajo; *s. m.* τοῦ ὑποδήματος χιτών, ῶνος (ὁ).
Tomare; *v. intr.* κατα-πίπτω· κατα-κρημνίζω.
Tomba; *s. f.* τάφος, ου (ὁ)· ταφή, ῆς (ἡ)· τύμβευμα, ατος (τό)· τύμβος, ου (ὁ)· θήκη, ης (ἡ). -2. Casa di villa; ἔπαυλις, εως (ἡ)· ἐπαύλιον, ου (τό). -3. Comporre nella tomba; τυμβεύω· συγ-κα-θ-αρμόζω.
Tombolare, *v. intr.* V. Tomare.
Tombolata; *s. f.* κατάπτωσις, σεως (ἡ).
Tomboletto; *add.* V. Tarchiato.
Tombolo; *s. m.* κατάπτωσις, σεως (ἡ).
Tomo; *s. m.* κατάπτωσις, σεως (ἡ). -2. Fare un tomo; V. Tomare. -3. Volume di libri; τόμος, ου (ὁ)· μέρος, εος=ους (τό).
Tomolto; *s. m.* V. Tumulto.
Tonaca; *s. f.* V. Tonica.
Tonacella; *s. f.* } *dim.* χιτωνίσκος, ου (ὁ)· χιτώ-
Tonachino; *s. m.* } νιον, ου (τό).
Tonamento; *s. m.* τὸ βροντᾶν.
Tonare; *v. intr.* βροντάω=ῶ.
Tonatore; *add.* βρονταῖος, α, ον.
Tonchiare; *v. intr.* V. Intonchiare.
Tonchio; *s. m.* τρώξ, ωγός (ὁ).
Tondamento; *s. m.* στρογγύλωσις, σεως (ἡ).
Tondare; *v. att.* τορνεύω· τορνόω=ῶ· στρογγυλόω=ῶ· στρογγυλαίνω· στρογγυλίζω· στρογγύλλω· γογγυλεύω· γογγυλίζω· σφαιρόω=ῶ· κυκλόω=ῶ· γυρόω=ῶ. -2. Tondere; κείρω. -3. Tagliare; κόπτω.
Tondarello; *add.* στρογγυλοειδής, ές.
Tondato; *add.* V. Tondo.
Tondatura; *s. f.* V. Tonditura.
Tondeggiamento; *s. m.* στρογγυλότης, ητος (ἡ).
Tondeggiare; *v. intr.* κυκλόομαι=οῦμαι. -2. *Att.* V. Tondare.
Tondellino; *s. m. dim.* σφαιρίδιον, ου (τό). -2. Piccolo piattello; λεκανάριον, ου (τό)· λεκανίδιον, ου (τό)· λεκάνιον, ου (τό).
Tondere; *v. att.* V. Tosare. -2. Che non si può tondere; ἀκαρής, ές.
Tonderello; } *add.* ὑπόγυρος, συ· ὑπόκυκλος, ον.
Tondetto; }
Tondetto; *s. m. dim.* V. Tondellino.
Tondezza; *s. f.* στρογγυλότης, ητος (ἡ).
Tondino; *s. m.* λεκάνη, ης (ἡ).
Tonditura; *s. f.* V. Tonsura. -2. Il pareggiare; ἐξίσωσις, σεως (ἡ).
Tondo; *s. m.* σφαῖρα, ας (ἡ)· κύκλος, ου (ὁ)· δίσκος, ου (ὁ)· πίναξ, ακος (ὁ). -2. Piattello; λεκάνη, ης (ἡ).
Tondo; *add.* στρογγύλος, η, ον· στρογγυλοδίνητος, ον· στρογγυλοειδής, ές· γογγύλος, η, ον· γογγυλώδης, ες· περιφερής, ές. -2. Far tondo; V. Tondare. -3. Sputar tondo; μεγαλορρονέω=ῶ.
Tonellata; *s. f.* V. Tonnellata.
Tonfano; *s. m.* κάνθαρος, ου (ὁ). -2. Ricettacolo d'acqua nei fiumi; δίνη, ης (ἡ).
Tonfo; *s. m.* πτῶσις, σεως (ἡ)· πτῶμα, ατος (τό)· καταφορά, ᾶς (ἡ). -2. Rumore che si fa in cascando; βόμβος, ου (ὁ)· θρόος=θροῦς, θρόου=θροῦ (ὁ). -3. Fare un tonfo; βομβαίνω· βομβέω=ῶ.
Tonfolare; *v. intr.* πίπτω· κατα-πίπτω· βομβαίνω· βομβέω=ῶ.
Tonica; *s. f.* χιτών, ῶνος (ὁ).
Tonicella; *s. f. dim.* χιτώνιον, ου (τό)· χιτωνίσκος, ου (ὁ).
Tonico; *s. m.* V. Intonaco.
Tonico; *add.* τονωτικός, ή, όν· τονικός, ή, όν.
Tonnara; *s. f.* θυννοσκοπεῖον, ου (τό).
Tonnarotto; *s. m.* θυννοθήρας, ου (ὁ).
Tonneggiare; *v. att. e intr.* ναῦν καθ-έλκω, κατ-άγω.
Tonnellata; *s. f.* τάλαντον, ου (τό).
Tonnina; *s. f.* θύνιδες, ων (αἱ).
Tonno; *s. m. T. st. nat.* θύννος, ου (ὁ)· θύννη, ης (ἡ). -2. Piccolo tonno; θυννίον, ου (τό). -3. Di tonno; θυννάτος, α, ον· θύννειος, ον. -4. Far la pesca del tonno; θυννεύω. -5. Che riguarda la pesca del tonno; θυννευτικός, ή, όν. -6. Simile a tonno; θυννώδης, ες.
Tono; *s. m.* τόνος, ου (ὁ). -2. Dar tono; τονόω=ῶ. -3. Che dà tono; τονωτικός, ή, όν· τονικός, ή, όν. -4. Elevazione della voce; τόνος, ου (ὁ)· φωνή, ῆς (ἡ)· φθόγγος, ου (ὁ). -5. Abbassare il tono; τὴν φωνὴν ἀν-ίημι. -6. Alzare il tono; τὴν φωνὴν δια-τείνω. -7. Cambiar tono; μεθ-αρμόζω.
Tonsille; *s. f. pl. T. anat.* παρισθμία, ων (τά).
Tonsura; *s. f.* ἀπόκαρσις, σεως (ἡ)· κουρά, ᾶς (ἡ).
Tonsurare; *v. att.* κείρω.
Tonto; *s. m.* V. Milenso.
Topaccio; *s. m. pegg.* V. Topo.
Topaja; *s. f.* μυῶν νεοττία, ας (ἡ).
Topajo; *add.* μύινος, η, ον.
Topazio; *s. m.* τοπάζιον, ου (τό)· τόπαζος, ου (ὁ).
Topesco; *add.* μύινος, η, ον.
Topetto; *s. m. dim.* V. Topolino.
Topica; *s. f.* τοπική, ῆς (ἡ).
Topicamente; *avv.* τοπικῶς.
Topicello; *s. m. dim.* V. Topolino.
Topico; *add.* τοπικός, ή, όν.
Topinaja; *s. f.* V. Topaja.
Topinara; *s. f.* μυωκία, ας (ἡ)· μυωξία, ας (ἡ)· μυωπία, ας (ἡ).
Topino; *s. m. dim.* V. Topolino.
Topo; *s. m.* μῦς, μυός (ὁ). -2. Di topo; μύειος, ον· μύινος, η, ον. -3. Che uccide topi; μυοκτόνος, ον· μυοφόνος, ον. -4. Il topo è nella pece; μῦς ἐν πίττῃ.
Topografia; *s. f.* τοπογραφία, ας (ἡ).
Topografico; *add.* τοπογραφικός, ή, όν.
Topografo; *s. m.* τοπογράφος, ου (ὁ).
Topolino; *s. m. dim.* μυΐδιον, ου (τό)· μυΐσκος, ου (ὁ)· μυΐσκα, ης (ἡ).
Topotesia; *s. f.* τοποθεσία, ας (ἡ).
Toppa; *s. f.* κλεῖθρον, ου (τό)· κλείς, δός (ἡ).
Toppajuolo; } *s. m.* κλειδοποιός, οῦ (ὁ).
Toppallachiave; }
Toppo; *s. m.* κορμός, οῦ (ὁ)· στέλεχος, εος=ους (τό).
Torace; *s. m.* θώραξ, ακος (ὁ)· στερνόν, οῦ (τό)· στῆθος, εος=ους (τό).
Toracico; *add.* θωρακικός, ή, όν.
Torbezza; *s. f.* V. Torbidezza.
Torbidaccio; *add.* V. Torbidiccio.
Torbidamente; *avv.* θολερῶς· ἀμαυρῶς.
Torbidare; *v. att.* V. Intorbidare.
Torbidetto; *add.* V. Torbidiccio.
Torbidezza; *s. f.* τολερότης, ητος (ἡ)· τάραξις, εως (ἡ).
Torbidiccio; *add.* θολερώτερος, α, ον.
Torbido; *s. m.* θόρυβος, ου (ὁ)· ταραχή, ῆς (ἡ).
Turbido; *add.* θολερός, ά, όν. -2. Aspro; σκύθρωπος, ον.
Torbo; *s. m.* V. Turbine.

Digitized by Google

Torbo ; *add.* V. Torbido.

Torcere ; *v. att.* κάμπτω· κυρτόω=ῶ· κλίνω· ὑπο-κλίνω· μετα-στρέφω. -2. Avvolgere ; πλέκω· στρέφω· στροβέω=ῶ. -3. Rivolgere ; δια-στρέφω. -4. Torcere il grifo, il muso ; μυκτηρίζω.

Torcetto ; Torcettino ; *s. m. dim.* V. Torchietto.

Torchiare ; *v. att.* πιέζω· ἐκ-πιέζω· ῥλίω. -2. Torchiare le uve ; ληνοβατέω=ῶ.

Torchiello ; Torchietto ; *s. m. dim.* δᾰδίον, ου (τό).

Torchio ; *s. m.* πυρσός, οῦ (ὁ)· δᾶς, δός (ἡ)· δαλός, οῦ (ὁ)· φανός, οῦ (ὁ). -2. Strumento da premere ; πιεστήριον, ου (τό)· ληνός, οῦ (ὁ). -3. Spremere col torchio ; ἀπιπόω=ῶ.

Torciare ; *v. att.* στρέφω.

Torcicollo ; *s. m* ὑποκριτής, οῦ (ὁ). -2. Sorta di uccello ; ἴυγξ, υγγος (ἡ).

Torciera ; *s. f.* δᾳδοφόρος, ου (ἡ).

Torciere ; *s. m.* λυχνοῦχος, ου (ὁ).

Torcifeccio e Torcifecciolo ; *s. m.* σακκελιστήριον, ου (τό).

Torcigliare ; *v. att.* V. Attorcere.

Torcimanno ; *s. m.* V. Turcimanno.

Torcimento ; *s. m.* V. Tortuosità.

Torcitojo ; *s. m.* V. Torchio.

Torcitura ; *s. f.* στρέψις, εως (ἡ)· στροφή, ῆς (ἡ).

Torcolare ; *s. m.* V. Torchio.

Torcoletto ; *s. m. dim.* V. Torchietto.

Torcoliere ; *s. m.* ληναῖος, ου (ὁ).

Torcolo ; *s. m.* V. Torchio.

Torculare ; *s. m.* ληνεών, ῶνος (ὁ).

Tordela ; *s. f.* e

Tordo ; *s. m.* κίχλη, ης (ἡ). -2. Mangiar tordi ; κιχλίζω. -3. Meglio fringuello in man che tordo in frasca ; τὴν παρουσίαν ἀμέλγε τί τὸν φεύγοντα διώκεις.

Torellino ; Torello ; *s. m. dim.* μόσχος, ου (ὁ).

Toriccia ; *s. f.* αἰγίσκος, ου (ὁ).

Torino ; *add.* ταύρειος, α, ον· ταύρεος, α, ον· ταυρώδης, ες.

Torlo ; *s. m.* V. Tuorlo.

Torma ; *s. f.* σωρός, οῦ (ὁ)· σώρευμα, ατος (τό)· ϑωμός, οῦ (ὁ)· ὄχλος, ου (ὁ)· πλῆϑος, εος=ους (τό). -2. Di animali ; ἀγελή, ῆς (ἡ). -3. A torme ; σωρηδόν· ἀϑρόως· συχνῶς· ἀγεληδόν· ἀγέληδα.

Tormentaccio ; Tormentagione ; Tormentamento ; *s. m. f.* V. Tormento.

Tormentare ; *v. att.* αἰκίζομαι· βασανίζω· στρεβλόω=ῶ· κακόω=ῶ· ἀνιάω=ῶ. -2. *Intr.* Affannarsi ; δυς-ϑυμέω=ῶ. -3. Darsi tormento ; ἐμαυτὸν τιμωρέομαι=οῦμαι.

Tormentato ; *p. pass.* στρεφϑείς, εῖσα, έν· βασανισϑείς, εῖσα, έν. -2. Assai tormentato ; πολυϑλιβής, ές· πολύϑλιβος, ον. -3. Non tormentato ; ἀβασάνιστος, ον.

Tormentatore ; *add.* βασανιστής, οῦ (ὁ)· στρεβλώτης, ου (ὁ)· ἀλάστωρ, ορος (ὁ).

Tormento ; *s. m.* βάσανος, ου (ὁ)· αἰκία, ας (ἡ)· τιμωρία, ας (ἡ)· ἀλγηδών, όνος (ἡ). -2. Strumento atto a tormentare ; βασανιστήριον, ου (τό). -3. Afflizione ; κάκωσις, σεως (ἡ)· πάϑος, εος=ους (τό). -4. Dare tormento, metter al tormento ; V. Tormentare.

Tormentosamente ; *avv.* ἄλγιστα· πικρότατα.

Tormentoso ; *add.* ἀλγεινός, ή, όν· ἀκαρός, ά, όν· ἄϑλιος, ον = α, ον.

Tornagusto ; *s. m.* ὀρεκτικόν, οῦ (τό).

Tornajo ; *s. m.* V. Tornitore.

Tornamento ; *s. m.* ἐπάνοδος, ου (ἡ)· ὑποστροφή, ῆς (ἡ)· ἀνακομιδή, ῆς (ἡ)· ἀναχώρησις, σεως (ἡ)· νοττός, οῦ (ὁ).

Tornare ; *v. intr.* V. Ritornare.

Tornasole ; *s. m.* V. Girasole.

Tornata ; *s. f.* V. Ritorno.

Tornato ; *add.* ἐπανερχόμενος, η, ον. -2. Dare il ben tornato ; ὅτι τις σῶ; προσῄϑε συγ-χαίρω.

Torneamento ; *s. m.* V. Torniamento.

Torneo ; *s. m.* σκιμαχία, ας (ἡ).

Torniajo ; *s. m.* V. Tornitore.

Torniamento ; *s. m.* ἱπποδρομία, ων (τά). -2. Circondamento ; κύκλωσις, σεως (ἡ).

Torniare ; *v. att.* τορνεύω· τορνόω=ῶ· ἀπο-τορνεύω. -2. Intorniare V. -3. Che riguarda il torniare ; τορνευτικός, ή, όν. -4. L'arte del torniare ; τορνευτική, ῆς (ἡ).

Torniatore ; *add.* τορνευτής, οῦ (ὁ).

Torniello ; *s. m.* V. Torniamento.

Torniero ; *s. m.* V. Torniatore.

Tornio ; *s. m.* τορνευτήριον, ου (τό)· τόρνος, ου (ὁ).

Tornire ; *v. att.* V. Torniare.

Tornitore ; *s. m.* V. Torniatore.

Tornitura ; *s. f.* τορνεία, ας (ἡ).

Torno ; *s. m.* V. Tornio. -2. Giro ; περίβολος, ου (ὁ)· γύρος, ου (ὁ). -3. In quel torno ; σχεδόν.

Torno ; *avv.* V. Intorno.

Toro ; *s. m.* ***Letto*** ; κλίνη, ης (ἡ)· λέχος, εος=ους (τό). -2. ***Maschio delle bestie vacchine*** ; ταυρός, οῦ (ὁ)· βοῦς, βοός (ὁ). -3. Che ha il capo di toro ; ταυροκέφαλος, ον. -4. Convertire in toro ; ἀπο-ταυρόω=ῶ. -5. Che ha faccia di toro ; ταυρωπός, όν· ταυρῶπις, ιδος (ἡ). -6. Generato da un toro ; ταυροπάτωρ, ορος (ὁ). -7. A guisa di toro ; ταυρηδόν. -8. Che ha natura di toro ; ταυροφυής, ές. -9. Sacrificar tori ; ταυροσφαγέω=ῶ. -10. Che sacrifica tori ; ταυροβόλος, ον· ταυροσφάγος, ον. -11. Sacrificio in cui si immolavano tori ; ταυροβόλος τελετή, ῆς (ὁ). -12. Simile a toro ; ταυροειδής, ές. -13. Uccidere tori ; ταυροκτονέω=ῶ. -14. Che uccide tori ; ταυροβόλος, ον· ταυροκτόνος, ον· ταυροφόνος, ον. -15. Ucciso da tori ; ταυρόκτονος, ον. -16. Che ha voce di toro ; ταυρόϑροος=ους, οον=ουν.

Toroso ; *add.* εὔσαρκος, ον· ῥωμαλέος, α, ον· δεινός, ή, όν.

Torpedine ; *s. f.* νάρκη, ης (ἡ)· νάρκα, ης (ἡ). -2. Torpore V.

Torpente ; *add.* ναρκῶν, ῶσα, ῶν· ναρκώδης, ες. -2. Pigro ; ἀργός, ή, όν· νωθρός, ά, όν· ἀμελής, ές. -3. Lento ; βραδύς, εῖα, ύ· πων, ον.

Torpere ; *v. intr.* ῥιγέω=ῶ· ναρκάω=ῶ.

Torpescente ; *add.* V. Torpente.

Torpidezza ; *s. f.* V. Torpore.

Torpido ; *add.* V. Torpente.

Torpiglia ; *s. f.* V. Torpedine.

Torpore ; *s. m.* νάρκη, ης (ἡ)· νάρκωσις, σεως (ἡ)· νάρκησις, σεως (ἡ)· ῥῖγος, εος=ους (τό). -2. Ottusità ; ἀναισϑησία, ας (ἡ). -3. Pigrizia ; ἀργία, ας (ἡ)· νωθρότης, ητος (ἡ).

Torque ; *s. f.* V. Collana.

Digitized by Google

Torracchione; *s. m.* ἀρχαῖος πυργός, οῦ (ὁ).
Torraccia; *s. f.* } *pegg.* ἐρείψιμος πυργός, οῦ (ὁ).
Torraccio; *s. m.* }
Torrajuolo; *s. m. Piccione;* περιστερά, ᾶς (ἡ).
Torrazzo; *s. m. pegg.* V. Torraccio.
Torre; *v. att.* V. Togliere.
Torre; *s. f.* πυργός, οῦ (ὁ)· πύργωμα, ατος (τό)· τύρρις, εως (ἡ). -2. Con belle torri; ἀγλαόπυργος, ον. -3. Combattere dalla torre, assaltare una torre; πυργομαχέω=ῶ. -4. Chiuso in una torre; πυργερής, ές. -5. Custodire, assaltare una torre; πυργερέω=ῶ· πυργερέομαι=οῦμαι. -6. Custode della torre; πυργοφύλαξ, ακος (ὁ). -7. Distruggitore di torri; πυργοσκάφος, ον. -8. Erigere contro una torre; ἀντι-πυργόω=ῶ. -9. Innalzare una torre; πυργοποιέω=ῶ. -10. A modo di torre; πυργηδόν· πυργηρῶς. -11. Con molte torri; πολύπυργος, ον. -12. Munire di torri; πυργόω=ῶ. -13. Senza torre; ἄπυργος, ον· ἀπύργωτος, ον. -14. Simile a torre; πυργοειδής, ές· ἀντίπυργος, ον. -15. Portare, sostenere una torre; πυργοφορέω=ῶ. -16. Che vive nelle torri; πυργίτης, ου (ὁ)· πυργῖτις, ιδος (ἡ).
Torrefatto; *add.* ξηρός, ά, όν.
Torreggiare; *v. intr.* πυργόομαι=οῦμαι.
Torrentaccio; *s. m.* e
Torrente; *s. m.* χείμαρος, ου (ὁ)· χειμαῤῥος, ου (ὁ)· χειμαῤῥοος=ους, οου=οῦ (ὁ). -2. Simile a torrente; χειμαῤῥώδης, ες. -3. Versare un torrente di lagrime; δακρυῤῥοέω=ῶ.
Torretta; *s. f. dim.* V. Torricella.
Torriare; *v. att.* πυργόω=ῶ· ἀντι-πυργόω=ῶ.
Torribolo; *s. m.* V. Turibolo.
Torricciuola; *s. f. dim.* e
Torricella; *s. f. dim.* πυργίον, ου (τό)· πυργίδιον, ου (τό)· πυργισκάριον, ου (τό)· πυργίσκιον, ου (τό)· πυργίσκος, ου (ὁ).
Torricellato; *add.* πυργώδης, ες.
Torrido; *add.* ξηρός, ά, όν· κατάξηρος, ον· αὖος, α, ον· καυστός, ή, όν.
Torriere; *add.* πυργίτης, ου (ὁ)· πυργῖτις, ιδος (ἡ)· -2. Custode della torre; πυργοφύλαξ, ακος (ὁ).
Torrigiano; *s. m.* πυργοφύλαξ, ακος (ὁ).
Torrionare; *v. att.* πυργόω=ῶ· ἀντι-πυργόω=ῶ.
Torrione; *s. m. accr.* V. Torre.
Torrito; *add.* πολύπυργος, ον.
Torrone; *s. m. accr.* V. Torre.
Torsello; *s. m.* φάκελλος, ου (ὁ).
Torsione; *s. f.* V. Avvolgimento.
Torso; *s. m.* e
Torsolo; *s. m.* θυρσός, οῦ (ὁ)· στῦπος, εος=ους (τό). -2. *Ciò che rimane della frutta levatane la polpa;* χόνδρος, ου (ὁ)· κόκκος, ου (ὁ)· κέγχρος, ου (ὁ). -3. *Della statua;* κορμός, οῦ (ὁ).
Torta; *s. f. Specie di vivanda;* πέμμα, ατος (τό)· πόπανον, ου (τό)· ποπάνευμα, ατος (τό).
Tortamente; *avv.* πλαγίως· λοξῶς.
Tortella; *s. f. dim.* V. Torta.
Tortellajo; *s. m.* πεμματοῦργος, ου (ὁ).
Tortelletta; *s. f.*
Tortelletto; *s. m.*
Tortellina; *s. f.*
Tortellino; *s. m.* } *dim.* πεμμάτιον, ου (τό).
Tortello; *s. m.*
Tortetta; *s. f.*
Tortevolmente; *avv.* ἀδίκως.

Tortezza; *s. f.* V. Piegatura. -2. Obliquità V.
Torticchiare; *v. att.* σκολιάζω.
Tortiglione; *s. m.* στρέμμα, ατος (τό). -2. *Avv.* V. Tortuosamente.
Tortiglioso; *add.* V. Tortuoso.
Tortina; *s. f. dim.* πεμμάτιον, ου (τό).
Tortitudine; *s. f.* V. Tortezza.
Torto; *s. m.* ἀδίκημα, ατος (τό)· αἰκία, ας (ἡ)· βλάβη, ης (ἡ)· ζημία, ας (ἡ)· ἐπήρεια, ας (ἡ)· ἐπηρεασμός, οῦ (ὁ). -2. A torto; ἀναξίως. -3. Dar il torto; κατα-κρίνω. -4. Far torto; ἀδικέω=ῶ· βλάπτω (τινα)· ἐπ-ηρεάζω (τινι). -5. Pagar torto con torto; ἀντ-αδικέω=ῶ.
Torto; *add.* διάστροφος, ον· διεστραμμένος, η, ον· στρεβλός, ή, όν· ἑλικτός, ή, όν· καμπτός, ή, όν. -2. Non torto; ἄκαμπτος, ον· ἀστραβής, ές· ἀστραφής, ές.
Tortola; *s. f.* V. Tortora.
Tortolella; *s. f.*
Tortoletta; *s. f.* } *dim.* τρυγώνιον, ου (τό).
Tortolino; *s. m.*
Tortone; *s. m. accr.* V. Torta.
Tortora; *s. f.* τρυγών, όνος (ὁ).
Tortore; }
Tortóre; *s. m.* V. Tormentatore.
Tortorella; }
Tortoretta; } *s. f. dim.* V. Tortolella.
Tortoso; *add.* V. Ingiusto.
Tortuosa; *s. f.* V. Tortuosità.
Tortuosamente; *avv.* στρεβλῶς· ἀγκύλως· καμπύλως· σκολιῶς· λοξῶς.
Tortuosità; *s. f.* στρεβλότης, ητος (ἡ)· σκολιότης, ητος (ἡ)· κάμψις, εως (ἡ)· καμπή, ῆς (ἡ)· κύρτωσις, σεως (ἡ)· κύρτωμα, ατος (τό).
Tortuoso; *add.* ἑλίκιος, α, ον· ἑλικτός, ή, όν· στρεβλός, ή, όν· ἄγκυλος, ον· ἑλιγματώδης, ες· πλάγιος, ον = α, ον· σκολιός, ά, όν· κάμπυλος, ον· γναμπτός, ή, όν. -2. Rendere tortuoso; σκολιόω=ῶ· ἀγκυλόω=ῶ.
Tortura; *s. f.* V. Torcimento. -2. Malvagità; κακία, ας (ἡ)· κακή, ῆς (ἡ)· κακότης, ητος (ἡ)· πονηρία, ας (ἡ)· μοχθηρία, ας (ἡ). -3. Tormento; βάσανος, ου (ὁ)· στρέβλωσις, σεως (ἡ). -4. Mettere alla tortura; στρεβλόω=ῶ.
Torturare; *v. att.* V. Tormentare.
Torvamente; *avv.* ἀγρίως· χαλεπῶς.
Torvità; *s. f.* στρεβλότης, ητος (ἡ)· αὐστηρία, ας (ἡ)· αὐστηριότης, ητος (ἡ)· ἀγριότης, ητος (ἡ)· γοργότης, ητος (ἡ).
Torvo; *add.* ἄγριος, ον = α, ον· χαλεπός, ή, όν· γοργός, ή, όν· γοργωπός, όν· γοργώψ, ῶπος (ὁ, ἡ).
Torzione; *s. f.* V. Storsione.
Torzuto; *s. m. Cavolo;* κεφαλωτὴ κράμβη, ης (ἡ).
Tosamento; *s. m.* V. Tosatura.
Tosare; *v. att.* κείρω· ἀπο-κείρω· ξύρω· κουρεύω· κουρίζω.
Tosato; *p. pass.* καρτός, ή, όν· κουρίας, ου (ὁ)· ξυστός, ή, όν. -2. Non tosato; ἄκαρτος, ον.
Tosatore; *add.* κουρεύς, έως (ὁ).
Tosatura; *s. f.* κουρά, ᾶς (ἡ).
Tosco; *s. m.* V. Tossico.
Tosco; *add.* V. Avvelenato.
Toscoso; *add.* V. Velenoso.
Toso; *p. pass.* V. Tonduto.
Tosolare; *v. att.* V. Tosare.
Tosone; *s. m.* μαλλός, οῦ (ὁ)· κώας, κῶς (τό).

Digitized by Google

Tosone; *add.* ***Tosato***; καρτός, ή, όν.
Tossa e Tosse; *s. f.* βήξ, βηχός (ή)· βῆγμα, ατος (τό). -2. Che ha la tosse; βηχώδης, ες. -3. Tosse secca; ξηρὰ βήξ, βηχός (ή). -4. Che giovà contro la tosse; βηχικός, ή, όν.
Tosserella; Tossettaccia; Tossettina; *s. f. dim.* βηχίον, ου (τό).
Tossicare; *v. att.* V. Attossicare.
Tossicatura; *s. f.* V. Avvelenamento.
Tossicatore; *add.* V. Avvelenatore.
Tossicchiare; *v. intr.* ὑπο-βήσσω.
Tossico; *s. m.* τοξικὸν φάρμακον, ου (τό).
Tossicologia; *s. f.* τοξικολογία, ας (ή) *G. M.*
Tossicoso; *add.* V. Velenoso.
Tossimento; *s. m.* βῆγμα, ατος (τό).
Tossire; *v. intr.* βήσσω. -2. Tossire un poco; ὑπο-βήσσω.
Tossolina; *s. f. dim.* V. Tosserella.
Tostamente; Tostanamente; *avv.* V. Prestamente.
Tostanezza; *s. f.* V. Velocità.
Tostano; *add.* V. Veloce.
Tostanza; *s. f.* V. Velocità.
Tostare; *v. att.* φρύγω.
Tostato; *p. pass.* φρυκτός, ή, όν.
Tostevolmente; *avv.* V. Prestamente.
Tostezza; *s. f.* V. Velocità.
Tosto; *p. pass.* V. Tostato.
Tosto; *add.* V. Veloce.
Tosto; *avv.* V. Prestamente.
Totale; *add.* ὅλος, η, ον· συμπᾶς, πᾶσα, πᾶν· σύνολος, ον· τέλεος, α, ον· ἅπας, ασα, αν. -2. In totale; συλλήβδην.
Totalità; *s. f.* ὅλον, ου (τό)· πᾶν, πάντος (τό)· συμπάν, άντος (τό).
Totalmente; *avv.* παντελῶς· παντάπασι· παμπάν· εἰς τὸ πάν· ὅλως.
Totano; *s. m.* *Sorta di pesce*; τευθίς, ίδος (ή)· τεῦθος, ου (ὁ).
Totomaglio; *s. m.* V. Titimaglio.
Tovaglia; *s. f.* ἐπιτραπέζιος ὀθόνη, ης (ή)· τῆς τραπέζης ἐπίστρωμα, ατος (τό).
Tovaglietta; Tovagliola; Tovagliolino; Tovagliolo; Tovagliuola; Tovagliuolo; *s. f.* *s. m.* *dim.* ὀθόνιον, ου (τό). -2. Salvietta; χειρόμακτρον, ου (τό)· ἐκμαγεῖον, ου (τό).
Tozzetto; *s. m. dim.* τεμάχιον, ου (τό).
Tozzo; *s. m.* μέρος, εος-ους (τό)· μόριον, ου (τό)· τρῦφος, εος-ους (τό)· περίκομμα, ατος (τό).
Tozzolare; *v. intr.* V. Mendicare.
Tozzotto; *s. m. dim.* τεμάχιον, ου (τό).
Tra; *prep.* V. Fra.
Traantico; *add.* πολυέτηρος, ον· πολυετής, ές.
Traavaro; *add.* ῥυπαρός, ά, όν.
Trabacca; *s. f.* σκήνομα, ατος (τό)· σκήνημα, ατος (τό)· σκηνή, ῆς (ή)· σκῆνος, εος-ους (τό).
Trabacchetta; *s. f. dim.* σκηνίδιον, ου (τό).
Trabaccolo; *s. m.* σκάφη, ης (ή)· κελήτιον, ου (τό).
Trabaldare; *v. att.* V. Trafugare.
Traballare; *v. intr.* παρα-φέρομαι· σφάλλομαι. -2. Per il vino; κραιπαλάω-ῶ· σφάλλομαι.
Traballìo; *s. m.* παραφορά, ᾶς (ή).
Trabalzamento; *s. m.* V. Trabalzo.
Trabalzare; *v. att.* περι-βάλλω. -2. *Intr.* δια-ῥ-ρίπτω.
Trabalzo; *s. m.* περιβολή, ῆς (ή).
Trabante; *s. m.* δορυφόρος, ου (ὁ).
Trabasso; *add. superl.* V. Bassissimo.
Trabère; *v. intr.* V. Strabère.
Traboccamento; *s. m.* V. Straboccamento. -2. Rovina; ὄλεθρος, ου (ὁ).
Traboccatamente; *avv.* V. Straboccatamente.
Traboccare; *v. intr.* V. Straboccare.
Trabocchello; *s. m. dim.* e
Trabocchetto; *s. m. dim.* παγίς, ίδος (ή)· παγή, ῆς (ή)· καθέκτης, ου (ὁ)· καταῤῥάκτης, ου (ὁ). -2. Insidie; ἐνέδρα, ας (ή)·
Trabocchevole; *add.* ὑπέρμετρος, ον. -2. Precipitoso; προπετής, ές.
Trabocchevolmente; *avv.* ὑπερμέτρως· προπετῶς.
Trabocco; *s. m.* V. Straboccamento.
Traboccone; *avv.* V. Precipitosamente.
Trabondare; *v. intr.* V. Soprabbondare.
Trabuccare; *v. intr.* V. Straboccare.
Trabucco; *s. m.* V. Straboccamento.
Tracangiare; *v. att.* V. Trasformare.
Tracannare; *v. att.* ὑπερ-πίνω· κατα-πίνω· ἀμυστὶ πίνω· ἀμυστίζω· κατ-οινόομαι-οῦμαι.
Tracannatore; *add.* κάτοινος, ον.
Tracapace; *add.* V. Capacissimo.
Tracarco; *add.* V. Stracarico.
Traccheggiare; *v. intr.* V. Temporeggiare.
Traccia; *s. f.* ἴχνος, εος-ους (τό)· στίβος, ου (ὁ). -2. Segno; σημεῖον, ου (τό). -3. Brigata; συνουσία, ας (ή). -4. Cammino; ὁδός, οῦ (ή)· στίβος, ου (ὁ).
Tracciamento; *s. m.* ἔρευνα, ης (ή)· ἴχνευσις, σεως (ή)· ἰχνηλασία, ας (ή). -2. Macchinamento; μηχάνημα, ατος (τό).
Tracciare; *v. att.* ἰχνεύω· ἰχνηλατέω-ῶ· ἐρευνάω-ῶ. -2. Macchinare; μηχανάομαι-ῶμαι. -3. Abbozzare; σκιαγράφω· δια-γράφω.
Tracciatore; *add.* ἰχνευτήρ, ῆρος (ὁ)· ἰχνευτής, οῦ (ὁ)· ἰχνηλάτης, ου (ὁ).
Trachea; *s. f.* τραχεῖα ἀρτηρία, ας (ή)· βρόγχος, ου (ὁ)· λάρυγξ, υγγος (ή)· βρογχία, ας (ή).
Trachiaro; *add.* διαφανής, ές.
Tracocente; *add.* V. Cocentissimo.
Tracodardo; *add.* V. Codardo.
Tracoitato; *add.* V. Tracotato.
Tracolla; *s. f.* ζωστήρ, ῆρος (ὁ)· τελαμών, ῶνος (ὁ).
Tracollamento; *s. m.* V. Tracollo.
Tracollare; *v. intr.* κατα-φέρομαι· παρα-φέρομαι· σφάλλομαι. -2. Lasciar andar giù il capo; κεφαλὴν καθ-ίημι. -3. Cadere; πίπτω.
Tracollo; *s. m.* πτῶμα, ατος (τό)· πτῶσις, σεως (ή)· ὄλεθρος, ου (ὁ).
Traconfortare; *v. att.* παρα-μυθέομαι-οῦμαι.
Tracordare; *v. att.* παντάπασιν ὁμογωμονέω-ῶ.
Tracorrere; *v. intr.* ἐκ-τρέχω.
Tracortese; *add.* V. Cortesissimo.
Tracotaggine; *s. f.* V. Tracotanza.
Tracotante; *add.* V. Tracotato.
Tracotanza; *s. f.* τόλμα, ατος (τό)· τολμή, ῆς (ή)· ὕβρις, εως (ή)· ὑπερῤῥόνησις, σεως (ή)· θρασύτης, ητος (ή)· θράσος, εος-ους (τό)· ἀλαζονεία, ας (ή).
Tracotare; *v. intr.* κατα-μετρέω-ῶ. -2. Essere arrogante; ὑβρίζω· ὑπερ-φρονέω-ῶ· τολμάω-ῶ· ὑπο-δέχομαι· ἀλαζονεύομαι· καυχάομαι-ῶμαι.

Digitized by Google

Tracotato; *add.* θρασύς, εῖα, ύ· ἀλάζων, ονος (ὁ, ἡ)· ὑβριστικός, ή, όν· ὑπέρφρων, ον· καυχητής, οῦ (ὁ)· καυχάς, άδος (ἡ)· τολμηρός, ά, όν.

Tracotto; *p. pass.* V. Stracotto.

Tracuraggine; *s. f.* Tracuranza; *s. f.* Tracutaggine; *s. f.* Tracutamento; *s. m.* V. Trascuranza.

Tracutato; *add.* V. Trascurato.

Tradigione; *s. f.* V. Tradimento.

Tradimenticato; *add.* τῇ λήθῃ παραδοθείς, εῖσα, έν.

Tradimento; *s. m.* παραδοσία, ας (ἡ). -2. Consegnar per tradimento; παρα-δίδωμι.

Tradire; *v. att.* κατα-προ-δίδωμι· προ-δίδωμι. -2. Tradire la fede data; πίστιν παρα-βαίνω.

Tradiritto; *add.* μάλιστα εὐθύς, εῖα, ύ.

Traditamente; *avv.* V. Traditorescamente.

Traditevole; *add.* προδοτικός, ή, όν.

Traditevolmente; *avv.* V. Traditorescamente.

Traditore; *add.* προδότης, ου (ὁ)· προδοτικός, ή, όν.

Traditorescamente; *avv.* προδοτικῶς.

Traditoresco; *add.* V. Traditevole.

Traditoressa; *s. f.* προδότις, ιδος (ἡ).

Tradizione; *s. f.* παράδοσις, σεως (ἡ)· παραδεδομένος λόγος, ου (ὁ)· παραδεδομένα, ων (τά).

Tradolce; Tradolciato; *add. superl.* γλυκύτατος, η, ον.

Traducitore; *add.* V. Traduttore.

Tradurre; *v. att.* μετ-άγω. -2. Trasportare da una lingua in un' altra; μετα-φράζω· μεθ-ερμηνεύω· μετα-γράφω.

Traduttore; *add.* μεταφράστης, ου (ὁ)· μεταφράζων, ουσα, ον.

Traduzione; *s. f.* μεταγωγή, ῆς (ἡ). -2. Trasportamento da una lingua in un'altra; μετάφρασις, σεως (ἡ).

Traente; *add.* ἑφέλκων, ουσα, ον.

Traenza; *s. f.* V. Attrattiva.

Trafallare; Trafalsare; *v. att.* T. Trasgredire.

Trafare; *v. att.* ὑπὲρ δέοντος ποιέω-ῶ.

Trafatto (A); *avv.* V. Affatto.

Trafelamento; *s. m.* ἄντλησις, σεως (ἡ)· κάματος, ου (ὁ)· ἔκπληξις, εως (ἡ)· ἀτονία, ας (ἡ)· ἀσθένεια, ας (ἡ)· ἀῤῥωστία, ας (ἡ)· ἀδυναμία, ας (ἡ).

Trafelare; *v. intr.* ἀσθενῆς γίγνομαι· μαραίνομαι· ἐκ-πλήττομαι· ἐκ-κάμνω.

Trafelato; *add.* ἀσθενής, ές· ἀδύνατος, ον· ἄτονος, ον· ἄῤῥωστος, ον.

Trafelone; *s. m.* V. Faccendiere.

Traferire; *v. att.* παίω· τύπτω.

Trafesso; *add.* V. Fesso.

Trafficare; *v. intr.* ἐμ-πορεύομαι· ἐμ-πολάω-ῶ· χρηματίζομαι· πραγματεύομαι. -2. Aver cura; ἐπι-μελέομαι-οῦμαι. -3. Toccare; καθ-άπτομαι.

Trafficatore; *add.* ἔμπορος, ον· πραγματευτής, οῦ (ὁ).

Traffico; *s. m.* πρᾶγμα, ατος (τό)· ἐμπορία, ας (ἡ).

Trafiere; *s. m.* V. Pugnale.

Trafierere; *v. att.* V. Ferire.

Trafiggere; *v. att.* δια-κεντέω-ῶ· δια-πείρω· δι-άμπείρω· δια-τιτραίνω· δια-τιτρώσκω· δια-περονάω-ῶ· δι-ελαύνω. -2. Trafiggere insieme colla lancia; συλ-λογχίζω-ῶ.

Trafiggimento; *s. m.* e Trafiggitura; *s. f.* τραῦμα, ατος (τό)· πληγή, ῆς (ἡ)· νυγμή, ῆς (ἡ)· νυγμός, οῦ (ὁ)· κέντημα, ατος (τό).

Trafisso; *p. pass.* V. Trafitto.

Trafitta; *s. f.* V. Trafiggitura.

Trafittivo; *add.* διατιτρώσκων, ουσα, ον.

Trafitto; *p. pass.* τρωτός, ή, όν· τρωθείς, εῖσα, έν. -2. Non trafitto; ἀτρώς, ῶτος (ὁ, ἡ)· ἄτρωτος, ον.

Trafittura; *s. f.* V. Trafiggitura.

Trafluente; *add.* διαῤῥέων, ουσα, ον.

Trafoglio; *s. m.* V. Trifoglio.

Traforare; *v. att.* δια-τρυπάω-ῶ· δια-τιτραίνω· δια-τιτράω-ῶ (τι). -2. Travalicare; ὑπερ-βαίνω.

Traforellaccio e Traforelluccio; *s. m. pegg.* V. Trafurello.

Traforelleria; *s. f.* V. Trafurelleria.

Traforello; *s. m.* V. Trafurello.

Traforeria; *s. f.* V. Trafurelleria.

Traforetto; Traforo; *s. m.* διάτρημα, ατος (τό). -2. Il traforare; διάτρησις, σεως (ἡ).

Trafreddo; *add.* ὑπίρψυχρος, ον.

Trafugamento; *s. m.* ὑφαίρεσις, σεως (ἡ).

Trafugare; *v. att.* ἐκ-κλέπτω· ὑφ-αιρέω-ῶ· λάθρα ἐκ-φέρω. -2. *N. pass.* φεύγω· ἐκ-φεύγω.

Trafuggire; *v. intr.* V. Fuggire.

Trafuggitore; *s. m.* πρόσφυξ, υγος (ὁ).

Trafurelleria; *s. f.* πανουργία, ας (ἡ)· κακουργία, ας (ἡ)· κακούργημα, ατος (τό)· δόλος, ου (ὁ).

Trafurellino; *add.* πονηρός, ά, όν.

Trafurello; *s. m.* κλέπτης, ου (ὁ)· κλοπεύς, έως (ὁ)· κλώψ, ωπός (ὁ).

Trafusolo; *s. m.* κνήμη, ης (ἡ).

Tragedia; *s. f.* τραγῳδία, ας (ἡ). -2. Non conveniente alla tragedia; ἀτράγῳδος, ον.

Tragediabile; *add.* τραγικός, ή, όν· τραγῳδικός, ή, όν.

Tragediatore; *add.* τραγῳδιογράφος, ον· τραγῳδιοποιός, όν· τραγῳδοποιός, όν· τραγῳδός, οῦ (ὁ).

Tragediuccia; *s. f. dim.* τραγῳδάριον, ου (τό).

Tragedizzare; *v. intr.* τραγῳδίαν γράφω.

Tragedo; *s. m.* V. Tragediatore.

Tragedo; *add.* V. Tragico.

Tragémato; *s. m. T. med.* τραγήματα, ων (τά).

Tragettare; *v. att.* V. Tragittare.

Tragettatore; *add.* V. Tragittatore.

Tragetto; *s. m.* V. Tragitto.

Traggere; *v. att.* V. Tirare.

Traggitore; *add.* ἀκοντιστής, οῦ (ὁ).

Traghettare; *v. att.* δια-βαίνω· δια-πορεύομαι· μετα-βαίνω. -2. Trasportare; ὠθίω-ῶ (τι διά τινος)· κατ-άγω· μετα-φέρω· κατα-φέρω· μετα-πέμπω· πορ-θμίω-ῶ· δια-βιβάζω. -3. Tragittare insieme; συν-δια-περάω-ῶ. -4. Tragittar per una parte; ἀντι-δια-βαίνω.

Traghetto; *s. m.* V. Tragitto.

Tragicamente; *avv.* τραγικῶς.

Tragico; *s. m.* V. Tragediatore.

Tragico; *add.* τραγικός, ή, όν· τραγαῳδής, ές. -2. Doloroso; λυπηρός, ά, όν· περίλυπος, ον· πολυπενθής, ές. -3. Non trattato in modo tragico; ἀτραγῳδητος, ον. -4. Veramente tragico; αὐτοτραγικός, ή, όν.

Tragicomedia e Tragicommedia; *s. f.* τραγικὴ κωμῳδία, ας (ἡ).

Tragittare; *v. att.* περι-βάλλω· σείω. -2. *N. pass.* V. Traghettare.

Tragitto; *s. m.* τρίβος, ου (ἡ)· στίβος, ου (ἡ)· διοδεία, ας (ἡ)· διοδός, οῦ (ἡ). -2. Per mare; διάπλοος-ους, όου-οῦ (ὁ).

Digitized by Google

Tragiusto; *add.* V. Giustissimo.
Traglorioso; *add.* V. Glorioissimo.
Tragrande; *add.* ὑπέρμεγας, ἄλη, α· ὑπερμεγέθης, ες.
Traguardare; *v. att.* δι-οπτρίζω.
Traguardo; *s. m.* δίοπτρα, ας (ἡ).
Tragula; *s. f.* βέλος, εος=ους (τό).
Traimento; *s. m.* ἕλκυσις, σεως (ἡ)· ἑλκυσμός, οῦ (ὁ)· συρμός, οῦ (ὁ).
Trainare; *v. att.* σύρομαι· ἐπι-σύρομαι.
Trainello; *s. m.* V. Tranello.
Traino; *s. m.* φορτίον, ου (τό). -2. Treggia, carro senza ruote; ἕλκηθρον, ου (τό). -3. Impedimento; ὄχλος, ου (ὁ). -4. Treno dei soldati; ὑποζυγία, ας (ἡ)· σκευοφόρα, ων (τά).
Traire; *v. att.* ἕλκω· σύρω. -2. Tradire V.
Trajettare; *v. att.* V. Traghettare.
Trajetto; *s. m.* V. Tragitto.
Trajezione; *s. f.* ὑπέρβατον, ου (τό).
Tralaidissimo; *add. superl.* ῥυπαρώτατος, η, ον.
Tralasciamento; *s. m.* παράλειψις, εως (ἡ)· διάλειψις, εως (ἡ)· ἔλλειψις, εως (ἡ).
Tralasciare; *v. att.* παρα-λείπω· παρ-ίημι· δια-λείπω· ἐλ-λείπω. -2. Tralasciare per vergogna; ἀπ-αισχύνομαι. -3. *N. pass.* παύομαι.
Tralassare; *v. att.* V. Tralasciare.
Tralasso; *s. m.* V. Tralasciamento.
Tralatare; *v. att.* V. Trasportare.
Tralazione; *s. f.* V. Trasportamento.
Tralce; *s. m.* V. Tralcio.
Tralcerello; *s. m. dim.* κλημάτιον, ου (τό).
Tralcio; *s. m.* κλῆμα, ατος (τό).
Tralcioso; Tralciuto; *add.* κληματώδης, ες· πολυκλήματος, ον.
Tralciuzzo; *s. m. dim.* V. Tralcerello.
Traliccio; *s. m.* τρίμιτος, ου (ὁ)· τρίμιτον, ου (τό). -2. Di traliccio; τριμίτινος, η, ον· τρίμιτος, ον.
Tralice (In); *avv.* V. Obliquamente.
Tralignamento; *s. m.* διάστασις, σεως (ἡ)· ὑποφορά, ᾶς (ἡ).
Tralignante; *add.* δυσγενής, ές.
Tralignare; *v. intr.* τοῦ γένους ἐξ-ίσταμαι· εἰς ἕτερον γένος ἐξ-αλλάττω· εἰς ἀλλότριον γένος ἐκ-πίπτω.
Traligno; *add.* νόθος, ον· δυσγενής, ές.
Tralineare; *v. intr.* V. Tralignare.
Tralucente; *add.* διαφανής, ές.
Tralucere; *v. intr.* στίλβω· δια-στίλβω. -2. Trasmettere la luce; δια-λάμπω· δι-αυγάζω.
Tralucido; *add.* V. Lucidissimo.
Tralunare; *v. intr.* V. Stralunare.
Tralunato; *add.* καταπλαγείς, εἴσα, έν.
Tralungare; *v. att.* V. Prolungare.
Tralungo; *add.* ὑπερμήκης, ες.
Trama; *s. f.* κρόκη, ης (ἡ)· συυφή, ῆς (ἡ)· ἐφυφή, ῆς (ἡ). -2. Maneggio occulto; σύστασις, σεως (ἡ)· συνωμοσία, ας (ἡ)· ἐπιβουλή, ῆς (ἡ)· μηχάνη, ης (ἡ)· ἐπιβούλευμα, ατος (τό).
Tramaglio; Tramagliolo; *s. m.* δίκτυον, ου (τό).
Tramalvagio; *add.* πονηρώτατος, η, ον.
Tramandamento; *s. m.* διάπεμψις, εως (ἡ).
Tramandare; *v. att.* V. Trasmettere.
Tramandatore; *add.* διαπέμπων, ουσα, ον.
Tramaraviglioso; *add.* ὑπερθαύμαστος, ον.
Tramare; *v. att.* ὑφαίνω. -2. Macchinare; μηχανάομαι=ῶμαι.
Tramazzare; *v. att.* V. Stramazzare.

Tramazzo; *s. m.* τάραχος, ου (ὁ)· θόρυβος, ου (ὁ)· τύρβη, ης (ἡ). -2. Trama V. § -2.
Trambasciamento; *s. m.* ἄση, ης (ἡ)· ἀδημονία, ας (ἡ)· ἀγωνία, ας (ἡ)· ἀπορία, ας (ἡ).
Trambasciare; *v. intr.* ἀδημονέω=ῶ (περί τινος)· ἀγωνιάω=ῶ· ἀπορέω=ῶ.
Trambedue; *pron.* V. Tramendue.
Trambusta; *s. f.* V. Trambusto.
Trambustare; *v. att.* ἀνα-τρίπω· συγ-χέω=ῶ· ἄνω, κάτω ποιέω=ῶ· κατα-ταράττω.
Trambustio; Trambusto; *s. m.* ταραχή, ῆς (ἡ)· τάραξις, εως (ἡ)· θόρυβος, ου (ὁ)· σύγχυσις, σεως (ἡ).
Tramenare; *v. att.* στρέφω· μετα-χειρίζομαι· κα-θ-άπτομαι. -2. Trattare un negozio; δι-οικέω=ῶ· πράττω· ποιέω=ῶ.
Tramendue, Tramendui e Tramenduni; *pron.* ἀμφότεροι, αι, α· ἄμφω.
Trameschiare; *v. att.* παρα-μίγνυμι· προς-μίγνυμι· συμ-προς-μίγνυμι· συγ-χέω=ῶ.
Tramescolamento; *s. m.* σύγχυσις, σεως (ἡ)· διάμιξις, εως (ἡ)· διάπραξις, εως (ἡ). -2. Digressione; ἐκβολή, ῆς (ἡ).
Tramescolare; *v. att.* V. Trameschiare.
Tramessa; Tramessione; *s. f.* V. Tramescolamento.
Tramesso; *s. m.* τοῦ δείπνου μέσα, ων (τά).
Tramestare; *v. att.* συγ-χέω=ῶ· συγ-κεράννυμι· συμ-μίγνυμι.
Tramestio; *s. m.* σύγχυσις, σεως (ἡ)· σύγκρασις, σεως (ἡ)· σύμμιξις, εως (ἡ)· ταραχή, ῆς (ἡ).
Tramettere; *v. att.* παρα-βάλλω· ἐν-ίστημι· παρ-εν-τίθημι. -2. Introdurre; εἰς-άγω (τινα, τι)· εἰς-κομίζω. -3. Mandare; δια-πέμπω. -4. Tralasciare; δια-λείπω· παύομαι. -5. *N. pass.* Mettersi di mezzo; δι-έρχομαι. -6. Ingerirsi; ἐπι-μελέ-ομαι=οῦμαι.
Tramezza; *s. f.* V. Tramezzo.
Tramezzamento; *s. m.* V. Intermettimento.
Tramezzare; *v. att.* παρ-εν-τίθημι· ἐν-ίστημι· παρ-εμ-βάλλω· δια-μεσόω=ῶ. -2. Tralasciare; δια-λείπω. -3. Entrare tra una cosa e l'altra; παρα-τυγχάνω· προς-τυγχάνω (τινι). -4. Dividere; χωρίζω· δι-αιρέω=ῶ. -5. Mettersi mediatore; δια-πράττομαι· συμ-πράττω.
Tramezzo; *s. m.* διάστημα, ατος (τό)· διάφραγμα, ατος (τό)· μεσότοιχον, ου (τό). -2. Intermissione di tempo; μεταξύ, διὰ μέσου χρόνος, ου (ὁ).
Tramischiamento; Tramischianza; *s. m.* *s. f.* V. Tramescolamento.
Tramischiare; *v. att.* V. Trameschiare.
Tramischiatamente; *avv.* V. Mescolatamente.
Tramissione; *s. f.* V. Tramezzo.
Tramite; *s. m.* V. Sentiero.
Tramittere; Trammettere; V. Tramettere.
Tramontamento; *s. m.* δυσμή, ῆς (ἡ).
Tramontana; *s. f.* βορέας, ου (ὁ)· βορρᾶς, οῦ (ὁ). -2. Polo artico; ἄρκτος, ων (αἱ)· ἀρκτικὸς πόλος, ου (ὁ). -3. La stella tramontana; ἄρκτος, ου (ἡ).
Tramontano; *s. m.* V. Tramontana.
Tramontano; *add.* V. Oltramontano.
Tramontante; *p. pres.* καταδυόμενος, η, ον.
Tramontare; *v. intr.* κατα-δύομαι.
Tramonto; *s. m.* δυσμή, ῆς (ἡ)· δύσις, σεως (ἡ). -2. Del sole; τοῦ ἡλίου καταφορά, ᾶς (ἡ).
Tramortigione; *s. f.* V. Tramortimento.

Digitized by Google

Tramortimento; *s. m.* λειποψυχία, ας (ἡ)· ἀποψυχία, ας (ἡ)· λειποθυμία, ας (ἡ)· καταβολή, ῆς (ἡ).

Tramortire; *v. intr.* λειποψυχέω-ῶ· λειποθυμέω-ῶ· ἐκ-λείπω.

Tramortito; *add.* λειπόθυμος, ον· λειπόψυχος, ον.

Trampali e Trampoli; *s. m. pl.* κωλόβαθρον, ου (τό)· καλόβαθρον, ου (τό). -2. Camminare sui trampoli; κωλοβαθρίζω. -3. Che cammina sui trampoli; καλοβάμων, ον· κωλοβάτης, ου (ὁ). -4. Star sui trampoli, esser dubbioso; ἀπορέω-ῶ.

Tramuta; *s. f.*
Tramutagione; *s. f.*
Tramutamento; *s. m.*
} V. Tramutanza.

Tramutanza; *s. f.* μεταβολή, ῆς (ἡ)· ἀλλαγή, ῆς (ἡ)· μεταλλαγή, ῆς (ἡ)· ἀμοιβή, ῆς (ἡ)· ἀλλοίωσις, σεως (ἡ)· ἑτεροίωσις, σεως (ἡ)· μεταποίησις, σεως (ἡ)· μετάστασις, σεως (ἡ).

Tramutare; *v. att.* μετα-βάλλω· μεθ-ίστημι· μετ-αλλάττω· μετα-ποιέω-ῶ· ἀλλοιόω-ῶ· ἑτεροιόω-ῶ. -2. Tramutare una pianta; μετα-φυτεύω.

Tramutativo; *add.* ἀλλαγακτικός, ή, όν· ἀλλοιωτικός, ή, όν.

Tramutazione; *s. f.* V. Tramutanza.

Tramutevolmente; *avv.* V. Mutevolmente.

Tranare; *v. att.* V. Trainare.

Tranellare; *v. att.* ἀπατάω-ῶ· ἐξ-απατάω-ῶ· φενακίζω· ψεύδομαι· περι-έρχομαι.

Tranelleria; *s. f.* e

Tranello; *s. m.* παράκρουσις, σεως (ἡ)· φενακισμός, οῦ (ὁ)· πανουργία, ας (ἡ)· δόλος, ου (ὁ)· δολοφροσύνη, ης (ἡ)· τέχνη, ης (ἡ).

Tranèro; *add.* μελάντατος, η, ον.

Tranghiottimento; *s. m.* V. Trangugiamento.

Tranghiottire;
Trangolare;
} *v. att.* V. Trangugiare.

Trangosciare; *v. att.* V. Trambasciare.

Trangoscioso; *add.* V. Angoscioso.

Trangugiamento; *s. m.* κατάπωσις, σεως (ἡ)· καταβροχθισμός, οῦ (ὁ).

Trangugiare; *v. att.* κατα-πίνω· κατ-εσθίω· ἀδηφαγέω-ῶ· κατα-βροχθίζω· κάπτω· λαφύσσω.

Trangugiatore; *add.* φαγάς, ᾶ (ὁ)· καταφαγάς, ᾶ (ὁ)· ἀδηφάγος, ον· πολυφάγος, ον.

Tranne; *prep.* V. Eccetto.

Tranobile; *add.* εὐγενέστατος, η, ον.

Tranquillamente; *avv.* ἡσύχως· ἡσυχῇ· ἀθύμως· ἀθορύβως· ἀθορυβήτως.

Tranquillamento; *s. m.* παῦσις, σεως (ἡ)· κατάπαυσις, σεως (ἡ)· πράϋνσις, σεως (ἡ)· γαληνισμός, οῦ (ὁ). -2. Indugio; μέλλησις, σεως (ἡ)· ἀναβολή, ῆς (ἡ).

Tranquillare; *v. att.* παύω· πραΰνω· γαληνόω-ῶ. -2. Tenere a bada; παρα-μυθέομαι-οῦμαι· παρ-ηγορέω-ῶ. -3. *N. pass.* παύομαι· ἡσυχάζω.

Tranquillanza; *s. f.* e

Tranquillità; *s. f.* ἡσυχία, ας (ἡ)· ἠρεμία, ας (ἡ). -2. Del mare; γαλήνη, ης (ἡ). -3. Dell'animo; εὐχολία, ας (ἡ)· εὐθυμία, ας (ἡ).

Tranquillo; *s. m.* V. Tranquillità.

Tranquillo; *add.* ἥσυχος, ον· ἀθόρυβος, ον· ἀθορύβητος, ον· ἡσύχιος, ον· ἡσύχιμος, ον· εἰρηνικός, ή, όν. -2. Del cielo; εὔδιος, ον. -3. Del mare; γαληνός, ή, όν· ἀκύμαντος, ον· λεῖος, α, ον· νηνεμος, ον. -4. Dell'animo; ἀπαθής, ἐς· ἀτάραχτος, ον· εὔχολος, ον· εὔθυμος, ον. -5. Benigno; ἤπιος, ον = α, ον. -6. Assai tranquillo; πολυήσυχος, ον. -7. Esser tranquillo; σιωπάω-ῶ· ἐγ-γαληνίζω. -8. Essere nello stesso tempo tranquillo; συγ-γαληνιάω-ῶ. -9. Essere, rimanere tranquillo; ἀταραχτέω-ῶ. -10. Render tranquillo; γαληνίζω· γαληνόω-ῶ. -11. Rimaner tranquillo; ἀτρεμέω-ῶ.

Transalpino; *add.* ὑπεραλπεῖος, ον.

Transanimazione; *s. f.* μετεμψύχωσις, σεως (ἡ).

Transatto; *s. m.* e

Transazione; *s. f.* καταλλαγή, ῆς (ἡ)· διάλυσις, σεως (ἡ)· συνθήκη, ης (ἡ)· ὁμολογία, ας (ἡ).

Transcendere; *v. intr.* V. Trascendere.

Transcrivere; *v. att.* V. Trascrivere.

Transegna; *s. f.* κλαμύς, ύδος (ἡ).

Transferire; *v. att.* V. Trasferire.

Transfiguramento; *s. m.* V. Trasfigurazione.

Transfigurare; *v. att.* V. Trasfigurare.

Transfigurazione; *s. f.* V. Trasfigurazione.

Transfondere; *v. att.* μετα-χέω-ῶ.

Transformamento; *s. m.* V. Trasformazione.

Transformare; *v. att.* V. Trasformare.

Transformazione; *s. f.* V. Trasformazione.

Transfuga; *s. m.* V. Disertore.

Transfugare; *v. att.* V. Trasfugare.

Transgredire; *v. att.* V. Trasgredire.

Transgressione; *s. f.* V. Trasgressione.

Transigere; *v. intr.* συνθήκας, διαλλαγὰς ποιέομαι =οῦμαι (πρός τινα)· προς-χωρέω-ῶ (τινι).

Transire; *v. att.* V. Passare. -2. *Intr.* Passar all'altra vita; ἀπο-θνήσκω.

Transitare; *v. att.* δι-έρχομαι· δια-πορεύομαι.

Transitivamente; *avv.* μεταβατικῶς.

Transitivo; *add.* μεταβατικός, ή, όν.

Transito; *s. m.* διάβασις, σεως (ἡ)· περαίωσις, σεως (ἡ)· διαπεραίωσις, σεως (ἡ)· πέρασις, σεως (ἡ)· πορός, οῦ (ὁ). -2. L'atto del morire; τελευτή, ῆς (ἡ).

Transitoriamente; *avv.* παρέργως.

Transitorio; *add.* πτώσιμος, ον· εὐκατάπτωτος, ον· φθαρτός, ή, όν· θνητός, ή, όν· ἐξίτηλος, ον.

Translatamento; *s. m.* V. Traslatamento.

Translatare; *v. att.* V. Traslatare.

Translativamente; *avv.* V. Traslativamente.

Translato; *add.* V. Traslato.

Translazione; *s. f.* V. Traslazione.

Translucido; *add.* V. Tralucido.

Trasmarino; *add.* ὑπερθαλάσσιος, ον· ὑπερθαλασσίδιος, ον.

Transmutare; *v. att.* V. Tramutare.

Transpezione; *s. f.* V. Trasparenza.

Transpirare; *v. intr.* V. Traspirare.

Transportare; *v. att.* V. Trasportare.

Transumanare; *v. intr.* V. Trasumanare.

Transunto; *s. m.* ἐκλεκτα, ων (τά)· ἀνάλεκτα, ων (τά).

Transunzione; *s. f.* μετάληψις, εως (ἡ).

Transustanziare; *v. intr.* μετα-στοιχίζω· μετα-στοιχειόω-ῶ.

Transustanziazione; *s. f.* μεταστοιχείωσις, σεως (ἡ).

Transvedere; *v. att.* V. Travedere.

Transversale; *add.* V. Trasversale.

Transversalmente; *avv.* V. Trasversalmente.

Traonestamente; *avv.* κάλλιστα.

Trapagare; *v. att.* περισσῶς ἀπο-τίω.

Trapanamento; *s. m.* τρύπησις, σεως (ἡ)· ἀνάτρησις, σεως (ἡ).

Trapanare; *v. att.* τρυπάω-ῶ· ἀνα-τιτραίνω.

Trapanazione; *s. f.* V. Trapanamento.

Digitized by Google

Trapano; *s. m.* τρυπάνη, ης (ἡ)· τρύπανον, ου (τό).
Traparente; *add.* V. Trasparente.
Trapassabile; *add.* εὐκατάπτωτος, ον· πτώσιμος, ον· ἐξίτηλος, ον.
Trapassamento; *s. m.* διάβασις, σεως (ἡ)· μετάβασις, σεως (ἡ). -2. Morte; τελευτή, ῆς (ἡ). -3. Trasgressione; παράβασις, σεως (ἡ).
Trapassare; *v. att.* δια-βαίνω· δια-πορεύομαι· δι-οδεύω· μετα-βαίνω. -2. Morire; τελευτάω=ῶ· θνήσκω. -3. Cessare; παύομαι· ἀπο-λήγω. -4. Sormontare; ὑπερ-βαίνω· περι-γίγνομαι. -5. Trasgredire; παρα-βαίνω. -6. Tralasciare; κατα-λείπω· ὑπερ-βαίνω. -7. Passar da banda a banda; διατρυπάω=ῶ· δια-τιτραίνω.
Trapassato; *add.* παροιχόμενος, η, ον· φθάσας, σασα, σαν. -2. Morto; νεκρός, ά, όν.
Trapassevole; *add.* διάπορος, ον. -2. Transitorio V.
Trapasso, *s. m.* V. Trapassamento. -2. Digressione; ἐκβολή, ῆς (ἡ).
Trapelamento; *s. m.* διαπίδυσις, σεως (ἡ).
Trapelare; *v. intr.* δια-πιδύομαι· δι-ηθέω=ῶ· ἐκ-ρέω=ῶ· κατα-ῥέω=ῶ. -2. Distillare; ἀπο-στάζω· κατα-στάζω.
Trapensare; *v. att.* ἀκριβῶς μελιτάω=ῶ.
Trapezio; *s. m.* τραπέζιον, ου (τό).
Trapezoide; *add.* τραπεζιοειδής, ές.
Trapezzo; *s. m.* V. Trapezio.
Trapiantagione; *s. f.* / Trapiantamento; *s. m.* } μεταφυτεία, ας (ἡ)· μετα-μόσχευσις, σεως (ἡ).
Trapiantare; *v. att.* μετα-φυτεύω· μετα-μοσχεύω.
Trapiantato; *add.* μετέμφυτος, ον.
Trapiantazione; *s. f.* V. Trapiantagione.
Traporre; *v. att.* παρ-εν-τίθημι· παρ-εμ-βάλλω.
Traportamento; *s. m.* V. Trasportamento.
Traportare; *v. att.* V. Trasportare.
Traportatore; *add.* ἐπαρθμεύς, εῖσα, έν.
Trappola; *s. f.* μυάγρα, ας (ἡ)· παγίς, ίδος (ἡ)· παγή, ῆς (ἡ). -2. Insidie; δόλος, ου (ὁ)· παγίς, ίδος (ἡ)· ἐπιβουλή, ῆς (ἡ)· ἑνέδρα, ας (ἡ). -3. Dar nella trappola; παγίδι προς-κόπτω· περι-πίπτω ταῖς παγίσι.
Trappolare; *v. att.* ἐν-εδρεύω (τινα)· ἐπι-βουλεύω· προ-επι-βουλεύω (τινι)· παγιδεύω. -2. Ingannare; ἐξ-απατάω=ῶ.
Trappolatore; *add.* ἐξαπατῶν, ῶσα, ῶν· ἀπατέων, ουσα, ον· πλάνος, ον.
Trappoleria; *s. f.* ἀπατή, ῆς (ἡ)· ἐξαπατή, ῆς (ἡ)· δόλος, ου (ὁ)· φενακισμός, οῦ (ὁ)· ψεῦδος, εος=ους (τό).
Trappoletta; *s. f. dim.* παγίς, ίδος (ἡ).
Trappoliere; / Trappolone; } *add.* V. Trappolatore.
Trapporre; *v. att.* V. Traporre.
Traprendere; *v. att.* V. Prendere.
Trapuntare; *v. att.* δια-ῥάπτω· ποικίλλω τῇ ῥαφίδι.
Trapunto; *s. m.* ποίκιλμα, ατος (τό)· ποικιλσις, σεως (ἡ).
Trapunto; *add.* πεποικιλμένος, η, ον· ποικιλτός, ή, όν. -2. Molto trapunto; πολυστίκτος, ον.
Traricchire; *v. intr.* κατα-πλουτέω=ῶ.
Traricco; *add.* ὑπίρπλουτος, ον· ὑπερπλούσιος, ον. -2. Essere traricco; ὑπερ-πλουτέω=ῶ.
Traripare; *v. intr.* V. Straripare. -2. Precipitare; κατα-χρημνίζω.
Trarotto; *add.* V. Interrotto.
Trarozzo; *add.* ἀπειρότατος, η, ον.

Trarre; *v. att.* V. Tirare.
Trarupare; *v. intr.* κατα-χρημνίζω.
Trarupato; *add.* V. Scosceso.
Trarupo; *s. m.* V. Dirupo.
Trasalire; *v. intr.* ὑπο-πηδάω=ῶ.
Trasaltare; *v. intr.* ἐκ-πηδάω=ῶ.
Trasamare; *v. att.* ἐπι-μαίνομαί (τινι).
Trasandamento; *s. m.* σφάλμα, ατος (τό)· ἀμέλεια, ας (ἡ).
Trasandare; *v. intr.* μετα-βαίνω. -2. Andar fuori di strada; πλανάομαι=ῶμαι. -3. Uscir dei termini; τὸ κόσμιον μετα-βαίνω. -4. *Att.* Trascurare; ἀμελέω=ῶ.
Trasandato; *add.* V. Trascurato.
Trasandatura; *s. f.* V. Trasandamento.
Trasapere; *v. att.* κατ-οἶδα.
Trasattare; *v. att.* V. Impadronirsi.
Trasavio; *add.* σοφώτατος, η, ον.
Trascegliere; *v. att.* ἀπο-λέγω· ἐκ-λέγω.
Trasceglimento; / Trascelta; *s. f.* } ἐκλογή, ῆς (ἡ).
Trascendentale; *add.* ὑπέρψυχος, ον· μετέωρος, ον· ὑπέροχος, ον· ὑπερούσιος, ον.
Trascendentalmente; *avv.* μετεώρως.
Trascendente; *add.* ἔξοχος, ον· ὑπέροχος, ον· διαφέρων, ουσα, ον· εὐπρεπής, ές.
Trascendenza; *s. f.* V. Trascendimento.
Trascendere; *v. att.* ὑπερ-βαίνω. -2. Fare trascendere; ὑπερ-βιβάζω. -3. Superare V.
Trascendimento; *s. m.* κράτος, εος=ους (τό)· ἀξίωμα, ατος (τό).
Trascerre; *v. att.* V. Trascegliere.
Trascinare; *v. att.* V. Strascicare.
Trasciocco; *add.* μωρότατος, η, ον.
Trascolare; *v. intr.* V. Trapelare.
Trascolorare; *v. intr.* τὸ χρῶμα ἀλλάττω, μετ-αλλάττω· τοῦ χρώματος δια-φθείρω.
Trascorporazione; *s. f.* μετεμψύχωσις, σεως (ἡ).
Trascorrentemente; *avv.* V. Trascorrevolmente.
Trascorrere; *v. intr.* παρα-τρέχω· παρα-θέω=ῶ· παρ-οδεύω· παρ-εκ-βαίνω. -2. *Att.* Tralasciare; κατα-λείπω· παρα-λείπω.
Trascorrevole; *add.* V. Transitorio.
Trascorrevolmente; *avv.* παρέργως.
Trascorrimento; *s. m.* μεταδρομή, ῆς (ἡ).
Trascorritore; *add.* μεταβαίνων, ουσα, ον· παρατρέχων, ουσα, ον.
Trascorsivamente; *avv.* ἐκ παροδοῦ.
Trascorsivo; *add.* φαῦλος, η, ον· πλημμελής, ές.
Trascorso; *s. m.* παραδρομή, ῆς (ἡ). -2. Colpa; πλημμέλεια, ας (ἡ)· σφάλμα, ατος (τό)· ἁμάρτημα, ατος (τό)· πταῖσμα, ατος (τό).
Trascotanza; *s. f.* V. Tracotanza.
Trascotatamente; *avv.* V. Superbamente.
Trascotato; *add.* V. Tracotato.
Trascritto; *add.* ἀπογεγραμμένος, η, ον.
Trascrittore; *add.* ἀπογραφεύς, έως (ὁ).
Trascrivere; *v. att.* ἀπο-γράφω· μετα-γράφω.
Trascrizione; *s. f.* μεταγραφή, ῆς (ἡ).
Trascuraggine; *s. f.* e
Trascuranza; *s. f.* ἄνεσις, σεως (ἡ)· ἀνειμένον, ου (τό)· ἀμέλεια, ας (ἡ)· ὀλιγωρία, ας (ἡ)· ῥᾳθυμία, ας (ἡ).
Trascurare; *v. att.* περὶ οὐδενὸς ποιέομαι=οῦμαι· ὀλιγωρέω=ῶ· ἀμελέω=ῶ (τινος)· ἀπ-αμελέω=ῶ· ἀμελῶς ἔχω (περί τινος).

Digitized by Google

Trascurataggine ; *s. f.* V. Trascuraggine.
Trascuratamente ; *avv.* ἀμελῶς· ἀνειμένως.
Trascuratezza ; *s. f.* V. Trascuranza.
Trascurato ; *add.* ἀμελής, ές· ἀνειμένος, η, ον· ὀλιγωρός, ά, όν. -2. Arrogante ; ὑπερηφανής, ές· ἀλάζων, ονος (ὁ, ἡ).
Trascuratore ; *add.* ὀλιγωρέων, ουσα, ον· ἀμελέων, ουσα, ον.
Trascutaggine ; *s. f.* V. Trascuranza.
Trascutato ; *add.* V. Trascurato.
Trasecolare ; *v. intr.* ὑπερ-θαυμάζω.
Trasentire ; *v. intr.* ὑπερ-ακούω. -2. Ingannarsi nel sentire ; παρ-ακούω.
Trasferibile ; *add.* εὐμετακόμιστος, ον. προσοιστίος, α, ον.
Trasferimento ; *s. m.* V. Trasportamento.
Trasferire ; *v. att.* V. Trasportare.
Trasfiguramento ; *s. m.* V. Trasfigurazione.
Trasfigurare ; *v. att.* μετα-σχηματίζω· μετα-μορφόω-ῶ.
Trasfigurato ; *add.* μεταμορφωθείς, εῖσα, έν· μετασχηματισθείς, εῖσα, έν.
Trasfigurazione ; *s. f.* μετασχημάτισις, σεως (ἡ)· μετασχηματισμός, οῦ (ὁ)· μεταμόρφωσις, σεως (ἡ).
Trasfondere ; *v. att.* μετα-χέω-ῶ.
Trasformabile ; *add.* μεταμορφοῦσθαι ἐνδεχόμενος, η, ον.
Trasformamento ; *s. m.* / Trasformanza ; *s. f.* } V. Trasformazione.
Trasformare ; *v. att.* μετα-μορφόω-ῶ· μετα-βάλλω· μετ-αλλάττω· ἑτεροιόω-ῶ· ἀλλιόω-ῶ· μετα-σχηματίζω. -2. Trasformare con ; συμ-μετα-μορφόω-ῶ. -3. Che non si può trasformare ; ἀπαρασχημάτιστος, ον.
Trasformativo ; *add.* μεταμορφοῦν ἐπιτήδειος, ον - α, ον.
Trasformazione ; *s. f.* μεταμόρφωσις, σεως (ἡ)· μετασχημάτισις, σεως (ἡ)· μεταβολή, ῆς (ἡ)· μετάλλαξις, εως (ἡ)· τροπή, ῆς (ἡ)· ἀλλίωσις, σεως (ἡ)· ἑτεροίωσις, σεως (ἡ).
Trasfreddo ; *add.* ὑπέρψυχρος, ον.
Trasfugare ; *v. att.* V. Trafugare.
Trasgrande ; *add.* ὑπέρμεγας, γάλη, γα· ὑπερμεγέθης, ες.
Trasgredimento ; *s. m.* παράβασις, σεως (ἡ)· παρανομία, ας (ἡ). -2. Mancamento ; ἀνομία, ας (ἡ)· ἁμάρτημα, ατος (τό).
Trasgredire ; *v. att.* παρα-βαίνω.
Trasgreditore ; *add.* παραβάτης, ου (ὁ)· παραβάτις, ιδος (ἡ).
Trasgressione ; *s. f.* V. Trasgredimento.
Trasgressore ; *add.* V. Trasgreditore.
Trasì ; *avv.* τοσοῦτον· ὥστε.
Traslatamente ; *avv.* μεταφορικῶς.
Traslatamento ; *s. m.* μεταφορά, ᾶς (ἡ)· μετακομιδή, ῆς (ἡ)· μεταγωγή, ῆς (ἡ). -2. Traduzione ; μετάφρασις, σεως (ἡ).
Traslatare ; *v. att.* μετα-φέρω. -2. Tradurre ; μετα-φράζω.
Traslatazione ; *s. f.* V. Traslatamento.
Traslativamente ; *avv.* μεταφορικῶς.
Traslativo ; *add.* μεταφορικός, ή, όν.
Traslato ; *s. m.* μεταφορά, ᾶς (ἡ)· τρόπος, ου (ὁ).
Traslatore ; *add.* μεταφραστής, οῦ (ὁ).
Traslazione ; *s. f.* V. Traslatamento.
Traslignare ; *v. intr.* V. Tralignare.

Traslucido ; *add.* V. Trasparente.
Trasmarino ; *add.* V. Oltramarino.
Trasmettere ; *v. att.* πέμπω. -2. Trasfondere ; μετα-χέω-ῶ. -3. Traportare ; μετα-φέρω.
Trasmettitore ; *add.* διαπέμπων, ουσα, ον.
Trasmigramento ; *s. m.* μετοίκησις, σεως (ἡ)· μετανάστασις, σεως (ἡ)· ἐξοίκησις, σεως (ἡ)· ἀποίκησις, σεως (ἡ)· ἀποικία, ας (ἡ).
Trasmigrare ; *v. intr.* μετ-οικίζομαι· ἐξ-οδοιπορέω-ῶ· ἐκ-πορεύομαι· μετ-αν-ίσταμαι· ἀπ-οικίζομαι. -2. Trasmigrare insieme ; συμ-μετ-οικέω-ῶ.
Trasmigrazione ; *s. f.* V. Trasmigramento.
Trasmissibile ; *add.* πεμπτίος, α, ον.
Trasmissione ; *s. f.* προσκομιδή, ῆς (ἡ).
Trasmodamento ; *s. m.* / Trasmodanza ; *s. f.* } V. Smoderatezza.
Trasmodare ; *v. intr.* ἀμέτρως ἔχω (εἴς τι)· ἀμέτρως χράομαι-ῶμαι (τινι)· ὑπερ-βάλλω τὸ μέτριον.
Trasmodatamente ; *avv.* V. Smoderatamente.
Trasmontare ; *v. att.* V. Sopravanzare.
Trasmortire ; *v. intr.* V. Tramortire.
Trasmutabile ; *add.* V. Trasformabile.
Trasmutagione ; *s. f.* / Trasmutamento ; *s. m.* / Trasmutanza ; *s. f.* } V. Trasmutazione.
Trasmutare ; *v. att.* V. Trasformare. -2. Mutare ; μετα-βάλλω· μετ-αλλάττω· μεθ-ίστημι· μετα-ποιέω-ῶ.
Trasmutazione ; *s. f.* μεταβολή, ῆς (ἡ)· ἀλλαγή, ῆς (ἡ)· μετάστασις, σεως (ἡ)· μετάνοια, ας (ἡ).
Trasnaturare ; *v. intr.* μετα-φύομαι.
Trasnaturato ; *add.* ἄτοπος, ον· ἀλλόκοτος, ον.
Trasognamento ; *s. m.* νωθεία, ας (ἡ).
Trasognare ; *v. intr.* ὀνειρώττω· ἐν-υπνιάζομαι· ὀνειροπολέω-ῶ.
Trasognato ; / Trasognatore ; } *add.* V. Stupido.
Trasollecitamente ; *avv.* V. Sollecitamente.
Trasoneria ; *s. f.* V. Millanteria.
Trasordinare ; *v. att.* V. Disordinare.
Trasordinariamente ; *add.* V. Straordinariamente.
Trasordinario ; *add.* V. Straordinario.
Trasordinatamente ; *avv.* V. Disordinatamente.
Trasordine ; *s. m.* V. Disordine.
Trasoriere ; *s. m.* V. Tesoriere.
Traspallare ; *v. intr.* V. Precipitarsi.
Trasparente ; *add.* διαφανής, ές· διαυγής, ές. -2. Essere trasparente ; δια-φαίνω.
Trasparenza e Trasparenzia ; *s. f.* διαφάνεια, ας (ἡ)· διαύγεια, ας (ἡ).
Trasparere e Trasparire ; *v. intr.* δια-φαίνω· διαυγάζω· δια-λάμπω (ἔκ τινος).
Traspiantamento ; *s. m.* V. Trapiantamento.
Traspiantare ; *v. att.* V. Trapiantare.
Traspicuo ; *add.* V. Trasparente.
Traspirabile ; *add.* εὐδιάπνευστος, ον.
Traspirare ; *v. intr.* δι-εκ-πνέω-ῶ· ἐξ-ατμίζω· δι-ατμέω-ῶ.
Traspirazione ; *s. f.* διεκπνοή, ῆς (ἡ)· διαπνοή, ῆς (ἡ)· ἀτμός, οῦ (ὁ)· ἀτμίς, ίδος (ἡ). -2. Non avere traspirazione ; ἀδια-πνευστέω-ῶ. -3. Che promuove la traspirazione ; διαπνευτικός, ή, όν.
Trasponere ; *v. att.* V. Trasportare.
Trasponimento ; *s. m.* μετάθεσις, σεως (ἡ)· μετάστασις, σεως (ἡ)· μεταφορά, ᾶς (ἡ).
Trasporre ; *v. att.* V. Trasportare.

Digitized by Google

Trasportabile; *add.* μεταφόρητος, ον· εὐφόρητος, ον· εὐμετακόμιστος, ον· εὔφορος, ον.
Trasportamento; *s. m.* μεταφορά, ᾶς (ἡ)· μετάθεσις, σεως (ἡ)· μετάστασις, σεως (ἡ).
Trasportare; *v. att.* μετα-φέρω· μετα-κομίζω· ἀπονάω· μετ-οχίζω. -2. Condurre; ἄγω· φέρω. -3. Tradurre; μετα-ῤῥάζω. -4. Trasportar insieme; συμ-μετ-οχίζω· συμ-μετα-φέρω· συμ-μεθ-ίστημι· συν-απ-οχίζω. -5. Trasportare alla parte opposta; ἀντι-μεθ-ίστημι. -6. Trasportar vicino; παρ-οχίζω. -7. Far trasportare; παρα-κομίζω. -8. Che non si può trasportare; ἀδιαφόρητος, ον. -9. *N. pass.* ἀπ-οικέω=ῶ.
Trasportatore; *add.* μετοικιστής, οῦ (ὁ).
Trasportazione; *s. f.* } V. Trasportamento.
Trasporto; *s. m.* }
Trasposizione; *s. f.* V. Trasponimento.
Trasricchire; *v. att.* ὑπερ-πλουτίζω. -2. *Intr.* ὑπερ-πλουτέω=ῶ.
Trassaltarsi; *v. recipr.* ἀντ-εφ-ορμάομαι=ῶμαι.
Trassinare; *v. att.* μετα-χειρίζω.
Trasto; *s. m. T. mar.* Ῥᾶνος, ου (ὁ)· ζυγά, ῶν (τά).
Trastornare; *v. att.* V. Frastornare.
Trastulla; *s. f. Erba* - Dare erba trastulla; ἐξ-απατάω=ῶ.
Trastullare; *v. att.* εὐφραίνω· τέρπω. -2. *N. pass.* εὐφραίνομαι· τέρπομαι· ῥαθυμέω=ῶ.
Trastullevole; *add.* τερπνός, ή, όν· ψυχαγωγός, όν· παγνιώδης, ες.
Trastullo; *s. m.* τέρψις, εως (ἡ)· ἡδονή, ῆς (ἡ)· ψυχαγωγία, ας (ἡ).
Trasudamento; *s. m.* V. Risudamento.
Trasudare; *v. intr.* δι-ιδρόω=ῶ.
Trasudazione; *s. f.* V. Risudamento.
Trasumanare; *v. intr.* ἀπ-ανθρωπέομαι=οῦμαι.
Trasuperbo; *add.* V. Superbissimo.
Trasustanziare; *v. intr.* V. Transustanziare.
Trasvasare; *v. att.* V. Travasare.
Trasverberare; *v. att.* V. Riverberare.
Trasversale; *add.* V. Traversale.
Trasversalmente; *avv.* V. Obliquamente.
Trasverso; *add.* V. Obliquo.
Trasviare; *v. att.* V. Traviare.
Trasvolare; *v. intr.* ὑπερ-ίπταμαι· ὑπερ-πέτομαι.
Trasvolgere; *v. att.* V. Travolgere.
Tratta; *s. f.* ἀπόσπασμα, ατος (τό)· τιλμός, οῦ (ὁ)· τίλσις, σεως (ἡ). -2. *Spazio per cui passa la cosa tirata*; βολή, ῆς (ἡ). -3. Distanza; διάστημα, ατος (τό). -4. Insidia; ἔνεδρα, ας (ἡ)· δόλος, ου (ὁ)· παγίς, ίδος (ἡ)· ἀπάτη, ης (ἡ). -5. Moltitudine; ὄχλος, ου (ὁ)· πλῆθος, εος=ους (τό). -6. Sorte; κλῆρος, ου (ὁ). -7. Per tratta, a tratta; κληρωτί.
Trattabile; *add.* μαλακός, ή, όν· ψηλάφητος, ον. -2. Benigno; ἤπιος, ον - α, ον.
Trattabilità; *s. f.* πραότης, ητος (ἡ)· ἡμερότης, ητος (ἡ).
Trattabilmente; *avv.* ψηλαφήτως.
Trattamento; *s. m.* λόγος, ου (ὁ)· πραγμάτεια, ας (ἡ). -2. Macchinazione; μηχάνημα, ατος (τό). -3. Modo di trattare; Θεράπεια, ας (ἡ). -B'. *Cortese*; φιλοφροσύνη, ης (ἡ)· εὐπροσηγορία, ας (ἡ)· πραΰτης, ητος (ἡ). -Γ'. *Aspro*; τραχύτης, ητος (ἡ).
Trattare; *v. att. Maneggiare*; μετα-χειρίζομαι· χειρίζω· δια-χειρίζω· δι-οικέω=ῶ· πράττω· ποιέω=ῶ. -2. Stazzonare; καθ-άπτομαι. -3. Muovere; σείω. -4. Adoperarsi in qualche negozio; πραγματεύομαι. -5. Ragionare; δια-λογίζομαι· δια-λαμβάνω. -B'. Di filosofia; φιλοσοφέω=ῶ. -6. Prendere in considerazione; μετα-ῤῥάζομαι. -7. Usare con uno; συμ-φέρομαι. -8. Trattar con amore; ἀγαπάω=ῶ. -9. Trattar bene; εὖ δέχομαι. -10. Trattar male; κακῶς δέχομαι. -11. Amministrare, trattare insieme; συμ-μετα-χειρίζομαι. -12. Trattare con ordine; μεθ-οδεύω. -13. Trattare superficialmente; σκαριφάομαι=ῶμαι. -14. Con cui non si può trattare; ἀπροσήγορος, ον.
Trattare; *s. m.* } V. Trattamento.
Trattata; *s. f.* }
Trattatello; } *s. m. dim.* πραγμάτιον, ου (τό).
Trattatino; }
Trattatista; *s. m.* πραγματευτής, οῦ (ὁ).
Trattato; *s. m.* διάπραξις, εως (ἡ)· πραγματεία, ας (ἡ)· συγγραφή, ῆς (ἡ)· διατριβή, ῆς (ἡ)· λόγος, ου (ὁ). -2. Macchinazione; *μηχάνημα*, ατος (τό)· τέχνη, ης (ἡ).
Trattatore; *add.* διάγγελος, ον· πρόξενος, ον. -2. Macchinatore; πανοῦργος, ον· μηχανόῤῥαφος, ον. -3. Che spiega; ἑρμηνύς, ύος (ὁ)· ἑρμηνευτής, οῦ (ὁ).
Trattazione; *s. f.* V. Trattamento.
Tratteggiare; *v. att.* γραμμὴν ἄγω. -2. Motteggiare; λεπτολογέω=ῶ.
Trattenere; *v. att.* κατ-έχω· εἴργω· ἀνα-κόπτω.
Trattenimento; *s. m.* διατριβή, ῆς (ἡ)· τέρψις, εως (ἡ)· διαγωγή, ῆς (ἡ). -2. Indugio; μέλλησις, σεως (ἡ)· ἀναβολή, ῆς (ἡ). -3. Mantenimento; τροφή, ῆς (ἡ).
Trattenitore; *add.* ἀνέχων, ουσα, ον. -2. *Persona deputata a servire un ambasciadore*; Θεραπευτικὸς ἀκόλουθος, ου (ὁ).
Trattevole; *add.* V. Trattabile.
Tratto; *s. m.* ὁλκή, ῆς (ἡ)· βολή, ῆς (ἡ)· βόλος, ου (ὁ). -2. Distanza; διάστημα, ατος (τό). -3. Astuzia; πανουργία, ας (ἡ)· κερδοσύνη, ης (ἡ). -4. Maniera; τρόπος, ου (ἡ)· ἔθος, εος=ους (τό). -5. Motto; σκώμμα, ατος (τό). -6. Tratto di vento; ἀνέμου πορός, οῦ (ὁ)· συρμός, οῦ (ὁ). -7. Dare i tratti; τελευτάω=ῶ· ψυχορραγέω=ῶ. -8. Dare il tratto alla bilancia; προ-άγω. -9. D'un tratto; μία ὁρμῇ. -10. Ad un tratto; αἴφνης· αὐτίκα· εὐθύς. -11. Tratto tratto; αὖθις καὶ αὖθις. -12. Innanzi tratto; ἔμπροσθεν.
Trattone; *avv.* V. Eccetto.
Tratto tratto; *avv.* V. Tratto § -11.
Trattóre; *s. m.* V. Bettoliere.
Trattoria; *s. f.* V. Bettola.
Trattoso; *add.* V. Manieroso.
Trattura; *s. f.* ἐξελκυσμός, οῦ (ὁ).
Trattuzzo; *s. m. dim.* σημάτιον, ου (τό).
Trauccidersi; *v. recipr.* ἀντι-κατα-καίνω· ἀντι-κτείνω· ἀντι-κατα-κτείνω.
Traudire; *v. intr.* παρ-ακούω.
Travaglia; *s. f.* } V. Travaglio.
Travagliamento; *s. m.* }
Travagliare; *v. att.* καλόω=ῶ· κακουχέω=ῶ· ταλαιπωρέω=ῶ· βασανίζω· ἀνιάω=ῶ. -2. Lavorare; ἐργάζομαι· πράττω· πονέω=ῶ· κάμνω. -3. *N. pass.* πονέω=ῶ· μοχθέω=ῶ· κάμνω· πονέομαι=οῦμαι. -4.

Digitized by Google

Intrigarsi; φύρομαι (πρός τι)· ἅπτομαί (τινος)· ἐμ-πλέκομαί (τινι, εἴς τι). -5. Procurare; πειράομαι-ῶμαι· σπουδάζω.

Travagliatamente; *avv.* ἐπιπόνως· σπανίως· ἐνδεῶς· ἐπιπονώτατα· ἀθλίως.

Travagliativo; *add.* V. Operoso.

Travagliato; *add.* περιαλγής, ές· πολυμέριμνος, ον. -2. Affaticato; κεκμηκώς, υῖα, ός.

Travagliatore; *add.* βασανιστής, οῦ (ὁ)· ἀλάστωρ, ορος (ὁ). -2. Bagatelliere; ἀγύρτης, ου (ὁ).

Travaglio; *s. m. Ordigno composto di travi, nel quale i maniscalchi mettono le bestie fastidiose ed intrattabili per medicarle e ferrarle;* ἀνάγκαι, ῶν (αἱ). -2. Affaticamento; πόνος, ου (ὁ)· μόχθος, ου (ὁ)· ἔργον, ου (τό)· πραγματεία, ας (ἡ). -3. Molestia; ἀνία, ας (ἡ)· κακόν, οῦ (τό)· δεινόν, οῦ (τό)· μοχθηρία, ας (ἡ)· ἀθλιότης, ητος (ἡ). -4. Ricordevole dei sofferti travagli; μνησιπήμων, ον.

Travagliosamente; *avv.* V. Travagliatamente.

Travaglioso; *add.* ἄθλιος, ον - α, ρν· μοχθηρός, ά, όν· πολύμοχθος, ον· ἐπιπονώτατος, η, ον. -2. Che ha travaglio; ἄθλιος, ον - α, ον· μοχθηρός, ά, όν· κακοπαθής, ές.

Travalcare; *v. att.* V. Travalicare.

Travalente; *add.* ἐξαίρετος, ον.

Travalicamento; *s. m.* διάβασις, σεως (ἡ)· διαπεραίωσις, σεως (ἡ). -2. Trasgredimento; παράβασις, σεως (ἡ).

Travalicare; *v. att.* δια-βαίνω· δια-πορεύομαι· διαπεραιόομαι-οῦμαι. -2. Trasgredire; παρα-βαίνω.

Travalicatore; *add.* διαβαίνων, ουσα, ον· διαπορευόμενος, η, ον.

Travamento; *s. m.* δοκοί, ῶν (οἱ).

Travarcare; *v. att.* V. Travalicare.

Travasamento; *s. m.* μεταγγισμός, οῦ (ὁ)· ἀπόχυσις, σεως (ἡ).

Travasare; *v. att.* μετ-αγγίζω· ἀπο-χέω-χεῶ· μετα-χέω-χεῶ· μετ-εγ-χέω-χεῶ.

Travasato; *p. pass.* μεταγγισθείς, εῖσα, έν.

Travata; *s. f.* δοκοί, ῶν (οἱ).

Travatura; *s. f.* ὀροφαί, ῶν (αἱ)· δόκωσις, -σεως (ἡ).

Trave; *s. f.* δοκός, οῦ (ἡ)· καταπήξ, ῆγος (ὁ)· ἴκριον, ου (τό). -2. Dar la trave; V. Adulare.

Travecchiezza; *s. f.* γήρας, ατος (τό).

Travedere; *v. intr.* παρα-βλέπω· προ-ορά-ῶ.

Travedimento; *s. m.* παράβλεμμα, ατος (τό)· παράβλεψις, εως (ἡ).

Traveggole; *s. f. pl.* - Aver le traveggole; παρα-βλέπω.

Travero; *add.* V. Verissimo.

Traversa; *s. f.* διαδοχίς, ίδος (ἡ)· τροτήρ, ῆρος (ὁ). -2. Lo spazio che attraversa; λοξότης, ητος (ἡ)· πλαγιότης, ητος (ἡ). -3. Scorciatoja; πλαγίον, ου (τό). -4. Manrovescio; πληγή, ῆς (ἡ)· κόνδυλος, ου (ὁ). -5. Avversità; δυστυχήματα, ων (τά). -6. Alla traversa; πλαγίως.

Traversale; *add.* πλάγιος, ον - α, ον· ἐγκάρσιος, ον - α, ον· ἐπικάρσιος, ον - α, ον· λοξός, ή, όν.

Traversalmente; *avv.* πλαγίως· ἐγκαρσίως· ἐγκαταρσίως· λοξῶς.

Traversamento; *s. m.* διάβασις, σεως (ἡ). -2. Divisamento di traverse; ἀπόκλισις, σεως (ἡ).

Traversare; *v. att.* δια-βαίνω· δια-βάλλω. -2. Attraversare; πλαγιάζω. -3. Opporsi; ἀντι-πράττω. -4. Che non si può traversare; ἀδιέξοδος, ον.

Traversaria; *s. f.* V. Tramaglia.

Traversata; *s. f. T. mar.* πλόος-οῦς, όου-οῦ (ὁ).

Traversia; *s. f.* ἄνεμος ἐναντίος, ου (ὁ). -2. Disgrazia; ἀτυχία, ας (ἡ)· δυστυχία, ας (ἡ).

Traversiere; *s. m.* πορθμεῖον, ου (τό).

Traverso; *s. m.* V. Traversamento.

Traverso; *add.* πλάγιος, ον - α, ον· ἐγκάρσιος, ον - α, ον· ἐπικάρσιος, ον - α, ον· λοξός, ή, όν. -2. Contrario; ἐναντίος, α, ον. -3. Dar a traverso; ἐν-αντιόομαι-οῦμαι.

Traverso; *avv.* πλαγίως· ἐγκαρσίως· ἐπιπαραίως· λοξῶς. -2. Condurre a traverso; δια-βιβάζω. -3. Andare a traverso; δια-βαίνω· δια-βαδίζω.

Travestimento; *s. m.* ἀλλότρια, ων (τά)· διασκευή, ῆς (ἡ).

Travestire; *v. att.* ἀπο-σχηματίζω. -2. *N. pass.* ἀλλότριον σχῆμα περι-βάλλομαι.

Travestito; *add.* ἀλλότριον σχῆμα περιβεβλημένος, η, ον.

Travetta; Travettina; *s. f. dim.* δοκίδιον, ου (τό).

Traviamento; *s. m.* V. Sviamento.

Traviare; *v. att.* πλανάω-ῶ· ἀπο-πλανάω-ῶ· παρ-άγω. -2. *Intr.* ἀπο-πλανάομαι-ῶμαι.

Travicella; *s. f.* Travicelletto; *s. m.* Travicello; *s. m.* *dim.* δοκίδιον, ου (τό).

Travillano; *add.* σκληρότατος, η, ον.

Travincere; *v. att.* ὑπερ-νικάω-ῶ· κατα-νικάω-ῶ.

Travinto; *p. pass.* περισσῶς νικηθείς, εῖσα, έν.

Travisamento; *s. m.* σχηματισμός, οῦ (ὁ).

Travisare; *v. att.* ἀπο-σχηματίζω. -2. Ingannare; ἐξ-απατάω-ῶ. -3. *N. pass.* ἀλλότριον σχῆμα περι-βάλλομαι· πρόσωπον ὑπο-δύομαι.

Traviso; *s. m.* πρόσωπον, ου (τό)· πρόσχημα, ατος (τό).

Travito; *s. m.* V. Steccato.

Travogliere; *v. att.* V. Travolgere.

Travolare; *v. intr.* δια-πέτομαι· δι-ίπταμαι.

Travolgere; *v. att.* κατα-στρέφω· δια-στρέφω.

Travolgimento; *s. m.* καταστροφή, ῆς (ἡ)· διαστροφή, ῆς (ἡ).

Travoltamente; *avv.* πλαγίως.

Travoltare; *v. att.* V. Travolgere.

Travolto; *p. pass.* κατεστραμμένος, η, ον.

Travolvere; *v. att.* V. Travolgere.

Travveggole; *s. f. pl.* V. Traveggole.

Tre; *add. num.* τρεῖς, τρία. -2. Tre volte; τριάκις.

Trebbia; *s. f.* τρίβολος, ου (ὁ).

Trebbiare; *v. att.* ἀλοάω-ῶ τὸν σῖτον· ἀλωνεύομαι. -2. Tritare; τρίβω.

Trebbiatura; *s. f.* ἀλόωσις, σεως (ἡ)· ἀλόησις, σεως (ἡ).

Trebbio; *s. m.* τριοδία, ας (ἡ)· τριοδός, οῦ (ὁ). -2. Trastullo; θέλγητρον, ου (τό).

Trebuno; *s. m.* V. Tribuno.

Trebuto; *s. m.* V. Tributo.

Trecca; *s. f.* ὀπωροπῶλις, ίδος (ἡ).

Treccante; *s. m.* V. Treccone.

Treccare; *v. intr.* ἀνα-πωλέω-ῶ. -2. Ingannare; ἐξ-απατάω-ῶ.

Treccetta; *s. f. dim.* πλεγμάτιον, ου (τό).

Treccheria; *s. f.* τὸ ἀναπωλεῖν. -2. Inganno; ἐξαπάτη, ης (ἡ).

Treccia; *s. f.* τρίχωμα, ατος (τό)· πλέγμα, ατος (τό)· πλοκαμίς, ίδος (ἡ)· πλόκαμος, ου (ὁ). -2. Con molte treccie; βαθυπλόκαμος, ον.

Digitized by Google

Trecciare; *v. att.* V. Intrecciare.
Trecciolina; Trecciuola; } *s. f. dim.* V. Treccetta.
Treccolare; *v. intr.* V. Ciarlare.
Trecconcello; Treccone; } *s. m.* ὀπωροπώλης, ου (ὁ).
Trecentesimo; *add.* τριακοσιοστός, ή, όν.
Trecento; *add. num.* τριακόσιοι, αι, α.
Tredecimo; Tredicesimo; } *add.* τρισκαιδέκατος, η, ον.
Tredici; *add. num.* τρεῖς καὶ δέκα· τρισκαίδεκα.
Trefoglio; *s. m.* V. Trifoglio.
Tregenda; *s. f.* μορμολυκεία, ας (ἡ)· τραγήματα, ων (τά).
Treggea; *s. f.* τραγήματα, ων (τά).
Treggia; Treggione; *s. m.* } ἕλκηθρον, ου (τό).
Tregua; *s. f.* ἀνοχαί, ῶν (αἱ)· ἀνακωχή, ῆς (ἡ)· σπονδαί, ῶν (αἱ)· ἐκεχειρία, ας (ἡ). -2. Far tregua; ἀνοχὰς ποιέομαι-οῦμαι (πρός τινα).
Tremacuore; *s. m.* V. Batticuore.
Tremamento; *s. m.* V. Tremito.
Tremare; *v. intr.* τρέμω· τρομέω-ῶ· τρομέομαι-οῦμαι. -2. Pel freddo; φρύσσω. -3. Aver grande paura; ἐκ-πλήττομαι· κατα-δείδω· δέδοικα. -4. Scuotersi; δια-σείομαι. -5. Tremare a verga; ὅλον τρέμω. -6. Senza tremare; ἄτρομος, ον.
Tremarella; *s. f.* φόβος, ου (ὁ). -2. Avere la tremarella; περίφοβός εἰμι.
Tremebondo; *add.* ὑπότρομος, ον· περίφοβος, ον.
Tremefatto; *add.* ἔντρομος, ον.
Tremendamente; *avv.* δεινῶς· δεινά.
Tremendo; *add.* φοβερός, ά, όν· ἐκπληκτικός, ή, όν· δεινός, ή, όν· φρικτός, ή, όν.
Trementina; *s. f.* τερεβινθίνη, ης (ἡ).
Tremestre; *s. m.* V. Trimestre.
Tremila e Tremilia; *add. num.* τρισχίλιοι, αι, α.
Tremiscere; *v. intr.* V. Tremare.
Tremito; *s. m.* τρόμος, ου (ὁ)· φρίκη, ης (ἡ).
Tremola; *s. f.* V. Torpiglia.
Tremolare; *v. intr.* σείομαι· τρέμω.
Tremollo; *s. m.* V. Tremito.
Tremolo; *add.* ὑπέρτρομος, ον· τρομώδης, ες.
Tremolo; *s. m.* V. Tremito.
Tremoloso; *add.* V. Tremebondo.
Tremore; *s. m.* V. Tremito.
Tremoroso; *add.* V. Pauroso.
Tremoto; *s. m.* V. Tremuoto.
Tremulare; *v. intr.* V. Tremolare.
Tremulo; *s. m.* V. Tremito.
Tremuoto; *s. m.* τῆς γῆς σεισμός, οῦ (ὁ).
Treno; *s. m.* V. Traino.
Trenta; *add. num.* τριάκοντα. -2. Trenta volte; τριακοντάκις.
Trentadue; *add. num.* δύο καὶ τριάκοντα.
Trentaduesimo; *add.* δεύτερος (α, ον) καὶ τριακοστός, ή, όν.
Trentamila; *add. num.* τρισμύριοι, αι, α.
Trentancanna; Trentapàra; } *s. f.* μορμώ, οος-οῦς (ἡ).
Trentaquattresimo; *add.* τριακοστὸς πέμπτος, η, ον.
Trentavecchia; *s. f.* μορμολυκεῖον, ου (τό)· φόβητρον, ου (τό).
Trentesimo; *add.* τριακοστός, ή, όν.
Trentina; *s. f.* τριακάς, άδος (ἡ).
Trentunesimo; *add.* τριακοστός (ή, όν) πρῶτος, η, ον.
Trentuno; *add. num.* εἷς, μία, ἕν καὶ τριάκοντα.
Trepidare; *v. intr.* τρέμω· τρομέω-ῶ.
Trepidazione; Trepidezza; Trepidità; } *s. f.* τρόμος, ου (ὁ).
Trepido; *add.* V. Timoroso.
Trepiè; *s. m.* V. Treppiede.
Treppello; *s. m.* Drappello.
Treppiede e Treppiedi; *s. m.* τρίπους, οδος (ὁ).
Treppio; *add.* V. Triplo.
Trereme; *s. f.* V. Trireme.
Tresca; *s. f.* ὀρχησμός, οῦ (ὁ)· χορία, ας (ἡ). -2. Conversazione; συνουσία, ας (ἡ). -3. Bagatella; φλυαρία, ας (ἡ).
Trescamento; *s. m.* V. Trescata.
Trescare; *v. intr.* περι-χορεύω. -2. Ballare; ὀρχέομαι-οῦμαι. -3. Scherzare; παίζω -4. Trafficare; πραγματεύομαι.
Trescata; *s. f.* λαλία, ας (ἡ)· λαλαγή, ῆς (ἡ)· ἀδολεσχία, ας (ἡ).
Trescone; *s. m.* χορεία, ας (ἡ)· βαλλισμός, οῦ (ὁ).
Trespolo; *s. m.* τρίπους, οδος (ὁ)· τραπεζοφόρον, ου (τό).
Trestizia; *s. f.* V. Tristizia.
Treviri; *s. m. pl.* V. Triumviri.
Trezza; *s. f.* V. Tresca.
Triaca; *s. f.* Θηριακή, ῆς (ἡ).
Triade; *s. f.* τριάς, άδος (ἡ).
Triangolare; Triangolato; } *add.* τρίγωνος, ον.
Triangolo; *s. m.* τρίγωνον, ου (τό). -2. Simile a triangolo; τρεγωνοειδής, ές.
Triare; *v. att.* V. Scegliere.
Tribaldare; *v. att.* V. Trafugare.
Tribbia; *s. f.* V. Battitura.
Tribbiare; *v. att.* V. Trebbiare.
Tribo; *s. f.* V. Tribù.
Tribolare; *v. att.* V. Travagliare.
Tribolatamente; *avv.* V. Travagliosamente.
Tribolato; *add.* V. Travagliato.
Tribolazione; *s. f.* V. Travaglio.
Tribolo; *s. m.* τρίβολος, ου (ὁ). -2. I frutti; τρίβολα, ων (τά). -3. Tribolazione; V. Travaglio. -4. Pianto che si fa ai morti; πένθος, εος-ους (τό)· ὀδυρμός, οῦ (ὁ).
Triboloso; *add.* V. Travaglioso.
Tribonio; *s. m.* τριβόνιον, ου (τό).
Tribrachio e Tribraco; *s. m.* τριβράχυς, υος (ὁ).
Tribù; *s. f.* φύλη, ης (ἡ). -2. Dividere per tribù; φυλοχρινέω-ῶ. -3. Divisione per tribù; φυλοχρίνησις, σεως (ἡ). -4. Diviso in dieci tribù; δεκάφυλος, ον. -5. In dodici tribù; δωδεκάφυλος, ον. -6. Inscrivere in una tribù; φυλετεύω. -7. Che presiede ai sacrifizi d' una tribù; φυλοβασιλεύς, έως (ὁ). -8. Della stessa tribù; φυλέτης, ου (ὁ)· φυλέτις, ιδος (ἡ). -9. Le dodici tribù del popolo Ebreo; δωδεκάφυλον, ου (τό).
Tribuire; *v. att.* V. Retribuire. -2. Attribuire V.
Tribulanza; *s. f.* V. Travaglio.
Tribulare; *v. att.* V. Travagliare.
Tribulazione; *s. f.* V. Travaglio.
Tribulo; *s. m.* V. Tribolo.
Tribuloso; *add.* V. Travaglioso.
Tribuna; *s. f.* βῆμα, ατος (τό).
Tribunale; *s. m.* βῆμα, ατος (τό)· δικαστήριον, ου (τό). -2. Chiamare in tribunale; δίκην προς-κα-

Digitized by Google

λέομαι-οῦμαί (τινα). -3. Difendere innanzi al tribunale; ὑπερ-δικάζω. -4. Giorno in cui si tiene tribunale; ἀγοραῖος ἡμέρα, ας (ἡ).

Tribunale; Tribunalesco; *add.* δικαστικός, ή, όν.

Tribunali (Pro); Tribunalmente; *avv.* ἐπὶ τοῦ βήματος.

Tribunato; *s. m.* δημαρχία, ας (ἡ).

Tribunesco; *add.* δημαρχικός, ή, όν.

Tribunetta; *s. f. dim.* βημάτιον, ου (τό).

Tribunizio; *add.* δημαρχικός, ή, όν.

Tribuno; *s. m.* δήμαρχος, ου (ὁ). -2. Essere tribuno; δημαρχέω-ῶ. -3. Tribuno militare; στρατηγός, οῦ (ὁ). -4. Essere tribuno militare; στρατηγέω-ῶ. -5. Tribuno di una legione; χιλίαρχος, ου (ὁ). -6. Essere tribuno di legione; χιλιαρχέω-ῶ.

Tributare; *v. att.* δασμοφορέω-ῶ· φόρον ὑπο-τελέω-ῶ.

Tributaria; *s. f.* V. Tributo.

Tributario; *add.* δασμοφόρος, ον· ὑποτελής, ές· ὑπόχρεως, ων. -2. Essere tributario; δασμοφορέω-ῶ.

Tributo; *s. m.* δασμός, οῦ (ὁ)· φόρος, ου (ὁ)· τέλος, εος-ους (τό)· τέλεσμα, ατος (τό). -2. Esente da tributo; ἀφορολόγητος, ον· ἄφορος, ον. -3. Imporre tributo; εἰσφορὰν προς-τάττω· φόρους τάττω· φόρον ἐπι-τίθημί (τινι). -4. Opprimere con tributi; δασμοῖς ἐκ-τραχηλίζω (τινα). -5. Pagar il tributo; V. Tributare. -B. Alla natura; τὸ χρέων ἀπο-τίνω. -6. Che non paga tributo; ἄδασμος, ον. -7. Riscuotere il tributo; δασμολογέω-ῶ.

Triclinio; *s. m.* τρικλίνιον, ου (τό).

Tricolore; *add.* τριχρώματος, ον· τρίχρωμος, ον.

Tricorde; *add.* τρίχορδος, ον.

Tricorporeo; *add.* τρισώματος, ον· τρίσωμος, ον.

Trictrac; *s. m.* πεσσοί, ῶν (οἱ). -2. Giuocare a trictrac; πεσσεύω.

Tricuspidale; *add.* e

Tricuspide; *add.* τριγλώχιν, ινος (ὁ, ἡ)· τρίβολος, ον· τρίγλυφος, ον· τρίστομος, ον.

Trideute; *s. m.* τρίαινα, ης (ἡ). -2. Dallo splendido tridente; ἀγλαοτριαινής, ές.

Triduano; *add.* τριήμερος, ον.

Triduo; *s. m.* τριημερία, ας (ἡ).

Triegua; *s. f.* V. Tregua.

Trieguaggio; *s. m.* V. Tributo.

Triemito; *s. m.* V. Tremito.

Triennale; *add.* τριετηρικός, ή, όν.

Trienne; *add.* τριετής, ές· τριέτηρος, ον.

Triennio; *s. m.* τριέτης, ου (ὁ)· τριετία, ας (ἡ). -2. Durare un triennio; τριετίζω.

Triente; *s. m.* τριτημόριον, ου (τό).

Trieterico; Trieteride; *add.* V. Triennale.

Trifauce; *add.* τρίγναθος, ον· τρίστομος, ον.

Trifido; *add.* τριμοιριαῖος, α, ον· τρίμοιρος, ον· τρίγλυφος, ον· τριφυής, ές.

Trifogliato; Trifoglio; *add.* τριφυλλος, ον.

Trifoglio; *s. m.* τρίφυλλον, ου (τό).

Triforcato; Triforcuto; *add.* τρίβολος, ον· τριγλώχιν, ινος (ὁ, ἡ)· τρίστομος, ον.

Triforme; *add.* τρίμορφος, ον.

Triga; *s. f. Cocchio a tre cavalli*; τρίπτυον, ου (τό).

Trigemino; *add.* V. Triforme.

Trigesimo; *add.* τριακοστός, ή, όν.

Triglia; *s. f.* τρίγλα, ης (ἡ)· τρίγλη, ης (ἡ).

Triglifo; *s. m.* τρίγλυφον, ου (τό).

Triglina; Triglioletta; *s. f. dim.* τριγλίς, ίδος (ἡ)· τρίγλιον, ου (τό).

Trigone e Trigono; *s. m.* τρίγωνον, ου (τό).

Trigonometria; *s. f.* τριγωνομετρία, ας (ἡ) *G. M.*

Trigonometricamente; *avv.* τριγωνομετρικῶς *G. M.*

Trigonometrico; *add.* τριγωνομετρικός, ή, όν *G. M.*

Trilatero; *add.* τρίπλευρος, ον.

Trillare; *v. intr.* λευθίζω· τερετίζω.

Trillettino; Trillo; *s. m.* τερέτισμα, ατος (τό)· τερετισμός, οῦ (ὁ).

Tribolato; *add. T. bot.* τρίβολος, ον.

Trilogia; *s. f.* τριλογία, ας (ἡ).

Trilustre; *add.* δεκαπενταετής, ές.

Trimembre; *add.* τρίκωλος, ον· τριμελής, ές.

Trimestre; *add.* τριμηνιαῖος, α, ον· τρίμηνος, ον.

Trimetro; *add.* τρίμετρος, ον.

Trimpellare; *v. att.* κιθαρῳδέω-ῶ· λυρίζω. -2. Indugiare; μέλλω.

Trina; *s. f.* δικτύωτον πήνισμα, ατος (τό)· κράσπεδον, ου (τό). -2. Ornare di trine; κρασπεδόω-ῶ.

Trinare; *v. att.* κρασπεδόω-ῶ.

Trinca; *s. m.* V. Trincone.

Trincare; *v. att.* ὑπερ-πίνω· ὑπερμέτρως οἰνοποτέω-ῶ.

Trincato; *add.* V. Scaltrito.

Trincatore; *add.* V. Trincone.

Trincea; *s. f.* χῶμα, ατος (τό)· χαράκωμα, ατος (τό). -2. Circondare di trincee; ἀπο-χαρακόω-ῶ.

Trinceare; *v. att.* V. Trincerare.

Trincera; *s. f.* V. Trincea.

Trinceramento; *s. m.* χαράκωσις, εως (ἡ)· ἀποτάφρευσις, εως (ἡ)· τειχισις, εως (ἡ)· τείχισμα, ατος (τό).

Trincerare; *v. att.* χαρακίζω· ἀπο-χαρακόω-ῶ· ἀποσταυρόω-ῶ· περι-τειχίζω· ἀπο-ταφρεύω.

Trinchetto; *s. m.* ἔμπροσθεν ἱστος, ου (ὁ).

Trinciante; *s. m.* κατασκευαστής, οῦ (ὁ)· τὰ κρέα διανέμων, οντος (ὁ).

Trinciante; *add.* τομός, ή, όν· ὀξύς, εῖα, ύ.

Trinciare; *v. att.* λεπτοτομέω-ῶ· λεπτοκοπέω-ῶ ἀπο-τέμνω· ἀπο-κόπτω. -2. Trinciare capriole; ὀρχέομαι-οῦμαι· σκιρτάω-ῶ.

Trinciata; *s. f.* διάκοπος, ου (ὁ).

Trinciatore; *add.* V. Trinciante.

Trinciatura; *s. f.* V. Trinciata.

Trinciera; *s. f.* V. Trincea.

Trincieramento; *s. m.* V. Trinceramento.

Trincierare; *v. att.* V. Trincerare.

Trincio; *s. m.* V. Taglio.

Trincone; *add.* καταπότης, ου (ὁ)· οἰνοπότης, ου (ὁ)· οἰνοπότις, ιδος (ἡ).

Trinipote; *s. c.* ἀπέγονος, ον· τριτέγγονος, ου (ὁ)· τριτεγγόνη, ης (ἡ).

Trinita; *s. f. T. bot.* ἀνεμωνή, ῆς (ἡ)· ἀνεμώνις, ίδος (ἡ).

Trinità; *s. f.* τριάς, άδος (ἡ).

Trino; *add. T. teol.* τριπλόος-οῦς, ὁμοῦ· τρισσός, ή, όν.

Trinuzia; *s. f.* τρίγαμος, ου (ἡ).

Triocca; Triocco; *s. m.* φιλοτήσιος χορός, οῦ (ὁ).

Trionfale; *add.* θριαμβικός, ή, όν· πομπικός, ή, όν. -2. Apparecchio trionfale; θριάμβευσις, εως (ἡ). -3. Arco trionfale; τροπαιοφόρος ἄψις, ιδος (ἡ).

Digitized by Google

Trionfalmente; *avv.* θριαμβικῶς· πομπικῶς.
Trionfante; *add.* θριαμβευτής, οῦ (ὁ)· θριαμβεύων, ουσα, ον.
Trionfare; *v. intr.* θριαμβεύω· πομπεύω. -2. Signoreggiare; κυριεύω· νικάω. -3. Esultare; γαυριάω. -4. Trionfare la seconda volta; δεύτερον θριάμβον θριαμβεύω.
Trionfatore; *add.* V. Trionfante.
Trionfo; *s. m.* θρίαμβος, ου (ὁ)· πομπή, ῆς (ἡ). -2. Canto del trionfo; ἐπινίκιον, ου (τό). -3. Celebrare il trionfo con sacrifizi; τὰ ἐπινίκια θύω. -4. Degno del trionfo; ἀξιοθριάμβευτος, ον. -5. Entrare in trionfo; θρίαμβον εἰς-ελαύνω. -6. Monumento pel trionfo; τροπαῖον, ου (τό). -7. Ottenere il trionfo; τιμῶν θριαμβικῶν τυγχάνω.
Tripartito; *add.* τριμερής, ές· τρίμοιρος, ον. -2. Trisulco; V. Tricuspide.
Tripartizione; *s. f.* τριμέρεια, ας (ἡ).
Tripetalo; *add.* τριπέταλος, ον.
Triplicare; *v. att.* τριπλασιάζω.
Triplicatamente; *avv.* V. Triplicemente.
Triplicato; *add.* τριπλάσιος, α, ον· τριπλόος-οῦς, όον =οῦν· τρίπλαξ, ακος (ὁ).
Triplicazione; *s. f.* τριπλασίασις, σεως (ἡ).
Triplice; *add.* V. Triplicato.
Triplicemente; *avv.* τριπλῶς· τριπλασίως.
Triplicità; *s. f.* τριπλασιότης, ητος (ἡ).
Triplo; *s. m.* τριπλόοσις-οῦν, όουσ-οῦ (τό).
Triplo; *add.* V. Triplicato.
Tripode; *s. m.* τρίπους, οδος (ὁ).
Trippa; *s. f.* γαστήρ, έρος (τρός) (ὁ).
Tripudiamento; *s. m.* χαρά, ᾶς (ἡ)· ἀλαλαγμός, οῦ (ὁ)· ἀλαλαγή, ῆς (ἡ)· ἀλαλά, ᾶς (ἡ)· ἰαχή, ῆς (ἡ)· ἴαχημα, ατος (τό)· βαλλισμός, οῦ (ὁ).
Tripudiare; *v. intr.* ἀλαλάζω· ἰαχέω-ῶ· χορεύω.
Tripudio; *s. m.* V. Tripudiamento.
Trireguo; *s. m.* τιάρα, ας (ἡ)· τιαρός, οῦ (ὁ).
Trireme; *s. f.* τριήρης, εφσιους (ἡ).
Trisagio; *add.* τρισάγιος, ον.
Trisavolo; *s. m.* V. Terzavolo.
Trisillabico; Trisillabo; } *add.* τρισύλλαβος, ον.
Trista; *s. f.* παλλακή, ῆς (ἡ)· πορνή, ῆς (ἡ).
Tristaccio; *add.* V. Tristo.
Tristaggine; *s. f.* V. Tristizia.
Tristamente; *avv.* λυπῶς· λυπηρῶς· δυσθύμως· σκυθρώπως.
Tristanza; *s. f.* V. Tristizia.
Tristanzuolo; *add.* λεπτός, ή, όν· νοσώδης, ες.
Tristare; *v. att.* V. Attristare.
Tristarello; *add.* ἐπίβουλος, ον· βδελυρός, ά, όν.
Triste; *add.* V. Tristo.
Tristerello; *add.* V. Tristarello.
Tristezza; *s. f.* e
Tristia; *s. f.* λύπη, ης (ἡ)· ἀνία, ας (ἡ)· δυσθυμία, ας (ἡ)· στυγνότης, ητος (ἡ)· ἀχλύς, ύος (ἡ). -2. Malizia; κακία, ας (ἡ)· κακή, ῆς (ἡ)· κακότης, ητος (ἡ)· κακουργία, ας (ἡ)· πανουργία, ας (ἡ)· πονηρία, ας (ἡ)· μοχθηρία, ας (ἡ).
Tristificare; *v. att.* V. Attristare.
Tristizia; *s. f.* V. Tristezza.
Tristo; *add.* λυπρός, ά, όν· λυπηρός, ά, όν· περίλυπος, ον· δύσθυμος, ον· σκύθρωπος, ον· στυγνός, ή, όν· ἀκαρδος, ά, όν. -2. Astuto; πανοῦργος, ον. -3. Meschino; ἄθλιος, ον = α, ον· ἀτυχής, ές· δυστυχής, ές. -4. Dispiacevole; πικρός, ά, όν· δυσάρεστος, ον. -5. Cattivo; κακός, ή, όν· κακοηθής, ές· κακοῦργος, ον· μοχθηρός, ά, όν· πονηρός, ά, όν. -6. Essere tristo; βαρυθυμέω-ῶ.
Tristore; *s. m.* V. Mestizia.
Tristuzzo; *add.* V. Tristarello.
Trisulco; *add.* V. Trifido.
Tritamente; *avv.* V. Minutamente.
Tritamento; *s. m.* τρῖψις, εως (ἡ)· σύντριψις, εως (ἡ)· σύντριμμα, ατος (τό).
Tritare; *v. att.* τρίβω· ἀμαθύνω.
Tritatura; *s. f.* τρίμμα, ατος (τό)· ἀλόησις, σεως (ἡ)· ἀλοητός, οῦ (ὁ).
Tritavolo; Tritavo; } *s. m.* τρίπαππος, ου (ὁ).
Triticeo; *add.* πύριμος, ον.
Tritico; *s. m.* πυρός, οῦ (ὁ)· σῖτος, ου (ὁ).
Trito; *p. pass.* τετριμμένος, η, ον. -2. Frequentato; τριμμός, οῦ (ὁ). -3. Ordinario; κοινός, ή, όν· φαῦλος, ον. -4. Conosciuto; δῆλος, η, ον· γνωστός, ή, όν· φανερός, ά, όν.
Tritolare; *v. att.* V. Tritare.
Tritolo; *s. m.* V. Minuzzolo.
Tritone; *s. m.* *T. mit.* Τρίτων, ονος (ὁ).
Tritonessa; *s. f.* Τριτωνίς, ίδος (ἡ).
Tritono; *add.* τρίτονος, ον.
Tritume; *s. m.* τεμάχια, ων (τά). -2. Minuzia; φλυαρία, ας (ἡ).
Tritura; *s. f.* V. Tritatura.
Triturabile; *add.* τριπτός, ή, όν.
Trituramento; *s. m.* V. Tritamento.
Triturare; *v. att.* συν-τρίβω.
Triturazione; *s. f.* V. Tritamento.
Triumvirale; *add.* V. Triunvirale.
Triunfale; *add.* V. Trionfale.
Triunfare; *v. intr.* V. Trionfare.
Triunfatore; *add.* V. Trionfante.
Triunfo; *s. m.* V. Trionfo.
Triunvirale; *add.* πρὸς τοὺς τρεῖς ἄρχοντας ὤν, οὖσα, ὄν.
Triunvirato; *s. m.* τριαρχία, ας (ἡ).
Triunviro; *s. m.* τρίων ἀρχόντων εἷς, ἑνός (ὁ). -2. I triunviri; οἱ τρεῖς.
Trivella; *s. f.* τρυπάνη, ης (ἡ)· τρύπανον, ου (τό)· τέρετρον, ου (τό).
Trivellare; *v. att.* τρυτάω-ῶ· τιτραίνω.
Trivellatore; *add.* τρυπητής, οῦ (ὁ).
Trivellatura; *s. f.* τρύπησις, σεως (ἡ).
Trivello; *s. m.* V. Trivella.
Triviale; *add.* δημοτικός, ή, όν· ἀγοραῖος, α, ον· τυχῶν, οῦσα, οῦν· κοινός, ή, όν· φαῦλος, ον· χυδαῖος, α, ον.
Trivialità; *s. f.* χυδαιότης, ητος (ἡ)· φαυλότης, ητος (ἡ).
Trivialmente; *avv.* χυδαίως· δημοτικῶς· φαύλως.
Trivio; *s. m.* τριοδός, οῦ (ἡ)· τριοδία, ας (ἡ).
Trocaico; *add.* τροχαϊκός, ή, όν.
Trocheo; *s. m.* τροχαῖος, ου (ὁ).
Trocisco; *s. m.* τροχίσκος, ου (ὁ).
Troclea; *s. f.* τροχιλαία, ας (ἡ)· τροχιλία, ας (ἡ).
Troco; *s. m.* τρόχος, ου (ὁ).
Trofeo; *s. m.* τροπαῖον, ου (τό). -2. Innalzare un trofeo; τροπαῖον ἵστημι.
Trogiolatura; *s. f.* ξύσμα, ατος (τό).
Trogliare; *v. intr.* V. Balbutire.
Troglio; *add.* τραυλός, ή, όν.

Digitized by Google

Trogoletto; Trogolo; } *s. m.* V. Truogolo.
Troja; *s. f.* ὗς, ὑός (ἡ).
Tromba; *s. f.* σάλπιγξ, ιγγος (ἡ). -2. Dare le trombe; σφόδρα πειράομαι-ῶμαι. -3. Dar nella tromba; σαλπίζω· σημαίνω τὸ ἀναλητικόν. -4. Tromba dell' elefante; προβοσκίς, ίδος (ἡ). -5. Tromba idraulica; ἄντλιον, ου (τό)· σιφών, ῶνος (ὁ). -6. Estrarre colla tromba idraulica V. Trombare § -4. -7. Pigliare la tromba, *pubblicare;* V. Trombare § -3. -8. Andare, tornare, venire colle trombe nel sacco; λύκος ἔχανεν. -9. Simile a tromba; σαλπιγγοειδής, ές· σαλπιγγοφανής, ές. -10. Suonare la tromba; σαλπίζω. -11. Senza suon di tromba; ἀσάλπιγκτος, ον· ἀσάλπικτος, ον. -12. Vendere alla tromba; κηρύττω.
Trombadore; *add.* σαλπιγκτής, οῦ (ὁ).
Trombare; *v. intr.* σαλπίζω. -2. Vendere a suon di tromba; κηρύσσω. -3. Pubblicare; διαφημίζω· δια-θρυλλέω-ῶ (τι). -4. Estrarre colla tromba; σιφωνίζω.
Trombata; *s. f.* σάλπισμα, ατος (τό).
Trombatore; *add.* V. Trombadore.
Trombeggiare; *v. intr.* V. Trombare.
Trombetta; *s. f. dim.* V. Trombo.
Trombettare; *v. intr.* V. Trombare.
Trombettatore; Trombettiere; Trombettino; Trombetto; } *add.* V. Trombadore.
Trombone; *s. m. accr.* V. Tromba.
Tronare; *v. att.* V. Tonare.
Troncabile; *add.* V. Troncativo.
Troncamente; *avv.* V. Troncatamente.
Troncamento; *s. m.* ἀποκοπή, ῆς (ἡ)· ἀποτομή, ῆς (ἡ)· ἀπόκλεισις, σεως (ἡ)· ἀφαίρεσις, σεως (ἡ).
Troncare; *v. att.* τέμνω· ἀπο-τέμνω· ἀπο-κόπτω· κατα-κόπτω· ἀφ-αιρέω-ῶ. -2. Rompere; ῥήγνυμι. -3. Far cessare; παύω. -4. Uccidere; κτείνω.
Troncatamente; *avv.* ἀποτόμως· ἀτελῶς.
Troncativo; *add.* ἀφαιρετικός, ή, όν.
Troncato; *p. pass.* ἀποκοπείς, εῖσα, έν· ἀτελής, ές.
Troncatura; *s. f.* V. Troncamento.
Tronco; *s. m.* στέλεχος, εος-ους (τό)· πρέμνον, ου (τό). -2. Stirpe; γένος, εος-ους (τό)· γενεά, ᾶς (ἡ). -3. Con molti tronchi; πολύπρεμνος, ον. -4. Con un solo tronco; μονοστελεχής, ές· μονοστέλεχος, ον· μονόξυλος, ον.
Tronco; *p. pass.* V. Troncato.
Troncone; *s. m.* V. Tronco. -2. Scheggia di lancia o di simil cosa spezzata; κλάσμα, ατος (τό)· κόμμα, ατος (τό).
Tronfiare; *v. intr.* σοβαρεύομαι. ἐκ-πομπεύω.
Tronfio; *add.* σοβαρός, ά, όν· ὑπέρογκος, ον· ὑπερήφανος, ον· ὑπερηφανής, ές.
Tronito; *s. m.* V. Tuono.
Trono; *s. m.* θρόνος, ου (ὁ). -2. Tuono; βροντή, ῆς (ἡ).
Tropei; *s. m. pl.* τροπαῖαι, ῶν (αἱ).
Tropico; *s. m.* τροπικὸς κύκλος, ου (ὁ).
Tropo; *s. m.* τρόπος, ου (ὁ).
Tropologia; *s. f.* τροπολογία, ας (ἡ).
Tropologico; *add.* τροπολογικός, ή, όν.
Troppello; *s. m.* V. Drappello.
Troppo; *s. m.* ὑπέρμετρον, ου (τό)· ὑπερβολή, ῆς (ἡ)· περιττόν, οῦ (τό). -2. Ogni troppo è troppo; μηδὲν ἄγαν.
Troppo; *add.* ὑπερβάλλων, ουσα, ον· περισσός, ή, όν· ἄμετρος, ον.
Troppo; *avv.* λίαν· ἄγαν· περιττῶς. -2. Da troppo più; πολλῷ κρείττων.
Troscia; *s. f.* V. Stroscia.
Trota; *s. f.* τρωκτής, οῦ (ὁ).
Trottare; *v. intr.* καλπάζω. -2. Trottare a lato; παρα-καλπάζω.
Trottata; *s. f.* e
Trotto; *s. m.* καλπή, ῆς (ἡ). -2. Camminata; πορεία, ας (ἡ)· ὁδοιπορία, ας (ἡ). -3. Di trotto; ταχέως.
Trottola; *s. f.* κωνός, οῦ (ὁ)· ῥόμβος, ου (ὁ)· βέμβιξ, ικος (ἡ). -2. Girare come una trottola; βεμβικίζομαι· ῥομβέομαι-οῦμαι· βεμβικάομαι.
Trottolare; *v. intr.* βεμβηκιάω-ῶ· βεμβικιάομαι· ῥομβέομαι-οῦμαι. -2. Far trottolare; ῥομβέω-ῶ· βεμβικίζω.
Trottolino; *s. m. dim.* κωνάριον, ου (τό).
Trottolo; *s. m.* V. Trottola.
Trovabile; *add.* εὑρετός, ή, όν· εὑρετέος, α, ον. -2. Non trovabile; δυσεύρετος, ον.
Trovamento; *s. m.* εὕρεμα, ατος (τό)· εὕρημα, ατος (τό)· εὕρεσις, σεως (ἡ)· εὕρησις, σεως (ἡ).
Trovare; *v. att.* εὑρίσκω· ἀν-ευρίσκω· ἐξ-ευρίσκω· ἀφ-ευρίσκω (τι). -2. Incontrare; ἐντάσσω· ἀπ-αντάω-ῶ· ἐπι-τυγχάνω. -3. Sorprendere; κατα-λαμβάνω. -4. Comporre; ποιέω-ῶ· γράφω. -5. Inventare; ἐπι-ποιέω-ῶ· ἐξ-ευρίσκω· ἀφ-ευρίσκω· πλάττομαι. -6. Conseguire; τυγχάνω. -7. Andar a trovare; προς-έρχομαί (τινι). -8. Avvedersi; αἰσθάνομαι· γεγνώσκω. -9. *N. pass.* Trovarsi; εἰμί· γίνομαι. -10. Trovarsi tra; μέτ-ειμι. -11. Trovarsi in mezzo; μεσάζω. -12. Che si trova in mezzo; διάμεσος, ον. -13. Trovarsi sopra; ὑπέρ-ειμι. -14. Trovarsi insieme; σύν-ειμι.
Trovata; *s. f.* V. Trovamento.
Trovatello; *s. m.* ὕθετον βρέφος, εος-ους (τό).
Trovativo; *add.* εὑρετικός, ή, όν.
Trovato; *s. m.* V. Trovamento.
Trovato; *add.* εὑρετός, ή, όν.
Trovatore; *add.* εὑρέτης, ου (ὁ)· εὑρέτις, ιδος (ἡ)· εὑρέτρια, ας (ἡ).
Trozzo; *s. m.* ὄχλος, ου (ὁ).
Truante; *add.* V. Accattone.
Truce; *add.* γοργός, ή, όν· χαλεπός, ή, όν· ἄγριος, ον = α, ον.
Trucidare; *v. att.* φονεύω· ἀπο-κτείνω· ἀπο-σφάττω· κατα-σφάζω.
Trucidatore; *add.* φονεύς, έως (ὁ).
Truciolare; *v. att.* μιστύλλω.
Truciolo; *s. m.* ξύσμα, ατος (τό).
Truculente e Truculento; *add.* V. Truce.
Truffa; *s. f.* πανουργία, ας (ἡ)· πανούργημα, ατος (τό)· ἀπάτη, ης (ἡ). -2. Chiacchiera; λαλία, ας (ἡ)· γοήτεια, ας (ἡ).
Truffare; *v. att.* ἀπατάω-ῶ· ἐξ-απατάω-ῶ· ψεύδομαι· φενακίζω· περιέρχομαι· σφάλλω· περι-άγω (τινα). -2. Beffarsi; ὀλιγωρέω-ῶ· κατα-φρονέω-ῶ.
Truffarello; *s. m.* V. Trafurello.
Truffativo; *add.* ὑπεξαιρούμενος, η, ον.
Truffatore; *add.* πανοῦργος, ον· ἀγυρτής, οῦ (ὁ)· ἀπατηλός, ή, όν.
Trufferia; *s. f.* V. Truffa.

Digitized by Google

Truffiere; *add.* V. Truffatore.
Trugiolare; *v. att.* V. Truciolare.
Trujante; *add.* V. Accattone.
Trullare; *v. intr.* πέρδω.
Trullo; *s. m.* πορδή, ῆς (ἡ).
Truncare; *v. att.* V. Troncare.
Trunco; *s. m.* V. Tronco.
Truogo; Truogolo; *s. m.* πύελος, ου (ὁ).
Truono; *s. m.* Tuono.
Truppa; *s. f.* σύστημα, ατος (τό)· θίασος, ου (ὁ). -2. Di soldati; στρατιά, ᾶς (ἡ).
Truttano; *add.* V. Truffatore.
Tu; *pron.* σύ. -2. Stare a tu per tu; κατὰ λέξιν ἀπο-κρίνομαι.
Tuba; *s. f.* V. Tromba.
Tubare; *v. intr.* V. Trombare. -2. Gemere; μυρίζω.
Tubera; *s. f.* V. Tubero.
Tubercolato; *add.* φυματώδης, ες.
Tubercoletto; *s. m. dim.* φυμάτιον, ου (τό).
Tubercolo; *s. m.* φῦμα, ατος (τό).
Tubercoloso; Tubercoluto; *add.* φυματώδης, ες· ὀγκώδης, ες.
Tubero; *s. m.* ἄνθεμον, ου (τό).
Tuberoso; *s. m.* πολυάνθεμον, ου (τό).
Tuberoso; *add.* ὀγκώδης, ες.
Tubo; *s. m.* σωλήν, ῆνος (ὁ)· ὀδναξ, ακος (ὁ).
Tubolare; *add.* V. Tubulare.
Tuboletto; Tubolo; *s. m. dim.* σωληνάριον, ου (τό)· σωληνίσκος, ου (ὁ).
Tuboloso; Tubulare; *add.* σωληνωτός, ή, όν.
Tue; *pron.* V. Tu.
Tufa; *s. f.* πωρινὸς λίθος, ου (ὁ).
Tufato; *add.* πυγηρός, ά, όν.
Tuffamento; *s. m.* βάφη, ης (ἡ)· βάψις, εως (ἡ)· κατάδυσις, σεως (ἡ)· βαπτισμός, οῦ (ὁ)· βάπτισις, σεως (ἡ).
Tuffare; *v. att.* βάπτω· ἐμ-βάπτω· ἀπο-βάπτω· κατα-βάπτω (τι εἴς τι). -2. Tuffare in mare; κατα-ποντίζω. -3. *N. pass.* κατα-δύνω· κατα-δύω.
Tuffatore; Tuffetto; Tuffettone; *s. m.* κόλυμβος, ου (ὁ).
Tuffo; *s. m.* V. Tuffamento. -2. Dare un tuffo; κατα-δύω· κατα-δύνω.
Tuffolino; Tuffolo; *s. m.* V. Tuffetto.
Tufo; *s. m.* V. Tufa.
Tufolino; *s. m.* V. Tuffetto.
Tugurietto; *s. m. dim.* καλύβιον, ου (τό).
Tugurio; *s. m.* καλύβη, ης (ἡ)· ἔπαυλις, εως (ἡ). -2. Che abita nei tuguri; καλυβίτης, ου (ὁ). -3. Prepararsi un tugurio; καλυβοποιέω· καλυβοποιέομαι.
Tulipano; *s. m.* μελεαγρίς, ίδος (ἡ).
Tulliata; *s. f.* μακρολογία, ας (ἡ).
Tumefare; *v. att.* ὀγκόω· οἰδίσκω. -2. *Intr.* οἰδάνω.
Tumefatto; *add.* ὀγκωτός, ή, όν· οἰδηματόεις, εσσα, εν· οἰδηματώδης, ες.
Tumefazione; *s. f.* ὄγκωσις, σεως (ἡ)· οἴδησις, σεως (ἡ).
Tumideggiare; *v. intr.* ὑπ-οιδάνω.
Tumidetto; *add.* ὑποιδαλέος, α, ον.

Tumidezza; *s. f.* V. Gonfiezza.
Tumido; *add.* V. Gonfio.
Tumoletto; Tumolo; *s. m.* V. Tumulo.
Tumore; Tumorosità; *s. m.* V. Gonfiezza.
Tumoroso; *add.* V. Gonfio.
Tumulare; *v. att.* V. Seppellire.
Tumulo; *s. m.* λόφος, ου (ὁ). -2. Sepolcro; τάφος, ου (ὁ)· ταφή, ῆς (ἡ)· θήκη, ης (ἡ)· τύμβος, ου (ὁ). -3. Senza tumulo; ἄτυμβος, ον.
Tumulto; *s. m.* θόρυβος, ου (ὁ)· ὄχλος, ου (ὁ)· ὅμιλος, ου (ὁ)· ἀκαταστασία, ας (ἡ)· στάσις, σεως (ἡ)· ταραχή, ῆς (ἡ).
Tumultuare; *v. intr.* εἰς στάσιν ἐμ-βάλλω· νεωτερίζω· θορυβέω.
Tumultuariamente; *avv.* ἐκ τοῦ παρατύχοντος.
Tumultuario; *add.* θορυβώδης, ες.
Tumultuazione; *s. f.* V. Tumulto.
Tumultuosamente; *avv.* V. Tumultuariamente.
Tumultuoso; *add.* θορυβώδης, ες.
Tunica; *s. f.* χιτών, ῶνος (ὁ). -2. Senza tunica; ἀχίτων, ωνος (ὁ, ἡ). -3. Vestire la sola tunica; μονοχιτωνέω. -4. Che veste la sola tunica; μονοχίτων, ωνος (ὁ, ἡ).
Tunicato; *add.* χιτωνοφόρος, ον.
Tunichetta; Tunichina; *s. f. dim.* χιτωνίσκος, ου (ὁ)· χιτώνιον, ου (τό).
Tuo; *pron.* σός, σή, σόν.
Tuono; *s. m.* βροντή, ῆς (ἡ)· βρόντημα, ατος (τό)· κέραυνος, ου (ὁ). -2. Rumore; ψόφος, ου (ὁ)· κρότος, ου (ὁ). -3. Fama; φήμη, ης (ἡ)· λόγος, ου (ὁ). -4. Appartenente al tuono; βρονταῖος, α, ον. -5. Che fa il tuono; βροντοποιός, όν. -6. Simile al tuono; βροντώδης, ες. -7. Tuono musicale; τόνος, ου (ὁ). -8. Tenersi in tuono; ἐν δίεντι κατ-έχω.
Tuorlo; *s. m.* λέκιθος, ου (ἡ)· κρόκον, ου (τό). -2. Con un solo tuorlo; μονολέκιθος, ον.
Tura; *s. f.* ἐμφραγμός, οῦ (ὁ).
Turaccio; Turacciolino; Turacciolo; *s. m.* ἐπιστόμιον, ου (τό)· πῶμα, ατος (τό).
Turamento; *s. m.* ἔμφραξις, εως (ἡ)· ἔμφραγμα, ατος (τό).
Turare; *v. att.* ἐπι-στομίζω· ἐπι-στοματίζω· ἐπι-στομόω· πωπάζω· ἐμ-βύω (τί τινι). -2. Turarsi le orecchie; τὰ ὦτα ἐπ-έχομαι.
Turata; *s. f.* περιφραγή, ῆς (ἡ)· περίφραγμα, ατος (τό).
Turba; *s. f.* σύρβα, ης (ἡ)· σύρβη, ης (ἡ)· τύρβη, ης (ἡ)· ὄχλος, ου (ὁ)· θόρυβος, ου (ὁ). -2. Popolazzo; πλῆθος, εος-ους (τό)· πολλοί, ῶν (οἱ).
Turbabile; *add.* ταρακτός, ή, όν.
Turbaccia; *s. f. pegg.* V. Turba.
Turbamento; *s. m.* ταραχή, ῆς (ἡ)· ταραγμός, οῦ (ὁ)· τάραξις, εως (ὁ)· ἐνόχλησις, σεως (ἡ). -2. Sollevazione; ἀκαταστασία, ας (ἡ)· στάσις, σεως (ἡ). ἐνόχλησις, σεως (ἡ).
Turbante; *s. m.* τιάρα, ας (ἡ)· καβούκιον, ου (τό) *G. M.*
Turbanza; *s. f.* V. Turbamento.
Turbare; *v. att.* ταράττω· θράττω· ἄγχω (τι)· διαταράττω· συγ-κινέω. -2. Scompigliare; κυκάω· κυκανάω. -3. Disturbare; ταράττω. -4. *N. pass.*

Digitized by Google

Alterarsi; ὀργίζομαι. -5. Turbarsi, *di colore, di volto*; ἐν-αλλάττομαι. -6. *Del tempo*; σκοτίζομαι· ἐπι-νέφω.

Turbatamente; *avv.* ταραγμένως.

Turbativa; *s. f.* V. Turbamento.

Turbativo; *add.* ταρακτικός, ή, όν.

Turbatore; *add.* ταρακτής, οῦ (ὁ)· ταρακτικός, ή, όν.

Turbazione; *s. f.* V. Turbamento.

Turbico; *s. m.* V. Turbine.

Turbidare; *v. att.* V. Intorbidare.

Turbido; *add.* V. Torbido.

Turbinato; *add.* ῥομβωτός, ή, όν.

Turbine; *s. m.* ἰκνεφίας, ου (ὁ)· θύελλα, ης (ἡ)· λαῖλαψ, απος (ἡ)· στρόβιλος, ου (ὁ). -2. *Conchiglia di mare*; στρόμβος, ου (ὁ). -3. A guisa di turbine; στρομβηδόν. -4. Simile a turbine; στρομβώδης, ες.

Turbinio; *s. m.* στρόβιλος, ου (ὁ)· δίνη, ης (ἡ)· ἰκνεφίας, ου (ὁ).

Turbinoso; *add.* V. Tempestoso.

Turbo; *s. m.* V. Turbine.

Turbo; *add.* θολερός, ά, όν. -2. Turbato; ταρακτός, ή, όν.

Turbolentemente; *avv.* θορυβώδως· ταραχώδως.

Turbolento; *add.* θορυβώδης, ες· ταραχώδης, ες· θολώδης, ες.

Turbolenza; *s. f.* ταραχή, ῆς (ἡ)· τάραξις, εως (ἡ)· κύκεια, ας (ἡ). -2. Tumulto; στάσις, σεως (ἡ)· ἀκαταστασία, ας (ἡ). -3. Torbidezza; θόλωσις, σεως (ἡ).

Turbulento; *add.* V. Turbolento.

Turcassetto; *s. m. dim.* φαρέτριον, ου (τό)· φαρετρεών, ῶνος (ὁ).

Turcasso; *s. m.* φαρέτρα, ας (ἡ).

Turchese; *s. m.* / Turchina; *s. f.* κάλαϊς ΐος (ὁ)· κάλλαϊς, ΐος (ὁ).

Turchiniccio; *add.* ὑπόγλαυκος, ον· ὑποκύανος, ον.

Turchino; *add.* γλαυκός, ή, όν· ἀέρινος, ον· κυάνεος, α, ον. -2. Diventar turchino; γλαυκίζω. -3. Essere turchino; γλαυκόομαι-οῦμαι. -4. Render turchino; γλαυκόω-ῶ.

Turcimanno; *s. m.* V. Interprete.

Turfa; *s. f.* V. Torba.

Turgenza; *s. f.* V. Gonfiezza.

Turgere; *v. intr.* V. Gonfiare.

Turgidezza; *s. f.* V. Gonfiezza.

Turgido; *add.* V. Gonfio.

Turibile e Turibolo; *s. m.* θυμιατήριον, ου (τό).

Turma; *s. f.* V. Torma.

Turno; *s. m.* V. Torno § -2.

Turpe; *add.* αἰσχρός, ά, όν· ἀνόσιος, ον - α, ον· μιαρός, ά, όν. -2. Far cose turpi; αἰσχροποιέω -ῶ. -3. Che fa cose turpi; αἰσχροποιός, όν. -4. Che insegna cose turpi; αἰσχροδιδάκτης, ου (ὁ). -5. Che soffre cose turpi; αἰσχροπαθής, ές.

Turpemente; *avv.* αἰσχρῶς· μιαρῶς.

Turpezza; *s. f.* V. Turpitudine.

Turpiloquio; *s. m.* αἰσχρολογία, ας (ἡ).

Turpità / Turpitudine; *s. f.* αἰσχρότης, ητος (ἡ)· μιαρία, ας (ἡ).

Turpo; *add.* V. Turpe.

Turribulo; *s. m.* V. Turibolo.

Turrito; *add.* V. Torrito.

Turtumaglio; *s. m.* V. Titimaglio.

Tusanti; *s. m. pl.* πάντων τῶν ἁγίων ἑορτή, ῆς (ἡ).

Tutela; *s. f.* ἐπιτροπή, ῆς (ἡ).

Tutelare; *v. att.* ἐπι-τροπεύω (τινα)· ἐπίτροπός εἰμί (τινος).

Tuto; *add.* V. Sicuro.

Tutore; *add.* ἐπίτροπος, ον.

Tutoreria / Tutoria; *s. f.* V. Tutela.

Tutrice; *s. f.* V. Tutore.

Tuttaddue; *pron.* V. Ambedue.

Tuttafiata / Tuttavia; *avv.* e

Tuttavolta; *avv.* συνεχῶς· ἀδιαλείπτως. -2. Nondimeno; μέντοι· ὁμῶς· ἀλλ' ὁμῶς. -3. Tutta volta che; ὁσάκις ἄν. -4. Tutte le più volte; πλειστάκις.

Tutto; *add.* ὅλος, η, ον· πᾶς, πᾶσα, πᾶν· ἅπας, ασα, αν· σύμπας, ασα, αν. -2. Al tutto; παράπαν. -3. Con tutto che, tutto che; καίπερ. -4. Del tutto; ὅλως· παντελῶς. -5. In tutto; πάντως. -6. In tutto in tutto; συλλήβδην· ἐν βραχίσι. -7. In tutto e per tutto; πάντῃ· πάντως. -8. Per tutto; ἁπάντῃ· ἁπανταχόσι· πανταχοῦ. -9. Tutto a un tempo; ἐξαίφνης. -10. Tutto dì, tutto giorno; ὅλην τὴν ἡμέραν· ἀεί· συνεχῶς. -11. Tutto quanto; παντελής, ές. -12. Tutto il tempo; ὅλον τὸν χρόνον· ἀεί· συνεχῶς· ἀδιαλείπτως. -13. Tutt'uno; αὐτός, αὐτή, αὐτό. -14. Tutto insieme; ἁπαξάπας, ασα, αν. -15. Tutto intorno; ἁπάντῃ.

Tutto / Tuttochè / Tuttora; *avv.* ὅλως· πάντως· πάντῃ· πάνυ· τὰ πάντα.

Tutumaglio; *s. m.* V. Titimaglio.

Tuttutto; *add.* πάμπας, απα, αν· παντελής, ές.

Tuzia; *s. f.* πομφόλυξ, υκος (ὁ).

U

U'; *avv.* V. Dove.

Ubbia; *s. f.* θρῆσκεια, ας (ἡ)· κάκον οἰώνισμα, ατος (τό).

Ubbiaccia; *s. f. pegg.* κάκιστον οἰώνισμα, ατος (τό).

Ubbidente; *add.* V. Obbediente.

Ubbidenza; *s. f.* V. Obbedienza.

Ubbidiente; *add.* V. Obbediente.

Ubbidienza; *s. f.* V. Obbedienza.

Ubbidire; *v. intr.* V. Obbedire.

Ubbiditore; *add.* V. Obbediente.

Ubbioso; *add.* θρῆσκος, ον.

Ubbliare; *v. att.* V. Obliare.

Ubbligare; *v. att.* V. Obligare.

Ubbriacaccio; *add.* V. Ubbriaco.

Ubbriacare; *v. att.* μεθύσκω· οἰνόω-ῶ· ἐξ-οινόω-ῶ. -2. Bevanda che ubbriaca; μέθυσμα, ατος (τό)· -3. Che ubbriaca; μεθυστικός, ή, όν. -4. *N. pass.* μεθύω· μεθύσκομαι. -5. Che facilmente, sovente si ubbriaca; μεθυστικός, ή, όν. -6. Ubbriacarsi insieme; συμμεθύσκομαι. -7. Ubbriacarsi fuor di misura; ὑπερ-μεθύσκομαι. -8. Che si ubbriaca giuocando; μεθυσοκότταβος, ον.

Digitized by Google

Ubbriachezza; *s. f.* μέθη, ης (ἡ)· παροινία, ας (ἡ)· οἴνωσις, σεως (ἡ)· οἰνοφλυγία, ας (ἡ). -2. Sfumare i vapori della ubbriachezza; ἀπο-κραιπαλάω-ῶ· ἀπο-κραιπαλίζομαι.

Ubbriaco; *add.* e

Ubbriacone; *add.* μεθύων, ουσα, ον· μέθυσος, ον -η, ον· παροίνιος, ον· πάροινος, ον· οἰνῳ βιβαρηώς, υῖα, ός· οἰνόφλυξ, υκος (ὁ, ἡ)· οἰνοπλήξ, ῆγος (ὁ, ἡ)· οἰνόπληκτος, ον· οἰναχθής, ές· οἰνοβαρής, ές· οἰνοβαφής, ές. -2. Essere ubbriaco; οἰνοβαρέω-ῶ. -3. Rigettare come ubbriaco; ἀπο-κραιπαλάω-ῶ. -4. Mezzo ubbriaco; ἀκροθώραξ, ακος (ὁ, ἡ).

Ubbrigare; *v. att.* V. Obbligare.

Uberifero; *add.* οὐθατόεις, εσσα, εν. -2. Copioso; V. Ubertoso.

Ubero; *s. m.* οὖθαρ, ατος (τό).

Uberrimo; *add.* Ubertosissimo.

Ubertà; *s. f.* καρποφορία, ας (ἡ)· εὐκαρπία, ας (ἡ)· πολυκαρπία, ας (ἡ)· εὐφορία, ας (ἡ)· πολυσιτία, ας (ἡ). -2. Abbondanza; ἀφθονία, ας (ἡ)· περισσεία, ας (ἡ)· περίσσευσις, σεως (ἡ).

Ubertoso; *add.* εὔκαρπος, ον· πολύκαρπος, ον· πολύσιτος, ον· καρποφόρος, ον· εὔφορος, ον· πολυφόρος, ον· κάρπιμος, ον· εὔγονος, ον· πολύγονος, εν. -2. Terra ubertosa; εὐδαίμων γῆ, γῆς (ἡ). -3. Abbondante; ἄφθονος, ον· περισσός, ή, όν.

Ubi; *avv.* V. Dove.

Ubidiente; *add.* V. Obbediente.

Ubidienza; *s. f.* V. Obbedienza.

Ubidire; *v. intr.* V. Obbedire.

Ubriaco; *add.* V. Ubbriaco.

Uccellabile; *add.* καταγέλαστος, ον.

Uccellaccio; *s. m. pegg.* οἰωνός, οῦ (ὁ). -2. Scimunito; οὐτιδανός, ή, όν.

Uccellagione; *s. f.* ὀρνιθεία, ας (ἡ)· ὀρνιτοθηρία, ας (ἡ). -2. Tempo in cui si uccella; ἰξευτήριος χρόνος, ου (ὁ). -3. Ciò che si prende; ἄγρα, ας (ἡ)· θηρία, ας (ἡ)· ἄγρευμα, ατος (τό).

Uccellaja; *s. f.* θηρεύσιμος χώρα, ας (ἡ).

Uccellame; *s. m.* ὄρνιθες, ων (οἱ)· πτηνά, ῶν (τά).

Uccellamento; *s. m.* χλευασμός, οῦ (ὁ).

Uccellare; *v. att.* ἰξεύω· ὀρνεάζομαι· ὀρνιθεύω· ὀρνιθοθηράω-ῶ. -2. Desiderare; ἐπι-χαίνω· ἐγ-χαίνω (τινι). -3. Beffare; κατα-γελάω-ῶ· χλευάζω· σκώπτω.

Uccellare; Uccellatojo; *s. m.* V. Uccellaja.

Uccellatore; *add.* ἰξευτής, οῦ (ὁ)· ὀρνιθαγρευτής, οῦ (ὁ)· ὀρνιθευτής, οῦ (ὁ)· ὀρνιθοθήρας, ου (ὁ).

Uccellatura; *s. f.* V. Uccellagione.

Uccellettino; Uccelletto; *s. m. dim.* V. Uccellino.

Uccelliera; *s. f.* ὀρνιθεῖον, ου (τό)· ὀρνιθοβοσκεῖον, ου (τό)· ὀρνιθοκομεῖον, ου (τό)· ὀρνιθοτροφεῖον, ου (τό)· ὀρνιθών, ῶνος (ὁ).

Uccellino; *s. m. dim.* ὀρνιθάριον, ου (τό)· ὀρνίθιον, ου (τό). -2. Pigliare gli uccellini, *trastullarsi*; φλυαρέω-ῶ.

Uccellinuzzo; *s. m. dim.* V. Uccellino.

Uccello; *s. m.* ὄρνις, ιθος (ὁ, ἡ)· ὄρνεον, ου (τό)· οἰωνός, οῦ (ὁ). -2. Cacciare uccelli; V. Uccellare. -3. Che caccia gli uccelli; V. Uccellatore. -4. Canto degli uccelli; τῶν οἰωνῶν φθόγγοι, ων (οἱ). -5. Ricco d' uccelli; πολυόρνιθος, ον. -6. Senza uccelli; ἄορνος, ον. -7. Volo degli uccelli, *augurio*; οἰώνισμα, ατος (τό). -8. Ogni uccel conosce il grano; τὸ καλὸν φίλον ἐστί.

Uccellone; *s. m. pegg.* V. Uccellaccio.

Uccelluzzo; *s. m. dim.* V. Uccellino.

Ucchiello; *s. m.* V. Occhiello.

Uccidente; *add.* V. Uccidítore.

Uccidere; *v. att.* κτείνω· ἀπο-κτείνω· κατα-κτείνω· νεκρόω-ῶ· νεκροποιέω-ῶ· καίω· ἀπο-κτίννυμι· ἐναρίζω· κατ-εναρίζω· ἀν-αιρέω-ῶ· φονεύω· σφάζω· σφάττω· ἀφανίζω. -2. Tagliare; τέμνω· κόπτω. -3. Uccidere coll' asta; συν-ακοντίζω. -4. Uccidere insieme; συμ-φονεύω· συν-δαΐζω· συν-αφανίζω. -5. Che molti uccide; πολυκτανής, ές· πολύκτονος, ον. -6. Uccidendo con propria mano; *avv.* αὐτοκτόνως. -7. Uccidere sè stesso; αὐτοκτονέω-ῶ. -8. Che si uccide da sé stesso; αὐτόρικτος, ον· αὐτοφόνος, ον· αὐτοκτόνος, ον· αὐτοθάνατος, ον· αὐτόχειρ, ρος (ὁ, ἡ). -9. Uccidere a vicenda; ἀντι-κτονέω-ῶ· ἀντι-κατα-κτείνω· ἀντι-σφάττω. -10. Che uccide a vicenda; ἀντικτόνος, ον. -11. Desiderare d' uccidere; ἀπο-κτενέω. -12. *N. pass.* Uccidersi; ἀπο-κτείνω ἐμαυτόν· βιάζομαι ἐμαυτόν· ὑπο-θνήσκω ὑπὸ ἐμαυτόν.

Uccidimento; *s. m.* V. Uccisione.

Uccidítore; *add.* φονεύς, έως (ὁ)· αὐτόχειρ, ειρος (ὁ, ἡ)· φονευτής, οῦ (ὁ)· φονεύτρια, ας (ἡ)· φονεών, ουσα, ον· κτείνας, ασα, αν.

Uccisione; *s. f.* φόνος, ου (ὁ)· σφαγή, ῆς (ἡ). -2. Che vendica una uccisione; ἀντι-φόνος, ον.

Ucciso; *p. pass.* κταθείς, εῖσα, έν. -2. Ucciso di propria mano; αὐτοκτόνος, ον· αὐτοσφαγής, ές· αὐτοδάϊκτος, ον. -3. Ucciso di recente; ἀρτίφατος, ον. -4. Venir ucciso; ἀπο-θνήσκω.

Uccisore; *add.* V. Uccidítore.

Udevole; *add.* e

Udibile; *add.* ἐπάκουστος, ον· ὑπήκοος=ους, οον=ουν· ὑπήκοος=ους, οον=ουν· ἀκουστικός, ή, όν.

Udienza; *s. f.* ἀκοή, ῆς (ἡ). -2. *Luogo dove le persone pubbliche ascoltano*; χρηματιστήριον, ου (τό). -3. Dare udienza; χρηματίζω. -4. Avere udienza; τυγχάνω λόγου (παρά τινος). -5. Convegno di persone; τῶν ἀκροωμένων πλῆθος, εος=ους (τό).

Udimento; *s. m.* V. Udito.

Udire; *v. att.* ἀκούω· πυνθάνομαι· αἰσθάνομαι. -2. Che ha udito egli stesso; αὐτήκοος=ους, οον=ουν. -3. Che non ode; ἄωτος, ον. -4. Pertinente all'udire, che concerne l'udire; ἀκουσματικός, ή, όν· ἀκροατικός, ή, όν. -5. Udire per caso; παρ-ακούω. -6. Udire con, o nello stesso tempo; συν-ακούω. -7. Udire negligentemente; παρ-ακούω. -8. Che ode lentamente; βραδήκοος=ους, οον=ουν. -9. Udire di nuovo; ἀν-ακούω. -10. Non voler udire; παρ-ακούω. -11. Bramare d'udire; ἀκουσείω· ἀκουστιάω-ῶ.

Udire; *s. m.* V. Udito.

Udita; *s. f.* ἀκοή, ῆς (ἡ)· ἄκουσμα, ατος (τό).

Uditivo; *add.* ἀκουστικός, ή, όν.

Udito; *s. m.* ἀκοή, ῆς (ἡ). -2. Apprendere per mezzo dell'udito; ἀκούω.

Udito; *p. pass.* ἀκουστός, ή, όν. -2. Degno di essere udito; ἀξιάκουστος, ον· ἀξιακρόατος, ον. -3. Non udito; ἄκλυτος, ον.

Uditore; *add.* ἀκούων, ουσα, ον· ἀκροάτης, ου (ὁ)· ἀκροώμενος, η, ον.

Uditorio; *s. m.* ἐκκλησία, ας (ἡ)· ἀκροαστήριον, ου (τό).

Uditorio; *add.* ἀκουστικός, ή, όν.

Digitized by Google

Udizione ; *s. f.* V. Ascoltamento.
Udore ; *s. m.* V. Sudore.
Ufficio ; Uffizio ; } *s. m.* V. Uficio.
Uficetto ; *s. m. dim.* ἀρχίδιον, ου (τό).
Uficiale ; *s. m.* θεράπων, οντος (ὁ)· ἄρχων, οντος (ὁ). -2. *Persona graduata ;* ἐπιστάτης, ου (ὁ)· ἄρχων, οντος (ὁ). -3. *Nei soldati ;* λοχαγός, οῦ (ὁ). -4. Destinato ad uficio ; ὑπουργικός, ή, όν.
Uficiare ; *v. intr.* τὰ ἱερά ἐργάζομαι, ποιέω-ῶ, τελέω-ῶ· λειτουργέω-ῶ· ἱερουργέω-ῶ.
Uficiatore ; *add.* τὰ ἱερὰ ἐργαζόμενος, η, ον· λειτουργός, όν· ἱερουργός, όν.
Uficiatura ; *s. f.* λειτουργία, ας (ἡ)· ἱερουργία, ας (ἡ).
Uficietto ; *s. m.* V. Uficetto.
Uficio ; *s. m.* ἔργον, ου (τό)· πρᾶγμα, ατος (τό)· τάξις, εως (ἡ)· ἐπιμέλεια, ας (ἡ)· δέον, οντος (τό). -2. Carica ; τιμή, ῆς (ἡ)· ἀρχή, ῆς (ἡ). -3. Compiacenza ; χάρις, ιτος (ἡ)· εὐεργεσία, ας (ἡ). -4. Le sacre funzioni ; λειτουργία, ας (ἡ)· ἱερουργία, ας (ἡ).
Uficioso ; *add.* θεραπευτικός, ή, όν.
Uficiolo ; *s. m. dim.* V. Uficetto.
Ufizio ; *s. m.* V. Uficio.
Ufiziuccio ; *s. m. dim.* V. Uficetto.
Ufo (A) ; *avv.* - Dare a ufo ; δωρεὰν δίδωμι.
Uggia ; *s. f.* σκιά, ᾶς (ἡ)· σύσκιον, ου (τό). -2. Augurio ; προσημασία, ας (ἡ)· σημεῖον, ου (τό). -3. Odio ; μῖσος, εος-ους (τό)· ἀπέχθεια, ας (ἡ). -4. Avere in uggia ; μισέω-ῶ. -5. Essere in uggia ; μισέομαι-οῦμαι. -6. Fare, dar uggia ; ἀπο-σκιάζω.
Uggioso ; *add.* σκιαρός, ά, όν· σκιερός, ά, όν. -2. Sospettoso ; ὕποπτος, ον.
Ugna ; Ugnaccia ; } *s. f.* V. Unghia.
Ugnare ; *v. att.* πλαγίως δια-τέμνω.
Ugnata ; *s. f.* τομή, ῆς (ἡ)· τμῆσις, σεως (ἡ)· καταγλυφή, ῆς (ἡ).
Ugnella ; *s. f.* παρωνυχία, ας (ἡ)· παρώνυξ, υχος (ὁ).
Ugnere ; *v. att.* χρίω· ἀλείφω· ὑπ-αλείφω· ἐν-τρίβω. -2. Impiastrare ; περι-χρίω· περι-πλάττω· περι-αλείφω. -3. Unger le mani, le carrucole, *corrompere ;* χρημάσι δια-ῤῥείρομαι· δωροδοκέω-ῶ (ἐπί τινι). -4. Atto ad ugnere ; μυριστικός, ή, όν.
Ugnimento ; *s. m.* V. Unzione.
Ugnitore ; *add.* ἀλειπτής, οῦ (ὁ)· ἀλείπτρια, ας (ἡ).
Ugnone ; *s. m.* ὀπλή, ῆς (ἡ).
Ugola ; *s. f.* σταφύλιον, ου (τό)· γαργαρεών, ῶνος (ὁ)· κιονίς, ίδος (ἡ).
Uguagliamento ; *s. m.* Uguaglianza ; *s. f.* } ἴσωσις, σεως (ἡ)· ἀνίσωσις, σεως (ἡ)· ἐξίσωσις, σεως (ἡ).
Uguagliare ; Ugualare ; } *v. att.* ἰσόω-ῶ· ἀν-ισόω-ῶ· ἐξ-ισόω-ῶ.
Uguale ; *add.* V. Eguale.
Ugualissimamente ; *avv.* V. Ugualmente.
Ugualità ; *s. f.* V. Uguaglianza.
Ugualmente ; *avv.* ἴσως· ἐξίσως.
Uguanno ; *avv. Quest'anno ;* τούτῳ τῷ ἐνιαυτῷ.
Uh ! Uhei ! } *inter.* ἰοῦ ! φεῦ !
Ulcera ; *s. f.* ἕλκος, εος-ους (τό)· φύμα, ατος (τό).
Ulceragione ; *s. f.* Ulceramento ; *s. m.* } V. Ulcerazione.
Ulcerare ; *v. att.* ἑλκόω-ῶ· ἑλκοποιέω-ῶ.
Ulcerativo ; *add.* ἑλκωματικός, ή, όν· ἑλκοποιός, όν.
Ulcerato ; *add.* ἑλκώδης, ες.
Ulceraioncella ; *s. f. dim.* ἑλκύδριον, ου (τό).
Ulcerazione ; *s. f.* ἕλκωσις, σεως (ἡ).
Ulcere ; *s. m.* V. Ulcera.
Ulceretta ; *s. f. dim.* ἑλκύδριον, ου (τό).
Ulcero ; *s. m.* V. Ulcera.
Ulceroso ; *add.* ἑλκώδης, ες.
Uligine ; *s. f.* ἰκμάς, άδος (ἡ)· ἰκμασία, ας (ἡ).
Uliginoso ; *add.* ἰκματώδης, ες.
Ulimento ; *s. m.* V. Odore.
Ulimire ; *v. intr.* ὄζω.
Ulimoso ; *add.* V. Odorifero.
Ulire ; *v. intr.* V. Ulimire.
Uliva ; *s. f.* ἐλαία, ας (ἡ)· ἐλαιάς, άδος (ἡ). -2. Raccogliere le ulive ; ἐλαιόω-ῶ· ἐλαιολογέω-ῶ. -3. Che raccoglie le ulive ; ἐλαιολόγος, ον· ἐλαιστής, οῦ (ὁ)· ἐλαστήρ, ῆρος (ὁ). -4. Il raccolto delle ulive ; ἐλαιοτρυγητός, οῦ (ὁ). -5. Che mangia volentieri le ulive ; ἐλαιοφιλοφάγος, ον.
Ulivaccia ; *s. f.* Ulivaggine ; *s. f.* Ulivagnolo ; *s. m.* } ἔλαιος, ου (ὁ).
Ulivale ; Ulivare ; } *add.* ἐλαιώδης, ες.
Ulivastro ; *s. m.* ἔλαιος, ου (ὁ).
Ulivastro ; *add.* ἐλαιώδης, ες· ἐλαιοειδής, ές.
Ulivato ; *add.* ἐλαιοφυής, ές· ἐλαιόφυτος, ον.
Uliveto ; *s. m.* ἐλαιών, ῶνος (ὁ).
Ulivigno ; *add.* ἐλαιώδης, ες· ἐλαιοειδής, ές.
Ulivo ; *s. m.* ἐλάα, ας (ἡ)· ἐλαία, ας (ἡ). -2. Che coltiva ulivi ; ἐλαιοκόμος, ον. -3. Cultura degli ulivi ; ἐλαιοκομία, ας (ἡ). -4. Appartenente alla cultura degli ulivi ; ἐλαιοκομικός, ή, όν. -5. Di ulivo ; ἐλαιήεις, εσσα, εν· ἐλαιάεις, εσσα, εν· ἐλαικός, ή, όν· ἐλαΐνεος, α, ον. ἐλαΐνός, ή, όν· -6. Ulivo innestato alla vite ; ἐλαιοστάφυλος, ου (ὁ). -7. Che nutre gli ulivi ; ἐλαιοθηλος, ον. -8. Piantare ulivi ; ἐλαϊκομέω-ῶ· ἐλαΐζω. -9. Piantato d'ulivi ; ἐλαϊόκομος, ον· ἐλαιόφυτος, ου. -10. Piantagion di ulivi ; ἐλαιοφυτεία, ας (ἡ). -11. Piccolo ulivo ; ἐλάδιον, ου (τό). -12. Che produce ulivi ; ἐλαιοφόρος, ον. -13. Ulivo selvatico ; ἔλαιος, ου (ὁ)· ἀγριελαία, ας (ἡ). -14. Che appartiene all'ulivo selvatico ; ἀγριέλαιος, ον. -15. Simile ad ulivo ; ἐλαϊοειδής, ές.
Ulna ; *s. f.* ὠλένη, ης (ἡ)· ὠλήν, ένος (ὁ).
Ululare ; *v. intr.* V. Urlare.
Ulteriore ; *add.* περαίτερος, α, ον.
Ulteriormente ; *avv.* περαιτέρω.
Ultimamente ; *avv.* ὕστατα· τέλος· ὕστερον· τελευτῶν. -2. Poco fa ; ἄρτι· νῦν ἄρτι· νεωστί· ἐναγχος.
Ultimare ; *v. att.* περαίνω· τελέω-ῶ· ἀπο-τελέω-ῶ.
Ultimatamente ; *avv.* V. Ultimamente.
Ultimazione ; *s. f.* πέρας, ατος (τό)· περασμός, οῦ (ὁ)· τέλος, εος-ους (τό).
Ultimissimo ; *add.* e
Ultimo ; *add.* ὕστατος, η, ον· ἔσχατος, η, ον· τελευταῖος, α, ον· λοίσθιος, ον. -2. Sino all'ultimo ; μεχρὶ τοῦ ἐσχάτου. -3. L'ultima volontà ; ἀποβιώσιμος διάταξις, εως (ἡ)· ἐπίσκηψις, εως (ἡ). -4. Da ultimo ; ὕστατα.
Ultimo ; *avv.* V. Ultimamente.
Ulto ; *add.* V. Vendicato.
Ultore ; *add.* V. Vendicatore.
Ultra ; *avv.* πέρα· πέραν.
Ultroneo ; *add.* V. Spontaneo.

Digitized by Google

Ulula; *s. f.* βυάς, άδος (ὁ).
Ululare; *v. intr.* V. Urlare.
Ululato; Ululo; } *s. m.* V. Urlo.
Ulva; *s. f.* θρύον, ου (τό).
Umanamente; *avv.* ἀνθρωπικῶς· ἀνθρωπίνως. -2. Cortesemente; φιλανθρώπως.
Umanare; *v. att. Rendere umano;* ἐν-ανθρωπέωῶ· ἐν-ανθρωπίζω. -2. *N. pass.* σάρξ γίγνομαι· ἀνθρωπίζομαι· ἀνθρωπόομαι-οῦμαι.
Umanista; *s. m.* φιλολόγος, ου (ὁ).
Umanità; *s. f.* ἀνθρωπότης, ητος (ἡ)· ἀνθρωπισμός, οῦ (ὁ)· ἄνθρωπον, ου (τό)· φύσις, σεως (ἡ)· ἀνθρώπεια φύσις, σεως (ἡ). -2. Benignità; φιλοφροσύνη, ης (ἡ)· εὐμένεια, ας (ἡ)· εὔνοια, ας (ἡ)· φαιδρότης, ητος (ἡ)· πραότης, ητος (ἡ). -3. Compassione; ἐλεημοσύνη, ης (ἡ).
Umano; *s. m.* V. Uomo.
Umano; *add.* ἀνθρώπειος, α, ον· ἀνθρωπικός, ή, όν· ἀνθρώπινος, η, ον. -2. Affetto umano; ἀνθρωποπάθεια, ας (ἡ). -3. Avere affetti umani; ἀνθρωπωπαθέωῶ. -4. Che ha affetti umani; ἀνθρωποπαθής, ές. -5. Che fa cibi di carne umana; ἀνθρωπομάγειρος, ον. -6. Che ha forma umana; ἀνθρωπόμορφος, ον· ἀνθρωποειδής, ές. -7. Dare forma umana; ἀνθρωπομορφόωῶ. -8. Vestito della natura umana; ἀνθρωποφυής, ές. -9. Con mente umana; ἀνθρωπόνοος-ους, οον-ουν. -10. Vittime umane; ἀνθρωποθυσία, ας (ἡ). -11. Immolare vittime umane; ἀνθρωποθυτέωῶ. -12. Benigno; φιλόφρων, ον· φιλάνθρωπος, ον· κοινός, ή, όν· φαιδρός, ά, όν· ἤπιος, ον - α, ον.
Umare; *v. att.* V. Seppellire.
Umazione; *s. f.* V. Seppellimento.
Umbè; *avv.* εἶα.
Umbrellifero; *add.* V. Ombrellifero.
Umbilicale; Umbilicato; } *add.* ὀμφαλώδης, ες· ὀμφάλιος, α, ον.
Umbilico; *s. m.* ὀμφαλός, οῦ (ὁ).
Umbratile; *add.* V. Ombratile.
Umefatto; *add.* V. Umido.
Umero; *s. m.* V. Omero.
Umettabile; *add.* διαντός, ή, όν. -2. Non umettabile; ἄδιαντος, ον.
Umettamento; *s. m.* ὕγρανσις, σεως (ἡ)· ἄρδευσις, σεως (ἡ)· ἀρδεία, ας (ἡ)· βροχή, ῆς (ἡ).
Umettare; *v. att.* μυδαίνω· κατα-βρέχω· ἀνα-δεύω· ἀρδέωῶ· κατα-νίζω.
Umettativo; *add.* διαντικός, ή, όν· ὑγραντικός, ή, όν.
Umettazione; *s. f.* V. Umettamento.
Umettoso; *add.* V. Umido.
Umidetto; *add.* ὑφυγρος, ον.
Umidezza; *s. f.* V. Umidità.
Umidiccio; *add.* V. Umidetto.
Umidire; *v. att.* V. Inumidire.
Umidità; *s. f.* ὑγρασία, ας (ἡ)· ὕγρασμα, ατος (τό)· ὑγρηδών, όνος (ἡ)· ὑγρότης, ητος (ἡ). -2. Essere rammollito dalla umidità; δια-μυδάομαι.
Umido; *add.* ὑγρός, ά, όν· κάθυγρος, ον· μυδαλέος, α, ον· μυδαλόεις, εσσα, εν· μυδόεις, εσσα, εν· ὑδρηλός, ή, όν· νοτερός, ά, όν· νοτηρός, ά, όν. -2. Essere umido; ὑγράζω. -3. Camminare per luoghi umidi; ὑγροπορέωῶ. -4. Che cammina per luoghi umidi; ὑγροπόρος, ον· ὑγροπόρευτος, ον. -5. Che vive in luoghi umidi; ὑγρόβιος, ον.
Umido; *s. m.* V. Umidità.
Umidore; *s. m.* V. Umidità.
Umidoso; *add.* V. Umido.
Umiduccio; *add.* V. Umidetto.
Umile; *add.* χθαμαλός, ή, όν· πρόσγαιος, ον· πρόσγειος, ον· ταπεινός, ή, όν. -2. Modesto; ἤπιος, ον - α, ον· ταπεινός, ή, όν· ταπεινόφρων, ον· χαμαίζηλος, ον. -3. Di bassa condizione; δυσγενής, ές· ταπεινός, ή, όν.
Umilemente; *avv.* V. Umilmente.
Umiliaca; Umiliaco; *s. m.* } V. Meliaco.
Umiliamento; *s. m.* V. Umiliazione.
Umilianza; *s. f.* V. Umiltà.
Umiliare; *v. att.* συ-στέλλω· ταπεινόωῶ· ταπεινοφρονόωῶ· κολάζομαι· κατα-στρέφομαί (τινα). -2. Addolcire; ἐκ-μαλάττω. -3. *N. pass.* συ-στέλλομαι· ὑφ-ίεμαι· καθ-υφ-ίεμαι· ταπεινοφρονέωῶ.
Umiliatamente; *avv.* V. Umilmente.
Umiliativo; *add.* ταπεινωτικός, ή, όν.
Umiliazione; *s. f.* ταπείνωσις, σεως (ἡ)· συστολή, ῆς (ἡ)· ταπεινοφροσύνη, ης (ἡ).
Umilirsi; *v. rifl.* V. Umiliare § -3.
Umiltà; *s. f.* V. Umiltà.
Umilmente; *avv.* ταπεινῶς· ὑφιεμένως· ἱκετευτικῶς.
Umiltà; *s. f.* ταπεινοφροσύνη, ης (ἡ)· ταπεινότης, ητος (ἡ)· μέτριον, ου (τό)· φρόνημα, ατος (τό).
Umore; *s. m.* ὑγρότης, ητος (ἡ)· ὑγρασία, ας (ἡ)· ὕγριον, ου (τό). -2. Disposizione naturale; νόος ενοῦς, νόουνοῦ (ὁ)· φύσις, σεως (ἡ).
Umorista; *add.* δύσκολος, ον.
Umorosità; *s. f.* V. Umidità.
Umoroso; *add.* V. Umido.
Una; *avv.* ἅμα· ὁμοῦ.
Unanimamente; *avv.* V. Concordemente.
Unanime, Unanimo; *add.* V. Concorde.
Unanimemente; *avv.* V. Concordemente.
Unanimità; *s. f.* V. Concordia.
Uncicare; *v. att.* V. Uncinare.
Uncico; *s. m.* V. Uncino.
Uncinare; *v. att.* ἀγκιστρόωῶ. -2. Rubare; ἀφ-αρπάζω· προς-αρπάζω.
Uncinato; *add.* ἁρπαγιμαῖος, α, ον· ἁρπάγιμος, ον. -2. Adunco; ἀγκίστρωτος, ον.
Uncinello; Uncinetto; } *s. m. dim.* ἀγκίστριον, ου (τό).
Uncino; *s. m.* ἄγκιστρον, ου (τό)· ὄγκινος, ου (ὁ). -2. Con molti uncini; πολυάγκιστρος, ον. -3. Ornare d'uncini; παρ-αγκιστρόωῶ.
Uncinuto; *add.* V. Uncinato.
Uncinuzzo; *s. m. dim.* V. Uncinetto.
Unco; *add.* V. Adunco.
Undazione; *s. f.* V. Ondeggiamente.
Unde; *avv.* V. Onde.
Undecimo; Undicesimo; } *add.* ἑνδέκατος, η, ον.
Undici; *add. num.* ἕνδεκα.
Undicisillabo; *add.* ἑνδεκασύλλαβος, ον.
Undunque; *avv.* πανταχοῦ.
Ungere; *v. att.* V. Ugnere.
Unghia; *s. f.* ὄνυξ, υχος (ὁ). -2. Dare nelle unghie; ποιέομαι-οῦμαι (ὑπό τινι). -3. Con molte unghie; πολυώνυχος, ον. -4. La punta dell'unghia; ἀκρωνυχία, ας (ἡ). -5. Che ha unghie ricurve; ἀγκυλώνυξ, υχος (ὁ, ἡ). -6. Tagliare le unghie, segnare coll'unghia; ὀνυχίζω· ἀπ-ονυχίζω. -7. Che tocca colle unghie; ἀκρώνυχος,

Digitized by Google

ον. -8. Che ha unghie unite; μονόχηλος, ον· μονώνυξ, υχος (ὁ, ἡ)· μονώνυχος, ον.
Unghiella; *s. f.* ῥῖγος, εος-ους (τό).
Ungitore; *add.* V. Ugnitore.
Ungola; *s. f.* πτερύγιον, ου (τό)· πτερύλιον, ου (τό).
Unguannaccio; Unguanno; *s. m.* V. Uguanno.
Unguem (Ad); *avv.* εἰς τὸ ἀκριβέστατον.
Unguentare; *v. att.* μυρόω-ῶ· μυρίζω· μυραλειφόω-ῶ.
Unguentajo; Unguentario; Unguentiere; *s. m.* μυροποιός, οῦ (ὁ)· μυροπόλος, ου (ὁ).
Unguentifero; *add.* μυροφόρος, ον.
Unguento; *s. m.* μύρον, ου (τό)· μύρωμα, ατος (τό)· χρίσμα, ατος (τό). -2. Appartenente ad unguento; μυρηρός, ά, όν. -3. Bagnato d'unguento; μυροβρεχής, ές. -4. Unguento fatto di cera ed olio; κηρίλαιον, ου (τό)· κήρωμα, ατος (τό). -5. Unguento di cera e pece; κηρόπισσος, ου (ὁ). -6. Unguento di cera; κηροτάριον, ου (τό). -7. Coperto d'unguento di cera; κηρωματικός, ή, όν. -8. Che copre d'unguento di cera; κηρωτιστής, οῦ (ὁ). -9. Cosperso d'unguento; μυρόῤῥαντος, ον. -10. Cosperso d'unguento odoroso; μυροσταγής, ές. -11. Che porta unguenti odorosi; μυροφόρος, ον. -12. Simile ad unguento; μυρώδης, ες. -13. Che splende d'unguenti; μυροφεγγής, ές. -14. Che tratta d'unguenti; μυροπόλος, ον. -15. Ungere d'unguento; μυρόω-ῶ· μυρίζω· μυραλειφόω-ῶ. -16. Ungersi di unguento; μυρίζομαι *(med.)*. -17. Vendere unguenti; μυροπωλέω-ῶ. -18. Che vende unguenti odorosi; μυρόπωλος, ον.
Ungula; *s. f.* V. Ungola.
Unicamente; *avv.* V. Solamente.
Unicità; *s. f.* V. Singolarità.
Unico; *add.* V. Singolare.
Unicorno; *s. m.* V. Liocorno.
Unicornuto; *add.* μονοκέρατος, ον· μονόκερος, ον.
Unificare; *v. att.* μονόω-ῶ.
Uniformarsi; *v. rifl.* ἵπομαι· πείθομαί (τινι).
Uniforme; *s. m.* στασιωτικὴ στολή, ῆς (ἡ).
Uniforme; *add.* μονοειδής, ές· σύμμορφος, ον· ὅμοιος, α, ον· ἀνάλογος, ον.
Uniformemente; *avv.* μονοειδῶς· ὁμοίως· ἀναλόγως.
Uniformità; *s. f.* ὁμοειδές, εος-οῦς (τό).
Unigenito; Unigeno; *add.* μονογενής, ές.
Unimento; *s. m.* e
Unione; *s. f.* σύζευξις, εως (ἡ)· συναφή, ῆς (ἡ)· συνάφεια, ας (ἡ)· συναγωγή, ῆς (ἡ)· σύστασις, σεως (ἡ)· ἕνωσις, σεως (ἡ)· δεσμός, οῦ (ὁ). -2. Concordia; ὁμόνοια, ας (ἡ).
Uniparo; *add.* μονότοκος, ον.
Unire; *v. att.* ζωγνυμι· συ-ζώγνυμι· συν-άπτω (τί τινι). -2. Indurre ad unirsi; συν-αλλάσσω. -3. Unire saldamente; συγ-γομφόω-ῶ. -4. Unire strettamente; συμ-πυκνόω-ῶ. -5. Che non si può unire; ἀπρόσπλοκος, ον.
Unisillabico; Unisillabo; *add.* μονοσύλλαβος, ον.
Unisono; *s. m.* ἰσόφωνος, ου (ὁ)· συμφωνία, ας (ἡ)· ὁμοφωνία, ας (ἡ).
Unissono; *add.* μονόφωνος, ον· ὁμόφωνος, ον· σύμφωνος, ον.
Unissimo; *add. superl.* μόνος, η, ον· ἐπίσημος, ον.

Unità; *s. f.* μονάς, άδος (ἡ). -2. Congiungimento; V. Unione. -3. Concordia; ὁμόνοια, ας (ἡ)· ὁμοφροσύνη, ης (ἡ)· ὁμογνωμοσύνη, ης (ἡ)· συμφώνησις, σεως (ἡ).
Unitamente; *avv.* ὁμοῦ· ἅμα· σύν· μετά.
Unitivo; *add.* ζευκτήριος, ον· ἑνωτικός, ή, όν.
Unito; *add.* ζευκτός, ή, όν· συζυγός, όν· ἁρμοστός, ή, όν. -2. Concorde; ὁμόφρων, ον· ὁμόνοος-ους, οον-ουν· ὁμογνώμων, ον· σύμφωνος, ον· ἁρμόνιος, ον. -3. Unito densamente; σύμπυκνος, ον. -4. Strettamente unito con Dio; θεοκόλλητος, ον. -5. Essere unito; συ-ζυγέω-ῶ. -6. Non unito; ἀκοινώνητος, ον.
Univalve, Univalvo; *add.* μονόθυρος, ον.
Universale; *s. m.* γένος, εος-ους (τό).
Universale; *add.* κοινός, ή, όν· καθολικός, ή, όν· πανδήμιος, ον· πάνδημος, ον· δημόσιος, α, ον.
Universaleggiare; *v. att.* V. Universalizzare.
Universalità; *s. f.* κοινόν, οῦ (τό)· πᾶν, παντός (τό)· σύμπαν, αντος (τό).
Universalizzare; *v. att.* κοινὸν ποιέω-ῶ (τι).
Universalmente; Universamente; *avv.* ὅλως· καθ' ὅλου· τὸ σύμπαν· κατὰ πάντων.
Università; *s. f.* V. Universalità. -2. Il comune, o tutto il popolo di una città; πανδημία, ας (ἡ). -3. *Luogo di studio;* ἀκαδημία, ας (ἡ)· λυκεῖον, ου (τό)· μουσεῖον, ου (τό).
Universo; *s. m.* πᾶν, παντός (τό)· ὅλος κόσμος, ου (ὁ). -2. Il globo terrestre; γῆ, γῆς (ἡ).
Universo; *add.* ὅλος, η, ον· πᾶς, πᾶσα, πᾶν· ἅπας, πασα, παν· σύμπας, πασα, παν.
Univocamente; *avv.* συνωνύμως.
Univocazione; *s. f.* συνωνυμία, ας (ἡ).
Univoco; *add.* συνώνυμος, ον.
Unizione; *s. f.* V. Unione.
Unizzare; *v. att.* V. Unificare.
Uno; *add. num.* εἷς, μία, ἕν. -2. Un certo; τίς, τί· δεῖνα. -3. Solo; μόνος, η, ον. -4. Ciascuno; ἕκαστος, η, ον. -5. L'uno..... l'altro; ὁ μέν..... ὁ δέ. -6. L'uno e l'altro; ἑκατέρος, α, ον· ἀμφότερος, α, ον. -7. Nell'uno e nell'altro modo; ἀμφοτέρως. -8. Nè l'uno... nè l'altro; οὐδέτερος, α, ον· μηδέτερος, α, ον. -9. Tutt'uno; τὸ αὐτό. -10. Ad uno ad uno; καθ' ἕνα· καθ' ἕκαστον. -11. In una, in uno; *avv.* ἅμα· ὁμοῦ. -12. L'uno dopo l'altro; ἄλλος ἐξ ἄλλου· μετὰ στοίχει. -13. L'uno per l'altro; εἷς ἀνθ' ἑνός.
Unoculo; *add.* μονόφθαλμος, ον.
Unqua; Unquanche; Unquanco; Unque; Unquemai; *avv.* V. Giammai.
Untare; *v. att.* V. Ungere.
Untata; Untatura; *s. f.* V. Unzione.
Unto; *s. m.* λιπαρότης, ητος (ἡ)· κεχρισμένον, ου (τό)· γλισχρόν, οῦ (τό).
Unto; *p. pass.* κεχρισμένος, η, ον· χριστός, ή, όν. -4. Unto da Dio; θεόχριστος, ον. -3. Non unto; ἄχριστος, ον.
Untore; *add.* V. Ugnitore.
Untorio; *s. m.* V. Unguento.
Untosità; *s. f.* γλισχρόν, οῦ (τό).
Untume; *s. m.* πιμέλη, ης (ἡ)· λίπος, εος-ους (τό). -2. Sudiciume; ῥῦπος, εος-ους (τό)· ῥυπαρία, ας (ἡ).

Digitized by Google

Untuosità; *s. f.* V. Untosità.
Untuoso; *add.* γλισχρός, ά, όν· λιπαρός, ά, όν.
Unzino; *s. m.* V. Uncino.
Unzioncella; *s. f. dim.* e
Unzione; *s. f.* χρίσις, σεως (ἡ)· χρίσμα, ατος (τό)· ἄλειψις, εως (ἡ)· μυρισμός, οῦ (ὁ)· μύρωσις, σεως (ἡ). -2. Attitudine a persuadere; πειθώ, όσεως (ἡ)· ἦθος, εσεους (τό).
Uomaccio; *s. m. pegg.* e
Uomo; *s. m.* ἄνθρωπος, ου (ὁ)· ἀνήρ, ἀνδρός (ὁ)· βροτός, οῦ (ὁ)· θνητός, οῦ (ὁ). -2. Maschio, marito; ἀνήρ, ἀνδρός (ὁ). -3. Uomo da bosco, da riviera; εὐτράπελος, ου (ὁ). -4. Uomo d'anima; θεοσεβής, ές· εὐσεβής, ές. -5. Di buona pasta; χρηστότατος, η, ον. -6. Di buona testa; σοφός, ή, όν· νουνεχής, ές. -7. Di città; πολίτης, ου (ὁ). -8. Di corte, *motteggevole*; χλευαστής, οῦ (ὁ)· βωμολόχος, ον. -9. Di garbo; σεβάσμιος, ον. -10. Di grossa pasta; βιωτικός, ή, όν. -11. Di tempo, *attempato*; γέρων, οντος (ὁ). -12. Di toga; τεβεννοφόρος, ον. -13. Di villa; γεωργός, οῦ (ὁ). -14. D'onore; σεβάσμιος, καλὸς ἀνήρ, ἀνδρός (ὁ). -15. Perspicace, fino; ἀγχίνοος-εους, οον-ουν· συνετός, ή, όν. -16. Rotto, *subito nell'ira*; εἰς ὀργὴν ταχύς, εῖα, ύ. -17. Uomo d'armi, di spada, di guerra; στρατιώτης, ου (ὁ). -18. Andare all'uomo; ἐπι-πηδάω-ῶ. -19. Abbondante d'uomini; πολυάνθρωπος, ον. -20. Aver molti uomini; πολυανδρέω-ῶ· πολυανθρωπέω-ῶ. -21. Senza amore per gli uomini; ἀφιλάνθρωπος, ον. -22. Copioso d'uomini; πολύανδρος, ον. -23. Che difende, protegge gli uomini; ἀλεξίμβροτος, ον· ἀλέξανδρος, ον. -24. Che distrugge gli uomini; βροτοφθόνος, ον. -25. Diventare uomo insieme; συν-ανδρόομαι-οῦμαι. -26. Far da uomo; ἀνδρίζομαι. -27. Far l'uomo addosso altrui; σοβέω-ῶ. -28. Farsi uomo; ἐν-ανθρωπίζομαι. -29. Dio fa gli uomini essi s'appajano; τὸν ὅμοιον ἄγει Θεὸς εἰς τὸν ὅμοιον. -30. Che illumina gli uomini; βροτοφεγγής, ές. -31. Mezzo uomo; μιξάνθρωπος, ον. -32. Mostrarsi uomo; ἀπ-ανδρίζομαι. -33. Che odia gli uomini; μίσανδρος, ον· μισάνθρωπος, ον. -34. Che è in odio agli uomini; βροτοστυγής, ές. -35. Che osserva gli uomini; βροτοσκόπος, ον. -36. Rendere uomo; ἀπ-ανδρόω-ῶ. -37. Simile ad uomo; βροτοειδής, ές. -38. Che salva uomini; βροτόσσοος-ους, οον-ουν· σαόμβροτος, ον. -39. Uccidere uomini; βροτοκτονέω-ῶ. -40. Essere nello stesso tempo uomo valente; συν-ανδραγαθέω-ῶ.
Uopo; *s. m.* δέον, οντος (τό). -2. Utile; ὠφέλεια, ας (ἡ)· ὄφελος, εσεους (τό)· συμφέρον, οντος (τό)· χρεία, ας (ἡ)· καρπός, οῦ (ὁ)· κάρπωμα, ατος (τό)· κέρδος, εσεους (τό)· χρηστότης, ητος (ἡ). -3. Essere, fare, avere d'uopo; δεῖ.
Uosa; *s. f.* ἐμβάς, άδος (ἡ).
Uovicino; *s. m. dim.* ὠάριον, ου (τό).
Uovo; *s. m.* ὠόν, οῦ (τό). -2. Uovo frescò; ὠὸν νεόν, οῦ (τό). -3. Rosso dell'uovo; λέκιθος, εος ους (τό). -4. Uova vane; ὑπηνέμια ὠά, ῶν (τά). -5. Uovo bazzotto; ὠὸν μαλακόν, οῦ (τό). -6. Uovo sodo; ὠὸν στερεόν, οῦ (τό). -7. Uovo nel tegame; ὠὸν ὀπτόν, οῦ (τό). -8. Uovo di Pasqua; πασχαλιατικὸν αὐγόν, οῦ (τό) *G. M.* -9. Guscio dell'uovo; ὠοῦ ὄστρακον, ου (τό). -10. Nato dall'uovo; ὠογενής, ές. -11. Rompere l'uovo ad uno in bocca, nel paniere; βολὴν δια-λύω· τὴν ἀπόβασιν προ-λαμβάνω. -12. E' non c'è uovo che non guazzi; ἔργον ἐστὶν εὐρεῖν ἰχθὺν ἀκάνθαν μὴ ἔχοντα. -13. Simile a uovo; ὠώδης, ες· ὠοειδής, ές.
Uovolo; *s. m.* βωλίτης, ου (ὁ).
Upiglio; *s. m.* *Specie d'aglio*; ἀφροσκόροδον, ου (τό).
Uprire; *v. att.* V. Aprire.
Upupa; *s. f.* ἔποψ, οπος (ὁ).
Uracano; *s. m.* e
Uragano; *s. m.* σκηπτός, οῦ (ὁ)· δίνη, ης (ἡ)· ἐκνεφίας, ου (ὁ)· συσσεισμός, οῦ (ὁ).
Uranografia; *s. f.* οὐρανογραφία, ας (ἡ).
Uranografo; *s. m.* οὐρανογράφος, ου (ὁ).
Uranometria; *s. f.* οὐρανομετρία, ας (ἡ).
Uranoscopio; *s. m.* Telescopio.
Uranoscopo; *s. m.* *Sorta di pesce marino*; οὐρανόσκοπος, ου (ὁ).
Urbanamente; *avv.* κοσμίως· κομψῶς· ἀστείως· χαριέντως· εὐπρεπῶς.
Urbanità; *s. f.* κοσμιότης, ητος (ἡ)· εὐπρέπεια, ας (ὁ)· κομψότης, ητος (ἡ)· ἀστειότης, ητος (ἡ). -2. Parlare con urbanità; ἀστειορρημονέω-ῶ.
Urbano; *add.* κόσμιος, ον - α, ον· κομψός, ή, όν· ἀστεῖος, ον - α, ον· χαρίεις, εσσα, εν· εὐπρεπής, ές· εὐτράπελος, ον· φιλάνθρωπος, ον. -2. Essere urbano; ἀστεΐζομαι *(pass.)*· κομψεύομαι *(med.)*. -3. Urbano nel parlare; ἀστειολόγος, ον.
Uredine; *s. f.* μίλτος, ου (ὁ)· ἐρυσίβη, ης (ἡ).
Urente; *add.* θερμός, ή, όν· διάθερμος, ον.
Uretère; *s. m.* οὐρητήρ, ηρος (ὁ).
Uretra; *s. f.* οὖρηθρα, ας (ἡ).
Urgente; *add.* κατεπείγων, ουσα, ον. -2. Imminente; ἐνεστώς, ῶσα, ώς· ἐνεστηκώς, υῖα, ός.
Urgentemente; *avv.* συντεταμένως.
Urgenza; *s. f.* ὠθισμός, οῦ (ὁ)· ἀνάγκη, ης (ἡ).
Urgere; *v. att.* V. Spignere.
Uria; *s. f.* V. Augurio.
Urina; *s. f.* V. Orina.
Urinale; *s. m.* V. Orinale.
Urinare; *v. intr.* V. Orinare.
Urinario; *add.* V. Orinario.
Urinativo; *add.* V. Orinativo.
Urlamento; *s. m.* ὠρυγμός, οῦ (ὁ)· ὀλολυγή, ῆς (ἡ)· ὀλόλυγμα, ατος (τό)· ὀλολυγμός, οῦ (ὁ). -2. Perdere l'urlo; κωφάομαι-ῶμαι.
Urlare; *v. intr.* ὀλολύζω· ὀλολύττω· ὠρύω.
Urlio; Urlo; *s. m.* V. Urlamento.
Urna; *s. f.* ὕδρια, ας (ἡ).
Uro; *s. m.* οὖρος, ου (ὁ).
Uropigio; *s. m.* *T. anat.* οὐροπύγιον, ου (τό).
Ursacchio; *s. m.* V. Orsacchio.
Urta; *voce assai frequente in bocca del popolo* - Avere in urta qualcheduno; μισέω-ῶ· ἀγαναντιόω-ῶ.
Urtamento; *s. m.* V. Urtata.
Urtare; *v. att.* προς-κρούω· προς-πταίω (τί τινι, πρός τι)· ὠθέω-ῶ· ἐπ-είγω. -2. Contradire; ἀντι-λέγω. -3. Urtare il capo al muro; ὑπερμετρίως πειράομαι-ῶμαι. -4. Urtare insieme; συν-ωθέω-ῶ· συμ-παίω. -5. Urtare all'incontro; ἀντι-κόπτω. ἀντι-τυπέω-ῶ. -6. Che non urta; ἀπρόσκρουστος, ον.
Urtata; Urtatura; *s. f.* ὤθησις, σεως (ἡ).

Digitized by Google

Urto; Urtone; *s. m.* V. Urtata.

Usabile; *add.* χρήσιμος, ον· ἐπιτήδειος, ον – α, ον. –2. Non usabile; ἄχρηστος, ον.

Usaggio; Usamento; *s. m.* V. Uso.

Usanza; *s. f.* ἔθος, εος=ους (τό)· ξυνήθεια, ας (ἡ)· εἰωθὼς τρόπος, ου (ὁ)· νόμος, ου (ὁ). –2. Pratica; συνήθεια, ας (ἡ)· συνουσία, ας (ἡ).

Usare; *v. intr. Costumare;* εἴωθα· ἔθος ἔχω. –2. Praticare; χράομαι=ῶμαί (τινι)· φιλικῶς ἔχω (πρός τινα). –3. Frequentare; θαμίζω. –4. *Att.* Adoperare; χράομαι=ῶμαί (τινι). –5. Usar male; παρα-χράομαι=ῶμαι. –6. Usare insieme; συγ-χράομαι=ῶμαι.

Usata; *s. f.* V. Usanza.

Usatamente; *avv.* εἰθισμένως· νομίμως· κοινῶς.

Usativo; *add.* χρήσιμος, ον· χρηστός, ή, όν· ἐπιτήδειος, ον – α, ον· ἱκανός, ή, όν. –2. Beni usativi, *necessari;* ἔπιπλα, ων (τά).

Usato; *s. m.* V. Usanza.

Usato; *add.* εἰθισμένος, η, ον. –2. *Contrario di nuovo;* κατατετριμμένος, η, ον. –3. Non usato; ἀνωφέλητος, ον.

Usatto; *s. m.* περικνημίς, ίδος (ἡ).

Usbergo; *s. m.* θώραξ, ακος (ὁ).

Uscente; *add.* ἐκβαίνων, ουσα, ον. –2. Terminante; καταληκτικός, ή, όν.

Uscetto; *s. m. dim.* θυρίδιον, ου (τό)· θυρίον, ου (τό).

Usciale; *s. m. Paravento;* ἀνέμου πρόβλημα, ατος (τό). –2. Soglia della porta; τῆς θύρας βηλός, οῦ (ὁ).

Usciera; Usciere; *s. f. s. m.* θυρωρός, οῦ (ὁ, ἡ).

Uscimento; *s. m.* ἔξοδος, ου (ὁ). –2. Esito; τέλος, εος=ους (τό).

Uscio; *s. m.* θύρα, ας (ἡ). –2. Le imposte che serrano l'uscio; σταθμοί, ῶν (οἱ)· σταθμά, ῶν (τά).

Uscioletto; Usciolino; *s. m. dim.* θυρίδιον, ου (τό)· θυρίον, ου (τό).

Uscire; *v. intr.* ἐξ-ειμι· ἐξ-έρχομαι· ἐξ-ανα-χωρίζω· ἐκ-βαίνω. –2. Sgorgare; ἀπο-ῥέω=ῶ· ἐκ-φέρομαι. –3. Nascere; γίγνομαι. –4. Derivare; φύομαι· γίγνομαι. –5. Aver effetto; ἀπο-βαίνω. –6. Riuscire; ἐκ-βαίνω. –7. *Parlandosi di libri;* προς-έρχομαι εἰς τὸ δημόσιον. –8. Uscire al mondo; φύομαι. –9. Uscir dai gangheri, di senno, *impazzare;* παρα-φρονέω=ῶ· ἐπι-μαίνομαι. –10. Del cammino; τὴν τάξιν λείπω. –11. Uscir del corpo; χίζω. –12. Del laccio, del pericolo; ἐμαυτὸν ἀπ-αλλάττω. –13. Del proposto; ἀπο-πλανάομαι=ῶμαι τοῦ σκοποῦ. –14. Fuor del secolo; ὑπερ-θαυμάζω. –15. Del seminato; παρα-φρονέω=ῶ. –16. Di mente; ἐπι-λανθάνομαι. –17. Di pena; τιμωρίας ἐμαυτὸν ἀπ-αλλάττω. –18. Uscir il ruzzo; σεμνοποιέομαι=οῦμαι. –19. Uscir il vino; ἀπο-κραιπαλάω=ῶ. –20. Uscir di via; ἐξ-οδεύω.

Uscita; *s. f.* ἔξοδος, ου (ἡ). –2. Apertura da uscire; θύρα, ας (ἡ). –3. Successo; ἀπόβασις, εως (ἡ). –4. Fine; τέλος, εος=ους (τό). –5. Spesa; δαπάνη, ης (ἡ). –6. Soccorrenza; διάῤῥοια, ας (ἡ). –7. Sterco; κόπρος, ου (ἡ).

Usciticcio; *s. m.* V. Disertore.

Uscito; *s. m.* V. Stereo.

Uscito; *p. pass.* ἐξερχόμενος, η, ον· ἐξελθών, οῦσα, όν.

Uscitura; *s. f.* V. Uscita.

Usciuolo; *s. m. dim.* V. Uscioletto.

Uscignolo, Uscignuolo; *s. m.* ἀηδών, όνος (ὁ).

Usitatamente; *add.* V. Usatamente.

Usitato; *add.* V. Usato.

Uso; *s. m.* ἔθος, εος=ους (τό)· ξυνήθεια, ας (ἡ)· εἰωθὼς τρόπος, ου (ὁ)· νόμος, ου (ὁ). –2. Pratica; χρεία, ας (ἡ)· τριβή, ῆς (ἡ). –3. Conversazione; συνουσία, ας (ἡ)· ὁμιλία, ας (ἡ). –4. Congiungimento; μῖξις, εως (ἡ)· ἀνάμιξις, εως (ἡ). –5. Servizio; χρῆσις, σεως (ἡ). –6. Moda; ἔθος, εος ους (τό)· τρόπος, ου (ὁ). –7. Avere in uso; V. Usare. –8. Far uso; χράομαι=ῶμαι. –9. Fuor d'uso; ἀπόθετος, ον.

Uso; *add.* V. Usato.

Usofrutto; *s. m.* V. Usufrutto.

Usolare; *v. intr.* ὑπο-βλέπω.

Usso; *s. m. Zingano;* Αἰγύπτιος, ου (ὁ).

Ussoricida; *s. m.* γυναικοκτόνος, ου (ὁ).

Ustione; *s. f.* καῦσις, σεως (ἡ)· καῦμα, ατος (τό).

Usto; *p. pass.* καυστός, ή, όν.

Ustolare; *v. intr.* ἐπι-χαίνω.

Ustoso; *add.* V. Bramoso.

Ustorio; *add.* καιόμενος, η, ον· φλόγινος, η, ον· διαπυρός, ά, όν.

Usuale; *add.* νομιζόμενος, η, ον· νόμιμος, ον· κοινός, ή, όν.

Usualità; *s. f.* εὐμαρεία, ας (ἡ)· εὐχέρεια, ας (ἡ)· εὐχερές, εος=οῦς (τό)· σχολαιότης, ητος (ἡ)· σχολή, ῆς (ἡ)· ῥᾳθυμία, ας (ἡ)· ῥαστώνη, ης (ἡ).

Usualmente; *avv.* ὡς ἐπὶ τὸ πολύ.

Usucapione; *s. f.* παλαίωσις, σεως (ἡ) *G. M.*

Usucapire; *v. att.* παλαιώνομαι *G. M.*

Usufruttare, Usufruttuare; *v. att.* χράομαι=ῶμαι· καρπόομαι=οῦμαι.

Usufrutto; *s. m.* κάρπωσις, σεως (ἡ)· ἐπικαρπία, ας (ἡ).

Usufruttuare; *v. att.* V. Usufruttare.

Usufruttuario; *add.* χρώμενος, η, ον· καρπούμενος, η, ον.

Usura; *s. f.* τόκος, ου (ὁ)· δάνεισμα, ατος (τό). –2. Soprabbondanza; ἀφθονία, ας (ἡ)· περισσεία, ας (ἡ). –3. Con usura, *abbondantemente;* ἀφθόνως· περισσῶς. –4. Dare ad usura; δανείζω· τοκίζω. –5. Pagar l'usura; τόκον φέρω. –6. Pigliare ad usura; δανείζομαι *(med.).* –7. Rendere con usura; ἐν τόκῳ ἀπο-δίδωμι.

Usurajo; *add.* δανειστικός, ή, όν.

Usurajo; Usurario; Usuraro; *s. m.* δανειστής, οῦ (ὁ)· τοκιστής, οῦ (ὁ)· τοκίζων, ουσα, ον.

Usureggiamento; *s. m.* δανεισμός, οῦ (ὁ)· τοκολῃσία, ας (ἡ).

Usureggiare; *v. intr.* δανείζω· τοκίζω.

Usuriere; *s. m.* V. Usurajo.

Usurpamento; *s. m.* V. Usurpazione.

Usurpare; *v. att.* προς-ποιέομαι=οῦμαι· ἀντι-ποιέομαι=οῦμαι· μετα-ποιέομαι=οῦμαί (τινος) *(med.)*· σφετερίζομαι *(med.)*· ἁρπάζω· κατα-λαμβάνω.

Usurpativamente; *avv.* ἀδίκως· ἐκδίκως.

Usurpatore; *add.* σφετεριστής, οῦ (ὁ)· ἅρπαξ, αγος (ὁ, ἡ). –2. Del regno; τύραννος, ου (ὁ).

Usurpazioncella; *s. f. dim.* V. Usurpazione.

Digitized by Google

Usurpazioncina; *s. f. dim.* e
Usurpazione; *s. f.* σφετερισμός, οῦ (ὁ)· κατάληψις, εως (ἡ)· ἁρπαγή, ῆς (ἡ). -2. Del regno; τυραννία, ας (ἡ)· τυραννίς, ίδος (ἡ).
Utello; *s. m.* λήκυθος, ου (ἡ).
Utensili; *s. m. pl.* σκεύη, ων (τά)· ἔπιπλα, ων (τά)· κατασκεύη, ων (τά)· χρειώδη, ων (τά). -2. Fabbricare, preparare utensili; σκευοποιέω=ῶ.
Uterino; *add.* ὑστερικός, ή, όν. -2. Fratello, sorella uterino; ὁμογάστριος, ον· ὁμογάστωρ, ορος (ὁ, ἡ).
Utero; *s. m.* μήτρα, ας (ἡ)· ὑστέρα, ας (ἡ)· γονή, ῆς (ἡ)· δελφός, ύος (ἡ).
Utile; *s. m.* V. Utilità.
Utile; *add.* χρήσιμος, ον· χρηστός, ή, όν· ὠφέλιμος, ον· ὠφελῶν, οῦσα, οῦν· ὀνήσιμος, ον· λυσιτελής, ές· σύμφορος, ον. -2. Essere utile; λυσιτελέω=ῶ· ὠφελέω=ῶ (τινα). -3. Assai utile; πολυωφελής, ές· πολύχρηστος, ον. -4. Utile a privato; ἰδιωφελής, ές.
Utilemente; *avv.* V. Utilmente.
Utilità; *s. f.* χρηστότης, ητος (ἡ)· χρησιμότης, ητος (ἡ)· ὠφέλημα, ατος (τό)· ὠφέλεια, ας (ἡ)· ὠφέλησις, σεως (ἡ)· ὠφέλιμον, ου (τό)· ὄφελος, εος=ους (τό)· σύμφορον, ου (τό)· συμφέρον, οντος (τό)· λυσιτέλεια, ας (ἡ). -2. Usura; τόκος, ου (ὁ)· καρπός, οῦ (ὁ). -3. Di grande utilità; μεγαλωφελής, ές· πολύχρηστος, ον. -4. Senza utilità; ἄχρειος, ον· ἄχρηστος, ον· ἀκερδής, ές.
Utilitare; } *v. att.* κερδαίνω· ὠφέλειαν καρπόομαι
Utilizzare; } =οῦμαι (ἔκ τινος).
Utilmente; *avv.* χρηστῶς· χρησίμως· λυσιτελῶς· συμφερόντως· καλῶς.
Utimo; *add.* V. Ultimo.
Utole; *s. m.* } V. Utilità.
Utolita; *s. f.* }
Utopia; *s. f.* ἀπράγμων τόπος, ου (ὁ).
Utre; *s. m.* V. Otre.
Utriaca; *s. f.* V. Triaca.
Uva; *s. f.* σταφυλή, ῆς (ἡ)· σταφυλίς, ίδος (ἡ). -2. Dove si pigiano le uve; σταφυλοβολεῖον, ου (τό)· σταφυλοβόλιον, ου (τό). -3. Che porta, produce belle uve; ἀγλαοβότρυς, υος (ὁ, ἡ). -4. Che produce uva; σταφυλοφόρος, ον. -5. Raccogliere le uve, vendemmiare; ἀπο-τρυγάω=ῶ. -6. Senza uva; ἀστάφυλος, ον.
Uvamico; *add.* φιλοστάφυλος, ον.
Uveaceo; } *add.* σταφύλινος, η, ον.
Uveo; }
Uvero; *s. m.* οὖθαρ, ατος (τό).
Uvetta; *s. f. dim.* σταφύλιον, ου (τό).
Uvizzolo; *s. m.* ἀγριάμπελος, ου (ὁ).
Uvola; *s. f. dim.* σταφύλιον, ου (τό).
Uvoso; *add.* σταφυλοφόρος, ον.
Uzzolo; *s. m.* ἐπιθυμία, ας (ἡ).

V

Vacante; *add.* κενός, ή, όν· ἔρημος, ον. -2. Privo; στερούμενος, η, ον.
Vacanteria; *s. f.* περισσεία, ας (ἡ)· ματαιότης, ητος (ἡ).
Vacanza e Vacanzia; *s. f.* ἐρημία, ας (ἡ). -2. Cessamento; σχολή, ῆς (ἡ)· παῦσις, σεων (ἡ). -3. Ferie; ἄπρακτοι ἡμέραι, ῶν (αἱ)· ἀπραξία, ας (ἡ).
Vacare; *v. intr.* ἔρημός εἰμι, γίγνομαι. -2. Essere privo; στερέομαι=οῦμαι. -3. Mancare; ἐλλείπω· ἐπι-λείπω· κατα-λήγω. -4. Dare opera; σπουδάζω (περί τι)· σχολάζω (τινι, τινος, περί τι). -5. Riposarsi; παύομαι· σχολάζω.
Vacazione; *s. f.* V. Vacanza. -2. Mancanza; ἔλλειμα, ατος (τό).
Vacca; *s. f.* βοῦς, βοός (ἡ)· δαμαλίς, ίδος (ἡ).
Vaccajo; } *s. m.* βουκόλος, ου (ὁ).
Vaccaro; }
Vacchetta; *s. f. dim.* δαμαλίς, ίδος (ἡ). -2. Il cuojo del bestiame vaccino; βόειον δέρμα, ατος (τό)· θηλείας βοὸς δέρμα, ατος (τό)· βοεία, ας (ἡ).
Vaccino; *add.* βόειος, α, ον.
Vaccio; *add.* V. Diligente.
Vaccio; *avv.* V. Avaccio.
Vaccuccia; *s. f. dim.* δαμάλη, ης (ἡ)· δαμαλίς, ίδος (ἡ).
Vacillamento; *s. m.* e
Vacillanza; *s. f.* ταλάντωσις, σεως (ἡ)· παραφορά, ᾶς (ἡ)· σαλός, οῦ (ὁ). -2. Incertezza; ἀπορία, ας (ἡ)· ἀμφισβήτησις, σεως (ἡ).
Vacillare; *v. intr.* δονείομαι· σείομαι· παρα-φέρομαι· ταλαντεύομαι· ταλαντόομαι=οῦμαι. -2. Farneticare; παρα-φρονέω=ῶ. -3. Vacillare per la ubbriachezza; μεθυσφαλέω=ῶ· ἐγ-κραιπαλάω=ῶ. -4. Che vacilla per la ubbriachezza; μεθυπλανής, ές. -5. Senza vacillare, che non vacilla; ἀσάλευτος, ον· ἄσαλος, ον· ἀσαλής, ές· ἀπαρασάλευτος, ον. -6. Facile a vacillare; ἀκροσφαλής, ές.
Vacillazione; *s. f.* V. Vacillanza.
Vacillità; *s. f.* ἀπορία, ας (ἡ)· παραφορά, ᾶς (ἡ).
Vacuare; *v. att.* V. Evacuare.
Vacuazione; *s. f.* V. Votamento.
Vacuità; *s. f.* } κενότης, ητος (ἡ)· ἐρημία, ας (ἡ).
Vacuo; *s. m.* }
Vacuo; *add.* V. Vuoto. -2. Ozioso; ἀπράγμων, ον· σχολαστικός, ή, όν.
Vadere; *v. intr.* V. Andare.
Vado; *s. m.* V. Guado.
Vadoso; *add.* V. Guadoso.
Vafro; *add.* V. Astuto.
Vagabondaccio; *add.* V. Vagabondo.
Vagabondaggine; *s. f.* πλάνη, ης (ἡ)· πλάνημα, ατος (τό)· πλάνησις, σεως (ἡ)· πλανοδία, ας (ἡ)· ἀλητεία, ας (ἡ)· ἀλημοσύνη, ης (ἡ).

Digitized by Google

Vagabondare; *v. intr.* πλανάομαι=ῶμαι· πλανητέω ῶ· ἀλητεύω· ἀλάομαι=ῶμαι. –2. Che vaga assai; πολύφοιτος, ον. –3. Vagare insieme; συν-αλητεύω· συν-αλάομαι=ῶμαι.

Vagabondità; *s. f.* V. Vagabondaggine.

Vagabondo; *add.* πλανής, ῆτος (ὁ)· πλανήτης, ου (ὁ)· πλανῆτις, ιδος (ἡ)· πλανητικός, ή, όν· πλανητός, ή, όν· πλανώδης, ες· ἀλήτης, ου (ὁ)· ἀλῆτις, ιδος (ἡ)· ἀλήμων, ον· ἀλώμενος, η, ον.

Vagabundamento; *s. m.* } V. Vagabondaggine.
Vagabundità; *s. f.* }

Vagabundo; *add.* V. Vagabondo.

Vagamente; *avv.* κοσμίως· εὐπρεπῶς· χαριέντως.

Vagamento; *s. m.* V. Vagabondaggine.

Vagante; *add.* V. Vagabondo.

Vagare; *v. intr.* V. Vagabondare. –2. Uscire dal preso tema; ἀπὸ σκοπὸν πλανάομαι=ῶμαι.

Vagatore; *add.* V. Vagabondo.

Vagazione; *s. f.* V. Vagabondaggine.

Vagellame; *s. m.* V. Vasellame.

Vagellamento; *s. m.* V. Vacillamento.

Vagellare; *v. intr.* V. Vacillare. –2. Andar vagando; ἀλάομαι=ῶμαι.

Vagello; } *s. m.* χαλκεῖον, ου (τό)· ληνός, οῦ (ὁ).
Vagellone; }

Vagheggeria; *s. f.* } ἔρως, ωτος (ὁ).
Vagheggiamento; *s. m.* }

Vagheggiare; *v. att.* χαίω· χάσκω. –2. Rimirare con diletto; ἐρωτικῶς ἔχω· δια-σκέπτομαι· θεωρίω=ῶ.

Vagheggiatore; *add.* ἐραστής, οῦ (ὁ)· ἐρωτικός, ή, όν.

Vagheggino; *s. m.* ταῖς γυναιξὶ χαριζόμενος, ου (ὁ).

Vagheggione; *add.* V. Vagheggiatore.

Vaghezza; *s. f.* ἐπιθυμία, ας (ἡ)· ἔρεξις, εως (ἡ). –2. Diletto; ἡδονή, ῆς (ἡ). –3. Bellezza; κάλλος, εος=ους (τό)· κομψότης, ητος (ἡ).

Vagillare; *v. intr.* V. Vagellare.

Vagillazione; *s. f.* V. Vacillanza.

Vagimento; *s. m.* V. Vagito.

Vagina; *s. f.* V. Guaina.

Vagire; *v. intr.* οἰμώζω· κλαυθμυρίζω· μινυρίζω.

Vagito; *s. m.* κλαυθμυρισμός, οῦ (ὁ).

Vaglia; *s. f.* ανδρία, ας (ἡ)· ἀνδρεία, ας (ἡ)· ἀνδραγαθία, ας (ἡ)· εὐψυχία, ας (ἡ)· ἀρετή, ῆς (ἡ)· δύναμις, εως (ἡ). –2. Valuta; ἀξία, ας (ἡ)· τιμή, ῆς (ἡ).

Vagliajo; *s. m.* κοσκινοποιός, οῦ (ὁ).

Vagliare; *v. att.* κοσκινεύω· κοσκινίζω· λικμάω=ῶ· λικμίζω. –2. Scegliere; ἐκ-κρίνω· ἐξ-αιρίομαι=οῦμαι. –3. Disprezzare; ὀλιγωρίω=ῶ.

Vagliatore; *add.* κοσκινίζων, ουσα, ον.

Vagliatura; *s. f.* περιψήματα, ων (τά).

Vaglietto; *s. m. dim.* κοσκίνιον, ου (τό).

Vaglio; *s. m.* κόσκινον, ου (τό)· λικμητήριον, ου (τό)· λικμητρίς, ίδος (ἡ)· λικμός, οῦ (ὁ). –2. Dare dei calci al vaglio dopo aver mangiata la biada; κακὰ ἀντ' ἀγαθῶν δίδωμι.

Vago; *add.* ἐρώμενος, η, ον. –2. Grazioso; φιλόκαλος, ον. –3. Bello; χαρίεις, εσσα, εν· καλός, ή, όν· εὐσχήμων, ον. –4. Bramoso; ἐπιθυμῶν, οῦσα, οῦν. –5. Essere vago; V. Brámare. –6. Errante; V. Vagabondo. –7. Non determinato; ἀόριστος, ον· ἀσαφής, ές.

Vagolare; *v. intr.* V. Vagabondare.

Vaniglia; *s. f.* βανιλία, ας (ἡ) *G. M.*

Vajare; *v. intr.* ὑπο-μελαίνω.

Vajato; *add.* ποίκιλος, η, ον.

Vajezza; *s. f.* ὑπόμελαν, ανος (τό).

Vajo; *add.* ὑπόμελας, λαινα, λαν· μελανίζων, ουσα, ον. –2. Macchiato; ποίκιλος, η, ον· διαποίκιλος, ον· ἀνθινός, ή, όν.

Vajolare; *v. intr.* V. Vajare.

Vajolato; *add.* V. Vajo.

Vajuole, Vajuolo; *s. m.* εὐλογίαι, ῶν (αἱ) *G. M.*

Valcare; *v. att.* V. Valicare.

Valco; *s. m.* V. Valico.

Vale; χαῖρε· ἔρρωσο. –2. Saluto V.

Valeggio; *s. m.* V. Forza.

Valente; *add.* ἐξαίρετος, ον· ἔνδοξος, ον· δεινός, ή, όν· ἰσχυρός, ά, όν· ἀγαθός, ή, όν. –2. Valente in armi; ἀνδρεῖος, α, ον· ἀγαθός, ή, όν· εὔψυχος, ον. –3. Di gran dottrina; πολυμαθής, ές· φιλόλογος, ον· σοφός, ή, όν. –4. Idoneo; ἱκανός, ή, όν. –5. Molto valente nell'arte; πολυδαίδαλος, ον.

Valentemente; *avv.* ἐρρωμένως· ἰσχυρῶς.

Valenteria; }
Valentezza; }
Valentia; } *s. f.* V. Valore.
Valentigia; }

Valentre; *add.* V. Valente.

Valentremente; *avv.* V. Valentemente.

Valentria; *s. f.* V. Valore.

Valentro; *add.* V. Valente.

Valentuomo; *s. m.* ἀνδραγαθητής, οῦ (ὁ)· σύνετος, ου (ὁ).

Valenza, Valenzia; *s. f.* V. Valore.

Valere; *s. m.* τιμή, ῆς (ἡ).

Valere; *v. intr.* δύναμαι· σωίω=ῶ· ἰσχύω. –2. Costare; καθ-ίσταμαι· ὠνέομαι=οῦμαι. –3. Esser di profitto; ὠφελέω=ῶ. –4. Significare; σημαίω=ῶ· προ-σημαίνω. –5. Valersi di alcuna cosa; χράομαι=ῶμαι (τινι). –6. Valer la pena; ἔντιμόν ἐστι. –7. Vaglia il vero; ἀληθινῶς. –8. Valer meglio; κρεῖττόν ἐστι. –9. Vale a dire; δῆ· δῆτα· δηδάλη. –10. Che non vale; ἄχρηστος, ον.

Valeroso; *add.* V. Valoroso.

Valete; χαίρετε· ἔρρωσθε.

Valetudinario; *add.* ἀσθενής, ές· ἔρρωστος, ον· ἐπίνοσος, ον· νοσώδης, ες· νοσάκερος, ον.

Valetudine; *s. f.* V. Sanità.

Valevole; *add.* V. Utile.

Valevolmente; *avv.* V. Valentemente.

Valezzo; *s. m.* V. Valore.

Valibile; *add.* V. Valente.

Valicabile; *add.* διάβατος, ον.

Valicare; *v. att.* V. Trapassare.

Valico; *s. m.* διάβασις, σεως (ἡ)· διέξοδος, ου (ἡ).

Validamente; *avv.* ῥωμαλέως· ἐρρωμένως· δυνατῶς· δεινῶς· σφοδρῶς.

Validare; *v. att.* ἐπι-κυρόω=ῶ· κρατύνω· βεβαιόω=ῶ.

Validazione; *s. f.* κύρωτις, σεως (ἡ)· πίστωσις σεως (ἡ)· καταβεβαίωσις, σεως (ἡ).

Validità; *s. f.* κῦρος, εος=ους (τό).

Valido; *add.* ἐρρωμένος, η, ον· ῥωμαλέος, α, ον· ἰσχυρός, ά, όν. –2. Efficace; ἱκανός, ή, όν.

Validore; *s. m.* V. Valore.

Valigetta; *s. f. dim.* πηρίδιαν, ου (τό).

Valigia; *s. f.* πήρα, ας (ἡ)· ἀσκροπήρα, ας (ἡ)· στρωματεύς, έως (ὁ)· διφθέρα, ας (ἡ)· διφθερίς, ίδος (ἡ).

Valigino; *s. m.* } V. Valigetta.
Valigiotta; *s. f.* }

Digitized by Google

Valigiotto; *s. m.* V. Valigetta.
Valimento; *s. m.* V. Valore.
Valitore; *add.* V. Ajutatore.
Valitudine; *s. f.* V. Sanità.
Vallame; *s. m.* διάστημα, ατος (τό).
Vallare; *v. att.* ἀπο-σταυρόω=ῶ· περι-σταυρόω=ῶ· περι-τειχίζω.
Vallare; *add.* στρατοπεδευτικός, ή, όν.
Vallata; *s. f.* μεσάγκεια, ας (ἡ)· κοιλάς, άδος (ἡ). -2. Riparo; περισταύρωμα, ατος (τό)· ἕρκος, εος =ους (τό).
Vallato; *add.* περισταυρωθείς, εῖσα, έν.
Valle; *s. f.* ἄγκος, εος=ους (τό)· κοιλάς, άδος (ἡ)· νάπη, ης (ἡ). -2. Con molte valli; πολύπτυχος, ον. -3. Con valli selvose; ναπαῖος, α, ον. -4. Con profonde valli; βαθυαγκής, ές. -5. Che ha forma di valle; αὐλοειδής, ές.
Vallea; *s. f.* V. Vallata.
Valletta; *s. f. dim.* ἀγκίον, ου (τό).
Vallettino; *s. m. dim.* παιδίον, ου (τό)· παιδίσκος, ου (ὁ).
Valletto; *s. m.* παῖς, παιδός (ὁ)· δοῦλος, ου (ὁ)· θεράπων, οντος (ὁ)· θεραπευτής, οῦ (ὁ).
Vallicoso; Vallivo; } *add.* ναπαῖος, α, ον· ναπώδης, ες.
Vallo; *s. m.* χώμα, ατος (τό)· χόος=οῦς, χοός (ὁ)· περισταύρωμα, ατος (τό)· ἕρκος, εος=ους (τό)· καράχωμα, ατος (τό). -2. Cingere di vallo; ἀποταφρεύω.
Vallonaccio; *s. m. accr.* V. Valle.
Vallonata; *s. f.* V. Vallata.
Valloncello; Vallone; } *s. m.* V. Valle.
Valloso; *add.* V. Vallicoso.
Valoramento; *s. m.* V. Valore.
Valorare; *v. att.* V. Avvalorare.
Valore; *s. m.* ἀξία, ας (ἡ)· τιμή, ῆς (ἡ)· ἀξίωσις, σεως (ἡ)· τίμημα, ατος (τό). -2. Prodezza; ἀνδρία, ας (ἡ)· ἀνδρεία, ας (ἡ)· εὐψυχία, ας (ἡ). -3. Gagliardia; ῥώμη, ης (ἡ)· ἴσχυς, υος (ἡ)· δύναμις, εως (ἡ)· βία, ας (ἡ). -4. Di egual valore; ἀντάξιος, ον. -5. Di gran valore; πολύτιμος, ον· βαρύτιμος, ον· μεγάτιμος, ον. -6. Senza valore legale; ἄκυρος, ον.
Valoria; *s. f.* V. Valore.
Valorosamente; *avv.* ἀνδρείως· εὐψυχῶς.
Valorosità; *s. f.* V. Valore.
Valoroso; *add.* ἀνδρεῖος, α, ον· ἀγαθός, ή, όν· εὔψυχος, ον· δεινός, ή, όν. -2. Efficace; ἐνεργής, ές· σπουδαῖος, α, ον. -3. Valoroso a danno altrui; αἰναρίτης, ου (ὁ). -4. Essere valoroso; ἀγηορέω=ῶ.
Valsente; *s. m.* Valsuta; *s. f.* Valura; *s. f.* Valuta; *s. f.* } V. Valore.
Valutabile; *add.* τιμητός, ή, όν.
Valutare; *v. att.* τιμάω=ῶ· τιμὴν καθ-ίστημι· συντιμάσμαι=ῶμαι (τι).
Valutazione; *s. f.* τίμημα, ατος (τό)· τίμησις, σεως (ἡ).
Valuta; *s. f.* V. Valore.
Valvola e Valvula; *s. f.* καταγεῖον, ου (τό)· ἐπιστόμιον, ου (τό).
Vampa; *s. f.* V. Vampo. -2. Vapore; ἀτμός, οῦ (ὁ).
Vampeggiare; *v. intr.* φλέγω.

Vampo; *s. m.* φλόγωσις, σεως (ἡ)· καῦμα, ατος (τό)· καῦσος, ου (ὁ). -2. Menar vampo; μαίνομαι. -B'. *Vantarsi*; ἀλαζονεύομαι· μεγαλοφρονέω=ῶ.
Vampore; *s. m.* V. Vampo.
Vanagloria; *s. f.* κενοδοξία, ας (ἡ)· δοξοκοπία, ας (ἡ)· φιλοδοξία, ας (ἡ).
Vanagloriarsi; *v. intr.* ὑπερ-ηφανεύομαι· δοξοκοπέω =ῶ· κενοδοξέω=ῶ.
Vanagloriosamente; *avv.* κενοδόξως.
Vanagloriosо; *add.* κενόδοξος, ον· δοξομανής, ές· ὑπερηφανής, ές.
Vanagrolia; *s. f.* V. Vanagloria.
Vanagrolioso; *add.* V. Vanagloriosо.
Vanamente; *avv.* κενῶς· μάτην· εἰκῆ.
Vanare e Vaneare; *v. intr.* V. Vaneggiare.
Vaneggia; *s. f.* V. Vaneggio.
Vaneggiamento; *s. m.* παράνοια, ας (ἡ)· παραφρόνησις, σεως (ἡ)· φρενοβλάβεια, ας (ἡ).
Vaneggiante; *add.* παράφρων, ον· φρενοβλαβής, ές.
Vaneggiare; *v. intr.* παρα-φρονέω=ῶ· παρα-νοέω=ῶ. -2. Riuscir vano; ἀπο-τυγχάνω· σφάλλομαι. -3. Esser voto; κενός εἰμι. -4. Immaginare; φαντασιοσκοπέω=ῶ. -5. Rendere vano; ματαιόω=ῶ.
Vaneggiatore; *add.* V. Vaneggiante.
Vanerello; *add.* V. Vano.
Vanezza; *s. f.* V. Vanità.
Vanga; *s. f.* σκάφος, εος=ους (τό)· σκαπάνη, ης (ἡ)· σκαφεῖον, ου (τό).
Vangajuole; *s. f. pl.* σαγήνη, ης (ἡ).
Vangare; *v. att.* σκάπτω· σκάλλω· ὀρύττω.
Vangata; *s. f.* ὄρυγμα, ατος (τό)· ὀρυκτή, ῆς (ἡ).
Vangatore; *add.* ὀρυκτήρ, ῆρος (ὁ)· ὀρυστής, οῦ (ὁ)· σκαπανεύς, έως (ὁ)· σκαπανητής, οῦ (ὁ)· σκαπτήρ, ῆρος (ὁ)· σκάπτειρα, ας (ἡ).
Vangatura; *s. f.* ὄρυξις, εως (ἡ).
Vangelico; *add.* V. Evangelico.
Vangelio; *s. m.* V. Evangelio.
Vangelista; *s. m.* V. Evangelista.
Vangelistare; *s. m.* V. Evangelistario.
Vangelizzare; *v. att.* V. Evangelizzare.
Vangelo; *s. m.* V. Evangelio.
Vanguardia; *s. f.* στρατοῦ μέτωπον, ου (τό)· πρῶτον τάγμα, ατος (τό).
Vanla; *s. f.* V. Vanità.
Vaniare; *v. intr.* V. Vaneggiare.
Vaniloquio; *s. m.* κενολογία, ας (ἡ)· ματαιολογία, ας (ἡ).
Vanire; *v. intr.* V. Svanire.
Vanità; *s. f.* κενότης, ητος (ἡ)· ματαιότης, ητος (ἡ)· κενόν, οῦ (τό)· ματαῖον, ου (τό).
Vanitoso; *add.* ἀλάζων, ονος (ὁ, ἡ)· αὐθάδης, ες· μικροφιλότιμος, ον.
Vanni; *s. m. pl.* πτερά, ῶν (τά). -2. Con veloci vanni; αἰολοπτέρυγος, ον.
Vano; *s. m.* κενότης, ητος (ἡ)· κενόν, οῦ (τό). -2. La parte inutile; ἄχρηστον, ου (τό).
Vano; *add.* κενός, ή, όν. -2. Inutile; ἄχρηστος, ον· ἀνωφελής, ές· ματαῖος, α, ον. -3. Caduco; ἀβέβαιος, ον· ἄστατος, ον· φθαρτός, ή, όν. -4. Borioso; ἀλάζων, ονος (ὁ, ἡ). -5. Privo; στερούμενος, η, ον. -6. Assai vano; πολυματαῖος, α, ον· ὑπέραυχος, ον. -7. Che si occupa di cose vane; κενόσπουδος, ον. -8. Che non si occupa di cose vane; ἀκενόσπουδος, ον. -9. Non vano; ἀκενόδοξος, ον.

Digitized by Google

Vantadore; *add.* V. Vantatore.
Vantaggiare; *v. att.* ὑπερ-ἔχω· προ-ἔχω (τινος, τινι)· ἀριστεύω (τινος). -2. *N. pass.* ὠφελέομαι ᾱ-οῦμαι· κερδαίνω.
Vantaggiatamente; *avv.* διαφερόντως.
Vantaggiato; *add.* βέλτιστος, η, ον.
Vantaggio; *s. m.* ἐπίμετρον, ου (τό). -2. Utilità; κέρδος, εος-ους (τό)· ὠφέλημα, ατος (τό)· συμφέρον, οντος (τό)· εὕρημα, ατος (τό)· λήμμα, ατος (τό)· καρπός, οῦ (ὁ)· λυσιτέλεια, ας (ἡ). -3. Corollario; πόρισμα, ατος (τό). -4. A vantaggio; ὑπεράνω. -5. Da vantaggio; προσέτι. -6. Trar vantaggio; ὠφελέομαι-οῦμαι. -7. Avere, godere vantaggio; ἀπο-λαύω.
Vantaggiosamente; *avv.* διαφερόντως.
Vantaggioso; *add.* ἰδιωφελής, ές· πλεονεκτής, ές· φιλοκερδής, ές.
Vantagione; *s. f.* } e
Vantamento; *s. m.* }
Vantanza; *s. f.* ἀλαζονεία, ας (ἡ)· τερατεία, ας (ἡ)· ἀρεταλογία, ας (ἡ)· σαλακώνεια, ας (ἡ)· ὑπερηφάνεια, ας (ἡ).
Vantare; *v. att.* δοξάζω· ἐπαίνω· ἐγ-κωμιάζω· εὐ-λογέω-ῶ. -2. *N. pass.* ἀλαζονεύομαι· ἀγκόομαι ᾱ-οῦμαι· εὔχομαι. -3. Vantarsi oltremodo; ὑπερ-αυχέω-ῶ. -4. Vantarsi a sua volta; ἀντι-κομπάζω.
Vantato; *add.* V. Famoso.
Vantatore; *add.* ἀλαζονικός, ή, όν· ἀλάζων, ονος (ὁ, ἡ)· ῥαχιστής, οῦ (ὁ)· ἀρεταλόγος, ον.
Vantazione; } *s. f.* V. Vantanza.
Vanteria; }
Vantevole; *add.* ὑπερηφανής, ές· ὑπερήφανος, ον.
Vanto; *s. m.* ἀλαζονεία, ας (ἡ)· τερατεία, ας (ἡ)· ἀρεταλογία, ας (ἡ)· σαλακώνεια, ας (ἡ)· ὑπερηφανία, ας (ἡ). -2. Gloria; δόξα, ης (ἡ)· ἔπαινος, ου (ὁ)· εὐδοξία, ας (ἡ).
Vanura; *s. f.* V. Vanità.
Vanvera (A); *avv.* τυχῇ.
Vaporale; *add.* ἀτμιδώδης, ες.
Vaporare; *v. att.* ἀτμίζω· ἐξ-ατμίζω. -2. *Intr.* ἀτμίζω· ἀτμίζομαι.
Vaporazione; *s. f.* V. Evaporazione.
Vapore; *s. m.* ἀτμός, οῦ (ὁ)· ἄτμις, ίδος (ἡ)· ἀναθυμίασις, σεως (ἡ). -2. Convertire in vapore; ἀτμιδόω-ῶ· ὑπερ-ατμιδόω-ῶ. -3. Che contiene vapore; ἀτμιδοῦχος, ον. -4. Pieno di vapore; ἀτμώδης, ες. -5. Simile a vapore; ἀτμοειδής, ές· *avv.* ἀτμοειδῶς.
Vaporosità; *s. f.* ἀτμῶδες, εος-ους (τό).
Vaporoso; *add.* ἀτμώδης, ες· ἀτμιδώδης, ες.
Vapulazione; *s. f.* V. Percossa.
Varare; *v. att.* ναῦν ἀπὸ ναυσταθμοῦ ἐξ-άγω.
Varcabile; *add.* V. Valicabile.
Varcare; *v. att.* V. Valicare.
Varco; *s. m.* V. Valico.
Variabile; *add.* μεταβλητικός, ή, όν· μετάβλητος, ον· εὐμετάβολος, ον· εὐμεταχίνητος, ον· ἄστατος, ον· εὐμετάπτωτος, ον· ἀβέβαιος, ον.
Variabilità; *s. f.* εὐμετάβολον, ου (τό)· μετάβλητον, ου (τό)· εὐμεταβλησία, ας (ἡ).
Variamente; *avv.* διαφόρως· ἀλλαίως.
Variamento; *s. m.* V. Varianza.
Variante; *add.* μεταβάλλων, ουσα, ον· μεταποιῶν, οῦσα, οῦν. -2. Diverso; ἀνόμοιος, ον· διάφορος, ον· διαφέρων, ουσα, ον· ἀλλοῖος, α, ον· ποίκιλος, η, ον.

Variantemente; *avv.* V. Variamente.
Varianza; *s. f.* ἀλλοίωσις, σεως (ἡ)· μεταβολή, ῆς (ἡ)· ἀλλαγή, ῆς (ἡ)· μετάστασις, σεως (ἡ)· μετάνοια, ας (ἡ).
Variare; *v. att.* ἀλλάττω· ἀλλοιόω-ῶ· μετα-βάλλω· μετ-αλλάττω· ποικίλλω· μεθ-ίστημι· μετα-ποιέω-ῶ. -2. *Intr.* ἀλλοιόομαι-οῦμαι· ἀνόμοιός εἰμι.
Variatamente; *avv.* V. Variamente.
Variato; *add.* V. Vario.
Variatore; *add.* V. Variante.
Variazione; *s. f.* V. Varianza. -2. Differenza; διαφορά, ᾶς (ἡ).
Varice; *s. f.* κιρσός, οῦ (ὁ)· ἴξία, ας (ἡ).
Varicocèle; *s. m. T. chir.* κιρσοκήλη, ης (ἡ).
Varicoso; *add.* κιρσώδης, ες.
Varieggiare; *v. intr.* V. Variare § -2.
Varietà; *s. f.* ἀλλοιότης, ητος (ἡ)· ἀνομοιότης, ητος (ἡ)· ἑτερότης, ητος (ἡ)· διαφορά, ᾶς (ἡ). -2. Mutazione; V. Varianza. -3. Differenza; διαφορά, ᾶς (ἡ).
Varievole; *add.* V. Variabile.
Variforme; *add.* πολυειδής, ές· πολύμορφος, ον· πολυσχημάτιστος, ον· πολυσχήμων, ον.
Variissimo; *add. superl.* V. Vario.
Vario; *s. m.* V. Varietà.
Vario; *add.* ἀλλοῖος, α, ον· ἀνόμοιος, ον· διάφορος, ον· διαφέρων, ουσα, ον· ποίκιλος, η, ον. -2. Volubile; ἄστατος, ον. -3. Di più colori; ποίκιλος, η, ον. -4. Affatto vario; διαποίκιλος, ον. -5. Rendere affatto vario; δια-ποικίλλω.
Variopinto; *add.* ποίκιλος, η, ον. -2. Non variopinto; ἀποίκιλος, ον.
Varo; *add.* V. Vario.
Vasajo; *s. m.* V. Vasellajo.
Vasame; *s. m.* V. Vasellame.
Vasca; *s. f.* ἀγγεῖον, ου (τό).
Vascelletto; *s. m. dim.* πλοιάριον, ου (τό).
Vascello; *s. m.* ναῦς, ναός (ἡ)· πλοῖον, ου (τό).
Vaschetta; *s. f. dim.* V. Vasca.
Vascolare; *add.* V. Vascoloso.
Vascolo; *s. m.* κεραμίδιον, ου (τό).
Vascoloso; *add.* ἀγγειώδης, ες.
Vascone; *s. m. accr.* V. Vasca.
Vasculare; *add.* V. Vascoloso.
Vase; *s. m.* V. Vaso.
Vasellaggio; *s. m.* V. Vasellame.
Vasellajo; *s. m.* κυρτεύς, έως (ὁ)· κεραμεύς, έως (ὁ).
Vasellame; } *s. m.* ἀγγεῖα, ων (τά)· σκεύη, ῶν
Vasellamento; } (τά).
Vasellaro; *s. m.* V. Vasellajo.
Vasellettiera; *s. f.* σκευοθήκη, ης (ἡ).
Vasellettino; } *s. m. dim.* σκευάριον, ου (τό)· κε-
Vaselletto; } ραμίδιον, ου (τό).
Vaselliere; *s. m* V. Vasellajo.
Vasellino; }
Vasello; } *s. m. dim.* V. Vaselletto.
Vasetto; }
Vaso; *s. m.* σκεῦος, εος-ους (τό)· ἄγγος, εος-ους (τό). ἀγγεῖον, ου (τό). -2. Di terra; κεραμός, οῦ (ὁ)· κεραμίς, ίδος (ἡ).
Vasone; *s. m. accr.* V. Vaso.
Vasotto; *s. m. dim.* V. Vaselletto.
Vassallaggio; *s. m.* θεράπεια, ας (ἡ)· πελατεία, ας (ἡ)· δουλεία, ας (ἡ).
Vassallo; *s. m.* πελάτης, ου (ὁ).
Vasselletto; *s. m. dim.* V. Vascelletto.

Digitized by Google

Vassello; *s. m.* V. Vascello.
Vassojo; *s. m.* ξύλινον ἀγγεῖον, ου (τό). -2. Guantiera; ἄβαξ, ακος (ἡ). -3. *Per mondare il grano;* V. Vaglio.
Vastamente; *avv.* εὐρυχώρως· εὐρέως· πλατέως.
Vastare; *v. att.* V. Devastare.
Vastazione; *s. f.* V. Guasto.
Vastezza; *s. f.* e
Vastità; *s. f.* εὐρυχωρία, ας (ἡ)· πλάτος, εος-ους (τό)· μέγεθος, εος-ους (τό)· εὐρύτης, ητος (ἡ).
Vasto; *s. m.* V. Mare.
Vasto; *add.* εὐρύς, εῖα, ὑ· εὐρυτενής, ές· πλατύς, εῖα, ὑ· μέγας, μεγάλη, μέγα· εὐμεγεθής, ές.
Vate; *s. m.* V. Profeta.
Vaticinare; *v. att.* V. Indovinare.
Vaticinatore; *add.* V. Indovino.
Vaticinazione; *s. f.* / Vaticinio; *s. m.* } V. Profezia.
Vaticino; *s. m.* V. Indovino.
Vecchia; *s. f.* e
Vecchiaccia; *s. f. pegg.* γραῦς, γραός (ἡ)· πρεσβύτις, ιδος (ἡ). -2. Amico delle vecchie; γραόφιλος, ον. -3. Da vecchia; γραϊκός, ή, όν. -4. Che si conviene alle vecchie; γραοπρεπής, ές. -5. A modo di vecchia; γραώδης, ες.
Vecchiaccio; *s. m. pegg.* V. Vecchio.
Vecchiaja; *s. f.* γῆρας, ατος (τό)· γεροντία, ας (ἡ)· πολυγηρία, ας (ἡ). -2. Usanza antica; παλαιότης, ητος (ἡ)· ἀρχαιότης, ητος (ἡ). -3. Alimentare a vicenda nella vecchiaja; ἀντι-γηροτροφέω-ῶ. -4. Occupazione della vecchiaja; ἐγγήραμα, ατος (τό). -5. Puzzante per la vecchiaja; σαπρόγηρος, ον.
Vecchiardo; *s. m.* V. Vecchio.
Vecchiarello; *s. m. dim.* V. Vecchietto.
Vecchiccio; *add.* γεροντικός, ή, όν.
Vecchicciuolo; / Vecchierello; / Vecchietto; } *s. m. dim.* πρεσβύτερος, ου (ὁ)· γερόντιον, ου (τό).
Vecchiezza; *s. f.* V. Vecchiaja.
Vecchino; *s. m. dim.* V. Vecchietto.
Vecchio; *add. Di persona;* γέρων, οντος (ὁ)· πρέσβυς, υος (ὁ)· πρεσβύτης, ου (ὁ)· πρεσβύτις, ιδος (ἡ)· γραῦς, γραός (ἡ)· γηραιός, ά, όν· γεραιός, ά, όν. -2. *Di cosa;* παλαιός, ά, όν· ἀρχαῖος, α, ον· ἀρχαιότροπος, ον· παλαιότροπος, ον. -3. Vecchio marino; φώκη, ης (ἡ). -4. Appartenente a vecchi; γερόντειος, ον. -5. Assai vecchio; ὑπέργηρως, ων. -6. Essere assai vecchio; ὑπερ-γηράσκω· ἐγ-κατα-γηράσκω. -7. Assistere un vecchio; γηροβοσκέω-ῶ· γηροκομέω-ῶ. -8. Condurre, guidare, assistere un vecchio; γεροντα-γωγέω-ῶ. -9. Da vecchio; γεροντικός, ή, όν· γραϊκός, ή, όν. -10. Diventar vecchio; ἐγ-γηράσκω. -11. A modo di vecchio; γεροντᾶιος, α, ον.
Vecchione; / Vecchiotto; } *add.* γεραιότερος, α, ον· πρεσβύτερος, α, ον.
Vecchitudine; *s. f.* V. Vecchiezza.
Vecchiuccio; *s. m. dim.* γερόντιον, ου (τό).
Vecchiume; *s. m.* γρυτάρια, ων (τά).
Veccia; *s. f.* e
Veccione; *s. m. accr.* βίκιον, ου (τό). -2. Incartocciare le veccie per pepe, *ingannare;* φεναξίζω.
Vece; *s. f. Di persona o di cosa che sia in luogo d'altra;* χώρα, ας (ἡ). -2. A vece, in vece; ἀντί (τινος). -3. Ufficio; τέλος, εος-ους (τό).
Vecerè; *s. m.* V. Vicerè.
Vecorde; *add.* V. Vile.
Vedente; *p. pres.* βλέπων, ουσα, ον. -2. Profeta; προφητής, οῦ (ὁ). -3. A occhi veggenti; φανερῶς· δηλως.
Vedere; *s. m.* V. Vista.
Vedere; *v. att.* βλέπω· ὁράω-ῶ. -2. Conoscere; γιγνώσκω. -3. Esaminare; ἐξ-ετάζω· δοκιμάζω. -4. Dar a vedere; πείθω· ἀπο-φαίνω. -B'. Insegnare; διδάσκω· δείκνυμι. -5. Che vede Dio; θεοδερκής, ές. -6. Non veder chiaro; σκιαγγέω-ῶ. -7. Non veder più avanti, oltre; ἐρωτομανέω-ῶ. -8. Che vede molto e bene; πολυδερκής, ές. -9. Che ha veduto molto; πολυθεάμων, ον. -10. Far vedere; δια-εἴδομαι. -11. Che non vede, o che non ha veduto; ἀθέατος, ον. -12. Che ha veduto egli stesso; αὐτοπτος, ον. -13. Veder volentieri; φιλέω-ῶ. -14. Senza che venga veduto; ἀοράτως *avv.* -15. Vedere al di sopra; ὑπερ-οράω-ῶ. -16. Fare le viste di non vedere; ἀπο-προς-ποιέομαι-οῦμαι· εἰρωνεύομαι. -17. Stare a vedere; θεάομαι-ῶμαι. -18. Essere veduto; φαίνομαι· ὁράομαι-ῶμαι. -19. Essere male veduto; μισέομαι-οῦμαι. -20. Che non è veduto; ἀόρατος, ον. -21. Molto veduto; πολυθέατος, ον· πολυθάητος, ον. -22. Degno d'essere veduto; ἀξιοθέατος, ον· ἀξιόρατος, ον. -23. Che non si deve vedere; ἀόρατος, ον. -24. Orribile a vedersi; εἰδεχθής, ές. -25. Dal vedere al non vedere; ἐν ἀτόμῳ.
Vedetta; *s. f.* σκοπή, ῆς (ἡ)· σκοπιά, ᾶς (ἡ).
Vedimento; *s. m.* V. Vista.
Veditore; *add.* V. Vedente.
Vedova; / Vedovaccia; } *s. f.* χήρα, ας (ἡ).
Vedovaggio; *s. m.* V. Vedovità.
Vedovale; *add.* V. Vedovile.
Vedovanza; *s. f.* V. Vedovità.
Vedovare; *v. att.* χηράζω· χηράσκω· χηρόω-ῶ. -2. Privare; στερέω-ῶ. -3. Spopolare; ἐρημόω-ῶ.
Vedovatico; *s. m.* V. Vedovità.
Vedovella; *s. f. dim.* V. Vedova.
Vedovello; *s. m. dim.* V. Vedovo.
Vedovetta; *s. f. dim.* V. Vedova.
Vedovetto; *s. m. dim.* V. Vedovo.
Vedovezza; *s. f.* V. Vedovità.
Vedovile; *add.* χήρειος, α, ον.
Vedovità; *s. f.* χηρεία, ας (ἡ)· χήρευσις, σεως (ἡ).
Vedovo; *add.* χῆρος, α, ον. -2. Privo; στερηθείς, εῖσα, έν. -3. Vedovile; χήρειος, α, ον. -4. Essere vedovo; χηρεύω. -5. Rendere vedovo; V. Vedovare.
Veduità; *s. f.* V. Vedovità.
Veduta; *s. f.* ὄψις, εως (ἡ)· ὅρασις, σεως (ἡ). -2. Prospettiva; πρόοψις, εως (ἡ). -3. Conoscer di veduta; πρόσωπον γιγνώσκω. -4. Far vista; ὑποκρίνομαι. -5. Mettere in vista; δηλόω-ῶ· φαίνω· δείκνυμι.
Vedutamente; *avv.* V. Visibilmente.
Veduto; *s. m.* V. Veduta.
Veemente; *avv.* σφοδρός, ά, όν· δεινός, ή, όν· ἔντονος, ον· ἰσχυρός, ά, όν· ὀξύς, εῖα, ὑ· μέγας, γάλη, γα.
Veementemente; *avv.* ἐντόνως· σφόδρα· σφοδρῶς· δεινῶς.
Veemenza; *s. f.* ὁρμή, ῆς (ἡ)· ἐντονία, ας (ἡ)· σφοδρότης, ητος (ἡ)· ὀξύτης, ητος (ἡ)· δεινότης, ητος

Digitized by Google

(ἡ)· ἰσχύς, ύος (ἡ). -2. Parlare con veemenza; δια-τείνομαι.

Vegetabile; *add.* V. Vegetativo.

Vegetabilità; *s. f.* βλαστικόν, οῦ (τό)· φυτικόν, οῦ (τό).

Vegetale; *add.* φυτός, ή, όν. -2. Terra vegetale; χόος=χοῦς, χόου=χοῦ (ὁ).

Vegetare; *v. intr.* φύομαι· βλαστάνω· θάλλω.

Vegetativo; *add.* βλαστικός, ή, όν· φυτικός, ή, όν.

Vegetazione; *s. f.* φύτευσις, σεως (ἡ)· βλάστησις, σεως (ἡ)· φυτεία, ας (ἡ). -2. Che favorisce la vegetazione; αὐξιθαλής, ές.

Vegetevole; *add.* V. Vegetativo.

Vegeto; *add.* V. Robusto.

Veggente; *add.* V. Vedente.

Veggentemente; *add.* φανερῶς· δήλως.

Vegghia; *s. f.*
Vegghiamento; *s. m.*
Vegghianza; *s. f.*
Vegghiare; *s. m.*
} V. Veglia.

Vegghiare; *v. intr.* ἀγρυπνέω=ῶ· ἐγρηγορέω=ῶ. -2. Passare la notte operando, *o* conversando; νυκτογράφω· νυκτερεύω. -3. Come nel vegliare; ἐγρηγορικός, ή, όν. -4. Vegliare sopra; ὑπερ-αγρυπνέω=ῶ. -5. Vegliare con; συν-αγρυπνέω=ῶ. -6. Vegliando; ἐγρηγορτί· ἐγρηγορότως. -7. *Att.* Custodire; φυλάττω.

Vegghiatore; *add.* ἐγρηγορικός, ή, όν· ἐγρηγόρσιος, α, ον· ἀγρυπνητής, οῦ (ὁ)· ἀγρυπνητήρ, ῆρος (ὁ)· ἄγρυπνος, ον· ἀγρυπνητικός, ή, όν.

Vegghieria; *s. f.* V. Veglia.

Vegghievole; *add.* V. Vegghiatore.

Vegghievolmente; *avv.* ἐγρηγόρως· ἐγρηγορτί· ἐγρηγορότως.

Veggia; *s. f.* πίθος, εος=ους (τό).

Veggiare; *v. intr.* V. Vegghiare.

Veggio; *s. m.* κάκκαβος, ου (ὁ).

Veggiolo; *s. m.* λαθυρός, οῦ (ὁ)· λάθυρον, ου (τό).

Veglia; *s. f.* ἀγρυπνία, ας (ἡ)· ἐγρήγορσις, σεως (ἡ). -2. Tempo che si consuma operando di notte; νυκτογραφία, ας (ἡ).

Vegliante; *add.* V. Vegghiatore.

Vegliardo; *s. m.* V. Vecchio.

Vegliare; *v. intr.* V. Vegghiare.

Vegliatore e Veglievole; *add.* V. Vegghiatore.

Veglio; *s. m.* V. Vecchio.

Vegnenza; *s. f.* V. Venuta.

Veicoletto; *s. m. dim.* e

Veicolo e Veiculo; *s. m.* ὄχημα, ατος (τό)· ζεῦγος, εος=ους (τό). -2. Strumento; ὄργανον, ου (τό).

Vela; *s. f.* ἱστιον, ου (τό)· ἵστος, ου (ὁ). -2. A vele gonfie; ὅλοις ἱστίοις· ἀνέμῳ πλησιστίῳ. -3. A vele e a remo; ἱστίῳ καὶ κωπῇ. -4. Andar a vela; πλησιστίῳ ἀνέμῳ χράομαι=ῶμαι. -5. Dar le vele; ἀπ-αίρομαι. -6. Fare vela, calare la vela; ἱστιοδρομέω=ῶ. -7. Raccogliere le vele; ἱστία στέλλω. -8. Spiegare le vele; τὰ ἱστια ἀνα-πετάννυμι.

Velame; *s. m.* κάλυμμα, ατος (τό)· σκέπασμα, ατος (τό).

Velamento; *s. m.* περικαλυφή, ῆς (ἡ)· κατακάλυψις, εως (ἡ).

Velare; *v. att.* περι-καλύπτω· κατα-καλύπτω. -2. Nascondere; κρύπτω· ἀπο-κρύπτω.

Velata; *s. f.* πλόος=οῦς, όου=οῦ (ὁ). -2. Giubbā; χιτόνιον, ου (τό)· καμίζολα, ης (ἡ) *G. M.*

Velatamente; *avv.* V. Copertamente.

Velato; *p. pass.* σκεπασθείς, εῖσα, έν· κεκαλυμμένος, η, ον.

Velazione; *s. f.* V. Velamento.

Veleggiamento; *s. m.* V. Velata.

Veleggiare; *v. intr.* ἱστιοδρομέω=ῶ.

Veleggio; *s. m.* V. Velata.

Velenare; *v. att.* V. Avvelenare.

Velenifero; *add.* V. Velenoso.

Veleno; *s. m.* φάρμακον, ου (τό)· ἰός, οῦ (ὁ)· τοξικόν, οῦ (τό). -2. Stizza; λύσσα, ης (ἡ)· ὀργή, ῆς (ἡ). -3. Fetore; δυσωδία, ας (ἡ).

Velenosamente; *avv.* ὀλεθρίως. -2. Rabbiosamente; λυσσωδῶς.

Velenosità; *s. f.* φάρμακον, ου (τό)· τοξικόν, οῦ (τό). -2. Rabbia; λύσσα, ης (ἡ)· μανία, ας (ἡ).

Velenoso; *add.* φαρμακώδης, ες· ἰοφόρος, ον· ἰοβόλος, ον· δηλητήριος, α, ον. -2. Iracondo; λυσσώδης, ες· σφοδρός, ά, όν· δεινός, ή, όν.

Veletta; *s. f.* V. Vedetta. -2. Chi fa la guardia; κατάσκοπος, ου (ὁ).

Velettare; *v. intr.* προ-οράω=ῶ.

Veletto; *s. m. dim.* καλυμμάτιον, ου (τό).

Veliere; *s. m.* ταχύπορος ναῦς, νεός (ἡ).

Velificare; *v. att.* V. Veleggiare.

Velitare; *add.* κοῦφος, η, ον.

Velite; *s. m. T. mil.* γυμνότης, ου (ὁ).

Velle; *s. m.* V. Volere.

Velleità; *s. f.* κοῦφον θέλημα, ατος (τό).

Vellere; *v. att.* V. Svellere.

Vellicamento; *s. m.* V. Titillamento.

Vellicare; *v. att.* V. Titillare.

Vellicazione; *s. f.* V. Titillamento.

Vello; *s. m.* πόκος, ου (ὁ)· κώδιον, ου (τό)· μηλωτή, ῆς (ἡ)· κῶας, κῶος (τό). -2. Pelo; θρίξ, τριχός (ὁ). -3. Batuffolo; τρίχωμα, ατος (τό). -4. Che ha densi velli; βαθύμαλλος, ον.

Velloso; *add.* τριχώδης, ες· δασύς, εῖα, ύ.

Vellutato; *add.* μαλακός, ή, όν.

Velluto; *s. m.* ψίλη, ης (ἡ).

Velluto; *add.* V. Velloso.

Velo; *s. m.* σκέπασμα, ατος (τό). -2. Ciò che copre; κάλυμμα, ατος (τό)· καλύπτειρα, ας (ἡ).

Veloce; *add.* ταχύς, εῖα, ύ· ἐλαφρός, ά, όν· ὠκύς, εῖα, ύ· εὐπετής, ές. -2. Precipitoso; ραγδαῖος, α, ον· βιαῖος, α, ον· ὀξύς, εῖα, ύ.

Velocecamminante; *add.* ταχυβάμων, ον· ταχυβάτης, ου (ὁ).

Velocemente; *avv.* ταχέως· ἐλαφρῶς.

Velocipede; *add.* ταχύπους, οδος (ὁ, ἡ)· ταχύπτερνος, ον.

Velocità; *s. f.* τάχος, εος=ους (τό)· ταχύτης, ητος (ἡ)· ὠκύτης, ητος (ἡ).

Velocitare; *v. att.* ταχύνω· ἐπι-ταχύνω· ἐπι-σπεύδω· κατα-σπεύδω.

Velocitazione; *s. f.* ἔπειξις, εως (ἡ)· σπουδή, ῆς (ἡ).

Veltro; *s. m.* κυνηγετικός, οῦ (ὁ).

Veluzzo; *s. m. dim.* καλυμμάτιον, ου (τό).

Vembro; *s. m.* V. Membro.

Vembruto; *add.* V. Membruto.

Vena; *s. f.* φλέψ, βός (ὁ). -2. Canaletto ove corre l'acqua; ὀναξ, ακος (ὁ)· αὐλός, οῦ (ὁ). -3. Di metalli; μέταλλον, ου (τό). -4. Abbondanza; εὐπορία, ας (ἡ)· ἀφθονία, ας (ἡ). -5. Disposizione; φύτις, σεως (ἡ). -6. Avena; θλυρα, ας (ἡ). -7. Che ha vene nere; μελανόφλεψ, εβος (ὁ, ἡ,

Digitized by Google

τό). -8. Che ha grosse vene; μεγαλόφλεβος, ον. -9. Che ha vene invisibili; ἀδηλόφλεβος, ον. -10. Senza vene; ἄφλεβος, ον.

Venagione; *s. f.* V. Caccia.

Venale; *add.* V. Vendereccio.

Venalità; *s. f.* ὤνιον, ου (τό).

Venato; *add.* ποικίλος, η, ον.

Venatore; *s. m.* V. Cacciatore.

Venatorio; *add.* θηρατήριος, α, ον· θηρατικός, ή, όν.

Venatrice; *s. f.* V. Cacciatrice.

Venazione; *s. f.* V. Caccia.

Vendemmia; *s. f.* τρύγη, ης (ἡ). -2. Fare vendemmia; V. Vendemmiare.

Vendemmiabile; Vendemmiale; *add.* τρυγητικός, ή, όν.

Vendemmiare; *v. intr.* τρυγάω=ῶ.

Vendemmiatore; *add.* τρυγητής, οῦ (ὁ).

Vendere; *v. att.* πωλέω=ῶ· πιπράσκω· ἀπο-δίδωμι· ἀπεμπολάω=ῶ. -2. All'asta, alla tromba; λαφυροπωλέω=ῶ. -3. Al minuto; λεπτοπωλέω=ῶ· κοτυλίζω. -4. A gran prezzo; πολλοῦ πωλέω=ῶ. -5. Vendere per torta la fava; ἐξ-απατάω=ῶ· φενακίζω. -6. Vendere insieme; συμ-πιπράσκω· συμ-πωλέω=ῶ. -7. Vendere di nuovo; μετα-πιπράσκω. -8. Vendere a contanti; ἀπ-αργυρίζω. -9. Vendere solo; μονοπωλέω=ῶ. -10. Non venduto, che non si può vendere; ἄπρατος, ον.

Vendereccio; *add.* ὠνητός, ή, όν· ὤνιος, ον – α, ον· πράσιμος, ον. -2. Mercenario; μισθοφόρος, ον. -3. Cosa vendereccia; ἀγόρασμα, ατος (τό).

Venderia; *s. f.* V. Mercato.

Vendetta; *s. f.* τιμωρία, ας (ἡ)· τίσις, σεως (ἡ)· ἀμύνα, ης (ἡ)· ποίνη, ης (ἡ)· ἐκδίκησις, σεως (ἡ). -2. Uccidere per vendetta; ἀντ-απο-κτείνω. -3. Che grida vendetta; ἀλάστορος, ον· ἀλάστωρ, ορος (ὁ).

Vendevole; Vendibile; *add.* V. Vendereccio.

Vendibilmente; *avv.* τιμωρῶς· ἐκδικητικῶς.

Vendicamento; *s. m.* Vendicanza; *s. f.* V. Vendetta.

Vendicare; *v. att.* δίκην λαμβάνω (ὑπέρ τινος)· ἐκδικάω=ῶ· ἐπ-έρχομαί (τι)· τιμωρίαν λαμβάνω (ὑπέρ τινος, παρά τινος)· δίκην ἐπι-τίθεμαι (τινί τινος)· ἀμύνομαι· τίνομαι. -2. Attribuire a sè; σφερετίζομαι. -3. Che si vendica gravemente; βαθύδικος, ον.

Vendicativamente; *avv.* V. Vendicabilmente.

Vendicativo; *add.* ἔκδικος, ον· τιμωρός, ά, όν· τιμωρητικός, ή, όν· ἐκδικητικός, ή, όν.

Vendicatore; *add.* τιμωρητής, οῦ (ὁ)· τιμωρός, ά, όν· ἐκδικητής, ου (ὁ).

Vendicazione; *s. f.* V. Vendetta.

Vendichevole; *add.* V. Vendicativo.

Vendigione; *s. f.* Vendimento; *s. m.* e

Vendita; *s. f.* πράσις, σεως (ἡ)· διάπρασις, σεως (ἡ)· διάθεσις, σεως (ἡ)· πώλησις, σεως (ἡ)· ἀπεμπόλησις, σεως (ἡ)· ἀπεμπολή, ῆς (ἡ).

Venditore; *add.* πρατήρ, ῆρος (ὁ)· ἀπεμπολήτης, ου (ὁ)· ἔμπορος, ον· πρατρία, ας (ἡ)· πωλέων, ουσα, ον.

Vendizione; *s. f.* V. Vendita.

Veneficio; *s. m.* γοήτεια, ας (ἡ)· βασκανία, ας (ἡ)· κήλησις, σεως (ἡ)· φίλτρον, ου (τό)· φαρμάκευσις, σεως (ἡ).

Venefico; *s. m.* φαρμακώδης, εος=ους (ὁ)· φαρμακεύς, έως (ὁ)· μαγός, οῦ (ὁ)· γόης, ητος (ὁ). -2. Fabbricatore di veleni; φαρμακοποιός, οῦ (ὁ).

Venefico; *add.* V. Velenoso.

Venenare; *v. att.* V. Avvelenare.

Venenato; Venenifero; *add.* V. Velenoso.

Veneno; *s. m.* V. Veleno.

Venenoso; *add.* V. Velenoso.

Venente; *add.* μέλλων, ουσα, ον· ἐνεστώς, ῶσα, ώς.

Venerabile; *add.* σεμνός, ή, όν· σεμνοπρεπής, ές· σεβαστός, ή, όν· σεβάσιμος, ον· σεβάσμιος, ον – α, ον· βλοσυρός, ά, όν· αἰδέσιμος, ον. -2. Il SS.mo Sacramento dell'Altare; Ἁγιώτατος, ου (ὁ)· Ἱερώτατος, ου (ὁ). -3. Venerabile per antichità; ἀρχαιοπρεπής, ές. -4. Venerabile per età; γεραιός, ά, όν. -5. Assai venerabile; πολύσεμνος, ον. -6. Rendere venerabile; σεμνοποιέω=ῶ· σεμνόω=ῶ.

Venerabilità; *s. f.* e

Venerandità; *s. f.* σεμνότης, ητος (ἡ)· σεβασμιότης, ητος (ἡ)· σεμνοπρέπεια, ας (ἡ)· σεμνοπρεπές, έος=οῦς (τό).

Venerando; *add.* V. Venerabile.

Veneranza; *s. f.* V. Venerazione.

Venerare; *v. att.* σέβομαι· σεβάζομαι· σεβασμιάζω· σεβαστεύω· σεβίζω· σέβω· αἰδέομαι=οῦμαι· τιμάω=ῶ· θεραπεύω. -2. Venerare Dio; θεοσεβέω=ῶ. -3. Venerare come un Dio; θεοφορέω=ῶ. -4. Che venera Dio; θεοσέπτωρ, ορος (ὁ). -5. Da venerare; σεβαστός, ή, όν· σεμνότιμος, ον. -6. Venerare a vicenda; ἀντι-σέβομαι. -7. Altamente venerato; σεμνότιμος, ον· πολύσεπτος, ον. -8. Solo venerato; μονόσεπτος, ον.

Veneratore; *add.* εὐσεβής, ές· θεραπεύων, ουσα, ον· θεραπευτής, οῦ (ὁ)· ἀσπαζόμενος, η, ον.

Venerazione; *s. f.* σεβασμός, οῦ (ὁ)· σέβας, ατος (τό)· σέβασις, σεως (ἡ)· σέβασμα, ατος (τό)· τιμή, ῆς (ἡ)· θεράπεια, ας (ἡ).

Venerdì; *s. m.* παρασκευή, ῆς (ἡ)· τῆς ἑβδομάδος ἕκτη ἡμέρα, ας (ἡ).

Venereamente; *avv.* V. Lussuriosamente.

Venerella; *s. f. dim.* φλέβιον, ου (τό).

Venereo; *add.* V. Lussurioso.

Venerevole; *add.* V. Venerabile.

Venerevolmente; *avv.* αἰδεσίμως· σεμνῶς.

Venetta; *s. f. dim.* V. Venerella.

Vengiadore; *add.* V. Vendicatore.

Vengiamento; *s. m.* Vengianza; *s. f.* V. Vendetta.

Vengiare; *v. att.* V. Vendicare.

Vengiatore; *add.* V. Vendicatore.

Venia; *s. f.* V. Perdono.

Veniale; *add.* συγγνωμονικός, ή, όν· σύγγνωστος, ον.

Venialmente; *avv.* συγγνώστως.

Venimento; *s. m.* V. Venuta.

Venire; *v. intr.* ἔρχομαι· ἀφ-ικνέομαι=οῦμαι· ἥκω· παρα-γίγνομαι. -2. Arrivare; ἐπ-έρχομαι. -3. Tornare; ἐπ-αν-ήκω. -4. Sapere, *uscirne odore*; ἀπ-όζω. -5. Derivare, procedere; φύομαι· γίγνομαι. -6. Cominciare, *metter mano*; ἐπ-έρχομαι· εἰς-βάλλω. -7. Convenire; πρέπω. -8. Appartenere; προς-ήκω. -9. Avvenire, succedere; συμ-βαίνω. -10. Incorrere; ἐπι-πίπτω. -11. Divenire; γίγνομαι. -12. Significare; σημαίνω. -13. Venire a battaglia; μάχομαι. -14. Venire a capo; πρὸς τέλος ἥκω. -15. Venir ai

Digitized by Google

conti; λογίζομαι. -16. Venir a grado; ἀρέσκω. -17. Venire al bisogno, *occorrere*; εὐκαίρως ἔρχομαι. -18. Venire al di sotto; ὑπο-πίπτω. -B'. Cadere in basso stato, in povertà; εἰς τὴν πενίαν καθ-ίσταμαι. -19. Venire alle mani, venire in potere; ὑπό (τινι) ποιέομαι-οῦμαι. -B'. *Capitare*; ἀπ-αντάω-ῶ. -Γ'. *Azzuffarsi*; μάχομαι. -20. Venire al niente; ἐξ-ουδενόομαι-οῦμαι· εἰς τὸ οὐδὲν καθ-ίσταμαι. -21. Venire all'ultimo sangue; μέχρι τοῦ θανάτου μάχομαι. -22. Venir al taglio; ἀπο-κόπτω. -B'. Venire a taglio, *convenire*; πρέπω. -23. Venir a mano; ἀπ-αντάω-ῶ· ἐπι-πίπτω. -24. Venir a memoria; εἰς νοῦν ἔρχομαι· ὑπ-έρχομαι. -25. Venir a morte; θνήσκω. -26. Venire a nausea; ναυτιάω-ῶ. -27. Venir a notizia; δια-γνορίζομαι. -28. Venire a parole; ἐρίζω. -29. Venire a porto; προς-ορμίζω. -B'. *Arrivare in sicuro*; ἐν ἀκινδύνῳ εἰμί. -30. Venire appresso alcuno, *seguitarlo*; παρὰ πόδας ἀκολουθέω-ῶ. -31. Venir a salvamento; ὑπ-έρχομαι σῶος. -32. Venire a schifo; ἀπο-στρέφομαι. -33. Venga bene *(modo di augurio)*; χαῖρε. -34. Venir bisogno; δέομαι-εῖ. -35. Venir compassione; ἐλεέω-ῶ. -36. Venir coraggio; τολμάω-ῶ· -37. Venir del cencio, *aver ogni cosa a schifo*; μυκτηρίζω. -38. Venir dietro; ἕπομαι· παρ-ακολουθέω-ῶ· ἀνα-χάζω. -39. Venir fastidio; δυς-χεραίνω. -40. Venire il destro; εὔκαιρός εἰμι. -41. Venire il termine; ἡμέρᾳ ἐπ-έρχομαι. -42. Venire in campo; προς-ελθεῖν. -43. Venire in capo; συμ-βαίνω. -44. Venire in collera; δι' ὀργὴν παρ-οξύνομαι. -45. Venire incontro; ἀπ-αντάω-ῶ· ἀντιάζω· ἀντι-βολέω-ῶ. -46. Venire in cuore, in mente, in pensiero; εἰς νοῦν ἔρχομαι· ὑπ-έρχομαι. -47. Venire in fastidio; παρ-έχω πράγματα· βαρύνω. -48. Venire in furore; ἐκ-μαίνομαι. -49. Venir innanzi, su, *crescere*; αὐξάνομαι. -50. Venire in palese; προς-έρχομαι εἰς τὸ δημόσιον. -51. Venire in ricchezza; πλουτίζομαι. -52. Venire in scena; εἰς φανερὸν ἔρχομαι. -53. Venire in opinione; νομίζω. -54. Venir insieme; συμ-βαίνω· συν-έρχομαι. -55. Venir fuori insieme; συμ-προ-πίπτω· συμ-πρό-ειμι. -56. Venir in superbia; ὑπερ-ηφανεύομαι. -57. Venir la schiuma alla bocca; δι' ὀργὴν παρ-οξύνομαι. -58. Venir manco, venir meno, *mancare*; ἐκ-λείπω· ἀπο-δέω-ῶ. -B'. *Svenire*; λειποψυχέω-ῶ· λειποθυμέω-ῶ. -59. Venire per uno; κατα-καλέω-ῶ· μετα-καλέω-ῶ. -60. Venir la stizza; ὀργίζομαι. -61. Venir talento, voglia; ἐπι-θυμέω-ῶ. -62. Venir vento; πνέω-ῶ· φυσάω-ῶ. -63. Il primo che viene; πρῶτος, η, ον.

Veniticcio; *add.* V. Avveniticcio.

Venoso; *add.* φλεβικός, ή, όν· φλεβώδης, ες.

Ventaglio; *s. m.* ῥιπίς, ίδος (ἡ)· ῥιπιστήριον, ου (τό)· ῥιπίδιον, ου (τό).

Ventare; *v. intr.* πνέω-ῶ· φυσάω-ῶ. -2. Produr vento; ῥιπίζω· ἀνεμίζω· ψύχω.

Ventarola; Ventaruola; *s. f.* ἀνεμούριον, ου (τό).

Ventavolo; *s. m.* βορέας, οῦ (ὁ)· βορρᾶς, ᾶ (ὁ)

Venteggiare; *v. intr.* V. Ventare.

Ventennario; *add.* εἰκοσαετής, ές· εἰκοσαετίς, ίδος (ἡ).

Venterello; *s. m. dim.* ἀνεμίδιον, ου (τό).

Ventesimo; *s. m.* εἰκοστὸν μέρος, εος-ους (τό).

Ventesimo; *add.* εἰκοστός, ή, όν.

Venticello; *s. m. dim.* ἀνεμίδιον, ου (τό).

Venticinque; *add. num.* πέντε καὶ εἴκοσι.

Venticinquemila; *add. num.* δισμύριοι, (αι, α) καὶ πεντάκις χίλιοι, αι, α.

Ventilabro; *s. m.* λικμός, οῦ (ὁ)· λικμάς, άδος (ἡ)· λικμητήριον, ου (τό)· λίκνον, ου (τό).

Ventilamento; *s. m.* λίκμησις, σεως (ἡ)· ῥίπισις, σεως (ἡ)· ῥίπισμα, ατος (τό)· ῥιπισμός, οῦ (ὁ).

Ventilare; *v. att.* V. Sventolare. -2. Esaminare; ἐξ-ετάζω.

Ventilatore; *s. m.* λικμητήρ, ῆρος (ὁ)· λικμήτωρ, ορος (ὁ).

Ventilazione; *s. f.* V. Ventilamento.

Ventina; *s. f.* εἰκάς, άδος (ἡ).

Ventipiòvolo; *s. m.* ὑέτιος ἄνεμος, ου (ὁ).

Vento; *s. m.* ἄνεμος, ου (ὁ). -2. Flato; πορδή, ῆς (ἡ). -3. Orgoglio; ὑπερηφανία, ας (ἡ). -4. Vento favorevole; εὐφόρον πνεῦμα, ατος (τό)· οὐρός, οῦ (ὁ). -5. Contrario; ἀναντίος ἄνεμος, ου (ὁ)· ἀντιπνοία, ας (ἡ). -6. Agitato dai venti; ἠνεμωμένος, η, ον. -7. Andar col vento, avere il vento in poppa; ἐξ οὐρίας πλέω-ῶ. -8. Aver le mani piene di vento; τῆς ἐλπίδος κατα-πίπτω. -9. Dar le vele al vento; ἀπ-αίρω· ἀπ-αίρομαι. -B'. *Incominciare*; ἄρχομαι. -10. Dare, trar calci al vento, *esser appiccato*; ἀπ-αγχονίζομαι. -B'. *Morire*; τελευτάω-ῶ. -11. Celere come il vento; ὑπηνέμιος, ον. -12. Esposto a tutti i venti; ὑπήνεμος, ον· προσήνεμος, ον. -13. Esporre al vento; ἀνεμόω-ῶ. -14. Fare, tirare vento; πνέω-ῶ· φυσάω-ῶ. -B'. *Rubare*; ἁρπάζω· ἀποφέρω. -15. Che fa vento scorrendo; ἀητόῤῥοος-ους, οον-ουν. -16. Essere flagellato dai venti; τῷ ἀνέμῳ ῥιπίζομαι. -17. Vento che nasce in un seno di mare; ἐγκολπαῖος ἄνεμος, ου (ὁ). -18. Nodo di vento; V. Turbine. -19. Pieno di vento, *superbo*; ἀλάζων, ονος (ὁ, ἡ)· κενόδοξος, ον. -20. Parlare al vento; κούφοις λέγω. -21. Che ripara dal vento; ἀλεξάνεμος, ον. -22. Riparato dal vento; ὑπήνεμος, ον. -23. Sopra il vento; ὑπερήνεμος, ον. -24. Urto di venti contrarii; ἄελλα, ης (ἡ)· αἰγίς, ίδος (ἡ). -25. Senza vento; ἀπήνεμος, ον.

Ventola; *s. f.* V. Ventilabro.

Ventolare; *v. att.* V. Sventolare.

Ventolatura; *s. f.* λίκμησις, σεως (ἡ)· λικμητός, οῦ (ὁ).

Ventolino; *s. m. dim.* V. Venterello.

Ventosa; *s. f.* σικύα, ας (ἡ)· σικυώνη, ης (ἡ)· σικυωνία, ας (ἡ).

Ventosamente; *avv.* V. Vanamente.

Ventosare; *v. att.* σικυάζω.

Ventosità; *s. f.* ἐμπνευμάτωσις, σεως (ἡ)· ἔμπνευσις, σεως (ἡ).

Ventoso; *add.* ὑπήνεμος, ον. -2. Che ha vento; ἀνεμιαῖος, α, ον· ἀνεμώδης, ες. -3. Che genera ventosità; πνευματώδης, ες. -4. Altiero; κενός, ή, όν· ὀγκώδης, ες.

Ventraccio; *s. m.* ἐπιγάστριον, ου (τό).

Ventraja; *s. f.* γαστήρ, τέρος-τρός (ἡ).

Ventre; *s. m.* γαστήρ, τέρος-τρός (ἡ). -2. Utero; ὑστερά, ᾶς (ἡ). -3. Amico del ventre; γαστρόφιλος, ον. -4. Che ha ventre duro; σκληρόκοιλος, ον. -5. Che ha male al ventre; κοιλιακός, ή, όν. -6. Che ha ventre piccolo; μικρόκοιλος, ον. -7. Che ha forma di ventre; γαστροειδής, ές. -8.

Digitized by Google

Che insegna ad aver cura del ventre; γαστρολόγος, ον. -9. Riempire il ventre; γαστρίζομαι. -10. Scaricare il ventre; ἀπο-πατέω=ῶ· χέζω. -11. Sciogliere il ventre; κοιλίαν λύω. -12. Servire al ventre; τῷ γαστρὶ δουλεύω. -13. Con un solo ventre; μονοκοίλιος, ον. -14. Che è sotto il ventre; ὑπογάστριος, ον.

Ventresca; *s. f.* V. Ventraja.

Ventricchio; Ventricello; Ventricino; *s. m. dim.* γαστρίδιον, ου (τό).

Ventricolo; *s. m.* στόμαχος, ου (ὁ).

Ventriglio; Ventruccio; *s. m. dim.* γαστρίδιον, ου (τό).

Ventuccio; *s. m. dim.* ἀνεμίδιον, ου (τό).

Ventura; *s. f.* τυχή, ῆς (ἡ)· συντυχία, ας (ἡ)· μοῖρα, ας (ἡ)· πεπρωμένη, ης (ἡ). -2. Avvenimento; συμφορά, ᾶς (ἡ). -3. Far la ventura; μαντεύομαι. -4. Buona ventura; εὐτυχία, ας (ἡ)· εὐπραγία, ας (ἡ). -5. Mala ventura; δυστυχία, ας (ἡ). -6. Dar la mala ventura; λυμαίνω. -7. Aver mala ventura; δυς-τυχέω=ῶ. -8. Alla ventura; ἐκ τυχῆς· εἰκῇ· κατὰ τὸ τυχόν. -9. Per ventura; ἀπὸ τυχῆς. -10. Se per ventura; ἐάν ποτε.

Venturiere; *s. m.* ἐκούσιος, ου (ὁ).

Venturo; *add.* μέλλων, ουσα, ον ἔρχεσθαι.

Venturosamente; *avv.* V. Avventurosamente.

Venturoso; *add.* V. Felice.

Venuccia; *s. f. dim.* φλεβίον, ου (τό).

Venustà; *s. f.* εὐσχημοσύνη, ης (ἡ)· κάλλος, εος=ους (τό)· καλλονή, ῆς (ἡ)· εὐμορφία, ας (ἡ).

Venusto; *add.* εὐσχήμων, ον· καλός, ή, όν· χαρίεις, εσσα, εν.

Venuta; *s. f.* e

Venuto; *s. m.* ἄφιξις, εως (ἡ)· πάροδος, ου (ἡ)· ἐπιδημία, ας (ἡ)· προσορμία, ας (ἡ)· παρουσία, ας (ἡ). -2. Strada; ὁδός, οῦ (ἡ).

Venuto; *add.* - *Dare il ben venuto*; ὅτι τις σῶς προσῆλθε συγ-χαίρω.

Venuzza; *s. f. dim.* V. Venuccia.

Veprajo; *s. m.* ἀκανθεών, ῶνος (ὁ)· ἀκανθών, ῶνος (ὁ)· ἄκανθα, ης (ἡ).

Vepre; *s. f.* ἄκανθα, ης (ἡ)· σκωλός, οῦ (ὁ).

Ver; *prep.* V. Verso.

Verace; *s. m.* V. Verità.

Verace; *add.* V. Vero.

Veracemente; *avv.* V. Veramente.

Veracità; *s. f.* V. Verità.

Veradicente; *add.* V. Veritiero.

Veramente; *avv.* ἀληθῶς· ἀληθίνως· ἀψευδῶς· ἀτρεκῶς· ἀτρεκέως. -2. Nulla di meno; ἤ μήν· μέντοι.

Verare; *v. att.* V. Avverare.

Verbale; *add.* ῥηματικός, ή, όν· ἄγραφος, ον.

Verbalmente; *avv.* ἀποστομάτως· ἀγράφως.

Verbasco; *s. m.* φλομίς, ίδος (ἡ)· φλομός, οῦ (ὁ).

Verbena; *s. f.* *T. bot.* περιστρεών, ῶνος (ὁ)· περιστέριον, ου (τό).

Verberare; *v. att.* V. Percuotere.

Verbicausa; Verbigrazia; *avv.* λόγου χάριν.

Verbo; *s. m.* λόγος, ου (ὁ)· ῥῆμα, ατος (τό). -2. *T. gram.* ῥῆμα, ατος (τό).

Verbosità; *s. f.* λαλία, α, (ἡ)· ἀδολεσχία, ας (ἡ)· πολυλογία, ας (ἡ).

Verboso; *add.* λάλος, ον· ἀδολεσχής, ές· ἀδόλεσχος, ον· πολυλόγος, ον· πολυλάλος, ον.

Verdastro; *add.* V. Verdiccio.

Verdazzurro; *add.* ὑπόχλωρος, ον.

Verde; *add.* χλωρός, ά, όν· πράσινος, η, ον. -2. Acerbo; ἄωρος, ον· αὐστηρός, ά, όν· ὠμός, ή, όν. -3. Giovane; ἀκμαῖος, α, ον· ἀκμαστικός, ή, όν. -4. Pieno di speranze; εὔελπις, ι. -5. Essere verde; χλωρίζω· ἀκμάζω. -6. Misto a verde; μιξόχλωρος, ον. -7. Rendere verde; χλωραίνω. -8. Sempre verde; ἀειχλωρος, ον· ἀειθαλής, ές.

Verde; *s. m.* πόα, ας (ἡ)· βοτανή, ῆς (ἡ)· χόρτος, ου (ὁ). -2. Vigore; ἀκμή, ῆς (ἡ). -3. L'essere verde; χλωρών, ῶνος (ὁ)· χλωρότης, ητος (ἡ)· πράσινον, ου (τό). -4. Ridurre al verde; εἰς τὴν ἐσχάτην ἀνάγκην καθ-ίστημι.

Verdebruno; *add.* μελάγχλωρος, ον.

Verdechiaro; *add.* γλαυκός, ή, όν.

Verdecupo; *add.* V. Verdebruno.

Verdegajo; *add.* V. Verdechiaro.

Verdeggiamento; *s. m.* χλόη, ης (ἡ)· χλόος=χλοῦς, χλόου=χλοῦ (ὁ).

Verdeggiare; *v. intr.* χλοάζω· χλοανθέω=ῶ· χλοηφορέω=ῶ· χλωράω=ῶ· χλοηκομέω=ῶ· θάλλω. -2. Che non verdeggia; ἄχλοος=ους, οον=ουν· ἀθαλής, ές.

Verdeggiante; *p. pres.* χλοανθής, ές· χλοαυγής, ές· χλοώδης, ες.

Verdegiallo; *add.* χλοώδης, ες.

Verdemezzo; *add.* ἡμίξηρος, ον.

Verdeporro; *add.* πρασινοειδής, ές· πρασινώδης, ες· πράσινος, ον· πράσιος, α, ον.

Verderame; *s. m.* χαλκοῦ ἰός, οῦ (ὁ).

Verderognolo; *add.* ὑπόχλωρος, ον· χλοώδης, ες· ὑπόχλοος=ους, οον=ουν.

Verdescuro; *add.* V. Verdebruno.

Verdetto; *add.* V. Verderognolo. -2. Bruschetto; ὑποξύς, εῖα, ύ.

Verdezza; *s. f.* χλωρότης, ητος (ἡ)· χλωρόν, οῦ (τό).

Verdibruno; *add.* V. Verdebruno.

Verdicare; *v. intr.* V. Verdeggiare.

Verdiccio; *add.* V. Verderognolo.

Verdicente; *add.* V. Veritiero.

Verdigno; Verdoccio; Verdognolo; *add.* V. Verderognolo.

Verdore; *s. m.* V. Verdezza.

Verducato; *add.* δξύτατος, η, ον.

Verdume; Verdura; *s. m.* *s. f.* V. Verde.

Verecondia; *s. f.* αἰδημοσύνη, ης (ἡ)· αἰδώς, όος=οῦς (ἡ)· σωφροσύνη, ης (ἡ)· κοσμιότης, ητος (ἡ)· εὐσχημοσύνη, ης (ἡ).

Verecondo; *add.* αἰδήμων, ον· αἰδήμονος, ον· αἴδοιος, ον· αἰδόφρων, ον· σώφρων, ον· κόσμιος, ον - α, ον· εὐσχήμων, ον. -2. Essere verecondo; αἰδημονέω=ῶ.

Verecundia; *s. f.* V. Verecondia.

Verga; *s. f.* ῥάβδος, ου (ἡ)· ῥαπίς, ίδος (ἡ). -2. Scettro; σκῆπτρον, ου (τό). -3. Battere a verga; ῥαβδίζω· ῥαπίζω· ἐπι-ῥαπίζω (τινα). -4. Colpo di verga; ῥάπισμα, ατος (τό). -5. Tremare a verga; ὅλον τρέμω.

Vergajo; *s. m.* V. Mandriano.

Vergare; *v. att.* ῥαβδόω=ῶ. -2. Scrivere; γράφω. δια-χαράττω.

Vergatamente; *avv.* ῥαβδωτῶς.

Vergato; *s. m.* ῥαβδωτὸς ὕφαντος, ου (ὁ).

Vergato; *add.* ῥαβδωτός, ή, όν· ῥαβδοειδής, ές.

Digitized by Google

Vergella; *s. f. dim.* ῥαβδίον, ου (τό).
Vergenza; *s. f.* V. Tendenza.
Vergheggiare; *v. att.* ῥαβδίζω· ῥαβδεύω· ῥαπίζω. -2. Scamatare; ἀράττω.
Vergheggiatore; *add.* ῥαβδεύων, ουσα, ον· ῥάπίζων, ουσα, ον.
Verghetta; *s. f. dim.* ῥαβδίον, ου (τό).
Verghettato; *add.* ῥαβδωτός, ή, όν.
Verghettina; *s. f. dim.* V. Verghetta.
Verginale; *add.* παρθενικός, ή, όν· παρθένειος, ον.
Vergine; *s. f.* παρθένος, ου (ή)· κόρη, ης (ή). -2. *Add.* Puro; καθαρός, ά, όν· κόσμιος ον - α, ον. -3. Abitazione delle vergini; παρθενεῖον, ου (τό)· παρθενεών, ῶνος (ὁ)· παρθενών, ῶνος (ὁ)· παρθένευμα, ατος (τό). -4. Abbondante di vergini; πολυπάρθενος, ον. -5. Cura delle vergini; παρθενοκομία, ας (ή). -6. Non conveniente a vergine; ἀπαρθένευτος, ον. -7. Cessare di essere vergine; ἀπαρθενεύομαι. -8. Vergine infelice; ἀπάρθενος παρθένος, ου (ή). -9. Figliuolo di vergine; παρθενίας, ου (ὁ)· παρθενογενής, ές. -10. Non più vergine; ἀπάρθενος, ον. -11. Vergine-Madre; Παρθενομήτωρ, ορος (ή). -12. Nemico delle vergini; μισοπάρθενος, ον. -13. Nutrir vergini; παρθενοτροφέωῶ. -14. Che rimane lungo tempo vergine; πολυπαρθένευτος, ον. -15. Sempre vergine; ἀειπάρθενος, ον. -16. Uccisore di vergini; παρθενακτόνος, ον. -17. Stato di vergine; παρθένευσις, σεως (ή). -18. Vivere vergine; παρθενεύω· παρθενεύομαι. -19. Vergineo; παρθενικός, ή, όν.
Verginella; *s. f.* / Verginello; *s. m.* } *dim.* παρθενισκάριον, ου (τό).
Vergineo; *add.* V. Verginale.
Verginetto; *s. m. dim.* V. Verginello.
Verginità; *s. f.* παρθενεία, ας (ή)· παρθενία, ας (ή)· παρθένευμα, ατος (τό)· παρθένευσις, σεως (ή).
Vergogna; *s. f.* αἰσχύνη, ης (ή)· αἰσχυντηλία, ας (ή)· αἰδώς, όος=οῦς (ή)· δυσωπία, ας (ή)· ἐρυθρίασις, σεως (ή)· ἐντροπή, ῆς (ή). -2. Disonore; ἀτιμία, ας (ή)· δυσφημία, ας (ή). -3. Le parti vergognose; αἴδοια, ων (τά).
Vergognare; *v. att.* αἰσχύνω· κατ-αισχύνω· ἐξ-ελέγχω· δυς-ωπέωῶ· ἐρυθριᾶσαι ποιέωῶ (τινα). -2. *N. pass.* αἰσχύνομαι· ἐν-τρέπομαι· αἰδέομαιοῦμαι. -3. Vergognarsi alla sua volta; ἀντ-αισχύνομαι. -4. Non vergognarsi più; ἀπ-αισχύνομαι. -5. Bisogna vergognarsi; αἰσχυντέον ἐστί. -6. Vergonarsi straordinariamente; ὑπερ-αισχύνομαι· ὑπερ-αιδέομαιοῦμαι.
Vergognevolmente; / Vergognosamente; } *avv.* αἰδημόνως· αἰσχυντηρῶς.
Vergognoso; *add.* αἰδήμων, ον· αἰσχυντηρός, ά, όν· εὐλαβής, ές. -2. Vituperoso; ἄτιμος, ον· αἰσχρός, ά, όν· ἐλέγχιστος, ον.
Vergola; *s. f.* ῥαβδίον, ου (τό).
Vergolamento; *s. m.* ῥάβδωσις, σεως (ή).
Vergolare; *v. att.* ὑπο-στίζω.
Vergone; *s. m.* κάλαμος, ου (ὁ).
Veridicamente; *avv.* ἀληθῶς· ἀληθινῶς.
Veridicità; *s. f.* ἀλήθεια, ας (ή)· ἀληθινολογία, ας (ή).
Veridico; *add.* V. Veritiero.
Verificabile; *add.* ἀπόδεικτος, ον· φανερός, ά, όν.
Verificare; *v. att.* ἐπι-δείκνυμι· δηλόωῶ· ἐξ-ετάζω· δοκιμάζω (τι)· πίστιν περι-τίθημί (τινι)· κυρόωῶ (τι).

Verificazione; *s. f.* πίστις, εως (ή)· κύρωσις, σεως (ή)· πίττωσις, σεως (ή).
Veriloquio; *s. m.* ἀληθινολογία, ας (ή).
Verisimigliante; *add.* V. Verisimile.
Verisimiglianza; *s. f.* εἰκός, ότος (τό)· πιθανότης, ητος (ή).
Verisimiglievole; *add.* V. Verisimile.
Verisimile; *s. m.* V. Verisimiglianza.
Verisimile; *add.* εἰκώς, υῖα, ός· πίθανος, ον· εὐλόγος, ον· πιστός, ή, όν.
Verisimilemente; *avv.* V. Verisimilmente.
Verisimilitudine; *s. f.* V. Verisimiglianza.
Verisimilmente; *avv.* εἰκότως· ὡς ἔοικε.
Verità; *s. f.* ἀλήθεια, ας (ή)· ἀληθές, έος=οῖς (τό)· ἀτρέκεια, ας (ή)· ἀτρεκία, ας (ή). -2. Allontanarsi dalla verità; ἐκ-τρέπομαι τῆς ἀληθείας. -3. Amico della verità; φιλαληθής, ές. -4. Amore per la verità; φιλαληθές, έος=οῦς (τό). -5. Dire la verità; ἀληθεύω· ἀληθίζομαι. -6. Dire insieme la verità; συν-αληθεύω. -7. Dire francamente la verità; ἀπ-αληθεύω. -8. Affermare, o presagire una verità; ἀληθεύω· ἀληθίζομαι. -9. Giurar la verità; ἀληθορκέωῶ. -10. Che odia la verità; μισαλήθης, ές. -11. Tradire la verità; ψεύδομαι. -12. Trovare la verità; ἀπ-αληθεύω.
Veritevolmente; *avv.* V. Veramente.
Veritevole; *add.* V. Veritiero.
Veritieramente; *avv.* V. Veramente.
Veritiere e Veritiero; *add.* ἀληθευτικός, ή, όν· ἀληθής, ές· ἀληθινός, ή, όν· ἀληθοεπής, ές· ἀληθόμυθος, ον.
Verme e Vermo; *s. m.* ἑρπετόν, οὐ (τό)· ἕλμινς, ινθος (ή)· σκώληξ, ηκος (ὁ). -2. Verme solitario; ταινία, ας (ή). -3. Verme intestinale; ἀσκαρίς, ίδος (ή). -4. Pieno di vermi intestinali; ἀσκαριδώδης, ες. -5. Aver il verme d'alcuno; ἐρωτάωῶ (τινος).
Vermena; *s. f.* φρύγανον, ου (τό)· νάρθηξ, ηκος (ὁ).
Vermenella; / Vermenetta; } *s. f. dim.* φρυγάνιον, ου (τό).
Vermetto; / Vermicioluccio; / Vermicioluzzo; / Vermicciuolo; / Vermicelletto; / Vermicello; } *s. m. dim.* σκωλήκιον, ου (τό).
Vermicolare; *add.* σκωληκοειδής, ές.
Vermicoloso; *add.* θριπήδεστος, ον· ἀσκαριδώδης, ες· σκωληκόβρωτος, ον.
Vermigliare; *v. att.* φονίσσω· ἐρυθραίνω.
Vermiglietto; *add.* V. Vermiglio.
Vermigliezza; *s. f.* ἐρυθριάς, άδος (ή)· ἐρύθρημα, ατος (τό).
Vermiglio; *s. m.* κόκκος, ου (ὁ).
Vermiglio; *add.* κόκκινος, η, ον· κακκοβαφής, ές· σανδαράκινος, η, ον.
Verminaca; *s. f.* V. Verbena.
Vermine; *s. m.* V. Verme.
Verminetto; *s. m. dim.* V. Vermicello.
Verminoso; *add.* σκωληκοειδής, ές· σκωληκόβρωτος ον.
Verminuzzo; *s. m. dim.* V. Vermicello.
Vermo; *s. m.* V. Verme.
Vernaccio; *s. m. pegg.* δεινὸς χειμών, ῶνος (ὁ).
Vernacolo; *add.* ἐπιχώριος, ον - α, ον.
Vernadì; *s. m.* V. Venerdì.

Digitized by Google

Vernale; *add.* χειμερινός, ή, όν. -2. Di primavera; ἐαρινός, ή, όν.
Vernare; *v. intr.* V. Svernare. -2. Essere di verno; χειμάζει. -3. Patir freddo; χειμάζομαι· χειμέσωμῶ· χειμάωμῶ.
Vernareccio e Vernariccio; *add.* V. Vernale.
Vernata; *s. f.* / Vernato; *s. m.* } χειμερία, ας (ή).
Vernereccio; *add.* V. Vernale.
Vernicare; *v. att.* V. Inverniciare.
Vernice; *s. f.* ἐπίχρισμα, ατος (τό).
Verniciare; *v. att.* V. Inverniciare.
Vernino; *add.* V. Vernale.
Verno; *s. m.* χειμών, ῶνος (ὁ). -2. Tempesta; θύελλα, ης (ή)· χειμών, ῶνος (ὁ)· θρόσεσσος, όουσσοῦ (ὁ). -3. Freddo; ψῦχος, εος=ους (τό)· ῥῖγος, εος=ους (τό).
Vero; *s. m.* V. Verità.
Vero; *add.* ἀληθής, ές· ἀληθινός, ή, όν· ἀτρεκής, ές. -2. Legittimo; νόμιμος, ον· δίκαιος, α, ον. -3. Rendere vero; ἀπ-αληθεύω· ἀληθοποιέωμῶ. -4. Assolutamente vero; παναληθής, ές.
Vero; *avv.* V. Veramente.
Verone; *s. m.* ξύστον, ου (τό). -2. Terrazzo; ὑπειρῶον, ου (τό).
Verosimile; *add.* V. Verisimile.
Verre; *s. m.* V. Verro.
Verretta; *s. f.* / Verrettone; *s. m.* } σαύνιον, ου (τό).
Verricello; *s. m.* τροχαλία, ας (ή)· βαροῦλκον, ου (τό).
Verrina; *s. f.* V. Trapano.
Verrinare; *v. att.* V. Traforare.
Verro; *s. m.* χοῖρος, ου (ὁ).
Verrocchio; *s. m.* V. Strettojo.
Verruca; *s. f.* ἀκροχόρδων, ονος (ὁ).
Verruto; *s. m.* ὄβελος, ου (ὁ).
Versaccio; *s. m. pegg.* V. Verso.
Versamento; *s. m.* χύσις, σεως (ή)· ἄρδευσις, σεως (ή).
Versare; *v. att.* χέωμῶ· ἐκ-χέωμῶ. -2. Traboccare; ὑπερ-πολάζω. -3. Versare altrove; μετ-εράωμῶ. -4. Versare con, insieme; συμ-προ-χέωμῶ· συγ-χέωμῶ· συν-δια-χέωμῶ. -5. Versare dentro; ἐγ-χέωμῶ· εἰς-αφύσσω· ἐγ-χυματίζω. -6. Far versare a lato; παρα-βλαστάνω. -7. Che largamente si versa; ἀχύνετος, ον. -8. Versar molto; πολυ-χοίωμῶ. -9. Versar fuori; ἀπο-χέωμῶ. -10. Versar sopra; ὑπερ-χέωμῶ. -11. Versare insieme sopra; συν-ανα-χέωμῶ. -12. *N. pass.* Adirarsi; βαρέως ὀργίζομαι.
Versatile; *add.* εὐστραφής, ές· εὔστρεκτος, ον· εὐστρεφής, ές· εὔστροφος, ον· εὐμετάβολος, ον· εὐμετάβλητος, ον.
Versatilità; *s. f.* εὐστροφία, ας (ή).
Versato; *add.* ἐσπαρμένος, η, ον. -2. Pratico; ἔμπειρος, ον· ἐπιστήμων, ον. -3. Largamente versato; πολύχυτος, ον. -4. Versato naturalmente; αὐτόχυτος, ον. -5. Testè versato; ἀρτίχυτος, ον.
Verseggiare; *v. intr.* στιχοποιέωμῶ· στίζω· στιχουργέωμῶ.
Verseggiatore; *add.* στιχοειδός, όν· στιχιστής, οῦ (ὁ)· στιχογράφος, ον· στιχοποιός, όν· στιχοῦργος, ον.
Verseggiatura; *s. f.* στιχοποιία, ας (ή)· στιχουργία, ας (ή).
Verserello; / Versetto; } *s. m. dim.* V. Versiculo.
Versicciuolo; / Versiculo; } *s. m. dim.* στιχάριον, ου (τό)· στιχίδιον, ου (τό).
Versificare; *v. intr.* V. Verseggiare.
Versificato; *s. m.* στιχούργημα, ατος (τό).
Versificatore; *add.* V. Verseggiatore.
Versificatoriamente; *avv.* ποιητικῶς.
Versificatorio; *add.* ποιητικός, ή, όν.
Versificazione; *s. f.* V. Verseggiatura.
Versione; *s. f.* V. Rivolgimento. -2. Traduzione; μετάφρασις, σεως (ή).
Versipelle; *add.* πολύτροπος, ον· πανοῦργος, ον.
Verso; *s. m.* στίχος, ου (ὁ)· ἔπος, εος=ους (τό)· μέτρον, ου (τό). -2. Aria di canto o di suono; ῥυθμός, οῦ (ὁ). -3. Modo; τρόπος, ου (ὁ). -4. Banda; V. Parte. -5. Andare a versi; ὑπ-ηρετέωμῶ· χαρίζομαι. -6. Verso che ha il pieno numero di sillabe; ἀκατάληκτος, ον. -7. Che ha otto versi; ὀκτάστιχος, ον. -8. Consistente di un solo verso; μονόστιχος, ον.
Verso; *prep.* πρός (τινος, τινα)· εἴς (τι). -2. Contra; ἐπί (τινα)· κατά (τινος). -3. In favore; ὑπέρ. -4. In paragone; πρός. -5. Intorno; περί· ἐγγύς. -6. Verso Oriente; πρὸς ἠώς.
Versorio; *add.* - *Ago versorio*; μαγνησία ῥαφίς, ίδος (ή).
Versuto; *add.* V. Versipelle.
Versuzia; *s. f.* πανουργία, ας (ή)· πολυτροπία, ας (ή).
Versuzzo; *s. m. dim.* V. Versicciuolo.
Vertà; *s. f.* V. Verità.
Vertebra; *s. f.* σφόνδυλος, ου (ὁ)· σπόνδυλος, ου (ὁ)· ἀστράγαλος, ου (ὁ). -2. In forma di vertebra; ἀστραγαλώδης, ες. -3. Composto di vertebre; σπονδυλόεις, εσσα, εν.
Vertebrale; *add.* ἀστραγαλώδης, ες.
Vertebrato; *add.* σφονδυλόεις, εσσα, εν.
Vertebretta; *s. f. dim.* σφονδύλιον, ου (τό).
Vertente; *add.* τρεπόμενος, η, ον. -2. Anno vertente; τρεπόμενον ἔτος, εος=ους (τό).
Vertere; *v. intr.* ἀν-ήκω· τείνω.
Verticale; *add.* κορυφαῖος, α, ον. -2. Perpendicolare; ὀρθός, ή, όν· στάθμιητος, ον. -3. Punto verticale; κορυφαῖον σημεῖον, ου (τό).
Verticalità; *s. f.* ὀρθοσύνη, ης (ή)· ὀρθότης, ητος (ή).
Verticalmente; *avv.* ὀρθῶς.
Vertice; *s. m.* κορυφή, ῆς (ή)· ἄκρα, ας (ή)· ἄκρον, ου (τό).
Vertigine; *s. f.* ἴλιγγος, ου (ὁ)· ὄδνος, ου (ὁ). -2. Avere le vertigini; ἰλιγγιάωμῶ· σκοτοδινέωμῶ.
Vertiginoso; *add.* ἰλιγγιῶν, ῶσα, ῶν· σκοτοδινῶν, οῦσα, οῦν.
Vertù; *s. f.* V. Virtù.
Vertudiosamente; *avv.* V. Virtuosamente.
Vertudioso; *add.* V. Virtuoso.
Vertuosamente; *avv.* V. Virtuosamente.
Vertuoso; *add.* V. Virtuoso.
Veruina; *s. f.* V. Veruto.
Veruno; *pron.* V. Nessuno.
Veruto; *s. m. T. mil.* ὄβελος, ου (ὁ).
Verzicare; *v. intr.* χλοάζω. -2. Essere in vigore; ἀκμάζω.
Verziere; *s. m.* V. Giardino.
Verzigare; / Verzire; } *v. intr.* V. Verzicare.
Verzoso; *add.* ἀκμάζων, ουσα, ον.
Verzura; *s. f.* V. Verde.
Veschio; *s. m.* V. Vischio.

Digitized by Google

Vescia; *s. f.* φῦσα, ης (ἡ).
Vesciaja; *s. f.* λάλος, ου (ἡ)· στώμυλος, ου (ἡ)· σπερμολόγος, ου (ἡ).
Vescica; *s. f.* κύστις, εως (ἡ)· κύστη, ης (ἡ). -2. Gonfiamento di pelle; φλύκταινα, ης (ἡ)· ὀλοφλυκτίς, ίδος (ἡ)· φαῦσιγξ, ιγγος (ἡ)· φωίς, ίδος (ἡ)· φῴς, φῳδός (ἡ). -2. Bolla; φύσημα, ατος (τό)· φύσησις, σεως (ἡ)· φυσαλλίς, ίδος (ἡ)· πομφός, οῦ (ὁ). -3. Dare vesciche per lanterne; φενακίζω· ἐξ-απατάω=ῶ.
Vescicante; Vescicatorio; *s. m.* μάλαγμα, ατος (τό)· καυστικὸν κατάπλασμα, ατος (τό).
Vescichetta; Vescichina; Vescicola; Vescicoletta; *s. f. dim.* κύστιγξ, ιγγος (ἡ)· φλυξάκιον, ου (τό).
Vescicone; *s. m.* V. Vescica.
Vescicoso; *add.* πεμφιγώδης, ες.
Vesciona; *s. f.* V. Vesciaja.
Vesciuzza; *s. f. dim.* V. Vescichetta.
Vesco; *s. m.* V. Visco.
Vesco; *s. m.* V. Vescovo.
Vescoso; *add.* V. Vischioso.
Vescovado; *s. m.* ἐπισκοπή, ῆς (ἡ).
Vescovale; *add.* V. Vescovile.
Vescovato; *s. m.* V. Vescovado.
Vescovile; *add.* ἐπισκοπικός, ή, όν.
Vescovilmente; *avv.* ἐπισκοπικῶς.
Vescovo; *s. m.* ἐπίσκοπος, ου (ὁ).
Vespa; *s. f.* σφήξ, κός (ἡ).
Vespajo; *s. m.* σφηκών, ῶνος (ὁ)· σφήκιον, ου (τό).
Vespajoso; *add.* τρεματώδης, ες· τετρυπημένος, η, ον.
Vespero; *s. m.* ἕσπερος, ου (ὁ).
Vespertilio e Vespertillo; *s. m.* V. Pipistrello.
Vespertino; *add.* ἑσπερινός, ή, όν.
Vespeto; *s. m.* V. Vespajo.
Vespetta; *s. f. dim.* V. Vespa.
Vespistrello; *s. m.* V. Pipistrello.
Vespone; *s. m. accr.* V. Vespa.
Vespro; *s. m.* V. Vespero. -2. Cantar il vespro ad uno; παρησιάζω.
Vessare; *v. att.* κακόω=ῶ· ἀδικέω=ῶ· κακοποιέω=ῶ· κακῶς ποιέω=ῶ (τινα). -2. Vessare con false calunnie; συκοφαντέω=ῶ.
Vessatore; *add.* κακοποιός, όν· κακωτικός, ή, όν· ἀδικέων, ουσα, ον.
Vessazione; *s. f.* κάκωσις, σεως (ἡ)· ἀδικία, ας (ἡ)· ὕβρις, εως (ἡ).
Vessica; *s. f.* V. Vescica.
Vessicante; *s. m.* V. Vescicatorio.
Vessillario; Vessillifero; *add.* σημαιοφόρος, ον· σημειοφόρος, ον.
Vessillo; *s. m.* σημεῖον, ου (τό)· σημαία, ας (ἡ).
Vesta; *s. f.* V. Veste.
Vestale; *s. f.* Ἑστιάς, άδος (ἡ).
Veste; *s. f.* ἐσθής, ῆτος (ἡ)· ἔσθημα, ατος (τό)· ἔνδυμα, ατος (τό)· εἷμα, ατος (τό)· ἕσθος, εος=ους (τό)· ἱμάτιον, ου (τό)· περιβολή, ῆς (ἡ)· ἀμφίεσμα, ατος (τό)· στολή, ῆς (ἡ). -2. Vestito di morbide vesti; ἁβροείμων, ον· ἁβροχίτων, ον. -3. Che porta morbide vesti; ἀπαλοφόρος, ον. -4. Con lunghe vesti; βαθύστολος, ον. -5. Portare lunghe vesti; βαθυστολέω=ῶ. -6. Senza veste ornata d'oro; ἀχρυσόπεπλος, ον. -7. Con splendide vesti; ἀγλαόπεπλος, ον· ἀγλαοφαρής, ές. -8. Con un vestito solo; μονόλωπος, ον. -9. Spogliare delle vesti; ἀπ-αμφιάζω· ἀπ-αμφι-έννυμι· ἀφ-ιματόω=ῶ.
Vestetta; *s. f. dim.* ἱματίδιον, ου (τό)· χιτωνίσκος, ου (ὁ).
Vestiario; *s. m.* ἱματιοφυλάκιον, ου (τό)· ἱματιοθήκη, ης (ἡ).
Vestibolo; *s. m.* πρόδομος, ου (ὁ)· πρόθυρον, ου (τό)· προπυλαῖον, ου (τό).
Vesticciuola; *s. f. dim.* V. Vestetta.
Vestigia; Vestigio; *s. f.* *s. m.* V. Traccia.
Vestimenta; Vestimento; *s. f.* *s. m.* V. Veste.
Vestire; *s. m.*
Vestire; *v. att.* ἐν-δύω· περι-στέλλω· ἀμφι-έννυμι (τινά τι)· περι-βάλλω· ἱματίζω· στολίζω. -2. Vestire con, *o* nello stesso tempo; συμ-περι-στέλλω.
Vestitello; Vestitino; *s. m. dim.* V. Vestetta.
Vestito; *s. m.* V. Veste.
Vestito; *add.* ἐνδυόμενος, η, ον. -2. Vestito in nero; μελανονεκυοείμων, ον. -3. Non vestito; ἀπερίβλητος, ον· ἀστολής, ές.
Vestitura; Vestizione; Vestura; *s. f.* στολή, ῆς (ἡ).
Veterano; *s. m.* πρεσβύτερος, ου (ὁ).
Veterinaria; *s. f.* ἱππιατρία, ας (ἡ).
Veterinario; *s. m.* ἱππιατρός, οῦ (ὁ).
Veterino; *add.* ἱππικός, ή, όν.
Vetraja; *s. f.* ὑαλουργεῖον, ου (τό).
Vetrajo; *s. m.* ὑαλοτέχνης, ου (ὁ)· ὑαλοῦργος, ου (ὁ).
Vetrario; *add.* ὑαλέος=οῦς, έα=ᾶ, έον=οῦν· ὑάλινος, η, ον· ὑαλόεις, εσσα, εν· ὑαλώδης, ες.
Vetrata; Vetriata; *s. f.* V. Invetriata.
Vetriato; *add.* V. Invetriato.
Vetrice; *s. m.* *T. bot.* ἄγνος, ου (ἡ).
Vetriera; *s. f.* V. Invetriata.
Vetrificare; *v. att.* ὑαλόω=ῶ.
Vetrino; *add.* ὑαλοειδής, ές.
Vetriolo; *s. m.* V. Vetriuolo.
Vetriuola; *s. f.* ἐλξίνη, ης (ἡ)· παρθένιον, ου (τό).
Vetriuolo; *s. m.* χαλκίτις, ιδος (ἡ). -2. Pezzo di vetro; ὑάλινον θραῦσμα, ατος (τό).
Vetriuolo; *add.* V. Vetrario.
Vetro; *s. m.* ὕαλος, ου (ἡ). -2. Fatto di vetro; ὑαλέος=οῦς, έα=ᾶ, έον=οῦν· ὑάλινος, η, ον. -3. Bicchiere; κύαθος, ου (ὁ)· ὑάλεον ἔκπωμα, ατος (τό)· ὑαλέος κώθων, ονος (ὁ).
Vetroso; *add.* ὑαλοειδής, ές.
Vetta; *s. f.* ἄκρα, ας (ἡ)· ἄκρον, ου (τό)· κορυφή, ῆς (ἡ)· ὕψος, εος=ους (τό). -2. Ramicello; κλάδος, ου (ὁ)· κλών, ονός (ὁ). -3. Con alte vette; ἀκρόλοφος, ον· αἰπύλοφος, ον. -4. Che germoglia sulla vetta; ἀκρόβλαστος, ον. -5. Innalzar sulla vetta; κορυφόω=ῶ. -6. Salire, camminare sulla vetta; ἀκρίζω. -7. Senza vetta; ἀκόρυφος, ον.
Vettajuolo; *add.* ἀκρόβλαστος, ον.
Vette; *s. f.* μόχλος, ου (ὁ).
Vettigale; *add.* V. Tributario.
Vettina; *s. f.* κύαθος, ου (ὁ).
Vettone; *s. m.* V. Rampollo.
Vettonica; *s. f.* V. Bettonica.
Vettoria; *s. f.* V. Vittoria.
Vettovaglia; *s. f.* βίος, ου (ὁ)· ἐπιτήδεια, ων (τά)·

Digitized by Google

ἀνάγκαια, ων (τά)· σιταρκεία, ας (ἡ)· σῖτος, ου (ὁ)· τὰ πρὸς τὸν βίον. -2. Condurre, provvedere, raccogliere vettovaglie; σιτηγέω=ῶ· σιτηρεσιάζω. -3. Soprantendere alle vettovaglie; σιταρχέω=ῶ. -4. Soprantendente alle vettovaglie; σιτάρχης, ου (ὁ).

Vettovagliamento; *s. m.* σίτισμα, ατος (τὸ)· σιτισμός, οῦ (ὁ)· σίτισις, εως (ἡ).

Vettovagliare; *v. att.* σιταρκέω=ῶ· σιτοποιέω=ῶ· τὰ σιτία συ-σκευάζω.

Vettuaglia; *s. f.* V. Vettovaglia.

Vettura; *s. f.* ὄχημα, ατος (τό)· ἀγωγή, ῆς (ἡ)· κομιδή, ῆς (ἡ)· ζεῦγος, εος=ους (τό)· φορτίον, ου (τό)· ἅμαξα, ης (ἡ). -2. La paga; μισθός, οῦ (ὁ). -3. Vettura-Omnibus; πᾶσι ὄχημα, ατος (τό).

Vetturale; *s. m.* ἁμαξεύς, έως (ὁ).

Vettureggiare; *v. intr.* ὀχέω=ῶ· ἡνιοχεύω· ἡνιοχέω=ῶ.

Vetturino; *s. m.* ἁρματηλάτης, ου (ὁ)· ἡνίοχος, ου (ὁ)· ζευγελάτης, ου (ὁ).

Vettuvaglia; *s. f.* V. Vettovaglia.

Vetustà; *s. f.* V. Antichità.

Vetusto; *avv.* V. Antico.

Vezzatamente; *avv.* κομψῶς· καλῶς.

Vezzeggiamento; *s. m.* ὑποκόρισις, σεως (ἡ)· ὑποκόρισμα, ατος (τό)· ὑποκορισμός, οῦ (ὁ).

Vezzeggiare; *v. att.* ὑπο-κορίζομαι· σαίνω.

Vezzeggiativo; *add.* ὑποκοριστικός, ή, όν.

Vezzo; *s. m.* παιδικά, ῶν (τά)· ἡδονή, ῆς (ἡ)· κάρμα, ατος (τό). -2. Lezio; χρηστολογία, ας (ἡ)· ὄλεαρ, ατος (τό). -3. Consuetudine; συνήθεια, ας (ἡ)· ἦθος, εος=ους (τό). -4. Ornamento; ὅρμος, ου (ὁ)· ψέλλιον, ου (τό). -5. Fare vezzi; V. Vezzeggiare. -6. Senza vezzi; ἀκαλλής, ές· ἀκύθηρος, ον. -7. Il lupo cangia il pelo non il vezzo; ὁ λύκος τὴν τρίχα οὐ τὴν γνώμην ἀλλάττει.

Vezzosamente; *avv.* χαριέντως· μειλιχῶς.

Vezzoso; *add.* ἐπαρρόδιτος, ον· χαρίεις, εσσα, εν· ἐπίχαρις, ι· τερπνός, ή, όν.

Via; *s. f.* ὁδός, οῦ (ἡ)· πόρος, ου (ὁ). -2. Cammino; πορεία, ας (ἡ). -3. Maniera; τρόπος, ου (ὁ). -4. Condur per altra via; μεθ-οδηγέω=ῶ. -5. Dare, fare, aprire la via; ὁδὸν τέμνω. -B'. *Camminare per quella via*; ταύτῃ, τῇδε ὁδεύω. -6. Fare una via insieme; συμ-περι-οδεύω. -7. Mettere in via da un certo punto; ἀφ-ηγέομαι ε=οῦμαι. -8. Alla via opposta; ἀντικέλευθος, ον. -9. Che percorre velocemente la via; αἰψηροκέλευθος, ον. -10. Senza via; ἀκέλευθος, ον· ἄοιμος, ον.

Via; *avv.* V. Assai. -2. Orsù; εἶα· ἄγε· ἄγετε. -3. Via via; ἐφεξῆς. -4. Andar via; ἀπ-ἔρχομαι· ἄπ-ειμι. -5. Cacciar via; ἐξ-ελαύνω. -6. Dar via; ἀλλοτριόω=ῶ. -7. Fuggir via; ἀποφεύγω. -8. Gettar via; ἀπο-ῥίπτω. -B'. *Vendere le cose per manco che non vagliono*; πωλέω=ῶ ὀλίγου. -Γ'. *Lasciare in abbandono*; λείπω. -9. Gettarsi via; ἀπ-ελπίζω. -10. Mandar via; ἀφ-ίημι· ἀπ-αλλάττω. -11. Fiata; V. Volta.

Viaggiare; *v. intr.* πορεύομαι· ὁδοιπορέω=ῶ· στέλλομαι· πορείαν ποιέομαι=οῦμαι. -2. Viaggiare per terra; κατὰ γῆν πορεύομαι. -3. Viaggiare per mare; ναυστολέομαι=οῦμαι· ναυτίλλομαι. -4. Viaggiare insieme; συμ-περι-οδεύω· συμ-πορεύομαι. -5. Viaggiare insieme in paese straniero; συν-απο-δημέω=ῶ. -6. Che viaggia insieme in paese straniero; συναπόδημος, ον. -7. Che odia il viaggiare; μισαπόδημος, ον. -8. Che viaggia volentieri; ἀποδημητικός, ή, όν.

Viaggiatore; *add.* ὁδοίπορος, ον· ὁδιτής, οῦ (ὁ).

Viaggio; *s. m.* πορεία, ας (ἡ)· ὁδοιπορεία, ας (ἡ)· ὁδός, οῦ (ἡ). -2. Precedere nel viaggio; συμ-προ-πορεύομαι.

Viaggiolo; Viale; *s. m.* V. Viottolo.

Viandante; Viante; *add.* V. Viaggiatore.

Viare; *v. intr.* V. Viaggiare.

Viareccio; *add.* εὔφορος, ον.

Viatanto; *avv.* V. Nondimeno.

Viatico; *s. m.* ἐφόδιον, ου (τό)· ὁδοιπορικόν, οῦ (τό).

Viatore; *add.* V. Viaggiatore.

Viatorio; *add.* ὁδοιπορικός, ή, όν.

Vibrante; *add.* παλλόμενος, η, ον.

Vibrare; *v. att.* βάλλω· πάλλω· κραδαίνω· ταλαντάω=ῶ· σείω· τανάσσω· δινέω=ῶ· ῥαδαντίζω. -2. Spingere avanti; προ-ἵημι· ἀκοντίζω. -3. Che continuamente vibra; ἀειπαλής, ές.

Vibratezza; *s. f.* V. Vibrazione.

Vibratore; *add.* V. Vibrante.

Vibrazione; *s. f.* παλσις, σεως (ἡ)· παλμός, οῦ (ὁ)· ταλαντεία, ας (ἡ)· κράδανσις, σεως (ἡ).

Vicareria; Vicaria; Vicariato; *s. f.* τοῦ τεταγμένου ἀντί τινος τάξις, εως (ἡ).

Vicario; *s. m.* τοποτηρητής, οῦ (ὁ)· ὑποκατάστατος, ου (ὁ).

Vice; *s. f.* V. Vece.

Viceammiraglio; *s. m.* ἐπιστολεύς, έως (ὁ)· ἀντιναύαρχος, ου (ὁ).

Viceconsolo; *s. m.* ἀνθύπατος, ου (ὁ).

Vicegerente; *s. m.* ἀνθ' ἑτέρου ὤν, όντος (ὁ).

Vicenda; *s. f.* ἀμοιβή, ῆς (ἡ)· ἀνταπόδοσις, σεως (ἡ). -2. Vece; ἀμοιβή, ῆς (ἡ). -3. Affare; ἔργον, ου (τό)· πρᾶγμα, ατος (τό). -4. Per vicenda; ἄλλαξ· ἐνάλλαξ· ἐπάλλαξ· παράλλαξ· κατὰ διαδοχήν· ἐκ διαδοχῆς· πρὸς ἀλλήλους.

Vicendevole; *add.* ἀμοιβαῖος, α, ον· πρὸς ἀλλήλους.

Vicendevolemente; *avv.* V. Vicenda § -4.

Vicendevolezza; *s. f.* ἀμοιβή, ῆς (ἡ)· ἀλλαγή, ῆς (ἡ).

Vicendevolmente; *avv.* V. Vicenda § -4.

Vicerè; *s. m.* ἀντιβασιλεύς, έως (ἡ).

Vicheria; *s. f.* βοήθεια, ας (ἡ)· ἐπίκουροι, ων (οἱ).

Vicinale; *add.* V. Vicino.

Vicinamente; *avv.* ἐγγύς· πλησίον (τινος)· ἀγχί· ἀγχοῦ· ἄγχοθι· ἀγχίμολον. -2. Più vicino; ἐγγύτερον. -3. Da vicino; ἔγγυθεν. -4. Passar insieme vicino; συμ-παρ-έρχομαι. -5. Seguire da vicino; παρα-διώκω.

Vicinanza; *s. f.* ἐγγύτης, ητος (ἡ)· πλησιασμός, οῦ (ὁ).

Vicinare; *v. intr.* γειτνιάζω· γειτονεύω· ὅμορός εἰμι.

Vicinata; *s. f.* e

Vicinato; *s. m.* V. Vicinanza. -2. Ristretto di case contigue; γειτνία, ας (ἡ)· γειτονία, ας (ἡ)· γειτνίασις, σεως (ἡ). -3. Gli abitatori; γείτων, ονος (ὁ, ἡ). -4. Far bello il vicinato; γείτονα ὀφλισκάνω.

Vicinazione; Vicinità; *s. f.* ἀγχιστεία, ας (ἡ)· ἐγγύτης, ητος (ἡ).

Digitized by Google

Vicino; *add.* γείτων, ονος (ὁ, ἡ)· ὅμορος, ον· πλησιόχωρος, ον. -2. Del medesimo paese; πολίτης, ου (ὁ)· ὁμόφυλος, ον· συμπολίτης, ου (ὁ).
Vicino; *avv.* V. Vicinamente.
Vicino; *prep.* ἐγγύς (τινος)· πρός (τινι)· παρά (τινι, τινα). -2. Intorno; πρός· ἀμφί
Vicissitudine; *s. f.* V. Vicenda.
Vicitamento; *s. m.* V. Visitazione.
Vicitare; *v. att.* V. Visitare.
Vicitatore; *add.* V. Visitatore.
Vicitazione; *s. f.* V. Visitazione.
Vico; *s. m.* στενωπός, οῦ (ὁ). -2. Borgo; κώμη, ης (ἡ)· χωρίον, ου (τό)· πολισμάτιον, ου (τό).
Vicoletto; Vicolo; *s. m. dim.* κωμίδιον, ου (τό)· κωμίον, ου (τό).
Vidanda; *s. f.* V. Vivanda.
Vidnale; *add.* V. Vedovile.
Viduato; *add.* V. Vedovato.
Viduile; *add.* V. Vedovile.
Viduità; *s. f.* V. Vedovanza.
Vie; *avv.* πολύ· λίαν.
Vietabile; *add.* κωλυτός, ή, όν.
Vietamento; *s. m.* κώλυσις, σεως (ἡ)· ἀπαγόρευσις, σεως (ἡ).
Vietare; *v. att.* ἀπ-αγορεύω· κωλύω· ἀπ-εῖπον· ἀτ-έχω· εἴργω (τινά τινος). -2. Sfuggire; ἐκ-φεύγω. -3. Che vieta; ἀπαγορευτικός, ή, όν. -4. Vietare insieme; συν-απ-αγορεύω.
Vietativo; Vietatore; *add.* ἀπαγορευτικός, ή, όν· κωλύων, ουσα, ον.
Vieto; *add.* V. Rancido. -2. Invecchiato; ἐπι-χρόνιος, ον· παλαιούμενος, η, ον· χαλερός, ά, όν.
Vietta; *s. f. dim.* V. Viottolo.
Vietume; *s. m.* V. Vecchiume.
Vievia; *avv.* ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε.
Vigecuplo; *add.* εἰκοσιπλάσιος, ον.
Vigere; *v. intr.* V. Verdeggiare.
Vigesimo; *add.* V. Ventesimo.
Vigilante; *add.* ἐγρηγορικός, ή, όν· ἄγρυπνος, ον.
Vigilantemente; *avv.* ἐγρηγορότως· ἐγρηγορτί.
Vigilanza e Vigilanzia; *s. f.* ἀγρυπνία, ας (ἡ)· φυλακή, ῆς (ἡ).
Vigilare; *v. intr.* V. Vegghiare. -2. Vigilare sui negozi; ἀγορανομέω-ῶ. -3. Che vigila sui negozi; ἀγορανόμος, ον. -4. La carica di vigilare sui negozi; ἀγορανομία, ας (ἡ). -5. Il tribunale che vigila sui negozi; ἀγορανομίον, ου (τό).
Vigilazione; *s. f.* V. Vigilanza.
Vigile; *add.* V. Vigilante.
Vigilia; *s. f.* ἀγρυπνία, ας (ἡ). -2. Custodia; φυλακή, ῆς (ἡ). -3. Il giorno che precede; προτεραία, ας (ἡ). -4. Sentinella; φρουρά, ᾶς (ἡ)· φυλακή, ῆς (ἡ).
Vigliaccamente; *avv.* δειλῶς· ἀνάνδρως· ῥαθύμως· ἀναξίως· αἰσχρῶς.
Vigliaccheria; *s. f.* δειλία, ας (ἡ)· δειλότης, ητος (ἡ)· ἀνανδρία, ας (ἡ)· ἀθυμία, ας (ἡ)· ἀτιμία, ας (ἡ).
Vigliaccio; *s. m.* V. Vigliuolo.
Vigliacco; *add.* V. Vile.
Vigliaccone; *add.* οὐδενὸς ἄξιος, α, ον.
Vigliare; *v. att.* κορέω-ῶ· ἐκ-κορέω-ῶ. -2. Scegliere; ἀπο-λέγω· χωρίζω.
Vigliettino; Viglietto; *s. m. dim.* V. Biglietto.
Vigliuolo; *s. m.* ἄνυρον κάρρος, εος-ους (τό).

Vigna; *s. f.* ἀμπελών, ῶνος (ὁ). -2. Vite; ἄμπελος, ου (ἡ). -3. La paura guarda la vigna; φόβος ἐν ὀφθαλμοῖς κατ-έχει.
Vignajo; Vignajuolo; *add.* ἀμπελικός, ή, όν· ἀμπελοεργός, ὁν· ἀμπελουργός, ον.
Vignare; *v. att.* ἀμπελοστατέω-ῶ.
Vignarolo; *add.* V. Vignajuolo.
Vignata; *s. f.* V. Vigneto.
Vignato; *add.* ἀμπελόφυτος, ον.
Vignazzo; Vigneto; *s. m.* ἀμπελεών, ῶνος (ὁ)· ἀμπελών, ῶνος (ὁ).
Vignetta; Vignuola; *s. f. dim.* ἀμπέλιον, ου (τό)· ἀμπελίς, ίδος (ἡ).
Vignuolo; *s. m.* V. Viticcio.
Vigorare; *v. att.* ῥώννυμι· ἐπι-ῥώννυμι· κρατύνω.
Vigore; *s. m.* ἀλκή, ῆς (ἡ)· ῥώμη, ης (ἡ)· κράτος, εος-ους (τό)· ἰσχύς, ύος (ὁ)· δύναμις, εως (ἡ). -2. Che ha vigor giovanile; νεαλής, ές. -3. Fiorente di vigore; βιοθάλμιος, ον.
Vigoreggiare; *v. att.* θαρσύνω.
Vigorezza; Vigoria; *s. f.* V. Vigore.
Vigorire; *v. att.* V. Vigorare.
Vigorosamente; *avv.* ῥωμαλέως· δυνατῶς· ἰσχυρῶς· ἐνέργως· ἀγαθῶς· ἱκανῶς· δεινῶς· σφοδρῶς.
Vigorosità; *s. f.* V. Vigore.
Vigoroso; *add.* ῥωμαλέος, α, ον· ἐρρωμένος, η, ον· δυνατός, ή, όν· ἰσχυρός, ά, όν· ἀγαθός, ή, όν· ἱκανός, ή, όν· ἀκμαῖος, α, ον.
Vilanza; *s. f.* V. Viltà.
Vile; *add.* εὐτελής, ές· ἄτιμος, ον· ἀνάξιος, ον· ταπεινός, ή, όν. -2. Timido; δειλός, ή, όν· ταπεινός, ή, όν. -3. Avere, tenere a vile; κατα-φρονέω-ῶ· ὀλιγορέω-ῶ· παρ' ὀλίγον ποιέομαι-οῦμαι. -4. Agire da vile; ἀγεννίζω. -5. Comportarsi da vile; ἐγ-κακέω-ῶ. -6. Essere vile; ἀπο-κακέω-ῶ.
Vile; Vilemente; *avv.* V. Vilmente.
Vilezza; *s. f.* V. Viltà.
Vilia; *s. f.* V. Vigilia.
Vilificare; *v. att.* V. Vilire.
Vilipendere; *v. att.* V. Sprezzare.
Vilipendio; *s. m.* e
Vilipensione; *s. f.* ὀλιγωρία, ας (ἡ)· καταφρόνησις, σεως (ἡ)· φαυλισμός, οῦ (ὁ).
Vilipeso; *add.* ὀλιγωρηθείς, εῖσα, έν. -2. Disprezzabile; ὀλιγωρητικός, ή, όν.
Vilire; *v. att.* κατα-φρονέω-ῶ· ὀλιγωρέω-ῶ.
Vilità e Vilitanza; *s. f.* V. Viltà.
Villa; *s. f.* χωρίον, ου (τό)· χώρα, ας (ἡ)· ἀγρός, οῦ (ὁ)· ἔπαυλις, εως (ἡ). -2. Villaggio; κώμη, ης (ἡ). -3. Città; πόλις, εως (ἡ). -4. Dalla villa; ἀγρόθεν· ἀγρόθε. -5. In villa *(stato)*; ἀγρόθε. -6. In villa *(moto)*; ἀγρόδε.
Villaggetto; *s. m. dim.* κωμίδιον, ου (τό)· κωμίον, ου (τό)· κωμύδριον, ου (τό).
Villaggio; *s. m.* κώμη, ης (ἡ).
Villanamente; *avv.* ἀγροίκως· ἀγρίως· φορτικῶς· ἀκόμψως. -2. Crudelmente; χαλεπῶς.
Villananza; *s. f.* V. Villania.
Villaneggiamento; *s. m.* V. Svillaneggiamento.
Villaneggiare; *v. att.* V. Svillaneggiare.
Villanescamente; *avv.* V. Rozzamente.
Villanesco; *add.* ἄγριος, ον - α, ον· ἄγροικος, ον (ὁ, ἡ)· γεωργικός, ή, όν· χωρακός, ή, όν· χωριτικός, ή, όν.

Digitized by Google

Villania; *s. f.* ὄνειδος, εος-ους (τό)· αἰσχύνη, ης (ἡ)· ὕβρις, εως (ἡ). -2. Malcreanza; ἀγροικία, ας (ἡ)· σκαιότης, ητος (ἡ)· χαλεπότης, ητος (ἡ)· ἄκομψον, ου (τό). -3. Ingiustizia; ἀδικία, ας (ἡ)· ἀδίκημα, ατος (τό). -4. Far villania; V. Svillaneggiare.

Villano; *add.* γεωργός, όν. -2. Zotico; ἄγριος, ον - α, ον· ἄγροικος, ου (ὁ, ἡ)· φορτικός, ή, όν· ἄκομψος, ον· ἀπαίδευτος, ον· ἄμουσος, ον· ἀμαθής, ές. -3. Crudele; ὠμός, ή, όν· ἄγριος, ον - α, ον· ἀνήμερος, ον· ἀπάνθρωπος, ον· τραχύς, εῖα, ύ.

Villanzone; *add.* V. Villano § -2.

Villareccio; *add.* V. Villereccio.

Villata; *s. f.* V. Villaggio.

Villatico; *add.* V. Villereccio.

Villeggiamento; *s. m.* ἀγραυλία, ας (ἡ).

Villeggiante; *add.* ἄγραυλος, ον.

Villeggiare; *v. intr.* ἀγραυλέω-ῶ· τὸν βίον ἐν ἀγρῷ δι-άγω, δι-αιτάω-ῶ.

Villeggiatura; *s. f.* / Villeggio; *s. m.* } ἀγραυλία, ας (ἡ).

Villereccio; / Villeresco; / Villesco; / Villese; } *add.* ἀγροῖκος, ου (ὁ, ἡ).

Villetta; / Villicciuola; } *s. f. dim.* ἐπαύλιον, ου (τό).

Villico; *s. m.* ἀγροικόμος, ου (ὁ).

Villina; *s. f.* / Villino; *s. m.* } *dim.* V. Villetta.

Villoso; *add.* V. Velloso.

Villuccia; *s. f. dim.* V. Villetta.

Vilmente; *avv.* δειλῶς· κακῶς· ἀνάνδρως· ἀτόλμως· αἰσχρῶς· ῥᾳθύμως.

Vilpistrello; *s. m.* V. Pipistrello.

Viltà; *s. f.* e

Viltanza; *s. f.* δειλία, ας (ἡ)· δειλότης, ητος (ἡ)· κακία, ας (ἡ)· ἀνανδρία, ας (ἡ)· ῥᾳθυμία, ας (ἡ). -2. Bassezza; ταπεινότης, ητος (ἡ). -3. Viltà di prezzo; ἐνωνία, ας (ἡ).

Vilucchio; *s. m. T. bot.* μαλακόκισσος, ου (ὁ).

Vilume; *s. m.* V. Volume.

Vilumetto; *s. m. dim.* V. Volumetto.

Viluppare; *v. att.* V. Avviluppare.

Viluppatore; *add.* V. Avviluppatore.

Viluppetto; *s. m. dim.* ἀγαθίδιον, ου (τό).

Viluppo; *s. m.* ἀγαθίς, ίδος (ἡ)· φάκελος, ου (ὁ). -2. Intrigo; τριχώματα, ων (τά).

Vimare; *v. att.* V. Collegare. -2. *N. pass.* συν-άπτομαι.

Vime; *s. m.* V. Vimine.

Viminata; *s. f.* γέρρον, ου (τό).

Vimine; *s. m.* οἰσός, οῦ (ὁ)· λύγος, ου (ὁ, ἡ).

Vimineo; *add.* λυγοτευχής, ές.

Vimo; *s. m.* V. Vimine.

Vinaccia; *s. f.* στέμφυλα, ων (τά).

Vinacciuolo; *s. m.* γλγαρτον, ου (τό). -2. Pieno di, simile a vinacciuoli; γεγαρτώδης, ες.

Vinagro; *s. m.* V. Aceto.

Vinajo e Vinajolo; *s. m.* οἰνοπώλης, ου (ὁ).

Vinario; *add.* οἰνηρός, ά, όν.

Vinato; *add.* οἰνώδης, ες.

Vinattiere; *s. m.* V. Vinajo.

Vincaja; *s. f.* V. Vincheto.

Vincastra; *s. f.* / Vincastro; *s. m.* } ῥάβδος, ου (ἡ)· ῥύγανον, ου (τό)· νάρθηξ, ηκος (ὁ).

Vincere; *v. att.* νικάω-ῶ (τινα)· κρατέω-ῶ· περι-γίγνομαι· κρείττων γίγνομαι (τινος)· δαμάω-ῶ· δάμνημι· κατα-παλαίω (τινα). -2. Cacciare; ὠθέω-ῶ. -3. Darla vinta; παρα-χωρέω-ῶ (τινι). -4. Vincere insieme; συν-νικάω-ῶ. -5. Vincere a vicenda; ἀντι-νικάω-ῶ· ἀντ-επι-κρατέω-ῶ.

Vincevole; *add.* V. Vincibile.

Vincheto; *s. m.* ἰτεών, ῶνος (ὁ).

Vincibile; *add.* εὐνίκητος, ον.

Vincibosco; *s. m. T. bot.* περικλυμένον, ου (τό).

Vincido; *add.* ἁπαλός, ή, όν.

Vinciglia; *s. f.* / Vinciglio; *s. m.* } V. Legame.

Vincimento; *s. m.* / Vincita; *s. f.* } V. Vittoria.

Vincitore; *add.* νικατήρ, ῆρος (ὁ)· νικάτωρ, ορος (ὁ).

Vinciuto; *p. pass.* V. Vinto.

Vinco; *s. m.* οἰσύα, ας (ἡ)· οἰσός, οῦ (ὁ).

Vincolare; *v. att.* κατα-λαμβάνω (τινά τινι).

Vincolo; *s. m.* V. Legame.

Vindice; *s. m.* τιμωρητής, οῦ (ὁ)· τιμωρός, οῦ (ὁ)· ἐκδικήτης, ου (ὁ).

Vinea; *s. f.* V. Vigna.

Vinello; *s. m.* στεμφυλίτης (οἶνος), ου (ὁ).

Vinetico; *add.* V. Vinato.

Vinettino; / Vinetto; } *s. m. dim.* οἰνίσκος, ου (ὁ)· οἰνάριον, ου (τό).

Vinifero; *add.* οἰνοφόρος, ον.

Vino; *s. m.* οἶνος, ου (ὁ). -2. Che contiene vino; οἰνοδόκος, ου (ὁ). -3. Amante del vino; οἰνεραστής, οῦ (ὁ). -4. Che ama troppo il vino; ὑπέροινος, ον. -5. Appartenente a vino; οἰνηρός, ά, όν. -6. Che ha aspetto di vino; οἶνοψ, οπος (ὁ, ἡ)· οἰνώδης, ες. -7. Assaggiare vino; οἰνογευστέω-ῶ. -8. Che assaggia il vino; οἰνογεύστης, ου (ὁ). -9. Appartenente all' assaggiar vino; οἰνογευστικός, ή, όν. -10. Bere vino; οἰνεύομαι· οἰνοποτέω-ῶ. -11. Il bere vino; οἰνοποσία, ας (ἡ)· οἰνοπόσιον, ου (τό). -12. Bevitore di vino; οἰνοπότης, ου (ὁ)· οἰνοπότις, ιδος (ἡ). -13. Bere vin puro; ἀκρατίζομαι· ἀκρατοποτέω-ῶ. -14. Che beve vino schietto; ἀκρατοπότης, ου (ὁ). -15. Non bere vino; ἀοινέω-ῶ. -16. Che non beve vino; ἄοινος, ον. -17. Botte da vino; οἰνοφορεῖον, ου (τό). -18. Colare il vino; οἰνοθέω-ῶ. -19. Che cola il vino; οἰνοθητής, οῦ (ὁ). -20. Che ha colore di vino; οἰνόχροος-ους, οον-ουν· οἰνόχρως, ωτος (ὁ, ἡ). -21. Colpito dal vino; οἰνοπλήξ, ῆγος (ὁ, ἡ). -22. Compratore di vino; οἰνώνης, ες. -23. Il condur vino; οἰνηγία, ας (ἡ). -24. Confuso dal vino; οἰνοπλάνητος, ον. -25. Che conserva il vino; οἰνοσσόος-οῦς, όον-οῦν. -26. Custode del vino; οἰνοφύλαξ, ακος (ὁ, ἡ). -27. Dar vino; οἰνοδοτέω-ῶ. -28. Di vino; οἴνινος, η, ον. -29. La distribuzione del vino; οἰνοχόημα, ατος (τό). -30. Donatore del vino; οἰνοδότης, ου (ὁ). -31. Essere ebbro di vino; οἰνοβαρέω-ῶ. -32. Fabbricar vino; οἰνουργέω-ῶ. -33. Fabbricazione, preparazione del vino; οἰνουργία, ας (ἡ). -34. Far vino; οἰνοποιέω-ῶ. -35. Che fa vino; οἰνοποιός, όν. -36. Il fare vino; οἰνοποιία, ας (ἡ). -37. Fatto con vino; οἰνόεις, εσσα, εν. -38. Ferace di vino; οἰνόπεδος, ον. -39. Forte nel ber vino; οἰνοδυνάστης, ου (ὁ). -40. Grave di vino; οἰνοβαρείων, ον· οἰνοβαρής, ές· οἰνοβρεχής, ές. -41. Che guarda il vino; οἰνόπτης, ου

Digitized by Google

(ὁ). -42. Insaziabile di vino; ἀπλήστοινος, ον. -43. Vino e latte; οἰνογάλα, ακτος (τό). -44. Con libazione di vino; οἰνόσπονδος, ον. -45. Madre del vino; οἰνομήτωρ, ορος (ἡ). -46. Il mangiar vino; οἰνοφαγία, ας (ἡ). -47. Da mangiarsi col vino; οἰνοβρώς, ῶτος (ὁ, ἡ). -48. Mercante di vino; οἰνέμπορος, ον. -49. Mescere, versare vino; οἰνοχοεύω· οἰνοχοέω=ῶ. -50. Che mesce vino; οἰνοχόος=οῦς, όου=οῦ (ὁ). -51. Il mescere vino; οἰνοχοΐα, ας (ἡ). -52. Vino mescolato con olio; οἰναίλαιον, ου (τό). -53. Vino e miele; οἰνόμελι, ιτος (τό). -54. Misurar il vino; οἰνομετρέω=ῶ. -55. Che odia il vino; μίσοινος, ον. -56. Aver odore di vino; οἰνίζω. -57. Che offre vino; οἰνοπόρος, ον. -58. Parlare del vino; οἰνολογέω=ῶ. -59. Che va pazzo per il vino; οἰνομανής, ές. -60. Pieno, ricco di vino; οἰνοπλησής, ές. -61. Un po' di vino; οἰνάριον, ου (τό)· οἰνίδιον, ου (τό). -62. Che porta vino; οἰνοφόρος, ον. -63. Preso dal vino; οἰνόπληκτος, ον. -64. Procacciarsi vino; οἰνίζομαι. -65. Che produce vino; οἰνοτόκος, ον· οἰνοτρόφος, ον· οἰνοφόρος, ον. -66. Che si rallegra del vino; οἰνοχαρής, ές. -67. Ricco di vino; πολύοινος, ον· οἰνώδης, ες. -68. Essere ricco di vino; πολυοινέω=ῶ. -69. Riempir di vino; μεθύσκω. -70. Ripostiglio per il vino; οἰνοθήκη, ης (ἡ). -71. Senza vino, che non ha vino; ἄοινος, ον. -72. Smaltir il vino (bevuto); ἀπο-βρίζω. -73. Tazza per bere il vino; οἰνοποτήριον, ου (τό). -74. Tirar vino col sifone; σιφωνίζω. -75. Ubbriaco di vino; οἰνόφλυκτος, ον· οἰνόφλυξ, υγος (ὁ, ἡ). -76. Ubbriacare di vino; οἰνόω=ῶ. -77. Vaso per attingere vino; οἰνήρυσις, εως (ἡ). -78. Vendere vino; οἰνοπωλέω=ῶ. -79. Venditore di vino; οἰνοπράτης, ου (ὁ)· οἰνοπώλης, ου (ὁ). -80. Luogo dove si vende vino; οἰνοπώλιον, ου (τό).

Vinolento; *add.* οἰνοφλυξ, υγος (ὁ, ἡ)· οἰνομανής, ές· φίλοινος, ον· οἰνηρός, ά, όν.

Vinolenza e Vinolenzia; *s. f.* μέθη, ης (ἡ)· παροινία, ας (ἡ).

Vinomele; *s. m.* οἰνόμελι, ιτος (τό).

Vinosità; *s. f.* φιλοινία, ας (ἡ).

Vinoso; *add.* οἰνηρός, ά, όν. -2. Dedito al vino; φίλοινος, ον.

Vinta; *s. f.* V. Vittoria.

Vinto; *p. pass.* νικηθείς, εῖσα, έν· ἡττωμένος, η, ον. -2. Indebolito; ἀσθενής, ές. -3. Non vinto; ἀήσσητος, ον.

Vinuccio; Vinucolo; *s. m. dim.* V. Vinetto.

Vinzaglio; *s. m.* V. Guinzaglio.

Viola; *s. f. Fiore;* ῖον, ου (τό).

Violabile; *add.* παράβατος, ον.

Violaceo; *add.* ἰοβαφής, ές.

Violamento; *s. m.* V. Violazione.

Violare; *v. att.* παρθένον δια-φθείρω, βιάζομαι· ἀπο-παρθενεύω· ἀπο-παρθενόω=ῶ. -2. Contaminare; μολύνω. -3. Trasgredire; παρα-βαίνω. -4. Violare le leggi; παρα-δεμιστεύω.

Violato; *p. pass.* βιασθείς, εῖσα, έν· διεφθαρμένος, η, ον. -2. Non violato; ἀβλεβής, ές. -3. *Add.* Del color di viola; ἰοβαφής, ές· ἰοδερής, ές· ἰοειδής, ές· ἰώδης, ες.

Violatore; *add.* φθορεύς, έως (ὁ)· παραβάτης, ου (ὁ)· βιαζόμενος, η, ον.

Violazione; *s. f.* βιασμός, οῦ (ὁ)· φθορά, ᾶς (ἡ)· διαφθορά, ᾶς (ἡ)· αἰσχύνη, ης (ἡ).

Violentamento; *s. m.* βιαιότης, ητος (ἡ)· βία, ας (ἡ)· ὕβρις, εως (ἡ)· ὕβρισμα, ατος (τό)· βιασμός, οῦ (ὁ).

Violentare; *v. att.* βιάζομαι· βίαν, ἀνάγκην προσφέρω.

Violentatore; *add.* βιαῖος, α, ον· ὑβριστικός, ή, όν.

Violente; *add.* V. Violento.

Violentemente; *avv.* βιαίως· ὑβριστικῶς· σφοδρῶς· δεινῶς.

Violento; *add.* βιαῖος, α, ον· ὑβριστικός, ή, όν· σφοδρός, ά, όν· δεινός, ή, όν· ὀξύς, εῖα, ύ· χαλεπός, ή, όν· μέγας, άλη, μέγα· πολύς, πολλή, πολύ. -2. Eccessivamente violento; ὑπεροξύς, εῖα, ύ. -3. Mettere in moto violento; σείω.

Violenza; *s. f.* βία, ας (ἡ)· βιασμός, οῦ (ὁ)· σφοδρότης, ητος (ἡ)· ὀξύτης, ητος (ἡ)· δεινότης, ητος (ἡ). -2. Fare con violenza; παρα-βιάζομαι. -3. Spingere con violenza; ἐγ-χρίπτω.

Violetta; *s. f.* ῖον, ου (τό).

Violetto; *add.* V. Violato § -3.

Violina; *s. f. dim.* V. Violetta.

Violino; *s. m.* βιολίον, ου (τό) *G. M.*; βάρβιτος τετράχορδος, ου (ἡ).

Violino; *add.* V. Violato § -3.

Viottola; *s. f.* Viottolina; *s. f.* Viottolino; *s. m.* Viottolo; *s. m.* *dim.* ἀτραπός, οῦ (ἡ)· τρίβος, ου (ἡ).

Vipera; *s. f.* ἔχιδνα, ης (ἡ)· ἔχις, εως (ὁ).

Viperello; *s. m. dim.* ἐχίδνιον, ου (τό).

Vipereo; *add.* V. Viperino.

Viperetta; *s. f. dim.* V. Viperella.

Viperina; *s. f. Erba;* ἔχιον, ου (τό)· ἔχειον, ου (τό).

Viperino; *s. m.* τέκνον ἐχίδνιον, ου (τό).

Viperino; *add.* ἐχιδναῖος, α, ον· ἐχιδνήεις, εσσα, εν· ἐχιδνώδης, ες.

Vipero; *s. m.* ἔχις, εως (ὁ).

Vipistrello; *s. m.* V. Pipistrello.

Vipra; *s. f.* V. Vipera.

Virare; *v. att.* περι-στρέφω.

Virente; *add.* V. Verdeggiante.

Virginale; Virgineo; *add.* V. Verginale.

Virginità; *s. f.* V. Verginità.

Virgo; *s. f.* V. Vergine.

Virgola; *s. f.* κόμμα, ατος (τό).

Virgolare; Virgoleggiare; *v. att.* ὑστίζω.

Virgulto; *s. m.* κλάδος, ου (ὁ)· κλών, ωνός (ὁ)· φρύγανον, ου (τό).

Viridario; *s. m.* V. Giardino.

Viridezza; Viridità; *s. f.* V. Verdezza.

Virile; *add.* ἀνδρεῖος, α, ον· ἀνδρικός, ή, όν· ἀῤῥενικός, ή, όν· ἀρσενικός, ή, όν. -2. Età virile; V. Virilità. -3. Progenie virile; ἄῤῥεν γένος, εος =ους (τό). -4. Valoroso; ἀνδρικός, ή, όν· ἰσχυρός, ά, όν.

Virilemente; *avv.* V. Virilmente.

Virilità; *s. f.* ἥβη, ης (ἡ)· ἀκμή, ῆς (ἡ)· ἀνδρία, ας (ἡ). -2. Robustezza; ἀνδρεία, ας (ἡ)· ἀνδρία, ας (ἡ)· ἀνδρειότης, ητος (ἡ)· ἀῤῥενωπία, ας (ἡ). -3. Arrivare alla virilità; ἀνδρεύομαι· ἀνδρίζομαι. -4. Vicino alla virilità; μελλέφηβος, ον.

Digitized by Google

Virilmente; *avv.* ἀνδρείως· ἀνδρικῶς· ἰσχυρῶς· ἀρσενικῶς.
Viro; *s. m.* ἀνήρ, ἀνδρός (ὁ)· ἄνθρωπος, ου (ὁ).
Virtù; *s. f.* ἀρετή, ῆς (ἡ)· καλοκἀγαθία, ας (ἡ)· χρηστότης, ητος (ἡ)· ὁσιότης, ητος (ἡ). -2. Possanza; δύναμις, εως (ἡ). -3. Miracolo; θαῦμα, ατος (τό)· τέρας, ατος (τό). -4. Allontanarsi dalla virtù; τῆς ἀρετῆς ἀφ-ίστημι. -5. Che ama la virtù; φιλάρετος, ον. -6. Valore; ἐξοχή, ῆς (ἡ). -7. Far virtù; τὴν ἀρετὴν ἀσκέω-ῶ. -8. Far di necessità virtù; ἀνάγκη ἕπομαι.
Virtuale; *add.* δύνατος, ον· ἱκανός, ή, όν· ἀγαθός, ή, όν.
Virtualità; *s. f.* δύναμις, εως (ἡ).
Virtualmente; *avv.* ἱκανῶς· δυνάτως· ἀγαθῶς.
Virtuanza; *s. f.* V. Virtù.
Virtudiosamente; *avv.* V. Virtuosamente.
Virtudioso; *add.* V. Virtuoso.
Virtuosamente; *avv.* καλῶς· ὁσίως· ἰσχυρῶς· κατ' ἐξοχήν.
Virtuoso; *add.* ἐνάρετος, ον· ἔξοχος, ον· ἐξαίρετος, ον· καλοκἀγαθός, ή, όν· χρηστός, ή, όν. -2. Potente; δυνατός, ή, όν· ἱκανός, ή, όν.
Virulento; *add.* πυώδης, ες.
Virulenza; *s. f.* πύη, ης (ἡ)· πύησις, εως (ἡ)· πυόῤῥοια, ας (ἡ).
Visaccio; *s. m. pegg.* ἄμορφον, δυσειδὲς πρόσωπον, ου (τό).
Visaggio; *s. m.* V. Viso.
Viscera; *s. f.* V. Viscere.
Viscerale; *add.* σπλαγχνικός, ή, όν· ἐντερικός, ή, όν.
Viscerare; *v. att.* ἐντερεύω· σπλαγχνεύω.
Viscere; *s. m.* σπλάγχνα, ων (τά)· ἔντερα, ων (τά)· ἔγκατα, ων (τά)· ἐγκοιλία, ας (ἡ). -2. Che brucia le viscere; σπλαγχνόπτης, ου (ὁ). -3. Che divora le viscere; σπλαγχνοφάγος, ον. -4. Mangiar le viscere dopo il sacrifizio, predir dalle viscere; σπλαγχνεύω. -5. Che predice dalle viscere; σπλαγνοσκόπος, ον. -6. Senza viscere; ἄσπλαγχνος, ον. -7. Che taglia le viscere; σπλαγχνοτόμος, ον.
Vischio; *s. m.* ἶξος, ου (ὁ). -2. Inganno; ἀπάτη, ης (ἡ)· δόλος, ου (ὁ).
Vischiosità; *s. f.* V. Viscosità.
Vischioso; *add.* V. Viscoso.
Visciditâ; *s. f.* V. Viscosità.
Viscido; *add.* V. Viscoso.
Viscidume; *s. m.* V. Viscosità.
Visciola; *s. f.* κεράσιον, ου (τό).
Visciolo; *s. m.* κερασία, ας (ἡ)· κέρασος, ου (ἡ).
Visco; *s. m.* V. Vischio.
Viscosetto; *add.* ὑπόγλισχρος, ον· ἔγγλισχρος, ον.
Viscosità; *s. f.* γλίσχρασμα, ατος (τό)· γλισχρότης, ητος (ἡ)· κόλλησις, σεως (ἡ).
Viscoso; *add.* ἰξώδης, ες· κολλώδης, ες· γλισχρός, ά, όν. -2. Alquanto viscoso; ὑπόγλισχρος, ον· ἔγγλισχρος, ον. -3. Essere viscoso; γλισχρεύομαι. -4. Rendere viscoso; γλισχραίνω. -5. Non viscoso; ἄγλισχρος, ον.
Visibile; *add.* θεατός, ή, όν· ὁρατός, ή, όν· ἐπόψιμος, ον· φανερός, ά, όν. -2. Assai visibile; ὑπερφανής, ές. -3. Visibile da molti; πολύσκεπτος, ον. -4. Diventar visibile; ἀνα-φαίνομαι.
Visibilemente; *avv.* φανερῶς.
Visibilio; *s. m.* - *Andare in visibilio;* ἀφανίζομαι. -2. Mandare in visibilio; ἐκ-βάλλω.
Visibilità; *s. f.* θεατόν, οῦ (τό)· ὁρατόν, οῦ (τό).

Visibilmente; *avv.* V. Visibilemente.
Visiera; *s. f.* στόμα, ατος (τό).
Visionario; *add.* φανταστικός, ή, όν· φανταστώδης, ες.
Visione; *s. f.* ὄψις, εως (ἡ)· ὅρασις, σεως (ἡ). -2. Apparimento; φάσμα, ατος (τό)· φαντασία, ας (ἡ)· ὀπτασία, ας (ἡ). -3. Immagine apparente; εἴδωλον, ου (τό).
Visita; *s. f.* e
Visitamento; *s. m.* ἔντευξις, εως (ἡ)· πρόσρησις, σεως (ἡ)· ἀσπασμός, οῦ (ὁ)· ἐπίσκεψις, εως (ἡ).
Visitare; *v. att.* ἐπι-σκοπέω-ῶ· ἀσπάζομαί (τινα)· προς-ἦλθον (τινι)· φοιτάω-ῶ (παρά τινα). -2. Che non visita; ἀφοίτητος, ον.
Visitatore; *add.* θεωρος, ον· ξένος, ον· ἀφικνούμενος, η, ον.
Visitazione; *s. f.* V. Visitamento.
Visivo; *add.* ὁρατικός, ή, όν. -2. Visibile V.
Viso; *s. m.* πρόσωπον, ου (τό)· ὄψις, εως (ἡ). -2. A viso a viso, sul viso; φανερῶς· ἀνάφανδα· ἀναφανδόν. -3. A viso aperto; θαρσαλέως. -4. Far il viso brusco; ὑπόδρα εἶδον. -5. Far il viso rosso; αἰσχύνομαι· κατα-δυς-ωπέω-ῶ. -6. Fare viso archigno; τὸ πρόσωπον ἀνα-σπάω-ῶ. -7. Gettare sul viso, *rinfacciare;* ὀνειδίζω. -8. Mostrare il viso, *resistere;* ἀντι-στατέω-ῶ· ἀντ-αρκέω-ῶ.
Visorio; *add.* V. Visivo.
Vispezza; *s. f.* προθυμία, ας (ἡ)· εὐθυμία, ας (ἡ).
Vispistrello; *s. m.* V. Pipistrello.
Vispo; *add.* πρόθυμος, ον· εὔθυμος, ον.
Vista; *s. f.* ὄψις, εως (ἡ)· ὅρασις, σεως (ἡ). -2. Apparenza; εἶδος, εος-ους (τό). -3. Aspetto; πρόσωπον, ου (τό)· ὄψ, ὀπός (ἡ). -4. Considerazione; λόγος, ου (ὁ)· βουλή, ῆς (ἡ). -5. Scopo; σκοπός, οῦ (ὁ). -6. A prima vista; εἰς ὄψιν· ἐκ τῆς πρώτης ὄψεως· τῷ πρῶτον ὁρώντι. -7. Vista acuta; ὀξυδερκεία, ας (ἡ). -8. Avere la vista acuta; ὀξυδερκέω-ῶ. -9. Che ha la vista acuta; ὀξυδερκής, ές. -10. Vista corta; μυωπία, ας (ἡ). -11. Avere la vista corta; μυωπάζω. -12. Che ha la vista corta; μύωψ, ωπος (ὁ, ἡ). -13. Vista debole; ἀμβλυωπία, ας (ἡ). -14. Aver la vista debole; ἀμβλυωπέω-ῶ. -15. Che ha la vista debole; τὴν ὄψιν ἀμβλύς, εῖα, ύ. -16. Far vista, le viste; εἰρωνεύομαι. -B'. *Dimostrare;* ὑπο-δείκνυμι. -17. Giudicare a vista; κατ' ὄψιν κρίνω.
Vistamente; *avv.* V. Velocemente.
Vistosamente; *avv.* εὐσχημόνως· εὐπρεπῶς· λαμπρῶς· ὡραίως· χαριέντως.
Vistosità; *s. f.* εὐσχημοσύνη, ης (ἡ)· εὐπρέπεια, ας (ἡ) ὡραιότης, ητος (ἡ).
Vistoso; *add.* εὐειδής, ές· ὡραῖος, α, ον· χαρίεις, εσσα, εν· εὐσχήμων, ον· εὐπρεπής, ές.
Visuale; *add.* ὀπτικός, ή, όν· ὁρατικός, ή, όν.
Visualmente; *avv.* ὀπτικῶς ὁρατικῶς.
Vita; *s. f.* βίος, ου (ὁ)· βίωσις, σεως (ἡ)· βιότευμα, ατος (τό)· ζωή, ῆς (ἡ). -2. Costumi; ἦθη, ων (τά)· τρόποι, ων (οἱ). -3. Modo di vivere; ἐπιτήδευμα, ατος (τό)· βιοτεία, ας (ἡ)· βιότευμα, ατος (τό). -4. Persona; σῶμα, ατος (τό). -5. A vita; μέχρις οὗ ἄν τις ζῇ. -6. Andare, venire alla vita; ἐπι-τίθημι. -7. Che ha breve vita; βραχύβιος, ον. -8. Condurre una vita molle, effeminata; σκιατροφέω-ῶ. -9. Consumare la vita; δια-βιόω-ῶ. -10. Dare, prestare la vita, *fare che altri viva;* ζωὴν χαρίζομαι. -11. Darsi

Digitized by Google

lieta vita; φαιδρὸν βίον βιόω=ῶ. -12. Datore di vita; βιόδωρος, ον. -13. Che mena vita dura; σκληρόβιος, ον. -14. Vita eterna; ζωΐα, ας (ἡ). -15. Far mala vita; πονηρῶς βιόω=ῶ. -16. Far buona, bella vita; λαμπρῶς βιόω=ῶ. -17. Far vita regolata; κατὰ κάνονα βιόω=ῶ· σωφρόνως διαιτάομαι=ῶμαι. -18. Vita integra; ἀκάπηλος βίος, ου (ὁ). -19. Invece della vita; ἀντίψυχος, ον. -20. Di lunga vita; μακρόβιος, ον· δηρόβιος, ον. -21. Mancanza di vita; ἀζωΐα, ας (ἡ). -22. Che mantiene la vita; βιοθρέμμων, ον. -23. Che mena vita santa; σεμνόβιος, ον. -24. Che mena vita turpe; αἰσχρόβιος, ον. -25. Con noja della vita; ἀβιώτως. -26. Passar la vita; ἐγ-κατα-βιόω=ῶ· διᾰ-ζάω=ῶ. -27. Passare la vita con; συγ-κατα-ζάω=ῶ· συν-διᾰ-ζάω=ῶ· ἐγ-κατα-βιόω=ῶ. -28. Passare, uscire di vita; τελευτάω=ῶ. -29. Passar con diletto la vita; ἐγ-καθ-ηβάω=ω. -30. Privo di vita; ἄζωος, ον· ἀκήριος, ον. -31. Che prolunga la vita; αὐξίβιος, ον. -32. Non raggiungere il vero scopo della vita; παρα-ζάω=ῶ. -33. Reggere la vita; ζωὴν τρέφω. -34. Sostentar in qualsivoglia modo la vita; ἀπο-ζάω=ῶ. -35. Trarre di vita; V. Uccidere. -36. Utile alla vita; βιωφελής, ές.

Vitale; *s. m.* V. Vita.

Vitale; *add.* βιοτικός, ή, όν· βιοτήσιος, ον· βιώσιμος, ον· βιωτός, ή, όν· ζωτικός, ή, όν.

Vitalità; *s. f.* βιότης, ητος (ἡ).

Vitalmente; *avv.* ζωτικῶς.

Vitare; *v. intr.* V. Sfuggire.

Vite; *s. f.* *Strumento meccanico;* χοχλίας, ου (ὁ)· χοχλίον, ου (τό)· ἕλιξ, ικος (ἡ). -2. Pianta; ἄμπελος, ου (ὁ). -3. La gemma della vite, le foglie, i fiori della vite; οἰνάνθη, ης (ἡ). -4. Di foglia di vite; οἰνάρεος, α, ον. -5. Tralcio, foglia della vite; οἴναρον, ου (τό). -6. Tagliar le foglie della vite; οἰναρίζω. -7. Con molte viti; πολυάμπελος, ον. -8. Che odia le viti; μισάμπελος, ον. -9. Palo della vite; οἴνωτρος, ου (ὁ). -10. Piantato di viti; οἰνόφυτος, ον.

Vitelletta; *s. f.* / Vitelletto; *s. m.* / Vitellino; *s. m.* — *dim.* μοσχίδιον, ου (τό)· μοσχίον, ου (τό).

Vitella; *s. f.* e

Vitello; *s. m.* μόσχος, ου (ὁ). -2. Foca; φώκη, ης (ἡ). -3. Di vitello; μόσχειος, ον. -4. Fabbricare vitelli; μοσχοποιέω=ῶ. -5. Che sacrifica vitelli; μοσχοθύτης, ου (ὁ)· μοσχοτόμος, ον.

Vitevole; *add.* V. Vitale.

Viticchio; *s. m.* V. Vilucchio.

Viticcio; *s. m.* κλῆμα, ατος (τό)· οἰναρίς, ίδος (ἡ)· οἴναρον, ου (τό).

Viticella; *s. f.* *dim.* ἀμπελίς, ίδος (ἡ).

Vitifero; *add.* ἀμπελοφόρος, ον.

Vitiperare; *v. att.* V. Vituperare.

Vitone; *s. m.* V. Vite.

Vitoperare; *v. att.* V. Vituperare.

Vitoperio; *s. m.* V. Vituperio.

Vitreo; *add.* ὑαλέος=οῦς, έα=ᾶ, έον=οῦν· ὑάλινος, η, ον.

Vitrificare; *v. att.* V. Vetrificare.

Vitrificazione; *s. f.* V. Vetrificazione.

Vitriolato; / Vitriolico; — *add.* χαλκανθώδης, ες.

Vitriolo; *s. m.* χαλκάνθη, ης (ἡ)· χάλκανθον, ου (τό).

Vitriuola; *s. f.* V. Vetriuola.

Vitriuolo; / Vitrivuolo; — *s. m.* V. Vitriolo.

Vittima; *s. f.* ἱερεῖον, ἱερὸν σφαγεῖον, ου (τό)· θυσία, ας (ἡ). -2. Abbruciare tutta la vittima; ὁλοκαυτέω=ῶ· ὁλοκαυτίζω· ὁλοκαυτόω=ῶ. -3. Sacrifizio in cui si abbrucia tutta la vittima; ὁλόκαυστον, ου (τό)· ὁλοκαύτωσις, σεως (ἡ). -4. A chi si sacrificano molte vittime; πολυθυσίαττος, ον.

Vitto; *s. m.* βίος, ου (ὁ)· τροφή, ῆς (ἡ)· σῖτος, ου (ὁ)· ὄψον, ου (τό)· σιτία, ων (τά)· ἐδέσματα, ων (τά). -2. Che da sè si procaccia il vitto; αὐτόσιτος, ον. -3. Che somministra vitto sufficiente; βιαρκής, ές. -4. Prudente, industrioso nel procacciarsi il vitto; βιομήχανος, ον. -5. Che va errando per procacciarsi il vitto; βιοπλανής, ές.

Vitto; *p. pass.* V. Vinto.

Vittore; *add.* V. Vincitore.

Vittorevile; *add.* V. Vittoriale.

Vittoria; *s. f.* νίκη, ης (ἡ)· νίκημα, ατος (τό). -2. Canto della vittoria; ἐπινίκιον, ου (τό). -3. Degno della vittoria; ἀξιόνικος, ον. -4. Premio della vittoria; νίκημα, ατος (τό)· νικητήριον, ου (τό)· ἀριστεῖον, ου (τό). -5. Riportare la vittoria; νικάω=ῶ· νικηφορέω=ῶ. -6. Che riporta vittoria; καλλίνικος, ον.

Vittoriale; *add.* νικητήριος, α, ον.

Vittoriare; / Vittorieggiare; — *v. intr.* νικάω=ῶ· νικηφορέω=ῶ· θριαμβεύω.

Vittoriosamente; *avv.* καλλίνικον.

Vittorioso; *add.* V. Vincitore. -2. Che appartiene a vittoria; V. Vittoriale.

Vittovaglia; / Vittuaglia; / Vittuaria; — *s. f.* V. Vettovaglia.

Vituperabile; / Vituperando; — *add.* μεμπτός, ή, όν· ἐπίμεμπτος, ον· μώμητος, ον.

Vituperare; *v. att.* ψέγω (τι, τινα εἴς τι)· μέμφομαί (τινί τι)· ἐκ-πλήττω· ἐπι-τιμάω=ῶ (τινι)· μωμεύω. -2. Imbrattare; μολύνω· φύρω. -3. Far disonore; λοιδορέω=ῶ (τινα)· λοιδορέομαι=οῦμαί (τινι).

Vituperativo; *add.* λοίδορος, ον· μωμητής, οῦ (ὁ)· βλάσφημος, ον.

Vituperato; *add.* V. Vituperoso.

Vituperatore; *add.* V. Vituperativo.

Vituperazione; *s. f.* λοιδορία, ας (ἡ)· ὕβρις, εως (ἡ)· ψόγος, ου (ὁ)· μώμευμα, ατος (τό)· μώμημα, ατος (τό).

Vituperevole; *add.* V. Vituperabile.

Vituperevolmente; *avv.* αἰσχρῶς.

Vituperio e Vitupero; *s. m.* ἀτιμία, ας (ἡ). ψόγος, ου (ὁ)· λώβη, ης (ἡ)· αἰκία, ας (ἡ)· ὕβρις, εως (ἡ).

Vituperosamente; *avv.* V. Vituperevolmente.

Vituperoso; *add.* ὑβριστικός, ή, όν· λωβητός, ή, όν· ἄτιμος, ον· δύσφημος, ον.

Viuzza; *s. f.* / Viuzzo; *s. m.* / Viuzzolino; *s. m.* — *dim.* V. Viottola.

Viva: *esclam.* ἰώ.

Vivacchiare; *v. intr.* ἀπο-ζάω=ῶ· εὐτελῶς δι-άγω.

Vivace; *add.* ζωηρός, ά, όν· ἀκμάζων, ουσα, ον· γοργός, ή, όν. -2. Di spirito pronto; ζωὴν, ψυχὴν ἔχων, ουσα, ον. -3. Risplendente; λαμπρός, ά, όν.

Vivacemente; *avv.* ζωηρῶς· προθύμως· ἀθύμως.

Digitized by Google

Vivacezza; } *s. f.* γοργότης, ητος (ἡ)· ἀκμή, ῆς (ἡ)·
Vivacità; } δεινότης, ητος (ἡ).
Vivagno; *s. m.* ὄχθη, ης (ἡ). -2. Estremità dei lati della tela; κράσπεδον, ου (τό).
Vivajo; *s. m.* ἰχθυοτρόφιον, ου (τό)· ζωοτροφεῖον, ου (τό).
Vivamente; *avv.* τολμηρῶς· προθύμως· εὐθύμως· ἀτοίμως.
Vivanda; *s. f.* φάγημα, ατος (τό)· ἐδωδή, ῆς (ἡ)· ἔδεσμα, ατος (τό)· σιτία, ων (τά)· τροφή, ῆς (ἡ). -2. Nutrito di vivande delicate; ἁβροδαίς, αἵτος (ὁ, ἡ).
Vivandare; *v. intr.* εὐωχέομαι=οῦμαι· κατ-εσθίω.
Vivanna; *s. f.* V. Vivanda.
Vivente; *add.* ζῶος, α, ον· ζῶν, ζῶσα, ζῶν. -2. Non si trovare d'alcun bene vivente; ἐν ἐσχάτῃ ἀπορίᾳ εἰμί.
Vivere; *s. m.* V. Vettovaglia. -2. Maniera di vivere; βιοτεία, ας (ἡ)· βιότευμα, ατος (τό).
Vivere; *v. intr.* βιόω=ῶ· ζάω=ῶ· πνέω=ῶ· ζωφορέω=ῶ· βίον δι-άγω. -2. Nutrirsi; τρέφομαι. -3. Che vive d'applausi; συκατανευσίφαγος, ον. -4. Vivere d'accatto; πτωχεύω. -5. Vivere bene, *onestamente*; καλῶς, σπουδαίως ζάω=ῶ. -B'. *Godere*; τρυφάω=ῶ. -6. Che vive breve tempo; ἀρτίζωος, ον. -7. Che vive continuamente, eternamente; ἀείζωος, ον. -8. Vivere in amicizia; συμ-φιλιάζω. -9. Vivere in compagnia; συν-αγελάζομαι. -10. Che vive in compagnia; συναγελαστικός, ή, όν. -11. Vivere contemporaneamente; συγ-χρονίζω. -12. Vivere altrimenti da quello che si dovrebbe; παρα-ζάω=ῶ. -13. Degno di vivere; ἀξιοβίωτος, ον. -14. Vivere con, o insieme; συ-ζάω=ῶ· συν-διαιτάομαι=ῶμαι. -15. Che vive insieme; σύζωος, ον. -16. Essere insopportabile il vivere; ἀβίωτόν ἐστι. -17. Vivere secondo le proprie leggi; αὐτονομέω=ῶ. -18. Che vive secondo le proprie leggi; αὐτόνομος, ον. -19. Che vive lungamente; δαρόβιος, ον. -20. Privo di mezzi per vivere; ἄβιος, ον. -21. Vivere mollemente, effeminatamente; ἁβροδιαιτάομαι=ῶμαι. -22. Che vive mollemente; ἁβρόβιος, ον· ἁβροδίαιτος, ον. -23. Che vive molto; πολύζωος, ον. -24. Che abbisogna di poco per vivere; ὀλιγοδίαιτος, ον. -25. Vivere presso uno; παρα-διαιτάομαι=ῶμαι. -26. Che vive da sè; ἰδιόβιος, ον· ἰδιαστής, οῦ (ὁ). -B'. *Senza curarsi degli altri*; ἰδιοπράγμων, ον. -27. Vivere solo; μονάζω. -28. Che vive solo; μονότηκος, ον· μονοίκητος, ον. -29. Che vive sontuosamente; πολυτελής, ές. -30. Che vive sopra, al di là; ὑπέροικος, ον. -31. Vivere in stretta unione; παρα-ζάω=ῶ. -32. Che vive volentieri fra gli uomini; συνανθρωπιστικός, ή, όν.
Vivevole; *add.* V. Vivace.
Vivezza; *s. f.* V. Vivacità.
Vivido; *add.* V. Vigoroso.
Vivificamento; *s. m.* V. Vivificazione.
Vivificare; *v. att.* ζωογονέω=ῶ· ζωοθετέω=ῶ· ζωοποιέω=ῶ· ζωόω=ῶ.
Vivificativo; *avv.* e
Vivificatore; *add.* ζωογονητικός, ή, όν· ζωογονικός, ή, όν· ζωοποιητικός, ή, όν· ζωοφόρος, ον.
Vivificazione; *s. f.* ζωοποίησις, εως (ἡ).
Vivifico; *add.* V. Vivificatore.
Vivimento; *s. m.* V. Vivere.

Viviparo; *add.* ζωογόνος, ον· ζωοτόκος, ον.
Vivo; *s. m.* ζῶον, ου (τό).
Vivo; *add.* ζῶος, α, ον· ζῶν, ζῶσα, ζῶν. -2. Ardito; ζῶος, α, ον· πρόθυμος, ον· σφοδρός, ά, όν. -3. Grande, estremo; μέγας, γάλη, γα· πολύς, πολλή, πολύ· ἔσχατος, η, ον. -4. Argento vivo; ὑδράργυρος, ου (ὁ). -5. Neppur anima viva; μηδείς, μία, ἐν· οὐδείς, μία, ἕν.
Vivore; *s. m.* V. Vigore.
Vivorio; *s. m.* V. Avorio.
Vivorosamente; *avv.* V. Vigorosamente.
Vivoroso; *add.* V. Vigoroso.
Viziare; *v. att.* δια-φθείρω· κακόω=ῶ.
Viziatamente; *avv.* V. Viziosamente. -2. Astutamente; πανούργως· δολίως.
Viziatello; *add.* δολιώτερος, α, ον.
Viziato; *add.* πλημμελής, ές· φαῦλος, η, ον· κακός, ή, όν. -2. Astuto; πανοῦργος, ον· δόλιος, ον - α, ον· δολερός, ά, όν· δολόεις, εσσα, εν· δολόφρων, ον. -3. Pratico; ἔμπειρος, ον.
Vizio; *s. m.* κακία, ας (ἡ)· πονηρία, ας (ἡ)· μοχθηρία, ας (ἡ)· κακότης, ητος (ἡ). -2. Privo d'ogni vizio; ἄκακος, ον.
Viziosamente; *avv.* κακῶς· μιαρῶς· πονηρῶς.
Viziosità; *s. f.* V. Vizio.
Vizioso; *add.* κακός, ή, όν· μιαρός, ά, όν· πονηρός, ά, όν· μοχθηρός, ά, όν.
Vizzo; *add.* μαρανθείς, εῖσα, έν· λαγαρός, ά, όν· χαλαρός, ά, όν.
Vocabolario; *s. m.* λέξικον, ου (τό).
Vocabolarista; *s. m.* λεξικογράφος, ου (ὁ).
Vocabolista; *s. m.* V. Vocabolario.
Vocabolistario; *s. m.* λεξικογράφος, ου (ὁ).
Vocabolo; *s. m.* λέξις, εως (ἡ)· ῥῆμα, ατος (τό)· ἔπος, εος=ους (τό)· φωνή, ῆς (ἡ).
Vocaboluccio; *s. m. dim.* λεξίδιον, ου (τό)· λεξείδιον, ου (τό)· φωνάριον, ου (τό).
Vocabulario; *s. m.* V. Vocabolario.
Vocabulo; *s. m.* V. Vocabolo.
Vocale; *s. f.* φωνῆεν, εντος (τό).
Vocale; *add.* φωνήεις, εσσα, εν· φωνητήριος, α, ον· φωνητικός, ή, όν· ἔμφωνος, ον.
Vocalizzare; *v. intr.* πολλοῖς φωνήεσι χράομαι=ῶμαι.
Vocalmente; *avv.* ἀπὸ στόματος.
Vocare; *v. att.* V. Chiamare.
Vocativo; *s. m. T. gram.* κλητική (πτῶσις), ῆς (ἡ).
Vocazione; *s. f.* πρόσκλησις, σεως (ἡ).
Voce; *s. f.* φωνή, ῆς (ἡ)· φθόγγος, ου (ὁ). -2. A voce bassa; ἥσυχα· ἡσυχῇ. -3. Abbassare la voce; τὴν φωνὴν ἀφ-ίημι. -4. A voce, a viva voce; ἀπὸ στόματος· ἐναντίον· ἐνώπιον. -5. Alzar la voce; τὴν φωνὴν ὀξύνω. -6. Andar voce; διαθρύλλομαι. -7. Ad una voce; ὁμοφώνως. -8. Che afforza la voce; αὐξίφωνος, ον. -9. Che ha bella voce; ἀγλαόφωνος, ον. -10. Cantare con voce lamentevole; δια-μινύρομαι. -11. Voce chiara; λευκὴ φωνή, ῆς (ἡ). -12. Conoscere alla voce; τῇ φωνῇ ἀνα-γιγνώσκω (τινα). -13. Dar voce ad alcuno, *incolparlo*; αἰτιάομαι=ῶμαι. -14. Dar sulla voce; κρατέω=ῶ γλώσσης (τενός). -15. Dire a viva voce; ἀπὸ στόματος λέγω· ἀπο-στοματίζω. -16. Con voce debole; μικρόφωνος, ον. -17. Aver voce forte; μεγαλοφωνέω=ῶ. -18. Senza voce forte; ὀλιγόγλωσσος, ον. -19. D' infinite voci; μυριόφωνος, ον. -20. Con molte voci; πολύφατος, ον. -21. Che manda la propria voce;

Digitized by Google

αὐτόφωνος, ον. -22. Nominare ad alta voce; ἀπο-καλέω=ῶ. -23. Parlare a troppo alta voce; ὑπερ-φωνέω=ῶ. -24. Con poca voce; ὀλιγόφωνος, ον. -25. Che ha propria voce; ἰδιόφωνος, ον. -26. Che dalla sua stessa voce proviene; αὐτόθροος=ους, οονεουν. -27. Che rassomiglia nella voce; εἰκελόφωνος, ον. -28. Con voce roca; μελάμφωνος, ον. -29. Di rozza voce; βαρβαρόφωνος, ον· βαρύφωνος, ον. -30. Seguire la voce della natura; κατὰ φύσιν ζάω=ῶ. -31. Senza voce; ἄηχος, ον. -32. Spargere voce, dare voce; δια-θρυλλέω=ῶ· λόγον δια-σπείρω. -33. Tener la voce; σιωπάω=ῶ. -34. Che ha voce umana; βροτόγηρυς, υ. -35. Voce del popolo voce di Dio; ὁ λόγος οὐκ εἰκῇ δια-σπείρεται. -36. Opinione; ἔννοια, ας (ἡ)· γνώμη, ης (ἡ). -37. Vocabolo; φωνή, ῆς (ἡ)· λέξις, εως (ἡ)· ῥῆμα, ατος (τό)· ἔπος, εος=ους (τό).

Vocerella; Vocerellina; Vocetta; Vocettina; *s. f. dim.* φωνίδιον, ου (τό).

Vociferare; *v. intr.* δια-θρυλλέω=ῶ· λόγον δια-σπείρω· βοάω=ῶ.

Vociferazione; *s. f.* V. Fama.

Vocina; *s. f.* Vocino; *s. m.* Vociolina; *s. f.* *dim.* φωνίδιον, ου (τό).

Vocitare; *v. intr.* V. Schiamazzare.

Vocolezza; *s. f.* V. Cecità.

Vocolo; *add.* V. Cieco.

Vodo; *s. m.* V. Vuoto.

Voga; *s. f.* ὁδοιπορία, ας (ἡ)· δρόμος, ου (ὁ). -2. *Spinta che la nave riceve dai remi;* ἐρεσία, ας (ἡ)· κωπηλασία, ας (ἡ). -3. Ardore; ὁρμή, ῆς (ἡ)· σφοδρότης, ητος (ἡ). -4. Essere in voga; ἐν ἕξει εἰμί· ἐπι-κρατέω=ῶ· ἐπι-πολάζω.

Vogare; *v. intr.* ἐρέσσω· κωπηλατέω=ῶ· ὑπ-ηρετέω=ῶ.

Vogata; *s. f.* ἐρεσία, ας (ἡ)· κωπηλασία, ας (ἡ).

Vogatore; *add.* ἐρετής, οῦ (ὁ)· κωπηλάτης, ου (ὁ).

Voglia; *s. f.* θέλησις, σεως (ἡ)· θέλημα, ατος (τό)· βουλή, ῆς (ἡ)· βούλησις, σεως (ἡ). βούλημα, ατος (τό). -2. Desiderio, appetito; ἐπιθυμία, ας (ἡ)· πόθος, ου (ὁ)· ἔρως, ωτος (ὁ). -3. Aver voglia; V. Desiderare. -4. Contro voglia; ἀκούσιος, ον - α, ον· ἄκων, ἄκουσα, ἄκον· ἀεκαζόμενος, η, ον· *avv.* ἀκουσίως· ἀεκητί. -5. Morire di voglia; πόθον ἔχω δεινόν. -6. Operare secondo la propria voglia; αὐτογνωμονέω=ῶ. -7. Che opera secondo la propria voglia; αὐτογνώμων, ον· αὐτόγνωτος, ον. -8. Sputare la voglia; ἀπο-τάττομαι τῇ ἐπιθυμίᾳ.

Voglienza; *s. f.* V. Volontà.

Vogliere; *v. att.* V. Volgere.

Voglievole; *add.* ἐπιθυμητικός, ή, όν· ἐπιθυμητής, οῦ (ὁ)· ἐπιθυμήτειρα, ας (ἡ)· ἐπιθύμιος, ον.

Vogliolosamente; *avv.* V. Volentiermente.

Voglioloso; *add.* V. Volentieroso.

Vogliosamente; *avv.* V. Volentiermente.

Voi; *pron.* ὑμεῖς, ὑμῶν.

Voitare; *v. att.* V. Votare.

Voladore; *add.* V. Volatore.

Volagio; *add.* V. Voluhile.

Volamento; *s. m.* πτῆμα, ατος (τό)· πτῆσις, σεως (ἡ).

Volandola; *s. f.* V. Friscello.

Volano; *s. m.* V. Volante.

Volante; *s. m.* πτιλωτὴ σφαῖρα, ας (ἡ).

Volante; *add.* πτηνός, ή, όν· πετεινός, ή, όν. -2. Instabile; ἄστατος, ον.

Volare; *v. intr.* πέτομαι· ἵπταμαι· πτερύσσομαι. -2. Volar altrove; μεθ-ίπταμαι· μετα-πέτομαι. -3. Volar dentro; εἰς-πέτομαι. -4. Volare insieme in alto; συν-αν-ίπταμαι. -5. Volare insieme; συμ-πέτομαι· συμ-πτερύσσομαι. -6. Volar insieme a traverso; συν-δια-πέτομαι. -7. Volar intorno; περι-πέτομαι. -8. Volare nello stesso tempo accanto; συμ-παρ-ίπταμαι. -9. Volare a traverso; δια-πέτομαι. -10. Volar via; ἀφ-ίπταμαι. -11. Volar via insieme; συν-αφ-ίπταμαι.

Volare; *s. m.* Volata; *s. f.* V. Volo.

Volatico; *add.* V. Volubile.

Volatile; *s. m.* πτηνόν, οῦ (τό).

Volatile; *add.* πτερωτός, ή, όν· πτερυγωτός, ή, όν· ὑπόπτερος, ον· πτηνός, ή, όν. -2. Incostante; V. Volubile.

Volatilità; *s. f.* κουφότης, ητος (ἡ).

Volatilizzare; *v. att.* δι-ατμίζω· δια-λύω.

Volatilizzazione; *s. f.* ἀτμισμός, οῦ (ὁ)· ἐξατμισμός, οῦ (ὁ).

Volatio; *s. m.* V. Uccellame.

Volativo; *add.* V. Volatile.

Volato; *s. m.* V. Volo.

Volatore; Volatorio; *add.* V. Volante.

Voleggiare; *v. intr.* V. Svolazzare.

Volente; *add.* ἑθέλων, ουσα, ον· βουλόμενος, η, ον.

Volenterosamente; *avv.* V. Volentiermente.

Volenteroso; *add.* V. Volentiero.

Volentieri; Volentiermente; *avv.* e

Volentiero; *add.* e *avv.* πρόθυμος, ον· ἑκών, ουσα, ον· ἐθέλων, ουσα, ον· ἐθελήμιος, ον· ἐθελήμων, ον· θέλημος, ον· θελητήρ, ῆρος (ὁ)· ἀπροφάσιστος, ον· *avv.* προθύμως· ἑκοντι· ἀπροφασίστως· ἐθέλοντι. -2. Far mal volentieri; ἀκουσιάζομαι. -3. Accogliere assai volentieri; ὑπερ-απο-δέχομαι. -4. Non volentieri; ἀπροθύμως.

Volentieroso; *add.* V. Volentiero.

Volenza; *s. f.* V. Voglia.

Volere; *v. intr.* ἐθέλω· θέλω· βούλομαι. -2. Convenirsi; καθ-ήκει· δεῖ. -3. Mancar poco; ὀλίγου δεῖ. -4. Giudicare; νομίζω. -5. Appartenente al volere; βουλητικός, ή, όν. -6. Voler bene; ἀγαπάω=ῶ. -7. Voler dire, *significare;* σημαίνω· δηλόω=ῶ. -8. Voler male; μισέω=ῶ. -9. Non volere; ἀβουλέω=ῶ. -10. Che non vuole; ἀβουλής, ές· ἀβούλητος, ον· ἀθελής, ές· ἀθέλητος, ον.

Volere; *s. m.* V. Volontà.

Volgare; *s. m. Linguaggio, idioma vivo;* ἐγχώριος γλῶττα, ης (ἡ).

Volgare; *add.* κοινός, ή, όν· δημώδης, ες· χυδαῖος, α, ον· νόμιμος, ον. -2. Uomo volgare; ἰδιώτης, ου (ὁ)· ἀγράμματος, ον· ἄμουσος, ον.

Volgare; *v. att.* V. Divulgare.

Volgareggiare; *v. att.* V. Volgarizzare.

Volgareggiatore; *add.* μεταφραστής, οῦ (ὁ).

Volgarità; *s. f.* χυδαιότης, ητος (ἡ).

Volgarizzamento; *s. m.* μετάφρασις, σεως (ἡ).

Volgarizzare; *v. att.* μετα-φράζω.

Volgarizzatore; *add.* V. Volgareggiatore.

Volgarizzazione; *s. f.* V. Volgarizzamento.

Digitized by Google

Volgarmente; *avv.* κοινῇ· μάλιστα· ὡς ἐπὶ τὸ πολύ· ὡς ἐπὶ πλεῖστον. -2. In lingua volgare; ἐγχωρίῳ γλώττῃ.

Volgere; *v. att.* τρέπω· στρέφω. -2. Muovere in giro; κυλινδέω-ῶ. -3. Muovere; κινέω-ῶ. -4. Mutare; μετ-αλλάττω. -5. Circondare; περι-βάλλω. -6. Incerconire, *del vino*; οἶνος ἐξ-ί-σταται. -7. Far la volta, *degli edifizi*; καμαρόω-ῶ. -8. Volgere altrove, *od* indietro; ἀπο-στρέφω· καθ-ίλκω. -9. Atto a volgere via; ἀπο-στρεπτικός, ή, όν. -10. Volgere entro; ἐγ-κυκλέω-ῶ· εἰς-τρέπω. -11. Volgere all'incontro; ἀντι-στρέφω. -12. Volgersi in cerchio; συν-α-να-κυκλέομαι-οῦμαι. -13. Volgere indietro; ἀντι-στρέφω· ἀντ-επι-στρέφω· ἀπο-τρέπω. -14. Volgere in giù; κατα-κυλίω. -15. Volgere in su; ἀνα-κυλίω. -16. Volgere via insieme; συν-απο-τρέπω. -17. Volgere nello stesso tempo; συμ-περι-δι-νέω-ῶ· συμ-περι-τρέπω· συμ-περι-στρέφω. -18. Obbligar uno a volgere le spalle; ἀπο-νωτίζω. -19. Volgere il senso, *esporlo*; ἑρμηνεύω. -20. Che non si volge; ἀπερίστρεπτος, ον. -21. Che non si può volgere; ἀπερίστρεπτος, ον· ἄστρεπτος, ον.

Volgevole; Volgibile; } *add.* εὔστροφος, ον.

Volgimento; *s. m.* στροφή, ῆς (ἡ)· ἐπιστροφή, ῆς (ἡ). -2. Volubilità; εὐστροφία, ας (ἡ).

Volgo; *s. m.* πλῆθος, εος-ους (τό)· ὄχλος, ου (ὁ)· συρφετός, οῦ (ὁ)· σύμφαξ, ακος (ἡ)· οἱ πολλοί, ῶν.

Volgolo; *s. m.* εἴλημα, ατος (τό).

Volicchiare, Volitare; *v. intr.* V. Svolazzare.

Volito; *s. m.* V. Volo.

Volitore; *add.* V. Volentiero.

Volizione; *s. f.* θέλησις, σεως (ἡ).

Volienza; *s. f.* V. Volontà.

Vollere; *v. att.* V. Volgere.

Volo; *s. m.* πτῆμα, ατος (τό)· πτῆσις, σεως (ἡ).

Volontà; *s. f.* βουλή, ῆς (ἡ)· βούλησις, σεως (ἡ)· θέλημα, ατος (τό)· θέλησις, σεως (ἡ). -2. Desiderio; ἐπιθυμία, ας (ἡ)· πόθος, ου (ὁ). -3. Per volontà di.....; τῇ γνώμῃ (τινος). -4. Fare la volontà; πειθαρχέω-ῶ (τινι).

Volontariamente; *avv.* ἐθελοντηδόν· ἐθελόντως· ἐθέλοντι· ἐθελόντει· ἑκουσίως· ἑκουσίως.

Volontario; *add.* ἑκούσιος, ον - α, ον· ἐθελοντήρ, ῆρος (ὁ)· ἐθελόντης, ου (ὁ)· ἐθελούσιος, ον - α, ον.

Volontarioso; Volonterevole; } *add.* V. Volentiero.

Volonterosamente; *avv.* V. Volontariamente.

Volonteroso; *add.* V. Volentiero.

Volontieri; *avv.* V. Volentieri.

Volontiero; *add.* V. Volentiero.

Volontoso; *add.* V. Pronto.

Volpaja; *s. f.* ἀλωπεκία, ας (ἡ)· ἀλώπεκος φωλεός, οῦ (ὁ).

Volpato; *add.* ἀλωπεκώδης, ες.

Volpe; *s. f.* ἀλώπηξ, εκος (ἡ)· ῥαδῶ, ὁσ-ποῦς (ἡ). -2. Persona astuta; πανοῦργος, ον.

Volpeggiare; *v. intr.* ἀλωπεκίζω· πανουργεύομαι· πανουργέω-ῶ.

Volpeggiatore; *add.* πανοῦργος, ον· ἀλωπεκώδης, ες· κερδῷος, α, ον.

Volpetta; Volpicella; Volpicina; } *s. f. dim.* ἀλωπεκίον, ου (τό).

Volpicino; *s. m.* ἀλωπεκιδεύς, έως (ὁ)· ἀλωπεκίς, ίδος (ἡ).

Volpigno; *add.* e

Volpino; *add.* ἀλωπεκώδης, ες. -2. Astuto; ἀλωπεκώδης, ες· πανοῦργος, ον· κερδῷος, α, ον.

Volpino; Volpo; Volpone; } *s. m.* V. Volpicino.

Volta; *s. f. Rivolgimento*; περιστροφή, ῆς (ἡ). -2. Andare, girare in volta; περι-φέρομαι. 3. Dar volta; στρέφομαι. -B'. *Tornare in dietro*; ἀνα-ποδίζω. -Γ'. *Fuggire*; φεύγω. -4. Dar la volta agli anni, *morire*; τελευτάω-ῶ. -5. Dar la volta, *impazzare*; παρα-φρονέω-ῶ. -B'. *Rovesciare*; δια-στρέφω. -Γ'. *Far rovesciare*; κατα-στρέφω. -6. Dare una volta, *andare attorno*; περι-βαίνω. -7. Essere in volta; φεύγω. -8. Mettere in volta; φυγαδεύω. -9. Coperta di stanza; κάμαρα, ας (ἡ). -10. Cantina; ὑπόγειον, ου (τό). -11. *Cammino*; ὁδοιπορία, ας (ἡ). -12. Vicenda; ἀμοιβή, ῆς (ἡ). -13. Pigliare la volta; τάξιν εἰς-έρχομαι. -14. Toccare, venire la volta; ἐγγίζω (πρός τινα). -15. *Fiata*. Una volta; ἅπαξ. -16. Due volte; δίς. -17. Innumerevoli volte; ἀπειράκις· μυριάκις. -18. Poche volte; ὀλιγάκις. -19. Un'altra volta; αὖθις. -20. Una qualche volta; δήποθε. -21. Per una volta; εἰς ἅπαξ. -22. Una volta per sempre; ἅπαξ. -23. Alla volta, insieme; ἅμα· ὁμου. -24. Alle volte; ἐνίοτε. -25. Una volta, *finalmente*; τέλος. -26. Dopo volta; μετὰ πράξιν. -27. Volta per volta; αὖθις καὶ αὖθις.

Voltamento; *s. m.* V. Voltazione.

Voltante; *add.* V. Volubile.

Voltare; *v. att.* V. Volgere. -2. Rotolare; κυλινδέω-ῶ. -3. Tradurre; μετα-φράζω. -4. Voltar le punte ad alcuno; ἐν-αντιόομαι-οῦμαί (τινι). -5. Voltar le spalle; τὰ νῶτα ἐπι-στρέφω. -6. Voltar mantello; ἀλλοπροσάλλος εἰμί. -7. Voltar largo ai canti; περυλαγμένως ἔχω (περί τι). -8. *N. pass.* Ricorrere; κατα-φεύγω.

Voltata; *s. f.* V. Voltamento.

Voltatile; *add.* V. Volubile.

Voltazione; *s. f.* κύλισμα, ατος (τό)· στροφή, ῆς (ἡ)· περιστροφή, ῆς (ἡ).

Volteggiamento; *s. m.* περιφορά, ᾶς (ἡ)· περιστροφή, ῆς (ἡ).

Volteggiare; *v. intr.* πλανάομαι-ῶμαι. -2. Tergiversare; δια-δύομαι· μέλλω· ποιέομαι-οῦμαι· εὑρίσκω προφάσεις. -3. *Att.* Condurre in giro; περι-άγω.

Volto; *s. m. Viso*; πρόσωπον, ου (τό)· ὄψις, εως (ἡ). -2. Apparenza esteriore delle cose; εἶδος, εος-ους (τό)· ὄψις, εως (ἡ)· σχῆμα, ατος (τό). -3. Di brutto volto; ἀπρόσωπος, ον· αἰσχροπρόσωπος, ον. -4. Fare i volti; αἰσχρῶς στόμα στρεβλόω-ῶ. -5. Gettare in volto; ὀνειδίζω. -6. Aver volto grave; σεμνοπροσωπέω-ῶ. -7. Che ha volto grave; σεμνοπρόσωπος, ον. -8. Mostrare il volto; ἀντι-στατέω-ῶ. -9. Volto col naso schiacciato; σιμοπρόσωπος, ον. -10. Presentar volto terribile; δεινοπροσωπέω-ῶ. -11. Senza volto; ἀπρόσωπος, ον. -12. Che non ha volto sereno; σκληροπρόσωπος, ον.

Volto; *s. m.* V. Volta.

Volto; *p. pass.* ἐπεστραμμένος, η, ον. -2. Volto

Digitized by Google

qua e là; πολύστροφος, ον. -3. Voltato indietro, dall'altra parte; ἀντίστροφος, ον· ἀπόστροφος, ον.
Voltolamento; *s. m.* κύλισμα, ατος (τό).
Voltolare; *v. att.* V. Rivoltare.
Voltatojo; *s. m.* V. Voluttabro.
Voltura; *s. f.* V. Rivoluzione.
Volubile; *s. m. T. bot.* λείᾳ, ας (ἡ)· σμῖλαξ, ακος (ἡ).
Volubile; *add.* εὔστροφος, ον· ὑγρός, ά, όν· κίνητος, ον· εὐκίνητος, ον. -2. Incostante; ἄστατος, ον.
Volubilità; *s. f.* εὐστροφία, ας (ἡ). -2. Incostanza; ἀστασία, ας (ἡ).
Volubilmente; *avv.* εὐστρόφως· ἀστάτως.
Volume; *s. m.* βίβλιον, ου (τό). -2. Parte di libro; τόμος, ου (ὁ)· σωμάτιον, ου (τό). -3. Confusione; σύγχυσις, σεως (ἡ). -4. Rivolgimento; κύλισμα, ατος (τό).
Voluminoso; *add.* μέγας, ἀλη, γα.
Voluntà; *s. f.* V. Volontà.
Voluntariamente; *avv.* V. Volontariamente.
Voluntario; *add.* V. Volentiero.
Voluptà; *s. f.* V. Voluttà.
Voluta; *s. f. Sorta di ornamento;* ἕλιξ, ικος (ἡ)· σπεῖρα, ας (ἡ).
Volutabro; *s. m.* V. Voluttabro.
Voluttà; *s. f.* ἡδονή, ῆς (ἡ)· τέρψις, εως (ἡ)· ἀφροδισία, ας (ἡ)· χάρις, ιτος (ἡ)· ῥαστώνη, ης (ἡ).
Voluttabro; *s. m.* κυλινδήθρα, ας (ἡ)· κυλίστρα, ας (ἡ).
Voluttuario; *add.* ἄσωτος, ον·ἡδονικός, ή, όν.
Voluttuosamente; *avv.* ἀσώτως.
Voluttuoso; *add.* V. Voluttuario.
Voluvile; *add.* V. Volubile.
Volvere; *v. att.* V. Volgere.
Volvevole; Volvitore; } *add.* εὔστροφος, ον.
Volvolo e Volvulo; *s. m.* εἰλεός, οῦ (ἡ).
Vomero e Vomere; *s. m.* ἀροτρόπους, οδος (ὁ)· ὖνις, εως (ἡ)· ὖννις, εως (ἡ). -2. Penna da scrivere; κάλαμος, ου (ὁ)· γραφεῖον, ου (τό).
Vomica; *s. f.* ἕλκος, εος, ους (τό)· φῦμα, ατος (τό)· ἐμφύημα, ατος (τό)· ἀπόστημα, ατος (τό). -2. Medicamento; V. Vomitatorio.
Vomicare; *v. att.* V. Vomitare.
Vomicazione; *s. f.* V. Vomito.
Vomichevole; *add.* ἐμετικός, ή, όν.
Vomico; *s. m.* V. Vomito.
Vomire; *v. att.* V. Vomitare.
Vomitamento; *s. m.* V. Vomito.
Vomitare; *v. att.* ἐμέω-ῶ· ἐμετιάω-ῶ· ἐξ-εμέω-ῶ· ἀπ-ερεύγω. -2. Scacciare; ἐκ-βάλλω. -3. Vomitare assai; ὑπερ-εμέω-ῶ.
Vomitatore; *add.* ἐμετήρ, ῆρος (ὁ)· ἐμέτης, ου (ὁ).
Vomitatorio; *s. m.* ἐμετηρία, ας (ἡ).
Vomitivo; *add.* ἐμετικός, ή, όν· ἐμετοποιός, όν.
Vomito; *s. m.* ἐμεσία, ας (ἡ)· ἔμεσις, εως (ἡ)· ἔμετος, ου (ὁ). -2. La materia vomitata; ἔμεσμα, ατος (τό). -3. Eccitar il vomito; ἐμετηρίζω.
Vomitorio; *add.* V. Vomitivo.
Vomizione; *s. f.* V. Vomito.
Vorace; *add.* ἀδηφάγος, ον· λοπαδάγχης, ου (ὁ)· πολυφάγος, ον. -2. Essere vorace; ἀδηφαγέω-ῶ.
Voracemente; *avv.* ἐπιθυμητικῶς.
Voracità; *s. f.* ἀδηφαγία, ας (ἡ)· γαστριμαργία, ας (ἡ)· ἀπληστία, ας (ἡ).

Voragine e Voraggine; *s. f.* βάραθρον, ου (τό).
Voraginoso; *add.* βαραθρώδης, ες.
Vorago; *s. f.* V. Voragine.
Vorare; *v. att.* V. Divorare.
Voratore; *add.* V. Divoratore.
Voratura; *s. f.* V. Divoramento.
Vortice; *s. m.* συστροφή, ῆς (ἡ)· δίνη, ης (ἡ)· στρόβιλος, ου (ὁ)· στρόβος, ου (ὁ)· γῦρος, ου (ὁ). -2. Che sempre s'aggira come in un vortice; ἀειδίνητος, ον. -3. Con vortici neri; μελανδίνης, ες. -4. Che profondi vortici travolge; βαθυδινήεις, εσσα, εν· βαθυδίνης, ες. -5. Che con vortice lento si travolge; βραδυδίνης, ες.
Vorticoso; *add.* δινώδης, ες. -2. Molto vorticoso; πολυδίνης, ες.
Vosso, Vosto; Vostro; } *pron.* ὑμέτερος, α, ον.
Votacesso; *s. m.* τῶν τάρρων καθαρτής, οῦ (ὁ).
Votagione; *s. f.* Votamento; *s. m.* } κένωσις, σεως (ἡ).
Votare; *v. att.* κενόω-ῶ· ἐκ-κενόω-ῶ· ἐξ-αντλέω-ῶ. -2. Che non si può votare; ἀκένωτος, ον. -3. Promettere con voto; εὔχομαι. -4. Dar il voto; ἐπι-ψηφίζω· ψηφίζομαι· ψηφηφορέω-ῶ. -5. Votare affatto; δια-κενόω-ῶ. -6. Votare a canto; παρα-κενόω-ῶ. -7. Votare insieme; συγ-κενόω-ῶ. -8. Votar contrario agli altri; ἀπο-ψηφίζομαι. -9. Votar contro; ἀντι-χειροτονέω-ῶ. -10. Votare contro alzando le mani; ἀπο-χειροτονέω-ῶ.
Votatura; *s. f.* V. Votamento.
Votezza; *s. f.* κενότης, ητος (ἡ)· κενόν, οῦ (τό).
Votivo; *add.* εὐκτικός, ή, όν.
Voto; *s. m. Vuoto;* κενότης, ητος (ἡ)· κενόν, οῦ (τό).
Voto; *s. m. Promessa che si fa a Dio ed ai Santi;* εὐχή, ῆς (ἡ). -2. Suffragio; ψῆφος, ου (ἡ)· ψηφοφορία, ας (ἡ)· ψηφηφορία, ας (ἡ). -3. Dare un voto contrario; ἀντι-ψηφίζομαι. -4. Che dà un voto contrario; ἀντίψηφος, ον. -5. Che non ha dato il voto; ἀψηφόρητος, ον. -6. Con voto decisivo; μονόψηφος, ον. -7. Far voti perchè una cosa non avvenga; ἀπ-εύχομαι. -8. Con molti e vari voti; πολύψηφος, ον. -9. Promettere con voto a Dio; ὑπ-ισχνέομαι-οῦμαι. -10. Voto per voto; γνωμιδόν.
Voto; *add. Votato;* κενός, ή, όν. -2. Non votato; ἀκένωτος, ον· ἄκενος, ον.
Vui; *pron.* V. Voi.
Vulgare; *s. m.* V. Volgare.
Vulgare; *add.* V. Volgare.
Vulgare; *v. att.* V. Divulgare.
Vulgarizzamento; *s. f.* V. Volgarizzazione.
Vulgarizzare; *v. att.* V. Volgarizzare.
Vulgarizzatore; *add.* V. Volgarizzatore.
Vulgarmente; *avv.* V. Volgarmente.
Vulgo; *s. m.* V. Volgo.
Vulnerabile; *add.* τρωτός, ή, όν.
Vulnerare; *v. att.* V. Ferire.
Vulnerario; *add.* τραυματικός, ή, όν.
Vulture; *s. m.* V. Avvoltojo.
Vulturno; *s. m. Vento che spira dall'Oriente equinoziale;* εὖρος, ου (ὁ).
Vulva; *s. f.* ὑστερά, ᾶς (ἡ)
Vuopo; *s. m.* V. Uopo.
Vuoto; *s. m.* V. Voto.
Vuoto; *add.* V. Voto. -2. Lasciar vuoto; ἀπολείπω.

Digitized by Google

Z

Zabattiero; *s. m.* V. Calzolajo.
Zaccagna; *s. f. La cotenna dinanzi del capo;* ἐπισκύνιον, ου (τό).
Zaccarale; *s. m.* ληνός, οῦ (ὁ).
Zaccaro; *s. m.* e
Zacchera; *s. f.* πηλώδης ῥατισμός, οῦ (ὁ). -2. Niente; μηδέν, ενός (τό)· οὐδέν, ενός (τό). -3. Bagatella; ῥῶπος, ου (ὁ)· ῥωπικόν, οῦ (τό).
Zaccheroso; *add.* βεβορβορωμένος, η, ον· βορβωρώδης, ες· ϑωληρός, ά, όν.
Zaffamento; *s. m.* ἔμφραξις, εως (ἡ).
Zaffardata; *s. f.* ῥῦπος, εος=ους (τό)· ῥυπαρία, ας (ἡ).
Zaffardoso; *add.* ῥυπαρός, ά, όν· πιναρός, ά, όν· αὐχμηρός, ά, όν.
Zaffare; *v. att.* ἐμ-βύω· ἐπι-στομίζω.
Zaffata; *s. f.* ῥαντισμός, οῦ (ὁ).
Zaffatura; *s. f.* V. Zaffamento.
Zafferanare; *v. att.* κροκόω-ῶ.
Zafferanato; *add.* κροκόβαπτος, ον· κροκοβαφής, ές.
Zafferano; *s. m.* κρόκος, ου (ὁ, ἡ).
Zaffirino; *add.* σαπφειρινος, η, ον.
Zaffiro; *s. m.* σάπφειρος, ου (ὁ).
Zaffo; *s. m.* ἐπιστόμιον, ου (τό).
Zagaglia; *s. f.* ἀκόντιον, ου (τό).
Zainetto; *s. m. dim.* πηρίδιον, ου (τό).
Zaino; *s. m.* πήρα, ας (ἡ).
Zambra; *s. f.* V. Camera.
Zambracca; Zambraccaccia; *s. f.* γυναικάριον, ου (τό)· γυναικίον, ου (τό).
Zambraccare; *v. intr.* πορνεύω.
Zambuco; *s. m.* V. Sambuco.
Zampa; *s. f.* ποῦς, ποδός (ὁ)· κῶλον, ου (τό).
Zampare; *v. att.* ποδὶ πλίττω.
Zampeggiare; *v. intr.* ποδοκτυπέω-ῶ.
Zampetta; Zampetto; *s. f. s. m.* *dim.* ποδίον, ου (τό)· ποδίσκος, ου (ὁ).
Zampillamento; *s. m.* ἀναπήδησις, εως (ἡ).
Zampillare; *v. intr.* ἀνα-βλύζω· ἀνα-πηδάω-ῶ· ἀνα-βλύω· ἐκ-πηδάω-ῶ· πιδύομαι. -2. Far zampillare; πιδύω.
Zampilletto; *s. m. dim.* πιδακτις, ίδος (ἡ).
Zampillio; *s. m.* V. Zampillamento.
Zampillo; *s. m.* πίδαξ, ακος (ὁ).
Zampino; *s. m. dim.* ποδίον, ου (τό)· ποδίσκος, ου (ὁ). -2. Tanto va la gatta al lardo che vi lascia lo zampino; ὁ ἀγαπῶν κίνδυνον ἐν τούτῳ ἐμπεσεῖται.
Zampogna; *s. f.* σύριγξ, ιγγος (ἡ)· αὐλός, οῦ (ὁ).
Zampognare; *v. intr.* συρίζω· συρίττω· αὐλίζω.
Zampognatore; *add.* συριχτήρ, ῆρος (ὁ)· συριχτής, οῦ (ὁ)· συριστής, οῦ (ὁ)· αὐλικός, ή, όν.
Zampognetta; Zampognino; *s. f. s. m.* *dim.* αὐλίσκος, ου (ὁ)· ρίγγιον, ου (τό).
Zana; *s. f.* κάλαϑος, ου (ὁ)· τάλαρος, ου (ὁ). -2. Inganno; ἀπάτη, ης (ἡ)· δόλος, ου (ὁ).
Zana; Zanajuolo; *s. m.* φορτηγός, οῦ (ὁ).
Zanca; *s. f.* κνήμη, ης (ἡ). -2. Trampoli V.
Zancato; *add.* καμπτός, ή, όν· κυρτός, ή, όν.
Zanna; *s. f.* χλευή, ῆς (ἡ)· ὀδούς, ὀδόντος (ὁ). -2. Dar di zanna; ὄδαξ κατ-έχω. -B'. Brunire V.
Zannare; *v. att.* ὄδαξ κατ-έχω.
Zannata; Zanneria; *s. f.* παιδία, ας (ἡ)· παίγνιον, ου (τό)· γέλως, ωτος (ὁ).
Zannesco; *add.* ληρώδης, ες· ψυαρός, ά, όν.
Zannetto; *s. m.* e
Zanni; *s. m. Personaggio ridicolo di commedia;* γελωτοποιός, οῦ (ὁ).
Zannuto; *add.* ὀδοντώδης, ες.
Zano; *s. m.* V. Zaino.
Zanzala; Zanzara; *s. f.* κώνωψ, ωπος (ὁ).
Zanzaretta; *s. f. dim.* κωνώπιον, ου (τό).
Zanzariere; *s. m.* κωνωπεῖον, ου (τό).
Zanzarina; *s. f. dim.* V. Zanzaretta.
Zanzarone; *s. m. accr.* V. Zanzara.
Zanzaverata; *s. f.* ἔμβασμα, ατος (τό).
Zanzero; *s. m.* κίναιδος, ου (ὁ).
Zappa; *s. f.* ἄμη, ης (ἡ)· σκαλίς, ίδος (ἡ)· σκανάπη, ης (ἡ)· σκαφεῖον, ου (τό).
Zappadore; *add.* V. Zappatore.
Zappamento; *s. m.* σκαπάνη, ης (ἡ)· σκαφή, ῆς (ἡ)· σκαφεία, ας (ἡ)· σκάφευσις, σεως (ἡ).
Zappare; *v. att.* σκάπτω· σαλεύω· λιχαίνω· ὀρύττω. -2. Zappar l'arena; ματαιοποιέω-ῶ.
Zappata; *s. f.* V. Zappamento.
Zappaterra; Zappatore; *add.* (ὁ). σκαφευτής, οῦ (ὁ)· σκαφεύς, έως
Zappatura; *s. f.* V. Zappamento. -2. Tempo in cui si zappa; σκαφετός, οῦ (ὁ).
Zappella; Zappetta; *s. f. dim.* σκαφίδιον, ου (τό).
Zappettare; *v. att.* σκαλεύω.
Zappettina; *s. f. dim.* V. Zappetta.
Zappicare; *v. att.* V. Zappettare.
Zapponare; *v. att.* βωλοκοπέω-ῶ.
Zapponcello; Zappone; *s. m.* ὀϊκελλα, ης (ἡ).
Zara; Zaro; *s. f. s. m.* πληρὴς βόλος, ου (ὁ). -2. Risico; κίνδυνος, ου (ὁ).
Zaroso; *add.* τυχηρός, ά, όν· κινδυνώδης, ες.
Zatta; Zattera; *s. f.* σκαφίς, ίδος (ἡ).
Zavardare; *v. att.* V. Inzavardare.
Zavorra; *s. f.* ἔρμα, ατος (τό).
Zavorrare; *v. intr.* τὴν ναῦν ἐρματίζω· ἐρμάζω.
Zazza; Zazzera; *s. f.* κομή, ῆς (ἡ).
Zazzerato; Zazzeruto; *add.* κομητής, οῦ (ὁ)· καρηκομόων, οντος (ὁ).
Zeba; *s. f. Capra;* αἴξ, αἰγός (ὁ, ἡ).
Zebra; *s. f.* ῥαβδωτὸς ὄναγρος, ου (ὁ).
Zecca; *s. f.* ἀργυροκοπεῖον, ου (τό). -2. Animaluzzo; κροτόν, οῦ (τό).
Zecchiere e Zecchiero; *s. m.* ἀργυροσκόπος, ου (ὁ)· ἀργυροπράκτης, ου (ὁ).
Zeffiro e Zefiro; *s. m.* ζέφυρος, ου (ὁ).
Zelante; *add.* ζηλότης, ου (ὁ)· σπουδαῖος, α, ον· σύντονος, ον· πρόϑυμος, ον· ζηλῶν, οῦσα, οῦν.

Digitized by Google

Zelantemente; *avv.* σπουδῇ· συντόνως· πάσῃ τέχνῃ.
Zelare; *v. intr.* ζηλόω-ῶ· σπουδάζω· δια-σπουδάζω (περί τι).
Zelatore; *add.* V. Zelante.
Zelo; *s. m.* ζῆλος, ου (ὁ)· σπουδή, ῆς (ἡ)· σύντασις, σεως (ἡ)· ἐπιμέλεια, ας (ἡ)· ὁρμή, ῆς (ἡ).
Zelosamente; *avv.* V. Zelantemente.
Zeloso; Zelote; *add.* V. Zelante.
Zembuto; *add.* V. Gobbo.
Zenit; *s. m.* μεσουράνιον, ου (τό). -2. Essere nello zenit; μεσουρανέω-ῶ. -3. Che si trova nello zenit; μεσουράνιος, ον.
Zenzania; *s. f.* V. Zizzania.
Zenzara; *s. f.* V. Zanzara.
Zenzaretta; *s. f. dim.* V. Zanzaretta.
Zenzariere; *s. m.* V. Zanzariere.
Zeppa; *s. f.* V. Bietta.
Zeppamento; *s. m.* V. Zeppatura.
Zeppare; *v. att.* σφηνὰ ἐμ-βάλλω. -2. Riempiere; V. Stivare.
Zeppatura; *s. f.* συναθροισμός, οῦ (ὁ).
Zeppo; *add.* ἀνάμεστος, ον.
Zerbineria; *s. f.* κόμμος, ου (ὁ)· κόμμωσις, σεως (ἡ)· κόσμησις, τεως (ἡ)· καλλοπισμός, οῦ (ὁ).
Zerbino; Zerbinotto; *s. m.* κομμωτικός, οῦ (ὁ)· καλλωπιστής, οῦ (ὁ).
Zero; *s. m.* οὐδέν, ενός (τό).
Zeta; *s. m.* ζῆτα (τό) *indecl.*
Zetetico; *add.* ζητητικός, ή, όν.
Zeugma e Zeuma; *s. m.* ζεῦγμα, ατος (τό).
Zezzo; *add.* V. Ultimo.
Zezzolo; *s. m.* θήλη, ης (ἡ).
Zia; *s. f.* θεία, ας (ἡ).
Zibaldonaccio; *s. m. pegg.* πολυμιξία, ας (ἡ)· σύναγμα, ατος (τό).
Zibaldone; *s. m.* σύμμιξις, εως (ἡ)· σύμμικτα, ων (τά).
Zibellino; *s. m.* σκυθίκη, ης (ἡ)· ἰκτίς, ίδος (ἡ)· πόντιος μῦς, μυός (ὁ).
Zibetto; *s. m.* γαλαῖον, ου (τό).
Zienda; *s. f.* V. Azienda.
Zilobalsamo; *s. m.* ξυλοβάλσαμον, ου (τό).
Zimar; *s. m.* V. Verderame.
Zimarra; *s. f.* χλαίνα, ης (ἡ)· χλανίς, ίδος (ἡ).
Zimarraccia; Zimarretta; Zimarrina; Zimarrino; *s. f.* *s. m.* *dim.* χλανίδιον, ου (τό)· χλανισκίσκος, ου (ὁ)· χλανισκίδιον, ου (τό).
Zimbellamento; *s. m.* ἐπαγωγή, ῆς (ἡ)· δελέασμα, ατος (τό).
Zimbellare; *v. att.* δελεάζω· ἐπ-άγομαι *(med.)*· παλεύω. -2. Scherzare; παίζω· ὀνηδοποιέω-οῦμαι.
Zimbellatore; *add.* ὀρνιθοθήρας, ου (ὁ).
Zimbellatura; *s. f.* V. Zimbellamento.
Zimbello; *s. m.* παλευτής, οῦ (ὁ). -2. Lusinga; δελέαμα, ατος (τό)· δέλεαρ, ατος (τό). -3. Essere il zimbello; σκώπτομαι· παιγνίου εἰμί.
Zinepro; *s. m.* V. Ginepro.
Zinfonia; *s. f.* V. Sinfonia.
Zingana; *s. f.* V. Zingaro.
Zinganare; *v. intr.* V. Vagabondare.
Zingano; *s. m.* V. Zingaro.
Zingaresco; *add.* ἀγυρτικός, ή, όν.
Zingaro; *s. m.* ἀγυρτής, οῦ (ὁ)· ἀγυρτήρ, ῆρος (ὁ). ἀγύρτρια, ας (ἡ).

Zinghinaja; *s. f.* ἀσθένεια, ας (ἡ)· ἀῤῥωστία, ας (ἡ).
Zinna; *s. f.* θήλη, ης (ἡ)· μαστός, οῦ (ὁ).
Zinnare; *v. att.* V. Poppare.
Zinzania; *s. f.* V. Zizzania.
Zinzanioso; *add.* V. Zizzanioso.
Zinzinare e Zinzinnare; *v. intr.* ἀπο-ῤῥοφέω-ῶ· ἀπο-γεύομαι.
Zinzino; *s. m.* ῥόφησις, σεως (ἡ). -2. Bere a zinzini; V. Zinzinare.
Zio; *s. m.* θεῖος, ου (ὁ)· τοῦ πατρὸς, τῆς μητρὸς ἀδελφός, οῦ (ὁ).
Zipolare; *v. att.* ἐπι-στομίζω.
Zipolo; *s. m.* ἐπιστόμιον, ου (τό).
Zirbo; *s. m.* ἐπίπλοον-ους, όου-οῦ (τό)· ἐπίπλοος-ους, όου-οῦ (ὁ).
Zirlamento; *s. m.* σίξις, εως (ἡ)· τερέτισμα, ατος (τό)· τερετισμός, οῦ (ὁ).
Zirlare; *v. intr.* σίζω· τερετίζω.
Zirlo; *s. m.* V. Zirlamento.
Zitello; Zito; Zittello; *s. m. dim.* παιδάριον, ου (τό).
Zittire; *v. intr.* μύζω.
Zitto; *s. m.* - *Fare, stare zitto*; σιωπάω-ῶ.
Zizza; *s. f.* θήλη, ης (ἡ)· μαστός, οῦ (ὁ).
Zizzaglia; *s. f.* e
Zizzania; *s. f.* ζιζάνιον, ου (τό)· αἶρα, ας (ἡ). -2. Discordia; διαφορά, ᾶς (ἡ). -3. Estirpare la zizzania; βοτανίζω. -4. Seminare zizzanie; δι-κόνοιαν δια-σπείρω (ἐν τισι).
Zizzanioso; *add.* αἰρώδης, ες.
Zizziba; Zizzibo; Zizzifa; Zizzifo; Zizzola; *s. f.* *s. m.* ζίζυφον, ου (τό).
Zizzolare; *v. intr.* V. Sbevazzare.
Zizzolo; *s. m.* ζίζυφον, ου (τό).
Zocco; *s. m.* V. Zoccolo.
Zoccolante; *add.* κρουπεζοφόρος, ον.
Zoccolare; *v. intr.* κρουπεζόομαι-οῦμαι.
Zoccoletto; Zoccolino; *s. m. dim.* κροσπέζια, ων (τά).
Zoccolo; *s. m.* κρουπέζαι, ῶν (αἱ)· καλοπόδια, ων (τά). -2. Andare in zoccoli; κρουπέζομαι.
Zoccolotto; *s. m. dim.* V. Zoccoletto.
Zodiacale; Zodiaco; *add.* ζωδιακός, ή, όν· ζωοφόρος, ον.
Zodiaco; *s. m.* (κύκλος) ζωδιακός, οῦ (ὁ).
Zolfa; *s. f.* τοῦ συστέματος φθόγγοι, ων (οἱ). -2. Cantare la zolfa ad uno; ἐπι-τιμάω-ῶ (τινι).
Zolfaja; *s. f.* V. Solfanaja.
Zolfare; *v. att.* V. Solfare.
Zolfata; *s. f.* V. Solfanaja.
Zolfato; *add.* V. Solfato.
Zolferino; *s. m.* V. Solfanello.
Zolfettato; *add.* V. Solforico.
Zolfino; *s. m.* V. Solfanello.
Zolfino; *add.* V. Solforico.
Zolfo; *s. m.* V. Solfo. -2. Profumare con zolfo; δια-θειόω-ῶ.
Zolfonaria; *s. f.* V. Solfanaria.
Zolforato; *add.* V. Solforato.
Zolla; *s. f.* βῶλος, ου (ἡ)· βῶλαξ, ακος (ἡ). -2. A modo di zolla; βωληδόν. -3. Che ha zolle; βωλάκιος, α, ον. -4. Che ha zolle compatte;

Digitized by Google

ἀὸρόβωλος, ον. -5. Fatto di zolle; βώλινος, η, ον. -6. Rompere le zolle; βωλοκοπέω=ῶ· βωλοτομέω=ῶ. -7. Che rompe le zolle; βωλοτόμος, ον· βωλοκόπος, ον. -8. Atto a rompere zolle; βωλονόπος, ον. -9. Far zolle; βωλοποιέω=ῶ. -10. Simile a zolla; βωλοειδής, ές. -11. Volgere le zolle; βωλοστροφέω=ῶ.

Zolletta; Zollettina; } *s. f. dim.* βωλάκιον, ου (τό)· βωλάριον, ου (τό)· βωλίον, ου (τό).

Zolloso; Zolluto; } *add.* βωλώδης, ες.

Zombamento; *s. m.* τυπετός, οῦ (ὁ)· τυπή, ῆς (ἡ).

Zombare; *v. att.* V. Percuotere.

Zombatore; *add.* παίων, ουσα, ον· τύπτων, ουσα, ον.

Zombatura; *s. f.* Zombolamento; *s. m.* } V. Zombamento.

Zombolare, *v. att.* V. Percuotere.

Zombolatore; *add.* V. Zombatore.

Zombolatura; *s. f.* V. Zombamento.

Zona; *s. f.* ζώνη, ης (ἡ).

Zonare; *v. att.* ζωνίζω· λυρίζω· περι-βαίνω· περι-βάλλω· κυκλεύω· κυκλόω=ῶ.

Zonfo; *s. m.* V. Rombo.

Zonzare; *v. intr.* ἰκλῆ περι-πατέω=ῶ.

Zonzo; *s. m.* - *Andare a zonzo*; V. Zonzare.

Zoofito; *s. m.* ζωόφυτον, ου (τό).

Zooforico; *add.* ζωοφόρος, ον.

Zoppaggine; *s. f.* χωλότης, ητος (ἡ)· χώλωμα, ατος (τό)· χωλεία, ας (ἡ).

Zoppeggiare; *v. intr.* V. Zoppicare.

Zoppettino; Zoppetto; } *add.* χωλότερος, α, ον.

Zoppicamento; *s. m.* χώλωσις, σεως (ἡ)· χώλανσις, σεως (ἡ).

Zoppicante; *add.* V. Zoppo.

Zoppicare; *v. intr.* χωλαίνω· χωλεύω· σκάζω· κιμβάζω.

Zoppicone e Zoppiconi; *avv.* ἐφ᾽ ἑνὸς σκέλους· κατὰ θατέρου σκέλους.

Zoppo; *add.* χωλός, ή, όν· κυλλός, ή, όν· πηρός, ά, όν· γυιός, ά, όν. -2. Essere zoppo; χωλαίνω· χωλεύω. -3. Rendere zoppo; χωλόω=ῶ· γυιόω=ῶ· ἀπο-χωλόω=ῶ.

Zoticaggine; *s. f.* V. Rozzezza.

Zoticamente; *avv.* V. Rozzamente.

Zotichezza; *s. f.* V. Rozzezza.

Zotico; Zoticone; } *add.* V. Rozzo.

Zucca; *s. f.* κολόκυνθα, ης (ἡ)· κολοκύνθη, ης (ἡ)· κολόκυνθος, ου (ὁ)· κολοκύντη, ης (ἡ). -2. Testa; κεφαλή, ῆς (ἡ). -3. Aver poco sale in zucca; aver la zucca vota; μικρὸν φρονέω=ῶ.

Zuccherato; *add.* σακχάρῳ ἡδυσμένος, η, ον. -2. Dolce; γλυκύς, εῖα, ύ· μελιτώδης, ες.

Zuccheriera; *s. f.* σακχαροθήκη, ης (ἡ).

Zuccherifluo; *add.* V. Melifluo.

Zuccherino; *s. m.* μελίπηκτον, ου (τό).

Zucchero; *s. m.* σάκχαρι (τό) *indecl.*; σάκχαρον, ου (τό).

Zuccheroso; *add.* γλυκύς, εῖα, ύ· μελιτώδης, ες.

Zucchettina; *s. f.* Zucchettino; *s. m.* Zucchetto; *s. m.* Zucchino; *s. m.* } *dim.* κολοκύντιον, ου (τό).

Zucconamento; *s. m.* φαλάκρωσις, σεως (ἡ).

Zucconare; *v. att.* φαλακρόω=ῶ.

Zucconatura; *s. m.* V. Zucconamento.

Zuccone; *add.* φαλακρός, ά, όν.

Zuffa; *s. f.* διαπάλη, ης (ἡ)· ἀγών, ῶνος (ὁ)· μάχη, ης (ἡ)· ἅμιλλα, ης (ἡ).

Zuffolo; *s. m.* V. Zufolo.

Zufolamento; *s. m.* συριγμός, οῦ (ὁ)· αὔλησις, σεως (ἡ).

Zufolare; *v. intr.* συρίζω· συρίττω· αὐλέω=ῶ. -2. Zufolare negli orecchi; ψιθυρίζω ὦτι· ἐπι-ψιθυρίζω.

Zufolatore; *add.* συριστής, οῦ (ὁ)· αὐλητής, οῦ (ὁ).

Zufoletto; Zufolino; } *s. m. dim.* αὐλίσκος, ου (ὁ).

Zufolo; *s. m.* συριγμός, οῦ (ὁ). -2. Strumento musicale; σύριγξ, ιγγος (ἡ)· αὐλός, οῦ (ὁ).

Zufulare; *v. intr.* V. Zufolare.

Zuppa; *s. f.* ζωμός, οῦ (ὁ). -2. Zuppa di vino; ἄρτος οἴνῳ βρεχόμενος, ου (ὁ). -3. Far la zuppa nel paniere; εἰς μάτην κοπιάζω.

Zuppo; *add.* V. Inzuppato.

Zurlare; *v. intr.* παίζω· σκώπτω· ἀλόω=ῶ.

Zurlo; *s. m.* e

Zurro; *s. m.* εὐθυμία, ας (ἡ)· εὐφροσύνη, ης (ἡ). -2. Far zurli, andare in zurlo; V. Zurlare.

Digitized by Google

APPENDICE DI NOMI PROPRI

A

Aba; *s. f.* Ἄβα, ης (ἡ).
Abanti; *s. m. pl.* Ἄβαντες, ων (οἱ).
Abdera; *s. f.* Ἄβδηρα, ων (τά).
Abderite; *s. m.* Ἀβδηρίτης, ου (ὁ).
Abele; *s. m.* Ἀβέλ (ὁ) *ind.*
Abido; *s. f.* Ἄβυδος, ου (ἡ).
Aborigeni; *s. m. pl.* Ἀβοριγίνος, ου (ὁ)· Ἀβοριγῖνες, ων (οἱ).
Abramo; *s. m.* Ἀβράαμ (ὁ) *ind.*
Abruzzo; *s. m.* Βρεττία, ας (ἡ).
Acabbo; *s. m.* Ἀχαάβ (ὁ) *ind.*
Academia; *s. f.* Ἀκαδήμια, ας (ἡ).
Academo; *s. m.* Ἀκάδημος, ου (ὁ).
Acaja; *s. f.* Ἀχαΐα, ας (ἡ).
Acarnania; *s. f.* Ἀχαρναί, ῶν (αἱ). -2. Nell'Acarnania; Ἀχαρνῆσιν. -3. Dall' Acarnania; Ἀχαρνῆθεν.
Acarnano; *s. m.* Ἀχαρνεύς, έως (ὁ).
Acasto; *s. m.* Ἄκαστος, ου (ὁ).
Acate; *s. m.* Ἀχάτης, ου (ὁ).
Acca Larenzia; *s. f.* Ἄκκα Λαρεντία, ας (ἡ).
Acheloo; *s. m.* Ἀχελῷος, ου (ὁ).
Acheo; *s. m.* Ἀχαιός, οῦ (ὁ).
Acheronte; *s. m.* Ἀχέρων, οντος (ὁ).
Acheronteo; *add.* Ἀχερούσιος, ον· Ἀχερουσίας, αδος (ἡ).
Achille; *s. m.* Ἀχιλλεύς, έως (ὁ). -2. Di Achille; ἀχίλλειος, α, ον.
Achillide; *s. m.* Ἀχιλλείδης, ου (ὁ).
Acrisio; *s. m.* Ἀκρίσιος, ου (ὁ).
Acrocerauni (Monti); *s. m. pl.* Ἀκροκεραύνια ὄρη, ῶν (τά).

Acrocorinto; *s. m.* Ἀκροκόρινθος, ου (ὁ).
Acrone; *s. m.* Ἄκρων, ωνος (ὁ).
Acteone; *s. m.* Ἀκταίων, ωνος (ὁ).
Adamo; *s. m.* Ἀδάμ (ὁ) *ind.*
Adda; *s. m.* Ἀδδούας, α (ὁ).
Aderbale; *s. m.* Ἀτάρβας, α (ὁ).
Adige; *s. m.* Ἄθεσις, ιος (ὁ).
Admete; *s. f.* Ἀδμήτη, ης (ἡ).
Adone; *s. m.* Ἄδων, ωνος (ὁ). -2. Le feste di Adone; Ἀδώνια, ων (τά).
Adonide; *s. m.* Ἀδωνις, ιδος (ὁ).
Adrasto; *s. m.* Ἄδραστος, ου (ὁ).
Adria; *s. f.* Ἀδρία, ας (ἡ).
Adriatico; *s. m.* Ἀδρίας, ου (ὁ). -2. Mare Adriatico; ἀδριατικὴ θάλασσα, ης (ἡ)· ἀδριατικὸς κόλπος, ου (ὁ).
Adrumeto; *s. f.* Ἀδρύμη, ης (ἡ)· Ἀδρύμης, ητος (ὁ).
Afranio; *s. m.* Ἀφράνιος, ου (ὁ).
Africa; *s. f.* Λιβύη, ης (ἡ).
Africano; *add.* λιβυκός, ή, όν· Λίβυς, υος (ὁ)· Λίβυσσα, ης (ἡ).
Africano (Scipione); *s. m.* Ἀφρικανός, οῦ (ὁ).
Afrodisie (Le feste); *s. f. pl.* Ἀφροδισία, ων (τά).
Afrodite; *s. f.* Ἀφροδίτη, ης (ἡ).
Agamennone; *s. m.* Ἀγαμέμνων, ονος (ὁ).
Aganippe; *s. f.* Ἀγανίππη, ης (ἡ).
Agarista; *s. f.* Ἀγαρίστη, ης (ἡ).
Agata; *s. f.* Ἀγάθη, ης (ἡ).
Agatirso; *s. m.* Ἀγάθυρσος, ου (ὁ).
Agatocle; *s. m.* Ἀγαθοκλῆς, έος=οῦς (ὁ).
Agatone; *s. m.* Ἀγάθων, ωνος (ὁ).
Agenore; *s. m.* Ἀγήνωρ, ορος (ὁ).
Agesilao; *s. m.* Ἀγησίλαος, ου (ὁ).
Agide; *s. m.* Ἀγίδης, ου (ὁ).
Agostino; *s. m.* Ἀυγουστίνος, ου (ὁ).
Agrigentino; *s. m.* Ἀκραγαντῖνος, ου (ὁ).
Agrigento; *s. f.* Ἀκράγας, αντος (ὁ).
Agrippa; *s. m.* Ἀγρίππας, α (ὁ).
Agrippina; *s. f.* Ἀγριππίνα, ης (ἡ).
Ajace; *s. m.* Αἴας, αντος (ὁ).
Alalcomena, *Minerva*; *s. f.* Ἀλαλκομένη, ης (ἡ).
Alba; *s. f.* Ἄλβη, ης (ἡ).
Albunea; *s. f.* Λευκοθέα, ας (ἡ).

Digitized by Google

Alceo; *s. m.* Ἀλκαῖος, ου (ὁ).
Alceste; *s. f.* Ἄλκηστις, ιδος (ἡ).
Alcibiade; *s. m.* Ἀλκιβιάδης, ου (ὁ).
Alcidamante; *s. m.* Ἀλκιδάμας, αντος (ὁ).
Alcide; *s. m.* Ἀλκίδης, ου (ὁ).
Alcinoe; *s. f.* Ἀλκινόη, ης (ἡ).
Alcmeone; *s. m.* Ἀλκμέων, ωνος (ὁ).
Alcmeonide; *s. m.* Ἀλκμεωνίδης, ου (ὁ).
Alete; *s. m.* Ἀλήτης, ου (ὁ).
Alessandria; *s. f.* Ἀλεξάνδρεια, ας (ἡ).
Alessandrino; *add.* ἀλεξανδρεῖος, α, ον. -2. Abitante di Alessandria; Ἀλεξανδρεύς, έως (ὁ)· Ἀλεξανδρίς, ίδος (ἡ).
Alessandro; *s. m.* Ἀλέξανδρος, ου (ὁ). -2. Di Alessandro; ἀλεξανδρεῖος, α, ον. -3. Discendente di Alessandro; Ἀλεξανδρίδης, ου (ὁ). -4. Imitare Alessandro; ἀλεξανδρίζω. -5. Seguace di Alessandro; ἀλεξανδριστής, οῦ (ὁ). -6. Simile ad Alessandro; ἀλεξανδρώδης, ες.
Alessi; *s. m.* Ἄλεξις, ιδος (ὁ).
Aletto; *s. f.* Ἀληκτώ, όος-οῦς (ἡ).
Aliarto; *s. m.* Ἀλίαρτος, ου (ὁ).
Alicarnasseo; *add.* ἁλικαρνάσιος, α, ον· Ἁλικαρνασεύς, έως (ὁ)· Ἁλικαρνασσίς, ίδος (ἡ).
Alicarnasso; *s. f.* Ἁλικαρνασσός, οῦ (ἡ).
Alis; *s. m.* Ἅλυς, υος (ὁ).
Alpi; *s. f. pl.* Ἄλπεις, έων (αἱ).
Alpino; *s. m.* Ἀλπινός, οῦ (ὁ).
Amalecita; *s. c.* Ἀμαληκίτης, ου (ὁ)· Ἀμαληκῖτις, ιδος (ἡ).
Amaltea; *s. f.* Ἀμάλθεια, ας (ἡ).
Amarillide; *s. f.* Ἀμαρίλλις, ιδος (ἡ).
Amazzone; *s. f.* Ἀμαζών, όνος (ἡ). -2. Delle Amazzoni; ἀμαζονικός, ή, όν.
Ambracia; *s. f.* Ἀμβρακία, ας (ἡ). -2. Di Ambracia; ἀμβράκινος, η, ον· ἀμβράκιος, ον· Ἀμβρακιεύς, έως (ὁ)· Ἀμβρακιώτης, ου (ὁ).
Amilcare; *s. m.* Ἀμίλκας, α (ὁ).
Ammone; *s. m.* Ἄμμων, ωνος (ὁ). -2. Di Ammone; ἀμμώνιος, ον· Ἀμμωνία, ας (ἡ).
Amorgo; *s. m.* Ἄμοργος, ου (ὁ).
Amos; *s. m.* Ἀμώς (ὁ) *ind.*
Amulio; *s. m.* Ἀμούλιος, ου (ὁ).
Anacarsi; *s. m.* Ἀνάχαρσις, ιος (ὁ).
Anacreonte; *s. m.* Ἀνακρέων, οντος (ὁ).
Anassagora; *s. m.* Ἀναξαγόρας, ου (ὁ).
Anassibio; *s. m.* Ἀναξίβιος, ου (ὁ).
Anassimandro; *s. m.* Ἀναξίμανδρος, ου (ὁ).
Anchise; *s. m.* Ἀγχίσης, ου (ὁ).
Anco Marzio; *s. m.* Ἄγκος Μάρκιος, ου (ὁ).
Andrea; *s. m.* Ἀνδρέας, ου (ὁ).
Andrianopoli; *s. f.* Ἀνδρῶν πόλις, εως (ἡ). -2. Di Andrianopoli; Ἀνδρυανοπολίτης, ου (ὁ).
Andro; *s. f.* Ἄνδρος, ου (ἡ).
Androgeo; *s. m.* Ἀνδρόγεως, ω (ὁ).
Andromaca; *s. f.* Ἀνδρομάχη, ης (ἡ).
Anfiarao; *s. m.* Ἀμφιάραος, ου (ὁ).
Anfidamante; *s. m.* Ἀμφιδάμας, αντος (ὁ).
Anfiloco; *s. m.* Ἀμφίλοχος, ου (ὁ).
Anfimaco; *s. m.* Ἀμφίμαχος, ου (ὁ).
Anfione; *s. m.* Ἀμφίων, ονος (ὁ).
Anfipoli; *s. f.* Ἀμφίπολις, εως (ἡ). -2. Di Anfipoli; Ἀμφιπολίτης, ου (ὁ).
Anfriso; *s. m.* Ἀμφρυσός, οῦ (ὁ).
Anfitrione; *s. m.* Ἀμφιτρύων, ωνος (ὁ).
Anfitrite; *s. f.* Ἀμφιτρίτη, ης (ἡ).
Anfizione; *s. m.* Ἀμφικτύων, ονος (ὁ).
Anna; *s. m.* Ἄννας, α (ὁ).
Anna; *s. f.* Ἄννα, ης (ἡ).
Annibale; *s. m.* Ἀννίβας, α (ὁ).
Antalcida; *s. m.* Ἀνταλκίδας, ου (ὁ).
Antandro; *s. m.* Ἄνταν δρος, ου (ὁ).
Antenore; *s. m.* Ἀντήνωρ, ορος (ὁ).
Anteo; *s. m.* Ἀνταῖος, έως (ὁ).
Anticira; *s. f.* Ἀντίκυρα, ας (ὁ). -2. Di Anticira; ἀντικυραῖος, ον· Ἀντικυρεύς, έως (ὁ).
Antigone; *s. f.* Ἀντιγόνη, ης (ἡ).
Antinoe; *s. f.* Ἀντινόη, ης (ἡ).
Antinoo; *s. m.* Ἀντίνοος, ου (ὁ).
Antiocheno; *s. m.* Ἀντιοχεύς, έως (ὁ)· Ἀντιοχῖς, ῖδος (ἡ).
Antiochia; *s. f.* Ἀντιόχεια, ας (ἡ).
Antipatro; *s. m.* Ἀντίπατρος, ου (ὁ).
Antonio; *s. m.* Ἀντώνιος, ου (ὁ).
Anubi; *s. m.* Ἄνουβις, ιδος (ὁ).
Apelle; *s. m.* Ἀπελλῆς, οῦ (ὁ).
Apennino; *s. m.* Ἀπεννῖνος, ου (ὁ)· Ἀπεννῖνον, ου (τό).
Apollineo; *s. m.* Ἀπολλώνειος, ου (ὁ).
Apollo; *s. m.* Ἀπόλλων, ωνος (ὁ).
Apollonia; *s. f.* Ἀπολλωνία, ας (ἡ).
Appio; *s. m.* Ἄππιος, ου (ὁ).
Apuleio; *s. m.* Ἀπουληΐος, ου (ὁ).
Apulia; *s. f.* Ἀπουλία, ας (ἡ).
Arabia; *s. f.* Ἀραβία, ας (ἡ).
Arabico; *add.* ἀραβικός, ή, όν. -2. Golfo arabico; ἀραβικὸς κόλπος, ου (ὁ)· ἐρυθρὰ θάλασσα, ης (ἡ).
Arabo; *s. m.* Ἄραψ, αβος (ὁ)· Ἀράβισσα, ης (ἡ).
Aracne; *s. f.* Ἀράχνη, ης (ἡ).
Arcade; *s. m.* Ἄρκας, αδος (ὁ).
Arcadia; *s. f.* Ἀρκαδία, ας (ἡ). -2. Di Arcadia; ἀρκαδικός, ή, όν· ἀρκάδιος, ον.
Arcadio; *s. m.* Ἀρκάδιος, ου (ὁ).
Archelao; *s. m.* Ἀρχέλαος ου (ὁ).
Archia; *s. m.* Ἀρχίας, ου (ὁ).
Archimede; *s. m.* Ἀρχιμήδης, ους (ὁ).
Archippo; *s. m.* Ἄρχιππος, ου (ὁ).
Arete; *s. m.* Ἀρίτας, ου (ὁ).
Aretusa; *s. f.* Ἀρέθουσα, ης (ἡ). Di Aretusa; ἀρεθούσιος, α, ον.
Argeo; *s. m.* Ἀργεῖος, ου (ὁ).
Arginuse; *s. f. pl.* Ἀργινοῦσαι, ων (αἱ).
Argivo; *add.* ἀργεῖος, α, ον.
Argo; *s. f.* Ἄργος, εος-ους (τό). -2. *La nave*; Ἀργώ, όος-οῦς (ἡ). -3. *(S. m.) Nome di uomo*; Ἄργος, ου (ὁ).
Argolide; *s. f.* Ἄργολις, ιδος (ἡ). -2. Dell'Argolide; Ἀργολικός, οῦ (ὁ).
Argonauti; *s. m. pl.* Ἀργοναῦται, ῶν (οἱ).
Arianna; *s. f.* Ἀριάδνη, ης (ἡ).
Ariobarzane; *s. m.* Ἀριοβαρζάνης, ου (ὁ).
Ariovisto; *s. m.* Ἀριόβυστος, ου (ὁ).
Aristagora; *s. m.* Ἀριστα γόρας, ου (ὁ).
Aristarco; *s. m.* Ἀρίσταρχος, ου (ὁ).
Aristeo; *s. m.* Ἀρισταῖος, ου (ὁ).
Aristide; *s. m.* Ἀριστείδης, ου (ὁ).
Aristippo; *s. m.* Ἀρίστιππος, ου (ὁ).
Aristobulo; *s. m.* Ἀριστόβουλος, ου (ὁ).
Aristodemo; *s. m.* Ἀριστόδημος, ου (ὁ).
Aristofane; *s. m.* Ἀριστοφάνης, ου (ὁ).
Aristogitone; *s. m.* Ἀριστογείτων, ονος (ὁ).

Digitized by Google

Aristomedonte; *s. m.* Ἀριστομέδων, οντος (ὁ).
Aristomene; *s. m.* Ἀριστομένης, ους (ὁ).
Aristone; *s. m.* Ἀρίστων, ονος (ὁ).
Aristonico; *s. m.* Ἀριστόνικος, ους (ὁ).
Aristotele; *s. m.* Ἀριστοτέλης, ους (ὁ).
Armenia; *s. f.* Ἀρμενία, ας (ἡ). -2. Di Armenia; ἀρμένιος, α, ον· ἀρμηνιακός, ή, όν. -2. Dall'Armenia; Ἀρμενιστί.
Armeno; *add.* Ἄρμένος, ου (ὁ).
Armodio; *s. m.* Ἁρμόδιος, ου (ὁ).
Arpocrate; *s. m.* Ἁρποκράτης, ου (ὁ).
Arsinoe; *s. f.* Ἀρσινόη, ης (ἡ).
Artaferne; *s. m.* Ἀρταφέρνης, ου (ὁ).
Artaserse; *s. m.* Ἀρταξέρξης, ου (ὁ).
Artemide; *s. f.* Ἄρτεμις, ιδος (ἡ).
Artemisia; *s. f.* Ἀρτεμισία, ας (ἡ).
Artemisio; *s. m.* Ἀρτεμίσιον, ου (τό).
Asclepiade; *s. m.* Ἀσκληπιάδης, ου (ὁ).
Asclepio; *s. m.* Ἀσκλέπιος, ου (ὁ).
Asdrubale; *s. m.* Ἀσδρούβας, α (ὁ).
Asia; *s. f.* Ἀσία, ας (ἡ). -2. Asia Minore; Ἀσία ἡ παραθαλάσσιος.
Asiatico; *add.* ἀσιανός, ή, όν· ἀσιατικός, ή, όν· Ἀσιάτης, ου (ὁ)· Ἀσιανός, οῦ (ὁ)· Ἀσιάτις, ιδος (ἡ).
Asopo; *s. m.* Ἀσωπός, οῦ (ὁ).
Aspasia; *s. f.* Ἀσπασία, ας (ἡ).
Assaraco; *s. m.* Ἀσσάρακος, ου (ὁ).
Assuero; *s. m.* Ἀσσούερος, ου (ὁ).
Astiage; *s. m.* Ἀστυάγης, ου (ὁ).
Astianate; *s. m.* Ἀστιάναξ, ακτος (ὁ).
Astrea; *s. f.* Ἀστραία, ας (ἡ).
Atabirio; *s. f.* Ἀταβύριον, ου (τό).
Atalante; *s. f.* Ἀταλάντη, ης (ἡ).
Atamania; *s. f.* Ἀθαμανία, ας (ἡ). -2. Dell'Atamania; ἀθαμαντικός, ή, όν· ἀθαμάντιος, ον.
Atene; *s. f.* Ἀθῆναι, ῶν (αἱ). -2. Da Atene; Ἀθήνηθεν· Ἀθήνοθεν. -3. In Atene; Ἀθήνησι. -4. Verso Atene; Ἀθήναζε.
Ateniese; *add.* ἀθηναῖος, α, ον.
Atlante; *s. m.* Ἄτλας, αντος (ὁ).
Atlantico; *s. m.* Ἀτλαντικὴ θάλασσα, ης (ἡ).
Atossa; *s. f.* Ἄτοσσα, ης (ἡ).
Atreo; *s. m.* Ἀτρεύς, έως (ὁ).
Atride; *s. m,* Ἀτρείδης, οῦ (ὁ).
Atropo; *s. f.* Ἄτροπος, ου (ἡ).
Attalo; *s. m.* Ἄτταλος, ου (ὁ).
Attica; *s. f.* Ἀττική, ῆς (ἡ).
Attico; *add.* ἀττικός, ή, όν· Ἀττικός, οῦ (ὁ)· Ἀττίς, ίδος (ἡ). -2. Imitare, seguire gli attici; ἀτταίζω.
Aufido; *s. m.* Αὔφιδος, ου (ὁ).
Augia; *s. m.* Αὐγείας, ου (ὁ).
Augusto; *s. m.* Αὐγοῦστος, ου (ὁ)· Ξεβαστός, οῦ (ὁ).
Aurelio; *s. m.* Αὐρήλιος, ου (ὁ).
Aurora; *s. f.* Ἕως, Ἕω (ἡ).
Ausonia; *s. f.* Αὐσονία, ας (ἡ).
Automedonte; *s. m.* Αὐτομέδων, οντος (ὁ).
Aventino; *s. m.* Ἀβεντίνον, ου (τό).
Averno; *s. m.* Ἄϊδης, ου (ὁ).

B

Babilonese; *s. m.* βαβυλώνιος, α, ον.
Babilonia; *s. f.* Βαβυλωνία, ας (ἡ). -2. La città; Βαβυλών, ῶνος (ἡ).
Bacchiade; *s. m.* Βακχιάδης, ου (ὁ).
Bacchilide; *s. m.* Βακχυλίδης, ου (ὁ).
Bacco; *s. m.* Διόνυσος, ου (ὁ)· Βάκχος, ου (ὁ). -2. Le feste di Bacco; Διονύσια, ων (τά). -3. Celebrare le feste di Bacco; διονυσιάζω.
Baleari (isole); Βαλεαρίδες νῆσοι, ων (αἱ).
Barca; *s. m.* Βάρκας, α (ὁ).
Barceo; *s. m.* Βαρκαῖος, ου (ὁ).
Basilide; *s. m.* Βασιλείδης, ου (ὁ).
Bassareo; *s. m.* Βασσαρεύς, έως (ὁ).
Battriana; *s. f.* Βακτριανή, ῆς (ἡ).
Bellerofonte; *s. m.* Βελλεροφόντης, ου (ὁ).
Bellona; *s. f.* Ἐνυώ, οῦς (ἡ).
Belo; *s. m.* Βῆλος, ου (ὁ).
Beota; *s. m.* Βοιωτός, οῦ (ὁ)· Βοιῶτις, ιδος (ἡ). -2. Imitare, favorire i Beoti; βοιωτιάζω· βοιωτίζω.
Beozia; *s. f.* Βοιωτία, ας (ἡ). -2. Della Beozia; βοιώτιος, ον· βοιωτικός, ή, όν.
Berecinzia; *s. f.* Βερεκυνθία, ας (ἡ).
Berenice; *s. f.* Βερενίκη, ης (ἡ).
Berito; *s. m.* Βηρυτός, οῦ (ὁ).
Bianore; *s. m.* Βιάνωρ, ωρος (ὁ).
Biblo; *s. f.* Βύβλος, ου (ἡ).
Bione; *s. m.* Βίων, ωνος (ὁ).
Bistonia; *s. f.* Βιστονία, ας (ἡ).
Bitinia; *s. f.* Βιθυνία, ας (ἡ).
Bizantino; *add.* βυζάντιος, α, ον.
Bizanzio; *s. m.* Βυζάντιον, ου (τό).
Boedromione; *s. m.* Βοηδρομιών, ῶνος (ὁ).
Bomilcare; *s. m.* Βομίλκας, α, (ὁ).
Boote; *s. m.* Βοώτης, ου (ὁ).
Borea; *s. m.* Βορρᾶς, ᾶ (ὁ).
Bosforo; *s. m.* Βόσπορος, ου (ὁ).
Brindisi; *s. f.* Βρεντήσιον, ου (τό).
Briseide; *s. f.* Βρισηΐς, ΐδος (ἡ).
Bronte; *s. m.* Βρόντης, ου (ὁ).
Bruto; *s. m.* Βροῦτος, ου (ὁ).
Bruzzio; *s. m.* Βρουττία, ας (ἡ).
Bubaste; *s. f.* Βούβαστος, ου (ἡ). -2. Di Bubaste; Βουβαστίτης, ου (ὁ)· Βουβαστίς, ίδος (ἡ).
Bucefalo; *s. m.* Βουκέφαλος, ου (ὁ).
Buprasio; *s. m.* Βουπράσιον, ου (τό).
Busiri; *s. f.* Βούσιρις, ιδος (ἡ).
Busiride; *s. m.* Βούσιρις, ιδος (ὁ).

Digitized by Google

C

Cabira; *s. f.* Κάβειρα, ων (τά). -2. *Nome di donna;* Καβείρα, ας (ἡ).
Cabiri; *s. m. pl.* Κάβειροι, ων (οἱ).
Cabria; *s. m.* Χαβρίας, ου (ὁ).
Cadmea; *s. f.* Καδμεία, ας (ἡ).
Cadmo; *s. m.* Κάδμος, ου (ὁ).
Caico; *s. m.* Κάϊκος, ου (ὁ).
Caino; *s. m.* Καΐν (ὁ) *ind.*
Caio; *s. m.* Γάϊος, ου (ὁ).
Caistro; *s. m.* Κάϋστρος, ου (ὁ).
Calabrese; *s. c.* καλαβρός, ά, όν· καλαβρὶς ἰδος (ἡ).
Calabria; *s. f.* Καλαβρία, ας (ἡ).
Calcante; *s. m.* Κάλχας, αντος (ὁ).
Calcedonia; *s. f.* Χαλκηδών, όνος (ἡ).
Calcide; *s. f.* Χαλκίς, ίδος (ἡ).
Calcidica; *s. f.* Χαλκιδική, ῆς (ἡ).
Caldea; *s. f.* Καλδαία, ας (ἡ).
Caldeo; *add.* καλδαῖος, α, ον.
Cale; *s. f.* Καλκία, ας (ἡ).
Calibe; *s. f.* Καλύβη, ης (ἡ).
Calipso; *s. f.* Καλυψώ, οῦς (ἡ).
Callia; *s. m.* Καλλίας, ου (ὁ).
Callianira; *s. f.* Καλλιάνειρα, ας (ἡ).
Callicle; *s. m.* Καλλικλῆς, έους (ὁ).
Callicrate; *s. m.* Καλλικράτης, ους (ὁ).
Callimaco; *s. m.* Καλλίμαχος, ου (ὁ).
Callinice; *s. f.* Καλλινίκη, ης (ἡ).
Callino; *s. m.* Καλλῖνος, ου (ὁ).
Calliope; *s. f.* Καλλιόπη, ης (ἡ).
Calliroe; *s. f.* Καλλιῤῥόη, ης (ἡ).
Callistene; *s. m.* Καλλισθένης, ους (ὁ).
Calpe; *s. f.* Κάλπη, ης (ἡ).
Camarina; *s. f.* Καμάρινα, ης (ἡ).
Cambise; *s. m.* Καμβύσης, ου (ὁ).
Campania; *s. f.* Καμπανία, ας (ἡ). -2. Della Campania; καμπανός, ή, όν· καμπανικός, ή, όν.
Campidoglio; *s. m.* Καπετώλιον, ου (τό). -2. Di Campidoglio; καπετωλῖνος, η, ον· καπετώλιος, ον.
Canne; *s. f. pl.* Κάνναι, ῶν (αἱ).
Canopo; *s. m.* Κάνωπος, ου (ὁ).
Capaneo; *s. m.* Καπανεύς, έως (ὁ).
Capi; *s. m.* Κάπυς, υος (ὁ).
Capitolino; *s. m.* Καπετωλῖνος, ου (ὁ).
Cappadoce; *s. c.* Καππάδοξ, οκος (ὁ)· Καππαδόκισσα, ης (ἡ).
Cappadocia; *s. f.* Καππαδοκία, ας (ἡ). -2. Di Cappadocia; καππαδόκιος, ον· καππαδοκικός, ή, όν.
Capua; *s. f.* Καπύη, ης (ἡ).
Carducco; *s. m.* Καρδοῦχος, οῦ (ὁ).
Caria; *s. f.* Καρία, ας (ἡ).
Caricle; *s. m.* Χαρικλῆς, οῦς (ὁ).
Cariddi; *s. f.* Χάρυβδις, εως (ἡ).
Carmide; *s. m.* Χαρμίδης, ου (ὁ).
Carneade; *s. m.* Καρνεάδης, ου (ὁ).
Caronda; *s. m.* Χαρώνδας, α (ὁ).
Caronte; *s. m.* Χάρων, ωνος (ὁ).
Carpazio; *s. m.* Καρπάτιος, ου (ὁ).
Cartagine; *s. f.* Καρχηδών, όνος (ἡ).
Cartaginese; *add.* καρχηδόνιος, α, ον.
Caspio; *s. m.* Κάσπιος, ου (ὁ). -2. Il mar Caspio; Κασπία θάλασσα, ης (ἡ).
Cassandra; *s. f.* Κασσάνδρα, ας (ἡ).
Cassio; *s. m.* Κάσσιος, ου (ὁ).
Castalia; *s. f.* Κασταλία, ας (ἡ).
Castolo; *s. m.* Καστωλός, οῦ (ὁ).
Castore; *s. m.* Κάστωρ, ορος (ὁ).
Catania; *s. f.* Κατάνη, ης (ἡ).
Catilina; *s. m.* Κατιλίνας, α (ὁ).
Catone; *s. m.* Κάτων, ωνος (ὁ).
Caucaso; *s. m.* Καύκασος, ου (ὁ). -2. Del Caucaso; καυκάσιος, α, ον.
Cebete; *s. m.* Κέβης, ητος (ὁ).
Cecrope; *s. m.* Κέκροψ, οπος (ὁ).
Cecropia; *s. f.* Κεκροπία, ας (ἡ).
Cefalonese; *add.* κεφαλλήνιος, ον· κεφαλληνικός, ή, όν.
Cefalonia; *s. f.* Κεφαλληνία, ας (ἡ).
Cefeo; *s. m.* Κηφεύς, έως (ὁ).
Cefiso; *s. m.* Κηφισσός, οῦ (ὁ).
Cefisodoro; *s. m.* Κηφισόδωρος, ου (ὁ).
Celano; *s. f.* Κελαινῶ, οῦς (ἡ).
Celene; *s. f. pl.* Κελαιναί, ῶν (αἱ).
Celtico; *add.* κελτικός, ή, όν.
Ceramico; *s. m.* Κεραμεικός, οῦ (ὁ).
Cerauni (monti); *s. m. pl.* Κεραύνια ὄρη, ῶν (τά).
Cerbero; *s. m.* Κέρβερος, ου (ὁ).
Cerere; *s. f.* Δημήτηρ, ητρος (ἡ).
Cerigo; *s. f.* Κύθηρα, ων (τά).
Cesare; *s. m.* Καῖσαρ, αρος (ὁ).
Cesarea; *s. f.* Καισάρεια, ας (ἡ).
Cheronea; *s. f.* Χαιρώνεια, ας (ἡ).
Chersoneso; *s. m.* Χερσόνησος, ου (ἡ).
Chio; *s. f.* Χίος, ου (ἡ).
Chirone; *s. m.* Χείρων, ωνος (ὁ).
Cibele; *s. f.* Κυβέλη, ης (ἡ).
Cicerone; *s. m.* Κικέρων, ωνος (ὁ).
Cicladi; *s. f.* νῆσοι Κυκλάδες, ων (αἱ).
Ciclope; *s. m.* Κύκλωψ, ωπος (ὁ).
Cilicia; *s. f.* Κιλικία, ας (ἡ). -2. Della Cilicia; κιλίκιος, ον· Κίλιξ, κος (ὁ)· Κίλισσα, ης (ἡ).
Cillene; *s. f.* Κυλλήνη, ης (ἡ).
Cilone; *s. m.* Κύλων, ωνος (ὁ).
Cimmerio; *add.* κιμμέριος, α, ον.
Cimone; *s. m.* Κίμων, ωνος (ὁ).
Cinico; *s. m.* Κυνικός, οῦ (ὁ).
Cinocefale; *s. f. pl.* Κυνὸς κεφαλαί, ῶν (αἱ).
Cinosura; *s. f.* Κυνόσουρα, ας (ἡ).
Cinzio; *add.* κύνθιος, α, ον.
Cipro; *s. m.* Κύπρος, ου (ἡ).
Cipriotto; *add.* κύπριος, α, ον.
Cipselo; *s. m.* Κύψηλος, ου (ὁ).
Cirene; *s. f.* Κυρήνη, ης (ἡ).
Ciro; *s. m.* Κῦρος, ου (ὁ).
Citera; *s. f.* Κυθήρα, ας (ἡ).
Citerea; *s. f.* Κυθέρεια, ας (ἡ).
Ciziceno; *add.* κυζικήνος, η, ον.
Cizico; *s. f.* Κύζικος, ου (ἡ).
Clazomene; *s. f. pl.* Κλαζομεναί, ῶν (αἱ).
Cleandro; *s. m.* Κλήανδρος, ου (ὁ).
Clearco; *s. m.* Κλέαρχος, ου (ὁ).
Cleobulo; *s. m.* Κλεόβουλος, ου (ὁ).
Cleomene; *s. m.* Κλεομένης, ου (ὁ).

Digitized by Google

Cleone; *s. m.* Κλέων, ωνος (ὁ).
Cleopatra; *s. f.* Κλεοπάτρα, ας (ἡ).
Clio; *s. f.* Κλειῶ, οῦς (ἡ).
Clistene; *s. m.* Κλεισθένης, ου (ὁ).
Clitennestra; *s. f.* Κλυταιμνήστρα, ας (ἡ).
Clito; *s. m.* Κλῦτος, ου (ὁ).
Cloto; *s. f.* Κλωθῶ, οῦς (ἡ).
Cnido; *s. f.* Κνίδος, ου (ἡ).
Cnosso; *s. f.* Κνωσσός, οῦ (ἡ).
Colchide; *s. f.* Κολχίς, ίδος (ἡ).
Colofone; *s. f.* Κολοφών, ῶνος (ἡ).
Commagene; *s. f.* Κομμαγενή, ῆς (ἡ).
Conone; *s. m.* Κόνων, ωνος (ὁ).
Copaide; *s. f.* Κωπαΐς ΐδος (ἡ).
Corfù; *s. f.* Κέρκυρα, ας (ἡ).
Coribanti; *s. m. pl.* Κορύβαντες, ων (οἱ).
Coridone; *s. m.* Κωρύδων, ωνος (ὁ).
Corinna; *s. f.* Κόριννα, ης (ἡ).
Corinto; *s. f.* Κόρινθος, ου (ἡ).
Corinzio; *s. m.* Κορίνθιος, ου (ὁ).
Corito; *s. m.* Κόρυθος, ου (ὁ).
Coronea; *s. f.* Κορώνεια, ας (ἡ).
Coti; *s. m.* Κότυς, υος (ὁ).
Crannè; *s. f.* Κρανάη, ης (ἡ).
Crantore; *s. m.* Κράντωρ, ορος (ὁ).
Cratete; *s. m.* Κράτης, ητος (ὁ).
Cratino; *s. m.* Κρατῖνος, ου (ὁ).
Cresfonte; *s. m.* Κρεσφόντης, ου (ὁ).
Creso; *s. m.* Κροῖσος, ου (ὁ).
Creta; *s. f.* Κρήτη, ης (ἡ).
Cretese; *add.* κρητικός, ή, όν.
Creusa; *s. f.* Κρέουσα, ης (ἡ).
Crisa; *s. f.* Κρῖσα, ης (ἡ).
Criseo; *add.* χρισαῖος, α, ον.
Cristo; *s. m.* Χριστός, οῦ (ὁ).
Critobulo; *s. m.* Κριτόβυλος, ου (ὁ).
Critolao; *s. m.* Κριτόλαος, ου (ὁ).
Critone; *s. m.* Κρίτων, ωνος (ὁ).
Crizia; *s. m.* Κριτίας, ου (ὁ).
Crono; *s. m.* Κρόνος, ου (ὁ).
Crotona; *s. f.* Κρώτων, ωνος (ἡ).
Ctesifonte; *s. m.* Κτησιφών, ῶντος (ὁ).
Cuma; *s. f.* Κύμη, ης (ἡ).
Cumano; *add.* κυμαῖος, α, ον.
Cureti; *s. m. pl.* Κουρῆτες, ων (οἱ).

D

Dace; *s. m.* Δᾶκος, ου (ὁ).
Dacia; *s. f.* Δακία, ας (ἡ).
Dafne; *s. f.* Δάφνη, ης (ἡ).
Daifanto; *s. m.* Δαΐφαντος, ου (ὁ).
Damagete; *s. m.* Δαμάγητος, ου (ὁ).
Damasippo; Δαμάσιππος, ου (ὁ).
Damocle; *s. m.* Δαμοκλῆς οῦς (ὁ).
Damone; *s. m.* Δάμων, ωνος (ὁ).
Danae; *s. f.* Δανάη, ης (ἡ).

Danaidi; *s. f. pl.* Δαναΐδες, ων (αἱ).
Danao; *s. m.* Δαναός, οῦ (ὁ).
Danubio; *s. m.* Ἴστρος, ου (ὁ).
Dardano (il re); *s. m.* Δάρδανος, ου (ὁ). -2. La città; Δάρδανος, ου (ἡ).
Dario; *s. m.* Δαρεῖος, ου (ὁ).
Datame; *s. m.* Δατάμης, ου (ὁ).
Dati; *s. m.* Δᾶτις, ιδος (ὁ).
Daunia; *s. f.* Δαυνία, ας (ἡ).
Dauno; *s. m.* Δαῦνος, ου (ὁ).
Decelia; *s. f.* Δεκέλεια, ας (ἡ).
Dedalo; *s. m.* Δαίδαλος, ου (ὁ).
Deianira; *s. f.* Δειάνειρα, ας (ἡ).
Deifobo; *s. m.* Δηίφοβος, ου (ὁ).
Delfi; *s. m. pl.* Δελφοί, ῶν (οἱ).
Delfico; *add.* δελφικός, ή, όν· Δελφίς, ίδος (ἡ).
Delio; *s. m.* Δήλιον, ου (τό).
Delta; *s. m.* Δέλτα (τό). -2. Abitante del Delta; Δελτής, ῆτος (ὁ)· δελτινός, ή, όν.
Demade; *s. m.* Δημάδης, ου (ὁ).
Demagora; *s. m.* Δημαγόρας, ου (ὁ).
Demarato; *s. m.* Δημάρατος, ου (ὁ).
Demarco; *s. m.* Δήμαρχος, ου (ὁ).
Demareto; *s. m.* Δημάρετος, ου (ὁ).
Demetria; *s. f.* Δημητρία, ας (ἡ).
Demetrio; *s. m.* Δημήτριος, ου (ὁ).
Democare; *s. m.* Δημοχάρης, ους (ὁ).
Democrate; *s. m.* Δημοκράτης, ους (ὁ).
Democrito; *s. m.* Δημόκριτος, ου (ὁ).
Demofane; *s. m.* Δημοφάνης, ους (ὁ).
Demofoonte; *s. m.* Δημοφῶν, ῶντος (ὁ).
Dercilide; *s. m.* Δερκυλίδας, ου (ὁ).
Deucalione; *s. m.* Δευκαλίων, ωνος (ὁ).
Diacria; *s. f.* Διακρία, ας (ἡ).
Diagora; *s. m.* Διαγόρας, ου (ὁ).
Diana; *s. f.* Ἄρτεμις, ιδος (ἡ).
Dicearco; *s. m.* Δικαίαρχος, ου (ὁ).
Didime; *s. f. pl.* Δίδυμα, ων (τά).
Didimeo; *add.* διδυμαῖος, α, ον.
Didone; *s. f.* Διδώ, οῦς (ἡ).
Difilo; *s. m.* Δίφιλος, ου (ὁ).
Dindimo; *s. m.* Δίνδυμον, ου (τό).
Diocle; *s. m.* Διοκλῆς, οῦς (ὁ).
Diodoro; *s. m.* Διόδωρος, ου (ὁ).
Diodoto; *s. m.* Διόδοτος, ου (ὁ).
Diofane; *s. m.* Διοφάνης, ους (ὁ).
Diofante; *s. m.* Διόφαντος, ου (ὁ).
Diogene; *s. m.* Διογένης, ους (ὁ).
Diomede; *s. m.* Διομήδης, ους (ὁ).
Dione; *s. m.* Δίων, ωνος (ὁ).
Dione *(dea)*; *s. f.* Διώνη, ης (ἡ).
Dionisio; *s. m.* Διονύσιος, ου (ὁ).
Dioniso; *s. m.* V. Bacco.
Dioscuri; *s. m. pl.* Διοσκοῦροι, ων (οἱ).
Dodona; *s. f.* Δωδών, ῶνος (ἡ).
Dodoneo; *add.* δωδωναῖος, α, ον.
Dolope; *s. m.* Δόλοψ, οπος (ὁ).
Dorico; *add.* δώριος, α, ον· δωρικός, ή, όν.
Doride; *s. f.* Δώρις, ιδος (ἡ).
Dosone; *s. m.* Δώσων, ωνος (ὁ).
Dotade; *s. m.* Δωτάδης, ου (ὁ).
Dracone; *s. m.* Δράκων, οντος (ὁ).
Driadi; *s. f. pl.* Δρυάδες, ων (αἱ).
Driope; *s. m.* Δρύοψ, οπος (ὁ).
Dulichio; *s. m.* Δουλίχιον, ου (τό).
Durazzo; *s. f.* Δυρράτιον, ου (τό).

Digitized by Google

E

Eacide; *s. m.* Αἰακίδης, ου (ὁ).
Eaco; *s. m.* Αἰακός, οῦ (ὁ).
Ebe; *s. f.* Ἥβη, ης (ἡ).
Ebreo; *add.* ἑβραϊκός, ή, όν· ἑβραῖος, α, ον· Ἑβραΐς, ΐδος (ἡ). -2. Imitare, favorire gli Ebrei; ἑβραΐζω.
Ecabe; *s. f.* Ἑκάβη, ης (ἡ).
Ecate; *s. f.* Ἑκάτη, ης (ἡ).
Ecbatana; *s. m. pl.* Ἐκβάτανα, ων (τά).
Echedemo; *s. m.* Ἐχέδεμος, ου (ὁ).
Echembroto; *s. m.* Ἐχέμβροτος, ου (ὁ).
Echestrato; *s. m.* Ἐχέστρατος, ου (ὁ).
Echidna; *s. f.* Ἔχιδνα, ης (ἡ).
Ecnomo; *s. m.* Ἔκνομος λόφος, ου (ὁ).
Eco; *s. f.* Ἠχώ, οῦς (ἡ).
Edessa; *s. f.* Ἔδεσσα, ης (ἡ).
Edesseno; *add.* ἐδεσσαῖος, α, ον.
Edippo; *s. m.* Οἰδίπους, ποδος (ὁ).
Eezione; *s. m.* Ἠετίων, ονος (ὁ).
Efesino; *add.* ἐφέσιος, α, ον.
Efeso; *s. f.* Ἔφεσος, ου (ἡ).
Efestione; *s. m.* Ἡφαιστίων, ωνος (ἡ).
Efialte; *s. m.* Ἐφιάλτης, ου (ὁ).
Egemone; *s. m.* Ἡγήμων, ονος (ὁ).
Egeo; *s. m.* Αἰγεύς, έως (ὁ).
Egeo (mare); *s. m.* Αἰγαῖος πόντος, ου (ὁ).
Egeria; *s. f.* Ἠγερία, ας (ἡ).
Egesandro; *s. m.* Ἡγήσανδρος, ου (ὁ).
Egesippo; *s. m.* Ἡγήσιππος, ου (ὁ).
Egesistrato; *s. m.* Ἡγησίστρατος, ου (ὁ).
Egesta; *s. f.* Ἔγεστα, ης (ἡ).
Egialeo; *s. m.* Αἰγιαλεύς, έως (ὁ).
Egina; *s. f.* Αἴγινα, ης (ἡ).
Eginete; *s. m.* Αἰγινήτης, ου (ὁ).
Egioco; *s. m.* Αἰγίοχος, ου (ὁ).
Egisto; *s. m.* Αἴγιστος, ου (ὁ).
Egitto; *s. m.* Αἴγυπτος, ου (ἡ).
Egiziano; *add.* αἰγύπτιος, α, ον· αἰγυπτιακός, ή, όν. Imitare gli Egiziani; αἰγυπτιάζω.
Egospotamo; *s. m.* Αἰγὸς ποταμοί, ῶν (οἱ).
Elatea; *s. f.* Ἐλάτεια, ας (ἡ).
Elba; *s. f.* Αἰθαλία, ας (ἡ). -2. *Fiume;* Ἄλβις ιος (ὁ).
Elea; *s. f.* Ἐλέα, ας (ἡ).
Elena; *s. f.* Ἑλένη, ης (ἡ).
Eleno; *s. m.* Ἕλενος, ου (ὁ).
Elettra; *s. f.* Ἠλέκτρα, ας (ἡ).
Eleusi; *s. m.* Ἐλευσίς, ῖδος (ἡ).
Eleusino; *add.* ἐλευσίνιος, α, ον. -2. I misteri Eleusini; Ἐλευσίνια, ων (τά).
Elicona; *s. m.* Ἑλικών, ῶνος (ὁ). -2. Di Elicona; Ἑλικώνιος, ου (ὁ)· Ἑλικωνιάς, άδος (ἡ).
Elide; *s. f.* Ἦλις, ιδος (ἡ).
Eliso; *s. m.* Ἠλύσιον πεδίον, ου (τό).
Ellade; *s. f.* Ἑλλάς, άδος (ἡ).
Elle; *s. f.* Ἕλλη, ης (ἡ).
Elleno; *s. m.* Ἕλλην, ηνος (ἡ).
Ellesponto; *s. m.* Ἑλλήσποντος, ου (ὁ). -2. Dell'Ellesponto; ἑλλησποντιακός, ή, όν· ἑλλησπόντιος, α, ον.
Elo; *s. m.* Ἕλος, εος-ους (τό).
Elpenore; *s. m.* Ἐλπήνωρ, ορος (ὁ).
Elpinice; *s. f.* Ἐλπινίκη, ης (ἡ).
Elpinico; *s. m.* Ἐλπίνικος, ου (ὁ).
Empedocle; *s. m.* Ἐμπεδοκλῆς, οῦς (ὁ).
Enaria; *s. f.* Αἰναρία, ας (ἡ).
Encelado; *s. m.* Ἐγκέλαδος, ου (ὁ).
Enea; *s. m.* Αἰνείας, ου (ὁ).
Enipeo; *s. m.* Ἐνιπεύς, έως (ὁ).
Eolide; *s. f.* Αἰολίς, ίδος (ἡ).
Eolio; *add.* Αἰόλιος, ου (ὁ)· αἰολικός, ή, όν.
Eoo; *s. m.* Ἑῷος, ου (ὁ).
Epafo; *s. m.* Ἔπαφος, ου (ὁ).
Epaminonda; *s. m.* Ἐπαμεινώνδας, ου (ὁ).
Epicare; *s. m.* Ἐπιχάρης, ους (ὁ).
Epicarmo; *s. m.* Ἐπίχαρμος, ου (ὁ).
Epicrate; *s. m.* Ἐπικράτης, ους (ὁ).
Epicuro; *s. m.* Ἐπίκουρος, ου (ὁ).
Epidammo; *s. f.* Ἐπίδαμνος, ου (ἡ).
Epidauro; *s. f.* Ἐπίδαυρος, ου (ἡ).
Epifane; *s. m.* Ἐπιφάνης, ους (ὁ).
Epigene; *s. m.* Ἐπιγένης, ους (ὁ).
Epigoni; *s. m. pl.* Ἐπίγονοι, ων (οἱ).
Epimenide; *s. m.* Ἐπιμενίδης, ους (ὁ).
Epipoli; *s. f. pl.* Ἐπιπολαί, ῶν (αἱ).
Epiro; *s. m.* Ἤπειρος, ου (ἡ). -2. Dell'Epiro; ἠπειρωτικός ή, όν.
Epirota; *s. c.* Ἠπειρώτης, ου (ὁ)· Ἐπειρῶτις, ιδος (ἡ).
Epitteto; *s. m.* Ἐπίκτητος, ου (ὁ).
Epizefirii; *s. m. pl.* Ἐπιζεφύριοι, ων (οἱ).
Era; *s. f.* Ἥρα, ας (ἡ).
Eraclea; *s. f.* Ἡράκλεια, ας (ἡ).
Eracleota; *s. c.* Ἡρακλεώτης, ους (ὁ)· Ἡρακλεῶτις, ιδος (ἡ).
Eraclito; *s. m.* Ἡράκλειτος, ου (τό).
Erato; *s. f.* Ἐρατώ, οῦς (ἡ).
Eratostene; *s. m.* Ἐρατοσθένης, ους (ὁ).
Ercolano; *s. f.* Ἡράκλειον, ου (τό).
Ercole; *s. m.* Ἡρακλῆς, οῦς (ὁ).
Erebo; *s. m.* Ἔρεβος, εος-ους (τό).
Erice; *s. m.* Ἔρυξ, υκος (ὁ).
Ericino; *add.* ἐρυκῖνος, η, ον.
Erifilo; *s. m.* Ἐρίφυλος, ου (ὁ).
Erimanto; *s. m.* Ἐρυμάνθη, ης (ἡ).
Erinni; *s. f. pl.* Ἐρινύες, ων (αἱ).
Eritreo; *add.* ἐρυθραῖος, α, ον.
Ermagora; *s. m.* Ἑρμαγόρας, ου (ὁ).
Erme; *s.* m. Ἑρμῆς, οῦ (ὁ).
Ermeo; *add.* ἑρμαῖος, α, ον.
Ermione; *s. f.* Ἑρμιόνη, ης (ἡ).
Ermippo; *s. m.* Ἕρμιππος, ου (ὁ).
Ermone; *s. m.* Ἕρμων, ωνος (ὁ).
Ermotimo; *s. m.* Ἑρμότιμος, ου (ὁ).
Erodiano; *s. m.* Ἡρωδιανός, οῦ (ὁ).
Erodoto; *s. m.* Ἡρόδοτος, ου (ὁ).
Erostrato; *s. m.* Ἡρόστρατος, ου (ὁ).
Eschilo; *s. m.* Αἰσχύλος, ου (ὁ).
Eschine; *s. m.* Αἰσχίνης, ου (ὁ).
Esculapio; *s. m.* Ἀσκληπιός, οῦ (ὁ).
Esichio; *s. m.* Ἡσύχιος, ου (ὁ).
Esiodo; *s. m.* Ἡσίοδος, ου (ὁ).

Digitized by Google

Esopo; *s. m.* Αἴσωπος, ου (ὁ).
Esperidi; *s. f.* Ἑσπερίδες, ων (αἱ).
Esquilino; *s. m.* Αἰσκυλῖνος, ου (ὁ).
Eteocle; *s. m.* Ἐτεοκλῆς, οῦς (ὁ).
Etiope; *s. c.* Αἰθίοψ, οπος (ὁ)· Αἰθιοπίς, ίδος (ἡ). –2. Imitare gli Etiopi; αἰθιοπίζω.
Etiopia; *s. f.* Αἰθιοπία, ας (ἡ). –2. Dell'Etiopia; αἰθιοπικός, ή, όν.
Etna; *s. m.* Αἴτνη, ης (ἡ).
Etolia; *s. f.* Αἰτωλία, ας (ἡ).
Etolo; *add.* αἰτωλός, ή, όν.
Etruria; *s. f.* Τυῤῥηνία, ας (ἡ).
Etrusco; *add.* τυῤῥηνός, ή, όν· τυῤῥηνικός, ή, όν.
Ettore; *s. m.* Ἕκτωρ, ορος (ὁ).
Eubea; *s. f.* Εὔβοια, ας (ἡ).
Eubeo; *s. m.* Εὔβοιος, ου (ὁ).
Enboico; *add.* εὐβοικός, ή, όν.
Eubulo; *s. m.* Εὔβουλος, ου (ὁ).
Euclide; *s. m.* Εὐκλείδης, ου (ὁ).
Eucratide; *s. m.* Εὐκρατίδης, ου (ὁ).
Eufemio; *s. m.* Εὐφήμιος, ου (ὁ).
Eufrate; *s. m.* Εὐφράτης, ου (ὁ).
Eufrosine; *s. f.* Εὐφροσύνη, ης (ἡ).
Eumeo; *s. m.* Εὔμαιος, ου (ὁ).
Eumene; *s. m.* Εὐμένης, ου (ὁ).
Eumenidi; *s. f. pl.* Εὐμενίδες, ων (αἱ).
Eunomo; *s. m.* Εὔνομος, ου (ὁ).
Eupatore; *s. m.* Εὐπάτωρ, ορος (ὁ).
Eupolo; *s. m.* Εὔπολος, ου (ὁ).
Euribate; *s. m.* Εὐρυβάτης, ου (ὁ).
Euridemo; *s. m.* Εὐρίδημος, ου (ὁ).
Euridice; *s. f.* Εὐριδίκη, ης (ἡ).
Euripide; *s. m.* Εὐριπίδης, ου (ὁ).
Euro; *s. m.* Εὖρος, ου (ὁ).
Euripo; *s. m.* Εὔριπος, ου (ὁ).
Europa; *s. f.* Εὐρώπη, ης (ἡ).
Europeo; *add.* εὐρωπαῖος, α, ον· Εὐρωπίς, ίδος (ἡ).
Eurota; *s. m.* Εὐρώτας, ου (ὁ).
Eusebio; *s. m.* Εὐσέβιος, ου (ὁ).
Eusino; *s. m.* Εὔξινος, ου (ὁ).
Eutidemo; *s. m.* Εὐθύδημος, ου (ὁ).
Euterpe; *s. f.* Εὐτέρπη, ης (ἡ).
Evadne; *s. f.* Εὐάδνη, ης (ἡ).
Evandro; *s. m.* Εὔανδρος, ου (ὁ).
Evagora; *s. m.* Εὐαγόρας, ου (ὁ).
Evemero; *s. m.* Εὐήμερος, ου (ὁ).
Evergete; *s. m.* Εὐεργέτης, ου (ὁ).

F

Falaride; *s. m.* Φάλαρις, ιδος (ὁ).
Falareo; *add.* φαληρικός, ή, όν.
Faleria; *s. f.* Φαλήρον, ου (τό).
Falero; *s. m.* Φαλήρος, ου (ὁ).
Fama; *s. f.* Φημή, ῆς (ἡ).
Faone; *s. m.* Φάων, ωνος (ὁ).
Farnabazo; *s. m.* Φαρναβάζος, ου (ὁ).
Faro; *s. m.* Φάρος, ου (ὁ).

Farsalia; *s. f.* Φαρσαλία, ας (ἡ).
Farsalo; *s. m.* Φάρσαλος, ου (ὁ).
Fasi; *s. m.* Φᾶσις, ιδος (ὁ).
Faside; *s. f.* Φᾶσις, ιδος (ἡ).
Fauno; *s. m.* Φαῦνος, ου (ὁ).
Favonio; *s. m.* Φαώνιος, ου (ὁ).
Feaci; *s. m. pl.* Φαίακες, ων (οἱ).
Feacia; *s. f.* Φαιακία, ας (ἡ).
Febo; *s. m.* Φοῖβος, ου (ὁ).
Fedone; *s. m.* Φαίδων, ωνος (ὁ).
Fedra; *s. f.* Φαίδρα, ας (ἡ).
Fedro; *s. m.* Φαίδρος, ου (ὁ).
Fenicia; *s. f.* Φοινίκη, ης (ἡ).
Fenicio; *add.* φοινίκειος, α, ον· φοινικικός, ή, όν· Φοίνιξ, ικος (ὁ)· Φοίνισσα, ης (ἡ).
Fere; *s. f. pl.* Φεραί, ῶν (αἱ).
Festo; *s. m.* Φαῖστος, ου (ὁ).
Fetonte; *s. m.* Φαέθων, οντος (ὁ).
Fidia; *s. m.* Φειδίας, ου (ὁ).
Fidippo; *s. m.* Φείδιππος, ου (ὁ).
Fidolao; *s. m.* Φειδόλαος, ου (ὁ).
File; *s. f.* Φυλή, ῆς (ἡ).
Fileo; *s. m.* Φιλαῖος, ου (ὁ).
Fileta; *s. m.* Φιλητᾶς, ᾶ - οῦ (ὁ).
Filino; *s. m.* Φιλῖνος, ου (ὁ).
Filippo; *s. m.* Φίλιππος, ου (ὁ).
Filisco; *s. m.* Φιλίσκος, ου (ὁ).
Filocare; *s. m.* Φιλοχάρης, ους (ὁ).
Filocrate; *s. m.* Φιλοκράτης, ους (ὁ).
Filomede; *s. m.* Φιλομήδης, ους (ὁ).
Filomedusa; *s. f.* Φιλομέδουσα, ης (ἡ).
Filometore; *s. m.* Φιλομήτωρ, ορος (ὁ).
Filoneo; *s. m.* Φιλόνεως, ω (ὁ).
Filonide; *s. f.* Φιλωνίς, ίδος (ἡ).
Filostrato; *s. m.* Φιλόστρατος, ου (ὁ).
Filotimo; *s. m.* Φιλότιμος, ου (ὁ).
Filottete; *s. m.* Φιλοκτήτης, ου (ὁ).
Fineo; *s. m.* Φινεύς, έως (ὁ).
Flegetonte; *s. m.* Φλεγέθων, οντος (ὁ).
Flegia; *s. m.* Φλεγύας, ου (ὁ).
Flegra; *s. f.* Φλέγρα, ας (ἡ).
Fliante; *s. m.* Φλίας, αντος (ὁ).
Flio; *s. f.* Φλύα, ας (ἡ).
Focese; *s. c.* Φωκεύς, έως (ὁ).
Focide; *s. f.* Φωκίς, ίδος (ἡ).
Focione; *s. m.* Φωκίων, ωνος (ὁ).
Foloe; *s. f.* Φολόη, ης (ἡ).
Forbante; *s. m.* Φόρβας, αντος (ὁ).
Foroneo; *s. m.* Φορωνεύς, έως (ὁ).
Fortuna; *s. f.* Τύχη, ης (ἡ).
Fozio; *s. m.* Φώτυος, ου (ὁ).
Fraate; *s. m.* Φραάτης, ου (ὁ).
Frigia; *s. f.* Φρυγία, ας (ἡ).
Frigio; *add.* φρύγιος, α, ον.
Frine; *s. f.* Φρῦνις, ίδος (ἡ).
Frinico; *s. m.* Φρύνιχος, ου (ὁ).
Frissa; *s. f.* Φρίξα, ης (ἡ).
Furie; *s. f. pl.* Ἐρινύες, ων (αἱ).

Digitized by Google

G

Gadara; *s. f. pl.* Γάδαρα, ων (τά).
Gades; *s. f. pl.* Γάδειρα, ων (τά). -2. Stretto di Gades; Ἡράκλειος πορθμός, οῦ (ὁ).
Galatea; *s. f.* Γαλάτεια, ας (ἡ).
Galeno; *s. m.* Γαλῆνος, ου (ὁ).
Galilea; *s. f.* Γαλιλαία, ας (ἡ).
Galileo; *add.* γαλιλαῖος, α, ον.
Gallia; *s. f.* Γαλατία, ας (ἡ).
Gallo; *s. m.* Γαλάτης, ου (ὁ).
Gange; *s. m.* Γάγγης, ου (ὁ).
Ganimede; *s. m.* Γανυμήδης, ου (ὁ).
Garamante; *s. f. pl.* Γαράμαντες, ων (αἱ).
Gedrosia; *s. f.* Γεδροσία, ας (ἡ).
Gela; *s. f.* Γέλα, ης (ἡ).
Gelia; *s. m.* Γελίας, ου (ὁ).
Gelone; *s. m.* Γέλων, ωνος (ὁ).
Gerione; *s. m.* Γηρυών, όνος (ὁ).
Germania; *s. f.* Γερμανία, ας (ἡ).
Germanico; Germano; *add.* γερμανικός, ή, όν· γερμανός, ή, όν.
Gesone; *s. m.* Γαίσων, ωνος (ὁ).
Gesù; *s. m.* Ἰησοῦς, οῦ (ὁ).
Geta; *s. m.* Γέτας, ου (ὁ).
Giano; *s. m.* Ἰανός, οῦ (ὁ).
Giapeto; *s. m.* Ἰαπετός, οῦ (ὁ).
Giasone; *s. m.* Ἰάσων, ονος (ὁ).
Gibilterra; *s. f.* Κάλπη, ης (ἡ). -2. Stretto di Gibilterra; Ἡράκλειος πορθμός, οῦ (ὁ).
Gige; *s. m.* Γύγης, ου (ὁ).
Giocasta; *s. f.* Ἰοκάστη, ης (ἡ).
Giove; *s. m.* Ζεύς, Δίος (ὁ).
Girtone; *s. m.* Γυρτών, ῶνος (ὁ).
Giunone; *s. f.* Ἥρα, ας (ἡ).
Glauco; *s. m.* Γλαῦκος, ου (ὁ).
Glicera; *s. f.* Γλυκέρα, ας (ἡ).
Gnido; *s. m.* Κνίδος, ου (ὁ).
Gnosso; *s. m.* Κνωσσός, οῦ (ὁ).
Gonfi; *s. m. pl.* Γόμφοι, ων (οἱ).
Gordio; *s. m.* Γόρδιος, ου (ὁ).
Gorgia; *s. m.* Γοργίας, ου (ὁ).
Gorgone; *s. f.* Γοργώ, οῦς (ἡ)· *pl.* Γοργόνες, ων (αἱ).
Gortina; *s. f.* Γόρτυνα, ης (ἡ).
Grazie (Le); *s. f. pl.* Χάριτες, ων (αἱ).
Grecia; *s. f.* Ἑλλάς, άδος (ἡ).
Greco; *s. m.* Ἕλλην, ηνος (ὁ)· Ἑλληνίς, ίδος (ἡ). -2. *Add.* ἑλληνικός, ή, όν· ἑλλήνιος, α, ον. -3. Imitare, favorire i Greci, parlare greco; ἑλληνίζω. -4. Che imita, favorisce i Greci, che parla greco; ἑλληνιστής, οῦ (ὁ). -5. I Greci; Ἑλληνικόν, ου (τό).

I

Iacco; *s. m.* Ἴακχος, ου (ὁ).
Iadi; *s. f. pl.* Ὑάδες, ων (αἱ).
Ibleo; *add.* ὑβλαῖος, α, ον.
Ialisio; *s. m.* Ἰαλύσιος, ου (ὁ).
Ialiso; *s. m.* Ἰάλυσος, ου (ὁ).
Iaxarte; *s. m.* Ἰαξάρτης, ου (ὁ).
Iberia; *s. f.* Ἰβηρία, ας (ἡ).
Ibico; *s. m.* Ἴβυκος, ου (ὁ).
Icaro; *s. m.* Ἴκαρος, ου (ὁ).
Icnusa; *s. f.* Ἰκνοῦσα, ης (ἡ).
Ictiofagi; *s. m. pl.* Ἰχθυοφάγοι, ων (οἱ).
Ida; *s. f.* Ἴδη, ης (ἡ).
Ideo; *add.* ἰδαῖος, α, ον.
Ierone; *s. m.* Ἱέρων, ωνος (ὁ).
Ifianassa; *s. f.* Ἰφιάνασσα, ης (ἡ).
Ificrate; *s. m.* Ἰφικράτης, ου (ὁ).
Ifigenia; *s. f.* Ἰφιγένεια, ας (ἡ).
Ifinoo; *s. m.* Ἰφίνοος, ου (ὁ).
Ifito; *s. m.* Ἴφιτος, ου (ὁ).
Iliade; *s. f.* Ἰλιάς, άδος (ἡ).
Ilio; *s. m.* Ἴλιον, ου (τό).
Ilioneo; *s. m.* Ἰλιονεύς, έως (ὁ).
Illirico; *add.* ἰλλυρικός, ή, όν· Ἰλλύριος, ου (ὁ)· Ἰλλυρίς, ίδος (ἡ).
Illirio; *s. m.* Ἰλλυρία, ας (ἡ).
Imbro; *s. m.* Ἴμβρος, ου (ὁ).
Imera; *s. f.* Ἱμέρα, ας (ἡ).
Imereo; *add.* Ἱμεραῖος, α, ον.
Imetto; *s. m.* Ὑμεττός, οῦ (ὁ).
Inachia; *s. f.* Ἰναχία, ας (ἡ).
Inaco; *s. m.* Ἴναχος, ου (ὁ).
India; *s. f.* Ἰνδία, ας (ἡ).
Indiano; *add.* ἰνδικός, ή, όν· Ἰνδός, οῦ (ὁ).
Indo; *s. m.* Ἰνδός οῦ (ὁ).
Insubre; *s. m.* Ἴνσουβρος, ου (ὁ).
Ionia; *s. f.* Ἰωνία, ας (ἡ).
Ionio; *add.* ἰωνικός, ή, όν· ἰακός, ή, όν· Ἰάς, άδος (ἡ). -2. Dialetto; Ἰάς, άδος (ἡ). -3. Imitare li Ionii; ἰωνίζω. -4. Mar Ionio; ἰώνιον πέλαγος, εος=ους (τό).
Iono; *s. m.* Ἴων, ωνος (ὁ).
Iperboreo; *s. m.* Ὑπερβόρειος, ου (ὁ).
Iperide; *s. m.* Ὑπερίδης, ου (ὁ).
Ipparco; *s. m.* Ἵππαρχος, ου (ὁ).
Ippia; *s. m.* Ἱππίας, ου (ὁ).
Ippocrate; *s. m.* Ἱπποκράτης, ους (ὁ).
Ippocrene; *s. m.* Ἵππου κρήνη, ης (ἡ).
Ippodamante; *s. m.* Ἱπποδάμας, αντος (ὁ).
Ippodamia; *s. f.* Ἱπποδάμεια, ας (ἡ).
Ippodromo; *s. m.* Ἱππόδρομος, ου (ὁ).
Ippolito; *s. m.* Ἱππόλυτος, ου (ὁ).
Ipponace; *s. m.* Ἱππῶναξ, ακτος (ὁ).
Ipponoe; *s. f.* Ἱππονόη, ης (ἡ).
Ippotade; *s. m.* Ἱπποτάδης, ου (ὁ).
Ipseo; *s. m.* Ὑψεύς, έως (ὁ).

Digitized by Google

Iri; *s. f.* Ἶρις, ιδος (ἡ).
Iside; *s. f.* Ἶσις, ιδος (ἡ).
Ismaro; *s. f.* Ἰσμάρος, ου (ἡ).
Ismenia; *s. m.* Ἰσμηνίας, ου (ὁ).
Isocrate; *s. m.* Ἰσοκράτης, ου (ὁ).
Isso; *s. m.* Ἴσσός, οῦ (ὁ).
Istaspe; *s. m.* Ὑστάσπης, ου (ὁ).
Istieo; *s. m.* Ἱστιαῖος, ου (ὁ).
Istro; *s. m.* Ἴστρος, ου (ὁ).
Itaca; *s. f.* Ἰθάκη, ης (ἡ).
Italia; *s. f.* Ἰταλία, ας (ἡ).
Italiano; *add.* ἰταλικός, ή, όν· Ἰταλός, οῦ (ὁ)· Ἰταλίς, ίδος (ἡ).
Itome; *s. f.* Ἰθώμη, ης (ἡ).

L

Labdalo; *s. m.* Λάβδαλον ου (τό).
Labirinto, *s. m.* Λαβύρινθος, ου (ὁ).
Lacedemone; *s. m.* Λακεδαίμων, ονος (ὁ).
Lacedemonio; *s. m.* Λακεδαιμόνιος, α, ον.
Lachesi; *s. f.* Λάχεσις, εως (ἡ).
Lachete; *s. m.* Λάχης, ητος (ὁ).
Lacmone; Λάκμος, ου (ὁ).
Laconia; *s. f.* Λακωνική, ῆς (ἡ). -2. Donna di Laconia; Λάκαινα, ης (ἡ).
Laconio; *add.* λακωνικός, ή, όν· Λάκων, ωνος (ὁ).
Lade; *s. f.* Λάδη, ης (ἡ).
Laerte; *s. m.* Λαέρτης, ου (ὁ).
Lagide; *s. m.* Λαγίδης, ου (ὁ).
Lago; *s. m.* Λάγος, ου (ὁ).
Laio; *s. m.* Λάϊος, ου (ὁ).
Lamaco; *s. m.* Λάμαχος, ου (ὁ).
Lamia; *s. f.* Λαμία, ας (ἡ).
Lampsaco; *s. m.* Λάμψακος, ου (ὁ). -2. *(S. f.)* Città; Λάμψακος, ου (ἡ).
Laocoonte; *s. m.* Λαοκόων, οντος (ὁ).
Laocamante; *s. m.* Λαοκάμας, αντος (ὁ).
Laodamia; *s. f.* Λαοδάμεια, ας (ἡ).
Laodicea; *s. f.* Λαοδίκεια, ας (ἡ).
Laomedonte; *s. m.* Λαομέδων, οντος (ὁ).
Lapiti; *s. m. pl.* Λαπίθαι, ῶν (οἱ).
Lari; *s. m. pl.* Θεοὶ κατοικίδιοι, ων (οἱ).
Larissa; *s. f.* Λάρισσα, ης (ἡ).
Lasio; *s. m.* Λάσιος, ου (ὁ).
Laso; *s. m.* Λᾶσος, ου (ὁ).
Latino; *s. m.* Λατῖνος, ου (ὁ). -2. *Add.* ῥωμαϊκός, ή, όν.
Latona; *s. f.* Λητώ, οῦς (ἡ).
Laurio; *s. m.* Λαύριον, ου (τό).
Lazio; *s. m.* Λατίνη, ης (ἡ).
Leandro; *s. m.* Λέανδρος, ου (ὁ).
Lebadea; *s. f.* Λεβάδεια, ας (ἡ).
Leda; *s. f.* Λήδα, ης (ἡ).
Lelegi; *s. m. pl.* Λέλεγες, ων (οἱ).
Lemneo; *add.* λήμνιος, α, ον.
Lemno; *s. f.* Λῆμνος, ου (ἡ).

Leocare; *s. m.* Λεωχάρης, ους (ὁ).
Leonida; *s. m.* Λεωνίδας, ου (ὁ).
Leontida; *s. m.* Λεοντίδας, ου (ὁ).
Leonzio; *s. m.* Λεόντιον, ου (τό).
Leotichida; *s. m.* Λεωτυχίδης, ου (ὁ).
Leprea; *s. f.* Λεπρέα, ας (ἡ).
Lepreate; *s. c.* Λεπρεάτης, ου (ὁ)· Λεπρεατίς, ίδος (ἡ).
Lerna, *s. f.* Λέρνα, ης (ἡ).
Lerneo; *add.* λερναῖος, α, ον.
Lesbia; *s. f.* Λεσβία, ας (ἡ).
Lesbio; *add.* λέσβιος, α, ον.
Lesbo; *s. f.* Λέσβος, ου (ἡ).
Lesche; *s. m.* Λέσχης, ου (ὁ).
Lestrigoni; *s. m. pl.* Λαιστρυγόνες, ων (οἱ).
Lete; *s. m.* Λήθη, ης (ἡ).
Leuca; *s. f.* Λευκή, ῆς (ἡ).
Leucade; *s. f.* Λευκάς, άδος (ἡ).
Leucippo; *s. m.* Λεύκιππος, ου (ὁ).
Leucone; *s. f.* Λευκόνη, ης (ἡ).
Leucotea; *s. f.* Λευκοθέα, ας (ἡ).
Leuttra; *s. f.* Λεῦκτρα, ας (ἡ).
Libitina; *s. f.* Λιβιτίνη, ης (ἡ).
Libia; *s. f.* Λυβίη, ης (ἡ).
Libico; *add.* λυβικός, ή, όν.
Licaonia; *s. f.* Λυκαονία, ας (ἡ).
Licambe; *s. m.* Λυκάμβης, ου (ὁ).
Liceo; *s. m.* Λυκεῖον, ου (τό).
Licia; *s. f.* Λυκία, ας (ἡ).
Lico; *s. m.* Λύκος, ου (ὁ).
Licomede; *s. m.* Λυκομήδης, ου (ὁ).
Licurgo; *s. m.* Λυκοῦργος, ου (ὁ).
Lidia; *s. f.* Λυδία, ας (ἡ).
Lidio; *add.* λύδιος, α, ον· λυδικός, ή, όν.
Lilibeo; *s. m.* Λιλύβαιον, ου (τό).
Limne; *s. f. pl.* Λίμναι, ῶν (αἱ).
Linceo; *s.* m. Λυγκεύς, έως (ὁ).
Lincestide; *s. f.* Λυγκηστίς, ίδος (ἡ).
Lino; *s. m.* Λίνος, ου (ὁ).
Lipari (Le); *s. f. pl.* Λιπάραι, ῶν (αἱ)
Lirnesso; *s. m.* Λυρνησσός, οῦ (ὁ).
Lisandro; *s. m.* Λύσανδρος, ου (ὁ).
Lisia; *s. m.* Λυσίας, ου (ὁ).
Lisimaco; *s. m.* Λυσίμαχος, ου (ὁ).
Lisippo; *s. m.* Λύσιππος, ου (ὁ).
Lisistrato; *s. m.* Λυσίστρατος, ου (ὁ).
Locri; *s. m. pl.* Λοκροί, ῶν (οἱ). -2. Epicnemidii; Ἐπικνημίδιοι Λοκροί, ῶν (οἱ). -3. Epizefirii; Ἐπιζεφύριοι Λοκροί, ῶν (οἱ). -4. Opunzii; Ὀπούντιοι Λοκροί, ῶν (οἱ). -5. Ozolii; Ὀζόλαι Λοκροί, ῶν (οἱ).
Locride; *s. f.* Λοκρίς, ίδος (ἡ).
Longino; *s. m.* Λογγῖνος, ου (ὁ).
Lotofagi; *s. m. pl.* Λωτοφάγοι, ων (οἱ).
Loxia; *s. m.* Λοξίας, ου (ὁ).
Lucania; *s. f.* Λουκανία, ας (ἡ).
Luciano; *s. m.* Λουκιανός, οῦ (ὁ).

Digitized by Google

M

Macaone; *s. m.* Μαχάων, ονος (ὁ).
Macedone; *s. m.* Μακεδών, όνος (ὁ).
Macedonia; *s. f.* Μακεδονία, ας (ἡ).
Macedonico; *add.* μακεδονικός, ή, όν.
Magnesia; *s. f.* Μαγνησία, ας (ἡ).
Malea; *s. f.* Μαλέα, ας (ἡ).
Malta; *s. f.* Μελίτη, ης (ἡ).
Mandane; *s. f.* Μανδάνη, ης (ὁ).
Mania; *s. f.* Μανία, ας (ὁ).
Mantinea; *s. f.* Μαντίνεια, ας (ὁ).
Manto; *s. f.* Μαντώ, οῦς (ὁ).
Maratona; *s. f.* Μαραθών, ῶνος (ὁ). -2. Di Maratona; *μαραθώνιος, α, ον.*
Mardonio; *s. m.* Μαρδόνιος, ου (ὁ).
Mareotide; *s. f.* Μαρεῶτις, ιδος (ἡ).
Margite; *s. m.* Μαργίτης, ου (ὁ).
Mariandini; *s. m. pl.* Μαριανδυνοί, ῶν (οἱ).
Maronea; *s. f.* Μαρώνεια, ας (ἡ).
Marte; *s. m.* Ἄρης, εος, εως (ὁ).
Marsia; *s. m.* Μαρσύας, ου (ὁ).
Matuta; *s. f.* Λευκοθέα, ας (ἡ).
Mauritania; *s. f.* Μαυρουσία, ας (ἡ).
Mauritano; *s. m.* Μαυρούσιος, ου (ὁ).
Mausolo; *s. m.* Μαυσωλός, οῦ (ὁ).
Meandro; *s. m.* Μαίανδρος, ου (ὁ).
Medea; *s. f.* Μήδεια, ας (ἡ).
Media; *s. f.* Μηδία, ας (ἡ).
Medo; *add.* μηδικός, ή, όν.
Medusa; *s. f.* Μέδουσα, ης (ἡ).
Megabate; *s. m.* Μεγαβάτης, ου (ὁ).
Megabazo; *s. m.* Μεγάβαζος, ου (ὁ).
Megalopoli; *s. f.* Μεγαλόπολις, εως (ἡ).
Megapente; *s. m.* Μεγαπένθης, ους (ὁ).
Megara; *s. f. pl.* Μέγαρα, ων (τά). -2. Da Megara; Μεγαρόθεν. -3. Di Megara; *μεγαρικός, ή, όν.* -4. In Megara; Μεγαροῖ. -5. Verso Megara; Μεγαράδε.
Megareo; Megarese; } Μεγαρεύς, έως (ὁ)· Μεγαρίς, ίδος (ἡ).
Megera; *s. f.* Μέγαιρα, ας (ἡ).
Melampo; *s. m.* Μελάμπους, οδος (ὁ).
Melanippe; *s. f.* Μελανίππη, ης (ἡ).
Melanippo; *s. m.* Μελάνιππος, ου (ὁ).
Melanto; *s. m.* Μέλανθος, ου (ὁ).
Melea; *s. m.* Μελεας, ου (ὁ).
Meleagro; *s. m.* Μελέαργος, ου (ὁ).
Melesippo; *s. m.* Μελήσιππος, ου (ὁ).
Melicerte; *s. m.* Μελικέρτης, ου (ὁ).
Melio; *s. m.* Μήλιος, ου (ὁ).
Melpomene; *s. f.* Μελπομένη, ης (ἡ).
Menfi; *s. f.* Μέμφις, ιδος (ἡ). Di Menfi; Μεμφίτης, ου (ὁ).
Memnone; *s. m.* Μέμνων, ονος (ὁ).
Menadi; *s. f. pl.* Μαινάδες, ων (αἱ).
Menandro; *s. m.* Μένανδρος, ου (ὁ).
Menedemo; *s. m.* Μενέδημος, ου (ὁ).
Menelao; *s. m.* Μενέλαος, ου (ὁ).
Menesteo; *s. m.* Μενεσθεύς, έως (ὁ).
Menfi; *s. f.* Μένφις, ιδος (ἡ).
Menippo; *s. m.* Μένιππος, ου (ὁ).
Mentore; *s. m.* Μέντωρ, ορος (ὁ).
Meotide (palude; *s. f.* Λίμνη ἡ Μαιῶτις.
Mercurio; Ἑρμῆς, οῦ (ὁ).
Meride; *s. m.* Μοῖρις, ιδος (ὁ).
Merione; *s. m.* Μηριόνης, ου (ὁ).
Mermnade; *s. m.* Μερμνάδης, ου (ὁ).
Merope; *s. f.* Μερόπη, ης (ἡ).
Mesia; *s. f.* Μυσία, ας (ἡ).
Mesopotamia; *s. f.* Μεσοποταμία, ας (ἡ)
Messapia; *s. f.* Μεσσαπία, ας (ἡ).
Messapio; *s. m.* Μεσσάπιος, ου (ὁ).
Messene; *s. f.* Μεσσήνη, ης (ἡ).
Messenia; *s. f.* Μεσσηνία, ας (ἡ).
Messenio; *add.* μεσσήνιος, α, ον.
Messina; *s. f.* Μεσσήνη, ης (ἡ).
Metaponto; *s. m.* Μεταπόντιον, ου (τό).
Metauro; *s. m.* Μέταυρος, ου (ὁ).
Metimna; *s. f.* Μήθυμνα, ης (ἡ).
Metone; *s. m.* Μέτων, ωνος (ὁ).
Metrodoro; *s. m.* Μητρόδωρος, ου (ὁ).
Micale; *s. f.* Μυκάλη,ης (ἡ).
Micene; *s. f. pl.* Μυκῆναι, ῶν (αἱ). -2. Di Micene; *μυκηναῖος, α, ον·* Μυκηνεύς, έως (ὁ).
Micone; *s. m.* Μύκονος, ου (ὁ).
Mida; *s. m.* Μίδας, ου (ὁ).
Mile; *s. f. pl.* Μυλαί, ῶν (αἱ).
Milesio; *add.* μίλησιος, α, ον.
Mileto; *s. m.* Μίλητος, ου (ὁ). -2. *(S. f.)* Città; Μίλητος, ου (ἡ). -3. Di Mileto; Μιλήσιος, ου (ὁ).
Miletopoli; *s. f.* Μιλητόπολις, εως (ἡ).
Milziade; *s. m.* Μιλτιάδης, ου (ὁ).
Mimnermo; *s. m.* Μίμνερμος, ου (ὁ).
Mindaro; *s. m.* Μίνδαρος, ου (ὁ).
Mindo; *s. f.* Μύνδος ου (ὁ).
Minerva; *s. f.* Ἀθηνᾶ, ᾶς (ἡ)·
Minii; *s. m. pl.* Μίνυαι, ων (οἱ).
Minosse; *s. m.* Μίνως, ωος (ὁ).
Minotauro; *s. m.* Μινώταυρος, ου (ὁ).
Mionia; *s. f.* Μυονία, ας (ἡ).
Mirra; *s. f.* Μύρρα, ας (ἡ).
Mirtoo; *add.* μυρτῷος, α, ον.
Misia; *s. f.* Μυσία, ας (ἡ).
Mitilene; *s. f.* Μιτυλήνη, ης (ἡ).
Mitileneo; *add.* μιτυληναῖος, α, ον.
Mitridate; *s. m.* Μιθριδάτης, ου (ὁ).
Miunte; *s. f.* Μυοῦς, οῦντος (ἡ).
Mnemosine; *s. f.* Μνημοσύνη, ης (ἡ).
Mnesidemo; *s. m.* Μνησίδημος, ου (ὁ).
Molossi; *s. m. pl.* Μολοσσοί, ῶν (οἱ).
Momo; *s. m.* Μῶμος, ου (ὁ).
Mopso; *s. m.* Μόψος, ου (ὁ).
Mosco; *s. m.* Μόσχος, ου (ὁ).
Munichia; *s. f.* Μουνιχία, ας (ἡ).
Musa; *s. f.* Μοῦσα, ης (ἡ).
Museo; *s. m.* Μουσαῖος, ου (ὁ).

Digitized by Google

N

Nabateo; *s. m.* Ναβαταῖος, ου (ὁ).
Nabide; *s. m.* Νάβις, ιδος (ὁ).
Najade; *s. f.* Ναΐας, άδος (ἡ).
Napoli; *s. f.* Νεὰ Πόλις, εως (ἡ).
Narciso; *s. m.* Νάρκισσος, ου (ὁ).
Nauclo; *s. m.* Ναῦκλος, ου (ὁ).
Naucrate; *s. m.* Ναυκράτης, ου (ὁ).
Naupatto; *s. f.* Ναύπακτος, ου (ἡ).
Nausicaa; *s. f.* Ναυσικάα, ας (ἡ).
Nausicle; *s. m.* Ναυσικλῆς, οῦς (ὁ).
Nassio; *add.* νάξιος, α, ον.
Nasso; *s. f.* Νάξος, ου (ἡ).
Neera; *s. f.* Νέαιρα, ας (ἡ).
Nelo; *s. f.* Νηλώ, οῦς (ἡ).
Nemea; *s. f.* Νεμέα, ας (ἡ). -2. Di Nemea; νεμαῖος, α, ον· νεμεῖος, α, ον. -3. Giuochi Nemei; Νέμεα, ων (τά).
Nemesi; *s. f.* Νέμεσις, εως (ἡ).
Neobula; *s. f.* Νεοβούλη, ης (ἡ).
Neocle; *s. m.* Νεοκλῆς, έους (ὁ).
Neoptolemo; *s. m.* Νεοπτόλεμος, ου (ὁ).
Nereide; *s. f.* Νηρεῖς, ίδος (ἡ).
Nereo; *s. m.* Νηρεύς, έως (ὁ).
Nerito; *s. f.* Νήριτον, ου (τό).
Nesso; *s. m.* Νέσσος, ου (ὁ).
Nerone; *s. m.* Νέρων, ωνος (ὁ).
Nerva; *s. m.* Νέρβας, ου (ὁ).
Nestore; *s. m.* Νέστωρ, ορος (ὁ).
Nettuno; *s. m.* Ποσειδῶν, ῶνος (ὁ).
Nicanore; *s. m.* Νικάνωρ, ορος (ὁ).
Nicea; *s. f.* Νίκαια, ας (ἡ).
Niceo; *s. m.* Νικαιεύς, έως (ὁ).
Nicia; *s. m.* Νικίας, ου (ὁ).
Nicobulo; *s. m.* Νικόβουλος, ου (ὁ).
Nicolao; *s. m.* Νικόλαος, ου (ὁ).
Nicomedia; *s. f.* Νικομήδεια, ας (ἡ).
Nicopoli; *s. f.* Νικόπολις, εως (ἡ).
Nicostrato; *s. m.* Νικόστρατος, ου (ὁ).
Nilo; *s. m.* Νεῖλος, ου (ὁ). -2. Che abita sul Nilo; νειλώτης, ες. -3. Del Nilo; νειλαῖος, α, ον· νειλῷος, α, ον.
Ninfa; *s. f.* Νύμφη, ης (ἡ).
Nino; *s. m.* Νῖνος, ου (ὁ).
Niobe; *s. f.* Νιόβη, ης (ἡ).
Nisa; *s. f.* Νῦσα, ης (ἡ).
Nisibi; *s. f.* Νίσιβις, ιδος (ἡ).
Noto; *s. m.* Νότος, ου (ὁ).
Numa; *s. m.* Νομᾶς, ᾶ (ὁ).
Numitore; *s. m.* Νομήτωρ, ορος (ὁ).

O

Ocalea; *s. f.* Ὠκάλεια, ας (ἡ).
Oceanina; *s. f.* Ὠκεανίς, ίδος (ἡ).
Oceano; *s. m.* Ὠκεανός, οῦ (ὁ).
Ocno; *s. m.* Ὄκνος, ου (ὁ).
Oco; *s. m.* Ὄχος, ου (ὁ).
Odissea; *s. f.* Ὀδύσσεια, ας (ἡ).
Odrisio; *s. m.* Ὀδρύσιος, ου (ὁ).
Oeta; *s. f.* Οἴτη, ης (ἡ).
Oetense; *add.* οἰταῖος, α, ον.
Ogige; *s. m.* Ὠγύγης, ου (ὁ).
Ogigia; *s. f.* Ὠγυγία, ας (ἡ).
Oileo; *s. m.* Οἰλεύς, έως (ὁ).
Oleno; *s. m.* Ὤλενος, ου (ὁ).
Olimpia; *s. f.* Ὀλυμπία, ας (ἡ). -2. In Olimpia; Ὀλυμπίασι. — Ad Olimpia; Ὀλυμπίαζε. — Da Olimpia; Ὀλυμπίαθεν.
Olimpico; *add.* ολύμπιος, α, ον. -2. I giuochi Olimpici; Ὀλύμπια, ων (τά). -3. Vincitore nei giuochi olimpici; Ὀλυμπιονίκης, ου (ὁ).
Olimpo; *s. m.* Ὄλυμπος, ου (ὁ).
Olimpiodoro; *s. m.* Ὀλυμπιόδωρος, ου (ὁ).
Olintio; *s. m.* Ὀλυνθος, ου (ἡ)· ὀλύνθιος, α, ον.
Olinto; *s. f.* Ὄλυνθος, ου (ἡ).
Omero; *s. m.* Ὅμηρος, ου (ὁ).
Onesicrito; *s. m.* Ὀνησίκριτος, ου (ὁ).
Onface; *s. f.* Ὀμφάκη, ης (ἡ).
Onomacrito; *s. m.* Ὀνομάκριτος, ου (ὁ).
Opico; *s. m.* Ὀπικός, οῦ (ὁ).
Opunto; Opunzio; *s. f.* Ὀποῦς, οῦντος (ὁ).
Opunzio; *add.* ὀπούντιος, α, ον.
Orazio; *s. m.* Ὁράτιος, ου (ὁ).
Orco; *s. m.* Ἅϊδης, ου (ὁ). -2. All' Orco; εἰς Ἅϊδου. — Nell'Orco; ἐν Ἅϊδου.
Orcomeno; *s. m.* Ὀρχομενός, ου (ὁ).
Oreade; *s. f.* Ὀρειάς, άδος (ἡ).
Oreste; *s. m.* Ὀρέστης, ου (ὁ).
Orestiade; *s. f.* Ὀρεστιάς, άδος (ἡ).
Orfeo; *s. m.* Ὀρφεύς, έως (ὁ).
Orfico; *add.* ὀρφειος, α, ον· ὀρφικός, ή, όν.
Orico; *s. m.* Ὁρικόν, ου (τό).
Orione; *s. m.* Ὠρίων, ωνος (ὁ).
Orode; *s. m.* Ὀρώδης, ου (ὁ).
Oronte; *s. m.* Ὀρόντης, ου (ὁ).
Ortagora; *s. m.* Ὀρθαγόρας, ου (ὁ).
Ortigia; *s. f.* Ὀρτυγία, ας (ἡ).
Osco; *s. m.* Ὄσκος, ου (ὁ).
Osiride; *s. m.* Ὄσιρις, ιδος (ὁ).
Ossa; *s. f.* Ὄσσα, ης (ἡ).
Otride; *s. f.* Ὄθρυς, υος (ἡ).
Oxo; *s. m.* Ὦξος, ου (ὁ).
Oxolide; *s. f.* Ὠξολίς, ίδος (ἡ).

Digitized by Google

P

Pachete; *s. m.* Πάχης, ητος (ὁ).
Pacoro; *s. m.* Πάκορος, ου (ὁ).
Paflagonia; *s. f.* Παφλαγονία, ας (ἡ).
Pagaseo; *add.* παγασαῖος, α, ον· Παγασίτης, ου (ὁ).
Palamede; *s. m.* Παλαμήδης, εους (ὁ).
Palatino; *s. m.* Παλλάντιον, ου (τό).
Palemone; *s. m.* Παλαίμων, ονος (ὁ).
Palermitano; *add.* Πανορμίτης, ου (ὁ)· Πανορμῖτις, ιδος (ἡ).
Palermo; *s. m.* Πάνορμος, ου (ἡ).
Palestina; *s. f.* Παλαιστίνη, ης (ἡ).
Palici; *s. m. pl.* Παλικοί, ῶν (οἱ).
Pallade; *s. f.* Παλλάς, άδος (ἡ).
Palladio; *s. m.* Παλλάδιον, ου (τό).
Pallante; *s. m.* Παλλάς, άντος (ὁ).
Pallene; *s. f.* Παλλήνη, ης (ἡ).
Pamiso; *s. m.* Πάμισος, ου (ὁ).
Panacea; *s. f.* Πανάκεια, ας (ἡ).
Panacheo; *add.* πανακαϊκός, ή, όν.
Panatenee; *s. f. pl.* Παναθήναια, ων (τά).
Pandione; *s. m.* Πανδίων, ονος (ὁ).
Pandora; *s. f.* Πανδώρα, ας (ἡ).
Pandosia; *s. f.* Πανδοσία, ας (ἡ).
Pane; *s. m.* Πάν, ανός (ὁ). -2. Tempio di Pane; Πανεῖον, ου (τό). -3. Feste di Pane; Πάνεια, ων (τά).
Panellenie; *s. f. pl.* Πανελλήνια, ων (τά).
Panezio; *s. m.* Παναίτιος, ου (ὁ).
Panfilia; *s. f.* Παμφυλία, ας (ἡ).
Panfilo; *s. m.* Πάμφυλος, ου (ὁ).
Panopeo; *s. m.* Πανοπεύς, έως (ὁ).
Panopo; *s. m.* Πάνοψ, οπος (ὁ).
Pantaleone; *s. m.* Πανταλέων, ονος (ὁ).
Panticapeo; *s. m.* Παντικάπαιον, ου (τό).
Panto; *s. m.* Πάνθοος, ου (ὁ).
Pantoide; *s. m.* Πανθοΐδης, ου (ὁ).
Paride; *s. m.* Πάρις, ιδος (ὁ).
Pario; *add.* πάριος, α, ον.
Parmenide; *s. m.* Παρμενίδης, ου (ὁ).
Parnasso; *s. m.* Παρνασσός, οῦ (ὁ).
Paro; *s. m.* Πάρος, ου (ὁ).
Paropamiso; *s. m.* Παροπάμισος, ου (ὁ).
Paros; *s. f.* Πάρος, ου (ἡ).
Parrasia; *s. f.* Παῤῥασία, ας (ἡ).
Parrasio; *s. m.* Παῤῥάσιος, ου (ὁ).
Partenia; *s. f.* Παρθένια, ας (ἡ).
Partenope; *s. f.* Παρθενόπη, ης (ἡ).
Partia; *s. f.* Παρθία, ας (ἡ).
Pasargade; *s. f. pl.* Πασαργάδαι, ῶν (αἱ).
Pasifae; *s. f.* Πασιφάη, ης (ἡ).
Patara; *s. f. pl.* Πάταρα, ων (τά).
Patmo; *s. f.* Πάτμος, ου (ἡ).
Patroclo; *s. m.* Πατροκλός, οῦ (ὁ).
Pattolo; *s. m.* Πακτωλός, οῦ (ὁ).
Pedaso; *s. m.* Πήδασος, ου (ὁ).
Pedieo; *s. m.* Πεδιεύς, έως (ὁ).
Pelasgiotide; *s. f.* Πελασγιῶτις, ιδος (ἡ).
Pelasgo; *s. m.* Πελασγός, οῦ (ὁ). -2. *Add.* πελασγικός, ή, όν.
Peleo; *s. m.* Πηλεύς, έως (ὁ).
Pelia; *s. f.* Πελία, ας (ἡ).
Pelide; *s. m.* Πηλείδης, ου (ὁ).
Pelio; *s. m.* Πήλιον, ου (τό).
Pella; *s. f.* Πέλλα, ης (ἡ).
Pellene; *s. f.* Πελλήνη, ης (ἡ).
Pelope; *s. m.* Πέλοψ, οπος (ὁ).
Pelopida; *s. m.* Πελοπίδας, ου (ὁ).
Peloponnesio; *add.* πελοποννησιακός, ή, όν· πελοποννήσιος, α, ον.
Peloponneso; *s. m.* Πελοπόννησος, ου (ἡ).
Pelusio; *s. m.* Πηλούσιον, ου (ὁ). -2. Di Pelusio; Πελουσιώτης, ου (ὁ).
Penelope; *s. f.* Πηνελόπη, ης (ἡ).
Peneo; *s. m.* Πηνειός, οῦ (ὁ).
Pentapoli; *s. f.* Πεντάπολις, εως (ἡ).
Pentele; *s. f.* Πεντελή, ῆς (ἡ)· -2. In Pentele; Πεντέλῃσι.
Pentelico; *s. m.* Πεντελικός, οῦ (ὁ).
Penteo; *s. m.* Πενθεύς, έως (ὁ).
Pepareto; *s. f.* Πεπάρηθος, ου (ἡ).
Perdicca; *s. m.* Περδίκκας, ου (ὁ).
Pergamo; *s. f.* Πέργαμον, ου (τό). -2. *(S. m.)* Uomo; Πέργαμος, ου (ὁ).
Periandro; *s. m.* Περίανδρος, ου (ὁ).
Peribea; *s. f.* Περίβοια, ας (ἡ).
Pericle; *s. m.* Περικλῆς, έος-οῦς (ὁ).
Perinto; *s. m.* Πέρινθος, ου (ὁ). -2. *(S. f.)* Città; Πέρινθος, ου (ἡ).
Peripatetico; *s. m.* Περιπατητικός, οῦ (ὁ).
Peritoo; *s. m.* Περίθοος, ου (ὁ).
Persefone; *s. f.* Περσεφόνη, ης (ἡ).
Perseo; *s. m.* Περσεύς, έως (ὁ).
Persepoli; *s. f.* Περσέπολις, εως (ἡ). -2. *(S. m.)* Uomo; Περσέπολις, ιδος (ὁ).
Persia; *s. f.* Περσίς, ίδος (ἡ)
Persiano; *s. m.* Πέρσης, ου (ὁ). -2. *Add.* περσικός, ή, όν. -3. A modo persiano; Μηδιστί· Περσιστί. -4. Guerre persiane; Περσικά, ῶν (τά)· Μηδικά ῶν (τά). -5. Imitare, favorire i Persiani; περσίζω. -6. Mezzo persiano; μετοπερσικός, ή, όν.
Pessinunte; *s. f.* Πεσσινοῦς, οῦντος (ἡ).
Pesto; *s. f.* Παῖστος, ου (ἡ).
Pidna; *s. f.* Πύδνα, ης (ἡ).
Pieria; *s. f.* Πιερία, ας (ἡ).
Pilade; *s. m.* Πυλάδης, ου (ὁ).
Pilo; *s. m.* Πύλος, ου (ὁ). -2. *(S. f.)* Città; Πύλος, ου (ἡ).
Pimplea; *s. f.* Πίμπλεια, ας (ἡ).
Pindaro; *s. m.* Πίνδαρος, ου (ὁ).
Pindo; *s. m.* Πίνδος, ου (ὁ).
Ptonia; *s. f.* Πιονία, ας (ἡ).
Piramo; *s. m.* Πύραμος, ου (ὁ).
Pirene; *s. f.* Πειρήνη, ης (ἡ).
Pireneo; *add.* πυρηναῖος, α, ον. -2. I monti Pirenei; Πυρηναῖα ὄρη, ῶν (τά).
Pireo; *s. m.* Πείραιος, ου (ὁ).
Piritoo; *s. m.* Πειρίθοος, ου (ὁ).
Pirra; *s. f.* Πύῤῥα, ας (ἡ).
Pirrone; *s. m.* Πύῤῥων, ωνος (ὁ).
Pisa; *s. f.* Πῖσα, ης (ἡ).
Pisandro; *s. m.* Πείσανδρος, ου (ὁ).

Digitized by Google

Pisatide; *s. f.* Πισᾶτις, ιδος (ἡ).
Pisidia; *s. f.* Πισιδία, ας (ἡ).
Pisistratide; *s. m.* Πεισιστρατίδης, ου (ὁ).
Pisistrato; *s. m.* Πεισίστρατος, ου (ὁ).
Pitagora; *s. m.* Πυθαγόρας, ου (ὁ).
Pitagorico; *s. m.* πυθαγόρειος, α, ον.
Pitico; *add.* πύθιος, α, ον. -2. I giuochi pitici; Πύθια, ων (τά). -3. Vincitore nei giuochi pitici; Πυθιονίκης, οῦ (ὁ).
Pitone; *s. m.* Πύθων, ωνος (ὁ).
Pittaco; *s. m.* Πίττακος, ου (ὁ).
Pizia; *s. f.* Πυθία, ας (ἡ).
Platea; *s. f. pl.* Πλαταιαί, ῶν (αἱ).
Plateese; *s. m.* Πλαταιεύς, έως (ὁ).
Platone; *s. m.* Πλάτων, ωνος (ὁ).
Pleiadi; *s. f. pl.* Πλειάδες, ων (αἱ).
Pleistarco; *s. m.* Πλείσταρχος, ου (ὁ).
Plutarco; *s. m.* Πλούταρχος, ου (ὁ).
Plutone; *s. m.* Πλούτων, ωνος (ὁ).
Pnice; *s. f.* Πνύξ, πνυκός (ἡ).
Po; *s. m.* Ἠριδανός, οῦ (ὁ)· Πάδος, ου (ὁ).
Polemarco; *s. m.* Πολέμαρχος, ου (ὁ).
Polemone; *s. m.* Πολέμων, ωνος (ὁ).
Polia; *s. f.* Πολιάς, άδος (ἡ).
Polibio; *s. m.* Πολύβιος, ου (ὁ).
Policleto; *s. m.* Πολύκλειτος, ου (ὁ).
Policne; *s. f.* Πολίκνη, ης (ἡ).
Polidamante; *s. m.* Πολυδάμας, αντος (ὁ).
Polidoro; *s. m.* Πολύδωρος, ου (ὁ).
Polifemo; *s. m.* Πολύφημος, ου (ὁ).
Polignoto; *s. m.* Πολύγνωτος, ου (ὁ).
Polimnestore; *s. m.* Πολυμνάστωρ, ορος (ὁ).
Polimnia; *s. f.* Πολυμνία, ας (ἡ).
Polissena; *s. f.* Πολυξένη, ης (ἡ).
Polluce; *s. m.* Πολυδεύκης, ους (ὁ).
Pompei; *s. m. pl.* Πομπήιοι, ων (οἱ).
Pompeiano; *add.* πομπαιανός, ή, όν· Πομπειοπολίτης, ου (ὁ).
Pompeiopoli; *s. f.* Πομπειόπολις, εως (ἡ).
Pompeo; *s. m.* Πομπήιος, ου (ὁ).
Ponto; *s. m.* Πόντος, ου (ὁ).
Porfirio; *s. m.* Πορφύριος, ου (ὁ).
Poseidone; *s. m.* Ποσειδῶν, ῶνος (ὁ).
Potidea; *s. f.* Ποτίδαια, ας (ἡ).
Prassitele; *s. m.* Πραξιτέλης, ους (ὁ).
Priamo; *s. m.* Πρίαμος, ου (ὁ).
Priapo; *s. m.* Πρίαπος, ου (ὁ).
Procle; *s. m.* Προκλῆς, οῦς (ὁ).
Procne; *s. f.* Πρόκνη, ης (ἡ).
Proconeso; *s. f.* Προκόννησος, ου (ἡ).
Procuste; *s. m.* Προκρούστης, ου (ὁ).
Prodico; *s. m.* Πρόδικος, ου (ὁ).
Prometeo; *s. m.* Προμηθεύς, έως (ὁ).
Pronoe; *s. f.* Προνόη, ης (ἡ).
Propontide; *s. f.* Προποντίς, ίδος (ἡ).
Proserpina; *s. f.* Περσεφόνη, ης (ἡ).
Protagora; *s. m.* Πρωταγόρας, ου (ὁ).
Proteo; *s. m.* Πρωτεύς, έως (ὁ).
Protogene; *s. m.* Πρωτογένης, ους (ὁ).
Psammetico; *s. m.* Ψαμμήτιχος, ου (ὁ).
Pseudofilippo; *s. m.* Ψευδοφίλιππος, ου (ὁ).
Psiche; *s. f.* Ψύχη, ης (ἡ).
Punico; *add.* καρχηδονιακός, ή, όν.

Q

Quirinale; *s. m.* λόφος Κυρῖνος, ου (ὁ).
Quirino; *s. m.* Κυρῖνος, ου (ὁ).
Quiriti; *s. m. pl.* Κυρῖται, ῶν (οἱ).

R

Radamanto; *s. m.* Ῥαδάμανθυς, υος (ὁ).
Rea; *s. f.* Ῥέα, ας (ἡ).
Reggio; *s. m.* Ῥήγιον, ου (τό).
Remo; *s. m.* Ῥῆμος, ου (ὁ).
Reno; *s. m.* Ῥῆνος, ου (ὁ).
Rodi; *s. f.* Ῥόδος, ου (ἡ).
Rodiano; *add.* ῥόδιος, α, ον· ῥοδιακός, ή, όν.
Rodope; *s. f.* Ῥωδῶπις, ιδος (ἡ).
Roma; *s. f.* Ῥώμη, ης (ἡ).
Romano; *add.* ῥωμαῖος, α, ον.
Romolo; *s. m.* Ῥωμύλος, ου (ὁ).
Rubicone; *s. m.* Ῥουβίκων, ωνος (ὁ).

S

Sabino; *s. m.* Σαβῖνος, ου (ὁ).
Saffo; *s. f.* Σαπφώ, οῦς (ἡ).
Salamina; *s. f.* Σαλαμίς, ῖνος (ἡ).
Salaminia; *s. f.* Σαλαμινία, ας (ἡ).
Sallii; *s. m. pl.* Σάλυες, ων (οἱ).
Sallustio; *s. m.* Σαλούστιος, ου (ὁ).
Salmoneo; *s. m.* Σαλμονεύς, έως (ὁ).
Samio; *add.* σάμιος, α, ον.
Samo; *s. f.* Σάμος, ου (ὁ).
Samosata; *s. f. pl.* Σαμόσατα, ων (τά).
Samotracia; *s. f.* Σαμοθράκη, ης (ἡ).
Sannio; *s. m.* Σαμνῖτις, ιδος (ἡ).
Sannita; *s. m.* Σαμνίτης, ου (ὁ).
Santippo; *s. m.* Ξάνθιππος, ου (ὁ).
Sardegna; *s. f.* Σαρδώ, οῦς (ἡ).
Sardi; *s. m. pl.* Σάρδεις, ων (αἱ).
Sardo; *add.* σαρδῷος, α, ον· σαρδόνιος, α, ον· σαρδονικός, ή, όν.

Digitized by Google

Sarmata; *s. c.* Σαυροματής, οῦ (ὁ)· Σαυροματίς, ίδος (ἡ).
Sarmazia; *s. f.* Σαρματία, ας (ἡ).
Saronico; *s. m.* σαρωνικός, ή, όν.
Sarpedone; *s. m.* Σαρπηδών, όνος (ὁ).
Satiro; *s. m.* Σάτυρος, ου (ὁ).
Saturnali; *s. f. pl.* Κρόνια, ων (τά).
Saturno; *s. m.* Κρόνος, ου (ὁ).
Scamandro; *s. m.* Σκάμανδρος, ου (ὁ).
Scamandronimo; *s. m.* Σκαμανδρώνυμος, ου (ὁ).
Scea; *s. f.* Σκαία, ας (ἡ).
Scheria; *s. f.* Σχερία, ας (ἡ).
Scilla; *s. f.* Σκύλλα, ης (ἡ).
Scita; *s. c.* Σκύθης, ου (ὁ)· Σκυθίς, ίδος (ἡ).
Scizia; *s. f.* Σκυθία, ας (ἡ).
Scopa; *s. m.* Σκόπας, ου (ὁ).
Scopade; *s. m.* Σκοπάδης, ου (ὁ).
Scotussa; *s. f.* Σκοτοῦσσα, ης (ἡ).
Seleucia; *s. f.* Σελεύκεια, ας (ἡ).
Seleuco; *s. m.* Σέλευκος, ου (ὁ).
Selimbria; *s. f.* Σηλυμβρία, ας (ἡ).
Selinunte; *s. f.* Σελινοῦς, οῦντος (ὁ).
Sellasia; *s. f.* Σελλασία, ας (ἡ).
Semele; *s. f.* Σεμέλη, ης (ἡ).
Senocare; *s. m.* Ξενοχάρης, ους (ὁ).
Senocrate; *s. m.* Ξενοκράτης, ους (ὁ).
Senofane; *s.* Ξενοφάνης, ους (ὁ).
Senofonte; Ξενοφῶν, ῶντος (ὁ).
Serapide; *s. m.* Σέραπις, ιδος (ὁ).
Serifo; *s. m.* Σέριφος, ου (ὁ).
Serse; *s. m.* Ξέρξης, ου (ὁ).
Servio; *s. m.* Σέρβιος, ου (ὁ).
Sesto (città); *s. f.* Σηστός οῦ (ἡ).
Seute; *s. m.* Σεύθης, ου (ὁ).
Sfacteria; *s. f.* Σφακτηρία, ας (ἡ).
Sfinge; *s. f.* Σφίγξ, ιγγός (ἡ).
Sibari; *s. f.* Σύβαρις, ιδος (ἡ).
Sibilla; *s. f.* Σίβυλλα, ης (ἡ).
Sibillino; *s. m.* σιβύλλειος, α, ον.
Sicania; *s. f.* Σικανία, ας (ἡ).
Sicilia; *s. f.* Σικελία, ας (ἡ).
Sicione; *s. m.* Σικυών, ῶνος (ὁ).
Siculo; *add.* σικελός, ή, όν.
Sidone; *s. m.* Σιδών, ῶνος (ὁ).
Siennesio; *s. m.* Σύεννεσις, σεως (ἡ).
Sigeo; *s. m.* Σίγγειον, ου (τό).
Sila; *s. f.* δρυμὸς Σίλα, (ἡ)
Sileno; *s. m.* Σειλήνος, ου (ὁ).
Silla; *s. m.* Σύλλας, α, (ὁ).
Silvano; *s. m.* Σιλβανός, οῦ (ὁ).
Simmia; *s. m.* Σιμμίας, ου (ὁ).
Simoente; *s. m.* Σιμόεις, εντος (ὁ).
Simone; *s. m.* Σίμων, ωνος (ὁ).
Simonide; *s. m.* Σιμωνίδης, ου (ὁ).
Sinone; *s. m.* Σίνων, ωνος (ὁ).
Sinope; *s. f.* Σινώπη, ης (ἡ).
Sipilo; *s. m.* Σίπυλος, ου (ὁ).
Siracusa; *s. f.* Συράκουσαι, ῶν (αἱ).
Sirena; *s. f.* Σειρήν, ῆνος (ἡ).
Siria; *s. f.* Συρία, ας (ἡ).
Sirio; *add.* σύριος, α, ον.
Siro; *s. m.* Σύρος, ου (ὁ).
Sirte; *s. f.* Σύρτις, εως (ἡ).
Sitalce; *s. m.* Σιτάλκης, ου (ὁ).
Smerdi; *s. m.* Σμέρδις, ιος (ὁ).
Smirne; *s. f.* Σμύρνα, ης (ἡ).

Socrate; *s. m.* Σωκράτης, ους (ὁ).
Sofene; *s. f.* Σωφηνή, ῆς (ἡ).
Sofeneto; *s. m.* Σοφαίνετος, ου (ὁ).
Sofia; *s. f.* Σοφία, ας (ἡ).
Sofocle; *s. m.* Σοφοκλῆς, έος=οῦς (ὁ).
Sofrone; *s. m.* Σώφρων, ονος (ὁ).
Sofronico; *s. m.* Σωφρονίκος, ου (ὁ).
Sogdiana; *s. f.* Σογδιανή, ῆς (ἡ).
Solii; *s. m. pl.* Σολλεῖς, ῶν (οἱ).
Soratte; *s. m.* Σώρακτον ὄρος, ους (τό).
Sosia; *s. m.* Σωσίας, ου (ὁ).
Sosigene; *s. m.* Σωσιγένης, ους (ὁ).
Sosimene; *s. m.* Σωσιμένης, ους (ὁ).
Sostene; *s. m.* Σωσθένης, ους (ὁ).
Sotade; *s. m.* Σωτάδης, ου (ὁ).
Sotero; *s. m.* Σωτήρ, ῆρος (ὁ).
Sozomene; *s. f.* Σωζομένη, ης (ἡ).
Spagna; *s. f.* Ἰβηρία, ας (ἡ).
Sparta; *s. f.* Σπάρτη, ης (ἡ).
Spartano; *s. m.* Σπαρτιάτης, ου (ὁ). **-2.** *Add.* σπαρτιανικός, ή, όν.
Spartiata; *s. m.* Σπαρτιάτης, ου (ὁ).
Spercheo; *s. m.* Σπερχειός, οῦ (ὁ).
Speusippo; *s. m.* Σπεύσιππος, ου (ὁ).
Sporadi; *s. f. pl.* Σποράδες νῆσοι, ων (αἱ).
Stagira; *s. f.* Στάγειρος, ου (ἡ).
Stenelao; *s. m.* Σθενέλαος, ου (ὁ).
Steniclaro; *s. m.* Στενυκλάριος, ου (ὁ).
Stentore; *s. m.* Στέντωρ, ορος (ὁ).
Sterope; *s. f.* Στερόπη, ης (ἡ).
Stesicoro; *s. m.* Στησίχορος, ου (ὁ).
Stige; *s. f.* Στύξ, υγός (ἡ).
Stinfalia; *s. f.* Στύμφαλος, ου (ἡ).
Stoa; *s. f.* Στοά, ᾶς (ἡ).
Stoico; *add.* στοικός, ή, όν.
Strabone; *s. m.* Στράβων, ωνος (ὁ).
Stratocle; *s. m.* Στρατοκλῆς, έος (ὁ).
Strepsiade; *s. m.* Στρεπιάδης, ου (ὁ).
Strimone; *s. m.* Στρυμών, όνος (ὁ).
Strofadi; *s. f. pl.* νῆσοι Στροφάδες, ων (αἱ).
Suida; *s. m.* Σουΐδας, ου (ὁ).
Sunio; *s. m.* Σούνιον, ου (τό).
Susa; *s. f.* Σοῦσα, ων (τά).

T

Tago; *s. m.* Τάγος, ου (ὁ).
Taigeto; *s. m.* Ταΰγετον, ου (τό).
Talete; *s. m.* Θαλῆς, εω (ὁ).
Talia; *s. f.* Θάλεια, ας (ἡ).
Taltibiade; *s. m.* Ταλθυβιάδης, ου (ὁ).
Taltibio; *s. m.* Ταλθύβιος, ου (ὁ).
Tamiri; *s. f.* Θάμυρις, ιδος (ἡ).
Tanagra; *s. f.* Τάναγρα, ας (ἡ).
Tanai; *s. m.* Τάναϊ, ιδος (ὁ).
Tantalo; *s. m.* Τάνταλος, ου (ὁ).
Tapso; *s. f.* Θάψος, ου (ἡ).
Tarantino; *add.* ταραντίνος, η, ον.

Digitized by Google

Taranto; *s. f.* Τάρας, αντος (ὁ).
Tarpeo; *s. m.* Ταρπήιος, ου (ὁ).
Tarquinio; *s. m.* Ταρκύνιος, ου (ὁ).
Tarso; *s. f.* Ταρσός, οῦ (ἡ).
Tartaro; *s. m.* Τάρταρος, ου (ὁ).
Tartesso; *s. m.* Ταρτησσός, οῦ (ὁ).
Taso; *s. f.* Θάσος, ου (ἡ).
Taumaco; *s. m.* Θαύμακος, ου (ὁ).
Tauro; *s. m.* Ταῦρος, ου (ὁ).
Tauromenio; *s. m.* Ταυρομένιον, ου (τό).
Teagene; *s. m.* Θεαγένης, ου (ὁ).
Teano; *s. m.* Τέανον, ου (τό).
Tebaide; *s. f.* Θηβαΐς, ΐδος (ἡ).
Tebana; *s. f.* Θηβαΐς, ΐδος (ἡ).
Tebano; *add.* Θηβαῖος, α, ον· Θηβαϊκός, ή, όν.
Tebe; *s. f.* Θῆβαι, ῶν (αἱ). -2. Da Tebe; Θηβήθεν. -3. In Tebe; Θήβησιν. -4. Verso Tebe; Θήβαζε.
Tegea; *s. f.* Τεγέα, ας (ἡ).
Telamone; *s. m.* Τελαμών, ῶνος (ὁ).
Telchine; *s. f.* Τελχινίαι, ων (αἱ).
Teleboi; *s. m. pl.* Τηλεβόαι, ων (οἱ).
Telefo; *s. m.* Τήλεφος, ου (ὁ).
Telemaco; *s. m.* Τηλέμαχος, ου (ὁ).
Temide; *s. f.* Θέμις, ιδος (ἡ).
Temistocle; *s. m.* Θεμιστοκλῆς, έος (ὁ).
Tempe; *s. f.* Τέμπη, ῶν τά.
Tenedo; *s. f.* Τένεδος, ου (ἡ).
Teocrito; *s. m.* Θεόκριτος, ου (ὁ).
Teodoro; *s. m.* Θεόδωρος, ου (ὁ).
Teofane; *s. m.* Θεοφάνης, ους (ὁ).
Teofrasto; *s. m.* Θεόφραστος, ου (ὁ).
Teognide; *s. m.* Θέωγνις, ιδος (ὁ).
Teopompo; *s. m.* Θεόπομπος, ου (ὁ).
Teramene; *s. f.* Θηραμένης, ου (ὁ).
Terineo; *s. m.* τερινεῖος, α, ον.
Terme; *s. f.* Θέρμαι, ῶν (αἱ).
Termeo; *add.* Θερμαῖος, α, ον.
Termopoli; *s. f. pl.* Θερμοπύλαι, ῶν (αἱ).
Terone; *s. m.* Θήρων, ωνος (ὁ).
Tersandro; *s. m.* Θέρσανδρος, ου (ὁ).
Tersiloco; *s. m.* Θερσίλοχος, ου (ὁ).
Tersite; *s. m.* Θερσίτης, ου (ὁ).
Teseo; *s. m.* Θησεύς, έως (ὁ).
Tesmoforia; *s. f.* Θεσμοφόρια, ων (τά).
Tespi; *s. m.* Θέσπις, ιδος (ὁ).
Tesproti; *s. m. pl.* Θεσπρωτοί, ῶν (οἱ).
Tesprozia; *s. f.* Θεσπρωτία, ας (ἡ).
Tessalia; *s. f.* Θεσσαλία, ας (ἡ)
Tessalo; *s. m.* Θεσσαλός, οῦ (ὁ).
Tessalonica; *s. f.* Θεσσαλονίκη, ης (ἡ).
Teti; *s. f.* Θέτις, ιδος (ἡ).
Tevere; *s. m.* Τίβερις, ιδος (ὁ).
Tiatira; *s. f.* Θυάτειρα, ων (τά).
Tideo; *s. m.* Τυδεύς, έως (ὁ).
Tideide; *s. m.* Τυδείδης, ου (ὁ).
Tieste; *s. m.* Θυέστης, ου (ὁ).
Tifone; *s. m.* Τυφών, ῶνος (ὁ).
Tigri; *s. m.* Τίγρης, ητος (ὁ).
Timagene; *s. m.* Τιμαγένης, ους (ὁ).
Timbrio; *s. m.* Θύμβριος, ου (ὁ).
Timeo; *s. m.* Τίμαιος, ου (ὁ).
Timoleone; *s. m.* Τιμολέων, ωνος (ὁ).
Timone; *s. m.* Τίμων, ωνος (ὁ).
Timonide; *s. m.* Τιμωνίδης, ου (ὁ).
Timoteo; *s. m.* Τιμόθεος, ου (ὁ).

Tindaro; *s. m.* Τύνδαρος, ου (ὁ).
Tiresia; *s. m.* Τειρεσίας, ου (ὁ).
Tirio; *add.* τύριος, α, ον.
Tirabazo; *s. m.* Τιρίβαζος, ου (ὁ).
Tirinto (città); *s. f.* Τίρυνς, υνθος (ἡ).
Tiro; *s. f.* Τυρώ, οῦς (ἡ).
Tirreno; *s. m.* Τυῤῥηνός, οῦ (ὁ).
Tirteo; *s. m.* Τυρταῖος, ου (ὁ).
Tisamene; *s. m.* Τισαμενός, οῦ (ὁ).
Tisbe; *s. f.* Θίσβη, ης (ἡ).
Tissaferne; *s. m.* Τισσαφέρνης, ους (ὁ).
Titani; *s. m. pl.* Τιτᾶνες, ων (οἱ).
Tito; *s. m.* Τίτος, ου (ὁ).
Tlepolemo; *s. m.* Τληπόλεμος, ου (ὁ).
Tmolo; *s. m.* Τμῶλος, ου (ὁ).
Toante; *s. m.* Θόας, αντος (ὁ).
Tolemaide; *s. f.* Πτολεμαΐς, ΐδος (ἡ). -2. Di Tolemaide; Πτολεμαΐτης, ου (ὁ).
Tolomeo; *s. m.* Πτολεμαῖος, ου (ὁ).
Torino; *s. f.* Αὐγουῦστα Ταυρίνων, ης (ἡ).
Trace; *s. c.* Θρᾷξ, ᾳκός (ὁ)· Θράσσα, ης (ἡ). -2. *Add.* Θρᾴκιος, ον = α, ον. -3. Alla maniera dei Traci; Θρακιστί.
Tracia; *s. f.* Θρᾴκη, ης (ἡ).
Trachinie; *s. f.* Τραχινίαι, ῶν (αἱ).
Trasibulo; *s. m.* Θρασύβουλος, ου (ὁ).
Trasimaco; *s. m.* Θρασύμαχος, ου (ὁ).
Trasimeno; *s. m.* Τρασιμένη λιμνή, ῆς (ἡ).
Trebisonda; *s. f.* Τραπεζοῦς, οῦντος (ὁ).
Trezene; *s. f.* Τροιζήν, ῆνος (ἡ). -2. Di Trezene; Τροιζήνιος, ου (ὁ)· Τροιζηνία, ας (ἡ).
Trifilia; *s. f.* Τριφυλία, ας (ἡ).
Trifone; *s. m.* Τρύφων, ωνος (ὁ).
Trinacria; *s. f.* Τρινακρία, ας (ἡ).
Triopa; *s. m.* Τριόπας, ου (ὁ).
Trittolemo; *s. m.* Τριπτόλεμος, ου (ὁ).
Tritone; *s. m.* Τρίτων, ωνος (ὁ).
Troade; *s. f.* Τρῳάς, αδος (ἡ).
Troia; *s. f.* Τροία, ας (ἡ).
Troiano; *s. m.* Τρώς, ός (ὁ).
Tucidide; *s. m.* Θουκυδίδης, ου (ὁ).
Tule; *s. f.* Θούλη, ης (ἡ).
Tullio; *s. m.* Τύλλιος, ου (ὁ).
Tumante; *s. m.* Θούμαντις, ιος (ὁ).
Turio; *s. m.* Θούριον, ου (τό).

U

Umbria; *s. f.* Ὀμβρική, ῆς (ἡ).
Umbro; *s. m.* Ὄμβρος, ου (ὁ).
Urania; *s. f.* Οὐρανία, ας (ἡ).
Urano; *s. m.* Οὐρανός, ου (ὁ).
Utica; *s. f.* Ἰτύκη, ης (ἡ).
Uticense; Ἰτυκαῖος, ου (ὁ).

Digitized by Google

V

Valente; *s. m.* Οὐάλεις, εντος (ὁ).
Valeria; *s. f.* Οὐαλερία, ας (ἡ).
Valerio; *s. m.* Οὐαλέριος, ου (ὁ).
Veio; *s. f.* Οὐήιοι, ων (αἱ).
Venere; *s. f.* Ἀφροδίτη, ης (ἡ).
Vesta; *s. f.* Ἑστία, ας (ὁ).
Vesuvio; *s. m.* Οὐεσσούιος, ου (ὁ).
Virgilio; *s. m.* Οὐεργίλιος, ου (ὁ).
Vulcano; *s. m.* Ἥφαιστος, ου (ὁ).

X

Xanto; *s. f.* Ξάνθος, ου (ὁ).

Z

Zacinto; *s. f.* Ζάκυνθος, ου (ἡ).
Zancle; *s. f.* Ζάγκλη, ης (ἡ).
Zenone; *s. m.* Ζήνων, ωνος (ὁ).
Zefiria; *s. f.* Ζεφυρία, ας (ἡ).
Zefirio; *s. m.* Ζεφύριον, ου (τό).
Zefiro; *s. m.* Ζέφυρος, ου (ὁ).
Zoilo; *s. m.* Ζώιλος, ου (ὁ).
Zonara; *s. m.* Ζωνάρας, ου (ὁ).
Zopiro; *s. m.* Ζώπυρος, ου (ὁ).
Zoroastro; *s. m.* Ζωροάστρης, ου (ὁ).

3,02956

FINE.

Digitized by Google

Con permesso dell'Autorità Ecclesiastica.

Digitized by Google

Digitized by Google

maschile e neutro sono imparisillabi, nel femminile parisillabi. Per rapporto alla terminazione li divide in aggettivi di due e di tre uscite, enunciando le desinenze degli uni e degli altri per tutti i generi colle rispettive eccezioni. In quanto finalmente agli accidenti li distingue in contratti, quelli che hanno desinenza tale, che se fossero nomi sarebbero contratti: non contratti gli altri. E poichè avvi nomi parisillabi ed imparisillabi contratti, così anche gli aggettivi o siccome dei contratti in parisillabi, alcuni in tutti i casi si contraggono, altri solo in alcuni; così gli aggettivi imparisillabi secondo la propria desinenza ai contratti della prima o seconda specie dice appartenere. Or noi sfidiamo i grammatici tutti a dire, se con più proprietà e di precisione potrebbesi esporre tale materia.

Simile alla precisione è l'ordine, che serba nelle varie parti del suo lavoro. Per darne un saggio completo ci converrebbe svolgere analiticamente tutta la sua grammatica, ma poichè tanto non ci concede il breve spazio di un articolo, ci passeremo dell' Analogia, e ciò tanto più volentieri perchè in questa parte potrebbe forse il Pechenino aver competitori, e solo ci occuperemo della Sintassi, nella quale l'ordine ch'ei serba, è tutto suo proprio e singolare. Ei la divide felicemente in due parti; nella prima tratta della proposizione; nella seconda del periodo. Nella prima, dalla disamina delle diverse parole che possono comporre la proposizione, prende occasione di parlare prima della concordanza, poi del reggimento. Parlando della concordanza esamina il nome, e le diverse relazioni, che con esso possono avere l'aggettivo, l'attributo, il relativo, il verbo, e i diversi modi, in cui debbono per tali relazioni con quello concordare, premettendo un interessante capitolo sull'articolo e le diverse elissi che per esso han luogo. Quindi passa a parlare del reggimento, e dà principio a quest' altra parte del suo lavoro dal determinare l' uffizio e l' uso di ciascun caso. Ciò fatto, passa al reggimento degli aggettivi prima semplici, poi comparativi e superlativi; quindi a quello de' verbi, classificando in appositi capitoletti quei che vogliono o il genitivo, o il dativo, o un solo o doppio accusativo, distintamente parlando dei passivi e dei composti; indi scorre dei casi assoluti, e dei varii complementi. E poichè la coniugazione greca per la moltiplicità dei tempi presenta non poca difficoltà ai giovanetti nel tradurre nel patrio idioma i classici greci, ei in altri due capitoletti determina il valore prima de' tempi, poi dei modi, conchiudendo con una chiarissima esposizione di tutti gli usi, a cui può servire la congiunzione ἄν, senza la quale cognizione sarebbe impossibile interpretare i greci autori. Dalla disamina della proposizione viene a quella del periodo, distinguendone le varie proposizioni in principali, coordinate, subordinate, complementari, temporali, casuali, condizionali, relative, interrogative, indicando l'uso di ciascuna ed il nesso dell'una coll'altra. Il tutto poi corona con alcune generali osservazioni sulla formazione delle parole, e sui suffissi nominali, aggettivi e verbali. Tela veramente mirabile, che invano si desidera in tante grammatiche, che ad ogni ora si moltiplicano.

Non ci occuperemo particolarmente della chiarezza, perchè da quello, che si è detto della precisione e dell'ordine delle teorie, ognuno può da sè argomentarla, essendo a tutti noto, che dalle due descritte doti essa rampolli. E qui non dobbiamo tacere un sentimento di meraviglia, che spontaneamente in noi si eccitò, quando la prima volta ci recammo in mano questo egregio lavoro. Invano cercammo nelle prime pagine una prefazione dell'autore in cui avesse esposto ai suoi lettori l'ordine, con cui sarebbero da lui svolte le diverse teorie. Lo ascrivemmo dapprima a grave ommissione dell'autore; ma quando inoltratici nella lettura vedemmo l' incantevole condotta del tutto, chiaramente conoscemmo averlo fatto l'autore a bello studio per indicare col silenzio, che ei non si perde in vane ciarle, e che la sua grammatica non ha bisogno di raccomandazioni perchè da sè si raccomanda. Ed invitiamo tutti quei, che la lessero, a smentire il nostro giudizio, se loro basti l'animo opporsi alla approvazione generale e di fatto, essendo stato l'autore per la moltiplicità delle richieste costretto a farne non meno di sei edizioni.

Alla grammatica del Pechenino fanno seguito altri tre opuscoli dello stesso. Il primo è un manuale delle declinazioni e coniugazioni greche, in cui in bei quadri dà paradimmi di nomi e verbi per lungo declinati e coniugati, lo che per brevità omette nella grammatica. Il secondo è un completo ed esatto catalogo di tutti i verbi difficili ed irregolari disposti per ordine alfabetico coll'indice de' medesimi. Il terzo contiene esercizi graduati di versioni dal greco in italiano, e viceversa, con apposito dizionario de' vocaboli, che in tali esercizi occorrono. Lavori tutti egregii ed indispensabili per chi vuol profittare nelle greche lettere, e però ne raccomandiamo caldamente la lettura ai giovani studiosi.

(*La Carità*, Rivista Napoletana, febbr. 1872).

Digitized by Google

Ultima pubblicazione

VOCABOLARIO

LATINO-ITALIANO E ITALIANO-LATINO

AD USO DELLE SCUOLE

compilato dal Prof. Sac.

CELESTINO DURANDO

Due grossi volumi in-8°

PREZZO L. 12. Franco di posta L. 13 50. — in mezza legatura L. 15. Franco di posta L. 16 50

In corso di stampa

VOCABOLARIO

DELLA

LINGUA ITALIANA

pel Sac.

FRANCESCO CERRUTI

Dottore in lettere

Direttore e Preside del Collegio Convitto

DI ALASSIO

Un vol. in-16°

DIZIONARIETTO

DELLA

MITOLOGIA

ridotto alla massima castigatezza

AD USO DELLA ONESTA GIOVENTU'

DA

ALESSANDRO FABRE

Dottore in lettere

Un vol. in-16°

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google